

GLOSSARIUM
MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS
CONDITUM A CAROLO DU FRESNE
DOMINO DU CANGE

AUCTUM
A MONACHIS ORDINIS S. BENEDICTI
CUM SUPPLEMENTIS INTEGRIS
D. P. CARPENTERII

ADELUNGII, ALIORUM, SUIQUE
DIGESIT
G. A. L. HENSCHEL

SEQUUNTUR
GLOSSARIUM GALLICUM, TABULÆ, INDICES AUCTORUM ET RERUM, DISSERTATIONES

EDITIO NOVA aucta pluribus verbis aliorum scriptorum

▲
Léopold FAVRE

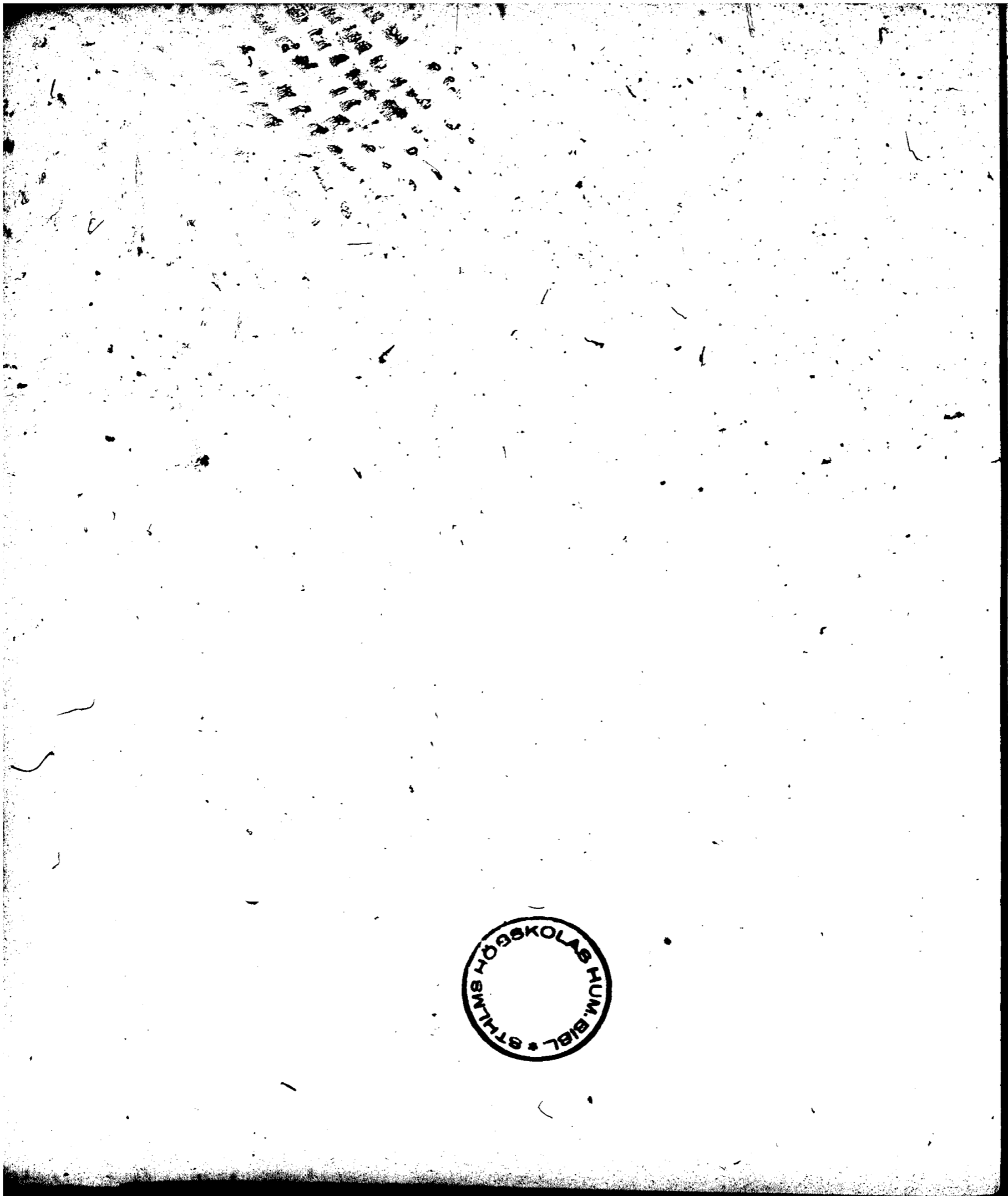
Membre de la Société de l'Histoire de France et correspondant de la Société des Antiquaires de France.

—
TOMUS SEXTUS

Nouveau tirage

PARIS
LIBRAIRIE DES SCIENCES ET DES ARTS
106 bis, Rue de Rennes

1938
G. Rönnell, Antikvarisk Bokhandel
Stockholm

GLOSSARIUM

AD SCRIPTORES

MEDIÆ ET INFIMÆ LATINITATIS

O

O

O. LITERA numeralis, quæ II. deostat, unde versus

Undenos facit O, cognoscas sic numerando,
seu ut habet Ugitio :

O, numerum gestat, qui nunc undecimus extat.

Eidem literæ si recta linea superaddatur, undecim millia significat.

O, in superscriptione cantilenæ, figuram sui in ore cantantis ordinat. Notkerus Balbulus opuse. *Quid singule literæ significant in superscriptione cantilenæ* Vide A.

O. Sic dictæ Antiphonæ septem, quæ in Ecclesia Adventus Domini tempore cantantur, quod ab O, admirationis nota, principium habeant. Vide Honorium Augustoum. lib. 3. Gemma animæ cap. 5. et Durandum lib. 6. Ration. cap. II. num. 4. Statuta antiqua Canonicorum S. Quintini in Viromanduis. *Vinum de pastibus, de postmeridiis, caritatibus, et de omnibus O, ante Natale debet esse vinum decens refectorium.*

O. Eodem sensu, *Oleries*. in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 84. *Le Dimanche dernier des Oleries de devant Noël, le suppliant ala aux nocces à Joy le moustier.*

O. Literam nominibus præfigunt optimates Hiberni, ob eminentiam, inquit

OAM

Camdenus in Hiberniæ descriptione, Jacob. Waræus in Antiquit. Hibernicis cap. 9. ait, regnante Brieno Rege Hiberniæ, Hibernorum cognomina sive familiarum nomina cepisse esse fixa, posterisque tradita, cum præposita, vel aspirata, h, vel voce, ra, quæ postea mutata est in vocalem O, et significat unum e posteris viri cuius primarii, ut O'Brien, O-Conner, etc.

O pro u passim scriptum in vet. Instrumentis. Nuncupatur pro Nuncupatur, in Testamento ann. 600. apud Felibian. Hist. Sandionys. pag. XI. *Jobemus pro Jubemus*, apud eundem pag. XII. *Pecudibus pro Pecudibus*, in antiquis Canonibus Hibern. tom. 4. Anecd. Marten. col. 10. *Ebor pro Ebur*, *Egomenus pro Egumenus*, seu *Hegumenus*, etc.

* OAMMA. f. Auditio, a Græco ὠτιν. Audire, apud Hesychium. Vita B. Rodulphi et V. Petri, seu Epistola Petri Damiani ad Alexandrum II. PP. *Præcepit mihi Beatitudo tua, ut nunquam tibi litteras mitterem, quæ leve quid et obliuione dignum ac frivolum continent; quas scilicet, mox ut lector transiliendo percurreret, edax Oamma consumit; sed tale quid semper scriberem, quod et ad edificationem legentium suscipi, et inter scripturas authenticas reservari, etc.*

OBA

* Legendum opinor *Oancia*. Vide *Oia*.
* 1. OBA, Coloni domus cum certa agri portione. Charta ann. 931. inter Instrumentum. tom. 3. Gall. Christ. col. 24. *Canonice in loco Crespin nuncupato devote Domino famulantibus ejusdem loci Obas XV. in villa Onainville dicta sitas, cum reliquis familiæ mancipiis novem... ad victum et vestitum possidendas donavit.* Vide *Aba* et *Huba*.

* 2. OBA, Ampulla, scyphus, patera. glossar. Lat. Gall. ann. 1322. ex Cod. reg. 4120. *Oba*, *Boutville*. Charta ann. 1345. ex Tabul. S. Thomæ Argent. *Lego unam Obam argenteam, dictam eine sibetine kene*. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 248. *De vino suo, quod deportabant in Obis seu botillis, tradidit et vendidit.* Vide *Obba*.

* OBAMBULATORIUM, Peristylum monasticum, vulgo Cloître. Fulcuinus de gestis Abbatum Lobien. cap. 29. tom. 6. Spiel. Acher. pag. 578. *Obambulatorium claustrum, si ita dicendum est (quoniam nunc non aliud quomodo nominandum sit occurrit vocabulum) nullum erat præter capituli domum et ligneam ædiculam, etc.* Et pag. 585. *Facit etiam ad templi plagam aquilonarem porticum claustralem, habentem videlicet in circuitu Obambulatorium, in medio amplitudinem*

congruentem, puteum etiam aquis indeficientibus.

1 OBAUDIENSIA; Obedientia. Tertullianus in Exhortatione ad castitatem cap. 2: *Voluntas Dei in Obaudientiam venerat.*

1 OBAUDIRE, in vet. Lextico apud Petrum Danielem ad Querolum, est Male audire. Vide *Abaudire*.

2 OBAUDIRE, Parere; obedire. Gloss. Græc. Lat.: *ὑπακούω, Obaudio, obtemperantia, obsequium, ὑπακούω obaudio, obtempero, ὑπακούω, subjectus, obaudiens.* Paulus Diaconus in Miscella, et Anastasius in Mauricio: *Nihil mihi gravior Imperatoris præcepta in aliena terra hymare, Romanos iudicia: nam illi non Obaudire servum est, et rursus Obaudire servitium.* Ubi Theophanes *ὑπακούω* habet. Concilium Meldense ann. 845. cap. 6: *Si vero Obaudire renuerit.* Adde Epist. 68. inter Francicas tois. 1. Hist. Franc. [90] Chart. Dagobert. 1. Reg. ann. 628. Breg. num. 67. et S. Bertrami Priorem S. Pantaleonis Colon. pag. 526. [Tertullianum lib. 2. adv. Marcion. cap. 2. lib. 5. cap. 18. Apuleium lib. 3. Metamorph. etc.]

3 OBAUDIRE, Non audire. Alanus lib. 6. Anti-laudiani cap. 2:

Ergo nimis, precibus, pulsu, clamore soporem Espugnaré parat, sed talis somnus Obaudit.

[Angel. Pechinonii Litteræ de sua Legatione Hungarica ad Innocentium VIII. PP. ann. 1489: *Ostendit sua Majestas dudum binas litteras Seldani in Arabico et Turco sermone scriptas: et modeste a me pulsatus quid litteræ dicerent, velut Obaudiens alio sermonem dicitur.*]

1 OBAUDITIO, Ingrata auditio, seu ingratus sermo. Acta S. Anatholii, tom. 2. Julii pag. 682: *Si nostram Obauditio-nem quæ durior nostris insonuit auribus, (vultis) mollescere, divinis ultimis scriptis. Vide Obaudire 3. [90] Vide Valtaus. Glossar. German. voce *Ubernore*, col. 1817.]*

2 OBAUDITIO, Obedientia, in Gl. Lat. Gr. *ὑπακούω*. Vide supra *Obaudire 2*. Arnold. de S. Emmeramino apud Pertz. tom. 4. Script. pag. 554. col. 2: *Qui aure cordis perceperunt et in ejus Obauditio-nis usque in finem perseveraverunt, etc.*

OBAUDITOR, Auditor, obediens. Charta regnante Roberto Rege in Francia, apud Stephanotium tom. 7. Fragm. MSS. pag. 315: *Ego in Dei nomine Folcardus et mater mea Girberga... divina-rum monitionum Obauditores fieri cupientes, etc.*

OBBA, Oba, genus calicis. Ugutioni et Joanni de Janua: Nappo Italis. Gloss. Anglo-Sax. Ælfriki: *Caupus, vel Oba, Cuppe.* Jo. de Garlandia in Synonymis:

Urcus, urceolus, est urna, vel amphora, testa, Oba, vel canyhorum, simul orca, fidelis vasa.

Glossæ MSS.: *Cratera, vel Oba, calix ansas habens.* Petrus Damianus lib. 6. Epist. 26: *Parili conversione pepigerat, ut apposita cuique vini, sicut mos est, personaliter Oba, uterque quotidie utriuslibet mensura contentus esset.* Dominizo lib. 1. de Vita Mathildis cap. 10:

Obas et lances ad mensam fort equus.

Monasticum Angl. tom. 1. pag. 104: *Hac vero mensura bis in die Oba Monachorum implebantur, scilicet ad prandium et ad cenam.* Chartarium Eccl. Auxitanæ cap. 73: *Et per unum annum ad mensam cum ceteris Fratribus libra*

panis et Oba, vini pauperi tribuatur.] Vide *Oba*.

OBBERENTIARIUS, Qui prædio rustico, nomine ecclesie sue administrando, præpositus est. Charta Gerardi præpos. S. Petri Insul. ann. 1190. ex Chartul. sign. Decanus ejusd. eccl. ch. 90: *Quod si super homicidio, furto, raptu, incendio causa aliqua epererit, quia ardua res est quæ geritur, Obberentiarus me vocare et causam ipsam ad præsentiam meam deducere tenebitur.* Vide in *Obedientia 1*.

OBBO, Integumentum capitis ad continendos capillos, retis instar contextum, aut etiam ex linteo vel serico confectum, interprete Eccardo ad Leg. Sall. cap. 76: *Si quis mulierem excapillaverit, ut et Obbonis ad terra cadat, sol. xv. culp. judicetur.*

OBROBRUM, pro *Opprobrium*, in Breviario Hist. Pisanæ ad ann. 1264. apud Murator. tom. 6. col. 196.

OBcantare, Fascinare. Gall. *Enchanter*. Paulus lib. 5. Sentent. tit. 21: *Qui sacra impia nocturnare, et quæ Obcantarent, desuper, obligarent, fecerint, etc. Obcantata mulier.* apud Apuleium in Apol.

OBcapEDINARE, Obstare, retardare, moram producere. *Obcapedinate dilatione*, in Testamento ann. 888. jam laudato in *CapEDinare*, ubi post Editores legitur *obcapedinate*, divisio vocibus, seu unica voce videtur legendum *obcapEDINATE*.

OBCELARE, Celare, occultare. Concil. Tolet. XIII. can. 11: *Multiplici prohibitione sanctum est, ut alterius clericum nemo sollicitare, nemo fugientem recipere, nemo etiam aut Obcelare, aut ordinare audeat.*

OBCLAUSUS [Occlusus: e Cum Obclausi sint et ingentes, squidem palpebrarum sit crebra conclusio et appetitio, malignos mores, insidiosos denotant et nocentes.] (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 104.)

OBcurrERE, pro *Occurrere*. Testam. Gaufr. Palmer. ann. 1392. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 161. col. 2: *Item quod unus presbiter monachus teneatur qualibet die unam missam celebrare de mortuis pro anima mea... nisi adeo sollemnibus dies Occurrerit, de qua esset celebrandi missa.*

OBDEMODA. [Gall. *Semaine*. Passim. (Arch. histor. de la Gironde.)]

OBDERE SESE, sese offerre. Charta Roberti Franc. Regis ann. 999. apud Doubietum Hist. San-Dionys. pag. 425: *At non minori reatitores recompensantur gloria, qui sese Obdentis periculo, prædonum pericula, calumnias atque insidias patiuntur.*

OBducERE, Africanis scriptoribus, est offuscare, obscurare, imminuere, violare, ledere. Tertullianus Apolog. cap. 50: *Sed Obducitur, certe cum obtinuit. Ergo utimur, cum occidimur. Denique evadimus, cum Obducimur.* Vide Rigaltium in Glossario ad eundem scriptorem. Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis: *Ideo ad hoc sponte pervenimus, ne libertas nostra Obducatur.*

OBdulcare, Dulce reddere proprie; dein demulcere, oblectare. S. Ambrosius in Hexaem. lib. 5. cap. 21. de melle: *Fauces Obdulcat et curat vulnera.* Judith. 5. 15: *Fontes amari Obdulcati.* Tabularium Nantolii in Probat. Hist. Comitum Pictav.: *Valet... insuper amarum calicem pietatis viribus Obdulcare.* Vita S. Fridolini Abb. n. 6. tom. 1. Martii pag. 434: *Ad Sophiæ mammillas suspensus su-*

perno rose mentis vivacitatem Obdulcabat. Vita S. Macharii Antiocheni, tom. 1. Aprilis pag. 891: *Obdulcabat presentium corda pietatis dulcedo. Obdulcare sale et oleo, Condire, Cælio Aureliano lib. 4. Tardarum Pasmonum.*

OBEA, La taça da bevera, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra *Oba 2*.

* OBEDIENCIALIS. [Ut *OBEDIENCIALIS*: e Et Stephano Prænitenti qui in illo tempore erat Obediencialis ipsius Cellule.] (Cart. Conchar. Ruthen. p. 65. XI. sæc.)

1 OBEDIENTIA, Mænus ac officium omne monasticum, quod per *obedientiam* injungitur, vel confertur, adeo ut ipsum prius Abbatis *Obedientia* sit, et ita appelletur a Gregorio VII. PP. lib. 1. Epist. 32. et ab Udalrico lib. 3. Consuetud. Cluniacens. cap. 1. *De officio, vel: ut regulariter loquar, obedienciaris, nondum quicquam dixi: quarum omnium cum sit principalis Obedientia domini Abbatis, sit etiam principium relationis nostræ.* Cap. 6: *Si dominus Abbas non adest, nec Prior, non solum omnes Obedienciaris, qui in claustris sunt, obediunt ejus imperio, sed etiam ipsi ad quodcumque opus fuerit, Decani.* Et cap. 10. de officio Præcentoris et Armarii: *Hæc est Obedientia, quam ex more nullus mercetur, nisi nutritus.* Lanfrancus in Decretis Ord. S. Benedicti Cap. 2: *Omnes qui intra Monasterium Obedientiam habent, et res Monasterii servant, suarum Obedientiarum claves ante pedes ejus ponant.* Chronicon Virdunense Hugonis Flaviniac. anno 582: *Hic monasticum vitam ducens, cum in pistrino fratrum habuisset Obedientiam, etc. Obedientia hospitalis.* in Tradit. Feld. lib. 3. Trad. 29. *Obedientia Præpositura*, apud Leonem Ost. lib. 2. cap. 51. *Obedientia Cellerarii*, apud Gervasium Dorobernensem pag. 1501. et apud Vindricum in Vita S. Gerardi Episc. Tullensis n. 5. Vita Abbatum S. Albani: *Auxil siquidem supradictam Obedientiam, videlicet coquinam Monachorum proprii laboris acquisitione annuo reditu librarum 100. et 3. marcarum.* Alibi pag. 91: *Exceptis suarum Obedientiarum summis Procuratoribus, videlicet summis Cellerario, Coquinario, Camerario, Lufirmario, et Sacrista.* [Litteræ S. Abbatis Mosomensis ann. 1199. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 762: *Ego siquidem ad petitionem ipsorum omnes Obedientias ad convenium pertinentes, videlicet Præposituram, Camerariam, Cellerariam, Thesaurariam, Infirmaryam, Præposituram de Roserolis ex integro, et abque ulla partium subtractione, salvo tamen jure nostro et Regula S. Benedicti in renovando Obedienciaris et compoto recipiendo, voluntarie concessi de cetero per Monachos administrandas, qui sicut Fratres necessaria providere.* Adde Gerardum Abb. in vita S. Adalardi sæc. 4. Benedict. part. 1. pag. 347. Paschasium Radbertum in Epitaphio Walteri ibid. pag. 472. Gerardum Presbyt. in Vita S. Udalrici sæc. 5. Benedict. pag. 432.] [90] Hinc

OBEDIENTIA, nude, pro *Monastica professione*, in Charta Joan. episc. Carugrac. pro fundat. hospit. S. Joan. Bapt. Bruxel. ann. 1211. ex Cod. reg. 1037. 2. 2. fol. 15. rº: *Statuimus quod quicumque divina inspiratione tractus in eadem domo ad Deo famulaturum obtulerit, non prorsus ad Obedientiam recipiatur, nisi quatuor mensibus tanquam novitius inter fratres et sorores conversando probetur.... Tunc demum si... unicoloriter placuerit, sæculo et propriis ac pro-*

prae voluntati renunciat, votum continentis sub stola in manu sacerdotis deponat.

Sed et quicquid Monachis ab Abbate injungitur, Obedientia dicitur. Hinc Obedientiam Abbatis sui exercere. in Concilio Vernensi ann. 755. can. 10. Capitulum Caroli C. tit. 6. cap. 15. *Ut Monachi ad palatium non veniant, nisi causa Obedientiae, exceptis Abbatibus. Obedientiam suam exple, id est munus sibi impositum, apud Chrodegangum in Reg. Canonicozum Metensium cap. 9. Sub praetextu Obedientiae villicationibus inservire vetantur Monachi, in Concilio Meldensi ann. 845. can. 57. Vita S. Romani Presbyteri MS. : Sanctus autem vir Dei Sacerdos Romanus, illuc cum de quadam Obedientia remearet, nutu Dei accessit. In Obedientiam exire, proficisci, transmitti, in Capitulari Aquisgr. ann. 817. in Addit. I. Capitulum cap. 33. in Vita Aicardi cap. 27. in Vita S. Bavonis cap. 8. apud Leonem Ost. lib. 2. cap. 53. etc. Ad Obedientiam foris pergere, in Capitulari I. Caroli M. ann. 802. cap. 47. Victor III. PP. lib. 2. Dialog. : Quodam frater cum causa Obedientiae a Monasterio ad civitatem descendisset, etc. Adde Hist. Monasterii Rotonensis lib. 21. cap. 1. 2. Hugonem Monachum in Vita S. Hugonis Abbatis Cluniac. pag. 442. et Rinaldum Vezeliac. in ejusdem S. Hugonis Vita n. 19. etc.*

Unde Obedientiam facere, pro Operi ab abbate imposito vacare, in Vita S. Almiri tom. 3. Sept. pag. 805. col. 2. Quadam autem die Obedientiam, cum fratribus juxta praedictam cellulam, sancto Almiri faciente, etc.

Obedientiam facere, alia notione, Reverentiam scilicet profiteri, in Stat. Praemont. MSS. dist. 4. cap. 1. Quo sermone finito, abbates, qui Obedientiam non fecerunt, eandem faciant domino Praemonstratensi; qui non debet recitari, nisi in capitulo generali.

Obedientia Manualis, Pari in electo. Charta Hugon. Claromont. episc. ann. 1245. Chartul. Cluniac. : Qui Ademarum (electus abbas Figiacensis) eidem abbati Cluniacensi fecit Obedientiam manualement. Alia ann. 1287. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 351. Decanum a nobis electum, postquam sibi praesentatus fuerit, confirmabit, recipiens ab ipso Obedientiam manualement. [Vide Hallaus Glossar. German. voce Handpflicht, col. 811. Obedientiam Manualement et cum stola ei debent facere universi, in Transact. inter abbat. Murbac. et Collegiat. S. Amarini ann. 1222. in Alsat. Diplom. num. 423. tom. 1. pag. 348.]

Obedientia vero praesertim dicitur, Cellae, Praepositurae, et grangiae, a Monasteriis dependentes, quod Monachi ab Abbate illuc mittentur ut ejusdem Obedientiae, ut earum curam gererent, aut eas deservirent. [Vita S. Ysarni Abb. sac. 6. Benedict. part. 1. pag. 619. Ego, inquit, Obedientiam, cui Lanquinas nomen est, procurabam, etc. Chron. Farsense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 408. Item in Quinto concessit casam, quae est Alpharium ad S. Laurentium, in vineam omnem, quattuor ad ipsam Obedientiam pertinet Juramentum Oddonis Abb. Fari. ann. 1090. ibid. col. 590. De Obedientia, quas ex aliquibus fratribus dedero, nullum pretium accipiam more simoniaci] Gregorius VII. lib. 6. Epist. 36. Quicunque Obedientias vel Ecclesiarum dispensationes pretii pactione adepti sunt, etc. Superius de Administratione sua cap. 23. In ea autem, quae dicitur

Bernevallis possessione, in qua etiam primam alicujus Praepositurae ab antecessore suo suscipi Obedientiam, etc. Concilium Eboracense ann. 1183. cap. 9. Prohibemus ne redditus, quos Obedientias vocant, ad firmam teneant, etc. Math. Paris ann. 1213. In qualibet baliva, quas Obedientias appellamus, etc. Idem ann. 1288. ex Statuto Honorii III. PP. : Nec alicui committatur aliqua Obedientia perpetuo possidenda, tanquam in sua sibi vita locetur, sed cum oportuerit auferri, sine contradictione qualibet removeatur. Concilium Eboracense : Ut ergo et (Monachis) adimatur opportunitas evagandi, prohibemus ne redditus, quos Obedientias vocant, ad firmam teneant. Ejusmodi Obedientiarum mentionem agunt Fulbertus Carnot. Epist. 1. et 21. Jo. Sarisburiensis Epist. 55. 85. S. Bernardus Epist. 326. Goffridus Vindocin. lib. 1. Epist. 5. lib. 2. Epist. 32. lib. 4. Epist. 7. lib. 5. Epist. 18. Leo Ost. lib. 1. cap. 34. lib. 3. cap. 51. Petrus Diac. lib. 14. cap. 98. 100. 101. Jo. Carnotensis Epist. 161. 187. Innocentius III. PP. lib. 1. Epist. pag. 120. Edit. Venet. Chronicon Laurishamense pag. 93. praeterea varie Chartae apud Beshum in Comitibus Pictaviensibus pag. 488. 504. 505. in Episc. Fictav. pag. 79. Joannem Columbum in Episc. Vivariensis n. 46. Rufinum in Comitibus Provinciae pag. 59. Marcum lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 12. n. 1. Henr. Meibonium ad Witikindum pag. 109. Sanjulianum in Matiseone pag. 239. Guichenonum in Episc. Bellicens. pag. 26. Du Pas in Stemmatibus Americ. part. 2. pag. 310. in Chronico Besuensi pag. 621. etc.

Obedientia a praepositura distinguitur, in Stat. Vodalrici patriar. ann. 1181. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 64. col. 622. Statuimus ut omnia bona, tam ea quae de praepositura, videlicet ecclesiis et praediis, quam quae de Obedientia proveniunt, in communes usus fratrum redigantur. Uoi census, decimae, obventiones seu adventitia emolumenta, ut in ecclesia Lugdunensi, haud saepe intelligi possunt. Vide in Obedientiarum l.

Obedientiarum. Eadem notione. Charta ann. 1256. apud Rymer. tom. 1. pag. 593. Contra compositionem... initium inter ipsos Abbatem et dictos Priorem et Conventum, super quibusdam maneriis, Obedientiarum possessionibus, et aliis statutis eorundem Prioris et Conventus contingentibus.

Ab istis cellis Obedientiarum originem duxere Prioratus rurales. Cum enim interdum plures ad eandem Obedientiam procurandam mitti necesse esset, Monachi Obedientiarum subinde Capellas et Ecclesias sibi construxere, quo in his sacrum peragerent officium, et monastica munia obirent, quibus praerat qui ab Abbate Prior dicebatur. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 51. Fratres qui ad Obedientias commorantur, singulis locis tres, si fieri potest, aut duo ad minus esse debent. In Victu et vestitu et tonsura a communi constitutione non recedant : ad mensam silentium teneant : in Ecclesia non loquantur : Completorium debet in estate et in hyeme tempestive dicant... per vicos non discurrant, etc. In quocunque loco, ubi duo vel plures simul habitant, unus eorum, cui Abbas hoc injunxerit, inter eos Prior officium agat, et ceteri Obediant ei. Idem fere statuitur in Concilio Monspelensi ann. 1214. cap. 30. ubi Prioratus et Obedientia confunduntur.

tur. Et in Conventu Aquisgran. ann. 817. vetantur Abbates, ne minus de Monachis in cellis habitare permittant qudm sas. Hinc igitur Prioratum ruralium origo manavit, unde Chronicon Novallense lib. 6. Prioratum vocat : quem paulo ante Obedientiam appellavit, pag. 843. et Concilium Lateranense sub Innocentio III. : Prioratus quoque seu Obedientiae pretii traditione, nulli tradantur. Altare in Obedientiam suscipere, in Catalogo Episcop. Frisingensium tom. 1. Metropol. Salisburg. pag. 138.

Cum porro labente sensim disciplina Ecclesiastica et Monachica, Monachi vel Canonici Regulares per Ejusmodi Obedientias inobedienter viverent, ut ait Stephanus Tornac. Epist. 114. nec Abbati revocanti responderent, nec corrigenti vellem acquiescere, nec credere corrigenti, nec nisi eorum morte ad Monasteria esse redirent, tandem habitae sunt pro Beneficiis, quomodo etiam vocamus, id est, feudis Ecclesiasticis. Statuta Ecclesiae Lugdun. ann. 1251. Honores Ecclesiae, quae Obedientiae appellantur. Ubi Honor idem valet quod Beneficium et feudum. Et Monachi vel Clerici, qui ejusmodi feuda Ecclesiastica possidebant, dicuntur ea tenere in Obedientiam, in Testamento Hugonis I. Episcopi Tolosani apud Catellum pag. 838. Tabularium Brivatense ch. 32. Post mortem vero Raginberti si Galfaldus Sacerdos viot, ita superius scripta in manu tenet per Obedientiam. Ch. 215. Et ipsum manum tenet Vitalis Sacerdos in Obedientia. Adde ch. 179. Vide Jacobum Petium post Penitentiale Theodori pag. 610.

Obedientiarum, qui vel aliqua in Monasterio officia exercebant, uti supra diximus, vel qui in Cellas et Prioratus, seu Obedientias mittebantur, easque procurabant : qui regebant Obedientiam, ut est in Chron. Besuensi pag. 621. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 23. De Monacho, quem Obedientiarum fecerit, respondeat Abbas ejus per omnia sicut rectum sit. Chronicon Andrense : Ita ejus exemplo singuli et omnes, sive Obedientiarum, sive claustrales, ad horas canonicas et ad missam majorem accedere certatim contendebant. Ejusmodi Obedientiarum meminit Math. Paris. pag. 432. 441. et alii passim.

Obedientialis, Eadem notione. Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 102. Facto ab Obedientialibus sacramento. [Idem in Disciplina Casin. apud Marquardum in vet. Discipl. Monast. pag. 3. Diebus autem praecipuis, id est, S. Benedicti, S. Mauri, S. Scholasticae, Dedicatio Ecclesiae, Idus Septembris, Caput Quadragesimae... omnes ad Casinensium monasterium Obedientiales redeant, ut insimul praedictos dies celebrent. Adde tom. 5. Annal. Benedict. pag. 386.] Tabularium S. Amantii Inculum : Qui tunc temporis Obedientialis erat Turnae. Occurrit ibi non semel, in Provinciali Cantuariensi Ecclesiae lib. 8. tit. 19. 20. et in Tabulario Conchensi ch. 73.

Suos etiam habuit Obedientiarum Cathedralis Ecclesia Massiliensis, hoc uno, ut videtur ab Obedientiarum Monachis, qui cellas et prioratus procurabant, distinctos, quo hi Clerici essent, non Monachi : eo namque modo ad ecclesias huius Cathedrali subditas procurandas missi videntur, quo Monachi ad cellas vel prioratus, ut colligimus ex Charta Archivi Episcopatu : ejusdem urbis data ann. 1158. ubi legitur : Mandaverunt quod Praepositus Priores, vel

Obdientiaris, vel illum qui ad custodiam castri de Alaudio deputatus fuerit, nullo modo presumat mutare vel de novo insituere.

Ad hujuscemodi, ni fallor, Obdientiaris, seu cellarum Monasticarum procuratores allisit Sefridus in Vita S. Ottonis Episcopi Bamberg. et Pomeranorum Apostoli, tom. I. Julii pag. 403. ubi S. Praesulem Domini Apostolici Obdientiarium appellat, qui haud parum profecerat apud gentem illam, vellendo et plantando, edificando et destruendo; haec enim fere sunt procuratorum munia, quae etiam viris sanctis, ac praesertim Apostolis, virtutum extirpatoribus et satoribus virtutum, spiritali modo passim tribuuntur.

OBEDIENTIARIUS, praeterea idem qui Advocatus, seu Defensor Monasterii. Berthold. Constant. ann. 1092: *His temporibus Rex Hispaniae Aldefonsus in fide Catholicis, et in conservacione Cluniacensis Abbatis Obdientiaris, etc.* Idem ann. 1093: *In hac Synodo venerabilis Abbas Sigefridus de cella S. Salvatoris super Hadonem Obdientiarium suum se proclamavit, qui se et bona sua ad aliud Monasterium libere contradidit; sed non multo post sacrilege se et sua inde penitus abalienare tentavit. Unde sancta Synodus iuxta Canonum statuta iudicavit, ut vir ille absque omni contradictione, ad obdientiam Abbatis sui rediret, eique cum bonis suis iure perpetuo humiliter subjaceret, etc.*

AD OBEDIENTIAM TENERE. Idem quod iure precario seu usufructuario possidere. Charta ann. 986 inter Probat. tom. I. Hist. Nem. pag. 20. col. 2: *Ego Leita, nepos noster, teneat eum (mansum) ad Obdientiam, etc.* Vide Obdientiaris 2.

OBEDIENTIA CUSTODIALIS. Praedium quod Custodis officio assignatum erat. Vide supra Custodialis.

OBEDIENTIA ULTIMA. Mors. Udalricus in Epistola, quam praefixit Consuetudinibus Cluniae in tres partes seu libros a se divisit: *Tertia de obdientia, quibus et ultima obdientia est subiecta, qua quisque Fratrum ab hoc saeculo migraturus vocatur ad Christum.*

OBEDIENTIA. Regio obediens seu subdita alicui Principi, quae ejus ditiois est. Tractatus ann. 1592 apud Rymerum tom. III. pag. 16: *Infra terras, patria, dominia, Obdientia, portus, etc.* Paulo Post: *Qui nunc sunt in regnis, terris, patriis, dominiis, territoriis, districtibus, jurisdictionibus, aliquo Obdientiarum loco imperii, etc.* Tractatus alter ann. 1511. eodem tom. pag. 119: *Civitates, opida, villa, territoria, et alia quae unquam sub Obdientia dicti Principis existentia, ac omnes et singuli subditi, incolae et habitatores, etc.* Occurrit apud eundem Rymerum et alibi non semel.

OBEDIENTIA temporibus schismatis Avinionensis dicebatur quaevis secta Paparum concurrentium, quod ei obediret Pontifici, cujus partes sequebatur, ut passim videre est apud Scriptores, qui de illo schismate tractaverunt.

OBEDIENTIA DEBITA. Formula qua Canonici Episcopo suo scribentes post salutem uti tenebantur. Charta ann. 1369 tom. 2. Hist. Eccles. Meld. pag. 192: *Asserebat quod ipsi (Decanus et Capitulum) quando eidem Episcopo suas litteras dirigebant, post salutem Debitam Obdientiam scribere tenebantur; et quod*

suo Meldensi Episcopo ita scribere assueverant ab antiquo.

OBEDIENTIA, Homagium, vel ea quam vassallus erga dominum prodestur obdientia, seu potius *servitium, relevium*, uti accipi videtur vox *Obeissance* in Consuet. Andegav. art. 258. et Cennoman. art. 276. ut et in Statutis S. Ludovici Regis Franc.: *Nus ne Quens, ne Bers, ne autres ne puat donner son homine de foy, se n'est à son frere, ou à sa suer; mes à iceus le puet il bien donner en partie, mes il ne le pourroit pas donner à un estrange, se il ne le donnoit à toute l'Obeissance que il avoit sans riens retenir. Car se li Bers le donnoit à un de ses vassours, ce seroit au damage de celui; car il convendrait faire deux Obeissances, à celui à qui il la donnoit, et au Baron, de qui il tendroit son fe.* Generallus tamen in veteribus Libulis usurpatur pro quibusvis praestationibus aut servitiis vassallorum. Charta Ricardi II. Regis Angl. apud Seldenum de Titulis Honorariis pag. 40. 2. edit.: *Una cum homagis, Obdientis, vassallis, etc.* Charta Fulconis de Mateslon Militis, et Aliciae uxoris ann. 1273. ex Regest. Andegavensi fol. 48: *Tam in pedagio et custumis eventium et transeuntium, redeuntium, ementium et vendentium pedagus, vectigalibus, rederantibus, angaris, parangaris, et Obdientis, etc.* Alia ann. 1310. ex eodem Regesto: *Et omnes Obdientias et rederantibus hominum, census, servitia, et alia deveria, etc.* Eadem Gallice conscripta: *Les autres appartenances d'iceulz herbergement, queles qu'elles soient, et toutes les Obeissances, les cens, les servages, et autres devoirs, etc.* Alia qua Carolus V. Rex Francorum Turonensem fratri concepit 18. April. ann. 1391. pag. 81. *Collations et p'terages de benefices, honores, hommages, vassaux, vassalages, Obeissances, honneurs, et quelconques autres rentes et appartenances, etc.* Adde Annal. Benedict. tom. 3. pag. 585.

OBESSENTIA, ex Gallico *Obeissance*, de qua voce supra Charta ann. 1367. apud Argenturum in Hist. Britan. lib. 1. cap. 21. *Salvo nobis et nostris heredibus Obessentis et rederantibus nostris a dictis hominibus, de terris et feudis, quas et quos tenent, etc.*

OBESSANTIA. Eadem notione Charta ann. 1384. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 407. et 408. *Et est sciendum quod haec omnia vendendum dicto Petro cum omnibus homagis, ligentis et Obessantis et juribus que nobis competunt. Quod nos debeamus habere Obessantiam et districtum in terris et hominibus Regalium Trecorenium et in feudis ecclesie Trecorensis.* Alia ann. 1396. ex Archivo Monasterii Belliportus. *Johannes Dux Britanniae Miles Abbatie Belliportus concessit omnes possessiones suas, quitantes Religiosis ipsius Abbatie omne jus, dominium, et Obessantiam et justitiam aliam et basam que et quod in predictis omnibus habere poteramus.*

OBEDIENTIALIS. Vide in Obdientia 1.

OBEDIENTIALITER. Obdienter. *Obdientialiter se subdere*, in Vita B. Deicoli, apud Eccardum in Origin. Habsburgi Austriacae familiae pag. 163.

Nostris alias *Obeissamment*. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 146. *Ceul: qui navient pas paye Obeissamment ce à quoy il avoient esté imposés, etc.* Alia ann. 1407. in Reg. 162. ch. 220. *Iceulles supplians a servi-*

sediz pere et mere bien et honorablement et Obeissamment.

OBEDIENTIARIA. Vide supra in Obdientia 1.

OBEDIENTIARIUS, Prima Dignitas, ut vocant, inter Canonicos S. Justi Lugdun. Charta ann. 1387. in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 845: *Ad instantiam et requisitionem Obdientiaris et Capituli Ecclesie S. Justi Lugdunensis, etc.* Alia ann. 1396. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 23: *Testes fuerunt ad hoc vocati dominus Andreas de Scalas Obdientiaris S. Justi, etc.* Idem Andreas de Scalas Obdientiaris S. Justi, rursus inter testes legitur in Charta ann. 1397. tom. 2. ejusdem Hist. pag. 136. Cum hoc Canonico-rum S. Justi Collegium, primum fuerit Monachorum congregatio, ab Obdientis monasticis, quae, ut supra dictum est, pro quovis munere, officio vel dignitate sumuntur. Praepositum hujus Ecclesie, Obdientiarium appellatum fuisse facile crediderim. Alia hujus Ecclesie Dignitates sunt Sacrista, Cantor et Praepositus. Vide Obdientiaris in Obdientia 1.

Obvio Obdientiaire, alias Obancier. Charta ann. 1482. in Reg. 307. Chartoph. reg. ch. 162: *Nos bien aimez les Obancier, chanoines et chappitre de l'eglise collegial S. Just de Lyon, etc.*

In ejusdem civitatis Ecclesia metropolitana Obdientiarum dicuntur Obdientiarum, quas Obancos vocant, possessores. Facultates Canonicorum hujus Ecclesie bifariam dividuntur in *Manuones* et *Obdientias*. Illae consistunt in castellis, agris et juribus justitiae: haec vero in censibus, decimis, obventionibus seu adventitiis emolumentis. Qui hujusmodi redditibus fruuntur, appellantur Obdientiarum. In Charta Philippi Pateri Franc. Regis ann. 1397. apud Menesteriani in Probat. Histor. Lugdun. pag. 44. col. 2. ubi sic habetur: *Volumus quod in singulis castris Decani et Capituli Lugdunensis unus solus constituat Castellanus, Praepositus seu quovis alio nomine appelletur, qui solus temporalem pro Capitulo in illo loco jurisdictionem temporalem exerceat, qui per Capulum et Obdientiarum, quorum intererit, concorditer eligatur. Qui si infra quinque dies in unum eligendum concordare non poterunt, Decanus, Archidiaconus, Praeceptor, Cantor et Sacrista, aut duo aut unus ex ipsis una cum dicto Archidiacono, illum infra triduum poterunt eligere, et salarium competens eidem statuari.*

OBEDIENTIARIUS, Usufructuarius. Charta Belliport. ann. 1188. apud Severium in Episcopis Matiscon. pag. 147: *Ecclesia concessit praefato Gutthardo, ut rerum quas dederat, dum vixerit, sit Obdientiaris. A monachis, quos Obdientiaris vocabant, quique, ut in Obdientia 1. dictum est, cellas procurabant et earum fructus percipiebant, Abbatibus tamen rationem reddidituri, Usufructuarium nuncupatum fuisse Obdientiarium, haud levis est conjectura.*

OBEDIENTIOLA. Parva Obdientia seu possessiuncula pendens a Monasterio. Charta ann. 1089. inter Instrum. tom. 3. Gall. Christ. col. 192. *Concessit Abbatibus omnes illas Obdientiolas.* Vide supra Obdientia 1.

OBEDIENTIUNCULA, et Obdientiola, apud Mabillonium tom. 5. Annal. Benedict. pag. 525.

OBEDIMENTUM, Idem quod Obdientia 1. Tabularium Ecclesie Uzeticensis ann. 1272. pag. 6. *Census, usatica et Obedimenta, pasqua, pasqua, etc.* Testa-

mentum Anglii Gaimardi Episc. Alban. Cardip. ann. 1298. apud Stephanotium tom. 10. Pragm. MSS. pag. 334: *Lego pro ipsa Capellania fundanda omnes censuras, servitium, decima, uaticas, domos, casaria, pascua et Obedientiam, eritus et introitus quoscumque, etc.*

Præstatio scilicet seu servitium vasalli. Charta ann. 1075. ex Tabul. S. Viet. Massil. Et ipsi dederunt omnia que in terra sunt, quomodo sunt, vineæ, decimum, gardia, Obedimentum, etc. Prag. Montisale. in Vallavia ann. 1283. ex Reg. lib. Chartoph. reg. ch. 104. Johannes de Campo. pro Obedimento pascuarum Montisfalconis, quatuor solidos.

OBELEMENTUM, Idem quod Mandamentum, Jurisdictio, territorium Charta ann. 1312. in Regesto 48. Philippi Pulcri Regis Franc. ex Tabulario Regio n. 70: *Et prædia vulgariter appellata de Balazon, que sunt in Obedimento seu pastayragio hominum villarum S. Pauli et S. Juliani, quorum pastayragium Obedimentorum et bannum dicti loci vendi consuevit singulis annis 20. sol. Turon. etc.*

OBEIDIRE PRÆCEPTUM, Illud exsequi. Charta Soldani ann. 1174. apud Lambertum in Belle. erudit. Cognovimus quia illi (Pisani) volebant habere amorem nostrum et volebant nobis dare amorem eorum, et Obedire nostra præcepta, etc. Nostri Obeyr, idem quod Obligare se, vulgo S'engager, se soumettre. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 202. *Jeellus Thibaut respondi que non obstant il Obeyr, ut a paier ledit Chivere, s'il lui estoit en aucune chose tenuz Charta ejusd. ann. in Reg. 117. ch. 85. *Coynte nostre procureur au baillage de Caux se feust ja pieca clamé ou nom de nous, pour avoir par retrait de marche de bourse et par seignorie la terre tu Nec de Mortemer, dit Crespin a eques ses appartenances, Obeissant a paier le pris que cousté avoit.**

OBEIDITIO, Jussio, præceptum. Gestâ in consecratione Lamberti Atrabat. Episc. apud Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 27. *Ille tandem acquiescens divine ordinationi et apostolice Obeditioni consecratur in Episcopum, quod nec vestra obversaretur, et ex quo Remensis Ecc. esse dignitas non imminueretur. Pro obedientia suppletur Rom. 5. 19.*

OBEIDITIO EXERCITIALIS, Capitulare 3. ann. 811. *De causis propter quas homines exercitalem Obeditionem dimittare solent. Quæ scilicet subditi tenentur obedire banno regio, quo in hostem evocantur. Vide cap. 6.*

OBEIDITIUNCULA, ut Obedientiuncula, Parva Obedientia, gillula. Vita S. Joh. Gualberti, tom. 3. Julia pag. 364. *Quidam magnæ simplicitatis atque obedientie vir ad quamdam Obeditiunculam de præfate Passimianensi canobio ad conversionem venit.*

OBEIDUS, pro Obitus, bis habetur in Testamento Bertichrammi Episc. tom. 3. Anatol. Mabillonii.

OBEISSANCIA, OBEISSANCIA, nostris Obeissance, Idem quod Obedimentum 2. Districtus, Jurisdictio, territorium. Charta ann. 1306. in Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 163. *Voluimus quod illud monasterium (S. Maxentii) membra, homines et subditi ipsius, sint de ressorto et Obeissance Nostri eo modo quo prius esse solebant de ressorto et Obeissance Loduni. Alia ann. 1317. in Reg. 53. ch. 275. *Statuimus quod ipsa abbatia, tam in capitâ quam in membris, in et de ressorto et**

*Obeissance Pictavensi consistat et maneat. Alia ejusd. ann. in Reg. 56. ch. 27. *Feodum, quod a nobis tenet Guillelmus de Cuzat de Laudonnere, in castellaniam de Lizigniac, una cum justitia et Obeissance ad dictum feodum pertinentibus. Denique alia ann. 1319. in Reg. 59. ch. 201. *Cum Henricus dominus de Suliaco, concesserit domino genitori nostro, homagium, feodum et Obeissance castri Raynardi. Recognit. feud. MS. pro castellaniam de Buri ann. 1366. *L'Obeissance et la seigneurie sur les hommes dudit fid. Vide in Obedientia 4.****

OBEISSANTIA, etc. Vide in Obedientia 4.

OBEILLARIUS, Vide Oblata.

OBEILUS, Isidoro lib. 1. cap. 20: *Virgula jacens apponitur in verbis vel sententiis superflue iteratis, sive in iis locis, ubi lectio aliqua fatiitate notata est; ut quasi sagitta jugulet supervacua alique falsa confodiat; sagitta enim Græce ὀβελός; dicitur. Obelus superne appunctatus ponitur in us de quibus dubitatur, utrum tolli debeant, necne. Sed Obelus criticorum illis notissimus.*

OBEILARE, Johan. de Japua. *Sagittare vel sagitta percute, vel tali virgula consiguare, restituere.*

OBERATUS, Sabarratus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. *Conditio, circumdata, in Glossar. Lat. 1131. MS. Haud scio unde Callicum Obes du lit, pro Sortir du lit, se lever, e lecto surgere. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 130. *Jeellus Prit Jehan a celle heurr se mist en son lit, et d'ilec ne Oba jusques a ce qu'il ala de vis a trespassement. Vide supra Iterare.**

OBEROS Lex Longob. lib. 1. tit. 24. § 2. Roth. 283. *Mulier curtis rupturam, quod est Oberos, facere non potest. § seq. Componat curtis rupturam, id est, Oberos, sol. 20. Adde tit. 36. § 1. Papias editus: Oberos, i. curtis ruptura. MS. Collegii Navarrei: Oberus, curtis rupturam. Ubi leg. curtis ruptura. Quasi habet rupturam interpretatur Lindenbrogius. Est autem hoba et hoba, modus agri cum inhabitacione, ros vero, vel ris, sive rissa, quod aliis rote, ruptura. At Lex eadem in Edicto Rotharis tit. 113. § 8. et 9. habet priore vel Wegorf, altero, id est, Wegoranit Et tit. 114. § 4. *Si servus Regis Hoberus, aut wegoren, seu maravorf, aut quamlibet aliam culpam minorem fecerit, etc.**

Schillerus in Glossario Teutonico v. Hof, pro Oberos corrupto, Hovaris legendum monet ab Hof, Curtis, quam vocem Hofe vel Hove male Cangius cum Hoba, vel Hoba, confundit. Quod vocem Wegorf vel Wegorf spectat, de curtis ruptura non intelligitur, sed de simili delicto, ut expnitur in eodem Schilleri Glossario.

OBERS, OBERION, Moneta minorior, f. pro Obolus. Consuetudines Lugdun. ann. 1206. apud Menester. in Probat. Hist. ejusd. Civitatis pag. 97. col. 1. *Asinata de brechia debet i. Obers III. den. Oberion II. den. bacones de carnario suo qui inter domos integri venduntur nihil debent.*

OBESTA, Colostrum. Gloss. Sax. Elfrici: *Obesta beost, Colostrum. Byst.*

OBESES, i. e. Carosus, in Gloss. ad Doctr. Alex. de Villa-Dei. f. pro Carnosus.

OBFIBULARE, Concludere, circumdare. Papias. [Idem habetur in Glossis Isidori.]

OBFICUS, Turpis ludus, impudicus,

Papias, qui infra eadem verba habet in Obicis.

OBFIRMATIO, Confirmatio. *Literarum paginulis pro Obfirmatione innotatur, in Charta Massil. ann. circiter 1099.*

OBFUGERE, pro Effugere. Vita S. Max. mart. tom. 1. Jan. pag. 92. col. 2. *Eg) ob hanc causam derelicta patria et parentes Obfugians, etc.*

OBFUSQUARE AURES, Obturare, apud Vincentium Ciguaut de Bello Italico. *Alis Obfuscare vel Offuscare, Tenebras offundere. Vide Offuscare.*

OBFUSSUS, Grossus, crassus. Mirac. S. Rose tom. 2. Sept. pag. 450. col. 1. *Cum quodam bastone seu baculo ligneo, digito Obgrossiori, etc.*

OBIICERE, pro Objicere, passim in Chartis.

Ita et nostri Obicer, pro Obiecter, opposer, dixerunt. Charta ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 133. r. col. 1: *Les prometoins a garder et a tenir sanz riens Obicer encontre. Lit. ann. 1321. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 381: Renoncens... a toutes autres exceptions, defenses et allegacions, qui pourroient estre dites ou Obicées contre la teneur de ces presentes lettres.*

OBIICITER, Celeriter. in Gloss. Regio MS. Cod. 1197. pro Obiter.

OBIICULA, Parvus obex. Gloss. Isid. Grævius legit Parva obex, quod hæc obex diceretur notante Servio ad 4. Virgil. et Papias.

OBIIDEO, Ideo, idcirco, in Charta ann. 1485. apud Gothofredum in Observationib. ad Historiam Caroli VIII. Franc. Regis pag. 489.

OBJECTAMEN, ἔγκλημα, Objectus, in Castigat. ad utrumque Glossar.

OBJECTUS, Testium refutatio, Gall. Repruche. Lit. ann. 1409. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 458. art. 67: *Si contra Objectus articuli porrigantur defensorii, etc.*

OBIENDARIUM, pro Obrendarium, legit Muratorius tom. 3. Inscript. pag. 1491. l. Vide in hac voce.

OBIERUS, Qui vices obit Prioris, vulgo l'obier, in Monasterio S. Crucis de Volta. Vincentius Ciguaut de Bello Ital. *Curia suprema Parlamenti Parisius expulit fratrem Ludovicum Bajuli Obierum de Volta. Petrus du Laurens Episcopus Bellicensis erat Obierus Volta ann. 1655. Idem omnino videtur qui Prior Claustrii quem vide.*

OBIIT, pro Obitus, Anniversarium, dies obitus quotannis recurrens. Obiituar S. Nic. Corbol. ad 18. Jan.: *Obiit pro Exuperio aux Cauches, in quo debet dici et celebrari unam magnam Missam.* Rursum ad 12. Febr.: *Obiit pro Dionisia la Gragoire, etc. Passim ibi.*

OBIILARE, pro Oblimare: quod vide.

OBIILE, Insigne, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. An inde Obel, quod signi vices præstat, vel Lanii mensa, Gall. Etat? Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 43: *Jusques a ung arbre ou Obet estant au devant ou assés près de la maison. Vide mox.*

OBIILIS, Ab ovis nomen accepit, in eod. Glossario. An inde

OBIILUM, vel OBIILUS, Lanii mensa, locus ubi ovium carnes dividuntur? Charta ann. 1248. ex Chartul. Campan. fol. 387. col. 2: *Petrus de Corpalio miles, castellanus S. Munchæ et Ysabellis uxor ejus recognoverunt... se vendidisse... Theobaldo, Dei gratia regi Navarre, Campanie et Briæ comiti palatino, quicquid juris habebant in macello Pruviniensi et Obilis carnicum Pruviniensium. Crean-*

taverunt etiam per fidem suam, quod in dicto marcello (sic) vel Obilia carnificum, nichil de cetero per se vel per alios reclamabunt.

* **OBINDE**, Exinde. *Obinde placuit nobis*, in veteri Scriptura Monachorum S. Vincentii Ovetensis, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 88.

* **OBINSTUS**, [Locus ubi fuit simulacrum solis apud gentiles. DIER.]

† **OBITARIUM**, Mortualis liber, in quo defunctorum nomina describuntur, Gall. *Obituaire*. Ordinarium Rotomag. laudatum in Observationibus ad librum Johannis Abrinc. de Offic. Eccles. pag. 101: *Dehinc legatur obitus si fuerit, et dicatur, De profundis et preces ibi pertinentes, ut in Obitario notantur.* Charta Willelmi Abb. S. Albani diocesis Lincoln. ann. 1476. apud Madox Formul. Anglic. pag. 388: *Adstatim ut certam habuerimus noticiam de hora... quae... p'acebit auctori vite jubere animas vestras ex hoc saeculo commigrare, faciemus venerabilia nomina vestra in libro nostro Obitario inscribi. Alibi passim habetur Obituarium.*

* **OBITEM**, Intentionem, Papiae, l. pro Obicem.

† **OBITER**, Iter obouduo, in itinere Ordericus Vitalis lib. 5: *Obiterque virgo defuncta est.* Ita rursum pag. 585, 859.

* **OBITUARIUS**, Qui pecunias obitibus peragendis assignatas recipit atque distribuit. Lit. admort. ann. 1451. in Reg. 187. Chartop. reg. ch. 111: *Per receptorem pecuniam un obitum (sic) ecclesiae Tholosane deinceps habendum, percipiendum et levandum, cum hoc quod idem Obituarium predictis xliij. grossos dividat et distribuat, etc.*

† **OBITUS**, Anniversarium, dies obitus quotannis recurrens, officium Ecclesiasticum: nostris vulgo. *Obit*. Charta Willelmi Betuniensis Domini ann. 1137. in Tabulario Monasterii S. Bertini: *Pro cuius elemosynae largitione septem speciales Obitus, videlicet Obitus meus, et uxoris meae, singulis annis debent fieri.*

† In Obituario MS. Ecclesiae Morinensis *Novilis viri Josephi du Gastel, Militis scutiferi et domini de la Sanne, Capitanei, etc.* memoratur sollemnis Obitus, in quo non solum Episcopo, Canonicis, Capellanis aliisque Clericis omnibus, Cordigeris, atque Sororibus grassis distribuitur solidorum numerus: sed etiam Dominis Gubernatori urbis seu Locum tenenti, item Locum tenenti generali Seneschallatus, Dominis Advocato et Procuratori Regis, Majori dictae urbis: quod ideo notamus, quia singularis visa est haec laicis insignibus facta pecuniaria distributio. Neque commune est quod ibidem additur: *Tenebuntur Presbyter, Diaconus, Subdiaconus et Cantor tenens chorum, et alii Canonici, qui voluerint cum eis prandere, post Missam, dicti Obitus se transferre circa tumulum dicti defuncti et ibidem decantare Psalmum, De profundis, quod iidem facient post prandium, mediante distributione 40. solidorum. Eisdem Magistro cantus, Vicariis Ecclesiae et pueris chori pro simili decantatione ejusdem Psalmi De profundis 21. sol. Campanis 4. sol. Fabricae 40. sol.*

† In eodem Obituario mentio fit Obitus à remanet, hoc est, perpetui, si bene coniecto, quod semper manet: Obitus pleni, seu sollemnioris, cujus forte pervigilio decantatur Officium defunctorum, et Obitus semi, dimidii seu mi-

nus sollemnis, cum sola fortassis Missa celebratur, sine Officio defunctorum.

† **OBITUS**, Alia, ut videtur, notione, scilicet Annuum vel perpetuum pro defuncto sacrificium. Constitutiones Synod. MSS. Pontii Episc. Conseran. ann. 1364: *Item ut clerici et laici ad instituendum de novo perpetuos et temporales Obitus... inducantur, statuimus ut Presbyteri ad tales Obitus regendos assignati, faciant personalem residentiam in locis, in quibus consistunt Ecclesiae in qualiter (quarum) altariibus tales Presbyteri ad tenendos dictos Obitus fuerint deputati: alias si intra unum mensem a dictis locis absentes absque nostra licentia fuerint, eo ipso jure si (sibi) in dictis Obitibus quiescit sint privati... Et quod quilibet Presbyter nobis titulum sui Obitus infra duos menses proxime subsequentes ostendere et a nobis institutionem recipere teneatur... et quod aliquis Rector nequeat deinceps tenere Ecclesiam simul cum praebenda et Obitu: sed quod praebenda vel Obitu cum curata Ecclesia sit contentus.*

* **2. OBITUS**, pro Mortuus, in Ind. onomast. ad calcem tom. 3. April. Ita *Obit*, pro *Mort*, in Testam. ann. 1317. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 379.

* **OBJUGARE**, [Objurgare: Objugare, raris prover. (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 21. XIII. s.)]

* **OBJURGOSUS**, Objurgatorius. *Objurgosa verba*, in Actis S. Bernardini, tom. 5. Maii pag. 388.

* **OBLACTARE**, Lactare. Ordo MS. apud Lam. in Delle. erudit. inter Not. ad Hoedepor. Charit. part. 1. pag. 11: *Si episcopus praesens non fuerit, antequam post baptismum Oblactetur, aut aliquid accipiat, Corpore et Sanguine Domini communicetur.*

* **OBLADA**, Piscis marini genus. Vide supra *Ihlada*.

† **OBLAGIA**, OBLAGIARIUS. Vide in *Oblata*.

* **OBLAGIUM**, Quidquid in exequiis defunctorum ecclesiae offertur. Sent. ann. 1394. apud Pezium tom. 6. Anecd. part. 8. pag. 109. col. 2: *Deinceps ipse custos debet per se vel alium eisdem de Missa providere defunctorum, et postea sepelire, ac omnia sacrificia et Oblagia et alia inde provenientia recipere, levare, etc.* Acta varia ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 406: *Quo dato, omnes vigiliae, missae defunctorum, Oblagia, largae elemosynae, anniversaria, etc.* Vide in *Heriotum* et *Oblata*.

* **OBLAIUM**, OBLAYUM, Administratio seu mensa rerum ecclesiae oblatarum seu concessarum ad cultus divini augmentum. Tradit. Diessens. ad ann. 1335. apud Oefellium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 686. col. 2: *Gerungus oblayensis presbyter hujus monasterii professus comparavit conventui in Oblaium duas curias et unam humbam. Infra pag. 683. col. 1: Eadem decima ad ipsum Widersperch est libere revoluta, et per ipsum Oblayo nostro collata.* Vide infra *Oblaya*.

† **OBLAQUIATIO**, in veteri Calendario, mense Sept.: *Dolea picantur, poma leguntur, arborum Oblaquiatio, apulum Minervae.* Papias ex Isodoro lib. 17. cap. 5: *Oblaqueare, circa codicem terram aperire, et velut lacus efflere, hoc quidam dicunt excoicare. Oblaqueatio, putatio, propagatio, fossio. Vitis ubi conveniunt. Ablaqueare et oblaqueatio habent Columella, Palladius, et alii.*

† **OBLARE**, Offerre. Testamentum Jo-

hannis de Nevill ann. 1366. apud Madox Formul. Anglic. pag. 429: *Et volo, quod... die sepulturae meae... unus equus sit arraiatus pro guerra cum uno homine armato de armis meis, cooperto de russato cum scochons de armis meis, et un us alius equus de eadem setta cum uno homine desuper pro banario meo ab-que pluribus equis; et dicti duo equi Oblentur die sepulturae meae, sicut moris est, et sint demissi cum Ecclesia. De hoc more Ecclesiis offerendi, vel equos, vel alias res mobiles, plura vide in *Heriotum*.*

† **OBLATA**, Panis ad sacrificium oblatus, hostia nondum consecrata. *Oblata non consecrata*, apud Bromptonum in Stephano Rege. Petrus Damian. lib. 4. Epist. 1. extrema: *Oblati per celebratio solemnium panes Concilium Aurelian. V. can. 1: Ut Oblata, quae in sancto offeruntur altario, non aliter nisi ad formam Arelatensis offerantur Ecclesiae.* Ordo Romanus: *Tunc subdiaconi levantes Oblatas de manu Subdiaconi sequentis porrigunt Archidiacono, et ille componit altare.* Leo IV. PP. de Cur. Pastoralis, et Ratherius Veronensis in Synodica pag. 231: *Calicem et Oblatam racta cruce signate, id est, non in circulo et varicatione digitorum, ut plurimi faciunt, sed strictis duobus digitis et pollice intus incluso, per quod Trinitas inauritur, etc.* Concilium Toletan. XVI. can. 6: *Ut aliter panis in altari Domini sacerdoti benedictione sanctificandus proponatur, nisi integer et nitidus, qui ex studio fuerit preparatus, neque grande aliquid, sed modica tantum Oblata, secundum quod Ecclesiastica consuetudo retinetur.* Hincmarus Remensis in Capitul. ad Presbyt. ann. 852. cap. 7: *Ut de Oblatis quae offeruntur a populo, et consecrationi intersunt, etc.* Velus Charta in Actis Murensis Monasterii: *Accepti iterum... in praedio meo duos diurnales persolventes in censum 2. modios tritici, et dedi S. Martino, ut ex ipso tritico fiant Oblata ad divinorum mysteria peragenda.* Vide Christianum de Scala in Vita S. Wenceslai pag. 54. [Micrologum de Eccl. Observant. cap. 10.] Ordericus Vitalis lib. 11. pag. 817. Chilianum in S. Brigida n. 52. Monastic. Angl. tom. 1. pag. 681. Probat. Hist. Guinensis pag. 676. etc.

† Oblatas quandoque etiam sumptas fuisse pro Hostiis consecratis patet ex Eclogis Amalarii de Officio Missae apud Baluzium tom. 2. Capitul. col. 1244: *Fractio Oblatarum illam fractionem significat, quam Dominus duobus facit in Emaus. Qua de re solent aliqui Episcoporum, quando invicem communicant, tres portiones facere de una Oblata... Si enim requiris quare non integra Oblata ponatur in calicem, etc.* Ordericus Vitalis pag. 817. ubi de Eucharistia Hincmarus Oblatam de manu Presbyteri assumpt.

* Ita et vox Gallica *Oublie* usurpatur in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:

Desour l'autel a pris l'Oublie, Que li prestre avoit sacree.

† *Oblata non consecrata*, in altari tamen benedicta, Monachis qui sanctam Eucharistiam non acceperant, ante cibum in refectorio distribuebantur a Sacerdote. Bernardus Monachus in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 19: *Nihil omnino comedit antequam sit incepta lectio, et antequam de manu Sacerdotis Oblatam accipiat.* Qui ritus perantiquus est, ut patet ex Libello supplicii Monachorum Fuld. ad Carolum M.: *Ut commu-*

nicalionem fracti panis ante cibum quotidianis sumere non respuitur, secundum exempla precedentium Patrum. Vide Eulogius 2. et 3.

Ejusmodi autem Oblatas apud Latinos in ferro calido, modica figura, et ut ait Arnulphus Rossensis Epist. 2. in Spicilegio Acheriano tom. 2. pag. 434. in forma nummi, confectas etiam probant Christianissimi temporibus, probant nummi aliquot Regum nostrorum primae stirpis quos descripsit Bouteiros. Liber Ord. S. Victoris Parisiensis MS. cap. 20: Similiter hostias de frumento electo et purissimo in alba faciat, (Sacristi.) in loco mundissimo linteis cooperito, cui duo fratres subministrant, ne aliud quam ipsas hostias tractare cogatur: quorum unus ignem sollicita faciat, alter vero instrumentum ferreum ad coquendas hostias tenet. Ut porro hostias seu oblatas ex grano purissimo, ab ipsis Monachis, cum statis ceremoniis et precationibus, in ferramento characterato fiebant, pluribus prosequuntur Udalicus lib. 3. Consuet. Cluniac. cap. 18. et Usus antiqui Cisterciensis cap. 114. Anselmus Episcopus Havelbergensis lib. 3. Dialogor. cap. 18. de Oblatis: Quod etiam (Azymum) apud religiosos Latinos per manus Diaconorum, et ex electis granis, et ex mundissima simila, in sacario ad futuram hostiam cum decantatione psalmodiae reverenter preparatur, et sub diligentia custodia usque ad tempus sacrificii re-eratur. Raymundus Ord. Prædicatorum in Summula:

Munda sit Oblata, nempeque sine lamine castea.
Hostia sit modica, sic Presbyteri faciunt hanc.
Candida, triticea, tenuis, non magna, rotunda,
Expers frumenti, non falsa sit hostia Christi.
Spernitur Oblata duplex vel a terra levata
Facta, vel indata, vel dæceter, aut maculata.

Wolphardus Presbyter in Miraculis S. Walburgis cap. 1: Actus est nitide coctas, atque in buxula obruasae altario Oblatae imponere, etc. Vide Miracula S. Wandregisilli n. 36. unde illud notandum, Oblatarum conficiendarum curam haud ita Presbyteris et ministris sacris fuisse delegatam, quin aliquando matronæ piæ seu devotæ, quas Sanctimoniales vocabant, id officii in se susceperunt, etiam eo tempore, inquit Mabillonius in Dissert. de Azymo cap. 8. quo hostias infermentatas fuisse constat. Illi enim legitur, quandam devotam feminam, quæ meritis sancti viri ann. 891. sanata fuerat, sodales suas Sanctimoniales feminas multimoda præca rogasse, ut Oblatas, quas oblatura Domini in crastinum erat, formarent. Eadem religione S. Radegundis Regina Oblationes suis manibus factens, locis venerabilibus incensanter dispensavit, ut Fortunatus habet in Ejus Vita lib. 1. num. 16. Notum etiam illud Matronæ Rom. quæ, ut narrat Johannes Diaconus in Vita S. Gregorii lib. 2. cap. 41. cum audisset B. Pontificem dicentem: Corpus Domini, etc. videre præsumpsit, quia panem, quem propriis, inquit, manibus me fecisse cognoveram tu Corpus dominicum perhibebas. Adde Miracula S. Walburgis Abbatisæ sæc. 3. Benedict. part. 2. pag. 300. Ex quibus tandem innotescit, nisi me fallo, quamnam fuerint Oblatrices, de quibus in voce Quadrangularis, Sanctimoniales eas fuisse credo, seu mulieres Deo devotas, quæ Oblatas præparabant ad sacrificium. Engelhardus in Vita sanctæ Mechthildis cap. 22: Illius amoris memor beata Mechthildis, inquit, O in Christo Pater et Domine, ego micella precor, vestra provida dispensatio mihi datur,

ut de decima per præsentem patrem meum huic Ecclesie Dietzen nomine meo collata pars tanta quantitatis ad Oblatas institueretur, ut etiam omnibus adjacentibus Ecclesiis large et perpetim tribuantur. Gaudium enim mihi generat et salutem omnibus fruentibus, et panis ille mysticus, qui de celo descendens in utero Virginis, et in cruce pendens, qui teste Oseo Propheta (7. Levit. 2.) coctus est in clypeo, ut nobis fieret esibilis. Infra: Ut igitur tui offerunt desiderii ad optatum ducam affectum, præcipio, ut singulis annis in tam superabundanti quantitate medulla frumenti de decima in Oblatas, et de consilio ibidem specialiter ad Oblatas, sicut beata Mathildis petiit, perenniter tribuatur; et sicut salutaria illa Eucharistia in eadem panis forma figurata, nulli penitentis simul et postulantis affertur est neganda, ita etiam ipsa panis substantia nunquam cuiquam denegetur. Vide quæ de ejusmodi Oblatis congressit Mabillonius in Præfat. ad tom. 3. SS. Ordinis S. Benedicti § 53. et seqq. et in Dissertat. de Azymo.

Qua ratione quibusque ceremoniis ejusmodi panis conficiebatur, rursus discere est ex Consuet. monast. S. Emmer. Ra. ison. art. 21. in Cod. S. Germ. Prat. sign. 1074. 3: Oblata a custode presbytero quidem et diacono componi debent; super tabulam singula eligantur grana, mola ex alio frumento mundetur, multiplicer farina purificetur, massa sine fermento conficiatur, maceretur ab ipsis, et repositi sint capitibus cooperitis et constrictis; dum compositæ fuerint et ferro parumper adustas, manibus non tangantur, nisi a presbyteris vel diaconis ad usum.

Oblatas ejusmodi conficiendi licentia quibuscumque feminis denegatur Ordinatione ann. 1406. ex Reg. 161. Charthoph. reg. ch. 135: Item que femine, quelle qu'elle soit, ne puisse faire pain à célébrer en église. Oblata super pectus defunctorum posita non consecrata, uti par est credere. Anonymus in Vita sancti Cuthberti Episcopi Lindisfarn. lib. 4. cap. 8: Postquam ergo Cuthbertus Episcopus abiit in vitam Patrum, a navigantibus ad insulam nostram delatus, toto corpore lavato, capite sudario circumdato, Oblatis super sanctum pectus positus, vestimenta sacerdotalia indutus, in sepulchro lapideo depositus est. Iso Magister de Miraculis S. Othmari lib. 1. cap. 8: Sub capite autem, et circa pectus viri Dei quedam panis rotula, quæ vulgo Oblata dicitur, ita illæque ab omni corruptione extraneæ ab eodem Episcopo inveniebantur, ut in nulla omnino parte coloris vel speciem sui amitterent aspicientium oculis infra spatium ipsius habdomadæ viderentur esse confectæ. Adde lib. 2. cap. 2. Vide Oculum.

OBLATA nomen inde datum pani tenuissimo ex farina et aqua confecto ad ignem ferreis prælis tosto, nostris vulgo Oblæ et Oblis. Nam quod Casaubonus ad Athenæum lib. 3. cap. 26. vocem ex Græco obellac, id est, panis veru vel ferro tostus, deducti, nihil ad rem facit. Joannes monachus Majoris Monasterii lib. 1. Hist. Gaufridi Ducis Norman. His panibus, quos Oblatas vocant, conficiendis pariter et excoquendis exhibebat ministerium. Udalicus lib. 1. Consuetud. Cluniacensium cap. 49: In Quinquagesima, quia de cætero nec caseum nec ova comedimus, post vesperas ad cenam de ipsis ovis coctis in pipere habemus ge-

nerale, quod toto anno amplius non contingit, ut aliud quod ea vicia habeamus præter solum panem, et si forte sunt in promptu, cruda pomæ, vel ea quæ in fermento characterato de conspersione farina tenuissima sunt, et ab hominibus Romanæ lingue Nebula, a nostratibus appellantur Oblata. Monastic. Angl. tom. 1. pag. 149: Item singulis diebus Dominicis in Quadragesima dimidium præbendarium frumenti de granario ad Oblatas ad cenam: et dimidium similiter in Cena Domini ad idem. Et pag. 419: In crastina omnium solemnitatum, in quibus Oblata ad cenam deferuntur, mittit Eleemosynarius singulis eorum, sicut singulis Monachis apponi solet, hoc est quatuor Oblatas. Burchardus de Caalb. S. Galli cap. 6: Quia in hebdomada Paschali, etiam in meridie, vinum et Oblatas fratribus dari constituit. Charta Odonis de Sulliac Episc. Paris. anno 1202. ex Tabulario Episc. Paris. anno 1202. ex Tabulario Episc. Paris. Putaneo fol. 56: Panes qui Eschaudati dicuntur, et Oblatas, et vinum, quæ solent reddi Clericis Parisiensibus in vigilia Ascensionis. Chron. Abbat. Gemblac. pag. 534: In 12. præcipuis solemnitatibus, omni hora prædium placentas et Oblatas cum aliis bellariis ad cenam ministrari præcepit. Vide Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 54. 67. Falconem Beneventanum pag. 222. Radulphum in Miracul. S. Richardi Episc. Cicestr. num. 3. et in voce Nebula.

OBLIA, Idem quod Oblata, ex Gallico Oblée, vel Oblis. Gaufridus Vostensis 1. part. cap. 74: Sunt qui depravant Eulogias, quas vocamus Oblis, seu hostias. Statutum de Hospitio Philippi Magni Reg. Fr. ann. 1317: Jean de Vernon fera le pain de bouche, les paste et les Oblées, et fera l'en à luy marché de la pâtisserie, et ne fera l'en que dix soudées de bouches et 12. denrées d'Oublées de bouche le jour. Statutum aliud de Hospitio Joannæ Reginæ Fr. et Navar. ann. 1316. Decemb.: Il y aura un patier à qui l'en fera marché de faire le pain de bouche, les Oblées, et les paste de bouche et du commun.

OBLIÆ præterea dicitur Oblatarum, seu panum tenuissimorum præstationes, quæ certis diebus fiebant dominis a vasallis et subditis, quæ postea in tenuem et pusillam pecuniæ quantitatem evaserunt: Droit d'Oublie, in Consuetud. Montarg. cap. 2. art. 40. Droit d'Oubliage, in Blesensi art. 40. ubi nolim ut quispiam amplectatur Dion. Pontani sententiam ita scribentis: Obligatio hoc nomine ab oblivione tracto Gallorum vulgus utitur pro juribus quæ panem seu multam suæ dandis habent annexam, seu quod nostro vulgari idiomate dicimus, quæ secum suam important emendam, ob solutionem stata die non factam, eoque obliviosum sua sequatur pœna. Sic nempe viri peritiores sæpius cæcutiunt in vocabulorum quæ in Consuetudinibus municipalibus occurrunt significatu. Tabularium Ecclesie Uzeticensis ann. 1224: Oblis quæ solent præstari, videlicet 12. nummi. Præposito, etc. Charta ann. 1306. in Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. pag. 91: Pro minutis Oblis debitis annuatim. Charta Raimundi Comitis Tolosani anno 1149: Dimitto et reddo..... tibi Amelio ejusdem loci Abbati omnem medietatem totius Montis-Albani, de omni dominio, de omnibus justitiis, de Oblis, de loddis, de aquis, de omnibus rentis et de omnibus quæ pertinent ad dominium Montis-Al-

banis. Consuetudines Tolosæ part. 4. tit. de feud. art. 10: *Feudatarius... tenetur solvere domino feudi pro dicto feudo Oblis, census et alias dominationes in cartis feudi contentas. Oblis nummorum, art. 18.* [Charta fundationis Prioratus Barbezilli Ord. Cluniac. Inter Instrum. tom. 2. Gall. Chr. col. 270: *In hac terra manaverunt monachi rusticos, qui reddunt eis quartum terræ et Oblis, viginti scilicet et duos solidos.* Saisimentum Comitatus Tolos. apud La Faille in Probat. Annal. Tolos. tom. 1. pag. 15: *Comes ex antiqua consuetudine percipiebat in dicta villa... 30. solidos Tolos. Oblis. Pro pretio et summa... 12. Morlanorum Obliarum annuatim solvendorum, in Charta Edwardi II. Regis Angl. ann. 1321, apud Rymer. tom. 3. pag. 881. Sub Oblis 20. solidorum Turon. in Charta anni 1488.] Consuetudines Urbis Vasatensis: *Item de quolibet solo de l. canis vel vlnatis in latitudine et 12. in longitudinem habebimus sex denarios Caturcenses Obliarum.* Historia Abbatie Condomensis pag. 485: *Et dedit ei Ecclesiam que dicitur sancta Gelada, que reddit 30. panes Obliales, et 2. solidos, etc.* Tabular. S. Eparchii Incullism. fol. 130: *De panibus vero Oblis, concordatum est, ut duo fierent de una moldura bene concussa et in testa rasa, etc.**

Ex hoc Tabularii S. Eparchii loco liquet, Oblis censuales non semper fuisse tenuissimos panes, duo namque panes Oblis fieri debent ex una moldura, id est, ex certæ quantitatis frumenti molitione, que forte tanta erat, quantum frumenti in molendino infundibulum mitti solebat qualibet vice. Iud confirmat Charta Theobaldi de Fontenellis ann. 1282, ex Tabulario Calensi fol. 50: *Item et masura dicti Galteri honorata est in plena mina avenæ et uno capone ac una Oblis, videlicet uno magno pane, debitis annuatim item Theobaldo in crastino Nativitatis Domine. Item et masura dicti Gileberti honorata est in uno capone et dividia Oblis in dicto crastino Nativitatis Domine.* Chartularium Abb. S. Germani Præsentis fol. 5: *Masura defuncti Mathæi piscatoris unam Oblis... masura defuncti Gaufridi le Chanverier quartam partem de una Oblis.* Vide de Lauriers in Glossario Juris Gallici.

OBLIS appellatur præterea Census seu præstatio censualis, que ex aliis etiam rebus, quam Oblis, pensitabatur. Exemplis supra allatis hæc addo. Charta ann. 1133, ex Chartul. Lezat: *Oblis trium panum, unius sextarii tritici in festo Assumptionis B. Mariæ, quas Oblis debent annuatim præfato die dare homines casalis de la Anglada.* Chartul. S. Eligii Noviom. circa ann. 1300: *Oblis continet in se unum minotum frumenti, unum sextarium bonæ avenæ et duos capones, vel duos solidos pro valore.* Vide infra Obligationem.

Quin uno Obliarum nomine interdum non solos panes, sed et alias res censuales intelligendas esse patet, ex Capitulis conventus Archiducis Abb. Montis-Majoris cum incolis Correni, ubi sic legere est: *Oblis autem unusquisque qui stationem habet, et per se focum facit, circa Kal. Januariæ ex debito persolvere debent: in Oblis autem continentur gallina et hemina hordei et panis frumentitius, qui duobus hominibus sufficere possit.* Sic latiori modo vocem Oblis intelligi in Transactione ann. 1212, apud Bouche tom. 2. Hist. Provinc.: *Census, Oblis panum, fogassarum et*

hordei, caponum, etc. Saisimentum Comitatus Tolos. apud La Faille tom. 1. Annal. Tolos. pag. 87: *Homines dicti loci præstant annuatim Domino Regi quatuor aristas de Oblis.*

OUBLEIE, OUBLEYE, Eodem intellectu. Charta Philippi V. Franc. Regis ann. 1318, apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 130: *In hebergamento, hortis, censibus, Oblis, pratis, lanis, etc.* Litteræ Caroli Regentis regni Franciæ ann. 1358, ex Chartophylacio Regio Regest. 89. Ch. 621: *Item octoginta Oubleyas ibidem anno quolibet in crastino Nativitatis Domini solvendæ seu solvere consuetas, scilicet quamlibet Oublyam furnitiam uno sextario avenæ ad mensuram Castri Nantoni.*

OBLIGA, Eadem notione. Libellus doctis apud Bignonium ad lib. 2. Form. Marculfi: *De vinctis, de pratis, de censu, de frangis, de Obligis, et de omnibus redditibus tibi, medietatem dabo.*

OBLIGUM, Addimenta ad Chronicon Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 953: *Ut habeamus ipsos census et ipsa Obliga de ipsis supradictis præcederis.* Ibid. col. 965: *Et census et Obliga omnia, quanta ipsi homines de ipsis rebus a vestro monasterio per presbitum tenent, qualiter tibi Johanni Abbati vel successoribus tuis dare debent, sic omnia mihi Attoni Comiti et Adelgundæ conjugum meorum donent et persolvant, diebus viis nostræ.*

OBLIGIA, Idem quod Oblata, et Oblis. Capitularia Aquisgran. ann. 817, cap. 59: *Ut Obligie Fratribus a Presbyteris in refectorio dentur.* [Statuta Collegii Ardacensis art. 11, apud Raim. Duellum lib. 1. Miscell. pag. 114: *Debet insuper Celestarius ipsi Preposito dare et assignare duo Obligia.*]

OBLIGIARIUS, Qui præcipit seu colligit Obligia. Statuta mox laudata art. 29, pag. 123: *Item quod nullus Celestarius, Custos vel Obligarius, aut alter officialis, infra anni spatium mutari debeat.*

OBLIETA, Usus Cultura Cenoman. Ad cenam habeant Oblietas et nebulas.

OBLIETE, ut Oblia, Census. Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 61: *Dant unam augam de compartagio et summagio, et tres quartas frumenti de Oblictis.*

OBLITA, Idem quod Oblis. Charta Gosleni Episc. Carnotensis in Tabulario ejusdem Ecclesiæ n. 59: *Deposuisse diamorem adversus Radulfum Prepositum de Nogenlo super Oblitis agrippennorum de culturis que apud unum pilum sunt. Mox: Proinde memoratus Radulfus... eas Oblitas Capitulo quietas dimisit, eo rursus a Capitulo sibi præce nostra obtento, quod duri Preposituram illam teneret, Oblitas sub nomine precarias haberet.* Occurrit præterea in Consuetud. Loricenses ann. 1494, cap. 8, art. 3. [Charta Guillelmi Abb. Floriac. ann. 1298: *Erunt quitti et immunes... de omnibus redemptiis... de Oblitis, etc.*]

OBLIVIE, pro Oblis, ut videtur. Charta Manassis Episc. Lingon. ann. 1193: *Magister Girardus de Vangionis-rivo concessit Ecclesiæ S. Stephani Vangionis-rivi in presentia mea terram, quam habet apud Ferrunclas cum omnibus redditibus suis... inter quos redditus sunt quatuor paria Obliviarum.*

OBLADA, pro Oblata, seu Oblata. Tabular. Brivatense ch. 110: *Et habet concessum, et Ubladas, et nebulas, et pigmentum. Ublis, in Tabulario Prioratus de Domina.*

OBLATE denique, seu Oblis, etiam

num dicuntur que in quibusdam Ecclesiis non in festo Ascensionis, ut habet Naageorgius, sed in festo Pentecostes, inter Missæ majoris solemnias, cum stupis ardentibus, de supremis volutionibus sparguntur in populum. [Vide Nebula 3.]

Lit. remiss. ann. 1446, in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 499: *Ainsi que l'on gattoit des Oblis des voulttes de l'église de Havrincourt en bas, comme l'on a accoustumé faire audit jour de Pentecoste en plusieurs églises.*

OBLIARIUS, Qui oblias conficit, in Ordinatione Hospitalii S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1261. Oublier in alia Gallico ann. 1265. Habentur vero statuta pro Oblariis Parisiensium in Regesto I. Artificum Parisiensium. Vide Consuetud. Monasterii Regulæ apud Labbeum pag. 746.

OBLIARIUS, Idem, in Arresto Parlamenti 2. Nov. ann. 1313, ex Libro griseo Castelleti Paris.

Nostris Oubloyer et Obloyer, unde Oublyerie et Obloyerie, ejusdem ars. Stat. ann. 1397, tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 149: *Au roy nostre sire supplient humblement voz Oubloyers et ceux de la royne vostre compaigne, comme plusieurs ordonnances aient esté faictes sur le fait du mestier de l'Oubloyerie en la ville de Paris, etc. Obloyer et Obloyerie, in Lit. ann. 1406, ex Reg. 161 Chartoph. reg. ch. 135.*

OBLIARIUS, Qui Oblis Canonici distribuit, in Charta Henrici Episcopi Ratisbonensis ann. 1278, in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 285.

OBLIARUM CHARITAS, Certa panum distributio, que pauperibus in elemosynam fit. Vide supra Caritas 1.

OBLIALIS, Censualis. Charta ann. 1306, in Regesto Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1269, Tabularii Regii num. 28: *Item 42. solidos 8. denar. Turon cum picta et dimidia Obliales annui redditus.* [Oblialis terra, in Charta Occitan. ann. 1313, in 49. Regesto Philippi Pulcri Tabularii regii Charta 92.] [Oblialis borda, in Charta ann. 1313, ex Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 92. Obliale feudum, vide supra in Feudum et mox Obligialis.]

OBLIALITER, sub annuo censu, qualis est obliarum. Charta Guillelmi Abb. Floriac. ann. 1316: *Exceptis duntaxat decimis terrarum et vinearum, que a Priore de Duracio Oblialiter tenentur, seu censive que dicto prioratu remanebunt.*

OBLIARIA, census Obliarum, in Charta R. Abbatis Caroffensis ann. 1308, in 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. num. 11, ex Tabulario Regio: *A solutione cujuslibet pensionis, aut Obliarie, seu redhibentis, etc.*

OBLERIA, Sivalii notione. Vide Parceria.

OBLIARIUS, Gall. Obliau. Qui censui, oblia dicto, obnoxius est. Recognit. feud. MS. pro castel. de Buri ann. 1366: *Item corvées de chacun Obliau... Item de chacun Obliau une journée de plesure.*

OBLATA VINI, Mensura vinaria species. Charta ann. 1317, tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1273: *Cum dominus Herveus de Leon miles, dominus de Noione, dedisset et concessisset quatuor Oblatas vini Vasconici competentis, ad mensuram de Landeguenneuc solitam et communem, ad usum octo canonicorum... singulis diebus et festis in anno, videlicet Natalis Domini, Pasche, Ascensionis ejusdem, Pentecostes, Assumptionis Vir-*

ginis gloriosae et festi omnium Sancto- rum. (Vide Ollata Vini in Olla 2.)

OBLIA CLAVARUM, Mulcta, quae ex rebus, quae in commissum venerunt, exigitur. Pactum inter episc. Apam. et comit. Fuxi ann. 1297. ex Tabul. castr. Fux. : Quod omnes incursum et bona vacantia rerum mobilium et immobilium, et Oblia Clavarum... sint communia inter dom. episcopum... et dom. comitem... Ordinamus quod si aliquae res obiales veniant in commissum, quarum rerum Oblia dom. comiti non solvantur, dom. comes et dom. episcopus teneantur infra annum et diem extra manum suam ponere.

OBLATARE, Offerre. Miracula S. Dymphnae, tom. 3. Mail pag. 491 : Et cum ibidem devotas meas preces Oblatassent, etc.

OBLATI, ceteri infantes ac pueruli, qui a parentibus Monasteriis in Monachos attendendi offerebantur, divitibus culti consecrabantur, ita ut aetate adultiore consecutus non liceret discedere : quod si facerent, pro apostatis haberentur. Id ex Regula sancti Benedicti cap. 59. profuit, tametsi istius liberorum Deo dicendorum ritus ac moris primus auctor haberi non debeat, de quo ita praeteris sanctus Hieronymus Epist. 7 : Offerre nec ne filiam potestatis tuae fuit ; quanquam alia sit tua conditio, quae prius eam vocasti, quam conciperes : ut autem Oblatam non negligas, ad periculum tuum pertinet. Adde Epist. 12. initio. Salvianus lib. 3. ad Eccles. Cath. : Si qui a parentibus filii offeruntur Deo, omnibus filiis postponuntur Oblati : indigni iudicantur hereditate, qui digni fuerunt consecratione. Et Avitus Viennensis lib. 6. poem. v. 24

Et quia principium iam sancti federis esset, Tu simul offeras Christo, qui protinus ipsis Accipit in cunis lactantis membra dicatis.

Et vers. 76 :

Orta quarta quidem, sacro sed munera prima, Dulcis nata mihi, calu quam carne fideique Bis genui, Christo, que rudem de ventre dicavi.

Oblatos etiam deinceps in ipsis cunctis infantes testatur Anonymus in Homilia in Dominic. octavam post Pentecosten : Sunt multi in sancta Ecclesia qui ab ipsis infantibus suae cunabulis mancipantur Dei servitio, et omni tempore vitae suae immaculata Deo servire student, sive in Monastico ordine, sive Canonico. Herimannus de Restauratione S. Martini Tornacensis cap. 62 : Quantum ibi omnium luctus praedulcedine fuit, cum vidissent quartum filium Radulfum adhuc lactentem cum cunabulo allatum, et de cunis a patre abstractum sursum levatum, Deoque commendatum. Et infra : Minimoque cum cuna super altare ponit, non sine lacrymis multorum circumstantium.

Imo necdum natos clero aut monachatu aliquando a parentibus fuisse destinatos, inter caetera docet Testam. Rob. II. ducis Burg. ann. 1297. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 92 : Après je eul que Looyz (fr. filz de Robert) soit clers, et haura le chateaul de Gye... à la vie doudit Looyz tant seulement, et les tiendra en fé dou duc de Bourgoigne. Après, li enfans, de quoi ma chere femme Agnès duchesse de Bourgoigne est grosse, se il est fils, sera clers, et haura ce que li duc li voudra doner raisonablement. Quae rursus repetuntur in Codic. 3. ejusd. Rob. ann. 1304. ibid. pag. 122. col. 2 : Nous volons

que il soit clerks, et que il hait pour sa portion mil livrés de terre à Tournois... Et se ce est femelle, nous volons qu'ele soit en religion ; et adonc ele aura 800. livres de rente à sa vie. Sed parentum voluntati nequiquam parere legibus liberi astringebantur, ut ex sequentibus ibidem patet : Et se ensint estoit qu'ele ne fust en religion, nous volons qu'ele hait pour sa leial portion, six mille livres Tournois pour li marier.

In disquirenda hujusce Oblationum aetatis ac ritus origine non una est viro-rum eruditorum sententia. Hanc enim, supremæ parentum in filios potestati adscribit Suarez, scribens solam patris voluntatem sufficere ut filii Monasterio obstringantur, non exquisito eorum consensu, quam voti lis vice esse contendit. Alii id a Veteri Testamento profuisse volunt, in quo Samuel adhuc triennis templo oblatus a matre legitur, 1. Regum cap. 24. Gregorius Nazianzenus Carm. de Vita sua, enarrans, ut statim atque in lucem editus est a parentibus Deo oblati fuerit :

Ὡς δ' ἔρον τὸν εὐθὺς γινόμεν ἄλλότριος, Ἀλλοτριώσαν τὴν καθ' ἑαυτὴν γὰρ θεῶ, Πατέρα ὡς πατὴρ τὴν ἑμὴν φιλίαν, Θεῶν ἑμῶν τὴν καὶ λόγῳ τιμώμενον, Ὄνα γὰρ ἀπὸν ὡς Σαρουά τὴν νεῖον, etc.

Vide eundem Orat. 1. pag. 52. et Vitam MS. S. Gaugerici Episcopi Cameracensis. lib. 1. cap. 2. Et Samuelis quidem exemplum descriptum legitur in ejusmodi Oblationis Charta Sancti Kamleris Regis Aragonum apud Ypez tom. 7. Chron. Ord. S. Benedicti, et Martine-zium in Hist. Pinnatensi lib. 3. cap. 22 : Vos igitur confratres mei de sancto Pontio, miseremini amantissimo filio meo Ranimero, quem dono et offero Deo, et praedicto Cornobio, ea videlicet devotione et fide, qua obtulit Abraham filium suum, et Anna Samuel filium suum Sacerdoti Heli in conspectu Dei, quatenus in templo Dei semper deserviat, atque ejus exemplo si vita ac doctrina provocatus, nec non precibus praedicti filii mei, ac vestris adjutus, valeam pervenire ad vi-ventis Paradisi gaudia. Aliam Oblationis formulam habet sub ann. 1144. eodem tom. idem Ypez.

Sic porro Regula S. Benedicti : Si quis forte de nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si puer minori aetate est, parentes ejus faciant petitionem, quam supra diximus. Et cum Oblatione ipsam petitionem et manum pueri involvant in palla altaris, et sic eum offerant. De rebus autem suis aut in praesenti petitione promittant sub iurejurando, quia nunquam per se, nunquam per suffragium personam nec quolibet modo ei abjurando aliquid dent aut tribuant occasionem habendi : vel certe si hoc facere noluerint, et aliquid offerre volunt in eleemosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus quas dare volunt Monasterio, donationem, reservato sibi, si ita voluerint, usufructuario. Atque ita omnia observantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit, quod absit, quod didicimus. Similiter autem et pauperes faciant. Qui vero ex toto nihil habent, simpliciter petitionem faciant, et cum Oblatione offerant filium suum coram testibus.

Hactenus S. Benedictus, ubi multa veniunt observanda : ac primo quidem ritus involvendi manum pueri in palla altaris, seu qua altare coopertum est, et cujus pars anterior pendet, ut habent Lanfrancus in Statutis cap. 18. et Boe-

rius ad Reg. S. Benedicti cap. 59. At Paulus Diaconus, non in palla altaris sacrata, sed in illa tabalia, in qua portatur calix, quando debet ad sacrificium offerri, quae dicitur esse altaris, eo quod altar. servitur in ea. Bernardus Casinensis haec verba de Palla sacrata quae semper est in altari intelligenda contendit, itaque observari ait. Sed rationem istius ritus non tradunt, opinor, interpretes, quae non alia videtur quam quod puer divino se servitio mancipat, dum manum palla altaris involvit. Scribit Artemidorus lib. 1. Onirocrit. cap. 56. oportere τὸν ἱερόν ἐν τῇ χλαμύδι καὶ τὴν δεξιὰν ἐπιλημένην ἔχειν, διὰ τὸ ἀργὴν μὴ εἶναι, καὶ πρὸς ἔργα καὶ πρὸς λόγους, τὴν χειρὰ. Addit Lanfrancus, puerum facta sibi prius corona, manibus portare hostiam et calicem cum vino post Evangelium Sacerdoti qui Missam celebrat, tum vero a parentibus offerri, eaque Oblatione a Sacerdote suscepta, parentes manus pueri involvere in palla, qua altare coopertum est, et cujus pars anterior pendet, deinde ab Abbate suscipi. Item explicatius scribit Udalricus lib. 3. Consuetudin. Cluniac. cap. 8. Postquam enim petitionem parentis, vel ejus Vicarii descripsit, haec subdit : Accipit ipse puer cum offertorio patenam et calicem, hostia imposita, et vino infuso, et ita Vicarius ille involvit manum pueri cum palla altaris, ut tam ipsum puerum, quam ejus sacrificium offerat a sacerdote recipiendum. Postea induitur cuculla, et de caetero benedictio ejus differtur usque ad legitimam aetatem, id est, et non amplius, vel usque ad quindecim annos aetatis.

Ex dicta praeterea Regula S. Benedicti, puer oblatus omni parentum successionis spe privatur, ne ad saeculum redeat, et revera exheredari jubetur : quod diserte docent verba parentis in Oblatione apud Richardum Monachum Eremiti S. Mariae in Helvetia : Promitto per Viventem in saecula, quia nunquam do illi hereditatem suam, aut aliquid quicquam : sed exheredo illum ad omnia mea hereditate, ut exheres sit in perpetuum, ita ut per nullum ingenium possit querere hereditatem meam.

Libet tamen parentibus Monasterio aliquid in eleemosynam pro mercede sua, id est, in spem civium remunerationis offerre : quod fere semper factum docent formulae ejusmodi Oblationum ipso describenda.

Denique ex laudato capite colligitur, pueros, istius parentum Oblationis vi, ita Monasterio fuisse alligatos, ut ab eo recedere, et ad saeculum reverti nequiquam illis licitum fuerit. Quod etiam statutum legitur a Gregorio III. PP. Epist. 4. ad S. Bonifacium Moguntin. in excerptis Egberti Archiepisc. Eborac. cap. 98. in Concilio Toletano IV. can. 48. Triburienti can. 6. et Wormaciensi ann. 898. can. 22. 23. ubi haec habentur : Monachum aut paterna devotio, aut propria professio facit : quicquid horum fuerit, alligatum tenet. Adde Legem Wisigoth. lib. 3. tit. 5. § 3. et Lanfrancum Epist. 82. qui idem de Sanctimonialibus Oblatis statuit : ut et Concilium Matisconense I. can. 12. De puellis vero quae se Deo roverint, et praclarum decore aetatis ad terrenas nuptias transierint, id custodiendum esse decrevimus, ut si qua puella voluntarie, aut parentibus suis rogantibus religionem professas, vel benedictionem fuerit consecuta, et postea ad conjugium aut illecebras saeculi, quod potius stuprum est quam conjugium judican-

dum, transgredi presumpserit, usque ad exitum cum ipso qui se hujusmodi consortio miscuerit, communione privetur. In Synodo Tullensi ad Saponarias cap. 8: Nota est questio de Alone Viridunensium Episcopo, quod oblatione regulari, unde petitio ibidem est presentata, in Monasterio S. Germani Autiodorensium adstiterit, [Baluz. exiitit,] et contra regulas Ecclesiasticas inde discedens... ad ordinem Episcopalem pervenerit, etc. Aliud exemplum de Oblato Monasterium relinquiret refert Petrus Damian. lib. 1. Epist. 9. pag. 29.

Vim tamen hanc a parentibus liberis illatam improbant plerique, atque in his (ut omittam Novellam Majoriani Imp. de Sanctimonialibus) Gaudentius Episcop. Brixiensis tract. 8: Imperare quidem perpetuam continentiam non possunt (parentes filii) quia res esse nocitur voluntatis. Sed voluntatem tunc in melius nutrire possunt, et debitores sunt ut moneant, ut hortentur, ut foveant, ut pignora sua Deo magis gestiant obligare, quam seculo, ut de propinquis seminis sui, vel in Cleri ordine dignos altari divino ministros exhibeant, vel in sanctorum numero feminarum puellas castimonie dicatas enutrient, ut Ecclesiam Dei talibus nutrimentis ornantes, beatitudinem debitam consequantur. Atque id forte causa fuit, cur in Concilio Aquisgranensi can. 36. cautum fuerit, ut pueri oblationem a parentibus factam tempore intelligibili, id est, cum ad discretionis aetatem pervenissent, confirmarent. Quo spectant ista ex libro Chirographorum Absisae fol. 58: Item prefatus Richardus obtulit supradictos suos filios, scilicet Joannem et Goffridum super altare S. Mariae Absisae secundum instituta et usus monachorum, presente Rainerto et fratribus; et concessit omnia supradicta, an jam supradicti filii perseverarent, an renuncerent, an viverent, an moverentur. Scripsit porro Rabanus Maurus ad Ludovicum Imperatorem librum unum contra eos qui oblationem secundum regulam S. Augustini destruere volebant, cuius meminit Rudolphus Presbyter in ejus vita. Exstat ille MS. in Cenobio Mellicensi et Sangermanensi. Vide Capitulum 2. ann. 811. cap. 10. Oblationes ejusmodi tutantur ac defendere conatur Regulae Benedictinae interpretes, atque in his Menardus et Haestenus.

A severiori disciplina in sequiori aetate non nihil discessum est: ipsis quippe pueris, cum ad discretionis aetatem pervenerant, parentum oblationem confirmare aut refutare liberum erat. Chartul. Celsiniani ch. 467: Hanc donationem vel gripitionem facio: Hanc donationem vel gripitionem facio (Bernardus de Turre) in tali convenientia, ut accipiant unum ex filiis meis, faciantque induere eum litteris sacris, et teneant eum foris monasterium, usquequo, adolescentia transierit, habitum monachicum ipse per se requirat. Si autem ad tempus statutum requirere noluerit, provocabunt eum ad hoc ipsum senioris hujus loci: quod si eos audire noluerit, faciant hoc ipse michi audire, matrem et fratres senioris hujus loci contempserit audire, remanebit terra et substantia eius a me largita senioribus pro nutrimento ejus: ipse autem libera potest voluntate. Mirac. S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 284. col. 1: Exopo vocabulum cuidam puero fuit, qui cum vix quinquaginta annorum infantiam contigisset, sancto ordini a parentibus mancipatus, etc. Vita ejusdem metr. ibid. pag. 234. col. 2:

..... Septemnon ferme poellum
Benci servitit me transcribere parente
Et omnes laupem, et castre raticale inarmon.

Cujus moris recentiora longe vestigia deprehenduntur in Lit. remis. ann. 1382. ex Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 101: Robinet de Villefort, moine et religieux de l'église saint Mard de Soissons, ... fu receuz et vestuz en l'age de onze ans ou environ moine d'icelle église; et pour estudier audit lieu de Soissons a depuis demouré illec en la maison de son pere par l'espace de sept ans et plus, et apres est alez par juenesse a Avignon et ailleurs, où il a esté vacabond par l'espace de quatre ans, etc.

Non defuere etiam qui omnino improbarunt, imo simoniae damnarunt, eam exactionem quam faciebant Monachi pro susceptione puerorum in Monasteriis, quam vetant praeter ceteris Capitulum 2. ann. 789. cap. 15. et Capitulum Francofordiense ann. 794. cap. 14. Sed hanc validis satis argumentis tutari conatus est Sibertus Prior S. Pantaleonis Colonienensis in Epist. ad Rodolphum Abbatem Trudonensem, edita tom. 2. Analector. Joan. Mabillonii.

Formulas vero ejusmodi oblationum complures habet tabularium Abb. Hellicol in Lefnovic. ch. 77: Cum legaliter sanctum antiquitusque teneatur, et cautum, cum oblationibus Domino parentes suos tradere filios in templo Domini Domino feliciter servituros, procul dubio et de nostris filiis faciendum nobis salubriter praebetur exemplum: equum etenim est iudicium Creatori nostro de nobis reddere fructus. Ideo nos nomine Gaufridus et uxor mea Focusa hunc filium nostrum nomine Petronem cum oblatione in manu atque petitione altaris palla omnia involuta ad nomen Sanctorum, quorum hic reliquias continentur, et in presentia Frodoni Abbatis, et omnis congregationis, tradimus coram testibus regulariter permanendum, ita ut ab hac die non jam liceat ei collum de suo iugo regulae excutere: et ut nostra traditio inconvulsa permaneat, promittimus sub iuramento coram Deo et Angelis ejus, quia nunquam per nos, vel quolibet modo per rerum nostrarum facultates, egrediendi ei aliquando de monasterio tribuamus occasiones. Et ut haec nostra traditio inconvulsa permaneat, manu nostra eam firmavimus, et testibus tradimus roborandum. Cedimus autem cum ipso filio nostro terram quam Galfridus tenet, totum et ad integrum dimitto Deo et B. Petro hoc quod habeo, vel visus habere, hoc est vicaria, etc. S. Goffredi et Fulcaise matris suae. S. Archambaldi Prensaco. S. Geraldus Cantaminum. Facta est carta ista in mense Januario, regnante Philippo Rege. Similes oblationum formulas proferunt idem Tabularium ch. 88. 101. 178. Smaragdus, Lucas Acherius ad Epist. 32. Lanfranci, Stephanus Baluzius in nova Collect. Formul. cap. 31. et Jac. Petrus post Praenitentiale Theodori pag. 502. 508. et 504. [Mabillonius tom. 3. Analect. pag. 469.] quibus aliam addere placet ex Tabular. Prioratus de Domina in Delphinatu ch. 98: Ego Oddo de Auriatge offero Deo omnipotenti et beatissimis Apostolis ejus Petro et Paulo in manu Domini Hugonis Prioris de Domina filium meum nomine Petrum, ut suscipiat habitum sancti Benedicti, ad salutem et remedium animae ejusdem, et animae meae, uxorique meae ipsius filii matris, nec non et aliorum filiorum meorum omniumque propinquorum meorum, tam vivorum quam defunctorum. Pro hoc

autem quod supradictum est, dono in elemosyna Domino Deo et praedictis Apostolis ad Monasterium de Domina, ubi Dominus Hugo praeses videtur, omnia quaecumque Boso Presbyter habebat de me in Ecclesia S. Mariae, videlicet primitias, decimas, et omnia alia beneficia quae pertinent ad ipsam Ecclesiam. Ultra hoc etiam dono cimiterium quod dicitur vetus, etc. Laudatores vero et testes fuerunt fratres mei, etc. Accepi autem pro ista quiritatione a praefato Hugone Priore unam mulam et 130. solidos, et unum blasadum de sustanio. Exstat porro Testament. Guillelmi Sibyllae filii Dom. Montispessulani apud Garieillum in Episcopis Magalonensibus pag. 151. quo Monasterio Grandis silva relinquitur pro Monacho filium suum Raimundum, et pro eo mille solidos Melgorienses. Adde pag. 191.

Regulae Benedictinae interpretes plerique idem juris tutoribus quod patribus adscribunt: adeo ut his licuerit pupillos suos offerre: quod sane vix crediderim, nisi id parentum testamento cautum esset: quomodo exstat in eodem Tabulario Hellicolensi ch. 91. alia oblationis formula fratris a fratribus factae ex praescripto patris in testamento, iisdem sane verbis quibus illa quae Philippo regnante facta est: Ideo nos Gaufridus et Benedictus hunc fratrem nostrum nomine Petronem cum oblatione in manu atque petitione, altaris palla omnia involuta ad nomen Sanctorum quorum reliquias continentur, et Frodoni Abbatis et omni Congregationi tradimus coram testibus regulariter permanendum, ita ut, etc. Cedimus autem cum ipso fratre nostro mansum de Rocaret, etc. S. Geraldus patris sui, qui in vita sua hoc fieri praecipit. S. Gaufridi fratris sui. S. Bernardus fratris sui. Sane in Capitulari Caroli M. ad Salz ann. 804. cap. 6. Et qui filium suam, aut neptem, aut parentem offerre voluerit, licentia conceditur. Habetur insuper exemplum oblationis nepotis in Tabulario Celsiniani: Per hoc autem recipiant infantulum nepotem meum nomine Petrum, ut alant et nutriant, et literis eum erudiant, et cum tempore fuerit, eum in monasterio recipiant monachum. Neque tantum filii a parentibus, aut pupilli a tutoribus, sed etiam pauperi quivis, qui ultra monachicam vitam inibant, ab uno e Monachis offerrebantur. Bernardus Monac. in Consuetud. Celsinians. MSS. cap. 29: Puer qui cum Laicali vel Clericali habitu venerit, hunc Camerarius in vestiarium ducit, eodem modo vestiendum, quo quilibet novitius vestitur, praeter quod si non stamineum, sed pro stamineo caninia linea datur. Cum visum fuerit D. Abbati capillum ei frocco ejus jubet auferri, et cucullam eidem ducant benedicat: Jubet etiam uni fratrum ut puerum offerat in vice parentum ejus. Qui petitionem, quam facturus est scriptam habens, confirmans eam signo propriae manus, et postea eam legit in aperto, et mittit in manum D. Abbatis. Est autem hujusmodi: Ego frater ill. offero Deo et sanctis Apostolis ejus hunc puerum nomine ill. in vice parentum ejus cum oblatione in manu, atque petitione, altaris palla manu ejus involuta, etc. Accipit ipse puer cum offertorio paternam et calicem hostia imposita, et ita Vicarius ille involvit manum pueri cum palla altaris, ut tam ipsum puerum, quam ejus sacrificium offerat, a Sacerdote recipiendum. Postea induitur cuculla, et de cetero benedictio ejus differtur usque ad legitimam aetatem, id si non amplius, usque

ad 15. annos etatis. Eadem habet Udalaricus lib. 3. cap. 8. ex quo postrema verba supra descripsimus. De Oblatis agunt præterea Capitulum Caroli M. datum ad Salz cap. 6. Addit. Capitulum cap. 26. 37. 45. Vita S. Amati Abbatis. Habendensis cap. 2. Ordo Romanus ubi de consecratione sacre Virginis. Regula Magistri cap. 91. Leo Ost. lib. 1. cap. 14. 24. 49. lib. 2. cap. 8. Ordericus Vitalis lib. 3. pag. 479. lib. 5. pag. 548. Sugerius lib. de Administrat. sua extremo. Lanfrancus Epist. 32. etc. Adde Gariellum in Episcopo Magalon. pag. 120. Hartenium lib. 4. Disquis. Monast. tract. 1. disq. 1. et seqq. Gassanvillam ad Epist. 54. Petri Blesensis. Carolus Comitus in Annalib. Franc. Ecclesiast. ann. 544. num. 71. Mabillonium tom. 3. Analect. pag. 473. Vide Nutrii.

Neque vero tantum apud Monachos Benedictinos puerorum oblationes in usu erant, sed etiam in Ecclesiis Canonicorum Regularium. Hujus rei formulam exhibet Mabillonius tom. 3. Analect. pag. 472. his expressam verbis: *In Redemptoris mundi nomine pateat cunctis hæc scripturam audientibus vel legentibus. me Bernardum Geraldii et uxorem meam, nomine Guillelmi, Domino Deo sanctisque martyribus Justo et Pastori, in manus domini Ricardi Narbon. Archiep. nostrum filium nomine Geraldum, ad Canonicum regularem faciendum, cum omnibus nostris decimis atque ecclesiasticis in Canonica ad possidendum jure perenni dedisse. Trimulos vel quadrimulos admittit Petrus de Honestis lib. 1. Regulæ Clericorum cap. 9.*

Imo etiam ad Canonicos sæculares hic ritus derivatus est aliquando, ut in Turonica S. Martini Ecclesia collegata: cujus rei exempla se legisse ait Mabillonius tom. 3. Analect. laudato pag. 476. Unum sane notandum profertur tom. 1. Anecd. Marten. col. 68. in Donatione Guifredi hujus Ecclesiæ Diaconi, ubi hæc ipse narrat de sua oblatione: *Trado atque confirmo omnipotenti Deo necnon S. Martini Confessori suo egregio, ad sepulcrum scilicet ejusdem, ubi patres mei me obtulerunt, novo ordine traditionis per capillos capitis mei, illic arma relinquens et comam, ut ibidem cunctis diebus, quibus adiverem, Deo sedi litem exhiberem officium.*

OFFERRE AD CLERICATUM. Ado Viennensis in Chron. de Carolo Calvo: *Hic ex Regina Ermentrude quatuor filios suscepit. ex his Deo in clericali habitu duos obtulit, Carlomannum et Lotharium. Guillelmus de Podio Laurentii in Prefat. ad Chronicon: Milites enim raro suos liberos clericatus offerrebant: sed ad Ecclesias, quarum tunc ipsi decimas percipiebant, hominum suorum filios presentabant. Ludovicus VIII. Rex Francor. in Testamento statuit, ut quintus ejus filius sit clericus, et omnes alii qui post eum nascantur. Vide Clericus.*

OBLATI Monasteriorum, qui se ac sua, vel majorem partem bonorum suorum sine fraude ac dolo Monasteriis ipsis sponte ac libere obtulerunt, ut est in Epistola Bonifacii VIII. ann. 1296. apud Waddingum. Concilium Lateranense IV. can. 57. *Hoc autem de illis confatribus intelligimus, qui vel adhuc manentes in sæculo, eorum Ordini sunt Oblati, mutato habitu seculari: vel cui inter vivos sua bona dederunt, retento sibi, quamdiu in sæculo vixerint, usufructu. Atque hi quidem sicut sunt qui Donati, sic nuncupati, quod se totos, et bona*

sua Monasteriis donarent, ac offerrent. Rollandinus in Summa Notaris cap. 7. rub. 3: *Quando personæ laicæ conversantur alicui Ecclesiæ, offerunt se simul et sua. Ubi Petrus de Hostertis ait discrimen esse inter Professionem et Offerriem; Professionem quippe esse abnegationem propriæ voluntatis vitam activam abnegantis, et contemplativam eligentis: Offerriem vero esse personæ, rei, vel rerum alicui domino vel loco religioso factam oblationem. Atque ita Professionem intelligit propriam esse Monachorum, cum Oblati ex ipsa oblatione admissa, nulla prævia probatione facta, tantummodo obedientiæ professione, in Oblatorum et Donatorum ordinem recipiantur.*

Quidam tamen Monasteriis, cum bonis suis universis vel eorum parte aliqua ita se offerrebant, ut monachicam vitam amplecterentur, et ad professionem admitterentur, reveraque essent Monachi: cujus quidem oblationis ea est formula apud eundem Rollandinum: *Obtulit personam suam Deo et D. Antonio clausis manibus se intra manus venerabilis Patris D. Abbatis recipientis vice et nomine ipsius Ecclesiæ; et pro se et suis successoribus dans et ponens, nec non et promittens et proficiens stabilitatem, conversationem et obedientiam debitam secundum regulam Ordinis, etc.*

Ejusmodi Oblatos spectat Charta Roncelini Vicecomitis Massiliensis ex Tabulario S. Victoris Massiliensis fol. 179. qui tanquam dominus Gardanæ confirmat donationem, quam fecit Guillelmus de Gardana, filius Rainundi de Lauriza, qui obrenuntians seipsum, cum universis rebus suis in fratrem et filium predicto Monasterio tradidit, et hominem vice Dei super caput suum posuit, obedientiæ se subiiciens, et regulari disciplinæ collum statim penitus submittere. Ita in Chronico Casin. lib. 1. cap. 49: *Hermesfridus Esculanus, vir dives, subdiaconus, seipsum obtulit per capillos capitis sui Præposito Walmesfrido, cum omni omnino substantia sua quam in illis partibus possidebat: Infra: Walmir item alius ejusdem civitatis oriundus seipsum Deo in hoc Monasterio offerens, obtulit in Ecclesia S. Benedicti curiam unam magnam, etc. Charta Ludovici Imp. in Chronico Farfensi pag. 662: *Codimundus et Sinualdus de Furcone, qui se in eisdem canoniis ad servendum Deo devotes ibidem condonaverunt. Ex voce vero condonaverunt, percipitur qui fuerint Condonati in Charta Gaufridi Comitis Andegavensis in Hist. Monast. S. Nicolai Andeg. pag. 10: *Perdonavi quoque vinagium omnium vinearum suarum, quamdiu ipsi, vel Condonati eorum ipsas coluerint. Idem enim sunt qui Donati, ut et in Concilio apud Campinacum ann. 1288. cap. 26: *Abbatex ter in anno publice injungant Monachis suis sub pena excommunicationis a se proprium abdicere, et in manu sua resignare compellant, et etiam Condonatos, etc. In Synodo Bajocensi ann. 1300. can. 52: *Statuitur ut Condonati cujuslibet domus religionis aliquod signum in eminenti loco portent ad arbitrium Episcopi, et religioni congruentia indumenta. Polyptychus Floriacensis: *Hiseburgis Britonia gratanter se condonavit S. Petri aiquequam accepit maritum, ut in posterum cum filiis et filiabus sub servituti suo iugo teneretur.******

Qui porro hic Condonati, aliis Donati nude dicuntur. Charta ann. 1231. in Regesto Comitatus Tolosæ Cameræ Comput. Paris. fol. 24: *Item petebat om-*

nes justitias Monachorum et Clericorum, et Donatorum suorum, et specialiter familiarum suarum, videlicet Donatorum illorum qui in templo S. Theodardi donant se et sua eidem Monasterio, et promittunt obedientiam Abbati et successoribus suis, et victum percipiunt a dicta Ecclesia. Infra: *Quæ Abbas haberet eorum justitiam Monachorum, clericorum, et specialiter familiarum, et Donatorum suorum, videlicet illorum Donatorum qui sunt recepti, ut supra dictum est, et non possunt facere testamentum sine assensu Abbatis. Concilium Biterrense ann. 1293. cap. 23: *In nulla Ecclesia laici recipiantur in Donatos ad præbendam panis et vini de quorum turpi conversatione scandalum generetur. Descripsit Jacobus Peitius post Pœnitentiale Theodori pag. 500. sacramentum quod Monasteriis præstabant ejusmodi Condonati, seu Donati. Vide Institutiones Capituli gener. Cisterciens. distinct. 9. cap. 11. Barralem in Hist. Lerinensi part. 2. pag. 156. Gariellum in Episcopo Magalon. pag. 331. et Browerum lib. 9. Annal. Trevirens. Mentio est præterea in Capitulis ad Legem Salicam tit. 3. 59. et in lib. 1. Capituli Caroli M. cap. 120. (99. 114.) *Liberorum hominum qui ad servitium Dei se tradunt, non tam causa devotionis, quam exercituum seu aliarum functionum vitandarum causa.***

Interdum ea conditione sese monasteriis offerrebant, ut in ordinem Monachorum admitterentur, si luberet, ac interim Donatorum et Oblatorum vice haberentur. Sed id spectabat potissimum viros nobiles, quod præ cæteris docet sequens Charta ex Tabulariis Regis Provinciarum descripta: *Notum sit omnibus præes. et fut. quod an. Dom. incarnat. 1208. mense Decembr. ego Willelmus D. G. Comes Forcalcar. filius quondam Geraldii Amici, divino inspiratus amore, bono animo, et spontanea voluntate, dono animam meam et corpus meum Domino Deo et Beatissime Mariæ, et domui Militiæ templi, in hunc modum, quod si ad religionem venire voluero, ad religionem Templi veniam, et non ad aliam; solummodo ut veniam juste et libere, et absque omni impedimento. Si vero in sæculo me vitam finire contigerit, in cimiterio domus Templi sepeliar. Promitto equidem dare predictæ domui Templi et fratribus ad obitum meum, amore Dei, et remedio animæ meæ, et parentum meorum, et cunctarum fidelium defunctorum, equum meum, et duas alias equitaturas, et omnia arma meæ completa, lignea et ferrea, que uni Militi sunt necessaria, et 100. marcas argenti. Præterea dum in sæculo vixerem, singulis annis ad festum Natiuitatis Domini præfate domui Templi et fratribus 100. sol. Guili. pro recognitione hujus donationis dare promitto, et universa bona dictæ domus Templi, ubicumque sint, bona fide, juste tamen et rationabiliter protegere et salvare. Hanc quippe donationem feci in posse Fratris P. de Montecuto Magistri, et Fratris Will. Castellii Præceptoris Provinciarum, et quamplurimum aliorum Fratrum. Et nos Frater P. de Montecuto Magister, cum consilio et voluntate Fratris W. Castellii, et aliorum Fratrum, recipimus vos supradictum Dom. W. Forqualquerii Comitem in Donatum, et confratrem nostræ Domus, et in universis beneficiis, que in Domo Templi fiunt, vel fient, usque ad finem, citra mare, vel ultra, bonam vobis concedimus portionem. Hujus donationis nostræ testes sunt de fratribus Templi Fr. W. Castellii Præceptor Provinciarum, et Fr. Bermundus Præceptor Rus, Fr. Rev. Chasardi*

Preceptor de Barles, Frat. Jordanus de Mico, Preceptor Embredunensis, Fr. G. de Turro Preceptor Domus Limasia. De secularibus vero Dn. Comitissa mater predicti Comit. Geraltus Amici frater ejus, R. de Medullione, Ricanus de Inula, Rimbaldus de Dalino, Bertrandus de Villamuro, Guibertus de Rolano, P. Garannus, P. Ferola, Guill. de Bedoino, Guido Roja, Raymundus Suavis scriptor fratris G. Catelli scripsit. Charta alia ex Tabular. S. Maxentii Pictavensis: In nomine Domini, ego Gauderius Presbyter filius Ademari de Garda dedi animam meam et corpus meum Domino Goffredo Abbati sedenti in Capitulo cum Monachis suis die quodam Dominico Adventus Domini in societatem et beneficium totius Monasterii, et quando voluero Monachus esse, cum rebus quas habuero, accipiant me, sive sanum, sive infirmum. Dedi eis unam borderiam de terra, et unum quarterium de prato pro beneficio et salute animarum parentum meorum in elemosynam, sine ulla requisione progeniei mee. Ipsi autem me et fratrem meum Lucium de hoc beneficio cum Regula vestierunt nos, et oculati sunt. Et ibidem convenimus donum hoc a dominis nostris carnalibus servaturos. Hoc donum fecimus cum isto pergameno super altare, videntibus testibus istis subscriptis, etc. Facta est autem haec Chartula an. ab Incarn. D. 1110. regnante Ludov. Rege et Guill. Comite in Aquitania, Petro quoque Episc. Pictavensi. Tabularium S. Dionysii de Capella diocesis Bituricensis, Charta 112: Ego Amblardus filius Bernardi Grossinetti video quod in periculo mundano positus sim, nolo degenerare, volens sequi vestigia parentum meorum, trado me Deo et S. Dionysio et Monachis Capelle in manu Radulphi Prioris avunculi mei, tali tamen conditione, ut sim particeps de beneficiis et orationibus Ecclesie. Si autem Monachus esse voluero, honorifice me recipiant, et ubicumque me monachi contigerit, diligentissime ut fratrem Ecclesie procurabunt. Hoc factum est in Capitulo S. Dionysii Capelle coram Monachis ac familia ejusdem Ecclesie. Et Charta 173: Deo ut B. Dionysio et loco Capelle sese dedit et sua: hoc etiam addito, quod si aliquando sibi placeret strictiora vitae sentias ingredi, Monachus ibi fieret, aliter Ecclesie sibi denegata licentia. Ch. 173: Dedit namque supradictus Petrus corpus suum, omnesque res suas: unde Radulf. Prior et ceteri Monachi concesserunt ei beneficia ejusdem loci, videlicet necessariam escam, et orationum participationem. Vide L. Acherium ad Guilbert. pag. 635.

Oblatorum autem et Donatorum ea erat conditio, ut ex familia Monachorum censerentur, Abbati obedientiam profiterentur, et victum et vestitum ab eis consequerentur. De obedientia est Charta ex Tabul. Grassensis Monasterii descripta ab Acherio ad Guilbertum: Seipso et omnia bona sua generaliter dant, et incontinenti promittunt obedientiam eidem domino Abbati nomine dicti Monasterii, junctis manibus: et ibidem Abbas recipit dictos Blacacium et Jordanam junctis manibus in fratres et particeps et Donatos dicti Monasterii, etc. De victu vero et vestitu exstat Charta in Tabulario Casauriensi, quam hic damus: In Dei nomine, ab Incarnat. Domini Jesu Christi an. 1159. Ind. 11. die 21. mens. Novembr. Ego Petrus filius quondam Walteri civitatis Sulmonae, bona et spontanea mea voluntate obtuli me et omnes res meas mobiles et immobiles in

Monasterio S. Trinitatis... Cui etiam et tibi domino Leonati venerabili Abbati ac ceteris successoribus tuis in perpetuum dono, offero, et concedo unum casarium meum infra ipsam civitatem Sulmonae, etc. Ita tamen ut donec moriar, victum et vestimentum ab eodem vestro Monasterio ad sufficientiam habeam: quod hujusmodi omnibus absolute feci, et testes mihi esse rogavi subscriptos homines, etc. Tabularium Vindocinense Charta 446: Odo de Sarverit qui fuit baryerius, sibi et illis dedit omnia quae ad praesens habebat, vel semper habiturus vel jure possessurus loco S. Trinitatis universis rebus quas possidebat, videlicet in ovis et nummis, ac annona, per talem convenientiam ut ipse Odo reciperet solummodo victum et vestitum competentem a Monacho et Hulseio quamdiu vixerit, non autem ortum gregem sicut solebat assidue sequens, sed tamen super pastores secundum quod sibi erit qualiter et quomodo grex omnium tractandus sit, semper decernens. Actum Vindocin. 1081. Charta ann. 1238. tom. 7. Spitellegit Acher. pag. 272. Concedentes nobis dicte domine Mabilis Prioris dicte Ecclesie, et per vos alios Prioris liberam et plenariam potestatem recipiendi Moniales tam conversas, quam Clericas, et fratres, et Donatos, et Donatas, tam Laicos quam Clericos qui intrare voluerint Ecclesiam supradictam, hoc adhibito moderamine, ut omnes habitantes ibidem, possint de bonis Ecclesie commodum sustentari: ita quod omnes qui intrare voluerint, vobis obedientiam promittant, et vivere juxta regulam B. Benedicti, etc. Partum initum inter Abbatem S. Theodardi, et Raymundum Comitem Tolosae ann. 1231 in Regesto Tolosano pag. 25. Item petebat (Abbas) omnes justitias Monachorum et Clericorum et Donatorum suorum, et specialiter familie suae, videlicet Donatorum illorum qui in templo S. Theodardi domant se et sua eidem Monasterio, et promittunt obedientiam Abbati et successoribus suis, et victum percipiunt a dicta Ecclesia. Et infra. Item concessit dominus Comes quod Abbas haberet totam justitiam Monachorum, Clericorum, et specialiter familie et Donatorum suorum, videlicet illorum Donatorum qui sunt recepti ut supra dictum est, et non possunt facere testamentum sine assensu Abbatis. Statuta contra haereticos, apud Castellum in Comitibus Tolosan pag. 351: Districtus quoque mandamus quod in nulla Ecclesia Laica recipiantur in Donatos ad prebendam panis et vini, de quorum turpi conversatione scandalum generatur. Sed id spectabat Oblatos et Donatos, qui in ipsis Monasteriis degabant ac deserviebant: et habitum forma et colore diversum a Monachorum ceterorum veste deferebant.

Interdum Monasteriis ac Ecclesiis ita sese offerebant, donabant, ac mancipabant, ut ipsi ac eorum progenies pro servis Ecclesie deinceps haberentur, dimissa ingenuitate ac libertate. Exstat praecleara ejusmodi oblationis Charta in Tabulario Vindocinensi hisce verbis concepta: Cum sit omni cannali ingenuitate generosius extremum quodcumque Dei servitium, scilicet quod terrena nobilitas multos plerumque vitiorum servos facit, servitus vero Christi nobilitati virtutibus vitia comparaverit, claret pro certo cum esse generosior, qui se Dei servitio praeberit priorum. Quod ego Raynaldus intelligens, justumque esse vera ratione perpensens, cum me ab avio et atavis naturaliter liberum conditio

humana profulerit, nullius necessitate penitus occasione cogente, spontanea mea voluntate meipsum, meoque, si quos mihi dederit, successione liberos, in servitium trado S. Trinitatis, et fratrum hujus loci, reputans me ab hac die inante, sicut unum quempiam de servis eorum, ad faciendum de me et rebus meis quidquid vis salva justitia lege placuerit. Et ne quis pulet timoris causa, vel cupiditatis adquirendi aliquid transitorium me istud agere, sciat et credat me id primum ac potissimum pro salute animae meae facere; deinde quod circa esse a puero nutritus omnia pene habeo apud eos, et per eos conquirens, justius mihi esse videtur, ut ipsi habeant quam alius quisquam. In testimonium autem hujus meae deditiois, ut certior sit, et firmior omni tempore, cartulam istam scribi rogavi, manumque mea Crucis impressione signavi, adhibitis testibus qui me hoc facere viderunt, et audierunt, quorum ista sunt nomina, Oblo Sartor, Joscelinus, Garinus, Harveus filius Acherii, Girardus Hospitalis, Oblo pater Lambertii, Hugo filius Morini, omne Capitulum. Actum Vindocin. in Capitulo S. Trinitatis an. Dom. Incarn. 1079. 6. Id. Mart. Ind. 2. Ordineus Vitalis lib. 3. pag. 438: Recepta hospitale, perpetua-liter in servum sancto Joloco tradidit se. Charta ann. circiter 1162. ex Lib. de Servis in Tabulario Majoris-monasterii fol. 46. Noveritis, si qui eritis posterit nostri, Majoris scilicet habitatoris monasterii S. Martini, famulum quemdam Giraldum nomine, liberiori genere ex provincia Biturigeni, loco videlicet Gloiso, patre Geraldo, Matre vero Adelende ortum, sponte pro amore Dei sancto Martino in domo abbatis Acherii presentia se ipsum hac ratione tradidisse in servum, ut non solum ipse, verum etiam omnia ex eo nascitura progenies cunctis diebus vita suae abbati hujus loci et fratribus servili conditione famulentur. Et ut haec ejus traditio certior et evidentior appareret, pro recognitione servi quatuor denarios super caput proprium ponens, Deo sanctoque Martino se taliter sub his testibus obtulit, etc.

Hujus autem Oblationis is erat ritus, ut in servitium ultro susceptae signum quatuor denarii offerrentur. Tabular. Vindocinense Ch. 114. Voluntarie sese tradidit Martinus quidam juvenis perenni servitio dum adiret, Monasterio Vindocinensi S. Trinitatis: cui conventioni coram fratribus in Capitulo factae, praesentes interfuerunt qui subscripti sunt testes, sub quorum presentia Martinus idem superposuit altari hanc chartam, oblatis in testimonio quatuor denariis, quod est servitii conditio. Idem Tabularium Charta 111. Tradiderunt ergo se Domino Abbati Oderico juxta consuetudinem servorum coram suprascriptis testibus in Capitulo Postea vero firmata testibus ista traditionis suae Charta, tradidit quoque seipsum altari, manu propria presentem chartam superposuerunt altari. Nomina testium, etc. In eodem Tabulario f. 196. Goffridus de Praliaco Comes Vindocinensis, cum ob quasdam Ecclesiae S. Trinitatis Vindocinensis bonorum invasiones fuisset sacris interdictus, deinde anathemate solutus, nudis pedibus cum quibusdam suis qui cum eo Capitulum violentar intraverant, prostratus se ante altare dominicum et Dn. Abbatis pedibus; ibique promisit, coram Deo et Sanctis ejus quod nunquam deinceps personae D. Abbatis vel cujuslibet Monachi sui damnum atque quolibet occasione

quereret, et quidquid in rebus Monasterii prius reclamaverat, seposita omni controversia quietum dimisit: quatuor etiam denarios super caput suum posuit, quos item super altare cum quodam cultello misit, quatenus non solum presentes, verum etiam homines post futuri, quod firmiter hoc actum fuerit, plenius agnoscerent. Quia quidem quatuor denariorum oblatione, quodammodo Ecclesie servum sese professus est. Eiusmodi porro oblato, servi de quatuor nummis videntur appellati. Exstat enim Charta Rannuli Abbatis S. Mauri ex Tabulario ejusdem Ecclesie, in qua agitur de quodam Coliberto S. Mauri nomine Simone Fabro, qui diu ventilatus hominum se ipsius Sancti recognoscebat, sed non sicut alii qui de quatuor nummis erant. Et infra: Et ille respondit se esse hominem S. Mauri, sed non sicut alii qui quatuor nummos reddebant.

Spectabant autem forte hi quatuor nummi seu denarii censum totidem denariorum, qui quotannis pensitari solebat ab eiusmodi servis et Oblatis Ecclesiasticis, ut colligitur ex variis tabulis quae in Hist. Guimensi habentur pag. 57, 58, 59, 68, et alia apud Joan. Robertum in Hist. S. Huberti pag. 222, quem quidem ritum nescio an spectaverit Concilium Lateranense IV. cap. 57. Ne si de quibuslibet ipsorum fraternitatem assummentibus fuerit intellectum, pro duobus aut tribus denariis annuatim sibi collati dissolvatur pariter et vilescat Ecclesiastica disciplina.

Alius praeterea fuit hanc Ecclesiasticam servitutem ultro subeundi ritus, collo scilicet campanae fune innexo, de quo sunt scilicet Chartae ex Tabulario Vindocinensi Ch. 135. Novit omnis ceteris Conobii Vindocinensis, quod Raynaldus Monachorum famulus, cum esset vir ingenuus, recognoscebat quod in eorum famulatu a puero altus et nutritus fuerat, et omnia quae habebat, sub eorum dominio acquisiverat, obtulit Deo et S. Trinitati omnia sua, et se semetipsum ad servum eligens magis esse servum Dei quam libertus saeculi, firmiter credens, et sciens, quod servire Deo, regnare est, summamque ingenuitatem sit in qua servitus comparatur Christi. Quod prius quam fecit in Capitulo, ac descepsa statim in Monasterio involvens iuxta morem collum suum corda signi, coram testibus subscriptis, etc. Factum est hoc an. 1072. 6. Id. Mart. Et Charta 440. Ego Ingelbaldus, cum quidem naturalem secundum saeculum a progenitoribus haberem libertatem, voluntate propria me in servum trado Domino Deo et loco S. Trinitatis, quod molestia corporis urgente districtus promiseram, hoc factus sospes et incolumis libenter exsolvo. Dono etiam mecum ac eidem venerabili loco universa quae possessionis meae vel sunt hodie, vel etiam in tota vita mea iuste poterunt, quae dare legaliter et possunt et debeo. In cuius facti memoriam etiam quatuor denarios de capitulo meo, sicut nos saecularis est talibus facere, super altare dominicum praedicti loci grataiter imponens, funem quoque signi collum meo devote circumplectens, chartulam istam scribi in testimonium postulavi, manumque meam firmavi, addita etiam insuper congerie testium iuxta humanam opinionem estimationem idem eorum, quorum ista sunt nomina, etc. Actum Vindocin in Capitulo S. Trinitatis an. 1072. 10. Kal. Oct. Adde quae habet in hanc rem Casarius lib. 7. Miracul. cap. 28. In tantum illius (Deipare) amore successus est, ut in quadam paupere Ecclesia

in ejus honore dedicata, consilio Sacerdote, fune collo suo injecto, servum glabra se illi super altare offerret, solvens singulis annis censum de capite suo, qualem servi originarii solvere consueverunt.

° Ritus ejusmodi oblatis recipiendi, interdum idem atque admittendi pueros monachos: eorum quippe manus, sive ordini canonico, sive monachico sese offerrent, pallio altaris involuebantur, vel ipsinet sub panno altaris mittebantur, ut in sequentibus Chartis animadvertere est. Formula, qua presbyter offert se capitulo canonicorum Arringtonum ann. 1075. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 213: In nomine Domini nostri Jesu Christi. Ego Farolfus presbyter spontanea mea voluntate offero me ipsum Deo et ecclesie S. Donati, et Jocundo praeposito atque archidiacono, secundum regulam canonicam fideliter servitutum, pallio altaris manibus involutum, cum oblationibus inearum rerum mobilium et immobilium, etc. Charta ann. 1210. ibid. col. 536: Anselmus quondam Blacallonis de la Rocca Corneta dedit et obtulit et sua bona omnia... in manu domini Johannis divina gratia abbatis S. Petri Mutinensis, ponendo in vestituram 50. librarum imperialium super altare. Qui Anselmus renuntiavit omni proprio, et promisit ipsi domino abbati continentiam: et veram obedientiam. Et ipse dominus abbas recepit eum in fratrem et conversum, mittendo ipsum sub panno altaris, et oculando eum ipsum, et ejus fratres tanquam conversum. Qui porro hic Conversus, idem qui aibi Oblatus vel Donatus nuncupatur.

° Illud praeterea erat servitutis ultro susceptae signum, ut vinculum cervici imponerent. Acta Tull. episc. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1017: Adducitur (Drogo miles) vectus subsidio servulorum, ingressusque templum venerabile, imposito cervici vinculo, Sancio se ex libero in servum dedit, et votum censuale dis certo d. lovet. Vide Mabill. Diplom. pag. 622.

Ita etiam quandoque Ecclesiae et Monasterii sese offerbant et donabant sub annuo censu, ut libertatem et ingenuitatem non dimitterent, sed eam disertis et expressis verbis retinerent. Charta Aleidis Ducissae Burgundiae ann. 1212. in Hist. Reomaensi pag. 217: Praeterea dicitur Otto, et Regina, et Adalina dederunt se praeterea Ecclesiae ut liberos in perpetuum possidendos. Charta alia ann. 124. in ead. Hist. pag. 270: Dicitur vero Parisius spontaneus dedit et concessit se pro homine libero Ecclesiae nostrae Reomaensi, et ipse et heredes sui erunt homines liberi nostri Conventus pro quinque solidis Dionensis nobis annuatim in festo S. Remigii ab eisdem persolvenda. Ita quod nos, vel successores nostri ultra quam dictos quinque solidos ab ipsis non poterimus per exactionem aliquam reclamare. Imo tenemur ipsos, tanquam liberos homines nostri Conventus adversus omnes homines pro posse nostro defendere, manutene, et bona fide garantire. Exstat insignis in hanc sententiam Charta alia, quam ex S. Vitonis Virdunensis Tabulario descripsimus. Summe nobilitatis nitet decore, qui opifici suo tota sinceritate et paritate mentis studet incessanter deservire. Quia propter notum esse volumus, Ego Dei gratia Abbas Ricardus, omnibus tam presentibus quam futuris Ecclesiae Dei fidelibus quod quaedam religiosae mulieres, nobilibus et ingenuis ortu natalibus, Dei timore et amore pariter

compuncta, bona scilicet cum filiabus geminis Heredendis, et Respondis: Conrada quoque et ejus soror Ruspendis semetipsas ultro ut liberas et nobiles S. Petro Virdunensi Conobii, ubi insignis requiescit corpore Vno Praesul, subdiderunt ad potestatem villae Haslum dictae, sua ditione, inancipata: ea scilicet ratione, ut annuatim die solemnitate S. Remigii ejusdem villae villicis 2. den. tam ipsas, quam universa soboles ex eis proditura persolvat, de manu mortui 12. de licentia maritalis copulae 6. placita generalis in jandicta villa Haslum ter in anno serviant. Quibus etiam petentibus quia non incongruum erat, hanc chartam fieri jussimus, ne forte aliquis potentum, vel infirmorum alteram quandoque legem imponere tentet. Hae charta facta, et plurimorum hominum presentia et testimonio roborata, ut firma in posterum maneat et inconrulta, nostra et fratrum et manu confirmata, et Advocati Herimanni Comitum attestatime subnata. S. Richardi Abb. etc. Dat. an. Dom. Incarn. 1025. Conradi Regis 1. indici. 8. Eiusmodi Chartas alias proferunt Wilhelm. Heda in Episc. Traject. pag. 287. 1. edit. et Miræus in Donat. Belg. lib. 1. cap. 18.

° Monialium quoque monasteriis nunquam vir et uxor sese offerbant, in cujus oblationis signum tonsuram semel ab abbatis coram testibus acceptam deferebant. Locus est infra in Tonsura.

° Cum bonis itaque suis universis vel eorum parte aliqua sese monasterio offerbant Oblati, ne monachis oneri essent: unde qui propria bona non habebant, quae monasteriis legarent, illa servituti aut alia quavis ratione studebant compensare. Hinc est quod Arnaldus de Castellione notarius in monasterio Montisolivi receptus ann. 1356. ex Tabul. ejusd. abbat. promittit eorum (monachorum) iura pro posse servare et illata custodire, inutilia evitare, diebus ac nocte in litibus et questionibus ejusdem monasterii ubique terrarum fideliter laborare. Tabul. Major. monast. Notificamus igitur successoribus nostris, quod quidam presbiter nomine Bernardus de Valle-Guidonis volens de saeculo converti et monachus fieri, hoc nostrum Majus monasterium expetiit, et ut reciperetur obtinuit. Qui, quia multum dives non erat nec pecunias quas, ut est consuetudinis, secum affert, habebat, cujusdam ecclesiae haud longe a Valle-Guidonis in villa, quam antiquitus dicunt Avenaras, sita, donavit tertiam partem iure perpetuo possidendam.

De iure Regum nostrorum ponendi Oblatos in Monasteriis, vide Chopinum lib. 3. de Sacra Pont. tit. 2. n. 12. 13. 14. 15. tit. 5. n. 14. 15.

OBLATIARIUM HOSPITES, Idem qui sese cum universa familia, et bonis suis Monasteriis offerbant, et mancipabant. Chron. Mauriniacense lib. 1. pag. 360: Hospites Oblatiarios pene octoginta ibi congregavit. Dati, seu Donati hospites etiam dicuntur in Concilio Senonensi ann. 1269. cap. 6.

° Vide Antiq. Stamp. pag. 497. et Disquisit. Pasquier. lib. 3. cap. 40.

OFFERTI, Eadem notione. Chron. Farfense pag. 657: In alio praeposito constituit ut si Monachi, vel secundum regulam S. Benedicti Offerti S. Mariae, quos Abbas ordinaliter providere debet, fuga lapsi, per Episcopos, et certa Monasteria, sive per diversa loca perrezerunt, ubicumque eos invenerit, tam ipse quam et missi sui presentialiter recipiant abaque ali-

cus dilatione vel contrarietate. Charta Caroli Magni ibidem pag. 658: *Aut homines ejusdem monasterii tam ingeniosos, quam servos libellarios, aldonem et aldianas, seu Clericos, vel cartulatos, aut Offertos super terram ipsius Monasterii commanentes, distringendos, etc.* In alia Lotharii Imp. ibid. pag. 688: *Servis, ancillis, libellariis, cartulatis, Offertis, opilionibus, etc.* Alia Caroli C. Imp. ibid.: *Offertos vero ejusdem Monasterii nolumus in seculo vagari, sed ubicunque inventi fuerint, licentiam habeat Abbas... eos ad Monasteria reverti facere.* Alia Caroli M. in Chron. S. Vincentii de Vulturno pag. 679: *Seu etiam excusatos, seu Offertos, qui in praefatis Monasteriis legitime jam subjecti sunt, vel qui devote offerre se cum suis rebus voluerint, juste et rationabiliter licentiam habere debeant.* Eiusmodi Offertorum occurrit alibi mentio.

1. **OBLATIO.** Idem quod Oblata, seu hostia. Ordo Romanus: *Et ponit Pontifex Oblationem in loco suo, et Archidiaconus calcem iuxta eam.* Fortunatus in Vita S. Radegundis lib. 1. cap. 16: *Oblationes etiam suis manibus faciens, locis venerabilibus incessabiliter dispensavit.* [Preceptum Caroli C. pro Fontanella, tom. 3. Annal. Benedict. pag. 695. col. 1: *Ut ad Ecclesiae luminaria concinnanda et vinaticum ac Oblationes istas res habeant concessas.*] Ermenricus post Isonis lib. 2. de Miraculis S. Othmari cap. 21: *Ut ei intimaret Oblationes non ita munde paratas esse, ut puritas sacrificandi possidisset.* Chart. Isonis Abbat. S. Dionysii ann. 1169: *Hec sunt autem, quae jure habere debet, ... Capitagia hominum nostrorum pro 10. sol. ita tamen ut de iis, qui Oblationes integras solvunt, vel dimidia, nihil tale accipiat, etc.* [Adde Gregorium M. qui panem sacrificii Oblationum coronas vocat lib. 4. Dialog. cap. 55.]

OBLATIO. Ipsum sacrificium. Gloss. Graec. Lat. Oblatio, προσφορά, sic Graeci sacrificium Christianum vocant. [Epist. Synod. S. Cyrilli apud Mar. Mercat. pag. 369: *Si quis dicit (Christum) et pro se obtulisse semetipsum Oblationem et non potius pro nobis solus, non enim egit Oblatione qui peccatum omnino nescivit, anathema sit.* Occurrit apud eund. pag. 365.] Capit. Caroli M. incerti anni cap. 12. et lib. 6. cap. 305. al. 407: *Non solum sacrificia quae a Sacerdotibus super altare Domino consecrantur, Oblationes fidelium dicuntur, sed quaecunque ei a fidelibus offeruntur, etc.* Ita S. Cyprianus Epist. 87: *Significet mihi dies quibus in carcere beati fratres nostri ad immortalitatem gloriose mortis exitus transeunt, et celebrantur hic a nobis Oblationes et sacrificia ob commemorationes eorum, etc.* Et Epist. 27: *Communicando cum lapsis, et offerendo Oblationes eorum, etc.* id est, eorum nomina et diptychis recitando. S. Audoenus in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 20: *Alio vero tempore, cum dioceses suas, ut Episcopis mos est, visitaret, extitit quaedam certa causa ut in una Basilica interdiceret cursant vel Oblationem, quousque ipse juberet, celebrari.* Additio 3. Ludov. Pii cap. 4. et Chrodogangus Metensis in Regula Canonorum cap. 72: *Non oportet in domibus Oblationes celebrari ab Episcopis vel a Presbyteris.* Ex Concilio Laodiceno can. 58. ubi προσφορά habetur. Utuntur praeterea Gregorius Turon. lib. 7. cap. 22. Capitulum Caroli M. lib. 5. cap. 77. 94. III. [100. 141. 160. 178.] lib. 6. cap. 70. [100. Vide Glossar. med. Graecit. voce Ἀναφορά, col. 73.]

OBLATIO FORMATA ET SACRATA, Hos-

tia consecrata. Ordo Romanus: *Cum autem venerit ad communicandum, Dominus Pontifex porrigit et (novo Episcopo consecrato) formatam atque sacram Oblationem integram. Suscipiensque eam Episcopus, ipse ex ea communicat super altare: quod vero residuum erit, sibi reservet denuo ad communicandum unoquoque die usque ad 40. dies expletos.* Eadem verba habet Alcuinus Nb. de Offic. divin. Oblationes consecratae, apud Anastasium in S. Melchade PP. pag. 27. Vide Forma.

OBLATIONES FIDELIUM, Quae a Fidelibus et Christianis Ecclesiae offeruntur: in Concilio Aurel. I. can. 5. 14. 15. Aurel. II. can. 48. Matiscon. I. can. 4. in Capitulum Caroli M. lib. 1. cap. 47. lib. 5. cap. 22. lib. 6. cap. 84. 305. I. edit. [lib. 1. cap. 48. lib. 5. cap. 24. lib. 6. cap. 84. 407. Baluzii: quem vide in Notis tom. 2. col. 1149.] et in Capitulari Aquigranensi ann. 816. cap. 4. ubi Oblationum pares duas in usum pauperum, et tertiam in usus Clericorum aut Monachorum cedere debere praecipitur. Oblationis autem nomine intelligi debere quicquid offertur Ecclesiae, quocunque modo, in Missa vel extra, statuitur apud Gregorium de verbor. signific. cap. 23. Adde Capitulum 2. Caroli M. incerti anni cap. 12.

OBLATIONES ALTARIS, Quae pro Missis decantandis Sacerdoti fiunt apud Gauridum Vindoc. lib. 4. Epist. 40. Vide Altare.

OBLATIONES DEFUNCTORUM, Quae per Testamenta, aut alio quovis modo Ecclesiae offeruntur ac donantur, in Concilio Chartag. IV. can. 95. Vasensi I. can. 4. Arelat. II. can. 43. Aurel. II. can. 15. Aurelian. III. can. 22. Matiscon. I. can. 4. Agath. can. 4. in Capitulum Caroli M. lib. 7. cap. 199. [22. 275.] in Inquisitionibus Synodalibus cap. 54. apud Reginonem lib. 2. cap. 5. apud Petrum Diacon. lib. 4. Chron. Casin. cap. 78. etc.

OBLATIONES MORTUORUM, Quae pro humanis corporibus mortuorum offeruntur, apud Goffridum Vindocin lib. 3. Epist. 40.

OBLATIONES CALICIS. Charta Ludovici VII. Reg. Franc. ann. 1071: *Notum... quod Manasses Ecclesiae Aurelianensis Episcopus Canonici suis videlicet Capitulo S. Crucis annum redditum, 15. librum in Oblationibus magni Altaris et Calicis in eleemosynam perpetuam donavit, etc.*

OBLATIONES CONFSSIONUM. V. Confessio.

OBLATIONES CRUCIS. Charta Petri Episc. Paris. ann. 1208. in Minore Pastoralis ejusdem Ecclesiae Ch. 120: *Donavit insuper Clericis matutinalibus partem illam quam percipiebat in Oblationibus Crucis, quae proveniunt sexta feria in Passione Domini.* Eadem habet Necrologium ejusdem Ecclesiae 3. Id. Julii: cum scilicet Crux inter sacram Liturgiam a fidelibus adoratur die sacrae Parasceves.

OBLATIONES PENTECOSTALES. Synodus Exoniensis ann. 1287. cap. 51: *Quia vero Ecclesia Exoniensis mater est omnium Ecclesiarum diocesis, omnibus parochianis nostris per Presbyteros parochiales sollicite praecipimus suaderi, ut in signum debite subjectionis, Oblationes suas Pentecostales ad Ecclesiam antedictam deferant, vel saltem per suos Presbyteros parochiales transmittant. Ubi Synodalia forte intelliguntur. Vide in hac voce.*

OBLATIONES POENITENTIUM, in Con-

clli. Arelat. II. can. 11. Quae a poenitentibus fiunt.

1. **OBLATIO PURRORUM.** Vide Oblati 1. **OBLATIONES,** Munera quibus tenentes dominos suos in certis occasionibus prosequi tenebantur. Polyptychus S. Remigii Remensis: *Quando autem... aut magister illuc venerit, occurrunt eis deferentes Oblationes prout melius poterint, aut possibilitas fuerit. Alibi: Major ejusdem villae si amplius non habet nisi unum mansum ingenuum, ex antiqua consuetudine debet Nativitate Domini et Pascha venerari seniores in Monasterio ex his Oblationibus, de melle buticulas 2. de vino 2. sin autem, de melle 1. et de vino altera, fogat. 4. pull. 6. auga 1. Decanus similiter, Cellarius si mansum habet, et serv. 1. fogat. 4. pull. 6. Auga 1. Decanus similiter, Cellarius si mansum habet, et serv. 1. fogat. 4. pull. 4. buticulas vino plenas. Rursum: Major ejusdem villae, si mansum habet integrum, Nativitate Domini et Pascha venerari, buticulas plenas vini 2. Libertates oppidi Cellensis in Biturigib. ann. 1216. apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. Nulius, nec ego, nec alius hominibus de Cellis talliam, nec Oblationem, nec rogationem faciat.*

2. **OBLATIO,** Pactum, conventio. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 151: *Item non debent (dominus aut bajulus) impignorationes, los engat: nec Oblationes, quas et que fecerint alicui de dicto usatq. infringere, impedire.* Ubi leg. forte Obligationes.

3. **OBLATIONES,** Propositae conditiones. Responsio Legatorum Caroli VII. Regis Franc. ad Orationem Pii II. PP. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 326: *Legatis et nuntius per eandem Sedem missis sepe numero Oblationes et variae aperturae factae sunt.*

4. **OBLATIONES,** Chron. Angl. Th. Otterbourns edit. Hearn. pag. 118: *Anno Christi 1337. orta est grandis discordia inter reges Franciae et Angliae, ex eo quod rex Franciae multas terras et oppida in Vasconia improbe usurpaverat. Qua de causa rex Angliae plures Oblationes humiles regi fecerat Franciae, si saltem sic terras suas recuperare posset.*

OBLATIONARIUS, Subdiaconus, interdum et Diaconus, ad cuius ministerium pertinebat Oblatas, panem scilicet et vinum, Pontifici Missam celebranti et Patriarcho deferre, et eas Archidiacono offerre. Ordo Romanus: *Et suscipit (Pontifex) Oblatas de manu Presbyterorum et Diaconorum, quibus licitum est accedere ad altare: deinde Archidiaconus suscipit Oblatas duas de Oblationario, et dat Pontifici.* Alibi: *Ornato vero altari tunc Archidiaconus sumit anulum Pontificis de Subdiacono Oblationario regionario, et refundit super eolum et in calicem.* Anastasius in Gregorio III. PP. pag. 74: *Itidem instituta disposuit, ut in cimiteriis circumquaque positae Romae in diebus Natalitiorum, eorum luminaria ad vigiliis faciendas et Oblationes de Patriarcho per Oblationarium deportentur ad celebrandas Missas per eum quem praevenerit Pontifex pro temporis Sacerdotem.* Hist. Translat. S. Sebastiani n. 27: *Oblationario itaque vocato, cujus erat sortis ex Romana consuetudine aperire sepulchrum, etc.* Anastas. Bibl. ad 8. Synod. art. 2. ubi διοικητικὸν τῶν ἐποικιαζόντων apud Graecos occurrit, haec subdit: *Quem Romani Oblationarium vocant.* Oblationarium Ecclesiae Romanae meminerunt Benno in Vita Hildebrandi, initio, Dithmarus lib. 4. pag. 48. Luitprandus lib.

6. cap. 7. Charta varis apud Baronum ann. 968 n. 8. Ughellum tom. 1. Ital. Sacra pag. 121. 125. tom. 3. pag. 712. etc. Προσφορευτικὸς ejusmodi Oblationarios, quibus oblationis comparandæ cura incumberebat, vocabant Græci. Cyrillus Scythopolitan. in Vita S. Sabæ: Εἰδὲ τινος τῶν ἀναγκαίων λιπέσθε, κίψει δὲ Κωνσταντῆς κίψηται, ἢ ἡμέτερον δια τοῦ Προσφορευτικῶν εἰς τὴν πόλιν.

OBLATOR, *συνταξτικὸς*, in Gloss. Lat. Gr. dicuntur autem offerre, qui tributa inferunt, apud Ammianum lib. 19. ut suscipere quia ea colligunt.

OBLATORIUM, Idem quod *Offeritorium*, Vas scilicet oblationibus ferendis idoneum. Bernard. Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 52: *Oblatio sacra ministris erit cum vino a Priore offerenda, ab uno Sacerdote cappa induto exhibetur: aqua etiam cum argenteo Oblatorio ab uno diaconorum nihilominus cappa induto cum offeritorio serico inferitur.*

OBLATORIUM, Pro Oblatorio legendum est *Colatorium*, Colum ad vinum expurgandum, de quo supra in *Colatorium*. Ibi vide. Alias *Oblatorium*, Ferrum est quo decoquebant *Oblatas*. Miracula S. Wandregesii sæc. 2. Benedict. pag. 558: *Accessit ad ignem, ferroque, quo imprimebantur erant oblate, arrepto, mox nervi manus ejus dexteræ contracti sunt, ac Oblatorium quod sponte susceperat, in vita, et agente divina, retinuit. Ferramentum characteratum vocat Udairicus, ut supra dictum est in *Oblata*.*

OBLATORIUS, Ministerialis, in vet. Gloss. Vide *Oblationarius*.

OBLATRICES, [Sanctimonialia vel femine religiose, seu ut vocant, devotæ, quæ *oblata* conficiebant ad sacrificium. Vide *Oblata* et] *Quadrangularia*.

OBLAYA, Administratio seu mensa rerum ecclesiis nomine *Oblationis* concessarum, unde *Oblayarius*, illarum administrator. Chron. Salisburg. ad ann. 1775. apud Schwart. in Hist. fin. princip. Ruge col. 424: *Johannes Rosses emit... certa prædia, quæ dedit conventus ad Oblayam pro ebdomadariis, qui prius nihil habuerunt; tali pacto et conditione adjectis, quod Oblayarius, qui pro tempore fuerit, cuiuslibet ebdomadario in prima sua ebdomada, quæ scribitur ad publicam, teneatur cottidis dare tres denarios. Et col. 425: Item Oblayam et præbendam in vestibus et aliis ipsis multipliciter melioravit et augmentavit. Vide mox *Oblatum*.*

OBLAYERIUS, *Oblegiarius*, Officium monasticum, cui *oblays* distribuere et administrare incumbit. Neolog. Diessense apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Poicar. pag. 680. col. 1: *Tali conditione, ut in ejus anniversario Oblayerius det conventui L. denarios.* Proces. ann. 1394. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 97. col. 1: *Religioso viro domino Altmanno Spizer, monacho et Oblayerio dicti monasterii S. Emmerammi Ratisponensis, etc.* Vide supra *Oblatum*.

OBLEA, *Oblearius*. Vide *Oblata*.

OBLECTAMEN, Favor, gratia. S. Ildesonus in A. 431. ad S. Isidorum de Viris Just. Ecclesiæ: *Item cum successoribus ejus Justo episcopo, Gerontius presbyter Principis Oblectamine fatus, etc.*

OBLEGARE, *Contradicere*, vel *contra leges venire, circumvenire*. *Oblegatum*, *injunctum mandatum*. Papias, et Glossæ antiquæ MSS. [Perperam in Glossis Isid. *Oblegat, increpat.*]

OBLEGIUM, ut supra *Oblaya*. Decret. de ecclesiast. stat. reform. tom. 1. Conc. Constant. part. 12. col. 699: *Quia*

quidam ecclesiis certa bona, redditus et proventus ab aliis ejusdem ecclesiæ bonis, redditibus et proventus segregarunt, illa tanquam senioribus et capitularibus, secundum quod diutius vixerunt, applicanda, quæ aliqui Oblagia, aliqui fercula, quidam supplementa, alii officia, et ceteri feuda claustralia vocant, etc.

OBLEIA, *Obleta*, *Oblia*, *Obliga*, etc. Vide in *Oblata*.

OBLERIA. Vide in *Parceria*.

OBLIAGIUM, Censum obliarum, qui ex aliis etiam rebus, quam obliis, penabatur, ut monimus supra in *Oblata*. Charta ann. 1329. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 273: *Item Oblagia de Chadeniaco valentia duo modis, octo sextaria, unum præbendarium frumentum.* Alia ann. 1351. in Reg. 81. ch. 58: *Cum omnibus et singulis feudis... obliis, Oblagiis (sic) censibus, censibus... obliis, Oblagia, censibus, etc.* Chartul. Winton. *Marquis de Marisco vendidit et recognovit se vendidit abbatem et conventum Mariscensis totam decimam bladi et canabi et unam gallinam de Obligio apud Longum. omnium.* Vide *Oblaria* in *Oblata* et mox *Obligatio*.

OBLIALE *Feudum*. Vide supra in *Feudum*.

OBLIARIUS. Vide supra in *Oblata*.

OBLICIA Idem quod *Oblia*. Chartul. Maurigniac: *Ecclesia Sarniacensis tenet de ecclesia Maurigniacensi apud Strichiacum duas vineas, unam ad censum sex denariorum, et aliam ad unum quartarium Obliarum.* Id est, unum quartarium unde conficiatur *oblia*.

OBLICULUM, [Instrumentum ad faciendam *salsumia*. DIF.]

OBLIENSIS, [Gallice *donné à titre d'oblies*: Et habent censum ipsi mans. supra nominati in dominico ad ipsos monachos III. solidos de denarios Lemovicanos et octo denarios *Oblievos*.] (Cart. Conchar. Ruthen. pag. 181. XI. sæc.)

OBLIAGIUM, pro *Obligium*. Vide supra in hac voce.

OBLIGAMENTUM, Ligamentum, vinculum. Liga inter Reges Bohemie et Hungarie ann. 1338. apud Ludewig. tom. 5. pag. 487: *Ut eo fortius, eo melius, ipsa compositionis fœdera ac nova parentela contractus notis Obligamentis fortioribus supervenientibus inter nos... roborarentur, etc.* Utitur Tertullianus de Corona cap. 14. et de Idololatria cap. 15.

OBLIGANTIA, Necessitudo, vinculum, conjunctio. Charta Richardi II. Angl. Regis ann. 1398. apud Rymer. tom. 7. pag. 741: *Ob Obligantiarum et amicitiam fœdus inter nos et carissimam sororem nostram... mutuo ineundum et firmandum.* Sed videtur legendum *Ob alligantiarum*, etc. ut mox habetur ibidem.

OBLIGARE, Assignare, addicere. Charta Henrici III. Regis Angl. ann. 1255. apud Rymer. tom. 1. pag. 548: *Obligavimus eisdem Judæis prædicto Comiti ad solutionem trium millium marcarum.*

1. **OBLIGATI**, Servitio alicui obstricti. Notitia sub Ludovico II. Imp. in Chron. S. Vincentii de Vulturno pag. 690: *Reclamans, quod de ipsa Cella... per praves et iniquos homines subdole et ingeniose servos et ancillas, vel Obligatos, vel alias res subtractas esse de Monasterio, etc.*

2. **OBLIGATI**, Excommunicati, apud Nicolaum I. PP. Epist. 7. cap. 2. 4. *Alligati*, ibidem. Anastasius Biblioth. in præfatione ad VIII. Synodum: *Ignatius vero dum pelleretur, Ecclesiam ligavit ne quisquam absque se in ea sacra celebrare*

temptaret officia. Id est, sub interdicto posuit.

OBLIGATIO, pro *Obligatio*, perperam legitur in Psalmo 34. 5: *Declinantes autem in Obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem.* Pro quo LXX. interpretes habent sic: *εσπαρταίς*, id est, in vias tortuosas et obliquas, seu in astutias et consilia dolosa, *præviatas*, ut vertit S. Hieronymus, in *obliquitates*, ut Chaldaice paraphrasis interpretatio.

OBLIGATORIOS, Qui ligamenti magicis ad morborum sanationes utuntur. in Capitul. Caroli M. lib. 1. cap. 64. [92.] Adde Capitul. I. ejusdem Imper. Incerti anni cap. 40. Apud Apuleium lib. de Herbarum virtutibus cap. 15. n. 3: *Si quis ad mulierem non poterit affectari, Obligatus. Id est, maledictio et venedictio incantamentoque alligatus, detentus, devinctus et impeditus, quominus affectetur, id est, afficiatur, commoveatur, stimuletur, et accendatur ad cupiditates et libidinem veneris. Exemplum hujusmodi obligationis præ cæteris profert Gilbertus lib. 1. de Vita sua cap. 11. 17. Vide *Ligatura*, [92] et Grimm. Mythol. Germ. pag. 630.]*

OBLIGATORIUM, *ivoγασίον*, in Gloss. Gr. Lat. [Gall. *Obligatoire*, quo quis ad aliquid obligatur seu adstringitur. *Obligatorium mandatum*, in Instit. tit. de Mandato § Illud quoque. Charta Roberti Seneschalli Scotie ann. 1334. apud Mabillon. in Supplem. Diplom. pag. 106: *Et nichilominus totum jus nobis competens per cartam infœdacionis recolenda memorie Domini Regis Roberti avi nostri, sive Obligatorium dictorum Abbatis et conventus, seu quascumque alias evidencias ad compellendum dictos Abbatem et conventum ad solutionem dicti annui redditus decem marcarum. Obligatorum littere ann. 1343. leguntur apud Ludewig. tom. 5. pag. 510.]*

OBLIGATORIUS, Qui habet pignori, Gallice *Engagista*. Notitia ann. 1283. apud Schannatum Vindem. Litt. pag. 143. num. iv: *Pro xx. marcis argenti pure (i. puri) vendidimus, ita quod ipsi præfatum curiam ac decimam de manu Obligatoriorum redimere debeant, qui eadem bona titulo pignoris detinent obligati.*

OBLIGIA, *Elfrici* Gloss. de partibus corporis: *Obligia*, nite. Ubi Somnerus: *Acromphium, ni fallor, intelligit.*

OBLIGIATIS, Censualis, idem quod *Oblatis* in *Oblata*. Charta ann. 1272. in Chartul. Vastin.: *Noveritis quod Johannes de Lohaut miles vendidit et concessit venerabili viro Odoni de Goronio, cantori Bituricensi, unum sextarium frumenti Obligiatem, quem habebat singulis annis in quadam pecia terræ. Vide supra *Obligium*.*

OBLIGUM, ut *Oblia*. Vide in *Oblata*.

OBLIMARE, Joanni de Janua. *Limpidare, polire vel deterrere, demoliri, corrodere, vel limo operire.* Hæc postrema notio a limus, cæteræ a limo derivantur. Papias: *Oblimat, limpidat, sulcos obducit, limo replet.* Item: *Oblimnat, limpidat.* Perperam in Glossis Isidori: *Oblitat, limpidat.* Vide Grævium et Martinium in Lexico.

OBLIQUARE et **OBLIQUARI**, passim apud Juristas, quando substitutio ex directa vertitur in obliquam seu fideicommissariam. Fusarius de Substitut. quest. 8: *Substitutio directa nulla, an eveniente casu substitutionis Obliquetur?*

OBLIQUARE A VIA, Oblique ire seu aberrare. Vita B. Giraldi de Salis tom. 6. Collect. Amplias. Marten. col. 1011:

Venitur ad Ecclesiam, nec a dextris nec a sinistris Oblinatur a via.

† **OBLIQUARIUS**, pro Oblinatus, in Epistola Monachi anonymi, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 484.

† **OBLIQUILOQUUS**, loquax, in Glossis Gr. Lat. Qui loquitur obliqua, dolosa, non recta.

† **OBLITA**. Vide in Oblata.

* **OBLITURUM**, [Oblatio. DIFP.]

OBLITERE, Latere. Papias. [Obliterare, xaxpiav. In Glossis Lat. Græc. Sangerman. Sed videtur legendum Oblinere.]

† **OBLITIUM**, λοβίον. Oblinuum, ex Cujac. in Castigat. ad utrumque Glossar.

† **OBLIVIA**. Vide in Oblata.

† **OBLIVIFER**, Oblivionem afferens. Flooardius de S. Paschali PP. tom. 7. Mail pag. 773.

Pressa Obliviarum proflabant pectora poëtam
Nuntia, dum l'ape hac secreta silentia rumpant.

∞ **OBLIVIOSE**. Virg. Grammat. pag. 55: Ne tam de industria quam Oblivioses ponere putaretur.

* **OBLIVISCERE**. [Oblivisci: Rogo te, domine pater, non Obliviscas adtentissime orans pro peccatore.] (Boucherie, Vita S. Euphrosinæ, § 18.)

OBLIVIUM. Gloss. Gr. Lat.: Αβλή, Oblivium. Obliteratio. Quæ quidem vox utraque Græca et Latina in memoriam revocat carceris. Episcopi Parisiensis nomenclaturam sat insolentem, qui vulgari idiomate *Oublietta* dicebatur, quod qui in eum conjicerentur delinquentes Clerici, quasi *oblitii*, in eo diutius detinerentur, apud Froissartem, 2. vol. cap. 84. Guillelmum Episc. Tornacensem in Hist. Velleris aurei, et in Chron. Flandrensi cap. 83. ubi de Henrico de Malastroit. Eadem perinde ratione castrum, nescio quod in Perside. Αβλή vocatum memorant scriptores, quod, ut ait Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 5. de eo qui illuc esset coniectus, mentionem unquam fieri ex lege vetitum esset, pena etiam capitali illi proposita, qui ipsius nomen protulissent. Arguit præterea de hoc castro Theophylactus Simocatta lib. 3. cap. 6. Leontius in Vita S. Joannis Eleemosynarii, Agathias pag. 134. Theophanes pag. 220. et Miscella lib. 17. Præterea Menæa 13. Julii. Simili etiam nomenclatura postremos Imperatores Byzantinos carcerem habuisse docemur ex Nicephoro Gregora lib. 9. et Pachymere lib. 3. cap. 28. qui illud Nicæ fuisse innuit, in quem amandari solebant proceres qui delinquerant.

∞ Carceris episcopi Parisiensis, nostris *Oublietta*, mentio occurrit in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 286: *Plusieurs prisonniers, qui estoient condampnés à la peine de Oublietta et autres, se soient échappés de la geole de la court de l'official de Paris.* Verum hac appellatione etiam donatur carcer episcopi Bajocensis, in Lit. remiss. ann. 1380. ex Reg. 117. ch. 141: *Les aucuns d'iceulz malfaiteurs furent depuis pris et penduz à Baieux, et les autres mis en Oublietta en la court de l'avesque dudit lieu de Baieux, là ou ilz moururent pour leurs démerites.* Unde facile colligitur eo nomine potissimum appellatum fuisse angustum et tenebrosam carcerem, vulgo *Cachot*, et maxime, quando quis in eum ad mortem usque conjiciebatur: quod ex sequentibus satis, ni fallor, liquet. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. ch. 98: *Icelui Thibaut avoit esté mis en Oublietta, ou il n'a aucuns clarté, et où on met larrois.* Ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 262: *Lesquels ont esté con-*

dampnez en chartre perpétuelle, nommés Oublietta.

† **OBLINATUS**, pro Oblinatus. Litteræ Edwardi II. Regis Angli. ann. 1314. apud Rymer. tom. 3. pag. 501: *Omnes pecunias summas cameræ suæ debitas de plano personis Oblinatis remisit, etc.*

∞ **OBLINER**, Famulus. Locus est supra in *Golota*.

† **OBLIGARE**. Vide in Obligare.

∞ **OBLIQUI**, Idem quod *Diffidare*. Germ. *Abseyen*, in Convent. Civitat. ann. 1254. apud Pertz. tom. Leg. 2. pag. 370.

∞ **OBLUVIO**, perperam pro *Abluvio*, Abluvio, aquarum decursus. Tradit. Diesens. apud Oesellum tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 692. col. 1: *Teneat ipsam terram una cum introitu et exitu superioribus et inferioribus cum aqueductis et Obluvionibus.* Vide supra *Abluvio* et *Alluvio*.

† **OBLYA**, ut *Oblia*. Vide *Dicocaria*.

∞ **OBMAGIUM**, pro *Obmagium*, ut videtur quomodo *Obmagium* pro *Hostagium*. Charta a. 1238. apud Gudén. in Cod. Dipl. t. 3. p. 1184: *Cysa et Methildis de Buchesche sorores, quas mihi in Obmagio attinent.*

∞ **OBMALLARE**. Vide in *Mallus*.

∞ **OBMURARE**, Muro claudere. *Obmurare fenestras*, in Chronico Mellicensi pag. 435. col. 1.

∞ **OBNOXIATIO**, et *Charta Obnoxiationis*, in Formulis, interdum spectat bona ipsa, interdum personas. Prioris generis exstat formula apud Marculfum lib. 2. form. 9. qua pater, qui honorum quæ uxori suæ per mortem dederat, usum fructum a filiis accipit, ea conditione, ut villas alias ex suis bonis illis *Obnoxiet pro ipso usu*, ita ut vendere aut alienare et non liceat, sed in filiorum arbitrio et potestate remaneant. Adde formulam 9. ex Baluzianis.

Obnoxiationis species alia fuit, cum quis præ inopia, necessitate, ac infirmitate, pecuniam aut bona alia in vicium accipit, eoque nomine libertatem suam commodanti *obnoxiat*, ita ut, velut de quolibet mancipio proprio, ipsi commodanti facere liceat, potestatemque habeat debitorum vendendi, commutandi et disciplinam imponendi, ut est in Formulæ secundum legem Romanam, form. 10: *Placuit mihi ut statum ingenuitatis meæ in vestrum deberem (obnoxiare servitium, quod ita et feci. Unde accipi a te pretium, in quod mihi bene complacuit sol. tantos, ita ut ab hodierna die, quicquid de me servo tuo, sicut et de reliquis mancipiis tuis facere volueris, a die præsentis liberam habeas potestatem.* Testamentum Bertichramni Episcop. Cenoman. : *Illos vero, quos de captivitate redemi, et ante ingenui fuerunt, et pro pretio modo serviri videntur, tam viri quam mulieres de villa Boalcha, omnes a servitio relaxentur.* In Capitulis vero Theodori Cantuariensis cap. 12: *Homo tredecim annorum seipsum potest facere servum.* Lex Frisonum tit. 11. § 1: *Si liber homo spontanea voluntate, vel forte necessitate coactus, nobili, seu libero, seu etiam lito in personam et servitium liti se subdidit, etc.* Synodus Vermeriensis ann. 752. cap. 6: *Nisi pro inopia fame cogente se vendiderit, etc.* Edictum Pistense cap. 34: *Quidam Comites nostri nos consuluerunt de illis francis hominibus, qui census regium de suo capite, sed et de suis rescillis debebant, qui tempore famis, necessitate cogente, seipsum ad servitium vendiderunt, etc.* Leges Henrici I. Reges Angli. cap. 76: *Servi alii nature,*

alii facti, et alii emptione, alii redemptione, alii sua vel alterius datione.

Licuisse etiam patri urgente necessitate, filium noxæ, seu in servitutem dare, docent Novella 2. Valentiniæ et lex un. de Patribus qui filios distraxerunt, (8. 8.) lex un. de His qui sanguinol. (8. 8.) et lex 2. de Alimentis que inop. parent. (11. 27.) Cod. Th. Præterea Penitentiale Theodori Cantuar. cap. 12: *Pater filium necessitate coactus potestatem habet tradere in servitium septem annos; deinde sine voluntate filii licentiam tradendi non habet.* Adde ejusdem Capitula cap. 18. Exod. cap. 21. S. Hieron. in Vita S. Paphnutii, Gregor. M. lib. 4. Epist. 83. Collation. leg. Mosacar. tit. 3. Almoinum lib. 3. de Miracul. S. Benedicti cap. 20. et quæ observant Cujacius ad Nov. 133. Salmasius de modo usurar. cap. ult. extremo, Aimarus Rivallius lib. 2. Hist. Juris civilis pag. 131. et Jacobus Gotofredus ad d. leg. un. de Patribus qui fil. etc. Hujusmodi servorum liberi, in tali servitio nati, liberi erant, ex Edicto Pistensi cap. 31. [Vide *Emancipatio* 1.]

Non autem seipsum semper vendebant, sed per alios vendi patiebantur, tanquam originarii essent servi, de quibus hæc sancit Lex Wisigoth. lib. 5. tit. 4. § 10: *Ingenuum qui se vendi permisit, et pretium cum venditore paritum sit, ut circumventrat emptorem, in servitute permanere debet, posse tamen pretio dato redimi, et in pristinam libertatem asserti, vel a se, vel a parentibus.* [∞ Vide Just. Inst. lib. 1. tit. 3. § 4. ibique Interpr.] Quo spectant quæ habet Gregorius M. lib. 9. Dialog. cap. 1. ubi de Paulino Nolano: *Mulier, quod posim dare, non habeo, sed memetipsum tolle, servum me juris tui esse profiteri, atque ut filium tuum recipias, me vice illius in servitium trade.* Similia fere scribit Gregorius Turon. lib. 3. cap. 15: *Veni mecum, et venunda me in domo barbari illius, sique tibi lucrum pretium meum.* Anonymus de Miraculis S. Ravonis lib. 2. cap. 5: *Adolescens quidam familie sancti Confessoris tempore famis coactus, a quodam sua sponte est venditus, ut possit habere necessaria victus.* Verum ne fraus ejusmodi in obnoxiationibus oriretur, sancit Lex Longobardor. lib. 3. tit. 9. § 5. [∞ Lothar. 1. 29.] ut in publico per antiquam consuetudinem id ageretur, scilicet in Curia, coram Magistratibus. In Quoniam Attachamenta cap. 70. quilibet liber homo potest relinquere libertatem suam, si voluerit, in Curia Regis, vel in alia qualibet, quam dum vixerit recipere non valeat. Lege vero Saxonom nullus se in servum dare potest, reclamante hærede: ita Speculum Saxonum lib. 3. art. 32. § 4. art. 42. § 9.

Diversis porro modis quis sese in servum obnoxabat. Interdum enim ut pretium sui acciperet, ut in supra allata formula Marculfi. Interdum a mortis periculo liberatus ob crimen aliquod perpetratum, et a quo compositio exsoluta fuerat, cum ipse solvendo non esset, sese in servum obnoxabat. Exstat apud Marculfum formula ejusmodi obnoxiationis lib. 2. form. 28. Gregorius Turon. lib. 6. cap. 38: *Clericum sub pretio venditari procurant, ea videlicet ratione, ut aut esset qui redimeret, aut certa morti addiceretur obnoxius.* Cumque hæc *Ethario* Episcopo delata fuissent, misericordia motus, datis 20. aureis, ab imminentis exitu interitu. Leges Astulphi Regis Longob. tit. 9. § 4. [∞ 14.] Si pro furto aut alia malicia ad servitium in manus

datus fuerit, et probatum fuerit, deseruiat ei inania.

Præterea aliquis in servum ad vitam suam sese dabat, cum pecuniam, in quam condemnatus fuerat, pro restitutione aliqua, non haberet quam solveret, cuius obnoxiationis exstat formula in formulis parensalibus, form. 18. Charta ann. 1189. apud Roverium in Reomaio pag. 224: *Præterea 4. homines Joannem et fratres ejus qui in eadem villa predictæ Ecclesie antea liberi fuerant, et pro sui forefacto in servitutem se redederant, Ecclesiam prenominate concessit, nempe si quis rem furatus fuerat, donec compositionem exsolvisset, in domini illius cuius res erat transibat, brachio in collum posito, et per comam capitis sui, ut est in hisdem Formulis parensalibus, cap. 26. Huc etiam refertur potest quod habet Capitulare Archiepiscopi Principis Benevent. cap. 6: *Si liber homo habet uxorem liberam, nihilque proprium possidens, talem culpam perpetraverit pro qua damnatus, Quæstori secundum legem in manu pro servo tradendus fuerit, ipsa uxor maritum tantum custodiat. Ille vero qui eum in servitio accepit, de marito ejusdem infra septimanam duos dies, sicut proprius servus, quatenus eam possit nutrire. Sin autem minorem culpam perpetraverit, unde mos legis tradendi deest, sub æstimatione justissima vir et conjux deseruiat et cui culpatus est, usque ad præfixum tempus. Post constitutionis autem dies liberantur in pristinam libertatem. Et si ipsa uxor tantum culpata fuerit, eisdemque modis, ut de viro superius censuimus, simul de utroque æqualitate sententia detur; ita tamen ut ejus qui eos accepit, disciplinis et imperio, sicut servi subiaceat. Si vero infra constitutionem prædictam servitii tempus alteri homini ingesserint culpam vir aut conjux, in perpetuum servi tradantur, etc. Leges Ladislai Regis Hungar. lib. 2. cap. 11. lib. 3. cap. 5. Nobilis qui domum alterius invasit, aut illius uxorem flagellavit, si multam decretam solvere non possit, raso capite vendi jubetur. Adde quæ in hanc sententiam habent Lex Bajuvar. tit. 1. cap. 11. tit. 2. cap. 1. §. 5. Capitulare 1. ann. 779. cap. 19. Capit. pro partibus Saxonie ann. 789. cap. 21. Capit. 2. ann. 813. cap. 1. Capit. 1. ann. 819. cap. 2. Capit. Ludov. Pii ann. 824. cap. 2. lib. 4. Capitul. cap. 14. Additio 4. cap. 137. et quæ notavimus ad Cinnamum pag. 485. Vide Falzare.**

OBNUBUS, *Veste circumdatus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

OBOLARIE MULIERES Juitprando, in Legat. etc. cap. 55. dicuntur Meretrices, quæ obolo conducuntur, scorta diobolaria Plauto.

OBOLATA, OBOLATUS, Vide *Obolus*.

OBOLATIM, Per particulas, in Actis S. Godelevæ Virg. tom. 2. Julii pag. 402.

OBOLATURA, Inventarium Eccles. Noviom. ann. 1419. *Jocale argenteum deauratum, in cuius summitate veneranda crux, cum scultura imaginis Crucifixi et Obolatura rubri clari ac lapidibus pretiosis quatuor nario numero. Hoc est, si recte interpretor, cum rubeo inserto seu incluso, Gall. Enchassé: quod fortean exprimitur per Obolaturam, quia rubeus ille magnus erat ut obolus.*

OBOLITIO, Obliuio, apud Papiam.

OBOLUS, Gloss. Gr. Lat. Dipondium, ἀπολόσις χρυσός, ἴσος ὀβολός. Sed hæc spectant veterum obolos, de quibus copiose actum ab his qui de re nummaria scripserunt. [° Gloss. Biblicæ MSS.

anonymi ex Bibl. Reg.: *Obolus, dimidius scrupulus. Item, Obolus dicitur medalia, scilicet medietas nummi. Vide Obulus.* Apud nostros fuit etiam

OBOLUS AUREUS, Charta Communis Abbatis-villæ cap. 20: *Unicuique novem libras, et aureum Obolum persolvere tenebitur.* Fori Morlanenses art. 10: *Si aliquis extraneus presumptuos aliquem ceperit, 100. solidos et Obolum auri dabit domino.* Pactum inter Abbatem Moisiacensem, et Simonem Comit. Moisiacensis ann. 1212. ex Regesto Carcassonensi: *Castrum quod est in villa de Moisiaco, quod fuit Durandi Marceri, debet tenere Simon Comes de Abbate, inde singulis annis ipse vel bayulus suus debent offerre unum Obolum aureum super altare S. Petri in eodem festo.* Charta inscriptio Maaille d'or, præfert. In Pacto alio inter Petrum Archiepiscopum Turonensem et Judæos diocesis Turonensis pro quadam Cæmeterio. M. Oct. ann. 1255. ex Chartophylacio Regio, scripio Tours A. 2. tit. 15. habetur, Judæos præstare, ex censu annuo, Archiepisc. Turonensi 5. obolos aureos, pro 20. solidis monete currentis computatis. Ita obolus aureus valuit tunc temporis 4. solidis. At in alia Charta ann. 1270. in Regesto Anagavensi f. 47. Obolus aureus, 5. solidis Turonensium æstimatur: sed hic intelliguntur parvi Turonenses. Alia ann. 1282. in Hist. Episcopos. Cadurcens. ann. 1144. qui Obolus (aureus de quo supra) quinque solidorum Turonensium parvorum valorem habeat (Obolus aureus notus censuialis, in Charta ann. 1238. e Chartulario Montis-Majoris.) Obolos aureos cunos in Anglia ann. 1331. auctor est Henricus de Knyghton.

Charta Joan. comit. Pontiv. ann. 1184. ex Lib. altho domus publ. Abbavil: *Unicuique novem libras et aureum Obolum persolvere tenebitur.* Ubi versio Gall. ibid. fol. 3. r. *Il sera tenuz pater a chascun tr. l. et une Maaille d'or.* Vide Medalla Comput. ann. 1381. ex Tabul. S. Petri Insul. *Item ex legato sororum domini præpositi Burgensis per dom. Wilhelmum de Willers, decem Obolos aureos, valentes xvij. lib. Obolle d'or, pars marce, idem forte quod Granum, in Mandat. ann. 1381. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 581.*

OBOLUS AURI pretio 12. solidorum in Dalphinatu, ut patet ex Computo ann. 1324. tom. 1. Histor. Dalph. pag. 74: *Idem a Vivando Judæo pro uno Obolo auri de Garda, recepit duodecim solidos.* Fuerunt etiam in Dalphinatu Oboli argentei grossi, quorum quilibet cursum habebat octo denariorum cum obolo, et esse debebant singuli Oboli grossi ligæ octo denariorum argenti fini et ponderis, ut habetur in ordinatione ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 416. Horum figura sic describitur in altera Ordinatio ejusdem ann. ibid. pag. 420: *Obolus grossus Dalphinalis habeat ab una parte in medio unum magnum piscem Dalphinum, et circum circa primo Cruz, et deinde literæ continentes hæc verba, Humbertus Dalphinus Viennensis: alia vero parte debet esse in medio una magna Cruz, et duo Dalphini in duobus quartibus dicitur Crucis, et circumquaque præmissa Cruce literæ continentes, Obolus grossus Dalphinalis.*

Præter illos Obolos grossos argenteos, alia fuit in eodem Dalphinatu moneta nigra currentis pro Obolo, quæ appellatur Oboli nigri Dalphinales, ut dicitur in priori Ordinatione ann. 1340. pag. 416. jam laudata: in posteriori vero pagin.

420. declaratur hoc modo figurandus: *Obolus Dalphinalis niger habeat ab una parte in medio unum Dalphinum et literas circum circa præmissa cruces continentes Amc herba, Humbertus Dalphinus Viennensis; ab alia vero parte sit in medio una Cruz, quæ extendatur a quolibet parte usque ad summitatem circuli, et literæ circumquaque præmissa Cruce continentes hæc verba, Obolus Dalphinalis.*

OBOLUS ARGENTI, Monast. Anglic. tom. 2. pag. 414.

OBOLUS ALBUS, Necrologium Ecclesie Parisiensis, Kalend. Febr.: *Dedit nobis 200. libr. monete currentis, videlicet in Obolis albis, quolibet 6. denar. Obol. Paris. implicandis in redditu pro anniversario suo... quo tempore valebant dicti Oboli albi quilibet 4. T. tantummodo una cum trecentis libris Tur. dicitur debilis monete currentis anno 1327. videlicet Obolis albis, quolibet Obolo 8. Tur. qui predictæ emptionis valebant quilibet 4. Tur. tantummodo.* [Vide Moneta Argentea, sub Carolo Pulcro et Philippo IV.]

OBOLUS, pro Minutiore moneta. Hepidamnus de Vita S. Wiboradæ cap. 14: *Cum necessariam de tot talentis hemisseclas vel Obolos observare. Droit d'Obole, quod Regi competit in Tabellionatu Senonensi, in Consuet. Senon. artic. 246. Vide Consuetudines Monasterii Regulæ in Aquitania pag. 745. apud Labbeum, et in vocibus Moneta, Quadrans.*

OBOLUS DE MARCHIA, Vide *Marchie Comitum Denarii in Moneta Barorum.*

OBOLUS PARIENSIS PARVUS ARGENTI, Vide *Moneta Argentea* sub Philippo VI.

OBOLUS TERTIUS, Vide *Moneta Argentea* sub Philippo IV.

OBOLI ALBI ad caudam cursum non habentes, in Lit. remiss. ann. 1377. mens. Jun. ex Reg. 95. Chartoph. reg. ch. 148. *Oboli albi xv. denariorum* memorantur in Charta ann. 1341. apud Rymer. tom. 5. pag. 259.

OBOLATA, Merces unius oboli seu villoris pretii. Consuetud. Tolosæ rubrica de emptione n. 10: *Denariatam et etiam Obolatam et etiam pegasatam potest quilibet vendere sine aliqua mensura secundum suæ arbitrium voluntatis.* Inventarium Massil. ann. 1284: *Unum barratum plenum unius Obolatæ, hoc est, si bene conjecto, plenum vino quasi pretio unius oboli. Barratum vasculum est, in quo vitiores et optiores, aliæque hujusmodi operæ modicum vini reponunt, ad sitim in agris extinguendam.*

OBOLATA VINI, Tantum vini, quantum uno obolo haberi potest. Charta Odon. ann. 1199. ex Chartul. episc. Paris. fol. 51: *Quociens taberna ad minus pretium reducat, serviens episcopi Obolatam Vini recipiet.*

OBOLATA, OBOLATUS, Obolus seu præstatio unius oboli, mercibus vendendis. Codex MS. reddituum Episcop. Autisiod.: *Quilibet venditor aliorum et arucarum tenens fenestram debet in quolibet sabbati Obolatam mercedis sue. Infra: Quisquis vendat unctum diebus sabbatis ad stallum, quilibet debet Obolatam.* Passim ibi memorantur obolus singulis sabbatis solvendus Episcopo vel Comiti pro certis mercibus distrahendis, unde etiam *Oboli sabbati* ibidem appellantur. Privilegium Leduini Abbatis S. Vedasti Atrebat. ann. 1086. e Chartulario V. ejusdem Monasterii pag. 243: *Omnes stalli vel carpe sive vehicula,*

super quam actualia venduntur singulis sabbatis unum obolum vel sui venalis obolatum.

◦ **OBOLATA UNCTI**. Reg. episcop. Nivern. ann. 1287: *Item quilibet venditor uncti, sepi, debet de tribus Sabbatis in tribus, de costuma Sabbatis, Obolatam Uncti.*

◦ **OBOLATA PANIS**, Panis pretii unius oboli. Statuta Massil. lib. 2. cap. 34: *Eis liceat accipere vel habere in mane singulis diebus pro pane e beourre, nisi unam denariatam panis, et pro gustando in eodem die unam Obolatam panis tantum.*

◦ **OBOLATUS PANIS**. Vide Panis obolatus.

◦ **OBOLUS**, Ponderis apud Medicos species de qua ita Matthæus Silvaticus: *Obolus est pondus trium Kirat. Kirat ponderat quatuor grana hordei: ergo Obolus ponderat 12. grana hordei, etc.*

◦ **OBOLUS AQUÆ**. in leg. 2. Cod. Th. de Aqueductu. (15, 2.): *Per singulos obolos libræ unius auri dispendis ingraverit.*

◦ **OBOLATA TERRÆ**. Terra seu ager, redditus unius oboli. Tabularium Lewensis Prioratus in Anglia pag. 21: *In manu Domini post mortem J. S. quatuor denariatis et 1. Obolatam terræ in tenemento Qutteby. Pag. 48: Simon Lucas tenet 8. Obolatas terræ cum 1. cotagio, etc. Charta ann. 1331. in Tabulario Autissiodorensis Ecclesie fol. 434: Item unam Obolatam terræ sitam, etc. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 521. 857: Simul cum uno Obolatu redditus, etc. Quidam, inquit Speimannus, asserunt obolum terræ continere longitudine 10. pedes, latitudine 5. tota scilicet superficie 50. Alii Obolatam terræ exponunt de dimidio pericatu, cum denariatum terræ pro ipso pericatu accipiunt, qui iuxta Statut. de terr. mensurandi. 16. pedes et dimidium continet. Vide Libræ terra.*

◦ **OBOLATA VINÆ**. Simili significato. in quadam Charta ann. 1159: *Ego Arduinus S. Germani Autissiod. Abbas Deo et B. Mariæ Ascelino Abbati et Fratribus de Regniaco quatuor arpenta vinearum et Obolatam... ita concessi possidenda, etc.*

◦ **OBOLATA PRATI**, Modus agri: f. quia unum obolum reddit: seu pars Denariatæ, habita ratione oboli ad denarium in numeranda pecunia. Charta ann. 1346. ex schedis D. Schœpflini: *Vendidimus... per legationem, donationem, venditionem, seu quancunque alienationem quandam Obolatam Prati, veram, allodiam, de quadam denariata prati communi cum Engelo, nato Bertholdi, quondam burgensis in Sarburg, sita in banno et finagio de Fulatorf.*

◦ **OBOLUS POSTULATUS**, Gall. Obole postulat, Monetæ species. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 377: *Laquel Pierquin et le suppliant donnerent chacun une Obole Postulat à icellui Domino pour sa peine. Vide infra Postulatus.*

◦ **OBON**. Cenc. in Lib. cens. eccl. Rom. ann. 1182. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 874: *In archiepiscopatu Sirigoniensi. Hospitalis S. Stephanii, unam unciam auri, que dicitur Obon.*

◦ **OBONIMENTUM**, f. pro Abonimentum, Gall. Abonnement, Permutatio, commutatio. Chartul. S. Sulpt. Bituric. fol. 79. v. ch. 127: *Salus anime, diuturnitas vite, timor Domini, quibus ab ipso et ejus Spiritu sancto fidelium suorum, quatenus in divinis Legibus legitur, concessum est haberi Obonimentum suo sine inhiantes honorare Domino*

cupiunt ex redditibus suis, quos jure dimo- acuntur possidere sibi. Vide in Adonare 2.

◦ **OBORRUIT**, Offendit, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

◦ **OBORTUM**, Corollarium, consecrarium, non semel apud Donatum Actiaolum in Commentariis in Aristotelis Ethica: ut adnotat Goclenius in Lexico.

◦ **OBPONERE**, pro simplici Ponere, in Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 477. col. 2: *Pavore immenso exterris, par latebras domorum velamini se Obposuerunt.*

◦ **OBPOPA**, Species lignis. Vide Opopa. ◦ Adde ex Castigat. in utrumque Glossar.: *Opopa, epot. Leg. Opopa, pro upupa, Vide Salmas. ad Hist. Aug. pag. 387.*

◦ **OBPROBRIARI**, Opprobare, exprobrare. Concilium Armen. ann. 1342. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 354: *Incepserunt Obprobriari Armenis, et Armeni Grecis.*

◦ **OBPROVIUM**, Opprobrium. In eorum Obprovium et derisum factum videtur, in Chartulario V. S. Vedasti. Atrebat. pag. 40.

◦ **OBRA**, ὀβραχία, Obstantia, in Supplemento Antiquarii et in Glossis. Lat. Græc. Sangerman. ◦ Adde ex Castigat. *Obtemperantia vel obedientia.*

◦ **OBRA**, Modus agri, quantum quis per unum diem operari potest in vinea. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Obra, Prov. opus, opera. Obrar, Prov. operare. Chartul. Celsinian. ch. 229: *Dono vineam unam, que jacet in Girgoleta, que habet xxx. Obras. Vide infra Operata.**

◦ **OBRE**, pro Operæ. Vide in hac voce.

◦ **OBRAGIUM**, vox generica. Res quævis, quodlibet instrumentum. Charta ann. 1301. in Reg. 87. Chartoph. reg. ch. 4: *Molendina... cum una seu pluribus rotis pareris, edificis, et Obragis etiam molendinis necessariis, utilibus et commoportunis, etc. Vide Operagium.*

◦ **OBRAGIUM**, Opus, opificium. Stat. sabater. Carass. ann. 1402. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 560. art. 7: *Ad finem quod in Obragio sine operibus dicti ministerii, quod et que in dicto burgo cotidie fuerit et in futurum fieri contingat, fraus occulta per aliquem seu aliquos non fiat seu committatur, etc.*

◦ **OBRAGIUM**, Eadem notione. Instr. ann. 1439. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 257. col. 2: *Contra dictos poteros, videlicet de potaria, pintis... ac Obragio ipsorum poterorum, in quo Obragio, ut dicitur, micabant plum- bum, etc.*

◦ **OBRENDARIUM**, quasi Obriendarium, ab Obruere, ut existimat Rigaltius, ◦ in notis scilicet ad Auctores rei agrarie. Locus ad obruenda cadavera, seu Vas in quo defunctorum ossa recondebant, unde *Obrendaria vasa*, apud Fabretum Inscript. pag. 14. Vide Theaurum Fabri et Antiquitates D. de Montaucoum tom. 9. pag. 47.

◦ **OBREPILATIO**, Fremitus, tremulus motus, horror. Messianus in Vita S. Cæsarii Arelat. lib. 2. n. 11: *Statim velut si qui solent aqua frigida respersi, ita omnia membra vel venæ ejus etiam cum parvo dolore in Obrepilationem suspensa sunt, ut corpus ipsius aliquantum horrore simul et tremore quateretur. Vide Horripilatio et Obripilatio.*

◦ **OBREPTIVUS**, Idem quod Obreptilius, apud JC. Gall. Obratica. Obreptiva supplicatio, apud Symmachum lib. 5. Epist. 66.

◦ **OBREPTIVUS**, Probatus: dicitur de

auro per coctionem probato: unde auro obrizum, idem quod coctum. Charta ann. 936. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 186: *Verum etiam daturo me promitto, una cum hereditibus meis, vobis vestrisque successoribus, ante omnem litam initium, panem nomine unciæ (uncias) sex Obricias. Vide Obryzum.*

◦ **OBRIDIVM**. Vide mox in Obryzum.

◦ **OBRIPIATIO**, Idem quod Obrepilatio. Historia cujusdam Godeschalci apud Leibnitium tom. 1. Scriptor. Brunsvic. pag. 871: *Feria tertia, vespertino tempore, Obripitatione gravi primum tactus, dein sensim viribus deficientibus tandem stratu decubuit. Obripilatio cutis, pro affectione non satis nota, legitur in Vita S. Udalrici tom. 2. Julii pag. 126.*

◦ **OBRIPIUM**, OBRIPIACUS. Vide Obryzum.

◦ **OBRIPIATUS**, Vide Obryzum. Charta ann. 572. ex Tabul. Ravennat.: *Definitum aureos solidos dominicos probite: Obripiatos integri ponderis singulos, etc.*

◦ **OBROBRIOSUS**. [Opprobriosus: Idem dicit Plato quemadmodum amicus malis et Obrobriosus verbis sit inimicus. (B. N. Ms. Lat. 10272, p. 7.)]

◦ **OBRUPTA**, Subito, ex præcipiti, [vel potius, injusta occupatione.] Bern. tenii Chron. Marienrod. apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 460: *Molendinum quod Consul Obrupte sibi attraxerat, ad hoc inducti sunt, ut ab eodem Hinrico Abbate feudi juri reciperent.*

◦ **OBRUPTUS**, Stupidum feri ut brutum. Statuto Synodi Ebroic. ann. 1579: *Nec istis insisteremus, nisi spectaremus plerosque cum familiaris o somno ad pastum tanquam bruta animalia ferri, nec ullo sensu pietatis tangi vel affici, sed quo magis affligimur, eo magis Obruptes et stupere.*

◦ **OBRYZUM**, Vox veteribus scriptoribus incognita. Papias ex Isidoro: *Obryzum aurum dictum, quod obradiat splendore. Est enim coloris optimi, quod Hebræi Ophaz, [Ophir.] Græci, Carion [f. x25256] dicunt. Obryzum dicitur obrude aurum, splendor auri, nitidum. Ita etiam Lugtio. Alficus in Gloss. Saxon. Aurum obryzum, reald gold, i. rubrum aurum. Gloss. Lat. Regium cod. 1013. Meram, puram, obryzam. Infra: Obryzum, splendor auri. Mac igitur Abrygeum, in Gloss. Isidori. Lexic. Gr. Ms. Reg. cod. 2062. ὀβριζιον χρυσιον, ὀβριζιον χρυσιον, ὀβριζιον χρυσιον. Glossæ Biblicæ MSS.: Obryzum, aurum purgatam, vel obrude aurum. Vita S. Hilari Arelat.: *Corpus suum diversis mancipant ægritudinibus, ut superne moneta verum Obryzum ægritudinum calculo exortum thesaurus reconderet æternus. Vide Anastasium in Vitis PP. pag. 119. 120. 145.**

◦ **OBRYDIUM**, nude in Glossis Arabico-Latinis.

◦ **OBRYTIUM**. Vetus Charta apud Ughell. tom. 5. pag. 1540: *Pannæ nomine auri Obritas (obryti) unciæ sex.*

◦ **OBRYDIACUS**. Charta Longob. ann. 738. apud Brunett. tom. 1. pag. 489: *Auri solidus Obrydiacus pensantis numerus duo et 2. trimissi. Vulgo in Chartis Auri purissimi. Vide Obrycius et Obryziatus.*

◦ **OBRYDIUM** corrupte etiam in Diplomate Longobardico Paschalis I. PP. pro Ecclesia Ravennensi. Fragmentum Petronii pag. 57: *Reticulum aureum, quem ex sobriissia esse dicebat. Legendam forte obrussa, nam Salmasius obryzum*

aurum dictum censet ab *obruissa*, quod est auri experimentum quod igne sumitur, ex Græco ὀβρυσία. Apud Suetonium, *aurum ad Obruissam*. Cicero: *Hic adhibenda tanquam Obruissa ratio est*, i. probatio. Gloss. Lat. Gr.: *Obruissa*, τὸ βρυσμα τὸ χρυσοῦ, ὅταν παραπίπτει. Est igitur aurum obryzum, probatum, et ad obruissam examinatum. Adde quæ annotantur in libro de Originibus populor. pag. 39. 40. et a Jacobo Gotofredo ad leg. 1. Cod. Th. de Oblat. vtor. (7,21).

OBRYZAR, in Glossis MSS. *Discuri*, vel *Thesauri*.

OBRYZEUS, Aureus, in Vita S. Aldelmi Episcopi, tom. 8. SS. Maii pag. 30.

OBRYZIACUS, Ead. notione, Aguello in Vita Georgii Episc. apud Murat. tom. 2. pag. 186. col. 1.

OBRYZANUS, Deauratus, *obryzo* vestitus. Necrol. Laurisham. apud Fr. Schannatum Vindem. Liter. pag. 28.

Ut de reliquis laceamus... ciborio, cruce magna, que omnia velut alter Salomon puro vestitus auro, solam tabulam fecit et talentis purissimis Obryzatum.

OBSCARIONES, Carcerum custodes, in Glossis ad Legem Longob. lib. 2. tit. 5. § 19. [99 Aist. 12]. *Si quis in curia Regis causam habuerit, per sacramentum Obscarionum, cum auctoribus finiat. Videntur tamen idem qui Scariones.*

OBSCARIONUM, legendum *ab* scarione, ut ex fide codicum Mutinensium restituit Muratorius.

OBSCLEARE, Osculari, donationem propter nuptias, dato osculo, firmare. Charta ann. 1422. in Reg. 3. Armor. gener. part. 1. *Cum dominus Petrus de Chamberanto miles, dictam dominam Marquetiam de Brolio, dotasset et Obscleasset... de sexaginta libris Turonensibus rendualibus, etc.* Aha ann. 1466: *Item voluisset... dictus dominus Guido... quod... dicta domina Brunissenda teneret, possideret... emolumenta et redditus terre sue de Marchais, vita sua durante... Dotabant et Obscleabant dictam dominam Brunissendam de terra de Vazella, etc.* Vide supra *Inoculare* et infra *Oscleare* et *Osculum*.

OBSCRIPTIO, Scriptura, charta. Vetus Charta Massil. ann. circiter 1089: *Aditiquis valebat datum, nec tamen in cartatum... modernis temporibus Obscriptionem facimus, cum aliquid donamus.*

OBSCULTARE, Obaudire, obtemperare, et secundare. Prefatio Regule S. Benedicti: *Obsculta, o filii, precepta Magistri, sic Ita, præferunt veti codd. pro Ausculta, quam lectionem defendit Smaragdus. Prefatio Regule Magistri: Qui me Obscullat dicentem.*

OBSCULTATIO, Vulneratio. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

OBSCURARE, Passiva notione. Epistola Winundi Archiep. Aversani, apud Acherium tom. 2. Spicil. pag. 383: *Homo enim noster interior licet Obscuret, tamen Dei imago est.* Sed f. leg. *Obscuretur*.

OBSCURATIO, Matricis vulneratio, in Glossar. ex Cod. reg. 7641.

OBSCURILLOQUIUM, Enigma, Glossæ Isid. cum Cod. Regio 1013. in Glossis MSS.

Nostris *Obsculté*, pro *Obscurité*, *embarras*, Obscuritas. Stat ann. 1389. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 388. art. 19: *Et se en aucuns desdiz articles avoit aucune Obsculté, etc.* *Occulté*, in Lit. ann. 1390. tom. 6. Parum. Ordinat. pag. 482. art. 28. *Oscurté*, eodem sensu, in Charta ann. 1330. ex Tabul. capit. Carnot.

OBSECVI Agri. Vide infra *Subseculi*.

OBSECRATIO, ἱπποσύνη, in Gloss. Gr. Lat.: *Obsecratio, oratio. ἱπποσύνη, Obsecro, adoro. Papias: Obsecratio, preces, gratiarum actiones.* [Passim occurrit in Scripturis] *Obsecrationes*, inquit Rabanus lib. 2. de Institut. cleric. cap. 12. *sunt implorationes, seu petitiones pro peccatis, quibus vel pro presentibus, vel pro præteritis admissis suis unusquisque compunctus veniam deprecatur.* Adde Hugonem a S. Victore in Speculo Eccl. lib. 2. cap. 4. *Religio anniversarum obsecrationis*, in leg. 7. Cod. Theod. de Indulgentiis criminum pro die Paschatis. (9,38.) Proprie autem

OBSECRATIO dicitur Alcuino lib. de Divin. off. pars Canonis Missæ, et Beleo cap. 43.

OBSECRATIO, Matricis vulneratio, in Gloss. MS. ex Cod. reg. 1013. Vide *Obscuratio*.

OBSECUNDATIO, Obsequium. Conc. Matiscon. II. can. 4. *Ita ut nulli eorum legitimo Obscundationis parere velit officio Deitatis occurrat præterea in leg. 92. Cod. Theodos. de Decurion. (12,1.)*

OBSECUNDATORES sacrorum scrinio- rum, in leg. 3. Cod. Th. de Proximis, etc. (6, 25) qui in scriinis operam navant, *obsecundant*, Scriuarii omnes.

OBSECUNDATOR, Idem ac *Presbyter assistens*, qui adest Episcopo sacra facienti. Forma electionis Petri Episc. Anic. tom. 4. Ansal. Benedict. pag. 743. col. 1: *Acta sunt hæc tempore supra dicto ann. 1033. apud Ariminum civitatem, domno Leudogario Viennensis ecclesie Primate, post dominum Papam mediatore et ordinatore, et ad Missas vice capellani ad altare Obscundatore.* [Vide infra *Obscuro*.]

OBSEDES, Coronatio Cælestini V. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 634. col. 2.

Nam Papa sacer succurrere d'acons Casibus Obsedis melius requirere citati, etc.

Ubi *Glossula*, id est, Regni Siciliae, sed non intelligitur qua ratione Sicilia vocatur *Obsedes*.

OBSEDIUM, pro Obsidium, obsidio, in Charta ann. 1342. tom. Hist. Dalphin. pag. 431.

OBSELLA, Joann. Bromptonus pag. 124: *Dum quadam die post celebrationem Missæ vestibus sacerdotilibus ad altare adhuc staret indutus, illi funesti satellites venientes et Obellas, et quæcumque ejus vel clericorum suorum erant, diripuerunt. Leg. forte *cistellas*.*

OBSEPS, Obseptus. Liber Miraculor. S. Richarii sub finem: *Amplius stupendum est, hominem Deo jam sociatum tan toperè humane infirmitatis compassionem habuisse, ut sola suorum ossium presentia egrotam erexerit, quam illum, qui quamvis sanctissimus, adhuc tamen carnis Obseps, miseris hominum... trahatur.*

OBSEVELA Vide mox in *Obsequium* 2.

OBSEQUIÆ, Exequiæ funebres, Gall. *Obseques, funerales*, quod pompas istas funebres famulorum et amicorum obsequia cohonestent. Petrus Chrysol. serm. 121: *In Obsequium divitis migrat hic tota civitas, cum funus effertur.* Lex Bajwar. tit. 18. cap. 2. § 1: *Et quod funus ad dignas Obsequias reddere non valet.* Ita editio Heroldi et aliquid codd. MSS. ubi alii *Exequias* habent. Nicolaus I. in Responsis ad consulta Bulgarorum cap. 98: *Non est... solito cum Obsequiis more ad sepulchro ferendus.* Oc-

currit in Vita Rusticæ Abbatisse Arelat. cap. 88. in Vita Abbatum S. Albani pag. 3. 4. in Constitutionibus Nicosiensibus cap. 25. etc.

Osseque, in Testam. ann. 1345. ex Chartul. 21. Corb.: *Item jou veul et ordene que m'Osseque et le cout de men corps soit payés et tout du mien, avant les deus dessusdits.* Infra: *L'Osseque de men corps, etc.* *Hoseque*, in Testam. ann. 1404. Inter Probat. novæ Hist. Burg. tom. 4. pag. 233. col. 1: *Aux prestres et notables gens qui seront audit jour de nostre Hoseque, que l'on leur donne à diener audit lieu des Chartreux.* Inscript. vet. apud Fabrett. pag. 702. ex Thes. Fabri:

Me decuit morti prius occubuisse supremæ, Tuque mihi tales, nato, dare Obsequias.

Vide Passerat. in Propert. cap. 1. pag. 206. et supra *Exequiæ*.

OBSEQUIÆ EPISCOPALES, Munia Episcopalia, in Decreto Tassilonis Ducis Bavarie in Prologo.

OBSEQUIALE, Liber continens preces et ritus exsequiarum. *Matutinale, psalterium, Obsequiale, passionale, brevarium*, in Actis SS. Junii tom. 3. pag. 117.

OBSEQUIALIS, Obsequens, obediens. Annales Casenates apud Murator. tom. 14. col. 1127. *Et sic frustrati sunt sua spe, qui credebant Bononiam Obsequialem partis Imperii Obsequialis amorem, apud Fortunatum lib. 6. carm. 7.*

OBSEQUIALIS, Qui de alicujus comitatu est, vel familiaris. Chartam procurat. eccl. Camerac. ann. 1317. ex Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 93. inter testes subscribit: *Johannes dictus de Insula de Cameraco, Obsequialis domini archidiaconi.*

OBSEQUIANI, f. Milites conductitii: si tamen non est populi nomen, aut si legendum non est *Ossacani*, ut apud Peregriinum. Chron. Barensis ad ann. 1041. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 34: *Mense Martio, decimo septimo intrante, factum est prælium Normannorum et Græcorum juxta fluvium Dilibentis. Et ceciderunt ibi multi Russi et Obsequiani... Deinde collectis mense Maii in unum omnibus Græcis apud Montem Majorum juxta fluentia Ausidi, initiatum est prælium... ubi perierunt plurimi Natulicki et Obsequiani. Russi, Trachici, Calabricsi, Longobardi, Capitanes.* Vide *Obsequium* 1.

OBSEQUIARE, Obsequi, famulari, Gall. Servir. Petrus Diac. lib. 4. Chr. Casin. cap. 30: *Custodiebatur autem a Magnatibus Imperatoris, ab ipsis etiam et Obsequiabantur.* [Obsequiaturus fratres, Monachi qui mensæ vel coquinæ juxta Regulam S. Benedicti cap. 35. debent inseruire, apud Theodemarum in Epistola ad Carolum Mag. de Usibus Casinensibus.] Ita ὀβσεκίαν Græcæ recentiores dixerunt. Lexicon Gr. MS. Reg. cod. 2062: ἱπποσύνη, προσδοκίται, ὀβσεκίαι καὶ τροφίται. Alibi: ἱπποδοί, οἱ ἑμποροῦντες τῶν ὀβσεκόντων. Aliud sign. 130: ἱπποσυνοδοί, ὀβσεκίται. Glossæ Basilicæ: ἱπποδοί, προπορευόμενοι, καὶ ὀβσεκόντες, etc. Adde Menæa 3. April. in S. Josepho sub finem.

OBSEQUIOSE, Obsequendo. *Obsequiose complacere*, in Epistola ann. 1497. apud Ludewig. tom. 6. pag. 110.

OBSEQUIOSITAS, Obsequium, famulatus, lib. 1. Rerum Sicul. Sallas Malaspine n. 4. apud Baluzium tom. 6. Miscell. pag. 204.

OBSEQUITORES, Qui ecclesiæ deser-

viant, et obsequia faciunt in illa. Chartularium Aptense fol. 82: Ego Raimbaldus, Capitaneus, dono causa salutis animae meae... dominaturar Simianz... labores presentes atque futuros et boves sanctae Mariae sanctoque Castori, habeant teneantque, possideant suorum Obsequioras. Vide Obsequium 2.

1. **OBSEQUIUM**, Famulorum et amicorum conitatus, pompa. Lexicon Gr. MS. Reg. cod. 2062: Ηοσπί, ὄβιξον. VI. Synodus act. 4: Ἀπὸ τῶν Φόρων ἐστὶν ἡ Περτινάκη. Cum de castris ad Obsequium Principis convenissent. Paulus Warnefrid. lib. 5. de Gestis Langob. cap. 39: Ibi omnia obsequia Palatina, omnemque regiam dignitatem... preparatam se reperit expectare. Adde lib. 1. cap. 20. Gesta Constantini M.: Dum festinus vellet a latere Imperatoris transire, obsequium ordinare volens catavit, chlamydem Imperatoris. Corippus lib. 1. vers. 188:

...itur in arcam
Obsequio comitante Patrum.

Et lib. 3. vers. 214:

Adfuit Obsequio castorum turba virorum.

Anastasius in S. Agathone: Advocati sunt in processione ad sanctam Dei Genitricem in Blachernas, in tanta honorificentia, ut etiam de Palatio caballos stratos dirigeret cum Obsequio pietas Imperialis. In Hadriano: Dixit... univere Obsequia ad eundem Regem. Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 20: Constituit etiam, ut iam dicti Canonici pleniter et decenter venirent cum psallentio, id est cum Crucibus et reliquis divinis Obsequiis, et ornamentis, ut decet, etc. [Fragmentum Histor. Franc. apud Duchesnum tom. 4. pag. 88: In cuius consecrationis Philippo 1. Obsequio Geravasio ejusdem Metropolis (Rems) Praesul expendit non modicum apparatus.] Vide Obsequiare.

Ab ejusmodi Augustali obsequio dictum Thema seu legio τὸ Ὀβίξον apud Constantinopolitanos, quod ex eo potissimum confecta esset: a qua postmodum indita nomenclatura Asiaticae cuidam Provinciae, cujus Metropolis fuit Nicæa, quam describit Constantinus Porphy. lib. 1. de Them. cap. 4. Hujus etiam mentio est apud Zonaram pag. 87. 90. Nicophor. CP. in Breviario pag. 150. 155. 172. etc. Adde Cantacuzen. lib. 4. cap. 18. Vide Gloss. Meursii [et mediae Graec. col. 1071.]

2. **OBSEQUIUM**, Officium Ecclesiasticum praesertim pro mortuis: nostris vulgo Service. Nicolaus PP. in Epist. ad Michaelem Imp.: Ecce quotidie, ino vero in praecipuis festivitibus inter Graecam linguam veluti quiddam pretiosum, hanc (Latinam) quam barbaram et Scythicam linguam appellatis, miscentes, quasi minus decori vestro facitis, si hanc etiam bene ac ex toto intellectu in vestris Obsequiis ac officiis non utamini. Vita S. Madrisisti num. 7. Expletis hymnorum Obsequiis. Herbertus de Miraculis lib. 2. cap. 21: Revelatum est quendam de filiis suis Clarevallenibus tunc migrasse: statimque de vehiculo descendens, fecit Obsequium pro defuncta, commendans animam ejus Deo. Anseimus Leod. cap. ult.: Obsequium quo honorare debent quinque ecclesiae... matrem Ecclesiam. Mox: In quibus festis tenentur Ecclesiae venire cum pleno choro et schola ad vesperas, etc. Vetus Charta apud Buzelinum in Gallo-Flandr. lib. 2. cap. 21: Cum fra-

tribus de Monte Eligii talem habemus societatem, quod annis singulis unum plenarium Obsequium faciemus pridie Non. Martii, et Missam in conventu. Vide Durandum lib. 5. Ration. cap. 2.

* Caerem. Ms. S. M. Crass. ubi de Exsequiis: Illi, qui fuerint de dextro choro, incipiant psalterium et expleant eum cum letania et Obsequio et matutinos et vespere. Ubi Obsequium idem est quod alibi Commendationis vocant. Vide in hac voce.

* **OBSEQUELA**, Eadem notione. Donatio S. Radesindi Episc. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 181. col. 1: Reddatur obsequium pro genitrice mea Iduara S. Andriani et Natalis: faciant Obsequelam sanctorum Facundi et Primitivi.

* **OBSEQUIUM MORTUORUM**, Alia notione, idem quod Mortalagium, Quod ex mortuis, seu ex decedentium legatis, ecclesiis obvenit. Charta ann. 1119. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 223: Concedimus etiam vobis praedictis petitoribus... campos de plebe S. Petri cum usu bubulci, decimus (sic) et primitiis, et Obsequio mortuorum, et incensu, et synodo de praedictis ecclesiis in nobis reservato.

* **OBSEQUIUM**, Victus, vestitusque. Martyrologium Autiss. apud Marten. tom. 6. Ampl. collect. col. 692: Obat D. Beto Episc. qui dedit Vendosam ecclesiam et Rontonnacum villam et in Corboico manum 1. ad exhibendam refectorem et commune Obsequium.

* Rectius intelliges de ferculis seu cibis, qui mense apponuntur. Tradit. 175. Ebersperg. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 37: Ipsum praedium servat ad vespertinalis cena supplementum et in anniversario suo promptus celebrando habeant sufficientia Obsequium. Vide Generale.

* **OBSEQUIABILIS**, Observandus, colendus: Nox ista est observabilis Domini, quando educit eos de terra Aegypti, Exodi cap. 12. v. 42.

* **OBSEQUIABILIS**: Quae servari et exerceri potest. Vide supra Inobservabilis.

* **OBSEQUIACULUM**, Vita S. Austrogisili Episc. tom. 5. Mart. pag. 232: In carceribus retrusi, sua oratione laxatis vinculis, nullius custodis Obsequaculo, ad ecclesiam confugerunt. Labbeus reddit reseraculo; legendum Obstacle, ut in Actis SS. Benedict. sec. 2. pag. 99.

* **OBSEQUIAMENTUM**, Usus, apud Virgil. Grammat. pag. 91.

* **OBSEQUIANDISSIMUS**, Maxima observatione dignus, nullus honorarius; in Stat. criminibus Saonae pag. 113.

* **OBSEQUIANTIA**, Lex, regula. Concil. Tolet. IV. can. 15: Universis igitur Ecclesiasticis hanc Observantiam damus, quam quisquis praetulerit communionis jacturam habebit. Observantia Christiana, lib. 7. Capitul. cap. 276. Observantiae regulares, Gall. Observances regulieres, Religiosa disciplina. In Chronico Bernteni apud Leibritium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 490. [Vide Hiltaus. Glossar. German. col. 866. voce Herkommen.]

* **OBSEQUIANTIA JUDICII**, Idem quod servitium placiti, in veteri charta apud eundem Hiltaus. col. 223. voce Dingpflicht.

* **OBSEQUIANTIA**, Executio, obtemperatio, Gall. Observance. Stat. crimin. Saonae pag. 118: Insuper convallaverunt et comprobaverunt... omnia et quaecumque acta... in observatione dictorum capitulorum... respectu ejus, quod dici

potest Observantiam seu tempus per quod dicta capitula et statuta... concessa et convallidata fuerit, tunc amplius non durare.

* **OBSEQUIANTIA FUNERALIS**, Exequiae funebres. Medulla Scheckman. lib. 3. pag. 46. inter Acta SS. tom. 4. Sept. pag. 337. col. 1: Celebrabantur ea die Majana tertia funerales Observantiae dominicae illustrissimae Mariae Blankae, serenissime imperatricis, filiae ducis Mediolanensis. Vide Obsequium.

1. **OBSEQUIARE**, Expectare. Proverb. 8. 31: Observat ad postes ostii mei. Collatio Carthag. cognitione 1: Perendie, si praecipis, Observabimus. Synodus Romana sub Bonifacio II. PP. sess. 1: Quia non recederem, sed Observaturum esse in Regia civitate. Sess. 2: Theodosius Echinensis Episcopus... sicut praeterita sessione constitutus, Observat. Vetus Interpretes Concilii Chalcedon.: Docent si qui Observant pro persona agentis reverendissimi monachi. Ubi Gr. ὁπαρατηροῦν.

2. **OBSEQUIARE**, dicuntur Clerici, Presbyteri, quoties in Ecclesiis munia consueta et sibi imposita observant, et exequuntur. Concilium Andegavense. an. 10. Quicumque vel de Laicis vel de Clericis ministri fuerint ordinati, et Observare noluerint, si Laicus, communicare non liceat. Episcopense can. 5: Ne presbyter territorii alieni, sine conscientia sui Episcopi, in alterius civitatis territorio praesumat basilicis atque oratoribus Observare. Ita in Concil. Aurel. IV. can. 7.

* **OBSEQUIANTES CLERICI**, qui in Ecclesiis deserviunt, in Conc. Aurel. III. can. 5. Aurel. IV. can. 20.

3. **OBSEQUIARE**, Jejunare. Glosse Isidori: Abstinet, Observat.

* **OBSEQUIARE**, Servare, tueri, defendere. Charta ann. 1211. e Chartul. S. Vandregisilli tom. 1. pag. 849: Si aliquis moveret controversiam supra facta domibus... ego victus Rogerus pro priis expensis debeo eos Observare indempnes.

* Charta Hugon. de Castell. ann. 1211. ex Chartul. Campan. in Cam. Comput. Paris fol. 192. r. col. 2: Ego dictum dominum meum Theobaldum regem Navarrae... promitto et teneor liberare et de omnibus custis et dampnis Observare, quae propter dictam plegiationem possent incurrere ad probationem servientium suorum. Alia notione, vide mox in Observator.

* **OBSEQUIATIO**, Charta Rudolphi Episc. Halberstad.: De singulis manibus duo maltra frumenti et unum anserem Advocatus singulis annis recipiat hac conditione, ut in legitimis placitis suis homines sub observatione quidam dicta Vara astare et respondere non cogat. Et paulo post: In majoribus vero excessibus homines deprehensi sub observatione respondeant. Idem est quod sub custodia: Wara enim custodia est Teutonibus, ut explicat Schilterus in Glossario. [Cantio, Hedejussio. Vide Obses 1.] [Vide Hiltaus. Gloss. Germ. col. 437. voce Far.]

* **OBSEQUIATOR** appellatur Minister cujusvis ordinis, qui potius ad pompam, quam ad ministerium pontifici sacra facienti assistit, vulgo Assistent, idem qui Obsecundator. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 867: Cantato Laudate Dominum de caelis, pontifex aut presbyter Observator salutem et imponit psalmum directum... In Dominicus vero diebus ac festis, post duodecim

Kyrie, diaconus post salutationem pontificis aut presbyteri (Observatoris, imponit antiphonam... Et duo Observatores subdiaconi ferunt cerostantes ante pontificem seu presbyterum, et presbyter (Observator) complet matutinum in majori choro, cum Observatore diacono. Ibid. col. 483. Subdiaconus, cujus septimana est, simul cum eo, qui Observat, cooperit altare. Duo custodes Observatoras portant calicem offerende et Observant, sicut mos est. Et col. 871: Diaconus Observator dicit ad cornu altaris: Parete fabulis, Et statim duo custode, minores ebdomadari dicunt excelsa voce: Silentium habete, in hymnali ecclesia tantum; in estiva vero duo minores Observatores eadem faciunt. Vide supra Assistentia 3 [90] et Glossar. med. Græc. in Emptopere.]

* **OBSERVIS** (Observis). Te rogo ut Observis hic in isto monasterio tres dies. (Boucherie, vita S. Euphrosinae, § 16.)

1. **OBSES**, Sponsor, pæns, caution: Obsidarius per sacramentum, in Epistolis Franciscis tom. 4. Hist. Franc. Epist. 61. Maxime is, qui si ille, pro quo sponderat, defecisset a pacto, in ejus, cui prædium sese dederat, potestatem transire tenebatur; unde ejus hospes esse dicebatur, quod in ejus teneretur domo manere, quamdiu is qui in pacto defecisset, fecisset satis. Charta Walteri Cabilonensis Episcopi. Et ut ista par firmior haberetur 2). Obsides, Savariensis missi, eo modo, ut si ipse Savariensis, aut quilibet suorum aliquando male abstulerit, hanc vero autem pactionem si prædictus Savariensis ex-utus non fuerit, postquam obsides ab Episcopo vel Canonico conventi fuerint, nec capitale intra 40. dies reddiderint, tandiu capti in prædicta urbe manebunt, donec ablata restituerint, de Obsidibus vero hæc lex data est, ut ubi unus mortuus fuerit, alter in loco ejus mori subrogetur. Charta Fulconis Abbatis Corbeiensis ann. 1055. ex Tabulario Corbeiensis: De quibus omnibus Comitibus et Abbatibus in hac conventione sacramento ligato tradidit 7. Obsides, ut si hæc violaverit aliquando, intimabitur Obsidibus monere dominum suum, ut se justifiet infra 40. dies: si vero neque se justificaverit, aut ipsi Abbati se tradent, aut 10. libras persolverint Obsides, quorum nomina sunt hæc, etc. Quando vero aliquis eorum vita decesserit, eandem Obsidionem tribuit cum sacramento ejus in cuius locum successerit. Consuetudines Montipessuli: Debitoribus, qui fuerint non solvendo, creditoribus Christianis tradi debent, eo tenore quod de villa ita non trahantur, qui creditores non coguntur in aliquo illos procurare, nisi eos, qui non habent, unde viverent, etc. Hugo Flaviniac. in Chron. Viridunensi ann. 1197: Hominum recognovit, et reformavit, et ex toto cellam eandem vespicit: Obsides dedit, quorum hæc sunt nomina, etc. [Consuetud. Furn. MSS. ex Archivo Capituli Audomar: Quicumque per iudicium Coratorum in obsidum venerint, debent facere per tres quadragenas in domo Comitibus, vel ubi ponuntur, vel ipsi vel visse pro eis, sine ferro et compedibus, datis etiam, tam a visse quam Obsidibus, bonis plegis quatuor, pro quolibet, et non licet eis metas transire ipsis præfixas, si domus incedatur, et si interim non fecerint pacem, non poterunt reconciliari nisi per Comitem: et post hæc Comes potest eos ducere et ponere ubicumque voluerit inter letam et mare, sine ferro et compedibus, hoc dico per bonos plegios; si unus autem Obsidum velit reconciliari

per Coratores et adversarius suus noluerit, debet exire per bonos plegios, et adversarius suus remanet: sed si Obses fugitivus fuerit, erit in gratia Comitibus de corpore et averio, relicta parte honorum uxori et filio. Adde Egidium Gelenium in S. Engilberto pag. 17. 66. Histor. Monaster. S. Barbara Lugdun. pag. 657. et supra in Hostagius.

OBSEDEM PRESTATIO, Jus quod dominus habet in subditos, cujus vi, vassalli ac tenentes pro ejus liberatione, si in prælio captus fuerit, ut conventi lytri obsides, in hostium potestatem transire tenebantur. Charta ann. 1288. apud Guesnaum in Annalibus Massiliensibus. hoc ann. n. 14. Et habere de Massilia illos Obsides, qui gratis, et de sua bona et spontanea voluntate se obtulerunt ituros in Catalonia seu Aragoniam ob liberationem Domini Principis supradicti, cum ipsa civitas Massilia Viccomitalis sit, et esse debeant omnibus et libera a præstatione. Obsidum, prout in instrumento dictæ transactionis et pacis plenus continetur.

2. **OBSES**, pro Hospes. Capitulare de villis cap. 17. Ut nullus Juxta Obsidem nostrum in villa nostra commorari faciat. Vide Hostagius, et infra Obsidio.

3. **OBSES**, Obsessor. De demone mulierem erripiente dicitur in Vita S. Germani Paris. tom. 6. Maii pag. 785: Statim a circumstantibus de mulieris naribus scintillarum igne fumus egredi visus est, ut unctus claresceret, ejecto insidiatore, mulierem usque tunc illum salutis sue repugnasse per Obsidem.

4. **OBSES GENERALIS**, Submonitio, citatio ad exercitum seu bellicam expeditionem. Libert. loci de Podio-cupis ann. 1389. tom. 5. Ordin. reg. Franc. g. 311. art. 1. Quod si dictus dominus vel ejusque successores, seu ipsius officarii, in senescallia Petragricensi et Carticensi Obsidem generalem mandaverit, aut servientes indicentur seu habere velent, pro guerris et franchisus prosequendis, etc. Vide in Hostis.

OBSESSUS, Demone correptus, Energumens, noxtris, Obsedit. Victor. III. 1° lib. 2. Dialog. pag. 61. de Energumeno. Itaque Obsessus vehementer fatigatus obdormit. Vide Bedam in Vita S. Cuthberti Episc. num. 62. Rodolphum Tortarium in Miraculis S. Benedicti n. 4. Cesarium Heisterbach. lib. 3. cap. 2. lib. 5. cap. 11. 14. etc.

Obsessus a Possesso, ut vocant, eo maxime distinguitur, quod in Possesso demon agat intus, in Obsesso vero foris, horrenda interdum specie illum perterrendo, nunquam ridicula deludendo imagine Consule Tyroem de Obsessis et Diction. Trevolt. v. Obsession. Quæ autem haud suspecta sint Obsessionis signa, quæ observantur circa Obsessos ritus, quæ ceremoniæ in his liberandis adhibenda sint, profert Liber Ms. eccl. S. Petri Insulensis, unde sequentia, quæ non omnibus obvia sunt, exscripsi. Notandum est quod ille, qui conjurandi Obsessos vel Obsessas habet officium, debet celebrare per novem dies pro Obsesso seu Obsessa, et est Missa de spiritu Sancto, cum collectis in fine missalis notatis: qua finita legat evangelia, sicut processus docet.

Item Obsessus seu Obsessa debet audire Missam jejuno stomacho, et debet habere aliquem vel aliquam jejunantem per novem dies, ita bene die Dominica sicut ceteris, pro se et sui nomine; et debet ire ad offertorium.

Item septima aut octava die omnes

crines Obsessi seu Obsesse, tam in partibus inferioribus quam capitis, debent radi.

Item octava die, a tempore quo Obsessus seu Obsessa surrexit, debet esse vigilans usque post conjugationem nonæ diei, et existentes apud eum seu eam summa diligentia custodiant eum seu eam ne dormiat, nec dimittant Obsessum seu Obsessam comedere nec bibere post mediam noctem propter periculum, quia debet esse jejunus: et cum Obsessus seu Obsessa intraverit ecclesiam octava die, non potest exire usque ad decimam; et si sit liberatus aut liberata, antequam recedat ab ecclesia, recipiat suum Creatorem, quo recepto, det tantas libras tritici B. Mariæ, quot ipse ponderatur; quo facto receat et vadat ubi voluerit, et de consilio bibat jejuno stomacho aquam fontis singulis diebus, et in honore quinque vulnerum Christi legat quinquies Pater noster et totidem Ave, Mariæ.

Item unum est et summe notandum, quod aqua balnei sit frigida, et si velit conjurans ut apponatur calida præ nimia frigiditate temporis aut aque, caveat ne apponat nisi in fine passionis, et etiam ne illa calida sit bulliens propter periculum.

Caveat Obsessus seu Obsessa ad minus per sex ebdomadas ne comedat virides herbas, crudas aut carnes porcinas.

Sequitur modus sciendi an homo fuerit Obsessus, an non. Primo, conjurans aspiciat patientem, et firma fide accedat ad eum, et digitos consecratos ponat ad collum ipsius: si ingrossatur ponendo digitos, notum est quod sit Obsessus; si autem ibidem non invenerit experientiam, et possibile in partibus inferioribus se tenuerit, apponet digitos sibi, quos supra ad inferiores partes; et si senserit aliquid moveri, certe Obsessus est. Si autem nullam habuerit experientiam aut certum signum, et si voluerit experimentari an fuerit, an non, legat in aure dextra trina vice cum habitu sacerdotali, videlicet stola, hos versus: Dereliquit Deum factorem suum et recessit a Deo salutari suo. Deum, qui te genuit, dereliquisti et oblitus es Domini creatoris tui. Benedicite, spiritus et anime iustorum, Domino. Benedicite, sancti et humiles corde Domino: Et del. bibere aquam fontis.

Si autem non fuerit bene expertus an patiens sit Obsessus, aut non: et non dederit tibi signum, tu constringas eum hoc modo: Non ego te impero, maledicte Diabole, neque peccata mea; sed tibi imperat Dominus noster Jesus Christus, filius Dei vivi; virtute horum verborum: Hoc est enim corpus meum, virtute quorum verus panis mutatur in verum corpus Christi; et virtute horum verborum: Hic est enim calix novi et æterni testamenti, mysterium fidei, qui pro vobis et pro multis effundetur in remissionem peccatorum; virtute quorum verum vinum mutatur in verum sanguinem Domini nostri Jesu Christi, ut te manifestes et nobis ostendas in quo membro istius hominis sis absque aliqua fallacia. Si fuerit Obsessus, ostendet se demonem, aut dabit tibi signum verum.

OBSETRIX, Gloss. MS. Regium cod. 1013: Obstrix, quæ corrupte, Obsetrix nuncupatur.

OBSETRIX, OBSIDIATUS, OBSIDIATUS. Vide Obsidium 1.

OBSIDEARE, Obsidere, Gall. Assieger. Nicolai Smeregi Chronicon apud Murator. tom. 8. col. 106: D. Rodolphus de Vivario salutis super castrum de Anga-

rano, et ibi fuit Obsideatus per Paduanos et Vicentinos, et tandem ipsa cum illis qui eum sequabantur, cum illo fugerunt necessitate victualium.

OBSEDIARE. Vide in *Obsidium* 2.
OBSEDIUM. Datio in obsidem. Gall. *Hos-tage*. Gregorius Turon. lib. 2. Hist. cap. 15: *Obsides ad invicem acceperunt.... Multi tunc filii Senatorum in hac Obsidione dati sunt.* Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu f. 118: *Quod si Bruno suam partem (5. solidor.) hinc termino non reddiderit, uno quoque anno revertatur in Obsidione, et inde non exeat sine jussione Prioris ipsius loci, etc.* Occurrit etiam in Charta laudata Fulconis Abb. Corbeiensis.

1. **OBSEDIUM.** Datio in obsidem. Epistola Balduini Imp. CP. apud Arnold. Lubecensem lib. 6. cap. 20: *Imperiale Palatium, Blachernæ dictum, nobis sub Imperatoris et suo juramento promittit in Obsidium, donec cuncta nobis promissa reddantur.*

OBSEDIATUS. Eadem notione, apud Eutropium lib. 2. et Ammianum lib. 16. et in Codice Carolino Epist. 88: *Petentes Romualdum ejusdem Arichii filium in Obsidium.* Adde Laurentium Leodionensem in Episcopis Viridunensibus pag. 233.

OBSEDIATUS. Eodem significatu. Ammianus lib. 16. cap. 27: *Obsidatus pignore tentus in Gallia.* Rursum utitur lib. 18. cap. 15. lib. 25. cap. 24. Burchardus in Epistola de Excidio Mediol. tom. 6. Muratorii col. 918: *Jussit igitur Imperator omnes Consules et Exconsulares, Majores et Milites, Legatos et Judices in Obsidatu teneri, populum vero tanquam minus culpabilem tantum sacramento affectum in civitatem remitti.* Vide Romualdum H. Archiep. Salern. tom. 7. ejusdem Muratorii col. 151. et supra in *Forostagiare*.

2. **OBSEDIUM.** pro *Obsidia*. Insidie. Wichbild Mardeburgense art. 9: *Insidias, seu Obsidia, stupra, domorum irruptiones, etc.*

OBSEDIARE. Insidiari. Gloss. Lat. MS. Reginum cod. 1013: *Obsidaverunt, insidiati sunt.* Commodianus instruct. 62:

Obsidiando perit, et ideo sentit iniquus.

Obsidias etiam dixit, [post Columellam lib. 8. cap. 1.]

OBSEDIAGIS. Marsus in Glossar. ex Cod. reg. 7641.

OBSEDIACERE. Deterere, inquinare. S. Augustinus in Psalm. 29: *Et quia contemnit in se quod melius est pecoribus, pernit in se vel deserit, et quodammodo Obsefacit imaginem Dei.*

OBSEDIARE. Obsoletum reddere, infuscare, polluere. Gloss. Arabico-Lat.: *Obsolito, obtero vel inquino.* Isidori Glossæ, et Papias: *Obsolatus, inquinatus, pollutus.* Tertullianus in Apologet. cap. 5: *Si honorem inquietant divinitatis, et majestatis vestigia Obsolevant.* Idem in Scorpia cap. 6: *Qui vestitum Obsole-tassent nuptialem.* Fortunatus in Vita S. Albini Episcopi Andegav. num. 1: *Radiantem vitam, si pigri relatoris impar lingua predicat, Obsoleat.* [Zeno Veron. Serm. de Job: *Obsolatus sor-dibus.*]

OBSEDIATUS. Abollitus, sublatus. Chron. monast. Heltsbr. in Bibl. ejusd. pag. 9: *In quo (anno) Templarium ordo est Obsoletus.*

* **OBSEDIAGORUS.** [Panis tinctus li- quore piscium. DIF.]

OBSEDIUM. Conrivium: nam *Obsonia,* t. panis. Ita Glossæ MSS. ad Alexandr.

Iatrosoph. Interdum capitur hæc vox pro *procuratore*, seu *convivio*, quod vassalli domino debet. In Charta sub Roberto Rege Franciæ ann. 1023. exarata ex Tabulario S. Vedasti Atrebatensis: *Ab Ecclesia autem Episcopali juri nullam consuetudinem persolvendam statuimus, vel statui permitimus, nisi ut in Synodo denarii octo pro Obsonio in anno persolvantur.* Vita S. Gerardi Abbat. Broniensis num. 16: *Et Ecclesia Leodiensis debito ulterius immunis habeatur.* [Charta Samsonis Archiep. Rem. ann. 1148. e Chartul. S. Quintini in Insula pag. 40: *Sane ipse Presbyter a sonniaticis seu Obsoniis et exactionibus, quæ plerumque ad Episcopi servitium fiunt, liber erit.* Alia Lamberti Episc. Noviom. ann. 1122. ibid. pag. 40: *Somnitas sive Obsonia et quasdam exactiones quæ... ad nostrum servitium fiunt, etc.* Intelligo pecuniam pro *Obsonio* seu *procuratore* solutam Episcopis, ut in Charta Nicolai Camerac. Episc. ann. 1142. apud Miræum tom. 1. pag. 531. et in Instrum. tom. 4. Gall. Chr. col. 296: *Altare de Tournicourt, cujus Obsonium per singulos sunt annos quatuor denarii. Occurrit alibi non semel.*]

OBSEDIARE. Tribuere, dare, solvere pro tributo. Proventus Monasterii Centul. in Actis SS. Benedict. sæc. 4. pag. 104: *Vicus sellariorum cunctas Abbat. et Fratribus ibi degentibus Obsontat sellas. Vicus pistorum centum panes per hebdomadam.*

OBSEDIUM. Stipendium: hinc **OBSEDIATOR.** *Stipendiarius.* in Glossis vet. Vide Casaub. ad Spart. Meur. in *ὀψώνιον*, et Gloss. Fabr. ad Cedrenum, [neon Glossar. mediæ Græcæ. col. 1074. B.]

OBSEDERE. Laur. in Amalth. *Obsor-deo, sordidus sive Obsorduit, obsolvit.* Epitaph. Gratiani decret. compilat. ins-tauratum ann. 1436. in eod. S. Petron. Bonon. apud Mabill. in Mus. Ital. pag. 200: *Monumentum quod illic caris rude ribusque Obsorduerat.*

OBSEDIUM. Arger. ut opinor, aquis oppositus, vel Alveus cujus aqua versat rotam molendini. Diploma Holes-lai Ducis Bohemiæ ann. 988. apud Ludewig tom. 6. pag. 49: *De ipso flumine Vultava ad tria Obstacula molendinorum in eodem loco.* Et mox: *Mansum in lit-tore fluminis Vultava ad horreum construendum et Obstaculum in eodem loco ad tria molendina edificanda.*

OBSEDIUM. Speculum Saxon. lib. 2. art. 11. § 3: *Cui argentum vel nannus sunt solvendi, et si ad terminum solutionis non venerit, vel si venerit, pecuniam tamen accipere noluit, per hoc pecuniam suam non amisit, illum vero diem nocat se perdidisse. Reus etiam ab Obsidio seu equitatus tunc liberatur, sed minime a pecuniarum solutione.* Id est obsidem se pro suo debito debitori tradere, neque rursus eum convenire ad debitum persolvendum tenetur. [Non semel occurrit hæc vox *Obsidium*, pro Obside seu obsidis conditione, Gall. *Obage*. Privilegium ann. 1298. apud Ludewig tom. 1. pag. 203: *Quod si non fecerimus, quod abnt, nos cum omnibus supradictis domino Abbati et Conventui de Dobirlug, pro Obsidio, civitatem Herzberg promittimus nos intraturos et inde non exituros, donec omnia supradicta a nobis fideliter fuerint adimpleta.* Alia Chartam adde ann. 1308. apud eundem Ludewig tom. 5. pag. 98. et aliam ann. 1345. ibid. pag. 686. Item aliam ann. 1187. apud Spo-

niun tom. 2. Hist. Genev. pag. 44. Libertates Moirenci a Berlione ejusdem loci Domino concessæ ann. 1164. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 17: *Fidejussoras constituo, juramento Burgensibus se obligantes, ut hæc in integrum faciant observari, et si contra hæc aliquid presumptum fuerit se Obsidium intraturos, et donec Burgensibus satisfactum fuerit, non egres-suros, quorum nomina sunt hæc, Giraudus Aemars Dominus Montili, etc... et omnes Dominicelli Motricenses. Omnes isti fidejussione et juramento tenentur, ut hæc faciant observari; et si observata non fuerint tempore et loco quem isti qui sub-jecti sunt dictaverint, unquam ad satisfactionem Obsidium tenere. Hic observari licet, quantum viri Nobiles et Domi-celli deberent Motricensi Domino, ut pro concessis ab ipso libertatibus cavere tenerentur: quas si Berlion aut ejus successoribus infringere placuisset, statim isti fidejussoras Motricensibus tradendi essent Obsidio, inde non recessuri donec omnino fuisset satisfactum. Vocis etymon *Obses*, ut docet Vossius de Vitiis sermonis pag. 417. Vide *Hos-tagium* 3. et *Obsidium* 2. [Vide Mitter-maieri Princip. Jur. German. § 279. not. 12. Halltaus. Glossar. German. voce *Ins-tager* col. 1019. et *Leisten* col. 1256. *Obs-tagium*, est Promissio sponsorum vel debitoris ipsius, si certe die debitum solutum non sit, cum numero definito equorum et servitorum intrandi diversorium publicum, neque inde recedendi usquedum creditori plane sit satisfac-tum. Vide *Jacencia Comestus*.]*

OBSEDIARE. Obsides dare vel accipere. Conventio Inter Abbatem S. Urbani et Hugonem de Villereys ann. 1179. ex Archivis ejusdem Monasterii: *Si Cellararius voluerit aliquem de hominibus suis repignerare vel Obsidiare, de hoc quod levatum fuerit de repigneratione habeat Dominus Hugo tertiam partem, Cellararius duas, et de Obsidiis similiter.* Libertates villæ de Villereys ann. 1253. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 132: *Aliquis eorum non potest a nobis nec a nostris captus detineri pro aliquo forisfacto, si se velit Obsidiare de stando juri coram nobis, nisi pro furto, homicidio, raptu vel adulterio.* Vide *Hos-tagiare*.

OBSEDIUS. *Obses*, in Mamotrecto ad 2. Paralip. cap. 24. [Vide *Hos-tagius* et *Obsagius*.]

OBSEDIANTIA. Intercessio, Gall. *Opposition*, Charta Caroli VI. ann. 1422. in Reg. Cam. Comput. Paris. alias Bitur. fol. 19. r: *Prætexta cujus oppositionis et Obstantiæ locus prædictus et baronia (Montisquivi) in manu regia remane-runt.* Stat. crimin. Saonæ pag. 114: *In cujus sententiam decesserunt et decernunt. Obstantiis quibus in contrarium non obstantibus, etc.* Nostris alias *Ob-stant*, idem quod nunc *Pour*, a cause, parce que, Ob, propter, idcirco. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 15: *Cellus Arondiaux saccha son coutel... sans farir laidit Malprivé, ne aussi ferir ne la peust, Obstant la peti-tesse dudit coutel et largesse de la table d'entr'eulr.* Anonym. in Carolo VII. pag. 484: *Y en eut de quatorze à quinze cent de tuez, qui furent mis en terre de l'ordre d'icelle dame de Laval, Obstant ce que la bataille avoit esté faite sur la terre.*

OBSEDIARE. Vetus interpres Juvenalis ad Sat. 6. v. 152: *(Quo jam mercator la-son.) Illud significat quod Romæ in por-ticu Trajanarum spherarum tempore Saturnaliorum sigillaria sunt. Tunc mer-catores casas de linteis faciunt, quasi*

picturam *Obstant*. Ideo autem dicit, *Mercator Jason*, quoniam antea in porticu Agrippinarum sigillaria proponebantur, in qua porticu historia Argonautarum depicta est, et casus cum *ferent*, picturam *Obstant*, id est, picturam occultabant: Gallis, *Obstant la veue de la peinture*, se mettent au devant de la peinture. Ita luminibus *Obstant* dixit Ulpianus. Sic etiam

OBSTARE, et **OSTARE** viam, est viam auferre, vel impedire: obstare alicui quominus pertranseat: unde Gall. *Obster*. Capitulum Caroli M. de Partib. Sa. cap. 25: *Ut nulli hominum Contradicere viam ad nos veniendo pro justitia reclamandi aliquis praesumat. Viam claudere*, in Capitulum 4. ann. 818. cap. 39. Lex Salica Pitheana tit. 38: *Si quis Baroni viam suam Obstaverit, tunc eum impiazerit, etc.* Editio Meroldi tit. 84. § 1: *Si quis Baronem de via Obstaverit, etc.* § 2: *Si vero mulierem ingenuam de via sua Obstaverit, etc.* Ubi viam obstare, est viam auferre: qui enim obstat ne quis pertranseat, hic viam auferre recte dicitur. Quod si *Obstare* aliud sonat, uti vult Wendelinus, et *Aurter* Flandricum, et *Aurter* Gallicum exprimat, erit *ostare*, aliquid de via cum v. aliqua propellere: quomodo etiam Itali scriptores *Urtare*, pro *Atrudere*, *impellere*, *viam facere*, *contrariare*, usurpant. [Hanc sententiam amplectitur Eccardus in Notis ad Pactum legis Salicae pag. 54. atque *ostare* antiquissimum esse verbum Provinciale, posteris temporibus de collisione et impetu congrederentium usurpatum: quod trahat ex *Roman de Perceval* :

Les armes de ces qui venoient,
Et seroient hertolent as armes.]

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Tel coe, il harte del fust qui gros estoit.

Sed videtur *Obstare* idem sonare quod *Obstare*. Tit. 37. apud Herold. § 20: *Si quis vero de campo alieno aratrum Antestaverit, aut factaverit, etc.* quae apud Pitheum tit. 29. § 19. sic redduntur: *Si quis aratrum in campum alienum intrare prohibuerit, vel arantem furas factaverit, etc.* Ubi *antestare*, est vi propellere. Lex Alemann. tit. 98. § 2: *Si porcarus ligatus de via Ostatus fuerit, vel battus fuerit, etc.* In Legibus Scanicis Andream Suenonis lib. 4. cap. 3. 4. 5. fit mentio transitus ad stratum publicam, ad civitatem, ad Ecclesiam impediti: et cap. 6. de pena publicam viam inutiliter facientis. A voce *Obstare* nata vox

ORT, pro impedimento, in Capitulari I. Caroli Mag. anno 802. cap. 28. de Ministeria eorum (Comitum), etc. Vide *Antestare*.

Habetur pactum nuptiale originale ann. 1183. in archivis Nobilium de la Roche des Aubiers in Ducatu Andegavensi, in quo mentio fit de *Monsieur Lancelot Huraut Grant Otevois du Roy d'Angleterre*. Meminit praeterea Orronvillia in Hist. Ludovici III. Ducis Burgundensis pag. 318. *Jennicoti d'Ottevis*, nobilis Angli, qui eandem forte dignitatem obtinuit, cui, si divinare licet, viarum obstacula ac impedimenta auferri jubere incubuerit. Sed an haec dignitas, de qua non memini legere, huc pertineat, non ausim asserere. Vide *Marriva*.

OBSTATICUS, Obses. Item fidejussor, sponsor. Annales Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 290: *Et si non venirent*

ad praedictum terminum promiserunt dare civitatem Januensibus; et de hoc dederunt centum Saracenos de melioribus *Obstaticos* in potestate Januensium. Chron. Estense apud eund. Murator. tom. 15. col. 407: *Dux Guarnierius Capitaneus... venit civitatem Cerviz et ibi satis dedit Obstaticos suos, ut liga tota melius posset de eo et alia societate confidere. Dicti Obstatici conducti fuerunt Bononiam. Charta MS. Ecclesiae Convenarum: Sciendum est tam praesentibus quam futuris, quod ego Bernardus Comes Convenarum dedi mandatores et Obstaticos A. Wi. de la Baria, et B. de Malson, et Garmon de S. Beato, et Petrum de Malabesina et Bern. de Juisan Arvico Episcopum Convenarum pro omnibus debitis, quae ei debebamur, et pro omnibus quae mihi manueverat, et pro quibus pro me fidejusserat. Vide *Obstaticus* suo loco et *Hostaticus* post *Hostaticum* 3.*

Charta Raym. comit. Tolos. et Amalr. vicecom. Narbon. ann. 1242. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 412: *Item promittimus quod nullo tempore pro Obstatico, de civitate vel suburbis Narbone aliquem vel aliquos extrahemus.*

OBSTETRICARE, Obstetricis officio fungi. Exod. 1. 26. *Obstetricandi scientia*, ibid. v. 19. *Obstetricans manus*, Job 28. 13.

OBSTINACITER, Obstinate, pertinaciter. Acta S. Erconw. tom. 3. April. pag. 784. col. 2: *Beati Erconwaldi miracula ejusque sanctitatem Obstinate spreverat, etc.* Vide *Obstinatia*.

OBSTINATIA, Pertinacia, perversitas. Gallis *Obstinacion*. Cummanus Hibernus de Controversia Paschali: *Vos enim estis capita et oculi populi, qui si in errorem per vestram Obstinatiam inducetur, reddetis stricto Judici rationem, etc.* Helmodus lib. 1. cap. 25: *Tantaque animi Obstinatia libertatem defendere nisi sunt, ut prius maluerint mori, quam Christianitatis titulum resumere.* Charta Gastonis Vicecom. Beneventensis ann. 1215. apud Marcan lib. 6. cap. 19: *Cum propter hoc... essent multis excommunicationibus innodatus, et diu in magna Obstinatia peratissim, etc.* Utuntur etiam Marbodius in Vita S. Gualterii Abbat. num. 9. et Eadmerus in Vita S. Anselmi, tom. 2. Aprilis pag. 897.]

OBSTINANTIA, Epistola Monachorum S. Remigii Remensis ad Casinenses: *Cumque pervasor iniquus solita Obstinantia diutius hoc ageret, etc.*

OBSTINIUM, Eadem notione, in libro Miraculorum S. Rictudis num. 30. 36.

OBSTIPERE, vel **OBSTIPESCERE**, Obstupere, seu instar stiptis rigescere, ut habet *Maillonius* saec. 3. *Benedicti* pag. 181. *Fridegodus* in Vita S. Wilfridi cap. 16:

Obstipuit, haesitque loco tamararia latris.

Et cap. 47:

Obstipere Patres haec si forte commisserunt.

Sed et apud Plautum, *Adstant* *Obstipuit*. Pseudo-Tertull. de Judic. Dom. cap. 11: *Obstipere quidem plures.*

OBSTIPUS, *Obliquus*, *contra positus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. 7657: *Obstipus*, *inclinat*, *Enclinat*, *Prov. Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7632: Obstipus*, *le pour qui s'enclina pour maille*. Unde leg. *Obstipus*, pro *Obstipus*.

OBSTITUS, Καμπός, in Glossis Lat. Graec. Sangerman. Qui praepudore vel merore vultu demisso est. *Obstitus*

apud Lucretium *obliquum* significat, aut violatum attactumque de caelo, ut habet Festus: quem consule, ut et Vossium in Etymologico v. *Obstita*. [° Vide *Obstipus*.]

° **OBSTIUS**, *La pietra come specchio ne li muri*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

° **OBSTRICATIO**, Obligatio, qua inferior obstringitur superiori. Charta ann. 1523. apud Ludewig. tom. 5. pag. 319: *Ut hoc avertatur eoque juramento subjectionem, (obstructionem atque fidelitatem, quam notis facere debent, minime rumpent atque infringent.*

° **OBSTRIGILLUS**, Hincmar. Remens. ed. ann. 1645. tom. 1. pag. 656. apud Grimm Mythol. Germ. pag. 625: *Sunt et praestigiatore, qui alio nomine Obstrigilli vocantur, quod praestringant vel obstringant humanorum aciem oculorum.*

° **OBSTRINGILLI**, Genus calciamenti, in Glossar. ex Cod. reg. 7613. [° Vide *Isidor. Orig. lib. 19. cap. 34. sect. 8.*]

° **OBSTROPARE**, Acta S. Thyrsi Mart. cap. 4. ex MS. Velseri: *Quantum arte magica Obstropandos oculos hominum facis, i. illudendos, fallendos: vel forte obfupandos, i. claudendos. Vide *Obstupare*.*

° **OBSTRUDOLENTA**, *Appetenda*, apud Papiam, ab *Obstrudere*, Deglutire, devorare.

° **OBSTUPARE**, Claudere, obturare, Gallis *Estouper*, quasi foramen *stupa* obducere. Iter Camerarii Scotici cap. 39. § 7: *Si aut aliquae communes venellae Obstupatae et obstructae. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 854: Quod omnes ladae quas Monachi de Sultreia fecerunt in illo marisco Obstupabantur.*

° **OBSTURDERE**, Vide *Sordere*.

° **OBSTUS**, τὸ ἐκμαζόν τὸν χρυσόν, ἕνα παραπύρετα, in Glossis Lat. Graec. Sangerm. *Lapis aurum attritum probans*, in Supplemento Antiquarii. [° Adde ex *Crastigat*, in utrumque Glossar. leg. *Obrussa*. Meurs. Vide *Obrysum*.]

° **OBTALMIA**, Morbus oculorum, Graec. ὀφθαλμία, in Vita B. Edmundi Cantuar. Archiep. tom. 3. Anecd. Marten. col. 1823.

° **OBTENDERE**, Acta Murensis Monasterii pag. 45: *Semen quod seminat, et metit: et fenum quod secat, sepe debet Obtendere.* Id est forte, *Dispergere*, Gall. *Estendre*.

° **OBTENEBRARE**, Obscurare, in Scripturis sacris non semel, in Translatione S. Jacobi apost. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 123. et alibi apud Juniores, quos improbat Vossius de Vitis sermonis pag. 718.

° **OBTENEBRESCERE**, Tenebris involvi. Concil. Rem. ann. 991. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 517: *Obtenebrascant oculi vestri, qui concupiverunt, etc.* Vide *Obtenebrare*.

° **OBTENTATIO**, Tentatio, molitio. Luitprandus lib. 4. Hist. cap. 15: *Nunc quantum Rex sanctus Obstantionis hujus (antiqui hostis) constantiam Deo pro se pugnante crevit, in medium proferamus.* [° Ob constantiam tentationis.]

° **OBTENTIO**, Licentia, facultas, Gall. *Permission*. Stat. Synod. eccl. Tornac. ann. 1396. pag. 60. art. 2: *Jacendi autem in ecclesiis vel ad locum sibi (custodibus) assignandum praemissas res defendendi ipsi contribuens, concedimus Obtentioem.*

° **OBTENTUS**, *Occasio*, *preces*, *intercessio*, in veteri Glossar. ex Cod. reg. 7613. (Charta ann. 898. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 345: *Pro amore omnipotentis*

Dei et S. Mametis eximii martyris Obtentu, etc.

° **OBTESTIFICARE**, Testificari. Index veterum Canonum, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 4. col. 1. De libertis familiarum Ecclesiarum, qui vel qualiter ad sacerdotium promoventur, et de rebus eorum, qui ac ne obtestificent vel accusent.

° **OBTEX**, Codex. Formula 1. Andegav. apud Mabillon, tom. 4. Analect. pag. 231. Rogo te, vir laudabilis illi Defensor... vel reliquum Curia publica, utique Obtecis puplicis patere jobeatis, quia habeo quid apud acta prosequere debiam. Defensor principalis simul et omnis Curia dixerunt: Patent tibi Cotecis puplici, prosequere quæ optas. Lique Cotecis et Obtecis unum et idem sonare: Cotecis autem est pro Codices mendosa temporum scriptione vel pronuntiatione.

* **OBTIMUS**, [Optimus: « Arcas Obtinas II. et serinius II. Obtinos. » (Thesaur. eccl. Clarom. Mus. arch. dép. p. 40. an. 1880.)]

° **OBTINENTIA**, Impetratio. Gall. Obtentio. Vita S. Adalb. tom. 5. Jun. pag. 102 col. 1. Quisquis huc venerit huiusmodi captivatus amentia, integerrime redemptionis glorabitur Obtentia.

° **OBTINENTISSIMUS**, Instantissimus. Prolog. ad vitam S. Arduini tom. 3. Aug. pag. 216. col. 2. Verum quoniam sanctitas tua Obtentissima prece coarctat, non audeo ultra tuæ resistere voluntati.

1. **OBTINERE**, Occupare. Frontinus de Limitib. agror.: Pomerium a privatis operibus Obtineri non oportebit. Utitur alibi, ut et Aggenus.

2. **OBTINERE**, Vincere, victoriam obtinere: non semel occurrit in Historia Curtiorum lib. 5. cap. 2. lib. 8. cap. 16. et alibi.

OBTINERE, Superare, rationibus ad suas partes trahere, nostri Gagner dicunt. Auctor Prædestinati, lib. 1. Hæres. 30. Hos sanctus Joannes Constantinopolites Episcopus tali ratione in multis civitatibus Obtinuit. Et Hæres. 33. Hos Obtinuit Craton Episcopus Syrorum. Adde Hæres. 39. Alibi voce superavit utitur, ut Hæres. 27. c. c.

° **OBTINGERE**, Pertinere. Traditio ann. 722. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 23. Deinde per Melina suo aqua usque ubi nobis Obtingit legitimo usque ad Winardo curte, usque ad illa marca qui nobis Obtingit, et stipendia ipsorum servorum Dei donamus de villas nostras... de Bursis quidquid est de nostra parte totum, et de Blancio quidquid nobis Obtingit totum.

° **OBTOCIARE**, Servare, tueri, defendere. Charta Bonif. marchion. patris Mathildæ apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. Pontif. Leon. Urbevet. pag. 167. Et si quoy tempore quispiam persona homine insurgerit, qui vos exinde, vel ex parte, vel ex totum expellere, aut qualibet calupnia generare voluerit, nos suprascripto donatore, ab omni persona hominum stare et Obociare seu defendere debeamus. Sed forte leg. Observare. Vide supra in hac voce.

° **OBTRACTARE**, Attrahere. Stat. eccl. Turon. ann. 1376. cap. 77. ex Cod. reg. 1237. Si quis Obtractaverit puellæ pectus vel turpitudinem puellarum... scriptum est enim: Neque teigeris neque Obtractaveris turpitudinem seminarum. Ubi versio Gallica: S'il a débailé la poitrine à la pucelle ou autres membres honteux des femmes... il est escript: Tu ne bail-

leras ne n'attoucheras la leidesce des femmes. Vide Obtractare.

° **OBTRACTARE**, Eodem sensu. Statuta Eccl. Nannet. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 947. Si quis Obtractaverit puellæ pectus, vel turpitudinem... tri-ginta diebus ponitur; scriptum est: Neque Obtractaveris turpitudinem seminarum.

° **OBTRUA COLUMNA**, Species columnæ apud Gualvancum Flaamneum, tom. 12. Muratorii col. 1011.

° **OBTRUITUS**, Visus, intuitus. Stat. synod. eccl. Tornac. ann. 1366. cap. 21. pag. 56. Presbyter... ne in coetibus misceantur uti amatoria cantantur, et turpia aut obsceni motus corporum, choreis et saltationibus afferuntur, ne auditus et Obtruitus sacris mysteriis deputatus, turpium spectaculorum et reborum contagione polluantur.

° **OBTURATUM**, Obturamentum. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1235. Item unum annulum cum uno rubino (leg. rubino) qui habet unum Obturatum de modico auro.

° **OBTRUSIO** VISTÆ, apud antiquos auctores, i. Obscuritas. Glossar. medicum Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 556.

1. **OBTRUSITAS**, Stupiditas, imperitia. Johan. de Monasterio apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 134. Ut ejus descriptio non mea Obtrusitatis insulsam, quam verus ingenia Carneadis et Pyndari elevatissima meretur.

OBTRUSITAS HYEMIS, apud Aetorem de Disciplina Scholarium cap. 1.

* 2. **OBTRUSITAS**, [Dolor oculi quando pellicula visui superducitur. DIF.]

° **OBUBA**, pro Obba. Supplementum Antiquarii: Obua, ὄβυα; ex ὄβυα; vexvov; ὄβυα; Calce, Obua, in qua mortuus libatur. [° Vide Cujac. lib. 11. Observ. cap. 7.]

° **OBVALLUM**, Undique munitum, in Glossis Isidori. Graevius emendat Obvallatum.

° **OBVENIMENTUM**, Quidquid obvenit mulieri post sua sponsalia, sive hereditario jure, sive alio quovis modo. Charta ann. 1409. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 411. Pro... successione, escheata, legitima seu Obvenimento quibuscumque sibi dicitur Johanna... contingentibus. Vide Advenimentum.

° **OBVENTIO**, Commodum, emolumentum. Gl. Græc. Lat.: ὀβεντιον; Accessus, Oblatio, Obventio. Arnulfus Lexoviensis in Epist. ad Alexandr. PP. pag. 12. Quod in regularis personas sicut præbenda, ita et Archidiaconatus, et omnium rerum tam potestas, quam administratio conferretur, ita nimirum ut omnes Obventiones deberent in commune referri, etc.

° Passim occurrit pro his præsertim commodis, quæ non debentur, sed casu, et sæpe præter spem adveniunt. Vide Jurisconsultos Chartular. Gemmetic. tom. 1. pag. 43. Avons plusieurs autres droits, forfactures, confiscations, hatar-dies, amendes, Obvenus, voiries, rouages, etc.

° **OBVIA**, Occursus. Missale Gothicum pro Dominica in Palmis apud Mabillon. Liturg. Gallic. pag. 235. Ut sicut illi in tua fuerunt Obvia cum arboreis virgibus, etc.

° Castigat in utrumque Glossar.: Obvia, ὀβυα; Reg. Obvatio causa honoris.

° **OBVIAMENTUM**, Eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81. Char-toph. reg. ch. 917. Cum Johannes de Pon-

callier miles et Guillelmus d'Arc miles sibi ad invicem obviamerent;... prædictus Guillelmus in dicto Obviamento taliter vulneratus extitit, quod infra tempus modicum expiravit.

* **OBVIATIO**, [Obstacle: « Solers in periculo, vehementer ambulans, Obviatione malus, coitum appetens. » (B. N. Ms. Lat. 1608 f. 108°.)]

° **OBVIETUM**, Charta Ludov. reg. Sicil. ann. 1382. in Reg. Cam. Comput. Paris. sub Joan. duce Bitur. fol. 27. v. Cum ipsius principatus Tarentini... molendinis, fluminibus, vineis, Obvietis, virgultis, hobagiis, etc. Sed leg. Obvietis.

1. **OBVIUS**, Contrarius. Bulla Celestin. III. PP. apud Buzelinum in Gallo-Flandr. pag. 385. Cum detestabile sit et Obvium rationi.

* 2. **OBVIUS**, [Gall. Combattu, repoussé, ennemi]

Galcherus fit legitimus Justis defensionibus Et Manasses fit obvius Patrum auctoritatibus. (Gesta pontificum Cameracensium, p. 29.)

* **OBVOLUTORIUM**, [Pavillon à prendre potius. (Gloss. Lat. Gall. Bibl. Insul. E. 36. XV. s.)]

° **OBULUS**, pro Obolus, de quo supra, in Charta ann. 1047. apud D. Calmetum tom. 1. Hist. Lotharingæ col. 416. in Bulla Alexandri III. PP. ann. 1179. tom. 2. ejusd. Hist. col. CCCLXXXVII. et alibi.

° Glossar. Lat. Ital. Ms.: Obulus, la medaglia, e possessione integra, seu medietas denarii.

∞ **OBUMBRACULUM**, OBUMBRATIO.

Vide Lobia.

° **OBUNCARE**, Papiæ, Objugare. S. Athelmius cap. 17. Quem nefandis ulnarum gremiis procar Obuncabat. [Gulbertus lib. 1. de Pigneribus SS. cap. 1: Hos plane, qui scrophas circa jugulum aut uspiam in corpore patuntur, ad tactum illius (Ludovicus cognomento Crassi Fr. Regis) superaddito Crucis signo cateratim, me ei coherentes et etiam prohibente concurrere; quos tamen ille, ingenita liberalitate, serena, ad se manu Obuncans, humillime consignabat. Hoc est, advocans obunca manu. Obuncatis unquibus, apud Cæl. Aurel. lib. 2. Chronicon cap. 18.]

° **OBURBARE**, Circumscribere. Papias: Oburbat, circumscribit, dictum ab arbore, que est in curvatura, vel a sulco urbium, qui primus aratro circumductus, propter altitudinem murus appellatur.

° **OBXURA** vel OBXURUM, Opera, ut videtur, quam vassalli vel subditi domino debent et præstare tenentur. Charta ann. 1223. ex Bibl. reg. col. 19. Monachi reddent mihi et heredibus meis singulis annis ad festum S. Remigii xij. solidos Paris. pro omnibus relevamentis et pro tribus capitalibus auxiliis, et pro omnibus aliis Obxuris et servitiis.

* 1. **OCA**, Modus agri. Vide in Olca.

° 2. **OCA**, Gr. ὀκξ, Ludus aleatorius quidam. Vide Glossar. med. Græcit. in Azon.

° **OCACIO**, Occasus, mors. Chron. Mauriniac. apud Duchesium tom. 4. Hist. Franc. pag. 381. Hic itaque cum a Deo provisus fatalis filii Ocacio propinquasset, et inevitabilem spiritus exhalationem sibi imminere conspiceret, etc.

° **OCAGIUM**, Fructus seu reditus, qui ex cultura Ocæ villano, sub annuo censu concessa, proveniunt. Vide Olca 1. Charta Henr. II. reg. Angl. pro Libert. Norman. ex Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 85. r. col. 1. Villanus

alterius quam noster eodem modo admiraretur, salvo Otagio suo, si inciderit in misericordiam nostram, et nulla misericordiarum predictarum ponatur, nisi per sacramentum proborum et legalium hominum de visneto. Ita quoque legitur in Cod. reg. 4851. Emendanda proinde hæc Charta apud Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 4. ubi corruptissime editum: Admittetur, salvo Otagio suo si invaderit in ruinam; et nulla predictarum misarum ponetur, nisi, etc.

OCCA, [Anser, Gall. Oye.] Vide in Aucas.

• **Alia** *Oâ* et *Ouâ*. Lit. ann. 1290. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 56. v. col. 1: *Quatrevins et quatorze quelines, ouit cent quatrevins Oâ, etc.* Charta ann. 1300. ibid. fol. 347. r. col. 1: *Derechef une Oâ a la S. Remy, xij. den. Paris. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 450: Les suppliantz aiterent veoir le jeu des Oâs, que on a accoustumé de faire le lendemain de la feste S. Remy en Octobre, en la foire au han des religieux de S. Remy de Reims. Hinc Oyer, qui Occas præparat et vendit. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 85. ch. 23: Jehan Roussel Oyer tenoit en sa main un grant coutel tout nu à detronchier ses Oys et autres viandes. Den Oyers et cuisiniers de Paris... Que nul ne cuise ou rotisse Oâs, etc. in Lib. 1. stat. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 219. et 220.*

• **OCCAMEN**. *Contisio*, in Glossis Isid. Restituunt viri docti Contisio, scilicet glebarum per occasionem. Quid si Contisio, ut in excerptis Pithorani? Non minus recte concedi dicuntur glebe per occam, quam contundi. Vide mox Occare.

• **OCCANUS**, pro Occasus, Gall. Couchant Charta ann. 1038. in maj. Chartul. S. Viet. Massil. Alia pectia ab ortu rivus siccus, a meridie via publica, ab Oceano Roccaeti, ab aquilone rivum, etc.

1. **OCCARE**. Passio S. Victoris Massi liensis MSS. ex Codice Vaticano:

Surge, deorsus voca, sumensque per occiput Occa De grege quidquid anes, et si faciendo reclames.

Infra:

Que lex iure docet vitulos et quilibet Occo Numinibus mutis, etc.

Ubi Occare est sacrificare, quod qui immolant animalia, ea occant, i. secant, scindunt, truncant. Est enim proprie Occare, quando rustici aratione et sativione facta dimissis hibus grandes glebas cedunt, et lignibus frangunt, apud Joannem de Janua. [ex Isidoro lib. 17. Orig. cap. 2.] in Gloss. Græc. Lat. βωλοτροπή, [in aliis βωλοτροπή. Occare spinas, eas præcidere, in Vita S. Jacobi Erem. sæc. 4. Benedict. part. 2. pag. 151.]

• **OCCARE**. Secare, scindere, Gall. Couper. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 275. col. 2: *Hic ita erat hac attritus et attentatus infirmitate, ut omnes illum influentes magis Occandum craderent in eo, quam protrahendum flum temporalis vite.* Hinc Hoscher vel Ocher, pro Grenis seu incisuris notare, in Ordin. hospit. reg. sub. Phil. V. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1363: *Avant que le saulcier mouille les ecuelles, il les doit Hoscher et les compter en la présence de l'un des queux, et celles qui auront esté Ochées, ne doivent pas estre comptées le lendemain.* A veteri Gallico Osche, Incisura, vulgo Coche, entaille. Instr. ann. 1406.

VI

ex Bibl. reg.: *Disoient aucuns que l'en avoit avalé les lampes à un baston où il avoit uns Oeches ou cran.* Infra: *Un baston encenez: Oque, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 258: Le suppliant désirant ferir le loup et tirer à lui d'une saie, et son arc tendu, etc. Vide infra Ochiatu.*

1. **OCCASIO**, Damnatio, vel Occasus, mors animæ. Capitulare Attonis Episcopi Verceilensis cap. 59. de Oratione Dominica, tom. 8. Spicil. Acher. pag. 22: *Consideret tamen unusquisque conscientiam suam, quia si ex puro corde omnibus a quibus læsus fuerit non dimiserit, hæc oratio magis ad Occasionem, quam ad veniam illi esse videtur.*

2. **OCCASIO**, Tributum aut præstatio que propter occasiones bellorum vel aliarum necessitatum a dominis subditis imponebatur. Concilium Turonense VIII. can. 4: *Propter diversas Occasiones res pauperum multis in locis attentate sunt.* Hincmarus in Concilio Duaciensi I. part. 5: *Cepit Clericos et Laicos qui eum elegerant per varias Occasiones affligere, etc.* Rodericus Tolet. in Hist. Arabum cap. 15: *Ficium diversis Occasionibus augmentant.* Charta Alarici Regis Goth. ex Tabulario Pennensi: *Remota omni Occasione regali et episcopali.* Lex Longobard. lib. 3. tit. 1. § 38. [Ludov. P. 37.] Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 47. et Capitul. 5. ann. 819. cap. 4: *De injustis Occasionibus et consuetudinibus noviter instituta, acut tributa sunt et telonea, etc.* Charta Caroli Simplicis in Tabulario Ecclesie Augustodun. *Nec ullas redditiones, aut illicitas Occasiones requirere, etc.* Quæ quidem formula occurrit passim in Chartis veteribus, in Spicilgio Acheriano tom. 8. pag. 353. in Monastico Anglie. tom. 1. pag. 503. tom. 2. pag. 812. apud Vassorium in Annalibus Noviomensibus pag. 681. 682. in Probat. Hist. Guineensis pag. 20. apud Bivarium in Notis ad Pseudochronicon Maximi pag. 570. etc.

• Charta ann. 1218. in Chartul. Cluniac: *Conquestus est prior et conventus, quod Simon dominus Sinemuri et servientes ejus gravaverunt homini ecclesie Marciniacensis constitutos in castellania Sinemuri, levando ab eis singulis annis messiones, jornaia, fenum, paleam, gallinas et extractiones nummorum, nomine Occasionum.*

3. **OCCASIO**, Multa, quæ quavis ex occasione exigitur. Charta Richardi de Vernone ann. 1186. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 278: *Canonici de Vernone habeant quartam partem omnium Occasionum et omnium reddituum, qui de foresta Vernonensi provenient.* Chartul. Monaster. in Argona fol. 9. r: *Quod si forte in pratibus, quando in danno sunt, pecudes eorum aut porci, accurrerint et dampnum fecerint, iudicio bonorum hominum, fratres Monasterienses quantum dampni fecerint, tantum solummodo restituant, absque omni Occasione et ampliori aratione.* Infra fol. 11. r: *Sine Occasione et emendatione tantumdem restituant.* Rursus fol. 16. v: *Persolvent singulis annis, sine Occasione iij. sextaria frumenti ad Cathalaunensem mensuram.*

4. **OCCASIO**, Lis injuste intentata. Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Stirpensi: *Et veni inde ad placitum, et laudaverunt michi, quod antequam sustinerem guerram, non propter feudum, sed causa amicitie suæ adquirendæ, licet in justitia (leg. injuste) quæreres, quod da-*

rem sibi manducare quatuor festis; quod et feci. Iterum movi michi Occasiones, etc. Vide mox Occasionare 1.

5. **OCCASIO**, Periculum, discrimen. Gall. Danger. Occasiones heymales, aeris inclementia, qualis esse solet in hisme, ut rotant docti Editores ad Mirac. S. Taurini tom. 2. Aug. pag. 644. col. 2: *Et illud vas, ubi moribundas spes collegerat, hyemales Occasiones sufficienter evasit.*

• **OCCASIO CALVA**. Vide supra Calvus.

• **OCCASIONABILIS CIRCADA**. Quæ propter Occasiones sæpius ad libitum inductas exigitur, in Epist. Hincmari ad Lidov. II. Locus est in Circada.

• **OCCASIONALIS EXACTIO**, Eadem acceptio, in Charta Caroli Simplicis ann. 920. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 518: *De telonibus quoque, cunctis etiam Occasionalibus exactionibus, præcipiendo decernimus, ne quis exigere præsumat ab eorum ministris et missis.*

1. **OCCASIONARE**, Occasionibus seu præstationibus gravare. Statutum Eduardi II. ann. 21: *Non propter hoc Occasionentur coram Domino Rege et iusticiariis quibuscumque, etc.* Fleta lib. 1. cap. 24. § 7: *Ita quod ipsi vigilatores non Occasionentur, seu in aliquo graventur.* Adde lib. 2. cap. 66. § 18. 19. et Statutum Marlebridgense sub Henrico III. Rege Angl. cap. 11. Monasticum Angl. tom. 2. pag. 916: *Fossatum ita claudi faciant, quod averia mea non possint transire: et si transierint, inde non Occasionabo.* Libertates MSS. vilæ de Vitre concessæ a Theobaldo Comite Campanie anno 1290: *Je promet à bone foi que je ne les semondrai en ost ne en chevauchis par aus Ouyseiner, mais que par mon besoin.* Vide Acheso.

• Vel potius, in jus vocare, litem injustam movere, vexare, ut ex supra allatis facile est colligere, et præsertim ex sequentibus. Vide supra Acheso et Occasio 4. Libert. Autiss. ann. 1228. in Reg. J. Chartoph. reg. ch. 10: *Quod dicti duodecim electi, vel major pars eorum, fecerint super negotiis suis communitatis, non poterunt a me vel a mandato meo Occasionari, vel rex eorum capi.* Arest. ann. 1277. in Reg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 65. r: *Cum ballivus Silvanectensis Occasionaret majorem et juratos Silvanectenses super eo quod ipsi retenerant, tanquam sibi commissa, bona cujusdam jurati sui, etc.* Scacarium Rotomag. ann. 1288. in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 41. r. col. 1: *Cum episcopi Normannie Occasionarentur super eo quod ex parte domini regis proponebatur contra eos, quod ad scacarium sua ex debito venire temebantur, etc.* Charta Henr. VI reg. Angl. ann. 1441. in Chron. Joan. Whethamst. edit. Hearn. pag. 313: *Nolentes quod... inde Occasionentur, molestentur in aliquo seu graventur.* Oquisonner, eodem sensu, in Charta ann. 1268. ex Chartul. S. Petri Insul. sign. Decanus fol. 173. r: *Ne doit li une partie les hostes, ne les gens de l'autre Oquisonner à tort, ne mener, ne faire mener hors loi, ne hors raison.* Ochoisonner vero et Enchoisonner, pro Arguere, vituperare, vulgo Repprendre, blâmer. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 80: *Je alai veoir le roy, et m'Enchoisonna et me dit que je n'avois pas bien fet.* Bestiar. MS.

Et se chos lisonne par parole, moult en serrez Ochoisonné. Et de nostre signor blâmé.

• **Oquison**, pro Occasion, sujet, Causa,

in Lit. ann. 1292. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1248: *Ne à autrui en son Oquison. Occhoison aliud sonat, Consilium nempe, vulgo Intention, in Lit. ann. 1369. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 347: A mauvaise Occhoison nous requeroient la privacion des dessus nommez. At vero Occasionament, idem quod Suggestendo, insinuando, vulgo par suggestion, indirectement, in Charta ann. 1306: Il jureront que les choses dessus dites, ne en aucune d'icelles, ne ajoutent, ne en ajouter feront, ne soufferront à ajouter, ne seire, ne en repost, ne en apert, malice ne fraude, principialement ne Occasionament.*

2. OCCASIONARE, Occupare, ad manum ponere, Gall. Saisir. Charta Ludov. VIII. reg. Franc. ann. 1225. ex Cod. reg. 8448. 2. 2. fol. 6. r. *Neque sustinetis eos (burgenses nostros de Monteferrando) vel res suas Occasionari vel arrestari, seu etiam impediri pro aliquibus debitis.*

1. OCCASIONALITER, Data occasione, in Tractatu ann. 1493. apud Gotoiredum ad Historiam Caroli VIII. Franc. Regis pag. 669.

OCCASIONARIUS, Occasionum captator, Galli dicimus, *Qui met à profit les occasions; vel qui Occasiones seu tributa exigit. Vide supra Occasio 2. Charta ann. 920. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 813: Super quibus idem præsul deprecatus est nostram mansuetudinem, ut. . . ipsius res, quarum munimina interierunt, taliter nostro corroborassemus edicto, ne a pravis aut Occasionariis personis ipsa ecclesia vel canonica, necnon et plebes sibi subjecte, in suis rebus dampnum paterentur.*

OCCASIONATUS, Imperfectus, Gall. Manqué. Gabr. Bareleta serm. in fer. 6. hebd. 4. Quadrage. *Mulieres sunt imperfectiores viris et quoad sexum, jura est mas Occasionatus; et quoad intellectum, quia deficiunt in discretione. Et serm. in fer. 5. hebd. Passion. Femina est mas Occasionatus, id est, imperfectus. Occasionné vero, pro Assuetus, vulgo Sujet, accoutumé, in Lit. remis. ann. 1451. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 117: Laquelle Jehanne est Occasionnée de vomir sang par la bouche, quand elle est esmeus et eschauffe.*

* [Oculorum parvorum ut multum Occasionatorum, dentature oblique contorte. (E. N. Ms. lat. 10089, f. 109.)]

OCCASIVUS, Speetans occasum, Saxoni Grammatico. Gloss. Græc. Lat. *Αυρισός, Occasivus.*

OCCEDERE, Obviare, in Glossar. ex Cod. reg. 7613. Leg. f. Accedere.

OCCELSIT, Occiderit, in alio ex Cod. 7641.

OCCENTARE, Male ominari, in Glossis Isid. Festus habet: *Occentare dicebant pro Convictum facere, cum id clare et cum quodam canore fieret, ut procul exaudiri potuisset, etc. Occentare ostium, Plauto, Ante ostium convictum dicere.*

OCCCHIA, Terræ portio arabilis, fossis vel sepibus undique clausa, idem quod Olca. Vide in hac voce. Tabul. S. Sergii Andegav. *Dedit. . . alium hortum infra septa plazitii sui cum viridario quod in eo est, et Occhiam de fonte, etc.*

OCCCHIAVELLA, Tract. MS. de Piscibus cap. 47. ex Cod. reg. 6838. C. *Torpedo, Romanis hodie Occhiavelle vel oculatella nominatur. Ab Italico Occhio, Oculus.*

OCCCIARE, Chartularium. S. Vandregesili tom. 2. pag. 2102: *Hanc conventionem ipsi Milites Rodulfus et Rogerius*

cum duobus suis hominibus cum sacramento confirmaverunt, et advocato Alberico et duas sorores et fraire juniore, qui absens erat, Sanctus nomine, ut benigno corde Occiarent, fecerunt. Legetem iudens Otriarent, id est, concederent. Vide Otriare.

OCCIDENTANE, Toni musici. Vide Frigidore.

OCCIDIUM, Occasus, Prudentio Apoth. v. 27:

Harret et Occidium omni jamjamque futurum.

OCCIDUALIS, Occidentalis, apud eundem Prudentium lib. 2. adv. Symmachum v. 697. *et Psychom. vers. 882. Occurrit etiam Ecbas vers. 1076.*

OCCILLARE, OCCILLATOR. Vide Occlata.

OCCILLARE, Willelmus Brito lib. 5. Philipp. de quibusdam ad furcam suspensis:

Quos in se Occillare sicut vix pendulus sar.

Melius *Occillare*, quod proprie est Jactari per funes ex arbore suspensos, seu ut habet Festus in *Ocillum*, Inclinare precipitemque in os ferri. De hujusce lusus origine consulendi Servius ad librum 2. Georg. Virgilio, et Festus loco citato. Vide infra Occlata.

OCCINIUM, *Lo basilico*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

OCCIPITALE CAPITIS, Occiput, in Miraculis B. Raymundi, tom. 5. SS. Junii pag. 689.

1. OCCISIO, Finis, decisio. Charta ann. 1215. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 200. r. col. 1: *Ab eisdem arbitris præstito juramento, quod ad Occisionem causarum, vel amicabilem componendo, vel sententiam profecto, bona fide procedent.*

2. OCCISIO, f. Consumptio, Gall. *Consummation*; vel Lanarium, macellum, vulgo *Tuerie*. Charta Will. reg. Scot. in Chartul. Glasguens. eccl. fol. 80. v. ex Cod. reg. 5540: *Dedit. . . totam de manem septi Occisionis meæ, que fiet in Tenietadale.*

OCCISOR, Interfector, homicida, Gall. *Meurtrier; Ochisores*, in Consil. Petri de Font. cap. 13. art. 28. pag. 92. a voce *Ochision* et *Ochision*, Homicidium, ibid. Stat. crim. Saonæ cap. 69: *De oculibus impune ledendis et occidendis. Qui autem occiderit, si præterea quod occidit in iudicium tractus erit; ubi de decreto vel edicto adversus eum lato magistratus constitit, liberet magistratus Occisorem et dimittat.*

OCCISTRIO, Tabernarius, in Glossis Isidori. Legendum *Cocistrio* & *Cocio*, de quo supra. Ugutio habet, *Ocistrio*, ut infra.

OCCITABULUM, Quoddam pondus habens dragmas 17. scrupulos. Sic Ugutio MS. Vide *Acitabulum*.

OCCITANEN, *Prov. badalh. Occitare, badalhar, iisdem*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Pro *Occitamen* et *Occitare*.

OCCILATA, ex *Occlata*, [vel *Occlata*]. Terra *Occata*, seu quivis agri modus. Gloss. Gr. Lat.: *Βολοκόπος, Occiliator. Βολοκόπος, Occo, Occilio, pastinor, pastino*. [Mallem *Occlata* et *Occlator*. Gloss. Lat. Græc.: *Occlatare, συνόκτιν*. Plautus: *Adventiens os Occille probe*, id est, contunde, ab *Occare*, Glebas contundere vel comminere, scindere.] Charta Lerioensis ann. 1093. in Chronico Lerioensi part. 1. pag. 884: *In vineis, campis, hortis, Occlata, terris cultis et incultis, etc. Agglatis, eadem notione*

scribitur pro *Oglatis*, in Charta Caroli Crassi apud Joan. Columbum lib. 2. de Gestis Episcoporum Vasioensium num. 8. Vide *Olca, Pastina* [et *Oylata*].

1. OCCLERUS, f. pro *Naucerus*, Clericus: Clericos enim *Nauceros* vel *Wautas* aliquando metaphoricè dictos fuisse, videre est in *Epibata* et *Nautologi*. Charta vetus apud Stephanotium tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 543: *Considerandum est igitur omnibus mortalibus, ut si aliqui malis erga Dei Occleros peccaverint, vel terras Sanctorum invaserint, quantocius timore penarum anime penitent. Alius forte non minus probabiliter dixerit, Dei Occleros hic appellari dotatores Ecclesiæ, qui Clericis in ea servientibus necessaria suppedabant ab *Ocleare*, de quo infra.*

2. OCCLERUS, Ita lego in Pontif. MS. eccl. Elnens. ubi de Benedict. virg.: *Tunc episcopus imponat velum super caput cujuslibet, quod descendat super scapulas et super pectus usque ad Occleros*. Sic cum abbreviationis nota scriptum, *Occlós*.

* OCCREA. [Ocrea: *Ocrea, heuse*. (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23, XIII. 8.)]

* OCCULARIA. [OCCULARIA: *Duo paria Occularium de auro*. (Invent. Carli. III. an. 1458, in Archiv. Vaticano.)]

OCCULUS, Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. pag. 426: *Alia mortem comminantur, nonnullis etiam ablati rebus, rumpentis et Occulis, spatulis vel canipulis, sicut siccaris, imo vere siccaris, mortem ingerunt. Armorum genus est, nisi sublati virgula legendum sit, occultis spatulis vel canipulis: quæ lectio probabilitate non caret.*

1. OCCUPATIO, Capitulare Francoford. ann. 794. cap. 45: *De Virginibus quo tempore volande erint, vel quibus Occupationibus, ante annos viginti quinque, etc.* Sic alias legebatur, pro qto Baluzius recte emendavit *Occasionibus*, ut et in Capitul. Caroli C. tit. 25. cap. 2. ut monet ipse tom. 2. Capitul. col. 1045. et 1046.

2. OCCUPATIO, pro *Acupatio*, ut opinor. Charta Frider. I. imper. ann. 1177. tom. 4. Cod. Ital. diplm. col. 11: *Confirmamus. . . tam aquas fluentes quam stagna, et tam silvas quam vallas, . . . et tam piscationes, et Occupationes, etc.*

3. OCCUPATIO CANONICA, Qua quis legitime ab officio distrahitur. Stat. S. Flori MSS. fol. 5. v. *Nullus. . . absque licentia nostra ministret. . . ecclesiastica sacramenta, . . . vel nisi de licentia rectoris seu vicarii ecclesiæ parochialis, habentis canonicam Occupationem, seu voluntariam ad breve tempus.*

Nostri *Occuper* et *Occupper* dixerunt, pro *Accusare*, inculpate, aliquem reum postulare, vulgo *Accuser, charger* quelqu'un d'un crime. Lit. remis. ann. 1385. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 32: *Nostre sergent ordingire avec un tabellion royal demanderent à Mont-merel s'il Occupoit ou chargeoit aucun de son mal, ou de sa mort, etc.* Aliæ ann. 1414. in Reg. 168. ch. 107: *Avant que icellui Didier trépassast, il fu interrogué pour savoir qui il Occupoit dudit fait. Occupper, pro Captus, apprehensus, in Privileg. arbalest. Paris. ann. 1410. ex Reg. 165. ch. 80: *Pour la raison de nous ou de nos successeurs, se Occupet estions de nos ennemis, que Dieu ne vueille.**

OCCUPATOR, Qui occupat, invadit, in Literis ann. 1349. apud Ludewig. tom. 5. pag. 460.

Occupeur, eodem sensu, in Charta

ann. 1401. ex Chartul. 23. Corb.: *Les deus nommes Occupeurs desdites pieces de terre, etc.*

† **OCCURRENTIA**, Occasio, casus, Gall. *Occurrence*. In diversis occasionibus sine Occurrentis, in Actis B. Marie uxoris S. Isidori Agricole, tom. 3. Mali, pag. 551.

OCCURRERE, Ire, pergere, vel convenire, nostris. *Se rencontrer en quelque lieu. Occurrere in tempore*, in leg. 1. Cod. de Aqueduct. (11. 48.) Capitularia Caroli M. lib. 7. cap. 20. [90] 34. ex Cod. Eccles. Afric. car. 76.]: *Placuit ut quotiescumque Concilium congregandum est, Episcopi et Presbyteri, qui neque etate neque aegritudine, aut alia graviore necessitate impediuntur, compelerentur Occurrant. Quod si Occurrere non potuerint, excusationes suas in tractoria suscribant.* Vide Glossar. med. Græcit. in *Αναξίμ*, col. 95. [90] et Forcellin.]

◦ **OCCURRE**, eadem notione, in Instr. ann. 1297. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1401. *En l'aide de nous et de nostre roiaume, si habing est, et il en soit requis, doit Occurrir au gain et res-tours accoustumés.*

1. **OCCURSUS**, Exactio. Charta Ludovici Pil Imp. in Tabul. Fossatensi fol. 8 v°: *Aut ullum censum, vel ullum Occursum, aut ullam redhibitionem ab ipsis accipere aut exactare præsumat.* Habetur eadem ferme formula in Charta Pipini Regis Aquitanæ, et Lotharii Imperatoris ann. 840. apud Chiffletium in Historia Trencorchiensi, et aliis apud Besitum in Episcopis Pictavensibus Baluzium in Append. ad Capitul. n. 47. 67. etc.

OCCURSUS MALI, Apud Apuleium lib. de Herbar. proprietat. cap. 71. 109. phantasmata, terriculamenta, et occursabula demonum terrorem incutientium. Sextus Platonius de Medicina animal. lib. 1. cap. 4. num. 16: *Efficit ut nec caducus fiat, nec phantasma incurrat.* Vide *Incursus* 1.

◦ **OCCURSUS**, ad Obventens. Ex quodam accidenti sibi Occursus, in Miraculis S. Bernardini tom. 5. Mali pag. 206.

2. **OCCURSUS**, Officium ecclesiasticum, seu series orationum, psalmodiarum, hymnorum et cæterarum precatationum, quæ occurrente quolibet die recitari debet. Acta S. Juniani. tom. 3. Aug. pag. 41. col. 2: *Nec minus laudes Christo studiosissime decantans lachrymando premebat, per diem septies genuflectens officium sui Occursus explebat.* Vide *Cursum* 2.

◦ **OCELLARE**, Aucupari, Gall. *Oiseler*. Stat. Mantue lib. 1. cap. 115. ex Cod. reg. 4620: *Sed aliqua persona non debeat Ocellare ad columbos alicujus conditionis domesticos.*

◦ **OCELLUS**, Urceolus, nostris *Ourcel*. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1376. ex Bibl. reg.: *Item quidam Ocellus argenti deauratus, cum ysope suo vel aspersorio argenti deaurato.* Male paulo ante: *Ourcellus*; ubi leg. *Orsellus*. Aliud Gallicum: *Item un Ourcel d'argent doré, avecques son aspersoir doré.* Neque aliud sonat vox *Ocel*, in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. Chartoph. reg. 185: *Ququel chastel trouverent certains souffles, et pouldre, canaux ou Ocellus, martel, sicaux, etc.* Vide infra *Orsellus*.

1. **OCHA**, Anser, Gall. *Oys*. Angelus Rumpferus lib. 8. Hist. Monasterii Formbac. apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 3. col. 468: *Mentior si non mihi ortygometræ dederit... quæ major fuerit Ocha.* *Ocha* et *anates privata*, in Statutis Vercell. fol. 70. recto. Rursum occur-

rit in Statutis Montis-Regalis pag. 227. Vide *Auca*.

2. **OCHA**, **OCHIA**, Modus agri. Vide *Ocha*.

◦ **OCHIATA**, Piscis genus. Locus est in *Ibiada*. Vide supra *Ochiaveitia*.

◦ **OCHIATUS**, Incisus, nostris *Tailé*, alias *Oché*. Vide supra *Occare* 2. Charta ann. 1369. ex Cod. reg. 5187. fol. 81. v°: *Et a nemore Mariæ... usque ad quandam ezochiam quercus Ochiatam in pede, etc.*

◦ **OCLA**, Tibiale, crurale, idem quod *Osa*. Vide in hac voce. Stat. univers. Aurel. ann. 1307. ex Cod. reg. 4223. A fol. 18: *Scolares... loco tabardi vel Ocias, capam cum manicis deferre teneantur.*

1. **OCINA**, Mansio cum certa agri portione. Gloss. Caesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 677. col. 2: *Habemus de vico, qui est in Salinse, Ocinas duas, id est, casas duas, in qua sunt inæ tres, quæ vulgo nuncupantur patellæ.*

2. **OCINA**, [Venticulum velox. *DIEP.*]

◦ **OCINARIUS**, Qui tenet sturam in manu. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

OCISTRIO, Tabernarius. Ugutio. Sed legendum *Coistrio*. [Vide *Ocistrio*.]

◦ **OCITER**, *οξύς*, in Glossis Lat. Gr. Sangerm. *Cito, ocitus*, in Supplem. Antiquarii.

◦ **OCLEARE**, dicitur sponsus, qui propter nuptias sponsæ suæ concedit usum fructum partis bonorum, si prius ipse moriatur. Charta Petri de Varena Castellarii Ducatus Borbonii ann. 1329. apud Paluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 426: *Quibus sic actis dominus Robertus Ocleavit seu dotavit dictam Ysabella sponsam suam futuram, et ipsam esse dotatam voluit et concessit, matrimonio copulato inter ipsos de rebus quæ sequuntur, videlicet de castro Jaligniaci, etc.*

◦ **OCLEUM**, Ususfructus partis bonorum mariti uxori superstiti concessus. Charta mox laudata: *Quod autem castrum de Jaligniaco... dicitur Robertus voluit et concessit, quod dicta domnicella Ysabella habeat... et possideat in dotaticum seu Ocleum per cursum vite suæ, in casu quo contingeret dictum Robertum præmori.* Vide *Dos* 2. et *Oclerus*.

◦ **OCLA** vel **OCLUM**, Donatio propter nuptias, quam solet sponsus, interveniente osculo, dare sponsæ. Charta ann. 1385. in Reg. Cam. Comput. Paris. sub Joan. duce Bitur. fol. 122. r°: *Libere ab omnibus actionibus, debitis, cessionibus, alienationibus, custumis, redentibus, servitiis, servitutibus, dotibus, Oclis seu dotalitiis, etc.* Vide *Osculum* 3.

◦ **OCLOPETA**, [Super scorpionem pisciculum marinum, super sagittarium *Oclopetum*, super capricornum locustam marinam. (Petron. ed. Buecheier, § 35.)]

◦ **OCO**, pro *Oculus*, cito, ut videtur. Diploma Caroli Simplicis ann. 913. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 269: *S. Maximini Monachi quasdam res juste olim possidere, quæ ob negligentiam prædecessorum Abbatum, cupiditatemque malorum omnium matrem, habebantur subtractæ, quasque ipse, cum præfatum locum ad regendum largiremur, Oco illi reddiderat, flagitans, ut de istis præfatis rebus... nostram corroboracionis insignemur edicto.* [90] Leg. Loco.]

◦ **OCORONISTÆ**, Nizzo Abb. in Vita S. Basini Archiep. Trevir. num. 2: *Brabantiam, Austrasiam... nuncupatam tradunt Geographi: et Ocoronistæ Austrasiam vocabulum derivatum adstruunt ab Austr-*

sis Principe magnificentissimo nepote Caroli Pulchri ex Landone filio. Quid hæc vox tibi velit, fatentur se ignorare viri doctissimi, et an reponendum *Choronistæ* subdubitant. Quid si *Othonistæ*? nam *ὄθων* et *ὄθωνιον*, est sindon ex lino, seu mappa: in mappis autem fiebant Provinciarum descriptiones, unde *Map-pamurdi*.

1. **OCREA**, Uter, seu vas deferendis liquoribus ex hircina pelle, Gall. *Outre*. In Charta Roberti II. Ducis Normanniæ pro Monasterio Pratellensi, quam laudat Mabillonius tom. 4. Annal. Benedict. pag. memoratur *Richardus de Lilabona, qui Ocream vini Comitibus ferebat, in itinere scilicet Jerosolymitano.*

◦ Hinc Metaphorice pro *Scrotum*, interprete Echaro, ad Acta S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 610. col. 1: *Quidam puer, nomine Petriolus, rupturam passus in inguine, annis duobus defluentia in Ocream intestina gestabat, etc.*

2. **OCREA**, *Housse de fer*, vel *cauche de fer*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7673.

◦ **OCRIPIDES**, *Certo cultiamento, e stivoli*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra *Obstringilla*.

◦ **OCRUDATUS**, Landulfus apud Puricellum pag. 417. et in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 314: *Et mane facto Ocrudatas quasdam suas vestes induit et cibum sumpsit, et quasi sanus factus super mulam sedit.*

◦ **OCTABA**, pro *Octava*, passim. *Octabe post festum S. Johannis Baptistæ*, in Statutis Massic. lib. 1. cap. 9. *Octabe S. Martini*, in Charta ann. 1213. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1118. *S. Hilarii apud Rymer*, tom. 2. pag. 8. *Conceptionis B. Marie*, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 15. *S. Michaelis*, apud Madox Formul. Angliæ. pag. 28. etc. Vide *Octava* 2.

◦ **OCTACHORUM**, ex Gr. *ὀκτώχορον*, Salmatio dicitur templum, quod absidem octo sinuatam recessibus, Rosweldo, quod octo recessus, seu diversa loca habet. S. Ambrosius in Inscript. ad Fontem S. Teclæ Mediolani:

Octachorum sanctos templum surrexit in usus, Octogonus fontis est mouere dignus eo. Hoc numero decuit sacri Baptismatis salutem Surgere, quo populus vere salus rediit, etc.

◦ **OCTAFORUM**, *Papiræ edito, Quo pluvie sternuntur fossoris*; Bituric. MS.: *Quo pluvie sternuntur, sessoris*. Sanior hæc lectio, quæ proximus accedit ad *Octaphorum*, quod species erat lecticæ delicatioris ab octo bajulis ferri solitum. Vide *Octophorum*.

◦ **OCTAHEDRUM**, vel **OCTAHEDRUS**, Græc. *ὀκτάεδρον*, apud Geometras, Corpus solidum octo constans lateribus vel stibus planis: at *Papiræ*, nescio qua de causa, *Octaedrum* dicitur, *Aer, spiritus*.

◦ **OCTALIUM**, Mensura frumentaria. Literæ ann. 1266. apud Ludewig. tom. 2. pag. 284: *Resignavimus... quinque Octalia siliginum et quintum dimidium solidum levium nummorum in Ketzstadi, duo Octalia siliginum in Nidehorne, tresdecim maldra caseorum et octo solidos levium in Buchen, etc.* Charta ann. 1266. apud Johann. Schannat. in Clientela Fuldensi pag. 290: *In Ramfoldeshusen v. Octalia siliginis et quantum dimidium solidum levium numorum.* *Necrologium Lucidæ-vallis inter Vindemias Schannati pag. 165: Clara de Berstein dedit Conventui unam amam vini et duo Octalia siliginis.* Charta ann. 1334. tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 1001: *Quatuor Octalia siliginis... quitamus, et emptores*

prefata curia absoluitur a. solutione dic-
torum IV. Octalium medianibus XIII.
marcia denariarum levium, habitis et re-
ceptis ab eisdem.

Rectus. Octalis, Dimidia pars quar-
talis, ut colligitur ex Lib. sal. vecl. S.
Th. Argent. fol. 118. ubi dimidium quar-
tate appellatur, quod fol. 117. dicitur
Octalis siliginis. Vide Octava 4. Octualis
et infra Vitellus.

OCTOLIA, OCTOLIUM, Eadem notione.
Chronicon Bonap. pag. 7. Donavit
etiam... Oda soror ejusdem Gualteri ter-
ram ad quatuor Octolias sementis. Et
pag. 70. Alardus autem cum decem Octo-
liis terrae prius ab avia sua donatas usur-
pavit, etc. Rursum pag. 180. Anno
1248. cessimus Ludovico Vadias pro cen-
tium libris et undecim Octoliis et dimidio
terrae in Morteri, domum, etc. Quibus in
posterioribus locis Octalia vel Octolium
terrae, ager est capiens sementis Octolium.

OCTOLATA TERRA, ibidem pag. 225.
Emitque eodem anno... xxvi. Octolatas
et xxiii. virgas terrae. Pluribus recurrit.
OCTOLIATA. Charta ann. 1268. apud
Mirum tom. 2. pag. 1238. col. 2. Item
ad LXX. solidos Turon. quos habemus
annuatim super XV. Octolatas terrae sitae
in territorio de Aubri.

OCTARIUM, ut Octalium. Charta ann.
1154. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 751.
Quatuor mansos LXIII. frumenti Octaria
singulis annis solventes, LXIII. marcia in
Udenheim comparaverim.

OCTILIS. Eodem significatu. Char-
tularium I. Monasterii Aquininct. fol.
48. Dedit XIV. solidos pro terra se-
mentis trium Octilium.

UTELEIA, Eadem notione. Idem
Chartul. fol. 81. Terram ergo, quam de
Herberto Scholastico S. Gaugerici ad ter-
ragium et ad redemptionem unius dena-
rii ad unamquamque Uteleiam tenuerat,
et reddidit... tres scilicet dolos ad unam-
quamque Uteleiam. Fol. 88. Donaverunt
nostrae Ecclesiae terras suas de Cortiz
jure perpetuo possidendas ad censum VII.
modiorum frumentii... frumentum vero
tale debet esse, ut unaquaque Uteleia ejus
IV. tantum denarii vilior sit, quam Ute-
leiam frumenti optimi. Fol. 63. Item I. Ute-
leiam terrae XX. sol. VI. Uteleias terrae
L. sol.

UTELE, vel UTELES. Idem Chartul.
fol. 46. Emit jus agriculturalium terrae IX.
Uteleiam... Dederunt nobis terram IX.
Uteleiam ad decimam et terragium... Ge-
rardus Blancus vendidit nobis jus agricul-
tationis terrae unius Utele et dimidii XVI.
sol. Fol. 62. Emit idem Walterus... ex una
parte terram XVIII. Uteleas.

OCTAPODIUM, Lingulis octo sectum
vexillum, ex Codino cap. 6. Inter Acta
SS. tom. 2. Febr. pag. 26. col. 2. Alte-
rum (flammulum) Octapodium, habens
multas divinasque sacrorum pontificum
imagines, lingulis octo.

OCTAPULUM, Anastasius in Gregorio
IV. PP. : Velum de Octapulo unum. [In
Notis Muratorii habetur Optapulium.]
Vide Quadrupolo.

OCTARIUM. Vide in Octalium.

OCTAVA, Aeterna requies, dies re-
quie caelestis, qui ideo Octava dicitur,
quod septem hi nostri dies mundani ad
laborem pertinent: Dominusque noster
in octava die ad aeternam resurrexit re-
quiem. Heptadus in Annal. ann. 778:

Quis dederit partem volens quam dare optem,
Nec non octavam, o Deus sancte, tuam.

Et ann. 1017:
Hartur in malles mutatur, ut opto, Rectores.
Dexter in Octava sit, homo Christi, tua.

OCTAVA. Dies octavus a festo domi-
nico, aut Sancti alicujus, quo tota solem-
nitas clauditur: unde aevlovi Graeci
appellarunt, ut ex Basilio Seleuciensi
lib. 2. de S. Thecla cap. 18. obser-
vatum a viris doctis: qua quidem
voce etiam utuntur pro fine cujuscum-
que officii Ecclesiastici, ut pluribus
probat Leo Allatus de Dominicis et
Hebdomadibus Graecorum cap. 7.
Vide Glossar. med. Graecit. in 'Ako-
staia, col. 101.] Solemnitas octavae diei,
apud Joannem Monachum in Vita S.
Odonis Abbatis Cluniac. lib. 2. initio.
Alcuinus de divin. offic. : Octave quas
hodie colimus, ideo reverenter celebra-
ntur, quia primis diebus concurrunt sicuti
unus dies dominicus ad alterum, qui eo-
dem ritu celebratur. Adde Amalarium
lib. 4. de Eccl. offic. cap. 82. et 86. Ru-
pertum lib. 8. cap. 5. Durandum lib. 7.
cap. 1. n. 42. et Bazonum ad Martyrolo-
gium. Corippus lib. 4. vers. 90. de Octava
Natalitii Christi:

Lax Octava novo nascentis lumino Christi
Frodoardus in Leone IV. PP. :
Octavam stabili festi celebratur alius
Regis superi Regis alio more parentis.

Quod et in solemnioribus anniver-
sariis locum habebat, ut discimus ex Lib.
pitent. S. Germ. Prat. : III. Id. Maii. An-
niversarium Odonis abbatis, etc. XIII. Kal.
Jun. Octave Odonis abbatis. Infra: II.
Kal. Jun. Anniversarium domini Symonis
abbatis, etc. VIII. Id. Jun. Octavae Symo-
nis abbatis, etc. Quam vocem nostrates
varie dixerunt: Les Huitiemes de la Chan-
deleur, in Charta ann. 1271. ex mag.
Pastor. Paris. lib. sub. Cam. Comput.
Paris. fol. 173. r. col. 2. Lan de grace
mil trois cent: et un le Lundi apres les
Huitiemes de la Chandeleur. Huitiemes, in
Lit. ann. 1334. tom. 4. Ordinat. reg.
Franc. pag. 491. art. 4. Reg. A. ejusd.
Cam. fol. 128. r. Lan de grace 1322.
le Mercredi apres les Huitiemes de feste S.
Martin d'este. Chartul. S. Petri de
Monte: Ce fut fait lan que li miliaires
corroit par M. et CC. et LX. et XIII. ans,
lou Lundi apres les Eutules de Pente-
coste. Witave, in Testam. Helvis. uxoris
Joan. dom. de Insula ann. 1274. ex Ta-
bul. Vallis N. D.: Et vel que les devant
dites dix livres soient prises et paiees au
devant dit chapelain as Witaves de cheste
Chandeleur prochaine a venir. Adde
Chartam ann. 1265. apud Marten. tom.
1. Ampl. Collect. col. 1122. Witave, in
Ch. ann. 1339. ex Tabul. S. Martin.
Pontisarr.

OCTAVA INFANTUM, Dominica in Oc-
tavis Pasche. S. Augustinus serm. de
Tempore 160. cap. 1: Hodie Octavae di-
cuntur infantium, revelanda sunt capita
eorum, quod est indicium libertatis. Idem
serm. II. de Diversis, qui inscribitur
De monitis baptizatorum: Vos qui bapti-
zati estis et hodie completis sacramentum
Octavarum vestrarum, infantem appella-
mini, quoniam regenerati estis, et ad vi-
tam aeternam renati estis... reddendi es-
tis populo, miscendi estis plebi fidelium.

OCTAVA, in iure Hungarico, est
Conventus jurisdictioni 40. dierum extra
ferias ante SS. Georgii et Michaelis fes-
tum 8. diebus. Sambucus et Molnarus.

OCTAVA. Charta Ludovici VII. Reg.
Franc. ann. 1158. in Tabular. Mauri-
niacensi ann. 81: In territorio Stampa-
rum quadam terrae existunt, quae Octavae
dicuntur, et ex antiqua consuetudine
earum possessorum regis servi solent esse,
etc. Forte quia octavam gerbam exsol-

vebant domino earum possessores et
cultores.

Apud Pictones modus agri est,
contidens, ut videtur, mediam quartam.
Hist. MS. S. Cypriani Pictav. pag. 183:
Tradimus aliam nobilitatem, qui situs est
in Pictavo... et est plus minus Octava
una, quam his laterationibus circumfertur,
etc.

OCTAVA, ut mox Octavarium. Oc-
tavas more solito deponere, in Reg. 7.
Cod. de Vectigal. (4. 61.) Octava vini da-
batur duobus nummis integro anno, in
Framontana vero Octava uno nummo, in
Chronico Mellic. pag. 545. col. 1. Vide
Octavagium.

Jus percipiendi octavam
gerbam. Charta ann. 1290. ex Chartul.
S. Petri Carnot: Cum nos habemus in
decimaria de Viaco prope Montem fortem
tres Octavas, videlicet unam ex antiquo
tempore... cujus Octava dominium præ-
dicti heredis defuncti Philippi nobis do-
naverunt, cum alia predicta Octava...
Nov. ex cembium fecimus... et damus tres
dictas Octavas, et dederunt nobis decem
sestaria grani. Alia ann. 1288. ex eodem
Chartul. Mestre Gace de Launay cha-
noine de Chartres dicitur se avoir une
Octave en disme en la diocese de Vi,
ou diocese de Chartres, etc. Tractus de-
cimae nuncupatur in alia Charta ann.
1237. ibid. Oteuims, pro Octava pars, in
Ch. Margar. regin. Navar. ann. 1254. ex
Chartul. Campan. Cam. Camp. Paris.
OCTAVA, Mensura speciei alle-
rius pars octava. Charta ann. 1190. ex
Tabul. S. Viet. Massil.: Octava sive ci-
vaderium civitate pro animalibus cum feno
et palea.

VECTIGAL, ut videtur,
suis in octava parte percipienda.
Charta ann. 1286. apud Lobinell. tom.
2. Hist. Britan. col. 432: Assignavit
duas partes havagii villa de Lannuyon,
Octavagium seu octavam de tallia dicte
villa, nundinas in festo S. J. B. jus quod
percipiebat dictus Morvanus de sale, etc.
Hinc emendanda, ut opinor, alia vetus
Charta ejusd. tom. col. 134. ubi pro Oc-
tomagium decimarum legendum videtur
Octavagium.

OCTAVALLIS CUPA. Vide in Cupa 3.

OCTAVARIUM, Vectigal, quod ex robis
venalibus fisco præstatur, de quo est
lex 7. et 8. Cod. de Vectigal. (1. 61.) et
lex 7. Cod. de Locato (4. 65.) Anon. de
Miraculis SS. Cvi et Joannis: Ο δὲ πρὸς
τῆς οὐραίας ἀρχῆς, ἧθωσ τὸ τὸν, καὶ Ὁ-
κταβῆς καθάρατος, ἕξωσ πρὸς τὸν ἀποστο-
λῆσ: ἕξ τὸν ἀποστολῆσ, ἕξ ὅσ: Ἡρατῆσ:
ἕξωσ. Vide Sueton. in Caligula cap. 40.

OCTAVIANI in Ecclesia Misnensi, ubi,
ante quam Lutheri erroribus infecta
esset, laus perpetua Deo canebatur, dice-
bantur Clerici, qui ab Octava noctis hora
inchoantes, reliquum tempus ad inter-
pestam usque noctem psallendo continua-
bant, ut refert Hieronymus Esmer. in
Vita S. Bennoni Episc. tom. 3. Junii
pag. 154.

OCTAVUS, Octava pars fructuum
agrorum, vel vinearum, quam tenentes
dominis suis exsolvebant. Pactum inter
Jacobum Aragonis Regem et Berenga-
rium Magalonæ Episc. ann. 1272. Est
etiam sciendum quod de supradictis ab
utraque parte excipiuntur usatica, laudi-
mia, consilia, quarti, sexenti, septenti, Oc-
tavi, feuda senalia, etc. Vide Quarto 6. et
Quartus.

OCTENA, Spatium octo dierum, Gall.
Huitains. Charta Communis Rotomag.
apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg.
pag. 809: Si quis requisierit curiam suam

de debito, concedatur ei, et faciet rectum domino in duabus Octenis, et nisi fecerit, Communia faciet, qui tenet curiam habeat momentum justum. [° ubi Octenis editum] tom. 5. earumd. Ordinat. pag. 375. art. 24.]

° Octenis pro Octonis occurrit etiam apud Virgil. Grammat. pag. 5. Existimavitur has ogduales orationis partes Octenis me recto expositurum.

° OCTENUS, Octava pars fructuum agrorum vel vinearum. Charta ann. 1212. ex Bibl. reg. col. 19. In terra quam a me tenet ad Octenium ad vinum et ad segentem. Vid. Octenus.

° OCTIMBER, p̄do October, Flodoardo lib. 3. cap. 3.

° Ita et nostratibus Octobre, pro Octobris. Charta ann. 1265. in Chartul. S. Joan. Laudun: Au jour de feste saint Remi ou chief d'Octobre, etc. Octobris, in altera ejusd. ann. ex Tabul. S. Dion. Octobris, in Ch. ann. 1275. ex Chartul. Buxer. part. 12. ch. 15. Witembre, eodem sensu, in Charta Joan. dom. de Cisq. Ce fu faisen l'an de l'incarnation 1236. à mois de Witembre. Nam Witt, pro Hult, Octo, dixerunt. A Wit jours de indusse, in Lit. Guill. Fland. comit. Namurc. ann. 1400. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 400.

° OCTIMENSIS MORA, Spatium octo mensium, in Gestis Tancredi tom. 3. Anecd. Marten. col. 147.

° OCTOBRIA, Laudes seu acclamationes Romae fieri solite ex Cod. MS. eccl. Camerac. Octo Octobris. Octobria dominus noster papa Innocentius sanctissimus cum gloria, magister victoria. Rursum infra: Octo Octobria dominus noster Papa Alexander, etc. Explicet, cui barbara placet.

° OCTODIALE PANTHEON, Octava omnium Sanctorum, in Actis S. Aprilis tom. 1. pag. 65.

° OCTODIUM, Will. Heda in Episcopis Trject. pag. 274. l. edit. Nota autem, quod ista tria castra que data sunt Comitibus ab Imperatore pro morte Comitum mariti ejus, et tribus induciis quas fecerat Imperatori, sita sunt in Lucensi Episcopatu, quorum unum vocatur Decendium, propter decem dierum inducias; alterum autem dicitur Octodium, propter octo dierum inducias, quas Rex tribuit Comitibus, etc.

° OCTOGILD, dictum ut *Novigildum*, de qua voce supra, id est, multa irrogata res, qua is rei furata vel alia quavis ratione sublata capitale octies restituere tenetur, in Capitulis ad Legem Alamannor. editis a Baluzio cap. 43. in Lege Longob. lib. 1. tit. 18. § 1. tit. 19. § 6. 13. tit. 23. § 7. tit. 25. § 12. tit. 34. § 1. tit. 35. § 3. tit. 25. § 44. etc. lib. 2. tit. 21. § 25. [Liotpr. 35 (56.) Roth. 283. 320. 321. Liotpr. 151. (638.) Roth. 288. Liotpr. 59. (66.) Roth. 375. 317. ...]

° OCTOLATA, OCTOLICUM, Vide Octalium.

° OCTOMAGIUM, Vide Octavagium.

° OCTOMINUTALIS, Valens octo minutis argenteos, Lampridius in Alex. Severo cap. 22: Cum fuisset Octominutalis ad duos unaqueque utriusque carnis libra redigeretur, etc.

° OCTONA, Modus agri continens mediam quartam, idem quod Octava 4. Charta Joan. episc. Camerac. ann. 1192. ex Tabul. ejusd. eccl. Dux partes decumarum in agris et in omnibus beneficiis altaris utriusque et de xxxij. Octois terre, que a dotatium similiter de parvo Warrai spectare dicuntur. Vide supra Octalium.

° 2. OCTONA, Spatium octo dierum. Vide supra Octena.

° OCTONÆ, Donatio Theobaldi Comitis, tom. 1. Anecd. Marten. col. 80: Quando novem lectiones vel Octonas non fuerint, communiter in choro unus psalmus diceretur pro eo. Puto legendum Octavas; saltem eadem est, notio. Vide Octava 2.

° OCTONEUS, Ex orichalco, seu metallo illo factitio, quod nostris vulgo dicitur *Leos* vel *Laitos*. Liber Visitationum Bossli Navariensis, Episc. ann. 1575. tom. 3. SS. Martii pag. 51: Aderant duo *mandelabra Octones* et pallium ex serico albo damasco. Vide *Optusa*.

° OCTOPATON, Charta ann. 1026. ex Tabul. S. Vict. Massil. Scripta carta hujus donationis in mensis Octopaton.

° OCTOPHORUM, Vetus interpres Juvenalisat. 1. Lecturarum usum primi dicitur invenisse Bithyni. Cicero: Nam una haec mos est Bithynis Regibus velle lectica, id est, Octophoro. [Vide Octaphorum.]

° OCTORNARI, OCTURNARI, Presbyteri, Canonici et Capellani inferiores in Ecclesia S. Stephani Viennensis in Austria. Statuta ejusdem Ecclesie edita per Concilium Basiliense, apud Raimundum Puellium lib. 2. Miscell. pag. 74: *Mandantes omnibus et singulis presentibus et futuris, Preposito, Decano, Custodi, Cantori, Canonico, Capellano, Octurnariis, Vicariis et Levitis et aliis prefate Ecclesie membris, quatenus, etc.* Ibid. pag. 81: *Mandantes Preposito presentibus et futuris, sub debito obedientia, ultra ordinarios Confessores, videlicet Octurnarios, Vicarios et Graturnarios, in principio Quadragesime Confessores viros doctos et probatos... assumat, eorumque nomina in ambone publicari faciat.*

° OCTOVIRI, Magistratus, qui rem bellicam curabant. Anna. Laur. Bonincant. ad ann. 1379. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 37: *Abiit plebs, et quem nihil eorum postea fieri videret, creati erant Octoviri, qui belli administrandi curam haberent.* Occurrit rursus col. 31. et 33.

° OCTUALE, Mensura liquidorum generis, in Miraculis B. Stanislai Canonici Regul. [Siccorum etiam in Consuetudinibus ville Hasprensis a Balduino Comite Hannon. confirmatis ann. 1176. tom. 1. Ampliss. Collect. Marten. col. 883. ubi memoratur unum *Octuale avenæ* debitum quolibet anno. Vide *Octalium*.]

° OCTUOCENTI, pro *Octingenti*, in Addit. ad Chr. Casaur. tom. 2. Muratorii part. 2. col. 331.

° OCTURNARI, Vide *Octurnarii*.

1. OCULARE, Oculos indere, aperte, videre. Gloss. Arabico-Lat. *Oculo, video, prospicio* Cyprianus de Idolol. vanitate: *Ut homines ab errore tenebrarum ad viam lucis adducerent, cecos et ignaros ad agnitionem veritatis Ocularent.* S. Pacianus in Parenesi ad Penitentiam: *Excucatos hirundo puellus novit Oculare de sua chelidonia.* Vide Tertullian. de Penit. cap. 12.

2. OCULARE, Pellis, que oculis subest. Guibertus lib. 3. de Vita sua cap. 8: *Qui cum laboraret inter tenentium manus, antequam decideret, ab altero sub Ocularibus per medium nasi ex transverso percussus occubuit.*

° OCULARIA, Conspicilla, Gall. *Lunettes*. Addit. ad Vitam S. Antonini, tom. 1. Maii pag. 341: *Quandoque lintamina et alia utensilia famulis suis, quandoque sua Ocularia prestatat.* Acta S. Fran-

cisci de Paula, tom. 1. Aprilis pag. 174: *Cum D. Angelus visu oculorum privatus esset, habuit per Oculariorum, qui fuerant missi a Gallia manu B. Francisci; quam primum autem illa sibi apposuit, illico pristinam recuperavit sanitatem.*

° Antiquus est quod legitur apud Tortel, in Tract. de Orthograf. Nicolao V. PP. nuncupato: *Illud autem in artem nullam cadit, facisse duos orbis e tenui vitro, crystallove aut beryllo, per que infirmior visus, si credibile est, videtur, quos Ocularia nominant.*

° OCULARITER, Suisse oculis. *Oculariter* intueri, apud Sidonium lib. 7. Epist. 14. *Oculariter* videre, in Transactione ann. 1490. ex Schedis Præsidis de Masaugues. [° *Oculariter demonstratus*, in chart. ann. 1849. apud Grupen. in Histor. Hanov. pag. 26.]

° OCULARIUM, Rima galem per quam quis videt. Gall. *Oeillets*. Rigordus ann. 1215: *Occiditur... cultello recepto in capite per Ocularium galem.* Will. Brito lib. 11. Philippi pag. 235:

fenestras
Per galem mediam, quibus est Ocularis nomen,
Per quas admittit oculus pupilla lamen.

Idem supra:

Seratur thorace vis, galemque fenestris
Qua ferro quest immisso torbrare cerebrum.

Matth. Paris ann. 1217: *Irruit quidam de Regalibus, et per Ocularium galem caput ejus perforando, cerebrum effudit.* Ammianus lib. 25. initio: *Erant autem omnes caterve ferrate, ita per singula membra densis laminis tectæ, ut junctura rigentes compagibus artuum convenirent: humanorumque vultuum simulachra ita capitibus diligenter aptata, ut in bracteatis corporibus solidis ibi tantum incidentia tela possint hæere, qua per cavernas minutas, et orbibus oculorum affixas paucius visitur, vel per superminutas narium angustis spiritus emittuntur.*

° OCULARIUS TESTIS, Oculatus, Gall. *Témoin oculaire*. Vita S. Georg. tom. 3. Apr. pag. 217. col. 1: *Oculario etiam narratur nostro tempore teste, etc.*

° OCULATELLA, Vide supra *Ochivella*.

° OCULATIM, De visu, propriis oculis. Cosmas Pragensis part. 2. Chron. Aulæ Reg. cap. 1: *Regina ne tanta mala Oculatim ceruaret, etc.* [Oculatim demonstrare, in Edicto Philippi VI. Franc. Regis ann. 1347. tom. 2. Ordinat. Reg. pag. 567.] *Ὀφθαλμαπειρώς*, eadem notione, usurpavit Constantinus Porphyrog. lib. de Adm. Imp. cap. 49.

° OCULATUS, Neurologium Ecclesie Parisiensis 19. Kal. Jan.: *Præterea dedit idem Episcopus capam rubeam brodantem, et capam viridem, et capam albam Oculatam, et unam albam sericam, et aliam ad imagines, cum stola et manipulo ad imagines, et infulam, et dalmaticam, et tunicam, albam, et succinciorum sericum, i. in qua delineate sunt figurae instar oculorum. Sic vestes purpura oculare dixit Tertullianus lib. de Pudicitia, quod idem est ac purpura clavare. Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 512.*

* OCULUM (EMERE AD), Emere haud pondere, sed tantum oculorum estimatione. Gall. *Acheter à vue d'œil*, Ital. *Comprare a occhio*. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 192: *Et quod nullus, qui emit foliazellos debeat emere nisi ad libram, et non ad risecum, seu ad Oculum.* [Fr.]

◦ **OCULUS**. OCULO AD OCULUM PERLEGERE, Intentis oculis. Transcript. ann. 1218. Charta ann. 1162. ex Bibl. reg. cot. 17 : Hoc exemplum et exemplar viderunt et tenuerunt et Oculi ad Oculum perlegerunt, et innotuerunt ac probaverunt simul per omnia hanc consensu.

◦ **OCULUS ARANEÆ**. Tela araneæ rotunda. Occurrit in Antidotario.

◦ **OCULUS COPIOSÆ**. Titulus libri, cuius meminit Testam. Gult. de Chanaco card. ann. circ. 1370. ex Tabul. S. Florent. Salmur. : Item quidam parvus liber, vocatus Oculus Copiosæ, qui incipit in tertia columna primi folii, ad pias causas.

* **OCUUS**. [Pars pedis. DIEP.]

† **1. ODA**, Anglis *Hod*, Ferculum, quo in humeris gestant mortarium, Gall. : *Oiseau*. Oda calcis pro sustentatione marmorum, in Mandato ann. 1334. apud Rymer. tom. 4. pag. 629.

† **2. ODA**, Gr. ὠδή, Canticum. Miræula S. Trudonis lib. 2. n. 4 : Dignarum Deo Odarum nobiscum peggolvit modulamina. M. num. 63 : Cum autem debita Odarum modulamina persolvissimus, etc. Vide *Pisticus*.

◦ Comœdia sine nomine act. I. sc. 2. *Oddam* (sic) numini persolvam meo, quam mortis a metu liberati agunt. Et sc. 5 : *Præite, Pontifices, imponite thura pruinis, sacris aspergite rogam limphis, fortius lassate fibras, altius extollite Odas.*

† **ODARE**, Canere. Ethilwus de Abbatibus Lindisarnensibus cap. 28 :

Nactibus in fervis. Fratrum passante ceteros, Hymnos ac Psalmos crebris concentibus Odas.

† **ODARIARIUS**, Cantilenarum magister, in veteri Inscriptione, pro quo Relnesius Class. II. num. 81. male legit *Odorarium*, ut monetur in Thesaurio Fabri.

◦ **ODARIUM**, ὠδάριον, Cantilena. *Odaria saltare*, in Fragmento Petronii.

◦ **ODARTUS**. Idem quod supra *Impossessionatus*, qui non habet bona solo. Stat. confirm. ann. 1506. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 329 : Si impossessionatus seu *Odartus*, alias *Holota*, cuiuspiam reus esset in aliquo, respondebit cuiuslibet in iudicio castrans pro ra qualibet.

◦ **ODASIA**, La pecora vecchia. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **ODATUS**. Charta ann. 45. Caroli M. apud Mabill. tom. 2. Annal. pag. 719 : Et in villa *Teliano*, quiddam infra terminum ipsius visi sumus habere, excepto *Odatus*, exaga et regressa eorum, quod reddidi similiter. Idem omnino videtur cum *Oglatus*, quod ibidem legitur non semel. Forte scriptum erat *Oclatus*, pro quo exscriptum fuerit *Odatus* proclivi mendo. Vide *Oglata*.

◦ **ODDA**. Vide supra in *Oda* 2.

◦ **ODECOLON**. Oda sectio vel strophæ, forte distincte scribendum *oda colom*, nisi sit pro *Odoculum*, Parva oda. *Ecbas*. vers. 976 :

Prothius intrantes has ponent ordine laudes :
Salve festa dies, quam credens magnificat plebs !
Hoc post Odecolon gratissimas turis oleison.

◦ **ODEPORICUS**, Viatore, in Glossar. Lat. Ital. MS. pro *Hodoporicus*.

† **ODERE**, Oiere. Gloss. Lat. Græc. Sangerman. : *Odo, Oieo, πύω ἐπι ὀσμή :* πύω.

◦ **ODEUM**, Edificii genus, apud Sueton. in Domit. ubi in prima editione Mediolani ann. 1475. legitur *Ezmethodium*, ut notat D. de Montefalc. in Diar. Ital. pag. 230. De vocis intellectu et etymo ibi ipsum consule.

◦ **ODEWINI**. Arnoldus Lubec. lib. 7. cap. 10 : *Transitus terra ajus difficillimus et incognitus est, quia flantibus ventis strata sabulo ita infundis, ut vix a quoquam sciatur, nisi ab Odewinis, qui sæpius illuc transseunt.* Ubi Editor vocem corruptam putat ex *Odewinis*. Sed legendum *Bedewinis*, populi scilicet ita appellati, de quibus multa ad Joinvillam addotavimus.

◦ **ODEX**, f. pro *Odegus* vel *Hedegus*, Dux, in gratiam *ὀδεγέτωρ*, ut monet D. Falconer in suis Animadv. in disticho ad calcem codicis MS. inter MSS. reg. Angl. Lond. ann. 1734. pag. 88 :

Scribitur hic codex : ut scripserit iugiter Odes
Fraser Narula, quem nobis misit Oculphus.

◦ **ODHO**, Sandalium, genus calceamenti, in v. Ordine Rom. apud Mabill. tom. 42. Musel Ital. pag. 64 : *Sedace* in manu portat (pontifex) item calceamenta, in super *Odho*, dein *campagos*.

◦ **ODIATIO**, Odium. Gabr. Barel. serm. in ser. 4. hebdom. 3. Quadrag. : *Magis homo debet sustinere omnia mala, quam peccatum committere, ratione infatuationis, Odiationis et assimilationis.* Pono hanc conclusionem, quod peccator est maximus fatuus. Peccator odit Deum et ab ipso odio habetur. Idem serm. de Paucitate electorum : *Proximi nostri Odiatio, etc.*

† **ODICILARE NEMUS**, f. *Silvam extirpare*, in terram cultam convertere. Charta Guillelmi de Belloramo Castellani S. Audomari pro confirmatione bonorum monasterii S. Andreae de Nemore diocesis Ambian. ann. 1185 : *Ego postmodum Fratribus dicte Ecclesie tot carucatas extricare non permisit, quot eis concesserat pater meus, pro eo quod castellum meum a nemore nudare et nemus meum Odichilare volebam.* Unde verbum hoc prorsus inauditum ?

◦ Perperam pro *Anichilare* vel *Anichilare*, ut legitur in eadem Charta edita inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 324.

† **ODIENDUS**. Odio habendus. Epistola S. Leodegarii Inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 42 : *Non sunt Odiendi, sed potius propter præcepta Dei diligendi.*

◦ **ODIFER**, *Odifero*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **ODILIS**, *Odilosus*. Deo execrabiles, orbi detestabiles, hominibus *Odiles*, in Vita S. Canuti tom. 3. Julii pag. 140.

† **ODINUS**, Saxon. Woden, Deus Germanorum quem sibi bellantibus adesse somniabant. Vide Hiccesium in Grammatica Saxon. et in Dissert. Epistolari pag. 4.

◦ **ODIOSUS**, Qui odit, invidiosus, inimicus, nostris *Hayneuz*, eodem sensu. Stat. MSS. eccl. S. Laurent. Rom. : *Nulli predictorum canonicorum liceat ministrare auxilium, consilium vel favorem alicui Odioso, inimico vel malivolo aliquorum canonicorum.* Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. III. Chartoph. reg. ch. 370 : *Stephanus... ad quosdam predicti curati Odiosos, quos intellexerat proposuisse verberare dictum curatum, se traxit, etc.* Aliis ann. 1389. ex Reg. 137. ch. 95 : *Deputis au pourchas d'aucuns ses Hayneuz, etc.* Pro *Odieuz*. Ingratus, *Odiosus*, in Charta ann. 1369. ex Reg. 138. ch. 240 : *Veans aussu que tous cas de main morte est Hainaux, etc.* *Ahayer*, pro *Hair*, odio habere, in Cod. reg. 9822. 2. fol. 56. r. : *Jehan le Maire fut soupçonné d'un efforcement ; il fut prisonnier sur l'official ; et pour ce que ses amis se doubterent que l'official ne l'ahayast, es propre mere fut proposer qu'estoit bastard.*

◦ **ODIUM VETUS**, ὀδύνην ἔχον, Mandro Protectori lib. 6. cap. 185. *Opi-men* quod quis sciens, et ex inveterato odio contra aliquem peragit. Charta Communis Sueslionensis ann. 1181. art. 2 : *Omnia forisfacta, exceptis infractione urbis, et veteri Odi, quinque solidis emendabuntur.* Charta Communis Hamensis : *Nullus aliquem de Communia propter vetus Odium extra villam sequatur, nec ante eum exeat, ut illi insidiatur, aut quidquam mali faciat : quod qui fecerit, ultio capiatur de illo et de ejus pecunia sine aliquo iudicio.* *Vies haine*, in eadem Charta Gallica. Charta Communis Royensis : *Si qua vilis aut inhonesta persona aliquem probum virum aut mulierem turpibus conviciis inhonestaverit, liceat alicui probo viro de pace si supervenerit illum objurgare, et uno aut duobus colaphis eum sine forisfacto ab importunitate sua compescere. Sed si pro veteri Odio eum percussisse terminatus fuerit, si percussus inde clamorem fecerit, percussor super sanctas Reliquias iurabit, quod non veteri Odio eum percussisset, sed tantum pro eo ab importunitate sua compescendo.* Adde Chartam Communis Valliaci ann. 1187. tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 323.

◦ **ODIUM DEI**, pro Imprecatio, maledictio. Charta Rich. reg. Angl. apud Rymer. tom. 1. pag. 65 : *Si quis autem socio opprobrium, aut convitia, aut Odium Dei iniecerit, quot vicibus si convitiatus fuerit, tot uncias argenti ei det.*

* **ODIUM**, [Gall. Querelles.]

Hic usque fuit jurgium
Per linguas et per odium,
Sed ventum est ad gladium
Ad proas et incendium.

(Gesta Pontificum Cameracensium p. 12.)

◦ **ODIVUM**, ὀδύων in veteribus Glossis, ut *Divum*, pro *Dium*, *Musium*, pro *Musivum*.

◦ **ODOLLANTES**, *Testimonium in aqua*. Glossar. vetus ex Cod. reg. 7613.

◦ **ODONARIUM**. Edgarus Rex Angl. in Legibus Monasterii Hydensis cap. 5. de Adamo et Eva : *Utrique tandem præfatis privati Odonarii, paradisi eliminati metis, in presentis vite crimina miserimi dejiciuntur.* Ubi forte legendum *donarii*, honis, muneribus. Quid vero significet ὀδώνιον, apud Græcos recentiores, vide in Glossis Basilicæ [et in Glossario med. Græc. voce ὀδώνιον.]

◦ **ODONUM**. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Codon*, Prov. *coctanum*, *Odnum*.

† **ODOR**, Anhelitus. Vita S. Gutberti, tom. 3. Martii pag. 119 : *Duo pusilla animalia maritima, humiliter proni in terram, lambentes pedes, volutantes tergabant pellibus suis pedes et calefacientes Odoribus suis.*

◦ **ODORANTIA**, *Odor*, apud Ugutionem. † **ODORARE**, Olfacere. Epistola Ilicinii Episc. tom. 2. Concilii Hispan. pag. 431 : *Tota itaque [anima] videt, tota audit, tota Odorat, tota tangit, tota gustat.* Vita B. Osanne, tom. 3. Junii pag. 636 : *Cujus sanctitudinem de Ostio Odoraverat.* Alias *Odorare* est *Odore replere*.

◦ **ODORENCECI**, qui odore feras sequitur. Virgil. *Et Odora canum vis*. Liber Anglicus Inscriptus *Justice of peace* pag. 66 : *Quod nullus homo, qui Laicus extitit, leporarios, lyciacos, seu Odorencecos tenent vel exercent, etc.* Occurrit ibi pluries. De *Lyciacis*, multa dixit Ulitius ad Gratium.

◦ **ODORISEQUUS**, Canis venaticus, qui odore feras sequitur. Bened. abb. Petro-

burg. In Henr. II. reg. Angl. edit. Hearn. tom. 2. pag. 684. ad ann. 1191. Eodem die rex Anglia misit Saladino leporarios et brachetas, id est, Odorise quos, et accipitres. Vide Odorise.

* **ODORITEGUS**. [Bracqa. (Ulos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 86, xv. s.) Cf. Odorisequus.]

* **OECOMONIA**. Prædium, villa rustica, ubi pecudes nutriuntur. Gall. Ménagerie. Charta Joan. ducis Silesia ann. 1382. apud Pex. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 200. col. 1: Pariter Oecomoniam in sacerbio Gorenasi, cum omnibus horreis, edificis, hortis, ac deinceps ipsum prædium, dictum Tchalazan, cum omnibus fundis, etc. Prædictorum agrorum et Oecomoniam, sicut et prædii, etc.

* **OECOMONICE EPISTOLÆ**. Vita S. Sabæ: Ἱερατικοὶ κολακηντικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ πρὸς βασιλῆα χρησάμενος. Infra: Ἐκναποστῆλας αὐτῆς τῆν ἀπὸ Σιδῶνος γραπτῶν ἐπιστολῶν. Velus VII. Synodi interpres Act. 1. vertit dispensationem Epistolam.

1. **OECOMONUS**. (Iim et in primis Christianismi incunabilis, Ecclesia nullos alios habebat reditus præter oblationes fidelium: at crescente postmodum eorum latifundis, et agris, quod quarto potissimum invaluit sæculo, quod pluribus docent Nic. la Maître, de Eccles. possess. et Petrus Marca lib. 8. de Concord. Sacerd. et Imp. cap. 18. At quod eorum cura Episcopos, Presbyteros et Clericos, a divinum Officiorum executione quodammodo avocaret, unde et Augustinus, ut auctor est Possidus in illius Vita cap. 22. plebem eorum curam in se recipere enixius rogaverat, ea propter statutum est Concilio Calchedonensi can. 26. et Nicæno II. can. 11. ut in anaquaque Ecclesia Cathedrali Oecomonus institueretur. e Clero Ecclesiæ illius eligendus: quod deinde legibus Imperatorum variis definitum legitur, ut Episcopi nempe ministros hujusmodi constituerent. Sed et idem alii in Conciliis et a Summis Pontificibus et Patriarchis præterea statutum legitimus, in Concilio Hispal. II. can. 9. Toletano IV. can. 47. a Theophilo Alexandrino Patr. in Commonitorio cap. 7. a Gregorio Mag. lib. 2. Epist. 22. lib. 9. Epist. 91. etc. Hi porro Oeconomi dicuntur, qui Ecclesiasticas consueverunt tractare rationes, de quibus copiose egit Jacobus Gotofredus ad tit. Cod. Th. de Bonis Clericorum (5,3).

Nec tantum Ecclesiarum bona superstitite Episcopo administrabat Oecomonus, sed etiam illo excedente e vivis, eorum gerebat curam, de his Episcopo successuro rationem redditurus. Idem præcipitur in Concil. Calchedonensi can. 25. et in Concil. Valentino can. 2. Synodus Hispalensis II. can. 9. et Toletano IV. can. 47: Eos quos Oeconomos Græci vocant, hoc est, qui vice Episcoporum res Ecclesiasticas tractant. Hincmarus Remensis ad Clerum Laudun. Oecomonus, i. e. Ecclesiæ facultatum dispensator. Id autem munus olim fuit Archidiaconorum, uti suo loco docuimus, res scilicet Ecclesiæ dispensare. Postmodum qui Oeconomi Græcis, Latinis Vicedomini dicti sunt. Sed hæc infra.

Oeconomi suos habuere etiam Monasteria, ut ex B. Dorotheo Doctr. 11. Columbanus in Penitentiali, et ex Concordia Regular. pag. 1097. colligitur. [Oecomonus pauperum, in Miraculis, S. Bertini lib. 2. cap. 4.] De Oeconomis alia vide apud Morinum de sacris ordinat. part. 3. exercit. 16. cap. 5. [in Glossar. med.

Græc. col. 1883. voce Οἰκονόμος, supra in Dispensator Ecclesiæ.]

2. **OECOMONUS**. Defensor, Advocatus. Matth. Paris ann. 1245. de Imperatore: Summus secularium Oecomonus et protector Ecclesiæ, ab eis factus familiaris, Ecclesiæ Christi officia et validus factus est in græcis. Eodem ann.: Res Francorum Ecclesiæ S. Dionysii specialis Oecomonus et Patronus. Idem: Archiepiscopus in Regno Anglia vices summi agebat Oeconomi.

3. **OECOMONUS**. Aula Magister, ut interpretatur Joh. Knippenbergh. lib. 3. Hist. Eccl. Ducatus Geldria cap. 1. Diploma ann. 1339. ibid. pag. 92. et apud Miræum tom. 1. pag. 450. quo Ludovicus Bavarus Imp. Reinoldo Duci Geldria recens creato, ad majorem Ducatus et principatus splendorem, assignat, juxta morem imperii quatuor Officia, Jacodum van Mylaer, Oecomonum, Everardum van Wylp, Marescalcum, Theodricum van Liendam, Pocillatorem, et Guilelmum van Brouchuyzen, Camerarium. [Dapifer: vide Officia Feudalia.]

* **OECOMENICUS**, Oecumenici, seu universalis epitheton sibi adscripsisse Patriarchas Constantinopolitans palam est. Sed an id obtinuerit sub Chrysostomo, cui id tribuitur in Actis Synodi Constantinopolitans sub Hormisda, jure in dubium vocat Baronius, ann. 518. num. 14. qui a Græculis recentioribus in hoc falsata existimat, cum ea, inquit, nequaquam recepisset Ecclesia Romana: præterea ex Pelagio PP. Epist. 1. constat Joannem Constantinopolitanum hujusmodi titulum sibi tum primum arrogasse, quo eum nomine pluribus redarguit, ut et Gregorius M. Pelagii successor lib. 4. Epist. 38. Vide Glabrum Rodolphum lib. 4. Hist. cap. 1. Hugonem Flavium, pag. 174. et Fr. Turrianum lib. 3. pro Epist. Pontific. cap. 1.

* **OENDUIT**, vox Belgica, Multas species. Lit. remiss. ann. 1420. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 242: L'entier amendement ou amendise, que on appelle ighhecle et Oenduit, monts la somms qui s'en suit.

* **OENOMELUM**, Mulsam melle admixtum vehementer agitatum atque commotum. Isidoro lib. 20. cap. 3. Aliis Oenomeli: a Græco: Οἰνωμῆλι; Inomelum, Papiæ; Inomellum, Joanni de Janua et Glossatori Lat. Gall. Sangerman. Vide Dioscoridem lib. 5. cap. 16. Palladium in mense Octobri, Apicium lib. 7. cap. 6. Oenomeli, dulcissimum vinum, in lege 9. Dig. de trit. vino et ol. (38, 6.)

* **OENOPOLIUM**, οἰνωπόλιον, Taberna vinaria, ubi vinum venditur, in Synodo Valentina ann. 1594. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 710. col. 1.

* Conc. provinc. Camerac. ann. 1565. tit. 15. cap. 6: Non in Oenopoliis aut tabernis potioris, etc.

* **OES**, Insania, in Glossis Isidori. Lege Oestrum, ex Festo, Furor Græco vocabulo, οἰστρος, vox nota: unde in vet. Glossis: Axius, furor, οἰστροπαια. De furore poetico Statius:

Tempus erit, cum Pierio tua fortior Ostro
Faciæ canes, etc.

* **OESTLEED**, et **WESTLEED**, Decimarum species in Flandria, de qua agunt Chartæ ann. 1371. et 1372. in Tabul. S. Quintini in Insula f. 45. 48.

* **OFEGATUS**, Qui fidem suam domino obstrinxit, idem qui Fideles. Libert. MSS. concessit Barcinon. ann. 1283: Item est consuetudo Barcinone, quod in causis ubi petitur sacramentum calumniæ præ-

sert, si causa est inter dominum et vasallum, sive inter dominum et rusticum, qui sit testis et Ofegatus ipsius domini, debent jurare de calumniis, et non dominis.

* **OFFELLA**, pro Offola, vel Offula. Gloss. Græc. Lat.: Ὀφύλλιον, Offella. Kempo Thessalensis:

* Periculum splendens, et Offella deicis
Greta Invenit Domini.

MOX:

Dicite tandem meo que locorum
Purpura, fallax quæ et Offella nobis
Ducinet.

Elfricus in Gloss.: Offella, vel particula, spicas sined, i. frustum porci, offula porcina. Offulam dixit Capitolinus in Pertinace. Jo. de Janua: Sic velle videtur Uguito, quod Offella debeat scribi per gominum ff. licet unum aliqui subtrahant causa metri.

* **OFFERHNESSA**. Vide Overhernessa.

* **OFFERTIO**. Vide infra Offertio.

* **OFFARE JUDICIUM**. Vide Coroned.

* **OFFARE**. [Sorbere. DIEF.]

* **OFFARIUM**, Offa, jusculum. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus duo alia metalla tentia quodlibet decem parapsides Offarii sive polatyii.

* **OFFARIUS**, Coquus, Offatim, particula, apud Jo. de Janua. Glossæ MSS. apud Vossium: Offatim, οἰστροπαια. Elfricus: Offarius, vel particularius, tvicere.

* **OFFATORIUM**. [Unguentarium. DIEF.]

* **OFFATUS**. Chronicon Novalic. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 744: Apparuit ei demon in speciem scurræ, tenens duos lituos in manibus; vestimentum ejus undique scissum, marginibus Offatis. An quasi offa aspersis et conspurcatis?

* **OFFEBULA**. [Offula. DIEF.]

* **OFFECTOR**, Qui officit vel inficit. Priori notione Fronto de nom. verborumque differ. Offector officio obest. Posteriori Festus in Infectores habet: Offectores, Qui proprio colori, (seu e proprio colore,) novum efficiunt; et alibi: Offectores, Colorum infectores.

* **OFFENDERE**, Oppugnare, attentare. Charta ann. 1208. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 181: Quod si dicti domini Episcopus et Marchiones voluerint Offendere portum Venerii, quod ipsi soli domini de Vezano cum eorum propriis personis possint intrare in portu Venerii ad defendendum.

* Nostris Offendre, pro Offenser, a Lat. Offendere, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 407: Sans entention d'aucuns personnes vouloir Offendre par voye de fait ou autrement. Pro Contrevenir, Contra statuta venire, in Stat. pannif. ann. 1382. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 586. art. 35: Pour ce qu'aucuns personnes, marchans ou autres, pourroient Offendre ou mesprendre contre la nature et la condition des articles dessusditz, etc.

* **OFFENDIBILIS**, Offensivus, Gall. Offensif. Charta ann. 1351. inter not. ad Hodepor. Charit. par. 3. apud Lam. in Delic. erudit. pag. 761: Prædicti accusati et quilibet eorum armati armis Offendibilibus, etc. Stat. crimin. Saonæ pag. 112: Non audeat neque presumat ferre arma Offendibilia cujusvis speciei et forme. Vide Offensilia arma.

* **OFFENDIX**, Quod restringitur, et remittitur, vel quo liber ligatur. Jo. de Janua. [Hinc emendo Glossas Isid. ubi: Offendices, Nodi, quibus libri signantur.

Restituo ligantur. Vide Festum in *Offendices*, et Scaligerum in *Conjectanis Varronianis*, ubi docet *Offendices* proprie esse amenta infra mentum pertinentia, quae pileum retinebant; et dici *Offendices*, quod se mutuo offenderent et convenerent.]

† **OFFENSA**, Jus commissionis et *Offensa*, Contusio et multatio bonorum, ut dictum est in *Commissio* 2.

• Charta ann. circ. 1040. in *Hist. Sabol.* pag. 252: *Concedo... quandam de jure meo terram, cum omnibus ad eam pertinentibus consuetudinibus, in omni reditu et in omni Offensa, aut aliqua quacumque redhibitione.*

† **OFFENSACULUM**, Scandalum, vel ira, vel impedimentum. Jo. de Janua. [Apu- leio lib. 9. Lactantio de *Officio Dei* cap. 1. et Prudentio *Psych.* v. 485. *Offensaculum* dicitur id omne, in quod aliquis offendit et impingit.]

† **OFFENSIBILIS**, Lapsabundus, utu- bans. *Offensibilis et caducus grexibus incedere*, apud Lactantium lib. 3. *Instit.* Divin. cap. 20. *Offensibilis damnatio*, in quam quis merito offendit seu incidit, in Concilio Tolet. XIII. inter Hispan. tom. 2. pag. 666.

† **OFFENSILIA ARMA**, Gall. *Armes of- fensives*, Arma ad nocendum, in Con- stitutionibus Friderici Regis Siciliae cap. 99.

† **OFFERARE**, Offerre, Offeravit Conan. Britannorum Princeps Deo tres villas, in Charta ann. 900. apud Lobinell. tom. 2. *Hist. Britan.* col. 94.

• Charta ann. 758. apud Meichelbec. tom. 1. *Hist. Frising.* pag. 59: *Pari consensu Offeravimus filium nostrum in altarem S. Mariae... et in ipsa offensione, cum omni integritate hereditatis nostrae, pariter ad domum S. Mariae. Vide Oblati.*

† **OFFERENCIUM**, Oblatio, offerenda, pars Missae, vel potius praedium ad obla- tionum redditus. Tabularium Briva- tense Ch. 243: *Apum 1. quon Rigaldus vinctus est excolere, et vineam 1. que remaneat in Offerencio in opus S. Juliani.* Et ch. 250: *In tali ratione quod omni tempore firma permaneat in Ecclesiam S. Juliani in Offerencio ad Missas can- tare, sine ullo contradicente.*

† **OFFERENDA**, uti definitur a Balbo, Ugutione, et Jo. de Janua, est Anti- phona, que canitur, quum oblatio debet celebrari Rupertus lib. 2. de *Divin. of- fic.* cap. 2: *Offerenda cautus est Eccle- sia, nomen hoc habens ab offerendo tractum, eo quod tunc canitur, quando omni- potenti Creatori nostro incorruptum lau- dia offerimus, vel praeparamus sacrificium.* Alcuinus lib. de *Divin. Offic.* et ex eo Remigius Autissiodor. lib. de *Celebr. Missae*: et Hugo a S. Victore lib. 2. *Theolog. erudit.* cap. 22: *Sequitur Offerenda, que inde nomen accepit, quod tunc populus sua munera offerat. Dicto Symbolo cantatur Offeritorium, sive Offerenda, ut aliqui dicunt. Ekkeardus Junior de Casibus S. Galli cap. 3: Quos quidem tropos Karolo ad Offerendam, quam ipse Rex fecerat, obtulit canendos. Adde Uldaricum lib. 1. *Consuetud. Clu- niacensis* cap. 6. [Bernardum in Or- dine Cluniac. part. 2. cap. 15. Henricum Episc. Sistaric. in *Manuali*, apud Marten. tom. 4. *Anecd.* col. 1081. Joan. Abrinc. pag. 63.] Statuta Petri Cluniac. cap. 65. Anonymum in *Miraculis S. Berlandis* num. 11. Usus antiquos Cis- tercienses cap. 14. 59. 84. etc. Vide *Of- fertorium*.*

• Alias non una dumtaxat anti-

phona canebatur oblationis tempore, sed addebantur versus aliquot, ut illi- cimus ex quodam Ordine Romano, quem laudat Martenius tom. 1. de *antiq. Eccl. Ritibus* pag. 970: *Interim cantores cantant Offeritorium cum Versibus, et populus dat oblationes suas. Vetus Pon- tificale Eccl. Pictav. apud eundem Marten. Tract. de *antiq. Eccl. Disci- plina* in divinis celebrandis *Officiis* pag. 495. de die Paschatis: *Offeritorium, Terra tremuit. Versus 1. Natus in Ju- dea. Versus 2. Et factus est in pace. Versus 3. Ibi confregit cornu.* Mi vero versus a dignioribus Chori cantari con- severant, ut patet ex Guidone lib. 2. *Disciplinae Farfensis* cap. 25: *De Ver- sibus Offerendarum*: cujus locus infra refertur in *Officiario*.*

† **OFFERENDA**, Oblatio panis et Ngi ad sacrificium. Guidonis *Disciplina Farfensis* cap. 8: *Offerendam cuncti faci- ant, pacem unum accipiat. Ibid. infra: Offerendam atque pacem unum faciat. Vide Offeritorium.*

• Notus est ecclesiae usus, quo fideles inter Missarum solennia accedunt ad altare patenam osculaturi et munus- cula presbytero oblaturi: verum loco patenae manum vel digitum suum deos- culandum olim praebuisse sacerdotem, docent Lit. remiss. ann. 1419. in Reg. 171. *Chartoph. reg. ch. 48. Comme icelle damoiselle et ses filles aloient à l'Offrande, ainsois qu'elles peussent baisier le doigt du prestre, etc. Offer.* eodem sensu, apud Eustach. *Deanamps* laudat. a D. de S^r. *Palays* in *Comptent. de Ant. Milit.* pag. 265:

Un maleureux, use chetive
Par son outrecuidance estrive,
Et veult Offerir devant un saige,
Ou ung homme de hault usage.

Vide supra *Baisemain*.

† **OFFERENDA**, Oblatio quaevis, Gallis *Offerende*. Occurrit in Charta pro Eccle- sia S. Andreae Viennensis in *Probat. Historiae Sabaudicae* pag. 7. et in alia apud Perardum pag. 29. Tabularium Longi-pontis in diocesi Paris: *Feo- dumque Hugonis Bassati apud Bratigny et omnem decimam, sepulturam, atque Offerendam totius terrae quam habebat apud Bondufium. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu Ch. 213: Me- dietas Offerendarum debitatum est nos- tra, quam comparaverunt filii Odonis, etc. [Tabularium Dunense Ch. 35: De- dit medietatem... decimae, sepulture quo- que et Offerende. Charta ann. 1. Phi- lippi Franc. Regis et Chartulario S. Sul- picii Bituricens. Offerendam, sepultu- ram, baptisterium, relevationes semina- rum, etc. Alia Raynaldi Episc. Meldens. ann. 1198. ex Archivo Radoniensi: Non- nam partem magnae et minuae decimae et Offerendarum, etc.]*

• **OFFERENDARIUS CALIX**, Nominis rationem profert Ordo eccl. Ambros. Me- diol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. *Antiq. Ital. med. aevi* col. 892: *Et duo observatores octo minorum custodum portant calicem Offerendarum, in quem colligitur vinum quod offertur. Vide in Offeritorium.*

• **OFFERENTES**, Qui tributa inferunt, collatores, in leg. 3. et 8. *Cod. Th. de Tyrone* (7, 13.) apud Ammian. lib. 19. et *Senatorem* lib. 11. *Epist.* 7.

• Quo sensu intelligenda videtur vox Gallica *Offreur*, in Lit. remiss. ann. 1461. ex Reg. 198. *Chartoph. reg. ch. 31: Il avoit esté crié et publié ds sieges de nos- tre bailliage de Caux, que nul ne portast*

habillament de guerre, s'il n'estoit noble, Offreur, ou homme de guerre.

† **OFFERENTIA**, Idem quod *Offerenda*. Bernardus Mon. in *Consuetud. Cluniac.* MSS. cap. 5: *Post Offerentiam majoris Missae, etc.*

† **OFFERENTIA**, Oblatio, seu proventus oblationum. Charta Willelmi Comitis Pictavensis apud Hesilum pag. 425: *Per vim invaserat, scilicet medietatem Offerentiae, et decimas de sua terra propria, etc. Tabularium Monasterii Conchensis in Ruthenis: Dono Ecclesiam de Bains cum sepultura et decima, et Offerentiam S. Salvatori, et sanctae Fidei, etc.*

• **OFFERRE**, Sacrosanctum Missae sa- crificium celebrare. Ita usurpat S. Cy- prianus *Epist.* 12. 63. et 77. qui interdum *Sacrificium offerre* dixit lib. de *Lapsis*, *Epist.* 54. 68. *Sacrificium celebrare*, *Epist.* 66. et 77. Vide S. Augustinum *Epist.* 118. cap. 3. et 4. Concilium Arelatense I. can. 15. Martinum Bracaren- sem cap. 66. etc. Eodem sensu Graeci προσφέρειν dixerunt. Vide Concilium Ancyranum cap. 1.

• **OFFERRE SUSCEPTIONE**, dicitur Epis- copus aut Sacerdos, qui in aliena paro- chia est: non enim ei licet Missam ce- lebrare: sed divinam Eucharistiam a proprio Sacerdote suscipere debet, seu cum ceteris fidelibus communicare. Populus enim cum Sacerdote sacra fa- ciente offert, sed susceptione, non autem confectione Eucharistiae. Canones S. Patricii cap. 30: *Episcopus qui libet qui de sua in alteram progreditur parochiam, nec ordinare presumat, nisi permissionem acceperit ab eo qui in suo principatu est: die dominica Offerat tantum susceptione, et obsequi hic contentus sit.*

• **OFFERRE** dicebantur praeterea Chris- tiani Laici, qui panem et vinum in Ec- clesiam deferrebant, et ibidem offere- bant. Quippe Sacerdos ex pane particu- lam, ex vino sorsitionem desumebat, quibus sacrificabat: unde oblatio ista fidelium *Sacrificium* dicitur Cypriano in libro de *Opere et elemosyna* cap. 15: *Locuples et dives es, et Dominicum celebrare te credis, que corbanon omnino non respicis, que in dominicum sine sa- crificio venis, que pariem de sacrificio, quod pauper obtulit, sumis.* Augustinus sermone 215. de tempore: *Oblationes que in altario consecrantur offert. Erubescere debet homo idoneus, si de aliena oblatione communicaverit. Hanc autem oblationem Graeci canones προσφέρειν vocant, cujus soli fideles jus habebant, qui neque abstenti, neque poenitentes erant, sed integram dignitatem habe- bant, ut est in Concilio Niceno I. can. 11. Ancyrano can. 16. etc. Vide in voce *Communio*. Atque hac notione *Oblatio* sumitur in *Herdensi* can. 9. *Vasensi* I. can. 2. *Arelat.* II. can. 12. *Eliberit.* can. 28. etc. Fabianus PP.: *Decernimus ut in omnibus Dominicis diebus altaris obla- tio ab omnibus viris et mulieribus fiat tam panis quam vini, ut per has immola- tiones a peccatorum suorum facibus libe- rentur.* In *Capitulis Caroli M.* lib. 5. cap. 219. [100 371.] jubentur omnes per dies *Dominicos oblationem Deo offerre*, ipsaque oblatio foris septa altaris reci- pi. Adde lib. 6. cap. 167. 192. [100 170. 195.]*

• Quo pacto autem reciperentur Obla- tiones a Sacerdote Liturgiam sacram celebrante, et in qua Liturgia parte, scilicet describit Ordo Romanus, his ver- bis: *Expleto Symbolo, salutat Episcopus populum, dicens, Dominus vobiscum. Pos- tea dicit, Oremus, tunc canitur Offerito-*

rium cum Vestibus. Tunc venit Subdiaconus, ferens in brachio dextra patenam, et in sinistro calicem, in quo recipiuntur amule populorum, et super corporale, id est sindonem, quod accipiens Diaconus ponit super altare a dextris, projecto capite altero ad Diaconum ut expandat. Deinde transit Sacerdos ad suscipiendas oblationes. Interim cantant Cantores Offertorium cum Versibus, et populus dat oblationes suas, id est, Panem et Vinum; et offerunt cum sanonibus candidis, primo masculi, deinde femine: novissime vero Sacerdotes et Diaconi offerunt, sed solum panem; et hoc ante altare. Subdiaconus vero cum calice vacuo sequitur Archidiaconum: et Pontifice oblationes populorum suscipiente, Archidiaconus suscipit panem et amulas, et refundit in calicem majoram, tenente eum Subdiaconus, quem sequitur cum scypho super planetiā Acolytus, in quem calix implens refunditur. Oblationes autem a Pontifice suscipit Subdiaconus, et ponit in sindonem, quæ eum sequitur, quam tenent duo Acolyti. Adde Honorium Augustodun. lib. 1. cap. 43. et Amalarium in Elogiis.

De Oblationibus vero Principum, sic idem Ordo Romanus alio loco: Oblationes vero Principum Subdiaconus regimarius a Pontifice suscipit, ac sequenti Subdiacono porrigit, et ipse in sindonem, quam tenent duo Acolyti, eas ponit.

Denique aquam tantum offerebant Cantores. Amalarium lib. 1. de Eccl. Offic. cap. 19. Cantores qui sunt de genere Levitarum, propter instantem necessitatem cantandi, non habent licentiam huc illucque discurrendi, ut singuli offerant cum ceteris. Statutum est eis, ut penitus non sint extranei a Sacrificio, custodire aq. am. et hanc unam offerre pro ceteris, etc. Ibidem: Oblationes quæ veniunt in altare, Panes pro oblationibus appellatur. De ipsis oblationibus tantum debet in altari poni, quantum populo possit sufficere, ne aliquid putridum in Sacrificio remaneat.

Femine etiam offerebant, sed non ad altare: at in locis suis manebant, et ibi Sacerdos eorum oblationes accipiebat, ut habet Theodulfus in Capitulis cap. 6. Ex quibus forte intelligenda Capitula Theodori Cantuar. cap. 28. in quibus dicitur, mulieres posse oblationes facere secundum Græcos, non secundum Romanos. Id est, secundum Latinos non licuisse mulieribus ad altare offerre. De feminarum oblationibus agunt Fabianus PP. Concilium Matisonense l. can. 1. Joan. Diaconus in Vita S. Gregorii PP. cap. 41. Gregorius Turon. de Gloria Confess. cap. 45. Ordo Romanus, etc.

De decretum Concilii Matison. Mabiano perperam adscribitur, ut dicit D. Constant tom. 1. Epist. Pontif. Rom. col. 121.

Offerebant et Monachi, ut docent S. Columbanus in Penitentiali, et Eligius lib. 1. Consuet. Cluniac. cap. 7.

OFFERRE AURUM, Thus, et Mirram ad altare die Epiphaniæ sacro solitos Reges nostros scribit Continuator vernaculus Guili. Nangii ann. 1378. Si fut l'offrande du Roy telle qu'il ensuit: Trois Chevaliers ses Chambellans tenoient hautement trois coupes dorées et esmailées: en l'une estoit l'or, en l'autre l'encens, et en l'autre du mirrhe, et allerent tous trois par l'ordre comme l'offrande devoit estre baillée devant le roy, et le Roy après, lesquels s'agenouillèrent, et il s'agenouilla

devant l'Archevesque. Et la premiere offrande qui de l'or fut, bailla celui qui la portoit, et baissa la main: La seconde qui estoit de l'encens, bailla le second Chevalier qui la tenoit au premier, et il la bailla au Roy, et il l'offrit, en baissant la main de l'Archevesque: Et la troisieme, qui est de mirrhe, bailla le troisieme Chevalier qui la tenoit au second, et le second au premier, et le premier la bailla au Roy, lequel en baissant la main dudict Archevesque tiercement offrit: ainsi parfit son offrande devotement et honorablement.

OFFERRE NOMINA FIDELIUM dicuntur apud veteres, cum eorum memoria (et nomen e sacris Diptychis recitabantur in Missa sacrificio S. Cyprianus Epist. 10. Ad Communionem recipiuntur, et Offerunt nomina eorum. Epist. 11. Et possunt nobis eiegi et Iriceni Offerri. Epist. 16. Neque enim apud altare Dei meretur nominari a Sacerdotum prece, qui ab altari Sacerdotes et ministros voluit accipere. Adde Innocentium I. Epist. 29. ad Decentium. Vide Diptychum.

OFFERRE AD BAPTISMUM dicuntur Patrimi, seu gestantes, aut susceptores, apud S. August. Epist. 23. e. Homil. 50. cap. 2. Ferrandus Diac. Carthag. Nonne solos parvulos rite credimus Offerentium fide salvari, etc.

OFFERRE. Indicare. Thesaurum offerre, dicitur qui invenit et ulro fisco indicat, in leg. l. Cod. Th. de Thesaur. (19, 12.) et apud Senatum. lib. 6. var. cap. 9.

OFFERRE proximo suis burgagia vel libera tenementa sua tenentur, qui ea propter sua paupertatem vendere vel in vadere, aut ad feudifirmam dimittere volunt, nec extranei ea emere aut ad feudifirmam accipere possunt, si proximi adsint, qui ea emere aut ad feudifirmam accipere velint, ex legibus Burgorum Scotorum cap. 115. quo spectant que habent Usaticæ Ambianensis civitatis MSS. Si autem cose cuns hom ou une femē sunt ensemble par mariage, et il vendent un hyretage que ils ont, et il aient enfans qui soient en leur baillie, sans que kel se soient parti deus, il n'ont nule offre, car on offre mie hyretage d'a quele o nullat'son ne veit, ains le convient offrir au plus prochain après les enfans deuant dis, et à cest enfans de vant dis le convorroit otroier son voloit que le vente fust estables, et s'il avenoit que l'un qui fust seurs du pere ou de la mere par mariage, ou par autre maniere, chil avoit l'offre, et si manoit avec lui, il eust de son cotei à par lui, ausi avoit-il l'offre, etc. Velas. Consuetudo localis ejusdem urbis MSS. S'aucuns puet baillier son yretage à cens, et n'y a point d'offre, se il n'y a entrée d'argent, mais s'il y a entrée d'argent combien que che soit il y a offre Albi. Nus n'offre sen acat qui ne veit, et qui an et jour le tenoit, puis qu'il avoit acat, nus n'avoit l'acat par le bourse tant fust proxime. Item s'aucuns veit offrir le vente de sen yretage, si le convient offrir au plus proxime, et convient que cil qui l'yretage veit, soit hom soit femē, et de quel costé il est, soit present: se chest femē, et ele a baron il convient qu'il soit presens avec sa femē come avone: de sa femē; et se chest femē sans baron qui soit aagée, il ne convient qu'elle ait nullui d'avoue part, et se elle est desagée, il faut qu'ele ait son cureur, avec h... et convient que li acateres soit presens, et convient qu'il y ait Major ou un Esquevin en lieu du Major et 2. Esquevins au mains: et con-

viens qui li venderres ou le venderres offre à sen proxime la vente qui est faite de sen yretage, et nomera le vendeur, et dira toutes les conditions de la vente, et se li proxime veit li ara sairement du vendeur, et se liuec ne le veit prendre, il puet demander quintaine de li conseilier et au chief de le quintaine s'il veit li ara les sairemens et retenra sa vente par le bourse, et donra le prochainné de le bourse à cui il li plaira, et emprendra argent s'il veit, ne ja ses proximes le prochainné n'ara, ains demorra à chelui à cui ele sera donnée privés soit estranges, ne nus qui soit parens au vendeur puis qu'il est offert au plus proxime puis ne l'ara, etc. Charta Beatricis Abbatisse B. Mariæ Suession. ann. 1231: Omnes hereditates ad propinquiores heredes per escheanciam devolvuntur: et poterit quilibet tenere terram suam et uxoris sue, et sint omnes pares et heredes ad terram tenendam illi, qui per litigium et jus debent venire ad eam. Venditores autem et emptores venient ad Majorem et Scabinos nostros, et se deserviet venditor in manu Majoris, et Major investiet emptorem per duos sestarios vini Majori et Scabinis. Venditor autem, si voluerit, potest offerre terram suam propinquo, et de quolibet oblatione quam factet, erit quitus per 20. sestarios vini Majori et Scabinis, quod debent testificari, si factum est coram eis: et heres cui erit oblata, debet eam capere infra quinquidnam, alioquin eam amittit. Hæres vero, qui non esset oblata, qui non esset extrapatialis, possit revenire infra annum et diem ad eam per sumptus rationabiles ad dictum Scabinorum. Quam si non caperet infra annum et diem, nihil haberet ulterius in ea. Et si aliquis esset expatriatus, et reveniret, si ei offeratur, et non capiat eam infra quinquidnam, eam amittit. Quod si ei non offeratur infra annum et diem, ad eam potest revenire. Et si annus et dies præterierint, quin eam capiat, debet eam habere per sumptus rationabiles ad dictum Scabinorum. Et si contigerit, quod terra devolvatur jure hereditario ad aliquem, eam intramansabit: et si plures fuerint heredes, quilibet eorum tenetur intramansare, et tenetur quilibet solvere Majori, Scabinis et Decano 16. denar. Paris. videlicet quilibet Scabino 3. denar. Majori 3. den. et Decano 4. et Ecclesie nostre de quolibet, intramansatione tenetur solvere 2. sestarios vini. Huc etiam pertinet que habentur in Legibus Henrici I. Regis Angliæ cap. 88. Nulli liceat forismittere hereditatem suam de parentela sua, datione vel venditione, sicut diximus, maxime si contradicat, et pecuniam suam vel in ea mittere. Burcharius Wormaciensis in Lege familiar: Lex erit familiar: si quis prædium vel mancipia in hereditatem receperit, et in paupertatem incidit, et ex hac necessitate vendere voluerit, prius proximo hereditibus suis cum testimonio proponat ad emendum. Si eum emere noluerint, vendat socio suo cui voluerit. Adde Consuetud. Montis in Hannonia cap. 49.

2. OFFERRE, pro Auferre. Charta Renati regis ann. 1476. ex sched. Pr. a S. Vincent. Non liceat quavis ratione, occasione, vel causa dictum pedagium in solidum, vel in parte ab ipso conventu, ullo unquam tempore Offerre vel diamembrare.

OFFERSIO. Oblatio, passim in Chartis Longobardicis. Vide Chron. Farfense pag. 667. Ughellum tom. 2. pag. 123. etc. [Offerionis cartula, in Charta Hen-

rici Imp. ann. 1065. apud Murat. delle Antic. Estensi pag. 7. Vide *Offertio*.]

OFFERSIRE, pro *offerre*; in Charta Sikelgaitis uxoris Roberti Guiscardi apud Ughell. tom. 7. pag. 306.

Charta ann. 1088. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 18: *Quis vos, qui supra jugales parti ipsius episcopo Offeriatis. Forte Offeri in præterito dixerant pro Oblati.*

OFFERSOR, Offeror, qui offert, in veteri Charta apud Ughellum tom. 7. pag. 1448.

1. **OFFERTA**, Oblatio. Privilegium Ferdinandi Gonzales Principis Castellæ pro Monasterio S. Emiliani, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 178. col. 1: *De vino in oblatione et singulos panes in Offerta.* Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ: *De Offertis altaris et de vino cane vel lagena, etc.*

Testam. ann. 1257. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Item lego pro Offerta Missæ xxx. sol.*

2. **OFFERTA**, Vas sacri ministerii, quod Patena dicitur. Tabular. monast. Cassinensis: *Una Offerta de argentum, etc.*

OFFERTI. Vide Oblati.

OFFERTIO, Oblatio. In Charta Caroli Mag. ann. 775. sæc. 8. Benedict. part. 2. pag. 266. in Charta Froyiani Legionis Episc. æra 1068. tom. 4. Annal. Benedict. part. 145. in Donatione ann. 782. tom. 3. Concil. Hisp. pag. 91. in Privilegio ann. 934. ibid. pag. 178. in Libello supplicii ann. 1106. apud Murat. tom. 2. part. 2. col. 662. in Vita S. Severi Episc. Neapol. n. 6. tom. 3. Aprilis pag. 769. *Offertionis chartula*, in Donatione Mathildis Ducissæ ann. 1102. apud Mirum tom. 1. pag. 870. col. 1. et 2. *Offitio*, in Præcepto Borelli Comitissæ ann. 986. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 337.

OFFERTORIA, Pannus oblongus, quo Offerit, seu patena involvitur inter Missarum solemnia. Arest. ann. 1331. 9. Mail in Reg. Olim parlam. Paris.: *Item unam Offertoriam, in qua tenetur patena, pretii decem solidorum.* Vide in *Offertorium*.

OFFERTORIALE SERVITIUM, Quo quis totum se tradebat in obsequium Ecclesiæ. Miracula S. Hucberti Tungr. Episc. sæc. 4. Benedict. pag. 286: *Reversus ad Ecclesiam, ejus se deinceps Offertoriali servitio mancipavit.* Vide Oblati 2.

OFFERTORIUM, Patena, Oblatio que altari offertur et sacrificatur a Pontificibus. Seu, ut est apud Joannem de Janna, *Locus ubi reponitur, vel ubi fiunt oblationes.* [Isid. lib. 6. cap. 19: *Offertorium tali ex causa sumpsit vocabulum; Fertum enim dicitur oblatio, que altari offertur et sacrificatur a Pontificibus, a quo Offertorium nominatur, quasi propter fertum.*]

OFFERTORIUM, inter Ministeria sacra reponitur: sed quid revera sit, non omnino inter scriptores constat. Onufrius et ex eo Ludovicus de Lacerda, aiunt esse sindonem sericeam, seu lintheam in quo fidelium oblationes reponerentur. Sane oblationes fidelium in sindone repositas testatur Ordo Romanus. Locum dedimus in voce *Offerre*. In Institutis Monasterii Cisterciensis, apud Georgium Cassandrum, in Liturgiis. *Offertorium sericum* occurrit, sed ad alios usus: *Quia etiam cum argento colatorio ab uno Diaconorum nihilominus cappa induto cum Offertorio serico offertur.* Sic Offertorium fuerit pannus

oblongus, quo involvitur calix, cum a Diacono offertur Sacerdoti. Ordo Romanus: *Levat calicem Archidiaconus de manu Subdiaconi: et ponit eum super altare iuxta oblatam Pontificis, involvitur ansis cum Offertorio suo, quo etiam ponit in dextro cornu altaris.* Ibidem: *Et ponit Pontifex oblationem in loco suo, si Archidiaconus calicem iuxta eas, dimisso in ansis ejus Offertorio.* Usus antiqui Ord. Cisterciensis cap. 68: *Calicem desuper cum corporali et Offertorio, etc.* Infra: *Diaconus autem post Evangelium displicet corporale habens tres plicatus in latum, et quatuor in longum,.... et statim post Oratum, operit manus de Offertorio tenens sinistra manu pedem calicis, dextra dextera patenam, offert sacerdoti simul utrumque.* Rursum: *Subdiaconus obdem hora accipiat patenam Offertorio cooperatam, etc.* Ibidem: *Reddens Offertorium Subdiacono, Subdiaconus autem recondat illud plicatum.* Adde cap. 160. [Bernardus Monachus in Ordine Cisterciensis. part. 1. cap. 55. de Ostiario Ecclesiæ: *Terroris quoque et Offertoria assignat custodienda, qui quoties oportuerit dirigat lavanda.* Et cap. 72: *Offertorium et calicem porrigit ad offerendum, et recipit facta offerenda honeste plicatum.* Vide cap. 52. S. Wilhelmus lib. 1. Constitut. Hirsaug. cap. 50: *Si corporale vel Offertorium vel lingum ad portandos calices, vel ad patenam involvendam aptatum, de ejus negligentia ad terram ceciderit, etc.* Ita sane etiamnum in compluribus Ecclesiis observatur quoad ejusmodi sindonem qua calix involvitur offertur Sacerdoti, qui ad dextrum cornu altaris reponi solet. Visitatione Thesaurariorum S. Pauli Londinensis ann. 1365: *Offertorium stragulum de rubro et viridi. Item quatuor Offertoria minora de rubro serico listata aurifilo, facta de quodam veteri panno, quorum duo habent extremitates de opere Saraceno contextas....* Item 2. *Offertoria de panno albo, cum extremitatibus contextis de serico, bastiis, arboribus, turris, et avibus.* De ejusmodi etiam Offertoriiis pannis videtur locutus Greg. Turon. lib. 7. cap. 22: *Cumque jam altarium cum oblationibus pallio serico operum esset, subito ingredientem Gunthranum Regem conspicio, etc.* Mox: *At ego cum hæc audirem, ad te conversus dixi: Adprehende pallium altaris, infelix, quo sacra munera conteguntur, ne hinc abjiciaris, etc.* Adde Vitam S. Willelmi Ducis apud Mabilonium num. 21. [sæc. 4. Benedict. part. 1. pag. 82. Inventarium vetus apud Marten. tom. 2. Itin. Liter. pag. 241. Guidonem in Disciplina Farfensi cap. 17. etc. *Offertoria opere plumario, in Chartulario. V. S. Vedasti Atrabat. pag. 200.*]

Verum etsi sindonem istam Offertorium appellatam concedatur: aliud tamen fuisse apud alios scriptores, quibus quidpiam solidum, et calicis, perinde ac patenam, appendicem fuisse colligitur. Annales Anianenses: *Calices aureos sive argenteos, vel Offertoria cum patenulis et Offertoriis cum auro et gemmis ornatos.* Ardo Monachus in Vita sancti Benedicti Abbatis Anianensis num. 25: *Calices argenteos prægrandes, Offertoria argentea, et quidquid operi Dei necessarium esse conspexit.... acquisivit.* Idem scriptor infra num. 88: *Ventes sacras præbuit, calicem argenteum, Offertoria, etc.* Nec est quod argentea expungat Menardus, cum hanc vocem adjungant perinde alij. Hariulfus lib. 2. cap. 10: *Calices argentei cum suis patenis 12. Offertoria argentea 10. etc.* Lib. 3. cap. 8:

Calices... patenas aureas 2.... Offertoria aurea 4. argentea 60. Occurrit infra rursus. Chronicon Fontanellense cap. 16: Offertorium aureum cum patena sua aurea opere mirabili. Infra: Offertorium argenteum ejusdem calicis habens effigiem mirifici operis. Alia Offertoria argentea cum patenis argenteis eorumdem. Vita MS. Caroli M. jussu Friderici Imp. extarata lib. 2: Calices aureos sive argenteos cum patenulis et Offertoriis. Vetus Scheda apud Browerum lib. 8. Annal. Trevir. n. 114: Calicem aureum cum patena aurea in crucis modum compositum: alium item gemmatum cum cochleari aureo, gemmatoque, et statula nihilominus aurea cum gemmis; Offertorium aureum gemmatum cum patena, etc. Arestum Paris. 9. Mail 1330: Item unum Offertorium, in quo tenetur patena pretii 10. solidi.

OFFERTORIOLUM, in ministeriis sacris, habetur, etiam in Actis Murensis Monasterii pag. 29.

OFFERTORIUM, Idem quod *Offerenda*, Cantus qui inter offerendum canitur, ut est apud Walafridum Strab. lib. de Rebus Eccles. cap. 22. Bernonem Augiensem lib. de Missa cap. 1. Innocentium III. PP. lib. 2. Myster. Missæ cap. 68. etc. scilicet inter Evangelium et sacrificium: nostri *Offertoire* dicunt. Ordo Romanus: *Tunc canitur Offertorium cum versibus, etc.* Hildebertus Cænomannensis de Concordia veteris ac novi sacrificii:

Affectum spondet Chorus Offertoria cantare.

Vide Adamum Bremensem cap. 197: *Offertorium autem Gregorium M. instituisse, et ad Missam cantari præcepisse, tradunt Hugo a S. Victore lib. 2. de Offic. Eccles. cap. 11. Honorius Aug. lib. 1. cap. 88. Chron. Reichersp. ann. 424. etc. At Durandus lib. 4. Ration. cap. 27. ait ignorari quis Offertorium instituerit. Offertorium cantus, apud Theodericum de Translat. S. Celsi Episc. Trevir. n. 22. Cantus Offertorii, apud Honor. Augustod. lib. 1. cap. 71.*

OFFERTORIUM, Oblatio que Ecclesiis a fidelibus fit. Charta Godefridi Episcopi Ambianensis ann. 1108. ex Tabulario S. Arnulphi Crispianensis: *Et exceptis Offertoriis totius anni, præter Nativitatis et Purificationis sanctæ Mariæ, etc.* [Necrolog. Laresham. in Vindemiis liter. Fred. Schannatti pag. 26: *Qui nobis benevole... oblationes suas et Offertoria sua personaliter obtulit et presentavit.* Index MS. beneficiorum Eccl. Constant. fol. 21: *Rector percipit omnia Offertoria. Sunt alie dus capelle, in quibus Rector percipit omnes oblationes.*]

OFFERTORIUM PANIS ET VINI, Oblatio, que in exequiis fieri solet, in Testam. ann. 1490. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 305. col. 2. Vide infra *Offra* 2.

OFFERTORIUS, Idem quod *Offertorium* prima notione. Usus Cultus Cænonum. Quando Diaconus dicit: *Partiti sunt vestimenta mea, restantur Offertorii a duobus Fratribus indutis.* Videtur intelligendæ mappæ altaris, que etiamnum auferuntur, cum post sacra Missarum solemnia, feria 5. in Cena Domini, recitantur hæc verba: *Diviserunt sibi vestimenta, etc.*

OFFERTUM, Offertorium, cum scilicet fideles accedunt ad sacerdotem patenam osculandi causa. Ordinar. MS. S. Petri Aurea-vallis: *Et tunc omnes habent offerre Deo in predicta missa: quamdiu vero fit Offertum, capellanus altaris facit*

precepta et recommendationes. Vide supra *Offrenda*.

1. **OFFERTURA**, Donum a fidelibus oblatum inter sacra, Gall. *Offrande*, Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 54: *Quidquid habebant in Ecclesia S. Germani de Cels in Offerturis et sepultura*. Alio in loco: *Gauiterius presbyter de Nulliaco concessit monachis S. Vincentii... duas partes offerturam in quinque festiuitatibus annualibus, scilicet in Natiuitate Domini, in festiuitate S. M. candelarum, in Pascha, in Assumptione S. M. in festo OO. SS. etc.*

2. **OFFERTURA**, Oblatio quævis. Chartul. eccl. S. Ursin. Bitur. ch. 14: *Ego Umbaudus presbyter ecclesie Ibliniaci de Dep et sancto primo Biturigenium archipresbiteri Ursino ecclesiam Ibligni, scilicet totum fodum presbiterale et omnem Offeruram, que in ea omni tempore fit. Vide in Offrenda.*

OFFERTURIA, Cymbium, ut videtur, in quo asservantur mica thureæ, Gall. *Navette*, Donatio, S. Rudesindi. Episc. tom. 3. Concl. Hispan. pag. 190. col. 2. *Lucerna, id est, thuribolorum ex auro cum sua Offeruria, capsas argenteas, etc.* Si non sit Navicula, idem est quod *Offertorium* secunda notione.

OFFERTUS, Oblatus, Gall. *Offert*. Anonymus super Canonem Missæ, ad calcem libri Johannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 87. edit. 1679: *Hic deprecatur ut Pater sanctus super dona a nobis Offerta pio et blando vultu et cetero dignetur respicere*. Pag. 378. *Postulamus, ut munera nostra super altare hoc... Offerta, etc.* Pag. 379: *Sacrificia ideo sunt Offerta, etc.* De *Offertis* monasteriorum, vide supra in *Oblati* 2.

Occurrit etiam in Form. Marculfi lib. 1. art. 1.

OFFRUMENTUM, ut *Offertura*, Oblatio inter sacra. Compendiosa beneficiorum expositio fol. 39: *Oblationes sive Offerumenta, que in sacra liturgia altari fiunt, etc.* Festus: *Offerumenta dicebant, que Offerbant*: quod Turnebus lib. 16. *uersar.* cap. 22. de his accipientem putat, que in sacris diis Offerbantur.

OFFESA, Charta ann. 1274. regnante Carolo Rege Siciliae, apud Joannem Lucium lib. 4. de Regno Dalmatico cap. 9: *Commodabit dicte universitati Spalati duas galeas cum Offesis et corrediis suis, sive hominibus, usque ad finem dicte guerre*. Occurrit ibi pluries.

OFFESSA, pro *Offensa*, in Charta ann. 1358. apud D. Secousse tom. 3. *Ordinat.* Reg. pag. 317: *Qui... injuriam fecerint vel Offessam, etc.*

OFFEX, Qui alicui officit, qui impedit, *Impeditor*, in Glossis Isid. Friderodus in S. Wilfrido Episcopo cap. 58: *Ut frater congregatorum sicut patet, Offax.*

OFFIBULARE, Concludere, circumdare. Glossar. Vetus ex Cod. reg. 7641.

OFFICIALE, Liber continens officium ecclesiasticum. Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 67. col. 1: *Item inveni in armario... textum et epistolare, et Officiale in uno volumine conatatum*. Vide in *Officialis* et *Officiarium*.

OFFICIALIS, Gloss. Lat. MS. Reg.: *Minister, servus, Officialis*. Gloss. Gr. Lat.: *Ταξιωνος, Apparitor, Officialis*. Lex 1. Cod. Th. de Habitu quo uti oportet intra urbem (14 10.): *Officiales, per quos statuta complentur, ac necessaria perguntur*. Spartianus in Caracalla: *Non ignorantibus Martio Agrippa, qui classis*

præerat, et præterea plerisque Officialium, impulsu Martialis. Apuleius 1. Metam: *Judet Officialium suum pisces pedibus obtinere*. *Officialis* Provincia Aquitania, in veteri inscriptione 423. 7. Occurrit passim.

OFFICIALIS, Procurator, administrator. Statuta Ardacensis cap. 10. apud R. Duchium lib. 1. Miscell. pag. 113: *Item decernimus, quod ipse Propositus pro sui beneplacito liberam habeat... potestatem ordinandi et ponendi quum Officialium ad bona ipsius Propositus spectantia... ordinanda.*

OFFICIALIATUS, ibid. Ejusdem Officialis munus: *Nullusque Vicariorum ipsius Ecclesie ipsi Officialiatus laico preponi debet vel promesse, nec alicui officio, cujuscunque dignitatis existat... ne tanquam pluribus intenti, choralibus officiis præpediti: et ipsorum Ecclesie propriis et negotiis, utraque in simul commode nequeant adimplere.*

OFFICIALIS, Adjutor. Vita S. Alpini Cataiaun. Episc. ubi de SS. Germano et Lupo missis in Britanniam: *Alpinum ad supplementum hujus negotii consortem pariter elige et Officialem.* Proprie item *Officialis* apud nostros appellantur Judices Episcopales, seu Episcoporum im, in quos acriter invehitur Petrus Blaesensis Episc. 25.

OFFICIALIATUS, Officialis, seu Judicis Episcopalis, munus, Gall. *Officialité*, in Charta ann. 1289. apud Sponium in Hist. Genev. pag. 78. in alia ann. 1300. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 183. in alia ann. 1313. ibid. pag. 147. alia ann. 1332. apud Ludewig. tom. 5. pag. 14. et alibi passim.

OFFICIALES ARCHIDIACONORUM, (nam et jurisdictionem habent, ut observatum supra in *Archidiaconus*), de quibus Provinciale Cantuar. Ecclesie lib. 8. tit. 1. et ibi Lindwodus.

OFFICIALES, Clerici ac Sacerdotes qui Ecclesiam deseruiunt, in Charta ann. 1072. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 274. et in alia ann. 1174. ibid. pag. 324. *Officialis, Sacrorum minister, in Glossis Isidori. Officialis et chori ministri, in Concilio Mexicano ann. 1585.*

OFFICIALIS DE BANDO, Prima Curia Generalis Catalanæ sub Jacobo Rege Aragon ann. 1291: *Quod nos vel successores nostri non imponamus Vicarium vel alium Officialem de bando in illo loco quo fuerit de bando*. Eadem habentur in alia ann. 1333. sub Alphonso Rege.

OFFICIALES CLAUSTRI, Judices a Monachis instituti. Charta Friderici Ducis Austriae ann. 1312. pro Monasterio Gyriensi apud Ludewig. tom. 4. pag. 188: *Si vero aliquis liber vel servus claustrum de furto vel de quocumque alio maleficio fuerit accusatus, causa coram Officialibus claustrum ventiletur, et si convictus legitime fuerit, res convicti omnino claustrum permoneant, sed ipse si mortem promeruerit corporalem vel membri mutilationem, ut cingulum comprehendit, iudicio nostro in Tiver relinquatur.*

OFFICIALIS FORANEUS, Ruralis, cujus districtus est extra urbem. Diploma Alberti Magdeburg. Archiep. ann. 1397. apud Ludewig. tom. 5. pag. 18: *Sane cum pridem honorabilem virum Propositum Monasterii S. Mauricii... Officialem foraneum et iudicem jurisdictione ad nos spectante, ex causis tunc notis noventibus, commississemus auctoritate nostra exercendam. Vide Officium foraneum.*

OFFICIALES CURIE REGIÆ, vulgo *Les gens du Roy*. Pactum inter reg. Carol. II. comit. Prov. et capit. S. Salvador. Aqueus. ann. 1292. ex sched. Pr. de Ma-

zangues: *Officialis predicti, nomine dicti domini regis, dicebant quod dictus dominus rex habebat et habere debebat de jure in dicto burgo et in hominibus burgi focugium et focugia in omnibus casibus, in quibus in Provincia per curiam regiam focugia exiguntur*. Ibidem: *Officialis curie regie.*

OFFICIALES CURRENTES, Judices ecclesiastici ab episcopo in ejus diocesim delegati. Arest. pariam. Paris. ann. 1283. in Reg. 2. Olim fol. 68. r.: *Item Officialis currentes, quos archiepiscopus de novo instituit in Bituricis, amovebuntur; et habebit suos archipresbiteros, prout existit consuetum.*

OFFICIALES SANITATIS, Qui illi, quem ad sanitatem spectant, prepositi sunt, Gall. *Officiers de la santé*, in Convent. Saonæ pag. 38.

OFFICIALIS AD EXCESSUS, Qui de criminibus a clericis commissis iudicat. Sent. ann. 1346. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 223: *Universis presentibus litteris inspecturis, Officialis Lingonensis ad excessus, salutem in Domino, etc.* Vide in *Officialis*.

Officialis Parisiensis clericos, etiam alterius diocesis, ad se ob crimen alibi commissum delatos, iudicandi jus habere ex eo probat, quod civilis Parisius est communis patria, velut altera Roma; et est super hoc privilegium, tam regis quam apostolicis, juri consensu, insignita, in Lit. remiss. ann. 1354. ex Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 151. Ejusdem officialis extat sententia ann. 1366. in Reg. 97. ch. 182. qua litigantes, qui se invicem vulneraverant, damnantur in unum *flacon de vin d'amende*.

OFFICIALIS LIBER, Qui nostris *Manuale Sacramentorum* dicitur, in Concilio Toletano IV. can. 26. in Concilio Moguntino can. 12. etc. *Officialis liber*, apud Agobardum de Correct. Antiphonarum cap. 19. qui partem aliquam officii Ecclesiastici continet. Ita vero in MSS. Codd. liber Amalarii inscribitur, *Liber Officialis Amalarii Corepiscopi, id est, de Ecclesiastico ordine, ceterisque officiis*. Illius meminit Concilium Rotomagensis ann. 1072. cap. 22. apud Ordericum Vitalium lib. 4. pag. 529. Vide eundem Amalarii librum cap. 57. *Libri officialis*, in Addit. 8. Capitular. cap. 110. apud Joannem Episcop. Abrincensem de Offic. Ecclesiasticis pag. 22. *Officiarium*, in Hist. Abbatie Condomensis pag. 504. *Liber officiorum*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. n. 26. *Officialis libellus*, in Indice vet. Canon. tom. 3. Conc. Hisp. pag. 10.

OFFICIALIS, nude, Liber continens partem officii ecclesiastici. Charta ann. 831. apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 288: *In ipsa traditione codices quatuor, missalem, comitem, Officialem, antiphonarium, etc.* Vide supra *Officialis*.

OFFICIALISTA, Idem quod *Officialis*, qui munus aliquod exsequitur. Miracula B. Simonis de Lipnica, tom. 4. Julii pag. 575: *Generosus Dominus Joannes Wolenski Bochenensis Officialista ad salis fodinas.*

OFFICIALITAS, Officium, munus. Synodus Pergam. ann. 1021. apud Murator. tom. 9. col. 547: *Sanctimus quod aliquis Clericus sive ecclesiastica persona absque diocesani tui licentia officium publicum vel Officialitatem alicujus secularis rectoris seu communitatis seu universitatis... exercere vel suscipere de cetero non presumat, scilicet consularis, tabellionatus, etc.*

1. **OFFICIALITER**, Officiose, amice.

benevole, honorifice, Gall. *Officiuement*. Vita B. Coletæ, tom. 1. Martii pag. 540: *Cordialis humilitatis condensationem Officialiter oblatam*. Vita S. Johannis Episc. Neapol. tom. 1. April. pag. 31: *Insignes ejus exequias uterque sexus et ætas usque ad Basilicam S. Januarii deducentes Officialiter collocarunt*.

° 2. **OFFICIALITER**, Jure officii. Scazar. S. Mich. ann. 1229. ex Cod. reg. 4653. A.: *Adjudicatum est quod cruciagnatus de morte hominis secutus Officialiter, redditus non debet forbaniri, quantum sit in peregrinatione sua, et post reditum suum faciet jus*.

° **OFFICIANS**, Juvans, valens, potens. Miracula S. Isidori Agrigolæ, tom. 3. Maii pag. 622: *Et postulans B. viri virtutem quam Officialiter audierat ad effugienda aereas potestates*.

1. **OFFICIARE**, Ugitio: Funerare, sepelire, Officiare, ut, *Iste funerat corpus, Officiat corpus, scilicet facit exequias funeris, et funerosa officia agit*. Itinerarium Gregorii IX. RP.: *Non licet nos Officiare pro mortuis*.

° **OFFICIARE**, Ecclesiam deserjre, in ea officium Ecclesiasticum peragere. Charta Landolphi et Pandolphi Ducum Beneventan. in Chronico S. Sophie pag. 634: *Jam dictam Ecclesiam cum omni ornatu, vel rebus pertinentibus ad eandem Ecclesiam potestatem habeatis tenere, donare, et eandem Ecclesiam Officiare, et dare ad tenendum ac dominandum cuiuscumque vobis pro vestro libero arbitrio placuerit, qui in eadem Ecclesia Officiare debeat, sicut consuetudo est*. Vide Ughellum tom. 6. pag. 279. tom. 8. pag. 654. Will. Thorn. pag. 288. Concilium Lambethense ann. 1281. cap. 2. Stephanum Tornacensem Ep. 231. [Ludewig. tom. 1. pag. 105. et 136. Hist. Eccl. Meid. tom. 2. pag. 178. Continuacionem M. Bullari Rom. pag. 297. col. 1. Histor. Diplomi. tom. 2. pag. 174. Mirac. S. Zenobii Episc. tom. 6. Maii pag. 57. Lobnelli. in Gloss. tom. 3. Hist. Paris.] etc.

° **OFFICIARI**, dicuntur dies festi, cum in his proprium diel et festi officium Ecclesiasticum peragitur, apud Honorium Augustod. lib. 3. cap. 71. et Durandum lib. 6. Ration. cap. 36. n. 3. *Officiata dies*, in Summula Raimundi, id est, *facta dies*, ut est in Glossa superlineari. **ANOFFICIARI**, apud eundem Honorium lib. 4. cap. 14. et 96. in Micrologo cap. 29. 41. apud Radolphum Tungr. lib. de Canonum observantia cap. 15. 17. Metropolit. Salisburgensis tom. 3. pag. 38. *Quod nobis liceat nostras Ecclesias Parochiales Inofficiare*, id est, in his sacro officia peragere. [Beneficium curatum sine non curatum Inofficiare, apud Rudolphum de Haringen, lib. 2. Miscell. Raim. Duellii pag. 100.]

° **INOFFICIATA CAPELLANIA**, In qua non fit officium divinum, in Charta Hugonis Abb. Corbeiensis ann. 1278. ex Archivio ejusdem Cenobii.

° **OFFICIOSITAS**, Officii Ecclesiastici peractio, apud Durandum lib. 6. cap. 36. n. 4.

° **Heric**, in Mirac. S. Germ. Antiss. lib. 2. cap. 11. apud Labb. pag. 561. *Cumque circa gallicinum nocturna functionis Officiositas a fratribus ageretur*. Vide suo loco.

° 2. **OFFICIARE**, Munere fungi, officium suum exercere, nostris *Officier*. Charta ann. 1314. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 973. *Nec Officiare poterit (advocatus) quoquo modo, quousque in capitulo præstitit hujusmodi sacramentum*.

Charta Caroli V. ann. 1367. in Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 92. r.: *Tous autres officiers servans et Officians contumelieusement en nos dites receptes, etc.* Proprie vero dicitur de apparitore servientis officium exercente, unde et nostratibus *Officier*, eodem sensu, vulgo *Exploiter*. Recogn. feud. ann. 1322. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 127. *Item fuit actum quod nullus serviens dicti domini possit citare vel aliter Officiare in prædictis recognitis*. Charta Joan. de Cabilone episc. Lingon. ann. 1341. in Chartul. ejusd. eccl. fol. 271. r. ex Cod. reg. 5188. *Nullus serviens domini episcopi Lingonensis, vel officialium suorum possit Officiare seu servientis officium exercere in dicta villa de Cuseyo*. Lit. remiss. ann. 1471. in Reg. 137. ch. 136: *Tecllus suppliant respondit audit sergent qu'il n'estoit pas heure de Officier, pour ce qu'il estoit nuit*.

° 3. **OFFICIARE**, Ministrare, suppeditari. Charta Ludov. Batavi imper. apud Oefelium tom. 1. Script. rer. Bolcar. pag. 782. col. 1. *Ligna pro domorum structura de præfata sylva per nostram consignationem Officiari jubemus*.

° **INOFFICIALITAS**, Absentia ab officio divino. Vita S. Apollinaris Episc. Valentia ad Rodanum, tom. 6. Ampliss. Collec. Marten. col. 784: *Qui cum ad multas laudes reddendas nobis consurgentibus defuisset, et Claudius diaconus causam ab eo hujus Inofficialitatis exquireret, etc.* Forte melius legeretur *Inofficialitatis*.

° **OFFICIARIUM**, Liber continens divina officia in choro peragenda. Necrologium Partimonis S. Petri de Casis: 23 Janii. *Obitus Dom. Ysabella de Langaco, que dedit conventui I. officiarium*. 12 Aug. *Obit D. Margareta de Megre Abbatisa, que dedit conventui 2. Præteritos et 1. librum qui vocatur Officier, et 1. qui vocatur Collecta*. 29. Septembris. *Obit Agnes de Tallaco Priorissa Claustraya, que dedit officiarium, quod fecerat fieri ad opus chori in communem*.

° **OFFICIARIUS**, Gerens aliquod munus. Gall. *Officier*. Occurrit passim. Vide *Officiatus*.

° **OFFICIARIUS COMMUNITATIS**, in Reg. capitul. eccl. Carnot. appellatur Canonicus, cui accepti et expensi ratio committitur: ad quem olim potissimum spectabat annuum beneficij redditum, uniusque canonico persolvere. Reg. laudata ann. 1399: *Et in Augusto præcedente habuerit (canonicus) suum grossum in manu sua per Officiarium communitatis*.

° **OFFICIARIUS**, Monachus, cui aliquod officium in monasterio demandatum est Ordinar. MS. S. Petri Aurea-vallis: *Si vero fuerit festum duplex, tunc duo religio antiqui et Officiari, si sint, decendant ad invitatorium*. Vide *Officiatus*.

° 1. **OFFICIATIO**, Servitium, quod alicui ecclesie impenditur. Charta Gebhardi episc. Constant. ann. 1300. inter Probat. tom. 2. Annal. Premonst. col. 91: *Quod ecclesiam in divinis per vestros confratres officiare licite valeatis; et quod ratione Officiationis hujusmodi ecclesiarum, etc.* Vide *Officiare* 1.

° 2. **OFFICIATIO**, Officium ecclesiasticum, dies festus. Charta Marie de Brabant. ann. 1238. in Suppl. ad Mirrourum pag. 488. col. 2. *Quando Officiatio duas (Misas) requirit, unam cantabit (plebanus)*. Vide *Officiari* in *Officiare* 1.

° 1. **OFFICIATOR**, Gall. *Officiant*, Celebrans, qui primas obit partes in officio divinis. Appendix ad Acta S. Henrici Imp. tom. 3. Julii pag. 788: *Post quod*

hora sexta vespertina eadem R. D. Decano Officiatore, Matutinum cum Laudibus anticipatur.

° **OFFICIATOR**, Qui ecclesiam deserivit. Charta ann. 1304. apud Gudem. in Cod. diplom. tom. 3. pag. 885: *Ut quocienscumque eandem ecclesiam vacare contigerit, vos sibi possitis et debeatis de Officiatore ydoneo providere*. Vide *Officiare*.

° 2. **OFFICIATOR**, Cantor. Breviar. MS. ad usum eccl. Auxit. Dominica in octavis Pasche ad Vesperas: *Hic sint duo Officiatores cum capis sericis*.

° **OFFICIATUM**, Officium, ministerium. Charta Henr. VII. reg. Rom. ann. 1231. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 709. col. 2: *Item homines proprii, advocatitii, feudales, qui ad dominos suos transire voluerint, ad manentium in nostris Officiatis non arcentur*. Vide *Officiatus*.

° **OFFICIATUS**, Qui officio aliquo fungitur, vel ministerio, in Monasteriis et alibi. Chronicon Trudonense lib. 8. pag. 119. *Satagebat multa anxietate... multoque labore apud Officiatos, maxime apud Fulradum fratrem nostrum, etc.* Et lib. 12. pag. 591: *Cumque ad hanc (structuram) Abbas sollicitaret Officiatos, et sollicitarentur a fratribus, etc.* [Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deaurate: *Portantes autem turribus et intorticia debent esse monachi... (sive) sicut presbiteri vel non, Officiati vel cuiuscumque status*. Statuta Eccl. Argentin. ann. 1435. tom. 4. Anecd. Marten. col. 549. ubi de Monachis et Monialibus: *Si qui vero Officiati vel Officiate... opus habuerint contrahendi, non faciant nisi de Prætorum suorum consensu*.] Carmen de Curia Romana v. 214:

Sic equidem Gaufridus ait, sed Curia sacra est,
Officiatorum plena juvante manu.

Utitur etiam Albertus Argentin. pag. 142: *Cum autem antiquitus Romani habuerint Patricios, Senatores, Praefectos, Tribunos, et multos Officiatos, etc.* Adde pag. 173. Vitam Baldrici Lutsemb. Arch. Trevir. lib. 1. cap. 6. [Charta ann. 1218. apud Ludewig. tom. 2. pag. 214. abiam ann. 1386. apud Tolherum in Probat. Hist. Palat. pag. 125. etc.]

° **OFFICINE**, in Monasteriis, dicte edificie, in quibus asservantur, quæ ad victum aut alios usus Monachorum spectant. Joan. de Jauca. *Officina*, locus ubi sunt officia. Ratpertus Monachus de Casibus S. Galli cap. 6. *Denique Cellario cunctisque similibus Monasterii Officiis laicales præfecit personas, etc.* Cap. 8. *Harmoto injunxit ut... exteriora Officina non necessaria construeret... cum prius Monachi colerent Officinas sua utilitati incommodas* Adde cap. 16. *Officina regularis*, apud Petrum Cluniac. lib. 1. Epist. 27. *Ubiunque enim sibi obstant fratres, junior a Priore benedictionem petit, Benedicite, dicendo, si extra regularia loca fuerit, et humiliter inclinando, sed nihil obo proferendo, si intra Officinas regulares sibi occurrerit*. [Rursus occurrit in Ordinario Canonorum Regul. S. Laudi Rotomag. post Librum Johannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 272. edit. 1672. in Vita S. Hiltrudis Virg. tom. semel. Vide mox *Officiatus*.] 122 Statut. antiq. S. Petri Corbeiens. lib. 1. cap. 1: *Isti vero 150. uno semper tenore in nostris diebus liberandi sunt, sicut hodie per singulas Officinas liberantur*. Ubi Guerardo *Officina* est Cella promptuaria peculiaris, ubi res cibarie unius et ejusdem

generis separatim ab aliis conservantur vel preparantur.]

Charta ann. 1030. ex magno Chartul. S. Vici. Massil. pag. 62. v. Archimbertus, uxor Maiamburga, filius Rainardus domant locellam aptum Officinis monasterialibus, ad construendam cellam propter abundantiam aquæ, juxta ecclesiam S. Marie in loco Subtuschera.

OFFICINALE, Eadem notione, in Vita S. Hugonis Abbatis S. Martini Eduensis num. 14: Construxit... Officinam regularia usibus Monachorum omnimodis apta, etc.

OFFICINALIS DOMUS, in Chronico Mosimensi apud Acher. tom. 7. Spicil. pag. 150: Clausura monasterii et Officinales vobis domos metabimur, et procedente tempore opportuna quæque procurabimus. Quæ sint Officinales domus patet ex Lucii III. PP. Bulla ann. 1185. in Alsac. Diplom. num. 335. tom. 1. pag. 282: Monasterium in memoriam B. Nicolai, cum claustralibus Officinis, videlicet eum hospitali pauperum et hospicio aduentium hospitum, ceterisque edificiis ecclesie necessariis, etc.]

OFFICINÆ ECCLESIE, Sacella, Gall. Chapelles. Chronicon Fiscannense MS. part. 2. pag. 126: Hæc sunt festiuitates annuales, in quibus fit processio post Completorium per Officinas Ecclesie.

OFFICINATOR, Præcipuus inter officines, opifex, fabri qui cæteris fabris præest. Glossæ veteres: Officinatus, ἔργαστος. Alia Gr. Lat. apud Martinum: ἔργαστος, ἔργαστος. Tabernarius. Vide Dissertat. 23. ad Joivillam pag. 286.

OFFICINATUS, Instructus officinis. Vita S. Hiltrudis Virg. sæc. 3. Benedict. part. 2. pag. 421: Locus huic operi providetur aptus et monasticis Officinis competens. Oratorio tandem expleto... clausura bene Officinato, etc.

OFFICINULA, Cellula. Joannes a Bayono de Abbatibus Medians in Hist. ejusd. Monast. pag. 28: In cuius monastio vertice Ecclesia in honore Magdalene constructa cum suis Officinalibus solitarii apta extitit.

OFFICINUM, pro Officina. Eadmerus in Vita S. Wilfridi cap. 17: Officina regularia decenter constructa lapidibus et tegulis lignis tecta. [Miracula ejusdem S. Wilfridi sæc. 3. Benedict. part. 1. pag. 216: Officina religionis convenientia, signea tamen, proprius construxit manibus.] Occurrit non semel in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. n. 17. 26.

OFFICINATUS, Dignitates, munia publica. Occurrit sæpe in leg. Hungaricis, et apud Thwrocium in Ladislao cap. 58.

OFFICINUM, Liber complectens preces seu officium ecclesiasticum, Ital. Officino. Annal. Mediol. apud Marator. tom. 16. col. 808: Assides duæ Officini argenti deauratæ cum Crucifixo et aliis imaginibus Sanctorum... Majestas una ad modum unius Officini tuon balassis vi sapphiris vi. et perlis LXXXIII. et figuris duabus intus. Officinionum unum B. Marie parvi voluminis, habens assides aureas cum perlis et certis lapidibus.

OFFICINARIUS, Officiarius, minister Judicis, Præsidis, in Historia Translationis S. Sebastiani n. 29. in Actis S. Thyrsi Martyr. num. 81. et alibi passim in Actis Martyrum. [Vide Marschalus in Marschalus.]

OFFICINARIUS FRATER, Monachus, de cuius officio hoc unum novimus, quod habet Guido in Disciplina Farfensi

lib. 2. cap. 25: Officiarius (frater mox, ut dicta fuerit offerenda, procedere ante Abbatem atque annuere debet de versuum inchoatione. Abbatem incipientem debent omnes inclinare. Si ipse non imponit, debet annuere aliis, quibus visum ei fuerit, et illico ut initiatum habet, facere inclinationem cum reverentia, pueri hic et inde omnes inclinantes. Si Abbas præsens non fuerit, faciat Prior; et si Prior minime adest, annuat Decano; quando ipse defuerit, imponat Armarius, et si prænominati cuncti degerint, adimpleat ipse (Officiarius). Cum jam prope ipsi versuculi fontendi sunt, veniat Conversus cum thurib. ad Cantorem et tunc ipse dejerat Abbati; si non est, faciat ipse. Non video quis sit ille Officiarius, nisi forte Sacerdos ipse qui sacra faciebat. Non in belle convenit, cætera, ut videretur, non ita bene. Vide Officinalia.

1. OFFICIOSITAS, Officium, munus. Eulogius Corubensis lib. 1. Memor. Sancti: Quia vobis incumbit Officiositas prædicandi, ut vobis subest necessitas audiendi.

2. OFFICIOSITAS, Benignitas, comitas, proclivitas ad præstanda officia sive beneficia. Martinus Episc. sæc. 6. in Libello seu Formula vite honeste, apud Stephanotium tom. 8. Fragm. MSS. pag. 23: In reddenda Officiositate neque nequitia, neque exarctorum appareas. Utuntur Sidonius in Carmine 23. v. 178. Johannes Sarisber. Episc. 178. et alii. Vide alia non in Officiare.

OFFICIPERDI, Qui laboris non habent remunerationem. Catoni quoque (in Disticho) dicitur Officiperdi. Ita Gloss. Isid. Dominio lib. 2. de Vita Mathild. cap. 7:

Perditio signi defectum signat, abhinc quin Nomen ei crescat, quod dicitur Officiperdi.

Apud Petrum Blesensem Episc. 25:

Nam genus hoc hominum, quod dicitur Officiperdi.

Officiperdi vel Officiperde proprie sunt in gratia, qui perdit officia seu beneficia, cum non reddunt gratiam, ut patet ex Catonis Disticho, ubi:

Gratior officis, quo sis magis charior, esto, Ne nomen subeas, quod dicitur Officiperda.

OFFICIUM, Officialis, Minister Judicis, Magistratus, apparatus, Palatina militia. Gloss. Græc. Lat. Τάξις ἔργων, Officium, Apparatus. Glossæ alia: Officium, τάξις. Ita τάξις usurpant Acta S. Philemonis et Apollonii, ubi de Ariano Judice n. 2: Ἀπειρό; εἰς τὴν τάξι, etc. Acta Proconsularia sub Munatio Felice, apud Augustinum lib. 3. contra Crescentium cap. 29: Non eos nominamus. Paulus Episcopus dixit: Novit Officium publicum, id est, Edesius et Junius Executores. Acta S. Asclæ Martyris n. 1: Quem cum vidisset Judex, dixit ad Officium, Quis est hic? Apollonides unus ex Officialibus dixit, Puto, Christianus est. Acta S. Agathe Virginis num. 14: Quintianus arripuit iter cum Officio suo ad investigandas facultates ejus. Vita S. Severi Martyris et Martyris, n. 2: Misit itaque milites ex Officio suo, ut ubicumque eum reperissent, absque honore eum suis præsentarent aspectibus. Acta Passionis S. Felcis Episcopi Tubrocensis. Statim eum sibi per Officium præsentari constituit. Senator lib. 11. Epist. 8: Non solum nostras, sed et Officii innocuas custodimus manus. Et Epist. 9: Scitote, Judices, Officia vobis quasi actuum vestrorum testes assistere. Adde Epist. 7. et 34. Vita S.

Aviti Viennensis Episc. n. 2: Accidit ut quidam ex Officio Regis Sigismundi, nomine Stephanus, qui super omnem dominationem, sicut principatum gererat, etc. Eadem habentur in Vita S. Apollinaris Episcopi Valentini in Chronologia Lericensi pag. 377. Corippus lib. 3. vers. 210.

Præterea dispositis ornata palatia turmis, Officia experant, etc.

Vide Fragmenta S. Hilarii pag. 5. et præterea Passionem S. Caloceri Martyris num. 5. 6.

OFFICIA, Loca ubi consistunt Officia, seu Ministri Augustales in Palatiis. Vita S. Domitiani: Quæritus per omnia Officia Palatii, et minime repertus, putatus est mortuus esse grandine, etc. Vel inter ministros Imperatorios.

OFFICIUM, interdum sumitur pro Obsequio, seu comitatu domesticorum ac famulorum. Bundemundus in Vita S. Amandi num. 5: Rursum cum Officio Clericorum Romam perrexit. Vide Regulam Magistri cap. 33.

OFFICIUM, Munus, vel curia Officialis Episcopi, Gall. Officialité. Charta Officialis Rotomag. ann. 1468. ex Archivio B. M. de Bono-nuntio Rotomag.: Officium nostrum super hoc humiliter implovan. lo, etc.

Office, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1123. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 425: Lequel Nicolas dist à icellui Henry, que se il ne chastoit sa femme, il le metroit à l'Office, qui est à entendre, à la court de l'eglise.

OFFICIUM ECCLESIASTICUM, a S. Hieronymo, Damaso PP. rogante, primitus ordinatum fuisse aiunt: ordinavit enim ille, inquit Durandus lib. 5. Ration. cap. 2. num. 3. quantum de Psalmis in Dominica, quantum in secunda feria, et quantum in tertia feria, et sic deinceps legeretur. Evangelia quoque et Epistolæ, etc. que de novo et veteri Testamento in Ecclesia leguntur, præter cantum magna ex parte ordinavit, cujus operis exemplum idem Hieronymus Romanus misit, et a Damaso PP. canonizatum est, et præceptum a cunctis Ecclesiis observari. Postmodum Gregorius et Gelasius orationes et cantus addiderunt, et lectionibus et Evangelii Responsoria coaptaverunt. Gradualia vero, Tractus et Alleluia Ambrosius, Gelasius et Gregorius ad Missam cantari instituerunt. Exhinc duplex in Ecclesia officium obtinuit, Gregorianum et Ambrosianum; sed Gregorianum tandem prælatum Ambrosiano. Carolo M. imperante, ad Ambrosius multa instituisse dicebatur juxta ritum Græcorum, illudque in sola Mediolanensi Ecclesia deinceps receptum est. Hæc fere idem Durandus: cui adjungendi alii qui de Officis Ecclesiasticis ex professo scripsere, atque in primis Cardinalis Bona lib. 2. Rerum Liturgicar.

OFFICIUM PROPRIUM, Rituale MS. eccl. Senon. In Cena Dom. fol. 70: Non enim habet (benedictio dei) proprium Officium, id est, non in capita verba salutationis, hoc est, Dominus vobiscum, nec Oremus, nec in fine concluditur, ut ceteræ orationes. Per Dom. N. J. C.

OFFICIUM B. MARIE, instituit Urbanus II. PP. et ut quotidie diceretur, et in die Sabbati solemnitas feret statut. Vide eundem Durandum lib. 6. cap. 2. num. 6.

OFFICIUM EXEQUIALE, Quod in exequiis peragi solet. Charta G. comit. Nivern. ann. 1227. ex Tabul. S. Thomæ in

Forensis: In obitu vero ipsius militis, conventus dicta domus tenetur celebrare suum Officium Esequiale honorifice, sicuti alia confratribus domus antiquitus facere consuevit.

¶ OFFICIUM GRADALE. Vide in Gradale.

OFFICIUM PLENARIUM, Solemne. Conventus Aquigranensis ann. 817. cap. 46: Ut in praeceptis solemnitatibus... plenarium Officium agatur, et bis restitatur.

OFFICIUM GENERALE, Solemniore, quo potest, ritu pro defunctis celebratum. Necrol. MS. Casal.: Abbas Radulphus concessit Hugoni Officium generale pro patre suo Hugone, pro Johanne fratre suo, pro matre sua; et hoc anniversarium, scriptum est apud Casale benedictum.

OFFICIUM UNIVERSALE, Eadem notione. Acta MSS. notar. Senens. ad ann. 1284. ex Cod. reg. 4726. fol. 28. r.: Pro annuali meo in perpetuo, pro canendo Officium universale, etc. Et quidem amplius ejusmodi officium sub una collecta et Missa absolvetur, ut legitur in Gest. abbat. Valcell. MSS.: Statuit ut dum quilibet eorum de hoc seculo migrasset, unum Officium in conventu fieret, id est, ut collecta ad officium defunctorum pro illo diceretur, et Missa in conventu.

¶ OFFICIUM, Introitus Missae, vel Missa ipsa officii divini pars praecipua. Ordinarium S. Germani Paris. in festo Dedicationis Eccl. inter Probat. Hist. ejusd. Monast. pag. 159. col. 1: Postea incipit D. Abbas, Pax eterna. Officium, Terribilis est, etc.

Charta ann. 1180. ex Tabul. S. Albini Andegav.: Cantor canonicorum incipit Officium et versum; et cantor monachorum, Gloria cum Officio. Charta ann. 1842. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 88: Die Sabbati ante Dominicam, qua cantatum fuit Officium, Judica me. Passim occurrit in Ordinar. MS. Rotomag.

OFFICIA, dicuntur etiam sacra, qua a paganis sacerdotibus agebantur, in Lib. de Mirab. Romae apud Montemfal. in Diar. Ital. pag. 300: Vocatur Vaticanum, quia vates, id est, sacerdos, cantabat ibi sua Officia ante templum Apollinis.

OFFICIA, seu Offices, vulgo etiam appellamus quae alii officines vocant, seu officia Monachorum usibus et officiis addicta. Radulfus de Diceto ann. 1071: Ecclesiam Christi Cantuariensem cum omnibus Officiis qua infra murum ipsius curiae sunt, cum ipso muro adificavit.

OFFICIUM, Oblatio quavis, emolumentum, quilibet redditus. Charta ann. 1080. ex Tabul. S. Viet. Masill.: Domo S. Victori ecclesiam S. Genesii de Drovo ad integro, cum ecclesia, ... primitiis atque offerentiis, cum omnibus Officiis, tam vicarum sive mortuorum. Alia Gerardi II. episc. Camerac. ann. 1090: Juxta forum vero altera (capella) in honore S. Crucis, dicta capella S. Vedasti, decimis circumstantium, cum reliquis ecclesiasticis Officiis utens, etc. Vide supra Offeruntur 2.

OFFICIUM, pro Ministerio, seu feudo, ratione cujus vasallus obsequium certum domino debebat, in Probat. Hist. Guin. pag. 515. 699.

OFFICIA FEUDALIA familiae Abbatis S. Bernardi, de Romanis, recensentur in Charta ann. 1240. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 142: Primum Bajulus procurator

et custos domus sua et totius terrarum. Secundus Marescallus. Tertius Camerarius. Quartus Cellararius. Quintus vini Minister. Sextus Panariarius. Tum additur: Isti sex Officiales eadem fruuntur libertate, qua familiae Ecclesiae, et ad Abbatem pertinenti nullo mediantis, et faciunt hominum ligium et absolutum. Praeterea erant alia duo Officia ejusdem conditionis, Officium scilicet Coquinae et Ferratoris, quorum libertas cassata fuit in compositione facta inter Burgenses et D. Archiepiscopum et Ecclesiam, tempore juramenti. Subduntur jura et onera de feudo bayllie, quae longius esset hic exscribere. [¶ Constitut. Frider. II. Imperat. ann. 1219. apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 284: Diffinitum est, quod mortuo suo episcopo et altero substituto omnia Officia vacent, exceptis quatuor principalibus, scilicet videlicet et pinceram, marescalli et camerarii. Vide Constit. ann. 1222. ibid. pag. 250. alteram Henric. Reg. ejusd. anni ibid. pag. 253. et alia, quae exhibet index.]

Charta Otton. episc. Babenberg. ann. 1188. inter Probat. tom. 2. Annal. Praemonst. col. 287: Proinde mansum illum, quem Ulricus... in Officium habuit, qui, eodem Ulrico mortuo, invocabat, domino Waltero proposito in Osterhosen... jure perpetuo tradimus. Hinc Officium feudum nuncupatur ejusmodi feudi possessor, in Ordin. Caroli VI. ann. 1382. ex Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 78. v.: Toutavoies nostre entention n'est pas que en nos dites ordonnances nos Officiers fassent, qui ont aucuns jurisdiction ou cognoscance de cause en nostre dite ville de Paris, comme le Connestable, Chamberrier, le Panariar et le Bousteiller de France, et autres Officiers fassent, etc.

OFFICIUM, Ministerium. Thwrocusius in Atilia cap. 17: Navigi. Officio, Rheni fluminis alia vocantur, etc.

OFFICIUM, Acta Murensia: Cum XII. hominum pecora adunantur in unum, vocatur Officium, propterea quod non magistro committitur.

OFFICIUM FORANEUM, Munus judicis ruralis. Diploma Alberti Magdeburg. Archiep. ann. 1397. apud Ludewig. tom. 5. pag. 19: Officii foranei et jurisdictionis commissionem dicto domino propositio S. Mauricii per nos factam ac omnia et singula, quae ex ipsis concessionibus et commissionibus dependent... revocanda duximus. Vide Officiales foraneus.

OFFICIUM DIVINUM, Expeditio Hierosolymitana. Charta Guili. S. Columbae Senon. abb. ex Chartul. Campan. fol. 302. col. 2: Gilo de Servola miles a vobis petit et requirit quod graviam, dominium et omne jus quod habetis in nominibus nostris de Servola, eidem militi conferatis in auxilium, ut vobiscum valeat transfratari et Divinum Officium facere.

OFFICIUM FORMATUM, Munus stabile, a quo, qui eo donatus est, ad eum revocari non potest. Instr. ann. 1451. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 279. col. 1: Quando dicitur quod de jure et consuetudine non est, nec fuit usitatum, quod locumtenens domini concessit, nec aliquis officiaris regius principalis, aut locumtenens ejus, est consul Nemausi, contrarium est veritas de jure, cum locumtenentia non sit Officium Formatum, sed ad libitum constituitur.

OFFICIUM MAJESTATIS, Jus regium seu supremum. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 142: Les supplians et plusieurs autres nobles... ont uod de Office de magist' et bout' les feuz

de maisons et de villes d'ecelles communes et plat pays.

OFFICIUM, Districtus, territorium, jurisdictio, pagus. Charta Frider. Imper. ann. 1189. apud Meichelbeck. tom. 1. Hist. Frising. pag. 280: Cum dux Austriae Leopoldus ejusque filius Fridericus omnem majestatem nostram resignassent justitiam, quam per dominicalia Frisingensis episcopi quondam ad imperio possederant in Austria, ... tam in Officio Erimendorf et Alarn, quam, etc. Charta Ferr. et Joan. comit. Fland. ann. 1284. in Suppl. ad Miraeum pag. 98. col. 1: Omnes illi de octo vicariis manentes infra Officium Brugense, etc. Ubi editor in lemme hujus Chartae Officium, per vocem Franconatus reddit, vulgo le Franc de Bruges. Alia Margar. eidem comit. ann. 1260. ibid. pag. 602: Cum Johanna Flandria quondam et Hanonia comitibus contulisset ecclesiae B. Mariae de Camberone Cisterciensis ordinis totam terram de indico et utidico in Officio de Hulet, etc. Charta Guid. comit. Flandr. ann. 1285. ex Chartul. Namurc. in Cam. Comput. Insul. fol. 2. r.: Concessimus terras seu refectionis maris... quas habemus jacentes infra quatuor Officia... unum refectionis maris... quae jacet inter Adendich de Strepe, ex una parte in Officio de Anole et pro alia parte in Officio de Hulet. Ubi Meester habet alia ejusd. comit. Charta eod. an. ibid. fol. v. Vide Mendicantium.

OFFICIUM, Artificium, Gall. Metier. Pactum inter comit. Campan. et episc. Meld. ann. 1218. in Chartul. Campan. fol. 248. r.: Si autem homines unius Officii vel duorum tantum, puta pellipiarum vel pistorum, vel hujusmodi submitti fuerint ad custodiam villae, omnes dicti homines episcopi, mercatores illius Officii vel Officiorum... tenentur ire. Cum addito legitur in Charta Petri III. reg. Aragon. ann. 1387: Possint (consiliiarii civitatis) eligere et statuere consules in Officiis mechanicis ipsius civitatis (Barthinonm).

OFFICIUM PENNAE, Notarii seu scribae munus. Gall. Charge de greffier. Charta ann. 1208. in Reg. 41. Chartoph. reg. ch. 107: Donamus (Johanni de Pruvino clerico et notario nostro) ad vitam suam Officium pennae vicomitatibus de Bernayo.

OFFICIUM, Idem quod Officina, Locus, ubi merces venum exponuntur. Stat. Montispeis. MSS. ann. 1204: Omnia Officia et officinae, quae per diversa loca hactenus usitata et frequentata sunt in Montispeulano, in suis locis semper permanent, et nulla occasione in aliis locis debent mutari, nisi solummodo necessitate, quae semel debet mutari; sed in locis vicinis omnia Officia augmentari et amplari possunt.

OFFICIUNCULA, Idem quod Officina. Vita S. Hugonis Monachi Eduensis sac. 5. Benedict. pag. 98: Construxit enim ibidem secundum posse vel loci mediocritatem Officiuncula regularia, usibus monachorum omnimodis apta.

OFFIDUCIARE, Pignori aliquid dare. Charta ann. 540. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 1003: Nullique ante portionem juris sui, sive competentis in integro a se donatas, cessas, neque distractas, nec alienas Offiduciatas. Vide in Fiducia.

OFFIMENTUM, vulg. in Gloss. Lat. Graec. Sangerman. et aliis. Canum, fumentum, in Amatheis, ab ob et fumentum, ut Martinus habet in Lexico.

OFFIBARE, Celebrare, officio eccle-

siastico praesae. Stat. ant. eccl. S. Petri Redon. cap. 24. ex Cod. reg. 9612. L.: In latera *Officiorum* remanent (succentor.) Vide *Officiorum* 1.

OFFICARE, Suffocare. Sextus Placitus seu Platonius de Medicina animalium lib. 1. cap. 1: *Mulier si Offocatur a vulva, quod nequissimum vitium dicitur, vixit dicitur, etc.*

• Adde ex Castigat. in utrumque Glossar.: *Offoca, suffoca, etc.* MSS. Enaco. **OFFOCATE LITERAE**. Testam. ann. 1066. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 498: *Bonifilius sacer qui istum testamentum scripsit cum literis Offocatis in secundo versu et superpositis in XIX. et subscripsit die et anno praefato. Ubi Offocatas puto dici literas nullo atramento conspurcatas: quod monendum erat, ne suspicio esset fraudis vel immutationis: qua de cautione dictum fuit in Litura.*

• 1. OFFRA, Praestatio, quae a subditis regi vel domino offertur, oblatio, a Gallico *Offre*. Lit. Ludov. comit. Andegav. ann. 1309. Inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 308: *Nobis nomine regis facta fuit Offra seu oblatio de certa summa pecuniae, etc.* Charta ann. 1357. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 54: *Stephanus Alberti obtulit centum libras Turonenses; quae Offra fuit per dictum commissarium acceptata. Lit. ann. 1405. tom. 9. Ordinat. reg. 108: Promissimus quod si quod a talibus notariis habitum seu levatum extiterit a medio anno citra, eisdem reddatur, seu de quota pro praesenti Offra eis contingente, deducatur aut defalquetur.*

• 2. OFFERA, Oblatio, quae in exequis inter Missae solennia fieri solet. Comput. ann. 1398. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 125. col. 1: *Item dicti domini consules ordinaverunt dari in Offra dicti cantaris, ... cullibus offerenti et venientis in ecclesia pro offrendo, j. candellam cum una alba, ... in qua Offra fuerunt positi vij. franci, vij. grossi, etc.* Vide supra *Offertorium*.

• OFFRANDA, Antiphona quae canitur, cum panis et vinum in sacris offeruntur Deo, Gall. *Offerteire*. Fragm. Hist. Monasterii-novi Pictav. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1218: *Responsorium cantant duo, Tractum quatuor, post Evangelium verum illum Offranda, Redemptor animarum omnium Christianorum, duo. Forte melius legeretur Offerranda. Vide in hac voce.*

• Ordinar. MS. S. Petri Aureo-vallis ubi de Rogat.: *Evangelio lecto et Offranda dicta, praedictus sacerdos se vertat ad populum cum patena in manu.*

• OFFRATOR, *Apercularius*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. pro *Effractor*, qui fores effringit et per vim aperit. Vide *Aperularius*.

• *Offris* vero, edificii seu domus pars, nescio quae, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 1079: *La suppliant monts par une fenestre ou cellier sur l'Offris dudit heciai, et par icelle trouss moyen et de fait entre par une fenestre en une chambre.*

• OFFRETUM, pro *Orfretum* vel *Orfretum*, a Gall. *Orfroy*. Vestis sacrae ornamentum acu pictum, auro vel argento saepe distinctum. Inventar. Eccl. Noviom. ann. 1419: *Item una caenis de samito albo remforato ad unum megnum Orfretum aureum. Vide Aurifrigis.*

• *Offroy*, ornamentum muliebre, in Contract. matrim. ann. 1388. ex Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 109: *Item dicit Regnault lior a ladicta Marguerite pour ledit mariage une bonne robe longue*

d'ecollate bien fourde, un bon chaperon selon la robe, une pelisse de gris amouant une bonne ceinture, une bourse, un ceintel, un cepinglier, un chappel, un Offroy, etc.

• OFFRUM. [Gall. *Orfroi*? Solvi, pro *Orfis* de serico apposto freno deaurato domini, Marquese de Sancta-Columbe LXVII. a. VIII. d. t. 23. p. 381. (Arch. Hist. de la Gironde.)

• OFFULA, *Pugna* vel *percussio*, apud Papiam.

• OFFUMACHUS. [Lis quam habent serpentes pugnantis. DIER.]

• OFFUS, [pro *Nofus*, Sarcophagus.] Vide *Nofus*.

• OFFUSCARE, Caliginem offundere, Gall. *Offuquer*, Ital. *Offucare*. Sol *Offucabatur et facies ejus erat coeperta*, in Chronico Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 416. *Offuscare justitiam*, Tertulliano lib. 2. adv. Marcion. cap. 22. *Offuscatus caligine*, apud Orosium.

• OFFUSCATIO, Obscuratio, caligatio, apud Tertullianum lib. 1. ad Nation. cap. 16. *Offuscatio datus et accepti*, Eccl. 1. 24. hoc est, fraus in dando et accipiendo. • OFFUSCATUS, Sordidus. Coacilium incerti loci apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 168: *Turris calicum, et fuerint in veterata et Offuscata, crenantur in picina, et apponantur nove et munda.*

• OFFUSIO, Occupatio, irruptio. Epist. Rob. reg. ann. 1325: *Cum Veneti ipsi de praesenti arment galicea triginta, propiores licet accerant eos armare non ad Offusionem, sed ab eis potius repellendam. Sed leg. forte, Offusionem.*

• OFFANGFORDELL. Leges Canuti Regis de forestis cap. 11: *Esquis ad triplex iudicium, quod Angli Offangfordell dicunt. Ita autem acquiratur illud triplex iudicium: accipiat secum quinquas, et sit ipse sacrus, et sic furando acquirat triplex iudicium, aut triplex furamentum. Sed purgatio igne nullatenus admittatur, nisi aude veritas nequit aliter investigari. Anglosaxonibus offang; vel offan, est procedere, progredi, ordell, seu ordallum, purgatio, examen.*

• OFFATIUS. Erstat apud Joan. Lucium de Regno Dalmatico lib. 5. cap. 2. Diploma Mariae Reginae Hungariae, quod sic clauditur: *Datum... 1357. sub sigillo Bataste Comitissae Carbonia, curia nostrae Magistri Offatini. Hic praeter studium facere sigillari sigilli praedicti Offatini curia nostrae, quia ad praesens sigillo caremus.*

• OFFERRE, pro *Offerre*, a Gallico. *Offrir*. Locus est supra in *Offra* 2.

• OGA, [Anser, Gall. *Oye*.] Vide *Auca*.

• OGARA, Species navis, ut videtur. Informationes civitatis Massil. de pasaggio transmarino e MS. Sangerman. ubi de formis et mensuris galearum: *Item Opera CXX. romes (habere debet).*

• Vel potius *Transtra* seu *scamnum* ubi sedent remiges, a Provenc. *Oyor*, remigare; unde *Oyurar*, remax, remum agens, in Glossar. Provenc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

• OGDUALE, apud Virgil. Gramm. pag. 5. Locus est in *Ocotus*.

• OGETHARIUS, in Regiam Majestatem lib. 4. cap. 31. § 2. *Hybernicum nomen dignitatis, vulgo Ogethara, quo loco equiparatur Thano.*

• OGLATUM, Olivetum. Charta ann. 986. Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 20. col. 2: *Dono ad jam dicta ecclesia pro anima mea et filio meo Auberto, quantumcumque ibi vini fuimus habere, ... casis, caestis, curtis, ortis, Oglatis,*

caevie, pratia, etc. Quo sensu intelligenda vox *Oglata* infra.

• OGERE, pro *Obire*. Gloss. Isid.: *Ogis, Mortuus.*

• OGERE Nicolaus de Braja in Ludovico VIII. Reg. Franc. pag. 220:

Sancti Regum-annali venerabilis Hic Philippus, Catholicus fidei cultus defensor et Oglis.

• OGLATA, OGLATTA. Charta Avni Comitissae Bascinonensis ann. 971. edita a Baluzio in Append. ad Capitul. num. 144: *Silvis, garricis, aquis, aquarumque ductibus vel reductibus eorum, Oglatis tam rusticum, quam et urbanum, etc.* Charta ann. 1088. apud Columbum in Sanrufoensibus Canonice: *Curtis, hortis, Oglatis, piscinis, vineis, campis, etc.* An *Oglatis*? [Vide *Oglatum*.]

• Non putem; simpliciter enim occurrit haec vox, ut mendosa credatur, licet eadem videatur notio, quae vocis *Olea*, vel *Oculata*: de quibus suis locis. Charta ann. 45. Caroli M. Imp. tom. 2. Annal. Benedict. pag. 719. col. 1: *In edificis, curtis, Oglatis, arboribus pomiferis, aquis aquarumque ductibus, etc.* Et mox: *Cum reliquis mensis ad ipsum manerium spectantibus, cum curtis et hortis, Oglatis et opa (anaga) et regressa, terris, et vineis, etc.* Ibid. col. 2: *Terras et vineas cultas, ortos, Oglatis, arboribus pomiferis et in pomiferis, ... et in villa Calconiacus similiter domos, curtis, Oglatis, ortis, anaga et regressa eorum, etc.* Infra: *Tam in domibus quam in edificis, in curtis, in ortis, Oglatis, anaga et regressa, etc.* Charta ann. 888. Marci Hisp. col. 320: *In curtis, in domibus, in Oglatis, in vineis, in campis, in terris cultis et incultis, etc.* Alia ann. circiter 970. ex magno Chartul. S. Victoris Massil. pag. 126: *Vineas terre cultis et incultis, ortis, Oglatis, etc.* Similia leguntur in Charta ann. circiter 1089. et in alia ann. 1099. ex Archivo ejusd. Monasterii, ut et in Charta ann. 984. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliat. col. 333. alia ann. 911. in Probat. tom. 2. nova Hist. Occitan. col. 54. Vide *Olea*.

• UGLATA, Eadem significatione. Charta ann. 1057. ex eod. S. Victoris Archivo, armar. Forojul. num. 30: *Garricis, montibus, Uglatis, etc.*

• OGLEARIUS, Fax, laeda, ut videtur. Mirac. S. Raym. tom. 6. Jul. pag. 659. col. 1: *Vocit se Deo et beato Raymondo; ut, si meritis ejus liberaretur, quod appertaret scullurus. ejus duos Ogleares cura.*

• OGLORATUS. [Collecti vero et *Oglebati* (digni) avarum et malignum indicant. (B. N. Ms. lat. 16089, f. 106r.)]

• OLANCIA, Species tributi, Gall. *Oyane*. Litteris Officialis Paris. ann. 1548. e Chartulario A. B. Sangerman. fol. 10: *Domum domini Bartholomaei Militis... oneratum IV. denar. capitalis census, una mina avenae, II. caponibus, I. gallina, II. denariis de Olanzia, relevamento et tallia... Abbas et Conventus abolverant... ab hujusmodi onere census, redditus, consuetudinis, censuras, relevamenti et tallia. Ex quibus Olanzia videtur idem quod consuetudo seu censura, cum haec voces illi substituuntur. Quae vero tributi species Olanzia fuerit, saltem apud Aurelianenses, clarius discimus ex Regesto Camerae Comput. Blesensis initio saeculi XIV. ut videtur, exarato, cui titulus: *Ce sont les rentes d'Orleans et des appartenances. Ibi legitur art. 19: Censuel est une rente qui vaut VIII. liv. ou X. liv. et peut croistre et décroistre. Et est isse que chascun de ceux qui est des Olances**

doit x. d. le jour des Oiances et a une piece de char cuit de requenissance, qui vaut II. d. ou III. d. et a tant il est quite des coutumes et des toulas, que il ne doive riens de riens, que il achatent ou vendent. Si aucun veut entrer es Oiances il convient que il en chevisse aus rentiers le Roi ou aus toulars l'Evesque. Vide Audientia 7.

° **OIGNONNUS**, Ceba, Gall. Oignon. Charta Guill. episc. Laudun. ann. 1266. in Reg. B. Chartoph. reg. ch. 16: Cum discordia esset inter nos ex una parte, et majorem et juratos Laudunenses ex altera, super poignets, ... quas nos diebus Sabbatis Laudun in foro et extra per servientem nostrum capere volebamus de porris et caulibus et Oignonnis, etc. Oignolette, semen ceparium, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 155. ch. 454: Gerard Couet print un sac garni de liure et demie de semence d'Oignonnette.

° **OISELLARE**, a Gallico *Oiseler*, Aucupari: Charta Phil. V. ann. 1320. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 500: Ipsi possunt ubique, ut voluerint, aviculare seu Oisellare, cum quibuscumque, de quibus mauerint, ingenis et filetis. Eadem occurrunt infra in ch. 613. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 205. ch. 370: Le suppliant benda une arbaleste qu'il avoit portee pour Oiseler. Oiseler de joie, pro Tresailleur de joie, Exsultare, laetitia gestire, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:

Deables qui de joie Oiselle,
Quant voit les boues gens melfaire,
Moult grant joie et de cest affaire.

° **OISELLUS**, [a *Oisellus*, *oisel*.] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Broic. n. 23, XIII. S.)

1. **OLA**, Summi lumeri pars posterior, in Glossis antiquis MSS.

2. **OLA**, Charta ann. 1220. tom. 2. Maceriarum Insulae Barbarae pag. 52: Chanavaria de Rimillieu, duo curtilla ad Olas, curtilla della Tiriveri. Legend. omnino videtur, Curtilla ad Olas, Horti olitorii.

° **OLACITAS**, Folor. Vide mox in *Olas*.

° **OLALOGIA**, Vita S. Etheldritae saec. 2. Benedict. pag. 709: Rex Eborodus ex hac vita discessit, cui successit frater ipsius Elvredus, qui acer ingenis per Baldum et Johannem doctissimos monachos tantum instructus est, ut in brevi notitia omnium librorum haberet, totumque novum et vetus Testamentum in Olalogiam Angliae gentis transmutaret, hoc est, ut videtur, in linguam Anglicam redderet. Vox ducta ab *Olographus* seu *Holographus*, propria manu exaratus, Gr. ὁλόγραφος. Unde Jurisconsulti ὁλόγραφον vocant testamentum, quod testatoris manu perscriptum est, non autem sola subscriptione firmatum. Vide *Holographus*.

° **OLAMEN**, f. Idem quod *Oleamen*, quo posteriori vocabulo utitur Scribonius Largus Composit. 269. Factum ex oleo. [° Alia est omnino vocis significatio, quae repetenda est a Provinciali *Oulame*, Messoria falx, Gall. *Faucille pour moissonner le bled*.] Transactio Guillelmi Comitis Forcalquerii cum Monachis Montis majoris ann. 1212. Testes probaverunt monasterium habuisse pacifice ab omnibus ibi piscantibus singulis septimana levatam piscium, exceptis die Lunae, et singulis noctibus singulos obolos pro singulis nandis, aut tres denarios pro una septimana, et a sannateris singulos colligentibus singulis pabelum cum bispio aut Olamine singulis annis tres denarios, et de avibus crancis trezenum pro pulmento et de venatione capita aprorum et quaterrios aliarum ferarum. Locum non

satis accurate, ut videtur, excerptum, non licuit ex autographo emendare.

° **OLANDUS**, Compromissum inter P. abbatem S. Victoris cum conventu, praetextu et occasione differentiarum pannorum alborum Olandorum anno qualibet, in festo S. Michaelis monachis conventibus dicti monasterii pro vestiariis eorumdem, in Stat. S. Viet. Massil. ann. 1406. Ubi restituendum puto, dandorum.

* **OLANS**, [Olenus (?): « Femellarum autem cum magne fuerint et abscise (mamille), inertes sunt et Olantes. » (B. N. Ms. lat. 16089, f. 1078-9)]

OLAX, OLIDUS, et Olacitas, fetulentia, olor, in Gloss. Isidori. [Joh. de Janua: Olax ab Olere, i. Olitus, Qui assidue olet; Puant, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. unde Olaciter, adverb. eodem de Janua.] Utitur Martianus Capella lib. 1: *Hujus gressus incerti, atque Olacis temeti maduribus implicati.*

OLEA, Versus MSS. citati in Glossa ad Disticha Magistri Cornuti:

Ureus, ureolus, est olla, vel amphora, testa, Olla, vel idra ut vas, vixit dico lagenam, Olla, vel onyphorus, sed et olea, fidelia, vas est, Ollaque jungatur monachis appropriatum.

1. **OLCA**, Gall. *Ousche*, vel *Osche*, in Consuetudine Nivern. cap. 6. art. 1. et in Regesto consuam et feodor. Carnotens. pag. 21. Terra portio arabilis, fossis vel sapisbus undique clausa. Ita passim in veterib. Chartis S. Sulpitii Bituric. S. Sergii Andegav. in Tabulario S. Dionysii de Capella diocesis. Bituric. etc. Gregorius Turon. de Gloria Confess. cap. 69: *Erat autem haud procul a basilica campus tellure fructuosus, tales enim incolae (Camparii) Olca vocant.* Formulæ Pitheri cap. 36: *Concedimus tibi Olca in villa nostra ita quam illa femina quondam tenuit.* Tabular. S. Cyrii Nivern. Ch. 25: *Paginulam terrae, quae vulgo Olca vocatur.* Occurrit pluries in eod. Tabular. [Tabulario S. Vincentii Cenoman. fol. 43. v. *Oleam terrae, ubi seminantur quinque minae frumenti.* Ibid. fol. 51: *Olca de Viridario in qua seminari possunt quatuor sextercia hibernae anno. x.* Adde Perardem in Chartis Burgundicis pag. 159. 161. 162. 45. Historiam fundat. Monasterii S. Nicolai Andeg. pag. 17. 81. Chiffletium in Trenorechio pag. 310. Sammarthanos in Abbat. pag. 706. etc. Vide Auctor. Etymol. in 4272.

° **OLCA**, Martyrologium Eccl. Antisiod. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 700: *Josbertus nemus quoddam et Clquam unam non longe ab Acolaco villa Canonice S. Stephani dedit ad sui memoriam faciendam.*

OCHIA, Regestum Feodorum Campaniae fol. 53: *Guido de Mellegniaco tenet de Domino Campaniae Porchiacum... praeter cimiterium et unam Ochiam vel duas.* [Fundatio Marcelliani prope Avalonem ann. 1229. in Instrum. tom. 4. Gall. Chr. col. 100: *Videlicet mansionem suam, in qua dictus Baretus et ejus uxor manent, et Ochis suis dictae mansioni adjacentibus.* Charta Guillelmi Comitis Nivern. ann. 1165. pro Abbate S. Germani Autisiod. et Buehardo Domino de Segneley: *Salvamentum habet D. Bucardus in Ochis illis in quibus focus est: quae si hospite et foco vacuata fuerint, medietatem salvamenti in eo anno tantummodo habebit, quo seminibus factis culta fuerint. Omnes Ochias hospite et foco vacuas carruca S. Germani libere excolit, et tunc de illis salvamentum non habebit. Si iterum hospites ibi missus fuerint, salvamentum similiter habebit. Salvamentum est mifa avenae in Ochis et duo denarii et*

unus panis iernagii. Recognitiones Burgi S. Andeoli MSS.: *Medietatem Ochis, ad olivetum confrontatur cum vinea et rivo.*]

OLCHA, apud Mabillon. in Vita B. Bernonis Abb. saec. 5. Benedict. pag. 76. Tabularium Vindocinense Ch. 240: *Dedit de terra sua quantum duo boves consuetis sationibus arare possunt, et duas alias portiones terrae, quas rusticos Olchas appellare consueverunt, unum vivarium, et 12. combros in flumine Ledi, atque 20. fisisinas in eodem flumine, quae ponuntur ad anguillas capiendas. Et num. 28: *In vineis cultis et incultis, in terris et Olchis.* Ita etiam in Tabul. Prioratus de Domina in Delphinatu pag. 5. et alibi.*

OLCHIA et **OSCHIA**, promiscue in Tabulario Prioratus Neronis villa. [*Olchia quae est inter clausum et flumen,* in Charta ann. 1111. ex Archivo B. M. de Charitate ad Legerim. Charta ann. 1095. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 227: *Sex hospites in clauso Olchiarum, ex quibus unum retinuit filio suo. Olchia cum omnibus consuetudinibus et redditibus suis,* in Diplomate Bartholomaei Decani Paris. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 223.]

OSCHIA, in Tabulario Autisiodorensi et Neronisvilla, passim.

° **OSCHA**, in Tabulario Monasterii S. Vincentii Cenomanensis fol. 68. verso.

OSCA, in Charta ann. 1082. apud Sammarthanos in Abbat. pag. 5. 397. Charta Hugonis Archiep. Senonensis ann. 1154. in Tabul. Abb. Ferrariensis: *Scilicet apud Mansum Oscam unam, quam tenet Giraudus... ad Longam quercum Oscam aliam, quae de feodo Martini, etc.* [Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 42: *Dedit etiam Richardus ecclesiae de Arableio similiter duo jugera... in Osca viridarii, retinens sibi tria prima jugera.* Et fol. 68: *Et circa eandem ecclesiam tres Oscas terrae, ubi seminantur duo modii frumenti.*]

° **OSKA**, Enumeratio feodi Girardi de Ham Militis ann. 1233. ex Tabul. Corbeiensis: *Hericus Coursauc de Oska sua in Natali Domini unum caponem et unum denarium solvit... Joh. Rambaux et Martinus Rousnaux debent in Natali Domini pro una Oska extra villam unum caponem et tres den... Petrus filius Caille de una Oska in Natali duos capones et duos denarios.*

° **Oca**, Tabularium S. Vincentii Cenoman. fol. 5: *Dedit Deo monachisque ibi degentibus duas Ocas terrae juxta villam S. Lenogisili.*

OCHA, in Testamento Herberti Comititis Viromand. ann. 1059. apud Joan. Carpentarium in Hist. Cameracensi pag. 7. in Charta Herberti Viceromititis Thoarcentis ann. 1099. apud Sammarthanos, et in alia apud Garlandum lib. de Franco alodio pag. 296. Tabular. Absiense: *Postea vero alias comptures Ochias emerunt fratres Absie a rupturariis, etc.*

Hochia, Charta ann. 1246. in Chartul. Campan. Bibliothec. Reg. fol. 529: *Tantummodo tenebunt avenam, quam Hugelinus d'Otricot armiger habebat in Hochis Barri super Secanam.*

° Hortus quoque vel pomarium ita pariter clausum, nostris alias *Oche* vel *Osche*. Lit. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 135: *Item une Osche, assise en la ville de Marcolles.* Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 123. ch. 102: *Un mantel, qui avoit esté mis dessus une perché joignant des fenestres de la Cham-*

bre. fust cheu à terre en un ort, autrement dit Oche, audessous desdites fenestres. Vide supra *Oechia* et infra *Orta*.

OLCHIA. Censum vel præstationis species. Charta libertatum oppidi *des Ais*, in Biturigib. *Census autem meos, et venditiones, et Olchiam meam mihi retineo, sicut solitus sum.*

Valentur efficta ea vocabula ex Latino *Ocare*, *ὀχεύω*, in Gloss. Gr. Lat. *gichas* confringere: ita ut *Olea*, *Oechia*, *Ochia*, fuerit ager *Oecatus*, seu ruptus, proscissus, *terre à labour*, ex quo pro modico agri forte tanto, quantum per unum diem occari poterat usurpata vox deinceps fuerit. Vide *Oylata*, et *Paxtina*.

OLCA. in Glossis antiquis MSS. *Gemma barbarici nominis, ex fulvo et nigro, viridique et candido est.* Vide *Olea*.

OLCARIUS. Statuta Verceil. fol. 212. *Qui etiam promittat de non exercendo unquam per seipsum manualiter officia barbariorum, pellipariorum, fornariarum, molinariarum, crivellorum, Oleariorum, bechariorum, piscatorum, etc.* An figuris, quasi *Olcarius*, r in l mutato, ut alibi saepe, ab Italico *Orca*, Vas testaceum.

OLCHIA. [Mensura agraria, Gall. *ouche*.] Fulcrus de Bello Prateo (Beaupreau) invadavit quondam monachis sancti Sergii Bello Prateo communibus duas *Olchias*. (Arch. de Maine-et-Loire, II cart. de S. Serge, 308. an. 1075.)

OLDA. *Instinctio, diverticulum.* Joan. de Janua. Glossa antiqua MSS. habent. *Districtio sive diverticulum.*

OLDA. Liber Angeli Poehle in ad Innocentium VIII. PP. ann. 1539. apud Fontanum ad eadem Antiq. Hort. pag. 486. *Domus Rex longe ditius se habuit et meliores, ut dicunt, Oldas, id est pecuniarum tributa, imposuit oppidis Austrie, quae restant bello occupanda, quam alias cum Catholica Majestate egerit.*

OLDERMANNI. olim dicti in urbe Groningana, qui negotiantiam disciplinam, et juri nautico tuendo, et dirimendis inde natis controversiis praefecti erant. Vide *Ubbonem Emmium* in *Groninge*, pag. 165.

OLDUNGEBONDER. Andreas Suenonis lib. 4. legum Scandinav. cap. 8. *Phoenici sunt Auoderm de prudentioribus totius provinciae, quos Oldungebinder a tale nominat idioma, ut ipsi terminos demonstrant.*

OLEA. *Pondus est, retinet tres scrupulos Papias.*

OLEA. Papias: *Olea gemma, barbarum est: ex fulvo et nigro, viridique et candido constat.* Nescio an de hac *Olea* intelligendus sit Anastasius in Leone IV. PP. pag. 188. *Et super illud Ciborium fecit Oleas, quae pendent in circuitu altaris habentes tabulas quatuor exauratas, necnon et gammadias numero quatuor.* Ibidem pag. 196. *Obtulit tres Oleas maiores, admirabilis pulchritudinis, sericeo tectis, coloreque depictas, quae videlicet festis diebus in circuitu altaris majoris dependere solent.* Certe cum solidum quid fuerint *Oleas*, quae in circuitu Ciborii dependere, haud absolum videtur existimare fuisse grandiores gemmas, aut quid simile in gemma grandioris orbiculata figuram, atque adeo ex murrhina materia, quod non modo suadet vox murrhina, sed et colores *Oleas*, quibus murrham constituere scribit Papius lib. 37. cap. 2. nam quod sericeo tectis *oleas* di-

cuntur Anastasio, error est forte librarii, ita ut legendum sit sericeo tectis.

OLEA. perperam pro *Olea*. Chartul. S. Hugon. Gratianop. episc. ad ann. 1108. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. *Gaufredus habet... veragum juxta herbaciam, et super villam unam Oleam, quae est conjuncta terrae Girberti Beltonis.*

OLEAGO. *ὀλεός*, in Glossis Cyrilli, sordes olei, quae in balneis atque palaestra ab hominum oleo unctorum cute deradebantur. Strigmenta.

OLEAMENTUM. Ros odorifera. Canonizatio B. Aloyzii, tom. 4. Junii pag. 1133. *Odores, Oleamenta et flores abhorrebat.* Pro eo quod ex oleo factum est, utitur Scribonius Largus Composit. 222.

OLEARE. Vide infra *Olerare*.

OLEARIUM. *ὀλεαριον*, in Gloss. Graec. Lat. est etiam ibidem *ὀλεαριον*.

OLEASTRUM. *ὀλεαριον* Vulg. et Meursius legunt, *Oleastrum*. Castigat. in utramque Glossar.

OLEATOR. Qui oleum vendit et qui molendinum olearium curat, nostris alias *Oleuar*. Charta ann. 1386. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 75. col. 2. *Item Andreæ Oleatori unam.* Alia ann. 1322. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 413. *Arona vendit... Jehan l'Oleuar... un cours d'eau... pour faire et édifier... un moulin à moudre oliette.* Ubi titulus chartae: *Adventio facta Johanni Oleatori... certi cursus aquae in villa Peronne, pro certo molendino ibidem construendo* Lib. romiss. ann. 1389. in Reg. 136. ch. 221. *Sept sextiers de navette, trois mencaule d'Oliette, etc.* Vide mox *Olearius*.

OLEATRIX. Quae vendit oleum. Miracula B. Stanislai Canonici Regul. tom. 1. Maii pag. 790. *Veronica Oleatrix de Casmiria... peroptime sanata est.*

OLEATUM. Cibus oleo conditus. Regula Mellicensis in Chronico ejusdem Monasterii pag. 412. col. 2. *In Quadragesima in omnibus jejuniis Ecclesiae necnon in Adventu Domini et feris sextis per anni circuitum utimur Oleatis jejuniatis.*

OLEATUS. Sacra seu Extrema unctione unctus. Miracula MSS. Urbani V. PP. *Oleatus et signatus pro mortuo... Fuit communicatus et Oleatus.* Translatio S. Augustini Cantuar. tom. 6. Maii pag. 428. *Christiana fide confessus, Oleatus et communicatus, jam loquelam posuerat, jam transire parabat.* Alias *Oleatus* idem est quod oleo imbutus, ut Num. 11. 3. *Faciens ex eo (man seu manna) Tortulus saporis quasi panis Oleati. Pul es non Oleata,* apud Caesum Aurel. lib. 2. Acut. cap. 37. [Vide supra *Inoleare*.]

OLEMOTITANI DENARI. f. pro *Oleatani* vel *Oltani*, Antiqui. Charta Ecclesiae Nemaus. ann. 1023. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 227. *Donent per unoquoque manso ad Canonicos S. Mariae in illorum almonia solidos x. denarios obtinens Oltimones Olemotitanos.*

OLEPORA. *Fromage*, in veteri Glossar. Lat. Gall. MS. ex Biblioth. Thuan. num. 525.

OLERARE. Plantare olera, vel oleribus uti. *Deolerare, exolerare, valde deolerare, vel oleri auferre.* Jo. de Janua. [Papias] *Holerare, olera colturare... olus oleris, unde Olerare.* Perperam in Gloss. MS. S. Andreæ Andoan. *Oleare, Plantare* Acta SS. Julii tom. 4. pag. 119. de S. Helerio: *Hortulum construxerat, atque propriis manibus Oleraverat.*

OLERATOR, vel HOLERATOR ab *holus*, at non semel scribitur apud Antiquos, Qui vendit olera. Gloss. Lat. Graec. *Holerator, ὀλεαριος*.

OLERIUS. [De Cygne. DIEF.] **OLERIUS, OLIERIUS,** ut supra *Oleator*. Charta ann. 1407. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 337. *Johannes del Long Olierius... Jacobus de Podio baxiator, Helias Chic Olerius (Habitatores de Montesquivo).*

OLERONIANA LEX. Vide in *Lex.*

OLESCERE. Gloss. Gr. Lat. MS. *Ἀύξωμαι, Olesco, glisco, cresco.* *Ἀύξωμαι, Cresco, Olesco.* Virgil. *Modis Inolescere miris.* [Agnellus in Sergio Episc. Ravenn. apud Murator. tom. 2. pag. 172. *Non possumus per tanta discurre, quia Olescit; (i. e. in immensum crescit, nimis longum est,) tamen compendii proferimus causa.* Lucretius lib. 2. vers. 1128.]

Donicum Olescendi summum tollere cacamae.

OLETANUS. Antiquus Acta SS. Agrilis tom. 3. pag. 6. de S. Sotere PP. *Quaque per Oletana tempora defecta vetustate maruerat.* Melius infra *Oletanus*.

OLETARE. Oletio, inquinare. Lex apud Frontinum de Aqueduct. lib. 2. *Ne quis aquam Oletato dolo malo, ubi publice salit. Si quis Oletarit, se-tertium x. m. multa esto.* Eadem leguntur in vet. Inscript. apud Reinesium Class. 7. n. 2.

OLETUM. *La puça, e logo da spandere aqua.* Glossar. Lat. Ital. MS.

OLEUM. Triplex consecratur et benedicitur separatim et divisim feria quinta Majoris Hebdomadae, scilicet *Oleum pro infirmis, Oleum ad chrisma, et Oleum ad Catechumenos unguendo*, ut est in Ordine Romano, et apud Honorium Augustod. lib. 3. cap. 80. 81. 82. [Vide Glossar. med. Graec. col. 369. sqq.]

OLEI INFIRMORUM, seu pro infirmis et energumenis Exorcismus et Benedictio habetur in Ordine Romano. Vide praeterea Durandum lib. 6. cap. 74. num. 3. et seqq.

OLEI CATECHUMENORUM, seu quo ungebantur Catechumeni, Exorcismus describitur pariter in Ordine Romano. Dicitur etiam *Oleum istud Sanctum.* Vide Honorium Augustod. lib. 3. cap. 81. Gesta Innocentii III. PP. pag. 60. et Durandum lib. 6. cap. 74. n. 21. et seqq.

OLEUM EXORCIZATUM, vel Chrisma, seu Chrismale oleum. Hujus Exorcismus periphae exstat in Ordine Romano. Vide praeterea Canones Romanor. ad Gallos cap. 8. Capitula Theodori Episc. Cantuar. cap. 30. edit. Acherianæ, et ejusdem Penitentiali cap. 3.

OLEUM BENEDICTUM, Quod a Pontificibus aut viris sanctitate conspicuis benedicebatur, et quo fideles ad depellendos morbos, aut demones ab energumenis fugandos utebantur. S. Hieron. in Vita S. Hilarionis. *Concurrerant Episcopi, Presbyteri, Clericorum et Monachorum greges... sed et potentes viri, ut benedictum ab eo panem, vel Oleum acciperent.* Infra: *Benedictio itaque Oleo universi agricolae atque pastores tangentes vulnera, certam salutem resumebant.* Et paulo post: *Cujus generum et filiam de morte liberavit unctione Olei.* Tertullianus ad Scapulam: *Proculum Christianum, qui eum aliquando per Oleum curaverat, requisivit, etc.* Sulpitius Severus Dial. 8. cap. 3. *Non praetermittendum videtur Avitiani Comitiss uxorem*

missae Martino Oleum quod ad diversas morborum causas necessarium, sicut est consuetudo, benediceret. Paulinus lib. 6. de Vita S. Martini:

Nec sane alterius minor adspiratio facti est,
Cujus una memorum medicis infuso succi,
Et sanctis benedictio facti Oivi,
Et quosdam pietatis opem medicina poposci,
Disparibus causis per gratia sanctificavit.
Namque ut arpe selecto praecato corde fidelis,
Vas Oleo optatum servando ea ducta salutis.
Vel iustis offerre viris, vel condere sanctis
Religione loca, quibus est operatio praesens,
Martyrii amantissimos prodit virtute patronos, etc.

OLEUM S. ANDREAE, S. KATHARINAE. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1368. ex Bibl. reg.; Item unum sanctuarium de Oleo S. Andree... Una reliquia de Oleo S. Katharine. Oils d'olive, in Lit. remiss. ann. 1448. ex Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 300. Oils d'olive, in Pedag. Ferron. ex Chartul. 21. Corb. fol. 341.

OLEUM PETROLEUM. Vide infra Petroleum.

Porro saepe legitur varios morbos curatos fuisse a sanctis viris adhibito oleo benedicto, aut facta desuper oratione, apud eundem Severum lib. de Vita S. Martini cap. 15. Dial. 3. cap. 2. Rufinum lib. 2. Histor. Eccl. cap. 4. Cyprianum et Messianum in Vita S. Cessarii Arelat. pag. edit. Baralli. 299. 263. Jonam in Vita S. Eustasii Abbatis Laxoviensis num. 6. Jonam Fontanelense Monachum in Vita S. Vulfranni Archiep. Senonensis n. 7. Gregorium Turon. de Vita Patrum cap. 9. 14. 15. et lib. 6. Histor. cap. 6. Fortunatum in Vita S. Paterni cap. 8. 11. Thiofridum Epternacensem Abbat. lib. 3. cap. 6. in Vita Sanctorum Tilonis Monachi n. 19. Theodori Syceotae n. 67. Lucas Junioris n. 62. Paterni Episcopi Abrincensis n. 11. 14. Nicetii Episc. Lugdun. n. 4. Parduli Confess. Licinii Episcopi Ardejav. Samsonis Confess. cap. 7. Baormiri Confess. MS. Romani Presbyteri MS. Magnobodi Episcopi Andegav. cap. 14. 16. 22. 23. 24. 42. 44. 46. Sulpicii Episcopi Bituric. S. Melonii Episc. Ursinensi cap. 6. Thuribii Episc. Cenoman. num. 12. Siffredi, etc. Praeterea apud Graecos aliquot scriptores, Sozomenum lib. 6. cap. 29. Palladium in Hist. Lausiac cap. 13. 20. 43. 58. Eustathium in Vita Eutychii P. CP. n. 47. 58. 60. in Martyrio S. Bacchi Junioris pag. 67. 68. in Graecorum Mensis 8. Decemb. in S. Patapio, in Vita S. Nili Junioris pag. 100. 101. etc. Vide Allatum de Opinai. Graecor. n. 4. 5. 6.

OLEUM S. CATHARINAE, de quo Boethius in descriptione Scotiae pag. 6.

OLEUM SANCTAE CRUCIS, quo a Leonatio Exconsule Gregorio M. missum, ut ipsemet Gregorius testatur lib. 7. ind. 1. Epist. 35. Scribit Beda de Locis SS. cap. 20: De nocte ligni sancti liquorem odoriferum Oleo similem profudit, cuius et aliam medicam particula contingeret, omnem aegritudinem sanabat. Haussit ab Adamniano lib. 3. de Terra sancta cap. 8. (Vide Cyrillum Scythopolit. in Vita S. Sabbae.) [90 et Glossar. med. Graecit. col. 879.]

OLEUM LARDINUM, in fragmento Historico de Concilio Aquigranensi, pro pinguedine, seu Gase: Et quis oleum olivarum non habent Franci, veluerunt Episcopi ut (Canonici) Oleo lardino utantur. Perperam editum lardice.

OLFACITAS. Gloss. Longobard. 8. Germani Paris.: Gastrimordia, gula, vel Olfacitas.

OLFACTORIUM, Vas unguentarium me-

hebra, in quo odorem gestantur. Jo. de Janua, ex Glossis antiquis MSS. [Tisdorus lib. 19. Orig. cap. 81. habet Olfactorium, ut et vet. Interpres Isaia 3. 20.]

OLFANS, Olfaciens. Jacobus Cardinalis in Vita S. Petri Celestini Papae:

Incliant ostrom et lateris surgere cogunt
Olfantes castali, etc.

* OLGARIUM. [Olivetum. Dief.]

OLIBANUM, Thus, Ital. Olibano. Charta Benedicti PP. ann. 1088. apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 124: Et duo congiaria de oleo, et duas libras de Olibano. Bulla Nicolai IV. PP. de Censib. Eccles. Rom. in Regno Siciliae, Campania et Maritima: Monasterium S. Marci de Fora 4. libras Olibani. [Bern. de Breydenbach Itiner. Hier. pag. 98: Libanus igitur est mons radulensis et summe aromaticitatis; nam ibi herbe odorifere crescunt, ibi etiam arbores thuriferae, quarum gummi electum Olibanum a medicis nuncupatur. Adde Diarium Ital. D. De Montefauron pag. 157.]

* OLIBANUS. [« Vidi etiam quendam medicum sigillantem cum sigillo illo Olibanum tanquam ceram. » (B. N. Ms. Lat. 10273 pag. 107.)]

* OLIBARIUS, pro Olivarius, Gall. Olivier, Olea. Bulla Benedicti VIII. PP. ann. 1017. Marc. Hisp. col. 1008: Cum ipso bosco et cum ipso Olivario, cum terminis et adjacentiis aerum.

* OLIBETUM, pro Olivetum, Charta vi. aut vii. saec. apud Crescemb. in Hist. S. Maris in Cosmed. lib. 2. cap. 7.

* OLICIUM, Horreum, locus in quo grana reconduntur. Charta Bels reg. Hungar. ann. 1256. inter Probat. tom. 1. Annal. Premonst. col. 669: Decimas, tam in magnis quam in minutis, quas nos contingebant, et ad nostra Olicia portabantur, eadem ecclesie in perpetuum conferimus.

OLICIUS. Testamentum Riculfi Episcopi Helenensis ann. 915: Capas duas, ... totias Olicias duas, una cum argento, etc.

* OLIERIUS. Vide supra Olerius.

OLIFERALE, seu OLIFERALE, quemadmodum ceriferale, Vas in quo continetur oleum ad lucernas. Vita S. Draustii Episc. Suess. n. 16: Ut accepit Oliferale, quod alio nomine vocatur Cicerdelum.

* OLIGARCHIA, ὀλιγαρχία, Paucorum dominatus. Engelhusius in Chronico apud Leibnizium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 1181: Consulatus ibidem parum ante fuerunt a vulgo decollati, Oligarchia in democratiam variata.

* OLIMENTUM, Gdor. Acta SS. Mail tom. 7. pag. 892. de S. Humilitate: Olimentum pretiosorum florum qui veniunt de paradiso.

* OLIOSUS, Olearius. Charta ann. 1830. ex Tabul. S. Vict. Massil.: Item de oleo sex libras cum duobus barratis Oliosae.

* OLIPERILO. Arest. pariam. Paris. ann. 1819. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 1: Item septem solidos Caturconese censuales, quinta pars fructuum et alia dominationes in vineis, mediis, quintalibus, quas sunt Oliperilones, etc. Præstationis species videtur, voce forte corrupta enuntiata.

OLITANUS, Antiquus, vetus, ex voce olim. Gloss. Gr. Lat.: Ἀγύατος, Antiquus, Olitanus, pristinus, vetustus. Anastasius in Vita PP. pag. 112. 116. 117. 119. 122. Per Olitana tempora. Pag. 116: Exemplo Olitano.... Olitanas ager qui mercuerant trabeo, et alibi non semel. Hadrianus PP. Epist. 1: Sicut Olitana constat traditio. Codex Carolin. Epist. 95: Olitanus,

vetus, Olitana regula. Adde Epist. 80. 85. Capit. Caroli Cal. tit. 80. cap. 1. et Epistolae Francicas ad Josephum Scalgerum num. 79.

OLITARIUS, in eodem Codice Carolino Epistola 71. Oltaria traditio. Nisi legendum sit, proclivi mendo, Oltiana.

* OLIVAE DIES, Dominica olivarum seu palmarum. Acta SS. Julii tom. 8. pag. 285: Infensissimus Imperator ipso solemnibus die Olicas non imitando Servatorem nostrum, qui Hierosolymis, dum cantaretur, Benedictus qui venit in nomine Domini, gloriosus receptus fuit, eversam a se civitatem inter infinitas execrationes deseruit. Vide Dominica in Palmis.

* OLIVARIUM, Oltari, in Glossis Lat. Graec. Sangermanensibus MSS. Olivetum.

* OLIVARIUS, Oliva, Gall. Olivier. Charta ann. 1168. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 608: Concedo Deo et B. Maris et tibi et Mathfrado abbati de Bonnacumba... xx. cartillos olei singulis annis in meos Olivarios, quos habeo in parvimento Poscheriarum. Alia ann. 1210. ex Bibl. Reg. cot. 17: Accipimus ad nostram partem... omnes Olivarios, qui sunt in termino de Villari.

* OLIVASTELLUM, Olivetum, ut opinor. Vide locum in Bismna.

* OLIVASTER. [D'Olivier. « Postea ex lignis Olivastri ignem accendas. » (B. N. Ms. Lat. 10273. p. 246.)]

OLIVATIO, Oltatio, in Gloss. Graec. Lat.

* OLIVATUS, Olivis consitus. Charta ann. 1388. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. pag. 763: Omne terrenum, tam laboratum quam vineatum, Olivatum et boscatum, etc.

* OLIVATRETUM, Olivetum, in Charta Massiliensi anni 1539.

* OLIVEDA, OLIVETA, Olivetum. Charta ann. 1820. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 490: Item tres Olivetae in loco vocato Creusche, quarum una confrontatur cum... Oliveta Armandi Armandi, alia confrontatur cum Oliveta Johanne Guirard. Alia ann. 1862. in Reg. 93. ch. 241: Item super quadam Oliveta... unam megeriam olei. Inventar. ann. 1377. in Reg. 122. ch. 54: Item unam Olivetam, sitam in territorio dicti loci (Giniaci).

* OLIVEYRETUM, Eadem notione, in Chartar. notarii Daubagne. Vide Olivastretum.

OLIVITOR, Qui olivas curat, ut vinitor, vineas, apud Sidon. lib. 2. Epist. 9. [Apuleius lib. 2. Floridorum: Ager... facundior olivato, nec vinitori, nec Olivatori scalpitur.]

1. OLLA, Imbrex, tegula. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandr. n. 62: Stabat autem Ecclesia B. Donatiani edificata in rotundum et altum, connecta scilicet opere, Ollis et lateribus cacuminata. Rursum: Et tale opus conflaverant ex Ollis et lateribus, quod elementum igneum exurere non potuissent.

2. OLLA, Genus vasis vel mensurae, distinctum ab olla vulgari. Charta Archidiaconi Suesion. ann. 1216: Recognoverunt se vendidisse ecclesie B. Medardi Suesion. decem et septem sextarios vintigii; scilicet undecim Ollas et dimidium vini supra vineam... et quatuor Ollas supra vineam, etc. Privilegium Leduini Abb. S. Vedasti Atrebat. ann. 1306. e Chartulario V. ejusdem Monasterii pag. 243: Et semel in anno 1. mancoldus salis, unde debemus Comiti duas modios salis per annum. Triginta mancoldos de manu nostra accipit, et pro duobus habet reddi-

tum Ollarum. *Olla lagena*, *Olla poteller argentea*, in Testamento ann. 1386 apud Madux Formul. Anglic. pag. 427. *Olla argentea deaurata*, *Olla argentea alba*, seu non deaurata, in Charta ann. 1440. ibid. pag. 432. *Olla poteller argenti*, ibid. pag. 432.

Occit. *Oulo* est Vas duabus ansis instructum. Leude min. Carcass. Mss.: *Item de saumata Ollarum, j. den. Olla*, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1441 ex Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 42: *Le suppliant d'efforça de prendre une grant Olla ou pot pour frapper, etc. Oule* eadem notione. in Vit. SS. Mss. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 47. r. col. 1: *Une femme avoit trois plaines Oules d'or, et por ce que li or n'aparust, els à la bouche des Oules mist des cendres*. Ibid. fol. 198. col. 1: *Une Oule d'or de grant charge*. *Le calice il apeloit Oule*. *Olla*, pro *Marmite*, in Instr. ann. 1548. ex meis schedis. Pellitui generis, *Oulle* appellatur in Coustum. Paris. ex Reg. sign. Noster Cam. Comput. fol. 86. r.: *Item fourreures à Oulles et d'escurres de saison, deux deniers la piece*.

OLLATA VINI. Charta ann. 1317. ex Archivo Castri Blein.: *Dominus Harveus de Leonia de Monasterio B. M. de Danulus quatuor Ollatas vini Vasconici ad mensuram de Landeguanec, ad usum octo Canonicorum, singulis diebus festis Natalis domini, Pasche, Ascensionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. et Omnium Sanctorum*.

Perperam pro Oblata vini. Vide supra in Oblata.

OLLEGUS. Statuta Placentie fol. 53. v.: *Quicumque puerit et mescerit Ollegos in vino, condemnatur in xxv. lib. Plac. pro qualibet vice: et qui collegit: ipso Ollegos, condemnatur pro quolibet vice in centum solidis: et qui habuerit ipso Ollegos in domo condemnatur in x. lib.*

OLLITUS. Ollitus, fedus. S. Wilhelmi Consti. Hirsaug. lib. 1. cap. 97: *Scutellas colligunt eas solas, in quibus fabas oleragas administrata sunt, propter quas etiam unus jugiter remanet in coquina, qui ita recens Ollitas abluat... ne si comestorum reliquis induruerint, major fiat abluendi difficultas*.

OLLUS, f. Taurus, Belg. *Olla*. Chron. Florentii Episcopi apud Eccardum de Orig. Domus Saxon. col. 59: *Centum et octoginta pullos et 30. schock porcorum, et unumquodque schock 8. ova, et 36. Ollas, et 16. talenta argenti*.

OLOAGIOGRAPHIA, Sacra Scriptura, ab *olac*, totus, *ayoc*, sanctus, et *ypaay*, scriptura: Epistola Ermenrici Levitis ad Rudolphum magistrum in Actis SS. Benedict. sæc. 8. part. 2. pag. 490: *Quatenus... firmior ex doctrina tua fiam, et quandoque gubernante in campum Oloagio-graphie volare ac quiescere queam*.

OLOATA. Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 663. art. 16: *Ipsis autem consulibus solis et in solis dum pertinet, et volumus pertinere provisionem et custodiam ordinandi provisiones et custodes... in questionibus seu controversiis edificiorum antiquorum et novorum, carreriarum, tabularum, Oloatarum, etc. Sed legendum prorsus, Oloatarum*.

OLOBERUS, Vestis totaliter deaurata, in vet. Vocabulario utriusque Juris. Vide *Holoverus* et mox *Oloforus*.
OLOCRYSTALLINUS, Totus ex crystallo. Helgaudus in Roberto Rege Franc.: *Fecerat unum phylacterium Olocrystallinum in gyro auro puro adornatum*.

OLOFLAMMA. Vide *Auriflamma*.

OLOFORUS. Glossæ MSS.: *Olofora*, vestis purpurea. Papias: *Olofora vestis tota ex purpura*. Ex Isidoro lib. 19. cap. 22. quippe, ut autor est Salmastus in Observat. ad Jus Atticum, pro *Holoporphura*, tota ex purpura, in MS. legitur *Olofora*. Anastasius in Vitis PP. pag. 31: *Pallia Olobera blatea*. Ubi editor monet in aliquot Codd. legi, *Olofora blatea*. Vide *Holoverus*, et eundem Salmastum ad Pollionem pag. 342.

OLOGIA, *Lo vets*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

OLOGRAFUS. Vide *Holografus*.

OLORA, Papias, *Oloserica vestis*. Legendum *Olovera*, vel *Olofera*, ut supra.

In MS. Hituric. sic habetur: *Olor*, cingulum, i. cingulum, in cuius specie cum *Leda Jovis* concubuit. *Olores* Latinum est: nam *Græce cigni* dicuntur *cicones*. *Olor* dicitur etiam. Tum subjungitur, sed a linea, ut novus sit articulus: *Oloserica*, Vestis tota ex serico, etc. In edito, quod vidi, deest *Olor*; sed satis hinc patet *Olor* corrupte dictum pro *Olore* femina, ut ex terminatione licet conjicere.

OLOSERICUS, Totus sericus, non semel *Olosericus*, apud Anastasium in Benedicto II. Pl. foen. 3. Muratorii pag. 146. col. 1. in Notis. Vide *Holosericus*.

OLOVERUS, Purpureus. Vide *Holoverus*.

OLOVITREUS, Totus vitreus. Vide *Holovitreus*.

OLPHATUS, Olfactus. Ital. *Olfato*. Gabr. Barel. serm. in fer. 3. post Pascha: *Terio manifestavit (suam resurrectionem) per Olphatum, per hoc quod dicit Johannes: Insufflavit, etc.*

OLQUA, Modus agri. Vide in *Olea* 1.

OLRERA, Prov. *Emicadaira*, *olearium*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

OLTHING, pro *Nithing*. Vide in *Nidering*.

OLTRÉGIA. Compositio ann. 1258. e Tabulario S. Richarii: *Fundus vero territorii... cum censibus, reigie, vendis, Olregiis, furnis aorum, cum exitu et introitu, cum placitis et duellis, et aliis et tota fundi justitia integraliter dictis Adolati et Conventui remanebit*. Ex similibus Chartis, ubi vendis fere adjunguntur laudes vel laudemia, conjicere est, *Olregia* nihil aliud esse quam laudes, quas vassallus vel tenens domino exsolvit pro licentia feudum alienandi vel tenementum, bancque vocem *Olregia* fictam esse a Gallico *Octroy*, Concessio. Vide *Laudes* in *Laudare* 4. et infra *Otozyare*.

Vel *Oltragium*. Vide infra *Ottroium* et *Outrenium*.

OLYMPIAS, pro *Indictione*. Exstat in Tabular. Cesinianensi Charta cujusdam Adalardi, data in mense Febr. 11. die ipsius mensis, anno Domini Incarnationis 960. anno autem Lotharii Regis Francigenæ quarto, secundo Olympiadis. Quæ tamen adscripta anni nota coherent cum anno 4. Lotharii et 2. indict. quæ cadit in ann. 959. qui erat. 5. regni Lotharii: siquidem Ludovicus pater obiit 15. Oct. ann. 954. proinde in apographo istius Tabul. pro DCCCCLX. scribendum DCCCCLII.

An *Olympias* hic significet indictionem, addubitare me cogit Charta Ethelredi Regis Angliæ, in qua per *Olympiades*, seu quadriennia, more Græcorum numerat annos regni sui: *Concessions, inquit, signo sanctæ Crucis subscriptæ in Olympiade 4. regni mei*. Hic fuit annus 16. regni ejus ut conjicit Spelmanus, Christi 994. Eadem ratione

lubens interpretarer *Olympiaden* Chartæ Adelardi, ubi recte coherent omnia, si legeretur, anno Lotharii tertio secunda Olympiadis. Tertius enim annus secundæ Olympiadis regni Lotharii respondet septimo ejusdem, seu anno 960. annum incipiendo a Kalendis Martii vel Paschate, more antiquo. Eo probabilior videtur hæc emendatio, quæ facilius fuit IIII. vel IV. pro IIII. legere. *Secunda Olympiadis* pro secundo vel Olympiadis nihil est.

Consule novum Tract. de re diplom. tom. 4. pag. 708.

OMA, pro *Ama*, Dolum vinarium majus. Gloss. Cms. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab *Honheim* pag. 671. col. 1: *Quinque emer seu modii faciunt Omam*. Vide supra *Ama* 3.

OMAGLIS, pro *Homagiis*, in Charta ann. 1335. ex Cod. diplomat. Polon. tom. 1. pag. 7. col. 1. Vide in *Hominium*.

OMAGIARE, Homagia exigere, qualia dominis præstant vassalli. Joannes Longinus in Vita B. Kingæ Virg. tom. 5. Julii pag. 713: *Cum autem milites montis præfati agentes præsentia, variis spoliis, exactionibus, datis, collectis ac tributis villas monasterii afficerent; non secus in colonos earum quam hostes, Omagiando illos et gravando tallis, grassarentur*. Vide *Hominium*.

OMAGIUM, *La intrada del monasterio* hoc in *fructu*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

OMAGO, Homagium. Juravit et Omaginem fecit, supra in *Menagium* post *Hominium*.

OMASUS. Ordericus Vitalis lib. 12. pag. 852: *Radulfus autem Rufus pacificus tenoris fuit Omasus, qui præfatus Militis erat sororius. Joannes Janua: Omasus i. tripa, vel ventriculus qui continet *alios* viscera, quia in ipso rerum eventus *alios* picebant. Horatius in Epist. patinæ *alios* habant Omasi. Item alius: Noctitur per nasum mulier que vendit Omasum.* Occurrit etiam in Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 839. Vide Forcellin. Videat lector, an ex his aliquid expiscari possit ad mentem Orderici.

OMECEDIUM, pro *Homicidium*, in Diplomate Adelphonst Regis Hispan. ann. 1094. apud Marten. tom. 1. Collect. Ampliss. col. 548.

OMELIÆ, pro *Homilia*, de quibus suo loco, Gall. *Hermelies*. *Omelis* S. Gregorii PP. super *Freschielem*, in Actis fundationis Monasterii Murensis, apud Eccardum de Orig. familiæ Habsburgo-Austriacæ col. 217.

OMELIARIUS, ut *Homiliarius*, Liber continens *homilias*. Chartular. Virzonense fol. VII: *Isidorus Præbiter ad ecclesiam Virzonensis ministerium... missalem unum, lectionarium unum, librum Genesim unum, Omeliarium unum, etc.* Occurrit rursus in Inventario librorum S. Martini Pontisar. ann. 1241 et infra in *Vitasparum*.

OMELIARIS, pro *Homiliaris*, Liber continens *homilias*. *Passionalis*, *Omeliaris*, *missales*, etc. Inter MSS. tom. 11. Gall. Christ. col. 219. Vide *Omelis*.

OMELLUS, f. pro *Ormelus*, Ulmus novellus, Gall. *Ormeau*. Comput. fabr. S. Petri Insul. Ms. ann. 1867: *Datum pro 44. Omellis plantatis in pratello processionis et in atrio, alt. sol. 10. den.* Vide infra *Ormaria*.

* OMELUS. [Camel. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 86. XV. s.)]

OMEN, an ab *Omelus*, Locus ulmis conatus, ulmarium? Charta ann. 1218.

ex Chartul. B. M. de Josaphat: *Hernaudus de Bosco miles Guarino fratri suo et heredibus suis vendidit... valles et omnes larricos ex utraque parte, et Omen ex veteri calcata.*

• **OMENSTRUM**, Mappa, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7841.

• **OMICIDIA**, pro Homicida. Gualt. Hemingford. de Gestis Eduard. I. reg. Angl. ad ann. 1222. pag. 13: *In parlamento de Solopesbire, quod tenuit rex post festum S. Michaelis, tanquam seductor et proditor, furque et Omicidia, tractatus est (Leulini frater) et suspensus.*

• **OMINADA**, Tumor, tuber, nostris alias *Ominade*. Lit. remiss. ann. 1467. in Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 183: *Icelui garson es plainy d'une jaris, et dit on que par eschivissement, mauvaistie et malice dudit garson ou autrement, lui vint une Ominade ou bossa en l'ayne, grosse comme le poing.*

• **OMINISCRUM**, Obsequium, servitium, quo quis homo alterius est. Testam. Guill. monet. ann. 1218. ex Cod. reg. 6555: *Denique affranquisco et penitus liberum ab omni servitute facio ad quinque annos post finem meum, videlicet Petrum de Molino baptizatum meum; ita quod completis predictis quinque annis a die mortis mee ex tunc semper in perpetuum sit omnino liber ab omni servitute et Ominisco infantum meorum.*

• **OMNISCERE**, Obmutescere. *Ommutescet susurro*, apud Radulphum in Praefat. Gestorum Tancredi tom. 3. Anecd. col. 112. Sed videtur legendum *Ommutescet*.

• **OMNEDICIBILIS**, Quantus dici potest. *Omnedicibilis Spiritus sancti gratia inflammatus*, in Diplomate ann. 1094. inter Instrum. tom. 3. Gall. Christ. col. 59.

• **OMNES** interdum positum pro *Hominibus*, probat Baluzius in Notis ad Capitularia tom. 2. col. 1076.

• **OMNICOLENDUS**, Omnino seu valde colendus. Versus in honore Paschalis II. Pape, apud Marten. tom. 2. Itin. pag. 244:

Magnificendus et Omnicolendus ubique timendus,
Justitiae fides qui Patri continet sedem.

• **OMNICREANS**, Qui creat omnia, in Actis SS. Julii tom. 1. pag. 334. et apud Mabillon. tom. 4. Analect. pag. 631.

• **OMNICREATOR**, Creator omnium, in Vita S. Raynerii tom. 3. Junii pag. 449.

• **OMNIFARIUS**, παντοιος, in Glossis Lat. Graec. Omnigenus. *Omnifaria laude digni Confessoris S. Martini*, in Epistola Richardi Abb. S. Medardi Suesion. ann. circiter 1010. tom. 1. Anecd. Marten. col. 125.

• **OMNIMEDENS**, Qui omnibus medetur morbis. *Omnimedens Dominus*, apud S. Paulinum in Fragmentis Natalis XI. de S. Felice pag. 169.

• **OMNIMODIS**, pro Omnino, omnibus modis vel modis omnibus, ut est in leg. 14. Cod. de Offic. Rect. Provinc. (1.40.) Glossae Isonis: *Usquequaque, Omnimodis*. Anastasius in Hist. Eccles. θεολογία, apud Theophanem, *Omnimodis* reddit. Utuntur Lex 7. Cod. Th. de Honorariis codicill. (6.22.) [Apuleius, Lucretius,] Cassianus, Gregorius Tur. Hincmarus, et alii passim. Sic *hujusmodis* Gloss. Graeco Lat.: Τούτοιςτρόπος, *hujusmodis*.

• **OMNIMODITER**, Latine notione, in Epistola B. Archiep. Tol. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 388.

• **OMNIMODATIM**, Virgil. Gramm.

pag. 97: *Hoc ergo nobis Omnimodatim cantizandum est.*

• **OMNIMORBIA**, Isidorus lib. 17. cap. 9: *Polypodium, Herba... a Latinis dicitur Omnimorbia, quod multis morbis subveniat.*

• **OMNIPAVUS**, Qui pavet omnia. *Pantaphobus*, i. e. *Omnipavus*, Caesio Aurel. lib. 3. Acut. cap. 12.

• **OMNIPLENUS**, Refertus, Gall. Tout plein. Ad summum usque repletus. Epistola R. Comitis Legercestris ad Alexandrum III. PP. ann. 1169. in Probat. Hist. Comitatus Ebroic. pag. 4: *Sanctitatis vestrae litteras Omniplenas paternae suavitatis affectione recipere meruit.*

• **OMNIPOLLENS**, Omnipotens. *Omnipollens Deus*, apud Prudentium in Apotheosis praefatione.

• **OMNIPOTENTATUS**, Adrianus PP. in Codice Carolino, in Epist. ad Irenem et Constantium filium: *Barbaras nationes sub suis prosternens concubavit pedibus, Omnipotentatum illarum regnans, et suo subiciens regno adunavit.*

• **OMNIPOTENTER**, Omnimoda ac summa potestate. Charta Cathedri Regis Cantuar. apud Madox Formu. Anglic. pag. 174: *In nomine Altithroni, qui solus regat ac gubernat omnia Omnipotenter in aevum.*

• **OMNIPRESENS**, OMNIPRESENTIA, Omni loco praesens vel praesentia, Theologis Scholast.

• **OMNISATOR**, Sator seu auctor omnium bonorum vel malorum. In pravam partem accipit (fitigus apud Leibnizium tom. 3. Scriptur. Brunsvic. pag. 605).

• **OMNISCIUS**, OMNISCIENTIA, apud Theologos Scholasticos.

• **OMO**, pro *Homo*, ut *Oe pro Hoc*, in Judicio ann. 821. col. 56. Probat. tom. 1. novae Hist. Occitanae.

• **OMOLOGIA**, Vide *Omologagia*.

• **OMOLOGARE**, Publice confirmare, ratum habere. Charta ann. 1196. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 369: *Debent Abbati restituere libere, hoc addito a partibus dixerunt, Omologo. Capitulum generale MS. S. Victoris Massil. Acta, publicata et Omologata fuerunt haec in Capitulo dicti Monasterii die quinta Madis. Vide Homologare.*

• **OMOPHAGIA**, ομοφάγία, Crudorum voratio, esus crudorum carnum. Arnobius lib. 5: *Bacchanalia etiam praerogantissimum, quibus nomen Omophagis Graecum est, in quibus furere mentito, sequestrata corporis sanitate circumplectis vos angulibus, atque ut vos plenos Dei nomine ac majestate doceatis, caprorum reclamantium viscera cruentatibus oribus dissipatis. Hinc emendandus Joh. de Janua, qui habet Omofagia, Una vel similitis comestio; perperam ducta voce ab ομοφάγος, Eundem de Janua incaute secutus Glossator Lat. Gall. Sangerman. Omofagia reddit, Une ou semblant comestion.*

• **OMOPHORUM**, OMOPHORUM, ὀμοφόρον, ὀμοφόρον, Ornamentum non Archiepiscopis modo, sed et omnibus Episcopis Graecis peculiare: longa scilicet fascia collum, primo involvens, deinde a collo per medium dorsum et pectus longe infra genua descendentis, crucibus intexta, ut in Glossario mediae Graecit. definit Cangius, ibi omnino consulendus, ut et infra in voce *Palitium*.

• **ONA**, Doli vinarii species, apud Trevirenses. Magnam Chron. Belgic. ann.

1015. ex Chron. Trevir.: *Captato deinde consilio opportuno 80. Onas comparat, in quibus singulis singulos milites electos, loricator et galeatos, ensibusque praecinctos collocat, et insuper linteis opertos fuit, quibus vectes ad portandum eos intulerunt, componit: deinde 80. viros nihilominus electos, et plebeia veste amictos, ensibusque eorum in Onis reconditis gestatores constituit, etc. Mox: Dic, ait, Iocumino tuo me vinum magne dilectionis gratia olim promissum deferre... Adulbertus, jussit viros intromitti: quibus ingressis, et Onas coram Adelberto in terram simul ponentibus, portitores vero, sicut erant adocti, uno momento pariter omnia Onarum velamina dejiciunt, gladios diripiunt, insidiae de Onis exiliunt, gladios stringunt, etc.*

• **ONAGER**, Machina bellica jaciendis lapidibus. Radulphus de gestis Fridrici I. Imp. apud Murator. tom. 6. col. 1183: *Et in quodam ligno sedebant, ut lapidibus, qui jaciebantur ab Onagris, qui erant in Crema, obruerentur, aut eorum timore vel amore castellum redderetur. Rursus occurrit col. 1181. Sed et apud Vegetium lib. 4. cap. 2: Onager autem dirigit lapides, sed pro nervorum crassitudine et magnitudine sazarum pondera jaculatur. Onagros a scorpionibus ibidem distinguit Vegetius, sed Ammianus ambos confundit fuisseque describit lib. 23. Ad quod observat Carolus de Aquino, nihil facilius potuisse contingere, quam ut Ammiani tempore eandem habuerint appellationem scorpio et onager, quae vero Vegetiano, aut certe antiquiore, distinguebantur machine. Idem in aliis usvenisse organis oppugratoriis, observat alias non serael.*

• **ONATIZARE**, Hymnus MS. in S. Ildertum Episcopum Meldensem:

Ildertum collaudemus, orgis
Onatizemus, iuracula enarramus,
Haec Clerici jubilemus, etc.

• **ONCIA**, vox Italica, *Once*, Gall. *Unce*, in Annal. Mediol. apud Murator. tom. 16. col. 807.

• Vocis Gallicae *Once* not o, incognita mihi licet ejus origine, hanc obscura est ex Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 38: *Comme le suppliant, Estienne Clement et autres amenoient contramont la riviere du Rosne un batel, ledit Estienne se mist au lieu nomme au pays Once, ou le suppliant avoit toujours tire en ce voyage, lequel pour oster ledit Estienne de ladite Once et place, coppa la corde a laquelle ledit Estienne estoit accouplé et tiroit, dont il chei a terre sur un tronc d'arbre, etc. An. habita ratione divisionis uncie, locus, ordine duodecimus? *Oncenotte*, Vasis genus videtur, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 131. *Le suppliant a prins et emble de certaines personnes un cheval avec unes bouges neves charges d'armeres, d'une arbaleste et d'une Oncenotte.**

• **ONCUNNE**, ex Saxon. Oncunnân, Notatus, accusatus. Leges Alredi Regis MSS. cap. 29: *Si quis alium godthorpes Oncunna, et compellare velit, quod ei aliquid ipsorum non complevit, periret, hoc in 4. Evangelii fiat.*

• **ONDERE**, Verbum, ut videtur, flectum ab Anglico *Under*, seu Belgico *Onder*, Sub, subter, at non satis certa mihi notione. Charta Henrici Regis Angliae pro Normannis ann. 1155. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. 14: *Si aliquis tenens de nobis feodum laicum moriatur, et Vicecomes vel alius Bailivus*

noster Ondat literas nostras patentes de submonitione nostra de debito quod defunctus debuit nobis, liceat Vicacomi et baillivo nostro achachiare et abbreviare cartula defuncti inventa in laico feodo ad valentiam illius debiti per visum legatum hominum.

• Verbum dictum a laudato Brussel; et, quod mirum est, sine ulla abbreviationis nota scriptum erat *Ostendat*, in Reg. S. Justi fol. 35. r. unde Chartam exscripsisse testatur ipsemet D. Brussel.

• **ONERAGIUM**, Vectigal, quod pro facultate onerandi vina allo exportanda pensatur. Arest. parlam. Paris. ann. 1372. ex Tabul. S. Joan. Laudun. : *Emolumentum barragii et Oneragii hujusmodi in qualibet villarum predictarum singulis annis vendiderant et vendebant. Barragia et Oneragia vinorum anno quolibet vendita vel ad firmam tradita, etc.*

• **ONERARE MERCATURAS**, Tributa his imponere. Arest. parlam. Paris. ann. 1331. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 411. : *Cum liceat unicuique pro sua defensione, sine alicujus lesione bona sua et mercaturas juxta suum libitum Onerare.*

• **ONERARIUS**, Onerosus, Gall. *Onereux*. Vita S. Audom. tom. 3. Sept. pag. 415. col. 1. : *Quorum omnium cumulus si volumini inderetur, lectori Onerarius (magis) quam necessarius censeretur. Vide Onustus in Onus 2.*

• **ONERATA**, Onus, Gall. *Charge*. Charta ann. 1317. in Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 39. v. : *Quingentas Oneratas agnellorum, qualibet Onerata ponderante ad pondus Trecentis viginti quinque pectas, etc.*

• **ONERATIC**, Gall. *Charge, commission, ordre*, Mandatum; provincia Charta Edwardi III. Regis Angl. apud Rymer. tom. 5. pag. 407. : *Ipsos cum Johanna filia nostra carissima ad partes Vasconie, juxta Oneraticem sibi per nos datam, ordinavimus proficisci.*

• **ONERATOR**, Qui onerat, onus imponit, apud Lambertum Ardensem tom. 8. Ludewigi pag. 640.

• **ONERATORIUS**, Onerosus, quo quis praegravatur. Homil. de S. Remaie tom. 1. Sept. pag. 726. col. 2. : *Cura fuisse tectus armis Saulis, cognovit oneratum quempiam non posse vincere, atque rejecta Oneratoria tela expeditur proceat et victi.*

• **ONERIFER**, Qui fert onus, bajulus, Gall. *Crocheteur, porte-faix*. Non semel occurrit vox *Onerifer*, in Charta ann. 1199. pro *Confratria Oneriferorum*, seu Bajulorum Massil. e Regesto 73. Peiresciano vol. 2. *Asinus animal simplex atque Oneriferum*, apud Gerolum in Expositione in Psalmum 64. tom. 5. Miscell. Baluz. pag. 85. *Onerifera navis*, in Vita S. Genovefae, tom. 1. Jan. pag. 141.

• **ONEUS**, Supercilium montis. Vita S. Wunibaldi cap. 3. : *Et protinus passivantes super Alpium Oneos, usque dum Condones ambo militum intraverunt termines. Ita editiones omnes. Ejusdem Itinerar. [et Vita S. Willibaldi Episc.] num. 18. *Ibi erumpbat fons qui erat sterilis in Oneo montis.**

• **ONGULUS**, [Gall. piece d'une baliste. Proteroco baliste et Ongulo. (Tom. 22. p. 424. Arch. histor. de la Gironde.)]

• **ONHUS**, Cæpe, Gall. *Oignon*. Transactio inter Abbatem et Monachos Crasensens ann. 1351. ex libro viridi fol. 53. : *Gaulis, spinargia, porri, cæpe seu Onhos, cucurbitas, lactucas, etc.*

• **ONICA**, pro *Onycha*. Vide in hac voce.

• **ONICHINUM**, Genus natali, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. *Onichinum, uno metallo*, in alio Lat. Ital. MS.

• **ONICLEUS**, pro *Onychus*, Onychinus laps. Vide in *Camaeus*.

• **ONIO**, a Gallico *Oignon*, Cæpe. Chartularium Gemneticeense : *Monachi habebant tollonium omnium olerum, porrorum, alliorum ut Onionum, omniumque herbarum. Perperam unionum in Neustria Pia pag. 320. [Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 35. v. : *Debent... unam comestionem... de pane, vino, carnibus bovinis et porcinis, cum caulibus et cinapi, cum gallinis asatis, cum Onionibus seu cæpe.*]*

• Aliud sonat vox Gallica *Oniot*, Linthei nimirum, ut videtur, genus, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 97. : *Les supplians prendrent deux sextiers seigle, quatre lincoel: et deux Oniot.* An a Gallico *Cani*, quod pro *Uni* simplex, inornatus, dixerunt : ut in Stat. ann. 1378. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 365.

• **ONOMA**, nomen, ex Græco ὄνομα. Baldricus lib. 1. Chronici Camerac. cap. 88. :

Onoma dactylis actoris quæritur ipsius si numeris.

Utitur *Duo* in præfat. ad Acta Norman. Ingulphus pag. 885. Matthæus Westmonast. ann. 1212. et alii.

• **ONOROSCOPIA**, [Plais, id est plis, poisson (Gloss. MS. Turon. XII. s. Bibl. Schol. Chart. 1369. p. 328.)]

• **ONREDELEKER**, vox Belgica. Irrationabilis, ferinus, illicitus, inhonestus. Chartul. Fland. 2. ex Cam. Comput. Insul. : *Item rappel de Anne Westlants bannie par le roy de Bruges à trois ans, pour cause de Onredeliker wandelinghe.*

• **ONSELLUS**, Vide supra *Ocellus*.

• **ONUS**, Species mensuræ vinarie : *Decem vel quindecim Onera in potationibus*, apud Marten. in Onomastico ad calcem tom. 5. Anecd.

• **ONUS**, Tributum, præstatio. Charta ann. 1077. apud Stephanotium tom. 1. Antiq. MSS. Vascon. pag. 785. : *Dono etiam præfatæ B. Martini basilicæ et monachis Malleacensibus... Onus annonæ et vini, carnis quoque et universorum meorum apud Burdigalam, secundum jus reddituum ex integro decimam et Palatii capellam et sylvam totam, etc.*

• **ONUS SENTENTIE**, in Jure Hungario, est gravamen et liberatio mulctæ. Sambucus et Molnarus.

• **ONERA SOLIDORUM**, Usuræ. Leges Luitprandi apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 55. col. 2. : *Ut ei major indemnitas propter Onera solidorum non accescat.*

• **ONESCULUM**, *Parvum onus*, Johanni de Janua. *Petite charge*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS.

• **ONUSTARE**, pro *Onerare*. [Joh. de Janua. *Onustare, Sarcinare; Charger*. in Glossis Lat. Gall. Sangerman.] Junilius Episcopus Agr. in Genesis : *In vere enim solent herbe virentes apparere in terra, et ligna pons Onustari.* [Occurrit rursus in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 29.] Ita *Onustatus*, pro *Onustus*, usurpavit Petrus Cluniacensis lib. 1. Epist. 24. [et vetus Interpres Judith 15. 7.]

• **ONUSTES**, Qui oneri est, onerosus. Saxo Grammaticus lib. 7. extremo : *Quoniam enim ob senectam severitatemque civibus etiam Onustus existeret, etc.* Vide Stephanium ad hunc locum, ubi hac notione vocem *Onustus* usurpari apud

Valerium Maximum lib. 9. cap. 2. in scriptis codd. observat.

• **ONUSTARIA LOCA**, Ubi scilicet cursus aut naves onerantur sale, vino, etc. Charta ann. 1035. apud Meichelbec. tom. 1. Hist. Frising. pag. 219. : *Cum terris cultis et incultis, sartaginibus ac locis sartaginum, ac locis Onustariis Witevensin, censalibus, etc.*

• **ONYCHA**, vel potius *Onyx*, a Græco ὄνυξ. Dioscoridi. Unguis odoratus, Exod. 30. 34. : *Sume tibi aromata, stactem et Onycha, galbanum boni odoris, etc.* Quidam legunt *Onycham*, alii *Onychen*; sed melius *Onycha*, ab ὄνυξ. Joh. de Janua : *Onica, Herba aromatica secundum Papiam; vel sicut dicitur in Historiis: Onica, Ostreola parva suave redolens magnitudine humani unguis. Hinc Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : Onica, Herbes aromatiques, vel ostreola parvula suave redolens.*

• **OPEDERE**, *Contraire, quasi pedem contra ponere*, apud Papiam.

• **OPELLANDA**, *OPPELLANDA*, Pallii vel tunice species, Gall. *Houpelanda*. Annal. Med. ol. apud Murator. tom. 16. col. 809. : *Opelanda una paupercii grana, laborata ad capellum unum rosatum circa collum, cum certis foliis, rosæ et botonis super manica sinistra. Capitulum generale MS. S. Victoris Massil. ann. 1378. : Statuimus quod nullus portet vestes inhonestas, scilicet Opellandas vel cocardias fronicas, aut cum colari, cum manicis largis ultra modum, vel cordulatum in capstina nec in manicis. Vide Houpelanda et Opulenda.*

• **OPELLA**, Propola. Vide in *Selda*.

• **OPENTHEFT**, Apertum furtum, vox Saxonica ab *open*, pro *open*, apertum, vel manifestum, et *theft*, furtum. Occurrit in Legib. Kanuti Reg. cap. 90. apud Bromptonum, et cap. 61. apud Lambardum, et in Legibus Henrici I. cap. 12.

• **OPERA**, Opus, Gall. *Ouvre*. Epistola Algeri Monachi Cluniac. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 409. : *Propterea obsecro te, carissime Frater, ut ad culpas abluendas, Operas quas inique egi diversis temporibus, tuis sacris orationibus adjuves.*

• **OPERA**, Reditus ad Ecclesiæ sarta tecta, Gal. *Ouvre, fabrique*. Leges Caroli M. apud Murator. tom. 2. pag. 101. col. 1. : *Præcipimus Comitibus et omnibus fidelibus nostris, ut quicumque de rebus ecclesiasticis habent, pleniter secundum morem regni, nonas et decimas ad ipsas Ecclesias donent, absque ulla diminutione aut dilatione, in quantum melius possunt... et quando necessitas exegerit, detur Opera ad ipsas Ecclesias restaurandas. Privilegium Ermengaudi Comit. Urgell. ann. 1162. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 374. col. 2. : *Dono etiam ad Operam B. Mariæ centum morapetinos.* Charta ann. 1163. ex Archiepiscopo Episcopus Massil. : *Domo autem Operæ, quas R. de Soleris Episcopus abstulerat, retento servitio medietatis de melle, et campum de Carello aut cumcambium valens, Operæ Ecclesiæ reddi mandavimus. Vide Fabrica 4. Operarius et Opus 2.**

• Charta ann. 1231. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincant. part. 3. pag. 152. : *Juraverunt omni anno in festivitate S. Mariæ de medio Augusto reducere et offerre unum cereum de decem libris cereæ ad Operam dictæ ecclesiæ. Ubi forsitan nihil sonat, ut et in similibus locis, nisi ad Opus et usum ecclesiæ.*

• **OPERE**, Idem quod *Manoperæ*, Corva

ta, opera quas patronis exhibent liberti: in Gloss. Græc. Lat.: Τὸν τραπεζίου ἐν τραπεζίου ἐν ἀμφοτέρω τῶν, καὶ τραπεζίου. Charta Alemannica Goldasti cap. 59: *Panes 40. fringinga trimessem valente, unius hominis anno vertente Operas tres.* Charta anni 1196. apud Ughellum tom. 7. pag. 1291: *Debet... 6. manuas liri, et missalica, et Operas quinque, tres ex his in persona, et duas in alia cum bobus.* Adde tom. 1. pag. 828. [Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 599: *Et pro solidis XI. concessit sub castello Postmontem, et alias res sub ipso monte ad quartam reddendam, et de vino mundo medietatem et Operas atque xenia, sicut alii homines hujus monasterii.* Ibid. col. 542: *Et pro solidis XII. concessit in Bacclano res ad quintam reddendum, et ibidem medietatem et aliam petiam ibi ad quartam, et Operam unam et centiam unam.*] Leo Ost. lib. 1. cap. 11: *Servos... libertate donavit... ea scilicet lege, ut singuli eorum 4. per mensem Operas, ubi necesse fuerit, Monasterio impendant.* Adde cap. 21. Cod. Th. tit. Ne opera a conl. exigantur (11, 10.): *Legem Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 6. Longob. lib. 1. tit. 25. § 53. lib. 3. tit. 12. § 1. [Lutpr. 88. (6, 15.) Carol. M. 121.] Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 151. [908.] lib. 7. c. 254. [935.] Theophanem p. 371. etc.*

Stat. Mutin. rubr. 118. pag. 22: *Statutum est quod habentes boves in terra de Panzano, teneantur conferre ad laborerium pontis S. Ambrosii, scilicet unam Operam cum bobus quolibet anno. Ove, eadem significatione, in Libert. villæ de Borbonna ann. 1204. ex Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 306: *De cens qui tenentur las terras, dont il dovent l'Ouve au chastei et costumes, etc.**

Operam inter et Manoperam distinguendum videtur ex Inquis. de Moras ann. 1262. in Regesto Probus fol. 42. Interrog.: *Si debent dominice Operam, manoperam, corvatam et somey? Resp.: Quod non nisi somey, videlicet illi de burgo et de castra, qui habent bestias portantes... attamen illi de foris debebant predicias Operam, manoperam corvatamque antequam domicarent in castra. Opera forte spectat rusticos opifices, qui aliquam exercent artem, ut lignariam, lapidariam, etc. Manopera vero hujusmodi operarios, quos Galli Manoveres appellamus, a quibus minus industrie quam virium exigitur.*

OBRAE, pro Ope, in Tabulario Prioratus Domini in Delphinatu. Vide Manopera.

OPERATIO, eadem notione. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 822: *Recipit in escambium 1. bovatum... per servitium 2. solid. per annum, et Operationem unius diei in hebdomada.* Mox: *Et operationem 8. dierum in Augusto.*

Bulla Joannis VIII. PP. ex Tabul. S. Gauger. Camerac.: *Denique censemus ut nullus regum detineat, abbatum vel aliorum utriusque ordinis vir potestatis... annuus in mensibus vel pratis dominicis Operationes exquirat.*

OPERAM REDDERE. Leges Rotharis apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 39. col. 2. [921.]: *Si quis mancipium alienum sciens fugax nascente domino susceperit, aut annonam dederit, aut ostenderit viam, aut transposuerit, et mancipium ipsum fuga lapsurum in antea fugerit, ipse id perquirat qui eam annonam dederit, aut viam ostendere p. xumpserit, et si id non invenerit, reddat pretium mancipii, similiter et res, quas secum*

portavit. Et si inventum fuerit, reddat ipsum simul et Operas ejus. Hoc est, tantum pecuniam solvat domino, quantum labore suo comparasset mancipium.

OPERAM TERRE. Modus agri jugero minor apud Pictones. Charta Frotladi Abb. S. Severiani in Hist. MS. S. Cypriani Pictav. pag. 105: *Deprecati sunt nos, ut unam aram farinari... una cum una Opera de terra vacante, etc.* Charta Lamberti ibid. pag. 138: *Vendidi quemdam alodam meum... et est plus minus Operas quingus.* Pag. 137: *Sunt autem plus minus inter duo loca jugera VI. et Operas III. de terra arabile, etc.*

Quantum scilicet quis per diem operari potest, nostris etiam Euvre, eodem intellectu. Charta Agnet. comit. Montispenc. ann. 1207. ex Tabul. S. Illid. Clarom.: *Dedi et concessi eidem monasterio... in vineis, quas colit Aimo Garandals, quarum duas sunt in via S. Madalæ et sunt sex Opere, aliam duas in Cambilia, et sunt similiter sex Opere, etc.* Lit. remiss. ann. 1276. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 168: *Il coparent las caps auzes de terre, bien l'Euvre d'un homme ou enotron. Lib. cens. terræ d'Estilly ann. circ. 1480. ex Cod. reg. 9488. fol. 2. r.: Six deniers assis sur une Euvre de pré. Et fol. 5. v.: Huit deniers assis sur une piece de terre contenant une Euvre environ. Denique fol. 16. v.: Trois sous quatre deniers assis sur un lopin d'aunay contenant le quart d'une Euvre. Vide infra Operata. Pro instrumento, quo quis operatur, vulgo Outil, Euvre legitur in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 391.*

1. OPERAGIUM, ex Gall. Ouvrage. Statutum Ludovici Regis Francie datum Parisiis ann. 1225. regni 8. in Regesto Noster Camera Comput. Paris. fol. 99: *Talis est usus monetæ Paris. quod plumbum debet ponderare 16. marcas et dimidium, et de hoc plumbum debent habere operarii 7. sol. pro Operagio inter carbones, etc.* [Literæ Carli V. Fr. Regis ann. 1367. pro Monspelensibus, de forma vestium: *Item quod nulla dictarum mulierum audeat portare... brodaduras, vel ramatgia, vel alia Operagia quæcumque.* Occurrit in Annalibus Mediol. apud Murator. tom. 16. col. 811. 812. etc.]

Duplici sensu accipienda hæc vox primo loco pro Operarii mercede: altero vero generatim significatur Opus quodvis, quo vestes ornari solent. Ouvrée, quidquid arte effectum est, in Pedagog. de Cippi ex Chartul. 21. Corb.: *Uns lanterniers portans Ouvrée nœufus, doit ung denter.*

2. OPERAGIUM, Officina, apotheca, idem quod Operatorium. Charta ann. 1319. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 316: *Item focagium et Operagia valent annuatim sexaginta solidos Turonenses.*

OPERALIS. Vide supra Jus Operale. OPERAMANUS, Manuum opera, ad quam tenentur coloni et inquilini domini villæ. Libert. Villæ-novæ de Coy-nau ann. 1312. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 107. art. 1: *Concedimus quod ipsi sint franchi, liberi et immunes ab omni collecta, taillia, complanta, vinceno, Operamano, opera, corvata, etc.* Vide Manopera.

OPERARE, pro Operari, facere, agere. Concil. Tolet. XVI. inter Hispan. tom. 2. pag. 741: *Quique... contra naturam masculi in masculo hanc turpitudinem Operaverint.* Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Martii pag. 97: *Quod B. Fran-*

ciscus ad inanem gloriam vitandam Operaret.

Euvrer, in Stat. ann. 1367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 105: *En la ville de Caen où l'on Euvre d'enseignei grand foteon de mestier de drapperie, etc. Oevrer, in Bestiar. MS.:*

Den chart qui estrangement Oevre, Car il manges la culture, etc.

OPERARI, Eleemosynam conferre. Tertull. lib. 4. adv. Marcion. cap. 16: *Major est bonitas, qui Operatur in avaritia. S. Cyprianus de Opere et eleemosynis cap. 9: *Si vereris et metuis, ne, si Operari plurimum caperis, patrimonio tuo larga Operatione finito, ad penuriam forte redigaris.* Rursus utitur cap. 11. S. Ambros. lib. 2. Offic. cap. 16: *Quo plus Operari viderit populus, plus diligas.* Adde S. Paulinum Epist. 18. num. 11. et vide Opus 1.*

1. OPERARIA, Opera domino prestanda, Corvata. Tabularium Solemniac.: *Debet ipsum manuum 1. nodium de sigilla... Operariam et asinum et tallata et troiam.* Vide Opera.

2. OPERARIA, Dignitas Operarii: in collegiis canonicorum et monasteriis. Occurrit non semel in Bulla secularisat. eccl. Magal. ann. 1598. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 891. et 893. Vide mox Operarius 1.

OPERARIE, Mulieres quarum erat templa condecorare et alia ad pompam necessaria ministrare. Synodus Valentina ann. 1594. tom. 4. Concl. Hispan. pag. 711. col. 1: *Acceptit hæc Synodus a multis fide dignis, quam magnis sumptibus atque impensis famina in templis Operariae dicte, que ad festum Assumptionis B. M. eliguntur, munus illud sumptum in musicis et sumentis, tum aliis in rebus peragant... Statuit neotericum hoc mulierum munus exterminare ab urbe Valentie templis.*

1. OPERARIUS, Dignitas in Collegiis Canonicorum, et Monasteriis, cui operibus publicis vacare incumbit: vulgo, *Maistre de l'œuvre. Opera Ecclesie, in Charta Isarni Episcopi Tolosani apud Catellum. S. Bonifacius Archiepiscopus Moguntin. Epist. 17: *Stirne in coquina sit: Bernhardus Operarius sit, et edificet domunculas vestras, ubi opus sit.* Statutum pro Ecclesia Cadurcensi, in Hist. Episc. Cadurcens. num. 118: *Ordinamus ut sit Operarius de cetero in Ecclesia Cadurcensi, qui bona operis procurat fideliter, et requirat unde faciat quod hactenus fieri consuevit. Et mox: *Statuimus ut... præbende Archidiaconi... Sacristæ, Cantoris, Operarii, ac Magistri Scholarum sint Sacerdotales.* [Adde Bullam Innocentii VIII. PP. in Continuatione M. Bullarii Rom. pag. 288. col. 1. Chartam ann. 1307. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 133. col. 1. Miracula B. Raymundi Lulli tom. 5. Junii pag. 679. *Rector seu Operarius fabricæ, in Charta ann. 1406. in Continuatione Bullarii Rom. pag. 230. col. 1.] Operarum magister, Browero lib. 2. Antiq. Fuld. cap. 10. dicitur. Magister Operis, in vet. Consuetud. Fioriacensis Monasterii pag. 392. Testamentum Guillelmi filii Sibyllæ D. Montispessulani apud Gariellum pag. 151: *Dimitto Operi Ecclesie Vallis-magne 58. solidos Melgorienses, etc.* Nostris l'Ouvre. Vide tom. 7. Spicilegii Acheriani pag. 268. 374. tom. 9. pag. 141. et tom. 13. pag. 509. 510. Rocchum Pirrum in Archsep. Messan. pag. 387. Molanum lib. 2. de Canon. cap. 24. et Haestenum lib. 9. Mo-***

nast. tract. 3. disq. 1. 2. Vide Decanus operis.

• Latus interdum patebant Operarii munia: si quidem ad ipsum spectabat librorum et ornamentorum provianda, ut colligitur ex Testam. P. archiep. Narbon. ann. 1338. inter. Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 62: De qua ecclesia primo attendentes, quod propter defectum operis et Operarii, multa dispendia et gravamina approbata sustinet, volumus et ordinamus, quod unus de clericis beneficiis ejusdem ecclesie, non tamen canonicis, pro tempore in eadem ecclesia constituitur tra:tu communi et consensu archiepiscopi et capituli ejusdem ecclesie. Et nos in hac ultima voluntate dimittimus operi ejusdem ecclesie quindacim millia solidorum Melgorensium, ex quibus emanant honores, et fructus inde percipiendi vertantur et mittantur in opere et libris et ornamentis ipsius ecclesie, prout magis videbitur necessarium, et in aliis que Operarius debet facere. Idem quoque innuunt Statuta MSS. eccl. S. Laur. Rom. ex quibus insuper id iuribus clericis simul et laicis commissum fuisse discimus: Unus clericus et duo laici anno quolibet eligantur, qui Operarii dictae ecclesie S. Laurentii nuncupentur, et curam totius fabricae ipsius ecclesie habeant... Officium vero ditorum Operariorum tale erit, quod ipsi recipiant omnes pecunias ad fabricam dictae ecclesie pertinentes et expensas reparations dictae ecclesie, tam fabricae quam ornamentis necessarias faciant. Charta Jacobi Adriens. episc. ad calcem eorumd. Stat.: Qui tres, scilicet canonicus et duo laici eligendi, vocentur magistri Operarii seu magistri fabricatores ecclesie S. Laurentii in Damaso. Qui Operarii nihil differre videntur ab his, qui ecclesiarum parochialium facultates administrant, nostris Marguilliers, de quibus in lisd. Stat.: Ordinarunt dicti visitatores, quod anno quolibet in quacumque parochiali ecclesia duo boni viri per alios parochianos eligantur, qui Operarii ecclesie nuncupentur, et una cum rectore curam habeant ecclesie, ita quod si aliqua imminere necessaria in parametis, luminariis s. aliis reparacionibus ecclesie, que commode per rectorem non possint adimpleri, per dictos parochianos perficiantur. Vide Histor. Occit. inter Probat. tom. 2. col. 471. et Bouche in Hist. Provinc. tom. 2. pag. 250.

Habebant etiam Reges nostri suos Operarios. Einhardus lib. 4. de Translatione SS. Martyr. Marcellini et Petri cap. 8: Garwardus Palatii Bibliothecarius, cui tunc temporis etiam Palatinorum Operum ac structurarum a Rege cura commissa erat. Sed et Persarum Reges. Sozomenus lib. 2. cap. 11: Πουδικης δε πάντων ἡπὲ τῶν τοῦ βασιλέως τεχνιτῶν.

• Et certe Euvres, aedificia appellabant. Lit. ann. 1374. tom. 6. Ordinatio. reg. Franc. pag. 25: Nous avons ordonné entre convertir en nos Euvres du bois de Vincienne... Amyot payeur de nos dictes Euvres, etc.

• 2. OPERARIUS, Qui operas domino debet, corvatis praestandis obnoxius. Charta Bald. march. Fland. in Chartul. S. Petri Gand. ch. 3: Operarii, id est, homines de eadem (Villa Harnes) operentur tribus vicibus, id est, tribus abdomadibus per annum, ad castrum Lensis.

OPERATA, Quantum quis per diem operari potest in vinea. Tabularium Albari ripis in diocesi Lingon. ann. 1462: Quendam peciam vineae continentem

unam bonam Operatam vineas vel circa, etc. Tabular. Celsinianense: Haec sunt tres quas colimus, vineas una, quam habet tres Operatas, et est ipse vinea etc. Passim in hoc Tabular. Charta Joannis de Vergelo Senescalli Burgundis ann. 1399. apud Duchesnum: Mansum, domum, et circuitum ipsius... una cum viginti Operatis vineas, Gallice Ouvrées, retro dictum mansum existitibus, etc. [Charta ann. 1350. inter Instrum. tom. 4. Gall. Chr. col. 109: Item 24. Operatas vinearum existitibus in pectis inferius declaratis.] Chartam aliam vide in Panalata.

• Euvre, Ouvrer, et Ouvrée, nostratibus. Charta Odon. ducis Burg. ann. 1332. inter Probat. tom. 2. novis Hist. Burg. pag. 197. col. 1: Donnons... une pièce de vigne, contenant dix vingt Ouvrées. Inquisit. ann. 1361. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 69: Item une vigne contenant cinquante Ouvrées. Charta ann. 1336. in Reg. 99. ch. 286: Item environ l'Euvre de treize ouvriers de vignes ou, finage de Massingen. Alii ann. 1412. in Reg. 167. ch. 4: Une pièce de vigne, contenant l'Euvre de dix ouvriers de vigne. Vide supra Opera 1. et infra Ouvrée.

• OPERATIUM, Dando operam, agendo. Stat. Cadutr. lib. 3. cap. 37: Et qui dicuntur de eo, qui commisit vel commisit fecerit homicidium, vel aliquod aliud delictum, intelligitur de eo, qui opem vel auxilium Operatum dederit ad homicidium vel aliquod aliud delictum committendum. Hinc Operatius, eadem ratione, occurrit in Stat. crimin. Saonae cap. 9. pag. 10.

OPERATIO, Vide Opera et Opus. OPERATIONES TERRENAE, vulgo Ouvres servales, Opera servilla. Synodus Andegav. ann. 1262. tom. 11. Spicil. Acher. pag. 231: Praecipimus in virtute obediatis... omnibus ecclesiasticis personis... ne in diebus Dominicis et aliis solemnibus et festivis... Operationibus terrenis inestant, sed divinis officiis insudantes, etc.

• OPERATOR, Opifex, Gall. Ouvrier. Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 688: In qua (moneta) essent magistri, gardis, et alii officarii et Operatores, etc.

• OPERATORIA, Domus, aedificium. Charta ann. 1498. ex Tabul. Case-Dei: Pontius Combrathe, mercator villa Cas-Dei, confessus est se habere in emphiteosim et perpetuum tenementum... furnum banderium, cum sua Operatoria. Vide supra in Operarius 1.

OPERATORIUM, Officina, apotheca, Nostris Ouvroir. Gloss. Saxon. Ælfrici: Ergasterium, vel Operatorium, weorc-hus, i. e. Operum domus. Iso Magister in Glossis: Ergastron, Operatorium. Tabularium Ecclesie Cadurcensis: In Operatoriis que circa turrim sunt et in furno dedit simili modo 8. solid. de acapamento et 7. den. de censu. Adde Consuetudin. Tolosae, part. 2. rubr. de Locato, Catellum in Comitib. Tolosan. pag. 81. Concilium Mompeliense ann. 1258. cap. 3. etc. [Statuta Massil. lib. 1. cap. 89. § 1. Libertates Bellavillae ann. 1233. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 184. Consuetudines Auscicorum ann. 1301. MSS. art. 78. Chartam ann. 1309. tom. 1. Hist. Dauphin. pag. 97. col. 1. etc. Operatoria drapperiorum, in Statutis Arelat. MSS. art. 54. Operatoria mercatorum, in Enumeratione Jurium Comitum Biterr. in Civitate Albiensi ann. 1252.]

• Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 88: Cum ipsi Jacobus et Johannes... essent in villa d'Aissiet...

in Operatorio suo, vulgariter Astellier vocato, opus suum facientis, etc. Ouvroir, in Charta Car. V. ann. 1369. ex Bibl. reg. Ouvroir, in Stat. ann. 1457. ex Reg. 157. ch. 49.

• OPERATORIUM, Notarii tabularium, Gall. Etude de notaire. Charta ann. 1444. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxxv: Acta fuerunt hinc apud Staliam in Operatorio, in quo scribo ego subscriptus notarius. Tablier ou Ouvroir d'écriture, pro Tabulario forensi, vulgo Greffe, in Lit. remiss. ann. 1454. ex Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 222.

• OPERATRIX, Locus est supra in Operam. Vide ibi.

• OPERATURA, Idem quod Operata. Venditio ann. 1262. ex Chartulario minori San-Benigniano: Item quendam peciam vineas continentem circa tres Operaturas, sitam in loco, ubi dicitur Espolures... Item quendam peciam vineas continentem tres Operaturas in finagio de Sampaigues.

• Charta ann. 1309. in Chartul. Buxer. part. 16: Johannes de Boccio dedit... quendam vineam medietatem... in qua Operaturam vineas quingues continentem.

* [Significat quoque Broderis: « Item alia casula procosa, cujus campus est rubeus et Operatura desuper viridis. » (Invent. Sacristie Clarevallis, an. 1406.) — « Item alia, cujus campus est rubeus et Operatura de avibus aureis. » (Ibid.)]

1. OPERATUS, Elaboratus, Obrado Hispania, Gallis Ouvré. Helgaudus in Roberto Rege: Facit nihilominus sancto Pontifici Martino casulam auro Operatam optime, inter scapulas majestatem vtri Pontificis continentem, Cherubim quoque ac Seraphim colla Dominatoris omnium submittentia. [Operata mappa, Gall. Nappe ouvree, in Statutis Collegii Sagensis ann. 1427. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 692.]

2. OPERATUS, pro Apparatus. Quod vide.

• OPERIUS, pro Operarius, Gall. Ouvrier, mapouvre. Sententia arbitraris ann. 1292. inter Abbatem et Consules de Gimonte: Operii dictae Ecclesie... possint accipere arenam, etc.

• OPEROS, pro Oberos, Curtis ruptura, in Codice Ambros. legi monet Muratorius. Vide Oberos.

• OPEROSITAS, Opus. Vopiscus in Tacito: Vitae diversitate atque Operositate venementer est delectatus. Sandalia mira arte et Operositate confecta, in Actis SS. Junii tom. 1. pag. 106. ubi de S. Symeone Recluso. Pro difficultate seu arduo labore usurpat Quintilianus lib. 8. cap. 8. qua notione Tertullianus Rigaltii de Cultu foem. lib. 2. cap. 7: Ordinandi crinis Operositas. Alii legunt Onerositas.

• OPEROSUS, Operarius. Sugerius in Ludovico VI. pag. 308: Rex Anglia castelli apparatus multa instantia preparat. Operosus sollicitat, etc.

• OPEROSOLATIO, Elusio a persolis dictum, in Glossis Isid. Excerpta: Operculatio a clavis operculis dictum. Emendat Grævius: Operculatio, clavis, ad operculis dictum. Gebhardus vero et la Cerda corrigunt: Oppessulatio, clavis, a pessulis dictum. Quam correctionem improbat laudatus Grævius.

• OPERTANEUS, Latens. Papias. [Operanea sacra. Plinio lib. 10. cap. 56. Quae in operto fiebant, non sub dio. Operaneus Dii, apud Martianum Capellam lib. 1.]

1. OPERTORIUM, Tumulus, Tumba, apud Sidon. lib. 3. Epist. 12. et Gregor.

Turon. locis indicatis a Savarone. Mox idem Sidonius quid per *Opertorium* intelligat, hisce verbis aperit: *Resurgat in molem sparsa congeries, quam levigata pagina tegat. Ego vero venerabili Gaudencio reliquis pretium lapidis, operisque mercadum. Deinde in marmore seu lapide inscriptum Epitaphium in-nuit.*

* **OPERTORIUM**. Officina, apotheca. Charta ann. 1166. e Tabulario B. M. de Charitate ad Ligerim: *Guillelmus Comes Niverni dedit... duas domos suas, que in mercato Nivernensi inter tabulas numulariorum et cordubanatorum Oper-toria sua sunt ad agenda commercia. Sed forte legendum Operatorium: quod vide.*

* **OPERTORIUS**. f. Certo operculo tec-tus. Vita S. Guthlaci tom. 2. Apr. pag. 49. col. 2. *Ille ergo partem glutinam sa-lis, a sancto Guthlaco ante consecratam arripens, in aquam Opertoriam levi ra-tura miscebat, etc.* Sed legendum fortas-sis *Apertoriam*, quod oculos aperuerit, vel *Adpersoriam*, aut *Offertoriam* ut suspicatur Mabillonius. Vide ibi notam doct. Editorum.

* **OPERTUM**. Operimentum. S. Pauli-nus de S. Felice Natal. 7. v. 90.

Corporis omne sacrum casto velatur Operto.

* **OPERTURA**. Fossa ramalibus aperta, nostris in re militari *Puits*. Chron. Al-ber. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 59. *Cum in Ardes prior irruisset, et equo ruitis rumpente fragilem Opertu-ram super terra defossam ab hostibus, etc.*

* **OPEX**. [Clavus in axe ante rotam. Cf. *opex*. DIF.]

* **OPHIOMACHUS**. Qui serpentes oppu-gnat. *ὀφιομάχος*. Hesychio, *ὀφιομάχων*, vel *ὀφιομάχων* ἢ ἔχον πτερά. Suidas habet, *ὀφιομάχος*, ἢ ἔχον πτερά ἢ ἔχον πτερά. *Ophiomachus*, Similia *Migali*, *Hau-vigrimula*, apud Pezium in Miscell. Theodisc. tom. 1. Anecd. part. 1. col. 412. Hujus animantis fit mentio Levit. 11. 22.

* **OPHISTICUS**, *ὀφιστικός*. Serpentinus, prudens, constat enim serpentem esse prudentie symbolum. Anastasius Bibl. in Nicolao I. pag. 208: *Tertio consecra-tionis ejus die Augusto convalescens, Ophis-tico famine resplendebat.*

* **OPHTHALMIA**, *ὀφθαλμία*, Morbus ocu-lorum. Vita S. Columbæ Abb. tom. 2. Junii pag. 215: *Ophthalmie laborabat valde gravi languore.*

* **OPIARE**. [Corrodere. DIF.]

* **OPIATUS**, Soporifer, ab *Opio*, cui hæc virtus tribuitur, Ital. *Oppiato*. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 9: *Fingat (dux exercitus) aliquem casum habere, propter quem est sibi necesse acci-pere fugam, et dimittat in illo loco calda-rias et ollas cum brodo et carnibus coctis, levis et aris, et panem, vinum, et omnia et alia, que tota ista sunt somniferata aut *Opiata*.*

* **OPICARE**. Vide *Opizare*.

* **OPICIUM**. Frigidus in S. Wilfrido cap. 15:

Incumbent fecal vasto sudore latomi.
Nec minus appropereant, Opiciz emblemata prout
Arcus incultos hyalino claudere valo.

Legendum forte *obrysi*, auri.

* **OPICULARE**. [Dilapidare. DIF.]

* **OPICUS**. Vide *Opicare* et *Carenum*.

* **OPIDUM**. Vide *Oppidum*.

* **OPIFERÆ FUNES**, Isidoro lib. 19. cap. 4: *Que cornibus antennæ dextra sinistraque tenduntur retroverso. Le-*

gendum: *Opiferi funes, qui... retro-versum.*

* **OPIFEX**, Qui fert opem, chirurgus. Vita S. Bernardi Pœnit. tom. 2. Aprilis pag. 636: *Vovique nulli medicorum se deinceps committere, nullum habere Opifi-cem, præter Sanctum illum, quem jam præelegerat.*

* **OPIFICIUM**, Officina, Gall. *Ouvroir*. Synodus Limæ ann. 1582 tom. 4. Con-cil. Hispan. pag. 275: *Nullus clericus... habeat Opificia sub pena amissionis labo-ris et instrumentorum, pannibus et lanæ que in dicto Opificio reperuntur.*

* **OPILAGO**. [Rotunditas que apparet in aquis profundis quasi foramen. DIF.]

* **OPIILARE**, *ὀπιλλῶν*, in Glossis Latino-Græcis Sangermanensibus MSS.

* **OPIILASCERE**. Pilos producere. Gloss. Lat. Gr. Sangerman. et Suppl. Antiq.: *Opilascere, ὀπιλλῶν.*

* **OPIILIO**, Episcopus, pastor vel custos gregis Christi. *Suniaricus Heinensis Opi-lis, Vivens Barchinonensis eximius pas-tor*, inter alios recensentur Antistes, qui adferunt dedicationi Ecclesiæ non-nast. Rivipull. ann. 977. Marcæ H. sp. col. 918.

* **OPINABILIS**, Opinatus, celebris, famo-sus. Alvarus in Vita S. Eulogii Presb. et Mart. n. 3: *Opinabilem et celebritate doctrinæ præconabilem virum*. Utitur Senator lib. 3. Epist. 3. 48. [S. Idephon-sus in Addit. ad libellum S. Isidori de viris illustribus.] [90. et Ekkehard. IV. in Casibus S. Galli apud Pertz. Script. tom. 2. pag. 88. lin. 20. et pag. 123. lin. 24. ubi interpretatur *Jucundus*.]

* **OPINABILITER**, Celebriter et cum fama. Charta Lothar. reg. ann. 984. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 655: *Non minimo grege ibi Opinabiliter redolente monachorum, etc.* Vide *Opina-bilis*.

* **OPINAMEN**, *Opinamentum*. Apuleio de Deo Socratis, *Opinio, opinatio. Ut firmiter Opinamen fuit*, in Chron. Scythia tom. 3. Anecd. Marten. col. 22.

* **OPINANTER**, Inopinate. Concil. Late-ranense sub Martino I. PP. Act. 2: *Suggerimus... novitatis commentum ad nos usque Opinanter fuisse delatum.*

* **OPINANTIA**, Gloss. Græc. Lat. MS.: *Opis, Putatio, Opinantia, Opinio*. Edi-tum habet *Opinatio*.

* **OPINATORES**, Exactores annonæ mili-taris. Gloss. Gr. Lat.: *ὀπινωτῆς; ἀνωγῆ; ἀπικητής, Opinator*. Gloss. Lat. MS. Regium: *Opinatores, estimatores, arbitratores*. [Gloss. Isid. et allæ apud Turnebum lib. 28. cap. 6. pro *Arbitratores* habent arte militares, perperam ut puto.] Occurrunt in Codice Th. lege 26. 34. de Erogat. Milit. annon. (7. 4.) l. 1. de Execotione (7. 10.) l. 186. de Decur. (12. 1.) leg. 16. de Exact. (11. 7.) Vide Jacobum Gotfr. ad leges 26. et 34. de Erogat. milit. ann.

* **OPINATUS**, Probus, bonæ famæ, cele-bris. Jo. de Janua: *Opinatus, opinione præceptus*. Gloss. Gr. Lat.: *ἰσοπέδικος; Opinatus, expectatus. ἰσοπέδικος; Opi-nato, Δεδοκασμένους, Opinatio*. Gloss. MS. Regium: *Nominatissimus, Opinatus, Papias: Opinatusissimus, nominatissimus, frequentissimus. Philosophi Opinati*, apud Julium Firmicum lib. 3. cap. 3. *Vetus Gloss.: Militaris Opinatus, id est, vetus miles*. Vita S. Boniti Episc. Claromont. n. 10. *Pergit ad quandam Opinatusissimum Dei famulum*. Vita S. Deicoli cap. 1: *Opinatusissima munitio*. Cap. 8: *Præstigia-trix Opinatusissima*. Vita S. Eusebiæ Virg.: *Et quia erat Opinatusissima divitis a-*

prosapia. Gregorius, seu ejus interpres Ruffinus in Actis S. Philem M.: *Sicut fuit Opinatusissimus ille Dorotheus, etc.* Adde eundem Ruffinum lib. 8. Hist. cap. 1. etc. et lib. 1. Invect. in Hieron. Jornandem, Senator. lib. 3. Epist. 21. lib. 8. Ep. 33. Ottonem de S. Blasio cap. 32. Wolphardum Presb. lib. 3. de Mirac. S. Walburgis num. 12. Lupum Serva-tum in Vita S. Maximini Episcopi Tre-vir. in Præfat. et cap. 6. Vitam S. Pir-minii cap. 2. Annales Franc. Metenses ann. 692. Vitam S. Bernardi lib. 1. cap. 7. Monach. Einonens. in Vita S. Euse-biæ virg. Helmodum lib. 1. cap. 15. Joan Sarisber. in Metalogico lib. 2. cap. 10. etc. *Διαβότοι λαύρα*, apud Theo-phanem, *laureæ eremi Opinatusissimæ*, in Miscella.

* **OPINAX**, in Gloss. Isid. *Manifestus*. Ugutioni, *Opinax, ab opinione dicitur, i. frequenter opinatus vel manifestus: sic dicimus leccatorem opinacem esse, i. ma-nifestum omnibus.*

* **OPINIO**, Fama, existimatio: *ἰδέω*, in Gloss. Græc. Lat. Anianus ad leg. un. Cod. Th. de His qui veniam petitis, etc. (12. 7.): *Quos morum et honestatis com-mendat Opinio*. Adso Abbas Dervensis in Vita S. Basoli cap. 19: *Cum autem ejus Opinio capisset ire per populos, etc.* Id pluribus probant Salsarius ad Solinum pag. 143. et Altaserra ad lib. 1. Gregorii Mag. Epist. 35. Hinc vassallus dicitur *querere Opinionem facere domino suo*, qui in exercitum cum eo pergit, et in præliis præclare se gerit, in Lege Baj-war. tit. 2. cap. 7. § 1. [Littere ann. 1275. tom. 3. Ordinat. Reg. Franc. pag. 61: *Possint alii (Consules) eligi, qui essent bone Opinionis et vite.*]

* **OPINIO**, Romor, fama, nuntius. Capitu-lare Caroli Mag. ann. 892. cap. 17: *Pervenit ad aures nostras Opinio pernicio-sissima, etc.*

* **OPINIONISTÆ**, Hæretici a perversa mentis opinione sic appellati, quod dice-rent nullum verum Christi Vicarium esse eorum, qui post Petrum fuere, nisi qui paupertatem Christi imitati essent, apud Spondanum ad annum 1467 n. 12.

* **OPINOSUS**, Gloss. Alfrie: *Famosus vel Opinuosus, Hilsful.*

* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Opino-sa, ingentia certamina.*

* **OPIONÆ**, Tessenarii, qui nuntiorum ac speculatorum funguntur munere, in Vocabulario Sussannæ. An vox ficta vel corrupta ab Italico *Spione*, Gall. *Es-pion*, Explorator?

* **OPIPARE**, Joan. de Janua, *est nobilitate, vel renovare, vel recomponere, aut post planctum in convivio gaudere.*

* **OPIRUS**, Matth. Paris ann. 1218: *Tritico deficiente panis eorum Opirus et mu-cidus*. Ita præferre MSS. codices monet Watsius: qui vim vocis ignorare se fatetur. Sed legendum videtur *autopyrus*, (vide *Panis*) vel *Opicus*, id est, ve-lustus.

* *Opicus panis* memoratur apud Bernardum Bonæ-vallensem Abb. de Vita S. Bernardi cap. 1. *Opirus* vero panis, in Vita S. Raynerii, tom. 3 Junii pag. 493: *Panem Opirum et aquam in cibo tuo tantum habere*. Glossæ ad Alexan-drum Iatrosoph.: *Opirus panis, i. panis medie maacius, f. pro marcidus vel mu-cidus: adeo ut Opirus panis idem sit qui marcidus vel mucidus.*

* **OPISIS**. [Flatio gutturis ex nimia pinguedine. DIF.]

* **OPISO**. Speculum Saxonie. lib. 1. art. 61. § 6. [90. 3.]: *Opiso, id est, titubans, si*

in dictis suis ceciderit, sine damno relevare et meliorare sua dicta valebit. [** In Germ. *Stamers*. Balbutiens. Vide *Opizars*.]

† **OPITOGIUM**, pro *Epitogium*, de quo suo loco, Vestis superior, toga. Statuta Eccl. Tutel. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 794: *Sed et tales et ceteri quicumque clerici utentes Opitogio seu tabardo foderato usque tonam, et ita brevi, quod vestis inferior notabiliter videatur, etc.*

† **OPITULARIUM**, Auxilium. Papias. [Johan. de Januz: *Opitulamen, Opitulartia, Opitulatus, Opitulatio, auxilium, sustentatio*; Ayde, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. *Opitulatio* dixerunt Ulpianus leg. 1. Dig. de Minor. viginti. anr. (4, 4.) et Arnobius lib. 4. *Opitulatus* vero Fulgentius lib. 3. Mythol.: *Ejus Opitulatus cuncta germinum adolescit natiuitas*.]

† **OPITULATIM**, **OPITULANTER**, Auxilanter, eidem Johanni de Janua.

† **OPIZARE**, **OPIZUS**, Ugutio: *Ab ops, pis, quod est terra, opizo, as, i. corrodere, diminueri, quia omnia terra corrodit et dimittit: unde epicus, corrodens et diminuens. Inde Juu. Et divina opici rotabant carmina iures. Hinc et opici dicuntur balbutientes, et verbo quodammodo diminuentes. Inde Juv. Nec curanda viris epice castigat amice, Verba solecismum liceat facisse marito. Opicus etiam dicitur quicumque alterius lingue genus corrumpit. [Jo. de Janua et ex eo Glossator Lat. Gall. Sangerman. praeferunt *Opizara*.]*

† **OPULUS**, pro *Populus*, arbor. Charta Casinensis tom. 2. pag. 14. *Clausura curtis praedicti Monasterii de Bricia, quae dicitur Miliarina, de Oplo teclato, inter terra de Leonis, inde per runcoras usque in cornale signato, et erinde in carperio grosso, vel Oplo, per rouere habentes literas Omega usque in fossa, etc.* Infra: *Usque Oplo, qui est teclato, etc.* Arbor *Hoplæ*, dicitur in Charta Mathildis Com. ann. 1046. *Ibid.* pag. 117. [Merator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 352. *Opulus* est Italus *Oppio*, quae arbor ad vites alendas, aequae ac ulmus, aptissima est, uti jamdiu monuero Mattheolus. Menagius et alii: neque *Populus* sed *Opulus* Latinorum dicenda est, de qua, praeter Columellam et Plinium, Varro lib. 1. cap. 8. scribit: *ut Mediolanenses faciunt in arboribus, quas vocant Opulos. Consule praeterea Ind. Matth. Gesner. in Script. rei rust. Vide mox *Oppius*.]*

† **OPORTUNIA**, Graece, Latine *Spasmus*, id est, contractio nervorum. Papias.

† **OPPA**, in Legibus Adelstani de Hundredis cap. 8. Vide *Blanhornum*.

† **OPPALPARE**, Palpare, tangere. Vita S. Ida tom. 2. Sept. pag. 261 col. 2: *Ut per se ipsam aliquoties illi obsequendo, ejus Oppalparet ulcera, et congrua doloribus adhiberet fomenta.*

† **OPPANSUM**, Velum in scena, quod undique panditur, apud Turnebum lib. 28. cap. 6. ex vet. Glossario. Tertull. de Anima cap. 58: *Anima de Oppanso corporis erumpit in apertum et suam lucem. Oppansum velum, eidem Tertulliano Apolog. cap. 16. Cornibus Oppansis, Prudentio Psych. v. 242.*

† **OPPELLANDA**, Vide *Opelanda*.

† **OPPERATUS**, [Vox mendosa.] Vide *Apparatus*.

† **OPPERIRE**, pro *Opperiri*, expectare. Annal. Bertin. ad ann. 875. tom. 7. Collect. Hist. Franc. pag. 118: *Lingonas*

perventi (Carolus) et eos, quos secum in Italia ducere praedestinavit, Opperrit.

† **OPPIATA**, Gall. *Opiat* vel *Opiate*, Medicis *Opiatum*, in Praecepto Johannis Regis Franc. ann. 1352. pro Medicis, tom. 2. Ordinat. pag. 609. et in Statutis Avenion. lib. 1. rub. 21. art. 11.

† **OPPIDUM** atque: *Urbem* unam rem esse probat Valesius in Praefat. ad Notitiam Galliarum pag. xiii. et seq. tametsi quidam urbem magis aliquid oppido esse arbitrantur. Probationibus ibi prolatis unam addo ex Translatione S. Rigomeri Confess. ann. 1014. descripta a Petro Monacho Malleacensi, subaequali, relata saec. 6. Benedict. pag. 133. et seqq. Ibi pag. 135. *Anagavense Opidium* memoratur, quod inter celebres Galliarum Urbes seu civitates alii numerarunt. Vide *Castrum et Civitas*.

† **OPPIDUM**, Suburbium, Aedificia extra urbis murum vel extra arcem sita. Widukind. lib. 1. cap. 9: *Oppugnant Oppidum incenduntque. Capto Oppido et incendio, aciem ordinant ex adverso portae orientalis. Clausi murorum acies vident ordinatas, audacter erumpunt portis, etc.* Idem lib. 3. cap. 45: *Oppido potito et incendio, et omnibus quae foras murum erant capiti vel interfectis.*

† Vocis vim apud veteres Britannos explicat Cesar de Bello Gall. lib. 5. cap. 17: *Oppidum autem Britanni vocant, cum sylvas impeditas, vallo atque fossa munierunt, quo, incursionis hostium vitanda causa, convenire consueverunt*

† **OPFILAGO**, Curcilla, in Glossis Isidori. Vide suo loco *Curcilla*.

† **OPPIARE**, Celare. Vita S. Wimari Abb. sec. 3. Benedict. part. 1. pag. 231: *Sed postquam nequiriti Oppiare totem obedientiam, compulsus nimium patefecit humiliter dicens, etc.* *Oppiare*, Latinis est Occludere, obstruere.

† **OPPIARE**, Alio sensu, apud Greg. Turon. Hist. lib. 10. cap. 8: *Concubinae ejus, instigante, ut quidam asserunt, invidia, maleficio sensum ejus Oppiaverunt. Quod de veneficis, quibus matrimonii usus impeditur, intelligit Ferret. tract. de Abus. lib. 5. cap. 4. num. 6.*

† **OPPITO**, *Sospito*, valde saluto, in Glossis Isid. ubi forte legendum juxta Graevium: *Oppitator, sospito, salvo. Oppido, valde.*

† **OPPIUS**, ut supra *Opulus*. Charta ann. 1297. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 1. pag. 116: *Usque in viam sitam in dicto podio prope quandam arborem seu Oppium Guiducci cujusdam Arrighi per xxv. brachia vel quasi.*

† **OPPONENS**, Gall. *Opposant*, vox forensis. In recessor. adversarius. Stat. Guill. Duprat. episc. Clarom. ann. 1537: *Si aliquis apparat Opponens bannerum proclamationi, curatus aut vicarius Opponenti diem assignet ad comparandum peremptorie, etc.*

† **OPRAWCA**, Polonica vox. Statuta Casimiri ann. 1346 inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 5: *Maleficiozum judex, qui Oprawca dicitur, etc.*

† **OPPONERE**, In pignus dare. Gregorius Mag. lib. 1. Epist. 42: *Suppositorium aliquod argenteum pro uno solido dicitur esse Oppositum, et calix pro sex solidis dicitur esse Oppositus. Ubi Jamecius monet in aliis codd. MSS. legi *Oppositum*, et *appositum*. Sed *Oppositus* est quasi *contra positus*, vice pignoris datus. Vide *Apponere*.*

† **OPPONERE**, In philosophicis vel theologicis disputationibus contra argu-

mentari. Statuta Collegii Thesaur. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 288. col. 1: *Quod in disputationibus faciendis tempore vestro respondebitis et Opponatis in ordine vestro.*

† **OPPORTUNUS**, Idoneus. Liberatus Diaconus cap. 17: *Detrahebant apud Zenonem, et accusabant eum, quasi Opportunus Episcopatus non esset Joannes.*

† **OPPRESSARE**, Opprimere. Vita B. Trelli, tom. 2. Martii pag. 504: *Oppidum Oppressabatur magnis febribus.*

† **OPPRESSIO SIGILLI**, Impressio, in Diplomate ann. 1478. apud Ludewig. tom. 6. pag. 76.

† **OPPRESSIVUS**, Opprimens. Excidium urbis Acconis apud Marten. Amplias. Collect. tom. 5. col. 771: *Se ipso diversis vulnerum generibus et concussionibus Oppressivis dirimebant.*

† **OPPRIMERE**, Reprimere. Littere Geraldii Tornac. Episc. pro Monasterio Elnoniensi ann. 1152. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 432: *Si tumultus vel seditio in villa exarserit, tumultuantes vel seditiosos, si opus est, cum baculo Opprimere poterit.*

† **OPPROBRIARE**, Opprobrire, seu exprobrare. Acta SS. Martyrum Dalmat. tom. 2. Aprilis pag. 8: *Insultant Maurilio, frementes praedolore, et Opprobrantes quod iniquus actum esset.*

† **OPPROBRIOSUS**, Plenus opprobrii. Absurdum clericis est, immo etiam *Opprobriosum*, in Lege 40. § 1. Cod. de Episc. et Cler. (1, 3.)

† **OPSTAGIUM**, pro *Obstadium*, Obsidium, Gall. *Otag*. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 247. col. 2: *Alii ronsini necessarii dicitis domini consulis fuerant manulevati de Opstagiis.*

† **OPSTICARE**, Charta Henrici III. Imp. pro privilegiis Pisanorum ann. 1081. apud Ughellum: *Nec casas apprehendere, nec dissipare, nec sigillare infra civitatem Pisa, neque in burgis, si foras civitatis habuerint tenimentum, nec muros istae civitatis destruere, neque Opsticare, neque istam civitatem igne cremare, nec foderare jubebimus. Legendum puto *Opsticare*, vel *Hostaticare*, id est, fidejussores tollere. Vide *Hostaticus* in *Hostagium* 3.*

† *Optatecare* ibi edidit Muratorius tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 19. Vide supra *Opsticium*.

† **OPTAPULUM**, pro *Octapulum*: quod vide.

† **OPTARI** Canonicus dicebatur, maxime in Ecclesia Upsallensi apud Suecos, in qua vacante Canoniam per decessum alicujus licebat alteri Canonico omnia sua in pinguiorem vacantem succedere. Neque tamen omnes optari poterant Canonice: quae enim optari poterant, *libere* dicebantur: quae vero optari non poterant, *ligatae*. Ita Joannes Schefferus ad Chronic. Archiepiscoporum Upsallensium pag. 215. *Vetus Scheda* apud eundem: *Notandum quod ab istis praebendis videlicet, nunquam est abmissum Optari, et hoc propter colonos, ne coloniae deserterentur, et quia habuerunt patronos, etc.* Pag. 177. *Postea Optari eam* (canoniam) *D. Joannes, etc. deinde D. Sigastus, etc. quo facto Decano, Optavit eam D. Jacobus, etc.* Pag. 162: *Ipsa resignante praebendam praedictam, per Optationem alterius Canonice, sibi successit D. Nicolaus Marci in Praebenda seu Canoniam. Pag. 190: Quo iterum Optante praebendam Tierp, obtinuit eam D. Benedictus Joannis per Optationem. Passim ibi. Ita feudum optare dixit Ericus Upsallensis lib. 5. Hist.*

Suecica pag. 189: *Feudi vero possessio tamdiu duravit in manibus et potestate cuiuslibet sic ementis, donec venisset alius qui eisdem feudum vellet Optare.* Edictum Chlotarii II. Regis in Concilio Parisiensi ann. 615. cap. 3: *Ut nullius vivente Episcopo Adoptare locum ejus presumat.* Cæterum de vocis Optare notionibus apud Latinos, consulendus præ cæteris Petr. Faber lib. 2. Semestr. cap. 22. pag. 338. et lib. 3. cap. 23. pag. 367. et 368.

OPTATIO, Optio, Gall. *Option*. Polet. Matiscon. ann. 1518. fol. 4. r.: *Archidiaconi... post decanum et cantorem... in Optionibus partitionum et cæteris actibus ad honorem præferuntur.*

Vox autem Gallica *Option*, idem quod Inductio, impulsio, in Lit. remiss. ann. 1436. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 43: *La suppliante par l'induction et Option de Jehan de Saint Veronin s'est accoincée de lui.* Optat vero, pro *Souhait*, desir, a Lat. Optatum, aliis Lit. ann. 1454. ex Reg. 184. ch. 471: *Lequel Jehan Raymon pour parvenir à son Optat, assambla trois ou quatre compaignons.*

OPTATUM, Defensio, auxilium, Pa-pis.

OPTICA, Visitatio, seu collectio monasteriorum uni Visitatori subditorum. Acta SS. Aprilis tom. 1. pag. 802. de B. Johanne de Organia: *Vocatur Pulchripodium, estque canobium divæ Virginis matri sacrum; quod licet in catalogo canobiorum, qui Opticæ Servatii de Lairvalz subjunctus est, in circaria Wasconie numeretur.*

OPTIMALE, Idem quod *Catallum melius* vel *Caput melius*. Charta ann. 1327. apud Guden. in Cod. Dipl. tom. 3. pag. 258: *Et unum Optimale, quod vulgariter dicitur ein Besteheudt.* Vide chart. ann. 1318. ejusd. tom. pag. 88. ann. 1277. tom. 2. pag. 200. ann. 1314. in ejusd. Guden. Syllog. pag. 330.

OPTIMATES, Præcipui et Palatini proceribus, maxime apud Gothos, Burgundos, Francos, etc. *Optimates Gothice*, in Epistola Aureliani Imp. apud Vopiscum in Bonoso. Gundebaldus Rex Burgund. in Præfatione ad leges Burgund.: *Coram positus Optimatibus nostris universa pensavimus.* Idem *Optimates* sunt in indice qui subsequitur. *Optimates nobiles*, in ead. lege tit. 2. § 2. et in Addit. 1. tit. 14. § 1: *Optimates, Majores domus, Domestici, Grafones, e.c. in lege Ripuar. tit. 88. Optimates palatii*, in lege Wisigoth. lib. 12. tit. 1. § 3. Placitum Chlodovei III. Reg. Franc. apud Mabillonium tom. 4. SS. Ord. S. Bened. pag. 617: *Cum natus in Dei nomine Lusarca in palatio nostro una cum Apostolicis viris in Christo patribus nostris Sigofrido, Constantino, Episcopo, nec non et illustribus viris Ragnoaldo, Nardabarchto, Ermenfrido, Optimates; Madelulfo, Turnoaldo, Grävonebus, nec non et Benedicto et Charadomo Seniscalcis, seu Marsons Comite Palatii nostro, ad universorum causas audiendum, vel recto iudicio terminandum resederimus, etc.* Similia pene habentur in alia ibidem pag. 619. seu et illustribus viris, Godino, Sigoleno, Optematis, Anglibertho, Comitibus, etc. Epistola Childeberti Regis ad Mauricium Imperatorem: *Illustri viro Sennodio Optimate, etc.* tom. 1. Hist. Franc. pag. 896. Ita ut *Optimates* habiti sint, qui *Illustres, Optimates et Principes*, in Epistola I. Desiderii Episcopi Cadurcensis. Idem præterea Desiderius in Epistola Veri 81. inter Francicas tom. 1. Hist.

Franc. *Optimas* inscribitur. Prostant Eginhardi Epistolæ 45. et 49. inscriptæ *N. glorioso Comiti atque Optimati.* In Monastico Anglicano tom. 3. pag. 121. quidam Goda (sub Edw. Confess.) *Optimatem et Ministerium Regalem* sese inscribit. In alia Charta Regis Anglo-Saxonici ann. 606. subscribit *Tangisilus Regis Optimas*, apud Spelmannum in *Referendarius*. Vide S. Audouen lib. 2. Vita S. Eligii cap. 20. Capitul. 2. ann. 813. cap. 10. Capitul. Caroli M. lib. 1. cap. 132. [90 126.] lib. 5. cap. 5. Marculfum lib. 1. form. 24. Formulas 18. et 21. ex Baluzianis, Aimoini Continuatore lib. 5. cap. 50. Annales Franc. Metenses ann. 692. Casaubonum et Salmasium ad Capitulinum, etc.

OPTIMATES, Vassalli, Barones qui a domino ratione homini nude pendent. Charta Fulconis Comitis Andegav. ann. 1088. in Hist. S. Nicolai Andegav.: *Et illa eam (terram) tenebat de Alberico de Monte Johannis quondam Optimate nostro.* Charta Willelmi Talemondensis domini apud Bestium pag. 422: *Convocans omnes Barones meos, quos de diversis regionibus adduxeram, quosque in honore meo placitaveram, etc. quibus succlamantibus, omnes postmodum filios Optimatum meorum, infantes, pueros, adolentes parvos et adultos congregari feci in presentia patrum, etc.* Ubi *Barones et Optimates* idem sunt, et pro Vassallis majoribus accipiuntur.

OPTIMATES, apud Anastasium et Paulum Diaconum in Hist. Miscella, qui Byzantini Scriptoribus *Optimato*, quorum nomine in Asia Provincia erat ita appellata, quod *Optimatum thema*, seu legio in ea presidio esset. Dicti autem *Optimates*, apud Gothos, præcipui et militibus viris, quos cum Rodogaiso eorum duce devictos in Augustaiem militiam adscivit Stilicho, ut auctor est Olympiodorus apud Photium pag. 179. ex quo deinceps nomen mansit eidem militiæ, quæ postmodum villoribus militibus officio addita est, ut auctor est Constantinus lib. 1. de Them. cap. 5. Istius Thematis meminit Pachymeres lib. 1. cap. 9. Vide Gloss. Rigaltii, Notas Fabroti ad Hist. Eccl. Anastasii pag. 238. [90 et Glossar. med. Græcit. col. 1049.]

OPTIMATUS, Melior factus. Informatio de gestis inter Carolum de Malatestis et Jonannem XXIII. PP. apud Marten. tom. 7. Amplias. Collect. col. 1190: *Adjectique (Bonajutus Pape Missus) quod nihilominus dixerat, per alium immediate ipsum secuturum certiorum Carolum de sua (Pape) Optimata facere voluntate.*

OPTIMI VIRI, Idem qui *Optimates*, Gregorio Turon. lib. 8. Hist. cap. 9.

OPTIMITAS, Summa bonitas. Martianus Capella lib. 4: *Ut bonum dicimus a bonitate, non ita optimum ab Optimitate.*

1. OPTIO, quid apud Latinos significet, notum ex Grammaticis, maxime ex Stevachio ad Vegetii lib. 2. cap. 7. apud quos proprie dicuntur electi milites, *honesti gradus, quasi adoptati in cohortes*, ut ex Varrone docet Nonius. Gloss. Afric.: *Options, gecorene cempa*, i. delecti milites. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 687: *Famosus Optio sio inter verba deficiens hominem exuit.* Ita sub finem ejusdem libri Tancredus *Optionis* nomen tribuit, et lib. 9. *Famosi Options*, pag. 720. Adde lib. 11. pag. 817. lib. 12. pag. 870. lib. 13. pag. 922.

OPTIONES, Militaris annonæ erogato-

res, qui annonas militibus distribu-bant, in Cod. Th. leg. 1. 24. de Erogat. milit. annonæ, (7. 4.) leg. ult. de Jure fisci, (10. 1.) leg. 22. de Divers. offic. (8. 7.) in Nov. 2. Majoriani, et Novella Justiniani 130. etc. Ita etiam Procopius lib. 2. Vandal. cap. 20. et lib. 1. cap. 17. non militaris duntaxat annonæ erogatores, sed et qui domesticorum sumptuum curam gerebant, *Options* dictos innuit: *ὅς ἐστι τῆς ἀπὸ τῆς ἐκείνου δαπάνης. Ὀκτιοὶ τῶν καλοτέρων Πρωτοῦ. Optio legionis*, in Vita MS. S. Theagenis. Vide Cujacium ad leg. 7. Cod. de Exact. tribut. (10. 19.) Aleman-num ad Procopii Hist. Arcanam, Salmasium ad Spartianum, Jacobum Godefred. add. leg. 1. [90 et Glossar. med. Græcit. voce *Optio*, col. 1030.]

Optio, dispensator vel *Præpositus militum*, in vet. Gloss. inter schedas docti viri Schæpfli.

OPTIONES præterea dicuntur Carcerum custodes. Acta SS. Perpetuus et Felicitatis: *Pudens miles Optio præpositus carceris.* Optio carceris, apud S. Ambrosium in Epistolam ad Ephesios cap. 4. S. Eulogius in Epist. ad Alvarum: *Cum me furibundo Optio præsidialis carceribus applicaret.*

2. OPTIO, Jus regium in doliâ vina-ria, quæ Rotomagum advehuntur, cujus appellationis ratio aperta est ex Aresto ann. 1414. 12. Marti in vol. II. arestor. parlami. Paris: *Super acquitamento vinorum ibi affluentium duo modi seu due maneries, quorum seu quarum una consuetudo, et alia mediatio seu moistonna nuntupabantur. Mediatio duo membra continebat, quia in ea modus quidam requitandi vina per argentum seu pecuniam, bassa mediatio appellatus, et alius Optio nuncupatus, observabatur. Optio quoque hujuscemodi locum habebat, quando in uno batello seu una nam xix. doliâ seu peciâ vino plene ejusdem formæ seu essentia aut qualitatis existebant et ad unum solum mercatorem pertinebant. in dicto casu. nos ad causam dictæ Optionis, unam de dictis xix. peciis, quam nos vel officarii nostri malebimus, optatis prius per mercatorem navis, duabus de dictis xix. peciis, habere debebamus.* Hinc *Recevoir à Ops* est Recipere ad nutum et voluntatem, in Charta ann. 1320. ex Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 30: *Recevant en nom et à Ops de nostre sire le roy, etc.* [90 Ad opus regis. Vide Opus 5.]

OPTIVUS, pro *Optatus* vel *Optendus*. Utitur Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episc. Augustensis cap. 15. [imo et Horatius lib. 2. Epist. 2:]

Fit Mimærmis, et Optivo cognomine crescit.

OPTUMESCERE, Capitulare Caroli M. ann. 808. cap. 4: *De his qui se fraudulenter ingenuare volunt, et aliqui Optumescunt.* Forte pro *Optimescunt*, i. obtinent, nempe ut pro ingenuis habeantur.

OPUCHLA, Miracula B. Simonis de Lipnica, tom. 4. Julii pag. 562: *Incidit in gravem infirmitatem oculatorum, sic quod facies sua fuerit tumefacta, alias Opuchla, una cum oculis; et sic lacrymæ sanguineæ de oculis illius infirmitatis profuebant.* Editores doctissimi reddunt *Tumor in facie*.

OPULENDA, Vestis specios. Gall. *Houppelande*. Statuta Eccl. Eduensis ann. 1468. tom. 4. Anecd. Marten. col. 508: *Districte præcipitur omnibus et singulis clericis... ut deinceps utantur vestibus decentibus et honestis; ita videlicet,*

quod vestis eorum superior sit (i sive) opulegium vel Opulenda, longa vestis usque ad talones, vel circa, prout volunt canonice sanctiones. Mallet Opulenda: quod vide.

1. **OPULUS**, Κισβόλλος, in Glossis Lat. Græc. Sangerman. MSS. Hedera: folium.

2. **OPULUS**, pro Opulentus. Henricus Rosia in Herlingsberga. Qui poterit facere quos vult Opulus vel egenos.

1. **OPUS**, OPERATIO, Eleemosyna, quæ præcipua est inter opera bona, virtus nempe quæ avaritiæ opponitur. Epitaphium Berthe uxoris Adalberti Marchionis in Italia apud Ughellum tom. I. pag. 856.

Exulibus miseris mater charissima manet, Atque peregrinis Opus semper tribuit.

Exstat D. Cypriani liber qui inscribitur, de Opere et Eleemosyna. Ibidem. Et quia semel in baptismo remissio peccatorum datur, assidua et jugis Operatio baptismi instaurat. Deo rursus indulgentiam largitur. Occurrit ibi pluries Epist. 1. Pro cetera sollicitudine et cura sua, quam fratribus in omni obsequio Operationis impertit. Prudentius in Psychomachia avaritiæ et operationis.

Cum subito in medium frendens Operatio campum Prosiit.

Gualdo Monacho Corbeiensis in Vita S. Anselmi Archiep. Hamaburg. num. 82.

Operatio virtus Virtutum radix, et eorum solida nutrit.

[Concil. Tolet. ann. 1582. inter Hispana tom. 4. pag. 226. Et est contra pias defunctorum voluntates, qui reliquerunt multa Opera pia certo tempore annuatim distribuenda. Vide Operari.]

2. **OPUS**, Redditus ecclesiæ, Gall. *Oeuvre, fabrique*, Testamentum Abbonis Canonici A. Missid. ann. 1191. *Opus ecclesiæ S. Mariani (lego) scilicet argenteum. Opus ecclesiæ S. Eusebii XX. solidos. Opus S. Amatoris XX. sol. Opus S. Gerwasi v. etc.* Testamentum ann. 1189. In Macoris in insula Barbaræ tom. I. pag. 156. *Lego Opus Ecclesiæ Lugdun. XX. libras fortium Lugdun.* Testamentum Hungarom de Budlecs apud Madis. Formul. Anglic. pag. 424. *Item Opus ecclesiæ de Mungomery XII. denarios.* Charta Roberti de Osburvilla ann. 1191. ex Archivis S. M. de Bono nuntio. Rotomag. *Donari Ecclesiæ S. M. Regii. præsentia quod prædictum præterea defendere et mantere ad Opus ecclesiæ promisi.* Campana Operis ecclesiæ, hoc est, ad opus seu fabricam ecclesiæ pertinet, in vet. Statutis MSS. Eccl. Senon. Vide Opera 2. Operarius et Fabrica 1.

3. **OPUS**, Charta, instrumentum. In Charta ann. 1068. apud Mabillon. Diplom. pag. 571. post subscriptiones additur. *Petrus monachus scripsit hæc Opus in honore Domini nostri Jesu Christi.*

4. **OPUS**, Matrimonium, conjugium. Chronicon-Trivetti. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 453. *Venerunt Nuntii Imperatoris ad Regem, petentes unam filiarum Regis, filii sui ad Opus, et aliam ad Opus Henrici Ducis Saxonie.*

OPUS NEPTIARUM, non semel apud S. Hieronymum in libris adversus Jo- vianianum, et in Apologia ad Pamphili- um.

5. **OPUS**, Lex Longob. lib. 1. tit. 2. § 11. *De debito quod ad nostrum Opus fuerit wadiatum, etc.* § 10. *Ille tertiam partem*

ad ejus recipiat Opus, duas vero ad palatium. [22 Ludov. P. 42. Pipin. 30.] Galli dicunt a son profit. Adde Capitul. 2. ann. 813. cap. 6. [Annal. Benedict. tom. 3. pag. 212. Formulæ Anglicanæ Thomæ Mador pag. 218. etc.]

6. **OPUS**, pro Corvata. Vide in Seso post Satio.

7. **OPUS**, Moneta emissa pars aversa, in qua efficta principis effigies, unde vocis origo. Stat. ann. 1313. inter Prælat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 13. col. 2. *Item quod nulli prælati et barones non faciunt perii monetas quales monetas domini regis, nisi sit ibi differentia patens a parte crucis, et a parte pile, aut Operis.*

OPUS BALISTARUM, Vide supra in Balista.

OPUS CIMITERII, Vide in Cimiterium.

OPUS DEI, Officium divinum, sacra liturgia. *Opus quod Deo impenditur.* S. Bernard. serm. 140. super Cantica Cantico- rum. *Ex regula nostra nihil Opus Dei præponere licet: quo quidem nomine lau- dunt solennia, juxta Deo in Oratorio per- solvantur quotiæ, pater ideo Benedictus adit appellari, ut ex hoc clarius aperiret, quia nos operi illi vellet esse intentos.* Ita utitur regula S. Benedicti cap. 19. 22. 43. 44. 47. 50. 52. 58. etc. Gregorius M. lib. 5. Epist. 18. lib. 3. Epist. 81. in Pastoral. etc. Gregor. Turon. in Vita S. Aridi pag. 30. Erbertus in Penitent. pag. 13. Carodeganzus Metensis in Reg. Canonic. Metens. cap. 6. Vita S. Austro- bertie n. 16. Rupertus Abb. in Vita S. Herberti Archiep. Colon. num. 35. Vita S. Willelmi Gellonensis num. 80. edit. Mabillon. Eckehardus Minimus de Vita Notkeri Balbuli cap. 16. Vita S. Zozimi Episc. Syracusani num. 15. Regula Magistri cap. 56. Usus antiqui Cis- tertiens. cap. 68. 71. 74. 75. 92. etc. Adde Haestenum lib. 7. Dissq. Monastic. tract. 2. c. 2. 3. Le Roman de Girard de Vienne MS.

Pedans Vianne fu li Quens Olivier, A sans Morice est aliez au moister, Si est de le Dame dau moister.

Ubi vox postrema *mester*, pro *mestier* scribitur, quod Gallis *opus* est, *Opus Dominicum*, eadem notione in Miraculis S. Ludgeri num. 10. *Opus divinum*, apud Chrodeganzum in Regula Canonicor. Metensium cap. 7. *Opus sacrum*, apud Gregor. M. lib. 1. Epist. 41.

OPUS CHERISTI, apud Gregorium Tu- ron. in Vita S. Aridi pag. 30. *Nunquam otto indult, quo non aut lectio, aut Opus Christi proficeret, etc.*

SACRIFICIUM OPUS, Missa, in Fragmentis S. Hilari Pietay pag. 21.

OPUS LUGDUN., Dicitur de vase en- caustico spurciora, ut fabric. distincto et ornato. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1225. *Item aliam urceum de Opere duplici, cum... scachero in summi- tate cooperuli.*

OPUS FILLI, Vide supra Fiban 2.

OPUS DE LIMOGIA, Vide Limogia.

OPUS MANUUM, Littere manuum. Chronicon S. Trudonis tom. 7. Spicil. Acher. pag. 483. *Colo qui etiam cu- pream, atro tamen superius argenteo jux variatam continentem aquam ad Opus manuum.*

OPUS MATUTINARUM, Vigilia nocturna. Notker Paris. etc. Ms. IV. 13. Jul. *De U. etiam nobis est placuit de Blesi de opo libras Pontificum ad Opus Matutinarum. Vide Matutin.*

OPUS OPERATUM, Artificum opera venalis. Vide locum in Innunge.

OPUS QUATUOR, Charta Caroli VI. reg. Franc. ann. 1399. in Reg. 155. Char- toph. pag. 94. 18. *Item quandam domum ex confectione seu constructione Operis quatuor, Gallice Trez, tegula seu latere et cum assellis cooperiam.*

OPUS RACAMATUM, Idem quod Phrygium. Vide infra Racamatus.

OPUS SCOTICUM, S. Bernardus in Vita S. Malachie cap. 6. *Oratorium in- tra paucos dies consummatum est de lignis quidem lavatis, sed apte firmiterque contextum, Opus Scoticum, pulchrum sa- tis. Modus operis a Scotis, ut videtur, inductus vel usitatus.*

OPERA TRICARE, [impedire.] *Veni- tricare.*

OPUS TURPE, Crimen infame. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 18. v. Anno Domini 1254. *in vigilia om- nium Sanctorum, Johanna Dei gratia Castellæ et Legionis regina, Pontivi et Monsteroi comitissa, venit apud nos in villa Abbatis villa, et ob eius reverentiam quæ sita fuerunt eidem Johanna omnia commissa infra banleucam, excepto turpi Opere.*

OPUS VENETICUM, Opitium, quod Venetiis fit. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1225. *Item unum urceum de Opere Venetico a filium... cum diversis lapidibus, etc.*

OPUSCULUM, Charta, instrumentum, apud Mabillon Diplom. pag. 89. Vide Opus 3.

OPUSTORIUM, ὀπυστήριον, Placen- tula, in Supplemento Antiquarii et in Glossis Lat. Gr. Sangerman. Est pro *Opus pistorium*. [Quomodo legendum ex Vuleiano et Meursio notatur in Casti- gat. ad utrumque Glossar.]

OPUTEGIUM, pro Epitogium, Vestis superior, toga. Vide locum in Opulenda et Opitogium.

ORA, inquit Skonius, generatiter si- gnificat quodvis metallum, veluti cum dicitur, aut idem, *Leed ore*, id est, plumbi metallum, etc. EX SAX. ore, *metallum*.

Oræ præterea, significat vel monetam, vel certe partem libræ monetariæ. Nam Skonæo est moneta species, ex auro, vel ære, valoris, ut videtur 2 solidorum, quippe in Regiam Majestatem lib. 4. cap. 35. § 1. *Tres oræ pro sacra pretio computantur: et cap. 27. supra, sex solidi continent pretium et estimationem unius være.* Janus Dolmerus ad Jas Aulicæ Norvegicæ pag. 545. *Ora, vernacule Aura, Danice Ore, fuit ogni genus moneta valens 15 minuta. Ita 2 Ora faciebant 2 solidos Danicos cum di- midio 2 scilicet Ora argenti erant 2 1/2 moneta, quæ nunc valent 7 1/2 solidi Danici. 3 Ora autem erant 7 1/2 marca, nunc vero duplicem faciunt valorem 25 marcas.* At Spelmanus et Somnerus *Oram*, non monetam, sed anciam esse volunt, quæ fuit 20. denariorum 2 nuda in Domesdei passim hæc verba occur- runt, *Tate manerium reddet 10. 20. vel 30. libras denariorum de 20. in Ora quæ interdum ora fuit 16. denariorum.* Velut Placentium apud eandem Spelmanum. *Solebant habere talem consuetudinem, quod quando maritare volebant filias suas, solebant dare pro filiabus suis maritandis duas libras, quæ valent 32. denarios.* In Legibus Canuti cap. 31. de ponderibus apud eundem. *Ora libram faciunt.* In Regesto Monasterii Bartonien- sis apud Camdenum in Wottona. 20. *Ora* dicuntur valore 2 argenti maris.

Charta Willelmi Nothi Regis Anglor. apud Hariulfum lib. 4. cap. 24: *Molendina 3. que solvunt 85. Oras denariorum.* Charta Jacobi Archiepiscopi Upsaliensis ann. 1280. edita a Jo. Scheffero ad Chron. Upsal. *Volentes ut die quo anniversarium celebratur, cuilibet Canonico residenti Ora denariorum, cuilibet Sacerdoti vicario dimidia Ora, cuilibet parvulo Præbendario quatuor denarij, Campanariis 12. denarij de bonis Episcopaliibus computentur.* Vide eundem Schefferrum pag. 108. 109. 152. Occurrit etiam apud Ericum Olavum in Hist. Suecica lib. 5. pag. 159. et alibi non semel. *Oration* mentio est præterea in legibus Edw. Confess. cap. 12. in legib. Scania apud Andr. Suenonem passim, in legibus Presbyterorum Northumbrensiū in Concilio Anglicanis, et sub ann. 977. etc.

ORA TERRÆ, seu redditus oræ in terra. Charta Ripensis Episcopi, apud Pontanum lib. 7. Rerum Danicar. pag. 383: *Omnes terre nostre in Randrup: decem Oræ terrarum in Gertrunpærck.* Charta Birgeri Regis Suecorum ann. 1310 apud Schefferrum, in Chron. Upsaliensi: *Vide licet in Valuniroe tredecim Oræ terre cum dimidia, et 2. denariis et dimidio: in Alely 12. Oræ terre, etc.* Vide eundem pag. 76. 77. 86. 87. 88. 119. 138. 144. 227. et Joan. Stiernhookum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto, cap. 11. pag. 131. lib. 2. cap. 6. pag. 261. e. pag. 351.

ORABILIS. Exorabilis. Vita S. Conwoloni Om. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 317: *Tantum imperator cordis, sui insolitam reddens duritiam, Orabilis efficitur.*

ORABECULA. Vide Lito.

ORACULA. dim. ab Oratio, Oracion. Procr. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

ORACULARIUS, pro Auricularius. Fragmentum Petronii: *Habuit Oracularius servos, qui illam pessumderunt. Nunquam autem recte faciet, qui cito credit.* Vide Auricularius.

1. ORACULUM. Edes sacra, in qua oratur. Will. Brito in Vocabulario MS.: *Oraculum, dicitur Propitiatorium, unde Exodi 28. Deus fecit Propitiatorium, i. Oraculum. Et in eodem sensu accipitur fere per totam Bibliam, tamen pro templo potest accipi, etc.* Plinius lib. 12. cap. 23: *Ab Hammonis Oraculo, iuxta quod gignitur arbor.* Vita S. Desiderii Cadurencis cap. 8: *Edificavit etiam aliquando procul a majore Ecclesia sub intervallo trium domiciliorum elegans Oraculum vivo opere, miraque volitione constratum.* Theodorus Campeden in Vita S. Magni cap. 26: *Repererunt ibi Episcopum in Oraculo suo, sedentem et orantem.* Vita S. Jacobi Episcopi Tarantasiensis cap. 1: *Oraculum constituit, cellamque edificavit.* Fortunatus in Vita S. Medardi cap. 3: *Cum ad templum Oracula... discurreret, Utuntur Gregor. M. in Dial. Anastasius in Vita PP. pag. 60. 90. 181. Vita S. Domitiani, Paulus Warnfr. lib. 4. cap. 48. 59. Lex Long. lib. 3. tit. 1 § 17. Pipin. 1. Capitul. Caroli M. etc.*

2. ORACULUM, Rescriptum Principis. Arcadius et Honorius in Appendice Cod. Theod. cap. 2: *Comitatum sacrum petere, mereri mendacis Oracula, et fortiva rescripta.* Ita passim in Codice, in Legib. Wisigoth. lib. 2. tit. 1 § 30. lib. 12. tit. 3. § 1. etc.

3. ORACULUS, adject. Ore prolatus. Ordinat. Phil. VI. reg. Franc. in Reg. Chartoph. reg. siz. EE. fol. 12. v. Si de hoc collectores pnuarum dubitare contingat, super hoc cartam consulant, que per declarationem Oraculum dubium amovebit. Charta ann. 1357. inter Præbat. tom. 2 Hist. Nem. pag. 256. fol. 2. *Quæ omnia sunt falsa, et mendatur per quidam falsissime quæcumque dicit, quod ego de dem litteras sive mandatum Oraculum de predictis.*

ORAGO. Pluvia vehementior, tempestas, Gall. Orage, vox formata ab ora, qua a velle. Regestum Ecclesie Parisiensis inscriptum, Officium viii. fol. 20. *Conventum siquidem pat inter ipsas partes, quod si contingeret infra dictum terminum predictus grandibus, per communitatem tempestatem, per Oragionem, etc. guerram in tota vel in parte destrui, etc.*

2. Alias Oras vel Oræ. Pataphr. psalmi Miserere Ms. En une gous se macha, Blisque se fut tout seres, Tant que li Oras fa passas.

Fabul. tom 3. pag. 207 La nuit ora un grant Oræ, etc.

Ventus secundus, Orage: bel dicitur Froissart vol. 3. cap. 408: *Et puis entre rent dedens les gales, si eurent Orage bel, moult agreable, et vindrent en bien briefs jours, fere au havre de Bationne.*

1. ORALE, Vestis Episcopalis, in formam sudaris, quam Pontifex Romanus capiti quasi in modum veli imponit, et replicat super humeros et ante pectus. Ita Innocentius III. ab. 1. Myster. Missæ cap. 33. et ex eo Durandus lib. 3. Ration. cap. 9. Testamentum Leonoboni Abbatis apud Heligandum in Roberto Kege. *Sandalia 2. a Missis, et Oralia ad usum una cum capis et omni apparatu, etc.* Walphardus Presb. ab. 2. de Vita S. Walburgis num. 2. *Risile, qui super aurea Orale confertur, easi perditit a cecidit.* Charta Sisenandi Episcopi Trevisis ante 952. apud Anton. de Yper. in Chronico ord. S. Bonifacii tom. 1. *Id est, ministeria Ecclesie, calcem argenteam capis parapside, cravem argenteam, capis argentea, signum cum 2. apaisibus alus, frontales a tos, pallas, pallas des oper altare, Oras tres, etc.* Alias Rudeman Episcopi Damensis ora teta apud eundem tom. 5. *Oras II. crapulis unum a uno et argento composition.* Oralia formis, etiam dicitur ab Antelimum Arelatense ann. 1134. cap. 16. *Mysteres autem Jader a 12. aous et supra, Oralis deferant extra domos, id est vela quibus capat et os tegunt.* [Statuta Massi. lib. 5. cap. 11. *In lex maritalia undecunquæ sunt, portent Orales.*]

ORALIS, Sudarium, quo os abstergitur. Acta SS. Marti tom. 6. pag. 661. et Junii tom. 2. pag. 109. de S. Hovachio Martire: *Et accipiens Oralem, legit oculos suos, et tetendit cervicem; miles autem addicens gladium, finem imposuit martyrio.* Vide Orarium.

2. ORALE, ORALIS, Mensura salinaria species. Charta Henr. II. Imper. ann. 1065. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ita. mod. xvi. col. 733: *Cremone autem si forte quisquam negotiatorum moratus fuerit, et alibi aliquid negotium de sale fecerit, duo Oralia persolvat.* Placit. ann. 1088. apud eundem tom. 2. col. 29. *Et sicut actenus fuit per unusquisque molendinum granon molias quinque, et per unamquamque navem salis Orales quatuor, etc.* Charta eadem de re confirmatoria ann. 1191. tom. 1. eorundem. Antiq. col. 417: *Cum unusquisque navis solito censu; per unamquamque navim, videlicet salis Orales quatuor.*

3. ORALE, quo cribantur subtiliter pulveres, est pannus de serico subtiliter glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 5059.

ORAMA, Visio, apparitio. Vide Hiramna, Bernerus Abbas in Translatione S. Hinnegundis sac. 5. Benedict. pag. 217: *Mox ut audisset signis concupantibus tanti somatis Orama, id est, corporis S. Virginis detectionem.*

ORAMEN, Invocatio, preces. Vita S. Severi Episcopi Raven. n. 6. *Finitoque Oramine, etc.* Concilium Eugubiniense ann. 918. in Prefat. *Recitato primatus Evangelio, Oramineque finito, etc.* Occurrit apud Theodoricum de Translat. S. Celsi n. 19. in Epist. Bonifacii Moguntini Archiep. 3. 5. 7. 11. in Histor. Translat. S. Landoldi n. 18. apud Ditmarum pag. 108. [apud Rom. Constant. in Prefat. tom. 1. Epist. Dom. Pontif. pag. XXXVI. in Vita Leonis IX. pp. tom. 2. April. pag. 638. in Vita S. Vincentii Mallegari tom. 3. Julii pag. 659. in Translatione S. Audonis apud Marton tom. 3. Anecd. col. 1673.] etc.

ORAMINE, Sententia. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 127. de S. Conrado: *Unde et nequam ser us illo divino Oramine dimissa gratia privatur, qui talentum sibi commassum maluit terra occillare.*

ORAMINE videtur usurpasse Nro Abbas in Vita S. Basini Archiepiscopi Lovir. num. 8. *Quem in Baptismo uocata quoda Oramine presaga Lutetianum appellavere.*

ORANGIA, Malum aureum, Gall. Orange, in Actis S. Francisci de Paula, tom. 1. April. pag. 121.

1. ORARE, Sermone habere, facere, interpretate D. Baquet ad Legendari. in Vita Caroli M. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 370. *Sec patrio tantum sermone contentus, etiam perceptis linguis ostendens operam vespedit, in quibus Latine ut didicit, ut aque illa de patris lingua Oraret et solus. Vnus Orare nro, idem quod preces facere.*

2. ORARE, pro Adorare, nostris quas Averroes Averre. Missale Burdig. Mss. ex Cod. p. 2. 1250. 2. ubi de adoratione S. Crucis: *His spoliis et devote peractis, sicut dicit: si populus nondum cessaverit Orare, soleant ministri et clerici exprobando orantes et taceant.*

1. ORARIUM, Joannes de Janna: *Orarium ab ora, pro extremitate vestium, derivatur: limbus qui apparitur ora, i. margini et extremitati alicujus vestimenti, caeca ornatus. Item Orarium potest dici ab os, oris; et tunc Orarium, i. peplum, scilicet infila illa que involvit et operit ora, i. vultus, Catholicon parvum: Orarium, un oarlet de robe ou touret a mettre sur le vitage.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 5012. *Orarium, quingule.* Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 109. Proprie vero Orarium dicitur Sudarium quo os abstergitur. S. Hieronymus in Epistola

17. observat in Ecclesia Lateranensi nunquam dici orationem, sed in Missa et in omnibus Horis alta voce pronuntiarum *Orationem Dominicam*, quae in novo Testamento prima oratio fuit: sicque fieri consuevit in primitiva Ecclesia. Has porro orationes formula ista, *Per Jesum Filium Dominum nostrum, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti*, quae in Romana etiamnum observatur, inveniendi usum profuxisse ab Ecclesiis Africanis, docet S. Fulgentius in Epistola ad Ferrandum Diacon. Carthagin. de Quinque Quaestionibus.

ORATIONEM DARE, Recitare, dicere. Diurnus Romanus cap. 7. Ut 8: *Deinde Episcopus Portuensis dat Orationem secundam.*

ORATIO JACULATA, S. Bernardo in Vita S. Malachiae, aliis *Jaculatoria*, Gall. *Oraison jaculatoire*, Brevis et ardens precatio, fervidus pia mentis affectus, *Preces jaculatoriae*, apud S. Augustinum Epist. 120.

ORATIONES, Libelli precum, Gall. *Heures*. Computum ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 307. col. 1: *Item pro duobus partibus Orationum emptis per Dominum apud Avenionem. XIV s.*

ORATIONALE, Liber in quo continentur Orationes, quae in Ecclesia recitantur, quae a voce *Oremus* initium habent, in Charta ann. 1176. apud Ughell. tom. 7. pag. 1275. Idem.

ORATIONARIUS, in Testamento Riculfi Episcopi Helensis ann. 915. dicitur.

ORATIO, Etes sacra, in qua oratur, vel pia peregrinatio. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 68. v. *Dedit ille Hugo monachus duodecim denarios, et praestavit suum caballum eunti ad Orationes S. Mariae Magdalene: Vide supra Oraculum I. et Oratores in Orator I.*

ORATOR, Qui Deum orat, precatur. Johannes de Garlandia in *Equivo. cis*: *Orator Christum rogat, et verbum bene profert.*

Salvianus Epist. 8: *Deus tribuat, ut qui fuerunt discipuli quondam mei, sunt nunc quotidia Oratores mei.* Liber Epistol. S. Bonifacii Archiep. Mogunt. Ep. 113: *Notum sit pietati vestrae, quia in quantum Deus nos exaudire dignatur, Oratores vestri incessanter sumus, et attentius esse cupimus.* Epist. 114: *Vernaculus vester et fideis Orator.* Baldricus, lib. 3. Chron. Camerac. cap. 52: *Genus humanum ab initio trifuriam divisum esse monstravit, in Oratoribus, agricultoribus, pugnantibus, ... Oratorum a seculi vacans negotiis, dum ad Deum vadit intentio, etc.* Ordericus Vitalis lib. 8: *Talis homo non debet Abbas esse, qui exteriores curas nescit, negligitque. Unde videntur Oratores, si defecerint aratores?* Occurrit in Diurno Romano cap. 2. tit. 5. 6. Concilio Aquisgran. II. can. 15. in Charta Caroli M. quae exstat in Vita S. Autberti Beneventani num. 9. apud Ermannicum in Vita S. Soli cap. 7. et alibi passim.

ORATORES, Peregrini, qui ad Sanctorum limina orationis et pietatis ergo pergunt. Concillium Narbonense ann. 1054. cap. 24: *Negotiatores et Oratores qui ferunt sportas, nemo substantiam eorum apprehendat.* Nicolaus II. PP. in Decreto ann. 1059: *Illi etiam qui peregrinos, vel Oratores cujuscunque Sancti, sive Clericos sive Monachos, vel feminas seu in omnes pauperes d'predati fuerint, etc.* Concillium Romanum ann. 1078: *Quicumque autem aut Orator sive peregrinus, aut viator in terram excommunicatorum de venerit, etc.*

ORATORES, Qui aliquid orant ab aliquo, supplices, Gall. *Supplians*, alias *Orateurs*. Litera supplices ann. 1407. apud Madoc Formul. Anglie. pag. 16: *Excellentissimo in Christo Domino, Domino Ricardo Beauchamp Dei gratia Comiti Warwiche, vestri humiles, devoti et perpetui Oratores... Monachi regulares Prioratus B. Mariae... de Cranewel, etc.* Charta Henrici IV. Franc. Regis ann. 1386. ex Chartulario Gemetic. tom. 1. pag. 8: *Henri par la grace de Dieu Roy de France et de Navarre, a tous presens et advenir salut. Sçavoir faisons, nous avoir receu l'humble supplication de nos bien amez, et devots Orateurs les Religieux, Abbé et Convent de l'Abbaye de S. Pierre de Jumieges, contenant que, etc.*

ORATOR, Qui oratorium deservit, idem qui *Capellanus*, nostris etiam *Orateur* eodem sensu. Charta Joan. episc. Brioc. ann. 1129. in Tabul. Major. monast. *Sacrorum canonum auctoritas hoc ordinando disposuit, ut unusquisque episcopus ecclesiastica beneficia sui episcopatus secundum statuta Apostolorum, servitoribus ceterisque Oratoribus sanctae ecclesiae fideliter, prout unicuique opus erit, dividat.* Lit. Caroli VI. ann. 1465. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 70: *Ipsos religiosos ad quos et eorum religionem ac praedicta monasteria in Domino gerimus maximam et specialissimam devotionem et effectum, tanquam ad proprios et speciales capellanos et Oratores nostros, etc.* Alie ejusd. reg. ann. 1386. in Reg. Lit. Chartoph. reg. ch. 655: *Tenons les religieux, prieur et convent de l'Ordre Chartreux par devant tous autres dudit ordre nos principaux et especiaux chappellains et Orateurs. Vide Oratorium I.*

ORATORIOLUM, ORATORIOLUS, Parvum Oratorium seu ancilla sacra. Vita S. Deodati, in Hist. Mediani Monasterii pag. 21: *Nam quoad erat cellam priorem apud S. Martini Oratoriolum non deservit.* Testamentum Bertieriamni Episc. Cenoman. apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 12: *Ubi Oratoriolum in honore S. Michaelis Archangeli constructus est.*

ORATORIUM, *Εὐχέριον, εὐχέριος, οἶκος*. Gloss. Graec. Lat.: *Εὐχέριον, Oratorium. Οἶκος προσευχῆς.* S. Basilio Epist. 70. et Homil. in S. Gordium, Gregorio Presb. in Vita S. Gregorii Nazianzeni, et aliis: *Locus, ubi orationes celebrare consueverunt Christiani, in Gestis purgat. Felicis Episcopi Aptungitani. Edes ubi oratur, locus orationi dicitur, juxta illud Christi Matth. 21. et Lucae 19: Domus mea, Domus orationis vocabitur. Ugutio: Oratorium, locus orandi, tantum orationi consecratur. S. Augustinus Epist. 121: *In Oratorio praeter orandi et psallendi cultum penitus nihil agatur, ut nomini huic et opera jugiter impensa concordant.* Et in Ep. 109: *In Oratorio nemo aliquid agit, nisi id ad quod est factum, unde et nomen accepit.* Ex quo S. Benedictus in Regula cap. 52: *Oratorium hoc sit quod dicitur, nec quicquam ibi aliud geratur, aut condatur.* Victor Tunensis in Chron.: *Monasteria atque Oratoria apud urbem regiam, etc.* [Concil. Calchedon. can. 4: *Visum est, nullum usquam edificare nec construere posse monasterium, vel Oratorium domum (εὐχέριον οἶκον) praeter sententiam ipsius civitatis Episcopi.*] Vide Honorium Augustod. lib. 1. cap. 127. [Glossar. mediae Graecit. et Thesaurum Suiceri in *Εὐχέριον*.]*

Pro Ecclesia usurpatur a Gualt. He-

mingford. in gestis Eduard. I. reg. Angl. ad ann. 1257. pag. 183: *Tres canonici ejusdem domus, qui paulo ante redierant, mortem non timentes, cum vidissent venientem exercitum, fugerunt in Oratorium suum, quod de novo construxerant; ... moxque ingressi sunt ad eos viri lancearii vibrantes eis lanceas, et dicentes, ostendite nobis thesauros ecclesiae vestrae, vel confestim shortemini. A capella interdum distinguitur Oratorium observavimus supra in Capella 8.*

ORATORIUS, Eadem notione, apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 60.

Querunt viri docti, quid sit *εὐχέριον* τοῦ ζῴωτου μαρτυρίου S. Euphemiae Calchedonense, in quod secessisse Episcopus tractatum de fide habituros, dum ageretur Concillium Calchedonense, tradunt Acta ejusdem Concillii, quod habitum ἐν τῷ μαρτυρίῳ ejusdem sanctae Euphemiae, constat ex act. 3. et Scriptoriibus. Vir doctissimus ad lib. 2. Evagrii cap. ult. *Oratorium Martyrii S. Euphemiae contendit idem esse quod altare, quod nos, inquit, Chorum vocamus.* Sed aliud fuit βῆμα, seu altare apud Graecos, aliud ναὸς, vel chorus, ut docuimus in Descriptione aedis Sophianae. Deinde in Constitutione Imp. Theodosii et Valentini de his qui ad Ecclesiam confugiunt, altare ab oratorio distinguitur: *Pateant summi Dei templa timentibus, nec sola altaria, et Oratorium templi circumjunctum: Qui Ecclesias quadruperto intrinsecus parietum septu concludit, ad tuitionem confugientium sancimus esse proposita, sed usque ad extremas fores Ecclesiae, quas oratum gestiens populus primas ingreditur, confugientibus aram salutis esse praecipimus.* Graeca habent *Ἀνεώθησαν τοὶ αἰθούσιον οἱ ναοὶ τοῦ μεγάλου θεοῦ οὐ γὰρ μόνον τὰ θυσιαστήρια καὶ τὸν εὐχέριον ναὸν τῶν τεττάρων τῶν τοῦ ἁγίου περιβολῆ, τετελειωμένον εἰς ἀσφάλειαν συντελεῖν τῶν προσευχόμενων θιασάκου, etc.* Ubi Jacobus Gotofredus *Oratori* nomine intelligi vult eam Martyrii partem, a bemate et altari seclusam, in quam populus orationis causa secedebat.

ORATORIUM, Chorus Ecclesiae. Gesta Hoelli Episc. Cenoman. apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 299: *Summo capiti studio... superiores partes ejusdem basilicae... laborare, Oratorium scilicet quod Chorum vocitant, sedemque pontificalem, altaria congrua, etc.*

ORATORIA deinde dicta sunt, Sacella, Monasteriis adjuncta, quae non erant omnibus pervia uti Ecclesiae, quas ideo *κρηλικαί* vocabant, quod utriusque sexus populo paterent, et in quibus Collectas celebrare non licebat, sed erant tantum ad Monachorum preces et assiduos cantus accommodata. Sic Evagrius in Vita S. Patr. cap. 5. Ecclesias et Oratoria distinguit: *Sunt, inquit, in ipsa urbe... 12. Ecclesiae, in quibus publicus agitur populi conventus, exceptis Monasteriis in quibus per singula loca orationum domus sunt, quae certis temporibus ad orationem frequentantur.* Beletus de Divinis offic. cap. 2: *Ignorandum non est, quin Oratorium pro ipsa Ecclesia interdum accipitur, atque etiam quisvis locus alius ad orandum constitutus vocetur Oratorium: cujusmodi in suis cenobiis sibi statuerunt Monachi.* [Capitulum 2. ann. 789. cap. 7: *Ut ubi corpora Sanctorum regulescunt, aliud Oratorium habeatur, ubi fratres secrete possint orare.* Capitulum Francoford. ann. 794. cap. 13: *De Monasteriis ubi corpora*

Sanctorum sunt, ut habeat Oratorium intra claustra, ubi peculiare officium et diuturnum fiat.] Oratoria, ejusmodi Monasteriis aedes sacras adjunctas vocant S. Benedictus in Regula cap. 88. 89. 90. Gregorius M. lib. 1. Epist. 54. lib. 9. Epist. 38. Regula Cæsarii cap. 34. 36. 42. Regula Ternatensis cap. 15. Ardo in Vita S. Benedicti Anianensis num. 39. etc. Olim vero Monachi ad Ecclesias Sabbato tantum et die Dominico confluabant, ut est apud Palladium in Historia Lausiaca cap. 17.

ORATORIA tandem dicta Sacella quædam domestica, aut privata aedes sære in agris et villis exstructæ, quæ parochiarum jus non habebant, et a magnatibus ex fundis suis dotabantur, et ab Episcopis consecrabantur. [Charta Ludovici Franc. Regis ann. 1154. apud Lubinell. tom. 4. Hist. Paris. pag. 119. Sicut universi presentes et futuri, quod in honore B. M. Matris Domini, Parisius in domo nostra Oratorium quoddam construximus, in cuius dedicatione pro vicariis Sacerdotibus in capella eadem servientibus, dotem assignavimus et annualem redditum.] Agit de ejusmodi Oratoriis Gregorius M. PP. qui perpetuo annotat, ea absque Missis publicis ab Episcopis consecranda, et idoneis redditibus locupletanda, lib. 2. Ep. 9. Agunt etiam de his Concilium Agathense can. 21. Epacnense can. 25. Aurelianense IV. can. 7. 8. Cabilonense can. 14. Ticinense ann. 86. can. 3. [Capitularia Caroli M. lib. 5. cap. 383.] etc. ex quibus docemur in us Missas teneri propter fatigationem familie permitti, præterquam in maximis festivitibus, quas et Presbyteri qui in his sacra peragunt, et Laici, in civitatibus cum Episcopis tenere jubentur. At in his baptismum peragi vetat Synodus Trullana can. 58. Vide Diurnum Rem. cap. 5. tit. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. et 19. quo extremo titulo agit de Oratoriis in ædibus Episcopalibus exstrui solitis. Notum præterea Romanos habuisse privata sua sacella, quæ lararia vocabant. Persas sua *capatia*. Ad sacella ista domestica forte spectant que habet Odo Cluniac. de Translatione S. Mauri: *Ubi dum quadam die idem venerabilis Comes in Oratorio compendioso ibidem exstructo, ut nobilitibus mos est, post matutinos residens hymnos, divinis intenderet theoris, etc.* Vide Justinianum Nov. 131.

ORATORIA VILLARIA, f. *Edicula* sacra in villaribus seu viculis exstructæ. Capitular. 6. ann. 807. cap. 15. *De ordine ecclesiastico et officio Missæ, de reliquiis Sanctorum et Oratoriis villaribus.* Eadem habentur in App. 1. lib. 4. Capitular. cap. 19. et 20.

ORATORIUM, vulgo nostris, un *Prædieu*. Ordo Romanus: *Quartus vero Scholæ præcepit ad Pontificem, ut ponat Oratorium ante altare, si tempus fuerit: et accedens Pontifex orat super ipsum.*

1. ORATORIUM, Palatium, domus regia. Annales Bertiniani ad ann. 877. Kal. Maii Episcopus Remensis provincie, sed et aliam provinciarum, Compendio convocavit (Carolus Calvus,) et Ecclesiam quam in eodem Oratorio construxerat, cum multo apparatu in sua et Nuncios Apostolicæ Sedis presentia ab eisdem Episcopis consecrari fecit. Oratorii autem vocabulo Palatium esse intelligendum, etsi patet ex ipso contextu: id tamen confirmari juvat ex Literis ejusdem Caroli hac de re, a Mabillonio relatis tom. 3. Annal. Benedict. pag. 681: *In palatio Compendio, in honore gloriose*

Dei genitricis ac perpetuo semper virginis Mariæ monasterium, cui Regium vocabulum dedimus, fundatenus exstruimus.

ORATRIX, *ῥατρίων*, in Gloss. Græc. Lat. quo loco, inquit Meursius, intelligi debet Enchiridion precum, quod in Orientali Ecclesia habebant pariter, ut in Occidentali, et Breviarium vulgo indigitatur. Sed legendum *matrix*, id est, *matricula*, ex MS. Cod. alibi observamus.

ORBARE, Membris privare, mutilare, Capitula Caroli M. ad Monachos ann. 789. cap. 16: *Ut disciplina Monachis regularis imponatur, non secularis: id est non Orbentur, non mancationes alias habeant, nisi ex auctoritate regule.* Gloss. S. Benedicti cap. de Medicina: *Orbatio, ῥατρίων*. Vide *Ictus orbis*.

Mabillonio tom. 2. Annal. Benedict. pag. 292. *Orbati* non aliud videtur, quam oculis privari: quæ secularis poena tunc usitata erat, fiebatque objectu laminæ aut vasculi ardentis, quo nervi oculorum adurebantur. Hanc sententiam firmat Glossæ laudata, *ῥατρίων* enim execratio est, non cuiusvis membri mutilatio. Vide *Abocinans*.

ORBATOR, Spoilator. Epistola Balduini Flandrensis et sociorum Crucesignatorum. Othoni IV. Romanorum Regi apud Leibnizium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 721: *Imperii siquidem crudelissimus incubator (Alexius Tyrannus) domini et fratris sui (Isaacii Imp.) proditor et Orbator: quique eundem carcere perpetuo sine crimine condemnasset, etc.* Pro eo, qui alium illis orbatur seu privat, utitur Ovidius lib. 13. Metamorph. v. 500.

Nostris vero *Orbateur*, pro *Batteur d'or* Bracteator, cuius ars vel opificium *Orbaterie* et *Orbateurs* appellatur. Stat. ann. 1382. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 86. art. 6: *Que nuls Orbateurs ne scient si hardiz d'ouvrir, ne faire ouvrir c'Orbaterie, ne mettre en œuvre en icelui mestier, ne en autres, or ne argent, etc.* Adde tom. 3. earund. Ordinat. pag. 91. art. 5. et tom. 6. pag. 460. art. 6. *Estimat. rerum necessar. pro exercitu Scotie in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Croix fol. 186. v: Cinq baucens batuz à or por les trois grans nefz le roy et pour deux galées. Pour l'Orbateurs autant monte m. lxx. iij. xij. l. et coustera plus, tant comme l'or vaudra.*

ORBIFACERE, Orbare. Gloss. Lat. Græc.: *Orbefacio, ὀρβανίζω*. Accius apud Nonium cap. 2. num. 852. hac notione dicit *Orbifacere*.

ORBIA, Ignota vox. Vide *Hiffaronda*. *ORBICLARITER, [En cercle: a Lineam *Orbiclariter* ductam bina diametro in quatuor equalia secare.] (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 188^a.)

1. ORBICULARE, Liber Anniversarium Basilicæ Vaticanæ, apud Joannem Rubeum in Vita Bonifacii VIII. PP. pag. 345: *Item tria superpellicia de vinipa et cortina. Item duo Orbicularia de opere ad acum.* Legendum puto *auricularia*.

2. ORBICULARE, In orbem vertere. Gloss. Lat. Græc.: *Orbiculatur, κικλῆσαι*. Participium *Orbiculatus* usurpant Latini.

ORBICULUS, Ludi species. Vide in *Senio*.

Nostris *Jeu du palet*. Locus est in *Senio*. Alia notione, vide mox in *Orbiculus*.

ORBICUS, ORBICULUS, A forma rotunda sic dicitur saxum, quod machina bellica emittit. Germ. *episc*. Cabilon. in

vita Phil. Boni apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 83: *Orbici, quos Pierre de bombardes nominant, igne et fumo artati decutiuntur partemque murorum objectam horribili actu quatiunt quassatumque prosternunt.* Et pag. 65: *Nam si Orbiculos, quos bombardarum petras appellant, conjeceris, etc.*

ORBINA, Ignota vox. Vide *Hiffaronda*.

ORBIOLE, Naud. de Stud. militar. pag. 612: *Massæ caseorum Parmensium, Hollandorum, Alvernorum, quos nonnulli Orbioles, alii vero communiter formas appellant.*

1. ORBIS, Imperium, regnum, dominatio. *Orbis Romanus*, pro Imperio Romano, in leg. 17. D. de Statu hom. (1. 5.) apud Plinium lib. 17. cap. 12. Firmicum lib. 1. Mathes. Senatorem lib. 10. Ep. 8. Guill. Neubrig. lib. 5. cap. 11. Gruter. Inscr. 261. 10. in Constitut. 4. Appendicis Cod. Theod. etc. Παράδειχος κόσμος, apud Gelas. Cysic. in Actis Concilii Nicæni: *Latinus Orbis*, apud Vincentium Lirin. Common. 1. *Orbis Africanus*, apud Salvanium lib. 7. *Orbis vastus Gallie*, in Vita S. Sulpitii Episc. Bituric. Veterem Chartam ita subscribit Knuto Rex Anglie in Concilio Anglicanis: *Ego Knuto gubernator Anglici Orbis propria manu confirmo.*

ORBIS, interdum pro pago, seu provincia. *Orbis Lemovicinus, Orbis Caturcinus*, crebro in Tabulario Abbat. Bellioli in Lemovicibus. Vide *Probat. Hist. Turenensis* non uno loco, et tom. 6. Vitar. SS. Ord. Bened. pag. 161.

Simili modo apud Helvetios *Can-ton*, a veteri Gallico *Canst*, *Circulus*, et in Germania, *Cercle*, ut et apud Hebræos *Gallil*, *Orbis*, *confinitum*, regio. Vide *Valesii Præfat. Notitias Gall. pag. XI.*

ORBIS TERRARUM, Helgaudus in Roberto Rege Francie pag. 68: *Beato videlicet Dionysio casulam miro itidem opere factam contulit, cui et aliud, ut tantum decebat feminam, ornamentum contaxerat, quod vocatur Orbis terrarum, illi Caroli Calvi dissimilimum.*

2. ORBIS, Ictus latens. Vide in *Ictus*.

ORBITA, Via publica. Gregor. Turon. lib. 8. Hist. cap. 7: *Aliis vero super Orbitas viarum extensis, sudibusque in terram confatis, plaustra desuper onerata transire fecerunt.* Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Orbita, roiers Gallicæ.*

ORBITARE, Recurrere, redire. Liber Miraculorum S. Genulfi n. 18: *Orbitatur interim gratis temporis recursum.*

Aorbir, pro *Contrahere*, vulgo *Retirer, rétrécir*. Stat. autor. in Lib. rub. fol. magno domus publ. Abbavil. art. 14: *Le sieu fait desceochier le cuir, adurceir et Aorbir.*

1. ORBITATIO, in veteri Gloss. Saxon. Cottoniano *stepnesse*, i. trita via seu orbita calcata.

2. ORBITATIO, Inflicto ictus orbi seu latenti. Vide in *Ictus*.

ORBITUDO, *Orbitas, ὀρίπνος*, in Gloss. Gr. Lat.

Laur. in *Amalth*: *Orbitudo, orbitio, orbitas. Item oculorum cæcitas.* Nostris alias *Orbité*. Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Orbesa, Prov. Orbitas.*

ORBITUS, *Annalis*, in Gloss. Arabico Lat. *Lege Orbitus*, nostris, *Obit*. Vide in *Obitus*. [Eadem vox *Orbitus*, pro *Obitus*, mors. bis legitur in Diplomate ann. 1181. cuius locus exstat in *Coremede* post *Curmedia*.]

ORBOTEMAAL, Leg. Danicæ apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 98:

Si quis in ipsam pœnam Orbotemaal inciderit, per dominum nostrum regem et advocatos et officiales suos, secundum leges terre, debite punietur, et ad hoc cooperabimur toto nisu. Ibid. pag. 204: Item si aliquis in domo propria vel ecclesia occiderit, hoc est Orbotemaal sic intelligitur, quod occisor ad emendam venire non poterit, nisi prius pro eo intercesserint consanguinei interfecti. [Vide Rosenvingii Histor. Jur. Dan. § 68.]

ORBUS, Obscurus, tenebrosus. Orba taberna, vulgo Cabaret borgne. Judic. ann. 1273. in Reg. Olim parlam. Paris.: Ipsi tabernarii plura dolia vendant sine proclamatione seu banno... ipsi occasione hujusmodi Orbarum tabernarum, etc. Hinc Orbement, obscure, apud Bellom. Ms. cap. 24.

ORBUS Ictus, [Non apparens.] Vide Ictus.

ORBUS Vicius, Platea non recta, seu Angiportum non pervium, nostris Cul de sac. Index MS. redditum Monasterii Cerebellensis: In rectis vicis qui de porta ad portam transiunt, si fiat fenestra vel avant soliers de novo, partem suam habet; in aliis vicis, qui Orbi dicuntur, nihil habet.

Carrerria orba, eodem intellectu, in Charta ann. 1319. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318.

1. ORCA, Umbrosa, apud Papiam et in Glossario Sangerman. MS. n. 501. Videtur omnino Legendum Oraca.

2. ORCA, Vas Hispanicum, Varroni: Isidoro lib. 20. cap. 6. amphora species, cujus ratio, ait Bidaus, non mensura, sed sua forma constituit. Papias: Serea, singul. vasis genus, Orca: inde seriola. Joh. de Janua: Orca, vas olei, vel species amphora magna. [Vide Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 784: Buée, Orca, i. amphora, quoddam vas vel arceus.] Certe Orca, vas esse ficile, præsertim oleatorum, Persius auctor est:

Angusto collo non fallier Orca.

Orca bene picata, apud Columellam lib. 12. cap. 15. Gregorius Tur. lib. 4. Hist. cap. 38. Vigili Archidiaconi homines 70 vasa, que vulgo Orcas vocant, olei liquaminis furati sunt. Senator lib. 3. Epist. 7. Sexaginta Orcas olei ad implenda luminaria. Acta S. Sabiniani Mart. n. 7. Et præcepit exhibere 40. Orcas olei, et mitti super flammam ignis. Hanc præterea vocem usurpant Festus, Plinius lib. 15. Dolabella et alii Agrimensores pag. 253. 258. 260. 274. 304. Acta Proconsularia sub Munatio Felice, Vopiscus in Aureliano, Collatio Carthag. Severus Episc. Minoricensis de Mirac. S. Steph. Gregorius Mag. lib. 1. Epist. 58. Acta Martyrii SS. Maximiani et Isaacii, etc. [Græcis ὄρα, etiam est vas olearium aut vinarium, arca, capsula pigmentorum muliebrium.]

ORCULA, diminut. ab orca, apud Gromaticos, unde Orcularia termini, quibus Orcule erant vice finium.

ORCARE asellus dicitur in Carm. de Philomela ad calcem. Cod. reg. 6816:

Quiritat et verum, aetiosus et orcat asellus.

ORCELLUS, Urceus, urceolus, Gall. Orcelet et Orceau. Charta ann. 1328: Item unum Orcellum et baculum ad aspergendum aquam benedictam de argento Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. pag. 193. Un Orcelet d'argent, qui moult estoit grans et pesanz. Urceus, apud Aimoin. lib. 1. cap. 12. Un Orcelet d'argent à eue benoiste doré par dehors, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 196. r.

Allud ejusd. Cam. sign. Pater, ubi de inauguratione regis et reginæ, fol. 164. v.: Quant l'en chants l'offrende, l'en doit solempnellement mener le roy et la royne de leurs eschaufaux à faire leur offrende, et offre l'un et l'autre à la main l'arcevesque un pain et vin en un Orceau d'argent et onze deniers d'or. Vide Orcium.

ORCEOLUS. Vide Urceolus.

ORCES, Quæ ligantur ad velum vela i. e. ad latus anterioris vela, in Glossis Francisci Barceini ad Documenti d'Amore apud Ubaldinum pag. 258. vers. 21:

Scandagli, et Orce, e fusi,
E canepi com'vani.

ORCIA, Eadem notione: Orcerius, Qui attendit ad Orciam funem, ibidem.

ORCIPOGGIA, Funes quibus poggia vela trahitur, cum nuntium venti essent, ibid. v. 19:

Mani, prodani, o poggia,
Poppesi et Orcipoggia.

ORCHADIA, Charta Adami Me'd. Episc. ann. 1289. ex Chartulario ejusdem Eccl.: Decanus et Capitulum libere percipiunt synodos et Orchadias in ecclesia de Malleo. Legendum Circadias vel Circadias. Vide Circada.

ORCHETA, Piscis species. Tract. Ms. de Pisc. cap. 134. ex Cod. reg. 6838. C.: Squilla lata, Liguribus Orcheta nominatur.

ORCHICA, f. Aurifolium, Gall. Orseille, Orchel vel Oraille, voces infectioribus seu tinctoribus notæ. Vide locum in Mostayla.

ORCHISTOPOLUS. Vide Orciscopalarius.

ORCIA. Vide supra in Orces.

ORCIARIUS, ORCIOLUS. Vide Orcium.

ORCILLUM, apud Thaumasser. in Consuet. Bitur. pag. 116. perperam, ni fallor, pro Torallum. Vide in hac voce.

ORCINUS, Morte manumissus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

ORCIPOGGIA. Vide mox in Orces.

ORCISCOPALARIUS. Jul. Firmicus lib. 8. Math. cap. 15: Petaminarius, Ephelinator, Orciscopalarius, etc. Quo loco, vocem hanc sic effert Manilius lib. 5. a quo hausit Firmicus quiddam de sphaera Barbarica scripsit:

Corporaque immergunt undis, ipsamque sub antris
Neros, et æquoreas coatur visere Nymphas.

Unde conjectat Scaliger Orciscopalarius esse urinatos, sicut dictos, quod ἄου ποδῶν, cæcos et latentes explorent: ut Orca galea, latens, aut que latere facit, dicta est. At Salmastius ad Solinum legendum censet Orchestopolaris, atque ita appellari qui Græcis ὄρατος πόδι, qui scilicet vertiginosa et concita saltatione in orbem moventur. Nam ποδῶν est in circulum moveri et circummagi apud Hesychium. In veteri libro Notarum Orchistopolis legitur.

ORCISTRÆ, Pulpitum Ecclesiæ, ex Gr. ὄραστρα, locus in quo mimi actiones suas exhibebant. Ordericus Vitalis lib. 11. pag. 817: Ibi que ante aram Virginis et Matris in Orcistram conscendit, et ingenti caterva, que convenerat, cæsus suos et res gestas enarravit. Ita Orcistram pro suggestu dixit Joannes Thwroczius [in Bela Rege cap. 46.]

ORCIUM, ORCULUS, ORCIARIUS, URCEUS. Gloss. Gr. Lat.: Κεράσιον, Orcium, amphora. Orcium vero idem videtur

quod Orca, de qua voce supra. Orcio, pro vase oleario usurpant Joannes Villaneus lib. 12. cap. 72. et Matth. Villan. lib. 3. cap. 56. hinc

ORCIOLUS, Amphora in speciem orce, urceolus: Orciolo, Boccaccio. Colloquia Gr. Lat. apud H. Steph. in Gloss.: Ἰποσπύθη ἕδωρ πρὸς τὴν ἔφην εἰς ὀρνόλην. Allata est aqua ad faciem in Orciolum. Leg. Ὀρσίωλην. Cap. de Lanels: Orciolum, Ὀρσίωλος. Gloss. Gr. Lat.: Ὀρσίωλος, Orciolum, Ὀρσίωλον, matella. Κραπίνο, matella, urceus, urna. Gloss. Lat. Gr.: Orceolus, Ἰστρί, τὸ ἄγγος. [Missale Francorum apud Mabillon. Liturg. Gallic. pag. 301. ubi de ordinatione Acolythi: Accipiat et Orciolum vacuum ad suggerendum vinum Eucharistiæ Corporis Christi. Vide Urceolus.]

ORCIARIUS, Urceus. Tradit. Fuld. lib. 1. trad. 39: Cortina 12. Orciarii 4. manile 1. concha 4. etc.

ORCIOLA, Eadem notione. Vide in Capricium.

ORCULA, ORCULARIS. Vide in Orca.

ORCULUS, Præsigium, apud Papiam. Forte legendum est Oraculum.

1. ORDA, Tartaris, Tentorium, statio, curia Imperatoris. Occurrit apud Vincentium Belvacensem lib. 32. cap. 21. 22. 24. 25. 31. et apud Abulfaragium in Hist. Dynastiæ pag. 306. 326. 336. etc. Gloss. Theoticum Lipsii: Ordon, Habibat. [Alii scribunt Horda, hodieque Hordas vocant tribus, in quas dividuntur Tartari. Vide Georg. Hornum Orb. Imper. pag. 288. et 295.]

2. ORDA, Warnerius MS. in Caprum Scottum Poetam:

Si super hanc orcam mihi tu juraveris Ordam,
Ocula dans illi, crimine liber ab.

Forte idem quod Ordalium.

3. ORDA, Convocatio hominum ad hostes vel latrones insequendos vel propulsandos, idem quod Ordea. Instr. ann. 1372. ex Tabul. Auxit. Cum ipse loquens araret in suo campo, infra pertinentias de Durbano, circa horam tertie vel circa meridiem, audivit pulsantes ad Ordam campanas dicti loci... Petii nonnulli dicti loci ad quid pulsaverant ad Ordam, et dixerunt quod gentes de inde transiebant et ducebant captum dominum operarium Auxitanum. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 19. Nos duo vadimus ad locum, qui prope grat unum hominem, pro faciendo Ordam seu tractum ampanarum (i. campanarum) ut congregaret gentes, etc.

ORDALIUM. Vide in Ordela.

ORDEA. Hujus vocis vis sic exponitur in Tabulario S. Petri Generensis: Absolvit idem Gasto in Bearnio... omnes homines ad dominium S. Petri Generensis pertinentes, ab exercitu, et ab omni expeditionis genere, et a repentina hostium insecutione, quam vulgus consuevit Ordeam appellare. Quo loco Marca lib. 6. Historiæ Beneharnensis cap. 11. n. 6. censet Ordeam idem esse, ac Wardea, in Legibus Wisigoth. et in Capitularibus Caroli Magni, certum scilicet militum numerum, qui in castris et oppidis constituuntur ad arcendas repentinæ hostium invasiones et irruptiones. At Dominicus lib. de Prærogat. allod. cap. 22. § 5. scribit vocem hanc significare tumultuariam illam et repentinam militum convocationem, quæ æris campani sonitu hosti jam finibus imminenti opponitur: in veteri quippe Codice forensium actorum ditionis Mixiæ in regno Navarræ, conventus generalis, denuntiatio ab orde sonade, idem est ac inter-

posito æris sonitu, ut interpretatur Oyhennartus in Notitia Vasconie pag. 127. Ita *ordeam pulsare*, idem est quod nostris *battre le beffroy*, [sonner le tocsin.] Anglis *levare hussium*.

ORDEACUM, Præstatio ex ordeo. Vide in *Mestivarius* post *Mestiva*.

ORDEFF. Vide infra *Oredelfe*.

ORDEICEUS, ORDEACIUS, quod fit ex ordeo. apud Johannem de Janua.

ORDELA, ORBALIUM, Quodvis iudicium divinum, purgatio vulgaris, modus criminis purgandi, ex Saxon. ordela, in Canonib. Saxonis sub Edgardo datis cap. 24. 62. in Senatus-consulto de Montuolis Wallie cap. 2. In Fœdere Edwardi et Guthrumi Regum cap. 9. in Legibus Athelstani cap. 7. 14. 21. 23. Ethelredi cap. 1. et Canuti cap. 17. part. 2. cap. 20. 27. 29. 32. 54. in Concilio Enhamensi ann. 1009. cap. 18. 26. et in Charta Edmundi Regis apud Will. Malmeb. lib. 2. de Gest. Regum Angl. cap. 7. Vox confecta ex Saxon. or, i. magni, et dael, vel dele, iudicium. [aut, ut placet Hicckio, a veteri Francico seu Teutonico *Urdela*, iudicare, unde *Urdel*, Saxon. ordal, iudicium. Quod usu obtinet, specialius ad divinum istud iudicium translatum est.] Alias originationes affert et expendit Petrus Resenius ad Jus aulicum Canuti II. Regis Daniæ pag. 618. Vide Kilianum in *Waeter-or-deel*, et Olafum Wormium in Monumentis Danicis lib. 1. cap. 11. et in voce *Lada*, ubi de simplici, duplici et triplici Ordalo, et in voce *Urdella*. Præterea Joannem Stiernhoolum lib. 1. de Jure Sueonum vetusto cap. 8. ubi de Ordello fuse agit, [et Spelmanum in Glossario, ubi integram et bene longam, exhibet formam iudicii per Ordalum seu per aquam frigidam. De hujusmodi iudiciis plura etiam dicta sunt in vocibus *Aque frigidae iudicium*, *Campanæ*, *duellum*, *Ferrum candens*, quæ totidem erant Ordaliorum genera.] [2] Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 188.]

ORDENERATA. Chartul. Celsinian. ch. 75. *Per singulos annos quatuor Orde-neratas in festivitate S. Petri in vestitura persolvam. Leg. deneratas; ex repetitis enim literis or, factum est oscitantia scribæ orde-neratas.*

ORDEOLUS, Isidoro lib. 4. cap. 8. et ex eo Papiæ, est parvissima et purulenta collectio in capillis palpebrarum constituta, in medio lata et ex utroque conducta, hordei granum similes, unde et nomen accepit. Rocho le Bailly *Ordeolum*, est apostema parvum ordeo simile, gallis *Grain d'orge*. Supra melius scribitur *Hordeolus*.

ORDEULUS, medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 5359. *Ordeulum est pustula in palpebris proprie nascens, ab ordeo ob similitudinem nominata.*

ORDEUS, *Pondus, retinet lentes duas, ORDIBARII*, Hæretici, Valdensium sectarii, de quibus Raynerus contra Valdenses cap. 6.

ORDIDULUS, Ordibus, pro Horridulus et Horridus, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. *Orre, Prov. Ordidus et Ordidulus, deformis.*

ORDIFICIUM, Charta ann. 1178. apud Murator delle Antic. Estensi pag. 348. *Nec ipse Fulcivinus eam turrem de cetero surgat, nec arnet; nec novum Ordificium, nec forticiam faciat.* Omnino videtur legendum *Ordigno*, machina, vox generica vel quod *Hurdicum*.]

ORDINABILIS, Ordinandus, dirigen-

us. Candidus Presbyter de Passione Christi cap. 1. apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 1. col. 243. *Textus Passionis Domini Ordinabilis per quatuor Evangelistas. Vide mox Ordinabiliter.*

ORDINABILITAS, Ordinatio, administratio. Epist. Nicolai I. PP. ad Carolum C. ann. 887. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 428. *Nemo itaque justius operari debet, quam cui commissæ videtur legum Ordinabilitas.*

ORDINABILITER, per ordinem, compositè Zeno Veronensis serm. 6. ad Neophytos: *Tribulos in læta frumenta mutavit, quam diligentem cultu purgata, molarique lapidis pro pondere feliciter fracta, Ordinabiliter creta, omni fursure abjecto, mirifico splendore in farinam candidam micuerunt.* Ordo Romanus: *Ordinabiliter compositis vestimentis suis.* Alibi: *Diaconus salutato Pontifice egrediuntur de Secretario cum ordinabili disciplina.* Vide Capitul. Caroli M. lib. 1. cap. 80. [2] 74. lib. 7. cap. 143. [2] 202.] Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 78. etc. [Chartam ann. 1126. inter instrument. tom. 4. Gall. Christ. col. 159. etc.]

Ordenelement, ordinatum, vulgo *En bon ordre*, in Stat. ann. 1351. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 68. art. 2. *A ordon*, in Ch. ann. 1307. ex Chartul. Pontinac. pag. 172.

ORDINALE, vel **ORDINALIS**, Liber in quo ordinatur modus dicendi et solemnizandi divinum officium, inquit Lindwood ad Provinciale Cantuar. Eccl. lib. 3. tit. 27. Runulfus in Polychron. lib. 7. cap. 3. sub. ann. 1077. de Osmundo Sarisberiens. Episcopo: *Hic quoque composuit librum Ordinale officii, quem Consuetudinarius vocant, quo fere nunc tota Anglia, Wallia utitur, et Hibernia.* [Portifolium seu Breviarium Benedictinarum Anglic. Pontisar. edit. Londini ann. 1555. *Ordinale quod usitato dicitur Pica sive Directorium sacerdotum*] Adde Vitæ Abbatum S. Albani pag. 32. Synodum Wigornensem ann. 1240. cap. 1. *Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 241. etc.*

ORDINARIUM, vel **ORDINARIUS**, in Testam. Philippi Helvacensis Episcopi ann. 1217. in Hist. Droensis pag. 244. *Missale et Ordinarium texta (text) argento.* Statuta Synodalia Nicolai Episcopi Andegav. ann. 1261. [tom. 11. Spicil. Acher. pag. 202.]: *Statuimus quod in singulis Ecclesiis liber, qui dicitur Ordinarius, habeatur, quo Sacerdotes respiciant singulis diebus ante Vesperarum inceptio-nem, ut ipsas Vesperas, Matutinas, et officium diei sequentis faciant et exequantur, juxta Ordinarii instructionem.* Charta ann. 1208. pro Ecclesia S. Vulfranni Abbat. Villensi, in Tabular. Episcop. Ambian. fol. 144. *In Ecclesia etiam sit liber Ordinarius ad modum Ecclesie Ambian. in quo continetur, quid et quando et quomodo cantandum sit vel legendum, Chorus regendum, campanæ pulsandæ, luminare accendendum, etc.* Necrologium Ecclesie Parisiensis 3. Id. Jul. *Dedit... balsamum cum cristallo, pallam paratam cum aurifrisio, tiburum Ordinarium, sandalia, et caligas, et tapetum Episcopale.* 13. Kal. Nov. *Obiit Bartholomæus Episc. Parisiensis, qui dedit nobis Missale in 3. voluminibus, et unum Ordinarium Episcopale, etc.* Constitutiones Odonis Legati Apostolici in insula Cipro ann. 1248. cap. 12: *Et quia Nicosiensis Ecclesie Ordinarium, prout intelleximus, in multis deficit, propter quod in eadem Ecclesia frequenter contingit servitium fieri perturbate, præcipimus*

ut ad alicujus magnæ et secularis Ecclesie Regni Hierosolymitani dicitur, *Ordinarium reformetur, etc.* Si ita dispon-gas, nihil deerit, quod vult vir doctus: est enim dictum, sententia, arbitrium. [Adde Statuta synodalia Diocesis Valentinae, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 509. col. 1. Acta S. Mail pag. 577. Fundationem Ecclesie collegiatis in Mid-delburgo ann. 1480. apud Miræum tom. 2. pag. 1342. col. 1. etc.]

LIBER ORDINIS, in Charta Sisanabdi Episcopi Iriensis æra 962. apud Ant. de Yezes in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 4. *Item calices duos, Libros ordinum Sacerdotalium, primo Jeroncion, tertium cum suo officio, etc.*

ORDINALITER, ut *Ordinabiliter* in Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 481. col. 1: *Si de his locis et eorum miraculis Ordinaliter disponere debemus, etc.*

ORDINAMENTUM, Mandatum, constitutio, statutum. Annal. Genuens. ad ann. 1230. apud Murator. tom. 6. col. 465: *Et dum excusare vellent Commune Januæ dominus Imperator nihil permisit eis dicere, quousque dictum Ordinamentum, quod fecerat, exposuit. Infra: In quibus literis inter cetera continetur præceptum et Ordinamentum, quod ipse fecerat apud Ravennam super facto potestatum et officialium non habendorum ex parte Lombardorum. Et col. 600: *Elegerunt duos viros prudentes... qui capitula et Ordinalia componerent, sicut melius hoc fieri posset, ad salvamentum populi Januensis.* Adde Rolandinum Patav. de factis in Marchia Tarvisina, apud eundem Murator. tom. 8. col. 287. Andream Dandulum apud eundem tom. 12. col. 490. Literas ann. 1371. apud Rymer. tom. 6. pag. 638. col. 1. Acta SS. Martii tom. 3. pag. 243. Aprilis tom. 8. pag. 225. etc. Appendix ad Agnellii Pontificale apud laudatum Murator. tom. 2. pag. 189. col. 1: *Marcellinus XI. justus et timoratus, cujus tanta corporis Ordinalia flagrant, ut pretiosissima myrrhæ incensum sepelientium naves sentirent.* Procul dubio legendum *Ordinalia*.*

Hinc Ordenelement, pro *Ordonnance*, in Stat. S. Ludov. ann. 1265. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 96. art. 3. *Ordine*, apud Guiliart. ad ann. 1304:

Les eschis sur les chies gotes.
Seuffrent les co-trarictes
Que Flament leur font sans Ordine.

ORDINANTIA, Idem quod *Ordinamentum*, Gall. *Ordonnance*. Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. tom. 3. SS. Junii pag. vi. *Si que autem observationes vel Ordinantie extant inde, dummodo non obviet hujusmodi nostris Ordinationibus, illas ex his non intendimus revocare.* Occurrit apud Buschium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 502. *Ordinantia*, apud Rymer. tom. 12. pag. 402. col. 2.

Ordonance dicitur, quod ordinatione statuitur, in Stat. ann. 1272. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 548. art. 18: *Que se aucun veoit de dehors du pays, qui vouist ouvrir dudit mestier, qu'il n'y peust entrer sans apeler les maistres, savoir se il est souffisant à ce... et pour paier les ordenances.* Voluntas, arbitrium eadem voce significatur, in Lit. ann. 1368. ibid. pag. 106. art. 28: *Est accordé que Pierre Borez, Jacins de Perusse... auront mil et cinq cens francs, pour faire leur Ordenance et leur volenté.* *Ordonance*, eodem sensu, in Testam. Ma-

ria Craon: ann. 1317. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 380.

2. **ORDINANTIA**. Centuria, turma; quo sensu *Ordonnance* dicimus. Acta dissolut. matrim. Ludov. XII. fol. 147. r. ex Bibl. reg.: *Misit litteras eidem domino nostro regi moderno medio unius suorum parentum, qui erat in societate seu Ordinantia domini de Champeroux.* Vide infra Ordo 8. Minus digne *Ordonnance* appellatur meretricum grex, in Consuet. Camerac. Mss.: *Ce sont les droits du roy des Ribaux en Cambray. Le ledit roy doit avoir..... sur chascune femme, qui s'accompagne de homme carrement en wagnant son argent,..... cinq sol: Paris pour une fois. Item sur toutes femmes, qui viennent en la cite, qui sont de l'Ordonnance, pour la premiere fois, 11. solz Tour. Item sur chascune femme de ledite Ordonnance, etc.*

1. **ORDINARE**. Statuere, disponere, Gallis, *Ordonner, disposer*. Præceptum Caroli M. pro Hispanis edit. a Steph. Baluzio: *Et mandavimus illi ut... Ordinari faciat quomodo aut qualiter ipsi Hispani vivere debeant.* [Capitularia ejusd. Caroli M. lib. 6. cap. 367: *Ea que circa catholicam legem vel olim Ordinavit antiquitas, vel parentum nostrorum auctoritas religiosa constituit, vel nostra serenitas roboravit, novella superstitione subvertita, integra et inviolata custodiri precipimus.* Eadem occurrunt lib. 7. cap. 287. Adde Capitul. Caroli C. tit. 53. cap. 9.] Consuetudin. Tolose 4. part. tit. de Homagiis: *De immobilibus... nihil potest homo de corpore sine assensu domini Ordinare vel facere inter vivos, etc.* [Ordinare res suas arbitrio suo, apud Senecam Epist. 9. Ordinare res suas in egritudine, De his testamentis disponere, statuere, in Legibus Aistulphi cap. 3. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 90. col. 1. Ordinare testamenta, in Lege 5. Dig. de Inofficioso testam. (5. 2.) et apud Jurisconsultos. Vide Ordinatus.]

Pro Disponere testamento dicitur *Ordeingner et Ordrenner*, nostratibus. Testam. ann. 1285. ex Chartul. Vallis N. D.: *Je Jehan seigneur de Lile en boen propos, e en volenté, e pour le sauvement de m'ame, fas e Ordeing mon testament en ceste maniere.* Aliud ann. 1317. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 379: *Nous Marie de Craon, dame de Poencé, saine de Cors et Ordrenneresse de nostre pensés... faisons et Ordrennonis nostre testament.* Vide infra Ordinum 2.

2. **ORDINARE**. Præcipere, jubere, præscribere, statuere, ut etiam nostris *Ordonner*. Capitulare de Villis Caroli Mag. cap. 16: *Volumus ut quicquid nos aut Regina unicuique iudici Ordinaverimus, aut ministeriales nostri Singiscalcus et Buticularius de verbo nostro aut Regine ipsis iudicibus Ordinaverint, ad eorundem placitum, sicut eis institutum fuerit, impletum habeant.* Charta Officialis Rotomag. ann. 1474. ex Archivo B. M. de Bono nuncio: *Ea die dictis partibus in iudicio coram nobis personaliter comparantibus, statim dictus citatus (Prior ejusd. B. M.) suam coram nobis declaravit voluntatem et ordinationem, per quam dixit et declaravit, quod licet ipse citans in missis et expensis exposuisset 9. aut 10. lib. Turon. tamen volebat et Ordinabat, prout voluit et Ordinavit, quod idem citatus solum solvet eidem citanti sex libras Turon. Litteræ Johannis Franc. Regis ann. 1350. tom. 4. Ordin. Reg. pag. 26: *Ad faciendum, quotiens casus exigunt, loca reserari contentiosa, ac etiam ad Ordinandum partes ad certos et compe-**

tentes dies, coram iudicibus earum ordinariis, tam super principali quam super recedentia; processuras, ut fuerit ratio nis. Cl. Editor reddit *Ordinare* per hæc verba, *faire assigner*, iudicium subscribere: sed hæc videntur esse sensus et constructio hujus loci, ad ordinandum partes processuras, etc. Hoc est, ad præscribendum seu imperandum partibus, ut procedant, etc.

3. **ORDINARE**. Ordines sacros et ecclesiasticos conferre. Vide mox in Ordo 3.

4. **ORDINARE**. Pœnitentiæ, Eucharistiæ et Extremæ-unctionis Sacramenta moribundo administrare. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 733. de S. Bertrando: *Dixit mihi, quod irem cito Ordinare unum hominem, qui est in periculo mortis.* Vide infra Ordines sacri post Ordo 5.

Nostris, *Ordener et Ordonner*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 3: *La femme après avoir esté confassée, communiée et Ordenée, elle mourut environ une heure après son accouchement.* Aliis ann. 1400. in Reg. 155. ch. 308: *Lequel fut confessé et Ordonné par son curé.* Hinc *Ordonnance*, dicuntur eadem hæc sacramenta, in Lit. remiss. ann. 1407. ex Reg. 161. ch. 278: *Depuis que icellui Porchier fu servu... il vesut l'espace de neuf jours, et après mort s'en ensuy et eust toutes ses Ordonnances.* Vide supra in Adresciare.

5. **ORDINARE**. Curare, medicamenta adhibere, nostris *Ordener*. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 116: *Duquel cop ladite Philippe ot une plaie à la teste et tomba à terre,.... et après fut Ordenée.* Aliis ibid. ch. 146: *Pour eulz faire Ordener et appareiller de leurs plaies.*

6. **ORDINARE**. Sensu opposito, quomodo *Accommodare* dicimus, Male habere, imo interficere. Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 436: *Præbati homicidæ dixerunt ipsi Johanni... quod juvaret ipsos ad sepeliendum corpus dicti defuncti, comminando eidem, quod nisi hoc faceret, ipsum pariter Ordinarent.*

ORDINARE GALEAS, Naves armare, adornare, Gall. *Equiper des vaisseaux*. Breviarium Hist. Pisane ad ann. 1163. apud Murator. tom. 6. col. 174: *Ex quo Pisani irati x. galeas et xi. scettias velociter Ordinaverunt, et caput Corsi vastaverunt, et duas naves Januensium ditissimas ceperunt prope Populonium.*

ORDINARIA, Tegula latericia. Dionysius Exiguus in Inventione capitia S. Johannis Bapt. tom. 4. Junii pag. 726: *Et perveni ad locum, qui erat edificatus ex calce et Ordinaria. Marcellus Archimandrita Græce legit: Καὶ εἶπον τὸν τόπον ἐκδομημένον ἀπὸ θαρῆς αὐλοῦ καὶ πενταπλαστῶν.*

ORDINARIOLI. Vide mox in Ordinaris.

1. **ORDINARIUM**, **ORDINARIUS**, liber continens ordinem divini officii. Vide Ordinale.

2. **ORDINARIUM**. Consuetudo et quotidiana portio, Gall. *Ordinaire*. Statuta colleg. Fuxens. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg. 4228. fol. 217. v: *Ordinamus ut quicumque scholares... singulis diebus pro Ordinario sive companagio, tres habeant Tolosanos monetæ currentis in dicta civitate, ex quibus tribus Tolosanis fructus et caseum, si comedere velint, detrahant, et in illo Ordinario computent.*

1. **ORDINARIUS**, Manipularis, qui in ordine est, apud Festum. Glossæ Isidori:

Ordinarius miles, qui in integro ordine est, vel numero. Glossæ Gr. Lat. Taxaricæ, *Ordinarius*. Ita usurpant Vopiscus in Bonoso, et Capitolinus in Clodio Albino. Sed et

ORDINARIJ interdum appellantur, qui ordines ducunt. Glossæ eadem: Taxaricæ, *Ordinarius, Manipularius*. Atque ita occurrunt *Ordinarii* apud Vegetium lib. 2. cap. 7. 8. 15. præterea

ORDINARIJ, dicuntur iudicum Ordinariorum officiales, vel Apparitores, qui inter Cornicularios, Commentarienses, Numerarios, Apparitores, vel Speculatores recensentur in Notitia Imperii, in leg. 16. Cod. Th. de Cohortatib. (8. 4.) et leg. 3. de Hiis qui administr. (8. 15.)

ORDINARIUS, Juxta ordinarius. Charta Henrici Imp. ann. 1312. pro Janoto Spinola Henrici filio: *Te in vicarium nostrum Castri Cassani ac Fortilitis Bruniti, territoriorum et districtuum eorundem usque ad beneplacitum Imperialis Majestatis constituisse recolimus, ac ea que sunt meri et mixti Imperii ac simplicis jurisdictionis in locis ipsis tibi plenarie commisisse, ac te fecisse Ordinarium in prædictis, nec non pro te tuisque posteris concessisse, ut nomine pedigii tibi liceret colligere pro qualibet sauma, etc.* Charta Rogerii Regis Sicilia ann. 1187. apud Ughellum tom. 7. pag. 564: *Similiter jubemus ut nullus noster Ordinarius animalia hominum Salerni, et consilium eorum, angariare præsumat.* [Charta Ludovici Hutini Regis Franc. ann. 1315. apud la Faille in Probat. Annal. Tolos. tom. 1. pag. 62: *Cum peterent quod garnisonis servientium, seu comestoriorum, non ponerentur pro debitis nostris vel aliis exsequendis, sed exquirerentur in bonis et personis debitorum per Bajulos et Ordinarios locorum suorum, concessimus quod pro debitis inter privatas personas contractis sub sigillis nostris, serviens noster requireret Ordinarium loci, quod ea exequatur; nec ea exsequatur serviens noster, nisi dictus Ordinarius negligens, vel plus debito differens fuerit super hoc requisitus.* Litteræ ann. 1358. tom. 4. Ordin. Reg. pag. 189: *Item, quod multi nitantur impetrare commissiones... qui nullum fructum faciunt... de castro nullus mittatur... sed Ordinarii cum requisiti fuerint, requirantibus providebunt.* Ordinarii Judices, in Cod. Th. leg. 5. de Proximis, (6. 26.) leg. 2. Ne quis in palatio, etc. (7. 10.) [Vide Glossar. med. Græcit. voce Ὀρδινάριος, col. 102.]

2. **ORDINARIUS**, Locæ Episcopos, qui habet ordinariam jurisdictionem in causis Ecclesiasticis, nostris vulgo, *l'Ordinaire*; *Ordinary*, apud Littletonem sect. 136. 648. Vide Statuta Willelmi Regis Scotia cap. 22. § 2.

ORDINARIJ etiam dicuntur ex ordine Ecclesiastico, dignitates Ecclesiarum, quibus competit aliqua jurisdictio. Lindwodus ad Provinciate Cantuar. Eccles. dib. 1. tit. 3: *Ordinarius principaliter habet locum de Episcopo et aliis superioribus, qui soli sunt universales in suis jurisdictionibus... sed sunt sub eo Ordinarii, hi videlicet quibus competit jurisdictio ordinaria de jure, privilegio vel consuetudine, etc.* De his videtur intelligendus Ratherius Veronensis in Itinerario: *Recolitis... me præcipisse ut duobus diebus Archipresbyter et Archidiaconus me absente adventantes cum Ordinariis omnibus pariter residentibus dicerent, die tertia emendanda mihi omnia recitarent.*

3. **ORDINARIUS**, Decanus christianitatis de Burellis, in

Charta ann. 1288, ex Chartul. Theol. Cod. reg. 5619 fol. 24. v. *In ejus rei testimonium ad petitionem partium pretestimonium litteras, sicut Ordinarius, coram quo elemosina facta fuit, quibus sigilli nostri munimine roboratas.*

ORDINARIUS ORDINARIORUM dicitur summus Pontifex, ex quo collationem beneficiorum sibi arrogavit, in Concilio Lateranensi can. 5. cap. Antiqua de Privileg. Exinde Pontifex concurrat cum omnibus Ordinariis, et jure preventionis confert omnia beneficia vacantia.

ORDINARIUS, Dignitas in ordine Canonicorum regularium, cujus munus recitat Innocentius III. lib. 1. Epist. pag. 30. edit. Venetæ: *Prædictorum autem octo (Canonicorum Regularium in Ecclesia Perusina) major Archipresbyter erit, alius Ordinarius, sequens Cameraarius, Ordinarius vero claustrum debet ex officio custodire, signare diligenter, et auctoritate a singulis lectiones, etc.*

ORDINARIUS dicuntur Canonici Ecclesiarum Collegialium, in Charta ann. 1049 apud Ughellum tom. 4. pag. 147. 981. et Puricellum in Ambros. Basil. pag. 452. 517. [Laudolphus Junior in Hist. Mediol. cap. 22. apud Murator. tom. 5. pag. 432. Anno 1106. 7. Id. Maii invente sunt reliquie pretiosæ in ecclesia S. Marie ad Portam; ante Ordinarii cum universo Clero statuerunt Festum solenne illa die in ecclesia prædicta, in cuius rei testimonium talis exlat Epistola Ordinarii Cardinalis sanctæ Mediolanensis ecclesie, necnon et Primicerius cum universo Sacerdotio et Clero Mediolanensi, etc. ubi patet ipsos Canonicos Ecclesie Cathedralis appellari Ordinarios, adjecto Cardinalium titulo, qui saltem ad annum 1557. retentus est in Ecclesia, ut probat laudatus, et nunquam satis laudandus, Muratorius loco citato: ubi et illud observat, abrogata fuisse a S. Pio V. hujusmodi Ecclesiarum privilegia ann. 1568. Gualvanus Flammeus per Ordinarios, Ecclesie Mediolanensis Canonicos etiam intelligit apud eundem Murator. tom. 12. col. 1048. Sic etiam Continuator Regionis, quem laudat Mabillonius tom. 3. Anna. Bened. pag. 586. Ordinarios vocat Canonicos Strazburgenses, ubi docet Benonem ex his Ordinariis factum fuisse Metensem Episcopum.]

ORDINARIOLI, s. minores Ordinarii seu Canonici, Gualvanus Flammeus loco mox laudato: *Dominica prima post Ascensionem Domini, Ordinarioli vicissim portant anulum et albam rubeam, que sunt Archiepiscopi.*

¶ II etiam intelligi possunt, qui minoribus ordinibus sunt donati, ex eo maxime quod post subdiaconos appellantur in Ordine eccl. Ambros. ann. circ. 1180 apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 901: *Et similiter omnes subdiaconi vicissim portant Evangelium et baculum sancti Ambrosii per omnes ecclesias, et Ordinarioli etiam vicissim portant albam rubeam et baculum.* Vide in Ordinarius 1.

¶ 4. ORDINARIUS, Hæres legitimus et ex ordine consueto. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 83. r. *Guillelmus Arnaldus de Gontaldo juratus pro Petro de Gontaldo fratre suo, domino de Byron, cujus dixit se esse Ordinarium in testamento, dixit se nescire pro certo si dictus frater suus tenet aliquod in feodum a domino rege Angliæ, vel aliter. Nihil tamen est, cur de Executorum testamenti prorsus non intelligatur.*

¶ 1. ORDINATIO CARTESIENSIS, Ordo Cartusiensis. Literæ Johannis Franc. Regis ann. 1350. tom. 4. Ordinat. Reg. pag. 12. *Tam propter devotionem, quam ipse habebat (Primogenitor noster) tempore quo vivebat, ad Ordinationem Cartusiensem prædictam, quam nos etiam habemus ad eundem Ordinationem, etc.*

¶ 2. ORDINATIO, Conventum, statutum, sententia judicis vel arbitri, in Hist. Paris. tom. 3. pag. 37. 99. et 112. ut mox Auctores novi Tract. diplom. tom. 1. pag. 340. et 341.

¶ 3. ORDINATIO, Charta, in qua per ordinem cause dijudicandæ describuntur. Gall. *Rôle des causes*. Stat. ann. 1409. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 448. art. 11. *Diebus juridicis, de mane ante audienciam, domini faciant Ordinationes fendas in causis; et si tot sint Ordinationes fendas, quod tempore illo expedire non possint verisimiliter, discretioni presidentis relinquatur captare horam ante aliam diem juridicam, pro expeditione dictarum Ordinationum.*

¶ 4. ORDINATIO, Inauguratio, qua quis in regem abamine dignitatem ordinatur seu sublimatur. Tabul. Major. monast. Anno ad incarnationem Domini 1083. regnante Philippo rege, anno Ordinationis sue xxxv. [¶ Charta ann. 1048. in Guden. S. 116g. pag. 583. Anno autem Dom. Henrici III. regis, imperatoris II. Ordinationis eius XIX. regnantis quidem IX. imperantis autem II. Alia ann. 1042. in Herb. r. Diario-Diplomat. tom. 2. pag. 523. Anno autem Domini Henrici III. Ordinationis eius XV. regni vero IV. festo Amen. Vide ibidem pag. 525. 526. Henricum III. pater, cui successit ann. 1083. regem coronari fecerat ann. 1028.]

¶ 1. ORDINATOR, Qui ordinat, dirigit, gubernat, abbas, superior, Advocatus et Ordinator litis, apud Senecam Epist. 19. S. Aug. lib. 1. 9. de Civ. Dei cap. 12. *Leges summi illius creatoris Ordinatorisque. S. Bern. Epist. 66: Domno Gaufrido Abbati S. Medardi, frater Bernardus ecclesie Clarevallensis Ordinator incompositus salutem, etc.* Occurrit alia notione mox in Ordo.

¶ 2. ORDINATOR, Administrator, procurator. Greg. Turon. lib. 4. Hist. Franc. cap. 5. *Omnes rem ecclesie, tamquam si jam esset episcopus, in suam redegit potestatem: Ordinatores removel, ministros respuit, cuncta per se ordinat.* Cui notioni illustrandæ D. Bouquet subjicit in nota Privil. Corb. Bertefr. episc. Ambian. his verbis: *Ne quis episcopus ex suis successoribus, aut archidiaconus, seu quilibet Ordinator ecclesie Ambianensis ad præfatum monasterium accedere, presumat, nisi ab abbate rogatus fuerit.* Vide Ordinator 3. Ordeneur, pro Ordonnateur, qui rei alicui præpositus est, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 54. *Michel Pollet ainsi que Ordeneur ou souverain de la besongne, donna leiti pris à Philippe de Recour.*

¶ 1. ORDINATUS, Ordine sacro donatus. Vide Ordo 3.

¶ Ordene, eadem notione, in Vita J. C. MS.

Les faux ronds, les faux abés.
Les faux provices Ordenés.

2. ORDINATUS mori dicitur, qui testamentum confecit, apud Willelmum Tyrrium lib. 12. cap. 25. Vide Inordinatus.

¶ Hinc Mourir Ordinement, pro Sacramentis munitis et testamento confecto obire, in Lit. ann. 1358. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 664. art. 2. Vide supra Ordinare 4.

¶ 3. ORDINATUS, Idem, ut videtur, qui Advocatus, defensor, Gall. Avoué. Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 690. *Molestiam non facient, nec facere permittent; sed abjurabunt nos nostrosque Ordinatos ad retinendam eandem ecclesiam S. Salvatoris cum rebus sibi pertinentibus, et omnia alia bona S. Marie, et suum honorem contra omnes homines.* Et col. 687. *Quidam Benedictus prior ecclesie S. Martini super villem Transaquam, suscepit a domno Ieraldo abbate ecclesiam S. Rufini de Vocabulo Ratino, cum omnibus ejus pertinentiis, ad meliorandum, ab anno Domini MCXII. usque ad XXX. annorum expletionem; et ibi sit semper Ordinatus noster, quem nos proponimus, et ad jus nostrum liberrime consistat in ipsa ecclesia S. Rufini, et annualiter perfectorum piscium duas salmas in festivitate S. Benedicti vel Ascensione afferant hic nobis.* [¶ Vide supra Ordinator 2.]

¶ 4. ORDINATUS, Institutus, stabilitus. Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 665. *Ecclesiam, que est in plaja subius ripam, offerrent Deo et Salvatori Domino et perpetuo liberam redderent. Insuper servis servorum Dei monachis ibidem Ordinatis, in persona domni Beraldi abbatis ecclesie S. Marie Pharpensis, in suisque posteris disponendam concederent.*

¶ 5. ORDINATUS, Ordinatus, Posteris, postgeniti, successores, qui ordine descendunt ab alio, Gall. Descendants, et, ut Practici nostri loquuntur, Aians cause. Charta Guillelmi de Rupibus Senescalli Andegav. ann. 1209. pro fundatione Abbatie Perrodii novi, apud Menagium Hist. Sabotti pag. 365. *Religiosi non solvent (rachatum) dictis Guillelmo et Margareta (uxori) vel heredibus suis, vel ab ipsis Casam habentibus vel habituris, in mutatioe cujusque Abbatis, etc.* Charta Unfredi Comitis ann. 1065. pro Monasterio S. Michaelis de Monte-Caveoso, tom. 5. Anna. Benedict. pag. 666. col. 2. *Ut nec ego, vel mei heredes, aut Ordinatus audeamus ab eis querere datum, aut servitium vel angariam seu piazzam erga nos exigere. Præterea et nec monachum quemlibet præfati canobii S. Michaelis, aut clericum vel laicum et de ejus pertinentiis, ut nec ego vel mei heredes, seu quilibet noster Ordinatus, aut comprehendere vel tenere eum audeamus... et ut generaliter dicamus, nec in vobis vel vestris monachis, clericis vel laicis, aut omnibus hominibus, prædicto sacro pertinentibus monasterio, potestatem aliquam judicandi, distringendi, aut comprehendendi servamus nobis aut nostris heredibus seu Ordinatis. Si vero investigatione diabolica hoc, quod modo nos pro salute anime concessimus, sive ego, sive quilibet noster heres, vel successor aut Ordinatus, nec non quispiam hominum dirumpere tentaverimus, aut irritum facere, etc.* Charta Constantie uxoris Boamandi Principis Antiocheni pro eodem Monasterio ann. 1124. ibidem pag. 668. col. 1. *Hæc itaque omnia superius declarata concessimus Deo et monasterio S. Archangeli... atque confirmavimus habere, tenere et possidere ac dominari in perpetuum, absque omni nostra nostrorumque hereditum et successorum et Ordinatorum nostrorum contrarietate et molestia.* Vide mox Ordinarium.

¶ 1. ORDINIUM, Posteritas, idem quod Ordinatus 5. Charta ann. 1192. in MS. Codice B. Marie Conventarum: *Sciendum est tam presentibus quam futuris, quod ego Ramundus Arnaldus Davert per me et per omnes Ordinium meum, et*

ego W. Arnaldus de Cavejan et fratres sui, scilicet Bernardus et Rogerius et Alis, per nos et per omnes Ordinum nostrum, et ego Sulmus de Cavejan per me et per omnes Ordinum meum, et ego Baro et ego Petrus Siret per nos et per omnes Ordinum nostrum, solvimus et garpimus et francum damus hospitali, quod dicitur de Tere, Deo, S. Maria, quae est sedes Conventuum. Hic per, ut alibi non semel, idem est quod pro. Charta Hugonis Comitis Ruthenae ann. 1270. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arver. pag. 548: *Concessit idem dominus Comes Ruthenae, quod si contingeret dictum Henricum primo decedere antequam dicta Mascarosa et ejus Ordinum laeant et possideant predictum castrum... quousque ei sit de dicta Aeta et lucro plenarie satisfactum... et dictos fructus, quos interim perciperet, et presentibus qualescumque essent, dedit dictus dominus Comes Ruthenae pro se et successoribus suis eidem Mascarosae et suo Ordini, tanquam bene merito, donatione inter vivos irrevocabili.* Charta ann. 1204. apud la Faille in Probat. Annal. Tolos. tom. 1. pag. 55: *Solverunt et reliquerunt se dimiserunt Viciano, Leomanis Vicecomiti, et Odoni suo filio, et omnibus militibus et hominibus et feminis Altilivaris et Leomanis et eorum Ordinis, totum quod eis potebant.* Similia mox recurrunt ibidem. Licentia mercandi Bernardo mercatori Balon. ab Edwardo I. Angl. Rege concessa ann. 1235. apud Rymer. tom. 2. pag. 608: *Dedimus ipsi Bernardo... omnes hereditibus, successoribus et Ordinis, licentiam quod... possit marcere retinere... quousque Bernardus et heredes sui, vel successores aut ejus Ordinum, de bonis suis predictis... fuerit, integre restitutus... quare mandamus, quatenus aliquis vestrum dictum Bernardum, heredes, vel successores suos aut Ordinum impedire non audeat.* Concordia inter Comitem Fuxensem et Matrem suam ann. 1218. apud eundem Rymer. tom. 3. pag. 631. col. 2: *Memoratus tamen Comes promittit dare sufficientes cautiones... qui se obligabunt principaliter de solvendis censentis libris Turonensium annuatim, quousque dicta domina vixerit, sine diminutione dotis: et post ejus vitam, donec mille marchae dotales fuerint ejus Ordinis, modo predicto, integre persolutae.* Conventiones Edwardi III. Regis Angl. cum Gastone de Insula ann. 1339. apud eundem Rymer. tom. 5. pag. 132. col. 2: *Concessit etiam dictus dominus Senescallus, nomine dicti domini nostri Regis et Ducis, dicto Falguero, nomine dicti Gastoni et hereditibus ejusdem Gastoni, et ejus successoribus universis ac Ordinis, totum jus, quod idem dominus noster Rex et Dux habet, et habere debet, in bastidiis, locis et parochiis de Viana, etc.*

2. **ORDINIUM**, Testamentum, quo quis de rebus suis ordinat et disponit. Testam. Petronae comit. Bigor. ann. 1251. ex Tabul. Auxil.: *Si forte de predictis non possit Ordinum perfici, quod successum est satisfaciatur de redditibus terrae Bigorrae ad arbitrium spondaliorum, quo usque dictae comitissae Ordinum et debita sint integre persoluta.* Vide supra Ordinare 1.

1. **ORDIOLUM**, dim. ab Ordeum, pro Ordeum. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Migma, ordeum, Ordiolum, ordi Proo.*

ORDITORIUM, Stamini vel telae sula, Ital. *Orditoio*, Gall. *Ourdissoir*. Acta S. Francisci Rom. tom. 2. Martii pag. 166. *: *Voluit quod ille secundus Angelus mutaret suum lavoritium, quod primo fa-*

ciabat de matagris et globis, et aptabat unum Orditorium ad ordiendum telam solenniter.

ORDITORIUS, Textorius. *Orditoria* *leisa*, *Orgyia*, qua textores utuntur, in Statutis Montis-regalis pag. 275.

ORDITURA, in lisd. Statutis pag. 276. Textura.

* *Orture*, eadem notione, in Stat. ann. 1380. tom. 6. Ordinat. reg. France pag. 473: *Pour ce que lors appert mieulz la male ture de Orture des draps.* Aliud in Lib. rub. fol. magn. domus publ. Abavil. art. 1: *Que li drap aient xxxij. aunes d'Orture et d'escreu, et xxvij. aunes de paré.* Italis, *Orato*. Haud scio an inde, vel ab Ora, *Ourdier*, pro Circummeundo observare, speculari, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 399: *Lesquels deux compaignons ne faisoient que Ourdier et expier autours dudit hostel.* pro *Orniere*, tota vestigium, in aliis Lit. ann. 1417. ex Reg. 170. ch. 29: *Lequel Vigneron estoit sur un condot d'une Ourdier de charrette sur le chemin.*

1. **ORDITUS**, pro Orsus, passiva notione. Gesta Hugonis Cenoman. Episc. apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 852: *Filiis, quos longo tractu Orditos Amica uxor prepositi ad telum paraverat, etc.*

2. **ORDITUS**, Dominica de lignis *Orditia*. Vide supra *Bohordicum*.

1. **ORDO**, Modus, ratio: *Malo Ordine*, in Lege Ripuar. tit. 59. § 8. tit. 67. § 5. etc. apud Luciferum Calarit. De non parcendo haeretic. pag. 248. S. Agdoenum in Vita S. Eligii lib. 3. cap. 55. in vet. Chartis apud Doubletum pag. 692. 694. in Legibus Luitprandi Regis Longobard. tit. 67. § 9. § 36. etc. § 90. Vide Grimm. Antiq. Jure German. pag. 4.]

MALO ORDINE, et contra *leges*, in vet. Charta apud Ughellum tom. 7. pag. 1418. *Malo Ordine et iniquo ingenio*, in alia apud Sammartianos in Episcopo Massil. num. 14. *Ordine violento*, in Legibus Luitprandi Regis Longob. tit. 110. § 1. § 141. (6, 88.)

QUIETO ORDINE, apud Doubletum pag. 859. Ughellum tom. 2. pag. 143.

ORDINE LEGITIMO, in Charta Caroli M. apud Doubletum pag. 717.

AQUITATIS ORDO, in formis Lindenbrog. cap. 106.

CANONICO ORDINE vivere, distingere, in Lege Longob. lib. 3. tit. 1. § 18. § 19. pin. 2.]

* **AD ORDINEM**, Reg. 34. bis Chartoph. reg. 1. fol. 35. v. col. 2: *Murus sub curia burgum inspiciabit tres pedes, et levabitur ad Ordinem novi muri.*

* **ABSQUE ORDINE**, *Contumeliose vel incondite, sine justitia, sine veritate*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7646.

USU ET ORDINE fructuario possidere, in Pancharta nigra S. Martini Turon. fol. 103. col. 2. est jure usus fructus. *Usufructuario Ordine beneficiare*, in Formul. vet. cap. 28.

VIVO ORDINE, Testamentum Ephihi Abbatis de Geniciaco ann. 696. ex tom. 12. Spicilegi Acheriani *Facio testamentum de rebus meis et hereditate mea que ex parentibus meis Leobio et Theodigaa legitima auctoritate ad me pervenit, et ex sorore mea, que sine liberis defuncta hereditatem suam mihi vivo Ordine dereliquit.* Id est esum vixeret.

2. **ORDO**, Curia, Senatus. Gloss. Gr. Lat.: *Βουλευτήριον, hinc Curia, Ordo S. August. in Breviar. Collat. 3. cap. 18. Scripsit etiam Secundus et ad seipsum missos a Curatore et Ordine Centurionem*

et Beneficiarium. Occurrit ibidem cap. 15. 17. et in Cod. Theod. non semel.

ORDO REIPUBLICAE superior et inferior, i. Magistratus Majores et minores. Charta Carlemanni Regis, ex Archivis Monasterii Pictavi. S. Crucis, *Nec a quibusquam superioris aut inferioris Ordinis Irregularibus procuratoribus, aut quibuslibet missis discurrentibus exigatur, aut fieri precipiatur.*

3. **ORDO**, Ordinis Sacramentum, quod ei confertur qui in aliquem ordinem Ecclesiasticum cooptatur. Zozimus PP. Epist. ad Hesychium cap. 1: *Hinc passim numerosa popularitas... dum parochias extendi cupiunt, aut quibus alia prestare non possunt, divinos Ordines largiuntur.* Vide Baronium ann. 44. hum. 85. et seqq.

* Eadem nomenclatura appellatur matrimonii sacramentum, in Lit. remiss. ann. 144. ex Reg. 176. Chartoph. ch. 96: *Perrutin de Solier... estant plevy en fiance a une jeune fille... et custant icelle espouser et recevoir l'Ordre de mariage, etc.*

ORDINES MAJORES ac sacri, sunt Subdiaconatus, Diaconatus, Presbyteratus, Episcopatus: minores vero, seu non sacri, Cantoratus, Psalmistatus, Ostiarius, Lectoratus, Exorcistatus, Acolyatus. Omnes tamen ordines sacros promiscue appellatos annotat Meardus ad lib. Sacrament pag. 270. Synodus Beneventana ann. 1091. cap. 1: *Sacros Ordines dicimus Diaconatum ac Presbyteratum.*

Cur Ordines in 4. temporibus flant, vide Honorium August. lib. 3. cap. 155. et Durandum lib. 2. Ration. cap. 1. praeterea Meardum pag. 272. Cur vero Episcopi diebus dominicis, Presbyteri et ceteri ministri Ecclesiae in Sabbato ordinentur, vide Hugon a S. Victore lib. 1. de Sacram. cap. 44.

* **ORDO SECUNDUS, SACERDOTIUM**, quo prior est Episcopatus. Ffithgodus in Vita S. Wilfridi Episcopi cap. 8. sec. 4. SS. Benedict. part. 2. pag. 176.

Tandem colla jugo subdens delecta pinto,
(Ordinis aptatur caralis in honore secundi)

Lupus Abb. Ferrar. in Vita S. Wigberti cap. 5. eod. tom. pag. 675. *Wigbertum sacerdotem secundi Ordinis canobio suo... magistrum praefecit.*

ORDINARE, Ordines sacros et Ecclesiasticos conferre, quod faciunt Episcopi. S. Hieronymus in Esalam. *Nepot. 20. id est, Ordinationem Clericorum, que non solum ad imprecationem vocis, sed ad impositionem impletur manus.* S. Augustin. Epist. 187. *Cum promoveri in Clericatu... conaretur, ego autem nullo modo adducerem ei homini, de quo tantum mali existimarem, manus ordinationis imponere.* Gilbertus Lincensis Episcopus de Usu Ecclesiastico *Ordinat Episcopus Abbatem, Abbatissam, Sacerdotem et ceteros sec. gradus.* Apud Anastasium in Vitis PP. passim habentur haec verba *Hic fecit Ordinationes per mensem, etc.*

ORDINATI, Qui ordinibus Ecclesiasticis donati sunt. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 11: *Qui Ordinationem occiderit, vel malignaverit, etc.* Adde cap. 68. Matth. Paris in Henrico III. *Juravit quod honorem, pacem, et reverentiam portabit Deo et sanctae Ecclesiae, et Ordinatis, omnibus diebus vite suae.* [Le Roman de Rou MS.]

Li Evêque de France et li bon Ordene,
Li Baron et li Coete, li viel et li pausé.]

1. **ORDINATOR**, Qui confert ordines ec-

clericales. Innocentius II. Papa in Epistola ad Synodum Tolet. tom. 2. Concil. Hispan. pag. 151. Si quis adversus formas canonum, vel ad ecclesiasticum ordinem, vel ad ipsum sacerdotium venire tentaverit, una cum Ordinatoribus suis ipso, in quo inventi fuerint ordina et honore priventur. Non semel occurrit apud Scriptores ecclesiasticos.

EXORVINARE. Sacerdotali gradu spoliare, degradare. Leges Alfyredi Regis West-Sax. art. 24. apud Bromptonum: Si Presbyter hominem occiderit. Exordinetur eum Episcopus. Leges Henrici I. cap. 7. Si Diaconus hominem occiderit, Exordinetur. Eadmerus in Vita S. Wilfridi cap. 21. Si me adversis contra scita Canonum ordinatum, libenti animo Exordinari concedo. Adde Chronicon Mauriniacense, pag. 184.

REORDINATIONES vetant Canones Conciliorum. Fulbertus Carnot. Epist. 25. Rebaptizationes et Reordinationes fieri Canones vetant. Propterea depositum non reordinabitur, sed reddatis et suos gradus per instrumenta et per vestimenta, que ad ipsos gradus pertinent, ita dicendo, Reddo tibi gradum Ostiarii, etc. In nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Novissime autem benedictione letificabitur eum, sic concludendo, Benedictio Dei Patris et Filii et Spiritus sancti super te descendat, ut sis confirmatus in ordine sacerdotii, et offeras placabiles hostias pro peccatis a que offensionibus populi omnipotenti Deo, cui est honor et gloria in secula seculorum. Amen.

4. ORDO. Libet Ecclesiasticus, sic dicitur, qui vulgo *Ordo Romanus*, editus cum scriptoribus de Ritibus Ecclesiasticis, cujus mentio est in lib. 7. Cap. Caroli M. cap. 143. [20 20.] Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Casin. cap. 57. Marque super eum orationem primam, sicut in Ordine continetur, Lavicanus Episcopus dedit.

5. ORDO ECCLESIASTICUS. Eadem notione, Vita S. Rodungi Abb. sec. 4. Benedicti part. 2. pag. 586. Celebratio que Ordo ecclesiasticus docet funeralibus arsequitur, etc.

6. ORDO EPISCOPALIS, qui ad episcopi usum erat, in Charta Regimb. Episc. Brixia. ann. 1140. inter. Probat. tom. 2. Annal. Premonst. col. 688.

7. ORDO. Canon, regula, sanctio. Liber 1. Capitul. cap. 82. Juxta sacros Ordines, vili persona manens, sacerdotii dignitate fungi non potest. Ibid. cap. 91. habetur juxta sacros Canones, ut et apud Reginonem, Burchardum, Ivonem et Gratianum. Vide notam Baluzii tom. 2. Capitul. col. 1143.

8. ORDO, nude, pro Ordine religioso, Arnoldus Lubecens. lib. 2. cap. 13. Quid ergo damno, reprehendo? Ordinem? non Ordinem, sed Ordinis superfluitates, que ex illo tempore ceperunt, ex quo facta est mutatio Ordinis. Curia Generalis Catalanae ann. 1289. Neque aliam Ecclesiam, neque domum Ordinis, vel Religionis, vel Monasterii, etc. [Testam. ann. 1340 apud Bauz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 317. Et in casu in quo faceremus eundem Blanquetum Ordinem ingredi, nolumus quod habeat dictas 20 libras Turon. sibi legatas. Hinc intelligi posset, Ordinem ecclesiasticum, initari.] *Homo Ordinis,* Religiosus Curia General. Catalan. ann. 1291. Aliquem Richum hominem, Militem, Clericum, hominem Ordinis, vel civem, etc. Synodus Suesslonensis ann. 744 cap. 5. Ut Ordo Monachorum vel ancillarum Dei secundum regulam sanc-

tam stabilis permaneat, etc. *Ordo Ecclesiasticus* lib. 1. Capitular. cap. 78. etc. Adde Gerbertum Epist. 45. et que de voce *Ordo* annotavit Seldenus in Eutychii Origines pag. 27. et seqq. 1. edit.

9. Testam. Guill. de Prato Comit. ann. 1300. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. M. Item lego jure institutionis Amalrico filio meo quadraginta florenos auri, cum quibus in Ordine collocetur; et si plus constaret, expensas ingressus religionis ejusdem, etc. Eodem sensu nostri quoque *Ordo* dixerunt. Charta ann. 1280. in Chartul. S. Petri de Monte: Tous li muebles ke je i auerai... reverront et demourront coles et quilas aprés mon déceit, à l'abbé et covens devant dis, et ce je antrois an Ordre ausi. Hinc.

10. VENIRE AD ORDINEM MONACHI, Monachismum solemniter profiteri. Chartul. S. Petri Neronis-villæ fol. 15. v. Hurricus Motet, quando venit ad Ordinem monachi, donavit, etc.

11. Ordo, Monasterium, seu Monachorum ejusdem loci congregatio. Johan. Monachus lib. 3. Vita S. Odonis Abb. Cluniac. cap. 8. Atii (e Floriacensibus monachis) cypreid accinctis oribus monasterii observant aditum, prius se mori fatentes, quam eos introire sinerent, aut Abbatem aliter Ordinis susciperent. Et mox: Miserunt ei quedam Præcepta regalia, in quibus continebatur, ut nulli ex alia Congregatione ullo unquam tempore liceret ejusdem loci prioratum subire.

12. ORDO, Regula ipsa, vel observatio monachica. Eadmerus lib. de Similitudinibus S. Anselmi cap. 77. Hac et his similia novitus dicit, dum *Ordo* imprimis illi videtur gravis. Cap. 79: Ipsi jam probati sunt in omni humilitate et obedientia, et patientia, et observatione omnium que *Ordo* exposcit. Charta Stephani Episcopi Noviomensis ann. 1215: Et anno elapso in conspectu universitatis fratrum et sororum *Ordo* domus, et exponatur, etc. Vita S. Stephani Abbat. Obasin. lib. 1. cap. 17. Ad capitulum fratres quotidie post Primam vel Missam conveniebant, in quo residente priore finita lectione, vel quæcumque ex more ibi dicuntur, mox de institutis, de disciplina, de Ordine tractabatur. Hinc Regula primaria Canoniorum Regularium S. Victoris Parisiensis inscribitur *Liber Ordinis S. Victoris. Ordo sanctus,* in Capitulari ann. 779. cap. 3. [Ordo ecclesiasticæ regule, lib. 1. Capitul. cap. 116.] *Ordo regularis et Canonicus,* in Synodo Vernensi ann. 755. cap. 11. Ita etiam *Liber Ordinis* in Statut. Antiqu. Cartusiens. 1. part. cap. 46. vers. 1. Ne ibi sanctus *Ordo* tepescat, in Form. 37. ex Baluzianis. [Vide Annales Benedict. tom. 4. pag. 683. et tom. 5. pag. 281.]

13. Stat. ordin. Cartus. ann. 1261. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 688. col. 1. art. 39. Declaramus quod Ordinem tenere, est feria ij. et in esse contentum pane et vino et coquina, feria iij. et Sabbato pane, vino, et coquina sine pitantia, feria vj. pane et aqua, festis capituli et feria v. sicut et alii ex debito.

14. ORDO, Religiosi ordinis generalis vel particularis conventus, vulgo *Chapter.* Charta ann. 1161. in Chartul. Theol. fol. 8. r. Ego Philippus Dei gratia Præmonstratæ ecclesie dictus abbas. Notum facio, qualiter controversia, que erat inter Præmonstratensem et Thoniensem ecclesiam terminata sint auctori-

tate Ordinis et iudicio. Diffinierunt enim abbas, etc. Martyrol. S. Fidis ex Cod. reg. 5193: Anno Domini 1408. fuit concessum per fratrem Johannem Bannardis pro tunc tenentem Ordinem ad a toto conventu, etc. Charta ann. 1398: Nos fratres Guillelmus Rambaudi subprior, Radulphus Burgensis tertius, Johannes de valle quartus in Ordine, et actu tenentes Ordinem in monasterio de Longpilla, etc.

15. ORDO NIGER, Nigri Monachi, Benedictini in Occidente passim dicti, apud Matth. Paris pag. 821. 514. Nigri Monachi sub norma S. Benedicti famulantes, apud Ingulfum pag. 861. Tidericus Langenus in Saxonia.

Nigri sancti velut Ordinis hi Benedicti. Græci nobilem substantiam Ordinis primi.

Poeta infimi ævi MS.:

Sunt ista signorum que videntur in Monachorum, Roman, et vester, et pœne sumpta frequent.

Veteres porro Monachos utique ista induisse auctor est Eunapius in Eadesio pag. 78. Vide Hæftenum lib. 5. Disq. mon. tract. 6. disq. 3.

16. ORDO ALBUS, Canoniorum Regularium Ordinis S. Augustini. Jacobus a Vitriaco in Hist. Occident. cap. 18: Cum a priacis temporibus in partibus Occidentis due tantum fuissent regularium diversitates, Monachi scilicet nigri, sancti Benedicti regulam profitentes, et Canonici albi secundum regulam B. Augustini viventes; postquam peccatis exigentibus primo medica negligentibus paululum cadere ceperunt, tandem ad tantam dissolutionem plures regularium Conventus devenerunt, quod viri timorati et prudentes, sub alio habitu et alia instituta Domino militari ab ipsis recesserunt. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 711. In saltibus et campis tribus passim construuntur Canobia, novæque ritibus variisque scematibus tributa peragranti orbem cucullatrum examina. Albedine præcipue in habitu suo utuntur, qua singulares ab aliis notabilesque videantur. Nigredo in plerisque locis sanctæ Scripturæ humilitatem designat, quem idcirco colorem religiosorum fervor hactenus gestat. Nunc autem nigredinem, qua priacis patres tam regulares Clerici in capris, quam Monachi in cucullis, ob humilitatis specimen uti sunt, moderni tanquam ob majoris justitiæ ostentationem adijciunt: inusitata quoque pannorum sectione suorum ab aliis discrepare appetunt, etc. Archithrenus lib. 2. cap. 14: de sobrietate alborum Monachorum:

1) sancta, o felix Albia galena osculle Libera paupertas, etc.

Wilhelmus Brito. lib. 8. Philippidos:

Non parit Monachis, aut que Cisterciis Ordo Candidis, aut habitus designat Cisterciensis.

Carmen de Curia Romana v. 490:

Non mihi suspectus Cistercius Ordo vel albus, Non nigri, nisi illi qui cruce arma gerunt.

[Confirmatio privilegiorum Domus Calensis Ordinis Carthusiensis, alias S. Benedicti, ann. 1339. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 375: Monasterium de Calasio fundatum... constitutus ibidem devotis Deo famulis Monachis albis, sub Abbate secundum Regulam B. Benedicti degentibus. Cistercienses intelligo qui S. Benedicti Regulam profitentur.] Vide Matth. Paris pag. 241.

17. ORDO GRISEUS, Monachorum scilicet qui coloris cinericii, seu Pseudoplectini,

vestibus induebantur: quo nomine Gistercienses. Monachi intelliguntur, qui nigram habitum primi in provincia committant, ut auctor est Jacobus de Vitriaco in Hist. Occident. cap. 34. Ita de his intelligendi Marianus Scotus ann. 1021. Casarius lib. 10. Mirac. cap. 46. Bernardus in Itiner. Terræ sanctæ, Albertus Stadensis ann. 1195. Cronerus in Metropoli lib. 7. cap. 14. et alii. Sed et Trionenses Monachos in Garnutibus, a consilio nigrorum Monachorum, mutato habita in griseum, recessisse scribit idem Jacobus de Vitriaco cap. 20. Vide Michaëlem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 30.

ORDO ALBORUM MANTELLORUM, Idem qui Teutonicus, cujus vestis est pallium album cruce nigra distinctum. Guill. de Lannoy dom. de Villers in Itiner. MS.: Item appartient ledit pays de Prusse aus seigneurs des Blancs maîtres de l'Ordre Notre Dame; et ont un haut maître, qui est leur seigneur. Vide Teutonicus. Eodem nomine eandem ob causam appellati Parisiis Guillelmite, quibus successerunt Benedictini.

ORDO CONCHYLIIATUS, vulgo S. Michaëlis, memoratur in Instr. ap. 1562. tom. 3. Comment. Cond. pag. 494. ult. edit.

ORDO DE CORONA, Charta ann. 1325. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 393: Monasterium B. Marie de Carmalis Ordinis de Corona, bailliæ Montanarum. Abovnia, etc. Eiusdem mentio fit in Ch. ann. 1279. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 77. v. et in Testam. Guid. de Lizignaco ann. 1300. ex Reg. 13. ch. 123.

ORDO DEALBATUS, Chron. Lirensis Ms. Anno 1098. canobium Cisterciense incipitur, principium et origo Ordinis dealbati. Vide Ordo Griseus.

ORDO FIDEI, seu Militia Ordinis Fidei Jesu Christi, Ordo militaris institutus contra Albigenses, cujus quidam Savaricus pauperem se Magistrum inscribit in literis ann. 1220. in Regesto Curie Francie de negotiis Senescallarum Carcassonæ, etc. ch. 48. Exstat ibidem fol. 23. v. Charta alla de terris collatis Ordini Fidei Jesu Christi in partibus Narbonensibus a Comite Montis-fortis ejusdem ann. 1220.

ORDO FIDEI ET PACIS, qui et Militia S. Jacobi atque Ordo spatæ appellatur, Ordo militaris, cujus institutorem rationemque institutionis declarat Bulla Gregor. PP. IX. ann. 1231. inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. pag. 165. col. 2. qua confirmatur hic ordo institutus ann. 1217: Sane quidem in Domino, quod eo misericorditer inspirante, abnegantes salubriter vosmetipsos, salutaribus exhortationibus venerabilis fratris nostri Amanet Auxitani archiepiscopi et suffraganeorum ejus moniti et inducti ad defensionem fidei et pacis custodiam vos Christi constitutistis athletas. Cujus bullæ inscriptio talis est: Magistro militie ordinis S. Jacobi ejusque fratribus, tam presentibus quam futuris, ad defensionem fidei et pacis in Guasconia constitutis regularem vitam professis in perpetuum. Bulla Clem. IV. PP. ex Tabul. Auxit.: De consilio et assensu prelatorum, baronum ac nobilium illarum partium de novo inibi creaverunt, providentes quod fratres, qui per tempora in eodem Ordine haberentur, pacis ac fidei essent in eisdem partibus protectores Charta ann. 1290. ex eodem Tabul.: Frater Guillelmus

de Montelero presbiter Ordinis Fidei et pacis... Magister Johannes de Bazo syndicus seu yconomus et procurator Ordinis fidei et pacis, vulgarij appellati Ordo spatæ.

ORDO GIRMONTI, Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 23: Pour ce que le supplient avoit esté avec plusieurs autres personnes de laditte ville de S. Aignan de Crasmenil devant le viconte de Faloise... affermer que Ricart le Liegart, né de laditte ville, estbit homme convenable à porter l'enseigne de l'Ordre de Girmont, etc.

ORDO S. JACOBI, Sacramentum Extremæ-unctionis, sic procul dubio dictum, quia illud a D. N. J. Christo acceptum nobis tradidit S. Jacobus Epist. 5. 14. his verbis: Infirmatur quis in vobis? Inducat presbyteros Ecclesie et ornet super eum, ungetes eum oleo in nomine Domini, etc. Limborch. Sentent. Inquisit. Tolos. pag. 5: Omnia septem Sacramenta vituperabiliter diffiteri, abnegas et contempnas... Ordinem S. Jacobi, seu Extremæ-unctionis pro infirmis in oleo materiali facto, nihil valere dictis, eidem preferendo execrabilem impositionem manuum, quam ipsi vocant Baptismum spirituale seu Consolamentum et bonum finem.

ORDO S. JACOBI, Vide supra Ordo fidei.

ORDO MANTELLATORUM, Acta Mss. notar. Senens. ad ann. 1284. ex Cod. reg. 4725. fol. 28. r.: Relinquo meos fideicommissarios dominum Misericordie, qui erit tunc temporis, et ministros tertii Ordinis Mantellatorum de ordine Humilitatum. Vide Humilitati.

ORDO B. MARIE DE ALTO BRACO, vulgo d'Aubrac. Charta Caroli IV. ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 479: Nobilis et religiosus vir dominus Bernardus Chati miles Ordinis B. Marie de Alto Braco Ruthenensis diocesis, ut procurator yconomus sive syndicus dictæ domus de Alto Braco, etc.

ORDO PAUPERIATIS, Qui paupertatem speciali ratione profertur. Testam. Guill. Arnaldi de Bellovidere civis Tolos. ann. 1472: Item legavit dictus testator alia tribus conventibus Ordinis paupertatis Tholosæ, videlicet conventus fratrum Predicatorum, et conventus fratrum Carmelitarum, et conventus fratrum Augustinorum... quinquaginta francos monetæ currentis.

ORDO SERVORUM B. MARIE, Qui et Servitia appellatur. De eorum origine et instituto consule Dialogum Fr. Pauli Florentini apud Lamium tom. 12. Delic. erudit. et ibid. pag. 111. Vide Servi B. Marie in Servitia.

ORDO SPATÆ, Vide supra Ordo Fidei et Spatæ voce Spatæ.

ORDO TRECENTORUM, Gall. Quinzvings. Lit. remiss. ann. 1455. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 58: Jehan Giles clerc des questeurs de l'Ordre des Quinzvings demourant à Riom, etc. Vide infra Trecentis.

ORDINES SACRI, sive Sacramenta Penitentis et Extremæ-unctionis, quæ moribundis conferri solent, in Miraculis MSS. Urbani V. Papæ. Vide Ordinare 4.

ORDO DE POENITENTIA S. MARIE MAGDALENÆ, Vide in Poenitentes.

DARE ORDINEM, Phrasis Gallica, doner ordre de faire quelque chose, Curare ut aliquid fiat. Occurrit non semel in Vitis PP. ab III. Episcopo Mompeliensi editis pag. 108. 134. 190.

ORDO, Advocatus, judex, idem at-

que Ordinatus 3. Charta ann. 865. apud Murator. tom. 5. Antiq. Rhi. med. sæv. col. 974: Reliquis vero casibus (non criminalibus) in ipso loco per milites et Ordines ipsius monasterii deliberatis et definitis fiant, adeoque impedimento vel soluti occasione cujuslibet comitis aut reipublice missi. Vide supra Ordinatus 2.

ORDO MILITARIUM, copiam. Bonincont. Hist. Sicul. part. 1. apud Lamium in Delic. erudit. pag. 128: Commisso prole Rogerius a Pontifice expectatus Gallitium confugit ad Gotofradum ejus loci dominum, virum tum nobilem, tum sibi amicitissimum, et qui cum eo Ordines duxerat. Vide supra Ordinatus 2.

ORDO VINEÆ, Vineæ modus. Charta ann. 1103. apud D. Calmetum in Probat. Hist. Lotharingis tom. 1. col. 517: In Barro-monte vineas duas, in Carro-valls quatuor Ordines vinearum, in Hattontis valle sex Ordines, in summo Barro vinearum unam, in Calco-monte Ordines octo, in prato Amantii undecim, etc.

Vel potius Fundus vineis consitus, vinea, Gall. Vigne, sic dicta quod ordinatum conseratur. Charta ann. 1114. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. sæv. col. 629: Ordines tres vinearum cum terra sua, et quantumcumque mihi pertinet in capite predicti Ordines in integrum, qui sunt positi in eodem Foco Mortuo, etc.

ORDO, [Gall. Consécration épiscopale.

Calero his laboribus
Intendo multiplicibus
Adhuc frui legitibus
Non licuit Ordinibus.

[Gesta pontificum Cameracensium, p. 25.]

ORDO, [Gall. Chapitre, division d'ouvrage.]

Nam sicut per hoc mensit,
Nam Galchari detinet
Et Monachos cohibuit,
Ut sequens Ordo proderit.

[Gesta pontificum Cameracensium, p. 29.]

ORDO, [Gall. Peuple (opposé à Clerus.)]

Max cleri universitas
Et Ordinis humilitas
Honor, virtus et potestas
Ad laudes canonis habitas.

[Gesta pontificum Cameracensium, p. 177.]

ORDURA, Gall. Ordure Lutum, cenum. Ausferre femoraria, sucos et alias Orduras, in Edicto Johannis Franc. Regis ann. 1356. tom. 3. Ordinatus. Reg. pag. 158.

Immundities quævis, sordes. Charta ann. 1334: Item quod nulla persona faciat laicam aliquam in fonte dicti castri nec ibi lavet lanam, vestes ac aliquam Orduram. Occurrit præterea in Instr. ann. 1350. inter Probat. tom. 2. Hist. Ném. pag. 188. col. 2. Ordure, pro Meretrice, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 79: Icelui Dollebel lui dist qu'il avoit espousé une Ordure, et qu'il estoit cour racouppi. Hinc Ordoier, Conspurare, polluere, violare. Chron. S. Dion. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 269: Comment li felon Sarrazin avoient... le saint sépulcre Ordoier et viole. Codex Ms. S. Vict. Paris. serm. 35: Quiconques Ordoiera lou temple Dieu, Dax lui destruisra. Consolat. Boetii MS. lib. 1:

Car il monde est perilleux,
Et Ordoier plus qu'il ne monde.

ORDUS, Gall. Ord, Ital. Ordo, Defortis, sordidus. Charta official. Autiss. ann. 1398. in Reg. 72. Chartoph.

reg. ch. 40: *Invenit Isabellam, que juvenis et pulchra mulier erat, cui junce parturienti, loco salutationis dixerunt talia vel similia verba: Or sus Orda velle de merda, vos vos flagitis, fors, fors, Gallice or fors, or fors.*

◦ **ORECTARE.** Vide supra *Baulare*.

◦ **OREDELFE.** Rastallo, de l'ou une clayme de aver le ore qui est trové en son soile, ou terre. Id est, cum quis clamat; seu ubi vindicat metallum, quod in suo solo vel suo solo vel agro inventum est. Ex ore Saxon. Metallum, nummus, (hoc autem loco thesaurum sonat) et Delfan, fodere, Thesaurus defossus. [Thomas Blount in Nomolexico Anglic. legit *Ordoff*.]

◦ **OREDENCIUS CADERE.** In os seu dentes prolabi. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 82: *Ex quo icu dictus Martinus cecidit Oredencius in aqua.* Vide supra *Indentare* 2.

◦ **OREFICIA.** Vectigalis species, f. quod pro firmis aureis exigitur. Vide *Aurifrigia*. Privi. Pisan. concessa a Conrado II. reg. Sicil. ann. 1209. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imperat. Leon. Urbev. pag. 274: *Nullus alius directus, aut pedagium, vel teloneum, aut exactio, sive pro ripa, fundacatu, dohana, sive mensuris, aut exitura, sive Oreficia, aut palliaria, exigi possit ullo modo.*

◦ **OREFREUM,** ut *Aurifrigium*, de quo pluribus suo loco, Gall. *Orfroi*, vel, ut scribit Menagius, *Orfroye*. *Dalmatium telatum de Orefreia*, apud Thomam Blount in Nomolexico v. *Orfraies*. Vide mox *Orfra*.

◦ **OREGIELA.** Annales Mediol. ad ann. 1289. apud Murator tom. 16. col. 808: *Tres alie collane, quarum una facta est ad Oregielas auri et flores albos, alia facta est ad botonzellos albos et rubeos, et alia facta est ad modum unius rosani cum botonzellis albis et rubeis.* Videtur esse Fibula, nostris *Agraffe*.

◦ Vel *Oregialis*, ut editum est in Cod. Ital. diplom. tom. 3. col. 361. ubi flos significari videtur, quem Auriculam ursi, Gall. *Oreille d'ours*, nuncupamus, Italis forte Auricula seu *Orechia auri* dictas.

◦ **OREGINON,** dicimus nos sonum spirituum, qui fit anhelando, et maxime in periplemonia, et asmata, et morientibus. Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 5659.

◦ **OREGIMON.** [« Ultimus sonus morientis » Diefz.]

◦ **OREILLUM,** perperam pro *Torallum*, in Charta Guidonis Archiep. Bituric. pro villa S. Palladii ann. 1279: *Si quis accusatus fuerit et convictus pastore, vel Oreillum, vel viam, vel plateam, vel metam arasse vel fodisse, tenebitur in VII. sol. Paris. pro emenda.* Vide *Torallum* et *Pastorale*.

◦ **ORELLUS.** Reg. episcopat. Nivern. ann. 1287: *Quilibet mercerius qui vendit Oreillos, debet obolum de tribus sabbatis in tribus sabbatis; et alius mercerius, qui non vendit Oreillos, debet pinctam de tribus in tribus sabbatis.*

◦ **ORERIA.** Ora, limbus, Gall. *Bord, liere*, alias *Orés, Oriera* et *Ouraile*. Charta ann. 1316. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 334: *De dictis pannis sic viciosis Oriera amoveantur ex toto et de signo communi plumbeo nullo modo signentur; ... amotis ex eis Oriera, et sine signo communi plumbeo reddantur.* Alia ann. 1319. in Reg. 59. ch. 315: *Et deinde eundo per Oriera foresta de Gresinka, etc.* Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 105. ch. 372: *Jehan Denoiers son haigneu, et*

malveillans acompaignid d'uy appelle Rogier Quenot, garnis d'espés et d'autres diverses armes estoient de les son chemin à l'Ouraile d'un boye, etc. Alia ann. 1377. in Reg. 154. ch. 57: *Iceitui Douceurre fut veu et appareu par l'un d'eulz, et qu'il estoit au devant d'eulz à l'Oriera dudit bois.* Alia ejusd. ann. ibid. ch. 177: *Lesquels se arreserent hors du chemin les l'Orés d'un petit buisson. Le suppliant aperceut sur l'Oriera ou rive d'un champ, etc.* in alia Lit. ann. 1444. ex Reg. 176. ch. 382. Guill. Guiart. ad ann. 1349:

La millie d'ess, et les Orés, Garnies de targa ostieres, De passaciers et de banieres.

Vide supra *Auraria*.

◦ **ORESTE.** Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 16. 17. 897: *Habeant etiam... Curiam suam et justitiam cum soka et saka. Blemenefrith, et ordel, et Oraste infra tempus et extra, et cum omnibus illis consuetudinibus et immunitatibus, etc.*

◦ **ORETENUS,** Ore, verho, voce, Gall. *de bouche, verbalement*. Nisi nobis vel nostro speciali mandato *Oretenus* facto, in Literis Humberti II. ann. 1345. tom. 2. Hist. Driflin. pag. 518. col. 2. *Oretenus* vel litteris ordinare, in Literis ann. 1348. ibid. pag. 578. col. 1. Exstant ibid. pag. 362. col. 2. Littere ejusd. Humberti Gallico idiomate, quae sic concluduntur: *Données à Moivent le second jour de Juillet l'an de grace 1338. Per Dominum Oretenus H. P. Sic Dalphini ore dictatas Literas claudit Amanuensis.*

◦ **OREUM,** pro *Horreum*. In quadam domo, *Oreo, stabulo, gardino*, in Charta ann. 1518. apud Rymer. tom. 18. pag. 619.

◦ Haud scio an pro *Horreum* est: praeterquam enim quod *Orreum* scribendum fuisset, *Ore* nostris dictus est Hortus rusticus, nisi legendum, quod puto, *Ortz*, pro *Orez*, in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 118: *Certain Orez ou jardine vacquans et infertile, etc.* Vide infra *Oria*.

◦ **OREXIA,** fem. gen. i. *Polifagia*, i. multa comestio. Glossar. Lat. Gall. ann. 1359. ex Cod. reg. 4120. Vide *Orezis*.

◦ **OREXIS.** Cibi appetentia, aviditas, ex Græc. *opsis*. Lampadius in Hellogabalo: *Amabat sibi pretia majora dici eorum rerum que minus parabantur.* *Orezis* in convivio hanc esse asserens. Paulinus Epist. 8. ad Severum: *Ac ne in hoc ipso delicatius nobiscum agere videretur, qui nos ad Orezim Monachorum parabat imbura, fabam intravit panicio, quo citius Senatorum poneremus fastidium.* Joan. Sarisber. lib. 8. Polycrat. cap. 6: *Et quos magis onerare voluerint majoribus oneratos minoribus poculis ingurgitant, et distendunt: et donec rapidam Orezim excutiant, aliquid anticitie aut festivitatis credunt esse subtractum.* [Acta SS. Julii tom. 8. pag. 340. de S. Johanne Gualberto: *Prece supplicantis Angelus panes tulit, atque cunctis trussit Orezim.* Rocho le Batillif in Dictionario Spagy. *Orezis* est ardor a Tartaro in stomacho excitatus.] Henricus Rosla in Herlingsberga, de quodam praelio:

Sanguinis hic aliquis miserandam fundit Orezis.

Id est, amittit desiderium fundendi sanguinis.

◦ Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 4120: *Orezis* dicitur *Vomissement*, quia exit ab ore.

◦ **ORFGILD.** Pecoris solutio, redditio, a Sax. *Orf*, Pecus, et *gild*, solona, redditio. Vide Thomam Blount in Nomolexico.

◦ **ORFRA,** ORFREA, Limbus acu pictus, Gall. *Orfroi*. Testamentum Rothrami Eborac. Episc. ann. 1488. in Libro nigro Scaccarii pag. 674: *Cum una capa, cujus Orfra est viridis.* Mox *Acum Orfra bene et sumptuose operatis.* Vide *Aurifrigium*.

◦ **ORFRETUM,** Eadem notione. Inventarium. Eccl. Noviom. ann. 1419. *Item una cappa panni auri cum Orfretis de broderis et ymaginaturis Apostolorum operata auro et serico.* Et alibi: *Item una stola cum fanonno ad modum Orfreti.*

◦ **ORFREDUM,** Eodem sensu, Gall. *Orfroy*. Necrol. Ms. eccl. Paris. XVII. Kal. Aug. *Obiit Petrus de Ordeomonte Paris. episcopus, qui nobis et ecclesiam nostram legavit capellam suam integram de veluto, seminatam de stellis aureis, habentem Orfreda ad arma sua, pro uno anniversario sollemni anno quolibet celebrando.*

◦ **ORFRESIUM,** Eadem notione, in eod. Necrol.: *Item dedit nobis Orfresia cendata pro casula, dalmatica et tunica, pretio xj. lib. Orfrait: à ymaiges d'or de Chipre, ibid. ad ann. 1482.* *Orfalise*, in Comput. Rob. de Seris ab ann. 1332. ad ann. 1344. ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 7. r.: *Pour garnir six tissus d'Orfalise, lxx. solz.* Vide *Orfra*.

◦ **ORGANALIS MUSICA.** Vide in *Organum*.

◦ **ORGANALIS VENA.** Aspera arteria, spiritus et vocis iter, Gall. *Trachée artere*. Auditio testium pro canonizatione Caroli Blesensis, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 565: *Carellus vocatus Enguegne Gallice, intravit guttur ipsius quasi per longitudinem dimidii pedis et perforavit venam Organalem colli ejusdem.*

◦ Non unius venae nomen est, sed cuiusvis ad vitam praesertim necessariae, ut colligitur ex Lit. remiss. ann. 1330. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 114: *La pointe du coustel en estrillent cheut sur le col dudit fauconnier, et lui persa ou coups une des veines Organaux, dont icellui fauconnier moru assés tost après.* *Original* vel *Originel* idem appellatur, quasi vita fons et origo. Lit. remiss. ann. 1456. in Reg. 188. ch. 160: *Lesquels chirurgiens fendirent ladite cuisse en autre lieu; et disoit-on que à ceste cause avoit esté coupée une veine Originelle, qu'ilz ne sceurent estancher.* Alia ann. 1478. in Reg. 196. ch. 324: *Iceitui Thibault gatta de sa javeline, tellement qu'il atteignit ledit de Cleres en la jambe et lui couppa la veine Originelle tout outre.* Ubi vena cava indicari videtur.

◦ **ORGANARE,** ORGANARIUS, ORGANISTA, ORGANISTRUM. Vide post *Organum*.

◦ **ORGANIZARE,** Effingere, conformare, Gall. *Organizer*. Engelbertus de longevitate ante diluvium cap. 8: *Calidum quidem est quod format et Organizat active; humidum autem est quod format et Organizatur passive.* Vide alia notione in *Organum*.

◦ **ORGANIZATIO.** [« Quare et gentibus referunt capadocum et Organizatione obliquum. » (B. N. Ms. Lat. 16089, f. 102 v.)]

◦ **ORGANO,** Piscis genus. Vide supra *Circulus* 2.

1. **ORGANUM,** quod vario calamorum ordine constat, foliisque inflatur:

nam ὄργανον, fistula, exponitur ut ὄργανο-
 ἰδης, fistularius, in Gloss. Græc. Lat.
 Non omnino nuperam esse inventum,
 satis declarat S. Augustinus in Psalms.
 56. Organa dicuntur omnia instrumenta
 musicorum. Non solum illud Organum
 dicitur, quod grande est, et inflatur folli-
 bus, sed quicquid aptatur ad cantilenam,
 et corporum est, quo instrumento utitur
 qui cantat, Organum dicitur. Ut et Isi-
 dorus lib. 2. Orig. cap. 20. Organum,
 vocabulum est generale vasorum omnium
 musicorum. Hoc autem cui folles adhi-
 bentur, alio Græci nomine appellant. Ut
 autem Organum dicitur, magis ea vul-
 garis est consuetudo Græcorum. Eadem
 pene habent Amalarius lib. 3. de Eccl.
 Offic. cap. 3. Papias, et Ugulio. Sed et
 ejusmodi organa respexit, opinor, Sen-
 ator lib. 1. Epist. 45. Facit aquas ex
 imo surgentes præcipites cadere: ignem
 ponderibus currere, organa extraneis
 vocibus insonare, et peregrinis flatibus ca-
 cantarè. Quia etiam describitur ab eo-
 dem in Psalmum 150. Organum itaque
 est quasi turris, diversis fistulis fabricata,
 quibus flatu follium vox copiosissima des-
 tinatur, et ut eam modulatio decora com-
 ponat, linguis quibusdam ligneis ab in-
 teriore parte construitur, quas disciplina-
 biliter Magistrorum digiti reprimentes
 grandisonam efficiunt et suavissimam
 cantilenam. A Juliano etiam, quem Pa-
 rabatam plerique putant, hocce Epi-
 grammate describitur in Anthol. lib. 1.
 cap. 64 (9,26):

Ἄλλοις ὄρω δονάκιον φῦλον ἔπον ἀπ' ἄλλης
 Χαλκίης: τέχνη μᾶλλον ἀνεβλάστησαν ἀρούρης.
 Ἄγριοι, οὐδ' ἀνέμοισιν ὄρ' ἤμετροις δο-
 νάκιον.
 Ἄλλ' ἀπὸ ταυρείης προβορῶν ἀπὸ λυγρῶς
 Νίρθεσιν ἑστῆσαν καλῶμεν ὄρ' ἔσαν ὄδοντες.
 Καὶ τις ἀνὴρ ἀγέρωχος ἔχων βοῶ δάκτυλα
 ἤμετρος.
 Ἰστέστι ἀμπαρῶν κινῶναι συμπαρῶν κινῶναι
 ἰστέλλων.
 Οἱ δ' ἀπαλὸν σκιρτῶντες, ἰστέλλωναι αὐτοῖν.
 Quam corno alterius naturæ est fistula: nempè
 Altera produxit fortasse hæc æneæ tellus:
 Horrendum stridet, nec nostris illa movetur
 Flatibus, et misus turbine a carcere ventus
 Subitus agit leves calamos, perque ima vagatur.
 Non aliquis velox digitis, insignis et arte
 Adstat, concordet calamis pelusæque tabellas.
 Ast illic subito exiliunt, et carmina nascunt.

In allatis Organi descriptionibus nulla
 hydraulicorum, quomodo describuntur
 a Vossio ex Vitruvio et Herone, in libro
 de Poematum cantu et virib. rithmi
 pag. 100. et seqq. nulla fit mentio, immo
 folliibus spiritum accepisse dicuntur,
 adeo ut ab hodiernis non omnino dis-
 crepasse fatendum sit, etsi Latinis vix
 cognita fuisse evincant quæ habent
 Francorum Annales, qui in Franciam
 tum primum allatum organum ann.
 757. ac Pipino Compendii tum agentis,
 cum aliis muneribus missum a Con-
 stantino Imp. narrat. Exhinc simile Or-
 ganum Carolo M. oblatum per Legatos
 ab Imperatore Constant. Michaeli forte
 cognomento Rhangabe subdit Mona-
 chus Sangallensis lib. 1. de Carolo M.
 cap. 10. a quo ita describitur: Addu-
 runt etiam iidem Missi omne genus Or-
 ganorum, sed et variarum rerum secum...
 et præcipue illud musicorum Organum
 præstantissimum, quod dolii ex ære con-
 flatis, folliibusque saurinis, per fistulas
 æreas mire perflantibus, rugitu quidem,
 tonitruo boatum, garrulitate vero lyre
 vel cymbali, dulcedine conquebat. Or-

gana vero habuisse Veronensem Eccle-
 siam Carolo M. imperante docent ali-
 quot Chartæ descriptæ ab Ughello tom.
 5. pag. 604. 610. Ad Ludovicum Pium
 deinde adductus est Presbyter quidam
 de Venetia, nomine Georgius, qui se Or-
 ganum posse facere asserbat: quem Im-
 perator Aquasgrani cum Thancolfo Sa-
 cellario misit, ut ei omnia ad id instru-
 mentum necessaria præberentur, impera-
 vit, ut est apud Eginhardum in Annal.
 ann. 826. Auctor Vitæ ejusdem Ludovi-
 ci: Qui dixeret Organum more Græcorum
 posse componere. Idem Eginhardus
 de Translat. SS. Martyrum Marcellini
 et Petri cap. 18. de Georgio. Hic est
 Georgius Veneticus, qui de patria sua ad
 Imperatorem venit. Et in Aquensi Palatio
 Organum quod Græci hydraulica vocat,
 mirifica arte composuit. Quod qui-
 dem Organum Aquisgranense illud
 idemque esse videtur, quod describitur
 a Walafrido Strabo, qui primum ejus
 Inventum Græcis attribuit, et ab ipso
 Ludovico confectum innuit:

Et quis præcipue jactabat Græcia esse.
 Organe Rex magnus nos inter maxima prout.
 [Vide Ermoldum Nigellum lib. 4.
 vers. 639. et Ademar. Histor. lib. 2.
 cap. 8.]

Sed scrupulum injicit, quod loco pro-
 xime laudato Eginhardus, organum istud
 Ludovici jussu a Georgio Veneto
 Aquisgrani confectum, Hydraulicum ap-
 pellat, quasi aquarum vi, ut sunt hy-
 draulica organa apud Vitruvium lib.
 10. cap. 13. sonum ediderit: cum ejus-
 modi hydraulicæ quantum ad formam
 haud multum differant ab hodiernis
 organis: quod abunde docet ea pars
 Porphyriani Panegyrici Constantino M.
 dicti, quæ organi s. relem refert, quod
 hydraulicum fuisse testatur hic versus:

Sub quibus unda latens properantibus incita ventis, etc.

Sed et hydraulicorum organorum
 usum obtinuisse in Ecclesiis nostratis
 testatur Willelmus Malmesbur.:
 Extant etiam apud illam Ecclesiam doc-
 trinæ ipsius monumenta, horologium arte
 mechanica compositum, Organa hydrau-
 lica, ubi mirum in modum aquæ calefac-
 tæ violentia ventus emergens implet con-
 cavitate barbati, et per multiforates
 transitus æneæ fistulæ modulatos clamo-
 res emittunt. Quæ vero de organis musi-
 cis narrant Constantinus Manasses et
 Michael Glycas a Theophilo Michaelis
 F. Imperatore Constantinopol. adinven-
 tis, non organa nostratia spectant, sed
 musicam quandam avium fictiliarum
 arbori perinde fictiliis insidentium or-
 ganicam intelligunt, quod ex Leone
 Grammatico licet colligere.

Organorum nostratium ac ingentium,
 præclaram descriptionem habet Volstan-
 us in Prologo ad Vitam S. Swithuni:

Talis et auristis hic Organa, quæ nuperquam
 Cernuntur gemino constabula solo.
 Bissemi supra sociantur in ordine folles.
 Inferiusque jacent quatuor atque decem.
 Flatibus alterius spiracula maxima reddunt.
 Quos agitant validi septuaginta viri.
 Brachia versantes, multo et ardore mudentes.
 Certatimque suos quicque movet socios.
 Viribus ut totis impellant flamma sarasini.
 Et rugiat plena Kapsæ referta sinu.
 Sola quadringenta que sustinet ordine musas.
 Quas manu organici temperat ingenii.

Sed de Organorum usu in Ecclesiis
 consulendus Steph. Durandus lib. 1. de
 Ritibus Ecclesiæ cap. 13. [9. Consule
 Dissert. D. Le Beuf de Cantu ecclesiasti-
 co. Nostris alias Orga. Vide supra
 Discantus.] Porro an in Ecclesia Græca-

nica, prioribus saltem sæculis ejusmodi
 organa in usu fuerint, addubitari po-
 test, cum eorum, si fallor, haud memi-
 nerint Scriptores Byzantini, præter
 forte Codinum de offic. cap. 11. num. 1.
 Organa officii ecclesiastici pars adeo
 præcipua censebantur, ut Organa no-
 mine significaretur Missa, aliæque, quæ
 ad cultum divinum spectant, officia.
 Charta Radulphi abb. S. Apri ann.
 1244. ex Tabul. ejusd. monast. Si vero
 contigerit quod dictus capellanus negli-
 gentia vel defectu cessaret a celebratione
 dicte missæ... et per abbatem nostrum
 seu priorem dicti nostri prioratus moni-
 tus Organa non resumeret et delictum
 non emendaret, etc. Bulla Bonif. PP.
 VIII. ann. 1299. Volumus ut predicti
 decanus et capitulum statim post denun-
 tiationem predictam, a predicta divini-
 rum suspensione cessent et prorsus absti-
 neant... et continuant Organa divino-
 rum.

In interdictis porro suspenduntur Ec-
 clesiæ organa, ut est apud Will. Neubry-
 gessem lib. 1. cap. 17. extremo. Acta
 capitularia Eccles. Lugun. ann. 1317.
 fol. 133. Deliberaverunt, quod malefac-
 tores, qui claustrum violaverunt, hospitia
 Canonicorum frugerunt, et ipsos injuria-
 verunt, requirantur ut dictam injuriam
 emendent: quod nisi fecerint, quod con-
 tra ipsos cessus apponatur, Organa sus-
 pendantur, etc. [Litteræ A. Meld. Episc.
 ad Capitulum suum ann. 1221. tom. 2.
 Hist. ejusd. Eccl. pag. 112. Vos roga-
 mus ut injuriam et dedecus de hominibus
 nostris incarceratis... vindicare nobiscum
 curetis, Organa vestra in majori Ecclesia
 nostra, quod in aliis Ecclesiis fieri præce-
 pimus, suspendentes.]

Itanc loquendi formulam trans-
 tulit Pius II. PP. ad scholarum cessa-
 tionem in Academia Parisiensi, cum
 scilicet Rector eas haberi vetat ob inju-
 riam Academiæ illatam, donec ei satis-
 factum fuerit: sic in Bulla ann. 1462
 apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag.
 707. Quamquam non deceat illos, (Recto-
 rem, Magistros et Doctores) nisi pro
 gravi ac enormi offensa... a lectionibus
 suis cessare; frequenter pro sua libito
 voluntatis, nullaque... sufficienti subsis-
 tente causa, necdum Organa sua suspen-
 dendo ab eisdem lectionibus cessare præ-
 sumunt, etc. Similia recurrunt infra.

ORGANUM TRIPLEM seu Quadruplum.
 Necrologium Ecclesiæ Parisiensis 7. Id.
 Jan. Et quilibet Clericorum qui ad Mis-
 sam Responsorium vel in Alleluia Organo
 triplo vel quadruplo decantabit, 7. den.
 habebit. Adde 3. Id. Jul.

ORGANALIS MUSICA. Adelmanus in
 Rhythmis alphabeticis quemdam Signi-
 ficem laudans ait:

Caritate Sigo noster plenus atque gratia,
 Multa per-bena ore, mane, advenis solatia,
 Singulis Organali regnabat in musica.

ORGANNEA INSTRUMENTA, in Vita
 S. Bernardini Senensis, tom. 5. Maii
 pag. 279.

ORGANIZARE, Canere in modum or-
 gani. Necrologium Ecclesiæ Paris. Non.
 Jul. Et 4. Clericis qui Organabant
 Alleluia, quilibet 6. den. [Joh. de Janua
 Organizare, Organo cantare; Joer ou
 chanter en orgnes, organiser, in Glossis
 Lat. Gall. Sangerman.]

ORGANARE, Eadem notione. De felici
 obitu Angelicæ Virg. tom. 3. Anecd.
 Marten. col. 1798. Post modicam quæ-
 tam gaudere cepit et psallere: Tibi laus
 et gloria in excelsis Deo, Domine Rex
 Deus, Rex cælestis, ter repetendo, Jesu

Christe *quiesce supra vocem et ultra. vocem Organando.* [oo *Organa divertere* in Erbas vers. 842. de passere dicitur. *Organa miscere*, vers. 818. de merula.]
 Certa modulatione cantare, nostris *Organer*. Mirac. MSS. B. M. V. lib. 2.

Tex chante bas et rudement,
 Que l'ax écoute doucement,
 Plus que celui qui se coïtoie,
 Qui haut-Organer et haut pointoie.

Organer, Organo canere, in Poem MS. Alex. part. 2.

Et à les lever fat à la feste refortier,
 Tromper et Orguier et après violer.

ORGANISARE, ut Organare. Cærem. vel. MS. eccl. Carnot. Duo content et duo *Organisati* in supplicis verum. Dicit nationibus. Ibidem: *Verius*, Judicabunt sancti vel propter organum. Justi epulentur. *Responsorium Organisetur* ab uno. Non in concentu vocum igitur posita est hæc canendi ratio. Ibi idem mihi videtur quod *Discantare* supra in *Discantare*. Unde *Organisate*. Organa pulsare interpretor, in Stat. S. Capel. Bitur. ann. 1407. ex Bibl. reg. *Jubemus quod in omni missa, cujuscumque solemnitas sit, ut puta trium lectionum, dierum feriarum et novem lectionum, duplicium et annualium, semper officium, responsum, alleluia, offertorium et post-communio dicantur, et similiter Kyrie gleson, Gloria in excelsis, prosa, Sanctus, Agnus, nisi Organisentur.*

ORGANATOR, Qui organa musica pulsant, vel conficit. *Organator*, in Glossis. Glossæ alie. *Organarius*, *Organarius*, *fatularius*. Jul. Firmicus lib. 3. Mathes. cap. 14. *Muscos, vel Organarios faciet*. Sic lib. 4. cap. 7. et 15. Vide [Ammanum] lib. 28. initio et] Cujac. ad leg. 4. Cod. de Excusat. muner. lib. 10. Messianus in Vita S. Hilarii Arelatensis. *Tanquam spiritualis et sanctus Organarius corca tangebatur singularis*. In Statutis MSS. pro *Joculatoribus et Ministris*. *Organarios* appellatur, qui organa pulsant.

ORGANISTA, Eodem intellectu, Gall. *Organiste*, in *Literis* ann. 1537. apud Rymer. tom. 14. pag. 584.
 ORGANIFEX, Organorum artifex. Comput. fabr. S. Petri Insul. ann. 1472. ex Tabul. ejusd. eccl. *Magistro Adriano Pietre Organifici, commoranti Torpaci, pro visitatione organorum et advisamento super reparatione organorum, xxii. sol.*

ORGANUM DIABOLI, Recens tormenti pulverarii genus, pluribus constans æneis tubis intra arcam clausis, et in idem centrum constipatis. Nimirum fatali machina prope fistularum spiracula applicito igne, fistulae omnes pilas ferreas in modum grandinis continuo effundunt et obvia quæque ineluctabili ruina diffringunt atque prosternunt. Ita Carolus de Aquino in *Lexico Militari*.

ORGANISTRUM, Locus in Ecclesia ubi sunt organa. Galbertus in Vita Caroli Comit. Flandrie cap. 4. *Se in Organistro, scilicet in domicilio quodam organorum Ecclesie occultaverat. Domus Organorum*, dicitur in Catalogo Episcoporum Frisingensium, in Metropoli Salisburgensi. *Ruit ciborium deauratum, et domus Organorum, etc.*

ORGANA, seu *Orgues* nostri appellant

catarractas lapsiles terreas ad urbium et castrorum portas. Vide *Tactica Ducis Clivensis* pag. 81.

2. ORGANUM, Qui alterius homine agit aut loquitur, sequester, Gall. *Organe*. Charta homag. ducis Brit. ann. 1366. in Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 101. r. *Dominus Johannes de Monteforte dux Britannie... domino regi supplicavit, dixit et exposuit per Organum reverendi in Christo patris et dom. Hugonis de Montalrai Briocensis episcopi, etc.* Adde. Instr. ann. 1483. Inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 25. col. 2.

ORGANUM, Afferatio de primis gradibus, in consensu Concilii Basileensis, tom. 2. Hist. Britan. col. 1025. *Per Organum dicti domini Arelatensis ordinaverunt præfatos Electorum Oratores collocandos prope sedem Majestatis imperialis. Lobinellus vocem seu organum vides interpretatur, malim operam, ita ut hujusce dispositionis sequester fuerit Archiepiscopus Arelatensis. Uraque tamen ratione potest intelligi vox Organum, ut apud nos *Organe*; quod modo ei, qui aliorum nomine loquitur, modo ei, qui sequestri vices agit, tribuitur. Sed hæc ferè eodem redeunt.*

ORGANUM, PROPHETARUM, Oracula, vaticinia. Vetus Auctor. apud Mabillon. de Liturgia Gall. pag. 100. *Dignum namque est, ut ab eadem die (8. Kal. Octobris) usque ad Nativitatem Christi, Prophetarum Organa tympanizando resulet Ecclesie.*

3. ORGANUM, Logica. Jo. Alb. Fabricius Bibl. Græc. lib. 3. pag. 117. assertit in academiis quibusdam, ut in patria sua Lipsiensi, professores *Logice*, professores *Organum* appellari solitos, sumpta denominatione ab eo quod scripta logica Aristotelis excedi solent sub titulo *Organum*, quia notum est Dialecticam a Philosopho appellatam esse *ὄργανον ὄργανον*. Baconus cancellarius Angliæ opus quoddam inscripsit, *Novum Organum scientiarum*.

ORGE, Occide, in Glossis Isid. Optime Grævus post Reinesium, *Urges, Occide*. Voces in prælio clamantium, ut nostris, *Tue, Tue*.

ORGERIA, Gall. *Orgerie*, Forum, ubi frumenta venduntur. Charta ann. 1466. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 152. *Fut par feu nostre très chier seigneur et pere, cui Dieu parlonne... octroyé pouvoir et faculté de faire et tenir en la ville de Montpellier une Orgerie en lieu prope, pour vendre et distribuer les biez: A Gallico Orge, quasi frumenta quavis significet: hinc etiam *Orgues*, Superbus, arrogans, quod abundat, ut sibi visum est, bonis omnibus. Sermo Rob. de Saveriaux in mort. S. Ludov. pag. 162.*

Que pou dure cest siecles, n'i a fors que trespas:
 Lien le montre la mort, qui ne séjourne pas.
 Aias prent pources et riches, et tous Orgues abes.

Ejusdem originis est vox *Orgueilleur*, qua morbus designatur, quo corpus pustulis, hordeaceis granis similibus, operitur. Vita S. Isabel. soror. S. Ludov. pag. 175. *Soeur Sare de Houpeines eut une maladie moult périlleuse, que l'on appelle l'Orgueilleux: son corps estoit tout entrepris de boees et de taches, et cuidoit l'on que elle en deust mourir.*

ORGERAFRUS, Bernardus Monachus, postmodum Archiep. Toletanus, in Consuetudinibus Cluniac. MSS. ex Bibl. Sangermanensi Paris. cap. 9. *In Quadragesima omni die Dominica, et omni die Jovis facit per consuetudinem carita-*

tem de Orgerafro facto de betonica, et aliis bonis herbis, admixto melle. [Ex edito supra legitur *Borgherifrum*: quod vide.]

ORGIA, Mystera Christianam religionis, accersita voce a profanis Gentilium *Orgiis* seu Bacchanalibus aliisque sacris, de quibus inter alios Servius ad Virgilium lib. 4. *Æneid. v. 302. Frigedodus* in Vita S. Wilfridi Episcopi cap. 7.

Federe consorti servabat scilicet vulgi,
 Ardentes animis subdi celestibus Orgiis.

Et cap. 12.

Dum mensis alta pererrant
 Marmora Pæmigraphi recolentes, Orgis velis.

Preces, ut planum omnino videtur, significat apud Anastasium Bibl. in Epitome Chron. Casin. tom. 2. Muratorii pag. 492. col. 2. *Sedem apostolicam protege. Romanum imperium, et hos gloriosos Patricios, corpore tibi simul et mente prostratos ab hostibus visibilibus et invisibilibus defende, et Christo pro omnibus Orgiis funde, quatenus hæc et in æternum omnes tuo munere latentur.*

ORGILDE, vox Saxon. quæ sine compensatione significat, de eo usurpata cujus vita nullo pretio redimenda est, ut qui jure fuerit occisus: ex or, quæ negativam sonat, et gild, *compensatio*. Leges Alvredi et Godfridi cap. 9. apud Bromptonum, et cap. 6. apud Lambardum: *Si hoc invenit jacet Orgilde.*

ORGIPHANTE SACERDOTES, Qui præsidbant *Orgiis*, sique alios initiabant, in Inscript. Puteolis reperta apud Gruter. et Vandal. in Dissert. 6. cap. 5. pag. 488.

ORIA, pro *Orgia*, [vel] ut alii scribunt, *Orgyia*, a Græco ὄργια, Mensura quæ inter manus expensas continetur.] Adamnanus lib. 2. de Locis SS. cap. 21. *Ille quem aspectu puteus altitudinis habet virenas Orias, hoc est 40. cubitos. Orias ergo, sive cubitus, est utriusque manus a latere extensio utroque.*

ORIBATÆ, *Oribatæ*, Qui mira celeritate et stupenda dexteritate montes scandunt: Firmicus lib. 7. *Erunt funambuli, Oribatæ, neurobatæ et qui talia pertractant.* Κορυμβοῦντα; vocat Hesychius. Ambulantes per præcipitia et loca prærupta. Vide Salmasium ad Vopiscum in Carino cap. 19.

ORICULARIUS, pro *Auricularius*. Vide supra in hac voce.

ORICUS, Loquax. Johanni de Janua. Additur in Glossis Isid. *Qui magnam os habet.*

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 1557. *Buce, Oricus, loquax, loquaculus, contentiosus, Partier, Pro.* Hinc, ut fallor, *Orierie*, qua voce mihi significari videtur inepta oratio, insuisa loquacitas. Lat. remiss. ann. 1481. in Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 369. *Que ce n'estoit pas le lieu pour demander ledit paiement et faire telles Orieries.* Vide supra *Orare* 1.

ORIDIA, *Oryza*, Gall. *Ris*. Dipl. Chilper. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 634. *Oridia librâs xx.*

ORIDURIUS, οὐριδύριος, in Glossis Lat. Græc. Qui ore duro est. Perperam in Sangerman. *Oridorius*. Joh. de Janua: *Oridurus, Aspere loquens, vel qui non vult os aperire.*

1. ORIFICIUM, pro *Aurificium* vel *Aurifrigium*, de quibus supra, Gall. *Orfroy*. Obituarium vetus apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 727. *Dedit indumenta rubea de damasco completa, scilicet casulam, damaticas diaconi et*

subdiaconi, cum cappa processionali de eodem panno cyrico cum sutura et Oriflatis.

† **ORIFICIUM**, Foramen inferius, quod et pro quolibet foramine dicitur, et ut dicit Ambrosius, Ventris sunt duo Orificia. Joh. de Janua. Pertuis ou ouverture, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Gall. Oriflca. Vox nota Macrobio lib. 7. Saturn. cap. 4. et aliis quibusdam recentioribus.

† **ORIFLAMBA**, pro Oriflamma, Gall. Oriflamme, Vexillum nostris notissimum, de quo pluribus in Auriflamma. Charta ann. 1872. tom. 8. Hist. Harcur. pag. 220: Dominus Petrus de Vilaribus Miles, summus Magister hospitii domini Regis, cui Rex commisit et ordinavit vexillum dictum Oriflamma coram Domino Rege ipso in praelio equitante contra inimicos deferre.

† **1. ORIGINALE**, Archetypum scriptum, exemplar, Gall. Original. Vox nota et frequens apud recentiores. Interdum idem est quod Regestum. Vide Albericum Gentilem de Jure Canon. cap. 80. pag. 30. et seqq. Originales Literæ, in Diplomate ann. 1354. apud Ludewig. tom. 5. pag. 591.

† **2. ORIGINALE**, Opus integrum sancti alicujus patris, ut ab ejusdem excerptis distinguatur. Necrolog. MS. Sorbonæ ad XII. Sept. Obitus primi domini cardinalis Austriodorensis, prioris hujus domus. Dedit duo volumina Originalium. Qui cardinalis, nomine Petrus de Cros, obiit ann. 1352. In Vita S. Ludov. apud Duchesne. tom. 5. dicitur quod S. Rex legeret in Originalibus S. Augustini.

† **ORIGINALIS**, Idem atque Hæreditarius, ab origine paterna vel materna proveniens, nostris alias Orinal. Comment. in Psalter. ex Glossa. ad calcem Joinvil. ed. reg.: Le péchié Orinal qui me vint d'Adan. Charta Juliofredi ab. Gellon. sub Ludov. Imper. ex Tabul. ejusd. monast.: Hunc alodem superius resonatum acquisivit dominus Guillelmus, Carolo et Ludovico imperatoribus, et est Originale ex parte, et ex parte imperiale. Original, pro Origo, ortus, vulgo Origine, race, in Frol. ad Chron. Franc. S. Dion. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 152: Por ce que plusieurs gens doutoient de la généalogie des roys de France, de quel Original et de quel lignie ilz sont descendu, etc.

† **ORIGINALITER**, Originatus, ab origine, Gall. Originairment. Charta Clement. IV. PP. ex Chartul. Campan. fol. 64. v: Sicut Originaliter universa processerunt ex nichilo creature, sic et in nichilum, nedum vergere, sed redirent. Vita B. Petri episc. tom. 1. Aug. pag. 237. col. 1: Frustra, Petrus inquit, in obscenitate criminalis propositi saluationem hic expeis contra vinculum conjugale: quod Deus conjunxit, homo non separat. Originaliter Domino statuente. Instr. ann. 1391. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 113. col. 2: In printis, quod magister Petrus Juliani, condam judex major, fuit Originaliter de Murato in Alvernia. Ctitur S. Aug. lib. 1. Retract. cap. 15.

† **ORIGINARI**, Originales, vernaculi, Isidoro in Glossis et Papiæ, Servi glebæ addicti, adscriptitii, a prima origine colonarie conditionis adstricti. Coloni Originales, in leg. 14. Cod. Th. de Anpona et tribu. (11. 1.) Originali inquilinatu obnoxii, et tributarii, apud Sidoniam lib. 5. Epist. 19. Edictum Theodorici Regis cap. 142: Licet unicuique domino ex præditi, que corporaliter et legitimo jure possidet, rustica utriusque

æcus municipia, etiam Originaria sint, ad iuris sui loca transferre, vel urbanis ministeriis applicare, ita ut illis præditi acquirantur, ad que voluntas domini migrata fuisse constiterit,..... advenare etiam supradictæ conditionis homines liceat dominis abque terra aliqua possessione, etc. Adde cap. 21. 48. 56. 63. 64. 65. 66. 67. 68. Testamentum S. Remigii apud Flodoardum lib. 1. cap. 18: Innocentium servum, quem accepti a Profuturo Originario suo, etc. [Manet Originariorum, in Charta Willelmi Episc. Traject. ann. 1068. in Hist. Episc. Daventriensis pag. 209.] Sic in leg. 1. Cod. Th. de Inquilin. (5. 60.) Qui aliquid per Originem debent, apud Avitum Viennensem Episc. 82. Originariis conditioni obnoxii, apud Gelas. I. PP. Epist. 9. Qui conditionem loci debent, apud Gregor. M. lib. 3. Epist. 21. Qui Originali aut aliquid conditioni obligati desinentur, in Capit. Caroli M. lib. 7. cap. 84. [et 51.] et apud Hincmarum Remensem Episc. ad Clerum Belvac. Qui cavagis debent rationes Originis, in Charta ann. 1220. apud Hemersum. Ita in Novella Theodos. et Valentin. de 80. annæ præscript. in Nov. Valentin. de Episcopali iudicio, in Concilio Tolet. V. can. 9. in Lege Burgund. tit. 7. tit. 17. § 5. tit. 21. § 1. in Wichbild Magdeb. art. 50. apud Cæsarium Heisterbach. lib. 4. cap. 88. lib. 6. cap. 7. lib. 7. cap. 39. Joan. de Deo in Penitentiaro lib. 5. cap. 6. etc.

† **Bulla Greg. IX. PP. ex Tabul. Fos. sat. Originarii ecclesiarum, quos homines de corpore patris censuit nuncupandos, etc. Charta ann. 1255. in Tabul. S. Joan. Laudun.: S'oy trouvoit par enqueste d'Orins, que il fust hom ou femme de l'église, etc.**

† **ORIGINALES SERVI**, s. p. d. Theganum de Gestis Lud. Pil. cap. 44. [in Ordine Rom. cap. 7. tit. 9.] in Formulæ veterib. apud Bignonium form. 16. etc. Charta Gallica manumissionis ann. 1815. tom. 11. Spicilegii Acheriani pag. 386. Teles servitutes solent, ramenes à franchises, et à tous ceux qui de Ourine et ancienneté ou de nouvel par mariage, ou par résidence de lieu de servus condition sont encheus, ou porroient encheoir ou lieu de servitude, etc. Francorine, id est origine francus, liber, in Consuet. Hannonensi cap. 83. Chron. Bertrandi Guesclini MS.:

Pietres li Rois d'Espaigne en boy la Royne,
Qui donne li fu de la Royal Orine.

Infra:

Li Baron du pays, qui sont de bonne Orine.

[Le Roman d'Athis MS.:

Et moult est nez de haute Orine,
Amez en devoit un Roine.]

† **ORIGINARIUS**, Gall. Originair, Oriundus. Arest. ann. 1840. in vol. 2. arestor. parlam. Paris: Dicitur Stephanus erat civis et Originarius prædictæ civitatis Lugdunensis. Lit. ann. 1689. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 286: Omnibus et singulis de dicta villa Figiaci, omnimodis incolis, municipibus, Originariis, etc. Occurrit rursus ibid. pag. 389. art. 8.

† **ORIGINATRIX**, Que fons et origo est. Annal. Estens. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 469: Alius sceptrum, quo eam, quam ab ineunte ætate amaverat, coluerat justitiam, regnum omnium Originatricem, gubernatricem auctricemque veneretur, serenissima fronte dedit.

† **ORIGINEUS**, Originatus, Johanni de

Janna. Hæc posteriori voce utuntur Apuleius, et alii.

† **ORIGINATUS**, Gall. Originairment, Origine. Ammianus lib. 31. cap. 6: Persæ, qui sunt Originatus omnes Scythæ.

† **ORIGIERE**, ORIGIERIUM, Pulvinar. Ital. Origliere, Gall. Oreiller. Invent. ann. 1849. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 2. ad Hist. B. Chiarm inter not. pag. 143: Unum Origliere scacchatum de sirico. Item unum (Origliere), vergalum panni rubei.

† **ORINALE**, Idem quod Orarium. Acta S. Basilii Mart. n. 20: Abiit ergo ipse Agrippa ad flumen ubi decollatus fuerat S. Basiliscus et cum inventisset modicam guttam sanguinis, ejus, colligens manibus suis simul cum pulvere, missum in Orinale præcinxit corpus suum, et statim mundatus est a demone. Vide Orals.

† **ORINAMENTA**, Regalia stemmata. Glossar. vetus ex Cod. reg. 7641. Vide supra in Originatis.

† **ORINDA**, Panis genus, et ex quo conficitur semen, Æthiopiæ peculiare, et sesamo persimile, quod coquentes vescuntur, et est apud Hesychium in Ὀριδῶν. Ita porro hanc vocem restituit Gabriel Humelbergius apud Apicium lib. 2. cap. 2. pro Oridia.

† **ORIOLOM**, Porticus, atrium. Matth. Paris ann. 1251: Nisi in refectorio vel Oriolo pranderet. Idem in Vita Abbat. S. Albani: Ut non in infirmary, sed scorum in Oriolo Monachi infirmi carnem comederent. Alibi: Adjacet atrium nobilissimum in introitu, quod porticus vel Oriolum appellatur. Vocis etymon non agnosco.

† **Oriol**, eadem acceptione, in Charta ballivi Calet. ann. 1338. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 146: Nous avons donné congé et licence à Massieu Jehan Bourgois de la ville de Harefleu de faire un Oriol en ladite ville, entre la manoir dudit Massieu ouquel il demeure à présent, et le manoir qui est audit Massieu, qui est à l'opposite d'ycallu manoir.

† **ORIPALATUM**, in Glossario Saxonico Cottoniano. Cyle-wyrd. Ubi Somnerus, reponendum forte, Orylapathum.

† **ORIPUTIDUS**, Cui os foetet. Glossæ Græco-Latinæ: Ὀρίπυτος, Oripuidus.

† **ORIRE**, pro Haurire. Unum ferratum fuit pro Oriendo aquas de puteo, in Invent. ann. 1478. ex Tabul. Flamar. }
† **ORISALE**, Agger terreus seu tumulus, ut videtur, cui inædificatur molendinum. Charta ann. 1318. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 255: Cum in terminabilibus Carcassonæ de novo fieri quoddam molendinum bladerium venti incipissent, et jam quasi Orisale unum pro dicto molendino edificassent, etc.

† **ORISPEX**, Orarum inspector, in Glossis Isidori. Recte Grævius monet esse pro Horispex, Horarum inspector, observato veteribus fuisse servos, qui horas indicarent.

† **ORITORIUM**, Histor. Translat. SS. Wandregisili et aliorum num. 14. apud Mabillon. ubi de variis reliquiis: De terræ Oritorii S. Michaelis. Leg. oratorii, scilicet in Gargano.

† **ORIZA**, Potio, genus subtilissimæ polinis, id est, farinæ, apud Papiam. Nihil aliud videtur quam Oryza, Gall. Riz. Potionem esse ait Papias, quod ex oryza potionis genus fiat, vulgo cap de riz, imo apud Sinas vinum optime notæ, quod Hispanico comparatur. Aliter tamen Johanni de Janua: Oriza, Maneris pubentis, ut dicunt, de ordeo.

† **Frumentis** genus, hordeum nempe,

ex Glossis ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 2. Passion. cap. 67: *De frumenti Oriza stalticoteria est pulvis. Ibid. cap. 75: Oriza vero minus nutrit quam alicha: sed plus constringit ventrem.*

* **ORIZON.** [Horizon: « Ad nostrum perveniens Orizonta. » (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 110.)]

* **ORLA.** a Gallico *Orla*, *Orlā*, fimbria, limbus. Comput. MS. ann. 1244: *Pro capa domine comitissae de escallata violeta fouranda et Orta de geneta.* x. lib. Vide *Orlum*.

* **ORLARE.** vox architectonica. Murum fastigio suo coronare. Charta ann. 1228. ex Tabul. Massil.: *Item quod turris Inquisitorum et omnia mania Orlantur.*

* **ORLARI.** Eadem notione, et specialiter dicitur de turrium, murorumque fastigiis pinatis exornandis. Ital. *Martare. guernir di merli.* Stat. Bonon. ann. 1250-57. tom. I. pag. 38: *Et specialiter servalia civitatis cooperiri faciam, et Orlari ad dictum terminum, secundum quod alie turres sunt circa civitatem.* [Fr.]

* **ORLATUS.** Ornatus orlo seu ora. Statuta Placentiæ lib. 6. fol. 78. v: *In qua gabella salis Communis Placentiæ sit et esse debeat unus dischus magnus Orlatus, in quo quolibet die ponatur sal ex sale gabelle.* Vide *Orlum*.

* **ORLUM.** *Orlis*, Ital. *Orlo*, *Ora*, margo, limbus, Gall. *Orla*, *Orlet*, vulgatus *Orlet*, *Bord*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 38. de Sartoribus: *Qui eorum consilio, vel juvenine, pannos vel vestes seu pelles, vel pennas, vel Orles vestium quoscumque ement, etc.* Eadem fere vox recurrit in eodem cap. El. lib. 5. cap. 22: *Nemini liceat vendere (pennam) veterem pro nova. Orlamve vetus pro novo... si quis contra hoc fecerit, pennam dictam amittat.* *Orlum* similiter. Vide *Ornatum*. Sed non solum de pannorum vestiumve oris seu limbis intelligenda vox *Orlum*, verum etiam de pterisque altarum rerum marginibus orisve, ut satis patet ex informationibus civitatis Massil. pro passagio transmarino, e MS. Sangerman. ubi de mensuris navium: *Ita aperiet de Orle in Orle xxxviii. patios.* Annal. Mediolan. ad ann. 1385. spud Murator. tom. 16. col. 811: *Urceus II. ab altari argenti deaurati intalati, bacilla una ab altari argenti deaurati cum rosa et Orlo intalata ad animalia et litteras cum aliis operagiis.* Rursum occurrit col. 812.

* **ORLUS.** Ligula lignea ad oram asseris posita. Guido de Vigev. MS. de modo expugn. T. S.: *In medio (assidum) ponantur Orli stricti uno digito, ut assidas non possint una cum altera conquassari.* Vide *Orlum*.

* **ORMARIA.** Ulmetum, Gall. *Ormaye*. Charta Phil. Pulc. ann. 1305. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 186. v. col. 2: *Item vendam magni boaci et grosse Ormarie. Ourmetel, pro Ormeau, in Lit. remiss. ann. 1373. ex Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 129: Au quarrefour de ladicte ville, là ou il a un Ourmetel, il issy deux compaignons de dessous ledit Ourmetel.* Diminutivum ab *Orme*, ultimus, quod pro *Orme*, occurrit in aliis Lit. ann. 1385. ex Reg. 128. ch. 175.

* **ORMEIATUS.** Appulsus, in portu collocatus, a Græco *ὄρμαιν*, Stationem subire. Statuta Massil. lib. 4. cap. 17. § 3: *Marinarii non exeant de navibus, que venerint de viagiis in Massiliam, quosque ipse naves bene fuerint Ormeiate, alioquin quilibet eorum in xx. sol. puniatur.* V. *Ormisatus*.

* **ORMESTA.** Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 558: *Orosius Presbyter, qui librum de Ormesta mundi scripsit, etc.* Ita etiam inscribitur Pauli Orosii Historia in MS. Regio. Atque ita laudatur in Vita S. Baboleni num. 18. ex editu Petri Chiffletii. Codices vero MSS. Collegii Navarrae Parisiensis, Monasterii Dunensis. in Flandria, Vallis S. Martini Lovanii, et alii *Ormestam* præferunt. Hanc in linguam Anglicam transtulisse Alvedum Regem Anglorum scribit Balæus. Sed de vocis significatione plane non constat: quidam legendum censent de *Orchestra*, i. scena, mundi: sed cum constans fere sit hæc lectio, non temere mutandum. Varias de ea conjecturas præferunt Vossius lib. 2. de Histor. Lat. cap. 14. et Bivarlius ad PseudoDextrum pag. 481. qui locum Orderici non viderant. Sed vix quidpiam verosimilis, ne dum certi tradunt. Vocem hanc usurpavit Stephanus Tornac. in Epist. ad Willelmum Archiep. Remensem descripta in lib. 1. Miscellan. Baiuz. pag. 430: *Ormesia est, non parabola, quam propono. Ut si Ormesta videtur sumi pro veraci historia, cujus generis est illa Orosii. Sed et in Vita S. Euphraxie Virgin. rum. 18. vox Græca incertæ perinde oblonis, quæ ad hanc accedit, occurrit.*

* **ORMILLA.** Fibula, Papiæ Leg. Armilla.

* **ORMISCUS.** Fridegodus in S. Wilfrido cap. 11. ubi describit Episcopi consecrationem.

Gemma vehitur Archotham more curuli, Induit Ormiscum, subit hoc schemate templum.

An ex Græco *ὄρμας*, *ὄρμαξος*, monile, pro veste aut ornamento Episcopali? Lexicon MS. Reg. cod. 390: *ὄρμαξος*, *ἄρμαξος*, *ἄρμαξος*, *ἄρμαξος*, *ἄρμαξος*, *ἄρμαξος*. [Vide *Armetum*.]

* **ORMIZATUS.** [Ferro alligatus, apud Papiam: quod forte de navi intelligendum est, adeo ut *Ormisatus* idem sit quod *Ormeatus*, *Appulsus*, etc.] Vide *Armetum*.

* **ORMISINUS.** Pannus sericus e filis tenuissimis contextus, Ital. *Ormesino* vel *Armesino*, Gall. *Armoisin*, *Taffetas*. Occurrit in Translatione SS. Prosperi et Venerii. tom. 5. Julii pag. 71.

* **ORNA.** pro Urna. Glossæ veteres: *Orna*, *ἄρμαξος*. Ubi frustra *Orca* reperit Vulcanius. Auctor Querolii: *Eucio aurum in Ornam congestit olim, quasi busta patris, odoribus insuper infusa, tituloque extra addito. Navem ascendens Ornam toni fodit, rem nulli operuit.* [Papiæ: *Orna*, sepulchra, palea unius anni. Vide *Horna* et *Horno*.] Aliud sonat *ὄρμαξ* apud Cedrenum pag. 383. ubi hæc vox pro [ora et] limbo sumitur, quomodo *oris* dicimus: idemque quod *orna*, et *ornatura*, de qua mox. Vide *Salmastium* ad Hist. Aug.

* **ORNAMEN.** Ornamentum, ornatus. Martianus Capella lib. 6: *Cylenium excludit Ornamen.* Hartmannus in Vita S. Wiboradi num. 33. sæc. 5. Benedict. pag. 67: *Sepulcrum hæc sepait Ornamine.*

* **ORNAMENTARIUS.** Ornator. Κοσμητικός, in Gloss. Gr. Lat. Ibid.: Κοσμητικός, Ornamentarius.

* **ORNATOR.** Gloss. Gr. Lat.: Κοσμητής, Ornamentarius, Ornator. Jul. Firmicus lib. 5. Math.: *Sculptores, aut Ornatores efficit, aut mechanicos.*

* **ORNATRIX.** Κοσμητρια, in Gloss. Gr. Lat. Alibi: *ὄρμαξος*, *Ornatrice*, *ὄρμαξος*, *ἄρμαξος*, *Orna*. Lexic. Gr. MS. Reg. cod.

990: Κοσμητρια ἰσαλάττουσα, ἡ κοσμητρια τὰς γυναικας. Hesychius: Κοσμητρια, ἡ κοσμητρια τὰς τριγας καὶ φιλοσοφίας κερύματα. Occurrit in leg. 65. D. de Legat. 3. et in aliquot inscriptionibus.

* **ORNATURA.** Papias: *Limbus est quem nos Ornaturam dicimus, quæ ambit extremitatem vestium, aut ex filo aureo contexta assutaque extrema parte vestimenti.* S. Cæsarius in Regula ad Virgines cap. 42: *Plumaria et acupictura, et omne polymitum, vel stragula, vel Ornatura, nunquam in Monasterio fiant.* Adde Recapitulationem ejusdem Regule cap. 11. Epistola Basilii Imp. ad Hadrianum II. PP. post octavam Synodum: *Unum cassulis dirodinum habens Ornaturam auream, etc.*

* **ORNIX.** [Gallina africa pinguisissima. Dief.]

* **ORNONGUS.** Naturales filios dicunt, id est, de concubina, qui nos *Ornongus* dicimus, in Leg. Roman. Uticens. lib. 4. cap. 6. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 476.

* **ORNUS.** Hujus anni. Vide in *Horno*. **OROBOTÆ.** Græci qui montes incolabant: ex Græco. ὄροβωται. Annales Francorum ann. 809: *Populonium civitas maritima a Græcis qui Orobota vocantur, depradata est.* Perperam *Orobota* scribitur in Annal. Franc. Bertin.

* **OROBUM.** Vicia. Chron. Joan. Whethamst. edit. Hearn. pag. 357: *Quia populi illi (Boreales Angli) plus sunt penuriosi quam pecuniosi, majorem habentes abundantiam Orobis et ordei, siliginis et frumenti, quam aut ostri, aut habent, aut eboris, muricis, auri vel argenti.*

* **OROBUS.** [Orobias: « Abluat sepe capillos cum aqua calida in qua sit pulvis nitri et Orobis. » (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 113.)]

* **OROCOPUS.** vel ut habetur supra *Horocopus* f. Pulsator *Horarum* seu campanarum ad horas officii divini, composita voce a Latino *hora* et Græco *κόπτω*, Pulsare, vel *ὄροσιν*, Prospicere: interdu enim scribitur *Horocopus*. Index MS. Beneficiorum Eccl. et Dioc. Constantiensis fol. 52: *Rector tenet quatuordecim virgatas terre elemosine et triginta peticas pro facienda officium Orocopi.* Vide *Campanarius* et *Receptor Horarum* in *Hora*.

* **OROCOPATUS.** Officium *Orocopi*, in eodem indice fol. 49: *In quodam clauso sunt quinque virgate terre, que spectant ad officium Orocopatus.* Ibid. fol. 50. v: *Parochiani debent dicte Ecclesie Orocopatum facere et omnia dicte Ecclesie necessaria ministrare.*

* **OROCOPORARIA.** vel potius *Orocoparia*, Eadem notione, ibidem fol. 59. v: *Rector habet tres acres terre pro Orocoparia Ecclesie pertinentes.*

* **ORODONA.** Testamentum Riculfi Episcopi Helenensis ann. 915: *Casulas Episcopales optimas tres, unam dioprasiam (i. diap.) et alias duas de Orodonas.* Mendum indubie in hac postrema voce.

* **ORODUM.** Bladum conculcatum, in Glossario Saxo. exarato sub Edwardo III.

* **OROLEGIUM.** pro *Horologium*, in Invent. S. Capel. Paris. ann. 1335. ex Reg. J. Chartoph. reg. ch. 7: *Quidam Oroligia pro dicta capella.*

* **OROMA.** [ὄρμαξ, Visio.] Vide in *Horna*.

* **ORPELLUM.** Ital. *Orpello*, Gall. *Orpseau*, *Orichalcum*. Statuta Civit. Astæ de intratis portarum: *Orpellum ponatur et solvat pro qualibet dozana, et si plus vel minus pro rata, lib. 6. Orpellum par-*

vum nasitum in foliis solcat pro qualibet dozepo lib. 1. sol. 10.

ORPHANARI, Viduari. Fundatio Monasterii Pamburgensis. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 82. Parentum solatio Orphanari.

ORPHANITAS, Orbitas, in Vita 2. S. Heriberti Archiep. n. 31. tom. 2. Martii pag. 488. [Orfanté et Orfanté, nostratibus. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 23.] Sa femme et ses enfanz demourent en Orfanté et pourté. Alia ann. 1389. in Reg. 135. ch. 237. Comme Pierre Hanois eust un filz bastart, lequel apres le trespas de sa mere demoura en Orfanté, senz ce que aucun le gouvernast, etc.]

ORPHANOTROPHITA, ORPHANOTROPHUS, Græc. ὀρφανότροπος. Nutritio orphanorum seu pupillorum, Nourrisseur ou garde d'Orphelins, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Qui vel qui est custos Orphanotrophus, sive dominus vel domina talis loci, apud Johannem de Janina.

ORPHANOTROPHIUM, eadem de Janina, Hospitale vel alius locus venerabilis, in quo orphani conversantur et pascuntur. Hôpital ou lieu où l'en nourrist les orphelins, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Capitul. lib. 2. cap. 29. Orphanotrophium, id est, locus venerabilis in quo parentibus orbati pascuntur. Græcis ὀρφανότροπος. Occurrit in Leg. 22. Cod. de SS. Eccles. et alibi. [Vide Glossar. med. Græc. col. 1059.] In Orphanotrophia templum Apollinis, ex Cod. reg. 4188.]

1. ORPHANUS, ὀρφανός, Orbus-patente vel parentibus, pupillus. Passim occurrit in Bibliis sacris et apud Scriptores Ecclesiasticos.

Orfene, in Charta ann. 1267. ex Chartul. S. Petri Insul. sign. Decanus. Li doiens et li capilles devant dit n'oblient mie à taille paier clers, ne neves, ne croisés, ne Orfenes ki mainent sour le terre S. Pierre. Orphenin, in Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 371. Vide supra Orphanitas.

2. ORPHANUS, Lapis pretiosus, inquit Albertus Magn. qui in corona Imperatoris, non unquam alibi visus est, propter quod Orphanus vocatur. Est autem in colore quasi vinosus, subtilem habens, et nitentem, et hic est sicut si candidum nimis micans penetraret in rubrum clarum vinosum, et sit superatus ab ipso, et traditur quod alioquin in nocte fassit; sed nunc tempore nostro non micat in tenebris. Meminit Nicephorus Bryennius lib. 1. cap. 17. Ἰσχυροῦς ὀρφανός, Margariti illius decantati, quod in eadem Romani Diogenes in Furcorum potestatem venit: cujus pretium 30. millium aureorum fuisse ait Et Macinus in Hist. Saracenicæ. Germanis inde Weise, Orphanus, pro Corona Imperiali. Vide Walth. von der Vogelweide carmina ed. Lachmann. pag. 9. vers. 15. Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 323. et Glossar. med. Græcitat. col. 1059. voce ὀρφανός.]

ORPHEDE, f. Quod iudici solvendum est pro juramento, ex Saxonico Orfe. Pecunia, bona, res, et Teutonico Eed. Juramentum. Privilegium Civit. Hamelensis ann. 1335. apud Leibnitium tom. 2. Scriptorum Brunsvic. pag. 515. Consules cum nuntio suo possunt impignorare, et iudicare habent pro turpibus et contumeliosis verbis, et emendas et juramenta et Orpheda super talia delicta possunt admittere et accipere sine delicto iudicii.

[Vide Haltius. Glossar. German. voce Orfehde, col. 291.]

ORPHREUM, Gall. Orfroy, idem quod Aurifrigium, de quo supra. Testamentum ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 273. col. 1. Capa totaliter de auro, cum rosis rubreis et nigra florata, cum Orphreis embroudatis nobiliter cum imaginibus... cum Orfrays indroudatis cum imaginibus.

ORRATA, Testamentum Guillelmi D. Montispeulani ann. 1146. tom. 9. Spicileg. Acher. pag. 142. Quæcumque ibi habeo... Orratas, caninos, boscos, et pascua, aqua et vilarias, et parctras, et eremos, que teneo ad feudum de Comite Melgoriensis. Forte ortatos, pro hortos.

ORREOLUM, Horreum. Charta ann. 1186. Totum (bladum) apportatum et redditum per dictos feudatarios aut suos in Orredo sive granario dicti loci Montis Asrucci. Invent. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Et in quodam alio Orreolo sive granario, et teneo cum pradicis Orreolo, etc. Et in magno Orreo sive granario, etc.]

ORREUM, pro Horreum, Massine insibus Orri, in Inventario ann. 1312. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Din. num. 38. apud Thomam Mador Formul. Ang. le. pag. 391. et alibi non semel.

[s. Item voluit... quod decem amine bladum... existentes in quodam Orreo, Gaucis Grenier, domus... dentur et distribuantur per executores suos pauperibus.] (Chart. Langon. Coll. Campan. B. N. t. 152. n. 23. an. 1361.)

ORRUM, Eadem notione, apud eundem Mador pag. 410. et Rymer tom. 8. pag. 331.

ORRUPTUS, Ex ORRUPTO, Abrupte. Instr. ann. 1394. inter Proba. tom. 3. Hist. Neq. pag. 127. col. 2. A l'que pro casatis, cum debita reverentia, invioliter et de facto, voluntarie et ex Orrupto, indebite et injuste.

ORSA, pro Ursæ, Septentrio, apud Sanctum Hil. 2. part. 1. cap. 6. vox Italica.

Nostra Ors, pro Ursæ, Ursus. Invent. domus Sancti Bitur. ann. 1116. Item un doussellet... bourde tout entour de velours cramoisy, où sont Ors et cygnes, etc.

ORSCARDI, Lex Aleman. tit. 6. § 1. Si autem medietatem auris absciderit, quod Alamanni Orscardi dicunt, cuius sol componat. Vox composita ex Germ. or, auris, et scard, fragmen, seu fissura.

1. ORSUM, ὄρσυν, Licium, filum. Suppl. Antiq. ex eo, ut arbitror, Virgilio versu:

Atque ut araneis tenuem formavimus Orsum.

2. ORSUM, adverbium loci, in hanc partem; inde, deorsum, Johanni de Janina, et ex eo in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Orsum, celle part.

ORSUS, Juramentum, ex Græcis ὄρσος. Hrosvita de Gestis Odonum pag. 168. vers. 221.

... et firmis hoc confirmaverat Orsis. Infra vers. 288.

Lacymans in x utitur Orsis.

ORT, Impedimentum. Vide in Obstare.

ORTA, Hortus rusticus, viridarium, locus arboribus fructiferis consitus, fossis vel sepihus clausus, Gall. Jardin, teryer, alias Ort, ortel et Ortial. Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 166. Tota condamina sive Orta predicta ad ampliationem burgi Carcassonensis per gentes regias posita fuisset et

retenta, et pro tota ipsa condamina vel Orta, etc. Un Ort, autrement dit oché, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 123. ch. 162. Alia ann. 1404. in Reg. 139. ch. 244. Lesquelz se assemblerent en un Ort ou jardin pour jouer aux dez. Charta admort ann. 1412. in Reg. 166. ch. 272. Item tient plus veallu Jehan une maison et un Ort contigu touchant l'Ort de Jehanne... un Ort ou Courtil, etc. Un Ort ou vergier, in Lit. remiss. ann. 1449. ex Reg. 179. ch. 311. Alia ann. 1480. in Reg. 208. ch. 128. Le suppliant print les quilles et las getta en uny Ortial. Vita J. C. MS. ubi de Abrahamo

Un homme que Diez ot-moult chier, Si se planta en son vergier, Quant il l'ot mis en son Ortial, etc. Vide supra Olea 1.

ORTAL, Hortus. Charta ann. 1225. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. Aq. n. 87. Unum Ortial a Villa-viella. Vide Hortale in Hortus.

ORTALAGIUM, ORTALEGIUM, Quidquid nascitur in hortis. Statuta Ecel. Nemaus. apud Marten tom. 4. Anecd. col. 1030. Ne aliqui clerici bladum, Ortialagia, vel quelibet alia decimare presument, nisi presentibus et advocatis dominis recum illarum, de quibus decima debet dari ecclesie. Eadem habetur in Statutis Ecel. Cadure. ibid. col. 789. nisi quod pro Ortialagia scribitur Ortialgia. Vide in Hortus.

ORTALICUM, Eadem notione, in Charta ann. 1454. ex Archivo S. Victoris Massil. armar. dioc. Reg. n. 3. Bladorum, tinorum, leguminum, addavorum, canapum, Ortalicorum et quorumcumque aliorum fructuum pro decimaria parte, etc.

ORTALIS, ab Horto distinctus, in Charta executoria testamenti Aelfredi Comitis, tom. 3. Annal. Benehet. pag. 281. col. 1. Domos cooperatas, casales, curtes, ortos, Ortiales, verdegarios, etc. Sic etiam in Charta ann. 2. Leufaris Regis, apud Stephanum tom. 1. Antiq. Occitan. MSS. pag. 427. Kasas, kasales, ortos, Ortiales, verdegarios, arbores pomiferos et impomiferos, etc. Vid. Hortalis in Hortus.

2. ORTALAGIUM, Presidium, que ex Orta seu leguminibus que in his nascuntur, percipiuntur. Charta ann. 1257. in Reg. S. Ludov. ex Chartoph. reg. fol. 29. v. Item assignamus et abbati et conventui Grassensi, totum bladum, vinum et Ortialagium, quod dominus rex habet in termino de Vicco. Vide Hortialagium in Hortus.

ORTALIATA, Modus agri. Charta ann. 1234. ex Tabul. S. Gauger. Camerac. Item ad seraginta et decem solidos Toronense, quos habemus annuatim supra quindecim Ortaliatas terre, sitas in territorio de Aubry.

ORTALICIA, ut supra Ortialagium 2. Charta ann. 1270. in Reg. S. Ludov. jam laudato fol. 79. v. Item de tascha Ortalieu, cy den.

ORTALIGIUM, Eadem notione atque supra Orta. Charta ann. 1318. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 267. Item omnia Ortialiga arborum, que tenebantur a nobis pro quadraginta solidis Toron. Ortalia appellatur oera que abet in hortis nascentia, in Chartul. Thenol. fol. 83. In minuta decima... c'est as-avoir... des fruis, des Ortiaus, des pois, etc.

ORTARE, Vide supra in Obstare.

ORTELLUS, Digitus pedis. Gall. Orteil. Occurrit supra in Impediare post Expeditare, et infra in Pelota. Vide Ortilli.

ORTHOEDIA, Recta construxio, ab

opis, rectus, et *ἄγιος*, construere. Felix Mon. in Prologo ad Vitam S. Guthlaci n. 2. *Prout a dictantibus idoneis testibus, quos scitis, audiri, addendi minuendique modum vitam, eadem Orthodoxia depinri.*

* **ORTHOXIA**, ὀρθόξια, Sana doctrina, seu recta de fide sententia, cui opponitur *Cacodoxia*, κακόςξια, Prava sententia. Eutropius lib. 22. *Rer. Rom. Cosmas a Monothetarum Cacodoxia redit ad Orthodoxiam.* Ita generatim Ecclesiastici Scriptores; peculiariter vero Graecis ὀρθόξια dicitur Prima Dominica Quadragesimae, qua die celebratur festum restitutionis sacrarum imaginum, sub Michaele et Theodora Imp. ann. 842. Vide Glossar. mediae Graecitatis.

* **ORTHOXIETAS**, Idem quod *Orthodoxia*, Recta opinio. Vita S. Altheimi, tom. 1. Maii pag. 87. *Quidam... Praesules haereticabant de Paschali termino et de aliis, pluribus ecclesiasticis Orthodoxieta-tis institutionibus.*

* **ORTHOXIUS**, ὀρθόξιος, Qui recte sentit, de fide scilicet aut religione, apud Scriptores Ecclesiasticos passim.

* **ORTHOXUS**, Titulus, quo Lotharius rex Francorum donatur, in Charta Widonis Villelup. abb. ann. 865. ex Chartul. ejusd. monast.

* **ORTHOXONIUM**, Isidoro lib. 3. cap. 12. *Rectangulum, figura plana in plano pede; est enim triangulum et habet angulum rectum.* Gr. ὀρθόγωνος.

* **ORTHOGRAPHIA**, Quam varia fuerit apud antiquos et quomodo vitiosa in veteribus instrumentis, vide apud Mabillon. lib. 2. Diplom. cap. 1. num. 6. et seqq. et in Supplemento cap. 3. num. 3. et seqq.

* **ORTHOGRAPHIAM PRESTARE**, Dic-tare, ut videtur. Mabillonius tom. 4. Anacret. pag. 59. laudat Codicem ann. 823. *exaratum, qui dicitur Scriptus per Elenardum et Dagnum, Hildobno Ortho-graphiam praestante.*

* **ORTHOGRAPHUM**, Charta, scriptum, diploma. Donatio Sevini Archiep. Seny-nens. ann. 890. facta Monasterio S. Petri Vivi, tom. 2. Spicil. Acher. pag. 732. *Postulo ergo serenitatem successorum meorum Archiepiscoporum, ut sicut cu-piunt scripta voluntatum suarum cuncto tempore fieri rata, ita Orthographum desiderii mei fideliumque meorum peren-riter servent stabile.*

* **ORTHOLCI**, Haeretici Valdenses se-ctarii, in Constit. Freder. contra haeret. ex Cod. reg. 1937. 2. 2. fol. 19. r. Vide *Ortholenses*.

* **ORTHONISMUS**, Recta mentis cogitatio, Recta vox, ab ὀρθόξιος, Qui est recta mentis, qui recta et proba cogitat. Vide locum in *Gignadius*.

* **ORTHONOMIA**, Recta norma, regula, ab ὀρθός, rectus, et νόμος, lex, regula. Felix Mon. in Prologo ad Vitam S. Guthlaci num. 2. *Ergo quantacumque de vite ipsius Orthonomia stilo perstrinxero, etc.* Infra num. 16. *Vita scilicet illius haec innotata Orthonomia fuit, etc.*

* **ORTHOPLUMUS**, seu *ORTHOPLUMES*, Pannus rectis plumis variegatus, opere scilicet plumario, ex hybrida voce Graec. ὀρθόπλομος. Charta donationis factae Ecclesiae Cornutiensis edita a Suaresio: *Vela holoserica alba auroclava Ortho-pluma duo, etc.* Infra: *Vela transserica aputata coccoprasina duo, etc.* Rursum: *Vela linea blattoerica Orthopluma 2. etc.*

* **ORTICA**, Papias *Hilitor*, *Ortica*, seu *Hortica*, ut in MS. Forte pro *Olitor*, *Ortica*.

* **Ortoier**, pro *Scopis urticinis* mun-

dare, in Charta ann. 1398. inter probat. Autiss. pag. 132. col. 2. *Tenetur etiam dictus tenens officium dietae sacristiae facere mundari et Ortoier altas et bassas rotas, quando indigent.*

* **ORTICLINEUM**, Bulla Benedicti VIII. PP. apud Ughellum in Episcop. Portuens. *Confirmans vobis curtem in integrum quae dicitur *Ge'erea*, cum caminatis, seu *Orticlineis*, atque diversis cubicalis, et omnibus aedificiis quae infra se et circa se habere dinoscitur.*

* **ORTICOLA**, pro *Horticola*, Qui colit hortum. Joh. de Janua. *Ortica*, *Ortolanus*, *Ortum colens*. Hinc in Glossis Lat. Gall. Sangerman. *Ortica*, *Courtilier*. Vide *Curtiliarius* in *Cortis* 1.

* **ORTICULUM**, dim. ab *Ostium*, f. pro *Ostium*. Form. MS. fol. 63. *Ita tamen quod dictus dominus A. teneatur claudere hostium et aperire *Orticula*, quae habet iuxta ducum casalinum venditum et viam ipsius casalinum, taliter quod ipsa coacta (cloaca) non videatur et non possit videri a domo dicti domini.*

* **ORTIFER**, Ad hortum pertinens. Charta ann. 1054. ex magn. Chartul. S. Viet. Massil. fol. 17. r. *Cura arboribus pomiferis et imyomeris, *Ortiferis*, etc.* Vide mox *Ortus*.

* **ORTICIA**, Charta ann. 1077. pro dotatione Monasterii novi Pietatis, inter Ins-trum. tom. 2. Gall. Christ. col. 352. *Et in burgo S. Johannis de Angeriaco x. modios vini censuales quoque anno, et dono *Ortium* extensum. Forte *Cortigium* vel *Cortigium*, quod idem sit ac *Cortis*. Villa scilicet et rebus necessariis instructa. Vide *Cortis* 1. et ibi *Cortigium*.*

* *Ubi *Ortium* extremum habet* Charta Alienoris ducissae Aquit. ann. 1199. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 33. Unde idem videtur quod supra *Orta* et *Ortolagium*.

* **ORTIGOMESTRA**, [e. *Ortigomestra*, quae] Lex. Lat. Gall. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s. 1.

* **ORTILE**, ut *Ortilis*, Hortus, in Charta ann. 29. Caroli Regis apud Stephanot. tom. 3. Antiq. Pietat. MSS. pag. 342.

* **ORTILIO**, *Ortilianus*, Johanni de Ja-nua. *Ortilian*, *Courteller*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. Vide *Hortilio* in *Hortus*.

* **ORTILIS**, Hortus. Vide in hac voce. [Cum casis, domibus, aedificiis, *Ortili*, puteo et viridario. (Aurelianis, an. 851. Mus. Arch. dep. p. 14.)]

* **ORTILLI**, Pedis ungula, *Orteis* Gallice. Charta Joannis Regis Angliae de libertatib. forestar. apud Matth. Paris ann. 1215. *Talis autem expeditio fit per assisam communiter, quod tres *Ortilli* abscinduntur de pede anteriori, sive *poleta*.*

* **ORTILUM**, ut supra *Orta*. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 31. r. *Dono ad stipendia monachorum mansum meum indomincatum, cum casis, casualis, *Ortilis*, cunctis, etc.* Vide *Ortilis*.

* **ORTIVUS**, Hortensis, nostris *Ortve*, eadem acceptione. Stat. Vallis-Sar-rubr. 188. ex Cod. reg. 1619. *Si vero ierit in aliquam partem terre non semina-tam, pratum, vineatam, brulicam nec *Ortivam*, etc.* Charta admort. ann. 1112. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 272. *Item Blanche tunc une terre contenant sept meyerles de terre, desquelles les cinq sont *Ortives* sans nulle decime.* Vide supra *Hortivus*.

* **ORTLIBENSES**, Valdenses haeretici, qui *Ortoleri*, in Constit. Frederici II. contra haereticos. De iis et eorum pravis opinionibus agit Raynerus contra Valdenses cap. 6.

* **ORTOCASEATA**, [Gall. *Soupe au fro-*

mage, panade; confer *ARTOCASEUS*: « Item tenetur prepositus patii quod ca-nonici possint facere... *Ortocaseatas* seu panatas et placentalas. » (Cart. Maga-lon. Rer. Soc. Sav. 1873. p. 417.)

* **ORTOCREA**, [Russic. ut *Artocreas*. (Glos. ms. Turon. XII. s. Bibl. Schol. Chart. 1889. pag. 327.)]

* **ORTOCRESIUM**, *ORTOCRESUM*, pro *Artocreasum* et *Artocreasum*. Panificium carne, piscibus aut alio edulio factum. Comput. ann. 1390. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 153. col. 1. *Pro *Ortocreo*, j. gross. medium... Pastisario pro co-quendo *Ortocresia* et alip. vj. gross. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 231. *Dictus supplicans reperit in domo sua unum cabacetum, in quo erant certi racemi muscati et medium *Ortocreum* piscium.* Vide *Artocreas*.*

* **ORTOLAGIUM**, Legumen quodvis, quidquid in hortis nascitur. Codex MS. reddituum Episcopatus Autissiod.: *Qui afferunt ad collum vel ad bestiam, debent obolium de *Ortolagio* suo in quolibet die sabbati.* Bulla Johannis XXIII. PP. e Chartul. Latiniac. *Decima ex quibus-cumque fructibus, *Ortolagis* et aliis ex-crescentibus, etc.* Vide *Hortolagium* in *Hortus*.

* Stat. Perus. pag. 57. *Si quis ceperit *Ortolagia* in alienis ortis, etc.* Vide supra *Hortalia*.

* **ORTOLAGLIA**, Eodem intellectu. Stat. Avella. cap. 48. ex Cod. reg. 4624. *Qui intraverit alienum ortum et fructus ali-quos orti seu *Ortolagias* aliquas cujus-cumque generis sint, ceperit, etc.* Vide supra *Hortolaglia*.

* **ORTOLAILLA**, Idem quod *Ortolagium*. Statuta Massil. lib. 5. cap. 19. § 12. *Item, quicunque furabitur caules, porros vel aliam *Ortolailiam* in alio honore, solvat nomine banni... VI. den. etc.*

* **ORTOLALIA**, Pari significatione. Pro-vinciabus vulgo *Ortolailho*. Reg. notar. *Daubayne* ex schedis Pr. a S. Vinc.: *Omnis *Ortolalhe* salmata denarios qua-tuor coronatorum, etc.* Vide *Ortolailia*.

* **ORTOLANUS**, Hortulanus, olitor. Sta-tuta Arelat. MSS. art. 31. *Quicunque inventus fuerit in ortis... colligere ficus... sine licentia vel *Ortolani* vel *bannerii*, etc.* Pro officio monastico sumitur in Transactione inter Abbatem e. Mona-choe Crassenses ann. 1351. *Tenetur dare dictus D. Abbas illi Monacho, qui est *Ortolanus* dicti monasterii duas libras panis frumentati, etc.* Interdum pro ipso horto accipitur. Vide *Hortolanus* et *Hortulanus* in *Hortus*, et mox *Ortulanus*.

* Italis *Ortolano*, nostris *Ortholan*. Lit. remiss. ann. 1484. in Reg. 199. Char-toph. reg. ch. 532. *Berthomier sabbatier, *Ortholan* de Perpeignen, etc. Survindrent deux pasteurs et un *Ortholan*, etc.* Occurrit praeterea inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 3. col. 2. et *Ortollan* pag. 35. col. 2. [Vide *Haltaus*. Glossar. Ger-man. col. 583. voce *Carten-recht*. Gue-rard. Prolegom. in Chartul. S. Petri Carnot. pag. 64. et *Iminon*. Polypt. Br. 9. sect. 244. pag. 108.]

* **ORTOLEVI**, Vide *Ortilvienses*.

* **ORTOLINSE**, Legumen quodvis, quidquid in hortis nascitur. Notit. ann. 851. ex Chartul. Lemovic. *Totum quaevis jam dictus advocatus *Guntramno* ad opus matricularium S. Stephani altaris perti-nentium excepto victuriis et *Ortolinse*.* Vide supra *Ortolagium*.

* **ORTONALIS**, Hortensis. Memoriale Potestatum regiens. ad ann. 1282. tom. 8. Muratori col. 1150. *Nec fuerunt iste*

eruca *Ortolanes*, (quales in hortis videri solent) sed aliud genus eruocarum fuit.

ORTUGA, apud Danos, moneta quae valet 2. obolis Danicis. Vide Janum Delmerum ad Jus Aulicum Norvegicum vetus. cap. 47. et Joan. Stiernhookum de Jure Suedonum vetusto pag. 261. 262. 263. [Le Roman de Rou MS. Danis annumerat alios, quos vocat *Ortenois*, a quibus forte moneta haec *Ortuga* :
Judis soloient *Ortenois*,
Cl de Norvege et il Danois.
Et autres gens de Nori aler
Autres terres prendre et rober.]

ORTULANUS, Species horti, f. pomarium. Gall. *Vergier*. Charta ann. 1360. apud Ludewig. tom. 6. pag. 403: *Agris cultis et incultis, ortis et Ortolanis, silvis, lignis, rubetis, etc.* Vide *Ortolanus*.

1. ORTUM, Olym, legumen. Capitula Monachorum Sangallensium, apud Herrgottum in vet. Disciplina Monast. pag. 85: *Ut reficiendi Fratres unum pulmentum cum potu et Orto seu pomis, si sunt, ante se inveniunt. Quod hic Ortum dicitur, Nascentia vocat S. Benedictus in Regula cap. 89. Vide Nascentia terrae.*

2. ORTUM, pro *Ortus*, Hortus. Terrear. S. Maurif. in Foresio ann. 1474: *In terra sua, in qua solebat esse mura et Ortum.*

3. ORTUM, Repagulum, impedimentum. Charta ann. 1262: *Faciemus Ortum intra nos circumquaque, ita quod non possint ad dictum locum venire. Vide Ort in Obstave.*

1. ORTUS, pro *Hortus*, passim. Vide in hac voce.

1. ORVALIUM, Infortunium, quidquid adverso casu destruitur in edificiis. Statuta Monasterii S. Claudii pag. 78: *Item debet facere et manuteneat cooperaturam lecti dormitorii dicti monasterii, atque logiarum dicti monasterii, nec non cooperaturam refectorii et coquinae, et omnium domorum domini Abbatis dicti monasterii in praefato monasterio existentis; exceptis tamen Orvalis, si casu fortuito per incendium, vel alias praefata lecta destruerentur seu concremarentur; quo casu dominus Abbas ad edificationem novam, et inde praefatus Eleemosinarius ad mentionem teneretur.*

ORVEYDE, f. Compositio inter partes super injuriis aut vi illata. Charta Ernesti ducis Brunsvic. ann. 1335. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. Mss. pag. 54: *Consules curi nuncio suo possunt impignorare, et judicare habent pro turpibus et contumeliosis verbis, et emendas et juramenta, et Orveyde super talia delicta possunt admittare et accipere sine delicto iudicii. Eadem rursus leguntur in Charta ann. 1407. ibid. pag. 64. Orveyde habet itidem Charta ann. 1277. ibid. pag. 23. Orvede, pro Injuria, damnium, in Lit. Margar. Burgund. ann. 1428. ex Cam. Comput. Insul.: *Item seront semblablement quites toutes Orvedes fait d'un costé et d'autre... Toutesvoies en ce ne sera point comprins l'Orvede, que messire Gerart de Stryen, n'aguaras seigneur de Zevenberghe, a fait a nous duc.* [Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Urfehde*, col. 2000.]*

1. ORYSUM, pro *Oryza*, Gall. *Ris*, in Concilio Farrac. ann. 1591. Inter Hispanica tom. 4. pag. 541.

ORZARIUS, Viminetum, ni fallor, Gall. *Ozeris*. Vide infra *Ozeretum* et *Ozerius*. Charta ann. 1818. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 207: *De rivo frigido usque ad avedall, et de avedallo usque ad*

Orzarios, et de Orzariis usque ad honorem illorum de valle.

1. ORZIUM, Vas testaceum. Ital. *Orcio*, in Regiminibus Paduae ann. 1274. tom. 8. Muratorii col. 461.

1. ORZOLI, Corruptum vocabulum ex *urceolis*, apud Bernardinum Cortum in Hist. Mediolan. ad annum 1333. juxta Macro fratres in Hierolexico.

1. ORZOLIUM, Urceolus. Ital. *Orciuolo*. Tabul. Cassin.: *Unum Orzolum de argentum ad quinque libras. Vide Orzium.*

OS, ORIS. In *Ore gladii*. Vetus versio Luca cap. 21. voce 24: *Ἰσοδύναμι οὐρανὸν ὑψαίρει; Cadent in Ore gladii. Theophrastus: Ἐτόπανι παρὰ τὸν ἀνταρτίον. Hist. Misc.: *Ore mchærae occidit.* Ita etiam Theophylactus Simocata lib. 7. cap. 8. Gregorius Turon. lib. 2. Hist.: *Ne universa multitudo in Ore gladii rueret.* [Annai. Genuens. ad ann. 1188. tom. 6. Muratorii col. 359: *In Ore gladii castellum illud cepit et funditus destruxit.* Phrasus est Hebraica, quae occurrit Exodi 17. 13. Num. 21. 24. Deuter. 19. 15. et 20. 18. 17. Josue 6. 21. et alibi in Bibliis sacris.]*

1. Mirac. S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 652. col. 1: Juvencis quidam... os quoddam grossae persicæ usque ad Os stomachi transglutivit; sed ultra nullatenus transire valens, ibidem infixum remansit. Ubi primum Os genit. *Ossa*, nucleum mali perfici significat; alterum Os genit. *Oria*, gulam stomachi seu oesophagum indicat.

Os CLAUDERE et aperire novis Cardinalibus. Vide Ceremoniale Rom. lib. 1. sect. 8. pag. 78. 79.

Os AUREUM, dictus S. Joannes Patriarcha CP. qui Graecis *Χρυσόστομος*. Facundus Hermianensis lib. 4. cap. 2: *Agedum veniamus et ad illud Os aureum Constantinopolitani Joannis, etc.* Nicolaus I. PP. Epist. 8. et vetus Schedae post Penitentiale Theodori pag. 381: *Sanctus Joannes Os aureum. Interdum unica voce: Synodicum Raphaelis Archiepiscopi Nicostensis pro Graecis cap. 6: Et ut qualibet die maxime in Quadragesima quilibet Parochialis Sacerdos Missam cantet integram secundum morem S. Basilii et S. Joannis Osaurei, nisi fuerit impeditus.*

Os AUREUM, præterea dictus Hibernis S. Gregorius M. Cummanus Hibernus de Controv. Paschali: *Ad Gregorius Papa urbis Romae Episcopi, a nobis in commune suscepti, et Oris aurei appellatione donati, verba me converti, etc.* S. Leo IX. PP. in Epist. ad Leonem Achridanum, de S. Augustino: *Beatus et Catholicus doctor Augustinus, in Latinaque lingua clarissimus, atque noster Chrysostomus. Galfridus de Vinosalvo ad Innocent. III. PP.:*

Esto quod in verbis aut hic aut ille sit Ore Aureum, et totum respiciendū; os tamen ejus Imper est, utriusque tui præjudicium servam.

Isidorus Patensis de S. Ildefonso: *Meliffus Os aureum in libris diversis eloquentis.*

* [Os AUREUM, præterea dictum quoddam opus S. Joannis Chrysostomi: *« Os aureum I. in thesaurario ecclesie Claromont. an. 990. »* (Mus. Arch. dep. p. 41.)]

Esse ad Os solum, Sumptibus suis ali. Reg. S. Just. in Cam. Comput. Paris. ubi de Feud. Norman. fol. 160. v. col. 1: *Philippus de Blarru tenet unum feodum loricæ de rege, unde debet unum annum et dimidium diem de custodia apud Vernonem ad custum suum et ad*

submitionem domini regis; et in anno, quo facit custodiam,.... debet exercitum et equitatum ad suum custum; excepto quod ipse in propria persona debet esse ad custum domini regis, ad Os suum et heredes suum debet esse ad suum custum proprium.

1. OS, Ossa, Tibia. Miracula B. Catharinae Suecicae n. 3. tom. 3. Martii pag. 521. col. 2: *Quo facto, extendebat filius mortuus unum Os; quo viso pater et omnes alii praesentes, qui hoc inspiciebant, fortius clamabant pro auxilio dicte Dominae Catharinae: et sic extendit secundum: deinde brachia et caput, et sic totum corpus; ita quod in brevi convalescit.* Ibidem recurrit pag. 523. col. 1. et pag. 526. col. 2.

OSSA ANIMALIUM, quasi pro vitanda animalium peste, alicubi suspendere, vetitum in Concilio Londoniensi ann. 1075. et in Decretis Lanfranci Cantuariensis Archiep. in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 307. Vide Lindenbrogium ad Ammianum lib. 19. pag. 86.

Os SONANS. Lex Aleman. tit. 59. § 4: *Si autem de capite Os fractum tulerit de plaga, ita ut super publica via lata 24. pedes in scuto Sonaverit, illud Os cum 6. sol. componat.* Lex Ripuar. tit. 68. § 1: *Si quis in capite, vel in quocumque libero membro plagatus fuerit, et Os exinde egerit, quod super viam 12. pedum in scuto factum Sonaverit, etc.* Lex Frison. tom. 22. § 70: *Si de vulnere Os egerit tantæ magnitudinis, ut factum in scutum trans publicam viam sonitus ejus audiri possit, etc.* Ita fere in Addit. 3. § 54. et in Lege Longob. lib. 1. tit. 7. § 3. [Rothar. 47.] Ex quibus liquet *Os sonare* super scutum dici, cum ejus est magnitudinis, ut factum trans viam publicam 12. aut 24. pedum, in scutum, æreum forte aut ferreum, sonum ita edat, ut audiri possit. [Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 77. num. 7.]

OSA, HOSSA, HOSEA, OSSA, HOUCIA, etc. Tibiale, crurale, caliga, Germanis *Hose*, Cambrobritanis *Hosen*, Gallis *Heuse*, houseaux. Italis *Uosa*, [Saxonibus *Hosa*, Anglis *Hose*.]

Osa, cum unico s, Ugutlio, et ex eo Joannes de Janua: *Osa quoddam genus calcamentis, et dicitur ab os, ossis, quod primo de corio boum *Osa* facta sunt, et quamvis nunc ex alio genere fiant, pristinum tamen nomen retinent: unde *Osatius*, *Osas* habens: *Osa*, calciare. Glossar. Lat. Gall.: *Osatius, heuser, chausset de houses. Osare, chausser heuses. Ossula, la petite heuse.* Ita etiam Catholicum Armoricum voce *Hous*. Ex his emendandus forte, a quo accepere, Isidorus lib. 19. cap. 34. de Calcamentis: *Ossas, puto ab *Oso* primum factas, et quamvis ex alio genere, tamen nomen pristinum retinent.* Ubi legendum ab *Osse* censerem, si *Osas* ex ossibus factas liceret conjicere. Paulus Warnefrid. lib. 4. cap. 23: *Postea coperunt *Osis* uti, super quas equitantes tybrugos byrros mittebant.* [Vide Murator. Antiq. Ital. med. ævi tom. 2. col. 433.] Chronicon Besuense pag. 558: *Omnia reddidit per caligulam suam, quæ vulgo *Osa* dicitur, quam implevit de ipsa terra, etc.* Udalricus lib. 3. Consuetud. Cluniac. cap. 23: *Cavet autem omnimodo ne quis aliquando intret, vel calcaria portans, vel *Osis* de corio factis indutus.* Le Roman de Girard de Vienne MS.:*

*Au matin quant coloux deust reier,
Li Rois se leve por sot appareier,
D'une grant Hose se fist le jor chausser.*

Ossa, cum duplici ss, apud Isidorum loco citato. Adalbero Laudunensis in Carm. ad Robertum Regem:

Ossa superstitum stringit diffusa decorum.

† HOSA. Charta ann. 1164. e Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1841: Hujus autem terra donatione factus est Hugo Pantouf Frater Abbas S. Wandregisilli, et de caritate ejusdem Ecclesie habuit VII. lib. Andegav. et prefatus Ernaldus quasdam Hosas.

HOSA. Monschus Sangallensis lib. 2. de Carolo M.: Cumque ad obsequium domini cunctis Hosas suas vellent extrahere, etc. Supra Galliculam, mox ocream dixit.

HEUSE. Matth. Paris ann. 1347: Calceamentis militaribus, que vulgariter Heuses dicuntur, seculariter, imo potius prodigialiter calcant et calcantur. Wilhardinus n. 116: Et Marcus chausas les Heuses vermailles, par l'ais et le conseil des autres Gracs. Fecialis qui vixit sub Henrico VI. Rege Angl. in tract. MS. de Officio Heraldorum: Heuses sont faites pour soy garder de la boue et de froidure, quand l'en chemine par pays, et pour soy garder de l'eau. Philippus Mouskes MS. in Henrico I. Rege Franc.:

Et de ses Heuses embolles,
Qui grandes estoient et lies.

Le Roman de Gerin MS.:

Ch chamberlains vont à li par servir,
Vost le hies et palpa herma,
Hoses tides, ceperes à er lie.

Gloss. Lat. Gall.: Ocreas, Heuse, ou Estivaux, ou Esquembours, pour chausier les gembes. Ocreas, Heuse.

HOUCIA. In Statutis Synodalibus Guillelmi Majoris Episcopi Andegavensis ann. 1288: Houcias et clochas de ferre præsument. Joinville in Histor. S. Ludovici: Et le cuir nous devenoit tant de noir et de terre, à ressemblance d'une vieille Houce qui a esté long temps muée derrière les coffres.

HOSELLA, ex Gall. Housseus. Concil. Parisiense ann. 1212. part. 2. cap. 9: Ne calcamentis secularibus, puta Hoesellis, vel calcas nimis stricte et percussive utantur. Littera d'Aubert MS.:

Et vest les dres qui furent en pennisier,
Et les Housies qui si vont stringer.

Robertus Bourron in fabulosa Hist. Merlini MS.: Et vint en la ville comme un boekillon, une cuignis à son col, une grans Housine couchide. [Le Roman de la Rose MS.:

Housies franchis et larges boies,
Qui ressemblent hore à ociller.

Et alibi:

N'est pas de Housies estrués
Car elle n'est pas de Paris ad.

Quasi Hoeselles fuissent Parisiensium proprias.]

† Ossaule, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 1199: Le ribault m'a robdé ung cheval, mon capde, ungs Ossaule, etc. Hinc Oser, Caligas induere, in alia Lit. ejusd. ann. ibid. ch. 1812: Le suppliant fist seller son cheval et se Osa, en disant à ses chambriers par fiction: Je m'en vois à Amiens. Vide infra Oella.

UOSA, Itali dicunt voce trisyllaba. Mathias Villaneus lib. 8. cap. 74: Dove gli Unglieri, in Uosa a gravi di lor armi giobboni, non potessu salire. HOSORINDA, Fascis cruales, hose-

bandas Saxonibus: Hoes-banden, Theutonibus: Hoes-gartiers, Anglis: Bendas de Hoesaux, Jartotiers: ex Hoes, et Binden, ligare,nectere, vincire. Epistola Synodalis Concilii Duxiacensis I.: Inde ungas ad spatias et balicos, et calcaria, atque ligaturas hoesorum, quas Hoesbindas dicunt, fieri jussit.

† HOSARIUS, Praefectus hosis regis, qui eas comparabat apparabatque, vulgo Hoeser. Liber niger Scaccarii pag. 850: Hoesarii in domo comedent, et hominibus suis unusquisque tres denarios.

OSANNA, Genus liganis, apud Papiam. Vide Dominica Osanna.

† OSANNARIA CRUX, f. Crux erecta ad quam ecclesiastico more supplicantes procedebant die Osanna seu Dominica Palmarum. Vinca ad crucem Osannariam et hortos, qui foris vicum sunt, in veteri Charta apud Stephanotium tom. 8. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 885.

† OSARE, OSATUS. Vide in Oss.

OSBERGUM, [Lorica, Heubert.] Vide Haleberga.

1. OSCA, OSCIA, Modus agri. Vide in Olca.

† 2. OSCA. In eos, qui ad rem divinam tarde accedunt, aut ab ea absunt omnino, sic fere animadvertunt Lexovienensis Ecclesie Statuta: Qui ad Ocas non venerit, vel qui non venerit ad Ocas, multetur. Vox monstro similis, de qua multa conjectant, tum Guill. Fultre in sua de hoc vocabula ad Mabillonium Epistola, cum Mabillonius ipse in sua Responsione: quas ambas Epistolas consulere potes inter hujus Opera posthuma tom. 1. pag. 445. et seqq. Nihil tibi probabilius mihi visum est, quam quod suspicatur Mabillonius, Ocas scriptum fuisse pro Os. Ca. hisque vpcibus abbreviatis Ocas seu Hores Canonice indicari.

† OSCEUM, Scrotum. Miracula B. Edmundi Archiep. inter Anecd. Marten. tom. 8. col. 1888: Mulier Agnes nomine de Chabliaco, habens puerum Robertum nomine, a puero sibi collidente collisum et percussum in inguine, ita ut intestina in Osceum descendissent, etc.

† OSCEUM, Idem quod Osceum. Acta S. Petri Mart. tom. 8. Aprilis pag. 700: Pm dolore se juxta quandam viam projecit, tibus cursum et caput daorum deponendo, ut sic intestina, que in Osceum occiderent, reduceret in ventrem.

† OSCHIA, Modus agri. Vide in Olca.

† OSCHIA COLLI, Ima colli vertebra, Gall. Nugus du cou. Hist. translat. Reliq. S. Mamant. tom. Aug. pag. 441. col. 3: Per Dei gratiam obtinere meruit partem ossis ejus, qui vulgo Oschia colli dicitur, que caput humeris continuare solet. Et pag. 455. col. 2: Primo missa est Oschia colli, juxta quod, medianibus arteriis, etc. Vide ibi notam dicti Editoris.

† OSCILLI, Vita S. Hugonis Abbatis S. Martini Eduensis num. 22: Ut incredibile numerus scabellorum atque Oscillorum post perceptam incolumitatem e redemptibus, ibidem remaneret. Ubi Godefridus Henschenius Oscillos, fulcra subalaria interpretatur.

† Ita etiam Mabillonius sec. 5. Benedict. pag. 108. nisi quod pro Oscilli legit Oscilla, hancque vocem a ludicra actione ad necessariam movendi corporis librationem translata animadvertit. Haud scio an eadem notione Glaber Rodulphus apud Duchesnum tom. 4. Histor. Franc. pag. 42. ubi: Multimoda quippe membrorum reformationes ibidem vici sunt ostendisse, ac insignia ponderis

Ocellorum multiformis. Ut fulcra subalaria, sic imagunculas infirma membra representantes intelligere potuit. Utriusque enim generis signa passim cernere est in sacris locis, ubi divina sanationes perpetrantur. Jam vero hujusmodi imagunculas Ocellis dici potuisse, palam est ex Macrobio lib. 1. Saturn. cap. 7. ubi Ocella vocat imagunculas ad humanam effigiem factas, que Diti et Saturno dicantur; et ex Servio ad Illud Virgilii lib. 2. Georg. v. 389:

Ocellis ex alia suspensum molle pium,
Cruque cartilagineo cunctis hærere cervatis.

Ad ferarum in venatione occisarum capita ex arboribus suspensa transtulit Stephanus Africanus in Vita S. Amatoris. Episc. num. 94. tom. 1. Mail pag. 57. De Ocellis fuse disputat Scalliger lib. 2. Auson. Lect. cap. 45. Adde Voesium in Etymologico. [Grimm. Mythol. German. pag. 49. not.]

† Pro capitibus ferarum in venatione occisarum ex arboribus suspensis, rursum occurrit in Vita S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 300. Ocella vero, que tanquam trophæi ejusdem certaminis umbram dependentia ostentabant, longius a civitatis terminis projici precepit. Quod sic suspensa a vento agitentur et quasi occillentur, ita appellari videntur. Vide Ocellum.

† OSCILLUM, ορεπίτρον, Oculum, parvum os, in Supplemento Antiquarii. Acta SS. Junii tom. 5. pag. 211. de S. Pelagio Martyre:

Est nup [deest] Christolom, sacro christom
Dumens Ocellum apud capere famell.

[Vide Walthar. vers. 1137. et 1141.]

† Ocellum, Branlouere, vel popins à enfant, vel petite bouche, in Glossar. Lat. Gall. ex Ood. reg. 7008. Aliud Provinc. Lat. ex Ood. 7637: Pupada, Prov. pupa, popina, popula, Ocellum. In Actis vero S. Pelag. hic laudatis, Ocellum, persona est, non parvum os. Vide Salmas. in not. ad Tertull. de Pallio pag. 77.

† OSCILARE, OSCILARE, OSCILUM, OSCILUM. Vide in Oculum sub finem.

† OSCILARIUS, Qui oculum vel ocellum, id est, Terram arabiam fossis aut septibus clausam, seu hortum, viridariumve possidet. Charta Ric. reg. Angl. ann. 1. regni ejus in Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 120: Exceptis molendinis et anguillis, que capta sunt ad osceum et ad molendino, et duo Oscilarios et servitia et homagis eorum. Vide supra Olca 1.

† OSCILARE. Vide supra Oscilare.

† OSCILUM, Pactum, conventum, quod interveniente osculo firmaretur, sic dictum. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 108. v: Quod si ego ipse aut ullus homo, qui contra Oculum istud aliquid agere aut inquietare presumpserit, componat tibi una cum fisco auri libras centum, et presens Oculum istud firmum et stabile permaneat cum stipulatione subnixis. Vide mox in Oculum 2.

† OSCORS, Tabularium Prioratus de Paredo fol. 16: Natali Domini rv. panes, II. spatulas, duas Ocores, pastionem de porcos in silis, etc.

† OSCRIPTORIUM, Inter beneficia, que Wilhelmus La Concha monachus contulit S. Martini Lemovic. numeratur Demus cum duobus Oscriptariis et apparmentis XLVI. lib. [I. pro Scriptorium. Vide in hac voce.]

† OSCULAMENTUM, Osculum. Littere ann. 1282. apud Rymer. tom. 2. pag. 201: Regi Anglis Ferrandus filius Regis

Arrogonum humile manuum Osculamentum.

OSCOLARE, pro *Osculari*, in Usibus Culturae Cenoman. *Osculet manum ejus*. Sed et apud Nonium: *Laudor, quod Osculavi privigna caput*. Vide *Osculatorium*.

OSCOLARI EX TRAVERSO, id est, Ex utroque latere. Acta Inquisit. Tolos. ad ann. 1238. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 387: *Postmodum osculatus fuit librum ditorum haereticorum; et his complicitis... fecerunt pacem, ibi Osculantes se se invicem ex traverso*. Alla Inquisit. Carcass. ad ann. 1244. ubi etiam de receptione haereticorum ibid. col. 437: *Dederunt eis pacem, primo cum libro, consequenter cum humero*.

OSCOLARI SCAMPNUM. Vide infra in *Scammum*.

OSCOLATIO. Vox Medicorum, Graec. ἀσκόλασις, osculi venae aut arteriae apertio, ex qua sequitur sanguinis profusio. Caelius Aurelianus Siccensis lib. 2. Chron. cap. 10: *Demetrius Erophili sectator duas inquit esse principales differentias fluoris sanguinis, unam incisuram, aliam sine ulla incisura... Eam vero quam sine ulla divisione est, in 4 dividit partes, quarum unam varietate fieri dicit, aliam expressione sive sudatione, tertiam defecatione vel debilitate, quam Graeci atoniam vocant: quartam Osculationem: vult enim eam differre a supradicta, id est expressionis, quam tertiam nominavit: osculari enim inquit corpora nimia plenitudine, sive virtute medicamentum oculantium, quam Graeci anastomatica vocant, etc.* Adde cap. 18. pag. 65. et Gorræum in *Avast. τόμασις*.

OSCOLATORIUM, Tabula quae fidelibus inter Missae solemniam osculanda deferretur, vulgo nostris, *la Paix*: in Statutis Walteri Archiep. Eboracensis ann. 1250. in Provinciali Cantuar. Lindwold. lib. 3. tit. 27. et in Concilio Mertonensi ann. 1300. ubi etiam *Osculare* nuncupatur, in Statuto Joannis Archiep. Cantuariensis ann. 1281. etc. Vide *Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 27. 281. Baron. ann. 44. num. 26. et infra in verbo Osculum*.

OSCOLUM, Eulogia, Benedictio, vice osculi, in signum caritatis ac mutuae benevolentiae. Liber Epistolar. S. Bonifacii Archiep. Mogunt. Epist. 85: *Celsitudini vestrae, vice Osculi, duas vini cupellas transmisimus. Ita ἀποστολιματων εὐχια dixere Achilles Tatius lib. 2. et Eustathius lib. 9. de Ismen. Epigrammata vetera lib. 4.*

Ut si discipulus, multum sibi caro, vestire,
Oscula cum pomis misto, vorabo libens.

Osculum mortuis tradi vetat Concilium Autisiod. can. 12: Non licet mortuis, nec Eucharistiam, nec Osculum tradi, nec velo vel pallis corpora eorum involvi. Eadem habentur in Capitulis Bonifacii Mogunt. cap. 20. [Eadem fusius leguntur, in vet. Poenitent. Ms. in Bibl. reg. fol. 85. ex Conc. Urbico: Non licet mortuis Eucharistiam nec Osculum tradere, nec de velis nec de pallis, quae in sacrificio super altare ponuntur, corpora eorum, cum ad sepeliendum vadunt super feretrum ponere.] Quae quidem verba accipienda quidam censent de eo ritu qui invaluerat apud praesicos Christianos, ut priusquam sacram Eucharistiam sumerent, sese mutuo oscularentur, de quo Dionys. de Sacra hierarch. Tertullianus lib. de Oratione, Acta S. Mariae Egyptiacae, S. Gregor. lib. 9. Dialog. cap. 37. et Regula S. Ferreoli cap. 25. quod nempe qui Eucharis-

tiam dabant mortuis, id facerent osculo praemisso.

OSCOLUM IN ORE, *Fronte et oculis*, impetitur Henrico Imperatori Paschalis PP. apud Petrum Diac. lib. 4. Chr. Casin. cap. 87.

OSCOLUM MANUM, in signum honoris et venerationis, apud Hieronymum in Vita S. Hilarionis, in Vita S. Pauli Eremitae. In Epistola ad Asellam, in Regula Magistri. cap. 93. apud Cantuacen. lib. 1. Hist. cap. 34. 41. Codinum de Offic. cap. 14. num. 22. cap. 17. num. 45. etc. Praeter Plin. lib. 11. cap. 46. Plutarchum in Catone, Xiphilinum pag. 132. 153. Quintilian. decl. 298. Phaedrum, Mamertin. et alios passim.

OSCOLUM GENUUM, quod scilicet ex reverentia et submissione olim subditi superioribus impetiebantur, in Regula Magistri cap. 93. Adde Gregorium Turon. in Vitis Patrum cap. 8. Capitolinus in Maximino juniore: *In salutationibus superbissimus erat, et manum porrigebat genus sibi osculari patiebatur, et nonnunquam etiam pedes*.

OSCOLUM SUMMI PONTIFICIS. Anastasius in Constantino PP. de Tibertio Imp. *Cum Regno in capite sese protravit, pedes Oscularis Pontificis*. Idem in Leone IV. pag. 176: *Coactum, invitumque exinde abstrahentes, cum hymnis laudibusque praecipuis ad Lateranensem Patriarchium perduxerunt; qui morem conservantes antiquum omnes Osculati sunt pedes*. Vide pag. 159. 172. 185. 208. Guillelmus Apul. lib. 4. de Gestis Norm.:

... Veniam Robertus et hujus
Impetret clemens. Papa prostravit ad urbem,
Supplicat, et pedibus (sancti) danti Oscula Patris,
Suscipitur, etc.

Et lib. 2.

... Curvae Papa Benigne
Suscipit, Oscula dant pedibus communitur omnes.

Unde porro ortum dicatur osculum pedum summorum Pontificum, tradidit Matthaeus Westmonast. ann. 798. Vide Opera Hincmari tom. 2. pag. 610. Generatim vero de osculo pedum legendus Nicol. Alemannus in Notis ad Procopii Histor. arcan. pag. 115. 1. Edit.

Censius ubi de ingressu Henrici imperatoris in Urbem: *Ad cuius (Paschalis PP. II.) vestigia cum rex corruisset, (Nota quia imperator osculatur pedes domini papae) post pedum Oscula, ad oris oscula elevatus est*.

Osculum datum Presbytero post communionem. Vide Henric. Valesium ad Eusebii Histor. Eccl. lib. 6. cap. 43.

OSCOLUM PACIS. Olim in Ecclesia in mos obtinuit, ut in Missae celebratione, dum Sacerdos post hostiae consecrationem haec verba proferret, *Pax Domini sit semper vobiscum*, statim Clerus, ipseque populus per basia blanda sese invicem oscularetur, ut ait Amalarius lib. 3. de Eccles. offic. cap. 31. quae quidem basia, *Pacis oscula* appellantur cap. seq. Ordo Romanus: *Cum dixerit, Pax Domini sit semper vobiscum, mittit in calicem de sancta... Interim Archidiaconus pacem dat Episcopo priori, qui et ultra dabit iuxta se stanti, ac deinde per ordinem ceteri, atque populus osculantur se invicem, in Osculo Christi.* O πασι προσφρονέμενος πνευματικός ἀσπασμός, apud S. Maximum in Mystagog. cap. 17. Eiusmodi oscula ab Innocentio I. PP. instituta tradunt Stephanus Eduensis lib. de Sacramentis cap. 20. et Rupertus lib. 2. de Divinis offic. cap. 21. Meminit etiam istius moris ipse Innocentius Epist. ad Decentium Eugubinum Episc.

cap. 2. Tertullianus lib. de Orat. sub finem, S. Ambros. serm. de Quadragesima, S. Joan. Chrysost. lib. de Compunct. cordis, cap. 3. S. Cyrillus homil. 6. ad Neophyt. S. Augustinus serm. 83. de Diversis, et lib. 2. adversus literas Petilian. cap. 23. etc. Vide praeterea Isidorum lib. 1. de Eccles. Offic. cap. 15. Rabanum lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 33. Honorium Augustod. lib. 1. cap. 62. Walafrid. Strab. cap. 22. Micrologum cap. 18. Hugon. a S. Victore lib. 2. Observat. Ecclesiast. cap. 40. Capitula Theodori Cantuar. cap. 32. Capitula Aquisgran. ann. 789. cap. 52. Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 52. lib. 5. cap. 94. [160.] Concil. Francoford. ann. 794. cap. 50. al. 48. Moguntiacense ann. 813. cap. 44. Vitam S. Aigulf. Abb. Lerin. cap. 20. Adhelelmum Sagiensem Episcopum in Miraculis S. Opportunae cap. 13. Historiam quadripartitam S. Thomae Cantuar. lib. 3. cap. 3. et quae annotant Card. Bona lib. 2. Rerum Liturg. cap. 16. num. 6. 7. [Goarus ad Eucharologium pag. 134.] et alii qui de rebus liturgicis scripserunt. [160. Glossar. med. Graecit. voce. Ἀσπασμός, col. 147.]

OSCOLUM PACIS, et panem benedictum

in Ecclesia interdicere, in Constitutionibus Provincialibus S. Edmundi Archiepiscopi Cantuariensis sub ann. 1236. cap. 4. et in Synodo Wigorniensis ann. 1240. cap. 34. *Pacem facere* dicebantur, qui inter Missae solemniam sese invicem osculabantur. Gregorius Turon. lib. 6. cap. 40: *Exinde procedens nobiscum ad Ecclesiam, Missarum solemniam tenuit, sed neque Pacem cum nostris fecit, neque de sacrificiis communicavit, cognitumque mendacium esse quod dixerat, se esse Catholicum*. Dicebantur etiam *Pacem dare*. Anastasius in Martino PP.: *Et non est permittitur videre Pontificem, quando Exarcho communionem porrexit, vel Pacem dedit*. Amalarius in Eulogis de Officio Missae: *Deinde dicit Pax Domini nostri Jesu Christi sit semper vobiscum: Respondent, Et cum spiritu tuo. Deinde dat pacem altari vel patenti: et sic populus dat sibi Pacem*. Eodem sensu *Pacificare* usurpat vetus Missa ab Illyrico edita: *Et ipsi invicem se Pacificando dicunt, Pax Christi et Ecclesiae abundet in cordibus nostris*.

Ad Pacem accessisse Subdiaconos in sacratio, non vero intra cancellos altaris, observare est ex Epistola Lupi Tricassini et Euphronii Augustod. Episcoporum tom. 1. Concil. Gall.: *Subdiaconos autem ad Pacem inter se in sacratio oportet accedere: in altario autem, non nisi dum porrigunt pallas Diacono, aut suscipiunt quod refertur: ad Pacem autem nequaquam eis permittum est*.

At in Ecclesia Graeca osculum pacis dabatur statim post lavationem manus, et ante confecta mysteria, quod improbat Innocentius I. PP. loco laudato. Hunc porro Graecorum morem astruunt Cyrillus Hierosol. Catech. 5. S. Dionys. lib. de Caestri hierarch. cap. 3. Joannes Chrysost. hom. 18. in 2. Epist. Pauli ad Corinthios, Clemens lib. 8. Constit. cap. 15. Vide Baron. ann. 45. num. 24. et

seqq. Menardum in lib. Sacrament. Gregorii et Goarum ad Euchologium Græc.

De SACRO OSCULO, quo Christiani, atque adeo ipsi Sacerdotes invicem se donabant in die Paschatis, vide Pachymem lib. 7. cap. 15. extremo. Ex his satis patet, cur excommunicati ab ejusmodi fidelium osculis arcerentur. Charta Ludovici VI. Reg. Franc. anno 1110. ex Tabular. S. Martini de Campis: Regalia igitur decreti transgressor causam de qua agit in perpetuum amittat, excommunicationi subiacet, et ejus calumnia irrita fiat. Interim etiam neque in testimonium recipiatur, nec pacis Osculo a fidelibus osculetur.

Hujus moris vestigium reperitur in Ordinario Rotomag. Ms. ubi ad diem Paschæ legitur: Ad finem Laudum tres pueri (dicant) Benedicamus Domino. Hoc finito benedicatur a domino archiepiscopo, si præsens fuerit, et osculetur omnes fratres, dicens ad singulos: Resurrexit Dominus.

Abrogatus deinde osculorum pacis in Ecclesia usus, inductusque alius, ut dum Sacerdos verba hæc profert, Pax Domini sit semper vobiscum. Diaconi vel Subdiaconi imaginem quandam adstantibus Clericis, et plebi osculandam porrigant, quam vulgari vocabulo Pacem appellamus. Joannes Abrincensis de Offic. eccles.: Sacerdos partite Corpore Domini, Pax Domini, alta voce profert, a quo unus Canoniorum Pacem accipiat, quam in utroque choro majoribus distribuat, etc. Synodus Oxoniensis ann. 1287. cap. 12. Asser ad pacem, pyxis ad oblatas, etc. Tabula pacis, in Concilio Meronensi ann. 1300. cap. 4. Osculatorium, ibidem: Marmor, in Synodo Bajocensi ann. 1300. cap. 10. Lapis Pacis, etc. Vide in his vocibus. Mattheus Paris ann. 1100: Regum duxerunt ad offerendum et iterum redierunt ad pacem. Vide Jacobum Cardinalem Papiensem Epist. 256.

OSCULUM PACIS sibi invicem donabant monachi et alii, præsertim discessuri. Ekehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 1. pag. 41: Missionem tandem data, cum eos Præsul Osculo peteret, Vestra, inquit, erant, etc. Mox: Amore, ut moris est, osculato, et epoto, lætabundi discunt. Ardo Monachus in Vita S. Benedicti Anianensis num. 31: Discessurus pacis Osculum fratribus præbet, quidam autem osculaturus accessit, quo perpecto, vir Dei protinus substitit, pacisque Osculum paululum negavit... quod is in crastino fugam meditatus esset. Quippe ab ejusmodi osculis interdicerentur monachi, qui penitentiam subiacebant.

Osculum vero in salutationibus commune fuisse apud omnes, satis innuit Optatus lib. 4: Nec vos negare potestis, qui contra nos scandala ponitis, dum aliqui vestrum et non intellectas proferunt lectiones: ut auferant etiam illud, quod inter omnes homines solet esse commune, salutationis videlicet officium. Nam et vos ipsi aliqui in perfunctoria salutatione Oscula solita denegatis. Vide Pax.

OSCULI JUS, seu osculandi Magistratus, cum salutarerent, non omnibus, sed Domesticis, Protectoribus, et Curialibus omnibus muneribus in patria defunctis, inductum, docent Jex 4. Cod. Th. de Domest. (6.24.) et lex 108. de Decurion. (12.1.)

OSCULUM, Oblatio seu munus, quod offertur inter sacra cum patena porrigitur populo osculanda. Compul. Ms. S. Petri Insul. ann. 1430: Pro Osculo et oblatione in die S. Petri ad vincula, do-

minus dux dedit duos clicquardos, pro quolibet xxvii. sol. valent lxxiv. sol.

2. OSCULUM, nude, Homagium, præstitum cum osculo. Charta Guillelmi de Rupibus Senescalli Andegav. ann. 1209. pro fundatione Abbatie Perrodii-novi, apud Menagium Hist. Sabolii pag. 365: Religiosi non solvent dictis Guillelmo et Margareta (uxori) vel hereditibus suis, vel ab ipsis causas habentibus, vel habituris, in mutatione cujusque Abbatie, infra annum quo fuerit confirmatus, nisi unum Osculum cum quatuor libris monete pro omnibus ferragitis, (frangitis) rachatis; una vice solvendo illo, etc. [Vide supra in Hominiis.] [Haitaus. Glossar. Germ. voce Lehikus, col. 1327.]

OSCULUM PACIS IN HOMINIIS. Tabular. Ecclesie Uzetiensis ann. 1272. fol. 12: De jure, quod habeo in predictis juramentum fidelitatis interpono, Osculum pacis bona fide et sine inganno facio vobis dicto Domino B. Episcopo Uticensi, etc. Charta conventionis ann. 1190. apud Ughellum tom. 4. pag. 670: Ibi que etiam et ipsi Dominus Archidiaconus, et reliqui utriusque Ecclesie ibi præsentis fratres, suo nomine et absentium in Osculis vicissim se ibi in fratres. receperunt. Vide Homagium.

OSCULUM PEDUM, in hominiis quandoque adhibitum fuisse testatur le Roman de Rou Ms.:

Non devint home li Roiz et ses mains li livre,
Quant Beisier dub le Pie, baiser ne se daigue,
La main tendi aval, le pie au Roi leve,
A sa bouche le trait, et le Roiz envers:
Asses s'en ristrent lui, et li Roiz se droche.

OSCULUM PEDUM, Formula usitata in Chartis, que sacramenta fidelitatis regi a civitatibus jurata exhibent. Charta ann. circ. 1236. in Reg. feud. senescal. Occit. fol. 359: Ludovico illustrissimo Francorum regi domino suo, consules Castrensis ville, tam milites quam burgensium et totius populi, salutem ac seipos ad plantas sue gloriose præcellentis deosculandas humiliter provolutos, ipsiusque cum suis omnibus subjectos, et omni expositos voluntati.

OSCULO pactum ac conventionem FIRMARE, pronittere. Tabularium Vindocinense Thurni ch. 11: Et de his adfideciavit nos per fidem, Osculum inde ob signum fidei Priorem nostrum. Charta Gaufredi Episc. Carnotensis ex Tabular. N. D. de Josaphat: Hoc concesserunt... qui etiam pro recognitione Osculati sunt annulum nostrum. Tabular. S. Cypriani Pictav.: Et hoc promisi osculando crucifixum in Ecclesia B. Justi in manu Rainaldi Abbatie, firmans cum Osculo me ita servaturum. Infra: Et ita promisi offerendo hanc cartulam super altare... Osculando crucifixum et Abbatem. Tabular. Montismortionis in Pictoniis. fol. 58: Per tenorem et affirmationem hujus rei perpetuo duraturam Osculati sunt ore ad or. Priorem Salgaciensem, etc. Fol. 68: Ad hoc confirmandum Osculatus est Petrus de Domnionne Petrum Inberti Sacerdotem. Vetus Charta apud Besilium in Episcopis Pictavens.:

Firmans cum Osculo me ita servaturum.

Infra: Et hoc promisi cum Osculo in manu supradicti Abbatie Montismortionis, cum trem Romam, etc. Alia ann. 1110. in Hist. S. Nicolai Andegav.: Ut autem hæc concordia ab utriusque partibus firmiter observaretur, Osculati sunt se invicem per fidem Monachi atque Canonici in Capitulis suis. Vetus Notitia ibidem: Quod petierat, est adeptus, unde ab Abbate Humberto et suis Monachis, charitatis pacisque veræ gratia, ipse cum suis Monachis, qui ibi aderant, est Osculatus. [Alia ann. 1202: Unusquisque Militum propria manu, lato Osculo Comiti (Forcalquerii) juraverunt, quod, etc.] Alia ann. 1219. in Hist. Bethuniensi: Et super hoc bona fide et firmiter observando, Abbas mihi, et ego Abbati Osculo dato, et juramento præstito, bonam et rectam societatem promissimus observare. Tabularium Ecclesie Gratianopolitane fol. 79: Et hæc promitto me servaturum pro juramento in sacra manu prænominati Episcopi Hugonis, et inde do ei Osculum cum bonæ fidei sponsione. Conventio Iearn Episcopi Tolosani cum Abbate Moissacensi, apud Castellum lib. 5. Rer. Occitan.:

Et ut nunquam irrumperem possim, sed semper firma stabilitate teneam et fideliter observem, in nomine sanctæ fidei Osculatus sum prædictum Episcopum Iearnum, et Canonicos ejus sedis. Stephanus Tornac. Epist. 103. ex 2. edit.: Acquisivit interposito coram nobis fraterno Osculo, quod intelligimus fidelissimum signum pacis. Vide Hist. Arvern. Justelli pag. 40. Turenensem pag. 80. etc.

At cum res erat inter monachum et mulierem, virum alterum, jubente monacho, deosculabatur mulier. Charta inter Probat. Hist. Brit. tom. 1. col. 430: Qui utriusque, scilicet pater et filius pro hujus doni confirmatione Walterium monachum in fidei nomine osculati sunt, uxor autem illius, eo quod a femina monachum osculari inusitatum habemus, Lambertum quemdam præfectum S. Albini, jubente Walterio monacho, eadem femina deosculata est.

OSCULATA PAX, Osculo firmata. Facta fuit et Osculata pax inter Mutinenses et Bononienses, in Annalibus Mutinensium, tom. 11. Muratorii col. 63.

OSCULUM PACIS, FIDEI, et Securitatis dictum ejusmodi osculum. Lex Longob. lib. 1. tit. 9. § 28. [Henr. I. 3.]: Qui vero infra tuncam post datum Osculum pacis aliquem interfecerit, etc. Charta ann. 1298. apud Sammarthan. in Præpositis Massiliensib.: Et pro his omnibus observandis dederunt sibi ad invicem Osculum pacis et fidelitatis. Alia apud Marcam in Hist. Beneharn. lib. 6. cap. 1. num. 2: Ego Bernardus D. G. Olorensis Episcopus... promitto hoc et convenio vobis in Dei fide, et legalitate mea, et ordine, et Osculo pacis et veritatis, etc. Tabular. S. Dionysii de Capella ann. 1113: Hoc vero pactum Osculo pacis et fidei firmaverunt. Adde Jofredum in Nicæa pag. 178. 178. Relatio S. Thomæ Cantuariensis Archiep. de congressu Viviani Legati Apost. cum Rege Angliæ: In uno tamen consentiunt universi, quod nos in Osculo pacis respicere non acquisivimus. Subintendit ergo Christianissimus Princeps, quod pro tanta quantitate auri, quantum ipse est, non consuleret, ut terram ipsius, nisi accepto prius pacis Osculo, ingrederemur. Et Comes Theobaldus adjecit, quod stultissima esset præsumptio; multis circumstantiis sibi invicem dicentibus, et reducentibus ad animum, quod Roberto de Siliaco acciderit, quia nec ip-

eum Osculum ad pacis et securitatis custodiam satis firma cautio videretur. Leges Opstalbonicæ cap. 17 : Si quis homicidium post compositionem et Osculum pacis perpetravit, a patria sua per annum præscriptus maneat. Vide Will. Tyrillum lib. 12. cap. 25.

• OSCULUM FIDELITATIS et pacis datum ab eo qui alium in possessionem rei alicujus mittebat. Charta ann. 1181. ex Tabul. Major. monast. qua Gaufridus dux Britannis abbatem Majoris monasterii investit de monasterio Lehonensi : *Testes fuerunt Herveus abbas Majoris monasterii, Bernardus magister prior, quibus duobus hanc saisinam Lehonensis canobii feci supra pontem de Sei, dato etiam utrique, abbati et priori, Osculo fidelitatis et pacis.*

• OSCULUM appellari videtur munus quod magistra meretricum, certis anni temporibus consulibus civitatis Nemausensis offerebat, vel quod illi ab illa dabatur. Comput. ann. 1480. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 342. col. 2 : *Item solvit magistræ meretricum pro sua fogassia et Osculo dominorum consulum, ut est consuetum, v. solidos. Et quidem ne de osculo oris intelligam, inducunt Constitut. Catalanis Mss. quibus prohibetur meretricibus ne militem aut dominam osculentur : Statuimus, quod nullus joculariter vel joculariter, nec solidariis (id est, meretrix) sedeat ad mensam militis, nec dominus alicujus, nec Osculentur aliquam eorundem.*

OSULUM, donatio propter nuptias, quam solet sponsus interveniente osculo dare sponsæ, in lege 5. Cod. Th. de Sponsal. (8.5.) nam ut est in Novella Alexii Comneni eodem titulo, et apud Mathæum Monach. lib. 8. juris Græcorom. pag. 510. Sponsalia peraguntur *μετὰ τοῦ ἀπαλλάξαι, καὶ τοῦ φίλου τοῦ ἀνεψιῶντος ἐπιγύμνατος.* [Adde pag. 132. et Turcogretiam Crusii lib. 4. Epist. 45.] Gregorius Turon. de Vitis Patrum cap. 20. *Denique dato sponsum anulo, porrigit Osculum, præbet calcamentum, celebrat sponsalium diem festum.* Tabularium Abb. Belliloci in Lemovicib. ch. 26 : *Similiter uxori meæ dimitto, et post mortem ejus S. Petro alia, quæ est in Stranquillo, mansum, ubi Stephanus manet, uxori meæ in Osculum post mortem ejus S. Petro remaneat, excepto illo manso, ubi Ademar visus est manere, quem dimitto S. Maris Soliaci, omnia, quantum ego ipse uxori meæ tradidi ad habendum sive per osculum, sive per cartam traditionis, post mortem ejus S. Petro remaneat. Tabularium Ecclesie Cadurcensis : Hoc tamen tenore, ut uxor mea teneat totum omnino honorem meum... et illa omnia, quæ sibi dedi in Osculo. Charta Philippæ Comitissæ Pictavensis uxoris Guillelmi VIII. ex Tabulario Monasterii-novi Pictav. : *Quod ego audiens, graviter tuli pro eo, quod eadem maresia dicebantur esse de Osculo meo.* Charta Philippi Regis Franc. ann. 1320. in Hist. Castellonensi : *Quittavit filio suo Duci predicto suum dotulium, donationem propter nuptias, sive Osculum, eidem Ducis in terra de Pratella, etc.* Alia ann. 1325. ex Computorum Camera Parisiensis : *Renuntiantes omni beneficio crucis... omni juri dotis, dotulitii, sive Osculi et donationis propter nuptias.**

OSCLEIA, OSCLERUM, Idem quod Osculum, Osclage, in Consuetud. Rupellensi art. 46. Tabularium Castri Mellandi : *Liberas et immunes ab omni obligatione, alienatione, actione, exactione, dono, legato, dote, dotulitio, Osclero, elemosina,*

cenae, censiva, et omni onere et genere servitutium. Item ann. 1319 : *Promiserunt nobili Domno Empirici dictum bladum reddituale... libere et pacifice garentire in perpetuum, et defendere ab omnibus et singulis actionibus, debitis, obligationibus, donis, cessionibus, coutumis, redditiis, serviciis, servitutibus, dotibus, Oscleris, seu dotulitii, etc.* Rursum : *Confiteor... se nihil juris, actionis, possessionis, Oscleris, dotis seu dotulitii in predictis rebus habere.* Charta ann. 1240 : *Dicens per juramentum præstitum nobis, se in dictis hominibus vel eorum rebus nullum Osclerum vel dotem habere.* [Adde Chartam fundationis sacre Capelle Bituric. ann. 1406. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 84. Charta Gallica ann. 1294. apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 973 : *Renoncians... à tous privileges et benefices de crois, donnés et à donner, et octroyés à fames et à octroyer, soit par Oscler, par doaire, par mariage, ou par donation pour noce ou entre-vis, etc.*]

OSCLUM, Charta libertatum vills de Bengiaco in Biturigib. ann. 1267 : *immobilia sibi data in matrimonium, in dotem, vel in Osculum seu donationem propter nuptias, etc.* Charta libertatum Castellani novi in Biturigib. ann. 1268 : *Si aliquis vir vel uxor aliqua bona nomine dotis sive Osclii de bonis uxoris vel mariti præmortuorum tenent, etc.* Tabular. Nantolense in Pictonibus ann. 1298 : *Renuntia privilegio crucis assumenda, cuiuslibet hypothecæ dotis, Osclii, seu dotulitii, quæ omnia consistunt in honore Castellis de Campania.* [Charta Guillelmi de Hala ann. 1286. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 542 : *Salva tamen et retentis nobili D. D. Dalphin... uxori ipsius D. Guigonis hinc, quæ idem D. Guigo dedit ei ad vitam suam nomine dotulitii, Osclii seu donationis propter nuptias.*]

• Oclage et Ocler, Consuet. Engolism. art. 47. et 81. Ocler, Lemovicibus etiamnum dicitur quod uxori, marito defuncto, pro veste lugubri, Gall. *Devil*, assignatur.

• Interdum tamen Osculi voce illud tantum significatur, futuros scilicet conjuges, scripto matrimoniali instrumento, sibi invicem osculum præbuisse : qui usus apud Salernum obtinuit, ut discimus ex Charta ann. 1358. ibidem exarata : *Eadem domocellam anulo fidei et matrimonialis foderis subarravit (futurus sponsus) sibi quæ ad invicem maritalis conjugii Osculum præbuerunt.*

OSCLARE, OSCLARE, Dotare, *Pour une femme de certains biens.* Libertates concessæ Villefranchæ ab Odone Dom. Borbonensi in Jan. 1256 : *Si quis ducit uxorem apud Villamfrancham, de medietate rerum suarum Osclat eam, et de medietate rerum, quas acquirat, hereditat eam.* Thomasseri pag. 230. habet *Osclat.*

• OSELLATOR, Auceps, Gall. *Oiseleur.* Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 137. ex Cod. reg. 4622. A. : *Si quis alienam vineam intraverit... vel venator, vel Osellator, etc.* Vide *Osellare* et *Osellator*.

• OSELLA, vel OSCELLUS, Gall. *Osier*, Vimen Statuta Placentiæ fol. 69. v. : *Omnia vasa magna et parva, et vasella et opera ramiflanti de ramo cum Osellis et aliis necessariis, excepto manicho, qui possit esse de ferro ponderis convenientis vasello.*

• OSELLATOR, Auceps, Gall. *Oiseleur*, Ital. *Uccellatore.* Statuta Palavicinia lib. 2. cap. 54 : *Et postea quilibet destruere et*

rumpere ludos et retia ipsorum aucupantium seu Osellatorum. Vide *Osellator*.

• OSEKOP, Papyri species. Diar. Fratr. Minor. in Wisby Gothl. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 200. Anno Domini 1409. obiit frater Hermanus Sasse, quondam curatus ad S. Laurentium, de Brandenburg ortus, qui reliquit tria volumina sermonum in papyro, vocato *Osekop*. Occurrit rursus ibid. pag. 206. [** Scilicet qui capite bovino insignitus erat.]

• OSERARIA, Viminetum, Gall. *Oserais.* Charta ann. 1290. e Chartulario Domus Dei Pontisarenensis : *Quitamus Johanni Rectori, Heluyi Prioris, fratribus et Sororibus Domus Dei Pontisarenensis quamdam salicem et quamdam Osariam, quas habebamus sitas apud Pontisarem intra fossata D. Regis et prata dicte Domus Dei... cum omni jure, possessione et proprietate, quod et quas habebamus in dictis salicis et Osariis.*

• OSEREA, OSERIA, Eadem notione. Charta Roberti de Osburvilla ann. circiter 1260. ex Archiv. B. M. de Bononuntio Rotomag. : *Confirmaveram... omnes Oserias juxta cursum Secane... et terra meæ. In alia ejusdem Roberti Charta ann. 1286. habetur : Et de Oseria juxta cursum Sequane, etc.* Vide *Oseria*.

• OSERETUM, Viminetum, Gall. *Oserais.* Charta pro eccl. Trec. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 553 : *Item pro quodam Osereio in costa S. Egidii prope Trecas, etc.* Vide *Oseraria* et infra *Ossillarium*.

• OSERIA, Vimen, Gall. *Osier*, *Ouzil*, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 209 : *Le suppliant alloit pour lever certains bourignons ou engins d'Ouzils à prendre poissons.* Charta Bald. dom. de Valseincort ann. 1283. ex Chartul. Mont. S. Mart. part. 1. ch. 83 : *Sibi retinuit omnes insulas, quæ sunt in dicta aqua, ad plantandas Osarias vel alia sibi necessaria, prout sibi viderit expedire.* Pro vimineto, vide in *Oseraria*.

• OSERIUS, Eadem notione. Charta ann. 1306. in Chartul. episc. Paris. fol. 237 : *Petrus Chapelain recognovit se accepisse a receptore episcopi Paris. unum arpentum insule apud S. Clodaldum, pro plantando et Colligendo Osariis. (Urie), mutato s in r, pari intellectu, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 86 : *Le suppliant bati et frappa saditte femme de vergez ou Ouziel.**

• OSEROSUS, Pallia XXI. pallam 1. *facertia de serico Oserosa xxiv.* in Hist. Mediani Monast. pag. 242. An *Ostrosus*, Pulpurea, ab *Ostreum* ?

• OSFRAGIO, ὀστρούνο; *Ossium dolor ex lassitudine*, in Supplemento Antiq. Proprie ὀστρούνο; ut ὀστρούνο; Ossa tundens, *Osfragio* vero, Frangens ossa.

• OSIA, Isara, fluvius, nostratibus *Oise*. Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1422. fol. 156. v. : *Dom. Aubertus de Sorel miles, dominus de Plesseio, et iterum de novo ordinatus et stabilitus capitaneus et custos ville et castri de Chauniaco super Osiam.* Ibid. ad ann. 1423. fol. 163. v. : *Guillelmus Oques, armiger Anglicus, de novo ordinatus custos et capitaneus pontis et fortalicii Bellimontie super Osiam... sub provisionibus... videlicet quod ipse et genies suæ obediunt justitiæ loci, custodiant populum et subjectos obediens regi ab omni violentia et via facti, sine capiendi nec capi permittendo ab ipsis subditis aliqua actualia nec alia bona, nisi*

solvendo prompte et ad taxationem justitiae.

* **OSILLA**, Tibiale, crurale, caliga. Charta ann. 1206. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 216: *De aliis vero rebus ineditibus, ut pote cuculis, Ocellis, furcis, rastro, etc.* Vide supra *Osa*.

* **OSITUM**, [Farcimen.] Vide *Isicium*.

* **OSKA** Modus agri. Vide in *Olea*.

* **OSMERILLUS**, Asalon, Gall. *Emerillon*, accipitris species, minima omnium, sed velocissima. Dialog. creatur dialog. 57: *Osmerrillus et accipiter sociati sunt; et praedam simul dividebant, cum venabantur.* Vide *Smerillus* et *Smeriliones*.

* **OSSOSUM**, Rustrum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

* **OSPICIUM**, pro *Hospicium*, de quo supra, domus, ubi sunt *hospites*, in Codic. MS. Irminonis Abb. Sangerman. passim, ut fol. 82. v. col. 1: *Et ad ipsum manerium pertinent XXIII. Ospicia cum ecclesia indominicata.*

* **OSPITALE**, pro *Hospitalis*. Vide in hac voce.

* **OSPITES**, pro *Hospites*, Pagorum incolae, in Charta ann. 1231. ex Archiv. B. M. de Bononuncio Rotomag. et alibi. Vide *Hospes*.

* **OSPRATURA**. Vide supra *Aspratura*.

* **OSSA**, Tibiale, caliga. Vide in *Osa*.

* **OSSAMENTA**, *Ossa*, ex Gallico *Ossamenta*. Matth. Paris. ann. 1257: *Inventum sunt Ossamenta Regis, etc.* [Instrum. ann. 1494 ex Archiv. S. Victoris Massil.: *Reperierunt pretiosas reliquias et Ossamenta corporum beatorum sancti Victoris et sociorum suorum et alia Ossamenta et reliquias.* Occurrit in Hist. MS. Beccensis monasterii pag. 352. in Vita B. Giraldi de Salis apud Marten. tom. 6. Ampiss. Collect. col. 1006. etc.]

* **Ossa Osselementes** et *Oisselemente*. Inventar. S. Capel. Paris. ex Reg. Cam. Comput. s. gn. Noster fol. 197. v. *Item un vessellet ou il a des Osselementes a la Magdelene.* Le Roman de Robert le Diab. Ms.

De saint Robert enquit la vie,
Si on a la tombe ravie,
L'Oisselemente qu'il y trouva
Plus d'avoir rouer a'en porta.

* **OSSARE**, [Ossa dare. DIEP.]

* **OSSARIUM**, *Ossuarium*, Tumulus. Vetus inscriptio: *Sex. Turranius Sex. f. Causenus et Turrania Pacata Ossar. fecerunt, etc.* Alia inscriptio: *Julio Fuscina Ossuarium viva sibi fecit.* Occurrit in leg. 2. D. de Sepulchr. viol. (9, 17.) [Gloss. Lat. Graec. *Ossuaria*, *ὀσσοῦργια*, *Ossuarie* *olla*, in antiquis Inscript. Vossiarum teste in Etymologico: ubi et observat *Ossuarium* et *Ossuarium* dici ab eo veterum more, quo *Ossua* dicebantur pro *Ossa*. Adde. D. de Montfacon Antiq. Expl. tom. 9. pag. 47.]

* **OSSENIUM**, pro *Essonium*, Impedimentum. Charta Odonis Vicecomitis S. Florentini sac. XII. pro Gervasio Abb. S. Germani Autissiod.: *Nisi legitimum Ossonium ad castellaniam S. Florentini pertinens habuerit, quod rationabiliter monstrari possit, et tunc de me et hominibus meis justitiam suam querant, sicut melius poterunt.* Vide *Sunnis*.

* **OSSERRE**, pro *Offerre*, in Correct. statut. Cadubr. cap. 92.

* **OSSIFRAGOR**, *ὀσσοκλάστης*, in Glossis Lat. Graec. Sangerman. Qui frangit *ossa*, *Ossifragus* apud Senecam.

* **OSSILAGO**, Dea solidatrix ossium, quae durat et solidat infantibus parvis ossa, ut habet Arnobius lib. 4. Eidem lib. 8. dici videtur *Ossipagina*, sive, ut

emendat Stavechius *Ossipaga* vel *Ossipanga*, quia *pangat*, sive, ut antiqui loquebantur, *paget* infantium ossa.

* **OSSILEGIUM**, ab ossibus legendis et condendis, post crematum cadaver, dictum. Glossae Philonexi: *ὀσσολεγιον, Ossilegium.* Alia Graec. Lat. *ὀσσολεγια, Ossilegium.* *ὀσσολεγιος, Ossilegius*, Qui legit et condit ossa post bustum.

* **OSSILLUM**, *Ossiculum*, vox contemptus. Hariulfus lib. 8. Chronici Centul. cap. 29. de Translatione S. Madelgisili: *Coeperunt quidam ex monachis... dicere, quod indignum esset ejus hominis venerari Ossilla, cujus ignorarent actus et vitam.*

* **OSSIPAGA**, *OSSIPAGINA*. Vide *Ossilago*.

* **OSSORIUM**, *Ossium conditorium*, Gall. *Charnier*. Waltherus Sculteti de Hastein, Pastor in Marzheim et Vicarius ecclesie S. Petri, qui tom. 1. Rerum Mogunt. pag. 1004. obitus dicitur ann. 1503: *Constitutum unam perpetuam vicariam in ecclesia S. Petri predicta, ad altare S. Catharinae in Ossorio parochialis ecclesie in Unnenmunster.* Vide *Ossarium*.

* **OSSOSUS**, *Plain d'os*, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. pro *Ossuosus*. Ital. *Ossoso*.

* *Os court*, appellari videtur *Perna*, unde pars carnea abscessa est, in Lit. remiss. ann. 1411. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 162: *Les supplians prindrent la court d'un lart salé, un jambon, un Os court, une piece d'eschinde, etc.*

* **OSSU**. Vide mox in *Ossum*.

* **OSSUARIUM**, *Ossuarium*. Vide *Ossarium*.

* **OSSUCULA**, [Petite bouche: a Sed tamen suaviter fuit, etiam si coacti sumus timidias potiones super *Ossucula* ejus effunderis.] (Petron. ed. Buecheler, § 65.)

* **OSSULA**, *Parvum tibiale*. Vide *Osa*. **OSSUM**, pro *Osa*, *ossis*, seu *ὀστος*, usurpat Arnobius junior in Comment. in Psal. 138: *Tibi occultum non est nec Os meum, id est, Ossum meum, quod fecisti in occulto.* Ita etiam sua stete usurpatam hanc vocem testatur S. Augustinus. Carisus lib. 1. Instit. Grammat. Tonitru. Cornu, *Ossu*, *ὀστος*, et *os*, *ossis*.

* **OSSUS**, *Lapidis species*, f. quae durior est, quasi nucleus. Charta ann. 1370. ex Tabul. Massil.: *Pro navulo centum Ossorum per patronum cum barca sua de corona (lapicidina) nomen apportatorum.*

* **OST**, *Exercitus, expeditio militaris*, ad quam pergere debent vassalli seu tenentes cum dominis suis; quod servitium aliquando pecunia redimebatur. *Aboluit ab illa consuetudine, quae dicitur Ost, etc.* in Charta ann. 1191. laudata in voce *Chavaniada*. Alium locum vide in *Popada*. Statuta MSS. Johannis Domini Commerciaci ann. 1396: *Item retentis sur lez dits habitans l'Ost et la chevauchie et la priere des nouveaux seigneurs et de leur chevalerie, et de leurs mariaiges, et du voyage d'Oultra mer.* Plura vide in *Hostis* 2.

* **OSTA**, *Junci Hispanici species*, vulgo *Oste*. Inventar. ann. 1963. ex Tabul. Massil.: *Item unum libanum de Ostatrium cannarum, vel circa.* Vide *Hosta*.

* **OSTADA**, *Panni species* ex lana subtiliore contexti, non unius usus, idem quod nostris *Estame*; unde Anglis *Footed stockings*, tibialia sic contexta. Gall. *Bas d'estame*. Haud infrequens nostratibus vox *Ostade*. Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1522: *Pro religatis duobus libris Evangeliorum et libro Epistolae*

rum chori, et emit Ostadam et alia dicta operi necessaria, etc. vij. lib. xij. sol. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 107: *Trouverent icelle male et plusieurs choses au dehors d'icelle; c'est assavoir une Ostade, une petite penne de rays, etc.* Alia ann. 1436. in Reg. 173. ch. 246: *Iceilui Raoul donna au surpliant l'Ostade d'un pourpoint pour ses despens. Ung pourpoint d'Ostade*, in alia ann. 1457. ex Reg. 183. ch. 242. Denique Lit. ann. 1469. in Reg. 197. ch. 72: *Unes heures a femmes couvertes d'Ostade.* Borellus ex Villon:

Robe fourrie, pourpoint d'Ostade.

* **OSTADEGARI**, *OSTEDEGARI*, Idem ac *Ostagiare*, *Hostagiare* liberare sub conditione obsides dandi. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. III. pag. 816. *Et quod dicti capti ad voluntatem potestatis bon. et consilii bon. possint et debeant exvellari et Ostadegari, et exire circum civitatis bon. dando quilibet miles, qui Ostadegabitur duos bonos obsides, et alias securitates prestando ad voluntatem potestatis et consilii.*

Et non possint Ostadegari, vel adzivelari, aut de carcere relaxari per vicem ultra iij. de militibus, et vij. de pedibus, etc. [Fr.]

* **OSTAERIA**, *Lignum hostagio seu hospitio construendo vel reficiendo necessarium*. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4658. A. fol. 85: *Dicti autem Almaricus, Ricardus, Hugo et Radulphus habent suam Ostaeriam per liberationem vicemissis, et furcos fagi ad suas domos faciendas.* Vide *Hostagium* 2.

* **OSTAGERIA**, *Jus divertendi in domum alterius hospitandi causa; vel praestatio pecuniaria ob id pensanda; nisi intelligas Censum annuum ratione domicilii debitum; quo ultimo sensu Ostage legitur in Charta ann. 1240. ex Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 399: *Cens sould Paris de rente ou d'Ostages sur les achaintes de la ville de saint Quentin, etc.* Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 82. v. *Item habet (dom. rex) ubi (in Lingonio) et utitur, Ostagerium; tamen non de jure.* Vide supra *Hospitalio* 2. et *Hostagium* 1.*

* **OSTAGERIUS**, *Obses, fidejussor*, Gall. *Otage*. In hoc negotio productus *Ostagerius*; in Regesto Guillelmi Ferandi Notarii Massil. Vide *Hostagiarium*.

* **OSTAGIAMENTUM**, *Obsidium, securitas*, Gall. *Otage*. Literae Edwardi II. Regis Angl. ann. 1313. apud Rymer. tom. 8. pag. 400: *Vestram amicitiam effectuosius requirimus et rogamus, quatenus obsides predictos jubere velitis ab Ostagiamento hujusmodi liberari, dictamque securitatem relaxari penitus et dissolvi.* Vide *Hostagiamentum*.

* **OSTAGIARE**, *Securitatem, vadimonium dare, liberare sub conditione dandi obsides.* Vide supra in *Hostagiare*.

* **OSTAGIO**, *Fidejussio, cautio, sponsio*. Literae Matthaei Ducis Lotharingis ann. 1220. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 881: *Quod si carissimus dominus meus Blanca illustris Comitissa Trecentis, et Theobaldus Comes Campanie natus ejus, dominus meus, damnum aliquod incurrent pro Ostagione, quam ad preces et instantiam meam fecerunt pro me erga dilectum et fidelem meum Henricum Comitem Barri-ducis, videlicet de tribus millibus libris Metensibus, de quibus tenentur facere creatum ipsius Comitissae Barri-ducis, si ego infra instans Natale Domini non darem ei Ostagios, quos tenor si dare de tenenda pace, quae facta*

est inter me et ipsum Comitem Barri-
dubis; ego tam catala quam damna, que
propter hoc ipsi Comitissa et Comes filius
ejus haberent, teneret ipsi restaurare ad
plenum. Vide *Obstagium*.

Leg. *Ostagiatio*, ut habet eadem
Charta in Chartul. Campan. ex Cam.
Comput. Paris.

1. **OSTAGIUM**, Præstatio quam te-
nentes ac vassalli domino suo exsolvent
in belli sumtus. Gall. *Droit d'ost*. Charta
ann. 1089. apud Lobinellum tom. 2.
Histor. Britan. col. 120: Comes Hoel
hanc tribum concessit S. Amando liberam
ab omni Ostagio tali pacto, ut quod homi-
nes in exercitu expenderent, ad opus
ecclesiæ reddere non differant. Alia ann.
1158: Rogaverunt me supradicti monachi,
ut eis quadam consuetudines... confir-
marem, scil. census, Ostagium, comitis
esum, maritacionem, terre emptionem,
corporis sui redemptionem. Vide *Hostis* 2.

2. **OSTAGIUM**, Fidejussor, præ-
sponsor, qui pro alio respondet interpo-
sito sacramento, obses, obsidium ipsum
et fidejussio. Gall. *Otage*. Hinc *Ostagium*
tenere vel in *Ostagium* venire, aut in
ostagio esse, dicuntur fidejussores qui in
certo loco consistunt, donec promissa
et conventa fuerint perfecta, ut et debi-
tores, donec satisfecerint creditoribus.
Charta Henrici I. Ducis Lotharing. pro
Fratribus Templi ann. 1209. apud Mi-
ræum tom. 2. pag. 1209: Ego vero pro
remedio anime meæ et antecessorum meo-
rum, et eadem Fratribus hæc omnia contuli
tanquam francum allodium perpetuo jure
possidenda, ut fidejussor et *Ostagium* de
his omnibus fideliter conservandi consti-
tutus. Statuta Arelat. MSS. art. 120:
Nec teneatur esse in *Ostagio* a vigilia S.
Thomæ Apostoli, usque in crastinum Ap-
partitionis Domini. Statuta Montis Rega-
lis pag. 110: Si aliquis de dicta civitate...
se obligaverit ad tenendum *Ostagium*, vel
quod possit incarcerari ad voluntatem et
requisitionem creditoris, dicta obligatio
non valeat, nec teneat quantum ad te-
nendum *Ostagium* vel posse incarcerari.
Charta Johannis apostolice Sedis Legati
ann. 1186. tom. 1. Macciatum In-
sula Barbara pag. 124: Si forte Stepha-
nus predictus in aliquo deviare, ipse
Uldericus (juravit) ad commonitionem
Abbatis vel Fratrum Insulanorum ad In-
sulanum monasterium in *Ostagium* ve-
nire cum aliis Militibus. Charta ann.
1247. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 191:
Nos vero dictus Humbertus dominus Bel-
lijoci de dicto matrimonio consummando
et perficiendo, et de dictis cc. libris Vienn.
dotibus assidendis et perficiendis... da-
mus dicto Raynaudo fidejussorem et obsi-
des... Milites, qui ad defectum nostrum
promiserunt per sacramentum super
sancta Dei Evangelia prestitum, et quilibet
in solidum, tandem tenere *Ostagia*
apud Clepiacum in Foresio, infra octo
dies postquam fuerint requisiti, donec de
predicto defectu prefato Raynaudo et
supradictæ Elizabeth plene fuerit satis-
factum. Adde Chartam ann. 1268. apud
Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 287.
Alia ann. 1273. tom. 2. Histor. Dal-
phin. pag. 11. col. 2. Statuta Cisterc.
ann. 1275. tom. 4. Anecd. Marten. col.
1447. Annales Genuenses lib. 1. apud
Murator. tom. 6. col. 262. etc. Vide *Ob-
ses* 1. et *Hostagium* 3.

OSTAGIUS, Obses, fidejussor, spon-
sor. *Obsides et Ostagi*, in Literis Matthæi
Ducis Lotharingæ tom. 1. Ampliss. Col-
lect. Marten. col. 1082. *Ostagi* pacis, in
Charta ann. 1208. tom. 2. Hist. Lotha-
ringæ col. CCLXXVI. Nos autem et *Osta-*

gii prænominati juravimus hæc omnia
fideliter observanda, in Charta ann. 1200.
apud Duchesium Hist. Norman. pag.
1058. Vide *Hostagium*.

OSTALARIA, Diversorium, Gall. *Hô-
tellerie*. Miracula MS. Urbani V. PP.:
Existens Avenione in *Ostalaria de Rosa*,
etc. Vide *Hostellaria*.

OSTALERIUS, Caupo, stabularius,
Gall. *Hôtelier*, in Catalogo MS. Sodallium
Confraternitatis B. Mariæ Deauratæ
Tolos. Vide *Hostallerius*.

Ostager, idem qui Burgensis seu
hospitium habens in civitate, in Lit.
ann. 1364. tom. 4. Ordin. reg. Franc.
pag. 491. art. 5.

OSTALIENA, Præstatio in belli ex-
pensas: vel Obligatio fundi in exerci-
tum. Libert. Montisger. ann. 1291. in
Reg. 181. Chartoph. Reg. ch. 154. Item
dominus, bajulus et ceteri prefati non
debent... introducere infra villam Montis-
gerandi *Ostalienam*, nec rotas, nec gen-
tes extraneas. Vide *Hostelina* et supra
Hostena.

OSTALIUS, pro *Ostagus*, Obses. Chro-
nic. Parmense ann. 1285. tom. 9. Mura-
torii col. 807: D. Guido et D. Mattheus
de Corrigia fratres invenerunt Mutuam pro
pace eorum faciendam: et factio inter eos
compromisso per utramque partem, et da-
tis *Ostaliis*, tulerunt sententiam pacis in-
ter ipsas partes.

OSTANDICIA, in Constit. Conrad II.
Imper. ann. 1087. apud Pertz. Leg. tom.
2. pag. 389. not. 2. Vide *Hostenditium*
in *Hostis*, pag. 719. col. 2.

OSTANSIO, pro *Ostensio*, de qua mox.
Charta ann. 1279. pro incolis S. Palladii
apud Thomasserium in Consuetudinibus
Bituric. pag. 113: Quis inventus fuerit
scindendo, vel nevno in dicta foresta scis-
sum in quadriga portando... solvet XXX.
sol. Paris. tantum modo pro emenda-
tione *Ostansione* faciendam accusato, si pe-
tat. Hoc est, ut interpretor, si ita postu-
let reus, eundem est in silvam, eique
ostendendum seu probandum delictum,
de quo accusatur.

OSTARE, Ital. Obstare, resistere.
Chronicon Siciliae apud Marten. tom. 3.
Anecd. col. 78. et Murator. tom. 11. col.
879: Faciebat congressari gentes, et alia
multa preparari necessario faciendam
contra hostes eodem, ad *Ostandum* et *perse-
quendum* dictos hostes, et custodiendas
dictas frontieras dictæ terræ Trapani.
Vide *Obstare*. In Charta Gallica Sto-
phani Comitis Burgundie ann. 1229.
apud D. Secousse tom. 4. Ordin. Reg.
pag. 386. *Oster* sumitur pro *Habitare*:
Cil qui s'en yront d'Auzone *Oster* autre
part, etc. Alii legunt *Ester*. Vide *Hosta-
gium* 2.

OSTATICUM, Obsidium, Gall. *Otage*.
Charta ann. 1070. Marcæ Hispan. col.
1157: Raymundus Stephani de Cirniano
et Arnallus Guillelmi de Salviano mise-
runt se in *Ostaticum* de jam dictis Comite
et Comitissa (Barcinon.) et illorum filio-
rum apud Gerundam. Rursum occurrit
col. seq. ut et in voce *Hostaticum* post
Hostagium 3. ubi semel accipitur pro
obligatione, qua vassalli tenentur in
exercitum pergere cum domino suo.
Vide *Ostagium* 1. et 2.

OSTATIUM TENERE dicitur fidejus-
sor, qui in præfinito loco consistit, donec
promissa et conventa fuerint perfecta.
Charta ann. 1156. inter Probat. tom. 2.
Hist. Occit. col. 557: Ut si quandoque
inde tibi immittum vel destructum... tibi
dammum tibi restitueretur, *Ostatum* te-
neret. Vide *Ostagium* 2.

OSTATICUS, Obses. Conventio Rai-
mundi Comitis Barcinon. cum Ermen-
gaudo Comite Urgell. ann. 1064. Marcæ
Hisp. col. 1128: Homines, quos nunc ego
mitto in pignora ad predictum Raimun-
dum, incurrant in potestatem Raimundi
Comitis unusquisque per suprascriptos
decem millia solidos sine engan... et si
illi predicti quinquaginta Ostatici mortui fu-
erint, aut unus ex eis, ego Ermengaudus
mittam alios homines vel alium, unus-
quisque per ipsos suprascriptos decem
millia solidos in locis vel in loco predi-
corum *Ostaticorum* in potestatem pre-
dicti Raimundi Comitis sine suo engan.
Pluries occurrit ibi, ut et in alia Charta
ann. 1070. ibid. col. 1158. Vide *Hosta-
ticus*, suo loco, *Hostaticus* in *Hosta-
gium* 3.

OSTEDEGARI, Vide *Ostadegari* [Fr.]

OSTELLAGIUM, Pretium pro apothecis
a mercatoribus exsolutum. Vide in
Hostilagium.

Ostelade, eadem significatione, in
Lit. ann. 1397. tom. 8. Ordin. reg.
Franc. pag. 187.

OSTENDERE SIGNUM DILECTIONIS.
Phrasis Gallica, Donner des marques
d'amitié, Amorem suum demonstrare.
Acta MSS. Inquisit. Carcass. ann. 1300.
fol. 93. r. Prefati heretici faciebant ipse
testi pulcrum faciem, et ostendebant et
signum dilectionis.

OSTENSIBILIS, Qui facile ostendi
possit et videri. Vide locum in *Ham-
fare*.

OSTENSIO, Probatio. Capitulare
archiepiscopi Principis Benevent. editum a
Camillo Peregrino, § 3: Si quis filium
post mortem patris ejus pulsaverit, di-
cendo, quod et aliquid præmi nomine pro
qualibet causa dedisset, aut forsan, dum
pater ejus adiret, per vim aliquid at-
tulisset, de his propositio causis *Ostensio*
duntaxat fieri non potest. Ita *Ostendere*,
pro *probare*, dixisse interpretem S. Iro-
næi lib. 2. cap. 30. observat Billius lib.
2. obser. cap. 33.

OSTENSIO, Charta, ut opinor, ostensio
seu prae oculis posita. Isti videntur tradi-
tionem et *Ostensionem* Lantaldus, Pon-
tius de S. Juliano, etc. in Charta tradi-
tionis ann. 1164. tom. 8. Spicil. Acher.
pag. 437.

OSTENSIO, præterea dicitur de præ-
dico, de quo hic est: cum priusquam ju-
dex de eo pronuntiet, actor et reus ad
illud videndum proficiunt, ut inter
utrumque de re, de qua lis est intentata,
conveniat. *monstrée* vel *monstre d'her-
tage*, in Consuetudinibus Turonensi art.
1. 2. 4. Juliodunensi cap. 1. art. 112. An-
degavensi art. 6. Marchensi art. 178.
Rupellensi art. 13. Britan. tit. 6. art.
767. 768. Arestum ann. 1290. in Histor.
Guinezi. Quem quidem obscurum Do. In-
gerrannus de Couciaco pater suus injuste
abstulerat eidem Ecclesie, et super hoc
traxerat ipsum dominum Ingerrannum
in hac curia in causam Abbas S. Vincen-
ti, et habuerat super hoc diem consilii, et
diem *Ostensionis* idem Do. Ingerrannus,
ut Abbas dicebat, etc. Charta Alamannica
Goldasti 99: Tunc predictus Comes jus-
sit, ut ipsa testimonia supra irent, et ip-
sos terminos *Ostenderent*, quod dicebant.
Assisæ Hierosol. MSS. cap. 27: Se la
clameur est de terre, ou de leve moti re-
querre le suiant jour, si come est devisé
en cest livre, Com doit jour demander,
qui veult plain longuement suir, et après
le jour requerre Mostre de ce que celui le
requiert, et le requerant li doit faire la
Mostre, mais non mie de toute chose: car
dou calz nomé et conceu, ne d'un leu,

qui ait nom et appartenance ne doit lom point avoir de Mostre, etc. Cap. 222. Et doivent voir Mostres de terres, ou d'autres choses, etc. Modus vero Ostensionis habetur in Regesto Parlamenti Olim fol. 29. Vide *Monstra* et *Visus*.

2. Lit. procurat. ann. 1348. ex Chartul. 21. Corb. fol. 131. v. Dantes dictis procuratoribus nostris... potestatem... limitandi, Ostensionem et bonisnagia faciendi, etc. *Hestencion*, in aliis ibid. fol. 122. v.

3. OSTENSIO, Tributum a mercatoribus exigi solitum pro facultate ostendendi et exponendi merces in nundinis. Leges Ethelredi Regis apud Venetynum edite cap. 23. *Homines de Rotomago, qui veniebant cum vino vel cras-pisco, Flandrensibus et Pontienensibus, et Normania, et Francia monstrabant res suas, et extolnebant. Rogge et Leodum et Nivella, qui per terras ibant, Ostensionem dabant, et teloneum.* Vide *Proponenda*, *Savagium*.

4. OSTENSIO, Lustratio solemnitas exercitibus. Vetus Inscriptio apud Salmasium ad Lampridii Alexandrum cap. 33. *Temporibus Tiberii Claudii facta hominum acmigerorum Ostensione.* Militum recensio. *Ostensio armorum* dicitur, in Reg. S. Justi ex arrest. Scac. S. Mich. ann. 1282. fol. 11. v. col. 2. *De nobilibus et aliis justitiam temporalem habentibus in Normannia, petentibus et dicentibus, quod cuncto et Ostensio armorum ad ipsos in terra sua spectabat, gentibus domini regis in contrarium asserentibus et dicentibus dictas citationem et Ostensionem domino regi pertinere. Habito consilio super hoc, concordatum fuit, quod dicta citatio et Ostensio ad dominum regem tantummodo, et non ad alios plenarie pertinebant.* Vide supra *Mons-rantia* et *Hinc* quos sequitur.

5. OSTENSIONALES MILITES, apud eundem Lampridium cap. laudato. *Militis quos Ostensionales vocant, non pretoribus, sed speciosis clarisque vestibus ornabant, nec nullum insignibus, aut ad apparatus regium auri et serici deputabat, dicens, Imperium in virtute esse, non in decore.* Ubi milites pompaticos intelligunt et ad ostentationem productos in solemnitatibus. Vide *Casaubonum* in hunc Lampridii locum, *Carolum de Aquino* in suo *Lexico Militari*, et *Mons-trum* 1.

6. OSTENSIO, Certa mensura memoris, qua ostenditur, id est, designatur evidenda. Charta Phil. Pale. ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 121. v. col. 1. *Concedimus quod ipse et sui heredes et causam ab eo habituri in predicta foresta (de Burro habent)... usagium ad arandum et edificandum sufficienter ad opus domus ipsius militis de Juez, per Ostensionem a viridario dicta foresta faciendam.* Vide supra *Mons-trata*.

7. OSTENSIO, Recensio, recognitio, idem quod *Insensarium*, quod rerum, qua recensentur ostensione seu exhibitione fit. Invenitur. S. Capel. Paris. ann. 1270. ex Bibl. reg. *Potentibus fieri insensarium et Ostensionem sacrarum Reliquiarum, jocaliumque et vasorum auri, etc.*

8. OSTENSOLIA pro *Ustensilia*, Gall. *Ustensiles* vel *Ustensiles*, in Appendice Marculi form. 37.

9. OSTENTABILIS, Aptus ad ostentationem. Gloss. Lat. Græc. *Ostentabile, ἐκδεικτικόν*.

10. OSTENTAMEN, Ostentatio, pompa significatio, indicium. *Mens instructa*

nullo *Ostentamine*, apud Prudentium Psychom. v. 204. *Sustinetis Ostentamen justi iudicii*, apud Tertullianum adv. Gnosticos cap. 13. *Miracula S. Eadmundi Regis Angl. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 832. Sanctum invocans orat medullitus, ne cum hac vice sua voluntatis frustratur Ostentamine.*

11. OSTENTAMENTUM, Ostentatio, pompa. *Gesta Manfredi et Conradii Regum, apud Murator. tom. 8. col. 597. Nec est sane memoria, quod alicui domino Romani usque ad illa tempora majora Ostentamenta gesserint.*

12. OSTENTARIUS, Inspector et interpres ostentorum, Macrobio lib. 3. Saturn. cap. 7.

13. OSTENTATIO, Simulatio. *Chronicon Andree Danduli apud Murator. tom. 12. col. 436. Cum quibus (galeis) singulis diebus faciebant Ostentationem (id est, simulabant) aggrendendi galeas nostras, quæ cum prois ad os portus Clugis ipsas taliter expectabant cum tali ordine et vigore, quod, etc.*

14. OSTENTIFER, *παρὰδόνς*, in Glossis Lat. Græc. portentuosus, prodigosus.

15. OSTENTUDIC, *χρηστικός*, Germ. *Oscutudo*, Castigat in verumque Glossar.

16. OSTENTIUM, Pars horæ minima. *Vetus Agrimensor. de Ponderibus: Hora constat 115. punctis, 10. minutis, 15. partibus, 40. momentis, 60. Ostentis.* *Hrabano in Computo cap. 12. est sexagesima pars unius horæ, atomos in se continens 376.* [Vide *Atomus*.] 17. Alcuin. epist. 5. col. 1478. *Ostentia autem calculatores ponunt, aliter etiam mathematici solent dividere.*

18. OSTENTUS, pro *Ostentum*, Prodigium. *Glaber Rodulfus lib. 5. Hist. cap. 1. Quas (acies equitum) cum diu multumque intuitus fuisset, æstuans vocare quempiam e suis ad testimonium tanti Ostentus.*

19. OSTIA, pro *Hostia*, Panis ad Eucharistiam. *Donum factum ad Ostias faciendas ad Corpus Domini*, apud Stephanum in Antiquit. Lemovic. MSS. tom. 2. pag. 267. Vide *Hostia*.

20. OSTIALIS, OSTIARUM, Pallium, *παρὰδόντα*, quod ad ostium adis sacræ appenditur. *Leo Ost. lib. 1. cap. 58. al. 55. Pannum admasurum pro Byzantibus 8. Hostiales pro Byzantibus 8.* Idem lib. 2. cap. ult. *Pallia quoque et Ostiaria aliquot. Lib. 3. cap. ult. Dossales minores 30. Ostiaria 7.*

21. OSTIARI, Suppl. Antiquarii: *Ostior, ἀρχιὸστίαρι, Occupor.* *Legerem Ostior*, nisi contraria esset notio verbi ἀρχιὸστίαρι: sed forte legendum ἀρχιὸστίαρι, sublativo alpha privativo, tumque procul dubio legendum esset *Ostior*, sum ostiosus.

22. OSTIARIUS, Cui ostii, seu portæ cura incumbat, qui ad velum stabat, Cancellarius, nam Ostiariorum id fuit potissimum munus. *Monachus Sangall. de Carolo M. lib. 1. cap. 20. Tunc dixit nominatus, non revera Episcopus, ad Ostiarium vel Scaronem suum, cujus dignitatis aut ministerii viri apud antiquos Romanos Edilitiorum nomine celebantur.*

23. OSTIARIES autem Palatii, primus inter Ministeriales Palatinus, qui majoribus ministris suberant, statuitur ab Hincmaro de ordine Palatii cap. 17. Ex his aliquot recensentur, scilicet *Goteranus magnificus Ostiarius*, in Epist. Hadriani PP. 92. *Codicis Carolini. Albertus Comes et Ostiarius, et Consiliarius Imperatoris*, (Ludovici Pii) in Vita Aldrici Episc. Cenom. num. 71. *Francolinus Ostiarius Regis*, apud Odorannum in Chron.

ann. 1081. *Gerungus summus sacri Palatii Ostiarius*, apud Frotharium Tullensem Epist. 2. 4. *Ostiariorum Magister*, apud Eginhardum ann. 822. *Atho Ostiarius Caroli Imperatoris*, apud Hincmarum de villa Novillaco in Appendice ad Floardardum. Cujusmodi vero officium fuerit in Regum Palatiis describit *Fleta lib. 2. cap. 16.* et *Vetus Poëma MS. de Vulpe coronato*:

Estoit Heintiers et Chambelans
Li Othians qui estoit lens,
Fu à le porte pour ouvrir.
Les grans festes à cour tenir.
Li Regles qui mult estoit fors,
Rafte Heintiers par que que hors
Demourerent cil qui à court
N'apporta chose qui a leur.

24. Βασίλειος Ὀστιάριος καὶ λογιόθης τοῦ στρατιωτικοῦ λογιόθου, in VII. Synodo Act. 1. Vide *Magister Ostiariorum*. [et Glossar. med. Græc. col. 1062.]

25. OSTIARIUS, Primus gradus Ordinis Ecclesiastici. *Neophorus rati.*, apud Theodericum in Vita S. Nicetæ Hegumeni num. 5. Hujus officium sic recitat *Isidorus Junior* in Epist. ad Luitfredum: *Ad Ostiarium pertinent claves Ecclesie, ut claudat et aperiat templum Dei, et omnia, quæ sunt intus extranea, custodiat, fideles recipiat, infideles et excommunicatos rejiciat.* His consona habent *Isidorus Senior lib. 2. de Eccl. offic. cap. 14.* *Alcuinus lib. de Divin. offic. cap. de Eccl. ordine, et cap. de Tonsura Clericorum.* *Amalartus lib. 2. de Eccl. offic. cap. 7.* *Rabanus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 12.* *Honorius Augustod. lib. 1. cap. 175.* *Stephanus Eduensis Episc. lib. de Sacram. altaris cap. 1.* *Hugo Rotomagensis Archiep. lib. 2. de Hæretic. cap. 8.* *Ivo Carnot. serm. de Excellentia sacrar. ordin.* *Gillebertus Episcopus Lunicensis de Usu Ecclesiastico, Canones Alfrici Saxonici ad Vulstium Episc. cap. 11.* *Vita S. Theoloni n. 4.* *Anastasius in Vita PP. pag. 9. 10.*

26. De eorum ordinatione, hæc profert *Ordo Romanus, et Liber Sacramentorum S. Gregorii: Ostiarius cum ordinatur, postquam ab Archidiacono instructus fuerit, qualiter in domo Dei debeat conversari, ad suggestionem Archidiaconi tradat ei Episcopus claves Ecclesie, dicens: Sic age, quasi redditurus Deo rationem pro his rebus, quæ istis clavibus recluduntur, et tradat ei Diaconus ostium Ecclesie.* Agit etiam de ordinatione Ostiariorum Concilium Carthaginense IV. can. 9. Ostiariorum porro mentio occurrit in Epist. S. Ignatii ad Antiochenos, in Epist. S. Cornelii PP. ad Fabium Episc. Antiochenum, apud Euseb. lib. 6. Hist. cap. 35. in quibus *πύλωποι* appellantur: in Concilio Laodic. cap. 84. et apud S. Epiphanium in Expositione fidei Catholice ubi *θύρωποι* dicuntur. Meminit etiam Ostiariorum S. Cyprianus Episc. 84. Vide *Janitor* [et *Mansionarius*.] [et Glossar. med. Græc. voce *θύρωπος*, col. 508. voce *Ὀστιάριος*, col. 1062. et voce *Πύλωποι*, col. 1274.]

27. OSTIARIATUS, Ostiarii ordo. Exstat in Tabulario S. Bertini Bulla Alexandri IV. PP. qua facultatem concedit Abbati ejusdem Monasterii, *dandi duos minores ordines, Ostiariatum videlicet et Lectoratum.*

28. OSTICARE, sive *Hiare*, *Baillier*, *aperrere* oc. Glossar. Lat. Gall. ann. 1332. ex Cod. reg. 4120. pro *Oscitare*.

29. OSTILARIUM, Joannes Thwroczius in Carolo Rege Hungarie cap. 99: *Tandem antedicti dextrarii solemnes cum armis et operimentis omnibus ipsorum gloriosissimi*

uis seu attinentis, cum cartena curru seu mobili aut Ostilario regali signo regio desuper forma avis struthionis decorata, et gemmis adornata.... dicto Monasterio dati et concessi extiterunt.

° Supellex, ornamentum, Ostiblement, in Charta ann. 1315. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 455. v: Tous les meubles... c'est assavoir tant de couronnement de chapelle, comme de Ostiblement et de garnisons de ostiaus. Melius Ostillement, in Lit. ann. 1390. pro habitatoribus de Mailly la ville ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 323: Leur convent tenu en leurs hostiels chevaux et autres bestes et Ostillemens. Ostillemens d'ostel, in Lit. ann. 1390. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 496. art. 21. Ostil, Instrumentum, in Lit. ann. 1371. ibid. pag. 441.

° OSTILIA, pro Ostis, Mansio, domus. Lit. ann. 1375. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 319: Unusquisque homo in predicta villa manens, pro Ostilia sua reddet annuatim duodecim denarios. Vide Ostia 2.

° OSTILLUM, ostilli, Bidoassa, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Instrumentum rusticum, bidens: a voce generica Ostil, pro vulgari Ostil. Vide supra Ostilarium.

° OSTIOLUM. Vide mox in Ostium.

° OSTIRE, Equare. Sic legendum in Glossis Sangerman. MSS. n. 501. pro Equare, et in Bituric. Ibidem MSS. ubi perperam Aquare. Est autem Ostire pro Mustire de quo supra.

° OSTIS, pro Hostis, Exercitus, seu servitutis species, qua vassalli et tenentes coguntur pergere in exercitum cum domino suo. Charta Petri Regis Aragon.: Factis inde mihi et meis Ostes, cavalcatas, curtes, placita et sequimenta, et cetera servitia. Occurrit alibi non semel. Vide Hostis 2.

° OSTISIA, Idem quod Ostis. Charta Raimundi Comitis Burgundie apud Perardum pag. 198: Perdonavi omnibus in terra, quam Sancto dedi, manentibus, arbergarias, corbatas, expeditiones, Ostisias, et justitias sine ullo retinaculo.

° OSTISIA, pro Hostisia, de qua in Hospes. Servitus pro domicilio, vel ipsius domicilium et servituti obnoxium. Chartular. S. Martini de Pontisara: Prior S. Petri de Pontisara quitavit Abbatem et conventui S. Martini iuxta Pontisaram Ostisiam, que fuit Johannis Rafi.

° OSTISIUM, Eadem notione. Charta ann. 1221. ex Archivis B. M. de Argentolli: Quodlibet vero Ostisium unum quartarium terre tantummodo debet continere, etc.

° OSTIUM, et OSTIOLUM, inter donaria vel ministeria sacra recenset Harulfus lib. 2. Chronic. Centul. cap. 10: Imagines aeneae 6. sturnea 1. candelabra auro parata 2. Ostia auro parata 7. etc. Idem lib. 3. cap. 3: Turibula argentea 8. ex cupro 1. flabellum argenteum 1. paries ad caput S. Richarii, et duo Ostiola parva ex argento et auro, gemmisque fabricata: ad pedes ipsius Ostiola 6. ex argento auroque parata. Sunt et alia 4. similiter parata.

° Vela seu aulma, quibus altaria vel sepulcra clauderentur, intelligit D. La Beuf in epistola que exstat in Mercur. Franc. ann. 1737. tom. 2. Dec. pag. 2848. quocum sentire vix possum: nam ostia ejusmodi ex metallo fabricata fuisse ex Harulfo mihi apertum est.

* OSTIUM, HOSTIUM, (IMPONERE COLLECTAM PER). Idem ac tributum exigere pro singulis ostiis, ut Focaticum pro singulis focis, sive domibus. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 622: Et

ad predicta omnia facienda quatuor boni homines de ipso contrata eligantur per curiales, qui sint etatis XL. annorum, qui jurent ipsum officium bene et legaliter exercere et complere, imponendo collectam pro dicto opere complendo per Hostium, sive aliter. [FR.]

° OSTMANNI, Angli dicti Norwagienses, et insularum Septentrionalium incolae, qui in Hiberniam appulsi, hic conbedere: dicti sunt autem Ostmanni lingua ipsorum, corrupto quodam Saxonico, quasi Orientales homines. Respectu namque terrae istius ab Orientalibus partibus huc undecumque advecti sunt. Verbi sunt Silvestri Giraldi in Topogr. Hiberniae dist. 3. cap. 48. Adde Richardum Stanthurstum lib. 3. de Reb. Hibern. pag. 111. et Camdenum in Britannia, ubi de Hibernia: sed maxime Jacobum Warsum in Antiquitatibus Hibernicis cap. 24. ubi totum Ostmannorum Hibernicorum historiam complexus est.

° OSTOCOPUS, Οστοκόπος, Dolorem sentiens in ossibus. Serenus Sammonicus versu 922:

Ostocopen lenio condicit melle parangi. OSTORIUS, [Accipiter major.] Vide Asturcus et Astur.

° OSTRACARIUS. Vide mox in Ostracarius.

° OSTRACUS, est pavimentum testarium, eo quod fractis testis calce admixto feratur: testa enim graece ostraca dicuntur, in Chronic. Salernit. cap. 99. ex Istodor. Orig. lib. 19. cap. 10. sect. 26. Hinc

° OSTREA, in Cer Ministeria sacra reponitur in veteri Charta Cornutianensi edita a Suarezio: Cinctelas argenteas 5. cum catenulis suis, stantaria argentea, et in confessione Ostrea argentea 2. cum clavi sua. Sed legendum videtur Ostia.

° OSTREARIUS. Ugutio: Ostrea, costa cujusdam piscis, qui in ostrea latitat... unde Ostrearius, qui piscem istum vendit vel capit. Et ostrum, purpura, quia Ostreorum sanguine tingitur, unde Ostreus, purpurus; Ostreatus, purpuratus, et Ostrearius, qui facit purpuram, vel qui eam operatur, vel qui eam tingit.

° OSTREARI, apud Theophanem pag. 371. alii prorsus sunt ab Ostreariis, [significanti] que eos, qui testas ex figulina terra conciliunt, legendis testis idoneas, ut exponitur in Glossario mediae Graecit. voce Οστρεαρίων, col. 1062.]

° OSTREBANNUS PAGUS, Comitatus titulo insignis, quo sese inscribit abbatissa Dononiensis, inter Hainam et Scaldim positus, vulgo Ostrevant, Austerbantum. Vide Miraeum Diplom. Belgic. fol. 138. et 272.

° OSTRI, Odiosi, odio semper habentes. MS. Bituric.

° OSTRIA, pro Ostrea, Gall. Huitre. Areat. parlam. Paris. ann. 1379. inter Ordin. reg. Franc. tom. 6. pag. 407: Pro quolibet equo salmomes, Ostrias, et molas ad villam predictam portante, etc.

° OSTUGERUM, Theca, Gall. Etuy. Inventarium ann. 1377. ex Archivo S. Victoris Massil.: Item quasdam canetas argenti cum Ostugero corii bollii. Mallem Estugerum, ut supra.

° OSULA, diminut. ab Osa, tibiale, caliga. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Stival, Prov. ocrea, osa, Osula.

° OSULUS, f. Nomen proprium, in Charta ann. 1190. inter Instr. tom. II. Gall. Christ. col. 129.

° OTAGUSTA, Apuleio. Auscultator, auribus captans sermones aliorum. Glossae Graeco-Lat.: Οτακούστης, Auricularius. [° Vide supra Atacosta.]

° OTAGIA, Dolor auricularum, Johanni de Janua: Douleur des oreilles, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Sed legendum Otalgia, a Gr. οταλγία. [° Ut legitur in Glossar. Lat. Ital. Ms.: Otalgia, to dolore dala orechie.]

° OTAGIUM, Mansio cum certa agri portione sub annuo censu hospiti vilano seu rustico ad excolendum concessa. Charta Henrici Regis Angl. ann. 1156. pro Normannis apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu ad calcem pag. IV: Liber homo non admentietur pro proprio delicto, nisi secundum modum ipsius delicti... salvo tamen tenemento suo; et mercator eodem modo, salvo marchandisia sua; et villanus alterius quam noster, eodem modo admentietur, salvo Otagio suo, si invaderit in ruinam. Vide Hosiagium 2.

° Perperam pro Otagium, ut dictum est supra in hac voce.

° OTHAN, Saxonum nondum conversorum Deus. Historia S. Guthberti: Juro per Deos meos potentes Thor et Othan, quod ab hac hora inimicissimus ero omnibus vobis. Quidam autem Othan eundem esse, qui alius Wodan dicitur, existimant. Deam etiam Eostre nomine coluisse Germanos auctor est Beda de Temporibus ratione cap. 13. quam eandem cum Astarie fuisse plerique censent; sed alia fuit, ut opinor, ab Othan, etiamsi Ostar quibusdam nuncupetur.

° OTHO, in Ecclesia Aniciensi dicebatur distributio vini et anisi saccharo conditi, quae fieri solebat Canonice ante Natale Domini, quando concinuntur antiphonae majores O. Notitia de dignitate Praepositi Anic. ejusque juribus ann. 1179. inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 246: Sacrista... faciebat suum Otho, et providebat ipsis Canonice in victu et vestitu. Vide Oio.

° OTHONIA, Pactus Legis Salicæ tit. 11. § 8: In alio pacto dicit, de ipsis Malthenca lexaca, imala lexaca, amba lexaca, amba Othonia, etc. Videtur Eccardo una voce efferendum Ambaithonia, sive correctius Ambacthonia, vel potius Ambacthinne, ut Ancilla ministerialis indicetur.

° OTIO, pro Optio. Charta Mathildis Comitissae Nivern. ann. 1244. in Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 104: Nos tamen in Otione nostra retinimus, eandem Otionem posteris nostris denegantes, quod, etc.

° OTLINGUA SAXONICA, in Capitul. Caroli Cal. pag. 113. i. edit. [° Ordinatio Missorum ann. 853. Pertz. pag. 426.] Sic dictus pagus in Neustria, ubi conedere Saxones cognominati Otlings. Saxones ad oras Sequanae maritimas condesse probat littus Saxonum in Gallia, cujus mentio est in Notitia Imperii. Saxones Bajocassinus memorat Gregorius Turon. lib. 5. Hist. cap. 27. Vetus Charta laudata a Baluzio, de mansionibus et novatibus S. Salvatoris Cenomanensis: In Aullingua Saxonica unum. Laudatur ab eodem Praeposito Caroli Calvi quo Altoni dat villam Heidram, sitam in Comitatu Bajocense, in pagello, qui dicitur Otlingua Saxonica.

° OTU, in Charta Arelatensi, Centum solidi de Otone, occurrunt. An Imperatoris Otonis, incertum. [Vide Massiliensis moneta in Moneta Baronum.] [° Vide infra Otellini.]

° Certum est, eos solidos sic dictos fuisse ab Otone M. qui ratione Adelaidis uxoris suae, sororis Conradi cognomento Pacifici, Regis Burgundiae et Arelatis, supremus erat dominus Provinciae: ad quam semel eo venit animo, ut Sarra-

cenos ejicaret ex arce Fraxineti. Rursus occurrunt *Soldi de Othone*, in Testamento Franconis patris Pontii Archiep. Arelat. circa ann. 1000. apud Domnum Chanteloup in Hist. MS. Montis-Majoris, et in Charta anni circiter 1070. apud Jofredum in Nicea illustrata, *Soldi moneta Othonis*, ann. 1040. apud Rufum tom. 2. Hist. Massil. pag. 86. *Denarii Ottonis*, ann. 1077. apud eundem Rufum ibidem. Hujusmodi denarios, cuiusvis vilitatis, penes se habet Thomassinus de Masaugues Præses clarissimus.

† OTOMINI DENARI, ab eodem Otone; sed f. leg. *Otonenchi*. Vide locum in *Olemotiani*.

* OTONENCI. [Moneta imperatoris Othonis: « Precium hoc est solidis octo quatuor de Lemoticanis et quatuor de Otomanis. » (Cart. Conshar. Ruthen. p. 256. an. 996.)]

† OTORGARE, Concedere, Hispanis *Otorgar*, nostris *Otroier*. Charta Hispanica ære 1011. apud Anton. de Ypez in Chronico Ordini. S. Benedicti tom. 6. pag. 451: *Et germano meo, quando venit ad obitum suum, Otorgavit mihi ille benefactio, etc.*

† OTPOPA, et OBPOPA, sp̄t, Fossorium; item animal unicoloris, bisulcum. Supplement. Antiquarii.

* OTRADIOSUS, nostris alias *Outraguz*; pro *Excessif*, Immoderatus; a veteri Gallico *Outrage*, pro *Excessu*, jurelibet in re aliqua. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 92: *Vraiment, fist-il, je ne voi ci point d'Outrage; et je vous reitens, fist-il, à moi.* Hinc *Dons Outrageux*, in Ordinat. hospiti. reg. ann. 1818. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 670. art. 6. unde etiam *Vulnus otradiosum*, pro Gravissimum, in Libert. Montisfalc. ann. 1869. tom. 8. earumd. Ordinat. pag. 54. art. 19: *Quod si aliquis vir vel mulier vulneret alium seu aliam;... et si vulnus non sit Otradiosum aut mortale, quod ille illa, qui dictum vulnus fecerit, sit quietus solvendo triginta solidos Tholosanos.* Vide infra *Otragium* et *Uragium*.

* OTRAGULUM, pro *Sragulum*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Desgurat, Prov. Otragulum: hinc strangulatus.*

† OTRECIARE, Idem quod *Otriare*. Concedere. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 3: *Abstulerat Presbyterium videlicet atque decimam molendini, pro quibus placitatur convenimus apud S. Medardum, ubi convictus Otreciavit, et... cetera, ut super in breviate est concessit.*

† OTREUS, Alius, a Gallico *Autre*, seu *Otre*, uti pronunciamus. Occurrit tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 277.

* OTRIA, *La nave del piscatore*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† OTRIARE, Concedere, permittere, vel obtinere et impetrare, ex Gallico *Otroier*, seu ut olim efferebatur, *Otrier*. Notitia in Tabulario Vindocinensi Thuani n. 5: *Et tenore et ea fide, ut convenientiam istam Otriare, et testari faciat suos fratres, etc.* Eadem notione *Otriare* dixit Joannes Villaneus lib. 7. cap. 129. et Matth. Villaneus lib. 1. cap. 26.

† OTRISIE, Idem quod *Las*, ut connecto, seu Pecunia de mi) persolvenda pro obtinenda alienandi facultate: vox ejusdem originis, cujus mox *Otriare*, Gallicum videlicet *Octroy*, Concessio. Charta venditionis cujusdam vineæ in Chartulario S. Melanii: *Vendz et Otrisie persolvit; Ventis et Otrises*, in quadam Charta vernacula, id est, *Ventes et*

les, seu, ut vulgo loquuntur, *Les et ventes*. Vide *Laudare* 4.

* OTTELINI, OTTONIENSIS, Moneta Ottonis Magni imperatoris nomine insignita, in pluribus provinciis usu recepta. Annalista Saxo ab Eccardo editus ad ann. 950: *Mediolanenses subjugans (Otto) monetam us innovavit, qui nunc usque hodie Ottelini dicuntur.* Fundat. eccl. de Masaugis ann. 1088. ex schedis Pr. de Masaugis: *Dono et concedo dictis ecclesiis... decem solidos Ottoniensium.* Eorundem nummorum ectypa profert Muratorius tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi pag. 587. quem consule.

† OTTINA, vel OTTINUS, in quibusdam Gallis provinciis *Hautain*. Species vineæ altioris, quæ arboribus et perticis suffulta palmites suos latius diffundit, et quasi camera, unde racemi pendent, efformat. Statuta Montis regalis pag. 222: *In vineis, Otinis, plantatis, Malis vel leguminibus.*

* OTTO. [Italicis *Ottone*, *laiton*; vide *Marchius*.]

† OTTONENCI DENARI. Vide *Oto*.

* OTTRAGIUM, Atrocitas, animus immoderate infensus. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 72: *Dictus Vitalis exivit se ad tum, et de quadam magna securi... unum magnum ictum ad eundem Gastien ejecit, de quo per caput ipsum percussus putavit, et de facto percussisset, nisi fuisset dictus frater suus Raymondus, qui videns hoc et magnum Otragium dicti Vitalis, cui nichil fore, ecerat, pro dubio dicti fratris sui, percussit prius, etc.* Vide supra *Otradiosus*.

* Quod accersendum est a veteri Gallico *Outrer*, cujus varia est significatio. Et quidem Delere, profligare, vulgo *Défaire*, ruiner, sonat in Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 269: *En ce tans Theoderic et Theoderic fremt batilla contre les Gascons: et les desconfrent et Outrent par armes.* Ubi Almonius lib. 3. cap. 88. habet: *Wascones domuerunt.* Rursum idem est quod Consummare, perficere: unde *Outrer un marché*, pro Contractum emptionis vel venditionis concludere, in Lib. rub. fol. parvo domus publi. Abbavil. ad ann. 1286. fol. 21. r.: *Uns bouchiers markeanda un pourchel à un homme... Après che il se départirent d'iluec sans Outrer le marke... Li marke fu Outrés et li deniers Dieu donnés.* Hinc pro Obire, decedere, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. Cang. pag. 22: *Une des dames, qui le gardoit en sa malaie, cuidant qu'il fust Oultré, lui voutit couvrir le visage d'un linceul, disant qu'il estoit mort.* A vulgari notione, qua Præter modum agere significat, unica voce *Oultrere*, pro Perpotatus dixerunt. Lit. remiss. ann. 1410. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 360: *Le suppliant qui estoit tout yvre... par temptation de l'ennemi, comme homme Oultrere, etc.* Vide in *Uragium* 1.

* OTTROIUM, Licentia vasallo data a domino feudali pro alienatione fundi, et quod domino ea de causa a vasallo exsolvitur. Charta ann. 1875. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 394: *Cum jure directi domini, videlicet habendi et percipiendi vendas et Ottroua et alia jura.* A verbo *Otrier*, Licentiam ejusmodi dare. Charta ann. 1293. ex Chartul. 21. Corb. fol. 91: *Je ay prié et requis à reiligieux home et discret monseigneur l'abbé de Corbis... qu'il ceste vente vausist, greast et Otriat comme seigneurs, et mesist son seel à ces présentes lettres.* Unde *Octroyement*, Concessio quævis, in Libert. villis d'Argus.

perce ann. 1274. ex Reg. 196. ch. 399: *Et les Octroyemens qu'il (nostre chastelain) a fait ou fera pour nous... auront telle valeur et telle forme, comme ce nous Pavions fait et octroyé.* Vide *Otriam* et infra *Otroisium*.

† OTTUNE, Aurichalcum seu metallum factitium, Gallice *Laiton* vel *Loton*, Ital. *Ottone*. Vita S. Augustini Novelli, tom. 4. Mail pag. 688: *Vidi duos libros in quarto folio, alterum in charta pecudina, cum cooperitis lignis et suis fimbriis de Ottuns.*

† OTUS, pro *Otus*, Hortus, in Chart. ann. 1449. apud Rymer. tom. 11. pag. 286: *Concessimus... decimas terrarum, pratorum, Otorum, pascuarum, etc.*

† OVA, Ovis, *Brabis*. Formulæ vet. Alsaticæ art. 22. ad calcem Pactus Legis Salicæ edit. Eccardi pag. 244: *Tolle de XII. censuris singulas Ovas, et de illis quotidie sal et ventilemina et commistum migma.*

* Alias *Ouille*. Charta ann. 1804. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 346: *Item se uns fronz ou uns pars d'Ouilles trespasses par eschappé, et est pris en autrus mesfait, il sera en amende de deus sous... et exist est-il à entendre des moutons.*

† OVAGIUM, Pensilatio ex ovis. Compositus Baillivorum Franciæ ann. 1306: *Compositus terræ Balgiacensis... de Ovagio ibi 12. den.* Termini Messagariæ Tolosanæ: *Nec solvunt albergam, nec lignagium, nec fornagium, nec Ovagium, etc.* [Rectius in MS. Cod. fol. 19. e Bibl. D. Abb. de Crozat: *Nec solvunt albergam, nec linguagium, nec fromagium, nec Ovagium.*] Vide legem Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 8. et infra in voce *Ovum*.

* OVALE, Munus, donum. Stat. Avenion. MSS. ex museo meo fol. 58. r.: *Quicumque medicus vel medici, vel speciator vel speciatores, vel ejus vel eorum scolares fecerint conventionem vel pactum inter se, quod medicus vel medici faciant eis vendere in operatorio suo, et propter hoc speciator vel speciatores, vel eorum scolares aliquid dederint medico vel medicis, vel promiserint; uterque, dator scilicet et acceptor seu promissor in centum solidis... puniatur, et medicus qui Ovale acceperit, restituat communi.* Vide mox *Ovatio*.

† OVAMEN, Ovatio, gloriatio. Acta SS. Mail tom. 6. pag. 749. de S. Carano: *Si gentiliū poetarum inflata opinio, schematum decore sua studuit signata pompare, ac nonnulla suis codicibus sophismati frivoli Ovaminis ludo tradere, etc.*

† OVANTER, Late, ovantium modo. Tertul. adv. Valent. cap. 28: *Propere et Ovanter occurrit.* Statuta antiqua Canoniorum Regul. apud Raim. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 87:

..... Servite Deo sapienter,
Atque timoresequi, decanter ad hæc et Ovanter.

† OVARIA, Venter seu pars corporis, ubi formantur ova in avibus, apud Fridericum II. Imp. lib. de Venat. cap. 83. 48.

† OVARIOLUM, f. Vasculum mensale ministrandis ovis accommodum. Annal. Mediol. apud Murator. tom. 16. col. 818: *Salinus unus deauratus cum soaxe stratorato. Ovariolum unum deauratum cum tribus pedibus leonum. Plumazolium unum deauratum cum pedibus quatuor leonum. Dux forzelette deaurate. Coclearis duo argenti.*

† OVATARE, Charta ann. 1180. apud Ughellum in Archiepiscopis Salernitanis: *Et attaccaturas per dictam terram*

ipsius Monasterii S. Clementis construeret, per quas ab ipso alveo, et usque ipsum molinum, vel molendini aqua ducatur omni tempore predictum molinum, vel molendini et Ovatare cum aquis et aquarum usibus, etc.

° **OVATIO**, Idem quod *Ovale*, ut videtur. Arest. parlam. Tolos. ann. 1280. Inter Probat. tom. 4. Histor. Occit. col. 73: *De petitione Aymerici de Narbone, super eo quod petebat revocare Ovationem factam per consules Narbone domino regi de consilatu ejusdem ville, etc.* Vide mox *Oventio*.

† **OVATIZARE**, Ovare, lætari, triumphare. Missale Lingon. xv. sæc. in Prosa S. Mauricii et sociorum:

Ave nunc legio alma,
Ovatizans per cuncta.

† **OUBLEIA**, **OUBLEYA**. Vide in *Obiata*.
† **OUCKA**. Anser, Gall. *Oye*. Descriptio bonorum Domini de Eska: *Terra Ardulphit debet 3. Ouckas, 3. gallinas, etc.* Vide *Auca*.

° **OVELE**, Oblationis seu præstationis species, forte ex ovis, unde sic dicta. Vide *Ovadium* et *Ovilegium*. Glossæ Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab *Honthelm* pag. 682. col. 1: *Ob parochiam ejusdem ville tenentur adhuc annuatim Pruniam cum oblationibus, quas Ovele appellant, venire vel oblationes mittere.* [° Idem quod *Ovelate*, alias *Ovelei*, Oblatio.]

° Aliud vero sonat vox *Ovelée*, mensuram scilicet frumentariam, quæ est tertia pars *havoti*, in Comput. ann. 1365. ex Tabul. S. Petri Insul. *Item pro septem Ovelées apud Leskin, de quibus tres faciunt havotum, etc.*

° **OVENTIO**, Commodium, emolumentum, f. pro *Oventio*. Vide in hac voce. Necrol. eccl. Paris. MS. xv. Kal. Maii: *Debet autem distribui prædicti centum sex solidi et omnes Oventiones et ventæ, quæ inde provenierint, in anniversario prædicti Johannis de Roseto.* Vide supra *Ovatio*.

° **OVERCOUNGUA**. Charta Ottonis Imper. ann. 968. apud Meibomium ad *Witkindum* pag. 129. [tom. 1. pag. 753.]: *Omnes, qui infra terminum istum habitant, in omni feccitate terræ, frugum, et pecudum, in argento et vestimento, nec non quod Teutonici Overcoununga dicunt et salurega familiarum, insuper tota utilitate et omnibus rebus, quibus mortales utuntur diversis modis, decimationes..... persolvant.*

° **OVERCYTHED**, Vox Saxonica, Convictum significans a *cyðan*, Ostendere, notum facere, probare, et *ofer*, Super, quasi super re aliqua convictus vel reus factus. Occurrit in Legibus Edwardi Senioris apud Bromptonum cap. 4. [° 3.] pag. 836.

° **OVERDRAGHE**, vox Theutonica. Charta Philippi, Comitiss Flandriæ, ann. 1187. in Tabulario Monast. S. Hertini: *Sane, ubi naves ad prædictam villam transeunt, ad mea vel meorum hominum Overdrage venerint, communi navigantium more vectigal persolvant. Ubi vero Ecclesia et homines sui in terra, quam emerunt, nova Overdrage construxerint, more Ypresium vectigal ibidem persolvendum erit.*

° **OVERHARE**, Eodem sensu atque *Overhernessa*, Contumacia, despectus, proprie de eo, qui juri stare aut parere renuit: præterea forisfactura seu multa ex ejusmodi despectu debita. Charta Ernesti ducis Brunsvic. ann. 1385. apud

Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 28: *Item si aliquis pro aliquo delicto a iudice tribus vicibus allocutus fuerit, et illa iudici non responderit, vel non vadiabit, quotienscunque illum iudex Overhars post tertiam vicem alloquitur, totiens sex denariorum penam subibit.* [° Vide *Hattaus*. Glossar. German. voce *Überhars*, col. 1817.]

° **OVERHERNESSA**, Contumacia, despectus, proprie de eo, qui juri stare aut parere renuit: præterea forisfactura seu multa ex ejusmodi despectu debita: vox Saxon. *ofer-herniss*. Ex *ofer*, super, et *hyran*, audire, auscultare, unde *Overhyrnessam* Bromptono exponitur *super-auditio*, quomodo recte emendat *Sommerus*, pro *subauditio*. [° forte *Obauditio*. Vide in hac voce.] In Legibus Adelstani Regis cap. 25: *Si quis Gemotum, id est, publicum comitatum, adire supercedat ter, emendet Overhernessam, id est subauditioem Regis, si placitum ipsum 7. diebus prænantiatum sit.* Leges Alredi et Godruni cap. 6: *Si quis illud hoc modo non complebit, emendet Overhernessam meam.* *Overhernessa*, in Legibus Edw. Senior. Saxon. cap. 1. 2. *Oversewensse*, in Concilio Wintoniensi ann. 1076: *Si autem (tertio vocati) post excommunicationem ad satisfactionem venerint, forisfacturam suam, quæ Anglice vocatur Oversewensse, seu lashedit, pro unaqueque vocatione Episcopo suo reddant.* *Oversewensse*, in Legibus Henrici I. cap. 34. 36. 48. 53. 60. 61. 65. 87. *Plena Oversewenssa, id est, plena forisfactura, ibidem cap. 41.*

° **OVERMECKE**. Charta Henrici II. Imp. ann. 1093. apud Will. Hedam: *Ut res Presbyterorum advevarum, quas Theutisca lingua Overmecks nominamus, post obitum eorum nostræ ditioni relictas superannominatæ Ecclesie concederemus.*

† **OVERSAMESSA**, Liber rub. cap. 36: *Si quis furi obviaverit, et sine vociferatione gratis eum dimiserit, emendet secundum veram ipsius furis, vel plena lada se adlegiet, quod cum eo salum nesciuit: si quis auditio clamore supersedit, reddat Oversewenssa Regis, aut plene se laidiat.* Non male *Thomæ Blount* in *Nomolexico* videtur multa pecuniaria imposita, qui auditio clamore malefactorem non persequuntur, quod genus multæ alibi dicitur, *Oversewensse* aut *Oversewensse*. Vide *Gyltwite* et *Ladare* in *Lada* 1. [° *Oversewenssa*. Vide *Henrici I. Leg.* cap. 1. et 2.]

† **OVERSEWENESSA**. Vide in *Overhernessa*.

° **OVEUM**, Pensitatio ex ovis. Charta ann. 1266. ex *Chartoph. Tolos.*: *Noverrint quod cum religiosus vir dom. Hilbertus, prior domus sive monasterii de Casciano Biterrensis diocesis, conquerendo assere-ret..... tempore dom. Raymundi comitis Tholosani bonæ memoriæ ultimo defuncti, servicia infrascripta fuisse hominibus dictæ ville imposita indebite et injuste, videlicet guidagium, gallinagium, palhea, Ovea, fromatgea, etc.* Vide *Ovadium* et *Ovilegium*.

° **OVIARE**, apud Matth. Paris. ann. 1254. pro *Ovile* occurrit, nisi mendum sit. Certe

° **OVIARICUS**, pro *Ovillus*, occurrit in veteri Inscriptione 513. I: *Conductores gregum Oviaricorum.*

° **OVIIFER**, Ovis silvatica, seu silvestris. Gloss. Gr. Lat. MS.: *Ἰπὸβόταρον* ovov. *Ovifer*. In edito absunt Græcæ voces. Rectius aliud Glossar. MS. e Bibl. Sangermanensi: *Ovifer*, ἰπὸβόταρον ὄπιον. Occurrit hæc vox apud *Apicium* hb. 8. de

re culinar. cap. 4. Ubi perperam *Humbertus* ovi fero pro ovifero legit: tametsi occurrunt *oves fere*, apud *Vopiscum* in *Probo*, disjunctis vocibus. *Hector Boethius* in *descript. Scotiæ*, de quadam adjacenti insula: *In ea animalia quædam sunt ovidus forma haud dissimilia, cæterum fera, et quæ nisi indagine capi nequeant, pilos medio modo inter oves et capras ferentia, neque molles ut ovium lanam, neque ut caprarum duros.*

† **OVIILEGIUM**, Ovorum census. Charta Alberti Landgraviæ Turingiæ ann. 1381. inter *Vindemias Liter. Schannati* par. 131: *Receptis nihilominus proinde 30. marcis puri argenti... necnon 4. talentis denariorum census annui in villa Sibeldin, una cum Ovilegio in pullis et aucis.* Vide *Ovadium* et *Ovele*.

† **OVIILIO**, *Ovilio*, ovium custos, in leg. in fundi sine Dig. de fund. inter legat. (33, 7, 26.) [° Occurrit præterea in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.]

° **OVLIS**, Ovis. Reg. epsiopat. Nivern. ann. 1287: *Pascua Ovillum valent circa sexaginta solidos.* Vide *Ovilla*.

† **OVIILLA**, Parva ovis. Vita S. Romani Archiep. Rotomag. tom. 3. Anecd. Marten. col. 1663:

Ni modo subvenias, morior tua, Pastor, Ovilla.

* **OVIILLAM**. [° Et facinus indignum, aliquis ovillam est et tunicam habet.] (Petron. ad. Buecheler, § 56.)

° **OVINUM**, ut supra *Oveum*. *Libert. nove bastiæ de Avoy* ann. 1308. in Reg. 40. *Chartoph. reg. ch. 62: A fromagius Ovini et alii servitutibus perpetuo sint immunes.* Charta ann. 1314. in Reg. 52. ch. 34: *Item pro corrogio bouum et saueriorum, palhino, Ovino, fromagino, etc.* Alia ann. 1318. in Reg. 56. ch. 511: *Item pro fromagino et Ovino debitis antea domino regi, xlij sol. vj den.* Denique alia ann. 1340. in Reg. 72. ch. 178: *Item octavam partem pro indiviso Ovini et fromagini dictæ ville, quæ extingatur qualera quatuor solidos, quatuor denarios Turon. annui redditus.*

† **OVIPEX**, *Ovium inspector*, in Glossis *Isid.* Qui vel quæ viscera ovium inspicit, *Johan. de Janua.*

† **OVIARIUS**, Codex MS. reddituum Episcopatus Autissiod.: *De Oviariis qui vendunt in nundinis: Omnes qui vendunt in nundinis debent denariatum... et illi qui vendunt allia, quilibet denariatum alliorum.* Cum hic agatur de allis similibusve, ut videtur, oleribus, pro *Oviariis* puto legendum *Ovitariis*, qui vendunt olera: si retinendum *Oviariis*, ii sunt intelligendi qui vendunt ova.

° **OVIUTULUM**, **OVULLUM**, dimin. ab *ovum*, *Ou*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

° **OULIARE**, Effodere, Gall. *Creuser*, alias *Oullier*, Vasconibus *Houilla*. Arest. ann. 1354. in vol. 4. arestor. Parlam. Paris: *Per judicium curiæ nostræ dictum fuit, quod dictis matriculariis fiet et fit recredentia picandi, Ouliandi et faciendi fossas infra dictas ecclesias per se vel per alios de eorum licentia. Stat. ann. 1407. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 188: *Item que aucun... ne puisse de nul point d'icellui mestier (de chaudronnier) ouvrir par nuit... excepté de fondre et Oullier.**

° *Oullas* vero appellari videtur postis vel limen. *Chartul. Corb. sign. Ezechiel* ad ann. 1415. fol. 8. r.: *Marconda maistre Jehan Marechal à Jacot Drouart carpentier de faire deux embauchures d'un*

estable, qui estoient fondus emprès le porche de la cense de Walloy, et de rendre un des Outils de la porte.

† **OUNCIA**, ab Anglico *Ounce*, *Uncia*, in Charta ann. 1341. apud Rymer. tom. 6. pag. 159.

† **1. OVIRAGIUM**, Opus, Gall. *Ouvrage*. Charta ann. 1330. apud P. Anselmum in sua Hist. Geneal. tom. 2. pag. 1231. edit. 1712: *Frangendo domos et archas dictorum ministeriorum, precipue Cordubancorum et Basuariorum eorum.... Ouvragia captendo indebita.*

† **2. OVIRAGIUM**, Opera, quas dominis exhibere ex pacto tenentur vasalli. Lit. pro habitat. Montisreg. ann. 1315. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 207: *Item concessimus quod de feodis... per ecclesiasticas personas... translatio in personis innoxibus, nulla financia debeatur, nisi fuerint castra, villa seu loca alia, cum iustitia alta, que a nobis in feodum, seu Ouvragium, seu ad servitium aliud teneatur.*

† **OVIRATA**, **OVREA**, a Gallico *Ouvrée*, quantum quis per diem operari potest in vinea. Vide supra *Operata*. Charta ann. 1219. in Chartul. Buxer. part. 6. ch. 26: *Petrus et B. Maris de la Bousete et fratribus ibidem Deo servientibus unam peciam vinea... pro tribus Ouvratibus vinea, que sunt sita in territorio dou Chachaor. Alia ann. 1227. ibid. part. 7. ch. 8: Tradiderunt fratribus S. Maris de Buxeria unam Ouvream vinea, sitam in clauso de Serbus. Ovre, Opus, negotium, apud Villehard. paragr. 90: *Ce temoigne Joffrois de Ville-Harduin li mareschais de Champagne, qui ceste Ovre tracta. Italis Ovre.**

† **OVRELA**, Limbus, s. mbria. Testam. Constant. Sancti 1269. tom. 1. Probat. Hist. geneal. domus reg. Portug. pag. 28: *Mando donne Sanctis filie sue minori unam vittam et unum orale cum sua Ovreia de aljousar.*

† **OVRELLIERA**, Pulvinus, Gall. *Oreiller*, *carreau*. Comput. ann. 1237. ex Bibl. reg.: *Pro capella de pavonis et Ovrillieris ad sedendum super saubuas, s. lib. xiiij. sol. Pulvinar offerre, urbanitatis erat olim apud nostros, cum quis lectum suum cum altero participaret; quod uxore in eo decumbente etiam factum fuisse, docent Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 130. Alia ann. 1394. in Reg. 146. ch. 433: *Mace Berthelot dist. qu'il aloit coucher avec le suppliant; lequel dist. qu'il en avoit grant joye, puisqu'il lui plaisoit, et quant il furent en sa chambre, le suppliant se despoilla tout nu et se assit sur son lit pour soy coucher, il prist son Oreiller et son cuevrechief, et les presenta audit Mace pour ce que il estoit le plus ainsé.**

† **Le droit des Orilliers** nostratibus dicta, Præstatio quædam, que a novis nuptis exigebatur. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 129. ch. 280: *Ainsi comme le curé vouloit benestre le lit desditz mariez, lesdiz varlez... dirent que le lit ne seroit ja benest, se ilz n'avoient desditz mariez deux franz d'or pour les Orilliers.... Les varlez dudit hammal, a qui le droit des Orilliers appartenoit, etc. Vide supra *Cochetus* 8. et *Nuptiatium*.*

† **OURVEIDNE**, Vide supra *Orveyde*.
† **OUT-FANG-THIEF**, Libertas capiendi fures, homines proprios, in sua vel aliena terra, aut alterius feodo, cum re furtiva, sive furto manifesto, sedque reducendi ad curiam suam, seu ad locum, ubi furtum commissum fuit, ut ibi iudicentur. Ita Rastallus, Skeneus,

Cowellus, et alii practici Anglici. In Regiam Majestatem lib. 1. cap. 4. § 2. ejusmodi placitum dicitur pertinere ad eos, qui habent et tenent curias suas cum sacco et sacco, furca et fossa, Toill et Theme, Infang-thiefe et Outfang-thiefe. Vide Monast. Angl. tom. 2. pag. 1065. [Thomam Blount in Nomolexico. Gloss. MS. apud H. Wanleum de Liter. Septentr. pag. 284: *Outfangenotes, id est, Latro captus in terra aliena. Etymon Saxon, ut, extra, fang, captura, captus, et theof, fur, latro.*]

† **OUTHEST**, **OUTHORN**, Fœdus Alwredi et Godruni Regum apud Spelmannum: *Nullus supercedat Outhorn, nec Outhost vel buiblotam, vel firdfare, nec herobode, ore aut cornu, juxta præceptum Heretiorum regni, cum semper expedit, et opus adfuerit: expeditionem pro communi utilitate coronæ regi Britannis super veram et vitam, et Drincehan prima vice et, si secundo id supercedat, perdat omne, quod suum est, et componat erga Regem pro membris.*

† **OUTLAW**, Sax. *Utlaghe*, Extra legem, Banitus, proscriptus. Vide *Nomolexicon*. Th. Blount et infra vocem *Utlaga*.

† **OUTOURGARE**, Idem quod *Otogare*, concedere. Hisp. *Otogar*. Vide locum in *Sacudire*.

† **OUTPENY**, a Saxónico ut, extra et peny, denarius. Vide *Insensy*.

† **OUTRESIUM**, ut supra *Ottroium*. Charta ann. 1269. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1030: *Vendiderunt... omne jus, omne dominium et omnem saisinam, que habebant et habere debebant... in villa Sancti, in villa in Guezo in parrochia de Pedernac dictæ diocesis, in feodo nostro sita: bannis et Outresis rationally factis, vendis solutis, et omnibus et singulis, que ad venditionem pertinent, secundum usum et consuetudinem Britannie, rite et rationally peractis, etc. Vide *Ottroium*.*

† **OVULLUM**, Vide supra *Ovitulum*.
1. **OVUM**, Ova, pro testiculis apud Pseudo Ovidium lib. 2. de vetula, initio de senatvritis:

... vel tantis ad Ova veniet
Fizus aqua patris stomacho mendentis, quod alia
Heridum pelius, non possent omne tolerare:
Aut alia casus ita computraret Ovum,
Ne fieri possent quin crudeli medicina
Ova reciderent mediet reprobatibus usis.

† **OVI LACRYMA**, Albumen. Ita Glossæ MSS. ad Alexandrum Iatrosophistam.

† **OVA IGNITA**, ad martyrum cruciatus interdum exhibita, scribit Erchwinfridus in Vita S. Colomanni: *Acria tortorum flagra, lapides, Ovaque fortiter ignitis, candentemque forcipem, etc. Vide Glossarium medicæ Græcæ. in *Qév*.*

† **OVA DE CRUCIBUS**, Tabularium Posatense: *Habet et percipit dicta Abbas ibidem a quolibet feodo dictæ villæ tria Ova que vocantur Ova de Crucibus, vel obliam, quolibet anno, etc.*

† **OVA**, f. Ovorum præstatio. Charta fundationis Cartusie Monialium Salarum Inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 84: *Inter quas allegit princeps alia duas montales, quibus dedit 80. solidos grossos super tallis communitibus, seu generalibus Ulensibus Ovis. Verèor ne mendum sit. Desideratur hic locus tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 91. ubi hæc fundationis Charta ann. 1269. cum lectionibus variantibus propemodum innumeris exhibetur.*

† **OVA**, in præstationibus, que Missis Dominicis debant, in Capitulari 5. ann.

819. cap. 29. et lib. 4. Capitul. cap. 72. Vide *Ovadium*.

† **Ova** diversis anni tempestatibus offerebantur a fidelibus in ecclesia. Charta ann. 1270. in Chartul. Cluniac. ch. 231: *Decanus dictæ domus de Perrona... percipiebat... omnia Ova, que in Ramis palmarum, die Veneris sancta et die Pasche inibi offeruntur, et insuper ducenta Ova de ovibus, que aliis temporibus sunt oblata.*

† Haud ita recens usus ova etiam scholaribus, junioribusve pueris erogandi, ut discimus ex veteri Codice MS. eccl. Camerac.: *Qualiter laudes puerorum sunt in Quadragesima. In media Quadragesima scolares accipiunt lanceas cum vexillis et tintinnabulis; prius faciunt laudes ante ecclesiam, deinde sunt per domos cantando, et accipiunt Ova pro beneficio illius laudis. Sic antiquitus faciebant. Alio nonnunquam edulio, retenta tamen nomenclatura ovorum, idem munus præstabitur. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 458: *Lesquelz aieront demander leur potage, que en appelle Eufs de Pasques. Oes, pro Oeufs, in Charta ann. 1267. ex Chartul. Campan. fol. 273. col. 2: *Les jors que an ne mangera char, un jor un quartier de fromage, et l'autre jor quatre Oes.***

† Ludus ad Ovum memoratur in Lit. remiss. ann. 1418. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 236: *Lesquelz compaignons disans qu'ils vouloient jouer a l'Oeuf... l'un d'eulz eust pris un Oeuf et l'eust mis emmy la sale où ilz estoient pour y jouer, etc.*

† **2. OVUM**, Moneta Gothica species, ab ovali forma forsitan ita nuncupata, ut notant docti viri ad Vit. S. Severi tom. 8. Apr. pag. 768. col. 1: *Quadam die, juxta morem consuetudinis, homo quidam balneo lavandus, ingressus est; post ablutus aqua cum recederet, custos balnei Ovum ab eo pro balneatico petiit; quod unusquisque balneaticum pro pretio dare consueverat.*

† **OUVRAGIUM**, a Gallico *Ouvrage*, Opus, opificium. Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 110: *Amedeus comes Sabaudie Jacobum de Vareyo... familiarem suum Parisius destinans, eidem procurando aut fieri ibidem faciendos certas zonas et alia localia et Ouvragia auri et argenti. Ouvraingne et Ouvraingne, eadem notione, nostris. Arest. ann. 1279. in 2. Reg. Olim parlam. Paris. fol. 48. v. : *L'Ouvraingne que l'en fait de ces oustus appartient au mestier des tisserands. Testam. Petri comit. Alenc. ann. 1282. pag. 184: *Aus freres Pracheurs de Prouvins dis livres pour leur Ouvraingne, et quarante sous pour pitance. Vide *Ovragium* 1.***

† **OUVRERIA**, a Gallico *Ouvriere*. Inter domicellas, que reginæ a servitio erant, una *Ouvriere* appellabatur, illa nempe que operibus mulieribus vacabat. Ordinat. hospiti. Joan. reginæ ann. 1316. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Croiz fol. 82. r. : *Madame aura pour son corps trois damoiselles, une Ouvriere, une femme de chambre et une lavandiere. Testam. Joan. comit. Tolos. ann. 1270. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 592: *Item (legamus) Thomassu Ouvrieris nostris xx. lib.**

† **OXEA**, Vide *Dolo*. [Desideratur.]

† **OXEA**, *Lo morbo*, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **OXELLUM**, Axilla. Miracula S. Joannis Beverlac. num. 8: *Apposita deinde manu ad Oxellum, sudore, qui illis in*

partibus evaporare solet... oculos ejus permixit, etc.

† **OXGAR**, Scomber piscis marinus et notus, Gall. *Maquereau*. Usus antiqui Fontanell. MSS. fol. 91. col. 2 : *Item ipso die ordinavit et concessit, quod quilibet habebit unum Oxgarem, Gallice Maquerel, sive salsatus fuerit, sive recens.* Hoc statuit Guillelmus Abbas ann. 1320.

• **OXIA**, Una figura, in Glossar. Lat. Ital. MSS.

• **OXIMENTUM**, Lo aceto. Ibid.

• **OXIREUM**, Lo forte aceto. Ibid.

• **OXISALUS**, Una mensura. Ibid. *Mensura xv. drachmarum*, in Amalth.

• **OXONIUM**, Præstationis seu servitii species. Chartul. 21. Corb. fol. 329 : *Ego Fulco abbas Corbeyæ et conventus cum Roberto de Manso et ejus participibus de tribus Oxoniis, quæ nobis annuatim debebant, talem fecimus compositionem, etc.*

• **OXUS**, Uno dardo. Glossar. Lat. Ital. MS.

• **OXIBLATA**, Purpura intensioris et vividioris luminis, dicta *oxivixis*, Aristophani, *ᾠξίβλατα βιάσσοι καὶ δὲνδράτα*, apud Suidam in *Βαύρα*. [Vide *Blatta*.]

• **OXIGOMINUM**, *ᾠξίγῶμινον*, in Fragmento Petronii pag. 56.

• **OXYDEAURATUS**, vox hybrida, auro splendente inauratus, *ὀξυδέουρος*. Petrus Diac. lib. 4. Chronici cap. 17 : *Alexius Imp. transmissit B. Benedicto vestem de dorso suo Oxideauratam.* Regestum ejusdem Petri. 146 : *Mittimus Epitolicum de dorso suo Oxideauratum.*

• **OXYDORCICA**, Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 94 : *Memoranda sunt et deinceps similiter Oxidorcica, i. quæ ad caliginem oculorum expeditur.* Laur. in Amalth. *Oxydorcica, visum acutum facientia. Item facultas visiva.* Lex. med. *Oxydorcica, oculorum claritas.*

• **OXYGALA**, OXIGALUM, *Acetosum lac*, in Amalth. *Cassus oxygalacticus* ex Galeno laudat Beroald. Vid. Ind. script. *Rei rust.* a Math. Gesnero.

• **OXYPÆDEROTINUS** COLOR, apud Vo-piscum, dictus ab acantho herba, quam Græci et Latini *pæderotem* nominant : vel a gemma opallo, quæ propter eximiam gratiam *pæderos* a plerisque appellata est, ut Plinius. *Oxy* vero intensum et dilutum colorem significat. Casaubon. et Salmas.

• **OXYPYCNUS**, Cantus species. Vide supra *Mesopycnus*.

• **OYA**, Auditus, idem quod *Audientia* 3. nostris alias *Oye* et *Ouye*. Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 239 : *Cum propter hoc ad Oyam sive audientiam ecclesie parochialis dictæ villæ se de ipsis devotissimè, etc.* Stat. ann. 1306. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. *Pater fol. 166. r. : Il baudront (les baillifs) à Oie de panoche et par enchievement les gardes qui escharront.* Charta ann. 1311. in Lib. rub. ejusd. Cam. fol. 394. v.

col. 2 : *Et sus ce nous eusson fait crier deuement et publier solennement à l'Oye de toutes les paroisses, etc.* Alla ann. 1389. in Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 11 : *Les criées faites par Guillot le Tourneur soubsergent des cinq paroisses par trois Dimanches continus à l'Oye de la paroisse S. Marthe.* Stat. Scacar. ann. 1460. ex Cod. reg. 9649. 4. fol. 19. v. : *Le sergent fera trois criées par trois Dimanches tous continus à l'Oye de la paroisse, où les héritages sont assésy. Ohue, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 124. ch. 143 : Il convenoit avoir pour un fait prouver trois bons tesmoins non reprochables, ou au mains deux déposans de certaine science d'icelli fait de vehue, scelus et de Ohue.*

• **OYATUS**, Charta Phil. Pulc. ann. 1304. inter Probat. tom. 2. Hist. Burgund. pag. 120. col. 1 : *Cum baillivus Magisconensis ad manum suam posuisset quosdam pecias auri Oyati, in terra... ductis Burgundis... inventas, etc.* Forte ex *Opati* ita contracte cum nota abbreviationis scripto, factum est *Oyati*, pro *Operati*, Gall. *Monnoyé*.

• **OYDE**, Canalis, aqueductus, Provincialibus vulgo *Ouide* vel *Ouire*. Form. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 41. r. : *Non verens... in usus suos proprios convertere quandam viam subterraneam, dictam vulgariter Oyde seu aqueductus, transuentem subter terram per quosdam casalia... De quo quidem Oyde, tam de cota ipsius quam de gorga, per quam dicta aqua erat transire solita, etc.* V. *Ozedum*.

• **OYENCIA**, Tributi species, ad cuius solutionem voce *servientis* seu apparitoris monebantur debitores. *Oyence*, in Chartul. Latiniac. fol. 246. v. Charta ann. 1336. ex eod. Chartul. fol. 186 : *In possessione pacifica vel quasi... habendi tres denarios Oyenciarum annui redditus.* *Audientia* ibid. non semel legitur. Vide *Oiancia*.

• **OYTANA**. [Mensura : de Quintie xxix *Oytane* frumenti et xlvi *Oytane* avene. (Chevalier, inv. archiv. delphin. n. 1488, an. 1304.)]

• **OZADA**, vox Bohemica. Charta Wencesl. reg. Bohem. ann. 1249. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 521 : *Sans nullus camerarius aliquem pauperem ducat in testimonium ad citandos alios homines, quod vocatur Ozada, nisi ad proximam villam ecclesie seu ad castrum pertinentem.*

† **OZEDUM**, Aqueductus. Transactio ann. 1219. inter cives utriusque urbis Massil. Superioris et Vicecomitalis, ex Schedis D. le Fourier : *Item quod cives dictæ civitatis Vicecomitalis propriis expensis faciunt curari et debeant l'Ozede sive conductum dictæ aquæ in duas partes plusquam curatum extitit... ratione*

expensarum per eos faciarum in operibus archuum et Ozedorum et altorum edificiorum, etc. [Vide supra *Oyde*.]

• **OZERIA**, Locus viminibus conatus, Gall. *Ozerays*. Charta ann. 1295. ex Archiv. S. Melanii : *Radulphus dictus Bechays tradidit prioratui S. Nicolai de Montfort medietatem cujusdam pecis prati siti inter pratium Petri... ex una parte et vineam et Ozeriam Johannis Pichon.* Pluries occurrit in alia ejusdem Archivi Charta ann. 1300. Vide *Ozeria*.

• **OZILUM**, Vimen, Gall. *Ozier*, alias *Ouzil*, ut videre est supra in *Ozeria*. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 183. r. : *Feci autem hoc donum prius in manu Letardi præpositi monachi et Gilberti cellerarii per unum Ozilium subter unum vitum veterem, qui est in cimiterio.* Hinc

• **OZILLARIUM**, Viminetum, Gall. *Ozerais*, ut supra *Ozeretum*. Charta ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 299 : *Super unum quarterium vineæ, site in podio Davignon, et super unum Ozillarium, situm in parrochia de Chedigne.* *Ozery*, in Charta ann. 1357. ex Reg. 89. ch. 331 : *Item le courtill ensemble l'Ozery de laditte maison, contenant environ un arpent.* *Ozeron*, eadem notione, in alia ann. 1383. apud Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. 759. col. 2. Vide *Ozeria*.

• **OZIMA**, Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 129 : *Ulcers in naribus nata, Ozime appellantur... In primis ergo de Ozimis dicendum est, quod est de super fluens humor acer cum putredine.* Græc. *ὄξιμα*, Lat. *Ozema*.

• **OZINA**, Suppelles quevis, quiddam in usu est. Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 261 : *Vendidit... unum herbergamentum cum fundo terre, trolium, tonnas, cuppas, anchorias et alias Ozinas intra dictum herbergamentum existentes... Dictum herbergamentum cum suis pertinentiis, viridario, vineis albis et rubeis, trolio, cuppis, tonnis, anchoriis, Ozinis et aliis quibuscumque.*

• **OZUDIRE**, Excindere, Gall. *Couper*. Instr. ann. 1217. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 55. col. 2 : *Ponit iterum P. Bonitus quod Petrus Altrannus talavit quendam clausum suum... ad quod P. Altranz respondet, quod bene Ozudit quendam brancham olivarii in prædicto clauso, sed dicit quod suus est.*

• **OZEPE**, Charta Wencesl. reg. Bohem. ann. 1249. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 521 : *Ecclesie sancte Mariæ in Dozan... talem concessimus libertatem, videlicet quod homines jam dicte ecclesie... sint liberi exempti ab omni iugo servitutis seu exactionis et gravaminis... ab eo etiam quod dicitur Ozepe.* Vox Bohemica, qua servitus quædam aut certa exactio significatur.

P

PAA

P. LITTEA numeralis, quæ 400. denotat. Ita Notæ antiquæ numerorum: P. CCCC. *quadringenta*, et versus apud Ugutionem:

P. similem cum G. numerum monstratur habere.

G. autem 400. designat. At Baronius pro G. habet S. Ita ut P. septenarium numerum tantum confecerit. Quæ Baronii lectio videtur confirmari ex Epitaphio Joannis Nepesini Episcopi, quod Romæ visitur in Ecclesia Monasterii S. Sabæ, quod sic clauditur:

Extensum per O. P. Q. E. A. consera.
Christi annum monstrant, quo transiit iste Sacerdos.
Obit in pace 11. Kal. Nov.
E. F. O. I.

Si colligantur, inquit Baronius, numeri quinque harum literarum, partim Latinarum, partim Græcarum, fiunt anni 770. nempe Θ. 9. P. 7. Q. 500. E. 250. A. 4.

Eidem literæ P. si recta linea superaddatur, quadringenta millia significat.

P. in superscriptione cantilenæ, *pressionem*, vel *præcisionem* prædicat. Notkerus Balbulus Opusc. *Quid singulæ significant literæ in superscript. cantilenæ.* Vide A.

P. pro B. ut *apsens*, pro *absens*; *apolutum* pro *absolutum*, passim legi in veteribus inscriptionibus observat Scalliger in Indice 19. ad Gruteri Inscriptiones. [In Charta Childeberti III. ann. 694. apud Eglibian. Hist. S. Dionys. pag. xv. optulit pro obtulit.] Vide *Atsus*.

P. C. id est, Post Consulatum. Hac nota usi sunt veteres Pontifices, in annis Imperatorum designandis: qui mos ab ipsis Imperatoribus usurpatus cepit, ut observat Mabillonius *Diplom. lib. 2. cap. 25. num. 3.* ab anno 567. cum ante id tempus ab anno 542. *Post consulatum Basilii* computarentur anni. Vide *Consul.*

† PAAGERIUS, PAAGIUM. Vide *Pedagium*.

PAAGIARIUS, Paagiorum seu tributorum exactor, nostris *Paageur*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Paagiarius, portitor, portiar, Prov.* Charta ann. 1891. ex Chartul. 23. Corb.: *Willaume le Fevre, cueilleurs ou receveurs du paage du pont de Pinguigny... Receveurs ou Paageurs, etc.* Vide *Pedagium*.

PAB

PAALERIUM, a Gallico *Poillier*, Instrumentum cupreum, in quo posita campana facilius movetur. Sentent. ann. 1282. ad calcem Necrol. Paris. Ms.: *Item de campanis ecclesie Paris. ordinamus pro bono pacis, quod episcopus Paris. suis sumptibus et expensis ministret... Paaleria et alia munimenta et necessaria ad usum liberum et expeditum officium pulsandi... Quod si batelli et bande campanarum et Paaleria de cupro indigeant aliqua reparatione, refectione seu restauratione, fabrica ecclesie Paris. ministrabit materiam ferri.* Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 374: *Deux Poilliers, sur lesquels sont, portent et tournent les cloches, qui estoient de métal ou cuire.*

PABA, Chartarium Eccl. Auxitanæ cap. 77. de Clodoveo Rege Franc.: *Fuit miles quidam nomine Raimundus, cognomento Paba, sic cognominatus, quia literas noverat.* Vocis etymon non percipio.

Forte pro *Baba*, quomodo legendum opinor: unde vocis etymon satis patet; nisi tamen malis esse pro *Papas*, clericus, qua voce vir literatus et doctus significatur. Vide *Papas* 1.

PABAMENTUM, PABARE, Ex frequenti mutatione b in v et vicissim, pro *Pavamentum* et *Pavare*, pavimentis sternere. Vide in his vocibus. Charta Aymer. de Rupecavardi ann. 1236. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 811: *Concedimus quod ipsi et quilibet per se possint vias et carrerias emendare et Pabare, et a transseuntibus hominibus et bestiis pedagium exigere et levare propria auctoritate, ad subsidium hujus reparationis et Pabamenti.*

PABELESSA. Vide mox in *Pabelum* 1.

1. PABELUM, Herbæ palustris genus. Charta Guillelmi Com. Forcalquerii 7. Id. Apr. 1212. in Hist. MS. Mont. Major.: *Testes probaverant monasterium habuisse pacifice ab omnibus ibi piscantibus... et a saunaderis colligentibus singulis Pabelum cum hispio aut olamine singulis annis tres denarios.* Vide *Sagna* 2.

Etiam nunc Arelatensibus aliisve *Pabel* dicitur. Charta ann. 1210. ex Reg. Rubel: *Trado in acaptum perpetuum omnibus hominibus Castilionis... paludem meam... tali pacto apposito, ut in eadem palude, cum voluerint, possint piscare,*

PAB

sagnam, Pabel colligere. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de *Maraugues*: *Vidit quod homines Arelatis piscati fuerant, et visi sunt piscari et colligere sagnam et Pabel in dicto stagno.*

PABELESSA, PABILLA. Eadem notione, in ead. Inquisit.: *Et vidit alios cives Arelatis usi triginta annis, quotiescumque volebant, sine contradictione cujusquam, piscandi, colligendi Pabillas per stagna et paludes... Ibi cepit aves quamplures, et Pabelessam collegit sepius.*

2. PABELUM, *Pastus vel pascua*, in Gloss. Bibl. Mss. anonymi ex Bibl. reg.

PABILLA. Vide supra in *Pabelum* 1.

PABILUM, Filamentum ex *pabelo*, unde elychnium formatur. Pactum inter abb. et consul. Aureliaci ann. 1350. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 246: *Item quod omnes et singule faces sive torques, intorticia, candelæ... habeant fieri taliter, quod quatuor partes sint de bona et sufficienti cera, et quinta de Pabilo lichino vel cotone.* Vide supra *Pabelum* 1.

1. PABO, [Vehiculum.] Vide *Pavo* 1.

2. PABO, *Refectorium*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521.

PABERE FINEM, barbare prorsus pro *Finem ponere*, *Pacisci*, ut videtur. Charta ann. 1011. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 195: *Licentiam ab actis obsequi nostra persona, si vestra fuerit voluntas, quæ de causis agendi, responsum reddendi, finem Pabendi, etc.* Infra pag. 201. in Charta ann. 1002. eodem sensu legitur, *hæm ponendi.* Vide in *Pausare*.

PABU, *Barba*, *Papiræ*: in Glossis antiquis MSS. *Basta*.

1. PABULA, *Bruma, nives, Papiræ*.

2. PABULA, pro *Pabulum*, Gall. *Pature*. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 274: *Cum... in die sequenti dicitur Symonetus bestiale seu prædam dictæ villæ in Pabula seu pasturagio ejusdem villæ, causa pabulandi, duxisset, etc.*

3. PABULA, mendose fortassis pro *Tabula*. Charta ann. 1312. in Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 78: *Item quod erant... in possessione habendi suernam sive piscariam in dicto loco de la Beane, constructam de lignis sive stipitibus in duobus lateribus et in fundo de Pabulis ligneis; et supra dictam suernam erant tabule ad transiendum desuper.*

† **PABULAMENTUM**, convivium. Glossar. Latino-Græcum ubi emendant viri docti *Pabulamentum*.

† **PABULARE**, Pascere, Gall. *Paistre*. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 380: *Et liceat nobis proprias monasterii terras omni tempore defendere, atque animalia nostra ad Pabulandum mittere, absque cujuslibet personæ vel potestatis contrarietate. Pabulo, pabulo, in Gloss. Lat. Gr.*

† **PABULATICUM**, Census vel tributum pro jure pabulandi seu pascendi animalia in pabulis domini. Charta Ottonis III. Imp. ann. 1001. apud Murator. tom. 16. col. 37: *Damus et donamus cum omni jure Johanni Patriarchæ (Aquilensi)... nec non medietatem omnium domorum, vinearum, camporum, pascuorum, herbariorum... siltarum, Pabulaticorum, etc. Vide Pastio.*

† **PABULATOR**, Pastor, qui bubus pabula præbet, vel pater, qui præbet pabula, in Glossis Isidori. In Glossis antiqua MSS.: *Pastor qui præbet pabula.*

† **PABULUM CARITATIVUM**, Hospitium, convivium, procuratio. Statuta Ordinis Cisterc. ann. 1402. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1540: *Dominus episcopus Autistodorensis Pabulum, quod dicimus in ordine Caritativum, sibi tanquam debitum omni anno de jure a Rigniacensi monasterio eius diocesis requirit cum violentia sibi et suis exhiberi.*

† **PABULUM LAMPADIS**, Oleum quo lampas nutritur. Charta ann. 1218. apud Stephanot. tom. 4. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 785: *Ut exinde uni lampadi Pabulum ministratur, quæ coram corpore B. Leonii die ac nocte lumen præbeat incessanter.*

† **PABURARE**, pro Pabulare, Pascere. Placit. Ital. med. ævi col. 435: *Conventus est Teoderulfus advocatus monasterii beati confessoris Christi Zenonis super Notakium virum illustrem, ex quo Paburavit montis, qui vocatur Valle Struss, cum suis animalibus promissæ sexus, et secasset illic erbas, cum suis liberis hominibus ac servis contra legem. Vide supra in Pabula 2.*

† **PACABILIS**, Reddendus, exhibendus, a Gall. *Payable*. Charta apud Madox Formul. Anglic. pag. 301: *Et sex altitia Pacabilia in qualibet vigilia Natalis Domini. Vide Pagabile.*

† **PACABILITAS**, Pax. Missale Gothicum apud Mabill. de Liturg. Gall. lib. 3. pag. 252: *Ut tribuat temporum quietem, Regum Pacabilitatem, etc.*

† **PACIBILIS**, eadem notione, apud Belom. Ms. cap. 1. pag. 4. r. col. 2. unde *Paciulment*, Pacate, in Charta ann. 1288. ex Tabul. S. Petri Insul.

† **PACALIS** et hoc *Pacale*, *Che apartens à pace*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **PACALARIUS**, pro Baccalarius. Epitaphium Fr. Petri de Alinvilla, apud Feliblan. in Hist. Sandion. pag. 580: *Hic jacet Petrus de Alinvilla, Pacalarius in Decretis et quondam cenarius testis ecclesie, qui obiit ann. D. M. CCC. LXXXIV.*

† **PACARE**, Solvere, exsolvere, *Payer*, vox orta vel ex *pacare*, pacem facere debitu solvendo: vel ex *pacare*, pactum seu tributum solvere, quod vult Salmastus lib. de Trapezitico fenore pag. 517. etc. Vide in *Pactare*. [Diploma Henrici Ducis Silesie ann. 1338. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 548: *Recognoscetes nos persufficienter esse Pacatos et solutos. Tabular. Prioratus S. Johan. Tolos. De quibus dictus procurator no-*

mine quo supra se tenuit pro bene Pacatus, et contentus.] Leges Burgor. Scotticor. cap. 130: Et si non Pacaverint, non tenentur plus commodare. Toinetum Pacare, in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 324. Adde tom. 2. pag. 885. Statuta Alexandri II. Regis Scottie cap. 17. Statuta Venetorum ann. 1242. lib. 3. cap. 37. veterem Chartam in Hist. Bellunensi pag. 90. etc.

† **PACCARE**, in Foris Jacens: *Paccet tres solidos, quomodo nobis videbuntur partendos. [Testament. Guldonis Gueregiati ann. 1177. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 151: Si Guillelmus de Montepessulano voluerit Paccare primo anno quinque millia solidos, etc.] Charta Idefonsi Regis Aragonie æræ 1311. apud Marcam lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 5: Et illi de Biscarra solebant tenere in pignora per mille et trecentos Morabotinos, quod si Paccatis, et magis, et plus ibi habent.*

† *Pajer avant la main*, pro In antecessum solvere, prius exsolvere quam rem emptam in manu habeas. Lit. rerum. ann. 1377. in Reg. 112. Chartoph. reg. ch. 29: *Comme Estienne Bertran carpentier eust pris de Thomas Giroi exportant certains qys de soyer, parmi certains pris d'argent, que ledit Bertran lui en Paia avant la main, etc.*

† **PACATIO**, Solutio, *Payement*. Matth. Paris: *Sine Pacationis retributione. Infra: Præti solutionem, quam Pacationem appellamus. Rursum anno 1248: Pannos sericos et alia cepit sine Pacationis retributione. [Charta Johannis Reg. Angl. in Lib. nig. Scaccarii pag. 383: Decem milia, marcarum argenti fini suo adderet, pacanda in prima Pacatione sua, et termini Pacationum in scripto illo fuerunt assignati.] Est etiam*

† **PACATIO**, Transactio, pactum, conventio. Charta 28. inter Alamannicas Goldasti: *Et ut firmior et credibilior omnibus in futurum maneret, placuit inter nos cariam Pacationis ex utraque parte allevari. Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 116: Volent eorum amici et boni homines eos inde Pacare et concordare.*

† **PAGA**, **PAGUA**, Solutio, *Paga* Ital. nostris *Pais*: *Pagus*, in Consuetudine Bationensi tit. 18. art. 14. inde *Pagare*, pro solvere. Acarius: *Pago e detto da Paco latino, che vale Concordo, perche che il debitore quando Paga il suo creditore, et lo contenta, et quasi fa pace con lui. Charta Hugonis D. Biterarum ann. 1215. in Tabulario Campanie: Mater mea debet 1040. libras pagandas eidem Judeo ad quatuor annos, quarum prima Paga incipiet ab octabis S. Remigii. Tabule nuptiales Mariæ, filie Guillelmi D. Montipess. et Bernardi Comitis Convenarum, m. Decembr. ann. 1187: Ita quod fructus vel redditus inde exeuntes in sortem vel Pagam computentur. AHz Idefonsi Regis Aragonum apud Marcam: Et computentur in Paga et solta de jam dictis 1300. Morabotinis. [Edictum Ludovici VIII. ann. 1228. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 47: Debita universa, que debentur Judæis, sunt atterminata ad novem Pagas infra tres annos. Chartarium Eccles. Auxil. ann. 1277: Quibus solutis quittant eandem Agnes ab omni debito quo tenebatur Ecclesie Auxiliane usque ad istam Pagam. Paga dupla, stipendium duplum, Gall. *Double paie*, in Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 457. *Paga duplicata*, in Chron. Domini de Gravina ibid. col. 679.] Vide Petrum de Vinels lib. 2. Epist. 58. Histor.*

Cortusior. lib. 7. cap. 12. 18. etc. [et Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 269.]

† **PAGUA**, Eodem significato, in Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 301.

† **PAGUA**, Eadem notione, in Charta Libertatum ville de Graciaco in Biturigibus ann. 1246. Apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. lib. 1. cap. 61. non semel.

† *Nostris alias Pater*, eodem sensu. Charta Margar. reg. Navar. ann. 1256. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris: *Nostris filii rois de Navarre doli pater les douze miles livres dou mariage nostre fille la duchesse de Lorraine sa sœur, quant cele duchesse sera en age as Pais qui sunt establis. Lit. remis. ann. 1466. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 5: Ung Pater ou les paisemens qui leur estoient fais de leurs gaiges. Poteur, Pro Trésorier, Questor, in Lit. ann. 1320. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 715: Les Poiseurs et mestre de nos oeuvres, etc.*

† **PAGARE**, Idem quod *Pacare*: *Pager*, Ligeris accolis. Charta Libertatum ville Montis-Regalis in Sebastianis: *Si quis portaverit pannum infra operatorio ad faciendum indumentum, non debet vendi ab operatorio, sed tantum ab eo, cujus est pascius, si non fuerit Pagatus. [Charta ann. 1142: Ita quod nemo ex ipis det et Pagar, et ipsi sint liberi et quieti. Alia Guldonis Comitis Nivern. in Tabular. urbis Autiss. ann. 1284: Et quoniam mite et expensæ prisiarum et aratorum burgensium Autissiodorensium Parari solent de censa supra dicta. Diploma Bolkonis Ducis Silesie ann. 1350. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 412: Pro septuaginta maris grossorum Pragenium, polonicis numeri ac pagamenti sibi actu solutas totaliter et Pagatas. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 48: De quibus me teneo præ manibus pro Pagato.]*

† **APPAGARE**, Idem, ex Italico, in Statutis Venetis ann. 1242. lib. 1. cap. 43. 51. lib. 5. cap. 40. *Appagare*, cap. 62. et lib. 8. cap. 30.

† **IMPAGATUS**, Insolutus. Henricus Reddoff. ann. 1348: *Relinquens stipendiariorum suos Impagatos, ab eis clam in Ungariam est reversus.*

† **PAGEMENTUM**, Idem quod *Paga*: Gallis, *Pagement*. Prima Statuta Roberti I. Regis Scottie cap. 5. § 6.: *Et non in ppe onerandi patriam, per quam transit sine Pagemento faciendõ. Chron. Reicherspergense ann. 477: Ejus petitionibus annuit, Italian per Pagementum tribuens. [Charta ann. 1342. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 620: Pro quadraginta maris grossorum denariorum polonicis Pagementi.] Occurrit apud Radulph. a Hivo in Engelberto a Marka Episc. Leod. cap. 2. [Adde Statuta Vercell. lib. 2. fol. 81. verso.]*

† **PAGAMENTUM**, Eadem notione, in Litteris ann. 1224. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 378: *Et serviens noster Pagamentum factum creditoribus præbaret.*

† **PAXARE**, ut *Pacare*. Diploma Henrici Ducis Silesie ann. 1339. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 548: *Renunciantes illis scriptis, exceptioni doli mali, non numerata aut Pacata pecunia, etc.*

† **PACATA**, Census vel tributum pro facultate pascendi animalia in pascuis domini. Charta Alfonsi comit. Pictav. et Tolos. pro habitat. Villæ-franchæ ann. 1256. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch.

46: Item homines de Villa-francha... pro se et animalibus suis propriis, manentibus et pascentibus infra easdem metas, non tenentur ad solutionem Pacatis. Vide *Paculatum*.

¶ **PACATOR**. Vide in *Pacarii*.
PACATORIUM. Glossae antiquae MSS.: *Pacatorio, Plantatorio, Infra, Pangatorio* scribitur. [Gloss. vetus MS. Sangerm.: *Pacatorium, plantatorium*.] Glossae vero Isidori: *Pacorio, Plantorio*. [Vide *Pacurium*.]

¶ **PACATUS** et **IRATUS**. Vide *Iratus*.
PACCARE. In fascos colligare, Gall. *Empaqueter, embaler*, Angl. *Pack*. Charta ann. 1311. apud Rymer. tom. 5. pag. 278: *Tibi precipimus, quod tantum de canevacio, quantum pro dictis centum saccis lanae... saccandis et Paccandis rationabiliter indigatur... liberari facias*. Alia notione vide in *Pacare*.

¶ **PACCARIUS**, Qui in fascos componit, ab Angl. *Packer*, Gall. *Embaleur*. Charta ann. 1478. apud eumd. Rymer. tom. 12. pag. 81: *Quisque Pacarius, huic Ordinationi contraveniens, sic puniatur, ut alius sit in exemplum*.

¶ **1. PACCATOR**, Idem qui *Paccarius*. Charta ann. 1499. apud eumd. Rymer. tom. 12. pag. 714: *Item, consentium est quod nullus Paccator de partibus Australibus Angliae de cetero exercebit officium paccatorum*.

¶ **2. PACCATOR**, Sponsor, vas, fidejussor, Gall. *Répondant*. Charta ann. 1270. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 548: *Obligaverunt se et constituerunt principales debitores et Paccatores*. Illa ann. 1351. ibid. pag. 320: *Constituerunt se et quemlibet eorum in solidum deitas plegio, fidejussores, ac principales Paccatores, promissores et solutores penes dictam Ysabeliam*. Vide *Pagator*.

¶ **PACCIATURA**, Merclium in fascos compactio, officium *Paccarii*, Gall. *Embalege*. Charta ann. 1478. apud Rymer. tom. 12. pag. 81: *Si forte evenerit quocumque hujusmodi veteribus aut pellibus fraudis vel deceptio quavis comperta, vel quod indebita nominatio aut injusta Paccatura fiat, venditor emptori reparabit damnum et interesse*. Vide *Paccator 1.*

¶ **PACCOLUM**. Vide *Paculum*.
PACCIOLUS, *πακίολος* καὶ *πέδιον* τῶν *τραυματίων* καὶ *κατὰ* *ἀνάγκην* τὸ *ἐπιπέδιον*, καὶ *ἡ* *ἐπιπέδιον* τὸ *κλῆδος*, in Gloss. Lat. Gr. sed *Paciolus* legendum docet *Salmasius* ad. Plin. pag. 219.

* **PACCOTUS**. [Vide *Medallo*.]

¶ **PACCUS**, Fasciculus, sarcina, Angl. *pack*, Gall. *Paquet, balot*. Charta ann. 1506. apud Rymer. tom. 18. pag. 134: *Non tamen licebit praefatis mercatoribus Angliae... pannos suos scindere, nec quoquo modo tingere, tondere, aut per fulones parari facere, nec aliter nisi per Pacum vel Paccos, vel integrum pannum, vel integros pannos in grosso duntaxat vendere et exponere*.

¶ **PACEATUR**. Leges Inae Regis West-Saxon. cap. 45: *Et recipiat agenfrida corium ejus et carnem, et Paceatur de cetero*. Id est, sit *pacatus*, seu liber de cetero.

¶ **PACERE**, *Paciaci*, in Glossis ant. MSS.
 * **PACHA**. [Pascha: « Anth. de Aquis non fuit confessus in Pascha. » (Chevalier. Visit. Episcop. Gratianop. p. 74.)]
 ¶ **PACHINA**, pro *Pagina*. Vide in hac voce. Charta ann. 748. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 8: *Ad monasterio S. Gregorii et ceterorum Sanctorum, qui est constructus in Vagesio inter duas Paschinas fluvium*. [Nomen fluvii.

Vide Alsat. Diplom. voce *Fachinas*, in Indice Geogr.]

* **PACHO**, pro *Bacho*, Porcus saginatus, ustulatus, salitus, et petaso aut perna. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 110: *Si non donas mihi unum Pachonem, nihil est firmum inter nos, nec de pace nec de traditione quam feci. Jussu itaque Atto episcopus donare ei illum Pachonem*. Vide *Baco*.

¶ **PACTUS**, pro *Pactus*, a Teuton. *Pacht*, Tributum quod ex pacto exigitur. Charta ann. 1476. apud Miræum tom. 2. pag. 891: *Omnesque et singulos Pachtos et census eis debitos in dominio de Herten*. Vide infra *Pactum*. [Vide *Haltaus*. Glossar. German. col. 1458. voce *Pacht*. In specie ex usu Juris Germanici est *Locatio praedii sub censu annuo*.]

* **PACTA**. Idem, in chart. Marchion. Brandenb. ann. 1236. apud *Haltaus*. l. 1.

* **PACIA** inter arma recensetur, in Inventar. munit. castr. reg. *ij. capelli ferri, ix. ascie, Pacia q. lanceae aq. etc.* Sed menjum esse suspicor, cui emendando nihil succurrit: nisi sit pro *Pacia*, et cassides intelligas. Vide *Bacinetum*.

¶ **PACIAS:UM**. Vide *Pasiagium*.

¶ **PACIARIA CASTRA**, Quae a *Pacariis* munitur ut paci observandas invigilent. Concl. Tolos. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 628: *Guerra finita in eodem statu dominis ea (castra) restituerentur... Hoc idem de castris Pacariis erit observandum*.

¶ **PACIARI**, Quibus pacis indictae a Summo Pontifice et Conciliis observandae cura commissa erat, in Concilio Mompeliensi ann. 1214. cap. 83. 84. 89. 42. Adde Tolosanum, ann. 1229. cap. 31.

* **Pactum** inter archiep. et vicecom. Narbon. ann. 1232. ex Bibl. reg. cot. 2: *Ad questionem praconizationis sic respondet (vicecomes), quod archiepiscopus iste nullo tempore quasi cessavit, nec antecessor suus, nisi parvo tempore; et tunc non jure archiepiscopi, sed legati et Paciarum. eo casu cum propter cavalgadas pacis necesse erat praconizari. Hinc Appaisiteur et Appaisieur dictus Arbitrator, qui a litigantibus eligitur ad lites et controversias amice componendas. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 122: *Fu rapporté par arbitres ou Appaisiteurs, etc.* Charta ann. 1404. ex Chartul. 21. Corb. fol. 202: *Se submirent et compromissent du tout ou dit, ordonnance et appointment de nous arbitres deaus nommes, comme arbitres, arbitrateurs ou amiables Appaisieurs. Arbitres et amiables Appaisieurs*, in Lit. remiss. ann. 1427. ex Reg. 173. ch. 746. *Appaisiteur*, in Charta ann. 1489. ex Tabul. S. Joan. Laudun.*

¶ **Pax**, Epsum *Paciariorum* Collegium. Concl. Tolosanum ann. 1229. cap. 34: *Si vassalli homines rebellaverint contra dominos, Pax adstiat dominis contra eos*.

¶ **PACIARIUS**, *Pacificator*, dignitas, olim collata ad triennium Carolo I. Siciliis Regi a Clemente IV. PP. flagrante Guelphorum et Gibellinorum dissidio, vacante Imperio anno Chr. 1267: *Clemens, etc. Cum te in partibus Tusciae Romano subjectis Imperio nunc vacanti, Pacis constituerimus per nostras litteras servatorem, in eisdem tibi Paciarum seu Pacis servatoris officium committentes, etc.* Vide *Odericum Raynald.* hoc. ann. n. 5. 3. 7. 8. *Ughellum* tom. 8. pag. 525. *Waddingum* tom. 4. *Annal. Minorum* in Regesto pag. 10. etc. Gloss. Gr. Lat.: *Ἐπιπάριος, Pacator, Irenarcha, Paciaro,*

Joanni Villano lib. 7. cap. 56. lib. 8. cap. 42. lib. 9. cap. 362.

¶ **PACIARI**, Scabini. Vide *Pax*.

¶ **PACIARI**, qui et *Suprajuvencarii*. Vide *Juncta*.

* **PACIARIUS**. Vide infra in *Pasiagium 1.*
 ¶ **PACIDICUS**, Qui pacem loquens, eam non sectatur. S. Bernardus de Convers. ad Clericos tom. 1. col. 494: *Considera diligenter non Pacidicos, sed pacificos commendari. Sunt enim qui dicunt et non faciunt*.

¶ **PACIELLUM**, f. diminut. a *Pacera*. Computus ann. 1208. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. CLIV: *De magistro Ricardo, pro Pacello, c. 2.*

* **PACIENTIA**, Induciae, Gall. *Trève, suspension d'armes*. Charta ann. 1347. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 380: *Asserentes ipsam pacem nostram reginam Navarrae et comitissam Engolismensem treugas seu Pacientiam fecisse... et praedicta fuisse facta durantibus treugis et Pacientia praedictis, etc.*

¶ **PACIFER**, *Pacificus*. Epist. Manfredi ad Urbanum IV. PP. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 98: *Idem electus, non Pacifer, sed belliger inventus*. Vita S. Bibiani apud eundem tom. 6. Ampliss. Collect. coll. 766: *Sole enim orto, pro episcopo misit, eumque ad se verbum Paciferis vestire coegit. Alia paululum notione Christum paciferum vocat Tertull. lib. 3. advers. Marc. cap. 21. qua notione utuntur Latini*.

* **PACIFICA**, Oblatio quae fiebat pro pace ad Deum vel ad homines, vel quia ad bonum pacis fiebat, sicut salutaria sacrificia pro salute dala, vel danda, vel conservanda offerebantur. Glossae Biblicae MSS. anonymi ex Bibl. reg.

¶ **PACIFICAE LITERAE**, videtur appellatae generatim Epistolae omnes amicae, pacis ac divinae caritatis conciliatrices, maxime quae Clericis alio proficiscentibus ab Episcopis dabantur. Concilium Eliberitan. ann. 306. can. 81: *Ne feminas suo potius absque maritorum nominibus, laici scribere audeant, qui fideles sunt, vel litteras alicujus Pacificae ad eum solum nomen scriptas accipiant*. Vide *Mendoza* et *Albaspinum* ad hunc Canonem. Vetus interpret. Concilii Antiocheni ann. 341. cap. 8: *Praesbyteri qui sunt in agris canonicas epistolas dare non possunt... Chorepiscopi autem qui sunt irreprehensibiles, dare possunt Pacificas, id est, generales*. Graeca editio, *ἀπὸ* *κατὰ* *τὸ* *πᾶν*, tantum praefert. *Egbertus* de Ecclesiastica institutione pag. 97: *Quisquis vero fratrum contra interdicta venerabilium Canonum transfugam Clericum vel Monachum sine litteris Pacificis susceperit, etc.* Vide *Formulas veteres* tom. 2. Concl. Sirmondii pag. 667. *Baronium* lib. 8. pro Epist. Pontific. cap. 4. pag. 219. *Ferrarium* lib. 1. de antiq. Eccl. Epist. cap. ult. Priorium, etc.

¶ **PACIFICALE**, Tabella quae deferretur osculanda ad Pacem in sacra Liturgia. Acta S. Bennonis tom. 3. Junii pag. 168: *Est... mirabile quoddam dictu, ut scilicet inclusus argento seu Pacificali, ut vocant, petiunculis, aliis quidem osculantibus appareant, aliis vero minime*. Vide *Osculum pacis*.

* *Item unum calicem et unum Pacificale*, in Charta ann. 1406. apud Roth. in not. ad diplom. Otton. IV. Imper. Vide infra *Pax*.

* **PACIFICALIS**, *Pacificatorius*. Mirac. S. Adalb. saec. IV. Bened. part. 1. pag. 361: *Fuit autem hinc repromissio, ut si qui discipularent inter se aliquo discidio,*

non se vindicarent præda aut incendio, donec statuta die ante ecclesiam coram pontifice et comite fieret Pacificalis declaratio.

¶ 1. **PACIFICARE**, Solvere, exsolvere. Gallice *Payer*. Testamentum Altonorum Comit. Boloniae apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 119: *Volo et præcipio quod clamores mei et patris mei Pacificentur et emendentur de plano et sine strepitu iudicii... Et clamores meos et patris mei Pacificent, et de me et de Patre meo arpententibus satisfaciant competenter. Vide Clamor pacificatus.*

2. **PACIFICARE**, [Sese invicem inter Missas solemniter osculari.] Vide *Osculum pacis*.

3. **PACIFICARE**, Cedere, mittere in possessionem pacificam. Charta sub Phil. I. reg. Franc. ex Bibl. reg. col. 15: *Ego Ugo Adalberti garpico et evacuo et Pacifico tibi Raimundo Johanni... campo uno.*

¶ **PACIFICATIVUS**, Pacificatorius. Concil. Pisanum ann. 1409. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 1099: *Alias electio non videbatur esse de jure Pacificativa conscientiarum.*

¶ **PACIFICATORES** seu **PACIFICI**, Illi dicti sæculo V. qui Henoticon Imperatoris Zenonis sequuti, sub specioso concordie inter Catholicos et erroneos sacerdotes prætextu, fidem destructam ibant, Concilio Chalcedonensi stabilitam. Evagr. lib. 3. Baron. ad ann. Christi 482. Hæc Hofmannus.

¶ **PACIFICATUS** et **IRATUS**, Formula, qua vassallus castrum suum reddere domino suo quocumque in casu spondet. Charta ann. 1149. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 526: *Juro ut tibi et missio tuo, et successoribus tuis et missis eorum, potestatem de ipso castello donem diebus ac noctibus, Pacificatus et iratus, et non tollam, nec aliquid ex ipso vobis auferam. Vide supra Iratus 2.*

¶ **PACIGER**, Pacificus, pacatus, tranquillus. Georg. Stella in Annal. Genuens. apud Murator. tom. 17. col. 1001: *Premisi Capitanei quietum et Pacigerum tenuerunt regimen.*

¶ **PACISCI**, Relinquere, demigrare. Acta S. Cassiani Episc. apud Illust. Fontaninum in Antiq. Hortas pag. 349.

Marians. Egypti gentes et rura Pacisci
Atque Sicambriqum vasto præ æquore rognum
Expetere.

Ibidem pag. 350:

Tum divos adiens, et terras morte Paciscas.

¶ **PACISCOLIA**, *La gotta*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

¶ **PACONANTES**, *Planantes*, *Papies*. In edito est *Pacovantes*: secus Ugutio.

¶ *Nostris Paconnier*, idem qui prædium sub annuo reditu tenet, vulgo *Fermier*. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 110. Charloph. reg. ch. 302: *Jehan Malin, Jacob censier ou Paconnier de Henry Burdent, et aucuns autres compaignons de laditte ville de Beaurieu en Laonnois, etc.* Nisi legendum putea *Parconier*. Vide *Parconarii*.

¶ **PACTA**, Pignus, fiducia, Gall. *Sureté*. Testamentum R. Vicecom. Biter. ann. 1180. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 588: *Idem debeo v. millia solidorum domui Cuciani pro mea sepultura; et habeant pro illis in Pacta post Natale Domini illud pignus quod habeo in sextaria Biterrensi de tribus millibus solidis, et alii duo millia solidi persolvantur eis ad diem obitus mei de denariis quoque habeo apud Pacendium.*

¶ **PACTARE**. Vide *Pactum*.

* **PACTATIO**. [Federatio. Dief.]

¶ **PACTATOR**, Fidejussor, vas, sponsor, Gall. *Caution*. Charta Guillelmi de Hala ann. 1337. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 812: *Recognoverunt... se esse et constituisse principales debitores, Pactatores, deitas et adajutores pro ipso domino Comite. Occurrit etiam in antiquis Statutis Avenion. rubr. 2. Vide *Pactator 2.* et *Pegator*.*

¶ **PACTATUS**, Pactum, conditio. Charta ann. 1068. in Append. ad Marcam Hisp. col. 1144: *Dono... omnia placita que pertinent ad seniores majorem, in tali vero Pactato ut Castani ipsorum castrorum supradictorum donent potestatem de dictis castris ad Abbatem, etc.* Vide *Pactatio*.

¶ **PACTIMONIUM**. S. Augustinus Epist. 228. de Recipiendis Donatistis: *Testem Deum facio... sic eos me suscepturum, ut non solum baptismum Christi quem acceperunt, ipsum habeant, sed etiam honorem Pactimonii et continentiam.* Sed videtur legendum *patrimonii*, ita ut innuat recuperaturos patrimonium, et continentiam, hoc est, redditus suos, et quod cuique necessarium est ad suam conditionem manutenendam. Vide *Continere*.

¶ **PACTIO**, Tributum ex Pacto concessum. Charta Rodulphi Reg. ann. 923. tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 222: *Ut nullus Comes, aut iudex publicus, aut aliqua secularis potestas tibi audeat aliquam exactionem facere, neque mansio-nicas aut Pactiones, aut aliquas redhibitiones exigere.* Vide *Pactum*.

¶ **PACTIONALIS REMISSIO**, Quæ ex Pacto certisque conditionibus conceditur. Epist. Friderici Reg. ad Barchin. in Chron. Sicilie apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 74: *Quo enim modo de bonis querendis esset illorum, quorum crimen nequit ex Pactionalis remissionis effectu, quam constat crimen et ejus effectum in perpetuum extinguisse. Pactionalis instrumentum, Charta conventionis, in Codice MS. D. Brunet fol. 80. ex Charta ann. 1245. Instrumentum Pactionale factum inter dominum Hugonem de Baucio condam, et dominum condam Potestatem Arlesitæ observetur.*

¶ **PACTIONARIUM**, Tributum quod ex pacto persolvitur. Charta Eduardi IV. Reg. Angl. ann. 1471. apud Rymer. tom. 11. pag. 732: *Pactionarius, reddituarius, customarius omnium et singulorum the-loneorum et customarum, etc.* Vide *Pactum*.

¶ Vel potius *Pactionarius*, qui ejusmodi tributo obnoxius est.

¶ **PACTISIS**, Vini species. Vide *Græcum*.
¶ **PACTITIUM**, Idem quod *Pactionarium*. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1401. apud Rymer. tom. 8. pag. 204: *Consimilem reformationem pro parte nostra faciendum, et ordinandum super moderatione pactionum seu Pactionarium infra Ducatum prædictum, si que sint excessiva, ex una parte vel alia, secundum formam et effectum treugarum ipsarum, disponendum et ordinandum. Vide *Pactum*.*

* **PACTUALIS**, Qui ex pacto alicui servit. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 873: *Et qui fuerit potestas Galerie, sit potestas sancti Alberti, sancti Patri in Casala, et sancti Vincentii... et habeat tres homines de populo Bononie honestos et bonos suis expensis, et non scutiferos vel Pactuales.* Hanc eandem notionem refert Cl. Rezasco in Dictionario del linguaggio italiano sub voce *Pactuale*. Statut. Com. Asc. an. 1387. 3.

7: *Se el padre baptasse li Agliuoli, ovoro lu signore et patrons li Pactuall ovoro quelli che lu serva... non se possa far processu. E. 2. 16: Fœmina Pactuale ovoro serva. [Fr.]*

¶ **FACTORIUM**, Pactum, vel locus ubi fit Pactum. Ugutio et Joan. de Janua. Vide *Pactum*.

¶ **PACTUARE**, Pactum inire, pacisci. Gesta Constantini M. pag. 479: *Pactuatius est, ut si victus fuisset Odoachar, etc.*

¶ **PACTUATIO**, Pactum. Chronicon Farnensis Monasterii pag. 657: *Dedit vel delegavit Sigualdus Episcopus Ingoaldo Abbati ad partem hujus Monasterii, pro causa firmitatis ac Pactionationis coloniam unam, etc.* Pag. 664: *Breves Pactionationis seu convenientis que ex ipsis rebis facta sunt.* [Charta ann. 1005. apud Ill. Fontaninum in Antiquit. Hortas pag. 386: *Postea inter eos venit pactum et bona convenientia ei amica Pactionatio.* Adde Epist. Leonis III. PP. pag. 23.]

¶ **FACTUETES**, **PACTUOTES**, Qui pactum inire. Charta ann. 889. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 755: *Lupus filius Ragimberti cum uxore sua, et filiis, filiabus, nuptis ac nepotibus suis, et cum omnibus illorum pertinentiis... pro quodam Lupus cum Saracenis ambulavit et Pactuetes fuit, quando ipse storus super hanc prædictam civitatem resedit. Pactuotes, in alia eadem de re ann. 899. ibid. col. 181.*

¶ **PACTUM**, quodvis Fœdus, Contractus, Tractatus. Glossæ ad Regulam S. Benedicti cap. 2: *Testamentum, placitum, vel Pactum.* Hesychius, Πάτρα, ἰσοκύβη. Athanasius Casinensis ann. 1149: *Eugenius Papa Pactum cum Romanis reformans.* Erchembertus in Hist. Langobard.: *Cum autem uterque se junxerit ad Pactum, vel ad bellandum, quod deinceps egerint, præsentis opusculo inseram.* [Charta ann. 1360. apud Stephanot. tom. 2. Antiquit. Occitan. Bæd. MSS. pag. 503: *Nihilominus promisi idem Engleis sub juramento prædicto per Pactum expressum, eidem domine abbatis stipulant et recipienti ut supra, quod, etc.* Statuta Massil. lib. 2. cap. 16. § 12: *Quod autem dictum est de solutione vel remissione debiti Pactus de non petendo opponendis et probandis sic determinamus videlicet, etc.*]

¶ **PACTARE**, Pactum inire. Carolus IV. Imp. in Vita sua: *Et cum ibi exercitus diu stetisset, Pactaverunt illi de castro cum eis.* [Vita S. Stanislai Episc. tom. 2. Mail pag. 268: *Cæpit cum sancto Stanislao mentis tenus Pactare dicans, etc.* Statuta Arnaldi II. Episc. Barchin.: *Ipsumque servitium fieri Pactent diebus et terminis designatis.*] Græci recentiores κατετίθει δixerunt. Chronicon Alexandr. pag. 906: *Ἐὐὰ τὴν ἰσοκύβητον τοῦ Πάτρας καὶ Πάτρας μετὰ αὐτοῦ.* Vide Meursium in Gloss. et in Notis ad Constantinum Porphy. de Adm. Imp. pag. 149. Consule præterea Glossarium hoc nostrum, in v. *Apatatio*, et *Pactare*.

¶ Charta ann. 1406: *Et fuit Pactatum, vallatum et inter dictas partes concordatum, quod, etc. Pactiser, eadem acceptatione, in Charta ann. 1481. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 345. col. 1.*

¶ **PACTURA**, pro *Pacto*, apud Jul. Casarem. Vide Salsmasium ad Jus Atticum pag. 803.

¶ **PACTUM**, Tributum ex pacto concessum, qua notione Teutones etiamnum *Pactit* usurpant. Histor. Miscell. lib. 18. pag. 538: *Sarracenorum vero tunc sub Pactis Persarum constitutorum multitudo Equitum clam in Imperatorem irruere*

meditabantur. Lib. 19. pag. 604: *Locaverunt... residuas septem generationes quas sub Pacto erant.* Lib. 28: *Aur tribus mihi Pacta, aut veniam usque ad Auream portam.* Speculum Saxonie. lib. 8. art. 76: *Licabit... census seu pensionem, aut Pactum solvere.* Capitulare Sicardi Principis Beneventani ann. 886. cap. 32: *Ut coloni tertiores non dent in collata, nec in Pactum.* Charta Arnoldi Wesemalie Domini ann. 1269. apud Mireum in Donat. Belg.: *Notum facio quod teneor Decano et Ecclesie Trajectensi in centum marcas. Coloniensium denariorum legalium occasione. Pactus detenti, et etiam expensarum pro ipso ab eis factarum.* Ubi Miræus Pactum detentum, census non solum interpretatur, qui Flandris Pache dicitur. Græci pacta hac notione frequenter usurpant. Theophanes *ἡσθητικὸς καὶ ἱστῖα τῶ βασιλεὺς πρὸς τὸν Πάττα δία τὰ κάρτα.* Veteres Glossæ verborum Juris: *Πάττα ἰσὶ ἐμπορία ἀπὸ τῶν τῶ πᾶντα λαδὸν τῶ βασιλεία καὶ ἰσθητικῶν, καὶ Πάττα δόματα.* Constant. de Adm. Imp. cap. 30: *Καὶ ἀλλοτῶν αὐτοῖς Πάττα.* Adde pag. 71. 96. Chronicor. Alexandrin. pag. 694. 900. Antiquit. Constant. Lambecii pag. 148. Hinc *παττα*; apud Nicetam Choniataem in Joanne Comneno num. 4. qui pacta exigebat. Vide *Pactus*.

Exemplis supra laudatis maxime significatur tributum quod ex pacto Principi qui regionem subegit exsolvitur ab incolis, ut a cædibus et incendiis temperet. Nostri *Pactis* vel *Pactis* eadem notione dixerunt. Froissart. vol. 3. pag. 276: *Ce Geoffroi... avoit mis tout le pays à certains Pactis, et parmi toutes ces pactions toutes gens laboureroient en paix dessous lui et demoureroient.* Vide *Appatiammentum* et *Appatissamentum*.

PACTITII, qui ejusmodi tributa exsolvabant, apud Paul. Emil. in Carolo VII.

PATUUM, eadem notione, in Charta ann. 1434. ex Tabul. Archiep. Ausc.: *Item fuerunt capti plures per dictos inimicos ad causam ditorum Patuorum.* Hinc

APPATUARI, de ejusmodi tributo pacisci, vel illud solvere, nostris *Apdlicher* vel *Apatisser*. Charta laudata: *Item terra comitatus Astariaci non erat nec fuit Appatuata cum inimicis domini Regis... Insiadando transeuntibus pro eis depreddandis, capiendis et apprisionandis qui essent de terra non Appatuata.* Vide Menag. in Orig. Gall. et *Appatatio*.

PACTUM, Professio Monastica. S. Hieronymus ad Demetriadem Epist. 8: *Nunc quia seculum reliquisti et secundo post baptismum gradu iniisti Pactum cum adversario tuo, dicens et, Renuntio tibi diabolo, seculo tuo, pompæ tuæ, et operibus tuis, Pactum custodi, ne tradat te tortori.* Concilium Eliberitanum ean. 18: *Virgines quæ se Deo dedicaverunt, si Pactum virginitalis perdidissent, etc.* In Regula S. Fructuosi cap. 18. Annotari in Pacto, est Professionem monasticam edere. Ita *εὐθητικῶν* vocant Græci Patres, Clemens Alexandr. lib. 8. Strom. initio. Origenes Homil. 8. super Numer. S. Basilus ad virg. laps. in Jure Gr. pag. 485. etc. Hinc volorum transgressor, *καταβάτης τῶν συνθηκῶν ταυτοῦ* dicitur in Concilio Oecumeno. VIII. can. 14. ubi Anastasius, *propriorum transgressor Pacturum.* Exstat apud Anton. de Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti, ann. 944. cap. 1. Charta continens electionem Abbatis, cui Monachi electores subjec-

tionem et obedientiam profitentur, cuius prima verba sunt: *Sub Christi nomine et individuo Trinitatis, hoc est Pactum quod pepigimus nos omnes, etc.*

PACTUM vel FACTUS, Lex quæ ex pacto convento, et ex communi populorum consensu fertur, et admittitur: quo nomine donantur fere Leges omnes nostræ veteres, seu quarum usus fuit in Francia et Germania: ac Romana quidem in Charta Heccardi Comitis ex Tabulario Persiacensi apud Perardum pag. 26: *Walterio Episc. Pacto Romano libro, et anapo corneo majore, etc.* Gundebada Burgundionum, in eadem Charta: ubi Pato Gunbaldo perperam pro Pacto scribitur. Salica: quæ inscribitur in editione Heroldi, et in Codd. MSS. uti monet Steph. Baluzius, *Pactus legis Salicæ.* Præfatio ad eandem Legem: *Quidquid in Pacto habebatur minus idoneum, etc.* Eadem Charta Heccardi Comitis: *Heccardo filio Heccardi tabulas corneas, et Pacto salico, et sigulos (i. sigusios) duos, etc.* Hariulfus lib. 3. cap. 3: *Lex Romana, Pactum legis Salicæ, etc.* Alamannica in veteri Cod. MS. inscribitur *Pactus legis Alamannorum*, ut observat idem Baluzius. Ripuarum, apud Reginonem, qui in lemmata cap. 405. lib. 1. de Ecclesiast. discipl. hæc habet: *De eadem re ex Pacto, nempe ex cap. 58. ejusdem Legis Ripuarie.* Bajvaria, in Concilio Bavarico ann. 772. cap. 9: *De eo ut nullus hæreticatus sua privetur nisi per tres causas quas in Pacto scribuntur, i. in Pacto scribuntur, seu in Lege Ripuariorum tit. 2. Denique Lex Francorum, Pactum Francorum appellatur ab eodem Reginone lib. 1. cap. 404. Burchardo lib. 2. cap. 29. et Ivone pag. 6. cap. 180: Quia sic scriptum est in Pacto Francorum. [Eodem titulo donatur Constitutio Arichis Principis Beneventani apud Camillum Peregrinum tom. 1. Hist. Longobard. pag. 319: *Incipit Pactum quod constituit dominus Arechis gloriosus Princeps, etc.*] Vide Graf. Thesaur. Ling. Franc. tom. 8. col. 825. voce *Phætia*.] Quod vero Pactus, pro Pactum, interdum scribitur, vitio dari debet barbari seculi, tametsi eadem perinde voce usus est Plautus in Cistellaria: *Meretrices fuimus, illa te et ego mihi educari ex Pactibus conventis.* In eadem porro Lege Salica tit. 11. § 8. *Pactus sumi videtur pro ea particulari lege, quæ in aliquo mallo, seu placito, vel conventu definitur.**

Atque hinc est etiam quod Pactum pro iudicium, decretum, usurpant, quia nimirum secundum legem, quam *Iactum* vocabant, iudicabatur. Gloss. vetus MS. Bibl. regis: *Decretum, Pactum, iudicium.*

PACTUM, Catalogus, Matricula. Regula S. Fructuosi: *Adnotetur in Pacto cum fratribus, et vivat inter Monachos probatus et ipse Monachus.* I. in Catalogo eorum qui professionem ediderunt. Acta Murensis Monasterii pag. 25: *De jure vero sive legitime sacre familie non possimus nec volumus pro prolicitate quid scribere, quia in libro qui vocatur Pactum, in quo omnium nostrorum iura conscripta sunt, hoc plentius habetur, etc.* Id est, in quo professiones Monachorum scriptæ erant.

FACTURIUM, Plantatorium, Papiæ, qui infra, Pactorium habet: alibi, Pangratorium, seu ut præfert Codex MS. Pangatorium. [Pactorium vel Pactorium a pangendo, inquit Grævius in notis ad Gloss. ubi panguntur arbores et plantæ.] Vide *Pacatorium*.

PACTUS, Pascuum, Gall. *Pactis*. Charta ann. 1187. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 381: *Terras cultas et incultas, prata, pascua et Pactus, aquas, etc.* Vide *Pactuum*.

PACTUUM, Pascuum, Gallice *Pactis*, *pasturage*. Charta ann. 1285: *Item retinet dicta universitas Pactua Castellati, Montis-majoris et Auricula et quicumque ligna, tam piscationes, quam venationes, ligna, et plechas quorumcumque Pactorum territorii Arelatensis.* Inventar. Recognit. de Vouta dioc. Vivar. tom. 2. fol. 343. ex Tabular. Principis de Rohan: *Pro nemore confrontante cum Pactuo loci de la Freydeyre.*

PACULUM, Sacculum, paccoolum, in Glossis Isidori, [vel *Pasceolum*. Nonius: *Pasceolus, ex aluta sacculus.*]

PAGUS, pro Pagus, Territorium. Judicium Agilberti Vicedomini Narbonæ ann. 821. tom. 1. Hist. Occitan. inter Instr. col. 56: *Ad monasterio sancto Petro, qui est constructus infra Paco Narbonense, in locum qui dicitur Caunas.*

PACUUM, Pari intellectu, in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 287. ad ann. 1339: *Item unam quarteriam ordeis super quodam Pacuo infra locum de Mossiano; quod Pacuum est in jurisdictione capituli... Item quoddam viridarium, cum suo Pacuo, etc.*

PADELENGA, PALENGA, Anguilla decumana, anguilla procerior: Flandris *Palinc*; Kiliano, *Paalinc*. Charta Theodori Comitis Flandriæ in Tabular. Lehunensi n. 89: *Robertus Freso Comes Flandrensis Deo et S. Petro de Lehun... hujusmodi elemosinam donavit; et singulis annis reddendam constituit, quod quicumque feudum de Rinegges tenuerit, unoquoque anno perpetualiter tria pondera Padelengarum prædictis Monachis reddat, et si Monacho, sive clienti qui pro ipsis Palengis recipiendis venerit, procuracionem de suo proprio provideat.*

Scribendum *Padelingum* et *Palengum* ex eadem Charta, et maxime ex iis, quæ locum a Cangio laudatum excipiunt: *Tria pondera Padelingorum, etc.* Quod si *Palengi* eventus aliquo aut non capientur aut non inventiantur, pro unoquoque pondere *Palengorum* xx. solidi ab eo, qui feudum de Rinegges possiderit, præfatis monachis concedantur.

PADELLA, Sartago, nostris olim *Pasle* et *Paielle*, nunc *Poelle*. Chartul. B. M. Mediani monast. fol. 25. vº: *Unam mensam parvam, et duas tradellos, et tres formas, et duas Padellas, etc.* *Paielle de fer*, arud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 185. Vide infra *Pasella*. Hinc

PADELLARIA, Fabri serarii artificium, opus, nostris alias *Paeslerie*. Lit. ann. 1407. in Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 54: *Super facto operis Padellarie in Villa Dei de Saltu caprioli, etc.* Ibidem: *Mestier et art de Paeslerie... Audit mestier appartient la congnoissance de fondre, batre et recuire tout airain quelconque. Le suppliant qui est du mestier de dinanderie ou Paeslerie, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 204. ch. 57.*

PADENA, Sartagris species, qua in conficiendo sale utuntur, in Consuet. Beneharn. Rubr. de Sent. art. 6. Gloss. S. Andreæ Avenion. 13. ssc.: *Patina, id est, Padena vel sartago.* Tabular. Turonæ ann. 1334. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 188: *Quod dictus Johannes furatus fuerat vicias sive verroilha, Padenas et gofetos.* Italis *Padella*. Hisp. *Padilla*, nostris *Poelle*, *Paelles*, in Charta ann. 1125. apud Calmet. tom. 2. Hist.

Lothar. col. 276: *Item avons donné... les salines et toutes les Pailles des salines.*

* **PADENTIA**, Piscaria capiendis *Padelungis* seu anguillis idonea. Vide supra *Padalenga*. Libert. villas de Lunacio dioc. Agen. ann. 1296. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 124: *Obtineant imperpetuum omnia jura... et libertates suas, quae et quas habent... in portibus fluminum Garonis et Olli, et piscariis ipsorum fluminum et Padentis dicti loci, excepto piscium vocato mulis.*

* **PADES**, Arbor Picea, Gallis, ut auctor est Plinius lib. 3. cap. 6.

† **PADEZENUS**, Instrumentum ann. 1372. tom. 1. Annal. Tolos. inter Instr. pag. 94: *De mille servientibus armatis equitibus et de quatuor artibus balistrariis et Padesenis medium per medium equitibus pro toto anno venient. An Padeseni dicti milites, qui machina bellico ad modum Padesis seu sartaginis efformata uterentur. Vide Padesa.*

† **PADI**, f. pro *Paria*, in Testamento Bertichramni Episc. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 140: *Hoc fubeo tunc Archidiacono, ut ipsius domus qui peccatorem sepelire dignaverint, donent eis caballis Padi duo, et poldros congregans duos.*

* **PADOE**, Locus vacuus edificationi aptus. Lit. admort. pro eccl. Tolos. ann. 1454. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 111: *Item acquisiverunt domum... cum quadam Padoe sive locala dictae domus contiguas. Vide Locata et Padoa.*

† **PADOENA**, PADOENTIA. Vide in *Paduire*.

* **PADOENECUM**, PADOENQUUM, PADOENTUM. Vide in *Paduire*.

* **PADOGUTIA**, Facultas pascendi animalia in pascuis domini. Charta Jordani de Insula ann. 1171. inter Probat. tom. 1. Annal. Praemonst. col. 365: *Concedo vobis et familiis vestris, pecoribus, jumentis et agnelis vestris Padogutiam liberam sive expletam ab omni censu et exactione. Vide Paduire.*

† **PADOLAMENTO**, Ponderis genus. Charta Jacobi Reg. ann. 1272. ex magno Talamus Montispeff. fol. 21. inter Schedas Pelresc.: *Statuimus... quod argentum etiam grossius non debet tenere in marcha, nisi unum ternale, et unum dictum Padolamento, etc.*

* **PADORNEUS**, Ad prata vel pascua pertinens. Vide supra *Iter Padorneum*.

* **PADRINCA**, Vitis species, de qua Petrus de Crescentis lib. 4. cap. 4. cujus vetus interpres Gallicus habet *Padrinca*.

† **PADUAGIA**, Pascua. Charta Henrici VI. Reg. Angl. ann. 1426. apud Rymer. tom. 1. pag. 368: *Molendina, boscos, prata, piscarias, pasturas et Paduagia cum omnibus aliis pertinentiis, etc. Occurrit rursus pag. seq. semel et iterum. Vide Paduire.*

* **PADUANA SALTATIO**, Tripudii seu saltationis species, Ital. et Hisp. *Pavans*, Gall. *Pavans*; a *Padua* seu *Pavatio*, Gall. *Padoue*, ubi primum instituta, sic dictam opinatur *La Monnoye*; non a *Pavans*, quod eam saltantes superbe et graviter, more pavonum, incederent, nostris *Pavans*, ut existimant Richeletus, Auctores Diction. Trevolt. et Academici Hispanici in Diction. suo. Ant. Massa Gallesi JO. circa medium XVI. saec. lib. 8. de Exercit. Jurisperit. laudatus in Glossar. Burg. v. *Bocans*: *Fin-gamus nos musicis imperitos, musico fidibus eam, quam appellant Lucretiani seu Paduanam, aut similem saltationem, nobis etiam de nomine incognitam pul-*

santi, ac saltatori illam ad numeros saltanti assistere, cognoscimus an saltator ille vere et probe Lucretiam aut Paduanam imitatur. Etymo a La Monnoye proposito assentiunt Menagius et Duchat in Diction. Etymolog. ult. edit.

† **PADUENSA**, PADOENTIA. Vide *Paduire*.

† **PADUIRE**, Charta anni 1278. in Regesto homagiorum Nobilium Aquitan. fol. 9: *Et propter hoc debet Paduire vias, aquas, vineas, nemora, prata, et alia Paduensis, Alias vocem Paduir, pro pascere animalia usurpat. [Charta ann. 1108. tom. 2. Gall. Christ. inter. Instr. col. 277: *Concedentes etiam pascua porcorum ingenus, et vaccas a Paduir per forestam tam in zetais quam in hyeme. Eadem notione] Consuetudo Solensis tit. 14. art. 2: *Cascun deudit pays pot far Padoyr et erbadgear lors bastians de nois et de jorns, etc. Adde Consuetud. Aquensem tit. 11. art. 2. Hinc***

* **PADUENTIA**, Pascua, Pastura. *Padouens*, *Padoence*. in eadem Consuetud. Solensis tit. 18. art. 4. Beneharn. tit. 51. art. 5. Labourtensi tit. 3. art. 16. 23. 27. tit. 20. art. 4. Regest. Constabularis Burdegal. fol. 98: *Solebant dare et solvere Regi annuatim pro Paduentis herbarum, aquarum et foliorum, etc. Et fol. 100: *Occupat mille jornas landarum, in quibus homines Regis habebant Padoentiam animalium suorum. [Charta ann. 1201. tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 322: *In eodem quoque loco dedit Deo et B. M. de Faesia et fratribus ibidem manentibus jure perpetuo in foresta mea de Faesia pascherium scilicet et Paduentiam ad omne genus animalium. Charta ann. 1108. apud Marcam in Hist. Beneharn. lib. 5. cap. 21: *Et si forte aliquis homo aliqua occasione dominationis, vel Padoentiam contra predictas surrexerit, etc. Ut Padoentia videtur, sumi pro quavis exactione, ut Panagium, seu Pastonaticum, uti in hac voce docuimus. Alta Guillelmi Ducis Aquitanie ann. 1027. apud Sammarthanos in Archiepiscopis Burdegal: *Et etiam salvitatem S. Marie de Macha cum decima, et omne jus et consuetudines et eam prope adjacentem ineam, et cum Paduensa in terra et cum mare, etc.*****

† **PADOENE**, Eadem notione, Consuetud. MSS. Auscior. ann. 1301. art. 18: *Item consuetudo est in civitate et villa Ausciatana quod consules ordinent et disponant per se et alios... super Padoenis restringendis, vel etiam ampliandis ad eorum omnimodam voluntatem.*

* **PADOENQUUM**, PADOENQUUM, Pascuum, proprie locus pascuus et palustris; simul et ipsa praestatio pro facultate pascendi animalia. Charta ann. 1346. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 870: *Item pro una conqua vini debita a dicta universitate (de Godorio) ratione Padoenci dictae ville. Libert. novae bast. de Solemiaco ann. 1327. in Reg. 65. ch. 20: *Item quod consules et universitas dictae ville habeant... quatuor Padoenqua, pro quibus tradentur sexdecim arpenta, et hoc in locis in quibus dicti consules ipsa Padoenqua duzerint eligenda. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar: *Item plus unam petiam prati... confrontatam... ex parte altera cum Padoenco fontis dicti loci de Flamarentis. Vide Padules.***

* **PADOENTIUM**, Eadem notione. Libert. novae bast. de Tyra ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 54: *Item quod consules et universitas dictae ville habeant... quatuor Padoentia, quorum quodlibet*

habeat tria arpenta Vasconis; et hoc in locis, in quibus dicti consules ipsa Padoentia duzerint eligenda.

* **PADUENTUM**, Idem quod *Padoencum*. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 3. r.: *Olivierus de Lillano domicellus... habet ab ipso domino regis sibi et hominibus suis et bestis eorumdem, cujuscumque naturae sint, Paduentum et espletum per totam magnam forestam, quae vocatur le Mons.*

* **PADUISCERE**, Pas ere, Gall. *Paître*. Sentent. Henr. dom. de Causanc. senec. Vascon. ann. 1283: *Item (conquerebantur) super eo quod ratione compitatis sive Paduenti terre, etc. In Paduentis Blaviensibus Paduiscant, prout hactenus fieri consuevit.*

† **PADULECTUM**, Stagnum, palus. Chron. Farfense apud Murator. tom. 3. part. 2. col. 511: *Et concesserunt in hoc monasterio, sicut antea concesserant in ecclesia S. Adriani, terram sementariam cum verialibus et Padulectis et cryptis in fundo Perficeta. Vide Padules.*

* **PADULES**, Palus, stagnum, Italico *Padulo*, qua voce utuntur Joannes Villaneus lib. 1. cap. 17. lib. 6. cap. 47. Crescentius et alii. Chronicon S. Vincentii de Vulturno lib. 2. pag. 685: *Ecclesia S. Petri in Accule subius ipsa crypta, supra ipso Padulos, et campo de Meru. Bulla Eugenii PP. ann. 1153. apud Ughellum tom. 3. pag. 786: *Vinearum, silvarum, pratorum, Padulium, et pantanorum. Forte platorum. [Addit. ad Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 382: *Hortis, areis, vineis, silvis, terris, pascuis, ac staliariis, rivis, rupibus ac Padulibus, etc.] Occurrit aliquoties in Chartis Hispanicis, apud Ant. de Yeper.***

* **PAENES**, inter nocturnas imagines recensetur a Gervasio Tilberiensis de Otis Imperialibus decis. 3. cap. 88. Vide supra *Padus*.

* **PAELUM**, in Gloss. Saxon. Ælfrici, v. 3b, l. tela. [Corrupte, ni fallor, pro *Peptum*.]

† **PAEDA**, Idem quod *Peda* 2. Vide in hac voce. Chartul. Prioratus S. Roberti de Montis-Ferrando apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 68: *Dederunt similiter monasterio de Montis-ferrando in villa Montis-ferrandi infra murum Padam ac domum edificandam libere et sine censu habendam.*

* **PEDAGOGARE**, Docere. Occurrit in Vita SS. Severini et Victorini num. 2.

† **PEDAGOGATUS**, Magisterium. Tertullianus adv. Valentin. cap. 13: *Christi et Spiritus sancti Pedagogatum. Supra dixerat: *Convenientibus ipse quoque novis fratribus et magistris Christo et Spiritu sancto.**

* **PEDAGOGIANI**, Pueri honorarii, qui in Palatio ministerio Principis militabant, cujusmodi sunt ii quos inde *Pagogios* appellatos viri docti volunt [Italis *Paggi*.] Ammianus lib. 29: *Adultus quidam ex his quos Pedagogianos vocant. Meminit et lib. 26. ut et Notitia Imperii Orient. cap. 91. in qua recensentur inter Castrenses sub dispositione viri speculabilis Castrensis. Sic porro appellati, quod sub *pedagogis*, utpote pueri, essent, quorum mentio est in veteribus Inscriptionibus 585. 6. 7. 586. 1. quorum ministerium et munus vel potius ordo ipse *Pedagogianorum*, *Pedagogium* appellatur, qui inde de *Pedagogio* esse interdum dicuntur, ut in veteri inscriptione: *PHILONICUS TI. CEMARIS. GERM.**

DE PÆDAGOGIO. VIXIT. ANN. XIII. ubi etas Pædagogiani observanda. De ejusmodi Pædagogis et Pædagogianis copiose egerunt Gujaci, *Dorleans* ad lib. 4. Annal. Taciti, Jacobus Gothofredus ad d. leg. 5. Cod. Th. de Divers. offic. (8. 7.) et alii.

† PÆDAGOGIUM, Magisterium. Gauridus Serm. de S. Bern. tom. 2. operum ejusd. Bern. col. 1812: Omnes etas gradus supra virtutem transcendit, majorque semper inventus sit, ut prorsus diuina quodam Pædaggio educatum putem.

• Pædagogus, pro Collegium, gymnasium, schola, in Lit. remis. ann. 1455. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 56: *Le suppliant tant escolier étudiant en l'université de Louvain, ou college ou Pædagogus de la fleur de lys, etc.* Ita ibi ter legitur. Hinc Pædagogem appellatur, qui literas docet, professor. Lit. remis. ann. 1448. in Reg. 176. ch. 598: *Le suppliant demouroit et estoit escolier en l'ostel de maître Jehan Haveron, Pædaggio en l'université de Paris.* Infra bis, Pædagogus.

† PÆDAGOGUM. Vide Parædgium.
† PÆDONOMUS, Idem qui Pædagogus, a Græco παιδωνόμος. Acta B. Ceslai Odronvanti tom. 4. Julii pag. 190: *Et ne quid cultum illius desisset, in ipse limine juvenis adaciverunt et Pædonomos magna et experta virtutis, a quorum doctrina et convictu, studio sapientis et exemplis probitatis formaretur.*

† PÆLLA, Jacula vel tela. Gloss. vetus MS. Sangerman. num. 501.

† PÆLLIS, Pala, a veteri Gall. *Pælle*, nunc *Pelle*. Index utensilium de Rumiaco in Chartul. Compend.: *Et quinque mensuræ ad bladum et avnam tam magna quam parva et deus Pællis, et deus wansbeisons et una broia.* Vide Pælla.

• Vox Gallica ejusdem notionis. *Pælle*, Patimula lusoria, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1:

*Et jous et val tait font par ben
La Pælle et le bouben.*

† PÆLLE DE SIAU. Codex reddituum Episcopat. Autissiod. an. circ. 1290. exaratus: *Dictus le Pælle de Siau venditus ultra XII. den. debet ob.* Vide Sium.

† PÆLLA, Sartago, nostris olim *Pælle*, nunc *Pælle*. Computus ann. 1289: *Pro XII. Pællis ad bouz, XII. l. XI. s. Pro XII. Pællis ad caudas XXII. s. Pro XVIII. Pællis ferri ad frisseria faciendâ LXXII. s.* Vide Pælla.

• Pælle, eodem sensu, in Pedag. prior. S. Gondulfi ann. 1814. *Pælle*, in Chartul. Latiniac. fol. 246. v. *Payelle*, in Chartul. 21. Corb. fol. 345. v. Unde diminat. *Paalon*, in Lit. remis. ann. 1400. ex Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 181. *Pailhon*, in aliis ann. 1481. ex Reg. 208. ch. 196. *Pouaille d'airain*, in Lit. remis. ann. 1889. ex Reg. 138. *Pruaille*, in aliis ex Reg. 182. ch. 184. Hinc *Pælle*, quantum sartagine continetur, in Lit. remis. ann. 1369. ex Reg. 100. ch. 362: *Du cop que ledit Michel denna du genoul audit Chevet, il chei en une Pællée de eauz, qui estoit mise sur le feu pour pestrir.* Unde *Paolier* et *Poillier*, appellatur sartaginum opifex. Lit. remis. ann. 1446. in Reg. 178. ch. 75: *Quant le suppliant fut au lieu de Gimont, trouva ung Paolier ou Poillier, nommé Colin, etc.* Et *Poillieris*, Opus quodlibet ejusdem artificis in aliis. Lit. ann. 1451. ex Reg. 185. ch. 148: *Colas Cogan maignon et*

VI

ouvrier de Poillieris, etc. Vide supra Pædella.

† PÆRRIA, Hæreditaria portio, alibi *fratriagium*, *fræschia* dicitur. Tabular. S. Barthol. Betun.: *Qui mansus erat de Paerria dicti Willermi... Et sciendum est quod dictus Willermus nec hæredes sui nec ego... aliquid de cetero ratione Paerris exigere debemus.*

† PÆTUS, Strabo. Vide *Pætuosus*.
• PÆFFUS, Una isola, e porto. Glossar. Lat. Ital. Ms. pro *Pæffus*.

• PÆFUSTUM, Armorum, f. securis, species, que *Pæffus* nuncupatur, in Lit. remis. ann. 1463. ex Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 60: *Une macque secontallée et une Grant Pæffus à taillants, etc.* Aliis ann. 1855. in Reg. 84. ch. 895: *Dictus miles, cum suo pagio subitus suum curserium duntaxat existente, Roberto de Hanonia, qui unum Pæfustum ferreum gerebat, obviavit, eundem militem de Pæfusto predicto multum acriter et dure percussit.* *Pæfanche* vero, Palli genus, in aliis Lit. ann. 1891. ex Reg. 119. ch. 412: *Icellui Jehan Paris... fery et navra ledit Guillaume d'un gros paul, appelle Pæfanche. Pæffus, Arooris species, in Lit. remis. ann. 1461. ex Reg. 182. ch. 14: Le suppliant pris une poignée de verges de bois, qu'on appelle Pæffus.*

1. PAGA, Pægus, territorium. Asserens de rebus gestis Ælfridi Regis Anglor.: *Natus est Ælfrid Anglosaxonum Rex in villa regia que dicitur Wansading, in illa villa, que nominatur Barrocire, que Paga taliter vocatur a Barroc-wilva, ubi buzus abundantissimè nascitur.* Utilitur crebro in tota hac historia, et ex eo Simeon Dunelmensis ann. 871.

2. PAGA, Solutio. Vide *Pacare*.

† PÆGABILE VINUM, Legitimum. Charta Beatrix abbatis B. M. Suesion. ann. 1282: *Et sciendum, quod omnia vinagia debent esse ab albo vino, sano, legali et Pægabili.* Vide *Pægabitis*.

† PÆGE, Memoria sine idolis, in Gloss. Isid. Pægas nude habet *Memoria*. Vide *Pægant*.

• PÆGAGIUM, Census vel tributum pro facultate pascendi animalia in pascuis domini. Charta Phil. Pulc. ann. 1318. in Reg. 49. Chartoph. reg. ch. 74: *Item apud Bruarias medietatem Pægagii villæ ejusdem, et emendas ipsius medietatis Pægagii.* Vide supra *Pacata* et infra *Pægagium*.

† PÆGALIA, Vetus Formula 121. ex Lindenbrogianis: *De securitate pro homicidio facto si se pacificaverit, ita ut pro ipsa causa sol. tantis in Pægalia nobis dare debere.* Id est in *pagam* seu solutionem. Habentur binc aliæ Formule cum simili titulo apud Bignonium, in quibus vox ista abest.

† PÆGAMATER, ΠΑΓΑΜΑΤΑ, in Gloss. Lat. Græc. Panaces.

† PÆGAMENTUM, PÆGAMINTUM. Vide in *Pacare*.

• PÆGANELLUS, Gobius, Gall. *Goujon*. Tract. Ms. de Pisc. cap. 86. ex Cod. reg. 6688. C.: *Gobii a nostris appellantur boulerotz, a Massiliensibus gobi, a Venetis Pæganelli.*

† PÆGANENSES, Pægani, Pægenses: Gallicis *Pægens*. Occurrit in Vita S. Heldradi Abbat. Novalic. n. 9.

† PÆGANI, Scriptoriibus Christianis vulgo appellati *Gentiles*, et *Idololatæ*. Lex 46. Cod. Theod. de Hæretic. (16. 5.): *Gentiles, quos vulgo Pæganos appellant.*

Marius Victorinus de Homocousio recipiendo: *Græci quos Έλληνες vel Pæganos vocant, multos Deos dicunt.* S. Augustinus lib. 2. Retract. cap. 43: *Deorum fulcorum multorumque cultores, quos usitate nomine Pæganos vocamus.* Sic rursum de opere Monachor. cap. 11. Gloss. Græc. Lat.: *Έλλην την θεουσιαν, Pæganus.* Vigilius Tapsensis lib. 1. contra Arianum cap. 5: *Cum tres sint in mundo religiones, judæorum, Pæganorum, et Christianorum.* Ita ex his patet id nominis gentilibus a vulgo Christianorum inditum, cuius quidem mentionem non fieri apud scriptores ante annum 385. pridem observarunt viri docti ex lege 18. Cod. Th. de Episc. (16. 2.) cum est Valentiniani et Valentis, qua tempestate scribebat etiam supraudatus Marius Victorinus: tametsi antea obtinuisse existimari possit. Unde vero natum, varii varia tradiderunt, etiam ex antiquioribus, Philastrius, Isidorus in Origin. Beda, et alii, quos jure explodunt qui rem attentius investigarunt, et in hanc ferme sententiam concedunt, a *Pægis*, Pæganos appellatos Deorum cultores: quod cum Constantini M. et filiorum edictis proscriptus esset ab urbibus et civitatibus profanus Deorum cultus, eorumque fana passim in his clauderentur, in pagos sese recipere, ibique Deos suos colerent, et clandestina sacra peragerent, que est Baronii et aliorum vulgarior sententia: quam fulciunt Glossæ antiquæ MSS. et Isidori, in quibus *Pæganus*, et (leg. vir) occultus dicitur, et *Pæganus*, ab eo quod *paga* colit, id est, *pagos incolit: Pægi, Pægani in pagis habitantes.* In his denique *Pægas* dicuntur *memoria sine idolis*, quod Pæganis et Gentilibus non liceret habere fana publica, ex quo Imperatores Christiani effecti sunt. Et sane Christus in majoribus urbibus duntaxat cultum inuit sanctus Severus, seu Endeichus Rhetor, in carmine de Mortibus boum:

*Signum quod perhibent esse Crisus Dei,
Magnis qui colitur solus in urbibus
Christus perpetui gloria nominis,
Cujus illic vicinis.*

Hanc quidem sententiam mire firmat Epist. 75. Nili Monachi lib. 1. qui gentiles *κατὰ τὰ ἑσπερία* sacrificia sua exegisse significat. Alii sic appellatos volunt, quod pro superstitionibus paganis contumaciter ea tempestate contenderent, uti Jacobus Gothofredus, cum nempe singuli fere pagi suos haberent Deos, suaque sacra, quod ex Libanii loco probare nititur. Salmastius vero ad Vopiscum *Pæganos* dictos contendit a *pagos*, voce que idem valet ac *gens*, *tribus*, unde promiscue *Gentiles* et *Pægani* appellati. Est denique alla Anonymi sententia in Codice regio: *Pæganus, qui sine aliquo jure est Pægas, Collegium, curia vel possessio ampla sine aliquo jure: unde et Pæganos dicimus alienos a jure, sacris Constitutionibus.* Atque is respexisse videtur illud Grosii in prefat. ad lib. 1. Hist.: *Præceperat mihi ut adversus vaniloquam prævilitatem eorum, qui alieni a civitate Dei, ex locorum agrestium compitis et pagis Pægani vocantur sive Gentiles, quia terræ non capiunt.* Sive igitur Baronii, sive Gothofredi, vel Salmastii et aliorum sententia obtineat, constat a *Pægis*, et a *Pæganis* idololatria *Pæganos* nuncupatos, ex Prudentio lib. 1. Peristeph. in S. Romano: *Non erubescis stulte, Pægo deditis.* Idem lib. 1. contra Symmach.:

Sunt hæc barbarice Gentilis nomen Pægi.

12

Et infra :

*Nec pego implicitos per debita culmina mundi
Ire viros prohibet.*

Vide Petrum Abaelardum in Epist. ad Roman. lib. 1. pag. 506.

† PAGANÆ GENTES, Eadem notione, in Capitul. Caroli M. ann. 808: *Credimus quia corrueunt ante nos omnes Paganæ Gentes, et erimus victores.* Eadem leguntur in Epist. Zachariæ PP. tom. 1. Capit. col. 828.

† PAGANI dicti etiam Mahumetani, in Chron. Pisano de captione Hierusalem et Majoric. apud Murator. tom. 6. col. 100: *Terrestria autem Christianorum exercitus cum ad liberandum Jerusalem proficisceretur, grandia et innumera contra Paganos inuit certamina.*

PAGANI appellati interdum infantes, quorum certis ex causis differebatur Baptismus, quibus postea id in ioculari, ut Ausonii verbo utar, nomen transit: quod attigimus in Notis ad Alexiadem. Nam posterioribus sæculis nomen tum primum datum infantibus, cum baptizarentur, cum olim secus fieret, quod pluribus ostendit Menardus ad librum Sacramentorum Gregorii M. pag. 98. 99. Quippe baptizandi nomen dare dicebantur, eorumque nomina recitabantur, cum ad Baptismum percipiendum evocabantur: quod sane mirum videri non debet de adultis, qui a Paganismo ad Christianismum transibant, cum nomina sua haberent.

† Ea nihilominus, cum ad baptismum accederant, interdum mutasse, testis est le Roman de Partonopez MS.:

*Guillelmot ot dit au provote,
Et il le baptisa en Ovre,
Et il queca l'a de fons loves,
Si l'ont Anselet epales.*

Idem docet le Roman de Rou MS.:

*Tranchez li Archevesque li Duc Rou haques,
Li Duc Robert le tint et Robert l'apala.*

Infantium vero baptizandorum scripta etiam fuisse nomina docuimus in voce *Nemen*: unde etiamnum Sacerdos priusquam procedat ad Baptismi ceremoniam, hæc verba profert, *Quis vocaris*, ut est in libro Sacrament. tum enim Patrinus nomen pueri edit. Cumeanus Abbas de Mensura poenitentiarum cap. 6. extremo: *Infans infirmus et Paganus commendatus Presbytero, si moritur, Presbyter deponatur; si negligentia parentum sit, uno anno poeniteat.* Eadem notione vocem *Ethnicus* usurpant Leges Presbyterorum Northumbrensi in Consiliis Anglicanis circa ann. 977. cap. 10: *Si exactis 9. noctibus per negligentiam mortuus fuerit (infans absque baptismo) Componatur utique apud Deum... quod infans tam diu fuisset Ethnicus.*

PAGANÆ. Superstitiones Paganorum a Christianis fidei adhuc dubiis observari solite, quæ in Conciliis passim proscribuntur. Capit. Caroli Mag. lib. 5. cap. 2. Capitul. ann. 769. cap. 6. et Othlonus in Vita S. Bonifacii Archiepisc. Mogunt. lib. 1. cap. 42: *Ut populus Dei Paganias non faciat, sed omnes gentilitatis spurcitas abiciat.* Idem lib. 2. cap. 2: *Nam si istas Paganias ibi Paternitas vestra prohibuerit.* Exstat *Indiculus superstitionum et Paganiarum* in Concilio Leptinensi capite 4. Recensentur eæ in vita S. Eligii lib. 2. cap. 15. Vetus Poenitentiale MS.: *Kalendas Januarii secundum Paganiam honorare.* Poenitentialis Egberti Archiep. Cantuar. pag. 18: *De his, qui Paganias faciunt.*

PAGANISMUS, Paganorum religio:

Concilium Dusiacense I. part. 2. in Præfat. de Lauduno municipio: *Quod ab exordio sui nunquam inter sedes Provinciales Remorum Provincias in Paganismo, vel in Christianismo nomen vel locum habuit.* [Le Roman de Rou MS.:

*Se Rou vouloit per nous chresties devenir,
Beneustre rechtoir, Palanins guerpir.]*

† PAGANISMUS, Mahumetanorum secta. Chron. Pisano de captione Hierusalem et Majoric. apud Murator. tom. 6. col. 108: *Ibique abrenuntians Paganismo, Christianum nomen cum suo parvulo filio suscepit.*

PAGANISMUS, Terra Paganorum. Ordericus Vitalis lib. 10. pag. 761. ut *Coadunatis viribus totius Paganismi bello illos exciperent.* Epistola Guill. de Carnot. Magistri Templi ad Honorium III. PP. apud Rubeum lib. 6. Hist. Ravennat.: *Eo hoc vobis intimamus, quod annis pluribus retroactis non recolimus Paganismum in statu fuisse debiliore.* Matth. Paris. ann. 1198. de Saladini filiis: *Qui in omni versutia, in Paganismo, omnibus præminebant.* Et ann. 1250: *Si totus contremiscet Paganismus.* Bromptonus ann. 1161: *Proficiens igitur Paganismus prospere pertransiit.* Liber MS. de Statu Terræ Sanctæ: *Baudas est chies de Payennis, aassi come Rome est chies de toute Chrestienté.* Joinville in S. Ludovico: *Le Souldan estoit le plus quissant Roy de toute Payennis.* Adde Notas nostras ad eundem scriptorem pag. 58. [Le Roman de Blanchandin MS.:

*Mais Bnac conois ge bien,
En Paganisme est en prison,
S'il tient un Sarrasin felon.]*

† *Paienis*, in Chron. S. Dion. tom. 5. Collect. Hist. Franc. pag. 257. *Paienis* et *Paienis*, in Hist. contin. Guill. Tyr. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 687. 646. et 685.

PAGANISMUS, idem quod *Paganis*, Superstitio Paganorum. Concilium Suesionense ann. 744. cap. 6: *Ut populus Christianus Paganismum non faciat.*

† PAGANITAS, Paganorum mores. Bulla Clementis VI. PP. ann. 1345. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 528: *Nos tunc de hujusmodi pravis consuetudinibus, et oppressionibus, quos fera Paganitas in eisdem fidelibus sic atrociter exercebat condolentes in intimis, etc.*

PAGANITAS, Paganismus, Paganorum religio, in leg. ult. Cod. Th. de Spectacul. (15.3.) Iso Magister in Glossis, *superstitio, Paganitas, vana religio.* Symmachus I. PP. Epist. 7: *Roma mihi testis est, utrum a fide Catholica, quam... veniens ex Paganitate suscepi, aliqua ex parte deviaerim.* Tudebodus lib. 1. Itineris Hierosol.: *Obsecrantes D. Jesum Christum, ut suum defendat populum, et Christianis militibus victoriam præstet, suamque sanctam Christianitatem exaltet, et Paganitatem destruat.*

† PAGANITAS, Eadem notione. Concil. Terracon. ann. 1329. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 307: *Quapropter non volentes tantam Dei offensam et ecclesie tolerare, cum iuxta ecclesiasticas sanctiones peccatum Paganitatis incurrat, qui se Christianum asserens Sedi Apostolicæ obedire contempserit, etc.*

PAGANITIUS, Vir occultus, in Gloss. Isid. Ita enim legendum ex Papiæ, pro ut; id est, vir paganicæ religioni addictus, quam palam profiteri non licebatestate Isidori, ut quidam volunt. Sed magis placet *Paganitum*, virum occultum

tum dici, pagensem, qui nullus est nominis.

† PAGANICUS RITUS, Paganorum religio, in Vita MS. S. Winwaloei.

† PAGANISSIMUS, Paganismo addictissimus. Acta S. Edelburgæ tom. 2. Julii pag. 482: *Sed Britanniam perveniens, ac primum Gevisorum gentem ingrediens, cum omnes ibidem Paganissimos invenisset, etc.*

PAGANIZARE, Paganum agere, Paganorum superstitionem profiteri. Occurrit apud Hadrianum I. PP. in Capitulis et in Concilio Ancyrano cap. 4. apud Joann. Diacon. lib. 3. Vitæ S. Gregorii PP. cap. 1. etc.

† Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Paganizare, soi avoir à la coutume des Payens.* Hinc *Enpaigné*, Paganismo addictus, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1.

*Toulete est toute Enpaigné,
Encor fust eis el pais né.*

† PAGANI, dicti non veteribus Romanis dumtaxat, sed et Scriptoribus sequicris ævi, qui militiam nondum consecuti, ad eam sese accingebant. [Apud Græcos Ιστος Ηξυαοι. Vide Glossar. med. Græc. col. 1075. in hac voce.] Tabul. Majoris Monast.: *Subscriptus Radulfus Vicecomes, et uxor ejus Emelina, necnon et filii eorum, Hubertus (Episc. Andegav.) et Radulfus Paganus.* Vide *Paganus* 1.

PAGANI, apud Saxones, dicti Pagenes, censuales, qui Scultorum civilium, Archipresbyterorum vero Ecclesiasticæ jurisdictioni subsunt. [German. *Lautsaten*.] Speculum Saxonicum lib. 1. artic. 2. § 2: *Libertas etiam est triperitia, quorum primi Episcoporum Synodum querere solent: et hi Baniti dicuntur; Proprietarii summorum Præpositorum; Paganii autem Archipresbyterorum.* Lib. 3. artic. 45. § 7: *Paganis vero, seu censuales, qui judicium Sculteti querere solent, 15. solidi pro emenda, et 10. talenta loco verigeldi numerantur.* Adde § seq. et lib. 2. art. 53.

† PAGANUM, Prædium seu domanium rusticum. Charta Erardi de Brena ann. 1222. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 322. v. col. 1: *Assignaverunt nobis quicquid habebant apud Lavennam et in potestate ejusdem ville, infra parochias S. Remigii et S. Symonis, excepta Pagano et camera domine comitisæ cum tenetura sua.* Hinc

† 1. PAGANUS, Dominus alicujus prædii rustici. Charta ann. 1261. ex Chartul. 23. Corb.: *Johannes, dictus Paganus de Cherisi, et domicella Margarita ejus uxor recognoverunt coram nobis se vendidisse... quoddam vierlum suum, situm inter Cherisiacum et Salliacum aquosum... dicta siquidem domicella... receperat ex cambium, videlicet totam excedentiam, que ipsi Johanni ex parte patris et matris poterat obvenire.* Ex quibus haud satis assertum mihi videtur quod supra propositum est, *Paganis* scilicet nomine interdum significari, qui militiam nondum est consecutus. Et quidem Radulfum ibi Paganum appellari, quod baptizatus non esset, auctor est Menagius in Hist. Sabol. pag. 22.

† 2. PAGANUS, Qui sine aliquo jure est, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide in *Paganis*.

† 3. PAGANUS, Famulus, pro *Pagius*, ni fallor. Vide in hac voce. Viti Arenpec. Chron. ad ann. 1232. apud Per. tom. 1. Script. Austr. col. 1216: *Imperator et (Friderico ducti) duodecim milia, que tunc rare fuerunt in nostra terra,*

et duodecim Paganos earum custodes donavit.

1. **PAGANUS, PANIS.** Vide in *Panis*.
 2. **PAGARCHI,** a Pagus, et Græco ἄρχη, Pagorum præfecti, in Justin. Novellis et Edicto. 13. [Vide Glossar. med. Græc. col. 1076.]

3. **PAGARE,** Solvere. Vide *Pacare*.

4. **PAGAS ET IRATS,** apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 290. Vide *Iratus*.

5. **PAGATOR,** Sponsor, vas, fidejussor, Gall. Répondant, caution. Charta ann. 1251. ex Schedis Iræ de Macaugues: *Damus vobis fidejussores, Pagatores et juratores nobiles viros, etc.* Alia ann. 1286. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 110: *Quilibet ipsorum in solidum principaliter et principales Pagatores et solutores, se constituentes et obligantes erga ipsos procuratores et quemlibet ipsorum.* Statuta Arelat. MSS. fol. 21: *Quicumque emerit possessiones... vel merces... vel se Pagatore constituerit pro emptore, satisfacere teneatur creditori in pecunia numerata.* Charta Caroli Reg. Fr. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 297: *Et inde se fidejussorem et principalem Pagatorem et attentorem constituit, penes nos notarios publicos.* Vide *Paccator* 2. et *Pactator*.

6. **PAGELLA,** Matthæo Silvatico, *Corium, vel petra lata ubi ponitur emplastrum.* Vide *Pagina* 1.

7. **PAGELLA,** Mensura, eadem que *Pertica* Libert. novæbast. de Trya ann. 1325. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 51: *Item quod si contingerit plateas... dicta villa pro tempore reperticari, et plus ultra primam partem seu Pagellam ibi inventum fuerit, etc.* Pagelo apud Doujat. Mensura struis ligni, vulgo *Moule de bois*. Vide in *Pagina* 1. et *Pajella*. Hinc

8. **PAGELLARE,** Ad *Pagellam* mensurare. Laquisit. ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 32: *Certis iathonis et fusteris, turrim et domum prædictam ostendimus, et per eosdem videri et inspicere ac Pagellari per brachiatas fecimus.*

9. **PAGELLATOR,** Qui *Pagella* metitur, agrimensor. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 325: *In quo ramerio sunt 312 sextariæ... per relationem litterarum magistri Johannis de Sath, Pagellatoris dicti ramerii.* Vide *Pertica* 1.

10. **PAGELLA,** Idem quod *Carrada*, onus carri, Gall. *Charrette*, quantum ex *pagella* colligitur. Charta ann. 1340. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 2: *Item tria arpenta cum dimidio prati, de quo redederetur domino medietas libera, estimata ad decem Pagellas feni anno quolibet, que estimantur ad sex solidos Turon. pro Pagella.* Alia ann. 1343. in Reg. 74. ch. 22: *Item pro decem octo Pagellis feni, tertia et nona partibus unius Pagelle feni, ad octo solidos Turon. pro Pagella, etc.* Rursum alia ann. 1361. in Reg. 108. ch. 78: *Item est una (sextariata) pratorum in ripparia de Yrcio;... fructus ejusdem, expensis deductis, quatuor Pagelle feni, etc.*

11. **PAGELLARE,** PAGELLATOR. Vide supra in *Pagella* 2.

12. **PAGELLUS,** Rubello, erythrinus, vulgo *Rouget*. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 47. col. 2: *Et primo solverunt dicti domini consules cuidam... peysonerio, pro quatuor viginti libris piscium, tam Pagelli, daurades, etc.* Tract. Ms. de Pisc. cap. 63. ex Cod. reg. 688. C.: *Erythrinus in Gallia Narbonensi et Hispania vocatur Pagel.*

13. **PAGELLUS, PAGENSES, PAGESII.** Vide *Pagus*.

14. **PAGENA,** Vide *Pagina* 1.

15. **PAGENSALES,** Vide *Pagus* et *Parenssales*.

16. **PAGENTES,** perperam pro *Pagenas*, qui ex pago et districtu Comitatus sunt. Charta Dagoberti I. Reg. Franc. ann. 680. apud Miræum tom. 1. pag. 241: *Et illi Saxones, et Ungari, et Rothomenses, et ceteri Pagentes de alias civitates persolvant de illis navigijs de unaquaque quarrada denarios duodecim.* Vide in *Pagus*.

17. **PAGERAMENTUM,** [f. Linearis admiratio, descriptio, Gall. *Dessin*.] Tabularium Ausciense, apud Marcam, lib. 4. Hist. Benehar. cap. 7. n. 5: *Fundamenta demum jaciens Ecclesie construenda, villa edificande Pageramenta composuit.*

18. **PAGERE,** verbum antiquum, quo usus est Auctor ad Heren. lib. 2. num. 13. pro *Pacisci*, negotium tractare. Littere ann. 1350. pro Consulibus villa Glepta tom. 2. Ordinat. Reg. Franc. pag. 473: *Quod per judicium ordinarium dicti castri, ab eis (Consulibus) recipiatur juramentum, in talibus præstari consuetum, quo recepto, ut valeant, PAGERE, et exercere suum officium Consulatus.* Occurrit rursum pag. 481. Reparationes facte in Senescallia Carcassone ann. 1435. MSS. *Et faciendo diligentiam habendi et querendi plures fustes necessarias pro dicta reparatione... in quibus omnibus legendis ipse fuit et vacavit per xx. dies.* [Vide quibus locis legendum videtur *peragere*.] *Pago*, *pagus*, in Gloss. Latin. Græc. MS. Sangerman. Vide *Pagis*.

19. **PAGES,** Famuli, à Gall. *Pages*. Charta ann. 1378. apud Menagium in Orig. Gall.: *Et erunt foras ad plateam Judæam; et vidit aliquos de populo quasi duodecim cum suis tablaeris et lanceis et jacinatis, quos portabant sui Pages, alias famuli.* Vide *Pagius*.

20. **PAGESALIS,** Testam. ann. 1469. ex Tabul. Flamar.: *Unum lectum novum, bonum et sufficientem, Pagesalem, munitum unius culcitree longitudinis decem palmorum.* Vide supra *Pagella* 2.

21. **PAGESIA, PAGESIUS.** Vide in *Pagus*.

22. **PAGETUS,** Vide *Pagius*.

23. **PAGGIUS,** [H. PAGIUS:] Sermonem fecit repetitur *Paggius* R. D. cardinalis Perusini. (Diar. Burch. ed. Thuasne, II. 421, an. 1498.)

24. **PAGIA,** Solutio. Vide in *Pacare*.

25. **PAGIA,** Solutio. Lit. official. Lemoovic. ann. 1310. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 556: *Quittaverant dicto Johanni Martelli in solutum et Pagiam quingentarum librarum Turon. certos census, etc.* Vide in *Pacare*.

26. **PAGINA,** non tam modus agri, quam fundus, aut ager mensura sua definitus, nostris, *Piece* de terre. Innocentius Agrimensor: *Si (fundus) in monte fuerit constitutus, excogimus finem habere contra duas Paginas fundorum.* Tabularium S. Benigni ann. 849. apud Perardum pag. 48: *Inprimis dedit... Teuboldus Episcopus (Lingonens.) de campo Paginam, de ratione S. Stephani in pago Oscarensi, in Patriacico villa, etc. E. contra ad vicem in augmentum et commutationem reddendi, dedit præfatus Eideralis aliam Paginam in ipso pago, et in ipsa villa, etc... habet in longum perticas agripedales 45. pedes 6. etc.* Charta Karolomanni Regis ann. 881. apud eundem Perardum pag. 880: *Quod dederit... Paginam terre ex rebus S. Aniani conti-*

mentem in ea azingas 2. et quartam partem unius journalis, etc. in alia Goffredi Comitatus Andegav. ann. 1040. apud Sammarth. in Episc. Andegav.: *Altera similiter Pagina pratorum circiter arpennos decem, etc.* Tabular. S. Cyriaci Nivern. n. 25: *Dedit igitur idem Rainaldus... ad opus S. Stephani Paginam terræ ex sua proprietate, que est in medio Condominis S. Stephani, etc.* Tabul. Capelle in Biturigib.: *In qua Pagina sunt mansiones, etc.* [Tabular. S. Sulpicii Bituric.: *Dedit itaque præfatus Gunfridus Paginam de campo que est posita in pago Biturigo.*] Vita S. Romani Abb. Juronsis cap. 1: *A limite Rheni... usque Paginam Mausatis (Mosæ) extremum.* Hinc *compaginantes agri*, vel *limites*, apud Frontinum de Limitibus agrorum, qui invicem coherent, vicini sunt. Vide Reinesii Inscript. pag. 12. [Vide Jura Abbat. Metloc. apud Hæfer. in Diar. Diplom. tom. 2. pag. 123: *Faciunt Paginam suam circa prata, vineas, horrea.* Ubi forte certa servitia, in alia charta separatim scripta, intelligenda sunt. Vide *Pago* 1.]

27. **PAGENA,** Charta foundationis Corbelensis Monasterii: *Et villam que vocatur Templum Martie, sitam in pago Ambianense, ad integrum, cum Pagena de silva de foreste nostra Windegonia.*

28. **PAGINOLA, PAGINULA,** Tabularium Ecclesie Viennensis f. 65: *Habet et in alio fronte perticas 9. habet Paginole vinearum in eodem pago in villa Brociano etc. Mox: Habent Paginole supradictæ inter utrasque in uno fronte perticas 3. etc.* Tabular. S. Cyriaci Nivern. ch. 25: *Paginulam terræ, que vulgo olca vocatur.* Tabularium S. Benigni, in Charta Teutbaldi Episc. Lingon. ann. 841: *Placuit atque convenit... ut Paginolas de terra tam de jure Ecclesiastico, quam de propria possessione inter se commutare deberent.* Et mox: *Una Paginola de terra, de ratione S. Benigni ex beneficio Andraldo, etc. alia Paginola in campo, etc.* [Charta Hererici ann. 888. apud Marten. tom. I. Ampliss. Collect. col. 189: *Et curtiles ac vineas in diversis Paginulis, etc.*]

29. **PAGELLA TERRE,** seu *vineæ*, in Tabulario majori S. Sergii Andeg. cap. 254. Notitia vetus in Tabul. Eccl. S. Laudi Andeg.: *Pagella una et dimidia vinagii.* Charta Caroli C. ann. 861. in Append. ad Capit. n. 90: *Simul etiam dixit nobis de quibusdam Pagellis que sunt, etc.*

30. **PAGINA,** Charta instrumentum, diploma. Charta ann. 1230. tom. 1. Chartul. S. Vandreg. pag. 62: *Et ne prædicta donatio aliquod impedimentum vel detrimentum amodo patiatur, presentem Paginam coram omni parrochia S. Michaelis sigilli nostri munimine roboravi.* Privilegium Theod. apud Ludewig. tom. 1. Bellq. MSS. pag. 221: *A nobis petiit presentem Paginam super premissis confectam nostri sigilli munimine roborari.* Occurrit ibid. pluries et alibi passim. *Pagina testamentalis*, in Chartul. Aptensi fol. 62.

31. **PAGINOLA,** in Tabular. S. Vincentii Cenom.: *Et si sensus vester nobis contulerit claritatem hanc, Paginola donationis que sumus vestro ut firmatur robore.*

32. **PAGINA CAUTIONUM,** Cautionis chirographum. Pelagius II. PP. apud Behotium de Antiquo jure procurat. pag. 40: *Illud magnitudinem tuam minime volumus ignorare quod Syracusanæ civitatis Episcopus inter alia que cautionum suarum Pagina spondit, etc.*

† **PAGINA SAXI**, Lex Decalogi sculpta in tabulis lapideis. S. Paulinus Poem. 6. pag. 11:

Val quae ipse Deus leges interpretare Moses
Condidit, sacri quae servat Pagina saxi.

• **PAGINA DIVALIS**, Edictum imperatoris. Vide supra *Divalis*.

• **PAGINA EXCEPTIONIS**, Libellus, quo praedium aliquod ad usumfructum sub annuo censu datur aut accipitur. Vide supra *Exceptio 1*.

† **PAGINA**, nude, Codex. Agnellus in Vita S. Felicis apud Murator. tom. 2. pag. 164: *Igitur beatissimus hic Felix post aditam ecclesiam multas Reliquias condidit, et Paginas ex argento extraxit; hoc est, ni fallor, codices argenteis laminis ornavit.*

† **PAGINAE**, Folia lusoria, ni fallor. Ludus ad *Paginas*, nostris *Jeu de cartes*. Statuta ann. 1387. ex Tabular. S. Vict. Massil.: *Quod nulla persona audeat nec praesumat ludere ad saxillos, nec ad Paginas, (nec) ad cyssuchum. F. cyssuchum, Echats. Vide Ludus de Rege.*

† **PAGINALIS**, Epistolarius. Epist. Martini Episc. ad Bonifacium Episc. tom. 2. Conc. Hisp. pag. 507: *Hac pro vestra fussionis impulsu Paginali brevitate, perstrinxit. Ennodius 2. 13. Paginalis styli cura.*

† **PAGINALITER**, Per paginas. Isidorus Pacensis Episc. era 780: *Quia jam in alia epitoma qualiter cuncta extiterunt gesta, poterat et Paginaliter manent nostro stylo conscripta.*

† **1. PAGINARE**, Breviter scribere, summam de re aliqua disserere. S. Ambrosius Epist. 50. n. 16: *Hoc munusculum sancte menti tuae transmissi; quia vis me aliquid de veterum Scriptorum interpretationibus Paginare.*

† **PAGINARE**, Nota breviori sibi que propria Chartam vel codicem per paginas insignire, Gall. *Parapher*. Chartarium Gellonense apud Mebill. tom. 2. Annal. Bened. pag. 404: *Juliofredus abbas ipsius comitis Gellonensis brevi subtrigavit sigillo (codicem,) Paginato per Angilbodem presbyterum, Grammarem decanum, etc.*

† **2. PAGINARE**, Compingere. S. Paulinus Poem. ad Cytherium de naufragio Martiniani tom. 2. pag. 108. edit. 1685:

Solitoque nervum Paginatam robore
Ad pervehendum preparat.

† **PAGINATOR**, Chronicon Windeshemensis lib. 2. cap. 48: *Magnarum litterarum Miscalium, biblis, et librorum cantualium optimus pictor et Paginator. Ubi editor, paginator, videtur esse compactor, qui paginas et folia in codicem compingit. Ego vero paginatorem puto, qui paginas exornat picturis ac vineolis, vignettes.*

† **PAGINEUMA**, Inscriptio que legitur Romae in S. Jacobi ad Longaram: *Hanc turrem et Pageineuma facta a Militia Capratorum tempore Da. Leonis IV. PP. ego Agathe C. Ubi Pageineumata, repagula, seu antemuralia, que obtendi solent ad arcendas hostes, interpretatur Josephus Maria Suarezus Vasionensis Episcopus in Diatriba de Foraminibus lapidum in praeclis edificis pag. 7.*

† **3. PAGINARE**, ut monet Fleetwood in Sylloge Inscript. antiq. pag. 428: *Hanc turrem et Pagina una facta a militibus Capratorum tem. Dom. Leonis Quar. PP. ego Agathe et....; et per Pagina intelligit spatium inter duas turres, quomodo Angli *Paw* vocant quodcumque*

planum jacet inter duas quasvis eminentias. Ubi etiam pro *Capratorum*, legit *Capitatorum*, hoc est, eorum qui censum de capite debebant.

• Alteram inscriptionem huic subjungit Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 468. ex Turrigio de Crypt. Vatican. part. 2. 401. TEMPORIBUS DOM. LEONIS QUAR. PP. HANG PAGINE ET DUAS TURRES SALTU SINE MILITIA CONSTRUXIT. Ubi Turrigius vallum seu propugnaculum significari censet: sed unde ille hoc didicerit, inquit Muratorius, ignoro. Verum ex secunda inscriptione *Pagine* rectius legi *Pagineuma*, haud sepe colligitur.

† **PAGIT**, in Glossis antiquis MSS. aut *patum figit*, aut *cytharam tangit*. Ita etiam Glossae Isidori. Infra in Glossis MSS. pro *Pagiu*, legitur *Pangit*. Vide *Pagere*.

† **PAGITA**, Idem qui *Pagensis*, Rusticus, servus glebae. Chron. Clusinum Bodonis pag. 366: *Ille namque peste et Pagitas et oppidanos servos et dominos praecellente Lutheranam ob factionem immensam timere. Vide in Pagus.*

† **PAGIUM**, Idem, ut videtur, quod *Paagium* seu *Pedagium*. Vide in hac voce. Leges Norm. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 169: *Ut addam purificationem pratorum, herbagiorum et aliorum fructuum vel coctura vel Pagii vel colini vel aliorum hujusmodi, que debent emendari vel percolari, prout requirunt usus temporum et consuetudines villarum, mercatorum, nundinarum et passagiorum.*

† **PAGIUS**, Famulus. Historia fundationis Abbatie Pipwellensis in Anglia: *Et habuit sub ipso forestarios tres pedites, cum Pagis eorum. Computum hospiti Regis ann. 1312: Guobus Pagius palefr. Domini K. Johannes de Caprasia Pagius palefr. D. Philippi. Pagus de cuisine, in Testamento Ludovici Hutini Reg. ann. 1316: *Aux aideurs, souffleurs, hacheteurs, Pages, enfans et les autres appartenans a nostre cuisine 300. ll. etc. Ibid. Page de la palefererie. Will. Guiart ann. 1301:**

Motent a mort de herberjages
Chevaliers, Escuyers, et Pages.

Chron. Bertrandi Guesclini:

Et en cele heure commença un aestr,
Des valets et des Pages qui gardoient les rocais.

Alibi:

Son bacinet faisoit a son Page porter.

Certe olim quivis pueri, seu potius ministri, *Pagii* appellabantur, voce ut plerique autumant, a saxi, Graeco vocabulo, quod famulum sequiore Graecia significabat, deducto: [quod ad tempora Caroli VII. perseverasse auctor est Fauchetus lib. 1. Orig. Milit. cap. 1: *Le mot de Page, jusques au temps des Rois Charles VI. et VII. sembloit être seulement donné a de viles personnes, comme a garçons de pied. Car encore aujourd'hui les huilliers appellent Pages ces petits valets, qui sur des pallettes portent seicher les huilles vertes.* Alii vocis originem accersunt a *Pagus*, quod a pagis ut plurimum ejusmodi ministros pueros assumebant; hinc Occitani etiamnum *Pagés* et *Pageses* vocant rusticos et rusticos.] Nunc vero *Pagios* dicimus pueros honorarios, qui magnatibus adsunt, (voce contracta, ut opinor, a *Pedagogiani*. Vide in hac voce. Translat. Crucifixi miraculosi tom. 8. Julii pag. 455: *Abbas autem et Generalis praedicti non*

*deferabant manibus cereas facas, ut reliqui Patres, sed eas ferebant DD. ephobi serenissimi magistri Ducis, quos vulgo Pagios vocant, qui hinc inde circa abbates astabant.] Vide Egidium Menagium in Originibus Gallicis pag. 500. et 817. Honorarios porro ephobos istos, *καθ' οὐδὸν*; vocat Bachymeres lib. 1. Hist. cap. 9. et 12. Narratio de Bertrando Romano MS.: *Kai para tria καθ' οὐδὸν καθ' οὐδὸν μένος.* Occurrit ibi pluries, apud Codicum de Offic. et Nictetam pag. 548. edit. Genev.*

• Charta Phil. Pulc. ann. 1304. in Mib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 476. r. col. 1: *Johannes dictus Saint Py, Pagius coquinae Johanne consortis nostrae. Paignes de cuisine memorantur in Ordinat. hospit. reg. ann. 1265. ex Reg. ejusd. Cam. sign. Nostr. fol. 58. r. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg.: *Vinrent a l'hostel de feu Robert deux larrons ou pillars et un Page suivant les routes non communes... les deux pillars et leur Page furent tuez par nuit en dormant. Que confirmans Fauchet sententia causa potissimum profero.**

† **PAGETTUS**, diminut. ex *Page* seu *Pagius*. Rotulus expensarum domus Domini Bromondi Comitis S. sub tit. *Marsicalcia: In fano de instauro pro 13. equis emptis 10. den. item in avenis de eodem pro prebenda... 1. quart. dimid. pret. 2. vol. et sic in vadiis 4. garcionum, cum tot Pagettis 12. den. Knyghtonus ann. 1342: *Anglici non perdidissent nisi duos sagittarios et unum Pagettum. Mathaeus Villaneus lib. 11. cap. 81: Ciascum di loro haveva uno o due Pagetti.**

• **PAGLAROLUS**, Vide *Paliarolus*.
† **PAGLERIA**, Palearium, vel palearum acervus, cumulus, Academicis Cruscensis, *Pagliaio*, *Massa grande di paglia*, *fatta a guisa di cupola*, Gall. *Paillier* vel *Tas de paille*. Statuta Montis Regal. fol. 188: *Adjicientes et declarantes, quod si aliquis imponeret ignem in aliquibus paleis, vel Pagleriis, inugis feni, etc. Statuta civit. Saluciar. cap. 148: *Statutum est quod qui fecerit incendium... tam in edificiis, quam gerbis, Pagleriis, etc.**

† **PAGLIARICIUM**, Cohors, Gall. *Basse-cour*, quod in ea serventur palearum acervi sic dicta; vel ab edificiis in ea extructis, que ut plurimum palea cooperiuntur. Charta Guillelmi II. Reg. Siciliae, apud Rocchum Pirruum in Sicilia Sacra pag. 343: *Et quod in casali de Sabuchi fratres possint edificare domunculas, Pagliaricia et quoddam oratorium fratrum deputatorum pro Massariis ad reddendas orationes altissimo Creatori. Vide Paliaricia.*

† **PAGLOLA**, ab Ital. ut videtur, *Pagivola*, auri bracteola, Gall. *Paillette d'or*. Statuta Astens. ubi de Intratis portarum: *Aurum in Paglola tam in virga quam in plata... solvat pro qualibet oncia lb. xx.*

• *Paillete*, in Lit. ann. 1310. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 479. art. 5. *Papilleté*, in Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 228. *Papillote*, in aliis ann. 1480. ex Reg. 208. ch. 685. Vide infra *Palaola*.

† **PAGLORIUS**, Statuta Montis Regal. fol. 199: *Item statutum est, quod aliquis persona non audeat vel praesumat ire ad aliquam batagloriam, seu Paglorios in toto sine et posse civitatis Montis Regalis, etc. f. Lupanar.*

† **PAGNA GENS**, pro *Pagana*. Hac voce designantur Saraceni qui castrum Fraxinetum in Provincia diu occuparunt.

Charta ann. 908. in majori Chartul. S. Vict. Massil. fol. 28. v. : *Cum gens Pagna fuit et a finibus suis grassa, videlicet de Frasinato, et terra Tolonensis cepisset vestiri et a cultoribus coli, venerunt ad abbatem blandis verbis ut concederet eis Cathedralam (la Cadliere) vestire ad medium vestem.*

* **PAGNAGIUM**, Censur vel tributum pro facultate pascendi animalia in pascuis domini, idem quod supra **PAGAGIUM**. Charta Pipini major. dom. ann. 697. in Suppl. ad Mirum pag. 263. col. 2: *Nemus totum, quod dicitur Eumont, cum omni territorio et Pagnagio et iustitia.*

* **PAGNAROLI**, Eodem, ut videtur sensu, quo **Folies** usurpamus, immoderate iustitiae indicia: forte ab Italico **Pasziola**, dimin. a **Paszia**, stultitia, insania, Hist. belli Forojul. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. evi col. 1215: *Johannes marchio Moraviae electus fuit et provocatus in patriarcham sanctae Aquilejensis ecclesiae. De cujus provocacione pars Utinilibensissima audivit. Et ex latitia, magni facit sunt per eos et parte ipsorum Pagnaroli in civitate die noctisque inter omnes cives cum igne et cum hastiludio.*

* **PAGNI**, Sportae seu amplae fascinae quae equis citellaris imponuntur, Gall. **Paniers**. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 87: *Levatur magnum pagdagium in hunc modum. De qualibet grossa bestia equina vel mulina onera Pagnis venientibus de Francia, et re quae ritatur, cujuscumque hominis vel mulieris sit de Lombardia vel de Provincia, capiuntur tres solidi.*

* **PAGNICULUS**, [Parvus pannus: « Miscule quam plurime reperte sunt in Pagnicula lineo, piloso et ibi jubsu d. episcopi combusto. » (Chevalier, Visit. episcopi. Gratianop. p. 75.)]

* **PAGNOTA**, Domus elemosynae: sic dicta a pane, Italis **Pagnotta**, qui ibi pauperibus distribuitur. Innocentius VI. PP. in Ep. ans. 1361. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 905: *Cum pro usibus nostrorum hospitii et Pagnote, ad quam propter ingruentem ad praesens in Romana curia et circumstantibus partibus diaconum caritativam major solito confuit pauperum multitudo, sex milia primo, et deinde pro usu Romanae curiae alia sex milia modiorum frumenti de provincia nostra patrimonii S. Petri in Tuscia deferri mandavimus ad curiam praebatam. Occurrit pluries ibid. in Epist. ejusdem Innocentii 50. 51. 52. 55. 67. Vide **Pignota**.*

* **PAGNUS**, [Pannus: « Corpus Christi erat in quodam coffino involutum in Pagno canapino maculato et inhonesto. » (Chevalier, Visit. episcopi. Gratianop. p. 78.)]

* **1. PAGO**, pro pagina, Ager. Vita S. Romani Abb. Jurensis tom. 3. Febr. pag. 741: *A limite scilicet Rheni sive flatibus Aquilonis usque Paginem Mausatis extimur. Vide Pagina 1. [Ubi locus ex vita S. Romani jam allegatus est. Gloss. Cassar. Helsterbac. in Reg. Frum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 671. col. 1: Facit Pagines septem, etc.]*

* **2. PAGO**, pro Pagina, Instrumentum. Charta Leodegarii Episc. Aptensis in Chartul. Apt. fol. 66: *Et saeculi leges et ecclesiastica jura precipiunt quod quicumque rem suam in alium transferre voluerit, per Paginam scripturam transferat. Passim occurrit in eodem Chartul. Vide Pagina 2.*

* **3. PAGO**, pro Compago. Rabanus Maurus Poem. 20:

*Indique conglobantibus
Monsivorum Pagibus.*

* **PAGONATIUM**, [UT **PAVONATIUM**: « Corrigit cum fibulo sine pendenti parvi valoris cinguli Pagonati rasi. » (Archiv. S. August. Romae, intr. et exit. sacristiae, 1474-1496. f. 16.)]

* **PAGONATIUS**, [PAVONACEUS: « Unum pallium magnum de campo Pagonatio cum certis rosis de auro in broccato de auro cum circumferentis de setanino viridi. » (Inventarium rerum forrarie Palatii Apostolici, 10. oct. 1464.)]

* **PAGORICARE**, *Piacere, lenire, mitigare, Mitigare*, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. Reg. 7657.

* **PAGOTE**, Calones, inermes, vel ignavi. *Pagote*. Continuator Nangii ann. 1356: *Qui etiam garcionibus et Pagotis sine defensione aliqua fugere non valentes se reddebant. Vocis forte origo a bagaudis, de quibus suo loco, aut a pagensis seu rusticis: nisi hoc loco legendum sit pagotis de quibus supra.*

* **PAGRUS**, Piscis species. Tract. Ms. de Pisc. cap. 32. ex Cod. reg. 6986. G.: *Pagrus in toto litore Galliae Narbonensis Pagre nominatur, Italis pagro, nonnullis phagorio, Hispanis quibusdam bezogo, Dalmatis, et Lusitanis phagros; a Graeco πάγρος, quasi πάγος, id est vorax.*

* **PAGUA**, Solutio. Vide in **Pacare**.

* **PAGULA**, Frena, in Glossis Isidori, sed legendum **Bagula**. Vide in hac voce.

* **PAGUM**, ut supra **Pactum**, contractus. Placitum ann. 878. inter Instr. Hist. Occit. tom. 1. col. 135: *Inter se contententes consenserunt... ut inter se Pagum facerent.*

* **PAGUS**, in Gloss. Gr. Lat. ἀπαγωγὴ, xara yápay vñoc. Ita **Pagus** pars est regionis: atque ut regio in pagos, ita pagi in villas, oppida, et burgos tributi erant. Id pluribus jam docuere Freherus in Orig. Palatin. lib. 1. cap. 5. Cluverius lib. 1. Germ. antiq. pag. 91. Pithouus ad leg. Salic. Bignonius ad lib. 1. Form. Marculfi, Lindenbrogius, [Christian. Fr. Paulini de Pagis antiq. German. edit. Francofurt. ann. 1699.] et alii.

* **PAGUS**, Collegium, curia. Gloss. Isid. et Anonymus in Codice Regio. Vide **Paganus**.

* **PAGUS**, [Ager, territorium, comitatus, districtus.] quomodo **Pays** dicimus. Fortunatus in Vita S. Albini Episc. Andegav. n. 8: *Cum adhuc puerulus per Pagum in Aboatis sui proficere sciret obsequium. [Lex Salica tit. 1: Nant in iussione. Regis fuerit occupatus, maneriri non potest. Si vero infra Pagum in sua ratione fuerit, potest maneriri. Praeceptum Childerberti apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 231: Ut in ipso Pago Comanico accipere non debeant Ducem aut Comitem, nisi per electionem ipsius Pagi pontificis, et paganiem. Aliud Caroli Mag. ann. 771. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 10: Abbas de monasterio Viario peregrinorum, qui ponitur in Pago Alacensi super rivum Morbach. Eadem habentur ibid. col. 18. in Charta Ludovici Pii ann. 816. ubi pro **Pago**, **Ducatu** legitur. Ermoldus Nigellus in Carmine pro Ludovico Imper. lib. 1. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 19:*

*Nec facilis prohibere labor, quin agmina denoc
infestis coeant, diripiuntque depes.
Haec alter Franci, cum primo tempore fragum
Adant, et Pagi muresa discipant.*

Occurrit passim in Histor. Glabri Ro-

dulphi apud Duchegnium tom. 4. Hist. Franc.]

* **PAGELLUS**, Pagus mibonis amplitudinis, vel tractus. Charta Ludovici II. Regis, apud Gullmannum lib. 1. de Rebus Helvet. cap. 3: *Curtim nostram Turgem in pago Turgaugensi, et Pagellum Uranis, etc.* Charta Caroli Calvi ann. 861. in Appendice Capitular. num. 90: *Simul etiam dicit nobis de quibusdam Pagellis, qui cum sunt parochias, etc.*

* **PAGENSIS**, ejusdem pagi homines qui una eademque lege vivunt, in Lege Longob. lib. 2. tit. 18. § 7. tit. 24. § 19. [see Ludov. P. 14. 6.] in Capit. Caroli Magni lib. 3. cap. 48. lib. 4. cap. 19. in Capitulari ejusdem Caroli ann. 797. cap. 4. et in Formulis non semel. Odo Cluniac. libro 1. de Vita S. Geraldii cap. 7: *Satis esse temerarios vi bellica premi, quam Pagenses et inermes ab eisdem injuste opprimi.* Adde cap. 26. et lib. 3. cap. 5. Charta 77. inter Alamannicas Goldasti: *Ante Pagensis nostrum omnem rem nostram et hereditatem paternam communis manibus tradidimus ad ipsum Monasterium. Infra: In ea ratione quod superius scriptum est, et ipsum censum in silvaticis foris, quantum possumus consequi solvamus, et quantum non possumus, quod ceteri Pagenses nostri faciunt Regi aut Comiti, ita et nos ad ipsum Monasterium faciamus.*

* **PAGENSIS**, interdum dicuntur qui ex pago et districtu Comitatus sunt; non solum quod pagis processent, sed et civitatibus: nam et **Pagensis** civitatis dicuntur in Form. 4. apud Lindenbrog. Ita porro in Lege Longob. lib. 1. tit. 14. § 17. lib. 2. tit. 51. § 7. tit. 52. § 14. [see Lothar. I. 56. Carol. M. 67. Pipin. 8.] in Capit. 3. ann. 811. cap. 1. 6. in Capit. Caroli Magni lib. 3. cap. 78. in Appendice 8. lib. 4. cap. 10. in Epist. Episcoporum Franc. ad Ludovicum Regem cap. 12. in Edicto Pistensi cap. 26. in Concilio Valentino III. ann. 855. cap. 28. in Formula 39. ex Lindenbrogianis. Gregorius Turon. lib. 8. cap. 18: *Wittrio Dux a Pagensibus suis depulso, Ducatu curvit, etc.* Tabularium Dervensis Monasterii: *Et quia Pagensis erat, et quomodo terra pergerat sciebat, etc.* Galli dicent, parce qu'il estoit du pays. [see Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. cap. 4. § 62. not. B.]

* **PAGESII**, Eadem notione, in Charta ann. 1424. ex Tabul. Archiep. Ausc.: *Item fuerunt capti plures per dictos inimicos ad causam ditorum patuorum, inter alios quidam Pagensis de Barta qui habuit finem centum scuta.*

* **PAGESIUS**, Pagi incolae, nostris alias **Pagd**. Charta ann. 1324. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 109: *Dedit in mandatis hominibus et Pagensis de Albiaco, et omnibus aliis tenenciaris seu fundatoris dicti Johannis, ut eidem magistro Guillelmo..... respondeant et obediant.* Lit. remiss. ann. 1476. in Reg. 204. ch. 147: *Unes lettres obtenues de la court du gueschal de Thoulouse contre les habitants et Paged du lieu de Saverre en Comminge.*

* **PAGENSES** dicti videntur qui nec summi, nec infimi ordinis sunt, in Translat. S. Hilarii Episc. Carcasson. ann. 970. inter Instr. tom. 2. Hist. Occit. col. 120: *Conglobati sunt pariter predicti proceres, id est Rogerius Comes cum conjuge sua Adalais, et dom. Episcopus Franco, et Abbatas Warinus et Benedictus, ceterorumque tam procerum quam etiam illustrissimorum virorum et clerico-*

rum insignis turba, necnon et Pagensium utriusque sexus copiosa plebs in predicto comedio.

PAGENSES dicuntur Sacerdotum plebes, ejusdem Parochia, ut apud Odonem Cluniac. lib. 1. Collat. cap. 22. et in Lege Longobard. lib. 3. tit. 1. § 29. [§ Pipin. 20.]

PAGENSES FRANCI, Libere conditionis, in Edicto Pistensi cap. 26. quibus opponuntur

PAGENSES, nude interdum dicti, i. rustici, servi glebae. [Homi pagés, in Foris Regeharn. art. 4.] Agobardus Lugdun. lib. de Privileg. et jure Sacerd. n. 11: Habeo unum Clericorum, quem mihi nutrivit de servis meis propriis, aut beneficiis, aut Pagensibus. Tabularium Lascurrense, apud Marcam lib. 4. Hist. Beneh. cap. 10: Dedit B. Petro in morte sua corpus suum in sepultura, et unum Pagensem in Bardonia, donec aliquis sue generationis daret B. Petro 300. solidos pro Pagensi. Tabular. S. Petri Generensis apud eundem lib. 9. cap. 3: Dedit B. Petro totam tertiam partem mercati Lurdensis, et unum Pagensem in Ader, et unum casalem nominatum Susack, etc. [Instrum. ann. 984. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 334: In presentia Guillelmo Comite... et aliis plus bonis hominibus tam satellites quam Pagenses, quicquid in presentibus partibus fuerit ordinatum habebit plenissimam firmitatem. Tabular. Rothom. tom. 2. Hist. Britan. pag. 56: Tunc respondit Ralfred se ibi non habere sumptum, quia non erant ibi sui Pagenses.]

PAGENSALES, idem qui Pagenses, in Capitulari Pipini Regis Italiae cap. 36.

PAGENSALENSES, ut Pagenses, Ejusdem pagi incolae. Charta ann. 739. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 16: Actum in pago Rotahagauense in loco qui dicitur Ecclesia S. Martini, coram omnes Pagensales.

PAGESII, Pagenses, Villani, glebae obnoxii. Pags, Occitanis rustici. Fori Bigorritani art. 83: Pagesius qui in consuetudine non habet somatas deferre, si inventus fuerit a Militi, etc. Secunda Curia Generalis Catalanae ann. 1299: Exceptis Pagesibus et filiis Pagesiorum de terris ubi consueverunt redimi. Quo loco pagesibus idem est ac pagesis. Tabular. Brivatense ann. 1256: Investio et in possessionem quasi induco predictum Bartholom. de Portal Pagesium predicti campi, qui Pagesius de mandato meo promisit reddere deinceps dictum debitale, etc. Charta alia: Volumus quod ille qui Prior fuerit, habeat in dictis mansis decimas carnalagii, et primitiam a quolibet Pagesio diciturum locorum, qui nunc sunt, scilicet unum panem primitialem, etc. [Tabul. Piperac.: Prior dictae Ecclesiae et dictus Comes assenserunt et concesserunt quibusdam Pagesis sub annuo censu xx. sol. Tabular. S. Johannis Tolos.: Recognovit et confessus fuit dicto procuratori et michi notario... se tenere et tenere velle dictas res et possessiones in emphyteosim... quo quibus omnibus et singulis promisit esse bonus Pagesius et fidelis.]

PAGESIA, Tenementum Pagensium, quod apud nos Villenagium dicitur. Constitutiones Catalanae MSS: Ne quis per aliquam titulum adquirat honores alicujus personae, neque honores rusticorum, sive Pagesias sine consensu dominorum suorum. Charta ann. 1240. ex Tabul. Brivatensi: Et 2. trossis pallis que annuatim percipere consuevi apud Crespiacum in Pagesia sive tenemento quondam

Patri de Conchas. Alia ann. 1278. fol. 180: In emphyteosim sive Pagesiam. Charta ann. 1279. in Tabulario S. Flori in Arvernensis: Conventus Monasterii S. Flori, et eum Pagesia, seu tenentia quam tenebat. Alia ann. 1261: Dederunt et concesserunt in perpetuum emphyteosim, seu Pagesiam, eidem Austorgio... mansum de Verdinis. Alia: Unam gallinam, quam debet in dictis duabus Pagesiis quas tenet. Alia ann. 1271: Dico tamen quod si illi qui habent ibi Pagesias, alienarent, quod ego deberem laudare, et vendas habere. Charta ann. 1306. in Comitatu Ruthemensi exarata. ex 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. Tabulari Regii n. 7: Videlicet quasdam Pagesias seu emphyteosim in pratis et terris circa dictum molendinum ab emphyteosis mansi. Del Maionil et quibusdam aliis ignobilibus, pro quibus dare debet certum censum consuetum et incartatum domino nostro Regi, etc. Infra: Et pro medietate dictarum Pagesiarum Dominus Rex vendas habere debet.

Pagesie, Prædium nuncupatur, quod sub annuo censu pagensi seu rustico conceditur. Lit. remiss. ann. 1335. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 68: Comme le seigneur de Lastic eust baillié au suppliant à certain cens ou terme Pagesie ou héritage et l'en eust vestu; et après ce que ledit suppliant ot tenu yeille Pagesie ou héritage l'espace de deux ans, etc.

TENERE IN PAGESIAM, Idem fere est quod tenere in Villenagium, vel in censum. Tabular. Brivatense fol. 1: Ita quod Pagesii, qui tenent dictam terram ad censum, etc. De ejusmodi tenura, sergentia excerpsumus ex adversariis Augusti Gallandi celeberrimi Advocati Parisiensis, alia tamen manu descripta, quae illustriss. et doctiss. viro Guill. de Lamignon Primo Senatus Parisiensis Præsidi debemus: Tenere in Pagesie est une espèce de tenure qui se trouve spécifiée es terriers de plusieurs Seigneurs en pays de Velay, de Forez, et de Bourbonnois, et est de mesme effet que terre en franchises es pays d'Anjou, Touraine, et le Maine, ou que les Mesures en Normandie: c'est à dire que chacun des détenteurs du fond est tenu solidairement aux cens et redevances, sans que le Seigneur soit tenu de diviser ny s'adresser à tous les détenteurs si bon lui semble. Ce qui estant rude pour les débiteurs qui se multiplient de temps en temps, la prudence des Normans a été telle, que l'une des maisons tenants en mesure est le Collecteur de la redevance sur tous les détenteurs, et pour ce qualifié Prevost fondé à faire la contrainte pour paier le Seigneur. Charta Petri Danglars ann. 1294: Recognosco me tenere in feudum francum a D. Herico D. G. Comite Ruthemensi scilicet pratum meum, quod tenet a me in Pagesiam Deodatus del Boisso, etc. Item plus totam fazendam meam, quam tenet a me in Pagesiam Laurentii de la Baiaria, etc.

Prædia seu tenurae quae in Pagesiam tradebantur, interdum relevio obnoxii erant, hoc est, jura quae domino fundi et directo competunt pro mutatione domini, quovis modo eveniat, debebant. Charta Annæ d'Absaco dominae de Monte-Astruco ann. 1184: Bladum vero (solvent feudatarii) et avenam in festo B. Michaelis Archangeli mensis Septembris, castanhas in festo Omnium Sanctorum, argentum et gallinas in festo Nativitatis Domini, et quatuor manuoperas ad voluntatem dicti domini cum acceptagitiis in dicto loco de Monte-Astruco

resolvi consuevit in mutatione domini vel Pagesie, (leg. Pagesii) quando contingit evenire.

* 2. PAGUS. [Pags: « De prima mensis Januarii (1382.) nobilis et potens vir dominus Arnaudus de Yspania miles, senescallus Carcassone et Biterria cum quadraginta hominibus armorum et eorum pilhardis et tot Pagsi mostram fecit. » (B. N. Clairambault, Sceaux, v. 231. p. 7.)]

PAIA, Solutio, Gall. Paie. Charta Gregorii IX. Papæ ex Regesto Eccles. Lugdun.: Pro pagamentis, quæ Paia vulgariter nuncupantur.

PAIAMENTUM, Solutio, Gall. Paiement, in Lit. Caroli VI. ann. 1416. tom. 10. Ordinat. reg. Franc. pag. 402. art. 10. Vide Paia et infra Paium.

PAIARE, Idem quod Pagare, solvere, ex Gallico Paier. Statutum 2. Westmonasteriense cap. 46. extremo, ubi statuitur superius indumentum Baronum, cum hominum Regi præstant, ad Cameraarium Regis pertinere: Quod plus honesta dictum est pro religiosis quam secularibus, quia honestius est quod Religiosi (Prælati) Paiant pro superiori indumento, quam exiant.

* PAIAROLUS. Vide Paiarolus.

PAJELLA, Certa lignorum mensura apud Tolosates: Pajellara, Pajella metri; Pajellator, Cui ex officio ligna pajellare competit. Charta Petri de Rotays vicarii Tolos. ann. 1272. ex Cod. MS. Consuet. et Privil. urbis Tolos. fol. 27. in Bibl. D. Abb. De Crozat: Requirimus... quatenus amodo faciatis fieri per magistrum et carpentarios vestros et fusteros vobis subditos fustas bonas et pulcras et de legitimis Peciellis (i. Pajellis), videlicet quod peytrales de cor et de abiete de vi. brachiatis et de v. et de iv. quod illas habeant infra trancos et infra escalamentos secundum longitudinem cujus debent esse... et fustes de tribus brachiatis et de duabus et dimidia et de duabus que sunt pedales et palmales, et quod sint predictarum Pajellarum infra trancos... Et quod columpnæ que appellantur de Pajella habeant unum palmum de amplo et tres digitos de spisso... Nec aliquis predictorum fusteriorum Tholose, vel aliquis alius emptor fustæ seu trabum sit ausus solvere precium nec solvat donec ipsa fusta fuerit a Pajellatoribus per nos constituta fideliter Pajellata.

PAIGA, Solutio. Vide Pacare.

PAILBURGER. Vide infra Palberger.

PAILES, J. Lesl. Scot. de Orig. moribus et reb. gestis Scotor. apud Spelmanum: Edificia sunt case et tuguria, de quorum incendiis nihil sunt solliciti: potentiores sibi pyramidales turres, quas Pailes vocant, ex sola terra, quæ nec incendi, nec nisi magna militum vi ac sudore dejici possunt, sibi construunt.

PAILHASSA, a Gallico Pailhassé, Cui cita straminea. in Lit. ann. 1375. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 68.

PAILHUM, f. Idem quod Pastio, Censu vel tributum pro glandatione et jure pasendi porcos in silva domini. Charta ann. 1231: Vendidit et donavit aempium de taitto et Pailho super omni jure suo, quæ habebat, et decimario S. Bausilli d'Anhas.

PAILLARDUS, Scortator. Hbidinosus. Statuta pro Canonicis S. Capellæ Paris. pag. 10: Quod nullus deferat caligas rebrassatas ad genus ad modum Paillardorum. Menoti Sermones fol. 116: O domini mei ne vela pas grant oultrage? vos qui estis domini Consilii, qui videtis vobis faciendum illis malis Paillardis?

R. *Malos male perdet*. Vide Menagium in Orig. Gall.

• Hinc *Appaillardir*, Libidinari, mœcharchi, in Lit. remiss. ann. 1467. ex Reg. 200. Chartoph. reg. ch. 127: *Le beau-père du suppliant lui dist que Katherine sa femme s'estoit Appaillardie avec les gens d'armes*.

• 1. **PAILLERUM**, Vectis ferrea, quia instar palli, quem nostri *Pail* vocabant, ut in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 430: *Icellus Desmotes persévérant de mal en pis prist un Pail ou gros baston, etc.* Comput. ann. circ. 1381. ex Bibl. 8. Germ. Prat.: *Item faciendi... posticum prop in introitu dictæ curiæ totum de novo ac tingulandi juncturas assellarum dictarum portæ et posticii barrandi cum ferratura, videlicet Pailleris, etc.* Vide infra in *Palada*.

• 2. **PAILLERUM**, Locus, ubi paleæ reconduntur, horreum stramineum, nostris *Paillier*. Charta ann. 1342. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 841: *Quandam bastidam cum edificis suis, cortali, Paillerio, etc.* Alia ann. 1371. in Reg. 103. ch. 37: *Item quoddam Paillerium, situm in careria orbariæ cum duobus crosis pro simo ibidem tenendo. Pailler ou fenil, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. ch. 149. Paillier et Paillier, pro Palearum acervo et strue. Lit. remiss. ann. 1308. in Reg. 90. ch. 289: *Invenerunt in quadam magno paleæ cumulo, vulgariter Paillier nuncupato, tres homines absconditos.* Alia ann. 1441. in Reg. 176. ch. 31: *Lesquelz compaignons sont coustumiers de prendre les feurres es gerbiers ou Pailliers qu'ilz trouvent près du rivaige du Rome. Paillier etiam dixerunt stramentum equorum.* Charta Roberti de Veteri-ponte ann. 1330. ex Chartul. S. Joan. in valle: *Nous conoissions que touz les houstes reasanz et demoranz en la terre S. Nicolas à Courbeville, peuvent et pourront maistre es ouster leurs Pailliers et fumiers pourir... en touz nos chemins.* Sic et paleæ, quæ cubandi causa super humum expanditur, *Pailladenuncupata*, in Lit. remiss. ann. 1454. ex Reg. 191. ch. 50: *Pour ce qu'il n'y avoit pas assez litz en ung hostel, icellui le Fevre fist une Paillade, ou il et les supplians se couchèrent.* Hinc quoque *Faire une paillade* dicitur, qui manipulos in area terendos expandit, in aliis Lit. ann. 1481. ex Reg. 200. ch. 5: *Le suppliant faisoit une Paillée de gerbes de soie pour battre et en tirer le grain.* At vero minutum ligni segmen, *Paillotte* appellatur, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 165. ch. 353: *Lequel forestier dist à icellui compaignons se il y avoit nulz qui voulsist jouer aux Paillottes de bois blanches et noires.* Vide *Paigleria* et *Palearium* 2.*

• 1. **PAILLO**, Pannus, velum quod domibus, prædiis aliisque possessionibus, vel ratione gardiæ vel hypothecæ, apponitur. Ordinat. Philipp. V. ann. 1319. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 600: *Volumus et concedimus eisdem, quod de cetero, ad quorumvis instantiam pannucellus, Paillo, brando, baculus, vel quodvis aliud simile signum regale in quibusdam abbatibus, religionis locis, aut aliis quibuscumque existentibus, infra altam justitiam Baronum, vel nobilium aut habitantium predictorum ratione gardiæ nullatenus opponantur, appositaque jubemus illico amoveri, esto quod illi ad quorum instantiam, seu requestam tales pennucelli, Paillones, brandones, baculi, vel alia similia signa regalia jam posita, etc.* Vide *Brandus* 2.

• **PAIOLA**, *Puerpera*, ex Ital. *Pagliola*,

in Statut. Mediolanens. 2. part. cap. 257. *Baiula*, pro nutrice vulgo sumitur. Vide in hac voce.

• **PAIRARIUS**, Lapidica, Massiliensis *Peyreron*, in Charta ann. 1370. ex Tabul. Massil. Vide infra *Payreriis*.

• **PAIROLA**, Lebes minor, in Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 67. col. 2. *Pairola*, in Leud. major. Carcass. Mss.: *Item pro carguia de Pairollis, xvij. den.* Ubi versio Gall. ann. 1544: *D'une charge de pairole et pairoles, etc.* Vide infra *Pairola*.

• 1. **PAIRONAL**, an Census qui exigitur a domino feudali pro singulis fociis seu domibus subditorum ac tenentium suorum? Charta ann. 1233. in minori Chartul. S. Victoris Massil. fol. 142: *Servitium censuale quod faciunt homines qui morantur et faciunt focum in tenemento de Santropes... Confitentur quod quolibet albergon Paironal seu foca faciebat pater pro tota familia.* Vide *Payrola*, *Payroliis*.

• *Præstationis species, a focajo distincta, quæ in Pairola vel ejusdem pretio et æstimatione, unde vocis origo, exigebatur.* Vide infra *Payeria*.

• **PAISANUS**, Rusticus, qui in agro habitat, Ital. *Paesano*. Charta ann. 1179. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 677: *Quod faciunt jurare universis hominibus terre sue, et parentum suorum, vassalibus videlicet, et castellanis ac Paisanis, qui sunt idonei ad jurandum tale sacramentum.* Vide in *Payus*.

• **PAISARE**, apud Rollandinum in Chronico Patavino cap. 2. lib. 4. cap. 41. ex Ital. *Paesare*, Hesychio, *απαρσιν*, *Courri le pays*.

• **PAISNAGIUM**, in Chron. Bonæ-Spel pag. 125. idem quod *Pastio*. Vide in hac voce.

• **PAISNATICUM**. Vide *Pastionaticum*.

• **PAISO**. Vide *mox Passio*.

• **PAISORALE**. UP *PAISORALE*, Belgis, infractio pacis. Lit. remiss. ann. 1420. in Reg. 171. Chartoph. reg. ch. 242: *Qui ferioient le contraire de ce, ce seroit sur enfraincte de paix,.... que l'en dit Up Paisorale.*

• **PAISELLARE**, Idem quod *Paixillare*. Vide in hac voce. Charta ann. 1270. in Tabular. Eccl. Autissiod. fol. 108: *Quam (vineam) circumfodiunt, taillabunt, Paissellabunt, fodiunt et binabunt.*

• Nostris *Paisseller* et *Passeler* in quibusdam provinciis, pro *Echalasser*, a Gallico *Paissel*, pedamentum, vulgatius *Echallas*. Charta Godefr. dom. Joinvil. ann. 1213. inter Probat. tom. 1. Annal. Premonst. col. 719: *J'ai donné et quitte franchement tout mon bois, qui est auprès ma grand vignes... pour Paisseller.* Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 45: *Et avec ce lui devoient Passeler environ un arpent et demi de vignes.* Alia ann. 1406. in Reg. 161. ch. 142: *Le suppliant prist un Paissel ou escharas à vignes, etc.* Hinc *Paicennage*, Jus paxillos in silva excidendi, in Charta Frider. ducis Lothar. ann. 1285. et Chartul. Romaric. ch. 34: *Des Paicennages des bois que nous avons ensemble, acordons nous que li sonrais de ladite englise et nostre commendemens les vendront par acort.* Vide infra *Paissellus*, *Paissellus* et *Paixillare*.

• **PAISELLATOR**, **PAISELLIA**, Qui *paissellis* seu paxillis vineam falcit. Charta Libertat. Bellomont. in Cod. MS. Coislin.: *Liberantes et absolventes predictos homines ab omni tallia,.... falcatoribus, Paissellatoribus et Paissellis.* Vide *Paixillare*.

• *Paissellia* potius videtur ipsa falcendi actio seu obligatio.

• **PAISSERIA**, Palorum contextus ac series in molendinis et aliubi piscium capiendorum causa. Charta ann. 1135. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 480: *Item relinquo Paisseriam de molino Noveto predictis sanctis et clericis, in qua nec in his, que ad eam pertinere videntur, jam amplius ego, nec ullus homo aut femina mem progeniei meæque posteritatis, nullam rem demandet.* Vide *Paxera*.

• **PAISSERO**, Agger vel rivulus molendini. Vide infra *Paxera*. Charta ann. 1327. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 65: *Si eas molinas ferreas tenere velint una cum pratis, ortis, bedalibus et Paisseronibus, molendinis et furnis ibi acceptatis.*

• **PAISSO**, Pastio porcorum in silvis, glandes, ex Gall. *Paisson*, ut est in Consuetudine Pictavensi art. 159. Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 594: *Et decimam omnium nemorum de honore Hainaci in Paissons, venditione, et omnibus aliis exitibus: et pasturam et Paissonem omnibus porcis suis, etc.* Pag. 596: *Et in nemore de Haunac ignem et materiam ad omnia edificia sua, et Paisson porcis suis, et pasturam cum his animalibus suis.* Pag. 682: *Et in Acheleia 31. acras terræ, et Paissonem centum porcorum, et communem pasturam, que Robertus filius Lancelini dedit eis in liberam elemosinam.* Charta Libertatum S. Palatii in Biturigib. ann. 1279: *Excepto tempore quo pastio sive Paissons erit in illa foresta generalis.*

• **PESSUS**, Eadem notione. Ibidem pag. 116: *Concessit autem ut porci Prioris cum suis in Pessum communiter eant, et pannagium edant.*

• Haud satis scio an idem sit Gallicum *Paiwe*, in Charta Petri abb. S. Amandi ann. 1318. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 507: *En terres ahanuales, en prés, en bos, en Paiwes.* Ubi pascua quævis intelligi possunt.

• **PESSO**, **PESSONA**. Charta Guillelmi Catalaunensis Episcopi ann. 1225: *Ita quod illi qui excolunt illas terras in nostris nemoribus de Marchevilla usuarium suum habebunt libere et quiete, videlicet nemus vivum ad herbagium, et nemus mortuum ad calefaciendum, et Pessonem porcorum suorum, et pasturam aliorum animalium suorum, ibidem in domibus suis nutritorum.* Bracton. lib. 2. cap. 34. § 1: *Quot acres bosci valeant... cum Pessona, vel sine.* Adde eundem lib. 4. Tract. 1. cap. 38. § 12. Charta Rotroci Comitis Perticensis ann. 1136: *Pasturam glandium, et Pessonam, ac pannagium pro suis porcis, ac animalibus quibuscumque, etc.* [Monast. Anglic. tom. 2. pag. 231: *Quod... homines sui in bosco de Derley, apud Cruche, Pessonam, scilicet glandes et nucas virgis et cortis excussissent.* Idem pag. 113: *Quod habeat decem porcos in tempore de Pesson in bosco meo.*]

• **PAIUM**, **PAYUM**, Solutio, pecuniarum seu reddituum repartitio et distributio. Acta Mss. capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1337. fol. 28. r. col. 1: *Item concesserunt et voluerunt, quod in primo Pajo dividendo, dominus A. de Montebello percipiat quatuor solidos pro duobus solidis, quos in Pajo habebat... Item quod cum dom. decanus et capitulum teneantur dom. Guillelmo de Rossillionne canonico Lugdun. anno quolibet in 2. libris Vienn. sibi assignatis super Pajo ecclesie Lugdun. ipsi dom. decanus et capitulum ipsam pecuniam sibi assignant super communis ecclesie Lugdunensis.* Ibid. fol. 32. v. col. 2: *Attendentes quod cetera*

refusiones pecuniales, quae Pavae ecclesiae vulgariter nuncupantur, etc. Barium fol. 9. v. col. 1: Ordinaverunt quod aliquod Pavium non dividatur, nec de ipso gratis alicui fiat, donec ipsum Pavium sit completum et sine defectu. Vide in Pecare.

PAJUM. Charta Adefonsi Imperat. Hispaniae apud Colmenaresium in Hist. Segobitensi cap. 16. § 11: Concedo etiam eis, ut quicumque voluerit in domo sua furnum faciat. Sed furnus de Pajo nullus nisi ille, qui de palatio fuerit in tota villa fiat.

PAKTHRED. vox Anglica, Funiculus, Gallice Ficalle. Computus ann. 1425. apud Kennett. in Antiquit. Ambrosden. pag. 574: Et in VIII. noden de Pakthred emptis ibidem pro quodam reti faciendo pro cuniculis capiendis hoc anno VI. sol.

PAL. Palus, cui annexum domini vexillum, qui in signum domini et jurisdictionis vel protectionis et tutelae apponebatur. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. cot. 2: Invenit quendam baculum sive Pal signis regio et dicti domini archiepiscopi signatum. Vide supra Baculus 1.

1. **PALA.** Isidorus lib. 20. cap. 14. et Papias, Pala, quae ventilabrum vulgo dicitur a ventilandis paleis. Amos Propheta cap. 9: Pala frumenta in area ventilantur. S. Hieronymus contra Luciferianos: Nemo sibi potest Christi Palam assumere, nemo ante iudicii diem de hominibus iudicare, ubi quidam palmam legunt. Utuntur praeterea Tertullianus et S. Cyprianus. Hinc

FRUMENTUM DE PRIMA PALA. Quod semel est ventilatum. Chartarum Ecccl. Auxil. cap. 98: Tringinta copias frumenti ad mensuram de Auxis, et eis in villam istam afferant. Frumentum autem debet esse de prima Pala. [Bulla Celest. III. PP. ann. 1195: Censum quem habet in grangia de Artigua, videlicet tringinta mensuras tritici de prima Pala.]

BLADUM POST PEDEM ET PALAM. id est, Pedibus jumentorum conculcatum et ventilatum. Inquisit. ann. circ. 1270. in Lib. nig. S. Vulfr. Abbavil. fol. 23. r. De articulo ubi dicit, bladum et avenam post pedem et palam sibi deliberrari debere: dicunt ipsum ad hoc restituendum esse; hoc salvo, quod dicti decanus et capitulum, vel eorum serviens aut mandatum colligent dictos bladum et avenam et alia cum pala et pede, meliori modo quod poterunt, pala et pede frequentissime repetitum, etc.

2. **PALA ALTARIS.** Vide Pala 2.

3. **PALA.** Fossorium instrumentum quo solum vertitur, nostris Paele, vel Pele. Chron. Windeshemense lib. 2. cap. 31: Palas et fossoria, follos et muscipulas, trahas atque gerulas, et cetera similia ad formam fabricando. [Charta ann. 1036. in Chartular. S. Vedasti Atebat. V. pag. 243: Qui facillas vendit in anno, 1. ferrum. Guillelmus in Vita S. Bernardi tom. 2. oper. ejusdem col. 1063: Cumque pavimentum omne operuissent, Palis ejicientes eas (muscas) ita demum basilicam mundaverunt.] Vide Pila. lib. 18. cap. 6.

Unde **Pala-fouans**, qui ea pala in fodiendo utitur. Declarat. feud. ann. 1330. ex Chartul. S. Petri Gand. ch. 18: Derschief doit à dit Mikiel chascun Pala-fouans de marés as tourbes en ledite poésé ung capon.

4. **PALA.** Instrumentum coquina-rium, batillum. Computus ann. 1368. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 278: Angelo de Apparere per manus Guillelmi de Blas

magistri coquinae domini pro incisoris, assis, Palis, et alii rebus, etc.

5. **PALA.** Stipes, palus, Gall. Pieu. Genus tormenti apud Turcas, quo per medium hominem stipes adigitur, qui per os emerget. Instrum. ann. 1459. tom. 8. Spich. Acher. pag. 321: In servitutum pueri captivum, matrona ac puella libidinem foedissima gentis repleta coguntur: virorum alii cruce, alii Palas subeunt. Capitul. Caroli M. ann. 794: Si servilis conditio... flagellatur nudus ad Palam coram populo.

PALACITUM. pro Placitum. Vide Gravaria.

PALACIUM. pro Palitium, Contextus et series palorum. Gallice Palissade. Littere Johannis Comit. Armaniaci ann. 1353. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 334: In claudendo, muniendo et fortificando eandem (bastitam) fossata, Palacia, etc.

PALACTA. Pila, Gall. Boule. Acta S. Franciscæ Romanæ tom. 2. Martii pag. 165: Lapidabantur enim a demonibus cum Palactis ferris et igne succensis.

PALADA. Contextus ac series palorum. Gall. Palissade. Hist. belli Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiqu. Ital. med. seculi col. 1210: Ipsi vero de Fanna audito nostrorum equitum cursorum adventu, ex nimio terrore ducti... saltantes paludes (melius in Append. ad Monum. eccl. Aquilej. pag. 53. col. 1. Paladas) fossas et cludas, etc. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 68: De incidentibus, frangentibus vel extirpantibus sepe vel Paladam de possessione alterius. Si quis de possessione alterius sepe vel Paladam, clausuram, aut aliam stropaturam incidit, etc. Palades vero, pro Palus, in Lit. remiss. ann. 1372. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 105: De quodam jaculo, secundum idionia patriæ (villæ Montisbolsserii) Paladel sive barra nuncupata, percussit. Paler et Piert, eodem sensu, in aliis ann. 1424. ex Reg. 172. ch. 678: Le suppliant prist un Piert ou Paler de bois, et assena de sondis baston Estienne Aubry. Hinc Paler, pro Palis munire, in Hist. contin. Guill. Tyril apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 683: Il fist le fuy Paler de grant pieus de l'une rive jusqu'à l'autre. Unde etiam Palée, Repagulum seu septum ex palis, vulgo Barriere. Ordinat. ann. 1415. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1: Se c'est vin de Bourgogne, il sera fermé à la Palée du port de Bourgogne; et se c'est vin François, il sera fermé à la Palée du port François. Adde Chartam ann. 1323. ex Chartul. S. Maglor. ch. 181. Vide supra Paillerium 1. et infra Paleria 2.

1. **PALAE.** Ugutioni, Dorsi dextra levaque eminentia membra, dicta sic, quia in luctando eas promimus, quia luctari vel luctam Graeci dicunt Palim. [Isid. lib. 11. cap. 1: Palae sunt dorsi dextra levaque eminentia membra: dicta quod in luctando eas promimus, quod Graeci kalaiatv dicunt.] Cellus Aurelianus lib. 3. Chronic. cap. 2: De hinc vaporaciones inter scapulas sive Palas adhibende. [Nostris Paleron dicitur pars scapulae prominens, omoplata.]

2. **PALAE.** Fines palis designati, inter quos jurisdictio seu dominium alicujus continetur. Dipl. Caroli IV. imper. ann. 1348. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 168. col. 2: Item volumus et praedicto archiepiscopo et successoribus aliquam partem familias infra dominium seu Palas dicta Trevirensis ecclesiae commorantem, etc.

PALEMULIERES. Ugutio: Vigiliae, quae vulgo dicuntur Palamulieres. Ubi forte pala, idem valet quod pallida, cuiusmodi esse solent illae mulieres quae vigiliis gravantur.

PALESTRA. Qui in palaestra decertat, athleta, in Actis SS. Jan. et socior. tom. 6. Sept. pag. 878. col. 3. ubi Surlus militem substituit.

PALESTRARE. Luctari, certare. Supplem. ad Vitam S. Bonifacii tom. 1. Junii pag. 474: Eadem nocte vir Dei in somnis putabat se cum tauro Palestrare. Pro impense laborare, apud Fulgent. 1. Mythol.: Sudor hic opus est Palustrantis ingenii.

PALESTRIZARE. Eadem notione, in Vita S. Godelevæ tom. 2. Julii pag. 373: Palestrizans in Palaestra, galeante Dpi dextra se, sortitur bravium.

PALAFREDUS. PALAFRENIARIUS. PALAFRENIUS, etc. Vide Paraveredi.

PALAGIUM. PALLAGIUM, Tributi species. Sugerius lib. de Rebus in administr. sua gestis cap. 11: Removimus etiam ab eadem terra quandam consuetudinem malam Vicecomitis Stampensis, quae Palagium vocatur. Charta Ludovici Reg. Franc. ann. 1144. in Tabul. S. Dionysii: Talliam de annona quae dicitur mestiva, avenam quam accipiebat ab unoquoque hospite, porcos, sive freccengias, anseres, gallinas, pullos, corveias, et carectum, Palagium, expeditionem, latronis redditionem, etc. Charta fundationis Abbatiae Savigniaci ab Henr. II. Rege Angl.: Quiseta de omni taloneo et fassagio, pasnagio, cohuagio, Pallagio servitio, etc. [Hist. MS. Beccensis Monast. pag. 592: Amalricus Vicecomes de Massio Palagium navium et beccarum Becci quod iure hereditario sibi debet contenebat, penitus remisit Beccensis.] Palagium navium et beccorum, in veteri Charta in 20. Regesto Chartarum Regum Angl. in Camera Comput. Paris. pag. 24. Videtur eadem praestatio quae Pellage appellatur in Consuetud. Meduntensi art. 189. quod competere aliud dominis qui praedia sua vel agros aut portus habent Sequanae fluvio adjacentes, in Ballivis Meduntensi et Mellentensi, quibus praestatur certus census pro doctis vinariis quae in eorum portibus onerantur in navigiis, vel eis extrahuntur. Gallandus Pellagium, ab appellere dictum censet in Adversariis MSS. cui non assentior.

Pro Pallagio ex Charta fundationis abbatiae Savigniaci, legitur Stallagio ex eadem in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 473. Charta Gaut. de Montesorello ex Tabul. Fontis-Ebraldi: Dono, et per alias terras ubicumque consuetudines, quas habeo de omnibus mercariis et de omnibus Pallagiis. Pro mercariis et stallagiis.

Idem jus exactum quoque pro solo navium appulsu, earumque in portu ad palos alligatione, unde vocis etymon, probant Litterae patentes a D. de Lauriere in Glossario Juris Gallici v. Pallage laudatae ex Lib. rub. novo Magist. Castelleti fol. 4: De laquelle terre de Frasse dependent plusieurs gros fiefs et droites, comme droites de justice et jurisdiction haute, moyenne et basse, four, moulin et pressoir banniers, rouage de vins qui se levent en ladite terre et seigneurie, et aussi Pallage sur la riviere de Marnes des bateaux qui garent en ladite riviere, et abordent le long d'icelle terre et seigneurie. Idem apertius docet Tabular. Latiniac. ann. 1442: Les Religieux de l'Eglise de S. Pierre de Lagny ont en

leur terre et seigneurie un droit seigneurial nommé et appelé le *Pallage* en toute leur terre et seigneurie au long de la rivière de Marne... C'est assavoir que toutes et quantes fois que aucuns bateaulz, nefz ou nasselles vuides, ou chargées, menans denrées ou marchandises estoient arrivez, ou arrivoient à port sur ladite terre et arrivaige, et que les marchands bateliers, voituriers menans et conduisant iceulz bateaulz mettoient ou affichoient en ladite terre, rivaige, aucuns pieulz ou pieu pour iceulz pieulz ou pieu atacher et lier leur diz bateaulz ou bateau, soit qu'ils les affichent ou qu'ils trouvent lesdits pieulz affichés, iceulz marchands voituriers sont tenus et doivent payer ausdits Religieuz ledit droit de *Pallage* et atache; c'est assavoir huit deniers Tournois avant qu'ils puissent ou doient deslier leursdits bateaulz. Idem ergo *Palagium* quod alibi *Arripagium*, *Arriavagium*, *Anchoragium*. Vide in his vocibus et infra *Palagium*.

PALALDUIT. Consuetudines Ecclesie de Regula apud Labbeum: Item *Passapont* recipit nomine nostro de ligassa lini *Palalduit* in foro, et plenam manum lang, iuxta quod ibi fuerit.

PALAMEISIUM. Crates, ni fallor, in qua casei reponuntur, in Statutis Montis Regal. fol. 308.

PALANCATUM, PALANCHATUM, vox Italica, contextus et series palorum, Gall. *Palissade*. Memoriale Potestatum Regiens. ad annum 1238. apud Murator. tom. 8. col. 1110: Et ipsi *Brixien* susceperunt captos Imperatoris pro brachiis extra *Palancatum* civitatis. Ibid. ad ann. 1286. col. 1196: Tanta fuit in dicto castro sitis et fames, quod dictum castrum, dum ipsius *Palancatum* die tertio Julii per violentiam perdidissent, jam ad extrema deducti habito personarum affidamento, reliquerunt. *Palancatum*, ibidem col. 1114. Annal. Mutin. ad ann. 1226. apud eundem Murator. tom. 11. col. 69: Die quarto Julii in Sabbato captum fuit per vim et combustum *Palancatum* dicti castri. Occurrit rursus col. 77. et 82. *Palancatum*, in Chron. Modoet. Bonincoutri Morigie ibid. tom. 12. col. 1137. Thomas Reinesius in Defensione var. lect. pag. 131: Vocabulum parvus, pro silva, muro, palacio *Palanchato*, ut loquitur Petrus Crescentinus, verubus cineta servandis veris; pro curte et clausura animalium usurpant Latino-barbari, Itali, Galli, etc. Vide *Palitium* et *Palongata*. [Confer Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 454.]

PALANDARIA, Ital. *Palandra*, nostris *Balandre*, Navis species. Annal. Placent. ad ann. 1480. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 882: Dum magnus Subassi Turcharum dux... ad Vallonam Turcharum cum preda Christianorum progredieretur, cum galeis quinque, fustis duodecim, et caravellis, sive *Palandariis* quatuor, etc. *Palandrie*; apud Willeharquinum.

PALANGA, PALANGARIUS. Nonius: *Palange* dicuntur fustes teretes, qui navibus subijciuntur, quum attrahuntur ad pelagus, vel quum ad littora subducuntur: unde etiam nunc *Palangarios* dicuntur, qui aliquid oneris fustibus transvehunt. *Levamentarii* vocantur in Cod. Theod. l. 1. tit. 5. de Naviculariis, unde nostrum *Levier*, quia levandis oneribus aptum. Vide *Palanga*.

• Nostris quoque *Palangue*, eodem sensu. Guignevil. in Peregr. hum. gen. MS. ubi de Penitentia:

VI

Mon balai je nomme ma langue.
Et mon frotchon et ma Palangue.
Doat toute ordure je baloie.

PALANGARE, Fustibus deducere. Afranius: Carinam unam semilaceram quaterni simul *Palangabant*.

PALANGATUM, ut *Palancatum*. Vide in hac voce.

PALANSGRAVIUS, Comes Palatinus, Germanis *Pfalnsgræve*, vel *Pfalnsgrafen*, ex Theutonico *Pfalts*, sive ex vesta dialecto *Pfallents*, *Palatium* vel *Curia regalis*: unde hodie *Curia Argentinensis* die *Pfalts* appellatur. Glossæ veteres a Frehero laudatæ: *Palatinus, Palansgræve*. Speculum Saxon. lib. 3. art. 52. § 5: *Palatinus* seu *Palansgrævus, Imperatoris Judex* est. Et art. 53. § 1: *Quelibet provincia Theutonice terre habet suum Palansgrævonatum, Saxoniam, Bavariam, Franciam, et Sueviam*. Vide *Comites Palatini*.

• **PALANTER,** Palam. Acta S. Calmeri tom. 7. Jul. pag. 174. col. 1: *Iste, de quo sermo est, non jam, ut prius, fuga metu additis penetrabat, sed audacter Palanterque paganos refellens ritus, etc.* Italis *Palasementa*, unde nostris *Palasement*, eodem intellectu. Assis. Hierosol. cap. 80: *De rap, ce est de fame esrcees Palasement que l'on mostre au seignor et à la court*. Vide *Palasere*.

• **PALANTEUM,** Murus, fastigium. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

PALANTIA, PALLANTIA, Palatinatus, Jurisdictio Comitum Palatini, seu jus lites decidendi supremo jure, cujusmodi habuit Magdeburgum ex Imperatorum indulto, uti videre est in Charta Ottonis II. apud Goldastum tom. 1. Constit. Imp. pag. 228. et in Wichbild Magdeb. art. 12. et seqq. et quinque aliæ Saxonie civitates, quæ ideo *Palantiz* dicte, ut est in Speculo Saxon. art. 62. § 1. Vide Freherum in Orig. Palatin. part. 1. cap. 2. Gorop. Bekanum lib. 2. Francicorum pag. 4. etc. Chronicon Magistri Jordanis pag. 106. et infra in voce *Palas*.

• Ficta et fabulosa sunt illa atque a Leubero in Comment. super stapula Saxonum, aliisque eruditissimis viris explosa, quæ ex Charta Ottonis II. supposita a Goldasto et in Wichbild Magdeb. traduntur, uti monet Godefridus abbas Gottwic. lib. 3. Chron. ejusd. monast. pag. 180.

1. **PALARE,** f. Locutorium, vulgo *Parlor*. Tangmarus in Vita S. Bernardi Episcopi Hildesh. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsv. pag. 451: *Præsidente domino Gerberto Apostolico cum Imperatore (Henrico) in Palare*. Nostris etiam usitatum fuit *Palier* pro *Parler*, loqui; *Palares* pro *Paroles*, in For. Benehar. art. 39.

2. **PALARE, PALATA, PALATICUM.** Wilhelm. Bito in Vocabulario MS. *Palas*, dicitur *palis aptare, vel palis parare, a palus, li*. Apud Columellam lib. 11. cap. 2. *Vitis palari* dicitur, quæ pedamentis fuit.

PALATA, Palorum series, Italis *Palata*, nostris *Palissade*; maxime ad continendas aquas in molendinis. Charta Guill. filii Rogerii Ducis Calabriae ann. 112. apud Ughellum in Episc. Frequentinis. Et cum lignaminibus sufficientibus ad aptandam varcaturam solum pro *Palata ejusdem molendini*.

PALATICUM, Tributum quod pensatur pro jure figendi palos in fluvio ad opus molendini aut excluserum. Tabularium majoris Monasterii Turon. seu Vindocinense Thuan. Charta 87: *Expavit censum de Palatico molendini*

quem nobis vendidit..... nam palus ejusdem molendini fixus erat in terra ipsius. Et mox: *Et quidem census 4. denar. de terra illa reddebatur, non tamen pro Palatico, sed pro motatico, hoc est pro eo quod ex ipsa terra prenditur ad opus exclusæ molendini illius*. Infra: *Palus molendini in terra de Radenaco fixus est, censum de eo reddi petit*.

In operas et servitia consueta *Palos* dare et figere ad opus molendini tenebantur rustici. Charta Chrodegangi Episcopi Metensis apud Meurissium in Historia Metensi pag. 168. 169: *Debent autem... aquam molendinariam mundare, Palos dare, domum ipsam edificare, etc.* Infra: *Solvit unusquisque 30. denarios.... cum Palis molendinarius et verubus, et reliquum omne servitium, etc.* Vide *Palificatura*.

PALORUM SERVITIA ad opus Castellorum. Tabularium Dervense: *Sed prandia et carropera ad Palos virgasque ferendas ad opus Castris sui, hoc modo ut mane eunt in vespere revertentur*.

3. **PALARE,** Edium parietes pallis exornare. *Tapisser*. Vide in *Pallium* 2.

PALARIA, Cum milites ad palos exercentur. Papias, ex Sosipatro lib. 1. Instit. Gramm. Gloss. Gr. Lat.: *Orzo et στρατιωται μετ' ὀπλων γυμνάζονται, Palaria*. Vide *Palasere*.

• **PALARIS,** Pellis. Charta Petri de Gasnachia in Chartul. Fontis-Ebraldi fol. 61: *Concedo pelles dammorum Nigri-monasterii, excepto hoc, quod si quis venator militum habere voluerit de Palari, reddet xij. denarios et de damma sex*. Ibid. infra ex alia ejusd.: *Si quis venatorum habere voluerit pellem dammi, reddat xij. nummos pro pelle et sex pro pelle damme*.

1. **PALARIS SILVA,** in qua pali cæduntur seu ad fulcendas vites, seu ad aliud quodvis opus. D. lib. 7. tit. 1. leg. 9: *Nisi forte salicti et vel sylva Palaris vel arundineti usus fructus sit legatus*.

• **PALARIUM,** Palorum series, maxime ad continendas aquas in molendinis: vel Locus in silva ad cædendos palos assignatus. Charta ann. 1047. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 196: *Corlem in Saxinas, cum ecclesia in honore S. Johannis, cum omni decima, molendinis, silvis, buscaliis, Palaris et omnibus appendiciis*. Vide infra *Palaria* 2.

• **PALARIUS,** Dignitas in ecclesia Tullensi, f. cui *palariorum* cura incumbat. St. t. MSS. ejusd. eccl. ann. 1497. fol. 10. r. *Vicarii vero et capellani scuriolis nigris communibus, non Calabrinis (stantur)*. Exceptis aliquibus exemptis, videlicet decano, *Palario et magistro fabricæ*.

PALAS. Ita Palatium Trevirense vocat Dittmarus lib. 6. pag. 68: *Propter hoc subdole generationis furor accenditur, Palas a Trevirenibus contra Regem firmatur, ac terra hæc, hactenus pacifica, crebris concrenationibus quatitur, etc.* Mox: *Obsidione etiam continua eos, qui Palas turbant, in tantum constrinxit, ut fame et assidua impugnatione defatigati, aut interius perire, aut in potestatem Regis invitari deberent exterius venire*. Adde Historiam Trevirensis in Spicilegio Acheriano tom. 12. pag. 236. *Regionem, cui Capellatii, vel Palas nomen erat, ubi terminales lapides Alamannorum et Burgundionum confinia distinguebant*. memorat Ammianus lib. 18. ad quam Palatinorum Comitum nomenclaturam et originem referunt Aventinus, Rhenanus, et alii, levi sane fun-

damento : quasi *Comites Palatini* non idem essent qui *Comites Palatii*, de quibus fere egimus ad Joinvillam.

† *PALASIA*. Vide *Plasas*.

PALASTRA. [Idem quod *Palasella*, *Paxillus*, Gall. *Echaleas*. Vide *Palasellator*.] Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. : *Id mihi placuit delegare, ut villa Nimions... cum vineis, que Frontanito ad Palastrias et vinitores esse noscuntur, etc.* [Ubi *Plastarias* minus bene edidit Courvaisier in *Histor. Episc. Cenoman.* pag. 188 : *Cum vineis que fundi ratione apte ad Plastarias et vinitores esse noscuntur*. Quod de gypsi fodina interpretatur Menagius in *Probat. Vita Guillelmi Menagii* pag. 581.]

1. *PALATA*. *Historia Curtusiorum* lib. 11. cap. 10 : *Ungari auxilio bananitorum Tarvisii in Palatis Venetorum ceperunt navigantes : unde Palata clauduntur* (al. dicuntur) a Venetis. *Chron. MS. Andreae Danduli* ann. 1288 : *Qui resistentes Palatas claudunt et bellatoribus munit. [Palata, in edit. apud Murator. tom. 12. col. 457.]* Rapphanus de Caresino in *Chron. MS. ann. 1379* : *Magno impetu transferuntur ad Palatam firmatam in canali.* [Annal. Cassenates apud Murator. tom. 14. col. 1151 : *Castrum ipsum occupavit et Palatam portus fecit comburi et buccam impleri portus*. Ibid. col. 1183 : *Comburi fecere totam Palatam dicti portus*.] Videntur dicti loci in aestuariis Venetis palis conclusi. Vide supra *Palata* 2.

2. *PALATA*, inter varia ornamenta et vestes recensetur in *Charta* ann. 1382. apud Rymer. tom. 7. pag. 356 : *Palatam, quinque mantellos de panno Hibernico*. Idem videtur quod *Pallatol* vel *Palthol*, quo nostri vestis militaris sive pallii genus significant, aliis *faldol* vel *paldol* dictum. Vide *Faldones*. 1. *Andes septi Damas* apud Borellum :

*Je ne voyray en Pallatol,
Vers ma salsone tray soubit
Pour l'abiller, sans dire mot.*

3. *PALATA*, idem quod *Hala*, in veteri *Glossar.* ex *Cod. reg.* 521. Vide *Palata* 2.

4. *PALATA*, Instrumentum coquina-rium, batillus. *Invent.* ann. 1476. ex *Tabul. Flamar.* : *Item unam Palatam ferri*. Vide *Pala* 4.

† *PALATA ARMA*, vox Heraldica, nostris *Armes palés*, *Palis* aureis et rubris exarata. *Littere patentes Ludovici III.* ann. 1492. apud *Honoratum Bouche* in *Hist. Provinc.* pag. 447 : *Deferat* (civitas Aquensis) *in presenti arma, seu insignia Marchionum Catalonis que hatata, seu juxta galatum vulgare, Palata de auro et quallis esse noscuntur*. Nostris *Palé d'or et de gueules*. Vide in *Pallium* 2.

PALATE, *PALATHES*, in lib. 1. *Reg. cap. 25*. in 1. *Parallipom.* cap. 12. et *Judith.* cap. 5 : *Massa de ficis, dicta quia inter duos palos posita siccatur ad servandum* : Ita *Papias*. Auctor *Mamotrecti* : *Palatas, s. ficus inter palos compressas*. *Eucherius Lugdun.* : *Palathus, in Regnorum, massa que de recentibus ficis compingi solent, et Græcum est, Παλάθω*. (Gr. *Lexicon Herodoti*) : Παλάθω, τὰ ἐκ τρυφῆς χλασπαρα, κρυπτός δὲ ἢ τὸν στυλὸν ἐνδεδυμένος. *Aldhelmus de Virg.* cap. 21 : *Tempore prepostero, id est vernali, non autumnali, divinitus impendebantur mala punica, et mala granata, cum palmeti dactylis, que Nicolaos vocant, favos, uvas, et Palatas, id est, ficarum caricarum massas, etc.* Vide *S. Hieronym.* in cap. 6. *Ezechiel.* sub finem.

* *PALATEA*, Præstationis species, que ex frumento molito exigebatur, a molitore, quam *pala* metiebatur. *Chartul. S. Nigæ Mellet.* : *Molendinos... prædictis ecclesiis condonavit ita libere et quiete et solute, ut neque multuram neque Palateam de prædicta annona dabitur*. Vide infra *Palatina*.

PALATIA REGIA, PUBLICA, Ea dicebantur, que Reges nostri intra dittonum suarum limites varils in locis ac provinciis habebant; quo, si hac iter facere incumberet, in ea diverterent, ac interdum hiemarent. *Vita Ludovici Pii* ann. 798. de *Carolo M.* : *Ordinavit quatuor in quatuor locis hiberna transigeret, ut tribus annis exactis, quarto demum anno hiematurum se quisque eorum susciperet locus : Theodwadum scilicet Palatium, Cassinogilum, Andiacum, et Eurogilum; que loca, quando quartum redidit ad annum, sufficientem regio servitio exhibebant expensam*. Ex quibus patet hisce palatiis ac suburbanis attributos et annexos fuisse amplios redditus, quibus regia aleretur familia. *Narratio de depositione Ebbonis Remorum Archiepiscopi* ann. 835 : *Qui scilicet Lotharius veniens per Imperialia Palatia adduxit patrem suum usque Sussionis ad Monasterium S. Medardi*. *Annales Francor. Bertiniani* pag. 868 : *Carolus autem per curtes regias in pago Laudunensi consistentes peregrina, etc.*

In hæc etiam divertebant *Missi Domini* ac *Regii*, ne populus eorum gravaretur mansionibus. *Synodus Ticinensis* ann. 855 : *Sancimus, ut singuli conventus et exactores rei publice in suis ministeriis... per loca solita restaurent Palatia, quibus cum iter dicitur, nos legationes nostras valeant recipere, ne gravetur Ecclesia*. Alii vero in his hospitare vetabantur. *Edictum Pistense Caroli Calvi* cap. 37 : *Volimus et expresse mandamus, ut sicut nec in nostro Palatio, ita nec in isto herebergu, aliqui alius sine nostra jussione manere præsumat*. *Concilium Ravennense* ann. 904. cap. 4 : *Ut homines Comitum nullatenus in domibus Arimannorum resideant, sed domos reipublice instaurent, ibique resideant*. Nam etsi *Palatia* non modo *regia*, sed et *publica* dicerentur, usui tamen regio unice addicta erant, cum quod *publicum* dicitur, *Regii* esse intelligatur patrimonii : nam *villæ regie et proprietates* dicuntur in *Annalibus Francorum Bertiniani* ann. 858. Unde promiscue utraque nomenclatura donantur apud scriptores, et in veteribus *Tabulis*. Verbi gratia, *Caristacum*, quod nomine *Palatii regii* vulgo et fere semper indigitatur, *Palatium publicum* vocatur in *Charta Ludovici Pii* pro confirmatione privilegiorum *Ecclesiæ Parisiensis*, que sic clauditur :

Dat. 4. Kal. Nov. anno Christo propitio 7. Imperii Do. Lodoici Imper. Actum Caristaco Palatio publico. Sic inquam passim in aliis *Chartis*. Eodem modo dicitur esse *publicæ ditionis*, id est *regie*. *Vita S. Eucherii Episcopi Aurelianensis* num. 9 : *Vernum quoque sticum publicæ ditionis illico convolvit*. Nam *sticus publicus, regius, et villa publica ac regia*, idem sonant quod *Palatium*. [Hinc *Palatium*, pro *sticus regius*, usurpatur in *Leg. Luitprandi* apud *Murator.* tom. 1. part. 2. pag. 59 : *Omnes res ejus ad Palatium deveniant*.] Ita esse in *Leg. Longob. Palatium et Curia regia pro Ficus*. Vide *Murator. Antiquit. Ital. medii ævi* tom. 1. col. 917.] *Villæ* etiam interdum nude vocantur scriptores. *Vita Ludovici Pii* ann. 796.

de *Carolo M.* : *Misit illi Massos suos, Wilhelmum scilicet, Rotomagensis postea urbis Archiepiscopum, et Richardum Comitem, villarum suarum provisorem, præcipiens ut villas, que calenus usui servierant regio, obsequio restituerentur publico, quod et factum est*. Ubi *Regium et Publicum* eadem sunt. *Supra enim dixerat idem scriptor villas regias plerasque in usus privatos seu privatorum conversas*. Sed et hinc advertere licet villas ac palatilis regie præfuisse Magistratum, qui *Provisor regiarum villarum* dicebatur, ut fuit apud Romanos *Cura Palatiorum*, in *Nolit. Imp.* et apud Byzantinos *Ἀρχὴν τῶν Παλατίων*.

In his etiam *Palatilis Placita* tenebant, ac festa solennia *Natalis et Paschatis* cum apparatu celebrabant : quod passim docent *Annales Francorum*.

Atque hinc est, ni fallor, quod promiscue *placitum pro palatium*, et vicissim *palatium pro placitum* sæpiissime occurrit in veteribus *Instrumentis*. Exemplis, que in hanc rem congesti *Balugius* in *Notis ad Capitularia* unum addere placet ex *Gestis Aigilberti Episc. Cenoman.* tom. 3. *Analect. Mabill.* pag. 192 : *Quod et Theodoricus Rex Francorum ditigenter per fidelissimos Massos, et ipse postea in generale suo Palatio investigans, etc.* Ubi *Palatium* idem sonat quod *placitum*.

Quæ porro in singulis regni provinciis complura erant *Regum Palatia*, ab ipsis *Regibus* distracta pleraque, et proceribus concessa : quod a *Carolo M.* actitatum docet auctor *vite Ludovici Pii*, loco laudato, deinde ab ipso *Ludovico*, ut habent *Annales Francorum Meteres* ann. 837 : *In tantum largus, ut villas regias, que erant patris sui, et avi, et fratris, fidelibus suis tradidit in possessionem sempiternam, et præcepta construxit, et anuli sui impressione cum subscriptione manu propria alienavit*.

Sed postmodum *Normannorum* incursionibus pene omnia deleta sunt, adeo ut nulla ferme loci ubi extracta fuerint, ac ne nomenclaturæ quidem supersint vestigia : quod quidem exerte tradit autor *Chronici Normannorum* ann. 881 : *Quo finito, Normanni famosissimum Aquigranti Palatium igne cremaverunt... Palatia quoque Regum et villas, cum habitatoribus terræ interfectis, igne cremaverunt*. Similia habet sub ann. 886. Ne tamen eorum omnino intercidat memoria, locorum qui vel *Palatiorum*, vel *Villarum Regiarum* appellatione donantur in veteribus *Chartis* et apud *Scriptores*, brevem catalogum hic subjungemus ordine litterarum, additis *Scriptoribus*, qui horum mentionem agunt.

Huic catalogo inserenda iterum duximus *Palatia* que nobis inter scribendum occurrerunt : his etiam additis vel potius indicatis que ex *Michaële Germano* edidit *Mabilionius* in *Diplom.* lib. 4. ne quod ad historiam nostram vel maxime spectat, in libro huic illustrandis imprimis instituto, desideretur. Observandum vero, non omnes *Chartas*, que vocem *palatium* præferunt, reipsa in palatio seu domo regis concessas fuisse. Ea enim formula nihil interdum sonat nisi *publicum conventum, curiam*, quod in quibusdam aliis per *publice* exprimitur. Instar omnium sit proposita *Charta S. Ludovici* ex *Regesto* 31. *Chartis in Egipto juxta fluvium Nyli*, anno *Inc. Dom.* 1249. mense *Decembris*. *Regni vero nostri* ann. 24. *Astantibus in Pala-*

tio nostro quorum nomina supposita sunt, etc.

• Multa Cangius, plura Germanus Palatiorum regionum nomina congeserunt, quibus non pauca addita sunt in nova Glossarii editione: res tamen haudquaquam exhausta est; sed neque nunc a me plene exhauriendam fore putaverim. Itaque alia perquirendo, quae mihi ea de re occurrerunt subjiciam, et quae in iam dictis irrepererunt menda, emendabo.

† **ABELHARDIS Palatium**, nunc Villanova S. Germani, apud vulgus *Frangusville*, prope Compendium. Vide Mabill. lib. 4. Diplom.

† **ALBINIACUM Villa** in pago Ribuariensi. Charta Lotharii ann. 856. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 139.

† **ALBULFI-VILLA Palatium** in pago Wormacensi, in Praecepto Ludovici Pii ann. 835. apud Martenium ibidem col. 94.

† **ANDELAUM**, vulgo *Andelot*, in pago Lingonico, apud Fredegar. lib. 5. et ut Chronici.

† **ANDIACUM Palatium**, [*Angese*, in pago Engolismensi. Idem forte quod *Pandiacum* apud Mirsum Dipl. Belg. pag. 262. Michaeli Germano pseudopalatium. Charta Caroli M. ann. 771. apud eundem Mirsum tom. 1. novae edit. pag. 496.] Vita Ludovici Pii ann. 798. [Consuetudi Mabillonius lib. 4. Dipl. et Valesius in Defens. Notit. Gall.]

† **ANDREI-VILLA Palatium**, Idem quod *Andranacum*, *Anternacum*, *Antonacum*, *Antunnacum*, vulgo *Andremac*, in pago Megensensi. Charta Caroli Cal. ann. 866. apud Mirsum tom. 2. pag. 938. Vide Mabill.

• **ANETUM Palatium**, vulgo *Anet*, in Charta Phil. Aug. ann. 1204. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 671. et in alia ejusd. reg. ann. 1205. ex Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 216. r. col. 1.

† **ANSA-VILLA**, alias *Aes Pauli* vel *Asa Paulini*, hodie *Anes*, non procul ab Arari et Lugduno, in Charta Rodulfi Reg. ann. 982. inter Probat. Hist. Occitan. tom. 2. col. 69.

• **ANTENNACUM Palatium**, ad Matronam prope Allivillarense monasterium, in dioecesi Remensi, vulgo *Antenay*, male *Atigni* in Chron. S. Dion. ut vult D. Le Beuf in Dissert. edita in Mercur. Franc. ann. 1737. mens. Mart. pag. 446. Hujus palatii mentio fit in Annal. Bertin. ad ann. 876. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 122.

† **AQUIGRANUM Palatium**, [*Ais la Chapelle*]. Doubletus pag. 714. 722. Capitul. Caroli C. tit. 36. Capitul. Caroli III. Reg. tit. 1. § 4. Chron. Falsense pag. 654. Labbeus tom. 2. Biblioth. pag. 765. Diplom. Belgica pag. 17. [Append. ad Marcum Hispan. col. 770. 772. 774. etc. *Aquis* nude, in Praecepto Caroli M. ann. 807. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 61. et alibi.] Vide *Capelle Regiae*.

† **ARCE Palatium**, *Argues*, ad Mosam prope Maccris. Annal. Bertin. ad ann. 861. Vide Mabillon.

† **ARELATE Arles**, in Praecepto Ludovici Imper. ann. 904. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 263.

† **ARELAUNUS et ARELAUNUM Jocundum Palatium**, in Vita S. Lambertii Episc. Lugdun. cap. 8. [Vide Mabillonium.]

† **ARISTALIUM et ARISTALLIUM Palatium**, Idem quod *Haristallum* infra, ut videtur, in Praecepto Pippini Reg. ann. 751. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 27. et in alio Ludovici Imper. ann.

928. ibid. col. 80. *Aristallum*, in Charta Caroli Magni ann. 772. inter Probat. Hist. S. Germ. Paris. pag. 11.

† **ARGENTORACUM Palatium**, *Strasbourg*, in Charta Lotharii Reg. *Strasbourg*, in alia ejusdem. Vide Mabillonium.

† **ARLEGIA Palatium**, f. *Arleus*, in Artesia Cameracum inter et Duacum. Charta Lotharii Reg. ann. 884. tom. 7. Spicil. Acher. pag. 187. Nisi *Arlegia* scriptum sit pro *Marlegia*. Vide infra.

† **ARTIACUM Villa supra fluvium Ararim**, in Charta Rodulfi Reg. ann. 925. apud Perardum pag. 168. Alia proinde ab Artia ad Albam in agro Tricassino, *Arce sur Aube*, et *Arce* ad flumen Icaunam, vulgo *Arcey*. [Rectius *Arctiacum*.]

† **ASNERLE Palatium**, *Asnières*, ad Sequanam in agro Parisiaco. Charta S. Ludovici ann. 1261. in Chartular. Domus Del. Pontisat.

• Minus bene, uti monet D. Le Beuf tom. 7. Hist. dioec. Paris. pag. 91. intelligendum enim *Amerias* ad Isaram in dioec. Belvac.

† **ATELÆ Villa**, in pago Viromandensi ubi Radegundis Regina, educata est; *Athies*, in Mandam. Philippi Puicri ann. 1305. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 482.

† **ATTINIACUM Palatium**, [in agro Remensi ad Axonam Vongsium inter et Reiteste, vulgo *Attigny*, in Charta Childerici III. apud le Blanc de monet pag. 125.] Capitula Caroli Cal. pag. 441. Annal. Fr. ann. 788. etc. Capitul. ann. 806. cap. 10. Doubletus pag. 791. 815. Baluzius in Notis ad Lupum Ferrar. pag. 628. Bergerius lib. de Itineribus Rom. pag. 49. Labbeus tom. 2. Miscell. pag. 498. Diplom. Belgica Mirsi pag. 28. 284. Hincmar. tom. 2. pag. 604. Bigonius ad Leg. Salic. pag. 178. 179. [Sirmundus edit. Lupar. tom. 3. col. 91. Appendix ad Marcum Hispan. col. 773. 783. et Mabillonius Diplom. lib. 4.]

† **AUDRIACA Villa**, in Charta Caroli M. ann. 789. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 32. Vide *Odreivilla*.

• **AUGUSTA VINDELICORUM** ad Licum fluvium in ducatu Alemannis. *Ausbourey*, ex Chron. Gottwic. lib. 3. pag. 450. Vide Mabill. tom. 4. Analect. pag. 470. et Pezium tom. 1. Anecd. part. 3. pag. 25.

† **AVINCIUM Villa super fluvium Tarni**, hodie *Aveins*. Charta Caroli C. ann. 848. tom. 1. Hist. Occitan. inter Instr. col. 83. Idem quod *Avitacum*, in Charta Pippini Reg. Aquit. ann. 830. inter Probat. Hist. S. Germ. Paris. pag. 16.

† **AURELIA, Aurelianensis Palatium**, *Orleans*. Diploma Odonis Reg. ann. 896. inter Instr. Hist. Occitan. tom. 2. col. 28. Edictum Henrici I. ann. 1051. tom. 1. Ordinat. pag. 2. Aliud Ludovici IX. ann. 1246. ibid. pag. 60. Charta Ludovici VI. ann. 1115. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 684. Alia Philippi Aug. ann. 1188. ibid. col. 981.

• **BACIVUM, Basia**, [vel *Bactum* et *Bastium*, vulgo *Basties*, duabus a Corbeia distans leucis versus Occidentalem plagam. Vide Mabillonium.] Chron. Fontanell. ann. 847. Chifflet. in Tornutio pag. 190.

• **BECOSILLUM**, vulgo *Bécosial* vel *Becoysses*, villa regia in alia Crisciensi in pago Briegio, ex Charta ann. 1330. Vide P. Anselm. tom. 8. pag. 18.

† **BELGENTIACUM** ad Ligerim, *Boisgency*, in Edicto Philippi V. ann. 1320. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 730.

• Et **BALGENTIACUM, Besugency**, non vero *Boisgency*.

† **BELLITAS** prope Vicens ad Matronam, vulgo *Beauit*. Vide Mabillonium.

• *Domus pulchritudinis*, in Lit. ann. 1878. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 379. *Tomus decoris*, in Charta 1579. ex Reg. 114. Chartoph. reg. ch. 847. et in Lit. ann. 1888. tom. 7. earumd. Ordinat. pag. 50.

† **BELSONANCUM**, Villa regia in media silva Arduenna regnoque Austriae posita, a Gregorio lib. 8. cap. 21. memorata. Hæc Hadr. Valesius in Defens. Notit. Gall.

† **BELVACUM Palatium, Beauvais**, in Charta Ludovici VII. ann. 1151. apud Pillel. Hist. Gerber. pag. 97.

• **BERIGNEIUM, BERINNEUM, BERNEGIUM**. Vide infra *Brennacum*.

† **BESTIACUM et BISTISIACUM Palatium, Bistis**, tribus a Compendio distans leucis versus Meridionalem plagam. Edictum Philippi Aug. ann. 1200. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 25. Vide Mabillonium.

• Charta ejusd. Phil. Aug. ann. 1198. ibidem acta legitur in Chartul. Compend. fol. 57. v. col. 2.

• **BETINIACA Villa**, in Charta Caroli M. ann. 3. regni ejusd. ex Cod. reg. 9612. A. B. M. et in alia Caroli C. ann. 841. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 432. *Bertiniaca villa*, ex ead. apud Mabill. tom. 2. Annal. Bened. pag. 625.

† **BIBRAX**, Idem quod a Casare memoratur lib. 2. de Bello Gall. num. 7. *Fimas* esse, vulgo *Fimas*, cum Samsonne lubens crediderim. Charta Childerici ann. 575. apud Mirsum tom. 1. pag. 6.

† **BIDOLIUM vel BEDOLITUM Vicus publicus**, vulgo *Beloy en France* aut *Bissul*. Vide Mabillon.

† **BIELTAVUM Villa**, in Charta Caroli Reg. Provinciae Lotharii Imper. filii ann. 857. ex Tabular. Vivariensi.

• **BIGARGIUM Palatium** [in agro Parisiensi. Vide Vales. in Notit. Gall. et Mabillon.] Gesta Dagoberti Reg. cap. 40.

• *Hodie Gargys* inter S. Dionysium et Gonesiam, ut putat D. Le Beuf tom. 5. Hist. dioec. Paris. pag. 398. ubi Valesio assentitur.

• **BISESTAT Palatium**, inter Wormatiam et Moguntiam, ex Annal. Fuld. ad ann. 872. ut docet Godefr. abb. Gottwic. in Chron. ejusd. Monast. pag. 480.

† **BITURIGENSE Palatium**, in Annal. Franc. ad ann. 767. et in Charta Ludovici VIII. Reg. Franc. ann. 1234. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1187.

† **BLAZON Fiscus regius**, vulgo *Blaison*, in agro Andegavensi. Vita S. Mauri num. 68.

• **BLESSENSE Palatium, Blois**, ad Ligerim fluvium. Vide Mabillonium.

† **BODOMA Palatium**, in Charta Ludovici Pii ann. 26. imperii ejusdem, tom. 4. Analect. pag. 471. Idem forte quod *Bolobriga* apud Vales. in Notit. Gall.

• **BOIACUM Villa**, in Charta Rodulfi reg. ann. 981. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 578. An idem quod *Bobacum* vel *Bobiacum* apud Vales. in Notit. Gall.

† **BONOGILUM et BONOILUM Villa, Boncuil**. Vide Vales. in Notit. Gall. et Mabill.

• Vicum esse ad Matronam in agro Parisiaco, vulgo *Boncuil*, novis argumentis probat D. Le Beuf tom. 25. Comment. Acad. Inscript. pag. 128.

† **BORCIACUM Villa sita in comitatu Ar-**

vernensi super fluvium Helerium, F. Alia. Præceptum Lotharii ann. 982. in Append. ad Marcam Hisp. col. 929.

• **BOSPATIUM, Villa fisci regis** in pago Laudunensi. in Charta Caroli M. ann. 18. regni ejusd. ex parvo Reg. S. Germ. Prat. et in alia Caroli C. ann. 872. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 640.

• **BRENNACUM, Villa publica.** Annal. Franc. Metensés ann. 754. [vulgo *Braine* ad Vidulam fluviolum. Vide Mabilionium.]

• Quod et *Bernacum, Brenacum* vel *Brinnacum* dicitur, et in Chartis seculi noni sequentiumve temporum *Bernegium, Berignium* et *Berineium*, villa diocesis Meldensis, quæ nunc *Bergni* et a rusticis *Bergni* appellatur, ut pluribus probare videtur D. *Le Beuf* in Dissert. cujus excerpta leguntur tom. 21. Comment. Acad. Inscript. pag. 100. et seqq.

• **BRIONA Villa**, nunc *Brienna, Brienne*, in Campania Gallica. Præcept. Caroli C. ann. 851. apud Baluz. tom. 2. Capit. col. 1461.

• **BRITOLIUM Palatium**, Gall. *Bréteuil*, in diocesi Ebroic. Charta Phil. Aug. ann. 1204. in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 111. v. col. 2. Alia Ludov. VIII. ann. 1223. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 489.

• **BRIVAS Palatium**, vicus Arvernorum, *Brioude*, in Chartis Ludov. VII. ann. 1138. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 40. r. et ann. 1168. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 36.

• **BROCMAGAD Palatium**, Idem quod *Brocmagus*, hodie *Brunat* vel *Broumat*, ab Argentorato duabus circiter distans leucis. Præceptum Karolomanni ann. 770. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 33. Vide Vales. in Notit. Gall. v. *Brocmagus*.

• **BRUCHIACUM Palatium**, [vulgo *Boucheresses*, inter Cabilonum et Augustodunum.] Vita S. Agili Abb. Resbac. cap. 6.

• **Brucheriacum**, apud Aimois. lib. 3. cap. 94. *Brocaria villa*, in vita S. Columb. num. 32. *Bruguel*, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 263. vulgo *Boucheresses* prope Abaloniem, non Augustodunum, ut probatur in Dissert. ex Mercur. Franc. ann. 1735. mens. Dec. vol. 1. pag. 242.

• **BURDEGALÆ Palatium, Bourdeaux**, in Diplom. Ludovici Junioris ann. 1137. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 8.

• **BURIO Villa**, in Charta Ludov. Transmar. ann. 944. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 599.

• **CARALANUM Palatium**, Cabilonum ad Ararim, *Chalon sur Saone*, in Diplom. Ludovici Pii ann. 26. imperii ejusdem, tom. 4. Analect. pag. 469.

• **CARRE Villa**, in Charta Rodulfi reg. ann. 899. ex Chartul. Cluniac.

• **CACHENTUM Palatium** in recentioribus Instrumentis, *Caticantum* in antiquioribus, *Cachant*, prope Parisios. Mandat. Philippi Fulcri ann. 1305. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 431. *Cachamp*, in Ordinat. Johannis Reg. ann. 1356. ibid. tom. 3. pag. 68.

• **CADRIUS MONS Palatium**, in agro Lemovicino, hodie *Les-Cars*. Vide Mabilionium.

• **CADUPPA Villa**, in Charta Ludovici Pii ann. 19. imperii ejusd. ex Tabul. Majoris Mon. Idem forte quod *Cadussa, Chaourse*, in pago Laudun. quam villam monasterio S. Dionysii concessit Carolus C. Charta ann. 867. apud Feli-

bian. inter Probat. Hist. ejusdem Monast. pag. 75.

• **CALA, Challes**. Vide *Kala*.

• **CAMBISONUM**, in Charta Caroli Reg. Provincie Lotharii Imp. filii ann. 857. in Tabul. Viennensis Ecclesie fol. 74. [*Chamesson*, a Castellione una leuca distantem hic indicari scribit Michael Germanus apud Mabil. haud satis recte; positum quippe est in tractu Dusmensi 15. leucis a Lingonibus distans.]

• **CAMBRILIACUM Villa**, in Charta Caroli C. ann. 850. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 515.

• **CAMELIACUM** seu **CAMLIACUM**, *Chambly P. Auberge*, apud Mabilionium.

• **CAMPUS in Vosago Palatium, Champ de Vige**, prope Bruyerias, *Bruyeres*, ad Velognam fluviolum, *Velogne*. Annal. Franc. ad ann. 865. apud Duchesn. tom. 2. pag. 43. Vita Caroli M. ibid. pag. 61. alia auctore Monacho Engolism. ibid. pag. 82. Hist. Tuliensis R. P. *Benoit*.

• **CANGIACUM Villa publica**, in pago Augustodunensi. Præcept. Caroli M. ann. 802. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 708. Charta Caroli Simpl. ann. 911. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 4.

• **CANTILEPUM, Chanteloup**, in Brie-gio Latiniacum inter ex Turnonium. melius *Campus Lupi* diceretur, memento Valesio, uti vocatur interdum in Append. Chron. Nangiaccens. Litteræ Johannis Reg. Franc. tom. 4. Ordinat. pag. 7.

• Male, uti monet D. *Le Beuf* in Hist. dioc. Paris. tom. 10. pag. 245. et tom. 15. pag. 21. istud enim palatium prope Castra, vulgo *Chatras*, positum erat.

• **CAPELLA Palatium**, in Charta Ludov. VII. ann. 1154. in Chartul. Barbell. pag. 203.

• **CAPRE-MONS Villa regia, Chevremont**, ad Mosam in finibus diocesis Leodic. apud Mabil.

• **CAPTONACUM Palatium**, [Idem quibusdam quod *Catonacum, Chatou*, ad Sequaniam.] Charta Bertrandi Episc. Aurbian. pro monasterio Corbeiens. [Vide Mabilionium.]

• Nec *Chatou*, nec *Sannoy*, ut conjectat D. *Le Beuf* in Hist. dioc. Paris. tom. 4. pag. 62. sed locus in regno Austrasie positus, vulgo *Captonnay* vel *Capray*, ut colligi posse videtur ex Append. ad Hist. Greg. Turon. cap. 39.

• **CARBONACUM Villa, Palatium regium**, in Diplom. Ludovici Pii ann. 822. tom. 2. Annal. Bened. inter Probat. pag. 724. Forte Palatium in ea silvæ Arduennæ parte situm, quæ *Carbonaria* dicebatur.

• **CARISIACUM ET KARISIACUM Palatium**, [Kiersy, ad Isaram in pago Suessionico, alibi *Cariciacum, Carraciacum*.] Annales Franc. passim, Doubletus pag. 690. 709. 712. Capitula Caroli C. pag. 127. 143. 167. 251. 268. 269. 276. 308. 424. 440. 447. 448. Hariulfus lib. 3. cap. 15. 17. [Append. ad Marcam Hisp. col. 787. 790. 791. Perardus pag. 115. Sirmodus edit. Lupp. tom. 3. pag. 116. Mabilionius Dipl. lib. 4. etc.]

• **CARMENTADIS Villa**, in Præcepto Caroli Simplicis tom. 3. Annal. Bened. inter Probat. pag. 695. f. Carmentradi, *Charmentray*, in pago Meldensi ad Matronam, ut conjectat Mabil. ibid. 815.

• **CARNOTENSE Palatium**, in Charta S. Ludov. reg. Franc. ann. 1259. ex Lib. alio episc. Carnot.

• **CAROLINA Civitas, vulgo Carolstad**, oppidum ad Mœnum fluviolum. *Karel-*

burg fiscus regalis dicitur, in vita S. Burch. sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 708. Vide Chron. Gottwic. pag. 464.

• **CASA-REGILIS Palatium**, in Charta Pippini reg. ann. 827. ex Tabul. S. Mæxentii.

• **CASIACUM, CAZIACUM, Caziæ**, vulgo *Chez*, in diocesi Suessionensi. Præceptum Caroli M. ann. 782. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 44. Vide Mabilionium.

• **CASSINOGIUM Palatium**, in quo natus Ludovicus Pius. Aimoinus de Miracul. S. Bened. lib. 1. cap. 1. Idem de Vita S. Abbonis cap. 20. [*Casseneuil*, Reslio in Ducib. Aquitan. pag. 1. *Casueil*. Vide Vales. in Defens. Notit. Gall. et Mabil.]

• Extat præterea in pago Engolismensi vicus nomine *Chasseneuil*, teste D. *Le Beuf* tom. 1. Collect. var. Script. ad illust. hist. Gall. pag. 343. Videndum cui horum trium locorum magis conveniat *Cassinogium*.

• **CASTELLIO super Yndram**, id est, *Andriam, Indre*, in Charta Phil. Pulc. ann. 1305. ex Tabul. Pissiaci.

• **CASTRUM LURIE Palatium**, f. idem quod *Euriacum* ad Sequanam prope Corboilum, vulgo *Euri*. Charta Ludov. VI. ann. 1120. ex Chartul. Maurigniac. Vide Notit. Gall. Vales. pag. 417. col. 2.

• **CASTRUM NANTONIS Palatium**, in pago Vastinensi, *Chateau-Laandon*, in Charta Ludov. Jun. ann. 1160. ex Tabul. Neronis ville.

• **CASTRUM-NOVUM super Ligerim, Palatium**, Solliacum inter et Fioriacum. Charta Phil. Aug. ann. 1182. ex Chartul. episc. Carnot. Alia ejusd. reg. ann. 1192. in parvo Reg. S. Germ. Prat.

• **CATALAUNENSE Palatium**. Vide Mabilionium.

• **CAUCIACUM, CUSIACUM Palatium, Choisy**, in Noviomensi pago, sed diocesi Suessionica. Vide Mabilionium.

• **CERSILLA** vel **SARCELLA**, vulgo *Sarcelle*. Fiscus regius, apud Mabilionium.

• **CHAINGIACUM**, vulgo *Chaingy*, Locus ab urbe Aurelianensi duabus leucis distans. Charta Phil. Pulc. ann. 1300. ex Tabul. abb. de Vicinis. Male itaque editum *Cyngiacum* tom. 1. Ordinat. reg. Franc. inter notas pag. 527. ubi in altera ejusd. reg. ann. 1313. Gallice dicitur *Chingy*. Hæc ex animadversionibus D. *Polluche* in Mercur. Franc. mens. Dec. tom. 1. pag. 12.

• **CHAUSIACUM Palatium**, idem quod *Cauciacum, Choisy*, dioc. Suession. in pago Noviomensi. Charta Phil. Aug. ann. 1187. ex Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 338.

• **CISPIACHUM in Ardna Palatium**, in Præcepto Ludovici Pii ann. 822. tom. 2. Capit. col. 1423.

• **Cispacus fiscus**, in Charta Ludov. Babt ann. 878. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 102.

• **CIZCIACUM Palatium**, f. pro *Cispia-* *chum*, in Charta Ludov. Pii ann. 835.

• **CLEPIACUM Palatium**, [illis *Clepiacum* et *Cleppiacum, Clichy*, in agro Parisino.] Charta Dagoberti apud Doubletum pag. 657. 662. 677. Chlodovei II. pag. 682. 684. Childerici pag. 686. Vita S. Ansberti Archiepisc. Rotomag. num. 22. Vita S. Amandi num. 17. Gesta Dagoberti cap. 83. [Vide Mabilionium.]

• Hæc partim ad alterum *Clepiacum* in pago Alnetensi, vulgo *Aunoy*, pertinere existimat D. *Le Beuf* tom. 1. Dissert. pag. CVIII.

• **CLOIA, Clays**, in Charta Phil. Pulc.

ann. 1802. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 453. r. col. 1.

† CLUNACUM Villa, in Præcepto Lotharii Imper. ann. 840. pro Eccl. Helenensi, in Append. ad Marcam Hisp. col. 777.

† COCIACUM seu CODICIACUM, *Coucy*, in pago Laudupensi. Vide Mabilionium.

† COLONIA Villa, prope Vindinum Cenomanorum, *Couleins*, apud Sirmondum in Notis ad Capitul. Caroli C. edit. Lupar. tom. 3. col. 1. 2. 3. 5. et 6.

† COLONIA AGRIPPINA ad Rhenum, primorum Francicorum regum sedes, in qua, teste Jordano Paderborn. in Chron. Pipinus major domus principale domicilium habuit. Ita Godefr. abb. Gottwic. in Chron. ejusd. monast. pag. 465.

† COMBELLI Villa regia, in Briegio non procul a Matrona, vulgo *Combeaux*. Ibi existisse Palatium ex eo maxime efficitur quod typum proferant Bouteiros et *le Blanc* in quo inscriptam legitur *Combellis fit*. Vide Vaies. Notit. Gall. pag. 415.

† COMMERCIAECUM Villa, *Commercy*, in pago Tullensi. Annal. Franc. Fuldens. et Eginhardus ad ann. 828. et 825. Vide R. P. Benoit in Hist. Tull.

† COMPENDIUM Palatium, [*Compiègne*. Præceptum Childerici Reg. Franc. ann. 586. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 5. Aliud Clotharii II. tom. 1. Anaclet. pag. 158. Charta Chilperici II. ann. circ. 720. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 268.] Capit. Caroli C. pag. 422. 425. 434. 447. 459. 492. Doubletius pag. 777. 778. 780. 790. 801. 813. Bibl. Floriac. tom. 1. pag. 253. [Adde Marcam Hisp. in Append. col. 940. Duchesn. tom. 4. pag. 64. Godefredum in Observ. ad Hist. Caroli VIII. pag. 355. et Mabilionium.]

† CONEDA Vicus, vulgo *Cande*, ad Ligerim, ubi S. Martinus obiit. Præcept. Caroli C. ann. 869. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 211.

† CONFLUENTES ad Rhenum, *Coblentz*, apud Mabilionium.

† CONSTANTIA, *Gannodurum* aliquibus, nonnullis *Castellum aquarum*, *Augusta Turgoiorum*, aliis *Valeria*, item *Harudar* et *Vitodurum* appellata, ad lacum Bodemicam, palatio regio clara sub Carolingicis cæsariibus. Vide Guilliman. Habsburg. lib. 2. cap. 1. et de Reb. Helvet. lib. 1. cap. 8. Ita Gottwic. abbas in Chronic. pag. 466.

† CONSISTANIUM vel CONSISTANUM, vulgo *Cufstein*, vel *Kupfstein*, in suburbio urbis Moguntiae ad Lapidem illum famosum Moguntinum, qui a recentioribus *Aichelstein* vocatur. Hæc Schiltnerus in Gloss. Teuton. de rebus patriis disserens. Charta Caroli M. ann. 790. apud Felibian. inter Probat. Hist. S. Dion. pag. 42.

† CORBARIA Palatium, *Corbiere*, apud Mabilionium.

† CORBINIACUM Palatium [*Corbeny*, vulgo *S. Marcul*, in diocesi Laudunensi.] Charta Caroli C. in Hist. Corbiniac. S. Marculi pag. 90. Vide Annal. Franc. Fuld. ann. 771. [et Mabilionium.]

† CORBOLIM, CORBOLIUM, Palatium, in agro Parisino, vulgo *Corbell*, in Charta Ludov. Jun. ann. 1142. et in alia S. Ludov. ann. 1248. ex Tabul. Mauri-giac.

† COSTA Villa, in Charta Carolomanni ann. 882. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 20. Vide quæ de hac villa

disserunt ejusdem Histor. Scriptores pag. 18.

† COTIA et CAUSIA seu *Cuisia*, *Cuisse*, apud Mab.

† COYNGIACUM, idem forte quod *Quinciacum*, *Quincay* vel *Quincy*, aliquot locis nomen commune. Charta Phil. Pulc. ann. 1802. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 432. r.

† CRISCIACUM, et CRECIACUM Palatium, *Crécy*, ad rivum Malam in Pontivo. Charta Clotharii ann. 680. apud Miræum tom. 2. pag. 926. Literæ Philippi V. ann. 1321. tom. 1. Ordinac. Reg. Franc. pag. 815. Vide Mabilionium.

† CRISPIACUM, CRISPINIACUM oppidum Valesii tractus primarium, *Crespy*, in Charta S. Ludovici ann. 1247. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1207. et Mandato Philippi Pulcri ann. 1311. tom. 1. Ordinac. Reg. Fr. pag. 484.

† CROCIACUM, CROVIACUM, vulgo *Crouy*, secus Augustam Suessionum. Vide Mabilionium.

† CRUZIACUM Villa, vulgo *Cruzenach*, ad Rhenum prope Bingium, in Charta Caroli Mag. ann. 900. apud Miræum tom. 2. pag. 987.

† CRUCINIACUM palatium, in Charta apud Eccard. inter Probat. Hist. geneat. march. Misneis. pag. 257. Civitas Palatinatus inferioris ad amnem Navum, ex Chron. Gottwic. pag. 466.

† CUNIGEST CURTIS Regia, in Præcepto Carolomanni ann. 875. tom. 2. Capitul. col. 1545. f. *Königstein* 4. aut 5. leucis a Moguntia distans.

† CUSTIACUM, CUCIACUM. Vide *Cauciacum*.

† CURTIS BOSONIS, Villa super amnem *Ligericum*, in Charta Caroli C. ex Tabul. S. Mart. Turon.

† CYMGIACUM. Vide supra *Chaingiacum*.

† DECIMA, *Curtis regia*, hodie *Dezen*. juxta Mosellam, non procul a Treviris, Charta Dagob. I. apud Zyllesium in Defens. S. Maximi part. 3. pag. 8. Vide Chron. Gottwic. pag. 467.

† DIONYSIACUM Palatium, *S. Denis*. Vide Mabilionium.

† DISPARHEM, Castrum in termino Tungrorum, in quo habitabat Clodius rex, ex Greg. Turon. lib. 2. Hist. cap. 9. quod idem est, ut nonnullis scriptoribus placet, atque *Duysborch* prope Lovanium. Vide *Dubos* lib. 2. Hist. critic. cap. 7.

† DIVIO Palatium, (*Dijon*.) Guichenonus in Probat. Hist. Bressensis pag. 216.

† DODINIACA Villa, in Charta Lothar. Imper. ann. 854. apud Dunod. in Probat. Hist. S. Claudii pag. 96.

† DOMUS FEOCORS vel *Pulchritudinis*. Vide supra *Belitias*.

† DONATIO, Palatium, in Charta Phil. Aug. ann. 1182. ex Tabul. Floriac.

† DONCHERIUM Villa dominicalis, vulgo *Donchery*, ad Mosam, inter Maccarias et Selanum, in Charta Caroli Crassi laudata a Valesio in Notit. Gall. pag. 133.

† DORDINGTUM, DORDINGEM ad Urbiam, *Dourdan sur Orge*. Chartul. vetus Prioratus Longipontis: *Hoc factum est apud Dordingtum in camera* (Ludovici Crassi) Regis. Vide *l'Escornay* in Comment. de civit. Dordin.

† DRIPHO Palatium, in Charta Caroli Mag. ann. 8. regni ejusdem. Haud scio an non idem fuerit cum *Rouaumé* vel *Royaumaix* in Agro Tullensi, quod *Regale medium* et *Regalis hortus* dicitur in

Charta ann. 886. *Dupium* vulgo *Duffel*, Mabilionio.

† DROCÆ Castrum, vulgo *Dreux*. Charta Henr. I. reg. Franc. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Actum Drocis castro publico in aula regis, anno Incarnationis Dominice* 1065.

† DUODECIACUM et DUZIACUM, *Douzy*, inter Selanum et Mesomagum. Vide Mabilionium.

† DURA vel DURIA Palatium. Doublet. pag. 708. 716. 718. Chiffletius in Tornutio pag. 288. *Duræ* villa mentio est passim in Annal. Franc. [vulgo *Duren* Ubiorum vicus, veteribus *Marcodurum*. Vide Mabilionium.]

† EDUENSE Palatium, in Charta Ludov. Jun. ann. 1146. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 161. Vide Valesii Notit. Gall. in v. *Augustodunum*.

† ELIDIO Villa, in Præcepto Caroli C. ann. 876. tom. 3. Annal. Bened. inter Instr. pag. 681. Locus est, teste Mabilionio, haud procul ab opido Trajecto ad Mosam.

† EMBRECHA, Villa supra *Ihani* fluenta, Embricum, *Emmerick*, in Westphalia. Charta Caroli Simplicis ann. 922. apud Calmet tom. 1. Hist. Lothar. inter Instr. col. 837.

† ERCHARIACUM, ERCHERECUM, *Eschery*, non longe a Lauduno. Vide Mabilionium.

† ERRECUM, tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 365. *Erchericum*, ibid. pag. 615. *Erteriacum*, pro *Ereriacum*, in Chron. Fontanel. tom. 2. Spicil. novæ edit. pag. 263.

† ESSONA seu EKONA, *Essonne*, in agro Parisiensi. Vide eundem Mabilionium.

† EYROGILUM, [sive EBROGILUM, *Ebreuil* in Arvernis ad Siculam flumen.] Vita Ludovici Pii ann. 798. [Vide Mabilionium.]

† FERRE IN TARDANESIO CASTRUM, *Fere en Tardenois*, in Suessionibus. Literæ Johannis Reg. ann. 1368. tom. 3. Ordinac. pag. 458.

† FERRUCIUS Villa ad Garumnam, *Castel Ferrus*, in Charta Caroli ann. 843. inter Instr. tom. 1. Hist. Occitan. col. 78.

† FLAMERESHEIM Villa Regia, in Ripuaris seu Ripuaris confinio. Annal. Metenses ad ann. 870. apud Duchesn. tom. 3. Hist. Franc. pag. 312.

† FLATTANA Palatium. Præcept. Lotharii ann. 846. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 115.

† FLORINIACUM, Villa super *Carum*. Diploma Pipini II. reg. Aquit. ann. 847. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 361.

† FOLLANEBRAIUM, *Follenbray*, in pago Laudunensi inter Calnacum et Codiciacum, villa regia Francisci I. et Henrici II. cujus memini. Hincmar. Laudun. in epist. ad Hincmar. Rem. Ita Vales. Notit. Gall. in v. *Bratum*.

† FOLLEVE in silva Leonum, a *Foliata* Gall. *Fouillee*, locus folis obsitus, dicta. Charta Philippi IV. ann. 1283. in Chartular. Domus Dei Pontisar.: *Actum apud domum nostram Folleye in Leonibus, etc.*

† Fulleria appellatur in alia ejusd. Phil. Charta ann. 1298.

† FONS-BLAUDI, seu *Blaudi*, *Fontainebleau*, in silva Bleria pagi Vastinensis. Vide Mabilionium.

† FORACHEIM, Villa seu *Curtis regia* in Germania, vulgo *Forchaim*. Charta Ludov. Pii ann. 829. ex Tabul. Novient. Annal. Ful. ad ann. 872. *Foraheim*, ibid. ad ann. 874. *Foraheim*, *Foreheim* in Diplom. Ludov. Germ. reg. ann. 910. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 373.

† FORESTA in pago Vastinensi prope

Milliacum; *Forest lez Milly en Gastines*, in Charta Phil. V. ann. 1330.
 † FOSIANUM Villa, in Charta Karlo-
 manni ann. 881. tom. 2. Capitul. col. 1510.
 † FRANCONOFURT Palatium, [Francfort.
 Charta Caroli M. ann. 794. tom. 2. Ca-
 pitul. col. 1400.] Theganus de Gestis
 Ludovici Pii cap. 40. Chron. Fartense
 pag. 655.
 † FRISGODIOS. Vide *Triogodios*.
 † GARDINA Palatium regium non longe,
 ut videtur, ab Aquisgranis. Charta
 Lotharii ann. 833. in Append. ad Mar-
 cam Hispan. col. 771. Consule Baluz.
 ibid. col. 331.
 † GAVARGIACUM *Fiscus regius*, vulgo
Jarçay, in pago Pictavensi. Vide Va-
 les. in Notit. Gall.
 † GAVERDOLIUM Villa, Idem f. quod
Gavarciacum; vel *Gargogium* seu *Gar-
 golum* ad Ligerim, vulgo *Jargeau*.
 Charta Caroli C. ann. 851. ex Tabular.
 S. Albini Andegav.
 † GAYA in Campania. Charta Phil.
 Pulc. ann. 1310. ex Chartul. Regalis loci
 ch. 28.
 † GEMMETICUM Villa regia, vulgo *Ju-
 mieges*, in pago Rotomag. ad ripam Se-
 quanae. Vita S. Filiberti apud Duchesn.
 tom. 1. pag. 650.
 † GENTILIACUM, [Gentilly, agri Paris.
 villa.] Annal. Franc. ann. 766. [Vide
 Mabillonium.]
 † S. GERMANUS in silva Ledia sive
 Lala, *S. Germain en Laye*. Vide Mabillon-
 nium.
 † GERMINIACUM Palatium, [Germigny :
 quodnam vero sit istud *Germiniacum*
 pronuntiare haud ita facile est. Vide
 Mabill. Charta Caroli C. ann. 854. tom.
 2. Capitul. col. 1462.] Hariulfus lib. 3.
 cap. 9. pag. 499.
 † *Germiniacum* diocesis Aurelianensis
 tribus leucis distans a Magduno ad Li-
 gerim interpretatur D. *Le Beuf*.
 † GESEICUM, *GESIACUM Regalis Sedes*,
 in Charta ann. 24. Lotharii ex Chartular.
 S. Petri in Vallibus.
 † GISORTIUM, Palatium, in Vellocassi-
 bus ad flumen Ittam, *Gisors*. Charta
 Phil. Aug. ann. 1212. ex Tabul. Mauziac.
 † GODDINGA Villa, in Diplom. Caroli
 Magni. Vide Mabillonium, et infra *Gun-
 dovilla*.
 † GRANIA Villa, in Charta Caroli
 Crassi Imper. ann. 896. apud Perardum
 pag. 160. An idem quod
 † GRAN-AQUIS, pro Aquisgrani, in
 Charta Caroli M. tom. 3. Analect. pag.
 262. Vide supra.
 † GRENE vel GREVE, *Domus regia*.
 Charta Phil. V. ann. 1318. in Reg. 56.
 Chartoph. reg. ch. 217: *Nos carissimas
 consorti nostrae reginae domum nostram,
 que vulgiter nuncupatur de Grene in
 Campania, concedimus*. Vide *Grania*.
 † GUNDOVILLA, *Godingovilla*, vel *Gun-
 dovilla* Palatium, [Gondreville, ad Mo-
 sellam una leuca infra Tullum-Leuco-
 rum.] Frotharius Episc. Tullensis Ep.
 11. Claudius *Thiroux* in Hist. Comit.
 Augustodun. pag. 55. Doublet. pag. 715.
 Columbus in Episcopis Vivariensibus
 lib. 2. n. 88. Charta Ludovici Balbi ann.
 2. Ind. 12. in Tabul. Heduenis Eccl.
 [Adde Annal. Bertin. ad ann. 809. Hinc-
 marum tom. 2. pag. 618. Reginonem ad
 ann. 964. et 965. Chifflet. in Tornutio
 pag. 275. Mabill. etc.]
 † GURZIAICA Villa super *Madernam
 fluvium*. in Charta Ludovici Transma-
 rini ann. 940. apud Perardum pag. 165.
 † HERINSTEM, Villa pagi Alsacensis
 ad illum fluvium, Argentanum inter et
 Schiestadium, in Charta Ludov. Pii ann.

circ. 830. Vide Chron. Gottwic. lib. 8.
 pag. 481.
 † HERISTALLUM, [Herdtallum, *Haristal-
 lum Palatium publicum*, vulgo *Herstal*,
 ad Mosam Leodium inter et Trajectum :
 patria Pippini Majoris Domus Francie.
 Charta Caroli Mag. ann. 780. apud Cal-
 met. tom. 1. Hist. Lothar. col. 291.]
 Baldricus lib. 1. Chron. Camerac. cap.
 67. Sammarthani in Episc. Andegav. n.
 27. Diplom. Belgica Miræi pag. 371.
 Meurissius in Præfat. ad Hist. Episc.
 Metens. pag. 22.
 † HESDINIUM Castrum, ad flumen
 Quantis; *Hesdim*, in Charta Phil. Aug.
 ann. 1191. ex Chartul. S. Bert. pag. 126.
 † HISENTIACUM Palatium a *Mosella flu-
 mine* 8. fere millibus constructum, in An-
 nal. Franc. Bertin. ann. 842. [pro *Sen-
 tiacum, Sentich*.]
 † HORTUS REGIUS. Vide *Dripio*.
 † HURNUS. Vide infra *Turnus*.
 † HUXORI, HUXORIUM, *Huxter*, ad
 Wiseram, in Episcopatu Paderbornensi :
 quem locum etiam ante Carolum M.
 villam regiam fuisse scribit Visselbec-
 cius in Chron. Huxor. Vide Paullin.
 Rer. Germ. syntagm. tom. 1. part. 2.
 pag. 1. et Mabill.
 † JENVILLA Palatium, *Janville*, in pago
 Aurelianensi inter Aurelias et Carnu-
 tum. Charta Ludovici Junioris ann.
 1141. ex Tabular. Bonæ-vallis.
 † INGELHEIM Palatium, Bingium inter
 et Maguntiam, in Præcepto Ludovici
 Pii ann. 836. apud Marten. tom. 1.
 Anecd. col. 25. *Ingelheim*, in Charta
 ejusdem Imper. ann. 831. tom. 5. novæ
 Gall. Christ. Inter Instr. col. 463.
 † INSULÆ super *Matronam, Isles sur
 Marna*. Vide Mabillonium.
 † JOCUNDIACUM, alias *Jocuniacum Pa-
 latium*, vel *Jocuniacum*, in Lemovicino,
 [nunc *Joac*.] Vita Ludovici Pii ann. 832.
 Ademarum in Chron. ann. 829. Gesta
 Lemovicensium Episc. cap. 1. Vita S.
 Genulfi cap. 7. [Jocuniacum, apud Al-
 moinum lib. 5. cap. 13.]
 † *Jogundiacum*, in Charta Ludov. Pii
 ann. 793. Inter Instr. tom. 2. Gall.
 Christ. col. 348. *Jogentiacum* et *Jogenna-
 cum*, apud Labbeum tom. 2. Bibl. Mss.
 pag. 159. et 713. Nonnullis *Mont-Joui*,
 locus ab abbatis S. Martialis dependens,
 qui in Chartis ejusdem *Gaudium* et
Gaudiacum nuncupatur : sed potior mihi
 videtur opinio D. abb. *Bellef*, cui locus
 esse videtur, qui etiam nunc *Palatium*
 appellatur, ad Viennam positus, una
 circiter leuca a Lemovico distans. Com-
 ment. Acad. Inscript. tom. 19. pag. 731.
 Quam sententiam firmat Vita Ms. S.
 Mart. Ludov. : *Et cum iter facerent con-
 tigit ut devenirent ad quoddam regale
 palatium, vocabulo Jogentiacum. Fixerunt
 autem tentoria et papylliones omnes prin-
 cipes et comites e diversis regionibus co-
 adunati super Vinzennam fluvium*.
 † JOPILA Villa publica, [Jupila, Jupit
 vel Jopit prope Leodicum. Charta Dago-
 berti II. tom. 3. Analect. pag. 220. *Job-
 villa*, in Charta ann. v. Pippini ibid. pag.
 239.] Annal. Franc. Metens. ann. 714.
 † ISEMBURGUM Palatium, *Isembourg*.
 Vide Mabill.
 † ISSIACUM vel ISCIACUM, *Issy*, ad Se-
 quanam. Vide eundem Mabillonium.
 † JUVENCIACUM Palatium, Idem quod
Jocundiacum, in Charta Ludovici Pii
 ann. 832. tom. 1. Hist. Occitan. Inter
 Instr. col. 67.
 † JUVINIACUM Palatium, *Juvigny*; dua-
 bus leucis a Suessione versus Septen-
 trionem, non *Joyne*, ut volunt Bollandis-
 ta; quod pluribus demonstrat D. Le

Beuf tom. 1. Dissert. pag. cxvj. Vita S.
 Arnulphi tom. 4. Jul. pag. 404. col. 1.
 Et sicut solitus erat (Chlodoveus) victor
 ad Juviniacum in pago Suessionico re-
 meavit.
 † KALA, vulgo *Challes*, hodie Abbatia
 Sanctimonialium, [pone quam situm
 fuisse palatium regium probabilissimum
 est.] Præceptum Roberti Regis in Tabul.
 S. Dionysii : *Auctoritate nostra et Epis-
 coporum, qui nobiscum hoc præceptum in
 sancta Synodo, quæ 10. Kl. Junii Kala
 sedis nostræ Palatio, collecta resedit, fir-
 maverunt, etc.* [Vide Mabill.]
 † KIRCHEINUM Palatium, vulgo *Kir-
 kem*, in Alsatia inferiori haud procul a
 Mariegio. Vide Mabillon.
 † LATINIACUM Villa, *Lagny*. Vide
 Mabill.
 † LAUDUNUM Palatium, [Laon. Præcep-
 tum Caroli M. ann. 797. apud Marten.
 tom. 1. Anecd. col. 15.] Beslus in Comit.
 Pictav. pag. 253. Codex Donat. plar. Mi-
 ræi pag. 130. [Lugdunum Palatium dici-
 tur in Charta Caroli Simplicis ann. 921.
 apud eund. Miræum 2. edit. tom. 1. pag.
 36. *Laudunum clavatum*, in Charta Lo-
 tharii ann. 864. ibid. pag. 43. Vide Ap-
 pend. ad Marcam Hispan. col. 856. 871.
 Sirmundum edit. Luper. tom. 3. col. 61.
 Mabillonium, etc.]
 † LEMEGIA Villa, in Charta Odonis
 Reg. ann. 890. Inter Probat. tom. 2.
 Hist. Occitan. col. 26. Haud scio an
Lemegia idem sit quod *Limogis* in silva
 Aquilina, vulgo *Limoux*; vel *Limolium*,
Limeuil, in Briegio.
 † Leg. *Lernegia*, ut editum est loco
 laudato, et tom. 9. Collect. Histor. Franc.
 pag. 451. Valeat itaque proposita hie
 conjectura.
 † LENS, in pago Atrebatensi, inter
 villas Regias accensetur in Capitul. Ca-
 roli C. ann. 877. tit. 53. § 82. Vide Sir-
 mundum edit. Luper. tom. 3. col. 344.
 † S. LEODEGARIUS, in silva *Liega* vel
Lisica. Charta Ludovici VI. ann. 1125.
 apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect.
 col. 685. Vide Mabill.
 † LEODICUM Vicus publicus, alias *Leu-
 dica*, *Linga*, et *Legia*, *Liega*. Vita Caroli
 M. ad ann. 769. Præcept. Lotharii ann.
 853. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Col-
 lect. col. 130. Vide eund. Sirmundum
 col. 95. 101.
 † LEONES, in finibus Vellocassium
 vulgo *Lions*. *Castrum nostrum de Lyons*,
 in Charta Philippi Aug. ann. 1217. Vide
 Valesium in Notit. Gall.
 † LINGONENSE Palatium, *Lingras*, in
 Diplom. Caroli Simplicis ann. 921.
 † LIPCIACUS Villa *Andegavensis*, in
 Charta Carolomanni ann. 892. Inter Pro-
 bat. tom. 1. Hist. Occit. col. 138.
 † LIPTINE Palatium, [vulgo *Lestines* in
 Cameracensi pago.] Mirac. S. Ursuari
 num. 19. Fulcinius de Gest. Abbat.
 Lobien. cap. 8. 6. Cod. Donat. plar.
 Miræi pag. 38. [Vide Mabillonium.]
 † LIVRIACUM in *Alato*, *Livry en Aunis*,
 in Edicto Philippi V. ann. 1317. tom.
 1. Ordin. reg. Franc. pag. 650.
 † Emendandum in *Aunay* vel *Aunoy*.
 † LOCLE Castellum, *Lochas*, in finibus
 Turonum ad Angerim. Mandat. Johan-
 nis Reg. ann. 1356. tom. 3. Ordin. reg.
 84. Vide Vales. Notit. Gall. v. *Luccas*,
 pag. 268.
 † LOCUS-SANCTUS Palatium, vulgo
Loursain, in Briegio. Vide eundem
 Vales. pag. 423.
 † LONGALARE, *LONGLARE Palatium* in
 silva Arduenna, diocesisque Leodicensi,
 non procul a S. Huberti conobio, vulgo
Glare. Charta Lotharii ann. 844. apud

Mirum tom 1. pag. 838. Vide Mabill. Haud scio an idem sit quod *Longcamp* in Charta Caroli Crassi, Defens. Abbat. Prum. pag. 58: *Actum in pago Arduenna in villa nuncupata Longcamp.*

† LORIACUM Palatium in pago Vastinensi, Lory, apud Mabillonium.

† LUDDUNUM Palatium, Lyon. Charta Ludovici Pii ann. 836. in Append. Marces. Hisp. col. 775. Alia Lotharii ann. 908. ibid. col. 892.

° LUPARA, Palatium Parisiis notissimum. Charta Joan. reg. Franc. ann. 1356. ex Chartul. 28. Corb.: *Datum apud Luparam iuxta Parisios.*

† LUSARCA Palatium, Lusarche, in agro Parisiensi. Vide Mabillonium.

† MADOALLUS *Fiscus dominicus*, in pago Cenomannico ad flumen Meduanam. Præceptum Childberti I. ann. 528. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 4. Vide Vales. Notit. Gall. pag. 312.

° MADRIOLE *Villa nostra*, vulgo *Mareoles*, ad Sequanam in pago Melodunensi. Charta Caroli M. ann. 786. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 750.

† MAMACCA *villa publica* [Maumaques, in agro Noviomensi. Præcept. Dagoberti II. tom. 3. Analect. pag. 217.] Annal. Franc. Metens. ann. 682. [Vide Mabill. et Colintium in Epist. quam regi inscripsit tom. 4. Annal. Eccles. Franc.]

† MANDERFELT Palatium haud procul a Prumiensi monasterio in Electoratu Trevir. Charta Lotharii ann. 854. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 184.

† MANTALA Palatium in pago Viniensi, Mantaille. Vide Mabillonium.

° Mantelus villa, in Charta ann. 858. Caroli C. ex Chartul. eccl. Vien. vulgo *Mantaille.*

† MARELEIA, MARLEGIA Palatium in Elisatia, Marlen. Vide eundem Mabill. Perperan. *Melagium* apud Felibian. inter Probat. Hist. S. Dion. pag. 79.

† MARISCARIAS *Villa* in pago Arvernico. Præcept. Caroli Calvi ann. 843. apud Felibian. ibid. pag. 64.

† MARLACUM, MARLIACUM et Morlacum, Palatium, Morlay. Vide Mabillonium.

° Marlacum situm in agro Parisiensi, vulgo *Marly*, intelligit D. Bouquet, cuius rationes videsis in nota ad tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 658.

† MARSNA seu MARSANA Palatium, Mersen. Vide eundem Mabillonium.

† MASLARIUM Palatium, f. *Masyck* ad Mosam in Episcopatu Leodicensi. Charta Pippini Reg. ann. 766. in Defens. Abbat. Prumiensis pag. 52.

† MASOLACUM seu MASOLAGUM Palatium. Vide Vales. in Defens. Notit. Gall. et Mabill.

° Et *Mansolacum*, quod *Curtis dominica* et *Palatium* promiscue appellatur, D. Le Beuf tom. Collect. var. script. ad illust. Gall. pag. 50. *Maslay* ad Venenam fluvium, una a Senonibus leuca distans. Ipeum consule.

° MAUZIACUM Palatium, Monasterium Mausiacense, vulgo *Mausac*, in Arvernis. Charta Phil. Aug. ann. 1184. tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 203.

† S. MEDARDUS Palatium, Idem quod *Croiciacum*. Vide Mabillonium.

† MEDIANA *Villa*, *Moyenvic*, ut videtur, in Episcopatu Metensi. Charta Caroli C. ann. 845. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 111.

° MEDONTA Palatium, Mellentum ad Sequanam in Vellocaisibus, *Moutan*. Charta Ludov. Jun. ann. 1167. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. Alie

Phil. Aug. ann. 1188. ex Chartul. S. Ni-gas. Mellet. et ann. 1216. ex Lib. rub. ejusd. Cam. fol. 122. v. col. 2.

† MELEDUNUM ad Sequanam, *Melum*. Charta Ludovici VII. ann. 1189. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 392. Alia S. Ludovici ann. 1280. tom. 1. Ordinat. pag. 54.

° Tabul. Carnot.: *Actum Meloduni in palatio domini regis Philippi coram ipso, anno Domini 1213. mense Julio.* Lit. Caroli V. ann. 1871. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 346: *Donné en nostre chastel de Meloun sur Sainne.*

† METLAGIUM. Vide *Marsleia*.

† METTENSE Palatium, *Mets*, in Charta Caroli Simplicis ann. 912. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 270. Vide Mabillonium.

† MOGUNTIA Palatium, [Mayence. Charta Pippini Reg. ann. 765. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 390.] Diplomata Belgica Mirai pag. 24. [Vide Mabillonium.]

° MOLARIE Palatium, cum foresta. Charta Pippini reg. ann. xi. regni ejusd. ex Reg. III. Charoph. reg. fol. 189: *Actum in foresta, quam dicitur Molarias. Alia Caroli M. ann. 774. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 727: Desinde ad Molarias super Victriacum, etc.* Vide Vales. Notit. Gall. pag. 223.

° MOLIGNUM, *Villa*, vulgo *Moullignon*, cuius meminit Sugerius in Lit. ann. 1187. ex Notit. Gall. Vales. pag. 423. Idem videtur quod *Molinsius* in Reg. A. 2. Cam. Comput. Paris. fol. 18. r.: *Mémoire de la réfection du chastel de Molinsius, qui est au décheoir et pourra moult couster à soustienr.*

† MONASTERIOLUM pagi Pontivi, *Montreuil*. Præcept. Caroli C. ann. 877. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 48. Vide Mabillonium.

† MONCELLUM seu MONTICELLUM, *Monecaus*. Vide Mabillonium.

† MONS DESIDERII in finibus Ambianorum, *Mondidier*. Vide Vales. Notit. Gall.

° MONS GAUDII Palatium, in Charta Phil. VI. ann. 1836. ex Reg. 169. Charoph. reg. ch. 278: *Nostra chastel ou maison de Montjoys au-dessus de l'abbaye de Joleval.*

† MONTELETHERICUM Castrum, *Montleheri*, in agro Parisino. Littere Johannis Reg. ann. 1356. tom. 3. Ordinat. pag. 94. Vide Vales. Notit. Gall. pag. 406. col. 2.

† MONTILZ prope Turones. Regest. Cameræ Comput. Paris. sign. S. M. fol. 1: *Dominus Rex Francie Ludovicus hujus nominis Undecimus, diem suum clausit extremum in domo sua vocata Gallice les Montilz iuxta Turones die Sabbati 30. mensis Augusti circa horam Sabbati post meridiem ann. D. 1483.* Vide Godfredi notas ad Hist. Caroli VIII. pag. 351.

† MORETUM Palatium in Vastinensi agro ad Lupiam, *Moret*. Charta Pippini Aug. ann. 1197. tom. 1. Ordinat. pag. 22.

° Charta Ludov. VI. ann. 1184. ex Chartul. S. Joan. Laudun. Alia Ludov. VII. ann. 1168. in Chartul. Lingon. fol. 18. v.

° MORLACA, MORLACUM, Vicus publicus diocesis Bellovacensis, vulgo *la Morlaie*, non *Morlai* in pago Tullensi, ut opinatus est Germanus ubi de Palatiis, cui assentitur R. P. Benoit in Hist. Tull. quod aperte satis probat D. Le Beuf tom. 1. Dissert. pag. cxxij.

† NANTOGILUM, NANTOILUM Palatium, *Neufvill*. Vide Mabillonium.

† NARBONENSE Palatium, *Narbonne*, in Charta Caroli C. ann. 850. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 121.

† NEAFLA, alia NIELFA Palatium, hodie *Neaufle*, in pago Vilcassino parocis Rotomag. Capitul. Caroli C. tit. 20. Poema cui titulus, *Les Aventures advenues en France* ab ann. 1214. ad 1412:

L'an mil m. m. avec xviii. ans,
De la Reine Blanche fu effés le temps
A Neaufle le Chastel.

Ubi Nelfa Castellum, *Neaufle le Chastel*, in Carnutibus indicatur.

° NEMAUSUM, Palatium, *Niemes*, in Charta S. Ludov. ann. 1248. ex Reg. 133. Charoph. reg. ch. 48.

° NEMETENSE, [Spira.] in Præcepto Caroli M. de Institut. Episcopat. per Saxoniam ann. 789.

† NEMETODORUM Palatium agri Parisiensis, *Nanterre*. Vide Mabillonium.

° NEMONA Palatium, in Charta Phil. Aug. ann. 1217. ex Reg. 44. Charoph. reg. ch. 26.

° NEOMAGUM Palatium. Vita Caroli M. pag. 100. Regino ann. 881. Lambertus Schaffnaburg. ann. 1046. V. Heda pag. 228. 244. 1. edit. etc. [Neumaga, in Præcepto Caroli M. ann. 780. apud Mirsum tom. 1. pag. 248. *Niumaga*, in Charta Ludovici Pii ann. 815. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 62. alia *Noviomagus*, *Nimegus*, ad Vahalin in Geldria.]

† NERONDA *Villa*, in Præcepto Carolomanni an. 880. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 64. [° Vicus pagi Bituricensis.]

† NICIAS Castellum in Provincia, *Nics*. Charta Ludovici Reg. ann. 894. apud Baluz. tom. 2. Miscell. pag. 158.

† NIGELLA *Domus Regia Parisiis*, vulgo *l'Hostel de Nelle*, quæ portæ urbis cui proxima erat nomen dedit. Charta Johannis Reg. ann. 1260. tom. 2. Ordinat. Reg. Franc. pag. 340.

† NIORTUM Palatium in Pictonibus ad ripam fluvii Separis, *Niort*. Charta Ludovici Junioris ann. 1141. instr. tom. 2. Gall. Christ. col. 388.

† NOBILIS DOMUS S. Audoeni, S. Oisn, ad Sequanam prope Parisios, ubi Ordinem Stelle ann. 1261. primum instituit Johannes Rex Franc. Ejusdem palatii pluries occurrit mentio tom. 3. Ordinat. Reg. Franc.

° NOVAVILLA Palatium, in episcopatu Bellovacensi, ex Charta Ludov. VII. ann. 1179. inter Inst. tom. 6. Gall. Christ. col. 261.

° NOVENDA, Palatium, in Charta ejusd. Ludov. ann. 1169. ex schedis Mabill.

† NOVIANTUS Palatium ad Vidum in pago Bedensi, hodie *Void*. Hist. Tull. R. P. Benoit. Vide Martenium, tom. 3. Anecd. col. 996.

† NOVAVILLA, *Neuville*, ad ulteriorem ripam Sequanæ contra Clippiacum. Præcept. Caroli Simplicis ann. 922. in Append. Marces. Hisp. col. 843.

† NOVIENTUM vel NOVIAGENTUM, vulgo S. Clodoaldus, S. Clou. Vide Mabillonium.

† NOVIOMAGUS. Vide *Neomagum*.

° NOVIOMENSE, [Neoyon.] Vita S. Godeberti n. 4. [Vide Mabillonium.]

° NOVIOMIUM Palatium, *Neoyon*, in Charta Ludov. VII. ann. 1145. ex Chartul. S. Joan. Laudun. *Noviomum*, in alia Phil. Aug. ann. 1210. ibid.

† **NOVIOMUM Villa**, idem videtur quod *Neomagum*. Præcept. Caroli Calvi ann. 845. tom. 2. Annal. Bened. pag. 748.

† **NOVUM-CASTELLUM** Arduennæ proximum, *Neuf-Castel*, in Diplom. Lotharii ann. 855. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 188.

† **NOVUS-MERCATUS** ad Ittam, Gornacum inter et Gisorsium, *Neuf-Marché*. Charta Philippi Pulcri ann. 1308. tom. 1. Ordin. pag. 452.

† **NUCETUM** seu **NOCETUM Villa**, ad Matronam, *Noisy*. Vide Mabillonium.

† **NUHUSEN** in pago Wormatiensi, Dagoberti aliorumque regum Francorum vetus palatium, ex Chron. Wormat. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. Mss. pag. 32. Vide Chron. Gottwic. pag. 496.

† **ODONIS-VILLA**, quæ *Curtæ Odonis-villa super amnem Liberitum* (l. Lidericum, *le Loir*) dicitur in Diplom. Caroli C. ann. 962. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 187.

† **ODREIA-VILLA** sive *Audriaca-villa*, *Orreville*. Vide Mabillonium.

† **OLLONA Palatium** apud Insubres ad fluvium Olenam, sextodecimo circiter milliario a Mediolano versus Occidentem æstivum. Præcept. Lotharii Imper. ann. 838. tom. 2. Capitul. col. 1429.

† **OPATINACUM**, in Præcepto Childeberti tom. 3. Analect. pag. 96. perperam pro *Captonaco*: quod vide.

† **OSTRENEVA Palatium** in inferiori Saxoniam ad Olsam, *Osterwick*. Charta Ludovici Pii apud Coitium tom. 8. Annal. Ecclesiast. Franc. pag. 431.

† *Ostrovova*, in Charta ejusd. Ludov. Pii ann. 816. apud Oefel. tom. 1. Script. rer. Bolcar. pag. 708. col. 2.

† **OTINGA**, *Curtis regia, fœcus dominicus*, hodie *Oettingen* in Bajoaria, ex Chron. Frising. apud Meichelbec. tom. 1. part. 2. pag. 88. et ex pluribus Chartis laudatis lib. 8. Chron. Gottwic. pag. 500.

† **PACIACUM Palatium** ad flumen Aurum inter Ebroicas et Meduntam medium, vulgo *Pacy*. Charta Philippi Aug. ann. 1208. inter Instr. tom. 4. Gall. Christ. col. 197.

† **PADREBURNA Fœcus regius**, nunc urbs Episcopalis Westphaliæ, *Paderborn*. Charta Caroli M. ann. 790. apud Miræum tom. 1. pag. 131. Alia ejusdem ann. 807. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 296.

† **PALATIOLUM Villa**, agri Parisiensis, vulgo *Palaiseau*. Vide Mabillonium.

† Ibi etiam sub Childeberto I. existisse palatium observat D. Le Beuf, tom. 2. Dissert. pag. 208. ex vita S. Rigomeri ibid. pag. 216.

† **PANAGO**, pro *Pontigo*, in Charta Caroli Calvi ann. 861. tom. 2. Capitul. col. 1432.

† **PANDIACUM**, *Palatium regale*, apud Miræum in Diplom. Belgic. pag. 260. sed fictitium palatium esse monet D. Bouquet tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 678.

† **PAPIA Palatium**, in Italia, *Pavia*, Ticinum. Chron. Farfense pag. 666.

† **PARINTANIACUM Villa sita in Comitatu Arvernensi subius castrum Uco**, in Præcepto Lotharii ann. 962. Append. Marcæ Hisp. col. 931.

† **PARISIENSE Palatium**. Helgaudus in Roberto Rege pag. 68. Charta Philippi I. Reg. apud Doublet pag. 835. [Vide Valesium et Mabillonium.]

† **PAULIACUM Vicus** non longe dis-

tans a Floriaco, vulgo *Pouilly*. Charta Carolomanni ann. 881. inter Instr. tom. 2. Hist. Occitan. col. 19. Adrevaldus in Mirac. S. Bened. cap. 37. nisi idem sit quod *Pauliacum*, vulgo *Pauliac*, in diecesi Mimat. cum Viennam tunc obsideret Carolomannus: a qua obsidione hoc anno revocatus quidem est, sed utrum in Franciam incertum est omnino.

† **PERONA Palatium**, [ad Suminam, *Peronne*.] Chron. Fontanell. ann. 849. [Charta Philippi Aug. ann. 1210. apud Duchesn. Hist. Bethun. pag. 160. Vide Mabillonium.]

† **PETRA-FICTA Villa**, *Pierrefite*. Vide Mabill.

† **PETREFONS Domus regia**, *Pierrefons*. Vide Mabillonium.

† **PETTINGHEM Villa**, vulgo *Pettinghem*, ad Scaldim prope Aldenardam Flandriæ opidum. Præcept. Caroli Calvi ann. 864. apud Miræum tom. 1. pag. 27.

† **PICTAVUM Palatium**, [*Poitiers*.] Charta Ludovici Pii ann. 833. apud Perardum in Burgundicis pag. 25. [Vide Beslium in Histor. Comit. Pictav. pag. 317.]

† **PISSIACUM Palatium**, [ad Sequanam, in extremis Carnotensæ diecesis finibus, *Poissey*.] Helgaudus in Roberto Rege pag. 85. Ph. Labbeus tom. 2. Miscell. pag. 598. [*Pisciense Palatium*, in Charta Roberti Reg. ann. 1080. inter Probat. Histor. S. Germ. Paris. pag. 25.]

† **PISTE Villa** ad Andellæ atque Auduræ confluentes, vulgo *Pistes*. Vide Mabillonium.

† *Pistres*, in Lit. remiss. ann. 1396. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 189: *L'exposant demourant au Pont saint Pierre prez de Rouen, et Guillaume le Doyen sergent dudit Pont S. Pierre passerent par la ville de Romilly en allant en la ville de Pistres, qui est demie lieus par delà ou environ: en laquelle ville de Pistres, etc.* Vide Mercurium Franc. ann. 1741. mens. Jul. pag. 1532.

† **PLADELLA Villa** Campaniæ Brabanticæ vulgo *Bladel*, in Charta Caroli Simplicis ann. 913. apud Miræum tom. 1. pag. 35.

† **PLECTETÆ Palatium**. Charta Ludov. Transmar. ann. 950. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 607: *Actum in Plectetis quod fuit in villa, quæ dicitur Tristuro*. In Chartul. Cluniac. legitur: *Actum in placito quod fuit in villa, quæ dicitur Trisburgo*. Quod magis mihi probatur.

† **PLESSEIUM Palatium** prope Turones, *Plessis du Parc les Tours*; an idem quod *les Montils*? Vide Godefredi notas ad Hist. Caroli VIII. pag. 389.

† **POLLIACUM**, *Villa super Ligerim*, *Pouilly*, in Charta Ludov. Transmar. ex Chartul. Cluniac. ch. 144.

† **PONS ARCHIÆ**, *Palatium*, vulgo *Pont de l'arche*, in Charta Phil. Aug. ann. 1215. ex Chartul. abbat. Bonportus. *Pons Archarum*, in alia ejusd. reg. ann. 1217. ex Chartul. Maurigniac. Vide *Pons Arcus* apud Vales. in Notit. Gall. pag. 453. col. 1.

† **PONS S. MAXENTIE Villa** ad Isaram in Insula Francia, *Pont S. Maxence*. Charta Roberti Reg. ann. 1016. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 380.

† **PONTIANUM** prope Narbonam. Vide Mabill.

† **PONTIJACUM Palatium**, [ad Ararim, vulgo *Pontailier*; quod probant multa

Instrumenta in quibus legitur, *Pontiliacus ad Sagonam; Pons Arria*, in Chron. Virdun. ad ann. 1065.] Charta Caroli C. apud Perardum in Burgund. pag. 49.

† **Valesio** in Notit. Gall. pag. 84. col. 2. dicitur *Pons Arliciorum* vel *Arlicium*, *Pontarly*.

† **PONTIO** seu **PONTICO Palatium**. Justell. in Probat. Hist. Turen. pag. 11. Ph. Labbeus tom. 2. Miscell. pag. 474. Diplom. Belgica Miræi pag. 32. Baluz. in Append. ad Capitul. num. 89. 90. 106. [Vide Mabillonium.]

† **PONTISARA**, **PONTESIA** in Vellocaibus ad Isaram, *Pontoise*. Charta Ludovici VII. ann. 1177.

† **PRUMIA Villa**, *Pruym*, in Electoratu Trevir. Charta Theodorici Reg. ann. 722. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 269.

† **QUENTOVICUS**, quasi vicus ad *Quentam*, *la Canche*; unde *Wicus* nude interdum dicitur: locus non longe a Stapulis et a monasterio S. Judoci. Edictum Pistense ann. 864. cap. 12. Vide Vales. Notit. Gall. pag. 461. et *le Blanc de Monet* pag. 110.

† **QUERCETUM juxta Dociacum villam super fluvium Carum**, in Charta Ludov. Transmar.

† **RAMPERT Villa** ad Mortanam in Lotharingia, *Ramberville*. Charta Ludovici Pii ann. 836. apud Perardum in Burgund. pag. 19.

† **RAUSIACUM Villa** ad Axonam in Campania Remense, vulgo *Roucy*. Præcept. Caroli C. ann. 845. tom. 2. Capitul. col. 1456. *Rausiacus*, Frodoardo ad ann. 848. *Rausiacus*, in Chron. Fontanell. ad ann. 851. *Raugio palatio* inscriptum monet, cujus typum exhibet *le Blanc*, de Monet. pag. 130.

† *Consule*, si placet, D. Le Beuf tom. 14. Hist. dioc. Paris. cujus conjectura haud satis mihi probabilis videtur.

† **REGALE MADIUM**, *Regalis Hortus*. Vide Dripi.

† **REGALIS-LOCUS** prope Compendium, *Royal-lieu*. Vide Mabillonium.

† **REGALIS MONS**, vulgo *Royaumont*, prope Bellummontem, in Charta Phil. Audacis ann. 1275. ex parvo Reg. S. Germ. Prat.

† **REGENESBURGUM**, *Palatium publicum*. Charta Caroli M. ann. 792. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 41. col. 361. Vide *Rugansburg*.

† **REMENSE Palatium**. Vide eundem Mabill.

† **RIOVIUM Palatium** memoratur in Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol. 57. v. : *In scrinio Bicturis sunt decem litteræ colligatæ super certis acquisitionibus partialiter factis pro augmentatione palatii Riovi. An idem quod Rioitum, Gall. Ruel?*

† **ROFIACUM** seu **RUFACUM**. Vide Mabill. *Ruffacovilla*, in Charta Caroli C. ann. 867. ex authentico descripta apud Felibian. inter Probat. Hist. S. Dion. pag. 76. quod in Doubleto improbat ibidem Mabillon.

† **ROMARICIMONS Palatium**, *Remiremont*, in Lotharingia, apud Acher. tom. 7. Spicil. pag. 185. [Vide Mabillonium.]

† **ROMILIACUM Villa**, *Rouilly les Paris*. Vide Mabill.

† **ROTOIALUM**, **RODOLIUM**, etc. *Ruel*. Vide Mabillonium.

† **ROUVRA Castrum**, *Rouvre*, duabus vix leucis a Divione distans, in diecesi Cabilonensi. Litteræ Johannis Reg. ann. 1361. tom. 8. Ordin. pag. 550.

† **RUBAC Villa, Ruffach** in Elisatia. Charta Caroli Simplicis ann. 912. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. inter Probat. col. 385.

† **RUFACOVILLA. Vide Rofacum.**

† **RUGANESBURG Palatium**, haud procul ab Aquisgrano, f. *Roiduc*. Charta Caroli M. ann. 821. ssec. 4. Bened. part. 1. pag. 208.

† **RUGITUSIT**, in Capitul. Caroli C. ann. 877. recensetur inter Palatia in quibus morari non debet Ludovicus Caroli filius, nisi necessitas fuerit. Forte idem quod *Rei-este, Retel*, opidum ad Axonam in finibus Remorum, quod *Regitastum* in veteribus Chartis nuncupatur.

† **SALE Palatium** prope Neostadium Carolo Mag. adamatum. Vide Eccardum ad Leg. Salic. pag. 5. et Sirmondum edit. Lupar. tom. 3. col. 109.

† **Vulgatus Saltz**, ad fluvium Salam positum, unde nomen. Consule Marten. in Praefat. ad tom. 1. Ampl. Collect. pag. ix. et Indices geograph. ad calcem tomor. Collect. Histor. Franc.

† **SALMONCIACUM Palatium, [Samoucy]** in Laudunensi diocesi. Hincmarus Remens. tom. 2. pag. 298. Labbey tom. 1. Biblioth. pag. 755. Doublet. pag. 705. 706. Capitul. Caroli C. pag. 441. [Annal. Pitheani ad ann. 771. Almoius lib. 5. cap. 34.]

† **SANCTUS AUDOMARUS Palatium, S. Omer**. Charta Ludov. VIII. Phil. Aug. promigenti ann. 1211. in Chartul. S. Bertini pag. 207. Actum apud S. Audomarus, ... *astantibus in palatio ejusdem patris nostri, etc.*

† **SANCTUS DIONYSIUS in Leonibus**, Palatium extructum a Henrico I. reg. Angl. Charta Phil. Aug. ann. 1212. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 264. Vide Vales. in Notit. Gall. pag. 271. col. 2.

† **SAPONARIE Palatium, Savonieres**, Vide Mabill.

† **SARMESIE in Belsia**, in Charta Phil. Audaci ann. 1201. ex Chartul. S. Steph. Autiss.

† **SATANACUM Palatium**, nunc opidum pagi Vabrensis trans Mosam, *Stenay*. Vide Mabill.

† **SAVEIE, Palatium**, nunc *Belleville*, prope Parisios, si fides D. *Le Jeuf*, quem consule tom. 1. Dissert. pag. c. et seqq.

† **SCANDEBOLT Palatium** explit Carolus Cal. in Capitul. ann. 877. a Palatiis quae frequentare potest Ludovicus ejus filius. Vide Sirmondum edit. Lupar. tom. 3. col. 345.

† **SCARPONNA Palatium** ad Mosellam prope Mussipontem, vulgo *Charpeigne*, seu *Scarpeigne*, memoratur in Itiner. Antonini, in Tabula Peutingeriana, apud Ammianum lib. 27. et in Actis SS. Bened. ssec. 5. pag. 899. nunc villula quam rustici *Sanponne* vocant.

† **SCLADISTATUM Palatium** in Elisatia superiore, *Schlestat*. Vide Mabillonium.

† **SCODONIS-VILLA Palatium**, in Charta Ludovici Pii ann. 815. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 293. Leg. forte *Theodonia-villa*.

† **SCOLINARE vel SCONILARE Palatium**, nunc, ut mihi videtur, *Schoinsch*, opidum in Electoratu Trevirensi, a Treviris octo distans leucis versus Septentrionem. Charta Lotharii Imper. ann. 855. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 306. *Sconilare* editum apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 140.

† **SENONENSES, [Sens]**, in Charta Hen-

VI

rici I. ann. 1048. apud Camusat. in Prompt. antiq. Trecent. pag. 28.

† **SENTIACUM. Vide Hiesiacum.**

† **SERMIONENSE Palatium**, in Praecepto Caroli M. ann. 773. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 37. Ipsum consule in Praefat. tom. ejusd. pag. x.

† **SILVACUS**, apud Hincmarum Epist. 1. ex Labbeanis. *Silvagus*, in Charta Caroli C. in Append. ad Capitul. n. 100. [*Sylvarius*, in Diplom. ejusdem Imper. ann. 846. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 305. hodie *Servais*, in pago Laudunensi, a Codiciaco non integris quatuor leucis distans. Vide Mabillonium.]

† **SILVANECTIS Palatium, Senlis**, urbs Episcopalis. Charta Roberti Reg. in Tabular. Fiscan. fol. 21. Sammarthani in Abbat. Gall. pag. 16. et in Episc. Silvanect. n. 53. [Sirmondus edit. Lupar. tom. 3. pag. 64. Duchesnius tom. 3. pag. 345. et tom. 4. pag. 77. 96. et 148.]

† **SPINOGLUM seu SPINOILUM** ad Sequanam, *Episway*. Vide Mabillonium.

† **SPISSIA vel SPINSIA Villa, Esposse**. Vide Mabillonium.

† **Spinis**, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 263. Vide Mercur. Franc. ann. 1785. mens. Dec. vol. 1. pag. 269.

† **STAMPENSE Palatium, Estampes**. Vide Mabill.

† **STERPINIACUM vel STIRPINIACUM Villa, Estrepagny**, in Vilcassino. Vide Mabillonium.

† **STIRPIACUS Villa** in pago Tullensi, vulgo *Estrepey*, a Tullio-leucorum duabus distans leucis, ubi etiamnum veteris castelli parietinae cernuntur. Charta Caroli Crassi ann. 885. tom. 2. Miscell. Ba'uzii pag. 153. Alia ejusdem Imper. apud R. P. *Benoit* in Histor. Tull. inter Instrum. pag. vi. et Vita MS. S. Cadroel.

† **STRAMIACUM Palatium, Stramiatis**, in Charta Caroli Reg. Burgund. ann. 857. tom. 12. Spicil. Acher. pag. 121. *Stramiacum*, pro *Stramiacum*, legitur in Charta Ludovici Pii ann. 835. tom. 1. Hist. Occitan. inter Instr. col. 63. Vicum esse in Bressia tribus leucis a Lugduno distantem, qui nunc *Tramoye* dicitur, scribit Menesterius in Hist. Lugdun. *Cremieu* pagi Lugdunensis villam esse opinantur Valesius et Mabillonius.

† **SUEDAS Villa, Sais**, inter Turones et Pictones, in Vita S. Radegund. ssec. 1. Bened. pag. 322.

† **SUCAR vel SUNCAR Palatium**, ex Chartul. abbat. Prumiens. in Suppl. Diplom.

† **SUESO Palatium, Soissons**, urbs Episcopalis. Doublet. pag. 697. [Vide Mabillonium.]

† **SYLVIARIUS. Vide Silvacus.**

† **TAVERNIACUM Villa** in decanatu Montismaurici. *Taverny*. Charta Philippi V. ann. 1317. tom. 1. Ordin. pag. 649.

† **TAURIACUM Villa** in finibus Carnutum, *Toury*. Charta Bosonis Reg. ann. 881. tom. 2. Capitul. col. 1508.

† **TECTIS Palatium** in agro Leodicensi, haud procul a Stabulensi monasterio. Charta Ludovici Pii ann. 837. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 25.

† **THEODONIS-VILLA Palatium, [Thionville]**. Doublet. pag. 713. Chiffet. in Tornut. pag. 264. Hugo Flaviniac. in Chron. Virdun. pag. 270. Annal. Fr. Metens. ann. 773. [Vide Mabillonium.]

† **THEODWADUM Palatium, [pagi Andegavensis, vulgo Doué]**. Charta Pippini I.

ann. 835. inter Instrum. tom. 1. Hist. Occitan. col. 70. [Theganus de Gest. Ludovici Pii cap. 41. Vita ejusdem Ludovici ann. 796.]

† **THEORINSTE Villa**, in Charta Caroli Aquit. reg. ann. 856. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 676.

† **TICIACUS Villa**, in pago Pictavensi. Charta Pippini reg. Aquit. ann. 855. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 664.

† **TILLUM** prope Senonas, *Tsil*. Odorannus in Transiat. SS. Saviniani, etc. ssec. 6. Bened. part. 1. pag. 264.

† **Tolosanum Palatium, Toulouse**. Vide Mabill.

† **TORNACENSE Palatium, Tournai**, apud S. Audonem in Vita S. Eligii.

† **TORNODORIUM Palatium** ad Hormentionem in Lingonibus, *Tonnors*. Charta Philippi Aug. ann. 1187. apud Perard. in Burgund. pag. 340.

† **TRAJECTUM ad Mosam, Mastrich**. Vide Mabill.

† **TREGE urbs Episcopalis, Troies**. Praecept. Ludovici Balb' ann. 878. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 210.

† **TRENORCHIUM Palatium, Tournus**. Charta Ludov. VII. ann. 1171. in Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 169.

† **TREVIRENSIA Palatia, Treves**. Vide Mabill.

† **TRIBURINUM Palatium** ad Rhenum apud Moguntiam urbem, etiamnum *Tribur*. Charta Ludovici Pii ann. 829. inter Instr. tom. 1. Hist. Occitan. col. 67. *Triburias villa regia*, in alia ann. 870. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 132. Adde Baluz. tom. 4. Miscell. pag. 426.

† **TRISBURGUM, TRISLURUM**. Vide supra *Plecteta*.

† **TRISGODIOS Villa publica**, in Charta Pipini Reg. ann. 763. in Defensione Abbat. Prumiensis pag. 51. *Trisgodios* edidit Mabillonius inter Instr. tom. 2. Annal. Bened. pag. 707. male *Frisgodios* in ipso contextu ibid. pag. 202.

† **TROLEIUM Palatium, Troisy**. Vide Mabill.

† **TRUPHIACUM Villa, f. Truccia** in pago Suessionico, vulgo *Droisy* vel *Troisei*. Charta Carolomanni ann. 883. tom. 2. Capitul. col. 1511.

† **TRUTMANNI Villa**, vulgo *Dortmund*, quae et aliis nominibus nuncupatur a scriptoribus, in ducatu Saxonie, in comitata Marcana, ex Charta Caroli ann. 789. apud Schaten. lib. 8. Hist. Westphal. pag. 599. Ita Godefr. abb. Gottwic. in Chron. ejusd. monast. pag. 515.

† **TUINUM Ficus**, vulgo *Tuin*, ad flumen Sabim. Vide Vales. Notit. Gall. pag. 564.

† **TULPIACUM Castrum publicum**, alias *Tolpiacum* vel *Tolbiacum*, Coloniam inter et Marcodurum, in Charta Caroli Martelli ann. 725. apud Mirsum tom. 1. pag. 493.

† **TUMBAS Palatium regium**. Praecept. Lotharii Imper. in Defens. Abbat. Prum. pag. 59. Vicus in Arduenna silva. Vide Capitul. Caroli C. tit. 43.

† **TURNUS Villa regia** infra castrum Porciani haud procul a dextra fluvii Axona ripa, vulgo *le Tour*. Praecept. Caroli Simplicis ann. 838. in Append. ad Marcam Hisp. col. 630. *Turnusvilla*, in alio ejusdem Reg. ann. 899. ibidem col. 883. *Hturnus*, in Chartis ejusd. Caroli inter Instr. tom. 2. Hist. Occitan. col. 37. 38. 39. Actum in *Satice* contra *Torn*, ibid. col. 60. ex Charta ann. 932.

† **TURONES urbs metropolis, Tours**, in Praecepto Caroli Calvi ann. 861. apud

Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 166.

† TUSSIACUM *Villa* super Mosam in pago Tullensi prope Vallem-coloris, vulgo *Tussy*, non *Tulley* seu *Tullé aux grosseilles*, inter Mosellam et Mosam, ut vult Germanus apud Mabill. Charta Caroli C. ann. 859. tom. 2. Capitul. col. 1473. Vide Hist. Tull. R. P. Benoit.

† VALENTIANÆ Palatium, [Valenciennes ad Schaldim fluvium.] Charta Lotharii Reg. apud Doublot. pag. 787. alla Caroli Cal. ann. 843. apud Perardum pag. 143. [Vide Sirmondum edit. Lubar. tom. 3. col. 77. 78. 80. et Mabill.]

† VALLIS-RODOLII Castrum, *Vaudreuil*, in Normannia. Litteræ Johannis Reg. ann. 1351. tom. 4. Ordinatio. pag. 77.

† Palatium ex Charta Phil. Aug. ann. 1205. in Reg. S. Justi fol. 111. r. col. 2. et ex alia Ludov. VIII. ann. 1224. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 264.

† VAUDILOGITUM *Villa* in Burgundiæ Comitatu, *Vau-loys*, apud Perardum in Burgund. pag. 24.

† VAUMAIN in Vilcassino, *Vezin*, in Litteris Caroli IV. ann. 1324. tom. 1. Ordinatio. pag. 782.

† VENDRIARIS *Villa*, vulgo *Verrières*, agri Parisiaci, in Præcepto Caroli C. ann. 850. inter Instr. tom. 4. Gall. Christ. col. 48.

† VELSATUM *Fiscus*, vulgo *Visset*, prope Leodium, in Capitul. Caroli C. tit. 43. Item quod *Vesatum* in Annal. Bertin. nuncupatur.

† VENDERIA *Villa regia partim Metensis, partim Tullensis territorii, Vendiere*. Vita S. Johannis Abbat. Gorziens. sæc. 5. Bened. n. 9. pag. 368. *Vendera*, in Translat. S. Gorgonii sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 215. Vide Hist. Tull. R. P. Benoit.

† VENDOPERA *Fiscus regius, Vendevre*. Vide Mabillonium.

† VENITTA *Villa regia* in pago Bellovacensi, *Venetie*. Vide Mabillonium.

† VERBERIACUM Palatium, idem videtur quod *Vermeria, Verberia*. Charta Lotharii reg. ann. 967. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 681.

† VERMERATH Palatium regium, in Charta Caroli M. pro monast. Cormeriac. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 281.

† VERMERIA Palatium, [prope Isaram, *Verberia*.] Capitul. Caroli M. ann. 808. cap. 9. Hincmar. Epist. 1. ex Labbeanis, Doublot. pag. 636. Flodoard. lib. 3. cap. 4. Will. Heda pag. 222. 1. edit. Diplom. Belgica Miræi pag. 22. Johan. a Leydis lib. 3. cap. 12. Chron. Hildesheim. cap. 25. [Sirmondus edit. Lubar. tom. 3. pag. 71. 72. 74. 100. Acta SS. Bened. sæc. 4. part. 2. pag. 506. Martenius novæ Collect. tom. 1. part. 2. pag. 5. et Mabillonius.]

† VERNUM Palatium, [Vernollum ad Isaram, *Vernueil*.] Concil. Vernense ann. 755. Capitul. Caroli Cal. pag. 98. 38. 144. 411. 460. Beslius in Episc. Pictav. pag. 29. Chifflet. in Tornut. pag. 265. Vita S. Eucherii n. 9. [Verna, in Charta Ludovici Pil ann. 821. Append. Marcæ Hisp. col. 767. Sirmondus edit. Lubar. tom. 3. col. 15. 16. 101. et Mabillonius.]

† Repudiata aliorum sententia, locum esse medium Parisios inter et Compendium, nuncupatum *Ver*, multis probat argumentis D. Le Beuf, tom. 1. Collect. var. script. ad illust. hist. Gall. pag. 102. ubi et de *Vernimpis villa*. Ipsum consule.

† VERNIMPTÆ *Villa*. Vide Mabill.

† VERNO, Palatium, oppidum ad Se-

quanam diocesis Ebroicensis, *Vernon*. Charta Phil. Aug. ann. 1195. ex Chartul. S. Nigas. Mellet.

† VERSALIUM Palatium, *Versailles*. Vide Mabill.

† VERUS-DOMUS Palatium in pago Rotomagensi. Hericus Mon. in Mirac. S. Germani Autissiodor. cap. 45.

† Charta Caroli C. ann. 854. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 86. ubi Juvenius monet hunc locum esse in pago Aurelianensi. Vide Mercur. Franc. ann. 1733. mens. Jul. pag. 1472. et mens. Oct. pag. 2136. quibus addendus D. Le Beuf tom. 25. Comment. Acad. Inscript. pag. 123.

† VICENÆ seu VICENNÆ Palatium in agro Parisiensi, *Vincennes*. Vide Mabill.

† VICTRIACUM Palatium. Charta Henrici I. Regis apud Baluz. in Not. ad Lupum Ferrar. pag. 528. Aimoinus lib. 4. de Mirac. S. Bened. cap. 26. [Vistry. De aliis Palatiis ejusdem nominis, vide Mabill.]

† VIENNA Palatium, *Vienne*. Charta Caroli Simplicis ann. 896. inter Probat. tom. 2. Hist. Occitan. col. 34. Vide Mabillonium.

† VILLA-NOVA in *Hecio*, in Charta Phil. Audacis ann. 1275. ex Memor. C. Comput. Paris. fol. 99. v.

† VILLA-NOVA REGIS juxta *Susnonas, Villeneuve-le-Roy*, in Stabilimento Philippi Aug. ann. 1209. tom. 1. Ordinatio. pag. 30. de utraque *Villa-Regis*, vide Mabillonium.

† VILLARE juxta collum *Rasti* in pago Vadensi, *Villars-cote-Raz*, in Charta Philippi VI. ann. 1328. Vide Mabillonium.

† Charta Phil. Aug. 1196. ex Chartul. S. Joan. Laudun.: *Actum apud Villare Col-de-Rast*.

† VIRZINIACUM Palatium, prope monasterium S. Basili, in diocesi Remensi, *Versamoi*, teste D. Le Beuf in Dissert. edita in Mercur. Franc. ann. 1737. mens. Mart. pag. 446. Annal. Bertin. ad ann. 876. tom. 7. Collect. histor. Franc. pag. 123.

† VIKERIERUM Palatium in pago Tullensi, vulgo *Vicherey*. Tabular. Tullense. Vide Hist. Tull. R. P. Benoit.

† VITREIACUM, *Villa publica*, in Charta Caroli C. ann. 869. ex Cam. Comput. Insul. Vide *Vitricium*.

† VIZELIACUM *Villa* in agro Nivernensi ad Coram, *Vezelay*. Charta Philippi Aug. ann. 1190. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 636.

† ULMA a Clodoveo Francorum rege condita ad Danubium, *Villa regalis* dicitur in Ch. Caroli M. ann. 818. apud Naucier. 2. vol. generat. 27. si tamen legitima censenda est hæc Charta: *Curtis regia* appellatur in Annal. Fuld. ad ann. 892. Ita Godefr. abb. Gottwic. in Chron. ejusd. monast. pag. 517.

† URIAU *Fiscus*, non longe ab Arduenna silva. Charta Ludov. Balbi ann. 879. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 415.

† WARA inter Palatia recensetur in Capitul. Caroli C. ann. 877. An idem cum *Ware* quod a *Maceris, Maisieres* parum distat? Vide Sirmondum edit. Lubar. tom. 3. col. 344.

† WARMATIA seu WORMATIA, *Wormes*. Vide Mabillonium.

† WASALIA *Villa Regia, Wesel*. Vide Mabillonium.

† WEIBILINGA *Villa*, in Charta Caroli Crassi ann. 887. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 228.

† WEIMODUS *Villa Regia*. Vide Mabillonium.

† WICUS. Vide *Quentovicus*.

Sed et Infancionum ædes apud Aragonenses *Palatia* fere semper vocant. Forti Oscenses Jacobi I. Regis Aragon. in quibus eadem erat immunitas, quæ in Ecclesiis, adeo ut si quis malefactor perpetrato crimine, vel maleficio, pro se defendendo, eas intraverit, non debeat inde extrahi violenter, nisi fuerit latro, vel raptor, aut traditor manifestus.

PALATIUM in Monasteriis, apud Petrum Diaconum Casin. lib. de Miracul. S. Benedicti Casini patris n. 29. sed quæ pars ædium Monasterii fuerit, non omnino liquet, nisi fuerit domus Abbat. quam Aulæ nomine donat Vita S. Hermelandi Abbat. num. 30. ubi de quodam Abbate: *Cæpit igitur Aulam sibi edificare, necessariis non contentus domibus, etc.* Id nominis etiam tribuitur cæteris dignitatibus seu officialium Monasterii ædibus in veteri Scheda apud Angelum a Nuce: *Camerarius*, (Casinensis Monasterii) *debet facere reparare Palatium, quod dicitur Palatium Infirmarii, quod est juxta cæmeterium, extra paradisum, et omnes alias cameras, etc.* Infra: *Firmarius debet facere Palatium Infirmarii cum subjacentiis suis.* Interdum pro Refectorio, seu majori aula usurpatur, ut in Regula Militum Templariorum in Concilio Trecenti ann. 1137. cap. 8: *In uno quidem Palatio, sed melius dicitur refectorio, communiter vos cibum accipere credimus, etc.* seu petius pro cellis, vel quibusvis ædibus monasticis. Charta Sanctii Regis, qui ad Zamorram obiit, apud Ant. de Zepher, in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 5: *Sit etiam Monasterium vestrum cum ipsa villa, in qua situm est, et omnes vestre decanie, sive Palatia vestra, per totum regnum meum sine portatico de vestris propriis rebus, etc.* Charta Sanctii Ramirez Regis Aragonum apud Martinezum in Hist. Pinnatensi lib. 8. cap. 27: *Campos, et hortos, et Palatia S. Joannis, si quis frugerit, peiet 60. solidos.* Alia ejusdem Regis sæc. 1181. apud Zepher, in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 7: *Dono prælibatis sanctis ac præscripto canobio Monasterium S. Urbicii de Servol, cum omnibus suis pertinentiis, et cum omnibus decimis suis, cum villis et mansis et Palatiis suis et possessionibus, etc.*

Palatium potiori jure dicta domus excipiendis hospitibus destinata, in Guidonis Discipl. Farfens. lib. 2. cap. 1: *Juxta galileam constructum debet esse Palatium longitudinis CLV. pedes, latitudinis XXX. ad recipiendum omnes supervenientes homines qui cum equitibus adventaverint monasterio. Ex una parte ipsius domus sunt preparata XL. lecta et totidem pulvilli ex pallio, ubi requiescant viri tantum, cum latrinis XL. Ex alia namque parte ordinati sunt lectuli XXX. ubi Comitissæ vel alie honeste mulieres paugent, cum latrinis XXX. ubi solæ ipsarum indigeries procurent. In medio autem ipsius Palatii affixæ sint mensæ sicuti refectorii tabule ubi edant tam viri quam mulieres.*

† PALATIUM PONTIFICALE, Domus Episcopalis, in Charta Matthæi Episc. Trecenti. ann. 1172: *Actum est hoc in Palatio Pontificali Trecenti.*

† Nudæ Palatium appellat domum suam Albericus archiepiscopus Remensis, in Charta ann. 1314. ex Chartul. Campan. fol. 79. r: *Actum Remis in Palatio nostro, etc.*

† PALATIUM, Domus urbis publica,

In qua Ediles seu Scabini jus dicunt, aut coeunt, *Hostel* vel *Maison de ville*. Chron. Veronense ad ann. 1242. apud Murator. tom. 8. col. 632: *Et eo anno D. Henricus de Egna tunc existens Potestas Veronae fecit magnam curiam militum et dominarum cujuscumque conditionis in Palatio Communis Veronae*. Statuta Massil. lib. 5. cap. 56: *Decernentes..... quod apud singulis mutantur et renoventur ac toto omnes et singuli Notarii Palatii, et aliarum curiarum velle vicecomitalis Massilie*. Ubi perperam virgula ante vocem *Palatii* posita est.

† **PALATIUM**, Conventus publicus. Anonymus de Elevat. S. Theodorici Abb. sac. 5. Bened. pag. 521: *Ut Remorum finibus Rex (Lotharius) appropinquaret, habiturus quidem apud metropolim Palatium cum optimatibus suis*. Vide quae observavimus supra in praemissis ad *Palatia*.

† **PALATICUM**, Tributum. Vide *Palare* 2.

° **PALATINA**, Mensurae species, quantum *pala* continetur. Vide supra *Palatia*. Libert. novae bastide de Perouysa ann. 1348. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 81: *Item una saumata salis det unam Palatinam cum optimatibus suis*. Vide quae observavimus supra in praemissis ad *Palatia*.

† **PALATINA AUDIENTIA**, Judicium Palatinorum, hoc est, eorum qui in Regum palatiis iudicium officio fungebantur. Capit. Karolomanni ann. 882. cap. 2: *Decernimus igitur ut omnes in palatio nostro commanentes, et illius undique advenientes, pacifice vivant. Quod si aliquis corrupta pace, rapinam exercuerit, per nostram regiam auctoritatem et Missi nostri iustitiam ad Palatinam adducatur Audientiam, ut... legali mulctetur iudicio*.

† **PALATINUM SCRINIUM**, Archivum regium. Praecept. Ludov. Pii ann. 832. tom. 1. Capit. col. 678: *Alteram (conscriptionem) nostram magnitudini direxerunt, ut illam Palatinis Scribis jubere recondi. Infra Imperialis aule reconditorium dicitur*.

† **PALATINI**, Qui in Palatio militant. Schollastes Juliani Antecessoris cap. 82: *Omnes qui in palatio militant, ius sunt appellari Palatini*. Quomodo hominem Palatinum vocat Eckehardus Junior de Casibus S. Galli cap. 1.

° *Palatin*, in epist. Guill. part. Hierosol. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1013.

† **PALATINI**, Proceres, Optimates Palatii. [Vita sancti Johannis Episc. Valent. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1696: *Sicut autem Palatinis ex consuetudine quae eis a natura secunda est, rectissimum videtur principi suo blandiri. Palatinorum potestates*, in Vita S. Rodungi sac. 4. Bened. part. 2. pag. 585.] *Primores palatii*, in Vita S. Genulfi cap. 7. *Palatini Principes*, apud Poetam Saxonic. ann. 782. *Palatinus Senatus*, apud Claudianum de quarto Consulatu Honorii:

..... et la mediis effulget curia castris
ipsa Palatio circumvallata Senatu.

Charta Roberti Regis Franc. ann. 996. in Historia Mommoenclaca: *Ex sententia Palatinorum nostrorum adjudicavimus ei, etc.* Alia ejusdem Regis ann. 1029: *Noverit itaque sanctae Dei Ecclesiae, Adalium solertia, et Palatinorum simul industria, qualiter, etc.* Infra *Proceres Palatii* appellantur Chartae Ludovici VI. et Ludovici VII. apud Doubietum pag. 849. 854. *Communicato cum Palatinis*

nostris consilio, etc. ubi et *Optimates* dicuntur. Ita usurpant Monachus Sangalensis lib. 1. cap. 4. 5. 27. 38. Flodoardus lib. 3. cap. 28. pag. 498. cap. 24. pag. 506. edit. Colvenerii, et alii.

Ex hac nomenclatura scriptoribus nostratibus infimae aetatis *Paladini* dicuntur regni proceres. Liber de Castro Ambasiae pag. 567: *Quae mulier de Paladinorum stirpe descendit ex linea regii sanguinis: ubi perperam Palladorum praefert codex editus*. Ita porro seu veros, seu fictitios Caroli Magni comites expeditionum, et praecipuos copiarum duces vocabant, Orlandum, Renaldum, Oliverium, Ogerium, quos *Palatavoc* etiam appellatos fuisse observat Laonicus lib. 2. pag. 57. edit. Genev.

† **PALATINUS CONSUL** vocatus Willelmus in Charta laudata inter Acta SS. Bened. sac. 5. pag. 82. qui ab aliis Comes et Dux *Aquinatorum*, id est, Arverncrum appellatur: *Palatinus Consul* idem ergo sonat quod *Palatinus Comes*. Vide *Consul*.

† **PALATINI**, iude, pro Comitibus Palatinis, in Speculo Saxonicum lib. 3. art. 52. § 5. *Palatinus Rhemi*, in Wichbild Magdeburg art. 9. § 1.

† **PALATINI**, dicti sub Imp. Romanis, qui rei private et largitionales titulos exigebant, de quibus est titulus in utroque Codice de *Palatinis sacrarum largitionum*. (Cod. Theod. 6. 30. Just. 12. 24.) Schollastes Juliani Antecessoris cap. 82: *Palatini dicuntur, qui pertinent ad Comitum verum privatarum, vel ad Comitum sacrarum largitionum*. Horum Palatinorum meminit Gregorius Magnus lib. 8. Epist. 10. *Gloriosi filii nostri Cethegus atque Flora jugales pro certis causis suis Maximam, virum clarissimum, Palatinum Privatarum ad Siciliam transmittentes, etc.* Idem in Epist. 27: *Questus nobis est, quod Johannes vir clarissimus Palatinus multos eos frustra affligat incommodis, etc.* Quo loco describitur *Palatinus exactionis enormitas*, de qua Novella Theodosii 43. de *Palatinis*. Agit de eodem Joanne Palatino Epist. 52. Idem Gregorius. Meminit praeterea alterius *Palatini* importuni lib. 9. Epist. 24. ut *Maximi Palatini*, Sidorius lib. 4. Epist. 24. Vide Glossar. med. Graecit. col. 1063.

† **PALATINUS**, apud Hungaros dignitas praecipua, de qua sic Decreta Andreae Regis Hungarorum ann. 1222. cap. 10: *Palatinus omnes homines regni nostri indifferenter discutiat ad causam nobilitatis. Quae autem ad proditionem capitis vel ad destructionem possessionum pertinent, sine conscientia Regis terminare non possit*. Palatini porro praerogative insignes sunt esse: siregium semen defecerit, in aeternum electione primam vocem habet. Si Rex filium haeredem in tenera aetate reliquerit, ejus tutor est, ut et regni Gubernator, et Dietas indicit. Exercituum Dux et supremus Capitaneus est, juxta tamen voluntatem et arbitrium Regis. Controversias regnicolarum judicat: in controversiis inter Regem et subditos arbiter est: Regis, si negligens sit, aut minime idoneus defectum supplet: si Rex in exercitum pergat, ejus Vicarius ac Locumtenens est, etc. [Hinc in Vocab. utriusque juris: *Palatini aliter dicuntur Vicarii, quia quodam modo gerunt vicem principis*.]

° **PALATIUM**, Contextus ac series palorum, locus palis munitus, f. pro *Palatium*. Status eccl. Constant. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 219: *Parcum duplici fossato vallavit et Palatio circum-*

sepis. Charta Galth. comit. Brenae ann. 1231. ex Tabul. commend. templi Trecent. : *Non poterunt fortiteritiam facere, nisi sum porpris clausuram de fossatis 14. pedum in latitudine tantum et Palatii vel muri 10. pedum in altitudine super terram, sine tornellis, etc.* Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 98: *Palatium cum turri circumdatum ab arboribus et postea a fossa pleno aqua, pluvia, opere macanico (mechanico) est factum. Palacium piscium, Forum piscarium, apud Cens. inter Cens. eccl. Rom. Vide Palatium*. Alia notione, vide in *Palatia*.

† **PALATURA**, Intervallum, spatium, Gall. *Distance*. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 456: *Erant xxxiii. galeae sibi invicem simul junctae ad remorum extensionem contiguae; terribilissimi bombardum lapides... cadabant ante vel post, seu inter remorum Palaturas*.

† **PALATUS**, Vide *Palatium* 2.

* **PALAUANNUS**. [Sporta. Dief.]

† **PALAX**, *Dolosus, fallax*, in Gloss. Isid. ad quas recte Graevius: lege, ut habent Excerpta, *Pellax, dolosus, fallax*. Hinc apud Festum, *pellicator, qui pellicit in fraudem*.

† **PALAZOLI**, Virgulae, apud Petrum de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 28. *Vergoties*, veteri Gallico interpreti.

° **PALBERGER**, f. pro *Pfalburger*. Falvus burgensis. Dipl. Ludov. IV. imper. ann. 1382. tom. 2. Hist. Trevir. Jo. Nic. ab Hontheim pag. 120. col. 2: *Item volumus, ut nulli homines ecclesiae Trevirensis in civitatibus et oppidis imperialibus recipiantur in cives seu oppidanos, qui vulgariter Palberger vocantur. Palburger*, in Dipl. Caroli IV. imper. ann. 1346. ibid. pag. 170. col. 1. Vide *Pfalburger*.

* **PALCHUM**, [Ut *PALCUM*: « Pro solutione expensarum *Palchi* facti ad altare majus dicte ecclesiae (Sancte Marie Novelle) 10. florenos Florentie de sigillo. » (Arch. Vatic. Mandata camer. apostol. an. 1417-21. f. 100.)]

† **PALCO**, Suggestus, Italus *Palco*. Acta SS. Mali tom. 2. pag. 60. de S. Angelo Mart.: *In humeris portando (arcam) sub baldacchino, sub ara ad hoc erecto, in Palco ligneo ornamentis insignito, etc.*

† **PALDONES**, [Vestis species.] Vide *Faldones*.

† **PALDUS**, Palus, Gall. *Pieu*, vel Contextus et series palorum, *Palissade*. Rolandinus de factis in marchia Tarvis. lib. 5. cap. 18. apud Murator. tom. 8. col. 247: *Cum tenentis et fossis et Paldis saliter circumdederunt locum, quod nemo poterat ingredi vel exire*.

1. **PALEA**, Vox, quae praenotitur ut titulus quibusdam capitibus Decretorum Gratiani, ut notetur addititia esse, nec a Gratiano primitus illi libro inserta, cum in veteribus MSS. Gratiani, quae *palea* nomine insigniuntur desiderantur. Andreas JC. ad Speculat. et ex eo Anton. Augustinus lib. 1. dial. 2. de Emendat. Gratiani, aiunt *Paleam* fuisse discipulum Gratiani, cui capita haec adjecerit. Vide, quae habet Admonitio Gregoriana Editionis.

† **PALEA**, Praestationis species, quae in palea manipulis exigebatur. Charta Adhemari Com. Engolism. ann. 1196. apud Stephanot. Antiquit. Bened. Engolism. MSS. pag. 189. quae homines suos eximit, ab omni talliata, injusta exactione, exercitu, ... cassis et Paleis.

° *Palus*, pro *Paille*, palea, in Charta ann. 1258. ex Chartul. 21. Corb. fol. 114.

• **PALFA** extra domos furum projecta, vel illa affixa apud Siculos. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil.: *Quicumque facit rapinam auferendo alicui res suas, sine pretio opusculo soluto inter venditores et raptores, excepta Palea qua fit extra domos ubi habitabit, propria pena prima rapina, et nobilitas non existat, fustigetur publico.*

• **3. PALFA**, Idem quod **Palla 2**. Locus est supra in Investitura 1.

• **4. PALFA**, Pals, Gall. **Palla**. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 197. r.º: *Item stupra et Pales lignos ad removendum ignem, et vasa ad mittendum eundem.*

† **PALEACEUS**, Stramineus. Acta S. Contardi tom. 2. April. pag. 449: *Homo ille qui in Paleaceo tugurio eum exceperat, dicit, etc.*

† **PALEAGIUM**, Idem quod **Palea 2**. citatur ex antiquis Recognit. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 78.

† **PALEALES** UVAE, in palea condita et asservata, apud Caelium Aurelian. lib. 3. Acut. cap. 21.

† **PALEANCHE**, Invenit fascium tumores, quibus discuti non possunt: quasi oblectans oblectansque profocatio. Vocab. Sussanmi. Gr. *πάλη* et *ἀγος*.

† **1. PALEARE**, Locus ubi palea reponitur. Vide **Palearium 2**.

† **2. PALEARE**, Straminea fax, Gall. *Torche de paille*. Annal. Mutin. apud Murator. tom. 11. col. 66: *De anno 1362. apparuit cometas faciens fumum, sicut faceret unum Paleare ardens.*

† **3. PALEARE**, Aedium parietes palliis exornare, Tapissier. Charta ann. 1261. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Quod Astemacianus faciat natus in claustro et capitulo et eas copari et innitari ac etiam Paleari in festivitibus Natalis Domini, Paschas et Pentecostes, etc.* Vide **Pallium 2**.

• **4. PALEARE**, Palea instruere, locum palea spargere. Reg. feud. Aquit. ex Cam. Comput. Paris. sign. J.º rub. ad ann. 1278. fol. 20. r.º: *Augerius de Lugnac... debet juncare tempore estatis eas, in quo dominus rex vellet transire, et tempore yemali Paleate. Consuet. MSS. monast. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1205: Refectorarius... debet tenere refectorium bene mundum, et tempore hyemali bene Paleatum, videlicet bis in anno, in festo Omnium Sanctorum et Natalis Domini. Vide infra **Palestrare**.*

† **PALEARIA**, Horreum palearum, in Mirac. S. Cataldi Episc. num. 29.

† **PALEARIA MINUTA**, Omne genus herbarum et granorum, ut medica, etc. quod falce metitur et datur equis et pecori comedendum. Charta ann. 1818. in Tabul. S. Martini Pontis.: *Redecima quem percipit de fructibus... tam de minutis Paleariis que producuntur extra granariam ad fauchetum, quam de aliis fovragiis.*

† **PALEARII**, Gallis, *Pailiers*. Gaufridus Volsionis in Chron. part. 2. cap. 10: *Philippus Galliarum Rex socero suo Anglorum Regi Henrico, quasi auxilium, tartareas direxit legiones: eorum pedes veloces erant ad effundendum sanguinem. Hi ex diversis terrarum partibus conglobati unam Ecclesiam fecerunt malignantem, unoque vocabulo Palearii, quasi a palea vocabantur. Infra: Palearii apud Castrum Dunum delectur. Vide cap. 18. et 21. Idem lib. 1. cap. 78: *Inmisit Deus in Aquitaniam hostes crudelium populorum, et ut rustice loquar, Brabantones, Hainienses, Asperes, Pailiers, Navar, etc.* Incertum porro, sed ita dicti Palearii*

quod paleam pro insigni ad caput aut galeam deferant in vero quod incendia, ubique ignem palea immittendo excitarent. Vide Glossar. media Græcitate in *Αυραία*. [et infra **Pilardi**.]

† **PALEARITIUM**, Straminea culcita, *Paillasse*. Acta S. Franciscæ Romanæ tom. 2. Martii pag. 150º: *Malignus spiritus immisit in lecto sui mariti et adhuc in Paleario ipsius Beate lectuli tot pulices quod stupendum erat.*

• **Pailleul**, eodem sensu, in Fabul. tom. 2. pag. 120:

Et li ciers joeste le Pailleul
Se trest, que nel truisse le vilain.

1. **PALEARIUM**, in Gloss. Græc. Lat. dicitur τὸ ὑποκείμενον τοῦ βόου; *αὐραία* *πάλη*, *πάλη*, que sub collo bovis fluitat huc et illuc ad modum paleæ, etc. apud Joannem de Janua. Occurrit in Vita S. Benedicti Anianensis.

2. **PALEARIUM** et **PALEARRE**, Locus, ubi palea reponitur, apud eundem Joannem de Janua. Constitutiones Catalaniæ MSS.: *Olivæ vero et fructus earum, columbaria et Palearia non incendantur, vel comburantur, nec destruantur. Vita S. Endei Abbatis Aranensis n. 18: Sic diligenter excerebat trituratoris officium, ut in Paleario territorii (quidam legunt territorii) non posset granum, quod culmen faceret, inveniri. [Adde Statuta Vercell. lib. 5. fol. 125.]*

† **3. PALEARIUM**, Tugurium palea tectum. Vita S. Gerii tom. 6. Mail pag. 160: *Ubi rus sive villa aliquantum habitantium sub Paleariis seu casinis.*

† **PALEATUS**, Bicolor, vel etiam multiplici colore distinctus, nostris *Palé*. Inventarium ornament. et Reliq. Eccl. Noviom. ann. 1419. ex Archivo ejusd.: *Item tres cortine de samit Paleate de rubro et albo, bortate desuper ad arma Francie. Vide in **Pallium 2. Paleatus**, alia notione, vide in **Palea 2**.*

† **PALECTUM**, Hollandicus in Summa Notariæ cap. 2: *In 10 brachiis panni de Pruyen, et uno Paleato de stanchis pro vestibus ipsius Domini Mathilde, etc.* [Nostris *Paleateau* vel *Paleateau*, pro segmentum panni, lacinia. Le Roman de la Rose MS.:

Povre est la coté et mont errasse,
Et plaine de vides Paleatias.

Ibidem:

Elle n'avoit en vides sac estroit
Tant plains de mauvies Paleatias,
C'estoit sa coté et ses mantras.]

• Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 297: *Un homme quarant et demandant l'aumosne, qui estoit vestuz d'un manteau tout plain de Paleateulz, comme un coquin ou caimant.*

† **PALECTUS**, vel **PALETTUS**, Armorum genus, quod palmulam iusoriam, Gall. *Palette*, referret, sic appellari videtur. Liber Anglicus Inscriptus *Justice of peace* pag. 69: *Vi et armis, videlicet baculis, gladiis, arcibus, sagittis, Palectis, lanceis, etc.* Charta Henrici VI. Reg. Angl. ann. 1450. apud Rymer. tom. 11. pag. 262: *Quod nullus de cætero Palettos, loricas, gladios, seu aliqua alia arma invasiva, etc.*

† **PALED**, Idem quod **Paleatus**. Charta ann. 1440. apud Madox Formul. Anglic. pag. 432: *Item do et lego... unum lectum de Arras, cum coteris Paled de colore rubeo, viridi et albo, etc.*

• **PALEDRUS**. [Equus distortus et terribilis. Dief.]

† **PALEE**, Eadem notione qua **Paled**,

in Testamento Johannis de Newill ann. 1486. ibid. pag. 427: *Unum lectum de serico Palea cum rubeo et nigro, etc.*

† **PALEFERNARIUS**, etc. Vide **Paraveredi**.

• **PALEFFREDUS**, Equus phaleratus, Gall. *Palefroy*. Charta Geraldii abb. Trenorch. ann. 1334. inter Probat. ult. Hist. ejusd. monast.: *Item debet habere idem marescallus et successores sui, ratione sui officii, equos nostros;... sive sint equi roncini, Paleffredi, somerii, etc.* Vide **Paraveredi**.

• **PALEFREDARIUS**, Equiso, qui palefros curat, *Palefrenier*. Testam. Guill. de Meled. archiep. Senon. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 333: *Item legamus Guillelmo Palefrenario nostro senal decem francos auri. Vide in **Paraveredi**.*

† **PALEG**, pro **Pales**, *Dea Pastorum*, in Gloss. MS. 13. sæc. monast. S. Andreæ Avenion.

• **PALENGA**, Contextus ac series palorum, vel *Ridica*, Gall. *Echalas*, ab Italico *Palanca*, eadem notione. Libert. castri de Angulis ann. 1341. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 250: *Item quod habent... usum recipiendi, scindendi... arborum... de dictis nemoribus, ad faciendum clausuras, Palencas, cepes, etc.* Vide infra **Palencia**.

• **PALENCUM**, Idem quod **Palitium**, vallum. Charta ann. 1365. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 269: *Injunctum fuit villam seu locum de Aulacio debere muris, vallatis ac fossatis et Palencia fortificari... Decostabunt vallata, muri, Palencum, etc.* Vide **Palencatum**.

† **PALENGA**. Vide **Padelenga**.

† **PALENGREJATUS**, Nassæ species, que Italici *Palengaro* dicitur. Charta ann. 1434. ex Tabular. Piscator. Massil.: *Volimus et ordinamus quod piscatores possint reponere et reponi sinant pisces in vasculis quibuslibet... sive sint banastoni, canastelli, sive sint esavegatorum sive Palengrejatorum, etc.*

• **PALEOLA**, Auri bractea, Gall. *Paillette d'or*, alias *Paillole*. Lit. Alfonsi comit. Pictav. ann. 1280. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 143. r.º: *Pecunia de bonis Judæorum reperta tempore captivitas, cuiuscumque monete existat, aurum vel argentum, in massa vel in Paleola, si quid repertum fuerit, mittatur apud Templum Parisiense. Paillole, in lisd. Lit. ibid. fol. 83. r.º. Alim Phil. Fulc. ann. 1311. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 62. r.º: *Item au marc d'or fin, en or en plate et en Paillole, etc.* Le Roman de Cleomades MS.:*

Trouverent moult très grant tresor,
Or en Paillole et en tarin.

• **Palevole**, ab Italico *Pagliuola*, Minuta palea, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:

Toustant ses cuers sautole et vole,
Legiere est plus que Palevole.

Vide supra **Pagloba**.

† **PALEPRUST**. Vide **Paleprust**.

† **PALEGIUM**, Anastasius Bibl. in Benedicto II. pag. 272: *In Ecclesia B. Valentini, via Flaminia, fecit coopertorium super altare cum clavis et fastellis, et in circuitu Palegium chrysoclavum pretiosissimum. Mox: Et in circuitu Palegium de haloserico pulcherrimum. Idem videtur, quod phalergium apud Papiam, ubi ornamentum esse dicitur, forte ex Græco, *πάλερον*, quod additamentum et ornamentum operis significat in veteri Inscript. 59. 2.*

• 1. **PALERIA**, Locus ubi palea reponuntur. Charta ann. 1460. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Quoddam casale totum situm in loco de Alpibus prope magnum jassium, confrontatum cum Paleria dicti acceptantis. Vide Palearium 2.*

• 2. **PALERIA**, Agger, quod palls continetur, sic dictus. Vide supra *Palearium*. Consil. Ludov. Belli Avenion. in cons. 57 : *De aggeribus seu Paleris, quas vocant, etc. Paleire*, pro Obex, in Lit. remiss. ann. 1449. ex Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 811 : *Uns Paleire ou petite barre de bois de cherrus. Unde Paleris, pro Serrureria, Ars fabri ferrarii. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 167. ch. 39 : Colin Neel simplez homs du mastier de Paleris, demourant en la ville de Vire, etc. Et quidem Paletrage, Paltraga et Palstraga dixerunt seras, vectes seu obices, quibus arca vel portæ clauduntur et firmantur. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 38. ch. 425 : *Comme le suppliant eust pris une hache et autres instrumens, et par force eust levé la serrure, Paletrage ou fermeture de ladite porte, etc. Alie ann. 1394. in Reg. 147. ch. 193 : Lesquelz avoient osté les Paletrages des portes, dont sceulz habitans avoient les clefs ; afin qu'ilz ne les peussent ouvrir ne fermer. Alie ann. 1386. in Reg. 149. ch. 19 : *Iceulz Soupplet par temptacion de l'ennemi leva le Paletrage du coffre dudit Estienne, et prist en icelui coffre la somme ou valeur de 480. livres Tournois. Rursum alie ann. 1402. in Reg. 157. ch. 23 : *Lequel Perrin Julien rompi et leva le Paltrage d'un escrin, là où il print furtivement environ huit escus d'or. Vide supra Palada.****

† **PALESCARNUS**, Navigii genus. Georg. Stella in Annal. Genuens. ad ann. 1399. apud Murator. tom. 17. col. 1204 : *In vestra etiam comitiva ducatis septem aut octo parva navigia, brigantinos aut Palessarnos vocata, pluribus fulticia armigeris, etc. Italis Paliscalmo et Palischermo est Scapha, cymba, Gallice Esquif.*

† **PALESTES**, a Græco παλαστή, apud S. Hieronymum in cap. 40. Ezech. Mensura unius palmi minoris.

* **PALESTRA**. [Agonia, Agmina. DIEF.]

• **PALESTRARE**, Locum palea spargere : unde male editum *Paestrare* ex Chron. Guill. Bard. ad ann. 1335. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 25 : *Aula major dicte domus communis funebribus instructa fuit cum magna altari ; pavementum totius domus capitularis Paestratum fuit. Vide supra Paleare 4.*

• **PALESTRENARIA**, Locus, ubi palea reponuntur. Inventar. MS. ann. 1366 : *Quod hospicium est deputatum pro fenaria seu Paestrenaria domini nostri pape. Vide supra Paleria 1.*

1. **PALETA**, Idem quod Pala, annuli pars, quæ gemmam cohibet. Gloss. Lat. Gr. : *Palea, ἀπεδόνη δακτυλίου ὡς ὕγι-νος.*

2. **PALETA**, Mensuræ frumentariæ species, in Regesto Parlamenti B. fol. 28 : *Quod licet Major et Pares Medontenses... exercuerint justitias, quæ sequuntur, videlicet mensuras, pondera, boissellos, Palatas molendinorum, etc. Paleate farinæ, in 1. Regesto fol. 4.*

3. **PALETA**, **PALETTA**, Pala, batillum, Gall. *Pelle*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item unam Palatam ferri. Inquisit. ann. 1388. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 387. col. 1 : Ferrarii de S. Germano servant monasterio Cassinensi de arte ferraria, ... vide-*

*licet uno anno de martello et Paletta. Palich, eodem significatu, in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 234 : *Le suppliant qui tenoit ung Palich ferré, dont il chargeoit icelle terre en ung bienlé, etc. Pale et Palle, in Stat. ann. 1378. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 326. Instrumentum quo sal mensurabatur. Palets appellatur Instrumentum buxeum, quo calcei ad formam aptantur, in Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 196. ch. 1362 : *Le suppliant... getta ung buis ou Palets à enformer souliers, etc.***

• **PALETARE**, Gall. *Paletar*, proprie est ad palos, quibus urbium et castrorum muniuntur et septiuntur ingressus, dimittere. Apud Vegetium lib. 1. cap. 11. et lib. 2. cap. 23. *ad palum dimittere*, species est armaturæ, seu exercitationis militaris, [qua milites se ad palum in terram delixum gravi clava numeros omnes armaturæ implentes exercebant.] Anonymus de Recuperatione Terræ Sanctæ capite 66. in Gestis Dei per Franc. : *Ut Paletando contra hostes, quæ castra defendunt. Continuatur Nangli ann. 1326 : *Post aliquam Paletationem factam cum Sidaldis prope castellum, etc. Willelmus Gualter ann. 1270.**

Un jour pour les dembaroter. Vindrent Sarrasins Paletar.

[Le Roman de Rou MS. :

Li borjoz de la ville sont as portes allé
O la Crote Tiebaul qui grant peuple a amandé.
Souveret ont as Normans lancé et Paleté,
Mains mellées y ont et maint hommé tué.]

Chronicon Flandriæ cap. 16 : *La garnison issit hors encontre lui, et Paletarent tant que le Comte du Parcho fut abatu sous son cheval. Et cap. 46 : *Et tantost firent les Flamens arrester leurs grosses batailles sans rien faire fors Paletar l'un encontre l'autre. Hinc palet, et paletis, pro ipso congressu. Hugo Plagon vetus interpres MS. Willelmi Tyrilli lib. 17. cap. 7. *Ut qui tota vita sua regno militantes, sic vertit, Car ils sont toujours au content et au Palet. Et cap. 12 : *Et ex ea parte continuis impugnantur congressionibus, sic habet, Si que tous les jours les conviendrait entre au Palet et au content de quelque part. Chron. Bertrandi Guesclini MS. :****

Adonc issi Bertrand tout hors du Paletis.

Le Roman de Garin :

Sor lui avoit moult grant Paletis.

Will. Guiart ann. 1296 :

Car pour venir au chapléis,
Est leisé le Paletis.

Utitur pluries, ut et citatus auctor Chronici Flandr. cap. 67. 79.

† **PALETARIUM**, f. Frumenti, vel quorumcumque granorum mensores aut agitatores a *Palata*. Vide supra, et infra *Paletogium*. Charta ann. circ. 984. tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 46 : *Dedimus autem iterum eis omnes emendationes et omnia vadimonia omnium satisfactionum omnium ibidem consistentium, et consuetudines macellariorum et Paletariorum in alodum illam habitantium.*

• An non potius Fabri ferrarii hic significantur ? Vide supra in *Paleria 2.*

† **PALETATIO**. Vide *Paletare*.

† **PALETGIUM**, Jus quod competit domino pro mensuratione frumentaria per *palatas*. Memorial. Camera Comput. Paris. ann. 1364. mensis Sept. fol. 94. v. : *Gratia facta est decano et capitulo*

ecclesie S. Ulfranni de Abbatisvilla, quod de granis dictæ ecclesie venditis seu emptis non solvatur Paletogium seu mensuragium. Vide Palata 2. et Paletarii.

• **PALETTUS**, Vectis, Gall. *Levier*. Acta MSS. notar. Senen. ad ann. 1363 : *Constator conduxisse a vobis... unum molendinum... cum uno Paletto de ferro ad levandum macinas, etc. Palet, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 878 : *Johannin de Sourdeval encha une espée et en ferit le suppliant, lequel en reperlant son coup o un Palet qu'il tenoit pour soy appuyer, etc. Eodem nomine appellatur armorum genus, quo caput defenditur, in Lit. remiss. ann. 1363. ex Reg. 121. ch. 160 : *Guy de Hotolet, dit Porquet, chevalier... estoit armé d'un haubergon d'acier, un Palet enca-mallid sur sa teste, etc. Vide Palectus.***

† **PALETUM**, a Gall. *Palet*, Discus, orbiculus. Regest. 98. Chartophyl. reg. Ch. 125. 18. Dec. 1363 : *Ludentes ad Paletum in quadam carreria seu vico regio, ... et cum essem in dicto ludo in discordia super duobus ictibus, etc.*

• Stat. ann. 1352. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 153. col. 2. *Item quod nulla persona... sit causa ludæ ad Paletum infra civitatem Nemausi.*

† **PALEUNCULA**, Parva palea. Vita B. Gerardescha tom. 7. Mail pag. 179 : *Dicit : O Paleuncula, quam magna est potentia Dei quæ in te manet !*

• **PALEUS**, Stramineus. Charta ann. 1306. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 57 : *In villa seu manso de Sauvæ continens quindecim focos Paleos seu palea cooper-tos. Hinc Palesson dicitur, Murus ex luto paleato. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 55 : *Le suppliant et autres firent semblant de jaur-gier ledit huis et de rompre les Palessons dudit hostel. Paillou et Paillouet, eodem significatu. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. ch. 735 : *Le suppliant entra en la maison de Pierre Trappin par un Paillou qu'il rompi. Alie ann. 1451. in Reg. 184. ch. 172 : *Et soubtillement rompirent le Paillou ou paroit auprès d'un huis, ... et en laditte maison entrèrent. Paillou, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 168. ch. 141 : *Lesquelz aierent en la maison de Mathieu le foulon demourant en la ville d'Athies, et illec rompirent un Paillou pour entrer en ladite maison. Unde Palessonner, Luto paleato illinire, vulgo *Torcher*, in aliis Lit. ann. 1453. ex Reg. 84. ch. 331 : *Si me as fait torcher et Palessonner une paroy, qui n'estoit pas de nostre marchandise, j'en vuil estre payé... Demourerent quites dudit solier, torche et Palessonne. Vide Paleaceus.******

• **PALEUS**. Vide *Pallium 2.*
† **PALEZARE**, vox Italica. Declarare, denuntiare, indicare, quasi palam facere. Statuta Montis Regal. fol. 316 : *Item pro somata grossa coraminis bagnati, racentia, non Palezati sol. tres den. Vide Pallifcare.*

† **PALEZINE**, Idem quod *Padelung*. Anguilla procerior. Charta ann. 1060. apud Miræum tom. 1. pag. 70 : *Quartum vero halec, quartum Palezine, et quartum ovum me illis auxisse, tam futuris quam presentibus sit cognitum.*

† **PALFERRUM**, Instrumentum ferreum muris subruendis aptum. Castell. Chron. Bergom. ad ann. 1404. apud Murator. tom. 16. col. 949 : *Et ipsamet die Gibellini de civitate et burgis Bergomi iverunt cum stipendiariis ad dictam turrim cum Palferris, et aliis utensilibus, et cavaverunt ipsam turrim circum circa, etc.*

* **PALFICATA**, pro **PALIFICATA**, idem quod infra **PALICIA**, **PALICUM**, **PALITUM**, Contextus ac series palorum. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 439: Statuimus quod dicta via... debeat sele-gari... et sprangate et **Palficate**, et col-umne et hedificia omnia, que sunt infra dictos muros sive parietem debeant tolli, removeri exinde. [Fr.]

* **PALFORCA**. Fustis bifurcus, nostris alias **Paufour**, **Pauforche** et **Paufourche**. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 85. v. : **Habebit vicarius ex unaquaque quadriga lignorum duas Palforcas**. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 390: **Guillaume Bourgois yssi hors de la maison, tenant en sa main une Pauforche, en remant contre le suppliant**. Allis ann. 1451. in Reg. 184. ch. 134: **Ung gros baston, appellé Paufourche**. Ung gros baston forchu de plain poing et long d'une brasses, et plus vulgairement appellé **Paufour** ou **fourche**, in allis ann. 1475. ex Reg. 204. ch. 67. **Paubort**, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 201. ch. 74: **Les supplians trouverent Mary Bloteau, qui avoit ung gros pal du Paubort en la main**.

† **PALFREDUS**, **PALFRIDUS**. Vide in **Paraveredi**.

† **PALFREY-SILVER**. Exactionis genus apud Anglos, quibus **Palfrey** est equus, et **Silver** pecunia. Th. Blount in nomen. Angl. : **Customam ibidem vocatam Palfrey-Silver, que levata debet annuatim de villa de Hotesford, etc.**

* **PALHARDUS**, homo nihil et infirmus conditionis. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 265. col. 2: **Solvit... duobus Palhardis, qui portaverant quandam magnam scalam... Solvit... duobus Palhardis, qui batagarunt domum antiquam, etc.** Vide Menag. Diction. ult. edit. v. **Paillard**.

* **PALHASSA**. [Gallice **Paillasse**: « Prepositus debet providere de lectis fusteis cordatis et de **Palhassis** in infirmaria. » (Cart. Magal. Rev. Soc. Sav. 1873, p. 417.)]

* **PALHERIUM**, **Palerium**, ex Gallico **Pallier**. Charta ann. 1306. in Comitatu Rutenensi exarata, ex 2. Regeato Philippi Pulcri Regis Francie n. 7. in Tabulario Regio: **Cum 6. demariis Ruthen, quos habebat censuales in Palheris et or-tis Stephani, etc.**

* Locus, ubi palea reponuntur, horreum. Charta ann. 1388. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 55: **Item acquisivit quamdam mansum sive Palherium, situm in Caslaro**. Stat. ann. 1350. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 138. col. 2: **Item quod nulla persona sit ausa facere Palheres neque fenacils infra civitatem Nemausi, nec tenere paleam sive fenam ultra unam cadrigatam**. Vide supra **Paillerium** 2.

* **PALHERIUS**, eadem notione, in Charta ann. 1341. ex Reg. Jamjam laudato ch. 250: **Quodlibet alius genus clausuram ad claudendum ortos... Palherios, etc.** Occurrit rursus in Charta ann. 1359. ex Reg. 82. ch. 101.

* **PALHEUM**, Præstatio, quæ fit ex palea. Charta ann. 1206. ex Chartoph. Tolos. : **Cum religiosus vir dom. Hilbertus prior domus sive monasterii de Casciano, Biterransis diocesis, conquerendo assereret... servicia infrascripta fuisse hominibus dictæ villæ imposita indebite et injuste, videlicet guidagium, gallinagium, Palhea, etc.** Vide **Palea** 2.

* **PALINUM**, **PALINUM**, **PALLINUM**, eadem notione. Charta ann. 1314. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 34: **Item pro corrogio bouum et saumiorum, Pal-**

hino, ovino, fromagino... triginta tres solidos Turon. annui redditus. Allis ann. 1320. in Reg. 59. ch. 602: **Item pro corrigite, Pallinis, ovinis, fromaginis... vj. lib. x. sol. vj. den.** Turon. Allis ann. 1341. in Reg. 72. ch. 408: **Item pro Palino seu paleis, quas faciunt homines dicti loci dictis condominis, videlicet pro octo factis palmarum, extimatis pro quolibet vij. den.** Turon... et procalis v. sol. Turon. **quos faciunt dicti homines pro Palhino seu rationse Pathini, etc.** Ex quibus patet sæpissime ejusmodi præstationem pecunia fuisse redemptam.

† **PALLIA**. Judicium ann. 1250. apud Rouchum Pirrum in Notitia Ecclesie Pactensis: **Pro unoquoque porco tarenos 60. Item de Palla mille rehia ad valens tarenos 50. etc.** [Charta ann. 1212. in Tabul. S. Ildidi Claromont.: **De fructibus et Paliis Abbas et monachi duas partes habeant**. Ubi **Palia** pro **palea** scriptum videtur.]

* **2 PALLIA**, f. **Sera**. Vide supra in **Paleria** 2. Acta MSS. notar. Senen. ad ann. 1283: **Confiteor conduxisse a vobis unum molendinum... cum diabus Paliis ferri et cum uno paleto de ferro ad levandum macinas.**

* **PALIARE**. [Cf. **PALLIARE**: « **Paliare**, **Courrir**. » (Lex. Lat. Gall. Bibl. Ebroic. n. 23, xiii. s.)]

* **PALIAROLUS**, **PAGLAROLUS**, **PAIAROLUS**. Qui emit et vendit paleam. Ital. **Pagliarolo**, Gall. **Pailleur**. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 125: **Ad hoc ut maiorem copiam feni paleæ et lignorum habeamus statuimus et ordinamus quod nullus tricolus, vel Paliarolus, possit nec debeat emere fenam vel paleam vel ligna vel palanchas in curia comunis.** [Fr.]

† **PALICARII**, **Ministri militie**. Leo Tact. apud Laur. in Amalth. [Vide **Giossar. med. Græc.** col. 1085. voce **Παλικαριων**.]

* **PALICIA**, Contextus ac series palorum, Gall. **Palissade**, alias **Palice**. Charta ann. 1394. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 78: **Dicti consules supplicaverunt ut eidem placeret... ut aqua dicti fluminis per dictum novum meatum de facili possit meatum suum habere, faciendi exclusam sive Palicium in matrice dicti fluminis... licentiam dare**. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. ch. 21: **Guilhoumucie derviere una Palice, etc.** Vide supra **Palanca** et infra **Palicea**.

† **PALICIUM**, ut **Palitium**. Vide in hac voce.

* **PALIFICARE**, **Palar** facere, exponere, declarare. Diadericus Monachus de Illatione corporis S. Benedicti, in Præfat.: **Exigit a me... quatenus... Palificare quantocius non differam, quemam causa existat illius festivitatis**. Anonymus in Vita S. Severi Episcopi Ravenn. cap. 1. num. 1: **Nec non et obitum sacratissimum qualicumque stylo Palificare gestientes**. [Chron. Domini. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 713: **Et tunc cepit abbas Palificare seipsum, et ait adstanti viro, etc.**] Utuntur præterea Theodericus Mon. de Invent. S. Celsi Episcopi Trevir. num. 17. et Dudo Decan. S. Quintini in præfat. ad Hist. Norman. pag. 51. [Vide **Palicare**.]

† **1. PALIFICATA**, vox Italica quæ idem quod **Palitium** sonat. Memoriale Potest. Regiens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1030: **Primo per flumen navigare ceperunt, et ad Palificatam Saracenorum, quam in flumine fecerunt, venientes ipsam per vim ceperunt et diruerunt.**

† **2. PALIFICATA**, Opus acupictum. Anonymus in Annal. Mediolan. apud Murator. tom. 18. col. 811: **Paramentum unum ostentini rubri laborati ad ramam cum Palificata una ad duas dominas, etc.**

* **PALIFICATURA**, **PALIFICATIO**, Telonei species, in Charta Berengarii et Adalberti Italie Regum ann. 952. in Bibl. Sebus. Cent. 1. cap. 99. quod pro palis, quibus fluviorum ripæ continentur, exsolvebatur: **Itali quippe Palificare etiamnum dicunt, palis instruere, palos defigere: Portonaticum, Palificaturam, tholoneum, ripaticum, navium ligaturam**. Charta Henrici Reg. Roman. ann. 1311: **Ductus aquarum, Palificationes molendinorum, ripatica, etc.** Charta Ludovici Pii Imp. apud Ughellum tom. 4. pag. 789: **Et... peragere negotium voluerit in portis Walparioli et Cremonæ cum militibus applicent, et in sorte stent, sic milites Comacenses et debitum respiciant, quod est ripaticum, et Palificaturam, partumque ad duos riparios... adimpleant**. **Pali molendinarii**, in Charta Godegangi Episcopi Metensis apud Meurisius pag. 163. Vide **Palare** 2.

* Seu quod exsolvebatur pro facultate figendi palos ad ripas, ad quos religuntur naves. Charta Ludov. II. Imper. ann. 852. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 25: **Et cujuscumque loci vel gentis ripa palum figere, quandoque devenit in sortem stare et riparios juxta portum pascere, et debere reddere per unamquamque navem decimum modium salis et Palificatura denarius quatuor**. Vide infra **Palliaria**. [Vide **Alia** vide ibidem col. 22.]

† **PALIMPSESTUS**, Membrana iterum abrasa, charta deletilis. Laur. in Amalth. Græc. **καλυπτοσ**.

* **PALIN**, [Iterum; motus; mobilitas; lucta. **DIEF**.]

* **PALINGA**, Agger, quod palis contineatur, sic dictus. Charta ann. 1323. ex Cam. Comput. Insul.: **Des quatre cas contenues en l'article dudit keurbrief, qui commence de Palingis, c'est assavoir des Palanc, des dunes, etc.** Vide supra **Palaria** 2.

* **PALINGENESIA**, a Græc. **παλιγγενεσις**, Regeneratio, alter natalis. Epistola Gunzonis ad Augienses fratres ann. 969. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 308: **Si Palingenesiam vel metamicosim Pythagoræ stulte quis accipere vellet, animam circumcisit Achar corpori istius nullatenus inesse dubitaret.**

† **PALINODIA** Dei, Sic canticum **Te Deum** laudamus vulgo S. Augustino adscriptum vocat Abbo Floriac. in Epist. ad monachos Anglos apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 30. laudata, ubi idem canticum S. Hilario Pictavensi Episcopo tribuit Laurentio in Amalth. **Palinodia est iter reciprocum. Item, recantatio seu retractatio, contrarius cantus**. Unde patet vocis origo, quod scilicet canticum illud divisus choris soleat decantari.

* De quovis cantico dictum fuisse colligitur ex sequentia in Missali MS. an. circ. 400. S. Joan. in valle: **Vox psallat dulcis ac mera cleri canentis... sterna sonoras Regis Pallinodias.**

* **PALINUM**. Vide supra **Palinum**. **PALIOSUM**. Anonymus de re Architecton. cap. 17: **Cameras structiles fortiores erunt, Aquilinae autem ad contignationem suspendantur, ita ut catenis anchoratis flax, tegulas, vel Paliosa, quæ cameram circinent, sustineant**. Confer Vitruvium lib. 5. cap. 10. [Vide supra **Paleus**.]

PALIOSUS, Dives, qui pallio dorsum tegit. Guill. de Podio Laurentii cap. 48: *Factumque ut nonnulli dora Paliosq habentes coperint difficultates opponere, quibus possent inquisitionis officium impedire. Vide infra Pallium 2.*

• **PALLOTUM**, dimjn. a Pallium, vestis species. Invent. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1206: *Item unum Pallotum, cum fundo de panno Tartarico.*

† **PALIPODIUS**, Idem qui Palaefredus, nostris Palaefrot, Equus gradarius. Charta venditionis Sergentarii seu ostiaris Episc. Eduensis ann. 1271. in Tabular. ejusd. Eccl.: *Item qualibet nocte in hospitacione equorum, videlicet pro Pallipodio domini Episcopi et pro sommeritis unam mensuram avena, prout datur ejusdem equo. Vide Paraveredi.*

• 1. **PALLIS**, Vexilli baculus sive hasta. Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 206. col. 1: *Item solverunt Johanni de Garsila aurifabro, pro argento et labore xij. aquilatarum factarum pro Pall. etc. Palls, palus, Pieu, palissade, in Charta ann. 1321. ex Chartul. 23. Corb.: Derechief de l'article des Palls, dont leedit religieus avoient fait clore leur fossé, etc.*

• 2. **PALLIS**. [Pallium: a Palls optimos XII. ab ipso fundato.] (Thea. eccl. Claron. mus. arch. dép. p. 40. an. 980.)

• **PALLISCUS**. [Iterum natus. DIER.]

• **PALLISFICTURA**. Vide supra Pallifictura.

• **PALISMA**, Lo logo de bataya, in Glosar. Lat. Ital. MS. Aliud ex Cod. reg. 521: *Palisma, locus in quo fit lucta.*

† **PALISSATA**, a Gall. Palissade, ut mox Pallium. Charta ann. 1371. in Archivo S. Victoris Massil.: *Ut faciat reparare, reficere et compleri cathenam ferream et clausuram Palissate portus Massilie. Vide infra Palizzata.*

• **PALITIO**, Contextus ac series palorum, idem quod supra Palicia. Charta ann. 1208. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 187: *Ut licentiam habeant pars ipsius archiepiscopii ponere Palitiones in ipsis alveis facere. Vide Pallitium.*

PALLITUM, PALLICIATUM, PALLATIUM, Contextus ac series palorum. Willel. Brito lib. 7. Philipp.: *Pallitumque triplex, quod erat Galliarica subter Mœnia, quadrelis palls, et robora duro Usque sub extremas protentum fluminis oras.*

Anonymus de Gestis Friderici II. Imper.: *Quia si Princeps illos in illa clausura invaderet, Pallitia illa quibus Papalis exercitus se totum clauserat, etc. Infra: Quo lignaminibus ipsarum domorum, quas inde dirumpere potuerunt, facerent stichatos, sive Palliciata circumcirca civitatem. Expressit nostrum Palissade. [Consuetud. antiquæ Norman. n. 8. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 118: Et ibi nulli licuit facere Pallitium, nisi in una regula: et id sine propugnaculis et alatoris. Charta ann. 1301. in Tabular. S. Vincentii Genoinan.: Super via que ducebat inter furnum et Pallitium monachorum. Computus ann. 1302. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. CXLII: Pro Pallitio reficendo x. s. Vide Pallium 1.*

PALLIACIUM, Eadem notione. Bracton. lib. 4. tit. 1. cap. 87. § 1: *Si faciat quis fossatum et hayam, murum, vel Palliacium, per quod oportet me ire per circuitum, ubi prius ingressus sum per compendium. Apud eundem d. tract. cap. 44: Fossato, muro, haya, vel Pallatio. Pallacium, cap. 45. § 2. Palls et closture, in Consuetud.*

Vitricensi art. 55. *Pallis, in Consuet. Altisiod. art. 58.*

† **PALLITIUM**, in Charta Matthei Abbatis. Fusniac. ann. 1235: *Nec de terra dictum salvarium existente (potest) includere, nisi quantum ad præsens Pallitio est inclusum.*

• 1. **PALIUM**, Idem quod Pallitium, vel locus palls circumseptus. Charta ann. 1347. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 67: *Item viderunt Pallium quod est a domo que fuit Amadei Comitis, in quo deficit magna quantitas palls et injunxerunt castellano ut dictum pallium reficere, etc. faciat. Charta ann. 1198. in Tabular. S. Victoris Massil.: De malo fossato percepimus quod asset Pallium et gastrum.*

• 2. **PALIUM**, Præmium equestris vel pedestris decurionis, Italis Palls vel Paggio. Sic dici videtur, quod victor pallio seu panno serico, alteriusve pretiosioris materie donabatur. Breviarium Hist. Pisane ad ann. 1264. apud Murator. tom. 6. col. 194: *Item cursus nostris honorabilis Palls factus ab equis et plures milites cingulo novo millibus decorati. Vita S. Mariæ Magdalene de Pazzis tom. 6. Mail pag. 261: Cum ergo circa festum S. Joannis atitque temporibus publice decursiones ad Pallium, ut aiunt, celebrarentur, et multis dominis eo confluerent; nusquam persuaderi potuit ut spectandi causa ad fenestram accederet. Statuta Vercell. lib. 1. fol. 17: Ordinatium est quod unum Pallium sive brachium sufficiens et idoneum, et omnia alia pertinentia dicto Palls, ementur per Commune Vercellarum ad quod in honorem festi S. Eusebii curratur. Vide Pallium 2. [et Murat. Antiq. Ital. tom. 2. voce Palls, col. 1257.]*

† **PALIUS**, Sericus. Ordinar. MS. Abbas. Piperac. ann. 1301: *In festo Purificationis exundo per claustram cum capis Palls veniunt ante portam ecclesie. Vide Pallium 2.*

† **PALIZATA**, PALIZATUM, Septimentum a palls, Palissade. Johan. Stella in Annal. Genuens. ad ann. 1888. apud Murator. tom. 17. col. 1289: *Ubi Clausum erat iter ad aquas, sudes, quas palls vocant, ita breves fundo erant affixæ, ut aquæ sub eis palls ingrederentur, et sic evertetur objectum, quod nominant Palizatam, aut Panizatam vulgares. Regestum Comput. Dalphin. tit. Grayivod. ann. 1394. fol. 293: Item ponit soluisse pro reparacione domorum dicti D. Dalphini, tam videlicet pro faciendo ibi Palizatam cum portis, claustris et aliis necessariis, etc. Vide Palissata.*

1. **PALLA**, Globus, nostris Balle, Italis Palla et Balla, Germanis, Ballen, pro Pila. [Addit. ad Vitam S. Antonini tom. 1. Mail pag. 349: *Dum luderet ludo pile instans que dicitur Palla grossa, fregebat sibi brachium.*] Hesychius: Πάλλα, σφαίρα ἢ τοικίδιον νημάτων πεποιμένον. Ita porro Globum crucigerum Imperialem, qui inter Regalia insignia reponitur, appellat Gotefridus Viterbiensis:

Aureus ille Globus Poman vel Palla vocatur. Quando coronatur, Palla ferenda datur.

Infra:

Cruz et Palla simul pariter connexa tenentur; Hæc ferit, hæc sanat, hæc perit, illa manet.

Versus alii in Chr. MS. Andreæ Dandui ann. 1130:

Cruz, ensis, sceptum, corona, lancea, Palla.

De ejusmodi globis crucigeris pluribus agimus in nostro Syntagmate de Numismatibus Imperator. Constantinop.

2. **PALLA**, Animum. Gloss. Lat. Gr.: *Palla, σίρρα, σίρρα, κρηναίρα. Matth. Paris ann. 1236: Ornata igitur civitas tota holoserica et vexillis, et coronis, (forte cortinis) et Palls, et cæcis, et lampadibus. Alibi: Obtulit Ecclesie quatuor Pallas, unam assignavit altari ad pendendum, et maceriam adornandum. Et anno 1251: Obtulitque ad majus altare tres Pallas S. Albano, et unam S. Amphibalo. De hisce palls intelligendus, ni fallor, Gregorius Turon. lib. 10. cap. 16: *De palla holoserica (Ecclesie) vestimenta neptis sua temerarie fecerit, foliola aurea, que fuerant in gyro Palls, inconsulte sustulerit, et ad collum neptis sue facinorose suspendit. [Palls, eadem notione usurpat le Roman de la guerre de Troyes MS.**

En une chambre à or ovée,.... Portendes de Palls chiers.

• Nostris Palls et Pale. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 191: *Et fit tantôt parer le moustier de Palls de soie. Unde Pallot, Conopeum vel stragulum, aut panni species, in Vita ejusd. reg. ibid. pag. 368: *Sus le quel (lit) en metoit un materaz de coton couvert de Pallot, non pas de soie. Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb.: Item brouette, qui maine sarge, tappis, et Pales, doit vj. den. xj. s. ob. Le Roman de Robert le Diable MS.**

Devant lui par les rucs tendent Palls, tapis et katespointes.

Palir, Eodem sensu, in Reg. 13. Corb. sign. Habacuc ad ann. 1509. fol. 2: *L'officiel s'est assis dessus et au millieu en un bancq en ladite salle, lequel bancq estoit décoré de tapis et Palira. Palls vero, Vestis ecclesiastica, vulgo Chappe, apud Matth. de Couciaco in Carolo VII. pag. 582: *Prélats et gens d'église de divers estats, qui avoient les crois, Palls et plusieurs Reliques, etc.**

PALLA ALTARIS, in veteri Vocabulario, dicitur vestis qua altare cooperitur, videlicet lineus pannus consecratus, qui super altare ponitur, super quem extenditur corporale. Neque fere aliter Durandus lib. 1. Rational. cap. 3. n. 49. tametsi interdum Pallam altaris cum corporali videatur confundere: *Clemens etiam statuit, ne mortui sepeliantur vel involvantur, seu operiantur, vel etiam feretrum, cum Palla, id est, pannis altaris, aut cum mappa, qua calix involvitur,.... quando vero Palls, id est, corporalia, et vela, id est, ornamenta altaris, seu cortinae super altare pendentes sordidatæ fuerint. Et mox: Palls vero, id est, corporalia in aqua palls laventur. Rursum: Si altaris Palla, id est, vestimenta, etc. Ubi palla promiscue usurpatur pro linteo, quo tegitur altare, et pro corporali. Distinguuntur tamen in Concilio Meldensi apud Burchardum lib. 4. cap. 18: *Similiter ad corporale levandum, et ad Pallas altaris propria vasa habeantur, in quibus nihil aliud fiat. Et in Concilio Remensi apud eundem lib. 3. cap. 97: *Observandum est, ut mensa Christi, id est altare, ubi Corpus Dominicum consecratur,.... cum omni veneratione honoretur, et mundissimis linteis et Palls diligentissime cooperiatur. Denique Concilium Arvernense can. 7: *De oportorio Domini Corporis, seu Palla altaris, nunquam Sacerdotis corpus, dum ad tumulum evehitur, obtegatur. Ubi, seu, idem valet quod vel, ita ut aliud sit Palla altaris, aliud oportorium Domini corporis, id est, Corporale, quod Corporalis palla, in Ordine Romano, et apud Gregorium****

Magnum in Sacrament. ubi de ordine Subdiaconi, appellatur, ubi distinguitur a cæteris pallis altaris: *Palla* vero, quæ sunt in substratorio, in alio vase debent lavari, in alio Corporales *Pallæ*. [Idem legitur in Statutis Synodalibus Guidonis Episc. Helen. tom. 8. Concil. Hispan. pag. 695: *Corporales pallæ ab Episcopo consecrandæ et benedicendæ*, in Capitul. lib. 7. cap. 481.] *Pallæ corporales* dicuntur in Testamento Riculfi Episcopi Helenensis. *Corporales Pallium*, apud Bonifacium Archiep. Moguntinum Epist. 11. *Pallium altaris*, apud Gregorium Turonensem lib. 7. cap. 82: *Cumque jam altarium cum oblationibus Pallio serico opertum esset, etc.* Infra: *At ego, cum hæc audirem, ad te conversus dixi: Adprehende Pallium altaris, infelix, quo sacra munera conteguntur, ne hinc abjiciaris.* Alia igitur est *palla*, quæ altari substernitur, [quam *frontale* alii vocant, vide in hac voce:] alia, quæ sacra Christi munera contegit, quam *Corporale* appellant Scriptores. Prior *palla*, ea est *Palla Dominica*, ad quam non licet mulieri manum suam mittere, ut est in Concilio Autissiodor. can. 87. et *Palla altari*, in qua manus pueri oblatis ad Monasterium a parentibus involvatur, ut est in Regula S. Benedicti cap. 66. et illa, cujus meminit Lex Bajwar. tit. 1. cap. 3. § 3: *Si autem de ministerio Ecclesie aliquid juraverit, id est, calicem aut patenam, aut Pallam, etc.* Adde Capitulare Heytonis cap. 16. Hugonem Archiepisc. Rotomag. lib. 2. de Hæret. cap. 4. Arnoldum Lubec. lib. 5. cap. 5. etc. Vide *Substratorium*.

Stat. eccl. Turon. ann. 1396. cap. 7. ex Cod. reg. 1237: *Unde vero non est tutum hostiam eligere super Pallam.* Ubi versio Gallica: *Pour ce n'est pas seure chose estire hostie sur la touaille*

Hujus *Pallæ* forma sic describitur in Statutis MSS. Augeri Episc. Conseran. ann. 1280: *Corporalem Pallam non de serico aut de tincto seu operibus variato, sed solum de simplici albo panno, lineo, fieri prohibemus, præcipientes ut munda et bene composita et plicata sit. Debet autem habere quatuor in longitudine plicas, in latitudine vero tres.*

Ea vero *Palla*, quam *corporale* vocabant, contra incendia deferri solebat. Aimolinus in Mirac. S. Benedicti sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 365: *Effertur denique lugentium merentiumque manibus illud admirabile margaritum; et cum Palla, super quam pridie sacrosanctum Corpus Jesu Christi fuerat confectum, circumducitur. Cum repente aquilone qui ad horrea fratrum flammam impellebat, flare cessante, totus ignium globus voluminefactocolum versus cacumen extendit.* Adde Consuetud. Cluniac. lib. 2. cap. 30. Rodolphum Glabrum lib. 5. Hist. cap. 1. ubi *Chrysmale* appellatur, et Rupert. Abbat. de incendio Tuitiensi.

PALLÆ ALTARIUM. Historia de exordio Ordinis Cisterciensis cap. 17: *Pallæ autem altarium, ut de lino fierent, etc.*

PALLA LINOSTIMA, Diaconorum maxime vestis propria. Liber Pontificalis ex decreto Zozimi PP.: *Ut Diacones lavas lectas haberent de Pallis linostimis. Palla linostima, pro mantile, Gall. Esuimain, in Linostimus.* Vide infra *Pallium* 2.

PALLA. Eadem notione. Prudentius Trecensis Episcopus in Vita S. Mauræ: *Quis oleum ad lampades ministrabat? Mauræ. Quis Palas conferebat? Mauræ. Quis vestimentu sacerdotalia de proprio*

comparabat? Mauræ. Versus inscripti palæ altaris ædis S. Marci Venetiis:

Anno millesimo centeno jungite quinto,
Tunc Ordolphus Faledrus in orbe ducebat:
Hæc nova facta fuit gemmis dilissima Pala,
Quæ revocata fuit te, Petre, ducente Ziani,
Et procurabat tunc Angelus acta Faledrus,
Anno millesimo bis centenoque novo.

Ibidem:

Tunc vetus hæc Pala gemmis pretiosa novatur.

Vide Sansovinum et Stringam in Venetia lib. 1. cap. 39. 40.

PALLÆ SEPULCHRALES. Quibus Sanctorum et Honoratorum tegebantur sepulchra. Concilium Arvern. can. 8: *Ne Pallis vel ministeriis divinis defunctorum corpora obvolvuntur. Palla sepulchri S. Martini, apud Gregorium Turonensem lib. 5. Histor. Franc. cap. 48. Idem lib. 1: Miraculorum cap. 72: Pallam holosericam auroque exornatam, quæ sanctum tegebat sepulchrum, temerario ausu diripuit Pallia lectorum, apud Eutroplum lib. 9: Milites, qui eum sequebantur, factore commoti, diductis lecticulis Pallis, post aliquot dies mortem ejus notam habere potuerunt.* S. Hieronym. Epist. 25. cap. 1: *Ex more parantur Esequiæ, et Nobilium ordine præeunte, auream feretro velamen obtinentur.* In Vita S. Pauli Eremitæ: *Cur et mortuos vestros auratis obvolvitis vestibus?* [Chartular. vetus a Pithæo laudatum in Gloss. ad Leg. Sallust. in redemptionem unius tapetis, quod patri mortuo superpositum est, ut est consuetudo nobilium.] Gloss. Basilic.: *Ἐὐόματι τῆς στροβυλῆς, πῶς τῶν περὶ τῆς, καὶ τῆς στροβυλῆς, καὶ τῆς περὶ τῆς, καὶ τῆς περὶ τῆς.* Vide Aristato, *Coopertorium* et *Pallium* 2.

PALLACIUM, pro *Palatium*, in Charta Guidonis Episc. Corisopit. ann. 1490. tom. 2. Hist. Britan. col. 1616: *In multitudine copiosa, eques, associatas, de Palatio suo episcopali de Lantiron suæ Corisopitensis diocesis, etc.*

PALLAGIUM. Vide *Palagium*.

PALLAMENTUM, pro *Parlamentum*, in Charta Ludovici VII. Reg. Franc. ex Chartular. S. Vandregesilli tom. 2. pag. 1616: *Terminatum fuit in Pallamento, etc.*

PALLANCA, ut *Palancatum*, Contextus ac series palorum, *Palissade*. Annal. Cæsenat. ad ann. 1341. apud Murator. tom. 14. col. 1178: *Violenter burgum Trochæ foris acciperunt: postque invemere domos Sampiroli.*

PALLANCATUM. Vide *Palancatum*.

PALLANDIONES, Navium genus, quæ traducendis equis sunt idoneæ. De expugnatione urbis CP. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 787: *Viginti altarius generis naves, quas scaphas vocare possumus, pro transvehendis hominibus, seu Pallandiones pro traducendis equis, aliorumque generum naves et naviculæ non paucæ.*

PALLANTIA. Vide *Palantia*.

PALLARE, pro *Palari*, apud Albert. Mussatum tom. 10. Script. Italic. Murator. col. 650: *Peragus soluta suorum stipendiariorum cohorte, neglecta suburbii custodia, per exteriora suburbii agmina ambitiosus Pallabat.*

PALLARENSES. Vide *Pavenses*.

PALLASIUS, pro *Balasis*, Carbunculus Gall. *Balais*. Inventar. ann. 1387. tom. 7. Sept. Actor. SS. pag. 805. col. 2: *Alia parva cruz ad modum lili, habens tres perlas et parvum Pallasium splendendum.* Pluries ibi. Vide supra *Balassius*.

PALLASSA, Straminea culcita, Gall. *Pallasse*. Statuta Monast. Gellon. ann.

circ. 1150. apud Stephanot. tom. 8. Fragn. Hist. pag. 175: *Debet etiam deferre et habere pro lecto suo Pallassam novam, etc.*

PALLATA, ut *Palata*. Vide in hac voce.

PALLATORIUM, pro *Parlatorium*, vulgo *Parloir*, alias *Locutorium*, et *Salutatorium*; Locus scilicet in Monasteriis virorum, ubi excipiebantur visitaturi. Charta ann. 1258. in Hist. S. Martini de Campis pag. 208: *In Pallatorio ante cameram Ballivorum.* Vide *Locutorium*.

1. *PALLEA*, ut supra *Pallanca*, *Pallias*. Regest. 84. Chartophyl. reg. Ch. 177. ann. 1355: *Chevillias seu grosses clavos ferreos in quadam Pallea de lignis facta, ad tuitionem castris fixa, extraxerat a Pallea prædicta, etc.*

2. *PALLEA*, *PALLEUM*, *PALLEUS*. Vide *Palla* 2. et *Pallium* 2.

PALLEARICIA. Vide *Tectoria*.

PALLEARICIUS. Vide infra *Palliari-*

cius.

PALLEARIUM, Stramen. Necrol. vet. MS. eccl. Carnot.: *Dedit nobis omnia stramina, foragia, Pallearia grossa et minuta, etc.*

PALLEDO, Pallor. Vita S. Agnetis de Montepolit. tom. 2. April. pag. 865: *Faciens Palledo adstantibus demonstravit id quod puella occultare volebat. Nostris olim Palfisseur.*

PALLEFREDUS, *PALLEFRIDUS*. Vide infra *Paraveredi*.

PALLELA, Idem, ni fallor, quod infra *Palmula*. Vide ibi. Charta ann. 1368. ex Tabul. Massil.: *Item quilibet barchia de Pallela aut de tymono bayonesis (solvat) pro quolibet viagio tres grossos.* Alibi legitur *Pullela* minus bene.

PALLENS. Anonymus in antiq. Regula monast. apud Marten. tom. 9. Ampliss. Collect. col. 165: *Isidorus Episcopus. Per omnem autem hebdomadam fratres viles olerum cibos, ac Pallentia utantur legumina. Ac pullescentia, vel nascentia leguminum? ut habet S. Benedictus in sua Regula. Vide *Nascentia*.*

PALLEUM, pro *Pallium* 3. Epist. Honor. III. PP. ad archiep. Bitur. ex Chartul. ejusd.: *Inter cætera siquidem quæ tibi fecimus de gratia speciali, non parum fuit, quod cum Apostolica Sede per speciales nuncios suos consueverit Palleum destinare, etc.*

PALLEURA, Jus, ut videtur, figendi palos ad directionem ædificiorum et viarum. Arest. parlam. ann. 1401. inter Consuet. Genovef. MSS. fol. 45. v.: *Erant in possessione et saisina concedendi licentiam pro faciendo aqueductus, aligneamenta, Palleuras, sedesque supra vicum et omnia ad viariam pertinentia. Infra non semel: Palleura et alignementum.*

PALLIALES PECUNIE. Quæ Romano Pontifici pro accepto pallio exsolvebantur. Gudenus Hist. Erfurt. lib. 1. § 19. ex MS. Petrensi tom. 1. Rer. Mogunt. pag. 596: *Romæ item per antecessores nostros nulla debita contracta sunt, ob non exsolutas pecunias Palliales.*

Cærem. Rom. lib. 1. § 10. cap. 5: *Qui pallium sunt accepturi, postquam fuit petitum in consistorio et concessum, componunt primum cum subdiaconis. Nam illi, ut diximus, tenent pallium, quod accipiunt secundum valorem et taxam ecclesie, aliquando plus, aliquando minus pro centenario: et quia vidi varios usus et nihil firmi statutum legi, de quota nihil dicam. Clerici ceremoniarum et ipsi ratione officii sui et instrumenti mercedem suam exigunt, etiam ad proportio-*

nam lazar et valoris ecclesiarum, non tamen tantum quantum subdiaconi. Solent etiam qui pallium accipiunt diacono cardinali duo birreta et totidem suis camerariis darent dare. Antiquitus dabant, ut lagi, vinum album et species: portant etiam duas fuculas cereas, quae ardeant super altare dum pallium traditur, et sericum ad induendum pallium, cum quo illud ad ecclesiam suam deferant.

¶ 1. PALLIARE Vestire, tegere, pallio amictire. Chron. S. Petri Vivi tom. 2. Spliil. Acher. pag. 745: Corporibus honestissimis Palliatis, aromatizatis, etc. Ullur Apuleius in Floridis. [Ordinar. Rotomag. MS.: Diaconus ad Evangelium etiam casulam et se more stole in sinistro humero Palliat et maneat usque in fine Missae. Pro veluti pallio induere, apud Andr. Floriac. MS. lib. 1. Mirac. S. Bened.: Et ecce multitudinem Angelorum in medium basilicam aspexit fulgore Palliatam admirabili, etc.] Hinc

¶ PALLIARE, metaphorice pro Simulare, fingere, qua notione etiam Pallier dicitur. S. Bernardus tom. 1. col. 578: Gloriosa res humilitas, qua ipsa quoque superbia Palliare se appetit, ne vilescat. Charta Willelmi Episc. Abrinc. ann. 1227. apud Marten. tom. 1. Vet. Script. part. 2. col. 107: Cumque ipsis improperantur huiusmodi, ad sui defensionem errores in pietatem Palliantes, sub nomine pietatis velamen malitiae libertatem impendunt. Chron. Romualdi II. Archiep. Salernitani apud Murator. tom. 7. col. 194: Quum autem haec et alia illius scelerata, quae sub umbra Christiani nominis Palliabat. Adde eundem Murator. tom. 12. col. 455. 457. et tom. 18. col. 780. Vide Palliatum.

¶ 2. PALLIARE, Pallium Archiepiscopale conferre. Vide Pallium 3.

¶ 3. PALLIARE, pro Palliare, ni fallor, mutato, ut saepe fit, b in p. Administrare res et bona pupilli. Vide Bajulus 3. Charta apud Stephanot. in Antiquit. Bened. Lemovic. MSS. part. 1. pag. 127: Notum vobis fieri volumus, quod cum Americus de Rupe Cavardi propter exactiones quas pluribus ecclesiis intulerat, sepultura careret; Americus de Rupe Cavardi filius ejusdem Americi mortui, et Americus Bruni qui terram et filium ejusdem mortui Palliabat ante nos..... constituti, praestita fide in manu nostra firmaverunt, etc.

¶ PALLIARIA, Telonei species, quod pro facultate figendi palos ad religandas naves, vel quod ad palos seu repagula oppidorum, vulgo Barrierae, exsolvit. Charta Conradi II. reg. Sicil. pro Pisanis ann. 1289. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. Imper. Leon. Urbev. pag. 272: Liceat vis sine impedimento aliquo, sive in eodem ligno vel navigio, sive alio, sive per terram, res et mercas ipsas.... deferre quocumque voluerint..... non solvendo inde directum aliquem, vel teloneum, vel Palliarium, vel passadium, aut quancumque aliam exactionem, quocumque nomine appelletur. Ibid. pag. 273: Teloneum vel Palliarium, scarium vel fundacium, seu scalaticum, etc. Vide supra Pallificatura.

¶ PALLIARICIUS, PALLIATICIUS, Stramineus. Casa Palliaricia, ex luto paleo constructa, aut paleis cooperta. Charta Cunimundi Langob. ann. 765. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 167: Casam domocullilem meam, et omnes tectoras infra ipsam terminationem meam scandolicias vel Palliaricias. Alla ann. 868. ibid.: Camporas pecias

tres, cum una casa Palliaricia, etc. Charta Walpae. episc. Mutin. ann. 860. tom. 1. earund. Antiq. col. 721: Resedere et laborare debeam in terra vel applute Palliaricia.... Tegia Palliaricia meliores tur et non pejorentur, etc. Vide supra Palus.

¶ PALLIISTRUM, Rude ac vile pallium. Apuleius lib. 1. Metamorph.: Humi sedebat (Lupus) scissili Palliastro semianctus.

¶ PALLIATA TENSA, Genus Scripturae. Vide Scriptura.

¶ PALLIATDUS, Simulatus, fictus. Glab. Rodolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 45: Sed insolentia Romanorum huiusmodi adinvenit Palliatas subdolositate ridiculum, scilicet ut quemcumque pro suo libitu in praesentiarum ad pontificatus officium delegerint, mutato nomine, quod illi prius fuerat, aliquo magnorum pontificum nomine illum appellari decernunt. Vide in Palliare 1.

¶ PALLIATE, Simulate. Limborch. Sent. Inquis. Tolos. pag. 60: In prima confessione sua alia quam fecit Palliate. Et pag. 68: Fuit confessus Palliate et diminute. Vide Palliare 1.

¶ PALLIATIO, Simulatio, dissimulatio, nostris Palliation. Jac. de Layto in Anal. Esters. ad ann. 1404. apud Murator. tom. 18. col. 1006: Haec tamen sic sancta in consiliis suis Ducale dominium non publica faciebat, sed sub Palliatione servabat; nulla deprementis in aperto suis intentis vestigia sive signa. Vide in Pallium 2.

¶ PALLIATURA, Supellex ecclesiastica, praecipue ornamenta ecclesiae. Sugerius de Administratione sua cap. 23: Parochiales ecclesias, quas Rogerius presbyter et frater ejus Gaufridus hereditario jure sibi vendicabant, ad dominicaturam sceleris in novitate praelaturae nostrae traaximus, easque et redditus earum thesaurario ad renovandas et augmentandas ecclesiae hujus Palliaturae, in sempiternum contulimus.

¶ PALLIATUS, Pallio seu aulneo, vel pallio seu pluviali, vulgo Chape, vestitus est. Acta S. Gauger. tom. 2. Aug. pag. 681. col. 6: Palliata agmina clericorum, cum crucibus aureis et altorum supellectile multa insignium, choros obvios gloriosa celebritate disponunt. Unde minus apte Palliatus ordo mox exponitur de Monachis, quorum pallium vestis propria fuerit: ibi quippe monachi pluvialibus induti distinguuntur a clericis, qui vestibus lineis seu superpellicis vestiti erant. Vide supra Palla 2.

¶ PALLIATUS ORDO, Monachi, quorum pallium vestis propria fuit. Vita S. Adalardi n. 32. saec. 4. Bened. part. 1. pag. 353: Quanta denique fuerit receptus ambitione, quis valet perorare? procedit Palliatus ordo monachorum, monachosque praecedit candidatus ordo clericorum. Vide Pallium 1.

¶ PALLIATUS, In episcopum constitutus. Epist. Nic. I. PP. ad Actard. episc. Nannet.: Cujus videlicet decreto vel largitate vacanti ecclesiae incardinatus et Palliatus esse dignosceris. Vide Pallium 3.

¶ PALLIATUS, De sole dicitur, cum

tenebris obumbratur, in Concil. Tolitano IV. Inter Hispan. tom. 2. pag. 481: Et dum sol eodem die tenebris Palliatus lumen subduerit, etc.

¶ PALLICIA, Sepimentum e palla, Gall. Pallisade. Lit. remiss. ann. 1862. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 164: Pontem levaverunt, dicit magistro Cervino inter dictum pontem et bardacanam fusteam sive Palliceam, quae tunc clausa erat, per aliquod temporis spatium inclusis remanens. Vide supra Palicia.

¶ PALLICIATUM, Vide Pallitium.

¶ PALLICIUM, ut Pallicea. Hist. episc. Autiss. apud Labb. tom. 1. pag. 512: Hic (Bernardus Bruni) diligebat domum de Odento, et circumcinctis locum et domum Pallicis et magnis turribus.

¶ PALLICULA, quae puer involvitur in utero matris. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7857.

¶ PALLIDESCERE, Pallescere. Vita S. Guthlaci tom. 2. April. pag. 48: Velut lucerna in die Pallidescere videbatur.

¶ PALLIDO, Imago, delineatio, apud Geographum Ravennatem laudatum in Disquisit. Leibnitzii de Orig. Franc. ad calcem Leg. Salicæ edit. Eccardi pag. 251.

¶ PALLIFICATA, Pictura textilis, Gall. Broderie. Inventar. ann. 1380. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 385: Paramentum unum cestonini rubri laborati ad ramum cum Pallificata una ad duas dominas et juvenem unum cum uno fonte. Vide Pallido.

¶ PALLIGER, Vide Pallium 3.

¶ PALLINGUS, [Fustis genus.] Vide Falanga.

¶ PALLINODIA, Vide supra Palinodia.

¶ PALLINUM, Vide supra Palhinum.

¶ PALLIOLA, Vide supra Paleola.

¶ PALLIOLUM, Minus aulneum. Inventar. vetus apud Marten. in Itiner. pag. 241: Unum offeritorium, Palliolium 1. super analogium. Vide Pallium 2.

¶ PALLITIUM, ut Pallitium. Vide in hac voce.

1. PALLIUM, Christianorum fuisse indumentum testatur Tertullianus lib. de Pallio, a quo ita describitur cap. 6: In viris autem Pallii extrinsecus habitus, et ipse quadrangulus, ab utroque laterum regatus, et cervicibus circumstrictus, in fibula morsu humeris acquiescebat. Infra, de quatuor pallii angulis: Omnis libertas studiorum, quatuor mais angulis tegitur. Nec uno loco Christianorum fuisse proprium innuit, illudque describit; hinc apud eundem de toga ad Pallium transire: cum toga, Gentilium fuerit: tametsi in controversiam cadat, an Christiani ab Ethnicis vestitu diversi fuerint, quod fuse disputat Baronius anno 197. Utcumque sit, Tertullianum istud Pallium, ex illis fuit, quae τετραγωνα vocabant, de quibus fuse Salmastius ad hunc Tertulliani librum. Sed et inferioribus saeculis.

PALLIUM QUADRANGULUM, cujusmodi etiam fuit Romanorum paludamentum, Regum nostrorum prima, secunda et tertia stirpis proprium fuit; sic autem describitur a Monacho Sangallensi lib. 1. cap. 88: Gloriosissimus Carolus ad nocturnas laudes pendulo et profundissimo Pallio, (cujus jam usus et nomen recessit) utabatur. Cap. 86: Nocturnum atque pendulum Augusti Pallium adhuc nos retrahit. Ultimus habitus eorum erat Pallium casum, vel saphirinum quadrangulum, duplex, sic formatum, ut cum imponeretur humeris, ante et retro pedes tegeret, de lateribus vero vix genus conlegeret. Quod quidem pallii genus etiam

num retinent Principes nostri in suis inaugurationibus: nam cum quadratum sit, ad sinistram humerum fibula constringitur, ad dextram erigitur; et in armos ipsos sustollitur, quo dextra libera sit. Ita latera nudantur, pedes ante et retro teguntur, quod ait Sangallensis. Verum in hoc diversum fuit e regis hodiernis, quod ut Romanorum paludamentum, ad humerum dextrum fibula astringeretur. Id etiam de palliis sui ævi docet præ cæteris Nilus Mon. lib. 2. Epist. 245: Οἱ μὲν μοναχοὶ στολιζόμενοι ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ ἀναβάλλονται ἄμρον, γυμνοῦντες δὲ τὸ ἐξώφυλλον μέρος. οἱ δὲ φοροῦντες κοσμικοὶ τὰς χλαμίδας τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σώματος τοῖς πᾶσι φανερόν καταπέδιον. Quod vero Pallium Sangallensis, Sagum vocat Eginhardus, ubi de Carolo M.: *Sago Veneto amictus, et gladio semper accinctus, etc.* Infra: *In festivitibus veste auro texta, et calciamentis gemmatis, et fibula aurea Sagum astringente, diademate quoque ex auro et gemmis ornatus, incedebat.* Sed in primis observationem exigit, quod idem Sangallensis scribit, saphyrinicoloris fuisse, id est cærulei, quale est hodie Regum Franciæ liliis distinctum: ut inde discant Heraldicæ artis magistri, unde hic color in armorum regiorum insignibus manarit. Ejusdem etiam formæ fuit Regum Anglicorum Pallium: sic enim describitur a Thoma Walsinghamo, ubi de coronatione Ricardi II. Regis Angliæ pag. 196: *Postea induit eum Archiepiscopus regali pallio, ita dicens: Accipe Pallium quatuor nuntiis formatum, per quod intelligas quatuor mundi partes divine potestati esse subjectas, nec quæquam potestati esse regnandi fuerit collata de cælis.* Scribit Dionysius Halicarnassæus lib. 3. ἀρχιολογ. accepisse Tarquinium, Romanorum Regem, a Legatis Hetruscorum, χιτῶνά τε πορφύρεον, χρυσοστόμον, καὶ περιβάλλον πορφύρεον, ποικίλον, οἷα Ἀυδῶν τε καὶ Περσῶν ἐφόρον οἱ Βασιλεῖς, πλὴν οὐ τετραγώνον: εἰ τῷ σχήματι, καθάπερ ἔκεινα ἦν, ἀλλ' ἡμικύκλιον. Vide Dissertationem 5. ad Joinvillam pag. 158. Utebantur etiam Judæi palliis quadrangulis. Petrus Comestor in Histor. Eccles. cap. 19. Numeror.: *Quadratis tunc Judæi utebantur Palliis, et adhuc in angulis vestis quadratæ in Synagogis suis habent fimbrias hyacinthinas ob recordationem legis datæ de celo.*

¶ PALLIUM DUPLEX dicitur Monacho Sangallensi illud, quæ novus Miles a feminis induebatur. Duplex appellatum vult la Colombiere in Theatro honoris pag. 572. quod ipsi pallio aliud palliolium assutum erat. Haud scio an non potius ob attexam pallio pretiosam pellem, Gall. *Doublure*, sic nuncupatum fuerit.

¶ Pallio, vel potius palliolo, maxime usi sunt veteres Galli: qui mos a Romanis dum Galliis imperarent interruptus, sensim iterum receptus est. Id autem breve admodum dimidiatas nates vix tegens, ut hodiernum Hispanicum. Martialis lib. 1. Epigr. 98:

Cæna si pendet lumbis, et trita lacerna,
Dumaliquæ nates Gallica Palla tegit.

¶ PALLIUM FUNDATUM, f. Auro textum. Vita S. Ausegisi sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 694: *De vestimentis vero ecclesiasticis largitus est Pallia, quæ dicuntur fundata, tria.* Vide Fundatus 2.

¶ PALLIUM PLUVIALE. Ornamentum ecclesiasticum, Cappa, vulgo *Chape*. Vita S. Odonis lib. 2. num. 2: *Adspiciebat, et ecce vir venerabilis canitie decoratus,*

stolaque splendida indutus, super quam Pallio pluviali utebatur. Episcoporum more ferulam manu ferebat. Est etiam

¶ PALLIUM ROTATUM, Pallii ecclesiastici species, in formam rotæ efficti, vel pallium rotarum figuris distinctum, nostris olim *Paille roté*. Gesta Gaufridi Episc. Cenoman. tom. 3. Analect. pag. 390: *Dedit etiam in primo reditu de Roma sanitum, de quo fecimus duas capas; alia vice rediens unum Pallium rotatum.*

PALLIUM, Monachorum vestis propria fuit. [Eo cum aliquando uterentur Gallicani Episcopi, eam ob rem a Cælestino I. PP. reprehensi sunt.] Salvianus lib. 8. de Gubern. Dei: *Palliatum et pallidum, et recisis comarum fluentium jubarum ad cutem tonsam videre tam infelix ille populus, quam infidelis sine convictio atque execratione vix poterat.* Idem lib. 4. ad Eccl. Cathol.: *Licet religionem vestibus similes, licet fides in cingulo asseras, licet sanctitatem Pallio mentiaris, non credis omnino, non creas.* Concilium Aurelian. I. can. 21: *Monachus, si in Monasterio conversus, vel Pallium comprobatus fuerit accepisse, et postea uxori fuerit sociatus, etc.* [Hinc Palliatus ordo dicitur monachi. Vide supra.]

PALLIUM, Velum Sanctimonialium. Benedictine Ecclesiæ Rotomag. editum a Jacobo Petito pag. 265. de Benedictione virginis: *Post hæc imponas puellæ Pallium, et dicas, Accipe, puella, Pallium, quod perferas sine macula ante tribunal Christi, etc.* Ita in Missali Franc. vet. pag. 412. Concil. Tolet. X. can. de viduis: *Ut autem nihil devocetur in dubium, Pallio purpurei vel nigri coloris caput contegat ab initio susceptæ religionis.* Vita S. Aldegundis Abbatisse Melbodiensis cap. 4. *Nimio vapore fides accensa, a Pontifice B. Audeberto consecratum Pallium accepit, sequæ in monasterio. retrudi precepit.* Collectio Canonum Hibern. lib. 43. cap. 19: *Virgines palliatæ, id est, velatæ.*

PALLIUM, Velum, quod inter Missæ solennia supra caput nubentium expanditur, dum quedam conceptæ orationes a Sacerdote recitentur. Durandus lib. 1. Ration. cap. 9. n. 9: *Ideo nubentes post benedictionem vita (vitta) uno invicem vinculo copulantur, ne compagem, id est, fidem unitatis conjugalis dirumpant. Eadem vero vita candida est, purpureoque colore permiscetur, quia candor est munditia vite, purpura ad sanguinis posteritatem adhibetur, ut hoc signo et continentia, et lex contineretur, ab utrisque ad tempus admoneatur, post hoc ad reddendum debitum non negetur.* Hujusmodi nuptialis velaminis meminit Nicolaus I. PP. in Responsis ad consulta Bulgarorum cap. 3: *Ut primum quidem in Ecclesia Domini cum oblationibus, quæ offerre debent Deo per Sacerdotis manum, statuuntur, sicque demum benedictionem et velamen calcate suscipiunt ad exemplum videlicet, quod Dominus primos homines in Paradiso collocans, benedicens eis dixit, Crescite et multiplicamini, etc. veruntamen velamen istud non suscipit, qui ad secundas nuptias migrat.* Et Joannes Sarisberiensis lib. 8. Policrat. cap. 11: *Inolevit etiam consuetudo, ut quos in commercium carnis Ecclesiæ jungit auctoritas, Pallio velentur altaris, aut alio ab Ecclesia constituto, ut thorax, qui Christo conciliante construitur, sic in fide castitatis fragilitatis suæ maculas protegat, ut totius sit probri aut confusionis ignarus.*

• Ejusmodi pallii alter usus in nuptiis

indicatur in Vita S. Emmeram. tom. 6. Sept. pag. 483. col. 2: *Ille autem, adprehensa prædictæ mulieris dextra manu, circumvoluto Pallio, ut mos nuptiarum compellit eam adstantibus consensu conjugæ et prole, hilari vultu tradidit illi (viro) in matrimonium. Eadem totidem ferme verbis rursus leguntur ibid. pag. 497. col. 1.*

PALLIO COOPERIRE filios natos ante matrimonium, *mettre les enfans sous le drap, [vel, sous le voile,] natos scilicet ex concubina, quam pater postmodum in uxorem legitimam coram proprio Sacerdote accipit.* Cujus ritus initium fluxisse arbitror ab eo, qui in adoptivis pallio ac stola propria adoptantes quodammodo involvebant, ut ab iis quasi prognatos indicarent, de quo quidem pluribus egimus ad Joinvillam et ad Annam Comnenam. Ita in legitimatombus per subsequens matrimonium, liberi in ipsis nuptiarum sacris solennibus, cum patre et matre pallio operiuntur, ut ab iis ex legitima conjunctione procreati innuantur. Willelmus Gemeticensis lib. 8. Hist. Norm. cap. 36: *Hæc itaque de causa Comes Richardus Gunnorem Comitissam more Christiano sibi copulavit, filisque, qui jam ex ea nati erant, interim dum sponsalia agebantur, cum patre et matre Pallio cooperiti sunt.* Philippus Mouskes in Lothario

Li Duc ki les enfans ama,
Gunnor ad-noques espouse,
Et li fil ki ja furent grant,
Furent entre autredex en estant,
Par dessus le Mantiel la mere
Furent fait loial cil trois frere.

Ubi observandum solo matris pallio operitos Gunnoris filios. Hujusce etiam ritus meminit Robertus Grosseteste Lincolnensis Episcopus in Ep. 13. ad Walterum Ralegium tribunalem Regii Præsidem: *Et ut seniorum relatione didici, consuetudo etiam in hoc regno antiquitus obtenta et adprobata tales legitimos habuit et hæredes: unde in signum legitimatombus nati ante matrimonium consueverunt poni sub Pallio super parentes eorum extento in matrimonii solemnizatione.* Item Ralegius in Epistola ad Robertum proxima: *Ad confirmandam hæc legem, quod bastardus sub Pallio supra parentes nubentes extento positus fuit bastardus, induristi testimonium Richardi de Luce (Justitiarii Angliæ sub Henrico II.) cujus testimonium quantam et qualem habeat comparationem ad testimonia divinæ Scripturæ et canonice contrarium, testificantia, lippis patet et tonsoribus.* Subdit Seldenus, ex quo præallata ex Roberto Lincolnensi eruitur ex ejus Dissertatione ad Fletam: *Cæterum ritum eundem ipsum sub Richardo II. quando auctoritate Parliamentaria legitimi facti sunt liberi Joannis Gandavensis Ducis Lancastriæ e Catharina uxore tertia ante matrimonium suscepti, idque in ipsis Comitibus adhibitam alicubi me legisse nemini.* Vide Legitimare, Mulier et Purificare.

PALLIA, dictæ nostris ex vestium liberationes, quæ fiebant Officialibus regis convivis, seu commensalibus. Nam aliis Pallia, aliis Robæ dabantur stalis anni tempestatibus, ut observatum a nobis ad Joinvillam Dissert. 5. *Droit de manteau.* [Computum Thesauri ann. 1289: *Pallia Militum, Dominus Robertus de Curtiniaco pro Pallio xv. lib. Pallia Clericorum Archiepiscopo Senonensi pro Pallio x. lib. etc.*] Comput. Thesauri ann. 1300: *Pallia Militum de termino*

Pentecost... *Pallia Clericorum...* Roba Velleorum et aliorum hospitii. [De suis vadiis et Palliis assignentur et solvantur. in Statuto Johannis Reg. ann. 1361. tom. 3. ordinat. pag. 483.] *Wadia et Pallia*, in Statuto Caroli V. Reg. Franc. ann. 1368. pro Officialibus Parliamenti. Vide, quae ibi observamus. [Exstat Statutum ejusdem Reg. pro hisdem Officialibus ann. 1361. tom. 4. Ordinat. pag. 418. in quo eadem leguntur.]

¶ **PALLIUM**, Prætextus, simulatio. Nicolaus de Jamsalla de Gestis Frider. II. Imper. apud Murat. tom. 8. col. 518: *Cumque Marcius se de hoc alicujus licet frivole Pallio rationis excusaret, etc.* Epist. Concil. Pisani ad Benedictum PP. ann. 1409. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 642: *Hec animi convocatio ad locum et terminum ante dictos nullo valet colore difficultatis impediri, seu quocumque confecto Pallio differri, declinari seu mutari.* Vide *Palliatio*.

2. **PALLIUM**, Aulæum, vel *Palla*. Victor Utiensis lib. 1. de Persecut. Vandolica pag. 8: *De Palliis altaris, pro nefas! caninibus sibi et femoralia faciebat.* Alcuinus Poemate 3:

Plurima Basilica sunt ornamenta recentia,
Aurea contortis flavescunt Pallia villis,
Quæ sunt altaris sacri velamina pulchra.

Et Poem. 68:

Pallia suspendit parietibus, atque locernas
Addidit, etc.

Hilgaudus in Roberto Rege Franc.: *Dedit etiam et Pallia tria pretiosa in ornatu Ecclesie, etc.* Rupertus lib. 2. de Divin. offit. cap. 23: *Pallia, quæ solenniter appenduntur templi parietibus.* Chronicon S. Vincentii de Vulturno lib. 2: *Per singulas denique columnas Palliorum cortinas pend. ve jussit Regina.* Hist. fundationis Monast. S. Clementis in insula Piscaria lib. 1: *Fuerant etiam in ejus dono diversa Pallia auro et gemmis radiantia, quibus parietes Ecclesie ornabantur, et fratres inducebantur, quoties magna festivitas in Ecclesia celebrabatur.* Historia Episcoporum. Autisiodor. cap. 50: *Dedit Ecclesie Pallium ingens optimum, quod vulgo Dorsale dicitur.* Gervasius Dorobernensis in Descript. Ecclesie Cantuar.: *In circuitu vero ad altitudinem fornix prædictæ via quedam facta est, qua Pallia et cortinæ possunt suspendi.* Eadmerus lib. 5. Histor. Novor. pag. 108: *Pallia valde bona quamplurima, ac nonnulla alia decori domus Dei competentia juri Ecclesie perpetuo possidenda concessit.* Petrus Damian. lib. 6. Ep. 9: *S. Laurentii Monasterium a se constructum nuper, ut dedicaretur, effecti, et duodecim ibi Pallia munificenti obtulit.* Harulfus lib. 2. cap. 10: *Insuper donavit ibi Pallia optima 78.* Lib. 3. cap. 3: *Pallia 78. vestimenta 49. viginti alia, cum Pallio paratum unum.* Chronicon S. Trudonis lib. 1. pag. 350: *Cusinos sericos tres, Pallia 4. majora, et minora 44. item Pallium unum cum friso et margaritis.* Vide Vitam S. Willelmi Ducis cap. 21. edit. Mabillonii, Vitam S. Benedicti n. 28., edit. ejusd. Mabillonii, Visionem Wettini Monachi num. 9. Leonem Ost. lib. 2. cap. 38. Honorium Augustod. lib. 1. cap. 137. etc.

¶ **PALLIUM ALTARIS**. Vide *Palla*.

¶ **PALLIUM LINOSTIMUM**, de quo Anastasius in S. Silvestro et in S. Zozimo, ut videre est in *Linostimum*, quodnam fuerit ornamentum ambigunt inter eruditos. Mappulam seu manipulum et stolum sive orarium hac voce simul signi-

ficari tradit Altaserra: *manipulum esse putat Gavantus: cum Macris fratribus in Hierolex. lubentius crediderim orarium lineis staminibus et filis intextum (quod est linostimum) intelligi debere.* Vide Anastasium cum notis variorum tom. 8. pag. 81.

¶ **PALLIA OIOBERA**, vel *Olovera*, id est, infecta mero vel vero conchylio seu murice, hoc est, purpura. Vide *Holoverus* et *Oloforus*.

¶ **PALLIUM**, Vexillum ex panno serico. Acta B. Michelinae tom. 8. Junii pag. 996: *Qualibet ars ordinet habere unum novum Pallium, pro qualibet arte, secundum conditionem et qualitatem artis.*

¶ **PALLIUM** interdum, atque adeo in plerisque supra allatis locis, ipsa pallii materia, pannus ipse, sericus aut pretiosioris materiae, dicitur. Ugutio: *Pallium, a pallibus, unde fæbat: sed modo dicitur Pallium quoddam genus panni ex serico, et quilibet mantellus.* Harulfus lib. 2. cap. 10: *Casulas de Pallio 80. fanones de Pallio auro paratæ 10.* Lib. 3. cap. 8: *Fanon. ad offerendum auro parati 14. ex brandeo 3. ex Pallio 15. in sacario ad tabulam cooperiendam vestimentum lineum Pallio paratum.* Liber ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 4: *Casulam d. Pallio non habeat.* Ibidem: *Absque auriferio et Pallio et omnibus sericis.* Vetus Charta in Hist. Monast. S. Nicolai Anlegav.: *Et unam capam Pallii.* Hugo de Cleerich de Majoratu Francie: *Scammum puicherrimum fulcro Pallii, aut tapeto cooperitum.* Sugerius Abb. in Ludovico VI: *Ubi etiam aurum et argentum, et vasa concupiscibilia, et Pallia, et Palliatas culcitrae, et omnia mobilia, quod possidebat... egenis distribuens, etc.* Infra: *Cappas de Pallio pretioso decem.* Chronicon Trudonense lib. 1. pag. 350: *Cappas 83. pretiosas de Pallio.* Lib. 6. pag. 438: *Similiter et cingulos duos, unum de nigro bonoquo pallio... alium, de Pallio varii coloris valde bonum, etc.* Cappam unam albi Pallii valde bonam, etc. Arnoldus Lubecensis lib. 2. cap. 9: *Inde adducti sunt cavalli fortissimi 30. cum frenis argenteis et sellis optimis de Pallio et ebore compositis, quos Duci dedit.* Testamentum Riculfi Episc. Helen. ann. 915: *Roquos 4. unum purpureum cum auro, et alium Pallium Græco, et alios Pallios corporales quatuor, Pallios 4. e brodo unum... coesino pallio uno, etc.* Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 248: *Cum cappa una de Pallio, etc. Casule sine Pallio, auro et argento, in Hist. de Exordio Ord. Cisterc. cap. 17. Cucullus fuzæ et Pallio ornate, in Vita S. Odon. Cluniac. lib. 3. cap. 1. Testamentum Guillelmi D. de Montepessulano ann. 1146: *Donet... optima vestimenta, et unum lectum de Pallio.* Herimannus de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 96: *Habeo Pallium sericum, de quo mihi casulam vel planetam facere volo.* Infra: *Et quid operis de serico facere possimus, simul inspiciamus.* Fulcherius Carnot. lib. 1. Hist. Hierosol. cap. 1: *O quam dignum erat et amœnum nobis omnibus cruce illas cernentibus, vel sericas, vel auro textas, aut quolibet genere Pallii decoras, quas in chlamydidibus suis aut birrhis, sive tunicis peregrini... super humeros consuebant.* [Hist. Mediani Monast. pag. 242: *Casule tres de Pallio, cappæ IX. dalmatica quatuor de Pallio.* Chron. Abbatie S. Theofridi Calmeliac. apud Stephanot. tom. 3. Fragm. Histor. MSS.: *Planetas Sacerdotales ex serico Pallio x... et alias de simplici Pallio VII.*]*

¶ **PALLEA**, Aulæum, vel potius pannus

sericus. Nam et *pallium*, pro *pallium* dicebant. Glossæ antiquæ MSS.: *Pepulum, stola vel Pallium. Pepulo, Pallium.* Heito Episcopus Basiliensis in Visione Wettini Augiensis cap. 12: *Dona magnifica et innumerabilia in Palliis et vasis argenteis, etc.* Anastasius in S. Zacharia P.: *Pendentia vel inter columnas ex Palliis sericis fecit.* Ita fere semper in Cod. Thuano, ut monet Fabrotus ad pag. 110. III. Appendix MS. ad Hist. Turpini: *In qua B. Romani basilica optima et pulcherrima erat, Palliis et codicibus optimis, et crucibus argenteis, et testibus aureis decorata.* Encomium Emmae Reginae: *Ingens allata est Palliis (f. pallia) extento in gremio, quam ipse Rex suis manibus imposuit.* Fulbertus Carnot. Epist. 115: *Dabit vobis pro hoc negotio mille libras denariorum, et centum Pallias.* Lege *palleas*. Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. num. 23: *Ornatus Ecclesie consistit in cortinis, et aulæis, et Palliis sericis et purpureis, et similibus.* Et r. 24: *Altaris vero ornatus consistit in capsis, in Palliis, in phylacteriis, etc.* Chron. Trudon. lib. 1. pag. 350: *Item pallium unum cum friso et margaritis. Item Palliæ lineas serico cooperatas 10. Item Palliæ lineas sine serico 98.* Testamentum Arnaldi Episc. Tolosani ann. 1159: *Cum salinis argenteis et candelabris, et omnibus meis Palliis et cappis sericis.* [Concil. Hispan. tom. 3. pag. 183: *Et ego Gotmarus episcopus dono ibidem cortina 1. Palliam ad honorem S. Marie... ad ipso altare cooperiendum.* Guilonis Discipl. Farf. cap. 23: *Ornent ecclesiam hinc et inde parietes cortinis nec non Palliis.*]

¶ **PAULEUM**, pro *Pallium*, in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 210: *Et duas imagines magnas auro argenteoque bene ornatas, et casulam unam per totam brudatam, et alias tres optimas de Pauleo.* Ita præferre MS. codicem monet editor. Sic

¶ **PAULIUM**, Eadem notione, in Necrologio Eccl. Carnotensis 18. Kal. Maii: *Qui huic ecclesie unum Paulium, et duas cappas sericas dedit.* Occurrit præterea hæc vox apud Anonymum de Miracul. S. Honoricæ apud Mabillon. tom. 6. Vitæ SS. Ordin. S. Benedicti pag. 527. sed pro ipso pallio.

¶ **PALLEUS**, ex *pallio*, seu ex serico. Charta Rudesindi Episcopi Dumiensis æræ 930. apud Anton. de Yepes tom. 5. Chronici Ord. S. Benedicti: *Plumarios digniores Palleos decem, alios subminoros 8... almucellas morgones 6. fatoles, Palleos duos, etc.* Alia æræ 1063. ibid.: *Nec non etiam et de lectuaria, certos Palleos duos, vasos de argenteo 4. etc.* [Charta ann. 1009. in Append. Marcæ Hispan. col. 969: *Et isis meminit Bonutius dimitteret eidem omnem substantiam quam ille defunctus supralibatus jussit distribuere pro anima sua, id sunt Palleos XIV. de variis coloribus.*] Charta Hugonis Ducis Burgund. ann. 1077. tom. 6. Spicileg. Acheriani pag. 456: *Pallia 4. aurea, et 20. sine auro, cortinæ Pallæ novem, facit erga decem, etc.* Vide in *Fatoles*.

¶ **PALIOSUS**, Sericis vestibus indutus. Will. de Podio Laurentii cap. 43: *Factumque est, ut nonnulli dorna Paliosa habentes, ceperint difficultates opponere, etc.* Quo spectant primi versus Epitaphii Conradi Imper. Viennæ:

Qui vestes paritis pretiosas, qui sine fine
Nos profecturas accumulatis opes,
Discite, quod pæde opibus post lunera sitis
Cognant, sacris sufficit atque lapis.

Ita *Pallia* notione eadem usurparunt

olim nostrates. Le Roman de Garin le Loherain MS. :

Deceus un Paille li ont devant lui mis.

Allo loco :

Un Paille d'Andro li ont deor lui mis.

Rursum :

Beis i offre un vert Paille roes.

Idem Poeta :

Et le mantel à son col li pendi,
Riche d'or et de Paille Alexandrie.

Rursum :

Bien fut vesté d'un pelison herminé,
Et par deces d'un Paille Alexandrie,
A brades d'or, mult belement li at.

Alibi :

D'or et d'argent et de Pailles plaids.

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Qui donc vouloit hermines et Pailles d'Orient.

Alter Poeta :

La ot maint Gonfanon de Paille Alexandria.

Le Roman d'Aie d'Avignon MS. :

Or, argent, et Pailles, sechiez tout est noiant.

Galerius Metensis in Mappa mundi MS. cap. 14 :

Envoys trés et pavelon,
Laines et Pailles riches et blans,
Et mains autres costiens joians.

Le Roman de la prise de Hierusalem MS. :

Qui portoiert candals et Pailles Esdrigans.

Id est Africana pallia. Vetus Poema de Alberico Burgundo MS. :

Elle prist Paille, et main riche Besar.

Alibi :

S'il i trespast maint Paille saignori.

[Le Roman de Partonopez MS. :

Moult m'a doné or et argent,
Pierres et Pailles d'Orient.

Le Roman de Blanchandin MS. :

Sez chascuns furent de brun Paille
Franchises à même maille.]

Historia MS. Normannor. Apulensium :
Et li donnoient divers Pailles, et li man-
doient diverses piéces d'or et d'argent, et
pour le vestement de li freres, et pour le
mangier mandoient chascun jor Besans
mult et Tarin, et en la solemnelle feste
honorait lor rector de vaisselle d'or et
d'argent. Statuta MSS. Ordinis Coronæ
spines edita a quodam Cælestino sub
Carolo VI. : Et sur le cors du defunt
Chevalier esdites obseques aura un
Paille de drap de soie, et au milieu une
couronne d'espines. [Perceval apud Bo-
rellum :

Si ot dedans la biere un corps,
Et lor le Paille par deors
Avoit une espée couché.]

Hinc nomen mansit panno nigro, qui
feretro insternitur, cum mortui cadaver
humandum defertur : ut et umbraculo
quatuor hastis sustentato, sub quo vel
divina defertur solet Eucharistia, vel
quod Regibus aut viris Principibus in
solennibus ceremoniis, ac urbium in-
gressibus præstenditur, quæ quidem um-
bella poësis, pro paille, perperam appella-
tur. Gervasius Dorobernensis in Ri-
cardo I. Rege Angliæ ann. 1194 : Proces-

serunt omnes ad Ecclesiam. Rege ultimo
subsequente, portantibus 4. Baronibus 4.
ceroos accensos ante eum, et aliis 4. Pal-
lium in 4. hastis super caput ejus. Joann.
Villaneus lib. 12. cap. 111 : La Reina en-
tra in Vignone con Paillo sopra capo.
Matth. Villaneus lib. 1. cap. 20 : Adde-
trati da Baroni sotto Paillo ricchi d'oro.
[Chron. Siciliæ apud Marten. tom. 3.
Anecd. col. 79 : Rex Fredericus... intra-
vit Panormum per portam S. Georgii, va-
dens sub Paillo usque ad palatium. Nico-
laus de Jamsilla de Gestis Friderici II.
Imper. apud Murator. tom. 8. col. 506 :
Itaque præordinato solempni Palleo, sub
cujus umbraculo Rex a maris litore, ubi
descenderat in terram, usque ad civita-
tem processurus erat ex consuetudine re-
gis dignitatis. Rex sub eodem Palleo prin-
cipem secum simul procedere turbis cir-
cumquaque spectantibus voluit. Tabula-
rium Rothom. : Et erat Pallium super
eum, quod habuerunt servitores sui in
ingressu cimiterii. D. de Mauve, D. de
Quebricq... portaverunt Pallium. Adde
Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 901.]
Vide Petrum IV. Regem Aragon. in
Chron. lib. 2. cap. 24. 25. Pal, pro paille,
seu pallio. Monasticum Anglic. tom. 3.
pag. 327 : Alba cum apparatu de
Pal, et parura, amictus de Pal. Pas-
sim ibi.

* Corrupte Poësis appellatur in Actis
Capitul. MSS. eccl. Paris. : La proces-
sion solemnelle du Saint Sacrement, faiste
le 21. Janvier 1534. par le roy, le Poësis
porté par M^r. le dauphin, duc d'Or-
leans, duc d'Angoulesme et duc de Van-
dome.

* Eadem nomenclatura donatus quo-
que est pannus niger, qui feretro insternitur,
cum mortui cadaver humanum
defertur. Comput. MS. fabr. S.
Petri Insul. ann. 1498 : Pro jure Pallii dom-
quondam dom. Joannis Malhuson, etc.
Ibid. ad ann. 1499 : Pro jure Pallii dom-
Joannis Vieux, etc. Chartul. Major. mo-
nast. pro pago Vindoc. ch. 102 : Quo
mortuo, predicti filii ejus Guicherus at-
que Rodulfus portaverunt eum tumulan-
dum ad Majus monasterium, et in re-
demptionem unius tapati, quod patri
mortuo superpositum fuerat, ut est con-
suetudo nobilium, dederunt ipsi filii mo-
nachis unum campum alodi apud villam
Gumbergenam. Pallia vero altaris ad
hunc usum adhibere vetat Concilium
Urbicum in vet. Penitent. MS. ex Bibl.
reg. fol. 85 : Non licet... de vestis nec de
Pallio, quæ in sacrificio super altare pon-
nuntur, corpora eorum (mortuorum) cum
ad sepeliendum vadunt, super feretrum
ponere. Vide Palla 2.

Ab eadem voce vernacula paille, de-
ducta vox Palare, et Paller, pro ædium
parietes pallio exornare. Tapisser. Mi-
chael Carbonellus in Chronic. Hisp.
pag. 27 : La palau dels mardres era or-
nat y Empallat de draps de ras molt
belle, etc. Monasticum Anglic. tom. 3.
pag. 330 : Unum frontale Palatum de
cendalo et croceo. [Charta Henrici VI.
Reg. Angl. ann. 1428. apud Rymer. tom.
10. pag. 392 : Palatos quatuor lectos de
media assisa, colorum rubet et viridis.
Palatos duos lectos rubei coloris, cum car-
tinis de media assisa.] Computum Ste-
phani de la Fontaine Argentarii inci-
piens a 1. Julii ann. 1351 : Autres parties
d'une chambre à parer. Paille de draps
d'or et de camocas. Infra : Pour dix pié-
ces de cendaux azures et blans à faire
cortinas Pailles d'icelle chambre. Rur-
sum : Et est à savoir, que 12. draps d'or
de deux sortes, et est à savoir six ouvrées

à bestes et oiseaux sur champ azuré : les
autres six ouvrées d'estranges feuillages
d'outramer sur champ blanc cendré, et 6.
camocas azures, desquels draps d'or et
camocas fu Pailles ladite chambre. Sane
ex his opinor, perspicue docemur, unde
vox paille, in armorum seu insignium
descriptionibus, originem ducat : cum
certo certius videatur, ita in his pallio
bicoloria designari, non vero palos, seu
pazillos, ut hactenus creditum est ac
persuasum a viris Heraldicis artis per-
ritis. Ita insignia Regum Aragonensium
pallia sunt ex auro et rubeo, eu Pal-
lis aureis et cocinei coloris distincta.
[Vide Palata arma.]

Sed et Itali Paglio vocarunt, quod
nostri Paille. Hinc enim correns il Paglio
dicunt, cum eorum vel equitum cur-
sus instituitur, pallio pretiosioribus in
præmium propositis, uti observatum a
Falceto. [Vide Pallium 2.]

3. PALLIUM, Græcis Ἰσοπέδιον, Vestis
species Summis Pontificibus, Patriar-
chis, Primatibus, et Metropolitanis pro-
pria, quæ sic describitur a Durando lib.
3. Ration. cap. 17. n. 13 : Est autem Pal-
lium de candida lana contextum, habens
circulum humeros constringentem, et duas
lineas ab utraque parte, videlicet ante et
retro pendentes : a sinistris est duplex, a
dextris simplex : habet quatuor cruces
purpureas, scilicet ante et retro a dextris
et a sinistris. Infiguntur in Pallio tres
acus aureæ. Auctor Ceremonialis Ro-
mani lib. 1. sect. 10 : Cura conficiendo-
rum et conservandorum palliorum ad
Subdiaconos Apostolicos pertinet, qui ex
lana munda et alba illa, hoc pacto confi-
ciunt. Sanctimonialia Monasterii S. Agne-
tis, vel Religiosi qui sunt in illa Ecclesia,
offerunt quotannis agnos duos albos super
altare illius Ecclesie in die festivitatis
sancti Agnetis, dum in Missa solempni
cantatur Agnus Dei : qui Agni recipiuntur
a duobus Canonicis Ecclesie Latera-
nensis, et ab eis postea consignantur Sub-
diaconis Apostolicis, qui agnos ipsos in
pascua mittunt, quoad veniat tempus
tondendi ipsos agnos opportunum. Ex his
agnis lana tondetur, quæ mixta cum alia
lana alba et pariter munda reductur in
filum, ex quo Pallia hujusmodi contextuntur
latitudine digitorum trium, redacta
in orbem, ita ut humeros præsulum am-
biant. A pectore et rariibus particulam
pendentem habet Pallium longitudinis
palmi, et in extremitatibus laminas plum-
beas tenues ad parem latitudinem, et in
fine orbiculas, nigro serico tectas, insu-
tas supra pendentes particulas ante et
post, et super humeros utrosque. Sic con-
fecta Pallia per Subdiaconos portant ad
Basilicam Principis Apostolorum, et per
Canonicos Basilicæ ponuntur super cor-
pora Petri et Pauli Apostolorum sub al-
tari majori : ubi factis ex more vigiliis
illa per noctem dimittunt, deinde resti-
tuunt Subdiaconi, qui in loco honesto ea
conservant. Hinc Pallia de corpore B.
Petri sumta passim dicuntur. [Pèr
diaconos ecclesie Romanæ debere tradi
legitur in Cerem. Rom. lib. 1. § 10. cap.
5 : Vidi etiam, cum essem minister cere-
moniarum, Sixtum papam IV. manibus
propriis dedisse Pallium patriarchæ CP.
dom. Hieronymo Landi Veneto, tunc ar-
chiepiscopo Cretensi, quod tamen, ut ar-
bitror, non puto multum condecens esse,
cum traditio pallii propria ad diaconum
spectet, et ipsi Romano pontifici in sua
coronatione et consecratione nemo impo-
nat pallium, nisi prior diaconorum.]
Hanc etiam descriptionem attigit Cen-
cius Camerarius in Ceremoniali : Prior

S. Laurentii sacri palatii ponit Pallium super altare, quod ipse Prior propria manu debet parare et statim Archidiaconus cum secundo Diacono dat in manu Pontifici, et solus Archidiaconus dicit Pontifici: Accipe Pallium, plenitudinem scilicet Pontificatus officii ad honorem omnipotentis Dei et gloriosissimae Virginis ejus Genitricis, et beatorum Apostolorum Petri et Pauli, et S. R. E. et nihil aliud. Statimque ipse Archidiaconus cum Priore Basilicario aptat Pallium praedictum super Pontificem, intromissis spinulis aureis tribus ante et retro, et sinistro latere, in capite quarum sunt innixi tres hyacinthi lapides, et sic ornatus accedit Pontifex ad altare, et ibi celebrat honorifice Missam. Jacobus Cardinalis de Coronat. Bonifacii VIII. Papae lib. 2:

Pallia tunc humeris crucibus candidis nigris imposuit Levita rubens, quibus aureos puros Sapphires dedit auro.

Et haec quidem est forma hodierni pallii; diversam vero olim fuisse innuere videtur Johannes Diaconus in Vita S. Gregorii M. lib. 4. cap. 8: Pallium ejus dyssu candidis contextum, nullis fuisse cernitur acubus perforatum, sic ipsum circa scapulas obvolutum fuisse, non autem confixum dignoscitur, sicut vetustissimis musivis vel picturis ostenditur. Et cap. 84: Pallio midiocri a dextro videlicet humero sub pectore super stomachum circulariter deducto: deinde sursum per sinistram humerum post tergum deponitur, cujus pars altera super eundem humerum veniens, propria rectitudine, non per medium corporis sed ex latere pendat. Ex quibus recte concluditur Pallium antiquum quoddam vestimenti genus fuisse ab Omophorio Graeco non multo diversum. Vide D. de Marca Concord. lib. 8. cap. 6.

Sei et illud quoque ex Johannis Diaconi verbis efficitur. Pallium hodiernum etiam quoad materiam a veteri esse distinctum: Gregorianum enim ex lino candido, hoc est, ex tenuissimo lino contextum scribit: hodiernum vero ex lana conficitur. Hanc mutationem tum materiam cum formae circa saeculum octavum accidisse existimat Ruinartius noster in Dissertatione de Pallio Archiepiscopi. quae edita est tom. 2. oper. posth. Mabillonii: unde pleraque desumpta sunt, quae eidem res illustrandas hic addenda judicavimus.

Circa cruces, quibus pallium insignitur, audiendus omnino Domin. Georg. Rhodig. lib. 1. de Liturg. Rom. pontif. de solemnibus celebrat. Missar. cap. 25. num. 6. ubi haec habet: Miror, inquit, cur cardinalis Bona scribat pallii fascias purpureis crucibus esse insignitas, cui ad stipulatur Ruinartus in Dissert. de Pallio archiep. Olim quidem cruces purpureae fuerunt, idque ex remotissima antiquitate accessit, raro nigrae; sed postmodum nigri coloris cruces receptae sunt. De rubelis autem illustre in primis monumentum est, quod de pallio S. Leonis Romani pontificis, cognomento Magni, reliquias, inter ejus exuvias repertis ann. 1607. oculatus inspector literis consignavit: Remanserunt, inquit Bollandus Apr. tom. 2. pag. 21. super humero dextro crux parva rubri coloris, quae erat pallii pontificalis; item aliam crucem paulo longiorem ejusdem pallii juxta pectus in parte dextera tenebat. In medio pectoris conspiciebatur aurea una spinula pallii infixa planata; de pallio vero nihil exstabat. Haec referunt, addit idem Rhodiginus, Hugonem

Menardum, qui cruces pallio infixas antiquitas non fuisse putavit.

Ejus originem et usum ab ipso Lino quidam repetunt. Alii ante S. Marci Papae, qui vixit ann. Chr. 336. tempora, ejus mentionem non fieri observant: alii denique pallii praerogativam Silvestro Papae a Constantino M. tunc demum concessam volunt, unde ad caeteros Patriarchas et Archiepiscopos profuxerit. Quaedam in hanc rem observamus in Dissert. de Byzantinorum Imp. nummis.

Ea probabilior longe videtur sententia quae Pallii originem divisioni provinciarum ecclesiasticarum asserit, eo maxime tempore quo Sacerdotes a Diaconibus, a Sacerdotibus Episcopis, atque inter ipsos qui primas obtinebant, vestibus distingui coeperunt: neque enim aliud ornamentum genus praeter Pallium mihi occurrit quo Episcopi inter se discernentur.

Ad Summum Pontificem solum spectat Pallium concedere, quod, ut diximus, de corpore S. Petri sumi solet. Scribit Will. Tyrus lib. 15. cap. 18. Radulfum Patriarcham Antiochenum, Romanam Ecclesiam subjacere dedignantem, quod diceret usumque Petri esse Cathedram, suamque quasi primogenitam insignem praerogativam, Pallium de altari Antiochenae Ecclesiae sua sibi sumissee auctoritate: sed postmodum eo resignato, aliud et sumtum de corpore B. Petri, more solemniori, per Priorem Diaconorum traditum.

Haec etiam Patriarcharum praerogativa fuit, ut Pallium suffraganeis suis concederent, cum ipsi a Romana Sede acciperent. Innocentius III. Patriarchae Constantinopolitano induisit, ut Archiepiscopis suffraganeis suis usum pallii concederet. Epistola, quae exstat in Gestis ejusdem Pontificis pag. 102. Sed id postmodum privilegii concessum omnibus Patriarchis in Concilio Lateranensi ann. 1215. cap. 5. in Actis Concilii.

Obtinuit quidem haec disciplina ut a solo Romano Pontifice pallium concederetur, sed in sequioribus saeculis; nam circa natales pallii penes omnes Patriarchas jus fuit pallium independentem a quocumque alio habere, atque illius usum sibi subditis Metropolitanis largiri. Concilium generale VIII. can. 17. apud Labbeum tom. 8. col. 1186: Sancta Synodus tam in seniori et nova Roma quam in Sede Antiochae et Jerusalem priscam consuetudinem decernit in omnibus conservari, ita ut eorum Praesules universorum Metropolitanorum qui ab ipsis promoventur, et sine per manus impositionem, sive per Pallii dationem episcopalis dignitatis firmitatem accipiunt, habeant potestatem, videlicet ad vocandum eos urgente necessitate ad conventum synodalem, vel etiam ad coercendum illos et corrigendum. Qui sententiam nihil omnino nocet exemplum Radulphi a Willelmo Tyrro relatum: is quippe e Latinis secundus Antiochiae Patriarcha fuit, quos non iisdem privilegiis potitos fuisse constat ac veteres Graecos.

Recentior illa disciplina inducta quoque videtur in Gallias approbante Synodo Suessionensi ann. 742. in ea enim, suggerente Bonifacio Moguntiae Archiepiscopo, illud decretum est, ut singuli Metropolitanis Romanum Pallium a Sede apostolica suscipere in posterum satagerent. Id testatur idem Bonifacius Epist. 105. ad Cuthbertum Angliae Episcopum. Aliquando tamen

titularunt Galliarum Antistites quasi metropolitani, uti suspicatur D. de Marca, ne tali novitate ad insolitam erga Sedem Romanam subjectionem adigerentur; vel, quod probabilius est, ne juri suo cessisae viderentur, quo hactenus Metropolitanis a comprovincialibus Episcopis consecrationem simul et pallium accipere consueverant. Hinc nata est pallii Romani et Gallicani distinctio, quam tamen respuunt nonnulli doctissimi viri, tametsi aliis eruditissimis stabilita videtur Canone sexto Concilii Matiscon. I inter quos pacem conciliare haud difficile erit, modo pallium tunc temporis idem fuisse quod Rationale, concedatur. Vide Ruinart. in laudata Dissert. cap. 10. et infra Rationale.

Pallium olim, ex antiqua traditionis usu, non nisi Romam et ad Apostolorum limina ventientibus, et fortiter postulantiibus Metropolitanis dabatur, ut est apud Greg. M. lib. 7. ind. 1. Epist. 5. Greg. VII. lib. 1. Epist. 24. Petr. Damian. lib. 7. Epist. 4. Ivon. Carnot. Epist. 262. in Vita S. Theodardi pag. 761. etc. Vide Jac. Petium ad Penitentiale Theodori pag. 531. Postea tamen missum legitur per Legatos Apostolicas Sedis, apud eosdem Gregor. M. lib. 7. ind. 1. Epist. 5. et Petr. Damian. ead. Epist. Will. Malmesbur. pag. 208. etc. Denique per procuratores, cum hac formula, Instantior, instantius et instantissime in Consistorio a Summo Pontifice acceptum, ut est in Ceremoniali Romano, etc.

Formulam supplicationis ad petendum pallium exhibet Formular. MS. Instrum. fol. 48. ubi, non ab eo qui pallio donandus est, sed ab ecclesia, cui praest, postulatum animadvertere licet: Supplicat sanctitati vestrae Ecclesia Ravennatis, quatenus venerabili patri domino B. electa ipsius ecclesiae et de mandato sanctitatis vestrae consecrato, Pallium de beati Petri tantum corpore sumptum, in quo plenitudo pontificalis officii, cum archiepiscopalis nominis applicatione, confertur, concedatis, si placet; et hoc supplicat et petit instantior, humiliter et devoto, et iterum hoc supplicat et petit instantius.

Huius petitioni adjuncta erat fidei professio, quam exigit Concilium Ravennatense can. 1. sub Johanne VIII. PP. immo et Romano Pontifici obedientiam profitebantur, quod a Bonifacio Moguntiae introductum arbitratur D. de Marca Concord. lib. 7. cap. 7. Formulam edidit Sirmundus tom. 2. Conc. Gall. pag. 56: Beato vero Petro et Vicario ejus debitam subjectionem et obedientiam ..... profiteor. Haec circa saeculi XI. medium mutata, auctore Gregorio VII. ut plerique opinantur, in quoddam veluti iuramentum fidelitatis conversa est. Eam primus emisit Henricus Aquileis Archiep. in Conc. Romano VI. apud Labbeum tom. 10. Concil. col. 379. his verbis: Se non fore nec in consilio nec in facto, ut Papa Gregorius successoresque ipsius, vitam, aut membra, aut papatum perdant, aut capti sint mala captione, etc.

Antequam vero Metropolitanus pallio decoretur, non ei licet Clericos ordinare, Pontifices consecrare, vel Ecclesias dedicare, nec potest Archiepiscopus appellari. Ita Joannes VIII. PP. Epist. 26. ex his, quae edidit Sirmundus, Synodus Ravennatensis ann. 878. can. 1. Innocentius III. Papa lib. 1. cap. 63. c. Quod aicut. 26. § Super eo Extr. de elect. Petrus Damian. lib. 7. Epist. 4. An vero

illud recipere possit ante consecrationem, vide Will. Neubrigensem lib. 4. cap. 17. et Menardum ad libr. Sacram. Gregorii M. pag. 814.

¶ His omnibus præverat Nicolaus I. PP. in Responsionum ad consulta Bulgarorum cap. 73: *Propter longitudinem itineris non jam huc consecrandus qui electus est veniat, sed hunc Episcopi, qui ab obitu Archiepiscopo consecrati sunt, simul congregati constituant sane interim in throno non sedentem, et præter Corpus Christi non consecrantem, priusquam Pallium a Sede Romana percipiat, sicuti Galliarum omnes et Germanie et aliarum regionum Archiepiscopi agere comprobantur.* Ubi quod de Galliarum usu habet Nicolaus penes fidem illius sit: certum enim est Johannem VIII. qui secundus ab ipso Pontificatum obtinuit, e Gallis cum Italiam esset reversus, graviter conquestum esse in Epist. ad Rostagnum Arelat. Archiepisc. quod Galliarum Metropolitanum, nondum Pallio a Sede Apostolica suscepto, dignitatis sui munia exercere non dubitarent, ac si jurisdictionem Metropolitanorum non censerent Pallio annexam: *Proh dolor! cum in Gallis partibus esse-mus, inter cetera unum valde prohibendum invenimus. Metropolitanus antequam Pallium a Sede Apostolica suscipiant, consecrationem facere præsumant, que antecessores nostri et nos canonico decreto ne fieret interdiximus.* Eo tandem auctoritate pervenit Pallium, ut electo Archiepiscopo, uti supra observatum est, ante illius susceptionem nec dignitatis munia exercere, nec nomen habere permissum fuerit; quia et sigillo proprio caruisse docet Charia Johannis Archiep. Arelat. ann. 1233. tom. 3. Analect. pag. 502: *Et quoniam sigillum proprium non habemus, cum nondum Pallium fuerimus assecuti, etc.*

¶ Pallii privilegia pro varietate temporum, personarum et locorum diversa fuerunt: potiora adnotabimus. Præcipuum est ut qui Pallio decoratur ceteros antistes ejusdem ordinis præcedat, adeo ut Archiepiscopi eum ordinem inter se servent, quo a Sede Apostolica Pallii usum acceperunt; quod egregie firmatum fuit occasione celebris controversiæ, quæ orta est inter Har-duinum Perefium Archiepisc. Paris. et Henricum de la Mothe d'Houdancourt Auscensem. Pallio annexa pontificalis officii plenitudo, atque Archiepiscopalis nominis appellatio ex hodierna disciplina: unde Episcopi qui eo donati fuerunt, interdum nomen Archiepiscopi sibi assumere, ut Metenses: Pallium his tantum concessum est qui aut sedis dignitate aut virtute ceteris præmine-rent.

¶ Pallii usus ad solemniores solemnitates restrictus passim legitur, ne, ut est in Concilio VIII. cap. ult. hujusmodi cultu per fastum aut superbiam abuterentur Metropolitanis: quæ quidem sacra festa designantur in Epistola Pontificia, scilicet Nativitas Domini, festivitas S. Stephani, S. Joannis, Circumcisio Domini, Epiphania, Dominica Palmarum, Coena Domini, Sabbatum sanctum, Pascha, Feria secunda post Pascha, Ascensio Domini, Pentecoste, tres (alias quatuor) festivitates S. Marie, Natalis B. Joannis Baptistæ, solemnitas omnium Apostolorum, Commemoratio omnium Sanctorum, Dedicatio Ecclesiarum, Consecrationes Episcoporum, Ordinationes Clericorum, Ecclesie propriæ principales festivitates, et anniversarius conse-

crationis dies. Ita Leo VII. pro Laurencensi Episcopo apud Tegnagellum, Innocentius III. Papa lib. 15. Epist. 57. 58. Gesta ejusdem Innocentii pag. 64. 103. Hincmarus Remensis tom. 2. pag. 311. Ceremoniale Episc. lib. 1. cap. 18. etc. Pallii præterea usum in Imperatoris et aliorum Magnatum et Principum sepulchris Patriarchæ Constantinop. induisit Innocentius III. ut in ejus Gestis legitur pag. 102. cum alias id interdictum sit, nisi hoc in privilegio contineatur expressum, Extr. cap. Si Episcopus, etc. Ejus etiam usus erat in Synodis. Vide Hist. Archiepisc. Bremens. ann. 1179.

¶ Et quidem in Summi Pontificis beneplacito fuit ut dies assignaret quibus Pallio uterentur, qui eo donabantur; unde orta in Pallii usu pro variis ecclesiis diversitas.

¶ Epist. Urbani II. ad Bert. archiep. Narbon. ann. 1097. Inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 27: *Pallium autem fraternitati tuæ ad Missarum tantum solemnitas celebranda ex more concedimus, quo in subscriptis tibi solummodo licebit uti diebus, duobus scilicet diebus in Nativitate Domini, in Epiphania, in omnibus B. Marie festivitibus, in Coena Domini, in Resurrectione Domini duobus diebus, in Ascensione Domini, in Pentecosten, in Nativitate B. Joannis, in Natalibus Apostolorum omnium, in festo B. Martini, in solemnitate SS. martyrum Justini et Pastoris ac Pauli confessoris, in consecratione episcoporum ecclesiarum, in ordinatione clericorum.*

Pallio autem utuntur Metropolitanis in Missarum solemnibus in Ecclesiis sibi subjectis: non vero in processionibus, et aliis occasionibus, nisi ex indulto Pontificis. Ita Gregorius M. lib. 2. Epist. 54. ind. 11. lib. 1. Epist. 11. 15. 50. lib. 5. Epist. 38. lib. 7. ind. 2. Epist. 78. lib. 12. Epist. 15. Leo VII. Papa post Chronicon Reichersp. pag. 6. 7. Gesta Innocentii III. Papa pag. 64. Durandus lib. 3. cap. 17. num. 23. etc.

¶ Alia fuit Archiepiscoporum Hispaniæ consuetudo: ipsis enim in usu erat Pallium deferre etiam extra propriam provinciam: quem usum potius corruptelam, quam consuetudinem dicendum esse scribit Innocentius III. PP. Id tamen ob frequentes barbarorum excursus apud Hispanos invaluisse probabile est: cum enim Archiepiscopi propriis sedibus pulsati in alienis provinciis degere compellerentur, his ad solatium Archiepiscopalis honor servatus est; quod processu temporis in jus abire cepit.

Solus vero Romanus Pontifex in Missarum solemnibus pallio semper utitur et ubique: quoniam assumptus est in plenitudinem Ecclesiasticæ potestatis, quæ per Pallium significatur: cum alii non in plenitudinem potestatis universalem, sed tantum intra parochias suas limites vocati sint, ut scriptum legitur in iisdem Gestis Innocentii III. Papa pag. 64.

Interdum tamen ex peculiari indulto concessum legitur a summis Pontificibus ut Metropolitanis quoties vellent pallio uterentur, ut Brunoni Colonensi Archiepisc. ab Agapeto II. Flodoardus lib. 8. cap. 10. de Hincmaro Remensi Archiepiscopo: *Hic denique venerabilis Præsul Hincmarus, pro sua sanctitatis ac sapientie reverentia, per interventionem Lotharii Imperatoris, Pallium ad cotidianum suscepit usum a quarto Leone Papa, a quo jam aliud percepit in dignitate sibi solemnitatibus debite fruen-*

dum. Quem cotidianum Pallii usum nulli unquam Archiepiscopo se concessisse, vel deinceps concessurum esse idem Papa in Epistola tunc ad eum directa testatur.

¶ At ne antiqua consuetudo violata videretur hoc privilegio, duplici Pallio donatum Hincmarum suspicatur Ruinartius, Archiepiscopi uno quo certis tantum diebus uteretur, altero ob præclara ejus merita ad quotidianum usum concesso: quod firmat exemplo Alexandri II. PP. qui duplex Pallium S. Lanfranco Cantuariensi contulisse dicitur apud Willel. Malmesburiensem lib. 1. de Gestis Pontif. Angl. pag. 117. Verum non aridet Ruinartii conjectura, cui nihil favet allatum exemplum, ut ex his Willelmi verbis deprehendere promptum est: *Honorifice a Sede Apostolica susceptus (Lanfrancus) unum quidem Pallium ab altari Romano more accepit, alterum vero in indicium sui amoris, videlicet cum quo Missam celebrare solebat, Alexander et Papa sua manu porrexit.* Ubi alterum pallium in pignus amoris concessum, nihil nisi Alexandri in Lanfrancum benevolentiam probat.

Quanta autem reverentia pallium ab Episcopo delatum in vase argenteo, ab Archiepiscopo susciperetur, eidemque imponeretur, pluribus narrat Eadmerus lib. 2. et 5. Novorum pag. 34. 113. Willelmus Malmesburiensis lib. 1. de Gestis Pontif. pag. 220. Auctor Historiæ Archiepiscoporum Bremensium ann. 1179. et Ceremoniale Episcoporum lib. 1. cap. 16. factio prius Sacramento Summo Pontifici, ut est cap. 8. de Juram. Extra. et cap. de Elect. apud Gregor.

Translati ab una Ecclesia Metropolitana ad aliam, non possunt uti pallio quod acceperant in prima sua Ecclesia, et minus pallio prædecessoris defuncti seu translati: sed oportet quod de novo petatur Pallium, et obtineatur: et interim non possunt consecrari, Synodum celebrare, et alia pieraque Pontificalia exercere. Ceremon. Rom. lib. 1. sect. 10.

¶ Ab ea consuetudine, ob longinquam regionum distantiam, primus recessisse videtur Clemens V. PP. qui erecto Cambaliensi Archiepiscopatu sub Tartarorum ditone, novum Archiepiscopum Pallio donavit, quo non solum ipse, sed et ceteri ejus successores uterentur. Idem pro Archiepiscopo Sollandensi præstitit Johannes XXIII. PP. ut observat Ruinartius in laudata Dissertatione. An vero mos iste locum haberit in majoribus sedibus, vel saltem prioribus sæculis merito addubitari potest. Ut ut est, constat Orientales Patriarchas suorum prædecessorum pallio libere usos fuisse.

Post obitum, Archiepiscopi debent cum pallio sepeliri: siquidem sepeliuntur in provincia sua, circa humeros supra planetam: si vero extra provinciam, ponendum erit pallium plicatum sub eorum capite. Ceremoniale Episc. lib. 1. cap. 16. Adde Leonem Grammaticum pag. 467. Exstat Epistola Alexand. III. PP. in Concilio Rotomagensi Ecclesie pag. 160. qua ad quæsitum Rotrodi Archiep. Rotomag. utrum liceret sibi pallium suum alii Metropolitanano commodare, si contingeret ipsum sine Pallio suo ad Ecclesiam sibi (Archiep. Rotomag.) commissam in aliqua præcipua solemnitate venire et in eadem Ecclesia Missarum solemnitas celebrare: respondet, non videri esse convenientem, ut Pallium suum alii commodaret, cum Pallium suum non transeat, sed quisquam cum eo debeat sepeliri.

Denique ut pallium Archiepiscopi confertur in signum plenarie potestatis: ita si degradentur, eis auferuntur. Vide Liberatum Diacon. cap. 21. 23. Anastasium in Silverio Papa, Flodoardum lib. 4. cap. 35. præterea Theophanem pag. 121. et Vitam S. Nili Jun. pag. 154.

Pallium sæpe aliis concessum legitur quam Metropolitanis: Episcopi scilicet, quibus id privilegium indulsere Summi Pontifices, quod quibusdam personale, i. ad vitam, aliis reale fuit, id est, eorum Ecclesiis concessum. Verbi gratia ad vitam concessum legitur, aliquot Episcopi Metensibus, Urbicio scilicet, Chrodegango, Angilranno, Drogoni, Wale, Roberto, et Stephano Barrensi, uti tradunt Chronicon Trudonense, Chronicon Metense editum a D. Luca Acherio, et Meurissius in Episcopi Metens. quorum etiam aliquo: inde Archiepiscopi nomen ac titulum usurparunt, atque in his Chrodegango, ut ex ejus Chartis colligitur, Angilrannus in Capitulari Francordien. ann. 794. cap. 53. quæ quidem dignitas ei ascribitur, non quod fuerit Archiepiscopus Palatii, ut censet vir doctissimus, sed quod pallio donatus fuisset a Summo Pontifice. Vide Joannem VIII. Papam Epist. ad Walam Metensem Episc. in nova Conciliorum editione pag. 239. Concessum etiam Hedueni et Hispanensi a Gregorio Magno lib. 7. ind. 3. Epist. 114. 118. et 127. item Actardo Nannetensi, ab Adriano II. Papa Ep. 11. ut et Theodulpho Aurelianensi, ut ipsemet testatur:

Solus illud opus Romani Præsulis existit,
Cujus ego accipi pallia sancta manu.

Unde se ipsum non semel Archiepiscopum Aurelianensem inscribit in Chartis quæ habentur apud Hubertum in Hist. S. Aniani Aurelian. Vide Chronicon Metens. ann. 1161. Idem pallii privilegium indultum aliquot Cenomanensibus Episcopis pariter legitur, qui ex eo Archiepiscopos sese inscripserunt, ut testantur Acta Episcoporum ejusdem urbis edita a doctissimo Mabillonio tom. 3. Analector. atque in his Bertichramnus, pag. 112: *Predictus autem Dominus Bertichramnus Archiepiscopus erat, et Pallium, sicut mos est Metropolitanorum, ferebat, atque omnibus Episcopis totius regni præerat et proderat.* Eadem Acta de Aigilberto Episcopo: *Jam dictus enim dominus Aigilbertus Archiepiscopus et Magister totius regni cunctorum Episcoporum, ducendo et gubernando, Palliumque, ut mos Metropolitanorum est, deferendo, etc.* [Concessum etiam Algrino Lingon. a Benedicto IV. PP. Petro Gerund. a Johanne XIX. PP. ann. 1030. Marcæ Hisp. col. 1044. et Henr. Xaver. de Belsunce Massil. a Clemente XII. PP. mense Sept. 1731.]

Pallium episcopis aliquando concessum, qui sedis dignitate aliis præeminent: inter quos episcopus Tullensis, ut docent Statuta MSS. ejusd. eccl. ann. 1497. fol. 80. v. ubi et pallii forma describitur: *Sciendum est etiam quod quandorūque contigit nostrum Tullensem episcopum missas et officia solemniter celebrare, utitur superhumerali, ratione dignitatis decanatus quem gerit, quia decanus aliorum episcopatum existit, id est, Treverensis, Metensis et Verdunensis; et de hoc privilegiatus ab antiquo existit, nec unum alter invenitur per totam Ecclesiam, nisi unus in Græcia. Et dicitur superhumerali ab humero, quia superhumerali ponitur postcasulam; et est stola larga fimbriata circueiens humeros desuper, cum*

duobus manipulis dimissis ante et retro et circa spatulas ex utraque parte, sive in modum scuti rotundi, lapidibus pretiosis cooperiti, qui significant honorem et onus pastoris.

Eodem honore donati interdum etiam Episcopi nulli sedi addicti, inter quos præcipui sunt Corbinianus, priusquam Frisingensem episcopatum erigeret; Willebrordus postea Trajectensis antistes et Bonifacius Sedi Moguntinæ nondum præfectus.

Episcopis vero, et eorum Ecclesiis, concessi pallii exempla prostant in Anticeni in Gallia, apud Durandum lib. 3. Rat. cap. 17. Parisiensi, ex concessione Gregorii XI. Papiensi in Lombardia, et Massano in Regno Neapolitano apud Hostiensem in Summa tit. de Usu pallii: Lucensi in Tuscia, Bambergensi in Germania; Quinque-eclesiensi in Hungaria, in cap. Cum in juventute, Extra de Præsumpt. Catanensi in Sicilia Episcopo pallium indulerat Alexander III. sed Lucius III. abstulit, ut est apud Rocchum Pirrum: ut et Richardo Syracusano idem Alexander apud eundem Pirrum, sed Clemens III. ademit. Sed et haud ita pridem, 3. scilicet Octobr. ann. 1678. Innocentius XI. Papa, Pallium Augustonemense Episcopo concessit, cum aliquot ante sæculis eo privilegio, uti supra docuimus, donata non semel legatur eadem Ecclesia. Verum ejusmodi indultum Episcopis pallii prærogativam sæpe passi sunt Archiepiscopi, ut est apud Flodoardum lib. 4. cap. 4. extr. mo. Vide Epistolam Hadriani Papæ ad Bertherium Viennensem Episc. apud Sanjulianum in Matiscone pag. 272. Lardarium et Hist. Trevirensis editam ab Acherio pag. 215. 248. 249. Cujusmodi vero essent privilegia et prærogativæ pallii in Episcopis, et an ex eo extimerentur a jurisdictione Primate et Metropolitanorum, doctè disputat Fr. Florens ad tit. 8. lib. 1. Decretal. Sed et Portuensis Episcopus, quo die Pontificem ordinabat, utebatur pallio, ex decreto Marci Papæ ann. 336. [Pallio etiam Jonatus Samson Episcopus Dolensis aliquotque ejus successores, quo privati ab Innocentio III. PP.]

Pallium deferunt omnes Episcopi apud Græcos. Luitprandus in Legatione: *Scimus, immo videmus Constantinopolitanum Episc. pallio non uti, nisi S. Patris nostri permissu: verum cum impiissimus Albericus, quem non stillatim cupiditas, sed velut torrens impleverat, Romanam civitatem sibi usurparet... Romanus Imperator filium suum Theophylactum Eunucho Patriarcham constituit, eumque cum Alberici cupiditas non lateret, missis ei muneribus satis magnis, effecit ut ex Papæ nomine Theophylacto Patriarchæ mitterentur, quorum auctoritate cum ipse, tum successores ejus abque Papæ permissu pallio uterentur. Ex quo turpi commercio vituperandus mos inolevit, ut non solum Patriarchæ, sed etiam Episcopi totius Græciæ pallio utantur. Quod quam absurdum sit, censure opus non est.* Vide Synodum VIII. cap. 14. Greg. III. Ep. 1. Concil. Matic. I. cap. 6. Synod. Ravenn. sub Joann. VIII. cap. 3. Pura de Pallio, ejus forma, et significatione habent Gregorius M. lib. 7. ind. 2. Epist. 181. Clemens II. Papa apud Baronium ann. 1047. n. 12. Diurnus Romanus cap. 4. Amalarius lib. 2. de Eccles. offic. cap. 28. Rabanus lib. 1. de Instit. cleric. cap. 23. Innocentius III. Papa lib. 1. Myster. missæ cap. 10. 63. Jacobus de Vitriaco in Histor. Occid. cap. 35. Bruno Signien-

sis de Vestiment. Episcop. pag. 98. Durandus lib. 8. Ration. cap. 17. Ceremoniale Roman. lib. 1. sect. 10. Serrarius lib. 8. Rerum Moguntin. cap. 26. Franciscus Florens ad titulum de Usu et auctoritate pallii, et Nicolaus Brallionus in Pallio Archiepiscopali, Joan. Garnierius in Dissertat. 3. ad Diurnum Romanum. Thomassinus in libro de Eccles. Disciplina, etc.

PALLIARE, Pallium Archiepiscopale conferre. Synodica Concilii Suesionensis ann. 886: *Luitbertum Moguntiacensis Ecclesie Archiepiscopum, Paternitatis vestras largitate Palliatum, etc.* Gesta Innocentii III. Papæ: *Palliatum dictum Archiepiscopum, et fecit eum Primatem totius Bulgarie, etc.* Occurrit ibidem pag. 69. 112. et apud Ericum Upsaliensem lib. 3. Hist. Suecor. ann. 1196. Vide Joann. VIII. Papam Epist. 24.

PALLIGER, Archiepiscopus, apud Voolferrum, in Vita S. Godehardi Episcopi num. 21. [et in Vita S. Bernwardi Episc. Hild. num. 15. et 25. sæc. 6. Bened. part. 1. pag. 209. et 223.]

PALLIUM, Sepimentum e palis, idem quod supra Pallium. Chartul. priorat. de Guilio fol. 11. r.: *Comes Goffredus... affirmavit ex antiquo esse consuetudinem in Andecavensi regione, ut si comes Andecavensis fecerit castellum in medio quarumlibet parrochiarum terræ suæ, ecclesia ipsius castelli tantum de circumjacentibus parrochiis obtineat, quantum Pallii, vel fossatum, aut alia firmitas illius castelli in circuitu occupaverit. Ubi legendum videtur Pallium.*

PALLOCTA, et **PALLOTA**, pro **Ballota**, Tessera suffragii, calculus, Gall. *Balota*. Acta SS. tom. 3. Martii pag. 244. de S. Ambrosio Senensi: *Missæ fuerunt in bussulo albio del si, et in eodem bussulo reperta ducente viginti tras Pallocta.* Billius in Histor. apud Murator. tom. 19. col. 85: *Itaque jactis sortibus, quas illi Palloctas vocant, etc.*

PALLOCTITIUM, Armatura seu exercitationis militaris species, velutatio, singulare certamen. Sallas Malaspina lib. 4. Rer. Sicul. cap. 8. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 298: *Sans utrinque magna erat aviditas configendi, et tanta quippe quod modo milites, modo pedes manualiter singulari concertatione se jungunt et, ut ita loquar, frequenter Palloctitia faciunt singulariter et configunt.* Vide *Pælaris*.

PALLOR, Pallida lux, lumen tenue. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1808. fol. 66. r.: *In nocte post crepusculum exivi solus villam de Ax;... et vidi in Pallore noctis venire tres homines.*

PALLOTA, ut supra Pallocta. Vide in hac voce.

PALLOZA, Panni species, f. sericum. Vide in Pallium 2. Charta Landulphi abb. Cassin. ann. 1233. tom. 2. Hist. ejusd. monast. pag. 458. col. 1: *Recepimus... de mandato venerabilis viri fratris Hermannii magistri domus Theutonicorum manchas aureas de Palloza.*

PALLUS, vel **PALLUM**, pro **Pallus**, Gall. *Pieu*. Charta Philippi Aug. ann. 1215. apud Labbeum in Miscell. pag. 641: *Predicti etiam homines ad firmendum castrum adducunt Pallum et legariorum Charta Petri Noviom. Episc. ann. 1412: Tenebitur claudis facere dictus miles de parvis muris terreis seu de Pallis lignis competenter.*

PALMA, Anastasius in S. Symmacho PP.: *Et ex musivo agnos, et cruce, et Palmas ornavit. al. fecit.*

PALMA, olim porrecta Regibus nostris

in eorum solennibus inaugurationibus, una cum sceptro, invictoria adprecatio- nem: apud Hincmarum in Coronationibus Regis, pag. 746: *Ad ista verba, Det tibi Dominus velle, dederunt illi Palmam et sceptrum. Det tibi Dominus velle et posse quæ præcipit, ut in regni regimine secundum voluntatem suam proficiens, cum palma perseverantis victoriæ ad pal- mam pervenias gloriæ sempiternæ, etc.* Adde Capitula Caroli Calvi pag. 490. Ita *Palmas virentes ad Carolum Calvum Imperatorem misit Joannes VIII. PP. Epist. 32. hæc formula: Hodieque man- nui vestræ, speciali voto et prærogativa, plenam benedictione Palmam, sicut cerni- tis, destinamus, adversus visibiles hostes et invisibiles triumphum; optantes enim vos de cunctis adversariis triumphare, nihil aptius vobis, quam ramos palmarum duximus offerendum, etc. Infra: Optantes enim vos de cunctis adversariis trium- phare, nihil aptius vobis quam ramos palmarum duximus offerendum, quos et pueri sternebant in via Domino Hierosoly- mam venienti, antiquum hostem trium- phaturo, et mundum victuro.*

PALME, Palmarum dies, sic dictus dies Dominicus qui Pascha antecedit, quia in eo, inquit Isidorus lib. 1. de Divin. officiis cap. 27. Dominus et Salvator nos- ter, sicut Propheta cecinit, Hierusalem tendens, asello sedisse perhibetur. Tunc gradus cum ramis palmarum multitudine plebium obviam ei cecinerunt, Osanna in excelsis, etc. Dicitur lib. 2: Recto itin- nere ad Magdeburgensem pervens civita- tem, *Palmas ibidem festivo duxit honore.* Lib. 4: *Cum palmarum solennia in Mag- deburg celebrare voluisset.* Lib. 7: *In prædicto loco Palmas et sanctum Pascha celebravit.* [Otto Frising. de Reb. gestis Frider. I. Imper. lib. 1. cap. 58. apud Murator. tom. 6. col. 691: *Illi ergo qui tam mature applicuerant, circa Palmas civitatem sanctam intravere, Dominicam passionem sanctamque, singula loca ubi hæc facta sunt, circumveo. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. apud eundem tom. 8. col. 1092: In ramis Pal- marum scientes Soldanus et Corradinus, quod Christiani volebant celebrare qua- liter Christus venit Hierosolymam... et ita Christiani celebraverunt Palmam cum armis.] Ingelramus Centulensis Abbas de relatione S. Richarii:*

Exercebat ovans ex consuetudine Palmas Plebs Domini, etc.

Vide *Dominica in Palmis.*

° **Paume,** pro *branche, feuille de Palmier,* Ramus palmeus vel folium pal- mæ, in Chron. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 151: *Un bercelet de Paumes.*

2. **PALMA,** Alapa palmis inflicta. Acta S. Proculi Martyr. *Et solventes eum mi- nistri, injuriaverunt eum, ita ut Palmas in faciem ejus darent.* Vide *Palmata* 4. Hinc

PALMARE, et *depalmare,* Alapam in- fligere. Glossæ vetl.: *Depalmare,* Kol- p. Petrus Blesensis serm. 24: *Attan- damus Filium Virginis, illitum sputis, Palmatum colaphis, etc.* Vide *Palmizare,* et *Palmata* 1.

3. **PALMA,** Mensura frumentariæ spes- cies. Bulla Alexandri PP. pro Monaste- rio S. Crispini in cavea Suession. in Tabulariis ejusdem Monasterii: *Deci- mam Novæ ville, octo Palmas frumenti, etc.* Idem videtur quod

PALMATA salis, frumenti: quantum salis aut frumenti palma manus conti- nere vel haurire quis potest: jus nempe

quod domino feudali ex salis aut fru- menti in mercatis publicis venditorum mensuris competit. [Statuta villæ Montis-olivii ann. 1231. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 968: *Item, solvimus et de- finimus illas Palmatas salis quas alibi milites per tollam et forciam consuave- runt percipere in mercato.*] Charta Gas- tonis Vicecomitis Beneharn. ann. 1283. apud Marcam lib. 5. Hist. Beneharn. cap. 28: *Et in mercato, quod Gavardina vocatur, decimam totam, ab integro, et cum tribus digitis Palmatas de sale in ea- dem Gavardina.* Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 406: *Sciatis nos confirmasse leprosis S. Egidii de Salopesbira, quod habeant Palmatas bladi et farinæ de om- nibus saccis qui cum blado et farina ex- ponuntur ad vendendum in mercato, etc. Infra: Scilicet de unoquoque sacco bladi Palmatam duarum manuum, et de sacco farinæ Palmatam unius manus, etc.* Vide *Puniata*.

PALMARE, Palma mensuraria metiri, mensurare. Vetus Charta in Hist. Mona- sterii S. Nicolai Andegav. pag. 55: *Omnium mercatorum que ferent vel Palma- rentur die qui proximus festivitati immi- net. Et ipso festivitatis die costumarium dimidietatem: S. Nicolai et Monachorum ejus esse sive in terra, sive in aqua, hæc facta fuerint mercata. Infra: Ita quidem si in vigilia festivitatis, aut die, merca- tum factum fuerit, vel Palmatum.*

° Veteribus nostris *Pasmoier* et *Paumoier*, pro manu fortiter apprehen- dere. Le Roman de la Rose MS.:

*En son point tient une machue,
Fierement la Paunce et rue.*

Le Roman de Partonopex MS.:

*Li Rois revint d'estordoissons.
Bien s'est rasé en ses arçons.
Et Pasmoie son fort espée
Qu'il n'a encore pas brisée.*

4. **PALMA,** Pila. *Palmas ludus,* Gall. *jeu de paume,* quia palma olim pilam percutiebant. Statuta Collegii Major. Mon. ann. 1390. apud Lobinell. tom. 8. Hist. Paris. pag. 397: *Item quod caveant omnino a ludo taxillorum, alearum et Palmæ.* Charta ann. 1427. ibidem tom. 5. pag. 693: *Statuimus quod nullus vacet ludo taxillorum, nec etiam ludis per- missis ut Palmæ, vel aliis, maxime in lo- cis communibus.*

1. **PALMARIS LUDUS,** Eadem notione, in Statut. Collegii Turon. ann. 1540. ibid. tom. 3. pag. 419: *Ordinamus quod nulli, tam bursarii quam extranei, de cetero ludant ad ludum Palmarium, etc.*

° *Geu de palmis,* in Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 172. *Paumele,* aliud ludi genus, quod vulgo *Main-chaude* appellatur, quo palma in alterius palmam renibus impositam percutiunt, donec percussorem nomina- verit. Lit. remiss. ann. 1480. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 654: *Plusieurs compaignons se mirent a jouer à la Pau- mele, main contre main sur les reins.* Quia in eo ludo percutiens divinandus est, *Qui fery* dicitur, in aliis Lit. ann. 1403. ex Reg. 157. ch. 393: *Plusieurs jeun- nes gens et enfans s'esbatoient ensemble à jouer au jeu de Qui fery... Un grant compaignon ferit un jeune filz un gros coup de la main sur les reins ou sur le dos, etc. Cheoir tout à paulmes,* In pal- mas prolabi, vulgo *Tomber sur les mains,* in Lit. remiss. ann. 1305. ex Reg. 148. ch. 207. *Cheoir à paumettens,* eodem sensu, in aliis ann. 1397. ex Reg. 151. ch. 319.

° 5. **PALMA,** Mensura vulgo octo cir-

citer unciarum, Occitanis vero novem unciarum, cum duabus lineis. Libert. loci de Viridi folio in Ruthenis ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 278. art. 9: *Construere et edificare possint et valeant... ultra dictum hospicium circumque per xij. Palmas, et non ultra, domos et operatoria. Sed leg. forte Pal- mos. Vide Palmus.*

° 6. **PALMA,** Pagina, Gall. *Page.* Stat. ann. 1277. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 68: *Ordinavimus quod pro qualibet Palma scripturæ, in longitudine et latitudine continente xxv. lineas, cum abbreviaturis, quas decet in talibus adhi- beri, absque litterarum protractions do- losa, et qualibet linea similiter continente circa lxxx. litteras, absque titulo, dicti notarii accipiant vj. denarios.*

° 7. **PALMA,** Armus, Gall. *Epaulé,* ut videtur. Consuet. Mss. monast. S. Cru- cis Burdegal. ante ann. 1305: *Infirmarius habet dare semel in anno... abbati et suis servitoribus tres libras sallatas porci et tres Palmas vivas et quosdam aces unius porci integri.*

1. **PALMADA SALIS,** ut supra *Pal- mata* in *Palma* 3. Tabular. Monaster. Sotemniac.

PALMEUM, Vestis pastoralis, in Gloss. Isid.

1. **PALMALIS,** pro *Palmaris,* mensura unius palmi. Charta Petri de Roteys Vicar. Tolos. ann. 1272. e Bibl. D. de Crozat: *Fustes de tribus brachiatis et de duabus et dimidia, et de duabus que sunt pedales et Palmales.* Vide *Palmes*.

1. **PALMARE,** Vide *Palma* 2 et 3.

° **PALMARE,** Manus abluere: dicitur de sacerdote sacra faciente, qui accepta communione digitos abluit: quæ actio *Paument,* a verbo *Palmare,* nuncupatur in Stat. eccl. Turon. ann. 1396. cap. 15. ex Cod. reg. 1287: *Juxta et ad altare ad minus tria manutergia habeantur... ter- cium post sacramenti sumpcionem. Quæ ultima verba ita vernacule redduntur ibid.: Le tiers après le Paument. Ubi indicatur usus tertii manutergii post communionem, atque idcirco post ablutionem. Pontif. Ms. eccl. Sagiens. ex Cod. reg. 4455. 3: Pontifex dicat suas oratio- nes et se communicet Corpus et Sanguinem accipiendo. Quo communicato, ante- quam Palmes, veniant dicti nri presby- teri, ad eum, et eos communiket ponti- fez. Vide *Expalmare* 2.*

° **PALMARE FERREUM,** Pecten fer- reum. Stat. Avenion. ann. 1213. cap. 120. ex Cod. reg. 4659: *Quilibet pannus M. C. filorum ad minus sit, et aptentur cum cardonibus et non cum Palmaribus ferreis.*

° **PALMARES LUDI,** in antiq. Inscript. apud Gudium cxj. 5. quare sic dicti, vide notas pag. vj.

PALMARIA, Chirotece species, quæ manu palmam tegit. Udalricus lib. 2. Consuet. Cluniac. Mon. cap. 36. quod est, de Utensilibus coquinæ: 4. *paria maniarum, ne stamineorum manicæ Fratri. Is nigredine coquinæ familiari sordidentur; 2. paria Palmariarum, quæ ita Romanice appellantur, manisque de- fendunt a calore caldarii, quando recens ablatum ab igne quoque est movendum, vel inclinandum.* Vide alia notione in *Palmaris*.

° Hinc forte *Plamé,* pro *Palmé,* ejus- modi chirotheca tectus, in Lit. remiss. ann. 1370. ex Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 810: *La suppliant ayans toujours ses mains Plamées souz son mantel.* Nisi *palmas* extensas interpretis.

PALMARIS SYNODUS: ita appellata

Synodus Romana quarta habita Rufio Magno Fausto Avieno Consule sub Symmacho PP. anno Chr. 502. ut est in Codice Narbonensi, uti observat Sirmundus in Notis ad Avitum Epist. 81. quam alii nomenclaturam Synodo Avieno juniore Consule celebratam attribuunt. Hanc porro sic dictam putant, quod in porticu Basilicæ S. Petri, quæ hanc appellationem sortita est, coacta fuerit. Anastas. Bibl. in Honorio PP. : *In porticu B. Petri Apostoli, quæ appellatur ad Palmariam, etc. Palmæ, loci dicti Romæ meminit præterea Anonymus de Constantino M. a Valesio editus pag. 482. ubi etiam de eodem Symmacho : Deinde veniens ingressus urbem, venit ad Senatum, et ad Palmam populo adlocutus, etc. Ubi forte Palma idem est quod Palmaria. Vide Baronium ann. 502. num. 1. 2.*

1. **PALMARIUM**, [Domus excipiendis Palmariis seu peregrinis destinata.] Charta G. Episcopi Ebredunensis [vel potius Transactio inter Episcopum et Capitulum Niciensium] ann. 1159. in Histor. Episcoporum Niciensium : *Omnem administrationem sive balias consilio Episcopi disponendas, similiter adjudicavimus Canonice, et hospitale cum honore suo, et Palmarium, excepta illa parte inferius et superius, quam edificavit Episcopus, prout columnæ consistunt ab angulo suæ domus usque ad angulum parietis, etc.* [Vide Palmarius.]

2. **PALMARIUM**, Merces, pretium, maxime honorarium quod advocato, qui causam obtinuit, conceditur. Charta Rodulphi Episc. Cabilon. ann. 990. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 227 : *Ad augendum enim speratæ retributionis Palmarium, pio rogavit oratu quo canonicam... traderemus.* Vide Cassiodor. lib. var. Lect. et Jan. a Costa in Decretal. pag. 236.

PALMARIUS, PALMATUS, Peregrinus. Palmarii porro dicebantur, qui peregrinationem Hierosolymitanam seu ex voto ac pietatis intuitu, vel cruce ac sacra expeditione suscepta, in patriam redeant, quod in signum exactæ istius peregrinationis palmarum, quarum ferax est Syria, ramos præ manibus redeundo deferrent. Rationem delatæ palmæ aliam profert Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. n. 14 : *Qui de Hierosolymis veniunt, Palmam in manibus ferunt, in signum quod illi Regi militaverunt, qui Hierosolymis cum palmis honorifice receptus est, et postmodum ibidem cum diabolo pugnavit victor exiit.* Henricus de Knyghton. l. 1. de Eventibus Angliæ cap. 5 : *Eia, inquit, jam adest certe peregrinus, iste est qui nefandum Colibrodum occisurus est. Ad quem sermonem Palmarius accedens, etc. Mox : Dominus peregrinus, etc. Ita Poeta nostrates Paumiers, peregrinos vocant. Le Roman d'Aubert :*

A locet mot, i estes vous un Paumier,
Qu'il d'outremer s'i est mis au repairier ?

Infra :

Lembers appella tantost un despancier,
Va, si me lai tost disner cest Paumier.

Rursum :

Et voit brisé son grand bordon fraisan,
Mais de ses Paumes le fert li palarin.

[Le Roman de Blanchandin MS. :

Blanc les reconnet bien
Qu'il estoient Crestien
As escharpes et as bordon,
Et as barbes et as greces.

VI

Infra :

Et de Jerusalem venens,
Vez les Paumes que nos portons.]

Le Roman de Paris la Duchesse :

J'aurai bordon, et Paume, et jape astrel.

Alibi :

Il ot Paume et escharpe, et bon bordon ferré.

Passim apud eundem Poetam. Jam vero cum palma rediisse in patriam peregrinos Hierosolymitanos, testantur passim scriptores. Chronicon Uspergense et Albertus Stadensis ann. 1104 : *Nonnulli etiam Palmati de Hierosolyma redeuntes, etc.* Petrus Damianus lib. 2. Epist. 15 : *Ex Hierosolymitana peregrinatione deveniens Palmam ferebat in manu.* [Sed palma juncta maxime utebantur. Willelmus Tyrus lib. 21. cap. 17 : *His ita gestis dominus Comes, (Philippus Alsacis) cum Hierosolymis per quindecim dies fuisset, completis orationibus, et juncta Palma quod est apud nos consummata peregrinationis signum, etc.* Hinc usus palmarum in processionibus Confraternitatis peregrinorum Terræ Sanctæ apud Franciscanos Paris. erectæ.] Omitto alios in Dissert. 15. ad Joinvillam laudat scriptores : addo tantum cum patriam attigissent, susceptum cum processione Ecclesiastica. Chron. Moriniacense lib. 2 : *Suscipi cum processione, quippe de Hierosolyma rediens, permittit, Abbas ab eo postulavit et impetravit.* Ex predictis emendandus videtur Reinerius in Catalogo hæreticor. : *In secunda secta sunt qui se fingunt peregrinos S. Jacobi, plumbati, et ultramarinos, et spatulatos penitentes.* Quippe pro plumbati, palmatos legendum puto. Vide Lexicon Runicum Olai Wormii in v. Palmars.

1. **PALMATA**, Pœnitentiæ apud veteres species. Vetus Pœnitentiæ MS. et Bedæ de Remedio peccat. cap. 14 : *Si quis tinxerit manum in aliquo liquido cibo, et non idonea manu, centum Palmatis tundatur.* Pœnitentiæ MS. Thuanum, quod Theodori esse voluit, cap. 3 : *Quidam dicunt 20. Palmatas valere pro uno die (pœnitentiæ).* Infra cap. 10 : *Alio modo 12. triduanæ, singulæ cum psalteriis tribus impletis, cum Palmatis 300. per singula psalteria, excusant unius anni pœnitentiæ, etc.* Adde Burchardum lib. 19. cap. 17. et 25. Joannes Laudunensis in Vita Petri Damiani Cardinalis cap. 3 : *Ceteris autem spiritualibus exercitiis disciplinæ, videlicet metaneis, Palmatis, proficiis ulnarum extensionibus... incumbant.* Vide eundem Petrum Damianum Opusc. 15. cap. 18. Ejusmodi palmarum meminit etiam Nilus Mon. lib. 3. Ep. 248 : *Καὶ κρούσας μετώπου, καὶ παλαμῶν στήθους, καὶ γόμφου κλιόμενον, καὶ χερῶν διακτυπῶν, μετὰ πόνου καρδίας, etc.* Ubi Allatius et manus cum dolore extensas, non recte vertit. Quærent viri docti quid his locis palmata denotet. Baronius anno 1055. n. 11. existimat pœnitentium palmas ferula verberatas fuisse quod certe verosimile videtur de his quibus ob crimina perpetrata imponebatur hæc pœnitentiæ species, quod ex verbis laudati Pœnitentiæ MS. elici potest, ubi centum palmatis tundi dicitur, qui tinxerit manum, etc. At in spontaneis palmatis non idem dicendum, cum a vero absonum sit, eos qui pietatis et devotionis gratia, has sibi imponerent pœnitentiæ, ab aliis palmatis, seu palmarum percussiones accepisse. Il igitur

harum vice, palmas allidebant ad pavementum : quod potissimum colligitur ex eodem Petro Damiano lib. 6. Epist. 37 : *Lorica est homo indutus ad carnem, ferreis membra divisa circulis ambit, misit cum labore metaneis, allidit in pavementum sæpius palmas.* Nescio, an huc referri possit istud Ethelwæ de Abbatibus Lindisfarn. cap. 10 :

... Suis non parvi tendere membris
Marmoræ.

Vide Percussio, et Morinum lib. 7. de Pœnitent. cap. 14.

Simile est mortificationis, uti vocant, monachicæ genis, quod refertur ab Hugone Flaviniacensi pag. 180. de B. Richardo Abbate Virdunensi : *Cui etiam moris erat psalterium ex ordine quoquo die dicere, et primos quidem quinquagenos prostando manibus ad terram deflexis dicebat, quinquagenos erectus, quinquagenos prostratus toto corpore, sed suspensus, articulis pedum manuumque sustentatus perorabat.*

2. **PALMATA**, Contractus emptionis vel venditionis, Gall. *Marché* ; palmata dicitur quod in signum pretii conventi dextram dextræ committere solent, cuius violator multas pecuniarias subja-cebat domino loci exsolvendæ. Charta ann. 1230. ex Bibl. regia : *Ad petitiones que sunt ex parte Regis, dicimus quod de Palmatis que sunt in mercato, et in dis-mercato, de illis qui nolunt stare contractus, debet habere Rex quinque solidos.* De Palmatis vero que sunt extra mercatum quibuslibet diebus, dicimus quod sint dominorum illorum ad quos locorum spectat jurisdictio. Fori Oscæ ann. 1247 : *Cum inter emptorem et venditorem super re, que venditur, sit certa conventio pre-tii per Palmatam, solvat alteri quinque solidos qui voluerit resiliere.* Statuta Massil. lib. 3. cap. 6 : *Statuimus ut postquam principales personæ contrahentes... de re ipsa vendenda, vel emenda, et pretio convenerint, et postmodum Palmata, vel denarius Dei, vel arrha facta inde fuerint, contractus ille sive venditio, ex tunc rata et firma habeatur quantum ad eos inde contrahentes.* Consuet. Lemovic. art. 70 : *Si hospes vel ejus uxor vel filius venditoris dictarum rerum venditioni interfuerint, et se velle habere partem dictarum rerum in factione seu prestatione Palmata dixerint et præstati fuerint de præmissis, habeant de ipsis rebus sicut unus de aliis qui ibidem fuerint.* Neque alia est vocis Palmæ significatio in Consuet. Montensi cap. 12. ubi et Palmatis nuncupantur qui palmatis contrahunt et de re aliqua datis dextris conveniunt : quod egregie confirmat Consuet. Hannon. pag. 9. edit. 1863 : *Entant que touchent les arrentemens qui se feront volontairement de maisons et édifices, on ly pourra pareillement mettre devis de faire about d'ouvrages sur le lieu ou arrentement, selon que les arrentans et Palmians le voudront dispenser à la Palmée faire. Paumée, apud Bejomaner. cap. 44. Vide de Lauriere in Glossario Juris Gallici.*

3. **PALMATUM**, Eadem notione. Statuta Mont. Regal. fol. 115 : *Teneantur et debeant (vicarius et judex) facere attendi et observari omnia mercato sive contractus, qui et que fiunt in dicta civitate, vel districtu, si denarius Dei, vel arrha data fuerint, vel si Palmatum fuerit, vel si mercatum, seu contractus celebratus fuerit.*

4. **PALNELLA**, Eodem significato, in Statutis Perus. fol. 58 : *Si quis non ob-*

16

servaverit *Palmellam*, seu pacum *Palmella* firmatum in die mercati, solvat pro banno sol. v.

• *Palmés*, nostratibus, eadem notione. Charta scabinor. Duac. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 154: *Avons vendu bien et loyaument par cri public sur ce fait, à recrois et à Palmés*, etc. Eadem leguntur in Stat. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 183. art. 17. Vide *Spalmata*.

• Hinc *Palmata* appellari videtur multa pecuniaria, cui contractus violator subiacebat; vel *Denarius Dei*, uti vocabant, qui in arrham contractus initi dabatur. Arest. ann. 1288. in Reg. 2. Olim pariam. Paris. fol. 66. v. *Recordata fuit curia quod alias deliberata fuerunt Johanni Choisel militi Palmate, ratione gruerie suae in foresta Halate.*

† 3. *PALMATA*, Mensura. Vide *Palma* 3.

† 4. *PALMATA*, Alapa palmis inflicta, nostris *Palmée*. Lit. remiss. ann. 1368. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 535: *Icellui Jaques donna une Palmée audit Michault senz plus faire.* Vide *Palma* 2.

• *PALMATIA*, Locus consitus palmis, *Palmularium*, *Palmetum*, *ποιώνω*, in Gloss. Graec. Lat. edito et MS. et apud Procopium lib. 1. de Bello Persico cap. 19. Rad. de Diceto: *Et stabulabant equos suos in Palmatia de Baldac.* [Vide *Palmarium*.]

† *PALMATIE*, Vibrationes, a Gr. *πάλλω*.

Apuleius in mundo: *Ortae sunt motus, quibus solum quatitur: Palmatie vero appellantur, quorum pavitatione illa quae trepidant, sine inclinationis periculo nutant, cum directi tamen rigoris statum retineant.*

• *PALMATIANA*, Gregorius M. lib. 1. Epist. 84: *Nobis de cetero ne quid transmittere debeas inhibemus. Et quoniam non delectamur sentis, Palmatianas, quas tua direxit Fraternitas, cum gratiarum actione suscipimus, sed eas, ne quod exinde potuisses sentire dispendium, digno fecimus pretio venundari, etc.* Ubi loci Cerda *Datiles*, seu *Dactiles*, intelligi censet. At Baronius ad uvas *palmatianas*, seu vinum *palmatianum*, de quo Senator lib. 12. Epist. 12. Alexander Iatrosophista lib. 2. passim et alii, seu *palmarium fructus expressos in liquorem*, ut ait S. Hieronymus de Vita Clericorum, vocem referendam putat, hescio an verum ad ann. 591. n. 11. nam Altaserra ad hunc Gregorii locum, non placet Baronii conjectura, quin potius *Palmatianas* existimat vestes fuisse auro et palmis intextas. Alii ramos palmarum intelligi putant. Ita in varias quisque abit sententias. Vide Menagium in Origin. Italic. pag. 1029.

• *PALMATORIUM*, Flagellum. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Palmadoyra*, Prov. anguilla, *Palmatorium*, scutica.

† *PALMATUM*. Vide *Palmata* 2.

• *PALMATUS*, [*Palmatum* irradiat, in Conc. Carthag. sub Bonifacio tom. 4. Conc. pag. 1684.] Vide *Palmarius*. Equi *Palmati*. in Equus.

• Glossar. Lat. Ital. Ms.: *Palmatum*, Coronato.

• *PALME*, Adamnanus lib. 8. de Locis SS. cap. 4: *Ejusque digiti, quasi in Palme vel tuto intrantes, in eandem impressi columnam inhaerunt.* Ita editio viri doctissimi Joannis Mabillonii.

• *PALMELLA*, Verticillum, vulgo *Paumelle*. Camput. ann. 1869. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 2: *Soluit pro octo clavallis patacalibus ad clavellandum unam Palmellam de dictis*

januis dicti portalis x. denarios Turon. Pro Tabula vero vel asserere intelligenda vox *Palmes* secundo loco laudata in *Palmes*. *Paumela de lin*, Lini fasciculus, quantum palma seu manu contineri potest, in Pedag. prior. S. Gondulfi ann. 1814.

† *PALMELLA*. Vide *Palmata* 2.

• *PALMENTUM*, Torcular. Italis *Palmento*, Gallis *Pressoir*. Charta Roberti Regis Siciliae ann. 1326. apud Ughellum in Episcopis Casertanis: *Cum curtibus, salis, cameris, coquina, puteis duobus, et Palmentis, cum portis, fenestris, etc.* Infra: *Videlicet in domibus palatiatis, et Palmento uno, et aliis domibus cooperitis, etc.* Habentur praeterea in Charta Sikelgaitae uxoris Roberti Guiscardi Ducis Calabriae apud eundem tom. 7. pag. 896. *Palmentum*, a pedum palmis dictum censet idem Ughellus, quia ibi uvae pedibus premuntur.

• *Academ. Crusc.* Calcatorium. Charta ann. 790. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 561: *Cum ipsa casa, quae ibi esse videtur, una cum ipso Palmento, etc.*

† *PALMERIUM*, Locus consitus palmis. Charta Eduardi II. Reg. Angl. tom. 2. Monast. Angl. pag. 256: *De uno mesuagio cum orto et crofto, et cum medietate crofti Palmerii.* Vide *Palmatia*.

† *PALMES*, Mensura palmi. Miracula R. Henrici Baucens. tom. 2. Junii pag. 387: *Habebat tibiam dextram brevioris altera de una Palmite.* Charta Tolosana ann. 1272. in Bibl. D. de Crozat: *Quod trabes peales et Palmites de cor et de abiete de vi. brachiatis, etc.* Vide *Palmatis*. [Vide supra *Palmata*.]

• *PALMETIE*, Glaber Rodolphus lib. 5. cap. 1: *Circa medium caesuram diei cecidit de caelo quod Graeco dicitur Seta, vel Casma, seu Palmetie, dum fulgor aetherei splendoris insolito ad terras emittitur: insulsum enim vulgus perhibet stellam de caelo cadere. Huc spectant ista Ovidii ex Metamorph.*

.... Ut interdum de caelo stella sereno,
Quae si non cecidit, potuit occidisse videri.

Sed ibi legendum *fasma*, ex Graeco *φασμα*, apparitio, ut *selas*, ex Graeco *σέλας*, jubar, fulgor: *Palmetie* vero nescio an non legendum sit *planetie*, vel *planetia*, i. stella errans, [*planetes* vel *planeta*.]

† *PALMIFER*, Peregrinus. Acta SS. tom. 1. Junii pag. 250. de S. Nicolao peregrino: *Cum navis quaedam Palmiferis onerata, rediret a Syria.* Vide supra *Palmarius*.

• *PALMISANA TORTA*, Placent species, a Parma civitate Lombardiae sic dicta. Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 278: *Gulielmo fasticerio (i. pasticerio) regio pro tortis Palmisanis factis per eum.... taren. xviii.*

1. *PALMISARE*, in Glossario MS. Reg. Cod. 1701: *Est dare atapas, vel Barguiner.* Vide *Palma* 2.

2. *PALMISARE*, Vox naupegorum. Sannutus lib. 2. part. 4. cap. 12. de Galeis: *Sub fundis extrinsecus Palmizentur usque supra ad aquam, secundum quod cuique ipsarum fuerit opportunum.* Infra: *Calafatisari et reparari, ac etiam de sepo Palmisari oportet, etc.*

† *PALMIZARE*, Eadem notione, in Chron. Tarvisino apud Murator. tom. 19. col. 768: *Nec curabat bellum finire, nisi reliquas (naves) in terram pro Palmizando actas secum haberet.*

• *PALMITARE*, Palmis promittere f.

dem, Germ. in die Hant verheizen, in Gemma Gemmarum. Vide Haultaus. Glossar. German. voce *Hulden*, col. 968.

† *PALMOLA*, *rumenti* genus, nordeum, vulgo *Pamouls*, Provincialibus *Paumouls*. *Pamel* hordeum vocant etiamnum Picardi. Charta ann. 1322. apud Plantavit. in Episc. Lodovens. pag. 297. *Sub onere 7. sextariorum hordei, seu Palmole.* Tabul. S. Ildidi Claramont. *J. Olers ont ha XII. d. debials e t. em. de Palmola e la seignoria.* Vide *Paumellus*.

• *PALMORERIUM*, Palmae ramus, Italis *Palmero*, Gall. *Palmier*. Vetus Inquesta apud Puricellum in Monumentis Basilicae Mediolanensis Ambrosianae pag. 1183: *Et ipse dominus Archiepiscopus dat Abbati maximam truitam, et Palmorarium, et sic Abbas venit cum Archiepiscopo cum processione usque ad altare B. Ambrosii.* Ubi sermo est de processione in Rainis palmarum.

† *PALMOS*, Subsultatio, palpitatio in cute et nervis. *Palmoscopus*, qui de subsultatione fibrarum auguratur. Ita Laurentius in Amalthea, a Graeco *παλμός*.

• *PALMOSUS*, Victoriosus. Glossar. Isidori.

• *PALMULA*, Ratis, *Πάμυλα*, *ἡ δὲ δακτύλου*, in Gloss. Lat. Graec. Vide Schellerum de Militia navali lib. 2. cap. 5.

• Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613: *Pal-mula, extrema altitudo remi, qua mare impellitur. Palmula, gubernaculi pars ima.* Vide supra *Palleta*.

† *PALMULARIUM*. Vide *Palmatia*.

† 1. *PALMUS*, Mensura vulgo octo circiter unciam; *Palmus* vero Occitanicus, ut et Graecorum, est novem unciarum cum duabus lineis. Charta Tolosana ann. 1272. in Bibl. D. de Crozat: *Et quod trabes peales et palmites de cor et de abiete... habeant unum bonum Palmum de spisso.* Alia ann. 1292. ex Tabul. Abbat. Gilmont. in Occit.: *Perticus cum quo mensurantur arpenti et terra vinee et alii honores, habeat in perpetuum et habere debeat decem Palmos bonos et largos de longo, etc.*

• Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Palmus, Paumée, un espan; et est Palmus a pollice usque ad minimum digitum, extenta manu.*

† *PALMUS*, Mensura pannorum. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351: *Item praepositus de Pediliano facit annuatim dicto Conventui in festa Pasche... triginta aunas de panno lineo, cum quo panno exterguntur pedes et manus pauperum in mandato in die Jovis sancta, de quo panno post mandatum factum recipit Conventus praedictus quatuor canas ad faciendum manustergium in clauastro, et duos Palmos pro bagnis in ipso monasterio faciendis Residuum vero dicti panni recipit cellerarius domini abbatis.*

• 2. *PALMUS*, officium Dominicae palmarum. Comput. ann. 1339. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 149. col. 1: *Die ultima Martii, vigilia Ramispalmarum, solvi duobus bastassis, qui portaverunt trabes, jaynas et alia necessaria ad Palmum, pro ibidem dicta die Ramispalmarum divinum officium celebrando, etc.* Ibid. col. 2: *Item pro portu scannerum, in quibus dicti domini consules et alii homines notabiles ville sederent ad dictum officium sive Palmum, etc.* Occurrit rursum ibid. pag. 176. col. 1. Vide in *Palma* 1.

• *PALOCOPIA*, Palorum copia, contextus ac series palorum. Vita S. Petri senior. apud Agnel. in Vit. archiep. Ra-

vennat. cap. 2: *Juxta Ravennam a Longino praefecto Palocopia in modum muri propter metum Langobardorum exstructa est.*

• **PALORERUM**, Locus, ubi excipiebantur visitaturi in monasteriis virorum. Charta Girardi abb. S. Germ. Prat. ann. 1278. ex Chartul. AD. ejusd. monast. fol. 81. r: *Construximus dormitorium, capitulum, Palorum, etc.* Vide *Pallatorum*.

† **PALOMBARUS**, Qui intrat sub aquam, cum expedit, in Dictionar. Fed. Ubaldini ad calcem *Documenti d'Amore Francisci Barberini* edit. Romae ann. 1640.

• **PALOMERIA**, Libertates concessae Barcinonensibus a Petro Rege Aragonum ann. 1283: *Concedimus quod de navibus, lignis vel barchis, transeuntibus, quae non dederint Palomeriam firmam in terra, vel non discaricaverunt, non dent leadam, nisi sicut antiquitus consuetum est.* Raimundus Montanerius in *Hist. Regum Aragon.* cap. 277: *Et yo ab un bon cavall que tenia en terra de cavallers armats ab horiques e perpunts contrastats als Palomers naves dicuntur, quas Graeci τρινοικοι vocabant, nostri Huissieres.* Vide *Huissierium*.

† **PALONARI**, Chron. Andr. Danduli ad ann. 1379. apud Murator. tom. 12. col. 446: *Caesares veteres reparantur in portu Polensi sed antequam reaptatae fuissent, aliqua aliqui Palonabantur, atque non omnes viros suos habebant, etc.*

• **PALONGATA**, Septum e Palis in flumine, aut aquis factum, Italis Palancato, et Palencatio. Petrus de Vineis lib. 2. Epist. 40: *Ad impediendum transitum, Palongatam invenerunt.* Infra: *Securibus eadem Palongata succisa.* Occurrit *Palongatum*, eadem notione apud Petrum Crescentium lib. 1. de Agricult. cap. 6. [Vide *Palancatum*.]

• **PALONUS**, Lit. remiss. ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 771: *Guillelmus Caneli accepit unum Palonum, cum quo alium Guillelmum Amorosii percussere nisus fuit.* Nostris *Palon*, vasis genus est. Alia Lit. ann. 1417. in Reg. 170. ch. 127: *Jehan Drouet portoit un Palon ou pot de terre, ou il y avoit du feu.* *Palonnel* vero, nunc *Palonneau*, pars carri, palanga scilicet tractoria, dicitur in aliis ann. 1388. ex Reg. 123. ch. 100: *Colin Gauchier... prist un Palonnel de charus, qu'il trouva illecques d'aventures et en feri ledit tieullier.* Ad quem potius spectet vox *Palonus*, judicet lector.

• **PALORA**, IUM, Li ornamentum de boe cavali, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **PALORICUM**, Columbar. Vide *Piloricum*.

• **PALOTA**, pro *Pilota*. Vide *Pilatus*.

† **PALPA**, Monetæ species; an eadem quæ *Parpailla*? Vide in hac voce. Charta ann. 1486. apud D. Chanteloup in *Hist. Montis-major*: *Adhibebant Antoniiani duplas, sive Palpas, ex quibus 34. pro floren uno numerabant.*

• **PALPABILITER**, Manifeste, evidenter, Gall. *Sensiblement*. Formul. Ms. Inetr. fol. 30. v: *Velut innatas erga nos devotionis instinctu, te corde et animo deditum ad omnia, quæ votis nostris appaudent, Palpabiliter intuemur.* Vide *Palpaticus*.

• **PALPÆ**, Membra dorsi eminentia leva, detraxæ. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618.

† **PALPANISTA**, Palpatrix. Acta S. Godelevæ tom. 2. Julii pag. 422: *Puellam hanc Palpanistam, adulatricem et mendacem, etc.*

† **PALPANTIA**, Trementia. Janssonii Auctarium ad Gloss. Isidori. Hinc **PALPARE** LANCEAM, [Vibrare, Gall. *Brandir*.] Gauterius de Bellis Antioch.: *Laxis habenis, Palpatis lanceis, impetuose ac strenue cohortem sibi obviam percutere maturavit.* [Le Roman de la *Violette* MS.:

*Girart qui bien fut appandis
Sesli l'escu, puis a Brandie
La lance. Sur la large lée
Va ferir le seigneur d'œil tona.*

Le Roman d'Athis MS.:

*Brandist la lance et l'escu prent,
Des esperons point l'asferant.*

• Glossar. vetus ex Cod. reg. 521: *Palpare, salire, tremere.*

† **PALPATIGUS**, Palpabilis, in Vita S. Maris Egypt. num. 16.

• **PALPETINUS**, Idem quod infra *Parrapanda*. Vide in hac voce.

• **PALPITARE**, Palpari, præterare.

Mirac. S. Auctoris tom. 4. Aug. pag. 50. col. 2: *Cum venissent ad fores monasterii, custos occidens primo leviter unius digiti articulo vel ungue Palpitando ostium tangit.* Vita S. Verens. tom. 1. Sept. pag. 169. col. 1: *Post hoc corpore penitus excaecatus tandem surrexit, et prout potuit Palpitando, ambulare cepit.* Hinc

• **PALPITATIO**, Dubitatio, hæsitatio, Gall. *Incertitude*. Charta Rudolfi I. imper. ann. 1273. inter Probat. jur. domus elector. Bavar. pag. 11: *Propter quod scripturarum apices dubitatis scrupulos, et obtenebratae reminiscens caliginem sui claritate luminis repellentes, meritis Palpitationes in suo ad directionis semitas dirigunt.*

• **PALSIACUM**, Contextus ac series palorum, idem quod supra *Pallicium*. Comput. ann. 1392. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 247. col. 2: *Solvi Bernardo Salelle fusterio, pro edificio Palsiaci et barrerie fucte ante portale Coronæ ob timorem inimicorum, tres florenos.*

• **PALSIBUS**, [Turtur. Dief.]

† **PALTENA**, Historia Fuld. pag. 31: *Secundus colonus reddidit arietes II. et duas Paltenas et ovem.*

† **PALTEUM**, Murum vel fastigium, Gloss. Isidori: ubi Grævius: addunt *Excerpta pluteum*. Leg. *Pluteum*, murum, quia pluteus multibus erat loco muri. Vide *Festum* in *Pluteus*.

• **PALTONARIUS**, Superbus, ferox, ex veteri Francico *Pautonnier*. Statuta Gulonis II. Prioris Cartusienensis cap. 20. num. 4: *Ergo ego relicta cella mea, clastro meo, et quid proposuerim, oblitus, propter gyrovagos, gyrovagum, propter Paltonarios, Paltonarius, et propter suspiciendos pascendoque seculares officiar secularis? Philippus Mouskes in Philippo Augusto:*

*Et tant les avoit en destroit,
Qu'il maintenoit ses Chevaliers,
Come vilains et Pastoniers.*

Le Roman de Garin le Loherans:

*Foucaut appelle, qui fu ad de Paris,
Trains estoit, Pastoniers et coquins.*

Rursum:

Nel tant pas per garçon Pastonier.

Guill. de Guignevilla:

*Si que contre tele Pastoniere,
Fait boin avoir ceste gorgiere.*

Alibi:

*Adont li liex Pastoniere,
Que le male pascon fere,
Nereuse, en my abiaint, etc.*

Alanus Chartierius in Curiali: *Souvent fait le peuple de grans admirations de la riche robe d'un orgueilleux Pautonnier, mais il ne sçait par quel labour, ny a quelle difficulté il l'a acquis.* Hinc *Pautonnier*, pro superbia: Le Doctrinal de *Courtesie*:

*Et s'il est aucun hom qui volentiers tourne,
Ki soit fel et meïs plein de Pautonerie,
Anvers, et angeloise, à poi de courtesie.*

[Vide infra *Pautonnier*.]

• **PALT-ROK**, Kyllano, *Palla*; unde nostris *Palletot* et *Palletocq*. Vestis vel tunicæ species, quæ aliis superinduebatur, sagum militare. Procer. Egid. de Rays ann. 1440. fol. 181. v. ex Bibl. reg.: *Dixit quod insidias seu ambuschia 50. vel 60. hominum erant ibi... habentes diploides, seu vulgari locutione Paleos, capellinas, etc.* Lit. remiss. ann. 1446. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 43: *Lequel Pierre retourna devers icellui Gilles, et le frappa de son coustel ou bras, tant qu'il perça son Palletot.* Alia ann. 1455. in Reg. 183. ch. 23: *Les supplians issirent de la maison en leurs pourpains ou Palletocs à tous leurs bonnets. Une jaquette ou Palletot à vestir, in aliis ann. 1456. ibid. ch. 159.*

† **PALTUM**, Teli genus. Laurentius in Amalth. et Vocabular. Sussarmeri. Græc. *παλτόν*.

• **PALUAMENTUM**, ut mox *Palus 2* in Charta Theobaldi comit. Campan. ann. 1250. ex Tabul. Molism.

• **PALUDAMENTUM BAPTISMALE**, Vestis pontificia species, quæ utebatur archiepiscopus Mediolanensis, cum Sabbato sancto baptismum solemniter conferret. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1190. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 897: *Et ibi juxta, extra ecclesiam, archiepiscopus exiit stolam et mitaticam et planetam, et induit se Paludamento baptismali, et præcingit se manutergio cum cingulo... Et sic incedit ad fontes, etc.*

† **PALUDANDUS**, Militis adscribendus. Gasp. Barthii Gloss. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 540. ex Guidonis Histor. Palest. *Paludamentum quippe erat militum vestis propria.*

• Eo nihilominus nomine exterius indumentum quo virgines utebantur, quod instar *paludamenti* ad talos fere usque demissum erat, appellat *Gualvanus de la Flamma* apud Murator. tom. 12. col. 1083: *Virgines, antequam nupti traderentur, vestiebantur tunica de pigrolato, quæ dicebatur sotanum, et desuper portabant Paludamentum, id est soccam de lino albisimo.*

• **PALUDATI**, Blavati, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide supra *Blavatus*.

• **PALUPELLUM**, Palliolum, in Regula Tertiariorum Ordinis S. Francisci cap. 3.

† **PALVITA**, Pelvis. Agnellus in Vita S. Johannis apud Murator. tom. 2. pag. 170: *Domine pater, non te pigeat in palatium ad Exarchum ire, et offerre illi ex Argyrio Palvitam magnam, et postula ab eo, ut coarctet viros illos ad judicium, qui te in exilium miserunt.*

• **PALUMBACIUS COLOR**, Columbinus. Arcadius Augustus inter Agrimensores: *Sunt enim termini marmorei in limite, alii marmorei virides, alii Palumbacii, alii prasini, etc.*

† **PALUMBARIA**, Idem quod mox *Palumbarium*. Charta ann. 922. Marce Hispan. col. 84: *Et ipsas Palumbarias quæ adjacent in Mucrlano et omnia quæ Adversarius dedit S. Maris (concedimus).*

Charta Pontii Comitum Emporitani ann. 1088. in Append. ad Capitul. Reg. Franc. n. 149: *Decendit usque ad ipsas Palumbarias, sicut conjungitur usque in ipse villa via de ipso mallole.*

PALUMBARIUM, Locus ubi palumbes nidificant. Edictum Nunonis Sancti D. Rossillonis, de Treuga tenenda ann. 1217: *Sub ejusdem pacis regimine sint alvearia sive Palumbaria, molendina, palearia, etc.*

1. **PALUS**, Fossorium ligneum, seu illo ligneus, quo terra egeritur, nostris *Pelle*. Ita usurpat Lex Salica tit. 61.

• Ea notione aliquando usurpatam fuisse hanc vocem innuere videtur Gallicum *Palot* ejusdem significationis. Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 686: *Le suppliant ala en sa maison querir ung Palot ou besche pour aler relever ledit fossé.* Verum in lege Salica loco laudato rectius de baculo crassiore interpretatur. Eccardus, maxime cum ibi de cassione bonorum agatur, qua facta quis cum baculo abijt supra sepe *salendo*, ut indicat, inquit vir doctus, fores domus iam alii domino traditas esse. [Vide Grimas. Antiq. Jur. German. pag. 184.]

PALUS, Unguam acutum quod in terram denigatur ad sustinendam sepe, Lex Aleman. tit. 90. § 24: *Si alicujus caballus sepe alienam scillerit, et de Palo transpunctus fuerit, etc.*

PALUS, Paxillus quo sustentatur vitis, *Echalis*. Vox Jurisconsultis nota. Lex Longob. lib. 1. tit. 26. § 24. [Vide Roth. 208.] *Si quis Palum quod est carratium de vite tulerit, etc. Vide Carratium.*

• Tabul. Casaur. fol. 58. v: *Et ipsam ecclesiam S. Mariae cum terra modiorum decem per unumquodque solidum Palos vites centum quinquaginta, etc. Pal de vigne, in Lit. remiss. ann. 1369. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 29.*

PALUS JUSTILIARIUS, [Vide Patibulum.] In quo rei suspenduntur: quod majoris justitiae signum est. Charta ann. 1812. ex Bibl. reg.: *Conati sunt quendam Palum justiliarium evellere... in contemptum scilicet gardis praedicti.* Vide Furca 1.

NUDUS AD PALUM VAPULARI, Pena servorum, in Lege Longob. lib. 3. tit. 7. § 1. [Vide Lud. P. 24.] et Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 30.

PALI, pro Terminis positi. Siculus Flaccus: *In quibusdam regionibus Palos pro terminis posuimus, alii ilicos, alii oleaginos, alii vero juniperos.* Occurrit praeterea apud alios Agrimensores. [Charta ann. 1408. apud Rymer. tom. 8. pag. 327: *Ac super villa de Gravelinghes infra Palum Flandriae notorie constituta.*] **PALISACRIFICALES**, apud eosdem Agrimensores. Vide Gloss.

PALI MOLENDINARI. Vide Palars 2.

• 3. **PALUS**, Pascuus ager, Gall. *Pâtis*. Charta ann. 1224. ex sched. Pr. de *Ma-zaugues*: *et non solum decimas terrarum novarum, quae quondam solebant esse Paludes, quomodo vulgariter appellantur les Patis, etc. Infra: Quia cum essent Paludes, canonici Arlatenses, in toto territorio Furcarum usque ad paludem, pascuia jure dominationis accipiebant.* Vide supra Paluamentum.

PALUSTRES. S. Avitus Viennensis Epist. 68. ad Apollinarem Episcopum, qui marinas copias, id est, pisces ei miserat: *Octo Palustris quis quis se duo peria solarum, quae dentibus maceratis, etc. dicitur.* Ubi per *Palustris*, *aucus*, seu *cautes silvaticas* forte intelliguntur, quas Avitus direxit, pro duobus paribus solarum, quas Apollinari miserat. Cetera

locus villosus est, quem soli Codices MSS. sanare possunt. Vide *Dies Palustris*.

1. **PALUSTRICUS**, Palustris, paludosus, Gallice *Maricageux*, in Charta Caroli Simpi. ann. 908. Inter Probat. tom. 2. nova Hist. Occit. col. 53.

* **PALUTELLUM**, [Mulierum vestimentum. Vide.]

PAMBICUM, [Tela gossypina, facta ex bombace.] Vide *Bombax* 1.

1. **PAMEUM**, Vestis pastoralis. Gloss. Isid. ubi legendum putat. Gravius *pamenicum*, a Graeco *παμειν*. [Vide *Palmium* suo loco ex liisdem Glossis.]

• **PAMBIRE**, Pretium pro victu, a populari Italico *Pambere*, quod panem et bibere seu potum sonat. Charta pacis inter Ferrar. et Ravennat. ann. 1200. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 373: *Et quod assazzatores per se, nec per ullam aliam personam aliquid auferant a Ferrariensibus, nec ab eis accipere, nisi tantum Pambire suum, ac quatuor denarius monete Ravennatis pro cena.*

• **PAMIETNE**, Polonica vox. Stat. Casimiri ann. 1347. inter Leg. Polon. pag. 22: *De memorialis sive Pamietne solutione. Licet pro redimenda pauperum vacatione dudum solutio, dicta vulgariter *caeme* aut *Pamietne*, etc. Stat. Uladisl. Jagel. ann. 1420. ibid. pag. 77: *Officiales non debent... pro memoriali, alias Pamietne, sive alio nomine *Przyistne*, plusquam duos grossos recipere.**

• **PAMIRE**, *Percellers*, *tudere*, *possundare*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7057.

1. **PAMONARIUS**, Aedituus, custos ecclesiae. Acta S. Procopii tom. 2. Julii pag. 147: *Dum Pamonarius ecclesiae ejusdem festivitatis die, ante nocturnos in lecto suo se recollasset, etc.* [Vide *Parumonarius*. Vide *Parumonarius*.]

1. **PAMPA**, Squama. Canones Hibernum. II. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 18: *Si quis caput alterius percusserit usque ad cerebri Pampas, libras argenti III. reddat.*

2. **PAMPA**, Capitularia Caroli M. lib. 7. cap. 314. [Vide 398.] *Ut Clerici Pampis, aut *czangis*, vel *ornis* non utantur.* Ubi Lindembrogus, sic genus in Germania usitate esse ait, et *Pampit* etiamnum vocari. [Vide Pertz. *pompis* aut *sagis*.] At vox *Pampe*, Gallica, videtur deducta a *Pampinus*. Nicolaus Gillius in Hist. Francica: *En une fleur de lys a trois Pampes ou *flurons*, etc.*

• Hinc *Says pampée*, pro Pannus sericus floribus interstinctus, in Consuet. Paris. ex Reg. Cam. Comput. sign. *Noster* fol. 36. v: *Unde etiam Pampas de roses, pro Folia rosacea, in Reg. Joan. Sarac. ann. 1270. apud Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 746: *Plain pannier de Pampas de roses a faire eau rose.**

* **PAMPAVER**, [Vide *Pampaver*, *oriere*.] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s.)

1. **PAMPILIO**. Vide *Papilio*.

• **PAMPILONIE CAPELLUS**. Vide supra in *Capellus* 1.

1. **PANABELLA**, vox Italica, quae idem sonare videtur quod *Panella*, *Fax*, *Iseda*. Chronic. Estense apud Murator. tom. 15. col. 846: *Preparaverunt se ad bellum cum Cremonensibus castris; et cum circa quingentis lumentis accensis cum Panadellis, igne comburendo dictam civitatem, et caesa.* Vide *Papellus* et *Pavanas*.

1. **PANAGATOR**. Vide *Pastio*.

PANAGIA, Panis benedictus, *Παναγία*, Graecis dictus. Regestum Ecclesiae He-

refordiensis apud Spelmannum, de Graecis: *Item dicitur panem nostrum Panagiam.* Quid vero proprie sit *Παναγία* apud Graecos, uribus docet eruditus Goarus ad Eucologium Graecor. pag. 267. [Vide Glossar. med. Graecit. col. 1087.]

• **PANAGIA MARIA** dicitur Sanctissima Virgo Maria, in Vita S. Helens tom. 3. Aug. pag. 590. col. 2. a Graeco *Παναγία*, omnino sanctus vel purus.

1. **PANAGIUM**, pro *Appanagium*, apud Paulum Emiliam ex Choppino de Bom. Franc. lib. 1. cap. 6. Vide *Appanare*.

2. **PANAGIUM**, Panis confectio. Charta ann. 1335. apud Menester. Histor. Lugdun. pag. 24: *Item pro Panagio ad opus pauperum in dicto hospitali confluentium novem asinatas siliginis, etc.*

3. **PANAGIUM**, ut *Pastio*. Vide in hac voce.

PANALATA, terra, nemoris, etc. in Charta ann. 1269. in Regesto Feodorum Ducatus Burgundiae 1. parte fol. 8: *Accepti a Duce Burgundiae cum homagio manuali quingentas Panalatas terrarum plenarum, et... quater centum Panalatas nemoris, et 220. operatas vinearum, et 60. sextuarias pratorum.* [Vetus Martyrol. Eccles. Cathedr. Aquensis in cuius margine adnotantur obitus: *Reliquit tres quartalatas vineae et tres Panalatas terrae.*] In Consuetudine S. Seyeri tit. 18. art. 2. *Canna quae est mengras species, dividitur in Panas, Gall. *Pans*, *Pans* in 5. pollices.*

1. **PANALASANNANA**. Eadem notione, modus agri. Vetus Necrologium S. Salvatoris Aquensis: *Ipsa die Pontius Murator obiit, pro cuius anniversario gadautores ejus dederunt Ecclesiae S. Salvatoris XI. solidos, de quibus fuerunt empti tres Panalasananae censuales.*

• Est etiam *Panalata*, mensura frumentaria, vulgo *Panal*, quae saevitate seu oneris equi sagmarum pars est decima. Vetus Martyrol. mox laudatum: *Ipsa die Sibila Gamella obiit quae pro anniversario suo unam Panalatum ferraginis reliquit.*

1. **PANALE**. Eadem notione. Obituarium Bellioc. 500. circiter annorum: *Dedit duos anseres et de frumento unum Panale.* Valet autem Belliocense *Panale*, quod et *Panatum* vel *Panotum* dicitur, duos bichetos.

• Charta ann. 1180. in Chartul. Cluniac: *Mensuram unam avenae, quam vocant antiquum Panale, etc. Homines qui mansos inhabitant, propter aquas et pascuaria domini de Bruzeria, quibus utantur, per singulos mansos unum Panale avenae sponte dederunt ei.* Vide infra *Panellus* 4.

1. **PANALIS**, Eodem significatu. Inventarium ann. 1336. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Duos megnas carnum porcinarum, tres Panales de cicoribus, etc.*

1. **PANARIA** EBRETA, Arrogantia licentiae. Vocabular. Sussannae.

PANARITUM, nostris *Panaria*, apud Apuleium lib. de Virtutib. herbar. cap. 42. § 3. quod Graecis *καροχύιον*, unde et deductum vocabulum putat Gabriel Humelbergius: *abscessus qui circa ungues et ad radices illorum nascitur, non sine doloris pungentis vehementia.*

PANARIUM, *Excipulum*, in Gloss. Isid. [Locus vel vas ubi panis servabatur: *Excipulum* ab Isidoro dictus, quod veteres panaria opere reticulato facere consueverant: hinc *reticulum* vocant Horatius lib. 1. Sat. 1. et Juvenalis Sat. 12. 60. vas illud in quo venales panes deferebantur.] Charta plenariae securi-

tatis scripta Ravennae sub Justiniano apud Brisson. lib. 6. Formul. Cute olearia valente siliquas duas asprionis: Panario rupto uno, etc.

* PANARIUS, ἀπρόσπορον, in Glossis Lat. Græc.

* PANAROLUS, Fiscella. Gall. Petit panier. Anonymus in Annal. Mediol. apud Murator. tom. 16. col. 729: Fecit ille venire plures vestitos in modum mulierum nuptiarum, viduarum, et religiosarum, cum baculis singulis et Panarolis, qui ipsam arborem contententes excutiebant.

* PANASTICUM, Jus pascendi porcos in silva domini. Charta Hugon. de S. Maura pro fundat. priorat. S. Maxim. in Hist. Sabol. pag. 252: Ad nutrimentum etiam suorum pecorum prædictæ meæ silvæ nemrisque mei tribuo glandium copiam, usque ad centum porcorum numerum, Panasticum eis perpetuo habendum, atque tenendum condonans. Unde Panier, pro Pasce, in Sentent. Inter Guill. Nom. Couciaci et abb. Præmonst. ann. 1253. ex Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 154: Lam et de mettre en la forest de Coucy en tous temps et en toutes saisons pour Paaner et pour pasturer si grand nombre de toutes manieres de bestes, comme il leur plaisoit. Vide Pastio.

1. PANATA, Tabularium Monasterii Conchensis in Ruthenis Ch. 85: Ipsam Ecclesiam de Licirago, quam vocant sanctam Columbam, cum primitiis et decimis, et Panatas, et cum alodiis, sicut ad ipsam Ecclesiam pertinent, etc. Occurrunt eadem verba infra.

2. PANATA, Panaria annona. Consuet. Perpin. Mss. cap. 88: Item debent (fornarii) cogere panatas et carnes, sine precio et sine aliqua parte, etc. Vide mox Panatica.

* 3. PANATA, [Gallice Panade: « Item tenetur prepositus pati quod canonici possint facere libere... artocacas seu Panatas. » (Cart. Magal. Rev. Soc. Sav. 1873. p. 417.)]

* PANATERIA, PANATERIA. Vide Panetarius.

* PANATERII, Sic vocantur Ecclesiastici quidam sæculares quibus ex prioratibus a S. Victore Massil. dependentibus certa annui redditus portio adscripta erat, ea conditione ut monasticam vitam profiterentur; sed ab ea lege tandem sese exonerunt. Illos Capitulum gener. ann. 1348. representat his verbis: Serpens in gremio, mus in pera, ignis in sinu. Aliud ann. 1313: Statuimus quod in prioratibus dicti monasterii habentibus clericos, ducherios, Panaterios seu convivas, etc. Ubi habes vocis originem.

* PANATERIUS. Vide Panetarius.

* PANATICA, PANATICUM, Commeatus, militaris annona, Italis Panaggio. Bartholomæi Scribæ Annal. Genuens. ad ann. 1242. apud Murator. tom. 6. col. 480: Panatica, victualia et cetera necessaria preparata. Jacobi Auris. ibidem Annal. ad ann. 1281. ibid. col. 582. Quum Panatica pro nostris ad sufficientiam non adessent. Chron. Tarvisin. apud eumd. tom. 19. col. 765: Et quod interim Senatus Venetorum caveret de Panatica et commensatione distribuenda.

* Acad. Crusc. Panatica, panaria annona. Charta pacis inter Pisan. et Arelat. ann. 1221. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 834: Nec aliquem vel aliquos de civitate Arelatensi vel ejus burgis, cum eis ire vel navigare contra Pisanos, victualia sive Panaticam facere vel recipere in civitate Arelatensi vel ejus burgis, aliquatenus permittimus.

* PANATIO, Panis confectio, ars pistoria. Stat. Mss. eccl. Tull. an. 1497. fol. 98. v. Furnarius tenetur ex officio suo... nobis ministrare pro quolibet resali frumenti claustralis xij. denas panum alborum, quilibet ponderis xiiij. unciarum boni panis, ceteros omnes in sapore, albedine et Panatione excellentis.

* PANATRITIUM [Panaricium: « Radix scillitici bulbi trita cum aceto Panatritia sanat. » (Liber de erbas Galieni et Apulei et Chironis apud MS. S. Galli, p. 116. IX. sæc.)]

* PANAUTUM. Vide Panale.

* PANCA, vox Italica, Subsellium, sedile ligneum, Gall. Banc, in Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 168. ex Cod. reg. 4821: Qui veru abstraxerit... hostium de domo alterius, aut etiam lasiones, Pancus, pancones, etc. Vide Bancus.

* PANCALIA, Acta Murensis Monasterii: Sunt et nre duo offertoriola, et linteam analogium subter Evangelium ponendum in festivis diebus, et 5. confanones, et unum sericum super sedile Sacerdotis ponendum, et quatuor vela, et tria tapetia, et adhuc de aliis palliis, que vocantur Pancalia quatuordecim partes, et 8. candelabra, etc. Ubi forte leg. Bancalia. Vide Bancus in Bancus.

* Eadem quidem notione atque Bancalia: sed nihil emendandum esse certo colligitur ex voce Panca.

* PANCARIA. Vide Votare.

* PANCARPUM. Glossar. Longobard. S. Germai. Paris. MS.: Pancarpum, genus spectaculi est, ut fieri solet, ab his qui coram Regibus congrui bestiis præmiorum contemplatione consueverunt: si feras quas-cunque fortiores robore, vel ferociores rabie conspexerint duriores, adversus eas primis congressionibus certamen suscipiunt, quibus ex cunctis reliquis que minus terribilis minusque vehementes sunt, ex actu faciliore prostrantur Glossæ aliæ MSS.: Ludus quo ludebant antiqui cum bestiis, omni generis scilicet, ut ex Cassiano et S. Augustino adversus Secundum colligitur. Nam quicquid miscellum erat, et ex varj generis contextu, Græci πάνκρπον vocant. Julianus Antecessor Constit. 98: Quarta autem (processio Consulium) ea que Monimerium dicitur, ubi et quod Pancarpum vocant, celebrandum est. Vide Cujacium ad Novell. de Consulib. et Salsmasium ad Capitulum.

* PANCEPS, ἄκρο κρῖνον ἐκί τρυχῆριον, in Gloss. Lat. Græc. Pantex restituit Meursius. Vide Patice.

* PANCERIA, PANCERIA, Lorica, Italis Paniera, Germ. Panzer, que scilicet ventrem tegit, quem nostri Panes vocant, Itali Panzia. [Academici Crusiani: Quella parte del l'usbergo che arma la panzia.] Constitut. Siculæ lib. 1. tit. 9: Prohibemus ut nullus arma molita et prohibita, cultellos et onces, lanceas, Panceras, scuta vel loricas, clavos ferreas, etc. defers præsumat. [Edit. ann. 1580. habet. Panceras.] Statuta Caroli I. Reg. Sicil. MSS. cap. 11: Que nus ne porte armes ne couteaus à pointes, ne espées, ne lance, ne faniers, ne escus, ne haubers, etc. Adde cap. 12. Charta Petri Ziani Ducis Venetiarum ann. 1211. in Hist. Bellunensi pag. 109: Similiter debet habere unusquisque Miles ospergum unum, aut Paneriam cum capironis, et alia arma, sicut decet. Joan. Thwroczius in Chron. Hung. in Geysa Rege cap. 65: Habebat Sanson sub tunica Paneriam, et præ gravamine lorice natate non poterat. [Rolandinus Patavinus de factis in marchia Tarvisina lib. 10. cap. 8. apud

Murator. tom. 8. col. 318: Lapeo jumentis pede in profundum gurfitem obrutus Berroerius ipse, cum jumento et Panaria qua stultus ille vestitus erat, non commisit ulterius super aquam.] Matth. Villaneus lib. 11. cap. 81: La loro armadura quasi di tutti erano Panzeroni. Jacobus Hemicurtius de Bellis Leodiensib. cap. 41: Mais à présent cascuns est armé d'une cotte de fer appellée Panchiere, ser petuis chevax, et ont vestu on joupon de festaine à la desour, etc. [Vide Panzeria.]

* PANCERONUS, Italis Panzerone, Saguum militare, quod panceria seu lorica superinduebatur. Castellus in Chron. Bergom. ad ann. 1404. apud Murator. tom. 16. col. 957: Ipsi Gualphi dimiserunt de eorum armis plusquam scutos cocc. balistas L. et multas curazias et Panceronos. Panzeronus, in Decret. Placent. ad calcem Statut. fol. 108. recto.

* PANCHARTA, Quævis Charta, Diploma, [maxime vero Pancharta dicebantur Diplomata illa, quibus Reges bonæ ecclesiæ seu monasterii omnia confirmabant, præcipue post amissa instrumenta: haud dubie quod in his omnia prædia, jura et privilegia recenserentur. Ejusmodi Panchartas formulam videsis tom. 3. Analect. Mabill. pag. 270.] Charta Caroli C. pro Monast. Curbionensi, tom. 6. Vitar. SS. Ordin. Benedicti pag. 252: Gratissima largitione per hanc Panchartam, quam fieri jussimus. Infra: Per hanc Panchartam confirmamus. Charta Caroli Simplicis pro Monasterio S. Martini Turon. ex 47. Regesto Tabularii Regii n. 137: In hac nostra præceptionis Pancharta, etc. Infra: Corroborantes hanc denuo Panchartam, etc.

* Post amissa instrumenta aut negligentia incuriosorum hominum, aut depulstantibus hostibus ignemque submittentibus, ut habet Pancharta Ludovici Pii supra laudata ob id tantum, non quod omnia prædia recenseret, ut inaniter et supervacue observant Auctores novi Tract. diplom. tom. 1. pag. 286. Vide Diploma Caroli Crassi Imper. ann. 886. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 352.

* PANTOCARTA, Idem quod Pancharta. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 270: Exemplar præcepti quod... Franco firmatis studiis a Domino Ludovico piissimo Imperator: percipere studuit, quod Pantocharta vocatur. Charta Ludovici IV. Regis in Tabulario Eccl. Augustod.: Hoc celsitudinis nostræ præceptum, quod Pantocarta nuncupatur, fieri jussimus. Panchartas vulgo etiam vocant Regesta chartarum, seu Tabularia Ecclesiarum; uti appellatur Regestum chartarum Ecclesiæ S. Martini Turonensis, quod Pancharta nigra vulgo inscribitur, quod nigro corio tectum sit. Pancharta, in Consuet. Turonensi art. 81. dicitur psagiolum, seu tributorum, ac consuetudinum programma.

* PANCHARTUM, Charta Odolr. episc. Aurel. ann. 1027. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 493: Commendavit hoc scriptum iterum quasi Panchartum memorabile fieri, etc.

* PANCHINA, Saxi species. Translatio S. Clementis tom. 1. Junii pag. 451: Corpus hoc inventum sub petra ad cornu epistolæ, ubi ex antiquissima traditione habetur fuisse sepultum corpus S. Justini in tumba cavata in Panchina ad longitudinem corporis humani, eminente ad duas circiter ulnas supra fundum capellæ.

* PANCHON, Instrumentum piscatorium.

Tabular. S. Genovesi Paris. ann. 1234: Et instrumentum piscandi in aqua ejusdem molendini, quod appellatur Panchem. Vide Gordona.

¶ **PANCHON**. In Lit. ann. 1235. ex Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 800. r.: Sy qu'il ne demeure de chascune pescherie ne mes place, sans plus elever leurs Panchons et leurs quideaulz. Vide infra Panchonia.

¶ **PANCHREA**. Vide Panera.

¶ **PANCHRESTA**. Salviagnus lib. 6. de Gubern. Dei: Infantes quoque parvulos contumaces, quos morigeros minus ac ferule non efficiunt, interdum Panchresta atque blanditijs ab obedientiam trahunt. Ex Greco πᾶνχρηστα, crustula.

¶ **PANCHRYSTARIUS**. Arnobius lib. 2. adversus Gentes: Phrygiones, coquos, Panchrystarios, muliones, etc. Vide conjecturam Turnebi lib. 13. Adv. cap. 14.

¶ **PANCIA**, vox Italica, Venter. Stat. Taurin. cap. 87. ex Cod. reg. 4622. A.: Ordinauerunt quod nulla persona, sive beccarius, sive quicumque alius, non presumat expandere seu evacuare aliquam Panciam seu budellas alicujus bestie in macello Taurini. [De etymo videndus Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1468.]

¶ **PANCLE VARIORUM**, Pelles murium Ponticorum, Italis *Pelli di vario*, quod a parte que ventrem legit maxime sunt pretiosiores sic dici videntur. Castellus in Chron. Bergom. apud Murator. tom. 16. col. 836: Fecit sibi largiri... petiam unam velluti de grana, Pancias variorum numero md. etc.

¶ **PANCIARIUS**, perperam pro Partiaris. Partium fautor, Gall. *Partial*. Epistola Clementis IV. PP. ann. 1267. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 457: Ceterum nullus timeat quod se faciat Panciarium, quem Panciarium nominamus, communem etenim cum omnibus esse volumus, qui vitam tranquillam eliget et quietam, et eidem obediunt dum officio tali fungentur. Vide supra Paciarii.

¶ **PANCIATICUS**, an ab Italico *Panciere*, Lorica? vel a *Panciuto*, Ventrosus, dicta *Panciatricorum* factio, cujus meminit Bonincont. in Annal. ad ann. 1401. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 83: Pistorii turbulentissimae seditionis eorumque duo sunt, non solum in urbe illa, sed in omni ejus agro. Ab antiquo factio, altera *Panciatricorum*, cujus princeps ea tempestate Riccardus eques, altera *Pantiaticorum*. Vide mox.

¶ **PANCITONUS**, Thorax, lorica. Charta ann. 1370. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 535: Sit caporalis armatus a capite usque ad pedes; et habeat equitarem unum armatum Pancitono, capello, etc. Vide *Pancitonus*.

¶ **PANCKETA**, Tabulatum machinis bellicis sustinendis idoneum. Diarium obsidionis Varadinensis, apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 328: Cum vero illud propugnaculum ligneum quoddam pavementum, in quo machinae sists solent, (vulgo *Pancketam*) haberet, fossis mihi crectis milites aliquot Hungaros, qui noctu diuque hosti accessum prohiberent, imposui. *Pancketa* occurrit ibid. pag. 330.

¶ **PANCO**, Sedile ligneum longius. Locutus est supra in *Panca*.

¶ **PANCOGOLLUS**, Caupo, vel qui mensa excipit, Gall. *Aubergiste*, *traiteur*; a *Pancia*, venter, et *Gola*, gula. Correct. statut. Cadubr. 78: Quotiescumque offi-

cium juraria obtulerit alicui hospiti, sive tabernario, vel *Pancogello* ex rotulo, ipsi non possint dictum officium exercere, sed insipienter alii loco ipsorum, propriis eorum expensis, qui predictum officium exercent.

¶ **PANCOSSERIUS**, Pistor, vox iberida, a Lat. panis; et Gr. πᾶσις, exustio: quasi qui panem coquit, Occitanis *Pancousier*, Gall. *Boulangier*. Transactio inter abbatem et monachos Crassenses ann. 1331: *Pancossarii ipsius domini abbatis debent predicta facere, scilicet dictos flauzones, artocreas, et decoquere in furno ejusdem*. Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deaurata Tolos.: *Predictos rausellos superius nominatos debet solvere Pancossarius qui facit panem conventualem. Et consuetudine autem domnus agat cum Pancossario; quia si Pancossarius nollet solvere, non propter hoc conventus amitteret jus suum*. Hinc

¶ *Pancossier*, in Lit. admort. ann. 1471. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 157: Raymond de Noquieres *Pancossier de Thoulouse*, etc.

¶ **PANCOSSERIA**, Pistrix, mulier que pancossarie artem exercet. In Consuetudinibus Tolosa. part. 2. Rubr. de Debitis.

¶ **PANCRATIARIUS**, *Pugil*, Πᾶνχρηστος, in Gloss. Reg. MS. Cod. 1013. Papias, *Pugil*, qui praevit. Idem: *Pancratiarii, flagellis aut tormentis subijci, unde xpo animo tolerantiores coronentur*. [Biblioth. Patrum aeternica tom. 3. pag. 50: Sunt enim in saeculo *Pancratiarii*, qui cum nimis caduntur, et stant et fortes apparuerunt.] Vide *Agonistica Fabri*.

¶ **PANCRATIUM**, *La tormenta*, e glicio. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide *Pancratiarius*.

¶ **PANCRUS**, *La pierre de asay color*, in eodem Glossar.

¶ **PANCTELLA**, f. a. Italico *Panture*, Longitudo ferrea. Charta ann. 1435. inter Probat. tom. 3. Hist. Norm. pag. 248. col. 2: *Pro faciendis in eadem (domo) duas portas novas in aula majori ejusdem, tradendoque postes, clavellas, Panctellas, serraturas, et alias materias necessarias ad eadem*.

¶ **PANDAGIUM**, Vadium, pignus, idem quod *Pannum*. Kyllano, *Pand*, pignus, hypotheca [¶ Et si in eadem villa quod homines *Pand* vocant accipitur, nusquam nisi in curia abbatis deponetur, in Notitia de Villa Poperinghem ann. 1107. post Irminon. pag. 376, Charta Margar. Fland. et Hannon. comit. ann. 1245. ex Bibl. S. Germ. Prat.: Concessimus etiam priori dictae domus (de Niepeglise) vel ejus baillivo liberam potestatem de capiendis *Pandagio* per duos scabinos suos usque ad tres solidos Artisienses pro legibus. Vide mox.]

¶ **PANDARE**, **PANDIARE**, *Pandum* vel *bandum*, seu *banum* apponere, *Apposer ban sur quelque heritage*. Charta ann. 1231. pro villa Arkenis in Tabulario S. Bertini: *Abbas vel Prepositus pro redditibus suis vel debitis per duos scabinos Pandare poterit. Qui *Pandum* contradixerit, 3. libr. domino emendabit, et si *Pandum* vi abstulerit, iterum 3. libr. emendabit. Praeco vero Choro neminem *Pandare* potest, nisi per iudicium Choremanorum. Quod si fecerit, et de hoc convictus fuerit, 3. libr. domino emendabit, et injuriam 5. sol. Charta Ioberti Advocati Atrebatensis ann. 1228: Et si homines mei ibidem manentes exercitus meos vel equitaturas meas non fecerint, sicut debent, vel ad placita mea non venerint,*

ego pro forefacto tali, sicut homines mei judicaverint, potero *Pandiare* super feodum, quod mei homines tenent de me, et nullam aliam justitiam majorem vel minorem in dicta villa habebit. [Charta Margaretae Flandrae Comit. ann. 1250. apud Miraeum tom. 2. pag. 1231: *Serviens episcopi semper quando voluerit, redditus episcopi... accipere poterit et Pandare propria auctoritate... et nos vel noster Balivus tenemur statim sine contradictione commodare episcopo vel ejus nuncio scabinos nostros ad Pandandum dictum reddit. Occurrit praeterea in alia ejusdem Comit. ann. 1272. ibid. pag. 1240. Consuetud. Furnenses MSS. ex Tabul. Audomar.: *Ubi cumque Pandatur et vadia accipiuntur, minister de primo vadia debet habere 8. denarios... Nullus debet Pandare nisi per Coratores.*] Alia Charta Arnoldi Comitis Guinensis apn. 1272: *Et cognossons, et voirs est, que en ne puet, ne doit homme ne femme manant sor erne dedens Bredenarde traictier ne mener autrement que par le loi devant nommees, ne Pandar, ne d'auvager, ne prandre, ne arvester, si ce n'est par la devant dite loi, par Eschevins, ou par le Comte meismes, etc.**

¶ *Proprie*, *Vadia* seu pignora capere, quo sensu *Paner* et *Panner*, Gallice non semel occurrit. Redit. comitat. Hannon. ann. 1235. ex Cam. Comput. Insul.: *Et se ne puet nus des parcheniers aler Paner nului, sans le siergant le conte; et se on ne le trueve, chius ki vorra Paner hors de le franchise, le doit s'omone as estaus le conte*. [Charta ann. 1232. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1247: *Ce de sou nous estiens en deffaulte dou tout, u en partie, nous otrions et volons que il et cascuns d'iaus puissent por ce Paner sour nous et sour le nostre, dedens nostre terre et defors, sans meffairs encontre nous.*] *Pactum* inter comit. Hannon. et Blois. ann. 1324. ex Cod. reg. 1013. 2. 2. fol. 19. v.: *Li cuens de Blois poet et pora deso'eevnavant justichier, saizir et Panner sour les hommes de fief. Charta ann. 1325. tom. 2. Hist. Leod. pag. 410: *Se aucun seigneur, ou autres gens advoient pris ou Panné sur ceaux de Liege, et ilz en trouvaissent dedans ladite cité et franchise aucuns pans de ceaux, qui pris ou Panné les arient, lesdits maistres les potroient arvester et tenir.* Alia ann. 1463. ibid. pag. 438: *Des tresces des terres a vengnages et aussi de lowyr des maisons, on puet Panneir et les emblaveurs pour vice, et pour nouveau arvester... et en cas ou ty maire de lieu seroit deffailans l'arrest ou le Panniss, il seroit tenu de payer le debte.* Hinc *Pannement*, ipsa pignorum captio, in Hist. comit. Lossens. part. 3. pag. 37. Vide supra *Pandagium* [¶ et *Haltus*. Glossar. German. voce *Pfanden*, col. 1493.]*

¶ **PANDATOR**, Qui *pandum* seu *bandum* apponit, apparitor. Consuet. Furnenses mox laudata: *Qui Pandatori contradicit, emendabit Comiti tres libras.*

¶ **PANDATIO**, Jus *bandum* apponendi, seu emendas que hinc proveniunt exigendi. Charta Guidonis Comitis Flandr. ann. 1237. in Tabular. S. Barthol. Bertun.: *Habere debent in tota terra sua... omnia relevia, introitus, exitus, concessiones, leges reddituum suorum et Pandationes, emendas saisinarum fractarum, etc.* Alia ann. 1244. Nicolai de Condato ibid.: *Sciendum est etiam quod dictus prepositus et capitulum habent et habere debent imperpetuum in tenementis predictis relevia, telonia, ... et Pandationes pro redditibus suis.*

• Vel potius, Jus pignora capiendi, ut supra *Pandagium*. Stat. Einbec. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. Mss. pag. 109: *Decravimus observandum, ut si ecclesia nostra ratione alicujus singularis personae de ecclesia et discretorum obligatione, vel alia etiam quacumque causa, actione, Pandatione seu etiam spoliis molestaretur, etc.*

• 2. **PANDARE**, *Incurvare*. Onom. apud Martin.

PANDARIUS LANÆ, Qui lanam pectit, carminat. Bulla Honorii III. PP. ann. 3. apud Ughellum tom. 1. Ital. Sacr. pag. 253: *Quicumque est vel erit Pandarius lanæ, dabit Episcopo annuatim medietatem libram cere.*

PANDECTA, pro *Pandectas*. Ita autem vulgo vocant. libris Legum a Justiniano digestarum. Petr. Blesensis Epist. 140: *Vides... quam immeabile pelagus sit Pandecta, in qua civile Jus continetur.* Vide H. Stephanum de Abusu linguae Græcæ cap. 1. pag. 12. 13. Addit Papias ita etiam vocari vetus et novum Testamentum: quod et firmant versus Aelcuni Bibliorum libris adscripti, apud Baronium ann. 778. num. 27.

Nomine Pandecten proprio vocitare memento. Hoc corpus sacrum, lector, in ore tuo. Quod nunc a multis constat Bibliotheca dici, Nomine non proprio, ut lingua Pelasga docet, etc.

Reda in Historia Monasterii Wiremuthensis cap. 15: *Bibliothecam utriusque Monasterii, quam Benedictus Abbas magna capti instantia, ipse non minori geminavit industria: ita ut tres Pandectas nove translationis, quem (f. quos) de Roma attulerat, ipse super adjungeret, quorum unum senex Romam rediens, secum inter alia pro munere sumpsit, duos utriusque monasterio reliquit.*

• Inter Eruditos controversia est quo genere efferenda sit vox *Pandectæ*. In feminino, maxime in plurali, scribi usitatus observat Brenemannus in Hist. Pandect. lib. 8. cap. 6. ubi singulorum opiniones accurate recenset. Quoad cætera que ad *Pandectas* spectant, ipsum consule, ut et Laur. Theodor. Gronovium de Emendat. Pandect. [Savin. Hist. Jur. Roman. med. temp. tom. 3. cap. 22. § 163. not. d. Vide *Litera Pisana* in *Litera*.]

• *Pandectæ* etiam dicuntur Glossæ a Matthæo Sylvatico medico Salernitano concinnatæ, quas Roberto Regi Siciliae et Provinciae Comitii nuncupavit. Hæ primum Neapoli editæ ann. 1474. Vide *Maittaire* Annal. Typogr. tom. 1. pag. 106.

PANDIARE. Vide *Pandare* 1.

PANDICULARIUS, Joanni de Janua, *Homo hians et toto corpore oscitans, a pando, i. e. Pandiculare, pro oscitare, vox Festo nota. Pandiculans oscitatur, apud Plautum.* [Onom.: *Pandicularis, ἀποδιδυχαῖος. Pandiculatio, ἀποδιδυχαῖος.*] Vide Regulam Isaiæ Abbatis cap. 21. apud Holstenium.

• **PANDITUS**, pro *Pansus*, Apertus. Processus de Vita et Mirac. B. Guillelmi tom. 1. April. pag. 381: *Clausa, sigillata et nemini Pandita.*

• **PANDOCIUM**, *PANDOCIUM*. Vide *Pandox*.

• **PANDOCIUM**, Metaphorice accipi videtur doctis Editoribus pro publico sacello, ad quod multi ex Catholicis concurrerant, quomodo viatores ad hospitium publicum, in Actis S. Sebaldi tom. 3. Aug. pag. 772. col. 2: *Sed accidit, ut supra sanctum extinctum cor-*

pus ecclesiastica ad modum Pandochii fieret.

• **PANDOCIUM**, ut *Pandochium*, ni fallor, Hospitium publicum. Charta ann. 1310. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 178: *Confrontatur (casale) ex parte una cum honore Bernardi de Meatha, et ex alia cum Pandocho communi.*

• **PANDOCINARE**, Idem quod *Pandoxare*, Cauponam exercere. Acta S. Oswini tom. 4. Aug. pag. 86. col. 1: *Hortans ut peccata confiteretur, et votum suum implet, et de cætero officium Pandocinandi venaliter non exerceret.*

PANDOX. Gloss. Isid. *Pandox, qui semper pandit ora ad potandum. Ugutio et Joan. de Janua: Pandox, ebrius, vel gulosus, leccator, qui semper pandit ora propter escas. Pandocium, leccacitas, ebriositas, taberna. Imo ex Gr. πανδοξος, stabularius, caupo, et πανδοξίον, hospitium, caupona. Pandochium, in Vita S. Marinae virg. cap. 2. Josephus lib. 8. Antiq. Jud. apud veterem Interpretem: *Neque ancillam neque captivam eis nubere voluit, ut eis qui de cauponibus et Pandochibus vitam agunt. Guilbertus lib. 8. de Vita sua. cap. 7: Nec venalis quidpiam a Pandoibus et cauponibus sistetur. Hinc**

PANDOXARE, Cauponam exercere; agere: cerevisiam venim exponere, atque adeo conficere. Synodus Sodorensis: *Si vir vel mulier cervisiam vendendam Pandoxaverint, sive communis Pandoxator, vel Pandoxatrix fuerit, sive non, si duos denarios et obolum de unaquaque Pandoxatione accipiat, lagunculam decemaleri Ecclesie persolvat. Thomas Wallinghamus in Ricardo II. pag. 273: *Salutari interim Abbas carnes quas mactavit, ne putrescant; et vendat cervisiam, quam Pandoxavit, ne acecat, etc.* [Consuet. villæ de Mountgomery apud Th. Blount. in Nomolex. Anglic. *Item utimur de Pandoxatricibus, quod nemo potest braxiare sive Pandoxare in villa et burgo nostro, nisi per redemptionem aliquam factam ad voluntatem comburgensium nostrorum; et si talis Pandoxatrix braxiaverit, etc.*]*

• Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Pandoxare, Ambracrier. Id est, Brassier, cerevisiam conficere.*

• **PANDOXATRIX**, Inter artifices recensetur in Provinciali Cantuar. Ecclesie Lindwodi lib. 3. tit. 16. et in Concilio Mertonensi ann. 1300. Vide in *Pandoxare*.

• **PANDOXINARIUS**, [brasseur. (Gloss. at. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.)]

• **PANDOXINIUM**, [brassin. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.)]

• **PANDULCS**, *Pigato*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

PANDURIZARE, *Pandura* canere: est autem *Pandura* instrumentum musicum ἰσχυρόν Pollux, cujus mentio est apud Varronem, Isidorum et alios. Lamprius in Hellogabalo: *Ipse cantavit, saltavit, ad tibias dixit, tuba cecinit, Pandurizavit, organo modulatus est.* Vide Casaubonum et Salmasium ad hunc locum.

• **PANERARIUM**, Cista, canistrum, Gall. *Panier*. Radulfus de Gestis Frider. I. Imper. apud Murat. tom. 6. col. 1194: *Postea inierunt pactum, et dederunt eis bonum forum: sed porrigebant cum funibus in canistris et Panerariis; et ipsi eodem modo portabant eis numeros.*

• **PANEFIGA**, *PANEFICUS*. Vide *Panifcus*.

• **PANESENA**. Vide *Panigeria*.

• **PANESORIBARE**, *Pane sustentare*, Joan-

ni de Janua et Ugutioni, qui hæc ex S. Augustino asert: *Panigorizamus quotidie sustentamenti Dei. Vide Panigorizare.*

• **PANESYRICUS**, *Laus in promptu dicta*. Gloss. Isidori.

• **PANELLARE**. Vide *Panelium* 2.

1. **PANELLUM**. [Pulvinar, ni fallor.] Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis. MS. cap. 18: *Lectualia sunt hæc, culcitra, bambucina, id est, Panelium, pulvilli, etc.* Supra cap. 17: *Lectos etiam in domo hospitali... preparados habere debet, videlicet cum bambucinis, id est, Panelis laneis suppositis.* [Vide *Pannus* 2.]

2. **PANELLUM**, *Schedula*, pagina, pagella, *Panel* Anglis. Fortescutus de Laudibus Legum Angliæ cap. 25: *Viccomes returnabit breve prædictum coram eisdem justitiariis, una cum Panello nominum eorum (juratorum) quos ipse ad hocsummonuit.* Crebro ibi. Hinc *Panelle, et impanelare*, pro. in paginam referre, apud practicos Anglos: *juratores impanelati*, in paginam relati. Vide Edw. Cokum ad Littleton. sect. 234. [et *Pannellare*.]

3. **PANELLUM**, *Instragulum*, ephippii genus, Gall. *Panneau*, alias *Penel* et *Pannel*. Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb. *Item le cheval à bas doit 27. den. s'il est à Penel, j. den. Un cheval de gros poil basé d'un Penel*, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 302. Vide Ordinat. reg. Franc. tom. 4. pag. 729. et tom. 7. pag. 565. art. 9. Hinc emendandum quod ad vocem *Panelium* additum est. Charta ann. 1246. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 864. ubi de poena, quam *Harmiscaram* vocabant, qua scilicet sellam supra dorsum deportare damnabantur: *Prædictus armiger habebit in collo suo Panelium suum perforatum, et caput suum emittet per foramen.* Alia ann. 1255. in Reg. 64. ch. 88: *In quodam basso inter asseres et Panelium dicti bassi, quod quendam mula portabat, etc. Penel vero et Penelle, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 169. ch. 47: *Le suppliant demanda ses compagnons se ilz avoient point prins les Penelles et bourras, que leurs bestes avoient sur culz... Et tantost après icelle Marion bailla au suppliant sa Penelle.* Paulo supra: *Les Panelz et sacz.* Ubi crassioris telæ segmentum significatur, Italis *Pannello*, Gall. *Panneau*.*

1. **PANELLUS**, *Retis species*, Gall. *Panneau*. Charta ann. 1238. ex Schedis Pr. de Mazaugues: *Præcepimus ne aliquis eorum de cætero intronitit... in dicta sylva furam, vel furon, vel Panellos, vel canes solutos.* Statuta Arelat. MSS. art. 30: *Statuimus quod nullus deferat vel teneat retia vel Panellos, vel furonem in Camarguis vel aliis territoriis Arelat. nisi habeat propriam venationem.* [Vide *Penellum* et *Pennellus* 2.]

2. **PANELLUS**, *Parvus panis*. Vita S. Catharinae Senens. tom. 3. Apr. pag. 928: *Quorum manuum sacrarum virtute Panelli multiplicabantur.* [Vide Italis, *Pannelino*. Vide infra *Panicellus*.]

3. **PANELLUS**, *Fax, tæda*, Italis *Pannello*. Statuta Vercell. lib. 7. fol. 163: *Item providerunt quod olearii capiant de qualibet pilata olei quam facient extraneis personis denarios sex Pap. et non ultra, et Panelli remaneant domino.* Vide *Panadella*.

• Acad. Crusc.: *Vilippo di ceci unti, il quale per le pubbliche feste s'accende in cima a piu alti edifici della citta, per far luminaria.* Idem quod nostris *Lampione*.

* 4. **PANELLUS**, **PENELLUS**, Mensura annonaria, eadem atque *Panale*. Vide in hac voce. Charta P. Marisc. episc. ann. 1217. in Chartul. Cluniac.: *Concesserunt Deo et ecclesie Cluniacensi custodiam molendini de Vernato... Quis custodia est in viij. Panellis farinae*. Alia Joan. comit. Cabillon. ann. 1206. *Ibid.*: *Dicti homines debent mihi vel mandato meo reddere singulis annis apud Cluniacum centum Panellos avenae*. Alia Segulni Matiscon. episc. ann. 1259. *Ibid.*: *Idem Jacobus pro chaciopolaria de Blancos dicebat se habere... sex Panellos frumenti, et pro chaciopolaria de Vilera se habere... sex Penellos frumenti pro messe*. Denique alia ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 476: *Quingus solidos et sex denarios Turonenses, unum Panellum avenae ad mensuram Cluniacensem*.

* 5. **PANELLUS**, a voce Italica *Panello*, Placenta ex seminibus oleosis in torculari expressa. *Libey Const. Mediol.* ann. 1216. inter Monum. Hist. Patr. Taur. tom. XVI. col. 878: *Cetera vero animalia morbosa reddibentur, et sues gramignosi, sive pasti de Panellis, oves morbosi, et oves marcidæ sive morbozæ*. [Fr.]

* **PANELUS**, Retis species, Gall. *Panneau*. Charta ann. 1501: ex sched. Pr. de Mazaugues: *Sub pana... amissionis furonorum, Panelorum et aliorum ingenuorum*. Vide *Panelus* 1. et *Pannellus* 2.

* **PANEMUS**, Mensis Orientalium, qui Julio Romæthorum respondet, ut notant docti Edgores ad Vit. S. Mauric. tom. 8. Febr. pag. 241. col. 2: *Est hoc quidem tempus maximi ætus, erat enim tunc mensis Panemus*.

1. **PANERA**, *Panora*, *Panchra*, (ita enim varie scribitur) rapina, in Gloss. Isid. [Ubi Grævius: *Papias Panera, Græcis rapina*. A *panera* est verbum *panero*, cujus compositum est apud Catonem *impanero*, teste Nonio, cui *impanerare* est invadere. rectius dixisset, rapere. Varro Ecclesia: *In regiam arcam impanerantur*. Sic legendum, non ut vulgo: *Ecclesiam in regiam arcam impanerantur*; Ecclesia enim est index Libri.]

2. **PANERA**, vox Hispanica, Granarium, Gall. *Grenier*. Synodus Limensis ann. 1594. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 697: *Indorum parochi non permittent ut Indi degant in aliis granariis vulgo colcas vel pincas, trozes aut Paneras, etiam ab oppidis procul distitis*.

* **PANERETTA**, diminut. a *Panera*, Canistrum, cophinus. Vita B. Justinæ de Aretio tom. 2. Martij pag. 241: *In fenestra quædam Panerettam invenit plenam albis panibus*.

1. **PANERIUM**, pro *Bannerium*. Vexillum. *Banniers*, usurpat non semel Albertus Argentin. in Chronic. pag. 115. 138. etc.

2. **PANERIUM**, perperam pro *Paxarium*, Palorum contextus ac series in molendinis. Vide *Paxera*. Charta Theob. comit. Campan. ann. 1233. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 66: *Pro Panerio autem molendinorum ad stagna, centum solidos Pruvinienses... Decanus et Capitulum dicte Ecclesie S. Quiriaci quitaverunt mihi molendina sua de stagnis, et Panerium et duas partes decime*.

1. **PANERIUS**, Sporta, corbis, Gall. *Panier*. Statuta Arelat. MSS. art. 34: *Pro quotibet Panerio vel canastello 5. sol.* Charta ann. 1292. apud Lobinell. tom. 4. Hist. Paris. pag. 515: *Episcopus Parisiensis habet pretium suum ad Pane-*

rium pascis vel ad summam. Occurrit præterea in Sentent. arbitrarij ejusdem anni inter Abbatem et Consules Gilmont. Vide *Panerum*, et *Pannarius*.

* Quidam ridiculi aut in linguam Gallicam peccati habeat vox *Panier* vel *Penier*, non video, maxime cum nativo sensu accipiatur, in Lit. remis. ann. 1382. ex Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 188: *Un varlet que l'en appelloit, et comme l'en dit Perrin Fremil, lequel il (le suppliant) ne cognoissoit, lui dist que un enfant, que ycelui Perrin tenoit, il meist dedans ses Peniers pour le porter, et ledit Jehan considérant que ce n'eust pas esté l'ascement de Penfant: ne de sa beste, mesmement que les Panniers estoient parfons comme baches, lui dist que il le mettroit devant soy; et ledit Perrin respondi que non, et dist que n'en feroit riens, se il ne le mettoit en Paniers; lequel Jehan, quant il le oy ainsi fourchier en langage, en disant Paniers, prist à rire et dist par sabbatement: Meschance arviengne à la vieille qui te aprist à parler; lequel Perrin en soy attaynant de ce, respon ti, mais à vous ribaut. Enpanerer, pro in cista ponere, in Stat. ann. 1350. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 360. art. 117. *Panneterie*, sportæ, in Lit. ann. 1369. tom. 5. earum. Ordinat. pag. 253.*

2. **PANERIUS**, Pistor, in Tabul. Duenensi Ch. 29.

* **PANERNA**, f. *Perna*, Gall. *Jambon*. Tabular. SS. Trinit. Cadom. *Recepit in stauramento iv. boves, et xl. bidentes, vi. postes et ii. Panernas*. Vide *Pernarium*.

* **PANERUM**, Cista, arca, ex Gallico *Panier*. Vide in v. *Pretium*, et supra *Panerius* 1.

* **PANES**, perperam pro *Paves*. Vide infra in hac voce.

* **PANESCULUS**, Parvus panis. Will. Thorn. anno 1143: *Ipsi vendicabant, scilicet de pane 30. Panesculos*.

* **PANESIUS**, perperam pro *Pavesius*. Scuti genus, in Hist. belli Forojul. in Append. ad Monum. eccl. Aquilej. pag. 55. col. 1: *Arma mea, scuta, Pavesios concedendo non habentibus*. Vide *Pavesium*.

* **PANESTARIUS**, Qui panem conficit, nostris *Panastier*. Charta Phil. Pulc. ann. 1297. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris fol. 3. v. col. 2: *Notum facimus quod nos obtentu grati servicii et accepti, quod Johannes Cordubenerius Panestarius noster... impendit, etc.* Consuet. Bitur. in ead. Can. fol. 117. r.: *Item nul: ne puet, ne ne doit faire pain à Bourges pour vendre, que il ne pais estal... Les patissiers... paieront autant que les autres Panestiers, et leur convient tenir estal à la panneterie, tant comme il y ait estal vacant*. Vide *Panestarius* et mox *Panestrius*.

* **PANESTINA**, Arca, ubi panis conficitur vel asservatur. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flammar.: *Item plus duas Panestinas magnas guerra sive armorum, depictas cum armis ditorum liberorum et pupillorum*.

* **PANETA**, qui vel que facit panem. Ugutioni et Jo. de Janua. Occurrit etiam in Glossar. Lat. Gall.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7857: *Panastier, Prov. Paneta, panitea, panifex*.

* **PANETARIA**. Vide post *Panestarius*.

* **PANETARIUS**, Qui panem conficit, Pistor, *Panastier*, in Consuetud. Perusiensi apud Thomasserium. [Index MS. reddituum Monast. S. Petri Corbeiensis:

Singuli Panestarii debent singulis dominicis panem unius denarii una dominica, et altera panem unius oboli. Codex MS. reddituum Episcopat. Antissiodor. an. circ. 1290. exaratus: *Quilibet Panestarius supra dictis denariatam panis*. Est etiam *Panastier* nostris, panem conficere. Charta ann. 1304: *Lequel bid doit estre cuis et Panastier, et estre le pain distribué aux pauvres*. Maxime vero ita appellabant officialem domesticum, qui mensam panem, mappas, et manutergia subministrabat. Officium Panestarii describitur in gestis Guillelmi Majoris Episcopi Andegav. cap. 23: *Nobis autem assisitis, venit nobilis D. Guido de Camilliaco in tunica, gerens mappam supra collum, quam ante nos supra mensam posuit, ministris suis cum coadjuvantibus: qua posita, manibus propriis duos panes coram nobis posuit, et alios panes in dicta mensa in qua sedebamus: quod officium eidem incumberebat ratione feudi de Camilliaco quod tenet a nobis, unde dicta die officium Panestarii subire tenebatur*..... Finito prandio, omnes mappas ditorum locorum habuit, quia jus suum erat. Vide Concilium Parisiense part. 4. cap. 11.

In aula vero Regum Francia, dignitas etiam ea olim viguit, qua qui donatus erat, *Panestarius Francia* nuncupatur, vel *Magister Panestarius Francia*. ut Hugo de Atheis Miles anno 1223. Cui similis fuit Pistor ille qui cæteris pistoribus præerat in aula Pharaonis: *ἀρχιπαιστήριος*, Genes. cap. 40. v. 1. et à lui *παιστήριος*, apud Byzantinos, de quo Codinus et alii. In Aresto ant. 1433. descripto in Historia Castillonensi pag. 235. Dominus de Gravilla Consiliarius et Cambellanus Regis dicitur fuisse *Magnus Pistor seu Panestarius Francia*. Atque ut id obiter moneam, *Pestors* vocabant nostris, quos *Bolengarios* dicimus. Charta Caroli filii primogeniti Regis Sicilia, data Andegavis ann. 1273. in Regesto Andegav. fol. 71: *Que tous Pestors, tous Boulangers de la ville d'Angers fissent loiaux danrés de pain*. In Hypomnestico de Anastasio Apocriariario, mentio fit *Plutini beatissimi Imperatoris Pistoris, id est, qui super omnes pistoros publicos est, de quibus egimus in v. Maniceps*. Hugo de Cleeris de Senescallia Francia: *Tunc Panestarius mittet Comitibus duos panes atque vini sextarium, et Coquus frustum carnis et vini haustum*. Magnus vero Francia Panestarius, ex sua dignitate præerat omnibus Pistoribus publicis, jusque habebat per se, aut per suos Vicarios, panes qui venum exponebantur visitandi, et habendi super eos cognitionem, correctionem, et punishmentem, et emendas, erogandique ad pios usus panem minus sufficientem repertum, ut est in Aresto anno 1333. descripto in Histor. Monmorenciaca pag. 373. Vide *Talemari*.

* **PANATERIUS**, Pistor, in Charta ann. 1232: *Pro pedagio in dicto festo de singulis Panasteris unum panem unius denarii*. Adde Chartam ann. 1314. apud Lobinellum tom. 4. Hist. Paris. col. 519.

* **PANETERIUS**, Qui panem conficit et vendit, *Pannestier*, in Lit. ann. 1331. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 676. art. 8. A regibus nostris aliquando concessum viris, etiam privatis, ut *Panestarios* haberent, id est, ut ejusmodi artifices instituerent sui emolumentum causa. Charta Ludov. Jun. ann. 1158. in Chartul. Mediani monast. fol. 4. v.: *Notum facimus... quod Guidoni Trosselli burgensi nostro Bituricensi et heredibus suis in*

eodem civitate donavit duos Paneterios habere. Vide supra Paneterius.

† PANATERIUS, inter officiales ecclesie Anticlenensis recensetur in Charta ejusdem Eccl. ann. 1312: Pro alia libratione fieri solita officiaris ecclesie Anticlenensis ratione reddidit; succentori XL. s. VI. d. senescallo totidem, cellerario cum suis servitoribus XL. s. XI. d. Panaterio XXVII. s. Viguit et in aliis Ecclesiis idem officium. Paneterius Remensis Ecclesie eodem jure quo Capellani antiquae institutionis gaudet, certis in ecclesia ad dictum servitium. Vide Indicem beneficiorum ejusdem Ecclesie. Inter officiales feudatarios Abbatis S. Bernardi de Romanis Paneterius memoratur tom. 1. Hist. Dalph. pag. 142. Haud scio an idem omnino sit in Ecclesia Lugdunensi qui Paniterius nuncupatur: Inter ea enim que in Ordin. MS. Officii divini ejusdem Ecclesie recensentur ad Paniterii officium pertinentia, nihil occurrit quod ad nominis interpretationem accommodari possit: Paniterius debet purgare totam ecclesiam extra chorum usque ad portas occidentales et subitus coclearium. Item Paniterius tenetur resarcire in trabibus et postibus coclearium, et tornos campanarum meliorare, si necesse fuerit, et ligaturas ferri ad firmandum campanas in tornis, et tradere ligaturas batellorum, et omnes alias expensas, tam in cocleari quam in aliis locis ecclesie, sive in choro, si inest aliquid resarciendum, vel in portis vel in ostiis, clavibus, vel trabibus, vel cindulis, vel tegulis vel in aliis ecclesie meliorandis. Item Paniterius debet facere candelas trifebuse, sed Thesaurarius tradit ei tres libras et dimidiam cere.

† PANATARIA, Pistrix, que panes vendit. Concil. Legion. can. 34. Inter Hispan. tom. 3. pag. 192: Panatarie que pondus panis falsaverint, in prima vice flagellantur.

† PANATERIA, Eodem significato, in Statutis Mont. Regal. fol. 288: Et reverenditres nec Panaterie stando ad vendendum panem et fructus, etc.

PANETERIA, Officium Paneterii, seu quod ad ejus ministerium pertinet, in Computo Hospitalii regii ann. 1312: Paneteria: pro mappis et manutergis empis Paravia pro Parlamento et pro Paschate, et Pentecoste, burellis Regie, et liberorum, et alius, etc.

† PANETERIA, Officium illius in plebisque ecclesie, qui frumentum, unde panis conficitur, recipit. Acta capit. eccl. Lugdun. ann. 1348. ex Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 148. v. col. 2: Cum officium Paneteris in dicta ecclesia Lugdunensi... solitum est clerico assignare... dictum debet dari solummodo uni de militibus dictis ecclesie. Charta capit. S. Quint. Viromand. ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 178: Officium Paneteris dictis ecclesie, id est, receptis granorum, etc. Vide in Paneterius.

† PANATERIA, Eadem notione, in Computo ann. 1383. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 273. Charta ann. 1240. ibid. tom. 1. pag. 142: Feudus autem Clementis de quo dictum est superius, est Panateria quam habet ab Abbate, etc.

† PANETHRIA, Idem quod Paneteria. Charta ann. 1327. apud Rymer. tom. 4. pag. 290: Cum militiam dilectum servientem nostrum Alexandrum de Nihumptonia, ad ea que pro officio Paneteris, etc.

† PANETERIA, Cellarium, seu locus ubi conficitur panis. Charta Agnetis Comit. ann. 1060. tom. 2. Gall. Christ.

inter Instr. col. 468: Sed quia ecclesia consuetudinariam procuracionem nobis debet, quam pro nimia paupertate ferre non potest, placuit domino abbati, et fratribus ejus monachis, ut de redditibus ecclesie concederent nobis pro ipsa procuracione minagium... et in Paneteriis diebus Dominicis unum denarium.

† PANNETERIA, Eadem notione. Repar. factis in Senescal. Carcassone ann. 1435. ex cod. MS. D. Lancalet: In quadam fenestra domus Panneteris dicta thesauraria, etc.

PANETERIA, dictum praterea Cellarium, seu uti vocatur ab Anastasio Bibliothecario, Paracellarium Summi Pontificis in Ceremoniali Cencil Camerarii, ut auctor est Nicolaus Alemannus in Dissert. de Lateran. parietin. cap. 4.

† PANETUS, Ital. Panetto, Parvus panis, in Vita S. Cathar. de Palant. tom. 1. Apr. pag. 651. col. 2. Vide Panellus 2.

† PANFILUS, Navis species. Jacobi Auris Annal. Genuens. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 6. col. 578: Pisani igitur milites preparaverunt et pedites pro dicti judicis auxilio. Unde commune Janus armavit galeas XIII. ex Panfilos XII. ad apodictis de civitate et potestate.

† PANFIL, Eadem notione, in Miracul. MSS. Urbani V. ex Tabular. S. Vict. Muss.: Patronus cujusdam navigii sive Panifil. Infra: Cum galea sua sive Panifil, etc.

PANGA, apud Petrum de Crescentiis lib. 8. de Agricul. cap. 8: Si capiti ejus rapa semen immittas, sine ferro et Pangis, mutum increscere fertur. Ubi panga idem videtur quod vanga. i. fossorium. Vide in hac voce. Hinc

PANGATORIUM, apud Bapian, Plantatorum. Vide Formulam Brissonii pag. 648. et Pactorium.

† PANGERICUM, Lo dire lascivo, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* PANGESIUM. (Forsan legendum est Pavestium: « Pro factura Pangesiorum et darguetiarum pro munitione quatuor galearum S. D. N. pape. » (Arch. Vatic. Mandat. Camer. Apost. 1438, f. 81.))

PANGITARE, Laudare, in Gloss. Isidor. ubi viri docti legunt plantare, quia pangere, Festo, est figere. Sed cum dicamus pangere carmina, quidni et laudes? Vide Pangitorium 2.

1. PANGITORIUM, Locus ubi multi simul canunt. i. Chorus, a pango. Ugutio, et Joan. de Janua.

2. PANGITORIUM, Laudatio, in Hymno ex vet. officio Pavatii apud Castrum Rainaldi inter schedas D. Le Beuf:

Ancora sonent organa
In isto Pangitorio,
Solemnis non venena
Dedicata Pavatio.

Alter Hymnus:

Eis tunc Pavadi
Eodoni Pangitones
Gravemque ejus premi
Quantitatem propinqua.

Vide Pangitare.

† PANNERIA. Libert. Montisol. ann. 1312. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 508. art. 44: Quod quilibet solvat cuilibet molitorio (i. molinero) de duobus sestariis unam Panneriam, et non plus, pro matura. Sed leg. Panneriam, vel Panneriam. Vide in his vocibus.

† PANNOTUS. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 247. col. 1: Solvi pro tiiij. lxxvij. Pannotis emptis per diversas vias, pponderanti-

bus duo quintalis et tiiij. vij. libras, computatis pro libra xvij. denariis, etc.

† PANNYPERSEBASTUS, Gr. πανυπερσεβαστος, totus Augustus, Titulus novae dignitatis in Imperio CP. qua primus Alexius Comnenus Imperator Michael Taronitam affinem suum ornavit ac Osesari throni participem fecit. Hofmannus ex Hierolex. Macri in v. Sebastrocrator. [*] Vide Glossar. med. Græc. col. 1341.]

† PANIBULUS, Dicitur videtur Equus cellarius seu qui cistas, Gall. Paniers, portat. Bened. abb. Petroburg. de gestis Henr. II. reg. Angl. ad ann. 1177. tom. 1. pag. 169. edit. Hearn.: Custodes exercitus, qui praebant, manus injecerunt in Panibulos et sumarios ipsius cardinalis etc. Nisi per Panibulos et sumarios intelligere malis illos, qui panarias et vinaris annonas erant prepositi.

PANICE, Papias MS. Rossa, al. roes. Panicum, genus vestis. Ugutio: Panicum, quoddam vestis pastoralis.

† PANICELLUS, Parvus panis. Plinius lib. 1. Medic. cap. 6: Post hac supermittis Panicellos de buccellatis, quos conficitur ita: buccellati optimi bene conditi, tusti, et cribrati farina lib. 4. etc.

† Ital. Panicuolo. Vide supra Panellus 2. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 366. col. 2: Antiquitus consueverunt dari, videlicet in mane Panicellos parvulos octo ad grandium, ad merendinandum in nonis Panicellos septem. Paignon de circ. Parva cere massa, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 399.

† PANICERIUS, Idem qui Paneterius, officium monasticum. Epitaphium Fr. Severini Colletet, apud Felibian. Hist. Sandionys. pag. 586: Hic jacet fr. Severinus Colletet, quondam Panicerius et officialis hujus monasterii, etc.

† PANICEUM, La vesta pastorale, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Allud Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Panicum, Tabari. Vide Panice.

† PANICEUS, Dicitur de eo quod ad panem spectat. Vita B. Columbae Reatin. tom. 5. Mail pag. 337: Ut primo sex magnos imo majores panes formarent, demum tres placentas, quos Bertinogotios dicunt multos, plurimas itidem Paniceas differentias.

† PANICIUM, Panicum, minutioris grani species, idem quod Panicum. Vita S. Antoni de Padua tom. 2. Junii pag. 717: Quaedam alia mulier sancti viri sepulcrum invadere cupiens, dum Panicii custodiam deputata, propter passerum multitudinem a loco divertere non audebat, etc.

† PANICIA, Ital. Paniccia, Puls. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1180. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. vii col. 920: Veglonibus omni die Dominico tribuunt quinque panes de cambio de sycate, et sextus illi remanet, et quinque Paniccia scutella de cambio similiter, et sexta illi remanet pro paratione cibi, qui preparatur in hospitali eorundem veglonum.

* PANICIDA. [Que facit panem. DIF.] PANICIUM, Genus annona, qua in quibusdam locis homines vice panis sustentantur. Ugutio et Joan. de Janua. Panicum Latini vocant: Panis, nostri. Paulinus Epist. 3. ad Severum: Fabam intrivit Panicio, etc. Infra: Fabam tantum milio, Panicioque confundens. Capitulare de villis cap. 44: De piscato seu formatico sinapo, aceto, milio, Panicio, etc. Panicum cap. 62.

PANITIA, Eadem notione. Fortunatus

in Vita S. Germani Parisiens. cap. 82: *Suggestum ut segetem Panitum... quae ab urbis vastabatur, visitare praeciperet.* [Charta apud Stephanot. tom. 8. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 822: *Similiter de milis, Panitis et de videmia.*]

* **PANICIUS**, Idem quod Panitium, Panicum. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 118. v. : *Dedit... de feodo prepositi... Panicio et gessias et vassias, etc. Panitz*, in Charta ann. 1407. ex Reg. feud. comitat. Pictav. Cam. Comput. Paris. fol. 246. r.

† **PANICLUM**, Idem quod Panitium, ni fallor. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 546: *Et pro solidis XII. concessit in villa S. Viti de castris S. Dominici ad quartam omnium frugum, excepto Panicio et semuncio, et musti mundi tertiam et olivarum medietatem.* Forte legendum Panicio.

† **PANICOCTARIUS**, Pistor, apud Chrysologum Serm. 99.

† **PANICULA**, Vide *Panicula* 1.

† **PANIFER**, pro *Panifer*, Pistor. Charta ann. 1279. apud Thomasserium Consuet. Bituric. pag. 112: *Quilibet Panifer dicte villae solvet nobis qualibet septimana unum denarium.* Alia ann. 1482. ex Tabular. Cartusie de Bello-larico: *Johannes Panifer in dicta villa.* Vide *Panicus*.

† **PANIFEX**, Eadem notione, in Charta Archembaldi Borbonii: *Quisquis Panifex (dabit) duos denarios.* Vide *Panicus*. * [Hæc vox quæ vix in codice Theodosiano invenitur, mediæ ætati attribui potest: « (libras census) quas emerat a Lambeletio filio quondam Martini Panificis. (Cart. Lingon. Coll. Campan. B. N. t. 152. n. 5. an. 1281.) »]

† **PANIFICARE**, Panem fingere, coquere. Vita S. Anselmi Archiep. Cantuar. tom. 2. Aprilis pag. 889: *Arant homines, seminant, metunt, movent, Panificant, comedunt.* Index MS. redituum Monast. Corbeiensis: *Singuli paneterii dant in festo S. Johannis duos solidos, et qui Panificant in festo S. Remigii 18. denarios... Non licet paneteriis reddere officium Panificandi nisi in festo S. Johannis vel in Purificatione.*

* **PANIFICINA**, [Locus ubi fit panis. Dicitur.]

* **PANIFICUM**, Et loco dove se fa el pane, in Glossar. Lat. Ital. Ms. pro *Panicium*. Vide in *Panicus*.

PANIFICUS, Glossar. Gr. Lat. : *Ἀποροισίς, Pistor Panificus. Ἀποροισίς, Panificum, quæ vox occurrit apud Celsum lib. 8: Ἀποροισίς, Panarius Ἀποροισίς, Panarium. Papias: Panificæ, pistrices, quæ panes faciunt. Catholicum parvum, et Gloss. Lat. Gall. MS. Thuanum: Panifica, Panetiere. Panifex, cella qui facit le pain. Panificum, paneteris, locus in quo efficitur. Domnizo lib. 1. de Vita Mathild. cap. 11:*

Panicus quidam meruit bis quatuor ira.

Charta Idefonsi Comitis Tolosæ ann. 1144. apud Catell. lib. 2. Rerum Occitanar. cap. 17: *Panicus et Panifica, qui panem venalem fecerit, etc.* Ubi Regulum Tolosanum Cameræ Comput. Paris. fol. 27. habet, *Panicus et Panifica*. Charta Communis S. Quintini: *Nullus panifex panem faciet, nisi ad obolum.* [Charta Hugonis Ducis Burgund. ann. 1172. tom. 4. Gall. Christ. Inter Instr. col. 187: *Et astalagium quod mihi debent Panifici.*] Utuntur Ordericus Vita-

lis lib. 8. pag. 692. Joan. Sarisber. lib. 8. Policrat. cap. 14. etc. Adde 1. Reg. cap. 8.

† **PANIFIL**, ut *Panfilus*. Vide in hac voce.

† **PANIGAROLA**, Lampyrus, insectum noctu lucens. Vita S. Francæ tom. 3. Aprilis pag. 391: *Statim sic loquenti comparuerunt luminaria multa et innumerabilia quasi cornucopiæ vel Panigarole.*

† **PANIGERIA**, Epistola Maueleis Comeneni Imper. ad Regem Ludovicum VII: *Cum magna letitia accepturum est Imperium meum tuam Nobilitatem, et opportuno viam tuam preparaturum et transitum extructurum, et Panigeriam, id est, conventum rerum venalium.* Errorem, id est, vult. Ubi panigeria idem valet quod forum, comæteus: ex Græco forte πανήγυρις, uti recte conjectat Somnerus. [Marten. tom. 1. Anecd. col. 400. edidit, *Panogena.*]

* **PANILINUS**, [Italus Pannolino, tela: « Item unus amictus Panilini. (Invent. Calixt. III, an. 1458, in archivio Romano.) »]

* **PANIOLOM**, pro *Planaltum*. Vide infra in hac voce.

1. **PANIS** vel **PANUS**, Celso lib. 5. cap. 27. dicitur tumor, non altus, sed latus, qui maxime in vertice, aut in alis, aut in inguinibus: sic dicitur a panis figuræ similitudine, Græcis πνεύμα. [Galeno, πύλα ζακτρον. Vide Lexic. med. Paner. Brunonis.]

2. **PANIS**, Sacra Eucharistia, caro Christi, quæ cum nobis cælestis pabulum suppeditet, vocatur a Cyrillo, aliisque spiritalis alimentum, τροφή πνευματική, et Panis simpliciter. Isidorus lib. 7. cap. 2: *Dicitur enim Panis, quia caro.* At cum epitheto sæpius, ut *panem Dei cælestemque* vocat Ignatius Epist. 14. quæ appellatio desumpta ex Joanne 6. et 1. ad Corinth. 10. et 11. atque istud etiam Luca 24. *cognoverunt eum in fractione panis, de discipulis profectis Emmauntem*: plerique omnes de Eucharistia exposuerunt, in hisque Augustinus de Consensu Evang. lib. 3. quemadmodum et in Oratione Dominica, *Panem quotidianum*. Ita Tertullianus de Orat. Ambrosius lib. 5. de Sacramentis, Chrysostomus, Cyrillus, alique. Ac Græci quidem Patres, cum de Eucharistia accipiunt, rationem nominis hanc afferunt, quod panis iste divinus et animæ et corporis substantiam, ut vocant, fulciat. Sic enim πνεύμα cum Chrysostomo Cyrillus Catech. myst. 5. interpretatur: et Ambrosius in simillimo loco paulo aliter: *Non est iste panis, inquit, qui vadit in corpus, sed ille panis vitæ æternæ, qui animæ nostræ substantiam fulcit, ideoque Græce πνεύμα dicitur.* Chrysostomus etiam nomen πνεύμα deducit ab οὐσία, homilia in Orat. Dominicam: atque ita nuncupari, quod substantiam corporis permeet, eamque colligere valet. Quamquam ibidem in Matthæum idipsum vocabulum interpretatur ἐπιπέπον, quotidianum, a voce ἐπιπέπει, quæ vulgare editioni magis concinit. Cui notioni nomen πνεύμα, ἀπό τῆς οὐσίας etiam profectum nonnulli accommodant: utpote quod panis præclare conveniat, qui quotidie per nutritionem substantiæ, τῆς οὐσίας adfici addique videatur. Quotidie fortasse sensu πνεύμα, transubstantialem, vel supersubstantialem vertit Ambrosius. Damascenus denique de Mysteriis, eandem vocem de pane cælesti accipit, quo beati pascentur in cælis, cum hic eum ante in Eucharistia de-

libaverint: οὗτος, inquit, ὁ ἄριστος, ἐστὶν ἡ ἀπαρχὴ τοῦ μέλλοντος ἄρτου, ὃς ἐστὶν ἐπιούσιος. τὸ γὰρ ἐπιούσιον δηλοῖ τὸν μέλλοντα, τοῦτο, τὸν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος, Hic panis est primitiæ futuri panis, qui est adventurus: ἐπιούσιος enim futurum significat, hoc est, panem veniuri sæculi. Hæc damus ex Dissertationibus sacris ac historicis MSS. Michaelis Dufresne Soc. Jesu Presbyteri, ac fratris τοῦ μακαρίτου, Diss. 4. cap. 2.

* Consule Thesaurum Suiceri in voce ἐπιούσιος.

* **PANIS** pro quavis præstatione, etiam pecuniaria, non semel usurpatur, ut videre est infra in *Panis focagii et forestæ.*

* **PANIS** pro victu quocumque sumitur, in lege Salica tit. 58. art. 1. edit. Eccardi: *Et quicumque antea ei aut Panem, aut hospitale... dederit, etc.*

† **PANIS**, pro mensura frumentaria, Gall. *Boisseau*, in Terragio Insuper Adami laudato in Gloss. Jur. Gall.: *En la ville de Chanvery, huit pains et les trois parts d'un pain, et vault chacun Pain un boisseau froment.*

PANIS ACROZIMUS, Saxonice, geseorid, in Gloss. Ælfrici: ubi perperam editum acrimus. Isidorus lib. 20. cap. 2: *Panis acrozymus, leviter fermentatus, quasi acrozymus.*

PANIS ÆSTIVATUS, in veteri Glossario Lat. Gall. MS. ex lib. Thuanæ, *Panis muisis: panis mucidus, Pain moisy.*

PANIS ALEXANDRINUS, Biscoctus, apud Apitium lib. 4. de Re cultu. cap. 1. Alexander Iatrosophista lib. 2. Pass. cap. 67. de Alexandrino pane. Ubi Glossæ MSS. superlineares, *biscoctus*. Matth. Silvaticus: *Panis Alexandrinus, vel rubicundus, i. recoctus et rubescens, vel biscoctus.* Adde Constantinum African. de Rat. vict. pag. 278. et Plin. lib. 18. cap. 7.

* **PANIS**, qui nostratibus Aliz dicitur, hoc est, ut vult Cotgrave, nimium spissus. Stat. pro pistor. Paris. ex Reg. Cam. Comput. fol. 5. v. : *Ly rois Philippe établi que les talemeliers demourens dedens la banlieue de Paris peussent vendre leur pain reboutiz, c'est assavoir leur refuz, si comme leur pain raté, que rat ou soris ont entamé, pain trop dur, ou ars, ou eschaudé, pain trop levé, pain Aliz, pain mestourné, c'est à dire, pain trop petit, qu'il n'osent mettre à estal.* Eiusdem notione est *Paste alize*, quæ fermentatæ opponitur, in Charta ann. 1461. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 191: *Les habitans (de S. Belin) peuvent construire petit fours en leurs hostels, chacun d'une aulne de Provins de tour, pour cuire flacons et pastes alizes, sans ce qu'il y puissent cuire pastes levées en forme de pain.* Vide Ordinat. reg. Franc. l. 7. p. 190.

PANIS qui in aqua coquitur, et melior esse solet quam quotidianus, apud Udalricum lib. 2. Consuetud. Cluniac. cap. 4. Ruellius lib. 2. de natura stirp. cap. 20: *Laudabatur et Parthicus (panis) non pridem huc advectus, quem alii Aquaticum vocant, quoniam aqua trahitur a spongiosa inanitate.*

PANIS ARDINIENSIS, Sordidus, in leg. 5. Cod. Th. de Annonis civiciis, (14. 17.) etc. Unde vero ita appellatus, prorsus incertum. Conjecturas varias contulit Jacobus Gotofredus ad hanc legem.

PANIS ARMIGERORUM, Qui famulis quos vulgari vocabulo Escuieris vocabant, distribui ac dari solebat. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 420: *Infirmantibus (Leprosis) ministrat granatarius singulis diebus duos Panes Armigerorum ad opus unius servientis. Minis-*

trat etiam omni tempore singulis eorum singulos Panes Armigerorum, et singulos galones carnis medicis. Liber Joannis de Westerham Episcopi Roffensis editus ann. 1344: *Primo die adventus D. Regis ad Roff. debent Spigurnelli habere 4. Panes Armigerorum, et 4. panes de pane garcionum.* Vide infra, Panis servientialis.

° Pain d'escuyer, in Chartul. Corb. sign. Ezechiel ad ann. 1420. fol. 88. r. : *Sera tenuis ledit fournisseur de prendre chacun samedi la blé des moatures des moulins de Corbye, pour faire le blanc pain du couvent ... e. pour faire Pain d'escuyer, on lui délivrera blé des greniers.*

† PANIS ARTOPTICIUS, apud Plinium lib. 18. cap. 20. a vase seu testo, inquit Harduinus, in quo ille excoquebantur, dictus. Vide Turneb. Advers. lib. 14. cap. 5.

° PANIS ASPER, Ater, furfureus, Gros pain, Pain bis. Glaber Rodolphus apud Duchesn. tom. 4. pag. 6: *Vir sanctus (Majolus) securus, dum interim a Saracenis captus teneretur, cujus meriti esset latere non potuit. Nam cum ei hora prandii obtulissent cibos, quibus vescerentur, carnes videlicet Panemque admodum asperum, et dicerent, comede; respondit, ego vero, si esuriero, Domini est me pascere, ex his tamen non comedam, quia non mihi in usum fuerunt. Cernens enim unus illorum viri Dei reverentiam, pietate ductus, exuens brachia, simulque abluens et clipeum, super quem etiam in conspectu venerabilis Majoli satis mundissime panem confecit, quem etiam citissime decoquens, ei reverentissime detulit; ipse quoque suscipiens illum, atque ex more orationis premissa ex eodem reficiens, Domino gratias egit.* Vide Panis Glipantes.

PANIS AVENACEUS, in Concilio Francoford. ann. 794. cap. 4. [Le Roman de Partonopex MS. :

Trois fois menue en la semaine,
Ce est pain d'orge et pain d'aveine.]

° PANIS DE AULA, Abbatibus scilicet vel hospitum. Charta ann. 1284. in Tabular. Fiscam. : *Vendimus duos Panes de aula, duas mensuras vini, etc.*

PANIS AUTOPYRUS, Ex quo nihil neque pollinis neque furfuris exierit vel ademptum, quasi totum in se triticum non imminutum habens, ex Gr. αὐτοπύρος. Ejusmodi panis mentio est passim apud scriptores, Celsum lib. 2. cap. 17. Marcellum Empiricum cap. 31. Cælium Aurelian. Sicensem lib. 5. Tardar. passion. cap. 12. Horatianum pag. 84. Guibertum Abb. S. Theoderici in Vita S. Bernardi lib. 2. cap. 1. § 6. etc. Vide Joan. Bruyerinum Campegiem lib. 6. de Re cibaria cap. 9. Idem qui nostris Pain Chaland dicitur.]

PANIS AZYMUS, sive crudus, apud Constantinum Afric. lib. 5. Loc. commun. medic. cap. 15. [et S. Wilhelmum lib. 1. Constitut. Hirsaug. cap. 6.] Vide iter Camerarii Scot. cap. 9. § 4.

PANIS BEATUS, Eulogia, panis a Sacerdote benedictione consecratus. [Pain benit.] Hartmannus in Vita S. Wiboradæ virg. : *Remuneratus ab ea fragmen beati Panis accepit.* Supra benedictionem appellavit.

PANIS BENEDICTUS, Cum Catechumeni ante baptismum divinum mysterium participes esse non possent, proindeque sacram Eucharistiam percipere, dabatur his, veteri Ecclesiæ ritu, a Sacerdote panis ab ipso consecratus et benedictus, quo prepararentur ad Corporis Christi sumptionem, unde et sanc-

tum fuisse ait S. Augustinus lib. 2. de Peccator. merit. et remiss. cap. 26: *Et quod accipiunt, quamvis non sit Corpus Christi, sanctum est tamen, et sanctius quam cibi quibus alimur, quoniam Sacramentum est.* Hinc Panis benedictus fieri vetatur in die Pasche, et in festivitate qua debent et solent corpus Christi recipere Christiani, in Præceptis Synodali-bus Petri de Collemedio Archiep. Roto-mag.

Postmodum his panibus benedictis non solum Catechumeni, sed fideles etiam usi pro munere in signum mutue amicitie et communionis invicem transmissæ. Rainerus contra Valdenses in catalogo Hæreticor. de Græcis: *Eucharistiam conficiunt de panibus fermentatis; excidunt rotulas: ex illo conficiunt Corpus Domini, et panes illi vocantur Panis benedictus, et datur omnibus qui volunt sumere in cibum.* Ἀπὸν δὲ δόξαν ἐν 1075, in Concilio Neocæsar. can. 18. *Panem sanctificatum dare vertunt Isidorus Mercator et Dionysius Exiguus. Vetantur Ministri l. Subdiaconi, ἄπὸν δὲ δόξαν, οὐδὲ νοτίστον ἀνεῖναι, in Concilio Laod. cap. 25. Et can. 49. non oportet, in Quadragesima ἄπὸν προσεῖναι, nisi Sabbato et Dominice tantum. At in Quadragesima non benedicebatur panis, sed oratio super populum dicebatur. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 67: *Statutum est ut panis post Missam benediceretur, et populo pro benedictione communionis partiretur; hoc et Eulogia dicebatur. Sed quia hoc in Quadragesima fieri non licuit, orationem super populum dici Ecclesia instituit, ut per hanc particeps communioni sit.* Vide Eulogia.*

° Sacra Eucharistia loco, ut Panis benedictus his datur, qui peccatis suis nuntium remittere nolentes, communicari ad sanctam mensam accedunt, auctor est scriptor quidam in serm. 15. ex Cod. S. Viet. Paris. 14. sæc. : *Se au-cun malheureux hia qui son pechié ne voille déguerpir, je ne li puis veer, ne li doi, se il lo (le Corps N. S.) volt recevoir. Mais je li conseil que il ne lo receive pas: mais receive Pain benoit; et bien saiche il que Pain benoit rien ne li vaut au salut de l'ame. Mais eni est establi an sainte iglise, que l'an doit Pain benoit à tel gent par couverture de lor pechiez; car quant il vendront à l'autel qu'il ne soient aparceu qu'il soient tel. Nusquam id ab Ecclesia sancitum facile crediderim.*

° Panis benedictio in sortilegiis utebatur. Lit. official. Atrebat. ann. 1349. in Reg. 77. Chartoph. rec. ch. 427. *Quendam buffonem indutum pannis croucheis, consimilibus pannis Jacobi d'Aloes, quodam pote tecto novo ad gravandum dictum Jacobum d'Aloes posuit, et nutrit eundem buffonem distrina navete et Panis benedicto, etc.*

PANIS BISCOCTUS, Nauticus, Biscuit. Abbo lib. 2. de Obsid. Paris. vers. 361. [°° ubi alii aliter legunt.]

His Panem cupiens quendam corrumpere, jussit
Ut Biscocta Danum delerit.

Will. Brito lib. 4. Philipp. :

Rebus, equis, armis, Biscocto Pane, meroque,
Innumeras onerat navas.

Chronicon Richardi de S. Germano ann. 1242: *Biscoctum fieri jubet per loca maritima et loca alia pro fodro 150. galearum et 20. navium, quas armari mandat super Pisanos, etc.* [Epist. Frider. II. Imp. ann. 1245. apud Baluz. tom. 1. Miscell. pag. 459: *Sunt autem hæc in mari pericula, Panis indigestibilis et bis coctus,*

etc.] Paulus Venetus lib. 3. cap. 46. de provincia Aden: *Fiunt etiam ab incolis Panes biscocti ex piscibus, idque in hunc modum: Concidunt pisces minutim, atque contundunt in modum farinæ, et postea commiscant et subagitant quasi pastam panis, atque ad solem desiccari faciunt, et vivunt ipsi et jumenta ipsorum de illis panibus factitiis per totum annum. [In usu etiam apud monachos fuisse Panem biscoctum testatur S. Wilhelmus lib. 1. Constitut. Hirsaug. cap. 6.]*

PANIS BISUS, Ater, furfureus, Gall. Pain-bis, qui sordidus, Suetonio in Nerone cap. 49. et in leg. 5. Cod. Th. de Annonis civic. (14, 17.) Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 420: *Jajunans debet sedere in area ante mensam, et comedere Panem bisum suum super scamnum sine panno.* ° Cibarius, Apuleio Metamorph. lib. 6.]

° PANIS DE BRODE, Ex frumento et secali confectus. Vide supra Broda.

° PANIS BUFFECTUS, Siligineus. Vide Buffetus.

PANIS CACABACIUS, S. Zeno Veronensis serm. 6. ad Neophytos: *Hi (panes azymi) quos videtis egregia coctura suavis redolentes, qui excocti sunt non furno, sed fonte, non humano, sed igni divino, certe Cacabacii non sunt, non vetusti, non usi, non crudi, non mucidi, etc. Nugatur hoc loco vir doctus, qui cacabacios, nugaces et garrulos interpretatur, cum hic de panibus agatur. Casaubono dicuntur ejusmodi panes, qui saporem malum ex aqua in cacabo calefacta retinent, in Notis ad Lamprid. Ego vero malim cacabacios dictos, nigros, et quibus nihil ademptum est furfuris. Vide Cacabatus. Papias: *Similiter autem et cacabacius Panis calidus siccus: frigidus vero minus multo siccus ex parte extenuat.**

PANES CALENDARI, Qui in Kalendis offeruntur. Durandus lib. 4. Ration. cap. 80. n. 40: *In nonnullis locis parochiani in die Natalis Domini offerunt Sacerdotibus panes, quos Calendarios vocant, propter illud quod legitur Levit. 22. Offeretis panes duos Sacerdoti, qui edunt in usum ejus, et vocabitis hunc diem celeberrimum atque sanctissimum, etc.* Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu, fol. 102: *Et medietatem sepulture, et medietatem Panis qui in Kalendis offertur, etc.*

° PANIS CALIDATUS, Delicatus, tener, recens, Pain mollet. Chartular. S. Germani Paris. fol. 1: *In festivitate B. Vincentii habet Prepositus Regis de Parisiis in ecclesia P. Germani de consuetudine 1. modium vini et 2. sol. Paris. et 12. Panes Calidatos.... Si vero comedere voluerint (servientes ejus) dabitur eis unus Panis Calidatus et una assatura, etc.*

° Minus bene: est enim Panis leviter coctus, qui Parisiensibus Eschaude nuncupatur. Jura buticul. in Reg. Cam. Comput. sign. Pater fol. 153. v. col. 2: *Item le jour de la S. Vincent à S. Germain des prez en l'abbaye, celui qui tient ledit liage, prend un muid de vin, xij. Eschaudez grans;... du demourant ledit fermier en doit rendre au prevost de Paris demi muid de vin et vj. Eschaudez, etc.* Charta ann. 1272. ex Lib. nig. episc. Carnot. : *Cum.... Carnotensis episcopus teneretur nos et clericos chori ecclesie.... procurare in Pane, qui dicitur Eschaudez, etc.* Vide Eschaudati.

° PANIS DE CAMBIO quis intelligentus, docet Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1180. apud Murator tom. 1.

Antiq. Ital. med. aevi col. 922: *Quingus Panes de segala de cambio, et librae dum caset, et staria duo de vino. Sciendum est quia omnes illi Panes, qui dantur custodibus et regionibus pro festo, debent esse de cambio, id est, vj. de sectario.*

¶ PANIS CANIBIUS. Charta Geraldii Abb. Angeriac. ann. 1885. in Chartular. ejusdem Monast. pag. 462: *Item dominus abbas leprosis debet facere... in die omnium Sanctorum XXVI. panes frumenti, XIII. panes sunt rationis Canibii Panis et XIII. panes mandati, et XIII. justitias vini ratione mandati.*

¶ PANIS CANONICALIS, idem qui Canonicus, in Obituar. Ms. eccl. Camerac. fol. 28. v°.

¶ PANIS CANONICUS, *Pain de Chapitre*, dicitur Rotomagi parvulus panis qui unicuique Canonico quotidie praebetur. Vita S. Rigoberti Rem. Archiepisc. a Mabill. laudata Liturg. Gall. pag. 414: *Prius quippe quam exoptabilis hic altor ac pater sorum adveniret, non eis dabatur Canonicus Panis et non erant, ut sunt hodie, Canonici, sed sicut matricularii.*

¶ PANIS CANTABRUS, [Furfureus.] Vide *Cantabrum* 2.

¶ PANIS CAPITULARIS, idem qui Canonicus, ex Regesto Eccl. Andegav. ann. 1443. in Vitæ Math. Menagii pag. 92.

¶ PANIS CARITATIS, Pauperibus in eleemosynam distribuendus. Comput. ann. 1362. in. er. Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 318. col. 2: *Item solvi duobus hominibus qui portaverunt Panem caritatis pro elemosina faciendâ, etc.* Pro Pane Benedicto, qui in signum mutuae amicitiae et communionis inter ejusdem sodalitati confratres distribuitur, occurrit in Stat. sabbat. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. p. g. 567. art. 25: *Quod in die Assensionis Domini, in quolibet anno, Panis caritatis communis creari seu adportetur in domo illius, qui tenebit vexillum sive baneriam dicti ministerii sabbatarii, sine debito et contradictione quibuscumque.*

¶ PANIS CELARIUM, f. ex cellario communi. Obituarium MS. Eccl. Morin. fol. 8: *Cuilibet Canonico residenti tenenti statum duo Panes Celarii ponderis quilibet 2. unciarum et 5. estrelingorum.*

¶ PANIS CENALIS, pro refectioe vespertina. Consuetudines MSS. Eccl. Col. e. Bibl. Eccles. Atrebat.: *Panis Cenalis ponderabit 8. marc. et dimid. marcam.*

¶ PANIS CEPARIUS, *χρῆμας ἄπρος*, in Glossario Graec. Lat.

¶ PANIS DE CHAILLY. Stat. ann. 1372. pro pistor. Paris. in Reg. Cam. Comput. fol. 11. v°: *Le Pain blanc, appelé Pain de Chailly, de deux deniers de taille, pesera 18. onces.* Vide Ordinat. reg. Franc. tom. 2. pag. 352. et tom. 5. pag. 500.

¶ PANIS CHOERNE, Menagio, idem qui Canonicus. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 84: *Lequel suppliant print... trois Pains blancs, appelés Choernez.*

¶ PANIS CHONHOL vel CONHOL. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 37. r°: *Interrogatus quid comederunt, dicit quod unum Panem, vocatum Chonhol. Ibid. ad ann. 1300. fol. 31. r°: Misi dictis hereticis... unam cannam plenam vino et unum Panem, dictum Chonhol. Sed legendum videtur Curihol, quo Panis curialis significatur. Vide ibi. Charta ann. 1301. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 68: *In frumento, ordeo, pecu-**

nia, gallinis et medio Pane, vocato Curihol.

¶ PANIS CIRCULI vel Cuculi vocatur a quibusdam *Plantula*, quae vocatur *Allulua*, acetosi saporis, tria habens folia. Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 5858.

¶ PANES CIVILES. In Novella Justiniani 7. et in Addit. 3. Ludovici Pil cap. 80. in Capitul. Caroli M. lib. 2. cap. 29. Ecclesiae et xenodochia alienare vetantur res immobiles... sive etiam rusticum mancipium, vel Panes civiles, atque titulo speciali vel generali hypothecae titulo obligare. Vide *Panis gradilis*.

¶ PANIS CLIBANITES, ex Gr. κλιβανίτης. In furno coctus. Gloss. Aelfrici: *Panis clibanus, oven-bacen-laf.* Alexander Iatrosophista lib. 2. Pass. cap. 79: *Quales sunt Panes bene confectus clibanis, bis coctus, etc.* Ubi Glossa MSS.: *quasi furni. Panis fermentatus in clibano coctus, apud Constantinum de Rat. vict. pag. 278. cui opponitur Panis sub cinere coctus, pag. 278. Panis clibanus, in testa coctus, apud Isidorum lib. 30. cap. 2. Vide Panis asper.*

¶ PANIS DE COKET, Similaceus. Fleta lib. 2. cap. 9. § 1. Vide *Ifungia*.

¶ PANIS CONJURATUS. Vide *Corsned*.

¶ PANES CONSUECUDINALES, Qui ex consuetudine praestantur. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 80: *Decrevimus autem quod monachi duas partes Panum Consuetudinalem et oblationum quicquid quinquagesimo solennitatibus pertinentium acciperent, quacumque die redderentur. Panes Consuetudinarii, ibid. fol. 41. Cum... contentio moveretur... de Panibus Consuetudinariis in Natali Domini debitis. Panes Consuetudini, ibid. fol. 44. Insuper (habebant monachi) medietatem Panum Consuetudinorum, scilicet in Natali et in Pascha. Vide Panis Natalitius.*

¶ PANES CONSUECUDINARIUM refectorii, Qui in refectorio solent apponi, in Chartul. S. Ebrulphi.

¶ PANIS CONVENTUALIS, Quo vescitur Conventus. Charta ann. 1254. ex Tabular. Fiscamn.: *Vendidi... octo Panes Conventuales et octo galones vini. Alia ann. 1270. in Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 757: Dederunt mihi... per totum cursum vite meae unum Panem Conventus et unum panem hospitum qualibet die.*

¶ PANES CORONATI. Charta ann. 1050. apud Puricellum in Monumentis Ambrosianae Basilicae pag. 428: *In profesto ad vespereum fructus et vinum similiter secundum eandem consuetudinem: in solennitate vero Panes Coronatos, et vinum similiter, etc.*

¶ PANES CURIALES, Qui e Curia domini proferuntur ad alendam familiam. Charta Theobaldi Comitis Blesensis Senescalli Franciae ann. 1190. in Regesto censuum Carnot.: *Et concessi leprosis Belliloci omnibus diebus, quibus ego jacebo (arnot)... carnis 12. den. in coquina, 12. sectarios vini, 12. den. in pane, vel 60. Panes curiales, si curiales panes habuerit curia. In Charta Catharinæ Comitissae Blesensis et Claromont. ann. 1208. pro fundatione Capellae Novævillae in Hez, statutum legitur, quoties Comes vel Comitissa Claromontensis in eodem loco morabuntur. Que li Chapelains ara par liroison par senzles jours quatre Pains curiaux, ou deux denrées de pain, et demi sestier de vin à taule, et une piece de char, ou deux deniers. Alia Charta ejusdem Comitissae ann. 1209. pro Capella de Creil: *Ara en chascune nuit pour liroison 3. Pains curiaux.**

Charta Henrici II. Regis Angli. in Reg. Normannico Cameræ Comput. Paris. sign. P.: *Et volo et confirmo, quod in Curia mea habeat omnibus diebus, quam diu ero apud Rotomag. liberationem, scilicet in dispensa mea 4. denariatae Panis, et in meo cellario unum sextarium vini, et in coquina mea 4. fercula, etc.*

¶ PANIS CURIAE, Eadem notione. Vide in *Matutinellum*.

¶ PANIS DE DENANO, an ex Dononio, Gall. *Denain*? Charta Willel. comit. Pontiv. in Reg. forest. Alencon. ex Cam. Comput. Paris. fol. 28. r°: *Pro annuo reddito... unius Panis de Denano ad natale Domini, etc.*

¶ PANIS DISPENSATORIUS. Vide *Panis secundus*.

¶ PANIS DUPLEX, nostris *Pain double*. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 408: *Et in censibus, denariis, cum medietate duorum porcorum, et tribus Panibus duplicibus. Stat. pro pistor. Paris. in Reg. Cam. Comput. fol. 4. r°: *Se le maistre treuve pain mescheus, c'est assavoir Pain double, que on ait vendu les trois plus de six deniers, etc.**

¶ PANIS ECCLESIASTICUS. [Quidquid ecclesiastico viro ad victum necessarium est.] Charta Philippi I. ann. 1106. in Tabul. Monasterii Maurigiacensis: *Si aliquis ipsorum Canonicorum infirmitate praegravatus... de morte anime metuens, habitum sanctae religionis recipere proposuerit in praefata domo sanctae Trinitatis, Panem Ecclesiasticum et habitum S. Benedicti, quasi frater ejusdem loci, omni postposita pecunia, paratum inveniet.*

¶ PANIS EPIPHANIE, Qui in Epiphania praestationis nomine offertur. Charta ann. 1312. in Chartul. Arremar. ch. 124: *Pro dictis quatuor denariis et obolo pro eantagio, pro Pane Epiphaniae, etc.* Vide *Panis Natalitius*.

¶ PANIS ELEEMOSYNARIUS, Qui ad eleemosynas distribui solet pauperibus. Silvester Giraldus in Itinerario Cambriae lib. 2. cap. 12: *Cum Rege apud Stoperburiam in mensa sedens, cum ei de panibus propriis unum in honoris, ut assolet, et amoris signum Rex misisset; ipse statim in regio conspectu tanquam Eleemosynarium Panem in frusta incidit, et eleemosynarii more primo remotius exposita, deinde singulatim retracta comedit universa.*

¶ PANIS EMENDATIONIS, seu de Emendamento. Polyptychus Fiscamn. ann. 1235: *Filius Berneri fabri debet habere unum galonem vini et unum Panem Emendationis, quando fabricat batellos magnorum signorum. Vide Emendamentum 3.*

¶ PANES ESCAUDATI. Vide *Escaudati panes*.

¶ PANIS qui dicitur *Faitis* vel *Fetiz*, idem qui infra *Panis Tornatus*.

¶ PANIS FALSUS, Non statuti et legitimi ponderis, aut formae indebitae, in Libert. Clarimont. ann. 1248. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 601. art. 14.

¶ PANIS FEODALIS, Qui ratione feodi percipitur. Obituar. MS. eccl. Camerac. fol. 19. v°: *Fit elemosina de tribus mencaudatis bladi, de quibus ad instar Panum feodalium conficiuntur sexaginta panes, erogandi totidem pauperibus. Pain feodal, in Declarat. feud. Ms. comitat. Camerac.*

¶ PANIS FERMENTATIUS, gehafen hiaf, in Glossario Saxon. Aelfrici.

¶ PANIS FERRATUS, Gall. *Pain ferre*,

Placentis species, f. *Gauffre*, quia in forma ferrea coquitur. Lit. remiss. ann. 1302. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 197: *Plusieurs bonnes gens qui estoient venuz oudit hostel pour eulz esbatre et mangier Pain ferrez, ratons, crespes et autres choses.*

¶ PANES FESTI, Qui diebus festis apponebantur, consuetis delicatioribus. Charta Philippi Franc. Reg. ann. 1271. in Hollaro Fontanell. fol. 88: *Caro unius mutonis, duodecim Panes Festi, unum sextarium vini.*

¶ PANIS FISCALIS, seu *Ostiensis*, in leg. un. Cod. Th. de Pretio panis Ostiensis, (14. 19.) qu' de fiscali frumento, quod Ostiis pistioribus vendito confectus populo Romano vendebatur. Vide Jacobum Gotofredum et Salmastium ad Vopiscum pag. 408.

¶ PANIS FLAQUERIUS. Vide supra in Flaquerius.

¶ PANIS FOCAGII, nostris *Pain de feu*, Qui pro focagio solvitur. Charta ann. 1339. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 103: *Item trente-neuf Pains de feu Item vint et neuf deniers et maille de feu. Idem quod Focgium 1. Vide supra in hac voce.*

¶ PANES FOLIATI, Placentium genus. Charta ann. 1303. in Tabular. Fiscamun. *Quatuor Panes foliati et quatuor galones vini. Vide Foliata 2.*

¶ PANIS FORESTÆ, Præstatio pro jure utendi foresta. Assignat. dotall. Joan. regia. Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: *Item pro Panibus dictæ forestæ triginta solidos. Vide supra Forestagium in Foresta.*

¶ PANIS FORTIS ET DURUS, apud JC. Anglos dicitur, cum quis de Felonia accusatus, accusatori aut iudici respondere renuit, aut mutum se fingit, vel certe os aperire, aut loqui non vult: tum enim pœna ea illi imponitur, donec iudici satisfaciat, ut in carcerem tetrum conjiciatur, in eoque, solo pane, duro, ac mucido alatur. Fortis autem dicitur, inquit Stanfordius lib. 2. Placitor. coronæ cap. 61. quod adeo sit ponderosus et gravis, ut illum ferre aut sustinere nequeat reus: durus autem, quia toto vitæ tempore, alio non victitabit, donec in eo moriatur. Statutum primum Westmonasteriense cap. 12. hanc panem videtur induxisse: *Purveu est ensement, que les felons escrives, et queux sont apertement de meile fame, et ne soi volent mettre en enquest des felones queux homes leur mit seur devant Justices à la suit le Roy: vient mises en la prison fort et dure, come ceux queux refuseront estre à la comon ley de la terre, mes ceo n'est mie à entendre pur prisoners queux sont prises pur leger suspicion.*

Sic porro panem hanc pluribus describit et explicat Stanfordius: *Le jugement du Pain fort et dura est tel, savoir que il sera remandé à la prison, d'où il vient, et mise en une basse meason estoppé, et la girra nude sur le terre, sauns aucun litour, sirps, ou auter draps, et sans aucuns garnishe environ luy, savant un chose, qui couvra ses privs membres, et que il girra sur son dorse, et que son teste soit veste, et ses pees este, et que un brach soit trahi à un quarter del meason oue une corde, et l'auter brache à l'auter quarter, et insint in meains le maner soit fait de ses jambes, et que sur son corps soit mise ferre et pierre taunt, come il peut porter et plus, et le premier jour insuant, il aura Pain fait de barley trois morceles sans aucun boyer, et le second*

*jour il boyra trois foies, tant si come il peut de l'ewe que est prochain à l'huys del prison, excepté ewe couraunt, sauns ascun pane, et ceo terra son dict, tant que il soit mort. Hæc fere latine exscripsit et expressit Cowellus lib. 4. Instit. tit. 18. § 85: Reus, inquit, in loco aliquo infero carceris et tenebrosos constituitur, nudus super nuda terra, pudendis tantum tactis, brachiisque et pedibus fune in quatuor domunculis angulos tractis, supinus extenditur. In hunc autem modum ligatus, tanto ferri saxum pendere pectori imposito oneratur, quantum sine contusione ferre potest. Die sequenti tria Panis Hordeacii frusta sine potu sumit: nudus tertius totidem aquæ haustus quantoscumque, dummodo non profluentis, quæ carceri proxima reperitur, sed sine pane: atque ita per vices pane et aqua istiusmodi quotidie vescitur, donec oneri, frigoris, atque famis cruciatu extinguitur. Henricus de Kynghton ann. 1339: *Quidam Vicarius de Wintringham obmutescens, adjudicatus est ad panem: muturum. Huc forte referri potest Charta Philippi Augusti anno 1200. pro Universitate Parisiensis: Quia factum negat, in perpetuis vinculis detinebimus, in arcta custodia et saupere victu, quandiu vixerit, nisi forte elegerit Parisiis publice aquæ subire iudicium, etc.**

¶ PANIS FRACTIO, De qua hæc accipe ex Dissertationibus sacris ac historicis ineditis Michaëlis Dufrenoy, Soc. Jesu Presbyteri, fratris olim charissimi, de antiquis Sacramentorum ritibus, etc. Dissert. 4. cap. 2: *Ad idem caput (de variis nominibus Eucharistiæ) vox itidem alia pertinet, qua fractio Panis, ἡ ἀσπις ἔσθω, de celebratione Eucharistiæ usurpatur, ob Christum etiam factum, quem expressæ notant Evangelistæ Sacramentum hoc instituentem frangisse panem: unde et tota actio distributioque Sacramenti hujus Fractio panis appellata est. Acturum Apostol. 2. et alia sæpe. Nec est necesse huc revocare veterem inter Judæos cerimoniam, qua sub initium Cænz Paschalis panem unum ex azimis paterfamilias duas in partes divideret, et alteram quidem aderet sub mappa, alteri vero hæc fere formula benediceret: Benedictus es Domine Deus noster, Rex universi, qui educis panem de terra. Quippe panem frangere locutio Hebræis, Scripturæque ipsi usitatissima est de sumentibus cibum, vel porrigentibus. Frange, inquit Isaias 58. esurienti panem tuum: quæ ad Eucharistiam translata. Unde Acturum 2. v. 24. dicitur, Erant autem perseverantes in doctrina Apostolorum, et in communicatione fractionis Panis. Ubi ex articulo τοῦ ἔσθω in editione Græca apposito, interpretes colligunt panem illum per antonomasiam, scilicet Eucharistiam, quasi digito demonstrari. Perditi vero ea consuetudo tenuit in Ecclesia, ut panis Eucharisticus Christianis distribuendus in partes minutas tribueretur, quas vocant e re Christiane factæ, ἀσπις, hoc est, fragmenta, ac περὶ ἑξ, nempe particulas potius, quam ἄσπις, id est, partes: quia ut aiunt Concilii Nicæni Patres can. 5. οὐ πῶλύ λαμβάνομεν, ἀλλ' ὀλίγον, ἵνα γινώσκωμεν οὐκ εἰς πληροῦν ἅλλ' εἰς ἄγιστον illa capi intelligamus. Hinc etiam forsani idioma manavit Ecclesiarum Africanarum, cujus mentio fit apud Gratianum dist. 11. can. 58. qui hæc Augustini verba refert: *Norunt fideles, quemadmodum manducant carnem Christi: unusquisque accipit partem suam, unde et ipsi Gratia (Eucharistia) partes vocatur.**

¶ PANIS FRACTIO apud Catharos Val-

densium sectarios. Vide Reinerum contra Valdenses cap. 6. pag. 66.

¶ PANIS FRACTUS, dictus postmodum *Panis benedictus*, qui in particulas dissectus, dirempta ea, quæ ad consecrationem sumitur, plebi et fidelibus distribui solebat. Ἰσοῦ ἀσπις, ἀσπις, Panis benedicti Participatio, apud Pachymerem lib. 7. cap. 6. 15. 22. lib. 8. cap. 10. Sed proprie

FRACTIO PANIS dicebatur *Eulogiarum benedictio*, quæ a Presbyteris vel Episcopis fiebat ante cibi sumptionem, seu prandium quas amicis vel convivis distribuiebant in communionis symbolum. Unde Gregorius Turonensis in Vitis Patrum cap. 6. dixit: *Pane confracto communionem largiri*, et Theodorus Cantuariensis Archiepisc. in Capitul. cap. 95: *Fracta oblatione communicare. Idem cap. 5: Cum Græcis non frangunt Panem, nec collectionem dicunt, vel Dominus vobiscum, Diacones, nec Complatum. Eddius Stephanus in Vita S. Wilfridi cap. 57: Et illa die omnes Episcopi se invicem osculantes et amplectentes, Panemque frangentes communicaverunt, etc. Supplex libellus Monachorum Fuldensium Carolo M. porrectus, art. 4. apud Browerum lib. 8. Antiq. Fuld.: *Quod communicationem fracti Panis ante cibum quotidie sumere non respuitur: secundum exempla præcedentium patrum. Hincmarus Rem. in Capitulis ad Presbyteros parochias suæ cap. ubi de Conventibus et Gildonibus Presbyterorum, in quibus reconciliantur, qui invicem dissident: Et post debitas admonitiones, qui voluerint eulogias, a Presbytero accipiant, et tantum frangentes, singuli singulos bibere accipiant. Vita S. Aicadii Abb. Gemetic. cap. 20: *Nec mora post longa peracta, et Missarum solennis celebratio, post fractionem Panis, commendato grege Domino, petierunt prosperum iter, etc. Hugo Flaviniac. pag. 177. de B. Richardo Viridunensi Abbate: Erat autem viro Dei familiare mane surgere, laudes Deo dicere, iter accelerare, atque consuetum Domino in via pensum redere: et sic hora fractionis Panis imminens, Missarum solennia agere, quocumque esset, et expletis mysteriis ad frangendum panem discumbere, ne gravarentur fratres labore itineris, et continuatione jejunii. Vide Eckehardum juniores de Casibus S. Galli cap. 1. pag. 48. Reinerus contra Valdenses pag. 94: *Si singulis per domos Panem frangis. Vide Panis Benedictus, Eulogia.****

¶ PANIS FRANCIGIUS, Placentis genus. Charta ann. 1291. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 26: *Item quilibet byrgensis et habitator dictæ villæ potest, si voluerit, facere et habere infra dictam franchesiam dictæ villæ furnum ad Panem Francicum, et non ad alterum panem et pastillos decoquendos.*

¶ Panis Franciscus, tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 311. art. 11.

¶ PANIS FRITXUS, gehyrst hlaf, in Glossario Saxonico Elfrici.

¶ PANIS FRUMENTI, Qui nobilium erat, vel certe honoratorum aut divitum. Pli-nius lib. 19. cap. 4: *Alio pane procerum, alio vulgi, tot generibus usque ad infimam plebem descendente annona. Usatici Barcinonenses a Raymundo Berengarii Comite et Adelmodi editi cap. 7: *Bajulus interfectus vel debilitatus, vel cæcus, vel captus, si nobilis est, et Panem Frumenti comedit cotidie, et equitat, emendatur sicut Miles. Vide Consuetud. Labourtensem tit. 18. art. 4. Constantinus African. lib. 5. Commun. loc. medic. cap. 15:**

Omnia Panis de Frumento calidus est in primo gradu. Panis Frumentarius, in Statutis antiq. Corbeiensib. lib. 4. cap. 4.
 PANIS FURFURATIVUS, pro *Furfureus*, apud Alexandrum Iatrosophistam lib. 1. Passion. ubi Glossæ MSS.: *Panem Furfurativum, qui fit ex ordeo vel fufura*, interpretantur: *πυρρώδης*, Græcis.
 PANIS GRADILIS, Qui ad gradus plebi distribuitur: nam cum summa esset plerumque in urbe Constantinopolitana rei frumentariæ penuria, tum propter civium et incolarum in ea multitudinem, tum quod Thracia atque adeo vicina regiones, frumenti haud multum feraces, his alendis vix sufficerent, provi- sum ab Imperatoribus, ut per annos singulos, certis ac statis temporibus, annona ex Alexandria et Egypto in urbem transferretur: quam quidem trans- ventionem *Faicam embolam* vocabant, quod ea populus gaudens vocitabant. Nec hac ratione penuriam publicam cautum duntaxat, sed et panes, Imperatoris nomine, dividebantur, non pauperibus modo, verum etiam honestioribus e populo, atque his præsertim, qui domos in urbe extruxerant, quos *κλήτρων* nomen- clatura, non uno loco donat Chronicon Alexandrinum, *Possessorum, Liberatus* Diaconus cap. 20. nos dicimus, *Proprietarios*. Unde panis, sive jus capiendorum panum e publico domos sequebatur, ita ut qui illas quomodo distraxisset, id juris amitteret, ut est in l. 1. Cod. Theod. de Annonis civilibus (14, 17.) Distribuebantur porro ejusmodi panes in gradibus, unde *Gradiles* appellati sunt. Prudentius lib. 1. contra Symmach.:

*Omnia, qui coles scandit conacula vulgus,
 Quisque tereti silicem vatis discaribus stram,
 Et quem Panis alit gradibus dispensas ab aliis.*

Distribuebantur vero panes isti datis tessaris. Themistius orat. 4. pag. 116: *Δαπανῶ μὲν γὰρ κέρους βασιλικῆς; ἐκ τῶν ἀποφελῶν τῶν δημοσίων. Δεῖνδε, ἀλλὰ καὶ οἱ νευροβάροι, καὶ οἱ συντοροῖ, καὶ πάντες ἄλλοι καλαμφοροσὶν ὄρθροι ἐπὶ τὰς ἐρξνάς. Ubi καλαμφοροσὶν ὄρθροι ἐπὶ τὰς ἐρξνάς. Ubi καλαμφοροσὶν ὄρθροι ἐπὶ τὰς ἐρξνάς. Ubi καλαμφοροσὶν ὄρθροι ἐπὶ τὰς ἐρξνάς.* Ubi καλαμφοροσὶν ὄρθροι ἐπὶ τὰς ἐρξνάς. Ubi καλαμφοροσὶν ὄρθροι ἐπὶ τὰς ἐρξνάς.

PANIS GRESSUS, Cinereus, ater, furfuraceus. Inquisitio pro canonisatione S. Yonis MS.: *Homo Tollentun famulus D. Yonis, postea reclusus. Hunc misit D. Yoo apud Lohanec pro querendo panem, qui detulit panem nimis deliquatum, prout videbatur D. Yoni, qui dixit: tu vis habere delicias, nonne invenisti panem magis grossum? Qui respondit: non inveni nisi panem furfuraceum, qui nihil valet pro sustentatione hominis. Et tunc predictus D. Yoo remisit illum panem, et famulo dixit ut offerret illum panem magis grossum; et ille detulit illi Panem Gressum.*

PANIS GROSSUS, Tabul. S. Florent. tom. 1. Probat. Hist. Britan. col. 438: *Goffredus filius Ansuilii donavit S. Florentio vendam grossi Panis, id est,*

sigals, avena, ordet in villa de Meruolt. Vide Panis Gressus.

PANIS HEBDOMADARIUS, Vita S. Nili Junioris pag. 40: *Καὶ τὸν ἑβδομαρτίων ἄρτον ὁ πῦλας Φαίριος σὺν πολλῇ παραλήσει πῖσας τὸν ὄσιον Νεῶλον ἐξέδοτο παρ' αὐτῶ ἐκ τῆς τῶν χειρῶν ἐργασίας ἀντισηκῶτο. Qui forte uni hebdomadi sufficit alendo homini.*

PANIS HERBATICUS, vel HERBACEUS. Glossæ Biblicæ MSS.: *Herbith, herba, de qua sunt panes, quos Herbacios appellant, quibus stercatis pro saponis utuntur. Eadem habent Papias et Johannes de Janua. Panis ex herba facti meminit Suetonius in Julio cap. 68.*

PANIS HORDEACEUS, in Concilio Francoford. ann. 794. cap. 4. Fortunatus lib. 10. Poem. in Epist. 2. ad Mumolenum: *Quod triticeis pavit oblectante candore, vel suavitate pascente, post Hordeaceas frugis aristosa cibaria fastidioso nimium dente, mare, fauce, transitur. Artemidorus lib. 1. cap. 71: Ἄρτοι κριτικοί, κείναι ἀγαθοί. κριτικὴ γὰρ τροφή τῶν ἐν ἀνθρώποις δαδῶσαι κατὰ θεῶν λόγος ἔστι. Vide Casaubonum ad Sueton. de Grammat. et Rhetor. De examine et purgatione per panem hordeaceum, vide in *Coroned.**

PANIS HOSPITIUM, vel ad hospitium. Quo refici solent hospites. Chartular S. Vandreg. tom. 1. pag. 271: *Mhi quamdiu vixeris quolibet die quamdam Panem ad hospitium dederunt. Ibid. pag. 764: Qualibet die unum Panem hospitium et unam tortam. Pains d'hospitalage, in Consuet. Dunensi art. 27. idem ac Censu, qui exigitur a domino feudali pro singulis focis seu domibus subditorum ac tenentium suorum.*

PANIS IERNAGII, Ex frumento hymali confectus. Vide *Iernagium*.

PANIS KARTATIS, Vide supra *Panis Caritatis*.

PANES LAVITHI, Statuta antiqua Canonorum S. Quintini in Viromand. apud Hemereum pag. 116: *Debet Eccles. S. Petri unicuique de intrinsecis 1. panem, scilicet 60. partes de medio, et Lavithior Panes, scilicet 6. sext. frumenti, etc. Infra: Debet cuicunque cuicunque privato 1. panem et 2. sext. frumenti ad Panem Lavithium. Isidorus lib. 20. cap. 2: Sfungia, panis aqua diutissime laxatus, similitudinem accipit, et fermentum modicum, et habet humectationis plusquam omnis panis: unde et spongia nomen accipit. Vide Jo. Ruellium lib. 2. de Natura stirpium cap. 81.*

PANIS LUSTRALIS, Idem qui *Benedictus*, aqua lustrali sanctificatus. Charta ann. 1416. ex Tabul. S. Petri de Regula: *Quis omnia memorato sacrista assignata erant. Præterea quidquid Panis lustralis, distributione facta, suspererat.*

PANIS GALICE dictus *Maillau*. Charta Phil. IV. ann. 1338. in Reg. donor. Caroli Pulc. ex Cam. Comput. Paris. fol. 29. v.: *Item le prieur de saint Sepulchre doit chascun an deux fois l'an treze sus fris... et six Pains Maillaus. An idem qui*

PANIS DE MAIT, Qui in maetra subigitur. Charta ann. 1301. ex Tabul. S. Gauger. Camerac.: *Concessit ecclesie memorata advocatio... unum Panem de Mait et unam gallinam. Vide Mait.*

PANIS MATINELLUS, t. Qui ad jentaculum apponebatur. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 844: *Duos panes qui vocantur Matinelli tantummodo percipiet.*

PANIS MEDIANUS, Gall. *Pain moyen*. Charta ann. 1196. in Chartul. S. Joan. in valle: *Percipiet a nobis singulis diebus*

duos Panes, quos vocamus Medianos, et de vino et de coquina, sicut unus ex majoribus servientibus nostris.

PANIS MEDIUS, Dimidius panis. Regula Magistri cap. 26: *Medius Panis pensans libram singulis fratribus in die sufficiat secundum formam divina dispensationis, cum Medium Panis celestis corpus Paulo servo Dei cotidis vescendum paraverit.*

PANES MELLITI, nostris *Pains d'es-pice*. Arnoldus Lubecensis lib. 2. cap. 82: *Et defecerat Panis in sistarctis eorum: fuerunt tamen inter eos, qui Panes Mellitos, cum in abundantia erant, sibi preparaverant, et utcumque sustentabantur.*

PANIS MENSURABILIS, in Edicto Pistensti art. 20.

PANIS MILITIS, Idem qui *Armigerorum*. Charta ann. 1248. in Chartular. Fiscam.: *Præter ea vendidi eisdem duos galones vini et duos panes albos et duos Panes Militis. Alia ann. 1270. ibid.: Vendidi octo Panes Militis et octo galones vini.*

PANIS MISSIUM, pro *Missa* celebrandis. Comput. Ms. eccl. S. Egid. Abbavil. ann. 1396: *Bolengario pro Pane missium, viij. solidos.*

PANIS MIXTUS, in Itinere Camerari Scotici cap. 9. § 4. *Panis de mixtura*, in Statutis antiq. Corbeiensibus lib. 1. cap. 4. *Pain de mesteil*. Vide *Mixtum* 2.

PANIS MOLY, pro *Mollet*, *Delicatus*. Lit. pro civit. Ancit ann. 1460. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 180: *Sur la forme et maniere de faire et vendre Pain blanc, appellé Moly, etc.*

PANIS MOFFLETUS, Eodem intellectu. Vide *Mofflet*.

PANES MONACHILES, Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 149: *A Celerario singulis diebus debent venire in refectorium 72. Panes Monachiles, quorum quilibet erit ponderis 65. solidorum, ex quibus singuli Monachi singulos percipient.*

PANIS MUTUATUS, in vetusto Chartular. unde nostris corrupte *Pain mouton*, quasi panis vervecius. *Mutuatus* vero dici ex eo videtur, quod illum divitibus offerre soleant pauperes pecuniam inde ab eis accepturi, ac si mutuum darent. Vide *Dictionarium Trevoit. v. Pain*.

Oudinus in *Diction. Gall. Ital.*: *Pain mouton, certo panetto con grani di frumento in cima. Forte Mouton a voce ficta Molletum, dimin. a Mollis; adeo ut idem sit qui Pain mollet.*

PANIS NATALITIUS, cujusmodi fieri solet in die Natalis Domini, et præberi dominis a prædiorum conductoribus, in quibusdam provinciis, qui ex farina delicatori, ovis, et lacte confici solent: *Cuignets* appellant Picardi, quod in cunctorum varias species efformentur. Gervasius Dorobernensis ann. 1188: *Nec aorum devotioni sufficere potuit, Panem conferte Natalitium, nisi etiam conventui panem conficerent piperatum. Charta Petri Meldensis Episcopi ann. 1238. in Tabular. ejusdem Ecclesie fol. 35: Item quitamur hominibus de Varedis consuetudinis nemoris, videlicet gallinas, Panes de Natali, et bolos, et ipsi quitaverunt nobis, etc. Charta Guillelmi Episcopi Ambian. in Tabular. Episcoporum. ejusd. urb. fol. 27: *Omnibus candelis et Panibus de Natali et de Paschate, qui vocantur tortelli, exceptis. Charta ann. 1214. in Tabulario Ecclesie Carnotensis n. 179: Habet etiam de quolibet hospite unum Panem ad Natalis Domini, etc. [Hist. MS. Beccensis Monast. pag. 663: *Recepit ad firmam.... tertiam partem decimarum***

vinis, *Panem Natalis Domini et Pascha et Purificationis B. Mariæ.* Neque alius videntur oblationes panum et ceterarum rerum, quæ in Epiphania Advocato fiant, in Charta Friderici I. Imperat. ann. 1159. in Metropol. Salsburg. tom. 8. pag. 49. 409. Vide *Torta*.

¶ PANIS NAUTICUS, Marcello Empirico cap. 27. pag. 187. qui alias *Biscoctus*. *Miscibus... Panem candidum vestustum, vel tostum, vel, quod est melius, Nauticum. Vetus aut Nauticus Panis, apud Plinium lib. 22. cap. 25. Panis navalis, Cælio Aureliano lib. 5. Chron. cap. 1.*

¶ PANIS NICOLAUS, Ita Placentas appellavit Augustus a Nicolao Damasceno sibi exhibitus et donatus, ut est apud Photium in Bibl. Palladius in Hist. Lausiaca cap. 47. Καὶ Νικόλαος καπηλεύτης ἄρτους ἄρα καθότι καὶ ἑρρανοῦ, etc. Ruffinus de Vita Patrum cap. 7. Nicolaus etiam ingenitus, et Panes calidi et mundissimi, etc. Vide ibi Rosweidum.

¶ PANIS NITIDUS, apud Bedam lib. 2. cap. 5. et Marculfum lib. 1. form. 11. Mundus, apud Lampridium in Alexandro Severo, et in leg. 5. Cod. Th. de Pane Gradili (14, 17.) Καθαροῦ ἄρτου, apud Theophanem anno 40. Theodosii Junioris. Ita porro sæpe dicitur, qui ad sacrificium paratur. Concilium Toletan. XVI. can. 6. *Ut aliter Panis in altari Domini sacerdotali benedictione sanctificandus proponatur, nisi integer et Nitidus, qui ex studio fuerit preparatus, etc.* Chliffenus in Vita S. Brigide num. 52.

Hoc igitur manibus Nitidos de robore Panis Detulerat secum servandos inde Secordes. In Pascha Domini, vel festis mensæ Christi. Hæc sumenda Dei servis, sanctisque paratis.

¶ PANIS NUNTIUS, Qui nuntius dari solent, in nuntii aliali mercedem. Philippus Eystetensis Episc. in Vita S. Willibaldi, de quodam contracto sanato ad Translationem reliquiarum S. Walpurgis: *Claudicando chorum ascendit prurumpens in hæc verba, O gloriosæ Præsul Christi Willibalde, da mihi Panem Nuntii, soror tua advenit te benigne salutata. Ubi Gretzerus ad oram libri scriptis hoc verbum Germanicum Bottenbrott, ex Brotti, panis, et Bött, nuntius. Josua Pictorius Bottenbrott, Evangelia interpretatur.*

¶ PANIS OBLATUS, in Fleta lib. 2. cap. 14. § 4. *Oblatus, lib. 2. cap. 72. § 19. Vide Oblata.*

¶ PANIS OBLIOLIS, Panis tenuissimi species, nostris *Pain oublié*. Hist. abbat. Condom pag. 485: *Redditus triginta Panes obliales et duos solidos, etc.* Tabular. episc. Carnot.: *Vaci seu que Mr. Jehan de Drouais, sire de Tachinville, avous à tenir de Mr l'Evêque de Chartres... six Pains oubliés de rente.* Vide in *Oblata*.

¶ PANIS OCVLATUS, nostris *Pain d'yeux*. Rarus, fistulosus, in Medicin. Salernit. edit. 1622. pag. 155.

¶ PANIS OPIRUS, Glossæ ad Alexandrum Iatrosoph.: *Opirus Panis, i. panis medicæ meacius.* Sic in MS. [Vide *Opirus*.]

¶ PANIS ORATIONIS SANCTÆ, Super quem recitata oratio, *Pater noster*. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1808. fol. 68. v. : *In principio mensæ dictus Petrus Auerii accepit usque ad dimidium placentalam, et etans pedes tenendo dictum panem, cum manutergis quæ posuerat in collo suo, incipit dicere desuper: Pater noster... Postea fregit dictum panem cum cutello suo, et posuit in manus coram se primo et coram quolibet nostrum; et dixit tunc mihi, quod hoc voca-*

bant ipsi Panem orationis sanctæ. Vide *Panis sanctæ Orationis*.

¶ PANIS ORIS, vulgo *Pain de la bouche*, Regi destinatus. Arest. ann. 1845. 6. Aug. in vol. 2. arrestor. pariam. Paris.: *Panostarius (habet) testas albas ad repandum Panem oris, etc.*

¶ PANIS OSTIENSIS, Vide *Panis Fiscalis*.

¶ PANIS PAGANUS, a Rusticis seu hominibus qui in pagis habitant, confectus. Charta ann. 1809. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 86: *De quolibet vendente eodem modo Paganum Panem, pelletariam, etc.*

¶ PANIS PANETARIE, Ex penaria. Charta ann. 1248. in Chartul. Cluniac. ch. 266: *In crastino Nativitatis Domini unum Panem panetarium... Unum panem de panetaria pretii unius denarii.*

¶ PANIS PAPALIS, Matth. Silvaticus: *Simila sic fit. Frumentum fractum in frusta, vel molitum grosse, in qua diversa substantia dividitur per cribra, extrahitur furfur, et farina subtilissima, quæ pollina dicitur, postea remanet simila, quæ dividitur in grossum, subtilem et medicorem. De pollina fit Panis Papalis, etc.* Eadem habet nescio quis Cottaldem et *Panis Romanus* vulgo appellatur. Vide Angelum Paleam in Antidotarium Mæsum c. 274.

¶ PANIS PARATUS, Necrol. eccl. Rotomag. ex Cod. reg. 5198. fol. 1. r. : *Item Panem puratum cuiuslibet canonico, continentem seu valentem panem cum dimidio de illis, qui consueverunt distribui in communem.*

¶ PANIS DE PARIBUS, Charta Radulphi de Clarom. Domini Ailliaci ann. 1294. in Tabular. Corbelensi: *Advocatus habet apud Breck de singulis hospitiis unum Panem de Paribus.* Idem qui

¶ PANIS DE PERS, in Charta ann. 1298. ex eodem Tabular.: *Beatrice Terræ et duo liberi sui pro manerio suo (debent) in Natali unum caponem, XII. denarios et unum Panem de Pers... Domina Peronale Carpentier pro manerio suo in Natali Domini unum caponem, unum denarium et tres Panes de Pers... Item Agnes Haimbaldæ pro domo sua in Natali duos capones, duas focachias de Pers.*

¶ PANIS PAXIMATIUS, Vide *Paximatum*.

¶ PANIS PELE, Tabular. Calense pag. 40: *Item XII. panes qui vocantur Panes Pele. Item XII. capones.*

¶ PANIS PERDITUS, vulgo *Pain perdu*, Panis fritus. Lit. remis. ann. 1584. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 8: *Lequel exposant leur respondi que il ne leur avoit que donner fore un pain blanc et du burre; et lors entrèrent oudis hostel disans que ils en feroient du Pain perdu.*

¶ PANIS PIGENTINUS, Qui ex alica fiebat, ut auctor est Plinius lib. 18. cap. 11. de quo etiam Apicius lib. 4. de Re culin. cap. 1.

¶ PANIS PIPERATUS, [Idem qui *Mellitus*.] Vide *Panis Natalitius*.

¶ PANIS PORCINUS, Plantæ species. Vide supra *Casamum*.

¶ PANIS nuncupatus *Pote*. Stat. pro pistor. Paris. in Reg. Cam. Comput. fol. 8. v. : *Et se le pain estoit de plus de 11. deniers, il seroit le maître; et ce pain appellé le Pain pote. Pais porte, in Consuet. Genovef. Mss. fol. 8. r. ex eod. Stat.*

¶ PANES PRÆBENDARIUM, Qui diatim distribui solent Canonicis Præbendaris ex communi pistrino. Honorius III. in 5. Compilat. tit. 16. cap. 2. ad Canonicos Compostellanos, ubi querit, an in vigesima Ecclesiasticorum proventuum in

subsidium Terræ sanctæ decreta in triennium, istiuamodi panum vigesima exigi debeat: *Non oportuit nos de quotidianis dubitare stipendiis, quæ in Pane, vino ac numerata pecunia consistunt. Et infra: Nec multum dubit remanet de Panibus illis, quos dicitis in vestro vulgari Reguaffas. Ubi Innoc. Cironus observat ejusmodi panes Præbendarios dici, et in Tolosano tractu *Moufflets* appellari. Vide eundem in Paratili. Juris Can. lib. 5. tit. 5.*

¶ PANES PRÆBENDALES dicuntur idem in Concilio Coloniensi ann. 1200. can. 11. [Regula reformat. Monast. Mellit. ann. 1451. in Chron. ejusdem pag. 418: *Panis Præbendalis est triticus et esibilis, moderata quantitate; et apud prandium cuiuslibet frugum unus apponitur, addito uno in medio fratrum ducrum.*]

¶ PANIS DE PRICKED-BREAD, Re aliqua respersus, ut panis specularius; ab Angl. *Bread*, panis, et *Prickt*, punctus. Monast. Anglic. tom. 1. pag. 498: *Molendinario septem panes de conventu, et septem Panes de Pricked-Bread.*

¶ PANES PRIMITIALES, Qui Ecclesiis aut dominis, pro primitiis offeruntur. Tabularium S. Flori in Arvernia: *Quilibet homo Dom. P. unum Panem Primitialem exsolvat. Idem qui*

¶ PANIS dictus *Primos*. Pactum inter prior. et habitas. S. Beini ann. 1461. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 191: *Quant iculz habitans feront les dites corodes... le prieur sera tenu de bailler pour le repas de ceulz, qui conduiront une chascune deudites charrues, pour chascun jour, deux Pains, que l'on appelle Primos, d'un bi-chot de froment les sept.*

¶ PANES PROPOSITIONIS dicuntur in Charta Ave Comitissæ Buscinonensis apud Steph. Baluzium in Append. ad Capitul. num. 144: *Cum ipsas primitias et ipsas decimas vel Panes Propositionis, vel cum ipsas redhibitiones, quas ipse Ecclesia habet, vel habere debet. Nam his solis Sacerdotibus et Levitis licebat vesci, ex 1. Reg. 21.*

¶ PANES PROVENDARICI. Adalardus lib. 2. Statutorum Corbelensium cap. 1: *Unicuique fratri hortolano per vices centum Panes Provendaricos, quos Panes debet dare frater, qui panem providet fratrum.*

¶ PANIS QUADRAGESIMÆ, Cujus in Quadragesima ad collationem usus. Necrol. eccl. Paris. Ms. : 11. *Nonas Febr. Obiit Albertus, qui dedit nobis decem libras ad Panem Quadragesimæ.*

¶ PANIS DE REBULETO, Ex farina, unde pollen excretum est, factus. Charta ann. 1207. in Chartul. Fiscamp.: *Item quolibet die totius anni unum Panem de Rebuleto post panem conventus.*

¶ PANIS REVERSATUS, Vide *Focacia*.

¶ PANIS ROMANUS, Vide *Panis Papalis*.

¶ PANIS RUBEDUS, recocctus et rubefactus. Isid. lib. 20. cap. 2.

¶ PANIS DE SALA, Idem qui *Hospitium*, *Pain de sale*. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 844: *Et habebat duos Panes de Sala et vinum.*

¶ PANIS SALIS, Certa salis mensa vel massa, nostris *Pain de sel* vel *Pain salignon*. Charta Alfonsi comit. Pictav. et Tolos. ann. 1256. in Reg. 62. Chartoph. reg. 46: *Item una assumata salis dat unum Panem salis et unum denarium. Ordinat. hospiti. reg. ann. 1265. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 58. v. : Et se praigne garde le mestre de l'ostel que l'en ne face trop de Pain de sel. Item le cuisier devers le roy mangera à court et prendra le Pain du sel là*

où il l'a accoustumé à prendre. Lit. ann. 1366. Inter Probat. tom. 3. Hist. Burgund. pag. 111. col. 2 : Un denier Tournais sur chacun Pain de sel, appellé Salignon. Consuet. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2 : Ils paient à ung chacun d'iceulz seigneurs ung sextier de vin, un Pain sallignon, et une pinté huille, se ils veulent vendre sel et huille. Vide infra Salignum.

PANIS SANCTE ORATIONIS dicebatur Panis benedictus apud Albigenes. Limborch. Inquis. Sent. Tolos. pag. 29 : Item comedit de pane benedicto (Albigenium) quem vocant Panem Sanctum Orationis. Occurrit item pag. 30. [* Vide supra Panis Orationis sanctus.]

PANIS SANCTI SPIRITUS, Qui pauperibus per totam Pentecostes hebdomadam erogabatur. Charta Geraldii Abbatis Angeriacensis. ann. 1886. in Chartul. ejusdem Monast. pag. 465 : Item in festo Pentecostes reficiuntur singulis diebus illius septimana septem pauperes, quibus dantur a cellario quotidie septem panes frumenti et totidem justis vini. Et isti septem panes vocantur Panes Sancti Spiritus.

PANIS SANCTI STEPHANI, Qui in festo hujus Sancti a praelectorum conductibus solent dominis praebere. Charta ann. 1250. ex parvo Reg. S. Germ. Prat. fol. 45. r. col. 2 : Tenentur nobis singulis annis, in crastino Natalis Domini, in uno sextario avenae et duobus caponibus et tribus obolis et uno Pane, qui dicitur sancti Stephani. Vide Panis Natalis.

PANES SANCTORUM, Qui ad altare offeruntur. Herardus Archiep. Turon. in Capitul. cap. 24 : De mulieribus ac Lais, ut ad altaria non accedant, et ut Sacramenta et Panes Sanctorum, exceptis que offerunt, non tangant.

PANIS QUI IN SARTAGINE COQUITUR, apud S. Willhelmum lib. 1. Constitut. Hirsaug. cap. 9.

PANIS SECUNDUS, Qui furfuris aliquantum admixtum est. Sequentem vocat Lampridius in Alexandro Severo, qui scilicet Mundum excipit. Constantinus African. lib. 5. Commun. loc. medic. cap. 15 : Panis Secundus, minus est nutritivus, et citius digeritur : quod fit, quia multum est furfuris. Horat. lib. 2. Epist. 1 :

... Vivit illique et Panis Secundo.

Ubi Schol. : Panis Secundo, non siliginosus, non primo, non postremo, sed dispensatorio. Nostris Panis de ménage, quo ut plurimum in familiis nostris utimur.

PANIS SEGALATIUS, Vide Segalium.

PANIS SENIORUM, Guidonis Discipuli. Farfens. cap. 45 : Debet frater procurator ejusdem loci cotidie accipere ex prompuario panes decem et septem, et libras tres de illo Pane, quem Seniores habuerunt in refectorio.

PANIS SERVIENTIALIS, Qui servientibus seu famulis dari solet. Consuetudines Monasterii de Regula : De Sturjons et Salmans primo capite in Beta medietatem piscatores dabunt, et tunc accipient illi duo piscatores duos Panes Servientiales et duas mensuras vini. Panis puerorum, id est, famulorum, appellatur a Petro Damiano lib. 1. Epist. 69 : Edebat Panem, non fratrum, non denique Puerorum, sed eum, qui vel ex puro florat hordae, etc. Panem vasallorum, vocat Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. cap. 25 : Et illis, qui soliti sunt habere panem de siliginis, qui vulgo Vasalors, et qui panem, qui vocatur Vasalors, soliti

sunt habere, triticus albus unicuique justa una, denarios autem dat Camerarius. [Processus de Vita S. Yvonis tom. 4. Mail pag. 550 : D. Yvo panem siliginis, aliquando hordae, aliquando avenae, aliquando Panem Vasallorum cum oleis vel pisce aut fabis coctis in aqua edoque condimento aliquo comederat.] Huic opponitur panis, qui Plinio procerum dicitur.

PANIS SICCUS, Idem videtur qui Secundus. Epistola Episc. cujusdam a Mabillonio laudata tom. 3. Annal. pag. 310. qua jejunium triduanum indicitur : Ad haec Panis Sicco alantur omnes, et crudis oleribus cum sale atque pomis, et uno vasculo seu poculo de cervisia refocilantur.

PANIS SIGILLIUS, apud Baluz. Hist. Tuzel. col. 436 : Decem quoque sextaria sigillis propter oblatos Panes Sigillios. Idem qui

PANIS SILIGINEUS, apud S. Willhelmum lib. 1. Constit. Hirsaug. cap. 6. Vide Sigillum.

PANIS DE SIMENEL, Joanni Villaneo lib. 8. cap. 82. Pan de simola. Vide Simenellus.

PANIS TEMPERATUS, Qui opponitur Distemperatus, apud Constantinum African. lib. de Ratione victus aegr. pag. 278. 279. Panis temperatus vel sub cinere coctus, eidem. Panis coctus temperate, lib. 5. Commun. loc. medic. cap. 15. Ita ut nec exteriora nimis arusta, nec interiora nimis mollia, etc.

PANIS TORNATUS, Idem qui nude alibi Tourte, vel Faisis et Fetis appellatur, Panis ater, furfureus, vulgo Pain bis. Inventar. ann. 1371. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 298. col. 2 : Debet habere quatuor Panes tornatos dandos bubulcis. Charta ann. 1236. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 450 : Li abbés ou l'abbey d'Espernay doit et doit à chascuns des messes, pour le vivre cotidian, chascun semaine diauit pains, la moitié blanc et l'autre moitié Tourte, c'est assavoir neuf blancs et neuf Tourtes. Lit. remis. ann. 1298. in Reg. 145. ch. 162 : Le suppliant dit à sa femme que elle preist un grant Pain fetis, dit Tourte, et en fetis des piéces et les donnast aux pources pour Dieu. Alim. ann. 1306. in Reg. 150. ch. 287 : L'exposant lui dit qu'il venist boire et qu'il apportast une piéce de son Pain faitis. Gros pain baillé, et de tourte, apud Rabel. lib. 1. cap. 25. Tortis, eadem notione. Lit. remis. ann. 1408. in Reg. 163. ch. 225 : Et aussi ala querir un pain de seigle, appellé Tortis. Hinc Tourte nuncupatur secale seu frumentum, ex quo conficiebatur ejusmodi panis, in aliis Lit. ann. 1306. ex Reg. 97. ch. 544 : Comme environ la feste de Toussains fust baillé de par nos bien amez doyen et chapitre de S. Mamer de Langres environ xxx. minnes de bief, appellé Tourte, pour en faire le pain pour donner et distribuer aux pources au jour de ladite feste, etc.

PANIS TRAVERS, Hist. MS. Monast. Beccens. pag. 503 : Quandiu vixeris singulis diebus unam micham panis et duos Panes Travers, unam mensuram cervisiae, quatuor ovis.

PANIS DE TRET, in Fleta lib. 2. cap. 2. § 1. et in Itiner. Clericarij Scotie. cap. 9. § 4. Vide Wastellus.

PANIS TRIBOLETI, Charta ann. 1442. ex Archivo S. Victoriae Maasil. : Dominus abbas dare tenetur bonum panem alium, qui dicitur Panis Tribolati, quorum quilibet debet esse de pondere viii. unciarum

rum in pane cocto. Haud scio an idem sit qui

PANIS DE TRUSET, Capitul. gener. ann. 1394. ex eodem Tabular. : Quod nulli speciale vinum vel Panis de Truset omnibus communiter provideatur.

In veteribus Statutis MSS. pro talemelleris seu panificibus Parisiensibus horum panum mentionem fieri observavimus, Pain doubleau. Le Pain pote, qui est plus de 2. deniers. Pain reboutis, c'est à dire refusé, et que les Boulangers n'ont pu vendre. Pain raté, que rat ou souris ont entamé. Pain trop dur, ars, ou eschaudé, pain trop levé, pain alis, pain mestourné, c'est à dire trop petit. Pain blanc appellé de Chailly, Pain bourgeois. Pain faitis, que on dit pain de brode. Sed de variis panum generibus consulendus Joannes Bruyerinus Campenius l. 6. de Re cibaria cap. 9.

PANES pauperibus distribuendi in festis Ascensionis et Pentecostes solemniter benedicebantur : ejus moris meminit Pontificale. Ms. eccl. Ellen. : In festo Ascensionis Domini vel Pentecostae, secundum morem quorundam locorum, Panis pauperibus distribuendus benedicitur hoc modo. Processio enim ordinata cruce, thuribulo, cereis et aqua benedicta praecedentibus, venit solemniter cantando, quod liberior, ad locum ubi totus panis est coagulatus. Vide Panis S. Spiritus.

PANUM PRESTATIO, in venditionibus. Necrologium Ecclesiae Carnotensis : Acquisivit, quidquid dicitur Miles habebat apud Mundinville, videlicet partem suam Panum et vendarum.

PANEM OFFERRE, ad sacrificium scilicet, in Capitulari Pipini Regis Italici cap. 32. Vide Offerre.

PANEM LABORARE, Charta ann. 1042. ex Bibl. reg. cot. 17 : Vendimus vobis petias vij. de terra ad Panem laborandum. Si venditionis conditio est, Panem conficere significat : si qualitas terrae designatur, Agrum indicat frumento aptum.

ESSE AD PANEM ET VINUM dicitur domesticus, qui est e familia alicujus, qui ex pane domini victitat. Regestum Constabularis Burdegal. fol. 202 : Dominus hereditatis, vel filius suus, vel alius, qui secum sit in domo ad Panem et vinum. Stabilimenta S. Ludov. lib. 1. cap. 30 : Homme qui amble à son Seigneur, et il est à son pain et à son vin. Idem, qui Larron domestique, in Consuet. Burdegal. art. 107. et Lodunensi art. 7. Esse in pane, seu ad panem patris, extra in pane, dicitur filius, qui est in potestate patris, in Consuet. Hannonis cap. 42. 98. 106. Montensi cap. 6. 8. 9. 10. 36. et aliis. Ita emancipatio appellatur miss hors de pain, in Montensi art. 10. et Allevensi art. 14.

ETRE AU PAIN ET AU SEL, pari intellectu, in Charta Erardi de Brenna ann. 1269. ex Chartul. Pontinac. ch. 84 : Les sergens seculiers qui seroient au pain et sel de Pontigni, etc. Qui erunt ad panem et ad sal de Pontignaco, in alia ann. 1270. ibid. ch. 105.

PANEM AUT HOSPITALITATEM DARE, Wargis seu bannitis et fugitivis servis, vel eos in hospitium colligere, vetitum, in Lege Salica tit. 57. § 6. et tit. 59. in Lege Burgund. tit. 6. et in Legibus Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 4. 5. 6. ubi humanitatem dare, idem valet.

PANIS ET AQUAE REFECTIONE damnati delinquentes Episcopi, in Legibus Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 18. ut et Monachi, in Regula S. Isidori cap. 18. in Concilio

Taraco. I. can. 1. et Cleric. in Matiscon. I. can. 5. in Turon. II. cap. 18. 19. etc. *Panitentia in pane et aqua*, in Pontific. Egberti cap. 81. 82. in Capitul. Caroli M. lib. 5. cap. 2. lib. 7. cap. 36. in Regula Canonico. Metensium Chrodegangi Episc. cap. 4. *Parvo pane et aqua brevi, cum abundantia divini verbi, usque ad satisfactionem frui*, in Concilio Metensi ann. 888. cap. 9. *In pane, sale, et aqua tantum corripit*, in Concilio Triburien. ann. 895. cap. 8. 55. Remensi ann. 928. Vide Rainardum Abbat. Cisterciensem in Constit. ejusdem. Ord. cap. 79. Nomasticon Cisterc. pag. 287. 317. 365. Huc spectant ista Hieronymi de Vita Clericor.: *Fortissimum jejuniunt est aqua et panis, etc.*

° **PANISCULUS**, dimin. a Panis. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 21: *Dux exercitus in campis suis semper habere debet equos sive mulos portantis fornellos ac pistrina, causa quoquendi Panisculos sive panes* Vide supra Panicellus.

° **PANISNITED**. Ita hæc vox mutila legitur in Dipl. Chilper. II. ann. 713. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 694: *Veredus sive paraveredus decem Panisnited. decem sequentes viginti (viginti)*.

† **PANISSA**. Minutioris grani species. Idem quod Panicum. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1331: *Duas partes decime et primitie omnium bladorum et vini, fabarum et vimum; sed de melle et Panissa nihil recepit*.

† **PANISTARIUS**, PANITARIUS. Vide supra Panetarius.

° **PANITA**. Vide supra Paneta.

° **PANITEGMA**. Repositorium panis, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 531.

† **PANITIA**. Vide Panicum.

° **PANITISSOR**, perperam pro Panitisor, qui pannos scindit, sartor. Vide mox Pannicida et Pannicior. Testam. Isabel. dalph. Vienn. ann. 1345. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 220. col. 1: *Item dicto Guormant Panitissori famulo meo viginti libras Steph. do et lego. Panitissor, ex eodem Testam. in Cod. reg. 9484. 2. fol. 206. r.*

† **PANITTARIUS**. Idem qui Panetarius Charta Eduardi I. Reg. Angl. ann. 1296. apud Rymer. tom. 2. pag. 853: *Matthæi de Cria Panitarii Francie, etc.*

† **PANIZATA**. Vide Patizata.

† **PANIZETA**. Vide Panizeta.

† **PANNA**, Sartago, caldarium amplum. Apud Andegavenses, vas fictile majus in quo panni lexivio mundantur, vocant *Panne*. Charta Wichmanni Magdeburg. Archiep. ann. 1178. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 8: *Contulimus..... tantam portionem de puteo salinarum, ut ad coquendum salem quantum inde Panne instruantur.... Curiam suam adjacentem donavit prefate ecclesie sub ea dispositione, ut de censu tam curie quam predictarum 1111. Pannarum in aniversario suo fratribus jam dicta ecclesie perpetim refectio administratur. Consuet. Andegav. ad calcem a Menagio laudata: *Tous marchans de Panne a faire bûde.**

° Germ. *Pfanne*; maxime vero vas conficiendo sali aptum: unde et locum, ubi sal conficitur, significat. Charta ann. 1806. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 230: *Recognoscimus et ad noticiam lotus universi cupimus pervenire, quod unam Pannam in fonte Teutonico vendidimus Hinrico et Ottom..... Quam quidem Pannam predictam Henricus et Otto.... fratribus Predicatoribus et fratribus Minoribus..... sunt elargiti in*

hunc modum, quod singulis sabbatis per anni cursum predictis fratribus.... melia stopa vini ad divini officii celebrationem de denariis jam dicta Panna provenientibus seu cadentibus, dabitur et ordinabitur per illum, cui talis Panna nomine provisoria committebatur.

† **PANNA**, Vox lignariorum qua lignum designant quadratum sex aut septem pollicum, quod super lecti canterios impositum, ligneisque retentum fulcris, portat asseres, Gall. *Panne*. Charta ann. 1809. tom. 1. Hist. Dauphin. pag. 98: *Item fustum quod vocatur Panna, debet duodecim denarios.*

° *Painne*, eo sensu, in Comput. p. tent. S. Germ. Prat. ann. 1874. ex Bibl. ejusd. monast.: *Pour la couverture du four de Valenton pour aissault et Painne, etc.* Hinc *Panna* in quibusdam ecclesiis vocatur tignum illud transversarium, quod ad ambonem sæpius positum pluribus cereis ornatur. Chartul. eccl. S. Petri puellarum Bitur. fol. 2. r.: *In festis annualibus eorum retro magnum altare sex cerei in parvica, que Panna vulgariter appellatur.*

† *Panna* apud Vitruvium dicuntur templa. [° Nec in Vitruvio nec alibi quæque reperitur, ut me monuit D. Falconet.]

† **PANNA GUTTE**, ea fastigii pars, que tabulato respondet. Tabular. S. Clodoaldi. Et si predictus Ramboldus domus pinnaculum auferre voluerit, vel heres ipsius, usque ad Pannam Gutta auferre licebit. Vide Gutta 4.

† **PANNA**, Pellitium. Vide Pannus 2.

† **PANNAGIUM**, Vexillum. Vide Pannus 2.

† **PANNALIUM**, Vexillum minus. Funus Johan. Galeaz. ann. 1402. apud Murator. tom. 16. col. 1085: *Alia duo (scuta) cum Pannallo de comitatu Anglerie. Vide Bandum 1.*

° **PANNARIA**, Pannorum textura, fabrica. Leg. Genuens. ann. 1576. part. 1. cap. 3. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 2158: *Declaramus artes inscriptas..... nihil præjudicare nobilitati: artes scilicet serici, lanae et pannorum, quas vulgo scateriam, lanariam, Pannariam et draperiam vocat.*

† **PANNARIUS**, Canistrum, Panier. Computus ab ann. 1338. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dauphin. pag. 276: *Apud Scailum in primo jardeno ubi Dominus accepit fructus arangiarum et limuncellorum pro ipse fructibus et uno Pannario, taren. 1. Vide Pannarius.*

† **PANNARIUS**, Pannorum venditor, Gall. *Marchand drapier*. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1376. apud Rymer. tom. 7. pag. 117: *Concessimus vobis in auxilium præmissorum assiam panis, vini et cervisie ac stallagium Pannariorum et carnificum, aliorum mercatorum, etc. Occurrit etiam apud Mados Formul. Anglic. pag. 288. Menoti Sermones fol. 120: *Mittit ad querendum les Drapiers, les grossiers, marchands de soye.... Pannarios, grossarios et mercatores setarios.**

° Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: *Pannarii sunt nimia cupiditate fallaces: vendunt enim pannos, male tenendo pannos et ultra curta, cum pollice fallaci.* Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684: *Pannarius Drappier.*

† **PANNEI LAPIDES**, Imbrices, tegule, Theuton. *Panne*, et *Gisenpanen*. Chronicon Vindhemiense lib. 1. cap. 11: *Que Pannetis Lapidibus cemento contecturunt.*

* **PANNELLA**, [Gallice *Petite feuille*]: Florenos auri de camera 30. pro valore 3000. *Pannellarum auri habitatum*

pro ornamentis camere papagalli. (Mandat. Camer. Apost. 1600. f. 15. Archiv. Vatic.)

† **PANNELLARE**, in Paginam seu schedulam referre, apud practicos Anglos. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1377. apud Rymer. tom. 7. pag. 147: *Et ideo tibi precipimus quod predictos homines residentes et habitantes in eadem insula, ad comparandum.... non compellas, nec ipse vel eorum aliquem in assise, juratis seu recognitionibus aliquibus (licet non specialiter tangant) ponas aut Pannelles, nec poni vel Pannellari facias ullo modo. Vide Pannellum 2.*

† **PANNELLUS**. Vide in *Pannos*, [et Pannellus 2.]

° **PANNELLUS**, Pulvillus, *Bast*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Vide supra Pannellum 3.

° **PANNERIUM**, ut *Bannarium* ex mutatione B in P. Vexillum. Viti Arenpec. Chron. ad ann. 1181. apud Pex. tom. 1. Script. Austr. col. 1308: *Es mando Cesaris Friderici Pannerium Austris processit Pannario regis Angliæ Charta Humb. episc. Basil. ann. 1404. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 229: Cum vexillum seu Pannerium de Tshperg in expeditionibus (exierit) sequi teneatur. Vide Bandum 1.*

° **PANNERIUM**, Instrumentum piscatorium. Charta ann. 1367. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 218. v. col. 2: *Dicti homines de cetero piscare poterunt in riparia dicta villa ad Pannerium, trebulam, lineam et nasos tantummodo. Vide supra Pannetum.*

† **PANNERIUS**, Sporta, corbis, Panier. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dauphin. pag. 98: *Unus Pannarius piscium debet duodecim denarios. Vide Pannarius.*

† **PANNETERIA**. Vide in *Panetarius*.

† **PANNETERIUS**, idem qui *Panetarius*. Processus de Vita B. Petri de Luxemb. tom. 1. Julii pag. 586: *Robinus Præpositi, Panneterius domini Ducis Borbonii.*

† **PANNICIDE**, Qui pannos scindunt, Sartores, *Tailleurs*, nostris. Tidericus Langenius in Saxonia:

Sunt mercatores, quibus attribuantur honores, sunt pannicida plantæ super omnia fide.

° Charta Otton. ducis Brunsvic. ann. 1328. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 528: *Ne aliquis... de cetero pannum incidere præsumat, seu divisiu seu indivisiu vendat, nisi tantummodo..... in communi theatro Pannicidarum, quibus Pannicidarum, eorundem habeat confraternitatem.*

° **PANNICISOR**, **PANNICISSOR**, ut *Pannicida*. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 389: *Gaufridus Boutin Pannicisor, de cisellis suis quibus pannos cindebat, etc. Pannicisor supra in Panitissor.*

† **PANNICULOSUS**. Historia Episcoporum Autisiodorensium cap. 51: *Quando ipse intravit Ecclesiam, sic nudum vestimentis Presbyterium, sic Ecclesie corpus ornamentis acutum, sic chororum cappis expoliatum reperit, ut in quinque tantum Panniculosis, et sceta, que bona erant, choros pallendo triumpharet, etc. Forte pannosus, vel panniculosis, id est detritis et in frusta decisis.*

† **PANNICULARIA**, apud Jctos quid sint discimus ex Rescripto Hadriani D. de bonis Damnat. (fragm. 6. Dig. lib. 48. tit. 20.): *Non enim bona damnatorum Pannicularia significari que probe dicitur: nec si zonam circa se habuerit, pro-*

tinus sibi vindicare debet. Sed vestem, qua se fuerit indutus, aut nummulos in ventralam, quos victus sui causa in promptu habuerit, aut leves annulos, etc. Vide Hofmannum.

¶ **PANNICULUS**, Quisquillarum fasciculus. Miracula B. Simonis de Lipnica tom. 4. Julii pag. 580: *Ipsum dum sic quæsiuit circumiens lilius prædicti fluvii, vidit verticem capitis cum crinibus in aqua; existimans utique vel caules altas vel Panniculum supernatare, corpusque non videns quod fuit totum in aqua.*

¶ **PANNICUSOR**, Sartor, Gall. Tailleur. Charta ann. 1866. pro Aquariatu de Talemundo: *Item dabit et ministrabit Pannicuro qui fuerit Conventui singulis diebus generale sicut uni de religiosis monasterii memorati.*

¶ **PANNIFER**, Vide in Pannus 3.
¶ **PANNIFEX**, Idem qui Pannificus, in Charta ann. 1478. apud Rymer. tom. 12. pag. 61. [In Charta ann. 1265. in Gud. Syllog. pag. 483.]

¶ **PANNIFICIUM**, Pannorum textura, fabrica. Litteræ Philippi VI. Regis ann. 1366. tom. 2. Ordin. Reg. Franc. pag. 114: *Nec per contrafactum dicti signi Pannificium Carcassonas per alios diffamatur.*

¶ **PANNIFICUS**, Pannorum confector. Charta Communis Belvacensis ann. 1183. *Ad extensionem quoque pannorum penditoria æquali altitudine in terra affigi debent, et quidquid de penditoria, vel de Pannifico, vel de rebus Pannificorum appendentibus sortifacium fuerit, etc.* [Baluzius Miscell. pag. 304. edidit: *Et quicumque de penditoria vel de Pannifico, vel de rebus Pannifico appendentibus, sortifacium fuerit, etc.* Quod de pannorum officina intelligendum videtur.]

* **PANNIPURGATREX**, [Gall. Blanchisseur: « Solvi Pannipuratrici domus archiepiscopalis pro abluendo VIII. pecias panni... » (Aech. Histor. de la Gironde T. 22. p. 310.)]

* **PANNIPURGIUM**, [Gall. Lessive: « Quando faciunt bugadam seu Pannipurium canonicorum. » (Cart. Magalon. ex Rev. Soc. Sav. 1873. p. 416.)]

¶ **PANNITGIUM**, an Molendinum quo panni densantur et desquamantur? an Contextus ac series palorum in molendinis? Vide supra Pannarium 2. Charta ann. 1294. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 452. col. 1: *Concedimus ad præsens in perpetuum... decimas molendinorum et Pannitgiorum, etc.*

¶ **PANNITONSOR**, Pannorum tonsor, Gall. Passeur de draps. Obituarium MS. S. Gerardi in Lemovic. fol. 31: *Die 4. mensis Julii fit anniversarium Gregorii Croca Pannitonoris.*

¶ **PANNONCELLUS**, Gall. Pannonceau du Roy, Velum quod prædiis obsegnatis apponitur. Ordin. Ludovici X. ann. 1315. tom. 1. Ordin. Reg. Fr. pag. 572: *Pannoncellus, et signa nostra in jurisdictionibus eorum, nisi in casibus ad nos pertinentibus, per Senescallos, ballivos, et alios iudices nostros, et nisi prius causa cognita legitime poni de cetero prohibemus. Pannoncellus seu baculos nostros... apponant, in Charta Caroli V. Reg. Franc. ann. 1369. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 478. Vide Brande 2. Pannus 5. et Pannones.*

¶ **PANNORNIA**, Titulus opusculi Yonis Carnotensis, quibusdam Pannonia, de quo fuit Baluz. in Præfat. ad Dialog. Ant. August. de Emendat. Gratiani.

• **PANNOSITAS**, Albugo, pellicula

oculi, Gall. Tays. Vita S. Gandol. tom. 5. Sept. pag. 713. col. 2: *Benedicta..... oculo dextro carnositate gravata, et sinistro quodam panno a sua natiuitate vitiatu,.... meritis B. Gandolphi carnositas unius oculi statim disparuit, et Pannositas alterius sic recessit.* Vide infra Pannus 8.

¶ **PANNUCEUS**, Papiæ, Pannosus. Pannucea vestis, quasi pannosa, dicta, quod sit diversis pannis obsita. Isidorus lib. 19. cap. 22. habet Pannucia. Pro Obsita, Ugutio legit abscisa. [Persius Sat. 4. v. 21:

Dum ne deterius sapiat Pannucia Baeda.]

¶ **Pannus** ea, ni fallor, accipienda notione, pro veste scilicet pannosa seu detrita, non pro crepidis, Gall. Pantoufles, ut vult Borellus. Le Roman de la Rose MS.:

*L'en te devroit en un Patel,
Touseller comme un vie Panuße.*

• Hinc Pannanense, pro Meretrice, quod pannosa veste utatur, in Lit. remiss. ann. 1463. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 144. *Pannus*, Pannus detritus, apud Guignevil. Ms. in Pereg. hum. gen. ubi de Concupiscentia:

*D'un ort et vial burel vestes
Ratencel de chustrius,
De vie Pannus et chustrius.*

¶ **PANNUCULA**, Vide Panucula.

¶ **PANNULE**, Vide Panucula [et Pannus 2.]

¶ **PANNULEIUM**, Sudarium a panno, et volvendo flo. Laur. in Amalth. Pannuleium Turnebo lib. 22. Advers. cap. 6.

• Unde nostros Panner et Pannar, Pannuleio detergere. Vita SS. Mss. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fo. 192. r. col. 2: *Com ele la trouvast ointe, ele de bambais la Panna o grant reverence. Ubi Mirac. S. Domin. de quo hic agitur, habent: Inveniens autem licentiam..... illam panno detersam, etc. Lit. remiss. ann. 1470. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 62: *Le suppliant eust la compaignie charnelle d'icelle femme, et au departir d'elle lui dist teiz mots Jehannele, Pannemoy; lesquez furent entendus par plusieurs des compaignons,.... qui par grant derision et moquerie dudit suppliant firent une chanson, au refrain de laquelle estoient dits ces mots: Jehannele, Pannemoy.**

¶ **PANNULEA**, Navicula texturum, qua ejus discursus panni texuntur. Ugutio.

• **PANNULUS**, dimin. a Pannus. Quædam calcarea argentea, duo Pannuli, duo capistra, in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 206. r.

¶ **PANNUM**, Vadium, pignus. Pan ou gage, in Consuet. Montarg. cap. 4. art. 9. Aurelian. art. 158. Kiliano: *Pannus, pignus, hypotheca.* Leges Balduini Flandrie Comit. ann. 1300. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 766: *Si quis in custodia fructuum terrarum suarum, vel nemorum... per se, vel per servientem suum Pannus, seu vadium accipere voluerit, et ei Pannum, vel vadium denegatum, id est sconditum fuerit, et inde inter eum et illum qui vadium denegaverit, id est scondiderit, quem supra suum invenerit, rixæ et contentiones, vel conflictus moveantur, etc.*

¶ **PANNUM GALLINARUM**, pro Bannum, ut videtur, Censu Gallinarum. Vide Gallinagium. Charta Alexandri Leodic. Episc. ann. 1131. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 709: *Venatores suos seu canes eorum, ancipitres suos et quolibet officiales, clientes, fores-*

tarios, ab impetratione messis, Pannum Gallinarum et quarumlibet exactionum... placuit ei omnimode excludere.

¶ **PANNUNCULA**, Vide Panucula.

• **PANNUNCULA**, Navette de quoy entise les draps, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Vide Panucula 2.

1. **PANNUS**, Portio, segmentum, vulgo Pan. Silvester Giraldus de Hibernia expugnata cap. 21: *Militis quoque coram ferro utringue vestita uno securis kcu cum Panno lorice præcisa, etc.* Idem in Itinerario Cambriæ lib. 1. cap. 4: *Accidit..... Militem quemdam suum in conflictu contra Wallenses a quodam iporum per mediam cocam, cum Panno lorice ocreali ferro utringue vestitam sagitta percussurum esse.* Usatici MSS. urbis Amblianensis: *Il convarroit, que chil qui le dete clame tenise le tesmoing par le Pan du sercot, ou par le Pan de la cote, ou par le Pan de la cappe, ou par le Pan du premerain garnement kil aroit vestu, et cil qui le conduise doit dire, sire Prevos, veschi Robert, qui chi est contre Huon, qui la est, etc.* [Le Roman de la Rose MS.:

*Chascuns ses Pans à sa ceinture
Met se faire toute sa cure.]*

• Hinc Distinguere vineas per Pannos, in Charta Guid. episc. Clarom. ann. 1231. ex Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 77: *Concedentes dictis hominibus (Billomi) quod in futurum, si maluerint, distinguere vineas suas per Pannos valeant, et distinctionem hujusmodi obmittere semel et sæpius.*

¶ **PANNUS**, Pars Ecclesiæ. Ordin. Eccles. Cabli. apud Marten. Tract. de Ritib. pag. 125: *Fit statio in primo anno et fit statio in secundo Panno.*

• **PANNUS CLAUSTRIS**, Pars, latus, Gall. Aile, côté. Charta ann. 1245. in Chartul. Cluniac.: *Præcepimus ut silentium in ecclesia, in dormitorio, refectorio et in duobus Pannis de claustra. videlicet ex parte ecclesiæ et ex parte capituli, observetur.*

¶ **PANNUS LIGNEUS**, Portio memoris. Charta ann. 1245. in Chartular. Pontisarr.: *Leprosus de Arumilla (legat) unam culturam cum duobus Pannis ligneis. In Consuet. Remensi art. 377. Pan de fust, est murus ex ligno compactus.*

2. **PANNUS**, Cambro-Britannis Pan, Pellitium, pili molliores, Gallis Pannus. Tudebodus lib. 5. Itineris Hierosol.: *Et fecit illis magnum mercatum fieri de equis et asinis, et pane et caseis, et Pannis, et omnibus bonis.* Regula Militum Hospital. S. Joannis Hierosol. cap. 12: *Deinde Pannos religioni nostræ non congruos, nec pelles silvestres omnino portant, etc.* Gervasius Dorobornensis ann. 1188: *Statutum fuit,.... quod nullus habeat Pannos decisos ac laceratos.* Chronicon Vosiense cap. 74: *Barones tempore prisco munifici largitores villibus utebantur Pannis, adeo ut Eustorgius Episcopus, Vicecomes Lemovicensis, et Vicecomes Combornensis aristinis ac vulpinis pellibus aliquoties uterentur, quas post illos, mediocres de ferre erubescunt.* Adde Fletam lib. 2. cap. 14. § 2. Vide Dissertat. 1. ad Joinvillam pag. 130.

¶ **PANNA**, Idem quod Pannus. Testam. Oliverii de Glicio ann. 1406. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 827: *Dedit domino de Vascler Pannam seu foraturam hoppulanda suæ.* Testam. Margaritæ Duclisse ann. 1409. ibid. col. 1317: *Plus donnons à notredit balls-seur deus de nos Pannes, l'une de martræ, et*

l'autre d'armées des meilleures de nos longues robes.

† PANNULA, diminut. a Panna. Charta ann. 1366. pro Aquariatu de Talemundo: De biennio in biennium (ministrabit Aquarius) Pannulas seu forraturas agnorum, et novitiis capriolorum.

PENNA, Eadem notione, ex Gallico Penna. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 715. de fratribus Pellipariis: Habeant unde pelliceæ et Pennæ Sanctionibus et Sororibus Canonicis et Fratribus fiant. [Computus ann. 1255. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 470: Pro Pennis ad dictos drapos et ad drapos auri. f. 11. lib. XXIX. sol. II. Hist. Dalphin. pag. 278: Pro Pennis de veyro robarum Domini et Comitissæ... unc. X. taren. xv. ii. Statuta Monialium S. Salvatoris Massil. ann. 1400: Ponatur mantellus honestus Penna forratus. Penna de scurollis, in Statutis Astens. Penna agnina in Privil. Leduini Abb. S. Vedasti Atebat. ann. 1038. ex Chartul. V. ejusdem Monast. pag. 243: Penna agnina vel pellicia, 1. denar. Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Deu mantel fu la Pene chiere,
Sans piece fu trestot entiere.

Paines, Pennas vel Piennes nuncupant nostri eas lana vel fili partes que circa insubulum remanent, de quibus interdum pannus villior texebatur, unde illum Piennes vocabant, ut ad Litteras Johannis Reg. Franc. ann. 1361. tom. 3. Ordinat. pag. 515. observat Cl. V. Secousse: On ne peut tistre en une couverture de laine pignée à sain, plus de deux aunes de Piennes, puisqu'il y a listeres.

† Hinc Penna vel Pans apud nostros Poetas, pro Pellitium quo clypeum seu scutum tegebant. Le Roman de Parion: per MS.:

Vait ferir Gaudins d'armant,
Halt tres parni l'aune l'aonne
De sus la bouche les la Penna.

Ibidem:

De les la Penna de l'escu
Parni l'espaule l'a feru.

Le Roman de la Violette MS.:

Et le joyant parni la Pene
De l'escu le fiert de sa mache.

Le Roman d'Athis MS.:

De fort escus fait Tarevance
Lui perca la premiere Penna.

Vide Buccula 1.

* PANNUS ARMORUM, Pars armorum, que latus defendit, nostris Pans. Vide Pannus 1. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 301: Alter ipsorum Pannos armorum suorum de subius levavit et eundem natus fuit de quodam ense percussore. Aliis ann. 1390. in Reg. 139. ch. 5: Le suppliant a vendu à aucuns de nos ennemis un bacinet, un Pans et une coste de fer. Pedag. Peron. ex Chartul. 21. Corb. fol. 341. v. : La gorgereite doit j. den. les Pans et les bras doivent ij. den. Occurrit præterea apud Matth. de Couciaco in Carolo VII. pag. 536.

* PANNUS ALTUS, Idem qui Alti coloris, fulgens, emicans. Stat. crimin. Rip. cap. 236. fol. 23. v. : Nulla persona audeat ordiri facere, nec aliquam telam Panni alti facere fieri de lana filata ad flarolup. Vide supra Altus.

† PANNUS BERETTINUS, Cinerei coloris, panni splendoris et villoris species. Chron. Estense ad ann. 1391. apud Mu-

rator. tom. 15. col. 521: Dominus marchio in signum vere contritionis induit se de Panno Berettino vestibus superioribus. Pluries ibi. Vide Berretinus et Birrus.

† PANNUS DE BIGARIA, f. de bigeria, Pannus rufus, villosus. Vide Bigera. Charta Johannis Comit. Carnot. ann. 1222. ex Schedis D. Lancelot: Concedo quod burgenses dampnari Carnotenses portant Pannos suos de Bigaria, salvo omni jure meo.

* PANNUS BLANQUETUS Medius vel Minor. Stat. ann. 1817. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 196. v. : Sex denarios Turon. parvos... pro qualibet Panno, medio Blanqueto vocato, sex cannas Narbonenses, et sex cum dimidia Carcassonensi, ut predictur, continentis; et sic generaliter pro qualibet canna communi patrie cujuscumque Panni duplicis minoris blanqueti. Draps blancs entiers fait à Carcassonne, in Memor. C. ejusd. Cam. fol. 122. r. ad ann. 1352. Vide supra Blanchetus et Blanquetus.

† PANNUS BRUNUS de Duasia, a Tuaco civitate, Gall. Jouay, nomen habens. Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 274: Pro una canna de Panno bruno de Duasia pro caigis Domiri, taren. xxiv. Ibid. pag. 288. ex Academicis Cruscensis hæc laudantur: Lo stesso che Dogio citta di Fiandra della quale anticamente ci veniva una specie di Panno dal nome della citta chiamato Dogio.

† PANNUS CARTARINUS. Testam. Joh. Gasqui Episc. Massil. ann. 1344. ex Tabul. ejusdem Eccl. : Lego ecclesie Massiliensi... duos Pannos cartarinos, cum quibus sepe jussit parare altare B. Martii, in quorum altero est Historia sancti Nicolai de opere Anglicano. Occurrit rursum ibid.

* Perperam; legendum enim Tartarinus. Vide in hac voce.

* PANNUS CATALAUNENSIS, REMENSIS. Stat. monast. Beccens. ex Bibl. S. Germ. Prat. : Panni de Chalons et de Reins et hujusmodi, de dormitorio penitus surerantur.

* PANNUS CHRISMATIS, Quo scilicet frons chrismate inuncta obvolvitur, in Ordine Ms. laudato a Lamio in Prefat. ad Hodepor. Charit. part. 1. Delic. erudit. pag. 11. : Et dat Pannum et chrismatia dicens, etc. Vide Chrismale.

* PANNUS CRUDUS. Stat. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 196. v. : Quod ex tunc in posterum lane, aignelini, animalia lanigera, pelles lanute, filum laneum ac tale de lana, que Panni crudi in lingua Occitana vulgariter appellantur... Item quod Panni crudi, qui vulgariter lingua Gallicana tales laneæ appellantur, nunquam... extrahantur extra regnum Francie.

* PANNI DOTALES, Qui in dotem assignantur. Charta ann. 1305. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 3: Dabit dictus Raymondus... cum dicta Saureta... quatuor centum libras Turonenses et Pannos dotales, etc. Vestimenta dotalia, in alia ann. 1339. ibid. pag. vij. Armesia dotalia, in Charta ann. 1358. ibid. pag. xij.

† PANNUS DIASPRETUS, Panni pretiosioris species, Diaspré. Vide Diasprus.

* PANNUS DUPLEX. Stat. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 196. r. : Item quod Panni albi, qui duplices appellantur, etiam cum fuerit in albo parati, etc.

* PANNUS FALSUS, Illegitime mensuræ aut texturæ, in Lit. ann. 1367.

tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 6. art. 2.

* PANNUS DE FAUCHANS. Testam. ann. 1469. ex Tabul. Flamar. : Vestes nuptiales, videlicet unam raupam nuptialem Panni de Fauchans, etc.

* PANNUS FRANCIÆ. Stat. ann. 1329. ex Cod. reg. 4223. fol. 73. v. : Supertunicale cum caputio et tunica de eodem panno, scilicet de Panno Francie.

† PANNUS FRATUS, pro Frectatus, vel Fricatus, ni fallor, Cancellatus, Gall. Rais. Litteræ Patentes Caroli V. Reg. Fr. ann. 1367: Item quod nulla ipsarum mulierum audeat portare in suis mantellis vel aliis vestibus aliquas federaturas Pannorum Fratrum vel de camocato. Vide Frecta.

* PANNUS FUNERALIS, Qui in exequis feretro insternitur. Chartul. Cartus. Abbat. ad ann. 1403: Pannum funeralem restitueri nunquam voluerunt. Vide supra in Pallium 2.

* PANNI GAUDII, Cultus, festus. Serm. Barel. in fer. 5. hebdom. 4. Quadrag. : Hæc (Judith) se... vestivit Pannis gaudii, etc.

† PANNI GRANÆ, Pannus coccineus. Statuta Massil. lib. 1. cap. 36: Pro qualibet petia excedente quantitatem seu mensuram VII. cannarum, dentur duo denarii, exceptis Pannis Granæ pro quibus dentur, pro qualibet petia III. denarii. Vide Grana 1.

* PANNUS GRISUS, Cinerei coloris. Charta Math. ducis Lothar. ann. 1250. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. : Huardus miles de la Feuilla... recognovit se recepisse et habuisse... quadraginta ulnas de Panno griso de Almannia.

PANNI IMPERIALES. Radulphus de Diceto ann. 1173: Comes Willaimus de Magnavilla Hierosolymis rediit 8. Id. Octobris. Qui peregre profectus, sicut altaria multarum per Angliam Ecclesiarum habuerat in memoria sic et rediens habuit in veneratione Pannos, quos civitas Constantinopolis vocat Imperiales, passim locis distribuens Religiosis. [Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Les volles drocies ou vent
Fetes de porpre et de cordais,
Et de Pallis Imperiales.

Vide Pallium 2.]

* PANNUS LINGIUS, Linteum. Vide supra Lingius.

* PANNUS LUCANUS, Ex Luca civitate. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1250: Item unum dorsale de Panno Lucano.

* PANNUS dictus Manfronier, f. a textore vel mercatore. Lib. 2. ordinat. super stat. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 28. r. : Draps de Louviers, Draps de Tours, que l'en appelle Manfroniers, ... doivent quatre deniers de tonlieu.

* PANNUS DE MEBRETO, Ex filis varii coloris textus. Vide supra Mebratus.

* PANNUS MINOR quis, docent Lit. remiss. ann. 1366. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 287: Petrus Haquini de Duaco, textor Pannorum minorum, Gallice Tre-taines, etc.

* PANNUS DE MIXA. Vide supra Miza.

* PANNUS MIXTUS. Chartoph. Ludov. X. ann. 1315. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 153: Que aucuns de ladite ville (de Gand) ne puit faire Dras meslez en ladite ville.

* PANNUS MORATUS, Niger. Vide supra Moratus 2.

† PANNUS NIELLATUS, Subniger. Vide Nigellus 1.

* PANNI NUPTIARUM. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 817 : Plusieurs autres personnes qui illec s'habitoient, qui faisoient les Draps de nocces d'icelle fille, comme l'en a accoustumé de faire au pays (Calais) en tel cas. Porte qui lectum parabant.

* PANNUS DE PARTINIAO, vulgo de Partennay, ubi tenebatur. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 61. r. : Dominus abbas dedit tunc huic Ostensio quinquaginta uinas de Panno qui dicitur de Partiniao.

* PANNUS DE PAUMELA, Granis hordeacei, ut videtur, intertextus. Testam. ann. 1469. ex Tabul. Flamar. : Unum gonellum Panni de Paumela de Maseris, etc. Vide Palmola et Paumellus.

* PANNUS PIMPIORATUS, nostris Pimpelore, an Follis pimpinellae distinctus ? Redit. monast. Corb. ex Tabul. ejusd. : Pannus, qui vulgo vocatur pimpiloratus, debet quatuor denarios. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 86. v. ad ann. 1258 : Chest li fleurs des dras, ... li mabrés, li Pimpelores iij. l. et xv. s.

* PANNUS PLANEUS. Vide Planeus.

* PANNUS PROMISCUUS, Ferruginei coloris. Vita S. Johannis Gualberti tom. 8. Julii pag. 848 : Quas (vestes) cum providus pater diversi coloris esse cerneret, nigredinis scilicet et albedinis, timuit, ne si scorum faceret nigram et scorum albam, alter aliquando pannum vellet nigram, alter album.... qua de causa fieri precepit Pannum Promiscuum.

* PANNUS PULLATUS, Niger : proprie Pullatus, idem quod fuscus. Chron. Guill. Bardini ad ann. 1422. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 37. ubi de exequis Caroli VI : Tota aula Pannis pullatis involuta erat, fenestras teneas et ita obcurata, ut dies nullatenus pateret. Vide infra Pullatus.

* PANNUS ROSATUS et de Roseto, Coccineus. Testam. Odon. Morini curati de Junqueretis dioc. Ebroic. ann. 1381. ex Bibl. reg. : Item duabus mulieribus predicta parrochia de Junqueretis unam alnam de rosato. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : Item plus novem palmos Panni rosati patrie Angliae terra. Vide Rosatus.

PANNI ROTUNDI. Bulla Adriani IV. PP. pro Canonicis Placentinis apud P. Mariam Campum in Hist. Eccl. Placent. in Regesto 2. part. n. 12 : Et Pannos rotundos deferentes in Ecclesia constitutis horis domino secundum consuetudinem deservire. Adde ch. 60.

* PANNUS ROTUNDI FILI. Ordinatio Caroli VI. ann. 1399. in Lib. rub. fol. magno domus publ. Abbavil. art. ij. : Que de toutes grosses laines... soient fais gros draps tissus en laine à trois piés, comme on souloit faire anciennement, que on nommoit petits Draps à ront cordelet.

* PANNUS SANGUINEUS, Coccineus, idem qui supra Rosatus. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 281 : Un surcot long de Drap sanguine, fourré de panne. Alim. ann. 1397. in Reg. 158. ch. 204 : Une houppellande de sanguis, doublé de pers ; ... le drap d'une poingnie et un peu de Drap sanguin pour les doubler.

* PANNUS SANTAEUMUS vel de Santalmo. Inventar. Ma. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : Item duos Pannos Santaeumos, unus rubens, alter caelestis. Item tria frusta de Santalmo de uno palmo.

* PANNUS DE SORTE. Stat. ann. 1317.

in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 197. v. : Tentoria sive tenta, in quibus Panni qui de sorte vocantur, quorum non est longitudo taxata, sed in textoris voluntate consistit, fieri et esse poterunt longiores.

* PANNUS TANNATUS, Fulvi seu ferruginei coloris. Gall. Tanné. Inventar. ann. 1478. ex Tabul. Flamar. : Item plus unam aliam ruysem magnam hominis, aboque fabricata Panni tannati.

* PANNUS TURQUINUS, Caeulei coloris, vulgo Turquin. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 30 : Quatre cunes de Drap Turquois, retrait et rotundu.

* PANNUS VIRGATUS, Virgis quibusdam in longum vel in latum varia serie et colore porrectis, distinctus. Limborch. Histor. Inquis. Tolos. pag. 50 : Item in Monte Albano... emi Pannum Virgatum et fecit inde fieri supertunicale. Vide Virgatus.

* PANNUS DE WIRSTETO, f. pro de Worsted, Vingornia in Anglia. Capit. provinc. monach. nigr. habitum ann. 1422. apud Westmonast. : Pannus nigrus de Wirsteto, qui magis militaris quam monachalis censetur, omnibus... interdictus existat.

* PANNI DE WORSTED. Skinner. Lex. Etym. : Wordsted, Lana quaedam textilis a Worsted oppido Norfolk. ejus officio quondam celebri.

* PANNUS DE YPRO, Iprensis. Formul. Ms. Instr. fol. 92. v. : Antonius fuit confessus... se habuisse et recepisse a dom. M. ejus sponsa... xxv. libras bonas in novem brachiis Panni de Ypro, etc.

* PANNUS, Habitus, vestimentum. Liber de Castro Ambasiae tom. 10. Spicilleg. Acher. pag. 550 : Quodam die Calvomonenses venatores Fulcoi cum equis, canibus et venatione ab ipso capta ceperunt, Pannos, quorum induti homines Sulpicii, equoque eorum equitantes cum canibus et venatione summo diluculo Ambasio ad domum Fulcoi pervenerunt. Statuta Astens. fol. 2. recto : Pannorum vera eorum (haereticorum) et rerum mobilium medietas sit accusantium.

* Hinc Esse de pannis alicujus, dicitur de familiaribus, quos domini vestimentis donant : ubi vero de ecclesia sermo est, intelligi potest de his, qui habitum clericalem deferunt. Liber. virid. ann. circ. 400. eccl. Carnot. : Decanus Carnotensis... nec habet quatenusque jurisdictionem aut imperium in capitulum aut aliquos de capitulo, seu de choro aut Pannis ecclesiae Carnotensis, maxime in ipsa ecclesia residentes, praeterquam in ejus familiares. Ibidem : Les heuriers et martiniers, et autres des Draps de l'église, etc. Vide supra Drappus et infra in Roba.

* PANNI MONIALES, Vestes monasticas. Notitia apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 742 : Albam partem cuidam filio suo, quem ipse sicuti seipsum in monachum obtulit, dereliquit hoc modo, quod quando ipse filius pannos indueret, vel si aboque Pannis Monialibus moreretur, illa pars monachis funditus remaneret.

* PANNIFER, Monachus. Carmen de Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 1170 :

Hanc ego posticum vobis propono sequendum,
Quid Claravilla Pannifer ille capti ?

* PANNUS, Peristroma. Gall. Tapisserie. Johannes Diaconus Vita S. Athanasii Episc. Neapolit. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1046 : Eodem, enim

opere in ecclesia Stephanía tredecim Pannos fecit, Evangelicam in eis depingens historiam, quos jussit de columnarum capitibus ad ornamentum pendere, et in altare ejusdem ecclesiae hujus operis quatuor volumina obtulit, multo auro, multisque gemmis decorata. [* Vide in Pallium 2.]

* PANNUS D'ARAS, DE RAS, [Tapisseries d'Aras : Unum Pannum d'Aras cum historia Joseff, longitudinis trium cannarum cum duobus tertis similis cannae... Allium Pannum de Ras magnum felicia recordationis domini Eugenii Pape III. et imperatoris Sigismundi.] (Mandam. Camer. Apost. 1466, 7 sept. f. 162.) Legitur quoque anno 1466, 8 Julii, f. 3 : « Quodam panno Attrebatensi. »

* PANNUS, Vexillum, signum bellicum, Gall. Banniere quod praese ferre in expeditionibus militaribus consueverant nobiliores : atque id fuit etiam Episcoporum et Abbatum jus, ut vassallos suos in praelium sub ecclesiarum suarum vexillis conducerent, cum a Rege vel Principe submonebantur. Charta donationis Comitatus Camerac. ab Imper. Henrico II. ann. 1007 : Praecipimus ut praebatis sedis Eratwinus Episcopus suique successores liberam habeant potestatem eundem Comitatum in usum ecclesiae supradictae tenendi, Comitatum eligendi, Pannos habendi, seu quidquid sibi libeat modis omnibus inde faciendi. Ex his facile efficitur Pannos fuisse supremi domini insignia : quod firmare iterum licet ex Charta Michaelis Archiep. Arleat. ann. 1214. in Bibl. regia, qua Comiti Montisfortis castrum Belliquadri in feudum concedit. Et nos Symon Comes Montisfortis... in recognitionem domini recipimus vos infra castrum Belliquadri, et reddemus vobis claves ipsius castrum, et levabitur signum vestrum in turribus ejusdem castrum. Nec aliunde, ut obiter dicam, vocis banni originem repetendam esse existimo : banni quippe seu vexilla erant Panni : hastis affixi : hinc etiam habes nativam, ni fallor, vocis Gallice Pannonceau originationem. Vide Pannones [* et in Vexillum.]

* PANNUS OCULI, Oculi albugo, ἄλβυξ. Constantinus African. lib. de Gradib. : Pannus... valet catarractis et Pannis oculorum. Idem lib. 2. de Morbor. curat. cap. 2 : Panni in oculis sunt et albugines ex vulneribus vel pustulis.

* Italis etiam Panno. Mirac. S. Gundek. tom. 1. Aug. pag. 185. col. 2 : Quidam sacerdos... qui in uno oculorum suorum Pannum seu maculam adeo superductam habuit, ut nihil cum eo videre potuerit, etc. Occurrit praeterea tom. 2. Sept. pag. 448. col. 2. Vide supra Pannocitas.

* PANNUTIA. Vide Pannuceus.

* PANNYCHISMUS, Nocturnae vigiliae, pervigilio, Graecis πᾶνυχίς. Vide Gloss. med. Graecit. in hac voce. Arnobius lib. 5. pag. 178 : Quibus mysteriis pervigilia consecrata sunt et Pannychismi graves.

* PANOCETA RHEINOVIANA, Panacis species, sic dicta quod circa Rhenum facillius crescat. S. Willelmi Constitut. Hirsaug. lib. 1. cap. 12 : Pro signo Panocetae Rheinoviana, generali pramisso, manum extensam pectori appone, addito boni signo, eo quod res satis commoda sit instruis.

* PANOCIA, Portio, segmentum. Inquisit. ann. 715. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. sivi col. 377 : Propter

sanctuarium ad ipsam ecclesiam sanctificandum misit me, ut pergere et adducere reliquias sancti Amponi. Veritatem dico coram domino, quia tribus munera episcopo Aretino ecclesiae, et ipse misit missus suos, qui mihi de sancto corpore Panocias dederunt. Vide Pannus 1.

† PANOCLYSTA, pro Spanoclysta: quod vide.

† PANORA. Vide Panora 1.
 PANORA vel PANNORUM, Mensura agraria, sextarii pars duodecima, ex Acad. Cruscan. Panora, sorta di misura della terra, che è la duodecima parte dello stajoro. Charta ann. 1289. apud Corbinell. Inter Probat. Hist. domus de Gondi pag. xlvj. Quinquaginta duos stajora et tres Panora terras, etc. Instr. ann. 1316. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodempor. Charit. part. 2. pag. 342. Alia vero patia terra posita est in dictis confinibus, loco dicto alla fornace di Vanni Morelli, que est Panora decem, seu plus vel minus esset pro mensura. Vide Panorum.

† PANORUM, Modus agri. Guiducci lib. 2. cap. 18. de S. Humilitate tom. 5. Mail pag. 210. Anno 1282. 19. Octobris. emit Sancta 12. sextaria et 9. Panora terra a fratribus quibusdam de Penitentia dictis, tunc Florentibus habitantibus, pro libris 282. et solidis 10. in parochia S. Laurentii. Vide Panalata et Panora.

PANOSUS Cælius Aurelianus lib. 1. Tard. passion. cap. 4. Dabimus etiam tum cibum plurimum atque Panosum. Ubi interpres Panosum esse ait panem aridum, vel succo aliquo liquido conditum vel iure.

† PANOTHI, Populi, idem qui Satmali in Pomponio Mela lib. 8. et Fanesii apud Plinium lib. 4. cap. 18. dicuntur: sed legendum apud utrumque Panotii probat Turnebus lib. 6. Advers. cap. 19. ex Isidoro lib. 11. Origin. cap. 8. Panotii, apud Scythiam esse feruntur, tam diffusa aurium magnitudine, ut eis omne corpus contegant Pan enim Grægo sermone, omne: otia, aures dicuntur. Idem confirmat Carmen de varia Ernesti Ducis Bavar. fortuna lib. 7. apud Martea. tom. 3. Anecd. fol. 361:

Audit interea Panothos cognomine gentes
 Escarere maris vicinia littora, quorum
 Natam iussa corpus mirabile longis
 Auribus increvit, adeoque cuncta parat.

Quam prodigiosam fabulam ex eo fictam suspicatur idem Turnebus, quod il toto corpore pelliti et brachiali erant, ut cum hinc inde penderent pellium prægrandes aie, aures viderentur.

† PANOWIYE, vox Polonica, Vermis genus. Acta S. Stanisl. tom. 2. Mail pag. 274. col. 2. Vidit molem magnam et quantitatem veneni, et duodecim vermes viuos, albos in corpore et rubros in capite, ad modum vermium qui in agris, quando ager vomere sulcatur, reperiuntur, et qui in Polonico Panowiyec vocantur, se evomuisse.

† PANOTUM. Vide Panale.
 PANPHILUS, Navis species, Italica Panfano. Arest. ann. 1350. 28. Dec. in vol. 4. arestor. parlam. Paris.: Cum Johannes Odonis... plures alias merces in et super quodam Panphilo..... in portu inuile Rodi onerasset..... dictusque Panphilus sic oneratus, etc. Vide Panphus.

† PANS. Statuta Massil. lib. 2. cap. 37. Addimus quod omnes prædicti aurifabri teneantur sub eodem sacramento non deaurare nec deaurari facere letonem, nec deaurare de folio quod appellatur Pans,

nec operari nec facere operari argentum a media uncia.

† PANSA, Qui ambulat pedibus in divisa tendentibus. Gloss. Isid. Vox nota Latio pro Latipes.

PANSELENOS, Tota lux noctis, scilicet Luna plena, vel Plenilunium, Joanni de Janua. Glossar. Gr. Lat.: Πανσεληνός, luna plena. Alibi: Πανσεληνός, plena luna. Vita Abbatum S. Albani pag. 106: Cum fuisset luna Panseleos. Perperam

PANSENIA, apud Felicem Monachum Girwensem in Vita S. Guthlaci n. 2: Ad hujus utilitatis commodum hunc codicellum fieri ratus sum, ut ille, qui sciunt memoriam tanti viri, nota revocandi fiat: his vero, qui ignorant, veluti lata Pansenia indicium innotescat. Ubi leg. Pansenia, ex Græc. πανσεληνός, plenilunium, seu πανσεληνός, Luna plena, ut est in Gloss. Gr. Latin. Gullii Brito lib. 6. Philipp.

Precedunt igitur, et jam piper colore Bootes
 Flaxunt, et lente giribus pansenio rotata,
 Pansenionemque pro medio se Luna ferunt.

Ita legendum, pro Panselemque. Petrus Blesensis Epist. 8. de Luna: Cum vero in plenitudine tota sua est serena, Panseleos. Vid. Ammian. lib. 90. et Martian. Capellam lib. 8.

† PANSERIA, Lorica, Italica Panzeria, a Panza, ut videtur quod Italica et Francica ventrem sonat. Acta S. Petri Cælestini tom. 4. Mail pag. 484: In harum vero quadragenarum altibus... usus est pro veste solo cilicio: in quibusdam vero cilicio et super ipsum Panzeria sive lorica, cujus pondera caro ejus per subintrantes nodos cilicii, ut tæstantur ejus socii, aliquoties rumpebatur. Vide Paneres.

† PANSITARE, Sturnorum vox. Carmen de Phil. ad calcem Cod. reg. 6816:

Cum tardus transeat, sturnus tunc Pansitat ore:
 Sed quod nunc canat, vespere non recolat.

† PANSFERMIUM, Commune seminarium, materia prima, a pax et erippa. Goclenius in Lex. Phil.

PANT. Lex Frison. in Addit. tit. 9. § 2. Seruum alterius per vim sustulit pignoris nomine, quod Pant dicunt. Vide Pandagium.

† PANTALERIA, ut Panthera 2. Statuta Mont. Regal. fol. 204: Intelligatur banicum extraxisse de platea, qui illud posuerit subter Pantaleria, iuxta murum, pillas vel colonas, que sunt circumquaque plateam prædictam.

PANTANUM, PANTANELLUM, Palus, ex Italico Pantano, luogo pien d'acqua ferma, e di fango: Acarisio, qui vocem Longobardam esse ait, Il fango tenere e melle. Pergamino, aqua fangosa. Charta Benedicti PP. ann. 1088. apud Ughellum tom. 1. Ital. sac. part. 1. pag. 121: Vel alias turres, que extensas sunt ab una parte iuxta terram vestram, et Pantanum cum eodem ipso Pantano saliente ad viam publicam, etc. Et pag. 144: Cum... pascus et silvis, Pantania et rivis cultis et incultis, etc. Ita legendum pag. 186. pro pantaria. [Charta Goffridi Alisinae Comitissæ ann. 1165. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1010: Primum quidem quendam locum prope Alesinam Pantano circumdatum versus Septentrionem... Insuper quendam domum in prædicta civitate constitutam iuxta domum Marandi Alberti, et prope Pantanum.] Charta Friderici Imp. ann. 1211. apud Rocchum Pirrum tom. 2. pag. 689: Et ducere (aquam) per conductum per terras ipsius domus in parvum Pantanelum suum, et

picarium ibi habere, etc. Alia ejusdem Imp. ann. 1220. lb. pag. 640: Testimonium terrarum cultarum et incultarum, quod dicitur Pantanum calium. Dantes in Infern. cant. 7:

Vill' gual' fangoso in quel Pantano.

Joan. Villanus lib. 9. cap. 68: Ed erano si circondati di Pantano, che si non poteva appena andare dal un padiglione all'altro. Adde cap. 70. Vide Menagium.

† PANTAPOLA, Simpliciterius. Gloss. Isid. Leg. Septemarius, ut est in Excerptis, auctore Grævio.

† PANTATIO, Pignoratitio. Leges Norman. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 307: Harum autem quarularum quodam sunt ex debito, quodam de prestito, quodam de pacto, quodam de dampno, quodam de promissa, quodam de Pantatione, quodam de furto. [Vide supra Pandare 1.]

† PANTHEON, Libri cujusdam titulus et inscriptio. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: Item liber, qui dicitur Pantheon. An liber acta sanctorum per anni totius circulum digesta continens?

† PANTERA, PANTERIA. Vetust. Notitia ex Tabular. B. M. de Argentolio fol. 59: XIX. col. super stallum in Pantera B. Dionysii. Sugerius de Administr. sua cap. 1: Tringita quingque (solidos) de censu stallorum pisciorum in Pantera... refectio fratrum appositimus. Idem Suger de Consecrat. Eccl. S. Dion.: Excuntes per plateam, que Panteria, eo quod inibi omnia emptio et venditio teruntur, antiquitus vocatur, etc. Ubi habes vocis originem, haud multum certam. Hoc forum Panteria hodie dicitur, quod a vendito ibi pane duci posset. Hinc etymo lavet prior locus ipsius Sugerii. Vide Panthera 2.

† PANTESERIA, Idem forte quod Pantanum, Palus. Charta ann. 1285. in Chartul. Pontinac. ch. 57: A via Lagiaci usque ad terram Surdi, et a terra Surdi usque ad Panteseiriam.

PANTHEMA. Eckehardus junior de Casibus S. Galli cap. 3. pag. 58. de quadam imagine ab ipsa Deipara depicta: In bractes autem ipsa aurea, cum reliquisse circuli planitiam vacuum, nescio cujus arte postea calati sunt apices:

Hoc Panthema pia celebrat ipse Maria.

Puto legendum anthema, seu potius anathema, ex Gr. ἀνθήμα, donarium.

† PANTHEON, Templum omnium Deorum, cui nunc S. Maria Rotunda nomen. Anastasius in Epitome Chron. Casin. apud Murator. tom. 2. pag. 864: Impetravit (S. Bonifacius PP. IV.) donari Ecclesie Christi templum Romæ quod ab antiquis Pantheon antea vocabatur, quod quasi omnium videretur esse Deorum. Vide Lexic. Pittaci.

† PANTHEUM, pro Basilica, in vet. Inscript. apud Mabilionium Ital. pag. 264: Sacrophagum et Pantheum cum tricono dispositum et perfectum; id est, Basilicam tricameratam.

1. PANTHERA, Retis species, qua capiuntur anates. Describitur a Petro Crescentio lib. 10. de Agricult. cap. 17. [Normanni inferiores Pantiers vocant Rete quo capiuntur aves maritimæ. Salmasius de Usur. pag. 859: Πανθηρα, genus est retis, quo omne genus minutarum avium capitur; ut πανθηρα, quo piscium omne genus. Vide Lexicon Martini.]

Andr. Floriac. in Mirac. S. Bened. Mss. lib. 8: Dum casses retium, quas vulgo Pantheras vocant, hinc inde porrectis, anticibus fluminis alternis proten-

deret ripis, et volucrum pervigil excubitor praestolatur capturam, etc.

† 2. **PANTHERA**, Tentorium, sub quo merces in publicis locis venum exponuntur: quod in modum retis panthera dicti efformatum esset, forte sic dictum. Statuta Astens. cap. 71. fol. 62: Item quod aliqua persona vendens volens aliquid in mercato de sancto non possit ibi tenere seu teneri facere nisi tabulum unum seu bancham unam longam et longam una teysa, et copertum de una tenda seu Panthera tolle. Vide Pantalera et Panthera.

† 3. **PANTHERA**, Machina bellica triangularis, ferramentis acutis instructa, ut quidquid obvium datur transigat: unde vocis origo. Hanc sic describit Guido de Vigev. Ms. de Modo expugn. T. S. cap. 13. cujus titulus: De modo faciendi artificia sive Pantheram pro retinendo magnas gentes cum modica gente in exercitu. Panthera sic fit: accipiantur tot assides, quot voluerimus Pantheram facere longam, scilicet brachia quinquaginta, vel centum vel ducentas, et sint longa brachia quinque pro asside et jungantur insimul cum axis ferri intus et extra, et taliter sint conjuncta ante, quod pars posterior aperta possit dilatari ad voluntatem eorum, qui erunt intra Pantheram; et quilibet assis habeat unam archeram et unum baculum pro podio ipsius Pantherae et unum anulum, et cum ipsis baculis et anulis stantes in Panthera possint ipsam ubique apertare et aperire, et ponantur de intus duo peritica per longitudinem Pantherae, scilicet una pro parte, ut assides super ipsis possint ligari, et Panthera sic erit rigida et firma. Et si timeretur propter altitudinem alticuius domus, ne stantes intra Pantheram laederentur, cooperiatur Panthera de cultris supra scriptis taliter, quod non impediant Pantheram claudere et aperire: ..... sed in qualibet asside ponatur unus alter anulus a capite parvus, pro applicando cultros vel assides necessarias pro defensione lapidum; ..... et de retro Pantherae ponantur duo peritica taliter posita, quod teneant Pantheram erectam, et possint alongari et ascurtari cum ipsa Panthera cum verris positus in medio.... Et ista Panthera habeat circumquaque deforis ferramenta multa acuta et levia, longa brachia duo vel plus pro ferro, ut nullus possit appropinquari Pantherae.... Et ex istis peritica sic ferratis, ponantur tres vel quatuor deforis circumquaque Pantherae; et si quis bene cogitaverit super isto artificio, multa et multa bona sequantur, quia cum modicis ex ipsis artificibus cum modica gente confunderetur magnus exercitus.... Et ex hac eadem Panthera prudens et ingeniosus poterit circumire carrum et boves, ... et bellantes poterunt stare intra Pantheram super lecto carri; et super ipso carro poterit fieri mangoneta, quae trahet ubique lapides et rothecas.

† **PANTHEUM**, Vide Pantheon.
† **PANTHIERA**, Lorica, thorax, Ital. Panziera. Stat. Pistor. ann. 1107. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. sevi col. 564: Item non tollam nec tolli faciam, nec imponam nec imponi faciam asbergum, vel Pantheram, nec aliquid loco eorum, ad dandum militibus, alicui personae de civitate Pistoria et burgy, qui non videantur mihi, ut bene possit dare. Occurrit ibid. semel et iterum. Vide Panseria.
† **PANTIA**, Lucanica species. Vide Toms.

† **PANTIATUS**, Ventrosus Plinio, ven-

triosus Plauto, Graecis γαστροειδής, Gallis Panser. Vir pantiatatus, vender pantiatatus, apud Michaelem Scotum lib. de Physiologia cap. 21. et 85. Vide Panseris.

† **PANTOCHEUM**, Idem quod Pandochium, diversorium, taberna. Vita S. Ludov. episc. Tolos. tom. 3. Aug. pag. 815. col. 1: Familiars illi fuit Pantochama frequentare et hospitium pauperum obire. Vide in Pandoz.

† **PANTOCHARTA**, Vide Pancharta.
† **PANTOF**, Mensurae species. Charta Henr. reg. Angl. pro monast. de Exaquo in Reg. 64. Chartoph. reg. oh. 161: Ex dono Willaumi de Marcheyo mensuram Pantof in criancis.

† **PANTOFIA**, Calceamenti genus, aliud ab hodierno Gallico Pantouffe. Concl. Senon. ann. 1490. tom. 5. Spicil. Acher. pag. 626: Ordinamus, quod viri ecclesiastici, religioni ac ecclesiarum ministri tunicas retro scissas neque cornatas, et pileos et brodequinos seu Pantofas, nisi forsam causa in valetudinis alticujus... quoquomodo deferant. Add. Conc. Hispan. tom. 4. pag. 246. Vide Menagium, Schilterum in Gloss. Teuton. et infra Sandalia.

† **PANTONARIUS**, Pontis custos, nostris Pantonnier. Epistola Laurentii Abbat. S. Vitoni ad Canonicos Viridun. tom. 5. Annal. Bened. pag. 684: Nonne scandalum lingue erat, quando fratres nostros non monachos, sed rusticos, gardones, Pantonarios et advena penuria congregatos vocabatis. Vide Pontaticum. Le Roman de Vace MS.

Un Pantonnier fut sus lever,
Qui la porte devoit garder...
Le Pantonnier qui vout dormir
A la les pelerins bastant
A son haston plusieurs boitant.

† Nequaquam; hic enim miserum et nihil hominem significat, ut Gallicum Pautonnier in Pantonarius: unde Pautonniers, pro Contentissima femina et libidinoso, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 326: Icclui pastre dist à ladiite damoiselle qu'elle estoit une mauvoise Pautonniers, et qu'elle n'estoit pas digne de garder ses brebis. Pautonnarius itaque legendum opinor; atque inde Pautonaria, bursae seu marsupii species, in qua vectigalium collectores pecuniam et mendici elemosynas colligunt: ubi frustra Cangius Pannetaria emendandum putavit. Et quidem Pautonaria, hac notione, legitur in Reg. Olim pariam. Paris ad ann. 1378. fol. 809: Cum dicti sigilli emolumentum deferret ad dictam archam, de bursa ubi reponebatur multotiens capiebat de pecunia plena manu, et ponebat in Pautonaria sua. Quod rursum firmatur ex Gallico Pautonniers, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1419. ex Reg. 171. ch. 8: Le suppliant prist en la bourse ou Pautonniers de la femme d'icellui Nicolas un gros de France. Hinc Pautonnier ex Poemate de Vace non dissimili notione intelligo, vel ostiarium interpretor. Vide infra Pautinus.

† **PANTONERIA**, Bursae, seu marsupii species, in Fieta lib. 2. cap. 82. § 2. forte pro Pannetaria. [* Vide Pantonarius.]

† **PANTONIUM**, Navigium tardum et grave, Papiæ. Sed legendum Pontonium. Vide in Pontones.

† **PANTOR**, Fistulator, ut videtur, vel fistularum artifex, a Pantorium, tibia, fistula, quod illam Pan adinvenit, sic dicta. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Pantorium, flagel. Charta ann. 1262. in Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol.

118. r. col. 1: Avelina relicta defuncti Radulphi Pantoris, etc.

† **PANTORSEBIUS**, Pistor, Occit. Panchoussier, f. pro Panchoussier. Vide in hac voce. Lit. ann. 1378. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 12. col. 2: Item quod super quolibet medio quintali panis, qui decoquetur in furnis dicti loci per Pantorserrios, vel alios causa vendendi, etc.

† **PANTRUM**, [Instr. Coquine. DIF.]
† **PANTUS**, Omnis, ex Gr. πᾶς, πανός. [Charta Regis Merciorum ann. 816. apud Hicke. Grammat. Anglo-Sax. pag. 173: Regimina accepri cum consilio et consensu Pantorum procerum pratorumque meorum, etc.] Althelmus Abbas Malmesburiensis: Pantorum procerum, pratorumque pio potissimum, paternoque praesertim privilegio, etc.

† **PANUCCELLIUM**, Penu, vel locus recondendo panis, quo casu legendum esset Panicellium. Gloss. Lat. Gr.: Panucellium, πᾶνιον. Salmasius reponit πανιον.

† **PANUCULA**, Isidor. lib. 19. cap. 29: Panulim, vel Panucula, dicta, quod ex iis panis textantur: ipsa enim discurrunt per telam. Ubi Papias legit Pannucula. Gloss. Aelfrici cap. de vestibus: Panucula, geclutad hrægel, i. consuta vestis. Ubi Somnerus pannuria reponendum censet. Panucula, nude habent Glossæ Arabico-Lat. Vide Meursium in Πανούκλα, [Martini in Panuculum, et Panucius.]

† 1. **PANUCULA**, Morbi species, [seu ulcus magnum, quod Chironium Theopreto, aliis Telephium dicitur, ut notant Bollandistæ. Miracula S. Richarii lib. 2. cap. 3: Cui post hanc vocem morbus venenosus lacertæ, sive Panucula, miserabiliter inolevit, quo morbo tertia die vite terminum posuit. [Pannucula, ediderunt Bollandistæ tom. 3. April. pag. 453. Panucula, Mabillonius sec. 2. Bened. pag. 223.] Nonio, Panucula, est tumor sub auribus vel inguinibus: πᾶνούκλα, Alexandro Tralliano. [Panucula, πᾶνούκλα, in Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerm.] Panucula, Plinio lib. 3. de Medic. cap. 27. Vide Rapula.

† **PANNUCULA**, Eadem notione, in Vita S. Simeonis Stylitæ tom. 1. Januar. pag. 266: In femore plagam a diabolo accepit, quemadmodum B. Job: unde morbus Pannucula dictus: et convulsus est femur illius.

† 2. **PANUCULA**, Papias: Panus, lignum, in quo trama componitur: dictum, quod eo panis textantur. Idem Diminutivum, hac Panucula. Vide Panucula. Gloss. Gr. Lat.: Πᾶνιον, Penu, panucula: legendum, panus, et panucula. Mox: Πᾶνιον, Panuculum. Vide Salmasium ad Hist. Aug. pag. 127. [Martin. v. Panula, et Lexic. medic. v. Panus.]

† **PANULIA**, Vide Panucula.

† **PANUNCCELLUS**, Vide Paillo et Pannoncellus.

† 1. **PANUS**, pro Pannus, in Capitul. gener. S. Victoris Massil.: In dormitorio sint semper lecti 60. regularibus straminis vel stramentis et Panis sufficienter ornati. Alia notione, vide in Panus 1. et in Panucula 2.

† 2. **PANUS**, Instrumentum texoris, lignum circa quod involvitur filum. Glossar. vetus ex Cod. reg. 521. Vide Panucula 2.

† 3. **PANUS**, Virgula in navicula, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1353. ex Cod. reg. 4120.

† **PANZA**, Italis Abdomen, alvus, nostris Pansa. Statuta Astens. cap. 80. fol. 38. v.: Si aliqua persona excoriaverit

aliquam bestiam mortuam... aut Panoram vel interiora illius bestie projecit, etc.
 * Panoc, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1362. ex Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 162. *Iceilui prisonnier de son petit coustel qu'il portoit, frappa ledit Paniel par la Panoc, telement que dedens trois jours après ou environ mort s'en ensui.*

† PANERIA, ut Paneria, Lorica que ventrem tegit. Computus ab ann. 1338. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 278. *Item, pro Paneria dupla, unc. 11. Adde Murat. tom. 16. col. 1027. Vide Paneria.*

† PANERION, Chlamydis genus, Germ. *Panzerhemd*. Testamentum Henrici de Ehrnfels ann. 1440. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 491: *Lego ad fabricam ecclesie B. V. ad gradus melius mantellum cum foderatura, et melius Panerium meum.*

† PANZERONUS. Vide Panzeronus.
 † PANZERONUS, Navis oneraria Bartholomei Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1264. apud Murator. tom. 6. col. 532: *Erant autem naves tres, una quarum major erat alius, et tarride magne cum gabitis, Panzonus unus, galem due et sagittas una. Lanfranci Pignol. Annal. Genuens. ad eundem ann. ibid. col. 534: *Et quem transitum facerent per partes Mutoni invenerunt quemdam Panzonum magnum oneratum grano, quod etiam ceperunt.**

† PAODENTA, pro Padoenta, Pasqua, pastura. Charta ann. 1320. apud Rymer. tom. 3. pag. 843: *Et quod habitantes in loco de Castro novo et bastida predictis et eorum pertinenciis, habeant pro animalibus suis Paodenta libera in omnibus et singulis territoriis incultis. Vide Padoente.*

† PAONACIUS, Violactius, purpureus, Ital. *Paonaceo*, colore caudæ pavonis referens. Johan. Demussis in Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. col. 579: *Domine portanti indumenta longa et larga... de panno de lana scarlata de grana, et de Paonacio de grana, etc. Paonace, pro purpura, dixit Godefredus in sa Satyre des Patenostres, apud Borel-um:*

Aussi bien sous bureau, comme sous Paonace.

PAPA. Papias: Papa, Admirabilis, major, pater, et custos. Papa, paternitatis nomen est, inquit Walafridus Strabo de Rebus Ecclesiast. cap. 7. et promiscue olim datum Episcopis, quos nuda Papias vocabant. Hinc veterum Epistolæ Episcopis inscriptæ hanc formulam ferme semper præferunt, *Domino Pape N. salutem*, ut patet ex S. Augustino Ep. 13. 18. 22. 256. S. Hieronymo Epist. ad eundem Augustinum, et aliis, quos laudat Joach. Vadianus lib. de Primitivæ Ecclesiæ statu, sub finem, Bignonius ad lib. 1. Marculfi, Savaro ad Sidonium lib. 1. Ep. 6. Ita Pape passim Episcopi dicuntur apud Scriptores. Prudentius in Passione Hippolyti ad Valerianum Episcopum:

Rorantes eorum apices vidi, optime Papa.

Series Episcoporum Metens. scripta sub Carolo M.:

Nobilis in cunctis, Papa Chrodegangus habetur.

Tortarius Floriacensis de Translat. S. Mauri, cum se Episcopum fuisse insinuasset, priusquam Benedictinum induisset habitum, hæc subdit:

*Gratum est ut coram Legislatore rependam
 Servitium Domino, præsentis mihi Benedicto,
 Illius et normam juxta deducere vitam,
 Quam me barbarico Papam contrudere ludo.*

Adde Gregorium Turon. lib. 2. Hist. cap. 27. lib. 10. cap. 1. Anastasium in Collatione S. Maximi Martyr. pag. 116. Vitam S. Domitiani Confess. apud Guichenonum pag. 229. etc. Sed et Pape pro Episcopali dignitate sumitur interdum. Pape urbis Turonicæ, Gregorio Tur. lib. 4. cap. 26.

Neque illud præmittendum, quod, Pape vocabulo tametsi promiscue ab aliis donarentur Episcopi, nullus tamen in Occidente hunc sibi titulum tribuerit præter Romanum Pontificem, qui eo nomine tanquam sibi proprio usus est jam inde a Leonis Magni temporibus.

Pape nomen ac titulum Hieroclam, seu, ut ab Eutychio in Originibus Alexandr. appellatur, *Heraclam*, Patriarcham Alexandrinum, usurpasse tradit. Chronicon Orientale pag. 115. et idem Eutychius: exinde idem titulus, cæteris Alexandrinis Præsulibus tribuitur a scriptoribus, ut observatum a Seldeno ad eundem Eutychium, Goaro ad Theophanem pag. 578. et Allatio lib. 1. de Consensione utriusque Ecclesie. cap. 18. pag. 262. 268. et aliis. Apud Facundum Hermitanensem lib. 4. cap. 2. S. Athanasius Pape noster Athanasius dicitur. Adde Pachymerem lib. 10. cap. 32. etc. Petrus Antiochenus Episcopus in Epist. ad Donnicum Gradensem Episcopum in MS. cod. Bibl. Reg. ait, quinque numero esse Patriarchas in Ecclesia corpore, quod ab eis administratur ad exemplum quinque corporis humani sensuum; inter eos Antiochenum Episcopum proprie dici Patriarcham, Romanum vero et Alexandrinum nuncupari Papias, Constantinopolitanum et Hierosolymitanum Archiepiscopos. Verum non Alexandrino Patriarchæ proprius fuit titulus, cum et Constantinopolitano et Hierosolymitano tribuitur Avitus Viennensis Epist. 7. et 23. communisque fuerit omnibus Episcopis appellatio.

At postremis saltem sæculis solus Patriarcha Alexandrinus inter Orientalis Ecclesiæ Præsules Pape nomen sibi sumsisse videtur tum in privatis, cum in publicis litteris seu Conciliorum subscriptionibus; quamquam eadem denominatione donantur apud illos hieromonachi et parochiarum rectores, ut patet ex variis eorum subscriptionibus, quæ in Synodo Jerosolymitana pag. 361. habentur. Eodem vocabulo afficitur Mammarius Africanus martyr in Actis ejusdem tom. 4. Analect. pag. 94: *Est qui tibi pro nobis respondeat Mammarius Pape noster*; qui tamen Episcopus non fuisse videtur, cum hunc titulum omittat passionis illius scriptor. Idem quoque tribuitur nomen Antonio presbytero in Actis SS. Juliani et Basilissæ ibid. pag. 104. laudatis: *Tu es Antonius, quem Pape suum isti testantur*; nisi legendum sit *Papatem*, ut præfert vetustissimum lectionarium Luxoviense.

Atque hinc est fortasse quod, cum communis esset illa nomenclatura, Romani Pontifices titulum *universalis* Romani Pape addiderunt; sic *universalis Pape* dicitur Johannes VIII. in Synodo Ticinensi ann. 876. tom. 2. Capitular. col. 237. et 239. Idem summus Pontifex Pape *coangelicus* compellatur, in Synodo Romana ann. 877. ibidem pag. 255.

Pape denique nomenclatura donati soli Pontifices Romani, ex decreto scilicet Gregorii VII. qui in Synodo Romana statuit, ut Pape nomen unius esset in orbe Christiano. Vide Baronium ad 10.

Januarii, et Sirmondum ad Ennodii lib. 4. Ep. 1.

PAPA PATRUM. Vide Pater Patrum.
 * PAPALITAS, Dignitas papalis. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Papalitas, papalid. Papat, in Hist. Caroli VI. pag. 266. et in Lit. ann. 1407. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 290. Papalid, in Diar. regni Caroli VII. ad ann. 1449. pag. 596.*

† PAPABILITAS, ut mox Papatia. Instrum. ann. 1366. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 468: *Dixit ulterius quod cognoscebat aliquos, quos tacebat pro tunc, qui oculum et intentionem habebant ad hoc quod dominus noster de Papabilitate amoveretur.*

PAPATIA, Dignitas Papalis. Flor. Wigorn. ann. 1044. de Benedicto PP.: *Hic cum Papatiam emisisset.*

† PAPATICUS, Eodem significato. Charta ann. 1404. tom. 4. Annal. Bened. pag. 690: *Joannes igitur Pape, qui appellatus est Major, ingressus Papaticum, etc.*

PAPATUS, Eadem notione. Leo Ost. lib. 2. cap. 79: *Joanni nomis, qui quasi religiosior habebatur, Papatum tradidit.* [Regimina Padus ad ann. 1296. apud Murator. tom. 8. col. 450: *Pape Celestinus renuntiavit Papatui, etc.*]

PAPARE, Summum Pontificatum obtinere. Laurentius Leodiensis in Episcopis Virdunensib.: *Qui est annus 1144. Verbi Dei incarnati, et septimus Conradus regnantis, primus Lucii Papatia, etc.* [Brevis Hist. Ord. Cartus. apud Marten. tom. 6. Amplias. Collect. col. 206: *Ipsi domini Cardinales, relicto utroque Papatia dolentes super, etc.* Charta ann. 1138. apud Calmet. tom. 2. Hist. Lothar. col. 317: *Innocentio Papatia, Conrado feliciter regnante, etc.*]

† PAPATORIUS, Ad Papam spectans. Litteræ Benedicti XIII. PP. ann. 1409. ad Cardinales, apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 983: *Ne de eligendo vel potius intrudendo aliquem in papatum, cum quacumque vel quibuscumque persona vel personis colloquium vel tractatum aut deliberationem ullo modo habeatis aut faciatis, nec ad aliquod Papatorium pro dicta postulatione, electione, seu verius intrusione facienda verbo vel scriptura... procedatur, vobis... districtius inhibemus.*

† PAPA SARACHENORUM, apud Jacobum de Vitriaco lib. 8. Hist. Orient. tom. 8. Anecd. Marten. col. 270. Pape Turcorum, apud Raimundum de Agilis. Qui religioni seu potius superstitioni Mahumetanæ præest. Vide Calistus et Chalifa.

* PAPADA. [Mensura: « Illi mansi de Seroni una Papada de canbe. » (Cartul. Conchar. Ruthen. pag. 81. XI. sæc.)]

† PAPAFIGO. Vox Italica. Bernhadi de Breydenbach Iter Hierosolym. pag. 248: *Unde maximus in galea ortus fuit clamor invocantium Deum Sanctosque omnes et vota repromittentium, undæ et illud tunc expansum fuit velum (Papafigo Italico sermone cognominatum) quod non nisi in extremo periculo et ultima exicie apponitur. Nautis nostratibus Papefig, vel Papefige, majus velum mediani mali.* * Papefigis, in Lit. remiss. ann. 1482. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 818: *Le suppliant print... ung Papefigis, une bonnets et du cordati, etc.*

* PAPAFIGO, Ficedula, Gall. *Becfigue*. Dialog. creatur. dial. 68: *Tunc Ficedula, id est Papafigo ad eam (avem, scilicet*

corvum) accedens plurimum vituperabat, nec in pace ipsam dimittebat.

* PAPAGALI, Aula ornamentis decora. Caem. Rom. Ms. fol. 11. v: Constituto die dominico pontifex e cubiculo summo mens ad cameram paramenti, quam Papagali appellant, egreditur. Ibid. fol. 21: Summus pontifex in camera paramenti, que Papali dicitur. Rursum fol. 47: Secretum consistorium celebratur in aula aliquo palatii apostolici remotiori, hodie cameram Papagali appellant. Papagay, pro Aula judicialia, ut videtur, in Charta ann. 1378. ex Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 85: A touz ceulz, etc. maires et eschevins de le ville d'Arras salut. Sachent tout comme honorables et sages Jehan le Verrier, lieutenant de mons. le bailli d'Arras, nous ait bailliet une plainte contenant le fournie qui s'en suit, fait en Papagay, Justice se plaint de Andrieu Compaignie, etc. Vide supra Camera paramenti in Camera 10.

* PAPAGALLUS, Psittacus, in Chron. Estensi apud Murator. tom. 15. col. 348. Vide Papagen et infra Pappagallus.

* Ital. Pappagallo. Invent. Ms. thes. Sedis Apostol. ann. 1395: Brodata de opere Cyprensi ad rotas, in quibus sunt grifones, aquila, Pappagalli, etc. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Papaguay, prov. psittacus.

* PAPAGALLUS, pro Papalis, in Cod. MS. cujus meminit Godofredus in Notis ad Vitam Caroli VIII. pag. 712. 713. et 714.

* PAPAGEN. Ebrardus Betuniensis contra Valdenses cap. 28: Induimini purpura et bysso, id est, Papagen, quasi cultum bonae vite habentes exterius, potius ad nitorem, quam ad utilitatem. Ubi Gretzerus, ad marginem: Num vocula Germanica Papages, quasi dicat, Heretici vestri instar multicolorum psittacorum? Sane nos etiam Psittacos Pappagay appellamus. Corona pretiosa: Παπαγάς, psittacus, ψιττακός. Itali Pappagallo dicunt: Papagoso, Joan. de Janua, in Psittacus. Arrestum 9. Maii ann. 1321: Unam capellam albam operatam de brodaris cum Papeyaldis aureis. [Vide Pappagallus.]

* PAPALARDUS. Vide Papalardus.

* PAPALHO, pro Papilio, Umbella que Regibus in urbium ingressibus prætenditur. Charta ann. 1468. in qua describitur sollemnis Ludovici XI. Reg. Franc. in Tolosam ingressus ad calcem Consuet. Tolos. tom. 4. part. 2. novi Costum. pag. 1061: Rex acceptis clavibus, illas ibidem dicit dominis de Capitulo restituit dicendo... Nous les vous commandons et les gardez. Et cum his apposito in signo Papalhonem (l. Papalhone) de super, dicit dominus noster Rex dicit dominis de Capitulo, et aliis eos concomitantibus dictam civitatem Tolosam fuit ingressus.

* PAPALICANA SCRIPTURA. Vide Scriptura.

* PAPALITAS. Vide in Papa.

* PAPARE, puerorum est, sicut manducare virorum. Papias. [Pappare, apud Buccellinum in Menolog. Bened. ad diem 8. Januar. pag. 9: Vir pius (Hostradus) incredibili laetitia reptetis partem cibi quo recessatur obtulit puero, mira simplicitate congeminans: Pappa, Pappa, (quod est, comeda) pulcherrime infans.] Vide Persium sat. 3. et supra in Papa. * Paper, eodem sensu, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1:

Tex fait devant le papelet, Ki par d'arriere Pape lert... Tex se mangue, se se Pape.

Quant peure est, char ne oiein. Ki puis on fait moult grant train.

Papeter, ibid. lib. 2:

Puis le marchent, puis le Papotent, etc.

Hinc Italis Pappardelle, Pulpamentum.

* PAPARELLUS, Parvus Papa. [¶ vel potius Falsus seu supposititius papa: ibi enim de Antipapa sermo est.] Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 227. de Wiberto Antipapa: Aliquando enim magnum erat, si quis regium oculum mereretur, gratum, si quis vestigia Papae ocularatur; nunc versa vice rerum, quicumque inventus fuisset, tenedatur, nec antea dimittatur, nisi pedem Paparelli illius ocularatur, et sic demum oculo Regis poteratur.

* PAPARINI, Monetae Romane species, forte, ut conjectat vir eruditus, ab Italico Papero, Anserculus, quo insignita erat, aut ab agnomine cujusdam senatoris, Paparone scilicet, sic nuncupata. Charta ann. 1291. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 567: Ad offerendum et promittendum nomine universitatis et hominum ejusdem castris (Oentumcellarum)... Nicolao de Trebis domini papae camerario et notario recipienti et stipulanti nomine et vice dom. papae et ecclesie prelibate, nomine census quinquaginta libras Paparinorum. Occurrit ibid. semel et iterum. [¶ Forte Hyperperi. Vide in hac voce.]

* PAPARIUM, Grancha de oisel, Gallice, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521.

* PAPARUS, Statuta Astens. : Ad evitandum fraudes decretum est quod de cetero debeant ipsi becharii tenere carmenum seu carmelinum Papari super carnisibus, et non tenere super eodem bancho. Italis Paparo anser est.

* Leg. videtur Paprus. Vide supra Carmelinum.

1. PAPAS, Pædagogus. Gloss. Isid. : Papas, Pædagogus, qui sequitur studentes. Papias : Papas, pædissiquus, pædagogus. Pædagogus, puerorum eruditor, idem et Papas, id est, custos. Juvenalis sat. 4:

... illiculus prægræstis pœcula Papas.

Ejusdem Scholiastes ad sat. 7. v. 218: Eunuchus, Pædagogus, aut communi carnis sensu, proprium Papatis. [Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7682: Papas, Garca. Unde versus:

Garca est Papas, libi genus, et pædagogus.

Aliud Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Papas, parasitus, pandox. Petrus Damian. lib. 7. Epist. 12: Dimissus itaque puer in medio, sine Papate, vel gerula, cepit ire, etc. Leo Ost. lib. 2. cap. 29: Monitus a Papate suo, ut sine suspitione alicujus fugere possit, monastica veste indutus, fugam arripuit. Occurrit in Vita S. Adalberti Episcopi Pragensis cap. 14. 17. apud Surium 28. April. et in Actis SS. Viti et Modesti, apud eundem Surium. In Glossa MS. ad disticha Magistri Cornuti, Papas, tis, garcianus cognatus, dicitur. Vide Danem in Purg. 15. [et Pappas infra.]

* PAPAS, PAPATUS, Clericus, vel Sacerdos. Acta Romane Synodi sub Zacharia PP. apud Othlonum in Vita S. Bonifacii Mogunt. lib. 2. cap. 5: Et ipsa Epistola (D. Jesu Christi) per manus Angeli Domini pervenit ad Romanam civitatem ad locum sepulchri S. Petri, ubi claves regni colorum constituta sunt, et duodecim Papati, qui sunt in Romana civitate tri-duanas fecerunt vigiliis, in jejuniis et orationibus, etc. Innocentius III. PP. lib. 15. Ep. 60. ad Thebanum Archiepiscopum: Canonici ejusdem Ecclesie obti-

nuerunt ab eo medietatem omnium Monasteriorum et Papatum, in quibus tres Monachi vel pauciores morantur. Lib. 16. Epist. 98. ad Episcopum Amyciensem: Abbatiarum, Ecclesiarum, Papatum, decimarum et possessionum ad eorum Ecclesias pertinentium illicito detentores. Et Epist. 115. ad Cardicensem Episcopum: Quia vero constitit nobis, quod Hospitalarii habebant septem homines Ecclesie Cardicensis, scilicet Papam Leonem, Joannem Fot, etc. jubemus illos restitui. Præterea omnes Abbatis et Papatus in tenimento Hospitalis constitutos, etc. Ubi Papatus videntur esse qui Obediens, seu Prioratus, nostris dicuntur. Bosquetus redditus et beneficia minorum Clericorum interpretatur, quos vulgo παπάδες Græci appellant. Papades, in Concilio Senensi ann. 1428. Goarus ad Cedrenum has voces, πάπας, et παπάς, distinguit: et alteram summo Pontifici, alteram Clericis minoribus convenire ait. In Isaaci Comneni Nov:

Οτι καὶ τούτων λέγον παπάς, ἤτοι ἀναγνώστην. Quibus verbis innuitur Lectorem esse ex infimo Clericorum ordine, simplicemque esse Clericum. Atque ita vocem παπάς, pro Clerico usurpasse Byzantinos constat. Theophanes pag. 88. ait Cyrum Præfectum Prætorio, cum sibi timeret a Theodosio Imp. in Ecclesiam confugisse, factumque esse Papam: Ο δὲ προσφύγων τῆ ἐκκλησίας, ἐγένετο παπάς. Et Heraclius cum Crispo Patrio dignitatem abrogasset, et sic κληρικὸν σχῆμα τὴν κεφαλὴν ἀποκαίρεισθαι jussisset, recitatis a Patriarcha solemnitibus precibus, de eo postmodum ad milites verba faciens, παπάν Κρίσκον appellavit, ut est apud Nicephorum Constantinop. in Breviario pag. 6. 1. edit. Et apud Nicetam Choniatem in Isaacio lib. 1. n. 2: Ἄλλα καὶ τοὺς προσφύγουσιν τῆς ἐκκλησίας καὶ κατὰ τὸν παπά, ἤτοι τῶν ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐξελθόντων, ἐγένετο παπάς. Et in templo confugiens mactabatur, ubi esset Papa, rogantes, id est, ædis Sacerdos: nam et in Epist. Barbaro-Græca Bessarionis Cardinalis edita a Meursio pag. 59 παπάδες pro Presbyteris etiam accipiuntur, uti παπάδοξια, in Actis S. Elia junioris a Combesio editis pag. 199. pro sacrificiis, uti Presbyteros nostros vocant Calvinistæ: et παπάδοξια, pro Sacerdotibus, in Glossis Græco-barbaris. Sed et ejusmodi παπάδων uxores παπάδοξια appellantur in Nomocanone edito a Viro doctissimo Johanne Baptista Cotelerio tom. 1. Monumentor. Eccles. Græcæ cap. 137. Scribit præterea Scaliger lib. 7. de Emendat. temp. pag. 684. Æthiopes, Sacerdotes Pappasath hodie vocare, ut Episcopus Episcopasath. Sed et Indos summos suos Pontifices Papas appellare etiam tradit Joseph a Costa lib. 5. cap. 14. pag. 292. de qua appellatione, vide Francisc. Lopes de Gomara lib. 2. cap. 89. Quin etiam Græcis recentioribus vox παπάς, præponi solebat Hegumenorum nominibus, quomodo vox Pater apud Latinos. Concilium Calchedon. act. 1: Παπαμένη τὸν παπὰν Ἀδραάμιον. Alibi de Eutyche Archimandrita hæretico: Ο παπάς Εὐτυχῆς. Lamentatio MS. de capta Constantinop.: Παπάδες, ἡγούμενοι, etc. Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 7. Pappas nomen paternitatis appellationem esse ait, et Clericorum congruere dignitati. Quod etiam colligitur ex Vita Zoilmi Episcopi Syracusani n. 16. [Vide Menæa 7. Martii.]

2. PAFAS. Isidor. lib. 19. cap. 27. de lanis: Byssum genus est quoddam lini nimum candidi et mollissimi, quod Græci Papatem vocant. [Græcis πάππος, la-

nerunt ab eo medietatem omnium Monasteriorum et Papatum, in quibus tres Monachi vel pauciores morantur. Lib. 16. Epist. 98. ad Episcopum Amyciensem: Abbatiarum, Ecclesiarum, Papatum, decimarum et possessionum ad eorum Ecclesias pertinentium illicito detentores. Et Epist. 115. ad Cardicensem Episcopum: Quia vero constitit nobis, quod Hospitalarii habebant septem homines Ecclesie Cardicensis, scilicet Papam Leonem, Joannem Fot, etc. jubemus illos restitui. Præterea omnes Abbatis et Papatus in tenimento Hospitalis constitutos, etc. Ubi Papatus videntur esse qui Obediens, seu Prioratus, nostris dicuntur. Bosquetus redditus et beneficia minorum Clericorum interpretatur, quos vulgo παπάδες Græci appellant. Papades, in Concilio Senensi ann. 1428. Goarus ad Cedrenum has voces, πάπας, et παπάς, distinguit: et alteram summo Pontifici, alteram Clericis minoribus convenire ait. In Isaaci Comneni Nov:

hugo carduorum et quivis flos lanuginosus.)

† **PAPATIA**, PAPATICUS. Vide *Papa*.
† **PAPATISSA**, Nutrix. Passio SS. Viti et Modesti tom. 2. Junii pag. 102: *Jussit ministris ut B. virum una cum S. Modesto Papato suo et Crescentia nutrice (al. Papatissa) sua.... in catasta extendent.*

† **PAPATORIUS**. Vide in *Papa*.
† **PAPATUS**. Vide *Papa*, *Papas* I. et *Papatisa*.

† **PAPAVER**. Vetus Charta apud Joannem Schefferum ad Chron. Apsaliense pag. 152: *Obruat casulam Dalmaticam et subtile cum duabus cappis, omnia de Papavers. Item duo suppellicea de riis. Infra: Item aliud par dorsalis et antependii de Papavere. Item deputabantur duo panni de Papavere ad ponendum super sepulchrum in solennitatibus. Occurrit rursus ibi. Meminit Plinius lib. 8. cap. 48. vestium, quas papaveratas vocatas fuisse ait. Exceptio corporis S. Florentini Latiniacum MS.: *Inscriptio (brevis) hæc erat: Hic requiescit, etc. Erat autem scriptum in Papavere.**

† **PAPAVER**. Quales vero fuerint illæ vestes de papavere vix conficere licet. Vossius in Etymol. tenuem ex byssolinoque subtili vestem interpretatur. Salmastus in Solin. pag. 1127. ex pingrum papavere textam. Neutra sententia Harduino placet, qui in notis ad Pliniosum citatim existimat vestes papaveratas eas fuisse, quæ eo papaveris genere tersæ, ex quo, teste Plinio lib. 39. cap. 4. splendorem candoremque liza traheret, eundem nitorem accepissent. Judicent peritiores. Hesychio. *παπαβερ...* *xxi* *επιτομα* *επισταυον*. Vide Lochnerum de Papavere pag. 33. edit. 1718.

† Glossar. Lat. ex Cod. reg. 7692: *Papaver, Poncelet.*

† **PAPAVERCULUM**, Meconium infantis, apud J. Rhod. Observat. 83. centur. 3. Ita D. Falconet.

† **PAPEBRIGARE**, [Palpebrare: « Et qui frequenter Papebricant timiditatem aut calliditatem denunciant. » (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 101.)]

† **PAPEGALDUS**. Vide *Papagen*.

† **PAPEGAUS**. Vide *Pappagalus*.

† **PAPELARDIA**, Hypocrisis, nostras *Papelardie*, vel *Papelardise*. Ostiensis in cap. Constitutis Extra de appellacionibus tom. 4. Gall. Christ. col. 134: *Fuit electus Rainaldus (Primas Lugdunensis) non secundum Deum, sed non sine Deo, quia bene veri, et sicut probatur per opera, ipsam Ecclesiam multipliciter augmentavit: unde nec Papelardie sola semper est omnibus aliis præferenda. Ubi Papelardie potius ingenium religionisque oris habitum, quam hypocrisim significare videtur.*

† **PAPELARDUS**, Hypocrita, adulator, simulator qui *Pape* frequenter exclamat, vel qui ut infantes, qui *Papas* parentes vocare solent, voce adulatoria, uti consuevit. Scio esse quosdam, qui a *παπαρδα*, astutia, alios, qui a *παπαρδ* Hebraice, i. acere ingenium, deducunt: sed valeant istæ originationes nimis ridicule. Galli *Papelard* dicunt. *Peraldus* in Summario virtutum et vitiorum tit. de Prudentia: *Caro decipit sicut Papelardus, qui dicit se infirmum et pauperem, cum non sit.* M. Robertus de Sorbona in Sermon. de Conscientia: *Si tales homines cum sint cum Papelardis viris et Religiosis, dicunt, Orate pro me, etc. Infra: Imo propter hoc dicuntur Papelardi, quia frequentant Confessiones.* Philippus Mouskes in S. Ludovico:

VI

Mais il Beguie et Papelart
Furent encontre d'autre part.
Le Roman du Chevalier au Barisel:

S'irai avec ces Papelards.

Joannes de Condato in Dominicanos, MS.

Il vont faisant le Papelart,
Si ont le cuers plains de mal art.

Gualterus Metensis in Mappa mundi MS.

Tels sont chil a ses capes grans,
Con doit bien appeler trahans,
Qui Papelart nommer se font,
Et à droit, car Papelart sont,
Adont ont à nom Papelart,
Car avoir veulent, tout le lart,
Et le plus bel de l'autre gent
Par fausse chiere, et faus semblent, etc.

† Hinc *Apapelardir*, *Papelardum agere*.
Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1:

Papelart s' *Apapelardissent*
Pour estre envous, abbé ou pape.

† **PAPALARDUS**, pro *Papelardus*, in Vita B. Edmundi Cantuar. Episc. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1791: *Famus ad Papalardum situm, et illum cominus videamus.*

† **PAPELINA**. Vetus Necrolog. Eccl. Rem. *Debet Senecalli de vino prædictæ vineæ unam Papelinam.* Ibid.:

Debet hospitale nostrum Papelinam unam de quadam vinea sita in cretaria Andreæ.

Sic in Ecclesia Remensi vocabatur *papulus* seu extraordinaria refectio, quæ Canonice in refectorio communi certis diebus subministrabatur, maxime vero

lis diebus in quibus decantatæ fuerant natales Antiphonæ O: idque ejus impensis qui antiphonam præcinerat.

Papelina dicta hæc refectio a campanula ejusdem nominis, cujus pulsu ad refectorium convocabantur Canonice

allique quibus id erat jur's. Liber Collectarum in Tabul. Remensi sign. A. num. 76. fol. 72: *De antiqua consuetudine Remensis Ecclesie, campana quæ*

Papeline vulgariter est vocata supra vetus refectorium capituli collocata, per spatium lente solet pulsari in crepusculo noctis cujuslibet a decimo sexto Kal. Januarii, etiam per octo dies subsequentes, ac etiam omni Vigilia dierum in quibus in refectorio sumitur pastus. Corrupte *Pampelune* dicitur in Ceremoniali MS. ann. 1637. ejusd. Eccl. tom. 2. fol. 16. v. *Le 15. de Decembre à sept heures du soir l'on sonne à l'église de S. Michel (quæ olim erat Canonorum refectorium) une petite cloche appelée Pampelune.... le premier jour M. l'Archevesque doit faire donner le vin appelé le vin de Pampelune à un chacun de Messieurs les Chanoines, chacun un pot mesure du chapitre, et à ceux dénommés au rôle.... Le septième O se chante par le sieur Chantre, l'hostel Dieu donne la Pampelune. La dernière Pampelune se donne par Messieurs du Chapitre par les mains de Messieurs les Senechaux et Officiers de la Senechaussée, le sieur Doyen chante le dernier O. Ex quibus colligitur sequiori tempore ad solam vini distributionem id fuisse redactum.*

† **PAPELINUS**, Qui judicat inter lepram et lepram, in Synodo Senon. ann. 1514. apud Bochet. decret. eccl. Gall. pag. 495. Ita D. Poquet jur. Gall. in Univers. Andegav. professor in Anmadv. suis.

† **PAPELLA**, pro *Papula*, Ulceris species. Vide infra in hac voce. Charta ann. 1147. apud Murator. tom. 1. Antiq.

Ital. med. ævi col. 246: *Et si quis ita Carta destrueret aut exterminare eam voluerit, iste.... et Deus nomen suum de libro vitæ, et carnes suas dirumpat volatilibus cæli et bestiis terræ, et mittat in illis Dominus mortem Papellæ.* Occurrit rursus ibid. tom. 2. col. 1061.

† **PAPENGATUS**. Charta ann. 1120. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 318. col. 2: *Omne donum perfectum de sursum est descendens a patre luminum super Papengatus, ut Dei auxilio, etc.*

† **PAPENI**, Monetæ species: an idem qui *Paparini* vel *Papienses*? Vide ibi. Comput. ann. 1834. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 86. col. 2: *Solvi dicto Nerio Bertachæ xxx. florenos auri de Florentis (l. de Florentia) sive Papenos, qui alevant xv. libras, xij. solidos, vj. denarios.*

† **PAPERES**, pro *Papyri* Historia Cortusiorum lib. 8. cap. 2: *Facti fuerunt fulli omnium sanctorum, et laboreria pannorum lanae, et cartarum Paperum caperunt Paduæ.* [Vide Rymer. tom. 7. pag. 223.]

† **PAPERIGUS**, Papyraceus. Stat. ann. 1253. ex Tabul. Massil. *Statuimus quod notarii curiarum vel alii scriptores, qui dicta testium transcribunt vel acta curie, pro quatuor follis cartarum Papericarum accipiant xij. den. tantum.* Vide *Papere*.

† **PAPERINI**. Vide *Paparini*.

† **PAPETARIUS**, *Papyri* seu chartæ optex vel mercator, Gall. *Papetier*, alias *Pappelleur*. Necrol. S. Nic. Corbol. ad 17. Jan. *Hodie debet fieri anniversarium solenne pro Antonio Bisson Papetario et Johanna Harire ejus uxore.* Stat. pro artif. Trecent. ann. 1338. ex Cod. reg. 8312. 5. fol. 73. v. *Item pour ce qu'il nous a esté relaté et affirmé que les Pappelleurs (sic) ou ouvriers de pappier.... ont retrais ou fait retraire et appetisser les moles où il font ledit pappier.... pourquoy nous mandames pieça plusieurs desdiz Pappelleurs, lesquelz confesserent ce que dit est.* Vide *Papetarius*.

† **PAPIANA FIDES**, *Papalis*, Romana, Catholica. Chron. Corn. Zantfliet apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 68: *Anno 1232. quidam Judæus in Hispania comminuerdo rupem propter vineam ampliandam, reperit in solida concavitate lapidis librum habentem folia lignea, conscriptur. tribus linguis, scilicet Hebraica, Græca et Latina, singillatim in hunc modum: Dei filius ex Maria virgine nascetur, qui pro salute generis humani patietur. Quo lecto, Judæus ad Fidem Papianam conversus est, et cum tota familia sua baptizatur.*

† **PAPIAS**, et **PAPTIAS**, Custos Palatii apud Byzantinos Imperatores. *Custos Palatii, Papias, et Ostiarius*, in VIII. Synodo act. 5. De qua dignitate vide, quæ observavimus ad Cinnamum pag. 480. [Glossar. med. Græcit. col. 1101. voce Πάπιος.]

† **PAPICI**, Morbi genus. Vita B. Humiliæ tom. 4. Mail pag. 397: *Infirmus illa vulgo Papici vocabatur, alio autem vocabulo ignis volatilis, alio modo gutta salsa vocabatur.*

† **PAPIENSES DENARII**, Moneta civitatis *Papie*. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 589: *Pro quibus receperunt pretium denariorum subtilium Papiensium argenti libras centum triginta sex.* Instrum. ann. 1358. apud Illust. Fontaninum in Antiquit. Hortæ pag. 416: *Cum salario.... quinque librarum denariorum Papiensium pro carta*

19

et atramento et lumine. Memorantur præterea in Charta ann. 1145. unde in Italia communes fuisse colligit laudatus Fontan. Horum aliquot typos videsis apud Aft. Gattum in Hist. Gymnasii Ticinensis.

† **PAPIETARIUS**, Qui papyrum facit, chartarius, Gall. *Papeter*. Consuetud. Univers. Paris. per Robertum Goulet fol. 11: *Operatores sive artifices Papietarii qui debent habere molendinos ad faciendum papyrum sunt septem.*

1. **PAPILIO**, Tabernaculum, tentorium, nostris *Pavillon*. Glossæ antiquæ MSS.: *Tabernacula, Papillones, Tentoria*. Glossæ vet. : *Papilio, οὐρίουσα*. Joan. de Janua: *Papillones dicuntur tentoria ad similitudinem papilionis avis volantis*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Papilio, Papilon qui volat, seu pavillon, c'est tante.*]

Papilas: Papillones, tentoria dicuntur a similitudine parvi animalis: hæc sunt avicula: lumine accenso conveniunt, et circa volitantes ad igne proxima interire coguntur. Glossar. Saxon. Ælfrici: *Papilio, gang-geteld*, i. tentorium. Augustinus lib. 1. Locutionis de Genesi: *Cum essent cubacula aut tentoria, quos etiam Papillones vocant.* Hugo de Cleeris de Senescallia Franciæ: *Insuper cum Comes in exercitu Regis perrezerit, Senescallus Francum Papillonem centum Militum capacem ei præparabit, et somnarium ad illum portandum, et chordas, et paxillos, etc.* [Receptio Caroli VII. Lemovicis apud Stephanot. tom. 1. Fragm. Hist. MSS.: *Re: ingressus portale montis Malii, invenit paratum Papillonem pulcrum in armis suis, quem portabant Consules et burgenses dicte villæ. Ubi Papilio est Umbella, Gall. Dais, quæ Regibus in urbium ingressibus præterendi solet.* Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 21. pag. 48: *Papillone igitur olosericæ mirande pulchritudinis in raris planicie elevata, etc.* Utuntur Vegetius lib. 1. cap. 3. 23. lib. 2. cap. 13. lib. 3. cap. 10. Spartianus, vetus Interpres Biblior. non uno loco, Gregorius Turon. de Vita Patrum cap. 5. Annales Francor. ann. 799. etc. Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 108. Alfridus in Vita S. Ludgeri Episcopi Mimigard. num. 6. Odo Cluniac. in Vita S. Geraldii lib. 1. cap. 27. Tudebodus pag. 787. et alibi non semel, Gesta Consul. Andegav. cap. 18. num. 7. Otto Frisingensis lib. 1. de Gestis Frider. cap. 81. Helmodus lib. 1. cap. 61. Conradus Uspergensis ann. 1101. Will. Brito lib. 8. Philipp. pag. 197. Guillelmus de Podio-Laurentii, et alii sine numero. Sic *παπυλιόνα* dixerunt Græci recentiores. Procopius lib. 2. Persic. cap. 21: *Καλύβην ἐκ παπυλίων πιδῶν συνδύων κηλίμενος, ἣν δὲ Παπυλιόνα καλεῖται νομαίσιον, etc.* Johan. Antiochenus Malala apud Edw. Bisseum, seu Chronic. Alexandr. de Juliano Imp.: *Καὶ διακρίδων αἰς τὸν θῆον Παπυλιόνα διὰ τῆς νοκτὸς, τελευτῆς.* Vide idem Chronicon Alexandrinum pag. 628. Meursium [et Gl. med. Græc.] in Παπυλιόνα.

PAMPILIO, in Gestis Ludovici VII. Regis Franc. cap. 19. 22.

PAPILIONES, Nummi aurei Francici sic dicti, quod Rex in iis sub papillione in throno sedeat. Vetus Regestum: A 14. Novembr. 1338. usque ad 14. Junii 1389. *sebant Papillones ponderis 48.* Vide *Moneta*.

• Pro Edificio aperto, porticus nempe seu perystilium, occurrit in Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 14: *Quas pœnas si non solverit infra quindecim dies, a tempore*

condemnationis factæ, fustigetur circa logiam seu Papillonem plebis.

2. **PAPILIO**, *Scyrrum vasculum, Papis.* Sed infra Papyrio scribitur.

3. **PAPINA**, pro Papilla. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Possa, Prov. mamma, Papina, uber.*

† **PAPINIANISTÆ**, Dicti olim qui biennium in legum studio versati, tertium etiam adjungebant, legentes libros Papiniani. Imper. ad Antecess.: *Ne autem tertii anni auditores, quos et Papinianistas vocant, nomen et felicitatem ejus amittere videantur.* Joh. Calvin. Lexic. jurid.

† **PAPINIO**, Idem quod Papilio. Ogerii Panis Annal. Genuens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 6. col. 406: *Et exercitum totum fugerunt, tendas quoque, Papiniones et arnisum habuerunt.*

* **PAPINUS**. [Ebriosus; Pampinus; fœllum vitis. DIF.]

† **PAPIO**, Jacobus de Vitriaco Hist. Orient. lib. 3. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 279: *Sunt ibi (in terra Jerusalem) camelis, et bubali abundanter, et Papiones quos appellant canes silvestres, aciores quam lupi.*

† **PAPIREUS CISTERNUS**. Testam. Cardinalis Ambian. ann. 1402. apud Godefremum in addit. ad Notas in Hist. Caroli VI. pag. 754: *Suum testamentum.... condidit, fecit et ordinavit, prout et quemadmodum in quodam cisterno Papiro, quem per me.... publicari voluit.*

* **PAPIROTUM**. [Magnum vehiculum. DIF.]

† 1. **PAPIRUS**, PAPYRUS, Breviarium actorum et agendorum, index, recensio. Charta ann. 1386. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 319. *Volentes ulterius, quod præfati Consiliarii.... Papirus habeant quam unus fidelis notarius eligendus per ipsos Consiliarios custodiatur, et in quo singula per ipsos faciendæ, per ipsum notarium conscribantur.... quodque singulis duobus mensibus semel procurator noster cujuslibet Bayliviæ ipsam Papirus dicto sigillo Consilii sigillatam, ad nostram præsentiam, vel nostrum magnum Consilium studeat apportare, peracta, gesta et expedita per eos illis duobus mensibus referendo.* Ordinat. domus Dalphin. ann. 1340. ibid. pag. 392: *Faciant.... de omnibus paramentis, libris, jocalibus et rebus nunc existentibus in eadem (capella) et de his que erunt in illa processu temporis, successive singulis terminis inventarium et Papirus unum. Statuta Monast. S. Claudii auctoritate Nicolai V. PP. pag. 87: *Quodque de emolumentis dicte sacristiæ S. Claudii fiat una Papyrus in qua de verbo ad verbum scribantur littere hujusmodi.... in super quod fiat alia Papyrus in qua per modum inventaris scribantur littere præscriptæ.**

* 2. **PAPIRUS**. [Gall. *Papier*: « In dicta custodia Corpus Christi involutum erat in grosso Papiro aliquantulum maculato. » (Chevalier, Visit. episcop. Gratianop. p. 59.)]

† **PAPISCI**, pro Pacisci, ut videtur. Vide in hac voce. Acta S. Cassiani apud Illust. Fontaninum in Antiquit. Hortæ pag. 345. ubi de Juliano Apostata:

Unde ergo Sanctos bellum commoverat excors, Induperans perini, et nullum super arva Papisci.

* **PAPITA**, PIPIRUS. [Gall. *Registre*: « Emi duas Papitas, unam ad scribendum titulos Capellaniarum, et aliam ad scribendum litteras licenciarum de non residendo. » (Arch. histor. de la Gironde, t. 21, p. 407.) — « Emi duas

magnas Pipirus ad conscribendum atreragia debita domino nostro. » (Idem, p. 408.)]

PAPONIUS. Gloss. Sax. Ælfrici: *Paponeus, druncen, i. Ebrius*. Gloss. Arabico-Lat.: *Paponeus, ebrius*. Infra: *Papotentia, ebrietas*, sed legendum videtur *papontentia*. His locis *bibonius* restituitur viri docti; potuissent etiam *popinius*, a popina, restituere.

† **PAPPAGALLUS**, Psittacus, Perroquet. Computus ab ann. 1338. ad ann. 1338. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 278: *Item, pro emendis duobus Pappagallis et uno gattomaymone, unc. 11. tareni. vi. Ibid. pag. 280: Petro Userio pro reparacione cabie Pappagalli iv. den.* Nostris olim *Papegus*. Inventar. Ornament. et Reliq. Eccl. Noviom. ann. 1419: *Item una alia alba pro presbytero cum paramentis panni serici droderati per quarrellos albos et virides super croceo ad aves Papegus et alias aves.* Le Roman de Florence, etc. MS.:

Li Papegus sailli en piés,
Seignor, dit-il, oes,
Ge di que li rosigroex mont,
De la bataille me preent.

Vide *Papagen*. [* et *Papagallus*.]

† **PAPPARE**. Vide *Papare*.

† **PAPPAS**, Discipulus. Vita S. Adalberti Episc. Prag. sæc. 5. Bened. pag. 867: *Post populus terræ Episcopum suum revocavit: viri sancti Pappatem Radlam, qui frater carnis suo Duci erat.... Unde cogitans Episcopus, quod nec sibi, nec illis casus labor profuisset, animæ vero suæ talis statio obsesset, Pappati suo ait: Scias certum, aut ubi ego sum venies, aut amplius me nunquam videbis. Differunt ergo, ut monet Mabillonius, pappas et papas, ut papas sit pædagogus, qua notione occurrit in hac 2. Vita num. 3. ubi Adalbertus dicitur *Papas morum et magister sensuum*. Vide *Papas* 1. Pappas vero sit *papas* discipulus.*

PAPULA, Ulceris species. Vita S. Domini Abbatis Sorani in Italia num. 21: *Cum ecce inter eundem lethali ulcere, quod Papulam vulgus vocat, a maxilla invaditur.* [Vide Lexic. medic. Pancr. Brunonis.]

• Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 5959: *Papule, dicuntur apostemata parva, que furunculi vocantur.*

• **PAPYRIUS**, Chartarum collectio, registrum. Charta ann. 1349. inter Probat. filiat. domus de Chabanis pag. 69: *Qui præmissum actum præsens feci et recepi de Papyriis seu prolocolis meis.*

PAPYRUS, Planta nascens in palustribus Ægypti, aut quiescentibus Nili aquis, ex cujus libro texebantur vela, tegetes, vestes, ac funes, ut docent Theophrastus lib. 4. Hist. plant. cap. 9. et Plinius lib. 13. cap. 11. Hinc non semel storeas Monachorum, et *mattas* ex papyro confectas legitimus. Regula Solitariorum cap. 47: *Habui etiam lectos ex auro vestitos et pretiosissima stramenta: et pro his dedit mihi Deus stramentum hoc de Papyro, et hæc pellem.* Petrus Damiani in Vita S. Romualdi n. 88: *Ipsæ in storea de Papyro confecta, tenera delicatæ corporis membra terebat.* Idem lib. 1. Epist. 19: *Papyrine storeas stramenta.* Et lib. 6. Epist. 30: *In eremo stratum molle junctus est, vel Papyrus.* Apud Marcellum Empric. lib. de Medicam. cap. 10: *Linugo vel Papyrus ligata, etc.* Cap. 34: *Lanugo de Papyro.* Denique

PAP

Tertullianus sive Cyprianus ad Senatores :

..... Caligae remota,
Gallica sit pedibus mollis redimita Papyro.

Sed hæc nota. Vide Salmasium ad Solinum pag. 1003. [et Melch. Guilandin. de Papyro.]

Præterea papyrum in lucernis et cereis adhibitam non semel observare est vice ellychnii. Johan. de Janua : *Dicitur Papyrus, quasi parans pyr, i. ignem, eo quod in cereis et lampadibus ponitur ad arandum. Idem : Dicuntur funalia licinia a funibus, inter ceram, quos ante usum Papyri cera circumdatos habuere majores. Gregorius Turon. de Vitis Patrum cap. 8 : In quo (cicindeli) nec Papyrus addita, nec olei gutta stillantis adjecta, etc. Marcellus Emp. cap. 8. pag. 70 : Lucernam ficilem de Papyro et medulla vaccina concinnato. Paulinus Natali 3 :*

Clara coronantur densis altaria lachis,
Lamina caritis adoleatur odora Papyris.

Idem Nat. 7 :

Interea mens iste choro digressus amico,
Ut spirante foris surae depalleret gestum,
Quam lamina dabat cereis cella Papyris.

Drepanius de Cere Paschali :

Aquorosa cotibet formatrix cera Papyrum,
Cera domus mellis, etc.

Gregorius M. lib. 1. Dialog. cap. 5 : *Omnes lampades Ecclesie implevit aqua, atque ex more in medio Papyrus posuit. Fortunatus lib. 2. Vita S. Hilarii sub finem : Quantum fuit cerei longitudo, cera jacens inventa est, Papyro consumpta, etc. Althelmus de Laude Virg. cap. 21 :*

Papyrus in medio radiabat lamina centro.

Bombacina papyrus in candelis, in Constitut. Sicul. lib. 3. tit. 36. § 1. Papyrus candelarum, apud veterem interpretem Juvenal. sat. 8. v. 287. et Vegetium lib. 2. Artis veterin. cap. 57. Serapion : Est alius Papyrus, quem Latini vocant papyrus, vel charia vilago, qua utuntur Sacerdotes pro vivificando lumina in Ecclesiis.

PAPYRIONES, Loc. ubi crescunt papyri, Mamotrecto ad 2. Exod. Chartarii loci, Apuleio lib. de Virtutib. herbar. cap. 1. [Bernhardi de Breydenbach Iter Hieros. pag. 218 : Tandem descendente filia Pharaonis ut lavaretur in flumine, gradientibus secum puellis per crepidinem alius in vistella cirpea fuit inventus in Papyrone.]

* PAPHYRUS JORNALIS, Diarium, Gall. Journal. Lit. ann. 1383. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 44. art. 44. *Quod dictus contrarotulator sit præsens in receptione dictæ monete, et quod penes se registre tur species monetarum, ut supra, in cena (f. ceda vel cedula) Papyri journali. Papyer, pro Lusorium folium, vulgo Carte à jouer, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 162 Chartoph. reg. ch. 361 : L'un des compaignons attaigny unes quantités de Papier pour jouer, et firent le suppliant et ses compaignons jouer ledit marchand, lequel par la séduction d'iceulz jova à deviner quelle carte l'en toucheroit.*

* PAPHYRUS TERRE, a Gallico Papier terrier, Codex censuarius, clientelarum charta. Stat. ord. S. Joan. Hierosol. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1850 : Sancimus ut de cetero nulla melioramenta pro validis approbentur,

PAR

nisi prius commissarii.....profiteantur se vidiss. integræ et diligenter confectos, pro regionis, ubi sunt, usu, censuali libello, quos Papyros terræ quidam vocant.

* PAPHYRUS VITÆ. Vide in Vita. 1. PAR, Conjux, in Lege Ripuar. tit. 49. apud Marculfum lib. 1. form. 12. lib. 2. form. 5. 30. 89. etc. [Capitul. Pippini Reg. ann. 752. cap. 6 : Nam qui de pretio Paris sui de tali necessitate liberatus fuerit, in tali conjugio debet permanere, et non separari. Charta Henrici Imperat. ann. 1012. pro Monast. Florin. : Item servus ecclesie qui Parem suam non habet, etc.] Matthæus Vindocinensis in Thobia :

Sponsa datur juxta sobria Parque Pari.

[Eadem notione Ovidius Fast. 4. 98 :

Et docuit jungi cum Pare quemque sua.]

Le Roman de Guillaume au Court-nez MS. :

Iu qu'il prend rai à Per et à mollier.

[Le Roman de la Violette MS. :

A mouylier 'a prins et à Per.]

Le Roman d'Aubery :

Avoir le jost à Per et à mollier.

Passim ibi. Vide Compar.

* PAR, Socius, comes : Hinc Bon Par, Gall. *bôn Compaignon*, cognominatus Ranulphus Bernardi I. Comitiss Petricor. filius, apud Beslium Hist. Comit. Pictav. cap. 15. pag. 47. Le Roman de la Violette MS. :

Atant se assient au souper
N'orent lors compaignons ne Par.

Le Roman de Yacco MS. :

Chascun à honte de fuir,
Et chascun vout le champ tenir,
A son Par chascun se vante
Tuit ensemble de leur paisance.

Ibidem :

Chevaliers y a bons, et maniers de joster,
Ne doutent nulles, se li sont Par à Per.

* PAR, Qui æquis viribus pugnat. Parrent ea notione usurpat le Roman de Yacco MS. :

Si eon se champ font champaign
Quant Parens sont dai compaignos.

Parigal dixit eodem significatu le Roman de Floire MS. :

A moi volas joster à pié,
Vostre pris en est abesidé ;
Mais laissez moi quel mon cheval,
Et quant nos serons Parigal,
Se poez avoir le meilleur,
Torsera vos à grant honor.

PAR APOSTOLIS, appellatus fuit S. Martinus propter miraculum illud, quod in Turonibus accidit, dum sacra celebraret, (de quo Sulpitius Dial. 2. cap. 2. Fortunatus lib. 1. poem. 5. lib. 10. poem. 5. et lib. 3. de Vita S. Martini) ut scribunt Beletus de Divin. offic. cap. 163. et ex eo Durandus in Ration. lib. 3. cap. 17. n. 13. et lib. 7. cap. 27. Adde Udalricum lib. 1. Consuet. Cluniac. cap. 48. Sulpitius Severus in illius Vita lib. 2 : *Est enim ille, ubi est, consertus Apostolis ac Prophetis, et quod pace Sanctorum omnium dixerim, in illo justorum græge nulli secundus. Fortunatus lib. 2. de Vita S. Martini :*

Comper Apostolicis meritis æquanda Propheta.

Vita MS. S. Arnulfi Crespiensis, de S. Martino : Sanctissimus, et nulli post Apo-

PAR

447

stolos secundus. Adde Odonem Cluniac. in tract. cui titulus, *Quod B. Martinus Par dicitur Apostolis*, et Petrum Dam. Existat in Biblioth. Vallis S. Martini Lovaniens. Liber Adami Abbatis, *adversus eos, qui reprehendunt Ecclesias, in quibus cantatur, Martine Par Apostolis, etc.* Iconostasiou titulum variis Sanctis concessum etiam docemur ex Menariis Græcorum, atque in primis S. Theclæ, S. Albercio Episcopo Hierapolitano, Constantino M. et Helenæ matri, Mariæ Magdalene, et aliquot aliis. Id de Constantino testatur potissimum Eusebius in illius Vita lib. 4. cap. 71. Joannes Damascenus in Synodica ad Theoph. Imp. Anna Comnena lib. 14. Alex. Cinnamus lib. 1. Balsamon, Manuel Comn. Nov. 1. et alii. Ermanricus in Vita S. Soli cap. 1 : *S. Solus Apostolis in omni actione sua pene consimilis. Et in hymno de eodem :*

Vita consimilis vixit Apostolis.

PAR LITTERARUM, Gallis, *une paire de lettres*. Ita unicam Epistolam, vocabant, quod complicata quasi binas efficeret videatur. Matth. Paris : *Ubi Falcaus cecidit in misericordiam Regis de plusquam triginta Paribus literarum, etc.* Radevicus lib. 3. de Gest. Frider. cap. 10 : *Multa Paria litterarum apud eos reperta sunt. Chronicon Belgicum pag. 222 : Misit... duo Paria literarum, etc.* [Epist. Innocentii III. PP. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 447 : *Super hujusmodi vero responsione conscribi fecit idem Episcopus tria Paria literarum. Computus ann. 1202. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. CLXIV : De Templo, per 11. Paria litterarum vii. i. Tria Paria caligariæ ferri, duo Paria cambertiarum ferri, in Charta ann. 1294. Pro 11. Paribus robarum, in Computo mox laudato pag. CLVII. Duo Pares de capo, in Charta ann. 1280. Charta ann. 1213 : *Ubi Par unus erat balnearum, de cetero duo Paria habeantur.] Par mularum, in leg. 22. D. ad legem Aquil. Poculorum Paria duo, in leg. 3. D. de leg. 3. Duo Paria boum, apud Monachum Sangallensem lib. 2. cap. 21. Leo Ost. lib. 3. cap. 57. (al. 58.) : *Alia candelabra argentea cum malis crystallinis Parium unum. Bazili de argento Parium unum. Occurrit ibi pluries et cap. ult. [Vide Pradisterrum.]***

* PAR TERRE, Portio, pars, vel Terra quæ in paraggio seu associatione possidetur. Charta ann. 1157. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 648 : *Intra eadem quatuor metas erat quedam Par terre Odonis Rufi, quam... predictæ ecclesie dedit. Vide infra Paria 4.*

* PAR BLADORUM, Dicitur de mensuris annonariis, quæ pro qualibet annona inter se pares sunt. Charta Theodor. Colon. arch. ann. 1447. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 531 : *Proventus qui ex ipsis (terræ) omnibus annis obveniunt... ad vclorem quinquaginta Parium bladorum, partim siliginis et partim avenæ, se extendere dignoscuntur.*

* PRATUM AD DUO FARIA HERBARUM, Quod bis in anno falcatur, vulgo *Pré à deux herbes*. Charta Girardi abb. S. Germ. Prat. ann. 1278. ex Chartul. AD. ejusd. monast. fol. 81. r. : *Quindecim arpenta pratorum, quæ vocantur les Praiaus, ad duo Paria herbarum.*

* PARIAS MACINARUM, Dux molæ paris conditionis. Acta Mss. notar. Senens. ad ann. 1283 : *Confiteor conduxisse a vobis... unum molendinum cum domo, positum in*

flumine de Bocone, cum duabus Parisiis macinarum.

⁶⁶ PAR DECRETALICUM. Vide Savin. *Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 3. cap. 25. § 221. not. k.*

2. PAR. PARES. Qui ejusdem sunt conditionis, vel dignitatis in Lege Aleman. tit. 93. in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 71. 72. apud Marculfum lib. 1. form. 32. in Præcepto Ludovici Pii ann. 816. tom. 2. Hist. Franc. pag. 322. etc. Fr. de Legarij Scholast. in Chron. ann. 102. *Factum est autem, ut Australis Comes, et Galemanus itaque Comes, cum Paribus eorum, ad propria revertentur. Mox. Contra quem Adalardus Comes Cavallensis, et Australis idemque Comes, cum Paribus eorum, contra eum venientes, etc.* [Ibid. Mancionem Comitem consobrimum suum partibus Narbone cum reliquis Comitibus transmisit. Itaque per Pares alii Comites designantur.] Charta Dagoberti Regis Francorum, seu Austrasiorum, apud Henschenium lib. 2. de tribus Dagoberti cap. 8. *Taliter per suam præceptionem ad ipsa loca sanctorum visus est concessisse, et hoc ad præsens Pares ipsius Monasterii possedisse.* Alia Grodegangi Episcopi Metensis apud Meurissium pag. 167. *Ego Grodegangus una cum voluntate illustrissimi Pipini incliti Francorum Regis avunculi mei, et cum consensu omnium Parisium nostrorum Episcoporum, Abbatum, Presbyterorum, Diaconorum, Subdiaconorum, vel omni clero, seu et hominibus S. Stephani Metensis Ecclesie, cogitavi casum humanam fragilitatis, etc.* Charta Theodorici Regis Franc. in Actis Episcoporum Cenom. pag. 186. *Et, ut diximus, et nostra indulgentia impediatis Berarius, aut Pares Ecclesie sue Cenomanice, vel monasteria sua, de omnibus villis vel curtis suis, vel qui per ipsam Ecclesiam sperare videntur... hoc debeant Ecclesiam sperare videntur... hoc debeant possidere, etc.* Epistola Nicolai PP. ad Henricum Archiep. Turonensem, apud Baron. ann. 866. n. 15. *Ad quorum venerandum Conventum Wlphadum quoque (Episcopum) cum jam præsignatis Paribus suis vos adire procul dubio volumus, etc.* Hariulfus lib. 4. cap. 21. de Hugone Comite Pontivi: *Ob hoc reliquis Paribus suis Hugo Abbatensis fortior factus est, etc.* Curia Generalis Catalanie ann. 1291: *Si aliquis reptabit atque Militem, et dabit Parem vel contrasimilem, quod non possit ipsum dare, nisi sit Miles, vel filius Militis pro suo genere. Agitur de duello. Vide Crescere.* Ita Pares sese invicem appellant filii Ludovici Pii Imperatoris, in Conv. ad Marsnam ann. 851. cap. 2. 3. in Synodo apud Vermeriam ann. 853. cap. 9. in Capitul. Caroli C. tit. 41. cap. 1. tit. 16. cap. 10. tit. 18. cap. 1. tit. 19. tit. 26. cap. 2. tit. 32. cap. 1. 11. in Epistola Episcoporum ad Ludovicum Regem cap. 12. in Edicto Pisten. cap. 30. in Conv. Furonensi ann. 879. cap. 1. in Annalibus Francor. Bertiniani. ann. 851. etc.

COMPARES. Eadem notione. In veteri Notitia ann. 936. apud Beslum in Comitibus Pictavensibus pag. 219. *Et dicit eis, ut veniant comitantes ipsum usque Orbiacum et ipse ibi cum suis Comparibus Bosone scilicet et Berengario... occurreret eis.* Ita apud Baldricum Noviomensem lib. 3. cap. 75. *Compares sunt Pares, feudales, et in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 34. Vide Compariales.*

PARES exinde appellati unius domini convassalli, quod ratione hominii ac tenuræ sibi invicem pares sint, unice domino subsint: a quibus solis judicari

poterant. Nam convassalli diversarum Baroniarum seu territoriorum, eodem domino subjecti, non dicuntur proprie Pares. A paritate igitur conditionis et dignitatis appellatio ista proflexit cum le, qui aliis Pares, dicuntur *Équales*, in Speculo Saxonico lib. 2. art. 12. § 2. *Bannitus, id est, dignus officio Scabinorum, licite quemlibet sententiare potest: ipse autem a nullo ob vitam, honorem, aut hereditatem attigerit: sed duntaxat a suis. Equilibus sententias aut eorum increpationes patitur.* [§ 2. German. Ebenhardich.] In eandem sententiam Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 31. *Unusquisque per Pares suos judicandus est, e. q. l. om. provincie: peregrini vero iudicia modis omnibus submoventur.* Jacobinus de S. Georgio in Tract. de Feud. cap. 23. num. 9. *Pares Curie seu Curie dicuntur convassalli, qui juraverunt fidelitatem eidem Domino pro aliis feudis, que tenent ab eo. Sed si essent vassalli, qui non præstissent sacramentum fidelitatis eidem domino, non dicerentur esse de Paribus Curie. Et est advertendum, quod isti Pares Curie, qui habent cognoscere de causa feudali, debent esse in feudali potestate, cujus sunt vassalli litigantes; et ideo, si vassallus litigans cum Domino est Comes vel Baro, certe Pares Curie, qui habent cognoscere de causa feudali, debent esse Comes vel Barones. Proinde jurisp. expeditur vassallum quæsi-simum sententiam, qui Pares a Patriciis Franciens, de quibus supra loco, desuperat, ut Radan ad l. 2. ult. de Senatoribus, Turnebi lib. 1. Art. cap. 16. Paschasii in Disquisitionibus Francis lib. 2. cap. 9. Pithon ad Consuetud. Trossens. art. 1. Chopini lib. 3. de Donan. tit. 7. nota 2. Loiseil in rebus Belovag. cap. 5. et aliorum.*

⁶⁷ Pares eadem ratione dicti ecclesiasticorum et monasteriorum convassalli. Bulla Innocentii II. PP. ann. 1182. apud Miræum tom. 2. pag. 1163. *In quibus hæc propriis duximus exprimentibus verbis; videlicet, justitiam civitatis (Cameracensis) monentem, etc. et mandationarios: omnes Pares et castros, etc.* Bulla Alexandri III. PP. apud Mabul. Diplom. pag. 265. *Idem Gerardus in Curia Noviomensis episcopi parochi publico per Pares suos homines ipsius Episcopi. Charta Ludovici Pii apud Baron. tom. 3. Miscell. pag. 138. ubi de monasterio Amoise: *Sed quia vos et Pares vestri hoc mihi celastis, et per fraudem et malitiam ingenium facere susistis, etc.* [Charta Alex. III. PP. in Chartis. S. Petri Insul. ch. 7: *Septulturam ecclesie vestre liberam esse decernimus, ut eorum devotioni et extreme voluntati, et precipue militum ejusdem loci, qui Pares dicuntur, qui antiquitus apud vos similitudinem habuerunt... nullus obsistat. Dedicim Pares comitatus Cameracensis, quorum iura et prerogative declarantur in Recognit. feud. ex Tabul. ecc. Camerac.*]*

⁶⁸ Pares vero appellati videntur in potissimum qui majores tenuras a domino feudali sub ratione homagii tenebant: quoniam enim convassalli omnes primum Pares nuncupati fuerunt, quod ejusdem essent conditionis, ad eos tamen exinde vox illa mansit, qui a servitute exenti, hominio tantum obnoxii erant. De his accipienda que sequuntur.

⁶⁹ PAR INTEGER. Qui integrum feudum tenet. C. l. ta ann. 1211. in Tabul. Corbeiens. *Ego Eustachius de la Leutillie notam facio quod ego et heres meus*

lizanchiam et stagium unius anni annuatim Vice domino et heredi suo cum uxore nostris apud Pinconium ut Par integer ad custas nostros debemus. Eadem habentur in Charta ann. 1211. ex eodem Tabul.

⁷⁰ SEMIPAR. Qui dimidii tantum ratione feudi domino subditus est. Charta ann. 1211. in laudato jam Tabul. *Ego Manasserus miles dominus de Blanguaco notum facio quod ego et heredes mei stagium septem menses Vice domino in quolibet anno et heredi suo cum uxore nostra apud Pinconium ad custas nostros debemus et quod ego sum Semipar ejusdem. Robertus de Ribemonte est Par et dimidius.* in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2172.

Tenebantur porro Pares iudicis dominici interesse, jure cumque manere fungebantur: et ad id adstringebantur feudum suorum obligatione, vel custodia in his position. *parvaiste de leurs fiefs, et par establis ont de gardes, ut est apud Bellomarium cap. 65. Nam ut habent Ass. e Hierosolymitane MSS. cap. 36. *ainsi n'estoit, le Seigneur ne pourroit avoir leur raison, se le seigneur ne pouvoit ses homes distraindre, si com il est et dessus dit, à faire les esgardz ou connoissances, qui sont mises sur eaur à faire. Vide Consuetudinem Sorbonensi tit. 2. art. 3.**

Quod si legitimam excusationem haberent, quo minus possent iudicis dominici interesse, tenebantur eo casu paribus sibi conditionis vicariis submitti, qui eorum locum tenerent in iudicium iudicis. Bellomar. cap. 67. *Nus par service qui ait, n'est escesis de faire jugement en la court la il le doit faire d'ouvrage: mes s'il a aucun mal casonne, e'viter i pot home qui se'lon son estat pot representor sa personne.*

⁷¹ Satis nihilominus interdum fuisse videtur Procuratores, inferioris auct. conditionis, constitutos, qui absente casus proponerent absentiam nomine suam proferrent sententiam. Littere Eduardi Reg. Angl. ann. 1342. apud Rymer. tom. 3. pag. 31. *Cum vos per litteras vestras, nobis in Ducatu nostro prædicto ut intelligeremus delectis in mandatis, quod die Dominica a die Pasche proximo jam præterito in tres septimanas ad quem diem curiam vestram Parisius de Paribus France cultis habere mandatum pro facienda justitia Comiti Flandriae... ibidem personaliter intersonus, ac nos pluribus arduis et inevitabilibus negotiis nos et statum regni nostri tangentibus occupati ad diem prædictum Parisius nequeamus personaliter interesse ad allegandum causas absentie nostre et ad proponendum coram vobis et curia vestra ea que pro nobis proponenda fuerint in præmissis, dilectos clericos nostros, magistros Thomam de Cobham S. Th. Doctorem, Walterum de Thorp utriusque juris professorem, Canonicos in Ecclesia S. Pauli London et Henricum de Cantuaris ac quemlibet eorum in solidum nostros Procuratores constituimus per presentes, ratum et quation habituri quicquid per prædictos Procuratores nostros, aut duos, vel unum eorum, nomine nostro factum fuerit, in præmissis.*

Habetur formula submonitionum Parisium, ex parte Domini, quo ad agenda iudicia conveniant, in Regesto Parlamenti Parisiensis continente Acta iudicia in Robertum Atrebatensem fol. 91. in hæc verba: *A toutes les journées qui*

furent assignées à Mons. Robert d'Artois, et à faire tout le proces fait contre lui, furent adjournés les Pairs de France en la forme et manière qui ensuit. Philippe par la grace de Dieu Roi de France, à tel. Per de France, salut et dilection. Comme nous a la requeste de nostre Procureur a vous fait adjourner nostre feal Robert d'Artois Comte de Bienvont et Per de France à la quinzaine, du jour de Feste S. Andrieu prochain venant II. jour du mois de decembre à Paris pardevant nous, ou pardevant nostre Cour souverainement qu'aucun de Pers et d'autres si comme il appartient, pour respondre a certains articles criminels et civils, qui touchent et peuvent touchier le fait de son corps et de sa personne, et de la Parrie que il tient, et pour faire audit Procureur, et audit Comte, droit et justice, si comme raison doutra. Pour ce nous adjournons vous qui estes Per de France à ladite journée et audit lieu, pour faire es choses dessusdites et appartenances d'ice lui ce qui appartient à faire à ladite journée, tant comme il vous puet touchier selon ce que raison sera. Et neantmoins nous vous mandons que vous nous rescrivez sous votre seel le jour et l'heure que vous avez les lettres receues. Donné à tel lieu, etc. Deinde hinc verba sublinuntur: Supposé que les adjournemens ne fussent ainsi faits, n'y a force, quar ja ne sera trouvé que le Roi soit assigné à certaine forme de adjourner ses Pers, puis que la cause li touche, c'est assavoir son office; quar il ne sont que appellez Pers, parce que il sont Pers à lui, mais Pers sont entre eux ensemble. La forme des presentations et des adjournemens Ph. par la grace de Dieu Roi de France, à tel Bailly, etc. Salut. Nous te envoions nos lettres ouvertes, par lesquelles nous adjournons nostre amé et feal tel Per de France à tel jour, etc. à Paris pour certaine cause, si comme il est plus plainement contenu audit adjournement. Si te mandons, et si mestier est commettons que tu en ta personne, ou par personne convenable presentes et baillies audit tel Per, nosdites lettres et adjournement, et li requier de par nous, que il nous certifie du lieu et du temps que il aura receu ledit adjournement, et de ce que tu avras de ce fait, nous rescrie sealement sous ton seel à ladite journée. Donné, etc. Ubi preterea observandum, Peres Francia adjournari solum per Regem, et non per alium judicem, qui non sunt subjecti Baillis, nec Sinescillis nec de ipsorum ressorto, ut est in style Chartæ Parlami. part. I. cap. 7. Adde cap. 30.

Verum varia fuit pro diversis temporibus submonendi Peres ratio. ac pro quidem undecimo seculi incun. saeculo, Par Parum citabat, ut patet in litteris Odonis Comitis qui a Richar. II. in pris vocatus fuerat, apud D. Bru sel de Usu feud. tom. I. pag. 337: Posca tibi, Domine (Regem Robertum alioquitur) dicere volo, si audire digneris. Comes Ricardus tuus fidelis monuit me venire ad justitiam aut ad concordiam, de querelis quas habebas contra me. Saeculo sequenti idem observatum fuerit incertum est, cum ejusmodi submonitionis nulla occurrat mentio in Aresto Ludovici Junioris ann. 1153. contra Ducem Burgundiae: qua ratione vero id sequioribus saeculis peractum fuerit, vide in Submonere. His adham quod ex veteri Instrumto ann. 1377. refert D. Brussel ibid. pag. 341. Chacun doit avoir connoissance de la maniere dont l'en use en France quand on fait adjor-

ner un Per de France, soit en cas personnel, ou réel. Mais il semble que on l'ait oublié en droit le Roi de Navarre: car la on le deest faire adjourner par deux paires de lettres, dont les unes sont à adresse du Roi à lui, ou disais apres la narration faite. Nous vous adjournons, etc.; et les autres, adressées au Bailly prochain du lieu où le cas est échü, pour presenter les lettres precedentes audit Roi de Navarre: Un commet maintenant à chacun Bailly, qu'il adjourne le Roi de Navarre ou son Procureur, moi ou encore en Parlement où toutes ses causes doivent aller, mais devant un Bailly; et fait on procès contre lui par vertu de tels adjournemens, et donne le verdict, sentences et jugemens, tous ainsi, comme l'en font contre une partie personne. Regest. Parlami. ann. 1311. Et si non pas fait l'adjournement par deux paires de lettres qui est nécessaire de faire aux Pairs par les Ordonnances et stile de la Cour, etc.

Uti etiam observatum fuit, cum a sententia quam Parum judices tulerant, appellabatur, quod tandem abrogatum videtur Philippo VI. Edicto ann. 1341. apud de Lauriere tom. 2. Ordinam. Reg. Fr. pag. 21. Con tractatis temporibus, que et ex stilo curie nostre observatum, et si quis a sententia alienius Paris Francie, et judicibus suis, ad nos, seu citiam nostram appellabat, portebat, ut non solum judicem, sed etiam a Parum, poteret adjournari. Ordinum is, ac citiam statuitur, ut in dictis casibus sufficiat, ipsos appellantes, si ipsos judices, qui sententiam protulerunt, et a quibus extitit appellatio adjournari faciunt, in loco ubi lata fuerit sententia. Et quia ex observatione antiqua consuevit fieri, ut nos literas nostras Paribus Francia mittere debeamus, per quas ipsos adjournamus, et alias literas, quibus baillivus vel judicibus mandatur, ut literas nostras Paribus debeant presentare, volumus ut literas predictas solum ad eorum judicem, vel ad locum ubi lata fuerit sententia, presententur absque alia solennitate servanda. Vide Stylum antiq. Parlami. part. I. cap. 1.

Neglecta nihilominus aliquando videtur hanc ratio Paros subamendi, cum Aresto ann. 1221. judicium fuerit Johannam Comit. Flandr. recte in jris vocatum fuisse per duos Milites. Vide Submonere et D. Brussel tom. I. de Usu feud. pag. 340.

Parum autem judicia in ipsos Pares et convassalios exercebantur, adeo ut si aliqua oriretur controversia inter ipsos Pares, dicitur non possent nisi in conventu et ad iudicium parum suorum, domino ipso feudum preside. Otto Frisingensis ab I. de Gestis Frederici cap. 31. de Hungaris. Nulla sententia a Principe, sicut apud nos moris est, per Pares suos exposcit, sola sed Principis voluntas apud omnes pro ratione habetur. Odo Comes Campanie apud Fulbertum Ep. 95. Nec sibi competere dicebat, ut me ad tale iudicium exhiberet sine conventu Parum suorum. Conventio inter Henricum Reg. Angl. et Robertum Comit. Fl. ann. 1199. apud Rymer. tom. I. pag. 2. Ipse Comes ille ibid. et Regem Henricum per fidem juravit, nec dimittet, quin cat, donec Rex Francie iudicium faciat Comitem Robertum, quod non debeat juvare amicum suum Regem Anglia, cuius feudum tenet; et hoc per Pares suos qui eum iure iudicare debent. Littere A. Remensis Archiep. ann. 1216. in Chartular. Campania. Nos et alii Pares regni Francia

cum domino rege de-revimus, et iudicari-mus, quod, etc. Will. Brito lib. 6. Phil. ip. pag. 139.

Accedat igitur prius ad me, iudicique Sicut nostro, faciam quequid jus jusserit illi, Consilioque illis Parum tractabo suorum.

Et lib. 9. pag. 221.

Quamvis pactus erat Regi Paribus que quod seque Nonne ferat quequid super his flex anperet illi.

Mette Paris ann. 1236. Adiciunt etiam quod nullus de regno Francorum debuit ad a ipso iure suo solitari, nisi per iudicium 12. Parum. Adam Episcopus Herefordensis ab Edwardo II. Rege Angliae proditionis accusatus, negavit se Episcopum ad tam ardua responsurum, nec debere absque domini Cantuariensis Archiepiscopi, post summum Pontificem sui directi iudicis, cuius etiam erat suffraganeus, auctoritate. Et aitorum Parum suorum Episcoporum comitientia vel consensu: apud Th. mam Walsingham pag. 119. Vide eundem pag. 200. Gesta S. Ludovici pag. 265. Et idcirco dominus Rex dominum de Caucaico fecit ad curiam evocari super tali facinore responsurum, qui in Regis presentia constitutus, dixit se de responsione cogi non debere, volens et petens per Pares Francie, si possent, secundum consuetudinem Baroniae iudicari. In Regesto 31. Chartophylaci regis Ed. III. habetur Charta Margarete Comitissa Flandrie et Hannonie, data Parisiis mense Martio ann. 1241. in hoc verba. Ego Comitissa et Ferrandus Comes olim maritus meus, obligaveramus eidem, que conventiones coram Paribus, et etiam coram nobis recitatae sunt, et cum nos peteremus quod prius nos et Thomam ad suum recipere et homagium, et postea parati eramus nos Comes et Comitissa facere et adimplere formam et conventiones predictas, si jus nostrorum Parum hoc diceret, tandem dictus Rex nobis obtulit nobis jus facere divi sper promissis per Pares, et nos concessimus quod ab eisdem Paribus iudicium super his diceret. Pares autem, vi debet venerab. Patres Anselmus Landuensis, Robertus Langonensis, et Nicolaus Nociomensis Episcopi, sedentes in partem, tractatu et deliberatione habita diligenti, reddiderunt nobis jus in hunc modum, etc. Diploma Electionis Ducatus Ebroicensis mens. Januar. ann. 1316. hinc verba prefert. Sedatis discrimini-bus, que quidem discrimina in ipso re-gno sunt antiquorum testatur opinio, per temporibus per Pares Francia, et eorum consilium, consueverit sedari. Charta Theoderici Abbatis S. Maximini Trevirensis apud Nicol. Zyllosium, de Sarrumensis sive servientibus. Nulli que advocato vel domino debent obedire, nisi nobis, nec alienis nisi Parum suorum iudicio subiacere. Infra. Tandem ad ultimum post legitimas inducias cum ad rationem posui, et iusto iudicio suorum Parum beneficium, quod ex me tenebat, fere vi auferre debui, etc. Vide Leges Longob. lib. 3. tit. 8. §. 4. Con-rat. I. cap. 1. Constitut. Sicilas lib. 1. tit. 11. quoniam attentionem. cap. 67. Bracton. lib. 3. de Corona cap. 1. §. 3. Hier. Vignarium in Hist. Alsatica pag. 239. Ex quibus quidem scriptoribus ma-jores nostros non ab inferioris, aut su-perioris, sed a paris conditionis homini-bus voluisse iudicari, abunde colligitur. Ita legitur in Caron. Alex. ann. 3. Leonis Imp. Isocrasium Philosophum et Questorem delatum apud eundem im-peratorem quod paganus esset, exauc-

toratum, missum Calchedonem ad Theophilum Bithyniam Præsidentem, ut ab eo iudicaretur: Jacobum vero Cylicem, cognomento Psychristum Archiatrum rogasse Imperatorem, et petisse ut Isaacii causa a Senatu et Præsfecto prætorio, et non a Præsidente Provincie cognosci pateretur, propter dignitatem Quæstoriam quam habebat: quod et ab Imperatore obtinuit.

Hinc usus Parium causas dijudicandi in parlamento Parisiensi, quod in eo Pares sedeant, unde Curia Francie appellatur, ut videre est in *Parlamentum*. Arest. ann. 1857. in vol. 4. arestor. pariam. Paris. : *Prepositus noster aut procurator in baillivia Silvanectensi fecerat ad iudicium evocari quendam decanum christianitatis aut curatum Belvacensis diocesis, super eo quod idem decanus aut curatus sub umbra dicti episcopi, ceperat aut sibi attribueret nisus fuerat bona mobilia cujusdam persone defuncte, pro eo quod dicebat ipsam intestatam decessisse; et quia dictus episcopus advocerat factum, fuerat causa ad parlamentum remissa, pro eo quod idem episcopus, qui est Par Francie, non tenetur invitus extra parlamentum litigare.*

In Parium autem consensu iudicia ab iis in dominum non exercebantur: quippe, ut est in processu contra Robertum Atrebatensem supra laudato, *Il ne sont mis appellez Pers, pource qu'il soient Pers à lui, mais Pers sont entrés eux ensemble.* Si vero Parium aliquis cum domino controversiam haberet, dirimebatur ea ab ejus Ballivo, seu iustitie dominicæ Præsposito, a quo licebat appellare ad superiorem dominum. Philippus Bellomanerius in *Consuetudinibus Bellocac.* MS. cap. 1: *Li homs ne doivent pas jugier lor Seigneur: mais il doivent jugier l'un l'autre, et les querelles du commun peuple. Et se cil qui a offers contre le Seigneur, requiert que droit li soit fes, li Balliv par conseil de son Seigneur li doit fere ce qu'il cuide que soit reasons: et s'il es deuil de ce que li Balliv li fet, il doit monstrier le grief au Comte.*

Parium igitur iudicia inter Pares seu convassallos tantum exercebantur, quorum hæc erat ratio, ut in mutuis controversiis dominus reum evocaret et submoneret per duos alios Pares qui juri staret, rectumque faceret Pari de eo conquerenti. Id pluribus docemus infra in *Subjunctis*. [Le Roman de la Violette MS. :

Deus Barons plains de hardement
A envoié le Roi pour li.
Qu'il ne mette pas en oubli
Qu'à court viengne et ne laist pas.]

Neque Pares duntaxat per Pares seu convassallos ad iudicium subeundum submonebantur sed et actiones ceteræ omnes iudicæ per Pares peragebantur: adeo ut si testes audiendi essent adversus Parium, il Pares esse etiam deberent, id est convassalli, ut habetur in jure feudali Saxonum cap. 25. § 1. et 2. Ita si Par captendus et arrestandus esset, id fieri debebat per Pares, vel per Milites: quod colligitur ex iis quæ narrat Nangius in S. Ludovico pag. 385. eundem Regem Dominum de Couciaco non per Pares, nec per Milites, sed per clientes aulicos facisse capi, et in domo sua Parisiis, quæ Lupara dicitur, custodiam reservari: quia scilicet cum Par esset Regni Francie ratione terræ de Couciaco quæ nude a corona Francie pendebat, controversia tamen quæ tunc

agitabatur, Baroniam istam non spectabat.

Hinc est etiam quod in controversiis quæ de rebus ad Pariam non spectantibus movebantur, ab aliis quam a Paribus suis poterant iudicari. Id abunde probat vetus Chron. ex Chartophylacio regio ad ann. 1259. ubi de contentione inter Archiepiscopum Remensem et Abbatem S. Remigii super garda seu custodia ejusdem Monast. : *L'Archevesque qui est Pair de France, et doit estre jugé par ses Pairs. Ce jugement n'est pas fait par ses Pairs, si ne veut pas qu'il lui greive... et les Messieurs le conseillèrent, et dirent à lui que le jugement estoit bon et raisonnable; car la querelle dont le jugement estoit fait, n'estoit mie de la Pairie, et pour ce convenoit-il qu'il fust remis.*

Erat etiam illud inter Pares statutum atque usu confirmatum, ut nullus ex iis quidquam alienare posset, nisi iudicio Parium et Domini consensu prius requisito. Id probant plures Chartæ ex Tabulario S. Bartholomæi Betun. et præcipue Charta Roberti de Maresko Militis an. 1215. f. 54: *Ego Robertus de Maresko Miles... notum facio quod Theobaldus de Foukieres et filius ejus Johannes primogenitus vendiderunt per legem et iudicium Parium suorum et curie mee, etc. Charta Balduini Comit. ann. 1198. apud Miræum tom. 1. pag. 723: Cum terra infra nemus, in manum viri nobilis domini sui Eustacii de Ruaz, a quo ea in feodo tenebat, reportavit, sub testimonio quamplurimum suorum ipsius Eustacii fidelium hominum... et a Paribus suis, domini sui Eustacii hominibus, adjudicari fecit, ut ea legitima donatione in proprietatem ecclesie S. Dionysii in Broherois devenirent. Eustacius vero... suo testimonio Parium suorum, quia hæc præmonstrata de feodo paritatis sue et etagii Montensis a me tenebat, ipsa in manum meam libere reportavit. Vide Consuet. Hannon. cap. 28. Atque hæc minime confundenda cum iis quæ infra dicentur de pareris seu qui in paragiium pessident.*

Charta ann. 1271. in Lib. nig. 2. eccl. S. Vulfr. Abbavil. fol. 96. v: *Je Engerrans de Rainvillers... ai vendus bien et loiaument au dien et au capitre de l'eglise S. Ouffrant en Abbeville... les choses que j'avois ou reclaimer poeis à Rainvillers... Chestes devant dite vente j'ai fait par poverté et peur le soutenanche de moi, de ma femme et de nos enfans. Lequels poverté fu souffissamment prouvé en le court noble homme conte de Pontieu... présent les Pers et les hommes de Pontieu; chest asavoir le visconté du Pont de Remi, mesire Willaume de Cauroy, mesire Jehans de Aischi, mesire Jehans de Laviere, mesire Jehans de le Bouvake et plusieurs autres hommes liges le conte de Pontieu.*

Cum igitur Pares sint vassalli qui a domino feudali nude pendent ratione tenuræ, atque ita etiam vulgo appellati sint Barones: inde vox utraque eadem notione passim usurpata legitur pro majoris dignitatis vassallis, qui vel in consilium adhibentur a domino aut Rege, vel cum eo Parium lites dijudicant. Chronicon Andernense pag. 883: *Ut tam supradictorum Comitum progenies, quam Barones omnes, qui Pares castelli (Guinensis) vocantur, juxta votum et deliberationem suam ibidem sepeliuntur.* Arestum contra Episcopum Catalaunensem ann. 1267. *Proposuit pars alia quod de hoc tenebatur in hac Curia respondere dictus Episcopus, cum sit Baro et Par Francie et homo ligus domini*

Regis In pacto quod initum est inter Regem Philippum Magnum, et Joannam filiam Regis Ludovici Hutini 17. Martii ann. 1317. cessere eidem Joannæ pro juribus suis paternis, 1500. II. terra in Comitibus Inculismensi et Moritanensi, pour les tenir en Pairie et Baronnie, la noblesse de Pairie et Baronnie mise en pris, et qu'avenant le decez dudit Roy sans enfans males, les Comtes de Champagne et de Bris lui appartien-droient, qu'elle tiendrait en Pairie et Baronnie si noblement comme autrefois ont esté tenuës. In Epistola Philippi Augusti ad Papam Honorium III. de emendatione seu satisfactione eidem Regi facta a Manasse Episcopo Aurelianensi Melduni coram Paribus, quod perperam quædam effutisset contra iudicium redditum a Paribus et Baronibus Francie in controversia de Comitatu Campanie, quem sibi Erardus Briennensis assererat, promiscue habentur Barones et Pares: *Contra iudicium Baronum Francie, ad quos pertinet hujusmodi iudicia facere, locutus est. Super qua temeritate in presentia nostra et Parium prædictorum per recordationem eorumdem publice convictus, id ipsum nobis et Paribus emendavit. Actum Paris. 1217. mense Aprilii. In Tabul. Campan. fol. 31. exstat Charta S. Ludov. Regis Franc. data Compendii ann. 1288. mense Decemb. cujus initium ita concipitur: Ludovicus D. G. Fr. Rex dilectis suis Decano et Capitulo Laudunensi salutem et dilect. Quod Episcopus Belvacensis in Baronia et in feodum hominibus ligis de nobis tenet quod habet apud Belvacum, et quod Par sit ex eo Francie, vos credimus non latere, etc. Principes dicuntur in Charta Communis Incensis ann. 1158: *Si dominus impliciter alium hominem de communia, si illa iustitiam ejus intrare voluerit, aut emendare illi faciet, aut solo se purgabit sacramento, et sine bello. Hæc est enim placitandi consuetudo quæ dicta est de domino, erit tam Principibus, quos Pares vocant, quam ceteris Militibus. Et si aliqua dissensio forte oritur inter dominum et communiam, de qua aliquod iudicium fieri debeat, per Pares illius Castelli, et etiam Juratos debet exerceri. Sed et scribit Marionus oratione 9. apud Armoricos Barones Partum vice fungi. Ita passim Poeta vernaculi veteres Pares Baronum vocabulo donant. Les Loix communes d'Angleterre:**

Barons nous appellans les Piers del realm:

Chronicon Bertrandi Guesclini MS.

Et les Lions ce sont les Barons et li Per.

Le Roman de Garin MS. :

La fessité des Chevaliers à pris
Et des Borgois et des Pers del pais.

Allo loco :

N'il n'est encore pas de vos deauré,
Ne jugement n'a oi de vos Pers,
Parci delés ont son fé clamé;
Gardés, beaux sires, que vos n'i meaprenés,
Eavens vostre henné lige que vos savés.

Infra :

A Reims ira à vos, se vos volés.
A Estampes è à Paris delés,
Drois vos fera volontiers et de grés,
Cojureront et li Conte et li Par.

Le Roman de Gaydon MS. :

Trestuit se talent, Duc, et Damains, et Per.

[Le Roman de Judas Maccabées :

Il assemble tous ses Barons,
Qu'il fit Pars par division.]

Le Roman de Girard de Vienne :

Forment l'almocet li Baron et li Per.

Ubi Per, pro Barone usurpatur. Vide Duchesium in Hist. Monmorenciaca lib. 1. cap. 5.

¶ Et quidem Parium Francie jura et privilegia eadem ferme erant que Baronum et Comitum, quorum precipuum fuit, ut homines Comitatum suorum in exercitum ducerent usque proficerentur. Le Roman d'Alexandre :

Kelias douze Pers qui soient compaignon,
Qui menent vos batailles par grant devotion.

Le Roman de Gautier d'Avignon :

Asses de mal me fist vostre oncle Ganelon,
Qui trahit en Espagne li douze Compaignon.

Questio præterea agitata fuit, an supremi Palatii Francici Officiales possent Parium Francie iudicium interesse, et cum his considerare ac iudicare, in lite mota inter Joannam Comitissam Flandrie, et Joannem de Nigella; que controversia ita direpta est iudicio ac Aresto Parlamenti ann. 1224. in hæc verba: Præterea cum Pares Francie dicerent, quod Cancellarius, Buticularius, Camerarius, Constabularius Francie, Ministeriales hospiti domini Regis non debebant cum eis interesse cum Paribus ad iudicandum Pares; et dicti Ministeriales hospiti domini Regis e contrario dicerent se debere ad usum et consuetudines observatas interesse cum Paribus ad iudicandum Pares: iudicatum fuit in Curia domini Regis, quod Ministeriales prædicti de hospiti domini Regis debent interesse cum Paribus Francie ad iudicandum Pares. Et tunc prædicti Ministeriales iudicaverunt Comitissam Flandrie cum Paribus Francie. Apud Parisios anno Domini 1224. Exstat illud Arestum Latine apud Belforestum in Annalibus Francie, Chopinuum lib. 3. de Doman. tit. 7. num. 8. Duchesium in Hist. Monmorenciaca, et Gallice in lib. 1. Memorialium Camerae Computor. Parisiensis. f. 42. Vide in hæc rem Budsum ad l. ult. de Senatorib. Tillium tom. 2. pag. 18. 30. et Chopin. lib. 3. de Doman. loco laudato.

De numero parium in iudiciis, id juris obtinuit, ut Par unus iudicium edere non posset, sed requirebatur ut ad minus essent duo, Domino non computato, ut habet Bellomanerius cap. 61. et 67. At Petrus de Fontanis cap. 21. quatuor Pares ad edendum iudicium dominicum necessarios fuisse ait: Tu me demandes sans homes il convient as jugemens rendre: certes quatre il sont suffisans, etc. Infra: Encore convient il à jugement faire quatre homes à tout le mains, nekedent il convient deus homes suffisans à faire la sannonce, et deus homes à recort faire, de contre recort ne puet on rien faire. Ita varii fuere in feudis mores et diversæ consuetudines.

¶ In causis vero criminalibus major pars seu numerus Parium requirebatur, ut legitime Par accusari et iudicari posset. Charta Philippi V. Reg. Franc. ann. 1317. apud Leibnit. in Cod. Diplom. pag. 98: Item et pro eo quod de consuetudine generali regni Francie notaria, rationabili et legitime præscripta et pacifice observata a tanto tempore, de cuius contrario memoria non existit, nullum crimen potest contra personam alicujus de Paribus dicti regni criminaliter intentari, nisi alii Compares sui saltem pro majori parte ad hoc presentes sint vel sufficienter evocati.

Quod si dominus nullum Parem habe-

ret, vel idoneo Parium numerum ad edendum iudicium, non ideo iustitiam suam amittebat, sed a domino superiore mutuo accipiebat, suis impensis, aliquot ex ejus hominibus seu vassallis, qui iudicia ederent. Quod si vero adeo esset pauper, ut eos mutuari haud posset: vel si dominus mutuo dare renueret; tum actori et reo licebat iustitiam domini superioris convenire, et in ea litigare, ut est apud eundem Bellomanerium cap. 62. et 67. Ad priorem casum spectant que habet Statutum de Rachetis Velocassini Francici, mensis Mail ann. 1285. ubi fructus vivariorum et warentarum appetiari debere dicuntur per duos Milites juratos homines domini si habuerit, et si non habuerit, requirit eos a domino capitati.

Tenebatur igitur dominus Curiam suam idoneo Parium numero munire. Practici nostri dicunt, il estoit tenu de garnir sa Cour de Pairs: ita ut si deessent illi, aut per legitimam excusationem adesse non possent, alios ejusdem dignitatis ac conditionis submittere deberet, qui jus dicerent. Ad hunc morem spectant, que in Inventario Chartophylacii regii, titulo Flandres, scripso d. sacco 2. charta 22. leguntur: Au different d'entre le Roy Louys Hutin et Robert Comte de Flandres l'an 1314: les Pairs de France assemblez sçavoir l'Archevesque de Reims, les Evesques de Langres, de Laon, et de Beauvais, Charles Comte de Valois et d'Anjou, et Mahaut Comtesse d'Artois, firent sçavoir qu'au jour assigné ils tiendront Cour avec douze autres personnes ou Prezats et autres grands et hauts homes, c'est à sçavoir, l'Archevesque de Rouen, les Evesques de S. Brieuc et de S. Malo, Philippez fils du Roy Comte de la Marche, Guy Comte de S. Paul, Gaucher de Chastillon Comte de Portian, Louys fils aîné du Comte de Clermont Seigneur de Bourbonnois, Jean de Clermont Seigneur de Charolois, B. Seigneur de Mareuil, et Miles Seigneur de Noyers, esteus et mis à ce faire par le Roy, lequel fit dire en l'assemblée qu'il ne pouvoit avoir plus de Pairs, parce que le Duc de Guienne qui est le Roy d'Angleterre, s'en estoit excusé pour la guerre qu'il avoit en Escosse, le Duc de Bretagne qui est Pair y fut une journée et puis s'excusa de mesme, le Duc de Bourgogne et l'Evesque de Noyon estoient morts, l'Evesque de Chalons Pair estoit detenu prisonnier, et que le Comte de Flandres n'estoit comparu à la journée, etc.

¶ Quæc vero requirebantur Pares, ut Curia idoneo Parium numero munita censeretur, nihil hac de re definitum reperio; videtur pro ratione rerum pertractandarum major vel minor numerus requisitus, qui ad edendum iudicium utrum satis esset, pronuntiabant ipsimet Pares. Arestum Parlamenti ann. 1322. in Regesto Curie Parlamenti: Cum Dux Burgundie... requireret quod nos ante omnia Curiam nostram Paribus faceremus muniri; et quod cum ad Pares Francie pertinere, ut dicebat, facere jus utrum prædicta Curia Paribus muniti deberet, vel non, quod nos iudicium hujusmodi faciendum ad Pares remitteremus eisdem... per arrestum nostrum Curie dictum fuit... quod Curia nostra est sufficienter quoad premissa munita. ¶ In Reg. Parlamenti. Paris. ex Cod. reg. 322. 2. fol. 164. v. Cum dux Burgundie diceret se habere facere plures petitiones tandem suam perreptam, requirere quod ipsa curia Paribus munitur: dicens etiam illud, utrum curia deberet muniti, debere per Pares ter-

minari et iudicari. Dictum fuit quod requesta ipsius de curia munienda Paribus, non fieret ad unum nec alium finem.]

Parium iudicium non modo intererat dominus, vel ejus Baillivus; sed etiam in rebus arduis eorum consilium expectebat, ita ut Constabulariorum domini feudalis vicem fungerentur. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandr. cap. 1: Carolus Comes consilium cum nobilibus et Paribus suis terra subit, quid super hoc ageret.

¶ Hinc est quod cum bellum inferendum iudicabat, id non tentaret nisi prius expetito Parium suorum consensu; inconsulti quippe servitium militare ei detrectare potuissent.

In quibusdam tamen locis, ut in Comitatu Bellovacensi, Li Seigneur ne jugent pas en lor cort, mais lor home jugent, ut habet Bellomanerius cap. 67. ubi subdit, in locis, ubi cum Paribus suis consideret, ejusmodi iudicium interesse non posse, si litem vel controversiam habeat cum aliquo e Paribus. Exstat Notitia iudicati in Tabulario S. Albini Andegav. in quo Comes coram adest non tamen iudicat: Præcepti Comes Judicibus, (i. Paribus) ut sententiam recti de hoc, quod audierant, proferrent. Judicaverunt igitur Adelhardus de Castro Guntherio et Gaufridus Crassus de Chmilliaco, quod, etc. Et sub finem: Hoc judicaverunt Adelhardus de Castro Guntherio, et Gaufridus Crassus de Albiniaco, coram Comite Gaufrido in Camera sua Andecavis. Hoc viderunt et audierunt de parte Heudonis Gadino de Blazon, etc. de parte Monachorum, etc. [Gunterus Ligur. lib. 8:

Vassallus agendam
Fortis movet litem: non tu, sed curia iudex
Audit et, certo determinat ordine causam.]

Scribit idem Philippus Bellomanerius cap. 1. in quibusdam locis Baillivum solum cum iis quos advocat, iudicia domini sui edere: in aliis vero cum Paribus et hominibus ac vassallis feudilibus. Deinde ait: Et el liu là où on juge par homes, li Baillis est tenu en la présence des homes à prendre les paroles de ceux qui plèdent, et doit demander as parties s'il volent oir droit selonc lor paroles, et teles raisons qu'ils ont dites; et s'il dient oïl, li Baillis doit contraindre les homes qu'il facent le jugement. Et s'il ne plect au Bailli et as homes, li Baillis n'est pas tenu au jugement fere, ne au prononcier le jugement, se il n'est ainsi que li Baillis soit home de fief au Seigneur, à qui il est Baillis, car en tel cas conviendrait il qu'il fust Pares avec les autres.

Parium Francie ejusmodi olim fuit sacramentum, quod in Parlamento edebant in primo quem inibant, iudiciorum consensu: C'est le serment des Pers de France. Vous jurez par vostre foy et serment et sur les saintes Evangiles, que vous serez bon, loyal, feal et obeissant au Roy de France nostre Sire qui y est, et à ses hoirs et successeurs: son corps, ses membres, son heritage, les droiz et nobles de la Couronne de France et de sa souveraineté garderez et deffendrez: envers tous et contre tous qui peuvent vivre ne morir, et loyal et bon conseil li donrez: toutes les fois qu'il vous en requerra, et tendrez: secret son conseil, et toutes choses qui sont à tenir secretes pour le bien de luy et de son Royaume. Immutatum postea, atque hisce verbis conceptum Parium Francie sacramentum: Vous jurez et promettez bien et fidalement conseiller et servir le Roy en ses tres-hauts, tres-grands, et importants affaires, et saant en ladite Cour,

garder les Ordonnances, rendre la justice au pauvre comme au riche, et tenir les délibérations claires et secrètes, et vous comporter comme un digne et vertueux Pair de France, vivre et mourir en l'obéissance du Roy. Ce fait le Pair prend son espee, et monte aux hauts sieges et assiste à l'audience. Hodie, ut ab amplissimo et doctissimo Parlamenti Ippocrato didicimus, adduntur hisce, comme un vertueux Pair de France, hæc verba, et Officier de la Couronne.

Pares Franciæ homagium ligium regi prestare tenebantur. Homag. Joan. ducis Brit. ann. 1403. ex Cod. reg. 8542. S. Arnaldus de Corbeia miles, cancellarius Franciæ, exposuit alta et intelligibili voce verbis Gallicis subsequentia: *In effectu, domine dux Britannie, homagium quod fecisti domino regi hic existenti, intelligit ipse dominus rex quod dictum homagium sit ligium, quoniam omnia homagia, que sibi faciunt et prestant vasalli sui, et maxime Pares Franciæ, de quibus estis unus, sunt ligia.* Arest. ann. 1367 in Reg. Olim parlam. Paris. *Dictus episcopus (Catalanensis) cum sit baro et Par Franciæ et homo ligius domini regis, etc.*

Pares vero Ecclesiastici duplex Regi præstant hominum: alterum pro Episcopatum Regalis seu dominicis, alterum pro Paris dignitate.

Quæ sit **Parium** Franciæ dignitas, quæ sint eorum jura et prærogativa, paucis declarant Litteræ erectionis Comit. Matiscon. in *Pariatum* ann. 1359. in Bibl. Seb. pag. 157. cent. 1. ch. 72. *Nos igitur antiquas memoriæ dignas progenitorum nostrorum Regum Francorum ordinationes ad memoriam revocantes, qui ad conservationem honoris Coronæ Franciæ, ac consilium et juvamen reipublice, in eodem regno duodecim Pares, qui regni Franciæ in arduis consiliis et judiciis assistent, et in factis armorum strenue, ad incrementum regni et reipublice, Regem ipsum paritate fideliter inter collationes suos splendidius comitarentur, consideratione provida statuerunt, inter quos Comes Tholosanus unus esse solebat, cujus successio ad coronam Franciæ jure hereditario pervenisse noscitur, alium regem vel magis idoneum, subrogare volentes, etc.*

Parium Ecclesiasticorum hæc erat prærogativa, ut retrofeuda sua in manum mortuam transferre possent, quod aliis episcopis non licebat. Parlam. Pentecost. ann. 1290. in Reg. S. Justi Cam. Comput. Paris. fol. 40. v. col. 2: *Ordinatum fuit per consilia domini regis, præsentate ipso dom. rege, in parlamento, quod archiepiscopus Remensis et episcopi Pares Franciæ admortizare non poterant suum domanium nec feoda sua, quæ ab ipsa tenentur immediate, sed sua retrofeoda poterant admortizare. Alii vero episcopi, qui non sunt Pares, nec domanium suum, nec feoda, nec retrofeoda poterant admortizare. Vide Admortizatio.*

Femine etiam **Pares** ratione tenuræ, id est, propter ea quæ possidebant feuda, iudicis dominicis interesse poterant, contra quam juri civili, l. Cum prætor. D. de Judic. l. 1. D. de Postul. Vide Cujacium lib. 13. observ. cap. 23. Charta ann. 1220. in Tabular. S. Bertini: *Præsentibus, et ad hoc vocatis hominibus meis Paribus, videlicet D. Wilhelmo de Brule Milite, Joanne Clerico, Hugone Clavel de Hove, Sara Esblousarde, et filius ejus Majorissa, qui Pares a me et domino suo propter hoc adjurati judicaverunt, etc.* Mathildis Comitissa Atrebatensis **Par Franciæ** iudicio interfuit

in Robertum Comitem Flandrensem edito anno 1315. cum R. Archiepiscopo Remensi, G. Episcopo Lingonensi, G. Episcopo Laudunensi, J. Episcopo Belvacensi, et Carolo Vadeni et Andegavensi Comite; [quæ ad hoc iudicium evocata fuerat per Litteras Philippi Regis hisce verbis: *Et audietur vultans avoir nostre Cour garnie, si comme il appartient de vous qui estes Pair, et des autres Pairs de France, Nous vous mandons, etc.*] Sed et eadem Comitissa Regina mater, in eisdem Regis Coronatione Remis tanquam **Par Regni**, Coronam regni cum cæteris Paribus dicitur sustentasse, de quo aliqui indignati fuerant, inquit Continuator Chronici Wilhelmi de Nangiaco ann. 1316. Vide Cereimoniale Francicum tom. 1. pag. 145. Ad sustentationem autem coronæ regie spectat insignis locus Radulphi de Diceto pag. 608. de Henrico II. Rege Angiæ, qui in Coronatione Philippi Augusti Regis Franciæ, Remis *eadem capiti non Regis impositum, ne Rex infra minorem adhuc constitutus etatem gravaretur sub onere, manibus propriis sustentavit, rejecta chlamyde paratior ad obsequium. Illud innuens quod si tempore procedente Franciæ necessitas incubuerit, securi debeant ejus implorare subsidium, a quo tale receperint sub ipsa sui Regis consecratione suffragium.* Coronationi autem Philippi Regis interfuit Henricus, tanquam Dux Normanniæ et **Par Franciæ**. Quinetiam Blancham Reginam Franciæ, S. Ludovici IX. Regis matrem, iudicis præsedisse in Curia Domini Regis, cum Baronibus qui debent et possunt de jure in Curia domini Regis judicare, observatum a nobis ex Tabulario Lehenensi in Notis ad Joinvillam pag. 54. Apud Ughellum tom. 1. parte 2. pag. 316. exstat placitum anni 1078. quod sic concipitur: *Dum in Dei nomine in iudicio resideret D. Mathilda Dux et Marchionissa intus casa... residentibus cum ea Lamberto et Ubaldo, etc.* Jam vero quibus feminis iudicandi officium competat, pluribus explicat Petrus Faber lib. 3. Semestr. cap. 14. Extr.

Feminis **Paribus**, etsi iudicis dominicis cum **Paribus** interesse jus fuerit, non tamen **Parium** uxores **Parium** maritorum iuribus ac privilegiis gaudent. Exstat Arestum Parlamenti Parisiensis 17. Martii ann. 1628. quo Francisca de Bonnis, Caroli a Croquico Campisauri et Lesdiguerarum Ducis, ac Paris Franciæ, relicta, libelle supplicis oblato, quo ei liceret Saltus Comitem ad idem Parlamentum evocare, ut que contra ipsam in Parlamento Aquisi acta fuerant rescinderentur, petitionis suæ repulsam est passa.

Inter porro convassalli omnes sibi invicem **Pares** essent, et ita haberentur: non tamen semper omnes iudicium loco habebantur, et in **Parium** consensu considerabant. Nam cum in magnis Baronis complures essent vassalli, atque adeo magno interduum a se invicem divisi terrarum intervallo, ita ut una omnes ad dominica placita vix convenire possent: tum etiam ne tantus vassallorum numerus iudicis plus officeret, quam prodesset, plerique e majoribus istis Dominis ac Baronibus quosdam e suis vassallis selegere, quibus **Parium** nomen, titulum, ac dignitatem concesserunt, qui una cum illis jus dicerent cæteris **Paribus** suis ac convassallis. Hinc legitur certum ac definitum fuisse ferme semper in majoribus Baronis **Parium** numerum, ut haud ita pri-

dem attigimus in Notis ad Stabilimenta S. Ludovici pag. 178. ubi etiam horum numerum sæpe ad duodenarium fuisse redactum docuimus, maxime in Regno Franciæ, in Comitatu Flandrensi, ex Lamberto Ardensi pag. 156. 157. in Baronia Ardensi ex eodem Lamberto pag. 149. in Comitatu Guinensi, ex Duchesnio, [in Communia Belvacensi, ex Louveto Hist. Belvac. pag. 341.] Ita pariter observatum in Comitibus Cameraacensi et Hannoniensi, auctor est Vinchantius in Annalibus Hannon. lib. 1. cap. 5. [Vide Miræum tom. 1. pag. 697. et 777.] Matth. Westmonaster. anno 1265. et Thom. Walsinghamus anno 1286. scribunt *Scotos tum elegissit sibi 12. Pares. 1. videlicet Episcopos 4. Comites. et 4. Barones, quorum consilio cuncta regni negotia sancirentur.* Addit Henricus de Knyghton. *ad modum Franciæ 12. Pares, tum ordinavisse Scotos.* Idem etiam numerus obtinuit apud Anglos, ut auctor est Stanfordius in Placitis coronæ lib. 3. cap. 1: *Et nota que le nombre des Pieres queux sont à trier ascun Seignour, est 12. à ouster quants le Roy pierre, mes nenny deleins, ou desous le nombre de 12. Le Roman de la Violette MS.*

Seigneur, se dist li Dus, taisez,
Jugement et loi luy vult faire,
Sans jugement nel vueil de faire.
A tant a les Pares apelez,
Seigneur, ce dist li Dus, aiez,
Au jugement si dites voir,
Car je ni vueil pechie avoir,
A tant s'en sont li Per torne,
Doutre sont moult bien atorne,
D'une part sont a conseil trait,
Maint bel mot est dit et retrait,
Mais en la fin sont esgarde,
Et se sont ensemble accordé,
Que seur les deus se metteront,
Et ce que li deus en diront,
Sera tenu pour plainement.

Pares Franciæ, quando ad duodenarium numerum redacti fuerint non omnino constat inter scriptores. Sane in confesso esset debet ab ipsa feudorum origine vassallorum Coronæ Franciæ controversias a **Paribus** suis fuisse iudicatas. Id perspicue ostendit Fulbertus Carnotensis nec supra laudato, et Mathæus Paris, quo loco meminit capitalis iudicii lati in Joannem Regem Angliæ a **Paribus Francicis**, Philippo Augusto regnante. Sed eo res processit, inquit Chopinus, opinione multorum, ut absolutus fuerit suis numeris **Parium** duodecim-viratus Ludovico VII. vel Philippo II. filio regnantibus: quæ quidem sententia est etiam Antonii Colardi in Commentariis MSS. Rerum Remensium, quos contexit usque ad annum 1584. Is enim sub ann. 1179: *Ludovicus VII. Rex Franciæ formulam Regum Franciæ, Remis inaugurandorum, simulque instituit Pares Franciæ, qui coronando Regi adstarent, etque titulos attribuit: unde Guillelmus Archiepiscopus, primus omnium Par Franciæ dicitur, ex Comite Remensi Dux nominatus fuit, etc.* Sed hæc tamen serius accidisse constat: nam in Philippi Augusti, Ludovici filii Coronatione anno 1179. nondum erant **Parium** Franciæ definitus numerus. Narrat quippe Rogerus Hovedenus Willelmum Archiepiscopum Remensem eundem Regem unxisse Remis, ministrantibus ei in illo officio Willelmo Turonensi, et Bituricensi, et Senonensi Archiepiscopis, et fere omnibus Episcopis regni: Henricum vero regem Angliæ de jure Ducatus Normanniæ coronam auream qua coronandus erat Philippus, et Comitem Flandriæ Philippum gladium regi

prætulisse? alios vero Duces, Comites, et Barones præviisse, et secutos, diversos diversis deputatos obsequiis Rigordus eadem coronationem peractam ait astante Henrico Rege Angliæ, et ex una parte coronam super caput Regis Franciæ ex debita subjectione humiliter portante, cum omnibus Archiepiscopis, Episcopis, cæterisque regni Principibus, etc. Ex quibus patet cæteros Episcopos, qui pro Franciæ Paribus habentur, ea quæ hodie non executos ministeria in ea solemnitate. Proinde haud improbanda forte eorum sententia, qui Parium Francorum duodecim viratum definitum fuisse tradunt a S. Ludovico Rege: quos inter est Joannes a Leidis lib. 22. Chron. cap. 7: Itaque sanctus Ludovicus Rex Franciæ ordinavit in Regno Franciæ 12. Pares Franciæ, constituit inde Collegium seu Capitulum, qui haberent ardua regni negotia tractare, scilicet 6. Duces, et 6. Comites: et de Ducibus sunt 3. Episcopi; et de Comitibus sunt etiam 3. Episcopi. [Vide D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 646.]

Verum si quod tradit Matthæus Paris anno 1231. pro vero aut certo haberi debeat, jam ipsa hæc tempestate Parium Franciæ, status ac fixus fuerat numerus: cum enim Raimundo Comiti Tolosano adjudicatus fuisset Comitatus propter hæresim, Roma, in Concilio generali, is vicissim obtulit se facturum erga Regem Francorum et Ecclesiam Romanam, quidquid facere deberet pro hereditate sua. Tunc cum peteret pars adversa, ut subiret iudicium duodecim Parium Gallicæ, respondit Raimundus: Recipiat Rex homagium meum, et perat in subire: quia forte non haberent 12. Paribus, si secus fieret. Idem sermo eodem anno: Adiciunt etiam quædam nullus de regno Francorum debuit ab aliquo jure suo spoliari, nisi per iudicium duodecim Parium. Agit hoc loco de Comitibus Flandrensi et Bononiensi, qui in prælio Boviniensi capti fuerant. Denique anno 1257. eundem duodecim Parium Franciæ Parium catalogum hæc verbis exsequitur: Rex Francorum... Magnates suos animat et confortat, præcipue eos, quos duodecim Pares Franciæ consueverunt appellare. Et quia prædictum est de Almannonum primatibus, ad quos Regis specialis electio, non reor a materia alienum, si nomina Francorum nobilitum, præcipue ad quos negotia regni spectant ardua, præsentem inseramus paginæ, cum succincta tamen brevitate. Archiepiscopus Remensis, qui Regem Francorum celesti consecrat chrismate, quapropter Rex Francorum Regum censetur dignissimus, est omnium Franciæ Parium primus, et excellentissimus: Episcopus Norvionensis, qui est Comes Palatinus. Episc. Belvacensis, qui est Comes Palatinus. Episcopus Catalaunensis. Episcopus Lingonensis, qui etsi pauper sit, dignus tamen habetur. Episc. Laudunensis, qui Dux est et Comes, ratione S. Remigii, ad quem devota fuit illa præclara hereditas Dux Normanniæ, primus inter laicos et dignissimus; Rex Angliæ est de jure Normanniæ sanguinis derivatione genialis. Rex ex conquestu... Dux Aquitanie, Dux Burgundiæ, Comes Flandrensis, Comes Campaniæ, Comes Tolosæ, qui dicitur Comes S. Egidii. [Vide D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 133.]

Alius tamen Franciæ Parium ordo recensetur in Regesto Parlamenti pro iudicio litis Roberti Atrebatensis, apud Tillium, in quo hæc habentur: Au temps ancien n'avoit que 12. Pairs en France,

VI

six Lays, et six Clercs, dont ne se remuent les Clercs, c'est à sçavoir les Pairs Duces, l'Archevesque de Rheims, l'Evesque de Laon, l'Evesque de Langres. Les Clercs Comtes, l'Evesque de Beauvais, l'Evesque de Chalons, l'Evesque de Noyon. Les Pairs Lays, les Duces, le Duc de Bourgogne, le Duc de Normandie, le Duc d'Aquitaine. Les Comtes, le Comte de Tolose, le Comte de Flandres, le Comte de Champagne. Les Pairs anciens sont mis si comme il doivent seoir en jugement en la presence du Roy, et doivent li Pairs Lays seoir à la dextre, et li Pairs Clercs et Prelats à la senestre du Roy.

Sane ex iudicio lato contra Erardum Briennensem anno 1216. pro Comitatu Campaniæ, descripto in voce Submonere, necdum fuisse Parium definitum numerum abunde colligitur, cum Regni proceres alii seu Barones, atque adeo Episcopi interfuerint, tametsi in primis recensentur Archiepiscopus Remensis, Episcopi Lingonensis, Catalaunensis, Bellocensis et Noviodunensis: sed de hæc controversia videant alii quibus per otium licet. nos quippe ad alia festinamus.

Nonnulli tamen remanet scrupuli, ex eo quod regni proceres alii seu barones, atque ipsi episcopi, qui ferendo huic iudicio interfuerint, non promiscuo indistinctoque ordine cum aliis confunduntur. Et quidem episcopi parium dignitate illustres, quorum hic referuntur nomina, ab aliis episcopis qui barones tantum habentur, distinguntur. Id ergo unum ex eo iudicio effici certo potest, cum paribus barones iudicasse: ubi etiam illud observandum ejusmodi iudicia pronuntiarum solitum fuisse, audiente rege et iudicium approbante.

Parium decanus inscribitur dux Burgundiæ in Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 108. Littera homagii ligii facti domino regi Ludovico XI. per Philippum ducem Burgundiæ, ratione ducatus Burgundiæ, parrerie et decanatus Parium, comitatus Flandriæ, etc.

Ceterum Pariatus titulus quibusdam præterea maioribus prædiis attributus est ex privilegio Regum speciali: sic Philippus IV. Comitem Andegavensem Paris dignitate illustravit ann. 1297. ut videre est in Charta ejusd. Regis apud Marten. tom. I. Anecd. col. 1301: Considerantes etiam quod XII. Parium, qui in prædicto regno nostro antiquitus esse solebant, est adeo numerus diminutus, quod antiquus ejusdem regni status ex diminutione ejusmodi deformatus multipliciter videbatur. Comitem ipsum (Andegavensem) de gratia nostra abundantia et plenitudine regis potestatis, præfati regni nostri creamus et promovemus in Parem, et paritatis huiusmodi dignitatem Andegavia Comitatu annectentes, præsentium tenore statuimus, ut tam in se quam successoribus ejusdem Comitis Andegavensis, qui pro tempore fuerint. Par ejusdem regni perpetuis temporibus habeatur, omnimque Paritatis ejusdem, quemadmodum diligens et fidelis noster Dux Burgundiæ compar ejus, jure et prærogativa letetur. Ubi quæ de antiquitate duodecim-viratum Parium habet, utrum ad tempora S. Ludovici referri debeant, iudicet Lector. Recentiores reliquos Pares omittimus, ne actum agere videamur.

Reg. Cam. Comput. Paris. in Bibl. reg. sign. 8406. fol. 211. r. Comes Bleensis dicit, quod est par de Viromandia, et sic usi sunt ejus accessores, ut dicit;

nec debent ire in alium exercitum quam regis.

Neque vero hic prætermittendum aliud fuisse olim Parem esse, aliud in Paria tenere, hinc qui in Paria tenebat, non continuo Par reputabatur. Id confirmat D. de Lauriere in Gloss. Jur. Gal. ex Stylo antiq. Parlam. part. 2. cap. 2: Item sciendum, quod domini de sanguine Regio, quamvis non teneant aliquas ex terris antiquæ Pariz, nihilominus Rex eis dare consuevit, et concedere certa privilegia, eorum dominationes in Paria tenendi, maxime terras quas tenent per partagium, illas videlicet, quas per partagium dependent a domo Franciæ; sed respectu illarum quas acquirunt, illas non tenent in Paria, nisi ad hoc habuerint speciale privilegium. His præmissa 12. Parium series.

Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 55: Littera per quam rex concedit domino Ludovico primogenito suo, quod possit tenere in Perreriam omnes terras, quas ex dono dicti domini regis habet et possidet in regno. De anno 1410.

PARES COMMUNIARUM, qui vulgo Scabini, Majoris seu Præfecti civitatis Assessores, quos ille in consilium adhibet, ut dominus feudalis vassallos suos Pares. Charta Communiæ Belvacensis anno 1182. [Ordinat. reg. Franc. tom. 7. pag. 622.]: Tredecim Pares in Communi eliguntur, etc. Vide Superium Epist. 76. [Pares Communiæ de Pontisara, in Tabular. Domus Dei Pontisara, ad annum 1311.] In Regesto Constabulariæ Burdegalensis crebra est mentio Juratorum et centum Parium urbis Baionensis, [et apud Rymer, tom. 5. pag. 330.] Ita in Charta Majoriæ Rotomagi et Falesiæ, mentio perinde est, centum Parium earumdem civitatum, ex quibus eligi solebant 12. Scabini, et 12. Consultores, post Ordericum Vitalem pag. 1066. [et apud de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 307.] Apud Pictavos Pares dicuntur, qui Majoris officio functi sunt, quod exacta dignitate, in Parium numero haberi soleant, et in rebus publicis Majoris Assessores sint. In autem juramentorum lites et controversias judicant. Nam ut est in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 31: Unusquisque per Pares suos iudicandus est, et ejusdem provinciæ; peregrina vero iudicia modis omnibus submoventur.

Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 619: Nos bien amer le maire, eschevins, conseillers, Pers et bourgeois de nostre ville de la Rochelle, etc.

PAREGIUM, Officium ejusmodi Parium. Charta Egidii de Sorey Episc. Tullens. Histor. Tullens. pag. 140: Constitutum in Communitate decem Paregia et in quolibet Paregio unum Parem, qui cum scabino erit in iudicio et consilio, assistetque Majori pro bono pacis.

PARIA, Parium dignitas et prærogativa. Pairie. Aresta oct. Nat. B. M. ann. 1259. 1. Reg. f. 96: Archiepiscopus (Remensis)... petit in hac causa iudicari per Pares suos, cum in hac causa dependeat magna pars dignitatis et Pariz sue vel jus. [Litteræ Philippi V. Reg. Franc. ann. 1316: Comitatum Ebroicensem Pariam Franciæ perpetuo fecimus... eodem Comitem et Comitatum Parium et Parium Franciæ consortio aggregantes.] Parris, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 435.

PAREPIA, et PARRERIA, Eodem significato. Recognitiones et homagia ann. 1317. tom. 2. Hist. Dauphin. pag. 169: Simili modo Richanus de Spina,

20

dominus in parte de Monte-Jayo confessus fuit, tenere majus dominium seu directum loci de Monte-Alto et Pareriam, quam dicitur Richamus habet apud Sorberio in Rosanagio. Charta erectionis Baronis Borbon. in Ducatum ann. 1327: Quod ipse (Dux Borbonensis) ratione Ducatus supradicti... dicitur Ducatum et Comitatum Marchie in Pareriam et ut Pareriam Francie teneat. Liber Archidiaconi in Archivis Eccles. Camerac. fol. 14. ad ann. 1336: Praefatus baillivus Camerac. sicut suo incumbat officio, requisivit dominum Ingergerium, dominum de Ambasio et dominam Mariam de Flandria ejus uxorem, tunc ibidem presentes, ut ipse dominus Maria de Pareria de Rumillaco et terra S. Supplicii et aliis ejus Pareris pertinetis... et ipse dominus de Ambasio ejus maritus tanquam datus... ipsi homagia et debita juramenta facerent et prestarent adhibitis solemnitatibus communitatis; qua requisitione facta, dicta domina Maria junctis manibus in manibus dicti baillivi 1. de Pareria de Rumillaco et de S. Supplicio et aliis ejusdem Pareria pertinetis... et ipse dominus de Ambasio... dicta homagia... praestiterunt. Homagium Johannis Ducis Britanniae praestitum Karolo Regi ann. 1366. ex Archivis castri Nannet.: Ego Dux Britanniae ad causam Ducatus Britanniae et Pareriae Francie vobis facio homagium ut mei antecessores Duces Britanniae illud facere consueverunt antecessoribus vestris. Vide Paragium.

¶ **PARIATUS**, idem quod Paris. Litterae Johannis Reg. Franc. ann. 1363. apud Mirum tom. 1. pag. 118: Notum in super coronam stabiliri regis Majestatis, dum persona praclari generis, moribus utique et honestate vernantes, dignitatibus inclitis preferuntur... His et aliis justis considerationibus excitati... Ducatum Burgundiae in Pariatu, et quidquid juris, possessionis et proprietatis habemus... dicto filio nostro (Philippo Audaci) concessimus. Vide Patriatus.

¶ **PARITAS**, eadem notione, in Litteris erectionis Ducatus Britanniae in Pareriam ann. 1367. descriptis ab Argentræo lib. 5. Hist. Britan. cap. 81.

¶ **PERRIA**, Arestum ann. 1341. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 487: Cum Ducatus et Parria praedicti immediate moveant et teneantur a nobis ratione nostrae coronae ex causa Parriae, reseruantur immediate ad nostrum Parliamentum Francie.

8. **PAR. PARES**, praeterea dicuntur, qui unius praedii, seu feudi, domini simul sunt: id est, participes. Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 572. de Gerboredo Castro in Bellovacis: Moris enim est illius Castri, ut ibidem duo Pares domini sint. Tabularium Abbatiae de Rota fol. 106: Hoc quoque factum tali pacto, ut Abbas teneat totum feodum de Mattheo et Mauricio: et Reginaldus et frater ejus reddant Abbati et Ecclesiae 12. nummos de servitio unoquoque anno, et servitia dominorum reddant in manu Abbatis, et de labore domum quae fecerint in extranea terra sint Pares ipsi et Abbas. Tabularium S. Hilarii Pictavensis anno 864: Eo tenore eaque ratione, ut quamdiu insimul vixerimus, simulque teneamus et possideamus, et qui Pari suo supervixerit, censum dare faciat. [Charta anni XI. Theodorici Reg. apud Baluz. tom. 3. Miscell. pag. 169: Ut nullus contra Pareem suam de istis convenientiis se remutare non possit; quod qui hoc facere praesumpserit, partem suam a Pare suo amittat. Hist. Harcur. tom. 4. pag. 217: Isti sunt Pares Rabodimontie

..... Robertus Ribemontis est Par et dimidium..... Guido de Mot est Par et debet estagium, etc. Tabul. Vostense fol. 81: Gausberti nepos hujus comandis participes et Par dominus... fecit quiritationem de ea.]

¶ **PARERII**, eodem significato. Regest. 87. Chartophylaci regii: Item tenet a domino ipse Gononus et Johannes Morelli ejus nepos et eorum Parerii quaedam memora et quosdam cessantes. Ibid.: Et inde percipiunt tachim Buchati et eorum Parerii. Declaratio Guellii de Aurullo in Comment. ad Hist. Dalphin. pag. 94: Dicitur poypiam, domum et signoriam nomine suo et suorum Pareriarum, condonatorum de Royreno tradidit et reddidit. Pairiers, in Comput. ann. 1368. ex Bibl. reg.: De non seigneur Challs de Rochefort; et ses Pairiers, etc. Charta ann. 1307. in Archivis S. Victoris Massil.: Pro parte contingente suos Parerios de taschis ipsis annis singulis solvere. Alia ann. 1387. ex Schedis Pr. de Mazaugues: Sicut alii eorum Parerii et condomini locorum. Adde Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 82. 89. tom. 2. pag. 590. et tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 102.

¶ **PARERII**, dicti etiam Cohæredes, quod ejusdem hæreditatis participes, in Statutis Forojul. ann. 1292. ex Archivis S. Victoris Massil.: Si homines diversorum Pareriarum se cohæredum in uno castro pelagiam faciant sive rizam inter se, etc.

¶ **PARERII**, eadem notione, in Charta anno 1180. in Regesto Tolosano, in qua etiam interdum participes dicuntur. Alia anno 1245. ibidem: Notum sit cunctis, quod Henricus de Castanhaco Pariensis suis, etc. Pariensis, in Historia Episcoporum Lodovensium pag. 228. Chronicon Vosiense utitur etiam voce, Participes: Hanc fidelitatem juraverunt Vicecomiti, et ipse illis, ipsique inter se, sicut legitimi Participes. Charta Pariagii ann. 1160. apud Chopinum lib. 3. de Sacra Polit. tit. 3. § 8: Notum... quod Abbas de Bona valle et ejusdem totus Monasterii Conventus nos acquieverunt, et Participes constituerunt in villam suam, quæ vocatur Laureium, etc. Atque hoc domini participium et societas.

¶ **PARIAGIUM** vel **PARIATIO** vulgo appellatur, vel **pariatio**, nostris **Parriage**: quæ quidem vox maxime sumitur pro associatione domini: unde associationes etiam dicuntur in 1. Regesto Parlamenti ann. 1260. fol. 109. et seqq. Charta R. Abbatis Monasterii Caroffensis anno 1308. ex 2. Regesto Philippi Pulcri num. 11: Communionem, communicationem, associationem, Pariagium, cessionem, etc. [Litteræ Philippi V. ann. 1319. tom. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 697: Non faciemus, seu recipiemus permutationes, seu escambias, nec etiam Parriage aliqua, in terris, castris, villis sive castellaniis eorumdem, seu in pertinentiis eorumdem in quibus habent altam justitiam. Eadem occurrunt in Litteris Philippi VI. ann. 1338. ibid. tom. 2. pag. 128.] Monasteriorum quippe et Ecclesiarum Praesules ut bona sua tuta et illæsa fierent, eorum partem regibus aut Magnatibus concedebant, ut reliquam horum praesidio ac patrocinio tutarentur: quemadmodum, ut est apud Tacitum, Cassares, passim scribebantur hæredes ex triente vel semise, quo tutius ab his reliquum patrimonium liberis ac propinquis adservaretur. Volvitur, inquit Chopinus lib. 2. de Doman. tit. 8. artic. 7. in Regestis Curis Parisiensis, littera de Parriage Ad-

batis et Conventus Sarlatensis facta a Domino Rege. Quo loco, et lib. 3. de sacra Polit. tit. 8. art. 8. et 9. complura ejusmodi Pariagiorum profert exempla, quorum quidem ea potissimum erat conditio, ut in appariationem seu in Pariagium adscripti, partem praedii sibi concessam alienare nullo modo possent: quæ expresse legitur in Charta Roberti Abbatis S. Laurentii de Longobeco anno 1192. qua Regem Philippum Augustum in omnibus sui Monasterii bonis associat, quæ habetur in 31. Regesto Chartophylaci Regii fol. 56: Dominus autem Rex concedit nobis quod id extra manum suam nunquam mittet, sed semper adhaerebit coronæ, et medietatem suam nunquam capiet per se divisim, sed semper de communi. Praepositus autem qui ibi erit, faciet fidelitatem Regi, et nobis, et Dominus Rex cum universis rebus nostris quæ in sua sunt potestate, in custodia sua suscipit et defendat, in quantum de jure poterit. Exstat ibidem Charta alia ann. 1290. fol. 57. qua Abbas S. Martini de Raucurte Regem eundem associat in praedio Wasquemoulines, cum hac conditione: Quia vero in memorata villa nos benigne et libere cum collegimus, ne ex dono quod ei fecimus, damnum nobis eveniat per malum donum, concessit nobis ut in verbo regio Grantaine, quod nec dictam villam, nec aliquid quod ad illam pertinet, a proprietate sua alienabit, neque ipse neque successores sui Reges Franc. extra manum suam mittent. In Charta ann. 1279. quæ legitur in Hist. Episcoporum Cadurcensium num. 154: Bernardus de Partica Domicellus dicitur vicarius Pariagii de Cadurco. Adde num. 143. 160. 177. Sammarthanos in Episcopis Wapincensibus n. 26. [et Gloss. Jur. Gall. v. Parriage.]

¶ **PARERIA**, idem quod **Pariagium**, Domini societas. Charta ann. 1220. tom. 2. Macer. Insulæ Barb. pag. 531: Nullam faciat munitionem novam nec in monte, nec in planitie, nec Pareriam acquirat in aliquo castrorum istorum. Litteræ ann. 1383. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 241: Mandamus, vice et nomine dicti D. Dalphini quatenus, dictas partes et Parerias acquisitas a praenominatis Henrico et hereditibus Dom. de Barreto... expeditas et deliberes dicto D. Guillelmo, et sibi homagia, fidelitates, et recognitiones, fieri facias, per homines dictarum Pareriarum, ita quod de illis Pareriis cum eorum pertinentiis utatur et gaudeat pleno jure. Homagium Humberto Dalphino praestitum ann. 1284. ibid. tom. 1. pag. 212: Confitens se debere homagium legitimum dicto domino tanquam domino de Turre, pro parte et Pareria quam habet apud Turrim et in mandamento ejusdem.

¶ **PARIA**, eadem notione. Sponsallium Adalmodis Comitissæ ann. 1066. Marcæ Hisp. col. 1110: Et dono tibi centum manucos per unum quemque mensam de ipsa Paria quæ datur mihi de Saragosa, in tali videlicet ratione ut postquam, Deo dante, potuerimus accrescere praenominatam Pariam de Serita tantum ut centum manucos addantur.

¶ **PARARIOS** praeterea vocabantur quibus juris pars quilibet erat in aliquo praedio. Verbi gratia legitur apud Plantavitium pag. 228: Episcopus Lodovensium, ut Pararium Castri de S. Privato, praeter ea quæ ad ipsum spectabant, tanquam ad majorem dominum, et dominum supremum, et dominum feudi, habuisse in jurisdictione dicti Castri decem hebdomadas: quibus scilicet in solidum pro

Castri domino haberetur. Exstant apud eundem scriptorem alia similia conditionum in *Pariagis* exempla. Habetur enim Charta anno 1167. qua Richardum Ruthenorum Comitem habere sex menses in turri de Montebruno agnovit et confessus est Gaucelinus Episc. Lodovensis: ut vicissim Richardus quoque agnovit Gaucelinum sex alios menses habere in eadem turri. In alia anno 1243. Bertrandus Maffredi et Gaucelinus frater recognoverunt Guillelmo Episc. Lodovensi se tenere in feudum ab ejus Ecclesia in municipio de Villacunio tres menses et dies decem domini, et totum Castrum, etc. In alia denique anno 1246. continente quosdam permutationem, Episcopus Lodovensis accepit a Guillelmo de Lodova quatuor menses, scilicet, Januariam, Aprilem, Maium et decembrem quos idem de Lodova habebat in turri superiori de Montebruno.

¶ **PARA**, Apparatus, pompa: unde *Camera parae*, id est, parata, ornata aula. Charta ann. 1418: *In camera Parae domini comitis Armaniaci, etc.* Vide *Camera Paramenti* in *Camera* 9. et *Parare* 1.

¶ **PARABATA**, Cupidus, in Gloss. MSS. Sangerm. num. 501: *Parabates, transgressor, item, socius in curru et miles in eo pugnans, in Amalthea a parabatare.*

¶ **PARABIA**, Potus quidam factitius. Ciel. Rhodig. lib. 4. cap. 26. *Hecateus in Europae periodo auctor est, Poxonas ex ordeo brytum haurire, ac ex melle et conyza Parabiam.* Vide Martini Lexic.

¶ **PARABILIS**, Testamentum Perpetui Episcopi Turonensis: *Equum meum Parabilem, et mulum quem elegeris do, lego.* Equus forte qui Gallis dicitur *Cheval de parade*, ad pompam, ad apparatus.

1. **PARABOLA**, Verbum, sermo, Gall. *Parole*, Hlsj anis *Palabra*, quasi *parabola*. [*Parabola rustica*, in vet. Gloss. ex Biblioth. Colbertina; Hesso Schoiasticus: *Assumpta Parabola sua, respondit Episcopus.* Radevicus lib. 1. cap. 41: *Per Parabola Friderici Imp. vel nuntii ejus.* Vetus Charta apud Dyago lib. 2. de Comitib. Barcin. cap. 50: *Non dicam illas Parabolas, quas vos dixeritis ad me, si mandaveritis mihi, ut celem eas.* Alia anno 1179. exarata Papae: *Et sciendum quod taliter eis Parabola dederit, sive terminum mutaverit.* Maurisius pag. 18: *Post haec cum boves mei essent de Parabola Capitanei castri, etc.* Otto Morena in Hist. Laudunensi pag. 10: *Dixeruntque se non esse auctores hoc sine consilio et Parabola Mediolanensium.* Adde pag. 25. et Vitam B. Oidegarii Episc. Barcinon. n. 1. Gesta Innocentii III. PP. pag. 148. Ughellum tom. 4. pag. 227. tom. 5. pag. 773. 792. 802. [Translatio S. Viti Mart. tom. 2. Junii pag. 1040: *Deque licentia, Parabola, auctoritate et mandato praefati D. Episcopi, publicavit et subscripsit in canonica Senensi. Statuta Massil. lib. 1. cap. 8: Est autem justa accusatio seu impedimentum, si... a vicario habuerint Parabola remanendi.* Vide Chron. Parm. ad ann. 1298. apud Murator. tom. 9. col. 824. Antiquit. Estens. ejusdem Murator. pag. 374. et Statuta Vercell. lib. 3. fol. 89. v.]

¶ **IN PARABOLIS**, Verbo, voce, Gall. *Verbalment*. Charta ann. 1010. in Chartular. Aptensi fol. 35: *Notum sit vobis omnes homines, qualiter Teudricus sedis Attensis Episcopus, et Faraldus sive Waraco et eorum sequentes hic constituerunt in Parabolis Leutardo presbytero, etc.*

¶ **PARABULA**, Eadem notione. Procuratio ad contrahendum matrimonium

nomine Caroli filii Bernabovis, apud Marten. tom. 1. Amplias. Collect. col. 1518: *In praesentia, voluntate, et consensu praefati magnifici domini genitoris sui consentientis ac Parabulam et licentiam dantis, etc.*

¶ **PARABULLA**, Charta ann. 1164: *Causa satis diu per idoneos advocatos ex utraque parte ventilata, Guillelmus de Prio consilio et Parabulla sociorum suorum talem inde protulit sententiam.* Alia Theodori Porphyrogeniti Marchionis Montisferrati ann. 1325: *Absque licentia et Parabulla seu voluntate ipsius D. Marchionis.*

¶ **PARABOLA**, Vox in Evangelis frequens, i. e. *Similitudo, quae ab eo vocatur, quod alteri παραβόλαι, hoc est, assimilatur, et quasi umbra praevarum veritatis est.* S. Hieronym. Epist. 151. quest. 6.

¶ **PARABOLARE**, Sermocinari, verba facere. Gall. *Parler*. Capitula Caroli Calvi apud Silvacum cap. 1: *Nostri seniores, sicut audistis, Parabolaverunt simul et consideraverunt cum communibus illorum fidelibus de De servitio, etc.* Adde ejusdem Capitula tit. 21. cap. 2. 3. et Epist. Episc. ad Lud. Reg. cap. 4. Hincmarus Rem. in Ep. a Cellotio edita: *Audivi denique quosdam reprehendere nos Episcopos, et dicere, quod volumus tota die per scripturas Parabolare.* Visio S. Baronti n. 1: *Cepit eum bis terque appellare: sed ille nihil homini valuit Parabolare, sed digito gulam ei monstrabat, etc.* *Paroler*, Poetis nostratibus. [Le Roman de la Rose MS.:

Ceste gent dont je vous Parole.

Ovide MS.:

*Pallas se taist, Venus Parole,
Je suis celle qui tieng escole.]*

Le Roman d'Aubery MS.:

Flamaine Parolet, et li sequant. Aingtois.

Le Roman de Garin MS.:

Garin Parole qui molt ot le cuer fin.

¶ **PARABOLOUS**, Verbosus. Matth. VIII. lib. 1. cap. 97: *Il qual' era Paraboloos, e di grande vista, e poco veritiere ne' fatti.*

* 2. **PARABOLA**, PARABULA, Saepissime apud savi inferioris scriptores usurpatur haec vox pro Licentia, facultate alicui data alicujus rei faciendae, ut liquet etiam a nonnullis e locis supra allatis a Du Cangio. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. I. pag. 85: *Nec in ambazata comitis nisi Parabola (Parabula Cod. 80) consilii... et tom. I. pag. 98: Nec ad aliquam rixam inceptam, vel incipientiam cum armis ibo sine Parabole potestatis... et paulo post: Et vocatus ad contionem, vel consilium speciale, vel generale per campanam, vel aliud signum... ibo, nec inde me separabo sine ejus Parabola.* [FR.]

* **PARABOLA FUNDI DOMUM**, Praeceptum, ut videtur, sequestrationis. Lib. Stat. Cons. Cuman. inter Monum. Hist. Patr. Taur. tom. XVI. col. 37: *Quod Scribe negotiatorum scribant omnes Parabolas condii domum et banna, que dantur et exclamantur sub consilio negotiatorum.* — Quam notionem Cl. Cerruti, expositor eorumdem Statutorum confirmat (op. cit. col. 296.) his verbis a charta an. 1254. depremissis: *Dominus Rizzardus Brocus consul Cumanus negotiatorum imposuit et in mandatis dedit Monacho servitori cumano, ut ejus praeccepto predat et depredati debeat Iordanium Arsitium de Postales de cont. uno*

formagii salati omnes masarios dominorum Mafel et Fomazii fratrum de Castello de Cumis, si conflabuntur dictum factum de predicta quantitate; et si deficiantur precipiat et dictus servitor ut veniat coram dicto consule hinc ad 15 dies proximos facere defensionem, alioquin dictus consul procederet de jure. Et hoc ad petitionem suprascriptorum fratrum de Castello, etc. [FR.]

¶ **PARABOLANI**, Qui ad curanda debiliu agra corpora deputantur, inquit lex 17. de Episc. et Cleric. (16. 2. c. 84. C. Th.) sic dicti, quod neglecto omni periculo, susque salutis immemores, agrorum curationi sese ultro exponerent, quomodo apud nos ii qui pestiferae contactis curandis totos se addicunt: de quorum confratria vide quae habet Malbrancus lib. 10. de Morinis cap. 38. A Graeca voce παραβόλος vel παραβόλεμος, quam vocem per ἰσακωνδίνων reddit Hesychius. De Ejusmodi Parabolanis agunt pluribus Cujacius, Baronius tom. 5. Salmasius de Modo usurarum, et ad Politionem, Jac. Gotofredus ad leg. 42. Cod. Th. de Episcop. et Cleric. etc. [Vocabular. vetus apud Martinum: *Parabolani sunt medici, qui ad curanda agra membra vel corpora debiliu deputantur. Dicitur Parabolani a parabola; quia plura promittunt hominibus, quam faciunt, et quia saepius utuntur parabolis.* Huc spectant quae scribit Bley. Instit. lib. 1. pag. 7: *Nostre explicationes conferantur cum absurdis ridiculisque interdum intellectibus Glossarum et interpretum somniis; ut quando, etc. vel cum per Parabolanos intelligunt medicos quia, inquit, multas habent parabolas.* Italis Parabolano est nugator, multas parabolas efficiens.]

¶ **PARABOLARE**, Periclitari, ex Gr. παραβόλαι. Monent Salmasius lib. de Modo usurarum pag. 196. et Jacobus Gotofredus, in antiquissimo Codice Bibliothecae Puteanae in Epistola B. Pauli ad Philippenses cap. 2. haberi haec verba, *Parabolatus est de anima sua: ubi Graeca praefertur, Αἰδ το ἔργον τοῦ Χριστοῦ μήτι τανόνου ἤγησε παραβόλαισθαι εἰς τὴ ψυχή.* Vide *Parabola*.

¶ **PARABOLOUS**, PARABULA. Vide *Parabola*.

¶ **PARACELLARIUM**, Idem quod *Cellarium*, cella vinaria, nostris *Cellier*. Anastasius in S. Hadriano: *Vinum vero seu diversa legumina, quae in praediis ac locis ipsius ante facta domocultis annue nata fuerint, simili modo curiose in Paracellarium praenominata sanctae nostrae Ecclesiae deducantur, et separatim rependantur.* In Gregorio IV.: *Sed et alias absidas duas... infra Paracellarium variis historiis depictas.* Infra: *Balneum, quod iuxta Paracellarium situm est.*

¶ **PARACELLARI**, seu *cellarii*, Qui cellaris praesunt. [His, ex Macro, incumberebat mensae pontificiae largitiones pauperibus distribuere.] Idem Anastasius in S. Zacharia PP.: *Hic beatissimus Papa statuit ut crebris diebus alimentorum sumptus, qui et elemosyna usque nunc appellatur, de venerabili Patriarchio a Paracellaris pauperibus, et peregrinis, qui ad B. Petrum morantur, deportari eisque erogari.* Vide *Subpulmentarius*.

¶ **PARACELLATICUM**, Papae MS. edito vero, *Paracollaticum, penicillus* (ed. *Peniculus*) i. spongiola. Vide *Paracellarium*.

¶ **PARACENTHERIUM**, pro *Paracenterium*, a Graeco παρακεντήριον, Instru-

mentum quo fit paracentesis, seu punctio, qua hydropicis aqua eximitur. Veget. Mulomed. lib. 2. cap. 17: Ab ipsa fronte Paracenterium inter tunicas oculares subicito, ne pupillam tangas. Vide Lex. Martinii.

PARACHEMADION, Macro. Locus ad hybernandum aptus, a Græco παραχημαδίων. Vita S. Anastasii Persæ: Abiit ad Parachemadion suum, sive stationem hybernationis.

PARACHARAGMA, Moneta adulterina, ex Gr. παραχάραγμα, Glossæ Gr. Lat.: Παραχάραγμα, adulteratio. Παραχάραγμα, adulter. Cassianus Collat. 1. cap. 20. 22: Tanquam adulterina numismata et Paracharagmata reprobemus, ut pote que falsam imaginem Regis non legitime signata continent. Adde Collat. 2. cap. 9. Tertullianus lib. de Penitentia: Nummus improbus, aut scalptus, aut rasus, aut adulter.

PARACHARACTÆ, Qui falsos nummos cudunt, in lege 8. C. Theod. de Falsa moneta. (921.) Παραχάρκται το δίκαιον dixit Anastasius Sinaita. Lexicon MS. Cyrilli: Παραχάρκται, παρατροπέες, παρατροπέες των εντέλειων όρων γ νόμων.

PARACHARAXIMUS, Glossarium Saxon. Ælfrici: Paracaraximus, falspening, id est, falsus denarius. Glossæ Isonis Magistri ad Prudent.: Moneta dicitur eo quod monet mentem inscriptione nominis Regis, ne paracaraximi, i. falsi nummi fiant. Petrus Damian. lib. 2. Epist. 1: Quod si ipsius monete oblitterata, vel detrita sit regula, postquam metallis imprimitur, non nummus, sed paracaraximus invenitur. Paracharaxina nomismata, apud Cassianum Collat. 1. cap. 20. 21. et 22. Vide S. Columbanum Instruct. 9.

PARACHIMUMENUS, ex Gr. παραχιμώμενος, Prefectus sacri cubiculi, de qua dignitate Scriptores Byzantini passim, et ex iis Gretzerus et Guarus ad Codinum, et nos quædam ad Willharduinum. Ignotus Barenis in Chron. ann. 884: Mortuus est Michayl Imp. et surrexit Basilus Parachimumenus ejus. [Paroccomenus, in Vita S. Greg. PP. auctore Johanne Diac. tom. 2. Martii pag. 186: Evigilans ergo Mauritius misit Paraccomenum, et vocavit ad se Philippicum generum suum. Vide Παραχιμώμενος; in Glossar. med. et infimæ Græcit. col. 1109.] Apud Luitprand. lib. 3. cap. 7. Parachimmenus, perperam scriptum legitur.

PARACHLAMYS, Vestimenti genus, non modo militare, sed etiam puerile, apud Ulpian. lib. 34. tit. 2. leg. 23. Dig. Vide Lex. Martinii.

PARACIS, [Platel. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. XV. s.)]

PARACLETUS, Rogatus ut fateat, deprecator, consolator, tutor causa, defensor, apud Laur. in Amalth. Paraclytus, infamis, male audiens, ibid. Gloss. Gr. Lat. παρακλήτης, advocatus. Qua notione occurrit in Evang. S. Joan. cap. 14. v. 16. Consule Disert. Benig. Saucrey de hujus vocis pronuntiatione.

PARACOLESIS, Glutinatio, a Græco παρακόλλω, agglutinatio. Gariopontus lib. 5. Passionarii cap. 23. Ideoque utilissima sunt talia ad Paracolesin, vel pendiginum, vel aliorum vulnerum.

PARACOLLECTICUM, Vide Paracelaticum.

PARACONTACIUM, a Græco παρακοντάκιον, Latinis responsorium, seu ratio antiphonatum canendi apud Græcos. Vide Antiphonatum, Contacium et Κολλάκιον in Glossar. med. et infimæ Græcit.

1. PARADA, Sidonii lib. 8. Epist. 12: Hic, ne tibi pendulum tinguat volubilis sentina vestigium, pandi carinarum ventres, abiegnarum trabium textu pulpitantur: hic superflua crate Paradarum sereni beumalis infida vitabis. Ausonius Epist. 5:

Expositum subter Paradis, lectoque jacentem Corporis ut tanti non moveatur onus.

Scaliger lib. 2. Auson. lect. cap. 14. Paradas interpretatur naves voluptarias et cubicalatas undique tectas. Sed his locis Parada pars est navis sub qua jacebant navigantes. Schefferus lib. 2. de Militia navali cap. 2. in Addit. pag. 325. post Vossium et Martinium, multa de hac voce commentatur.

Eadem notione usurpari videtur vox Parus in Poemate Gall. MS. de la guerre de Troyes:

Des nez ont fet lor estables, Et lor convois et lor Parus.

Vide Paradisus 5.

2. PARADA, pro Parata. Vide in hac voce.

PARADEGIUM, vel Paradogium et Paradogium, Vox Longobardis usitata ut feudum nobile significarent, et a feudo ignobili et rassallatico, quod Paradogium vocabant, distinguerent. Barater. lib. feod. tit. 4. apud Spelman.: Qui ab antiquis temporibus feudum non tenent, licet noviter a capitaneis, seu vavasoribus acquisierint, plebei nihilominus sunt: nam et hi qui soldatum acceperunt vel habuerunt per eam nullum Paradegium, sed nec feudi usum acquirunt. Vide Cujac. pag. 186. et Paradogium.

PARADELLA, Anethi silvestris species, interprete Hearni in Chron. Joan. Whethamst. pag. 287: Succrescebat jam dudum in agro abbatia Johannis septimi illa Paradella invidiæ: qua in suam causabatur archidiaconum oblique oculos deflectere.

PARADIE, Alexander Iatrosophista lib. 2. Passion.: Cum potiones biberit duas, habis iterum die Paradie. (Ubi Glossa MSS. Die paradie, i. die post diem.)

PARADIGENA, [Paradigma: Paradigena, essampit. (Lex Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s.)]

PARADIONIUM, Prope Baltheum. Papias. Vide Parazonium.

PARADIOTA, [Globus qui nascitur in auro. DIF.]

PARADISEUS, Summus, eximius, perfectus. Bernhardi de Breydenbach Iter Hierosol. pag. 213: Ideo ultra eam (Egyptum) locus est desertus, intra vero eam locus Paradiseæ voluptatis. Paradisea voluptas, in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 33. pag. 87.

1. PARADISIACUS, Celestis. Charta Bertrandi Comit. Foccal. ann. 1044. ex magno Chartul. S. Victoris Massil. fol. 148. Qui exigente propria culpa amiserat Paradiseiaca gaudia. Francisci Arnouis Scutum Canon. apud R. Duellum lib. 1. Miscell. pag. 12: Scio, inquam, tales, qui inter jejuniorum ac lectionum et orationum studia ac cætera spiritualium exercitationum commercia crebrius ac diutius odores Paradiseiacos naribus hauriunt. Alcimus Avitus lib. 1. 290:

In Paradiseiaca ponuntur sede parentes.

2. PARADISIACUS, Latissimus. Epist. Abbon. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 435: Vester vero reditus intonuit menti nostræ velut Paradiseiæ reversio: nis ineffabilis concentus.

PARADISICOLA, Paradisi incolæ.

Acta SS. Julii tom. 2. pag. 375. de S. Godeleva: Godelevæ sacra festum recolamus alacre, quam Christus sanxit Paradisicolis et adauzit. Prudent. Hamartii v. 928. de Lazaro:

Et Paradisicola post ulcera dira beato.

1. PARADISUS, Atrium porticibus circumdatum ante aedes sacras, ex Gr. παράδεισος, qui ab Hesybio definitur τόπος ἐν τοῖς κρημαῖσι, locus porticibus et deambulatoriis circumdatus nostris vulgo, Parais. [Interdum apud Græcos atrium illud arboribus erat consitum, quo propius ad vocis originem accederet, ut colligitur ex Vita S. Marthæ matris S. Symonis Jun. cap. 7. n. 57. tom. 5. Maii pag. 428.] Anastasius in Dono I. PP.: Hic atrium B. Petri superius, quod Paradiseus dicitur, estque ante Ecclesiam, in quadriporticum, magnis marmoribus stravit. Et in S. Paulo: Fecit autem in atrio turrem S. Mariæ ad Gradus, quod vocatur Paradiseus, oraculum, etc. Leo Ost. lib. 3. cap. 28: Fecit et atrium ante Ecclesiam, quod nos Romana consuetudine Paradiseum vocitamus, longitudine cubitorum 77. ac semis, latitudine 55. et semis, altitudine vero 15. et semis, 4. et totidem in geminis frontibus, et 8. per latera singula super quadripartitas bases habens, generis columnas. Quod vero Anastasius atrium et Paradiseum S. Petri vocat, τῆς ἑξ ἑσπέρου τῶν Ἀποστόλων ἡ ἐκκλησία, dicitur, seu Poetica S. Petri, orationale vetus Basilicæ S. Petri num. 8. Erat oratorium quadriporticum Basilicæ, Paradiseum dictum, unde ab eo oratorio per Paradiseum procedebant in processione. Clem. Vetus Charta Fuldensis, apud Broverum lib. 2. Antiq. Fuld. cap. 6: Wernicorus omni devotione diligens decorem domus Dei, fecit Paradiseum in Orientali parte Ecclesiæ, columnis, porticibus inferioribus et superioribus honorifice constructis. Capellam etiam, regia dignitate fulgentem apposuit, ita ut locum ipsum Paradiseum voluptatis non immerito appellare possimo. Versus Angelranni apud Hariulfum lib. 1. cap. 17:

A fundamentis inauravit Paradiseum

Chron. Laurishamense ann. 948: Paradiseum totum plumbis operiet, picipita ante portas ejusdem Paradisei fabricavit, etc. Charta Analeti Antipapa. ann. 1131. pro Behaventana Ecclesia. Totum integrum Paradiseum et atrium quod est ante ipsum Episcopium, Ecclesiam videlicet S. Mariæ, etc. [Notaunda vero que de Paradiseo Ecclesiæ Cantab. habet Scriptor Vita S. Angilberti Abb. Ipsa monia que vocantur Paradiseus, turrita mole surgentia, tribus altaris consecrata sunt: videlicet in porta Occidentali altare S. Michaelis, in porta Australi altare S. Gabrielis, in porta autem Septentrionali altare S. Raphaelis.]

Paradisos porro interdum vicem cimiteriorum præbuisse decarant que de Ottone II. Imp. habent scriptores, quem in Paradiso B. Petri Romæ amulatam tradunt Leo Ostiensis lib. 2. cap. 9. Chron. Laurishamense, etc. Ita etiam Sichelgaitam, Roberti Guiscard axorem, ibidem humatam scribit Paulus Diac. lib. 4. Ch. Casin. cap. 8. Uguccio: Paradiseus est locus morientis partibus constructus. Certe ut paradisi, ita et cimiteria atria dicuntur: unde Tabularium S. Victoris Massiliensis apud Guesnarium in Antiq. Massil. pag. 286. vocis etymon colligit: Idcirco vero idem locus ad portam Monasterii situs, vocatus est Paradiseus, si-

cut et nos comperimus, quia multorum corporum, scilicet sanctorum Martyrum, Confessorum, Virginum eodem loco quiescentium decoratur auribus, et suffragatur meritis, etc. Hanc vocem habent præterea veteres Inscriptiones Christianæ apud Gruterum pag. 1163. Annal. Francor. Fuldenses ann. 806. Paulus Warnefrid. lib. 5. de Gestis Langob. cap. 31. Aimoinus lib. 4. Hist. Franc. cap. 31. Anonymus in Miraculis S. Richarii lib. 1. cap. 10. 18. Vita Aldrici Episc. Genoman. n. 57. Bernardus Monachus in Itiner. Terre sanctæ cap. 10. Cesarius Heisterbach. lib. 7. cap. 10. Vetus Charta in Hist. Parisiensi Brolii pag. 11. etc.

¶ Eodem Paradiso nomine designata Canoniorum habitatio, quod in atrio, ut plurimum, ecclesie, vel circa illud, edificata esset. Ait claustrum dicitur. Constitutio E. Episc. Barchini. ann. 1288. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 607. *Oratoris, quod nullus Canonicus cuiuscumque conditionis aut status existat, nullusque beneficiatus habens hospitium ab ecclesia prædicta, vel ratione sui beneficii in eadem ecclesia, possit huiusmodi hospitium locare, nec commodare, nec alio quodvis modo conuocare infra locum prædictum Paradisum alicui personæ, nisi Canonico, vel alii clerico, qui sit ad dicendum scripturam ecclesie deputatus.* Latius interdum patuit ejusdem vocis notio, cum ad totum territorium, quod ad ecclesiam vel monasterium pertinet, extensa est. Id de monasterio S. Victoris Massæ, ex variis ejusdem Instrumentis constare scribit Marten. in Gloss. ad eundem tom. 5. Anecdotorum.

¶ PARAVISUS, in Charta iudicata ab Homero de Academia Parisiensi pag. 13. ex Magno Pastore Ecclesie Paris.

¶ PARAVISUS, Matth. Paris. ann. 1250. *Unce pro illa substantia persolvenda cogebatur ille pauperulus, nullis debitis scolaribus corceas, venditis in Parasio le bellis, vitam famelicam et Cabinam prætere.* Charta ann. 1512. tom. 2. Hist. Med. inter Instrum. pag. 289. *Ex parte ad Parisium præfate ecclesie Meldensis a dicto choro et assistentia multitudine cum honore et reverentia contractus est.*

¶ PARAVISUS, Fortesent. de Landricis legum Anzæ cap. 51. *Sed placitantes tunc se de civitate ad Pervisionem, et alibi consulentes cum servientibus ad legem, etc.* De voce paravisus etym. vide quæ habet Soumiers ad scriptores Anglicos v. Terfoum, et an ejus conjectura probetur omnibus.

¶ 2. PARADISUS, f. m. gen. Hortus cultus et amoenus, quæ nativa est hujusce vocis notio. Baldricus apud Mabill. tom. 5. Annal. pag. 116. *Adhibebat Paradisum optatum, quæ me inter cæli sua granata diu nutrierat, præsertim quoniam horto illi forme sæc lustris custos et hortulanus erantem.*

¶ 3. PARADISUS, Arbor quædam Terre sanctæ Jacobus de Vitriaco Hist. Orient. l. 3. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 279. *Sunt ibi arbores quæ dicuntur Paradisi, habentes folia vaticubili longa, et mediâ lata, ferentes poma oblonga et in uno ramasculo centum sese tangentia, et melleum saporem habentia.* [¶ 2. Paradisi est genitivus casus.]

¶ 4. PARADISUS, Regio, tractus, Gall. Pais. Hist. Episc. Roman. apud Stephan. not. tom. 7. Fragm. Hist. MSS. *Alexander II. cum esset Lucanus Episcopus, natione Mediolanus, concorditer est a Cardinalibus electus. Contra hunc fuit Cardinalis qui fuit Parmensis Episcopus, et fere ab omnibus episcopis Lombardiæ in*

Papam est electus. Asserebant enim Papam non debere eligi nisi de Paradiso Italia.

5. PARADISUS, Pars navis sic appellata. Contractus navigii, etc. ann. 1368. tom. 5. Hist. Francor. pag. 437. de navis: *Et habet duos Paradisos, et unum cannum et superannuum coopertum.* [Vide Parada.]

6. PARADISUS, Locus seu altare ornatum, ubi die Jovis sancta SS. Christi corpus reponitur, nostris Paradies. Charta ann. 1388. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 129. col. 2. *Item dicta die Jovis benedicta duos cereos ardentes ante Corpus Christi in Thesauro, ubi dicitur in Paradiso.*

7. PARADOGIUM, Idem quod Paragium, Nobilitas. Decis. Math. de Afflict. pag. 601. *Per infestationem feudi quæ terrati contrahitur Paragogium, id est, nobilitas.* Lex jurid. Calv.: *Paragogium, barbarum et Longobardicum vocabulum, nobilitatem significans, quæ modum ignobile feudum paragogion vocabatur. Paragogium, feudum nobile, in Amalthe. ex Lex. Bald. et Phil. Vbi Paralogium.*

8. PARADOGIUM, Vide Paragogium et Paralogium.

9. PARADOSSA, Comœd. sine nomine act. 1. s. 1. ex Cod. reg. 3163. *Inculta est alicuius titulus hodie in Paradosa fuit.* Forte legendum unica voce *Inpa adossa*, id est, incornata, non parata.

10. PARADOXI et PARADOXOLOGII, Idem cum Neanico et Aretalogo seu scurris, sic dictis quod multa falsa Je virtutibus suis prædicantes, risum aliis in vire quærent. Vetus Scholiastes Juvénalis *Siparium velum est, sub quo latent Paradoxii, cum in scenam prodeunt.* Eodem Ordinaris vocat Suetonius de Rhetor. cap. 2. ubi perperam vulgo legitur, *Hordearium. Ordinarium autem veteribus scurrarum dictum esse, memoret Festus. Ordinaris, homo scurræ et improbus.* Hist. Hofmannus.

11. PARADOXUS appellatur S. Stephanus protomartyr, quia interfectioibus suis peregit, quod admirabile est et incredibile, in vet. hymn. ejusd. sancti inter schedas D. Le Beuf: *Ave, senior Stephane, ave martyr Paradoxe, etc.*

12. PARADOYRA, Instrumentum ferreum. Inventar. Ms. ann. 1379. *Item unum ferrum, vocatum Paradoyra.*

13. PARAFARNALIA, [UT PARAFARNALIA:] Sub obligatione omnium bonorum suorum mobilium et immobilium, dotatum ac Parafarnalium. (Chart. Clun. Co. l. Burgund. B. N. l. 32. n. 383. an 1399.)

14. PARAFARNALIA BONA, Gall. Biens Parafarnaux. apud D. de Lauriere in Gloss. Jur. Gall. ex Calvini Lexico Jurid. *Sunt res uxoris extra dotem constituta: vel sunt res quas uxor in usu habet in dono mariti, neque in dotem dat.* Vocabatur utroque juris: *Parafarnalia bona, vel res Parafarnales, dicuntur res quas mulieres juxta (leg. extra) dotem inferunt in domum viri. Parafarnium, le don fait des amis à la femme nouvellement mariée, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. In Consuetud. Norman. art. 35. Parafarnalia bona definiuntur ea que sunt ad usum mulieris, puta lectus, vestes, lintea, et alia ejusmodi. Ex quibus colligitur Parafarnalia bona, quibusvis ex rebus consistant, eadem esse que Greci παρὰ τὴν δόξαν. Galli Peculium, dicuntur, quæ a dote semper distincta in usum mulieribus erant in eorum arbitrio posita: quod ex subiunctis iterum perspicuum fiet. Statuta Philippi*

Pulcri ann. 1303. in Cod. MS. Consuetud. Tôios. pag. 35: *Judicatum quod executio pro clamoribus sive justiciis uxoris in bonis mariti, vel e contra in bonis uxoris dotalibus aut Parafarnalibus pro marito... non fieret de cetero.* Charta ann. 1344. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 433: *Sive ex causa bonorum maternorum, seu paternorum, sive ex causa dotis et bonorum, Parafarnalium ipsius domine Beatrix matris sue.* Instrum. ann. 1351. apud Rymer. tom. 5. pag. 704: *Ita quod soluto matrimonio (quod absit)... tota pecunia prædicta nomine dotis seu dotalium... una cum rebus suis Parafarnalibus, refundatur penitus et integre persolvatur.* Aliud ann. 1401. apud eundem tom. 8. pag. 173: *Item quod mittet eandem suam filiam ipsi domino Ludovico taliter sulcitant Parafarnalibus, jocalibus et ornatis, etc.* Johannes V. Belvac. Episc. apud Acher. in notis ad Guibertum pag. 601: *Multaque alia loca ipsis subdita ex suis patrimonialibus et Parafarnalibus bonis.* Vide Consuetud. Bourbon. art. 28. et Arvern. cap. 14. art. 2. [¶ 2. Glossar. med. Græcit. voce Παρὰ τὴν δόξαν, col. 113.]

15. PARAFARNALIA, Eadem notione, in Decret. ad calcem Statut. Placent. fol. 113. recto.

16. PARAFARNALIA RES, Statuta castri Redaldi l. 1. fol. 19. v. *Decernimus quod si mulier maritum habuerit, et res Parafarnales etiam habuerit, etc.*

17. Parafarnalia bona dicuntur præterea in diocesi Rotomag. ea utensilia, quæ parochi defuncti hæres successori dimittere tenentur, scilicet lecti compages lignea, fulimenta quibus super foco ligna sustentantur, forceps et crematoria.

18. PARAFFUS, Notarius ipse, qui acta peculiari sibi nota subscribit, vulgo Paraffe. Instr. ann. 1507. inter Probat. tom. 4. Hist. Neap. pag. 89. col. 1: *Acta fuere hæc a Paraffo infra ubi proxime supra, testibus presentibus, etc. signo meo quo in mei publicis utor instrumentis signavi.* Pro Charta ipsa nota hujusmodi subsignata, in Comput. ann. 1389. ibid. tom. 3. pag. 154. col. 1: *De exitis... alias diversimode factis, partes contentæ in præsentis Paraffo.*

19. PARAFREDUS, PARAFRENARI. Vide Parafredi.

20. PARAGAMINARIUS, pro Pergamenarius. Membranarum concinnator, Gall. Parcheminier. Litteræ ann. 1311. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 171: *Inter mercatores dictorum coriorum et pellium tam affatorum Paragaminarios et pellegantios, quam alios, dicentes et allegantes, se esse... in possessione et saisina vendendi in dictis vicis seu carreris, dicta coria et pelles.*

21. PARAGAUDA, Ornamentum pallii, vel vestis, quod vulgo friseum dicitur, Joan. de Janua, apud quem perperam editum Paranganda Hxxv. xv. in Gloss. Gr. Lat. MS. Biblioth. S. Germani Parisiensis: *Paragaudia, Pollicium. Lex 2. Cod. Th. de Vestib. (10, 21.) Nemo auratus habeat aut in tunicis, aut in lineis Paragaudas.* Vide ibi Jacobum Gotofredum.

• *Appariage*, eodem intellectu, in Lit. ann. 1392. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 469.

PARAGIUM, Quævis portio in re aliqua. Tabularium Vindocinense fol. 54: *Guido de Blasono Dominicus vassus accedens ad Dom. Odericum Abbatem donavit eis tractum sagem unius in universis aquis suis, ubicumque piscaturas habere dinoscitur, ita ut ipse in eadem sagem unius hominis habeat portionem, quam nominant Paragium, relique autem portiones sunt S. Trinitatis et Monachorum.* [Charta ann. 1183: *Arumburgis uxor Daganis conquirebatur super duobus Paragiis in clusa que Varias nuncupatur, que ei Daganus vir suus de seculo decedens dederat ex conquestione sua. Tabular. Majoris-monast. Post mortem Gaufridi de Castro-Celso, frater ejus Odericus dedit terram que cognominatur Truncata, et paritatem quam vocant Paragium omnium exclusarum de illa castellarum. Vide Cenagiator.]*

• 8. PARAGIUM, Associatio in dominium. Vide Paragiium in Par. Arest. ann. 1318. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 399. v. : *Pro eo quod, ut ipsi dicebant, continetur expresse in Paragio inter dictum genitorem nostrum et Aniciensem episcopum. Unde Pariagier, qui in ejusmodi associationem assumptus est, ejusdem dominii socius. Charta pariag. Inter reg. Carol. VI. et episc. Viridun. ann. 1389. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 209. v. : *Nous les garderons et défendrons par nous ou nos gens envers tous et contre tous en tout le pariage et comme Pariagiers, ainsi que nostre propre chose. Paragoins, non dissimili notione, ejusdem nimirum feudi seu dominii particeps. Ordinat. ann. 1301. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1167. art. 11: *Nul homme, qui tient en parage, ne fait aide à son Jaragoin, s'il ne fait au cheiff seigneur; si un homme a Paragoins, qui tiennent de lui en parage, il ne leur peut mettre terme hors du parage par droit. Parreur, in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 397. art. 13. Vide infra Paragiium 1.***

• 4. PARAGIUM, Judic. ann. 1273. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 194. v. : *Patentibus consulibus et hominibus Amilian redditum, quem dominus rex habet in villa ipsa, quod dicitur Paragium, sibi in perpetuum a domino rege remitti. Preceptum fuit senescallo, quod dictum Paragium levaret, prout consuevit levare. Idem forte quod Parate, jus scilicet gisti et procurationis; nisi legendum sit Pavagium, tributum nempe, quod pro viarum pavimentis præstatur.*

• PARAGIUS, Proximus, contiguus, Gall. *Proche, contigu.* Charta ann. 1288. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 26: *Si vero dictum castrum cum ejus mandamento, territorio et districtu dictas ducentas libras annui redditus non valeret, communi estimatione et legali consuetudine et conditione terre inspecta, quod de dictis ducentis libris deficeret, promittimus eodem modo supplere et assidere in loco proximiori et contiguo sive Paragio prædicto castro, territorio et districtui cum omni mero et mixto imperio et omnimoda jurisdictione.*

• PARAGO, Vide Parrago.

• PARAGOGIA, Gr. παραγωγή, Aqueductus minores, qui in majores conflunt. Vide Gotofredum in l. 8. lib. 15. Cod. Th. tit. 2.

• PARAGONICUS, Joannes Hocsemius in Engilberto a Marca Episcopo Leodiensi cap. 36: *Ad ea, que nobis obijciuntur in*

Curia de lavacro Militari sumpto in concha Paragonica Constantini; dicimus, quod in eadem intravit Constantinus, et inibi lotus fuit, etc. Anastasius in S. Silvestro: Fontem sanctum, ubi baptizatus est Augustus Constantinus ab eodem Silvestro: ipsum fontem ex metallo porphyretico ex omni parte cooperatum, etc. Ita paragonica concha, pro porphyretica hic sumitur, nisi ita legi debeat apud Hocsemium, vel Pentagonica.

• PARAGONISARE, Comparare, conferre, a veteri Gallico *Paragonner*, vel *Parangonner*, nunc *comparer* dicimus. Acta S. Raynerii tom. 3. Junii pag. 443: *Me multis dicebam optimum habere byzantium, diligenter illud revolvens et Paragonians reperi fore aureum.*

• PARAGONIZARE, PARAGORIA, PARAGORICUS, Vide Paragorizans.

• 1. PARAGRAPHUS, Peculiaris subscriptoris nota, Gall. *Parafe.* Charta ann. 1478. in lib. cui titulus *Apologie pour le pelerinage de nos Rois au tombeau de S. Marcol, etc.* pag. 120: *Cum pluribus aliis notabilibus personis tam ecclesiasticis quam secularibus ad solemnitatem hujusmodi translationis congregatis. Signatum Joannes Carnificis et Joannes le Clerc cur. Paragraphis.*

• 2. PARAGRAPHUS, Jurisconsultus, quicquid sub sententia clauditur. Vide Lexicon juris.

• PARAGRAPHUS, Linea quedam brevis, que in distinguendis versibus utebantur Critici. Utrum masculini an feminini generis sit, disputant Grammatici, qui in feminino a Græcis constanter efferri observant. Vulgatus est apud Latinos hic *paragraphus* scribere. Vide Fabri Thesaur. in *Graphis* et Brenemannum in Hist. Pandect. lib. 3. cap. 6. pag. 304.

• PARALAMENTUM, Litigium, Gall. *Procès, contestation.* Miracula S. Wertheri tom. 2. April. pag. 728: *Quod semel tracta fuerit ad iudicium: Bacheracense, et impetita a quibusdam, et quia inconsueti fuerit, de illis Paralamentis hominum venterit, vix venit ad ecclesiam. Vide Paralamentum.*

• PARALANDRINUS, Navis onerariæ species. Rafanus de Caresinis in Chron. MS. ann. 1379: *Hostibus autem, cum galadellis, Paralandrinis, gauzarolis... viriliter resistentibus. Vide Parandaria.*

• PARALIDA, [An palpebra? a *Paralide*, vero dolis et obscuris malignationibus ipsum ample inherentem denuntiant.] (B. N. ms. lat. 16069, f. 103.)

• PARALITAS, Æqualitas, conditionis paritas, Gellio, *Paritas.* Charta Joan. PP. XVIII. ann. 1006. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 27: *Si quis vero... nostre devotionis adeo munificum pignus auferre, et quolibet jure, quacunque injuria voluerit impedire, rusticano more vel Paralitatis submissis, capitalis census dissolutiones plectatur.*

• PARALLELONEUS, παράλληλος, apud Latinum Agrimensorem pag. 316.

• PARALODIUM, Charta Berengarii Comitum Barcinonensis ann. 1090. apud Baronium ann. 1091. n. 8: *Et ut Principes universi vel omnes alii, qui macum inuiderint ad prædictæ urbis instaurationem, habeant in confinio hujus urbis Paralodium, suam aprisionem, vel quod acceperint per manus nostras largitionem, non inde persolventes aliquam pensionem, etc. Sed legendum videtur distinctis vocibus, par alodium, sive aprisionem.*

• PARALOGIUM, Ædes, ut videtur, extra septa monasterii edificata cum chorte, Plinio Casardum. Henrici Bern-

tenii Chron. apud Leibnit. Script. Brunswic. tom. 9. pag. 445: *Eandemque coquinam extructi a fundo lapideam, sicut Paralodium, capitulum, armarium, dormitorium, colloquium, auditorium et omnia cum sectis trabibus atque tegulis perficiendo. Ibid. pag. 447: *Submovit etiam stabula periculosa in curia Paralodii, distinguens eam a mediis portis per muros a dextris et a sinistris.**

• PARALOGIZARE, Gloss. Lat. Gall. *Paralogizo, Parler, decevoir, ou conclure.* Alanus de Insulis in Planctu nature: *Cujus (diadematis) non adulterina auri materies ab ipsius honore degenerans, lucis sophistica oculos Paralogizans, sed ipsius nobilitas ministrabat essentiam. Ullur etiam Thwrocus in Chronico Hungar.*

• PARALOYSARE, pro *Paralogizare*, in Præfat. Vocabularii utriusque juris: *Qui virtutes vocabulorum ignorant, de facili Paraloyantur i. decipiuntur.*

• PARALYTICATUS, Paralyti afflictus. Vita S. Stanislai Episc. tom. 2. Mail pag. 246: *In corpore universo Paralyticata erat, et in singulis membris contracta.*

• PARAMENSIUM, Lac coagulatum, ni fallor. Stat. Astæ ubi de Intrat. portar. : *Formagium forestierum grassum, Paramensium, pro qualibet rubo, lib. xj.*

• PARAMENTUM, Impedimentum, Gall. *Empêchement, obstacle.* Testam. Alph. III. reg. Portug. ann. 1371. inter Probat. hist. geneal. domus reg. Portug. tom. 1. pag. 57: *Mando filio meo, quod non faciat ibi aliquod malum Paramentum prædictis executoribus testamenti mei. Hinc murus seu munitio, qua hostium impetus retardantur, Paramenti appellantur in Hist. contin. Guill. Tyrri apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 623: *Quant cil virent qu'il ne porroient monter as murs, il minerent le premier Parament. Vide alii notionibus in Parare 1.**

• PARAMONARII, Idem, qui Mansionarii Ecclesiarum, etsi secus videatur Meursio, qui *Paramonarios* administratos Monasteriorum fuisse contendit. Historia Inventionis corporis S. Prisci, apud Ughellum in Episcopis Frequentiis: *Sacerdos quidam Marcus nomine, qui etiam Paramonarii gerebat officium, et prædictam ejusdem civitatis Ecclesiam custodiebat, etc. Infra: Custos sanctæ Ecclesiæ civitatis dicitur. Apud Petrum Diac. Casin. in Relat. de Corpore S. Benedicti n. m. 2. et 20. Georgius Ecclesiæ Paramonarius occurrit, qui apud Leonem Ost. lib. 3. cap. 26. Mansionarius dicitur. [Observationes præviæ ad Vitam S. Richardi sæc. 6. Bened. part. 1. pag. 516:]*

Octo pontificum fedendo juncta capleru, Repperit hic tabula, quorum ille decentius horum Sedem matre decreverat. Obruat hinc nos. Hæc Paramonario fratri tunc reddita vox est: Dicis, ut nostris permittat sedibus abbas Expectare diem Domini, etc.

Ubi legendum *Paramonario* probat Vita ejusd. Richardi ibid. pag. 523: *Eccæ autem in ipsa nocte, unus eorum pontificalibus infulis redimitus, lecto fratris Paramonarii aditit, dicens, etc. Adde Vitam S. Gerardi num. 20. sæc. 5. Bened. pag. 266.] Concilium Constantinopolit. sub Menna act. 5: Προχειρίζμενος ποτι μιν χωρικισκόπους, ελλοτι παραμοναριους. Infra: Καθ' Ιωαννην τινα παραμοναριον κατά τον καθεστειον οικον της αγίας Μαρίας, τον διακειμενον κατά την Τυριαν μητροπολιν. VII Synod. act. 7. can. 5: Οικονόμος, ή εκδικον, ή παραμοναριον. Προμοναριοι dicuntur in Definitionibus Concilii Chalced. can. 2. apud Balsamonem*

ad Marci Patr. Resp. 28. et Leonem Grammaticum in Michaelis Balbo pag. 459. Suos etiam *σπουδαίους* habebant Gentiles, si qua Menologio fides ad 17. Novembr. [Vide Glossar. med. Græc. col. 1111. voce Παρρηγοίους.]

¶ Nec dubium tamen videtur quin vox *Paramonarius* interdum usurpata fuerit pro templi sive monasterii administratore seu monacho. Vita S. Apollinaris Syncreticæ tom. 1. Januar. pag. 259: *Cumque pervenisset (Apollinaris) ad ædes Philozeni, didicit is qui erat illic Paramonarius, veniitque cum magno apparatu, dicitque ei procedens: Domina mea, ubi jubes me manere donec ascenderit et tuam feceris orationem? Ipsa vero eum rogavit cum sacramento, ut nihil ad se offerretur. Dicit autem ei: fac officium caritatis. Affer ad me quatuor animalia, ut ascendens adorem S. Menam. Ille autem die sequenti adduxit animalia. Ea vero dixit: Græde, domine, eis non insideo, nisi eorum mercedem dederis. Cum dedisset plusquam dari consuevisset, valens dedit Oeconomo. Ipsa autem recessit, accepta ab ea benedictione; id est mercede.*

¶ **PARAMURUS PORTALIS**, Murus portæ præstructus, Gall. *Avant-mur*; *Paramurale*, Isidoro lib. 15. Orig. cap. 2. Charta ann. 1382. ex Tabular. Massil. *Item fuerint cannata Paramuri portalis porte Gallicæ. Vide Antemurale.*

¶ Charta ann. 1351. ex Tabul. Massil.: *Jacobus Staille obtulit se in honorem hujus civitatis... contribuere in Paramuris, si fiant versus maxima protectione civitatis. Pro reparatione Paramurorum, in alia ann. 1370. ex eod. Tabul.*

¶ **PARANA**, Charta ann. 1047. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 413: *Donamus Domino Deo et S. Victori monasterii Massiliensis... ecclesiam S. Mariæ... cum uno clauso vinearum, et cum duabus sparaniis, et cum toto hoc quod huic ecclesie accreverit. Et alteram ecclesiam donamus... cum una vinea, et suis Paraniis, et cum omnibus rebus quas adquisierit in futuro tempore. Ubi, ut paulo ante, legendum videtur sparaniis, id est, sepibus vel muris quibus vineæ clauderentur et separabantur.*

¶ *Parana*, non *sparana*, legendum esse innuit alia ejusd. Tabul. Massil. Charta ann. 1034: *Et terminatur via usque ad Paranas dominicales sancti Verani.* Quæ vox eadem notione intelligenda videtur atque *Parrana* suo loco.

¶ **PARANDARIA**, Navis onerariæ genus. Bernh. de Breydenbach Iter Hierosol. pag. 286: *Præter has quoque adjiciunt nonnulla oneraria navigia, Parandarias vulgo dictas, ex quibus quedam machinis et saxeis globis tormentis adaptatis onuste fiere... Imponuntque triramidum et Parandariis non parvas machinas, etc. Epist. ad Sixtum IV. PP. ann. 1480. de Obsidione Rhodi a Turcis apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 283: *Adjiciunt et magna quedam oneraria Parandarias vulgo dictas, quarum quedam onuste bombardis et saxis erant. Parandaria, in Epist. Petri d'Aubusson ad Frider. III. Imp. Vide Paralandrius.**

¶ **PARANGARIE**, Jumentorum vel plaustrorum præstationes per viam transversam, sive extra viam regiam. Charta ann. 1308: *Ab omni feodo, retrofeodo, angaria, Parangaria... garantet et defendet.* Occurrit præterea in Concil. Avenion. ann. 1209. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 613. et aliibi. Vide *Angarie 2. Angariæ 1. et Parangarie.*

[Vide Gothofred. ad const. 3. 15. C. Th. de curs. publ. (8, 15).]

¶ **PARANGARIE**, Eodem sensu. Charta parisiæ. inter reg. et monast. Obasinæ ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 484: *Item dominus noster rex seu ejus successores non poterunt sine dictorum religiosorum consensu in dicta terra parisiæ indicare aliquam questam seu talliam voluntariam, angariam, Parangariam, etc. Charta Andr. de Chauvigni dom. castri Radulfi ann. 1325. in Reg. 65. bis ch. 278: *Avons franchi... Ameline fame seu Grangier... de taille, mortaille, leyde, bian, angara, Paranguayra et de toute exaction.**

¶ **PARANTELLA**, pro *Parentela*, Affinitas, Gall. *Parente*. Charta ann. 1367. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 409: *Cum aliqua verba et tractatus sint moti et intercepta de contrahendo Parantella et matrimonium, etc.*

¶ **PARANUS**, TERRA PARANA, quæ hereditario jure possidetur. Charta ann. 1323. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 321: *Hospicia... construenda in terra Parani seu possessionibus, quas habet dictus Bertrandus in castro sancti Quintini. Vide supra Parana.*

¶ **PARANYMPHA**, dicebatur matrona quæ sponsam comitabatur atque ad maritalem thorum deducebat. Leges Aristoph. Reg. ex Cod. Mutin. apud Murator. tom. 1. part. 2. col. 91: *Dum quidam homines ad suscipiendam sponsam cujusdam sponsi cum Paranympis et troctingis, etc. Vide Paranympus.*

¶ Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Paranymphe, Compaigne, qui tient compaignie à nouvelle fiancée, paranymphe. Sed et volande virginis a Paranympis episcopo præsentiabantur. Pontif. Ms. ecel. Eluens. ubi de benedictione virginum: *Deinde surgunt (virgines) et Paranympis sive magistris, quas sint duæ vel plures, seriatis ordinantur ibidem in modum coronæ coram episcopo. Infra: Virgines veniunt binae et binae, et presentantur a Paranympis episcopo.**

¶ **PARANYMPHALIS**, Paranympum spectans. Gerhohi Epist. ad G. sororem apud Bernard. Pezium tom. 1. Anecd. part. 2. pag. 333: *Quod si adversa contra se invicem fuerint, illi me recognoscant Paranympthalis obsequii debitorem, cujus agnovero... Jesum Christianum sponsum et amatorem.*

¶ **PARANYMPHUS**, Sotrem PP. instituisse aiunt, ut legitima uxor tum haberetur, cui Sacerdos benedixisset, et quam parentes solenni pompa, more Christiano, merito collocassent, quamque etiam Paranympis custodissent: de quo more exstat Epistola 1. sub nomine Evaristi PP. *Paranympis* meminit Concilium Carthaginense IV. can. 13. apud Reginonem lib. 2. cap. 133: *Sponsus et sponsa cum benedicendi sunt a Sacerdote, a parentibus suis, vel a Paranympis offerantur.* Adde Burchard. lib. 9. cap. 6. 7. Capitul. Caroli M. lib. 7. cap. 383. [Vide 483.] Leges Longob. lib. 1. tit. 16. § 8. [Vide Aist. 6.] etc. *Παρηγοίους*, plures interdum adhibitos in nuptiarum solemnibus testatur Euthologium Græcum pag. 389. ex quo *παρηγοίους* appellatos docemur: *Ἐπὶ τῶν γάμων, οἱ παρηγοίους, ἔχουσιν κόνιδες ἐργάσιμα, ἢ παρηγοίους τῶν νεογόνων.* Sic porro *Compates*, seu patres spirituales etiam appellantur Græci recentiores, quod in deducendis sponsis patris vicem tenent, *Νεοπατέρες*, apud Theophylactum Simocattam lib. 1. cap. 10. Vide Juratum ad Epistolam Ivonis Carnot. 209. Glossar.

med. Græc. in Παρηγοίους, col. 1113. [Vide et Forcell. in hæc voce.]

¶ **Paranympis** officium præstitere interdum etiam Archiepiscopi. Chronic. Novallæ. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 764: *Tertius Otto in regno eligitur, qui in conjugium quandam sumens Græcam filiam Constantinopolitani Imperatoris, quorum Paranympis exstitit Archiepiscopus Arnulphus Mediolanensis.*

¶ Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: *Paranympus, message entre espoux et épousee. Hinc*

¶ **PARANYMPHUM**, pro Grata nuntiatione vel salutatione, apud Barel. serm. in fer. 3. post Pascha: *In medio stans (Christus) obtulit dulce Paranympium: Par vobis, ego sum, etc.*

¶ **PARANYMPHUS**, Quilibet internuntius. Itudlieb fragm. 3. vers. 544:

Post nuncat digito (rex) præ se stant Paranympo, Et sibi secretim de more susurrat in auro, etc.

¶ **2. PARANYMPHUS**, in Scholis Parisiensibus dicitur, qui, peracto *Licentia* cursu, in solenni certu, antiquique *Licentia* de doctrina, pietate, aliisque virtutibus quarum per *Licentiam* specimen edidit, gratulatur. Ab officio paranympis erga sponsam manavit hæc appellatio: is quippe gradum *Licentiarum* accepturos olim ad Cancellarium deducebat. Compendium Jur. et consuet. Univers. Paris. per Rob. Goulet fol. 15: *Et hora assignata venit Paranympus seu legatus a cancellario cum ornamento ad hoc deputato et capa rubra ac pileo de velato per quem licentiandi invitatur per dictum Paranympium ex parte predicti cancellarii ad diem crastinum in aula dom. Parisiensis episcopi gradum *Licentiarum* accepturi. Paranympus semper ibidem habet orationem proliam que arangua vocatur apud Gallos, de baculibus ipsius scientie in qua fiant *Licentiandi*, in Facultate præcipua sacre Theologie tot habet orationes quæ sunt *Licentiandi*.*

¶ **PARAPALLIUM**, in Theatro statuit votus interpretis Juvenalis ad Sat. 6. v. 69: *Spectant subeuntem facia mariti Alcestum: ubi ille, in Theatro Parapallium.*

¶ **PARAPECTUS**, [Gall. *Paravet*: Deinde sedens in sede pontifici, ita quod stanglie *Parapectus* excelsaderent. Adde Burchard. ed. Thuanes, II, 61, an. 1134.]

¶ **PARAPETASIA**, in leg. 39. Cod. Th. de operib. publ. (15, 1): *Edificia, que vulgo more Parapetasia nuncupantur, vel qua opera publicis menibus, vel privatis, sociata coherent, ut ex his incendium vel insidias incensas reformidet, aut angustentur spatia platearum, vel minuantur portibus latitudo, dirui ac prosterni precipiunt.* Quo loco in Basilicis habetur *παρὰπεταισιν*, vel *παρὰπεταισιν*, quæ vox, opus quoddam ali adjectum, significat, seu ad aliud fulciendum, vel alia de causa, uti observatum a nobis in Descript. ædis Sophianæ num. 36. Præterea alia sunt *Parapetasia* a medicinali et subgrandiis.

¶ **PARAPETASMA**, Velum genitali incumbens lecto. Vocabul. Sussann. Gr. *παρὰπεταισιν*, Umbraculum.

¶ **PARAPETEUMATA MARTIANA** appellantur Tessere ad accipiendas quasdam annonas de horreis publicis, a Græco *μαρτίαν* et *πέτρα* vel *παρὰπεταισιν*, tessera *Martiana* autem dicta sunt hæc *Parapeteumata*, quod ab imperatore Martiano concessa fuerunt, qui in ejusmodi tessere sue pietatis nomen

inseri jussit. De his, ut mentio in lege 2. Cod. de Annon. civil. Vide Cujac. ad hanc legem.

* **PARAPHARAGARUS.** (= Parapharagarus, searon.) (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. 8.)

* **PARAPHERNALIA BONA.** Vide Paraphernalia.

PARAPHONISTÆ. πᾶρφωνιστῆς, Cantores, qui sunt ex Schola Cantorum. Uguatio Paraphonista. Cantor. Alibi: Antiphonos, qui est sonus: unde Paraphonista, dicitur precantator, quasi parans sonos. Ordo Rotanus de Schola Cantorum: Et statuuntur per ordinem actus duo. Paraphonista quidem hinc inde a foris, infantes ab utroque latere infra per ordinem. Alio loco: Tunc ascendentes in pulpitum duo ex Paraphonistis, impoñant Antiphonam. Qui vero infantes ibi dicuntur, ibidem his appellāntur infantes Paraphonista; nostris Infans de chor. Vetus Schola de Confirmatione Abbat. Casin. apud Angelum a Nuce. Dehinc impoñat Paraphonista Antiphonam hanc, etc. Tabularium, Eccles. Cadurcensis. Breve memoriale sive divisionale per manus Stephani, quod fecit Stephanus Paraphonista ad obitum mortis de ista sapientia cum ipso fecit Stephanus nepoti, modo fiat, et illa Cabesolia Tgoni nepoti suo filio Durandi, etc. Tabularium S. Cyriaci Nivern. num. 71. Insuper aleas Domini Odonis Paraphonista mihi dederunt. Occurrit præterea in Vita S. Genulii lib. 2. cap. 23. apud Monachum Sangallensem lib. 1. de Char. M. cap. 8. (Guidonem in Discipul. Earl. cap. 1. 5. 8.) etc. Vide Discantare.

ARCHIPARAPHONISTA, dicitur in Oratio Romano, qui ante locis Quartus Schola appellatur. Et postea non habet mutare aliam in loco. Lectoris vel Cantoris: quod si factum fuerit, Archiparaphonista a Pont. hoc excommunicabitur, ut est Quartus Scholæ, qui semper Pont. feci nuntiat de Cantoribus. Alibi: Descendit Archidiaconus sequens in Scholam, et accipit l'onom de manu Archiparaphonista, etc.

* **PARAPHRASIS.** Lingua, Idioma. Acta S. Sebaldi tom. 3. Aug. pag. 770. col. 2. Festinat utaque vir Dei professor Longobardis spiritualem tribuere alimoniam, quorum Paraphrasin in paterna domo dicitur.

* **PARAPSIDIS.** pro πᾶρψιδῆς, Glossæ Gr. Lat. τᾶρψιδῆς, Parapsida. Ita MSS. ubi editæ habent parapsida. Vas escarum a rotunditate dictum. Will. Brito in Vocab. Parapsis dicitur discus. [Parapsis, Escelle, in Gloss. Lat. Gall. Sangem. Isidorus lib. 20. Orig. cap. 1. Parapsis, quadrangulum et quadrilaterum vas, id est, paribus absidis. Glossæ eiusdem Isidori Parapsides, suffusoria. Parapsis, granata vel catuis. Legendum garata, vel catimon, ut habent Glossæ antiquæ MSS. Pithagoræ, et Papias. Glossæ MSS. ex Bibl. S. Germani Paris. Cod. 561. Parapsis dicitur vel a paribus absidis, vel a parapsis, a partibus in eo obscuris et raudis Joannes de Gartana in Synonymis.

Discus, scutella, lanx est, catinusque. Parapsis.

Regula S. Ferreoli cap. 34: Nemo alterius aut præsonat aut rapnat portionem, nec frequentius ceteris manum Parapsidi importunus innuegat. Constitut. Sicul. lib. 3. cap. 36. Annulos, fibulas, Parapsides, vel cuppas aureas, etc. Vetus Charta apud Hubertum Leodiensem pag. 39. Quatenus inde 8. Parapsides 8.

VI

stauipi, unum mortarium in Natali Domini... fratribus a Villico ministrantur. [Vita S. Willelmi] smc. Bened. 4. part. 1. pag. 84. Ipse modo cocus humilis et seruator fidelis manibus propriis Parapsides abluat, olera colligit, etc. Vide Cujac. lib. 10. Observat. cap. 17.

* **PARAPSIDIS.** Priestatio parapsidum, quas recens nuptæ apud Delphinates domino feudali dare solebantur. Computa Vienn. ann. 1318. fol. 119. Item de Parapsidibus censualibus x. duodenas, que fuerunt posite in hospicio, et sic Parapsides quitte. In Computo Castellani de Romanis vocantur excellente sponsarum. Vide Escuellata et Missus 1.

1. **PARARE.** Ornare. Gall. Parer. Charta Caroli M. ann. 765. tom. 1. Hist. Occitan. inter. Instr. col. 29. Aliquid exinde dicto filio nostro obtulit, equum, optimum, et bruvia optima, et spatam Indiam cum techa de argenio Parata. S. Valerianus de Bono disciplina cap. 8. Una cum assistente sapientia, colam suspenderat, terram Paravat. Acta Synodi Pontigonensis ann. 876: Mane circa horam nonam venit Imperator Graecico more Paratus et coronatus, etc. Supra: Venit Dominus Imperator Carolus in vestitu decorato, habitu Francico, etc. Anonymus in Epist. opus Eystentibus in Gerrocho. Veterem illam Evangeliorum capsam ex electro et auro purissimo, gemmisque pretiosis Parari fecit. Haralaphus lib. 2. cap. 19. Paravimus capsam aggerem auro et gemmis ornata, in qua posuimus partem suprascripturam reliquiarum. Infra: Capsas nobiles auro argenteoque pretiosis honestissime Paratas. Helgaudus in Roberto Rege. Invenit ibi suam lanceam a conjugio gloriosa bene argento Paratam. Chron. Casin. lib. 3. cap. ult. Dalmatice Parata 8. tunica Parata 5. etc. Will. Helmas. Andronicus in Chronico ann. 1161. Valens eum aliquando incapituro, et calcationis circa pedes redonatum atque Paratis epus exire Paratum. Ceregoniale Romanum cap. 13. sect. 3. Si vero Episcopus sit, qui cruce non utatur, stans in altari, vel in sede sua cum mitra, vel si non sit Paratus, Occurrit passim.

PARAMENTUM. Ornatus, ornamentum. Gallis Parament. Annales Francor. Bertin. ann. 868. Cum corona auro et gemmis ornata, sed et cum omni Paramento regio cultu excolto. Bulla Alexandri IV. PP. ann. 1255. Libros, calices, et Paramenta ad alia loca transferre. Charta ann. 1367. Item quod nulla domocella audeat portare aliquod Paramentum cum perlis et margaritis aut lapidibus pretiosis. Paramenta seu incurtiucumeta, in Charta ann. 1322. ex Regest. 80. Chartophyl. regi Cl. 785. Adde Conventum Raynense ann. 1311. cap. 8. etc.

* Dicitur etiam de rebus omnibus, que ad cultum divinam pertinent, et maxime de altarium ornamentis et sacerdotum vestibus. Stat. crimin. Saxon. cap. 48. pag. 163. Quod si rem non sacram, sed cultui dicam dicantur, veluti thuribulum, crucem, missale, antiphonarum, breviarium, ornamenta altaris vel indumenta sacerdotalia, que vulgariter Paramenta dicuntur, etc.

* **PARAMENTUM.** Phrygium opus auratis, argenteis aliisque filis intextum. Gall. Orfroy. Gesta Guillelmi Episc. Cenoman. tom. 3. Analect. Mabill. pag. 375. Albas undecim, quatuor solemnes cum Paramentis aureis duas alias paratas non ita solemnes, et quinque absque Paramentis.

* **PARATIRA.** Eadem notione. Charta

ann. 1239. in Tabular. S. Barthol. Beith. fol. 42. Eiusdem custodis officii est ipsorum pannorum dissuere Paraturas. Gesta Gaufridi de Loduno Episc. Cenoman. tom. 8. Analect. Mabill. pag. 390. Quinque paria cerotecrum, et duas Paraturas argenteas deauratas ad opus earundem cerotecrum.

* Gall. Pareure. Necrol. eccl. Paris. MS. ad Id. Jun. Dedit etiam (Adela regina Franc.) albam, cujus Paratura cum stola et manipulo simili opere et laudabili auri broudatura facta sunt. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 196. v. Item pièces de texus ouvrez à perles et à pierrètes pour faire estoile et fanon, et la bele Pareure de toaille. Parure, in Invent. eccl. Camerac. ann. 1371. Une autre albe parée de unes Parures batue à or, à cascade vj. ymages de broudure. Hinc.

* **PARATUS.** Opere Phrygio ornatus. Testam. Everardi Comit. ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 20. Vestitum unum de auro Paratum, mantellum unum de auro Paratum, cum fibula aurea. Chron. Cavens. apud Murator. tom. 7. col. 951. Pluviales rubeos Paratos x. nigros Paratos XII. annulum pontificalem 1. cum chirothecis Paratis, aliud par chirothecarum non Paratarum.

PARAMENTUM. Hincmarus Remensis ad Carolum Regem, de coerendis militum rapinis. Et ad aliquem diem jubetis venire Fideles vestros, dicentes, quia eis ad cognoscere vultis undecumque vobis placet dicere, et antequam de Paramento vestro ad mansiones redeant, commonete eos secundum sapientiam vobis a Deo datam. Infra: Ut si tales sunt, qui antea hanc admonitionem non audierint, eis quotidie, quando ad Paramentum vestrum venerint, relegat. Ubi Paramentum, videtur esse tribunal paratum, seu adornatum. [Vide Camera paramenti.]

* **PARAMENTUM.** Apparatus sive bellicus, sive alius quivis, rerum necessariarum copia, instructio. Testamentum Everardi Comit. ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 20. De paramento autem nostro volumus ut habeat primogenitus noster Uroch spatam unam, cum aureis hilis et cuspide aurea, etc. Oberti cancellarii Annal. Genuens. lib. 2. apud Murator. tom. 6. col. 297. Armavit quidem septem galeas et tres naves majores, quibus milites et arcatores et omnia Paramenta istorum portabantur. Jac. Auriaz Annal. Genuens. ad ann. 1226. ibid. col. 996. Viderunt galeas IV. Venetorum per Templarios pro custodia insule Cypri armatas, in quibus erat armamentum VI. galacum tam de hominibus quam de Paramentis. Rolandus Patav. de Factis in marchia Tarvis. lib. 6. cap. 1. apud eundem Murator. tom. 8. col. 233. Et in ipso prædicto die missi sunt homines de Monte Silve cum suis omnibus Paramentis et armis ad Solerium. Agnellus in Vita S. Maximiani apud eundem tom. 2. pag. 106. Tunc jussu Pontificis nocte una tanta allata sunt omnia Paramenta, calces et latercule, petras et bisulos, etc. Vide Preparamentum.

* Hinc Parail appellatur, quidquid navi instruendæ necessarium est, vulgo Agrez. apparaur. Lit. Phil. VI. ann. 1345. in vol. 2. aristor. parlam. Paris. La moitié d'une des nefes, avec le Parail et biens d'elle, sera vendue au profit desdits marchands.

* **PARAMENTUM.** Gall. Appareil. Comparata ad vulnere curationem medicamenta. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 411. Dicitur Ro-

21

bertus visitatus per chirurgicos fuit et paratus; sed Paramenta sibi facta amovit. Vide infra Parare 8.

PARATURA. Idem quod Paramentum, Gallice Parure: Paratus, Tertulliano de Corona militis, Solinus cap. 58: Gemmarum adhibent Paratum 2. Parallip. cap. 5: Portaverunt Levitæ arcam, et intulerunt eam, et omnem Paraturam tabernaculi. Ubi Gr.: Καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ παρτυρίου. Gregorius M. lib. 10. Epist. 36: Modo autem de benedictione ejusdem S. Petri transmisimus fraternitati vestre Paraturam unam, etc. Pontius Diac. in Vita S. Cypriani: Nolo nunc describere loci gratiam: et deliciarum omnium Paraturam interim transeo. Chronicon Monasterii Sublacensis, de Petro tertio Abbate: Hic Abbas sanctus fecit in Monasterio libros, Paraturas optimas, et hereditates multas acquisivit. Ekehardus Junior de Casibus S. Galli cap. 8: Paraturas vero Sanctuarum ille, quas secum inconsiderate carissimas sumpsit, furto amisit. Adde cap. 10. pag. 82. Monachum Sangall. lib. de Carolo M. cap. 26. Conradum de Fabaria de Casibus S. Galli cap. 4. extremo, Regulam Magistri cap. 81. Vitas Abbatum S. Albani pag. 35. Chartam donationis factæ Eccl. Cornutianensi edit. a Suaresio, [Leges Palat. Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 3. Junii pag. LXXV. Annal. Bened. tom. 4. pag. 747.] etc.

PARATURA MISSATICA, Ornamenta ad Missam celebrandam. Vita S. Udalrici sæc. 5. Bened. pag. 446: Sanctus Episcopus in Deum confidens, Paratura missatica se inclui festinavit, et litore fluminis cum suis comitibus Missam devote celebravit. Occurrit præterea ibid. pag. 453. et 456. S. Wilelmi Constitut. Hirsaug. lib. 2. cap. 15: Cum Missam celebrare voluerit, sacrista ei solito meliorem Paraturam accomodabit. Paramentum Sacerdotale, in Actis Consecrat. Eccl. de Epica ann. 1186.

PARURA, Eadem notione, ex Gallico Parure. Vita Abbatum S. Albani: Albas habentes Paruras auro, et aurifrigio, et acu plumasio decoratas. [Charta ann. 1425. apud Rymer. tom. 10. pag. 346: Unam Paruram positam cum perreia et armis Anglie, tres cappas de velvet rubras, cum rosis aureis. Vide Gobonatus et Spatularia.]

PARARE, Metare, in vett. Gloss. Vide Parate.

PARARE DOMOS, Eas reficere. Comput. ann. 1259. ex Bibl. reg.: Pro domibus de Croci legendis et Parandis, etc.

PARARE FOSSATUM, Reficere, reparare, Galli dicimus Relever un fossé. Le Roman de Vacce MS.:

A cel temps avoit un fossé Haut et profond et Repare.

Ibidem:

Les chateaux fist tost enforchier, Fosses Parer, murs redreschier.

8. PARARE, Vulnus medicamentis fovere, curare. Lit. remiss. ann. 1852. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 494: Ius ad domum barbitonsoris dictæ ville ad faciendum videri et Parari parvam plagam, quam ex dicta percussione habuerat. Alia ann. 1357. in Reg. 89. ch. 156: Dicitur exponens pannum camisia sue seu bracciarum cepit vulnusque ejusdem Gileti ligavit et iuxta posse suum Paravit eundem. Vide supra Paramentum in Parare 1.

4. PARARE, a Gallico Parer, Declinare, vitare, avertere. Charta ann. 1331.

in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 924: Dicitur Punctus Vitalis... cum dicto ense dictum Raimundum Rouillios percussit in ejus capite: et nisi ipse Parasset cutella quam portabat, totum caput suum fendidisset. Nostris Parer une pomme, pro Peler, pomum cute nudare: unde Parure, pro Pelure. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 168. ch. 141: Une pomme Parée, fendue en quatre quartiers, remise en ses Parures, etc. Vita Patrum MSS.:

La pomme prist, si la Paré, Et l'usage mist la Parure, Qui s'en alla grant alore, Si come l'ose l'esperoit.

1. PARARIA, f. Dominium, Paragium. Vide in Par, et infra Pararium 2. Excerpta ex Chron. Anic. tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 287: Guillelmus ecclesie sue et successoribus suis pretio 120. lib. Turonens. acquisivit castrum et Parariam de Bello-joco a Jarentone de Sancto Romano domicello.

2. PARARIA, Locus ubi parantur pannus. Litteræ Philippi VI. ann. 1335. tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 115: Et quod ipsi corraçarii destituti, nec hostalarum... aliquatenus in predictis pannis, emendis, vel vendendis associant mercatores, nisi dicti hostalarum essent corraçarii dictæ Pararie. Vide Paratoria.

3. PARARIA, PARERIA, Ars parandi pannos. Stat. ann. 1317. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 130. v. col. 2: Ut fraudes et malitias committi solita, tam circa artem Pararie et ministerium pannifici, quam passagiorum ipsorum custodiam cautius evitentur. Et fol. 131. r. col. 2: Dabimus vobis... subrogationem plenissimam causarum, etiam quarumcumque singularium personarum, que ratione... pannifici seu artis Parariorum pannorum moveri seu agitari contigerint, etc. Vide in Paratoria 2.

1. PARARIUM, pro Pareria, seu petra-ria, apud Bromptonum pag. 1163: Ingenia vero et Pararia Christianorum ita retro fossata erant, quod nullus ex parte adversa poterat eis nocere. Vide Petrarica 2.

2. PARARIUM, ut Pararia 1. ni fallor. Charta ann. 1174. ex parvo Chartular. S. Victoris Massil. fol. 177: Dono ecclesie B. Marie de Toraming Pararium in insula cum ridagio, et totum tenementum Isoardi in manu sacra J. episc. Senecensis.

PARARIUS, Qui nominibus faciendis intervenit, conciliator, proxeneta. Seneca de Benef. lib. 2. cap. 23: Quidam volunt nomina secum ferri, nec interponi Pararios.

PARAROLLUS, PARAROLUS, f. Locus ubi ligna seu asseres secantur, quod linea parallela fit: unde vocis etymon. Correct. Stat. Cadubr. cap. 88: Ne inter seccatores talliarum discordia oriatur, statuimus quod quicumque seccator seu habens et possidens seccas super districtu Cadubrii, videlicet apud Pararollum, et a Pararollo inferius non possit nec debeat capere... tallias. Ibid. cap. 104: Mandamus quod nemo... consignare valeat aliqui forensi in nemoribus aliquibus Cadubrii (ligna) conducenda per ipsum vel forensium alium ejus nomine ad Pararolos.

PARASCERNUS, Navigii species. Charta Elizabethæ Reginæ Hungariæ ann. 1380. apud Joannem Lucium lib. 4. Hist. Dalmat. cap. 1: Omnes galeas, Parascernos, brigentinos, et quodlibet aliud genus classis. [Vide Parandaria.]

PARASCEVE, ex Gr. παρασκευή, Sexta

sabbati, seu feria sexta ultima hebdomadis Quadragesimæ, sic dicta, inquit Isidorus lib. 1. de Eccles. offic. cap. 29. quia in eo die Christus mysterium crucis explevit, propter quod venerat in hunc mundum. Papias: Parasceve, sexta Sabbati appellatur. Hinc enim preparatio dicitur, quod a Judæis, quæ in Sabbato sunt, eadem die preparantur.

PARASCEVE, pro qualibet sexta feria cujusvis hebdomadæ, quomodo quilibet dies Dominica ac antiquis Dies Resurrectionis Dominicæ dicitur. Vita S. Aldegundis sæc. 2. Bened. pag. 815: Die Parasceve ante Sabbatum dormitionis famulæ Dei Aldegundæ, etc. id est, sexta feria ante diem Sabbati, sicuti alius anonymus interpretatur. Obiit autem S. Aldegundis die Sabbati III. Kalend. Februarii, ut observat Mabillonius ibid.

Pœnitent. vetus Ms.: Verum etiam (cum pœnitens) compleverit ea, quæ illi iussa sunt, debet quantum illi visum fuerit jejunare, sive tetradas, sive Parasceven. Sed et feria quinta majoris hebdomadæ Parasceve appellatur, in Charta ann. 1218. ex magno Chartul. Corb. fol. 88. r.: Datum silvanectis die Jouis, quæ dicitur Parasceve.

PARASCHELMUS, a Græco παρά et σχῆμα, Scalmus, Gall. Schalme, Ital. Schelmo, lignum quo alligatur remus, labrum navis, ubi remi adnexi sunt, ita ut Paraschelmus dici videatur id quo scalmus munitur. Chron. Estense ad ann. 1380. apud Murator. tom. 15. col. 506: Veneti suorum inimicorum victoria potiti, cum XLVIII. galeis ad bella multo studio preparatis, quarum unaquæque Paraschelmum unam habebat, etc.

PARASCIS, pro Paropsis, Catinus, Gallice Plat. Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 273: Angeli de Apparera per manus Guilelmi de Bles magistri coquinae domini pro incisoribus, Parascidibus, salteris, etc. Ibid. pag. 283: Item pro redimendis Parascidibus argenti dom. Burgæ de Turri, quæ erant in pignore pro cera et tortis festi S. Marie, XLIV. lib. Vienn. Vide Paropsis.

PARASENUS, pro Parisinus. Moneta Parisiensis. Inquisit. ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 44. col. 1: Et quod ipse habuit pro suis vadis rj. Paresenos qualibet die. Plures ibi. Vide infra Parazineus.

PARASIA, Vetus interpres Juvenalis Sat. 4. v. 77: Pegasus, Trierarchi filius, ex quibus Liburna Parasias nomen accepit. Ubi P. Pithœus legit, ex cuius Liburnæ Parasias, et parasium, pro παρασηνὸν dictum putat, i. tutela navis, de qua voce copiose egere criticorum filii. Hinc fortean vocem Paracis, pro militum comitatu, quo in solemnibus colloquio ad tutelam quis stipatur, usurpasse arbitror le Roman de Vacce MS.:

Li Quens Ernout fu moult curiaus et pensis Comme Guillaume soit sanz autre Paracis Dedens l'isle est entres o quatre ses amis.

PARASIS, Paropsis, catinus. Inventar. ann. 1361. ex Tabul. D. Venciæ: Item duodecim Parasides estagnatos. Vide Paropsis et Paracis.

PARASITASTER, Idem videtur, qui Parasitus, Famulus domesticus. Guibertus in Vita sua lib. 3. cap. 15: Quidam cum uxore sua Parasitasterum quandam extinetis jam nocte lucernis sub specie sui cubitum ire mandavit. Laurentio in Amalth.: Parasitaster, parasitorum imitator, qua notione utitur Terentius in Adelphis.

¶ **PARASITI**, Qui praescribantur colligendo saero frumento. Vocabul. Sussan. Hinc, *Parasitium*, horreum in quo primitias sacri frumenti Parasiti resondebant. Vide Scaliger. Poet. 1. 14. Meursum. etc.

¶ **PARASITUS**, PARESITUS. Vita S. Sorli Eremitae Petragor. cap. 2. num. 10: *Vocato itaque uno e Parasitis, jubat diligenter a bestia pellem delrahers*. Ubi Bollandus per *parasitum*, lanionem designari putat: malim famulum domesticum, qui de mensa domini victitat. Sic apud Petrum Damian. in Vita S. Romualdi cap. 8. num. 17: *Hujus vaccam Comes quidam inperdus et tumidus, missis Parasitis, impetu barbarico rapuit, ejusque carnes preparari sibi ad prandium... precepit*. Will. Gemeticensis lib. 7. cap. 10: *A duobus Parasitis suis in via fecit eum subito strangulari*. [Vide *Parasitaster*.]

¶ **PARASSEVA**, pro *Parasceve*. Vide *Participatio*.

¶ **PARASSIS**, ut *Parasis*. Charta ann. 1268. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. secl. col. 477: *Item unum centenarium de Parassidibus*.

¶ **PARASTER**, Vitricus, ut *Filiaster*, prignus. Vetus Notitia in Hist. Mounn. rencia pag. 12: *Huberti, qui postea propter Parasitum suum cognominatus est Rasorius, etc.* [Tabul. S. Vincentii Cenoman. *Concessit Gaufridus filius ejus, et Stephanus de Yellet maritus matris ejusdem Gaufridi... et concessum est ab eodem Gaufrido et Parastro ejus*.] Occurrit in Tabulario S. Florentii Salmurien. in Rubro Sagiensi fol. 86. et apud Bractonem lib. 4. Tract. 2. cap. 4. § 4. lib. 5. Tract. 4. § 5. cap. 5. § 9. *Parastris*, in Consuetud. Montensi art. 6. 11. [et in vet. Melodun. art. 149. Armoricis, *Parastris*.]

¶ *Nostri Parasitae*. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. Chartoph. reg. ch. 271: *Philippart... commanda a sondit filastre que il ala avec lui, lequel... y ala avec sondit Parastre*. Occurrit praeterea in Ch. ann. 1332. ex Chartul. 2. Fland. ch. 589. in Cam. Comput. Insul.

¶ **PARASTICIA**. Adamnanus Scotus. lib. 3. Vita S. Columbae cap. 27: *Ecce in Angelus Domini... nos desuper intro. Ecclesiam aspiciens et benedicens, rursus per Parasticiam Ecclesiae reversus, nullam talis vestigia exitus reliquit. An posticium? Alii a πασι, et statio deducunt quasi ad stationem*.

¶ **PARASYNAXIS**, ex Graeco Παράσυναξις, Conventiculum. Sacra Marciani Imperat. contra haereticos part. 3. Concilii Calched. cap. 19: *Universi praeterea Apollinarista... non Ecclesias, non Monasteria sibi construant, Parasynaxes et conventicula tam diurna, quam nocturna non contrahant*. Concilium Constantinopolitanum sub Menna Patr. act. 1: *Κατασκευαστέαι καὶ παρασύναξις, καὶ παρακλήσεις*. Vetus interpres reconventiculari. Vide leg. 8. Cod. de Haeret. et Manich. (1. 5.)

1. **PARATA**, Practicis nostris, *droit de parée*: Jus nempe, quod dominis feudibus competit persequendi natos seu homines suos, si in vicini alterius dominium transierint, quod quidem ex pacto vicissim inito utrique domino competit, ex quo eorum tenentes, *homines de parata* vulgo dicuntur. Charta libertatum oppidi de S. Paladio in Biturigib. ann. 1279: *Si aliquis seu aliqui, homo seu homines nostri, ex aliquibus aliis locis nostris et justitiis venerint ad dictam villam S. Paladii, qui non sint de Parata,*

et sint homines nostri, vel alicujus nostri de tallia, mortallia, etc. Infra: *Quilibet Aliene deserte dictum dominium deserens et adducens vinum ad vendendum in dicta villa, solvet pro quolibet alio dimidium sextarium vini, exceptis illis, qui sunt de Parata*. Quippe qui sunt de Parata non censentur Alienigenae: Consuet. localis loci de Theud. in Biturigib. apud Thomasserium: *Ledit Seigneur a Parée et suite avec le Seigneur ou Dame de la Ghastré, à la Berthemoux, esquels lieux il a accoustumé suivre et exploiter ses hommes sans contradiction, et n'y doivent les hommes d'icelles terres et seigneurie, peages et barrages les uns les autres peules marchandises, qui peuvent passer et repasser par icelles*.

¶ Consule Glossar. Jur. Gall. de Lauriere v. *Parage*.

2. **PARATA**, ESSE IN PARATA, dicitur qui in officio ecclesiastico cappis parati seu vestiti, potiores partes agunt. Testam. Guill. Arnaldi de Bello vidre civis Tolos. ann. 1472: *Omnibus fratribus... missam cantantibus, qui erunt in Parata, cuilibet dus duplex Parada appellari videtur*. Certa pecunia distributio, quae in exequiis fit, ad offerendum missae deferenda. Stat. confrat. Concept. B. M. Tolos. art. 7. ubi de exequiis confratris defuncti: *Si le cas est que il donnent argent pour distribution, vulgairement appelée Parada, qu'ils en donnent aux Seigneurs confreres laics, etc.*

3. **PARATA**, Gall. *Parée*, Marini piscis, vulgo *Marée*. Lit. remiss. ann. 1457. in Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 82: *Icei-lui Pierre envoya deux steus varlets à la Rochelle avec quatre chevauz somniers pour querir de la Parée, c'est assavoir harens et merlus*.

¶ **PARATE**, Expensae ad hospitum susceptiones, maxime Missorum, seu Legatorum publicorum, *Missatici*: fallitur enim Sigonius lib. 7. de Regno Italiae, ubi ait *Paratam* esse suntum quem populi in vias, pontesque fluminum, qua transiturus aut quo aditurus Rex erat, reficiendos impendebant. Vox formata a *Parare*, quod idem est ac *Metare*. Glossae Gr. Lat.: *Ερωπόδο, Παρο, Μετο, Ερωπόδο, Προπαρσία, μεταίο, Μανσιο παρ-ατα*. apud S. Ambrosium serm. 5. in Psalm. 118. *Parare hospitium*, apud Sidorium lib. 8. Epist. 11. *Mansionaticos parare*, apud Hincmarum Remensem ad Clerum Laudun. *Convivia preparare judicibus*, in Diplomate Bertrandi Episcopi Ambian. pro Monasterio Corbelensi, et in Bulla Coelestini PP. apud Buzellum in Gallo-Flandr. pag. 349. Vide Senatore in lib. 5. Epist. 14. et Concillium Cabilonense ann. 650. cap. 11. *Præceptum Ludovici Pii pro Hispanis ann. 815: Et Missis nostris, quos pro rerum opportunitate illas in partes miserimus, aut Legatis, qui de partibus Hispaniae ad nos transmissi fuerint, Paratas faciant, et ad subvectionem eorum veredas donent*. Epistola Episcoporum ad Ludovicum Regem cap. 14: *Quatenus non sit nobis necesse per quascumque occasiones, quorumcumque hortatibus circuire loca Episcoporum, Abbatum, Abbatissarum, vel Comitum, et majores quam ratio postulat Paratas exigere*. Occurrit passim apud Marculfum, et in veteribus Tabulis.

¶ **PARADA**, Eadem notione. Præceptum Pippini Majoris domus ann. 750. tom. 4. Gall. Christ. inter Instrum. col. 263: *Nec mansiones aut Paradas aut fidejussores tollere non praesumat*. Eadem habentur in Charta Carlomanni ann. 881.

inter Probat. tom. 2. Hist. Occitan. col. 19. et alibi.

¶ **PARATE** crebro etiam sumuntur praesens, quae in Episcoporum et Archidiaconorum susceptionibus a Presbyteris Ecclesiarum ruralium sunt, dum ille diocesim suam visitant, quae postmodum in praestationes pecuniarias abeunt: [ita ut ab Episcopis interdum monasteriis concederentur, ut patet ex Charta Alduini Lemovic. Episc. apud Stephanot. tom. 2. Antiquit. Bened. Lemovic. MSS. pag. 420.] Hincmarus Remensis: *Presbyteris in Paratis et exeniis indebitis non affligant*. Idem in Capitulis ad Archidiaconos cap. 1: *Non graves nisi Presbyteris in Paratis quaerendis*. Chronicon Hugonis Flaviniacensis pag. 271: *Ea lege, ut ipsi, quoad vivant, illo (altari) fruantur, et debitum Synodale Ecclesiae S. Mammetis solvant Paratam et eulogias*. Chronicon S. Bertini Divionensis pag. 422: *In Aziriaco etiam villa decimas et Paratam... perdonavit*. Chronicon Besuense pag. 600: *Paratas sive debitum, quod in Synodo debebat Presbyter*. Charta Roberti Episc. Lingonensis in eod. Chronico: *Ita ut Presbyteri Parochiales... Archidiaconibus, aliisque ministris debita servitia exhibeant, Paratas et eulogias suo tempore communiter persolvant*. [Charta Hugonis Episc. Lingon. ann. 1079. ex Tabul. Capit. Autisiod.: *Decimas omnes et proprios redditus ecclesiae S. Symphoriani site in villa quae Marol vulgari vocabulo nuncupatur praedictis fratribus gratis et absque omni recompensatione remissimus et concessimus, retinendo tamen census et Paratas reliquasque consuetudines*.] Charta alia Hugonis Episcopi Gratianopolitani, ex Tabulario ejusdem Ecclesiae: *Quibus postea donavi Ecclesiam S. Himerii, et Ecclesiam B. Mariae de Bruen, retento annuo censu, scilicet 10. solid. excepta Parata*. Alia ejusdem Hugonis ann. 1108: *Et retineo mihi et successoribus meis... Paratam, quae constat 12. denariis in Parochiali Ecclesia*. Vide Perardum in Burgundicis pag. 81. Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 88. Historiam Episcoporum Cadurens. num. 70. Jacobum Petium post Penitentiale Theodori pag. 596. 601. 625. et infra in *Procuratio et Synodus*.

¶ **PARADA**, pro *Parata*, in Charta Pontii Episcopi Bellicensis: *Exceptis Synodis et Parada*. [Adde Chartam ann. 1085. apud Stephanot. tom. 2. Antiquit. Bened. Lemovic. MSS. pag. 423.]

¶ **PARADA**, Eadem notione. Historia Episc. Autisiodor. cap. 49. extremo: *Deditque ad victum Canonicorum fratrum Paredas omnium Ecclesiarum eorumdem, quae habentur in Episcopatu Autisiodorensi*. Et cap. 53: *Similiter dedit fratribus cum decimis, et Paredam eisdem Canonicis condonavit*.

¶ **PARATA**, in Necrologio ann. circ. 1250. exarato Eccl. Autisiod. ad 19. Mail de Hugone Episc.: *Dedit nobis Paratas ecclesiarum Oysiaci et Lindriaci*.

¶ **GUADIA DE PARATA**. Chronicon S. Vincentii de Vulturno lib. 2. extremo: *Et ipse Theodaldus dedit Guadium de Parata, ac fidejussorem inter se posuerunt de utraque parte*.

¶ **APPARATUS**, Idem quod *Parata*, Prandium, cenā. Charta Bernardi Comitis Melgoriensis apud Gariellum in Episcopis Magalon.: *Dono et cum hac charta concedo singulis annis semper in festivitate S. Mariae medii Augusti optimum Apparatum omnibus Magalonensium commorantibus, ut ego et is, qui post me castrum*

Melgorii tenebit, semper in predicta sum faciat festiuitate. Alia Waldemari Regis Danorum ann. 1180. apud Stephanum Stephanum in Prolegomenis ad Saxone Grammat. pag. 16: *Quodcumque itaque ad nostram curiam, Apparatum, transvecturam, expeditionem, seu ad aliud quodlibet regii iuris, obsequii, vel obsequiale debitum..... pertineat.* Adde aliam Absalonis Lundensis Archiep. ibid. pag. 18.

¶ **PARATA CERÆ.** Censuræ in cera ad luminare ecclesiæ exsolvendus. Statutum MS. Eccl. Lugdun.: *Fuit definitum quod Archiepiscopus haberet in Paratis ceræ quæ debentur Ecclesiæ Lugduni, quintam partem ad illuminandum domum suam.* Vide *Cerarius*.

¶ **PARATALASSIUS.** Qui in re navali præest, Gr. παρατάλασσιος. Vide *Glossar. med. Græc.* in hac voce. [99] *Litpr.* lib. 3. cap. 7. al. 26. ubi Pertz. exhibet *Paruthalassiu.* Sic emendandum prorsus pro *Parato lasito*, in *Instruct. Pisan.* legat. ad Alex. imper. CP. ann. 1199. tom. 3. Cod. Ital. dipl. col. 1492: *Præterea studeant legati, quod omnia pro Pisana civitate data, sint libera, nec aliquo modo supponantur vel subiaceant epasco et vestario, neque Parato lasito, vel eorum ministris.*

¶ **PARATALIS.** Vox, Jus, quod quis habet in prata. Charta ann. 1020. Marce Hispan. col. 1022: *Ego Gaufridus Comes (dono) omnem meam vocem et alodariam et fevalem et pascuariam et Paratalem, quam in præscriptis alodibus habeo vel habere debeo.* Vide *Vox*.

¶ **PARATARIUS.** Facilis paratu. *Phasoli paratarii*, apud *Apicium* lib. 8. cap. 6.

¶ **PARATELLA.** *Lapathus*, herba, quæ nostris *Paralle* dicitur. *Macer de Virtutib.* herbar. lib. 2. cap. 26:

Herba solet lapathi vulgo Paratella vocari.

¶ **PARATICA.** Idem quod *Parata*, seu *parate*, de qua voce supra. Charta *FridERICI I.* Imper. ann. 1185. apud *Puriceum* in *Basilica Ambrosiana* pag. 1029: *Et reservata Paratica, quæ nobis debet præstari et filio nostro illustri Regi Henrico et omnibus successoribus ejus, cum primo coronam Regni Mediolani aut Modetie suscipient, præstanda ab eis, qui ipsam Paraticam soliti sunt præstare.*

1. **PARATICUM.** Italis appellatus *Collegium*, societas. Statuta *Mediolanensis* 2. part. cap. 418: *Nullum Paraticum, nec schola, nec congregatio alicujus artis de cetero sit in civitate Mediolanensi, nec ejus ducatu.* Charta *Cremonensis* MS. ann. 1244: *Die Dominico tertio decimo ezeunte Martio in Palatio communis Cremonæ, in pieno Consilio generali sonato per campanam, et voce præconia convocatis Credentibus, Consulibus vicinarum, et Paraticorum, et convocatis iudicibus, etc.* [Acta SS. Junii tom. 2. pag. 431: *Dies S. Barnabæ Apostoli perpetuo festatur, apothecæ stent clausæ et fiat processio cum Paraticis. Laudes Papie apud Murator. tom. 11. col. 26: Omnes homines unius artis collegium faciunt, quod Paraticum vocant... Et sunt circa XXV. Paratica habentia singula sua statuta, etc.] Vide *Hist. Pergamensem* part. 1. lib. 4. cap. 28. [et infra *Paraticus*.]*

2. **PARATICUM.** Idem quod *Paragium*. Vide in hac voce.

¶ **HOMO DE PARATICO.** Vide supra *Homo honoratus et Paragium*.

¶ **PARATICUS.** Qui ex aliquo *paratico* seu collegio est. Statuta *Piacenti*, lib. 1. fol. 12. v.: *Nullus Paraticus seu homines*

paratici facere valeant aliquod statutum vel ordinamentum contra vel in prejudicium alicujus Paratici seu hominum ipsius paratici, etc. Johan. Demussis in *Chrôn. Piacenti*, apud *Murator.* tom. 16. col. 478: *Ceteri mercatores et Paratici affactabant dominium dicti Regis, etc.* Vide *Paraticum* 1.

¶ Idem quod alibi *Hansatus*, id est, in societatem mercatorum admissus. Vide in *Hansa* 2. Haud scio an placeat *Muratorii* tom. 2. *Antiq. Ital. med. ævi* col. 876. conjectura, *Paraticos* appellari mercatores ad nundinas confluentes, quod suarum mercium *paratam*, id est, expositionem, facerent.

¶ **PARATILMUS.** Gr. παρατίμος, *Expiato natus; pœna adulterorum pauperum: ditiores enim se pecunia redimebant.* Laur. in *Amalth.*

1. **PARATIO.** Quidquid piscatur in stagno, antequam exhauriatur. Charta ann. 1135. tom. 1. *Gall. Christ. Instr.* pag. 67. col. 1: *Adjunxerunt autem supradictæ donationi senioritatem piscatorie opere factæ, medietatem Parationis.*

2. **PARATIO.** Ecclesiæ secretari im. Charta ann. 1185. ex *Archivis S. Victoris Massil.*: *Domini Episcopi venerunt ad Parationem, ubi erant Reliquiæ S. Juliani et aliorum SS. et portaverunt predictas Reliquias cum magna veneratione in supradicta ecclesia.* Vide *Paratorium* 1.

¶ **PARATITLA.** Rubricarum explanatio summaria. *Cotta* in *Memor. juris tit. de Jurisper. Rogleri Odofredi Beneventani præceptor, qui Placentie per aliquot tempus primas partes sibi merito vindicavit. Hic etiam primus Paratitla conscripsit, id est, re-um summas titulatim appositas, quod a Justiniano promissum fuerat.* Vide *Lexic. Calvini*. [99] *De Summa Rogerii* agit. Vide *Odofredi locum* apud *Savin.* *Histor. Jur. Roman.* med. temp. tom. 4. cap. 29. not. 25.]

¶ **PARATITLA.** dicuntur Constitutiones ecclesiasticæ, in *Elogio Ant. Augustini Archiep. Tarracon.* tom. 4. *Concil. Hispan.* pag. 655: *Joannes Leonclavius in prologo ad collectionem ecclesiasticarum Constitutionum, quas ipse Paratitla vocat, (eum) doctissimum omnium Episcoporum qui nostro vivere sæculo (nominat.)*

¶ **PARATOR.** Sartor, qui vestes conficit vel ornat: olim *Parmentarius*, quasi *paramentarius*, *Paramentorum* confector. Charta *Communiæ S. Quintini*: *Si aliquis aut filatrici lanam sub mercede filandam, aut Paratori pannos, aut ejusmodi res alicui operario ad parandum commiserit, etc.* Charta *Communiæ Roensis* art. 45: *Si quis pannos alicui Paratori commiserit ad parandum, non poterit Paratori ponere eos in vadum pro majori portione, quam merces ejus, ultra quam merces parandi se habeat, etc.* Adde *Consuetud. Tolosæ* part. 2. Rub. *Abbativilla*, in ejus *Hist. Eccl.* pag. 401. Vide *Parmentarius*.

¶ **PARATOR.** Qui pannos parat. Occitan. *Paratre*, nostris *Paraur*. *Littere Philippi VI.* ann. 1335. tom. 2. *Ordinat. Reg. Franc.* pag. 114: *Volimus et mandamus... quod de quibuscumque pannis crudis, vel aliis, postquam ad ipsorum Paratorum manus quocummodo pervenerint, an boni sint et legales, vel falsi aut falsificati, sive minus sufficienter texti, vel adoperati, ipsi Supra positi qui nunc sunt, et illi erunt pro tempore, in arte seu ministerio, paratorie supradictæ duntaxat, habeant examinationem et cognitionem, juxta artis suæ ministerium.* Non semel ibi. Occurrit præterea ibid.

pag. 90. in veteri *Catalogo MS. B. M. Deauratæ*, apud *Ludewig.* tom. 8. *Reliq. MSS.* pag. 600. in *Statut. Mont. Regal.* fol. 272. etc. *Paraur*, in *Charta* ann. 1368. ex *Schedis D. Lancetot.*: *Et est ordand que li mestre des Parours. Et est ordand de faire bailler et livrer seing de Parour a quiconque bourgeois ou bourgeois de Chartres qui voustra devenir mestre ou mestresse deu mestier de paré.*

¶ **PARATOR.** Cubicularius, qui cubicula disponit, ordinat, lectos parat, instruit; hujus officium describitur in *Leg. Palat. Jacobi II. Reg. Majoric.* tom. 3. Junii pag. xxxix: *De Paratore et ejus coadjutore R. XVII: Cameras seu cubicula nostra decet esse convenienter ornata.... Quapropter ordinamus in nostro deposito unum deputari specialiter virum, qui paramenta et cortinas apponat circa lectos nostros et ordinet, nec non et sedilia nostra que tenere consuevimus in Consilio et in mensa.*

¶ **PARATOR.** Thwroczius in *Chr. Hung.* 2. part. cap. 10: *Qui fundator exiitit monasterii de Tata, et Parator, id est, exornator.*

¶ **PARATOR.** Charta ann. 1258. apud *Prynneum* in *Libertatib. Angl.* tom. 2. pag. 103: *Pro quibus omnibus... firmiter observandis,.... præfatum Dom. Regem, et successores suos eisdem mercatoribus principales constituerunt debitores, et Paratores, etc.* [Ubi legendum *pacatores* vel *pagatores*, sponsores, fidejussores. Vide *Paccator* 2. et *Pagator*.]

1. **PARATORIA.** Palla seu aquarii canalus valvula, *Gall. Palle*, et *Palle*, vel *Vanne*. Addit. ad *Statuta Mutin.* cap. 25. fol. 40. v.: *Statuimus... quod quilibet habens molendinum ad macinandum, seu fullandum, teneatur habere juxta ipsum molendinum unum soratorium ante Paratorias.... et etiam præ utilitate publica volumus quod quodlibet soratorium habeat suam Paratorium altam tantum, prout est altus solitus aque cursus, et non altiores ad effectum, quod, ubi aqua creverit, possit aqua superabundans cadere a dicta Paratoria in soratorium suum. Prohibentes omnino quod clusa non possit fieri in soratorio loco dictæ Paratorie sub pœna in prædictis.... Paratorie autem ductorum molendinorum sint et esse debeant latitudinis unciarum decem et octo, et altitudinis unciarum duodecim, et ipsi mularii teneantur illas tenere, quando macinant, tam altas, quod vir tanquam superficiem aquæ: tempore autem inundationum aquarum, et etiam quando non macinatur quacumque de causa, tenere eas debeant elevatas in totum.... ut aquæ facilius possint labi. Ab Ital. ut videtur, *Parato*, quod in omne, quo aliquid munitur vel continetur, sonat.*

2. **PARATORIA.** Locus ubi parantur panni. *Littere Philippi VI.* ann. 1335. tom. 2. *Ordinat. Reg. Franc.* pag. 114: *Visa per Consilium nestrum quadam oblatione facta Seneschallo nostro Carcassonensi,.... per Arnaldum Rapere paratorem et Supra-positum Paratorie Carcassonensis, etc.* Vide *Pararia* 2.

¶ **PARATORIA.** Ars ipsa parandi pannos, ibid. pag. 115: *Item, volumus et eis concedimus, quod pro tractandis dictæ artis, seu ministerii Paratorie negotiis, ipsi, etc.*

1. **PARATORIUM.** Secretarium Ecclesiæ, seu locus, ubi Pontifex, et qui sacra facturi sunt, sese parant, id est, adornant, et vestes Ecclesiasticas induunt: vel ubi ad sacram peragendam liturgiam se parant, vel præparant. Ordo Romanus: *Calicem autem Subdiaconus*

accipit sequens, et dat Acolyto, et ille revocat in Paratorium. Alio loco: *Reponitur liber in Paratorio quodam, sive in Secretario.* Vide Descriptionem nostram edis Sophianæ n. 67. 68.

2. **PARATORIUM**, Locus ubi parantur telæ [panni, papyrus, Gall. *Paroir*, Provincialibus *Paradou*. Charta ann. 1097. ex Archivo S. Victoris Massil.: *Donamus in hereditatem unum molendinum in Sorbo fluvio et unum Paratorium.* Alia ann. 1240. in parvo Chartul. ejusdem Monast.: *Sub guidagio et protectione nostra recipimus bona fide monasterium S. Victoris Yassiliensis ac omnia molendina, Paratoria et candoria ipsius monasterii.* Charta ann. 1110. in Chartular. Aptensi fol. 78. *Et de Paratorio quod ipse Guilelmus edificavit, duas partes habet.* Adde *Histor. Dalphin.* tom. 2. pag. 166. Statuta Montis Regal. fol. 273. et Perus. fol. 51. 62.] Charta Guillelmi Comitis Forcalcarii ann. 1206. pro Manoscensibus: *Item quod valeant..... intra dicta loca, ubicumque voluerint, molendinum et molendina et Paratoria construere et edificare et facere, et in eis blada..... tridere, et telas parare.* Apud Columbum in *Manusca* lib. 2. n. 57.

3. **PARATORIUM**, Instrumentum quo parantur telæ, etc. Statuta Montis Regal. fol. 272. *Et paratores parare teneantur telas panni sicut exil de textore pro denariis sex, et si aliquod Paratorium laborabit absque aliqua persona idonea, sit ad custodiam ipsius paratoris.* [Nihil differt a Paratorio 2.]

* 4. **PARATORIUM**, [Pale qui recavere le calice: Interea is qui ante fuit hortulanus in similitudinem Domini veniat... textum auro Paratorium in sinistra habens.] (Du Ménil, Orig. Lat. Theatri, p. 115.)

PARATRAPETA, Anastasius in Leone III. PP. pag. 127: *Item et in monasterio S. Erasmi feci: vestem de stauraci, cum cruce et gamadiis, simul et Paratrapetis suis, cum periclysi de chrysoclavo.* Ubi forte legendum *Paratrapetis*, ex Græco παρατραπη, quod extra tapetem est, ita ut idem valeat, quod limbus tapetis, *Bord de tapisserie.*

5. **PARATUM**, Frumenti species. Chart. Ermenfrid. Abbat. Gorziens. ann. 984. apud Guerd. post Irmin. pag. 351: *Triturabit 2. modia avenæ et unum Parati.* Infra: *Integer mansus vehet 8. modios Parati.* Vide *Frumentum Paratum* in *Frumentum*.

6. **PARATURA**, Pannorum confectura. Litteræ ann. 1332. tom. 2. Ordinat. Reg. Fr. pag. 90: *Hactenus inhibendum fuerat, quod lanæ aignelini, (l. aignelini) animalia lanigera, pelles lanatæ..... et cetera omnia et singula, quæ ad Paraturam, tincturam, adaptatiorem, complementum et perfectionem pannorum parandorum, adaptandorum et perficiendorum utilia, necessaria, et expedientia sunt, ac etiam opportuna, de Senescallia Carcassoniensi nullatenus extraherentur.*

7. **PARATURA**, Ornatus, opus Phrygum. Vide *Parare* 1.

8. **PARATURA**, Piscaria, locus ad piscandum paratus. Charta ann. 1011. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 195: *Ut licentiam et potestatem habeatis vos et posteri vestri suprascripti venerabilis et sancti monasterii, ponere et habere una Paratura ad piscandum, cum duas londras in mediata nostra parte militie de lacu Patriensi.*

9. **PARATURE**, Expensæ ad hospitium susceptiones, maxime Missorum seu Legatorum publicorum. Charta Henrici III. Reg. Rom. ann. 1040. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 60: *Ut advocatus ejusdem ecclesie in cortibus ad locum respicientibus non præsumat mansuras aut Paraturas facere, redhibitiones, freds exigere.* Vide *Parata*.

10. **PARATURA**, ut *Paratura* 3. Charta Pandolfi Longob. princ. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 130. col. 1: *Licentiam habeat militare in lacu Patriensem pro piscandum eodem lacu duos londras, et ordinem quæ ad unam Paraturam pertinet pro piscandum.*

11. **PARATUS**, Jus procuratoris et gisti. Charta ann. 934. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav. Bened. MSS. pag. 337: *Volobat dominus pontifex Frotharius Pictavensium inquirere Paratum et pastum de ecclesia B. M. Virginie..... indicavit ei quod injuste requirebat Paratum et pastum de præscripta ecclesia. Pontifex autem ut pius pastor recognovit rei veritatem, rogans fieri hanc notitiam ut amplius in sempiternum de prædicta ecclesia Paratum non fieret inquisitum.* Vide *Parata*.

12. **PARATUS**, In parata pecunia, interdum nude, ita *parato*, hoc est, numerato, in remunerata pecunia, Gall. *Argent bas*, *Argent comptant*. Charta Casimiri Reg. Polon. ann. 1343. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 510: *Promittimus et spondemus sincere, sub nostri honoris et fidei puritate sibi quatuor milia sexagenarum grossorum Pragensem.... dare et solvere, ac integre in Paratis pecuniis assignare.* Litteræ Balduini Archiep. Trevir. ann. 1348. ibid. pag. 566: *Pro quibus et aliis variis pecuniarum summis, quæ usque ad summam quinquaginta milia marcarum argenti prædictarum ascendunt, pro prædicto domino nostro a nobis et ab ecclesia nostra Trevirensi expositis in Parato.* Charta Boleslai Ducis Slesie ann. 1239. ibid. pag. 608: *Si ipsi... quatuor milia marcarum.... nobis dederint coram Consulibus Litnicensibus simul et semel denariis cum Paratis.* [Germ. *redes vel reite penninge*.]

13. **PARATYPA**, Numismata adulterina. Vocabular. Sussannæ. Vide *Paracharagma*.

14. **PARATUS LASITUS**, Vide supra *Paratalassius*.

15. **PARAVAREDUM**, Vide *Paraveredi*.

16. **PARAVEGIUM**, Locus, qui naves a ventis tuetur. Italis *Paravento*. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 25: *Vallensia Paravegium est bonum, et operit usque Magistrum.* Infra: *Dictus autem puteus bonum est operimentum seu Paravegium capitis positi in mari Rursum: Berghun... apud quod bonum Paravegium reperitur versus Orientem.*

17. **PARAVELLA**, Privilegia Figiaci apud Acher. tom. 13. Spicil. pag. 258: *Præcipimus etiam ut nulla potestas... infestationem inferre, nec paratas, nec Paravellas... integre (l. exigere) audeat.* Ubi legendum videtur *Paraveredas*. Vide in *Paraveredi*.

18. **PARAVELLAS**, legitur in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 331. ubi hæc Pippini Charta a Philippo VI. exscribitur et confirmatur.

19. **PARAVENTUS**, Supellex, quaventus arretur, Ital. *Paravento*, Gall. *Paravent*. Invent. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus duas portas coralli Paraventi ejusdem camere, non afficias in eorum locis.*

20. **PARAVERE**, pro *Paravere*, cupere. Charta Caroli VIII. Franc. ann. 1494. in Chartul. Monast. Belli-loci: *Predecesso-*

rum nostrorum vestigiis inherere Paraventes, etc.

21. **PARAVEREDA**, Vide *Paraveredi*.

22. **PARAVEREDARI**, Coloni qui *Paraveredos* præstare tenebantur, de quibus Lex Bajwar. tit. 1. cap. 14. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 40: *Salomon colonus... habet de terra arabilibus xvi. de pastura dimid. bun. facit sicut et ceteri Paraveredarii.* Ibid. fol. 118: *Sunt ibi mansi Paraveredarii. rum VI. isti solvunt de anno mod. x. et denar. x.* [Br. 9. sect. 148. Br. 22. sect. 92.]

23. **PARAVEREDI**, Equi agminales, (ita enim promiscue appellatos docet lex 3. Cod. Th. de Cursu publico) quorum usus in cursu publico, non quidem in viis publicis, sed in transversariis et militaribus, ut *veredorum* in viis publicis. Ita Jac. Gotofredus ad d. legem. (3. 5.) *Paraveredorum* etiam mentio occurrit in leg. 6. 7. 15. 16. 59. 63. 64. eod. tit. et apud Senatorem non semel, ubi pro quibusvis equis publicis videntur usurpari: *Paraveredorum subvectiones exigere*, lib. 5. Epist. 39. *Paraveredorum assiduitate fatigari*, lib. 11. Ep. 14. *Paraveredorum præbitio*, lib. 12. Ep. 15. *Paraveredorum numerus adscriptus*, eodem lib. Epist. 18. *Paraveredos tollere*, in Capitul. Caroli Calvi tit. 5. § 6. et in Epist. Episcoporum ad Ludovicum Regem cap. 14. *exsolvere*, in Edicto Pistensi Caroli Calvi cap. 26. in Capit. Caroli C. tit. 92. cap. 8. Hincmarus Rem. ad Clerum Laudun.: *Non denarios vel caballos.... aut ad iter aliquod Paraveredos aut alia quælibet accipiat. Paraveredis Presbyteros affligere*, in Concilio Trosleiano ann. 909. cap. 6.

24. **PARAVEREDARIUS**, pro *Paraveredus*. Capitulare de Villis cap. 31: *Ut hoc, quod ad Paraveredarios vel gentias dare debeat, etc.* [Pertz. habet *Proventarios* vel *gentias*. Vide alio sensu *Paraveredarii* suo loco.]

25. **PARAVAREDUM**, Leges Caroli M. cap. 153. apud Murat. tom. 1. part. 2: *Peruenit ad aures Clementis nostræ, quod aliqui Duces... mansueti et Paravareda accipiant non solum de liberis hominibus, sed etiam de ecclesiis Dei.*

26. **PARAVEREDA**, in Testamento S. Karilefti apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 82: *Neque etiam caballorum partus (l. pastus) aut Paravereda, vel angaria.... penitus non requiratur.* Occurrit etiam ibid. pag. 90. et in Charta Ludovici Reg. ann. 878. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 314.

27. **PARAVEREDI**, Charta Henrici III. Imperat. ann. 1056. apud eundem Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 450.

28. **PARAVEREDUS**, apud Richer. lib. 4. cap. 50. *Paraveredus*, apud Irminon. passim.

29. **PARAVAREDUM**, Capit. Caroli Mag. lib. 2. cap. 16: *Qui legationes ad nos directas in suis mansionibus aut male recipiunt, aut constitutum a nobis pecuniam non tribuunt, aut Paravreda dare nolunt.* Append. 4. lib. 4. eorundem Capitul. cap. 10: *De querela Hildibrandi Comitis, quod pagenses ejus Paravreda dare recusant, etc.*

30. **PARAVEREDUS**, in Bulla Leonis IX. PP. ann. 1049. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 68. et in Charta Henrici IV. Reg. Rom. ann. 1065. ibidem col. 71.

31. **PARAVEREDUS**, in Chronico S. Trudonis apud Acherium tom. 7. Spicil. pag. 512.

32. **PARAVEREDUS**, in Charta Pippini I.

Reg. Aquit. ann. 836. tom. 1. Hist. Occit. inter Instr. col. 69.

PARAFREDUS. Lex Bajwar. tit. 1. cap. 14. De colonis vel servis Ecclesie § 4: *Parafredos donent, aut ipsi vadant, ubi eis in iunctum fuerit. Parafredum exigere*, in Charta Caroli C. apud San-Julianum in Trenorchio pag. 510. *Tollere*, apud Duchesnum in Histor. Limburgensi pag. 28. [*Inquirere*, in Charta ann. 674. apud Miræum tom. 1. pag. 127.] Ab hisce *paraveredorum* præstationibus postmodum dictus.

PALAFREDUS. Equus gradarius, nostris *Palafroi*, *cheval de service*. Brunetus Latinus 1. part. Thesauri cap. 155: *Il y a chevaux de plusieurs manières, à ce que li uns sont Destrier grant pour la combat: li autre sont Palafroi pour chevaucher à l'aise de son cors: li autre sont Roucis pour sommes porter, etc.* Lexicon Cambro-Britannicum: *Palfrat, Palfridus, genus equi. Catholicon parvum: Gradarius, Palafroy. Uguccio, et ex eo Joannes de Janua: Palafredus, dicitur a passu equi et freno, et deducendo, quia leni passu per frænum ducitur. N. Abbas Claravallensis lib. 2. Miscellan. Baluzii pag. 247: Super Palafredum rotans undique phaleratum. [Hinc a *Palla* et *fræno* vocem *Palafredus* deducunt nonnulli: non omnino male, mos quippe erat equos honorarios *palla* coopertos fræno ducere.] Quidam etiam perperam ab Hebraico etymon accessunt. Vide Guichardum in Harmonia etymolog. pag. 74. 814. Ebrardus Betuniensis in Græcismo cap. 26:*

... bellum Palafredum amabat.

Henricus Rebdorff ann. 1347: *Jussit vulnerantem ascendere Palafredum suum. [Le Roman de Partonopeus MS.:*

Quier moi fait il un Palafroi
Bon et soef et sans desroi.

Barber. in Docum. Amor. pag. 168. v. 9:

Buon Palafrea la redona chi tena.

Ubi Glossæ edit. Ubaldini a *pallat* *frænum*, *Pallafren*, dictum docent: *pallat* autem regit sonat: quod haud satis probabile videtur.]

PALAFRIDUS, apud Innocentium III. PP. lib. 14. Epist. 48. et Will. de Podio-laurentii cap. 34. [Genealog. Comit. Flandr. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 402: *Fugit et ipse Otho Imperator eorum in Palafrido suo. Suum enim dextrarium miræ probitatis magnique precii equum occisum a quodam milite reliquit in acie.*]

PALEFREDUS. [Testamentum Rogerii Vicecom. Biter. ann. 1183. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 500: *Pretium equi mei et duorum Palefredorum et duorum mularum accipiant Guillelmus Amelius, etc.*] Will. Tyrus lib. 13. cap. 27: *Miserat autem et prædicto nobili viro per quemdam familiarem suum Palefredum albitimum, argento ferratum, etc.* Ita apud Casarium Heisterbach. lib. 12. cap. 12.

PALEFREDUS, in Constitut. Cluniac. MSS.: *Præcipimus ut in prioratibus dicti Ordinis per mortem aut per amotionem Priorum vacantibus, Abbas Cluniaci Palefredum, capam et brevarium promortui secundum antiquam consuetudinem habeat.*

PALEPHREDUS, Joh. de Janua. Vide Mannus.

PALEFRIDUS, apud Ordericum Vitalem lib. 5. pag. 564. Casarium Heisterbach. in Vita S. Engelberti lib. 3. cap. 6. in

Charta Cælestini III. PP. et aliis apud Buzelinum in Gallo-Flandria pag. 849. 850. 858. [Charta ann. 1150. in Tabular. Centul.: *De pretio quod nobis dabunt, centum solidi computabuntur pro Palefrido quem nobis ad auxilium vis nostræ tradiderunt. Occurrit præterea tom. 5. Annal. Bened. pag. 148. apud Madox Formul. Anglic. pag. 51. 428. et 424. apud Rymer. tom. 2. pag. 870.]*

PALEFRIDUS Acta SS. Junii tom. 4. pag. 178. de S. Albino Mart.: *Non solum autem a languoribus hominum, sed etiam in Palafredis, equis et jumentis curatio nis et hospitatis gratia est multipliciter ostensa.*

PALAFRENUS, Italis *Palafreno*. Acta Alexandri III. PP. ann. 1162: *Albo utaque Palafreno, et cæteris Pontificalibus insignibus de more paratis, Alexander Papa præ nimia populorum frequentia equum viz ascendere potuit. Et ann. 1178: Præ nimia vero multitudine ipsius vestigia oculantium albus Palafrenus ambulare viz poterat. Testamentum Girardi Comitis Brittonii ann. 1063. apud Hieronymum Rubeum lib. 5. Hist. Ravenn.: *Et insuper Palefrenum et dextrarium et loriam, et vexillum relinquo, etc.* Occurrit etiam in Charta ann. 1291. apud Ughellum tom. 2. Ital. sacr. pag. 161. apud Cortusios lib. 4. cap. 6. lib. 8. cap. 13. in Concilio Ravennensi ann. 1317. cap. 11. apud Ottonem Morenam in Hist. reum Laudensium pag. 38. etc.*

PARAFRENARIUS, Equiso, qui *palafredos*, seu equos curat, seu etiam, qui stabulis Regis aut Principis præest: *Palafrenier*, Italis *Palafrenieri*. Occurrit in Ceremoniali Romano lib. 1. sect. 2. Continuator Guillelmi Nangii ann. 1378: *Et le Palefrenier du Roy est-il devant les Escuiers du corps, monté sur un grand coursier, et avoit les paremens du Roi, lesquels estoient de velvieu et de brodure, les fleurs de lys profilées de perles en escharpe en tour le col, ainsi qu'il est accoustumé de porter. Et qua Parafrenarii descriptione satis patet id fuisse officium in aula, quod postmodum *Mayni Francie Scutiferi* dictum fuit. Vide Gloss. ad Villharduinum.*

PALEFRENARIUS, Eadem notione. Ordinatio Domus Dalphin. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 395: *Ordinamus haberi pro persona nostra unum magnum equum, unum corserium, duos Palafredos, et ad ipsorum custodiam deputentur quatuor Palafrenarii, qui comedant in hospitio. Adde Bullam Leonis PP. X. ann. 1514.*

PALEFRENARIUS, in alia Ordinatio. ibid. pag. 315: *Item, quod vassali officiorum hospitii nostri induantur in dicto festo omnium Sanctorum, videlicet... postert, Palafrenarii equorum nostrorum... de una malacota cum capucio sine fodatura.*

PALEFRENARIUS, in Charta ann. 1318. ibidem pag. 176: *Item quod Palefrenarius meus Johannes habeat omnes sellas suas et frenos et centum libras de dicta pecunia.*

PALEFRENARIUS. Testam. ann. 1493. ex Tabul. Eccl. Massil.: *Legamus Johannem de Balneolis Palefrenario nostro... x. florenos.*

PALEFRIDIARIUS. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1359. apud Rymer. tom. 6. pag. 127: *Johannes... nuper unus Palefridiarius nostrorum, etc.*

PALEFRENALIS, Ad *Palafredum* pertinens. Leges Palat. Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 3. Junii pag. LV: *Quatuor sellæ Palefrenales cum suis fr-*

ntis,.... sint nostræ personæ servitio præparatis.

PARAVISUS. Vide *Paradius* 1.

PARAVILLA, Verbum, sermo, Italis et Provincialibus *Paravia*, Gall. *Parole*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Paravia, Prov. verbum, dicerium, famen. Charta ann. 1385. ex Cod. reg. 6966. A. fol. 1. r.: Servient (gales prædictæ) pro sæmestri tempore... computando a die quo dicitur bona Paravilla et de portu exibunt. Vide infra *Paravilla*.*

PARAYRARIA, Ars parandi pannos. Lit. ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 47. col. 1: *Suprapositi Parayraris castri Fanijovis, etc.* Vide supra *Pararia* 3.

PARAZINEUS, Parisinus, moneta Parisiensis. Charta ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 273: *Item unum denarium Parazineum, quos (sic) dant... pro parte sibi contingente super molendinos superioris fluminis Tarni... Item unum denarium Parazineum, quod (sic) dant... pro parte eis contingente de supra molendinos Rappistagni... Item unum denarium Turonensem, quem dat et servit... Petrus de Fargis, etc.* Vide supra *Parasenus*.

PARAZONIUM, Gladiolus a zona pendens, et a pugione nonnihil distinctus, ut ex Martialis Distichis colligit Carolus de Aquino in Lexic. milit. Vide *Cinctorium*.

PARCAGIUM. Vide in *Parcus*.

PARCAMENUM, pro *Pergamenum*, ex Gallico, *Parchemia*: habetur in libro Miraculorum S. Vulfranni Episc. n. 26. et in Vita B. Bonifacii Episcopi Lausensis num. 19.

PARCAMINUM, Eadem notione, ex Cod. Dunensi apud Mabill. sec. 4. Bened. part. 1. pag. 765: *Et ne hæc ejus concessio violari possit in futurum, ipse, ut est cernere, signo crucis signavit ipsum Parcaminum.*

PARCARE, PARCARIUS, etc. Vide *Parcus*.

PARCAS. [Sobrius ap. Dief. sub *Abstemius*.]

PARCATUS, Jus construendi *parcum*. Charta Ludov. X. ann. 1314. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 490. v. col. 1: *Item decem solidos Turonensium, quos eidem debebant annuatim homines de Barco pro Parcatu.*

PARCELLA, Portio, pars modica, particula, nostris *Parcelle*. Charta Henrici Reg. Angl. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1474: *Domina, feoda, terra, tenementa, redditus, et possessiones prædictæ seu aliqua Parcelle eorumdem alicui alii personæ per nos ante hæc tempora data. Th. Blount in Nomolex. Angl.: *Sciant... quod ego Stephanus Wington de Bromyard dedi... Roberto de Donampton, pro triginta solidis argenti unam Parcellem terræ mee. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1340. apud Rymer. tom. 5. pag. 166: *Tibi existit demandatum ut Baroniam de Coldyngham cum pertinentiis, que est Parcelle dicti prioratus, etc.* Charta Sacristæ Montisbertodi in Dumbis ann. 1467: *Juxta Parcellem infra scriptam ex Occidente. Occurrit præterea apud Madox in Formular. Anglic. pag. 71. et alibi.***

PARCELLUM, Eadem notione. Charta ann. 1481. apud Kennet. Antiquit. Ambrosden. pag. 617: *Prædicta terra et boscus in Rytherfeld-Grey tenentur de Abbate de Abbyngdon ut Parcellum de feodo de Pademals.*

PARCELLA, Breve seu Charta expensi articulatum et per partes distincta.

Computus ann. 1894. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 189: *Qui fuerunt librati pro dicta die Jovis, et pro die Veneris sequenti, prout in Parcelis, quas reddit, continetur... Computavit dictus cellarius cum Galopino de S. Laurentio, qui ordinatus extiterat... ad faciendum opera ibidem necessaria, de quibus idem Galopinus reddidit Parcelas.* Charta ann. 1840. ibid. tom. 2. pag. 414: *De censibus vero, redditibus, obventionibus et juribus nostris quibuscumque, bonum et fidele computum reddetis annis quolibet per Parcelas coram nostrorum Computorum Auditoribus.* [° Charta ann. 1454. in Reg. 8. Armor. gener. part. 2. pag. XXXIX: *Cum nobilis Guigardus haberet certos census... percipiendos... a tenementariis designatis... in quadam Parcela per eum tradita, etc. Hinc.]*

¶ **PARCELLARE EXPENSAS**, Eas per partes annotare. Statuta Avenion. lib. 2. rubr. 9. art. 24: *Teneatur etiam notarius Parcelare expensas totius processus, antequam eum deferat procuratoribus, post conclusionem in causa, et parcelam expensarum processui allegare, ut talem procuratores eas calculare possint. Vide Particula 2.*

* **PARCELLATIM**. [° Qui census et prestantes eodem Parcelatim describuntur. (Chevalier, Inv. Archiv. Delphinal. n. 806, an. 1231.)]

PARCENARIUM, **PERCENARIUM**, Particeps, partiarum, partionarii, in veteribus tabulis passim, qui paternam hereditatem invicem dividunt: ex Gall. *Parconiers*, vel *Parconiers*: *Parconiers*, in Legibus Willelmi Nothi vernaculis cap. 89. Brompton: *Domini, et tantum hodie cepit, contumeliam interim perdidit: nam Dani civitatem Eboracensem, Reges Osbrici a Parcenario vestro interfecto... ceperunt.* Maxime vero *Parconarii* dicuntur, qui aliquid in commune possident. Vide Fletam lib. 4. cap. 24. § 11. et lib. 5. cap. 9. § 35. Assisim Hieros. MSS. cap. 87: *Les parties ont Parconiers en cel cas. Le lignage de Coucy MS.: Et li aines qui ot nom Pierre, cil ot la terre de Courtenay en Parcon d'autre terre. Alibi: Si ot la terre de Varoin en Parcon de terre. De ejusmodi Participibus agit Bractonius lib. 5. tract. 5. cap. 25. Adde Gloss. ad Villharduinum v. *Parconier*. Vide *Parconarii*.*

¶ **PARCONIERS**, Eadem notione, in Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 1147: *Sachiez que ge reconnois moi tenir de hommes religieux l'Abbe et le Convent de S. Vandrielle... une wassorie por moi et por mes Parconiers.* *Parconiers*, in Consuet. Bellomont. cap. 22. *Moulin parconier*, in Stabil. Franc. lib. 1. cap. 106. *Parconieris*, partitio, in Tabular. Calensi pag. 196: *Ladite maison est tresone de ladite eglise de Chiers, et la tiennent du Roy et en sont en sa garde du tout en tout sans Parconier d'autre Seigneur. Parcon de fosses est tenu pour meuble, in Consuet. Leodic. cap. 9. art. 9. est autem pars in societate eruentorum carbonum. *Parconieris*, quævis pars et portio in re aliqua, ex Charta ann. 1296. in eodem Chartular. S. Vandregisilli tom. 2. pag. 1445: *Et oveques ces choses dessus dites lesdits Religieux nos ont otroid plains Parconneris a mort et a vie en tous les bienfeiz qui sont feiz en leur maisons en amones, jeunes, Maisons, oraisons et en tous autres biens feiz. Le Roman de Vacca MSS.:**

*Se je n'en fais justice, j'en aurai reprover,
Si me clamers bien du meill Parconier.*

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

*Asses avos q'ochargier,
Se enal l'aves sans Parconier.*

Ibidem:

*Or chevachies seurement,
Vos si avos lui mes escomptier,
Que je n'en soie Parconier.*

Hinc *Parconiers* vel *Parconiers* nostris, pro meretrix, quia pluribus communis. Vetus Poeta MS. e Bibl. Coislin. nunc Sangerm.:

*Tant qu'il travee une Parconiere
Seant les uns tenoniers.*

Le Roman d'Athis MS.:

*Seray je Parconiere amie,
Biez voy qu'en autre j'en affie.*

* Hinc *Etre en Parconiers* dicitur de prædio, quod in societate possideatur. Stat. ann. 1376. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 235. art. 50: *Comme nuls ne doys par raison ce qui est en Parconiers pour indivis al'ener, sans son parconier, etc. Parceneris* vero portio in re aliqua. Charta Thomæ de Couciaco ann. 1245. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 598. r. col. 2: *Li bois des Aluz n'est mie en ceste Parceneria, ains remanra a celui qui li chastelains de Sainte Meneheut... trovera qu'il y ait droit.* Unde *Apparconner* et *Apparconner*, Cum aliquo societatem inire, habere. Lit. remiss. ann. 1443. in Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 399: *Le suppliant fu compaignon du maistre, qui lors estoit, de la monnoye d'Angoleme, et Apparconne avec lui a icelle.* Alim ann. 1481. in Reg. 209. ch. 122: *Le suppliant et Naudinet pour leur aider a vivre ensemble estoient Apparconnes a faire de la chaux.* Haud scio an inde *Parcy* appelletur, Prandium seu cena, quæ messe exacta, messoribus offerri solebat. Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. ch. 359: *Comme le Dimanche prouchain avant la feste S. Mathieu, le suppliant demourant a la Chapelle en la chastellenie de Pontoise, susi ordonne avec ses charretiers et vardi de faire ce jour au soir leur mangier d'après Aoust, que les labourours du pais appellent la Parcy.*

¶ 1. **PARCERARIUS**, Colonus partiarum, *Mestier partier*, in Consuet. Turon. art. 113. Vide *Medietarius*. Frequenter vero usurpatur pro eo qui dividit vel accipit partem decime alicujus territorii, in Tabular. S. Illidii Claromont. Hinc *Parcaria*.

* 2. **PARCERARIUS**, Particeps, qui aliquid in commune possidet, nostris *Parcier*. Inquisit. ann. 1842. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 32: *Item reperimus... quod dominus noster rex habet Parcarias in pedagio et leuda predictis, scilicet dom. Philippum quoad certam partem et dom. Raymundum de S. Egidio et Petrum de Casatis militis.* Lit. remiss. ann. 1407. in Reg. 162. ch. 118: *Le suppliant trouva Bertrand Genebrier coppant du bois en certain lieu estant entre les terres dudict suppliant et de ses Parciers.* Vide *Parconarii* et *Partiarum*.

PARCERIA, [vox apud Arvernos usitata, vulgo *Parciere*, Quævis pars et portio in re aliqua, præcipue in decimis. Charta ann. 1149. apud Stephanot. tom. 4. Fragm. Hist. MSS. pag. 407: *Damus monasterio B. Andrea Apostoli Ordinis Præmonstratensis et Deo devotis religiosis nostris Abbati et Conventui ejusdem dona, redditus, domos, census, decimas et Parcarias, feudos et alia quascumque.*

Charta Beatricis Comit. Bolon. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 146: *Et alia decem (sextaria) apud Canoniam de redditibus, Parcariis et decimis quas habeo in dictis villis.* Alia ann. 1813. pag. 567: *Recognoscimus nos tenere a nobili... D. Bernardo domino de Turris militis quasdam Parcarias vulgariter appellatas de Champ Comptal, cum juribus vinearum dictarum Parcariarum.* Tabular. Celsinlanense: *Ita duntaxat ut Monachus de S. Maximino habeat Parcariam, et decimum, et oblerias de ipsa vinea.* Alibi: *Omnem honorem, quem ipse habebam, ut aliquis homo ex me qualicumque mensura tenebat, et alodum, et fenum et decimum, et Parcariam, et universa inde accidentia, etc.* [Parciere, in Consuet. Burbon. art. 332. 333. Arvern. cap. 19. art. 6. cap. 31. art. 34. 35. Marchensi art. 69. Vide *Acytura*.]

* **Parciere**, eodem sensu, in Charta ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in heremo: *Nous lesdits religieux disions, a cause dudict monastier, a nous appartenir toutes choses, qui par naufrage ou par espace arrivoient... en nos feiz... assis ou assises dedens les fins et mais des terres et juridictions de Maraant, de Chevron ou de Laleu, et ne sont Parciere de celi ou de ceulz qui lesdites choses aura ou auront esguard.* Unde *Faire parchon*, Hereditatem inter cohæredes partiri, in Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 195. ch. 815: *Lesquelz Pierre et Jehan commencerent a parler des Parchons de plusieurs biens et heritages, qu'ils avoient encomencé faire de la succession de feu Jehan d'Espervay.*

* **AD PARCERIAM TENERE**, id est, Ad certam fructuum portionem, in societate possidere, nostris *Tenir a parciere*. Charta ann. 1841. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 363: *Animalia grossa et minuta, tam propria quam pastorum suorum et que ad Parcariam tenebant, immittendi... licentiam concedimus.* Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 184. ch. 2: *Ung champ... que le pere du suppliant labouroit et tenoit a Parciere.* Hinc *Parayson*, Prædii alicujus ea conditione concessio. Libert. villæ d'Aiguasperre ann. 1874. in Reg. 198. ch. 360: *Item les Paraysons et les choses que nostre chastelain... baillie ou bailleras ou temps avenir et les octroyemens qu'il a fait ou fera pour nous,.... auront telle valeur et telle fermat, comme se nous l'avions fait et octroyé.* Unde

* **PARCERIALIS**, Qui ad parcariam tenet. Charta ann. 1305. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 363. r. col. 2: *Inclutis etiam in estimatione dicti biadii triginta solidis eidem domino archiepiscopo assignatis in quibusdam pratis de novo in assensum redactis, olim Parcerialibus. Parcerialibus ex ead. Ch. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 75. Vide infra *Parcaria*.*

¶ **PARCETUS**, Ornamentum capitis mulierum. Litteræ Caroli V. Reg. Franc. ann. 1367: *In capite tamen possit (domicella) portare unum redondellum vel Parcetus cum perlis et margaritis.*

* Vel potius *Inauris*, ut videtur. *Parcetus* editum inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 294. Haud scio an bene: nam *Parciere*, eodem sensu, ni fallor, occurrit in Reg. B. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1341. fol. 161. r.: *Item les orfèvres paieront pour chascun marc d'argent blanc et verd j. denier, et pour vesselles dorées et esmailées... pelles et Parcerie, paieront iij. deniers.* Sic *Inaures* nuncupantur, f. quod a perforatis auribus pendent.

PARCH. Lex Baiwar. tit. 9. cap. 2. § 3: De illo granario, quod *Parch* appellant, etc. [f. inquit Spelmannus, Granarium parietibus conclusum: *Parc* quippe dictum septem quodvis.] Vide *Parcus* 1.

† **PARCHEIA.** Animalia, ni fallor, quæ in damno sunt. Charta ann. 1208. in Tabular. Compend. Et si a famulis nostris, vel ab alio aliquo in predicto parvo vareto *Parcheia* capta fuerint, ad domum nostrum de Agen adducuntur et forisfactum habebimus. Vide *Parcus*.

° **PARCHIA.** Trabecula in ædibus sacris, ubi cerei accenduntur. Obituar. eccl. Langon. ex Cod. reg. 5191. fol. 168. v. Ordinare festum annale sanctæ Trinitatis... celebrari... eque solemniter in humari, videlicet cum ratello et *Parchia* et in campanarum pulsatione, sicut festum S. Penthecostes. Vide *Pergula* 1.

° *Parchois* vero, pro *Echalar*, Pedamentum vineæ, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 381. Lesquelz compaignons labouraient en tache, à marreneur et *Parchois*, une vigne.

° **PARCHUS,** pro *Parcus*. Vide in hac voce.

PARCIALIA. Charta Gosleni Episcopi Carnotensis ann. 1155. ex Tabular. N. D. de Josaphat: Sciendum, quod Dominus Gondrevil, et uxor ejus, et servientes ejus, et Milites ejus cum uxoribus suis *Parcialia* non exsolunt. Vide *Parceria*.

° **PARCIALIDAD,** vox Hispanica, Patria, regio Synodus Limensis ann. 1585. inter Hispan. 4. pag. 420: Conscribant... baptizatorum nomina, cognomina, parentes, et regionem, vulgo *Parcialidad*, et oppidum, etc.

° **PARCIARICA.** Formula 90. ex Andegav. Quasi vineas suas, que erant illius, quondam illi ad *Parciaricas* dissit, ut quandiu ipsi illi se arificavit, ipsas vineas ad *Parciaricas* habere debuit, etc. [id est, ad partem seu medietatem. Vide *Medietarius*, *Parceria* et *Parciare*].

° **PARCIARIUS** COLONTIS, Qui fructuum agri quem colit cum domino ejusdem, est particeps, in Statutis Astens. cap. 16. fol. 37. Vide *Medietarius*.

° **PARCIATES,** ut *Partiates*. Vide in hac voce.

° **PARCIBILIS.** Qui parcit, apud vet. Interpr. S. Irenæi lib. 4. cap. 37: *Salvans illud et Parcibilis ab eo*.

° **PARCIERENGHUS.** Vide post *Parcus*.

° **PARCILOQUIUM,** Taciturnitas. Apuleius lib. 5. Metamorph. Jam dudum, quod sciam, fides atque *Parci loqui mei* perpendisti documenta.

° **PARCIMONIA,** Erarium regium, Gall. *Treor royal*, alias *Epargne*. Memor. G. Cam. Comput. Paris. fol. 173. r. ad ann. 1411: *Antonius de Essartis* scutifer et varletus scindens regis et custos denariorum suæ *Parcimonia*, etc. Vide *Parcitas*.

° **PARCIMONIUM,** *Parcitus*, *parcitas*, in Gl. Gr. Lat.

° **PARCIO** Irminon. Polypt. Br. 24. sect. 39. pag. 251: *Prævident porcos de ipsa Parcione omnis qui ipsam tenuerit*. Forte idem quod infra *Parcio*, ita ut sensus sit: Omnis qui tenuerit pastionem, i. e. silvam glandiferam prævidet porcos de pastu glandario. Similiter mutato S. in R. *Parciagium* dicebant pro *Parciagium*. Vide in hac voce.

° **PARCIOLA,** Particula. Vita S. Symonis Erem. sæc. 6. Bened. part. I. pag. 163: *Confestim rediit monachus Par-*

ciolam, que faucibus ejus inhæserat, cum sanguine mixtam evomuit.

† **PARCIOSUS,** *παῖος*; pro *pariosus*, in Gl. Lat. Gr.

† **PARCITAS.** Erarium, Gall. *Epargne*. Constitut. Arnaldi Episc. Barcinon. ann. 1277. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 665: *Procurator Parcitis diocæ ecclæ, percipiat portiones eorum (absentium) et faciat fieri servitium in absentia eorum, et satisfaciat de portionibus eorum illis per quos facient fieri servitium predictum*.

† **PARCITATES,** pro *Partiates*. Vide in hac voce.

† **PARCITER,** pro *Parce*, apud Nonium cap. 11. num. 47. et Claud. Mamert. in Prefatione: *Parciter prælibare*.

† **PARCITUDO,** Angustia. Chron. Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 515: *Et irruens (Comes Fundi) viriliter super eos... homines equites pedites eorummet affollabant in Parcitudine diocæ rugæ*.

† **PARCOLERIUS,** f. Idem qui *Parcarius*. Concil. Bituric. ann. 1384. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 191: *Clerici exercentes villa officia monentur in casibus infra scriptis. In primis fabri ferrarii et Parcoleri, etc.*

† **PARCOLEX,** Joanni de Janua dicitur *Tramellum, qui parcit pollicis*. Gloss. Lat. Gall. *Parcoler*. *Traymel pour ayder à chausser souler*. [° Leg. ibi *Trainellum*, pro *Tramellum*. Vide in hac voce.]

† **PARCUNSA.** *Parcimonia*. Commonit. S. Orienti apud Marten. veter. Script. Collect. nova part. I. pag. 18:

Lenito titulo *Parcanæ* dicitur *avarus* *Acis* velut nomine *servitia*. *Ac studii totus et tota n'lingue arte*. *Et quid loquimur vel a. huius, placeat*.

1. **PARCUS.** non tam *Stabulum*, vel *Ovile*, quam liberior et spatiosior locus in quo grex totus includitur. Nos *Parce* etiamnum appellamus *Septem* ex erantibus, in quod nocte oves que ad pascuam educuntur, includi solent, quo ab luporum incurisbus tute sint. [° Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Parc*, Prov. caula, ovile.] [° Vide *Glossar. Theaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 348*] Lex Angliorum et Verinorum tit. 7. § 1: *Qui gregem equarum in Parco furatus fuerit, etc.* Lex Ripuar. tit. 82. § 2: *Si quis peculium alienum in messe adprehensum ad Parcum minare non permiserit, etc.* Editio Heroldi habet *parricum*, Codex Regius *parricum*, alius *parium*, etc.

Vita Alcuini n. 10: *Certe sive equarum sub uno Parco omnis mundus collectus ostenditur*. [Charta ann. 1092. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1328: *Addita ex meo dono decima fieri de Parco meo quod est prope Rothomagum supra ripam Sequanæ*. Alia ann. 1286. in Tabular. B. M. de Bono-nuntio Rotomag.: *Concesserunt... octo acres prati quas ipsi in predicto Parco nostro juxta Rothomagum possidebant et quicquid juris in toto Parco predicto habebant*.] Pecora porro dicuntur ad *Parcum* duci in laudatis legibus, quæ ob forisfactum et damnum pignoriuntur, et in ejus, cui damnum factum est, *parcum*, seu *imparcum*, ut etiam appellabant, conservanda ducuntur, donec illud resarciatur. Atque ita

° **PARCUM** PUBLICUM appellat Jc. Angli, quem sic definit Cowellus: *Parcus publicus, est area in quolibet feudo seu manerio circumseptus, in quo animalia damnum frugibus aut fructibus terræ quibuscumque facientia includuntur, donec de damno r dominum satisfaciat, aut*

saltem cautio apud Vicecomitem per dominum interponatur de stando juri. Tabularium Fiscannense f. 36: *Namnia que capta fuerint in terra Abbatis, non nisi in terra Abbatis ponentur in Parcum*. Lex Burgundion. tit. 49. § 3. de Animalibus damna facientibus: *Sane si eos in re sua damnum sibi facientes invenerit, clauseritque, etc.* Acta Murensis Monasterii pag. 60: *Nemo audebat taurum vel verrem sive arietem præter eam habere, et quocumque introibant, vel azabant in horum vel in segetem, nullus ausus est lædere, vel includere*.

° **IMPARCARE,** *Parco* includere animalia quæ in damno sunt, quod etiam de reis hominibus usurpatum. Bracton. lib. 3. de Corona cap. 9. § 4: *Ex eo crimine... propter quod inducti sunt in carcerem, et Imparcari*. Cap. 37. § 9: *Juste cepit averia sua, quia illa invenit in damno suo, et secundum legem et consuetudinem regni Imparcavit illa, donec damnum suum ei esset emendatum* Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 824: *Et prohibemus ne... eorum oves aut animalia capiantur in namium, neque in communia pasturo Imparcantur, etc.* Et pag. 832: *Per eandem cartam suam fecit eisdem fratribus de habendo separatim super terram, et salum ipsorum fratrum in Beneford, suum proprium imparcum et messarium ad capiendum, chareandum et Imparcandum... animalia in damnis ditorum inventa, et rationabiles damnorum estimationes inde exigendos, et inconcusse percipiendos*. Synodus Exoniensis ann. 1287. cap. 52: *Quidam vero sinunt retrores de vineas libere colligere et asportare, sed equos et boves suos et subjugios (an subjugales) capiunt, et Imparcant, et decimas ipsas depauperunt propriis animalibus et alienis. Averia imparcata, in Flea lib. 1. cap. 30. § 87. *Bestes emparcées*, in Consuetud. Britannia art. 418. Adde eundem librum Flea lib. 2. cap. 47. § 45. cap. 48. § 2.*

° Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 11: *Se mes bestes ont esté en voz prez et vous ont fait aucun dommaige, prenez icelles bestes, et les mettez en Parc ou en tect, ainsi comme accoustumé est tel cas*. Rursus occurrit in aliis ejusd. an. ibid. ch. 90. Hinc

° **PARCI** CUSTODIA inter subditorum servitia recensetur, in Charta ann. 1292. ex Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 252. quod non de animalibus, que in damno inventa sunt, tantum intelligitur, sed etiam de reis hominibus carcere inclusis, ut docemur ex Charta ann. 1306. in Reg. 38. ch. 215: *Item la droiture et le service que doivent et font la gent, que on appelle Parquiers: c'est asavoir de garder les bestes quant elles sont prises ou dommaige... et de garder les prisonniers et de mener en la prison le roy avec les autres, selonc ce qu'il est accoustumé*.

° **IMPARCAMENTUM.** Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 819: *Ita quod nullus ponat tempore predicto aliqua averia in prædicta landa ad destructionem herbagii ejusdem landæ, salvis sibi Imparcamento, et emenda Imparcamenti de alienis averiis, que landam prædictam intraverunt*. Ita *Imparcatio*, tom. 2. pag. 176. [Charta ann. 1405. apud Madox Formul. Anglie. pag. 66: *Et si contingat quod aliqua averia... in prædictis duobus clausis pro defectu clausuræ aliquo tempore intraverint, et absque wardo facto, sine gravamine et Imparcatione recalciantur*.]

° **PARCUS,** Locus ad ferarum custo-

PAREDA. Vide *Parata*.
PAREDRUS, ex Græco παρῆδρος. Virtus demoniaca, qualis in Simone Mago fuit. Papias: *Paradrum*, vocant dominicam [leg. *demoniacam*] virtutem. Rufinus lib. 2. Hist. Eusebianus cap. 14: *Is urbem Romam ingressus, utens adminiculo adstantis sibi et adherentis demoniacam virtutis, quam Paradrum vocant, etc.* Ex eo Ordericus Vitalis lib. 2: in Actis S. Petri Apost. pag. 387: *Præfatum prestigiosam pluribus phantasia per demoniacam virtutem, quam Paradrum vocant, populum decipientem invenit, etc.* Eusebii verba sunt: *Ἐκείθεν δὲ τῆς Παρμαίων πόλεως συναγομένης αὐτῷ τὰ μεγάλα τῆς ἐπεδρεύουσας ἐν ταύτῃ δυνάμεως, ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ τὰ τῆς ἐπιχειρήσεως ἡυστο, ὡς καὶ ἀνδριάντος ἀναθίσαι πρὸς τὴν τῆδε οἰα Θεὸν τιμῆσαι.* Vide Tertull. lib. de Anima cap. 28. Henr. Valesium ad Eusebium lib. 4. cap. 7. Salsasium ad Hist. August. et Joann. Bapt. Cotelierum linguæ Græcæ Professorem regium ad Clementin. Homil. 2. cap. 90. ubi de Spiritibus κατὰ δόξιν. [Adde Sulcerum in Thesaur. Eccl. v. παρῆδρος.] *Paradrus* Battiadis laudat Fulgentius Placidas de Virgiliana continentia.

PARFARCH, pro *Parwarepars*, vox Armorica quæ quartam partem significat: vulgarij hodie *Palefars*.

PARFERNALIA. Vide *Parafernalia*.

PARFREDUS, PARFRIDUS. Vide *Parfaredi*.

PARGALE, PARREGALE. Idem quod *Parcus*, Septum ex palis et cratibus. Charta ann. 1841. pro hominibus de Angulis in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 260: *Item quod habent... usum recipiendi, sciendi... arborum... de dictis nemoribus, ... ad faciendum clausuras, paliscos, cepes, Parregalia, cladas, etc.* Alia pro incolis S. Amancil ejusd. anni ibid. ch. 868: *In herbagiis, nemoribus et aquis regis animalia sua immiserant... Parregalia, jassilia, cortilia, cabanas pro ipsis animalibus et eorum pastoribus ac familiaribus intus et extra forestas et nemora... fecerant.*

1. PAREGIUM. Maris plaga vel tractus, Gall. *Parage*. Charta ann. 1291. ex Tabul. S. Vict. Massil. *Item Bartholomæus de Ibelna naucheries dixit, quod ventus est ad euenias, et non est tempus navigandi in hoc Paregio. Parroy, pro Rivage, Littus, ripa, in Lit. remiss. ann. 1414. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 417: On alumast du feu, afin que les vaisseaux du pays eussent connoissance que de nuit on les attendoit sur le Parroy ou rive de la mer.*

2. PAREGIUM. Vide in *Par* post *Paras Communiarum*.

PARGORIZARE, PARAGORIZARE, Joanni de Janua, *mitigare, lenire, oblectare. Paragoria, mitigatio, et quædam medicina sic dicitur, que lenit.* Anonymus medicus: *Paragorica sunt quæ Paragorizant, ne malum crescat, non sanant.* Vide Gariopontum lib. 1. cap. 19. Gloss. Medicum MS. Reg. cod. 1486: *Paragoricus, mitigator. Paragorizare, mitigare.* Papias: *Paragorizat, mitigat, oblectat, temperat. Perperam Paragorizat præferunt codd. MSS. et editi. Rectius infra: Paragorizat, mulcet.* Græcis καργοριζῆν est consolari. Hesychius καργοριζῆν est consolari. Apuleius lib. de Virtutib. herbar. cap. 24: *Herba chamædrys... mirifice Paragoriam præstat.* Hinc medicis καργοριζῆν est malum lenire, mitigare, apud Sextum Empiricum lib. 1. Pyrrhæstiarum: ut et *Paragorizare* medicis sequioris ævi, ex καργοριζῆν, qua voce passim

utitur Alexand. Iatrosophista, seu vetus ejus interpres in libris Passionum. *Remedium paragoricum*, apud Marcellum Empir. cap. 56. Guilbertus in præfat. ad Hist. Hieros.: *His autem quibus pabulum eloquentiæ estimatur honestas, dum ea minus apte dicta perpendunt, ubi narratione dinoscitur expedire comitas, et prolata succinte, ubi facundias Paragorizantis decuit laciniosa varietas, etc.* Utilitur etiam S. Augustinus in libris de Trinitate.

PARISENGLE, Instrumentum coquinarium. Inventar. ann. 1218. Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 67. col. 2: *Duas sartaginas, graxillam, et capud foci et Parisengle, etc.*

PARILIUS, Par. Gall. *Paire*, alias *Parail*. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 832. Inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 104: *Duodecim lectos cum sua lectaria, illud unum lectum ornatum de pallio et sex Parelios de mantiles, illos duos istratos et tres Parelios de tucalicias istratos.* Lit. remiss. ann. 1372. In Reg. 104. Chartoph. reg. ch. 3: *Cellui Pierre leur dist qu'il leur donroit à chascun un Pareil de chaucis de blanchet.* Alis ann. 1456. In Reg. 189. ch. 125: *S'efforce icellui Vallier faire passer ung Pareilh de beufs qu'il avoit au travers icelle avoine.* Rursum: *Ung Pareil de beufs, in alis ann. 1467. ex Reg. 200. ch. 70.*

* PARELLA, [Parella. Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.]

PARREPTITI, qui sint apud Anglos, exponitur a Georgio Braunio tom. 3. Theatri urbium præcipuarum mundi pag. 4. sub finem.

PARANDARIA. Vide *Parandaria*.
PARANDARIUS, Qui sub paratoris telas, pannos, etc. *parat*. Statuta Montis Regal. fol. 272: *Si aliquis paratorum laborabit abque aliqua persona idonea sit ad custodiendam ipsius paratoris, Parandarius solvat bannum solidos quinque, pro quolibet et qualibet vice.*

PARENS, Sanguine proximus, agnatus, cognatus: vox Salustio etiam nota. Hieronymus lib. 2. contra Rufinum: *Nisi forte Parentes militari vulgarique sermone cognatos et affines nominat.* Salvianus lib. 3. ad Eccl. Cathol.: *Cum dicat quis de aliquo adoptivo ac subito proproquo, illum heredem facio Parentem meum. Infra. Emens pretio hereditatis heredis nomen, et totis patrimoni sui viribus hoc elaborans, ne se ille qui hæres scribitur, Parentem negat.* Fortunatus, carm. de Excidio Furingis:

Tunc pater se genitrix, et evanulus atque Parentes.

Idem carm. de Artachin:

Sed de fratre patris proximus ille Parentes.

Adde lib. 10. poem. 11. [Præceptum Chlodovei III. Reg. Franc. ann. 632. apud Mabill. Diplom. pag. 474: *Parentes noster Sigebertus noster et Haduncoli nostri Chlotarius et Childericus, etc.*] Charta Theoderici Regis Franc. in Actis Episcop. Cenoman. pag. 185: *Ideo Dominus et præcelsus antecessor noster Childericus quondam Rex, nec non et genitor noster Dagobertus quondam Rex, et postea Parentes noster Chilpericus quondam Rex, etc.* Utuntur passim scriptores, Liberatus Diac. cap. 18. Gregorius M. lib. 2. Epist. 15. Senator. lib. 2. Epist. 41. Lex Burgund. tit. 26. 85. Lex Salica tit. 63. Greg. Turon. lib. 2. Hist. cap. 4. 27. 40. lib. 3. cap. 18. 14. 28. lib. 8. cap. 2. lib. 9. cap. 19. 33. lib. 10. cap. 12. de Vitis Pa-

trum cap. 3. lib. 1. de Mirac. cap. 70. Vita S. Leodegarii cap. 17. Aimoinus lib. 1. Hist. cap. 23. lib. 2. cap. 14. lib. 8. cap. 4. Agobardus in Epist. ad Matfredum, Hugo Cluniac. Epist. 8. Hartulphus lib. 8. cap. 17. [Mabill. Diplom. pag. 608. 609. et 610. Acta SS. Ordln. S. Bened. sæc. 1. pag. 136. et sæc. 4. part. 2. pag. 498.] et alii. *Parentem et amicum suum Rufinum Præfectum Prætorio vocat Constantinus Magnus in l. 6. Cod. Th. de Annona et tribut. (11. 1.)* quomodo Reges nostri proceres majoris dignitatis, *nostre tres cher et amé cousin.* Nisi hoc loco *parens* idem valeat quod *pater*, quod vult Brissonius lib. 3. Formul. pag. 352. Vide Jacobum Gothofredum ad l. 12. eod. Cod. de Pistorib. (14. 3.) et ad l. un. de Action. certo temp. finiend. (4. 14.)

PARENTORUM, pro *Parentum* crebro occurrit apud scriptores, locis indicatis a Baluzio in Notis ad Capitul. pag. 1014.

PARENTATUS, Cognationibus et affinitatibus instructus, copiosus, *Apparenté.* Arnoldus Lubec. lib. 7. cap. 3: *Adolfus vero utpote vir Parentatus, etc.* Et cap. 9: *Quia vir Parentatus erat, ornatu fratribus et amicis, etc.* Acta S. Ottonis tom. 1. Julii pag. 381: *Sperabamus, inquit, aliquem ex dominis et principibus, curæ nostre Parentatum ac nobis notum, dominatorem nos accepturos.* Philippus Mouskes in Hist. Francor. MS.:

Lez se volt il Dus marier,
Pour ses amis Emperantier, etc.

Le Roman de Vacce MS.:

La fame Bernart fu moult bien Emperanté.

PARENTATUS, Affinitas, cognatio, *Parentado*, Italic: nostris *Parenté*. S. Eugenius in Epitaphio matris suæ:

Hic dilecta Deo recubans Etell'e quiescit,
Clara Parentata, clarior et marito.

Epitaphium Tarasie Beremundi Regis et Geloire filie in Monasterio S. Pelagii Ovetensis, quæ obiit ætate 1177: *Hic dilecta Deo recubans Tarasia Christo dicata, proles Beremundi Regis et Geloire Regine, generis ortu clara, Parentata clarior, et merito vitam duxit præclaram, etc.* Ita parenté vocem usurpant Poetæ nostrates in genere masculino, quam nos hodie in feminino. Le Roman de Paris la Duchesse MS.:

Illec out un vallet, n'ot que quinze ans passés,
Dus lignage à la Dame, et de son Parentés.

Alibi:

Et son riche barneje, et tot son Parenté.

Ibidem:

Il ere mes cousin, et de mon Parenté.

Le Roman de Girard de Vienne MS.:

Girard apelle son riche Parenté.

Le Roman de Vacce MS.:

Et de son noble Parenté.

Ibidem:

Li Barons o lui se tenoient,
Qui de son Parenté estoient.

Ita etiam apud Christianam Pisanam 1. parte du *Tresor de la Cité des Dames*, cap. 4.

PARENTATUS, Alia notione, in Bullis Joannis PP. ann. 1026. et Benedict. PP. ann. 1313. apud Ughellum tom. 1. Italicæ sacræ part. 1. pag. 112. et 124: *Parentatum autem ejusdem Ecclesie S. Petri, et*

supradictorum suorum Monasteriorum, et cuncta Ecclesiastica iudicia ipsorum... confirmamus. [Forte legendum est Patronatum.]

PARENTELA, Willelmo Britoni in Vocab. Cognatio vel consanguinitas vel contribulitas. Capitolinus in Gordiano III: *Quem causa eloquentia dignum Parentela sua putavit*. Fortunatus, in Epist. ad Mumulem lib. 10. Poem.: *Ad cuius forte vota jam festinans familia servabat, sedula Parentela excitabatur, etc.* Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 57. [§ 153.]: *Omnia Parentilla usque in septimum generum numeretur, ut parens parenti per gradum et parentillam heredes succedat. Parentela, in Leg. Longob. lib. 2. tit. 14. § 1. Utuntur praeterea Senator lib. 9. Epist. 1. lib. 10. Epist. 4. Jornandes de Regnorum successione pag. 11. Lex Burgundion. tit. 85. § 1. Valerianus Cemelensis Homil. 1. de Bono discipline pag. 139. Petrus Chrysologus serm. 140. Epistolae 28. et 46. ex his quae habentur tom. 1. Hist. Franc. Ivo Carnot. Epist. 190. Dudo lib. 2. de Act. Norman. Henrici I. Regis Angl. cap. 88. Casarius lib. 1. Miracul. cap. 38. etc.*

PARENTELA, Affinitas, quae per conjugium contrahitur. Litterae Bonifacii VIII. PP. ann. 1299. apud Rymer. tom. 2. pag. 851: *Cum Parentela, de quibus actum est haecenus, iam laudabile, actore Deo, noscantur suscepisse principium*. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 539: *Regibus ipsis concordibus facta est dicitur matrimonium. Parentela, gaudentibus Regibus ipsis praecipue*. Chron. Estense ad ann. 1302. apud eund. tom. 15. col. 350: *Dominus Albertus Scotus fieri fecit plures Parentelas inter cives, qui consueverant esse inimici mortales*.

DE PARENTELA SE TOLLERE dicebatur, qui eam solenni et recepto ritu eju-rabat qui pluribus describitur in pacto legis Salicae tit. 63. quem explicare conatus est Wendelinus in Gloss. voce *Aminos fustes*. Cur autem quis se de parentela tolleret, ea potissimum causa erat, ut a bellis familiaribus sese subduceret: quo quidem pacto, se, de iuramento, et de hereditate, et de tota ratione parentum et agnatorum tollebat: ita ut si aliquis de suis parentibus aut moreretur aut occideretur, nulla ad illum compositio hereditatis perveniret: simili modo si ille moreretur, ad suos parentes non pertineret causa, nec hereditas eius. Quod quidem fiebat in mallo publico coram iudice, cum 12. juratoribus, qui sacramento firmabant id eum iure ac ex causa facere. Atque id etiam longe post obtinuit, ut ex legibus Henrici I. Regis Angliae colligitur, cap. 88: *Si quis propter fidam vel causam aliquam de Parentela se velit tollere, et eum fors iuraverit, et de societate et hereditate et tota illius ratione se separet, si postea aliquis de parentibus abjuratis moriatur, vel occidatur, nihil ad eum de hereditate vel compositione pertineat. Si autem ipse moriatur vel occidatur, hereditas vel compositio filiiis suis vel dominis iuste proveniat. Id porro Renocier son langage dicitur apud Jacob. Hemricurium de Bellis Leodiensibus cap. 35. et 60. Vide Dissert. 29. ad Joinvillam pag. 383. 384.*

Viguit in Comitatu Hannoniae pravus alius mos de parentela, quem ita refert Arestum ann. 1298. in Regesto Parlam. B. fol. ult.: *Ex parte Comitatus fuit propositum coram nobis talem in suo Comitatu Hannoniae vigere, videlicet quod quoties-*

cumque aliquis in suo Comitatu praedicto perpetrat homicidium, omnes et singuli de Parentela ipsius homicidae infra annum a tempore perpetrati homicidii tenentur in Curia praedicti Conatus comparere abjuraturi homicidium praedictum. Et si quis de Parentela homicidae praedicti hoc facere omiserit, reus et culpabilis dicitur homicidii reputatur, et punitur tanquam homicida, si postea reperitur, etc. Quam consuetudinem ut pravam interdixit Curia.

PARENTAGIUM, Idem quod Parentela: *Parentage*, in Consuet. Bituric. art. 16. tit. 19. Leges Norman. cap. 30. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 225: *Per paragiem autem fit teneura eo quod tenens et ille de quo tenetur, pares suas debet ratione Parentagii in porcionibus hereditatis ab antecessoribus descendentiis.*

PARENTELA, Familia, gens, in In-questa ann. 1272. apud Georgium Filonum in Historia Bellunensi lib. 4. pag. 129. [Excerpta ex Legge Longobard. cap. 14.: *Uobis Parentela ita sit viro sicut propria parentela.*]

PARENTILLA, in Legge Salica tit. 46. § 10. et tit. 63. et in Epistola Hildeberti Regis Franc. tom. 1. Hist. Francor. pag. 867. Vide supra.

PARENTITAS, Idem quod Parentela, in Glossis antiquis MSS. Hariulfus lib. 4. cap. 19: *Siquidem eadem Abbatisa Parentilitate ejusdem Ducis illustrabatur.*

PARENTILITAS, Quavis societas, confederatio. Chron. Corn. Zantfiet ad ann. 1425. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 418: *Caput ad cacumen portae castrae de Haga sublimatum in ignominiam eternam suae parentelae, et eorum quoque qui sunt Parentilitatis et factionis fuere participes et consortes.*

PARENTALIS, παροικία, Avitus. Ita Parentale Imperium, in Parentalem domum dixit Anastasius in Hist. Eccl. pag. 120. et 146. ubi Theophanes habet, παροικία βασιλεία, et γένος οίκος.

PARENTINUS, S. Valerianus Episc. Cemelensis homil. 20: *Quisque hominum Parentinam mortis expectatione animam pascit: parricidiali crimine in hereditate succedit. Id est, parentis, seu patris mortis expectatione.*

PARENDALES CHARTAE, Edidit Hieronymus Bignonius post Marculfum, formulas quasdam veteres, cum hoc titulo: *Incipiunt chartae Regales sive Parenales*. Wendelinus in Gloss. Salico v. *Salicae Chartae*, dictas ejusmodi chartas putat a Sala, ita ut eadem sint quae aliis *Salicae Chartae* dicuntur, quae scilicet secundum Salae usum ac stylum, ut loquuntur, praescriptae sunt, et Flandrensibus *Slac-brief* dicuntur. Quid si pro *Parenales* legatur *Pagensales*, ita ut *Pagenses* spectaverint: nam revera nihil fere in his quod Regem spectet occurrit, sed totae sunt privatorum, atque adeo pagensium. *Pagensales* vero dicuntur qui aliis *Pagenses*, in Capitulari Pipini Regis Italiam cap. 36.

PARENTAGIUM, Vide in Parens.

PARENTALLA, Convivia Paganorum ad tumulos mortuorum, sic dicta quod ea a filiis in parentum honorem fierent, ut est apud Hieronymum in Hieremiam, cap. 16. ubi a Graecis περιδαινα appellari ait. Adde eundem in cap. 24. Ezechiel. et in cap. 9. Osee. Sosipater Charisius lib. 1. Instit. Grammat.: *Parentalla, περιδαινα*. Ita etiam in Glossis Lat. Gr. Ea autem convivia a Christianis proscribuntur. Gaudentius Episcop. Brixiensis Tract. 4: *Partes enim Idolo-*

*latris sunt veneficia, praesentationes, subligatura, vanitates, auguria, sortis, observatio ominum. Parentalia, inquam, unde Idololatriam malum caput extulit erroris. Nam quia cum causa primum censerunt homines prandia mortuis praeparare, quae ipsi comederent, etc. Huc spectant ista Tertulliani lib. de Testim. animae: Si quando extra portam cum obsoniis et mactis, tibi potius Parentans ad busta recedis, aut a bustis dilutior redis. Id etiam vetatur in Capit. Caroli M. lib. 6. cap. 194. [§ 197.]: *Admonentur fideles ut ad suos mortuos non agent ea quae de paganorum ritu remanserunt, et super eorum tumulos nec manducare, nec bibere praesumant.* Vide Concilium Arelat. III. Et Joannem Clumacum grad. 7.*

PARENTARE, Parere. Alanus de Insulis in Planctu Naturae: *Quae proles laborantes ad fabricam, indefessa parturitione, varias rerum species Parentare non desinant.*

PARENTATUS, Vide Parens.

PARENTELA, Societas, ordo. Charta ann. 1198. in Chartul. Arremar. ch. 96: *Ita tamen quod unum solum de tota Parentela furnariorum bis in die, si voluerit, cum uno equo ad nemus illud introire licebit.* Vide aliis notionibus in Parens.

PARENTESIS, Solemnitas. Gesta Mss. abbat. Valcell.: *Erat autem tunc, ni fallor, vigilia Parentesis omnium Sanctorum.*

PARENTHETICA, Gr. Παρηθητική. Joan. Sarisb. lib. 8. Policrat. cap. 7. *Bellarica* ait alia esse Solemnia, alia Parenthetica: ac solemnia quidem, pulmenta esse quae in omnes transeunt, et a Graecis Catholica, hoc est universalia nominantur: Parenthetica vero, quae ex causa necessitatis vel urbanitatis in praescriptam aliqua ratione veniunt partem: sic dictam, eo quod solennibus, id est, universalibus particulariter soleant interponi.

PARENTIA, de Parricidio lex, in Glossis Lat. MSS. Reg. Cod. 1013. Pro obedientia habetur in Diurno Romano cap. 2. tit. 4: *Cum hujus solius Pontificalibus moribus ob reverentiam Apostolorum Principis Parentiam offerant voluntariam.* [Hinc in Gloss. MSS. Sangerm. num. 501: *Parentia, a parendo, obedientia. Vide Parentia.*]

PARENTILITAS, Parentilla, Parentinus. Vide Parens.

1. PARERE, a Gall. Parer, Ornare. Miracula SS. Greg. et Sebast. tom. 2. Martii pag. 749: *Nihilominus accedit ad locum, Paret pallis et sericis vestibus in oculis omnium locum, et locum Sancti ornat et vestit.*

2. PARERE, pro Apparere, in Epist. Guill. V. comit. Pictav. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 483: *Modo Paret, et verum est quod semper mihi dixistis, vos amicum meum esse. Nostris etiam Parer et Ferrer, pro Paroizze. Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 54: *Ne ja n'i Parro chose que eles aient esté moillées.* Et pag. 126: *Mesais que l'omme ait ou cur, ne lui doit Parer ou visage.**

3. PARERE, Solvere, exsolvere. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 932. Inter Probat. tom. 1. Annal. Praemonst. col. 105: *Pro uno quaque suis dominus Pariat duos de trigo, et pro ovibus et capris et porcis, quoad melior inter eos invenerit, occidatur.* Vide Pariare 2.

PARERGIUM, Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 91: *Illi autem proditores Parergio letissimi redditi, rogant*

uti meditata opera expleat. Quo loco vox *Parergium* videtur sumi pro auxilio.

PARERGUM, [Laurentio in Amalthæa: Quod alicui rei præter propositum additur, operis appendix, corollarium.] Vetus Inscriptio apud Ambrosium Moralem pag. 89: *Venerem cum Parergo, item phialam argenteam Emilia Rustici F... poni juss.* [h. e. ni fallor, cum ornamentis quæ Veneri tribui solent.]

† **PARERIA**, **PARERII**, **PARES**. Vide *Par*.

1. **PARERIA**, Dominium, jurisdictio. Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 109: *Cum... ipsi incolæ et habitatores villæ Romanis dubitent et timeant, ex eo quia sunt in Pareria ecclesiæ Viennensis et nostra, in ipsis minime intelligi vel comprehendere, etc.* Vide *Pararia*.

2. **PARERIA**, Associatio, confederatio. Steph. de Infestura Ms. ubi de Innoc. PP. VIII.: *Ipsa pontifex interea pacem inter civis componere conatus est: nam factis Pareris, omne genus penarum induxit contra inimicos, qui in præfatum compromissum de pace fienda non facerent.* Vide *Paria* 2.

3. **PARERIA**, Ars parandi pannos. Vide supra *Pararia* 3.

* **PARERIUS**, [e Dom. Chabertus Chabnavas, tercius *Parerius* castri de Hosteduno, confessus fuit et recognovit idem per omnia et eodem modo quod dom. Labertus.] (*Chevalier*, Inv. archiv. Delphin. n. 1709, an. 1294.)

† **PARERNEUTE**, Hæretici sæculo VII. S. Scripturam, pro lubitu, ad suorum errorum patrocinium, detorquebant. Hofmannus ex Johan. Damasceno.

* **PARSERIUS**, Parisinus, moneta Parisiensis. Charta ann. 1336. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 117: *Quæ quidem domus reddit annuatim dicto domino episcopo et ejus ecclesiæ pro obliis unum *Paraserium* parvum.* Vide supra *Paraserius*.

† **PARESITUS**. Vide *Parasitus*.

† **PARETA**. Vide *Parata*.

PARETÆ, idem quod *Parate*. Expensæ, quæ fiunt in susceptionibus episcoporum a presbyteris ecclesiarum ruralium, sæpe in præstationibus pecuniariis exsolunt. Reg. jur. episc. Nivern. ann. 1287: *Quæstæ presbyterorum de biennio in biennium et *Paretæ* recipiuntur per manum cantorum. *Paret*, eodem fortassis intellectu, in Charta Vulgrini abb. S. Evert. ann. 1220: *Concessimus duas partes minutæ decimæ, reductis (i. redditus) *Pauret*, quæ consuetudines appellantur.* Vide *Parate*.*

† **PAREVEREDUS**. Vide *Paraveredi*.

† **PAREXERIA**, pro *Pareria*, rivulus molendini. Charta ann. 1062. in Archivis S. Victoris Massil.: *Dat... unum *lexalem* qui ei adheret in qua magna domus construat, et in *Parzeria* supra dicti molini unam piscatoriam.* Vide *Parera*.

† **PARGAMENDUM**, ut *Pergamenum*, Gall. *Parchemin*. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 97: *Plurimi testes... convocati fuerunt, quorum nomina huic *Pargameno* inscripta sunt.* Occurrit etiam in Charta ann. 1337. ex Tabular. S. Victor. Massil. et in Transactione inter abbatem et monachos Crassenses ann. 1351. Hinc

† **PARGAMENARIUS**, Qui *pergamenum* conficit, vendit, Gall. *Parcheminier*, in Compendio Jurium et consuetud. Univers. Paris. per Robert. Goulet fol. 13.

* **PARGEA**, Mulcta, quæ domino exsolvitur pro damno animalium in

agris, quæ in parco vel *pargo* ob id includuntur, donec resarciatur damnum; unde vocis origo forte accersenda. Vide supra in *Parcus* 1. Libert. villæ S. Theob. sub Bormonte ann. 1203. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 149: *De plana *Pargea*, quatuor denarios et dampnum illatum; de *Pargea* ovis, unum denarium... reddet.* Vide infra *Percheia* 2. et *Pergea*.

1. **PARGIA**, Eodem significato, nostris *Pargis*. Charta Odon. ducis Burg. ann. 1207. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 16. r.: *Lambertus vero tenebit ex episcopo Lingonensi... *Pargias* bladorum et vinearum, et alia, si quæ habet, in parrochia *Muxen*. Libert. Calvimont. ann. 1228. in Reg. 71. Chartoph. reg. 154: *Pargia* pratorum durabit ex quo custodes constituti fuerint, donec præta incipiatur falcari. Pro *Pargia* segetum edictum ponitur ex quo custodes eorumdem constituti fuerint, donec messores incipient metere segetes. Libert. ville de Perrusses ann. 1347. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 33. art. 10: *Pour plaine *Pargie* de chascune gross: beste, lidit bourgeois paieront à moy ou à mes hoirs quatre deniers Tournois; et restabliront le dommaige au dampnié. Art. 11: Payeront lidit bourgeois de *Perrices* à moy ou à mes hoirs pour la *Pargie* de chascune brebis, un denier; pour la *Pargie* de chascun porc, deux deniers; pour la *Pargie* de chascune oye, deux deniers; et pour la *Pargie* de chascune chievre, un denier Tournois. Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. ch. 379: *Jehan Picotin lora bannier de ladite ville de Norez (diocèse de Langres) avoit prise en ladite bannie une vache, qui estoit audit exposant: icellui exposant feust alez par devers ledit bannier, lequel il eust requis que sa dicte vache li vouldist rendre par recevant de lui l'amende, appellie *Pargie*, telle comme au cas appartenoit. cest assavoir deux deniers Tournois.* Vide *Pergie* et *Spargia*.**

2. **PARGIA**, Zona latior ex corio, etiamnunc in usu apud rusticos comitatus Ruscionensis et Pyrenæorum Leudæ min. Carcass. Mss.: *Item de *Pargis* vermelli, de duolena, iij. den.* Ubi versio Gall. ann. 1544: *D'une charge de *Perges*, ceintures larges, iij. den.* Stat. ann. 1830. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 565. art. 17: *Que nulz ne puist faire... *parement* de *Parge*, ne de cuir de mouton.* Ubi corii species indicatur.

* **PARGIUM**, Atrium ante aedes sacras, ut videtur. Stat. eccl. Tull. ann. 1497. Mss. fol. 6. v.: *Secunda (feria rogationum) expectant nos super *Pargium*, et simul procedimus ad S. Mansuetum.*

* **PARGAMENUM**, ut supra *Pargamenum*. Regestum 87. Chartophylactii Regii: *Ipsè dominus *Aynardus* exhibuit et præsentavit ac lagi fecit coram nobis prædictis notariis et testibus præfatis dom. Guidoni baillo quosdam patentes litteras in *Pargameno* scriptas.*

* **PARGAMINERUS**, Qui *pergamenum* conficit vel vendit, Gall. *Parcheminier*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Pargaminier. Prov. cartularius, *Pargaminierus*.* Vide in *Pargamenum*.

* **PARGULINUS**, Minimus, ut videtur, ab Ital. *Pargolotto*, puerulus. Acta B. Micheline tom. 3. Junii pag. 390: *Ego enim veluti *Nichelina*, ad nihil et nihilum, et ad nihil prævalens... merito mica parvula *Pargulina*... valeo nuncupari.*

1. **PARGUS**, pro *Parcus*, Septem quo oves includuntur. Tabularium Ecclesiæ Gratianop. l. i. e sub Hugone Episcopo

fol. 56: *Habet Episcopus per totam parrochiam S. Donati in unumquemque *Pargum* unum optimum agnum pro censu, vel 10. denarios.* [Occurrit præterea: *pucl* Thomasserium in Biturig. pag. 709. Vide *Planicum*.]

2. **PARGUS**, pro *Parcus*, Locus ad ferarum custodiam palis, cratibus, muris aut fossis circumseptus. Libert. Mailliæ castri ann. 1229. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 716. art. 21: *Si ali-quod animal de parrochia Mailliæ, a tauris fugatum vel a muscis coactum, forestam de *Fretoy*, sive *hayam*, sive *plais* setum, quod est juxta *Pargum* Mailliæ, intraverit, etc.* Charta Petri ducis Brit. ann. 1235. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris.: *Johannes filius meus dotavit eam (Blancham)... de castro de *Fara*, sito infra *Pargum* de *Fara*. In parco meo de *Fara*, in alia ann. 1266. ibid.*

* **PARGYA**. Vide *Spargia*.

PARHIPPIUS, sic definitur a Juliano Imp. in leg. 14. Cod. Th. de Cursu publico (8,5): *Sublimitas tua noscat *Parhippum* eum videri et habendum esse, si quis usurpato uno vel duobus veredis, quos solos evectio continet, alterum tertiumve extra ordinem commoveat.* Secus tamen ipse *παρῖππος* usurpat in Epist. 20. et 32. generaliter scilicet pro quovis veredo, ut et leg. 22. 27. 28. d. tit. ubi *Parhippi* a Cursualibus distinguuntur, cum *Parhippi* idem essent quos *Avertari* etiam vocabant, ad onera scilicet cursorum ferenda, quod et indicat *Sennacor* lib. 4. Epist. 47. lib. 5. Epist. 5. Vide *Petavium* ad ejusdem Juliani Epist. 20. [700 et Glossar. med. Græcit. col. 1121.]

1. **PARIA**, Par. Gall. *Paire*. Charta ann. 1265. in parvo Chartular. S. Victoris Massil. fol. 150: *Unam *Pariam* de ovibus potest Prior in territorio *Sallernarum* adducere ad luminaria S. Alexii.* Vide *Par*.

De ovium grege potius intelligendum esse probat Inquisitio ann. 1268. ex sched. Pr. de *Maçaugues*. Item dixit quod vidit jacere *Parias* ovium hominum de *Arelate* in castro de *Moreris*. Infra: *Requisitus quorum erant dicte *Parie* sive *baillie*, etc. *Par*, eodem sensu, in Charta Ludov. comit. Nivern. et Regest. ann. 1304. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 346: *Item se uns fronx ou uns *Par* d'ouelles trespassse par eschappée et est pris en autrui meffait, il sera en amende de deux souz.* Vide supra *Baillia*.*

2. **PARIA**, Societas, confederatio, clandestinum consilium, Gall. *Pratique secrete*. Litteræ Amalrici Ducis Narbon. ann. 1221. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 885: *Ipsi autem cives similiter nobis juraverunt, quod nobis et heredibus nostris quicumque nobis succedant, in perpetuum adhererent... nec permittent aliquem de inimicis Ecclesiæ et nostris in civitatem *Agennensem* ingressum habere, vel *Parium* cum eisdem; sed ipsam civitatem defendent: firmiter contra ipsos. Paulo supra: *Ecclesiæ inimicis proposuerunt adherere.* [2 Vide supra *Pareria* 2.]*

3. **PARIA**, Parium dignitas. Vide in *Par*.

4. **PARIA**, Modus agri, vel Portio, pars, ut supra *Par terre*. Charta ann. 1320. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 430: *Item quinque *Parie* terre ibidem, æstimata decem libras.* Vide supra *Parcata* et infra *Parisiata* et *Parium* 1.

1. **PARIE**, ex Hispanico *Parias*, Feu-

dales redditus, honores, homagia. Charta Hispanica ann. 1063. apud *Diago* in Comitib. Barcinon. lib. 2. cap. 62. *Et ad castra et castella et terras quas habet predictus Raymundus Comes in Comitatu Ribagorça, et habere debet, et ad ipsas Parias de Hispania, quas jam dictus Raymundus Comes inde habet, et que sunt convengudæ ad eum, etc.* Alia Garcia Regis Navarra ære 1087. apud Anton. de Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 3. Similiter vendimus vobis ista Paria, quam dicunt Guardia, etc. Alia Sancii Regis Aragonum ære 1111. apud eundem tom. 7. Similiter doxo ipsam Pariam, et tributum ac fabricam, que mihi soliti erant facere ipsi Ismaelites, cum omnibus servitiis que debent facere. Infra: Simili modo dono decimam de Paria predicti castri, etc. Adde Sandovalium in Epis. copis Pamplon. fol. 142. Jacobus I. Rex Aragon. in Foris Osce 1247. fol. 21. Villanus de parada tenetur fidejebere pro suo domino, quotiescunque necesse fuerit ipso domino, et dominus trahat ipsum de ipsa fidanciaria, ita quod pro illa non veniat ei damnus, vel Paria. Et si forte pariat pro ipsa fidanciaria, de cætero non intret illo pro ipsa fidanciaria, etc. Vide Stephanum Baluzium lib. 2. Miscellan. pag. 226. [et infra *Parietes*.]

¶ 2. **PARIE.** De his diei videtur qui eundem artificem assidue conducunt, nostris *Pratiques, chalauds*. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1351. tom. 2. Ordinât. pag. 469. *Ordinaverunt et conveniunt, quod nullus prænominatorum magistro suo Parias seu lucrum auferat, nec in fraudem predictorum aliquid faciat, etc.*

¶ 1. **PARIAGIUM.** Dominium, quod in *pariagio* seu associatione possidetur. Stat. an. 1370. tom. 5. Ordinât. reg. Franc. pag. 183. art. 6. *Pro rebus per dictas gentes acquisitis in locis existentibus in *Paragio* inter nos et dictas gentes, vel cum aliis dominis temporalibus, etc.* Vide in *Par* et supra *Paragium* 3.

¶ 2. **PARIAGIUM.** Quidquid a scabinis, *Pares* communiarum nuncupatis, communitatis nomine possidetur. Libert. villa de Millano ann. 1371. tom. 5. Ordinât. reg. Franc. pag. 412. art. 1. *Quod ipsi consules, qui nunc sunt et pro tempore fuerint, habeant et possideant terras et *Paragia*, quos et que prædecessores sui, retroactis temporibus, tenere consueverunt.*

¶ 1. **PARIARE.** *Parem* facere, [esse. Tertullianus de Resurr. carnis cap. 6. *Et Sermo enim Deus, qui in effigie Dei constitutus, non rapinam existimavit *Pariari* Deo.* Idem lib. de Anima cap. 20. *Quia nec *Pariasset* commensus hic vita nulliæ rito tempore.*] Nicolaus de Brata in Ludovico VIII. de Sathana:

Quem quia proposuit Actori se *Pariari*.
Ulro digna Dei submitit in igne jehenna.

¶ 2. **PARIARE.** Solvere, Gall. *Payer*. Donatio domine Oneca apud Jos. Morel. Antiquit. Navar. pag. 597. *Quilibet homo qui hæc conatus fuerit infringere, *Pariet* vobis Regi domno Sancto... auri talenta duo.* Charta Munie Abbat. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 91. *Si quis tamen homo... ad irruendum venerit... pro damno temporalis *Pariet* tibi vel uxoribus, quantum tibi auferre conaverit, in duplo vel triplo.* Quod a ratiocibus sumtum videtur: nam cum acceptum et expensum congruunt inter se, *Pariari* dicuntur, secus *reliquari*. Ulpianus leg.

4. D. de manumiss. (40,1.): *Proinde et si nummos prorogavit emtor, cum ei *Pariaverit*, poterit ad libertatem pervenire.* Hinc.

¶ **PARIATIO** dicitur ea Scriptura qua apparet satisfactum esse creditori. Lex ult. § 3. Dig. de Condict. indebiti (12, 6.). *Pactum quod in *Pariationibus* adscribi solet.* Et.

¶ **PARIATOR.** Qui paria fecit, nec reliquator est, nostris *Reliquataire*. Lex 81. ibid. *An Stichomortuo, antequam rationes redderet, vel *Pariatore*, vel reliqua habente, etc.* Vide *Pariare*.

¶ 3. **PARIARE.** In *pariagium* associare. Lit. Clement. VII. PP. ann. 1339. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 216. *Carolus regem Francorum illustrem in dominio temporalis... pro indiviso associavit et etiam *Pariavit* (Leobaldus de Cusancia episcopus Verdunensis.)*

¶ **PARIARIUS, PARIATIO, PARIATUS.** Vide in *Par*.

¶ **PARIATGIUM,** ut *Pariagium*, Associatio in dominium, in Charta an. 1199. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 388. Vide in *Par* et *Paragium* 3.

¶ **PARIABILIS.** Vide supra *Lex Pariabilis*.

¶ **PARICELIOLI.** Monachi, ex eadem *Cella*, seu *Monasterio*, in Vita S. Fructuosi Episc. cap. 1.

¶ **PARICIUM,** in Tabulario Majoris monast. perperam pro *Panicium*. Vide in hæc voce. Locus est in *Guaspaleum*.

¶ **PARICLA, PARICULA, CHARTA, EXEMPLUM** Chartæ, [etiam] *Paricla*, Charta *pari* tenore scripta, ab archetypo expressa. Vox firmata ex *Par*, unde nostri *Paricel* acceperunt, ut *vermel* ex *vermiculo* vel *vermiclo*. Post legem Salicam: *Incipiunt sententias de septem septinas, hoc sunt *Pariculas* causas.* Ita præferre Codd. MSS. monet Baluzius. Galli dicerent, *c'est à dire de *paricelles* choses*. Apud Marculfum lib. 1. formula 38. Inscrubitur *Charta *Paricla**, continens iudicium Comitis Palatii, in quo cum neutra pars victa dici possit, jubentur ambo ejus iudicii similia exempla percipere: *In *terram* vero usque in ipso placito, quia nec ultra pars ex ipsis victa sit apparet, unde æquales præceptiones eis fieri, et accipere jussimus.* Formula: varie cap. 14. de commutatione: *Unde duas Epistolas *Pariculas*, uno tenore conscriptas, manu eorum vel bonorum hominum firmatas inter se fieri et firmare rogaverunt, etc.* Placitum Chlodovei III. Regis Franc. apud Mabillonium tom. 4. Act. 88. Ord. S. Bened. pag. 618. *Unde et per ipsas eorum notitias *Paricolas* taliter inter se placitum habuerunt initum.* Infra: *Per eorum notitias *Paricolas* taliter inter se pro hac causa placitum habuerunt.* Res amicum Leodebodi Abbatis, apud Helgaudum in Vita Roberti Regis Franc.: *Quam donationem, ut firmior habeatur, gestis municipalibus alligare decrevi, et duas epistolas uno tenore conscriptas feci de re superius nominata: una que in archivo domini resideat Antiani: aliam vero pars Monasterii domini Petri per futura tempora reservandam recipiat: qualiter Monachi ibidem Deo servientes, id quod eis per ipsam dedi defendere valeant.* Testamentum Borchramni Episcopi Cenoman.: *Simili modo jubeo, quod de vestimenta dante... Domino vero et Pontifice successore meo *Paric* nos duos optimos de proprio vestimenti dante reverenter offerre jubeo. Tibi vero sancti Archidiaconi precipio, ut in unum caballum bonum, et unum *Paricellum* de proprietate mea præsumas.*

[Ibid. infra: *Poledros congregans duos, et singulos *Parioculos* ipsi domini accipiant.*] Vetus Charta in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 69: *Unde concessit ut tres epistolas, uno tenore conscriptas, inter se fieri et accipere deberent.* Vide Formul. 48. ex Baluzianis, et Appar.

¶ **PARICONSILIUM.** Consensus unanimis, decretum. Consilium Magalonense apud Junquieras ann. 909: *Prævideat namque Archipræsul, ut in visceribus eorum nulla machinamenta, nec ulla fallacia diaboli remaneat, et postea ad nostrum *Pariconsilium* taliter absolvat et benedicat.* *Par* Consilium eodem sensu dixit Concilium Andegav. ann. 458. tum in Præfatione, tum in fine Canonum: *Paric. Consilium*, Frotarius Episc. Tullens. Epist. 10.

¶ **PARICUS,** Quello che chiama in *piacca*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

¶ **PARIENTIA.** Obedientia, in Concilio Toletano XVI. can. 8. 9. 12. *Parientiam accommodare, obedire*, apud Senatorem lib. 7. Vide Cujacium lib. 1. Observ. cap. 6. et *Pariencia*.

¶ **PARIERIA, PARIERII.** Vide in *Par*.

¶ 1. **PARIERIS,** Retis ad capiendas aves species, in modum parietis tensi. Describitur a Petro de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 21. [¶ Italis, *Parete* et *Paretella*.]

¶ 2. **PARIERIS,** Pars aliqua corporis. [Ossa Temporum sive Tempora, nostris *Tempe* vel *Temple*, Græcis *ἄρθρα*. Medicis barbaris *Ossa parietalia*.] Additio III. ad Legem Frison. tit. 3. § 63. 64: *Si nasum transpulerit, ter 12. sol. si unum *Parietem* transpulerit, 6. sol. etc.* [¶ *Parietis* nasi, nasi cartilago ab una parte.]

¶ 3. **PARIERIS,** Limbus, ora, Gall. *Lisiere*, ni fallor. [¶ Haud scio an non melius, *Par*, Ital. *Par*, Gall. *Parre*.] Statuta Veroli. lib. 4. fol. 85: *De mantiliis et toaliis strictis possint capere... denarios octo pro *Pariete*, pro medicibus solidos tres et denarios IV. pro *Pariete*, pro amplioribus solidos V. pro *Pariete*. De toaliis uzellatis pro qualibet *Pariete* solidos decem Pap.*

¶ 4. **PARIERIS,** Alia notione, in Statut. Astens. ubi de Intratis portarum: *Parietes sachorum que ducuntur in balla solvant pro qualibet balla de *Parietibus* lib. 32. *Parietes* sachorum que non ducuntur in balla solvant pro qualibet *Pariete* sol. VI. dea. VIII.*

¶ 5. **PARIERIS TRIBUNALIS,** Cui episcopi sedes affixa est. Acta S. Petri episc. tom. 7. fol. pag. 183. col. 2: *Et infra ecclesiam B. Johannis Evangeliste jussit Galla *Placidia* pro illius sanctitate, ejus effigiem tessellis exornari in *Pariete* tribunali, post teigum pontificis supra sedem, ubi pontifex sedet.*

¶ 6. **PARIERIS,** Latus adæ ab angulo ad angulum. Gall. *Par*. Irmin. Polypt. Brev. 13. sect. 61. pag. 113: *Claudis in curte dominica de tunino *Parietem* I.*

¶ Nostris *Paray* et *Parret*, *Parietis*, vulgo *Mur, cloison, paroy*. Lit. remiss. ann. 1337. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 166: *Lesquelz rompirent la *Paray*, qui estoit d'arsille, etc.* Alie ann. 1449. in Reg. 179. ch. 323: *Le suppliant et son frere estoient en œuvre de faire et edifier uny *Parret* à l'un des costez d'icellui pré.* Sed et *Appare* et *Apparay*, eodem sensu, usurparunt. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 183. ch. 465: *De si grant force icellui *Mariel* getta l'esquille en quoy il buvoient, que elle rompy en plusieurs piéces encor tre une *Appare* où elle fery.* Alie

ann. 1454. in Reg. 182. ch. 134: *Le suppliant getta le verre contre le mur ou Apparay de la maison. Guillaume Bouyer qui se tenoit musé... contre le torchis ou Apparay de son hôtel, in aliis ann. 1468. ex Reg. 197. ch. 69.*

• AD PARIEM, mendose pro Ad partem. Separatè, seorsim, Gall. A part. Charta ann. 1204. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 126. col. 2: *Judeos etiam, qui de novo in dicta villa mixtim inter Christianos indifferenter morari dicuntur, si comode fieri possit, morari faciatis ad Partem. Vide in Pars.*

† PARIETES, Eadem notione qua Pavis supra. Feudales redditus, honores, homagia. Charta Caroli Calvi ann. 845. pro fundatione Monast. S. M. de Alaon, tom. 8. Concil. Hispan. pag. 132: *Dedit monasterio et prefatis monachis ecclesias locorum de Arennus, de S. Stephano de Melleo... et omnia aloda, eorum scilicet lavandarias et Parietes. Idem rursus occurrit pag. 133.*

† PARIETE. Papias: *Masingua, genus avis, Parieth dicitur.*

† PARIETINE, Parietum ruinas, in Gloss. M.S. Saxonum. num. 501. Judicium ann. 997. apud le Blanc in Dissert. de Monet. pag. 92: *Prædictum monasterium ecclesias duas in integrum cum casis, hortis, cryptis et Parietinis suis sine oratorio Salvatoris securo et quieto ordine detulit. Chron. Farf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 611: Cum curte ante eam et domibus scandalicis II. circumdatis Parietinis antiquis, a duobus lateribus et cum hostio in circuitu ejusdem ecclesie. Vox Plinio haud ignota.*

• Consule Nic. Alemann. de Lateranensibus Papietinis, etc. Romæ ann. 1725.

PARIFICARE, Parem facere. Egaler. Bulla Clementis IV. PP. ann. 1285: *Per omnia que libertatis fuerint cæteris regnicolis Parificabit. Utilitur etiam Joannes Sarisberiensis in Politer. dico lib. 3. cap. 14: *Doorum siquidem vniuunt reuerentiam, quos Parificant sibi. Ut et Sugerius Epist. 61. [Albert. Mussatus apud Murator. tom. 10. col. 627: *Nec minus ex aduerso Parificata utraque clade Siculis intolerantia Fridericum querulo strepitu acerbabat, anxiisque undique urgebat. Vide S. Orientium lib. 2. Comomont. Marten. tom. 4. Anecd. col. 637. et Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 222.]***

• PARIFICARI, Parem esse. Lit. Greg. IX. PP. ad reg. Navar. ex Chartul. Campan. fol. 42: *Vix creditur ut eisdem progenitoribus suis, quibus Parificari honore domini, patris se contrarium moribus et inferiorem virtutum actibus inueniri.*

PARIFORMITER, Pariter, similiter. Uittur Ericus Upsaliensis lib. 1. Hist. Suecor. pag. 4. [Chron. Episc. Merseburg. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 450: *Pariformiter dicitur ecclesie decanum doctorem Bornis quietum fore non sinebat. Adde Chronicon Petri Azarii apud Muratorum tom. 18. col. 344.]*

• Nostri altas Essement. Sermo 6. Cod. S. Vict. Paris.: *Uns pseudon qui sissi premierement à un matin... Essement fist à tierce, Essement à midi. Quis ex S. Matth. Evang. cap. 20. descripta sunt.*

PARIGIUM, Maris aliquod spatium ita appellatum, quod tendentibus in Ægyptum occurrit. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 5: *Pro transeundo Parigia dicti maris, que periculis quasi nusquam ca-*

rent. Et cap. 14: *Cæterum propter aquarum discursus... oportet tri uaque ad medium Parigii eundo quartam ventis de super a Syroco... qui quidem transitus Parigium nuncupatus circa 450. miliaria aestimatur. licet quidam 500. miliaria transitum seu Parigium fore asserant supradictum. [Nostrum Paraga vocant quamlibet maris plagam vel tractum.]*

PARILION. Vita S. Wunibaldi Abbatis Heidenheim. n. 8. de eodem: *Sacer ille aliquis perfectus Barilion. Et n. 18: Cum belligeros atque beatos Barilion terram Sualaveldorum habitare cepit, etc. In alia Vita ejusdem Sancti n. 81. habetur Parilion. Itinerarium S. Willibaldi n. 81: *Et ille beatus Parilion Willibaldi. Unde conjicio respexisse Scriptores istos ad Græcū napilion, quod nudem soli similitum colore tum orbiculari figura sonat: ita ut quasi sol alter sanctitatis fuerit, seu jubar. Vita S. Soli Confessoris cap. 1. de eodem Sancto: *Hanc in patriam seu jubar solis clarissimum delatus est. De Parellio vide Joan. Sarisber. lib. 2. cap. 3.***

• PARILIS LEX. Vide supra Lex Paribilia.

† PARINUS, mendose, ut videtur, pro Pannus. Anastasius in Epitome Chron. Casin. apud Murator. tom. 2. pag. 369: *Hic Ludovicus Italianus dum ingressus fuisset cum Clothario patre, ad Casinense canobium veniens, possessiones universas ablatis restituit, et Parinos natiuos et grisos, calicisque cum quindis et cæteras fratribus concessit.*

• Nihil emendandum opinor: vestis seu pars vestimenti significatur. Occurrit rursus hæc vox apud Steph. de infestura Ms. ubi de Innoc. VIII. PP. ad ann. 1491: *In qua (concha) reportis fuerunt multa reliquia, potissime in uno sacculo Parini lini a. b. de reliquiis multorum martyrum. Haud scio an huc spectet vox Occitanica Parpanha, in Charta ann. 1347. ex Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 277: *Jaquez Brunet couturier de Parpanha, habitur de Narbonne, etc. Vestis ornatus videtur, idem forte quod nostrum Falbata.**

† PARIOLUS. Vide Paricla.

† PARIOLUS, pro Hariolus. Gloss. Lat. Gr.: *Pariolus, ἠροφής, ἠροφίον.*

† PARIRE, Solvere, Gallice Payer. Testam. Adepsoni Reg. Hispan. apud Marten. tom. 1. Amplias. Collect. col. 547: *Quod si ego, aut aliquis generis mei, seu extranei hoc donum quod ego grato animo altario S. Petri obtuli, auferre questero vel quæserit... quisquis fuerit propinquus aut extraneus, Pariat centum libras auri altario S. Petri. Vide Pariras 2.*

• PARISIA, pro Prisia, ut suspicatus est D. Secousse, in Libert. villæ de Andeloto ann. 1269. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 126. art. 126. 1: *Nec etiam homines custodiarum nostrarum, in quibus habemus tallias seu Parisias, etc. Vide Prisia 1.*

† PARISIACA TERRA, Parisiensis pagus, ager, in Formula 12. novæ Collect. tom. 2. Capitul. col. 664.

• PARISIATA, Modus agri unius Parisiensis annui redditus, quomodo supra Denariata et Libra terre; nostri Parisis, eadem acceptione. Charta pro eccl. Trec. ann. 1374. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 553: *Item pro una Parisiata vinea in magna ruella sita... Item pro medietate duarum Parisiatarum prati... Item pro medietate trium denariatarum prati. Alia ann. 1464. in Reg. 189. ch. 424: *Item environ deuz Parisis de bois**

tenant à la rivière de Seine. Vide supra Paris 4.

PARISIENSES, Moneta Parisiæ causa, quod Turonensium quarta parte pretium superabant. Harum passim mentio est in Charta. Guillelm. Gualart ann. 1202:

*Et il fist courre le navie,
C'est pris à malin Paris,
Vers les îles de Guarnai.*

† PARISIUS, sine flexu interdum pro ipsa Parisiorum urbe usurpatur. Charta Ludovici VI. Regis Franc. ann. 1134. in Tabular. Montis Mart.: *Pro eadem vicaria statum, i. inter veteres status carnis cum et fenestras duas ex alia parte vis Parisius in commutatione donavimus. Chron. S. Medardi Suession. ad ann. 1264. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 799: *Et in vigilia Nativitatis B. M. receptus est (S. Ludovicus) apud Parisius processionaliter et solemniter. Robert. Goulet in Compendio jur. et consuet. Univers. Paris. fol. 14: *Si enim contingat longe a Parisius Regem decedere, corpus defuncti Parisius affertur. Aliquando pro tractu et territorio Parisiensi. Almoius in Mirac. S. Benedicti smc. 4. Bened. part. 2. pag. 389: *Nam Parisius eam ad S. Dionysii sepulcrum... perducunt. Porro constat tempore Almoini basilicam S. Dionysii tumulo illustrem quinto ab urbe lapide sitam fuisse. Martyrol. vetus a Mabill. laudatum tom. 1. Annal. pag. 78: *VII. Idus Septembris Parisius, vico Novigento, depositio S. Chlodoaldi Regis et confessoris. Distat autem vicus Novigentum, hodie S. Clou, quinque millibus passuum ab urbe. Consule Hadrian. Valesium in Discept. de Basil. cap. 8. et 9. et Defens. part. 2. cap. 5. et 6.*****

PARITADERII, Apparitores, in Conventionibus inter Ludovicum II. Regem Sicilia Comitem Provincie, et Arelat. ann. 1385. art. 16. ubi Interpres Gallicus vertit *Juges Carrieres*, qui vocem a paries ducunt, Arelatensibus pariet, ut *Carrieres*, a *Carriere*, via, platea.

† PARITAS, Equalitas, Gellio parilitas, nostri *Egalité*, Ital. *Parita*. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 359: *Cives Veneti in electione Ducis discordiam ex Paritate oculi atias ortam evitare cupientes, sic. Vide alia notione in Par.*

† PARTIO, Obedientia. Constit. Nicolai V. PP. ann. 1448. in Bullario Carmelit. pag. 214: *In sententiis, censuris et penis in processibus prædictis contentis, quas occasione non Partitionis hujusmodi incurrerat, per duos annos inordinaverat. Alia Leonis X. PP. in Bullar. Casin. pag. 129: *Si quibus (censuris) quomodolibet etiam ob non Partitionem ret... innodati existant. Vide Parientia.**

PARITONUS, Cantor, qui parat tonos. Ugutio. [• Mellius ex Cath. in Amalth. qui parit tonos.]

• PARITOR, Scelus parans: nisi legendum sit Apparitor, ut notant docti Editores ad Vit. S. Chronog. tom. 1. Sept. pag. 769. col. 2: *Inter cetera tale fertur Paritori dedisse responsum; *Fac, inquit, fili, quod vis: et ad quod missus es, perfice. Nec cunctatur sceleratus juvenis: duplicato sanctum virum extemplo gladio percussit vulnere.**

† PARITORIUM, vox forensis, ni fallor, Denuntiatio apparitoris scripto consignata, Gall. *Commandement*. Articulus 51. ex Instrum. pacis Osnabrug. inter Probat. Hist. Alsat. pag. 161: *Causive decisis, vel etiam decretis, mandatis, res-*

criptis, Paritoris reverendis, *itis pendentiis, vel aliis quibuscumque prae-*

PARITURIUM. In Descript. Regionum urbis Romae edit. Mabillon. A porta Flaminiensis usque Pariturius, etc.

¶ **1. PARIUM.** Mensura frumentaria. Statuta Monast. S. Claudii ann. 1448. pag. 63: *Item, et per dominum de Albenco occasione domini de Vitiaco, debentur eidem officio de annuo reditu, duo Paris bladi, qui per eundem dominum solvi anno quolibet in praefato loco de Vitiaco consueverunt.*

¶ Quae mensura etiam nunc Paris appellatur in pago Lugdunensi et Bressiae, eadem quae Annata. Vide in hac voce.

¶ **2. PARIUM.** Idem forte quod nos etiamnum *Parament* dicimus, Assutum vestis muliebris ornamentum. Litterae Caroli V. R. g. Franc. ann. 1367. de forma vestium: *Item quod non audeant (mulieres) portare mochas... latiores trium digitorum vel majoris latitudinis qua fit unum Parium vel unum erminum.*

¶ **PARIURUS,** pro *Perjurus*, nostris *Parjurs*. Leges Normann. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 363: *Et si quis contra hoc ad jurandum accesserit, tanquam Parjurus debet puniri.*

¶ *Esparjurs*, in Assis. Hierosol. cap. 70.

¶ **PARIUS,** adject. Par. Conventus Episcoporum. apud Caesarug. ann. 1058. tom. 3. Concil. Hispan. pag. 221: *De illud avere mobile qui exierit eis per pacem de Alchagib sine eorum Paris habeant duas partes Comite Raymundo et Comitissa Adalmodis.*

¶ **PARLAMENTARE,** Colloquium de re alicujus momenti inire, habere, nostris *Parlament*. Chron. Parmense ad ann. 1277. apud Murator. tom. 9. col. 828: *Existantibus tunc omnibus Majoribus civitatis Parmae cum domino Maphaeo Vicecomite ultra Mediolanum ad sociandum ipsum ad parlamentandum cum Marchione Montisferrati.* Adde eundem. tom. 18. col. 1037.

¶ **PARLIAMENTARE,** Eadem notione, in Charta ann. 1350. apud Rymer. tom. 5. pag. 673: *Et ad dictum regnum Francie personaliter accedentes... ad Parliamentandum super iis, etc.*

¶ **PARLEMENTEUS CONSUL,** Curiae Parlamenti Consiliarius. Charta ann. 1435. tom. 8. Hist. Harcur. pag. 607: *Guillelmus Quadrigarius, Parlementeus Consul, ecclesiae Parisiensis decanus. Parmentea Curia, in Compendio jur. et consuet. Univers. Paris. per Robert. Goulet fol. 12.*

¶ **PARLAMENTORIUM,** Locus in claustris ad collationem fratrum. Continuator Chron. Joan. Iperii apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 616: *Claustrum a domini Parliamentorio usque ad Parliamentorium conventus cum capella S. Ludovici edificavit.* Vide *Parlatorium*.

¶ **PARLAMENTUM,** Joan. de Janua: *Colloquium, quod vulgo dicitur Parliamentum.* Ptolomaeus Lucensis ann. 1180: *Et dictum fuit hoc in publico Parlamento.* Otto Morena in Hist. Laudensi pag. 10: *Postremo in Roncacia expleto Parlamento, petiit Rex, etc. Statutum Leprosariae S. Juliani in Anglia: Nec quisquam fratrum teneat ibi Parliamentum cum alio fratre, etc. Statuta Abbatum Nigri Ordinis ann. 1249: Et cum quidam post prandium proniores sunt ad loquendum, quod non prodest, quam quod edificat audientes, ad ampliandum cultum justitiae qui in silentio reperitur, statutum est,*

quod Parliamentum, quod post prandium in quibusdam claustris fieri consuevit, penitus interdicatur. [Statuta Monallium S. Salvat. Massil. ann. 1400: *Loquantur cum secularibus cum brevi Parlamento ante portala videlicet in loco ordinato.* ¶ *Parlement*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

Maxime vero Parliamentum sumitur, pro solemnibus aliquo colloquio, de re quae alicujus momenti deliberandi causa habito. Matth. Paris ann. 1245: *Hoc siquidem finit Parlamento.* (S. Ludovici Regis Franc. cum Summo Pontifice) recessurus Rex Francorum cepit diem Parliamenti cum Domino Papa in quindenam Paschas. Codex Croylandensis Canonici: *Concessimus etiam tunc sergentiam nostrae Ecclesiae Semanno de Lak: qui veniens coram conventu in nostro publico Parlamento similiter juramentum praestitit, quod fides et fidelis nobis existeret.* Exstant Litterae ejusdem Alphonsi Comitis ann. 1268. ad Constabularium Arvernens in Hist. Castellonensi pag. 4. in quo haec habentur: *Mandamus vobis quod Joannem Dominum de Castellione in Bazaia... diligenter audiat, et sibi faciat bonum jus... et res ipsius vel hominum ipsius detentis faciat eisdem recedi per bonos plegios usque ad Parliamentum nostrum, quod erit in crastino quindenam omnium Sanctorum proximo venturum, et sederat (i. sedeat) recedentes in hac parte. Et quod super hoc fuerit et invenerit, nobis ad dictum Parliamentum nostrum futurum in scriptis significare curetis.* Ubi Duchesnius ad marginem haec scripsit, *Nota Parliamentum filii Regis Francie.* Sed hac voce colloquium cum Joanne Castellonensi videtur intelligi debere. [Genealog. Comit. Flandr. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 426: *Comite Flandriae ipso nihilominus ad tenendam pacem et concordiam in multis et frequentibus Parliamentis, et per internuncios ad ipsoe seipsum missos alliciens.* Chron. Corn. Zantflis apud eundem tom. 5. Ampliss. Collect. col. 367: *Aliquantis probi et honorabiles viri... habitis et tentis pluribus Parliamentis et districtis inter partes, etc.* Adde Murator. tom. 12. col. 457. et tom. 14. col. 1147.] In Concilio Nugarolensi ann. 1802. cap. 18. vetantur fieri *Statuta*, aut *Parlamenta*, nisi ad pietatem suadeant. Ita in Concilio Ravennensi ann. 1811. vetantur fieri in Ecclesia publica *Parlamenta*, ut in Concilio Marciacensi ann. 1826. cap. 46. Adde Litt. Petri Archiepiscopi Narbon. in Concilio Biterrensi ann. 1279. et Conventiones inter Carolum I. Comitem Provincie, et Arelateses ann. 1251. art. 4. Carolus IV. Imper. in Vita sua: *Respondit quod nullas cum eo vellet habere treugarum inducias, nec aliqua cum eo quarere concordiam Parliamenti.* Utitur etiam infra, ut et Chronicon Aulic. regis cap. 27. Historia Cortusiorum lib. 2. cap. 11. 12. 20. lib. 4. cap. 2. Ericus Upsallensis lib. 3. Hist. Suecicae pag. 85. etc. Gaufridus Villharduinus num. 75. de Baronibus Francie in expeditione Constantinopolitana: *Lendemain quant il orent la Messe ois, s'assemblerent a Parliament: et fu li Parlemens a cheval emmi le champ.* Alibi: *Après priarent li Barons un Parliament a Soissons, pour scavoir quand il voudroient mouvoir.* Joan. Villaneus lib. 6. cap. 83: *Ordinatio di far Parlamento ad Empoli per reformare lo Stato di parte Gibellina in Toscana.* Le Roman de Vacce MS.:

¶ *Parlement*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

¶ *Parlamentum*, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 565.

Le Parlement qu'il quitte volontiers grante.

Infra:

¶ *Pala me refit cor Seino an Parliamenti vult.*

Idem Villaneus lib. 7. cap. 56: *Congregato li popolo di Firenze a Parlamento nella piazza vecchia, etc.* Ita lib. 10. cap. 69. 112. Adde Annales Massilienses Guersani pag. 353. 355.

¶ Ita pariter appellabant plebium ac populorum Conventus in civitatibus, de rebus publicis deliberandi causa coactos: unde *Commune colloquium* dicitur in Charta Raimundi Comitis Tolosani apud Castellum pag. 35. et apud Will. de Podio-Laurenti cap. 43. quod in alijs Alphonsi Comitis, *Parlamentum*: *Mandamus quatenus ab ejusmodi presumptione cessetis, et ad requisitionem nuntiorum nostrorum generale concilium, cum eis scripserimus, congregetis, et si res exegerit, Parliamentum, ut omnes mandata nostra licenter audiant.* Charta alia ejusdem Alphonsi ann. 1261: *Actum Tolosa in anno communi, in publico Parlamento.* Charta Amalrici Vicecomitis Narbonensis in 2. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. n. 22. ex Tabulario Regio: *Retinemus etiam nobis et nostris successoribus... preconizationes et mandamenta, et monstra armorum a supradictis civitate, burgo, castris, et locis communicandis, qui nos et predecessores nostri habere consueverunt, et quod pro predictis et alijs poseimus mandare et congregare, et facere in dicta civitate et burgo Narbona generale et speciale Parliamentum, sicut fecimus temporibus retroactis.* Ad ejusmodi vero Parlamenta sono tubae plebs cohebatur. Charta alia pag. 382: *Dominus Vicarius in Palatio domus communis constitutus, Parlamento in ipso palatio ad sonum tubae seu tubarum publice congregato.* Vide Bened. Varchium in Hercolano pag. 41.

¶ Frequentioris usus fuisse videtur, ut campanae, quam *bonnalem* vocabant, pulsu ejusmodi Parlamenta congregarentur. Charta ann. 1238. in parvo Chartul. S. Victoris Massil.: *Hujusmodi casus fieri in Parlamento vel in Concilio generali ad sonum campanae congregato.* Alia ann. 1271. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 98. col. 1: *Et ipsa universitas ibidem praesens ad Parliamentum per sonum campanae more solito ad infrascripta specialiter predicti homines et consules convocati.* Transactio ann. 1490. ex Schedis Pr. de Matagues: *Congregato honorabili concilio sive Parlamento universitatis hominum dicti castri. Caffari Agnal. Genuens. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 265: Predicti vero consules post eorum electionem Parliamentum statim fecerunt, in quo omnibus discordantibus pacem jurare fecerunt.* Vide Campana 2. et *Parlatorium*.

¶ Hinc haud segre colligere est, unde nostri appellarent Parlamenta procerum totius regni Conventus, ad hoc coactos, ut cum Rege ac Principe de rebus publicis deliberarent, et si quae majoris momenti negotia essent peragenda, in iis per leges examinarentur et conficerentur. Nam constat eam fuisse Parliamentorum institutionis occasionem, maxime in Anglia, ubi Parliamentum Commune Concilium regni Angliae, Magnum Concilium et Magnum Concilium Regis vulgo appellatur, ut auctor est Edwardus Cokus ad Littletonem sect. 164. licet discrimen aliquod esse videatur inter Anglicana Parlamenta et Francica: cum Anglicanis omnes regni ordines intersint, in Francicis vero, si prima

spectetur eorum origo, proceres tantum secularis et ecclesiastici ordinis. Vita Ludovici VII: Eodem anno Castro Vezeliaci magnum Parlamentum congregavit. Ibi Archiepiscopi, Episcopi et Abbates, et magna pars Baronum Francie conveniunt. Denique Anglicana Parlamenta ejusmodi videntur esse, quomodo in Francia nostra sunt trium Regni Ordinum Conventus, quos vulgo *Assemblées des Etats du Royaume* nuncupamus: qui potissimum ad hoc cogebantur, ut incumbens bellis, Regi auxilia pecuniaria ab omnibus regni incolis præberentur. Anonymus Anglus in libro inscripto *Mirror*, cap. 1. sect. 2: *Le Roy Alfred fit assembler les countees, et ordina par usage perpetual, que deus foit, per an, ou plus souvent, pur mister in temps de peace, se assembleront à Londres à Parliement sur le guidement del peuple de Dieu, et comeni soy garderont de pecher, viveront en quiet, et receiveront droit per usages et saints judgements, per ceate estate se fieront plusors ordonances per plusors Roys, jusque à temps le Roy que ore est, que fut le Roy Edowart.* Sed an in Parliamentis Anglicanis olim *Communes*, uti vocant, admisse sint, in dubium vocat Spelmanus. Certe primitus ad ea tantum admissos vel vocatos *Archiepiscopos, Abbates, Priores, Comites, Barones, et proceres regni*, testatur Matth. Paris ann. 1161. 1237. 1242. 1247. 1252. 1253. 1254. 1255. 1257. etc. Idem tamen Matth. Paris ann. 1196. Londonis factum Parlamentum scribit, *convocato Clero regni ac populo*. Vide Littletonem sect. 161. et Seldenum de Titulis honorariis pag. 710. 783. Exstat porro liber inscriptus, *Modus tenendi Parliamentum*, Anglicanum scilicet, quod descriptum legitur tom. 12. Spicilegii Acheriani pag. 557. Parliamenti Anglici auctoritatem pluribus commendat Joannes Fortescutus lib. de Laudibus legum Anglie cap. 18. et 31. ubi ait (non ut in Francia) *regaliter et politice regnare Regem Anglie*.

¶ Eodem Parlamenti nomine designatum legitur Magnum Daiphinorum Consilium, in Charta Humberti II. ann. 1188. tom. 2. Hist. Daiphin. pag. 319: *Ut super omnibus in Parliamentis tutius et certius referre valeant, coram magno Consilio Daiphiniali, quodque singulis duobus mensibus secul procurator noster cujuslibet bagliviæ ipsam papyrum dicto sigillo Consilii sigillatam, ad nostram presentiam, vel nostrum magnum Consilium studeat apportare.* Quæ verba non obscure significant illud quod nos *Grand Conseil* vel *Conseil d'Etat* nuncupamus.

¶ At in Charta ejusdem Humberti Daiphini ann. 1188. ibid. pag. 361. *Parlamentum* appellatur Procerum totius Daiphinatus Conventus ad hoc coactus, ut subsidia consueta Regi Francorum, ingruente bello, præberent: *Receptis nuper litteris D. Regis Francorum per quas nos et gentes nostras parare oportet ad subsidium guerre sue, et alia circa ea, et alia nobis occurrentibus arduis negotiis, Parlamentum et Consilium generale quod ordinaveramus teneri apud Gratianopolin in Octava B. Joannis Baptistæ contramandamus, donec iterum ipsum remandemus.*

¶ *Parlamenta* vero Francica semel ac iterum quotannis indicebantur, ut ex Statuto Philippi Pulchri mox laudando constat. Stabilimentum Philippi VI. ann. 1344. tom. 2. Ordin. Reg. Franc. pag. 217. § 11: *Cum a magnis retroactis*

temporibus, quibus Parlamentum bis in anno quolibet teneri solebat, etc. Convocabantur ad majoris momenti lites examinandas, appellationes a Ballivis supremo judicio decidendas, et reliqua quæ ad jus dicendum videbantur conducere decernenda: idque generali Parlamento sedente Parisiis, ubi fere semper indicta legitur, fieri dicebatur, ut præfert Charta Philippi Regis ann. 1308. apud Chiffletium in Tornutio pag. 315. Vita Ludovici VIII. an. Dom. 1244: *Ludovicus Rex Francie apud Parisios Parlamentum generale tenuit.* Nangius in S. Ludovico: *Convocavit Rex Francorum Ludovicus grande Parisiis Parlamentum.* Huic etiam *universalis et capitalis justitiæ regni* præ cæteris illustre elogium tribuit Carolus Normanniæ Dux, tum Regni Rector, in Statuto edito 23. April. ann. 1360. pro *Vadiis* Parlamenti, quod descriptum legitur in Regesto Camera Comput. Parisiens. sign. D. fol. 13: *Quod illi qui electi sunt ad honorem sedis nostri Parlamenti universalis et capitalis justitiæ Regni nostri gubernacula dirigunt, atque proprie representant in populo celsitudinis nostre Majestatem, dignum est stipendiorum gratia foveantur, saltem solitorum, ex quibus ipsarum gentium moderata sinceritas hactenus est contenta.* Quibus consimilia sunt, quæ idem Carolus, tum Rex, ait in Statuto alio pro confirmatione Officialium Parlamenti 28. Aprilis ann. 1364: *Præsertim ad nostrum Parlamenti Curiam, que nostra majestatis imaginem representat, a qua ut a fonte justitiæ nostri Regnicolæ fructus justitiæ indesinenter emanant.* [His præverat Philippus VI. Reg. Fr. in Statuto ann. 1344. tom. 2. Ordin. pag. 220: *Li Roys en son Grand Conseil... a ordene... que pour gouverner sa Justice capital, cest à savoir son Parliement, etc.*]

Et sane ea fuit, apud exteros etiam Principes Parlamentum Francie fama, ac justitiæ existimatio, ut non semel controversias suas ab eo judicari petierint, et consenserint: atque in his Henricus II. Anglie Rex in ea controversia, quam cum Archiepiscopo Cantuariensi exercuit, ut *legibus alligatum se principem profiteretur*, coram Rege Francorum professus fuit, se paratum Archiepiscopo per omnia satisfacere, vel si contendere decrevisset, *judicium in Palatio Parisiensi subire, proceribus Gallie residentibus, aut Gallicana Ecclesia partes suas interponente.* Verba sunt Radulphi de Diceto sub ann. 1169. quæ quidem de Parlamento Parisiensi intelligenda prorsus arbitrator, tametsi haud omnino constet eodem Regiam, quam *Palatium* vocant, juri dicendo, ut hodie fuisse addictam, quod pierique sub Ludovico Hutino, alii sub Philippo IV. factitatum volunt. Ita Fridericus II. Imper. in controversia inter Sacerdotum et Imperium, se *coram Laicis Parisiis et Nobilibus Regni Francie* jus subiturum protestatur in ea Epistola quam in Notis ad Joinvillam edidimus pag. 56. Alia ejusmodi proferunt exempla Molinus in Annot. ad Stylum Parlamenti, initio, Oliverius Cancellarius Francie in Oratione habita ann. 1549. Chopinus lib. 2. de Doman. tit. 15. n. 9. Roccaflavinus lib. 13. de Parliament. cap. 2. 3. et Andreas Favinus in Theatro Honoris lib. 2. pag. 306. et seqq.

¶ Nec illud temere prætereundum mihi videtur quod Parlamentum *Curia Francie* nuncupatur in Transactione inter Philippum Pulcrum Reg. Fr. et

Episcopum Capitulumque Eccles. Vivar. ann. 1307: *Non tenebuntur coram aliquo Officiario nostro litigare, vel respondere, nisi tantummodo coram nobis, vel nostra curia Francie.* Quibus similia sunt quæ Johannes Rex ait in Litteris ann. 1362. tom. 3. Ordin. pag. 665: *Causaque prædicta ad Curiam nostram Parisiensem fuit devoluta.* Vide in Curia, col. 712.

¶ *Parlamentum* vero, quod ambulatorium erat, seu potius quod iudici solebat quotannis, semel vel bis, statarium et perpetuum factum fuit, litiumque ac controversiarum appellationibus dirimendis addictum. Ejusque exemplo creata subinde alia in provinciis, quorum seriem brevi catalogo hic dabimus, cum Glossarii brevis vetetis immorari quæ de Parliamentariis sedibus iudicis auctores contulere, quos consulere cuivis liberum erit plura scire aventi, ac in primis laudatum Roccaflavinum, qui spissum satis opus de his composuit. Exstant præterea vetera de Parliamentis tenendis Statuta, tum inedita, tum edita a Miramontio et aliis, quæ eorum usum ac origines pluribus retegunt, et a quorum descriptione consulo abstineamus, ad alia festinantes. Parliamentum igitur Francie antiquissimum

¶ *PARLAMENTUM PARIENSE* habetur, quod Parisiis *Parlamenta generalia* indici solebant, quibus Rex ipse sæpenumero cum Regni Paribus ac Baronibus intererat. Quidam statarium Parisiis factum volunt a Philippo Pulcro, quod ex ejus Statuto pro reformatione regni edito anno 1302. art. 51. [62.] colligunt, ubi hæc habentur: *Præterea propter commodum subditorum nostrorum et expeditionum causarum proponimus ordinare quod duo Parlamenta Parisius, et duo Scacaria Rotomagi, diesque Trecentis, bis tenebuntur in anno: et quot Parlamentum apud Tolosam tenebitur, sicut teneri solebat temporibus retroactis.* [Hæc verba parenthesi conclusa omittit de Lauriere] *si gentes prædictæ consentient, quot non appellentur a Præsidentibus in Parlamento prædicto.* Parlamenti Parisiensis sedem assignatam in Palatio regie a Ludovico Hutino quidam scribunt, at Thuanus lib. 10. Hist. legisse se in Regestis Tornelle, ut vocant, asserit id factum sub Philippo VI. ann. 1344.

¶ Charta Phil. Pulc. inter Probat. ult. Hist. Trencor. pag. 128: *Actum Parisius, nostro generali Parlamento sedente, anno Domini 1304. mense Martio.* Arest. ann. 1341. 18. Sept. in vol. 3. Arestor. Paris.: *Que quidem justitia capitalis, alias curia Parlamenti nostri, extitit declarata. Capitalis curia appellatur, in Lit. Car. VI. ann. 1413. ex Memor. H. Cam. Comput. Paris. fol. 17. r. Vide Ordin. reg. Franc. tom. 4. pag. 724.*

¶ Hic vero Lectorem monitum velim Parlamente Parisiensi potissimum adscribenda quæ in laudem Parlamenti Francie dicta paulo ante retulit Cangiugus. De eo certe intelligenda quæ habet Johannes Rex in Statuto ann. 1363. tom. 3. Ordin. pag. 650: *Licet Curia nostra Parlamenti sit et esse debeat totius justitiæ regni nostri speculum verissimum et origo, ex eaque ceteri nostri iudices et subditi recipere debeant elucescentis justitiæ documenta, per que possint lites summarie dirimere, ipsarum anfractus tollere, et cunctis ad eisdem accedentibus solatium celeris justitiæ ministrare: at tamen, etc.* Atque eam ob rem proprie Regium vocant Philippus VI. in Litteris ann. 1335. tom. 2. Ordin. pag. 107. et

Carolus Regens in Statuto a. u. 1358. ibid. tom. 8. pag. 388.

PARLAMENTUM TOLOSANUM ante Philippum Pulcrum existisse, satis evincunt mox laudata ex ejus Statuto pro reformatione regni: quod quidem Catalus lib. 2. Rerum Occitanarum pag. 242. fuisse probavit, allatis et citatis vetustioribus Arestis quæ illius mentionem agunt. Statarium denique factum Tolosæ a Carolo VII. litteris datis Salmurii 11. Octob. 1443. cujus exordia tum primum in 4. Junii subsequentis. Sed mox ad Montepessulanum translatum, rursus Tolosam relatum a Ludovico XI. ann. 1461. Vide Aufrerium in Stylo Parliam. Aresto 268.

Consulendus præterea Vaissetius tom. 3. Hist. Occit. pag. 497. et tom. 4. pag. 32.

PARLAMENTUM BURDEGALENSE post exactos ex Aquitania Anglos institutum fuit a Carolo VII. Burdegalensibus, qui se ultro regi dederant, solemnibus pactis obtinentibus anno 1451. Exinde erectum fuit mense Maio anno 1460. eique Castellum Lombertiarum, vetus Ducum domicilium, pro sede assignatum. Verum Burdegalensibus paulo post in rebellionem prolapsis, urbe recepta, Parisiensi Parlamento subdita ea mansit, donec, Aquitanie ordinum precibus, rursus Burdegalæ Parliamentum instauratum fuit a Ludovico XI. litteris datis Chinone 12. Jun. ann. 1463. descriptis a Chopino lib. 2. de Domino tit. 15. num. 6. ubi perperam Nicolaum Gillium, et alios, Parlamenti Burdegalensis institutionem Carolo VII. adscribentes arguit. Postea vero cum idem Rex Ludovicus Aquitanie Ducatum Carolo fratri in apanagium concessisset litteris mensis April. ann. 1469. idem Parliamentum Pictavum translatum fuit mense Novembri insequenti, quia Parlamenta teneri et haberi non possunt in terris apanagiatis: quo extincto mense Maio ann. 1472. rursus Burdegalæ institutum fuit.

PARLAMENTUM ROTOMAGENSE, ex Scacario, Curia suprema ita nuncupata, quod in ea urbe statarium edixerat, Philippus Pulcher ann. 1302. ad petitionem trium Normanniæ Ordinum erectum fuit a Ludovico XII. litteris 1. Octob. ann. 1469. quod in annum sequentem rejiciunt Chopinus lib. 2. de Dom. tit. 15. Hallianus, et alii.

PARLAMENTUM AQUENSE ab eodem Rege institutum fuit litteris Lugduni mense Julio datis ann. 1501. aliis datis Gratianopoli 26. Junii anno 1502. firmatis. Erat antea in urbe supremum Consilium, quod Ludovicus II. Comes Provinciae instituerat litteris datis mense Sept. ann. 1421. in quibus illud appellat *Eminentissimum Consilium*, uti habet Cæsar Nostradamus in Hist. Provinc. pag. 583.

PARLAMENTUM GRATIANOPOLITANUM a Ludovico Delphino, postmodum Rege XI. Caroli VII. filio, erectum fuit pro toto Delphinatu, mense Junio ann. 1453. cum antea lites judicarentur supremo iudicio a Consilio iudicum, erecto anno 1310. ab Humberto Delphino Viennensi. Vide Guidon. Papæ Decis. 43. et 554.

PARLAMENTUM DIVIONENSE, Burgundie Ducatu post Caroli Ducis obitum coronæ Franciæ adjuncto, ad trium Ordinum supplicationem, erectum fuit a Ludovico XI. litteris Atrebatii datis 18. Mart. ann. 1476. extinctum postea a Carolo VIII. certis ex causis, et Parisiensi unitum, rursus instauratum fuit

a Ludovico XII. Vide Chopinum, Chasaneum in proem. ad Consuetud. Burgund. etc.

PARLAMENTUM REDONENSE, a Rege Henrico II. litteris datis ad Fontembellæ-aquis mense Martio ante Pascha ann. 1558. in Parlamenti Paris. acta relatis 4. Maii insequentis, erectum fuit, confatumque ex duabus, uti vocant, Cameris, quarum prior Redonensi in urbe, a 1. Augusti, altera in Nannetensi, a 1. Februarii teneretur. Sed postmodum Carolus IX. ann. 1560. Cameram Nannetensem Redonas transtulit. Diploma habetur in 1. vol. Statutorum regionum Fontanonis. Vide Thuanum lib. 1. Hist.

PARLAMENTUM PALENSE, in Beneharnis, erectum fuit a Ludovico XIII. cum antea res et lites dirimerentur in Curia *Majore*, seu plenaria deinde a Consilio supremo, uti pluribus narrat Marca in Hist. Beneharnensi lib. 6. cap. 22. 23. 24. et pag. 348. 343.

PARLAMENTUM METENSE, erectum denique ab eodem Rege Ludovico XIII. mense Januarii ann. 1633. translatum deinde in Tullensem urbem literis Cantuarii datis 19. Maii ann. 1636. rursus postea in Metensem urbem remissum.

PARLAMENTUM TORNACENSE institutum a Ludovico XIV. ann. 1669. nunc Duaci sedet.

PARLAMENTUM DOLENSE, dehinc Vesuntionem translatum erexit idem Ludovicus XIV. ann. 1674.

PARLAMENTUM DUMBENSE merito Francis accensetur utpote a Francisco I. Reg. Franc. erectum ann. 1523. cum Dumbenses, Carolo Borbonio eorum Principe partes Caroli V. Imperatoris tenente, sese ultro Regi dedidissent. Lugduni sedit usque ad ann. 1636. quo exente Trevoltium translatum est.

PARLAMENTUM NIGRUM, Consensus Baronum de capitalibus criminibus cognoscendum, apud Hectorem Boethium lib. 14. Hist. Scotor. pag. 305. Vide *Placitum Lethiferum*.

PARLAMENTUM INDOCTORUM dictum Parliamentum Conventiæ habitum ann. 6. Henrici IV. Reg. Angl. de quo sic Walsinghamus ad ann. 1404. pag. 413. n. 30: *Et tempore Rex indigenis (ut fertur) pecunia, convocavit regni proceres ad Parliamentum tenendum Coventre, circa festum S. Fidis virginis.... Direxit ergo brevia Vicecomitibus; ne quosquam pro comitatibus eligerent quovis modo Milites, qui in iure regni vel docti fuissent vel apprenticei: Sed tales omnino mitterentur ad hoc negotium quos constaret ignorare cujusque juris methodum: factumque est ita.*

PARLAMENTUM LAICALE, apud Anglos, dem quod *Parliamentum indoctorum*. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 219: *Die sancta Fidis virginis coactum est parliamentum Coventria, sed sub brevi novi tenoris, ne scilicet eligerentur milites sui cives, qui gustassent aliquid de iure regni, sed omnino illiterati, propter quod merito postea parliamentum prædictum sortitum est nomen Parlamenti laicalis.*

PARLAMENTUM INSANUM nuncupatum Parliamentum Oxoniense habitum ann. 41. Henrici III. Reg. Angl. Th. Bourn in Nomolex. Anglic. ex MS. Bibl. Cotton. tit. Vitellius C. 9.

PARLAMENTUM, Placitum, seu servitium Placiti. Charta Gregorii IX. PP. ann. 1235. apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 84: *Vos autem nostræ curiæ unius comestionis pabulum, Parliamentum*

etiam, nec non et hostem per maritima et Campaniam facietis.

PARLAMENTUM, Quivis conventus, costus. Caffari Annal. Genuena. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 251: *Saracenorum autem superbia a Christianis cognita, statim Patriarcha Consuevis dixit: facite Parliamentum. Et fecerunt, et in Parlamento Patriarcha sermonem super populum fecit.*

Pro congregatione monachorum, occurrit in Charta ann. 1304. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 111. col. 1: *Parlamentum seu capitulum faciatis* (Fratres ordinis Theutonici).

PARLAMENTUM, Congregatio ad expeditionem bellicam. [¶ Servitia palatiana et judicialia, quæ æque ac expeditio debebantur.] Charta ann. 1207. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: *Salvis.... expeditione et Parlamento, guerra et pace ad mandatum curiæ faciendis.* Alia ann. 1231. apud Lam. in Delic. Benedic. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 157: *Item promiserunt et juraverunt facere hostem et cavalcantam, et Parliamentum dicto communi sancti Miniatis, quoties inquisiti fuerint ab regimine, quod pro tempore fuerit in dicto castro.*

PARLAMENTUM, Oratio, Gall. *Haranque*. Anonymus de Gestis Manfredi et Conradi Reg. apud Murator. tom. 8. col. 608: *Parlamentum Regis Caroli: Sciat certissime domini Milites, quod, etc.*

PARLAMENTUM, Judicium, sententia. Charta ann. 1501. ex Schedis Pr. de *Maçaugues: Condemnationes factas in Parlamento novissime pronunciate.*

PARLAMENTUM, Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 53. de *Sperista: Ad Tertiam et Vesperas pulsatio signi in ejus est arbitrio, nisi Dom. Abbas sit ad Parliamentum, tunc enim petit licentiam.* Id est forte, in parlitorio, seu locatorio. [Hanc conjecturam firmat Hist. Monast. Becensis MS. pag. 496: *Michael monachus Beci.... obiit.... an. 1168. humatus in claustrum ejusdem loci in arca que est in pariete inter capellam B. Mariæ et Parliamentum sacerdotum.* Vide *Parlamentorium*.]

1. PARLATORIUM, Locus colloquii destinatus in Monasteriis, vulgo *Parloir*. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniacensibus MSS. cap. 4: *Quo completo ex more ad ultimum per Parlatorium redit in Ecclesiam. Arcus parlatorii, cap. 2. Charta ann. 1213. apud Guisnatum in Annalibus Massiliensibus: *Factum in villa de Trectis in Parlitorio ante Ecclesiam sancti Andree.* Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 15: *Fuit autem facta hæc donatio in Adventu, hebdomada ante Natale Domini, apud Dominam, in Parlitorio Monasterii.* Ita pag. 60. [Tabular. S. Nicolai Andegavens. *De his omnibus fecit ipse Horricus donum cum filio suo Herberto domno abbati Natali in Parlitorio nostro.* Adde Chartam ann. 1277. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 582: *Occurrit etiam in Processu de Vita S. Thomæ Aquin. num. 49. Vide Locutorium.**

PARLATORIUM appellant in Italia et Lombardia præsertim; locum, seu cameram, ubi de rebus seriis civitatis cujuspiam disceptatur. Joann. Villaneus lib. 1: *Et ibi edificassero Parlitorio, per poter in quello far suo parlamento.*

Ita et Parisiis *le Parloir aux Bourgeois* vocabant locum quendam, in quo examinabantur et discutiebantur articuli usaticorum et consuetudinibus ejusdem civitatis coram Præposito mer-

catorum et scabinis: hic locus existit primum prope forum altitium, vulgo *Velds de misers*, dehinc juxta portam S. Jacobi, ubi nunc Dominicani habitant. Vide *Du Breul* lib. 3. Antiquit. Paris. pag. 1006. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1350. tom. 4. Ordinatio. pag. 10: *Ita tamen quod summe hujusmodi sit (sint) levate in commodum et utilitatem ville hujusmodi et parliamenti seu Parliamenti (Parlatorii) Burgensium ipsius, etc.* Vide *Locutorium et Prolocutorium*.

* 2. **PARLATORIUM**. Locus, ubi iudices litigantes audiunt. Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Stirp.: *Item coram Guascelmo et Petro præpositis nostris, in Parlatorio nostro verberavit quendam Giraldum Chasal.*

† **PARLE-HILL**. Collis vallo plerumque munitus in loco campestri, ne insidiis exponatur, ubi convenire olim solebant centuriæ, aut vicinæ incolæ ad lites inter se tractandas et terminandas. Scotis reor *Grith-hill* i. mons pacificationis, cui asyli privilegia concedebantur. Vide Statuta Willelmi Regis Scot. cap. 5. § 1. Hæc Spelmanus.

† **PARLIAMENTUM**. sæpius apud Anglos, pro *Parlamentum*.

† **PARLINCHIAMINUS**. Testamentum ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 276. *Lego unum magnum Parlinchiaminum de melioribus absque reyns, et unum parvum librum vocatum Virginia.*

* **PARLOERIUM**. Locus colloquii destinatus in monasteriis, a Gall. *Parloir*. Charta ann. 1481. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 136: *Monasterii (S. Vict. Paris.) religiosos in ejusdem monasterii Parloerio coram nobis evocari fecerimus, etc.* Vide *Parlatorium* 1.

† **PARLURA**. Aula inferior. Gall. *Salle basse*, Angl. *Parlour*. Charta ann. 1473. apud Rymer. tom. 11. pag. 782: *Apud Londoniam, infra hospitium suum, in quadam Parlura adjacente giardino, etc.* Et pag. seq.: *In dicta Parlura sua, infra mansionem suam apud Londoniam, Beles Parleure, pro sermo elegans, usurpat le Roman de Vacce MS.*

Bel nez et bele bouche et bele Parleure.

* **Parleure**, pro lingua seu facultate loquendi. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 155: *Lequel Mahieu est affoies d'un bras et d'une jambe et de la Parleure ou loquance.*

PARMA, atia, pro Parma, æ. Frigidog. in S. Wilfrido cap. 43:

Excipit horribiles illæso Parmate fundas.

† **PARMATUS**, Parma armatus, i. e. fretus. Acta S. Reginswindæ tom. 4. Julii pag. 83: *Sed virginæ Parmati coesentia glæbæ, etc.* Utilitur Livius lib. 4. cap. 39.

† **PARMENIANI**, Hæretici, idem qui Donatistæ, a Parmeniano eorum antesignano sic dicti. Auctor Prædestinati lib. 1. hæc. 44: *Sicut Donatistas, et Monteses, et Parmenianos vocamus, Donatistas a Donato, Monteses a montis latebra, Parmenianos a Parmeniano, qui per totam Africam libros contra nos conficiens et novos psalmos faciens circumibat.* Vide *Montesiani*.

† **PARMENTARIUS**. Vide *Permentarius*. **PARNAGIUM**, pro *Pasnagium*, occurrit non semel in Regesto Castri Lidi in Andibus. [Charta ann. 1151. apud Calmet. tom. 2. Hist. Lothar. col. 340: *Pasnagium non dabunt pro porcis suis.*] Vide *Pastio*.

* Ita et nostris promiscue *Parnage* et *Pasnage*, eodem intellectu. Lit. remiss.

ann. 1469. in Reg. 126. Chartoph. reg. ch. 105: *Guillotin du Tertre marchand mist à Parnage certaine quantité de pores pour engraisser;... lequel se transporte pour délivrer ledit pore et paier le Parnage d'iceulx, où se trouva Jehan Esquet, qui demanda s'il auroit point sa part de l'argent que ledit marchand baillait pour la paison de sesdits pores. Parnes vero, Tignum quoddam, vulgo *Panne*, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. ch. 9: *Le suppliant dist à Colart de Hamelot charpentier que une Parnes, qui mise estoit en une maison, n'estoit mie de valeur.**

* **PARNASUS**, pro *Parnassus*, in Doctr. Alex. de Villa-Cel:

Longis Parnasem junges, sociabis omnesum.

* **PARNIUM**, perperam pro *Pervium*, in Chron. Joan. Iper. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 523. Vide in hac voce.

PARO. Festus: *Parones, navium genus, ad cujus similitudinem Myoparo vocatur.* Ugutio et Jo. de Janua: *Paro, onis, navis piratarum. Parunculus, parva navicula piratarum.* Gloss. Sax. *Elfric*: *Paro, Sca-bena Scip, i. hostilis navis.* *Myoparo, Hi-b Scip, Parunculus: Pleg Scip, i. conflictus navis, vel etiam Lucoria.* Isidorus lib. 19. cap. 1: *Myoparo, quasi minimus Paro, idem et Carabus, etc.* Ebrardus in *Græcismo* cap. 10:

Barcha, Coloz, Paro datur, Musculus, et Miopero.

Florentius Wigorn. ann. 898: *Hastinus Rex paganus cum 80. Paronibus ostium Thamesis fluminis intravit, etc.* Occurrit etiam in lib. Miraculor. S. Wilfranni Episc. n. 8. et in Hist. Obsid. Jadrensis ann. 1345. lib. 1. cap. 25. lib. 2. cap. 21. etc. Vide *Turnebum* lib. 8. Advers. cap. 1. De vocis etymo multa disputant Scaliger, Vossius, Martinius, Schefferus, et alii. [Vide *Myoparo*.]

PARO. Charta 89. inter Alamannicas Goldasti: *Et in Insola ipsa mancipios tres, et Parnes quatuor.* Vide *Baro* et *Parschalvus*.

* **PAROA**, *Scapha ex vimine et crudo corio.* Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Vide *Paro*.

PAROCHIA, seu potius *Parocia*, ex Gr. *παροικία*: (nam vocem *Parochia*, barbaram esse pridem observarunt Budæus, Aclius, et alii) Territorium et districtus Episcopi, ut *Provincia* et *Dioecesis* Metropolitanæ et Archiepiscopi. Eucherius Lugdun.: *Parochia, adjacens domus, id est Dei, dioecesis, gubernatio, hoc non secundum proprietatem verbi, sed secundum effectum.* Symmachus PP. Ep. 10: *Leo PP. .... definitivè Parochiarum numerum vel quantitatem Arelatensi et Viennensi Sacerdotibus deputandam.* Bonifacius Moguntinus Episc. ad Zachariam PP. de Germania: *Et Provinciam in tres Parochias discretimus.* Zacharias PP. Episc. ad Burchardum Wirtzburg.: *Innotuit nobis... Cospiopiscopus noster Bonifacius, nuper se discretisse et ordinasse in Germania partibus Episcopales sedes.... et Provinciam in tres divinas Parochias.* [Charta ann. 1065. apud Lobinell. Hist. Britan. tom. 2. col. 145: *Pateat igitur donasse me S. Martino... mei juris ecclesiam quam in Parrocchia Redonensis Episcopi sitam, in honorem B. Audoeni Archiepresulis Rotomagensis extractam.* Hist. MS. Monast. Beccensis pag. 423: *Excommunicatos pronuntiavit eos qui possessiones et quiddam ad jus prædicti monasterii in Ambianensi Parochia pertinet, etc.*] Ita passim usurpant Canones Apostol. can. 14. 15. 84. 86. Concil. Nicæn. 1. can. 18. Concil. Antioch. sub

Julio I. PP. can. 9. Sueasionense sub Childeberto, Vernense, Wormatiense, Liptinense, Toletanum III. Tolet. IV. etc. Augustinus Episc. 261. Eusebius in Hist. varils in locis, Leges Alemann. tit. 11. § 1. tit. 13. § 2. Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 9. 11. 40. 66. lib. 2. cap. 4. lib. 5. cap. 84. 172. [90. 149. 324.] lib. 6. cap. 57. 86. 104. [90. 105.] lib. 7. cap. 94. [90. 129.] Capitula Caroli C. ann. 888. cap. 1. 8. Charta ejusdem Caroli C. pro Monasterio S. Columbæ edita a Baluzio in Notis ad Lupum Ferrar. Gennadius de Scriptor. Eccl. in *Vigilantio*, Eligii. in Vita S. Sturmii Abbat. Fuld. n. 22. Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 70. [Miracula S. Bercharii sæc. 2. Bened. pag. 849. Mirac. S. Vedasti n. 4. sæc. 4. part. 1. pag. 606. Tangmarus in Vita S. Bernwardi n. 40. et 43. sæc. 6. part. 1. pag. 226. et 226.] Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 7. Cosmas Pragensis pag. 12. et alii, quos laudat Filesacus de Origine parochiarum cap. 1. [90. Vide Muratorii Dissertationem septuagesimam quartam in Antiq. Ital. med. ævi tom. 6. pag. 369. sqq.]

† Latori tamen interdum acceptatione sumta videtur vox *Parochia*; in Constitutionibus Apostolicis lib. 7. cap. 48. pro tota Asia dioecesi usurpatur: pro Metropolitanæ districtu apud Sigebertum a Mabill. laudatum tom. 4. Annal. Bened. pag. 884. ubi de Gerardo Cameracensi Episcopo, qui solus ex Lothariensibus appendebat ad *Parochiam Francorum*; quod recte idem Mabillonius de Remensi metropoli interpretatur. Eadem notione, pro metropoli nimirum Rotomagensi, occurrit in Vita S. Audoeni apud Surium 24. Aug. pag. 261. n. 26: *Jan. vero regnante Theodorico, qui beatum virum non minus, quam Reges superiores, charum habuit, inter reliqua ejus beneficia id ab eo præstitum est S. Audoeni, ut in ejus Parocia nec Episcopus nec Abbas... absque ejus consensu rectorem vel successorem constituere auderet, nisi, etc.*

† Atque hinc est forte quod *Parochiam Episcopalem* dicebant, ubi de territorio et districtu Episcopi agebatur. Eligii in Vita S. Sturmii Abbat. Fuldens. n. 22. sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 283: *Et post non longum tempus totam provinciam illam in Parochias Episcopales divisit, et servos Domini ad docendum et baptizandum potestatem dedit.*

PAROCHIA, Ecclesia parochialis, districtus Ecclesie Presbyteri. Gillebertus Lunicensis Episcopus de Usu Ecclesiastico: *Parochiam appello, populum primitias, oblationes, et decimas persolventem.* [Hinc *Parochia* in Tabul. Major. Mon. usurpatur pro Parochi obventionibus: *Dederunt quoque... ad victum monachorum... ecclesiam S. Sulpicii... cum omnibus que ad eam pertinent, hoc est cum tota Parochia atque sepultura castelli Filgeriensis.*] Decreta Colomanni Regis Hungar. lib. 2. cap. 16: *Unaqueque Ecclesia circa se in proximo habeat Parochiam suam.* Ita Concilium Carthaginense IV. can. 102. Agath. can. 21. Varsense II. can. 1. 2. Aurelian. IV. can. 11. 26. Aurelian. V. can. 9. Arvern. can. 10. Carpentoratense I. Moguntinum I. Capit. Caroli M. lib. 1. cap. 11. 146. 147. 152. lib. 6. cap. 164. [90. 166.] Diurnus Romanus cap. 8. tit. 3. 6. etc. *Ἀποικία* *παροικία*, in Concilio Calched. act. 15. can. 17. [*Parochia rusticana*, in Capitul. Caroli C. tit. 46. cap. 1.] que a *Civitatensibus*, de quibus Concilium Agathense can. 22. distinguuntur. Pa-

et vineis quas acquisivit Rodulfus presbyter et grammaticus ann. 1040. ex Chartular. Aptensi fol. 21. *Alia vinea est mea in Domaniya quam dedit mihi Ato filius Poncia pro anima patris sui et matris sue et pro seipso. Alia vinea est in loco qui dicitur Rodius Lannulfus in civitate quaedam Parrago iuxta rivum qui dicitur Margarita Alia Parrago est sub ipsa que fuit avi mei ad Uonum. Alia est super ecclesiam S. Pauli quam adquisiit ex parte pro anima Agilburgi, et ex parte pro pretio quod de li. Alia Parrago est ad partem Septentrionalem ultra rivum Cansalonem, que mihi ab avunculo meo et filius eius venit. Alia est iuxta eam que mihi ab avo meo successit per quam aqua molendini discurrit. Alia est ad Boream, quam habet Rodulfus ex comparatione pretii. De vineis autem ad Boream positis, etc.* Charta ann. 1066. ibid. fol. 75. v. *Unus mansus cum terris sibi pertinentibus, cultis et incultis, cum ortis et Paraginis, et omni exitu sibi debito Perperam editum poraginis tom. I. Gall. Christ. inter Instr. pag. 79. Ex quibus per parraginem vineam significari manifestum est, que Parrago nunc dicta videtur quod in perzula modum. Gall. Tulle, ligata esset, ab Hispan. Parra vel Parral. Vide Parrale et Salce. [Vide mox Parrigo.]*

* [Legitur in proemio Chartular. Conchar. Ruthen. edito a D. Desardins, p. 15. v. *On appelle aujourd'hui Parra la piece de terre la plus rapprochee de la maison et qui, recevant les eaux menageres, est plus fertile. Ex occitana voce Parra derivata fuit vox Parrago. De duntaxat ego et ipse Abbas istos duos mansos dedit fratri meo ad fundum in comitatu per Parragines de Pontis. (11. p. 36. an. 1066.)*

PARRALE, Pergula, clatri, *Trelle de vigne*, x Hispanico Parral Jacobus I. Rex Arag. in Foris Osce ann. 1247. f. 17. *De palo de Parral, qui de nocte. vel de die traerit, vel solverit eam, det de calonia 60 sol.*

* **PARRAU**, nostris, Ludi species. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153 Chart. ph. reg. ch. 24. *Comme ledit Huguet et autres de laditte ville de Marant jouissent... au jeu du Parreau, auquel jeu l'en vise a getter une pierre de poigne au plus pres d'une balle ou ensigne, etc.*

* **PARRAMENTUM**, Vexillum. Gall. *Drapeau* Arest. ann. 1348. fol. in vol. 2. Arestor. parlam. Paris. *Consueverant etiam homines et habitatores dictorum locorum... in guerris nostris (ire) et alibi insinod camillis de Albia, et sub banneria et Parramentis eorumdem.*

* **PARRANA**, PARRANEA, vulgo *Parran*, Tenementum quod ab uno tenentario, ut vocant, tenetur, ad discrimen agri, ejus plures simul domini sunt, quem Rutheneses *Hortum*, vulgo *Hort*, appellant. Chartular. majus S. Victoris Massiliensis, pag. 14. *Ad pratium Aucherum habemus unam Parranam que tenet ad fevum, etc.* Tabular. S. Martini de Altophia in Ruthenis. *Petrus Dagas esse Altopidii paratus dicit se habere... quandam Parrancam sitam in affario del bosco, etc.* Occitanis inferioribus Parranea dicuntur agri suburbani, muris fossisque civitatis viciniores. Passim occurrit in Instrumentis Pontis S. Spiritus. [Vide supra Parana et Parranus.]

* **PARRANIL**, [ut Parra, in calce vocis Parrago: *Hoc est alodis noster in villa que dicitur Silva una peciola de*

vinea in Parranil. (Chartul. Conchar. Ruthen. p. 147. an. 997.)

* **PARRAPANDA**, Vox architectonica. Gall. *Platte bande*. Instr. ann. 1490. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 52. col. 2. *Facere medium altitudinis duorum palmorum, vel circa, cum Parrapanda sive palpetino altitudinis trium palmorum.*

* **PARRECHIA**, pro Parochia. Vide in hac voce.

* **PARRIA**, Feudum inter Pares seu coheredes divisum. Vide in Par.

* **PARRIGUS**, Vide Parcus.

* **PARRIGO**, Idem quod Parrago. Vide in hac voce. [Tabularium Abbatie Conchensis in Ruthenis Ch. 192. *Una mansio cum orto, cum orto, cum Parrigone, totum et abintegro, etc.*

* Haud satis mihi aperta est vocis hujus significatio: ut ut est Parrigue, Prædium rusticum muris fossisque circumseptum intelligi, in Lit. remiss. ann. 1371. ex Reg. 103 Chart. ph. reg. ch. 214. *Les Anglois se logerent en laditte ville (du Lude) et risierent une Parrigue forte de muraille et une cohue pres dudit fort... Boute le jeu en laditte cohue et vadit Parrin.*

* **PAPROC**, Parcus minor, a Saxon. *Parrroc*, locus ad ferarum custodiam. Charta ann. 1182. apud Kennett. Antiquit. Ambrosien. pag. 136. *Diacone et domida que vertitur in Parrroc et in altero campo vocati acus, etc.*

* **PARROCHIAGIUM**, Territorium, districtus, nostris *Parrochage, Parrochage et Parrocage*. Charta ann. 1208. ex Chartul. Campan. fol. 208. col. 2. *Et in omnibus aliis rebus quascumque sint in Parrochiagio, finagio, territorio et pertinentiis villa, predictæ, Alia Eustach. dom. de Gouffins ann. 1200. ibid. col. 2. fol. 382. v. *Le sire de Risquel disoit qu'il eustrien de son feo a Parrochage de Gondroust. Ou finage et ou Parrochage doudit Lurey, in Ch. ann. 1290. ex Chartul. Lincon. fol. 71. r. Reg. Cam. Compt. Paris. sign. Bel fol. 5. v. *Pierre de Chevandri acheta de la roine de Jherusalem tout ce qu'elle avoit... ou terroner et ou Parrocage du Perron.* Vide infra Parrochiatus.**

* **PARROCHIAGIUM**, Eadem notione. Chartul. eod. Lincon. ex Cod. reg. 5189. fol. 21. v. *Guido dominus Tillicastri miles recognovit se tenere in feodum ligium a Johanne episcopo Lingonensi Tillicastrum et totum Parrochiagium scilicet de Marceio... et de Preney, qui est similiter de Parrochiagio de Tillicastro.*

* **PARROCHIAGIUM**, Rei alienius appendix et accessio, que in parochia seu vicinia est. Charta ann. 1352. *In enventensi a perpetuum gradinus... predicta molendina, cum suis rippagis, badalibus, aquarum decursibus, Parrochiagis, modis, eribus, proventibus et aliis juribus quibuscumque eorumdem, sub annuo censu seu canone tresdecim sestariorum frumenti vulchri et receptibilis ad mensuram Alacard. Occurrit rursus infra Parrochiagus, ubi aliud exemplar habet Parrochiagus. Potest nihilominus accipi eodem intellectu quo Gallicum Parrochiae, Tributi nimirum seu præstationis species, in Charta ann. 1318. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 529. *Le Parrochage en quelle ville (de Novais) et tous les emolument d'icelui Parrochage, trois sols et demi.**

* **PARROCHIA**, Districtus ecclesiarum collegiatus vel monachalis. Charta Adriani PP. IV. in Chartul. Compend. fol. 14. v. col. 1. *Auctoritate apostolica consti-*

tuimus, ut nulli omnino decimas laborum vestrorum infra Parrochiam ecclesie vestre a vobis liceat exigere vel auferre. Vide in Parochia.

* **PARROCHIAGIUM**, Vide supra in Parrochiagium.]

* **PARROCHIALIA**, Duplici notione accipitur hæc vox in Charta Hugon. abb. S. Dion. ex Chartul. episc. Paris. fol. 29. *Mauricus Parisiensis episcopus in Novavilla beati Dionysii... ecclesiam baptismalem edificandam nobis benigne concessit, et ut circatas et synodalia, et cetera Parrochialia debita episcopo et archidiacono persolvat, et fontes et cimiterium, campanas et cetera Parrochialia, absque omni exceptione, sicut matrix et baptismalis ecclesia, obtineat, et proprii sacerdotis presentia gaudeat. Prima, Præstationes que a presbyteris ecclesiarum parrochialium debentur episcopo aut archidiacono; altera, Jura, que ad parrochialium ecclesiam pertinent, significantur. Vide alio rursus sensu in Parochia.*

* **PARROCHIANA** [Gall. *Paroissienne*: *Fuit accusatus de concubina et tenet palam Lyonetam filiam Jaquetmeti de Chavot Parrochianam suam. (Chevalier. Visit. episc. gratianop. p. 23.)*

* **PARROCHIANUS**, Incola, habitator. Chartul. S. Viet. Massil. pag. 131. *Daniel et Rodolphus Parrochiani de castello de Dromone faciunt usurpationem S. Victoris Massiliensis monasterio et S. Genesio, qui est obedientia ejus, de toto alodio et terris cultis, etc.*

* **PARROCHIATIO**, Charta Philippi Augusti ann. 1185. apud Merimum in Hist. Vastinensi pag. 206. *Si erogantibus per heredum successionem, seu quolibet alio modo ad Parrochiationem venerit, ad solidos consuetudinis redibit, i. ad proximum heredem. Ubi Parrochiatio idem videtur quod promesse appellatur in Consuetudine Britannie, ubi retrait de promesse, est cum prædium distractum, jure retractus, ad proximum hæredem devenit. [Occurrit eadem notione in Consuetud. Beneharn. tit. 40. art. 16. tit. 47. art. 3. 29. 31. tit. 56. art. ult.] Parrochiatio, autem ex Gallico prochain, id est proximus, deducitur.*

* **PARROCHIATUS**, Districtus, jurisdictionis, ut supra Parrochiagium I. Charta ann. 1281. in Chartul. Theol. ex Cod. reg. 5645. fol. 14. v. *Dicebamus quod quatenuscumque terre existentes infra fines Parrochiatum dictarum villarum de Bonnet et de Novavilla de Bonnet excollebentur ab habitantibus in dicta villa de sancti Petri monte, etc.* Vide Parrochiatus in Parochia.

* **PARROCHITANUS**, Qui ex parochia alienius presbyteri est. Chartul. priorat. de Guip. fol. 34. v. *Quidam miles Guillelmus nomine de Uliaco calumniabatur monachus S. Albini quosdam Parrochitanos de ecclesia de Duristallo, dicens eos pertinere ad jus sua ecclesie Uliacensis. Vide Parrochianus in Parochia.*

* **PARROFIA**, ut Parofia. Vide ibi.

* **PARROLA**, PARROLIA. Vide Parolla.

* **PARS**, Schismatici qui in Ecclesia schisma amplectuntur, seu qui hæreticis adherent. Ita hæc vocem usurpant passim Patres, qui alteram Ecclesie nomine indignant. Sic S. Augustinus non uno loco *Partis Donati* meminit ut et Optatus, Cyprianus in Epist. 72. Pelagius I. PP. in Epistola ad Viatozem edita ab Holstenio, etc. Epistola Episcoporum Italie ad Illyricos in Fragni. Hilarii Niceni tractatus adversus Ariarium Sabelliumque, cujus Photinus Partaria

hereditate damnatur, decreta servamus. Ita vocem hanc pro factione usurpat S. Hieronymus Epist. 7: Qui sub occasione partium clementissimi Principis savissimus omnium exitit tyrannorum. [Nostris Partii eadem notione dicunt.]

PARS, Factio; unde Partes appellantur, qui factionem aliquam fovent. Charta ann. 1251. apud Cl. V. Garamp. in Ind. ad Hist. B. Chiaræ pag. 537. col. 2. Quod nullam Partem recipient in civitate vel comitatu Tuderti, et contigerit ibi aliquam discordiam exoriri. Synod. ann. 1266. Ibid.: Excommunicamus omnes, qui de cetero Partem fovent aut pacem superint. Will. Gemetic. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 187: Nigellam Constantiensem atque Rodolphum... cum eorum militibus custodes in ea (munitione) reliquit. Illico Partes ducis, Deo juvante, ita eos prostraverunt, ut, etc. Vide infra Partisanus.

PARS, pro Regione quomodo dictus parsie, hac notione. Sulpitius Severus lib. 1. Histor.: Inde in Parte turris Gader tabernaculum fuit. Capitulum 8. ad regem Salicam cap. 5: De negotiatoribus qui Partibus Slavorum et Avarorum pergunt, etc. [Kilmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 33. pag. 66: Quo subditi eorumdem principum... merchandizare possint tam per terram quam per mare et aquas, solvendo custumas, gabella et deveria, observando leges et consuetudines Partium ad quas applicare seu in quibus conversari contigerit.]

Partes Latine, pro Italia, in Charta Conrad. ann. 1266. inter Probat. Jur. domus Bavar. ad regna Hungar. et Bohem. pag. 10: Universa bona nostra, sive patrimonialia, sive feudalia, cum omnibus hominibus nostris utriusque sexus, tam in partibus Germanie quam Latinis.

Hinc vulgaris illa dictio, hodieque nautis Rhodani usitata, qua pars Orientalis Rhodani a parte imperii; Occidentalis vero a parte regni nuncupatur. Quæ distinctio ab illa opinione fluxit quæ regnum Arelatense provinciasque ultra Rhodanum positas temere et falso Imperatoribus tribuebat.

PARS VIRORUM, Locus in Ecclesia ubi stant viri. Stabant autem ii in navis, ad Meridiem et ad dextram, mulieres ad Septentrionem et ad sinistram. Ordo Romanus: Diaconus stat versus ad Meridiem, ad quam Partem viri solent confluere. Amalarius lib. 3. de Eccles. Offic. cap. 2. 32: Masculi stant in Australi Parte, et femine in Boreali, etc. Adde Micrologum cap. 9. Honorium Augustod. lib. 1. cap. 145. lib. 3. cap. 66. Amalarius in Eclogis de Officio Missæ pag. 133. 134. edit. Baluzii, Durandum lib. 1. Ration. cap. 1. num. 46. etc. Synodus Romana ann. 853. cap. 33: Et sicut discrete in Ecclesia singula videntur exposita, ita virorum Pars et mulierum Partibus suis contenta sit. Descripsit Baronius ann. 57. num. 125. hanc inscriptionem Christianam Vaticanam, AD SANGUINUM PETRUM APOSTOLUM, ANTE REGIA, IN PORTICU COLUMNA SECUNDA, QUANDO INTRAMUS SINISTRA PARTE VIRORUM LUCILLES ET JANUARIA HONESTA FEMINA. Ex qua quidem inscriptione colligit idem Baronius viros sinistram templi partem ut tum digniorem habitam, mulieres vero dextram occupasse: quod quidem vix sibi constat. Nam cum vetera Christianorum templa ad Orientem exstructa fuerint, virique in iis ad Meridiem, mulieres ad Septentrionem locum

habuerint, necesse est ut introeuntibus pars virorum dextra fuerit, quod videtur adversari inscriptioni: nisi quod revera reor, sinistra pars virorum, hoc loco sit, pars sinistra respectu partis virorum. Nam constat partem altaris, in quo legitur Evangelium, sinistram cornu appellari.

PARS, Actor, vel reus, quomodo dictus Partis. Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 2. § 4: Pars utraque, id est, tam petentis, quam petiti, etc. Joannes Sarisber. Epist. 6: Cum ergo Partibus super hoc dies esset præfixa, etc. Quoniam attachiam. cap. 57. § 4: Et adveniente die quindeno, Pars prosequens compareat in Curia, et petat Partem suam, et faciat eam vocari per bedellum, etc. [Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1401. apud Rymer. tom. 8. pag. 211: In rem suam propriam in hac parte (ut assertit) constitutum, Partem actricem ex parte una, et Joannem Shakel armigerum Partem ream ex altera.] Passim. Vide leg. 6. Cod. de Part. interempt.

PARS ACTOREA ET CITATA, in Sententia Sigismundi III. Reg. Poloniæ, apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 225: Partis utriusque tam Actoreæ quam Citatæ allegationibus, probationibus et exceptionibus accurate perpendis.

PARS, Advocatus, qui actoris, vel rei partes agit et tuetur. Instrum. ann. 1105. apud Le Blanc in Dissert. Hist. de Monet. pag. 52: Cumque statuto simul termino convenissent, Pars Oddonis agere cepit contra partem domini Abbat. At vero pars B. Mcriæ (Farfensis) enucleatus, verusque ipsius perspicuus edictum, asserbat quod, etc. Pandect. lib. 32. leg. 37: Imperator interrogavit Partem legatarii.

PARS, Interventor, Practicus nostris, Partis intervenientis: unde Partem facere, intervenire. Libert. Sarlati ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 342. art. 10: Sive procurator vel alii officarii regii causam per se, pro jure regio, moveant, vel adjuncti cum aliis, Partem cum eisdem facientibus. Stat. ann. 1454. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 287. col. 1: Requirendo... procuratorem regium... quatinus cum eisdem consulis se jungere contra dictum dominum viquerium, et Partem contra eundem facere haberet. Faire partie, eodem sensu, in Lit. ann. 1352. tom. 6. earum. Ordin. pag. 63. art. 17.

PARS REGIA, Fiscus, ærarium regium. Charta Fern. reg. Hispan. æra 1210. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: Si quis igitur... hoc meum spontaneum factum irrumperere præsumpsit... pro temerario ausu Parti regis et nostræ centum libras auri persolvat. Vide mox Ad partem alicujus solvere.

PARS DIVINA. Velus Charta MS.: Vinea vero... nos antea de Sargite quondam necutante, Parte divina, cum terra comparavimus.

PARS TERRE, Sors hereditaria in prædiis paternis aut maternis. [Vulcattus in Cassio: Vivant in patrimonio parentum pro Parte donata. In Marco: Filii Cassii et amplius media Parte ceperunt paterni patrimonii.] Charta Gaudredi de Liziniano Dom. S. Hermetis ann. 1248. in Reg. Inculisnensi Camera Comput. Paris. fol. 49: Quod dictum castrum habebam et tenebam et explebam ratione Partis terræ matris mee Hisabellis, etc. Exstat Charta S. Ludovici Regis Franciæ ann. 1246. mens. August. in Regesto Cenomanensi fol. 10.

num. 15. qua Carolo Comiti Provinciae fratri, et ejus hæredibus, ex consensu Comitum Atrebatensis et Pictavensis fratrum dat, et pro Parte terra assignat Andegavensem Comitatum cum pertinentiis. In alia ejusdem Regis ann. 1260. mens. Junii de dotatio, reginæ Margareta uxoris: Et après ce nous eussions donné et assigné à nostre feuil Charles Comte de Provence et à ses heirs la devant dite cité du Mans, avec ses appartenances, etc. Pars hereditatis, in Charta ejusdem S. Ludovici Regis pro Roberto Atrebatensi Comite fratre ann. 1237. apud Haræum in Castellanis Insulensibus pag. 81. Vide Notas ad Stabilimenta ejusdem Regis lib. 1. cap. 8.

PARS, Divisio, partitio, Gall. Partage. Charta ann. 1172. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 196. r. col. 2: Presbyter primus missam cantabit, et capellanus ejus post eum, et sine Parte monachorum beneficium accipiet. Galli dicemus, Sans partage avec les moines.

PARS, Latus, Gall. Côté. Inventar. ann. 1389. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 363: Ate due tafatali viridis pro ponendo a Partibus altaris.

PARS, Pecuniæ summa, Gall. Partie, eodem sensu, dicimus. Bulla Urbani PP. V. ann. 1467. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 385: Quo millia florenorum auri de Parte seu de partibus ad nos et præfatam cameram pro communi servitio contingentibus, autoritate presentium tibi ecclesieque Magalonensi... remittimus et donamus. Parceau, eadem notione, in Charta Ludov. comit. Fland. Cam. Comput. Insul. oh. 573: Lesquels Parceaux de rente héritable nosdis reneurs nous ont jugiet à payer.

PARS, Recensio, descriptio, Gall. Rôle de finance. Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 656: Quamplures finanzas, Partibus earum in cameram compotorum nostrorum Parisius per vos missis, declaraveritis, etc.

PARS, pro Lege, i. hac parte. C. de prox. sacr. scrip. lib. 13. l. nemo. 5. C. de malef. quæ est Constantini. Etiamnum in Venetiis vulgo appellatur. Ita Panciroli lib. 1. Thesauri var. lect. cap. 77.

PARS DECISA, Decretalium pars ex earumdem collectione detracta atque in Glossas inserta. Consule Hevin. in Arest. parlam. Brit. inter Addit. tom. 2. pag. 65. et Florent. in Præf. ad Comment. in novem priores lib. Decretal.

PARTEM HABERE cum Rege, Formula usitata cum in associationem Rex vocabatur ab aliquo, ut bona sua factus tutaretur, ejus patrocinio, quam ob rem Regi partem aliquam in eadem bona assignabat. Stabilim. ann. 1270. lib. 2. cap. 31: Sire, ma mere fu franche fame le Roy, et nul ne Part au Roy que Sainte Crois et Saint Agnes selonc l'usage d'Orleanois. Vide Pariagium in Par.

PARTES dicuntur divinæ Eucharistiæ vel panis Eucharistici particule, quæ a Sacerdote inter Missæ solemniam fractæ in partes minutiores, fidelibus distribuebantur ad Communionem. ἄγια ὑψιδα, Evagrio lib. 4. cap. 86. [in Vita Lucae junioris pag. 985.] et in Euchologio, xai τὴν τῆν ὑψιδα ἐν ἀγίῳ κομπίε. S. Augustinus apud Bedam in cap. 10. prior. ad Corinth. et apud Gratianum de Consecr. dist. 11. can. 58: Nec quando manducamus Partes de illo facimus: et quidem in Sacramento sic fit, et norunt fideles quemadmodum manducant carnem Christi: unusquisque accipit partem

suam, unde et ipsa Gratia (i. ipsa Eucharistia) Partes vocantur. S. Cyprianus de lapsis: *Et alius, qui et ipse maculatus, sacrificio a Sacerdote celebrato, Partem cum ceteris quibus est latenter accipere, sanctum Domini edere et contricare non potuit, cinerem ferre ex aperitis manibus invenit.* Ubi observandum Eucharistiam olim fideles de manu Sacerdotis manu sua accepisse, quod etiam ex 21. Statuorum Chrysostomi colligitur, ubi *ἡ ἑσθία τῆς ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἱερέως.* Ultramque enim manum porrigebant, et cavo dexterae supposita sinistra panem suscipiebant, ut est apud Cyrillum in 5. Mystag. Rursum idem Cyprianus de opere et Eleemos.: *Quae in Dominicum sine sacrificio venit, quae Partem de sacrificio quod pauper obtulit, sumit.* Quem morem insinuat alibi non semel, Epist. 56. et lib. de Bono patient. ut et Cornelius PP. Epist. ad Fabium Antioch. S. Ambrosius Epist. ad Theodosium apud Theodoret. S. Hieronymus Epist. ad Theophilum. Obtinuit postea ut Sacramentum Laicis non in manus traderetur, sed in os insereretur, ut observat Balsamon ad canon. 101. Concilii in Trullo, idque cautum canone 2. Concilii Rothomagi.

Quae porro supererat particulam sacram Eucharistiae, pueris absumendam dabatur ex veteri more, ut testatur Evagrius loco citato, quem sua etiam aetate observatum testatur Nicephorus Callist. lib. 17. cap. 52.

PARTICULAE, Eadem notione. Caesarius Heisterb. lib. 9. cap. 85: *Notis, domine, quod hic reposueritis Particulas? Sic enim hostias vocare solent.*

PARTES autem vocabant veteres, quidquid e convivio decerpebatur, et ministris aut mittebatur, aut reservabatur. Lampridius in Alexandro Severo: *Semper de manu sua ministris convivii, et panum Partes, aut olerum, aut carnis, aut leguminum dabat, etc.* Vide Eckhardum juniorum de Casibus S. Galli cap. 2. pag. 51.

PARS, Lusio, Gall. *Partis de jeu*, in Regesto 80. Chartophylacii regii Ch. 509. ann. 1352.

PARS, pro *Partie de guerre*, videtur sumi apud Gauterum Antioch. de Bellis Antioch. pag. 457.

PARTES, Rationes, qua notione dicimus etiam *Parties*. Charta ann. 1. Theodoric Reg. tom. 3. Analect. Mabill. pag. 225: *De pagensis nostris unusquisque per manus nostras recipimus, vel adreperere habemus, unde apud Hadin-gan vicedomino Partes exinde fecimus.*

PARTEM FACERE, Fœdus cum aliquo facere, inire, Gall. *Faire parti, se liquer.* Litteræ Roberti Comit. Flandr. ann. 1319. apud Rymer. tom. 3. pag. 771: *Et si Scoti ad nostros portus declinant, et nostri homines ad Scotiarum portus similiter declinaverint, intentionis nostrae et nostrorum non est eos propter hoc in errore fovere, nec in crimine cum eis participando comitare; set solum mercaturas exercendo, Partem minime facientes.*

Faire pars, eodem intellectu, in Lit. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 370. art. 5: *Se sont efforciez et efforcet de faire Pars, tant par paroles et libelles diffamatoires, comme par ouz armer avecques aucuns des dessus-diz seigneurs ou leurs gens.*

PARTEM SUAM FACERE, in Statutis Astens. Collat. 16. cap. 74. fol. 58: *Compellere teneatur alium consortem illius*

domus vel edificii facere suam Partem seu solvere expensas dicit aptationis.

TRAHERE IN PARTEM, Gall. *Tirer à part*, Aliquem e turba seducere, apud Eckhardum Jun. de Casib. S. Galli cap. 1. Caesarium lib. 2. cap. 6. Guill. in Vita S. Bernardi lib. 1. cap. 11. Herbertus lib. 2. de Mirac. cap. 41: *Mater in Partem filiam traxit, et lurida tabis apparitionem innotuit. In partem secedere, in Collat. 1. Carthagi. cap. 10. In partem ire, in libello delati iudicii apud Camillum Peregrinum lib. 1. Hist. Longobard. pag. 225. Secedere in partem, apud Victorem Ulicens. lib. 8. et Gregor. Turon. de Vitis Patr. cap. ult. In partem stare, vel in parte, apud Faustum in Vita S. Mauri Abbatis num. 49. Vide Aeta S. Dorotheae num. 8. 13. et Revelationem Stephani II. PP. In partem secedere, lib. 4. Chron. Casin. cap. 89.*

AD PARTEM, vel AD PARTES, a Gall. *A part*, Seorsum, separatim. Testam. Andreae de Luxemb. Camerac. Episc. tom. 9. Spicileg. Acher. pag. 295: *Reservand. tamen sibi plenam et omnimodam potestatem huic testamento suo... addendi, subtrahendi... per cedulas, codicillos aut literas clausas ad Partem factas, seu huiusmodi testamento incorporandas.* Vita S. Yvonis tom. 4. Mail pag. 150: *Episcopus et Cantor et alii convivantes non comedeant de oleribus, piscis vel fabis, quas iste comedeat, quia ista specialiter parabantur pro eo et ad Partem Lobinell. Hist. Britan. tom. 2. pag. 555: *Arma, gladii, ense, lanceae, quae inventa fuerint in monasterio S. Victoris, reponantur in aliqua camera deputata ad Partem.* Limborch. Sent. Inquis. Tolos. pag. 181: *Te merito suspectum facimus poni ad Partem in carcere, ut certius veritas probaretur.* Charta ann. circiter 1320. ex Regesto Noster fol. 440 r.: *Ordinatum est quod Esmelus iudeus non computetur cum aliis, sed solvat ad Partem secundum quantitatem bonorum suorum.**

DE PARTE, Nomine, mandato, Gall. *De la part.* Annal. Bertin. ad ann. 868. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 81: *Carolus rex de partibus trans-Sequanis regrediens, Lutardum Papiae episcopum de Parte Hludovici imperatoris Italiae, et Gebahardum Spirensem episcopum de Parte Hludovici fratris sui regis Germaniae, et Nantharium comitem de Parte Lotharii nepotis sui, accipit pro pace petentes, etc.*

PARS PUBLICA, Respublica. Lex Longob. lib. 3. tit. 13. § 2. [Guido cap. 2]: *A proprio Comite, vel a Publica Parte, id est, qui rempublicam agunt.* [Leg. Caroli M. apud Murator. tom. 1. part. 2. col. 1: *Petre is appellat Martinus, qui est advocatus de Parte publica.*] Fredegarius in Chron. cap. 66: *Cui (Heraclio) successit in Imperii gradum Constantinus filius ejus, cujus tempore Pars publica a Saracenis nimium vastatur. Pars reipublice, eadem notione, in Epistolis 45. et 47. ex his quae habentur tom. 1. Hist. Franc. Anastasius in S. Zacharia PP. pag. 78: *Idem castrum et tertiam partem, quam pignoris causa detinebat, Parti reipublice restitueret. Ita**

AD PARTEM ALICUIUS SOLVERE dicebant. [Charta Dagoberti I. Reg. Franc. apud Mirsum tom. 1. pag. 241: *Omnia et ex omnibus quidquam ad Partem nostram, vel fisco publico, de ipso mercato ex ipsa mercedonia exactare potuerit.*] Capitula Ludovici Pii ad Legem Salicam cap. 8: *Ibi volumus ut 40. denarium solutio quantitatem habeat, quam*

vel Saxo, vel Frio ad Partem salici Franci cum eo litigante solvere debet. Charta ejusdem Ludovici pro Ecclesia S. Juliani Brivatensis: *Et nemini cultus obsequium pro predictis rebus facient, nisi tantum ad Partem Regis annuatim caballum unum cum scuto et lancea presentassent, etc.* Lex Ripuar. tit. 57. § 2: *Aut si legibus eum non poterit defendere, ad Partem Regis 200. sol. culp. jud. Lex. Bajwar. tit. 1. cap. 6. § 3: Ad Partem fieri pro fredo prebeat fidei-jussionem.* Joannes VIII. PP. Epist. 302: *Sciatis per unumquemque vestrum centum aureos dabitur nostrae Parti.* Anastasius in S. Hadriano pag. 105: *Ut antefatas quas abstulerat civitates, pacifice B. Petro redderet, et justitias Parti Romanorum faceret.* Charta Hugonis Regis Italiae ann. 928. tom. 12. Spicilegii Acheriani: *Neque aliquod servitium, quod ad publicam Partem pertinuisse visum fuit, etc.* [Charta Archembaldi Archiepisc. Turon. ann. 933. in Tabul. Major. Mon.: *Concedo ut quidquid ex ipsis capellis ad Partem Episcoporum sive Archidiaconorum hactenus in annona, vino... exactum est, etc.*] Vide Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 175. [et. Spicilegium tom. 2. Annalium pag. 596.]

EX PARTE, S. Eulogius lib. 2. Memorial. SS. cap. 1: *Vivaci educatione literaria captus, nec non ex Parte linguae Arabicae cognitus, totam pene juventutem in predicto nobilio exegit.* Phrasis Hispanica, *por Parte de lingua Arabica*, id est, quod spectat ad linguam Arabicam, Galli dicerent, *à l'égard de, etc.*

PRO PARTE, quomodo dicimus, *de la part de, etc.* Nomine vel mandato allicujus. Litteræ ann. 1338. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 241: *Petro de Anbello castellano de Laborello, pro Parte domini nostri Dalphini Viennensis salutem et dilectionem. Infra: Unde tibi precipimus et districtè mandamus, vice et nomine dicti domini Dalphini quatenus, etc.*

DE PARTE IN PARTEM PERFORARE, Phrasis Gallica, *Perce de part en part*, Transverberare. Lit. remis. ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 776: *De gladio longo et acuto... ventrem de Parte in Partem perforavit.*

EX PARTE DIABOLI, Gall. *De par le Diable.* Charta official. Autiss. ann. 1338. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 40: *Incepit fratri clamare et sibi dicere, Surgatis ex Parte Diaboli, etc.*

IN PARTEM DEDUCERE, Excipere, Gall. *Réservar.* Charta ann. 1318. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 405: *Acto etiam inter predictos et in Partem deducto quod dicitur dominus archiepiscopus suis expensis in dicta villa assignat locum idoneum... ad faciendam hanc predicto foro et mundanis tenendis.*

IN PARTE DEPONERE, Ponere sequestro, Gall. *Mettre à part, en sequestre.* Charta Otton. comit. Ravensberg. ann. 1166. inter Probat. tom. 2. Annal. Pragmonstr. col. 698: *Ac si praeiur jus et licitum, id est in tempore, quando marchia in sequestro, id est, in Parte deposita est, quidquid illi duo villici, iuxta sententiam complicitum suorum componant.*

PARTES EDERE, Partitiones orationis facere, orationem per partes ac verba singula examinare. Quintilianus lib. 1. cap. 14: *Et illa quidem minora praestare debent, ut Partes orationis reddi sibi soluto versu desideret, etc.* Ejusmodi sunt Prisciani Partitiones 12. primorum ver-

suam *Aeneidos*. Gotofridus Viterb. part. 16. Panth. :

Nunc quoque Grammatica summo Donatus in arte, Hieronymus cum discipulo docet edere Partes.

Nescio an huc pertineat vetus Inscriptio Placentina, apud Petrum Mariam Campum lib. 14. Hist. Eccl. Placentinae. V. F. C. TERENTIUS. FRUCTUS. SIBI. ET. ATTICO. SER. QUI. VIXIT. ANN. XX. LITTERATUS. GRÆCIS. ET. LATINIS. LIBRARIUS. PARTES. DIXIT. CCC. IN. FR. P. XV. IN. AG. P. XXV.

Exstat in Biblioth. Sangermanensi Codex MS. cum hoc titulo: *Incipit tractatus in Partibus Donati, cujusdam Presbyteri Zmaragdi*. [Statuta MSS. Augerii Episc. Corseran. ann. 1280: *Districta in hibernis ne quis in civitate vel diocesi nostra docere vel scholas tenere in quacunque facultate presumat absque nostra licentia speciali; et alphabetum tamen et psalterium tantum ecclesiasticum, et Donatum seu Partes unusquisque libere docere possit*.] Joan. Molinetus pag. 117.

Spit ses Pars et son cathonnet.

[Sic Burgundionibus aliisque vocatur liber, in quo rudimenta seu prima litterarum elementa traduntur: quo sensu accipiendum videtur] Epitaphium a Naudæ editum :

Mic Jâret Judocus,
Qui fuit Romæ coquus,
Magister in Artibus,
Et doctor in Partibus,
Et de gratia speciall
Mortuus in hospitali.

[Adde Mascarat pag. 6.] Rabelaisus lib. 1. cap. 14: *Hugutio, Flebar, Grecisme, le Doctrinal, les Pars, le Quid est, etc.* Hanc Grammaticæ partem, qua docentur adolescentes scripta intelligere et probare, ut est apud Martianum Capellam lib. 3. *εὐχρηστικὴν* vocat Anna Comn. lib. 14. Alexiad. pag. 485. atque recentiorum fuisse inventum, præcipuos in ea nescio quos nominans magistros, Stylianos, Longobardos, seu Itales, quos Glaber lib. 2. cap. 12. et Paulus Warnefrid. lib. 6. de Gest. Longob. cap. 7. Grammaticæ præ ceteris operam impensam dedisse testantur. Atque ea nomine *εὐχρηστικὴν*, pro *edere partes*, usurpat Basilus lib. 11. *ἵππὶ γυμνασίου γαλακτικῆς*, ut et *εὐχρηστικὴν* pro *partibus* idem Scriptor et Manuel Moschopolus, qui hanc potissimum Grammaticæ partem illustraverunt, posterior libro quem *ἑρμηνεύων* inscripsit.

• **PARSANUS**, Tractus, pagus, urbis regio, Gall. *Canton, quartier d'une ville*. Pactum inter episc. et cives Vasat. ann. 1349. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 59: *Si collecta seu tallia ascendat summam decem librarum Burdegalensium, cocari debeant triginta boni homines civitatis, sex videlicet de qualibet tallia seu Parsano, ultra juratos et consiliarios, sine quorum omnium communi consensu dicta tallia seu collecta indici seu levari non possit*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus... infinitas possessiones, tam cultas quam incultas, atque territoria et nemora, in pluribus et diversis partibus et Parsanis situata. Ibidem: *Plus unum clausetum in eodemmet loco et Parsano, vocato à la Font. Vide Partisa 1.*

• **PARSARE, Indicare**, in Glossar. Casin. ann. circ. 700.

• **PARSCALCUS**, ut supra *Barscalcus*. Tradit. 95. Ebersperg. apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 29: *Duo Romani proceliti, quos nos Parscalcus no-*

minamus, in proprium dederunt S. Sebastiano novem jugera.

• **PARSCALCUS**, [Homo mediæ conditionis inter liberos et servos.] Vide *Barscalcus*.

• **PARSARE**, Ital. *Partaggiare*. Vetus charta apud Ughellum tom. 7. pag. 283: *Non habeatis potestatem suprascriptam hereditatem alienare, id est, vendere, vel donare, aut in pignori ponere, vel pro debito Parsiare, etc.* Id est per divisam, seu testamentum, dividere.

• **PARSIMONIA**, Jejunium et vigilia, seu parcitas somni et cibi. Vita Patrum Eremit. tom. 2. Concil. Hispan. pag. 649: *Tribusque diebus totidemque noctibus in Parsimonia et stilibus perseverans, ante altare sub quo venerabile corpusculum sacre Martiris situm est, pavimento prostratus incubuit.* [°° Parsimonium, Al-stinentia a cibo, in Vita S. Anskarii cap. 35. apud Pertz. Script. tom. 2. pag. 718. lin. 13. Vide Furlan. in Forcellin. Lexico.]

• **PARSIMONIUM**, *μικρολογία*, in Gloss. Lat. Gr.

• **PARSIMONIZARE**, Cum parcimonia distribuere. Vita S. Bernardi Menthon. tom. 2. Junii pag. 1078: *Bona sua pauperibus Parsimonizans in propria mensa eis assidua opulenter ministrabat.*

• **PARSIMUM**, Territorium, districtus, jurisdictio. Charta ann. 1527. in Tabul. Archiep. Auc. : *Proclamationem dominorum Comitum Armeniaci et Fesensiaci tam in Parsino comitate Aucis, quam in Parsino dom. Aucitan. Archiepiscopi, etc.* [Leg. *Parsanum*. Vide supra *Parsanus*.]

• **PARSINALIS**, Epist. Petri Bertardi Grandim. Ex-prioris ad Henricum II. Reg. Angl. de nec. S. Thomæ Cantuar. apud Marten. tom. 1. Anec. col. 543: *Hæcne threna tragedi Parsinalis didicere ibides nostræ, evemi ? F. Parrisdalis.*

• **PARSO**, Particeps, qui aliquid in commune possidet, ut supra *Parcerarius*. 2. Charta ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 273: *Item et omnes quinti sive Parsones ad dictum hospitium pertinentes, etc.* *Parson de Moulhonant*, in Lat. remiss. ann. 1382. ex Reg. 121. ch. 54. Nomen proprium, pro *Pierre*, Petrus.

• **PARSUS**, Instrumentum piscandi, rete. Charta ann. 1386. apud Pertz. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 76. col. 2: *In aqua Mattava cum Parsis seu retibus, quæ vulgariter sachi et trizeny appellantur, poterint piscari duntaxat.*

• **PARTA**, idem quod *Pecia*, Modus agri. Tabul. S. Viet. Massil. : *Villelmus de Lairaco donat unam petiam de pratium a S. Maria S. Victoris pro amore Dei, et quæ Parta jam lobe facto de S. Victori, illa petia, etc.* Pactum inter capit. de Rivo-petroso et habitat. ejusd. villæ ann. 1285. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 584: *Dictus decanus non assignaverat eis sufficiens nemus, nec devecas, nec Partas, secundum formam compositionis. Ubi pro Agro pascuo usurpari videtur.*

• **PARTAGIUM**, Ea hereditatis pars et portio quæ unicuique heredi, ex bonorum paternorum vel maternorum divisione, competit. Charta ann. 1276. in Chartul. minori S. Benigni Divion. : *Dominium omnium prædictorum, quæ omnia et singula dicta ad meum Partagium devenerunt.* Alia ejusdem anni ibid. : *Quæ omnia per Partagium meum devenerunt in partagio facto de me et Adelinetta sorore mea.* Charta ann. 1308. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 141: *Recipiente pro se et suis hereditibus, bonas et*

firmas donationes et quitationes de omn. jure, actione, Partagio et requisitione ipsius et ipsorum cuilibet competentibus et competituris. Regest. Parliamenti ann. 1401. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1122: *Inter se Partagium fecerant de successione omnium bonorum defuncti Guilelmi de Haricuria.* Occurrit præterea tom. 1. April. pag. 152.

• **PARTAGIUM**, Eadem notione, in Charta Roberti Comit. ann. 1286. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 121: *Pro jure quocunque, Partagio et fray-reschia.*

• **2 PARTAGIUM**, nude, Partitio, divisio, Gall. *Partage*. Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 439: *Absque eo quod ab eodem dominio seu corona Franciæ et immediata ejus subjeccionis et dominio, titulo donationis, Partagii, transactionis, valeat ullo unquam tempore divungi.* *Partagier*, forte pro *Paracherer*, aut quid simile, in Lit. ann. 1398. tom. 8. eorund. Ordinat. pag. 233: *Nous ne voulons que pour ces présentes aucun empeschement soit fait... en la charge et partement d'une nef, laquelle est chargée ou presque chargée, comme l'en dit, qu'is ne la puissent faire Partagier, se elle ne l'est, et partir de là où elle est.* Id est, *Navis onus complere.*

• **PARTAGLONUS**, Pedamentum vel arboris adminiculum, ut videtur. Stat. Avellæ ann. 1436. cap. 52. ex Cod. reg. 4621: *Quæ cepit in aliena vinea seu alieno vel plantato aliquos pallos vel particas seu aliquos Partaglonos, solvat denarios ser.*

• **PARTAPIA**, *La corona de divers fiori*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

• **PARTENDA**, Pars, portio. Tabular. Vosiense fol. 41: *Debet Guannola in sua Partenda x. denarios, et medietatem fructuum de arboribus.*

• **PARTESANA**, vox Hispanica, Hasta bipennis, Ital. *Partigiana*, Gall. *Pertuisane*. Procces. crimin. ann. 1488. ex Tabul. D. Vencie: *Armati cum curasias, salatis, ensibus, etc.* *De hominibus civitatis inenboscatis stabant numero viginti et ultra, armati cum achis, Partesanis, etc.* *Partisane*, apud Rabelais. in prol. ad lib. 3. pag. vij.

• **PARTESANUS**, Fautor, studiosus partium Gall. *Partisan*. Barel. ser. n. in Domin. Pass. : *In hac specie peccant illi, qui dicunt Deum esse partialem et Partesanum... non est personarum acceptor Deus.* Vide supra in *Pars*.

• **PARTHESIUM**, Partensis vel Perten-sis pagus, Gall. *le Partois*. Charta Phil. Pulc. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 449. r. col. 2: *Actum apud sanctum Desiderium in Parthesio, die Martis post Reminiscere anno Domini 1301.*

• **PARTHICE PELLIS**, olim magno in pretio. Matthæus Sivatius: *Fenutio, id est, pellis Parthica.* Ex *φοινικίων*, nam pelles Parthicæ purpureæ erant: et ex his fiebant Imperatorum calcei. Pollio in Claudio: *Zanchas de nostris Parthicus* *Paria duo*. Corippus lib. de Laudibus Justiniani vers. 104:

Purpureo sura resonant fulgente colthurno,
Cruraque punicis induit regia vinella,
Parthica Campano dederant quæ tergere furo.

[°° Al. *Parthica... vellera*. Idem Coripp. l. 4. Johann. vers. 499:

Tunc suris ocreas, multo quos vinxerat auro
Parthica pelles, habet, rubroque includit in ostro, etc.
Guillelmus Apul. lib. 1. Rer. Normanic.:

... assumit Imperialis
Purpurea, pes dexter decoratur pelle rubenti,
Quæ solet Imperii qui curam suscipit uti.

Pellium Parthicarum meminit etiam Ammianus lib. 22: *Notum est enim sub Maximiano Casare vallo Regis Persarum direpto, gregarium quendam post sacculum Parthicum, in quo erant margarite, reperit, projecta imperitia gemmis, abisse pellem nitore solo contentum. Corrigitur Partica, apud veterem Scholiastem Juvenalis Sat. 5. id est, ex corio. Vide Salmas. ad Hist. Aug. et Not. ad Villhard. pag. 388. 390.*

PARTHICARI, Harum pellium mercatores, in leg. 2. Cod. de Excusat. m. iner. (10, 48.)

1. **PARTIALIS**, Partilis. Epist. Xysti II. PP. ad Hispanos tom. 1. Concil. Hispan. pag. 214: *Qui ad hoc naturam nostrae carnis et status virilis formam assumens, humiliter se usquequaque distendit, ut omni humano genere in unitatem redacto, totius corpus unitum perficeret Ecclesiae: atque ita ad totius compaginis pertinere commodum membrorum Partialis ista distinctio.*

2. **PARTIALIS**, Unicus, peculiaris, vel Personalis. Arest. ann. 1284. in leg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 70. v. *Reddita fuit curia domino de Dangulo et vicecomiti de Meleduno de domino Guidone Bassi milite super Partiali actione, quam Johannes de So siaco miles ejus filius et nurus proponbant contra ipsum.*

3. **PARTIALIS**, Singularis, privatus, Gall. *Particulier*. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 95. v. *Injunctum quod generales compati annuenciantur in capitulo coram omnibus item quod Partiales compati fiant ad vitium quodlibet mensi, coram abbate et aliquibus e. editis a conventu.*

4. **PARTIALIS**, Partilis, per partes divisus. Charta Phil. 2. ann. 1336. in Reg. 54. Chartoph. reg. fol. 3. v. *Attendit quod carissima consors nostra Juliana regina Francie et Navarre, jura ipsius status decentiam, minutas et Partiales crypensas habet diebus singulis non modicas sustinere. Vide mox Partialiter 2.*

5. **PARTIALIS**, Alia notione, in Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 7: *Hanc autedictam insulam (Anglie) tam pro idempitate quam varietate temporum, diversarum nationum homines coluerunt. Nam prater Partiales conquestus, qui in ea crebrius contigerunt, etc. id est, in quibus partes aliquot tantum quæsite sunt.*

1. **PARTIALITAS**, Factio, partes, Gall. *Partialité, parti*. Synodus Pogram. ann. 1311. apud Murator. tom. 9. col. 570: *Si de cetero contigerit Archiepiscopum Mediolanensem... extra civitatem et diocesim propriam exulare propter... Partialitates imbrigentes, schisma vel aliam causam consimilem.* [32] Henric. VII. Imper. Constit. ann. 1512. apud Fertz. Legum tom. 2. pag. 521: *Civitates et communitates... intra se civibus bellis afflictæ, Partialitatum discordia crescente, etc.* Statuta Monast. S. Claudii ann. 1148: *Jurgia, contentiones atque decisiones et Partialitates in ipso monasterio, et inter abbatem et fratres... oriri facere diversimode consueverunt, etc.* Johan. a Leydis lib. 29. cap. 16: *Anno D. 1350. orie sunt in Hollandia duas factiones seu Partialitates. Adde Acta SS. tom. 1. April. pag. 121.*

PARTIALITAS, Partium studium, Gall. *Partialité*. Ingesta ann. 1149. in Tabular. Cassaniens. *Promittunt testimonium perhibere veritati omnibus preceptis, odio, Partialitate, vel favore repulis.* Sermo Mag. Joh. Paris. in Conc. Constant. in Bibl. Heilsbr. pag. 110:

Sine asperitate constantem, sine Partialitate communem. Occurrit præterea in Chronic. Dom. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 611.

2. **PARTIALITAS**, Societas. Stat. ord. S. Joan. Hierosol. ann. 1384. tom. 2. Cod. Ital. Diplom. col. 1878: *Si grave vulnus vel enorme intulerit, perdat antiunitatem; quam penam pariformiter incurrat, si bandulas vel Partialitates duelli pro quocumque reperit.*

1. **PARTIALITER**, Privatim, singulatim, Gall. *En particulier*. Lit. ann. 1234. in Reg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 7. v. *Speratur quod adhuc majores insultus faciant, si se possint commode congruare, quia Partialiter non audent. Vide Partialim.*

2. **PARTIALITER**, Divisim, per partes, Gall. *Par parties*. Inventar. Chart. ann. 1482. fol. 57. v. *In scripto Bicturie sunt decem littere colligatae super certis acquisitionibus Partialiter factis, pro augmentatione palatii Ricou. Vide supra Partialis 4.*

PARTIARIUS COLONUS, Quocum dominus fundi partem capit in fructibus. Vide Medietarius.

PARTIARI, Servi, qui duobus dominis obnoxii erant. Epist. Paschalis I. PP. apud Murator. tom. 2. pag. 220: *Nec non colonos, aut Partiarios et servos subjacentes.*

Alium esse Bulla laudate sensum innuit Charta Caroli Crassi ann. 883. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. avi col. 863: *Massarios et colonos liberos, Aldiones, vel servos quosque resientes super res ad prædium sanctam ecclesiam pertinentes. Ille quippe Aldiones appellatur, qui Partiarii in Bulla: qua nomenclatura donat, quod partem redituum domini agri redderent, reliquam vero facerent suam, quales plerumque Aldi fuerunt, ut observat vir doctus ibid. col. 872. Porro ex colonis alii libera, alii servilis erant conditionis, ut colligitur ex allato diplomate.*

PARTIARI, Qui aliquid in commune habent, ejusdem rei participes. Leges municipales Mechlin. tit. 14. art. 19: *Illius stillicidii excipiendi vicini quasi Partiarii æqua utrumque onera sustinebunt.* Utitur Apul. Metamorph. lib. 4. 8. et Tertull. lib. 3. adv. Marc. cap. 16. Vide Parcellarius.

PARTIATES. Innocentius III. PP. lib. 3. Epist. 35: *Et quod servientes custodiam, quos nominant Partiates, Pinetam pro communi custodire jurabant... quod Partiates per monasterium certum numerum trabum in feudum percipiabant de silva, et juramento fidelitatis eidem præterea tenebantur: et quod servientes eorum jurabant pro monasterio silve custodiam in Abbatis presentia, etc. Ita videntur dicti custodes silvarum, apud Ravenennates, seu qui partes nemorum custodiendas in beneficium acceperant: Serjanterie species. Nisi potius legendum sit Porciates, ut fuerint illi qui glandationem porcorum curabant, eique in vigilabant.*

Magis arridet Partiates. Ut ut est, emendandus Anonymus apud Murator. tom. 16. col. 271: *Omnes Imperiales de Arimino cum violentiis et cautela lethaliter infugavit, et præsertim Parcitates illos de Landicino, et plurimos alios nobiles viros infinitos. Ubi leg. Parcitates.*

PARTIATIM, Privatim, singulatim. Charta ann. 1542. apud Calmet. tom. 3. Hist. Lothar. inter Probationes col. 396: *Ut in posterum dictus Dux Antonius, ejus heredes et successores Ducis Lotharingie*

et subditi eorum, tam Partiati, quam generatim nulla molestia afficiantur. Occurrit etiam apud Cæl. Aurel. lib. 1. Acut. cap. 11.

PARTIBILIS, In partes dividuus. Placitum ann. 16. Eduardi I. Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. *Et Johannes venit et dicit, quod tenementa in Warham sunt Partibilia inter masculos et femellas. Claudius Mamertus I. 18: Animam Partibilem putant.*

1. **PARTICA**, [Fustis seu clava fullonis. Bernardi de Breydenbach Iter Hierosol. pag. 52: *Cum adhuc constanter Christum prædicaret (Jacobus) quidam cum Partica fullonis cerebrum ejus excussit.*] Vide Pertica.

2. **PARTICA**, Trabecula in ædibus sacris, ubi cerei accenduntur. Obiuar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 235. r. *Qui Raymundus tenetur ponere luminare in illa magna Partica, quæ est in traverso chori. Vide supra Partia.*

PARTICELLA, Minor pertica. Vita MS. S. Castoris Episc. Aptensis: *Arreptum scabulare in summitate brevis Particelle ligavit, et ultra humanum modum calcolis aproquinquans clibanum perfecte aptavit.*

PARTICIARIUS, Colonus partiarius, qui cum domino fundi fructus participat. Charta ann. 1232. in Chartul. Cluniac. *Acharius de Maciaco miles accepit in feudum ab ecclesia Cluniacensi mansum de Chatim, mansum de prato Marini et mansum de Chatines et Particiarios de Haines et de la Roche Eschanavelois. Vide Partiarius.*

PARTICIONARIUS, Qui unius prædii, alteriusve rei, cum alio est particeps. Chartular. Meldense fol. 65: *Si ego vel heredes mei cum Particionariis meis territorium decimæ et campipartii partiri vellemus, etc.*

PARTICIPALIS TERRA, Quæ in commune possidetur, cujus plures simul domini sunt. Charta ann. c. 1090. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 11: *Et pacto quod si quis hospitium ecclesie aliquam fortisfacturam in Participali terra fecerit, etc.*

PARTICIPANTES, in Bulla Pauli PP. ann. 1538. apud Guichenonum in Bibl. Sebus. pag. 138: *Cubicularius de numero Participantium. Vide Possinum ad tom. 1. Pachymeris pag. 235. et supra Cubicularius.*

1. **PARTICIPARE IN TALLIIS**, Impositam sibi pro facultatibus talliam solvere. Charta Ludovici Reg. Siciliae ann. 1385: *Nulla modo possint vexari, nec teneantur Participare seu contribuere in talliis.*

2. **PARTICIPARE**, Societatem habere, consuetudinem cum aliquo jungere, Gall. *Fréquenter quelqu'un, avoir un commerce assidu*; quo sensu Participer dixerunt nostrates. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 4: *Cum exponens inhiuisset Petro Fabri presbitero... ne in domo ipsius conquerebat et cum ejus uxore Participaret, et quia astinere (sic) volebat, si (de)le participationem hujusmodi per judicem ecclesiasticum inhiberi fecisset, etc. Alis ann. 1400. in Reg. 189. ch. 499: *Le suppliant s'acointa d'une jeune fille, avec laquelle il Participa et la tint par aucun temps. Vide Participium 1.**

PARTICIPARI. Charta pro Floriac. Monaster. tom. 3. Annal. Bened. pag. 712: *Qualicumque persona quidquam de hac nostra constitutione infringere tentaverit... cum Eliodora Participetur nisi ararium Domini infringere tentavit; id*

est, eadem, quas Eliodorus, penas sustineat.

† **PARTICIPARIUM**, *Communicarium, Communicatio, Papias.*

1. **PARTICIPATIO**, Eleemosyna, qua quis pauperes honorum suorum participes facit. *Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 321: Et ad faciendum pro predictis animabus tres Participationes per annum, trium millium pauperum in perpetuum computandas per majus centum sexies viginti, cuiuslibet eorum unum panem; pretii unius quadrantis et unum allec. Participationem unius miliaris in Purificatione B. Marie, aliam in die Parasceve, tertiam in die anniversarii ejusdem Marie fieri ordinavit. Infra: Remittimus etiam et relaxamus per presentes eidem Priori et Conventui, et eorum successoribus, predicta onera gravia et importabilia dictarum trium Participationum de pane et allece tribus vicibus per annum faciendarum: ita quod nunquam de cetero eas erogare teneantur. Et volumus quod pro eisdem Participationibus, faciant distributionem 18. solidorum, etc.*

2. **PARTICIPATIO**, Societas, communio. *Charta Henrici I. Reg. Angl. apud Madoc Formul. Anglic. pag. 37: Confirmavit totam eandem villam de Herleia et circumjacens nemus eidem ville pertinenti, sine Participatione cujuscumque hominis in eadem parochia manentis, in terra et ecclesiis, etc. Vide Participium.*

† **PARTICIPATOR**, Particeps. *Concil. Toletan. XII. inter Hispan. tom. 2. pag. 685: Quasi non sit iudex reus illius veri obsequialis sacrificii, quotiens Participator corporis et sanguinis Domini nostri Jesu Christi esse destiterit.*

PARTICIPATUS, Societas, in Glossis MSS. S. Germani Paris. Cod. 524. [Vide Participatio 2.]

† **PARTICIPERE**, in Litteris Caroli Regentis ann. 1859. tom. 3. Ordinatio, pag. 342. bis occurrit pro *Percipere*, ut recte emendat Cl. Editor.

PARTICIPES, Jura et Consuetudines Normannie cap. 26: *Quidam sunt Participes principales, quidam secundarii. Principales sunt inter quos hereditas divisionem sustinet principalem, videlicet qui equaliter debet sustinere portionem, ut fratres et hujusmodi. Secundarii autem sunt, qui non equaliter expectant portionem, sed in aliqua portione portionem reclamant: ut liberi alicujus fratris defuncti in portione ad patrem pertinente suas debent percipere portiones. Gallica editio habet *percipere portiones*, et secunda *perconners*. [Charta ann. 1259. in Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 98: Sciant omnes presentes et futuri quod ego Radulfus dictus Hugo... et Guillelmus dictus Gehen, et Ricardus dictus le Maniable Participes mei, vendidimus et concessimus, etc. Vide *Partierii* in *Par* et *Parconnerii*.] [Vide Haltaus. Glossar. German. voc. *Ganerben* et *Gemeiner*, col. 584. et 670.]*

1. **PARTICIPIUM**, Participatio, communio. *Gloss. vet.: Participium, participatio, Participatus, in leg. 6. Cod. de Incest. nupt. (5. 5.) Matth. Paris ann. 1244: Abbates autem ipsi Regi super hoc gratias multiplicantes, speciale suorum bonorum operum et Participium concesserunt. [Vita S. Anselmi Cantuar. tom. 2. April. pag. 896: Fratrum laborum Participium abjicit. Testam. Guillelmi Montispesul. ann. 1211. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 162: Ita quod illi tres jam dicti nullam habeant administrationem, nec ullum Participium in administratione. Occurrit in legibus Wisigoth. lib. 12. tit. 3. §*

15. apud Gregorium M. lib. 1. Epist. 23. Petrum Blesensem Epist. 23. etc. Vide *Beneficium* 2.

2. **PARTICIPIUM**, Pars, portio. *Chron. Camerae. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 199: Theodoricus Arnulfi Gandensis filius, qui Participium monarchie Frisonum tenebat, etc. Vide mox*

3. **PARTICIPIUS**, Particeps, socius. *Placit. ann. 1158. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 568: Quod usaticum predicti affectatores, pro se et pro ceteris Participiis suis dixerunt se habere ab ipso domino comite, etc.*

1. **PARTICULA**, Elfricus in Gloss. Saxon.: *Offella, vel Particula, Spices Sæd. i. frustum porci, offula porcina. Vide Pars.*

† **PARTICULAM TELLURIS** in ora recipere, mos Anglis, fortasse et aliis, usitatus, cum hostes aggressuri procederent. *Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 27. pag. 65. ubi de presilio Agincurdi: Tam viri armati, armorum suorum onere non appenso, quam architenentes, patris tamen acutis, quos prius in occursum Gallicorum equitum ordinaverant, in rursu post terga relictis, ab omnibus genuflexo, et telluris Particula in ora recepta, nubes penetranti clamore bellico, premisso impetu mirabili, campos intrepide transvolant, etc.*

2. **PARTICULA**, Charta articulis seu per partes distincta; unde *Particula* nuncupari videtur. *Charta ann. 1323. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 40: Et quod appertent dictis dominis inquisitoribus omnes rotulas, et omnes Particulas omnium talliarum factarum in suis parochiis a sex annis citra. Extractum computi ann. 1335. ibid. tom. 2. pag. 239: Item pro custodia proditorum captorum ferramentis... reddit Particulas et litteras dom. Nicolai Constantii Militis vicarii generalis Domini in partibus illis. Ordinatio Humberti II. ann. 1340. ibid. pag. 398: Quod secretarii nostri et notarii nostri cancellarie habeant salaria et gagia, sicut infra in eorum Particula declarabitur. Extractum Computi ann. 1348. ibid. pag. 584: Item, solvit pro minjayllis quorundam delatorum de impositione veneni et de latrocinio, de quibus reddidit Particulas et nomina. Vide *Parcelle* 2.*

† **PARTICULARE**, Singulatim edisserere, nostris *Particulariser*. *Acta SS. Mail tom. 2. pag. 310. de S. Wirone Episc.: Vitam sancti carptim expedivisse, pauca de multis Particulando. Rituale vet. Suess. apud Marten. de Rit. pag. 377: Non fertur crux, ... sicut superius Particulatum est.*

† **PARTICULARITAS**, nostris *Particularitas*, Rel circumstantia. *Oratio habita ann. circ. 1471. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 331: Disposui summarium cause impresentiarum verbaliter duntaxat reserare, Particularitates autem casuum scripto tenus declarare.*

1. **PARTICULARITATES**, dicuntur Obsonia singularia, in Constitut. Dominican. pag. 105: *Uvantur omnes eisdem cibis, nec alicui fiant Particularitates, nisi quia sunt hospites, vel ratione laboris, aut alterius necessitatis.*

2. **PARTICULARITATES**, Singularum partium enumeratio. *Charta Caroli VI. ann. 1382. ex Tabul. capit. Carnot.: De et super pretio estimato... ordinaverunt predictas Particularitates ad dictam summam lib. lib. Paris. ascendentis, etc.*

† **PARTICULARITER**, Partim, Gall. *En partie*. *Charta ann. 1382. inter Probat. ult. Hist. Trenoreh. pag. 252: Volens*

dictus Petrus de Predictis injuriis et offensionibus emendam facere, si non falliter, tamen Particulariter, etc.

† **PARTICULARIUS**, Minister in monasteriis, qui cibos per partes dissecat, sive quibus monachis. *Elfricus in Gloss. Sax.: Offarius, vel Particularius, Twickere, i. qui carnem in duas partes secat.*

† **PARTICULONES**, Nonio, *Coheredes, quod partes patrimonii sumant.*

† **PARTICUM**, pro *Partitum*. Vide in hac voce.

1. **PARTICUS**, *Negotiator, qui partes vendit, etc. in Gloss. Isid. forte idem qui Particus, vel Particarius, de qua voce supra.*

2. **PARTICUS**, Idem quod *Parcus*. *Leges Henrici I. cap. 40: Si pundbrach, id est, fractura Partici fiat in curia Regis, plena vita fit.*

3. **PARTICUS**, pro *Partitus*. *Stat. eccl. Leod. ann. 1389. tom. 2. Monum. sacr. Antiq. pag. 451: Item prohibemus ne aliquis de dicto clero vestes aut togas Particas seu intercessas... deferat. Vide Partita: Vestes.*

† **PARTIDA**, Partitio, separatio, divisio. *Gall. Separation*. *Charta ann. 1473. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Primus terminus predictæ drayæ est situatus sive pontus... juxta Partidam territorii de Alamanono. Vide alia notione in Partita 1.*

A Provinciali *Partido*; qua voce extremitas territorii, ubi ab altero dividitur, significatur. Vide mox *Partiri*.

† **PARTIDOR**, Culter lanionius et coquinarius, *Gall. Couperet*. *Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 101: Dicitur Johannes cepit quoddam ferrum instrumentum, vocatum Partidor, cum quo carnes venales scinduntur, etc.*

† **PARTIFISCUS**, Fiscus, dominium regium, vel ejusdem pars. *Charta Childerici tom. 3. Julii pag. 212: Cognoscit magnitudo sedulitas vestra, quia nos homines illos qui commanunt in Monasteriis et Onenhaim, quantumcumque ipsi ad Partifisco nostro rebebant, tam freda quam reliquis functiones Valadio abbate ad monasterio confluentis, hoc plena et integra voluntate visi fuimus concessisse. [95 Distincte scribendum ad parti fisco. Vide *Ad partem alicujus solvere* in *Pars*.]*

† **PARTILITER**, *Divise, per partes, distribute*, in Glossis Isid. Occurrit apud Firmicum. [95 Arnobium, Augustinum et Mar. Mercatorem. Vide *Forcellin*.] *Partilia fata*, Græcorum *ποίφα* dixit Ammianus lib. 14. de Adrastia, *Partilibus præsidens fatis*.

† **PARTIMENTUM**, Partitio, divisio, *Gall. Partage*. *Sententia arbitralis ann. 1292. inter Abbat. et Consules Gimont: Ex parte una et consules et universitatem ville Franche ville prope Gimontem ex altera, super Partimentis bladorum omnium specierum, etc. Charta divisionis ann. 1481. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Ad divisionem seu Partimentum processerunt, etc.*

† **PARTIO**, Portio, pars. *Charta ann. 760. apud Baluz. in Append. ad Capitul. n. 14: Duas Partiones tam de terra, vineis, censu, tributo, aut ex omni re sibi*

partimenti... vobis visus fui condonasse... petivi a vobis ut de ipsis duabus Partionibus mihi (mhi) compendium faceretis. Sententia arbitraris supra laudata: Omnia blada... bono modo et bona fide in campis et pertinentiis dictae ville in quibus vel habuerit dictum monasterium Partionem, homines quorum blada erunt partiantur. Litterae ann. 1357. Inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 418: Propter que idem dom. noster Rex, est circa hoc multipliciter et diversimode dampnificatus in Partionibus, donationibus, redditibus et emolumentis bladorum, etc.

PARTICNALE, Liber partium. Vide in Combinale.

† **PARTIONARIA COLONIA**, quae a colono partiaro colitur, cujus fructus fundi dominus et colonus participant. Statuta Massil. lib. 2. cap. 20. § 2: Hoc idem dicitur in Partionario sive facherio colono seu emphyteota, et quod nullus notarius sub poena officii sui sit ausus apponere sive ex pacto contrahentium hoc dicatur, vel alio modo, quod de re empti, vel in acantum seu emphyteosim accepta seu ad Partionarium coloniam recepta debeat litigare. Eadem apertius occurrunt lib. 3. cap. 83: Statuimus ut quicumque possessionem aliquam ad facherium alicui dederit sive concesserit, vel dabit, vel concedet ad certam quantitatem vel partem reddituum, etc. Hinc

† **PARTIONARIUS**, dicuntur in hisdem Statutis lib. 3. cap. 82. Coloni, qui ejusmodi praedium tenent. Si quis facherius vineae vel colonus Partionarius perpetuus, vel etiam temporalis, etc. Charta ann. 1311. in Tabular. D. de Flamarens: Una salnata vini per Steph. Tayche cum suis Partionariis. Vide Facherius.

† **PARTIONARIUS** praeterea nuncupantur ejusdem praedii seu feudi participes et domini, qui alibi partes et parerii vocantur, ut supra in voce Par observatum est. Charta ann. 1275. in Chartular. Angeriac. pag. 500: Me vendidisse et concessisse pure confiteor... Abbat. monasterii S. Johannis Angeriacensis totum illud jus et deverium, sive partem quam habebam et percipiebam cum aliis Partionariis meis in complanto vindemiae feodi vulgariter appellati. Homagia et fidelitates de Nobiliaco ex Cod. MS. ejusd. Monast.: Giraudus de la Rocha facit homagium litigium Abbati et tres solidos de placito, et habet ab Abbate ipse et Partionarii sui domos, ortos, et alia apud Mairec. Infra Campartionarii dicuntur. Partionaria animalia, quae domini simul et coloni sunt, in Charta ann. 1107. apud Stephanot. tom. 4. Antiquit. Benedict. Pictav. MSS. pag. 692: Et pascua plenaria et libera ad omnia animalia praedictorum... sive sint praedictis Fulcherio et successoribus suis propria animalia, sive medietatis nisi Partionaria. Vide Medietarius et Parcenyarii.

* **PARTIONARIUS** etiam appellabatur qui partem alicujus domus cum alio participabant. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 79: De pluribus Partionariis habentibus domos in nostro episcopatu. — Item statuimus quod, si fuerint plures Partionarii in isto comitatu domorum vel casamentorum, teneantur Partionarii vendere ei, qui habet quinque partes justo pretio, et hoc dicimus habere locum in civitate vel suburbis. [FR.]

† **PARTIONARIUS**, Communis, nostris Mitoyen. Tabul. Nantoliense in Pictoniibus ann. 1335: Quendam pleiduram una cum chappali domus, quod chappale

erit Partionarium inter me et dictam emphyteotam.

PARTIONARIUS. Statuta Ord. Praemonstrat. dist. 5. cap. 9: De Negotiatione vitanda, et Partionariis non habendis: Statuimus, ut quicumque nostri Ordinis Canonici vel conversi, convicti fuerint vel confessi, oves, vacas, seu quaevis animalia Partionariis ad partem tradere, vel ad tempus locare, etc.

† Ubi Partionarii appellari videntur ii negotiatores quos inter societas est, sic dicti quod iacturam simul et lucrum participant. Neque alia notione Statuta Massil. lib. 4. cap. 6: Hac praesenti constitutione, quinceps statuimus observandum quod si navem, vel naves aliquorum Partionarium contigerit dare latus in portu Massilie, quod antequam dictae naves parentur ad latus dandum, quod duo majores domini seu Partionarii dictarum navium, et gardiani earumdem navium jurent ad sancta Dei Evangelia, etc.

† **1. PARTIONARIUS**, Officium in ecclesia Tullensi, cui unicuique canonico portionem suam distribuere competit. Stat. Mss. ejusd. eccl. ann. 1497. fol. 57. v: Partionarius vero est aliud officium, cui committi consueverunt redditus spectantes a l. canonicos horas diurnas et nocturnas sequentes, qui ita partiri consueverunt ad solidos Tullenses. Vide infra Partitio 1.

† **2. PARTIONARIUS**, Epist. ann. circ. 1170. apud Marten. tom. I. Anecd. col. 488: Liber, qui Partionarius vel Glossarius appellatur, qui quanto antiquior invenitur, tanto plurimum ignotarum dictionum continet expositionem. Vide in Pars.

† **PARTIOSUS**, παλιος, in Gloss. Lat. Graec. MSS.

† **PARTIRE**, Statuta Davidis II. Regis Scotiae cap. 11. § 2. de Missis dominicis, aut illis qui ad curiam evocantur: Cum in itinere suo ad curiam domini domum vespere venerit, ab eo hospitium roget, et postquam cum concessione, vel jussione ejusdem, secundum morem patriae, homines Partiti domos intraverint, etc. Ubi homines partiti, videntur dici qui in itinere sunt, qui sunt partis, qui profecti sunt, ut loquimur.

† **PARTIRI**, Conterminare, unde nostris Partir, eodem sensu. Charta Phil. Pulc. ann. 1294. ex Chartul. Pontinnac.: In bosco de Montegnoie, qui Partitur cum comite Autisiodorensi, etc. Alia ann. 1285. ibid.: La mitié ou bois de Montigny, qui Part au conte d'Auceurre, que l'an appelle Booley, et la mitié ou bois de Merri, qui Part de Jeufroy de Migis. Pro Partager, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 147: Avec ce u (les baillis) jureront que il ne Partiront a rente nulle de nos rentes. Charta ann. 1312. ex Tabul. episc. Carnot.: L'aveugue et le conte Partent par moitié es costumes de la ville. Occurrit praeterea tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 391. et alibi. Vide supra Partida et infra Partitio.

* **PARTISANA**, [Gallice Pertuisane: « Cum quadam Partisana quam in manibus habebat, percussit dictum crucifixum in capite et in pectore. » (Diar. Burchard. ed. Thuasne, II. 88. an. 1493.)]

† **1. PARTITA**, Regio urbis, Gallis Quartier de ville. Consuetudines Tolosae: Fit tallia seu collecta juxta modum Partitarum Tolosae, de quibus sunt prout alii habitatores dictae Partitae, propinquiores contribunt in ipsa, et sequuntur exercitum ville sub vexillis sen senheris ipse-

rum Partitarum Tolosae, de quibus sunt. [Erat autem Tolosa in 12. Partitas divisae, ut colligitur ex Charta Philippi III. ann. 1288. in Cod. MS. Abb. de Cruzat fol. 19. v: Et primo super electione Consulum civitatis ejusdem... nominabunt, in castro Narbonensi de cetero de singulis duodecim Partites Tolosae tres personas idoneas... Jurabunt in praesentia vicarii quod de praedictis duodecim Partitis nominabunt idoneos et sufficientes ad officium Consulatatus. Occurrit praeterea in Aresto Parlamenti Paris. ann. 1335. tom. I. Annal. Tolos. inter Instrum. pag. 88. et in Statutis Montis Regal. fol. 3: Vicarius teneatur... tenere... domicellos duos vestitos de Partita. Item famulos et birruarios sex etiam de alia Partita.] Hispani Partida eadem notione dicunt. Vide Foros Aragon. pag. 21. V. edit. 1624.

† Ab Hispanis eandem vocem acceperunt Provinciales. Ordinat. ann. 1223. de abevratoris magni Rhodani in Cod. MS. D. Brunet fol. 64. v: Ad aliud abevratorium, quod est inter Partidas honoris domus militum et hospitalium.

† **2. PARTITA**, Modus agri: an idem atque Partica seu Pertica dubium est, cum saepius occurrat in Charta, ubi etiam partica non semel legitur. Charta Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1290. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 185: Duo arpenta et dimidium cum septem Partitis terrae... duo arpenta quinque Partitis minus... Item apud Bolloyam 20. Partitas terrae. Tabul. Portus-regii ann. 1230: Talis pax inter ipsos est reformata, quod abbatissa et conventus dicto presbytero et suis successoribus dederint septem arpenta terrae ad Partitam. Quo ultimo loco pro pertica usurpari videtur.

† **3. PARTITA**, vox Italica, Signum. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4620: Habere debeat et secum tenere potestas quatuor domicellos et unum pagium indutos de una et eadem Partita seu divisa et eodem panno.

† **PARTITE**, Rationis partes seu articuli. Epist. 21. Adami Abb. Persennio apud Marten. tom. I. Anecd. col. 754: Ubi regnat mediocritas, non de pupillarum praediis augentur praedia, nec Partite onerantur mutatoris, quibus corpora vasa stercorum adornentur. Acta S. Gerardi tom. 1. Junii pag. 775: Item exhibuerunt librum rationum dicti hospitalis, in quo descriptae erant quaedam Partites, de receptione oblationum cereae et pecuniarum dictarum communitatum.

† **PARTITE VESTES**, Opere vario, ni fallor, distinctae. Concil. Vallis-oletani ann. 1283. inter Hispan. tom. 3. pag. 571: Jubemus itaque ut nullus conjugatus comam aut barbam nutriat, deauratos aut entallatos solulares, tunicam cordatam, cappas, vestes virgatas vel Partitas vestes, in Litt. ann. 1365. tom. 4. Ordinat. pag. 555.

† Quae vestes sic appellatae fuerint, docet Henr. de Knyghton ann. 1348: Dominarum cohors affuit... in tunicis Partitis, scilicet una parte de una secta, et altera de alia secta, etc. Bipartitis nuncupantur in Constit. Erci reg. ann. 1269. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 208: Statutum est, ut nullus portet vestes innitas (leg. in multas) partes innitas, sed integras vel Bipartitas.

† **PARTITE LEGES**, Vide supra in Lex. * **1. PARTITIO**, Partionarii officium. Vide supra Partionarius 1. Stat. eccl. Tull. Mss. ann. 1497. fol. 47. v: Et ultra quicumque, stagio ipso peracto, percipere

voluerit, tenetur officio distributionis honorum, quod Partitio vocatur, in sex florentis partibus dividenda.

2. PARTITIO. Item quod Praepositura, quod ex iuribus ecclesiasticis et laicis composita, sic appellari videtur. Charta Capit. S. Gaud. cap. 1. ann. 1233. ex Tabul. ejusd. Dicitur etiam quod omnes claustra, tam liberorum hominum quam exhereditum, debent fieri ad ecclesiam vel praepositos Partitionem, non ad praepositos vel eorum in loco ejus est. De fore factis vero hominum ecclesiae majorum, sive liberorum, sive quorumcumque aliorum, qui per scabinos vel pares nondum fuerint iudicata, potest ecclesia sive Partitio, tam in re et moderari pro sive voluntatis arbitrio, si praepositus credat ministrum Partitionis plus percipisse de sua portione, quam reddiderit, etc. Non male tamen fortiter intelligitur Jurisdictio, quae de iudicatis iudicatur: Partitio dicta, quod iudicatas ex aequo partitorem.

3. PARTITORIUM. Quod aliquid ab alio partitur, dicitur, Ital. Partitio, partitio. Statuta Piacent. lib. 5. fol. 60. Statutum est quod si sint plures consortes habentes aliquam vicum vel vicum communem, et aliquis eorum voluerit dividere et partiri dictam vicum per Partitorium, etc.

4. PARTITUS. pro Partus, in leg. 10. Cod. Inoffic. de Bonis praescript. 10. et Partur Partus in Aulul. Vide Notum.

1. PARTIUM. Ital. Deliberatio, consilium, congregatio quo secreto per calculosita Acta S. Ambrosii Senens. tom. 4. M. rta pag. 211. Facto super predictis inter consiliarios dicti consilii diligenti Partitio et scrutatio. Adit. Ad Vitam S. Antonii tom. 1. Mai pag. 333. Significat autem in observatione reddituum laborum seu suffragiorum per factas vietas et alias in eorum Partitio. Charta immunitatis Faventini inter Acta SS. tom. 6. Mai pag. 171. Et quia statutum nostrum de lant quamlibet concessionem et deliberationem agitata et tractata, statim et de ordinandis per concilium generale civitatis Faventina debere per ad Partitio per factas albas et nigras, et si plures datus fuerint factas albas quam nigras Partitio obtentum esse intelligatur. Hinc emendanda Charta ann. 1198 apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 365. et 366. ubi perperam editum Partitum, pro Partitum.

2. PARTITUM. Eadem notione, qua Partitio dicitur, ubi de matrimonio sermo est. Testam. Ferrandi de Pratoconit. ann. 1156 in leg. 3. Armot. gener. part. 2. pag. xlvij. Legavit... Antonio de Pratoconitanti quibus filios... quinque centum florentis... solvendos... quando erit aetatis viginti quatuor annorum, vel quando receperit Partitum seu arrabamentum in matrimonio Vide supra Arrabamentum.

3. PARTITUM. a Galileo Parti, Causa, partes. Epist. Ludov. XI. reg. Franc. inter Probat. Hist. ult. Trenoreti. pag. 278. Cum propinqua affinitatis neru nobis jungeretur, ac erga nos potestem benevolentiam et Partitum nostrum, semper observasset, etc.

4. PARTITURA. Partitio, divisio, nostris alias Partitura. Lit. remiss. ann. 1240 in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 416. Dicitur iucenes concordarunt, quod duo ex ipis cum aliis dybbis secundum sortem Partitura, quam facerent causa spaciandi, agerent sive lancearent de suis sagittis, visuri sicutudendo, qua Partitura

coramdem sagittaret sive lancearet magis prope intersagittaret. Alia ann. 1253 in Reg. 175. ch. 116. Jcelius Tabouret dicit a l'epousant qu'il couloit que le bois qu'il avoient achete feust parti, et que laditte Partiture fust faite en la taverne. Partitio vero appellatur. Lini fasciculus, vulgo Cordou, in Lit. remiss. ann. 1374. ex Reg. 105. ch. 206. La suppliante prist... en celle maison dudit Baudet mesmes quatorze Partitissous de lin.

5. PARTITUS. Gall. Partit. Minutioris monetae species. Pactum inter Phil. V. reg. Franc. et episc. Tornac. ann. 1320 ex Cam. Comput. Insul. Noel in chas. on. Demi serot de foudment, sept deniers et un Partit. Item a la saint Jehan sept deniers et un Partit. Dns deniers, trois Partis, demi Partit. Chartul. 410. de fr. dom. Asperim. ad ann. 1329. fol. 6. re. ex Bibl. reg. Trante sauts blancs par an, valent Tournois xxvij. sauds, 1. den. une maille et 1. Partit.

6. PARTIZANUS. Ita Itali et Galli vocant publicorum, vestigialium conductores, Partizans. Anonymus de Gestis Frederici II Imper. pag. 870. Legem parit rejanolis, nososque secretarios, partizanos, admiratos, protonotarios, partizanos, doctarios, et fudicarios... statuit. [Vide Prothonotarius].

7. PARTIZARE. Dividere, ex Gall. Partager. Occurrit in Charta ann. 1231 apud Duchesi. in Hist. Luxemb. pag. 62.

8. PARTURIENS. Mendacis pro Parturere, in Stat. Lib. 15. Aurel. ann. 1334. ex Reg. 122. A. 101. 52. v.

9. PARTURITIO. Partus, Enfantement. Vita S. Hildefonsi tom. 2. Concil. Hispan. pag. 572. Scripsit autem contra eos qui de ejusdem virginitate et Parturitione disputant ut heretici, librum unum. Citatur S. Augustinus lib. 8. Confess. cap. 6. et Epist. 31.

10. Part. in Lit. remiss. ann. 1181. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 742. Laquelle fille toujours desira quelle fut grosse, jusques a poyntisme jour de lavier, qui estoit le temps de son Part et enfantement. Unde Partur, pro Accoucher, a Latino Parturire, in Lib. inscripto La penitence d'Adam Ms. cap. 10. Et quand le temps de Parturir ou d'enfantier approcha, elle (Eve) se commença a toubler.

11. PARTUS. pro Partus, in Gestis Tancrodi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 169.

12. Partus suppleto notos, supplete caballos. Arma, viros, et equos simul veniunt omnia Parta.

13. Laudes Berengarii Augusti apud Murator. tom. 2. pag. 108.

14. Forte aliqua Partus valeat si rumpere nolos.

15. 2. PARTUS. Vivia. Mirae. B. Ezid. ord. Minor. tom. 3. April. pag. 241. col. 2. Advenit vicinis, et cognovit eum masculum filium peperisse, et ne reverentia miraculorum turbaretur, asseruit per viderunt, bene duabus digitis in Partu ipsam infirmitatem esse sanam.

16. PARTUS MATHEMATICA. Imaginarius, fictitius, magnus. Vita S. Samson. tom. 6. Jul. pag. 581. col. 2. Acheit, ut verum erat, in sinistra parte videt in homines, barchanum riva, in quodam fano per imaginarium barchanum adocentes. Excusantibus illis matron non esse mathematicum eorum Partum non habet servare, etc. Vide Mathematica.

17. PARTUSURA. f. Apertura, rima, Gall. Ouverture, fente. Guibertus in Vita sua lib. 1. cap. 13. ubi de matre sua: Pulla vestis et amplitudine insolita dis-

pliens, innumeris resurrectionibus segmentata prodebat cum nativi coloris pallio et sutulari Partusuris incorrigibilibus terebrato.

18. PARVA. Linteum quoddam lectuale Inventar. ann. 1456. ex Tabul. Flamar. Item plus unum alium lectum... munitum duorum linteaminum cum suis frangiis, duorum Parvarum, etc. Item plus unum alium lectum parcum munitum... duorum linteaminum, duorum Parvarum, etc. Ubi semel Perna: Item plus unum lectum... duorum linteaminum, trium Parvarum, etc.

19. PARVARETUS et PARVARETUS. mendose, in Felior. pro Paravaretus, in Codice MS. Irminonis Abbat. Sangerm. fol. 82. Amalbertus coloris... tenet mansum unum ingenuitatem... excepto hostilario solut scilicet et Paravaretum. Ibid. fol. 74. Isti duo tenent mansum ingenuitatem... solent in passione de eis mod. III. Paravaretum faciunt ad liberationem pertinet... ad trevasam pertinet. Ubi altera manus in margine scriptam legitur Paravaret. Occurrit ibid. pluries. Vide Paravaretus.

20. PARUCA. Saxoni. hycar. in Diet. Saxonic. Lat. apud Solaneram. Vox incerte notione. [?] Caron. Sibern. ind. Adhuc talis erantus ann. In iste proutum calcavit osam Parucam.]

21. PARVIBIBULUS. Cocus Aurelianus. Vent. lib. 3. cap. 15. Phocencia Parvibuli, quos... vocant.

22. PARVICALIS. Parvus, exiguus. Acta MSS. notus Senens. ann. 1287. ex Cod. Reg. 125. fol. 7. r. Computat... parvicalibus, ad notum et consuetudinem actonum observata. Parvicalis, dicitur parvulus, fractione... Catapanis nostris Parvicalis in Lit. remiss. ann. 1181. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 742. Fay biston de bois, appelle Parvicalis, seroit a une herse a herse la terre.

23. PARVIFICARE. Parvum facere, extenuare, a primere. Vox ab Italijs et quod scriptoribus usurpata. Gregorius IX. PP. de Translat. Episc. cap. 1. Miraculo quod Apamianensis episcopus in Trip litania ecclesiam transfudit, et non quodam mutationis genere Parvificasti majorem, et magnum quod monacho exornasti, etc. Vide Dantem in Convivio Amor. 10. B.

24. PARVIOR. Minor, infirmitas Partus. Dicitur in Vita S. Cypriani.

25. PARVENDIUM. Contentus. Anst. ann. 1197. 7. Jun. in vol. 11. arrestor. parum. Paris. La nostri curio pie parvancit... pretios atque Parvendum, etc. Vide Parvendum.

26. PARVENDULUS. qui parvi pendit, nequit. Eulogius Cordab. lib. 1. Memor. sancti. Libat vultu pro modulo crepu ingenuitatis... nostris prope hinc... nostromo sermone Parvendum dos informare, erudit contrare, et ceteris acta sanctorum extollere. Infra: Nisi cum sacramentum nostrum dicitur Parvendum... subtilissimus irrisor per quosierit Partum. Et ob hoc ipsa plura pro nostrum Parvendum... non esse videtur Martirium.

27. PARVISIUS. PARVISUS. Vide Paradisus I.

28. PARVITAS. Titulus quo inferioris vel humilitatis amatores utuntur. Epistola Vitalis et Constantini ad capessulum Episcopum tom. 2. Concil. Hispan. pag. 175. Eorumus humiles servi sui sanctum apostolatum vestrum, ut informetis

Parvitatem nostram in his quod rectum habet fides catholica.

• **PARVIUS**, a Gallico *Parvis*, Atrium ante aedes sacras. Charta ad mort. ann. 1405. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 43. *Albricus de Fosse hospitali S. Marie donavit domum suam, nuncupatam La rouge maison, sitam in Parvis Remensi. Vide Paradisus I.*

• **PARULA**. Vetus glossarium Anglo-Saxonum: *Parula*, Colimase, forte *Parra*, inquit Somnerus.

• **PARUM**. Par, Gall. *Paire*. Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 274. *Pro uno Paro de pignellis pro domino per manus barberi, in reg. I.*

• **PARUM** U'NUM. Paululum, Gall. *Un peu*, alias *Pochet*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 95. *Lequel Adam... a vit replanté (la borne) en Pochet trop sur la terre dudit Colinet. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1398. fol. 66. v. Vide, dixi ego, mecum unum Parum; libenter, dixit ipse. Et remus ambo usque ad predictum pontem castrum Verdun. Galli dixerunt. Venez un peu avec moy.*

• **PARUNCULUS**. Vide *Paro*.

• **PARURA**. Vide *Parare I.*

• **PARUS**, *παρυσ*, in Gloss. Lat. Græc.

• **PARUSTICIA**. Vide *Parosticia*.

• **PARVULA**. Medus agri, idem quod *Pecia*. Chartul. S. Sulpit. Bitur. fol. 78. v. *Ego... Ingelbertus abba et monachi S. Sulpitii damus Odono Abelino de Bona fontis tere unam Parvulam, que sita est super murum civitatis Biturgie, etc.*

• **PARVULINUS**. *Parvulus*, Ital. *Parvulino*. Invent. Ms. thes. Sedis Apostol. ann. 1295. *Item duas cruciulas Parvulinas de auro. Petitit*, in Bestiario. Ms. Vide *Parvunculus*.

• **PARVULITAS**. *Ammodianus* instruet. 6. *Et si Parvulitas sit sensu, cur a mis duentis fustis infantes?*

• **PARVULUS**. Hæc voce non peritilis, sed puer quam II. vel III. annorum significatur. Floard. lib. 1. Hist. cap. 5. *Arnulfo Regi Transhæmensi litteras mittens Fulco Archiep. Rem. pro causa Regis Caroli (Simplicis) quem Parvulum adhauc vivebat in Regem. Erat autem Carolus, cum inauguratus est, 14. fore annorum. Egbertus in Excerptis can. 99. *Parvulus, usque ad annos quindecim pro delicto corporali disciplina castigatur.* Vide Monag. in Hist. Sabol. lib. 3. cap. 9.*

• **PARVUM** COMMUNE. Pensationis species. Vide supra *Commune I.* Lit. ann. 1364. tom. 7. Ornat. reg. Franc. pag. 455. art. 53. *Concedunt ipsi domini abbas et vicarius et cancellarius, quod super Parco communi via Vienna, ad dictos cives, habitatores et incolas, in solidum pertinente, ut asserunt, precipiat, etc.*

• **PARVUNCULUS**. *Parvulus*. Acta SS. Mart. tom. 3. pag. 168. ex antiquo Lectonario Asturic. de S. Dominico Calicut. *Evanta solitariam duceus vitam, Parvunculam orationis domum sibi composuerat.*

• **PARVUS**. *Paucus*. *Parvi*, *Pauci*. Prefatio Legis Salicæ: *Gens Francorum Parva numero. Ita apud Gregorium Turon. lib. 4. cap. 30. Satius enim est ut Parvi continentia pereant, quam ira Dei super omnem regionem dependeat innociam.* Victor Tunnenensis in Chronico: *Illyriciani Episcopi præter Parva monasteria Parvosque fideles, persecutio- nes passi consentiunt, etc.* Anastasius

Bibl. in Stephano III. PP.: *Audiens itaque protervus ille Aistulfus Parvos fuisse Francos illos, qui ad custodiam propriarum advenant clusarum, etc.* Adalbero Episc. Laudun.

Qui Parvum meminuit, non obliviscit omnia.

• *Nostris Petit*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 28. *Uno-bourse de cuir et un Petit d'espingles.* Alise ann. 1460. in Reg. 130. ch. 57. *Après Petits jours, icellui Peyron s'en ala à la porte de la maison du suppliant, etc.* Prolog. in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 152. *Longue parole et confuse plait Petit à ceux qui l'écouloient. Bien petitit, pro Très-peu, Perexigue, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2.*

En lia de porce au moules.
En lia d'espices et de chara.
Bien petitit et a escars.
Sis pain mange et noire tourte.

• **2. PARVUS**. *Submissus*, Gall. *Bas*. Vita S. Eugen. tom. 7. Aug. pag. 626. col. 1. *Quod tacite dixeritis ego audiam, quod verè clare, quanto magis exaudiam? Quod veraciter complatum est: non solum enim cœtus, sed et voces quamvis Parvas, quas illi in cella monachorum peccata confitendo proferebant, audiebat.*

• **PASATA**. Præstationis species apud Occitanos, eadem que infra *Passata I.* Vide in hac voce. Charta ann. 1330. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 246. *Item in Pasata bladi tres cartones frumcti. Pasat vero aliud sonat, Aream nempe, in Lit. remiss. ann. 1467. ex Reg. 201. ch. 3. *Ouquel estable le suppliant avoit certaine quantité de blé, lequel il avoit mis sur la Pasat dudit estable.**

• **1. PASCAGIUM**, a Gall. *Parcage*, Jus pascendi porcos in silva domini. Charta Richardi Reg. Angl. ann. 7. regni ejusdem tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1281. *Assamenta sua cum libertate Pascagii et pastura et materium lignorum ad ædificia faciendâ.*

• **2. PASCAGIUM**. Convivium, refectio, idem quod *Pastus*, *Procuratio*. Vide in his vocibus. Charta Caroli regent. ann. 1358. ex Bibl. reg. *Item unum modium bladi et unum modium vini et duas fresingias valore rij. sol. et rij. denariorum; que omnia debet decanus S. Quintini pro Pascagio regio. Item illa, que custos ecclesie prædicte S. Quintini debet quolibet anno pro Pascagio regio, videlicet unum modium vini, etc. Item triginta solidos redditus, in quibus tenetur regi quolibet anno pro Pascagio abbas de Humbleris. Quod quidem jus in pecantiaris aliisque præstationes sepe commutabatur.*

• **1. PASCAGRAGIUM**, Jus pascendi animalia in Pascuis. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Maraugues: *Vidit quod prædicte civitas vendebat quantumcumque Pascagrarium in prædicto territorio hominibus extraneis, pro eorum animalibus intronitendis. Ibid. Ita quod nullus audebat ire in dictum territorium, nisi emeret Pascagrarium ab ipsis.*

• **2. PASCAGRAGIUM**, Tributum, quod pro Pascuis solvitur. Charta ann. 1377. ex sched. Pr. a S. Vincent. *Item habet in dicto territorio jura Pascagratorium. Vide Pasquerium.*

• **PASCAGRARE**. Vide *Pasquerium*.

• **PASCALIS**, Solemnis, unde *Pascaliter*, pro solemniter, prout in majoribus festis solitum est. Parid. de Grass. Cærimon. capell. papal. MS. *In die Jovis sanctæ ebdomadæ, Missam solemnem et Pascalem in capella palatii prior presby-*

terorum cum paramentis albis præcelsis celebrat. Item pontifex Pascalliter vestitus, etc. Vide in *Pascha*.

• **PASCALIUM**. Vide *Pastio*.

• **PASCARE**. Pascere. Vide *Pascera*.

• **PASCARIUM**, **PASCASIUM**. Vide *Pascuarium*.

• **PASCATA**, Avis que mures capit. Vide *Muriceps*.

• **PASCATRARE**. Vide *Pasquerium*.

• **PASCEDENOPAGUS**, [Portus apud villam DIEP.]

• **PASCEL**, **PASCELLA**, pro *Pastel*, *Pastella*. Ch. Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1400. apud Rymer. tom. 8. pag. 560. *Diverse mercandis, ut panni, vina, Pascelis de gaides, frumentum, etc.* Infra: *Pro dolo de Pascal septem ardicos.*

• **PASCENTIUM**, Pascuum; unde *Pascensara*, Pascere. Charta pro consul. Appam. ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 605. *Cum Arnaldus Vasconis in quodam loco seu territorio dicte grangis, ubi est et esse consuevit Pascentium animalium, custodiret animalia prædicte grangis, et ea infra limites dicte grangis Pascensara faceret, etc.*

• **PASCOLUM**. Vide *Paculum*.

• **PASCERE DE VERBIS**, Verba dare, Gall. *Repartire de paroles*. Steph. de Infest. Ms. de bello inter Sixt. IV. PP. et reg. Ferdin. ann. 1482. *Ideo ad portas missum est proclama per urbem ad Pascendum populum de verbis.*

• **PASCHA**, vox Hebraica, que transitum significat. Duplex autem a Christo factus fuit transitus: prior quidem ex vita in mortem, quo die crucifixus fuit, feria scilicet hebdomadis sexta, posterior vero ex morte in vitam, quo die resurrexit a mortuis, feria nempe prima, vocata deinceps Dominica. Eapropter alii existimant celebrandum Pascha ipso die crucifixionis, unde et dictum fuit *crucifixionem Pascha*; alii die Resurrectionis, unde et Pascha dictum *anastasionem* fuit: *Pascha Resurrectionis*, in Charta ann. 1239. apud Ughellum tom. 2. pag. 465. Sanctum tamen a Pio Papa scribitur, ut *Pascha* die Dominica lunam 4. proxime insequente celebraretur: quo alii ab ipsis Apostolis institutum volunt. Vide Baronium ann. 34. num. 23. et seqq. ann. 159. n. 1. 2. ann. 196. n. 4. et alios passim.

• Paschatis festum semper Christianis præcipuum habitum fuit: *Παχαλία ημερα*, ην οἱ οἰκοντες χριστιανοὶ κερσον παλαστα, inquit Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 18. Hinc *τοπι των τοπων*, και πανηγυρι των πανηγυριων, dicitur Eustathio in Vita S. Eutychii P. CP. n. 91. [η πρώτη και κυρια των ημερων. Continuatori Theophanis lib. 4. n. 23.] *Solemnitas solennitatum*, Gregorio M. Homil. 22.

• **PASCHA** præterea interdum pro ipso Christo accipitur, ut apud sanctum Paulum 1. Corinth. 5. 7: *Pascha nostrum immolatus est Christus*. Interdum pro ipsa Eucharistia, ut apud S. Augustinum contra litteras Petilianæ Don. lib. 2. cap. 37: *Aliud est Pascha, quod adhuc Judæi de ovis celebrant, aliud autem quod nos in corpore et sanguine Domini accipimus.* *Εσθαιεν το θειον και αληθινον πασχα*, apud Isidorum Pelusiotam, lib. 4. Epist. 162. *Μετα κηβανεν το πασχα*, Gregorius Nazianzenus dixit orat. 42. in Cena Dom. in Cena Domini communicantes: atque inde Poeta medie ætatis de significatione vocis, *Pascha*:

Hebdomas, hora, dies, epalx, peccas, aryma, [Christus]

Raymundus Ord. Prædicat. in Sum-
mula:

Non incensantur dies septem nostro Pascha.

PASCHA, Hebdomada Paschalis. Mis-
siale Gothicum pag. 841: *Missæ matuti-
nalis per totam Pascham pro parvulis,
qui renati sunt.*

PASCHALES DIES, Hebdomadis scilicet
Paschalis, quæ pari cultu ac ipse Pas-
chalis dies colebantur a Christianis.
Unde Durandus lib. 6. Rat. cap. 81. n. 6.
ait dies omnes hujus octavæ esse Domi-
nicos. Amalarius lib. de Ord. Antiphona-
rii cap. 52: *Paschalis dies, qui per sep-
tem dies quasi unus dies celebratur.*
Theodulfus in Capitul. cap. 41: *Ipsi
dies Paschalis hebdomada omnes æquali
religione colendi sunt.* [Concil. Matiscon.
can. 2. statuit, ut illis sanctissimis sex
diebus, qui Pascham diem subsequuntur,
nullus servile opus audeat facere: sed
omnes simul coadunati, hymnis paschali-
bus indulgentes, perseverationis nostræ
presentiam quotidianis sacrificiis osten-
damus, laudantes creatorem et regenera-
torem nostrum vespere, mane et meridie.]
Add. Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 35.
Concilium Moguntiac. ann. 813. can. 36.
Meldense ann. 845. can. 77. Suesionense
II. can. 8. Engelenheimense ann. 948.
can. 6. Turonense can. 97. Bertholdum
Constantiensem ann. 1073. etc. Idem
porro Bertholdus ait Gebehardum Con-
stantiæ Episcopum magnum Synodum
Constantiensem in hebdomada majore Pascha
celebrasse ann. 1091. et in ea statuisse,
ut tam in hebdomada Pentecostes, quam
in hebdomada Paschalis tres tantum dies
festivi celebrarentur. Quod quidem ho-
die apud omnes Christianos observari
constat. Durandus lib. 6. cap. 81. n. 10:
*His tribus diebus primis solemniter est fa-
riendum: insequentibus vero licet viris
ruralia opera quæ magis necessaria sunt
exercere: sed feminis non licet vire;
nunquam autem choreas ducere, etc.* Qua-
tuor in Paschate, et totidem in Pente-
coste dies celebrandos statuit Concilium
Etoniense ann. 1287. can. 28. et Magh-
feldense ann. 1333. duos vero Concilium
Toletan. ann. 1329. can. 26.

PASCHA FLORIDUM, Dominica in Pal-
mis qua cantatur, *Occurrunt turbe cum
floribus et palmis: et nos similiter debe-
mus ei occurrere cum floribus virtutum et
palmis victoriarum.* In Ordine Romano,
*Dies Palmarum, sive Florum atque ramo-
rum* dicitur: *Pascha Florum*, apud Or-
dericum Vital. lib. 8. pag. 606. Historia
Hierosol. ann. 1118: *Eo die et hora quo
Pascha Floridum celebrans eo more popu-
lus Hierosolymitanus solemnem ageret
processionem, etc.* Vide Durandum lib. 9.
Rat. cap. 65. num. 5.

PASCHA PETITUM, Ita Ordo Romanus
ait appellari primum Pascha, seu Do-
minicam Palmarum, *Pascha petitum*,
sive competentibus tradebatur, ut est
apud Isidorum, Alcuinum, et Rabanum
Maurum lib. 2. de Instit. Cleric. cap.
25. Concilium Agathense, in eandem
sententiam can. 18. statuit *Symbolum
omnibus Ecclesiis una die, id est, ante
octo dies Resurrectionis publice in Eccle-
sia competentibus prædicari.* Cujus qui-
dem consuetudinis meminit [S. Ambro-
sius Epist. 20. n. 4. et] S. Augustinus
serm. 115. cui titulus iste præfixus legi-
tur: *In Dominica Palmarum, de tradi-
tione Symboli, his verbis: Symbolum
quod vobis tradituri sumus, fratres cha-
rissimi, comprehensio est fidei nostræ at-
que perfectio. Alii contra hac in parte,*

ut et in plerisque aliis, variasse consue-
tudinem voluit: unde nunc ex Ordine
Romano locum præferunt ad tertiam
Quadragesimam hebdomadam quartam
quæ non autem secundam, ut aliqui
legunt) eisdem feriis: *Ipsum die per-
cipiunt orationem Dominicanam, et Symbo-
lum ad tradendum in Sabbato sancto
Pasche.* At Amalarius lib. de Eglog.
offic. cap. 8. notum id significat, non
tertia, sed hebdomada quarta, quarta
que istidem feria. Hincque non levis ob-
discrepancia sepe ea consuetudine sen-
tentias inter eruditos controversa ori-
tur, quæ ut conciliantur, dicesse impri-
mis licet, quicumque traditum aiunt
die Palmarum Dominica Symbolum,
eos de publica solennique loqui tradi-
tione, quæ non sine apparatu pompaque
solere fieri, ut testatur Beroldus:
quippe, ut ait, in traditione Symboli
omnia tintinnabula sunt sonanda, et
cuncta ostia claudenda, tuncque incipit
Symbolum Archiepiscopus, et dicit regi-
nerandis majori tono Evangeliorum, Si-
gnate vos, et audite Symbolum, etc. Tum
ad finem, in majori etiam tono Evange-
liorum, et ecclesia voces Archiepiscopus
dicit: *Acceptis dilectissimi.* Quæ tradi-
tio pro expositione etiam publica, et
quæ palam in Ecclesia fieret, ejusdem
Symboli accipienda est: ad quam om-
nino respicit Augustinus, cum sermone
118. in Dominica Palmarum sic ait:
*Hodie, fratres charissimi, specialiter ad
Competentes humilitatis nostræ sermo
dirigitur.* Cum alias, toto videlicet ipsius
Quadragesimæ decursu subinde ipsius-
met Symboli traditio, seu perspicua il-
lius facilisque enodatio repeteretur: de
qua Ambrosius Ep. 33. audiendus: *Se-
quenti die, erat autem Dominica, post
lectiones atque tractatum, (quibus etiam
interesse poterant, non initiati religio-
nis Christianæ mysteriis) dimissis Cate-
chumenis, Symbolum aliquibus Compe-
tentibus in baptisterio tradebant Ecclesiis.*
Quod et fortasse fieri solitum erat, non
privatim, sed publice, scrutiniorum die-
bus: e quibus primum omnium scimus
feria quarta hebdomadis tertie Quadra-
gesimæ, tertium illudque præcipuum
feria quoque quarta, sed quartæ hebdo-
madis institutum: postremum denique
sabbato sancto: quibus diebus, ut ritus
cæteri, sic professio fidei, seu Symboli
redditio (utque post illius forsan expli-
cationem, sive traditionem) usurpaba-
tur. Hæc fere ex Dissertationibus de
Sacramentorum ritibus ineditis R. P.
Michaelis Du Fresnoy, Soc. Jesu, fratris
rô uxoris, qui hæc festus prosequitur
capitibus seqq.

PASCHA CLAUSUM, [vel potius Clau-
sum Pascham, ut legitur in Missali Go-
thico et in veteri Gallicano, apud Ma-
billonium de Liturg. Gall. pag. 147. et
374.] Dominica octavarum Paschæ, qua
Paschaliū festivitatum solennitas
clauditur. *Clausula Paschæ*, apud Gro-
degang. Metens. Episc. in Regula Cano-
nicorum cap. 36. novæ edit. cap. 30.
Statutum primum Westmonasteriense
dicitur editum ann. 8. Edwardi I. Regis
Angl.: *Lendemain de la cluse de Pasche.*
[Tabular. Calense: *Le mercredi apres
Pasques cluses l'an de grace 1336.*] Grego-
rius Turon. Mb. 9. cap. 44: *Eo anno
post clausum Paschæ, etc.* Ita apud Alcu-
num Epist. 1. ad Carolum M. de Ratione
Septuagesimæ, Rabanum lib. 8. de Insti-
tit. Cleric. cap. 24. Giraldum lib. 1. de
Hibern. expugn. cap. 39. etc.

Chartul. Godefr. dom. Asperim. fol.
4. v: *Donnée l'an de grace Nostre Si-*

gnor 1350. *Le jour de l'entrée de Pasques.*
Lit. romain. ann. 1350. in Reg. les. Char-
toph. reg. ch. 284: *Le jour des choses
Pasques, qui s'en chantent Quasimodo, etc.*

PASCHA ANNOTINUM, quod proprie
dicitur, et quando celebratum, non una
est sententia. Micrologus de Eccles. ob-
serv. cap. 55: *Remoni Annotinum Pas-
che, quasi anniversarium Pasche dicitur,
quia antiquitus apud illos qui in priori
Pascha baptizati erant, insequenti anno,
eadem die, ad Ecclesiam convenere, sus-
cipe regenerationis anniversarium diem
cum oblationibus solemniter celebraverunt.*
Eadem habet Honorius Augustod. lib. 3.
cap. 187. Nec dissentit Beletus de divin.
offic. cap. 84: *Vocatur autem Pascha An-
notinum, quando aliquis diem quo bap-
tisma suscepit anniversarium celebrat: atque
eo tum ipsius diei Pasche officium inte-
gre cantari debet, præter Alleluja, et ac-
cidat tempore Quadragesimæ.* Ita Duran-
dus lib. 7. cap. 1. n. 37. 38. Ex quibus
confici videtur non semper statum ac-
firmum fuisse cuique Paschatis Annotini
diem, propter Paschatis diversos in sin-
gulis annis dies, sed celebrandum ipso-
met die recurrente quo quis priori anno
baptizatus fuerat, quod Annotinum vox
sualet, id est *ἐπιπέριον, ἐπιπέριον, ἐπι-
πέριον*, ut in Glossis redditur. [Alia apud
Baluz. in Notis ad Capitul.: *Annotini,
ἐπιπέριον, ἐπιπέριον.*] Atque ita Pascha An-
notinum incidere poterat in Quadragesi-
mam, vel post Quadragesimam, ut ha-
bet Beletus.

His omnino consentit Gervasius
Tilber. in Otis Imper. apud Leibnit-
tom. 1. Scripti Brunsvic. pag. 889: *Sane
ab anno dicitur annuum Pascha et An-
notinum. Annum Pascha, quod celebra-
tur singulis annis Die Dominica, tamen
semper concurrat lunatio paschalis cum
die Dominica. Annotinum Pascha dicitur
mus ubicumque quarta luna concurrat.
Unæ in quibusdam ecclesiis quamvis non
concurrat cum die Dominica, cantatur
Resurrexi, cum toto paschali officio.*

Ordinar. eccl. Camerac. Ms. fol. 48.
v: *Feria vj. post Quasimodo. Attenden-
dum est quod Pascha annotinum celebrari
non debet, nisi pascha anni præcedentis
tardius fuerit, quam in anno ipsius;
quare pasche terminus solerter notandus
est, ut in ejus anniversario Pascha anno-
tinum celebretur, nullo festo novem lectio-
num impediens.* Cærem. vet. Ms. Eccl.
Carnot.: *Ordo in Pascha annotino. Si
per octabas Paschæ, annotinum Pascha
evenerit, in secunda feria celebrabitur;
anno vero bisextili in tertia feria; si
vero ante, penitus dimittitur. Ad primas
vesperas nihil fit de eo, ad matutinum
autem incipitur festum, et sonantur signa
sicut in Dominica, aliare paratur cruci-
bus et accenditur magnus cereus... Quod
si in majori letania evenerit, penitus
dimittitur.*

Alla alibi obtinuit disciplina:
cum enim in Quadragesimam incidebat,
omittebatur solenne officium hanc in
rem institutum: tametsi forte unicus-
que privatim et solitarie id agere lice-
bat. Id aperte docet Guido in Discipli.
Farfensi lib. 1. cap. 7. cui titulus, *Pas-
cha Annotina. Sanctum Pascha quod
præterito anno celebravimus, si in Qua-
dragesima occurrerit, nullatenus agitur:
si vero post Pascha inventum fuerit,
omne, quemadmodum in Domini resur-
rectione decantandum est, ita adimpleat-
tur; præter Evangelium quod legitur:
Erat homo ex Phariseis. Breviarium
Paris. MS. in Bibl. Colbert.: *L'Annotif
Pasquel doit estre toujours fait en l'an-**

nde revoluit, et si ne avient en Karasma. Ex his vero quam sequuntur efficio post Octavam Pasche celebratum fuisse, ubi in Quadragesima occurrit: quod minime innunt a nobis paulo ante laudata.

Ab aliis Pascha Annotinum videtur collocari in Sabbato ante Dominicam in Albia, id est, ante clausum Pascha: [nisi Annotinum Pascha intelligas quasi consummatum et absolutum, quod aliis Pascha conclusum dicitur, ut recte observant Hollandistae ad] Vitam S. Petri Mart. Ord. Praed. num. 38: *Die Sabbati illius, quod est Antis Septuagesima, dicitur sabbatum in Albia, et Pascha Annotinum.* Sabbato quippe ante octavam Pasche quo alba tolluntur vestimenta a novis baptizatis, dicitur finire Septuagesima, in Ordine Romano. At in Martyrologio Victorino MS. *Pascha Annotinum* dicitur Dominica quae Paschalem subsequitur. Sed id negat Hugo Menardus, putatque fuisse post Dominicam in Albia celebratum, cum in Codicibus MSS. ejus Missa assignetur tantum post praedictum diem, quod etiam inquirere videtur Kalendarium editum ab Allatio lib. de Dominicis et hebdomad. Graecor. n. 87: *Dominica Octava Pasche ad Lateranum... in Pascha Annotina, in illo tempore erat homo ex Pharisaeis.* Et Ordinarius MS. Ecclesiae Rotomagensis: *Nota, Officium de Annotino Pascha non potest fieri, nisi venerit post Octavam Pasche.* Et alibi, de festo S. Romani: *Si in die Octavarum Pasche venerit, fiat memoria tantum de illo in ultimis verbis, et in crastino celebratur, nisi fuerit Annotinum Pascha, et tunc reserretur usque ad tertiam feriam.* Verum officium seu Missa Paschalis Annotini ita adiungitur officio Dominicae in Albia, ut eodem aut sequenti die celebratum par sit credere in lib. 1. Sacramentorum de Eccles. Rom. cap. 58. titulus ita concipitur: *Octavas Pasche die Dominico.* Cap. 54: *Orat. et prec. de Pascha annotino.* Cap. 56: *Incipiunt orationes Paschales.* Denique cap. 37: *Orat. et prec. Domini cum post octavas Pasche.* Ita in Missali Gallicano pag. 485. Ex quibus sane videtur colligi nunc postremum diem statutum fuisse ab Ecclesia ad omnium baptizatorum anniversarium diem, cum singuli sua propria haberent Paschata Annotina, et ea celebrarent, prout quisque baptismum exceperat.

Atque hunc quidem statutum diem legimus in veteri Breviar. Paris. a Baluzio in Notis ad Capit. laudato: *De Annotino Pascha nota quod debet semper fieri in crastino octavarum Pasche anno revoluto aut non revoluto, nisi revoluto in Quadragesima venerit.*

Ad ejusmodi annuum baptismatis celebrationem respexit Joannes Archiepiscopus Nicenus in Orat. de Christi Nativitate pag. 388: *Εαν παρρη το βαπτισμα και τον γαμον του προσπιλου υιου του θεου, εαν ειναι μετ' ημερα ουκ εστιν ατονον, ουδ' απεντις ειναι μετ' ημερα τουτο ποιηση.* Adde Gregor. Nazianzen. Orat. 40. init. In ejusmodi porro festivitate convivia exacta testatur Ruodbertus Magister S. Galli Ep. 7: *Queris a me quid sit Pascha Annotinum? Est conventus compatrinorum ad Missas ejusmodi per omnes octavas sabbati sancti, id est, baptismi per annum, et per ordinem cujuscumque cum ceteris convivium. Quod vidimus, hoc testatur. Presbyter Symbolum super infantem dicit, et mensam participat aquam sapientiae... Idem Ep. 7: In Pascha Anno-*

tino, id est, Paschali festa prioris anni. Vide Capit. Herardi Archiep. Taron. cap. 98.

¶ PASCHAE COMMUNICANS, Pascha Communians, Dies resurrectionis Dominicae, in Charta Caroli VI. Reg. Franc. ann. 1367. tom. 2. Hist. Eccl. Meid. pag. 248: *La Jeudi devant la feste de Pasques Communians.*

¶ Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 183: *Comme le jour de Pasques sacramentans, etc.* Apocha Ant. de Waverans apud Duchesn. inter Probat. Monmor. lib. 3. cap. 1. pag. 294: *Le deux d'Avril, nuit de Pasques communians, avant le cierge benit l'an 1490.* Vie Ordinat. reg. Franc. tom. 8. p. 480.

¶ Qua etiam loquendi formula significatur spatium quindecim dierum, quo fideles sacram Eucharistiam percipere debent. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. ch. 27: *Le Mardi apres la quinzaine de Pasques communians, etc.* Alim ann. 1390. ibid. ch. 148: *Le lundi de Pasques communians suivant, etc.* Charta ann. 1454. ex Chartul. Latinac. fol. 78: *Incipiunt ban commenant la veille de Pasques communians, durant la quinzaine d'iceluy jours de Pasques, etc.*

¶ PASCHA CARNOSUM, Pascha carneum, Dies Resurrectionis in quo carnis esus resumitur, ut a Pascha florido, quo carnis abstinencia praecipitur, sit distinctum. Litterae ann. 1350. inter Ordinat. reg. Franc. tom. 4. pag. 81: *Par vertu desquelles Lettres comparu pardevant nous a Chalons, le mardi devant Pasques charneux l'an 1350.*

¶ PASCHA BONUM, Dies resurrectionis. Chartul. Godefr. dom. Asperim. fol. 80. r. ex Bibl. reg.: *Donné l'an mil trois cent cinquante trois, le Jeudi apres bonnes Pasques.* Ibi non semel.

¶ PASCHA MAGNUM, Dies resurrectionis Dominicae. Charta Radulphi de Castro Port. in Chartul. Campan. fol. 228. r.: *Actum anno gratias M. CC. XVI. in die magni Pasche.* Comput. ann. 1882. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil.: *Item die Lunae ante magnum Pascha, nuncio domini nostri regis per praecipuum dom. decani, iiii. sol. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 848: Comme par cas de fortune le jour des grans Pasques, etc. Le Mardi prochain d'apres Pasques les grans, in albis ann. 1398. ex Reg. 153. ch. 272.*

¶ PASCHA RESURRECTIONIS, Quo ab aliis diebus, eadem appellatione donatis, distinguitur. Charta ann. 1248. in Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 100. r.: *Datum anno Domini 1248. die Jovis proxima ante Pascha Resurrectionis.*

¶ PASCHA NOVUM, Eadem notione: quod ad hac die novus annus putabatur. Vide supra in Annus. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 320: *Et à un autre jour ensuivant, qui fu la veille de Pasques neues, l'an mil ccc. iiii. et xv. etc.*

¶ PASCHA INTRANS, Pascha commensans, Nota chronologica, qua usi sunt hi qui a Paschate annum putabant; iidem, ne aliqua suboriretur confusio ante vel post Pascha apponere solebant ut annum proxime elapsam, vel subsequentem certius denotarent. Vide in voce Annus. Charta Baillivi Senon. pro prioratu de Petra: *Du Vendredi apres Pasques commensant l'an 1387.*

¶ Pasquere: entrant, in Comput. Rob. de Seris ex Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 62. r.: *Pour ce, ij. l. x. s. Tour. febles prestz: a Mons. en Pasquere: entrant cccxliij. Lib. rub. fol. parvo domus publi.*

Abbavil. ad ann. 1373. fol. 127. r.: *Le Mardi en Pasquere: sic. jour d'Avril, etc.* Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. ch. 99: *Un jour de Mercredi de Pasquere, que le suppliant estoit en la ville de Fresno, etc.*

¶ Alias hujusce festi appellationes, quantumvis barbaras, accipe ex sequentia in Cod. Ms. Camerac.: *Pascha garonymis, symeron, anadeditic. Pascha keron agyon. Pascha mysticon. Pascha pan sevannyon. Pascha Christus tult trotu. Pascha amomon. Pascha megu. Pascha zompiston. Pascha laspilas, qmā tu paradiz amozan: Pascha panthas, anapleustron, vrotus, kemon, papm Christus filason.* Quas voces in Graeco perquirat, qui vouerit.

¶ PASCHA MEDIUM, Mercurii dies infra octavam Pasche. Vide in Pentecosta. Pascha dicitur etiam tempus a Dominica in Ramis palmarum, usque ad octavam Paschatis. Durandus lib. 6. Ration. cap. 81. n. 5.

¶ PASCHATIS nomenclatura donati pariter dies omnes Dominici in Ordine Romano. Gregorius Turon. in Vita MS. S. Maurilii Episcopi Andez. cap. 18: *Belgicus quidam nomine primo die Pasche proprias segetes servis propriis temerario jure mundare praeeperat. Maurilius vero cum veniti cepissent, ac dicere, contra auctoritatem fors, ut die dominica scribita opera agerentur, etc.*

¶ PASCHA. Quodlibet magnum festum in quibusdam provinciis vocari observat Durandus lib. 7. cap. 1. n. 25. Certe constat hodie omnes majores festivitates Paschata Italos [et Hispanos] vocare: Pentecosten vero Pascha rosada seu Rosaceum, quia incidere solet in tempus rosarum. Hinc *παχαδαβ* et *παροστω*, pro eo qui libens festum colit, confundit Marcus Hieromonachus in Respons. Otto Morera in Hist. rerum Laudensium pag. 41: *In prima die Sabbati, quae fuit post Pascha Resurrectionis Domini ann. 1158. etc.* Pag. 42: *Insequenti vero Paschate Pentecosten quod fuit tunc 27. Maii indict. 7. etc.* Pag. 54: *Quandam die, in qua fuit Pascha Epiphania, venere Cremenens, etc. Pascha della Pentecosta, apud Ricordanum Malespinum pag. 142.* Occurrunt alla ejusce vocis exempla apud Italos scriptores. Sed et Graeci *παροστω* vocant, proprium festum allecujus Sancti, ut ex Menielis constat.

¶ Quod et apud Gallos in usu fuisse colligo ex Chron. Fontanell. tom. 4. Spicil. Acheriani, ubi festum allecujus Sancti ideo potissimum Pascha dictum innuitur, quod hac die celebratur ejus ad caelestem gloriam transitus: *Quia solemnem diem provenerandi confessoris Christi Vandregesili transitu colimus, quem Pascha ipsius non incongrue nuncupari... monstravimus.*

¶ PASCHA ROSATA: ita Pentecosten appellant Itali, quod eo fere tempore rose florent, ut tradunt Cruseani. Occurrit in Historia Mortis et Miraculor. S. Leonis IX. PP. n. 21. *Dominica quae dicitur Pascha Rosata.* Vide Rosalia.

¶ PASCHA ROSAEUM, Idem quod Pascha Rosata. Vita S. Rosa: tom. 5. Aug. pag. 302. col. 2: *Inno dein festivissimo Pentecosten die, qui Hispanis agne ut Italici Rosarum Pascha dicitur, baptizata est Rosa.*

¶ PASCHA ALBUM, Dominica in Albia. Neerol. Rotomag. ex Cod. reg. 5106. fol. 68. v.: *Sex libri, quae sunt ad processiones albi Pasche, S. Marti et Rogationum.*

¶ PASCHAE HEBDOMADE tres compu-

tantur, in Charta Rob. ducis Burg. ann. 1285. ex Chartul. Buxer. part. 1. *Donné à Ostem le Jeudi après les trois semaines de Pasques.* Die scilicet Jovis post Quasimodo.

• **PASCHÆ MENAIS.** Vide supra in Mensis.

PASCHALIA. INDUMENTA. Cæsarius Arelatensis Archiepisc. in Testamento suo: *Indumenta Paschalia, quæ mihi data sunt, omnia illi (successori) serviant, simul cum casula villosa, et tunica, vel gainape, quod melius dimisero.* Id est, quibus utebatur diebus Paschalibus, seu Dominicis. Vide Vitam Aldifici Episcopi Cenom. n. 44. pag. 109.

PASCHA in prima declinatione passim usurpatur a scriptoribus. Durandus lib. 6. Ration. cap. 86. n. 4. observat hoc solum in tribus Græcis nominibus inveniri, scilicet *Pascha, manna et mammona.*

PASCHARE, Pascha celebrare, Ugutioni. Vox Italica. Joannes Villaneus lib. 7. cap. 61. *Tutti i Baroni et Caporali che tengano mano al tradimento, furono nella città di Palermo à Pasquare.* Et cap. 117. *Molti de' fanti venutisene à Pasquare à Firenze.*

• **PASCHALIS CEREBUS.** Vide *Cereus.*

PASCHALIS EPISTOLA, qua Pontifex Maximus Metropolitanis Episcopis denuntiabat, quo die celebrandum esset Pascha. Ad præcipuum enim religionis nostræ Sacramentum pertinere, ut in festivitate Paschali nulla esset toto orbe diversitas, consenserunt sancti Patres: ut ait Leo I. PP. Epist. 95. ad Ravennium Arelatensem. Unde uno eodemque die per totum orbem celebrandum, in eumque finem dirigendas ad omnes Episcopos literas, quæ id potissimum indicarent, statuerunt Concilia, atque in primis Arelatense I. can. 1. et Cæsariangustanum III. can. 2. Ejusmodi Litterarum Paschalium formulam exhibet Leo I. in laudata ad Ravennium Epist. 95. alia habentur in Diurno Romano cap. 3. tit. 10. apud Bucherium in Victorii Canonem Paschalem pag. 72. 78. 82. 469. et reqq. in Spicilegio Acheriano tom. 6. pag. 8. etc. *Paschalis Epistola* Theophili meminit S. Hieronymus lib. 3. in Rufinum cap. 5. His acceptis literis Episcopi Epiphaniarum die, vel Christi Natalitio, in Ecclesia populis denuntiabant, qui esset ille dies Paschalis, ut indicat Concilium Aurelian. IV. can. 1. vel certe principium Quadragesimæ ut est in Antiodorensi can. 2. Bracarensi II. can. 9. Toletano IV. can. 5. etc. Vide Hieronym. Ep. 31. Gregorium M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 8. Baronium ann. 412. num. 43. ann. 419. n. 96. Henr. Valesium ad Euseb. lib. 17. cap. 20. et Ferrarium de Ecclesiast. Epistolis lib. 2. cap. 3.

PASCHALES EPISTOLAS præterea vocat Avitus Viennensis Epist. 65. quas Pontifices sibi invicem scribebant, sese consulantes, et de exacta festivitate nuntium mittentes, quæ proinde erant ex his quas Græci *λογιστικα*; nuncupabant: nam hæc non modo in Paschalibus, sed et in aliis solennioribus festis scribebantur ab Episcopis, ut ex aliis Aviti et Theodoret Epistolis colligitur. Quo spectat ista ex Actis Episcop. Cenoman. pag. 102: *Ego Domnolus in Christi nomine Episcopus. Cum evocassem dominum et fratrem meum Audonem Episcopum Andegavæ civitatis visitare sancta limina patroni peculiaris mei Victoris Episcopi, immo et solennitatem ipsius celebrare, etc.*

PASCHALES DENARII, [Præstatio, quæ

a presbyteris pro chrismate quod circa Pascha ab Episcopo accipere solent, eidem Episcopo exsolvebatur.] Vide *Chrismates denarii in Chrismo.*

• Adjectivum est vocis denarii. Vide supra in *Denarius.*

• **PASCHALIS PRÆSTATIO,** quæ ad Pascha exsolvitur. Rotulus scæc. 12. de Prioratu S. Pauli de Tartas in Archivis Casæ-Dei: *Dono... duos mansos... ex quibus exeunt duo agni censi et duo solidi inter Kalendaras et Paschales et majanas et meisonagis.* Ibid.: *Petrus Bergardi dedit... 11. sol. Pod. in Maio et K. III. sol. per recetum, et VI. denar. Paschales.* Vide Altaserram. de Jurisdic. Eccles. pag. 90.]

• **PASCHALIS AGNUS.** Vide *Agnus.*

• **PASCHALIS IGNIS.** Vide *Ignis.*

• **PASCHALE LIGNUM.** Vide *Lignum I.*

• **PASCHALIS TERMINUS,** Nota chronologica qua utebantur notarii qui peritiam suam in arte computi ostentare amabant: hac inter primos usus est Rodradus presbyter. Ambigüensis, quam libro sacramentorum manu sui descripto apposuit: *Anno Incarnationis Dominiæ DCCCLIII. indictione I. epacta VII. concurrente VII. Termino Paschali IIII. Kal. Aprilis.*

• **PASCHALES MISSE** dicuntur in veteri Missali Gallicano, quæ tota Paschatis hebdomada decantari debent.

• **PASCHALUM,** *παζχάλιον.* Canon de celebrando Paschate, apud Martinium.

PASCHALE, Computum Paschale, seu ratio inveniendi di in quo celebrari debet Pascha quolibet anno: a die scilicet Martii 8. ad Aprilis 5. *Paschalis cursus.* Honorio Augustod. cap. 88. *Paschalis recursus,* Gennadio de viris illustribus cap. 88. *Paschalis circulus,* Adoni Vienn. Victorius in Canone Pasch.: *Theophilus quondam Alexandrinus Antistes, ad Theodosium Imp. datis Epistolis ex primo opusculo et Gratiani 5. Consulatū condidit Paschale direct.* Infra: *Propter diversorum Paschalium conditores.* Senator in fine Chronici. Sicut ex Tito Livio, et Aufidio Basso, et Paschali virorum clarorum auctoritate firmato collegimus, anni sunt EPII.

PASCHALE, Districtus Parocia, sic dictus, quod Parociani in festo scilicet Paschatis ad Ecclesiam parocialem convenire, et ibi *communicare* ex Canonum præscriptis tenebantur. In Tabul. Monast. S. Savini Levitanensis non semel mentio occurrit *Paschalis S. Savini* pro districtu 8. Parociarum, quarum Parociani ex veteri instituto tenebantur certis anni festis solennioribus, Paschatis scilicet, Pentecostes, et Nativitatis Domini, Præsumptum et sacram Communionem recipere in Ecclesia S. Savini: quod præsertim cavetur in Concil. Agathensi can. 18. Vide Marcam lib. 9. Hist. Beneharn. cap. 2. n. 1. [Mabillon. tom. 3. Annal. Bened. pag. 178. et Marten. tom. 1. Anecd. col. 199.]

• **PASCHA,** Convivium, refectio. *Esse in Pascha* Epulari. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 212. col. 2. *Præ uno vitulo empto... et tribus edulis, præsentatis domino Petro Rai mundi, senescallo Bellicænsis, quia dominus episcopus Meladonensis erat in Pascha cum ipso, etc.* Vide supra *Paschagium* 2. [Echasis vers. 272.]

Hæc caro nocturna festum sit mihi Pasca.

Et vers. 1217:

Qui dixit vitulum festum Pasca futurum.

Ruodlieb. fr. 3. vers. 305:

Hæc postquam voci, ple rex, tibi meque subegi,
Pascha fuit tecum mihi semper cotidianum.

Idem fr. 5. vers. 5:

... Cum Christus quem mihi mittit,
Tunc est Pascha meum mihi volque meis cõlebratum.

Ita Osterdag Poetis German. medii ævi Dies albus et voluptatis plenus.]

• **PASCHAGIUM,** Quod pro pasca præstat. Statuta Mont. Regat. fol. 306: *Quelibet persona... quæ duxerit aliquas bestias ad paschandum... solvere teneatur emptori seu collectori Paschagii, ut infra pro godia et Paschagio dicti alp. Vide Pascharium.*

• **PASCHARE,** Pascare, Pascere. Statuta Montis Regat. fol. 308: *Item statutum est quod quelibet persona quæ Pascharet aliquas bestias in alpibus dictæ civitatis, etc.* Charta Guidonis Archiep. Bituric. ann. 1279. apud Thomasser. in Biturig. pag. 113: *In quo nemore ipsi homines habebunt usagium suum ad edificandum, claudendum, arandum et paschandum animalia sua. Paschare, pro Pascha celebrare, occurrit supra in Pascha.*

• **PASCHARIUM,** Jus pasendi porcos in silva domini. Hist. MS. S. Cyriani Pietav. pag. 231: *Item concessit monachis Pascharium in omnibus silvis... ut non reddant de propriis porcis. Item, tribuntur quod pro eo jure exigitur. Vide Pascharium.*

• **PASCHASE,** Eadem notione in Charta Wilhelmi Aquitan. Ducis ann. 1069. ibid. pag. 218: *Insuper in nemore meo... dono jam dictæ ecclesie... paschale ad universa animalia, et etiam Paschase de porcis si fuerit, tam ipsi monachis, quam omnibus eorum.*

• **PASCHERIA,** PASCHERIUM, etc. Vide *Pascharium.*

• **PASCHERUM,** Idem quod *Pascharium* in Chartulario Aureliensi in Lemovicibus.

• **PASCHIVUM,** Eadem notione. Tabul. Prioratus S. Johannis Toios. *Pertinent nunc et in perpetuum ad Bertrandum de Opiano et suos heredes: relictis tamen dicto hospitali et suis hominibus Paschivo et talivo in garrigis a cacumine montis usque ad caninum.*

• **PASCHUM,** Pasceum, pratium, Ital. Pasco. Stat. Taurin. ann. 1390. cap. 119. ex Cod. reg. 4322. A.: *Item quod homines Taurini et districtus possint sine aliqua pena... pasquare cum eorum animalibus in Paschis et gerbis illorum de Droscio.*

PASCILLIS, Animal, vel avis quæ in manu pascur. Joan. de Janua.

• **PASCINATUS,** glandatio *Pascinatus* tempus, quo scilicet glandes mature sunt, pascentisque porcis idoneæ. Hist. Mediani Monast. pag. 269: *In saltu autem tempore Pascinatus, centum porcos impingandos monachi dictæ cellæ mittent.* Vide *Pascio.*

• **PASCIO,** Polyptichus Floriacensis: *Soluit inter civeritiam et Pascionem de vino mod. 6. Alibi: Solvebat unusquisque de Pascione denarios 12. et pullos 3. cum ovibus 15. etc.* An vero *pastio*? Vide *Maddascia.*

• **PASCIO** Rem tetigit vir oculatissimus: est enim reipsa *Pascio*, Porcorum ex glandibus *pastio*, Gall. *Pascon* vel *Pesson*: est etiam tributum vel census qui domino silvæ pro glandatione exsolvitur: *Pasnage* sive *Pennage*, in Consuetud. municipalibus plerisque: *Paix* et *Glandage*, in Solensi art. I. tit. 13. Significat præterea tempus quo glandes

et fanias porci pascuntur in nemoribus quod mense Octobris incipit, Decembris concluditur. Charta Libert. Bellomont. ex Cod. MS. Coislin. : *Quotiescumque erit Pascio glandis seu fanias in aliquo ditorum nemorum... quilibet poterit ponere in nemoribus xx. capita porcorum... ad totam Pascionem.* Charta Libertatum oppidi S. Palladii ibidem : *Salvus tamen ipais hominibus usagio suo animalia in illa foresta ad pascendum animalia sua... excepto tempore quo Pascio sive Paison erit in illa foresta generali... et si tempore, quo d'etâ Paison erit in illa foresta, porci ipsorum hominum immisi fuerint ad pascendum, solvent XII. denar. Turon. pro quolibet porco.* Codex MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 11. v. : *Mansos infenitiles CVIII. qui solvunt omni anno ad hostem carra VI... ad alterum annum services cum agnia CVIII. de vino in Pascione mod. CXL. de argento in lignerica sol. xxxv. Ibid. fol. 83 : Sigrannus servus... habet de terra arabili bun. IIII. solvit Pascionem et de vino mod. III. Ver Poeta nostrales Pascor vocant : at unde ducta vocis origine non constat, ni a pascuis, quod nimirum vere novo herba pascendis animalibus tenerior sit : vel fortassis a Paschia, quod veris initio incidit. Le Roman de Partonopez MS. :*

L'herbe verdoye la flor,
Com el novel tens de Pascor.

Infra :

Plus bel et plus fine blanchor
Que flor d'espiex en Pascor.

Le Roman de la guerre de Troyes MS. :

Biaus tens fist com au tans Pascors
O's a-bras vident folles et fors.

Hanc vocem accepisse videntur a Poetis Provincialibus : eam certe eadem notione usurpat *Biacasset* circa ann. 1250. apud *Crescimbeni* ad calcem versionis *Nostradamii* pag. 229 :

Ben plus le temps de Pascor
Que la folles et fors venir.

* **PACISSI**, pro Pacisci, in Instrum. ann. 1348. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 290.

* **Pastiger**, eodem significato, in Charta ann. 1268. ex Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 591 : *Lesquelz mariz et femme ont fait et accordé, Pastigé et transigé entre eulz les pactions et convenances qui s'ensuivent, etc.* Neque aliter intelligenda vox *Pastoyer* in *Pastus*, male, quasi *Pastum dare*, convivio excipere, interpretata. Hinc *Pateis* et *Patis*, pro *Pactum*, conventio. Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 719 : *Donner Patis, travers, souffrances et sauscouduiz.* Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 137. ch. 106 : *Bernart de Mirmont, qui au temps passé a pour les manans et habitans de la terre et lieuz du seigneur de Pierre, au pays de Gevaudain, frontiers des Anglois, participé et conversé avec yeuz de Anglois, en faisant Pateis pour lesdiz habitans.* Alim ejusd. ann. in Reg. 138. ch. 154 : *Jean Feytau prestre fit avec les Anglois Patis ou rasoncon pour les habitans de la paroisse S. Victor, en la conté de la Marche, etc.* Occurrit praeterea in Lit. ann. 1410. tom. 9. earumd. Ordinat. pag. 612. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Pateiar, Prov. pacisci, pangere.* Vide *Paticium*.

* **PASCIUM**, Eodem significato atque supra *Paschum*. Glossar. Provinc. Lat.

ex Cod. reg. 7657 : *Pasquiar, Prov. ferugo, Paschum.*

* **PASCLERIUM**, perperam pro *Paschierium*, pascuum, in Charta ann. 1168. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 195.

* **PASCOLUM**, ut *Pasculum*, infra. Charta ann. 1079. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 47 : *In loco et praedicto fundo... cum capolo, Pascolo, erbatico, etc.*

* **PASCORITARE**, f. pro *Pastoricare*, *Pascere*. Vide *Pastorgare*. Charta, ann. 1406 : *Quod praedicti conjuges debebunt et eisdem erit licitum... ire, remeare cum suis animalibus grossis et minutis, et eadem pascere seu Pascoritare in omnibus et singulis terris absis et frigidis dicti mansi.*

* **PASCUA**, E, pro *Pascuum*. Glossæ Græc. Lat. : *Nouā, ἡ βοσκῆ, pastus, pastio, pasca.* [Charta Ludovici VI. Reg. Franc. ann. 1154. apud Lobinell tom. 3. Hist. Paris. pag. 34 : *Terra est, quam mariscos vocant, in usum communis Pascuus constituit.* Hist. Novient. Monast. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1132 : *Usum vero lignorum et Pascuum porcorum in Westerkol. habere debet.* Hist. Mediani Monast. pag. 269 : *Sibi retinens usum sylva Pascuagare per totum alodium suum.]* Usurpant versio vulg. Psalm. 22. Tertullian. Apologet. cap. 22. Arnobius in Psal. 22. et 106. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 108. [co 363.] etc.

* **PASCUAGIUM**, *Pascuum*, herba pascibilis, in Extrav. com. de Decimis : *Quia tunc solvitur ex venditione Pascuagii seu herbagii.* Infra : *Si non vendantur Pascuagia, Maeri Hierolex.*

* **PASCUAGIUM**, Tributum quod pro pascuis exigitur. Charta fundat. Monast. de Bosçe-Ratherii ann. 1172. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 573 : *Dedimus etiam et concessimus praedictis fratribus duos homines... liberos et immunes in toto regno nostro tam in aqua quam in terra, ab omnibus costumis et actionibus... scilicet tallagio, pontagio, telonio, passagio, Pascuagio, etc.* Monast. Angl. tom. 2. pag. 23 : *Et habere viginti porcos quietos de Pascuagio, et fualium ad panem suum et ad cibos coquendos.* Vide *Pascuarium*.

* **PASCUALE**, Jus pascendi animalia vel in pascuis vel in silvis. Charta Guilleni Episc. Lingon. ann. 1126. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 159 : *Et ligna ad ignem et ad varia officia, et Pascuale per terras et in silvis ad opus animalium usuaria.*

* **PASQUALIS**, cum diligentia nutritus. Glossar. Arabico-Latinum.

* **PASCUARE**, *Pascere* : de porcis praesertim dicitur, qui glandes pascunt. Charta ann. 1243. ex Chartul. S. Steph. Autiss. : *Quandocumque tertium folium erit transactum, poterint dicti homines in dicto nemore animalia sua immittere et per totum nemus Pascuare.* Vide supra in *Paschum*.

* **PASCUARIUM**, Quod pro pascuis praestatur. Constitutio Chlotarii Regis cap. 11. *Agraria, Pascuariorum, vel decimas porcorum, etc.* Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 5. § 8 : *Quod vero sortem suam totam forte conluserit, et aliena pasua absente domino invadit, sine Pascuario non praesumat, nisi forte dominus pascuu voluerit.* Lex Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 1 : *De tringinta modis tres donet, et Pascuarium desolvat secundum usum provinciae.* Charta Caroli C. tom. 8. Spicileg. Acheriani pag. 350 : *Et ut nullus paraveredam, aut Pascuarium, vel man-*

sionaticum... exigat. Charta ejusd. Imp. ex Tabulario Brivatensi fol. 1 : *Aut fidejussores tollere, aut Pascuarid accipere etc.* Tabular. Eleemosyns Montismorionis in Pictonibus fol. 66 : *Porci pauperum Pascuarium non dabunt in Ero luce, sed... in omni tempore pasua habentes, idem Paschiarium dabunt, quod in nemore morabitur.* [Vetus Notitia inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 142 : *Pascuario et teloneo quod dominus Imperator... perdonavit et cessit... Adalaricus Comes... ipso Pascuario et teloneo illi contendit injuste et contra legem.* Pascario editum in Append. Marcæ Hispan. col. 779.] Occurrit etiam alibi. Adde Chartas alias apud Baluzium in Append. ad Capitul. n. 64. 116. 119. etc. Vide *Pasquarium*.

* **PASCASIUM**, Eadem notione, apud eundem Baluzium n. 89 : *Neque salvaticum, neque Pascasium, neque teloneum, etc.*

* **PASCUATICUM**, Jus pascendi porcos. Bulla Alexandri III. PP. ann. 1179. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 190 : *Et pasturam omnium animalium ejusdem villae et Pascuaticum LX. porcorum.*

* **PASCUATICUS**, Tributum, quod pro pascuis exigitur. Charta Caroli M. ann. 806. ex Bibl. reg. col. 16 : *Notumus praeterea ut ab istis vel eorum hominibus aut rebus aliquid de vectigali, thelonei, id est, portaticus... Pascuaticus... exigatur.* Vide *Pascuarium*.

* **PASCUATIO**, Jus pascendi animalia in pascuis vel silvis. Charta Henr. I. imper. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbevot. pag. 54 : *Confirmamus et corroboramus monasterium S. Salvatoris... cum omnibus eorum rebus et proprietatibus ac terris, vineis, pratis, pascuis, silvis, Pascuationibus, etc.*

* **PASCUERIUM**, Idem quod *Pascuarium*. Charta ann. 1242. in Tabular. Cartusiae Montis-rivi : *Investivit per pollicem dextrum Hugoni de Miramars Priori Cartusiae Montis-rivi totum Pascuerium castri de Macaryas.* Charta ann. 1250. apud Chanteloup in Hist. MS. Montismajor. : *Animalia possint pascere sine praestatione Pascuerii seu usatici.*

* **PASCULARE**, *Pascere*. [Occurrit passim apud Scriptores Italos.] Hist. Cortusiorum lib. 3. cap. 14 : *Pasculandi causa mihi ad villas plebatus quosdam equos, etc.*

* **PASCULUM**, *Pasculus*, *Pascuum*, *Pratum*, Caesario Heisterbach. lib. 3. cap. 11. Charta ann. 1072. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 273 : *Tota insimul extra Pasculum et communalia.* [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 602 : *Descendendo per... pratorias S. Mariae usque in Pasculos.* *Pasculum*, in Statutis Mutin. fol. 61. v. Italis *Pascolo*, eadem notione.]

* **PASCUS**, Idem quod *Pasculus*. Chron. Monast. Novalic. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 751 : *Casalis in Tenegaudia una cum terris et Pascus in ipso monte, quem de Valeriano genitor meus conquistavit, te heredem mea n. Sacrasancta Ecclesia Domini Petri Monasterii habere volo ac jubeo.*

* **PASCUUM**, Quod pro pascuis praestatur. Charta ann. 1219. apud Spon. Hist. Genev. tom. 2. pag. 50 : *Forum totius ville et justitia fori, pedagium et Pasqua, moneta, latrones, et bona eorum ad solum Episcopum pertinebunt.* Eadem, ut videtur, notione accipienda haec vox in Literis Caroli V. Reg. Franc. ann. 1366. pro instituendis Consultibus Marologii

tom. 4. Ordin. pag. 677: Quod dicti Consules cum eorum consilio, valeant defendere devesia, jura et libertates, pacua et Pascua universitatis predictae, etc. adeo ut Pascua de ipsa praestatione intelligatur: Pacua vero (si tamen legendum non sit Patua, ut videre est in v. Patuum) pro ipsis pascuis usurpetur. Vide Pascuarium.

† **PASELLIUS**. Vide Pradisterium.
† **PASELLUS S. MARTINI**. Charta Dagoberti Reg. Franc. apud Doblet. pag. 855: Venientes in illa strada que vadit ad Parisius in loco qui dicitur Pasetius S. Martini. Idem dicitur in Charta Ludovici VI. ann. 1122. apud eundem Doublet. pag. 852: Ne qua mansio vel inhabitatio a predicto burgo usque ad ecclesiam S. Laurentii que sita est prope Pontem S. Martini de Campis, et ex altera parte stratae regiae ab eadem villa S. Dionysii usque ad alium pontem prope Parisium iuxta domum leprosam. Eadem habet Charta Ludovici Junioris ann. 1143. ibid. pag. 867.

† **PASENARIUS**. Edilis. scabinus. Charta F. prepos. Argent. ann. 1297. in Reg. 3. feud. episc. Metens. fol. 154. r. ex Bibl. reg.: Universis et singulis militibus, armigeris, Pasenariis, scultetis, officiis ceterisque cujuscumque status, etc. Vide Paciaris in Paz.

† **PASFEUDUM**. Charta ann. 1475. apud Calmet. tom. 3. Hist. Lothar. col. 280: Sub..... restitutione omnium sumptuum, expensarum, dampnorum, disturbiorum, gravaminum, et interesse feudorum, Pasfeudorum et subtenendorum..... super quibus omnibus universis et singulis dampnis, sumptibus, expensis interesse, disturbis, ut supra feudis, Pasfeudis et sustinendis stare promissis, etc.

† **PASFEUDUM**. Leg. Pasfeudum, ut et fiendorum, loco feudorum. Formula est, qua debitor sese obligat ad restituenda creditori damna cujuscumque generis. que ex non solutione debiti prodirent.

† **PASIAMIA**. in Charta ann. 1306. ex Reg. Ludov. Hutini ch. 107. pro Paziagium. Vide in hac voce.

† **PASINOLA**. mendose, ni fallor, pro Palmola: in hac enim voce facillime errare potuit exscriptor. Testamentum Bertrandi de Turre ann. 1285. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 332: Item legavit caritati, que fit annualim apud S. Saturninum, quatuor sextarios Pasinole reddituales.

† **PASINOLA**. nam Pasmole, pro Paumelle, nostrates dixerunt. Charta ann. 1317. in Reg. 33. Chartoph. reg. ch. 350: Neuf setiers de Pasmole, etc. Vide Palmola.

† **PASMUS**. Deliquium, Gall. Pamoison. Jacob. Delayto in Annal. Estens. ad ann. 1365. apud Murator. tom. 18. col. 917: Sed omnibus frustra tentatis ex vehementia doloris coactus in Pasmum, sequenti nocte decessit. [Spasmus, Ital. Pasm.]

† **PASNADIUM**. Jus pascendi porcos in silva. Charta Henr. I. reg. Franc. ann. 36. regni ejusd. in Tabul. S. Petri Carnot.: Dedit (Albertus)..... in Bosco S. Remigii agrippennarium unum, cum Pasnadio porcorum monachorum. Vide Pastio.

† **PASNAERIUM**. Pascuum, pratium. Charta ann. 1064. ex Tabular. Major. Monast.: Porro latitudo duabus coartatur suis, una, etc..... altera que de Pasnaeris veniens per plaxitium S. Karileffi ad idem castrum viantes ducit.

† **PASNAGERIUS**, PASNAGIUM, PASNAGIUM. Vide Pastio.

† **PASNAGIARIUS**. Qui pasnagium seu tributum pro facultate pascendi porcos in silva exigit ac recipit. Vide Panagator in Pastio. Charta ann. 1296. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 388: In franchisia et possessione franchisiam, quam habebant de pasnagio porcorum in foresta de Bruis, per Pasnagarios foresta predicta molestabantur. Pasnager, pro Paitre, pascere, in Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 185. ch. 71: En icellus bois avoient esid mis plusieurs pourcauls pour Pasnager.

† **PASNAGIUM VENALE**. Cum scilicet glandes divenduntur. Vide infra Pastura vendibilis. Charta Henr. episc. Trec. in Chartul. Pontinac. pag. 99: Excepto quod in tempore venatis Pasnagii, non poterunt fratres in foresta Petri oves pascere. Alia notione, vide in Pastio.

† **PASNAGIUM**. Tributum, quod pro mercium transitu exigitur, unde fors leg. Passagium. Charta Phil. Pulc. ann. 1298. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 46. r.: Duci Burgundie transitum seu Pasnagium lanarium concessimus, etc. Vide in Pastio, ubi Panagium pro quovis tributo.

† **PASON**, ut supra Diapason. Jacobus Cardin. de Coronat. Bonifacii VIII. PP. inter Acta SS. Mail tom. 4. pag. 485:

Concepit inde chorus duplicat sui vulnera Pason, hic petit unisonum, stabili firmatus in unco.

Hæc ad musices peritos. Alia, neséto qua, notione Pason usurpat le Roman d'Athis MS.:

Moult furent li Pason
Bien fait et riche de Pason.

† **PASONNIA**. Idem videtur quod pastio. Charta Petri dom. de Lonnis ann. 1246. in Tabular. S. Nicisii Rom.: Orta discordia de venditione, Pasonnia, custodia, emendis, justiciis et forestis dicti memoris.

† **PASPALE**. Rerum minuties. Vocabul. Sussannæ. Res vilissima, in Amal'th. a Græco Πασπάλ.

† **PASPALE**. Pascere. Vide Peissonagium et Paschare.

† **PASQUARIUM**. Idem quod Pasquerium. Charta ann. 1200. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 21: Item quidquid idem Aymo habet... infra castrum et parochiam Burgundii ex quacumque causa, et omnes terras cultas et incultas, prata, memora, molendina, stagna, riparia, Pasquaria, etc.

† **PASQUAYRAGIUM**. Eadem notione. Pasquayrium, Pascuum, pratium. Pasquayrare, Pascere. Charta ann. 1298. ibid. tom. 2. pag. 38: Tradentes etiam eidem Episcopo Pasquayragia seu jura Pasquayragiorum que percipiebamus in Cascis... ita quod nihilominus jus, quod habebant homines dictarum parochiarum Pasquayrandi seu animalia sua immittendi in Pasquayriis inferius, eisdem saluum remanent.

† **PASQUERAGIUM**. Eodem significatu. Charta ann. 1300. ibid. tom. 1. pag. 87: Tamen quolibet anno sunt ibi castaneæ et Pasqueragium, que possint valere per annum centum solidos. Computa Grasi-vod. ann. 1383: Item deducuntur de laudimii pro jura mistralis xv. l. xv. s... de Pasqueragii pro eodem l. gross.

† **PASQUEIRAGIUM**. Pastio, jus pascendi in pascuis. Inquisit. ann. 1288. ex sched. Pr. de Mazaugues: Accipiebant de singulis baillis pascentibus in dicto territorio unum annoje de uno anno, pro Pasqueiragio.

† **PASQUERGIUM**, Pratum, pasuum,

in Charta ann. 1387. apud Columb. in Stemmate Simlan. pag. 582.

† **PASQUERIUM**. Quod præstatum pro pasquis: ut Pasquarare, tributum exigere pro pascula. Charta Theobaudi Chabot apud Sammarthanos in Abbati. Absiensibus: Pasquarium vero a Gaudredo Mainardi ego illi vendicabo. Charta Raimundi Berengarii Comitis Provincie ann. 1232. pro Arelatensibus: Nullo modo audeat vel presumat aliquem vel aliquos de predictis civibus Arelatis in personis vel rebus suis pedagiare, vel Pasquarare, vel aliquid ab eis extorquere occasione Pasquerii, pedagii, vel usatici, qui recipiuntur vel recipi consueverunt in aquis et ripariis, vel alterius cujuscumque exactionis, etc. [Charta ann. 1227. ex min. Chartul. S. Vici. Massil. fol. 150: Item quod Pasquerium habent dom. de Castellana in territorio de villa Crota sicut habuit usque nunc. Pancharta S. Stephani de Vallibus apud Xantones Ch. 44: Do et concedo quidquid juris habebam vel habere poteram in petitione Pasquerii et prohibitione calfagii. Notitia Eccl. Di-niensis pag. 89. ex Charta ann. 1890: Bona, proventus... Preposituræ constituunt... in Pasqueriis, bannis, pulveragiis, etc.] Vide Pascuarium. Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicilia cap. 163: Se las bestes prenneent Pasquier, etc.

† **PASCHERIA**, Eadem notione. Charta Othonis Aquitan. Ducis tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 478: Nihil ab eis exigatur, obtentu cujuslibet consuetudinis, videlicet Pascherie, vectigalium, et tributi et talliate, seu cujuslibet alterius exactionis. Charta Petri Reg. Aragon. ann. 1212. tom. 10. Spicil. Acher. pag. 178: Cum nemoribus, sylvis,..... pratis, pasuis, Pascheriis, cum fontibus, etc.

† **PASCHERIUM**. Eodem significatu. Charta ann. 1182. in Archivis S. Victoris Massil.: Liberum facimus Monasterium Montialium S. Cesarii Arelatensis nunc et in perpetuum a Pascherio dando sive in Camargis, vel in Cravi, vel alicubi in terra nostra. Occurrit præterea tom. 3. Gall. Christ. col. 1103.

† **PASCHERIUM OVIUM**, in Charta Raimundi Comitis Provincie ann. 1179. apud Sammarthanos in Archiepisc. Aquensibus. [Charta ann. 1157. ex sched. Pr. de Mazaugues: Concedo de pratis per totam terram meam Pascherium ovium suarum, etc.]

† **PASCHERICIUM**, in veteri Notitia apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 241: Nullus homo post mortem ipsius Frotselmo passionem vel Paschericum partibus S. Hilarii Nobiliacensis... intendiderat, (f. impenderat.)

† **PASCHERIUM**. Jus pascendi animalia in alterius silva. Charta ann. 1201. tom. 2. Gall. Christ. inter Instr. col. 322: In eodem quoque loco dedi Deo et B. M. de Faesia et fratribus ibidem manentibus jure perpetuo in foresta mea de Faesia Pascherium scilicet et paduentiam ad omne genus animalium.

† **PASCHERIA**, Pascuum, pratium. Charta Ludov. II. Reg. Sicil.: Molendina, piscarias, Pascherias, etc.

† **PASCHERIUM**. Eadem notione. in Charta ann. 1133. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 471. Charta Roberti Comit. Clarom. ann. 1248. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 261: Campis et nemoribus, et pasuis seu Pascheriis; nisi Pascherium hic de gladatione accipias.

† **PASQUERIUM**, Pascuum, in Charta ann. 1263. ex Schedis Præs. de Mazau-

quod. Vide *Lignerare*. Charta ann. 1438. ex eisdem Schedis: *Est certa pars montis in qua... domini... non debet immittere aere extraneum ad Pasquerium iusta libertatem et franquiam dicti castri*. Charta ann. 1216. tom. I. Hist. Dalphin. pag. 18: *De Pasquerio dictum est, quod animalia utriusque castri possunt pascere in territorio alterius castri sine damno et saivo blado alterius castri, ita quod revertantur in suo territorio; si oves que veniunt pro Pasquerio non habent istam commoditatem*.

PASCHIERA, Pascha vocat Consuetudo Marchensis articulo 425: *Terre herme, qu'on appelle chaumes et Paschiers de bestes*. [Lit. remiss. ann. 1333. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 326: *Comme le suppliant eust affermé de l'abbé de Rioms les Paschiers ou pasturages d'Ysac, etc.* Alim. ann. 1460. in Reg. 192. ch. 73: *Après du chemin publique à ung Paschier ou herbage publique... Paschier ou Pasturage*.] Pascha vero art. 362. ejusd. consuet. Marchens. ipa paschio. [Pasquis, in Charta ann. 1497. in Cod. MS. Commerc. pag. 208: *La troisième crocée se nomme la crocée de Laxerelle qui est par dessus le Pasquis qui est jusqu'au chemin dit le chemin des foins Pasquier*, in Litteris Roberti Ducis Burgund. ann. 1282. Inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 381.]

PASCAYRARE, Pascere. Charta ann. 1406. in Tabular. S. Victoris Massii: *Pro Pascayrando vel pasqueria sumendo cum eorum avari grosso vel minuto*.

PASQUERIUM, Jus pascendi animalia in pascuis, in Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Mazaugues: *Vendendo etiam herbas sive Pasquerium volentibus pascere animalia*.

PASQUETUM, Jus pascendi animalia in alterius silva. Charta ann. 1312. in eod. Tabul.: *Dedit bosatarium et Pasquetum in territorio de Camporcino*.

PASQUILIS, [Pasuum.] Tabularium S. Remigii Remensis: *Prata 2. ubi possunt intelligi (colligi) de feno carri 4. Pasq. 2. continentes map. 8. vineas ubi possunt intelligi (colligi) de vino mod. 61. etc. Occurrit ibi semel ac iterum*.

PASRI, a cognatione fratres vocantur, qui sunt de una familia, id est Pasria, quod Latine paternitas interpretatur. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

PASSA, in Glossis Lat. Græc. ὄπιον ἔλεος. Etiamnum Andegavenses Passerem, Paiss et pass vocant. Vide Salmasium ad Solum pag. 444.

PASSABILIS, a Gallico *Passable*, Non rejiciendus, probabilis, Instr. ann. 1438. Inter Probat. tom. 3. Hist. nem. pag. 259. col. 2: *Item quod vaysella dicitur Nyela, videlicet scutella et plati, est bona et finis et Passabilis per totam patriam Francie*.

PASSACRIARIUM, ὄπιον, Hydria. Gl. Lat. Gr. MSS. Sanger. Leg. monet Martinus. Vas aquarium.

PASSACUM, Idem quod mox infra Passadium, et Passagium. Vide in his vocibus. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. I. pag. 493: *Et nemo debeat, vel possit scampare Passacum alicujus forensis, vel sui socii forensis*. [Fr.]

PASSADIUM, Idem quod Passagium, Tributum quod a transseuntibus exigitur. Charta ann. 1267. apud Lam. in Delle. erudit. Inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 2. pag. 385: *Pedagia et Passadia, quæ exigi et percipi consueverunt pro imperiali curia, dictum commune Castelfranci sinet... exigere... Pedagium aut Passadium vel exactionem aliquam*

non tollent aliquibus personis vel locis, nisi de licentia et voluntate Pleani communis. Vide supra *Palliaris*.

PASSADORIUM, Transitus pervius pro domibus Hisp. Passadizo, Gall. *Passage*. Testam. Isaac medici Carcas. ann. 1305. ex Chartoph. reg. Montispesul.: *Item lego... unam cameram et unam coquinam, que sunt in Passadorio, iuxta januam de supra stalario domus mee*.

Passador vero vel Passadour, est sagitta species seu tragula, Hispanis etiam Passador. Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 66: *Un fer de Passador ou railhon, etc.* Alim. ann. 1474. ex Reg. 196. ch. 1025: *Le suppliant pour soy d'ferdre mist ung railhon ou Passadour sur son arbaleste. Passadous, apud Rabelais. lib. 4. cap. 52.*

PASSAGERIUM, Vide *Passagini*.

PASSAGERIUS, Qui nauum pro transvectione sui rerumque suarum solvit. Ital. *Passaggiere*, Gall. *Passager*. Stat. Genuens. lib. 4. cap. 16. pag. 120: *Non licent patrono seu prefecto navigii, neque alicui pro eo, onerare in dicto viaggio alicuius in quovis loco seu scala, nisi tantummodo victualia pro usu et necessitate navigii, merces subtiles et capias Passageriorum*. Vide in *Passagium*.

PASSAGERIUS, PASSAGIARIUS. Vide infra *Passagium*.

PASSAGINI, Hæretici Valdensium sectarii, quorum passim mentio in Constitutionibus Frederici II. Imp. contra Catharos et Patrenos, in Gregorii II. PP. Epistolis, apud Bonacursum lib. de Vita hæreticorum, cui *Passagii* dicuntur pag. 75. et ubi eorum errores recensent, et Waddingum in Annalib. Minorum ann. 1254. n. 16. ann. 1325. num. 18.

Passagivi, pro *Passagini*, in Bulla Innocentii PP. Inter Statuta Vercell. lib. 7. fol. 136. v. *Passagenii*, apud Stockman. in Lexico Hæc. Quod vitæ sanctimoniam simulabant *Passagini* sunt appellati, a Gr. ut videtur ἄγιος. Hos damnavit Lucius PP. III. ann. 1184. in Conc. Veron. Vide *Paronista*.

PASSAGIUM, Transitus, iter, et iter institutum, vulgo, *Passage*. [Edictum Philippi VI. Reg. Franc. ann. 1329. tom. 2. Ordinat. pag. 36: *Custodes portuum et Passagiorum confinium regni nostri sint amoti, quantum ad factum auri et argenti et monetarum*.] Ita porro nostri appellabant peregrinationes, atque adeo ipsas Hierosolymitanas et sacras expeditiones. Jacobus de Vitriaco lib. 8. Hist. Orient. initio: *Fecit treugas usque ad magnum Passagium*. [Chron. Siciliæ cap. 39. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 29: *Habebat preparata pro eundo ad Passagium, quod contra Sarracenos facere intendebat*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 2. § 46: *Item, exceptimus omnes controversias pecuniarias quas peregrini cruce signati habebunt ad invicem, vel etiam cum civibus, vel aliis personis, occasione Passagii sui, vel eorum que ad Passagium pertinentur*. Adde Lobinell. Hist. Paris. tom. 3. pag. 402. Murator. tom. 12. col. 864. 1098. etc.] Sanutus lib. 3. part. 4. cap. 2. de Petro Eremita: *Deinde per illas partes transcurrens, et ad Passagium cunctorum corda succendens, etc.* Testamentum Caroli Pulcri Regis Franc. mense Octobr. ann. 1324: *Je laisse à la Terre Sainte 50. mille livres payer et delivrer quant Passage general se fera, et est mort entente que se le Passage se faisoit en mon vivant, de y aller en ma personne; Passagio d'oltre mare,*

apud Joannem Villaneum lib. 7. cap. 87. [Passagium et Passagium ultramarinum generale Terra sanctis, in Testam. Petri Beraldi episc. Agath. ann. 1361.] Duplex autem erat passagium, veridic alterum, alterum æstivale.

PASSAGIUM VERNALE dicitur illud potissimum tempus quo maria aperiantur, ut loquitur Vegetius lib. 5. cap. 9. vere nempe, unde *Passagium Vernale* Oliverio Scholastico pag. 1138. et Jacobo de Vitriaco lib. 8. pag. 1138. *Transitus Vernalis*, Tyrio lib. 17. cap. 8. nuncupatur: [Passagium Pascha dicitur, in Charta ann. 1233. in Tabul. Commendarie Arelat.] circa mensem Martium, ex quo *Passagium Martii* vocat Matthæus Paris ann. 1244. Acta Innocentii III. [Clemens IV. PP. in Epist. ann. 1266. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 836.] Vita S. Hildegundis dictæ Joseph, num. 5. Rigordus ann. 1190. etc. Adde Odoric. Rainaldum ann. 1266. num. 43.

PASSAGIUM ÆSTIVALE, Illud est quod mense Junio aut Julio peragebatur, vulgo *Passagium S. Joannis Baptistæ* dictum in Epistola S. Ludovici de expeditione sua, et in Epist. Gregorii IX. PP. apud Rainaldum ann. 1328. n. 11. [Quod mense Augusto etiam interdum heret, dictum *Passagium Augusti*, in Charta ann. 1233. superius la data.] Quando vero aperiantur, et quando claudantur maria, vide quæ notant Casaubonus ad Theophrasti Characteres, Meursius ad Constantin. de Adm. Imp. Jacobus Gothofredus ad l. 3. Cod. Th. de Naufrag. (13. 9.) etc. Adde Notas ad Villhard. num. 39.

PASSAGIUM MESSIS, idem quod *Æstivale* vel *Augusti*. Chron. Claustro-Neoburg. ad ann. 1227. apud Pez. tom. I. Script. Austr. col. 453: *Lancravius Turingie in Passagio messis cum multis Crucesignatis obiit*.

PASSAGIUM, in Testam. Bertrandi de Turre ann. 1328. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 799: *Lego primo generali Passagio ultramarino quinquaginta libras semel in pecunia solvendas*.

PASSAGIUM, Semita, callis, Gall. *Sentier*. Charta ann. 1501. ex Schedis Præs. de Mazaugues: *Confrontatur cum... hermassio Joannis Venelli Passagio in medio. Passeau, eadem notione, in Consuetud. Leodic. cap. 9. art. 15.*

PASSAGIUM, Tributum quod a transseuntibus exigitur, *Droit de passage*. Leges Henrici I. Regis Angliæ cap. 2: *Sint quieti et liberi... de theolonio, Passagio, et lestagio. Plateatica, Passagio, etc.* in Constat. Neap. l. 1. tit. 59. § 2. S. Bernardus Epist. 119: *Passagium transseuntibus, et si quod est juris vestri debium, mercantibus libenter dimisit*. [Placitum in Itin. apud Cestriam ann. 14. Henrici VII. Regis Angliæ: *Per Passagium clamat esse quæctum de omnibus Passagiis in Comitibus Cestrie et Flint pro omnibus carrectis, cariagiis, equis, servientibus et summagiis suis oneratis*. Tabular. Veteris-villæ: *Gaufridus Giron dedit abbatibus Veteris-villæ libertatem et quietanciam in consuetum et Passagiis per totam terram suam*.] Adde Ordericum Vital. lib. 5. pag. 579. 586. Statutum 2. Westmonasteriense cap. 29. Concilium Herbipolense ann. 1287. can. 40. [Salzburgense ann. 1420. cap. 27.] Monast. Angliæ. tom. 1. pag. 310. Sammarthanos in Archiepisc. Turon. pag. 771. etc. Ita etiam *passaggio* usurpant Itali. Joan. Villaneus lib. 9. cap. 173: *Leva-*

non un Passaggio, che il detto Conte vi faceva risorgere.

Passage, eodem sensu, in Charta Margar. comit. Fland. ann. 1274. ex Chartul. 1. Fland. in Cam. Comput. Inoul. ch. 224: *Nous avons donnez à loial amon... ne tenliu dou mairien et no Passage.*

PASSAGIUM, Tributum, quod pro transvectione de ripa ad ripam alteram, vel pro navibus in portibus consistentibus exsolvitur. Chartul. Floriac. fol. 224. r.: *Religiosi viri prior et monachi acquisiverunt... a Petro Bienvenus viginti solidos Turonenses annuos et percipiendos super portum seu Passagium S. Benedicti.* Charta ann. 1827. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 492: *Item Ponticus Parali pro Passagio seu portu cujusdam molendini, unam eminam ordai. Le port, c'est assavoir le Passaige de la Saone, in alia ann. 1325. ex Reg. 98. ch. 48.*

PASSAGIUM, Naulum. Charta ann. 1237. ex Schedis Praes. de Mazaugues: *Dominus Episcopus possit... ad sui voluntatem recipere nautum sive Passagium, et reditum dictarum navium et aquae etiam spectantur pedagium.*

PASSAGIUM, Jus transitus, seu eundi et redundi. Gall. *Droit de passage.* Terrar. Apchon: *Cum eorum juribus, servitutibus, Passagis, aysinis, appendentiis et dependentiis, etc.*

PASSAGIUM, Transactio, pactio. Libert. Rupell. ann. 1878. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 572. art. 2: *Concedimus eis per presentes... quod ipsi et successores sui nunquam in aliud demanum (domanium) transferantur... per matrimonium, cambium, Passagium, allegacionem, etc.* Vide *Passare* 3.

PASSAGIUM, in Ordine S. Joan. Hierosol. appellatur Jus admissionis. Gall. *Passage.* Stat. ejusd. Ord. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1774: *Statutum quod quicumque ordinem nostrum desinere profiteri volit: si in gradum militum recipi cupiat, solvet pro suo tractu, quod Passagium dicimus, communi nostro erario... antequam ad professionem admittatur, scuta auri in auro ducenta.*

PASSAGIARIUS, Portitor, publicanus, Ital. *Passaggiere*, nostris *Passager*, in Constit. Sicul. lib. 1. tit. 76: *Gabelloii, forestarii, platarii, portonarii seu Passagerii, etc.* Est etiam—

PASSIAGIARIUS, Navita, qui de ripa in ripam alteram transeuntis navicula transmittit. Willel. Thornus ann. 1287: *Si Monachus vel aliquis de familia Abbatis ad ductum portum ex quacunque parte fluminis veniens batellum dicti Passiagiarum ibi presentem invenerit, et Passiagiarus vel sui noluerint ipsum vel tardaverint transducere, seu transire, etc.*

Nostris *Passageur*, eodem sensu. Charta ann. 1302. ex Chartul. 23. Corb.: *Porroni aller, passer et repasser par ledit bac, à pie, à queval, à car, à carrette, à wit et à sarques paisiblement et franquement, sans paier au Passageur dudit bac.* Alie ann. 1460. ex Chartul. Latinac. fol. 75: *Promettent à nous, nos commis et Passageurs pour nous qu'ils puissent mettre et ficher sur la terre et seigneurie deditis religieuz... pieux ou fches ou bastaulz.*

PASSAGERIUS PORTUS, Ripa, ni fallor, in quam transeuntis deponit navita. Charta ann. 1301. in Tabular. Floriac.: *Item duas partes medietatis reddituum...*

quam habemus... in portu et ratione portus Passagerii de Regula.

PASSAGERIUS, Idem qui *Passiagiarus*. Computus ab ann. 1393. ad ann. 1396. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 280: *Item, apud Novas Passageris aquae pro duabus navibus, flor. 11.*

PASSAGIUM, Canalis. Charta ann. 1164. apud Kennet. in Antiquit. Ambrosd. pag. 120: *Dedit itaque et concessit... omnes percapturas quas fratres inceptorum versus me in faciendo Passagium suum, et in... aquis et in fossis et in ponte et in omnibus rebus ubicumque praesumpserit quiete clamavi.*

PASSAGIUM, perperam pro *Pasnagium*, tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1347: *Noverint universi praesentes et futuri, quod... Passagium etiam porcorum suorum quietum est in foresta mea. Rectius in sequentibus *Pasnagium* legitur. Vide *Pastio*.*

PASSALORINCHITA, [PA TALORINCHITÆ.] Haereticæ sic dicti, quod digitum imponentes in nares, et ora sua, et in labia, quasi silentium semper exererent, soli tacturnitati quasi studium commodantes. Vide *Phylastrum*, [et S. Augustinum hær. 63. a Græco *κατακοξο*, *παξιλλος*, et *βίβ*, *νασος*, vel a *βύροξ*, rostrum, rictus; unde alii *Tassalorinchita* scribunt. Alia dialecto dicuntur *Tascodrogita*. Vide in hac voce et *Cuprum* in Harpocr. cap. 27.]

1. PASSANS, a Gall. *Passant*, Viator, peregrinus. Libellus duplex Postulensium Canon. ad Reg. Hispan. ann. 1600. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 422: *Necnon quascumque miserabiles personas transeuntes, sive uti communiter vocant, Passantes.*

2. PASSANS, Gall. *Passant*, Monetae Hannoniensis species. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 592: *Le suppliant tira deux Passans de sa bourse, monnoye dudit pais de Haynaut, etc.* Vide infra *Passavant*.

1. PASSARE, Transire. Charta ann. 1498. in Tabular. Jotrens. Monast.: *Habita primitus licentia a domina sua... Abbatisa ejusdem ecclesie B. M. Jotrens. ad praesentem Prioratum Passandi.*

Nostris *Passaporte*, pro scheda liberi commentis, quo transeundi facultas conceditur, vulgo *Passport*, *Passavant*. Lit. remiss. ann. 1431. in Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 289: *Un batellier tenant en sa main uno Passaporte, etc.*

2. PASSARE, Transgredi, Gall. *Outrepasser*. Charta ann. 1262. tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 315: *Et si ego hoc Passaverim, vel fregerim, etc.*

3. PASSARE, Transigere, pactionem facere, Gall. *Passer un contrat, un traité, un acte*. Charta Fulconis Episc. Andegav. ann. 1337. in Tabular. S. Albini Andegav.: *Habeant potestatem ad concordandum, integrandum et Passandum cum dictis Abbate, etc.* Ibid.: *Ad Passandum compositionem cum dicto, etc.* Ad *Passandum Litteras et instrumenta, etc.* Charta ann. 1402. in Tabular. Floriac.: *Cum certum tractatum et accordum Passatum fuisset inter nos, etc.* Judicatum ann. 1495. in Tabular. B. M. de Bononuntio Rotomag.: *Compromisso super questione, lite et processu ac expensis pro bono pacis et concordis nutriendis inter partes Passato. Occurrit praeterea apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 402. Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 561. et 765. Rymer. tom. 11. pag. 832. et in Constitut. ann. 1515. ad calcem Joh. Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 8. et 4.*

1. PASSARE DONATIONEM, et alia ejusmodi dicuntur Notarii publici qui instrumenta conficiunt. Arestum Parliamenti ann. 1484. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 282: *Eodemque die coram notariis qui dictas venditionem et donationem Passaverant. Occurrit passim.*

4. PASSARE, Permittere aliquid per instrumentum authenticum. Statuta Eccl. Carnot. ann. 1325. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1365: *Gratias quascumque de non residendo in ecclesiis parochialibus... utilitate ipsarum ecclesiarum Passatas, et alias quascumque gratias revocamus.*

5. PASSARE, Transmittere. Reg. feud. Normann. ex Cod. reg. 4653. A. fol. 136: *Guillelmus le Portiers de S. Egidio tenet portum S. Egidii et unum messagium per sergentiam: unde debet Passare servientes regis pauperes gentes.*

6. PASSARE, Valere. Pacta inter reg. Tunet. et Pisan. ann. 1398. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1122: *Non obstantis quod (procurator) non sint scripta in Saracinesco, et quod dicta procura translatur de Latino in Arabicum, et quod Passare debeat contra Saracenos ad posse petere... Item quod dicta az Passare debeat in omnibus terris subditis dicto regi.*

PASSARELLA, Ludi species. Stat. crimin. Cumanæ cap. 80. ex Cod. reg. 4022. fol. 84. r.: *Nullus homo nec puer habens a decem annis supra, ludat nec ludere debeat in civitate Cumarum... nec in plateis publicis ad Passarellam. Idem videtur ludus, qui nostris *Passes* dicebatur, quo ad metam, sisdem *Passes* nuncupatam, sagittas dirigebant. Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 199. Chartoph. reg. 311: *En jouant les ungs à un jeu que on appelle au toquon, et les au-res à un autre jeu, appelé la Passes, auquel jeu l'on joue avecques javelines.* Alie ann. 1383. in Reg. 122. ch. 337: *Iceilui Philippot... prist un baston à terre, qui illec est totti gisant, et qui faisoit crier et Passe de leur jeu.**

PASSARIUS, Machinae species, qua pondera levantur. Tract. Ms. de re milit. et mach. bellic. cap. 68: *Passarius, alias tollone, potest alius levare et inferius declinari ac circiter girari. Hoc instrumentum potest operari in edificis murandis, de terra levandis et alius ponendi ad opus lapides, saxa et alia pondera. Aliud videtur instrumentum de quo Froissart. vol. 3. cap. 18: *Un engin qui avoit quatre estages; et en chascun estage pouvoit vingt arbalestriers; on amena et bouta celui engin, qu'ils appelloient Passavant, au plus foible lieu du chastel.* Vide *Tollenum*.*

PASSARIUS, Aridus, passus, exsiccatus. Capitolinus in Albino cap. 11: *Quingentis ficus Passarias, quas Graeci callistruthias vocant, jejunum comedisse dicit Cordus.*

1. PASSATA, Praestationis species, apud Occitanos. Charta Occitanica ann. 1312. in 48. Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ex Tabulario regio num. 28: *Item Passatam seu bladatam quam nos habebamus in dicto loco de Sonohaco, videlicet in quolibet agricultorum cum uno pari animalium, unum sextarium bladi, frumentum et avenam per medium ad mensuram Albiansem, etc.* Infra: *Item habebamus tunc in dictis locis una cum dicto Episcopo in quolibet animalium grosso, exceptis animalibus terram excellentibus 8. den. Turon. pro Passata, et in quolibet*

pecuda seu animali minuto unam pictam Caturcensem, etc. Occurrit ibi pluries. (Codex MS. Consuet. et privileg. Tolos. fol. 98: *Senescallus defendat Consules et Universitates a nova impositione servitutis faciendae per Pralatos... et a nova exactione prestationis Passata.*)

° **PASATA, PESATA**, Pensionationis pecuniariae aut annuarie species; non a *Passare*, transire; sed a voce *Pax* deducenda; eadem proinde atque supra *Commune* l. Vide ibi. Charta ann. 1319. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 166: *Item pro medietate Pazata in pecunia sex libras, quindem solidos, septem denarios Turon.* Item in *Pazata in frumento estimantur valere annui redditus triginta sex sextaria...* Item in *Pasata in avena tantundem*, etc. Ch. 167: *Homines existentes infra dictos terminos... debent pro Passata pro se et animalibus et aratris suis in universum, tam in blado quam in pecunia annuatim, quatuor libras, duos solidos, undecim denarios Turon.* Vocis sensum simul et originem declarant Chartae sequentes: prima ann. 1322. in cod. Reg. ch. 440: *Cum per dominum nostrum regem et dominum Albiensem episcopum quolibet anno certa bladi et pecunie quantitas, per modum pacis, ab hominibus de Scura levaretur; fuit de consilio dictionum consulum et universitatis predictae quod supplicaretur dicio summo pontifici, quod mandaret domino nostro et regi et episcopo Albiensi, quod supersederet a perceptione dictae Passatae.* Altera ann. 1329. in Reg. 66. ch. 338: *Taliter duximus ordinandum, videlicet quod dicta Passata seu commune pacis ballivie de Cassaneis, terminis solutionum solitis ab antiquo apud Cassaneas, et non alibi, persolvatur.* *Pazata* semel et iterum ibi occurrit, ut et in Charta ann. 1819. ex Reg. 59. ch. 315: *Item pro medietate Pazata in pecunia, vj. lib. xv. sol. vij. den.* Item pro *Pazata in frumento estimantur valere annui redditus xxxvj. sextaria...* Item pro *Pazata in avena tantundem*. Vide infra in *Pax* et *Passagium* 2.

° 2 **PASSATA**, Vicus, via, semita qua *passare* seu transire licet. Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 318: *Ascendendo usque ad carreriam seu Passatam de magueris, etc.* Alia ann. 1415. in Reg. 168. ch. 328: *Item pro quodam orto, in quo solebat esse molendinum pastelli, cum quadam Passata.* Adde Ordinat. reg. Franc. tom. 8. ex Lit. ann. 1356. pag. 287. art. 2. et tom. 9. ex Lit. ann. 1410. pag. 559. art. 16. unde emendandum *Passatarum*, pro *Passatare*, tom. 5. earumd. Ordinat. pag. 6. art. 2.

° *Passé* vero nostratibus appellatur. Limbus, ora, panni extremitas, qua largus est, vulgo *Lisiere*. Stat. pannif. Rotomag. ann. 1424. in Reg. 173. ch. 151: *Se aucun veult faire drap, entre drap et demi-drap, il sera tenu mettre au bout du demi-drap une boutiere ou Passé.*

° **PASSATARES**. Vide supra in *Passata* 2.

° **PASSATGIUM**. Vide *Passagium*. **PASSATICUM**. [Testamentum Guillelmi Raymundi Comit. Ceritan. ann. 1096. Marcæ Hispan. col. 1194: *Relinquo... et ipsas meas franchesas quas habeo in villa Peladol et decimum de leuda et de Passaticum Ville-franche et decimum pascurarii de insula.*] Charta Raymundi Comit. Provincie ann. 1179. apud Sammarthanos in Archiepisc. Aquisgranensis: *Pascherium ovium suarum, et Passaticum, et usaticum, et omnia que*

emere voluerint, libera sint ab omni usatico et lesda. Alia Jacobi Regis Aragonum ann. 1230: *Emfrangimus ab omni lesda, pedagio, Passatico, portatico, tolla, consuetudine, etc.* Libertates Regni Majoricar. ann. 1248: *Non donetis carnaticum de vestro bestiaro ulla tempore, Passaticum, herbatium, neque quarentanum.* Videtur idem quod *passagium*, jus transitus. [Vide *Pedagium*.]

° **PASSATIO**. Instrumentum a Notario publico *passatum* seu confectum. Statuta Eccl. Trecor. ann. 1372. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1123: *Mandamus officialibus nostris sub debito prestiti juramenti, ne aliquem advocatum ad procurandum coram se admittant, nec notarium ad scribendum in curia, nec Passatorem ejus fidem adhibeant, quousque prestitierint juramenta.*

° Vel subscriptio, nominis appositio; quo sensu *Passement* legitur in Apocha Joan de Rieux ann. 1400. tom. 2. Probat. Hist. Brit. col. 705: *Donné sermain mon Passement et le seau Guillaume de Theil-lac à ma priere.* Qua eadem voce significatur etiam facultas conficiendi acta publica, in Sentent. inter comit. et monach. Vindoc. ann. 1382. ex Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 741: *Item nous conte voulons et accordons a tout ce que lesdiz religieuz aient et puissent avoir pour le temps avenir en leur abbaye, Passement de lettres, de ceuz seulement a qui il plaira de y faire lettres passer.* Hinc *Passé*, pro Notarius, in Praef. ad tom. 1. Probat. ejusd. Hist. pag. vij.

° **PASSATOR**, Dominus, cui *Passagii*, seu transitus praestatio competit. Charta Edw. III. Regis Angliae in Monastico Angl. tom. 1. pag. 506: *Donationem etiam... quam Hugo de Bradewardin, Passator, filius Stephani Ponc, per scriptum suum fecit eidem fratribus de libero passagio apud Bradewardin.*

° **PASSATORIUM**, Pons, vel quidquid ad transeundum utile est, Ital. *Passatoio*. Lit. Phil. VI. ann. 1395. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 890: *Desupra Passatorium, quod est in via que vadit de S. Bricio ad grangiam monachorum S. Andrew de Gofor.* Vide infra *Passipedium*.

° **PASSATUS**, Præteritus, Ital. *Passato*, Gall. *Passé*. Tabul. S. Germ. Prat.: *Octava die Maii anno Domini 1459. Passato.*

° **PASSAVANT**, Monetæ species, eadem forte qua supra *Passans* 2. Reg. Cam. Comput. Paris. in Bibl. reg. sign. 8400. fol. 147. r.: *Estertins d'Angleterre et d'Escoze, Gambroisins de Philippe, Chevaliers de Guillaume, Passavans neufs, sont a onze deniers ob. argent le roy.* Vide supra *Passarinus*.

° **PASSAVOLANTUS**, Ital. et Hisp. *Passavolante*, Gall. *Passavolant*, Tormentum bellicum exile. Barel. serm. 2. in Dom. 1. Quadrag.: *Ut bombardæ, schiopeti, Passavolanti, etc.*

° **PASSAYRAGIUM**, a *Passagio* distingu videtur: est tamen tributum quod a transeuntibus exigitur. Charta ann. 1817. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 166: *Cum suis territoriis, districtibus... pasqueris, pascuris, passagiis, Passayragiis, pulveragiis, etc.*

° **PASSAZIUM**, Idem quod *Passagium*, Tributum, quod a transeuntibus exigitur, Ital. *Passagio*. Pactum inter Mutin. et Pistor. ann. 1225. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 418: *Salvis antiquis, consuetis et districtis Passazis in utraque civitate et districtu. Et de novo nullum Passagium exigitur vel imponatur.* Vide infra *Passibile*.

° **PASELLUS**, Paxillus, pedamentum quo vinea fulcitur, Gall. *Echalas*, alias *Paisset*. Vide supra *Paisellare*. Charta ann. 1202. in Chartul. Buxer. part. 18. ch. 5: *Predictis quoque monachis usagium in nemoribus suis ad faciendos Pasesellos ad omnes vineas, quas ibidem possidebant.* Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 313: *Cum in certo loco Pasesellos in terra perciterent, ad ipsum locum preparandum pro perchis et aliis lignis in eodem ponendis, etc.*

° **PASSER PARADISI**, Avis fictitia, vulgo *Oiseau de Paradis*. Epistola Alph. Ciaconii apud Marten. tom. 3. Ampliss. Collect. col. 1324: *Taceo tintinnabula et auricalco dulce sonantia, aves ex provincia de Banda, quas Passeres paradisi Lusitani vocant, expedes, perpetuo volatu errantes.*

° **PASSERIA**. [° *Nostris Passiere*. Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Francor. pag. 393: *Et quia Passeria nonnullorum dictionum molendinorum ad gentes ecclesiarum et alias spectantium super ripariam Orbi, etc.* Alia ann. 1389. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 233: *Lequel maître Bernart rompy la Passiere de son moulin par force et grant influence des causes.* Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 186. ch. 45: *Iceilus Chalenay ala en une Passiere a mettre du poisson pour icelle curer.* *Passiere*, in alia ann. 1386. ex Reg. 151. ch. 147: *Iceilus Vigier passoit sur une planche, qui est sur la Passiere de certains moulins, etc.*] Vide in *Pazare*.

° **PASSETUM**, Suggestum, Gall. *Estrade*. Ordinar. eccl. S. Petri Insul. Ms.: *Postea præcentoribus existentibus super Passetum, organista incipit super organum hymnum, Veni, Creator. Comput. Ms. fabr. ejusd. eccl. ann. 1475: Item pro duobus Passatis servientibus ad reponendas Reliquias sub candelabro majoris altaris, etc.*

° **PASSIAGERIUS**, Idem qui *Forensis* et peregrinus alibi dicitur, qui ex aliena diocesi vel ecclesia est. Obituar. MS. Eccl. Morin. fol. 43. v.: *Canonicis vero vere residentibus et qui suum stagium compleverunt cuilibet x. sol. alius denique stagiarius et Passiageris cuilibet interessenti 11. sol.* Vide *Presbyter forensis*.

° **PASSIAGIARIUS**. Vide *Passagium*. **PASSIATUM**. Charta Alamannica Goldasti 6: *Et quando opus fuerit aut ad messen vel pratium colligendum, vel ad reliqua, in Passiato faciam, etc.* [f. Gall. in patz.]

° **PASSIBILE**, Tributum, quod a transeuntibus exigitur, idem quod supra *Passazium*. Stat. ann. 1401. inter Leg. Polon. a Prilusio collect. pag. 160: *Omnesque et singulis clericos, scholares, studentes... ab omnibus damnationibus, solutionibus, Passibilibus... eximimus ac auctoritate regia liberamus.* Vide infra *Passus* 5.

° **PASSIBILIS**, Calcabilis. Dudo de Ducibus Normannorum:

Christus se pelago fluctivo intulit
Siccis vestigio, sequa per requora
Fert factu liquido Passibilis maris.

° **PASSIBILITAS**. Arnobius Junior in Psalmum 11: *Fiducialiter, id est Passibilitate carens, nulli morti succumbens.*

° **PASSIM**, Lento gressu, seu passu, Gall. *Au pas*. Rolandinus Patav. de Factis in marchia Tarvis. lib. 12. cap. 8: *Tendebat ad partes illas cum gente sua, non equidem sicut fugiens, equis immo procedentibus Passim.*

° **PASSIMA**, ATIS, Panis subcinericius vel recoctus. Vita S. Joan. a Caramola tom. 5. Aug. pag. 800. col. 2: *Ibi enim, ut aiunt, ex septeno Passimate, quod vix ad septenium prandiolum sufficisset, refectionem suam totius Quadragesimae coarctavit.* Vide *Passimae* et *Pazimatum*.

° **PASSIMAE**, Matthaeo Silvatico, *Tortella panis azymi, biscoctis de Sen, i. de terra Jerusalem; quoniam ibi Arabes impastant ea cum aqua masticis.*

° **PASSIMATA**, ut *Passima*. Acta S. Joan. Firm. tom. 2. Aug. pag. 462. col. 2: *Aliam fecit Quadragesimam iterum in cella reclusus, in qua sportulam unam parvula n. pane hic cocto plenam, solummodo manducavit, non accipiendo qualibet die, nisi simplicem Passimatam.*

1. **PASSIO**, PASSIO DOMINI, Dominica quinta Quadragesimae, quae Ramispalmas praecedit. In Epistola Balduini Imperatoris de expugnatione Constantinop. urbs obsessa a nostris dicitur 5. *Id. April. feria 6. ante Passionem Domini et capta 3. Id. April. feria secunda in Passione, id est, die Lunae hebdomadis quae Dominicam Ramis palmarum praecedit, quam Hebdomadam Passionis vocamus.* Amalarius lib. 4. cap. 48. apud Mabillonium: *In Passione Domini, quindecim videlicet dies ante Pascha.* Vide notas nostras ad Villharduinum num. 123. et supra in vocib. *Dominica*, et *Hebdomada*.

° **PASSIO DOMINI**, pro ejusdem Incarnatione interdum accipi, ex Charta ann. 1083. in Tabular. Eccl. Carnot. supra observatum est in voce *Annus*, pag. 263. col. 3.

° **PASSIO**, Ea Evangelii pars quae *passionem* Christi continet, apud Mabillonium 4. Analect. pag. 455. et alibi *passim*.

° Comput. ann. 1479. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 377. col. 1: *Pro missa singulis diebus totius anni in eadem (capella) celebrari pro conservacione salutis dicte ville et habitantium ejusdem cum Passione in introitu missae dici consueta.* Notandus omnino usus.

° **PASSIO**, Martyrium. Ordo officii Gothici inter Concil. Hispan. tom. 8. pag. 272: *Pro innixa collo suo fure ad Passionem tractus est, letabundus.*

° **PASSIO**, Crucifixus, Christi ad crucem affixi imago, atque fortasse *Passionis* ejusdem instrumenta. Charta Mich. Paleol. Imper. CP. ann. 1403. ex Gazoph. eccl. Paris.: *In cujus crucis medio Passio composita est ex ligno pretioso.*

° **PASSIO**, Acta cujuslibet sancti. Charta Sancti comit. pro fundat. S. Severi in Vascon.: *Ipsi vero sapientes inquirebant si S. Severus gestam vel Passionem haberet scriptam.* Vide *Passionarius*.

° **PASSIO**, Quinta e novem partibus in quas hostia dividitur apud Muzarabes. Vide *Hostia*.

° 2. **PASSIO**, Morbus. Medicis *passim*. Chron. Romualdi II. Archiep. Salernit. apud Murator. tom. 7. col. 206: *Reus autem Guillelmus circa Quadragesimam fluxu ventris et molestia cepit affligi, quam Passionem quum aliquanto tempore occultasset, circa mediam Quadragesimam, eadem Passione crecente, credens se moriturum, etc.* Vide mox *Passionarius*.

° **PASSIO SCOTOMATICA**, Cœcilitatis dolor, a Græco cœcōr. Miracula S. Bertini sec. 8. Bened. part. 1. pag. 131: *Sed pene ex animis ante in terram proruit, nequam ut Passione Scotomatica tetus, sed*

pro anima illius... salvatione imo magis nominis Dei laude, ipsiusque dispositione luminum delectabilium visu privatus, ac bimatu vel eo amplius in hujus cœcilitatis permansit amaricatu.

° **TYPICA PASSIO**, Febris interpolata, ex Gloss. ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. *Passion*. cap. 78. Nostris *Passion*, pro Dolor. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 419: *Icellui Flouriet s'est fait garir, où il a eu moult de Passions, grans frair et intérestz.* Vide infra *Passibulum* 8.

° 3. **PASSIO**, Mala cogitatio, quam quis in mente volutat, in Penitentiali Egberti Archiepisc. Eborac. cap. 19.

° 4. **PASSIO**, perperam pro *Passio*, Convivium, refectio, in Charta Ludovici Pii ann. 18. imperii ejusd. Imp. Hist. Alsac. Inter Instr. pag. 19: *Nullum telonium, aut ripaticum, aut cenaticum, aut Passionem, aut laudaticum, etc.* Vide *Passus*. Nec rectius *Passio* pro *Passio* seu *Passarium* occurrit in vet. Notitia apud Stephanot. Locum vide in *Paschericum* ad vocem *Passarium*.

° **PASSIONABILITER**, Inordinate, perturbate. Joan. Gersonius de Consolat. Theol. lib. 4: *Alii frustra conati sunt ad nihil Passionabiliter affici, cum sentiret Apostolus aliam legem repugnantem.* Vide infra *Passionata*.

° **PASSIONARIUS**, *Passionatus*, *Passiones Martyrum*. Joan. de Janua: *Passionarium, liber continens Passiones Sanctorum: vel Passiones id est morbos.* [Gloss. Lat. Gali Sangerm.: *Passionarium, Passionnaire, c'est livre des passions des Sains.*] *Passionarius*, Durando lib. 6. Ration. cap. 1. n. 23. *est liber continens Passiones Sanctorum, qui legitur in Ecclesia in festis Martyrum: ex instituto nempe Antheri PP. qui Martyrum gesta scribit, et in Ecclesiis haberi præcepit.* Gregorius M. lib. 7. ind. 1. Epist. 9: *Nos autem pene omnium Martyrum distinctis per dies singulis Passionibus collecta in uno codice nomina habemus.* Regula S. Ferreoli cap. 18: *Gesta Martyrum, id est, Passiones Sanctorum fidelium, quodam compaginata studio et sermone digesta sunt; tempore quo nobis diei migrationis eorum anni meta cursus sui legibus representat, recenseri in oratorio, audientibus cunctis, omnino decernimus.* Id. etiam statuitur in Concilio Africano can. 13: *liceat etiam legi Passiones Martyrum, cum anniversarii dies eorum celebrantur.* Adde Concilium Carthag. can. 47. Attonis Episcopi Capitulare cap. 58. Canones Saxonicos Ælfrici ad Vulphinum Episcopum can. 21. Epistolam Bugge ad Bonifacium Moguntin. Episc. Vitam S. Gilberti de Sempringham pag. 682. etc.

° **PASSIONARIUS**, *Passionarium*. Liber MS. Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 19: *Quales sunt Bibliothecæ, majores expositores, et Passionarii, et Vitae Patrum, etc.* Et cap. 48: *In festivitatibus Sanctorum legantur vitæ vel Passiones eorum.* Chronicon Casinense lib. 3. cap. 62. (al. 68): *Passionaria totius anni libros quatuor.* Lambertus Ardensis pag. 155: *Veteris Testamenti libros, et Passionarium.* Vide *Monasticum Anglic.* tom. 3. pag. 322.

° **PASSIONALE**. Chron. S. Bertini apud Marton. tom. 3. Anecd. col. 592: *Librum Effrem pronosticorum, Collationes Patrum, Augustinum super Johannem, et Passionale totius anni.* Occurrit præterea apud Mabillon. tom. 4. Annal. Bened. pag. 441.

° **PASSIONALIS**. Necrologium Ecclesie

Parisiensis 6. Id. Jan.: *Dedit etiam tres libros, duos Passionales, et unum qui dicitur Martinellus.* Occurrit apud Ratterpium Monachum de Casib. S. Galli cap. 9. et in veteri Charta apud Buzellum lib. 2. Gallo-Flandr. cap. 25. Vide Testamentum S. Everardi apud Miræum in Cod. Donat. par. cap. 21.

° **Passionaire** appellatur, Liber passionem Christi ex Evangelis complectens, in Inventar. S. Capel. Paris.: *Un Passionaire noté, etc.* Vide supra *Passio*.

° **PASSIONATE**, Inordinate et impotenti studio. Acta SS. Julii tom. 2. pag. 391. de S. Godeleva: *Circa translationem et reformationem monasterii S. Godelevæ asserens Passionate fuisse processum.* Vide supra *Passionabiliter*.

° **PASSIONATICUS**, Jus transitus, *Droit de Passage*. Charta Dagoberti Regis apud Doubletum pag. 656: *Et ceteri pagenses de alias civitates persolvant de illos navigios de unaguagus quarrada denarios duodecim et vultaticos, et Passionaticos per omnes successiones et generationes illorum secundum antiquum consuetudinem.*

° **PASSIONATUS**, Infensus, a Gall. *Passionné*. Instrum. ann. 1409. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 937: *Et primo dolet quod Concilium quod congregaverunt ad deliberandum utrum eidem domino nostro Papæ (Gregorio) deberet per ipsos totaliter auferri obedientia, fuit ex personis, ut plurimum, Passionatis contra justitiam suam Sanctitatis, etc.*

° Animi impotens, ardentiore studio accensus. Imitat. Christi lib. 2. cap. 3: *Homo passionatus etiam bonum in malum convertit, et facilius malum credit.*

° **PASSIONITE**, Hæretici qui Christum Deum in passione carnem dimisissent atque in cœlum ascendisse mentiebantur. De his Philastrius cap. 71. Vide Stockman. Lex. Hæc.

° **PASSIPEDIUM**, *Passipedium*, Via angusta et soli pedestri itineri ex lapidibus accommodata, ut interpretantur docti Editores ad Mirac. S. Rudin. tom. 6. Aug. pag. 819. col. 2: *Donec adversam aquam, ubi juxta ripam fluminis de via ad viam Passipedis per lapides fit transitus, pervenerunt. Cum jam ipse dicitur Joannes per Passipedum illuc incederet, tunc elapso pede accidit ipsum usque ad umbilicum in aquam de Passipedio cecidisse, etc.* Vide supra *Passatorium*.

* **PASSIS CRINIBUS**, [Sparsis capillis. DIE.]

° **PASSITARE**, Sturnorum clamor. Vide *Baulare*.

° **PASSIVARE**, Transire, quasi *passus*, seu strictiora loca emetiri, vel vagari, quomodo *passivus*, pro *vagus*, usurpatur. Vita S. Wunibaldi cap. 3: *Et protinus Passivantes super Alpium ones, etc.*

° **PASSIUM**, perperam, ni fallor, pro *Pallium*, *Aurum*. Testam. ann. 1274. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 502. col. 2: *Relinquo tarenos quatuor pro Passis et unctio tarenos quatuor.*

° **PASSIVUS**, Vagus, Inconstans, incertus: vox Afris scriptoribus familiaris. S. Augustinus lib. advers. Adimantum cap. 21: *Si hoc ideo dictum est, ut non servetur panis in crastinum, magis hoc implent vagi Romanorum, quos Passivos appellant, qui annona quotidiana satiato ventre, aut donant statim quod restat, aut projiciunt.* *Passiva libido*, apud S. Hieronymum in Ezech. cap. 16. vaga ac promiscua, quæ *errabunda Venus*, Saxon Grammatico lib. 5. dicitur. *Passivus obtutus*, apud Cassianum Collat. 1.

cap. 5. vagus, incertus. Josephus Isca-
nus lib. 3. de excidio Trojano :

Subit illa pudica
Ora gerens, oculis nequam vaga.

Πάνθητοι ἴπωμας, apud Nicetam in Ma-
nuele lib. 1. Julius Firmicus lib. 8. Math.
cap. 23 : *Mulieres vere meretrices, que
pudorem suum sine ullo respectu, Passivis
libidinum conversationibus vendant. Ibi-
dem cap. 25 : Quod si mulieris fuerit ista
genitura, Passivis erit libidinum cupidit-
atibus prostituta. Et cap. 30 : Mulieres
vero faciet pudorem suum Passiva libidi-
nis nundinatione prostituere. Chromatius
Aquilensis. Episcop. Conc. 1 : Et Passi-
vam Judæorum licentiam, et stultam ac
miserabilem Manichæorum præsumptio-
nem, etc. Auctor homilia 3. ad Mona-
chos, inter homilia Eusebii Emisenti :
Aves ipsæ diligunt nidos suos, amant ferre
loca in quibus nutritæ sunt, amant cubilia
et pascua : et quamlibet naturali libertate
Passivis perversa rapiantur incurvidis,
æpius tamen ad chara sibi loca quodam
cibi desiderio revertantur. Communio pas-
siva, in Concilio Carthag. 1. pag. 8. 1.
indifferens, cuius nullo passim discrimi-
nem permissa. Passiva corpora, ibidem
cap. 11. promiscua. Tractatus Gelasii
P.P. : Ne si semel talis fuerit intrinseca
fascia, omnibus exinde omnia licent,
fiatque, quod absit, tam Passiva rerum
confusio atque commixtio, ut nullis inter
mundum et immundum... est discretio
Aldhelmus de Virginitate cap. 1 : Passi-
vus lascivusque oculorum obtutus. [S.
Ilephonsus in Addit. ad libellum S.
Isid. de Viris illustr. Eccles. : Cantus
Passivis usibus vitiosus, melodia cogni-
tione connexis (leg. correxit.) tom. 3.
Concil. Hispan. pag. 80.] Utitur passim
Tertullianus.*

PASSIVE. Apuleius lib. 11 : Crines...
per divina colla Passive dispersi molliter
fluebant.

PASSIVITAS. Salvianus lib. 7. de Gu-
bern. Del. Quis conjugii fidem reddidit ?
imo quantum ad Passivitatem libidinis
pertinet, quis non conjugem in numerum
ancillarum non redegit ? Infra : Atque
illi... et minore fortasse crimine, et mi-
nore, et reor, numero ac Passivitate pec-
cabant. [Tertullianus Apolog. cap. 9 :
Turbulenta et Passivitas. Idem adv. Her-
mog. cap. 41. et alibi passim : ubi Passi-
vitas idem quod frequentia promiscua
seu confusio, interdum quod libertas,
communitas, sonat. Vide Jac. Billium
lib. 1. Observat. sacr. cap. 15.]

PASSIVITAS, Vulgo, promiscue. Ter-
tullianus de Pallio cap. 3 : Pars vero
Passivitas omnibus utilis.

PASSAGIUM. Vide Passio.
PASSO, idem quod Passio, Censu
vel tributum pro glandatione et jure
pascendi porcos in silva domini. Charta
Henr. I. reg. Angl. ann. 1126. Inter Instr.
tom. 11. Gall. Christ. col. 285 : Decimam
sui nemoris in Passione et venditione.
Vide mox Passonagium 2.

PASSONAGIUM, Charta ann. 1238 :
Nos Humbertus dominus Bellijoci petebamus
Passonagia molendinorum in ripa
Rodani. Videtur esse præstatio quedam
sic dicta a Passonus, quod videas.

Melius fortassis, Præstatio pro fa-
cultate figendi palos seu passellos, pis-
cium capiendorum causa. Vide supra
Passeria et mox Passorgium.

PASSONAGIUM, Censu vel tribu-
tum, quod pro jure pascendi porcos in
silva domini exsolvitur. Charta abb. Se-
non. Tull. dioc. ann. 1244. ex Reg. 3.
feud. episc. Metens. fol. 215. r. in Bibl.

reg. : Concessit unarium... ad usus por-
corum, ... mediante Passonagio tali, vide-
licet quale homines de Moiens solvunt pro
Passonagio porcorum suorum. Ubi se-
cundo loco pro ipso jure pascendi acci-
pitur. Vide supra Passo.

PASSONUS, Rhodani ostium, vulgo
le Gras, vel le Pas dictum. Tabular.
Massil. : Cum dominus Amiratuz deces-
sisset hodie grassi Arelatis vocatus Passoni.

PASSOR, Patiens, Gall. Patient. Vita
S. Johannis Bonvisii tom. 5. Mali pag.
111 : Orate pro me ut patientiam non
amittam. Et quamvis erat optimus Pas-
sor, cum suum præcipuum in patientia
fuisset.

PASSORGIUM, f. Præstatio pro fa-
cultate figendi passellos in molendinis
vel aliubi, seu pareria construendi.
Pariag. Inter reg. et monast. Grandis-
silva ann. 1200. in Reg. 152. Chartoph.
reg. ch. 25. : Item in furnis, bianchiis (i.
blancheris) tabulis, leudis, saltis, por-
tibus, ribagis, maguillis (i. maguillis)
Passorgiis, clamoribus, etc. Vide supra
Passeria et Passonagium 1.

PASSOTJS, Gall. Passot, Pugionis
species : cujus proinde appellationis
origo non ab ejus longitudine, ut vult
Duchast in nova edit. Diction. Menag.
accersenda videtur. Lit. remiss. ann.
1465. in Reg. 202. Chartoph. reg. ch. 14.
D'une dague ou Passot, que le suppliant
avoit à sa ceinture, donna un cop de
plat.

PASSUATIM, Lento et composito
passu. Andr. Floriac. lib. 4. Mirac. S.
Bened. Ms. : Per medium custodem un-
dique circumiacentium, ad divino sapore
stertentium, stabitum Passuatim : post
demum pro viribus iter arripit. Quod
Aller la Passat dicitur, in Poem. d'Athis
M.S. minus bene allegato in voce Passus
8. Vide Passim.

PASSULA. * Recipe... partes 3.
Passularum mundatarum. * (B. N. ms.
Lat. 10272. pag. 158.)

PASSULLARE, Passellis seu pedamen-
tis vineam fulcire, idem quod supra
Passellare. Charta S. Ludov. ann. 1260.
in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 365 : Usa-
gium in foresta nostra Cuisis... tam ad
ardendum quam ad edificandum, clau-
dendum, resarciendum sive reparandum
et ad Passullandum vineas dictæ domus.
Vide supra Passellus.

PASSUM, Vadum, Gall. Gué. Charta
ann. 1204. tom. 1. Annal. Tolos. Inter
Instr. pag. 58 : Faciebant parare Passa
fluminis Agodi, ut illum transirent et
pergerent cum communi exercitu Tolose
apud Rabastenses.

PASSURASSE, ἀψιτασῶς, in Gloss.
Lat. Græc.

PASSUS, Locus, auctoritas, nosiris
Passags. Processus de Vita S. Thomæ
Aquinat. tom. 1. Martii pag. 706 : Quando
scribebat dictus frater Thomas super
Isatam, venit ad quendam Passum Scrip-
turae, etc. Vita S. Catharinae Senens.
tom. 3. April. pag. 305 : Per doctores ex-
ponentes hunc Passum. Processus de B.
Petro de Luxemb. tom. 1. Julii pag. 543 :
Volebat quod ipse loquens legeret Passus,
loquitur de salute anime.

Arest. parlam. Paris. 13. Mart. ann.
1407 : Qui beatus Thomas de ordine fra-
trum Prædicatorum exitiss dicitur, cu-
jus dicta ipsi Prædicatores exaltare cu-
pientes dicunt in omnibus fore approbata
et ab Ecclesia pro veris determinata ;
licet rei veritas sit in contrarium, in mul-
tisque Passibus ipsius dicta reprobandur,
etc. Quæ ultima verba notatu dignis-
sima sunt.

12. PASSUS, Mensura, vel ponderis
species. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 66.
v. : Ordinatam est quod si aliquis per-
sona... scienter seu dolose habuerit vel
tenuerit falsam pensam, stateram, Pas-
sum, balanciam, marchum, vel aliquam
aliam mensuram vel pondus, etc. Vide
Passellus.

Ea præsertim mensura qua pannos
metiebantur, apud Italos. Stat. ant.
Cuman. cap. 41. ex Cod. reg. 4622. fol.
34. v. : Quod Passus, cum quo mensuran-
tur panni lanæ et lini et bombacis, fiat
talit qualis est passus. Stat. crimin. Ri-
per. cap. 219. fol. 29. r. : Quilibet persona
vendens pannum lanæ, debeat mensurare
cum Passo justo et bullato.

PASSUS, Mensura agraria, modus
agri, nostratibus etiam Pas. Charta
ann. 1122. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 279.
col. 2 : Omnes vero isti Passus sunt me-
surati ad Passum quinquæ pedum et se-
missæ ; et mensura pedis est quantum
est a capite hujus cartule, usque ubi in
latere incisa est. Hinc eruitur, ut obser-
vat Gattula, quot pedibus constaret
passus, quo apud Trojam prædia dimi-
tiebantur, et quam longus pes esset,
nempe 14. Neapolitanas uncias. Lit.
admort. ann. 1481. in Reg. 207. Char-
toph. reg. ch. 281 : Item demi-arpent de
pré d'une part, neuf Pas de pré d'autre
part, et cinq Pas de pré de l'autre part,
tenant ensemble et contenant le tout trois
quartiers de pré ou environ.

[Legitur in Cartular. Conchar. Ru-
then. pag. 398. an. 1099 : « Promitto do-
mino Deo et beato Petro quod ad damp-
num alicujus XXX. ecclesiasticos Passus
circa hanc ecclesiam beatri Petri non
infringam neque aliqua persona per
meam voluntatem. »]

PASSUS, Angustus et claustra li-
neris, vel montium : Clausura, clusum.
[Italis h. Passi, nostris Pas, passage, de-
troit. Testam. Bertrandi de Turre ann.
1236. apud Baluz. tom. 3. Hist. Arvern. pag.
635 : Lego pontibus et malis Passibus Al-
ternis reparandis et restituendis triginta
libras Turon. Chron. Siciliæ apud Mar-
ten. tom. 3. Anecd. col. 38 : Interes ta-
men posuit insidias per Passus, per quos
idem Rex Petrus debet transire. Alber-
tinus Mussatus de Gestis Henrici VII.
lib. 3. rubr. 5. apud Murator. tom. 10.
col. 389 : Insseditque circumpositis castris
per plantitiam, et omnes adversos colles
Passibus occupatis. Adde eundem Mu-
rator. tom. 12. col. 457. 645. tom. 18. col.
917. et tom. 3. Ordinat. Reg. Franc. pag.
158.] Matth. Paris pag. 443 : Dum per
quoddam iter arctissimum, quod vulgari-
ter Passus dicitur, forent transitori. Mat-
thæus Westmonaster. ann. 1200 : Ema-
navit a Cancellaria Breve domini Regis...
ad omnes vicecomites, in quorum Ballivis
solabant viatoribus imminere pericula, ut
omnes Passus periculosos, tam in viis
concavis, et bosca, et hails, quam aliis
pactis regis perturbationibus faciant vi-
deri, etc. Occurrit præterea apud Silves-
trum Giraldum lib. 2. de Expugn. Hi-
bern. cap. 26. lib. 1. itinerarij Cambriæ
cap. 4. Sanutum lib. 3. part. 11. cap. 13.
etc. Guillelmus Guiart anno 1284 :

Passa li Rois et ses compaignes
De Pirre les hautes montaignes,
Que noif, ne vent, ne glace a' use,
Assés près du Pas de l'Ecluse.

[Le Roman d'Athis MS. :

Tout le Passot sur le rivaige
S'en vint Athis vers son lignaige.

Infra :

Serrez s'en vont tout le Passot.

Le Roman de Vences MS. :

A la volz et au cri vindrent li pelesant
As layes, as Pas lor sont venus devant.

Trespas, eadem notione, ibid. :

Mout curiousement toute nuit les gaitissent,
Les Trespas et lor camps et les volas gaitissent.

Rursum :

Normans gardoient les issues,
Et les Trespas au chief des rous.]

* Trespas, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 508 : *Laquelle ville du Puy est scituée en grant Trespas et près de plusieurs pais et contrées, qui ne sont mie de nostre royaume.*

† PASSUS ARRIPERE, Metiri passus alijus longitudinis. Processus de Canonizat. S. Francis de Paula tom. 1. Aprilis pag. 121 : *Cum rochum predictum sic suspensum viderent, Passus suos arripuerunt.*

† PASSUM FACERE, Phrasid Gallica, *Faire un pas*, apud Robert. Avesbur. in Hist. Edwardi III. Reg. Angl. edit. Hearni pag. 179.

PASSUS ECCLESIASTICI. Vide Dextr.

* 4. PASSUS, Transitus, iter, via, Gall. *Passage*, Ital. *Passo*. Arest. parlam. Paris. ann. 1390. quo iudicatur marchionatum Salutarum de dalphino Viennensi movere seu dependere ex Cod. reg. 6015 : *Guillelmus longa spada (marchio Montisferrati) qui contra Sarracenos in Passu Salhadini interfuerat. Steph. de Infest. Ms. ubi de Innoc. VIII. PP. Quod dux Renati et Francigena volentis venire contra regem, non possint impediri a subditis ecclesie, imo papa et eius terre possint eis dare Passum et victualiam.*

* 5. PASSUS, Tributum, quod a transeuntibus exigitur. Stat. crimin. iter. cap. 218. fol. 28. v. : *Quod non sit aliqua persona que audeat... exigere aliquod datum, vel pedagium, Passus, pontes, portus, etc. Vide supra Passatum.*

* 6. PASSUS, Palorum contextus ac series in molendinis et aliubi. Libert. Cature. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 326. art. 11 : *Quod ex privilegiis suis prefati consules habeant, ut dicuntur cognoscendi de Passibus molendinorum et pazariarum. Sentent. ann. 1414. ex sched. Pr. de Mazaugues : De piscibus captis seu piscatis in stagno de Volmon, robina seu burdigolo et aliis Passibus aquarum in tenemento dicti loci existentibus, quocumque nomine intulenter, sive sint burdigoli, robina seu Passus, etc. Vide supra Passaria.*

* 7. PASSUS, SUPER ISTO PASSU, Phrasid Gallica, sur ce pied, hoc posito. Instr. ann. 1401. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 158. col. 2 : *Concludit populus in se ipso, quod melius est non culturare, quam ex cultura utilitatem non habere ; et ideo super isto Passu, supplicant humiliter, quatinus dictum quartum vini dignemini tollere. Pas, pro Admissio, receptio, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 198 : *Comme Pierre des Champs eust fait assemblée de plusieurs foulons... pour leur donner à dîner et à eulz paier son Pas, pour estre maistre ouvrier dudit mestier de foulon, etc. Nisi legendum sit Past, ut in aliis Lit. ann. 1382. ex Reg. 121. ch. 120 : *Requist Jehan le Boulengier audit Chaumoncel qu'il paiait son Past comme boucher, pour ce qu'il avoit tué ledit pourcel ; lequel de Chaumoncel lui respondi que... supposé qu'il deust Past, si n'estoit-ce pas audit***

Boulengier, qui n'estoit pas boucher, ne maistre du mestier. Adde tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 559.

* PASSUTUS, *Che a grandi passi*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

1. PASTA, Massa, Gall. *Paste*, crudus panis. Guill. Brito in Vocabul. : *Pistor dicitur qui panem facit, a pinso, is, quod est panem facere. Pastam deducere et terere. Cæsarius lib. 4. cap. 65 : Cum pistorem pro eo quod panes nimis magnos faceret, argueret, respondit ille, Credite mihi Domine, in Pasta valde parvi sunt, et in fornace crescunt. [Tabular. Capitul. Ambian. : In furno ejusdem ville furnarius debet instituire unum portitorem Pastarum, et homines ville alium qui duos panes ponderis decem librarum debent habere. Limborch. Sent. Inquis. Tolos. pag. 132 : Dicebant quod capellani facturi plures deos de Pasta, et postea comedunt eos.] Occurrit apud Cæsarium rursus lib. 5. cap. 32. lib. 10. cap. 17. in Vita B. Andreæ de Galerannis n. 5. Michaelem Scotum de Physion. cap. 1. et 13. in Statutis Ordinis de Sempringham pag. 786. apud Bernardum Dapiferum in Vita S. Gothalmi, in lib. 2. Miracul. S. Bertini cap. 29. [Bernard. Mon. in Ord. Ciuniac. part. 1. cap. 75. Hist. Dalphinal. tom. 1. pag. 28. col. 1. Statuta Verceil. lib. 4. fol. 72. v.] Joannem de Garlandia in Hortulano cap. 6. et alibi non semel, etc.*

† PASTARE, *Pastam* seu massam farinam subigere, depesere, Gall. *Pastir*. Processus de B. Petro de Luxemburgo tom. 1. Julii pag. 604 : *Qui non poterat se juvare de brachio, videlicet in Pastando et in furnando.*

* Stat. Avenion. ann. 1243. cap. 52. ex Cod. reg. 4659 : *De furnagis. Non mandetur Pastari, nisi quantum commode possit capere furnus.*

2. PASTA, [Gallina.] Vide Pullipasta.

† 3. PASTA, ut *Pastus*, Convivium. Charta ann. 1181. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 494 : *Concedo predictas villas... nullo jure mihi penitus in eis retento, nec homicidio, nec fossadera, etc. Nisi Pastionem malis intelligere. Vide infra Pastio.*

* 4. PASTA Hispan. Massa metallica, aurea vel argentea, Gall. *Lingot*. Charta ann. 1429. inter Probat. tom. 1. Hist. geneal. domus Portugal. pag. 471 : *Item quod prefata solutio fiat... in predictis coronis aureis de Tornay, vel in alio auro alterius monete, vel in Pasta ; dum tamen sit ejusdem ponderis et ligis.*

* 5. PASTA, Materiatio, lignum edificationi aptum et necessarium, Gall. *Charpente*. Pactum inter Guigonet. de Jarenta dom. de Montecl. et homin. ejusd. loci ann. 1395. ex sched. D. Chair advoc. Aquens. : *Item conveniunt quod dictus dominus Pastam necessariam ad opus soleriorum suis sumptibus tradi faciet, et illam exolveret, videlicet trabes et fustes, et alia necessaria ad opus hujusmodi et omnia ferramenta habebit : trabes et fustes adduci faciet usque ad territorium Selens, et dicta universitas usque ad turrim ipsam adducere teneatur. Ubi tamen Pastu, vox generica esse potest, qua quidquid edificationi necessarium est intelligatur ; atque eo sensu Gallicum Paste videtur usurpari, in Lit. remiss. ann. 1360. ex Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 282 : *Icellui Morelet flet marchid de mener les guesdes dudit Enguerran, au molins sus guesdes d'Encres, jusques à la quantité de douze journeux ou environ de toutes Pastes, selon l'usage du pais. Ibi enim glasti massam seu collectionem significari opinor.**

* *Porter la paste au four*, nostris, Proverbialis loquendi formula, pro Meritis ab alio luere poenas, vulgo *Payer la sottise d'autrui*. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. ch. 94 : *Guiot le faucheur dist Thibaut Aillet, de quoy il se mesloit et qu'il en porteroit la paste au four.*

* 6. PASTA, Praclara, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7618. Vide in Amalth.

* PASTAGIUM, Præstatio, quæ in pasta fit pro coctione furnaria. Charta ann. 1390. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 706 : *Nullam aliam novam servitutem seu exactionem furnagii seu Pastagii ex hoc inducenti seu sustinebunt introduct.*

† PASTAYRAGIUM, Idem quod Mandamentum, Jurisdictio, territorium. Locus est in Obedimentum.

* PASTELLARIA, Glastum, Gall. *Pastei*. Vide Pastellum 1. Charta ann. 1312. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 88 : *Derehiquit domos cum orto et tegularia, cum vineis et molendinis aquas et Pastellariae. Lit. remiss. ann. 1442. in Reg. 176. ch. 153 : *Homines et mulieres existentes in quadam campo... colligentes Pastellariam sive gaydam. Hinc**

* PASTELLERIUS, Ad pastellariam spectans. Vide supra Molendinum Pastellarium.

† PASTELLIO, PASTELLUM, PASTICERIIUS, etc. Vide Pastillus 2.

† 1. PASTELLUM, Herba genus, nostris *Pastei*, qua infectores lanarum utuntur, ab effigie pastillorum in quam glomerantur ejus cineres, sic dicta ; aliis quippe *Guesidium* vel *Guesidium* nuncupatur, quæ Virum Latinis, Græcis *Tarru* dicitur. Vide Guesidium. Statutum Comitatus Fuxi ann. 1332. tom. 2. Ordin. Reg. Franc. pag. 90 : *Hactenus inhibendum fuerat, quod lanae alqueini (aignellini)... garancia tinctis, nec non Pastellum, cardones domestici, et cætera omnia et singula, que ad paranturam, tincturam... pannorum... utilia necessaria et expeditientia sunt... nullatenus extraherentur. Adde Litteras Johannis Reg. Franc. ann. 1366. ibid. tom. 8. pag. 76.*

† 2. PASTELLUM, Idem quod Pastitium, Pascuus ager. Testamentum Johannis Episc. Albiensis ann. 1478. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1842 : *Cum mihi deberet octocentas et octogintas libras Guillelmus Lebas, pro quibus habent sibi adjudicatum Pastellum per clientem regium de castro Karoli.*

† PASTELLUS, PASTELLATICUM. Vide Pastus.

* PASTENAGO. Vide infra Pastinaca.

* PASTENARE, pro Pastinare, Agrum fodere. Charta ann. 1065. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 188 : *Et quia acquibimus ipsum rogatum vestrum et hæc in presentis concedimus tibi scripta ita honesta femina parenti nostra, scripta Icaba, qui modo est explemata et Pastenata, cum scriptos duos passus descripta terra. Vide infra Pastinare 2.*

* PASTENCHUM, Jus pascendi porcos in silva domini, vel etiam Census, qui pro ipso jure exigitur. Charta ann. 1397. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 389 : *Abbas, monachi et eorum monasterium de Bolbona habebunt... forestam de Padio alto, cum... pascuis, Pastenchis, rivalagiis et omnibus aliis juribus. Vide Pastinagium.*

* PASTENQUUM VIRIDARIUM, Ager pascuus. Charta ann. 1364. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 78 : *Idem vendidit omnes terras proprias, nemora, vineas, prata et viridaria Pastenqua. Pasteno, eodem sensu, in Charta ann. 1389. ex*

Reg. 71. ch. 817: *Herbagium sive Pastenc* nomen dicitur loci de Placentia, sine tamen deteriorations et cisione ejusdem. Vide mox Pasticum.

1. PASTERIA, Macra, in qua pasta seu massa farinae subigitur, Gall. Pasterie; sed et Plastrum seu locus, ubi est macra. Lit. ann. 1875. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 68: *Item unam archam. Item unam Pasteriam. Testam. Jacobi de Grassa ann. 1519. Item legavit Sibilla de Bellojoco suo consorti cameram existentem super carceres et cameram existentem super Pasteriam; sic tamen intelligens, quod ipsa... habeat usum suum in quinquina nova, et etiam in Pasteria nova, una cum herede suo universali.*

2. PASTERIA, Massa sebi, Gall. Pain de suif. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. In pinceria sive botelheria, que est rups dictam coquinam, primo unum quintalle sepi sive cau in Pasteria.

* PASTESIS. [Genus panis DIF.]

* PASTICA, Espesche, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide Pastura vana in Pastura 1.

* PASTICERUS, Dulciarius pistor. Vide irox Pastillaria et Pastillus 2. Nostris, Paster, in Ordinat. hospiti. reg. ann. 1265. in Reg. Cam. Comput. Paris sign. Nostr. fol. 52. r. : *Item le Paster fera les pastes le roy et du commun, et en prendra la façon aussi comme il seut.*

* PASTICIA, Pastillus. Dipl. Chilp. r. II. ann. 716. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 694: *Pasticas libras triginta, etc. Vide alia notione infra in Pastucia.*

* PASTICIO, Jus pascendi porcos in silva domini. Tabular. S. Sulpitii Bituric. : *Concessimus et de bosco ad arandum et ad Pasticionem porcorum. Vide Pastio.*

* Charta ann. 1250. in Chartul. Pontinnac. pag. 270: *Dedit ecclesie Pontinnacensi... omnes pasturas et Pasticiones, quas habebat, tam in nemore quam in plano.*

* PASTICIUM, Pascuus ager, vulgo Pastis. Tabular. S. Vincentii Cenoman. : *Hubertus Blodus et uxor ejus Wiburgis et filius ejus Hervetus dederunt S. Vincentio... quoddam Pasticum ad Sordorem. Vide infra Pastitium.*

* Pastis, in Bestiar. MS. :

L'oliphant est moult corpore,
Quand il vient en Pastis herbe, etc.

Ibidem :

Pors qui pris d'iluc estoleit
En un Pastis, où il palascient.

* PASTICIUS, Idem quod mox Pastillus, vulgo Pasté. Ordinat. Humberti II. super numero et ordine mensarum ac ferculis apponendis, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 811: *Item, volumus et ordinamus quod in cena diei Dominice serviantur nobis pro persona nostra de duobus Pasticiis, et quod in quolibet Pasticio sit una gallina magna, aut duo pulli si non habeantur galline. Ibidem pluries occurrit.*

* PASTICUS, Lambert. *Norden* in Tract. MS. de Variolis, etc. ex Cod. reg. 6883. fol. 194. r. : *Est enim quedam species (variolarum et morbillorum) que a quibusdam ravallis nominatur et a quibusdam Pasticus.*

* PASTILLARE, PASTILLARIUS. Vide Pastillus 2.

* PASTILLARIA, Dulciarii pistoris ars, Gall. Patiserie. Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 416: *Ro-*

bertus dicitur le Prevost pastillarius; Belvacensi manens, tunc firmarius impositionis Pastillarum, etc. Cujus artis opus, Pastillaria dicitur, in Ordinat. hospiti. reg. ann. 1217. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Crois. fol. 75. v. : *Item Johan de Vernon fera le pain de bouche, les pastes et les oublies et fera l'en-à-lui marchis du pain et de la Pastillaria faire.*

* PASTILLARIE ACTUS, in scholis medicorum, in quo Pastilli olim distribuebantur, ex Anomad. D. Falconet.

* PASTILLATICUM. Vide Pastus.

1. PASTILLUS dimid. a Pastus. Vide in hac voce.

2. PASTILLUS. Celsus lib. 5. cap. 17: *Malagmata aique emplastra Pastillique, quos spongiarum Græci vocant, cum plurima eadem habeant, differunt eo quod malagmata maxime ex floribus, eorumque succulis: emplastra Pastillique magis ex quibusdam metallicis sunt. Inter emplastra autem et Pastillum hoc interest, quod emplastrum utique liquati aliquid accipit; in Pastillo tantum arida medicamenta aliquo humore junguntur. Hinc*

PASTILLUS, et PASTELLUS appellatus Panificium carne aut alio edulio factum, nostris Pasté, quod in modum medicorum pastilli compositum et factum sit. Bulla Honorii III. apud Margarium: *Tenetur prestatum... unam gallinam et 2. panes, et unum Pastillum, vel loco pastilli unam gallinam.* [Transactio inter Abbatem et Monachos Grassenses ann. 1861: *Tenetur dare dictum... Abbas pro sanonibus, artieris sive Pastillis faciendis pastam necessariam de frumento.] Vita S. Ulrichi Eremitæ n. 26: *Duos pueros cum panibus, Pastellis et duobus vasis vini... misit. Monasticum Angl. tom. 2. pag. 986: *Habebunt etiam annuatim duas summas frumenti pro Pastellis, cum coluerint, faciendis. [C. currit preterea apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1248. et tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 26.]***

* Consule D. le Vert in Dissert. de Missa et Communione pag. 488.

* PASTILLI DE LOTARINGIA, in Ordinat. Humberti II. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 813: *Item, volumus quod servietur nobis in dicta die Veneris de uno intramento, videlicet de Pastillis de Lotaringia cum aliquibus aliis fructibus.*

* PASTILLARE, in Medicina Salernit. pag. 152: *Ceterum pro caponum et gallinarum pinguum Pastillarum condimento, præter exiguum specierum dulcium copiam nihil penitus adhibendum est, idque in fine tantum, per æstatem quidem cum omphacio, per hyemem vero cum optimo vino.*

* PASTILLESERE, in Pastillum evadere. Cariopontus lib. 3. Passion. cap. 24: *Et simul omnia mixta tamdiu malaza, donec Pastillescant.*

* PASTELLIO, Pastillus. Alexander Iatrosophista lib. 1. Passionum: *Galbannum et sapa quis tundas simul, et facies Pastelliones, qui possint in foramen dentis intrare.*

* PASTILLARIUS, Pastillorum confector, apud S. Augustinum lib. 2. de Moribus Manicheor. cap. 15. Ordinat. Hospitalii S. Ludovici Regis ann. 1261: *Joannes Pastillarius... habebit autem pretium pastillorum, tartarum, et statonum, sicut solent. [Occurrit preterea in Statutis Collegii S. Bernardi ann. 1498. apud Lobnelli. tom. 3. Hist. Paris. pag. 176.]*

* PASTICERUS, Eadem notione. Edictum Philippi VI. Franc. Reg. ann. 1329. tom. 2. Ordinat. pag. 83: *Quod Pastic-*

ri dicitur velle Andegavia, et singuli eorum jurare tenentur, quod ipsi facient fieri, et facient bonos et legitimos pastillos, et pasta, carribus, et pretis legitimis. Obituarium S. Gerardi in Lemovic. fol. 81: *Quæ summa predicta fuit data in custodiam Joanni Murelli Pastillario. Occurrit etiam in Charta ann. 1356. ex Reg. Johan. Comit. Pictav. fol. 77. v. in Camera Comput. Paris. asservato. Pictores dulcarii seu Pastillarii simplices, in Areto Parlam. Paris. ann. 1506. ex Lib. griseo Castelleti Paris. fol. 76.*

* PASTINA, PASTINUM, Terra pastinatione renovata, apud Pallad. Gloss. Græc. Lat. : Βαλοστροπία, Pastinum. Βαλοστροπία, Pastinatio, repastinatio. Βαλοστροπία γη, Pastilenda. Βαλοστροπία, Occo, occilio, pastinar, pastino. Leo Otiensis lib. 1. cap. 26: *Et curtas abas duas in campis, et Pastena, et domum unam in Cannis, etc. Lib. 8. cap. 18: *Et integram curtem Banioli, et Sipianis: Castrumque, Pastinam, et quatuor terras jugera. Romualdus in Chron. MS. ann. 1155: *Castrum Oibani reddidit, et totam Pastinam moriens Ecclesie reliquit. Charta anni 1201. apud Ughellum in Episc. Valvensib. : *Reddentes vobis in cambium clausuram et Pastinum quod est super viam. Vide Pastinare 2.****

* PASTINACA, PASTINACIA, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 6792. vulgo Pannais et Pastenade.

* PASTINAGIUM, [Jus pascendi porcos in silva domini; item, census qui pro ipso jure exigitur. Charta Richardi Reg. Angl. tom. 3. Gall. Christ. inter Instr. col. 386: *Ubique in eadem foresta pascus aquabus fratrum, armentis et gregibus et eorum porcis Pastinagium. Tabular. S. Sulpitii Bituric. fol. 20: *Concessimus et... quartum denarium Pastinagii porcorum.] Charta Artaudi Vicecomitis Mattacon. ann. 1227: *Et omnia usuria ad usum omnium animalium per totam terram meam in bosco et in plano, et porcorum pastiones in nemoribus meis abique Pastinagio. Charta Philippi Ebroicensis ann. 1230. pro incolis Mellenti in Tabular. Prioratus S. Nicasi fol. 73: *Les Pastinages et usages que les habitants ont de marais de mener leurs bestes pastiner et de ester l'erbe, etc. Vide Pastio.****

1. PASTINARE, Pascere. Charta ann. 966. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. col. 373: *In villa Rorbach, mansum unam cum toto servitio; præter ad quinquaginta carradas; forestam ad quinquaginta porcos Pastinandos. Occurrit ibi non semel.*

2. PASTINARE, Columellis, est agrum fodere. Vetus Charta apud Ughellum tom. 5. Ital. sacra pag. 1528: *De terra ad pastinandum, etc. [in Chart. Longob. ann. 765. apud Brunett. in Cod. Diplom. Tusc. tom. 1. pag. 684: *De quartem pars est terrula, quod dedit Florino ad Pastinare.] Vide Pastina.**

* Glossar. Bibl. MSS. ex Bibl. reg. : *Pastinare, colere, plantare, fodere, firmare; et proprie pertinet ad vineas plantandas: unde hoc Pastinatum, id est, vinea novella. Item, Pastinatum, sicut ait Isidorus in fine Etymologicarum, vocatur agricolæ ferramentum bifurcum, quo semina panguntur, id est, plantantur. Quidam dicunt Pastinare, idem quod Pastillare. Vide Pastinare.*

3. PASTINARE, Plantare, conserere. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 511: *Cum hortis in circuitu ejusdem ecclesie; et terra Pastinata arboribus olivarum et nucum et ceterorum pomorum pomiferorum, fructiferorum vel*

infructiferorum. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Pastinare*, planter, provigner. Vide Johannem de Janua.

† **PASTINARI**, Edere, prandere. Gocelinus in Miraculis S. August. Cantuar. tom. 6. Mail pag. 389: *Cui devoto prandenti unus suorum principum cum furiosa ironia irruens: Pulcre, inquit, Rex tot genitum, ad unius nescio cuius transmariini mortui declinavit sepulcrum, et relicto tot legionibus sine duce oberrantibus, o' regni et optimatam suorum injuriam, despicibili hic accubitu Pastinatur.*

† **PASTINATICUM**. Vide *Pastio*.

† **PASTINATIO**. Pastus porcorum. Charta ann. 1183. tom. 8. Gall. Christ. Inter Instr. col. 39: *Concesserunt omnes asencias in nemoribus ad colligendos fructus, ad Pastinationem porcorum, ad pasturagium exterorum animalium sine panagio et omni alia exactione. Vide *Pastio*.*

† **PASTINATUM**, vocant agricola fermentum bifurcum quo semina panguntur. Gloss. Sangerm. MSS. num. 501. *Pastinum*, Columelle, Gall. *Houé*.

† **PASTIO**, PASTIONATICUM, Census vel tributum pro glandatione, et jure ascendendi porcos in silva domini. *Panage*, in Consuetud. Norman. art. 30. et Andegavensi art. 497. *Pasnage*, in Pictavensi art. 159. et Britannica art. 255. [Dicitur etiam *Pastio* ipse glandarius herbariarumque porcorum pastus; usurpatur præterea pro ipso tempore quo porci ad nemora mittuntur glandationis causa, Gall. *Paisson*, vel *Glandée*.] Efectum Chlotarii II. Regis cap. 28. in Concilio Parisiensi V.: *Et quando Pastio non fuerit, unde porci non debeant saginari, cellariis in publico non exigatur.* [Chartul. Caroli M. de villis cap. 25: *De Pastione autem Kal. Septemb. indicere faciunt, si fuerit an non. Capitulum Caroli Cal. tit. 27. § 14: Custodiant silvas, ut habeant Pastiones. Codex MS. Irmilionis Abb. Sangerm. fol. 27. v. Roizardus lusus, solvit in Pastione de vino mod. III. Vide *Pascio*. Concil. Trevir. ann. 1152. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 72: *Advocati vero in potestatis avem non accipiant, nisi Pastione cum fidelitate renunciata.*] Charta Caroli Regis Franc. ann. 921. pro Abbatia Maricolsi: *Ut de porcis fratrum ibi saginatis nemo Pastionaticum expetat. Consuetudo Pastionis, et de Pastione.* Chron. Besuensis pag. 601. *Mox: Ita ut homines illorum nostræ partis Pastionaticum ipsis monachis solvant. Et pag. 700: Donavi Monachis Besuensis ut porcos suos indominicales in nemora mea ubicumque habuero mittant, et sine Pastionatico per omnia libere currant. Adde pag. 600. Acta Episcop. Cenoman. pag. 266. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. pag. 31. etc. [Pastio usuraria, pro usuaria, in Charta ann. 1362. ex Rogest. 93. Chartophyl. Regil. n. 44.]**

† **PASTINACUM**, Eodem significatu. Tabul. Dunense Ch. 61: *Concessit nobis..... per universas foreste suas pastionem ad omnes porcos monachi prepositi obedientie ejusdem..... sine ullo Pastinaco.*

† **PASTINATICUM**, Eadem notione. Historia Episcop. Autisiod. cap. 49: *Præcepitque ut in silvis S. Stephani de porcis illorum nunquam acciperetur Pastinaticum.* Charta Mauricii Episcopi Paris. in Tabulario S. Maglorii: *Et insuper prior habeat decimationem totius Pastinatici porcorum.* Occurrit ibi non semel. Alia Radulphi Bulgicensis. apud Juretum in

Notis ad Epist. 179. Ivonis Carnot.: *Quod et glandibus et pascuis porcorum boscus..... abundaverit; omnes porci monachorum..... liberum habent transitum per eandem silvam sine ulla Pastinatici exactione.*

† **PASNATICUM**, Idem quod *Pastio*, ex Gallico *Pasnage*. [Charta Rotberti Reg. pro Miciacensi Monast. ann. 1022. tom. 4. Annal. Bened. pag. 707. col. 2: *Per totam silvam que adjacet Fontanelle..... omni tempore glandis porcos ducentos absque ullo Pasnatico vel aliquo servitio habere sibi liceat.*] Charta Fulcherii de Turre ann. 1079. in Tabulario Vindocinensi Ch. 232: *Do... et pastionem ad eorum omnes porcos dominicos, sine Pasnatico.* Charta Gaudredi Comitis Andegav. pro S. Nicolai Monasterio. Dimidium *Pasnaticum*, quod in foresta nunc habere dignoscitur: ita ut et mei porci dominici, si ibidem impinguabuntur, similiter et monachorum illorum propriis et mei, ab illis in perpetuum a *Pasnatico* immunes sint. Notitia de fundatione Abbatie Theoloci in diocesi Lingonensi ann. 1130: *In omnibus etiam suis nemoribus ipsorum porcis recursum, et omnimodis fructus ad eorum pabulum; absque eo pretio, quod vulgo Pasnaticum dicitur.* Occurrit præterea in Charta Ludovici VII. ann. 1159. pro Ecclesia SS. Bartholomæi et Maglorii.

† **PASNAGIUM**, et **PANNAGIUM**, simili pariter significatu. Vita S. Waringi Confessor.: *Si per totum Ducatum tuum consuetudinem, que vulgaviter Pasnagium dicitur, Domino donaveris.* Ordericus Vitalis lib. 5: *Annuis etiam quidam ad Garlamvillam habebat, terram scilicet ac Pasnagium. Ita ut primum Pasnagium famulorum non daretur, secundum vero vel tertium daretur, monachorum autem nullum daretur.* Charta Rogerii Comitis Scrobeshurienensis apud eundem: *Et in omnibus nemoribus meis Pasnagium de monachorum porcis in perpetuum indulgeo.* Alia apud eundem pag. 582: *Porci quoque monachorum nullatenus Pasnagium in meo nemore dabunt.* [Charta Roberti Comit. Leicester. ann. 1195. tom. 2. Histor. Harcur. pag. 125: *Quia debent habere pasturam animalibus suis et porcis per totam forestam et porcos suos quietos de Pasnagio.* Tabular. B. Magdalene. Castridun.: *Gaufridus de Brullon..... donat et concedit..... Pasnagium porcis et plenarium usagium in nemore de Faio.*] Leges Forestarum Scotticarum cap. 7: *Si copia glandis in foresta domini Regis contigerit, forestarius debet citare tam burgenses, quam rure manentes, ut porcos suos adducant, ut dominus Rex ab eis Pannagium habeat. Iste autem est modus Pannagii: videlicet de qualibet cindra, id est de decem porcis, Rex habebit meliorem porcum, et forestarius unum hogastrum, etc.* Charta fundationis Abbatie S. Trinitatis Exaquensis in diocesi Constantiensi: *Rectam decimationem, et decimam de nutrimentis, et de totis exitibus illorum nutrimentorum que in eadem silva et in parco erunt facta: et si in parco mittentur porci de foris causa pastionis, tunc habeant monachi ibi a festività S. Martini usque ad Quadragesimam centum porcos sine Pasnagio.* *Pannagia silvarum*, in Provinciali Ecclesia Cantuar. lib. 3. tit. 16. Adde Vitæ Abbatum S. Albani pag. 48. Libertates de Foresta Joannis Regis Angl. Capitula placitorum Coronæ Regis Richardi I. apud Rogerum Hoveden. pag. 784. etc. [Miserum Diplom. Belgic. tom. 1. pag.

299. Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 962. tom. 1. Anecd. col. 647. et 649. Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 86. et alibi.] *Plain pennaige, demy pennaige*, in Computo Domanii Boloniæ ann. 1478: *Plains Pennaiges de chevaux, de juments, poutrains, vaches, veaux, et pourceaux allans à ladite forest de Cressy, etc. Demy Pennaiges de chevaux, etc. allans en ladite forest depuis la my May jusques au jour de S. Andrieu ensuivant.* In Computo Domanii Stapularum fol. 89. 40: *Recepte des Pennaiges de vaches et veaux allans en la forest d'Hardelo pour 5. sols la vache, 2. sols six deniers le veau, quant il sont à plain Pennaige à paier au jour de saint Andrieu. Infra: Recepte des Pennaiges de pourceaux qui ont esté mis à Pennaige en la forest de Hardelo à 2. sols le porc, et 2. deniers le petit, pour paier au jour de S. Andrieu.*

† **PANAGIUM**, Idem quod *Pastio*. Charta Guillelmi Comitis domini de Gien: *Concessi etiam eidem domo pasturagium pecoribus absque Panagio.* Occurrit præterea in Lit. Johannis Reg. Franc. ann. 1360. tom. 8. Ordin. pag. 431.

† **PANAIGE**, eodem sensu, in Lit. ann. 1293. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 514. art. 4. *Panage*, pro quovis tributo, in Lit. ann. 1343. ibid. pag. 318: *Paser coutumes, trespas, Panages et plusieurs choses, dont mention est faite en lettres dessus dites.*

† **PARNAGIUM**, Eadem notione. Charta Roberti Comit. Cestrie apud Stephanot. tom. 13. Fragm. Hist. MSS. pag. 115: *Habeant omnia asiamenta sua in bosco meo de Mensingues ad ædificia sua et ad alia usagia sua et Parnagium eorum.* Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 17: *Asserabant etiam abbas et monachi prenotati quod in prædicta foresta..... decimam Parnagii habere debent.* *Parnage*, in Consuetud. Andegavensi artic. 47.

† **PASNACHIUM**, Eodem intellectu, in Charta Alani Comit. Britan. ex Tabul. Major. Monast.: *De suis villanorumque suorum porcis Pasnachium sibi tantummodo vindicantes.*

† **PASNAGIUM**, Bulla Nicolai IV. PP. ann. 1289. ex Cod. MS. Sangerm.: *Ex venditione Pasnagii seu herbagii, vel alterius consimilis proveniunt, eorundem nemorum et silvarum; et si non vendantur hujusmodi Pasnagia, herbagia et similia, non solvetur decima.*

† **PASCALICUM**, Eodem sensu. Charta ann. 1124. tom. 1. Gall. Christ. Inter Instr. pag. 14. col. 1: *In toto ipso nemore quidquid opus fuerit monachis ibidem Deo servientibus, ad animalium suorum pascua, sine servitio et sine Pascasio.*

† **PASNAGEKII FORESTARUM**, in Regesto Parlamenti B. fol. 78. qui jus pasnagii habent in forestis.

† **PANNAGIUM** interdum pro ipsa glandatione animalium sumitur. Monasticum Angl. tom. 1. pag. 116: *Concessit autem ut porci Prioris cum suis in pesum communiter eant, et Pannagium edant.*

† **PANAGATOR**, qui Panagium exigit ac recipit pro domino silvæ. Charta Henrici II. Regis Angliæ. in Regesto Normannico signato P. ex Camera Comput. Paris.: *Sciat me confirmasse Baldrico filio Gilleberti servienti meo totas essentias suas et ministeria sua cum liberationibus que ministeriis et sergentis pertinent, et hæredibus suis, videlicet custodiam gaiolæ nostræ Rotomag. et portæ castelli mei; et pro ipsa custodia habet unoquoque die*

duos solidos usualis moneta.... et predictus Baldricus et regardator et Panagator meorum forasterum habens tantum in donis et libertationibus regardi et Panagii, quantum quis ex magistris regardatoribus et Panagatoribus meis per tutam Normanniam, et custorum meorum ad justitiam Gladii mei pertinentium, et custos meretricium venalium in lupanar (sic) de Roth. et Marscallus meus quandiu moror Rothom. habens unaquaque die pro ordinationis mea Roth. deliberatione 6. panes, et 6. fercula coquinae, et unum sextarium vini, et habet anno quousque unum scutum et redditu scutorum meorum Roth. per manus Turresis (sic) mei, etc.

PANAGIUM, et PANNAGIUM, pro quovis tributo. Primum Regestum Parliamenti Parisiensis inter Aresta ann. 1271. fol. 187: Ipsi satagebant levare Panagium de quadrigis et vecturis deferentibus bladum, vinum, etc. Regestum B. fol. 32. inter Aresta ann. 1276: Responsum fuit civibus Rothomag. quod Panagium apud Clailloel non levaretur post proximum Pascha. Charta Joannis Reg. Angl. tom. I. Monast. Angl. pag. 310: Soluta et quata de... festagio, et stallagio, et caragio, et Pannagio, et de omnibus occasionibus que ad nos pertinent. Alia Philippi Reg. Franc. ann. 1314. in Hist. Episcoporum Cadurcens. n. 191. Ac dispensatione Panagii, quod pro ejusmodi opere faciendis hominibus ejusdem civitatis concessimus. Alia ejusdem Regis ann. 1307. pro Archiep. Lugdun.: Nos... domum, fortalitium vel castrum acquirere vel construere... factum, retrocedum, acortatem vel Panagium, seu alias quacumque res immobiles... acquirere... poterimus. Alia ann. 1254. in Regesto Andegav.: In Pannagio ovium habet B. Martinus dimidium, et Comes dimidium. Riddle porro Santyonius Pannagium dictum scripsit, quod sit Panis porcorum.

† PASTIO, Idem quod Pastus convivium, refectio, nostris Past. Vide in Pastus.

° PASTIONALIS SILVA, Quercubus glandiferis consita ad pastum porcorum. Polypt. Irmin. Br. 9. sect. I. pag. 76: Habet ibi de silva Pastionali inter totas decanas bunaria 70. in quibus vocantur porci saginari 190.

† PASTIONARE, de porcis presertim dicitur qui glandes pascuntur. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 94: Tam de hospitibus, qui in villa ipsa manent vel laborant, quam de porcis, qui ibidem incassati fuerint et Pastionati.

° PASTISSERIUS, a Gallico Pastissier, Dulciarius pistor. Comput. ann. 1390. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 153. col. 1: Pastisserio pro coquendo ortocrescia et alia, sex grossos. Vide supra Pasticerius.

° PASTISSUS, Panificium carne aut alio edullo factum, Gall. Pasté. Comput. ann. 1382. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 244. col. 1: Item pro edulo ad faciendum Pastissum cum vitulo... vj. gross. Item pro specibus ad opus Pastissorum, vj. grossos. Item pro faciendo flansmos et Pastissos... duos florenos. Vide Pastillus 2.

PASTITIUM, Pascuus ager, Pastis. Tabularium Fossatense ann. 1268. fol. 99: Unum quarterium et dimidium terre seu jardini, vel Pastitii, uno quarello minus, etc. [Vide Pasticum.]

† PASTIZAGIUM, ut Pastitium. Charta Gaufridi Vicecomitis Castrid. ann. 1232. in Tabulario Bonæ-vallis: Pastizagia

de sancto Mauro et de sancto Christoforo et eorum presentibus cum emenda et omni justitia quam dictus dominus habebat ibidem. Alia Johannis Comit. Carnot. ann. 1234. ibid.: Pastizagia et omnes mariscalcatas quas percipiebat, etc. Occurrit ibi non semel.

PASTOFORIUM, pro Pera pastorali usurpat auctor Prædestinati lib. I. extremo: Nos Hebraei pueri tui David Pastoforium adsumentes, de lapide tuo angulari pugnemus.

† PASTOLARE, Ager pascuus. Charta Ludovici IV. Reg. Franc. ann. 950. apud Miræum tom. I. pag. 260. col. 2: Et in pago Flandrensi, in loco nuncupato Morona Benonis, Pastolaria que sufficere possunt ovidibus CXX. et in alio loco mari proximo, vocabulo Bescura, terram in qua possunt alere oves centum. Vide Pastolare.

† PASTONARE, Implicare, implettere, Gall. Enlacer. Statuta Placent. lib. 4. fol. 46. recto: Si quis civitatem vel suburbium requirat clausuram inter se e. suum convicium in domibus vel curtibus, compellatur per judicem convicium communicare ad dictam clausuram fendam de muro vel gratia Pastonato vel pariete, etc.

† PASTOPHORI, Sacerdotes, qui thalamos vel ædiculas, Pastophoria dictas, in quibus æorum simulacra posita erant, portabant in pompis publicis, Græcis etiam παστοφόροι, Je quibus Apuleius lib. 11. Metamorph.: Proxima nocte vidi quemdam de sacratis, linteis intectum, qui thyrsos et hederas, et tacenda quendam gerens, ad ipsos meos Lares collocaret: et occupato sedili meo, religionis ample denuntiaret epulas... de Pastophoris unum conspexi statim, præter indicium pedis, cætero etiam statu atque habitu examussim nocturnæ imagini congruentem. Vide Cuper. in Harpocr. pag. 129. et Epist. Steph. le Moyne ibidem pag. 257.

PASTOPHORUM, Atrium templi, aut sacrarium in Gloss. Isid. [Papias: Pastophoria Græce, Latine thalami dicuntur. Idem: Pastophoria, atria templi, gazophylacia, cellæ parvas. In Excerptis additur, atriale templi, vel safarium. Ubi Grævus leg. monet sabarium. Vide Pastorium.] Glossæ MSS.: Pastophoria, vestibula in circuitu domus. [Pastophorium, chambrete, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.] Eucher. Lugdun.: In Ezechielis extrema parte in visione civitatis, in veteri translatione habetur Pastophoria, in nova gazophylacia, id est cellulas parvas. Occurrit etiam 4. Machab. cap. 4. Radevicus lib. 4. de Gestis Frider. cap. 13: Vulpes, lporos, Pastoforia Ecclesie, et officinas Canonicorum ingressas, etc. Aliud significare videtur in Chronico Mosomensi pag. 633: Locum enim non tam naturalis munitione firmus, quam humano labore et opere manuali factus, modo aggers terre, modo Pastophorio, interdum ubi opportunum erat roboratus, non faciles præbebat accessus.

¶ Videtur esse munimenti genus ex cratibus confectum, quibus pastores includunt oves de nocte ut a luporum incursibus tutæ sint: unde fortean Pastophorium nuncupatum.

PASTOR ECCLESIASTICUS, Laicus. Vide Advocatus.

PASTORUM OFFICIUM, quod in Ecclesia Rotomagensi celebratum statim post Nocturnale officium Natalitii Christi, sic describit Ordinarius MS. ejusdem Ecclesie: Finito Te Deum laudamus, peragatur Officium Pastorum hoc modo

secundum Rothomagensem usum. Præsepe sit paratum retro altare, et imago S. Marie sit in eo posita. In primis quiddam puer ante chorum in excelso in similitudinem Angeli Nativitatem Domini annuntians ad quinque Canonicos quindecim marcharum et librarum, vel ad eorum vicarios de secunda sede, Pastores intrantes, per magnum ostium chori, per medium chorum transeuntes, tunicis et amictis indutos, hunc versum ita dicens, Nolite timere, ecce enim usque in præsepio. Sicut plures pueri in vultu Ecclesie, quasi Angeli, qui alta voce incipiant, Gloria in excelsis Deo, et cantent usque voluntatis. Hæc audientes Pastores, ad locum in quo paratum est præsepe, accedant cantantes hunc versum, Pax in terris totum. Quod dum intraverint, duo Presbyteri dalmaticati de majori sede, quasi obstetrices, qui ad præsepe fuerint, dicant, Quem queritis, usque dicite, Pastores respondeant, Salvatorem Christum, usque Angelicum. Item obstetrices corinam aperientes, Puerum demonstrant, dicentes, Adest hic parvulus, usque Isaias dixerat Propheta. Hic ostendunt matrem pueri, dicentes, Ecce Virgo, usque qui natus est. Tunc eo viso, inclinatis cervicibus adorent Puerum, et saluent, dicentes, Salve Virgo singularis, usque frui natus visione. Deinde vertant se ad chorum redeuntes, et dicentes, Alleluia Alleluia jam vere scimus, usque cum Propheta dicentes, Hoc finit, incipiatur Missa, et Pastores regant chorum. Dom. Archiepiscopus, si presens fuerit, cantet Missam.

° PASTORAGIUM, Jus pascendi pecora in pascuis. Charta ann. 1222. in Chartul. Buxer. part. 11. ch. 2: Concesserunt Deo et fratribus Buxerie in elemosinam perpetuo possidendam in eis, que ad eos pertinebant, videlicet Pastoragium Abigniaci et Gombemionis ad usum pecorum ditorum fratrum.

PASTORALE, Ager pascuus. Charta Communie Bituric. ann. 1181: Si quis accusatus fuerit Pastoralis, vel torallum, vel viam, vel plateam, vel metam arasse vel fodisse, vel aliquam arborem in Pastoralis, sive in via, seu in platea incidisse, etc. Eadem verba habet. [Charta Guidonis Archiep. Bituric. pro villa S. Palladii ann. 1279. et] Charta libertatum villæ des Ais in Riturigib. ann. 1301. [Vide Pastolare.]

° Glossæ Bibl. MSS. anonymi in Bibl. reg.: Pastoralia dicuntur pastorum loca pascendis animalibus apta. Amos. cap. 1. Charta Henr. I. reg. Franc. ann. 1087. in Chartul. S. Petri Gand. ch. 34: In Testrop Pastoralia ad oves pascendas 900.

° PASTORALIS, Pari intellectu. Charta ann. 1150. inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 527: Damus similiter... in silvis et in heramo et in circumdirecto herbas et Pastorales per totum ad bestias, etc.

† PASTORALITAS, Præsulatus, Episcopi vel Abbatis dignitas, munus, cura ovium ipsis demandatarum. Charta ann. 1084. tom. 4. Annal. Bened. pag. 394: Acta sunt hæc... Brunone Episcopo Pastoralitatem sanctæ Tullensis ecclesie sordis, feliciterque regente. Charta ann. 1168. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 752: Ad hoc a summo pastore Pastoralitatis cura nobis est commissa. Gesta Abbatum Gemblac. tom. 4. Spicileg. Acher. pag. 521: Adeptus ergo curam Pastoralitatis, non segniter laborabat nomen abbatis factis implere. Chron. Valclodor. tom. 7. Spicileg. Acher. pag. 562: Hæc tempore domini Lamberti atque rebus acquisitis

amplificatione, sine diminutione, et infra terminum eius Pastoralitatis accidentalibus casibus et periculosis anfractibus dicta sufficiant. Charta S. Gerardi Episc. inter. Probat. Tullens. pag. LXIV. Ad B. *Manuati oratorium me totum et susceptis plebis Pastoralitatem... contradidit.* Pontificalia antiqua MSS. in benedict. Abbatum : *Accipe baculum Pastoralitatis, quem praeferas caeteris tibi commissis ad exemplum iustis et pie correctionis.* Occurrit praeterea in Chron. Novall. lib. 8. cap. 20. in Vita S. Medardi tom. 2. Junii pag. 90. et apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 207. Hinc

† PASTORALITAS, Titulus honorarius Episcoporum vel Abbatum. Manasses Episc. Camerac. in Epist. ad Lambertum Atrebat. Episc. apud Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 319 : *Pater sanctissime, portate onus meum, interdicitis per terram praedictam Comitatus (Montensis) civitatem officium, quae neque Deum offendere, neque Romanam sedem, neque Remensem Ecclesiam, neque Pastoralitatem vestram erubescit dedecorare.*

† PASTORALITAS, Jus pastoris, Episcopi jurisdictionis. Charta fundationis Prioratus S. Amandi in diocesi Noviom. ann. 1108. tom. 3. Gall. Christ. Inter Instr. col. 44 : *Salva tamen Noviomensis episcopi Pastoralitate et obedientia.*

• 1. PASTORARE, Pastorem agere, episcopi vel abbatis officio fungi : nisi legas distinctis vocibus, *Pastor, abis ?* Epitaph. S. Gauzlini archiep. Bitur. apud Andr. Floriac. MS. ad calcem vitae ejusd. Gauzlini :

*Quo pietas, bonitas, dilectio sancta recedit ?
Quo, mortuus terris, splendide Pastoribus ?*

• 2. PASTORARE, Pascere, pecus ducere in pascua, et servare. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Mazaugues : *Et dixit quod illis tribus annis Pastoravit per Cravum... et Pastoravit oves ibi. Infra : Et tempore illo ipse Pastorabat oves... per totum Cravum, sine contentione alicujus.*

• PASTORISARE, Eadem notione, in ead. Inquisit. : *Dixit quia ipse Pastoravit ibi oves... in pace, quiete et secure. Infra : Requisitus quanto tempore Pastoravit ibi oves, etc. Vide infra Pasturare.*

† 1. PASTORATUS, Pastoris officium, ipse pastoris titulus. Robertus monachus in Hist. Palaeat. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 99 : *Cui Pastorum ovium suarum dedit ipse Dominus.* Instrum. ann. 1600. tom. 4. Gall. Christ. Inter. Instr. col. 428 : *Et pastoribus diversis et multis singulis annis magnam frumenti et siliginis copiam in dotationem Pastorum sive curae eorum numerare et persolvere astringitur.*

† 2. PASTORATUS, Pastus porcorum. Litterae H. Abbat. Pontificae. apud Stephanot. tom. 7. Fragm. Hist. MSS. pag. 286 : *Hoc itaque finis sic alterutrin utraque domus conservare debet, ut eos neutra contra alteram propter Pastorum porcorum vel quorumlibet animalium transcat. Vide Pastio.*

• PASTORCULUS, dimin. a Pastor, in Glosar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. † PASTORELLA, Gall. *Bergere*. (• Alias Pastora, ut in Poemat. reg. Navar. tom. 3. pag. 93.) Hist. Britan. tom. 2. pag. 866 : *Ferebatur unum parvum penoncelum in quo desingebatur ymago cujusdam Pastorelli.*

PASTORELLI, Factiosorum quaedam cohors exorta in Francia S. Ludovico IX. regnante anno 1261. de qua praeter

Thomam Cantipratenum lib. 2. de Apibus cap. 4. n. 14. 15. Nangium in S. Ludovico, Matth. Paris. ann. 1251. Anonymum Gallum in Chron. in Hist. Merovingica pag. 1072. Anonymum alium in Chronica Slavica Lindenbrogiana, Sanctorum lib. 3. part. 12. cap. 3. Chron. Andeg. apud Labbeum pag. 291. et caeteros Gallicae historiae scriptores. Ita Guill. Guizart in Hist. MS. vers. 1294 :

*L'an mil deux cent cinquante et un,
Sans nombre à mon retour el,
Cheminaient il Pastorell,
Qui à ses venter s'airoient,
Que S. Loys vengier iroient,
Une home mesoit cele mesnie,
C'us elamoit Mestre de Hongrie,
Il despoient marieges,
Et faisoient plusieurs desceges,
Car fol estoient, et testu.
A Paris fu l'un d'eux vestu
En guise d'Evêque à grant colle,
Et i fet yste benoicte,
Si con si compaignon requistrent.
Plusieurs Clerc à Orleans ocistrent.
Des biens du monde desceus
Fu leur mestre à Bourges tanz.*

Historia Francor. MS. ex Bibliotheca Memmiana : *En France vint lors un trompeur, qui se disoit le Maître d'Hongrie, et faisoit accroire qu'il convenoit que la Sainte Terre fut delivree des mescreans, et par jeunes Pastoureux, luy qui sembloit être prud'homme et estoit vestu bien humblement, assemble au Royaume de France bien LX. mille Pastoureux. A Paris vindrent, où la Roine Blanche festoia le Maître, et donna grans dons, cuidans qu'il dit vérité, etc. mais quant les Pastoureux furent passez Loire, ils firent tant de maux et de persecutions à Juifs et à plusieurs gens d'Engleterre, que merveilles, etc.*

Exorta perinde in Francia et Anglia, eadem appellatione, similis in Terram Sanctam proficiscendi proposito, factiosorum alia cohors anno 1320. de qua pariter agunt historici, ac in primis Thomas Walsingham pag. 112. Cosmas Pragensis pag. 34. Chronicon Rotomagense editum a Labbeo, [Continuator Nangii vernaculus sub ann. 1320.] etc. quibus addendum Odoricus Rainaldus ann. 1320. h. 21. 22. 23. De his etiam haec habet Chronicon MS. vernaculum Mompeliense : *En l'an 1320. fou gran moguda ves le mês de May que hom appellana Pastorels, li qual dizian que volian passar la mer por conquerre la Santa Terra otamar, et aussin les Juizveu en Bordilès, et en Atenès, et Tolzau, e per tota la terra comunament quan los trobanon, en tal maniera quel Rei de France ne fés pendre plus de 60. à Tolosa en un jorn, et à Carcassona 38. que grans que pau. Historia Francor. MS. ex Biblioth. Memmiana : *Il avint l'an 1320. qu'il fut en France et grantment de Pastoureus et de menu gent, qui disoient qu'il vouloient aller en la Sainte Terre contre les Sarracins, que ce fut merveilles, moult grant multitude en alerent jusques en Languedoc, et firent moult de maux à Juifs et autres gens, dont on en pendit plusieurs, et les autres s'enfouirent en divers lieux.**

De his posterioribus Pastorellis aliter scribit Auctor poematis cui titulus, *les Aventures advenues en France* ab ann. 1214. ad 1412. docet quippe eos ann. 1306. penitus extinctos, cum a Judaeis illata plurima sustinissent mala. Sed nolim ejus hac in re fidem praestare. Ut ut est, haec sunt ejus verba :

*Puis vist un avent, c'est bien vérité pure,
Les Pastoreuxz aller, qui griez sont et obscure*

*Recourant par les Juifs, à qui Dieu doit laidure,
Moult de très beaux enfans laisserent leur pais,
Qui oncques puis ne virent ne parents ne amis,
Les Juifs fut grant pitié, mors furent et destruits ;
Ce fut en l'an de grace mil trois cent et six.*

† Pastorellus vero appellatus scribit Macer in Hierolexic. quod in vellio agni effigiem ferrent. Rectius deducenda videtur vocis origo a Gallico Pastoureau, quod pastorem infirmæque plebis hominem significat, cujusmodi erant plerique ex Pastorellis, ut testatur Continuator Nangii vernaculus sub ann. 1251. Statuta Scabinorum Maccariar. ad Mosam. : *Chacun Pastoureau, herdier, porchier ou vachier dudit Maistres est tenu rendre compte des bestes que il aura receu devant lui.*

† PASTORGAGIUM, Ager pascuus maxime pecudum, Provincialibus etiamnum Pasturgagi. Item, Census qui pro facultate pascendi exigitur. Charta ann. 1490. ex Schedis Praes. de Mazaugues : *Quod pascua, sive Pastorgagia, ac glandagia, et relargueria... vendantur.* Alla ann. 1497 : *Licitum sit propria autoritate recipere equas sine praestatione alicujus Pastorgagii, cabestrageii... et dicitur domini nihil tunc eo casu de calcaturis, Pastorgagii, et cabestrageii exigere possunt.* Charta ann. 1435. in Tabul. S. Victor. Massil. : *Prior deportabit decimas laboragii et Pastorgagii.* Hinc

† PASTORGARE, Pascere, pecus ducere in pascua, et servare. Charta ann. 1327. Tabular. S. Victoris Massil. : *Usum pascendi, Pastorgandi et senhairandi et alia faciendi in Arpensis.* Charta ann. 1497. ex Schedis Praes. de Mazaugues : *Ex adverso ipsa universitas de Calliano seu habitantes in eodem dicunt et asserunt ipsos homines habuisse et praesentialiter habere, et fuisse in antiquissima et vera possessione Pastorgandi.* Alla ann. 1501. apud eundem : *Quod... neque pastores aliqui, neque gardiani extranei pastores in eadem terra et territorio Pastorgantes, etc.*

† PASTORIGARE, Eodem significatu, in Charta Ludovici Reg. Siciliae ann. 1359. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 108 : *Jura lignerandi et Pastorigandi in praedicta tota villa Bauci.*

† PASTURGARE, Eadem notione. Charta ann. 1206. apud Pitton. Hist. Aquens. lib. 2. pag. 114 : *In recompensationem vestrae fidelitatis... licentiam, franchises et libertatem in terris cultis et incultis quibuscumque et quorumcumque locorum distantium circa civitatem meam Aquensem spatio v. leucarum pascendi, Pasturgandi quocumque animalia vestra.* Charta ann. 1435. in Tabular. S. Victoris Massil. : *Eis dignaremur concedere franchises et libertates necnon Pasturgandi et laborandi in loco de Chaudelo.*

• Pastourger, in Charta admort. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 272 : *Une piece de terre pour Pastourger bestes, contenant environ une meitère de terre.*

† PASTORIA, Parochia, Ecclesia, seu ipsarum bona et redditus. Charta ann. 1351. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 281. *Pastoria parochialium ecclesiarum in Bischofshausheim, in Burgestad... cum omnibus juribus et pertinentiis earum integraliter vobis et praedictae Ecclesiae nostrae, in auxilium cottidianarum distributionum hujusmodi, inter Canonicos et vicarios... equaliter distribuendum... annectimus et unimus.* Acta SS. tom. 1. Mail pag. 774 : *Item dedit Pastorium Wassenham.*

† PASTORIA, domus pastoris seu curionis. Miracula B. Wernheri tom. 2. April.

pag. 720 : Respondit quod apud S. Wer-
nherum in Pastoria per tres septimanas
pausat.

† **PASTORICUM**, Jus ducendi animalia
in pascua aliena. Tabular. Aurelianense
in Lemovic. : In hoc manso non est Pas-
toricum, quia judicialis mansus est.

† **PASTORIGARE**, ut Pastorgare. Vide
in hac voce.

* **PASTORINUS**, [Defensor, sustentator.
DIEF.]

* **PASTORIANE**. Vide in Pastoria 2.

† **PASTORIUM**, PASTORIA. Lex Bajwar.
tit. 2. cap. 6. § 1 : Si quis in exercitu ali-
quid furaverit, Pastorium, capistrum,
frenum, salrum, etc. Lex Long. lib. 1.
tit. 25. § 35. [90 Roth. 302. 308.] Si quis
capistrum de capite caballi tulerit, com-
ponat sol. 6. Si quis Pastorium de caballo
alieno tulerit, comp. sol. 6. Ubi editio
Heroldi habet Pastorium, pag. 198. Oc-
currit Pastorium, in Gloss. Isidori, in
quo esse dicitur Alvars templi vel sa-
furium, ubi legendum, Pastorium, atrialis
templi, vel safurium. Alias safurium.
[Vide Pastoborium.]

† Idem videtur Pastorium quod Ita-
lis Pastora etiam dicitur, Pedica
nempe seu compedes quibus equi, ne
aberrant in pascuis, impediuntur : nos-
tris Entraves, Normannis inferioribus,
aliquis Paturas, a parte pedum equi,
vulgo Paturon, qua iunctitur pasto-
rium. Vide Pastura 1. et Pedica 1.

* **PASTRINE**, perperam pro Pastione,
in Diplom. Mabill. pag. 307. Vide Ligna-
rica.

† **PASTRIX**, dicta Abbatisa quod in
monialibus officio pastoris fungatur.
Littera Henrici V. Reg. Angl. ann.
1414. apud Rymer. tom. 9. pag. 157 :
Eidemque Archiepiscopo eligendi, sibi et
domini sui predictae, personam idoneam
in Abbatisa et Pastriceam liberam pote-
tatem concesserunt ista vice. Charta ann.
1439. in Tabular. Fare-monasterii. Alijque
in electione Abbatisa dicitur monasterii
vocem habentes, ad electionem futuram
Abbatisa seu Pastricia ejusdem mona-
sterii procedere cupientes, etc.

* **PASTRIX**, Puella gregis cus. os,
Gall. Bergere. Lit. remiss. ann. 1876. in
Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 227 : Audito
clamore et crido validis cujusdam Pastricis
et aliorum quorundam ; que Pastrix
per quosdam vinorum cum barellis et
animalibus conductores... infestabatur.
Vide supra Pastorella.

* **PASTROFORMEN**, Una chambre, in
Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7892.

† **PASTUAGIUM**, Idem quod Pasto.
Charta ann. 1607. ex Tabul. Major. Mo-
nast. : Deditur etiam... decimum por-
cum Pastuagii de Brionensi. Vide Pastu-
ragium.

† **PASTUARIUM**, Pascuum, pratium,
vel etiam CENSUS qui ex pascuis percipit.
Charta ann. 1265. in Chartul. S.
Vandreg. tom. 2. pag. 1611 : Omne tene-
mentum et totum jus quod de ipsi tene-
bant apud Liebecort in parrochia de Fo-
rest et alibi in suo feodo videlicet in terris,
reduibus, Pastuariis, consuetudinibus,
nemoribus, etc. Vide Pastio.

* **PASTUCIA**, Panificum carne aut alio
edulio factum, Gall. Pasté. Charta ann.
1221. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 317. col.

1 : In Quadragesima sex panes et duas
Pastucias, et in festo sanctae Mariae sex
panes et duas pullos, etc. Infra : Pasti-
cias. Vide supra Pastissus.

† **PASTULA**, Levior pastus. Vita S. Ger-
ardi Abbatis Broniensis n. 15 : Hujus
ergo veneni attaminatus Pastula, etc.
Gustatione.

* **PASTULLARE**, Depascere, morsu
carpere, Ital. Pasturare, Gall. Brouter.
Stat. Vallis-Ser. rubr. 184. ex Cod. reg.
4619 : Si pastullata fuerit in totum vel in
parte aliqua planta vitis, vel aliqua arbor
e. vite, per aliquam capram, vel tru-
cum, etc.

† **PASTUM**, Pascuum. Charta ann.
1196. in Tabular. S. Victoris Massil. : De
malofacato praecipunt ut esset Pastum
et gastrum.

† **PASTUNGIUM**, Pastus animalium.
Charta ann. 1272. tom. 8. Hist. Harcur.
pag. 62 : Unam acram prati ad Pastum-
gium ad viginti boves et ad centum oves
et ad triginta sues et ad duas equas, etc.
Lego Pasturagium.

1. **PASTURA**. Lindewodus in lib. 8.
Provincial. Angl. tit. de Decimis : Diffe-
runt pasca et pastura : nam Pastura
omne genus pasceudi significat, sive fiat
in pratis, sive in stipulis sive in agris, sive
in campis : sed pasca est locus principa-
liter deputatus pecoribus pasceudis, ut
pata in montibus, moris, maricis et pla-
nis non cultis nec aratis. [Omnes Pastu-
ras foras, in Charta ana. 1172. apud
Pillet. Hist. Gerbored. pag. 336.]

† **PASTURA VANA**, Vain pasturaige,
in Litteris Roberti Ducis Burgund. ann.
1282. inter Ordinat. Reg. Fr. tom. 4.
pag. 381. Vain pasturaige, in Consuetu-
din. Trecenti art. 170. Vain et vaine pas-
ture, in Burgund. Ducat. tit. 13. art. 3.
Alis pascum viride et vacuum : viride
seu vivum dicitur : cum in pratis herbes
virent et in silvis glandes maturescunt ;
vacuum vero seu vanum, tempore quo
fenum alique fructus conditi sunt,
quod Arelatenses vocant Esplaches.
Charta ann. 1186. Hist. Mediani Monast.
pag. 309 : Conferimus dilectis fratribus
nostris de Boungart vanam Pasturam
per totum bannum Viveallie, quamdiu
nos oves non habebimus quibus pastura
jam dicta sint necessaria. Consule For-
tium in notis ad Decis. 9. Steph. et
Gloss. jur. Gall.

* **PASTURA VENDIBILIS**, Cum scilicet
glandes divenduntur. Chartul. Ponti-
niac. ch. 29 : Si venerit quod ali-
quo anno Pastura glandium vendibilis
in nostra tertia parte habundaverit...
animalia vestra in ipsam tertiam partem
nostram differatis. Vide supra Pasna-
gium.

† **PASTURA**, Allimentum. Charta Eus-
tachii de Campainc. ann. 1227. tom. 9.
Spicileg. Acher. pag. 657 : Dedi et con-
cessi in furam et perpetuam elemosynam
... Andrensi ecclesie sex polmos frum-
menti ad Pasturam. Proprius de anima-
libus dicitur in Statutis Bressis. Locus
est in Micalis.

* Quidquid educandis hominibus in-
servit. Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat.
reg. Franc. pag. 419 : Cum igitur inclita
nostra civitas et villa Parisiensis, imperii
nostrum caput et mater in congregatione, et
Pastura nostro subjectorum imperio esse
noscat, etc. Eadem Gallico idiomate
ibid. pag. 418 : Comme nostre noble cité
et ville de Paris, soit congrue estre chef
de nostre seigneurie, et mere en congré-
gacion et Pasture de subgez, en nostre sei-
gneurie, etc.

* **PASTURA**, Farrago, pabulum equo-
rum, Gall. Fourrage. Acta MSS. capit.
eccl. Lugdun. ad ann. 1345. fol. 119. v.
col. 2 : Item (debet) ratione dicta vigiliis
dimidiam trossam feni, dimidiam trossam
Pasturam, dimidiam gallinam. Et fol. 118.
r. col. 1 : Stephanus de Garda (debet)
suo nomine et aliorum hominum... duas

partes dimidii foyasi feni, duas partes di-
midii foyasi Pasturam.

† **PASTURAGIUM**, Pascuum, jus in eo
pasceudi, necnon et census qui pro ejus-
modi jure percipitur. Charta ann. 1200.
in Tabular. Belli-portus : Alanus Domi-
nus de Gostou Henrici Comitis filius, dedi
Abbatibus Belli-portus in forestis meis pas-
nagium porcorum suorum, et Pastura-
gium esterorum animalium suorum.
Charta Philippi Augusti ann. 1207. apud
Duchess. Hist. Norman. pag. 1063 : Pra-
terea concedimus eis pasnagium et Pastu-
ragium porcorum et animalium suorum
ad suum proprium usum in forestis et
domaniis nostris. Charta ann. 1227. in
Tabular. S. Nicasii Rem. : Homines de
Bois habebant Pasturagium et usum pas-
nagii... ab usum pasturagii in omnibus aliis
nemoribus abstinebant. Alia ann. 1268.
apud Stephanot. tom. 8. Antiquit. Be-
ned. Pictav. MSS. pag. 308 : In pertinens
illis ejusdem nemoris, sive sint prandio
costumali, pasnagio, Pasturagio, guardia,
vel rabus aliis quibuscumque. Charta
Henrici V. Reg. Angl. ann. 1431. apud
Rymer. tom. 10. pag. 89 : Una cum libera
molaris in molendinis... ac libero pas-
nagio in Pasturagio pro omnibus anima-
libus suis (exceptis capris) in forestis, etc.
Vide Pastuagium.

* **PASTURAGIUM VANUM**, Idem quod
Pastura vana. Vide in Pastura 1. Charta
ann. 1270. in Chartul. Pontiniac. ch.
105 : Salvo vano Pasturagio eorum, qui
debent illud habere in nemore ante-
dicto.

* **PASTURAGIUM**, Pratum, pasuum.
Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vin-
cent. Laudun. : Item habebunt justitiam
in casu cavandi in cheminis, assidens
in Pasturagii suis. Vide mox Pastu-
rale 2.

1. **PASTURALE**, Equi pedum, et alio-
rum quadrupedum pars ima, Italis Pas-
turale, Gallis Pastoreau, [vel potius Pa-
turon.] Petrus de Crescentis lib. 9. de
Agriculis. cap. 9 : Equus habens juncturas
crurium naturaliter grossas, et Pasturales
curta velut bovina, forte esse censetur.
Ubi nescio cur vetus interpres Gallicus
verterit, qui a les jointures des cutases
naturellement grosses, et les machoueres
courtes comme bouf. Nam alia sunt pas-
turales a maxillis. Adde caput 57. ejus-
dem lib. 1. ubi perperam posturalia edi-
tum, quo loco interpres pasture red-
didit.

* Hinc Pastures, appellatus funis, quo
equi ad hanc pedis partem alligantur,
ne vagari possint. Lit. remiss. ann. 1460.
in Reg. 129. Chartoph. reg. ch. 431 : Le
supplient frappa iseluis Godart deus ou
trois cauns par le costé d'unas cordes, ap-
pellées Pastures. Vide Pastorium.

† **PASTURALE**, Idem quod Pastura-
gium. Charta Willelmi Aquitan. Ducis
ann. 1069. in Histor. MS. S. Cypr. Pic-
tav. pag. 248 : Deditur jam dictae ecclesie
nemus vivum et mortuum, et omnia jam
dictae ecclesie necessaria, et Pasturale ad
universa animalia. Charta ann. 1100.
tom. 10. Spicil. Acher. pag. 164 : Totum
alodium et dominium... cum terra cultis
et incultis... cum herbis, cum pasuis et
Pasturalibus, cum rivis, etc. Tabular.
Prioratus Regniac. ad annum 1159 :
Hugo de Ulmo et ejus uxor Parisia dede-
runt Pasturalia sua terram. Charta ann.
1207. in Hist. Godiac. pag. 168. inter
Instr. : Concedo etiam Pasturalia usque
ad Traucey. Vide Pastura 1.

† **PASTURALLE**, in Charta ann. 1201.
apud Thomasserium Consuet. Bitunc.

pag. 123: Si quis accusatus fuerit de Pasturali, turelli vel platos arata, etc.

† PASTURALIS, Eadem notione. Vetus Charta Aragon. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 268: Et insuper vobis dono omnes Pasturales.

° Nostris Pastural et Pasturau, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 811: Lesquels enfans menerent leurs chevauls ou juments pasturer en une terre ou Pastural. Aliis ann. 1455. in Reg. 187. ch. 101: Laquelle vache entra en ung Pastureau estant illac près. Pastureau, in Lit. ann. 1352. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 68. art. 13.

° PASTURAMENTUM, Jus pascendi pecora in pascuis. Charta Caroli VI. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 18: Item Pasturamentum et pascagium in silvis insularum et alibi pro nutrimento bestiarum dicti hospitii.

† PASTURARE, Pascefe. Charta Arnulfi Comit. Giscn. ann. 1277. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 627: Sive ad edificandum in eo, sive ad fodendum, sive ad Pasturandum, sive ad glebas vendendum. Tabular. Dolense ad ann. 1231: Asserebamur nos et homines nostros habere usagium ad Pasturandum et ad alia necessaria in quibusdam terris. Charta ann. 1388. apud Rymer. tom. 7. pag. 607: Dicta animalia... Pasturanda et sustentanda. Vide Pastorage.

° Nostris Pasturer et Empasturer, eodem sensu, dixerunt. Lit. remiss. ann. 1370. in Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 68: Ouquel lieu ledit Jehan et les autres boviens gardoient et Pasturoient leurs beufs. Aliis ann. 1404. in Reg. 159. ch. 14: Lesquels enfans Empasturoient les chevaux de leursdiz peres oudit pré... Lesdiz qui Pasturoient leurs chevaux, etc.

° PASTURARIUM, Pascuum. Charta ann. 1362. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 174: De uno prato continentis quinque sechyratas, cum quodam Pasturario. Vide Pasturatio.

† PASTURATIO, Pascuum, pratum. Bulla Innocentii IV. PP. ann. 1245. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1291: Si vero de communi pastura et aliis terris adjacentibus sit divisio facienda, fiat per servientes hereditarios monasterii (S. Vedasti) et ad divisionem hujusmodi, baillivus Comitatus ex parte ipsius monasterii tanquam advocatus, vocetur, et ea per divisionem remanebunt ad communem pasturam, sint perpetuo Pasturaciones.

° PASTURELLUS, Ager pascuis. Charta venditionis prædii dicti Caseaux: Sive consistant in terris cultis et non cultis, vineis, prati, pascuis, sive Pasturellis, nemoribus, etc.

° PASTURAGIUM, Ager pascuis maxime pecudum. Provinc. et Occit. Pasturgagi. Charta ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 81. col. 1: Item quod dicti habitantes Nemausi uti possint et debeant, ad eorum usum et alias, pro libito voluntatis, omnibus patuis, Pasturgagiis et garrigiis dictæ civitatis. Vide Pasturgagium. Hinc

° PASTURGARE, Pascefe, pecus ducere in pascua, nostris Pasturager. Charta ann. 1319. ex Tabul. S. Germ. Prat.: Quod inantea homines et incolæ dicti loci de Ripperis absque contradictione possit facere pascefe et Pasturgare quæcumque animalia usque ad summitatem rupis. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 321: Lesquels eussent menz: leurs bues Pasturager... en certain pré. Vide supra Pastorage.

° PASTURIA, Ager pascuis. Charta ann. 1344. ex sched. Pr. a S. Vinc.: In quibuscumque rebus et causis consistant... Pasturis, etc. Vide supra Pastura I.

° PASTUS, Convivium, refectio; nostris Past. Concilium Nannetense can. 15: Pastos autem et comensationes quas divina autoritas vetat, etc. [Riculfus Suess. Episc. in cap. 20. Constitut.: Per singulas decanias presbyteri simul conveniant, non Pastis vel potationibus vacent.] Tabularium Brivatense Ch. 160: Ut per singulos annos ad annuale meum in meam commemorationem Pastum optimum persolvant Canonici S. Juliani. Charta Gilberti Episcopi Parisiensis: Omnesque qui pro investitura illa pecuniam, Pastum vel aliquid ullo tempore promittent, darent vel acciperent, sub perpetuo anathemate ponemus. [Concordare in Pastum, in Actis S. Francisci de Paula tom. 1. Aprilis pag. 169. de solvendo in singulos pastus convenire.] Hinc Pastoler, pastum dare, convivio excipere. Caton en Roman:

Quant dois avec gens Pastoler.
Si dois ta langue castoler
Qu'il soit de parler courtolse.

° Paast, in Charta ann. 1509. ex Chartul. 13. Corb. sign. Habacuc: La somme de dix-sept livres Tournois, avec chacun an deux Paast à ceulz qui seront envoyez pour visiter ledit lieu d'Ansacq. A voce Pastus, nostri Apasteller dixerunt, pro Pastum ministrare. Chartul. Corb. sign. Ezechiel ad ann. 1419. fol. 70. v.: Sera tenuz ledit fermier de Apasteller les poissons et trouver la pasture à ses couls et fraiz, et warder lesdiz poissons et fosses bien et souffisamment. Apasteller vero vulgari popularique sensu, pro Jugulare, Couper la gorge, usurpatur in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 188: Se tu me approches, je te Apastellera de ceste cy: et trait un grant coustel, etc.

° PASTUS, Cibaria, annona, Gall. Vires. Elmham in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 32. pag. 78: Omnia victualia hab eadem villa, et ejus custodibus, secludere, et ipsos in eorum, secundum ejus deneparatum, reddicionem fame coercere satagit et anelat... Sicque Pastus defectum patientes, comes Dorcestria... et populus sibi commissus, eger caperunt.

PASTUS sumitur eadem notione, qua Procuratio, convivium, cœnaticum, etc. de quibus vocabulis, suis locis agimus, seu pro eo jure, quo vassalli et tenentes Principem ac Dominum statis ac definitis vicibus, vel diebus, vel etiam quoties per vassallorum prædita iter agebat, convivio tenebantur excipere: quod quidem jus in præstationes pecuniarias sæpenumero commutatum legitur. Ac Pastus quidem qui Principes spectabat, mentio est in capitulis post Concilium Romanum ann. 904. cap. 8: Ut Pastus Imperatoris ab Episcopis et Comitibus secundum antiquam consuetudinem solvatur. Et in Charta Wiglaf Regis Mercuriorum in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 123: Hoc modo per ævum liberabo a Pastu Regis et Principum, etc. Concilium Trosleianum ann. 909. cap. 6. initio: Exactiones census ab ipsis Sacerdotibus sibi exquirunt, et census ac Pastus, vel paraveredis, vel caballorum saginationibus Presbyteros affligunt. Charta Galonis Episcopi Paris. ann. 1107: Sciendum vero est, quod illo die prædictus Pastus redditur, scilicet ex 6. porcis vivis et sanæ

carnis, ex 2. modis vini, et dimidio sextario, etc. [Præceptum Theodorici Calensis apud Eccardum in Famil. Habsburgo-Austr. col. 118: Non Archidiaconus, non ecclesie judicis, nec census mittere, neque Pastum, neque honorem in rebus monasterii accipere audeat. Charta ann. 1244. in Tabular. Compend. Major autem Pastum quem dicebat se habere, etc. Pastus consuetudinarii, in Tabul. S. Cyrili Nivern. num. 80. Pastus hac notione passim meminerunt veteres Chartæ apud Miræum in Donat. Belgic. lib. 1. cap. 38. Hemeræum in Augusta Viromand. pag. 96. 121. 177. in Regesto pag. 33. 37. 53. 55. Sammarthanos in Episcopis Tolosanis pag. 680. in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 100. 236. apud Rouillardum in Meleduno pag. 415. 416. et in Lehuo pag. 57. Jacob. Pettitum post Penitentiale Theodori pag. 669. 670. etc. Adde Leges Longob. lib. 3. tit. 12. § 1. [c. Carol. M. 121.] Vide Paratæ et Procuratio.

† PASTUS NUPTIALIS, Jus quod a recens nuptis parochio debetur. Bulla Clementis PP. V. ann. 1309. apud Lobinel. tom. 2. Hist. Britan. pag. 461: Nec non et super Pastu nuptiali parochianis ipsi a nubentibus seu nuptis debito ex consuetudine simili. Vide Missus I.

PASTUS CABALLI, Qui debebatur missis Dominicis, et a quo immunes erant prædiorum Ecclesiasticorum coloni. Capitul. Caroli C. tit. 32. cap. 2: De manso... ad Ecclesiam dato nullus census, neque caballi Pastus a senioribus de Presbyteris requiratur. Eadem habentur in Concilio apud S. Macram can. 6. Adde Hincmarum Rem. in Capitulis ad Archidiaconos datis cap. 6. Caballorum saginationibus Presbyteros affligere, in Concilio Trosleiano ann. 909. can. 6. [Tabular. Rothom.: Gleumonac dat S. Salvatori Rothomensi Botdearec et Randobrocum cum mansis... sine censu, sine tritico et sine Pastu caballis.]

PASTUS CANUM venaticorum. Vetus Charta apud Augustinum du Pas in Stemmat. Armoric. 823: Duos nihilominus Pastus, quos ex consuetudine habebant in Obedientia Chamericæ, unum mihi, alterum canibus meis, unoquoque anno solvendo, etc. Regestum Castri Lidi in Andibus fol. 27: Comes habet etiam in terra de Corcillon hostem, custodiam, talliatam, et in molendino de Sarrevel Pastum canibus semel in anno. [Vide Bren.]

PASTIO, Idem quod Pastus, in Charta Caroli Calvi pro Ebroino Episcopo Pictav. apud Beslium: Aut canaticum, aut Pastionem, aut laudaticum, etc.

PASTILLUS, PASTILLUS, diminutivum a Pastus. Joan. de Janua: Pastillus, parvus pastus. Concilium Romanum II. sub Gregorio I. PP. et lib. 4. Epist. 44: Antiquam Patrum regulam sequens, nihil unquam de ordinationibus accipiendum esse constituo, neque ex datione pallii, neque ex traditione chartarum, neque ex ea quam nova per ambitionem simulatio invenit appellatione Pastelli. Hincmarus in Capitulis ad Presbyteros parochiæ suæ cap. 15: Non quasi ad prandium ibi ad tabulam residant, et per tales inconvenientes Pastillos se invicem gravent. Vide Pastillus.

PASTILLATICUM et PASTELLATICUM, Jus Pastus, seu Pastelli. Joan. Diaconus lib. 2. de Vita S. Gregorii M. cap. 5: Omnes consuetudines quas contra priscam traditionem Apostolicam noviter pullulasse cognoverat, videlicet de contendo Dalmaticis Apostolico feretro, de Pastil-

latice pro pallio, vel consecratione Pontificum,.... segregavit. Et lib. 3. cap. 5: Cum vero quosdam cognosceret, ad evitanda simoniaca hæresis crimina, pestifera negotiationis munera Pastellaticum callide vocitare ac hujusmodi mutato nomine suis cupiditatis avaritiam velle contigere, etc.

Rectius Macer in Hierolex. Pastellum interpretatur Sigillum sive ejus impressionem in pasta cerea, quomodo in Brevibus Apostolicis, aliisque privilegiis fieri solet: hinc Pastellaticum et Pastellaticum, si eidem fides, specioso nomine licebatur quidquid pro ejus sigilli impressione exigebant: quam simoniacam labem penitus sustulisse Gregorium M. refert Joannes Diaconus locis supra laudatis. Nec ab eo dissentit Christianus tom. 1. Rer. Mogunt. pag. 307.

PASTUS, Præstatio, forte quod in cibariis, quæ illis fiebat qui ripaticum exigebant a navibus ad portum appulsi. Charta ann. 851. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 962: Asserebant quod Benedictus episcopus eis multas violentias injuste facit, eo quod eis ripaticum et palificuram et Pastum ad riparios per vim accipiat.... Ad hæc respondebat præfatus episcopus, quod quotienscumque quislibet negotiator cum suis navibus in portum ipsum applicat, omnia hæc, scilicet ripaticum, palificuram et Pastum ad riparios dare debeat ad partem ecclesie. Ibid. col. 963: Ripaticum et palificuram dabant et riparios Pascebant, juxta istud pactum.

PASTUS, jus pascendi pecora in pasuis. Charta Beatr. comit. Bigor. pro iconast. de Scala Dei ann. 1160. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 51: Donavi Pastum in æstibus.... centum vaccis cum vicibus suis.... similiter et Pastus consularis gregibus et armentis de Scala Dei.

PASTUS, Pastio, vel Pascuum. Pastio. Chronicon Fontanellense cap. 8: Wandonis equum qui ibi in Pasto constitutus cepit, exemplo assumpsi.

Charta ann. 1188. ex Tabul. capit. Carnot.: Concesserunt in perpetuum obsequio omni penitus calumpnia deinceps et reclamations omnes penitus Pastus de majoria Vouarum.

PASTUS SILVASTICUS, Gladiatio, jus pascendi porcos in silva. Charta Williel. Bellim. in Reg. forest. comitat. Alenc. fol. 11. v. ex Cam. Comput. Paris.: Per omnia mea nemora silvasticum Pastum accipientes, et a nemine requiratur pasnagium. Vide Pastio.

PASTUS COLUMBARUM et camelorum apud Avicennam, quid sit, ignoro: arbitratur tamen Judæus esse Salviam; quod non credo. Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6969.

PASTUS, haud satis mihi nota significatione, in Libertat. Pontis-Ursonis tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 640: Molendinus tenet in angulis, dimidium boesselum et Pastum; nisi idem sit quod Pugillata, quantum pugillo seu manu, vulgariter. Pate, continetur, Gall. Poignee.

PASUAGIUM, Pascuum, pratium, pro Pasnagium. Vide Pastio. Charta Philippi Nobilis Comit. Namurc. ann. 1198. apud Miræum tom. 2. pag. 1203. Unum porcum quadraginta denariorum quoquo anno in Pasuagiis Namurcensibus. Rursum occurrit infra.

PATA, Ornamentum ecclesiasticum, limbus quidam quo utuntur in perierque ecclesiis Cathedralibus. Inventar. Ornament. et Reliq. Eccles. No-

viom. ann. 1419: Item quaedam Pata de panno auro, bordata de sandalo nigro, duplicata etiam de eodem sandalo.

2. PATA, Turris seu ædificii pars ima. Reg. 84. bis Chartoph. reg. part. 1. fol. 98. r. col. 2: Omnes Patas tornellarum de gressis. Ibid. fol. 98. v. col. 1: Omnes tornellis habebunt supra terram xij. pedes de Pata matissitia.

3. PATA, Calicis vel poculi basis, Gall. Pata. Testam. Guill. de Meled. archiep. Senon. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 388: Item in pede dicti calicis sunt tres grossi affiri quadrati Orientales, et sunt in Pata dicti calicis novem troche, et in quilibet trocha tres pella Orientales, et unus dactylus in medio cujuslibet troche. Pata, eodem sensu, in invent. jocal. Eduard. I. reg. Angl. ann. 1297: Item une coupe dorée à chevaliers elevés à cheval, et trois aygleaux volans en la Pate dou hanap.... Item une coupe d'argent dorée, dont li piés est une rose, etc. Aliud ann. 1492. in Necrol. eccl. Paris. Ms.: Ung calice Patu garny de deux esmaux d'or.

4. PATA, Pars calcis. Stat. Avenion. ann. 1243 cap. 129. ex Cod. reg. 4659: Statuimus quod de calopedibus sive sociis,.... requiritur teneantur dicere ementibus, interrogantibus vel non, quod Pata est caris novi vel veteris. An Gallicum Pátum, coriaceum fulcimen?

5. PATA, Minutioris monete genus, idem quod Patacus. Tabul. Massil.: Item quilibet mensionis.... solvat quatuor Patas. Vide mox Patacus.

PATACALIS, Res que pataco emitur, valoris unius pataci. Comput. ann. 1393. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 126. col. 1: Item dicti domini consules ordinaverunt dari in offra dicti cantaris cum candelis Patacalibus et denayralibus, etc. Alius ann. 1399. ibid. pag. 149. col. 1: Pro duodecim clavallis Patacalibus.... Item pro clavallis denayralibus, etc. Item emerunt dicti domini consules duas libras candelarum, de uno Pataco candela, in altero ann. 1496. ibid. tom. 4. pag. 64. col. 1. Vide mox Patacus.

PATACO, vulgo Patagon, Moneta Flandrensium argentea, in cujus altera parte efficta Crux S. Andree cum corona in ejus medio atque hac inscriptione: Albertus et Elizabetha Dei gratia; ex aversa vero parte scutum coronatum cum leuculis, in circulo Archiduces Austrie. Duces Burgundie et Brab. pretii saltem ann. 1651. 48. de hinc 58. patacorum seu solidorum. Chron. Bonnesp. pag. 547: Anno 1651. mutuo capit.... mille Patacones. Pag. 548: La somme de 2400. florins une fois en especes de Patacons à 48. patare piece. Synodus Limæ ann. 1534. tom. 4. Conc. Hisp. pag. 707. col. 1: Quod opus a dictis Indis factum vel septem vel octo Pataconibus vendant, cum ipsis constituerit tantum tribus. [Nummus argenteus Hispan. unciarum ponderis.]

PATACUS, Idem quod Patarus, Minutioris monete genus apud Provinciales, Delphinates, aliosque, pretii duorum denariorum. Charta ann. 1490. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Pro quolibet animali grosso reducto cujuscumque speciei sit.... Pataci decem.... et pro quolibet animali porcino reducto, hoc est pro bestia grossa.... similes Pataci decem. Rabelaisius lib. 3. cap. 26: Tant que le sac de bled ne vaille trois Patacs, et le bussart de vin que six blancs. Villon:

Le Limousin, c'est chose vraye,
Qu'il n'avoit vallait un Patac.

Patac et Patac, nostratibus. Charta admort. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401: Decostiterunt predicta terra noningentes septuaginta septem francos, quingentes grossos et quinquaginta Patacos. Lit. remis. ann. 1433. in Reg. 175. ch. 393: Lesquels compaignons ordonnerent que l'en paieroit un demi Patac. Infra bis: Patac. Alim. ann. 1455. in Reg. 196. ch. 58: Jehan Gilles clerc des questeurs de l'ordre des Quinzvins demourant a Riom,.... vouloit payer ung Patac ou deux deniers.

PATAQUUS, Eadem notione. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 244. col. 1: Emi.... xxi. florinos de Pataquis pro elemosina caritatis danda pauperibus Christi, si panis deficeret. Testam. Petri de Sade episc. Massil. ann. 1433: Volumus quod detur omnibus pauperibus interuentibus in die obitus nostri, cuilibet unus Pataquus. Ubi aliud exemplar habet, Patagus. Vide in hac voce num. 2.

PATAGINE, quum propius (f. propter) pituitam, non facile labra moventur, (f. moventur.) Sic in Glossis antiquis MSS. apud Festum, Patagium est morbi genus. [Is est morbus, inquit Grævius ad Gloss. Isid. quo qui corripuntur, subito tanquam fulmine tacti moriuntur, aliter dicitur æronyctia.]

PATAGO, Genus morbi (leg. morbi). Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide Patagius, Patagus 1. et infra Patago.

1. PATAGUS, Morbus, vitium, et plaga nascentis ex cæcra dum colitur. Item morbi genus pestilentie, quo correpti morientes nevolos in corpore ostentant et maculas. Laurent. in Amalt. post Scalliger.

2. PATAGUS, Idem quod Patacus. Charta ann. 1438. in Tabular. Eccl. major. Massil.: Volumus quod detur omnibus pauperibus interuentibus in die obitus nostri cuilibet unus Patagus.

PATALIA, Vide infra in Paterinus.

PATAMEN, Patens aditus et egressus, in lege 58. Cod. Th. Operib. publ. (15. 2.): A platea aditus atque egressus Patamen. [In prioribus Cod. Theod. editionibus pa. tamen. Signum, quod indicabat hiatum hic reprehendi, primus omisit Gothofredus, qui vocem Patamen ad analogiam vocis Foramen confictam esse opinabatur. Sed excidit librarii oscitantia integer versus inter pa. et tamen, quem primus ex codice palimpsesti Vatinate restituit Maius ita ut locus integer ita legendus sit: Eas vero (sc. exedras), que tam orientali, quam occidentali lateri copulantur, quas nulla a platea aditus atque egressus Patamen pervias facit, veterum usibus popinarum jubebit adscribi. His TAMEN ipsi que humiliores aliquanto, etc. Vide Wenklum et Hænelium ad h. loc. Cod. Theod.]

PATAQUUS, Vide supra in Patacus.

PATACINUM, Fragmentum Petronii: Clamat itaque primus, cum Patarina poposcisset, dies, inquit, nihil est, dum versus te nos sit.

PATARDUS, pro Patarus. Vide in hac voce. Menotti Serm. fol. 140: Non sic Galli et maxime Picardi faciunt: postquam summam numeraverunt et hospitii satisfecerunt, adhuc bene potabunt vinum pro sec Patardis, si sit parum panis duorum denariorum super mensam.

PATAREA, Hæresis Paterinorum. Bonizo Episcopus Sutrinus in Chronico Romanor. Pontificum ex Bibliotheca Cæsarea apud Lambecium lib. 2. Comment.: Et de Stephano Godefridi Regis germano, et qualiter ejus temporibus

Paterea apud Mediolanum exorta est: et de Nicolao Papa, etc. [Vide infra Paternus.]

† PATARENI, PATARINI. Vide Paternus.

° PATARIA, Locus, ut videtur, ubi pannus textur vel venditur. Stat. d. Ripar. cap. 12. fol. 8. r. De quibusdā patia panni alii laborati in Pataria, ad introitum solidi decem. Et fol. 4. r. De quolibet panno Pataria veteris, denarii quatuor, salvo quod si fuerit a doro dicta talis personae conducentis, nihil solvatur; de alia vero Pataria, solvatur ut supra. Propolis Mediolanensibus appellatur Pate, teste Muratorio tom. 5. Antiq. Ital. med. sevi col. 85. Vide alia notione infra in Paternus.

† PATARUS, vulgo Patari, idem Provincialibus ejusdemque pretii ac patacus, Belgis vero solidum valet. Charta Renati Reg. Provinc. ann. 1460: Rex ordinat levare Pataros duos pro quolibet Massilia loco medii grossi. Statuta MSS. Card. Trivulii Abb. S. Victoris Massil. ann. 1581: Item pitancarius tenetur dare tempore Adventus et Quadragesime singulis diebus Pataros tres pro pitancia cultibus religiosi. Ibid.: Item tenetur facere ardere die ac nocte unam candelam ceream grossitudinis (i. pretii) unius Patari in capella B. Marie.

° Pastar, in Charta ann. 1478. ex Chartul. 28. Corb.: Motennant le pris et somme de 48. livres, ving Pastars, monnois courant pour la livre.

† PATATIUS, ut Patacus, Moneta Dalphinensis. Charta Humberti II. ann. 1348. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 516: Patatius niger pro tribus denariis, denarius niger pro uno denario, etc.

° PATEGARE, Pascere. Transactio inter conventum S. Andreae Regensis diocesis et D. Jacobum Aperi oculos dominum de Trevanis ann. 1317. ex Schedis Peiresc. apud Praes. d. Mazaugues: Quod avere... possit perpetuo et sine aliqua contradictione pascere, et ipsi homines et dominus dicti castri Pategare in aliis possessionibus.

° A Provinciali Pategar, eadem acceptione: quod ire et percurrere etiam sonat. Hinc

° PATEGIUM, PATEGUM, Pascuum commune. Charta Joann. d. alphi. Vienn. ann. 1315. in Reg. 101. Chartoph. reg. ch. 100: Concedimus in emphyteosim perpetuam... pascua. Pategia, pasquerugia, ... et quod possint eisdem uti et frui, essartare et essartata tenere, pasqueyare, depasi (leg. depascl), etc. Libert. Brianc. ann. 1343. tom. 7. Ordin. reg. pag. 780. art. 25: Concessit quod syndici seu consules dictarum universitatum deboyne, restringere et ampliare possint... vias, Patega et nemora, etc.

† PATELLA, apud Celsum lib. 8. cap. 1. dicitur Commissura femorum osse parvo molli et cartilaginosa tecta. Utitur etiam Sextus Platonius lib. 1. de Medicina animal. cap. 1. num. 14. ut et Anonymus de Gestis Constantini M. de Zenone Imperat.: Perhibent de eo quia Patellos in genucula non habuisset, sed mobiles fuissent, ut etiam cursu velocissimo ultra modum hominum haberetur.

† PATELLA. Papiasq. Arula, patella carbonum, craticula. [Charta Alphonst VI. tom. 3. Concl. Hispan. pag. 284: Nullus habeat ibi furno vel Patella, sed ubi fuerit invento, frangatur, et dei abbati quinque solidos.]

† PATELLA SALIS, ve salinarum, [Salina, Gall. Saline, Locus in quo sal con-

ficitur. Charta Lotharii Imper. ann. 844. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 85: Nulla thelonia de illa eorum Patella, que est in Mediano vico, hoc est Marsalle dare nec solvere debeant. Testam. Eddonis Episc. Argent. sub Pipino Rege apud Eccardum in Origin. Habeburg. Austr. col. 145: Dedimus... in Marsalle villa mediam Patellem salis ad predictam cellam in stipendium ipsorum monachorum. Charta ann. 1188. apud Calmet. Hist. Lothar. tom. 2. col. 818: Jus unius Patelles apud Marsal, tam in nummis quam in casu in perpetuum damus.] Testamentum Fulradi Abbatis S. Dionysii: Patelles ad sale faciendum in vico Rodatio seu Marsalle cum sessis eorum. Annotatio Arnonis Episcopi sub Carolo M. apud Canisium: Simulque et tradidit jamdictus Dux in eodem pago, in loco qui vocatur Salinas, fornaces 30. et totidem Patelles, et tertiam partem de putatorie concessit. Metellus in Quirinalibus:

Fonte salinarum loci viginti Patellarum.
Ducibus additis, simul costanti ille furor.

Chronicon S. Michaelis Virdun. pag. 885: Hinc Smaragdus auctoritatis sua preceptum contulit, de predicta loci libertate: contulit et aliud de libertate carorum et summariorum et Patellarum in Vico et Marsalle. Adde pag. 412. Chronicon Reichersperg. ann. 1187: Patellem in Halla cum uno curtis in ipsa villa Hallensi. Patella salis, in eodem Chronico ann. 1141: Patellem salis in Halla. Ann. 1146: Patellem salis et alia predia ab eodem Episcopo donata. Joannes, Abbas in Vita B. Joannis Abb. Gorziensis cap. 10. n. 89: Salinas... extruere (curabat) ut in loco eodem plures, duas dicunt Patellass, partim ex integro cum ipsis sedibus emptas, partim... reparatas, etc. Historia Australis ann. 1286: Qui combusserunt et destruxerunt Duci Austrie duas Patellass salis, etc. Adde Acta S. Quirini Mart. num. 15. et Charta Caroli Cal. et Mainardi Comitiss Morspicensis ann. 1125. apud Doubletum pag. 779. Metropolit. Salisburgensem tom. 2. pag. 264. tom. 8. pag. 243. etc.

† PATELLA, Præstationis genus, que ex Patellis, percipitur. Charta Narrioji domini de Tuacio ann. 1110. in Tabular. Floriac.: Dimisit abbati Floriacensi omnes malos consuetudines quas usurparat, videlicet talliam denariorum, raptum, incendium, ... vaccam ex karro, tripediam, Patellem et cacabum. Codex MS. Irmionis Abb. Sangerman. fol. 72. v. Solvunt de unaquaque Patella omnes in eodem fisco, postquam tres vices ibidem in anno bratsaverint modium I. de avena. [Br. 13. sect. 106. Guerdaro Vas in quo cerevisia conficitur.]

† PATELLA. Charta Gaufridi Comitiss Andegav. ann. 1185. ex Archivo Regio, [uncedita tom. 4. Ordin. Reg. Franc. pag. 638.]: Quicumque autem voluerit vinum Andegavie adducit, ibique non cum Patella, sed cum lagunculis illud vendat, Comitiss suam costumam rectam, scilicet de singulis modis quinque denarios reddat. [Galli diceremus Vendra à plate et assietes.]

† PATELLA, COCTE singulis hebdomadis ex micis que e mensis monachicis levantur, apud Magistrum in Regula cap. 23. 25.

† PATELLA, Lampadis species, ab ejus forma sic dicta, que sebo aliave materia alebatur. Bernardus Mon. in Ord. Cluniac. part. 1. cap. 8: Quo ex more expleto extinguit candelam, et ponit eam cum sconeza justa Patellem illam que in

fenestra dormitorii et necessariorum sconeza illuminat utramque. Ibid. cap. 18: Patellas dormitorii, infirmarii, cellarii castique novitiorum, recepto scone a camerario, ipse implere facit famulis suis, et ponit lychnos de suo. Et cap. 27: Statim accendat Patellem que in schola est.

† PATELLA, Objectaculum ligneum, Gall. Bende. Littaris Caroli V. Franc. Reg. ann. 1365: Si contigerit per disruptionem seu fractionem calcis sive Patelles stagni equam arrestandi, etc.

° Charta ann. 1253. ex Chartul. Campan. fol. 296. v. col. 1: Tenet in feodo ab illustri domino Theobaldo... calciam et Patellem vinarii (leg. vivarii) sui de Lecheris, et quod dicta calcia et Patella dicti vinarii sunt de justitia domini regis (Navarre) supradicti.

° PATELLA DECANATUS, Festum ejusdem furfuris atque fatuorum aut innocentium: unde cum hisdem prohibetur in Conc. Senon. ann. 1536. apud Bochel. Decr. pag. 1865. Ex animadv. D. Pequet Jur. Gall. profess. in Universit. Andegav.

° PATELLARIA, Quantum patella continetur. Necrol. B. M. de Medunta fol. 2. r. Percipiunt annuatim sex solidos in molendino de planchia, et refectorium salomonem Quadragesime, et in furno suo Patelariam carbonis. Vide in Patella.

° 1. PATELLATA, Eodem intellectu. Chartul. Floriac. fol. 188. r. Singulis diebus, in quibus furnum de platea calefieri contigerit, ipse Garnarius habebit unam Patelatam brasas.

° 2. PATELLATA, diminut. a Patella, Gall. Petit plat. Ordinatio Humberti II. super numero et ordine mensurarum, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 818: Diebus vero quibus non comeduntur carnes, dentur eis panes et vinum, prout supra, quatuor Patelata ovorum et in qualibet Patelata sint sex ova.

° PATELLUM, in Stat. pannif. ann. 1317. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 196. v. rectius Pastellum, in eod. Stat. ex Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 154.

° PATELLUS, Comput. Ms. fabr. S. Petri Insul. ann. 1475: Item pro reparando magna organa, in eis scilicet faciendis burso et Patellos, etc.

* PATEMA. [Lamina. DIF.]

† PATEMA, Vas latum definitur a Colimella lib. 12. cap. 48. Unde Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. 24. ait patenam dictam a patendo, quod patula sit. Joannes de Garlandia in Synonymis:

A pato dico patenam, conjunge patellas.
Vas dico Patenam, callis tectura patenam.

[Glossar. Lat. Gall. ann. 1852. ex Cod. reg. 4190: Patena, covracius. Stat. synod. ecci. Castrens. ann. 1358. ex Cod. reg. 1592. A. fol. 76. r. Item unam Patenam ferream.] Est autem vas Ecclesie ministerii dicatum, cujus usus in oblatione Corporis Domini olim fuit, et jam est, ἀροχάλυμπα, Germano Patr. in Theoria, διοκοποτήριον, Nicetas et auctori Descript. S. Sophie. [Lex Bajwar. tit. 1. cap. 8: Si autem de ministerio ecclesie aliquid furaverit, id est, calicem, aut Patenam, vel pallam, etc.] Alcuinus Poem. 8:

Aureus atque callis gemmis fulgescit operis,
Ut cœlum retulit stellis ardentibus aptum;
Sic lata argento constat fabricata Patena,
Que divina gerunt nostram medicamina vira.

Anastasius in S. Silvestro: Obtulit Patenas aureas 7. que pensant singula libras 80. In Nicolao: Patenam ex aure

purissimo misit Michael Imp. cum diversis lapidibus pretiosis, etc. Vita S. Desiderii Episc. Cadurc. cap. 9: *Nec desunt Patene sacris Propositionis panibus preparatae*. Helgaudus in Roberto Rege Franc.: *Fecit in ipso sancto calice Patenam ad conficiendum in ea Corpus Redemptoris mundi*. Exstant in Ordine Romano orationes ad Benedictionem Patenae, quae ibi appellatur *Vasculum in quo Eucharistia reconditur*, [in Missali Francor. in quo conficitur Corpus D. N. J. C.] Vide Card. Bona lib. 1. Liturgicor. cap. 25. num. 3.

Unde *Veni ad Patenam*, pro ad offerendam seu oblationem inter missarum solemnias procedere, ubi *Patena* deosculanda praebetur. Charta ann. 1249. ex Tabul. S. Florent. Salmur.: *Persona vero de omnibus, qui venient ad Patenam, tertiam partem tantummodo percipiet*.

PATENA, Lamina, vel ferrum latius, et deductum in laminas, quibus ferrei thoraces constabant: limbos vocat Ammianus lib. 16: *Thoracum muniti tegminibus, et limbis ferreis cincti*. Willelmus Brito lib. 3. Philipp.:
 Vix obstat ferro fabricata Patena recocto.
 Qua bene munierat pectus sibi cautus ab hoste.

Lib. II:

Tot ferri sua membra plicis, tot quisque Patnis Pectora, tot coria, tot gambesonibus armant.

Vide *Plata*.

* 1. **PATENS**, nude pro *Litera patens*. Littera Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1397. apud Rymer. tom. 6. pag. 573: *Cujus tenorem, sub magno sigillo nostro, in forma Patentis, vobis mittimus*. Vide *Litera*.

* 2. **PATENS**, iter apertum seu vadum. Comment. Benzon. episc. Albens. in Henr. III. imper. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 369: *Per circuitum denique montis Soratis gradientes, post novem dies venimus ad fluminis ripam... caret tamen Patentibus et vadis, arenas involvens turbidus amnis*. Vide *Passura*.

* **PATENTA**, ut *Patens* 1. *Patente*. In Cancellaria Ferdinandi II. Impera.: *Comiti Johanni de Nassau Patentia transmissa est*.

* **PATENTITUM**, Exactionis species, forte quod *Literis patentibus* indiceretur, sic appellata, nisi legendum sit, ut in aliis ejusdem regis Chartis ibid. *Freda aut tributa*. Dipl. Pippini Aquit. reg. ann. 836. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 674: *Nulla cujuslibet judicariae potestatis persona aliquem distringere, aut fidejussores tollere, aut Patentitia accipere, neque mansionaticos, sive paratas, etc.* Forte etiam pro *Patencia*, tributa ex pacto concessa. Vide *Patentium*.

* **PATENULA**, dimin. a *Patena*. Vita S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 219. col. 1: *Remittens loco muneris Patenulam ligneam, panem hordeaceum continentem*. Vide *Patella*.

* **PATER**, Pater: *Genitor natura: vocabulum est, Pater dignitatis*. Quod quidem discrimen observare est in Epistola Theodeberti Regis ad filium Mauricii Imperatoris: *Et quia ad serenissimum atque piissimum Patrem nostrum, genitorum vestrum Mauricum Imperatorem... legatarios direximus, etc.* Vide *Dissertat.* 23. ad Joinvillam pag. 288.

¶ Eo potissimum titulo, honoris et observantiae causa donati seniores a junioribus, qui vicissim ab eis ad animi paterni testimonium filii vocabantur:

eodem praeterea utebantur inferiores erga superiores suos; sed et pares dignitate interdum iis titulis sese invicem compellant: sic Jacobus IV. Rex Scotor. Henricum VII. Regem Angliae patrem nominat, in Epist. apud Rymer. tom. 13. pag. 50: *Excellentissimi et illustrissimi principis Patriaeque et consanguinei nostri carissimi Henrici... Regis Angliae, etc.* Et Henricus Jacobum filium vocat, in Epist. apud eundem ibid. pag. 56: *Illustrissimi principis consanguinei et filii nostri carissimi Jacobi Scotorum Regis, etc.* At, quod notandum est, Abbas Certensis Henricum Reg. Angliae eodem Patris nomine compellat, in libro nigro Scaccarii pag. 62: *Venerabili karissimo domino suo Henrico Dei gratia Angliae Regi... frater A. indignus minister Certes, salutem et orationes. Sciat diligentia vestra, karissime Pater et domine, quod, etc.*

PATER, et PATER MONASTERII, Abbas. S. Augustinus lib. 1. de Morit. Eccl. Cath. cap. 31: *Illi autem Decant cum magna sollicitudine omnia disponentes... traditionem tamen etiam ipsi reddant uni, quem Patrem vocant*. Gregorius M. lib. 1. Dia. cap. 1: *Monasterium construit, in quo ducentorum ferme monachorum Pater extitit*. Adde lib. 2. cap. 3. lib. 3. cap. 23. 33. Caesarius Arelat. in sermonibus non semel, Regulam S. Fructuosi cap. 15. Isidorus Hispal. Epist. ad Leodefred. Cardub. Episc. Regularem Concord. Angliae nationis apud Seleda. ad Eadmer. pag. 150. 153. etc. [Sic et Abbatis Mater monasterii dicitur.] Vide *Mater*.

PATER, Patrum. Penitentiale Theodori Cantuar. cap. 4: *In Catechumene et baptismate et confirmatione unus potest esse Pater, si necesse sit*. Rufinus lib. 1. in S. Hieronym. : *Quorum alter nunc Presbyter beate memorie Valeriani, alter Archidiaconus, alius Diaconus, simulque Pater mihi et docto symboli ac fidei fuit*.

* **PATER FIDELI**, Patrum, ut videtur. Charta ann. 1215: *Guillelmus quondam filius Ade de Goumercourt recognovit Patrem suum fidei*.

* **PATER ABBAS**, seu Abbas domus illiusque alteram genuerit, qui *Abbas majoris Ecclesiae* dicitur, in Charta Charitatis Cisterciensis cap. 5. Rainardus Abbas Cister. in Constitutionib. ejusdem Ordinis cap. 65: *Defuncto Abbate, Pater Abbas vocetur, et si qui sunt Abbates quos domus illa genuerit*. Qui quidem Abbas jus superioritatis et visitationis habebat in monasteriis quae genuerat, ut habent institutiones Capituli General. ejusd. Ordinis distinct. 1. cap. 4. 6. dist. 5. cap. 3. 18. 19. 22. dist. 17. cap. 1. 2. dist. 15. cap. 4. Eius vero respectu dicuntur alii Abbates *Filii*. Idem Rainardus cap. 77: *Abbas filius qui Abbatem suum eum corripientem de ordine suo contempserit, etc.* Et jus superioritatis, paternitas appellatur in Antiquis definitionibus ejusdem Ordinis distinct. 15. cap. 1. et in novis, distinct. 14. cap. 1.

* Eadem appellatione donabatur abbas cujus regimini altera domus volens se se subjecerat, licet illius monasterio originem suam minime acceptam referret, ut colligitur ex Charta Sancti abbatis S. Salvatoris in Hispania, quam abbatiam non genuerat Cluniacensis, in Chartul. Cluniac. ch. 247. ann. 1235: *Quando autem ad praedictum monasterium S. Salvatoris Cluniacensem abbatem contingerit declinare, eum tanquam Patrem abbatem, nos abbas et conventus S.*

Salvatoris praedicti et successores nostri honorifice cum processione tenebimur recipere in capite et in membris, et ad ipsum in sedili, sibi in claustris parato, sedentem omnes venient, et singuli manus suas inter manus ipsius Cluniacensis abbatibus ponentes, recipientur ad pacis oculum ab eodem. Ubi notanda prorsus ratio recipiendi abbates, monasteria sibi subjecta visitantes.

* Eodem quoque titulo, licet ejusmodi appellatio ad abbatem Praemonstratensem, totius ordinis caput, potiori jure pertineat, apud Praemonstratenses compellantur ii abbates, qui in aliis monasteriis visitationum jurisdictionem exercent. Bulla Alex. III. PP. ann. 1177. inter Privil. Mss. Praemonst. ordin.: *Sane si abbas aliquis vestri ordinis infamis vel inutilis, aut ordinis sui praevicator inventus fuerit; et prius per Patrem abbatem suum, aut per nuntios ejus ammonitus suum corrigere et emendare delictum neglexerit, auctoritate generalis capituli deponatur... id ipsum ad alio tempore, si necesse fuerit, et capitulum sine scandalo vel periculo expectari nequiverit, per abbatem Praemonstratensem et Patrem abbatem et alios abbates, quos vocaverit, fieri licebit, etc.* Alia Innoc. IV. PP. ibid.: *Quare volumus et mandamus ut in qualibet ecclesia ipsius ordinis abbas loci, vel negligente abbate proprio, Pater abbas, aut utroque cessante, visitator qui pro tempore fuerit, etc.* Stat. ejusd. ordin. Mss. dist. 4. cap. 2: *Abbas filius non faciat abbatiam, nisi assensu Patris abbatis*. Et cap. 3: *Pater abbas monasterium filii abbatis visitans, non ejus canonicum vel novitium ad obedientiam vel professionem recipiet*.

* **PATER CIVITATIS**. Synodus Mopsuestana in quinta Synodo Constantinopolitana collat. 5: *Comitas Agens in rebus et Pater civitatis dicitur, etc.* [Vide Glossar. med. Graecit. col. 1131.] Idem qui alias Quinquennalis vel Curator. Vide Savinii Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. § 107. et 112.]

* **PATERFAMILIAS**, Qui sui j. est, a paterna potestate liber. Charta Caroli IV. Reg. Franc. ann. 1325. tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 263: *Ludovicum aetatis septem annorum vel circa emancipare possit, et a potestate paterna vinculis liberare... ad finem quod extunc dictus ejus filius Ludovicus, in quantum ad paternam attinet potestatem, existat sicut Paterfamilias sui juris... Agat idem Ludovicus et contrahat, ceteraque faciat sicut Paterfamilias, sui juris existens, potestate paterna sibi extunc in antea non obstantie*.

* **PATER IMPERATORIS**, πατήρ Βασιλέως, Βασιλεὺς πατὴρ, Dignitas qua donatus Romanus Lecapenus, priusquam Imperator dictus fuisset, apud Luithprandum lib. 3. cap. 7. 8. et Tzautzas Stylianus socer Leonis Philosophi Imperatoris, apud Zonaram, Cedrenum, Leonem Grammaticum, et alios. Constantinus Manasses de Romano: *Ἡσυχία καὶ κορυφαία καὶ τὴν βασιλείαν*. Ita πατήρ τοῦ σοφῆος, Suidae dicitur Patricius, ut *Pater Imperii*, Corripo. Dignitas vero ipsa Βασιλεὺς πατὴρ, Georgio Pachyneri lib. 1. Hist. cap. 27. pag. 44. ubi de Michaeli Paleologo, qui junioris Lascaris tutelam exceperat. Et sane aliam nec diversam esse a Patriciatus plerique censent; cum ab ipsa ferme istius dignitatis origine Patricii Patres Imperatorum compellati legantur. Philostorgius lib. 11. cap. 4. et ex eo Nicephorus lib. 13. cap. 1. de Rufino Funucho Patricio, Ar-

radio Imperante: 'Αλλ' ἐπαύθη αὐτὸν ἡ ἐκτομή τῆς ἀλουργίας ἀπιστίας, καὶ θείας Βασιλείας Πατρικίου τε καὶ ὑπαίου ἀναγράφειν, καὶ τὴν λοιπὴν Πατρὶν ὁ συνουχὸς Βασιλέως, ὁ μὲν τὸν τυχόντα παῖδα φῶναι ἐυνάμνωτος. Majorianus Nov. 3: *Cum Patre Patricioque nostro Richimere*, etc. Hinc sancitum a Theodosio juniore, μὴ εἰσέρχασθαι εἰς Πατρικίου ἀξίαν εὐνοχόν, apud Cedrenum, et Suidam in εὐνοχόν, quod tamen non obtinuit, cum alii legantur deinceps Eunuchi apud Cedrenum et Luitprandum in Legatione. Claudianus lib. 2. in Eutropium perinde Eunuchum prolog. vers. 49:

Direptas quid plangis opes quas natus habebit. Non aliter poteris Principis esse Pater.

Alibi de eodem Eunuchio lib. 2. vers 68: ... presidium legum. Genitorque vocatur Principis, et famulum dignatur regia Patrem.

Et Sozomenus lib. 8. cap. 7. de eodem ὑπαίου καὶ πατρὸς Βασιλέως ἀξίαν ἐπιφέρει. Justinianus lib. I. Inst. Quibus modis jus patriæ potestatis solvitur, de dignitate patriciatus: *Quis enim patitur patrem quidem posse per emancipationis modum potestatis suæ nexibus filium liberare, Imperatoriam autem celsitudinem non valere eum quem sibi Patrem elegit, ab aliena crimere potestate?* Idem leg. 5. C. de Consul. (12. 3.): *Ne videantur qui a nobis loco Patriæ honorantur, alieno juri esse subjecti.* Corrippus lib. 4. vers. 333:

Patricius senio fulgens Calinicus honore, Qui pater Imperii meruit jam factus haberi.

Theophylactus Simocatta lib. 1. cap. 10: Οἱ τὰς κορυφαίας τῶν ἀτιμιῶν περιλαμπόμενοι, οὓς καὶ γονεῖς ἀποκαλεῖται Βασιλεῖς οὐκ ἀπεξέωσεν. Huc demique pertinet Anonymi Epigramma lib. 4. Anthol. cap. 4:

Ὁστος ὁ κοσμήσας ὑπαίων θρόνον, τὸν πατρὶστικόν, καὶ Πατέρα Βασιλῆος; ἔθν' καλέσαντο μέγιστοι.

Nescio an eo etiam respexerit vetus Interpres Juvenalis Sat. 10: *Tutor haberi Principis, Patricius fieri*: nam is post Constantium, a quo inventa Patricii dignitas, vixit, uti observatum a Petro Pitheco vijus editore. Ut porro parentes, ita et patres compellabant, summos magistratus, ut est in Passione S. Savini n. 2. Vide Gloss. med. Græcit. in Πατρὶν col. 1131.

† PATER MATERNUS, Matris gerens affectum. Gerardus in Vita S. Adalardi n. 36. sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 354: *Sed non est permissus, a filiis suis scilicet, quorum erat spes maxima post Deum, et Pater maternus.*

† PATER NATURALIS, Genitor. Formula inter Sirmondicas 23: *Dum peccatis meis facientibus orbatus sum a filiis, mihi placuit ut illum una cum consensu patris sui in civitate illa cum curia publica de potestate Patris naturalis discedentem et in meam potestatem venientem in loco filiorum adoptassem.*

PATER PATRUM, Titulus concessus summo Pontifici ab Africanis Episcopis in Epist. ad Theodorum PP. quæ exstat in Synodo Lateran. sub Martino I. PP. act. 2. a Cyro Episcopo Phasidis in Epistola ad Sergium PP. quæ legitur in sexta Synodo act. 13. a Patribus Concilii Constantinopolitani Hormisdæ PP. apud Baron. ann. 520. n. 41. ab Anastasio Bibl. in Epist. ad Adrianum PP. seu præfat. ad VIII. Concilium Oecumenicum, in Reclamatione Hincmari Laudunens. in Concilio Treccansio ann. 878.

Epist. 9. etc. Will. Brito lib. 9. Philippi:

Audet Apostolica dare sub pietatis amictu Verba viris qui sunt a Cardine nomen adepti, Et Patrum Patri blando supplicare precatu.

Ita lib. 10. pag. 223. 226. lib. 12. pag. 245. et Ordericus Vital. lib. 12. pag. 861. 865. *Papa patrum*, in Diurno Romano cap. 3. tit. 1. qui cap. 5. tit. 3. *Pater patrum*. Gregorius IV. PP. in Epist. ad Episcopos Regni Francorum, queritur quod *frater et Papa* ab his compellatus fuerit, cum Patrem appellare debuissent: *Romano Pontifici scribentes contrariis sum in præfatione nominibus appellastis Fratrem videlicet et Papam, dum congruentius esset solum ei Paternam reverentiam exhibere.* Vide Durandum lib. 2. Ration. cap. 1. n. 18. Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 162. Savaronem ad Sidonium lib. 6. Epist. 1. Browerum lib. 11. Annal. Trevir. num. 70. [Masarum in Hist. Patr. pag. 148. Goarum ad Eucholog. pag. 813.] Glossar. med. Græcit.

† Eodem titulo donati etiam interdum Episcopi. In Conc. Nicæno II. sess. 6. tom. 5. Gregorius Nyssenus dicitur ab omnibus appellatus *πατὴρ πατέρων*. Sic et apud Athanasium in Epist. ad Solitar. Osius Cordubensis Episcopus *πατὴρ τῶν ἐπισκόπων* dicitur.

† PATER PATRUM Sanctus Benedictus dicitur Andreas Floriac. in Præfat. ad I. Mirac. ejusdem.

† PATER RELIGIONIS, Antistes, qui iis, quæ ad Religionem spectant, præest. Arnobius lib. 4. adv. Gent.: *Quid dicitis, o Patres magnarum Religionum et potestatum? ergone a vobis Deos violari et negligi sacrilege clamatis, quiritaniquæ contemni?*

PATER SPIRITUALIS, dicitur Sacerdos, illius cui baptismi Sacramentum impertit. Avitus Viennensis in homilia de Rogationib.: *Prædecessor namque meus, et spiritalis a baptismo Pater, Mamertus Sacerdos, etc.* Petrus Damianus lib. 2. Epist. 14. pag. 200: *Senex quidam Presbyter, Severus nomine, qui nimirum spiritalis ejus Pater existerat.* Vita S. Rictrudis Abbat. cap. 6: *Mauronio siguidem... Richarius Pater exiit spiritalis, eumque per sacrum baptismum Deo regeneravit.* Vita S. Trudonis cap. 14: *Baptizavit illum, et a sacro fonte suscepit in utroque Pater illi spiritalis effectus.* Sed et Patrinus. Homilia Anonymi in Ascensu Domini: *Et certe dignum est, ut qui peccato carnalium parentum pollutuntur, fide spirituum Parentum salventur.* [Le Roman de Vacce MS. ubi de Richardo:

Dex crinat et ana le Pere esperital.]

† Hac notione nequaquam intelligendus *Pere esperital* ex Poemate Vaccii, sed Deus Pater.

PATER SPIRITUALIS, Qui a Confessionibus est, Confessor: Wigorniensis, loco laudando, *Pater confessionum*. Petrus Damiani lib. 4. Epist. 7. de Hildebrando Comite Tuscia: *Hic Presbyterum quemdam, religiosum videlicet et honestum virum, spirituales sibi fecerat patrem, a quo et penitentiam ex more percipiebat.* Leo Ost. lib. 2. cap. 80. de Lucio Abbate: *Reversus ad Principem... cui dudum et Pater spiritalis, et familiaris super omnes existerat, etc.* De Confessione etiam videtur intelligenda Regula Tarnatensis cap. 3: *Spiritualis se fieri Patrem sine Abbatis imperio nullatenus acquiescat.* Ita Græci πνευματικὸν πατέρα indignant, ut [Anonymus Combesianus in

Lacapeno n. 58. et] Pachymeres lib. 2. cap. 27. lib. 4. cap. 2. quem interdum *πατὴρ* nude vocant, ut idem Pachymeres lib. 6. cap. 10. lib. 8. cap. 10. Vide Christophorum Angelum lib. de Hodierno Græcorum statu Græce edito Londini ann. 1619. cap. 23. [et Glossar. med. Græcit. voce Ἰλαρυπατικός, col. 1186.]

† *Beau-pere*, eodem sensu, in Testam. Cathar. de Burg. ducissæ Austr. ann. 1404. inter Probat. tom. 3. Hist. Burg. pag. 234. col. 1: *Donnon a frere Jehan Beguinat cordelier, nostre Beau-pere, vingt frans pour une fois.*

PATER CONFSSIONUM, Qui vulgo Confessarius, apud Florentinum Wigorniensem pag. 604.

† Vita S. Bertini tom. 2. Sept. pag. 588. col. 1: *Huic vero Waldberto et conjugis suæ Pater confessionum beatus fuit Bertinus.*

† PATER-NOSTER, Ital. *Paternostro*, nostris *Patenotre*, Sacer globulus, seu corolla precatoria ex his globulis composita, Gall. *Chapelet*. Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 275: *Pro pectinibus sex et speculis sex et duobus filiis de paternostre de ambro, et duobus filiis de paternostre de currallo, et duobus filiis de paternostre de vitro... Item, in quatuor filiis de paternostre de cristallo, etc.* Litteræ Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1402. apud Rymer. tom. 8. pag. 277: *Duo paria cultellorum, unum parvum par de paternostres auri, etc.* Chron. Mellic. pag. 435: *Verum Moniales in Goss præsentaverunt Paternoster de corallis et annulis.* Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Mail pag. 389: *Genuflexi oravimus ipsam habitum de penitentia vestitam, zona cinctam, velato capite, floribus redimitam, cruce munitam ac Paternostre et liliis. Filium unum Paternostrorum argenti, etc.* in Anonymi Annal. Mediolan. apud Murator. tom. 16. col. 808. Statuta Monialium S. Salvat. Massil. ann. 1400: *Moniales annulis in digitis non habeant, quæ sacratæ non fuerint. Devotiones etiam quæ Paternostres vulgariter nuncupantur ad colium non portant.* Testam. B. Johannæ tom. 5. Spicilleg. Acher. pag. 630: *Et veux qui dient les heures telles qui sont ordonnées pour les freres lays en leur regle, c'est à sçavoir... Ave Maria et Patenotes.*

† Cujus corollæ crassior præsertim globulus ita appellatur: nostri quamlibet precationem, precumve libellum *Patenostres* dixerunt. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 735: *Le suppliant... trouva une huche ou huchel, et ou cheston de ladite huche ou huchel... unes Patenostres de saint Nicolas.* Paterlie, eadem, ni fallor, notione, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 1:

N'ai nul talent, c'a piece die Pater nostre, se Paterlie. Ne priez, ne miseretes.

† PATERA, pro Patella, vas coquinarium, Gall. *Poela*. Glossar. ex Cod. reg. 7679: *Patera, pouaille.*

PATERÆ, Beleni, seu Apollinis Sacerdotes, Gallis. Auson. in Profess. Burgid. Ep. 4: *Tibi Pateræ, sic ministros nuncupant Apollinarius mystici.*

PATERCA, Epistola Balduini Imperat. Constantinopolit. apud Arnoldum Lubec. lib. 6. cap. 20: *Inter duas turres qualibet seu Paterca, seu magnellus erigitur.* Sed nemo non videt legendum *petraria* et *mangonellus*. Vide in his vocibus.

† PATERE, Patefacere. Vita S. Wilfridi

cap. 28. sec. 4 Bened. part. 1. pag. 689: Veniente vero Archiepiscopo ad eos, quid mentis agerent in contentu ejus Patentes.

PATERINUS. Hugo Flaviniacensis in Chronico pag. 228: Jam vero si quis esset qui Gregorio (VII. PP.) communicaret, hic publicis convitiis appetebatur, hic hæreticus destructor regni... et quodam adinventio nomine Paterinus dicebatur, forte quod Papæ, quem Patrem appellabant, adhereret.

A loco urbis Mediolani, qui Pataria vel Pataria vocabatur, Arialdista dicti olim Patarini, quod eo ad celebranda seorsim divina mysteria congregarentur; exstat etiamnum Mediolani locus seu via que Pataria seu contrada de Pattari vulgo nuncupatur. Id testatur Sigonius lib. 9. Histor. ad anr. 1058. licet minus recte hujus vocis originem ad Arialdistarum adversarios referat: Res eo usque infamie mutuis altercationibus furtiveque deducta fuit, ut sacerdotas qui uxores haberent, præ pudore separatis a ceteris rem divinam facere cogentur in loco qui Pataria dicitur; unde vulgo a pueris Patarini ad contumeliam dicebantur. Exinde vero hæretici, qui circa undecimi sæculi initium Ecclesiam vexabant, eodem nomine a populo donati, quasi horrendum quid et infame sonaret, et ut quantum ab illis abhorrent, manifestius ostenderent; quod etiam labente eodem sæculo eadem ratione ab Henricianis ad Gregorium VII. ejusque fautores delatum est, ut pote qui omnium criminum rei habebantur. Vide Pagi ad anr. 1068. Nec alta causa assignari legitime posse videtur cur Patarini dicti Valdenses.

Novam hujus vocis originem Muratorius, cui Cangiana interpretatio nimis contorta videtur, proponit tom. 5. Antiq. Ital. med. sæv. col. 84. quam ex iis, que apud Landulph. Senior. lib. 3. cap. 8. leguntur firmare pertentat: Tu solus in mundo univervo per detestabilem hypocrisis audeas vitam sacerdotum diffamare. Numquid tu solus per execrabilem Pathalam, et quamplurima sacramenta prava, populi flammam super nos accendis? Et cap. 11: Quum hujus inaudite Patarii placitum cogitasti commoveri, prius cum jejuniis multis dohuissis consiliari, quam hujusmodi negotium, tam magnam et tam periculosum, cum viris inlitteratis inchoasse. Rursus cap. 20: Alii intra urbem et foris palatini canes, fibula dimissa et acu, ceterisque negotiis, e quibus vita illorum redimebatur, nec non asinarii, quibus Pataria vitam malis ministrabat, mulierum ornamenta clanculo in nocte per fenestras in domibus sacerdotum, ipsis ignorantibus, immittabant. Ex quibus efficit vir doctissimus vocem Pataria sive Pataria nihil aliud significasse primo, quam villium personarum congeriem, et deinde seditionem abjectorum artificum, ac gentis indoctæ rudisque, ab Arialdo scilicet contra clerum incontinentem primo excitatam, tum a quibusdam nobilibus magno animi æstu amplificatam. Fortassis, subdit ille, aut plures ad inchoandum hunc motum fuere propolæ, quos Mediolanensibus appellare mos est Pate, atque inde adinventum Patariæ et Paterinorum vocabulum, irrisionis et contemptus causa, cum adeo abjecta gens ac illiterata se adversus clerum erigeret. Cui opinioni favet Arnulph. Mediol. lib. 3. cap. 11. scribens Patarinos ironice appellatos, et lib. 4. cap. 11. hoc vocabulum, non quidem industria, sed casu prolatum. Verum hæc non plus satis asserta viden-

tur, cum ipsemet Arnulphus synchronus a Græco Pathos, quod Latine dicitur Perturbatio, nominis hujus originem arcessendam opinetur ibid. cap. 12. Cæterum repudianda illa, quam a pactis proponunt Octav. Ferrar. et Menag. in Origin. lingvæ Ital.

PATERINI, dicti præterea hæretici Valdenses sectarii, de quorum appellatione sic Constitutio Friderici II. contra Hæreticos apud Waddingum ann. 1254. n. 14: In exemplum Martyrum, qui pro fide Catholica martyrium subierunt, Patarios se nominant, veluti expositos passioni. (Idem docent Assise MSS. Siculus Caroli I. Regis cap. 1. de Paterinis: Li vica de ceas sont conus en leur anciens nons, et ne vueulent mie qu'il soient apeid par leur propres nons, mais s'appellent Paterins, par aucuns excellences, et entendent que Paterins vaut autant come chose abandonnée à souffrir passion en l'essemple des Martyrs, qui souffrirent torment pour la saintis foy.) Jacobus Petri Luccarum in Annalib. Ragusiensib. lib. 1. pag. 17. tradit ex Chronicis Bosulicis, et Petro Livio Veronense, sic nuncupatos da Paterno Romano hæretico pessimo, che ricorre in Boana, et sparse ami della sua diabolica dottrina in questo regno, et nel Ducato di Chelmo. Quidam sic nuncupatos volunt, quod orationis dominicæ recitatione salvari se putarent. Petrus Monachus Vallis Sarnel in Hist. Albigenisium cap. 2: Isti siquidem ideo securius et effrenatius peccabant, quia credebant sine restitutione ablatorum, sine confessione et penitentia esse salvandos, dummodo in supremo mortis articulo Pater noster dicerent, et manuum impositionem recipere a Magistris suis potuissent. Alii sic nuncupatos putant, quod cum sola eadem oratione Dominica sacrificium consecrarent, ut est apud Rupertum lib. 2. de Divin. offic. cap. 21. Evervinus Steinfeldensis in Epist. ad S. Bernardum, de Hæreticis sui temporis: Nobis aperte confessi sunt, quod in mensa sua quotidie cum manducant, ad formam Christi et Apostolorum cibum suum et potum in corpus Christi et sanguinem per Dominicam orationem consecrant, ut inde se membra et corpus Christi nutriant. Sed et Gregorius M. lib. 7. Ep. 64. Ind. 2. ait orationem Dominicam ideo post precem dicti, quia mos Apostolorum fuit, ut ad ipsam solummodo orationem oblationis hostia consecraretur. Que caute capienda jam olim monuerunt viri doctissimi: nam Orationem Dominicam dictam super ipsum corpus jam consecratum sudent que sequuntur.

De Paterinis plura habent Reingrus libro contra Valdenses cap. 6. Gestis Innocentii III. pag. 135. Matthæus Paris ann. 1236. Concilium Lateran. III. sub Alexandro III. PP. cap. 27. Constitutiones Friderici II. Constitutiones Neapolit. lib. 1. tit. 12. et Gretzerus in prolegomenis ad scriptores contra sectam Valdensem. Hos porro nostri Patallini et Patellini vocarunt. Assisæ Hierosolym. MS. cap. 266: Se il avient par aucune malaventure, ou par aucun mal enseignement que un Chevalier soit Palatins, (sic MS. codex, et in lemte capitis,) ou mescreant en Jesus Christ, et il en peut estre attaint et prové par veus de ses voisins, ou par sa reconnaissance, ou par ses compagnons qui reviennent à la droite foy, et l'encusent, ses Pers le doivent juger à arder, et tout quantes il a, escheit au Seigneur par droit, etc. At infra MS. codex præfert Patallin, duobus locis: Soient

enfants dou Patallin, ou d'autres Barons, etc. Et se le fé ment de par le Baron Patallin. Hinc Patellini, vulgo appellamus fallaces adulatores, blandos assentatores, qui, ut sunt hæreticorum plerique, palpando decipiunt; quod de ipsis Paterinis observatum a nobis ad Alexiadem pag. 422. Institutiones Justiniani vernaculæ, seu en Roman, MSS.: Et peur che sunt il dit Paterins, et est autant à dire comme deviserres. Id est, garruli, causeurs.

PATERIUM. Libri cujusdam titulus, forte qui passionem Christi ex Evangelis complectitur. Inventar. ann. 1818. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 67. col. 2: Paterium, quatuor Evangelia in uno volumine, etc. Vide supra Passionarius.

1. **PATERNA.** Vide Canones Hibern. lib. 31. cap. 20.

2. **PATERNA.** Imago Patris æterni. Ordinar. Ms. Petri Aureæ-val.: Benedicat (abbas) incensum et thurificet textum, et se inclinando disculetur Paternæ ipsius textus devote. Infra: Ebdomadarius cum ministris eat in capitulum dicendo suffragia ad hoc consueta, et se prosternant ante Paternam capituli. Ibid.: Cum venerint in refectorium, omnes se inclinent ante Paternam ejusdem loci, dicendo Pater noster et Ave, Maria. Perperam semel ibidem, Pathena.

PATERNALIS, Paternus. Charta ann. 1438. ex schedis Præs. de Mazaugus: Interveniens licentia et autoritate Paternalibus ante dictis quitavit, etc.

PATERNIANI, Hæretici, qui inferiores humani corporis partes non a Deo, sed a diabolo factas opinantur, et omnium ex illis partibus flagitorum licentiam tribuentes impurissime vivunt. Hos etiam Venustianos quidam vocant. Ita S. Augustinus hæc. 85.

PATERNICUM, Successio vel hæreditas paterna, bona paterna. Hæreditas paterna, in Lege Alamann. cap. 57. et 91. ex Cod. Corbionensi, ut monet Baluzius. Charta Alamannica 50. ex Goldastinis: Quantumcunque mihi in jamdicto pago Auguscaugine advenit tam de Paternico, quam de maternico, seu de comparato, etc. Ad Chartam 58.

PATERNITAS, Abbatis munus, dignitas. Synodus Tullensis apud Saponarias ann. 858. cap. 12: Quod si Abbas negligens et sacris regulis inconveniens per directis Missis inventus fuerit, ab eadem Paternitate removeatur, alius qui dignus fuerit, substituat. Vide Pater.

Fuit et Paternitas titulus honorarius Episcoporum et Cardinalium. S. Bernardus Epist. 44. ad Henricum Senonensem Archiep.: Meminit vestra Paternitas, quod, etc. Occurrit rursus Epist. 47. et alibi. Laurentius Byzinius de Orig. belli Hussitici ann. 1415. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 188: Et surgens unus doctor, dictus Naso, dixit ad Cardinales, Miramur de vobis, patres reverendi, quod Paternitates vestras pro tali pessimo hæretice intercedunt.

PATHALIA. Vide supra in Paterinus.

PATHELA, pro Patena, Vas ecclesiasticum. Vide supra in hac voce. Inventar. ann. 1411. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 11: Unum calicem argenti cum sua Pathela argenti, totum ponderis unius marchæ argenti.

PATHENA. Vide supra in Patena 2.

PATHNUTIA, f. Cantilena. Benzon. episc. Albens. Comment. in Henr. III. imper. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 811: Canones divinos putant nugales Pathnutias.

† **PATIBULATUS**, *Patibulo affixus aut destinatus, cruciarius*. Laurentius in *Amalthæa* ex Sidonio. Utiur Plautus in *Mostellaria* Act. I. sc. 1.

1. **PATIBULUM**, *Res patens*, in Gloss. [Isid. Laurentius in *Amalthæa*: *Patibulum, sera ligneus, qua ostia clauduntur. Item crux. Item instrumentum vindemiarum, scalæ plicatiles.*]

2. **PATIBULUM**, Carcer, quia in eo quis inclusus patitur. Charta ann. 1208, tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 683, art. 3: *Statutum est igitur, ut quicumque de furto reus convincetur et comprobabitur, primum tradendus erit communibus iudicibus, et ab ipsis in Patibulo et in cathena mittendus; postea michi vel vicario comiti meo reddendus. Nisi sit pro Patorum.* Vide in hac voce.

3. **PATIBULUM**, Pena, dolor. Gall. *Souffrance*. Prolog. commun. Barel. in serm. *O quot Patibula! quot sunt agritudines corporis!* Vide supra *Passio* 2.

4. **PATIBULUS**, Idem quod *Patibulum*, apud Apuleium *Metamorph.* lib. 1: *Excitabili nervi Patibulum relinquens.* Alii Codices *patibulum* legunt.

5. **PATIBULUS**, *Patibulum*. Capitulare 2. ann. 813, cap. 11: *Et iudices atque vicarii Patibulos habeant.* [Utiur Lucilius apud Nonium 3. 184: *Deligata ad Patibulos.*]

6. **PATICES**, *Ἐπεὶ καὶ πῶς ἐν τρυφή, in Gloss. Lat. Græc. MSS. Sangerm.* id est *Petimina*, seu ulcera in colla jumentorum. *Patices* emendat Meursius. Vide *Panceps*.

7. **PATICIUM**, Collegium, Societas maxime mercatorum. Statuta Placent. lib. 1, fol. 12 recto: *Item statuimus quod aliquis qui non sit de collegio seu Paticio mercatorum, seu mercandie civitatis Placentie, non possit ibi recipere terminum, nec se aliquo modo supponere jurisdictioni ipsius societatis vel collegii.* Vide *Paticus*.

8. **PATICIUM**, pro *Paticium*, Tributum ex pacto concessum. Charta ann. 1201, apud Rymer, tom. 7, pag. 812: *Pro moderatione Paticiorum, ac reparatione et reformatione attemptatorum in eisdem partibus.* Littere Henrici IV. reg. Angl. ann. 1191, tom. 8, pag. 223: *Ac super moderatione paticiorum seu Paticiorum infra dicationem nostram.* Vide *Pactum* 1° et *Pascisci*.

9. **PATICA**, fem. gen. in Charta Henrici V. Reg. Angl. ann. 1421, apud eundem Rymer, tom. 10, pag. 397: *Præcipimus et mandamus quod non faciatis, nec per solidarios, seu ministros vestros, permittatis aliquas exactiones, Paticas prisas animalium, etc.*

10. **PATICUS**, *Negotiator ipse*. in Glossis antiquis MSS. Vide *Paticus* I. et *Paticum*.

11. **PATIENS**, Qui passus est. Missale Franc. apud Mabill. Liturg. Gallie, lib. 3, pag. 215: *Sanctificamus hanc patenam ad conscientiam in ea Corpus D. N. J. C. Patientis crucem pro salute nostra omnium.*

12. **PATIENCIA**, Scapulare monasticum, nostris etiam *Patience*. Vita B. Augustini Ord. Eremit. tom. 1, Maii pag. 621: *Tertia (pictura) continet dictum beatum cum splendoribus aureis, indutum tunica, Patientia ac capuccio albis et corrigia nigra.*

13. **PATIENTIAM**, *PRESTARE*, Tolerare, patienter terre. Gall. *Souffrir*. Pactum inter Johan. dalph. et Petr. Barralis ann. 1315: *Promittentes non edificare nec edificari facere furnum seu furna, molendinam vel molendina, nec sustinere seu Patientiam prestare per aliquem*

fieri. Paciens, nude, in quibusdam locis dicitur vir, cuius uxor, ipso sciente et patienter ferente, mechatur. Lit. remiss. ann. 1336, in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 203: *Pierre Dasy en passant par devant icelui Thiebaud lui dit: Dieu gart se Paciant (sic) laquelle parole signifie en icelui pais (Chateau-thierry) cour Paciens.* Vide supra *Nina*.

14. **DEI PATIENTIA**, Formula, quam titulis suis honorariis præponebant ecclesiastici simul et laici. Occurrit passim in veteribus Tabulis.

15. **PATIENTIA**, *Inducia*. Vide supra *Pacientia*.

16. **PATIGINARIUS**, *Janitor, qui januam facit patere*. Joan. de Janua.

17. **PATIGLIO**. [Gallice *Parillon*: « Et (turbo) destraxit omnes quos invenit foris et campum Fracassi cum gentibus suis qui erant in loco qui dicitur *Prima Porta*, cum tendis et Patiglioni-bus, in totum fracassavit lanceas, cappas omnes devastavit.» (Diar. Burchard. ed. Thomas, II, 81, an. 1431.)]

18. **PATIGUS**, Ordinat. Humberti Dalph. ann. 1318, inter Ordinat. Reg. Fr. tom. 3, pag. 277: *Quicumque incola ville Romanis videns in communibus plateis, viis seu curiis seu Patigos vel vicis oves ejusdem ville construere bancam, etc.* Monet C. Editor *Patigos* interdum occurrere in antiquis Recognit. pro loco derelicto, unde utcumque colligi potest hic usurari pro *plateis* devins, Gall. *Rues carrees*.

19. **PATILE**, Ager pascuus, pratium. Charta ann. 1282, ex Bibl. reg. col. 16: *Vendimus... quoddam Patile terre, nostrum a celo usque in abyssum, quod habemus et pertinet ad nos.* Charta admort. pro capit. Amc. ann. 1417, in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 60: *Item pro quodam hospicio cum grangia, curte, Patilibus invicem contiguus.* Alia ann. 1415, in Reg. 177, ch. 121: *Item acquisivit quoddam casale cum suo Patili, sitis Antici, in claustris.* Quo ultimo loco, pratium, vulgo *Préau*, intelligit. Vide *Pratella* n.

20. **PATUET** vero Cornosam facinram, vulgo *Boubier*, mare, sonat, in Lit. remiss. ann. 1473, ex Reg. 195, ch. 979: *Icelle femme tumba le visage adens en un petit Patouet, qui estoit en la rue... et la en levante dudit Patouet estouffa.*

21. **PATILITER**, *Divise, aut patienter*. in Glossis antiquis MSS. forte *pacilliter*, prima significatione.

22. **PATIMONIUM**, *Passio*, Gall. *Souffrance*. Disput. inter Cathol. et Pater. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1720: *Per amaritudinem et viam Patimoniorum salvantur.* Ubi leg. *patimoniorum*.

23. **PATINA** SALINARIUM, Idem quod *Patella salis*. Vide in hac voce.

24. **PATINA**, pro *Patena*, Vas ministeris sacris destinatum, in Provinciaii Lyndwoodi lib. 3. tit. 23. Alia notione vide in *Padena*.

25. **PATINA ANCIARIUM**, Synodus Valentina ann. 1581, inter Conc. Hisp. tom. 4, pag. 200: *Impense auerunt et elemosynas Beatae Marie Virginis, et animarum Patinis, ubi elemosynæ abundantaverunt.* Id est, ex elemosynis, que pro defunctis scutella in ecclesiis colliguntur.

26. **PATINAGIUM**, *PATINATICUM*. Testam. ann. 1312, tom. 2. Hist. Cassin. pag. 263 col. 1: *Item relinquo presbytero Benedicto de dicta villa Peule pro Patinatico tarenos tres. Item relinquo presbytero Johanni de Cairu de dicta villa Matruantula pro Patinatico tarenos tres.* Anud ann. 1409, ibid. pag. 591, col.

2: *Item legavit primicario Tancredo Giptio de S. Germano patino suo pro Patinagio tarenos quinque. Item legavit D. Benedicto Spagnolo etiam patino suo pro Patinagio tarenos quinque.* An pro *Patrinagium* et *Patrinaticum*, officium patris, seu confessorii? Vide infra in *Patrinus*.

27. **PATINUS**, Calopodium, seu lignea crepidula corio pedibus aptata, interdum et ferro instructa, Gall. *Sabot, galoche, patin*. Statuta MSS. Eccl. Aquens. ann. 1259: *Nec etiam in Ecclesia vel claustris portabunt (canonici) Patinos sive soccos ferratos strepitum magnum facientes.* Stat. Capit. Audomar: *Inhibemus ne aliquis deambulet per chorium cum calopodis sive Patinis ferratis vel non ferratis dum Hora cantatur.* Computus ab ann. 1335 ad an. 1346, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 279: *Item, pro uno paro de Patinus pro Domino, gran. x.* Statuta Collegii Cornuzall. ann. 1390, apud Lobinet. tom. 3. Hist. Paris pag. 502: *Nullus ambulet... cum calopodis, id est, cum Patinis.* Hinc emendanda Bulla Innoc. VIII PP. ann. 1484, in Continuat. magni Bullar. Rom. part. 3, pag. 288, col. 1, ubi perperam editum *Patinos* pro *Patinos*.

28. **PATINI**, Leviore calcei, vel udones, Gall. *Chaussons*. Bernardus Mon. in Ord. Clunia. part. 1, cap. 27: *In omni quarta feria, si est privata dies, et in omni Sabbato lavant (pueri) post vesperas calceos suos, lavant quoque Patinos suos consuetudinaliter ante Natale apostolorum Petri et Pauli... quos tamen non suspendunt ad sicandum in chorda, ut alii fratres, sed tantum deponunt in herbario claustris.*

29. **PATINUS**, *Patinorum confector*, nostris *Patinier*, cuius ars *Patinerie* dicitur. Stat. ann. 1302, ex Tabul. Massil.: *Item etiam pro parte Patinorum supplicantium, quod de quolibet pari patinorum recipere possint decem solidos, etc.* Lit. remiss. ann. 1416, in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 126: *Pierre Boyvin Patinier acheta du bois convenable à faire patins et galoches.* Stat. pro eisdem artific. ann. 1452, in Reg. 181, ch. 157: *Nous avoir receu l'umble supplication des maistres du mestiers de Patinerie de nostre ville de Tours.*

30. Aliud vero sonat vox Gallica *Patinous*, miserum nempe et calamitosum, a Latino *pati*, in Vitis SS. MSS. ex Cod. 28. S. Viet. Paris. fol. 61, r. col. 1: *Liquels est Patinous, laiz, consumpnez par matigresce.*

31. **PATINUS**, f. pro *Patrinus*. Vide supra *Patinagium*.

32. **PATIRE**, f. Disciplinam seu flagellationem *pati*. Tabellus de Remed. peccat. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 48: *Si vult minus psallere et non vult Patire, prosternet se, canat frequenter in oratorio, videlicet vicibus centum, et dicit Miserere.*

33. **PATISSIS**, Idem quod *Patinus* I. Stat. sabbat. Carcass. ann. 1402, tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 569, art. 7: *Sive sint solutares, stivales, Patisses, vel aliud quocumque obragium sive opus novum, etc.*

34. **PATISSIUM**, Tutela, protectio. [Quæ ex pacto seu conventionione conceditur. Vide supra *Pascisci*.] Littere Henrici VI. Reg. Angl. ann. 1440, apud Rymer, tom. 10, pag. 807: *Existentes dictæ civitas et villa in Patissio seu sufferentia domini de Labreto, Rodrigo de Vilandrando... contra dictam sufferentiam,*

Patissium literas, promissiones et sigilla ditorum.

* **PATITUR** vocant Libellum ægrotanti præbendario concessum ut choro non intersit, est etiam signum quo notatur præbendarius absens ex morbo, vel ex licentia, quo fit ut redditibus consuetis non privetur. Regula consuetæ Toribii Archiepiscopi. Limæ tom. 4. Concil. Hispan. pag. 677: *Præbendarius qui petierit vel acceperit Patitur, dum infirmus est, et sine licentia domo egressus fuerit ad aliquam aliam partem civitatis et non ad ecclesiam, perdet in penam Patitur totus temporis per quod non frequentat ecclesiam.* Concil. Mexicanum ann. 1585. ibid. pag. 408: *De Patitur præbendatis ægrotantibus concessio.* Pag. 409: *Si quis capitularis personaliter in choro vel alibi existens sibi pro vespertino tempore vel sequenti die hoc signum Patitur apponi a punctatore petierit, illud non obtineat. Quod si obtinuerit, totidem diebus aut horarum quibus tale Patitur habuerit, emolumentis mandato presidentis mulietur. Si tamen aliquis ecclesie actualiter præsens adverso aliquo accidenti vel indubito morbo correptus fuerit, idque punctator insinuaverit, eisdem Patitur signo in quadranti valde notetur, quod esse ensigne dicitur, in Statutis Eccl. Leisfeld tom. 3. Monasterii Angie pag. 244.*

* **PATITUS**, ut *Patinus* vel *Patina*, Statuta Verob. lib. 3. fol. 101. v. 2: *Item licet ut cuilibet... ducere vel duci facere... calderias, subtilares, cathenas, Patitos, mercarias, etc.*

* **PATIUM**, Pratum, pascuum, Gall. *Patis*, Charta ann. 1196. in min. Chartular. S. Victoris. Massil. pag. 188: *Prior de Serjurnis contendebat Dellembis esse publicum Patium et pascuum... De malo-ossio præcipiunt quod esset Patium et gatum.* Charta Curie Archiepiscopi. ann. 125: *Ex injuncto dicitur sibi officio... determinaverunt corsoria et Patia in modum infrascriptum.*

* **PATIVUS**, pro *Patinus*. Vide in hac voce.

* **PATOR**, hiatus, apertura, a verbo *patere*. Apuleius lib. 1. *Metamorph.*: *Et jugulo ejus vulnus dehiscit in profundum Patorem.* Et lib. 3: *Pamphile uca, jam vecors animi, tectum scandulare conscendit, quod alitrinsecus aditum Patore perflatu nudatum.* Occurrit præterea lib. 10. et 11.

* **PATRABULUM**, Factum. Acta S. Huberti mor. tom. 7. Mail pag. 275: *An hoc egregium ac divinum Christi Patrabulum frustra litterarum monumentis traditum est?*

* **PATRARE**, Generare. Anonymus in Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 27: *Satisfaciant ventribus, imperent et sermonebant per universam regionem illam, ut omnino dent sese ad petulantiam et luxuriam, multosque filios Patrare congaudeant.* Hinc emendandæ Glossæ Isidori: *Patravit, patrem fecit.* Leg. *patrem egit*: quod iam monuerat Grævius. Quomast.: *Patro, πατρὸς.* Vide *Patratio* et *Lexicon Martini v. Patro*.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Fatre, Provinc. opus venerum consummare, Patrare.*

* **PATRARE**, Palam facere, pervulgare. Vita B. Joach. tom. 2. April. pag. 456. col. 2: *Post eum diem, cum omnia Patrata essent, Joachinus hujus rei incus, nequaquam per urbem aliquo pergendum dabatur, etc.* *Patratio*, pro *Charta*, instrumentum, in *Chartul. S.*

Mart. Pontisar. ad ann. 1332: *Portant ces lettres au terme dessus dit, si comme dit est, sans autre Patratio monstrer.*

* **PATRASTER**, *Vitricus*, Jo. de Janua. Gloss. Sax. Ælfrici: *Vitricus, vel Patraster, steep-feder*, [Gall. *Paratre*. Vetus Gloss. MS. Sangerm.: *Vitricus, Patraster, vultuosus, contristatus*.]

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Payrastré, Prov. patreus, Patraster, vitri-us.* Occurrit in vel. inscript. apud Murator. tom. 3. Inscript. pag. 150. 2. Vide *Patreus*.

* **PATRASTUS**, Ead. notione, in Chron. Bosuensi tom. 1. Spicil. Acher. pag. 576: *Quædam mulier Sufisæ nomine, pro remedio anime filii sui Vaidonis, quem ex Gisleberto suscepit, etc. Signum Sufisæ. Sign. Filium Patrastræ ejus.*

* **PATRATIO**, est rei veneris consummatio, in Gloss. Arabico-Lat. [Vide *Patrare*.]

* **PATREUS**, *Vitricus*, in Gloss. Lat. MS. Reg. cod. 1013. et Isidori. Vide *Matrea*. In Gloss. Arabico-Lat. habetur *Patros, vitricus*. [Scribendum monet Grævius *Patros, vitricus*.] Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Patrus, parastre*. Occurrit eadem vox *Parastre* apud Bellomaner. cap. 77. in Consuet. Montensi art. 6. 8. et Meodun. art. 142.]

* **PATRIA**, Pagus, provincia, regio, nostris, *Pays*: vox Virgilio lib. 1. *Æneid.* vers. 599. nota:

Quid genus hoc hominum? queque bene tam bar-
bara morem
Permittit patria? hospiti prohibetur arena?

S. Augustinus lib. 1. contra Epist. Parnepianam cap. 7: *Multe interjacent Patriæ gentium.* Arnobius Junior in Psalmum 101: *In quibus linguis gentes sunt. Patriarum quadringente seæ non dispersarum linguarum, sed, ut dicit, diversarum Patriarum: verbi gratia, cum una lingua, Latina sit, sub una lingua diversarum Patriarum, Brutiorum, Lucanorum, Apuliorum... et his atque hujuscemodi Patriis similia si dicimus.* Gregor. Turon. lib. 5. Hist. cap. 1: *Qui diversos reges interfecit, notias gentes elisit, Patrias subjugavit.* Epitaphium Johannis XIX. PP. apud Baron. ann. 1009. num. 2. ex Vegio:

Dicitur compositus sacris, et dogmate claro,
Per Patrias sancta semina fudit ovans.

S. Bernardus de Morib. Episcop. cap. 7: *Cum præsideant urbibus valde populosis, et totas, ut ita dicam, Patrias propriæ lætæcis ambitu circumcludant, etc.* Wilhelmus Brito lib. 8. Philippid.: *Mox omnem Patriam sua Rex in jura reducens, etc.*

Uturur Gesta Dagoberti Regis cap. 36. Liber 3. Capit. cap. 8. Synodus Vermeriensis ann. 752. cap. 14. Isidorus Patensis in Chronico pag. 2. 13. 19. 20. Aimoinus lib. 1. de Miracul. S. Benedicti cap. 33. lib. 2. Hist. cap. 1. Vita S. Pauli Episc. Leonensis § 3. Thwroczius in Chron. Hungar. cap. 3. Hariulfus lib. 1. cap. 11. Simeon Dunelmensis ann. 786. Guillelmus de Baldensel in Hodepor. pag. 111. etc.

* Vide supra in *Comes* 2. Observat autem Just. Fontan. in vita Philippi a Turro, *Patriæ* nomen præsertim oræ Fori Julii adhasisse, cujus populos M. A. Sabellius inde *Patrianos* appellat. Hist. Venet. decad. 2. lib. 9. pag. 1327. tom. 2. edit. C. S. Curionis, ubi etiam legitur, *nunc vulgo alii Forum Julii, ipsi incolæ Patriam appellant.*

* **PATRIA CONSUETUDINARIA**, Gall.

Pais Coustumier, ut apte reddit V. Cl. Secousse, in Litteris Caroli V. Reg. Franc. ann. 1396. tom. 4. Ordinat. pag. 686: *Qua lite pendente, Nos ipsos exponentes coram Gentibus nostris, videlicet ad Sedem de Sancti-Petri Monasterio, coram baillico nostro ipsius loci, qui propinquior Jdex regius est et erat dictorum exponendum, in Patria Consuetudinaria.*

PER PATRIAM SE DEFENDERE, In *Fleta* lib. 1. cap. 31 § 2. 3. et alibi non semel, opponitur *defensionis per corpus suum*. Est autem genus defensionis, qua accusatus seu reus judicio totius patriæ se submittit: idque in factis publicis locum habebat. Sunt autem 4. casus qui imponunt homini necessitatem, quod per patriam se defendat, ut est in cap. 31 § 25. regia nempe dignitas, cum patriam habeat pro campione, femineus serus, vitium mahemiti, et atas 60. annorum et ultra. Adde cap. 35. § 4. et Bractonum lib. 2. cap. 3. § 15. lib. 3. Tr. 2. cap. 19. § 6. cap. 22. § 6. cap. 25. § 1. [Vide Phillips. *Histor. Jur. Anglic.* tom. 2. pag. 299.]

PER JUDICIUM ET BONAM PATRIAM ab imposito crimine se purgare, in *Regiam Majestatem* lib. 4. cap. 5. § 10. id est, Skeneto, per assisam ex bonis hominibus patriæ. *Inquirere per bonam Patriam super facto alicujus*, cap. 28.

* PER PATRIÆ TESTIMONIUM contentio terminari dicitur in *Charta* ann. 1255. ex *Tabular. Rothom.* cum a pagibus seu hominibus ejusd. pagi judicatur: *Item si inter nos et dictum Oliverium aliqua contentio oriatur, hinc inde concessum est, quod per Patriæ testimonium sine decasura feodi terminetur.*

* **PATRIA**, Familia. *Charta Phil. de Sabaud.* ann. 1331. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 639: *Quidam æmuli, volentes plus sapere quam oportet, asserunt et affirmant per Patriam inter nos et charissimos nepotes nostros... esse aliqualem discordiam.* Lit. remis. ann. 1395. in Reg. 149. *Chartoph. reg. ch. 164: Respondit dictus Raymundus quod ea quæ arrestaverat (hujus), ipse desarectabat, et quod de ejus arresto aliud compotum non tenebat, quam de pejori fundo fomaratum sive bracari totius Patriæ faciebat.*

* **PATRIALES**, *Patria* seu pagi alicujus incolæ, indigene. Joan. Blakman. de virtut. Henr. VI. reg. Angl. pag. 302: *Is' Patriales insimul conglobati, rabie quadam crudelissima præfatum regem misericordissimum potestate regia privaverunt.* Vide supra *Patria* 1. et *Patrienses*.

* **PATRIARCHE**, in Ecclesia primitus quinque fuere, tres per se ex natura sua, *Romanus, Alexandrinus, et Antiochenus*: duo per accedens, *Constantinopolitanus et Hierosolymitanus*. Hæc nota.

PATRIARCHE, dicti etiam *Primates*. Ita Desiderius Episcopus Cadurcensis Epist. 12. Sulpitium Archiepiscopum *Patriarcham* compellat, et *primæ Sedis Antistitem*, Innocentius III. Papa in Epist. ad Trinovitatum Archiepisc. Primatem totius Bulgariae et Blachie, in Gestis ejusdem PP. pag. 60: *Fraternitatem suam scire volentes, quod apud nos hæc duo nomina, *Prinax* et *Patriarcha*, pene peritus idem sonant, cum Patriarchæ et Primates teneant unam formam, licet eorum nomina sint diversa.* Adde Gregorium VII. lib. 6. Epist. 85. In præfatione Synodi Matisconensis II. ann. 585. Priscus Lugdunensis Episcopus *Patriarcha* nuncupatur; in *Canone*

vero ultimo *Metropolitanus*. [Cantuarienses Archiepiscopi *Patriarchas* dicuntur, in Hist. Translat. S. August. et aliorum, sac. 6. Bened. part. 2. pag. 749.] Petrus venerab. in Epitaphio Heinrici Archiep. Lugdunens. qui obiit ann. 1129:

Vezellacensis prius Abbas, post Patriarcha Lugdun., etc.

Epitaphium Henrici Archiepiscopi Bituricensis qui decessit ann. 1199:

Hic bonus Henricus, vir nobilis et Patriarcha Quoniam Bituricus, tamuli jacet hujus in arca.

Vide Epistolam S. Anacleti I. PP. cap. 3. Epist. Nicolai I. PP. ad Bulg. cap. 92. ejusdem Epist. ad Rodolphum Archiep. Bituricensis cap. 2. Concilium Matisconense II. in Prefat. Vitam S. Bernardi Archiepiscopi Viennensis, frag. 2. pag. 565. Morinum lib. 1. Exercit. sacr. exercit. 7. 8. 27. Allatum de Concordia utriusque Eccles. lib. 1. cap. 25. Marcam de Primat. et alios.

* **PATRIARCHÆ** titulus concessus episcopo Parisiensi, in Hist. Senens. Fr. Thomasi apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 24: *Archiepiscopus, sive potius Patriarcha Parisiensis (utroque siquidem modo appellabatur) Senas venit, sacre theologie ac sacrorum canonum doctores sex a Parisiensi gymnasio missos, secum adducens; statimque Francorum nationi preces declarat.*

¶ Haud scio tamen an iste *Patriarchæ* titulus aliquam præstulerit prærogativam et jurisdictionem in ceteros Metropolitanos. Et quidem Agulfus Bituric. Archiepiscopus, tametsi *Patriarcha* vocatur a Theodulfo, Archiepiscopo nihilominus Narbonensi et Burdigalensi postponitur in Capitulari Ludovici Pii ann. 828. Illud idem colligere licet ex Episcopis quibus idem nomen concessum est, quod ob eximias quorundam virtutes, aut a privatis hominibus factum credere par est. Sic Alcuinus Arnorem Episcopum Saltsburgensem *Patriarcham* compellat tom. 9. Splieg. Acher. pag. 116.

Te ducente, Pater, Pastor, Patriarcha, Sacerdos.

¶ Exstat vetus Inscriptio Ecclesie S. Agathe apud Fleetwood. in Inscript. antiq. Sylloge pag. 386. in qua 318. Nenni Patres titulo *Patriarchæ* omnes donantur: quod fœdissimo errore factum notat Fleetwoodus: sed vereor ne inclementius dictum videatur, tum eundem titulum Episcopis concessum constet, nisi monitum lectorem velit ea ætate inusitatum fuisse *Patriarchæ* vocabulum: quod probabilissimum est.

PATRIARCHÆ, titulus etiam datus Summo Pontifici Romano, qui in Occidente unicus est, semperque fuit. Occidentis Patriarcha, inquit Morinus. Leo Romanus Patriarcha nominatur a Theodosio in Epistolis Concilio Chalcedonensi præfixis. Epistola 3. Retherii Episcopi Veronensis inscribitur Summo primæ, hoc est Romanæ Sedis Pontifici, Domino Patriarchæ reverendissimo Joanni. Rabanus de Gregorio IV. Papa:

Tu caput Ecclesie es, primus Patriarcha per Orbem.

[Gualdo in Vita S. Ansharii ubi de Clemente II. PP.:

Auspiciis Patriarchæ tuis ad regnum surgit.]

Vide Glossar. med. Græcit. col. 1134. Adde Baronium ann. 515. num. 4. ann. 520. num. 41.

PATRIARCHÆ titulus concessus Episc.

Gradensi et Aquilensi. Vide Baronium ann. 570. n. 10. ann. 630. n. 18. Allatum de Concordia utriusque Eccl. lib. 1. cap. 25. n. 7. Ughell. in Ital. sacra, et Marcam de Primat. n. 20. 21. [Domnus Radaldus Patriarcha istius sancte sedis Aquilensis ecclesie, in Notitia ann. 971. apud Murat. delle Antic. Estensi pag. 532.]

PATRIARCHÆ nomenclatura ἡγουμένων seu Abbatibus tribuitur in Vita S. Nili Junioris pag. 12. 20.

* Charta Hugon. reg. Ital. ann. 929. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. avi col. 939. *Idcirco noverit omnium fidelium sanctæ Dei ecclesie..... industria, Uram venerabilem Patriarcham nostram humiliter admissa clementiam, quatenus pro Dei amore animæque nostræ remedium, monasterium ejus de Gazo..... sub nostræ tuitionis munus obtegere debuissemus.*

PATRIARCHÆ, seu *Patriarchales*, 5. præcipue Romæ Basilicæ appellatæ, ut his adjuncta Palatia, Patriarchia: ac Lateranensis, S. Petri in Vaticano, S. Pauli extra muros, S. Mariæ Majoris, et SS. Stephani et Laurentii. Vide Concil. Rom. ann. 1160. Hist. Pergam. tom. 3. pag. 422. Attil. Serranum, Panvinium, etc.

PATRIARCHICON, Ecclesia Patriarchalis, apud Anselmum Havelbergensem Episc. lib. 8. Dialogor. cap. 3.

¶ **PATRIARCHIUM**, Palatium Patriarchæ. Anastasius in Vita Gregorii III. PP.: *Ut oblationes de Patriarchio per oblationarium deportarentur ad celebrandas Missas.* Idem in Vita Zachariæ: *Hic in Lateranensi Patriarchio ante basilicam beati memorie Theodori Pape novo fecit triclinium.* Synodus Leonis PP. III. adv. Felicem act. 2: *Ipsum suum orthodoxum libellum super sacrosancta Dei mysteria in nostro Patriarchio, ponens, juravit sic tenere et confiteri.*

¶ **PATRIARCHIUM**, Dignitas Patriarchæ, apud Gubertum in Hist. Palestina.

PATRIARCHÆ JUDÆORUM, in Palestina dicti Principes ac Summi Pontifices Judæorum, qui successionis jure ad hanc dignitatem perveniebant, ut Epiphanius docet in hæresi Ebionit. cap. 30. de quibus copiose egit Jacobus Godefredus ad l. 1. Cod. Th. de Judæis, etc. Horum nomen extinctum ac dignitatem sublatam a Theodosio juniore observat idem Godefredus ad leg. 29. eod. tit. quibus successere *Primates*, qui in Synedris eligebantur.

¶ **PATRIARCHISSA**, Bernardus Thesaur. de Acquisitione T. S. cap. 143. apud Murator. tom. 7. col. 779: *Sciscitantibus, quænam esset hæc mulier tanti fastus, responsum erat Patriarchissam esse.*

* **PATRIARCHARI**, Patriarchæ dignitatem obtinere. Hist. suscept. brachii S. Stephan. in Breviar. Bisunt. xij. sæc. ubi de Joanne Hierosol.: *Is enim ea tempestate Patriarchabatur Jerosolymis, ut sibi transmitteret partem pretiosissimi thesauri a se reperti, videlicet de corpore prothomartyris Stephani.*

¶ **PATRIARE**, In patriam reverti. Ruodlieb. fr. 8. vers. 222:

Reges inter se quando dicere valeat,
Oscula dando sibi placet his patriam reverti.

Adde ibid. vers. 412.

¶ **PATRIATUS**, Pars hæreditatis paternæ, quæ secundogenitis datur a primogenito fratre. Litteræ Caroli V. Reg. Franc. ann. 1366. tom. 4. Ordinat. pag. 685: *Nonobstante quod dicta prepositura*

de Firmitate, cum certis aliis, dictis fratri et sorori nostris, in Patriatu seu appanagio, tradite fuerint seu etiam assignate. Patriatus eadem notione occurrit in Litteris Johannis Reg. Franc. ann. 1361. ibid. tom. 8. pag. 544: Nonobstantibus quod hujusmodi villa (de Virtute) castrum, castellaniam, prepositura et resortum dicti loci de Firmitate super Albam, cum aliis terris predictis dicto Albo nostro (genero scilicet Johanni Galeaz)... in Patriatu... tradite existant. Haud scio an mendose, cum utraque vox eodem significato usurpari potuerit. Vide Appanagementum in Appanare et Paragium.

¶ **PATRICIANI**, Hæretici, qui ab auctore quodam Patricio ann. circ. 387. humanam carnem a diabolo creatam imple asserebant. Vide August. hæ. 61. Isidorum lib. 8. cap. 5. Philastrium hæ. 62. Baron. ad annum 203. Stockman. in Lexico Hæres. et supra Paterniani.

¶ **PATRICIATUS**. Vide *Patricius*.

¶ **PATRICINUS**, αὐτόθρον, adorigo, indigena, in Gloss. Gr. Lat. Glossæ alie pag. 384. Edit. H. Steph. habent *Patricius*.

¶ **PATRICISSA**. Vide post *Patricius*.

¶ **PATRICIUS**, Dignitas a Constantino M. instituta ut auctor est Zoilimus lib. 2. quæ cæteras antelbat, etiam Præfectos prætorio. Priscus in Hist. pag. 56. edit. Reg.: *Ἐν τοῖς Πατρικίοις οὐκ ἐπιπέτετο κατὰ τὸν νόμον οἱ δὲ τὰς ἀρχὰς ἀναθέσθαι πάρα.* Procopius lib. 1. de Bello Vandal. τμήν ἡ ἀνωτάτω. Walafridus Strabo lib. de Rebus Eccl. cap. 31: *Patricii, qui primi post Cæsares in Imperiis fuisse videntur. Patriciatus dignitatis formulam descripsit Senator lib. 5. Epist. 2. ex qua observare est [hanc dignitatem uni tantum cadere fulgori, hoc est, Consulatu, atque] sola morte solutam: Mox ut datus fuerit hic honor in vitam tempus reliquum homini sit cominus, etc. Atque id forte causæ est quod *Patriciatus* dignitas cum alia persæpe dignitate copulata legatur, cum hæc perpetua esset, altera vero temporaria. Sed id obtinuisse apud Gothos tantum volunt alii: cum in Synodo Chalcedonensi Act. 1. initio, et in Cod. Theod. *Expatriatus* legatur. Cum vero plures interdum essent hac dignitate conspicui, qui ante alios eam obtinuerat, *Primus Patriciorum* dicebatur, ut Aspar apud Marcellinum Comitem. Πρωτοπατρις etiam dixit Malchus in Excerptis pag. 92. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1135.*

PATRICIATUS dignitatem ut eminentissimam Regibus ac principibus exteris, ab Augustis Byzantinis sæpe delatam legitur: sed maxime his qui Constantinopolim concedebant, vel sedibus suis depulsi ad Imperatores confugiebant, ut Theodorico Gothorum Regi, et Odoacro, a Zenone, apud Procop. lib. 1. de Bello Goth. cap. 1. lib. 2. cap. 6. et Malchum in Excerptis pag. 94. Sigismundo Regi Burgundionum, apud Avitum Viennensem Episc. 7. Vitigi Gothorum Regi, et Arethæ Saracenorum Principi, a Justiniano lib. 16. Histor. Misc. pag. 457. 469. apud Theophanem pag. 208. Vide Procopium lib. 1. de Bello Vandal. cap. 9. Hunnorum Regi, et Nicetæ Sarbari Persarum Ducis filio, et Curvato Hunogundurorum Domino, ab Heracito, apud Nicephorum Constantinop. pag. 85. 64. 72. 1. edit. Telericho Bulgariæ Principi a Leone Philosopho, apud Landolphum Sagacem lib. 28. Hist. Miscellæ pag. 720. Taronis Principibus ab eodem Leone, apud Constantinum de Admin. Imp. cap. 43. Bolo-

gudæ et Gylæ Turcorum seu Hungarorum Ducibus, a Constantino Porphyrogenito, apud Zonaram pag. 155. et Scyfitzem pag. 686. Adalgiso Desiderii Longobardorum Regis filio, a Constantino Copronymo, apud Einhardum ann. 774. Bulgario Principibus aliquot, a Basilio Bulgaroctono apud Zonaram pag. 181. Cegeni denique Patzinacorum Principi, a Constantino Monomacho, apud eundem Zonaram pag. 205. Vide *Pater Imperatoris*, præterea quæ alii de hac dignitate concessere, ac præsertim Jacobus Gotofredus ad leg. 1. Cod. Th. de Consulibus.

Exstat hæc forma constituendi Patricii, in Historia Pauli Forojuliani de Gestis Longob. asservata in Bibliotheca Vaticana: *Patricii dignitas taliter disponenda est quatenus illa non vii personæ, nec alicui concedatur ignota. Sit enim valde notus Imperatori, sit fidelis et prudens, non elatus. Protospatharius veniens ante Imperatorem, osculetur eum humerum, et dicat: Maxime Imperatorum, adest quem vocasti. Tunc stat ad sinistram Imperatoris illius Hyparchus, quem nos dicimus Præfectum, et dicat ei Imperator, cum Protospathario futurum Patricium adducito. Dum autem venerit Patricius, in primis osculetur pedes Imperatoris, deinde genu, ad extremum osculetur ipsum: tunc osculetur omnes Romanos circumstantes, et dicant omnes, Benevenatis: Nobis nimium laboriosum esse videtur concessum nobis a Deo ministerium solum procurare: quocirca te nobis adiutorem facimus, et hunc honorem tibi concedimus, ut Ecclesiis Dei et pauperibus legem facias, et inde apud altissimum Iudicem rationem reddas. Tunc induat eum Imperator mantum, et ponat ei in dextero indice anulum, et det ei bombacinum propria manu scriptum, ubi taliter continetur scriptum: Esto Patricius, misericors, et justus. Tunc ponat ei in caput aureum circulum, et dimittat.* [Eadem fere habet Cassiodorus var. lib. 3. Epist. 9. nisi quod præter chlamydem, etiam calceos addit. Hæc præterea oculis firmare licet ex figura Caroli M. in Patricii habitu quam exhibuit Chiffletius in Anastasi Childerici et ex ec. Maillonius in Supplem. Diplom. pag. 40.]

Sane Protospatharius et Hyparchus in hac Patricii constituendi forma nominati, satis arguunt id potissimum spectare Patricios qui ab Imperatoribus Constantinopolitanis constituebantur, maximeque, ni fallor, Patricios Italiam, vel Siciliam. Nam Patricios etiam peculiari nomenclatura appellabant, Siciliam et Longobardiam Præfectos, Constantinopolim ab Augustis submissos: cum in Italiam potissimum soll fere Patricii mitti solerent. Malchus Rhetor pag. 98. ait Augustum Orestis filium orasse Zenonem Imper. ut Odoachrum Patriciatu dignitate ornaret, et Italicam diocesim ei regendam committeret. Constantinus vero Porphyrogenit. de Adm. Imp. cap. 27. scribit translata Constantinopolim Imperii sede, missos inde Patricios duos, qui utramque provinciam regerent, quorum, inquit, alter Siciliam, Calabriam, Neapolim, et Amalphiam præerat: alter vero Benevento, Capuam, Papiam, et reliquis urbibus que Byzantiis Augustis prebent: quod intelligendum, maxime post occupatas plerasque Italiam provincias a Gothis, Longobardis, et Saracenis. Hinc Patricios Siciliam, id est, Præfectos, legitimus in Codice Carolino Epist. 73. 88. Patricium Panormitanum, apud Gregorium M. lib. 10.

Epist. 44. Patricios Italiam, locis indicatis in voce *Catapanus*; Patricium Africam, apud eundem Gregorium eodem lib. Epist. 48. et Victorem Tunnensem. Ita etiam Damianum quemdam Patricium Seleuciam, id est Præfectum, nominat Codinus in Originib. edit. Meursii pag. 76. ut Patricios Lazicæ Cedrenus pag. 448. et Anastasius in Collectaneis pag. 254. Patricium Alanorum, idem Anastasius pag. 255. Patricium Armeniorum, Theophanes pag. 286. De ejusmodi patriciis, ac præsertim Italiis, intelligendus Diurnus Romanus cap. 1. tit. 3.

Neque alii fuere, Patricii Romanorum, quam Præfecti Romanæ urbis: quam quidem dignitatem, postquam sese a Græcicis Imperii jugo subduxere, Longobardis etiam devictis et superactis, Pipino primum, deinde Carolo Magno et Carolomanno Romani ipsi adscribere, ut colligere est ex Anastasio in Vita Stephani IV. Pape: Itaque in exordio ordinationis sue, quo idem sanctissimus Præsul Pontificatus apicem assumpsit, dicitur Franciscum partibus ad excellentissimos viros Pipinum, Carolum, et Carolomannum Reges Francorum, et Patricios Romanorum, etc. Exstant ejusdem St. phan. et Pauli Summorum Pontificum Epistolæ in Codice Carolino l. 4. v. 8. 9. 41. 42. 45. 47. etc. inscriptæ Dominis excellentissimis Pippino, Carolo, et Carolomanno Regibus, et nostris Romanorum Patriciis. Habent complures alii in eodem Codice ab eisdem Pontificibus Pippino Regi Francorum, et Patricio Romanorum scriptæ, ut Adriani ad Carolum M. quarum pleraque, post devictos et exactos Longobardos, exarata, Carolo Regi Francorum et Longobardorum, atque Patricio Romanorum inscribuntur: [quem titulum ipse Carolus ante initum Longobardiam regnum minime usurpare consueverat.] Sed coronato a Leone III. Papa eodem Carolo, ablato Patricii nomine, Imperator et Augustus appellatus est, ut habent Annales Francor. ann. 801. Atque abstinere deinceps hocce titulo gentis Francicæ Augusti, ut qui Imperatoris dignitatis longe eminentioris obscuraretur, eoque ipso Romæ imperaret; tametsi in aliquot veteribus Tabulis sub eodem Carolo tum Imper. in adscriptis annis, Rex Longobardorum et Patricius Romanorum adhuc indigitetur, apud Mabillonium tom. 5. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti pag. 88. Quippe Patriciatu Romanorum intelligendus proprie de urbis Romæ, vel etiam Italiam præfectura, quæ a Patriciis, uti diximus, regi solebat, quæ est etiam sententia Nicolai Alemanni in Dissert. de Lateranensibus Parietibus cap. 11. Non mirum igitur, si Carolus Imperator factus a Patricii titulo abstinuit, cum Patriciatu dignitas fuerit Imperatoris subdita: non quod idem Carolus Imperatori Constantinopolitano, ea ultro accepta, sese ei obnoxium reddiderit, cum contra, Summo Pontifice id enixius postulante, hanc arripuerit, ut et Romam et Italicæ provincias, cum adversus Græcos, quibus Romana tum Ecclesia secesserat, tum etiam Longobardos, qui eam acris infestabant, tutaretur, idque obiret munus quod ipsi Italiam Patricii seu Præfecti, qui ab Imperatore Constantinopolitano mittebantur.

Patriciatu Caroli, a Patriciatu Beati Petri distinguit exerte Hadrianus PP. in Codice Carolino Epist. 85. ita ut Patriciatu Caroli fuerit urbis Romæ et Romanorum præfectura, vel etiam do-

minium: Patriciatu vero B. Petri, id quod Ecclesia Romana Patrimonium vulgo vocamus, ex Pipini et ejusd. Caroli liberalitatibus conflatum. Sic autem Summus Pontifex: *Tamen fidelissimi vestri præfati Missi viderunt ipsos Reventianos, quos vobis presentaverunt, qualiter nobis in superbia extiterunt: sed quæsumus vestram Regalem Potentiam, nullam novitatem in holocaustum, quod Beato Petro, sanctæ recordationis genitor vester obtulit, et vestra Excellentia amplius confirmavit, imponere satagat, quia, ut facti estis, honor Patriciatu vestri a nobis irrefragabiliter conservatur, etiam et plus amplius honorifice honoratur: simili modo ipse Patriciatu Beati Petri, fautoris vestri, tam a sanctæ recordationis Domino Pippino, magno Rege, genitore vestro, in scriptis in integro concessus, et a vobis amplius confirmatus, irrefragabiliter jure permaneat.* [Vide Savinii Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. § 110.]

Putant Junius et Meursius Patricios Romanorum dictos primitus Imperatores, quos postea Romanorum Reges appellavere, Imperatores nempe Principum consensu et electione ad supremum istud fastigium eductos, qui Regum primo, tum corona ac diademate donati, Imperatorum titulos sibi adrogabant: quod vel inde eliciunt, quod Carolo M. in Imperatorem coronato a Leone Papa 1. Patricii Romanorum in eo titulus cessavit. Improbatur id Greterus lib. 3. Comment. in Codinum cap. 17. hac potissimum ratione, quod hac dignitate donati fuerint Pipinus et Carolomannus, qui Imperatoriam nunquam adepti sint: quamquam non desunt, atque in his Lalandius, qui nescio quo argumento aliam fuisse in Pipino et Carolomanno, aliam in Carolo M. Patricii dignitatem contendunt, quod sane ægre illos possent firmare. Hadrianus Valesius lib. 6. rerum Francicarum eosdem censet Patricios Romanorum, et Patricios urbis Romæ, quos Senatores inferior ætas appellavit, qui eadem qua olim Consulæ dignitate fungebantur.

Consule Tract. Gentilis de Patriciorum jure et dignitate, ubi lib. 2. de Patriciatu Caroli M. disserit.

Verum, non alia indubie fuit Patricii Romæ dignitas, a præfectura urbis et circumjacentium regionum, quam ultro Pipino Carolomanno, et Carolo Magno concessere Romani, ut essent qui eos regerent et tutarentur: unde Patricii et Defensores Romanorum illos conjunctim valgo appellati. Annales Francor. Metenses ann. 773: *Ibi venit ad eum Missus D. Adriani Papæ nomine Petrus, obnixè postulans, ut ad defendendam Ecclesiam Romanam festinaret, et ut populum Romanum de manibus superbi Regis Desiderii liberaret: adjungens, quod ipse legitimus tutor et defensor esset ipsius Ecclesie, quoniam illud prædecessor suus sanctæ memoriæ Stephanus Papa unctione sacra liniens, in Regem ac Patricium Romanorum ordinavit.* In Capitulari l. ann. 769. et Aquisgr. ann. 789. Carolus M. inscribitur Rex regniq. Francorum rector, et devotus S. Ecclesie defensor atque adiutor in omnibus Apostolicæ Sedis. Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 223: *Non debere Regem Imperatoris filium, qui non sine causa gladium portaret, qui Romanæ republicæ Patricius, tutor, et defensor esse deberet, tantam pati Ecclesie Dei conculcationem, etc.* Neque alia videtur esse sententia Nicolai Alemanni in Dissertat. de Latera-

nensibus Parietinis, quam tamen non omnino probat vir doctissimus Carolus Cointius in Annalibus Ecclesiast. Francor. ann. 796. Quibus omnibus addendus Alcuinus Epist. 84. sub nomine Caroli M. ad Leonem PP.

Idem exerte docet Gregorius Mon. in Chron. Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 640. ubi scribit Italianam totam semper habuisse imperatorios procuratores, rectores, Patricios, exarchos, et duces qui imperatoria jura et republica potentissima possidentes defenderent, dominiumque Italicum obtinerent, usque ad tempora Pipini Regis Francorum, quem Stephanus Papa II. apud Parisium coronavit et unxit cum duobus filiis suis circa annum Dominicæ Incarnationis MCCIV.

Exstat Statutum Leonis VIII. PP. in concilio Romano anni 937. in Chronico Reicherspergensis, ex quo docetur Hadrianum PP. Carolo M. Patriciatum dignitatem, ac ordinationem Apostolicæ Sedis, et investituram Episcoporum concessisse. Idne verum sit, non disquiri: in constat eandem Patricii non omnino extinctam dignitatem cum Carolo M. Siquidem prostat Epistola Paschalis Pape apud Mabillonium tom. 6. Vitar. SS. Ordln. S. Benedicti pag. 567. que sic clauditur: *Data per manum Georgii Bibliothecarii S. Sedis Apost. nonis Decemb. imperante D. nostro piissimo Principe Augusto Ludovico a Deo coronato, magno et pio Imperatore, anno quarto, et Patriciatum ejus tertio. Id præterea colligitur ex his, que scribit Adrianus II. PP. in Epist. 34. ad Carolum Calvum Regem: Te optamus omnis clerus et plebs, et nobilitas totius orbis et urbis, non solum duces et Reges, Patricium et Imperatorem, sed in præsentia Ecclesia defensorem, et in æterna cum omnibus Sanctis participem fore. Præterea cum hanc ambierint postmodum Germanici Imperatores, et peculiaribus ipsius dignitatis insignibus interdum si donati legantur, ut ex sequentibus facile erit colligere.*

Otto Imp. in Charta ann. 963. in Chron. Laurishamensi pag. 69. et apud Meibomium ad Wittikindum pag. 121. inscribitur Rex Francorum et Lombardorum, ac Patricius Romanorum.

De Henrico III. sic Hermannus Contract. et Bertholdus Constantiensis ann. 1061: *Roma Nicolao PP. defuncto Romani coronam et alia munera Henrico Regi transmiserunt, eumque pro eligendo Summo Pontifice interpellaverunt. Qui ad se convocatis omnibus Italicæ Episcopis, generalique conventu Basilicæ habito, eidem imposuit coronam, Patricius Romanorum appellatus est. Concilium Osbornense ann. 1062. ubi Regius Advocatus: Hoc negare non potes quod pater domini mei Regis pie memorie Henricus (III.) Imperator, factus est Patricius Romanorum, a quibus accepit in electione super ordinando Pontifice principatum. Ipse Henricus III. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 11: *Ego Henricus Dei gratia Romanorum Imperator et Patricius, dum adhuc regni et coronæ de statu incertus hinc inde anxius volutabar, etc.**

De Henrico IV. Leo Ostiensis lib. 2. cap. 80: *Bambergensis Episcopus de gente Saxonum Papa Romanus eligitur, eique Clemens nomen imponitur; ob hujusmodi res tam prospere, tam canonicè gestas, eidem Henrico Patriciatum honorem Romani tribuunt: eumque præter imperii coronam auream, torque uti decernunt. Albericus et Matth. Paris. ann. 1084: Henricus Rex Patricius Romano-*

rum constituitur, et a Clemente Papa in Imperatorem benedicitur.

De Henrico V. Willelm. Malmesbur. lib. 5. Hist. pag. 167: *Imperator, autem exeunti de camera, et suis regalibus exuto. (post ejus coronationem) occurrunt Romani Patricii, cum aureo circulo, quem imposuerunt Imperatori in capite, et per eum dederunt sibi summum Patriciatum Romanæ urbis, communi consensu, et volenti animo.*

De Lothario, Petrus Diacon. lib. 4. Chronici Castrensis cap. 120: *Ipsæ vero coronam Patriciatum accepturus in civitate remansit.*

Atque tamen interdum quam Augustis Germanicis concessa legitur Patricii Romanorum dignitas. Hugo Flaviniacensis ann. 941: *Hoc anno Dominus Odo venerabilis multorum Monasteriorum restaurator, cum multum laborasset in componenda pace, inter Hugonem Regem Italicæ et Albericum Patricium Romanorum, obiit Turonis. Helinandus in Chronico ann. 928: In Italia Crescens Patriciatu Romanorum arrepto contra Ottonem Imperatorem rebellat. Idem ann. 1001: Otto Imperator Romæ Cresce item Patricium aggreditur. Victus Crescens, etc. ex fuga retractus capitur, vitique jumento averse impositus circumducitur, etc. Romualdus Salernitanus Archiep. in Chron. MS. ann. 988. de Silvestro PP.: *Hic autem mortuo Alberico, qui Patriciatum sibi nomen vindicaverat, a Crescentio Nomentano, qui Patricius dicebatur, Papa ordinatus est. Vide Vincentium Belvac. lib. 24. cap. 108. Scribit Otto Frisingensis lib. 7. Chr. cap. 31. et 34. ex Epistola Lucii Pape ad Conradum Imper. Romanos tumultuantes, Senatoribus quos a se instituerant, Patricium adjecisse, atque ad hanc dignitatem Jordanem Petri Leonis filium eligentes, omnia ei tanquam Principi subjecisse, Præfecturæ dignitate abolita: sed Eugenio III. Pontificatum expiciente, pacem cum Romanis compositam, ea conditione ut Patriciatum dignitatem arcequant, et Præfectum in pristinam dignitatem reciperent, Senatores vero ex ejus auctoritate tenerent; quod actum ait sub annum 1145. Id ipsum ex Alberico habet Magnum Chronicon Belgicum, in quo restituendam ann. 1146. pro 1141. ex Ottone. Romualdus Salernitanus in Chronico MS. eodem an.: *Non multo autem post populus Romanus contra voluntatem ejusdem Pape Jordanum filium Petri Leonis Patricium promovit, et Senatores de novo in urbe creavit.***

Inter Duces Amalphitanorum quorum catalogum exhibet Julius Cæsar Capaci in Hist. Neapolit. memorantur ad ann. 952. Sergius Imperialis Patricius, et ad ann. 959. Manso Imperialis itidem Patricius et Antipatus. Ibidem in quodam Instrumento legitur: *Temporibus dom. Johannis gloriosi Ducis et Imperialis Patricii, Antipati et Vestis. Vide Brenemann Dissertat. de Republ. Amalphit. pag. 23.*

Patricii dignitas in Francia etiam obtinuit, eodem fere quo apud Byzantinos gradu, cum post Regem proxima fuerit. Lex Ripuar. tit. 50. § 1: *Si quis testes ad mallum ante Centenarium, vel Comitum seu ante Ducem, Patricium vel Regem necesse habuerit, ut donent testimonium, etc. Ubi Patricius Duci præponitur, ut etiam apud Marculfum lib. 1. form. 8: Ideo tibi actionem Comitatus, Ducatus, Patriciatum in pago illo, quem antecessor tuus ille usque nunc visus est egisse, tibi*

ad agendum regendumque commissimus, ita ut semper extra regimen nostrum fidei inlibatam custodias, et omnes populi ibidem commanentes, tam Franci, Romani, Burgundiones, vel reliquæ nationes sub tuo regimine ac gubernatione degant, etc. Ex quibus primum eruitur Patricios, perinde ac Duces et Comites, provincias rexisse, et populis jus dixisse, suosque habuisse districtus, quos Patriciatum terminos vocat Fredegarius in Chron. cap. 90. Deinde quod Burgundiones tertio loco, ut Patriciatum, locentur, satis indicari Patricios, præsertim Burgundiones spectasse; cum in Burgundionum regno maxima ac suprema post regem existeret dignitas, alia tamen a dignitate Majoris-domus, licet summa parque fuerit utriusque potentia et auctoritas, dispari tamen nomine. Quanquam Patricios domui etiam regis præfuisse videatur indicare Cyprianus in Vita S. Cassarii Arelatensis: *Partheus Patricius, qui cæteris servis præfectus, apud Dominum suum præcipuum gratiæ locum obtinebat, etc.*

Id porro nominis ac dignitatis apud Burgundiones potius obtinuisse quam apud Francos, ex eo conjicere est, quod data primitus Sigismundo Burgundionum Regi ab Imperatore Constantino-politano legatur; in cujus aula cum præcipua fuerit, ita Reges Burgundici primam in sua esse statuerunt: nisi dicamus Patriciorum servatam in Burgundiæ, atque adeo Provinciæ, Regno dignitatem, eique attributam rerum administrationem, quod Gothorum in Italia Reges, qui huic parti Galliarum, inclinante Romanorum in Italia et in Galliis potestate imperabant, hanc regendam committerent viris illustribus qui Patricii dignitatem obtinebant: qua certe donatus legitur Petrus Marcellinus Felix Liberius Præfectus Prætorio Galliarum, qui Concilio Arausicano ann. 529. interfuit, sub Theodorico II. Gothorum in Italia Rege, a quo restaurata fuerat præfectura in Galliis anno 511. quæ dominantibus Wisigothis desierat, ut observat vir doctissimus Egidius Lacarius in Historia Galliarum sub Præfectis Prætorio. Sed et ante hæc tempora Romanos Augustos viros illustres dignitate Patricios in Galliis, qui eas regerent, misisse satis convincunt quæ de Actio, Egidio, et aliis Patriciis, habent Scriptorum Francici.

Utrumque se res habeat, constat Patricios Francicos promiscue Patricios Galliarum, vel Galliarum, Burgundiæ, vel Massiliæ sese inscripsisse, quod regni Burgundiæ urbs præcipua esset, atque in ea degerent regni Burgundiæ Reges, sub et Præfecti. Unde Fortunatus de Bodegisilo Duce lib. 7. Poem. 5:

*Massiliæ Ductor felicia vota dediisti,
Rectoremque suum laude perenne refert.*

Exercitus etiam ductasse Patricios Francicos, testantur passim historici, ex quibus eorum qui hac in Galliis, seu potius in Burgundico regno functi sunt dignitate, sequentem seriem eruitur, omissis cæteris Galliarum Patriciis a Romanis Imperatoribus subinde submissis. Ac primus quidem occurrit.

SECUNDINUS Patricius, in Vita S. Joannis Abbat. Reomaensis lib. 2. cap. 1. qui idem forte est qui sub Theudoberto Rege magnæ auctoritatis habebatur, ut tradit Gregorius Turon. lib. 3. Histor. cap. 33.

PLACIDUS Patricius inscribitur in Epistolis Pelagii PP. ad Sapaudum

Arelatensem Episcopum, cujus genitor fuisse dicitur, apud Baronium ann. 558. num. 21. ann. 559. n. 9.

HECCA ex primoribus Palatii mortuo Clotario missus a Sigeberto Rege, ut provinciam Massiliensem disponderet. in Vita S. Eucherii Lugdun. pag. 76. edit. Chifflet.

AGRICOLA Patricius sub Guntranno Rege ann. 565. apud Gregor. Turon. lib. 4. Hist. cap. 24. et Fredegarium in Histor. Epitom. cap. 55. quo amoto

CELSUS Patriciatu donatur ab eodem Rege. Gregor. Turon. lib. 4. cap. 21. 30. Marius Avenic. ann. 4. Justin, Fredegarius cap. 55. 62. Habetur Epitaphium Silvia matris Celsi Patricii in tom. 1. Histor. Francor. pag. 516.

AMATUS, Celsi in Patriciatu successor, a Guntranno in Longobardos missus, ab his caesus interit anno 575. Gregorius Turon. lib. 4. cap. 36. Hermannus Contract. ann. 575. *Patricius Provinciae* dicitur Paulo Warnefrido lib. 3. cap. 3. huic successit

ENNIUS cognom. *Mummolus*, de quo agunt Greg. Turon. lib. 4. Hist. cap. 36. 37. 39. 40. lib. 7. cap. 34. 36. etc. Fredegarius, Almo. Hermannus ann. 576. 579. 584. 585. Paulus Warnefrid. lib. 3. cap. 8. Vita S. Quintidii Episcopi Vasion. num. 7.

EGILANUS, qui et *Agila*, Patricius anno 24. Guntranni, et ann. 7. Theoderici. Chron. Fredegar. cap. 2. 21.

DINAMUS *Patricius Galliarum* ann. 583. 596. apud Gregorium M. lib. 2. Ind. 11. Epist. 31. lib. 5. Epist. 6. quem *Massiliensem* vocat Fortunatus lib. 6. Poemat. 11. De eo etiam Poem. 12. ubi, ut hoc obiter moneam, sub finem, pro *sedis aplaudo*, Codex S. C. Manu Parisiens. Longobardicis literis exaratis praefert, *Sele sapaudo*. Eiusdem Dinami, et Eucherii conjugis habetur Epitaphium in tom. 1. Hist. Franc. pag. 519. Exstat Vita S. Maximi Episcopi Regensis, scripta ab eodem Dinamo Patricio, in Chronologia Lerinensi.

ARIGUS *Patricius de Galliis*, ann. 586. 604. eidem Gregorio lib. 5. Epist. 57. lib. 12. Epist. 12.

ASCLEPIODOTUS Patricius in Galliis ann. 593. 604. eidem Gregorio lib. 7. Epist. 125. Ind. 2. lib. 12. Epist. 17. Eundem esse putant viri docti qui *Asclpiadus* dicitur in Decretione Childeberti Regis ann. 595. cap. 14.

LEUDEGISELUS *Patricius partibus Provinciae ordinatur* a Guntranno ann. 26. regni. Fredeg. cap. 5. Hermannus ann. 587.

GUNDOBALDUS et WINTRIO, Patricii dicuntur Childeberti Regis Austrasio- rum, qui defuncto Guntranno patruale regnum Burgundiae acceperat, in Gestis Regum Francor. cap. 36. postremus *Quintio Dux Campaniensis* appellatur a Fredegario in Chronico cap. 14. et 18. quo occiso, Brunehilde instigante, anno 3. Theodeberti

COLENUS, genere Francus anno 3. Theoderici Patricius ordinatur. Fredeg. cap. 18.

PARTHIERUS *Patricius*, circa tempora Childeberti Regis, apud Cyprianum in Vita S. Casarii Arelat.

LIBERIUS *Patricius*, circa eadem tempora apud Messianum, in Vita ejusdem S. Casarii.

PROTADUS genere Romanus, defuncto Wandamaro Duce in Pago Ultrajurano et Scutingorum, Patricius ordinatur ann. 8. Theoderici, ut est apud Fredegar. cap. 24. adeo ut incertum sit, an

VI

Wandalmarus revera Patricii dignitatem et titulum obtinuerit. Protadio arte Brunehildis interfecto, eadem procurante,

VULFUS Patricius substituitur, ut est apud Fredeg. cap. 27. 29. quo perinde occiso.

RICHOMERES genere Romanus, in Patriciatum ejus subrogatur ann. 11. Theoderici. Fredeg. cap. 29.

PHILIPPUS Patricius, cujus mentio est in Epistolis ad Desiderium Episc. Cadurcensem Epist. 65.

ALETHEUS Patricius ann. 30. Chlotarii II. Fredeg. cap. 43. 44.

WILLIBALDUS Patricius Burgundiae sub Dagoberto Rege, a Floacato Majordomo interfectus circa ann. 651. Gesta Dagob. cap. 21. 36. Fredeg. cap. 90. Vita S. Eligii, etc.

AUDERDUS vir *industrius atque Patricius* subscribit Chartam Chlodovici II. Reg. ann. 653. apud Felibian. Inter Probat. Hist. Sandionys. pag. 6.

AUDOBERCTHUS et ROCOCS Patricii ex Charta Theoderici Reg. ann. 678. ibid. pag. 8.

HECTOR vel HICTOR, in *fascibus Patriciatum Massilie rexisse*, Childeberto II. regnante, dicitur in Vita S. Leodegarii cap. 5. et in Vita S. Praejacti n. 10. 12. Ex his Patricii Provinciae aliquot alii occurrunt usque ad tempora Caroli M. in veteri Charta quam descripsere Sammarthani in Episc. Massiliensibus n. 11 scilicet

MIMPHIDIUS Patricius, cui uxor fuit Adultrudis. Deinde

ANTENER Patricius, qui non alius videtur ab eo qui

ANTHERIUS *Patricius Provinciarum* appellatur in vetustissima Charta edita a Columbo in Episc. Vivariensibus lib. 1. n. 35. in qua etiam *Vulpia* ejus uxor nominatur.

METRANO Patricius in eadem Charta Massiliensi. Denique

ABBO Patricius. Atque hic videtur postremus qui inter Patricios Provinciae occurrit, cum haec dignitas extincta postmodum fuerit sub altera Regum stirpe, Regibus ipsis alias sibi hunc titulum asserentibus, uti supra observatum. Incertum porro an is Abbo sit ille *Abbo Patricius*, qui sub Theoderico Francie Rege vixit, et Monasterium Novallense construxisse dicitur in ejus Testamento, in quo etiam

AGNARICUS Patricius nominatur: *Et colonica in ipso pago (Viennensi)... quem in contra Ardulfo per judicio Agnarico Patricio evindicavimus.*

BONITUS, postea Arvernorum Episcopus, electus a Theodorico I. Rege *Præfectus Massilie primae Provinciae* fuit, ut est in ejus Vita. Sed an *Patricii* dignitatem gesserit, incertum. Vide tom. 1. Hist. Franc. pag. 862. et Diurnum Romanum cap. 6. tit. 7.

Verum quamquam extincta in Francia fuisse videatur dignitas post Pipinum et Carolum M. rursus tamen obtinuisse videtur sub Regibus Burgundicis qui posthac in hisce Galliæ provinciis regnavere, quod praesertim docet Synodi Mantalensis ann. 879. legatio ad Bosonem Regem (Provinciae) designatum: *Justus Patricius vestri majoribus et minoribus apparentes, veritatem oris et opere proferentes, etc.*

Patricii titulum Erchinoaldo Majordomo Francie tribuunt Beda lib. 3. Hist. cap. 19. et Chronicon Fontanelense cap. 1. n. 5. 6. 8.

Patricium sese indigitat Richardus

Dux Normanniae in Charta ann. 1015. apud Hemersum in Augusta Viromandorum: *Qui nuncupor Richardus, felicissimi Comitis filius, dicorque gratia summa individuumque Trinitatis desicem Normannorum, licet indignus, Dux et Patricius.* Hocce etiam Patricii titulo non semel donatur a Dudone de Moribus Norman. *Hic Comes, Dux Patriciusque summus.* Et infra:

Patrici Richardo, Comes, Dux, Marchio, Princeps.

Infra: *Plauderant omnes... qui illis Patricium et Ducem tantorum bonorum incrementis largitus est clientem.* Unde firmari posset eorum sententia, qui *Patres Francie* a Patriciis Francie deducunt, nisi aliunde constaret vocis origo. Vide *Par Francie.*

Patricios suos habuere etiam Reges Anglo-Saxonum. Charta Inae Regis tom. 1. Monastici Anglie. pag. 13. *Pro ampliori firmitatis testamento Principes et Senatores, Judices et Patricios subscribere fecimus.* Charta Athelredi Regis ibidem pag. 51. *Quapropter ego Athelredus Rex Merciorum rogatus a Patricio meo, et propinquo Coenfrido, etc. qui in subscriptione Comes indigitatur.* Aliam Offae Regis Merciorum subscripsit statim post Episcopos, et ante Principes et Duces, *Brordanus Patricius*, in Additamentis ad Math. Paris pag. 155. In Concilio Calcutensi sub eodem Offa ann. 787. subscribit *Goscha Patricius.* Unde colligitur praecipuum fuisse in hoc regno dignitatem. Apud Simeonem Dunelmensem ann. 780. mentio fit *Bearn Patricii Elfwadi, Regis.* Anno 786. *Sigcan Patricii* ejusdem Elfwadi, a quo Rex ipse interfectus est ann. 793. ut narrat idem scriptor, quo loco *Sigcan* Ducis titulo donatur. Idem denique ut et Hovedenus, meminit anno 796. *Osbaldi Patricii*, qui Ethelredo Regi occiso in Regnum est successus, ut et Alcuinus in inscriptione Epistolae 29.

PATRICISSA, uxor Patricii: quae Patricia, apud Gregorium M. in Epistolis. Anonymus Barensis in Chron. ann. 1021: *Barcavit Bugiano in Corbatia cum Barenses, et comprehendit ipsam Patricissam uxor Cosmizi, et adduxit illam in Bari.* [Vide Brenemanni Dissertat. de Republ. Amalphit. pag. 23.]

PATRICII LOVANIENSES, quorum frequens mentio in Charta Wenceslai Ducis Brabantiae ann. 1373. apud Mirsum tom. 2. pag. 1024. De eorum origine ita scribit Justus Lipsius in Descript. Lovanii lib. 2. cap. 3: *Autum Bastinum quemdam olim fuisse (tempus aliter non designant) corpore et animo validum, qui septem filias habuit, et eas totidem viris elocavit; sed cum lege, quoniam ipsa virilis sexus liberos non haberet, haec nobilitatis suae jus tenerent et diffunderent, atque ex his nati tales censerentur. Sive res fuit, sive inventiuncula est, non tamen absurda a vero et more. Plura vide in notis Mirsi ad hunc locum.*

PATRICIUS IMPERIALIS, Praefectus ab imperatoribus Constantinopolitanis regendae alicui provinciae, ita appellabatur. Charta ann. 899. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 181: *Declaro ego Waimarius princeps et imperialis Patricius, quia concessum est mihi a sanctissimis et piissimis imperatoribus Leone et Alexandro per verbum et firmissimum praecipuum bulla aurea sigillatum, integram sortem Benebentanae provinciae, sicut divisum est inter Sichenolfum et Radelchisum principem, ut licere me exinde facere omnia, quod voluero, sicut*

28

antecessores mei omnes principes fecerunt.

* **PATRICIUS**, idem interdum apud nostros, qui *Major domus*. Chron. Asserri Menev. ex Cod. reg. 6236: *Dimissis ordinate omnibus, navigavit (Furseus) Galliam: ibique a rege Francorum Lothario vel Patricio Ercompaldo honorifice susceptus, monasterium construxit in loco Latinago nominato; ac non multo post infirmitate correptus, diem clausit ultimum. Cujus corpus idem Ercompaldus Patricius accipiens, etc.*

* **PATRICIALIS CIRCULUS**, Aureus scilicet, quo Patricii caput ornabatur. Benzo in Panegy. Henr. IV. apud Menck. tom. 1. Script. rer. Germ. lib. 1. cap. 9: *Cum viridissima chlamyde, cum nivea mitra, cui superimponit Patricialem circum.*

* **PATRIENSES**, Indigenae: Galli *Cœca du pais* dicunt. Encomium Emmæ Reginae: *Terra quod esset optima inspecta, maluit conversari vitam fertili patria, cum Patriensibus pace confecta, quam velut expulsi domum redire. Occurrit apud Hariulfum lib. 3. cap. 8. 20. 25. et in Vita S. Eusebiæ Abbatissæ Hamaticensis num. 8.*

* **PATRILOGUS**. [Grece sermo patris latine. DIEF.]

* **PATRILOGIUM**, Corolla precatoria, Gall. *Chapelet*. Processus de canonizat. S. Francisce de Paula tom. 1. Aprilis pag. 121: *Utebatur etiam ad orationes tam verbales quam vocales acitandas solum Patrilogis, vulgo dictis corona Domine nostræ. Menotti serm. fol. 42: Quero a vobis in bona equitate: vos dominus que estis ita bene ornate, et habetis grossa Patrilogia de auro valentia L. ducatos, an hoc prosit vobis? Vide Paternoster.*

* **PATRIMES**. [Puer assimilatus patri; patri similis; superstes defuncto patre. DIEF.]

* **PATRIMONIALES FILII**. Legitimi. Concil. Mexican. ann. 1585. inter Hispan. tom. 4. pag. 387: *Statuimus filiis dumtaxat Patrimonialibus, descendenti-bus ab incolis, qui ex Hispania dictam provinciam transmearunt, etc. Ibidem pag. 388: Volumus autem quod donec existant filii Patrimoniales, qui juxta præfatam consuetudinem Palentinam possint eligi ad dicta beneficia, proviso dictorum beneficiorum fiat ad præsentationem dictarum Catholicarum Majestatum, patronorum et non alias. Pluries ibi.*

* **PATRIMONIALIA REGIA**, Tributa, vectigalia publica et fiscalia, bona quæ ad regium domanium pertinent. Charta ann. 1342. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 341: *Cum iudex major... archivum regium, in quo scripta Patrimonialia regia et alie scripturæ dominum regem tangentes, sub quatuor clavium clausura, in turri firmata in castro regio civitatis Carcassone tenentur, intrasset, etc.*

* **PATRIMONIALIS TITULUS**. Vide in Titulo 3.

* **PATRIMONIUM** varie sumitur apud JC. nam, ut de vulgari significato faceam, cum tres essent Principia *republicæ*, seu facultates, Largitiones, Private, et Patrimoniales. Largitionum appellatione donatus est fiscus seu thesaurus Principis, cui regendo præfectus erat Comes sacrarum largitionum; Rerum privatatarum nomine, intelliguntur bona Principis quæ privatis usibus erant dicata, quibus gubernandis præerat Comes rerum privatarum. Denique per Patrimonium, sacrum intelligitur, proinde diversum a privato, cui præerat Comes

sacri patrimonii, cujus curæ incumberebat regias, ut ait Senator, epulas sollicita ordinatione disponere, ut et apothecas et enthecas aulicas, præterea prædiorum patrimonialium proventus excipere, etc. Quæ patrimonialia pluribus explicat Cujacius in Paratit. lib. 1. Cod. tit. 32. 33. et 34. et ad lib. 11. tit. 62. Atque ita domus regis fundi appellantur a Procopio lib. 1. de Bello Goth. cap. 4. et 6: *Καὶ τῆς βασιλικῆς οἰκίας, ἣν δὲ πατρίμιον καλοῦσι.*

* **PATRIMONIUM ECCLESIASTICUM**, seu Patrimonium S. Petri: ita appellabant Ecclesie Romanæ prædia, ditiones vel census in provinciis. Anastasius in S. Conone PP. pag. 59: *Hujus temporibus pietas Imperialis relevavit per sacram jussionem suam ducenta annone capita, quæ Patrimonii custodes et Lucanæ annus persolvebant. Infra: Rector Patrimonii Siciliæ. In S. Zacharia pag. 8: In Patrimonio Tusciæ. Ecclesiarum Patrimonium, id Hadriano pag. 119. Diurnus Romanus cap. 6. tit. 3. 4: Patrimonium juris S. Romanæ Ecclesie. Theophanes in Leone Isauro, et ex eo Cedrenus: *Τὰ δὲ λεγόμενα πατρίμια τῶν ἐν Ἑλλάδι καθ' ἑκάστην καὶ κορυφαίων Ἀποστόλων.* Vide Nicolaum Alemannum in Dissertat. de Lateranensibus parietinis cap. ult. et Paulum Sarpi in libello *De materia Beneficiorum*. nuper edito pag. 40. et infra in voce Rector.*

* **PATRIMONIUM CRUCIFIXI**, Bona ecclesiastica vocat S. Bernardus lib. 4. de Considerat.: *Qui non de dote viduae, et Patrimonio Crucifixi se vel suos ditare festinent; quæ et Patrimonia pauperum dicuntur in Capitul. lib. 1. cap. 77.*

* **PATRIMONIUM**. Tabularium S. Mauricii Andegav. de donatione Plessiaci au Grammoie eidem Ecclesie facta a Fulcone Comite Andegav. anno 1109: *Statuit (Fulco) Ecclesiam S. Mauricii Andegavensis Episcopi sedem, ut quæ sua mater, suæque terræ caput est, non Patrimoniis, non muneribus transiret, sed rebus in posterum maneris pro sua suorumque antecessorum suorumque successorum salute ampliare. Quidquid enim habebat in Plessiaco Grammatici, cum omnibus appendiciis suis, nec non et apud Ruigniacum cum suis... et benigne ac libere dedit donumque cum baculo in manu domini Marbodi Redonensis Episcopi, qui tunc temporis Rainaldo secundo Andegavensi Episcopo Romæ morante Episcopi negotia administrabat, posuit, etc. Ubi patrimonium pro re mobili usurpatur.*

* **PATRIMONIUM**. Quod a patre in dotem filis concessum est. Charta ann. 1095. ex Tabul. Major. Monast.: *Hilbertus... civis Nannetensis habuit ibidem duos molendinos in exteris marinis, quorum unum dedit Frioldo... cum filia sua nomine Delicata quam ille in uxorem accipiebat... Concessit igitur B. Martino... idem Frioldus... molendinum impeditum, concedente Delicata uxore sua, ex cuius Patrimonio ipse erat molendinus.*

* **PATRINA**, pro Matrigna, Gall. *Mairaine*. Ricobaldus in Histor. Pontif. Roman. apud Murator. tom. 9. col. 149. ubi de Hygino PP.: *Hic constituit ut patrinus vel Patrigna suscipiat levatum a fonte baptismatis.*

* **PATRINARIUS**, *Paillier*. in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

* **PATRINATUS**, Officium patris. Statuta Daniellæ Episc. Nannet. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 964: *Prohibemus ne baptizandis parvulis, plures personæ quam tres ad Patrimatum seu compatriatum hujusmodi admittantur.*

* **PATRINUS**, Ἀνάδοχος, Sponsor, qui levat aliquem de sacro fonte, vel intronitit in Ecclesiam, apud Jo. de Janua. Nostris *Parrain*. Higinus PP. de Consecr. dist. 4: *In Catechismo, et in Baptismo, et in Confirmatione unus Patrinus fieri potest, si necessitas cogit. Non (est tamen consuetudo Romana, sed per singulos singuli suscipiunt. [Charta Pipini Reg. ann. 752. apud Calmet tom. 1. Hist. Lothar. col. 278: Sanctissimus vir Patrinus videlicet seu spiritualis pater noster Willibrordus, etc.] Chronicon Urspergense ann. 1124: Infantes suos in Sabbato sancto Paschæ et Pentecostes cum candelis, et cappa, quæ dicitur vestis candida, et Patris comitantibus ad baptismum deferant... ne etiam filios suos, et filias suas ad baptismum teneant, sed sibi Patrinos querant, Patris etiam fidem et amicitiam, ut carnalibus parentibus servant. Epistola 5. Inter Francicas tom. 1. Historiæ Francicæ: Ipse ergo meus est Pater ex lavacro. [Jesse Episc. Ambian. libello de Ord. baptismi cap. 1: Signent ipsos infantes in fontibus eorum susceptores viri vel femine, id est, Patris vel matris.] Domizio lib. 2. de Vita Mathildis cap. 1:*

Qui Pater in lavacro Regis fuerat sacrosancto.

Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 79: *Qui alicujus filium, vel Patrimum occiderit, erga eum et parentes mortui conjunctim reus sit, et crescat emendatio secundum veram, sicut manebat secundum dominum. Adde Concillium Calchutense ann. 786. cap. 2. Walafridus Strabon. lib. de Reb. Eccl. cap. 26. Honorium Augusted. lib. 8. cap. 115. Fulbertum Carnot. Epist. 38. Leges Alfonsi IX. Regis Hispaniæ part. 1. tit. 4. lege 7. etc. Vide Tenere.*

In aliquot Conciliis et Synodis plures statuuntur adhiberi Patris, in levatione scilicet maris, duo mares et una femina, in femine vero levatione unus mas et due femine, in Eboracensi ann. 1166. cap. 4. Sarisburiensi ann. 1217. cap. 19. Wigorniensis ann. 1240. cap. 5. Coloniensi ann. 1280. cap. 4. Synodo Santoniensi ann. 1280. cap. 6. Exoniensi ann. 1287. cap. 2. etc. Adde Statuta Odonis Episcopi Parisiensis cap. 3. § 5.

* **Varia fuit hac in re Ecclesie disciplina. Unum patrinum præcipiunt Statuta Eccles. Biterr. ann. 1368. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 644: Item, præcipimus plures ad suscipiendum infantem de sacro fonte non accedant. Sit autem unus Patrinus tantum in baptismo, sive vir, sive mulier, et alius si voluerit in catechismo. Idem definiunt Statuta Eccles. Cadurc. etc. ibid. col. 685. ut et Eccl. Nemaus. col. 1026. Sistaric. col. 1080. et Trecor. ann. 1457. col. 1161. Duos susceptores adhiberi posse permittunt Statuta Eccl. Eduensis ann. 1468. ibid. col. 505: Inhibetur quod ad levandum puerum de sacro fonte, ne ultra recipiantur. Idem legitur in Statutis Eccles. Catalaun. ann. 1369. ibid. col. 669. Tres vero admittunt Statuta Eccl. Trecor. cap. 8. § ibid. col. 1098: Item, ad levandum infantem de sacro fonte duas personæ vel tres tantummodo admittantur.**

* **Ab officio patris excluduntur Regulares, excommunicati, penitentes publici, et nondum confirmati. Concil. Paris. VI. cap. 34: Illos tamen specialiter ab his officiis removendos judicamus ne alios de sacrosancto fonte baptismatis suscipiant, nec etiam ad percipiendum S. Spiritus donum aliorum patris existant, qui et communione canonica privati et**

penitentibus publicis sunt subacti. Statuta Eccles. Cadurc. etc. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 685: Prohibemus etiam districtis ne in Patrinum Regularis aliquis admittatur, nec aliquis alius qui in sententia est positus vel ligatus excommunicationis vel interdicti, vel qui non est confirmatus. [C. 103. D. IV. de cons.]

PATRINI, in Confirmatione pueri. Concilium Sarsberliense ann. 1217. cap. 74: In hoc Sacramento contrahitur proximitas spiritualis, sicut in Baptismo, inter illos qui suscipiunt pueros, et illos quorum sunt pueri et inter pueros susceptos.

Quid vero requiratur ut in Confirmatione patrinus quis esse possit, docent Articuli Paris. ann. 1536. a Marten. editi tom. 4. Anecd. col. 1202: Nulli præterea Patrini vel susceptores, ad susceptionem adhibeantur, nisi sacro chrismate inuncti, confirmatique sint, ac nisi ejusdem sexus, cum mulieres a viris suscipi e re non esse, nisi urgente necessitate, compertum sit: ac ne parentes aut conjuges, fratresve sint, aut eorundem qui confirmantur in baptismo susceptores fuerint.

Patrini officium præstare non debet pater aut mater confirmandi, ex Stat. synod. Guill. Duprat episc. Claromont. ann. 1537: Confirmati alios procurent habere Patrinos, quam Patrem aut matrem.

PATRINI eorum, qui in monachos attondebantur. Vide Glossar. med. Græc. voce Ἀνάδοχος, col. 67.

PATRINI, in baptismo campanarum. Vide Haultaus. Glossar. German. voce Grospathen col. 756.

PATRINI appellati, qui duello privato testes aderant. Vide supra in Duelum.

PATRINUS, idem qui Confessarius et Pater spiritualis. Ritus publ. penit. impen. Homicid. in eccl. Senensi an. circ. 1220. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 787: Feria quarta in capite Quadragesimæ, penitentes qui pro homicidio sponte commissio carcerem subire tenentur, debent prius a Patrinis suis penitentiam recipere de omnibus aliis peccatis. Et postea cum ipsis Patrinis venire ad episcopalem ecclesiam ante archipresbyterum vel penitentiarium canonicum. Et tunc ipse querat ab eo, si de aliis peccatis, quæ commisit, fecerit confessionem... Postea loco carceri ordinato, ipse penitentiarium canonicum vel Patrinus ejus vadit cum eo ad carcerem, etc.

PATRINUS, pro Patronus, in Testam. Bertichramni Episc. Cenoman. tom. 3. Analect. pag. 127: Ut basilica quæ in honore beatissimi ac Peculiaris Patrini nostri Martini sancti Episcopi, etc.

PATRIOTA, Indigena. Metellus in Quirinibus:

Patris consilium rite tuenda
Tribuerunt peregrini Patriotis profectis.

Vita S. Deicoli Abb. Lutrens. num. 7: B. Columbanum egregium Scottigenarum omnium patriotam. [Acta S. Ottonis tom. 1. Julii pag. 376: Non absque summa Patriotarum admiratione convaluit.] Thiericus Valliscolor in Urbano IV. PP.:

Hæcque sibi recipit. Patriotas convocat, ac de
Urbebanorum posse redemit eos.

Occurrit præterea apud Silvestrum Giraldum in descriptione Cambrie cap. 7. Thwocrium in Chron. Hungar. 1. part. cap. 28. in Actis S. Foranni Abb. num. 11. in veteri Charta Sancti M. Re-

gis Navarre, apud Yepes in Chron. Ordinis S. Benedicti tom. 5. pag. 468. etc.

PATRIOTICUS, non semel apud Senatorem lib. 11. et 12. in Concilio Aurelian. can. 7. et apud Gregor. Turon. in Vita S. Maurili Episc. MS. cap. 9. [Pro Patrius, apud Marten. tom. 9. Ampliss. Collect. col. 921: Ubi ventum fuerit ad vestitum peregrinis, ut dixi, potiusquam Patrioticis amittantur ornatibus.]

PATRIPASSIANI, Sabelliani Hæretici, qui Patrem Passum esse asserbant, apud S. Augustinum hær. 41. Philastrium, etc. Unde eos etiam, inquit Ferrandus Diac. in Epist. ad Severum, Patripassianos appellari vetulas ostendit. Vetus auctor Consultationum, sive altercationum inter Zachæum Christianum, et Apollonium Philosophum lib. 2. cap. 11: Patripassianus esse quidem astruit Patrem, sed ipsum magis esse sibi Filium, atque eundem ab illa substantia, in nativitate passionemque descendere, sanctum perinde Spiritum etiam in persona eundem esse, non tertium. Adde S. Cyprianum in Epist. ad Jubalanum de baptizandis Hæreticis, Marius Mercatorem in Anathematismo Nestoriano § 20. Aguat de his præterea Rufinus Aquileiensis de Symbolo et in Apologia Eusebii Amphylit pro Origene, Faustus Regiensis de Ratione fidei, Marius Victorinus lib. 1. Adversus Arlun. Rupertus lib. 11. de Divin. offic. cap. 11. Isidorus lib. 8. cap. 5. Papias in Noechiani Hæretici, etc. Despassiani dicuntur Marcellino Comiti in Anastasio.

PATRIZARE, pro Patrisare, Patrem imitari. Charta ann. 1085. in Tabular. B. M. de Bono-Nuntio Aurelian.: Adela Comitissa... Stephani Comitissæ uxor bene Patrizans erga nos beneficia multa contulit.

PATRIZARE, eadem notione. S. Bernardus in Vita S. Malachie: Patrizans in sectando justitiam et amorem viri. Vita S. Drausii tom. 1. Martii pag. 406: Procurent in exequendis antecessorum fideliter factis Patrizare et per omnia commorigerari. Bovo in Relat. invent. Reliquiar. S. Bertini sec. 3. Bened. part. 1. pag. 161: Triperito paterno imperio, dum singuli per singula regna Patrizare, seques secundum paternam magnificentiam protelare cupiunt Lotharius, Ludovicus et Carolus. Patrisare dixit Terentius Adelph. Act. 4. sc. 2.

PATROCIDA, Patriciorum interfector. Processus Ludovici Imper. in Johannem XXII. PP. in Ch. Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 100: Captus est igitur persecutor iste nequissimus, prædo in domesticos, plebis interemptor, occisor filiorum, in patrios Patrocida.

PATROCINARI, Præesse, regere. Charta ann. 1062. in Chartul. Vindoc. ch. 168: Abbat Oderico congregationi monasterii Vindocinensis eo tempore Patrocinantem. A Latino Patrocinari, Causam agere, nostri Patrociner dixerunt, pro Plaider, defendere una causa. Lit. remiss. ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 900: Comme Guillaume Ferrecoq reparast à la court spirituelle de l'évesque de Meaulx et y Patrocinaat et feist fait de procureur, etc. Occurrit rursus in Stat. ann. 1367. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 705. art. 1.

PATROCINATUS, Jus patronatus ecclesie, Gall. Patronage. Vide in Patronus 3. Chartul. S. Ymer. fol. 2. v. Nouerint nos... abbati et monachis Beci donasse ecclesiam S. Ymerii cum Patrocinato, cum pertinentiis in usum monachorum integre et quiete possidendam. Occurrit

rursus in Ch. Hug. de Montef. ann. 1197. ibid. fol. 5. et fol. 67. ex Ch. ann. 1155. AHA ann. 1258. in Chartul. Fiscan. fol. 29. v.: Radulfus filius meus nullum jus habet in Patrocinato ecclesie de Hæddot; sed illud ad abbatem et conventum Fiscan. noscitur pertinere. Vide in Patrocinium 1.

1. PATROCINIUM, Tutela Patroni, cui se committebant liberti, seu servi libertate donati. Primum Testamentum Wladradi Abbatis: Similiter et illas cessiones, quas ad libertos nostros Gisleberto et Grimberto Clericis ad eorum ingenuitates confirmandas Daolonecas in Bornato et in Ceresio fecimus, quando ipsos pro animis nostris remedio ingenuos dimittimus, ut dum advivunt, hoc teneant, et post eorum discessum, cum omne superposito ad jam dictam casam S. Projecti, ubi eorum Patrocina et defensionem constituimus, revertere faciant. Capitula ad Legem Bajwar. tit. 1. cap. 7: Qui vero per chartam ingenuitatis dimissi sunt liberti, ubi nullum Patrocinium et defensionem non elegerint, similiter Regi componantur cum 40. sol. Concilium Toletanum IV. can. 68: Episcopus qui mancipium juris Ecclesie, non relicto Ecclesiastico Patrocinio, manumitti desiderat, duo meriti ejusdem et peculii coram Concilio cui præminat per commutationem... offerat. Adde can. 69. 70. 71. 72. 73. 74. Concl. Tolet. IX. can. 14. 16. Emeritense can. 20. Leges Wisigoth. lib. 3. tit. 1. § 3. 4. Additam. 2. ad Legem Burgund. § 2. Capitulare 8. ann. 818. cap. 11. 18. etc.

PATROCINIA SANCTORUM, Reliquiæ Sanctorum quorum patrocina invocantur, vel reliquiæ Patronorum, seu Sanctorum tutelarium. Aimolnus de Miracul. S. Benedicti cap. 15. [36]: Erant autem que ferebantur cum Patrocinio S. Benedicti pretiosissimæ reliquiæ beatissimorum Confessorum Eucherii et Verani. Odo Abbas lib. de Miracul. S. Mauri cap. 6. [17]: Beati quoque Patri Apostoli Patrocina sunt reperita, etc. Vita S. Judoci cap. 13: Pretiosa plurimorum Sanctorum Patrocina secum inde reverentur tollere cupiebat. Adde cap. 14. Leo Ost. lib. 3. cap. 23: Cum diversis Ecclesiastici ministerii apparatus, ac Sanctorum Patrociniis plurimis. Arbo Episcopus Frising. in Vita S. Corbiniani cap. 20: Basilicam edificavit, et Valentini atque B. Zenonis in ea Patrocina collocavit. Juramentum Hincmari Archiepisc. Remensis in Concilio Pontigonensi: Sic me Deus adjuvet et ista sancta Patrocina. Vide Capitulare 2. ann. 802. sub finem. Sebastianus Salmaticensis Episc. in Histor. Hispan.: Gratias Christi clementia collata sibi Sanctorum pignorum Patrocina, etc. Infra: Quorum ergo præsentia reliquiarum se credit Patrocinari. [Vita S. Walpurgis cap. 8. sec. 8. Bened. part. 2. pag. 253: Accepto præterea idem Episcopus super hoc negotio Regis et regalium virorum consilio, Virginis Patrocina sancta daturum esse promisit. Patrocina S. Remigii, in Charta Lotharii Reg. apud Baluz. in notis ad Capitul.] Adde Alcuinum Episc. 65. 192. Concilium Liptinense sub Carolomanno ann. 748. can. 2. Capitul. 1. ann. 769. cap. 1. lib. 7. Capitul. cap. 123. Adamum Bremensem cap. 19. Albertum Stadensem ann. 861. tom. 2. Cantill. pag. 470. 471. in Hist. Translat. S. Fustini Virg. num. 4. Andr. Monach. lib. 1. Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. cap. 39. 41. Cod. Officil. domor. S. Benedicti apud Mabilion. tom. 4. Analect. etc.

• **PATROCINIUM**, Festum patroni alicujus ecclesie. Necrol. B. M. ad Scotos Vienn. apud Pez. tom. I. Script. Austr. col. 702: *vj. Id. Septembris... Est hac die Patrocinium ecclesie hujus.*

PATROCINIUM, Sanctus Eulogius lib. 2. Memorial. SS. cap. 7: *Quorum corpora loco quo deciderant derelicta, summo militum observantur studio, ne Christiani ad emolumentum patrocinationis furim ea surriperent et reconderent, i. ut illis tanquam reliquiis uterentur: vel sane ut per ea Sanctorum sibi demerentur patrocinia. Dinamius Patricius in Vita S. Maximi Episcopi Regiensis: *Corpus beatissimi Antistitis... est humatum in Ecclesia B. Petri quam ipse condiderat, quae postea ipsius nomine appellata est, ob crebra ejus Patrocinia, i. miracula.**

PATROCINIUM, Jus Patronatus Ecclesie. Exstat in Tabulario Ecclesie Gratianopolitane fol. 13. Charta fundationis Ecclesie S. Stephani in territorio Viennensi a Lemptio et Agiloide ejus uxori sub Bernardo Viennensi, et Agobardo Lugdunensi Archiepiscopis, in qua haec habentur: *Taque haeredem nobis in rebus perpetuam pro Dei amore et sanctorum Apostolorum, et remedio animarum nostrarum institimus, honoram quidem tantummodo loco Patrocinii nostris haeredibus reservantes. Ex quibus colligitur jus patronatus esse perantiquum.*

PATROCINIUM, pro Patrimonium, apud Fortescut. de laudibus legum Angliae cap. 49. nisi mendum sit: *Quamvis non gliscant eos (filios) legum imbui disciplina, nec ejus exercitio vivere, sed solum ex Patrocinio suis.*

PATRON, pro Patronus. Alcinus de Ecclesia S. Ludgeri Episc. Minsgard.: *Hinc potuisse tuas, fultas Patronibus istis.*

† **PATRONES**, Majores, ductores. Homagium Bernardi Attonis Vicecom. Carcasson. praestitum Abbati S. M. Crasse ann. 1110. inter Probat. novae Hist. Occitan. tom. 2. col. 375: *Ut et recognoscerem fidelitatem et hominum pro castris et villis, et locis quae... tenebant Patrones et antecessores mei in feudum.*

† **1. PATRONAGIUM**. Vide Patronus 2.
 • **2. PATRONAGIUM**, Navis gubernatio, Patroni seu naucleri officium: unde **Patronisare**, navem gubernare. Form. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 17. r. *Gaspar mercator, factor et procurator seu negociorum gestor nobilis viri Melchionis, nomine factorio antedicto fecit et constituit... Patronum, dominum, ductorem, gubernatorem et administratorem dicti ligni. Petrum praesentem et onus hujus Patronagii et gubernationis in se gratis suscipientem, ad ducendum, Patronisandum, dominandum... ipsum lignum; ipsumque lignum nauticandum quibuscumque personis voluerit. Patroniser, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1456. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 234: *Le suppliant a fait et traffiqué fait de marchandise... et Patronisées les galées de Jacques Cuer.* Vide Patronisare.*

† **PATRONALE** HOSPITIUM, Diversorium, ni fallor. Statuta Astens. Collat. 4. cap. 25. fol. 18. v. *Juro quod non permittam quod duo unius hospitiu Patronalis sint in uno et eodem officio simul tempore mei regimihis.* Vide infra Patronus hospitii.

• **PATRONANTIA**, Jus seu tributum, quod patrono, ratione tutelae seu protec-

tionis, debetur. Charta ann. 1238. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. aevi col. 335: *Cum omni jure, dominio, honore et signoria... albergaris, fumantibus, Patronantibus, et cum omnibus aliis ad nos... pertinentibus.*

† **1. PATRONARE**, Jus patronatus exercere. Hist. MS. Monast. Gemmetic. pag. 175: *Quod si aliqua questio super his oritur, abbas Gemmeticensis Patronabit ubique.*

• **2. PATRONARE**, Ad patronum seu archetypum exigere. Charta Edw. primog. reg. Angl. ann. 1266. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 28. r. *Mensur et pondera... de merca seu patrono regio et nostro in dicta villa (Liburnia) instituto consignetur et etiam Patronentur. Appatronner, eadem notione, in Charta ann. 1348. ex Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 316. *Item l'esmolument de tailler et Appatronner les boisseaus et les messares in la ville de Beaufort.* Vide infra Patronnus.*

• **PATRONARIUS**, idem qui Patronus 2. Stat. Pastor. ann. 1107. apud Murator tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 542: *Si aliquis rector ipsius ecclesie alienaverit et pignori obligaverit, vel alio modo alicui personae in conquestum dederit, sine licentia sui patroni, si habuerit, vel de aliquo de Patronariis, infra quadraginta dies proximos, et quo scierit, rescindant et rescindere faciant.*

† **PATRONATIUM**, Obsequium quod patrono libertus debet. Formula vetus 48. ex Bignonianis. *Nec ulli haeredum meorum nullum impendat servitium, nec hominum, nec libertaticum, nec ullum obsequium, nec Patronaticum.* Ubi Lindenbrogius form. 99. habet nec patronatus gratias.

† **1. PATRONATUS**, Eadem notione, in Append. ad Marculf. form. 18: *Nulli haeredum ac prohaeredum meorum nullum impendat servitium nec hominum vel Patronatus obsequium.* Adde form. 56. Idem quod **Libertinitatis obsequium** dicitur apud eundem Marculf. lib. 2. form. 32. et in form. Sirmonica 12. Testam. ann. 1115. apud Murator. delle Antiq. Estensi. pag. 331: *Universa mansuata mea libera sit, jure Patronatus penitus remisso, peculitis uniuscujusque sibi concessis. Patronatus, alio sensu, vide in Patronus 2.*

• **2. PATRONATUS**, pro Patronus, qui clericum in ecclesia instituendum nominat vel praesentat. Seacar. S. Mich. ann. 1223. in Reg. 8. Just. fol. 22. r. col. 1. ex Cam. Comput. Paris. *Jurati dixerunt quod nesciebant quis Patronus praesentasset personam mortuam; sed sciunt quod reddebat abbati Exaquii pensionem annuam.*

† **PATRONES**, Vide Patron.

• **PATRONIS**, [Patronus; vide COMENDITUS.]

† **PATRONISARE**, PATRONIZARE, Officium patroni seu naucleri gerere. Charta ann. 1382. in Tabular. Communif. Massil.: *Franchescinus de Montecoro cordoanensis cum certis mercibus et coraminibus per quamdam galeatam de portu Massiliae Patronisatam.* Chron. Tarsin. apud Murator. tom. 19. col. 671: *Venetii delibaverunt vi galeas... navigare debere ad securitatem et transductionem dictae sponsae Lombardae, quas Patronisabant Johannes Miani, etc.* Vide supra Patronagium 2.) Hinc

† **PATRONISATIO**, Conventio cum ejusmodi patrono, in Charta ann. 1238. in eodem Tabular.

† **PATRONIUM**, Tutela, protectio, contracte pro patrocinium. Charta ann.

1206. ex min. Chartul. S. Victoris Massil. pag. 151: *Rembaudus de Bellojoco relinquo ecclesiam B. M. de Cloario liberam et quietam a tallis et quists et ab omnibus aliis exactionibus... Volo quod haeredes mei defendant eam et tueantur et fidele Patronium studeant impertire.*

• *** PATRONOMICUM**, [Nomen a patrono inductum. DIER.]

† **1. PATRONUS**, Gloss. Saxon. Alfrici, ubi de partibus domus: *Patronus, stapul.* Quae vox Saxonica, basin sonat, ut observat Somnerus. Aliud Gloss. Saxonicum MS. laudatum ab eodem Somnero: *Stapul, Batis, ubi basis, restituit.*

† **2. PATRONUS**, [Qui alicujus ecclesie extruenda, aut alterius ejuscumque fundationis ecclesiasticae auctor est. Advocatus interdum nuncupatus, ut videre est in hac voce, pag. 111. col. 1.] Joan. de Garlandia in Synonymis:

Patronum faciunt dos, edificatio, fundus.

Leges Alfonsinae seu *Partida*, parte 1. tit. 15. lege 1. *Padronadgo es derecho o poder que gana en la Iglesia por los bienes que hi face el que es patron de ella, et este derecho gana home por tres cosas: La una, por el suelo que da en que se faga la Iglesia; la segunda, por facerla; la tercera, por el heredamiento quel da a que llaman dote, onde vivan los clerigos que la sirven et de que puedan cumplir las otras cosas, etc.*

PATRONATUS, seu **jus Patronatus**, Patronage nostris: *Padronaggio, et Patronatico.* Matthaeo Villano lib. 1. cap. 37. l. 9. cap. 38. est **jus honorificum, honoris, et utile** alicui in Ecclesia competens pro eo, quod de divitiis laicis sive consensu illam fundavit, dotavit, vel construxit ipse, vel is a quo *justam causam* habet. Ita Joan. Andr. et alii Canonista. Chronico Montisserroni ann. 1171: *In quon censum 20 talentorum, et servitium, et jus Patronatus quod Imperator in praefata Ecclesia habebat, etc.* [Charta Margaretae Flandr. Comit. ann. 1250. apud Miraeum tom. 2. pag. 123: *Patronatum ecclesiae de Comines cum jure conferendi prebendas et beneficia... cessimus.*]

Præter hanc legitimam usque receptam juris patronatus originem, quae ex ecclesiarum fundatione manavit, aliam, eamque longe frequentiore, repetere licet ab ecclesiarum infestationibus. Et quidem ubi laici ecclesias et earum bona, quae vel a Principibus in feudum concessa habebant, vel ipsi sibi avaritiam arrogaverant, restituere tandem statuerunt, his ecclesie cessarunt, ut jure patronatus gauderent, atque in his ecclesiis clericos instituendos Episcopo praesentarent, quos ipsi prius inconsulto Episcopo ipsi subebant destituebantque ad libitum. Quod spectat Capitul. Ludovici Phil. ann. 816. cap. 9. *Statutum est ut sine auctoritate vel consensu Episcoporum presbyteri in quibuslibet ecclesiis nec constituantur nec expellantur. Et si laici clericos probabili vita et doctrina Episcopis consecrandos suisque in ecclesiis constituendos obtulerint, nulla qualibet occasione eos rejiciant.* Adde Capitul. Caroli C. tit. 40. cap. 9. *Et ita, inquit, Franchescus de Roje, in Prolegom. ad tit. de jure patronatus pag. 55: Solum jus Patronatus habere ceperunt in his ecclesiis, quas olim in beneficium, vel etiam in alicui accepserant, ut nempe clericos diocesanis Episcopis praesentarent tantum, non etiam instituerent. Unde et eo fere tempore Hincmarus Remensis in suis*

Capitulis eos appellat Patronos: qui dicebantur etiam Abbates laici, Abbatibus apud Gerbertum in Epist. 17, sicque in alia, ut qui ecclesiam aliquam olim accepisset in beneficium, in ea jus Patronatus haberet, quamvis eam nec edificasset, nec dotasset, nec quidquam ei contulisset. His adde praestantissimum Paris Archiep. Patrum de Marca lib. 1. Hist. Beneharn. cap. 28. et lib. 5. cap. 30.

Inter jura patronorum laicorum illud recensetur, ut inter clericos intra cancellos sedere possint. Constitut. MS. Roberti Episc. Lincoln. apud Kennet. in Gloss. Ad haec adjicimus ne laici stent vel socent inter clericos in cancello domini ibidem celebrantur, nisi forte ob reverentiam vel aliam rationabilem causam et manifestam. Hoc solum Patronus permittitur. Alia patronorum privilegia his duobus versiculis exprimitur.

Patrono debetur honor, onus, utilitasque
Presentet, presentet, defendat, alatur egenus

DES PATRONATUS scholarum. Vide Hattaus. Glossar. German. voce Schutzherr, col. 1840.

PATRONAGIUM, idem quod Patronatus. Statuta Monast. S. Claudii ann. 1148. pag. 75. Item, Patronagium parochialis ecclesiae de Juerrro Lugdunensis diocesis. Plur. es ibid. occurrit.

Charta Phil. V. ann. 1317. in Lib. tab. Cam. Comput. Paris. fol. 599. col. 2. In recompensationem ipsorum, Patronagium et jus patronatus, concedimus.

Patronage praeterea appellatur, Portio reddituum ecclesiarum, quae ad illius patronum pertinent. Charta ann. 1128. in Chartul. Latiniac. fol. 211. v. Declaré avons ladite eglise avoir droit de prendre aux ladites festes, Pasques, Pentecoste, Toussaint et Noel soixante d. s. s. Journois de pente ou Patronage. Alii ann. 1143. ibid. fol. 212. v. A cause et pour raison de serante s. s. Journois de rente annuelle, appelée Patronage, que ladite eglise a cause dudit office, a droit de prendre et percevoir, en et sur la revenue, oblations et autres prouffits appartenans a icelle cure. Vide suo loco alio sensu.

PATRONATA BENEFICIA, Ad quae patronorum presentatione quis instituitur. Expositio compendiosa benefic. fol. 30: Institutio ad beneficia Patronata pertinet, non enim proprie conferuntur: et debet institutio a collatione, quod haec voluntaria sit, illa necessaria: Ordinarius enim recusantibus instituit, jus ad superiorem devolvitur, et meo iudicio recusantes Ordinarii a Patronis conveniri poterunt interdicto retinenda possessionis eorum iudice regio.

PATRONI, dicti veteribus Christianis Sancti, praecipue tutelares, S. Augustino lib. de Cura pro mortuis cap. 1. 18. S. Ambrosio lib. 10. in Lucam cap. 21. Prudentio hymn. 1. et 2. Peristeph. Paulino Epist. 3. ad Sever. et Paneg. 3. in Eusebium, et in libris de Vita S. Martini, S. Eulogio in Apologet, etc. Vide Patronium.

PATRONI, Episcopi. Vetus Scheda de Ordinat. Episc. edita a Baluzio: Et dum fuerint introducti, qui decretum defertur interrogatur ab Episcopo suo, Quid est fratres, quod vos fatigastis? Illi respondent Ut nobis, domine, concedas Patronum. [Fridericus in Vita S. Wilfridi sac. 3. Bened. part. 1. pag. 177. ubi de Episcopat. Eborac.]

Nam postquam dicto sedes viduata Patrono.]

Pro Archiepiscopo, legitur in Charta Ludov. Jun. ann. 1157. Inter Probat. tom. 2. Hist. Occit. col. 562: Ad quem renovanda et quadam novae scripturae pueritia conveniendum, providus ejusdem ecclesiae Patronus et dignissimus Archiepiscopus Berengarius humiles nostrae serenitati preces porrexit.

PATRONI REGIONUM, Praecipui, nisi sint, quos *patronos* vocat Chronicon Alexandrin. Historia S. Clement. I. PP.: Tunc comes sacrarum Publius Tarquinius, videns innumerabilem multitudinem Christo credere, invidia ductus, vocavit ad se Patronos regionum, et data eis pecunia, monuit ut seditionem excitarent nomine Christiano [Acta S. Sebastiani tom. 2. Jan. pag. 276: Beatisima, Zoe in Apostolorum natale dum ad Confessionem Petri apostol. oraret ab insidiantibus paganis arctur. ducitur ad Patronum regionis Naumachia... tunc Patronus regionis *patronos* in custodia obscuravit. Ubi Patroni regionum idem videntur qui sub urbis Praefecto civili politiae invigilabant, nostris Commissaires de quartier.] [Patronus civitatis apud Gregor. M. lib. 9. epist. 69. Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. tempor. tom. 1. § 108.]

PATRONUS, Dominus, Senior, Seigneur. Charta Hamelin. Episc. Cenoman. in Tabul. Major Mon.: Hoc audientes et scientes tam monitu Juelli de Meduano. Patroni ejusdem loci, quam clamore v. g. Infra: Hoc approbante loci Patrono, etc. In alia Charta ex eod. Tabul.: Nobilis viri Juhelli de Meduana domini et Patroni ejusdem loci assensu. Rotherius Episc. Veron. lib. 1. Praeioq. apud Marten. tom. 9. Ampl. Collect. col. 865. Patronus, sive, ut usitatus a multis dicitur, senior es?

Hinc Patronne, pro Domina alicujus loci, in Cons. Petri de Font. cap. 18. cap. 74. pag. 115: Siles (feminae) sunt Patronne, et eles vident les queeles a tieus a qui elles ont franchise, etc.

PATRONUS GALEAE NAVIS, Naucerus. Charta ann. 1326. in Tabular. S. Victoris Massili.: Mandatis singulis Patronis galearum de dicta civitate recollectis ad gagia curiae, ut, etc. Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 278. Item, Angelono Patrono galeae domini quos solverat Trombetta Vice amirati de mandato domini, taren. it. Item, pro loherio unius barcae apud S. Restitutum retinuit Patronus taren. i. Inferiores esse Capitaneis navium docet Bern. de Breydenbach in Pin. Hierosol. pag. 239: Eodem die misit Capitaneus navium Sirie nuncios per omnes galeas, et invitavit ad prandium alios Capitaneos et Patronos et omnes principale officiales navium et gubernatores et dominos.

PATRONUS HOSPITII, Diversorii magister, caupo, Computus mox laudatus ibid.: Item, Patronus hospitii in quo dominus fuit hospitatus de mandato domini Dalphin. taren. it. Vide Patronale hospitium.

PATRONUS, pro Patrinus. Annal. Bened. tom. 3. pag. 21: Patrinus filius suis symbolum et orationem Dominicam insinuat. Vide Patrinus.

PATRONUS, Autographum, Gall. Original. Charta Frotarii episc. Petragor. regnante Hugone rege ex Cod. reg. 5851. A. Adaltradius rogatus scripsit Patronum, et iterum iterum in hoc libello conscripsit.

PATRONUS, exemplar, seu Charta enumerationis, in qua bona sua quis

recenset, Gall. *Dénombrement*. Charta ann. circ. 1320. ex Regesto Noster fol. 440. v.: Ordinatam est quod Thesaurarius abbas d'Eleuin et dominus Michael Moza recipient Patronos dictorum Judaeorum, et sciant veritatem de valore, ut possint exigi dictae xv. libræ a Judaeis praedictis. Et illud quod in Patronis non posuerint, confiscetur domino Regi.

5. PATRONUS, Archetypum, specimen. Charta ann. 1336. Inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 237: Quod capitularis Tolosae... habeant tradere Patronum dictae monetae, et quod dicti capitularii, vocatis gentibus regis, possint facere assay. Vide supra Patronare 2.

PATRONUS, Exemplar, nostris etiam Patron. Menoti Serm. fol. 120: O juvenes hic notatis: voyés la forme et le Patron ou a été prinse vostre vie: ecce formam et Patronum a quibus sumpta est vita vestra.

PATRUNUS, PATRUS, Exemplar, archetypum, Gall. *Patron*, *etalon*. Charta Nic. episc. Andegav. ann. 1275. in Chartul. priorat. de Guicio fol. 50. v.: Habebunt... Patrunos seu Patruus mensurarum bladi et vini de Durostallo... Tenentur talliare et signare dictos Patrunos seu Patruus, quando apportantur eidem. Vide supra Patronare 2.

PATRUOLUS, Fratris seu sororis filius. Chron. MS. Regum Franc.: Et ex statim a Ludovico fratre suo, eoque loco inconulto et invito imperium sui Patruoli seu nepotis usurpavit.

PATRUUS, pro Paternus. Vide supra Domus patua in Donus 6.

PATTA, Fibula lignea, a Gall. *Patta* Tabular. Capituli Ambian.: In die Lunae unum (boissellum) pro apertura molendini, et in reparatione molendini unum ad Patta conficiendum.

PATTALORINCITE. Vide Passalorincite.

PATUA. Vide Patuum.

PATUATIO, pro Pactuatio, Pactum, conventio. Chron. Casaur. lib. 1. Spicil. Acher. tom. 3: Loca in eadem commutationis cartula reperiuntur, et tenores, et Patuationes, cambitiones, etc.

PATUENTIUM, idem quod Patuum, Pascuum, pratium. Charta ann. 1064. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 177: De ipsis terris, de ipsis pratis et de ipsis Patuentiis, et de ipsis boscis, etc. Vide supra Padoentium.

PATULA, Pugio, ensis. Lambertus Ardensis pag. 168: Manus in eum iniecerunt, et extractis Patulis, sine misericordis eum... jugularunt. Sed legendum reor spatulis, id est, parvis spatulis.

PATULE, Pascuum. Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 929: Cum silvis, ... rivis, rupinis ac Patulibus, etc.

PATULUM, Locus patens et apertus, area, Gall. *Cour*, ubi interium conventus habebantur. Annal. Bened. tom. 5. pag. 70: Factum est hoc... apud Castrum Blesium intra curiam, retro palatium prope turrem. Patulo inter caminatas quidem palatii sito. Gall. Christ. tom. 3. col. 21. inter Instr.: Haec chartam scripsi et subscripsi et in Patulo relegi. Vide Patuum.

PATURAGIUM, a Gall. *Paturage*, Pascuum. Charta MS. Libert. Bellomont.: Concedimus plenum ac liberum habere usagium... ad omne Paturagium dictorum nemorum. Charta ann. 1249. tom. 1. Ampliss. Collect. Marten. col. 135: Ut omnia animalia tam fratrum quam hominum suorum Paturagia habeant libera

per totam terram nostram. Charta Itherii de Mengnac ann. 1278, apud Thomasser. in Biturig. pag. 110. Et percipiendū usagia sua et Paturagia suis animalibus.

1. **PATUS**, Gaza, thesaurus, agros in cod. Barbaro-Græco Nicetas in Alexio Duca, ubi exponitur *κλοδοκ*, divitum. Auctor Querol: Si dives fueris, Patus appellaberis, sic nostra loquitur Græcia. Monet præterea Petrus Daniel in veteri Glossario Patus, pacem tenens, exponi, quam interpretationem secutus est Papias.

2. **PATUS**, mendose in Charta Guillelmi de Calviniaco ann. 1218, apud Thomasser. in Biturig. pag. 724: Ita quod si sorores meæ maritatus vel maritandæ, et etiam frater meus qui mecum est partiturus super eos vel suam partem, aliquid requireret eis, suam partem prout nunc Pata est, garirem et deffenderem. Lego Rata. Vide alia notione mox in Patuum.

1. **PATUUM**, [Pascuum, pratium, Gall. *Pastis*. Charta ann. 1144. inter Probat. novæ Hist. Occitan. tom. 2. col. 507: Ego Bernardus Athonis Vicecomes Nemausi dono et in perpetuum concedo ad Patuum populo Nemausensi omnes garigas. Charta ann. 1204. in min. Chartular. S. Victoris Massil. pag. 66: Concedimus vobis ad opus S. Sepulcri quoddam Patuum. Charta Curie Arelat. MS. ann. 1225: Elegerunt... infrascriptos qui... cognoscere debent quid Patuum, quid consortium, vel devesum, quid privatium, quid publicum, quid ad communes usus in Cravi pascuis pertinent.] Tabular. Eccl. Uzeliensis ann. 1272. fol. 5: Quartas, thascas, census, usatica et obediencia, pascua, Patus, et res omnes alias, etc. Occurrit in hoc Tabul. non semel. [Charta ann. 1389. ex Schedis Præsid. de Macaugues: Via que procedit a Patuo de Sablono et præterditur usque ad Rhodanum. Testam. Angliæ Cardin. ann. 1388. apud Stephanot. tom. 10. Fragm. Hist. MSS. pag. 334: Et lego pro ipsa capellania fundanda omnes census... terras cultas et incultas, heremas et vestitas, Patus, pascua et obediencia, etc. Vide alia notione in Pactum.]

2. **PATUUM**, Idem quod Patulum, Provincialibus vulgo *Pati*. Charta ann. 1320. ex Tabular. Commendarie Arelat.: Idem cum in Patuis, plateis et locis publicis tam in civitate quam in territorio existentibus. Charta ann. 1490. ex Schedis Præsid. de Macaugues: Acta fuerunt hæc... in Patuo fortalitii ipsius castris. Statuta Massil. lib. 3. cap. 8: Ordinamus ut Communis Massilie sive aliquis nomine Communis non cogant nec possint cogere, aliquem Massiliensem ad vendendum aliquem honorem, vel domos sive Patuum infra muros Massilie, vel extra.

3. **PATUUM**, Locus vacuus. Charta ann. 1332. in Reg. 66. Chartopn. reg. ch. 968: Quoddam hospicium... cum omnibus suis Patuo et operatoris et pertinentiis, situm in

villa seu burgo Carcaçonnæ, etc. Charta ad mort. pro eccl. Narbon. ann. 1406. in Reg. 161. ch. 187: Item aliquis plateas seu spatia, que ibi nuncupantur Patua, que sunt vacantia et sine aliquo possessore.

1. **PATUUM**, Cloaca, amellum, fossa fmaria. Statuta Massil. lib. 1. cap. 59: Statuimus ut si aliqua persona Patuum habet vel habebit infra Massiliam alicubi, ubi sit vel sit amellum, etc. Ibidem lib. 5. cap. 40: Statuimus... ut prohi viri, qui electi et statuti sunt super claudendis Patuis et casibus civitatis inferioris, et super carreris Massilie ad omni immunditia purgandis, etc. Ubi Commentarium Gallicum habet, *Cloagues*, vulgarement *Patis*.

2. **PATUUS**, Pascuum. Testament. Guidonis Gueregiati ann. 1177. tom. 9. Spicil. Achet. pag. 152: Dimitto adhuc uxori meæ pignora et Patuos de castello de Armazaniis.

3. **PATUZARE**, Pascere. Stat. Vallis-Ser. cap. 67. ex Cod. reg. 4619. fol. 117. v: Possint ire per totum montem... cum suo bestiamine ad pascullandum et Patuzandum, etc. Vide supra Patuentium.

4. **PAVA**, Pavonessa, in Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Pavo femina.

1. **PAVAGIUM**, perperam pro *Paragi*um, in Charta Philippi Pulcri ann. 1377. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 42: Nos vel successores nostri, domum fortalium, vel castrum acquirere vel construere, construi nostro nomine permittere quocum modo et casu, feodum, retrofeodum, societatem vel Pavagium, seu alias quascumque res immobiles quovis nomine, etc. Ubi leg. omnino societatem vel *Paragi*um. Vide supra in voce *Par*.

2. **PAVAGIUM**, ex Gallico *Pavage*: tributum quod pro viarum pavimentis præstatur: nostris, *Droit de chaucée*. In Monastico Angliæ. tom. 1. pag. 722. 767. 976. locos vide in *Pisagi*um; a *Pavire*, Lat. quod *ἐπαγίαν* redditur in vet. Gloss.

PAVIAGIUM, Catalogus Episcoporum Leichfeldensium in Anglia, in Waltero de Lagton circa ann. 1300: *Paviagi*um Leichfeldie, et alias quamplures libertates Ecclesie Leichfeldensium a Rege Edwardo... concedi impetravit.

3. **PAVAGIUM**, Charta ann. 1316. in Reg. 64. Chartopn. reg. fol. 1. v: Concessit majori, juratis et communitati villæ Silvanactensis barragium seu Pavagium in dicta villa et locis circumvicinis consuetum usque ad triennium, pro pontibus, calcis et malis passagii præparandis. Occurrit rursum ibid. fol. 15. r. Alia ann. 1321. in Reg. 61. ch. 425: Cum rex periculis sæpius emergentibus in aqua seu flumine Atacis villæ Limos... volens obviare... consilium et burgensibus ad faciendum et construendum unum pontem lapideum pro securitate communi, barragium sive Pavagium concessisset, etc. Charta Phil. V. ann. 1331. in Reg. B. ch. 35: Item nous voulons que le Pavage acoustumé à lever à Laon, soit levé et converti enterinement es réparations et soutenement des chaucées. Ita quoque legendum pro *Pavage*, in Lit. ann. 1317. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 467. *Pavageur*, qui ejusmodi tributum exigit. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 145. ch. 156: Le Pavageur ou coutumier, qui est commis à recevoir la coutume ou acquit de la ville de Tremblay dist à icellui Adam que point ne se esmoiat de ses vaches et qu'il les avoit trouvées en la maison du suppliant. *Pavage* vero, pro Pavimentum

vel ars pavimentandi, in allis Lit. ann. 1389. ex Reg. 188. ch. 46: Icclui expositant pour faire ouvrir de Pavage ou chaucée ou nom et pour Pierre le Chaudelier maître du Pavage en Anjou et ou Maine, etc. Vide Pavare.

1. **PAVAILLONUS**, Papilio, tentorium, Gall. *Pavillon*. Charta treugarum ex Archivis Ducis Sabaudie Taurini: Hæc treuga facta est quoad dictum Amedeum de Sabaudia in acie intra ajus Pavailonum ante villam et castrum de Chalamont die Martis 12. Julii anno 1380. Vide Pavellio.

2. **PAVALHONES**, Nummi aurei Francici, sic dicti, quod rex in his sub pavatione in throno sedeat. Charta ann. 1343. ex Bibl. reg.: xij. leones auri et lix. Pavalhones auri et ix. coronatos auri, etc. Vide in Papilio 1. et infra Pavilio 2.

3. **PAVALHONUS**, Papilio, tentorium. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Papilio, Pavalhon, Prov. Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 205. col. 1: Pro faciendo *agultetas* positas in Pavalhono. Pluries ibi. Eo spectare videtur vox Gallica *Pavaille*, qua telæ crassior significatur, ut opinor, in Lit. remiss. ann. 1372. ex Reg. 103. Chartopn. reg. ch. 375: Icclui Nicolas fiat chargir sur un cheval draps, linges, nappes et touailles, pos, Pavailles et autres menus menages. Nisi legendum sit *Pavailles*, et vasa coquinaria designentur. Vide Pavilla.

4. **PAVALLYO**, Eadem notione. Charta ann. 1332. tom. 2. Hist. Daiphin. pag. 238: In una parte ejusdem sigilli erat figura Majestatis regie sedentis in Pavallyone liliis seminato cum aliis caracteribus suis. Vide Pavilio.

5. **PAVAMENTUM**, Pavimentum, Gall. *Pavé*. Comput. ann. 1261. ex Bibl. reg.: Pro terra apportanda pro Pavamento, etc.

6. **PAVARE**, Pavire, pavimentis sternere, *Paver*, *Pavator*, *Paveur*. Idem Comput.: Pavatori qui Pavavit curiam, scilicet testiam pro vi. sol. xxxvi. lib. Liber anniversar. et censuum S. Germ. Paris. fol. 72: Super granchia Johannis de campis in vico Pavato. xviii. den. Vide Paviare. Pavamentor et Empaventer apud Poetas nostrates. Le Roman de Vacce MS.:

L'Eglise de l'Archevesquid
De Roen du plus riche sie,
Fist abatre et faire grignor...
Plus longue la fist et plus lie,
Plus haste et miez Empaventé.

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

En une chambre à or ovree,
Et de cristal Pavamentée.

7. **PAVARE DE PLASTRO**, Gypso, loco pavimentis, sternere. Charta ann. 1252. in Chartul. thesaur. S. Germ. Prat. fol. 17. r: Item quod tenemur facere Pavari de plastro dictam domum novam subtus ad terram.

8. **PAVASIUM**, Vide Pavisari.

9. **PAUCA**, Mensura vinaria, vulgo *Pauque* vel *Pauche* Necrologium Abbatissæ S. Petri de Casis. xxiii. Maii... dimisit tres metretas vini seu tres Paucas. Ibid.: xi. Julii. Margareta de Pruneto abbatissa de Casis constituit et donavit unam Paucam vini singulis Dominicis a festo Pasche usque ad vendemias. Ancilla Lemovicibus etiamnum *Pauca*, vulgo *Pauche*, dicitur, quasi femina ex paucis orta.

10. **PAUCEDO**, Paucitas, Joanni de Janua.

11. **PAUCIO**, pro Pactio, pactum. Charta ann. 1217. in Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 1055: Et ut hæc Paucio rata

sit et stabilis hanc presentem cartam sigilli mei munimine roboravi.

• **PAUCITARE**. Vide supra *Baulare*.

• **PAUCIUM**. Vide *Pausa*.

• **PAUCRUM**, Ellychnium, ut videtur, Gall. *Méche*, Ital. *Lucignolo* et *Stoppino*. Stat. crimin. Cuman. cap. 204. ex Cod. reg. 4622. fol. 110. r. : *Nemini spiciario seu apotecario... liceat facere... vel vendere... aliquos dupplicios seu cilostros vel candelotos... cum Paucro de stupa.*

• **PAUDER**. Placitum Chlodovei III. ann. 692. apud Mabill. lib. 6. Diplom. Ch. 15: *Placita inter se habuerunt, ut medio mense Aprila jam praeterit et ipsi Ermencia: dul abba Pauderis hominis sua mano quarta ante ipso Pontefici, aut hoc conjurare debirint quod, etc.* [In 2. edit. Diplom. cap. 16. legitur apud tris hominis.]

• **PAVELLA**. Charta Petri de Condeto Capellani Regis tom. 2. Spicilleg. Acheiriani pag. 567: *Et idem Dom. Rex et alii Barones, sicuti erant ordinati per bella, exierunt circa exercitum contra Saracenos qui erant infiniti, ne possent intrare Pavellam, vel habere accessum ad castrum.* [Contextus et series palorum, Gall. *Palissade*, olim *Pavesade*; nisi mavis pavellam interpretari Diversorium, hospitium, nostris veteribus *Pavaie*.]

• **PAVELLUS**, ut *Pavillonus*, in Computo ex Bibl. reg.: *Pro quodam magno Pavellione ad comedendum, etc.*

* [Item unum pomum *Pavelionis*.] (Invent. Calixt. III, an. 1458, in Archiv. Vaticano.)

* **PAVELLO**, **ELO**. [Lectus dictus etiam septimo decimo seculo et apud Sanctum Simonem *Pavillon*: « Una capsula cum duobus *Pavellionibus*... unum lectum de pluma cum capezali coperta et *Pavelone*. » (Invent. Calixt. III, an. 1458, in Archiv. Vaticano.)]

• **PAVELLUS**, Scutum minus. Statuta Equit. Teuton. art. 79. apud R. Duellum tom. 2. Miscel. pag. 60: *Vicemarschallus potest de carvana fratri dare veterem sellam, Pavellum, vel frænum cum relicta fuerit et abjecta.*

• **PAVENSES**. Charta ann. 1299. apud Cherubin. Ghirardacum lib. 12. Histor. Bononiens. pag. 875: *Precamur quatenus dictum castrum miniatis victualibus, balistis, sagittamentis, Pavensibus, lumennis, et pannellis. Ubi Pavenses videntur esse scuta majora, quæ nostri Pavois vocabant. (Hinc emendandum videtur Chron. Domin. de Gravina apud Murat. tom. 12. col. 721: *Territi timore mortis, repositis Pallarensibus magnis in terram.* Ubi leg. *Pavensibus*.)*

• **PAVERE** MESSEM aut *annonam*, Frumentum excutere, ut in leg. 17. D. de adquir. rer. Dom. (41, 10.) vel *exprimere*, ut in leg. 14. § 8. D. de Aliment. (84, 1.) Capit. Caroli M. lib. 8. cap. 66. et Lex Longob. lib. 1. tit. 14. § 11. [Cf. Carol. M. 32.] *Si quis messem aut annonam in hoste super bannum dominicum rapuerit, aut furatus fuerit, vel Paverit, aut cum caballis vastaverit, etc. Festus ait paveri frumenta veteres dixisse, quæ de vagina non bene eribant.*

• **PAVERIUS**, f. Junci species, quæ nonnullis *Paves* dicitur. Chartular. V. S. Vedasti Atrebat. pag. 48: *Sit in possessione... de cinnis ponendis in aqua... de arundine et Paverio.*

• **PAVERUS**. Anserculus, Gall. *Jeune oye*, Ital. *Pavoro*. Johan. Demussis Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. col. 682: *In estate in canis dant... post assatum pullorum,*

capredum, vitelli, vel Paveri, vel anseris, etc.

• **PAVES**, Panni species, pavonatis. Stat. Massil. MSS. fol. 60. r. col. 2: *Item de mantello Paves cum frezo, vel veta, vel perfilo, cum sendato vel cum penna, vel cum froire, tj. solidos. Male in edit. lib. 2. cap. 89. pag. 308. Paves. Vide Pavesca et mox Pavonaceus.*

• **PAVESATUS**, Scuto, quod *Pavesium* dicebant, instructus, nostris *Pavesch*. Lit. senesc. Prov. ann. 1388: *Castro metati sumus cum nostris armorum gentibus, nec non et duobus trabuchis, quingentis halistariis, et aliis in copioso numero pedibus Pavesatis de dicta civitate Massilie. Froissart. vol. 1. cap. 46: *Is blacioient merveilleusement les gens d'armes, s'ils n'estoient fort armez et Pavesches. Pavesier, vel potius Pavesier, in Lit. ann. 1419. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 540. Pavoisier, in aliis anr. 1368. tom. 8. earumd. Ordin. pag. 298. Pavoisier, Pavoisier et Pavoisier, in Hist. Caroli VII. pag. 258. et 464. Vide Pavisarii.**

• **PAVESCA** Vestis species, pavonatis. Statuta Massiliensia MSS ann. 1276: *Mantellum, Pavesca sine penna et sendato et frezo. Vide Pavonatis.*

• **PAVESERIUS**, ut *Pavisarius*. Vide *Pavisarii*.

• **PAVESIUM**, Scuti genus, nostris *Pavois*, Ital. *Paves*. Vide *Paveses*. Charta ann. 1377. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Stephanus abbas S. Victoris dedit monasterio pro armoris, pro defensione et tuitione, videlicet balistas, viratores, Pavesia... et alia qucumque armoris. Hinc Pavesiator dicitur miles qui ejusmodi scutis utebatur in preliis. Vide Pavisarii.*

• **PAVESIS**, Eadem notione, ab Ital. *Paves*. Charta ann. 1359. apud Illust. Fontan. in Antiquit. Hortæ pag. 417: *Et dimittat (Potestas) et dimittere debeat unum Pavesem de Pavensibus ipsius... et si non dimiserit dicitur Pavesem, etc.*

• **PAVESIUS**, Eod. significatu, in Charta ann. 1345. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 510: *Quod in dictis galeis sint in qualibet cc. homines... CLXXX. Pavesii, cc. lanceæ, etc.*

• **PAVESSUS**, et **PAVEXIUS**, in Chron. Tarvisino apud Murator. tom. 19. col. 792: *Multas manu unica experientias fecit in erigendo lanceas, et Pavezios, etc.* Ibid. col. 858: *Accedere deberem cum paghis LXXXV. balisteriorum atque Pavesorum, etc.*

• [Rectius de milite *pavesio* instructo intelligitur.]

• Alias nostris *Pavai* et *Pavart*. Convent. inter commiss. reg. et Ayt. Dorica Genuens. ann. 1337. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. *Croix* fol. 187. v. : *Et doit ledit Aytou livrer et tenir en chascune galée 210. hommes... bien armez de plates, de bacinez, de coliers, autrement gorgieres de fer et de Pavars. Inquisit. ann. 1378. ex Tabul. Cartus. B. M. de Parco: *Dit que quand le feu viconte fut navré à mort, qu'il fut un de ceulz qui aida à le mettre hors du champ sur un Pavail. Pavoisins, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 20: *Le suppliant print une Pavoisine et son espès, et sailly en la rue, etc. Pavesche et Pavesme, apud Joan. de Saintré pag. 69. et 601.***

• **PAVETARE**, Pavire, pavimentis sternere. Comput. MS. eccl. S. Egid. Abbat. ann. 1386: *Item Jacobo Laleu pro quod Pavetavit, vi. den. Vide Pavare.*

• **PAVEKARIUS**. Vide in *Pavisarii*.

• **PAVIA**. Vide *Pauses*.

• **PAVIAGIUM**. Vide *Pavagium*.

• **PAVIARE**, ut supra *Pavare*. Vide in hac voce. Charta ann. 1363. apud Rymer. tom. 5. pag. 774: *Ordinavimus quod quilibet... ante tenementum suum a portis sine muro ejusdem tenementi, ubi via fuerit lata, per septem pedes usque cancellum... de proprio faciat Paviar.*

• **PAVICIARE**, ut *Pavire*. Gloss. Lat. Græc. MS. Sangerm.: *Paviciare, id est Pav.* Hinc

• **PAVICULA**, Instrumentum quo pavimentum conquetur et firmatur, Gallie. *Hic, Demoiselle*. Gloss. Lat. Græc.: *Pavacula, quadrupes.*

• **PAVILLANUM**, [Gallice *Pavillon*: « Pro racamatura armorum ipsius S. D. N. Pape positorem in dicto Pavillano. » (Mandat. Camer. Apost. an. 1458-60, f. 188.)]

• **PAVILLIO**, **PAVILLIO**, Papilio, tentorium, a Gall. *Pavilla*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel. tom. 2. de Usu feud. pag. CXCIV: *Expensa pro Pavillonibus et tonellis ad denarios portandos, xxxv. s. Bartholomæus Scriba lib. 6. Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 502: *De voluntate tatus Consilii stabilitum fuit contra Savonenses exercitum facere generalem, et ut quilibet Pavilliones et tentoria in exercitu appareret. Litteræ Henrici V. Reg. Angl. ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 200: *Pro factura et emendatione Pavillonum et tentorium nostrorum, etc.* Occurrit præterea apud eundem tom. 15. pag. 175. et in Gestis Manfredi et Conradi Reg. apud Murator. tom. 8. col. 116. *Pavillio-foderati*, in Chron. Estensi apud eundem Murator. tom. 15. col. 426. Vide *Pavallio* et *Pavellio*.**

• **PAVILLIONUS**, Ead. notione Chron. Parmense ad ann. 1308. apud Murator. tom. 9. col. 874: *In dicto exercitu remanserunt omnia manghana Communis tenda et Pavillioni Communis. Vide Pavillonus.*

• **PAVILLO**, in Computo ann. 1324. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 133: *Item cuidam nuntio misso Philippo Reymundi, pro adducendis tendis et Pavillonibus vi. sol. Pavilo, in Hist. Curtusior. apud Murator. tom. 12. col. 796.*

• **PAVILIO**, Nummus aureus Francicus, sic dictus, quod rex in eo sub pavillon. in throno sedeat. Reg. Univers. Paris. Anno Domini 1348. die Sabbati proxima ante festum S. Joannis, convocatis omnibus magistris nationis Anglicanæ, concessum erat magistro Joanni Thomæ, electo in nuntium ad curiam Romanam, quod haberet a quocumque posito in rotulo Universitatis unum Pavillonem. Vide supra *Pavalliones*.

• **PAVILLONARIUS**, Papillonum confector. Charta ann. 1377. apud Rymer. tom. 7. pag. 156: *Sciatis quod assignavimus dilectum nobis Thomam de Thornington Pavillonarium nostrum, ad tot Pavillonarios, quot pro operationibus et pavillonibus quas pro solemnitate coronationis nostræ in palatio nostro, etc.*

• **PAVIMENTATIO**, Actio pavimentandi. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1410. apud Rymer. tom. 8. pag. 635: *Mandamus quod... proficua eorumdem consuetudinum circa Pavimentationem et reparationem predictas ponatis. Vide Pavare.*

• **PAVIMENTATOR**, Pavimentorum structor, Gall. *Paveur*. Chron. Corn. Zaniffiet apud Marten. tom. 5. Ampliss.

Collect. col. 363: *Jacobus. Baddu Pavimentator calceate.*

PAVIO. Acta dedicationis Ecclesiae S. Juliani de Lepida in Veronensi districtu ann. 1186. apud Ughellum: *Deinde venerunt ad Pavionem, ubi erant reliquiae B. Mariae V. et S. Juliani, et multorum aliorum Sanctorum, et portaverunt praedictas reliquias cum magna reverentia in praedictam Ecclesiam. Idem forte quod Pavo, de qua voce mox, [vel potius quod]*

* **PAVIONUS**, Papilio, tentorium, *Pavillon*. Chron. Parmense ad ann. 1279. apud Murat. tom. 9. col. 791: *Et tota civitas, clerus et populus illic (Parmam) verunt. Et travacha et Pavioni erant in platea Communis, ubi jacebant infirmi.* Vide *Pavio*.

* **PAVIRE**, id est ferire, percutere. Gloss. MSS. S. Andreae Avenion. XIII. saec. exaratum. Vide *Pavisea*.

PAVISARI, Milites *Pavisarii*, scutis ita dictis, in praeliis ac bellis instructi. Thomas Walsinghamus in Ed. III: *Venientem contra eum cum 7. millibus electis armatorum, aliisque armatis Pavisariis, ac balistaris in numero excessivo. Computum Barthol. du Drac Thesaur. Guerr. ann. 1350. fol. 52: M. Savari de Vivone sire de Tors Chev. banneret, pour luy, 5. Chev. Bacheliers, 36. Escuyers au prix, 10. Archiers a cheval, et un Pavessier a pie, etc. Pavacheurs, apud Froissartem 4. vol. cap. 13. Guillelmus le Seur in Hist. MS. Gastonis Comitis Fuxensis cap. 5: *En laquelle bataille il poroient bien estre environ 4000. hommes d'armes, et de 5. a 6000. arbalestriers et Pavoisiers. Pavasari, apud Joannem Villaneum, lib. 6. cap. 41.**

* **PAVESERII**, **PAVEXARII**, Eadem notione. Ordinat. Caroli Johannis Reg. Primogen. ann. 1356. tom. 2. Ordinat. pag. 102: *Obtulerunt nobis nomine Regis... nos juvare... de quatuor balisteriis et Pavaseris medium per mediam equitibus. Pavensens, ibid. pag. 103. ex Epist. ejusd. anni. Chron. Tarvisin. apud Murat. tom. 19. col. 838: *In ratione librarum XVIII. pro singulo balisterio, et librarum XII. pro singulo Pavexario in mense.**

PAVESIATORES, in Charta ann. 1383. apud Guesnaum in Annalib. Massiliensib. pag. 47. [Hinc emendandus Pittonus in Hist. Aquisi lib. 3. pag. 200. ubi ex eadem Charta edidit *Pavesiatores*.] Vide Notas nostras ad Villharduinum pag. 284. 285. Sunt autem *Pavasia*, *Cannano* *paçia*. Cambro-Britannis *Pafais*, scuta grandiora, quibus lecti milites, hostes impetebant. Ejusmodi sunt *parma*, quae describuntur a W. Britone lib. 10. Philipp. pag. 216:

Hunc praecedebat cum parma garcio, sub qua Nil sibi formidans obsessos damnificabat Assidue poterat nec ab illis damnificari, Asseribus latis dum parma protegit ipsum, Quam nexu taurina tegit septemplice pellic.

Pavasionum, seu scutorum ita dictorum meminit Chronicon Bertrandi Guesclini:

D'escus et de Pavas, les a bien acordez.

Alibi:

Arbalestes, Pavas, et fors escus bandes.

Computum de Auxiliis pro liberatione Joan. Regis Franc. ann. 1388: *Artillerie, comme canons, arbalestes, viretons, Pavais.* Petrus Gerardus lib. 7. de Vita Ezelini: *Mille fanti Pavani tutti con Pavasi, balestre et lances.* Octavianus de S. Gelais in Viridario honoris:

Dessus la mer fist assembler navires,
Pleins de harnois d'arbalestes, de vires,
De gros canons, serpenettes courtois,
Pavois dorez, grans escussions divres,
Lances, gourgons, et feu gregois en baire.

Ejusmodi *Parvarios* nauticos, *τοξόποζοι*: appellabant Graeci, apud Pollucem et Suidam. Claudianus de Consulatu Mallii vers. 42:

Ac velut exertes lentandis navita tonsis
Praeficitur lateri cuneis

* **PAVISERIUS**, **PAVISIUS**, ut supra *Pavesium*. Form. MSS. ex Cod. reg. 7637. fol. 24. v. : *Diversis armorum generibus praenominati (instructi) ut puta gladiis, plicis, Pavisariis, etc.* Stat. Mantuae lib. 1. cap. 6. ex Cod. reg. 4620: *Alia medietas armata lanceis, spatibus et cuitellis et Pavisariis seu rotellis, etc.*

* **PAVISSIS**, Scuti genus, *Pavois*. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1165. apud Rymer. tom. 8. pag. 384: *Viginti et novem Pavisiss, cum armis sancti Georgii depictis, et quindecim Pavisiss cum armis Oxoniis et Deverose depictis.* Vide *Pavesium*.

* **PAVITOR**, a Gallico *Paveur*. Pavimentorum structor. Comput. MS. aecl. S. Petri Insul. ann. 1420: *Item Pavitoribus pro pavimento facto in cimiterio, etc.* Vide *Pavimentator*.

* **PAVITUM**, *ἔξαρτινον*, in Gloss. Lat. Graec.

* **PAULA**, pro *Palla*, linteam quo tegitur altare. Rituale vetus Suesion. apud Marten. Tract. de Rit. pag. 381: *Dein imponat duos pannos super sacrosanctum altare... in facie autem illa, quae ad choram respicit, duo manutergia tantummodo dependant. Adhuc super omnia Paula addatur, super quam divina celebrantur. Deinde duo Pavate plicatae ad cornu altaris ponantur.* Vide *Palla* 2. et *Pallium* 2.

* **PAULA**, Humerus, Gall. *Epaule*. Arest. parlam. Paris. ann. 1388. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 206: *Dictum Bernardum in quadam fovea seu raterio posuerunt, ita asperere tormentando, quod Paulam seu humerum ab ejus humero diriperent.*

PAULATIVE, *Paulatim*, sensim. [Charta Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1304. tom. 1. Ordinat. pag. 426: *Statuentes nihilominus, quod... residuum ad mercato circumvicina Paulative ad sufficientem necessitatem villarum et locorum vicinorum, non totum insimul una vice, defferri faciat et vendi.* Charta ann. 1337. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Edificia Paulative et successive reparentur.* Occurrit rursus apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1796: *Sanatum lib. 3. part. 11. cap. 13. et Continuatorem Nangii non semel.*

* **PAULATIVUS**, Qui fit paulatim. Engelbertus de S. Mariae virtut. tract. 4. cap. 16. apud Bern. Pezium tom. 1. Anecd. col. 721. part. 1: *Ita est duplex mors; una quasi naturalis quae est Paulativa consumitio humidi radicalis, donec illo consumto etiam simul deficiat calor vitalis. Deperditio paulativa, apud Golen. in Lex. philos.*

* **PAULEUM**, *PAULUM*. Vide *Pallium* 2.

* **PAULIANI**, *PAULICIANI*. Vide *Populicani*.

* **PAULINA** *Potio*. Dithmarus lib. 6. cap. 52. pag. 80: *Marchio Lutharius in Occidente infirmatus, et potione Paulina inebriatus, ex improviso obiit.* *Potio*, ut videtur, venenata, qua postea exstinctus Henricus VII. Imp. data a Paulino Monacho ordinis Praedicatorum, quae re-

vera: *Potio Paulina* dici potuit. Rythmi in Obitu Henrici VII:

In grandi stat tristitia
Esercitus militis,
De Principe regis,
Quam feritas damnavit
Manusque detestabilis
Coagulavit Paulina.

Meminit Myrepsus sect. 4. cap. 1. antidoti Paulina appellatae, quae ad tussim confert. 100. Agidius Corboiensis lib. 4. vers. 70. apud Leyser. Histor. poet. med. aevi pag. 629:

Potio sancti Pauli.

Quos apoplexia pestis violenta procellat,
Quos furor invadit manis, quo insula nervis
Sensifici motus vis sopitiva resolvit
Potio restituit, gaudens cognomine Pauli:
Asmaticos cantus compeccit, menstrua solvit:
Nunc annis potes illasam servare duabus.

Idem ibidem vers. 85. de alio antidoto:

Paulinum.

Paulinum caput et stomachum de flegmate per-
[gat, etc...]
Potio Paulina crebro repetita potenter
Excoquit et levigat, placat faciemque venustat.
Paulinum stabilis viget aetas quatuor annis.]

* **PAULLINE** *Littere* dici videntur eae quibus excommunicatio pronuntiatur: forte quod verbis Apostoli Pauli, *Anathema, Maran Atha*, in iis uterentur. Synodus Valentina ann. 1584. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 296: *Quia tamen aliquando ad perlegendas in pulpito diebus festis privatarum personarum litteras, quales sunt monitoriae, et illae quibus excommunicatio inferitur et quae dicuntur Paullinae non parum laboris insumendum est; statim, Synodo approbante, ut in posterum... pro Paullina una et alis quae minime breviores fuerint, solidum unum accipere possint.*

* **PAULUS**, *Parus*, brevis. *Moss. Pareus*. Castigat in utrumque *Glossarium*.

* **PAULUS**, Simplex, candidus. Vita S. Tilion. apud Mabill. saec. 2. Bened. pag. 308: *Et industria nomen suum celaverat. Tilio et pro sua simplicitate, erat enim multum simplex! Paulus ab omnibus vocabatur.*

* **PAULUS**, Palus, a veteri Gallico *Paul*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 412. Liberti nove bastida de Avoy ann. 1398. in Reg. 10. ch. 62: *Cum peritica seu Paulus ejectus ac plantatus existeret pro conservanda nova bastida ibidem, vocata Avoy, etc.*

* **PAUMANNI**, f. pro *Herimanni*, ut conjectat Muratorius ad Judic. ann. 715. tom. 6. Antiq. Ital. med. aevi col. 388: *Quidem et missus excellentissimus domni Liutprandi regis, nomine Guntheramus, qui per ipsum Tagipert gastaldum Senensem, ac per ipsos presbiteros et Paumannos, veritatem cognovi, etc.*

* **PAUMELA**, *PANNUS DE PAUMELA*. Vide supra in hac voce.

* **PAUMELLYA**, Hordii genus, vulgo *Paumelle*. Index MS. bened. aecl. et dice. Constant. fol. 15: *Rector habet annuatim in granja decimarum quadraginta bussellos de Paumellya nomine novatum.* Vide *Palnola*.

* **PAUMETA**, Hordii genus. Inventar. ann. 1176. ex Tabul. Flamar. *Item plus unam mapam et unam longieram fili lini Paumetarum testutas et factas.* Ubi de mappis sermo est, quae ejusmodi granis intermixtae erant. Vide infra *Spaumeta*.

* **PAUNAGIUM**, perperam pro *Panna-*
gium. Vide in *Pastio*. Charta Rich. co-

mit. de Clare Inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 191: *Concessit viginti quinque porcos annuatim in foresta mea de Tenebrug... quietos ab omni Paunagio.*

PAVO, PAVUS, PABO. Gloss. Isidori: *Pabo, vehiculum unius rotæ. Papias: Pabo, genus vehiculi. Idem: Pavus, genus operimenti, vel vehiculi. Alibi: Pavo, genus operimenti. In littera F: Favo, operimentum quoddam. Vita S. Aglli Abbat. cap. 25: Dum ergo corpus ejus sepulture traderetur, quidam e fratribus validissima febre exstans advenit, linteum, quod Pavonem tegebat, in fide pro remedio tetigit, etc. Acta S. Marcelli F.P. cap. 5. n. 21: Conduvit corpora Sanctorum cum aromatibus, et linteaminibus, et imposuit noctu in Pavona cum Eunuchis suis. S. Ambr. in Actis S. Sebastiani n. 89: Et levans eum, posuit in Pavone suo. [Marten. tom. 6. Amplifas. Collect. col. 976. ubi de S. Trophimene: Ecce Petrum Episcopum cum suo Petro Archidiacono ceterisque presbyteris reperit propriis ulnis in tenuissimo Pabone sanctam Martiram simul gestantes.]*

PAVO, Ipsum operimentum, Palla. Diploma Lotharii Imp. apud Browerum lib. 8. Annal. Trevir. pag. 504. 1. edit. 401. 2. ed.: *Offertorium aureum gemmatum cum patina, fontem aureum cum gemmis, Pavonem auro et margaritis distinctum, casulas duodecim.*

PAVO, Alia notione. Matth. Westmonasteriensis ann. 1253: *Dedit insuper Regina Regis Angliæ unum Pavonem, videlicet lavacrum lapideum mirabile, quod similitudinem pavonis in forma ostendebat: et erat lapis pretiosus, qui perla dicitur, ex auro, et argento, et saphiris, sicut verus pavo orbiculatus. Eadem ferme habet Matth. Paris pag. 606. Vide Pavo.*

PAVONACEUS, Color violaceus, Ital. Pavonazzo. Casrem. Rom. MS. fol. 81. v. : *Feria quarta majoris hebdomadæ hora 21. fit officium matutinale tenebrarum. Papa habet cappam sine mitra, cardinales Pavonaceas cappas panni, vel etiam chameloti. Vide Pavonatus.*

PAVONARIUS, Cui pavonum cura demandata. Liutprandi Hist. lib. 2. cap. 57. apud Murator. tom. 2. pag. 441: *Dum Lantbertus, defuncto decessore suo, Mediolanensis Archiepiscopus ordinari debisset, non parvam ab eo Rex Berengarius contra Sanctorum instituta Patrum pecuniam exiebat, junctisque scribi in tabulis, quantum cubicularii, quantum ostiarii, quantum Pavonarii, ipsi etiam altitium custodes accipere deberent.*

Paonnier, in Poem. Alex. MS. part. 1:

Des gens le duc Betis ont fait maint Paonnier.

[⁹⁰ Vide Pedones.]

PAVONATILIS, Pannus in pavonum caudarum speciem variegatus. Anastasius in Vita Stephani VI. PP. pag. 236: *Feri in eadem prædicta Basilica vela 4. in circuito altaris majoris, quorum duo sunt de serico pigacio, tertium Pavonatile, quartum de Alexandrino. Paonacé et pannacé nostri dicunt: Velluiaux paonnet, escarlate paonacé et paonasse, in Computo Stephani Fontani Argentarii Regis ann. 1351. Une robe d'un manbre paonassée fourrée de menu vair de 4. garnemens, in Inventario bonorum mobilium Ludovici Regis Franc. ann. 1316. Vetus Poeta:*

Assai ben son boreca como son Paonaco.

Itali **Paonazzo** et **Pavonazzo** colorem appellat violaceum; **Pavonacium** et **Pavonatum** dixisse veteres auctor est Salmastius.

PAVONATILIS dicitur etiam potuit vestis, quod revera intexta et efficta essent in his pavonum figuris. Codex Carolinus Epist. 15: *Storacinum pallium unum habentem pavones.* Willelmus Malmesbur. lib. 2. de Gestis Angl. cap. 11: *Pallium misit versicoloribus figuris pavonum, ut videtur, intextum.* Matth. Westmonaster. ann. 1026: *Pallium obtulit variis coloribus, et pavonum figuris contextum.* Vita Garnerii Fræpositi S. Stephani Divion.: *Nec non et pallium optimum pavonibus ordinatis intextum.* Sed his locis idem esse quod **Pavonatile** prorsus censuerim. Ita ut nec reapse pavonum figuris intextas fuisse panno existimandum sit. Vide Anastas. in Vitis PP. pag. 211.

PAVONATIUS, Violaceus. Ordinar. Rom. apud Marten. Tract. de Rit. pag. 605: *Tunc Cardinaliales accedunt cum cappis Pavonatis.* Anonymus in Annal. Mediolan. apud Murator. t. 18. c. 809: *Opelanda uia Pavonatis grana, etc. Vide supra Pavonatus.*

PAVONICI, CAPRIBARBI, GEISBART, Factiosi quidam, de quibus Meisterlinus in Hist. Rer. Norberg. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 122: *Pavonici prætorium occupantes, mitebantur Capribarbis tributa rursus abolita imponere, sed hi refutabant Harum nomenclaturarum. rationem aperit idem Meisterl. ibidem pag. 98: *Partes denique jam animo unitæ, speciales tamen in sectas divisæ sunt, quo facilius conventicula celebrarent. Una eorum... erat circa theatrum ac prætorium deambulantium novaque persectantium, Oculosorum, qui ob incessus sui compositionem, quam gradatim ac pene ex arte faciebant, cum quodam signo conspirationis, vocantur Pavonici. Altera pars festiva, hircum glens, nigram cappam barbaram pro capitali ductore habens, de artificio ferri ferarumque fetidum profecto monstruosum distortuntque animal. Ad illam confluit omnis fax et ut in sentinam totius civitatis. Tertia vero pars, erant cupidi alienæ rei, dilapidatores propriarum, perditii, prodigi, lenones, adulteri, ganei, blasphemæ, lutores, percussores, invidi ultimoque supplicio dignissimi, qui exhaustis deperditisque bonis, non solum rebus, sed et fama turpiter incedebant in foribus tabernarum, tumultum præstolantes... licet iis secundum accidentia nomen dare. Igitur Geisbart sunt dicti, hi et alii seorsim, etc.**

PAVONUS, Pavo, Gall. Paon. Comput. ann. 1351. Inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 143. col. 2: *Fuerunt præsentati domino regi Navarræ duo Pavoni, decostantes vij. libras, viij. solidos. Item decem octo capones, decostantes xiiij. libras, viij. solidos. Item portantibus dictos capones et Pavonos dicto regi, etc.*

PAVORABILIS, Qui pavorem et metum infert. Signa Pavorabilia et insolita, apud Adamum Bremensem cap. 187.

PAVORATUS, Pavore concitatus, Gall. *Effrayé.* Anonymus de S. Lamb. tom. 5. Sept. pag. 530. col. 2:

Hæc pater advariens cepit cum supplice voto Mente Pavoratus, quodam disponere fratres Ut subeant, ipsaque rogent ad ovila reverti.

Nostris *Espeurir* et *Esponenter*, pro *Epouvanter*, *Perterrere.* Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 307: *Li benotez rois... qui de*

*riens ne fu Esponent, etc. Lit. remis. ann. 1451. in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 158: *Ils tirerent leurs espées... criant a mort, a mort, pour les Espeurir. Vide Pavorabilis.**

PAUPA, Pau, Paupela, idem. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

PAUPADA, Tabularium Abbatie Conchensis in Ruthenis ch. 97: *Et inter totas unum receptum, illi mansi de Seroni una Paupada de Canbe, i. facis Cannabis, poupee, (vox nostris hac notione usurpata) quod complicatus puparum infantillum speciem referat.*

1. PAUPER. Cælius Aurelianus Siccensis lib. 1. Chron. cap. 1: *Sicut enim Themison ait, est natura caput carnibus Pauperum, et nervosum, et duris cutibus et capillis obiectum. Ubi pauperum dixit pro carere.*

PAUPERTAS, Simili notione, defectus. Gregorius Turonensis lib. 5. cap. 5: *O si te habuisset Massilia Sacerdotem, nunquam nave oleum aut reliquas species detulissent, nisi tantum chartam, quo majorem opportunitatem scribendi ad bonos infamandos haberes. Sed Paupertas chartæ anem imponit verborum.* Apud S. Columbanum Instruct. 12. *Fidei paupertas, etc. pro defectu fidei.* Rabanus Poem. 13:

Jam mihi concessit bonitas tua discere libros, Sed me Paupertas suffocavit legendi.

Marbodus in Vita S. Roberti Abb. Casædei n. 1: *Neque enim timendum est ne Paupertas orationis divitiarum exhauriat. [Elmham in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 6. pag. 12: *Serenissimus princeps... nec in molem Titianam indecenter elatus, nec in pigmeæ brevitate Paupertatem defectus, mediocri statura decenter enituit.**

2. PAUPER, Mediocris, in Glossis vet. MSS. *Mediocris, pro Pauperioribus ac infimis, respectu potentum, passim in Cod. Theod. Hinc Pours homme, pro Plebeius, apud Guart. n. Phil. Aug.:*

En cele part que j'ai descrite, Que li rois Jouan leur ot dit, Ou li Pours homme de l'ost lerent.

Pouraille, eodem sensu, in Poem. MS. dy Riche homme et du Ladre, ubi de vino vapidus:

Ensi n'as a cose qui vaille, Pour ce que le boivent Pouraille.

PAUPERES, Idem atque alibi *Matricularii*, qui ecclesiasticis stipendiis alebantur, atque idcirco ecclesie ipsius servitibus addicti. Charta Wencesl. reg. Bohem. ann. 1249. Inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonstr. col. 521: *Sint etiam Pauperes... ab operibus castrorum, seu fossatorum atque piscinarum liberi et absoluti. Super omnia, id quod dicitur cetina, super currus antedictæ ecclesie et Pauperes ipsorum exigi vitius inhibemus, nisi quando ducunt ligna de nostra sylva speciali; quando vero de propria sylva quæcumque ligna duxerint, in nullo prorsus molestentur.*

PAUPERES CHRISTI, dicti primitus Cartusienenses. Guigo Prior Cartusie secundus in Epist. dedicatoria ad librum de Quadripartito exercitio cellæ: *Reverentissimo Domino et Patri in Christi visceribus dilectissimo B. Priori Pauperum Christi, qui in Witteham commanentes, Ordinem sunt Cartusiensem professi, etc.* Ita Guigo Prior V. majoris Cartusie in prologo ad Vitam S. Hugonis Episcopi Gratianopol.: *Domino Patri cartusissimo*

ac reverendissimo Sedis Apostolicæ Pontifici Innocentio, Cartusienſium Pauperum ſervus inutilis Guigo, perpetuam ſalutem. Et Cartuſienſes Majorevi inter Episto- las Petri Cluniac. lib. 6. Epist. 26: *Petro... Cluniacienſium Abbati, frater humilis Pauperum Majorevi Prior vocatus, cum eisdem Pauperibus, eternam a Domino salutem.* Vide tom. 3. Analect. Ma- billonii pag. 483.

PAUPERES CHRISTI, nuncupati Hoſpitalarii S. Joannis Hieroſolymitani. Formul. MS. Inſtr. fol. 38: *Frater Eli- nus de Villanova, Dei gratia ſanc- tæ domus Hoſpitalis S. Joannis Hieroſolymitani magiſter humilis et Pauperum Chriſti cuſtos, ſalutem.*

Eodem nomine designantur Be- nedictini, in Charta ann. 1117. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 2. *Salutari igitur deſiderio idem Comes ſalubriter ſuſcipi, et commoditati Pau- perum Chriſti in poſterum ſolertiter con- ſulere volens, pro eo quod ſitus loci in Ludeſhure fratribus minus erat oportu- nus, eandem cellam in locum utilioram, uberiorem et commodiorem, quam modo Cellam B. Mariæ nuncupamus, utiliter tranſpoſuit.*

PAUPERES DE LUGDUNO, Hæretici, qui vulgo Valdenſes: de quorum hæreſi ac nomenclatura ſic Reinerus contra Valdenſes cap. 5: *Secta pauperum de Lugduno, quæ etiam Leonistæ dicuntur, tali modo orta eſt. Cum ceteros majores pariter eſſent in Lugduno, contigit quen- dam mori ſubito coram eis. Unde qui- dam inter eos tantum fuit territus, quod ſtatim magnam theſaurum pauperibus erogavit: et ex hoc maxima multitudo pauperum ad eum confluxit, quos ipſe docuit habere voluntariam paupertatem, et eſſe imitatores Chriſti et Apoſtolorum. Cum autem eſſet aliquantum literatus, novi Teſtamenti textum docuit eos vulga- riter; pro qua temeritate cum fuiſſet re- prehensus, contempſit, et cepit inſiſtere doctrinæ ſuæ, dicens diſcipulis ſuis, quod Clerus, quando malæ vitæ eſſet, invideret ſanc- tæ vitæ ipſorum et doctrinæ. Cum autem Papa excommunicationis ſententiam tuliſſet in eos, pertinaciter contemp- ſerunt: et ſic uſque hodie in omnibus terminis illis proficit doctrina ipſorum et rancor. De his conſulendi præterea Con- radus Uſperg. ann. 1212. Conradus Mar- purgenſis de S. Elizabeth pag. 284. Con- ciliium Tarraconenſe ann. 1212. ſub finem, Jacobus Gretzerus in Prolegome- nis ad ſcripturas contra Valdenſes cap. 2. [denique Martenius noſter qui ad calcem tom. 5. Anecd. multa congeſſit quæ ad illos hæreticos ſpectant.] Vide Valdenſes, Albigenſes, Boni homines, etc. Idem dicti etiam*

PAUPERES LOMBARDI, Ultramon- tani, in Summa Reinerii apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1775: *Nunc dicen- dum eſt de hæreſi Leonistarum ſeu Pau- perum de Lugduno. Dividitur autem hæ- reſis in duas partes. Prima pars vocatur Pauperes Ultramontani, ſecunda vero Pauperes Lombardi. Et iſti deſcenderunt ab illis. Primi, ſcilicet Pauperes Ultra- montani.*

PAUPERES EVANGELICI, Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 41. ex Cod. reg. 421: *In orthodoxa civitate Florentiæ et ejus lo- cis, Chriſtiani nominis inimico procurante Satana, apparuerunt nuperrime certi fraticelli variis nominibus interdum nuncu- pati, eorum aliqui Apoſtata ordinis B. Franciſci, aliquando Fratres Minores, aliquando Fratres della povera vita, ali- quando Pauperes Evangelici, ſectatores*

damnata memorie Michaelis ſive Miche- lini de Cæſena, olim generalis fratrum Minorum, hæretici et de hæreſi ab Ecclē- ſia dampnati, eorum variis et pravis doc- trinis ſeculares ſimplices a recta via di- vertentes, novas opiniones et errores ſeminando, et a divinis officiis et a per- ceptione Sacramentorum et ab ecclēſiaſ- tica ſepultura diſſuadendo, opiniones falſas et notas intra populum Chriſtia- num pullulare nitentes, inter ceteros er- rores papam Johannem XXII. et ceteros, qui poſt ipſum ſummum pontifices fuerunt, non erubescētes in ſuam animarum præjudiciam, et ſecutos cardinales aſſe- vere hæreticos, in temerariam præſump- tionem audentes ſe ſolos ſacerdotes, et Sacramenta ecclēſiaſtica poſſe conferre; et quod ad ipſos ſolos electio papæ et totius univerſalis Ecclēſiæ reformatio ſpectat, et quod nullus verus papa deinceps dici poteſt, ipſique ſoli ſunt uni- verſalis Ecclēſiæ aliisque multis errori- bus Chriſtiani nominis culmen inſicere nituntur.

PAUPERES MINORES, Vide Minores 2.

PAUPERA. [Cf. Pauperus: a Ego ſum Paupera et peccatrix. (Boucherie, Vita S. Euphrosinæ, § 17.)] PAUPERARE, Pauperem facere, Gall. Appauvrir. Vox veteribus nota apud Noniam. Gloſſæ antiquæ MSS.: *Pauperantur, pauperes efficiuntur.* [S. Paulinus in Epist. pag. 212: *Ergo nunc iſtic Pauperemur, ut tunc ibi locupletemur.* Charta fundationis S. Silvani tom. 2. Gall. Chriſt. inter Inſtr. col. 489: *A remuneratione Chriſto procul dubio merce- dem recepturus eſt, pro quibus ſe in terra Pauperaverit.*] Chromaticus Aquileienſis Episc. Homil. 2: *Tantum ergo pauperum Dominus docet eſſe regiam colorum, qui ſe causa religionis ac fidei ſeculo Pauperaverunt, ut locupletum S. Spiritum poſ- ſiderent.* Utiſur etiam Petrus Bieſens. ſermone 6.

PAUPERARE, Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Pauperare, Eſtre pover.*

PAUPERARE, Privare. Alanus de Inſulis in Anticlaudio lib. 4. de Luna:

Quomodo junctus ei Phebus Depauperat illum Luce, etc.

Idem in Planctu Naturæ:

Quo Phebus noctem propriis Depauperat horis.

Ibidem: *Sororem etiam quam ſui ſplen- doris Depauperaverat ornamentis, jubet occurrere.* Adde pag. 301. et in lib. 4. An- ticlaudio cap. 6. lib. 6. cap. 2. lib. 7. cap. 5. [Pauperare, eadem notione, usur- pat Horat. lib. 2. Sat. 5:

Eripiet quivis oculos citius mihi, quam te Contentum cassa nuces Pauperet.]

PAUPERARE, Idem quod Pauperare. Concilium Ticinense ſub Benedicto VIII. in Prefat.: *Et hi maxime qui vi- dentur eſſe rectores, modis omnibus qui- bus poſſunt, conculcant et Paupertant.* [S. Bernardus Epist. 142: *Ibi ſuperbi humiliantur, ibi Paupertantur divites, etc.*] Vide Savaronem ad Sidonii lib. 2. Epist. 2.

PAUPERESCERE, Pauperari. Elia Episc. Jerosol. Epist. encyclica apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 434: *Qui ipſe (Chriſtus) dives exiſtens, pauper factus eſt pro nobis, ut nos divites exiſtentes in peccatis Pauperescamus ſpiritu.*

PAUPERIA, PAUPERIES, πεινία, in Gloſſ. Græc. Lat. [Deest vox Pauperia in Cod. Sangerm.]

PAUPERINUS, pro Pauperſinus, de qua voce Varro lib. 1. de Vita populi Ro- mani apud Nonjum. Jonas Aurelian. lib. 2. de Cultu imag.: *Contra ſanc- tam Ecclēſiam magno cum ſupercilio et pompa armorum bellaturus, Pauperina ejus arina contemnens, procedat.* Utiſur etiam Cumeanus Abbas lib. de Menſura peni- tentiar. cap. 6.

PAUPERTAS, Adoleſcentia, ſive juven- ſus, in Gloſſis MSS. ad Concilium Car- thagin. cap. 16: [Sed legendum eſt Pu- bertas.] Vide alio ſenſu in Pauper 1.

PAUPERTAS, πτωχότης, Domus ubi pau- peres aluntur, in Charta Sohieri Caſtel- lani Deſpauhenſis ann. 1080. apud Joan. Carpenterium in Hiſt. Camerac. 4. part. p. 11.

PAUPERTATEM PROBARE tenetur, in Conſuetudine Pontivenſi, qd prædia ſua alienare vult. *Necesse eſt jurde, id eſt, neceſſitas vel paupertas jurata, ſeu vi- runt legalium ſacramento firmata.* Lex Vervinenſis ann. 1283. art. 8: *Et acien- dum quod nullus hominum hujus libertatis terram ſuam niſi Paupertate coactus, et etiam conſideratione Villici et Scabi- norum vendere poterit.* Charta Hugonis Caſtellani Gandenſis ann. 1288: *Præſati Gerardus et Perona fidem et juramentum præſtiterunt corporale, quod paupertate compulsi dictam verpitionem faciebant: quam Paupertatem bene et per legem ſub meorum hominum teſtimonio probaverunt.* Alia ann. 1252. in Tabular. Episcopat. Ambian. fol. 98: *Noveritis, quod ego pro- bata Paupertate ſeu neceſſitate mea ſuf- ficenter in Curia Pinchoniensi, et legitime per judicium hominum ipſius Curie cen- didi, etc.* Alia ann. 1302. fol. 125: *Ja Gil- les de Canipes chevalier, sire de chelle meſme ville, ſuis ſcaroir... que je par grant neceſſité jurée et prouvé ſuffiſant, et pour pieur marché eſchivier, ay vendu, etc.* Similis Charta alia Gallica habetur in Probat. Hiſt. Bethune pag. 162. Lex Saxonum tit. 15. § 2: *Nuli liceat traditionem hereditatis ſuæ facere, præ- ter ad Ecclēſiam, vel Regi: nec hæredem ſuum hæredem faciat, niſi forte ſanis neceſſitate coactus, ut ab illo qui acceperit ſuſtinetur.* Leges Burgorum Scotior. cap. 125. § 5: *Omnia iſta quæ ad jus hereditarium pertinere dignoſcentur, vendi poſſunt in legitima ſua poteſtate, ſi dominus eorundem Paupertate et neceſ- ſitate compulſus fuerit, et hoc teſtificetur per 12 legales homines.* Subditur cap. 127. § 5: *Videlicet per 4. manentes ex una parte, et 4. ex alia parte, et 4. ex oppoſito domus ſeu manſionis: aliter enim venditio nulla eſt.* Adde cap. 11. § 2. et Leges Luitprandi Regis Longob. tit. 117. § 1. [cap. 146. (6. 96.)] Aſſiſiæ Hieroſol. MSS. cap. 187: *Hom ou feme qui a ſic ne peut vendre partie de ſon ſic, mais tout ſon ſic peut l'on bien vendre par ladite aſſiſe. Et l'aſſiſe de la vente des ſis eſt tel, que l'on peut, et doit ſic vendre pour dethe conve, ou provée en court, ſe celui de qui eſt le ſic ne n'a autre choſe que ce que il puiſſe la dethe paier que de la vente du ſic, etc.] Butillerius lib. 2. cap. 7: *Par coutume locale l'homme ne peut vendre ſon patri- moine, et heritage qui de par pere et de par mere luy echeu, ſinon par le gré et conſentement de ſon hoir, ou par Pau- vreté, au cas que verité ſeroit. Et ſelon l'uſage d'aucuns lieux, en ſief conviendroit que de ce il jurat en tierce main, et que ce fut pour employer en ſuffiſans herita- ges, etc.* Fori Navarræ rubr. 20. art. 2. 3. tit. 20: *Alienation univerſala de bees avitins de tout le fonds et proprietat, ne ſera valable, en deguna ſorta, ſi no es por**

grandes necessitat, et ad conuetudinem et permissionem de iusticia, lo qualle conuetudinem le parra far sommiramene padeuant les gens de la Chancellerie, per le regard des nobles, et per les autres pardevant les baillifs ou autres magistrats, et juges ordinaires deuz loes, ou losdits dees seront assis.] Vide Joan. Stiernhöökum lib. 2. de Jure Sueonum vetusto cap. 5. pag. 245. ubi idem observatum apud Suecos tradit: Speculum Saxonicum lib. 1. art. 34. § 1. art. 52. § 3. [et Gloss. Jur. Gall. v. Pauvreté jurée.] [Mittermaier. Princip. Jur. German. § 157. not. 17.] Hinc propria seu proprietates alienari non potuisse, nec dari vel distrahi, nisi proximis affinitibus, ex causa paupertatis, evincit præterea Charta ex Tabulario Vindocinensi, quam descripsit Gallandus lib. de Francoalodio pag. 21. 22. Utinam hæc hodie adhuc obtineret Jurisprudentia: non enim tam facile viri nobiles sua prædia oppignerarent, ac distrahere iudicis decreto cogentur, et familiarum illustrium bona sarta tecta permanerent, et ad posterum, ut olim, dum ea lex vigeat, transirent.

Charta ann. 1271. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 95. v. Je Engerrans de Rainvillers... ai vendu bien et loiaument au dien et au capitre de l'eglise saint Ouffan en Abberville... les choses que j'avois ou reclamer poove à Rainvillers... Cheste devant dite vente j'ai fait par Poverte et pour le soustenanche de moi, de me femme et de nos enfans. Le quelle Poverte fu suffisamment prouvée en le court noble homme le conte de Pontieu... present les pare et les hommes de Pontieu.

PAUPERITAS. Pauperis quavisumque facultas. [parva et modica possessio.] Tabularium Ecclesie Gratianopolitane fol. 83. Vocimus circa domum nostram construere ad divinum honorem Ecclesiam, et iuxta vias Paupertatis nostre ditare. Charta Willaui. Regis Merciorum, apud Ingulfum pag. 86. Offero et ego magno altari predicti Monasterii de Paupertate mea calicem aureum, crucem auream, etc. Stephanus Episcopus Rhedonensis in Vita S. Guillelmi Firmati n. 17. De mea, inquit, Paupertate quod potui Sanctitati vestre detuli munusculum. Vita S. Materniani Episcopi Remensis n. 11. Finisque ejus duos in gravi custodia recluserat, eo quod segetes Paupertatis suæ ab illius potentis famulis vel animalibus defendere audent. Adde S. Anselmum lib. 4. Epist. 86.

PAUPERITAS, idem quod Semiprobenda: quia mediocri redditus, sic appellata. Vide supra Pauper 2. et mox Paupertacula. Charta ann. 1484. ex Tabul. eccl. Remens. Fundavit dimidiam præbendam seu Paupertatem in ecclesia Remensi ad collationem capituli. In libello apologetico, vulgo Factum, edito ann. 1734. pag. 25. memorantur les Pauvretes S. Rigobert.

PAUPERITACULA. PAUPERICOLA, etc. PAUPERITACULA. Formula Andegavensis: Proinde cito tibi de rem Paupertatis mee tam pro Sponsalitia, quam pro largitate tua, etc. Ibid. form. 38. Ut tibi aliquid de re Pauperticola mea concedere debent. Charta ann. 778. apud Perardum pag. 11. Ut aliquid de Paupertacula nostra ad ipsum locum, vel suis custodibus concedere valeamus, etc. [Charta Caroli Imper. in Tabul. Major. Mon. Timentes ne iniquius eis accideret super Paupertaculam quam ad presens in suo habebant dominio, etc.]

Atque forte sic legendum in Tabulario Brivatensi, ch. 905. Inconvulsa custodia, etc. in qua de Paupertacula nostra non secundum vellem, sed secundum posse restaurare cupimus. [Vide mox Paupertacula.] Historia Translat. S. Gorgonii Mart. n. 9. Proclamare cepit, ne eis suam Paupertaculam tolleret.

PAUPERITACULA. S. Hieronym. in Epitaph. Marcellini extremo: Et te Paupertatule suæ, imo per te pauperes reliquit heredes. [Epist. Jarentonis. Abbat. S. Benigni Divion. tom. 5. Annal. Bened. pag. 447: Sancti Benigni domus fugam filiorum ecclesie in Christi gratia benignè suscipiet, et Paupertaculam nostram voluntati vestre non dicam dare, sed quasi vobis reddere vel ministrare sumus parati.]

PAUPERITACULA, Mediocritas, facultas modica. Mirac. S. Gerardi tom. 2. Aug. pag. 697. col. 1. Quoniam filii sospitatem admodum desiderabat, de Paupertacula sua medium bovis pedem reprobavit, si filius ejus servi Dei meritis sanaretur. [Itiner. Rattierii tom. 2. Spicil. Acher. pag. 560. Cum de mea Paupertacula non sim vobis adeo inhumanus, ut militari beneficio habeam.]

PAUPERITATES. Gall. Pauvretes. Pars corporis, qua quis vitæ est. Lit. remiss. ann. 1479. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 431. Aucuns d'iceut jeunes gens se vergonnoient de jouer l'ebatement pour ce qu'il se faillit deschoyir jusques au ventre et montrer ses Pauvretes.

PAUPERIS, pro Pauper, in Præcepto Daceberti Reg. Franc. ann. 638. tom. 1. Annal. Benedict. in Append. pag. 685. Pauperis inibi consistentibus, pro regni stabilitate, vel remedio anime nostræ absque ullius in postmodum refragatione, temporibus debet proficere.

PAUPULARE, Pavonum clamor, ab ululare, et pau, quod est strepitus quem clamando edunt pavones. Vide Baulare. PAUQUINUS, Mensura frumentarie species. Charta Phil. Pale. ann. 1312. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 30. Cum Matheus de Varenis miles teneret in feodum a Johanna comitissa Augi centum quinquaginta Pauquinos bladi renduales. Rursus occurrit in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 89. ch. 561. Vide infra Polkinus.

PAURIRE, Pantheris vox. Carm. de Philom. ex Cod. reg. 6816.

Panther Paurit amans, pardus liando felit. PAUSA. Requies, cessatio alicujus rei, mora, nostris Pause, vox veteri Latine cognita. Lucilio, Claudio in Annalibus, Lucretio, Plauto, et a sequiori revocata. Odo Cluniac. lib. 2. de Vita S. Geraldii cap. 21. Nec illam Pausam placebat prolongari. Vide Henric. Stephanum de Latinitate falso suspecta pag. 4. et seq. [Guido in Vit. Pontif. Rom. de Mirac. S. Petri, apud Murator. tom. 3. pag. 683.]

Mira sed eadem patris decessio nostris Explanata modis, licet nec carpere Pausam.]

[Stat. ann. 1408. ad calcem Necrol. eccl. Paris. Ms. Item psalmodia debet tractum et morose cantari, singula verba pronuntiando distincte in medio versuum [sunt Pausa.]

[Pose Poetis nostratibus. Le Roman de Vecce MS.]

Ne peut passer inelch toute, Grant Pose mistrent à li casir.

Alias Pausæ. Guignevil. in Peregrum. gener. Ms.

Et chi ferai una Pausæ.

PAUSA COMMUNIS, Dicitur de navibus, quæ in aliquem locum se recipiunt. Vide supra Nedderlage. [et Hailaus. Ghesar. German. col. 1417.]

PAUSA, deinde dicta ea requies quæ somno carpitur. Messianus Presbyter in Vita S. Cæsarii Arelat. Inter Pausas somni, quas jam etas non solum exigit, sed etiam pro infirmitate aliquotiens premebat, etc. Nunc Reposer nostris, pro dormire, quomodo Repausare dixit Alredus Rievallensis in Vita Edwardi Confessoris, de 7. Dormientibus: Is quippe 70 annis... in sinistro latere Repausabunt. Et Helinandus in Chron. pag. 77: Quem resuscitatum jussit vestri et Repausari.

PAUSA, pro tumulo ac sepulchro usurpari cepit, quod mors Pausa sit vitæ malorum. Vetus Inscriptio, 690. 2:

Jam datus est finis vitæ, Jan. Pausa malorum Vobis quas habet hoc gnatum mistremque sepulchrum.

Vita S. Winoci Abbatis cap. 18. Tandem visere locum venit, quo Pausam membrorum S. Winoci elegit.

PAUSA, Exclusa, vel jus valvulam exclusæ demittendi. Tabular. Casauriense: Donavimus medietatem de uno molino in fluvio de Orfente cum leva et Pausa sua, cum forma et sertura, cum introitu et exitu suo. Addit. ad Chron. Casaur. ex Charta ann. 1047. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 938: Ipsa superscripta res... cum vinea, et pomis, et arboribus, et cum molinis, et formis, et Pausis, etc. Vide Paxera.

PAUSA, f. Limes, terminus. Gall. Borne. Charta Wifredi Comit. Ceritanie in Marca Hispan. col. 964: De meridie adicimus ei terminum in ipsa gleba, et vadit per ipsam serram quæ vadit per Bacieros, et sic pervenit ad Pausam Guillelmi.

PAUSARE, Cessare ab aliqua re. [Glossæ: Pausat, *παύσει*. Lex Bajwar. tit. 6. cap. 2. § 4: Pauset die dominico usque in secundam feriam.] [Vita Vener. Ida tom. 2. Aprilis pag. 163: Introniti se, Pausandi simul et hospitandi gratia... aroravit.] Pausare, dormire, reposer. Aldhelmus de Laudibus virginitatis cap. 12. de S. Ambrosio: Infantulus cum in cunis supinus quiesceret, ex improvviso examen apum ora labraque sine periculo Pausantis complevit. Vita S. Tillonis Monachi n. 22: Cum quadam nocte omnes Pausa e capissent fratres. [Guidonis Discept. Farf. cap. 30: Post sextam eant in dormitorium ad Pausandum, et dum pulsation fuerit signum surgant et provident necessitatibus suis.] Saxo Grammatic. lib. 1: Nec sinit Pausare noctu mergus altè garrulus.

PAUSARE et PAUSANTES dicuntur mortui, qui ab hac vita temporanea ad cælestem evocati, a laboribus sæculi demum quiescunt. Concilium Aurelian. cap. 6. et Capitula Theodori Cantuar. cap. 55: Quando recitantur Pausantium nomina. Cassianus Collat. 2. cap. 5: Memoria et oblatione Pausantium judicaretur indignus. Ita Pausantes habent Commodianus Instr. 32. Petrus Blesensis serm. 29. et S. Bernardus serm. 18. in Cant. Pausare, in tumulo quiescere. Vetus Inscriptio 1050. 9: M. M. Aureliæ Pum. Vitæ matris piissime quæ vixit annis XX. Juliana conjugii sanctissima, quæ vixit annis XX. et domine sororis quæ vixit annis II. Aurelius Eusebius contra votum fidel. Pausam. Traditiones Fuld. lib. 2. cap. 23: Monasterium S. Salvatoris, in quo egregius martyr Christi Bonifacius sacro Pausat corpore. In Mis-

sali Gotthico pag. 332. habetur *Oratio pro spiritibus Pausantium*, [Sanctorum scilicet Confessorum aliorumque omnium defunctorum. Vide Mabill. Liturg. Gall. pag. 12. et 446.] Hinc

PAUSATORIUM, Sepulchrum, cœmeterium. Papias: *Kimeterium, Pausatorium, vel dormitorium*. Vita S. Deicoli Abbatis Lutrensis num. 3: *Concremare tanti patrie Pausatorium studentes*. Theodericus Mon. in Hist. Invent. S. Celsi Episc. Trevir. n. 16: *Cum diu noctuque Fratres... in Pausatorio iustorum... divinum frequentarent officium*. Diedericus Monachus de Illatione S. Benedicti cap. 7: *Ut quantocius loco renovato clementissimus habitator Pausatorium quod sibi delegit... libens reversere dignaretur*.

PAUSATORIUM, Cœnaculum. Chart. ann. 1153. apud Ughellum in Episc. Patavin. sic clauditur: *Actum in Episcopali domo in Pausatorio vel cœnaculo dom. Episcopi*.

PAUSATIO, Requies, mora. S. Bernardus de Consider. lib. 1: *Vix relinquatur necessitati naturæ, quod corporis Pausationi sufficiat*. De Obitu Angelicæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1706: *Postea pusillum quievit. Post hanc Pausationem clamavit et dixit, etc.* Vide Incisio.

PAUSATIO, Mors, obitus, dormitio. Kalendarium Romanum vetus apud Allatum de Hebdom. et Dominic. Græc. pag. 1491: *XVIII. Kal. Sept. solemnia de Pausatione sanctæ Mariæ*.

REPAUSARE, Historia Wambæ Regis Gothor.: *Ubi duobus diebus exercitu Repausato, etc.*

PAUSARI, qui dicantur Latinis, vide Salmastium ad Hist. Aug. pag. 166. et Murat. Antiq. Ital. med. ævi tom. 1. col. 887.]

PAUSARE, pro Ponere, deponere. Lex Alemann. tit. 45: *Et Pausant arma sua jorum*. Gall. *Posent les armes jus, pas*.

PAUSANÆ, Induciæ, cum bellum pausat, cessat. Luitprandus in Legat. cap. 7: *Pausanas exigit, quas nec te exigere, neque nos concedere ratio ipsa compellit*.

PAUSATIM, per pausas, taxōs, pausément. Statuta Synodalia Nicolai Episc. Andegavens. ann. 1272: *Pausatim faciant cum campana pulsari. Pausate, dixit eadem notione Arnobius lib. 5. adversus Gentes*.

PAUSIDIUM, Requies. Lambertus Ardensis pag. 79: *Albellus cum tilia juxta crucem ad peregrinorum et quorundam viatorum ibi plantata est requiem et Pausidium*.

PAUSIUM, Locus ubi pausatur. In sigilli Hugonis Ducis Burgundie et Albonii Comitis Chartæ ann. 1189. appensi aversa parte exstat Castellum tribus instructum turribus, quas inter exarati leguntur hi characteres. PAUSIUM

VIANTIS, In circulo vero, *Sigillum Hugonis Comitis Albonii*. Exstat apud Peraldum in Chartis Burgundicis pag. 262.

PAUSATERUS, f. Apparitor vel quivis judicialis minister. Libert. Mozarab. tom. 6. Jul. pag. 57. col. 1: *Jussit (rex Alfonsus Raymondus) ut nullus Pausaterus descendat in una ex domibus Toletanorum intus civitatis, nec in villis suis*.

PAUSEA, Joan. de Janua: *Pavia, a paucis, vel pausia quoddam genus olivæ, quam corrupte rustici Pausam vocant, viridi oleo et suavi: sic dicta quod pavatur, i. tundatur*. [Vide Servium in lib. 2. Georgic. et infra Pusia.]

PAUSCAPE, Machina rotæ instar collo molentium servorum inserta, ne polemam, hoc est, hordei farinam inter molendum essarent, neve manus ad os applicarent. Laur. in Amalth.

PAUTACIUM, Aquarium, ubi aqua palorum contextu continetur: certe Pautaut palum significat, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 237: *Le frappa d'un grant baston, appelle Pautaut*. Stat. Avellæ ann. 1393. cap. 185. ex Cod. reg. 4621. Si aliqua persona posuerit... in aliquibus fossatis, holengis seu abreviationibus, vel locis seu Pautactis aliis communibus... et maxime in fossato portæ novæ, et in pessinacio aut Pautacio S. Martini aliquas balchas seu pileas... pro fimo faciendis, etc. Vide supra Paulus 3.

PAUTINUS, Divionensibus, Pautinæ: ut legitur in Glossar. ad calcem Cantil. natalit. Burg. idem quod supra Pantomarius. Charta ap. 1330. in Chartul. Buxer. part. 8. ch. 22. *Vendimus... domum nostram, que sita est Divion. in vico, qui vocatur Pautinorum, juxta domum Gallari Pautini*.

PAUTONARIUS, Vide supra Pantonarius.

PAUTONERIA, Bursæ seu marsupii species. Vide supra in Pantonarius.

PAUVS, Vide Pauo.

PAVVS, a Gall. Pavois, Scutum. Charta Henrici V. Reg. Angl. ann. 1418. apud Rymer. tom. 9. pag. 543. *Quot pro factura trescentorum Pavys grossorum pro gunnis*. Vide Pavesium.

PAUZAMA, [e Pauczama. braes.] (Lex. Lat. Gall. Bibl. Ebric. n. 23. XIII. s.)

PAX, Venia, dimissio, et absolutio delictorum que fit a Sacerdote, reconciliatio, communicatio, seu potius admissio penitentis in communionem Ecclesiæ: que Pax Ecclesiæ dicitur in Concilio Taurin. can. 6. Aurelianensi III. can. 16. Aurelian. IV. can. 13. S. Cyprianus Epist. 11. *Cum ante actam penitentiam, ante exomologesim gravissimi atque extremi delicti factam, ante manum ab Episcopo et clero in penitentiam impositam, offerre lapsis Pacem, et Eucharistiam dare, id est, sanctum Domini profanare, audeant*. Epist. 23. *Mandat Pacem dari, et peccata dimitti*. Epist. 52. *Ut lapsis, infirmis, et in exitu constitutis Pax daretur*. Et lib. de Lapsis. *Ante expiata delicta, ante exomologesim facti in criminis, ante purgatam conscientiam sacrificio et manu Sacerdotis, ante offensam placatam indignantis Domini et minantis, Pacem putant esse, quam quidam verbis fallacibus vendunt*. Atque hac notione usurpat passim idem Cyprianus, quomodo etiam accipitur in Concilio Elberit. can. 61. et in Consult. Zachæi lib. 2. cap. 18.

Pacem a Martyribus et Confessoribus, libellis ab eis acceptis, exoptare, impetrare, habet non semel idem Cyprianus Epist. 14. 15. etc. ut et Tertullianus ad Martyr.: *Pax vestra bellum est illi: quam pacem quidam in Ecclesia non habentes, a Martyribus in carcere exorare consueverunt*. Que quidem pax, inquit Pameus, non aliud videtur fuisse quam relaxatio satisfactionis per Episcopum penitentibus impositæ, atque ad Ecclesiæ communionem ante expletum præscriptæ penitentis tempus admissio. Forium autem libellorum formulam tradit idem Cyprianus Epist. 22. *Cum Benedictus Martyr Paulus adhuc in corpore esset vocavit me, et dixit mihi, Luciane, coram*

Christo tibi dico, ut si quis post arceationem meam abs te Pacem petierit, des in nomine meo.

PAX VOBIS, Prima vox Domini ad discipulos, quando eis post Resurrectionem apparuit. Est autem formula salutationis ad populum in Missa, qua Episcopi utuntur, ut auctor est Alcuinus lib. de Divin. offic. cap. *Quid significant vestimenta*. Beletus de Divin. offic. cap. 36. ait orationem qua Sacerdos populum salutatur, *Dominus vobiscum*, sumptam ex veteri Testamento, ex libro Ruth, pertinere ad minores Sacerdotes: aliam vero, *Pax vobis*, sumptam ex Evangelio, solum spectare ad Episcopos, et qui his sunt superiores: *Quo, inquit, sane illud expresse innuitur, quod novum Testamentum dignius sit veteri*. Ordo Romanus: *Pastea salutans populum Pontifex, dicit, Pax vobiscum, sive Pax vobis; Sacerdos autem, Dominus vobiscum, etc.* Ad calcem Chronici Reicherspergensis addita sunt quedam a Christ. Gewoldo Diplomata Pontificum Roman. atque in his unum Leonis VII. PP. ubi hæc habentur: *Consultum est etiam, utrum Episcopi Pax vobis, an Dominus vobiscum pronunciare debeant. Sed non aliter per omnem provinciam tenendum est, quam in sancta Rom. Ecclesia. In Dominicis enim diebus et præcipuis festivitibus, atque Sanctorum natalitiis, Gloria in excelsis Deo, et Pax vobis pronunciamus. In diebus vero Quadragesimæ, et in IV. Temporibus, sive in vigiliis Sanctorum, et in reliquis jejuniorum diebus, Dominus vobiscum tantum dicimus*. Vide Lambertum in Vita S. Heriberti Archiep. Colon. n. 8. Durandum lib. 4. cap. 14. n. 7. Goarum ad Eucholog. pag. 145. et Menardum ad lib. Sacramentorum Gregorii M. pag. 66.

PAX DOMINI, Idem quod Pax vobis. Joan. Abrincensis Episcop. de Offic. Eccl.: *Quod solus Episcopus salutando populum, Pax Domini dicit, ostendit eum esse vicarium Christi, qui resurgens a mortuis, pacem Apostolis nunciavit*.

PACEM DARE, Osculari: osculum enim, pacis est symbolum et concordie. Diurnus Romanus cap. 2. tit. 8. de Summo Pontifice: *Deinde ascendit ad sedem et dat Pacem omnibus Sacerdotibus*. Vita S. Siffredi Episcopi Carpentoratensis apud Vinc. Baralem: *Cum quoque ex more Pacem omnibus daret, cæcum osculatur, etc.* Historia de exilio S. Martini PP. pag. 101: *Et surgens... dicit ad unum concurrentium sibi dilectum, qui erat ibi: Veni, domine frater, et da mihi Pacem... non valeas ergo, et aiebat, exhibere seipsum, vocante eum beato ad osculum, irrujit frater ut leo. Anastasius in Stephano IV PP.: *Et ibidem similiter in sella Pontificali sedens, tribuensque denuo, ut mos est, Pacem, ascendit rursum, et mensam, ut assolent Pontifices, tenuit*. Concilium Duracense I. part. 2. cap. 33: *Tunc dominus Rex Pacem illi dedit, et ego (Hincmarus) post illum*. Vetus Expositio Missæ: *Deinde dat Pacem altari, vel patenæ. [Pacem facere, in Addit. 3. ad Capitul. cap. 35. Oblationem quoque et Pacem in ecclesia facere jugiter admonetur populus Christianus: quia ipsa oblatio sibi et suis magnum est remedium animarum, et in ipsa Pace vera unanimitas et concordia demonstratur.] Pacem offerre, in Regula SS. Patrum cap. 8. Exhibere Pacem peregrino advenienti, in Regula Patrum ad Monachos cap. 3. Sociari hospiti advenienti in Pace, eidem Pacis osculum offerre, in Regula S. Benedicti cap. 58. Vide Osculum pa-**

cis, et Glossar. med. Græcit. voce Εἰρήνη col. 354.

† PAX, Instrumentum, quod inter Missarum solemnia populo osculandum præbatur. Missale Mozarabum: *Et statim det (Sacerdos) Pacem diacono vel puero, et puer populo.* Concil. Hispal. ann. 1512. inter Hispan. tom. 4. pag. 9: *Item ad evitanda inconvenientia et tollendum impedimentum quod causatur divino officio... mandamus ut Pax non vadat per ecclesiam, sed ponatur in loco in quo commode illi qui devotionis fuerint moti, illam capere valeant.* Ibid. pag. 28. ex Constitut. Card. de Mendoza: *Item quia reperimus quod fere in omnibus ecclesiis... solet corrigi Pax cum patenis consecratis (quod cedit in dedecus et vilipendium dictarum patenarum)... propterea mandamus ut in omnibus ecclesiis fiant Paces argenteæ vel lignæ tam pro viris quam pro mulieribus.*

• Necrol. eccl. Paris. Ms.: *Dedit ipsa domina (Margareta de Rupeguidonis) ad usum dictarum Missarum unam calicem cum una paneta, duas burettas, unam Pacem, totum de argento deaurato, etc.*

† PAX BANDITA. Publicata, denunciata, in Chr. Tarvis. apud Murator. tom. 19. col. 876. Vide in Bannum 1.

PAX DEI ET ECCLESIE. Vide Treva Dei.

PAX BEATÆ MARIE. Hist. Occit. tom. 8. inter Probat. col. 153: *Anno ab incarnatione Domini MCLXXXIII. Philippo Francorum rege regnante, Guillelmo Cæsarum Nemausensi episcopo existente, eodem anno quo pax Beatæ Mariæ incepit et divulgata fuit. Quæ pertinet ad celeberrimam illam societatem in ecclesia Anciensis, miraculo, ut putabant, præeunte, initam anno 1183. qua confratribus pacem ubique restaurare propositum erat.* Vide lib. 19. ejusd. Hist. pag. 63.

• PACIS ORIGO. Vide supra Ordo fidei et pacis.

PAX ECCLESIE, Immunitas, privilegia quibus illa manitur, quæ quis infringit, reus fit fractæ pacis Ecclesie. Concilium Berghamstedense anno 697. cap. 2. *Pacis Ecclesie (quod Mundburgum vocant) solidorum esto compensatio.* Ita pax Ecclesie accipitur in Capitulari Bajwarior. ann. 788. cap. 2. in Capitulari ann. 801. cap. 2. in Capitulari ann. 808. cap. 2. in Capitulari. 1. ann. 810. cap. 18. in Capitulari. 2. ann. 813. cap. 2. in Lege Longob. lib. 1. tit. 14. cap. 14. [90 Carol. M. 80.] etc.

PAX ECCLESIE, de reis qui ad Ecclesias, veluti ad asylum confugiunt: tum enim pacem ecclesie habere dicuntur. Capitularia Caroli M. lib. 5. cap. 90. [90 153.] et Conc. Moguntiac. cap. 39: *Reum confugientem ad Ecclesiam... rectores Ecclesiarum Pacem, et vitam ac membra et obtinere studeant.* Lemma capituli est, *Ut Ecclesie Pacem habeant.*

Capitulatio ejusdem Caroli de Partibus Saxonie cap. 1: *Si quis confugium fecerit in Ecclesiam, nullus eum de Ecclesia per violentiam expellere præsumat, sed Pacem habeat usque dum ad placitum præsentetur, et propter honorem Dei, Sanctarumque Ecclesie ipsius reverentiam, concedatur ei vita et omnia membra.* Vide Capitularia Bajwarior. ann. 788. cap. 2. Fleta lib. 1. cap. 29. § 1: *Constitutum est enim quod Ecclesia Anglicana sua habeat jura, libertatesque suas illasas. Item quod Pax Ecclesie et terræ inviolabiliter observetur, ita quod communis justitia singulis pariter exhibetur.* Apud Rogerium Hovedenum

pag. 777. Philippus Bellovacensis Episcopus, qui in turri Rothomagensi servabatur captivus, evocatus in hospitium Alienoris Regine Angliæ, dum transiret per atrium cujusdam Ecclesie, arrepto ejusdem Ecclesie annulo, exclamavit dicens, *Peto Pacem Dei et Ecclesie.* Lege quippe Edwardi cap. 6: *Quicumque reus vel noxius ad Ecclesiam causa præsidii confugerit, ex quo atrium Ecclesie tenuerit, a nemine insequente nullatenus apprehenditur.* De hac pace Ecclesie intelligenda etiam Charta Adelstanti Regis Anglor. in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 173: *Sciatis quod ego confirmo Ecclesie et Capitulo Ripon. Pacem suam, et omnes libertates et consuetudines suas.* Adde pag. 377. Concilium Enhamese ann. 1009. cap. 9. *Leges vernaculas Willelmi Nothi cap. 1. Ricardum Hagustaldensem in Descriptione Hagustaldensis Ecclesie cap. 14. eundem de Episcopis Hagustald. cap. 5. etc.* Quando vero jure asylum donata fuerint ædes sacre apud Christianos, sat multis docet Jac. Gothofredus ad leg. 1. Cou. Th. de His qui ad Eccles. confug. (9. 45.)

Apud Anglos qui ad Ecclesiam confugebat, au. locum alium religiosum, vel asylum privilegio donatum, siquidem crimen, de quo accusabatur, a se admissum fatetur, regnum abjurare tenebatur, et eligere portum aliquem, per quem ransire posset ad terram aliam extra regnum Angliæ, quia non tenebatur abjurare terram et potestatem Regis præcise, sed tantum regnum Angliæ. Quo casu computari ei debebant rationabiles diæ usque ad portum illum, (aut transitum per talem villam, si per continentem exire eligeret) et debebat ei interdicti ne exiret regiam viam, nec moram faceret alicubi per duas noctes... sed semper tenderet recta via ad portum, ita quod ibi esset ad diem sibi datum, et quod transfretaret, quam cito navem haberet et ventum, nisi tempestate esset aut alioquo imminente periculo impeditus. Morari autem poterat in Ecclesia per 40. dies, nec intereret, an esset tantum accusatus vel iudicio condemnatus. Hæc fere Bracton lib. 3. Tract. 2. cap. 16. § 1. et auctor Fleta lib. 1. cap. 29. Vide Abjuratio 1. Dectri, Immunitas, et Salubitas.

† PAX TOTIUS HEBDOMADÆ, id est, Integra. Gerardus in Mirac. S. Adalhardi sæc. 4. Benedict. part. 1. pag. 361: *Requiruntur reliquæ: ad reliquias ut quæque loca sibi adjacent conferuntur, ibique pacis inviolabile pactum confirmatur. Ita Ambianenses et Corbeiensis cum suis patronis conveniunt, integram Pacem, id est totius Hebdomadæ decernunt, et ut per singulos annos ad id confirmandum Ambiani in die festivitatis sancti Firmini releant, unanimiter Deo: spromittunt.* Vide Treva.

† PAX FIRMA, Securitas, immunitas a quavis molestia, Gall. *Sûreté.* Charta Henrici Vinton. Episcopi ann. 1144. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 100: *Cum in literas quas novissime vobis direxi, firmam Pacem omnibus ad feriam meam venientibus a vobis et vestris dari quesierim, etc.*

PAX REGIS, Regia protectio, *Sauvegarde Royale.* [Capitulare I. Caroli M. ann. 802. cap. 90: *De his quos vult dominus Imperator Christo propitio ut Pacem ac defensionem habeant in regno suo, id sunt, qui ad suam clementiam festinant aliquid nuntiare cupientes, sive ex Christianis, sive ex paganis, aut propter inopiam vel propter famem suffragantiam*

querunt, ut nullus eos sibi servitio constringere vel usurpare audeat, neque alienare, neque vendere; sed ubi sponte manere voluerint, sub defensione domini Imperatoris ibi habeant suffragia in sua elemosyna.] Concilium Enhamese ann. 1009. cap. 9: *Fruatur unquamque Ecclesia pace Dei, Pace Regis, et Pace omnium Ecclesiarum.* Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 58: *Omnis homo Pacem habeat, quam Rex ei dabit.* Cap. 78. de crimine homicidii: *Et cum hoc factum erit, elevetur inter eos Pax Regis.* Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 81: *Firma pax teneatur et servetur ubique per totum regnum, inter omnes subditos Domini Regis ad Pacem suam existentes: ita quod nullus de cætero moveat guerram contra vicinos suos quoscunque, sub pena plenariæ forisfacturæ.* In Speculo Saxónico lib. 3. art. 2. Clerici dicuntur *Pace quotidiana imperii communiri.*

AD PACEM REDIRE dicitur *Ullagatus* et proscriptus, cum a Rege recipitur, ejusque pacem, qua cæteri subditi fruuntur, denuo consequitur. Bracton. lib. 3. Tract. 2. cap. 11. § 2. de malefactore: *Oportet quod redant ad Pacem infra tempus præfixitum, vel quasi inobediens legi... ullagetur.* Cap. 14. § 12: *Non enim poterit Rex gratiam facere cum injuria et damno aliorum: poterit quidem dare quod suum est, hoc est, Pacem suam, quam ullagatus amisit, etc.*

† PACEM JURARE, dicebantur privati qui inter se dissidiis compositis, pacem sibi invicem solemnij juramento asserebant, cujus violator a Rege multabatur. Ordinatio Caroli Joannis Reg. primogen. ann. 1356. tom. 3. Ordinatio. pag. 129: *Nous ne ferons pardons, ne remissions de murders... de trives, assuremens, ou Paiz jurées, rompus ou brisées.*

PACEM PROCLAMARE, Silentium indicare, quomodo etiamnum cum alios silere jubemus, *Paiz, Paiz,* dicimus. Si quando enim pax publica infringebatur, tum ab omnibus jurgantes admovebantur pacis indictæ, hacce voce, *Pax:* quod maxime in duellis obtinuit, ne quis decertantium partes amplecteretur. Quoniam Attachamenta cap. 78. de pena non silentis tempore duelli: *Item statutum est, quod postquam Pax proclamatur in Palatio Domini Regis, vel in platea, ubi pugna duorum hominum vadatur: nemo loquatur præter eos qui debent custodire plateam aut Palatium... et si quis, postquam Pax tueri debet, loquutus fuerit, etc.* Statuta MSS. Caroli I. Reg. Sicul. cap. 38: *De garder Paiz en jugement. Silence est une manière de nuire Paiz. Por ce nos, qui volons chastier les folies de ceus, qui par leur clamors troubtent aucunsfois l'ordre des droites, établissons, etc.* Le Roman de Philippe de Macedoine MS.:

Li Rois li dist, faites Paiz,
Escoutez ce que dire je veill.

Paiz, pro venia, licentia, usurpat le Roman de Rou MS.:

De tout le lor riens ne demande
Fors le marché de la viande,
Paiz de venir et Paiz d'aler,
Et Paiz de viande achater.

LITTERA PACIS, quam vulgo *Remissionem* vocant, quæ criminis admissi abolitionem continet, et a solo Rege concedi et impetrari solet pro quolibet crimine, in Legibus Malcolm II. Regis Scotiæ cap. 2. § 5.

PAX REGIS multiplex esse dicitur in Legibus Edwardi Confessor. cap. 12. scilicet ipsius manu, vel brevi data, vel

in diebus coronationis, vel in præcipuis anni festivitibus, vel in quatuor viis regalibus, vel denique in majoribus festi-
vis. Adde Henricum Knyghtonem lib. 4. de Eventibus Angliæ cap. 4.

PAX REGIS ipsius manu vel brevi data, quam Angli vocant *Cyninges hante sealde grith*, eadem est cum regia protectione, quæ brevi seu diplomate Regis manu subscripto, alicui, vel Ecclesiis conceditur. Capitulare 2. ann. 802. cap. 17: *De his quos volumus ut Pacem habeant, et defensionem per regna Christo propitio nostra.*

PAX REGIS quæ ab ipso datur cum primis coronatur, et dies durat octo; de qua præterea agunt eadem Leges Edwardi Confess. cap. 81.

PAX REGIS in præcipuis anni festis, in Natali scilicet Domini per dies octo, totidem in Paschate, et totidem in Pentecoste, cap. 12. et 31.

PAX REGIS in quatuor præcipuis Angliæ viis regalibus, de quibus in voce *Erminsreaf*, et in voce *Cheminus*, egimus. Pacis istius mentio est etiam in Legibus vernaculis Willelmi Nothi cap. 30. et apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 23. § 1. Matth. Westmonaster. ann. 1224: *Incipiens ergo Falcasius recalcitrare, cepit quasi in hostili guerra unum de Justitiariis Regis, scilicet Henricum de Braibrok, in Pace Regis per stratam regiam itinerantem. Cheminus regis infractus, in Epist. Sugerii Abbatis 120. Chimi vero minores de civitate ad civitatem ducentes, et de burgis ad burgos, sub lege comitatus sunt, ut est in Legibus Edwardi Confessoris.*

PAX REGIS in aquis nominatorum fluviorum, quorum navigio de diversis locis victualia deferuntur civitatibus vel burgis. Aquæ vero minores, perinde ac chemini minores sub lege Comitatus sunt.

PAX CURIÆ REGIS, Quæ scilicet contineri debet intra Curiam ipsius terminos, qui ita describuntur in Legibus Henrici I. Regis Angliæ cap. 16. cujus titulus est, *de Pace Curie Regis: Nam longe debet esse Pax Regis a porta sua ubi residens erit a quatuor partibus loci illius, hoc est, quatuor (in aliis Codd. tria) miliaria, et tres quarantenas, et novem acres latitudine, et novem pedes, et novem palmos, et novem granas ordei. Multus sane respectus esse debet, ac multa diligentia, ne quis Pacem Regis infringat, maxime in ejus vicinia. Adde cap. 68. et Bractonum lib. 3. tract. de Corona cap. 25. § 1. Charta Willelmi Regis Merciorum apud Ingulphum pag. 856: *Quicumque in Regno meo pro quocumque delicto, reus inventus et legibus obnoxius fuerit, si fugerit ad dictum Monasterium, sicut in asylo, vel in camera mea propria, Pace mea et impunitate gaudeat. Vide præterea Capitularia Carolomanni Regis tit. 3. cap. 1. et Virga 3.**

Idem videtur quod **Bannum Regis** dicitur in Capitul. 2. Caroli M. ann. 818. cap. 2: *Ut ecclesie, vidue, pupilli per Bannum Regis Pacem habeant. Ut iumenta Pacem habeant per Bannum Regis; nisi malis intelligendum de ambitu intra quem regia potestas exercetur. Vide Bannum 3.*

PAX SANCTI PETRI, Wichbild Magdeburgense art. 9. § 2: *Unicuique Provincie jus sancitum ac statutum est. Imperator vero de consilio Romanorum demandavit et iudicavit, ut civitates firmas cum muris, turribus ac propugnaculis extruerent. Ipsi reiterantibus instantibusque postulantis declarari, ac statui eis jus quo vivere debeant: ad instantiam tandem*

eorum Imperator dedit ac largitus est eis jus, quod quotidie in Curia unitatum fuit sua, illudque cum veridicis confirmavit signis, et manum dæsuper extendi suam; stipulatione facta: et Pax sancti Petri cum signo Crucis eidem concessa. Idque signum huc usque servatur ubi civitates vel foralia noviter fundantur, figitur crux in testimonium pacis, quodque ibi cernatur municipalis Pax: appenditurque Imperatoris signum, ut appareat de voluntate ejus id factum fore.

¶ **PAX PARVA** et **MELIOR**, Qules, sedatio, in Lege Aiman. tit. 36. num. 2: *Ipsium placitum fiat de Sabbato in Sabbato, aut quali die Comes aut Centenarius voluerit, a septem in septem noctes, quando Pax parva est in provincia; quando autem melior est, post quatuordecim noctes fiat conventus in omni centena.*

PACIS FRACTIO, **INFRACTIO**, Cum Pax locisve aliis concessa, violatur. Actio de Pace fracta, in Speculo Saxonico lib. 1. art. 59. § 1. lib. 3. art. 8. § 36. is Wichbild Magdeb. art. 16. § 3. Nude appellatur *actio de Pace*, apud Bractonum lib. 3. tract. 2. cap. 31. § 8. id est de pace Regis fracta. Matthæus Paris ann. 1251: *Pacem regni et coronæ Regis enormiter læserat, dum quasi prædo violentus equum cujusdam famuli de Curia S. Albani abstulit. unde per ipsum famulum de criminis Pacis appellabatur, et impetrata litera in Curia Regis, Miles super hoc criminatus attachiatur. Sanctæ Pacem Ecclesie violenter infringere, in Legibus Edwardi Confess. cap. 7. cujus criminis cognitio Episcoporum esse dicitur. Infractione Pacis regis per manum vel breve date, et illius cognitio inter jura regia recensetur in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 10. 12. 13. 16. Actio de pace Domini Regis infracta, in Regiam Majestatem, lib. 1. cap. 8. § 8. Habetur Statutum Philippi Regis Franc. datum in Parlamento Pentecostes die Mercurii ante festum S. Lucæ ann. 1279. quo erulimus ex veteri Regesto Cameræ Comput. Paris. Ita autem concipitur: *Ne ex omni delicto Pacis fractio requiratur, et jurisdictiones dominorum aut communitatum ex hoc usurpari contingat, frangi Pacem, seu violari tunc dicimus, cum in castris, aut civitatibus facta seditione publica, pars partem egerit, vel cum armis invaserit, vel civitas, castrum, aut villa, aut Baro, aut castrum Dominus alii guerram moverint, aut furtive castrum, aut villam, aut munitionem subtraxerint. Quod si Personæ privatæ in civitatibus, vel municipiis eorum aggressæ fuerint, aut etiam pastores in pascuis, veluti, ut sepe contingit, occasione eorumdem rixati, licet ad Pacem non pertineant fractionem. Sane aggressores itinerum, sive plures fuerint, sive unus, Pacis violatores censendi sunt, qui sive ad manus Paciarum, sive ad sui ordinarii manus devenerint, unus alteri eos remittere minime teneatur. Vide Michaelem del Molino in Repertorio Forum Aragon. in voce *Fractor pacis vel treuga*. [Pacem frangere, *Efforcier paix*, in Poemate de la guerre de Troyes MS.:**

*Si se recent aqubz geyns
Cels de la ville et amlies.
Et lor Pais ont efforcies.*

Pais brassiez, in Litteris ann. 1291. Inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 294.]

PACIS REGIS STARE, de fracta Regis pace juri stare. Statutum Edwardi I. Regis Angl. ann. 21: *Qui se forestariis aut warrenariis illis post clamorem et*

Auterium levata, ad Paci Regis standum recte reddere noluerint: Immo ad militiam suam exequendam, et continuandam, et Pacem Regis diffugiendam, fugam fecerint, etc.

PACEM IMPERII et quietem habere dicuntur feudatarii, non modo dum servitium et obsequium militare exhibent domino suo Imperatori per sex hebdomadas ratas ac de jure feudali definitas, sed etiam per totidem septimanas ante et post, ita quod nullus domorum suorum ipsam evocare valeat ad iudicium feudale, nec quisquam aliquod iudicium Cæsaris impetrare. Jus feudale Saxonum cap. 5.

PAX VILLÆ, Banleuca, districtus urbis intra quem Paciarum seu scabini jurisdictionem habent. *Potestas et terminus pacis*, in Charta Communis Cerniacensis ann. 1184. [Charta Philippi Augusti ann. 1194: *Burgensis vadum Militum ad abandum accipiet, intra Pacem civitatis sine forisfacto. Nullus intra Pacem civitatis manens submoneri debet nisi per Scabinos.*] Regestum Parlamenti Paris. signum B. Inter Aresta Pentecost. ann. 1282. fol. 60: *Servientes Episcopi Laudunensis, custodes nemorum, et garonnarum suarum, per villam et Pacem Laudunensem deferra possunt enses suos cinctos ad latera, vel pendentis ad collum sive ad humeros, et arcus suos distentes; sicut voluerint. Et fol. 77: Pronuntiatum fuit, quod dicti Major et Scabini (villæ S. Richarii) levabant talliam a manentibus infra Pacem villæ, etc. Adde pag. 108. Liber 8. Memorialium Cameræ Comput. Paris: *Dominus Hugo de Moy, dicitur Tristantius, Miles electus per Cameram præsentis procuratore Regis Generali in officio Præposituræ civitatis et Pacis Laudunensis, tam in justitia, quam in receptis, vacante per resignationem in manibus Regis factam per Joannem de Sarny Militem nuper Præpositum ibi, per litt. Reg. 19. Sept. 1413. Communia Pacis Ruthenensis, in libro 4 eorundem Memorialium fol. 8. Termini Pacis, seu banleuca, in Libertatib. villæ Cerniaci in agro Laudunensi ann. 1184. Descriptis Thomasserius Chartam Pacis Communis Farae indultam ab Ingeranno de Couciaco ann. 1207. in qua hæc habentur: *Hominibus de Fara Pacem indulimus. Ibidem Hominibus Pacis Farae. Rursum: Termini Pacis hujus sunt, etc. Hinc maison de la Paix, domus Pacis, in Consuetud. Montensi cap. 12. art. 2. in qua conveniunt Scabini de rebus publicis cognitari.***

¶ **PAX**, Districtus, intra quem quis jurisdictionem habet. Charta ann. 1267. tom. 5. Cod. Diplom. Polon. pag. 78. col. 2: *Pax incipiat ab Izkulle, ubi Pax prædicti ducis Stupeyken terminatur.*

¶ **PACES** in plurali usurpant Statuta Vercell. lib. 1. fol. 1: *Ordinamenta facta de Pacibus et treugis firma tenebo.*

¶ **PAX**, Scabinorum seu sedillum corpus. Charta Nic. abb. S. Joan. Laudun. ann. 1196. ex Tabul. ejusd. monast.: *Si qua villis et inhonestis personis, honestum virum vel mulierem turpibus conviciis inhonestaverit, liceat alicui viro probato de Pace, si supervenerit, illum objurare, et illum uno vel duobus aut tribus colaphis sine forisfacto ab importunitate sua compercere. Hinc*

PACIARIUS, **Ædilis**, **Scabinus**, qui pacem inter cives tuetur. [*Paiseur*, in Statuto Caroli V. Reg. Franc. ann. 1364. pro electione Scabinorum Insulensium tom. 4. Ordinat. pag. 471: *Et que le Conseil qu'il (le Commissaire) appellerà avec lui, il fera faire ledit serment; et*

aussi aux Cures qui sont accoutumés de rapporter chacun en droit soy, les personnes qui leur semblent estre ydoines pour estre créés en Eschevins, hommes et Paissars. Unde ibi legendum suspicor *Pseud-hommes* vel quod idem forte est *Wil-hommes*, ut in altero exemplo scriptum esse testatur D. Secouss. *Præfectus Pacis*, aut *Decurio*, in leg. 1. Cod. Th. de Pignoribus (2, 30.): *συνάργος*, Græcis: *Juré de la paix*, in Consuetudine Valentiniensi art. 130. 132. 136. 138. 141. Vide Consuetud. Tornacensem cap. 2. et Buzelinum in Gallo-Flandr. lib. 8. c. 15. pag. 512. Libertates villæ S. Desiderii in Campania ann. 1228. MSS.: *Si dissensiones aut guerra, aut aliquod aliud malum inter probos viros exoritur, unde ad auras Scabinorum clamor perveniat, salvo jura domini Scabini illud componere et pacificare poterunt. Qui vero compositionem vel pacem, quam super hoc Scabini consideraverint, sequi noluerit, forefactum 60. librarum incurrit.* Charta Jacobi I. Regis Aragon.: *Mandamus itaque Vicariis, Bajulis, Paciaris, Justitiis, Judicibus, etc. Curia Generalis Barcinonensis ann. 1288. sub Petro II. Rege Arag. cap. 28: Concedimus etiam... quod Paciaris et Jurati et Consules sint in civitatibus, villis, et aliis locis nostris in quibus esse antiquitus consueverunt.* Curia generalis Catalanis acta in villa Montilsalbi sub Alphonso Rege Arag. ann. 1338: *Ordinamus quod Consiliarii, Paciaris, vel Jurati uniuscujusque capituli Vicariis, etc. Apud Venetos Anciani pacis dicti, qui publicæ paci inter cives invigilabant.* Vide Chronic. MS. Andrea Danduli ann. 1206.

• *Tractor pacis*, in Lit. ann. 1501. Vide in *Tractor* 5.

PACIS ADSECTORES, *συνάργος*, in Legibus Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 18. sunt qui sola faciendæ pacis intentione, Regali sola destinantur auctoritate, qui eas solum dirimunt causas, quas illis regia deputaverit ordinandi potestas. Adde lib. 2. tit. 1. § 26. *Præpositi pacis*, in leg. 49. Cod. Th. de Decurionib. (12, 1.) ubi tamen quidam censent legendum *præpositi pacis*, de quibus in leg. 1. de Pignoribus eodem Cod. et alibi.

† *PAX*, *Paciariorum collegium*. Vide *Paciaris*.

• *PAX*, *Pensationis pecuniariæ* aut *annonariæ* species, quæ primitus pro securitate et pace præstatur, exinde ut consuetum exacta. Libert. villæ de Naiaco ann. 1368. tom. 7. *Ordinat. reg. Franc. pag. 220. art. 4: Emolumentum seu emolumenta, quæ de Pace nuncupantur, et quæ exigunt et levantur consuevit in senescallia Ruthenensi... in usus dictæ fortificationis castri et villæ predictorum, et non alibi, convertenda, etc.* Vide supra in *Passata* 1. et infra *Pazagium* 2.

PAX, *Laudium*, id quod pro venditionis aut alienationis auctoramento, domino superiori solvitur, quasi ut *Pax* cum eo ineat, ut venditionem et alienationem non inturbet, dato ad id consensu suo. In Consuetudin. Municip. Tolosæ part. 4. tit. de Feodis art. 9. statuitur dominos feudales non teneri ad recipiendos, aut investiendos vassallos, nisi prius satisfecerint iisdem dominis de *Pax*, vel aliter inter se cum eodem concordaverint. Adde part. 3. tit. de reum communium divisione, part. 4. tit. de Feud. art. 17. Charta ann. 1188. pro lanionibus Tolosanis, in Regesto Tolos.: *Habebat dominus Comes, vel eius Bajulus, suos Pax integræ.* [Vide *Haltus*.

Glossar. German. voce *Friedpfennig*, col. 533.]

• Charta ann. 1226: *Convenit dictum feudum non dare ad superfeudum... nec aliter a se alienare cur dominus Raimundus Yalqueris nec ejus ordinum possit inde perdere suos Pax, nec aliquid suarum dominationum. Pariag. inter reg. et abb. Gemondi ann. 1223. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 58: Censum seu obliu, vendit seu Pax, etc. Vide mox *Paxus*.*

• *PACEM PORTARE*, *Evictionem præstare*. Charta ann. 1346. ex sched. D. Schœpfl.: *Promittimus sollemniter fide, qua supra, præfate Henrico et suis successoribus de prædicta obolata prati, tanquam de vero allodio, firmam, perfectam et justam portare waranciam, et Pacem contra personas quascumque, sicut in talibus est consuetum, etc.* Vide *Warantus*.

† *PAX*, quantum mihi *pax* obvenit, passim in Chartis Provincialibus venditionis, cessionis et compositionis occurrit isthæc formula, quæ significat existimo redditus qui, non interpellata possessione, ex aliquo fundo percipiuntur. Charta Guarachonis regnante Chunrado Rege Indict. vi. ex Chartular. Aptensi fol. 22: *Idcirco ego Guaracho tibi cedo Umberto aliquid de hereditate mea per forasfactum quod tibi feci, ut cum te finem habeam. Sunt ipsas res... in villa Calvisia: et in suum terminum quantum mihi Pax obvenit, hoc est tertiam partem in Argallo quantum mihi Pax obvenit, et subtus Gargatio quantum mihi Pax obvenit, et in Cargis vineas et campis quantum mihi Pax obvenit, in Clavagiano et in Bazo et in Lauenare quantum mihi Pax obvenit, hoc est duas partes. Pluries ibidem Charta ann. circ. 1060. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Dono unam partem de vinea quæ mihi per opera manuum mearum obvenit ad proprium alodem quantum in ipso clauso mihi Pax obvenit vel obvenire debet.**

† *PAX*, *Stipendium*, Gall. *Paie*. Oberus Annal. Genuens. lib. 2. apud Murator. tom. 6. col. 308: *Ipsæ morantibus solverunt Pacem militibus et bausengis, quia Fanensibus auxilium et consilium amabiliter præstarent, quæ promissa fuerant illis et ultra, et hoc fuit circa libras DCCC.* Vide *Pacera*.

SALVA VESTRA PACÈ, Formula loquendi etiam haud omnino extra usum apud nos, *Sauf vostre paix*. Goffrius Vindocin. lib. 8. Epist. 18: *Et ideo salva vestra Pace dicimus, quod, etc. Pace tua, apud Joan. Sarisberiensem Epist. 208. initio.*

† *PAXAMENTUM*, *Solutio*, Gall. *Paiement*. Charta Caroli Hungaris Reg. ann. 1268. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 490: *Nos a converso assignamus... eidem dominæ Margareta pecuniam cum augmento tertius partis quinquaginta millia marcarum propter suam prædictam dotem ejusdem rationis et Pazamenti. Hinc *Pazars*, pro solvere, *Payer*, ibid. pag. 435. ex Charta Adolphi Rom. Reg. ann. 1292: *Proportionaliter solvere promiserit et Pazars.* Vide *Pazars*.*

† *PAXBRED*, *PAXBREDE*, *Instrumentum pacis*, seu *patens*, vas ministeriis sacris dicatum. Testamentum Henrici le Scrop ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 273: *Cum uno pari candellaborum argenteorum... cum una Pazbrade argentea et deaurata, etc.* Testam. Rothami Eborac. Episc. ann. 1498. in Lib. nig. Scaccarii pag. 673: *Item dedit eis unum deauratum, videlicet a Pazbrade deauratum, cum ymagine Trinitatis... Item unum Pazbrade deauratum*

cum ymagine Christi passet. Vide *Osculatorum*.

• *PAXEMA*, *Panis subclericus*, bis coctus. Decembr. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 77: *Proinde eadem floratis cum Pazemadibus et astimis cum ovorum testis, et offerum simulacris, etc.* Vide *Paximatum*.

† *PAXEMATIUM*, ut *Paximatum*. Chronic. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 216: *Romualdus igitur fragilitati ejus pia compatens, consuata mensuram quadram Pazemati superaddidit.*

PAXERA, *PAXERIA*, *Palorum contextus* ac series in molendinis, in pontibus, et aliubi, Occitanis, *Paisiero*, agger molendini. Tabularium Silve late apud Marcam lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 7: *Vendidit Fratribus de Silva lata agrum qui est juxta Pazeram molendini, etc.* [Charta Pipini Reg. ann. 767. tom. 1. Hist. Occitan. inter Instr. col. 24: *Cum vineis, ortis, terris cultis et incultis, aquis aquarumve decursibus, Pazeriis, molendinis.* Charta ann. 1062. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Et in Pazeria prædicti molendini unam piscatoriam.* Charta ann. 1216. ibid.: *Concedo quod in fluvio Sorgis possit facere Pazeriam sive reclusam.* Tabul. Gellon.: *Et ipsi places qui capti fuerint in ipse Pazeria dindant.*] Tabularium Abb. Belliloci in Lemovicib. ch. 45: *Cunctos portus, et cunctas Pazerias, quæ ibidem sunt in dominio, ad Monachos cedimus.* Charta ann. 1250: *Cum piscationes quæ sunt a Pazeria pontis inferius, usque ad Pazeriam molendinorum de flo sint nostræ, etc.* Charta ann. 1298. in Regesto Philippo Pulcri. Reg. Franc. ann. 1269. num. 18: *Item in Pazeriis aquæ Garone octavam partem, etc.* Infra: *Solidos debitos annuatim pro tribus Pazeriis quas tenebant ab eodem in aqua Garone.* Vide in *Cleis*.

• Etiam agger ex lapidibus confectus. Arest. ann. 1387. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 123. v.: *Certam Pazeriam et edificationem lapidum in capite et introitu ejusdem rivuli... construi... fecisset;... predictamque Pazeriam seu edificationem ipsius rivuli destrui fecerat et amoveri... una cum edificatione seu Pazeria prædicta reficetur.* Vide supra *Passeria*.

PASSERIA, Eadem notione. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 61: *Dedit etiam illis hominibus qui terram tenuerint, vel ibidem manserint, usariam in silva, quæ vocatur Maosta, ad domum edificandam, ad molendinum faciendum, ad schæam, ad Passeriam, ad clausuram orto: un, etc.*

† *PAYSSERIA*, Eodem significato. Charta Bernardi de Turre ann. 1206. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 783: *Item quod possint homines sancti Amantii piscari in ripperia S. Amantii, exceptis levatis et Paysseriis molendinorum infra aquas.*

† *PAXERIA*, Ipsa aggeris molendini seu exclusæ valvula, Gall. *Vanne*. Chartular. Anian.: *Ut possitis Pazeriam vestram levare et demittere atque mutare quotiescumque vobis placuerit.* Vide *Pausa*.

† *PAXERIA*, *Rivulus*, seu *rivuli alveus*. Charta ann. 1125. inter Probat. Hist. Occitan. tom. 2. col. 435: *Post hoc responsum fuit... quod Bernardus Guadalmari vult mihi guerram facere pro Pazeria, etc.* Quid autem intelligendum voce *Paxeria* docet Compositio hæc eadem de re ibid. col. 436: *Primum Guillelmus incisionem alvei quam fecerat ita restituit, ut non minus quam antea soleret*

usque ad molendinum Bernardi decur-
rat. Occurrit rursus Pazaria hac no-
tione in Charta ann. 1323. Locus in
Ichat.

PAXERIA, pro Pazaria, saepe etiam
occurrit in veteribus Tabulis. Pactum
initum inter Abbatem Galliacensem et
Raymundum Comitem Tolosanum ann.
1231. in Regesto Tolosano: *Item petebat
molendina et Praxeriam de ponte, quae
dicebatur ad Ecclesiam pertinere.* Charta
alia ann. 1231. ibidem: *De censu quem
dom. Comes habet in nautis et piscatori-
bus Tolosae. In istis dyabus aquis predi-
ctis, ubi possunt ingredi cum eorum cor-
rentis, excepto deves de Praxeria D. Co-
mitis, quae Praxeria est ante Blanchacum,
scilicet dum predicta Praxeria fuerit
cedata, et postea dum fuerit descedata,
quod debent et possunt piscare ubicum-
que voluerint, et deves ipsius Praxeris
est de ors carrierie de orto D. Comitis, etc.*
Alia ann. 1244. in eodem Regesto fol.
14: *Praxeriam illam et marguillum,
quam et quod habemus in flumine Tarni,
etc.* Alia ann. 1236. ibid. fol. 51: *Molen-
dina, et loca molendinorum, Praxeris,
et piscarias, et questas, et tollas, etc.* Alia
ann. 1350. in Hist. Turenensi pag. 104:
*Piscationum, molendinorum, portuum,
Praxeriarum, sibi existentium.*

PAXERE, pro Pascere, semel ac ite-
rum occurrit in Charta Attonis Epis-
copi Pergamensis ann. 1072. in Hist.
Pergam. tom. 3. pag. 274.

PAZEROTUM, Agger molendini, Oc-
citanis *Paisiero*. Charta ann. 1402. in
Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 247: *Molen-
dina supradicta cum eorum pazeria,
Pazero, piscaria, introitibus, exitibus,
etc.* Infra: *Le paysayro*. Vide infra
Paysaria.

PAXIAGIUM, PACIAGIUM. Praestatio
quae primitus pro securitate et pace
pensitabatur, exinde uti consuetum tri-
butum a dominis passim exactum est.
Charta ann. 1306. in Tabular. Mimat.:
*Ad episcopum et ecclesiam Mimatensem
pertinet jus... eudendi monetam contami-
natam et monetam argenteam, levandi
compensum seu Paxiagium pro pace ser-
vanda, et omnia alia et singula expec-
tandi pro maiori potestate et seignoria
sua, quae ad maiorem potestatem, rega-
liam et majus dominium pertinere nos-
cuntur.* Ibidem: *Compensum seu Pacia-
gium erit commune nobis et dicto Epi-
scopo, et levari non poterit nisi communi
nomine.* Vide *Commune 1.* et *Compensum*.

PAXILLARE, Paxillo vineam fulcire.
Paxillum, *Paisseau*, plerique e Gallis vo-
cant, quod alii *Eschales*: unde et *Pais-
selle*, *Ficher passeraux*, in Consuet. Tu-
ronensi art. 139. Bituric. tit. 15. art. 2.
et Autissiodor. art. 117. Charta ann.
1267. in Tabulario Eccl. Autissiodor.:
*Dictam tertiam partem vinearum tensibi-
tur annis singulis excolere... videlicet
circumfodere, talliare, fodere, Paxillare,
binare, et rebinare.* In aliis Chartis est
paisellare. [Vide in hac voce.] Eadem
notione usurpat Petrus Blesensis serm.
37. *Pessons*, olim paxillos appellarunt
nostri. Guill. Guiart. ann. 1214:

Li entre vont tentes tendant,
Dont les Pessons s'achent en terre,
C'est bien appareil signe de guerre.

PAXILLUS, *Paisseau*, maschoir de
chambre. Vocabular. Sussannae Belgae
Serineoir dicitur.

PAXIMATIUM, Παξιμάτιον, Graecis re-
centioribus: *Panis subcinericius*, in
Glossis Isidori: *δύρατος άρτος*, Panis re-
coctus. Nam Hesychio *δύρατος άρτος* di-

cuntur *ix ζυριπου άρτους*. A Paxamo
quodam appellatum *Paximatum* qui-
dam censent, qui, ut auctor est Suidas,
scripsit *δύρατος άρτος*, de quo
etiam S. Hieronymus lib. 1. adversus
Jovinianum cap. 25: *Ad mulsum, et elab-
oratas carnes, ad jura Apitii et Parami,
etc.* Panis *Paximatus*, in Vita S. Severi
Abb. Agathensis, cap. 11. Panis *Paxi-
matus*, apud Ordericum lib. 9. pag. 740.
Paximatum panis, in Regula S. Colum-
bani cap. 8. *Paximates similagine* in
Gestis Abbatum Gemblacensium pag.
534. Felix Faber lib. Hist. Suevorum
cap. 8: *Non solum autem nostrum usua-
lem panem bene percoquant, sed Paxima-
tos vel bis coctos pro cibo marino vel
bellico adeo artificialiter parant, ut do-
mini Venetiani in publicis furnariis
Paximatos non nisi Theutonicos habeant,
etc.* Andreas Dandulus in Chron. MS.
ann. 8. Caroli Mag.: *Venetii vero hoc au-
dientes panem ac Paximatum multitu-
dine machinis projecta exercitum verber-
ant.* [Bernardus de Breydenbach in Iti-
ner. Hierosol. pag. 197: *Nec alia nobis
erat aqua nisi in utribus corrupta, nec
panes nisi Paximates sive biscoti.* Vox
Paxim obvia, qua praesertim utuntur
Cassianus de Instit. Cenob. lib. 4. cap.
14. lib. 5. cap. 5. Collat. 2. cap. 11. 19.
24. Collat. 12. cap. 15. Collat. 19. cap. 4.
[ubi scribit ejusmodi panes sex uncia-
rum fuisse, duosque monachis ad refe-
ctionem singulis diebus tribui solitum.]
Penitentialis S. Columbani cap. 10. et
11. Regula S. Fructuosi cap. 9. Vita S.
Macarii Abb. n. 34. Vita S. Joan. Abb.
Reomaensis lib. 2. n. 4. Vita S. Prae-
jecti n. 8. Petrus Damian. in Vita S.
Romualdi n. 14. Vita S. Geremari Abb.
cap. 13. Vita S. Judoci cap. 7. Luitpran-
dus in Legat. cap. 62. etc. Ex Graecis
vero Johannes Moschus in Prato spirit.
cap. 184. Palladius in Hist. Lausiaca
cap. 28. 151. Leo in Tactic. cap. 5. § 28.
cap. 10. § 13. cap. 12. § 128. cap. 13. § 11.
Tzetzes, Suidas, etc. Vide Salmasium
ad Vopiscum pag. 373. 374. et Onomasti-
cum Rosweidi ad Vitas Patrum.

PAXIMATICUS PANIS, Eadem no-
tione, in Vita S. Geremari tom. 6. Sept.
pag. 701. col. 2. Vide *Paxema*.

PAXIO. [Passio: « Unus pannus
Paxionis Christi, antiquus, in quo os-
tenditur quomodo sudarium fuit porta-
tum Romam. » (Invent. rer. forr. pal.
apost. 10. oct. 1484.)]

PAXUM, Acta Capitularia Eccl. Lug-
dun. MSS. ann. 1340. fol. 67. Cod. Reg.:
*Item dederunt eidem Paxum, quod tene-
bat in resignationem in Ecclesia Lugdu-
nensi, etc.* Occurrit alibi.

PAXUS, *Laudium*, id quod pro ven-
ditionis aut alienationis auctoramento,
domino superiori solvitur, quasi ut *Pax*
cum eo ineat, et ut venditionem et
alienationem non inturbet, dato ad
id consensu suo. Charta ann. 1233. in
Chartul. Raim. comit. Tolos. pag. 337:
*Non debet predictum honorem ad feudum
dare, nec a se alienare aliquo modo, pro
quo dominus comes possit inde perdere
suos Pazos, nec aliquid suarum domina-
tionum.* Vide supra in *Pax*.

1. **PAYA**. Vide *Refugio* in *Refundere*.
2. **PAYA**. [Page, cf. *Pagus 2*: « Item
Arnaudon du Puey reventum fecit
equester cum suo pihardo et Paya bene
munto et armato. » (B. N. Clairambaut,
Secuz. v. 234, p. 7, an. 1382.)]

PAYARE, Solvere, a Gall. *Payer*.
[Charta ann. 1228. tom. 4. Hist. Harcur.
pag. 1276: *Vendidi et omnino dereliqui
monachis Mortuomaris in Leonibus pro*

*viginti duabus libris Parisiensium de qui-
bus jam integre Payatus sum.* Diploma
Bolkonis Ducis Silesiae ann. 1856. apud
Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 498:
*Pro ducentis marcis simul et semel Ab-
bati et Conventui Payatis et numeratis.*
Ultilur Bractonus lib. 3. Tract. 2. cap. 1.
Vide *Pacare*.

PAYERIA, Praestationis species, a
focagio distincta, quae in *Payrola* vel
ejusdem pretio et estimatione, unde vo-
cis origo, exigebatur, nostris *Payre*.
Charta ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph.
reg. ch. 316: *Item valet communiter
Payeria quatuor libras Turon... Item fo-
cagium et operagia valent annuatim lx.
sol. Turon. Reg. Cam. Comput. Paris.
sign. Bel fol. 128. r.: Item chascun fuyz
doit par an une Payre, prisid quatre de-
niers.* Vide supra *Paironal* et mox *Pay-
veria*.

PAYLA, Sartago, Instrumentum co-
quinarium, Gall. *Poesle*. Statuta Montis
Regal. fol. 267: *Vicarius teneatur... fa-
cere jurare omnes cauderarios quod non
vendant libram ferri fabricati seu labo-
rati in vasis aereis, Payrolis, cauderis,
cactis, Paylis, et quibuslibet aliis vasis
aereis, ultra solidos duos Astenses.*

Payelle, pro Labrum aereum, vulgo
Cuve, baignoire. Lit. remiss. ann. 1381.
in Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 240:
*Cellui chastellain... par ledit sergent de
fait fist prendre, et en sa presence, la
Payelle ou l'en vouloit prestement mettre
baignier l'enfant, et si rudement que a
petit que ledit enfant ne fu noyez, ou au
moins tres bien bleciez.*

PAYRERIA, ut supra *Payeria*. Charta
ann. 1322. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch.
126: *Habent ab aliis personis diversas
summas pecunias in operatoris suis, iam
de Payreria quam de pyocaria. Infra:
Perayreria.*

PAYRERIUS, Lapidida, caementarius
latomus, Gall. *Maçon*. Comput. ann.
1399. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem.
pag. 154. col. 1: *Item expost dicit domini
consules fecerunt dictum opus aduvsare
per Payrerios et fusterios expertos, etc.*
V. supra *Pairarius*.

PAYROLA, *PAYROLIA*, Lebes minor,
Gall. *Chaudron*, in Statutis Montis re-
gal. laudatis in *Payla*. Charta Philippi
Fulcri ann. 1310. ex 47. Regesto Tabu-
lar. regii n. 88: *De sommata ferri... de
cauderis, anderis, patellis, aichatis, Pay-
rolis, cutellis, etc.* Vide *Parolla*. Hinc
Payrolerius, pro *Erarius*, lebetum opi-
fex, Gall. *Chaudronnier*, in vet. Cata-
logo MS. B. M. Deauratae Tolos.

PAYROLERIUS, *Erarius* faber, *pay-
rolarum* seu lebetum opifex. Stat. Avel-
lae ann. 1496. cap. 156. ex Cod. reg. 4824:
*Si aliquis faber vel Payrolerius seu acie-
rerius... haberet in fusina sua aliquod
ferrum, arainum vel cuprum ad coquen-
dum seu maserendum et collandum, etc.*
Vide *Payrola* et mox

PAYROLIUM, Lebes, ahenum. *Item*
unum *Payrolium*, in Inventar. ann. 1360.
ex Tabul. S. Vict. Massil.

PAYROLIUS dicitur a *Payrola*, men-
sura quaedam, quod ex aere erat. Litterae
Johannis Archiep. Ausc. ann. 1401.
ex Tabul. ejusdem Eccl.: *Pro qualibet
sarcinata cujuslibet salmaris ascendens
communiter xv. Payrolis mensura
Auzitane.* Vide *Paironal*.

PAYROLLUS, ut *Payrolium*. Lit. rem-
miss. ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph.
reg. ch. 771: *Guillelmus Amorosi assere-
bat quendam ubetam sive Payrollum, qui
erat ibidem (ubi lanis consueverunt Car-
cassons lavari) fuisse manualiter perfo-*

ratum *Payscollis*, pro *Poste*, sartago, in aliis ann. 1450. ex Reg. 180. ch. 181: *Une passie, appellée Payscollis, de cuire, etc.* Vide supra *Payla*.

PAYSANÆ AVES, vocantur eas que propter infirmitatem transire non possunt, cum sint de speciebus transeuntium, in regione in qua manent, et in sua patria commorantes. Fredericus II. de Arte venandi cap. 17.

PAYSERIA, **PAYSEROTA**, Contextus ac series palorum in molendinis, in pontibus et allubi, agger molendini. Inventar. ann. 1478. ex Tabul. Flamar.: *Item plus totum locum de Cluzat, cum aqua, pasuis, Payseria et Payserotis, etc.* Vide supra *Passeria*, *Pazera* et *Pazerotum*.

PAYSNATICUM, pro *Pasnaticum*, a Gall. *Pasnage*, Censu vel tributum pro glandatione et iure pasendi porcos in silva domini. Notitia de fundatione Theoloci ann. 1180. tom. 4. Gall. Christ. Inter Instr. col. 164: *In omnibus etiam suis nemoribus, ipsorum porcis recursum et omnimodus fructus ad eorum pabulum, absque eo pretio quod vulgo *Paysnaticum* dicitur.* Vide *Pastio*.

PAYSSARIA, ut *Paysaria*, Pariag. Inter Phil. V. et prioris de *Paulhaguet* ann. 1318. in Reg. 66. Chartoph. reg. 278: *Item retinemus molendina facta et facienda et battifolia cum eorum decursibus aquarum, alveis, reclusis, levatis et Paysaria.*

PAYSSARIA, ut *Pazera*. Vide in hac voce.

PAYSSONNA, *Pastio* porcorum in silvis, Gall. *Paisson*. Charta Mathildis Comit. Nivern. ann. 1222: *Donamus etiam pasturas ad opus omnium bestiarum suarum, tempore *Payssonis* non excepto.* Vide supra *Paisso*.

PAYUM, Solutio. Vide supra *Patum*.

PAZAGIATOR. Vide mox in *Pazagium*.

1. PAZAGIUM, Tributum quod a transeuntibus exigitur: unde *Paciarius* et *Paziarius*, qui illud exigendi jus habet. Lit. Alfonsi comit. Pictav. an. 1269. in Reg. 11. Chartoph. reg. fol. 142. r.: *Ex parte venerabilis patris episcopi Ruthenensis nobis extitit intimalum, quod ipse xij. millia solidorum consuevit percipere in Pazagio Ruthenensi; et quod empturas dicti Pazagii eidem tanquam *Paziario* et *Paciario* respondebant, etc.* Vide supra in *Pasagium*. Nisi tamen idem sit quod sequens: cui acceptioni illud tantum repugnare mihi videtur, quod non ad episcopos, sed ad urbium præfectos pertinere soleat ejusmodi tributum exigere.

2. PAZAGIUM, Pensationis pecuniarie aut annonarie species, que primitus pro securitate et pace præstabitur, exinde ut consuetum tributum exacta: unde *Pazagiator*, ejusmodi tributum portitor et publicanus. Charta ann. 1252. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occid. col. 495: *Quodcumque Pazagium constituitur, ab hoc potissime constituitur, ut de preventibus Pazagii fractores pacis compescantur, et damna pacis fractæ omnino emendantur: quod hucusque de Pazagio Albiensi nunquam extitit observatum; imo etiam villa Galliaci per violatores pacis multa damna sustinuit, que nunquam de Pazagio, nec per Pazagiatores sibi fuerunt emendata. Alla ann. 1272. ex Bibl. reg. cot. 15: B. de Podio dictus bajulus de Laysazet pro illustrissimo domino rege Francie levator communis pacis sive Pazagii... in possessione pacifica, seu quasi, levandi commune pacis sive*

Pazagium. Vide supra *Commune* 1. *Pasata* 1. et in *Paz*.

PAZATA, Eadem notione. Vide supra in *Pasata* 1.

PAZELLUS, Mensura vel ponderis species. Statuta Vercell. lib. 8. fol. 72. recto: *Item quod fornariis seu bolengariis... debeant facere panem pulchrum ad pensam et *Pazellum* eis datum et ordinatum per commune Vercellarum.* Vide *Pasus* 2.

PAZIARIUS. Vide supra in *Pazagium* 1.

PEA, Charta ann. 1128. in Tabular. Eccles. Viennensis fol. 71: *Porro Dominus Archiepiscopus et centum quinquaginta solidos dedit, et duas *Peas*, domum videlicet *Stephani Malerati* et aliam que illi juncta est.*

Spatium certo pedum numero definitum, idem quod *Peda* 2. et *Pedatura*. Vide in his vocibus.

PEAGILE JUS, Jus de iis, que ad pedagium spectant, cognoscendi. Charta ann. 1800. in Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 21: *Jus quod se habere assarum: levandi pedagium arcedictum apud *Agennum*, et *Peagile* dicit *pedagii*. Vide *Pedagii* iustitia in *Pedagium*.*

PEAGIUM. Vide *Pedagium*.

PEALIS, pro *Pedalis*, in Charta Petri de *Rochey* Vicarii Tolos. ann. 1272: *Requirimus... quod trabes *Peales* et palmiles de cor et de abiete de VI. brachiatis et de V. et de IV. quod illas habeant similiter ut infra trancos et escalamientos, et quod habeant unum bonum palmum de spisso; et fustes de III. brachiatis et de duabus et dimidia et de duabus sunt *Pedales* et *Palmales*.*

PEANIUS, Lignum tectis conficiendis aptum. Charta ann. 1264. in Tabular. Sangerm.: *Merramentum etiam quod habet idem Abbas eidem *Guillermo* jam tradiderat, ut dicebat, scilicet duo millia et centum de *cheurones*, item quingentos et duodecim *Peanos*, etc.* f. Quod *Vitruvio* columen dicitur nostris *Poinçon*.

PEASO, **PEAZO**, Spatium vacuum certo pedum numero definitum, in quo edificari, aut aliquid poni locarive potest, quod ad fiscum domini feudi pertinet. Gall. *Peason*, et *Peazon*. Libert. Montisfer. ann. 1291. in Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 154: *Item quicumque infra dictum mandamentum accipiens *pedam* sive *Peazo*, debet ibi edificare, sive eam claudere infra annum et diem... Item las *Peazos* sive *pedas*, que datus seu concessus fuerunt, etc. Pactum inter *Guigon. de Jarente* dom. de *Montecl.* et homin. ejusd. loci ann. 1392. ex sched. D. *Chaix* advoc. *Aquens.*: *Item convenerunt quod dicitur homines curari faciant *Peasones* dicitur turris, etc. Libert. villas *d'Aiguperse* ann. 1374. in Reg. 198. ch. 360: *Se homo ou femme prent *Peazon* en ladite ville ou franchise, il y doit bastir dedans un an, ou la doit clore. Infra: *Poyason*. Terrear. de *Narrenz* ann. 1418. ex Cod. reg. 9899. fol. 40 r.: *Item plus quatre deniers et *Peason* atouchans situæ aux ayses dudit *Gensac*... Item plus demie geline de cens pour une *Peason* et *secouz*. Vide *Peda* 2. et *Pedatura*.****

PEATGA, Idem quod *Pedagium*. Charta *Archembaldi Borbonii* pro *Villa franca*, in Tabular. Bituric.: *Burgenses *Libermville* non dabunt *Peatgas*.*

PEATICUS, Tributum, quod penditur. Idem quod *Pedagium*. Testam. *Rayn.* VI. comit. Tolos. ann. 1209. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occid. col. 215: *Habeant decem millia solid. *Melgor.**

*singulis annis de meis *Peaticis*, que habeo ad portum S. *Coornini* et ad *Puluciam*.*

PEBERERIUS, Piperis seu aliarum quarumcumque specierum mercator. Gall. *Epicier*. Stat. ann. 1272. Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 98. col. 1: *Prima scala erit campeorum, et apothecariorum, et *Pebererorum*, et aliorum qui ponderant cum *balans*. Vide in *Piper*.*

PEBRATUS, Piperatus, coloris species. Testam. ann. 1347. in Chartul. Canon. regul. congregat. S. Ant. Massil. fol. 220: *Item lego *Vivaudis Michaelis* de *Massilia* tunicam et epitogium meum panni coloris *Pebrati*, pro diversis servitiis mihi per eam impensis.*

PECA, pro *Pecia*, ut videtur. Statuta *Mutin.* rubr. 182. fol. 84: *Ordinamus quod *Massarius*... fieri facere debeat unam scalam de lapidibus, et calcis cooperatam de *Pecis* vivis, et ibi eam mansuenerit.*

PECARIUS inter minores artifices recensetur, in Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621. An qui in *pecas* seu frusta comminuit?

PECCA, Tributum, vectigal, Hisp. *Pecho*. Charta *Sancii* reg. Navar. pro homin. de *Larraga* æra 1246. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 68: *Quod non peccant ad ricominem neque ad ullum hominem, nisi tantum suprascriptam *Peccam*. Vide *Pecha*.*

PECCAMEN, Peccatum. Prudentius in *Apotheosi*:

*Exin tincta malo Peccamine principis Adm
Infecti genus omne hominum.*

Idalius *Barcinonensis* in Epist. ad *Julian.* *Tolet.*: *Recordatione *Peccaminum* meorum pavidus, et memoria ingentium criminum usquequaque perterritus, etc. Translatio S. *Baudelli* Martyris: *Propter immanitatem *Peccaminum*. Vita MS. *Magnobodi* Episcopi cap. 2: *Pro diluendis originalibus *Peccaminum* contagiis. Adde Concilium *Cloveshoense* ann. 747. cap. 8. *Vitam Aldrici* Episcopi *Cenom.* pag. 69. 72. 74. 80. [Chartas ann. 709. et 722. apud *Calmet*. tom. 1. Hist. *Lothar.* col. 264. 269.] Occurrit passim. *Peccaminosa* vita, apud *Joannem Geranium* lib. 3. de *Imitatione Christi* cap. 50. n. 6.***

PECCANTIA, Peccatum, delictum. *Vita S. Columbe* Abbat. tom. 2. Junii pag. 207. *Amarissime ingemuit, et coram omnibus qui ibidem inerant. *Peccantias* constituit suas.*

PECCARIA, perperam pro *Petraria* editum ex *Placito* ann. 1158. Inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occid. col. 568: *Recognoverunt (affectatores) quod debent dare totas corias, qui fuerint opus Comit. vel bonis hominibus *Tolosana* urbis et suburbii, in faciendis *Peccariis* et *frondevolis*. Vide *Frondevoli* in *Fundabulum*.*

PECCARIUM, [Vas, calix, cyathus, vel mensura potoria.] Vide *Bicarium*.

PECCATORES subscribunt quandoque Episcopi, suppresso etiam Episcopi titulo, eos imitati sunt: Abbates alique viri humilitatis amatores: quod monuisse sat est.

PECCATRICIUS, Malus, flagitiosus. Epist. encyclica de morte *Bernardi* Abb. *Majoris* *Monast.* tom. 5. *Annal.* *Bened.* pag. 668: *Non solum verba *Peccatrice*, sed et vana et scurrilia abhorrebat.*

PECCATUM INDIGIBILE, Sodomiticum peccatum, propter enormitatem non appellandum. *Constit.* *Carmelit.*

MSS. part. 8. rubr. 6: Si quis autem in Peccatum indicibile, quod abest, lapsus fuerit, et convictus vel confessus, aut violenter suspectus, quam violentam suspicionem esse dicimus, si per duos pueros vel plures publice confiteatur, aut de hoc querelatur, vel si quis puerum in cella sua de nocte habuerit vel de die, etc. *Péché désordonné*, quod ab ordine et lege naturali abhorreat, dicitur in Reg. parlam. Tolos. ad ann. 1456. ex Cod. reg. 9879. B.: *On imposoit à Octo Castellani, lors trésorier de Thoulouse, et depuis argentier du roy, qu'il avoit commis le Péché désordonné ou bougrerie*. Opus vero meretricium, *Péché du monde* nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1877. ex Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 78: *Jehan le Pionnier, qui estoit homme de legier esperit, diffamez de houlterie, et de maintenir et fréquenter femmes exposans leurs corps au vil Péché du monde*. Hinc *Femme de péché*, pro Meretrix, in aliis ann. 1459. ex Reg. 188. ch. 309. Unde *Magdalena Peccaria* appellatur in Vita J. C. MS.:

Après son resuscitement
Vout demoustrer apertement
A Marie la Peccaria,
Anchois qu'à tous ses amis.

Peccaria, pro Peccator, libidinosus, apud Phillip. *Mouskes*:

Vint converser un peccaris,
Aques Peccaris et mescreans.

• **PECCHENARIUS**, **PECCHENERIUS**, **PECCHINERIUS**, **Pectinum** artifex, vulgo *Peccenier*, cuius ars *Peccenaria*, vernacule *Penchenayrie*, appellatur, in Stat. ann. 1390. ex Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 77: *Johannes Staffredi Pecchinerius et Raymondus Mazarollis Pecchenerius promiserunt tenere et servare ordinationes factas de voluntate et consensu Pecchenariorum Limosi, Carcassonnæ et Tholosæ, super arte sive ministerio Pecchenarie. Pecchenerius et Pecchenerius. Ibidem. Vide Pecchenerius.*

• **PECCHINUS**, Ital. *Piccinino*, Parvulus. Acta S. Bernardi. tom. 7. Sept. pag. 908. col. 2: *Bernardinus Feltrienis, Piccininus, alias Picolinus nuncupatus, etc.*

• **PECOREUS**, Ad pecora pertinens. *Peccorea*, Quævis pecudum alimenta. Annal. Victor. MSS. ad ann. 1258: *Peccerunt edictum generale sub formidabilibus penis... ne victualia quæcumque, etiam et Peccorea, in eis introducerent... Quod quidem edictum tali modo servaverunt, quod non multis lapsis temporibus fame et inedia ac multis aliis miseris lacessiti, post perditionem et ruinam equorum, etc.*

• **PECUNIA**. Charta ann. 1257. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 26. r.: *Datum anno Domini M. CC. LVII. mense Marcio. Pecunia approbamus. Datum ut supra. An peculiaris subscribentis nota?*

† **PECEATA**. Vide *Pecatum*.

PECEUM, Fractura navium, ex Gallico *Péce*, *depecé*. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1317. apud Argentreum in Hist. Armoric. lib. 5. cap. 34: *Exceptis et retentis dicto Duci, (Britanniæ) et ejus heredibus in prædictis locis omnibus et singulis regalibus et gardiis Ecclesiarum, Pecei seu naufragio marino, forefactoris, emendis et emolumento ex fractura navium, et ratione præmissarum Pecei et naufragii ob defectum brevitorum, etque in præmissis locis universis et singulis, ac in mari circumadjacenti obvenerint quocumque modo. At in versione Gallica Chartæ S. Ludovici, quæ refertur ab*

eodem Argentreo eod. lib. cap. 17. vertitur *Droit de peche*. Latina, quam vidi, male præfert, seu *peceia naufragia marina*.

• Et quidem *Peceum* dicitur, Jus quod domino competit ex fractura navium seu naufragio, Gall. *Droit de bris*, et in veteribus Chartis vernaculis, *Pecey de la mer*. Charta S. Ludovici ann. 1231. in Tabular. Castri Nannet.: *Ludovicus D. G. Francorum Rex, etc. Promissimus Petro de Droscio, alias de Brenne, Duci Britanniæ et ejus successoribus omnia sua jura illæsa servare... portus marinos habendi, Peceia seu naufragia marina, cum forefactoris et emendis ex fractura navium et ratione præmissorum Peceyorum*. Instrum. ann. 1235. tom. 2. Hist. Britan. col. 385: *Bernardus filius Tangui Miles juratus dicit quod Barones debent habere Peceum navium in terris suis*. Vide *Naufragium*.

• Charta S. Ludov. ann. 1231. ex Bibl. reg.: *Avec forfaitures, amendes et emolumentis, tant pour raison des nefz périlleuses Peceais, naufrages, comme de defaut de brevets ou sceaus de mer. Briseiz et Peceiz des nez*, in Charta ann. 1288. ex Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1081. Pactum inter Joan. ducem Brit. et Ycland. ducis. ann. 1322. in Reg. 61. ch. 203: *La garde des églises et le Pecey de mer demeurent ou ledit duc*. Charta Joan. duciss. Brit. ann. 1422. ex Bibl. reg.: *Ports de mer, coys et Peceys, et ce que la mer cuevre et descuevre, etc.* Vide *Lagan*.

• **PECES**, Vas, calix, Gall. *Pos*. Testamentum Johannis de Nevill ann. 1386. apud Mador Formul. Anglic. pag. 427: *Item Thomæ filio meo (lego) XIII. discos argenteos, XII. saucers, II. bacynes, et II. cavers, VI. Pecos unde II. cooperta et III. sine cooperculis de argento*. Vide *Bicarium*, et in voce *Pecia*.

† **PECHA**, Emenda, præstatio, impensa, tributum quodvis, Hispan. *Pecha* vel *Pecho*. Charta Petri Reg. Aragon. apud Rymer. tom. 2. pag. 210: *Arratum nomine domus et assignamus loca inferius notata... cum omnibus villis, aldeis, Pechis, moneticiis, etc.* Statuta Auscior. art. 11: *Item pronuntiaverunt quod de omnibus Pechis, messagueris domini predicti, scilicet Comes et Archiepiscopus tertiam partem habeant quilibet pro regione sue jurisdictionis... Ad expensas autem quas rationis Pecharum fieri contigerit, domini teneantur contribuere secundum partem quam de dictis Pechis recipiunt, et præstare auxilium dictis Consulibus et Universitati contra rebelles in solvendis Pechis commissis*. Vide *Pecta*.

• Libert. Petre assis. ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 847: *Emolumentum Pecharum sive penarum, talliarum ad ipsos consules et utilitatem universitatis dictæ villæ applicentur*. Vide supra *Pecca*.

• **PECHARE**, ab Hispanico *Pechar*, Solvere. Leg. Portugal. sub Alph. reg. tom. 1. Probat. hist. geneal. domus regal. Portug. pag. 11: *Homo qui fecerit rozum cum ferro moludo, ... faciat illum altæir componere damnum et Pechare decem morabitos*.

• **PECCHENERIUS**. Vide supra *Pecchenerius*.

† **PECHEIUM**, Vas, calix, cyathus. Nicolaus Spectalis de Reb. Siculis lib. 6. cap. 14. apud Murator. tom. 10. col. 1045: *Alii læta Bacchi munera sumministrant, si crateres magnos bacchatos gemmis statuunt, si Pecheria, cuppas, aliaque*

vassa regalibus apta in numerum congerunt. Vide *Bicarium*.

• Mensura potoria. Instr. ann. 1439. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 260. col. 1: *Item unam pintam de tribus Pecheriis. Item tres pintas, quælibet de duobus Pecheriis*. Vide *Picarium*.

† **PECHIA**, Frustum, membrum; item, modus agri. Charta ann. 1249. in Tabular. B. M. de Bononuntio Rotomag.: *Ad natale Domini unam Pechiam carnis de valore sex denariorum*. Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 524: *Quitacionem istius predictæ Pechie terræ... tenemur garantizare*. Vide mox *Pecia*.

PECIA, **PETIA**, Fragmentum, frustum, membrum; nostris *Piece*. Auctor Matorrecti 29. Exodi: *Frustum, pars, sive Pecia*. [Charta pro Aquariatu Monast. de Talemundo ann. 1363: *Item in diebus quibus debent comedi pisces, dabit et ministrabit dictus Aquarius secundum tempora, videlicet de martiaco recenti sercula de duobus Peceis pro duobus, quarum Pecciarum quælibet debet habere in longitudine plenam palmam*. Acta S. Vertheri tom. 2. April. pag. 706: *Seclusa Pecia pedis sinistri satis parvula. Pecia carnis*, apud Murator. tom. 16. col. 581. *Pecia fusti*, in Charta ann. 1435. *Pecia pargamenti*, in Tabular. S. Victoris Massil. Sanutus lib. 3. part. 11. cap. 11: *Imperator magnus ostendens gaudium, mutare jubet nigras vestes, ... et pro novis indumentis domant Petias de scarleto*. Benedictus XII. PP. lib. Secret. Epist. 147: *Diversis se nominibus appellantes diversorum colorum seu Petiarum variorum curtos et deformatos gestant habitus, ab illis quibus fratres Minores utuntur, plurimum discrepantes*. [Concil. Terracon. IV. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 323: *Socios nostros induamus de panno, cuius communis Pecia ultra viginti quinque libras... constat*. Pluries ibi. Adde Statuta Massil. lib. 1. cap. 86. Statuta Verceil. lib. 3. fol. 85. Anonymi Annal. Mediolan. apud Mirator. tom. 16. col. 729.] Vide *Pecium*.

PETIA TERRE, Modus agri, quomodo etiam vulgo dicimus, *Piece de terre*. [Chartular. Aptense Char. a. 5. ann. 43. Chunradi Reg. Provinc. Indict. II: *Pecia de terra herma... donat terram illam per talem convenientiam, ut, etc.* Charta ann. 1266. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Magister Fulco assignavit dictæ elemosinæ quatuor Peccias terrarum sitas in tenemento Alaudii*.] Charta Alrici Episc. Astensis ann. 1029. apud Lachica in Hist. Eccl. Pedem. cap. 23: *Detinemus ad nostram proprietatem Petiam unam de terra intra hanc Secusienem civitatem positam*. Vide ibid. pag. 233. 311. Petrum Joffredum in Nicea pag. 159. Petrum Diacon. lib. 4. Hist. Casip. cap. 18. 53. ult. edit. [99. Chart. ann. 759. apud Brunet. in Cod. Dipl. Tosc. tom. 1. pag. 566. allam ann. 1078. in De Blasio Series Princ. Salernit. num. 7. pag. 18.] etc. Ita

PETIUM TERRE, crebro usurpat Tabularium Casauriense: *Primum Petium de terra, ubi vinea plantata est, etc.* [Chron. Episc. Mindens. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 176: *Nam si Ecclesia habet aliqua Pecia sive Morgenlandes, statim acquiritur per laycos ad vitam, et sic annis X. elapsis, tunc est hereditas illorum laycorum, sicut lucularius apparet. Petium vineæ*, in Chron. Farf. apud Murat. tom. 2. part. 2. col. 427. *Tria petia litterarum, id est, partes*, in Actis SS. tom. 4. Jun. pag. 769.] Vide *Peciola*.

• *Pelle de terre*, non alio sensu, ut videtur, in Charta Margar. comit. Fland. ann. 1276. ex Cam. Comput. Insul.: *Nous avons donné... saisants et dis Peiles de terre gisant en Chavatinghes...* et lor avons cuitide toute la rente ke les 70. Peiles devoient à nous et à nos hoirs seigneurs de Flandres, et est ascavoir de chascuns Peile quatre sols de la monnoye de Flandre. Pro Fragmentum, vulgo Morceau. Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 153: *Le suppliant acisaila lesdites pieces de monnoye...* et le surplus desdites acisailles il avoit missi en quinze petites Peilles de papier.

PECIUM. Statutum S. Ludovici ann. 1255. cap. 26. de meretricibus: *Dona eorum per locorum iudices capiantur, vel auctoritate a quolibet occupentur, etiam usque ad tunicam vel Pecium.* Absunt hæc postrema verba apud Nangium pag. 363. [Ubi leg. *Pellicium*. Vide *Pellicia*.]

† PETIUS, ut *Pecia*, Fragmentum. Miracula S. Simonis tom. 2. April. pag. 823: *Et ex fractura exierunt sibi tres Petii de osse.*

• Unde dimin. *Pecete*, apud Gull. Guhart. in S. Ludov. pag. 148:

Anglois, pais que mort l'en treolierent
Par Pecotes le depecierent.

Pinasse, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1405. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 241: *Le suppliant print une Pinasse de cuir, où il avoit environ six paires de semelles à souliers, et une petite Pinasse de cuir à faire rive.*

PECIATUS, et *Repeciatus*. Vita B. Hermann Josephi num. 41: *Cum manicia Peciatis.* Vita B. Margaretae Hungaricæ cap. 2: *Portabat vestes laceras et Repeciatas* [Charta ann. 1227. ex Tabular. Audemar.: *Incedant autem Canonici honesti... videlicet superpellicio et cappa honesta non tatonata seu Petiata.* Bulla Benedicti XII. PP. ann. 1837. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Cucullus fractæ et dissolutæ ac Repeciatæ* Ibidem: *Sotulares Repeciati sive Peciati.* Gall. *Rapiercer*, *Rapiercer* et *Rapetasser* dicunt, pro vestem reficere, resarcire. Hinc *Repeticiatus*, in Limbroch. Sent. Inquisit. Tolos. pag. 329: *In vestibus de pannis grossis... et etiam Repeticiatis respandebat Jesu Christi paupertas.* Vide *Petacia*.]

† Hinc *Espescer* et *Specier* apud Poetas nostrates, pro in *pecias* seu frusta frangere, comminuerè, *Mettre en pieces, briser.* Le Roman de Vacce MS:

Tous les fist triste et dolens,
A plusieurs fist traire les deuz,
Les autres fist Espescer.

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Thous il et il occu Pecié,
Et li haubere il et desmailié.

† Nec allunde repetenda vox *Pecier*, quam eadem notione usurpare videtur laudatum Poema de la guerre de Troyes MS.:

Petroclez cor selle piols,
Et l'arçets derrière Pecier.

Ibidem:

Tiels colpe s'entredonnent ambedul,
Si qe les lances Pecierent.

Occurrit ibi pluries. Inde etiam *Pecocieta*, pro ipsa frangendi actione, ibidem:

Là et des lances froissais,
Et estrange Pecocieta.

• Vita SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 82. r. col. 3. *Sainz Policars et sainz Sebastians appareillié, Pecocierent plus de deux cent ydoles.* Sed et pro *Diruere, vastare, funditus evertere* usurparunt. Guill. Guhart.:

Niels il conquit Calabre et Paille,
Ou il Pecois mainte ville.

Le Roman de Garin:

Le bore entor ont Pecoid et pris.

Rursum:

Abel mecons, viles fet Pecoler.

• Ejusdem originis *Piscer*, pro *Reficere, resarcire*, vulgo *Mettre des pieces, rapetasser*. Lit. remiss. ann. 1475. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1528: *Le suppliant (couturier) bailla audit Pierre Renelson varlet et apprentiz une paire de chausses pour Piscer et coudre.* Haud scio an inde accersenda sit vox *Psuffaris*, qua vestium detritarum collectio significatur, in allis Lit. ann. 1382. ex Reg. 122. ch. 98: *Il pris en un fardel de Psufferie ou freuperie ou ailleurs, en l'ostel de ladite tavernne, neuf chaperons et une cote à femme.*

DEPECIATUS, in Cohello Andegavensi ann. 1365. esp. 18. Salmasius vocem hanc a *Pictacium* accepit, cui favet Will. Brito lib. II. Philipp. ubi de tunica Militari:

Sic percasse patet, sic intercas minutis
Pictacis pendet, etc.

Præterea Joan. de Janua: *Pictacium, dicitur illa corii particula quæ soles respiciat: insulæ est, et dicitur a pingo: quia sicut partes picturæ distincte in pavimento sunt, sic apparent pictacia in calciamiento: unde pictaciatus, i. repociatus.*

† *PECIA ARGENTI*, Nummus, nostris *Piece d'argent*. Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 29. art. 4: *Recipere tenentur... testulos seu testonos, et alia Pecias argenti hic recipi solitas.*

† *PECIA ARTELARIE*, Gall. *Pieca d'artillerie*, Tormentum bellicum. Charta ann. 1489. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. pag. 1513: *Et si contingat aliquam partem vel Peciam artelarie ad custodiam et defensionem necessariam deesse, etc.*

• *PECIA*, ubi de animalibus, Caput, Gall. *Pieca*. Lit. remiss. ann. 1858. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 44: *Dictus Guillelmus furtive ceperat sex Pecias pulularum.* Allæ ann. 1384. in Reg. 146. ch. 177: *Auquel hostel le suppliant trouva sept Pecies de bestes aumaille.*

• *PECIA*, Exemplum, Gall. *Modele, essai*. Stat. ann. 1314. Universit. Tolos. ex Cod. reg. 422. A. fol. 49. r.: *Statuuntur aliquæ certæ personæ sufficientes et discretæ, quæ videant Pecias seu exemplaria, quæ tenentur in stationariis vel in aliis locis pro libris scribendis vel faciendis.* Stat. Universit. Aurel. ex Cod. reg. 422. A. fol. 6. v.: *Et est sciendum quod si habeat Pecias, debet jurare quod nullas additiones ponat in libris quibuscumque, nisi de doctorum consilio et assensu.* [Quid sit *Pecia* docent Stat. Artist. Patav. lib. 3. tit. 27: *Secundum taxationem studii Bononiensis firmatus quod Pecia constituitur ex sexdecim columnis, quarum quilibet continet 62. lineas et quilibet linea litteras 82. Est igitur Pecia dimidius quaternio.* Ibidem.]

• *PECIARI* vel *Petiari* dicti, quorum munus erat *pecias* et quaternos omnium stationariorum videre et examinare.... et

cognoscere super facto petiarum... ratione defectus Petiarum a quibuscumque scriptoribus possint et debeant exigere sacramentum quod petias quas corruptas invenierint nunciabunt, etc. in Statut. Univers. Bononiens. lib. 1. pag. 18. apud Savin. in Hist. Jur. Roman. med. temp. tom. 8. Vide eumd. ibid. § 189. et 214.

• *PECIA CANDELE*, Una candela. Chartar. Norman. ex Cod. reg. 4658. A. fol. 79: *Quitus de pasnagio propriorum porcorum suorum per... quinquaginta Pecias candelæ et dimidio pedo longas.* Charta ann. 1206. in Reg. feud. comitat. Clarimont. ex Cam. Comput. Paris.: *La chapelains aura pour livraison par singles jours... quatre pieces de candoile.*

• *PECIA*, nostris *Pieces*, ut temporis spatium significant. Gesta Ludov. Pii tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 169: *Quant li peres ot là demoré une Piece, etc.* Guill. Tyril contin. Hist. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 694: *Quant li Crestiens orent esté en l'isle grant Piece, etc.* Joinv. in S. Ludov. edit. reg. pag. 60: *Fai vescu grant Piece.* Charta ann. 1312. ex Tabul. episc. Carnot.: *Lequst (ban) ha cessé à estre fait plus une Piece de temps.* Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 129: *Et une piece apres, ainsi comme environ soleil couchant, ledit Symon yest hors de ladite tavernne.* *Grant Piece apres*, in allis ibid. ch. 151.

• *PECIA*, vox Heraldica, nostris *Pieca*, Figura. Testam. ann. 1438. ex Tabul. eccl. Massil.: *Paramenta altaris de panno auri et de veluto rubeo circumcirca, cum armis nostris in quolibet buto, in quibus sunt tres Pecias.*

† *PECIES*, pro *Pecia*. Vita B. Kingæ tom. 5. Juli pag. 741: *Hæc dierum processu in quatuor Pecias divisa, majorem afflictionem egre per singulos dies post hujusmodi apostemationis sequestrum efficiebat.* Occurrit rursum tom. 2. April. pag. 728.

• *PECIES* occurrit apud Higeium in Gromat.: *Quorum pedatura in singulas Pecias ad homines solet computari.* Sed Salmasius *pedes* restituit.

† *PECIA*, Vas, calix, cyathus. Testam. Johan. de Nevill ann. 1386. apud Madoc Formul. Anglic. pag. 28: *Item (lego) Wilhelmo de Hoton de Todow v. marcas et i. Peciam argenti coopertam.... Item Ricardo Bosy xx. marcas et i. Peciam argenti deauratam coopertam.* Vide *Peces*.

• Inventar. ann. 1420. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 591: *In thesauraria dictæ ecclesie invenimus.... tres Pecias deauratas cum cooperculis.... Unam Peciam cum cooperculo interiori deaurato.* Vide supra *Pescherium*.

† *PECIA*, pro *Pena*, rupis, cellis, in Hist. Cortusior. lib. 8. cap. 8. apud Murat. tom. 12. col. 808: *Sic liberavit Mundianum, Vericulum, et alia castra impugnavit, et cepit Pecia sancti Martini.* Ubi rectius alter Codex, monente Cl. Editore, habet *penam*. Vide *Pena*. 1.

† *PECIATUM*, PECEATA, Mensura frumentaria. Charta ann. 1228. in Tabular. Castri Blein.: *Herveu de Leonia... Pater meus dedit monasterio S. Mathæi de Anibus terrarum tria Peciatia frumenti ad magnam mensuram de frumento suo de Ploeyon. Et ego dicta tria Peciatia frumenti in certis assignavi locis, etc.* Allæ ejusdem Hervei ann. 1206. ex eod. Tabulario: *Ego H. de Leonia, qui primus dominorum Leonensium tunc temporis receptioni ac venerationi sacrosancti capituli*

B. Mathsi interful, dedi B. Mathmo tres Peccatas frumentis in perpetuum possidendas in tribu Maenuli, quae est in plebe Ugon.

• **PECIDA**, diminut. a *Pecia*, Modus agri. Charta ann. 1227. ex Chartul. Valcel. sign. E. ch. 9: *Recognoverunt se legitime vendidisse ecclesiam Valcellensi duodecim et dimidium modiatas terras, sitas in una Pecida. Vide Pectola.*

† **PEGIELLA**, perperam pro *Pajella*. Vide ibi.

• **PEGIES**, Tributi seu vectigalis species. Libert. villae de Alavardo concessae per Humbert. dalph. ann. 1387: *Item statutimus et ordinamus, quod nullus de dicta universitate Franconum et franche-etc. aliquatenus teneatur... ad solvendum aliquo pedagio, gabellas, barralagia, bastagia seu Pectias, ubilibet statuta et statuenda. Vide mox in Pectia 1. Alia notione extat in Pectia.*

* **PECINATA**, [Bateaulz. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 86. XV. s.)]

PECIOLA, [diminut. a *Pecia*, Fragmentum; interdum et Modus agri. *Petiola tunicae B. Virginis Mariae*, in Actis SS. tom. 8. Jun. pag. 187.] Speculum Vitae S. Francisci: Fr. Leonis B. Franciscus sua stigmata committit tangenda, ut novae Pectolas (id est, lintea) apponeret, quibus aliis sanguine cruentatis. [Fol. cuin. Gesta abbat. Lobliens. cap. 8: *Sed in chartis sub ejus tempore factis ac per antiquis membranarum Pectolis, quae continentur in ecclesiis nostris archivis, etc.*] Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis: *Pectolas duas de terra culturali. Alia ibi: Pectolas de terra duas, etc.* [Charta ann. 879. Marci Hispan. col. 805: *In ipso villare Pectolas de terra retinent. Occurrit etiam in Charta ann. 929. apud Eccardum in Orig. famil. Habsburgo-Austr. pag. 151.] [90] in Charta ann. 784. in Alsac. Diplom. num. 61. tom. 1. pag. 58. ubi etiam *Pecolum.*] Adde Chron. S. Benigni Divion. pag. 409.*

† **PETIOLUM**, in Chron. Farfensi apud Murat. tom. 2. part. 2. col. 611: *De valle Anasfrada petium 1. et de Petiolo duas partes.*

† **PECTIOTA**, Eadem notione, in Charta ann. 1276. ex min. Chartul. S. Benigni Divion. *Item super unam Pectiotam terram quae fuit perperat.*

† **PEOUNGULA**, Eodem significatu. Charta ann. 1447. in Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1750: *Aut de oratorio prefato alienare praesumat, vel Pectunculam quamvis minimam abstrahat.*

PECTOLI, apud Apicium lib. 1. cap. 20. videntur esse quos Columella et alii *pediculos* vocant, quibus fructus ramusculis adpendent. At Celsus lib. 2. *petiolas* de animalium pedibus usurpat.

• **PECIUM**, pro *Pecia*, Gall. *Picé*. Convent. Saonae ann. 1526: *Item pro singulo Pectia bechinorum, denarium unum. Vide in Pectia.*

† **PECLUINCERIA**. Vide *Pulvimeria*.

• **PECOL**. Vim vocis indicat Charta ann. 1818. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 1: *Dicta universitas de Giniaco emit unum Pecol molendini, quae est quarta pars unius rote. Vide mox in Pectia 1.*

• **PECOLLIUS**, Columella, fulcrum lecti vel sellae. Leuda min. Carcasson. MSS.: *Item de saumata Pecollis, j. ob. Vide mox Pecollus.*

† **PECOLLUS**, Columella, fulcrum lecti, vel sellae, nostris *Ped*, *quenouille de lit*, Occitanis *Pecoul*. Chart. Petri de Rotoy Vicarii Tolos. ann. 1272: *Quod pedes seu Pecollis archarum VIII. palmorum*

et barroti IV. palmorum et omnes porticas rotundas sint illarum pajellarum quarum debent esse. Le Roman de Blanchandin MS.:

*De ses en fustocel fu mis
Dont li Pecol estoient d'or:
Les pierres valent un tresor.*

Le Roman d'Athie MS.:

*Et li Pecoul tons quatre d'or
Bien valent un grant tresor...
Es pecouls et pierre acies
Vermelles, jaunes, verds et bises.*

• Hinc *Picouit de fauz*, falcis manubrium appellatur, in Lit. remiss. ann. 1386. ex Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 821: *Un baston ferré, appellé au pays (en la chastel. enie de Montagu) un Picouit de fauz.*

• **PEGORANTES**, et *Sodomites*, junguntur in Pieta lib. 1. cap. 37. § 8. *Αγορεύουνοι, αγροδοταί.* Vide Meursii Gloss. in *Αγορεύουνοι*.

• **PEGORARIUS**, Bubulcus. Charta Desiderii Regis Longob. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 7: *Qui sit Pegorarius, qui vacca ipsius Monasterii pascat, etc.* [Bartholomeus Scriba Ant. al. Genuens. lib. 6. ad ann. 1227: *Et de mandato dicti Pegorarii plures muri facti sunt. Occurrit praeterea in vet. Penitentiali apud Morinum pag. 24. Vide Pegorarius.*]

• Charta ann. 867. apud Murator. tom. 5. Antiqu. Ital. med. aevi col. 511: *Et de suprascripta Casprina pastores, servos et ancillas, nomina eorum: id est, Magiolo Pegorario, etc.*

• **PEGORIA**, Chronicon Afflegemiense cap. 20: *Duo praedia, quae secundum linguam suam (Flandricam) consuetudinem Pegorias appellant, pretio grandi comparativum.*

• Pascuum, ni fallor, ubi pecus pascitur. Vide supra *Pecorarius*.

† **PECTA**, Quaevis praestatio, tributum, vectigal, emenda. Charta Aldefonsi Reg. pro Monast. Casae Dei ann. 1216: *Concedo medietatem de omni Pectia tam de homicidio quam de pedagio et de omni regali exactione quam ratione vicinis urbis in barrio S. Johannis exigentur. Charta ann. circ. 1320. ex Regesto Novae fol. 440. v: *Quae praedicti Judae Navarres nolint solvere dicta XV. librarum secundum taxationem Pectae, sed secundum facultatem cujuslibet, etc.* Vide *Facenda* et *Pecha*.*

• Charta ann. 1322. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 160. v: *Cum laboratores solvant in Pectis regis, pro viginti kafficis bladorum servandorum, unum kafficum, etc. Pecoust, eodem sensu, in Charta Caroli IV. ann. 1323. ex Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 444: *Cum Philippo de Valesio, domino ad vitam baroniae Fulgeriarum, licentiam de gratia concessimus speciali, ut ipse semel in vita sua, cum in dicta baronia hereditates et terram adquiserit, ab hominibus ipsius terrae talliam, dictam Pecoust, levare valeat, etc. Idem proinde quod *Aucillium* pro emptione terrae. Vide supra in hac voce.**

• **PECTA**, perperam pro *Pecia*, Pannus. Charta ann. 1019. tom. 1. Hist. Casin. pag. 80. col. 2: *Inveni autem hic unam Pectam sericam cum quatuor leonibus, quam ego undique adornari feci ex optimo pectio.*

• **PECTALUM**, Lamina, pro *Petalum*. Vide in hac voce. Composit. ad tingenda musiva, pelles et alla ante ann. 900. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 365: *De inorations musiborum*

facis pectula plus croca quajussans. Post hanc facis illa alia: et ponas peculum heramentinum, ut incensum non accedat. Post hanc ponas Pectalum aureum super Pectalum vitri. Et supra ponas Pectala, super alia multum supra Patalum auri. Et mittis utraque in fornace, donec inchoat solvi Patalum vitri; et pectus scias, ut refridat.

• **PECTARE**, Solvere, Pagare, ex *Pactare*, pactum seu tributum solvere, prestare. Vox olim Hispanis familiaris, qui et *peytare* dicebant. Charta Alboaceni Regis Mauri in Conimbra ann. Chr. 784. apud Sandovallium, *Ego ordinavi quod Christiani de meas terras Pectent dupliciter quam Mauri, etc.* Occurrit ibi non semel vox eadem, tametsi prave scripta. Alia Aldegastri, filii Sylonis Regis Ovetensis, ann. 781. apud eundem: *Et quanta calumnia fuerit, Pectent et emendent, etc.* Charta Aldefonsi Regis Aragon. ann. 1180. apud Oyhénartum: *Et nullus homo qui vobis pignorerit in istos montes suprascriptos Pectabit mihi 60. sol. Alia ann. 1187: *Et mando et concedo quod non Pectatis pedagium neque lesda. Alia Sancti Regis Navarrae: *Et qui super hoc meum donativum fecerit vobis aliquam contrariam, perdat meum amorem, et Pectabit mille solidos. Fori Jaccenses: *Si quis rapuerit, vel furatus fuerit oves vel capras, pro unaqueque Pectet novem. Vide Foros Lelrenae, Histor. Segoviensem cap. 20. § 13. Biblioth. Cluniac. pag. 1435. et in vocibus Pectum, Pectare.****

1. **PECTEN**, inter ministeria sacra recensetur, quo scilicet Sacerdotes ac Clerici antequam in Ecclesiam procederent, crines pecterent. [Testament. Everardi Comitis ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 21: *De pagamento vero capellae nostrae ciborum cum cruce aurea, etc. Pecten auro paratum unum concedimus. Chron. Calmailiac. apud Stephanot. tom. 8. Fragm. Hist. MSS.: *Tabula eburnea ad ornamentum altaris, Pectines eburnei quatuor aut quinque, etc.*] Testamentum Riculfi Episc. Helensis ann. 915: *Pectenem eburneam unam, tabulas eburneas duas, etc.* Charta ann. 1231. apud Cotelum in Hist. Occitan. pag. 901: *Sunt ibi octo cingula sericea, et 6. Pectines eburnei, etc.* Charta Joannis Archiep. Capuan. ann. 1301: *Item Pectenem unum de ebura, item calicem unum, etc.* Vide Monasticum Anglic. tom. 3. [pag. 314. et infra *Sedes majestatis*.]*

Enumeratur praeterea inter utensilia seu suppellectilem monachorum, in Guldonis Discipl. Farfensi cap. 47. Omnibus fratribus dentur *tabulae, acus, Pectene* (i. Pectines) *cum dumento, capellum in capite quod alio nomine capitium vocatur.* [90] Confratern. Inter Monaster. S. Galli et episc. nonnullos ann. 908. apud Neugart. Cod. Diplom. Alem. num. 867. tom. 1. pag. 550: *Præsul pyræle congregationis intravit, Pectinesque eburneos magnitudine et artificio insignes catenis fecit aeneis ibidem suspendi.] Ex quibus colligitur monachos tunc temporis non omnino tonsos fuisse, quod ex dicendis infra iterum manifestius fiet. Vide *Pectinare*, *Pectinarium*, et *Pezera*.*

2. **PECTEN**, Pars rote dentata. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 62: *Item faciebamus et facere debebamus tertiam partem in Pectinibus et brevis rote praedictae (molendini) necessarii. Hinc, quod pectinis formam refert, *Pigna* vocatur instrumentum, quo tectum stramineum pectinatur, in Lit. remiss. ann. 1388. ex Reg. 132. ch. 835: *L'exposant couvreur de maisons à chaume**

print un Pigne à pigner maisons de chaume, etc.

8. **PECTEN**, Metacarpus. Constant. African. Locor. commun. lib. 2. cap. 7. Vola manus in duo dividitur: *Pecten* pars una, digiti vocantur altera. Eadem ibid. cap. 8. *Pecten* in pede est metatarsus. Jam Græcis $\chi\tau\epsilon\iota\varsigma$ in manu: Polluci enim $\chi\tau\epsilon\iota\sigma\tau\alpha\upsilon\pi$ $\chi\tau\epsilon\iota\varsigma$, dorsum manus. Hæc ex animad. D. Falconet.

4. **PECTEN**, Pubes. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7694: *Pegnit, Pecten*, i. inferior pubes viri vel mulieris. Haud scio an huc spectet vox Gallica *Pigné*, qua significaretur morbum in hac parte patiens. Lit. remiss. ann. 1411. in Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 231: *Lequel Bernthelemi dist à icellui Jehan: Goytraux qui l'eust fait raison, tu feusses mis au rater; lequel Jehan Vaure lui dist, que s'il estoit goytraux, il n'estoit pas Pigné.* Vide infra *Pinchilichium*.

5. **PECTEN**, vel **PECTINUS**, Piscis, ex Gloss. ad Alex. Introsoph. MS. lib. 1. Passio. cap. 8: *Accipiat vero steriles et pedes de bobis, et hincia de Pectinis.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1848. ex Cod. reg. 4120: *Pectines, Gallica, Plais.*

PECTENEGIUM, ab Italico *Pectenagio*, *Pecten*, pubes, ut notant docti Editores ad Acta B. Amadei tom. 2. Aug. pag. 604. col. 2: *Palamides de Carpanis dixit, quod cum a certis proximis mensibus citra ob maximos labores, quos in equitando sustinuit, in fundo ventris super Pectenagium in inguinibus crepatus seu apertus esset, etc.* Vide supra *Pecten* 4.

PECTERE, pro *Petere*, in Charta ann. 1218. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 336: *Terram sanctam Pectens jam navigans per mare. dedit abbatiæ Pontis-Otanni, etc.*

PECTIA, ut *Pecia*, Modus agri. Charta ann. 1217. Inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 336: *Item supra Bellum-montem in duabus Pectiis septem acras terræ, etc.*

PECTICUS, Digestibilis, a *pectus*. Joan. de Janua.

PECTINA, **PECTIS**, $\chi\tau\epsilon\iota\sigma\iota\upsilon\upsilon$, in Glose. Lat. Gr.

PECTINARE, *Pectere*, Gall. *Peigner*. Leges Palatinæ Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 3. SS. Junii pag. xxxi: *Ut vicelicet caput nostrum Pectinent oportuno tempore.* Consuet. Sangerm. Inter Instr. Hist. ejusd. Monast. pag. 136: *Ibunt ad lavatorium lotum manus suas et Pectinabunt se in parte claustris versus sleemostanam.* Occurrit præterea apud Bernardum Mon. in Ord. Cluniac. part. 1. cap. 9. Utitur etiam Apuleius *Metamorph.* lib. 6.

Pignier, in Stat. barbit. Paris. ann. 1383. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 16 art. 5.

PECTINATUS, *Comptus*, nostris *bien Peigné*, eadem notione. Vita B. Coletis tom. 1. Martii pag. 573: *In formis virorum vel mulierum satis pulcris, cum capillis longis et magnis et bene Pectinatis.*

PECTINARIUM, *Theca pectinis*, *Etuy de peigne*: nisi sit quod vulgo *peignoir* appellamus, linteum quod collo aptamus, cum capillis pectimus. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 18: *Cinctoria et corrigias femoralium, et vaginas Pectines, et Pectinaria, et cetera hujusmodi, cum opus fuerit, fratribus Vestiaris ministrare debet.*

Haud improbabili conjectura *Pectinarium* ibi interpretari licet linteum illud quo ea corporis pars que *Pecten* dicitur, cooperitur. Vide mox *Pectinium*. Pro *theca pectinis* occurrit in Revela-

tionem ann. 1180. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 605: *Ita ut etiam illo vivente ejus dentes in Pectinario pro reliquis portaret.* Ita et

PECTENARIUM, in Statutis Ord. Grandimont. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1231: *Pecten quoque nunquam sit eburneus, sed tantum corneus. Pectenarium etiam et aculerium.... sint parvi pretii.*

PECTINIUM, Eadem, ni fallor, notione usurpavit Sigebertus in Chronico: *Rejicientes a se quidquid regulæ refragabatur, foricas videlicet et pelliceas, estamina, caputia quoque et femoralia, Pectinia, et coopertoria.* [Ul supra *Pectinarium* ex Libro Ord. S. Victoris, Ita et hic *Pectinimum* idem esse videtur quod et *Capucini* vocant: *Mutanda*.]

PECTINARIUS LANARIUS, in veteri Inscriptione, Qui lanas pectit.

PECTINATOR, *Pectinum confector*, in Miracul. S. Stanislae Canon. Reg. [*Pectinarius* apud Plautum.]

PECTINATURA, Actio, qua Panni densantur, desquamantur et polluntur. Stat. pannif. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 202. v. *Que ratione texture, tincture, fullonie, purgature seu Pectinature pannorum, quocumque modo agitari contigerit, etc.* Hinc emendandum aliud Stat. ann. 1322. ibid. fol. 210. r.: *Ratione... fullonie, purgature seu Pectinature pannorum, etc.* Ubi leg. *Pectinature*.

PECTINERUS, *Pectinum faber* vel *mercator*, Ital. *Pectinagnolo*, Gall. *Pegnier* alias *Pignier*. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308. fol. 24. r.: *Videtur sibi quod esset Pectinarius, et dedit sibi pectines.* Lib. 1. statut. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 234. r.: *Des Pigniers et lanterniers de cor... Nul Pignier ne puet, ne ne doit rappareiller pignes viels; nuz Pigniers ne puet, ne ne doit mettre cor neuf ne viels en merrien de vielles lanternes.* Vide in *Pectinarium*.

PECTINEUM *Opus*, [illud forte quod Galli vocamus *Ouvrage au petit point*. *Pecten* enim etiam *radium*, Gall. *Navette*, sonat.] Visitatio Thesaurariæ S. Pauli Londinensis ann. 1266: *Capta Fulconis Episcopi bene operata opere Pectineo auro et argento.* Alibi: *Vestimentum Fulconis Basset habet paruram de opere Pectineo, cum rosia, arboribus, floribus, et bestiis.* Occurrit ibi non semel. *Pectinator*, $\chi\tau\epsilon\iota\sigma\tau\epsilon\iota\varsigma$, in Gloss. Gr. Lat. Claudianus lib. 2. in Rufinum vers. 381:

doctissimus artis

Quoddam lanicæ, moderator pectinis unci.

PECTINUS. Vide supra *Pecten* 5.

PECTIC, *Pactum, conventio, contractus*, ipsa conventio Charta. Chron. Monast. Novalicens. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 751: *Et placuit michi in hac pagina testamenti mei adnecti de alode parentum meorum... quem apud consobrina mea Honorata filia Eptolenæ amicæ mei pro Pectinis titulum inter nos divisimus... Quod si fecerint, pena quod in Pectinis nostræ per commune consensum continet, incurrant.*

PECTORABILITER. Isidorus Pacensis Episcopus æra 769: *Sed ubi gens Austriæ, mole membrorum prævalida, et ferrea manu perardua, Pectorabiliter ferientes Regem inventum exanimant.* Id est in pectore.

Melius, ni fallor, toto pectore, Gall. *De tout son cœur*; vel Fortiter, graviter.

PECTORALE, *Cingulum quo equi pectus ambitur, et stringitur, Antilena*: $\sigma\tau\epsilon\pi\theta\epsilon\sigma\tau\epsilon\sigma$, in Gloss. Græc. Lat. Gallis

Poitrail. Fasciæ pectorales, apud Hierem. cap. 2. $\sigma\tau\epsilon\pi\theta\epsilon\sigma\tau\epsilon\sigma$; apud Phlegontem de Mirabilib. pag. 57. et Isidor Pelusiot. lib. 1. Epist. 74. Glossæ S. Benedicti: *Fascia, $\sigma\tau\epsilon\pi\theta\epsilon\sigma\tau\epsilon\sigma$.* Innocentius III. lib. 8. Decretal. tit. 1. cap. 15. de Clericis: *Pannis rubeis aut viridibus, nec non manicis aut sotularibus consutitis, frenis, sellis, Pectoralibus, calcaribus deauratis, aut aliam superfuitatem gerentibus non utantur.* Eadem ferme habentur in Concilio Aibiensi sub Zæno Episcopo Avenionensi S. R. E. Legato cap. 15. Monspeliensi ann. 1214. cap. 15. et in Regula Militum templariorum cap. 30. [Bernardus Mon. in Ord. Cluniac. part. 1. cap. 9: *Habeant in sellis suis Pectoralia et postas.*] Vincentius Belvac. lib. 30. cap. 85: *Habent etiam frenâ phalerata et inargentata, et inaurata, atque in Pectoralibus campanulas infixas, magnum emittentes sonitum ad gloriam earum et decorem.* Adde lib. 32. cap. 90. [et Stephanum Tornac. Epist. 29. novæ edit.] *Le Roman de Paris la Duchesse* MS.:

In viêt à son cheval, s'il le fait courser. Il a mise la selle, s'a lo Poitral fermé.

2. **PECTORAE**, Idem quod *Rationale*. Glossæ MSS.: *Rationale, Pectorale*. [Expositio divin. offic. ad calcem Joh. Abrinc. pag. 414: *Postea sequitur Pectorale, que a vulgo alba dicitur.*] Burchardus de Casib. S. Galli cap. 1: *Abbas quoque quadam (casulas) deauratas in margine, et in Pectorali... ipse elaboravit.* Ceremoniale Rom. ex MS. Vaticano de Consecr. PP. apud Rayn. ann. 1272. num. 9: *Cum ad ordinem Presbyteratus ordinari debet... nec tamen habeat tunicellam, nec dalmaticam, nec calciabitur, sandalis, nec habeat Pectorale, sed solum amicum, et albam.* Liber anniversariorum Basilicæ Vaticanæ fol. 144. ubi de Bonifacio VIII. PP: *Item quatuor camisas de cortina, cum Pectoralibus et gramiciis de opere Cyprensi.* Necrologium Ecclesiæ Carnotensis 2. Id. April.: *Pectorale unum ex auro mundissimo et gemmis pretiosis.* Visitatio Thesaurariæ S. Pauli Londinensis anno 1265: *Item capa Ricardi de Windlesore de rubeo samsto, cum Pectorale, optime breudata, etc.* Item *capa Magistri Ricardi Ruffi de rubeo samsto, cum notuatis Pectoralibus curifrigiis... Capa Indica breudata cum pulchris Pectoralibus, etc.* *Capula Aardi Decani de nigro sameto, dorsali et Pectorali optimi aurifrigi vineati.* Item *casala Petri Bleven. de sameto Purpureo, aliquantulum sanguineo, cum Pectorali literato... Casula Hugonis de Trivalle, de albo diaspro, cum Pectorali et dorsali largo, de flosculis de fino auro, etc.* *Casula Vulfranni cum Pectorali et imaginibus Petri et Pauli de fino auro, et humerali vineato de fino auro breudato, et lapidibus insertis, et extremitate talari consimili.*

Nostris etiam *Pectoral*. Charta ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 153: *Item un amit et trois Pectoraux pour aube, de euvre de broderie, prisé trois escus.*

3. **PECTORALE**, Pars vestimenti canonicis regularibus concessi, qua pectus tegebatur. Stat. S. Vict. Paris. Mss. part. 1. cap. 18: *Hæc sunt vestimenta, que secundum consuetudinem uni canonico conceduntur... Estivo tempore nigrum almutium de pellibus agninis cum pileo quadrato, superpellicea tunica lineæ (rocheta vulgo dicimus) tunica lanea, femoralia, Pectorale, tibialia, socci, sotulares et cothurni.*

† PECTORALE, Pectus. Buschius de Reform. Monast. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 904: *Quamvis a quibusdam senioribus montalibus rogatus fuerim, ut ipse ita possent suas recipere disciplinas, ne in Pectoralibus infrigidarentur.*

PECTORALIS FASCIA. S. Hieronymus in Isala cap. 8. ad hanc verba: *Et pro fascia Pectorali cilicium. Fascia pectus laxit, et sum possidet locum in faminis, quem rationale in Pontificibus.* [Menotti Serm. I. 25: *Pectus discoopertum... cum Pectorali albo per quam quis clare possit videri. Idem quod Gallis Gorgorata, vel Gorgotta.*]

† PECTORALE, Lorica, qua pectus tegitur, unde nomen. Gall. *Cuirasse*. Statuta Ripi. cap. 12. fol. 4. v. De qualibet soma calydia, ferri solidi, lamellarum et Pectoralium, de pensibus duodecim pro introitu solidi sex.

PECTORALE, Cancellus. Gesta Innocentii III. PP.: *Super novogradus constituta novum altare, novaque Pectoralia faciens ante chorum.* Germanus Patr. CP. in Mystagogia pag. 148. id ita ferme expressit: *Τὰ κίονα, ἧτοι τὰ στήθεα διαχωρίζοντα τὸ βῆμα ἀπὸ τοῦ λοιποῦ λαοῦ, καὶ κίονα. Græci enim recentioribus στήθεα vocant, columellas ordine dispositas, ac superiori epistello junctas, ut recte observat Goarus ad Cedreni pag. 631. qua etiam notione στήθεα usurpat Codinus in Orig. CP. Meursianis pag. 68. Vide Glossar. med. Græcit. c. 1448.*

† PECTORALE TUTAMENTUM. Munimentum genus, sic dictum quod milites ad pectus tegat, Gall. *Parapet*. Telomoniis apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 94: *Inter hos turbados rorum successus, in vallo fossatorum civitatis, et lignorum congeris et arborum illic amputatarum una cum terræ infirmatione, per girum urbis totius munimenta, que Pectoralia vocant tutamenta et propugnacula parantur, fossaque nova cavantur.*

PECTORALIS, Tunica hyemalis, qua pectus tegitur. Gregorius M. lib. 10. Epist. 52: *Fratrem et Coepiscopum nostrum Ecclesiam frigore omnino laborare cognovimus, pro eo quod hiemalem vestem non habeat. Et quia aliquid sibi a nobis petiit debere transmitti, fraternitati tuae ad hoc per latorem presentium transmissimus animalium tunicam, vel Pectoralem, ut a te et debeat sine mora transmitti.*

† PECTOROSE, Superbe. Acta S. Etheldredæ tom. 4. Junii pag. 549: *Modo Pectorose gradiebar, modo contumaciter adversos proximos spirabam.*

* PECTRIX. [Pinerese. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 38. XV. a.)]

† PECTUM, Idem quod Pecta. Vide in hac voce. Charta Aldefonsi Reg. ara 1280. apud Stephanot. tom. 4. Fragm. Hist. MSS. pag. 228: *Et sint illi x. Excusati ab omni Pecto, posta, fossado, et ab omni regia exactione semper liberi et immunes existant.*

PECTURA, PETTORA, pro Plectura. Polytychus Floriacensis: *Facit Petturam in cultura dominicata, et semina tibi de suo tritico mod. 2. etc. Tabularium S. Remigii Remensis: Faciunt caplin diebus 15. aut donant den. 4. faciunt et Pecturam ad cortem pericas 4. annis singulis per successiones sibi convenientes. Infra: Faciunt et Pecturam ad cortem, scurias, et hortum claudendum. Ibidem: Facit et Pecturas ad claudendam cortem, et ad tegumen scurlarum, ubi de materiamine, quantum necesse est, mittit. Vide Plecta.*

* PECTURA VINÆ, Vineæ ex virgultis

implexis clausa. Charta ann. 952. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 363: *Ad novam-villam mansa quatuor, cum sylvis et Pectura vineæ unius.*

* PECUALIS, Pecuarium. Mirac. S. Audoenti tom. 4. Aug. pag. 696. col. 1: *Miserabile corpus circumplexus, asino superpositus, et illic prævius ire cepit sperans an vestigio Peculem solarium ex more subsequi.*

PECUARE, Pecus. Waldrammus Decanus Sangallensis:

Frondes te servis, o Rex, dicit aliendis. Jam Pecare tuam pace dno videmus.

PECUARIA, femino gen. Tabularium S. Crucis Talemondensis fol. 4: *Si homo S. Crucis vendiderit bovem, vel vaccam, vel aliam Pecuarium in toto honore meo, etc. Ex quibus videntur emendandæ Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 17: Si quis per curam suam reclusam dimiserit de edificis in foresta. Legendum enim videtur Pecuarium. [Rectius infra in voce Stabilitas ipse Cangius pecuram edidit.]*

† PECUARIA, pro Pecunia, in Chartular. S. Vandreg. tom. 2. pag. 2053: *Dedi non parsam Pecuarium, id est viginti quinque libras.*

† PECUARIUS, Armentarius. Gloss. MS. Sangerm. num. 501.

† PECUARIUS, ἄρρωθός. Gloss. Lat. Gr. PECUARIUS, κροαλής, in hisdem Gloss. Leg. suspicatur Vulcan. κρό αἴλας.

† PECUDINEUS, Membranaceus. Vita S. Johannis Guaerti tom. 3. Julii pag. 816: *Liber est Pecudineus chirographicus in 4. minori, ab extra litoris deauratis sic inscribitur, etc.*

* Ital. Pecorino, ovinus. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 127. ex Cod. reg. 4620: *Condemnationes vero damnorum datorum et aggerum fende in posterum scribi debeant per notarium dicti officii in foliis realibus Pecudineis.*

* PECUDIUM, Pecudes. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 262. col. 1: *Abbate namque imperante, et cellarario obtemperante, conventui convenienter, mactabatur Pecudium, distributum expendebatur, pauperes sustentabantur. Vide in Peculium.*

* PECULANS, [Lascivus, luxuriosus. DIER.]

† PECULARIUM, Vide Peculium.

† PECULENTUM, mendose pro Poculentum, in Statutis Arelat. MSS. art. 175. Vide Species.

† PECULIARIS, Pecorinus. Vita S. Bernardi Menthon. tom. 2. Junii pag. 1088: *Referunt enim quod a carnis et ovorum lactisque Peculiaris comestionibus statuta tam molli abstineret.*

† PECULIARE PECULIARITAS. Vide Peculium.

† PECULIO, Opilio. Vita S. Heriberti Archiep. Colon. tom. 2. Martii pag. 472: *Egenus erat Peculio, pagano onustus infantulo.*

PECULIUM, Bona que sunt extra dotem Galli appellarunt, que Græci κἀπέρα. Ulpianus l. Si ego. § Ceterum. D. de Jure dot. (28. 3. fr. 9. § 3.): *Ceterum si res dentur, in ea que Græci κἀπέρα dicunt, queque Galli Peculium appellant.*

PECULIARIUM, Eadem videtur sumi notione in Tabulario Castri Mellandi in Biturigibus Ch. 56: *Recognovit promissa dedisse eisdem conjugibus, in matrimonio et Peculario ipsius Isabelle.*

PECULIUM, Pecudes, Peculium utriusque sexus, in Charta donat. Leatheris

tom. 2. sæculi 8. SS. Ord. S. Benedicti pag. 615. Codex Carolinus Epist. 74: *Arripiens ea ea illicitè plura Peculia, que illi minime pertinent abstollenda.* Charta Aystulfi Regis Longob. ann. 768. apud Ughellum tom. 2. pag. 107: *Si in ipsis silvis aliquid roncans fecerit, aut et Peculia pabulaverit. Paulus Warnefridus lib. 2. de Gestis Longob. cap. 8: Peculia sola remanebant in pascuis, nullo astante pastore. [Lex Bajwar. tit. 9. § 2: Nisi furis vitium invenerit quod ille venditor calavit, hoc est, in mancipio, aut in caballo, aut in qualicumque Peculio, id est aut cœcum, aut herniosum, aut caducum, aut leprosum. Leges Rotharis cap. 238: Servus massarius licentiam habeat de Peculio suo, id est bovem, vaccam, caballum similiter et de minutis Peculis in socio dare. Statuta antiqua Monast. Corbelens. tom. 4. Spicil. Acher. pag. 30: Similiter quidquid in diversis laborationibus quolibet modo acquiritur, vel in variis Peculium generibus enutritur.] [See Eberhardi comit. Alsat. donatio facta Murbacensi cœnobio, ann. 731. in Alsat. diplom. num. 12. tom. 1. pag. 14: Cum omni supraposito, domibus, mancipiis, acolabus, Peculis utriusque sexus, terris, silvis, pratis, etc.] Vide Leg. Longob. lib. 1. tit. 23. § 1. [See Roth. 348. et confer infra Pecunia.]*

† PECULIES, in Charta Pipini Regis pro Monast. Prumiensi: *Una cum terris, movilibus et amovilibus, pecuniis, Peculis, utriusque sexus gregis cum pastoribus, etc.*

PECULIARE, Idem quod Peculium, apud Latinos: quidquid scilicet servus domini permissu possidet. Lex Wisigoth. lib. 10. tit. 1. § 18: *Omnis res que mobilis immobilisque consistit, cujuscumque fuerit generis, sive forme, an peculii, an Peculiaris nomen habuerit, unius intelligentiæ vim evidentiamque obtineat.* [Testamentum S. Irminæ ann. 698. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 10: Similiter dono ad jam dicta loca Sanctorum vineæ pedaturam unam in monte Viennensi cum vinitoris nostro Alifrido cum omni Peculiari suo. Ibid. col. 13. ex Charta Hedeni Ducis pro S. Willibrordo: Et in castello Mullenberge donamus tibi tres casatas cum mancipiis, una cum omni Peculiari eorum.]

† PECULIARIUM, in Matiscensis ann. 881: *Et unum servientem de ipso beneficio nomine Deodatum, cum omni suo Peculiari, et filio. Vetus Charta apud Sanjulianum in Matiscensis pag. 275: Mancipiis desuper manentibus, cum Peculiaribus eorum, etc. Alia apud Vadianum pag. 50: Cum servis, ancillis, Peculiaribus, tum domibus, edificis, et mancipiis domesticis, etc. Alia pag. 74. de servo manumisso: Suumque Peculiare quod habet, aut quod adhuc adquiri poterit, faciat. Hincmarus in opusculo LV. Capitulum cap. 43: Et res et mancipia in regno senioris nostri non habeat, per que illum constringere ad reddendum rationem valerem, et per beneficium, vel per Peculiare noluit sustinere distringi, et excommunicavi illum a mea parochia. Ubi cum beneficium distinguitur a peculiari, videtur peculiare sumi pro proprio: nisi mancipia ipsa intelligantur. Charta Arnulfi Regis ann. 892. apud Meurissium pag. 296: Prout eis more Ecclesiastico placuerit ad sui Peculiaris utilitatem univarsa disponere vel ordinare, etc. Vide Marculfum lib. 2. form. 32. Columbum in Episcopis Vivariensibus lib. 1. num. 28. etc.*

† PECULIARIS, Eadem notione, in Tes-

tamento Dadila ann. 818. Inter Instr. tom. 1. Hist. Occitan. col. 38: Omnes pecus et Peculiarem illorum mobilem vel immobilem, quidquid tempore meo conquisierint, aut in antea, Deo propitio, acquirere poterint, etc.

PECULIARE, Propriis usibus adhibere, applicare. Ordericus Vitalis lib. 9: Ecclesias suis usibus illicitis Peculiarerant, ac indecenter contaminaverant. Infra: Domos... suis necessitatibus Peculiaritas reservaverunt.

PECULIARITAS, Peculum. Bovo Abbas Sithiensis de Invent. s. Bertini cap. 2: Nec minus omnis Peculiaritatis reclus in medium proferri, etc.

PECULIARITAS, Peculum, bona que sunt extra dotem. Charta Ademari Vicecom. ann. 981. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 334: Ego Ademarus vicecomes dimitto domum Gausla uxori meae causas Peculiaritatis, scilicet villam meam que vocatur Collia. Idem quod Proprietas. Donat. Arnolph. Imper. Monast. S. Maximin. Trevir. ann. 898. in Guden. Cod. dipl. tom. 1. pag. 8: Hac loca illis ad suam Peculiaritatem perpetuo habenda... concedimus.

PECULIARITAS, Peculum monachi Willelmi Malmesbur. lib. 1. de Gest. Pontif. de Anselmo postea Cantuariensi Archiepiscopo: Peculiaritatis vitium cum in se voluntate, tum in aliis predicatione extirpabat, id esse solum dicitur, quod diabolus e celo, hominem e Paradiso eliminaverat. Vide Proprietatis.

PECULIARITAS, Familiaritas, consuetudo, usus. Concilium Hispal. II. inter Hispan. tom. 2. pag. 465: Ea tamen circa monachos disciplina cautela servata, ut remoti ab earum Peculiaritate, neque usque ad vestibulum habeant accedendi familiaris permissum. S. Ildephonsus in Addit. ad lib. S. Isidori de Viris illust. Eccl. ibid. tom. 3. pag. 79: Remota clientium secularibus pompa decoris, monachorum Peculiaritatem inherabat Heliodorus Toletan. Episc.

PECULTUS, Inhonestus, inverecundus. Comod. sine nomine act. 5. sc. 6. ex Cod. reg. 8163: Noster illa summus de Leno amicus, Pecultis Mensalium agreditur verba.

PECUNIA, Aereus nummus. Lampridius in Alexandro Severo: Scenicia nunquam aurum, nunquam argentum, vix Pecuniam donavit. Vide Salsasium.

PECUNIA, Pecudes, Grex. Lex Alamann. tit. 74: Quidquid ibi totum fuerit, mancipium, Pecuniam, omnia tripliciter restituit. Leges Edw. Confess. cap. 28: Si quis adduxerit animal in villam, vel apportaverit animal in villam, vel invenisse, etc. S. Adalardus in Statutis Abbatis Corbeiensis lib. 1. cap. 8: Bovas et reliquam Pecuniam habeat, cum quibus laborare possit; unde et ipse et omnis familia ejus possit vivere. Epistola Synodalis Concilii Duzlacensis I: Annenam, vinum, et generis diversi ac sexus Pecuniam... abstulit. Ubi vir doctus pecuniam, prout apud Latinos vulgo sumitur, hic accipit ratur, nescio quid de sexu auri et argenti commentatur. Pecunia diversi generis, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. pag. 83. Vide Theodorum Studitam in Vita S. Platonis n. 23. et ibi virum doctissimum Danielem Papebrochium. Charta ann. 1082. apud Sammarthanos in Episc. Abrincensib.: Dederunt etiam decimam totius suae pecuniae que decimatur, ovium, vaccarum, equarum, etc. Notitia pro Ecclesia S. Martini in Nemore in Tabul. Fiscanensi fol. 9: Divisit fratribus eodem in loco Deo

servientibus pecunia sua pecunia, scilicet 6. vacca cum vitulis 2. annorum, et suis dominicis bobus, etc. Charta Arnulfi Lexoviensis Episc. in Tabul. S. Egidii Pontis Audomari: Dedit... commensam pecuniam... quietam et liberam ad nutrium Pecuniam ipsorum. Adde Leges Ethelredi cap. 8. apud Bromptonum, Leges Longob. lib. 2. tit. 8. § 2. [Luitpr. 18. (2. 6.)] Synodum Metens. cap. 1. Chartam Childeberti Reg. apud Mabilion. de Re Diplom. Ch. 24. Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 2. 195. [187.] lib. 6. cap. 11. Chartam ejusdem Caroli apud Mabilionum tom. 5. pag. 222. Adrevaldum Floriac. lib. 1. de Miracul. S. Benedicti cap. 20. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 326. etc. Vide Peculum.

PECUNIA VIVA, Pecudes. Leges Edwardi Confess. cap. 10: Omnis qui habuerit 80. denarios visus Pecunias in domo sua, de suo proprio, Anglorum lege, dabit denarium. S. Patri. Leges Guillelmi Nothi cap. 9: Interdiximus ut nulla Pecunia viva vendatur aut ematur, nisi intra civitates, etc. Florentius Wigorniensis et Simeon Dunelmensis, ann. 1088: Guillelmus Rex fecit describi omnem Angliam, quantum terra quisque Baronum suorum possidebat, quae animalia, immo quantum visus Pecunias possidebat. Vivens captus, in Legibus Adelstani Regis cap. 1.

PECUNIARIA, Charta Alamannica 92. apud Goldastum: Cum omnibus adificiis que ibi esse videntur, et servos et ancillas, et omnia Pecuniaria, campis, silvis, etc. Ubi legendum forte peculiaris. Adde Ch. 15. Vide supra in Peculum.

PECUNIA interdum usurpatur pro quibusvis bonis seu pro peculo, vel peculiari. Synodus Leptinensis ann. 742. cap. 1: Ut sub pecuario et ceteris aliquam partem Ecclesialis Pecuniae in adiutorium exercitus aliquando tempore retineret, ea condicione, ut annis singulis de usaqueque casata solidus unus, id est 12. denarii, ad Ecclesiam vel Monasterium reddantur, eo modo ut si moriatur ille cui Pecunia commodata fuit, Ecclesia cum propria Pecunia restitua sit. Lex Longobard. lib. 2. tit. 8. § 2. [Luitpr. 18. (2. 6.)]: Et ipsa restitatur in casam, et in Pecuniam suam, id est bona sua recipiat. [Chart. ann. 762. apud Brunet. Cod. Diplom. Toscan. tom. 1. pag. 542: Repromitto me ego Arnulfid... restitua in casa quondam Martaloni socero meo diebus vitem meam, quodque nullam conversationem facias nec in Clivio nec in alia civitate ad habitandum, nisi in... Pecunia de socero meo Martaloni. Et si forsitan ego suprascriptus Arnulfid de jam dicta pecunia exire voluero... aut ipsa Pecunia non laborabo aut dilentaro, pro eo quod ipsa pecunia demittere presumpsero, aut de judiciaria vestra Suanise exire voluero quoquo tempore, tunc componere promitto, etc. Eodem sensu Pecuniata accipiendum videtur, apud Erchemperum in Histor. Longob. cap. 44: Prius tamen illos qui residebant in terminis juxta arenam Pecuniata deposuit et Capuam remisit.] Synodus sub Carlomanno ann. 742: Fraudatas Pecunias Ecclesiarum restituis. Liber Ramesiensis apud Spelmanum: Et nisi feceris, ipse te justificet per Pecuniam tuam, donec facias. Alibi: Quod et nolueris, ipse vos constringat per Pecuniam vestram, id est, per catalia vestra. Ita usurpant Capitulare Compensiense ann. 757. cap. 19. Capitula Caroli M. lib. 5. cap. 195. [847.] l. 6. cap. 11. 221. [497.] [Canonice Isaaci

Episc. Lingon. tit. 4. cap. 1.] Tradit. Fuldensis lib. 2. trad. 15.

PECUNIA, Merces quavis, Marchandises. Littera Philippi Flandr. Comit. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 234: Quod burgenses S. Audomari, Gravingis ac (2) thelonio liberi sint, unde omnes veniunt vel quocumque porizerint, vel quatenus Pecuniam adduxerint, vel abduxerint: nisi eam in aliquam domum posuerint, eamque ibi vendiderint, etc.

PECUNIA AURI ET ARGENTI, in Hist. Glabri Rodulphi apud Duchesn. tom. 4. pag. 58: Sole Pecunia auri et argenti plus commendavit, quam atas aut senectitas.

PECUNIA DORMIENS ET JACENS, Gall. Argent en reserve. Constitut. Guiniac. MSS. ann. 1301. in Tabular. B. M. Deauratim: Excommunicamus... omnes illos qui facientem seu dormientem Pecuniam penes se aut alios habent.

PECUNIA OPERATA, Moneta, ad discrimen pecuniae, seu pecudum. Burchardus Episcopus Wormaciensis in Lege familiaribus: Si ex familia vir aliquis et uxor ejus obierint, et filium cum filia reliquerint, filius hereditatem servilis terre recipiat, filia autem vestimenta matris, et Pecuniam operatam accipiat. [Pecunia, in Charta vernacula ann. 1308. ex Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 197: Pour la somme de Pecunia et le danger deesse dis.]

PECUNIA SICCA, Numerata, quomodo vulgariter dicimus, Argent. sec. Charta Guillelmi Episc. Ambian. ann. 1281. pro Ecclesia Vinacurtensi: Statuimus etiam quod tota Pecunia sicca dicta ecclesiam debita deputetur ad officendam dictam Ecclesiam in modum, qui sequitur, etc. Occurrit ibi rursus in Tabular. Episcop. Ambian. fol. 36. Vide Censum sicca, et Molta sicca.

PECUNIA PROMPTA, Præsens, numerata, vulgo Argent comptant. En bonne Pecune nombree, in Charta ann. 1288. ex Tabul. episc. Paris. Chron. Salsburg. ad ann. 1376. apud Pez. tom. 1. Script. Austr. col. 424: Johannes Russes emit a turnario militis pro promptis pecuniis, per industriam acquisitis, certa pradia. Vide Paratus 2.

PECUNIA SEPULCHRALIS, Que a morientibus ecclesie conceditur. Vide Symbolum animae.

PECUNIAM EXERCERE, Fœneri eam dare atque usuram ex ea consequi. Ulpianus D. lib. 17. tit. 1. l. 10: Quod si procurator non exercuit Pecuniam, sed ad usus suos convertit, in usuram convertitur, que legitimo modo in regionibus frequentantur.

PECUNIALIS, Pecuniarius. Gloss. Lat. Gr.: Pecunialis, χρηματικός. Charta Bolkonis Ducis Silesis ann. 1387. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 615: Juribus, dominis, libertatibus, honoribus, exactionibus, Pecunialibus, annonalibus, emphytutis, etc. Cælius Aurel. Tard. lib. 1. cap. 5: Pecunialis questus.

PECUNIALITER CONDEMNARI, Pecuniaria multa puniri. Lanfrancus Pignolus lib. 7. Annal. Genuens. ad ann. 1206. apud Murator. tom. 6. col. 539: Quia vero dictus Admiratus et consiliaris et comiti ejus male se habuerunt, adeo quod presumptum fuit eos fuisse proditores, fuerunt in banno positi et Pecunialiter condemnati Concll. Palent. ann. 1388. inter Hispan. tom. 8. pag. 624: Pro commissis ab eis excessibus vel delictis, non possint a secularibus iudicibus

personaliter, aut etiam Pecuniariter condemnari.

† **PECUNIARITER**, Eadem notione. Charta ann. 1348. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Quod possint dictos homines suos inquirere, corrigere et punire et facere condemnari Pecuniariter de adultariis voluntariis seu sine violentia perpetratis. Occurrit etiam in Charta Guillelmi de Hala ann. 1289. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 298.

† **PECUNIARIA**, Præstatio in numerata pecunia. Charta Inedita ann. 1864: Dixerunt præterea prædicti homines jurati, quod si contingat cavalcatas fieri, et servare personaliter, in illo casu dicti homines, si personaliter faciant cavalcatas, non teneantur ad Pecuniaras.

† **PECUNIARIA MISSA**, Quæ in numerata pecunia statim exsolvitur, quo ab ea distinguitur cui annuus reditus est assignatus. Statuta Collegii Plessæi ann. 1466. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 883: Quas Missas ordinandas et etiam Pecuniaras seu lucrativas, si contigerit, sine diminutione ordinariorum prædictarum, ordinamus celebrari per illum de sacerdotibus qui ultimo suam hebdomadam perfecit.

† **PECUNIARIUS**, χρηματιστής, in Gloss. Græc. Lat.: χρηματιστής, Adquiro, pecuniam colligo.

† **PECUNIATA**, Vide in Pecunia.

† **PECUNIATUS**, Pecuniosus, locuples. Gall. *Pécunieux*. Bonincont. Hist. Sicul. part. 3. apud Lam. in Delic. erudit. pag. 55: Deinde, auro qui se redimere volebant inultos reliquit, et tandem valde Pecuniatus in Alemannia rediit.

† **PECUNIBILES DENARII**, Qui in usu sunt, qui dantur et accipiuntur. Tabular. Conchense in Ruthenis Charta 85: Centum 84. solidos denariorum tributum et Pecunibilibus publicæ monetæ Carcassonæ. etc. Vid. *Moneta usualis*.

† **PECUNIOLA**, Aereus nummus. Vitæ Patrum Emerit. inter Concil. Hispan. tom. 2. pag. 656: Accidit ut S. Massona Episcopus puerulis qui ei fidele exhibebant servitium, libertatis chartulas conscriberet, et per confirmandas eorum libertates aliquam particulam Pecuniolæ tribueret, aut certe exiguas possessiunculas conferret. Synodus Oriolana ann. 1600. ibid. tom. 4. pag. 724: Omnes hujus diocesis patres familias... hortamur in Domino ut singulis diebus Sabbathi totius anni... saltem ad minus singulas Pecuniolas seu nummos, vel pro suarum rerum facultate elemosynas tribuant.

† **PECUOSUS**, Qui multa pecora habet, in Gloss. Isid. [Ποικύρον ἀρχαίοις, in Gloss. Lat. Gr.]

† **PECURA**, Vide Pecurare.

† **PEGUS ALATUS**, pro *Alitus*, seu *manupastus*. Lex Aleman. tit. 99. § 14: Si quis Pecus manuales, qui dicitur Alatus, aut verrem, aut ducariam occiderit, etc. Vide *Manualis*, *Manupastus*.

† **PEGUS**, pro *Fœtus*, Embryo, ex scribæ oscitantia, ut videtur, in MS. Pactus Legis Salicæ tit. 76. apud Eccardum pag. 137: Si quis mulierem prægnantem in ventre aut in ramis percusserit... Si quis ancillæ Pecus mortuum excusserit, etc.

† **PEGUSIUS**, Pastor. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

1. **PEDA**, Vestigium humanum, Ugutioni et Joanni de Janua.

† Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Peda, trache de piés. Aliud Provinc. Lat. ex Cod. 7657: Peda, Prov. Peda, vestigium, talassus.

2. **PEDA**, Mensura agraria 4. teisarum.

Tria vero pex pedes quaquaversum continet, scilicet 86. pedes in universum. Charta Libertatum Bellavillæ ann. 1383. quæ est Humberti D. Bellijoci: Quicumque tenet Pedam integram, debet ea ea 12. denarios. Peda integra est 4. teyses, et ita debet teysa 8. denarios. Charta ann. 1190. in Bibl. Cluniacensi pag. 1440: Ego autem dedi dictis Capellis 5. annuos solidos debituales in pedagio ejusdem castri, et unam Pedam domui edificandæ liberam et quietam ab omni consuetudine et exactione. Tabular. Brivataense ann. 1277: Cum pagesiis infra scriptis, et in rebus nominatis inferius, et in confinatis, videlicet in duabus plateis seu Pedis de chalmes 2. solid. Infra: Item in quadam platea seu Peda Stephani Boni 12. den. Charta Delphini Arvern. ibid. fol. 223: Clamamus quitas capitulo Brivatensi les Pedas, quæ sunt Brivate ante ecclesiam S. Juliani, etc. Vide *Pedalis*.

† Melius *Pedam* interpretari licet quodlibet spatium certo pedum numero definitum, in quo aliquid ponti locative potest, quod ad fiscum domini feudi pertinet; atque adeo idem quod *Pedatura*. Id præter allata superius, probant libertates Bellivisus ann. 1256. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 59: Omnes *Pedasburgi* et castri remanent de nostro dominio, *Pedæ* tamen Nobilitum non tenentur ad aliquod usagium, excepto quod Nobiles *gaytars* et *excubiare* tenentur. Item, retinemus in qualibet teysa *Pedarum* sitarum in castro vel burgo, exceptis *Pedis*, Nobilitum, quatuor denarios census, et debent mensurari *Pedæ* per teysas in largum et latum ab uno pariete usque ad alium... Item, si domus, *Peda* vel alia res immobilis infra terminos subsequentes vendatur, debemus inde laudas et vendas habere. Charta ann. 1309. ibid. pag. 97: Item solebat habere dominus prope pontem de Auzone a parte Prioratus quamdam domum que valebat per annum de locagio quadraginta solidos, postea fuit destructa, et modo tenet *Pedam* ipsius domus Prioratus S. Simphoriani ad tres solidos annui redditus. Godicillus Johannis Delphini ann. 1318. ibid. tom. 2. pag. 176: Voluit etiam et præcepit, quod D. Henricus frater suus compleri faciat *Pedam* monacho apud S. Stephanum, prout dictus D. Dalphinus promiserat eidem et prout debet muniri. Charta Bernardi de Turre ann. 1308. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 783: Item volumus et concedimus quod bajulus S. Amantii... possit vestire et deinvestire, dare *Pedas*, recipere vendas et supervendas in absentia domini. Charta Thossiacensis ann. 1404: Debet vi. denarios Viennenses pro *Peda* sibi asservenda. Vide *Peda*, *Pedale* 2. et *Pedica* 2.

† Idem quod supra *Peaso*. Pariag. inter reg. et abb. monast. Campor. honor. ann. 1323. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 139: *Ibidem* possint dari et fieri *Pedæ* communes et bonæ ad faciendum hospicia et alium usum, et quod bajulus communis dictæ villæ possit dictas *Pedas* investire et laudare nomine domini regis et monasterii. Vide infra in *Pea*.

† **PEDA VINÆ**, Modus agri vineis consiti, nostris *Piecs de vignes*. Acta Mss. capit. ecel. Lugdun. ad ann. 1317. fol. 128. v. : Quatuor solidos Viennenses censuales... pro duabus *Pedis* vineæ, sitis in territorio reclusarum Coyndriaci et contiguis juxta *Pedam* vineæ liberorum Johanneti Girodi... Item duos solidos Viennenses censuales... pro quadam alia *Peda*

vineæ, sita ibidem juxta duas vineas seu *Pedas* vineæ dictionum liberorum. Vide *Pedatura* et *Pedica* 2.

† **PEDA**, Factum, conventio: vel *Laudimium*, seu id, quod pro venditionis et alienationis auctoramento domino superiori exsolvitur. Charta Guid. Claromont. episc. ann. 1281. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 1: Item volumus et concedimus, quod quicquid bajulus et conventus concesserit in vendis, *Pedis* et conventientis, ratum et firmum nostro nomine habeatur. Vide supra *Peasus*.

† **PEDAGIUM**. [Pedagium: « Nullus insuper ministerialium nostrorum exigat in propriis scilicet rebus *Pedagium*, rotaticum, teloneum vel aliquas alias consuetudines. » (Coll. Campan. B. N. t. 152, n. 2. Chart. Lud. vi. ann. 1185, monast. Clarevallis spectans.)]

† **PEDAGES**, **PEDAGERIUS**, **PEDAGIARE**, etc. Vide in *Pedagium*.

† **PEDAGARIUS**, Exactor *pedagii*, portitor, publicanus. Lit. Phil. Pulc. ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 161. v. col. 2: *Dantes* *Pedagario* nostro *Royensi* moderno... ut *prædictas* centum libras eidem *Egidio*... liberet. Occurrit rursus infra. Vide *Pedagium*.

† **PEDAGIALIS**, Ad *pedagium* spectans. *Cheminus pedagialis*, publicus, in quo *pedagium* exigitur. Charta Phil. Audac. ann. 1281. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 279: De quodam *lustrone* capto in uno quatuor *cheminorum* *Pedagialium* et *principalium* in villa S. Marcentii et extra. Vide in *Pedagium* et in *Via* 1.

† **PEDAGIATUS**, ut supra *Pedagarius*. Charta ann. 1342. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 222: Quod si homines dicti domini dalphini delinquerent... rixando in *Pedagium* dicti domini Raymundi exercentem officium suum, etc.

† **PEDAGILE**, Territorium, districtus intra quem *pedagium* exigitur. Charta ann. 1346. in Reg. 76. Chartoph. reg. ch. 232: Duo solidi et quatuor denarii *Arnaldenses*, quos habemus in dicta villa nostra (Marmanda) de et super quolibet dolio vini per *Pedagile* nostrum dictæ villæ et flumen Garonæ transitum faciente, etc.

† **PEDAGIUM**, **PEDATICUM**, **PEDIALE**, etc. Tributum quod penditur, exsolvitur; ex Gallico *Peage*: nostris enim *Paier* est solvere, præstare. Auctor Brevilloqui: *Pedagia* dicuntur quæ dantur a transeuntibus in locum constitutum a Principe. Charta Willelmi Ducis Aquitan. ann. 1087: *Dono* etiam omnia *Pedagia* mea monachis et hominibus terræ eorum, ut omnes sint liberi de *Pedagiis* terræ meæ in eundo. [Charta Eugenii PP. III. ann. 1148. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 172: *Pedagium* quoque quod de carris vestris communibus sive propriis in transitu portæ Divionensis accipiebatur, omnino dimisit. Charta ann. 1257. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Dominus Episcopus possit... ad sui voluntatem recipere... aquæ etiam specialiter *Pedagium*. *Pedagium* salis, ferri et piscium, in Sententia Navarri Episc. Conseran. ann. 1208. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 93.] *Pedagiorum* exactiones, in Concilio Lateranensi III. ann. 1179. cap. 22. Innocentius III. PP. lib. 13. Epist. 95: *Ne* quid nomine *Pedagii* tuum monasterium a Ravennatibus extorqueret, etc. Idem lib. 14. Epist. 39: *Propter* *Pedagia*, exactiones indebitas, et alias iniquitates, quas in stratis publicis et fluminibus committere non verentur. Utuntur passim Scriptores sævi medii, atque in his Petrus de Vinels lib. 5.

Epist. 115. Marsilius de Menandrino in Defensore pacis part. 2. cap. 4. pag. 131. Gregorius lib. 5. tit. de Verb. signific. cap. 26. Guillelmus de Podio-Laurentii cap. 48. Charta ann. 1169. in Histor. Vergiacensi pag. 140. etc.

¶ **Paige**, in Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 201. *Letras de cont. livres de rents, que prenont à héritage Camus de Beauvoir sur le Paige de Roye. Paige*, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 134. v. col. 2.

¶ **PEDAGIUM**, pro qualibet prestatione. Pro Capitatio seu capitali censu occurrit in Statutis Eccles. Ambian. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1283. *Præmissa personæ de suis rebus propriis solvere teneantur Pedagium sive testam. Pedagium sive in aqua sive in terra*, in Charta Michaelis Archiep. Arclat. ann. 1214. *Paige*, eadem generali acceptance adhibet le Roman de la Rose MS. :

Tant leur set chier vendre et merir
Son service et son ostelage,
Qu'ils en prent si cruel Paige,
Qu'il leur convient leur terres vendre.

¶ **PEDAGIUM JUDÆORUM** nuncupatur *Pedagium de Ferrieres, Dordaines et Chasteaulandon*, in Charta ann. 1236. in Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 252. v. Quod Judæis percipiendum locatum esset.

¶ **TENERE IN PEDAGIO**. Idem quod sub anno censu, in Arresto Parlamenti ann. 1322. ex Chartular. Domus Dei Pontisarr. : *In feodo et hereditario que dictus Synon Miles habebat et tenebat in Pedagio apud Maisons super Secanam.*

¶ **PEDAGIUM**, Territorium, districtus intra quem *pedagium* exigitur. Tabular. S. Albini Andegavens. : *Savaricum ortolanum distrinxerunt pedagogarii Ebarthus et Calvinius propter ruscam de apibus, quam portabat ad Salvum-murum, propter hoc solum quod posuit eam ad terram de colto suo intra Pedagium.* Arrestura Parlamenti Candelose ann. 1260 : *Conquereretur Guillelmus Morelli et Stephanus Chanarde mercatores, quod cum ipsi die Veneris ante festum B. Gervasii præteriti ventrent de nundinis de Pontefrenend per Soliacum eundo apud Virsionem desrobati fuerunt hora nona de III^{ix}. VIII. l. 2. s. quas portabant inter villam de Monasterio et Combelay in loco de quo est facta ostensio, qui locus est infra Pedagium, vel fines Pedagii Virsionensis vel S. et in justitia D. Roberti de Sacros. petentes quod dominus Rex sibi dedit faceret damna sua. Dominus Rex volens scire in quo Pedagio hoc actum fuit et utrum ita actum fuit, fecit super hoc inquiri per V. baillivum. Qua inquesta facta et visa, qua probatum est quod ipsi mercatores desrobati fuerunt infra metas Pedagii domini Virsionensis, condemnatus fuit per Curiam idem dominus ad restituendum ipsis mercatoribus sibi ablata. Hinc discit hujus prestationis originem et onera : cujus redditus non viis publicis tantum, pontibus, aliisque rebus ad viatorum commodum spectantibus restaurandis insumebantur, sed his etiam restituendis quæ intra pedagogarii domini fines, lucente sole, furto ablata fuerant. Vide Glossarium Juris Gall. v. *Paige*.*

¶ **PEDAGIARIE VIÆ**, Publicæ, in quibus *pedagium* exigitur. Charta Ludovici Comit. Blesensis ann. 1198. ex Tabul. Bonavall. : *In viis Pedagiariis extra Bonnavallum, si homines ad justitiam ecclesie pertinentes rixati fuissent, etc. Vide Pedagiarias.*

VI

¶ **PEDAGII DOMUS**, In qua *pedagia* exsolvuntur, vel inferuntur. Statuta Vercell. lib. 8. fol. 50. recto : *Idem quod notarius communis non possit facere aliud quod scriptum pedagogii, nisi in domo Pedagogii, presentis pedagogio.*

¶ **PEDAGII JUSTITIA**, Jus de his, quæ ad *pedagium* spectant cognoscendi. Charta Hugonis Ducis Burgund. ann. 1171. tom. 4. Gall. Christ. Inter Instr. col. 91 : *Sunt itaque prædicti in revelatione scilicet et in Septembri, emancipati et liberi ab omni justitia mea, exceptio pedagogio et justitia Pedagogii.*

¶ **PAAGIUM**, pro *Peagium*. Matth. Paris ann. 1256 : *Telonium, quod vulgariter dicitur Paagium.* Adde pag. 515. [Charta ann. 1200. tom. 2. Hist. Eccl. Meldens. pag. 165 : *Et novem libras in Paagio de S. Patuse in Purificatione B. M. Virginis.* Occurrit pluries in Cod. MS. redituum Episcopat. Autissiodor. ann. circ. 1290. *Paige*, eadem notione, usurpat le Roman de la Rose MS. :

Car si passas tous li premiers,
N'avez n'ore pas costumiers
Li seus de recevoir Paage.]

¶ **PEDAGGES** Charta ann. 1070. Marce Hispan. col. 1160 : *Sunt namque prædicta ornia, civitates, comitatus, alii honores et dignitates, telonea, ledæges, Pedages, etc.*

¶ **PEDAGICUM**, in Epist. 116. ex Sugerianis, et apud Doubletum pag. 861 : *De Pedagico, quod in strata colligitur.*

¶ **PEDATIA**, in Actis S. Gregorii VII. PP. tom. 6. Mail pag. 148 : *Et a transuentibus de novo Pedatiam jugiter extorquebat.*

¶ **PEDATICUM**. Charta Willelmi Ducis Aquitanorum apud Besilium pag. 280 : *Statuimus ut male adinventiones quas in nostro Comitatu exercebant, funditus aboleantur, hoc est omne Pedaticum de asinis nullatenus recipitur, etc.* In Historia Episcoporum Lodovicensium pag. 96 : *Telonea, Pedatica, Judæi, quintale, montationes, etc.* [Charta Conradi II. Imper. ann. 1147. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 99 : *Concedimus justitias, monetam, Pedaticum, utraque strata talluris et fluminis Durantis.* Alla ann. 1164. ex Schedis V. Cl. Lancelot : *In Pedatico quod per aquam accipitur, due partes erunt meæ, tertia illorum (monachorum.)* Adde Chartam ineditam Alfonsi Reg. Aragon. ann. 1184. Gall. Christ. tom. 1. Inter Instr. pag. 67. et Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 608. 604.]

¶ **PEDIATICUM**, in Charta Ricardi Norman. Ducis ex Tabular. Montis S. Michaelis fol. 98 : *Dedi et nundinas duas et pedagium, aliter Pediticum.*

¶ **PEDIALE**, Idem quod *Pedaticum*. Charta Ludovici VI. Regis Franc. ann. 1190. in Tabulario Cluniacensi Thuani, et in Biblioth. Cluniac. pag. 1892 : *Concedimus ut nullus Cluniacensium fratrum tribuat amplius Pediale apud Monasterium, neque aliquam consuetudinem, quæ ad regale pertineat ministerium.*

¶ **PEDIDA, PEDIDUM**, Eadem notione. Vetus Charta apud Anton. Brandaon. lib. 12. Monarch. Lusitan. cap. 11 : *Nec dent Pedidam, nec collectam ad Regem, nec dent portagem per totum Portugale.* Charta Alfonsi Regis era 1290. apud Stephanot. tom. 4. Fragm. Hist. MSS. pag. 288 : *Et sint illi decem Excusati ab omni pecto, Pedido, facenders... et ab omni regia exactione semper liberi.* Vide Plecta 2.

¶ **PODIDUM**, Eodem significato, nisi

Pedidum legendum sit, in Charta Alfonsi Reg. ann. 1181. in Hist. Tutel. Baluzi col. 494 : *Concedo prædictas villas, nullo mihi jure penitus in eis retento, nec calumpnia, nec Podido, nec fero aliquo, nec aliqua penitus regali exactione, etc.*

¶ **PESAGIUM**, pro *Peagium*. Epist. 878. ex Francis quæ habentur tom. 4. Hist. Francor. : *Dicens et promittens mihi in bona fide, ut quicquid de Pesagiis possit acquirere, inde debitum argentum solveret. Insuper ipse Vicecomes voluit et mecum concordavit, ut nostri homines cum suis hominibus Pesagia servarent, ne aliqua fraus de Pesagiis mihi fieret. Sed recepta sunt Pesagia, et ego argentum ab illo postulo, et ille indignatur solvere mihi, etc. Pesatga, et Pezage.* in Usaticis MSS. Montispeulani art. 97 : *Le sentier de Montpelier non preu Pesatga, en tota la terra.* Eadem Latine scripta ibi habent, *Non accipit pedaticum.* Cap. 28 : *Trossels ny fardels que en Montpelier non son vendut, non donnou ni fan negun usagge, ny Pesagge.* Ubi Lat. *Trosselli neque fardelli qui in Montepessulano non venduntur, non donant neque faciunt ali-quod usaticum, neque teloneum.* Adde Bromptonum pag. 1456.

¶ **PESATICUM**, Eadem notione, in Charta ann. 1197. apud Stephanot. tom. 1. Antiquit. Bened. Occitan. MSS. pag. 474 : *Ipsæ Salomon usque modo exigebat... nomine quisiatici et Pesatici in trocellis, caryuis, batis, saumatie ac oneribus quarumlibet rerum eorum per castrum de Felgariis transeuntium, etc.*

¶ **PESATICUM, PASSATICUM**, Eodem significato, in Charta ann. 1156. Inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 555 : *Ego Raymundus Comes Tolosæ... dono cum hac carta Abbati Francarum-vallium et ibidem monachis habitantibus ut numquam amplius dent usaticum ali-quod, vel Passaticum in tota terra mea... Hoc donum sic intelligatur, quod numquam fratres prædictæ domus de aliquibus rebus suis dabunt usaticum aliquod nec Passaticum per terram, nec per aquam in omni potestate mea.*

¶ **PIDAGIUM**, pro *Pedagium*, in Charta Philippi Flandr. Comit. ann. 1176. apud Miræum tom. 1. pag. 713 : *Vinagium et Pidagium de omni vino, quod fratres ducunt ad ecclesiam, ad opus suum, per transitus nostros libere transire, et nihil omnino a ductoribus vini exigere.*

¶ **PEDAGIARIA**, in Monasteriis, dicitur *Balis*, seu *Præpositura*, vel officium, cui competit *pedagia*, quæ ad Monasterium pertinent, recipere, apud Innocentium III. PP. lib. 13. Epist. 55. In Consuetudine Turon. art. 86. *Peagerie*, sumitur pro loco ubi et ratione cujus *Pedagium* præstat.

¶ **PEDAGIATOR**, Extractor *pedagiorum*. Tabularium Carnotensis Ecclesie Ch. 72 : *Jurabit autem Pedagiator, sicut molendinarius, quotiescumque mutabitur, quod nullum scienter accusabit injuste.* [Consuetud. Lugdun. ann. 1206. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 96 : *Si quis extraneus vel civis civitatem de nocte exierit non oblato pedagio Pedagiatori vel nuntio suo, etc.*]

¶ **PAAGERIUS**, Eadem notione, in Cod. MS. redituum Episcopat. Autiss. ann. circ. 1290 : *Piper debet paagium. Equus aut mulus 11. den. asinus 1. den... Paagerius tenet ad equos aut troussillos ad libitum.*

¶ **PEDAGERIUS**, in Charta ann. 1342. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 442 : *Archam Dalphinatem dicti pedagogii fregis-*

tie... et Pedagerium Dalphinalem vulnervavit. Adde Statuta Vercell. lib. 3. fol. 50.

† PEDAGIARIUS, Idem. Charta Henrici Trecenti. Comit. ann. 1161. tom. 2. Hist. Eccl. Meldens. pag. 50 : Quos videlicet LX. solidos Pedagiarius meus Resbacensis ecclesie annuatim dabit. Charta Hugonis Ducis Burgund. apud Perardum pag. 335 : Si quis pedagium vel ventas extra villam Divionensem absque assensu Pedagiarii vel ventarii portaverit LXV. sol. persolvat. Alla ann. 1177. Inter Privileg. Equit. S. Johan. Jerosol. pag. 30 : Nullum publicanis nostris vel Pedagiariis donent usaticum. Charta Isnardi de Antravenis ann. 1283. inedita : Pedagiarii locorum ipsorum contra conventiones hujusmodi venientes, etc. Adde Ordinat. Reg. Franc. tom. 1. pag. 401. et tom. 2. pag. 542. Macerias Insulae Barbarae tom. 1. pag. 143. etc.

† PEDIGIARIUS, in Charta Philippi Pulcri ann. 1283. apud Marten. tom. 1. Anecdot. col. 1235 : Pedigiarii tamen S. Quintini eundem Comitem in possessione hujusmodi minus iuste turbantes, vna que pro usu dicti hospitii ad partes suas transvehi faciebant et gentes ejus arrestari fecerunt.

† PEDAGIARE, Pedagium exigere. Guido in Vita Innocentii IV. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 591 : S. Ludovicus... venit Lugdunum; ubi Innocentius Papa cum sua tunc curia morabatur, recedensque de Layduno, dum iter aggressus fuisset, castrum, quod dicitur Reca supra Rodanum, obsedit, quod Rogerius de Clorigio dominus castri Pedagiarii fecerat peregrinos cunctos, qui ibant in subsidium Terrae sanctae. Charta Franchisiarum urbis Lugdun. ann. 1320. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 95 : Item de vino vinearum suarum cives Lugduni Pedagiarii non possunt, nec de vino quod expendunt in hospitii suis. Vide Pasquerium.

† PEDAGNUS, Ital. Pedagna, Tignum, quo fossatum transmittitur. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 134. ex Cod. reg. 4620 : Nec super dictam fossam... fieri facere (audeat) aliquem pontem, nec Pedagnum.

† PEDAGOGIUM, pro Pedagogium, nostris vulgo Pension. Consuet. Univers. Paris. per Robert. Goulet fol. 7 : Mandavit ut singula collegia ac Pedagogia in quibus commorantur artisti, visitent.

† PEDAGOGIUM, pro Pedagogium. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 197. v. : Quicquid religiosarum de Moncello, que quicquid regem de Pedagogio seu vestigali de Verberis.

† PEDAGUERIUS, Cujuslibet impositionis collector. Libert. villa de Viridi. fol. ann. 1369. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 277. art. 6 : Quam quidem compulsionem et executionem fieri faciant (consules) per eorum Pedaguerios seu bannerios.

† PEDAGIUM, non semel pro Pedagogium, in Testam. Beraldi episc. Agath. ann. 1351.

† PEDAICA, Idem quod Pedica. Vide in hac voce Radulfus de Gestis Fridrici I. Imper. apud Murat. tom. 6. col. 1190 : Mediolanensibus tam civibus quamque et rusticis venationem inturbavit, id est, ut nemo venaretur cum cane, aut neque Pedaicam vel canculos poneret, neque fossam faceret.

† PEDALE, Cornelio Frontoni de Differentiis Vocabul. est mensura pedis : alias ποδωπαγιον exponitur in Gloss.

Græc. Lat. quo pedes exterguntur, [ποδωπαγιον, in Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerm.] Vox Pedale occurrit etiam in Notis Tyronis pag. 96.

PEDALE, PEDIALE, Pedum tegumentum, pedulis. Chronicon Vindeshemiense lib. 2. cap. 23 : Pro corporalibus fratrum suorum necessitatibus, indumentis, calceamentis, saccis, Pedalibus, valde fuit sollicitus. Cap. 58 : Subtilia et Pedalia indigentibus est largitus.

PEDALE, Auleum, stragulum quod pedibus insternitur, Tapia de pied. Inguis : Dedit etiam duo magna Pedalia, leonibus interta, ponenda ante magnum altare in festis principalibus.

PEDALE, Via qua pedes itur. Michael Scotus lib. 4. Mensæ philosophicæ cap. 15 : Quidam Christianus cum stipite occurrit Judeo in Pedali stricto ; et cum Judeus cito illi non cederet, cum stipite frustit illum, ut caderet ad aquam, etc.

PEDALE EXAMEN, [Purgationis species, qua ferrum candens pedibus premere quis cogebatur.] Vide Vomeres igniti.

† PEDALE, Idem videtur quod Pedatura. Synodus Pergam. ann. 1311. apud Murator tom. 9. col. 552 : Nulla persona secularis vel ecclesiastica... jurisdictiones, aut honores, feudis, seu jus decimandi aut eligendi seu presentandi, aut beneficia conferendi, seu Pedalia conferendi ad quandam locum venerabilem nostræ civitatis... vel ad aliquam episcopalem mensam dictæ provincie quovis modo pertinentes... usurpare vel invadere... presumat. Vide Pedalis 2.

† PEDALE, Tributum quod penditur, idem quod Pedagium. Stet. ann. 1401. inter Leg. Poion. a Friusio collect. pag. 100 : Scholares... ab omnibus... gabellis, pedagiis, Pedalibus... acriminibus ac auctoritate regia liberamus.

† PEDALIS, Bulla Stephani PP. apud Ughellum tom. 2. pag. 102 : Ut... consecrarem ipsum Abbatem, et cuculla indueremus secundum Regulam S. Benedicti, ejus manibus traderemus simul et baculum pastoralem, et Pedales secundum ordinem, etc. [Vita B. Rogerii tom. 1. Jan. pag. 184 : Solitaires nihilominus tandiu frequenter portabant perforatos, donec stramen per soles exiret. Pedales aut raro aut nunquam dicitur habuisse. Buschius de Reform. Monast. apud Leibrit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 998 : Præfata autem amita mea procuraverat mihi... album pannum sufficientem pro tunicis superioribus, mediis et inferioribus camisis, caligis et Pedalibus. Ubi Pedales idem esse quod Pedules infra, nemo non videt.]

† PEDALIS, Vetus Charta apud Perardum in Tabulis Burgundicis pag. 18 : Et habet in longo perticas agrippennales 34. in uno fronte perticas 6. pedes 12. in alio fronte perticas 6. Pedales 5. Occurrit ibi pluries pag. 20. 22. 145. 146. [Codex MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 79 : De vino in pastione mod. 11... de caratione Pedalem 1. Et fol. 94 : Facit in vinea arpen. 1. pullos III. ova XV. lignaria Pedalem 1.] Idem forte quod Peda. Vide in hac voce.

† PEDALIUM, pro Pedagogium, Tributum, quod a transeuntibus solvitur. Stat. Bonon. ann. 1250-62. tom. II. pag. 208 : Et dicimus quod de nulla re comestibili, que deferatur bon. ad vendendum solvatur aliquod Pedalium veniendo Bononiam. Ceteri Codices Pedagogium exhibent. [FR.]

† PEDALUM, Pedum, baculum Pastorale, apud Marten. tom. 9. Ampliss.

Collect. col. 890. ex Hb. 4. Præloq. Ratherii Episc. Veron. : Quod terribiliter inveniri potest signum, quam pontificale Pedalum ?

† Pede vero, Armorum genus, in Charta ann. 1363. ex Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 333 : Pourveu de espée, hate, Pede, glave, de ars à main et de saietes, qui sont armes défendus.

1. PEDANA, Isidoro est Pedulis novus, qui caligæ assuitur. Certe testatur Hugo Gattianopolitanus Episcopus apud Surium 1. April. pedules caligis assutos : jussit ut de caligis pedules abscinderentur quatenus præter pedes totus monachus jaceret vestitus : nam dolebat nonnullos in religioso habitu ad sanctitatis injuriam, sibi dormire nudatis. Vide Pedules.

† Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : Pedanna, cheanne, vel Chauvoir.

2. PEDANA, Morbus equis familiaris, quo in pedibus laborare solent. Sanutus lib. 3. part. 12. cap. 11 : Morbus vulgariter dicitur Pedana equos invaserat.

3. PEDANA, Catena circa pedes, apud Ugutionem, Johannem de Janua, et in Gloss. Lat. Gall. [Sangerm. Chaine à mettre es piés comme as prisonniers.]

4. PEDANA, La boga e schifoni, in Glossar. Latin. Ital. Ms.

† PEDANEUS JUDEX, Inferior, qui minoria judicia exercet in Digesto non semel. Sic apud Gellium lib. 3. cap. 18. Pedarii dicti Senatores qui nondum majoribus honoribus functi, pedibus itabant in curiam. Regest. 98. Chartophyl. regli Ch. 65. ann. 1315 : Pedaneus judex dicti loci, qui Castellanus nuncupatur. Bayles royaux Pedanens, in Consuetud. Aquarum Tarbell. tit. 9. art. 43.

† PEDANEA CAUSA, Quæ ad pedaneum judicem spectat, levioris momenti. Statuta Saluciar. Collat. 1. cap. 6 : In causis Pedaneis et levibus nulla est visio actorum.

† PEDARE, Pedibus metiri. Charta ann. 1080. inter Instr. tom. 2. Hist. Occitan. col. 307 : Lazamus ipsum alaudem qui est infra terminos quos ego Wilhelmus terminavi, et in presentia bonorum hominum ego ipse monstravi et pedibus meis Pedavi. Vide infra Peditare. [C^o Ire, in Ruodlieb. fr. 12. vers. 5 :

Cum dominis domina Pedat ad solaria celsa.

Adde fr. 10. vers. 10.]

† Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : Pedare, marchier des piés. Aler sus piés, in altero Lat. Gall. ex Cod. 7692. Hinc Petier, ni falior, Deambulare, vulgo se promener, apud Froissart. vol. 1. cap. 176 : Messire Guillaume de Granville s'en vint Petier en la place devant le chastel, ainsi qu'il avoit fait jadis plusieurs fois. Tant alla et vint en Petiant, etc. Vide Pedarius et infra Peditare.

† PEDARI AQUÆ dicuntur, cum quis in his vadum inventit, pedesque stare potest. Tabul. Capituli Ambian. : Si vero aquam falcari oportuerit, quantum aquæ Pedari potuerunt sine nave, molendinari sumptu proprio falcabunt : si plus autem oportuerit, Canonici et eorum duo participes sumptum providebunt.

† PEDARIUM, Idem videtur quod Pedatura, Agri portio certo pedum numero finita. Tabularium Casauriense : Tradidi in Ecclesia S. Trinitatis ad ipsa Pedaria, ubi vinea plantata est. Interdum Pedarium sumitur pro pedali, ut in Inscript. Neapol. apud Grut. pag. 207 : EX. TIGNO. PEDARIO. FACITO. ANTEPAGAMENTA.

† PEDARIUS, Nudis ambulans pedibus,

Ugutioni; [Nus piés alans, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

* PEDATA, Macula oculi, quasi vestigium; unde nomen. Vita S. Gaudolphi tom. 5. Sept. pag. 712. col. 2: Raynaldus a Camerata Pedatam in oculo sinistro habens spatium quatuordecim, quo nihil videre poterat... sanatus est. Rursum infra pag. 718. col. 1: Varos seu Pedatam in oculo sinistro habebat, etc.

PEDATIUM, pro Pedagium, in Inventar. ann. 1476. ex Tabular. Flamar. Cum suo iugali sive Pedatio terrae.

PEDATIUM, Carcer, in Gloss. antiquis MSS. [quod in eo pedanis reorum pedes vincuntur. Vide Pedana 8. et Pediculum.]

* Pedator, carcer, pro Pedatum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† PEDATIA, PEDATICUM. Vide Pedagium.

PEDATURA, Quodlibet spatium certo pedum numero definitum, in quo aliquid poni locari potest. [Caesario Abbati Prumensi in lib. censuum ejusdem monast.: Pedatura est Area certo pedum dimensio comprehensa, quam posteri dixerunt Picturas et Picturas corruptissimas. Idem proinde quod alibi Area dicitur, ut in Charta ann. 1098. ex Tabul. S. Albini Andegav.: Dedit etiam Aream terre ad domum monachorum edificandam.] Gloss. Gr. Lat.: Πεδιούρα, Pedatura. Vegetius lib. 3. cap. 8: Singulae centuriae, dividuntur Campidoctoribus et Principibus accipiunt Pedaturas. Idem paulo ante podium dixit, ut et lib. 2. cap. 7. lib. 3. cap. 15. pro dimensione pedibus facta, seu spatio certo pedum numero definito. Ita Pedaturam usurpant veteres aliquot inscriptiones pag. 566. et 996. 14. et Agrimensores. Nec aliud significat, si non fallor, apud Fiodoardum in Testamento S. Remigii Archiep. Remensis, lib. 1. cap. 18. et 23: Deleoque benedictae filia mea Hilarii Diaconae ancillam nomine Nocom, et vitium Pedaturam, quae sua iungitur vineae, quam Catusio fecit, dono. Hoc est spatium vitibus plantandis idoneum, aut vitibus consitum, vicinum vineae Hilarii Diaconae. Frustra enim sunt, qui Pedaturam hoc loco pro vinearum pedamento et statimine accipi putant, nisi fallar: quod verba quam Catusio fecit, omnino declarant, quae ad pedaturam referuntur, de quorum notione mox dicturi sumus. Neque perinde aliter accipienda vox Pedatura in antiquo testamenti fragmento apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 58: Hoc amplius ab haeredibus meis volo praestari Reip. Petelinorum, corpori Augustalium, ex praediis meis palum redicam omnibus annis sufficiens Pedaturam vineae, quam Augustalibus legavi. Ubi palus redica legitur ad statumina pedaturae vineae, id est, ποδιούρα, seu quantum sufficit in agri pedatura plantatae.

Pedaturae vocis interpretationem, quam pro solita modestia uti dubiam proposuit Vir eruditissimus, mire firmat illustratque Testamentum Ermen-trudis apud Mabilonium Liturg. Gall. pag. 462: Dono tibi, dulcissime fili, vineam Pedaturas duas, sitas in monte Maurilioni, quas Theodaharius et Gari-mundus colunt. Vineam Pedatura tertia, sita in monte Metobaur, cum vitatore Guntrachario... Vineam Pedatura quarta, sita Taurimaco, quem Immerdus colit cum vitatore Munegistilo. Vineam Pedatura quinta, sita in monte Vullorino, quem

Sevilla colit, cum vitatore... Vineam sita in monte... quem Habundantius colit... Vineam, quam Agila femina tenuit, et vineam, quam Innacharius colit... Vineas plantas, qui sunt secus vineam Sevillam, dulcissimo nepoti meo Berterico habere praecipio. Ex quibus haud obscure est per Pedaturam significari spatium vitibus consitum, ubi vineae pedamentis fulciuntur: alias vero nude vineas dici, quod hoc adminiculo careant.

Ad Pedaturas porro militares, de quibus Vegetius, quae scilicet militibus assignantur ad consistendum in castris, vel alibi, referendum quidam censent quod habetur in Notitia Orientis cap. 151. et 152: De cohortibus quintae Pedaturae inferioris vel superioris legionum Herculis, et Jovis; ita ut pedatura, hoc loco sumatur pro eo podium, qui hisce legionum cohortibus assignatus erat: quod Pancrolus de munitione ex aggeribus et pedamentis facta haud recte, opinor, interpretatur. Itz etiam Pedaturas usurpant Tactici Graeci, atque in primis Mauricius lib. 11. Strateg. cap. 8. et Leo in Tactic. cap. 15. § 66. ubi mentionem agunt pedaturarum in munitibus, quae ad custodiam oppidi vel castrorum assignari solent militibus. Mauricius. Et δὲ ἀγῶς ἐστὶ ἐν τῇ πόλει, δὴν ἀναίτουρ σπυρίται ἐν ταῖς τοῖς τοῖς καθεσθῆται. Hinc apud Senatorem lib. 5. Ep. 9. Pedatura murorum accipitur pro ea munitio parte, in qua consistunt milites ad eorum custodiam, quam ἀκρίτωρ vocat Constantinus Porphyrogenitus. Hieronymus dicitur Cortis lib. 4. Histor. Veron. pag. 178: Anno Dom. Incarn. 708. Notitia qualem Pedaturam murorum Veronensis civitatis pars domus Episcopii S. Zenonis praedictis temporibus facere solita fuerit tempore Regis Pipini. Et infra: Et de his (muris) cum suis sociis pars Episcopii quartam partem Pedaturae accepit, et opus illud perfecit. Habetur eadem Notitia apud Ughellum tom. 5. ubi anni 818. esse dicitur.

† PEDATURA, Eadem notione qua Pedatura. Testamentum Burgundofaræ ann. 693. in Tabular. Fare-monast.: Et ut festi dies ante sanctum altare solemniter recolantur, dare volo vineas, id est Pedaturas duas, in Cavaniaco villa in Kalente. Testam. S. Irminæ ann. 698. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 10: Similiter dono ad jam dicta loca Sanctorum vineam Pedaturam unam in monte Viennensi cum vitatore nostro Alithfrido. Ubi Pedaturam mendose edidit Miræam tom. 1. pag. 244.

PEDITURA, Idem quod Pedatura. Annales Francorum Bertiniani ann. 808: Idem Rex ad Pistas mediomense Augusto veniens, annua dona sua ibidem accepit: et Castellum mensurans, Pedituras singulis ex suo regno dedit. Polyptychus S. Remigii Remensis. Helmegeaudus ingenius... facit Pedituram in tecto peric. 2. in sepe pericas 2. ad curtem claudendam peric. 2. Alibi: Facit Pedituram in circuito hortorum peric. 1. Quibus locis peditura in tecto et in circuito hortorum, est pedum limitatus et finitus numerus in domus tecto reficiendo, vel ad claudendos hortos, ad quod tenetur qui operas debet, ubi Peditura definitur ad pericas duas. Idem Polyptychus Remensis: De scuria facit plenam pericam, et omni tempore ipsam mensuram restaurat. Rursum: Facit Pedituram in circuito horti peric. 1. Neque aliter accipi vide-

tur in Legibus Bajwar. tit. 1. cap. 14. § 5: Ad casas Dominicas, stabulare, (edit. Heroldi stabulum praefert) familia, granicam, vel tuninum recuperandum, Pedituras rationabiles accipiant, et quando necesse fuerit omnino componant. Editio Heroldi habet petoritas, et ad marginem, pedituras. Cujus § sensus, ad ea aedificia nominata, recuperanda, i. reficienda, vel de novo componenda, i. edificanda, iis qui debent operas dominis suis, rationabiles pedituras esse dandas, id est, moderatum pedum spatium, intra quod operentur. Ch. Caroli C. Reg. in Tabul. Dervensi: Et in villa Brats mansas cum Ecclesia, et Peditura de pratis, quas homines monachorum faciunt, qui de eorum villis ad hoc idem agendum more solito conveniunt. Charta Dudonis Abbatis Dervensis ex Tabulario ejusdem Ecclesiae: Ut nequis suis neque successorum suorum temporibus quicquam vel ministerium vel officialium aliquam vim vel malam consuetudinem contra nostrum decretum inferre audeat, neque mensuras imponere, augere, vel minuire, neque carropera extorquere, neque pastum equorum, vel canum aut urorum requirere, seu Pedituram vel aliqua opera contra morem exigere, etc.

Ejusmodi pediturarum in operis rusticorum rationem illustrant Acta Muren-sis Monasterii pag. 45: Quantum enim hereditatis unusquisque possidet, tantum dat et census, et quantum census dat et arat, et secat fenem, et metit sepitque, et pullos dat, et lini resticulas. Cum autem debent arare, cum virga metitur eis, qua et mansi solent metiri, et ipsa virga signata est secundum uniuscujusque rationem, et ubicunque signum occurrerit, ubi parvum lignum figitur in terra, et ipsi tamen in prima scisura et seminazione arant. Semen enim quod seminatur et metit, et fenem quod secat, sepe debet obtendere. Cumque illi praedictur ut secat fenem, et statim crastina die vel ipsa non incidit, et venerit pluvia, iudicium inde patitur.

† PEDATURA, Modica possessio, apud Rabanum Maurum lib. 8. in Jos. cap. 8. ubi haec verba cap. 17. v. 14: Quare dediisti mihi possessionem sortis et fusti-culi unius. Interpretatur: Quare nobis dediisti in hereditate sortem et Pedaturam unam?

PEDATURA, Interpres Esdræ lib. 1. cap. 4: Καὶ τοῦτων ἑξηκοντὶς τῆς γενεῆς γραφῆς ἐν τῷ καταλογιστῷ, καὶ μὴ εὐπεθεῖσθε, ἐξ ὁρίσθησαν τοῖς λεπτέροις. Horum quæ sita est generis scriptura in Pedatura, et non est inventa. Ubi Pedatura est καταλογιστῶς, interculum in quo generationes descriptae: quam vocem perperam Didacus Ximenes Arias in Vocabulario Ecclesiae a Gr. κατὰ, καὶ δέ, deducit. [Vide Peditur.]

PEDATIO, Idem quod Pedatura, certum agri spatium definitum. Charta Archem-baldi Borboniensis Domini ann. 1217. pro libertatibus Villæ-franchæ: Praesentis de Villa-Franco potest accensere Pedationes hermes, (i. eremas) quae non reddunt fructus domino, etc.

* PEDATUS, dicitur de cupa seu vase pede aut basi instructo. Inventar. ann. 1420. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 591: In thesauraria dicte ecclesiae invenimus tres cupas argenteas deauratas et Pedatas... tres pecias deauratas cum cooper-culis, unde una Pedata. Vide supra Patà 3.

PEDEGOGALITER, pro Pedagogaliter, Magistri seu puerorum institutoris more. Instr. ann. 1391. inter Probat. tom.

8. Hist. Nem. pag. 118. col. 2: *Item quod dictus Petrus fuit Tholosæ studens in legibus, Pedagogaliter vivens in docendo pueros, suas lectiones continuando. Vide supra Pedagogium.*

PEDECURIA. Vide in *Pedatura*.

PEDEFINIS. [Ad agri pedes finis, limes.] Vide *Caput finis*, in *Caput 3*.

PEDELATA. Assula, ligni bractea, Gall. Late. Comput. ann. 1475. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Coopertori ardesiarum... pro qualibet virga iij. pedes continente, exponendo et liberando omnia necessaria, excepta ipsa ardesia et Pedelata, cum magnis clavibus, xvj. libras monetæ Flandrensium.*

PEDELLUS. Idem qui *bedellus*, Apparitor. Laur. Byzinius de Orig. belli Hissit. ann. 1414. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 126: *Item Pedelli cum baculis argenteis 24. Item Pedelli Consistorii 28. etc.* Buschius de Reformat. Monast. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 828: *Duxerunt autem me Pedelli, et super omnes doctores presentes me locaverunt.* Processus de S. Werthero tom. 2. April. pag. 715: *Et magna multitudo hominum ad hoc spectaculum vocatorum et per Pedellum secularem citatorum.* Vide *Bedelli*.

PEDEMA. Vide infra *Pytisma*.

PEDEOLUS. pro *PEDIOLUS*. Paryus pes, mensura genus. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 159: *Statuimus et ordinamus quod omnes illi, qui faciunt stovia in comitatu bon. faciant ea ad modum ferrariensium altitudinis xv. Pedolis, et longitudinis xvj. spannarum.* [Fr.]

PEDEPLANUM. Pars ædificii quæ pede plano teritur, aditur. Græcis *Ἐπιπέδον*, nostris vulgo, *le Plain pied*. Lex Fr. Cod. Th. de Metatis (7. 8.): *Devotissimos milites ex prociunctis redeuntes, vel proficiscentes ad bella, muri novi sacratissime Urbis singulae turres in Pedestibus suis suscipiant.* Vide *Pedatura*.

PEDEPRESSIM. Nonius: *Pedetentim et Pedepressim dictum est, caute, quasi lenta et tardè itione.*

PEDE PULVEROSI. Advena, extranei. Hesychius: *Κοινοπρόδοτες, ἀπόκοτοι, ἔξωτοι.* Cicero *lib. I. de Inventione: Tum verisimilia, hoc modo: si nullus erat in calcis pulvis, ex itinere eum venire oportebat.* Quintilianus lib. 5. cap. 10: *Iter pulverulentum facit.* Leges Burgorum Scoticorum cap. 120: *Si burgenses mercatores et Pedepulverosi, etc.* Cap. 134: *Si quis extraneus mercator transiens per regnum, non habens terram, vel mansionem infra Vicecomitatum, sed vagans, qui vocatur Piepondreux, hoc est Anglice Dustiefoote. Occurrit et cap. 140. et apud Bracton. lib. 5. Tract. I. cap. 6. § 6. Wilibrandus ab Oldenborg in Itinerario Terræ Sanctæ, de Antiochia: *Ipsa civitas adeo ampla est, ut qui eam peragraverit, Pulverulentos habens pedes, totam errasse putetur.* Id est extraneus, advena. [Vide *Pulvereus*.]*

Habent autem *Pedepulverosi* isti Curiam peculiarem in publicis nundinis, quam *Pedis pulverizati* vocant *Cowellus* lib. 1. Instit. Jur. Anglic. tit. 1. § 2. et *Spelmanus*, Angli vero *Piepouder*: sic dictam, quod in ea *Pedepulverosorum*, seu extraneorum, mercatorum præsertim negotia et cause de plano, et summarie dirimantur. *Christophorus* de S. Germano de Consuet. Regni Angli. cap. 5: *In omnibus nundinis et feriis habetur quedam curia eisdem feriis incidens, quæ vocatur Curia *Pedis pulverizati*, quæ solum tenebitur durante tempore feria-*

rum illarum. [Charta apud *Madax* Formul. Anglic. pag. 18: *Ad Curiam *Pedis pulverizati*, ibidem tentam infra clausum Canonichorum, in septimana Penthecostæ... Clemens Stiege attachatus fuit per corpus, pro pigatione unius burse.*]

PEDERE. pro *Petere*, apud Buschium de Reformat. Monast. tom. 2. Script. Brunsv. Leibnit. pag. 871: *Quia jam per octo annos sororem meam priorissam et omnes alias moniales B. M. Magdalene in Hildesheim in confessionibus expeditis; et quia jam ab onere confessionis earum exonerari *Pedivisti*, volumus vobis condescendere, et eis de alio confessore providere.*

PEDES. pro *Pedum*, Episcopale scilicet: occurrit in Vita S. Eremberti Episcopi Tolosani cap. 8. [Vide *Pes*.]

PEDES. Homo inferioris ordinis, plebeus, qui *Caballero* apud Hispanos seu equiti et nobili opponitur. Constit. Ms. Petri III. reg. Aragon. ann. 1351: *Ne de cetero in recipiendis securitatibus et obligationibus *Pedum* et rusticorum materia infamie eis detur, mandamus... quatenus ab aliquo rustico seu *Pedite*, prætextu cujuscumque obligationis seu securitatis, nullum homagium recipiatis. *Pietaille*, plebecula, apud Philip. Mouskes:*

Mais li teller et la Pietaille
Disoient que ci est il sans faille.

PEDESTALLUS. Columella, fulcrum lecti. Festam. ann. 1312. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 323. col. 2: *Quilibet lectus habeat tabulas et *Pedestallus*, etc.* Vide supra *Pecollorius*.

Aliud vero sonat vox Gallica *Piedéal*, in Lit. remiss. ann. 151. ex Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 361: *Le suppliant print le *Piedéal* de ses beufz, duquel... il donna un seul coup par la teste à Jehan Dufour.* An aculeus, quo boves puniuntur?

PEDESTELLE. *Ἐπίστυλον*, in Gloss. Lat. Gr. [Sed legendum vult *Martinius*, ut est in Glossis Cyrilli, *Pedes tele*, id est pedes textorii ligni.]

Legendum quidem est divisio vocibus *Pedes tele*: at minus bene *pedes* textorii ligni intelliguntur, est enim pes veli, Gallice *Ecoute*. Vide infra *Pedis navis*.

PEDESTER. Qui in pedes stat. Charta ann. 1418. apud Mann. de Sign. ant. tom. 4. pag. 46: *Vir prudens ser *Colustius Jacobi unus ex consiliariis dicti consilii surgens *Pedester*, etc.* Galli dicimus, *Se lever en pieds*.*

PEDESTER. Agrimensor, qui pedibus metitur. Vide *Pedare*. Charta ann. 1267. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 35: *Super eo quod dictus dominus Brianconis... *Pedestribus* hominibus fecerat determinari iuxta civitatem de Musterio, ubi dictus dominus archiepiscopus merum et michum imperium asserit se habere.*

PEDESTICUM. Charta ann. 1151. in Hist. Monast. S. Barbara Lugdun. pag. 84: *Pedesticum de Roccatallia... misit *Girino Senescallo* et *Lugdunensi Ecclesie* in gageria pro 10. millibus solidor. *Lugdunensis* monetæ. Ita rursus mox, ubi videtur legendum *Podestaticum*. [Podesticum, editum tom. 4. Gall. Christ. col. 201.] Vide *Potestas*.*

PEDESTRINUS. *Pedester*. *Gentes pedestrinæ*, *Pedites*. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 257. col. 1: *Pro cordulis faciendis penono noviter facto pro armorum gentibus *Pe-**

*destrinis, missis apud Mayrorium, etc. *Pietaille*, eodem sensu, apud *Guil. Gutart*, ad ann. 1241:*

Et chevaliers quarante et un,
Et quatre-vingt de leur *Pietaille*.

Rursum:

De gens d'armes et de *Pietalle*.

Vide *Pedones*.

PEDETENTAS. *Subtilitas: *Pedetentim*, subtiliter, sensim.* Ita Glossæ antiquæ MSS. forte *Pendentinitas*.

PEDETURA. Vide in *Pedatura*.

PEDEX. [Laqueus involvens pedes. Dief.]

PEDIA. *Pedum*, baculus pastoralis. Arnolfus in Vita B. Ramuoidi [2° Liber 2. de memoria B. Emmerammi et ejus cultorum, apud Pertz. Script. tom. 4. pag. 557.] num. 3: *Unanimiter episcopi facta electione, ad Imperatorem eum miserunt cum universali legatione... Imperiali eum assumens potentia per *Pediam* pastorem, honorem ei dedit pontificalem.*

PEDIALE. Idem quod *Pedagium*. Vide ibi.

PEDIALE. Tegumentum pedum. Vide *Pedale*.

PEDIARE. Quasi per pedes metiri, mensurare. [Notitia iudicati pro Monast. Arulensi ann. 994. Marcæ Hispan. col. 949: *Postea intraverunt infra terminos de *Tapias* et *Pediavere* ibi condemnata una per voce S. Mariæ.] Fori Aragon. lib. 3. pag. 39: *Et secundum forum non tenetur ibi aliquid *Pediare*, aut per bogas sive stias aliquid demonstrare, quia non sunt talia loca, que aliter possent dividi.* Exstat ibid. tit. de *pedianda hereditate*. Adde *Observantias* pag. 29. [Vide *Pedare*, *Pedificare*, et *Piduare*.]*

PEDIATICUM. Vide *Pedagium*.

PEDIATOR. f. Agrimensor. Chartularium S. Vincentii Cenomani. fol. 43: *Hanc venditionem annuit *Stephanus filius Gauderi* *Pedicatoris*.*

PEDIBULUM. Sonitus pedum. Gregorius Turon. lib. 3. cap. 1: *Quibus pergentibus audiunt *Pedibulum* equorum curvantium, etc.* Acta SS. Fructuosi et Sociorum n. 1: *Dirigerunt *Beneficarii* in domum ejus, qui cum sensisset *Pedibulum* ipsorum, confestim surrexit. Agones Martyrum habent hoc loco sonitum *pedum eorum*. Perperam Baronius ann. 262. n. 61. *Virgam lictoriam* interpretatur, qua fores Episcopi pulsaverint *Beneficarii*, et a *pedum*, quod est baculus pastoralis, deducit.*

PEDICA. Gallis *Piege*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Pedica, piege, c'est las à prendre beste, ou chaîne.*] [2° Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Pedica, allouviere.*] Lex Burgund. tit. 72: *Si quis *Pedicam* feris fecerit extra culturas, etc.* Lex Antior. tit. 18: *Si homo laqueum, vel *Pedicam*, vel quodlibet machinamentum ad capiendas feris posuerit, etc.* [Lex Ripuar. tit. 70. § 2: *Si quis autem fossam vel puteum fecerit, seu *Pedicam* vel balistam incaute posuerit, etc.* Excerpta ex Lege Longobard. n. 5: *Ut nemo *Pedicas* in foresto dominico, nec in quolibet regali loco tendere præsumat.*]

PEDICLA. *παιτί τῆς γούρ*, in Gloss. Gr. Lat. edito et MS. pro *pedica*. [2° Castigat. in utrumque Glossar. *Pedicla*, βότρυς; leg. *Pedical*. Godef. Jungermanus ad Longi *Pæmenica* pag. 225.] est autem

PEDICIA. Vinculum seu ligamen, quo

animalla pedibus constringuntur in agris dum pascunt. Gloss. Lat. Gr.: *Pedical*, παις, οὐδὸν, forte οὐδὸν, id est vinculum cruris, *pedica* cruris vel pedis. [Lex Salica tit. 29. § 4: Si quis *Pedicam* de caballis furaverit, etc.] Lex Burgund. tit. 4. § 6: Si autem impedito caballo ingenuus *Pedicam* tulerit, etc. Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 1: Si quis caballum alienum, vel aliud animal de *Pedica* sive de ligamine tulerit sine conscientia domini sui, etc. [Vide *Pastorium*.]

PEDICARI, Qui *pedicis* feras aut aves capiunt, venatores, in Gestis Consulari Andegav. cap. 1.

PEDICARI, Qui *pedicas* conficiunt. Vide *Cinerearius*.

PEDICA, πῶδιον, in Gloss. Gr. Lat.

2. **PEDICA**, Modus agri, idem forte quod *peda* dicitur, vel quod nos dicimus *Picea de terre*. Anastasius in Hadriano PP. pag. 119: *Nec non et toto Ecclesiastico patrimonio, omnibus predicans, et dividens ex sumptibus, etc.* Ubi codd. alii: *Et tota Ecclesiastica patrimonium omnibus per *Pedicas* dividens*. Sic *Pedica* pro *predicans* in priori codice legendum esset, ita ut *pedicare*, sit per pedes metiri. Charta Alexandri VI. PP. ann. 1255. apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 68: *Terram que vocatur Duc foca, et unam *Pedicam* terræ et dimidiam de Ansero, unum stium salinæ in *Pedica* S. Aureæ, et tres filios salinæ in *Pedica* ultra Tiberim, etc.* Occurrit etiam ibid. pag. 140. in Bulla Joannis XIX. PP. et in alia pag. 143. [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 524: *Item Guinzius Negotians et Saxa jugalis ejus dederunt filium salinæ in *Pedica* veteri*]

3. **PEDICA**, Digitus pedis. Acta S. Christinae tom. 4. Junii pag. 288: *De quo quatuor rivi sanguinis, non ad *Pedicas*, sed per transversum pedis fluxerunt, in latitudine non modica*. Histor. Novient. Monast. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1141: *Cumque inibi per totum fere annum podagricus et chiragricus jacuisset, mures immississimi extranei coloris ac formæ *Pedicas* pedum ipsius, ac digitos manuum corrodere ceperunt*. Acta S. Lidwinæ tom. 2. April. pag. 178: *Ado aggravatus fuit hujusmodi virgitiis, quod contractionem majoris *Pedice* dexteri pedis sui ex frigore reportavit*. Vide *Pedius*.

PEDICARIUS, Vide *Pedica* 1.

PEDICATUS, *Multitudo de gens allant à pié*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

PEDICEA, *PEDICECA*, pro *Pedisequa*, ancilla. Testament. Droconis de Vaucelles ann. 1358: *Item do Alzone de Nigella *Pediceæ* mæe in retributionem et restitutionem servitiorum suorum mihi tempore recreato exhibiturum, x. libras Paris. *Pediceca*, in Regesto 80. Chartophyl. reg. Ch. 543. ann. 1352.*

PEDICIO, *Saltuosus*, πῶδιον, in Gloss. Lat. Gr.

PEDICLA, Vide *Pedica* 1.

PEDICLI, ἀπὸ πῶδός, Funiculi. Gloss. Lat. Græc. MSS. Sangerm.

PEDICRU, Charta ad generis descriptionem pertinens, ab Angl. *Pedigree*. Generis descriptio, Gall. *Genealogie*. Charta ann. 1410. apud Madox Formul. Angl. pag. 15: *Omnibus Christi fidelibus ad quos præsens *Pedicru* pervenerit, etc. Noveritis nos inquisisse... de progenie et sanguine Johannis Shapwyk capellani, etc. Sigilla nostra huic præsentii *Pedicru**

apposimus. Vide in *Pedatura*, pag. 172. col. 2.

PEDICULARE, Vide *Puduclare*.

PEDICULI PHARAONIS, Bernardus de Braydenbach in Itin. Hierosol. pag. 208: *Porro locus ubi nocte illa mansimus plenus erat magnis *Pediculis* qui dicuntur *Pediculi Pharaonis*, et grandes sunt instar nucum avellanarum.*

PEDICULUM, πῶδιον, in Gloss. Gr. Lat.

1. **PEDICULUS**, Carcer sic dictus quod in eo pedes reorum vinculis constringantur. Charta Philippi Augusti pro Communia Hesdinii ann. 1191: *Quando fur capitur, Major et Jurati mittent furam in *Pediculo*, et postea tradetur Ballivo nostro Hesdinii, ut de ipso fure justitiam faciat*. Vide *Pedatum*.

2. **PEDICULUS**, Colliculus, monticulus, ni fallor. Vide infra *Poulum*.

PEDICUS, pro *Pedalis*. *Digiti *Pedici*, pedum*, in Vita B. Rayneri solitarii n. 2. [Vide *Pedica* 3.]

PEDIDA, *PEDIDUM*. Vide *Pedagium*.

PEDIFICARE, Calcere, pedibus protendere, per pedes metiri. Moretus in Antiquit. Navar. lib. 2. pag. 271. ex Tabular. S. Johann's Pinnat.: *Ipse Rex venit cum multitudine virorum et posuerunt terminum. Ipse Rex in equo suo *Pedificando* antecedebat, et alii viri post eum agmina multitudine confirmaverunt... Circueverunt eum: sicut viderant Regem transeuntem, transierunt et ipsi per illam lineam de rigo*. Pag. 273: *Et postea venit Rege Sancio Garseanis... cum suis Varones et Abates, et circueverunt illum: pedibus suis, et confirmaverunt illum*. Ibid. pag. 381. ex eodem Tabul.: *Hæc est carta de illo termino de Lagnal monasterio, quomodo partitit illa *Pedica* Fortunio Garseanis aia vice in era DCCCXXXI. XIII. annos postquam Carolus Rex venit in Hispaniam. Quia sicut ab antiquitate requirebant suos terminos Labales usque ad Aragon, antequam Sobates et Sarrazeni dispererunt illo monasterio cum suis mesquinos, quando non tam erant illas villas populates, venit ille Conite Galindo Aznar, et invitavit Regem Fortunium Garseanes, ut partirent illos terminos illis, et venerunt ad Labal, et steterunt in die Sabatho et Dominico... Et die Lunis manescente, Rege equitante suo equo Roselio cum totos suos Varones et Comitum cum suis, etc. Addit Moretus: *Prostique en como corrieron en torno los terminos, y señaláron los majones, que va expresando; id est, Tum enarrat quomodo terminos circueverunt, et dictos limites annotaverunt. Hinc discere est quid in agrorum limitibus figendis statuendisq. olim apud Hispanos observatum fuerit*. Vide *Pedare* et *Percalcare*.*

Qui usus terram, alicui ecclesie concessam peragrando, ut de ipsius limitibus constaret, apud nostros etiam obtinuit. Charta Gaufr. episc. Carnot. ex Chartul. B. M. de Josaphat: *Ippo (Hugone milite) nos ducente profecti sumus ad locum, præunte vel subsequente nos numeroso agmine, tam militum quam clericorum... Priusquam nostrum inchoarem officium (consecrationis ceteri) circumduxit nos undique per fines ejusdem terre, de cuius dimidio prius donum faceret, tanquam de vastitatis ejus desiderio nos afficere cupiens, etc.* Vide infra *Procalcare*.

PEDIGARIUS, Vide *Pedagium*.

PEDILIGULA, Postilena, ut videtur, Gall. *Croupiere*. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 239. col. 2: *Ipse vero more clementum sarcinulas in vectura retro liga-*

*tas gestare solebat sotulares aut caligas garcionum suorum, et aliquoties desuper equorum *Pediligulas*, quas vulgo posturas vocant*. Vide *Postella* 1.

PEDIOLI, Vide *Pedules*.

PEDIS, idem quod *Peda*, in Recognit. de Volta num. 18. cap. 41. ex Archivo Principis de Rohan: *Item duos denarios Turonenses quos Bartholomeus Mecleri pro quadam *Peda* terre scita infra locum Rupismaure*.

* **PEDISECA**, Idem ac mox infra *Pedisequa*, *Pediseca*, Ancilla, Ital. *Ancella*. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. 1. pag. 419: *Addimus quod rustici et *Pediseca* servientes, et scolares, et ceteri forenses possint et debeant libere contrahere absque solemnitate presentis statutii*. [Fr.]

PEDISQUA, *Pedissequa*, ancilla. Chron. Corn. Zanfriet apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 130: *Qui (Valterus) festinanter absque braciis et caligis, scuto et galea se muniens, ostium conclavis fortiter obseravit, emittens *Pedisquam* per murum, que casum Leodiensibus annuntiat*.

PEDISSECA, pro Presbyteri ancilla. Lib. fig. 1. S. Vulfr. Abbavil. fol. 45. v.: *Furnus Hispanica et domus cum tenemento, que fuerunt Mariz, que fuit *Pedisseca* presbyteri Hispanice, etc.*

* [*Pedisseca, chambre*.] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s.)

PEDISTALLUM, *PEDISTALLUM*, Basis, fulcrum, nostris *Pied-d'estat*. Acta B. Amædei Sabaudie et Ducis tom. 3. Mart. pag. 895: *Extracta est ab arca lignea... capsula argentea... cum *Pedistallo* pariter argenteo*. Et pag. 896: *Ipsa capsula argentea est ponderis librarum centum quadraginta cum dimidia, et habet *Pedistallum* ligneum argento dealbatum et ornatum*.

PEDITARE, *Pedes ire*. Lambertus Ardensis pag. 83:

Hinc socer, hinc soceri nati, processusque propinquus,
Hinc populus *Peditat*, cui solo nomine guerra
Sponte subit, vel edit tanti discriminis belli.

Vita Henrici Episcopi et Mart. num. 10: *Vocit *Peditando* visitare reliquias S. Henrici*. [Iperius in Chron. S. Bertini part. 2. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 623: *Nudis pedibus *Peditantem* usque Ipram duxit*. Occurrit apud Murator. tom. 12. col. 1028. 1047. et in Vita B. Lidwinæ tom. 2. April. pag. 316. Gloss. Lat. Gr.: *Pedit*, πῶδιον, pedes eo, *Peditare*, alere de me, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

Nostris *Pietotier*, Ambulare. Stat. pro Parlam. ann. 1344. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 223. art. 8: *La cour seant, souvent sont vus plusieurs des seigneurs *Pietotiant* par salle du palais, dont c'est blame et deshoneste chose à euls et à la court*. Vide supra *Pedare*.

Paiteler vero, pro *Pedes* trepido motu agitare, in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 123. Chartoph. reg. ch. 213: *Jehan Vincent donna audit exposant tel cop dudit baston sur la teste, qu'il l'abati à terre aussi comme mort et *Paitelant* des piés, comme se il feust malade du hault mal*.

PEDITANTER, *Pedes, à pied*. Continuator Nangii ann. 1330: *Peditanter ut pauper quærens eleemosynas in habitu Begardorum, etc.*

1. **PEDITATUS**, *Propagatio filiorum ac nepotum*. Gloss. vetus MS. Sangerm. num. 501.

2. **PEDITATUS**, *Compeditus, compeditatus*. Prov. Enferat. in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

1. PEDITURA. Vide *Pedatura*.
 2. PEDITURA. Vectigal, quod a viatoribus solvitur. Conventio episc. Lindgon. et Senior. Cluniac. adversus Landricum Grossum de mercatoribus et de injusta Peditura circa ann. 1076. post Irmin. Polypt. pag. 363: *Scilicet ut cunctis per terram meam iter agentibus, seu causa negotiationis seu orationis, exactionem, quam vulgo Pedituram vocant, imponerem, et hoc meo ab iis exigere juberem.*

3. PEDITIVA PILA. Quae pede propulsatur. Litterae Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1368. apud Rymer. tom. 6. pag. 417: *Et jam dicta arte (sagittandi) quasi totaliter dimissa, idem populus ad jactus lapidum, lignorum, ferri, et quidam ad pilam manualet, Peditivam et bacularum, etc.*

4. PEDITIVA. Semita, pedum via. Comput. ann. 1471. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Item pro reparacione Peditiviarum predicti campanilis de plumbo cooperiarum, etc.*

5. PEDO, Campio, pugil, qui pedes pugnat. Usat. Barcin. Mss. cap. 47: *Sacramenta burgensium credantur, ut militum, usque ad quinque uncias: deinde quilibet iurent, per bellum defendant, scilicet per Pedonem.*

6. PEDOCRIUM, seu *Pedocium*, idem quod *Pedaticum*, seu tributum, in Statutis Ragusii lib. 7. cap. 56.

7. PEDOCUCULLI, Cuculli pedum, in Notis Tyrone. Vide *Cucullus*.

8. PEDONES, Pedites milites, nostris *Piatons*, Italis *Pedoni*, Hispanis *Paon*. Siméon Dunelmensis ann. 1085: *Solidariis Pedonibus, et sagittariis multis millibus conductis. Adde eundem ann. 1094. Tudebodus lib. 2: Occideruntque multos ex nostris milites et Pedones. Lib. 3: Imprimis exierunt Pedones Hugonis Magni, etc. Raimundus de Agiles: Duxerunt secum multos milites et Pedones. [Coffarus Annal. Genuens. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 289: Omnes tam milites quam Pedones, etc.] In Gloss. Lat. Gr.: *Pedo, Planicus, πλάγιος.**

9. Pedites Paon, Paonniers vocabunt Poetae nostrates. Le Roman d'Athis MS.:

Lui et sa route ont si bien fait
 Qu'aques les ont arriere trait,
 Plus qu'à deux fois ne trait archiers,
 Plusieurs en a fait Paonniers;

10. eos vulnerando scilicet atque ex equis deiciendo. Le Roman de la Rose MS. ubi ad scaccorum ludum spectat:

Et roys, et fox, et Paonnés,
 Et chevaliers en gien perdirent.
 Et hors de l'eschequier saillirent...
 Ou li rois perdit comme fox
 Roys, chevaliers, Poons et fos.

11. Ubi MS. codex alter sign. 1534. in Bibl. Sangerman. habet, *Poons, Poonnés*, alii sign. 1536. et 1546. ibid. legunt, *Pionnes*. Eadem notione *Pietaille* usurpat le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Rois Epistors, Rois Caillidis
 Ot le grant gent de Focedis,
 Feiront la septime des batailles,
 Sans nos gent et sans Pietailles,
 Mes à buons Chevaliers eelle
 De grant process et de grant pris.

12. PEDONES, in Foris Aragon. lib. 1. pag. 85. ed. 1824. dicuntur, qui nostris *Manducatores*, de quibus in hac voce: *Prætextu aliquid resistens vel rebellis eisdem factis procedebantur ad appositionem Pedonum Regiorum in aliquibus de dictis locis, etc. Apposer garnison vulgo dicimus.*

13. * PEDOR. [Aurium surdor DIER.]

14. * PEDOROSUS, *Chas e sporchi li pedi.* Glossar. Lat. Ital. Ms.

15. † PEDOTTE, *Quorum est scire intrare et exire portus*, in Gloss. Barber. ad Docum. d'Amor. edit. Ubaldini pag. 257:

Pedotte, e temolari.

16. * PEDREGATA, Ludi genus, Hisp. *Pedregat*, Saxetum. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 226: *Carboneri villas Molinas ludebant cum tazillis ad ludum vocatum Pedregatam. Pedregade, eodem sensu, in aliis Lit. ann. 1484. ex Reg. 199. ch. 551: Après souper les supplians et Paoul Arnaud se prirent à jouer à la Pedregade, etc. Pensant en soy que ledit Paoul avoit le dé, ou quoiqu'il se soit, le decevoit, etc.*

17. † PEDRENYAL CURT. [Hispan. *Pedrenyal*, Scopus brevior.] Concil. Tarracon. ann. 1591. Inter Hispan. tom. 4. pag. 511: *Si quis beneficiatus... tormentum hujusmodi, Pedrenyal curt vulgo dicitur, detulisse convictus fuerit... puniatur.*

18. * PEDROLES, idem quod *Pedules*, Pedum indumenta, tibialia. Rit. publ. ponit. impos. homic. in eccl. Senen. ann. circ. 1290. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. sævi col. 787: *Pœnitens deponit vestes consuetas, et exuens sibi omnes pannos lineos, induit se asperam tunicam et cappam, si opus fuerit et caligas sine Pedrolibus, et scoffones, si frigus sit, habeat in pedibus.*

19. † PEDUALIS, idem qui *Pedagiator*, exactor pedagiolorum. Tabular. S. Vincentii Cenoman. : *Quartus obsidum illorum nuncupatur Stephanus Pedualis Comitatus, Walteri filius, qui tributa exigit a pontem transeuntibus: quæ ultima verba si ad Walterium referantur, Pedualis, idem erit qui *Pedisequus*, Gall. *Paga*.*

20. † PEDUALIS, pro *Pedalis*, mensura pedis. Charta ann. 1250. in Tabular. S. Nicasii Rem.: *Quæ virga debet habere mensuram duorum Pedualium et dimidium.*

21. * PEDUCIUM, [Gall. *Piedouche*: « Pœnendis pernis in dictis columpnis et faciendis *Peducis* eorumdem et fodendis tevertinis. » (Edif. Publ. 1467. A. f. 2. arch. Vatic.)]

22. † PEDUCLARE, PEDUCULATIO, PEDUCULUS. Vide *Puduclare*.

23. * PEDUCLUS, [Pediculus: « In alio *Peducium* vides, in te ricinum non vides. » (Petron. ed. Buecheler, § 57.)]

24. PEDULES, Pedum indumenta, tibialia: *peduli*, Italis. Gloss. Keronis: *Pedules*, *Suvels*, i. indumenta pedum. Gloss. Basilic.: *Πεδύλια, ποδῶν καλύματα*. Vetus interpres Juvenalis sat. 1. v. 3: *Pedules novos in braccia, quos pedonnes dicunt.* Cornelius Fronto de Differentiis vocabulorum: *Pedale, mensura est pedis: Pedula vero sub pedibus præstat utilitatem.* Ugutio et Jo. de Janua: *Pedules, pars caligarum quæ pedes capit.* Gloss. Lat. Gall.: *Pedules, Avant pié de chaussures.* Gregorius Turon. de Vitis Patr. cap. 8: *Densio cucullo, aptatus Pedulis pedes operuit.* Pœnitentiale Theodori cap. 3: *In Abbatis vero ordinatione Episcopus debet Missam agere... et donet ei baculum et Pedules.* Leo IX. PP. Epist. 1. ad Patriarch. CP. cap. 37: *Namque refutat pes coronam, galeam, et pileum, caputque sandalia, vel Pedules ad suum non applicat usum.* Gulgo in Vita S. Hugonis Episc. Gratianop. n. 90: *Id etiam mandare curavit, ut de caligis Pedules absunderet, quatenus præter pedes totus*

25. *jaceret vestitus. Pedules limbati, in lib. de Disciplina Scholarium cap. 2. Bulla Innoc. IV. de Instit. Clarissarum: Omnes infirmos habeant Pedules laneos, et si potest fieri, soleatos, quos cum necesse eis fuerit, in pedibus habeant, atque portant.* Regula eorundem cap. 8: *Quæ indigent, Pedulis laneis, et culcitris uti possint.* Statuta Ordinis Cartusienis: *Ad vestitum autem duo cilicia... 2. paria caligarum, 3. paria Pedulium... scutularas diurnos et nocturnos.* Adde Ulpianum leg. 25. D. de Auro, argento, etc. (84. 2.) Addit. 1. ad Capit. Caroli M. cap. 22. Regulam S. Benedicti cap. 55. Regulam S. Isidori cap. 13. Regulam S. Fructuosi cap. 4. Udalricum lib. 3. Consuet. Cluniac. cap. 11. Vitam Christiani Mon. in prolegom. pag. 66. Gregor. Tur. in Vitis Patrum in Nicetio Lugd. Episc. Vitam S. Gilberti Sempringhamensis ex Capgravo n. 6. Capit. Theodori Cantuar. Archiep. cap. 3. Bernardum Priorem Portarum Ep. 3. Ordericum Vital. lib. 6. pag. 601. Nomasticum Clisterciense pag. 354. Joan. Villanum lib. 2. cap. 7. Cujacium lib. 5. Observat. c. 11. Salmastium ad Lampridium, præterea Haefteum lib. 5. Disquisit. Monast. tract. 2. Ex quibus emendandus auctor Vitæ B. Rogerii Abb. Ellantii n. 12. apud Bollandum tom. 1. ubi perperam *pedales*, pro *pedules* irrepit. [Haud scio tamen an mendum sit, cum pluries alibi occurrat. Vide *Pedalis*.]

26. PEDULÆ, in notis Tyrone pag. 193. [Charta ann. 1348. tom. 2. Hist. Dalp. pag. 578. col. 2: *Quando et quoties tunicas et scapularia, caligas et pedulas... de novo recipient, etc.*

27. * PEDULUS, *Avantpié*, in Glossar. Lat. Gallic. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Aliud Lat. Ital. Ms.: *Pedulus, Lo calceto de tela.*

28. * PEDULLANEUM LIGNUM, Lignum betullæ, Gall. *Bouleau*. Miracul. S. Oudalrici Ep. apud Pertz. Script. tom. 4. pag. 419: *Concidit sibi baculum de ligno Pedullaneo, etc.*

29. † PEDUM, Pondus, portio. Capitul. MSS. S. Victoris Massil.: *Dum infirmi fuerint in convalescentia, postquam conceduntur eis carnes, quorum Pedum debet inter duo monachos unum quartonem muttonis cum media libra carnum salarum, etc. Vide *Pensa*.*

30. † PEDUNCULUS, *Pediculus*. Luitprandus in Hist. apud Murator. tom. 2. pag. 431: *Minutis quippe vermicibus, quos Pedunculos aiunt, vehementer afflictus spiritum reddidit.* Ita etiam nonnulli apud Plinium legunt. Vide Forcellinum in *Pediculus*. *Peduncularia herba* apud Marcel. Empir. 1. pro *Pedicularia*.]

31. * PEDUS. [Clavus; virga pastoralis. DIER.]

32. * PEDUS NAVIS, *Funes quibus tenduntur*. Glossar. vet. ex Ood. reg. 7641. Vide supra *Pedastella*.

33. * PEDUTIUM, [Gallice *Piedouche*: « Pro manufactura architectorum forenum auri de camera... » (Mandam. Camer. Apost. an. 1468. 15. jul. f. 58.)]

34. * PEDUX, *Lo lactolo de Pedit*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

35. * PEDUZO, Mirac. S. Angeli Carmelit. tom. 2. Mail pag. 94. col. 1: *Jacobus de Labio... vidit quendam Antonium Morinellum, alias Peduzo dictum, a vitio pedis, quem habebat inversum, unde et claudicabat, etc.*

36. * PEFELLIT, *Latuit*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

37. † PEGA, *Pix, picea materia*, Provincia-

libus Pego. Charta ann. 1497: *Neque etiam dicti domini licentiam dare valeant ac possint aliquibus exteris in dictis mauris legnirandi... ac Pegas faciendi.* Vide *Pega* et *Pegunta*. Est etiam *Pega*, vulgo *la pega*, apud Tolosates mensura vinaria quae octo sextarios Parisienses continet. Vide *Peguarium*. Nescio an eadem notione accipienda vox *Pegacius*.

* *Peghe*, eadem notione, in Charta ann. 1374. ex Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 360. *Pegus*, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 164. ch. 26: *Iceitui poiz ou Pejue fist mesler avec deuz ecuelles de miel, etc.* Vide infra *Pegua*.

* *PEGAG'UM*, idem quod *Pedagium*. Tributum quod penditur. Charta Phil. Puc. ann. 1313. in Reg. B. Cam. Comput. Paris. fol. 153. r: *Item apud Brucarias medietatem Pegagii ville ejusdem, et emendas ipsius medietatis Pegagii.*

† *PEGACIUS*, in Tabul. Camalariensi dioc. Anic.: *Ad pinos est una appendicia que reddit iv. Pegacios.* Vide *Pega*.

* *PEGALO*, vox Aremorica, a *Peg*, pix, ut videtur. Lit. remiss. ann. 1474. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1287: *L'un desquelz compaignons s'adreça au suppliant et lui dist ces mots, Pegalo; aquoy ledit suppliant respondit qu'il n'estoit point Braton, et qu'il n'y entendoit riens. Nisi sit pro Pehano, quod nomen tibi est? ut legitur in Diction. D. le Pelle-tier.*

* *PEGANIS*, Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passio. cap. 140: *Similiter autem et Peganis, quam quidam dyapeganon appellant, satis in profundo potest flegmonem digerere per se.*

* *PEGAR*, *PEGARICUS*, Mensura liquidorum apud Coccitanos, continens octo sextarios Parisienses, nostris *Peghe*; unde *Pigour*, qui ejusmodi mensuras facit. *Pegua*, apud Rabelais. lib. 1. cap. 22. Charta ann. 1391. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 68: *Item pro duabus sarcinatis et tribus Pegariis vini, annui census et redditus, quos religiosi dominus prior et domina prioressa monasterii B. M. de Prothianc titulo legati acquisiverunt.* Martyrol. eccl. SS. Steph. et Sebast. Narbon. ann. 1482: *Poncius Capi de Pini dimisit ecclesiam S. Stephani duo Pegar olei.... Arnalda uxor Stephani Filioli dimisit ecclesiam S. Stephani Pegar olei annuatim. Libert. villas d'Aiguaperre ann. 1374. in Reg. 198. ch. 360: *Item le Pigour devra l'an deuz Peghes de peghe de l'aide.* Vide *Peguarium* et *Bicarium*.*

* *PEGASO*, *Homo jocularis*, in Glossis antiquis MSS. [Petauristam interpretatur Martinus.]

† *PEGATICUM*, idem quod *Pedaticum* seu *Pedagium*. Vide in hac voce. Saisimentum Comit. Tolos. ann. 1271. tom. 1. Annal. Tolos. inter. Instr. pag. 28: *Item dominus Comes prænominatus concessit monachis ejusdem monasterii, quod ipsi et eorum res proprie eant et redeant libere per totam terram suam et per aquam sine ullo Pegatico, quod ei vel suis successoribus non prebeant.*

† *PEGAVIENSIS MONETE* schediasma Jenæ ann. 1696. edidit Joh. And. Schmidius: quem consule, si lubet.

* *PEGEN*, Anglis veteribus, *Liberalis homo*, in Legibus Canuti Regis de Forestis cap. 1. 12. sed ibi legendum *pegen* contendit Spelmanus, ut *thainus* intelligatur, de qua voce suo loco.

* *PEGERARE*, pro *Pejorare*, *Pejorem* facere, reddere. Charta ann. 870. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 156: *Si vero, quod absit, ex ipso censo*

negligens fueritis aut reddere recusaveritis, vel, quod non credimus, ipsas res Pejeraveritis, auro libras xxv. ad ipsum monasterium ejusque rectoribus persolvere debeatis.

* *PEGIA*, Charta ann. 1328. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 92. v: *Requisiti.... de conferendo Willelmo.... custodiam sive officium de pannis et Pegis pannorum ad ramas custodiendum.... Conferimus predicto Willelmo.... predictum officium.... in hunc modum, videlicet quod panni et Pegis pannorum erunt interim sub ejus custodia et fortuna, a tempore quo ad ramas positi fuerint, quousque fuerint depositi et deliberati magistro ramarum aut famulis ejus aut domino pannorum et Pegiarum. Forte pro *Pegia*, pertica, Gall. *Perche*: unde *Aparchis*, Locus, ubi panni in perticis extenduntur, ut infra *Pentorium*, in Stat. ann. 1361. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 517. art. 21: *Un chascun puet lever un mestier en son hostel à tiztre draps et Aparchis pour courtoier lesdiz draps. Apercher quippe est Perticis fulcire, in Vita J. C. Ms. Vide supra la Cooperatus.**

* *PEGIE*, sub protectione regia, qua gaudent itinerantes per vias publicas. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 841. *Cum Andreas, dicitur Chicaut, jactice super unum equum per viam publicam equitasset veniendo de S. Clodoaldo versus villam de Menus, in qua Pegie et causa suorum negotiorum peragendorum ierant, etc.* Vide *Pegium* et *Peryus*.

† *PIGMENTUM*, pro *Pigmentum*, ni fallor, in Statutis MSS. ann. 1206. pro Monast. S. Victoris Massiliensis: *A depensatore de piscibus et Pigmento et nebulis et mortariolo secundum antiquam monasterii consuetudinem temporibus constitutis, et a Celerario lardum, vel oleum et non sagimen prestari mandamus.*

* *PEGIUM*, Jurisdictio in vis publicis, *Pax regia*, unde forte nomen, ex Gallico *Pais*. Charta Simonis Episc. Noviom. ann. 1139. in M. Pastoralis Eccles. Paris. lib. 13. ch. 7: *Tres pastus habet unoquoque anno in Viriaco sine oppressione hominum. Via publica, que vulgo Pegium dicitur, est Advocati, et latro, et injusta mensura, etc.*

† *PEGMA*, *Machina lignea* in qua status collocantur, in Amalth. vox Latine haud ignota. *Pegma crucis*, in Actis S. Cassiani metricè descriptis apud Illust. Fontaninum in Antiquit. Hortæ pag. 658:

Hoc etiam Verbum carnis seu sumerit ortum Edocet in populis, reserata arcana Tomis, Pegma crucis subtile, hinc infernum spoliosa.

* *PEGNA*, Rupes, collis, unde diminut. *Pegnella*. Charta fundat. abb. Aquilar. ann. 832. inter Probat. tom. 1. Præmonst. col. 104: *Erat ipsa ecclesia fundata latus unum Pegne, et subius ipsa Pegna inventi aliam ecclesiam cum tres titulos. Col. 105: Dedit de sua hereditate a parte hujus regule, id est, in Pegna de Aranda sua portiones, etc. De illa Pegnella usque a summo cerro, etc.*

† *PEGOLA*, vox Italica, Pix, picea materia, Gall. *Poz*. Statuta Ripæ. cap. 12. fol. 5. v: *De quolibet barili Pegole pro introitu denarii sex.* Vide *Pega*.

* *PEGOLOTUS*, Qui *pegolam* seu picem vendit. Stat. Avellæ ann. 1436. cap. 172. ex Cod. reg. 4624: *Quod aliqui Pegoloti... et alii quivis non debeant... ire hostiatim per locum Avillanæ... ad vendendum merceras.* Vide *Pegola*.

† *PEGORARIUS*, pro *Pecorarius*. Vide in hac voce. Ab Ital. *Pecoraio* Chron. Parmense ad ann. 1277. apud Murator. tom. 9. col. 790: *Et praliando ibi cum illis de dicta parte, Pegorarii de castro Gualterio cum hominibus de contrata velociter cucurrerunt, et dictos malefactores pro majori parte ceperunt.*

* *PEGRIERARE*, [*ce Pegrierare, par-douner.*] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s.)

† *PEGUA*, Pix, Gall. *Poiz*, Massiliensis *Pegus*. Charta ann. 1243. ex Tabular. Communis Massil.: *Item pro caricha Pegue que de Massilia extrahetur xii. denarii.* Vide *Pega* et *Pegunta*.

* Unde *Pegouss* appellatus piscis quidam, in Tract. Ms. de Pisc. cap. 94. ex Cod. reg. 6838. C.: *Solea oculata Massilie frequens est, ubi et apud nos Pegouss dicitur ab squamarum tenacitate.* Vide supra *Pega*.

† *PEGUARIUM*, *PEGUARIUS*, Mensura vinaria apud Tolosates octo sextarios Parisienses continens. Litteræ Johannis Franc. Reg. ann. 1356. tom. 3. Ordin. pag. 76: *Item quod de quolibet dolio vini quod venditur in taberna in villa predicta, dicitur Consules ejusdem pro dictis suis clausuris faciendis, habeant sexdecim Peguaria vini, et de quolibet dolio vini quod ibidem venditur per laicos in grosso, quatuor solidos Turon. Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ Tolos.: *Pro duobus Peguariis, quia Domus Deauratæ tenetur dare in isto die illos duos Peguarios vini. Deinde ex illis duobus Peguariis vini Prior distribuit illis monachis existentibus in refectorio iuxta ejus voluntatem.* Vide *Pega* et *Pegar*.*

† *PEGULA*, ut supra *Pegola*, Pix. Locus est infra in *Peza*.

* *PEGULUS*, Cumulatus, Gall. *Comble*. Terrear. Belljoc. fol. 11. r: *Recognoscit pro se et suis se bene et legitime debere... decem copponos silligintis, unum rasum cum dimidio et unum copponum avenæ Pegulum ad predictam mansuram Belljoc. Ibid. fol. 308: *Unam cuppam silligintia Pegulam.**

* *PEGUNTA*, Pix, picea materia, ex Hispanico *Pegote*. Secunda Curia Generalis Catalaniæ sub Jacobo Rege Arag. ann. 1290: *Nec etiam aliquis possit extrahere de terra nostra istas res prohibitas, scilicet Peguntam, cepum, alquitranum, fustam, canabum, etc.* Occurrit etiam in Charta ejusd. Regis ann. 1274. Vide *Pegua*.

* *PELA*, Præstatio, tributum, quod penditur. Charta ann. 1277. in Chartul. Cluniac. ch. 276: *Item tertiam partem duarum Peiarum et tertiam partem unius corveiz sex boum, etc.* Vide *Peyare*.

† *PEJA*, *PERGA*, *Pedica*, Gall. *Piege*. Inquesta ann. 1308. ex Schedis V. Cl. Lancelot: *Captus in una ex Pergis quas venatores Prioris Balnaolis tetenderant in quodam nemore causa capiendi lupos... sic captus in dicta Perga confessus est se furatum fuisse tres cirgrillos. Ibidem: Captus in una Peja dum furive accipiebat cuniculos in ceponibus. Rursum: *Duas Pejas ad capiendum lupos... Amaranus captus in una dictarum Pejarum.* Tabular. Camalar. in dioc. Anic.: *Ademarus Archatus donavit terram de Laspoleiras, ejus exitus est una dorchæ de Peja, hoc est, si fallor, una dama in retibus capta. Alia notione, nempe pro minutiori quadam moneta, accipienda vox *Peja*: apud Thomasserium in Bituriz. pag. 333: *Qui vent poiz à Bourges, soit defors ou dedans, il doit un Pejas pour toute l'année.* Vide *Peiosa*.**

PEJANA, Luis equorum species. Historia Cortusiorum lib. 1. cap. 20: *Asserens... equos quasi omnes infirmatos peste quadam, quae dicitur Pejane, etc.* Videtur legendum *pedana*. Vide in hac voce.

† **PEICHA**, Modus agri, Gall. *Piees de terre*. Charta ann. 1241. ex Tabular. B. M. de Bono-nuntio Rotomag.: *Noveritis me... reddidisse Deo et B. M. de Prato et religioso viro Johanni de Quinevilla Priori et ejusdem loci conventui unam Peichiam terram... absque aliqua mei vel alicujus heredum meorum in praedicta Peichia terra de cetero reclamationse.* Vide *Pecia*.

† **PEJERARIUM**, Epistola 21. inter Cypricas: *Saluta Numeriam et Candidam, quae secundum Pauli praecceptum, et ceterorum Martyrum, quorum nomina subijcio, Bassi in Pejerario, Mappalici in quastione, Fortunatae, Victorini, etc. qui Deo volente in carcere fame necati sunt.* Ubi Pamellus opinatur *pejerarium* dici locum tormentorum in quo multi fideles jam pejerarant. Nec scio an feiliori conjectura Ludovicus d'Orleans ad lib. 1. et 3. Annal. Taciti, *Pejerarium* dici carcerem, in quem conjiciebantur ii qui se perjurio maculassent, existimet. [Melfus, in fallor, Rigaltius conjicit legendum esse in *Petrario*, id est, in lapidicina.]

† **PEILERA**, f. Ager pascuus, locus pascuis. Charta ann. 1221. in Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 11: *Nos Sicardus de Montealto recepit de domino comite Almarrico... totam terram, quam Sicardus de Lauraco habebat et tenebat cum suis pertinentiis, exceptis Peileris planis.* Peileris, in Reg. feud. senescal. Carcass. etc. fol. 41. v.

† **PEILIA**, Pellis. Vide infra *Peilarius*.

† **PEILLERUS, PELHERIUS**, Qui pelles parat et vendit, in Stat. ann. 1272. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 98. col. 2. Vide *Peilarius*.

† **PEJOR**, Pejus, id est, Minoris pretii. Charta ann. 1244. in Tabular. Betun. fol. 45: *Debet autem frumentum esse Pejus meliore quatuor denariis ad quadrupam quod in foro Bethuniensi invenitur. Mixtura autem debet esse pejor duobus denariis meliori avena quae in foro Bethuniensi invenitur.* Occurrit passim in eodem Tabulario.

† **PEJORAMENTUM**, Damnum, jactura, detrimentum. Statuta Massil. lib. 4. cap. 21: *Si quis alterius avere in nave, vel ligno aliquo positum sive oneratum, puta coria, vel becnas seu stannum, vel aliquas alias merces sine voluntate domini illarum mercium dissolvit, vel dissolveret, seu dissularet, et damnum aliquod in dictis mercibus dissolutis, sive Pejoramentum proinde contingeret, statumus, etc.*

† **PEJORATIO**, Eadem notione, in iisdem Statutis cap. 30: *De jactu mercium in mari. Damnum illius jactus, et Pejoratio mercium propter jactum illum facta, super totum avere, quod in nave dicta, vel ligno tempore illius jactus remanserit, nave etiam, vel ligno ita salvatis ibi computatis, per solidum et libram adaequantur, vel contributio inde fiat, in qua contributione, avere dictum quod jactum est, et merces inde Pejonata computentur.*

† **PEJORAMENTUM**, ubi de monetis, fides sonat quod Gallicum *Alliage*, quo materia aurea vel argentea pejor redditur. Stat. Ludov. VIII. ann. 1225. in

Reg. Cam. Comput. sign. Noster fol. 199: *Sciendum est quod in principio monetae, operarii tenentur venire coram magistris juraturi, quod in argento nullum ponent Pejoramentum, nec polluent denarios ullo modo.* Ubi *Oniamentum*, pro *Pejoramentum*, legitur tom. 2. Ordinat. reg. Franc. inter notas pag. 141. Vide *Polucio*.

1. **PEJORARE, IMPEJORARE**, Pejorem facere, reddere, apud Paulum lib. 2. Sentent. tit. 28. In Addit. ad legem Frision. tit. 11. § 1. de equo praestito: *Si forte Pejoratum reddiderit, componat et juxta quantitatem qua rem ejus impejoravit.* Vide Statuta Ord. Praemonst. distinct. 8. cap. 1.

† **PEJORARE**, Magis aegrotare. Acta S. Herculani tom. 1. Martii pag. 54: *Et quanto plus alicui medicabatur, tanto plus Pejorabat.*

2. **PEJORARE**, Infamiae notam alicui inurere, Gall. *Décrier, noircir*. Chron. Joan. Whethamst. edit. Hearn. pag. 365: *Tam graviter granditerque apud regem Pejoratus fuerat ac etiam accusatus, ut, etc.*

† **PEJORESCERE**, Pejor fieri. Charta Beatr. comit. Cabilon. ann. 1212. in Chartul. Cluniac.: *Si vero, quod abbi, contigerit quod moneta Cluniacensis tantum ponderis et lege Pejorescat, quod marca argenti minus duos solidos, quam tempore meae concessionis valebat, etc.*

† **PEJORARE**, Magis aegrotare. Acta S. Herculani tom. 1. Martii pag. 54: *Et quanto plus alicui medicabatur, tanto plus Pejorabat.*

† **PEJORESCERE**, Pejor fieri. Charta Beatr. comit. Cabilon. ann. 1212. in Chartul. Cluniac.: *Si vero, quod abbi, contigerit quod moneta Cluniacensis tantum ponderis et lege Pejorescat, quod marca argenti minus duos solidos, quam tempore meae concessionis valebat, etc.*

† **PEJORESCERE**, Pejor fieri. Charta Beatr. comit. Cabilon. ann. 1212. in Chartul. Cluniac.: *Si vero, quod abbi, contigerit quod moneta Cluniacensis tantum ponderis et lege Pejorescat, quod marca argenti minus duos solidos, quam tempore meae concessionis valebat, etc.*

† **PEJORESCERE**, Pejor fieri. Charta Beatr. comit. Cabilon. ann. 1212. in Chartul. Cluniac.: *Si vero, quod abbi, contigerit quod moneta Cluniacensis tantum ponderis et lege Pejorescat, quod marca argenti minus duos solidos, quam tempore meae concessionis valebat, etc.*

† **PEIOSA**, Nummulus, minor moneta, eadem forte quae *Picta*. Tabularium S. Nicasi Rem.: *Recognoverunt se teneri annuatim... Ecclesiae Sancti Nicasi Remensis in sex denariis Parisiensibus et una Peiosa annui recti census.* Vide *Peja*.

† **PEIREIRA**, Machina bellica qua jactantur lapides, Gall. *Perriere*. Tabular. S. Martialis Lemovic.: *Populus Lemovicensis emit decem Peireiras contra Philippum Regem.* Ibidem: *Instructae sunt hoc anno decem Peireiras super muros Lemovicenses.* Vide *Petraria* 8.

† **PEIRERIA**, Lapidicina, Gall. *Carrieres*. Panchartha Monast. S. Stephani de Vallibus apud Xantones Ch. 36: *Con-*

cessi... quicquid juris habebam in Peireria sive in lapidicina de Vallibus quae vocatur Katipeau. Sententia arbitr. ann. 1299. inter abbat. et consul. Gimont.: *Sibi liceat extrahere et accipere libere lapides et petras ad suam voluntatem de omnibus et singulis Peireris et locis in quibus lapides et petras extrahuntur.* Pluries ibi. Statuta Massil. lib. 6. cap. 65: *Statuimus quod omnes lapides qui apporantur ad hanc Massiliam civitatem, vel ejus territorium venales de Peireria Columnae seu de quocumque alio loco, sint a modo de bona et sufficienti materia lapidea ad cognitionem arbitratorum proborum.* Vide *Petraria* 1.

† **PEYRERIA**, Eadem notione, in Regesto 95. Chartophyl. reg. Ch. 183: *Cum furnis panis et calcis, ac Peyreris, etc.* Occurrit etiam in Charta ann. 1470. ex Tabular. S. Victoris Massil.

† **PEIRERIS**, Latomus, lapidicina, Gall. *Carrier*, in Charta ann. 1369. ex Archivo Massil.

† **PEIROL**, Lebes, cacabus, Gall. *Chauderon*. Charta ann. 1525. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Emptio cacabi sive Peirol cupri ad tinturandum retia, una cum suis furnimentis et pertinentiis, etc.* Vide *Payrolia*.

† **PEIROLA, PEIROLUS**, Provincialibus *Peirola, Peirol*, apud Pell. in Diction. Prov. prima voce Lebes minor, altera major significari videtur. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Maxaugues: *Habuit unam Peirolam et unam capam pro banno.* Ibidem: *Pignoraverunt... de uno Peirola, quem restituit.* Rursus infra: *Pignoravit ibi Gorgolam de Arelate de una Peirola et una capa.* Vide supra *Peirola*. Hinc

† **PEIROLIUS**, Lebetum faber, vel venditor, Gall. *Chauderonnier*. Statuta Montis Regal. fol. 206: *Et Peirolii tenentur ad vendendum juxta puteum novum plateae, et non alibi.*

† **PEIRONUS**, Jus erigendi *Peironum* inter insignia superioris justitiae recensetur, in Charta ann. 1443. ex Schedis Peiresc. apud Praes. de Maxaugues: *Ab inde in antea tenere et erigere furca, patibula, Peironum, et alia signa executionis justitiae regalarum.* Quae voces, si fallor, unum idemque sonant, aut parum inter se differunt. *Peironus* ergo est *Patibulum* ex *petris* seu lapidibus extructum. Vide *Furca*. [Idem videtur quod *Pilorium*. Vide in hac voce.]

† **PEIRONUS**, Podium, Gall. *Perron*. Charta ann. 1212. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Actum ad Peironum S. Ferreoli.*

† **PEIRONUS**, Meta lapidea. Charta ann. 1284. qua territorium Avenionis cum dominis de Berbentana terminatur, ex Cod. reg. 4659: *Sicut dicitur caminum Arelatense versus circum usque ad Peironum, qui est in camino Arelatensi, et ab ipso Peirono usque ad Durentiam.* Inquisit. ann. 1268. jamjam laudata: *Sicut protenditur a dicto defenso pro claperios et partidam tenementi Arelatis et Auricula usque ad primum Peironum, in quo Peirono sunt litterae sculptae, et a dicto Peirono, sicut protenditur recta linea usque ad aliud Peironum, in quo similiter sunt litterae sculptae, et a dicto secundo Peirono usque ad tertium Peironum.*

† **PEISA**, Vide *Pensa*.

† **PEISIA**, Ager pisis constitus, nostris alias *Pesiere* et *Peziere*. Charta Henr. Hosati inter Probat. tom. 1. Annal. Praemonst. col. 535: *Dedit totam decimam esserii mei de Standene, prater unam*

Peisiam, quae ad ecclesiam de Herting pertinet. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 164: Lesquels furent un soir par nuit en une Peziere, de laquelle il volent apporter des rains et des cosses, pour faire une groslee aus champs. Alia ann. 1392. in Reg. 148. ch. 102: L'exposant pour garder des coulons et bestes une Peziere qu'il avoit emmy les champs, lous pour le pris de huit sols Paris un jeune enfant. Vide Pisa.

PEISSELLUS, Paxillus, ex Gallico *Peisseau*. [° *Peisse*.] Libertates oppidi Jasseronis in Sebuis ann. 1283: Concedentes in dictis nemoribus plenum usum videlicet pro domibus, grangiis, Peissellis, et vineae ad ligandum pallias, etc.

° Unde *Peyseler*, Paxillis vineam fulcire, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 21: Jehan Fonquier dist au suppliant s'il vouloit venir avecques lui faire du Peysel, pour Peyseller les vignes. Vide supra *Paisellare*.

PEISSONAGIUM, Idem quod *Pastionacium*, census pro pastione porcorum. Libertates oppidi Jasseronis in Sebuis ann. 1283: Item concedimus praedictis hominibus quod ipsi imponant et pasquent in dictis nemoribus nostris... duos porcos abique Peissonagio: de aliis vero porcis, quos pro peissonando imposuerint in dictis nemoribus, peissonagium nobis solvere teneantur. Vide *Passio et Paisio*.

° **PEYSONAGIUM**, Eodem significato, in Litteris ann. 1324. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 148: Salvo emolumento pro femagio seu Peysonagio ibidem levari consueto. Vide ibid. pag. 116.

° **PEISSONARIUS**, **PEISSONERIUS**, **PEISSONERIA**, Gall. *Poissonier* et *Poissoniere*, Provincialibus *Peissonier*, Qui vel quae pisces vendit. Vetus Necrolog. S. Salvatoris Aquensis: Anno Domini 1319. 2. id. Maii, obiit Amelia Peissoneria filia Petri Amelii Peissonerii, qui reliquit, etc. Instrum. ann. 1321. ex Schedis Praes. de Mauguens: Stare Joannis Peissonerii. Charta ann. 1452. ex Archivis Piscatorum Massil.: Quod piscatores non audeant vendere Peissonarii privati aut extraneis antequam sit meridies. Vide *Peissonaria*.

° *Peissonier*, in Lit. ann. 1330. tom. 2. Ordinat. reg. Franc. pag. 56. art. 4.

PEITARE, vel **PEYTARE**, Solvere. *Peyterius*, qui solvit, qui tributis obnoxius est. Charta Adelfonsi Regis Aragonum aere 1153: Et insuper Peitet mihi mille Moravedinos. Salanova Examinius Justitia Aragonum, apud Hieron. Blancam. del Infantibus: Non contribuent cum *Peyteris* in exactionibus regalibus, vel vicinialibus, nisi tempore guerra. Infra: Si Peiterius Regis in domibus Infancionis steterit commodatus; non Peytabit pro domibus vel mobilibus, etc. sed pro hereditatibus signi Regis Peytabit. Rursum: Si Peiterius Regis in villa Regis voluerit stare in domibus Infancionis, ut Exarchus, vel alter; pro omnibus tam mobilibus, quam immobilibus et se moventibus, Peytabit Regi, salvo pro hereditatibus Infancionis.

PEYTE, Praestationes, tributa. Passio B. Dominici Martyris Casaraugustani: Et quicumque occulte furaretur aut raperet parvulum Christianum, et eis (Judaeis) traderet ut morti daretur, esset ab omnibus Peytis ac tribulationibus et impositionibus quibuscumque per eos solventis exemptus. Idem Salanova apud Mich. del Molino in Repertorio pag. 75: Debent tamen vocari terras tenentes per vicinos illius loci, quando Peitas imponunt, ne

ultra modum graventur. Vide eundem in *Peyta*.

° **PEIVRE**, a Gall. *Poire*, Piper. Charta apud *Madox* Formul. Anglic. pag. 181: Reddendo annuatim unam libram de Peivre ad festum S. Michaelis.

° **PELA**, Castellum, arx, Anglis *Pile* vel *Pilla*, Charta Henrici Regis Angl. ann. 1399. apud Rymer. tom. 8. pag. 95: De gratia nostra speciali et ex certa scientia nostra, dedimus et concessimus eidem Comiti Northumbriae insulam, castrum, Pelam et dominium de Nan... Castrum, Pelam et dominium praedicta una cum regalibus. Alia ejusd. Regis ann. 1403. ibid. pag. 289: Dedimus et concessimus... omnimoda alia dominia, castra, Pelas, fortalitia, maneria, villas, hamelatta, etc. Occurrit rursus infra.

° **PELUM**, Eadem notione, in Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1336. apud eundem Rymer. tom. 4. pag. 686: Quod custodes omnium aliorum castrorum, Pelorum et fortalitiorum, in dicta terra Scotiae, et alii in eis ad fidem nostram commorantes, eadem castra, Pelas et fortalitia libere e. absque perturbatione qualibet e. valeant. In *Pel. de Horton* latuit, apud Joh. Trokelov. in Annal. Edwardi II. pag. 42.

° **PELA**, a Gall. *Pela*, Batillus, pala. Codex MS. redituus Episcopat. Autistod. ann. circ. 1290: De sale chariato ad Pelam abaque bravello habet Episcopus unum denarium. Vide *Pelia*.

° Unde *Peltir*, *Pela* cogere, in Charta ann. 1411. ex Tabul. episc. Carnot.

° **PELAGARIS VENTUS**, Gall. *Vent de mer*, Australis ventus. Acta B. Raynerii tom. 3. Junii pag. 464: Tunc ventus Pelagaris qui sic a nobis dicitur, cepit fortiter flare.

° **PELAGIA**, Pilius. Stat. Taur. ann. 1366. cap. 86. ex Cod. reg. 4622. A.: Debeant accusare ipsi iudicibus omnes alias personas, quas juraverint facere pannos fraudulentos, maxime in quibus reperitur Pelagia bona caprarum. Pelage, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1469. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 262: Lesquelz compagnons trouverent en un paquier... une jument de Pelage grisart. Ejusdem originis videtur vox Gallica *Pelaille*, quae hominum quisquillae significantur. Lit. remiss. ann. 1450. ex Reg. 184. ch. 90: Vous ne daigneriez boire avec telle Pelaille que nous sommes, comme vous nous appellez. Vide infra *Pelanus* 1.

1. **PELAGIUM**, vulgo *Pelaga*, Praestationis species, cujus mentio est in Consuetudine Meduntensi art. 196. quae scilicet pro appulsu navium vinum ad littus deferentium exigitur, ab appellando dicta, ut in Adversariis MSS. Augusti Gallandii Patroni Paris. doctissimi legisse me memini. [Computus ann. 1318: Item de Pelagis, 4. lib. 10. sol.] Vide *Arripagium* [in *Adripare*, et *Palagium*.]

2. **PELAGIUM**, Pellis. Stat. Taur. ann. 1366. cap. 86. ex Cod. reg. 4622. A.: Nullus beccarius... imponat alicui bestiae feminini generis, seu faciat aut teneat vestem seu Pelagium, vel scindere praesumat Pelagium alicujus bestiae in fraudem.

3. **PELAGIUM**, Mendose pro *Pedagium*, in lemnate cap. 138. Correct. stat. Cadubr.: Quod patroni stratarum proclamarum non possint impedire transire volentes, solum Pelagio. In capite legitur *Pedagium*. Vide infra *Pedagium* 2.

PELAGUS, Quevis aqua seu unda, etiam fluvialis. In Glossis Isid.: *Pelagus, praeluvium*. [Constantiensis: *Pela-*

gus, elubium. Forte *proluvium*, et *eluvium*; vulgatus *eluvium*, communius *eluvius*; quando pelagus terras obruit. Vide ibi *Gravium*. Hinc *Pelagus peregrinum* dicitur *Elmhamo* in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 122. pag. 818: Post aliquot tamen dies, cessante tanto diluvio, Pelagus peregrinum advenit, et rivo in proprium alveolum se recolligente, ac aquis suis domesticis contento rediere commoda, quae ab Anglis per nimietatem laticis oblata fuere. [Pactus Legis Salicae tit. 44. § 18: Qui in Pelagus hominem impinxerit, etc. Adde Recapitulat. ejusdem Legis § 14. 19. Gregorius Turon. lib. 1. Miracul. cap. 70. de muliere in Ararim fluvium demersa: Interrogabant autem mulierem qualiter sub Pelago vivere potuisset. Idem de Gloria Confess. cap. 22: Dum Ararim fluvium transire cuperet, nave impleta demergitur, et ipse Sacerdos Pelago operitur. Adde eundem in Miracul. S. Martini cap. 17. Adrevaldus lib. 1. de Miracul. S. Benedicti cap. 19: Medium Ligerim petit, ibique contra adversum Pelagus enatando, etc. Abbo lib. 1. de Bello Parisiaco:

Ambusti Sequanz ad Pelagos concurrunt, etc.

Eckehardus junior de Casib. S. Gall. cap. 11. de lacu: Quod piscem de Pelago illo non vidisse me memini. Charta Ordouilli II. Regis Legionensis, aere 959. apud Anton. de Ysper in Chronico S. Benedicti tom. 4: Cum omnibus adjacentiis, vel praestationibus suis, domibus, arvis, hortis, pratis, paludibus, arenis, piscariis, aquis, aquarumve ductibus, suis Pelagis, cum accessu recessuque suo, etc. Alia Ferdinandi I. reg. aere 1081. ibid.: Cum suis terminis, et montibus, et fontibus, et Pelagis, etc. Charta Garsiae Regis Navarrae aere 1082. apud Sandovallium in Episc. Pamplonensib. pag. 70: Et de illa area de Verazo, in usque ad Pelagum rotundum de Anoz, sit defensum et vetatum tam aquarum quam terrae, etc. Adde *Walafridum Strabum* de Vita S. Galli cap. 18. Theodorum Campedonensem in Vita S. Magni cap. 24. Ughellum tom. 1. Italiae sacrae part. 1. pag. 65. etc. Wendelinus vocis etymon a *Toxandrico Poel*, et *Poelghen* arcessit, quod lacunam, vel lacunulam sonat. Hunc consule si libet.

° **PELAMEN**, Lignum decorticatum, ut videtur, quo utuntur coriarii, Italibus *Pelame*, nostris *Pelard*. *Jacobus Aurius* in Annal. Genuens. lib. 10. ad ann. 1285: Quum autem esset in Sardinia in portu Orestanti cepit unam navem Gajetanorum caseo et Pelamine oneratam, quam missit Januam. [° Idem quod infra *Pellamen*.]

° **PELANDA**, Pallii seu tunicae species, Ital. *Pelando*, nostris *Houppelande*. Testam. Joan. Franc. de Gonzaga Mantuae march. ann. 1444. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1789: Item volc et jubeo, quod... vestiantur ipsi pauperes a capite usque ad pedes, videlicet Pelanda et capuccio.

1. **PELANUS**, *Tannaria*, officina ubi coria subiguntur. Gall. *Tannerie*. Charta ann. 1395: Ut possint utilia reddi prope Pelanum Calomontis. Vide *Escofferius*.

° Nostris *Pelain*, quibus proprie significatur Aqua calce infecta, qua coria pillis exuuntur: unde nomen. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 346: Comme le suppliant eust prins... en la tannerie de Perrot Baudry, teneur a Vernon... deux cuirs entier de vache ou de bues, qui estoient en un Pe-

lain; ... *lesquels il mis en Pelain en sa tamerie, etc.* Occurrit præterea in Stat. ann. 1372. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 120. art. 7.

Hinc *Pelain*, pro Clades, strages, vulgo *Défaites, déroutes*, in Gest. Brit. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1465:

Ceci leur fist à Crepelain,
Ou il les mist en tel Pelain.

• Eiusdem originis vox Gallica *Pelenz* vel *Peleuz*, qua Ager incultus vel leviter aratus indicatur; quo ultimo sensu *Peler* dicimus. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 259: *Demi arpent de vigne et demi arpent de Pelenz (vel Peleuz)...* Desquelz vigna et Pelenz, comme de leur bon et loyal achat, ils aient joy... *Ouquel Pelenz assez tost après il fist planter vignes.*

¶ 2. *PELANUS*, Placentæ genus, quod Jovi offerebatur ex farre, mica thuris, etc. Item, Obolus vaticinantiis dari solitus. Laur. in Amalthea, ex Gr. *πλάωω*.

¶ 1. *PELARE*, Ex feni melis seu acervis extrahere, pro *pilare*, nostris *Piller*. Charta ann. 1344. ex schedis *Lancelot*: *Item quod nulla persona cujuscumque conditionis existat sit causa Pelare per itinera trossas feni.*

¶ 2. *PELARE*, Pili spoliare, a Gall. *Peler*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 9. r.: *Recognoverunt se debere tres porcos Pelatos et mundos, videlicet pejozem et meliozem, quos poterunt invenire in foro Burdegalsensi. Vide infra Pelare 2.*

¶ *PELATA*, Ars proxenetica. Gall. *Courtage*. Statuta Montis Regal. fol. 276: *Item statutum est, quod nulla persona de civitate Montis Regalis, vel posse, vel ibi habitans, debeat ponere, vel poni facere, vel exercere sub aliquo ingenio Pelatam in panno.*

¶ *PELATUS*, Decorticatus, cute exutus, Gall. *Pelé*. Joh. Demussis Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. col. 582: *Et post fens cum amigdalis Pelatis, etc.*

¶ *PELATUS*, De nummis dicitur quorum inscriptio vix agnoscitur. Statutum S. Ludovici ann. 1362. tom. 1. Ordin. pag. 84: *Et ne feront refuset parisie, ne tournois, tous soient ils Pelez, més que ils aient connoissance devers croix, ou devers piles, que ils soient parisie ou tournois. Que sic Latine redduntur in Statuto Philippi III. eadem de re ann. 1275. Ibidem pag. 813: *Nec refutabuntur parisienis et turonensis, licet sint Pelati, dum tamen habeant cognitionem versus crucem, vel versus pilam, quod sint parisienis vel turonensis.**

¶ *PELAX*, Vide *Pilax*.

• *PELEGANUS*, Ital. *Pelegane*, Pellium concinnator. Serm. Barel. in festo S. Steph.: *Mulier unius Pelegani, vult equiparari unius comitis.*

• *PELEGANTERIUS*, Qui pelles præparat. Vide infra *Pelleganterius*.

¶ *PELEGIA*, Rixa, jurgium, Gall. *Querelle, contestation*. [90] Hispan. *Pelea*, Pugna, rixa.] Statuta Arelat. MSS. art. 141: *Nullus Arelatis sit ausus recipere in domo sua aliquem extraneum qui venit causa faciendi rixam seu Pelegiam in Arelate. Statuta MSS. Forojul. ann. 1285. ex Archivis S. Victoris Massil.: *Quod si inter milites et homines in eodem castro vel ejus territorio Pelegia fiat seu rixa, vel furta, vel alia maligna, statuimus, etc.* Alia ann. 1282 ex eisdem Archivis: *Si homines diversorum pareriorum seu coheredum in uno castro Pelegiam faciant sive rixam inter se, etc.* Statuta Massil. lib. 1. cap. 11: *Attamen ista faciant eo**

salvo quod dicti syndici vel actores non possint vel debeant aliquam controversiam seu causam movere, nomine vel occasione dicti communis, ex qua discordia vel Pelegia maxima creari possit in Massilia vel oriri. Charta ann. 1261. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Requisitus a D. Abbate S. Victoris si fuerint aliqui excommunicati in electione de se facta: dixit quod duo verberatores monachorum non fuerunt presentes, sed Prior claustralis et quidam alii monachi qui fuerunt in Pelegia cum illis duobus fuerunt presentes in electione predicta. Vide Pelejare.*

• *PELEGIARIUS*, pro *Plegarius*, Fidejussorius. Charta Edw. II. reg. Angl. ex Cod. reg. 10197. 2. fol. 119. r.: *Nulatenus arrestentur (mercatores) nisi duntaxat pro transactionibus, debitis, conventionibus et contractibus suis propriis et Pelegiariis secundum legem mercatoriam. Vide in Plegius.*

• *PELEJARE*, Rixari, Occitanis proprie est in capillos involare. Charta ann. 1263. ex sched. Vaisset.: *Non est bonum Pelejare se vel rixari cum istis monachis. Vide Pelegia.*

• *PELERIA*, Vide supra *Peilera*.

• *PELERINAGIUM*, a Gallico *Fédrinage*, Peregrinatio. Testam. ann. 1450. in Reg. 8. Armor. gener. part. 2. pag. xv: *Anthoine de Viriaco... intendens se ad partes remotas, scilicet ad Romagium seu Pelerinagium Roma accedere et transportare, etc.*

¶ *PELERIUS*, Præco rerum venalium, Gall. *Crieur*. Curia gener. Catalanis in villa Montis-albi ann. 1398: *Mercator vel draperius et eorum negotiatores seu factores... hoc idem observari jubemus in currioribus et Peleris... qui pels o robes recipiant ad vendendum, etc.* Vide *Pelharus*.

¶ *PELETARIUS*, *Pelli*, qui pelles parat et negotiatur, Gall. *Peletier*. Charta ann. 1360. apud Rymer. tom. 5. pag. 698: *Item, quod sellarii, Pelarii, alitarii, sutores, etc.* Vide *Peliparii*.

¶ *PELFRA*, Placitum in Itin apud Cestriam ann. 14. Henric VII. Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomolex. Angl.: *Clamat quod si aliquis tenens sive residens infra dominium sive manerium de Kinderton feloniam fecerit, et corpus ejus per ipsum Thomam super factum illud captum et convictum fuerit, habere Pelfram, videlicet omnia bona et catalla hujusmodi seipsum, et ea que domino Comiti pertinent ad castrum Cestrie presentare, etc.* [90] Anglis *Pelf* sunt *Divitiæ male partis*.]

¶ *PELEA*, *Pellis*. Vide in *Pelharus*.

¶ *PELHARIUS*, *PELHERIUS*, Idem qui *Pelerius*. Statuta Arelat. MSS. art. 156: *Omnes Pelharis et inquinatores (incantatores) Arelatis jurent... quod bene et fideliter vendent omnes res que sibi tradite fuerunt... ad vendendum. Lemma Gallicum: *Tous les Crieurs et Trompettes jureront en la Cour de bien et fidelement vendre et inquantier tout ce qui leur sera baillé à cet effet. Consuetud. Tolos. rubr. de debit. art. 1: *Nec Pelharis aut Pelharis qui suppellectilia per villam deferunt ad vendendum, etc. Exceptis predictis carrateris peilam, suppellectilia per villam deferentibus ad vendendum, quibus potest concessum fuerit vendendi, sed non impignorandi. Vide Pelherius.***

¶ *PELHERIUS*, Pellium venditor, in veteri Catalogo MS. B. M. Deaurate Tolos. *PELHERIA*, Pellium venditrix. Consuetudines Tolosæ part. 2: *Mulier Pelheria, seu corrateria de Pelha. [Vide Pelharus.]*

¶ *PELLA*, *PELLUS*, *Batillus*, nostri *Pelle*,

pellée. Monasticum Angl. tom. 2. pag. 528: *Debet habere... cassum de melioribus domus, et plenam Peliam salis. Infra: *Dimidium Pellum salis. [Vide Pella 2.]**

¶ *PELICANUM*, ut *Pellicum* in *Pellicia*. Anonymi Annal. Mediolan. apud Murator. tom. 16. col. 608: *Fernalium unum ad unum Pelicanum cum rubino, uno in pectore, et perlis IV. grossis.*

• *PELICARE*, pro *Pellicari*. Glossar. Gal. Lat. ex Cod. reg. 7084: *Pelicare, ezercer luxure en concubine.*

¶ *PELICATOR*, *πελιτικός*. Gloss. Lat. Græc. MSS. Sangerman.

¶ *PELICUM*, *Pellis*, Gall. *Peau*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. CLVI: *Pro capa domini Hugonis de Gravella et pro Pelicio gris, XII. l. Pro II. Pelicis escurellorum et pro II. leporum, VI. l. et II. s. Vide Pellicia.*

• *PELIÇO*, Vestis pellita, Gall. *Pelicon*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 57: *Mulierem ipsius pictoris in suo Pelicone, cum quodam superpellicio desuper, existentem percussit dicitus Dionysius. Vide Pellicia.*

• *PELIDO*, vox Gallica. Gemma species. Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 349: *Lors icellui suppliant tira une pierre... disant que c'estoit Pelido, et toutesvoies ce n'estoit que voiries.*

• *PELIGNUS*. [Genitus de meretrice; filius pellicis. DIER.]

• *PELINERIA*. Vide infra *Pelneria*.

¶ *PELINUS*, Piscis genus. Rumpierus in Hist. monast. Formbac. lib. 1. apud Bern. Pezium tom. 1. Anecd. part. 3. col. 488: *Prodit et Pelinum quem etiam Tencam nuncupant.*

¶ *PELIPARIUS*, *PELIPERIUS*. Vide *Peliparii*.

• *PELITRE*. [Gall. Medicament. ... Pro I. lectuario... pro II. unciis de Pelitre... (Arch. Histor. de la Gironde t. 22. pag. 332.)]

¶ *PELLA*, pro *Pellis*. Vide *Pellarda*.

• *PELLACITAS*, i. Fallacia, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 521. Vide *Palaz*.

¶ *PELLA*. Vide *Perla*.

¶ 1. *PELLAGIUM*, f. pro *Paragium*, a Gall. *Parage*, Certus maris tractus. Charta Eduardi IV. Reg. Angl. ann. 1474. apud Rymer. tom. 11. pag. 799: *Quod providebatur per totum regnum Anglie, de his, qui casu fortuito, ex aliqua vi in pellagis maris præcipitanti, aut alias intra vel extra navim, etc. Confer Pelagus.*

¶ 2. *PELLAGIUM*, pro *Pedagium*, Tributum, quod penditur. Charta ann. 1114. ex Tabul. episc. Carnot.: *Concessit quod ipsi (Monachi Turonenses) et sui conversi, donati, servitores et cæteri homines sub ipso monasterio et ejus membris manentes, presentes et posteri a Pellagiis, traversibus, barragiis... in perpetuum liberi sint et immunes. Vide supra Pelagium 8.*

• *PELLAMEN*, Pili, Acad. Crusc. *Pellame*, pilorum qualitas. Privil. Pisanis concessa a Conr. II. Sicil. reg. ann. 1269. apud Lam. in Delt. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbev. pag. 273: *Pisani... possint libere et sine impedimento aliquo emere, vel acquirere totum coriamen, seu coria cujuslibet speciei vel materiei, totum Pellamen, etc. Vide mox Pellata.*

¶ *PELLARDA*, Pallii seu tunicæ species, nostris *Houppelando*, Ital. *Pelando*. Johan. Demussis Chronic. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. col. 580: *Juvenes homines portant cabanos,*

barillos et Estildas... longos et largos per totum usque in terram, et cum pulchris foraturis pellarum domesticarum, etc. Occurrit præterea in Chron. Bergom. ibidem col. 945.

¶ 1. PELLARE. An idem quod Pellicium? Charta ann. 1420. tom. 4. Histor. Harcur pag. 1258: Per homagium et reddendo apud castrum de Cadomo unum Pellare ad festum Nativitatis S. Joannis, et de inveniendo unum hominem ad arma et duos sagittarios ad equitandum.

¶ 2. PELLARE. Pili spoliare, pilos detrahere, Ital. Pelare Stat. Taurin. ann. 1860. cap. 88 ex Cod. reg. 4623. A: Licium a festo S. Michaelis usque a natiuitatem Domini excoriare boves, vel porcos Pellare, sive de die sive de nocte. Vide supra Pellare 2.

¶ PELLARIUS. Vide Pellicarius in Pellicia.

¶ PELLATA. Pili. Stat. Avenion. MSS. ann. 1243. ex Cod. reg. 4659. fol. 50. v. r.: Et huic statuto addimus, quod... Pellata in dicitis panis nullatenus apponantur. Vide supra Pellamen.

¶ PELLATOR. Anonymus, in Gloss. Gr. Lat. Avellæ ann. 1496. cap. 69. ex Cod. reg. 4624: Nulla persona possit vel debeat ponere vel poni facere in via vel plateis publicis infra burgos... aliquas Pellaturas coriorum aliquorum.

¶ PELLATURA. Pallium rasura. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 69. ex Cod. reg. 4624: Nulla persona possit vel debeat ponere vel poni facere in via vel plateis publicis infra burgos... aliquas Pellaturas coriorum aliquorum.

¶ PELLAX. Vide Palax.

¶ PELLEGANTERUS. Qui pelles præparat, in veteri Catalogo MS. B. M. Deauratæ Tolos. Hinc emendanda videtur Charta ann. 1841. tom. 2. Ordinatio. Reg. Franc. pag. 171: Inter mercatores ditorum coriorum et pellium tam affatores paraganinarios et Pellegantios, quam alios dicentes et allegantes se esse... in possessione et satina vendendi in dicitis vicis seu carreris dicta coria et pelles. Legendum enim opinor Pelleganterios. [Emendanda ex Reg. 72. Chartoph. reg. quæ ex ipso edita sunt tom. 2. Ordinatio. Reg. Franc. pag. 171. ita enim habet: Tam affatores, pergamenarios et Pelleganterios.]

¶ PELLENARIUS, inter censuales recensetur, in Lib. cens. S. Emmer. apud Pez. tom. 1. Anecd. part. 3. col. 69. Pellarii x. ipsi dant xxx. porcellos, singulos denarios v. valentes. Forte pro

¶ PELLERARIUS, Pellium concinnator. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 887. col. 1: Pellerarii debent servare de arte sua abbatibus monasterii Cassinensis de pellibus novis. Vide Pelletarius.

¶ PELLERICUM. PELLERINUM. Vide Pilorium

¶ PELLERIUS, Pello. Constit. MSS. Alf. II. reg. Aragon. ann. 1333: Hoc idem observari jubemus in curritoribus et Pelletariis Christianis, Judæis et Sarracenis, qui pelles et robes recipiunt ad vendendum.

¶ PELLIS SILVATICÆ, SILVESTRES, Gall. Peaux sauvages. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 18: Pellicia et Pelles, et cooperaria de pellibus agnitis, ita ut Pelles silvaticæ cujuscumque generis, in nullo habitu nostro admittatur.

¶ Pelles silvestres, apud Vincentium Belvac. lib. 28. cap. 95. Pelles delicatæ et coloratæ, in Statutis Synodali. Epsicopi anonymi ann. 1287. in Concilio Anglic. tom. 2. Pelles latine, lanatæ, quibus lanæ adhuc hærent, in Statutis Guildæ Scot. cap. 30. 36. [Peaux, pro veste pellicia, usurpat le Roman de Vacce MS.: Peaux leva l'espée que sous ses Peaux porta, etc. Vide Pellicia.]

¶ PELLETARIUS, Pello, qui pelles parat et vendit. Tabul. S. Vincentii Cenoman. fol. 40: Quidam homo Gauderius nomine, Pelletarius. Hinc

¶ 1. PELLETARIA. Pelles ispe præparatæ, Gall. Pelletterie. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 86: De quolibet vendente... Pelletteriam, mercatiam, ferrum acrum seu callidem... capitur unus denarius.

¶ Pelletterie, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 137: Que tout ce jour de Lundi il ouvre tout le jour chez son pere de son mestier de Pelletterie. Pelletterie, in Pedag. Pepon. ex Chartul. 21. Corb. fol. 386: Item brouette, qui maine Pelletterie ouvrée, doit aj. sols, ob.

¶ 2. PELLETARIA. Officina, ubi pelles præparantur. Fundat. abbat. de Ratis tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 606: Molinos et stagnum de valle Landri, Pelletteriam de Figeritis, etc.

¶ PELLEUS. (Pileus: « Pelleus, Chapaus. » [Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 29. XIII. s.]

¶ PELLEXOR, Persuasor. Auctarium Isidori. Melius Pellector.

¶ PELLIA. Pelis. Fragm. hist. de Conc. Aquilegr. tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 446: In illo tempore monachis Gallicanis est indulum ut femoralis, lanceis camisis, pellicis, botis, caperons de Pellicia... uti possunt. Nostris Pellets, Pellicula, quæ in circumcissione abscindebatur. Sermo in Circumc. ex Cod. S. Vict. Paris: Mouti a grant senefiance la Circumcissions: car selonc la costume de la Lot li fu trancheis la Pellets de sa nature.

¶ PELLICANUS. [Pelecanus: « Pellicanus, Pellican. » [Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 86. XV. s.]]

¶ PELLICERUS. Idem ac mox infra Pellicarius, Pelliciarum venditor. Ital. Pellicciaio, Gall. Pellicier. Stat. Nicis ann. 1354. Inter Mõnum. Hist. Patr. Taur. tom. II. col. 205: De Pelliceris. — Item quod omnes Pelliceris stent et stare debeant in carreris, videlicet a domo domini Joannis Rebuffelli usque ad domum Joannis Fenculi. [Fr.]

¶ PELLICIA. Papias: Pellicia, vestis, indumentum pellibus factum. Joan. de Janua: Moderni dicunt Pellicia, s. Nostris Pelices. [Charta ann. 879. Marcæ Hispan. col. 807: Vidimus dicitur femina recipientis pretium de hæc omnia præscripta gnapie una valente solidos VII. et Pellicia valente solidos II. Testamentum Guistæ Comit. Carltan. ann. 1020. ibidem col. 1020: Mobilem vero meum quem habeo, id est meum bomicum et meas Pellicias, unam maritnam et aliam armellinam vendite ut melius potuerim. Charta ann. 1168. tom. 2. Histor. Eccles. Meld. pag. 57: Ad Pellicias quoque dominarum decem libras per singulos annos concessi. Tabularium Nobilitat. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. 128: Facit homagium planum et petit Pelliciam variam.] Vita S. Gaugerici Episcopi Cameracens. lib. 1. cap. 8: Accede ergo ad Sanctum regenerationis lavacrum, ubi certe habes exuere vetustatis Pelliciam, et induere novitatis Evangelicam stolam. Goffridus Vindocin. lib. 1. Ep. 12: Gristiam Pelliciam, atque varias vestes obtuli patri meo, etc. Chronicon S. Trudonis lib. 7: Pellesque et Pellicias tam varias, quam griseas, etc. Le Roman de Guillaume au Cour-nez MS.:

Or fredi-je s'il prenoient ma Pelles, Il est frotot, si est froide la blas.

Le Roman d'Aubery MS.:

Sencham fust vestes de novel, D'une Pelice qui se des sans Abel.

¶ PELLICA, Idem quod Pellicia. Charta ann. 855. Marcæ Hispan. col. 788: Donamus de rebus præfatis... curtinas II. Pellicas VI. et suscinia parata una.

PELLITIA. Chronic. Andrense: 24. paria Pelliciarum, froccorum, et cuculliarum. Adde Ordericum Vital. lib. 8. pag. 711. Gaufridum Grossum in Vita S. Bernardi Tironensis cap. 46. etc. [Adalhardi Statut. Corbelens. lib. 1. cap. 8.]

¶ PELITUM, in Charta ann. 1289. apud Rymer. tom. 2. pag. 855: Excepto reddito unius Pelitii in eadem civitate.

PELLICEA. Jo. de Janua: Pellicæ, quoddam indumentum quod de pellibus fit. Invenitur etiam Pellicia, sed modernis dicunt Pellicæ. Ardo in Vita S. Benedicti Anianensis num. 40. [52]: Dux scilicet stamineas, et femoralis, Pellicæ quoque, etc. [Codex MS. Martialis Lemoic. num. 58. pag. ult.: Hoc anno proximo habeant omnes claustrales Monasterii S. Martialis Pellicæ et tunicas, in festo S. Michaelis unusquisque Pellicæam et tunicam, sequenti anno tunicam, et alio subsequenti Pellicæam, et sic deinceps interpolatæ Pellicæ agnoscuntur.] Utuntur præterea Synodus Aquigr. can. 22. Petrus Venerab. lib. 1. Epist. 28. Aimoinus de Vita S. Abbonis Floriac. cap. 20. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 715. Vita Abbatum S. Albanii pag. 63. Bernardus, Prior Portarum Epist. 3. etc.

PELLICIA, Præstationis species, forte pelliciarum, seu pellium ad Canonico-rum Anianensium usum. Charta ann. 1244. ex Tabulario S. Aniani Aurelian.: Totum illud redditum annuum tam hibernagii, quam avenæ, quem habuerant ad ostium granarii B. Aniani Aureliani, qui vulgariter dicitur Taxamentum, et Pelliciam quam habuerant in territorio dicitur Ecclesie super homines ipsius territorii, confessi sunt se vendidisse, etc. Charta alia ann. 1344. ibid.: Accordé est que les doyen et Chapitres se departent de de toutes prestations, charges, services ou servitudes, à savoir de tailles, mortailles, formariages, ou deniers de Pelices, etc.

PELLICEUM. Cæsarius lib. 6. cap. 5: Cum ad prunas sederet, nec Pellicium secundum consuetudinem levaret, etc. Ekehardus junior de Casib. S. Galli cap. 1: Cum uni reverendo quidem... Pellicium traderet, etc. Pellicium vestimentum, apud Odonem Cluniac. lib. 2. Vita S. Geraldii cap. 3.

PELLICIUM, in Decretis Calomani Regis Hungar. lib. 1. [Ordinatio S. Ludovici Franc. Reg. ann. 1254. tom. 1. Ordinatio. pag. 74: Expellantur autem publice meretrices, tam de campis quam de villis, et factis monitionibus seu professionibus, bona earum per locorum iudices capiantur, vel eorum auctoritate a quolibet occupentur, etiam usque ad tunicam vel ad Pellicium; quæ ultima verba in versione Gallica sic redduntur: Et si soient depouillez jusqu'à la cote, ou au Pellicon. Occurrit præterea apud S. Wilhelmum in Constit. Hirsaug. lib. 2. cap. 37. et Marten. tom. 4. Anecd. col. 249: Unum parvum Pellicium, quod Gallice dicitur Pellicon, furtive cepisset, in Regesto 83. Chartophyl. reg. Ch. 578. ann. 1356. Vide mox Pellicia. Pellicium varium, in Tabul. S. Sergii Andegav. [90. Ruodlieb. fragm. 2. vers. 4:]

Sed quid donorum militum et variorum, Est et equis, frenis, auro compe faleratis, Pellicis crasis, varicosis, sive crassentis.

Idem fragm. 14. vers. 90:

Rosellib Pellicium dederat bene valde galatum.

Adde fr. 2. vers. 161. 237 fr. 3. vers. 142. fr. 10. vers. 39. Pellicium ovium, in chart. ann. 1220. in Alsac. diplom. num. 417: tom. 1. pag. 340.)

PELLICUM CHORALE. Concilium Coloniense ann. 1260. cap. 9: Ne Canonici Ecclesiarum in solennitatibus et stationibus sine choralibus Pellicio, vel veste Canonicali sub superpellicio incedant in Ecclesiis conventualibus et in choro.

PELLICIO. Bocacio Pellicione: nostris, Pellicon. Dominico lib. 1. de Vita Matild. cap. 18.

Rex sibi mestrucos post escam maxime pulchros Donavit, florent quoque Pelliciones.

S. Franciscus in Regula Tertiariorum cap. 3: Circa humilitatem vero panis, ut Pelliciones sororum ipsarum, iuxta conditionem cujuslibet earundem, ac loci consuetudinem, poterit dispensari. [Computus ab ann. 1333. ad ann. 1336. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 262: Item, pro infoderanda roba Dom. Andream filii Domini, et factura unius Pellicionis pro eodem, gross. III. Recipiens... unum Pellicionem varium, in Charta ann. 1060. ex Tabul. S. Albini Andegav.] Le Roman de Paris la Duchesse MS.

Le matin te dormi en hermin Pellicon, Une chasce de pelles, solers pamp à Lyon.

Hugo de Villanova vetus Poeta MS.:

N'en vol prendre cheval, ne le melle faitre, Pellicon, vair, ne gris, mantel, chape fourre.

[Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Lermes il mollent li manton, Et les gollies des Pellicon.]

Plicon, in Charta ann. 1262. in Histor. S. Maris Suesion. pag. 467. In Computo Stephani de la Fontaine Argentarii Regii ann. 1350: Un Pellicon de menu vair à grosse seuraille. Alibi: Un Pellicon de menu vair à manches. In Computo anni 1351: 18. aunes de fine toile de Morigny pour couvrir le poil des Pellicons du Roy et de nos jeunes Seigneurs ses enfans. Alibi: Pour son Pellicon de menu vair à parer, 200. ventres, et pour son Pellicon de menu vair à grosse seuraille mis entre 2. toilles, 100. ventres, et pour manches 40. ventres. Computum ejusdem pro anno 1351: Pour 6. pieces de cendaus vermes en graine, tant pour couvrir Plicons comme pour estoffer robes pour le Roy, etc. Pour 2. fourrures de menu vair, tenant chacun XII^{tes} ventres à faire deux Plicons couvers de cendal sur le cuir, et devers le poil de toille pour ledit Seigneur au terme de Toussaints, etc. Pour une fourrure de bieuve à faire un Plicon couvert de cendal sur le cuir, et devers le poil de toille pour ledit Seigneur, etc. Pour une fourrure de gris à faire un autre Plicon pour ledit Seigneur, et pour 50. ventres de menu vair à faire manches audit Plicon.

PELLICIA, Pellicula. Charta ann. 1036. in Chartul. S. Vedasti V. pag. 243: Penna agnita vel Pellicia, 1. den. Epistola Johanni presbytero seu Regi Absinorum falso adscripta ad calcem MS. Cod. Corbelensis: Isti vermes non possunt vivere nisi in igma et faciunt Pelliciam quandam circa se sicut alii vermes qui faciunt sericum. Hec pellicula a dominabus palatii nostri quidam operatur.

PELLICOLI, diminut. a Pellicia. Ordinatio Humberti II. Dalph. ann. 1348. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 578. col. 2:

Pellicem et Pellicoli novi de triennio in triennium.... Quod tunicas et scapularia, ... et Conversorum caputia, sotulares, pellicem et Pellicolos de novo recipient, veteres et ultimo ipsis datos ex integro pauperibus J. C. erogare liceantur.

PELLICERIA, Pellicia aptata, preparata. Extractum computi ann. 1333. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 98: Quilibet bestia onerata telis, pannis cujuscumque maneris sint, mercimoniis, pellicibus aptatis, Pelliceria aptata, lana lavata; cambio daturo, et similibus debet pro pedagio duodecim denarios. Vide infra Pellicaria.

PELLICARIUS, Gall. Pellicier, Pelliciarum venditor. [Charta Willelmi domini Montispezzul. ann. 1103. apud B. Brussel. tom. 2. de Usu feud. pag. 727: Et totam estare Cairherii Pellicarii, quod est iuxta estare Walcherii. Et estare Petri Pellicarii, etc. Tabular. Case-Dei sac. 12: Ebrardus Pellicarius et filii ejus dederunt dimidiam appendariam de feus. Occurrit preterea in Chron. Parmensi ad annum 1291. et] apud Willelmum Gemetic. lib. 7. cap. 18. Glossæ vet. Pellicarius. Πελικάρης.

PELLICIOSUS, idem quod Pellicia, Vestis pellicia. Stat. nova ord. Cartus. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 682. col. 2. art. 57: Pelliciosos vulpinos et de bestiis silvestribus... reprobamus.

PELLICIOSUS, Gloriosus, Ugentoni. Cujusmodi forte est, qui pellicios in vestibulo utitur. Vide Pelliciosus.

PELLICULA, Item quod Pellicia. Guidonis discipuli, Carfensis cap. 16: Frater in sua cuculla, vel in alia veste, que super cucullam induitur, potest mutare sua vestimenta, similiterque in cuculla et Pellicula, in sola cuculla non debet facere.

PELLICULUM, Eadem notione, ibidem: Hebdomadarius coquina potest ministrare cum Pelliculo sine manicis, vel cum manicis si deuper inluerit bacula.

PELLICULARE, ὑπερβατα. Gloss. Lat. Græc. MSS. Sangerm. Id est pellicibus obstruere.

PELLICIONES, Pelliciones, quibus utuntur Canonici, nostris Pellicions. Charta ann. 1307. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 134: Item Ecclesie B. Maris seu procuratori aut correctori dicte ecclesie triginta solidos pro officio Pellicionum. Vide Pellicio.

PELLIFEX, Idem qui Pelliparius. Charta Archembaldi Borbonii: Quisq. Pellifex dabit duos denarios. Chartular. Sand-Hippolyt. art. 9. apud R. Duellium lib. 2. Miscell. pag. 151: Item petimus ut servitori nostro Priderico Pellicifexi restituatur beneficium suum. Statuta Ord. Cisterc. ann. 1195. apud Marten] tom. 4. Anecd. col. 1284: Nec tales habeantur in officina, textorum, sutorum vel Pellicifexum, qui minus quam duodecim annos habeant. Occurrit rursus in Actis S. Ercouwaldi Episc. num. 19. et in Mirac. S. Stanislai tom. 1. Mail pag. 790. [Vide Guerard. Prolog. in Chartul. S. Petri Carnot. pag. 58.]

* PELLIFICACITER. [Fallaciter. DIEF.]

PELLIGER. Vide Pellici.

PELLIGRINASIUM, Peregrinatio, Ital. Pellegrinaggio. Gall. Pelerinage, occurrit ex Lectionibus S. Alexandri ex Cod. MS. Florent. ut testantur Bollandistæ tom. 1. Junii pag. 750.

* PELLINIUS. [Perspicuus; Clarus. DIEF.]

* PELLINE, vox Germanica, Præsta-

tionis species. Glossæ Cesar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 670. col. 2: A primis ecclesiis nostræ fundatoribus id est, Pippino et Karolo Magno ejus filio, possessiones nostræ ecclesiis ac bona ab omnibus potestatibus secularibus sunt exempta: que potestates vulgariter appellantur Pelline, etc. Vide supra Pellinarius.

PELLINARIUS, Idem qui Pelliparius. Vetus Inscriptio apud Sponium Antiquit. erud. pag. 65. Procurator coll. Pellinarius.

PELLIPARI, Qui pelles parant, præparant, vendunt; Latine, Pelliciones. Glossæ Gr. Lat.: Δεραζωμάνης, Pellicio. Δεραζωμάρης, Pellicio, sutor. Alia Glossæ: Pellicio, Δεραζωμάρης. Rursum: Pellicio, Δεραζωμάρης, ὁ βανωρπός, ἡ προβαζωμάρης. Ugentio in Gloss. Pelliparius, qui parat, id est, præparat pelles. In Gloss. Lat. Gall. Peletier, Corceur, Pellifex, in Actis S. Ercouwaldi Episc. num. 19. Consuetudines Monasterii Regule: Omnes Pelliparii debent Priori bonam pelliciam uno quoque anno in Ramis palmarum. Iter Camerarii Scotici cap. 23: Pelliparii, seu pelliciones... Pelliciones debent accusari quod faciunt chirotheras, et res alias prius quam pelles... Corruptant pelles sine coria in Opus. Monachus Antisiod. pag. 110: Agricola, sutor, Pelliparius, carpentarius, etc. [Enumeratio jurium Com. Biterr. in civitate Albiensi ann. 1252: A singulis Pellipariis unam soluturam pellicum, etc. Charta ann. 1288. inter Anecd. W. Wyrcester. libr. 112. Scaccarii pag. 528: Charta Walteri abbatis de Wyrcester libris annuatim percipientis de domibus Pellipariorum in mundinis Westmonasterii. Statuta Arelat. MSS. art. 29: Omnes Pelliparii totius Arelatensis... et eorum scolares jurent singulis annis, quod, etc. Occurrit preterea in Cod. MS. reddituum Episcopatus Autiss. ann. circ. 1290. et in Computo ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 273. et 274.] Vicus Pellipariorum, Hierosolymis, apud Willelmum Tyrium lib. 14. cap. 18. Adde Bromptonum pag. 910. et Roverium in Reomaio pag. 288. Fratres Pelliparii, in Monasteriis, quibus pellicearum Monasteriarum cura incumbit in Statutis Ordinis de Sempringham pag. 715. Frustra igitur viri docti ad Acta S. Willelmi pueri Martyris, Pellicarius, pro Pelliparius restituunt.

PELLIPERICUS, in Charta 13. sæculi ex Schedis D. le Fournier: Item quod sartores, ... sabaterii, Pelliperii et alii artisti, etc.

PELLIPARIUS, Tabular. Calense pag. 38. Thomasius aurifaber, Garnerus Pelliparius, Simonetus charronus, etc.

PELLIPERIUS, Littere patentes Caroli V. Regis Franc. ann. 1367. de forma vestium: Item, quod nullus Pelliperius, sabaterius, sartor, etc.

PELLIPARIA, Ars pelles præparandi; Item, Officina ubi præparantur. Gallicè Pellicaria. Statuta Avenion. MSS. Statuimus quod curia eligat duos viros legales de draperis, et alios duos in Pellicaria, et alios duos de sabateriis qui questiones que orientur inter ipsos possint quilibet in arte et professione sua componere. Charta ann. 1223. in Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 727: Dedi et concessi in puram elemosinam, ... unam acram prati que est in alneto de Goville juxta pratium Pellipariarum. Peliparia, in Statutis Astens. Collat. 4. cap. 12. fol. 17. v. PELLIPARIA CRUDA et non cruda, sine parata, in Charta Philippi Pulcri Regis

ann. 1340. in Regesto 12. Chartophylaci Regii n. 196. [hoc est, Pelles preparatas et non preparatas. Ipsa pellium merx. Codex MS. redditum Episcopat. Autiss. ann. circ. 1290: Bazenna sic tela, Pelliparia merces, draperia... debent paugium veluti alim res desuper nominatae.]

• **PELLISERIA**, Ars pelles preparandi, unde *Pellissier*, qui illas parat, *pellio*. Stat. ann. 1389. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 65: Ad opus faciendi forraturas sive pennas indumentorum et pro opere *Pellisserie*, etc. Vide *Pellissarius*.

† **PELLISSARIUS**, *Pellio*, nostris *Pellier*. Acta S. Francis de Paula tom. 1. April. pag. 154: Uxor *Guiljelmi Chevest*, alias *le Bourbonnois Pellissarii Turonensis*. Vide *Pellissarius* in *Pellicia*.

† **PELLISSES**, a Gall. *Pelissions*, *Pellissions*. Charta ann. 1309. Rom. 1. Hist. Dalphin. pag. 37: *Item de grossa bestia onerata amygdalis, alecibus, Pellissibus, chevrotins, et telis, leventur quindecim denarii.*

† **PELLISSIA**, Idem quod *Pellicia*, in Statutis Massil. lib. 2. cap. 39: *Item de Pellissia dominæ cum frezio 2. sol. et 6. den. et sine frezio 2. sol.*

PELLITI, Gothi dicti, quod pellibus vestirentur: *Pelliti populi*, S. Hieronymo. *Συραγοποι*, Synesio de Regno pag. 23. Vetus Auctor Vitæ S. Lupicini Abbat. Jurensis: *Nonne cernis... nutare muriceos Pellito sub iudice fasces* Ita Francos nostros *Pellitos* representat Fortunatus lib. 9. Poem. 5:

Pelligeri vovions Chlodovechi gente potenti.

Vide Savaronem, et Sirmond. ad Sidon. Cluver. lib. 1. Germ. Antiq. cap. 16. et supra *Cagoti*.

† **PELLITUS**, pro Pulsus, a verbo *pellere* Leges Palatinæ Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 8. SS. Junii pag. LXXI: *Obliatione procul Pellita, etc.*

• Nostris vero interdum *Pelè*, idem quod nude Vestitus, veste qualibet indutus. Stat. Confr. S. Pauli Paris. ann. 1332. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1123: *Item nul ne puet estre de ladite confrarie, ne estre en aucun service d'icelle, s'il n'est souffissamment Pelez.* Item audit siege a quinze poures souffissamment *Pelez*, qui sont les premiers assis et servis à un doys des plus riches homines.

† **PELLIZARIA**, ut supra *Pelliceria*. Statuta Vercell. lib. 7. fol. 151. v: *Liceat pellizariis Vercellarum Pellizariam suam aiibi tenere et vendere. Pellizaria, in lemme hujus capituli. Hinc*

† **PELLIZARIUS**, *Pellio*, qui pelles parat aut vendit. Statuta Piacent. lib. 4. f. 45: *Ita quod ea de causa consules seu paraticus Pellizariorum seu robaroliorum non possint eos... compellere ad intrandum in paratico Pellizariorum.* Occurrit præterea in Chr. Parmensi apud Murator. tom. 9. col. 971. Vide *Pellissarius*.

† **PELLIZONA**, Vestis pellita. Ordinat. Humberti II. ann. 1348. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 578: *Item, statuit quod in dicto monasterio sint tres aut quatuor Conversi, quorum unus sit pelliparius, et alius sutorius pro Pellizonis et sotularibus dictarum montalium familie dicti monasterii faciendis.* Vide *Pellicia*.

† **PELLORICUM**, *PELLORIUM*. Vide *Pellorium*.

* **PELLOTUM**, *PELLOCTUM*, Vestis species. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 153: *Mobiliam intelligimus in omnibus drappis, sive pannis et indumentis et Pelloctis.* Quidam Codices e *Pelloctis*. [Fm.]

• **PELLURRIUM**, Vas aquaticum, ubi pedes lavantur, in Glossar. Prov. Lat. ex Cod. reg. 7637. *Pellurium*, Festo: *Pellurium*, in Cath.

• **PELLUM**, Vestis vocata stola, Papiæ. Forte pro *Pallium*. Vide in hac voce, et supra *Pelliti*.

• **PELLUM** vocem esse genericam qua ornamenta significantur, colligere est ex Epist. Cardinalis Sabinensis de expugnat. urbis CP. ann. 1458. tom. 8. Spicileg. Acher. pag. 289: *Mox enim in templo eximio et præclaro S. Sophiæ ingressi sunt, et sacratissimas imagines Sanctorum Sanctarumque omnes pedibus conculcarunt, deturparunt et diripuerunt, super quas omne genus vituperii, opprobrii et sorditatis indicarunt. Similia hæc et in sacra Pella, hoc est ornamenta egerunt.*

† **PELLURA**, Vide supra *Pelura*.

• **PELLURIS**, *Heaume de cuir, ou de pel, i. Galea ex corio, vel pelle.* Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† **PELLUS SALSIS**, Vide *Pellia*.

† **PELLUTI**, Sic Aquitanos nuncupabant *Cagoti*. Vide in hac voce.

† **PELMA**, Planta pedis ante digitos, qua solum aritur, a Græc. *πέλας*, *Solum. Pedion, superior cui adjacent digiti.* Laur. in Amalth. ex Lex. med.

• **PELNERIA** vel *PELINERIA*, Pubes, a Gall. *Penil*, aliis *Penilliere*. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 276: *Cum dictus Bouchardus et Guillelmetus inter se amplexarentur, unus modicum cutellus, quem dictus Bouchardus ad zonam suam habebat pendentem, cujus cuspis extra vaginam modicum exibat, inter ipsos ambos existens, in corpus dictæ Guillelmetæ, videlicet inter umbilicum et Pelneriam intravit, etc.* Aliis ann. 1383. in Reg. 124. ch. 116: *Cellus Boisselet fery ledit Jehannin l'Emperiere d'une lance qu'il portoit un coup tant seulement, entre la Penilliere et le nombril, ou environ. Penilliere, in aliis ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 135. Penilliere, in aliis ann. 1378. ex Reg. 124. ch. 59. Panilliere, in aliis ann. 1377. ex Reg. 111. ch. 215.*

† **PELOPS**, Qui habet uxorem et amicum. Gloss. Isid. Vide ibi *Grævium*.

• **PELORCUS**, Vestis villosa species. Formul. MS. Instr. fol. 92. v: *Antonius fuit confessus... se habuisse et recepisse a dom. M. ejus sponsa... nomine dotis,.... xxv. libras bonas in novem brachiis panni de Ypro et uno Pelorco de flanchis, pro vestibus ipsius. At vero voce, *Peloings*, Villosum sericum, vulgo *Peluche*, vel quilibet pannus villosus, significari videtur, in Pedag. Divion. ex Cod. 14. sec.: *Une piece de Peloings paiera xj deniers de paais; et se l'on vant le dit Peloings à Dijon, l'on paiera de xx. solz, iij. deniers de vante.* Ubi alter Codex habet, *Pelange*.*

† **PELOSUM**, et *PILOSUM*, Campus gramineus, Gall. *Pelouse*. Charta Domus Templi in Dombis ann. 1493: *Juxta iter tendens de Peloso, alias Piloso, etc.* Codex censualis Castell. Dombens. ann. 1468: *Juxta Pilosa seu broerias, etc.*

† **PELOTA**, vel *PELLOTA*, Monticulus in pede cantis, Gallis *Pelote*, Anglis *the ball of the foot*, i. *Pilula*. Charta de Forestis cap. 7: *Talis autem expeditatio (canum) fiat per assisam communiter usitatam, videlicet quod tres ortelli abscondantur, sive Pelota de pede anteriori.* [Vide *Polota* 1.]

† **PELOTA**, Globus, Gall. *Boule*, *Pelote*. Charta ann. 1819. apud Rymer. tom. 8. pag. 790: *Lapides ac Pelotes terreas ad hoc aptas, et alia nociva emmittunt per ballistas et arcus supradictos, per vices et venellas in civitate.*

tunt per ballistas et arcus supradictos, per vices et venellas in civitate.

† **S. PELOTA**, *PILOTA*, Pila iusoria, que ludentium manibus hinc inde comploditur, Gall. *Pelote, balon*. Statutum Capituli Autissiod. 18. April. ann. 1390: *Ordinatio de pila facienda. Ordinatam fuit quod domini Stephanus de Hamelle et magister Johannes Clementi qui fuerunt novi stagiatores facient Pilotam proxima die Lunæ post Pascha... et concessit primum mensam pro dicta pila solvi.* Aliud Statutum ejusdem Capit. 19. April. ann. 1412: *Fuit ordinatum quod Pilota fiat minor solito, tamen quod non possit comprehendi seu apprehendi una sola manu hominis. At ne ejusmodi ludus ecclesiæ ceremoniis extraneus omnino videtur, sacra profanis miscentes, inter ludendum Prosam Victimæ Paschali, etc. decantabant, et ad ejus modulos retorquebatur pila. Hæc pluribus referuntur in Cod. MS. Autiss. quæ ex Mercurio Gallico mensis Mali ann. 1726. hic exscribemus: *Accepta Pilota a proselyto seu tirone Canonico, Decanus, aut alter pro eo olim gestans in capite almutiam ceterique pariter, aptam diei festo Paschæ prosam antiphonabat, quæ incipit Victimæ Paschali laudes: tum læva Pilotam apprehendens, ad prosæ decantatæ numerosos sonos tripudium agebat, cæteris manu prehensis choream circa dædulum ducentibus, dum interim per alternas vices Pilota singulis aut pluribus ex choribus a Decano serti in speciem tradebatur aut jaciebatur. Lusus erat et organi ad choream numeros. Prosa ac saltatione finitis chorus post choream ad merendam properabat. Nec insolens erat in aliis ecclesiis pilæ ludus, ut testatur Durandus Ration. lib. 7. cap. 16. Verum quod Autissiodori in ecclesia agebatur, decentius Viennæ Allobrogum in palatio Archiepiscopali fiebat: cujus ceremoniæ meminit Codex MS. ejusdem Ecclesiæ 500. annorum in Rubricis diei Lunæ post Pascha his verbis: *Ad Vesperas dum signa pulsantur, totus Conventus conveniat in domo Archiepiscopali; ibi debentur mense apponi, et ministri Archiepiscopi debent apponere pigmentum cum aliis, et postea vinum. Postea Archiepiscopus jactet Pelotam.* In margine ejusdem Codicis recentiori manu annotatum legitur: *Et est sciendum quod Mistralis debet providere de Pelots, et debet eam jactare domino Archiepiscopo absente.* Et quidem hæc erat Domini seu ejus *Locum-tenentis* prærogativa, ut pilam propellendam ludentibus projiceret. Vide *Mellat*.**

• Diu obtinuit ejusmodi ludus, præsertim inter Clericos Autissiodorenses quos huic retinendo pertinaciores fuisse observatur in Mercurio Gallico mensis Martii ann. 1727. Sed hæc tandem amandavit purior ætas, cui auctoritatem præbuit Arestum Parlamenti 7. Junii ann. 1588. Nec tamen, re ipsa abolita, penitus nomen interit: a Canonicis enim recens receptis etiamnum præstatio pecuniaria exhibetur sub nomine *Pilote*. Utcumque ludum *Pelote* describit le Roman d'Athis MS.:

*Li pseudome et li hacheler
Alrent les jeux regarder
De Pelote et de ploumées
Dont se donnoient grans colées...
Chascune aloit à la fenestre
Veoir le jeu de la palestre.*

Ibidem:

*Pont la Pelote trassaille.
Pais encommencent à courre.*

Tout reste à poste sans temps.
 Qui n'est pas fait l'un d'un...
 Vols les suivants de leur poste.
 Qui faillirent à leur poste.

• **PILLOTA**. Eadem notione, in Statu-
 tis Montis Regal. fol. 178: Item statu-
 tum est quod aliquis non iudat... prater-
 quam ad scacos, et tabulas, et Pillotam.

• **PELOTA**, apud Provinciales ap-
 pellatum id. quod exigebatur a spon-
 sis ad secundas nuptias convolanti-
 bus, aut ab illis qui alienigenas in
 matrimonium ducebant, ut ab in-
 cenditis vociferationibus, vulgo Char-
 rari, se redimerent. Stat. Provinc.
 Chara. ut non fassan, et Pelotas non si
 pagan... No si demande ven per loudich
 abus, que on appelle la Pelota, quant una
 fema ra en mariage d'un luech en autre.
 Vid. Mourgués in Comment. ad ead.
 Stat. edit. 1858. pag. 309. et supra Cha-
 rarrarum.

• **PELOTRIA**, Magna vel ingens, in vet.
 Glossar. ex Cod. reg. 7641.

• **PELS** Vid. Pelarius.

• **PELTA**, Scutum Amagonticum, in
 Glossar. cod. reg. 7641. Aliud Lat. Gall.
 ex Cod. 7692: Pelta, bouglar. Pelarius,
 bouglour. Pellarius, qui facit peltas.

• **PELTISSA**, doctor in illa arte, ex Cod. 321.
 (Vide Forcellin.)

• **PELTELUS**, Tintinnabulum orbicu-
 lare, Gall. Grelot. Vita S. Humilitatis
 tom 5 Mail pag. 307: Dis quadam mu-
 stella pueldam cum Pelteolo ad collum in
 cellam introivit... super fenestram ac-
 cendit... sonalium ibi deposuit.

• **PELTIS**, vel PELTYS, Pellis depli-
 lata, Aleman. Peltz, Sax. Fælt, Angl.
 Pelt. Concil. Trevir. ann. 1319. apud
 Marten. tom 4. Anecd. col. 254: Inter-
 dicimus ne quis eorum cdm calice ligneo
 vel vitreo, vel stanneo, vel plumbeo, vel
 de Pelle, vel de auricalco, vel de electro,
 infra nostram provinciam ulterius cele-
 brare presumat. Computus ann. 1425.
 apud Kennett. Antiquit. Ambrosden.
 pag. 572: De tribus solidis 1. den. ob. re-
 ceptis de xv. Peltys bidantum de stauro
 natarum in hospitio inter predictam
 tonsuram et finem S. Michaelis.

• **PELTUM**, ut Pelta, in Lit. ann. 1308.
 tom 8 Ordin. reg. Franc. pag. 280:
 Peltum conscientie carpsimus ad conste-
 rendum, talium comitati auxiliis, que
 malignatus est inimicus in sanctis.

• **PELLI**, Pellitium, vel Pallii seu tuni-
 cæ species. Charta Phil. comit. Fland.
 ann. 1163. ex Chartul. I. Fland. in Cam.
 Comput. Insul. ch. 826: Qui emit Pelu,
 id est, puloc, obolum dabit, et qui ven-
 dit, obolum. Vide supra Pelanda.

• Aliud vero sonat vox Gallica Peluc,
 Purgamenta scilicet ex frumento ven-
 tilato, in Charta ann. 1258. ex magn.
 Chartul. nig. Corb. fol. 132. v: Nous
 avons vendu... au convent de Corbie...
 tous les fourrages et le grain et le Peluc
 et le conghi de nous et de no maisnie,
 quant on vane.

• **PELVIS**, Mensura aridorum. Charta
 ann. 1207. in Tabular. Gemetic.: Equus
 ejus et pallefridus tam suus quam ux-
 oris aut militis ejus tres Pelves avenæ ha-
 bebunt. Tabular. Glaston.: Homines de
 Dukelechurch debent habere unum baco-
 nem de tribus solidis, et duas caseos, et
 duas Pelves plenas salis, et duas summas
 de ligno.

• **PELVIS AD BAPTISMUM**. Anastasius
 in S. Silvestro PP.: Pelvim ex argento
 ad baptismum, pensantem libras viginti.
 Hydrium, qua continebatur aqua bene-
 dicta ad baptismum interpretantur viri
 docti.

• **PELUM**, Castellum. Vide Pella 1.
 • **PELUS**, Pelles. Fieta lib. 2. cap. 14:
 De campis gardero, in quibus emptio-
 nes pannorum, Pelus, cera, specterum...
 comprehenduntur. Forte Pelicia, ex Gal-
 lice Peluchas.

• Nihil emendandum innotuit Charta
 apud Thom. Blount in Nomolog. Angl.
 v. Esquier: Noscitis me obligari
 Rogeron Marmon filio quondam Philippi
 Marmon omnibus diebus vite sue in una
 roba cum Pellura de secta Armigerorum
 meorum annuatim ad festum Nativitatis
 Domini percipienda.

• **PELIERE**, idem quod Pediare et Pe-
 dificare, Quasi per pedes metiri, mensu-
 rare. Charta ann. 1236. in Chartul.
 Raym. VII. comit. Tolos. pag. 216:
 Dicti prohi homines Jurati... ostenderunt
 et Pelierunt, dicentes in virtute prestiti
 juramenti, quod ita triginta annis et am-
 plius viderant illud tenere et possidere,
 sicut superius est expressum... Actum
 fuit hoc ita a predictis hominibus probis,
 et ostensum et Pelitum sexto die exitus
 mensis Martii. Vide infra Pedire.

• **PENA**, Rupis, collis, Hispanis Penna.
 Glossæ antiquæ MSS.: Penis, caput.
 Charta Aldegastri, filii Sydonis Regis
 Ovetensis ann. 781. apud Sandovallium:
 Et per illa via que vadit ad Petra Tartia,
 et per Pena de Ceija, et inde per illa
 strada de Guardia, etc. Occurrit ibi plu-
 ries Observat Camdenus in Britannia.
 Pen summitates montium etiamnum
 Britannis vocari, vocemque esse veterum
 Gallorum, unde Appenninus mons,
 etc. Vide Penna 4. et Penna 1.

• **PENA TERRE**, Modus agri, eadem
 notione qua Pecia, ad Armorico Pen,
 Caput, finis, terminus. Gall. Bout. Ne-
 crolog. Abbatie de Daoulis in dioc.
 Quimperleg.: Pro quo habemus... unam
 Penam terre juxta domum. Vide Pen-
 dallet.

• **PENA**, Idem, nisi fallor, quod Pel-
 licia. Testamentum Sancti I. Reg. Por-
 tugalie ære 1217. apud Brandaon tom.
 8. pag. 280: Habeat et messas cinctas, et
 messas scarlatas, et Penas varias, aren-
 nas et lenctos. Vide Pannus 2.

• **PENA**, f. Idem quod Pecia, vel
 mensura species. Chartular. Latinic.:
 Mercatores Remenses qui vendunt telas et
 tapina, debent in nudinis pro qualibet
 archa que fuerit aperta cotidie unum de-
 narium. Et post finitum pagamentum de-
 bent de qualibet Pena tantum quantum
 illi qui emunt.

• **PENA**, Alia notione, in eodem
 Chartular. ex Charta ann. 1265: Quieta-
 verunt... quidquid juris habent et habere
 possunt quoquo jure seu quacumque ra-
 tione in quadam pecia terre arabilis...
 sita... supra rectam viam, que Pena vul-
 gariter nuncupatur.

• **PENA**. PER PENAS VENDERE,
 Particulatim dividere. Arest. parlam.
 Paris. ann. 1379. tom. 6. Ordin. reg.
 Franc. pag. 408: Qui a dictis venditori-
 bus dictos pisces emebant, et in dicta villa
 nostra... per Penas et ad detailium ven-
 debant. Id est, per Pecias, quomodo f.
 legendum.

• **PENA**, Ignota mihi notione, nisi
 sit pro Retis specie. Vide infra Pennel-
 lus 2. Unde contracte scriptam hanc
 vocem male fuisse lectam suspicor.
 Charta ann. 1292. apud Schwartzium
 in Hist. fin. principat. Rug. pag. 223:
 Habebunt... piscationem per dictum sta-
 gnium et Penam infra et supra a rota
 molendini.

• **PENACLA**, Imago pulcherrima. Glos-
 sar. vet. ex Cod. reg. 7641.

• **PENACLUS**, PENACHUS, PENACU-
 LUS, Munimentum ex pella, cratibus et
 saxis ad amittum exundationes arce-
 das. Stat. Bonon. ann. 1260-67. tom. I.
 pag. 180: Et faciam fieri Penaclos, sive
 cadam cum pella, et frascis, prout me-
 lius videbitur ad defensionem strate... et
 tom. I. pag. 181: Et dictus Penachus
 fieri debeat et compleri secundum consi-
 lium magistri Alberti de sancto Petro...
 et tom. II. pag. 490: Qui Penachus fieri
 poterit per vij. curru frascarum, et uno
 curru palorum. [FR.]

• **PENALDUS**, PENALLIS, Gall. Penaul,
 Mensura species, eadem quam Bichetus;
 in Barensi tractu ponderis 100. lib. ut
 vult de Lauriere in Gloss. Jur. Gall.
 Charta Officialis Lingon. ann. 1291:
 Constitetur se tenere ex causa mutui reli-
 giosis viris magistro et fratribus Grosse-
 sylis in centum et decem solidos Turo-
 nenses et in uno modio et tresdecim Pe-
 nallibus frumenti mensure Fontivenne.
 Litteræ Philippi Dom. Joivillæ ad
 Ararim ann. 1354. inter Ordin. Reg.
 Francorum tom. 4. pag. 238: Encor
 avons octroyé et octroyons, qu'il puissent
 moorre à tout temps à noz molins de Jon-
 ville, pour paient pour Penaul, une es-
 cueille de mousture, tel bles comme seroit
 li Penaul: et qui moorraï oultre ledit
 Penaul, li muniers pavroit pour un
 chascun Penaul, plains ladite escuille:
 et sera ycelle escuille mesurée en ma-
 niere, qu'il en haurait vint et quatre, en
 un Penaul. Ex his periculum est his
 saltem locis Penaldum longe minoris
 fuisse ponderis quam in Barensi tractu:
 scutella enim parva admodum erat
 mensura, ut in voce Escuelle videre
 est, quarum 24. nusquam pondus 100.
 lib. efficient. Sed et utrum alibi tanti
 fuit ponderis subdubitare licet: cum
 bichetus nullibi ponderosior extiterit
 quam apud Lugdunens., ubi 60. tan-
 tum lib. appendit. Vide Bichetus.

• **PENALE**, Charta ann. 1170. in Char-
 tul. monast. Caunens. Berengarius
 abbas Guillelmo Bonet et omni ejus poste-
 ritati tres in memorata villa braccadas de
 solaro, simul cum solulo, qui est ad cor-
 tale, nec non unum in pariete, qui est
 juxta viam, et alium in Penale solarium...
 concedit. An pro Penale adytum? an
 idem quod infra Penna 5.

• **PENARDUS**, Gladii seu pugionis spe-
 cies, Gall. Poignard, vulgo Penard.
 Arestum Parlamenti Paris. ann. 1335.
 tom. I. Annal. Tolos. inter Instrum.
 pag. 89: Confessus fuerat palam et pu-
 blice se dictum vulnus fecisse cum quo-
 dam suo Penardo, quo dicto Aymerio os-
 tenso, inter plures enses ipsam Penar-
 dum cognoverat esse suum, et cum eo dic-
 tum vulnus intulisse.

• Nostris Pannart, Pennart et Penar-
 deau, qui longicris cultelli appellatione
 donatur. Lit. remis. ann. 1384. in Reg.
 130. Chartoph. reg. ch. 291: De chaude
 cole feru ledit Halyoton sur la teste un
 cop d'un coutel, dit Pannart. D'un grand
 coustel, appelé Pennart, qu'il avoit,
 frappa sur la jambe d'icelui feu Jehan,
 in aliis ann. 1396. ex Reg. 143. ch. 315.
 Un coustel à deux taillans, nommé Pa-
 nart, in aliis ann. 1408. ex Reg. 163. ch.
 179. Aliæ ann. 1462. in Reg. 198. ch.
 510: Icclui Dusol consul, lequel portoit
 ung Penardeau ou grant cousteau.

• **PENARIUS**, τριμύριος, in Gloss. Lat.
 Græc.

• **PENATICUS**, Qui res ad victum nec-
 cessarias vendit, a Penu. Vide in hac
 voce et Peneticus. Meisterlinus de Re-
 bus Noriberg. apud Ludewig. tom. 8.

Reliq. MSS. pag. 180 : *Mandatumque dat omni Consulatui, ut foro amplo, ubi erant domunculae, gazae et figuris carnicum, pistorum, Penaticorum, ... omnino amoverentur.*

• **PENATUM**, Italis *Pennato*, Falz. Stat. crimin. Cumans cap. 134. ex Cod. reg. 4622 fol. 89. v. : *Genera armorum prohibita... spata, quadrellus, hoc est, daga, cutella, fursta, Penatum seu dardus, lancea, et: Ubi tamen idem videtur quod jaculum pennis instructum; unde nomen. Penar, eodem igne lectu, in Hist. Joan. de Saintré cap. 50. pag. mih. 328 : Sur lequel (heaulme) estoit un demy buet de gueulles, entre deux Penars d'argent, noissant d'un carcoys de mesme et de gueulles. Penas vero, pro Panicula plumacla, vulgo *Panacha*, in Lit. ann. 1412. ex Reg. Castel. apud Thaumass. in not. ad Usat. Bellovac. : Sur lequel escu est un timbre couronné, à un col de heron et un Penas.*

* Quid sibi velit vox *Pennatum* ex allatis verbis. vix expiscari licet. Ex sententia cl. Rezasco. qui de hac re fuse et competenter agit in articulo inscripto *Armi poribita*. (V. Giorn. li. gust. ann. XII. pag. 80.) *Pennatum* est culter plus vel minus longus in modum adunci nostri desinens.

PENNATUM pariter appellabatur et Culter ejusdem formæ, qui ramis arborum amputandis inserviebat, ut patet ex his verbis Jacobi de Cessolis in ejus *Trattato degli Scacchi* edit. ann. 1498 : *Alla cintura aveva un sagolo, ovvero Pennato, con che si potano le vigne e gli alberi, tagliandone il superchio.* [FR.]

• **PENAX**, Codex Croylandiæ sub Jofrido Abbate, apud Spelmannum : *Pulcherrimumque Penacem, per incendium illud tunc perdidimus, et valde sumptuosum de omni genere metalli pro varietate siderum et signorum mirabiliter fabricatum. Saturnus enim argenteus, Jupiter autem aureus, Mars vero ferrugineus, Sol de aurilco, etc. Ubi penax, est pro pinax, nixat, tabula. Hic autem pro sphæra creli.*

* **PENGA** FRASCARUM. Vide *Pertica frascarum*. [FR.]

• **PENCELLUM**, Locus, in quem aqua molendini decurrit et continetur. Charta ann. 1221. in Chartul. Mont. S. Mart. part. 7. fol. 118. v. : *Determinabunt quantum terræ sufficit ad schisam prædictam et molendinum et Pencellum et viam faciendam.* Vide infra *Pendulum* I.

• **PENCELLUS**. Vide *Pennones*.

• **PENCENERIUS**, Pectinum confector, in veteri Catalogo MS. B. M. Deaurate Tolos. Vide supra *Pectinarium*.

• **PENCHONIA**, ut *Pencellum*, a Gall. *Penchon* et *Pençon*, eadem notione. Charta Jois dom. de Vallaincourt ann. 1241. in eod. Chartul. part. 1. ch. 116 : *Penchoniam cum raeris dictæ ecclesie in perpetuum remanebunt.* Alia ann. 1272. ibid. : *Le vitame anguille ki descent au Penchon de che molin. Pençon, in alia ann. 1281. ibid. part. 7. fol. 124. r. col. 1. Haud scio an idem sit *Penel*, in Charta ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb. : *Ilz puisent clorre de vasons le Penel, que on dit Barrette, pour l'eau dudit aiguet venir et tourner oudit fosse pour droer.* Vide supra *Penchon*. An quod palis, *Penchols* dictis, construeretur, sic appellabatur ? nam *Penchol*, Pali species videtur, in Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 202 : *Alors vinst icellui Gaillieu ung gros**

Penchol, ... pour frapper le suppliant sur la teste.

• **PENCHUM**, Tabular. S. Genovefæ Paris. ann. 1187 : *Quantum area molendini ipsorum cum utensilibus suis, scilicet gardana et instrumento piscatorio, quod dicitur *Penchum*, extenditur.*

• **PENCINA**, al. *Pencila*, lacinia, vel stola, in Gloss. Isid. Forte *Penula*. [Nullum dubium, inquit Grævius, quin legendum sit : *Penuia*, lacerina, vel stola. Lacerinas esse genus pænularum docti ostenderunt. Emendationem Grævii firmat Constantiensis : *Penula*, stola cum clavis, quasi lacerina.]

• **PENCIONARIUS**, Vide *Pensionarius*.

• **PENDALE**, Pars umbraculi vel lecti, quam *Pente* appellamus. Ordo canonizat. ex Cod. MS. Morton. archiep. Cantuar. ann. circ. 1494. apud Labb. : *Fit unum baldachinum cum chamis braccati de auro, habens Pendalia de carmuisino.*

• **PENDALIA**, Infusa pontificis ornamentum pensile, tenia, Gall. *Pendant* vel *Fanon*. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item unam mitram magnam, ... in Pendalitis sunt inter rubinos et balsios quinquaginta octo.* Vide *Pendula*.

• **PENDALLET**, Acta S. Samsonis MSS. : *Samson autem iuxta linguæ Britannicæ idioma locum illum *Pendallet* nominavit, id est *Caput cocatum*; eo quod in eodem loco Regina fuerat cocata et extincta.*

• **PENDARIA**, Clivus, collis dejectus, Gall. *Fanchant*. Pactum inter episc. S. Flori et Rigald. Tortol. domicel. ann. 1329. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 85 : *Item quandam costam, sive *Pendaria*, voca am de la Constancia; quam *Pendariam* ipse Rigaldus tenet ad manum suam.* Vide mox *Pendens* 2.

• **PENDEARE SUPER FEODUM**, Vexilli appositione feodum vassalli ob denegata servitia sibi asserere. Vide *Pennones*. Charta Roberti Betunni domini ann. 1226. apud Miræum tom. 1. pag. 417. *Et si homines mei ibidem manentes, exercitum meos vel equitatus non fecerint, sicut debent, vel ad placita mea non venerint; ego pro forefacto tali, sicut homines mei judicaverint, potero *Pendeare* super feodum, quod mei homines tenent de me.*

• **PENDENS**, vox Practicis nota, Lis pendens, causa nondum iudicata, *Proces pendant*. Eduardi II. Reg. Angl. ann. 1307. apud Rymer. tom. 3. pag. 9 : *Salvis etiam nobis cognitionibus... querelarum... in Curia *Pendentium*, et non determinatarum.*

• **IN PENDENTI ESSE**, Incertum esse. D. lib. 5. tit. de *Judiciis* leg. 35 : *Non quemadmodum fidejussoris obligatio in *Pendenti* potest esse, et vel in futurum concipi, ita iudicium in *Pendenti* esse potest.*

• **2. PENDENS**, Clivus, Gall. *Panchant*. Tabular. Calense ann. 1262 : *Dyodocim arpenia et dividium nemoris vel circiter sita supra villam que vocatur *Couteron* in *Pendanti* de fossis ejusdem villæ. Le Roman de *Vacce* MS. :*

*D'un *Pendant* acrotrent ou il furent,
D'une valde et d'un *Pendant*,
Sourit un conreis qui vint avant.*

Le Roman de la *Ross* MS. :

*Fors que sans plus en un *Pendant*,
Si comme ele vint descendant.*

Ubi de aqua decurrente mentio fit. • Idem quod supra *Pendaria*. Charta Renieri de Nogeno ann. 1219. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris.

fol. 366. r. col. 2 : *Dedi... totum etiam *Pendens* ipseus colles, præterquam id quod in ipse *Pendens* habent abbas et monachi S. Benigni de *Divione*. Alia ann. 1387. inter *Probat*. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 350. col. 2 : *Protendendo per pedem montis... usque ad *Pendens* montium supra *Conziacum*; ... sive in *Pendentibus*, sive in costis, etc.**

• **3. PENDENS**, Appensum domui lectum, seu umbraculum ligneum projectum, Gall. *Auvent*. Stat. Avenion. MSS. ann. 1348. cap. 81. ex Cod. reg. 4659 : *Removeantur appensæ vel *Pendens* super viis publicis, que obesse possent equitantibus, vel arma portantibus, sive aliter transeuntibus.*

• **4. PENDENS**, a Gallico *Pendant*, Dum, tempore. *Necrol. eccl. Paris. MS.* ad ann. 1492 : *In die autem *Dominico* dicent (pueri chori) psalmum et orationem prædictam supra tumbarum dicti defuncti, *Pendens* offertorio prædictæ *Misæ* de *Trinitate*.*

• **PENDENTES**, nostris *Pendants* d'oreilles, ἀρρακτῆρες Græcis Scriptoribus. Arculfus de *Locus sacris* : *Ornata virgines ferreis, *Pendentes*, brachialia, dextrocera, murenas, monilia, annuli, etc.*

• **PENDENTILIS**, *Pensilis*, pendulus. *Pendentiles* calices, qui scilicet *pendebant* ex arcu ecclesie resticulo, apud Ott. Spelling. in *Testam. dom. Absolon*. pag. 89.

• **PENDENTILE**, Dona, que ad tumulos Sanctorum suspendebantur. S. Audoenus in *Vita S. Eligii* tom. 5. Spicil. Acher. pag. 289 : *Non timuit miser ex *Pendentibus* aureis, que illic pro ornatu sepulchri (S. Eligii) innumeræ *pendebant*, quædam clancule præsumere.*

• **PENDERE**, Laqueo suspendere, Gall. *Pendre*. Decreto Childberti Regis cap. 8. *Et si debitor persona fuerit, in loco *Pendatur*. Capitulare triplex ann. 806. cap. 2 : *Nullus hominem *Pendere* præsumat, nisi per iudicium. Si vero aliquis sine culpa *Penditus* fuerit, et ibi moritur, tunc ab eo qui eum absque iudicio *Pendit*, proximus parentibus sit compositus.* [Regest. Magn. Dier. Campaniæ fol. 87. apud D. Brussel de *Usu feud.* tom. 1. pag. 226 : *Diem quam domina de *Chassins* habebat ad istos dies *Trecenses*, super eo videlicet quod sibi est imputatum *Huardum* *Bauder* injuste *justitiare* ac *Pependisse*, sicut filia dicti *justitiare* per multas rationes... proposuit ad hunc finem ut corpus dicti *justitiare* patris sui a *furchis* deponatur et in *cimeterio* sepeliatur.] Vide *Annales Francorum Bertiniani*. ann. 842.**

• **PENDUTUS**, in *Lege Ripuar.* tit. 79 : *Si quis homo propter *furtum* comprehensus fuerit, et legitime *superjuratus*, iudicio principis *Pendutus*, vel in quocumque sit *patibulo* vitam finierit, etc.*

• Unde *Pendant* et *Pendeur*, pro *Bourreau*, qui reos laqueo suspendit. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 85 : *A un *Vendredi* il fut *condempné* à estre *pendu*; ... mais pour ce que le *Pendant* n'y estoit pas, il fu *differé* jusques au *Dinenche* que ledit *Pendant* vint, auquel il fu *livré* à *pendre* par le *baillif*. Le *Pendant* ou *bourreau*, in altis ann. 1416. ex Reg. 163. ch. 232. Le *Pendeur* ou *bourreau* de la ville de *Laon*, in Ch. ann. 1382. ex Tabul. S. Joan. Laudun. *Pent-larron*, eadem acceptione, in Charta ann. 1366. ex Reg. 97. ch. 605 : *Comme de *metes* de l'abbaye de S. Estienne de *Caen* soit un certain *fyé*, appelé le *fyé* *Pent-larron*. Ledit *fyé* a esté pris et mis en nostre main pour ce que il**

faillit un bourrel ou Pent-larron en la dite ville de Caen.

* **PENDEL**, idem quod supra *Pendens*. Charta ann. 1368. inter Probat. hist. geneal. domus de Gondi pag. 157: Item unum petium terras laborativae, positum... in *Pendibus* Vespignani.

* **PENDIA**, Territorium, districtus a potiori loco dependens. Charta Henr. VI. imper. ann. 1187. apud Lam. in De. lic. erudit. inter not. ad Hodoepor. Charit. part. 3. pag. 1181: Hanc considerationem habentes circa fideles nostros homines de Ficceto et de Curte, et eos qui veniant ad habitandum castrum, vel *Pendias*, etc.

* 1. **PENDICIUM**, Eodem intellectu. Charta ann. 1017. apud eumd. Lam. inter not. ad Hist. Sicul. Laur. Bonincont. part. 2. pag. 825: Et in omnibus ubicumque per loca et casalia, vel vocabulis et *Pendiciis* de supposita curia et dominicis, etc.

* 2. **PENDICIUM**, Pensitatio, praestatio. Charta Anselmi Archiep. Mediolanensis, in Tabul. Cluniacensi Ch. 136: Eo scilicet ordine, ut praefata Ecclesia de Calvanzano amodo absque *Pendicio* et conditione libera, libere Cluniacensi Monasterio deserviat.

* **PENDICULUM**. Gloss. Gr. Lat. ἀγκύριον, *Pendiculum*, ἀγκύριον, *Pendiculum*, penicillum. MSS. *Pendiculum*. Cod. Reg. *Peniculus*.

* **PENDICULARIS**, *Pendulus*. Vita S. Stanislai Episcopi tom. 2. Mail pag. 260: Insuper... intra ecclesiam S. Francisci in editiori loco fabricata est *Pendicularis* capella.

* **PENDIGO**, [Compago, Graecis πηγυς.] Vide *Labandago*.

* **PENDILATORIUM**, in Catholico Armorico, *Pitoy*, item Capitulum.

* **PENDIRE**, Demonstrare, indicare in jure. Charta ann. 1204. in Regesto Comitum Tolosae Camerae Comput. Paris. fol. 106: Ammonuit eos ex parte Comitum per eorum legatitatem et per eorum credentiam, ut bona fide demonstrarent ei et *Pendirent*, et ei terminarent illas terras et honores, etc. Infra: Demonstraverunt et *Pendiverunt* ei unam partem terrae in qua habet unam cartaralam et plus terrae, etc. Ibid.: *Penditio* et demonstratio, Gallis *Monstrée de terre*. Vide an a *Bandire* vox deducatur, tametsi istius notio vix quadret. [f. *Pendire* per metaplasmum a verbo *Pandere*, unde *Pandire* et *Pendire*: nisi idem sit quod *Pediare*, *Pedificare*. Vide in his vocibus.]

* *Lego Pendire* et *Penditio* in eodem Regesto, atque ita legendum esse opinor. Idem proinde quod supra *Pelzire*. Vide ibi.

* **PENDIS**, Rusticum edificium majori appensum, *Appentis*. Testamentum Adalidis Vicecomit. Narbon. ann. 989. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 102: Sunt mansi IIII. cum curtes et *Pendis* I. ad ipsa ecclesia, cum torculari, cum hortis, quantum ibidem habeo. Vide *Appendaria*, et *Penticium*.

* **PENDITIA**, Pari significato atque supra *Pendia*. Charta ann. 1272. apud Lam. in De. lic. erudit. inter notas ad Hodoepor. Charit. part. 3. pag. 402: *Harbeant, teneant, usufructent rigariam* (f. ripariam) et portum, ripam, plageas et *Penditias* infra dictos confines, etc. Mox legitur *Adpenditias*. [Vide infra *Pentorium*.]

* **PENDITIO**. Vide *Pendire*. **PENDITORIUM**, *Pertica*, ad quam appenduntur panni desiccandi. Locus est in *Pannificus*.

* **PENDO**, Vexillum, Gall. *Penon*. Coronatio Alfonsi Regis Portugalliae apud Brandaon. lib. 10. cap. 13: Nobiles si fugerint de lide... si non liberaverint regem, aut filium ejus, aut *Pendonem* pro suo posse in lide, etc. Id est, in lide, seu praelib. [Vide *Pennonas*.]

* [Pro 800. pecis argenti finii postis cum mordente in 4. vexillis supra-scriptis et 4. *Pendonibus* tubicinarum etiam supra-scriptis.] (Mandat. Camer. Apostol. an. 1458-60. f. 159.)

* **PENDOLOSUS**, Venum expositus, signo domui appenso; dicitur de vino a cauponibus vendito. Paltrami Chron. Austr. ad ann. 1443. apud Pez. tom. 1. Script. Austr. col. 735: Illo anno quasi omnia vina fuerunt *Pendolosa*: et fuerunt vina illo anno in bono foro. Vide *Pendolare*.

* **PENDULE**, *Vitta*, quae a mitra Episcoporum dependet: *ivortix*, apud Durandum lib. 3. Ration. cap. 13. num. 4. *Penduli*, non semel in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 813.

* **PENDULUM**, *Penna* pabuli, suspendium. Acta S. Hoarvei MSS.: *Vir Dei, ut erat pietate plenus, nihil aliud voluit recipere, nisi neci obnoxiis a furcifero Pendulo liberare.*

* **PENDULONES**, *Vitta*, quae a summitate umbraculi, quod vulgo *Baldacchini* appellatur, pendet, in quibus pica, aut opere phrygio distincta sunt insignia, aut quid simile. Diarium Parid. de Grassis edit. ab A. Fratio in Collect. Documenti et studi publi. dalla Deputaz. Stor. per le provincie di Romagna. tom. 1. pag. 17: Item admonentur Priores, ut suis, id est communitatis, sumptibus faciant preparari duo *baldacchini*, videlicet unum album de serico vel damaschino cum *Pendulionibus* congruis, cum armis Ecclesiae, et Papae, et cum signo Corporis Christi, pro ipso Sacramento et hoc portabunt religiosi. [Fr.]

* 1. **PENDULUM**, Pars molendini. [Idem videtur quod supra *Pencellum*.] Charta ann. 1165. apud Hemerum in Augusta Viromand.: *Concessi domui infirmorum sancti Quintini molendinum de Rovereto, cum raeria et Pendulo, perpetuo tenendum.*

* 2. **PENDULUM**, Pars cinguli seu baltei, unde cutellus vel gladius dependet, nostris alias *Pendoyre*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 102: *Qui Nicholas sentit Pendulum sui cutelli, quem ad zonam gerebat, abscissum fuisse, et cutellum sibi ablatum una cum vagina. Alia ann. 1383. in Reg. 144. ch. 23: *Irellui de Saint Symon mist la main à un badelaire, que le suppliant portoit pendu à sa sainture, et le tira tellement et si fort qu'il rompy la Pendoyre, a quoy icellui badelaire estoit pendu. Pendouer, pro Pendoir. Instrumentum suspendendis animalibus aptum. in Lit. remiss. ann. 1419. ex Reg. 172. ch. 9: *Un Penduer à pendre bestes.***

* **PENDUTUS**. Vide *Pendere*. **PENELLUM**, Rete quo cuniculi comprehenduntur. Gallis *Penneau*, vel *panneau*. Charta Williel. Comit. Pontivi ann. 1263. in Tabulario Abbatiae S. Judoci: *Comes Monasterii et Pontivi debet habere leporem ac Penellum infra garennam, quae est, etc. Alia Matth. Comit. ann. 1248. in eodem Tabul.: *Damus et concedimus in puram elemosynam Ecclesiae S. Judoci supra mare leporem et Penellum quae habebamus in domo (dunis) quae sunt infra garennam quae est inter prata de Trepie et mare, etc. Penneau vero aliud sonat in Regesto Peagiorum**

Paris: *Si baccon viennent en Penneau engresse, li 4. Penneau doivent un denier de tonlieu. L'en appelle Penneau en gresse, fiche de baccon sans os.* [Vide supra *Panellum* 8.]

* Cistae species esse videtur, ut et *Pennel* in Statuto Caroli Ducis Norman. ann. 1368. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 729: *De chascun cheval, jument, asne, mulet, et broete chargés ou vie, sans selle et sans fraude, à bas ou Pennel, etc.*

* **PENELLUS**, Mensura annonaria. Vide supra *Panellus* 4.

* **PENENSIS DENARIUS**. Henrici Bernthelii Chron. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 444: *Status autem monasterii (Martienrodensis) in temporibus, in quo ipsum reliquit, hic est: debita ad manus 58. talenta Penensium denariorum. Penno ad vitam 24. marc.*

* Qui, ni fallor, ex quavis consuetudine pro facultate aliqua vel privilegio habendo penditur. Vide *Penigeldum*.

* **PENERECHIES**. [Copia; utilie. Dief.]

* **PENESTICA**, *Gremperia*, seu *Auctionaria*, apud Tving. in Vocab. Lat. Germ. Vide mox

* **PENESTICUS**, *Wichbild* Magdeburg. art. 44: *Qui Penestici et rivenditores vocantur, si in aliquo demeruerint, vel excesserint, contra statuta civitatis... in esculentis falsificandis, etc. Vox, ut videtur, deducta a *Penu*. [Vide *Penaticus*.] [et *Haltaus*. Glossar. German. voce *Hoke*, col. 946.]*

* Qui minutas res ad victum necessarias vendit. Instr. ann. 1308. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 31. col. 1: *Contra militarem decentiam mercationes omnes, imo tanquam Penestici (revenditores) vilissimum genus mercationis exercent, poma, caules, raphanum, cepe, et alia et his similia vendentes.*

* **PENETA**. Vide *Pineta*.

* **PENETARIUS**, pro *Panetarius*, Officium et dignitas in aula regia. Charta ann. 1247. ex Chartul. Campan. fol. 175. col. 2: *Saletus de Juillaco Penetarius illustris regis Navarrae, etc. Vide in Penetarius et *Pennetarius*.*

* **PENETRAL**, *Diabolus*, creatur. dial. 107. ubi de lupo et asino serra desecantibus: *Lupus autem praedolore se retorset, et juravit ut vehiculum praecipitaret; sed iudicio Dei Penetral cecidit et lupo mactavit. Serra eo nomine videtur significari, quia lignum secando illud penetrat.*

* **PENETRARE**, *Perfodere*, Gall. *Percer*. Charta Henr. Clarom. episc. ann. 1382. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 190. art. 9: *Nituntur dicti habitantes (Landozi) Penetrare murum fortalicii, faciendo fenestras, hostia et vitralia in dicto muro.*

* **PENETRATIVUM VULNUS**, *Altum*, profundum, Gall. *Blessure profonde*. Vide *Dorgingha*.

* **PENIA**. Vita SS. Voti et Felicis tom. 7. Mail pag. 64: *Et inde vadit contrario de caulo, quemadmodum dividit illa *Penia* S. Cypriani in suo, et quomodo vadit via quae erit de Spina Alba. Idem est quod *Pena* 1.*

* **PENICELLUM**. [Spongia pictoris. Dief.]

* **PENICELLUS**. Vide in *Pennonas*.

* **PENICIUS**, f. *Ramusculus*. Statuta Montis Regal. fol. 231: *Quoniam multae querculae sunt de castaneis et aliis fructibus cadentibus super terra consortis et damnis quae in eis inferuntur propter castaneas et alias arbores, tam propter*

frondes, Penicete et ligna cadentia in etc. etc. Vide Pennula 2.

¶ **PENICULA**. Vide infra Pernicula.

¶ **PENICULAMENTUM**, Corrigia. Translatio S. Antonini tom. 1. Mail pag. 768: Demum dictum sanctum corpus caligis et flaticio, ut dicunt, albo et sandalibus ex ermisino rubeo ac calcamentis ex raso rubeo confectis, cum Peniculamentis aureis et sericis ornatis more Archiepiscoporum calcatus exiit. Arnobio Peniculamentum est cauda. Gloss. Lat. Gr.: Peniculamentum, speciosiv.

¶ **PENICULUS**, Baculus præceptoris. Monach. Sangall. de Gest. Caroli M. lib. 1. tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 108: Ad quem (clericum) paraphonista, levato Peniculo, icum et nisi cantaret minabatur.

¶ **PENICUM**, f. Proprium. Charta Abbat. et Conventus S. Johan. Morinensis ann. 1287. in Tabular. Corb.: Impignoraui nobis... tertiam partem suam tertie partis de decima de Westoure et aliam sextam partem suam tertie partis de Penico decime de Waumas, quam decimam dictus Richouardus tenet ad censam de ecclesia Corbetensi.

¶ An non potius pro Panicum? Vide Panicum.

¶ **PENIGELDUM**, Denarii pensatio ex quavis consuetudine pro facultate aliqua vel privilegio habendo, ut in foresta, aut alibi: ex Saxon. Peny, denarius, et geld, pensatio. Monasticum Angl. tom. 1. pag. 372: Sint quiete de... omnibus geldis, fenneldis, horneldis, forgeldis, Penigeldis, etc. Adde tom. 2. pag. 812, 827.

¶ **PENINGUS**. Vide Penningus.

¶ **PENITA**, Aula regia. Gloss. Isid. Grævius ex Constantiensi: Penita, secreta, penitralia, interiora regie loca, vel secreta et addita oracula. Translatio SS. Sebast. et Greg. sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 892: Illis itaque susurrionibus foras inspectis (sic) nostrates tantum cum Johanne Episcopo et Ingoaldo abbate intra Penita semet receperunt, et obseratis januis ad bustum constanter accesserunt.

¶ **PENITEMEN**, Penitentia. Charta Eadgari Regis ann. 984. apud Hiccesium in Grammat. Anglo Sax. pag. 139: Hoc ni digno prius dampnerit Penitemine, se sentiat, etc.

¶ **PENITENCIUS**, Penitenciarum, Penitenciarum. Vide in Penitentes.

¶ **PENITENCIA**, Charta ann. 1819. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 242: Excepto jure, quod dominus rex... ratione furnagiorum percipit annuatim a bordaleris habitantibus inter Penitencias dicti loci (Gimontis). Sed legendum prorsus Penitencias.

¶ **PENITI**, PENITITUM. Acta S. Goluenni MSS.: S. Goluennus elegit sibi locum iuxta littus... aptissimum contemplationi divine, edificavitque ibi domunculam quadrangulam in formam oratorii, que lingua Britonum Peniti dicitur, hoc est, penitentis vel penitentis domus... Sanctus igitur Goluennus intra septa Penititii sui se inclusit. Acta S. Goznovel MSS.: B. Goznovelus... edificavit oratorium in quadam nemore iuxta rivulum quemdam in loco... quatuor millibus passuum a civitate Octimorum distante, quod oratorium hodie dicitur Penititium S. Goznoveli.

¶ **PENKYNNT**, vox Wallica in Legibus Hoeli Boni Regis Wallie cap. 5.

¶ **PENLAURI**, idem quod Pilorium, Colambar, numella versatilis, vulgo Pilor. Charta ann. 1330. in Reg. 66. Char-

VI

toph. reg. ch. 224: Fieri fecit in medio plateam dictam villam (S. Desiderii) postellum sive Penlauri.

¶ 1. **PENNA**, vox Hispanica, Rupis, collis. Moretus in Antiquit. Navarre pag. 45: Propter quod populatis sursum in illa Penna, etc. Ibidem pag. 574. ex Tabul. Millan.: Propter animam de Garcia Moza meo caballario illas suas casas que sunt super Penna, et sub Penna in barrio quem dicunt et sub Penna ad integrum. Charta Hugonis Abb. Corb. ann. 1227: A calcia de Folliaque usque ad Hamet, et ab Hamet usque ad Pennam de Vers sicut se habet aqua que ab eadem Penna descendit usque ad dictam villam de Hamet. Vide Pena 1.

¶ Petra, saxum, Acad. Hispan. Unde nostris Penna et diminut. Pennette, clivus, collis dejectus. Charta ang. 1332. in Chartul. 21. Corb. fol. 390. v: Une pesquerie a tous harsas qu'il avoient heritablement en l'eau, qu'on ait de Bousencourt, depuis la Penna du cherister jusque a le cauchis de Saily laurech. Alia ann. 1511. in Reg. 13. ejusd. monast. sign. Habacuc fol. 84. v: A esté accordé au dit habitans qu'il puissent faire remplir au nasse le Pennette prochaine de seure le touteillerie, offre que l'eau, qui passe a ladite Pennette, puisse descendre en la ville. Hinc

¶ **PENNA**, pro Arx, castellum, quia in rupe sive clivo sæpius extractum. Charta ann. 1252. apud Cencium inter Cens eccl. Rom.: In qua concione seu parlamento nobilis vir Monalducus domini yaganelli, olim unus ex dominis dicti castri seu Penna... surrexit et inter alia concinendo dixit, etc. Vide Rocca.

¶ 2. **PENNA**, Calamus, quo in scribendo utitur, cuius usum ad principatum Ludovici PII revocari posse docet Mabillonius in Supplemento Diplom. pag. 51. Johannes in Vita S. Odoris lib. 1. num. 2): Vidit veluti more scriptoris super arculum ejus hærentem Pennam, et quasi doctoris magisterio productum acuminatam, et in summo fixam. Quam sumens beatus (Gregorius PP.) eamque illi tradens ait: Age ergo securus, et perferas opus tibi indictum. Quem vero composueris librum, non delebitur. Vide Plumæ. Pennas quibus sagittæ instruebantur Pannos vocat le Roman de la Rose MS.:

Mes moult ont de ces v. Saiges
Les Pennes bien fés et les ciches...
Il n'i out riens qui d'or ne fust,
Fors que les Pannes et la fust.

3. **PENNA**, Pellitium. Vide Pannus 2.

¶ 4. **PENNA**, Tabularium forense, Gall. Greffe, alias Penna. Charta ann. 1308. in Reg. 41. Chartoph. reg. ch. 107: Donamus (Johanni de Pruvino clerico et notario nostro) ad vitam suam officium Penna vicecomitatus de Bernayo. Alia ann. 1318 in Reg. 56. ch. 600: Dictum redditum supra sigillum et Pennam seu scripturam castellanæ Pontisavenensis, ac supra proventus et emolumenta quoscumque sigilli ac Pennæ seu scripturæ ipsarum... assignamus. Les paages de Gien... la Penna et le scel, in alia ann. 1298. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 41.

¶ 5. **PENNA**, ut Penna 2. Tignum quadratum sex aut septem pollicum, quod super tecti canterios impositum, ligneisque retentum fulcris, portat asseres, Gall. Panné. Comput. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat.: Item quatuordecim pecias pro Pennis et filleris. Hinc

¶ **PENNA**, appellatur in ecclesiis Tra-

becula, sive lignea sive ferrea sit, in qua cerei accenduntur. Charta ann. 1318. ex Chartul. episc. Paris. fol. 57: Cum Andreas matricularius B. Maris Parisiensis... residuum cereorum, quos præfatis sollempnitatibus super Pennam chori episcopus ponebat, haberet, necnon et residuum octo cereorum, quos episcopus Paris. ponebat super Pennam circa sanctuarium S. Crucis, etc. Necrol. Ms. ejusd. eccl.: In festivitibus, in quibus fit semiduplum, erunt... duo cerei super altare et septem super Pennam (sic) ferream. Infra: super Pennam ferream. Idem mihi est quod Regula ferrea ibid. dicitur: Candela quedam integra erit super Regulam ferream.

¶ **PENNACULUM**, Calamorum theca. Statuta Canon. Regul. art. 66. apud R. Duellium lib. 1. Miscell. pag. 98:

Cingula simplici, tabulis et pæcon, acornque,
Filo, sillem, cartis, incantam, Pennaculumque.

¶ **PENNAGIUM**, Census vel tributum pro glandatione et jure pasceendi porcos in silva domini, idem quod Pannagium. Vide in Pæstio. Charta Rich. de Vernone ann. 1136. ex Cod. reg. 9612. X: Canonici de Vernone habeant... quartam partem omnium occasionum et omnium reddituum, qui de supradicta foresta proveniunt in venditione, in Pennagio, in denariis, pane et gallinis, etc. Lit. ann. 1250. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 945: Et plenarium Pennagium porcorum in omni silva mea propria... In pascuis animalium, excepto Pennagio porcorum infra supradictas metas.

¶ Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Pennare, couvrir ou orner de plumes.

¶ **PENNARI**, Ornari et quasi pennis vestiri, Dracontii Hexamer. v. 145:

Pennatur tunc membra globis, animalior, anhelant.

Vide Indicem Weitzii in eundem Dracontium.

¶ **PENNATIUS IGNIS**, Materia ignita tormentis et machinis bellicis in hostes et castella immissa. Chron. Pisanum apud Murator. tom. 6. col. 102: Factum est ut de ingenio Pisanorum ignis Pennatius de castello Christianorum per antennam porrigeretur in castellum, et comburitur.

¶ **PENNATUS**, Genus gladii, ab Ital. Pennato, falx. Statuta Astens. cap. 92. fol. 34. v: Gladii vetiti sunt isti, spatæ, Pennati et omnes falconi. [* Vide supra Penatum.]

¶ 1. **PENNELLUS**, Pila ephippii, Gall. Pommeau d'une selle; si non mendose scriptum pro Pomellus. Computus ann. 1328: Item apud Porsanum pro uno Pennello selle dicti domini Johannis, 1v. gross. Alia notione vide in Pennones.

¶ Male; est enim Ephippii pulvillus, vulgo Pannæu de selle. Penon, eadem notione, apud Froissart. vol. 1. cap. 18.

¶ 2. **PENNELLUS**, Retis species ad capiendos cuniculos aut aves, piscesve, Gall. alias Penel. Charta capit. Rem. ann. 1156. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 214: Ut liceret fratribus piscari in reliqua aqua inferius et superius, cum opus esset, cum retibus et Pennellis tantum. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 109: On avoit tenu assez près d'Ulec un grant Penel ou file pour la revenue des bestes saurages. Vide Panellus 1. et Penellum.

¶ **PENNENSIS**, Qui exerceat officium noclerii seu navis cum dormit aut vacat; et iste nocte calamitam custodit, in Gloss. Barber. ad Docum. d'Amor. edit. Ubal dini pag. 257. v. 18.

¶ **PENNESERE**, Pennis vestiri: metaphorice. Vires acquirere, virtutibus augeri. Sallius Malsapina de Reb. Sicul. lib. 1. cap. 5: *Volat audax aquila, quae nondum aetate plena coepert adulta Pennescere, et rapaces unguis assuefacit ad praedas.* Occurrit rursus lib. 3. cap. 17. Paschas. Rätbertus lib. 2. de Fide, etc. cap. 5: *Et virtutum Pennescit alii.* Utitur etiam Cassiodorus lib. 1. Epist. 26. etc.

¶ **PENNETARIUS**, pro Pannotarius. Gencianus de Parisiis D. Regis Franciae Pannotarius, in Tabulario Galensi pag. 218. [Occurrit praeterea in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 490.]

¶ **PENNIGERARE**, idem quod apud Graecos *πεννιγναι*. Vetus Interpres originem. Comment. in Matth. tract. 30. sic reddit vers. 31. cap. 40. Isaia: *Pennigerant sicut aquila, et current, et non laborabunt, ibunt et non deficient.* Ubi vulgata: *Assument pennas, etc.* Vide Pennescere.

¶ **PENNINGUS**, PENINGUS, Argentus nummus Anglo-Saxonum, de quo ita Hicestius Dissert. pag. 103: *Tres denarios sterlingos pondere et valore aequat; quinque Penningi unum scyllum; triginta Penningi unum mancusam seu marcam. Quomodo unus Penningus Anglo-Saxonicus tres nostros (Anglos) continebat: sic unus scyllum eorum ex 5. Penningis, constans 15. nostros Penningos complectebatur, unumque scyllum nostrum 5. parte excedebat. Mancusam pariter argentea quae 30. Penningos tales continebat, 30. nostros valebat Penningos seu 3. excussos patriae nostrae nummos argenteos quos vocamus Halfcrowns. Mancusam vero vel marca auri decies valebat mancusam argenti. Penningi dimidiur: hilling. quadrans vero feor-Sling vocatur. Ita autem Penningus fusus seu percussus erat ut ipse in semisae, et semisses in quadrantes facile scindi et dividi possent. Haec iterum Hicestius de cupro.*

¶ **PENNITUS**, Pennatus, quasi alis instructus. Charta. Eduardi II. Reg. Angl. ann. 1307. apud Rymer. tom. 3. pag. 16: *Duo milia et ducentos quarellas Pennitus de cupro.*

¶ **PENNIUM**. Vide Pinna 4.

¶ **PENNONES**, PENONES, Banna, edicta publica ac regia. Nostris Pennon est vexilli species, ut mox observamus. Banna autem appositione vexilli fiebant interdum. Edictum Nunonis Sancii D. Rossilonis ann. 1217. pro treuga tenenda: *Item quidam et Pennones, et omnia regalia firmiter observari et custodiri sub hac pace et securitate jubemus, etiam omnes venientes ad curiam nostram, stando, eundo, redeundo cum omnibus rebus eorum, etc.* Petrus I. Rex Aragonum in Constitut. Catalanae MSS.: *Scatica nostra et Pennones, atque alia Regalia nostra firmiter observari... jubemus.* Tertia Curia generalis Catalanae sub Jacobo II. Rege Arag. ann. 1311: *Quod nos vel officiales nostri non ponemus nec mittimus Pennones, vel portarios, nec alium hominem ratione quidam in aliquo loco, qui sit infra jurisdictionem castrorum Richorum hominum vel Militum.* Vide Scat.

¶ **Penonceller**, nostratibus, eadem acceptione. Pactum inter duces Burg. et episc. August. ann. 1387. inter Probat. tom. 8. Hist. Burg. pag. 109. col. 1: *Nous (duc) avons tout droit de y saisir, brandonner, sceller, Penonceller, donner et deguier fonds d'heritage.*

¶ **PENNONES** porro vocabant nostri quavis vexilla. Le Roman de Garin MS.:

L'espé et poing à un Penon porpra.

Alibi:

Pris ont de poins les rois espés forbis, Desuere sont li Penon de samit.

Rursum:

*La veiside mil Penons venteler
Et li banneres despoier et monter.*

Chronicon Bertrandi du Guesclin MS.:

A tant de los Anglois à Penon de sandal.

¶ **PENUNCELLUS**, vel **PENICELLUS**, diminut. ex **Penno**, nostris **Pennonceau**, [Scriptoribus quibusdam Gallicis, **Pignon**, **Pignociel**] a **panno** vel **pannun-cello** hastae in vexilli in acutum desinentis speciem, adfixo. Thomas Walsinghamus in Ricardo II: *Vexilla et Penicellos erigentes.* Infra: *Deferens ante eum vexillum, vel Penicellum duplicatum de armis S. Georgii.* Le Roman d'Athas MS.:

*Et ont chascun reconnoissance,
Et Penon en son sa lance.]*

Fuit autem ejusmodi vexillum proprium eorum Militum; quos **Baccalarios** vocabant: **Banneretis** enim quadratum vexillum competeat. [Le Roman de Vace MS.:

*Li Barons ourent gostonnes,
Li Chevaliers ourpent Penons.*

Olivierus de la Marche lib. 6. cap. 25. ubi de **Baccalario** ad dignitatem **Bannereti** promovendo: *Qu'il vous plaise le faire Banneret, et relever Banneres. Il vous presente son Penon armoie, suffisamment accompagné de vingt cinq hommes d'armes pour le moins, comme est et doit être l'ancienne coutume. Le Duc lui répondit que bien fut il venu, et que volontiers le ferait. Si bailla le roy d'armes un couteau au Duc, et prit le Penon en ses mains, et le bon Duc sans oter le gantelet de la main senestre, fit un tour autour de sa main de la queue du Penon, et de l'autre main coupa ledit Penon, et demeura quarré, et la dangiere faite, le roy d'armes bailla la banniere audit Messire Loys, etc.* Id praesertim docet vetus Ceremoniale MS. ubi de Rege expeditionem militarem obeunte: *Après les Pages viennent les trompettes, après les trompettes viennent les Penons des Bacheliers: après les Penons viennent les bannieres des derrains Bannerets deux à deux, etc.* Alio loco ubi describuntur ceremoniae in Militum obsequiis: *La quatrième offrande doit estre d'un cheval couvert du trespas, et sera monté dessus un gentilhomme, ou ami du trespas, qui portera sa banniere, s'il est Banneret, ou s'il est Bachelier son Penon. Ita Froissartes fere semper **Penones** seu **Penoncellos** **Baccalariis** adscribit, 2. vol. cap. 135: *Là estoit Messire Hus le Despensier à Penon, et là estoit à banniere et à Penon Messire Hus de Caurelés, et à Penon sans banniere Messire Guillaume Dracton.* Et cap. 161: *Messire Jean de Jumont son Penon devant.* Idem scribit 1. vol. cap. 237. Joannem de Chandos in Navarrensi expeditione sub se habuisse 1200. **Penons** tous parez de ses armes, d'argent à un pel esquisé de gueules, qui estoit chose moult belle à regarder. Et cap. 241: *Sous le Penon de S. Georges à la banniere de Messire Jean Chandos estoient les compagnies, ou bien estoient 1200. Pannonceaux.* Ex quibus*

satis colligitur **pannonces** et **pannoncellos**, eadem notione usurpari. Le Roman de Guarin:

*Là veiside tant Pannoncel fermer,
Tant banniere sus hasoter et lever.*

Guill. Guiart ann. 1304:

*Pannonceaux par leurs fols venteler,
Et mainte banniere isabelle.*

Et ann. 1306:

*En autres plusieurs manieres
Bruient Pannonceaux et bannieres.*

Adde eundem Froissartem 2. vol. cap. 51. 4. vol. cap. 18.

Interdum etiam **Scutiferis Penoncellos** deferre jus erat, quod ex Froissarte licet colligere 4. vol. cap. 21: *Et cheurent d'avanture sur le Penon d'un gentilhomme Escuier, et pour lors bon homme d'armes, qui se nommoit Affrenal.* Ita vero **Baccalariis** et **Scutiferis penones** seu **pannoncellos** in militaribus expeditionibus deferre jus erat, si vassallos complures haberent, qui eorum signa ac vexilla subequei tenerentur: seu quod nondum **Banneriam**, uti tum loquebantur, per statem erexissent: seu quod eum vassalorum numerum non haberent, qui ad **Bannereti** dignitatem obtinendam requirebatur.

Scribit laudatum Ceremoniale, Regum, Ducum, Marchionum, et Comitum, non vero caeterorum, **Banneretorum**, eam fuisse praerogativam, ut **Banneriam**, et **Penonem** in bellis ac praeliis deferre possent: sed contrarium indicare videtur Froissartes locis supra citatis. [Vide **Bannereti**.]

Erant porro ejusmodi **Penones** Militum armis seu insignibus ornati. Idem Froissartes 4. vol. cap. 18: *Les François avoient bannieres despoies, et Penons despoies et armoies de leurs armes.* Ibid.: *Grande beauté estoit à voir les bannieres et les Penons de soie, de cenda, armoies des armes des Seigneurs ventelans au vent, et reflamboier au soleil.* Rursum 1. vol. cap. 198: *Et mit son Penon devant luy, qui estoit d'hermines à 2. hamades de gueules.* [Alanus Chartier ad ann. 1448: *Derrière les pages du Roy estoit Havart escuier trenchant, monté sur un grant destrier, qui portoit un Penon de veloux azuré, à quatre Fleurs de lis d'or de broderie, brodées de grosses perles.* Hist. Johannis IV. ab ann. 1341. ad ann. 1381. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 698:

*Lors vint li descendant en Bretagne,
Et fit despoier son enseigne,
Et porta pour l'amour s'amie,
De blanc, de noir robe partie,
C'estoit ivrés convenable
A ses armes sans nulle fable.*

Guill. Guiart ann. 1304:

*Es Pannonceaux et de bannieres,
Dont le vent tient maintes couleurs,
Reluisent les couleurs diverses,
Comme or, azur, argent et sable.]*

¶ Interdum et **Penones** insigniebantur sacra aliqua imagine, vel alterius cujusvis effigie. Lobinellus tom. 2. Hist. Britan. pag. 885: *Ferebatur unum parvum Penoncellum in quo depingebatur ymago cujusdam pastorelle.* Villharduinus lib. 4. Hist.: *Quand le tyran Murzufe fut deconfit, l'estendart royal fut pris avec une Banniere, qu'il faisoit porter devant luy, en laquelle estoit représentée une image de Notre Dame qu'il avoit en grand respect. Quod quidem ex aliis bene multis Instrumentis constat.* **Penoncellos** etiam vocabant hastarum

infulas, quas Græci recentiores Flammula. Chronicon Flandriæ cap. 15: *Une bataille de ses gens à cheval, qui tous portoient Pennoceaux à leurs glaives.* Et cap. 113: *Portoit celui Chevalier en sa main une glaive d'un pignon (Penno) d'or à un boucl de sable.* [Perceval apud Borellum:]

Et Gauvain per le Pennoceal
Pria la lance au verd lioncel.

Idem:

Puis li ballent sans demourance,
Et le Pennoceal et la lanço.

Neque obscura videtur vocis origo: a Pennus quippe Pannonæ dixerunt, quod ex pannorum segmentis, Gall. Par. ferent ejusmodi vexilla. Vide Pennus 1. Le Roman d'Alexandre:

Les fans li li oeil de des Pans de son condal.

¶ PENNONUS et PENONUS. Charta ann. 1338. tom. 2. Hist. Dauphin. pag. 358: *Pennonum regium in signum protectionis ac salus-guardie nec non jure superioritatis apposuisset ibidem... et Pennonum regium vituperose inde amovit.* Charta anc. 1351. in Tabular. Massil.: *Contra quendam qui cum Pennos de armis Massiliæ falso modo portans, etc.* Occurrit passim apud Scriptores Italicos, quibus vexilla dicuntur Pennoni.

¶ PENONCELLUS, in Extracto computi ann. 1336. tom. 2. Histor. Dauphin. pag. 306: *Item pro VII. Penoncellis positis de mandato majoris judicis Graisivaudani in turribus et castris dominorum de Campis, etc.*

¶ PENNELLUS, in Chron. Parmensi ad ann. 1236. apud Murator. tom. 9. col. 834: *Et habuerunt quinque Pennellos et insignia Marchionis Estensis cum tribus aliis banderis magnis.*

¶ PENNOCCELLUS. Charta ann. 1381. apud Rymer. tom. 7. pag. 317: *Cum vexillis et Pennocellis duplicatis.*

¶ PENNUNCELLUS, PENUNCELLUS, dimin. a Penno, Vexillum. Lit. ann. 1370. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 256: *Penunellos seu baculos nostros regios in dicta villa... apponant, etc.* Libert. loci de Salvit. ann. 1369. ibid. pag. 886. art. 1: *Poni faciemus super dicto loco et suis pertinentiis univ. Pennunellos ad arma dicti domini nostri regis, in protectionis et salus-guardie signum.* Penoncellus, in Libert. villa de Peyrusse ann. 1388. ibid. pag. 704.

¶ PENONCELLUS, in Inquisit. ann. 1480. ex sched. D. Aubret.

¶ PENONUS, Gall. Pavillon. Instr. ann. 1391. ex Tabul. Massil.: *Inquiratur contra talem, qui cum Penono de armis Massiliæ falso portans, quendam mercatorum de Saona proditoraliter et inhumane cum suis sequacibus interfecit infra mare Massiliæ.*

¶ Hinc Penonier dictus qui pennonem fert, vexillifer, vulgo Porte-étendard. in Gest. Brit. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1489:

Tantoust s'en part tout le premier,
Et ret prendre du Penonier.
De monseigneur de Malesroit
La baneriere que il avoit.

¶ 1. PENNULA, diminut. a Penna, Calamus. Versus antiqui ex Cod. MS. Corb. quibus Corbeïenses monachi S. Germani Paris. significant societatis sue officio erga defunctos fratres se satisfecisse:

Sed quis vestrorum potius resolutio fratrum
Vos conturbat, eis et nos persolvimus ipsi
Quod debebamus, quod et a vobis rogavimus
His fieri quos hic designat Pennula vobis.

¶ 2. PENNULA, Ramusculus. Vita S. Hugonis de Lacerta, apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. cdf. 1145: *Huic vero erant edicula tam pauper, tamque angusta, quod ex Pennulis juniperi, aliorumque humilium arbutorum, collo quidem suo delatis, in ipso ostiolo prope limen se foculari. Vide Peniculus.*

¶ PENNUM, Bis acutum, in Gloss. Isid. ex edit. Grævii. Vide Pinna 4.

¶ PENNUS, pro Pennus, in Charta ann. 1362. ex Chartophylacio reg. Regest. 92. num. 156: *Certam quantitatem Pennorum de bññia bonorum, etc.*

¶ Arest. ann. 1321. 9. Mail. in Reg. Olim parlam. Paris.: *Tres capas, duos Pennos ad altare, tres albas, etc.* Invent. S. Capel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: *Item frontierium novum cum dorsario de Penno duro.* Pluries ibi. Aliud incerti anni ibid.: *Item duo Penni aurei antiqvi.*

¶ PENOCCELLUS. [Et super turrim dicti castris posuit Penocellum dicti d. Dalphini.] (Chevalier, Inv. Archiv. Delphinat. n. 1757. ann. 1331.)

¶ PENONA, u. Penno, Vexilli species. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 252: *Si peruenient soldarii Calisæ, dissolvi jecerunt obidionem, vexillum suum et Penonam, et totam cameræ suæ suppellectilem ibi deserens (comes S. Pauli.)*

¶ PENNOCCELLUS, PENONUS. Vide supra in Penones.

¶ PENORUM, Penarium. Terrear. S. Mauri. in Fores. ann. 1474: *Juxta Penorum seu cellarum dicti, etc.* Vide Pennus 1.

¶ PENOSA HEBDOMADA. Vide in Hebdomada.

¶ PENSA, PENSUM, Pondus, Poids. Chronicon. Normannor. ann. 869: *Carolus cum Normannis in 4. millium libris argenti ad Pensam eorum paciscitur.* Edictum Pistense cap. 13: *Et sine fraude, am in Pensa, quam in purgatione denarios concambiant.* Adde cap. 14. Adhaldardus in Statutis Corbeïensib. lib. 1. cap. 6: *Separet inde primo illos provendaris (panes) qui per Pensas semper equaliter et habentur et liberantur.* Lib. 2. cap. 8: *Similitur ut ipsi provendaris eadem qualitate et quantitate cibi et potus, sicut ceteri provendaris nostri sustententur: id est, ut Pensam secundum ceterorum consuetudinem per mensem, similiter panem et potum secundum eorum consuetudinem accipiant.* (Lib. 2. cap. 12: *Ad opus provendariorum qui illas Pensas accipiunt, debet per singulos menses 10. baccones accipere, ad 10. Pensas faciendum, de singulis bacconibus singulas Pensas facere.* Guérardo his locis Pensæ sunt Porcina, pro cibariis mensuris erogata. Annona Statuta pro victu quotidiano in Edict. Diocletian. de pret. rerum. Vide Forcellinum.)

¶ Miracula S. Gengulfi num. 15: *Cum sui corporis Pensa, [et aliis donariis que illuc devoverat, venit. Ubi Bollandistæ Pensam corporis interpretantur tantum frumenti, quantum pendet alicujus corpus; quod oblationis votivæ genus usitatissimum esse in Belgio observant.]*

¶ PENSA, Libra, ut Pondo et Pondus. Floardus lib. 1. Hist. Remensis cap. 20: *Et ut piceis religiosi annuatim locis Ecclesiæ Remensis administrarent instituit, quibus et Pensam tribuit, cum qua suum quoque persolvunt debitum.* Idem lib. 2. cap. 3: *Vicium Pensam pauperibus erogabat.* Charta Geraudi Morinensis Episc. ann. 1084 in Chronico Andrensi pag. 809: *Comes (Gisnensis dedit) sedem molendini cum stagno apud Gisnes, et Pensam caseorum singulis annis. Telo-*

neum S. Audomari in Tabul. S. Bérini: *De pensa anguillarum, pensa adipis, pensa caseorum, pensa butiri, pensa cere, pensa filorum, etc.* [Constitutio Ansegisi Abbatis Fontanell. sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 639: *De prædicta gregaria caseorum Pensas XXX. per libras LXXII.* Charta Leduini Abbat. S. Vedasti ann. 1096: *De Pensæ alarum. II. den.]* Occurrit apud Gilbertum in Vita Caroli Comit. Flandr. n. 129 in Charta Caroli Calvi apud Mabilionium tom. 4. SS. Ord. S. Bened. pag. 119. et aliis apud Buzelinum in Gallo-Flandr. pag. 306. 309. in Hist. Guinensi pag. 24. apud Doubietum pag. 740. 793. etc.]

¶ Pensa plerisque in locis libra cum quadrante constare solet: alicubi vero longe majoris ponderis existisse colligitur ex Charta ann. 1345. tom. 8. Gall. Christ. inter Instr. col. 123 ibidem dicitur: *Pisæ butyri sex libras valere dicuntur, et una Pisa et dimidia casei 45. solidos.*

¶ PENSA AURI, crebro occurrit in Decretis Hungaricis Stephani Regis lib. 2. cap. 13. 16. 43. Pensa, nude, in Decretis Ladislai Regis lib. 1. cap. 14. 29. 42. lib. 2. cap. 3. 4. 6. 8. lib. 3. cap. 29. ubi Molnerus ait ita appellari nummum pretii 49. denar. interdum florenum. Pensæ ferri et aquæ, in eisdem Decretis S. Ladislai lib. 1. cap. 28. [Poise, eadem notione, in Statutis Scabinor. Maceriarum ad Mosam: *Et de chascune Poise de fer, c'est assavoir de sept cens pesant, XII den. Paris. Chartul. Gemmet. tom. 1. pag. 19: Pour chascune piece de vin, de harenc, Poise de sel... den. Tour.]*

¶ PESA DENARIORUM, in Testament. Seniofredi Comit. Barcin. ann. 936. Append. Marca Hispan. col. 87: *Et ipsos alodes qui fuerunt de Eldarico et fratre suo Argemiro reddere illis faciatis; et apprehendera faciatis de illos Pesas decem de dinariis Ausonæ aut Barcinonæ aut Gerundæ.*

¶ PESUM in Edicto de Monet. Ital. ann. 1311. apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 517: *Operarii debent habere de quolibet Pese 20. marcarum et ontiarum duarum, 10. solidos... et de dicto Pese poterint facere, etc.]*

¶ PESUM PALATII. Charta Dagoberti Regis apud Doubietum, pag. 661: *Auri purissimi decem libras, ac argenti probatissimi pondus viginti ad Pensum nostri Palatii solvere cogatur.* Ubi Charta Ludovici Pit. apud eundem pag. 736. habet ad pondus nostri Palatii. Libertates Regni Majoricæ MSS.: *Vicarius, baculus, vel sagio non possit cognoscere de falsitate Pensæ vel mensurarum.* Leo Ost. lib. 1. cap. 57: *Cochlearia argentea 3. Pensa librarum unius.* [Codex MS. Irminonis Abbatis Sangerm. fol. 72: *Isti solvant de ferro Pensas XXXIII. de funtione modios VIII.*] [Locos alios ubi in Polypt. Irmin. occurrit vide in Guérard. Indice, qui pensam ibi pondus 100. librarum esse opinatur.]

¶ PEISA. Eadem notione. Charta Edw. III. Regis Angl. ann. 1343: *Super perceptione 10. librarum, et 3. Peisarum casei, etc.* [Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1410. apud Rymer. tom. 8. pag. 634: *De quolibet Pesa butiri, casei, cepi, sive uncti renatum, unum obolum.*] Adde Will. Thorn. pag. 2072. [et Statuta Montis Regal. fol. 183.]

¶ PENNIS, Libra. Chron. Bergom. apud Murator. tom. 16. col. 906: *Item quod quolibet talea mensualis, que posita erat in Bergamo de soldis XXII. impendendis super quolibet Pense salis, etc.* Statuta Pallavic. lib. 2. cap. 61. fol. 128: *Si vero*

dicta res ponderata, fuerit minoris ponderis uno Pense, etc. Adde Statuta Ripper. cap. 12. fol. 8. etc.

¶ PENSUS, Pondus, in Charta ann. 1159. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occit. col. 574: *Lex vero et Pensus illius monetæ sit in potestate bajuli mei, et non in vestram, neque de eo, videlicet de Pense et lege respondeatis mihi.*

PESA. Fori Morlanenses art. 17: *Statuo etiam quod teneant rectas Pesas et rectas libras et rectas mensuras. Habetur etiam art. 37. Pesa, in Fortis Beneharn: Un quintar de biscuit, et 10. Pesa de formatge, apud Raimundum Montanerium cap. 20.*

PISA. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandr. n. 117: *Casorum Pisas viginti duas.* [Charta Arnulphi Comit. Flandr. ann. 961. tom. 4. Gall. Christ. inter Instr. col. 353: *Item in eadem parochia Oostkerke VIII. Pise casorum, et denarii de vitulis, de terra Hertadi, Pise casorum, etc.* Occurrit ibi non semel.] In Charta Theoderici Comitis Flandriæ ann. 1187. in Donat. Belgicis Miræi lib. 2. cap. 65: *Pisa casorum, et butyri.* In alia Willelmi Atrebatensis Advocati in Probat. Hist. Guinensis pag. 238: *Ad pietantiam Conventus tres Pisas casorum Flandr. singulis annis, etc.* Occurrit apud Willelm. Thorn pag. 1777. 1981. 2073. 2074.

PESARE, Librare, in Gloss. Arabico Lat. Gall. Peser.

PENSA, Tributum quod pro pensis seu ponderibus pensatur, passim in Curis generalibus Catalaniæ.

PENSATOR, Qui ejusmodi pensas exigit, in Consuetudinibus Barcinonensibus MSS. [Pensatores panis, in Statutis Vercell. lib. 3. fol. 51. recto.]

¶ Pensa, Præstatio seu census annuus. Charta Bodonis ann. 1311. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 263: *Heruines vero ipsorum in abbacia ubi debet commemorare in Liebenwerde Pensam debitam ab antiquo secundum consuetudinem annis singulis solvere non obmittent.*

¶ Pensa, Dimensum diurnum, statuta annona pro quotidiano victu. Translat. S. Guthlaci tom. 2. April. pag. 57: *Pensam statutam ad victum fratrum conductores nostri deferre nullo vehiculo possunt.*

¶ Pensa, pro Pensum, in Chron. Modoct. apud Murator. tom. 12. col. 1067: *Nihil tibi restat, nisi ut cum puellis ingenio lanarum facias Pensam, cum sis eunuchus.*

¶ Pensa, Suffragium, uti interpretatur Hollandistæ, in Vita S. Petri Cælestini tom. 4. Mail pag. 444: *Et Pensas justo libramine damnat degeneres.*

PENSABILITER, in Usaticis Barcinonensibus MSS. idem quod cap. 2. Considerata mentis; à *guet apensé*, in Consuetud. Namure. art. 79. vulgo *guet à pens*. Vide *Aguayt*. Hinc

¶ PENSATE INSIDIÆ, Consulto ac de diti opera factæ. Instrum. ann. 1313. in Tabular. castri Nannet. : *Joadocinus de Dolis armiger, contra Johannem de Roge militem, Gaufridum de castro Brieris, Radulfum Advocat armigeros et alios, in Curia Regis Franciæ conquebatur, quod isti, post juramentum ab eisdem sibi præstitum, quod eidem malum non facerent, ipsum nihilominus ex insidiis, et quidem Pensatis, proditorie, cum armis prohibitis invasissent.* Charta ann. 1313. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 468: *Cum armis prohibitis ac Pensatis insidiis, more hostili ac proditorialiter accesserunt,*

portaque domus ejusdem fregerunt. Aguet pourpensé, in Consuet. Norman. cap. 76. Vide Insidiam et Pensatio. Le Roman de Vacce MS. :

Par toute Normandie fut or et bonir, Qu'il y ait tant hardi qui soit mesur assillir, Aguet, à Porpensé, ne homme nostre traïr.

* PENSAM (FACERE PANEM AD), Facere panem juxta pondus a magistratibus constitutum. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. III. pag. 190: *Ordinamus quod duo pastores vel plures, si videbitur potantati et consilio, pro quolibet quarterio eligantur singulis septimanis... qui faciant panem ad Pensam sibi datam a potestate vel ab alio, cui potestas commiserit... et tom. III. pag. 524: Item ordinaverunt predicti quod electi... possint et debeant facere panem vanalem ad Pensam sibi datam pro comuni bullatum bulla, in qua scriptum sit nomen ejus.* [Fr.]

¶ PENSAMENTUM, Examen, consilium, deliberatio, Ital. Pensamento. Charta ann. 949. tom. 1. Cod. Ital. diplom. c. l. 242: *Pluribus inter eos habito Pensamento, et in capitulo et extra pluribus, deliberarunt, etc.*

1. PENSARE, Cogitare, Gallis Pensar. [Vita S. Gerardesihæ tom. 7. Mail pag. 178: *Et pensas [suis] rostrum ejus auricula exposuit sanctis omnia que in corde Pensaverat.* Occurrit præterea] apud Gregorium Mag. non semel, Agobardum lib. de Dispensatione cap. 6. Ivonem Carnotensem Epist. 25. 38. 130. 180. 230. in Actis Murensis Monasterii pag. 41. etc.

2. PENSARE, Dispensare, disponere. Canones Hiberni tom. 9. Spicil. Acher. pag. 25: *Oportet Principem omnia Pensare per manus ministrorum in usus parochie, et subjectorum et pauperum.*

3. PENSARE, Solvere, Gall. Payer. Charta ann. 1189. apud Spon. tom. 3. Itin. pag. 15: *Ut nullo deinceps tempore a me vel ab alio successorum meorum violentas, sive injustas exactiones Pensare cogantur.*

4. PENSARE EQUUM, a Gall. Panser, vel Pancer, Procurare, instruere. Leges Palatine Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 3. SS. Jun. pag. xxxiii: *Licet eis habere mancipia adducta, ad Pensanda seu procuranda animalia supradicta.* Instr. ann. 1490. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 63: *Is igitur sic paratis, dictus D. Gubernator vocatus tubæ proclamari mandavit, quod quilibet suorum armatorum pranderet, et leviter abaque stomachi repletione, et de equis suis bene Pensaret, et se incontinenti armaret bene et condecorat.*

5. PENSARE, Ponderare, Gall. Peser. Lex Bajwar. cap. 11. n. 1: *Fiat tunica plumbea secundum statum ejus, et quod ipsa pensaverit, auri tantum donet qui eum (Episcopum) occidit.* Anastasius in Symmacho PP. : *Duodecim Apostolorum posuit qui Pensabant libras centum viginti.* Hinc

PENSARE dicitur moneta que pondus legitimum habet, in legibus Wisigoth. lib. 7. tit. 6. § 5. in Addit. 2. Legis Burgund. § 6. in Capit. ad Legem Salicam cap. 3. § 11. in Leg. Longob. lib. 3. tit. 28. [Lud. P. 26.] in Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 82. in Capitul. Caroli C. tit. 28. in Edicto Pistensi cap. 8. 9. in Vita Aldrici Episc. Cenoman. num. 69. etc. quomodo peser dicimus. [Charta ann. 2. Childeberti Reg. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 89: *Et dedimus inter nos fidejussores Berhardum Episcopum, et Landolenum Abbatem, et Ganduinum Co-*

mitem, per. Hbras quingentas de auro Pensante.]

6. PENSARE, Statuere, animo definire votivam oblationem sancto alicui offerendam, a quo quis curationem exorat; atque ita esse intelligendum Pensare eo loco, innuere mihi videtur vox Pensatio eadem de re adhibita. Vita S. Berth. tom. 6. Jul. pag. 488. col. 1: *Accedite mane ad altare, quando Missam celebraturus sum, et Pensate vos ibi, ut moris est, et permittite vos aspergi aqua benedicta.* Mirac. ejusd. ibid. pag. 488. col. 2: *Igitur percepta ab abbate indulgentia, et presentia Spiritus Sancti et presentium fratrum conviventia, positis ad memoriam viri Dei cum sui Pensionis oblationibus, etc.* Rursus ibid. pag. 490. col. 1: *Quæ cum mutam suam juxta tumbam, ut moris est, Pensasset, susceperat oratione aliquantulum differretur exauditiu, tulit etiam ad principale altare, ... ibique similiter Pensatam dimisit, quasi per horam superni muneris solamen expectare. Nisi hæc spectent ad unum offerendi munus ad rationem sui ponderis: vix enim est ut cum doctis Editoribus Pensare hic, pro Collocare, dictum esse existimem. Vide Pensa et infra Ponderare 1.*

7. PENSATE, Consulto, cogitate, Ital. Pensamento. Stat. Cadubr. lib. 3. cap. 26: *Si quis aliquem Pensate sagittaverit cum balista vel arcu cum sagittis, et non vulneravit, in xxv. libris Pap. condemnatur. Vide Pensabiliter.*

1. PENSATIO, Insidiam, Gall. Guet-apens. Chron. Veron. ad ann. 1329. apud Murator. tom. 8. col. 647: *Bartholomæus et Zilibertus fratres... diffamati et accusati de Pensatione mortis et status contra dominos Albertum et Martinum de la Scala, capti fuerunt, et in carceribus Communis Veronæ positi et perpetuo condemnati. Vide Pensabiliter.*

2. PENSATIO, Vide in Pensare 6.

3. PENSATIO, Vita Iludovici Imper. cap. 24: *Volens etiam unquamque ecclesiam habere proprios sumptus... incurrat predicto edicto, ut super singulas ecclesias manus tribueretur unus cum Pensatione legitima et seruo atque ancilla. Forte Obventiones Presbyteri, Pensatio. Vide Capitul. Aquisgran. ann. 817. ad Episcopos cap. 10.*

PENSATOR, Vide Pensa.

PENSENUS, ad Pensum pertinens. Charta ann. 1323. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Actum in castro de Podio lupino infra domum dominarum predictarum, infra cameram Pensenhæ, que subius magnam egradariam, quo ascenditur supra magnam aulam. Cubiculum, ni fallor, in quo mulieres pensis vacant.*

PENSIERUM, Cogitatio, Ital. Pensiero. Barel. serm. in fer. 5. in cap. Jejun. : *Tunc diabolus suggerit Pensierum divitiarum, vel bahorum, vel deliciarum.*

PENSILARIUM, PENSILES [ANCILLÆ, Qui et que pensa trahunt.] Vide in Gynæceum ad lin. Exinde, etc.

PENSILIS DOMUS, [Sublimis, edita, vel pontibus ineditata. Pensile horreum, Pensiles horti.] Vide Domus.

1. PENSIO, Idem quod Pensa. Charta Gosvini Episc. Tornac. an. 1210. tom. 3. Gall. Christ. inter Instr. col. 61: *Frates jam dictæ S. Martini Ecclesiæ VIII. Pensiones butyri probati et benevolentis ad pondus castri Brugensis, ab Ecclesia S. Petri Aldaburgensis annuatim sibi solvendas adquisierunt.* Adde Mabillon. tom. 3. Annales. pag. 71. num. 41.

2. PENSIO, Præstatio annua. Gregorius mon. in Chron. Farfensi apud Mu-

rator tom. 2. part. 2. col. 366: Concessit unum servum manuum, nomine Marcellinum, cum ecclesia S. Mariae ibidem sub annuali Pensione denariorum XII. Ibidem col. 540: Concessit... in casale Caniano modium I. ad reddendam Pensionem denarii I. et medietatem oblationis omnis Natalis Domini.

¶ PENSIO, Locatio, Gall. *Loier*. Tabul. B. M. Magdalens de Castro duno fol. 48: XXV. solidi Dunensis moneta de Pensione cujusdam stalli quod idem Guillelmus habebat in cocheria Castridum. Memoriale Potestat. Regiens. ad ann. 1281. apud Murator tom. 8. col. 1148: Et stationes dicti palatii novi Communitate date fuerunt ad Pensionem pro Communi mercaderis.

¶ PENSIO, Quavis exactio, tributum. Charta Friderici Ducis Austriae ann. 1248. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 228: Statuentes ut in terris vehendo vino suo vel annonae sua nomina telonei sui in aquis sive in terris, nulla usquam ab eis Pensio exigatur.

¶ PENSIO, Merces, salarium, Gall. *Salaire*, honorario. Mandatum Philippi Pulcri ann. 1302. apud Menester. Hist. Lugd. pag. 83. col. 2: Item nolumus quod aliquis consiliarius noster de cetero recipiat vel habeat Pensionem ab aliqua persona ecclesiastica, vel seculari, nec ab aliqua ecclesia, villa, vel communitate. Charta ann. 1345. tom. 8. Gall. Christ. inter Instr. col. 122: Item Pensiones consiliatorum, medicorum et chirurgorum triginta sex libras et decem solidi. Item Pensiones in rebus... Summa omnium Pensionum tam in pecunia quam in rebus et assignamentis 477. 15. 8.

¶ PENSIO, a Gall. *Pension*. Certa reddituum beneficii ecclesiastici portio. Index MS. Beneficior. Eccles. et dioc. Constant. fol. 54: Et soluit Curatus Priori quinquaginta solidos pro Pensione.

¶ PENSIONALIS, Reditus annuus, Gall. *Rente*, et adject. pro Singulis annis pendendus. Lit. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 62: Usatica sive tasque 150. sextariorum bladi censualium sive Pensionalium, etc. Instr. ann. 1391. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 414. col. 1: Item quod dictus Petrus acquisivit... quendam ortum dominus Martinus, et multa alia bona, et census sive et Pensionales annuales.

¶ PENSIONALIS ECCLESIA, Quae pensionem solvit. Charta ann. 1300. apud Ludewig. tom. 5. Reliquiarum MSS. pag. 261: Nos proprietatem ejusdem (pensionis) dimidio merce Pensionalis praememoratae ecclesiae Noviperis, etc.

¶ PENSIONALITER, Pro praestatione vel pensione annua. Charta ann. 1256. in Guden. Codic. Diplomat. tom. 2. pag. 128: Nos villam Sigelbach... pro annuo censu 30. solidorum ab ecclesia Herbipolensi nobis concessam Pensionaliter possidemus.

¶ PENSIONARE, Annuus redditus assignare nomine Pensionis. Testamentum Agnonis de Turre ann. 1383. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 718: Et in casu in quo essent filii ex dicto Ludovico seu ex aliis filiis meis supradictis, volo quod prima maritetur ad et secundum ordinationem amitorum meorum, et alii ponantur in Ordine et Pensionentur competent.

¶ PENSIONARIUS, Qui pensionem seu praestationem annuam debet. Charta ann. 1402. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 896: Nostris et dictis nostris praepositis reddituaris, censuariis, Pensionariis, arrendatoribus, decimatoribus, colonis,

incolis et subditis... insinuamus, intimamus, etc.

¶ PENSIONARIA REDITIO, Eodem intellectu. Juram. Rob. ducis Apul. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: Promitto me annualiter pro unoquoque jugo boum pensionem scilicet XII. denarios Papiensis monetae persolutorum B. Petro... Hujus autem Pensionariae redditionis semper terminus, finito quoque anno, sanctae resurrectionis dies Dominicus.

¶ PENSIONARIUS, In beneficiis Principis relatus, Gall. *Pensionnaire*, interdum et Nobilis satelles Regis. Regest. 80. Chartophyl. reg. Ch. 528. ann. 1350: Guillelmi de Roello armigeri et advocati quondam Pensionarii carissimi domini et genitoris nostri dum vivebat, etc. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. Aprilis pag. 150: Nobilis vir Patricius Loquebourg, de custodia D. N. Regis Francorum et aunc ejus Pensionarius. Charta ann. 1465. apud Miraeum tom. 2. pag. 1348: Magistri Mathiae Grothars oppidi Gandensis Pensionarii, etc. Litterae Othonis Ducis Brunsvic. ad Elizabeth. Regin. Angl. ann. 1591. apud Rymer. tom. 16. pag. 147: Genericus Comes Frisiae Orientalis Joannes, affinis meus carissimus, qui per aliquot annos R. M. V. ciliens et Pensionarius fuit. Notus est Hollandiae Pensionarius, quo nomine significatur primus hujus Reipublicae minister.

¶ PENSIONARIUS, Cui ex camera seu fisco domini annuus reditus constitutus est: hanc inter servos manumissos referri debere existimo, ut pote qui libertatis accenserunt. Charta Ottonis III. Imper. pro Monast. Sarf. ann. 1001. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 494: Sive Latinus nuntius de eodem monasterio fodrum tollat, aut placitum super terram jam dicti Monasterii faciat: aut libellarios aut Pensionarios ad placitum constringere praesumat. Nisi forte Pensionarios interpreteris qui censui sunt obnoxii.

¶ PENSIONARIUS, Qui aliquid nomine pensionis seu annui redditus possidet. Charta ann. 1287. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab. Honthelm pag. 820. col. 2: Praepositus ecclesiae S. Simeonis Trevirensis Pensionarius curiae de Nagilbach.

¶ PENSIONARIUS, et PENCIONARIUS, Lictorum seu servientium testis et stipulator, Gall. *Recors*. Chron. Bonnæ Spel pag. 277: Stephanus quidam Pensionarius cum aliis a Nicolao de la Hays Praeposito Binchiensi missus ad instantiam cujusdam civis Binchiensis solutionem sibi debitorum pretendens, ejus equum in stabulo nostro ligatum solvens, Bivichium abduxit in praedictum nostram jurisdictionem. Histor. MS. S. Cypriani Pictav. pag. 449: Vendidi et concessi nonam partem me contingentem in serventia decimas de Linors quam ego et Pensionarii mei habebamus ab elemosinario.

¶ PENSIONARIUS LIBELLUS, Vide supra in Libellus.

¶ PENSIONATUS, a Gallico *Pensionné*, Cui annuus reditus est assignatus. Instr. ann. 1483. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 29. col. 2: Primo cum egregio viro magistro Johanne Garcini, doctore in medicina, medico Pensionato villae praedictae, etc. Pensionnier, Qui aliquem alendum instituendumve suscipit, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 308. Chartoph. reg. ch. 96: Le suppliant se mist à pension avecques ung nommé Le Desert;... et après qu'il eust esté par

certain temps avec ledit Desert son Pensionnier, etc.

¶ PENSITATIO, Meditatio. Acta S. Senorini tom. 3. April. pag. 75: Exacte martyrum acta legebat, in quorum studio et in aeternorum Pensitatione cruciatuum diu noctuque percurreret.

¶ PENSITATIO, ut Pensio 2. praestatio annua. Chron. Modoet. apud Murator. tom. 12. col. 1080: Cum burgo, et prato, et omni districtu, et Pensitationibus, et cum omnibus possessionibus, ac pertinentiis suis... recuperavimus.

¶ PENSIVA, Census, seu praestatio annua, quae a Judaeis, ut mercaturam exercere possint, pensitabatur. Computo ann. 1322. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 74: Pro Pensiva casana Lombardorum de Mentio recepit, etc. Alter ejusd. anni ibid.: Pro Pensiva Baudani Lombardi recepit, etc. Censu et Pensiva dicitur in Computo ann. 1329. ibid. 92. Vide Pensus.

¶ PENSIVUS, *δενσις*, in Gloss. Lat. Graec. *Pensius*, pro pretiosus dixit Gellius lib. 12. cap. 5: Ita proinde, ut nihil quicquam esset carius Pensiusque nobis, quam nosmetipsi.

¶ PENSORES, Tortores, carnifices. Vita S. Victoris Massil. apud Bosquetum:

Pugnat Pensores nimis inferre dolores.

¶ PENSUM, PENSUS, Vide Pensus.

¶ PENSUM, Vita S. Vict. III. PP. tom. 5. Sept. pag. 406. col. 2: Incitabatur quidem animo illas (officinas) aggredi ad renovandum; sed angebatur iterum, quia, ut tam arduum inciperet opus, nihil fere Peni habebat. Id est, ut notant docti Editores, nihil fere habebat, quo necessarias expensas solveret; a Pensare, solvere.

¶ PENSUS, Census qui statuto tempore persolvi debet. Littera Agapiti PP. ann. circ. 965. inter Instrum. tom. 6. novæ Gall. Christ. col. 104: Ita sane ut a vobis vestrisque successoribus singulis quibusque indictionibus Pensus nomine rationibus ecclesiasticis decem argenti solidi annuo denarios duodecim difficultate postposita persolvatur... nullaque praeterea ad dandum annuo Pensus a vobis mora proveniat. Vide Pensiva.

¶ PENTAEMTARCHUS, pro Pentecontarchus. Lat. Quinquagenarius. Charta ex Tabulario Ecclesiae Brivatensis ann. 924. num. 17: Consultu A. A. Præpositi Ecclesiae S. Juliani martyris, et Cuneberti Pentaemtarchi ipsius loci, ceterorumque Canonorum, etc. Ita enim præf. r. ipse codex, licet vir doctissimus Pentacontarchus ediderit. Idem porro Cunebertus sub eundem annum 924. ch. 194. Decanus dicitur. Vide Spicilegium Acherianum tom. 11. pag. 284. [Vide Pentacontarochium.]

¶ PENTECOMARCHUS, perperam etiam apud Simeonem Dunelmensem ann. 887: Perturbatus erat frequenter animo contra Principes et Pentecomarchos.

¶ PENTALACIA, PENTALAICA, Columna, sic dicta ab ejus forma. Anastasius in Vita S. Hilari PP. apud Murator. tom. 8. pag. 120. inter varias lectiones: Ecaton Pentalacias, et concas striatas duas... columna miræ magnitudinis, quae dicuntur Ecaton, fecit, et Pentalacias et concas castratas duas, etc. Columnae ecaton Pentalacias, etc. Nec sanior videtur ipse textus.

¶ PENTANUMMUS, inter signa terminorum, apud Agrimensores.

¶ PENTAPHARMACUM, Spartianus in Ello Vero: Nam tetrapharmacum, seu potius Pentapharmacum, quo postea semper Adrianus est usus, ipse (Ælius) dict-

tur reperisse; hoc est sumen, fasianum, pavonum, pernam crustulatum et aprugnam. Vide *Penthiacus*.

† **PENTAPROTUS**, πενταπρωτος, Quinque primi, quinque summus. Ηενταπρωτος, Quinque primatus, magistratus nomen, minus quinque primorum. Cod. lib. 12. tit. 29: *Obsequium temoniariorum vel Pentaprotie*. Cujacius vult, *prototypie*. Hæc Martinus in Lexico. [Vide Savin. *Histor. Jur. Rom. med. temp.* tom. 1. § 24.]

† **PENTAPTOTOS**, πενταπτοτος, Quinque casus habens, scilicet diversos. Isidorus lib. 1. cap. 6. *Pentaptoia*, quod tantum quinque casibus variantur, ut doctus. Ηενταπτοτος, πενταπτοτος, casualis. Hæc iterum Martinus.

† **PENTARCHIA**, Sicardi Episc. Cremon. Chron. apud Murator. tom. 7. col. 530: *Gabinus Scario succedit. Gentem Juliarum per Pentarchias, id est, quinque conventus divisit. Vox notissima originis*.

† **PENTARCONTARROCHIIUM**, vox a Græco πεντακονταρον consarcinata ad indicandum Decani munus in Eccl. Brivatensi. Charta ann. 905. tom. 2. Gall. Christ. Inter Instr. col. 130: *Adierunt serenitatem nostram Eldafredus aule. S. Juliani Brivatensis eximius præfectus, et Nectardus Pentarcontarochii administrator non infimus, ceterisque Canonici quampures. Vide *Pentaentarchus*.*

† **PENTECOMARCHUS**. Vide *Pentaentarchus*.

† **PENTECOSTALIA**, Præstatio quæ a parochianis ad festum Pentecostes Curioni, vel ab inferioribus Ecclesiis matriæ seu Episcopo exsolvebatur. Charta Elizabethæ Reg. Angl. ann. 1560. apud Rymer. tom. 15. pag. 581: *Cum omnibus et singulis suis commodis, emolumentis, procuracionibus, Pentecostalis, pensionibus, etc. Kennethus in Antiquit. Am'rosden. pag. 506. Ut omnes parochia in prædicta villa veniant ad suam matrem Ecclesiam de Pyrthon cum elemosynis suis et oblationibus quibuscumque his festivis diebus per annum, scilicet ad Natale, ad Pascha, ad Pentecosten.* Consule Th. Blount in *Nomoiæ*. Anglie. hanc ad vocem.

† Hinc *Nunni Pentecostales* appellabantur. Vide supra in *Nunnius*.

† **PENTECOSTALITER**. Breve recordationis ann. 1140. in Tabulario Casauriensi: *His ita institutis atque perfectis præfati fratres ex intimo viscerum suorum dixerunt, quod si quis nostrum vel eorum qui de gente nostra nasciturus sunt, frangere voluerit hæc, aut fregerit, sit anathematizatus et excommunicatus. et persolvat mille mancosos purissimi auri, et his persolutis, ista que facimus, sicut in isto brevi continentur, et in carta primæ donationis perleguntur, Pentecostaliter, et sine fine permaneant. Ubi forte pentecostaliter idem valet ac si res ea per 50. annos possessa fuisset. Nam annorum 50. præscriptio omnem redimendæ possessionis spem tollebat. Charta Frederici Imperat. ann. 1219. apud Ughellum tom. 4. pag. 1503: *Ad hæc regia auctoritate statuimus et ordinamus, ut nulla præscriptio noceat, vel possit objici eidem Ecclesiæ, nisi 50. annorum curriculum sit munita. Vide *Canones Hibern. lib. 35. cap. 7. 8. 10. lib. 41. cap. 7. Leges Wisigoth. lib. 4. tit. 3. § 2. 4. Goffridum Vinocin. lib. 2. Epist. 80. leg. 10. Cod. de Præditis Navicular. (11. 3.)***

† **PENTECOSTE**, Festum adventus Spiritus sancti in Apostolos, quod celebrant Christiani quinquagesimo die post Pas-

cha. Vide Durandum lib. 6. cap. 107. et alios passim. Per septem autem dies festum Pentecostes celebrabatur, ut auctor est Honorius Augustod. lib. 8. cap. 147. et 149.

† Qui fuerint in hoc festo aliquod ecclesiarum usus, videsis in *Nebula* 2.

† Alterius jocularis usus, qui postridie ejusdem festi agebatur, mentio fit, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 114: *Comme le lendemain de la Pentecoste, auquel jour l'en a acoustumé d'aler gaiger par maniere d'esbatement ceulx qui ne sont pas levez, pour aler boire sur lesdi: gaiges, Estenart accompaignié de la femme de Jehan des Mares et de la femme Jehan Paon, ala en l'ostel de Jehan Duques de la ville, et prist des gaiges en sa maison par bonne amour et esbatement, pour ce que leait Duques de la ville n'estoit pas vestu; et ce fait alerent en l'ostel de Jehan Leureux porteur de pardons, et y entrerent par l'uy de derriere, et pour ce qu'il n'estoit pas leved, prindrent semblablement des gaiges en sa maison par bonne amour et esbatement; et quant vint à heure de disner, ledit Estenart appella ou envoya querir ledit Duques de la ville pour venir disner en l'ostel du dit des Mares sur lesdi: gaiges; lequel y vint et aussi fist ledit Jehan Leureux. Quod ad posterum diem Pentecostes hic assignatur, alibi postridie Pasche fiebat. Vide infra *Pristo* 8. et *Robinetus*.*

† **PENTECOSTE**, Intervallum a Dominica Resurrectionis ad festum Pentecostes, Græcis et Latinis scriptoribus passim etiam dicitur Ordo Romanus: *Tempus autem Pentecostes inchoatur a prima die Resurrectionis, et currit usque ad diem quinquagesimum post Pascha*. S. Hieronymus: *Non quo, et per totum annum, excepta Pentecoste, jejunare non liceat*. S. August. Epist. 86: *Dies illi quinquaginta post Pascha usque ad Pentecosten quibus non jejunatur, etc.* Ita etiam Tertullianus lib. de Corona militis cap. 3. de Baptismo cap. 88. etc. Adde Amariam lib. 4. cap. 40. In illo autem 50. dierum intervallo, stantes liturgis olim intererant, eo elapsò de geniculis adorabant, uti testantur Tertullianus, S. Hieronymus, S. Ambrosius serm. 61. Concilium Aurelianense, Epiphanius serm. Catech. S. Augustinus Epist. 119. cap. 17. S. Columban. in Penitent. cap. 9. B. Dorotheus Doct. 15. S. Germanus Patr. CP. in Theoria Mystica, Ordo Romanus, Isidor. lib. 1. de Eccles. offic. cap. 38. etc. In illo etiam intervallo *Alleluja* in Ecclesia ubique cantatur. S. Augustinus Epist. 119. cap. 17. Vide Scalligeriana pag. 231. et Henricum Valesium ad Eusebium lib. 4. de Vita Constant. cap. 64. [Vide Glossar. med. Græcit. voce Ηενταπτοτος, col. 1147.]

† **PENTECOSTES MEDIA**, Feria quarta intra octavam Pentecostes. Epist. S. Maximi mart. apud Sirmondum in Collect. Anastasii pag. 139: *Media Pentecostes hera, quod fuit octava decima mensis dies, qua solemnitas agebatur sancta mediæ Pentecostes.*

† **PENTECOSTEN**, indeclinabiliter. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 33: *Similiter fiat in Septimana Pasche et Pentecosten. Occurrit ibi non semel, in Capitulari ann. 828. apud Anselmum Havelsbergensem Episc. lib. 3. Dialog. cap. 14. extremo, et alibi passim.*

† **PENTEPITROPUS**, Unus e collegio quinquæ Procuratorum, a Græco πενταπρωτος. Vita S. Auxentii Archimand.

tom. 2. Febr. pag. 781: *Conjux quoque alterius cujusdam Pentepitropi nomine Coemita.*

† **PENTES MANICE**, f. pro *Pendentes*. Litteræ Caroli V. Franc. Reg. ann. 1367. de forma vestium: *Item, quod non audeant portare mochas vel manticas Pentes latiores trium digitorum vel majoris latitudinis.*

† **PENTEUS**. Vide *Typus* 1.

† **PENTHANA**, Retia species. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 78: *Quoddam rethe, vocatum Penthana, pro capiendis piscibus intendunt, etc.* Vide supra *Panikera* 1. et *Pentellus* 2.

† **PENTHE**, Chron. Episc. Mindens. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 193:

M. trecenteno cum nono septuagena. Mindis districtus conterret fulminis lectus, Penthæque pro festo feria quinta memor esto.

[Vide Legitur ibidem hanc tempestatem ortam esse in crastino S. Urbani Pape, qui dies cum sit 26. Maii et Pascha anni 1379. incidat in 10. April. patet *Penthe*, vel ut Meibomius habet *Pente*, idem esse ac *Pentecoste*, quod festum eo anno fuit die 29. Maii.]

† **PENTHIACUS**, Fragmentum Petronii pag. 80: *Gallum enim gallinaceum, Penthicum, et ejusmodi nuntias rusticis faciunt.* [Vide *Pentapharmacum*.]

† **PENTICIUM**, Appendix adis, gurgustium, turgurium parietis affixum, adjunctum, nostris *Appentis*, [Anglis *Penthouse* vel *Pentise*.] Regula Fratrum domus S. Juliani Juxta S. Albanum in Anglia: *Similiter in hibernis ne stationes fiant in Penticio, quod se extendit in longitudine ante domum fratrum versus viam regiam; neque quicumque fratrum teneat ibi parliamentum cum alio fratre, sed si quis fratrum voluerit habere colloquium cum aliquo fratre, transeat ordinatè per dictum Pentitium unusquisque alter ad alterum pro libito suo sine statione, etc.* Thomas Walsinghamus in Ricardo II. pag. 259: *Intravit quidam cum gladio et parma Pentitium Abbatis, audacter petens centum marcas ab Abbate donari sibi, etc.* Infra: *In camera Abbatis, in capella, in Penticio pro libito deambulabant.*

† **PENTIFARIE**, In quinque partes, vox hybrida. Erchembertus, et ex eo Leo Ost. lib. 1. cap. 81: *Pentifarie regnum Francorum divisum est.*

† **PENTORIUM**, Locus, ubi appenduntur pannu desiccandi, nostris alias *Pentouer*. Charta ann. 1327. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 706: *Item de septem solidis super quoddam Pentorium, situm in parochia S. Gildardi Rothomagensis. Necrol. Rotomag. ex Cod. reg. 5196. fol. 13. v. Obiit Johannes Luca, pro quo habemus xx. solidos in Pentoria, que fuerunt Nicolai de Goy, extra portam Belvacensem. Ibid. fol. 16. r. Item iij. solidos in quodam Pentorio, quod tenet modo Johannes Talemor, in parochia S. Gildardi. Charta ann. 1358. in Reg. 87. ch. 178: *Item un Pentouer à pendre draps, avecques une loige assise en la parroisse de S. Goudart de Rouen. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 184. ch. 170: *Le suppliant trouva ung drap de brunette de onze aunes ou environ oudit hostel sur ung Pentouer. Ubi Pentouer perticam sonat, ad quam appenditur pannus desiccandus. Vide supra *Pegia* et *Pentitorium*.***

† **PENTURA**, a Gallico *Panture*, Longurius ferreus. Comput. ann. 1450. ex

Tabul. S. Vulfr. Abbavil. : Item dicto Petro pro quadam Pentura Flamenga, cum una vervella, ad quamdam fenestram : imera domus, ... xviij. denarios.

† PENU, Cella, Gall. Cellier, quia in eo penus servantur. Charta ann. 1404 : Item constat tenere quoddam Penu seu Cellier, cum quodam parvo plastro. Occurrit in Consuetud. Brageriac. art. 122. et 128. Vide Penus 1.

† PENUCULA. Vide Panucula 2.

• PENULA, Caverna, lucerna, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Hinc orte Penulchia.

• PENULATUS. Joan. Fortescutus de Laudibus Legum Angl. cap. 51. de Justiciario Angl. : Serviens ad legem ipse existens roba longa, ad instar Sacerdotis, cum capite Penulato circa humeros ejus, et desuper collobio, cum duobus labellulis... vestiebatur. Infra : Et capicium ejus non alio quam mensevero (Menu-vair) Penulatur, capicium tamen servientis pelli- bus agnitis semper albis implicatur. [Hist. Harcur. tom. 4. pag. 2210 : Priore Warvici hiis diebus amictio griseo Penulato cum baculo pastorali, etc.] Vox videtur formata a pannus seu nostro panne, id est pennis vel pellicium : ita ut penulatus, idem sit quod federatus, quasi pannulatus.

• PENULCHIA, Cavernula. Charta ann. 1384. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 1358 : Quod quidem castrum de Sabagario, seu ejus mandatum confrontatur cum Penulchiis de Vernetto et de Gaurelhis diocesis Ruthemensis. Vide Penula.

† PENUNCILLUS. Vide Pennones.

† PENURIOSUS, Qui penuriam patitur. Utitur Alanus de Insulis in Placitu natura pag. 283. 321. ult. edit.

• 2. PENURIOSUS, Rebus penurialis abundans. Chron. Joan. Whethamst. edit. Hearn. pag. 367 : Quia populi illi (Boreales Angli) plus sunt Penuriosus quam pecuniosi, majorem habentes abundantiam orobi et ordet, siliginis et frumenti, quam aut ostri, aut habeni, aut eboris, muricis, auri vel argenti.

† 1. PENUS, oris. Idem quod Penu. Charta Humberti Dalph. ann. 1348. inter Ordin. reg. Franc. tom. 3. pag. 275 : Ecclesia de Romanis sola et in solidum habuit, habere consuevit et habet in singulis cellariis seu Penoribus suis infra villam de Romanis, a tenentibus cellaria, unum quartale vini semel in anno. Transactio inter abbat. et monachos Crassenses ann. 1351 : Quod vinum refectorarius dicti monasterii recipere debet et tenetur in Penore domini abbatis. Recognit. de Vouta tom. 3. fol. 358 : Item super Antonio de Ranco pro vinea et Penore simul contiguas suis in manso de Blachia confrontante cum Penore Petri Vinhalis... Item pro Penore et vinea suis, etc. Utitur Columella.

† 2. PENUS, τῆνός τε Ulter, ultrix. Gloss. Lat. Gr. MSS. : Punitor, ultor.

• 3. PENUS, femin. gen. Cella, penarium. Charta ann. 1329. in Reg. Caroli Pulc. et Phil. VI. ex Cam. Comput. Paris fol. 00. v. : Pronuntiamus dictos patrem et filium amirisse... quandam Penum, quam habebant apud Burdegalas.

† PENUSA, Spura xal nura, in Gloss. Lat. Gr.

• PENY-GAVEL. Vetus Charta apud Somnerum in Tractatu de Gavelkind pag. 26 : Tenentur de predictis Abbate et Conventu, et predecessoribus suis per fidelitatem et relevum, et per redditum et servitium vocatum Penygavel, videlicet reddendo annualim eidem Abbati et Conventui, et eorum successoribus de

qualibet Swillinga dictarum 43. Swillingarum in festo S. Martini in Aleme decem et novem solidos et 8. denarios, etc.

• PENTYPISE, Pondus denariorum, statera, ex Sax. peny, denarius, et pise, ponderatio. Willelmus Thorn ann. 1386 : Fabricavit sibi stateram Abbati et Conventui postea dolosam et abominabilem, quam dicitur Penypise, et cum illa traivit 20. sol. in denariis antiquis ponderis maximis, cum quibus aqua lance receptabat denarios quorumcumque.

• PENZA FRASCARUM. Vide Pertica Frascarum. [Fr.]

• PEONES. [Cunicularii, pedites. Dief.]

† PEPEDERE. Gloss. Lat. Græc. : Pe-pedo, τῆνός τε.

† PEPERCIO, Indulgentia, remissio. Tabular. Montis-albani ann. 1295. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 549 : Omnibus vero illis qui rogarant quod Deus maneret illos qui servarent illam pacem, dedit (Papa) centum dies Pepercionis totiens quotiens die qualibet pro dicta pace servanda precaverunt.

† PEPEPERE. Gloss. Lat. Græc. : Pe-pero, τῆνός τε.

† PEPERONI, ut Perones, ni fallor, Calceamentorum genus. Vide in Pero 1. Statuta Eccl. Carnot. ann. 1325. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1365 : Præcipimus sub pena prædicta fratribus et majoribus Augustini (leprosiarum) quod vestibus indecentibus et Peperonis de vestibus utantur.

† PEPIGNA. Vide Pepigna.

• PEPILO, ONIS, Peoples, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Pepia vero nostratibus, dicitur Seminarii cultor, in Charta ann. 1388. ex Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 267 : Item aut livres de monnoie courent, lesquelles me font... chascun an de rente les Pepins de la pepiniere, parroissiens de S. Savenniens, pour cause et raison d'un moulin à vent qu'ils tiennent de moi, appelé Guinguesvutain.

† PEPIGERE, f. Præstare, exsequi. Concilium Egarense ann. 614. inter Hispan. tom. 2. pag. 457 : Et omne quicquid ex castimonia presbyterorum et inferiorum clericorum conscriptum fuit, eadem forma etiam de omnibus Episcopis sub tali industria solertiaque omni tempore Pepigendo scrutetur.

• PEPIGNA, Minuta moneta species, [eadem videtur quæ Pictavina.] Tabular. Albæ-ripis in diocesi Lingonensi ann. 1219 : Liberas ab omni censu et servitio, præter 5. denarios censuales una Pepigna minus.

† PEPIGENA, Eadem notione. Charta ann. 1206. in Tabular. Calensi pag. 190 : Recipient de cetero... quinque Pepigenas super terra sua desuper Riart... Item Laurentius quadrigarius (debet) tres denarios et unam Pepigenam de terra sua de bosco. Charta ann. 1304. in Tabular. Corb. : Vendidit... ad opus ejusdem ecclesie... viginti quatuor denarios et unam Pepigenam annui census seu redditus quos habebat super diversis locis.

• PEPIONES. Vide Pipiones.

• PEPLARE, Vide Pipo seu velo tegere, apud Will. Dugdai. in Antiq. Warvic. pag. 654 : In signum cujusmodi continentie et castitatis promisso perpetuo servando, eandem Margeriam velandam seu Peplandam... vobis committimus potestatem. Vide Peplum.

• PEPLINARIUM. [Vasculum institoris in quo Pepla ponuntur. Dief.]

† PEPLUM, Pannus lineus, quem moniales gerunt sub mento. Itæ Lyndwoo-

us lib. 3. Provinc. tit. 19. ad hæc verba : Moniales et cetera mulieres divino cultui dedicata velum vel Peplum sericum non habeant, nec in velo seu argenteo vel aureo audeant deportare. Erat autem et peplum femine capitis involucrem, quo fauces etiam tegebantur usque ad nasum, ut observat Speimannus ex Matthæo Paris ad ann. 1191. ubi de summo Angliæ Cancellario eodemque Antistite, cultu cincto muliebri : Tunica viridi farnicea indutus; capam habens ejusdem coloris, Peplum in capite muliebri portans. Mox : Dolum suspicantes manus iniecerunt in Peplum, quo fauces tegebantur; et summitentes a naso usque deorum, faciem hominis viderunt nigram et nuper rasam.

• PEPLA est quidam nigra spina, quæ dicitur Gallice Bourque espine. Peplum est fructus ejus. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120.

• PEPLARE, Pellere, Gall. Pousser. Lit. remis. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 641 : Ipse Joaquinus Aurtando et Peplando ipsum Johannem videnter, duxit usque ad hostium dicta domus, etc.

† 1. PEPULUM, Speculum, in Gloss. Arabico-Lat. Glossæ antiquæ MSS. : Populo, palleum, pepulum, spelunca. Populum, speculum.

• Idem quod Peplum. Charta ann. 1316. in Chartul. S. Petri Gand. ch. 55 : Ipsa nobilis domicella Yolenta... in ulnis duorum nobilium acutiferorum tenens Peplum dumtaxat supra caput tenens, etc.

• 2. PEPULUM, Alia notione. Vide supra in Pepula.

† PEPUZIANI, PEPUZIANI appellati Montanistæ a Pepuza Phrygiæ pago. Vide Philastrium cap. 49. S. Epiph. hæc. 19. S. August. hæc. 37.

• PEQUICHINUS. Vide Piguachini.

† PER, Præpositio variæ significati- nis apud Scriptores mediæ ævi. Usita- tiores annotabimus.

† PER, Ad. Vitæ Patrum Emerit. tom. 2. Concil. Hispan. pag. 656 : Accidit ut... Per confirmandas eorum libertates ali- quam particulam pecuniosam tribueret.

† PER, Apud, coram. S. Bernardus Epist. 428 : Servientes Episcopi et quot- quot erunt de familia ejus, numquam justitiant se Per Comitem.

† PER, Cum. Charta ann. 1198. tom. 9. Spici. Acher. pag. 525 : Et ut hæc charta perpetua stabilitatis robur obti- neat ipsam Per chirographum scriptam et civitatem sigillis nostris corroborari fecimus.

† PER, Pro, sæpius occurrit hac no- tione. Pactus Leg. Salicæ tit. 19. edit. Eccardi : Per unumquemque ictum sem- per ternos solidos solvat. Rotulus sec. XII. in Tabular. Casæ Dei : Dalmacius Dentil arcasium quod habebat in ecclesia S. Pauli, Per unam mulam et C. sol. dedit monachis presentibus et futuris. Chron. Andrense tom. 3. Spici. Acher. pag. 366 : Partem meam vestimus... do sub firma manu Ostellaris ad Ander- nes... Per tres firtalas avena per singulos annos reddendas. Acta S. Raynerii tom. 3. Junii pag. 434 : Non Per te desinam hæc preceam fundere. Et alibi passim.

• PER NOMEN, Nominatim, spectatim; Gall. Nommément. Charta Ludov. VI. reg. Franc. ann. 1122. in Reg. 62. Char- toph. reg. ch. 200 : Præcipimus ut tam ipse quam hæres ipsius... sit liber ab omni servitio, et Per nomen ab omni ex- peditione et cavalcaria.

† 1. PERA, Monachorum propria fuit. Cassianus de Monachis Egyptiis : Ulti-

mus est habitus eorum pellic caprinae, quam melotes, vel Pera appellatur, et baculus. Ita peram et baculum Monachis tribuit Palladius in Hist. Lausiaca cap. 89. Metotem vero Peram apud Cassianum vocari mirum videtur viris eruditissimis: unde quidam penulam, alii diplyerem post melotes ponendam existimabam, tametsi ita legisse veteres apud Cassianum, ut ferunt editiones, pro certo sit. Vide Joann. de Janua in Pera, et Rosweidum ad Paulinum pag. 822. [Pera, escharpe in Gloss. Lat. Gall. Sangerman.]

Peregrinantium etiam fuit Pera. [Vide in Peregrinatio 9. laudatum Poema de la Rose MS.] Sic enim Christus ministris suis, apud Salvianum lib. 2. ad Eccles. Cathol. Nolite possidera aurum neque argentum neque pecuniam in tonis vestris, non Peram in via, neque duas tunicas, etc. Baldricus in Chron. Camedrac. lib. 1. cap. 10. Sumpta Pera cum baculo, ad cenobium viri Dei pergere festinavit. Charta Ademari Vicecomitis Lemovic. ann. 1179. ex Tabular. Dalonensi fol. 23: Eo die, quo Hierusalem proficiscens cum Pera, quam collo deferebam, Joannem ejusdem Ecclesie Abbatem et ceteros fratres Dalonenses investivi, etc. Peregrinantium vero perae a Presbyteris benedicti solebant, ut observat Honorius Augustodun. lib. 1. Gemmae animae cap. 181. pro quibus benedictionibus fiebant oblationes. Diploma Alexandri PP. ann. 1234. in Tabulis Burgund. Perardi pag. 434: Item Sacerdos solus habebit... oblationes quae sunt pro baptismo et pro Pera. Charta Rogeri Abbatis Dervensis in Tabul. ejusdem Monasterii: Benedictiones Peraram, capillorum quoque suar erunt. Charta an. 1221. apud Jacobum Petium ad Perentiale Theodori pag. 401: In praedicta etiam ecclesia peregrinis de castro presbyter concevit benedicere Peras et baculos, et missam, si ei placuerit, celebrare, et solum denarium de oblationibus recipere. Vide Vitam S. Teliai apud Captravium cap. 2. et quae super peregrinantium peris observavimus in Dissertat. 15. ad Joinvillam. Benedicebantur etiam a Sacerdote ipsimet peregrinari, ut est apud Gillebertum Lunicensis Episcopum de Usu Ecclesiarum.

Chartul. episc. Paris. fol. 127: Anno Domini 1269. mense Martio pridie Idus, die Veneris post Dominicam qua canitur Remiscere, Ludovicus rex Francie arripuit iter ad partes transmarinas de S. Dionysio, et ibi accepit Peram et baculum peregrinationis suae, quos benedixit et tradidit sibi in ecclesia S. Dionysii Radulphus episcopus Albanensis, tunc Apostolicae Sedis legatus in Francia et partibus transmarinis. Die vero Sabbati in crastino Idus Martii accepit licentiam in ultimo suo recessu in ecclesia Parisiensis, et venit ad dictam ecclesiam de domibus suis Paris. discalciatus, et dominus Petrus filius suus similiter cum eo nudus pedes. Dominus Philippus primogenitus suus et dom. Robertus comes Atrabensis et quamplures alii non discalciati venerunt cum eo. Charta Hug. episc. Autiss. ann. 1148: De visitatione, de baptismo et de Paris totum ipsius erit. Alia Renaudi Tull. episc. ann. 1211: In oblationibus, in confessionibus, Peris, nuptiis, et in omni usu tertiam partem accipiet. Vide infra Scarcella.

PERA, inter ministeria sacra. Chronicon Moguntin. pag. 384: Peram ad cor-

poralia filis aureis insertis miri operis et decoris.

2. PERA, Anglis, est quævis structura contra fluctuum impetus, tam in mari, quam in fluminibus, ex Lat. *petra*, seu Gallico *pierre*, quod idem sonat. Usus enim obtinuit, ut ejusmodi moles, cuiuscumque materiae sint, ita appellerentur, ut illa ad Germuthiam ex Ingentibus trabibus maximeque vi saxorum constructa hodie id nominis habet: quomodo etiam peras vocant ipsa fundamenta quibus innotuntur columnae, quae pontes sustinent, sive ex saxis fiunt, sive ex pilis, tabulis, et aggregata terra. Vetus membrana de restauratione pontis Rovecestrae in Itinerario Cantii, apud Spelmanum: Primum ejusdem civitatis Episcopus incipit operari in Orientali brachio (pontis) primam Peram de terra, etc. Occurrit ibi *rueries*.

PERABSIS, Paropsis, vas escarium, Gall. Plat. Comput. ann. 1334. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 88. col. 1: Locavi quinquaginta Parabsides et quinquaginta escudalomos... et pro quinquaginta sisoris, inclusiis xvij. Parabsidibus, quae fuerunt amissae, etc. Vide Paropsis.

PERACEDERE, Accedere. Chron. Sigeb. Gemblac. ad ann. 989. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 216: Karolus dux Montem acutum expugnat, Suestionis uaque vastando Peracedit.

PERACHABERE, Perficere, Gall. Parachever. Comput. ann. 1488. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 47. col. 1: Alia expensa de sequito seu emolumento provento ex eodem, facta per dictos dominos consules pro finiendo sive Perachabendo turrim dudum incceptam, etc.

PERACIA, Pera, pharetra. Anonymus de Gestis Frederici II. Imperatoris: Saraceni more solito, priusquam se jungant, manualiter hostibus, ex Peracis tela proiciunt, et subito sagittantes Ribaldos sine numero vulnerant.

PERACTOR, Praeceptum Caroli M. ann. 770. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 32: In praesentia nostra de ipsa silva retulit ad relegendum, et innovavit nobis, ut Peractores iniquiter ipsa silva ex parte invasissent. Ubi divisim legendum videtur per actores. Vide Actor.

PERACULUM, Sacculus. Gloss. MS. Reg. Cod. 1013. Vox a *para* efficta.

PERADOTA, Species lapidis pretiosi. Charta ann. 1272. apud Rymer. tom. 1. pag. 879: Et unum anulum cum Peradota, pretii decem librarum. Vide Peridot.

PERE, Omnia vasa necessaria usui bellico. Glossar. Gasp. Barthil ex Guilberti Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 429.

PEREQUARE TALLIAM, Talliam ex aequo inter homines illi obnoxios partiri. *Persequatio*, ipsa partitio. Libertates Montis-Britonis ann. 1376. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 83: Nec eis licitum sit in futurum dictos homines, incolas et personas, cuiuscumque status sint, qui nunc sunt, aut qui pro tempore fuerint, talliare seu Persequare talliam, seu Persequationem aliquam eis facere, aut aliquam servitutem talliae, doni vel exactionis pecuniae cuiuscumque eis imponere. Vide Persequatores.

PEREQUARE, in Edicto Johannis Reg. Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordinat. pag. 157: Ipsi Consules (S. Genesii)... habeant potestatem indicendi et Persequandi et levandi per certos suos nuncios, talliam, seu tallias, etc.

PEREQUATORES, in Cod. Theod. et in Novellis, qui tributa ex aequo inter cives partuntur. Graecis, *Itocrai*, de quibus etiam agunt Ennodius lib. 1. Epist. 6. Senator lib. 5. Epist. 14. 15. et alii a nobis laudati ad Alexiadem pag. 846. Vide praeterea Sirmondum ad Ennodium, Jacobum Gotofredum ad Cod. Th. Chopinum lib. 1. de Dom. tit. 2. num. 5. etc. Ad hanc tributorum persequationem pertinet locus Gregorii Turon. lib. 9. cap. 30: Childebertus vero Rex descriptors in Pictavos... jussit abire... ut scilicet populus, censum quem tempore patris reddiderat, facta ratione innovatura, reddere deberet. Multi enim ex his defuncti fuerant, et ob hoc viduis orphanisque ac debilibus tributis pondus insederat. Quod hi discutientes, per ordinem relaxantes pauperes ac infirmos illos, quos justitia conditio tributarios dabat, censu publico subdiderunt. Adde Diurnum Romanum cap. 6. tit. 3. [Glossar. med. Graecit. voce *Ἐνοτται* col. 431. supra *Inspectores*.]

PEREQUATORES victualium rerum in urbe regia, apud Senatorem lib. 6. Epist. 6. qui rebus venalibus pretium induunt ac inducunt.

PERAFFINARE, de metallis dicitur quae purgantur et diligentius excoquantur, Gall. *Affiner*. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1398. apud Rymer. tom. 5. pag. 71: Et dictam minam auri et argenti valeant purgare et Peraffinare... et sic purgatum et Peraffinatum ad cunae nostra et heredum nostrorum deferatur. Hinc

PERAFFINATIO, Ipsa purgatio, ibidem: Assignavimus ipsum... ad supervidendum: purgationem et Peraffinationem auri et argenti praedictorum. Vide *Affinare*.

PERAGERE Abigere. Mirac. S. Apriti tom. 5. Sept. pag. 70. col. 1: Referunt: amque nostri majores natu plurima sibi ejus et visa et audita miraculorum beneficia, quae demoniosorum, caecorum, claudorum, aliorumque debiliu Peragit incommoda.

PERAGERE PECUNIAM, Colligere. Chron. Trudon. lib. 6. tom. 7. Spicil. Acher. pag. 418: Peroluta est ibi Peracta prius pecunia, Comitum Gisleberto reddita est Ducis gratia, oppidani liberati sunt a timore. Nisi forte ibi sensus sit, peroluta est pecunia conventa.

PERAGRARE, Venire, accedere ad aliquem. Charta Caroli C. ann. 845. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 470: Dignum est sanctae Ecclesiae loca auctoritate regali stabilire, et justis monachorum divini cultus amore ad nos Peragrarum precibus favere.

PERAGRATOR, Aleur, *découvreur* cæ et la. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

PERALBA, Lib. virid. ann. circ. 400. eccl. Carnot.: Tenetur capicerius... ad recuperanda et sustinenda ornamenta, capas, casulas, albas Peralbas, etc. Sed legendum videtur, Albas paratas, id est, Phrygio opere ornatas.

PERALIS BENEDICTIO. Vide in Benedictio.

PERAMBULARE, Invadere, per vim occupare. *Perambulare* violentia alodium, in Chartul. Pontisar. cap. 123. pag. 33. Vide alia notione in *Perambulatio*.

PERAMBULATIO, a Practicis Anglicis dicitur perquisitio, quae a iudice fit finium Comitatus, aut alterius tementi, cum de iis non consentiant partes. Tum enim *perambulantur* et inspi-

ciuntur, ut de his constet. Tabularium Burgollense fol. 9: Quibus congregatis idem Albinus fines nostras terras capit Perambulata ac incisas arborum, quae easdem terras terminabant, eisdem demonstrare, ostensionem cuius praefatus Hugo noluit credere. [Chron. Nic. Trivelli: Perambulatio autem forestae commissa est per totam Angliam tribus Episcopis, totidemque Comitibus, Baronibusque in eodem numero, ut ipsi Deum habentes praesentibus, executionem facerent, et si quid emergeret dubia, illa secundum Deum et iustitiam declararent.] Vox etiam cognita hac fere notione sub priore Regum Stemmata. Charta Chlotharii III. apud Petr. Chiffletium: Qualiter... una cum ipsis vel parentes eorum de parte maxima de infra termino ipso Flaviacense contentione maximam habuissent, et ipsas terminaciones Perambulassent et signa possuissent, etc. Vide Leges Baronum Scotticor. cap. 78. § 2. Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 81. § 2. et Fletam lib. 4. cap. 15. § 1. 2. 4. et infra Percalcare et Visus.

PERAMENTUM, Pera, cingulum a quo pera pendet: Escarcella. Joannes Beka la. Herberto Episcopo Trajectensi 26: Theodoricus itaque Comes, (Hollandiae) his agnitis, in se reversus erubuit, et de proposito mali voluntatis compunctus ingenuit: qui statim abiciens pilum fraxineum, galerum splendidum, lecinneum clypeum, et Peramentum aureum, discalcatus, flexis genibus expetivit veniam. Ita 1. editio. at Bucheliana habet peramentum.

PERAMPLIUS, ita Anastasius in Hist. Eccl. vertit Theophrasti in *περιπλεον* pag. 91. [Perariplius, encof plus largement, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

PERANGADA. Vide *Paragada*.
PERANGARIE. Mendum esse pro *Parangarie* suspicatus est erudit. Canigius: sed frequentius occurrit quam ut huic conjecturae calculum meum addam. *Perangaria* definitur apud Spelm. ex veteri vocabul. Latino Angl.: *Servitus personarum et rerum. Dicitur quasi perfecta et magna angaria. Est autem angaria servitus personarum et non rerum. Item Perangaria dicitur exactio nes et praestationes patrimoniorum.* Charta Caroli IV. Imper. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 377: *Ab omnibus exactioibus, collectis, precariis, angariis, Perangariis et aliis impositionibus... valeant eximere.* Legitur iterum pag. seq. Charta Ludovici II. Reg. Siciliae MS. *Questas, aut tallias, angarias sive Perangarias... imponere non audeant.* Occurrit in Statutis Vercell. lib. 6. fol. 132. v. Vide *Angaria* 2. et *Angariare* 1.

PERANNO, Perannum duro. Onomast. apud Martin.: *Peranno, ἀναπυρρίκω; rectius ἀναπυρρίκω.*

PERANTE, ex Gallico, *Pardevant*. Statuta Ordinis de Sempringham pag. 733: *Potest... in aliam partem Perante chorum transire.* Liber Ordinis sancti Victoris Parisiensis MS. cap. 38: *Quotiens conventus cum processione Perante lavatorium transit, etc.* Monachus Vallis Sarnei cap. 72: *Cum transiret Perante basilicam, etc.* Adde librum Usuum Cisterciensium cap. 75. 90.

PERANTEA, Prius, Gall. *Auparavant*, *ci-devant*. Charta ann. 1377. apud Rymer. tom. 7. pag. 164: *Item quod, ubi per officarios Pontius, per tempus sufficiens Perantea certificatum fuit, pro dando succursu, etc.* Instrumentum ann. 1459. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 747:

Magister Petrus de Saint-Amant, nunc clericus Regis in Thesauris, et Perantea receptor Parisius, etc.

* **OBITUAR.** becl. Paris. MS. ad 23. Febr.: *Obitus reverendissimi patris D. Stephani de Poncher archiepiscopi Senonensis et Perantea episcopi Paris.*

* **PERANUS**. Bened. abb. Petroburg. in Henr. II. reg. Angl. ad ann. 1190. tom. 2. pag. 601. edit. Hearn.: *Insula de Majorik reddit regi Arrogantia (sic) trescentos Peranos sericos de tributo per annum: insula vero de Enviz reddit eidem regi per annum ducentos Peranos sericos de tributo. Ubi Hovedenus pag. 672. habet, Pannos, et quidem rectius.*

PERARARE Scribere, apud Sidonium lib. 5. Ep. 17. lib. 7. Epist. 2. [Utitur Ovidius lib. 8. Trist. Eleg. 7:

*Vade salutem subito Perara Perillam
Littera, sermone sda ministra mei.]*

* **PERAREDA**, an *Lapididina*, Gall. *Carriers*, vel vox corrupta ab Hispan. *Paradero*, Terrinus, portus, ripa? Charta ann. 1067. in Tabular. S. Victoris Massil. *Donamus illi nostrum decimum de usa domina iusta fluvium Argenti, et de alia parte Perareda, etc.*

* **PERARIA**. Vide *Petraria* 8.
* **PERARIUM**, Lapidum acervus. Notitia iudicati pro Monast. Arul. ann. 949. Marc. Hispan. col. 250: *Ambulaverunt iuxta ipsas parietes de ipso maso qui fuit de Sunario et circumdarunt ipso maso usque ad ipso Perario. Belgis Pierier, eadem notione.*

* **PERARIUS**, Pirus, Gall. *Poirier*. Pactus Leg. Salic. tit. 8. edit. Eccardi: *Si quis vtro pomarium domesticum aut Perarium deintus curte aut latius curte furaverit, etc.* Vide *Perarius*.

* **PERAROMATA**. [Peraromata, braies vel braees.] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. t. 28. xliii. s.)

* **PERATE**, Haereticus, quos a regione in qua versati sunt sic dictos, ad saeculum 2. refert Bohem. Hist. Eccl. pag. 727. Vide *Stockman*. Lexic. Haeres.

* **PERATIUM**, f. *Ager prius consitus*. Inquisit. ann. 1368. ex sched. Fr. de Mataguet: *Et a dicta ecclesia, sicut protenditur recta linea usque ad Peratium; quod Peratium vocatur Peratium Laurentii. Pluries ibi. Vide Perarius.*

* **PERATRIX**, An quis peras conficit et vendit? Mirac. S. Hyacinth. tom. 3. Aug. pag. 375. col. 2: *Puer decem annorum in domo Dorotheae Niclowa, filius cuiusdam Peratrius de cordonia Cracoviae, etc.*

* **PERAYRERIA**. Vide supra *Payreria*.

* **PERBANNIRE**, Peremptorie, citare, edicto seu banno iudicis in jus vocare. Pactus Leg. Salic. edit. Eccardi tit. 60. num. 2: *Si vero praesentes in testimonium fuerint vocati, et ea que viderunt testimonium praebere noluerint, et Perbanniti fuerint, DC. den. qui fuerint sol. xv. culpabilis iudicatur.*

* **PERBOLIGUS**. [Superbus, elatus. DIEP.]

PERCA, pro *Peritica*, ex Gallico *Perche*. Monasticum Anglicanum tom. 2. pag. 87: *Et unam acram prati majorem Percam.* [Charta Rotrodi Archiepisc. Rotomag.: *Ut Ecclesia Mortuinaris... predictas terras in pace possideat in perpetuum; quarum omnium summa est sexagintarum acrarum ad Percam Regis de Leone.]* Hinc

PERCATA TERRE, ibid. pag. 305. *Perche de terre.* [Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 56: *Unaquaeque virga que est*

in hida debet claudere quinque Percatas.] Vide *Peritica*.

* **PERGACIA**, et **PERCATTIA**, Salaria, quae Canonice seu inferioribus clericis, praeter principalem portionem, component, ab Hispan. *Percanones*. Statuta Eccles. Valent. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 134: *Quicumque de clero... verbe injuriose seu contumeliose contra suum rectorem, vicarium aut alium clericum... intra ecclesiam vel chorum aut extra... dicere praesumpserit... et beneficiatus vel substitutus fuerit, Percattis que ei percurrerent per mensem continuum, sit ipso facto privatus... Quae Percacia... a collectore Percaciorum exigantur, et inter illos qui ad Horas et divinum officium in forma assueta convenerint, dividantur.* Ibidem pag. 170: *Nullus in dicta ecclesia beneficiatus ad Percattia et emolumenta ecclesiae admittatur, nisi omnia et singula sui praedecessoris debita et alia onera... realiter et cum effectu persolvat.* Vide *Anniversarium*, *distributio*, etc.

* **PERGALCARE**, Tabularium Prioratus Neronisvillae f. 23: *Dederunt... quicquid habebant in Fromundilla, sive in territorio ejusdem Brocis adjacenti. Donum istud Pergalcauit per circuitum ipse Stephanus (donator) et Ascelinus ejus Major, et alii plures... et sicut Pergalcauit, sic hoc donum confirmavit.* Tabularium S. Eparchii Inculmensis fol. 8: *Auditis querela, et eorum responsione, laudamus et praecipimus, ut Abbas S. Eparchii produceret duos testes idoneos, qui Pergalcaurent et monstrarent terram de qua possent jurare, quod ipsi viderunt innotitam Ecclesiam, etc.* Infra: *Producti testes, qui Pergalcautionem fecerant, jurare noluerunt, etc.* Fol. 20: *Et facta pergalcatione cimiteteri.* Tabular. Abslense fol. 27: *Qui etiam Pergalcauit terram a lo motaiges ad molendinum. Ubi Pergalcatio, idem fere valet quod perambulatio, de qua voce supra egimus, id est, ostensio rei que in controversia vertitur.*

* **PERGALCATIO** apud Hispanos veteres et Gallos inter *investiturae* formas, usu ac moribus definita et recepta: quod solemniori pompa fieri consueverat; antebat quippe venditor aut donator, sequebatur emptor, aut is qui agrum recipiebat cum quanto poterat peditum et equitum comitatu. Qui omnes longissimo agmine ordinatim incedentes, agrum venditum aut donatum circubant, suisque vestigiis ponebant terminos ac limites. Tum de his charta conficebatur. Haec inquit, praeter allata, Charta Archimbaldi de Lamoniaco Militis ann. 1096. in Tabular. B. M. de Chartate: *Campum etiam de Chancerano sicut cum in praesentia monachorum duorum Pergalcaui feci, eisdem tradidit. Vide Pedificare et Perchau-chare.*

* **PERGAMENA**, Idem quod *Pergamenum*, Charta. Fundatio Farthenonis S. Alexandri Parm. tom. 2. Annal. Bened. pag. 741. col. 1: *Et hanc Pergamenam cum atramentario de terra levavi, et Arsendo notario civitatis Parmensis ad scribendum, adque cum stipulii sponendi, ut si auctor conscriptionis omnibus esset, necnon et testibus obtulit roborandum et firmiorem omni tempore obtineat roborem.* Quid hac formula significetur, vide in *Pergamenum*.

* **PERGAMENTUM**, Eadem notione. Acta S. Aleni tom. 8. Junii pag. 306: *In Pergamento descripsit.*

* **PERGAMENUM**. [Parchemia: a Ma-

gister capelle regis Parisius, pro necessariis ejusdem capelle et Percameno. » (Mus. Brit. Addit. Charters, n. 13941. an. 1296.)

† **PERCANTARE**, Absolvere, ad finem cantare. Drogo in Hist. Translat. S. Leuinæ num. 8: Postquam talia delatavit, id optimum factu ducens, orare paravit, et psalmos quos necdum finierat Percantare satagit.

° **PERCANTARE CAPELLANIAM**, Officium ecclesiasticum, ut capellano convenit, cantare, peragere. Testam. Petri Beraldi episc. Agath. ann. 1351: Item fecimus et ordinavimus duas capellanas, quas etiam de presenti facimus et ordinamus in ecclesia dicti loci nostri de Lhi-vernant, in capella seu altari B. Joannis Baptistæ perpetuo Percantandas et officandas per duos sufficientes presbyteros, qui celebrent perpetuo pro anima nostra. Vide supra Cantare 1.

† **PERCANTATIO**, Cantus. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. cap. 79. pag. 231: Intonus ipse Rex... Te Deum laudamus Percantatione devota et solemni.

† **PERCAPTURA**, Palorum contextus et series in fluminibus certa ratione dispositorum, ut pisces facile in retibus capiuntur ac in his servantur. Charta ann. 1164. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 120: Dedi itaque et concessi... cum donatione hujus elemosynæ omnes Percapturas quas Fratres inceperunt versus me... aquæ et in fossis et in ponte et in omnibus rebus ubicumque percuperunt.

† **PERCATA**, Vide Perca.

† **PERCATAPSAT**, Papiæ, valde cedit, vel blande cedit. [Gloss. Isidor.: Percatapsere, valde dividere. Martinus malit percapsere, quod est percipere. Sic Plauto dividere nequam est verbum.]

° **PERCEDERE**, Pergere. Iastr. ann. 1308. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 30. col. 1: Joannes archiepiscopus Rigensis triduo ante expirationem treugarum Rigam reversus, assumptis sibi pluribus bonis, honestis et religiosis viris, ad predictos magistrum et fratres, ut pacem reformaret, festinans Percessit. Mendum 1. pro Procedere.

† **PERCENARE**, ἀποδεινύειν, in Gloss. Græc. Lat.

° **PERCENSUS**, Census secundarius. Gall. Surcens, idem quod Supercensus. Vide in hac voce Chartul. Monmorill.: Ferrant frater Bernardi de Colonges dedit quatuor denarios Percensus in quodam orto ad portam fori, pro anima fratris sui Bernardi.

† **PERCEPTIBILITER**, Aspectabili specie, ita ut oculis percipiatur. Chron. Engelhusii apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 1133: Incubus loquebatur cum hominibus, lussit in instrumento musicali, Perceptibiliter lussit ad taxillos. Elmham. in Vita Henr. V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 38. pag. 105: In tantum terræ viscera ipsorum (saxivomorum) impulsibus agitantur, ut ipsa maxime fabricæ ecclesiæ abbatis, notabili distancia a retro existens, prout ejusdem fenestras vitreas minutim confractas probarunt, tanto impetu multum Perceptibiliter qualeretur.

° **PERCEPTOR** UNGELTI, Collector tributi in Chart. Carol. IV. Imper. apud Halaus. in Glossar. German. voce Ungeltes, col. 1935.

† **PERCERI**, Celeres, Papiæ, idem: Percibus, celerissimis, velocibus. Perceleres.

° **PERCERIA**, Portio, quæ his, qui in societate possident, competit. Charta

ann. 1305. in Reg. 37. Chartoph. reg. ch. 87: Assignavimus... omnes Percerias et decimas bladi, et vini, et feni pratorum de la Verneda, quas decimas et Percerias habebatis... in præpositura vestra Cebasiaci. Alia ejusd. an. ibid. ch. 75: In terris et ortis, in quibus Perceria levatur eorundem, inclusis etiam in extimatione triginta solidis... assignatis in quibusdam pratis de novo in assensam redactis, olim Perceriatibus. Vide supra in Perceria.

° **PERCETUS**, Pannus cæruleus, nostris alias Perset. Vide in Persus. Contract. matrim. ann. 1290. apud Jenas dioc. Albiens. Constitutum vobis in dotem et ratione dotis octo millia solidorum Turonensium nigrorum, et ipsam (Ceselliam) indutam de mantello de Perceto virnilio, cum pellibus de vays et tunica ejusdem panni.

† **PERCHA**, Pertica, Gall. Perche. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. CLXIII: Robertus hordator, pro Perchis et cleis et lurdacio, II. et LXI. l. et x. s.

† **PERCHAUCHARE**, Pancharia MS. Abbatie S. Stephani de Vallibus apud Xantones, Charta 37: Deditur Deo atque Ecclesie beati Stephani prothomartiris de Vallibus quicquid juris habebamus in percheria que vocatur Katipen, omni occasione remota, in perpetuum pacifice possidendam, prout Willemus abbas de Vallibus que Picherius et Arnaudus de Somatula et plures Perchauchaverunt. Ubi nescio an legendum sit Porchauchare, ut videre est in hac voce. Ut ut est idem sonat quod Pedicare, Pedificare, Percalcare, terram pedibus metiri, ut ejus termini certius assignentur, quod in venditionibus vel concessionibus usitatum erat.

1. **PERCHEIA**, PERCHEYA, Pertica, Gall. Perche. Histor. MS. Monast. Beccens. pag. 520. n. 21: Beccenses retinuerunt jus piscandi per cursum aque cum bacello et Percheia. Tabular. Calense pag. 231: Possidebant in territorio de Kala quandam petiam prati continentem septem carteria septem Percheyas minus.

2. **PERCHEIA**, f. pro Parcheia, Multa, que domino exsolvitur pro danno animalium in agris, que in parco ob id includuntur, donec resarcatur damnum. Charta Erardi dom. de Chascenai ann. 1308. in Chartul. Arremar. ch. 9: Si vero animalia vel pecora... in dampno capta fuerint... de equo reddentur pro Parcheia sex usnarii, de bestia almetina quatuor denarii. Haud scio an non idem sonet vox Percheel, in Charta Rain. episc. Noviom. ann. 1177. ex Chartul. Mont. S. Mart. part. 5. fol. 92. r. col. 1: Dedit ecclesie Montis S. Martini... quicquid terræ habebat in territorio de Brancort cum Percheel et omni interpretura. Parcheya vero appellari videtur territorium, in quo ejusmodi multa exigi potest. Assiss. ann. 1385. in Chartul. Regalis loci part. 1. ch. 136: Le maîtres de Retondes avoit fait une prinse en la Parcheye de Ruysiaus, en la justice et seigneurie desdiz religieuz de Royallieu. Parchee, ibid. Vide in Parcus et supra Pargea.

† **PERCHIA**, ut Percheia 1. Charta apud Madox Formul. Anglie. pag. 290: Dedi et eidem monachis locum aptum, de octo Perchis in longum et de sex Perchis in latum, etc.

† **PERCHIA**, Contus, pertica ad usum naviculariorum. Charta Philippi Augusti ann. 1207. apud Duchesp. in Nor-

man. pag. 1063: Navis quoque et homines ipsorum cum averiis et paciniis suis poterunt ascendere et avallare per aquam Sequana in quacumque partem voluerint, et pontes et Perchias, si eis necesse fuerit, levare et reficere sine licentia alicujus.

° **Perchot**, Contus, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 185: Le suppliant prinst un Perchot ferré, lequel il appointa contre la poitrine de Thevenin.

° **Perche** vero Calceus parvus appellatur, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 184. ch. 228: Une paire de solers et une paire de Perches ou petits solers a enfans.

† **PERCHIA**, Cornua cervi, ex Gall. Perche, in Charta Henrici III. Regis Angl. apud Guillel. Pryneum in Libertatibus Eccl. Anglie. tom. 3. pag. 65.

2. **PERCHIA**, Piscis, Pingo perchi, nostris Perche. Fleta lib. 2. cap. 78. § 20: Vicaria, stagna, lacus, servoria et hujusmodi piscarias suas quisque discretus brennis et Perchis faciat restaurari. Vide Pertica 2.

† **PERCHICA**, ut Percheia, pertica mansoria. Charta ann. 1177. apud Thomasser. in Biturig. pag. 73: Item præcipimus ut Perchicæ quælibet mensura ad instar Magduni, quod semel præposito tradita nunquam possit immutari obcaumium.

° **PERCHRECHT**, PERGRECHT, a Germ. Perg, pro Berg, Mons; et Rech, Jus, quoddam illud fuerit, docet Charta Henr. VI. imper. ann. 1191. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 545: Cum piscaturis et molendinis, alpinisque et venis, ferris, quod vulgo dicitur Pergrech. Alia Frider. ducis Austr. ann. 1240. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 94. col. 1: Jus montis, quod vulgariter dicitur Pergrech, cum sylva quadam predictæ ville adjacentis. Vide Bergrech.

† **PERCIDUS**, Appendix Cod. Theodos. Const. 21: Si autem infirmior persona, prius cogitaverit animo suo Percido, et sic accuset, etc. [I. placido.]

° **PERCISSETUM**, Territorium, districtus, ut videtur. Inventar. MS. ann. 1366: Dicitur episcopus nuncios Apostolicus et Nicholaus Bandini de Saliceto civis Bononiensis et syndicus existentes in cassero seu turri principali castri S. Johannis in Percisseto comitatus Bononiæ. Infra: Perciceto.

† **PERCITUS FAMA**, Celebris, famosus. Glab. Rodulph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 39: Hujusmodi enim fama ubique provinciarum Percitus peroptabatur a multis.

† **PER CONSEQUENS**, a Gall. par consequent, igitur, itaque, in Litteris ann. 1367. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 448.

° **PERCONSUMMARE**, Perficere, absolovere. Ursin. in Vita S. Leodeg. episc. August. : Cum suum Perconsummasset officium, et merum cum suis accepisset, etc.

* **PERCONTARI**. [Eperiri. DIF.]

† **PERCONTENTUS**, Per omnia satisfactus, nostris tres content. Charta ann. 1356. tom. 2. Hist. Eccles. Meld. pag. 230: Et tenemus nos omnimode Percontentos.

† **PERCOQUUS**, Præcoquus, præcox, Gall. Précoce. Bern. de Breytenbach Iter Hierosol. pag. 87: Erat autem tempus quando jam Percoque vive vesci poterant.

° **PERCORALE**, perperam, ni fallor, pro

Pectorale, ornamentum mullebre. Locus est supra in *Acaitha*.

† **PERCREBATUS**, Gloss. Isid.: *Deditum, Percrebatum, divulgatum.*

† **PERCULA**, f. *Pelota*, seu pilla lusoria species. Acta S. Pomponii Episc. tom. 3. Mail pag. 373: *Ob ejus facti memoriam Neapolitani singulis annis in majori ecclesia ludos quosdam Percula ad solatium animique recreationem, magna populi frequentia, celebrarunt.* Vide *Pelota*.

† **PERCULSERIT**, pro *Perculerit*, [°] vel *Perculserit*, a verbo *percellere*, in Vita S. Guthlaci tom. 2. April. pag. 38: *Ut si... illic vitiosus sermo aures Perculserit.*

† **PERCURRERE**, Marculfus lib. 1. form. 38: *Super Capellam domini Martini, ubi reliqua Sacramenta Percurrunt, debeant conjurare.* Id est, uti prestanti solent.

† **PERCURRIBILIS MONETA**, Quæ in usu publico est, Gall. *Monnois courante*. Charta ann. 1148. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 521: *Propter solidos cccclxxx. Biterrensis bonæ Percurribilis monetæ.* Alia ann. 1152. ibid. col. 539: *Propter v. m. solidos Melgorienses bonos et rectos, metibiles et Percurribiles, quos mihi dediisti.* Vide in *Moneta*.

† **PERCURSUS**, Societas quædam inita inter duos dominos pro utriusque tenentibus seu hominibus: Gallis *Parcours*, *entrecours*. *Percursus* vero aut homines spectabat, aut pastionem animalium. *Percursus* hominum dicitur ea facultas concessa hominibus utriusque feudi, *percurrendi* seu migrandi ad utrumlibet feudum: ita ut si homo, vel tenens aliquis, dominum suum deserere velit, et ad alium dominum, quocumque percursum ille habeat, transire, id ei licet. Charta Petri Comitis Autissiodor. ann. 1206. in Tabulario Campanie Thuanii fol. 196: *Veritate super hoc inquisita didicimus Percursum esse inter dictas villas.* Charta Odonis Ducis Burgund. ann. 1215. ibidem f. 49: *Concessimus alter alteri quod Percursus qui est inter quasdam villas nostras et suas suspendatur in 4. anno, ita quod interim nec homines nostri in terra sua, nec homines sui in nostra valeant retineri.* Tabularium S. Benigni apud Perardum: *Dederunt... Percursum plenarium in omnibus terris suis, silvis, et pascuis.* Regestum Magnorum Dierum Trecensium ann. 1285. fol. 23: *Dicebat dominus de Hans quod per compositionem olim inter ipsum ex una parte, et dom. Regem Navarrae Comitem Camp. ex altera factam, burgenses sui de Hans non habebant Percursum in terra domini Comitis Camp. dicens et assensens, quod si contingeret aliquem de ipsis burgensibus ire ad villas Comitis Camp. causa morandi, vel burgensiam faciendi ibidem, dictus dominus de Hans posset totam remanentiam ipsius burgensium retinere.* Dux Burgundie Divisionibus concessit, litteris ann. 1288. *le Parcours de ces qui san voudront aller de Dijon sans la taille de la ville paier. En tels maniere que cil qui s'en voudront aller, soient hommes, ou femmes veves sans la taille de la ville paier por demorer ailleurs, san doivent aller devant la Toissains, et doivent demeurer et tenir feu et lou et leur maisonie la ou il iront ester, et fors de la baillie de la Toissains jusque a la feste de la nativite S. Jean Baptiste: ne ne peuvent dedans cel terme tenir hostel a Dijon, etc. et ny pguvent venir que pour leurs affaires particulieres pour vendre*

leur bled ou leur vin, sauf que depuis la S. Jean jusques a la Toussains ils peuvent y venir avec tout leur mesnage pour leurs moissons et pour leurs foins, etc. In Regesto feodor. Burgundie 2. part. pag. 134. De ejusmodi hominum percursu agunt Consuetudines, Trecensis art. 7. Vitriacensis art. 78. 79. et Senonensis art. 136. 138. Adde chartam ann. 1270. apud Roverium in Reoma pag. 282.

† **PERCURSUS** conditiones a voluntate dominorum, inter quos ejusmodi societas inita erat, pendebant: hinc pro diversis locis varias existisse, colligere est ex allatis. Idem docet Charta conventionis inter Hugonem III. Burgund. Ducem et Manasserum Lingonens. Episc. ann. 1188. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 1008. ubi percursus in eo positus videtur ut dominus nihil exigere possit ab homine servo alterius domini qui femina suam de corpore in uxorem duxit, quamdiu eorum liberi apud patrem manserint: *Quod ego nichil possum capere in homine Linconensis Episcopi manente Castellioni vel in castellaria, propter mulierem meam, dum liberi manebunt cum patre existentes de manupastu et familia patris. Ipse Episcopus similiter nichil poterit capere in homine meo propter mulierem suam, dum, etc.* Vide supra *Intercursus*, Gloss. Jur. Gall. voce *Parcours*, et *Procursus* 1.

† **BURGENSES DE PERCURSUS**, *Bourgeois de Parcours*, in Consuet. Senon. art. 137. 138. 139. 140. Idem qui *Burgenses Heys*. Vide in *Burgenses*, et laudatum Gloss. ibid.

† Spectabat etiam percursus facultatem datam hominibus in alieno feudo operas faciendi, ut est in Consuetudine Nivernensi cap. 12. art. 1.

† **PERCURSUS** in pastionibus, erat facultas ponendi pecudes suas, et eas pascendi, in alterius domini, quocumque percursus erat, pascuis. Tabularium S. Benigni Divion: *Dedit Canonici... usus suorum nemorum ad construenda edificia, Percursus quoque in eisdem nemoribus, et pascuaticum, etc.* Guido VI. Dom. Lavalli in Tabulario Abbat. de Rota: *Do et concedo preterea omnibus bestiis suis, exceptis capris, Percursum nemorum meorum.* Vetus Inquesta in Regesto Philippi Aug. Herouvaliano fol. 118: *Dominus Montisfortis non potest ponere porcos in defenso nisi suos, donec pasnagium sit acceptum: postea vero Percussum (sic) dare potest cui voluerit in defenso, absque vendere.* [Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 80]: *Dedit perpetualliter in foreste sua de Burceio pasnagium et Percursum centum porcorum in glande et filgeria.* De percursu in pascuis agunt Consuetudines Comitatus Burgundie cap. 16. art. 103. et Lotharingie ut. 15. art. 1. **PERCURSUS**, pro *percursus*, habetur in Chronico Besuensi pag. 660. ut *Procours* in Consuetud. Nivernensi.

† **PERCURSUS**, Districtus, territorium. Charta homini a Petro Com. Autiss. præstiti Durando Episcopo Cabillon. ann. 1216: *Inquisivi autem per bonos et legitimos viros quod hæc sunt de feodo suo, Baignaus, Bellumvidere, Vitres, Branche-gouilles, Landes et Ricy, et ultra, et quidquid continetur in Percursu S. Vincentii et magnum terragium apud Molemes.* Occurrit rursus in Charta hominii Mathildis Comit. Nivern. ann. 1237.

† **PERCURSUS**, Præstatio quæ in avena exsolvebatur, forte ob concessum a Domino jus *Percursus*, ut conjicit D. Sa-cousse in Notis ad Litteras Asalaydis Burgund. Comit. ann. 1381. inter Ord-

nat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 221: *Inveni ipsum dominum (Vergei) habere magnam justiciam et parvam in eadem villa (d'Eschemone) si clamor venerit ad prepositum suum, et albergariam semel in anno, que recipi debet communiter ab omnibus hominibus totius ville et Percursus in quolibet manso usque ad tres quartellos avenæ ad mensuram currentem apud Balmam, si facultas aderit; sin autem, minus.*

† **PERCUSSATUS**, Perforatus. Bullarium Fontanelli. MS. ad ann. 1125: *Dedit Ergenulfus Sanson præfate ecclesie 11. acres terre ad alnam Percussatam, et decimam molendini de Franseto.*

† **PERCUSSIO**, Pœnitentiæ species. Pœnitentiæ S. Columbani cap. 8: *Cui cecideri. Chismal, nihil confringens, 12. Percussionibus emendetur.* Sic alibi non semel. Verbera appellantur cap. 12. 13. 14. alibi *plagæ*. Vetus Pœnitentiæ Andegavensis apud Morinum post libros de Pœnitentiâ pag. 36. ubi de Redemptionibus pœnitentiæ: *Quidam dicunt, centum Percussiones in hyeme vel centum palmos in æstate valent, etc.* Vide *Palmata* et eundem Morinum lib. 7. cap. 14.

† **PERCUSSORES**, Qui antenasmo, specie manie, laborant: *Hos, inquit, apertus in Passionario Galeni lib. 1. cap. 11. Latini Percussores, alii Causarios vocant.*

† Qui morbus *Percussion*, nisi sit pro Apoplexia, vel percussione capitis, appellatur in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 158: *Pour cause de une Percussion et grant maladie, qui li estoit survenue, pour laquelle il avoit perdu son sens et bon memoire, etc.*

† **PERCUSSORIUM**, Gloss. Elfrici Saxonic. *Percussorium*, s. lege, i. clades, occisio.

† **PERCUSSORIUM**, Torcular, Gall. *Pressoir*. Bulla Adriani PP. ann. 1155: *Duo molendina et vini Percussorium ad pontem, etc.* Mendum forte est pro *Pressorium*.

† **PERCUSSURA MONETE**, Jus monetæ cudendi, signandi. Diploma Rodulphi Reg. Franc. ann. 890. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 65: *Concedimus et nostræ largitatis munere, ut Percussuram numismatis, quæ et monetæ dicitur, secluso fisci jure, idem Canonici (S. Martini Turon.) ex more habeant semper.* Charta Othonis I. Imper. ann. 948. apud Miræum tom. 1. pag. 141. col. 1: *Et quia sub nostra constitit ditone, annuimus Abbati cancellarium sibi constituere quemcumque voluerit ex suis: similiter mercatum, Percussuram monetæ, etc.* Vita Theodorici Metens. Episc. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 30: *Ut locus celebrior haberetur, et ut oppidanis vel indigenis comitatus undecunque suppeditarentur, Percussuram monetæ ibi fieri, et mercatum publicum constituit celebrari.* [°] *Percussura proprii numismatis*, in Chart. Conrad. II. Imper. ann. 1029. apud Meichelbeck. in Histor. Frising. tom. 1. pag. 223. et in Alia Henrici Leon. Ducis Saxon. ann. 1164. in Orig. Guelph. tom. 3. Probat. tom. 3. num. 2. pag. 434.]

† **PERCUSSURA**, Percussio, in leg. Rotharis [°] 43. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 13: *De ferita, aut Percussura hominis liberi.*

† **PERCUTIVUM**, Instrumentum quo percussit, clava. Proces. Egid. de Rays ann. 1440. fol. 149. r. ex Bibl. reg. Nonnullos cum baculis vel aliis Percutivis

supra capita ictibus violentis percussendo, etc.

PERDA, Jactura, Gall. *Perte*. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 24. 28: *Emendat et totum damnus et missiones et Perdas, quas senior per fallimentum illius fecerat*. Tabularium Castri-Meliandi in Biturig. tit. 57: *Perdas vero et missiones, etc.* [Charta ann. 1412: *Guillelmus Bruncoets infirmarius de Charitate fecit damna et Perdas de bonis suis in prioratu suo de Berriaco propter guerram damnosam in partibus istis habitam*.] Adde Thomassinum in Consuet. Bituric. pag. 168. Le Roman d'Aubery MS.:

Il me ferait ma Perte restorer.

Vide Salmasium ad Pollionem pag. 812. et *Perdita*.

° *Peards*, in Charta Ferr. Comit. de Linanges ann. 1291. ex Bibl. reg.: *Pour les pans et les Peards que je fiz en ladite chevalerie; lesquelz Peards et despans montoient à cent livres de Messins*. Vide mox *Perdida*.

† **PERDELE**, ENDELE, Voces mysticæ, quibus Henrico Regi Angliæ significabatur ut Publicanos funditus perderet ac deleteret, apud Hovedenum ad ann. 1182: *Cum Walterus serviens domini Eustacii abbatis de Flavi dormiret nocte quadam, audivit vocem de celo semel, secundo, et tertio dicentem sibi, Vade et dic Henrico Regi Angliæ, In nomine Christi Perdele, Endele; et dic ei, quod ita facias, et nisi fecerit, filii ejus et ipse morte morientur.... Tempus vero in quo hæc visio contigerat, erat tunc quando Publicani comburebantur in pluribus locis per regnum Franciæ, quod Rex nullo modo fieri permisit in terra sua, licet ibi essent perflurimi. Forte a voce composita Anglo-Sax. *ert*, et *deale*, dividere. Vide *Divisio* 1. [° Forte *Perdele*, en *dale*.]*

† **PERDERE** Vide *Pena perdata*.

° **PERDERE AD FINEM**, in judicio cadere, vox forensis. Scacar Paschas apud Rotomag. ann. 1227. ex Cod. reg. 4653. A: *Judicatum est quod ille, qui petiit recordationem septem, quorum tres fuerunt scientes, quatuor nascentes, Perdit ad finem*.

° **PER-DE-RETRO**, Gall. *Par derriere*, Retro. Charta ann. 1367. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 38. v.: *Hoepitium.... tenens Per de retro ex omnibus partibus supradicto hospitio,.... oneratum.... in uno parvo Turonensi thesaurario dictis ecclesiis, etc.*

° **PER DESUPER** Esse, dicitur de superiore arbitro, qui rem supremo judicio definit. Charta Phil. comit. Bolon. ann. 1290. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris.: *Quod si discordaverimus, domina regina Per desuper erit*. Alla ejusd. ann. 1208. ibid.: *Si autem ipsi duo non potuerunt concordare, dominus rex Franciæ erit Desuper*. *Perdesus*, nude appellatur dominus superior, Gall. *Seigneur dominant*, apud Belloman. Ms. cap. 45: *Aucuns ne peut a franchir son serf, sans l'auctorité de son Perdesus; tout aussi ne peut nus donner arbrgement de serviches de fide, ne franchises d'irrages, sans l'otroi de son Perdesus*. Interdum etiam usurpatur pro Contra, Gall. *Contre*, malgré, nonobstant. Lit. remis. ann. 1408. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 381: *Icellui Monnis avoit et portoit une espée,.... Par dessus le cry fait de non porter armes*.

° **PERDIBILIS**, Miser, calamitosus. Vetus Interpr. Origen. in Matth. tract. 35: *Judas non erat Perdibilis nature*. Vide mox *Perditus*.

* **PERDICA**. [Virga mensuralis, DIEF.]

PERDICERE, [Idem videtur quod *Percontare*. Vide in hac voce.] Statuta Ord. S. Gilberti de Sempringham pag. 772: *Cum sorores dixerint horas, quamvis bis Pater noster Perdixerint, potest aliqua abesse ad horam ingredi. Si plures Perdixerint, non ingrediat, sed per se debitum horæ persolvat*.

° Absolvere, nostris etiam *Pardire*. Vita S. Hildeg. tom. 2. Apr. pag. 789. col. 2: *Statione facta, recitatur psalmodia; dein subfertur letania; qua Perdicta, etc.* Chron. S. Dion. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 310: *Je n'oi pas Pardit le siaume que je avois commencié, etc.*

PERDICETA, PERTICHETA, Machina jaculatoria. Historia MS. Excidii Accornis ann. 1191: *Secum ducens machinarum multitudinem fundibularium, sicut sunt petraris, bibletis, Perdicetas, et mangonelli*. [Perdisseta, edidit Martinius tom. 5. Ampliss. Collect. col. 769.] Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 6: *In prova vero cujuslibet galearum fieri possent aliqua bellica instrumenta, ut consulerent exercitati in talibus et docti, Pertichetas sive furcatas a puppe usque ad proram circa latera cujuslibet ordinando, juxta id quod fieri consuevit. Similiter balistarum a capite ancorarum in tanto numero, quantum necessarius et utilis videretur. Quæ quidem castra, Pertichetas, balistarum, et bellica instrumenta sic debent fore ingenii ordinata, quod possent removeri et erigi secundum quod fuerit opportunum. Italis Pertichetas, est parva peritica: et machina ista furcæ etiam speciem retulit, cum perticheta sine furcata dicitur Sanuto. Sed c. i. j. modum illa fuerit, mihi incertum, nisi ea fuerit, quam *Perdriau*, seu *Perdicem* vocat Will. Guiart sub ann. 1304:*

Près du Roy devant sa banliere
Molent François trois Perdriaus,
Entre pierres sus envies
Entre Flamens grosses et males,
Jaignent deux roi deux seingalles,
Que garçons au tire avoient.

° **PERDIDA**, vox Hispanica, Jactura, damnus. Usat. Barcin. Mss. cap. 23: *Si quis contradixerit seniori suo potestatem de suo castro,.... si senior potuerit ipsum castrum prendere, licitum sit ei castrum tenere,.... donec contemtor habeat ad seniore emendatas omnes missiones et Perdidas, quas habuit factas in apprehensione castri*. Vide supra *Perda*.

PERDIDOSUS, Qui rem aliquam perdidit. Martinus Didacus Daur, Justitia Aragon. lib. 6. Observant. tit. de Privileg. Militum pag. 9: *Quod si facere noluerint, vel nequiverint, dominus loci, et homines tenentur emendare maleficium Perdidoso, sacramento ejus, etc.*

° **PERDIGALLIS**, PERDIGALLUS, Perdix Junior, Gall. *Perdreau*. Comput. ann. 1383. Inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 53. col. 1: *Die xj. Augusti, duobus capitulariis Tholose presentatum, videlicet pro vj. perdigallibus emptis, viij. grossos. Alter ann. 1393. ibid. pag. 124. col. 2: Pro vj. pullis et vj. perdigallis, datis et presentatis cuidam magistro in sacra pagina ordinis Carmelitarum,.... solvi xij. grossos*.

PERDINGI, Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 29: *Villani vero vel cotesii, vel Perdingi vel qui sunt viles vel inopes persone, non sunt inter legum judices numerandi*. [° Wilk. legit *Pardingi*, Thorp. *Ferdingi*.]

† **PERDISSENA**, PERENDISSENA, ex D. Augustino, apud Gratiani Decretum in can. quæris. de Consecrat. dist. 4. ubi sic habetur: *Nempe ampe ita loquimur, crastinam, vel Perdissenam, vel Perendissenam Domini passionem dicamus, cum ille ante multos annos passus sit*. Ubi Glossa sic exponit: *Perdissenum, id est, per senum, scilicet, per sextum diem. Perendissenam, id est, perempto die seno, sive sexto, nempe, post sex dies, uno perempto*. Hæc Macer in Hierolectico.

† **PERDISSETA**. Vide *Perdiceta*.

† **PERDITA**, Jactura, decessio, Gall. *Perte*, déchet, Ital. *Perdita*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. CCVII: *Summa operum, tachtarum, et Perditarum, et donorum et munitionum Feritatis, etc.* Charta ann. 1208. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 387: *Stando in eorum servicio omnibus suis expensis et Perditiis per xv. dies,.... et transactis diebus xv. diebus, si Cremonenses voluerint expensas et dampna, et Perditiis reficere rerum, etc.* Chron. Parmense ad ann. 1308. apud Murator. tom. 9. col. 874: *In dicto exercitu remanserunt omnia manghana Communis, tendæ et pavilioni Communis,.... In summa dici non potest, quanta fuit Perdita*. Vide *Perda*.

† **PERDITUM**, Perditiio. Vita MS. S. Winwaloei fol. 68: *Latam declinas et spaciosam viam, que ducit ad Perditum*.

† **PERDITUS**, Miser, calamitosus, misere afflicto. Mirac. S. Willelmi Gellon.: *Quin imo diabolus Perditam illam solito amplius diversis torquere modis, eam discerpere, atque venare cepit*.

° Nostris *Apperdu*, pro *Eperdu*, qui a l'asprit trouble. Lit. remis. ann. 1369. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 634: *Duquel cop fu tellement Apperdu le suppliant a icelle heure, comme s'il feust hors de son mémoire*.

° **PERDIUS** et **PERNOX**, Qui per diem et noctem agit. Chron. Ditm. ad ann. 998. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 123: *Qui eandem (domum) Perdius et Pernox lacescere non desistens, tandem per machinamenta alte constructa ascendit, etc.*

° **PERDONANTIA**, Indulgentia, Ital. *Perdonanza*. Charta ann. 1232. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1568: *Super Perdonantiis suis indulgentiis et publicis penitentiis et excommunicationibus, etc.* Vide supra *Pardonantia*.

PERDONARE, Concedere, donare, Accorder. Ritus unctionis Regum, ex Codice Ratoldi, apud Menardum: *A vobis Perdonari petimus, ut unicuique de nobis.... justitiam conservetis*. Adde Capitula Caroli Cal. tit. 1. cap. 3. tit. 14. cap. 3. tit. 24. cap. 3. tit. 43. cap. 4. Capit. Ludovici II. tit. 1. Capitulum Karolomanni Regis, Alcuinum Epist. 29. 86. Chartam Malgerii Archiepisc. Rotomag. apud Sammarthanos in Archiep. Rotom. n. 46. etc. Exstat in M. Pastoralis Ecclesiæ Paris. Charta ann. 1350. in qua formula describitur sacramenti, quod Joannes Rex Franciæ præstitit in suo jucundo adventu Parisiis Episcopo et Canonicis Ecclesiæ Paris. In vestibulo ejusdem his verbis conceptum: *Sic enim Episcopus Regem compellavit: A vobis Perdonari petimus, ut unicuique de nobis, et Ecclesiis nobis commissis Canonum privilegium et debitam legem atque justitiam conservetis, et defensionem exhibeas, sicut Rex in suo regno debet unicuique Episcopo et Ecclesiis sibi commissis. Qui Rex respondit: Promitto*

vobis et perdono, quia unicuique de vobis et Ecclesiis vobis commissis Canonice privilegium et debitam legem aique iustitiam servabo, et defensionem, quantum potero, adjuvante Domino, exhibebo, sicut Rex in suo regno unicuique Episcopo et Ecclesiis sibi commissis per rectum exhibere debet. Hinc

¶ **PERDONATIONIS SCRIPTURA** dicitur ejusmodi professio, qua Ludovicus II. Ecclesiarum jura et privilegia servaturum se Episcopis pollicetur, in Capitul. ejusdem tit. 1: Ad superscriptam vero Episcoporum petitionem hæc quæ sequuntur Rex Hludovicus professus est Episcopis, et istam perdonationis scripturam manu sua eis dedit in Compendio II. Kalendas Decembris. Ego Hludovicus, etc.

PERDONARE, Concedere, condonare, indulgere, parcere: unde nostra *Perdonner*. Charta Pippini Regis apud Doubietum pag. 696: Propter hoc missus fuit ad causas, sed Fulradus Abbas, vel ipsa Congregatio S. Dionysii nos deprecanti sunt pro eo, et suam illi vitam *Perdonavimus in Dei amore et Domini Dionysii*. Synodus Metensis: Volo vos precari, ut hoc mihi *Perdonetis*, ut inanis securus vobiscum loqui possimus. Capitula Caroli Calvi tit. 26: Propter illius amorem et pro illius gratia, totum *Perdono* quod contra me misecerunt. Adde tit. 27. cap. 6. Synodus Pistensem cap. 2. Edictum Pistense cap. 21. etc. Florentius Wigorniensis ann. 1108: *Perdonavit* ter mille marcas argenti, quas rex sibi omni anno per conventionem debuit, i. dimisit. Charta Florentii Comitis Hollandiæ, apud Joann. a Leydis lib. 16. cap. 3: Ad hac die presentem *Perdonamus*, ac deinceps... *perdonatum esse volumus*, ea conditione ut, etc. [Adde Chronicon Andree Danduli tom. 12. Murator. col. 491.]

¶ **PERDONARE MEMBRA**, Vitam sibi indulgere. Eginhardus Epist. 18: Duo servi amici Martini fugerunt ad limina deatorum Christi Martyrum pro eo quod frater eorum quemdam socium suum occidisset, rogantes ut eis liceat solvere illum *veregeldum* pro fratre suo, et ut ei membra *Perdonentur*. [Ubi codex MS. habet *Prodonentur*.]

¶ **PERDONARE DEBITUM**, *Servitium*, tributum, Condonare debitum, tributum remittere, a debitis servitiis eximere. Capitul. 4. Ludovici Pil ann. 819. cap. 2: Nisi forte talem firmitatem de parte dominica habeat per quam ipsum tributum sibi *Perdonatum* possit ostendere. Charta Balduini Episcopi noviom. ann. 1049: Cupiens ipse absolvi ab omni cura seculari, petii *servitium de nostro feudo* sibi minus, cujus timens impedire devotioni, *Perdono* *servitium in vita sua debitum* nobis. Chartular. S. Odilon. apud Baluz tom. 2. Hist. Arvern. pag. 29: Et in vineis quas ipsi monachi excolunt et operantur exacturas, vestituras etiam de omnibus terris... quas ad præsens monachi tenent... *Perdonavit*, reddidit. Testam. Radulphi de Nevill ann. 1440. apud Madox Formul. Anglic. pag. 438: Tunc volo, quod de firmis tenentium meorum ubique de mea propria hereditate, qui tenent de me annualim XX. s. et infra, videlicet pro uno tantum termino ante obitum meum debito, nichil de eis inde levetur vel capiat; sed omnino est mea voluntas, ut inde singuli *Perdonentur*.

¶ **PERDONATIO**, Concessio, in Capitul. Caroli Cal. tit. 16. cap. 11. tit. 23. cap. 10. etc. [Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 249: Hanc vero *Perdotationem* annuerunt filii sui Gosceli-

nus videlicet aique Pagenus et omnes alii.]

¶ **PERDONATIO**, Condonatio, remissio, Gallice *Remise*. Charta ann. 1458. apud Madox Formul. Anglic. pag. 339: Ac nullam acquiescentiam, solutionem, *Perdotationem*, relaxationem... allegemus seu allegari faciamus.

PERDONARE, Parcere, indulgere, *Perdonner*. Leges Adelstani Regis. [De decret. Episc. et aliorum sapient. de Kancia, Thorp. pag. 91.]: Tertium est quod *gratiant omnes misericorditer Hermerum* [60 al. te karissimum] dominum suum de dono quod *forisfactus* hominibus concessisti, hoc est quod *Perdonatur* omnibus *forisfactura*, etc. [Charta ann. 1174. apud Rymer. tom. 1. pag. 87: Et Rex filius ejus similiter *Perdonavit* omnibus tam clericis quam laicis. Tabular. Gemetic. tom. 1. pag. 39: La haulte justice a ead baillee par le Roy nostre sire, a quy Dieu Pardoint, a Mons. le Comte d'Alencon.]

PERDONNA. Charta de his quæ incurere debent Barones errantes, seu Justitiarum itinerantes. Et inquiratur de auxilio ad maritandam filiam Regis quod inde exierit de singulis hundredis, et de singulis villatis et de singulis hominibus, sive in redditu, sive in *Perdonis*, et cui illud traditum et liberatum fuerit. Ubi *Perdona*, idem valet quod *Misericordia*, seu multa iudicialia. Vide in hac voce.

¶ **PERDONUM MAXIMUM**, Jubilæus, seu plenaria peccatorum indulgentia a Summo Pontifice concessa, nostra etiam *le grand Pardon*. Chron. Estense ad ann. 1349 apud Murator. tom. 15. col. 455: *Dom. Episcopus Veronensis de mandato Dom. Pape Clementis VI. venit Ferrariam ad ordinandum... de maximo Pardonis, et indulgentia in civitate Romæ*. Chron. Bergom. ad ann. 1392. apud eundem tom. 16. col. 859: Visitari *supradictas* quinque ecclesias decem diebus continuis semel in die et pro jubilæo, seu *Perdono* et indulgentia, etc. V. de Jubilæo.

¶ **PERDOR**, Aurium sordas, squalor, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Mendose pro *Pador*.

¶ **PERDRIX**, pro *Perdix*, a Gallico *Perdrix*. Rearr. S. Maurit. in Forésio ann. 1472: Plus confitetur dicitur Joannes temeri solvere unam *Perdricam*. Hinc *Perdrix*, qui ad perdices venatur, in Ordinat. hospiti. reg. ann. 1817. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Croix fol. 60. r: Item *le Perdrixier* menagera à court et aura xvij. deniers de gages par jour, hors et ens, tant comme la saison durera. *Perdrix* editum apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1366.

¶ **PERDUTA**, ut *Perdita*, Jactura, Gallice *Perte*. Ogerii Panis Annal. Genuens. ad ann. 1214 apud Murator. tom. 6. col. 407: Consules vero vocati universis hominibus galeis, fecerunt eos jurare *Perdutam* totam; et a mercatoribus Pisanis qui Januæ erant, tandem extorserunt, et *perdentibus* restituerunt.

¶ **PERE ET PITE**. Constit. Canuti Reg. de foresta cap. 17: Si quis autem contra *primarium* pugnaverit, in placito emendet secundum pretium sui ipsius, quod Angli *Pere* et *Pite* dicunt, et solvat *primario* quadraginta solidos. Ubi observat Spelmanus mendum esse ex imperitia Saxonorum characterum et idiomatis: w enim Saxonice pro p Romano legit scripserit; et perinde *Pere* et *Pite* pro *vere* et *wite*. Vide *Wara*.

¶ **PEREA**, Mensura frumentaria, Gall. *Perré*. Charta ann. 1289. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1090: *Gaufridus de Treuit armiger... dedit* monachis de Lam-

ballia duas Peras frumenti de mangerto annui redditus, ad mensuram Lambalis. Alia ann. 1312. ibid. col. 1267: *Item suis tenementis suis Rignos dedit gentili homini et à la dégrepte Hericon tres Peres de esilla de rentis à la mesure de Lambalis*. Vide *Petrata* 1.

¶ **PERECIA**, Idem quod *Pectis*, Frustum. Charta ann. 1574. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 890: *Collerarius domus supradictæ decumbentibus dabit obdomadibus cultibus eorum duas Perecias butiri integras, duas casses et octo ova*. In alia ann. 1350. ibid. pag. 861: *Duo ova dimidiam Pectiam butiri, etc.*

¶ **PERECIUM**, f. Locum unde petra erantur, Gall. *Carrière*; vel Via lapidibus munita, Gall. *Chaussée*. Charta ann. 1035. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Girat super viam usque ad vineam S. Maris, et postea flexit se super Perecium, et donat usque in viam que venit de Frejuria*. Ubi leg. fortassis *Pererium*. Vide infra in hac voce et *Petraria* 1. et 2.

¶ **PERECLIXION**, Genus arboris. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Mail pag. 328: *Arborem quoque Perelicionem incolere, ejus fructu refecti, umbra requiescere, ramis protegi, dicunt et a crudeli dracone tuari*. Istiusmodi phisici de columba docent. Moment Bollandiæ in margine MS. annotari, hæc arborem cerro opinor interpretandam. Cerrus autem Latinis est quercus quædam.

¶ **PEREDES**, f. vasa thuraria, acerra, Gall. *Navettes*. Hist. Monast. S. Florentii Salmur. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1096: *Tornacenses monachi quidam reddere sunt coacti, scilicet vas cænis Dominicæ, thuribulum cum Peredibus a S. Eligio fabricatum, missale quoddam, etc.*

¶ **PEREFFLUUS**, Abundans. Syrus et Aldebadus in Vita S. Majoli Abbat. in Prologo lib. 8:

Quamquam tanta sit hæc, tamque *Perellina*,
Ut sacros merito memque perhorreat.

¶ **PEREGRINA FALCO**, Falconis species, Ital. *Pellegrino*, nostris *Falcon palarin*. Pactum inter Joann. le Meingre, dictum *Bouciquaut*, et Gabr. Mariam de vicecomit. Pisarum ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 480: *Quod dicitur dominus Gabriel Maria, et ejus descendentes et successores in dicto feudo, dabunt quolibet anno eidem domino nostro regi vel ejus locumtenenti equum unum vel faconem unam Peregrinam, in signum recognitionis veri domini et feudi predicti*.

¶ **PEREGRINAGIUM**, Peregrinatio. Charta ann. 1236. in Tabular. Fiscann.: *Concessi... pro quindectim libris Turonensium quas ipse mihi pagavit ad faciendum Peregrinagium meum ultra mare*. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Mail pag. 333: *Qualiter sub eo tempore Hierusalem fuisset... De Peregrinagio autem et singulis quibuslibet illa distincte exposuit*.

¶ **PEREGRINANTER**, Peregre. Vita S. Gervini tom. 1. Martii pag. 283: *Constituit sum (Gervinum) capellanum suum, et secum duxit Peregrinanter in Jerusalem*.

¶ **PEREGRINANTES** in tres classes dividit Petrus Abbas Juncellensis lib. de Laude cœnobii Anian. apud Stephanot. tom. 8. Fragm. Hist. MSS. pag. 265. Prima est eorum, qui Sanctorum oratoria pietatis causa frequentant; altera Pœnitentium, quibus peregrinatio in pœnam indicta est, vel qui sponte eam suscipiunt, tertia Morientium, qui in loco sancto sepulturam eligunt.

† **PEREGRINARI**. Vide *Peregrinatio* 2. **PEREGRINARIUS**. Officium Monasticum, qui peregrinos et hospites excipit, alias *Hospitalarius* et *Hospitarius* dicitur. Vide Goldastum tom. 2. Rerum Alamann. pag. 189. in margine.

1. **PEREGRINATIO**. Jus pastus, vel procuratoris, quod exsolvit domino, dum peregrinus vadit. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1170. apud Perardum pag. 244: *Porro dum terram suam simpliciter deambulet, (Comes Cabillonensis) Peregrinationem, semel, aut bis in anno, in hospicio Paredi sibi debere asserebat, etc.*

2. **PEREGRINATIO**. Vita Monastica. Chronicon. Casin. lib. 3. cap. 65. de Victore II. P. Magis optabat in divina Peregrinatione suum tempus finire. Eadem verba habentur cap. seq.

† **PEREGRINARI**. Vitam monasticam agere. Petitio monachi ante votum sac. Bened. part. 1. pag. 798: *Simul cum felici Congregatione vestra, quam Dominus de diversis provinciis ad Peregrinandum propter nomen suum sub jugo militie atque servitutis Christi, etc.* [Adde chart. ann. 735. in Alsac. Diplom. tom. 1. pag. 14. num. 13. ubi similis omnino formula occurrit. *Peregrini monachi inde dicti in chart. ann. 731. ibid. num. 12. Ubi venerabilis vir Romanus abbas, cum Peregrinis monachis suis, quem dominus de diversis provinciis quoadunavit, preesse videtur. Spectant hæc chartæ monasterium Murbacense.*]

3. **PEREGRINATIO** indicta in poenam. Canones S. Patricii apud Wareum: *Qui furatus fuerit pecuniam ab Ecclesia sancta, illius manus vel pes circumciantur, aut in carcerem mittatur, aut in Peregrinationem ejiciatur, et restituat duplum, et jurabit quod non revertetur, donec impleverit poenitentiam.* Adde Canones Ilberon. lib. 28. cap. 6. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 5. § 17. de Sacerdote qui Confessionem relevavit. *Omnibus diebus vite sue ignominiosus Peregrinando poenitet.* Chronicon Andrense: *Suis tamen hostibus sibi pacificatis, tali modo quod Terram Sanctam pro anima occisi infra biennium adirent.* [Formula inter Bignon. 15: *Cognoscant magnitudo seu et sanctitas vestra quod iste frater noster nomen ille serviens vester petiit nobis ut ad basilicam S. Petri patris vestri pro suis culpis vel pro nostra stabilitate valeat ambulare ad orationem.*] Philippus de Beaumanoir cap. 63: *Se li souverains est que pes de vilain cas soit fete, dont aucuns se soit obligez à rendre argent, ou qui vaille argent, si comme d'aller en Pelerinage, ou d'autre paine, li souverains pot penre celi por ataint du fet.* Vide Nangium in S. Ludovico ann. 1256. Summam Roberti de Chorcon Cardinalis in Tract. de Poenitentia, quæst. 2. c. 13. et Ughellum tom. 4. pag. 867. Ejusmodi peregrinationem reis a iudice in multam indictarum non semel mentio occurrit in magno Recordo Leodiensi pag. 51. 52. 54. 55. 56. ubi certa pecunia summa redimi dicuntur. Vide Joann. Morinum lib. 7. de poenit. cap. 15. 16. 17. [Vide in *Processio* I.]

† **Peregrinationes** vero quæ in poenam indicabantur, aliæ majores, minores aliæ nuncupabantur; quæ ad S. Jacobum, Romanum et Jerusalem dirigebantur majores vocabantur, minores quæ versabantur in invisendis oratoris intra provinciam aut regnum positis. Codex MS. D. de Chalvet de Heret. Albigens. Confessus fuit dicto fratri Poncio Inquisitori de hoc quod participaverat cum dicto fugitivo, et petiit consilium ab eo-

dem quid faceret de parte gregis predictum R. contingente, quam idem R. Godail mandaverat restitui sorori sue. Tunc dictus Inquisitor absolvit eum de participatione quam habuerat, cum dicto fugitivo, injungens ei pro poenitentia Peregrinationes minores.

† **Habita** autem criminum ratione durior aut levior erat peregrinatio: qui majora crimina, puta homicidium, perpetraverant, ferreis vinculis constricti, per loca sancta peregrinari jubebantur, donec divina virtute, aliove quovis modo, his liberarentur. Huic rei illustrandæ aptissimum est quod ex Cod. MS. de Mirac. SS. Floriani et Florentii refert Mabillonius in Præfat. ad sac. 2. Benedict. § iv. num. 41: *Consuetudine antiqua partibus interioris Francie usque hodie mos inolevit, ut quisquis propinquitatem sibi parentem gladio jugulaverit, et postea poenitentia ductus, ad Pontificem crimen admitti facinoris detulerit, ipso decernente Pontifice, ex ipso gladio ferreæ nezus componantur, et collum peccatoris, ventar atque brachia strictim innectantur ex ipsis ferreis vinculis: sicque de propria patria et solo patrio pellatur. Interim quousque divina pietas eadem vincula solvi præcipiat, primum Romæ, dehinc per diversa Sanctorum loca veniam criminis effugiantem peregre profici cogitur.* Adde Mirac. S. Bavonis lib. 3. et Mirac. S. Galli cap. 34. Vide *Poenitentiale ferum* in *Poenitentibus*. [Et Circuli ferrei in Circulus, 1.] Notanda omnino quæ hanc in rem leguntur in Append. 1. ad lib. 4. Capitul. num. 31: *Non sinantur vagari... isti nudi cum ferro, qui dicunt se data poenitentia ire vagantes. Melius videtur ut si aliquod inconsumetum et capitale crimen commisserint, in uno loco permanent laborantes et servientes et poenitentiam agentes secuntur quod canonice sibi impostum sit. Interdum nihilominus perpetua peregrinatio injungebatur. Capitul. lib. 6. cap. 421: *Sciendum est omnibus quod conjunctio spiritalis commatris maximum peccatum sit, et divorcio separandum, atque capitali sententia nullandum, vel Peregrinatione perpetua delendum.**

† **Lit.** ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 460: *Voulons que noz diz eschevins à celui ou ceulz qui par eulz seront condampnez pour leurs demerites, à faire aucuns voyages ou Pelerinages, puissent enjoindre et commettre à faire lesdits voyages et Pelerinages, à painnes de certaines sommes de monnoies.* Lit. remiss. in Chartul. 23. Corb. monast. concessa a Carolo V. reg. Franc. juveni cuidam et puella, ex quorum concubitu puer natus, paulo post obierat: *Parmy ce toutesvoies que en dedens quinze mois après ce que ladite Morotte sera delivree de ladite prison, elle et ledit Robin sont et seront tenuz aller en Pelerinage à Nostre Dame de Boulogne sur la mer,.... et de rapporter.... lettres de certification, comment il y auront esté.* Interdum ejusmodi Peregrinationes certa pecuniæ summa redimebantur, ut efficitur ex Jamjam aliatis Literis et ex aliis ann. 1826. in Reg. E. E. Chartoph. reg. ch. 24: *Concedimus ut ipe (Ludov. comes Clarimont.) summam decem milium librarum Turonensium, quam homines et habitatores de Brujis, de Contraco et de Ypra ratione certæ Peregrinationis et virtute nuper tractate pacis, solvere tenebantur, habeat et percipiat.*

† **Sæpius** religionis tantum et plebæ causa peregrinabantur. Marculfus lib. 2. form. 49: *Quatenus præsens por-*

titur ille, radio inflammante divino, non (ut plerique mos est) vegandi causa, sed propter nomen Domini, itinera ardua et laboriosa participans, ob lucrandam orationem, limina SS. Apostolorum domini Petri et Pauli adire cupiens, etc. Quoniam vero habitu id peragerent, docet le Roman de Vances MS.:

En Jerusalem fist Peregrination
En langues et sus pies à grant desjoie.

Le Roman de la Rose MS.:

Tantost comme bons Pelerins
Natis, fervens et entiers....
Et part o mol par grant effort
Escherpe et bordon grant et fort.

† **Præter** baculum et peram, quodam insuper signo in capite vel super vestes distinguebantur peregrinantes, ut discimus ex Stat. Mantum lib. 1. cap. 63. in Cod. reg. 4620: *Intelligantur peregrinari... habentes habitum vel signum peregrinationis et peregrinorum, videlicet galeum, bordonum et signum in capite et manibus, seu sorum signum super vestes.*

† **Peregrinandi** usus adeo his temporibus invaluerat, ut peregrinantes canonici, præsentibus divinis officiis censerentur. Stat. ant. eccl. cathed. S. Petri Redon. Mss. cap. 10: *Quod canonici... peregrinantes... ad septem sanctos Britannie, pro residentibus habeantur.*

† **PEREGRINATIO**, Latus usurpatur pro quavis, ut loquuntur, indulgentia, in Lit. remiss. ann. 1363. ex Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 253: *Cum Johannes de Sargiaco una cum pluribus aliis sociis de galearia, Gallice de la haumerie, Parisius ad ecclesiam Villatarum Parisius assessissent (accessissent), quæ causa Peregrinationis seu indulgentie dicta die (Dominica Quasimodo) a cæteris fidelibus colebatur; deinde finita Peregrinatione prædicta, etc.*

† **PEREGRINATIONES SOLEMNES**, in Jure et Consuetud. Normanniæ cap. 91. dicuntur: *Cum peregrinus accepta in parochia sua licentia, cum cruce, et aqua benedicta, et processione extra parochiam conductur, pergens Hierusalem, Romam, vel sanctum Jacobum, vel in aliam Peregrinationem per cruce signationem.* Vide *Peregrinus* 1.

† **PEREGRINATIONE ATTONITUS**. Petrus Venerabilis lib. 1. de Miracul. cap. 8: *Quicum aliquandiu, velut Peregrinatione attonitus siliisset. Phrasin Gallica, comme s'il fust revenu de loin.* Alanus de Insulis in Planctu naturæ: *A meæ mentis igitur Peregrinatione ad me reversus, etc.*

† **PEREGRINI**, dicuntur omnes qui non sunt de Episcopatu ordinantis, sive sint clerici, sive laici, secundum Goffredum in summa de clericis peregrinis... unde clericus peregrinus est qui in alia provincia ordinatur. Vocabular. Juris utriusque.

1. **PEREGRINUS**, Peregrinorum officium, quod in Ecclesia Rotomagensi ita celebratum feria 2. post Pascha observat Ordinarius MS. ejusdem Ecclesiæ: *Officium Peregrinorum debet fieri hoc modo: Duo de secunda sede qui sint scripti in tabula ad placitum scriptoris, induti tunica, et desuper cappis transversum, portantes baculos et peras in similitudinem Peregrinorum. Et habeant capillos super capita et sint barbati. Exeant a vestiario, cantantes hymnum, Jesu nostra redemptio, venientes lento pede per dextram alam Ecclesiæ, usque ad portas occidentales, et subsistentes in capite processionalis, et tum cantabunt hymnum usque ad eum locum. Nos tuo vultu saties. Tunc quidam Sacerdos de*

majori sede, scriptus in tabula, indutus alba et amictu, nudus pedes, ferens crucem super dextrum humerum, vultu demisso veniens usque ad eos per dextram alam Ecclesie, et subito stet inter illos et dicat, Qui sunt illi sermones? Peregrini quasi admirantes, et eum respicientes, dicant, Tu solus peregrinus. Sacerdos interroget, Quis? Peregrini respondeant, De Jesu Nazareno. Sacerdos utrumque respiciens, dicat, O stulti et tardi corde. Quibus dictis, statim recedens Sacerdos, fingens se longius ire, et Peregrini festinantes, prosequentes, eum detineant, quasi ad hospitium invitantes, et trahentes baculis, ostendentes castellum, et dicentes, Mane nobiscum. Et ita cantantes ducant eum usque ad Tabernaculum in medio navis Ecclesie in similitudinem castelli Emmauz preparatum. Quo cum ascenderint, et ad mensam ibi paratam sederint, et Dominus inter eos sedens panem frangeret, et fractione panis agnuscat ab illis subito recedens ab oculis eorum evanescat. Illi autem stupefacti quasi surgentes, versis vultibus inter ipsos cantent lamentabiliter, Alleluia, cum versu, Nonne cor nostrum. Quo iterato, vertent se versus pulpitem, et cantent hunc versum, Dic nobis, Maria. Tunc quidam de majori sede indutus dalmatica et amictu, in modum mulieris, caput circumligatus respondeat, Sepulchrum Christi, Angelicos testes. Tunc extendat, et explicet unam syndonem ex una parte loco sudarii, et aliam ex alia parte loco vesium, et projiciat ante magnum ostium chori. Deinde dicat, Surrexit Christus. Chorus cantet alios duos versus sequentes res duos, et interius recedant M. et Peregrini, et processio factis memoriis redeat in Choro, et ibi finiantur vespere.

PEREGRINUS, Crucesignatus. Annales Brunwiliarens. apud Periz. Scriptor. tom. 1. pag. 100: Hierusalem, Antiochia, Nicea, aliaque civitates regie a Peregrinis captæ. Vide alio sensu in Peregrinatio 2.

PEREGRINUS, Qui jure civitatis gaudet, sed extra urbem habitat. Charta ann. 1224. tom. 5. Cod. diplom. Polon. pag. 9. col. 1: De consilio venerabilis fratris nostri Alberti Rigensis episcopi et ecclesie suæ, Peregrinorum quoque, occiduum Rigensium... Lupertus de Northoipe advocatus. Peregrinorum. [1. e. mercatorum extraneorum.] Passim ibidem pro extraneo usurpatur.

PEREIRA. [Vox provincialis magis quam latina, Gallice Carrière: «Medium mansum ubi est Persira.» (Cartul. Conchar. Ruthen. p. 368, an. 1087.)]

PEREUS, Pirus, f. pro Perarius. Vide in hac voce. Charta ann. 1382. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1008: Arboribus fructiferis, videlicet pomeriis, Pereis, etc. Hinc Peré, Pery et Pery dictus. Potus ex piris expressus, vulgo Poiré. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 152. ch. 291: Le quel serourge acheta du merrien pour la somme de vingt solz, et deux pos de Pery de marché. Aliæ ann. 1406. in Reg. 161. ch. 68: Le suppliant... envoia querir un gallon de Pery en la taverna, etc. Aliæ ann. 1408. in Reg. 162. ch. 198. bis: Le suppliant mena à certain jour ensuyant une queue de vin et un poinçon dudit beuvage de Peré en la ville de Chaussoye. Vide Piratium.

PEREMDINE. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Posdema, Prov. Peremidine, posteras. Vide Perendinare.

PEREMPNIER, pro Perenniter, semper. Charta ann. 1239. ex sched. D. Chaix adv. Aqueus.: Willelmus de Cla-

romonte et Alinols ejus uxor promiserunt super dictam olcham domo Boecudo inviolabiliter salvare, Perempniter et contra ullo tempore vel ullo modo non venire. Vide Perennitus.

* PEREMPTIE. [Peremptorie. DIEF.] PEREMPTORIUS, δεικνυς, in Gloss. Gr. Lat. [1. Ulpian. in Dig. lib. 5. tit. 1. fr. 70: Peremptorium edictum... quod inde hoc nomen sumit, quod perimeret disceptationem, hoc est, ultra non pateretur adversarium tergiversari.]

PEREMPTORIUS DIES, Terminus, Ultra quem non datur dilatio. Vox forensis. Epist. Innocentii PP. III. tom. 8. Concl. Hispan. pag. 441: Cum autem iudices ipsi partes tandem edicto peremptorio citavissent, Templarii... ad diem Peremptorium nec venerunt, nec pro se miserunt aliquam responsalem. Termino Peremptorio utriusque parti statuto, in Charta ann. 1198. apud Murator. deile Antic. Estensi pag. 374. Rolandinus Patavinus lib. 5. cap. 14: Idem S. apostolicus Innocentius Papa IV. post multos terminos Peremptorios constituit, etc. Adde Radevicum lib. 1. cap. 27. Concl. Hispan. tom. 4. pag. 68. etc. [1. Vide Haultaus. Glossar. German. voce Ustag, col. 2013. Jctos et mox Peremptorius, nude.]

PEREMPTORIE EXCEPTIONES. Statuta Ecclesie. Leodiens. ann. 1287. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 877: Cum Juxta viderit aliquam partium per exceptiones frivolas, dilatorias et Peremptorias litem protrahere, etc. [1. Ubi legendum videtur non peremptorias. Confer Dig. lib. 44. tit. 1. fr. 8. et Gajum lib. 4. cap. 117.] Occurrit in Charta ann. 1482. ex Tabular. B. M. de Bononuntio Rotomag.

PEREMPTORIE VEL PEREMPTORIALES CAUSÆ sunt ubi accusatus si convictus fuerit, morte plectendus est, alibi summa. Vide Haultaus. Glossar. German. voce Tod-wurdig, col. 1790. Peremptorium iudicium, ibid. col. 250. voce Echtig; Peremptorium capitulum col. 1256. voce Mächtich.

PEREMPTORIUS, nude, Ultimus. Translat. Crucifixi miracul. tom. 3. Julii pag. 457: Quæ (imago) cum tribus tantum diebus aperta et exposita fuerit, ad vesperam diei XXVII. cooperta et clausa est: quæ dies a die XXV. prædicta erat tertia et Peremptoria. Vide Peremptorius dies.

PEREMPTORIE, Definite, ultimum. Chronic. Andrense tom. 9. Spicil. Acher. pag. 588: Cujus (commissionis) auctoritate adversarios nostros a Pictavia Peremptorie citari facimus. Adde Statuta S. Claudii ann. 1448. pag. 40.

PERENDINARE, Morari. [Annal. Bened. ad an. 981. tom. 4. pag. 6: Ex Romulea egressus urbe (Otto Imperator) et edificata sibi regali domo in campo, qui vocatur Cadici, toto ipso æstivans tempore ibi Perendinans mansit. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. CLXXVI: Pro palefrido Regis qui Perendinavit xxx. s.] Lambertus Ardensis: Multos in hospitio recepit, et secum Perendinare vel hospitari fecit et cogit. Matthæus Westmonast. ann. 1016: Patri qui tunc Londoniis Perendinavit, nuntios dirigit. Ita non semel, ann. 1059. 1087. 1101. 1244. 1254. Fortescutus de laudibus Legum Angl. cap. 85. 86. etc.

PERENDINARE, Eodem intellectu, in Literis ann. 1227. tom. 1. Corp. Diplom. pag. 165: Milites vero nostri... poterunt ire per terras quæ Rex Francie et

sui possident more transeuntium, ita quod non possint Perendinare in villis Regie Francie et eorum.

PERENDINATIO, [Idem videtur quod Peregrinatio 1.] Articuli Cleri Gallicani oblato Edw. II. Regi ann. 1316. cap. 11: Item petitur quod dom. Rex et Regni magnates non onerent domos religiosas, vel Ecclesiasticas personas, pro corrodis, pensionibus, Perendinationibus faciendis in domibus religiosis, etc. [1. Jus divertendi in domum alicujus atque in ea pro libito morandi. Vide Perenctatio 1.]

PERENDINATIO, Eadem notione. Charta Roberti Franc. Reg. ann. 990. apud Doublet. pag. 228: Interdicens ante omnia, etiam super omnia omnes hospitalitates, Perendinationes, potentiumque peripim diversiones.

PERENDINARE, Ingeminare. Vita S. Phralidis. Arg. cap. 8: Nec vir immoderate avaritatis a consueta desistebat insania, sed usu quotidiano flagra Perendinabat ferocia. Ubi flagra perendinare, est diu flagellis cedere: nisi legendum sit, ingrandinabat. Vide in Grandes.

PERENDINARE, De die in diem prolongare. Gloss. MS. XIII. sæc. Avenlon.

PERENDISSENA. Vide Perdissena.

PERENNARE, Perenne facere. Charta ann. 1030. apud Calmet. Hist. Lothar. tom. 1. col. 408: Mortalium facta ne simul cum memoria hominum fragili labantur, scripturæ apicibus solent Perennari. Formula haud infrequens in veteribus Chartis. Utitur Macrobius lib. 1. Saturnal. cap. 12. Vide Perennare.

PERENNITUDO, Diuturnitas. Rolandinus Patavinus lib. 11. cap. 16. apud Murator. tom. 8. col. 339: Reversi sint omnes alacres et ditati: præter quod zafonum præda forensibus injuste concessa, rumorem movit in populo, et inolevit fere seditio Perennitudinis et damnosa, quæ tandem sopita fuit studio et peritia sapientum. Non male alii Codd. MSS.: Penitudo.

PERENNITUS, Omnimode, penitus. Charta ann. 1269. in Chartular. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1716: Guillelmus de Hamello minor viginti quinque annis cum auctoritate Nicholai de Monte Sora curatoris sui a nobis ei dati Perennitus facta solemnitate quæ in curatore dando requiritur.

PERENONCIO, pro Præmonitio, ut videtur, Submonitio, citatio. Libert. Montiscol. ann. 1812. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 504. art. 29: Si quis etiam pulsatus vel verberatus se dicat... pro talibus et aliis injuriis levioribus, ad denunciationem vel Perenoncium alicujus curia non procedat. Vide Præmonitio. [1. f. per enonciationem.]

PEREQUARE TALLIAM. Vide Periquare.

PERERIUM, Locus, unde petre eruntur, vel acervus lapidum. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Fr. de Mazaugues: Et a dicto Pererio protenditur usque ad aliud Pererium, quod est in costato.

PERERIUM. Vide Petrar. 2.

PERERIUS, Pirus, ut Perarius. Charta ann. 1316. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Pererit tamen habeantur pro non fructiferis, nisi essent emptati.

Nostris Perier. Acta capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1847. fol. 130. r. ex Cam. Comput. Paris.: Item sex cupas siliginis... super quibusdam terra et prato contiguis... una cum quadam piru seu Pererio in dicto prato existente. Perier et pomier, in Chron. S. Dion. tom. 8. Col-

lect. Histor. Franc. pag. 399. Chartul. Latiniac. fol. 260. v. : *Item la moitié de cinq quartiers de terre assis audit lieu, et y a ung Perrier au cornet de ladite piece.*

PERETRA, (f. Idem quod *Patraria*, lapidicina,) in Testamento Guillelmi D. Montepessulani ann. 1211. [° 1146.] Locum vide in *Orrata*.

° **PEREVIUS**, pro *Paravivus*, Atrium, Gall. *Parvis*. Charta Guill. Episc. Paris. ann. 1222. in Reg. B. Cam. Comput. fol. 150. r. : *Dominus rex vult et concedit, ut... habeamus apud Parisius... unum carnicem in Perivio, etc.* Vide *Paradivus* 1.

† **PEREUTA**, Vas coquinarium. Statuta Monast. Lirinensis ann. 1453 : *Item tenentur (abbas) providere coquina... ollis, ollis, Peruita, endecis, etc.*

PEREXIRE. S. Irenaeus lib. 2. in Praefat. : *Quoniam modo per numeros veritatem affirmare conatur, minuatim Pereximus, id est commemoravimus, ex Graeco dicitur.* Vide Jacob. Billium lib. 1. Observat. Sacrarum cap. 83.

† **PEREXIRE**, Peragere. Capitula Synod. Orient. inter Concil. Hispan. tom. 2. pag. 332. *Non liceat quinta feria novissimum septimanam jejunium solvere et omnem exhorare Quadragesimam, sed sincere abstinentes totam Quadragesimam Perexire.*

† **PEREXPECTARE AD MISSAS**, Dimissionem ab officio expectare. Capitulum lib. 1. cap. 132 : *Ut omnes fideles communicent et ad Missas Perexpectent sine alia deprecatione.*

° **PEREXSANGUIS**, Valde exanimatus. Mirac. S. Servat. tom. 3. Mail pag. 225. col. 1 : *Ut moveri supra verticem cadaver mortuum cernebant, capti pavore Perexsanguis expalluerunt, exclamaverunt, etc.*

† **PERFECTI**, a seipsis dicti omnia Valentini discipuli, ut testatur Irenaeus lib. 1. adv. Haer. cap. 8. num. 4 : *Semites extollunt, Perfectos vocantes, et semina electionis.* Eodem nomine gloriantur heretici recentiores Abigenisium sectarii, qui et *Consolati* interdum nuncupantur. Vide in hac voce. De his sub *Perfectionum* nomenclatura haec habet le Roman de la Chantepieure MS. :

Li bougres, Li Parfite,
I cil qui rissat ne croit,
Ne cuide pas qu'enfers,
Ne que paradis soit.

Infra :

Je nel porrois croire
Dist li bougres Parfite.

Ab his ad Quietistas transit haec appellatio, qua praeter ceteris donabantur mulieres quae eo perfectionis pervenerant ut crimina, pudet referre, consecrarent.

PERFECTIALES, Ministri iudicum, servientes. Ordericus Vital. lib. 12. pag. 657 : *Rediviva prosperitas illis blande favens, avos Perfectiales admodum terrevit, etc.* Infra pag. 871 : *Per diocesanas suas illis contumelias irrogarunt, et tam per se quam per successores Perfectiales acriter opprimerunt.* Forte quasi *Praefectiales*.

† **PERFECTIO**. Vide *Perfectionem*.
PERFECTISSIMUS, διακρίβωτος, in Gloss. Gr. Lat. et apud Eusebium lib. 10. cap. 6. etc. Titulus honorarius aliquot Magistratibus attributus, qui *Perfectionissimus* dicitur, de quo est titulus in Cod. Theod. lib. 6. tit. 87. et Justiniano lib. 12. tit. 82. De eo copiose egerunt Panciroli ad Notitiam Imperii lib. 1. cap. 8. Cujacius, Valesius ad Am-

mianum, Jacobus Gotofredus ad leg. 1. d. tit. et alii. Vide Glossar. med. Graecit. col. 299.

PERFECTUM. Ad *perfectionem* suscipi, in Ordine Romano cap. 6. *Perfectionem consequi*, in Concilio Tribur. can. ult. *Id est vult vobis dicitur, non semel in Concilio Anagyranis, cum scilicet exactis poenitentibus gradibus ad sacram Communionem admitterentur Poenitentes.* [Adde Capitulum lib. 5. cap. 198. Spicil. Acher. tom. 11. pag. 55. et 73.]

† **PERFECTUM SALUTIS**, Perfectio seu consummatio salutis, gloria scilicet aeterna. S. Irenaeus lib. 4. cap. 9 : *Ut possint semper proficere credentes in eum, et per testamenta maturecere Perfectum salutis.* Paulo ante dixerat : *Sicut igitur adveniens Perfecto, non alterum Patrem videbimus.*

† **PERFECTUM**, Debitum servitium. Capitulum de partibus Saxon. cap. 29 : *Ut universi Comites pacem et concordiam ad invicem habere studeant. Et si forte inter eos aliqua discordia aut conturbium ortum fuerit, ut nostrum solatium vel Perfectum pro hoc non demittant.* [° 1. e. Perfectum.]

† **PERFIGERE**, pro *Proficere*, in Charta Johannis Reg. Angl. Lib. nigro scaccarii pag. 379 : *Sed cum ibi Perficere non possent, diverterunt ad quandam vilam, etc.*

† **PERFIDARE**, Perfide agere, a fide, quam quis alicui debet aut pollicitus est, deficere, fidem fallere. Concil. Toletan. XVI. inter Hispan. tom. 2. pag. 748 : *Quorum denique sceleratorum, qui et in praeteritis et nunc Perfidasse detecti sunt, praevocatione compellimur caeteris vestri in universitatem consulere.*

1. **PERFILATUS**, Netus, Gall. *Fild*. Vita B. Humiliani tom. 4. Mail pag. 401 : *Capillos habebat longos et flavos; et non videbantur capilli, sed aurum potius optimum polymiticum Perfilatam.*

2. **PERFILATUS**, Fills connexus, Gall. *Enfilé*. Anonymi Annal. Mediolan. apud Murator tom. 18. col. 809 : *Cum rosettis perlarum Perfilarum cum floribus intus, etc.* Supra : *Filorum auri et setae se tenentis.*

† **PERFILIS**, μακροσπάλγος. Gloss. Lat. Graec. MS. Sangerm. Qui longis est cruribus. Leg. forte ex Vulcan. *Petilia*.

† **PERFILUM**, Opus intertextum, nostris olim *Pouffilure*, ouvrage tissu, broché. Statuta Massil. lib. 2. cap. 39. num. 3 : *De vestibus filioi vel filiole sine frezio, et veta, et Perfilo accipiant in hunc modum scilicet de tunica IV. den... Et est cum frezio, vel veta, vel Perfilo XII. den.* Profillum, ibid. num. 2. pluries occurrit. Litterae patentes Caroli V. Franc. Reg. ann. 1367. de forma vestium : *Item, quod nulla dictarum mulierum audeat portare in vestibus suis circa pedes vel alibi aliquod Perfillum pellis, vel panni cirici, vel lanai.* Concil. Massil. ann. 1381. *Quod nulla mulier aliqua audeat... deferra in capucis sive aliter nec rivets seu Perfils de pennis variis, arminis, etc.*

† **PERFINELLI**, f. Funiculo colligare, nostris *Ficeller*. Statuta Equitum Teuton. artic. 86. apud R. Duellium tom. 2. Miscell. pag. 61 : *Sellis superpositis et trossarii possint Perfinitelli alia que cum parvis corrigiis ligari consueverunt, et cum alitis, que liganda sunt majoribus corrigiis, expectabunt jussum mandatoris.*

† **PERFINITIO**, Definitio, iudicium. Lex Bajwar. tit. 11. § 6. num. 1 : *Et is propter contumaciam legi obtemperare*

noluerit, sed eum perfecit domum, et cetera edificia septis conclusionibus firmaverit, tunc dicat, *Emunda territorium meum usque ad legis Perfectionem.*

° **PERFIRMARE**, Munire, muris claudere. Charta Eust. dom. de Constant ann. 1243. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 380. v. col. 2 : *Ego teneo domum meam de Maruel de dom. Theobaldo;... et ipse mihi concessit, quod ego possim ipsam Perfirmare de plenius muris sine turribus, etc.* Vide *Firmare* 3.

PERFORACULUM, Τεραβρα, τριπύλων in Gloss. Graec. Lat. [τετραβρα, in aliis Gloss.]

° **PERFORAGIUM**, Jus, quod domino solvitur pro perforatione doli vinarii. Charta Ludov. Jun. pro monast. S. Sulpit. Bitur. ann. 1168. in Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 232 : *Portagium et roagium et Perforagium per totam urbem.* Vide supra *Foragium* 1.

† **PERFORARE CHARTAM**, TABULAS solebant, cum falsitatis insimulabantur, sive genuinas, sive supposititias essent; non ergo perforatio indicium erat convictae falsitatis. Lex Ripuar. cap. 68. n. 5 : *Quod si quis tabulas Episcoporum manibus seu clericorum roboratas inrumperere voluerit, tunc tabulae in praesentia iudicis Perforantur, et nihilominus tabulae stabiles permanent.* Ibid. cap. 59. num. 8 : *Quod si charta in iudicio Perforata idonea fuerit, tunc ille qui causam prosequitur, dupla repetitione culpabilis iudicatur, et ipsum testamentum involatum perseveret.*

† **PERFORATE MONETE**. Vide in *Moneta*.

† **PERFORATIO BARRII**, seu muri civitatis apertura, pro qua tributum aliquod domino exsolvabatur. Charta ann. 1292. Caroli II. Comit. Provinciae ex Schedis Praes. de Mazaugues : *Hugo Teronus servit pro domo sua sex denarios, et pro perforatione barrii XII. denarios.* Ibi pluries.

° **PERFORMATIO**, Executio, perfectio. Chron. Joan. Whetham. edit. Hearn. pag. 883 : *Ad executionem et Performationem vestrae aut sua voluntatis, etc.*

† **PERFORATURA**, Pe. litiu, ni fallor. Capitulum gener. S. Victoris Massil. MS. ann. 1312 : *Statuimus ut nullus de caetero portet in vestibus Perforaturam, candidam, vel solaturam albam in caputis casso.* Vide *Pellicia*.

† **PERFOSSARE**, Perforare, διατρειν. Gloss. Lat. Graec. MSS. Sangerman. Acta SS. Hermagorae et Soc. tom. 3. Julii pag. 257 : *Et cum locus amplius esset Perfossatus, capsula una cernitur.*

PERFUNDERE dicitur Sacerdos eum quem tingendo, non mergendo baptizat. Summula Raymundi Ord. Praedicatorum :

Infirmus vel abortivus baptismalis unda
Ter perfundatur, ne non mersus moriatur.
Si glaciosa sit haec, formam tenens modo dictam.

Vide *Clinici*, *Superfusi*.
PERFUSIO, [Ablutio], apud Liturgicarum rerum Scriptores, cum scilicet sumtis sacrae Eucharistiae speciebus, sacerdoti vinum et aqua infunduntur ut digitos abluat. Concil. Rotomag. ann. 1231. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 177 : *Celebraturus quoque Missam secundam vinum Perfusionis non sumat, sed ministro habenti bonam conscientiam conferat.* Statuta Ord. Praemonstrat. dist. 1. cap. 1 : *Cum aliquis in Natali Domini vel alias de necessitate duas Missas debuerit celebrare, post primam Missam, sumpto Sacramento Eucharistiae, vinum*

Perfusionis, sive ablutionis non sumat, sed alii ad sumendum trahat. Vide Superfusio.

¶ **PERFURNIRE**, Perficere, explere, Gall. *Rendre complet*. Liber niger Scaccarii pag. 258: *Canonici Hildesheimenses tenent feodum 1. militis et dimi. et ultra x. solidatas terrae, unde Perfurnitur servitium Willelmi, filii Olfard, qui tenet feodum militis x. solidatas terrae minus. Nostratibus olim Parfournir. Le Roman de Giron le Courtois: Et quant il eust ce fait si s'en pass oultre pour Parfournir son poindre.*

¶ **PERFUSIO**. Vide *Perfundere*.
 ¶ **PERFUSORIUM**, Vas perfundendis digitis vel manibus aptum. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unum nappetum purificatorium vel Perfusorium de auro, cum una manica. Vide supra Nappus.*

¶ **PERGA**. Vide *Peja*.
 ¶ **PERGAMA AULICA**, *Paetia*. Fridericus in Vita S. Wilfridi saec. 8. Beued. part. 1. pag. 172:

Aulice perapiculis penetravit Pergama plantis, insignis populi quae tempestate rogebet Dux praeclearis natus Aonfid cognomine habebat.

¶ **PERGAMENA**, **PERGAMENARIUS**, etc. Vide *Pergamenum*.

PERGAMENUM, a Pergamensis Regibus cum charta indigerent primo excogitatum, ut scribit Isid. lib. 6. Orig. cap. 11. ¶ *Ab Eumene rege Pergani, ex Plinio lib. 13. cap. 11.* [Vide *Mabilii* lib. 1. Diplom. cap. 8.]

PERGAMENUM DE TERRA LEVARE. Tabularium Casauriense ann. 22. Lud. Imper. F. Loth.: *Et pergama cum atramentario de terra levans Ariperto notario tradidi, et scribere rogavi, testibusque obtuli roborandam. Alibi: Unde pro stabilitate vestra ego Rimo cum pinna et calcario et Pergama de terra levavi, et potestative hanc cartulam venditionis, secundum ritum gentis meae Almannorum, Audoaldum notarium scribere rogavi. Charta alia apud Ughellum tom. 3. pag. 49: Atramentario, penna, et Pergama manibus meis levavi, et Theuperto notario, ad scribendum tradidi. Alia pag. 61: Et Pergamenam, pennam, atramentarium, juxta Legem meam Ripuariorum de terra levavi, et Rolando notario ad scribendum dedi, etc. Adde pag. 416. et Bullarium Casinense tom. 2. pag. 70. [Charta Mathildis Tusciae Ducissae ann. 1102. apud Miræum tom. 1. pag. 870: Sed praesens haec chartula offerentis omnibus temporibus firma permaneat atque persistat et Pergamenam cum atramentario de terra levavi, paginam Guidonis notarii tradidi et scribere rogavi.] Occurrit etiam haec formula non semel in Chartis Sabaudiae Comitum apud Guichenonem: quae quidem nihil aliud sonat, quam quod donator sponte, nec coactus donationem facit, pergamenum tradendo in manus Notarii.*

¶ Cujus ritus observatio memorabatur ab ipso Notario, ut discimus ex Charta ann. 1083. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 100: *Et bergamena (sic) cum atramentario ego qui supra Adeleyda de terra levavi, et Agimoni notario sacri Palatii tradidi et scribere rogavi, in qua super confirmans, testibusque obtuli roborandam. Ego qui supra Aimo notarius sacri Palatii rogatus, scriptor hujus cartulae offerentis post tradita complevi et dedi.*

¶ **PERGAMENA**. Idem quod *Pergamenum*, in Epist. Petri Delphini apud Marten. tom. 8. Ampliss. Collect. col. 1129:

VI

Ubi redierint Venetis nostri, mittam ei qui Pergamenas vendidit, reliquum pecuniae. Pluries supra occurrit.

¶ **PERGAMENTUM**, Eadem notione, in antiquis Consuetud. Monast. S. Jacobi de Monteforti apud Marten. Collect. novae part. 1. pag. 317: *Nullus ingredatur coquinam, excepto cantore et scriptoribus ad planandam tabulam, aut faciendum incaustum, ad exciccandum Pergamentum. Hist. MS. Beccensis pag. 62: Eam (scripturam) in Pergamento jubet tradi.*

¶ **PERGAMERIUM**, in Capitulo gener. MS. S. Victoris Massil.: *Unus liber in Pergamerio magnus fiat, et in armario teneatur. Leg. videtur Pergameno.*

¶ **PERGAMENARIUS**, Qui *pergama* parat vel vendit. Charta Rupertii Comit. Palat. ann. 1386. apud Tolner. Hist. Palat. pag. 124. Inter Instrum.: *Concedimus per presentes ut universi servientes, sui videlicet bedelli, librarii, stationarii, Pergamenarii, etc. Occurrat praeserea in vet. Catalogo MS. B. M. Deauratae Tolosanae.*

¶ **PERGAMINERIUS**, *Raimundus Ruffi Pergaminarius* cum aliis testibus subscribit testamentum Saure de Medullione ann. 1286. tom. 2. Histor. Daiphin. pag. 62.

PERGAMINARIUS, Officium in Monasteriis, apud Adalardum in Statutis Corbeiensib. lib. 1. cap. 1. Qui *pergama* parabat, ut est in Vita B. Mariani Abbat. Ratispon. num. 9.

¶ **PERGAMINUS**, inter arma, quibus offendi potest, recensetur, in Stat. Mantuae lib. 1. cap. 112. ex Cod. reg. 4620: *Arma autem ab offensione sint et intelligantur... Pergaminus, bacularius, aaga, etc.*

¶ **PERGAMUM**, Suggestus, ab Ital. *Pergamo*. Acta SS. Junii tom. 1. pag. 367. de B. Andrea Hispellate. *Corpus B. Andreae de Hispello in capis lignea fere consumpta, existente subitus Pergamum.*

¶ **PERGAMUS**, Arx, castrum, locus munitus, Bollandistis: proprie, Vineae, pluteus, machina bellica oppugnandis vel defendendis urbibus idonea. Acta S. Desid. tom. 5. Mall pag. 245. col. 1: *Alii scalis oppositis in muros diversa de parte ruentes, ignis in Pergama submittebant. In totis namque Pergamis in Christi confessione perseverantes, etc. Vide Catus 2.*

¶ **PERGEA**, **PERGIA**, Mulcta, quae domino exsolvitur pro damno animalium in agris, quae in parca ob id includuntur, donec resarciatur damnum, Gall. *Pergie*. Vide supra *Pargia*. Charta Odon. III. ducis Burg. ann. 1207. Inter Probat. tom. 1. novae Hist. Burg. pag. 95. col. 2. *Habet... Pergae bladiorum et vinearum. Charta Erar. dom. Chacenaii ann. 1218. in Chartul. Arremar. ch. 201: Si praepositis Chacenaii ibi personaliter supervenerit, pecora vel animalia abandonnata invenerit, de illis Pergaeas levare poterit. Pergae et Pergie, interdum pro consueto tributo, quod domino quotannis penditur, ut agrorum custodes instituat. Censur. servitia, Pergies et corodes, in Charta ann. 1265. ex Chartul. eccl. Lingon. Cod. reg. 5188. fol. 206. v. Alia ann. 1321. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 123: *Tuit lidiz habitans de ladite ville paieront chascun an au seigneur de ladite ville, lendemain de Pentecoste, vint et cinc solz Tornois petiz, monnoie cursable, pour cause des Pergies et de la messerie de ladite ville de Franoy et du finage. Terrear. Castel. ad Sequanam ex Cod. reg. 9698. 2: Les Pergies de chaastillon et les pastures sont communes ausdiz seigneurs, des-**

quelles ils ont une obole pour chascun brebis par an, et n'en ont riens en l'autre suivant. Vide mox Pergia.

¶ **PERGUAARE**, Genibus reperi, yovvav. Saxo Grammaticus lib. 6: *Cumque actis vacuus, labefactis viribus, gravi alicuius angustia premeretur, petenda potionis cupiditate Perguans, labentis cominus rivi lympham exprocit.*

¶ **PERGERE**, Ire, ambulare. Mirac. B. Gerl. tom. 8. Jun. pag. 656. col. 2: *Isabella de Sportella... clauda Pergabat cum digito tantum pedis.*

¶ **PERGESTUS**, Constitutus, definitus. Charta ann. 1449. apud Rymer. tom. 11. pag. 240: *Tractatum, concordatum aut conclusum fuerit quomodo seu Pergestum, etc.*

¶ **PERGIA**, [et *PARGIA*, Jus quoddam, quod domino competit ratione *Emendationum*, quae pro damno animalium in agris et pascuis irrogari solent, absque tamen praedictio aestimationis damni, et exsolvendae, cui illud factum est, ut ex Adversariis MSS. Augusti Gallandi definitur in voce *Spargia*, quam vide.] Charta Stephani Comit. Burgundiae et Joannis Comit. Cablonensis ann. 1229. pro Libertatibus oppidi Aussonensis apud Claudium Juratum in Antiquit. Ausson.: *Se beste est prise en dommaige de bley ou de prey par eschappée, cils cui la beste sera doit rendre le dommaige et la Pergie, qui monte quatre deniers, se ce est chevaux: se ce est beste aumaline, 12. deniers, se ce est porcs, un denier. Se elle y est mende, cils cui elle est doit rendre le dommaige, et la Pergie, et la loi, etc.* [Eadem edita rursus habes tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 385. Litterae Philippi Dom. Joinvillae ad Ararim ann. 1354. ibid. pag. 301: *Et en cas que beste seroit perdué, et elle estoit trouvé en dommaige, eils paieroit quatre deniers pour Pergie, et rendroit le dommaige.* ¶ Libert. Clarimont. ann. 1248. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 600. art. 2: *De Plana Pergia, quatre deniers et dampnum illi, cui est illatum; de Pergia ovium, un denier, etc. Vide supra *Pargia* 1. et *Pergia*.*

¶ **PERGOLARE**, ut mox *Pergolatus*. Mirac. B. Simonis tom. 2. April. pag. 824: *Faciendo quoddam Pergolare, visum fuit eidem, quod malus Spiritus introiret in eum.*

¶ **PERGOLATUS**, Trichila Columellae, Gall. *Treille* Ital. *Pergolato*. Statuta castri Redaldi lib. 1. fol. 23. v.: *Ordinamus quod omnes et singuli qui laborant et de cetero laborabunt vineas, Pergolatos, et alias quascumque vites alicujus districtualis castri Redaldi teneantur et debeant ipsas tales vites, vineas et Pergolatos putare debitis temporibus, etc. Vide Pergula 3.*

¶ **PERGOLUM**. Vide *Pergulum*.
 ¶ **PERGOLUS**, ut *Pargula* 3. in Statutis Pallavic. lib. 2. cap. 73. fol. 132: *In vinea, vel Pergolo accipere uvas, etc.*

¶ **PERGOMASCHAE**, Bergomates, nostris *Bergomasques*, qui ex Bergamo vel ejus districtu sunt, b mutato in p, ut Italis usitatum est. Statuta Placent. lib. 6. fol. 69. recto: *Licet omnibus Pergomaschis et aliis personis, undecumque sint, qui venerint in episcopatu Placentino causa pascuandi bestias... finito pascuo cum bestis exire.*

¶ **PERGOTTARE**, ab Ital. *Percoters*, Verberare, caedere. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 410: *Tenor autem, quo tormentorum series indicitur, talis est... Decima terita die serpiantur*

35

eis dum corrigis per spallas, et Pergotentur.

• **PERGRECHT.** Vide supra *Perchrecht*.

• **PERGRERIA.** Spiculi genus, ut videtur. Stat. Arelat. Mss.: *Non deferatur, sine licentia consulum, per Arelatem Pergreriam accutain vel gazarniam, vel falsorum longum, vel alia arma.* Vide supra *Pergeminus*.

1. **PERGULA.** Trabecula in aedibus sacris, a qua pendent Lychnuchi. Anastasius in Greg. III.: *In quo (oratorio) faciens Pergulam, contulit dona diversarum specterum, id est, gabathas aureas duas, etc. Infra: Et super eandem absidem crucis argenteas 3. et cetera que in ornamento Pergula, seu ad vestes altaris ordinata sunt.* In Leone III.: *Nec non et gabathas fecit ex auro purissimo 15. cum gemmis pendentes in Pergula ante altare, etc. Alibi: Verum etiam et polycandilum porphyriticum pendens in Pergula ante Confessionem in catenulis aureis, etc.* Adde pag. 18. Guillelmus Biblioth. in Stephano VI.: *Et in Pergula ipsius Basilicæ... posuit cantharam auream unam cum pretiosis margaritis ac smalto, cum perpendiculari ad pendendum. Vocem pro tabulato usurpat Gobelinus Persona in Cosmodromio etate 6. cap. 74. de Papa: Et deinde die Pasche... ordinata Pergula, ante prius portas Basilicæ S. Petri ipsum solemniter coronaverunt. Utuntur etiam Latini scriptores. [Vide *Pergulum*.]*

2. **PERGULA.** Tuturia parva alto posita. Gloss. vetus MS. Sangerman. num. 501. Aliud Lat. Græc.: *Pergula, πέρδρα, δριπέρον, όροπή, στενόν όχημα.* Vocabular. juris utriusque: *Pergula, est sugurium, vel umbra frondosa. Pergula, officina publica pictorum, in ult. Cod. Theod. tit. 4. de excusat. artific. Vide ibi Jac. Gotofredum.*

3. **PERGULA.** Vitis species, de qua Petrus de Crescentiis lib. 4. cap. 4. extremo. [Chron. Farf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 466: *Dedit presatus Campo abbas in territorio Reano res Johannis Decani et in Oliano et Bajono, et casalicium de Cupenco, et Pergulam ibidem.* Ital. *Pergola.* Vide *Pergolatus*.]

4. **PERGULUM.** Pergolum, Ital. *Pergolo*, Tabulatum, suggestus, podium. Charta ann. 1185: *Postea exivit dominus Papa (Urbanus III.) de ecclesia et ascendit super Pergulum et predicavit populo. Acta S. Aldebrandi tom. 1. Mail pag. 159: Ipse vero fugiens de Pergulo, recuperavit se in campania. Acta S. Jacobi Philippi tom. 6. Mail pag. 174: Ascendat Pergolum seu aringheriam consentiam, suamque declarat de hac re sententiam.*

• **PERGULUS.** Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 269. col. 2: *In equitando monachum et conversum cum tribus tantum Pergulis coitinerantes habere consuevit;... ipse vero more clientum sarcinulas in vectura retro ligatas gestare solebat sotulares aut caligas garcionum suorum.* Ibid. pag. 200. col. 1: *De quibusdam abbatibus ordinis Cisterciensis dolo, qui nascunt, cui vel quali manno velint insidere, nec pergunt pernoscendi causa ad grangiolum, nisi cum Pergulis pluribus, citellis et mantellis subtilissimis lanæ, etc. Ubi cum docto Editore suspicari mihi non licet pro servilis scriptum esse: vehiculi genus esse videtur, quod trabecula, unde vocis etymon consistit, non dissimile ab eo quod Germani *Wurst* appellant. [An *Perulia*, parvis peris?]*

• **PERGUS.** Charta Henrici Imp. ann. 983. apud Mirsum in Codice Donat.

Belgic. lib. 2. cap. 80: *Et in his locis, et in omnibus que possidet, concedimus et confirmamus ei banum et justitiam, impetum et burinam, ictum et sanguinem, reperturam Pergum regium, fora, telonea, Vicecomitatum, wagarum, reatum et non reatum, vectigalia, et quicquid pertinet ad iudicatum, integritatem reipublicæ et incoluntatem, etc.* Eadem Charta edita a Barthol. Fienio in Hist. Leod. pag. 233. *pirgum præfert.* Vide an non significet carcerem, seu jus carceris regii, ex Græc. πύργος. Vide *Iuris*.

• Vim vocis non intellexit doctissimus Cangius. *Pergus*, vel *Pirgus*, hic idem omnino sonat quod infra *Pirgius* vel *Pirius*, itinerarius agger, via strata, publica, regia. Vide *Pirgius* et *Pirgius* 1. Unde pro *reperturam* legendum loco laudato *rupturam* facile conjicies.

• Quæ interpretatio apte confirmatur Charta Gualt. episc. Laudun. ann. 1172. ex Chartul. S. Vinc. ch. 65: *Illas etiam forisfacturas (vindicabat), que ibi in Pergis et antiquis viis solent evenire... Eandem etiam ecclesiam et curiam, maxime de Mechunia a forisfactis Pergorum et antiquarum viarum prorsus absolvit in posterum. Pierre, eodem sensu, in Charta ann. 1270. ex eod. Chartul.: *Denqui au dussion, et dou buisson outre le Pierre selonc les terres S. Vincent, duques à la bonde Willaume, c'on dit le Flamenc, et denqui à la bonde Arnoul le Clap.**

1. **PERHEMNITER.** Peremptorie, definite. Charta ann. 1277. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 15: *Nos vero dictæ justis petitioni annuentes, fecimus citari preces et Perhemniter ad diem Sabbati post octavas Conceptionis B. Mariæ.*

1. **PERHEMNITER.** Perenne, perpetuo. Donatio Abbatis S. Eusebii monasterio S. Egidii ann. circ. 1048. in Tabular. ejusdem monast.: *Perhemniter hæreditario possidendum.*

1. **PERHEMNIS.** pro Perennis, in Charta ann. 1277. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 16: *Et in publicam formam redigere ad Perhemnem rei memoriam... mandamus. [An Perhenis, in chart. ann. 1048. apud di-Blasio, Series princip. Salern. pag. 76. num. 93.]*

• **PERHEMPNIS.** [Perennis: « Ut predicta abbatia apostolica corroboracione subnixta perhemniti tempore illibata loco S. Dionysii profutura permaneat. » (A. N. L. 22), Bulla, an. III. Nicol. Papæ.]]

1. **PERHENDINARE.** PERHENDINATIO. Vide *Perendinare*.

1. **PERHENNARE.** ut *Perennare*. Vide in hac voce. Charta Alberti Magdeburg. Archiep. ann. 1281. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 28: *Et ut hæc nostra ordinatio Perhennatur super ea presentem paginam scriptam appensione nostri sigilli fecimus corroborari.* Charta ann. 1244. Hist. Mediani Monast. pag. 317: *Solemus eas (res) vivacis linguæ testimonio et scripturæ memoria Perhennare.*

1. **PERHENNIRE.** Eadem notione. Charta ann. 1247. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 509: *Evanescant de medio, si non Perhenniantur cum firmatione scripturarum.*

1. **PERHENNITER.** Perenne, perpetuo. Charta Erici Magdeburg. Archiep. ann. 1291. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MS. pag. 88: *Ut autem hæc nostra donatio grata, rata et inconvulsa Perhenniter perseveret, etc.* Vita MS. S. Winwaloei fol. 17: *Hortus Salomonis conclusus et signatus, atque omnium Perhenniter plenius pomorum. Ubi Perhenniter per annum sonare videtur.*

1. **PERHENTORIUS.** pro *Peremptorius*. Vide ibi.

1. **PERHERRARE.** Pascere. Charta ann. 1366. pro officio Aquarii de Taleundo: *Item poterit dictus Aquarius habere et tenere in marais dicti monasterii animalia sua Perherbando tempore primæ herbe.*

• **PERHORRENTIA.** Ingens timor, magnus metus. Lit. remiss. ann. 1868. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 611: *Perhorritus sui dicit concubuli Perhorrentia et timore, cupiens dicta verbera evitare, etc.* Vide *Perhorrescentia* et *Perhorrescentia*.

• **PERHORRESCENTIA.** Idem est quod timor seu magna suspicio, vel magnus metus. Vox fori Hispanici, de qua Michael del Molino in Repertorio Fororum Aragon. in hac voce. Vide *Perhorrentia*.

• **PERIANEA.** f. Viridarium piri consitum, vel Septum a domo dependens. Charta ann. 1386. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 17: *Item emit... unum assarium avenæ censualem, cum dominio, percipiendum in et super Perianea dicti mansi.* Vide supra *Pereius*.

• **PERIATUM.** Mensura frumentaria, eadem quæ supra *Pera*. Charta ann. 1238. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 863: *Herveus de Leonia... significo, quod pater meus dedit... sancti Mathæi de finibus terrarum monasterio et ibidem Deo servientibus tria Periaia frumenti, ad magnam mensuram de frumento suo de Ploeyon... Ego vero... in majorem affectus mei certitudinem, predicta tria Periaia frumenti in certis assignavi locis et a certis hominibus persolvenda.* Vide *Petrata* 1.

• **PER IBI.** Gall. *Par là*, Illac. Sentent. arbitr. ann. 1500: *Quod dicti parerii martinetti de Reperiers habeant et teneantur facere unam defensionem seu amparamentum a parte archæ dicti Glaudivii Lamberti, alias Guillion, bonam et sufficientem, et talem quod aqua Per ibi sic conducta, non inferat dampnum in archa martinetti dicti Glaudivii Lamberti.* Vide mox *Per inde*.

• **PERIBOLUS.** Urbis murus, seu potius moenia. Gloss. Gr. Lat.: *Περίβολος, Moenia.* Will. Tyrus lib. 8. cap. 14: *Tota nocte circuibant Peribolon.* Albertus Argentin. ann. 1375: *Dein moenia muri antiquitatis predictæ exaltata sunt cum Peribulo seu deambulacro novo.* [An Richerus lib. 1. cap. 60: *Obidione disposita, vallum quo cingebatur irrupit; atque nec tyrones Peribolum conscendentes, adversarios pervadunt.*]

• **PERIBOLUS.** PERIBULUM. Ambitus ædis, maxime sacræ. Will. Brito in Vocabul. MS.: *Peribolus dicebatur murus exterior qui cingebat gazophylacia cantorum custodientium altare.* Mamotrectus ad 1. Machab. cap. 18: *In Peribolo, i. muro atrii domus Domini, quod totum templum per quadram in circuitu ambiebat.* Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. n. 85: *In primitiva Ecclesia Peribolus, id est paries qui circuit chorum, non elevabatur, nisi usque ad appodiationem, quod adhuc in quibusdam Ecclesiis observatur, quod ideo fiebat, ut populus videns clarum psallentem, inde bonum numeret exemplum.* Περίβολος ἐκκλησιαστικῆ, in Constitut. Theodosii et Valentin. de his qui ad Eccles. confug. *Templi circumsectum*, in l. 4. Cod. Th. eod. tit. (9, 45.) *Septum Ecclesiæ*, in Concilio Aurel. IV. can. 21. in Capitul. Caroli Mag. lib. 5. cap. 177. 219. [An 329. 371. ultimo loco eo sensu quo W. Brito et Durandus.] Gloss.: *Conseptum, περίβολος.* [An Vide Glossar. med. Græc. in hac voce col. 151.] Ita

conceptum de sedibus sacris usurpant Solinus, Apuleius, S. Ambrosius, et alii. Amalarius lib. de Ordine Antiphonarum cap. 27: *Manifestum est quod castigatio corporis per jejunium, et humilitas mentis... excludat diabolum de Peribolo sanctae Ecclesiae.* Fridegodus in S. Wilfrido cap. 15:

..... Exhorruit illos alii
Viribus ingenuis reparare Peribola templi.

Flodoardus in Adriano PP.:

Culmina restitit, fabricisque Peribola cingit.

Thietfridus Epternacensis Abbas in Floribus libro I. capite 6: *Taceo que ipse Deo mihi teste et conscio olfactu pensens de nostrae Ecclesiae Peribolo, etc.* Ordericus Vitalis lib. 12: *Defunctum in Aquilonali climata Periboli sepeliverunt.* [Histor. S. Juliani Turon. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1076: *Decursus itaque matutinis, ad monasterium radiit, et juxta ecclesiam B. Albini in quodam suo Peribolo membra languida locavit.*] Quid autem Ecclesiae Peribolus contineret, docet praedicta Theodosii Constitutio et d. l. 4. nempe cellulas, domus, hortulos, balnea, areas, atque porticus, infra quos limites his qui ad Ecclesias confugiebant, vitae immunitas erat.

¶ PERIBOLUS, nude, Septum, vallum. Chron. Monast. Novalic. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 701: *Erat enim ipse locus ita in circuitu suo oppido praemunitus, ut cum modicis obstaculis posset undique protegi, aut cum stipulibus, macerisve vel Peribolo.*

PERIBOLUS, Xystus, porticus. Papias: *Deambulatorium, Peribolus.* Glossae MSS. Regis cod. 1673: *Eucridas, xystolais.* Odo Abbas lib. de Translat. S. Mauri Abb. cap. 1. [7]: *Depracari illum cepi, ut et aliquid ex his (testamentis seu donationibus) in Peribulis, aut in scriniis tomo cartarum quosdam loci sciret, nobis reddere dignaretur.*

¶ Rectius Mabillonius post Bollandum Peribolum hic interpretatur Archivum seu Tabularium: ubi praeterea monet vocem tomo glossema esse. Neque alio significato accipienda eadem vox in Vita MS. S. Gurthierni ex Tabular. Quimperleg. *Hac cartula praescripta inventa de genealogia S. Gurthierni cum reliquis revelatis, multum vetustate confecta servatur in Peribolo celebri nostri monasterii.*

PERIBOLUM, in Glossario Saxon. Aelfrici redditur scire, quae vox Pagum, seu Comitatum sonat. Vide Perivolium in Brolium.

¶ PERICHELIS, Ornamentum puillarum. Gloss. MSS. S. Andreae Avenion. Hinc emendandum Carmen de varia fortuna Ernesti Bavar. Ducis, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 872:

..... Hae pulcras jactat insures,
Illa Perichelides et torques versat, et altas
Ventillat armillas.

Nisi legendum malis *Periscelides*, ut habet Horatius Epist. 17. lib. 1. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Perichesis, vel Pericesis, secundum Antiquos Perichelis, Una maniera de adornamenti de fames de bras, ou de cuisses.*

¶ Gloss. Bibl. Mss. anonymi ex Bibl. reg.: *Perichelides, sunt apud feminas orarum ornamenta, quibus gressus earum ornantur. Ugutoni, Perichelis, dicitur ornamentum mulierum circa brachia, vel potius circa crura, quo gressus earum ornantur.* Glossar. Gall. Lat. ex Cod.

reg. 7684: *Perichelis, pourfil de manches à femme.*

PERICLA. Miminit Rocchus Pirrus tom. 2. Notit. Sicul. pag. 868. Charta Rogerii Comitis Siciliae ann. M. 8645. qua cuidam Monasterio concedit: *Periclas terrarum ad laborandum, et animalia sine quavis exactione pascantur in tenimento Saccesi, etc.* [Ubi f. legendum *Periculas*. Vide in hac voce.]

¶ PERICLAMIUM, Precatio, oratio. Hymnus de S. Wulfranno: *Ad ejus (S. Wulfranni) Periclamia patena quidem aurea maris revecta gurgite, haesit ministri dexister.*

1. PERICLITARI, Naufragio perire. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Periclitari, Perir.*] Charta Philippi Comitis Flandriae ann. 1180. in Tabular. S. Bertini: *Si autem gubernatores navium cum sociis suis forte, quod absit, Periclitati fuissent, pro redemptione animarum eorum tricenisarium cum praedenda eis, quasi veli ex Fratibus Ecclesiae concesserunt.* Vide Periclarum.

¶ Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7637: *Perilhar, Prov. naufragari, Periclitari, Perilhar, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 226: Avint que à poi que ti ne furent tuit Perillé; car la nef le roy se feri à plain voile en une havaire de terre endurcie.* Occurrit praeterea in Lit. ann. 1364. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 429. art. 12. Hinc

¶ PERICLITARI, pro Aqua superfundit, extingui, apud Alex. Atriosoph. Ms. lib. 2. Passio. cap. 103: *Videmus enim quia ignis sub viridibus lignis positus Periclitatur, et iterum sublati eis a quibus Periclitabatur, accenditur.*

¶ 2. PERICLITARI, Agitari, perturbari. Conc. Ancyran. cap. 15: *Eos qui inactionabiliter vixerunt et lepra injusti criminis alios polluerunt, praecipit sancta synodus inter eos orare, qui spiritu Periclitantur immundo.* Ex vet. Pœnit. Ms.

PERICLYSIS, Περικλυσίς. Ora, extremitas, circumtextum vestis vel veli, purpura in orbem currens, quam Pollux περιπένη vocat. Ita Salmastius ad Vopiscum. Anastasius in Leone III: *Cortinas albas holosericas rosatas habentes in medio cruce de chrysoclobo, et Periclysin de fundato unam.* Infra: *Cortinam majorem sericam albam habentem Periclysin et cruce de fundato.* Ibid.: *Et vela holoserica majora sigillata habentia Periclysin et cruce de blattin, item vela modica de stauracin, ex quibus tria habent Periclysin de fundato.* Occurrit ibi saepe pag. 121. 122. 123. 126. 130. etc.

¶ PERICONIUM, a Graeco περιωνίον, Oblinere, obducere, ut in opere lectorio atque in albario fit, apud Tamayum contra Quevedum in Prologo ad Vitam S. Pauli.

¶ PERICULARE, Naufragio perire. Miracula B. Simonis Eremit. August. tom. 2. April. pag. 827: *Dicta navis ex fortunati et periculo Periculavit et suffocavit in mari, qui in dicta navi erant morientes suffocati fuerunt.* Vide Periclitari. Periller, eadem notione, apud Poetas nostrates. Le Roman de Vacce MS.:

Ni out que deus nef Perillés,
Ne sai si furent trop chargés.

Le Roman de Blanchandin MS.:

Et com il furent Perillés,
Et trestuit en le mer soés.

¶ PERICULARITARE, Periclitari. RATHERIUS Episc. Veron. lib. 5. Praeloq. apud Marten. tom. 9. Ampl. Collect. col. 924: *Tempestas ergo est in mari, si*

Pericularitaret navis? etc. Vide Pericularum.

PERICULONES, Periculosi, περιουνοίους. Commodianus instruct. 12:

Aut Periculosos, Minusmoneque saturos.

* PERICULOSITER, [a Oleum infirmorum servabatur *Periculositer*, quia vasculum dicti olei erat fractum.] (Chavallier, Visit. episcop. Gratianop. p. 58.)

¶ PERICULOSUS, Qui periculum seu damnum infert. Megistr. in vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 498. col. 2: *Illico mente captus, per urbis plateas perque loca petrarum abrupta, et monumenta mortuorum discurrendo, terribiliter perstrebat, et tamen ita stupidus, nulli fuit Periculosus.* Ubi Arbo in ejusd. vita ibid. pag. 478. col. 2: *Et tamen nemini inferens damnum.*

¶ PERICULUM, Malum, damnum. Charta Innoc. III. PP. ex Chartul. Campan. fol. 8. v°: *Quod inventum est in remedium, in Periculum est conversum.*

PERIDOPARE, Frangementum Petronii: *Sic istos Peridopabant, ut illis Jupiter iratus esset. Ubi forte legendum peridopabant, id est, tractabant a δῆπον, cœna, unde περιδοπάειν.*

¶ PERIDOT, Vide infra Peritot.

¶ PERIERGIA, vox Græca, Solertia, sedulitas. Abbo de Obsid. Lutetia a Normannis apud Duchesium pag. 86: *Qui tamen Periergia, quæso, industriaque legentis debite virtuti restituantur.* Fridegodus in Vita S. Wilfridi sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 196:

Testis adeat hujus sancti Periergia sedis,
Hæc quæ non sperni, nec spernanda putari.

¶ PERIERMENIE, Interpretationes; vox Græca originis περί ημενίας. Bernardus Pezirus tom. 1. Anecd. Praefat. pag. xi: *Incipiunt Periermenie Apulei: Studium sapientiae, quam Philosophiam vocamus, plerisque videtur.* Librum praeterea inscripsit Aristoteles περί ημενίας, [hoc est, de Elocutione, non de interpretatione; quem consilere licet inter opera ejusdem philosophi,] cuius meminit Placidius Diaconus in Supplement. viorum illustr. Casin. cap. 19. apud Murator. tom. 6. col. 73. Vide Isidorum lib. 2. Orig. cap. 27.

PERIGIUM, Periculum. Charta Alfonsi Comitis Bononiensis ann. 1288. tom. 4. Monarch. Lusit. pag. 279: *Et excepto Perigio de navibus in mari periclitantibus.*

¶ PERIGNIATUM, Peregrinatio, pro Peryrinagium. Vide in hac voce. Testam. Rob. de Colaverdeyo ann. 1451. ex Bibl. reg.: *Item voluit unum Perigniatum fieri apud B. Mariam du Corray.*

PERILARE, Periculum incurere. Anonymus Barenis in Chron. ann. 1064: *Dux venit in Bari... et Gozelino Perilavit cum suis ac Petrino. Periller, Gallis. Leges Normannicæ Willelmi Nothi cap. 82: Et si avers trespasserit, Perilot, à si devient waté, è il ne pussent mustar ne cri ne force, qui l'on fu faite, si rendissent l'aveir.* Id est, si varia moriantur, vel in ejusmodi periculum incidunt, ut deinceps vitium aut labem aliquam incurant, etc. Le Roman de Joudain MS.:

De ma compaigne que je fis Perillier.

Occurrit etiam apud Joinvillam in Hist. S. Ludovici pag. 112. et in Consuet. Britan. art. 644.

¶ PERILEPSIS, Sic omnino legendum censet Bollandus, pro *Peruilepsis*, a Græco περιληψίς, comprehensio, in Hist. translat. S. Pauli primi eremit. tom. 1.

Jan. pag. 568. col. 2: *In ecclesia S. Marie Perulepsi, id est, circumsepta,.... repausari (fecit).*

° **PERIMA**, Pelta, clypeus. Glossar. Lat. Gall. ann. 1852. ex Cod. reg. 4120: *Perima, Targe.*

† **PERIMACHIA**, Certaminis apparatus, contentions cumulus, Græc. περιμαχία. Sidonius Epist. 7. lib. 1: *Deserimus nihil tale metuenti totam Perinachiam, etc.*

° **PERIMETRUM**, *La linea de mesura.* Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **PERIMUS**, [a *Perimus, petis.*] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 28. XIII. s.)

° **PER INDE**, Gall. *Par là*, Illic. Charta ann. 1332. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1333: *Insuper portum suum et naves tenere et habere libere possit.... ad transseundum gentes pedes vel eques et alia, non faciendo exigi salarium indebitum ab eisdem transseuntibus Per inde.* Vide supra *Per ibi.*

° **PERINDIE**, Pridie. Contin. cronon. Odoran. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 168: *Rege recumbente ad mensam, monachisque edentibus, sedebat ibi sæpe dictus monachus, ubi eum Perindie sedentem superscriptus invenerat cæcus, etc.*

† **PERINDIGERE**, Omnino destitui, ad summam indigentiam redigi. Tertull. in Scorpia. cap. 13: *Indigamus, sed non Perindigamus.* Sic reddidit verba Græca Epist. 2. ad Cor. cap. 4. 8: *Ἄποποιήσωμεν, ἀλλ' οὐκ ἐξαρκοῦμεν* Ubi Vulgata habet, *oportiamur, sed non destitui.*

† **PERINGEA**, Animadversio, censura, Græce περινοια. Justin. Novel. 146. edit. Lugdun.: *Neque licentiam habebunt hi qui ab eis majores omnibus archipherecitate aut presbyteri, forsitan vel magistri appellantur, Peringea aliquibus aut anathematismis hoc prohibere.*

* **PERINQUIRERE**, [Inquirere: « Omne conversationem eorum Perinquirebat puella. » (Boucheris, Vita S. Euphrosinæ, § 6.)]

° **PERIODUS**, Lapidis pretiosi genus, sed inferioris ordinis. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unum annulum cum uno topacio obscuro vel Poriodo.* (sic). Ibidem: *Item tres accus, unam cum uno granato, aliam cum Periodo.* Infra: *Periodi et alii viles lapides, etc.* Vide *Peritot.*

† **PERIPETASMA**, Velum nauticum. Translat. S. Mauri sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 178: *Cum rudentem Peripetasmatis malum navis scandens, tornaturæ, de qua dissilierat, reaptare vellet, etc.*

† **PERIPHERIA**, Circumferentia, ambitus: vox Græca. Mullerus in Introduct. ad Hist. Sand-hippolyt. apud R. Duellium lib. 1. Miscell. pag. 283: *Tametsi supra memoratus Episcopus Pataviensis Petrus huc tunc oppido murum circumdedisse, et in civitatis formam instaurasse dicatur, id attamen non de integra illius intelligendum est Peripheria.* Utitur Mart. Capella lib. 6. pag. 229. et lib. 8. pag. 278.

° Annal. Estens. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 470: *Descendebat e caelo S. Petrus, duobus angelis parum humilioribus comitatus, quos globi Peripheria una mirabiliter ambiebat.*

° **PERIPHYSEON**, a Gr. περι et φύσις, Natura. Chron. Leob. ad ann. 1197. apud Pez. tom. 1. Script. Austr. col. 800: *Qui omnes errores inveniuntur in libro, qui intitulatur Periphyseon; qui omnes libri damnati sunt, et ipse Almaricus cum suis Parisus est combustus.* [° Vide Jourdain de Aristot. oper. lat. versis pag. 212.]

† **PERIPITISMA**, f. perperam pro *Peripetasma*. Annales Franc. Anianenses: *Dedit idem Rex serenissimus Augustus quatuor Evangeliorum librum,.... cujus postes sunt mirabili schemate compositi, ut unum electri aureolum conformet Peripitisma, alterum vero aburis pulchre celatum distinguat iconisma.*

° **PERIPLEUMONICUS**, Qui *peripneumonia* laborat: apud Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passio. cap. 9.

° **PERIPSEMA**, Glossæ MSS.: *Peripsema, limatura metalli, et purgamenta pomi, et quisquilia domus, et rasura cuiusque rei.* Res vilis et abjecta, apud S. Paulum. Liber Epistolarum S. Bonifacii Arch. Mogunt. Epist. 74: *Hæc xeniola diraximus tuo cultui.... caligas, et Peripsemata, orarium et coculam, et gemmam brevem.* [Ubi *Peripsemata* videntur Grævo recensenda esse inter pedum tegumenta, quod caligis jungantur.] [° f. leg. *Peripetasmata*, Aulæa.]

° **PERIPSEMA**, fem. gen. Liber Sacramentor. Gregorii M.: *Si a me omnium Sacerdotum Peripsema sacrificium offeratur; polluta conscientie crimen augetur. Vel indeclinabile.* [° Odilon. vita Adalheide apud Pertz. Script. tom. 4. pag. 637: *Domno Andree.... frater Odilo, Cluniensium pauperum cunctorum Peripsema, etc.*]

° **PERIPSIMA**, Media planta pedis. Gloss. Isid.

° Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7681: *Peripsima, purgement de froment, c'est assavoir la paille.*

° **PERIPSIMA**, Sordes, Immunditiæ. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniac. MSS. cap. 48: *In sabbato, autem post Nonam, vel post Vesperas, totam coquinam bene cum scopis erundant, adunantes ante ostium ipsius coquinæ totum pulverem ac Peripsina, unde in crastina, dum Missa matutina cantatur, custos vini faciet asferri.*

° **PERIPSERE**, Abrogare, ad nihilum reducere. Vide *Peripsema*. Charta ann. 1121. inter Probat. tom. 1. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 3: *Magnus est titulus donationis, in quo nemo potest auctum largitatis irrumper, nemo extra legum jura Peripse.* [° Eo sensu latini *Perimere* dicunt.]

† **PERIPSYCIS**, Frigidor, in Gloss. MSS. a Græco περιψυχία.

° **PERISSERIUS**, Pirus silvestris, vulgo *Perussier*, id est, *Poirier sauvage*. Charta ann. 1460. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *A dicto regagio usque ad Perisserium, et de dicto Perisserio usque ad arcam novam. Infra: Arborem Perusserii, etc.*

° **PERISSOCHOREGIA**, in leg. 2. Cod. Theodos. de frumento Alexand. Vidēibi Gothofred.

° **PERISTERIUM**, Ciborium, in cuius cavo appensa erat columba, ex qua pendebat pyxis, sacram Eucharistiam continens. Testamentum Perpetui Episcopi, quo legat Amalario Presbytero casulam unam communem de serico, item *Peristerium et columbam argenteam ad Repositorium.* Hinc emendandus, ni fallor, Rainerus de Translat. reliquiarum SS. Eutycheis et Acutii: *Cujus claustris prominens pulchritudine decenti fastigium, columnis ambitum purpureis sculpturam vario schemate figurarum insignitum, argenteum bajulat, quod vulgo ciborium dicitur, nitens Peristerium, sub cuius umbraculo altare similiter statuit, argenteis undique redimitum tabellis, etc.* Editio præfert *Pyasserium*.

° Apud Rainerum edit. Ughelli *Pyasserium*, typotheatæ mendam esse censent

docti Bollandi Continuatores tom. 6. Sept. pag. 893. col. 1. qui tamen non *Peristerium*, sed *Pyaterium* ex Ms. et Caracciolo ediderunt; ubi Falconius *Porphyrorium* substituit. Cangio consentit Mazochius in Dissert. de Cathed. eccl. Neapol. pag. 15. quam consule.

° **PERITIO**, Interitus, jactura, damnum. Vita S. Clari tom. 1. pag. 12. col. 1: *Divine veritatis ignari, post temporalem corporis mortem, eternam sine dubio subibunt animarum Peritionem.*

° **PERITOT**, [Gemma viridis coloris smaragdo durior, sed minoris pretii, nostris *Peridot* vel *Petidor*. An veteribus cognita fuerit, incertum est. Vide *Paradota*.] Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 6. de reliquiis S. Thomæ Cantuariensis Archiep.: *Annulus, qui fuit super digitum suum, cum dicto Peritot, tempore, quo gladius impiorum occubuit.* [Haud scio an idem sit lapis qui *Pedroire* dicitur in Poemate de la guerre de Troyes MS.]

Li quart pillier fu d'un Pedoire....
Sont pierres serrées et dures, etc.]

Vide *Periodus*.

* **PERITUS**, [Ut *PERITIO* (?).] • Bella miscent. *Peritus* et seductiones. (Du Méril. Poës. Lat. med. æt. p. 165.)

† **PERIVOLIUM**, Silva muris aut sepius cincta, in qua feræ venaticæ concluduntur. Vide *Brotium*.

† **PERJURAMENTUM**, PERJURATIO. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 64: *Judicatur simplex lada simplici Perjuramento, triplex lada Perjuracione, et nullum unquam Antejuramentum condonatur.* Ubi *Perjuramentum* est sacramentum; *Perjuratio* vero sacramentum solemnius, puta super Crucem, Altare, etc. [° Edit. Thorp.: *Et inducatur simplex lada simplici Perjuramento et triplex lada triplici Perjuracione, etc.* Vide *Antejuramentum*.]

° **PERJURARE**, Dejerare, vel falso jurare. Lex Salica tit. 50. § 2: *Si aliquis alicui imputaverit, quod se Perjurasset, et non potuerit affirmare, etc.* Ita § seq. Phrasis Gallica, se parjurer. [Perjuri poenas infictas videsis passim in Capitularibus Regum nostrorum.]

° Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 177: *Ipsos Perjurasse confessi fuerunt; et propter hoc dictus Jacobus ad admittendum (leg. amittendum) vel scindendum linjam (sic) extitit condemnatus, et eidem de facto lingua fuit excisa.* Perjurii poenam, ridendum potius, quam culpæ dignam, memorat Bareleta in serm. fer. 5. hebd. 3. Quadrage. *Præterea antiquæ leges puniunt sacramentum falsum, ut ponantur super asinum cum cauda in manu, et quod a parvulis cum ovis lapidentur et cum tympanis associant per civitatem.*

† **PERJURATUS**, Perjurus. Synodus adversus Felicem sub Leone III. PP. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 114: *Non solum hæresiarcha dudum de adoptione in Filio Dei latrans factus est; sed etiam et semel et bis et tertio Perjuratus effectus est.*

† **PERIZOMA**, Quo aliquid circumcingitur, a Græc. περιζωα, quod idem est, Gen. 3. 7. Isidorus lib. 19. Origin. cap. 22: *Vestis antiquissima hominum fuit Perizomatium (i. Perizomatium) id est, succinctorium, quo tantum genitalia conteguntur. Hoc primum primi mortales e foliis arborum sibi fecerunt, quando post prævaricationem erubescerent pudenda velabant.* Gloss. Lat. Gall. Sangerman.:

Perisoma, una maniera de vestement, surceint, brase. Idem quod aliis Campestris. Vide Campestratus.

* 2. **PERIZOMA**, *Pelure de pume* (leg. pomme). Glossar. Lat. Gall. ann. 1853. ex Cod. reg. 4120.

† **PERIZONIUM**, Perottus: *Castula, palliolum præcinctum, quo nude virgines infra papillas præcinguntur, id et Perizonium et præcinctorium appellatur. Vocabul. Sussannæi: Perizonium, Devanteau, alias castula et præcinctorium. Vide Perizoma.*

* **PERKA**, *Perque*. (Glos. Lat. Gall. Bibl. Insul. E. 36, xv s.)

PERLE, Margaritæ, uniones, nostris *Perles*. Matthæus Paris et Matthæus Westmonast. ann. 1255: *Et erat quidam lapis pretiosus, qui dicitur vulgariter Perla. Jacobus de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. In auro, et argento, Perlis, et pomis ambræ, filis aureis, phylactariis, etc.* [Venditio quorundam jocalium ann. 1347. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 567: *Videlicet quandam Crucem magnam de argento deaurato, operatam et factam de et cum smaltis ac lapidibus margaritis seu Perlis, etc.* Testam. Beatrix de Alboreya Vicecomit. Narbon. ann. 1367. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1524: *Item, legamus conventui dominarum de S. Pontio Thomeriarum quinque lapides vocatos saphirs perforatos, qui sunt in opere, cum Perlis, nec non et omnes alias Perlas operatas, et non operatas, et omnes botonos auri et argenti, cum Perlis et sine Perlis.] Occurrit non semel apud Odoricum de Forojulio in Peregrinat. sua. Scripsit Wido de Pileo, Episcopus Ferrariensis, Poema, de veteri novoque Testamento, cui titulum fecit: *Perla Bibliorum*. Statuta MSS. pro aurificibus. Paris. ann. 1355. *Ne Orfevre ne peut mettre en œuvre d'or ne d'argent Parles d'Escoc. avec Parles d'Orient, se ce n'est en grand joyaux d'Eglise, etc.**

PERLE, Eadem notione. Michael Scotus lib. de Physion. cap. 8. *Pella rotunda*. Adde cap. 17. *Necrobium Ecclesie Paris. Id. Junii: In qua planeta sunt quidam lapides pretiosi, qui vulgo Pellas vocantur. Hauserunt Latini scriptores a nostris. Auctor Rosarii S. Dionysii MS.*

Elle est en plusieurs lieux semée,
Embellie et peinte
De Perles et de beaux saphirs.

Chron. MS. Bertrandi Guesclini:

Et quant le Roy le vit, son chapel à jus mis,
Qui fut moult noble et bias, à vrais Perles massis.

Alio loco:

En couronnes plaisans d'or fin Arabiois,
A pierres et à Perles aussi grosses que pois.

PERULA, Iso Magister in Glossis: *Bacas, gemmas rotundas, qui uniones vocantur, eo quod in capite ostrearum aperto cerebro semel in anno et unus tantum, quos et Perulos vocant. Vide Perula.*

Casaubonus ad sat. 2. Persii observat, margaritas infimæ Latinitatis scriptores vocare *Perulas*, vocemque exstare apud veterem interpretem Horatii. Salmasius ad Hist. Aug. *perulas* dicit censet, voce ex Latino deflexa, quasi *pillulas*, seu parvas pilas. Unde et *pirula* Isidoro rotunda illa nasi extremitas. pro *pillula*, dicitur. Et in Notis ad Solinum, *perula*, pro *sphæra*, i. parva sphaera, dixisse veteres scribit: ita enim recentiores sphaeram appellasse, indeque *perulas* uniones Gallis dici, ut Græcis *σφαίρα*.

Alii a *Perna*, quæ est conchæ species, de qua Plinius lib. 32. Vide in *Pernæ*. [Furlanetti. in Forcell. Lexic. voce *Pirula*. Murat. Antiq. Ital. med. ævi tom. 2. col. 1263. Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 347. voce *Perata*.]

* **PERLARCHUM**, Libert. Barcin. Mss. ann. 1283. concessæ a Petro II. reg. Aragon. *Item quod quilibet potest habere atans Perlarchi pro traves in pariete vicino, sine impedimento lucernarum vicini. An divisio vocibus legendum Per larchum, pro Per largum, ea scilicet parte, qua quid largum est. [In vulgari tit. 1: Tot hom puzà hauer atans en paret propria o communa, en paret pres de son vehi de lonc, e de traves, etc.]*

† **PERLIMITARE**, Limites alicujus provincie pertantere. Chron. Mosomense apud Acher. tom. 7. Spicil. pag. 526: *Interim Porciensem comitatum ingressus, prope jam egressus Perlimitabat eam, cum ecce a latronibus vitæ vel pecunias transuentium insidiantibus occurru im-proviso exceptus, etc.*

* **PERLINA**, in Stat. crimin. Saonæ cap. 28. pag. 57. pro *Berlina*. Vide supra in hac voce.

* **PERLEICUS**, *Delectabile e dolce*, in Glossar. [at. Ital. Ms.]

* **PERLSIA**, ab Hispanico *Perlesia*, Paralysis. Mirac. B. Petri Arbues. tom. 5. Sept. pag. 745. col. 1: *Martiana de Bolas, vidua ex Luca Brerge eius Cæsaraugustæ, infirmitate Perlsie gravata, etc.*

* **PERLITOR** [Occisor. DIEF.]

PERLITOR, Margaritæ, uniones, Contract. matrim. inter Gast. de Fuco et Beatr. de Armanico ann. 1379. ex Bibl. reg.: *Ex causa dictæ pacis melius observandæ, diversorumque jocalium aureorum et Perlocorum, diversisque aliis gemmis ornatorum, etc.* Vide mox *Perula*.

† **PER LONGUM**, Gall. *de long*, Ea parte qua quid longum est. Litteræ Caroli V. Fr. Reg. ann. 1367. de Forma vestium: *Item, quod nulla ipsarum audeat portare mantellos apertos a lateribus, quia videntur esse viri, ipsos tamen a partis ante in medio personæ ante Per longum possint portare apertos.*

* **PERLUCIDARE**, Illuminare, perlucere. Acta S. Franciscom tom. 2. Mart. pag. 106. col. 2: *Amor sum dilucidus, qui mentem Perlucido, si eam inspicio terrenis spoliata, quod se non reputet in cogitatu et in visu, sed semper videat se annihilatam, etc.*

* **PERLUCRUM**, Altera judicialis multa, quæ, priore non persoluta, imponitur. assignaturque ad quolibet damnati redditus. Stat. ann. 1506. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 306: *Statusmus, quod capitanei districtuum tenentur et debent erequi omnia Perlucra contra omnes sui districtus subditos. Eadem ex Collectione Prilusii pag. 243: Capitaneus, cum parte victore rem judicatam seu Perlucra in scripto sibi representata, ad bona partis jure convictæ dirigit, et præsertim ad talia bona super quibus Perlucra censentur esse jure obtenta. Et pag. 244: Tam in Perlucris, quam in vadio intronissionem dando, juxta continentiam vadii et Perlucrorum. Rursum pag. 247: Si in lucro condemnatus, rei judicata non curat satisfacere, tunc concitatur ad satisfactionem Perlucris et penis.*

* **PERLULA**, dimin. a *Perla*, margarita, unio. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1368. ex Bibl. reg.: *Item solebant esse due custodie et una toaillia parata ad lilia aurea et aquilas et leunculos de Per-*

lulia. Item una alia toaillia... virgulata de Perlulis ad fimbrias. Aliud Gallic: Item souloit avoir deux custodes et une toaillie parée à fleurs de lis d'or, et à aigles et à lyons de Perles. Vide in Peris.

* **PERLUSTRATUS**, Radians. Acta S. Hildeg. tom. 5. Sept. pag. 698. col. 1: *Beata Hildegardis in lecto egritudine semper fuit Perlustrata.*

† **PERMANENTIA**, Perpetuitas. Diploma Henrici Ducis Slesie ann. 1319 apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 3: *Ut modus et ordo gestorum nostrorum, que efficaci Permantentia perpetuo optet et debent subsistere et solida permanere, etc.*

* Unde *Permenablement*, nostris, perpetuo, in Lit. ann. 1264. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 390. *Permenablement*, in Charta ann. 1265. ex Chartul. S. Joan. Laudun. *Permanquement*, in alia ann. 1293. ex Chartul. 21. Corb.

† **PERMANISIVE**, non dispositivus. Voces quæ passim occurrunt apud Scholasticos, id est, inquit Goclenius in Lex. Philos. per modum habitus, non affectionis.

PERMENTARIUS, seu *Parmentarius*, ex *paramentarius*, qui vestes parat, id est, ornat. nostris olim *Parmentier*, qui hodie *tailleur d'habits*. In Regesto Ambianensis urbis ann. 1265: *Parmentier et tailleur de draps. Catholicon Armoric: Courezaff, Gall. Correeer, Parmento, as, etc.* Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 987: *Ut nec mercator, nec institor, nec Permentarius, nec corvesarius, nec ullius minister, volens vendere vel emere, non vendant, nec emant aliquid alicubi, nisi tibi quandiu munditiæ duraverint. Guillelmus de Guignavilla Monachus Caroliocensis Monasterii, in Peregrinatione animæ:*

Ceus qui serrent desloinment
Et qui labourent fausement;
Mauvier qui emplet leur raison
Des grains d'autrui contre raison:
Paus Parmentiers, et autres gent
Qui de l'autrui si largement
Preennent, que se sous estoit,
Le moins meisme les prendroit.

† **PARMENTARIUS**, in Chartular. V. S. Vedasti Atrebat. pag. 262: *Singulis debent annis de sua caritate et confraternitate Parmentarii IV. sol. Et pag. 266: Hala Parmentariorum præpositio II. den. Vide Parator.*

* **PERMERDATUS**, Totus merda infectus. Fragm. Hist. Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1207: *Homo iste, longus ipsum parvum cepit in suis ulnis, ipsum vellet molit portans extra domum ipsam. Sed ipse priusquam ab eodem relaxaretur, totus in cerabulis ex gravi dolore deturpatus, et ut ita loquar, deterius Permerdatus est, et se reddidit eidem. Vide Merdare.*

* **PER MINUS**, Charta ann. 1096. inter Probat. tom. 1. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Pro nullo obere, que venditus fuerit Per minus de duodecim denariis, non dent inde portaticum. Id est, minori pretio quam, etc. Galli dixerunt, Moins, au-dessous.*

* **PERMIRABILIMUS**, Perquam mirabilis. Glab. Rodolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 49: *Illud præterea stupore nimio Permirationum, etc.*

† **PERMISSIO**, Dimissio, Gall. *Delaissement, abandon*. Litteræ Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1508. apud Rymer. tom. 13. pag. 244: *Relaxavimus eidem Episcopo*

Londonensi) omnimodas prostrationes, abruptiones, sive Permissiones cadendi alicuius domorum.

◦ **PERMISSUM**, Valectio, abeundi facultas. Vita S. Udalr. tom. 2. Jul. pag. 113. col. 1. cap. 14: Cum inde recedere debuisset, excepta multimodo amabilitatis locutione, acceptoque cum orationibus in ecclesia Permisso, ad vehiculum sum reportationis egressus est. Rursum occurrit ibid. pag. 115. col. 2. [Ita cap. 28: Manus Hiltini camerarii comprehendens, suam fidelitati commendavit, et cum caritate eum Permisit, i. e. missionem dedit ei, valedixit ei.]

◦ **PERMITTENTE APOSTOLICO**, in lib. 7. Capitul. cap. 260. Verba illa, inquit Marca lib. 2. de Concordia cap. 12. § 7. formulam redolent qua Magistratus utebantur cum Rescriptorum principalium tristitiam mollebant, quaque usus est Gregorius M. cum legem Mauriti de militibus ad monachismum properantibus temperavit. Quod nos hodie cum bona venia, aut sub beneplacito Pontificis fieri dicimus.

◦ **PERMITTERE**, Dimittere, derelinquere, Gall. Laisser, abandonner, Hist. belli Forojul. in Append. ad Monum. eccl. Aquilej. pag. 48. col. 2: D. Nicolaus cum intravit terram Utini in furoris populi interfectus fuit, ut ductus fuit super plateam Utini, et ibi Permissus quasi per totam diem. Ubi Murator. tom. 8. Antiq. Ital. med. ævi col. 1195. habet, Stetit.

◦ **PERMOLDER**, f. Præstationes quæ ex molendino percipiuntur. Chron. Hamelense apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 512: Ut ego ejusdem ecclesie fratres in decima villa Hamelen et majori molendino et in bonis que quondam Permolder dicebantur, que nos ipsi ad Hamelen firmis præbendis fructibus assignavimus, etc.

◦ **PERNA**. Vide supra in Parva.
* 2. **PERNA**. [Armus porci, legitur in Cartul. Conchar. Ruthen p. 271, an. 1031: « Donat censum unum multonem et unam Pernam de porcum et tasque de annona et quartum de vinum. »]

◦ **PERNADA**, Ager vel prædium. Prima Curia Generalis Barcinone celebrata a Jacobo II. Rege Aragonum ann. 1268. cap. 28: Si tenent masatam, bordam, vel Pernatam, aut alia bona talia unde possent hospitium competentem tenere. Alia Curia Barcinon. ann. 1291: Item quod aliquis homo, qui tenet mansum, vel Pernadam, vel bordam in dominio alicujus, et faciat focum inibi, non possit se facere hominem alterius sine licentia domini sui.

◦ **PERNÆ**, inquit Papias, vulgo procellis de montibus, dicuntur.

◦ **PERNÆ**, alia notione. Plin. lib. 82. cap. ult.: Appellantur et Pernæ concharum generis circa Ponticas insulas frequentissimæ: stant velut suillo crure longo in arena destæ, hiantesque. Chron. Casin. lib. 8. cap. ult. Coppetellas de Pernis 8. id est, de conchis istis. Vulgo macre de perles. Ita vero Latinis dictæ conchæ marinæ, e quibus colliguntur margaritæ, seu uniones, quos inde perlas vocamus, quasi perulas. [Constitut. Frederici Reg. Siciliæ cap. 88: Quod nullus, sive vir, sive mulier.... audeat portare in vestibus, quas induerit, aliquam frisaturam de Pernis, etc. Ibid. cap. 107: Liceat in hujusmodi mantello posse fieri corallo de auro filato, vel etia absque Pernis.] Charta Joannis Archiepisc. Capuani ann. 1801. in Sanctuario Capuano: Mi-

tram unam cum smalto, auro et argento lapidibus et Pernis ornatam. Infra: Item parvum chirothecarium de esta alba cum smaltis Impernatis.

◦ **PERNARIUM**, Perna. Charta Rogerii I. Regis Siciliæ apud Ughellum tom. 9. pag. 45: Concedimus... villanos 80. demanios nostros, qui reddant singulis annis... et herbatum cum terris suis, et Pernarium leporis, etc.

◦ **PERNATA**, Vide Pernada.

◦ **PERNICARI**, Pernicem inferre. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Pernicari. Damager. Vide mox Pernicio.

◦ **PERNICATOR**, Perdicum venator, ab Ital. Pernico, Perdix. Statuta Montis Regal. fol. 283: Et teneantur prædicti Pernicatores apportare in simul omnes perdicæ quas capient in finibus dictæ civitatis.

◦ **PERNICIO**, Freisat, lesio, offensio. Gloss. MSS. x. saltem sæc. ad calcem Collect. Can. ex Bibl. D. D. Chauvelin Regiorum sigillorum Custodis.

◦ Pro Pernicles. Mirac. S. Verene tom. 1. Sept. pag. 189. col. 1: Sic fit, nisi adeit gratia Spiritus Sancti, Deo et sanctis suis adversantibus periculum ad Pernicionem interitus imminens.

◦ **PERNICULA**, Iparivus ovis, in Glossar. Gr. Lat. [Adde ex Castigat. in utrumque Glossar. Cod. Germ. Pernicula, Iparivus ovis, sup. Reg. Pernicula.]

◦ **PERNIGER**, Qui pernam gerit, in Reinardo Vulpe lib. 1. vers. 289.

◦ **1. PERNIO**, PERNIUM, Ital. Pernione, Ulcus quod ex frigore hiberno in digitis manuum pedumque, vel in talo contrahitur. Utilitur Plinius lib. 20. cap. 8. Glossæ Græc.: Pernium, γυπαλιον. Vide Mugs.

◦ **2. PERNIO**, Compages ferrea, Ital. Perno, Hisp. Pecnio. Chron. Jordani apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 955: Ferrum Pernionem cadens in manibus clericis deferendum jubet. Quod quum clericus innocens sustinisset, quosque adstantibus placuisset, rex cum suis ad solum Christum colendum conversus est. Vide Ferrum cadens.

◦ **PERNIS**, Pelvis. Acta capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1888. fol. 45. v. col. 1. ex Cam. Comput. Paris: Dom. Henricus quondam decanus ecclesie Lugdunensis legavit... octo marchas argenti pro faciendo uno turribulo desurato et duos Pernes seu bacins argenti. Leg. forte Pernes; ubi etiam pro i, quod sæpe fit: unde idem quod Pelvis.

◦ **PERNOCIANTIA**, Pernoctatio. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684: Pernoctantia, Veillance. Nostri a Lat. Pernoctare, Pernoctet, dixerunt, eo sensu quo Pernoctatio, i. Reg. 13. Corb. sign. Habacuc ad ann. 1513. fol. 191: Il est expresment prohybe et defendu... aux archevêques de Rains et paraillement aux évesques d'Amiens... de aller, venir, passer, repasser, estre, Pernoctet de demourer en ladite ville de Cordis.

◦ **PERNOCTARE**, Differre. Pernoctatus, Dilatus. [German. Overnachtich.] Speculum Saxon. lib. 1. art. 58. § 1: Et sic coram eo deliberatum rusticorum arbitrium procedit, licetque Pernoctatas judicat injurias seu violentias. Art. 70. § 8: Contra quem actio injuriarum cum clamore judiciario proponatur, dum adhuc injuria non sit Pernoctata, si actor septem virorum testimonio factum poterit comprobare, actum reus proscribitur. Lib. 2. art. 10: Istud est majus iudicium, quod pertinet ad Scullatum, hoc tamen facere non poterit, si actio Pernoctatur.

Wichbild Magdeb. art. 79: Vir si vulneratus fuerit, et eodem die iudicium non quæsierit, negotiumque Pernoctatum sit, etc.

◦ **1. PERNOCTATIO**, Idem quod Procurationis, gustum, Jus divertendi in domum alicujus ad pernoctandum. Diploma Brevis Ducis Boemii ann. 1045. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 52: Ita ut domino Abbati et fratribus ejus, singulis annis quilibet illorum duodecim denarios persolvat, et porcum tenem demum pastum dent, semel in anno; et Pernoctationes et conductum, quoties expedit, domino Abbati vel nunciis ipsius. Charta Henrici IV. Imper. ann. 1114. in Hist. Mediani Monast. pag. 262: Nullus Episcoporum, Ducum vel advocatorum exactiones faciat vel Pernoctationes.

◦ Charta Hug. ducis Burg. ann. 1270. ex Chartul. S. Mart. Augustod.: Super etiam quadam Pernoctatione seu procuratione, quam petebat nomine nostro castellanus noster Cabilonensis ab hominibus prædictæ villæ de Grangius. Vide Pernoctantia.

◦ **2. PERNOCTATIO**, Quodlibet gravamen, quovis injusta molestia: quo sensu sequioribus aequalis sumpta est vox, Erecubis, ut in hac voce observat Cangius. Charta ann. 1190. inter Probat. tom. 8. Hist. Occit. col. 168: Ad evacuandas et frustrandas Pernoctationes et insidias conductorum exercituum, quæ diutissima hanc terram perturbant, etc.

◦ **PERNOTARE**, Notare, distinguere, apud Richerum in Prologo: Pro tempore actorum prudens lector rrgesquivocis Pernoctabit.

◦ **PERNOVARE**, De novo ad cultum redigere. Charta ann. 1211. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 168. r: Creataverunt autem ecclesie coram nobis mones, quod ab instanti nativitate Domini in quatuor annos, boscum Pernoctabunt, quod ad terram arabilem trahi poterit.

◦ **PERNOX**, Vide supra Pernis.

◦ **PER NULLIS INGENIIS**, pro Per nulla ingenia, occurrit in Chartis Alamannicis Goldasti 47. 58. 59. et 60.

◦ **1. PERO**, Saccus coriaceus. Acta S. Thyræ Mart. cap. 7: Ipsius autem Pernis fortioribus ligaturis constringite fauces. Jusserat nempe Præses S. Thyrum sacco inclusum in mare demergi. Occurrit ibi non semel. Utitur etiam Plinius lib. 36. cap. 14. pro sacco, ut et Hieron. Quæstione in Genesim. [Vita S. Romani Archiep. Rotomag. metricè scripta apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1682:]

Via angit borem, tætra premor anxia nocte,
Si saltem trita, si cum Perone locurna
Tætris hanc sudam, etc.]

◦ Castigat. in utrumque Glossar. ex Cod. Germ.: Pero, ἀποδερσινον. Gloss. Gr. Lat. ἀποδερσινον, Pera de corio.

◦ **PERONES**, Latini, dicuntur calcei, qui tibiati calceabantur. [Gloss. Isid.: Pero, Calciamenta pilosa. Gloss. MS. Sangerm. num. 501: Perones, Rustica calciamenta. Vide Culpones. Carolo de Aquino in Lex. milit. dicitur a Pera, sacculi genere: quod sit laxius calciamentum ad peræ similitudinem.] De his Virgilius, 7. Æneid. Juvenal. Sat. 4. etc. Vide Savaronem ad Sidon. lib. 4. Epist. 20. Bened. Balduinum nostratem in Calceo antiquo cap. 17. Salmasium ad Tertull. de Pallio cap. 5. et alios. De Peronibus Scotticis, sic Hector Boethius lib. 14. Hist. Scotor. pag. 306: Postes Peronum decem millia sparsim per exercitum projectorum (inventæ.) Calciamenti

autem id genus est hirsutum, ex corio crudo confectum, quo Scoti veteri Romanorum more in expeditionibus atque venatibus, quibus ad cursum celerem nihil prestatet impedimenti, uti consueverunt.

• **PER OLIM**, Quondam, olim. Charta ann. 1385. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 408: Cum nuper occasione mortis AymERICI Barangarii, Per olim capitularis Tholosae, etc.

† **PERO**, Podium, suggestus, a Gall. Perron. Chron. Corn. Zaniffiet apud Marten. tom. 5. Amplias. Collect. col. 380: Singuli nominatim, tam clerici quam laici voce praconia ad Peronem proscripti sunt et a patria banniti, praebendis eorum aut distributis aut venditis, etc. Vide Thaciatura.

• **PERONATUS**, Calcio de stivali, in Glossar. Lat. Ital. MS. Vide Perones in Pero I.

• **PERONNIUM**, f. Forum, ubi perones seu calcei venduntur. Charta G. comit. Nivern. ann. 1226. ex Cod. reg. 9612. T.: Quittaverunt nobis et hereditibus nostris episcopus et capitulum Lingonenses centum solidos annui redditus, quos habebant in Perennio Tornodorensi. Ubi Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 343. v. habet, Perennio. Vide in Pero I.

• **PERONUM**, Clivus, collis dejectus, Gall. Panchant. Charta ann. 1320. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 528: Usque ad aliam bodulam positam in collo seu Perono de Seritata, etc. Vide supra Perdaria.

† **PERPACARE**, Debitum integre persolvere. Litterae Jacobi Reg. Aragon. ann. 1252. inter Instr. tom. 6. novae Gall. Christ. col. 95: Confitemur nos habuisse a vobis in pecunia numerata duodecim millia solidorum Melgoriensium pro expensis quas fecimus tam in aquirendo quam custodiendo castra praedicta, de quibus Perpacatos nos tenemus, etc. Vide Pacare.

† **PERPAGARE**, Eodem intellectu. Charta Communis Rotomagi, etc. apud Duchesn. Hist. Norm. pag. 1068: Et si debitor non habet tantum, unde ille possit Perpagari, tamdiu ponetur extra civitatem,.... quod faciat gratum Majoris et creditoris sui. Vide infra Propagare.

† **PERPACATIO**, Perfecta et integra debiti solutio. Charta Eduardi II. Reg. Angl. ann. 1306. apud Rymer. tom. 3. pag. 125: Liberata de thesauro nostro,.... quingentas quater viginti et duodecim libras, quatuor solidos et undecim denarios, in Perpacationem decem milium marcarum, quas dominus, etc. Occurrit rursus infra.

† **PERPAGATIO**, Eadem notione, in Charta Guidonis Comit. Flandriae ann. 1297. apud eundem Rymer. tom. 2. pag. 773: Integraliter recepimus in Perpagationem solutionis pecuniae praedictae, etc.

• **Nostris Parpais et Parpaiemens**, eadem acceptione. Comput. Rob. de Seris ab anno 1332. ad 1344. in Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 68. r.: Pour la Parpais de six cent livres Tournois fors, dehus à Bonnachin de la Ross, pour la vendue de trois Chevaux. Lit. remis. ann. 1391. in Reg. 141. ch. 144: Jourdes furent prises entre lesdites parties sur le Parpaiement de ladite somme.

• **PERPARS**, Portio hereditaria, seu divisio hereditatis per partes, Anglis Purpart et Propertie. Fieta lib. 2. cap. 54. § 19: Tenquam terram que sibi descendit in Purpartem de hereditate talis antecessoris.

• **PROPARS**, ibidem lib. 5. cap. 9. § 18. lib. 6. cap. 21. § 2. [Charta ann. 1319. apud Rymer. tom. 3. pag. 796: Nec non dilectum et fidelem nostrum Rogerum Damory, nunc dicta ecclesiae patronum, ratione Propartie suae, et tibi et Elizabethae uxori suae, uni coheredum et participum hereditatis, facti, etc. Vide Cartarium.]

† **PURPART**, in Charta ann. 1366. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 502: In Purpartem ipsius Elizabethae ipsam de terris et tenementis praedictis in dicto comitatu Oxon. contingentem, una cum feodis militum et advocacione ecclesiarum ad Purpartem illam spectantibus. Charta ann. 1230. tom. 1. Chartul. S. Vandreg. pag. 196: Et jura latite Jehane pardevant nous,.... que contre cette vente,.... riens ne demandra james par reson de don, de douaire,.... et de Pourpartie d'heritage.

• **PURPARTIA**, Genealogia Pericrum, in Monastico Anglico. tom. 1. pag. 847: Qui quidem Ricardus, quia vir animosus erat, intravit in Purpartiam matris suae, vivente matre sua, etc.

• **PROPERTIA**, Idem Monastic. pag. 805: Inter quas (sorores) Propertia facta fuit de praedicta Comitibus, advocacionibus, et castris, etc. Vide Edw. Cokum ad Littletonem sect. 219. Statutum Henrici IV. Reg. Angl. ann. 4. cap. 8: Et que nui tuel Clerck convicte de tel treason, ou que il soit common laron, come desvez, après que il sera livres à l'ordinaire, onques ne sera purgation contre la Purpart de la susdite constitution, etc. Vide Porportus.

† **PERPARUS**, Moneta Imperatorum Byzantinorum aurea. Vide Hyperperum.

• **PERPENDICULARIUS**, Aurelius Victor in Epit. in Hadriano: Namque ad speciem legionum militarium, fabros, Perpendicularios, architectos, genusque cunctum aedificandorum mearum seu decorandorum in cohortes centuriaverat. Vide mox Perpendicularium.

1. **PERPENDICULUM**, Ansa, Catena, qua quippiam pendet. Willelm. Brito in Vocabular. MS.: Perpendicularium dicitur illud unde lebetes foruntur et suspenduntur. [Gloss. Lat. Graec. MSS. Sangerman.: Perpendicularium, ἀρρακτική οὐρα. Alie Lat. Gall.: Perpendicularium, Perpendiculus, un instrument à maçon de quoy il fait le mur droit, ou ance de chaudiere.] Poeta infimi aevi eidem Britoni subjectus:

Can Perpendiculo defert ancilla lebetem,
Sed Perpendiculum sit linea macerionem.

Guill. Bibliothecarius in Stephano VI. PP. pag. 236: Et in pergula ipsius Basilic.... posuit cantharam auream unam cum pretiosis margaritis, et gemmis ac smalto, cum Perpendiculo ad pendendum.

† **PERPENDICULARITER**, Recta linea. Iter Indicum Balthasaris Spingeri apud Marten. Itiner. 2. Litter. pag. 362: Intravit hic puer oceanum spatio octo milliarium navigavit Perpendiculariter sub sole et luna et circulo equinoctiali.

2. **PERPENDICULUM**, Pannus mulierum, quo pudenda tegunt, vel vestes defendunt. Glossa MSS. in Prudentium ex Bibl. Sangermanensi Cod. 561.

† **PERPENNIUS**, ἀρρακτική, in Gloss. Lat. Gr. Alie Gr. Lat.: Ἀρρακτική, Auctor, Perpennius.

† **PERPENSORIA**, Excellentia, praestantia. Charta Philippi V. Regis Franc. ann. 1333. pro erectione Baronis Har-

cur. in Comitatum tom. 3. Hist. Harcur. pag. 248: Ex stirpe nostrae consortis clarissima et parentum ejusdem non ambigitur descendisse nobilitas praedicta in baronia et terra de Harcuria, amantitate loci, feodorum, rerum et fructuum opulentiae, ab antiquis temporibus praepollenti Perpensoria nobilitatis obtineat.

† 1. **PERPERA**, Idem quod Perparus. Moneta species. Vide Hyperperum.

• 2. **PERPERA**, Uno morbo che perverte la faccia, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† **PERPERAGERE**, Perperam agere. Epist. Synodalis apud Felibian. Hist. Sandion. pag. LXXII: Eum velut rapacem atque sacrilegum a populi Dei societate justo atque tremendo anathemate separamus, nisi digna Penitentia et subsequenti emendatione qua Perpergit, correxerit.

† **PERPERAM**, indecl. Labea, ignominia, macula. Charta Gerbergæ Reginae ann. 969. apud Mabill. Diplom. lib. 6. Ch. 139: Si ecclesiasticis negotiis juste disponendis operam damus, non regis dignitati Perperam inferimus. Homo Perperam, pro Malus, perversus, apud Anastasium in Vita Cononis tom. 3. Murator. pag. 148. Perperus ex alio Cod. ibid. laudato in Notis, pro Perperus, ni fallor. Vide Martini Lexicon.

† **PERPERUM**, Moneta Byzantinorum Imperatorum. Vide Hyperperum.

• **PERPESSICIUS**, Tolerans, patiens, ὑπομνητικός, in Gloss. Graec. Lat. Mox: ὑπομνητικός, perpesso, perfero. [Perpesius, in Cod. Sangerman.] Vide Forcellin.

• **PERPETRABILIS**, [Ei etiam sunt infandorum Perpetrabilis.] (B. N. M. Lat. 16089. f. 108.)

† **PERPETRUS**, Vide Perperam.

† **PERPETUALES**, Officia ecclesiastica quae ex institutione perpetua esse debent, apud Hispanos. Synodus Valent. ann. 1566. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 130: Ut chorus, cum divina officia aguntur, haud quaquam deseratur, rationalibus et collectoribus mandamus, ne pro Missis, aut Perpetualibus aut aliis quibuscumque actibus, eo tempore quo divina officia celebrantur, aut sacra concilio ad populum habetur, ullam solutionem faciant.

• Eo nomine donantur beneficiarii ecclesiae Lugdunensis.

• **PERPETUALIS**, Perpetuus, Gall. Perpetuel. [Acta B. Joagnoli tom. 2. April. pag. 956: Ut de hujusmodi vero miraculo Perpetualis mentio habeatur.] Utitur Quirtilianus lib. 2. cap. 14.

† **PERPETUALITER**, Perpetuo, Gall. Perpetuellement. Praeceptum Caroli Mag. ann. 789: Partem praenominatae regionis, videlicet Frestig.... Willehado Episcopo ejusque successoribus Perpetualiter delegavit retinendam. Charta ann. 1292. ex Schedis Praesidis de Mazaugues: Recipiendos per eum et suos Perpetualiter in civitate Aquensi. Occurrit passim.

† **PERPETUARE**, Sacramento firmare rem aliquam perpetuo se non facturum. Auxilii Libellus apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 618: Ergone absolutus, ut habuisset facultatem.... scandere ad primatum, quod ne fieret scripto juramentoque Perpetuaverat? Infra: Quis aeternum firmaverat.

† **PERPETUARIUS COLONUS**, Qui fundum conducit in vitam, vel ut ad alias transferri possit: emphyteuticus vero steti sit Perpetuarius, attamen suscepit solum sterile et infructuosum. Laur. in Amalth. Perpetuarii, qui in perpetuum res civitatum aut fisci conducunt, leg. 1. 8. et

ult. Cod. de locat. præd. civil. lib. 11. Hinc fundi perpetuarii dicti leg. 8. ejusd. Cod. de privil. dom. Aug. lib. 11.

† **PERPETUATIO**, Perpetuitas, diuturnitas. Charta Petri de Gressibus Episc. Autissiod. ann. 1391: *Dudum vobis Archiepiscopatibus predictis, ante ipsorum Perpetuationem, contulimus. Epist. ann. 1408. apud Marten. Ampliss. Collect. tom. 7. col. 855: Petunt omnes in pace reuniri, considerantes quod ex vobis non est qui desolationi huic versu compatiatur, quamvis sit Perpetuationi proxima, si tolleretur diutius.*

† **PERPETUATIO**, Affiliatio, in perpetuam societatem alicujus monasterii susceptio. Constitut. Dominic. cap. de Affiliationibus: *Item ordinamus quod fratres, qui obtinuerunt Perpetuationes, aut originarii fieri in aliis conventibus, infra annum eligere possint unum dumtaxat conventum et non plures.*

† **PERPETUUS**, Nomen ejusdem officii, apud Anonymum Floriac. lib. 4. de Mirac. S. Bened. cap. 24: *Jubet ergo Perpetuo ire, et quantum hordei necessitas exspectabat, suis præbere equis.*

† **PERPETUUS**, Titulus Imperatorum inde a sec. III. et postea regum Longobardor. Charta ann. 724. apud Brunett. in Cod. dipl. Tosc. tom. 1. pag. 469: *Regnante et piissimo atque Perpetuo et a dno conservando domno Liuprando, etc.*

† **PERPETUUS** et **PERPETUATÆ** **VACCÆ** dicuntur quæ in demortuarum locum substituendæ sunt a colono vel conductore ita ut numerus gregis idem semper permaneat, in charta ann. 1392. Vide Haultausil Glossar. German. voce *Eisern*, col. 310.

† **PERPIRIARI**, Homines præstationi annuæ Hyperperorum obnoxii. Vide *Hyperperum*.

† **PERPLUMIS**, Theodoricus Monachus de Inventione S. Celsi Episc. Trevir. n. 17: *De Deo, dando Ecclesie suæ apud Travericam Metropolim novum patronum B. Celsum quem virtutibus Perplumem, plenumque diem... hactenus in supernis sedibus concubavit. Gall. dicerent, Emplum de seffus.*

† **PERPONCHA**, idem quod mox *Perpunctum*. Consuetud. Brageriac. art. 28: *Armatura ut pote enses... pileus ferreus, sive capellus, Perponcha, sive gambaycho, guisarma, balista, etc.*

† **PERPORTARE**, Chartæ Parenales form. 24: *Pecamur vos de illis homunculis, qui in vestro ministerio commanent, vel de nostris causis invicem nostrum bonum certamen exinde mittatis, sicut nos de vestra caritate bene confidimus, ut sic exinde Perportare faciat, usque nos insimul conjungimus. Judicatum sub Carolo M. apud Sammarthanos in Episcopis Massiliens.: Sed contra Episcopum ipsum, vel ipsas cartas aliquis sic rebellabat, quod per annositatem, seu per legem tricanariam in tempore pacis ad ipsum beneficium sui senioris, aut ad partes Domini Caroli Regis Perportare voluerunt.*

† **PERPORTARE**, Quid sibi velit vox *Perportare* ex allatis vix explicari licet: paulo clariora sunt que subjicimus. Nouitia guirpitionis ann. 968. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 828: *Tunc Comes præfatus et judex Berengarius judicaverunt ut Episcopus Perportare facisset ad servos S. Victoris, hoc sunt homines, Letus, Avustus, etc. ibi fuerunt adepti qui volunt jurare et Perportare, ipsas vineas et ipsos campos, quod melius eis succederet ex parte S. Victoris, quam ipsi homines ad tenendum propter causam glodis, quod*

etiam Episcopus paratus fuit. Vetus Charta apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 736: *Pecuram judicium rectum et Perportavit terram Marchaanda filia Pooftz, sicut justum erat, audientibus et videntibus istis testibus idoneis, etc. Ex his Perportare idem significare videtur quod *Guerpire*, rem possessam dimittere, quo etiam sensu Galli dicimus *Se deporter*, eo forte tantum discrimine, quod *Perportare* sit rem abicere post latam judicium sententiam. Confer *Proporptatio*.*

† **PERPRE**, Moneta Byzantina. Vide *Hyperperum*.

† **PERPREHENSIO**, **PERPRENSIO**, Possessio, vel Locus sepibus, muris aut vallibus conclusus, Domus aut prædii appendices. Charta ann. 1082. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 73: *Ego Wilhelmus filius Sueni, trado ecclesie S. Stephani domum meam in civitate Holomagi, cum viridariis atque tota ipsius Perprehensione. Alla ann. 1093. ibid. tom. 6. col. 482: Similiter retineo unum campum et Perprehensionem ipsius campi de Monte majore, etc. Vide *Porprisum* in *Porprender*.*

† **PERPRESTIA**, Ambitus, fines ac limites, intra quos locus quispiam *perprenditur* seu concluditur. Comput. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 172. col. 2: *Pro quatuor caternis papiri emptis... ad scribendum nomina omnium singulorum dictæ civitatis et Perprestarum. Instr. ann. 1387. inter Probat. tom. 3. ejusd. Hist. pag. 143. col. 1: Quamvis... ipsi conjuges non haberent in civitate Nemausi seu ejus districtu, nisi solum et duntaxat quandam ortum et quandam terram contiguam dicto orto, scilicet et scilicet in Perpresta Predicatorum Nemausi. Vide *Porprisa* in *Porprender*.*

† **PERPRIMITIONEM**, Peremptorie. Occurrit in decretis Hungaricis.

† **PERPRISIO**, Acquisitio, comparatio. Charta Borelli Comit. Barcinon. ann. 973. in Append. ad Marcam Hispan. col. 902: *Sic concedimus ad monasterium S. Saturnini prælibato vel ad abbates ac monachos præsentis et futuros, ut faciant Perprisiones ubicumque voluerint vel poterint longe lateque... et acquirant ibi et emant de ipsis possessionibus quantum illis Deus dederit et de ipsis Perprisionibus que jam ibidem factas sunt, vel future facturi sunt, seu de acquisitionibus eorum ipsas decimas que inde exierint.*

† **PERPRIUS**, pro *Prius*, quod prius est. Arnobius junior in Conflictu cum Serapione lib. 1: *Ergo Perprius est, ut sapientiam habeat, quam virtutem, qua possit aliquid velle vel non velle.*

† **PERPRIUS**, adverb. Antea, Gallis *parcy-devant*. Testamentum S. Elphegi Episcopi Wintoniensis: *Terras has apud Taupitane Ecclesie Episcopatus assigno permanendas, qui Perprius mihi ab ipsa Ecclesia tradita erant. Infra: Secundum quod Perprius legavimus. Vita Clementis VI. PP. pag. 90: Et aliorum, quorum consilio Perprius regebantur. [Adde Chron. Veron. apud Murator. tom. 8. col. 622.]*

† **PERPRIUS**, Imprimis, Gall. *Avant toutes choses*. Charta ann. 1330. apud Rymer. tom. 4. pag. 459: *Jura tamen coronæ nostræ, prout astringimur vinculo juramenti, Perprius convenit nos tueri.*

† **PERPUNCTUM**, **PURPUNCTUM**, Vestis militaris coactilis, et *πλωται*, ut Græci efferunt. [ana vel] gossipio facta, et acu stipata ac *perpuncta*; unde nomen non modo ejusmodi vestis inditum, sed et

thoraci vestiaro nostrati, quod ad umbilicum lana spissiori perpuncta et coactili factus sit. [Ultima hac notione vocem *Parpointe* usurpat le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Sur une Perpointe de cigneton
Le couchierent, pais li desormant.]

† **PERPUNCTUM**, **HISTOR. MS.** Excidit Acconis ann. 1191: *Portantes ibidem... lanceas, falcatras, cassides et loricas, scammata et Perpuncta, scuta cum clypeis, etc. In Regesto homagiorum Nobilium Aquitanis ann. 1278: Bertrandus de Podensac domicellus dixit, quod ipse tenet a D. Duce Podensacum, etc. et debet facere personaliter exercitum cum gonjone et Perpuncto, si sit sanus, et si sanus non est, debet mittere quemdam domicellum, vel Militem, dum fuerit Miles. Pag. 25. verso: Geraldus de la Mota domicella, etc. debet etiam D. Regi obsequium exercitus de uno Militi armato Perpuncto et gonjone. Occurrunt eadem verba iterum in eadem pag. Gonjone hoc loco sonat Gambezouem. Chr. Bertrandi Guesclini MS.:*

Un Heraut qui estoit d'un Propoint vestes.

Raimundus Montanerius in Chron. Reg. Aragon. cap. 227: *Ego ab un bon cavall, que tenia mi terç de Cavallers armats ab llorigues e Perpunts, etc.*

† **PERPOINCTUM**, **PORPOINTUM**, Testament. Odonis de Rossillone ann. 1298. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1306: *Lego dom. de Monte Ancelini... unam integram armaturam de armaturis meis, videlicet meum heaume a vissere, meum bassinetum, meum Porpointum de candallo, etc. Libertat. Briancon ann. 1343: Omnes de dicto numero cum Porpointis, gorgeriis, chirothecis ferreis, etc.*

† **PROPUNCTUM**, in Sptibus ForoJul. ann. 1235. ex Tabul. S. Victoris Massil.: *Militem sine equo armato intelligimus armatum aspergote et Propuncto et scuto. Peditem armatum intelligimus armatum scuto et Propuncto, seu aspergote, etc.*

† **PROPUNCTUS**, De Excidio urbis Acconis apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 765: *Portantes... scammata et Propunctos... et alia quorumcumque armorum genera.*

† **PURPUNCTUM**, Mandatum Henrici III. Reg. Angliæ super juratis ad arma, in Addit. ad Matth. Paris: *Ad centum solidatas terre unum Purpunctum, capellum ferreum, gladium, etc. Occurrit ibi semel ac iterum. Est autem hoc loco purpunctus, idem quod Gambiso. Williel. de Guignavilla in Peregrinatione animæ:*

De poutures le Gambison,
Pourquoi Pourpoint l'appelle-on.

Guill. Guiart ann. 1304:

Si comme de cotes fellies
De coton à poins entalliez.

† **DOUBLET**, in Statuto 13. Edw. I. Regis Angliæ cap. 6. appellari, quod in Mandato Henrici *Purpunctus* dicitur, annotat Watsius, quod ex panno duplicato et farto confectus sit.

† **PREPOINT**, in Lit. remiss. ann. 1463. ex Reg. 199. Chartoph. reg. ch. 283: *Duquel (baston) icellui Jehan persa le manteau et la manche du Prepoint du suppliant. Hinc Pourpointier appellatus ejusmodi vestis artifex, cujus ars *Pourpointerie* dicitur, in Lib. 1. stat. artif. Paris. fol. 167. v. ex Cam. Comput. Des *Pourpointiers de Paris. Item qu'il y aura**

trois maîtres jurés et ordonnés pour reviser... Les ouvrages de Pourpointerie.

* **PERPUNTA**. [Gall. Couverture de lit, Courtpointe. «... pro III° bannis sive Perpuntis de lecto...» (Arch. Histor. de la Gironde, t. 21, pag. 492.)]

PERPUTATIO, Membri amputatio. Concilium Andegavense ann. 458. can. 3: *Ut a violentia et crimine Perputationis abstinetur.*

* **PERQUA**, Pertica, mensura agraria. Gall. *Perche*, Picardis *Perque*. Necrol. Rotomag. ex Cod. reg. 6196. fol. 47. v.: *Quadragesima duos solidos, sex denarios, pro sex acris et quindecim Perquis nemoris.* Vide *Perca*.

† **PERQUERIUS**, an idem qui *Parcarius* supra, parci custos? Charta ann. 1317. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Bartholomeus de Montilla Perquerius.* Vide *Parcus*.

* **PERQUETUS**, Conseptum fori iudicialii, Gall. *Parquet*. Lit. remiss. ann. 1356. in Reg. 84 Chartoph. reg. ch. 819: *In Perquetum, in quo tenentur placita prepositi Laudunensis, ascenderunt, et deinde per januam curie, in qua dicitur Perquetus situatur... fugerunt.* Vide *Parquetum*.

PERQUIRERE, Acquirere. *Purchasser*, forensibus Anglis, *Perquisitum*, et *perquisito*, acquisitum, acquisitio, ut auctor est Cowellus, quem consule.

* Charta Henr. II. reg. Angl. pro Libert. Normar. ex Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 86. r. col. 2: *Ita scilicet quod quilibet libertates suas habeat, quas habuit et habere consuevit tempore Henrici regis avi nostri, vel que postea Perquisit.* Ibid. fol. v. col. 1: *Concessimus etiam pro eisdem nobis et heredibus nostris, quod nec nos nec heredes nostri aliquid Perquiramus, per quod libertates istas infringantur vel infirmantur. Et si ab aliquo aliquis contra hoc Perquisitum fuerit, nihil valeat et pro nullo habeatur.* Male *Proquirere* apud Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 6 et 7. Vide mox *Perquisitio*.

PERQUISITUM, Acquisitum, possessiones vere proprio emptæ. Gallis *Acquest*. Fieta lib. 1. cap. 11. § 1: *Quædam tenentur in capite de Corona, quædam vero de Rege per ecastiam, vel per Perquisitum.* Vide *Quæstus*.

† **PERQUISITA CURIARUM**, Acquisita et addita curiis seu prædiis rusticis; est enim curia, prædium rusticum, possessio, curia. Vide *Curia* 5. Charta ann. 1390. apud *Madox Formul. Anglic. pag. 65*: *Cum Radulphus de Bassett... nuper concessit et ad firmam dimisit... manerium de Chacombe in Comitatu Northamptonie, cum omnibus suis pertinentiis, simul cum terris, tenementis, redditibus, serviciis, pratis, pasturis et Perquisitis curiarum, etc.*

* **PERQUIRERE DOMINUM**, Alicujus vassallum se profiteri. Charta W. de Dampetra ann. 1228. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 286. v. col. 1: *Et sciendum quod amici mei supradicti non procurabunt nec Perquirant contra illud auxilium, quod domini comiti promiserunt, aliquem vel aliquos dominos, præter illos, quos modo habent ante comitem, vel habituri sunt.* Hinc *Porquir saudoyers*, Milites stipendiis acquirere, in Poem. Rob. Diaboli MS.:

Assemblée grant chevalerie,
Et sergons et arbalastiers,
Tant a Porquis de saudoyers,
Que la terre gaste et esalle.

† **PERQUIRITARE**, Perquirere. Claud. Mamer. Præfat. lib. 1: *Opusculum illud*

VI

sine auctore proditum et usquequaque Perquiratum, etc.

* **PERQUISITIO**, Acquisitio, Gall. *Acquest*. Bened. abb. Petroburg. in Henr. II. reg. Angl. ad ann. 1177. edit. Hearn. tom. 1. pag. 179: *Comitissa, noverca ipsius Rogeri Bigot, optulit regi multa et magna, ut ipse concederet filio suo emptiones et Perquisitiones ipsius comitis. Dicebat enim quod comes Hugo Bigot dimisit filio suo, quem de ea genuit, omnes emptiones et Perquisitiones suas.* Vide supra *Perquirere*.

† **PERQUITARE**, Persolvere, Gall. *Acquiter*. Acta S. Christinae tom. 4. Junii pag. 342: *Debitisque suis Perquitatis, cunctisque mundi curis et sollicitudinibus postpositis, etc.*

* **PERRACULUM**, Sacculum, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide *Peraculum*.

* **PERRALHA**, a Gallico *Perralla*, Terræ medicamentarius genus. Leudæ major. Carcass. MSS.: *Pega et sodanum, que fit vitrum, Perralha seu terra siba, et casei, non dant laudam.* Quæ vox omittitur in versione Gallica ann. 1544: *Peguse, soudre et fromages, ne pais droit de leude.* Consuet. Paris. in Reg. Cam. Comput. sign. Pater fol. 247. v.: *Perralle et sa mats, le cent ij. den.*

* **PERRE LUDI** genus, de quo in Lit. remiss. ann. 1384. ex Reg. 125. Chartoph. reg. ch. 187: *Icellui Perrin et un sien compaignon, en gardant leurs brobis en ladiis isle d'Oleron, jouoient au jeu de la Perre, et tant que ledit Perrin perdi environ dix deniers Tournois.*

† **PERRARA**, vel **PERRATA** AIGNELLINOBUM, Par velleris agnini, Gall. *Une paire de toisons d'agneau.* Locus in *Perreia* 1. Vide *Petra*, *Pondus*.

* **PERRARIA**, Lapidina, Gall. *Carrière*. Charta Guid. Catal. episc. ex Chartul. Monast. in Argon. fol. 20. v.: *Si in eodem memore minaria ad ferrum faciendum inventa fuerit, vel Perraria, etc.* Vide infra *Perraria* 1.

* **PERRARIUS**. [Rusticus qui bene noscit lapides pretiosos. DIER.]

† **PERRATA** Via. Vide *Via*.

* **PERRATOR**, Lapidum sector, seu qui *petras et petraria* eruit, nostris alias *Perreur*; unde *Perroyer*, ejusmodi opus præstare, in Lit. remiss. ann. 1457. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 75: *Le suppliant qui est demourant... près Angiers, où il a acoustumé de gagner la poure vie de lui, ses femme et mesnage à labourer et Perroyer.* Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 181. ch. 117: *Postea audierunt dici, quod erant lathomi et Perreatores.* Alis ann. 1469. in Reg. 195. ch. 292: *Jehan Meliart Perreur... se partit de la ville de Nevers avec son pere et George Gauvignon Perreurs... pour aler besoigner en une Perrere, etc.* *Perrier*, eadem notione. Vide in *Petrarius*. Sed et pro *Jouaillier* qui lapides pretiosos secat et polit, in Vitis SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 359. r. col. 1: *Alet as orpheures et as Perriers; et quant vos aurez prouvé que ce sont fins ors et vraies gemmes, etc.* *Perrier*, in Lib. 1. stat. artif. Paris. fol. 124. r.: *Des cristalliers et des Perriers des pierres naturels, etc.* Vide infra *Perraria* 2.

† 1. **PERREIA**, **PERRERIA**, **PORRETA**, **PREYA**. Sic varie effertur hæc vox, quæ nisi fallor, significatur locus, ubi Carnotenses mercatores congregabantur, de his quæ ad mercaturam spectabant, disceptaturi: ubi etiam merces ponderabantur ad pondus Comitatus, cui ob id tributum aliquod exsolvebant. Quod in

prato Comitatus esset, *Perreia* et *Preya* dictus: interdum vero *Perrerie* *Porreta*, quod prope civitatis portam exstaret. Hoc tamen non affirmando dictum verum. Charta Theobaldi Comit. Blesensis ann. 1218. ex Schedis Cl. V. *Lancelot*, cujus inscriptio sic concipitur: *Ordonnance et tencriet de la chartre de la Perrée aus marchands qui marchandent en la Perrée de Chartres. Statui quod omnes mercatores tam de Carnoto, quam de universis regionibus, qui apud Carnotum aignelinos vendunt, ponderabunt illos equis et justis, et quia male gestum erat ab antiquo, tam de ponderatione hospitis Porreta, quam de aliis interpretationibus, districtè prohibeo ne supradicti hospiti licet aliquam Ferrarum aignelitorum ponderare, nisi ex grato et voluntate venditoris. Unus autem quisque emptor et venditor dabit michi unum denarium, sicut antea solet esse, de unaquaque Ferraria.* Necrol. Eccles. Carnot. 18. sæc.: X. Cal. Martii, obiit Theobaldus Blesensis et Clarimontis comes illustris, qui dedit Ecclesie B. Marie Carnotensis VII. lib. et X. sol. annis singulis ad festum S. Remigii capiendos in redditu quam habet in *Perreia Carnotensi*, ab illo videlicet qui *perreiam* predictam tenebit, reddendos. Charta fundationis ejusdem Anniversarii ann. 1218. ubi de predictis VII. lib. X. sol. habet, in *Perrerie* *mes de Carnoto*. In Computo ann. 1360: *Super Preya Comitatus in aliis: Super Perraria Comitatus.* Charta ann. 1406: *Item et n'a gueres avoit (le Comte) un poids qu'on appelloit la Perrerie, que tenoit un de fauzbourgs de porte Guillaume, où se pesoient les aignelins pour la marchandise de la riviere.* *Petra* pondus quo lanæ ponderabantur. Vide in hac voce.]

* Corruptas esse aut male lectas fuisse voces, quæ voci *Perreia* quasi synonymæ hic allegantur, non una ratione ductus existimo. Et pro quidem ex nota abbreviationis haud satis attente inspecta aut perperam intellecta, facillimum fuit *Perrerie*, *Porreta*, *Preya* formare, pro *Perreria*, *Perreia* et *Perreys*. Alterum argumentum suppeditat vox Gallica *Perrée*, quæ *Perreia* redditur; quod rursum firmat alia, *Perroy* scilicet vel *Perreil*, eodem sensu accipienda. Lit. remiss. ann. 1426. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 246: *Les supplians convoierent icellui Racul sur la Perroy de la mer, etc.* Sur le *Perreil de la mer*, in alia *ibid.* alis ann. 1456. in Reg. 187. ch. 99: *Le suppliant garni d'une arbalastre de bois... s'en ala avec les autres sur la greve et Perroy de la mer.* Unde quid *Perreia* significet apud Carnotenses facile explicari licet, littus nempe seu ripam fluvii Auturæ, ubi mercatores negotiabantur et quidquid ad negotium necesse erat, reperiebatur; unde etiam jura sua percipiebat comes. Nihil ergo sunt conjecturæ circa vocis etymon supra propositæ. Sententiam denique nostram probat Charta Isabel. comit. Carnot. ann. 1248. ex Chartul. S. Carauti: *Concessi in puram elemosinam quadraginta solidos Carnotenses, cum aliis beneficiis, jamdiu est, a me collatis ecclesie beati Carauti Carnotensis, capiendos et habendos in Perreia mea de Carnoto ad festum B. Remigii annualim.* *Perreia* vero dictum sabulum maris videtur, quod multi in eo sint calculi.

† 2. **PERREIA**, f. Lapis pretiosus. Charta ann. 1425. apud Rymer. tom. 10. pag. 348: *Unam paruram positam cum Perreia et armis Anglis, tres cappas de*

velut rubeas, cum rosae aureis, etc. Vide supra *Peritot*.

1. **PERRERIA**, Locus unde petrae et lapides eriguntur, Gall. *Carrière*, alias *Parrière*. Charta ann. 1265. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 206. v. *Perrerie pro trahendo lapide, et lavis terra pro faciendo mbrerio, totum commune*. Alia ann. 1497. in Reg. Comm. pag. 208: *Quatorze jours de terra, les Parrières d'une part et la pte venant de la dahue d'autre part*. Vide *Petra* 1.

2. **PERRERIA**, Gemmula. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1376. ex Ribl. reg.: *Item quidam tabuleti argenti deaurati, claudentes et firmantes cum cherneris, ornati de minuta Perreria et de perlis*. Aliud Gallicum ibid.: *Item uns tableaux d'argent doré fermans à cherneris, ou il y a plusieurs reliques, aornés de menus Perrerie et de pelles*. Vide supra in *Perreator*.

3. **PERRERIA**, Parium dignitas. Vide supra in *Par*.

PERRERIUS, Lapidum sector, cæmentarius latomus. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1336. tom. 8. Ordin. pag. 78: *Quod dicti Consules Avinioneti qui nunc sunt et erunt pro tempore, compellere seu compelli facere possint omnes magistros Perreries, regularios et fustorios eorum jurisdictionis ad operandum, etc.*

PERRETA, Locus muris cinctus, ambitus. Charta offic. Lemovic. ann. 1340. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 556: *Item tres cartas censuales, quas debet Johannes Guasguo ratione cujusdam vineæ, sitæ inter muros sive Perretas loci sive maneriv de Prat*.

1. **PERRIA**. Vide in *Par*.

PERRIGERE, *Perrere*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

PERRIMARI, Sedulo rimari. Testam. Giraldi Matisc. ann. 888. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 53: *Proiade dum pro successu temporis aliquod Perrimari niteremur, et ne ex assim exertes hujusce crediti muniti videremur, etc.*

PERRIPARIUS, Monachus Sangall. lib. 1. de Carolo M. cap. 21: *Cum quidam juvenis cognatus Regis optime in quadam festivitate caneret, Alleluia: dixit Imperator ad eundem Episcopum: Bene cantavit modo ille non er Clericus. Qui juxta stultitiam suam joculariter illa verba suscipiens, et illum Imperatoris cognatum esse nesciens, respondit: Sic omnes perriparii possunt bubus agricolantibus vetrenere, (al. veterere) etc. Idem forte qui Pelliparii, tametsi acumen responsi non omnino percipio. At hic Perriparii, videntur esse bubulci aut agricolæ, qui bubus arantibus insistunt, quibus, dum ad laborem exequendum hos urgent, nescio quid agreste aut insulsum occurrunt: unde pro *vetrenere* legendum forte *occinere*. Vide in hac voce.*

PERRO, a Gallico *Perron*, Podium, suggestus. Charta ann. 1273. in Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 72. v. col. 2: *Domus sita apud S. Germanum prædictum juxta Perronem, que facit cuneum*. Vide *Pero* 2.

PERROLOSCIA. Vide mox in *Perroloscencia*.

PERRONNIUM. Vide supra *Peronnum*.

PERROROSCENCIA, Magna suspicio, vel Magnus metus, unde *Perroroscere*, eadem notione. Constit. MSS. Ferdin. reg. Aragon. ann. 1413: *Ordinamus nullum prætextu Porroloscencie (sic) per ejus adversarium allegando, extra suam propriam vicariam aut bajuliam ad nos-*

trum consistorium trahi, aut causas ejus evocari debere, nisi Perroloscencia (sic) aliter, quam per juramentum probetur, ut ipsi vicarias aut bajulias vicini fuerimus, per dictam et extra nostram vicariam Perroloscencia aliter, quam per juramentum, ut dictum est, si unum tantum locum ipsius vicarias aut bajulias recurrens ad nos se Perroscere (sic) dicat, in alio loco ipsi tuto in ipsa vicaria aut bajulia judicem assignemus: sed si totam vicariam aut bajuliam merito Perrorescat, probare ipsa Perrorescencia dicto modo, infra aliam vicariam aut bajuliam illi viciniorum, in aliqua civitate aut loco ydoneo, si reperiri poterit, in quo possit copia peritorum haberi..... ibi causa debeat, cessante Perrorescencia, per justitiam agitari. In hisdem Statutis vernacula lingua scriptis ibidem legitur, *Porroloscencia non semel*. Unde ab Hispanico *Porro*, Stolidus, rusticus, hebes, deducenda videtur hujus vocis origo: ita ut quis ex imperitiâ judicium causa cadere metuens, ad alios causam defendendi licentiam petat; quod aperte, ni fallor, indicant hæc verba: *in quo possit copia peritorum haberi..... ibi causa debeat, cessante Perrorescencia, per justitiam agitari*. Vide *Perhorrescencia*.

PERROSUM, f. leg. *Perrasum*, Quidam extra mensuram est, cum radio squatur. Charta ann. 1251. in Tabular. Saugerm.: *Reclamabant super molendino S. Germani plenam minam bladi tale quale molendinum ipsum lucrabatur quolibet septimana, immo et revarnas et Perrosum molituræ molendini prædicti, ut dicebant, quia minam bladi, revarnas et Perrosum dictus defunctus percipiebat*.

1. **PERS**, Color. Vide *Persus*.

PERS SE, Separatim, *aparsoi*. Statuta Ord. de *Sempringham*: *Modus iste in domibus Canonicorum Per se manentium servetur*. Occurrit ibi non semel pag. 721. 729. [Bernardus Mon. Ordo Ciuniac. part. 2. cap. 15. de feria v. in Cena Domini: *Postea vero quisque finit Per se quod restat, et ex hac hora... quisque singulariter et cum silentio Per se cantat omnes Horas, usque ad Vesperas Sabbati, toto conventu verso ad altare..... Conversi autem qui nesciunt Per se cantare, etc.*]

PERSA. Disputatio Archelai Episcopi Mesopotamie cum Manete: *Cum ergo corpus hoc principium sit et materia, necesse est eam qui plantaverit Persam, transire per multa corpora, usque quo Persa illa, quam plantaverit, concidat*. Videtur hæc voce intelligi malus persica, quam Græci *περσικόν* dixerint.

PERSEGIES, **PERSEGUES**, Panni species coloris persici. Vide *Persus*. Comput. ann. 1483. Inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 20. col. 2: *Item expostuerunt Dominica ultima Augusti in Persegies datis ludatoribus, decem denarios. Item Dominica vij. Septembris in Persegies, x. den. Alius ann. 1498. ibid. pag. 71. col. 2: *Alia expensa pro panno des luches et los Persegues. Item habuit Guilielmus Gimoni, mercator Nemausi, pro panno viridi des luches, xxv. sol. Tur. Item per los Persegues, diversis temporibus emptos, iv. sol. Tur.**

PERSEGMEN, Minutum segmen. Epist. S. Paciani ad Sempronianum inter Conc. Hispan. tom. 2. pag. 93: *Tandem..... non pigeat esse cum multis, tandem libeat reducias Novatianorum et Persegmina vestra contemneris*.

PERSEITAS, Facultas per se subsistendi. Catalogus operum B. Ray-

mundi Inter Acta SS. tom. 5. Junii pag. 706: *OCLXXIX. de Perseitate Dei. Incipit, Volo credere*.

PERSEVERABILITER, Perseveranter, in Charta Pipini II. reg. Aquit. ann. 847. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 361.

1. **PERSEVERARE**, Commercium, Societatem cum aliquo habere. Litteræ ann. 1364. Inter Ordin. Reg. Franc. tom. 4. pag. 440: *Nichilominus nonnulli Prelati..... de facto prohibere..... subditis dom. nostri Regis, ne ignem, aquam, panem, vinum, seu plura alia..... (Judæis) tradant, vendant, sive aliter cum eisdem Judæis Perseverent, etc.*

2. **PERSEVERARE**. Lit. ann. 1411. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 626. art. 1: *Mercatores mercaturarum salis, quomodolibet exercentes, sive per terram sive per aquam sal portantes et conducentes seu vehentes, seu alias factum dicti salis investigantes et Perseverantes, etc.* Ubi legendum puto *Perseverantes*.

PERSEVERENTIA. Lit. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 220: *Auctoritate regia, qua fungimur in hac parte, de gratia speciali omnem penam, emendam et offensam..... occasione promissorum, promulgacionisque et Perseverentia... remittimus*. Hanc vocem contracte scriptam esse monet doctus Editor, quam et mendo non carere suspicatur: ut ut est, pro *Præsumptio*, id est, usurpatio, accipiendam opinor. *Perseveration* vero, *Perinaciam* sonat, in Lit. remiss. ann. 1413. ex Reg. 167. Chartoph. reg. ch. 310: *Le suppliant veant l'outrage, injure et Perseveration d'ocellui Pierre de Landa, etc.*

Aliud vero est *Perseverie*, Jus nempe persequendi et repetendi servum suum, in Charta prior. Consiaci ann. 1261. ex Chartul. Campan. fol. 398. v. col. 1: *Sauf ce que li devant dit Jehans Oliviers demore entierement sans Perseverie de nos hom de cors audevant dit roi, et ausment la devant dite Aceline redemore nostre fame de cors sans Perseverie de devant dit roi*.

PERSEUS, Color. Vide *Persus*.

PERSICA, Malum Persicum, Gallis *Pesche*. Letaldus Mon. lib. Miracul. S. Maximini Abbat. Miclacensis num. 16: *Ad arborem accessit, in qua tres miræ species Persicas invenit*. [S. Wilhel. Constit. Hirsaug. lib. 1. cap. 10: *Pro signo Persicæ, generali signo præmissio, pellicis signum add.*]

PERSICUM, Eadem notione. Fortunatus lib. 7. Poëm. 14:

Attamen ante allud data sunt mihi mltis poma,
Persica que vulgi nomine dicta sochant.

PERSICARIUS, Malus Persica, Gall. *Pescher*, in Capitulari de Villis cap. 70.

PERSICETUM. Vide supra *Persicissimum*.

PERSICOMACHIA. Ita inscribitur liber quidam in Catalogo Bibl. Canonis S. Nicolai Patav. apud Bern. Pezium tom. 1. Anecd. Præfat. pag. LII.

PERSICIOR. Hincmarus Laudunensis in Responsione ad Remensis Epistolam L. Capitum pag. 615: *Sperabam Persiciorum sanctitalis vestre fore romphæam, si ferro vicariis Apostolorum Principis Petri acueretur, non obtusorem, i. acutiorem: Galli dicerent *Perçante*. Perçus, peracutus, apud Festum. Vide Forcellinum.*

Persepoux, vox apud nostrates sarcinatoribus injuriosa. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 180. Chartoph. reg. ch. 89: *Ocellui charpentier criant à haulte voz*

aurdiz cousturiens, Or ca. chetis Perse-pour, prenez chascun un bon baston.

¶ 1. **PERSICUS**, Qui frequentat aliquid patitur. Gloss. MSS. Sangerm. num. 501. Vide *Persicicus* et *Persus*.

¶ 2. **PERSICUS**, an Hortus? Charta ann. 1389. ex Cod. reg. 5187. fol. 81. v. Et protendenda recta linea ab ipsa cœchia quercus per transversum, per quamdam parvam Persicum.

¶ **PERSICUS MORBUS**. Vide in *Morbus*.

¶ **PERSINA**, Vipera. Chron. Sicardi Episc. Cremon. apud Murator. tom. 7. col. 533: Et posuit (Cleopatra) ad mamillas duas Persinas, quod est genus serpentis.

¶ An inde *Persinæ*, Morsus viperinus, ut lingua nocens significetur, in Lit. remiss. ann. 1432. ex Reg. 175. Char-toph. reg. ch. 125: *Iceitui Petii dist que ceulr qui en icelle femme, vulgaument nommée la Pucelle, avoient creance, estoient folz et seroient la Persinæ*. An non potius à Veteri Gallico *Persin*, pro *Persil*; petroselinum redolere, proverbii genus. Vide infra *Petrocinillum*.

¶ **PERSISTATUS**. Marculfus lib. 2. form. 18. Ita ut pro ipsa causa solidos tantos, quos in presentia mihi dare deberes, quos in presentia per vadum tuum visus es transvoluisse, et nos ipsa causa Persistata, contra te visus sum verpisse. Galli dicerent, la chose ayant été persistée, hoc est, cum in ea re persistitum sit. [Baluze. Et nos ipsa causa per festuca contra te visus sum verpisse.]

¶ **PERSISTENTER**, Continue. Acta S. Franc. Rom. tom. 2. Mart. pag. 155. col. 1: Duo demones... illam portaverunt ad deambulatorium illius domus... in quo etiam magna cum rabie eam Persistenter percusserunt. Pert, pro *Persiste*, continue, Permanet, in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. ad ann. 1309. fol. 108. v. Se une bourgeois prent une femme non bourgoise, ledite femme est bourgoise; et se li bourgeois muert, elle Pert bourgoise, tant qu'ele se tenra en sa veveid.

¶ **PERSO**, Vexilligalis species, quod *Persone* imponitur, idem quod *Capitulum*. Charta ann. 1247. in Chartul. Raym. VII. comit. Tolos. pag. 104: Tallivos et expletivos... thascas et omnes Persones, leida et pontonagium, introitus et exitus, etc.

¶ **PERSOCLAMUM**, Sortilegii species. Stat. S. Flori MSS. fol. 59. v. Divinationes, sortilegia, fationes, Persoclamia, auguria, et alia quælibet consimilia... prohibemus.

¶ **PERSOLENCIA**, La assiduita, in Glossar. Lat. Ital. MS.

¶ **PERSOLERE**. [Assiduare. DIEF.]

¶ **PERSOLIDUS**, Totus, solidus. Vita S. Petri episc. tom. 1. Aug. pag. 236. col. 1: Ob incursum supervenientium obducta catena inter autam præ cubiculis imperialibus per se, præsulis superveniente, Persolida scinditur, acsi materia fragilis, præcidente gladio, partiretur.

¶ **PERSOLLA**, Persona, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

¶ **PERSOLENTER**, Assidus. Gloss. Isid.

¶ **PERSOLTO**, vox Hispanica que idem sonare videtur quod *Permitto*, concedo. Charta Alfonsi I. Reg. æræ 1157. apud Michaëlem del Molino in Repertorio pag. 265. col. 3: *Persolto vobis totas illas aquas, quod pesquetis ubi posueritis*. [Eræ 1165. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 285: *Dono et confirmo vobis fueros bonos, quales vos michi demandastis. In primis Persolto vobis totos illos sotos de illo Miratulo inviso usque ad novellas, quod talletis ibi ligna sicca et tamarices.*]

¶ **PERSOLUS**, Assidus. Glossar. Lat. Ital. MSS. Forte pro *Persolitus*.

¶ **PERSOLVEBUNT**, pro *Persolvent*, in Decreto Flavii Reg. inter Conc. Hispan. tom. 2. pag. 704.

¶ **PERSOLUTOR**, Qui stat promissis. Chronic. Mellic. pag. 348: *Deus creator bonorum, fidelissimus promissor, certissime Persolutor*.

¶ **PERSONA**, Dignitas. Constitutio Diocletiani et Maximiani in Collatione Legis Mosalce cap. 15: *Si qui sane etiam honorati aut eujuslibet dignitatis, vel Majoris Personæ, etc.* Bonifacius Mogunt. in Epist. ad Zachariam PP. apud Baron. ann. 741. num. 35: *Laicus quidam magnæ Personæ ad nos veniens dicebat, etc. Splendida Persona*, apud Celsum in Proœmio lib. 1.

¶ **PERSONAM SUAM AMITTERE**, i. Libertatem seu dignitatem: in servitutem cadere. Nam servi Personam legibus non habent, ut est apud Senatorem lib. 6. Epist. 8. et Paschasium Diacon. lib. 2. de Spiritu sancto cap. 4. Constitutiones Catalaniæ MSS.: *Statuimus, quod Saracenis vel Saracena non possit fieri Judæus vel Judæa... et qui hoc fecerint amittant Personam suam*. Constitut. Siculæ lib. 1. tit. 20. § 2: *Si tale quid contra eos probatum extiterit, ex quo Personam amittere debeant, vel membrorum mutilationem incurrere, etc.*

¶ **PERSONA**, Qui dignitatem habet cum prerogativa in choro et capitulo. Charta ann. 1227. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 120: *Canonicos eorum in choro nostrum non habebit staulum in ordine Personarum, sed habebit primum staulum in ordine sacerdotum. Bona Persona*, in Capitul. Metens. ann. 756. cap. 5: *De ecclesiasticis vero qui supradicta facinora commiserint, si bona Persona fuerit, perdat honorem suum. Quod de majori clerico, sive qui honore quodam præditus est, ut Decani illi qui singulis decuriis præsidet, intelligendura conficit Janus a Costa in Decret. pag. 44.*

¶ Charta Nicol. episc. Camerac. ann. 1141. ex Tabul. ejusd. eccl.: *Cum vero inter Guidonem eorum nepotem et canonicos nostros in diebus nostris sub presentia nostra controversia haberetur, consilio Personarum nostrarum et laicorum nostrorum attestations controversiam hac ratione terminavimus. Chartam subscribunt archidiaconi, præpositus, decanus; et ex laicis castellanus, majores communis et scabini.*

¶ **PERSONATUS**, in dignitate aliqua constitutus, vel cujus fama longe personat. Miracula S. Eutropii Episcopi Santonensis num. 20: *Quidam e Francia multum Personatus, etc.* Gesta Consulium Andegavensium cap. 5. num. 6: *Proconsulares et alii Personati viri. Viri nobiles et Personati*, apud Conradum Uspergensium in Philippo Imp. Historia Archiepiscoporum Bremensium ann. 1179: *Decretorum legumque industria peritum, virum, ut apparet, Personatum, canonicum et sine omni contradictione electum.* [Statuta Friburg. Brisgov. ann. 1120. in Schoppf. Histor. Zaring. Badens. tom. 5. pag. 50: *Mercatoribus quibuscumque Personatis.*] Conventus Alsaticus ann. 1051. § 6. apud Goldastum: *Liber vel Personatus servians*. Bovo Abbas Sithiensis de Invent. S. Bertini cap. 8: *Aliis itidem Personatis viris clamantibus*. Vetus Scheda in Historia Episcop. Cadurcensium num. 194: *Frater W. de Labraque licet bene Personatus, et gratus prolocutor, etc.* Adde Chronic. Colmariense ann. 1273. [et Rolandinum

Patav. de Factis in marchia Tarvis. lib. 11. cap. 4. apud Murator. tom. 8. col. 826. Vide *Personare*.]

¶ **PERSONALIS**, Eadem notione. Charta ann. 1108. ex Tabulario Eccles. S. Laudi Andegav. fol. 89: *Hæc concordia firmata est Andegavi in Capitulo S. Laudi ante Godfridum filium Comitis, et alios Personales viros, etc.*

¶ **PERSONATUS** in Monasteriis dicuntur Dignitates, Decani scilicet, Thesaurarii, Cantoris, etc. quas alibi Officia claustralia vocant. Statuta ad instaurandam monasticam disciplinam in Monast. S. Andreæ Avinion. ann. 1558. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 289: *Volumus et mandamus in hoc monasterio consuetos cum suis juribus restitui Personatus, præter Decanatum dimittere... In diebus autem Personatibus bonas personas ponere volumus et præcipimus, quæ videlicet non solum debitis insistant officiis, sed etiam Abbatem suo scient et valeant fultro consilio in religione tenenda, etc.*

¶ **PERSONA**, Dominus. Siculus Flaccus de Condit. agror.: *Nam cum pulsi sunt populi, potestatique locupletiorum fuissent latifundi, in eorum agro fuissent plures Personæ, hic divisus, ut assignatus, est.*

¶ **PERSONA**, pro Homo; quo sensu *Personne* dicimus. Charta Joan. comit. Cabilon. ann. 1227. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 211. v. col. 1: *Universi Personæ, qui capti sunt ex utraque parte, etc.* Scacar. S. Mich. ann. 1220. ex Cod. reg. 4653. A: *Judicatum est, quod mater custodiet Personas filiarum suarum, cum victu eis assignato.*

¶ **PERSONA MEDIA**, in discordia arbitratorum communiter electus ad iudicandum, Gall. *surarbitre*. Chart. ann. 1290. in Guden. Cod. diplom. tom. 1. pag. 841: *Predicium autem quatuor in unam sententiam concordare nequientibus, in ill. principem Henricum Lanthraivium, terræ Hassie dominum, tamquam in Personam mediam consensimus, et quicquid idem statuerit... tenebimus irrefragabiliter observare.* Alia ann. 1298. ibid. pag. 869. *Persona tertia* eodem sensu in chart. ann. 1278. in Lehman. Chron. Spir. pag. 565. *Persona superior* in chart. ann. 1849. in Tenzel. Suppl. II. Goth. pag. 109. Vide *Haltaus*. Glossar. German. vocibus *Obmann*, *Drittmann*, *Gemeiner* et *Mittelmann*, supra *Medius*.

¶ **PERSONA ALTIOR**, Eminentioris ordinis. Charta ann. 1073. in Reg. 8. Amor. gener. part. 1: *Anniversario dies obitus speorum... sicut pro altioribus Personis mos est, celebrabitur.*

¶ **PERSONÆ AUCTENTICÆ**, Proceres, magnates. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 15. pag. 80: *Versus Regem Angliæ Personæ notabiles et auctenticæ sunt transmissæ.* Vide *Authenticus*.

¶ **PERSONA SOLEMNIS**, Vir illustris, et aliqua dignitate conspicuus. Charta ann. 1423. in Tabular. B. M. de Bono nuntio Rotomag.: *Solet fieri et est assuetum quidam sermo sollemnus per unum doctorem in sacra pagina, aut aliam Personam sollemnem.*

¶ **PERSONA PROBABILIS**, Probatus fidelis. Charta Manass. archiep. Rem. ann. 1099. in Chartul. Cluniac. ch. 196: *Ut hujus pactionis assertio in futurum non cassanda permaneat, testamentali eam scheda cum sigilli sui imagine Personarumque probabilitium signis et testimoniis roboravit.*

¶ **PERSONA UTILIS**, Probatus fidelis, digna cui fides habeatur. Capitul. Sicardi apud Camillum Pereg. Hist. Lon-

gobard. cap. 15. Si autem venditor negaverit, ut non ipsum cavallum, vel bovem vendidisset, et illi in quorum presentia venditur, fuerint Personae utiles, quibus credatur absque crimine, non habeat licentiam venditor negandi; sed illis tres et non fuerint fide dignae Personae, praesentent sacramentum, etc. Vide Utilit.

¶ PERSONA INCONVENIENTES, in Capitul. Caroli Calvi ann. 858. tit. 27. cap. 9. Persona honestioris et minoris aetatis, in Capitul. lib. 7. cap. 478. Personae medicres. Vide Homo.

¶ PERSONA OPPOSITA. Frequens apud Marculfum et in antiquissimis chartis usque ad saecul. XI. formula: Si quis autem heredum vel proheredum meorum vel ulla Opposita Persona hanc donationem irumpere voluerit et similia, ubi Opposita Persona videtur esse Interposita, substituta: quo facit charta ann. 744. apud Neugart. Cod. Alemann. num. 14: Ipsam rem tradit intori ut neque per se neque Persona popita er se nunc quassitum turpi, etc. i. e. opposita per se, etc.

¶ PERSONA AMISSA, pro Emissa, [vel Admissa.] ut videtur, in Chartul. major. B. Vict. Massil.: Si quis nos aut successores nostri, vel ullus homo, aut ulla opposita vel amissa Persona, etc.

¶ PERSONA PUBLICA. Aggenus: Quaedam loca feruntur ad Personas publicas pertinere; nam Personae publicae etiam coloniae appellatur, etc. Alius Agrimensor: Hae in scripto videtur ad Personam coloniam ipsius pertinere, etc. [¶ Alio sensu in Justin. Instit. lib. 1. tit. 11. de adopt. § 8.]

¶ 1. PERSONA CONDITIONIS, Manumissus e servitute sub certis conditionibus. Vide supra Conditionati.

¶ 2. PERSONA CONDITIONIS, Eius scilicet ordinis, ut rem quamplurimam possidere possit. Ordinat. Phil. VI. in Reg. E. E. Chartoph. reg. fol. 12. v. : Si ecclesia financiam prestare recuset, offerens res acquisitas transferre in Personam conditionis, quam conditio rerum ipsarum exposcit, etc.

¶ PERSONAM TENERE, dicitur Fidejussor, qui in certo loco consistere tenetur, donec promissa et conventa, ipso vade, fuerint perfecta, vel damnum emendatum; quod aliter Hostagium tenere dicebant. Vide in Hostagium 3. Charta Ludov. VII. ann. 1172. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 170: Comes Stephanus juravit, quod quoties per se vel per submonitionem sciret hoc contigisse, infra quadraginta dies inter Senonis et Parisius, donec totum foret emendatum, Personam nobis teneret. Forte, pro Prisonam.

¶ PERSONA, Corpus. Mirac. B. Henrici Baucensis. tom. 2. Junii pag. 384: Non exibat de dono, nec se poterat adjuvare de Persona; modo sentit omnia membra consolidata et confirmata ita quod vadit.

¶ PERSONA, Corporis species: dicitur de equo, in Stat. Mantuae lib. 1. cap. 119. ex Cod. reg. 4827: Qui quidem gurgnum talem et equum de Persona, forma et membrorum proportione, de viribus et sufficientia opportuna examinent diligenter.

¶ PERSONARE. Gloss. Graec. Lat. $\chi\alpha\pi\alpha\kappa\tau\iota\kappa\omega$, Persono, id est rei alicui incorporae personam aliquam attribuo, uti vocem hanc interpretatur Vulcanius. In MS. additur Nolo.

¶ PERSONANDUS, Qui alicui ordini vel societati praesidet. Charta Maximiliani Imper. ann. 1486. apud Miræum tom.

1. pag. 1392. col. 2: Mandamus igitur omnibus et singulis Principibus Ecclesiasticis et Saecularibus, Ducibus, Marchionibus, Comitibus, Baronibus, Militibus, Clientibus, Officialibus quibuscumque, Capitaneis, Burggravibus, Potestatibus, Ancianis, Gubernatoribus, Praesidibus, Judicibus, Regibus armorum, Haraldis, Personandis, civitatibus, opidorum, villarum et locorum Communitatibus, etc.

¶ PERSONA, Facultas licentia. Charta ann. 1214. apud Georgium Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 118: Ut habeat potestatem et Personam emendi, et vendendi, donandi, etc.

¶ IN PERSONA, quomodo Gallice dicitur, in Persona. Litterae Renati Reg. Comit. Provinciae ann. 1477. pro piscatoribus Massil.: Quod a loco illo de la Corona et ultra, tam respectu maris inibi dubiosi et innoescentis, quam metu inimicorum sepe concurrentium periculosum multum est in Persona et bovia piscari inibi arte ipsa de Corve. Veror tamen ne mendum subit: est enim rei genus quod Perriere dicitur in Privileg. Maceriarum ad Mosam: Il peut pescher à tous autres horns, et manieres quelconques resques, lesrois, Perrieres, les tray-neaulx, etc.

¶ PERSONARUM NOMEN, ait Facundus Hermianensis lib. 1. cap. 3. Non nisi cum Sabellius impugnet Ecclesiam, necessario in usum praedicationis assumptum est: ut qui semper tres crediti sunt et vocati, Pater, et Filius, et Spiritus sanctus, uno quoque simul et communi Personarum nomine vocarentur. Deinde etiam Subsistentiae dictae sunt, quoniam Ecclesiae placuit ad significandum Trinitatem, et hoc nomen distinctioni personalitribuere.

¶ PERSONAE, Clerici, qui Beneficia Ecclesiastica obtinent, quod, ut quidam putant, magnam propter officium Personam sustineant: sed maxime ii, qui Beneficiis, seu Ecclesiis per Vicarios deserviri curant, dum ipsi potiori redituum parte fruuntur: et, ut ait Johannes Sarisberiensis lib. 7. Policrat. cap. 17: Qui quocumque modo plura conquirunt altaria, et nolentes servare altario, de quo vivunt, Personatus quosdam introduxerunt, quorum iure ad alium onera, ad alium referantur emolumenta. Unde apud eundem Scriptorem Epist. 1. Personae opponuntur, conductis, conductitiis Sacerdotibus et Vicariis. Concilium Claromontanum ann. 1095. cap. 3: Ecclesiae, seu decimae... saepius ab Episcopis sub palliata avaritia venduntur, mortuis nimirum, seu mutatis Clericis, quas Personae vocant. Charta Bartholomaei Episcopi Laudunensis ann. 1125: Notum igitur esse volumus... quod cum Monasterium B. Dionysii de Francia infra terminos nostrae diocesis altaria duo, videlicet de Sorbais et de Altrepia sub obtentu Personarum ab antiquo tenuisset, novissime temporibus nostris mortua Persona vicidomini Abbatis Sugerii et monachorum, a Petro ipsius Camerario requisiti, ut B. Dionysii Personae gravamen remitteremus, et quod de caetero altaria illa solida et quiete firma possessione tenenda concederemus, ex decretis Romanorum Pontificum, ne ulterius altaria per Personas tenerentur, sancitum esse recordantes, etc. [Charta Eugenii III. PP. ann. 1150. apud Miræum tom. 2. pag. 1170: Sane pravam illorum consuetudinem, quae sub nomine Personatus usque ad tempus praedecessoris nostri bonae memoriae PP. Urbani extraordinarie inoleverat, submovemus.] Annales Wintonien-

sis Ecclesiae ann. 959: Nuda fuit Ecclesia, intus et extra, qui Vicarii non habebant, unde eas vestirent et tegerent, nec Praebendarii, qui Personae dicebantur, talibus poterant intendere. Infra: Mandavit, ut bona Ecclesiae non sine causa percipientes, in Ecclesia, cuius se Personae confitebantur, in propria Persona Deo servituri perpetuo facerent stationem. Lambertus Ardensis pag. 111: Ecclesiae S. Petri... procuratorem et Personam. Pag. 121: Gaufridum Morinensis et Bruggensis Ecclesiae Canonicum, et in Anglia multarum Personam et procuratorem. Vide Concilium Rotomagensis ann. 1189. cap. 6. 8.

¶ Hinc Persona opponitur vicario, in Conc. Oxon. ann. 1222. can. 15: Pensata ecclesiae facultate, utrum vicarius onera ecclesiae subire debeat, an Persona. Ita et Conc. Bajoc. ann. 1300. can. 101. Vide Du Perray in tract. de Portion. congr. tom. 1. pag. 102. et 149.

¶ Persona saepius pro Curio, parochus occurrit: Britan. etiamnum Personae, Angli Parson ea notione dicunt. Chartularium S. Vincent. Cenoman. fol. 115: Ego Persona ecclesiae de Solineo habui medietatem investiturae praefatae ecclesiae de Solineo. Tabular. S. Florentii: Dolensis Electus vel Archiepiscopus ad presentationem monachorum Personam recipit, qui eis de temporalibus, ipsi autem Electo vel Archiepiscopo de spiritualibus respondebit. In tribus aliis ecclesiis praedictus Electus seu Archiepiscopus Personam pro sua eligit voluntate. Tabular. S. Sulpitii Bituric.: Cum inter Abbatissam S. Sulpitii et Simonem Personam de Chaneio controversia verteretur, etc.

¶ Personae, eadem notione, nostratibus. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 210: Comme il feut venu en la ville de Nécis près Falaise un questeur ou porteur de pardons, qui dist et fist commandement à la Personne ou curé d'icelle ville, que il fist assembler... ses paroissiens, etc. Aliæ ann. 1393. in Reg. 144. ch. 251: Richart Simon prestre, Personne de la parrouisse de saint Oen, etc.

Varie ab Episcopis altaria, uti vocantur Ecclesiae, concedebantur Monasteriis, vel Capitulis Canonicorum, vel etiam Dignitatibus Ecclesiasticis. Interdum enim ea conditione dabantur, ut si liceret Personam constituere, Clericum scilicet, qui altaris titulo et proventibus sibi reservatis, et per vicarium deserviri curaret: quo quidem vacante personatu, Monasteria confirmationem eorumdem altarium ab Episcopis rursus impetrabant, per praestationem quandam, altarium redemptionem vulgo nunc upatam, uti in hac voce docuimus. Exstant apud Haræum in Castellanis Insulensibus lib. 2. pag. 170. 171. diplomata Radbodi Noviomensis Episcopi ann. 1090. et Lambertii Atrebatensis Episcopi ann. 1111. quae istius moris meminerunt. Alia profert Buzelinus in Gallo-Flandria pag. 307. 308.

¶ Appellata quoque interdum haec praestatio Personalis redemptio, ut in Bulla Paschalis II. PP. ann. 1107. ex Tabulario S. Albini Andegavensis: Has nimirum ecclesias, juxta praedecessoris nostri felicitis memorie Urbani decretum in Alvernensi Concilio constitutum, ab omni Personali Redemptione liberare vobis permanere censuimus.

Interdum etiam altaria concedebant Episcopi absque Personatu: id est, ut liceret Monasteriis, aliisque Ecclesiis, Vicarios in ipsis altaribus delegare,

quibus deservirent, *Personatus* proventibus ad ipsa Monasteria, Ecclesiasve spectantibus: quos quidem altaria a *Personatu* libera dicuntur in Charta Baldrici Noviomensis Episcopi ann. 1103. apud Vassorium in Novitomo pag. 797. ex qua præterea discimus: *Vicarios*, qui ejusmodi altaribus deserviebant, *Juniore*, eorumque ministeria, *Juniore* appellatos. [Charta Manassis Episc. Camerac. ann. 1006. apud Miræum tom. 1. pag. 165: *Altare videlicet de Hauthem cum appenatibus suis, Haldregem, et Idrighem sine Persona, sed cum debitis obsoniis.* A'la Lambertii Episcopi Atrebatensis ann. 1007. ibid. pag. 118: *Altare de Huchin ea conditione ibi dedit, ut singulis annis, in festivitate S. Remigii XII. denarios solvat, et deinceps ab omni redemptione liberum faciat. Altare quoque de Rotricourt ita dedit, ut sine Persona permaneat.*] Charta Gerardi Episcopi Mortinensis apud Willelmum Andree sem pag. 808: *Altare villa, quæ vulgo Andernes dicitur, ad opus Monachorum Cornobii S. Salvatoris Caroffensis ibidem Deo famulantium, omni exactionis debito liberum concedo, alia quoque altare, quod dicitur S. Martini... concedo, non liberum, sed sub Persona. Vide Junioratus.*

¶ Hinc *Peronaliter tenere* dicebantur qui sub annua prestatione, altarium redemptione dicta, beneficia ecclesiastica possidebant: *impersonaliter* vero qui ea obtinebant libera a *personatu*. Vide Mabillonium tom. 5. Annal. pag. 387.

¶ *PERSONATUS JUS*, Quo *personam* in ecclesia aliqua quis constituere potest. Charta Officialis Remensis ann. 1364: *In quibus (ecclesiis) Ecclesia S. Bertini dicitur patronatus ac Personatus jus habere, ac ad prædictas ecclesias ab antiquis temporibus Episcopi Mortinensium... personam ydoneas presentatas per ipsam Abbatem... ad dictas capellarias seu capellas admiserit.* Infra: *Capella S. Katorine de Alais existens in patronatu ecclesie S. Bertini, etc.*

¶ *PERSONATOR*, Idem quod *Persono*. Lambertus Ardensis pag. 151: *Erat autem tunc temporis in Ardea quidam s. ab Morinensis Episcopi presidio substitutus Personator, sive persona, nomine Walterus, qui etiam Nelenis et Althingensis ville simili professione procurabat Ecclesiam.*

¶ *PERSONATUS*, *Personæ* dignitas, seu beneficium ipsum, ac Ecclesia, quam quis sub *personatu* possidet, ut est in Charta Walterii Episcopi Tornacensis, apud Haræum in Castellanis Insulis. Petrus Bles. Epist. 120: *Nepos vester in diversis Ecclesiis diversos adeptus est tunc commercio Personatus.* Scriptores Vitæ S. Thomæ Cantuar. cap. 5. de Archidiaconatu: *Nam post Episcopos et Abbates in Ecclesia Anglorum, hic primus et dignior Personatus habetur.* Thiericus Valliscolor. in Urbano IV. PP.:

Hic tres instituit Personatus, ibi Cantor, Thesaurarius hos, atque Decanus habuit.

Provinciale Ecclesie Cantuar. lib. 3. tit. 1: *Ut omnes tam Archidiaconi quam Decani, et omnes alii in Personatibus et dignitatibus constituti, etc.* Adde tit. 7. et Historiam Episcoporum Cadurcensium num. 118. Lindwodus, *Personatum* esse ait *prælaturam*, sive *titulum ad personam*, sive *rectorem Ecclesie pertinentem*: hæcque subdit: *Scias tamen, quod de personatu doctores varie scribunt. Nam Archidiaconi et Archipresbyteri, in Ecclesiis Cathedralibus dicuntur habere Per-*

sonatus. Cognoscitur enim Personatus, quando aliquis habet prærogativam in Choro vel in Capitulo, in optionibus, in processibus, in vocibus dandis et hujusmodi præ aliis canonicis ejusdem ordinis: non tamen sicut hi, qui sunt in majoribus dignitatibus constituti: unde, ut dicit Card. Personatus et dignitas vera supponunt pro eodem, licet in aliquibus locis rectores Ecclesiarum vocentur Personæ, et sic habent personatum, non tamen dignitatem. [Compendiosa benefic. Expositio fol. 12: *Personatus jurisdictionem non habet ut præbenda, quæ nihil aliud est quam jus percipiendi fructus ratione canonicatus.*] Ita *estre en personage*, dicitur in dignitate aliqua Ecclesiastica constituti, in Statuto Philippi Pulcri ann. 1294. de supergratibus in quilibet hominum conditione auferendis: *Nul Clerc, s'il n'est Prelat, ou establis en Personage, ou dignité, ne pourra porter vair ne gris, ne hermines, fors en leurs chaperons.* Infra: *Nul Bourgeois ou Bourgoise, ne Escuyer, ne Clerc, s'il n'est en prelation, ou en Personage, ou en grigneu' estat, n'aura torche de circ.* Consult. Van Espen in Tract. de Dignitatibus et Personatibus.

¶ *PERSONALIA BENEFICIA*, in Concil. Tarracor. ann. 1591. inter Hispan. tom. 4. pag. 124: *Licet personatus sive Personalia beneficia ideo nuncupata sint, quod non ut in perpetuum beneficia remaneant, sed ad vitam aliquarum personarum ecclesiasticarum duntaxat instituantur, etc. Nullus personatus seu Personale beneficium, sine auctoritate et decreto Episcopi... erigatur.*

¶ *PERSONAGIUM*, Idem quod *Personatus*. Monastic. Anglie. tom. 1. pag. 816: *Pro illo novo edificio, quod ipse fecit in Personagio de Basesboroug.*

¶ *NOSTRIS PERSONAGE*. Lit. remis. ann. 1391. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 158: *Thomas Dures. u. prestre, personne d'un bénéfice en icelle eglise, nommé le Personage de Mireuil.* Charta ann. 1399. ex Chartul. 21. Corb.: *Patrons de plusieurs cures, chappeteries, personages et autres bénéfices, etc.* Interdum et pro districtu parochie, ut in Charta ann. 1226: *Je Jehans sire de Cison fas asavoir à tous cilz ki sont et ki à venir sont, que je ai vendut as chanoines de Sainte Croix de Cambrai toute le disme entirement que je avoie et Personage de me vile d'Angheriel.* Vide mox *Personale*.

¶ *RECTIUS PERSONAGIUM*, eodem quo apud Anglos *Personage*, pro districtu ecclesie curionis, qui *persona* iisdem dicitur, accipi posse arbitror: qua etiam notione vox *Parochia* interdum usurpatur, ut supra observatum est in hac voce.

¶ *PERSONALITAS*, Eodem significatu, in Charta apud Madox Formul. Anglie. pag. 248: *Volo etiam omnibus fidelibus esse constans, me neminem alium auctoritati domini Episcopi presentasse de Personaltate ecclesie de Suthun, nisi Priorem et fratres ecclesie de Trentham.*

¶ *PERSONATICUM*, ut *Personatus*. Charta Henrici I. Regis Franc. ann. 1057. in Historia Monasterii S. Mariæ Suession. pag. 436: *Alia (persona) in loco ejus presentetur, cui Episcopus Personaticum ipsorum altarium sine aliqua pecunia tribuat.*

¶ *IMPERSONATA ALTARIA*, Quæ a *Personatu* libera sunt. Charta ann. 1105. ex Tabular. Mon. Elnon.: *Eaque (altaria) libera et Impersonata Ecclesie S. Amandi concedimus, ea conditione ut*

presbyteri qui iisdem altaribus deservierint Episcopo presententur.

¶ *IMPERSONARE*, in *Personatus* possessionem mittere. Charta Hugonis de Puisse Dunelmensis Episcopi Sciæne, nos ad præsentationem Roberti Capellani in Ecclesiam de Wilsfeld, quæ in feudo suo sita est, canonicis Impersonasse Robertum nepotem suum, etc.

¶ *1. PERSONAGIUM*, perperam pro *Personagium*, quod commentariensis ab incarcerationato seu imprisonmento exsolvitur, in Charta ann. 1319. inter Instr. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 191: *Item quod si aliquis clericus vel persona ecclesiastica in habitu et tonsura clericali captatur per dictas gentes nostras, quamvis ratione vel causa dicti officialis nostri compellant eundem ad solvendum cartæragium, seu Personagium, quod abusu in contrarium nonobstante de castro fieri velatur, nisi hoc casu quo clericus a jure permittitur a secularibus capi. Ubi haud dubie legendum, *carceragium seu Personagium*. Vide in *Priso* et *Personæ*.*

¶ *2. PERSONAGIUM*, Beneficium seculare ad vitam duntaxat concessum. Charta ann. 1255. in Reg. 81. Chartoph. reg. fol. 93. r.: *Fit ista locia cum omnibus feodis, Personagiis et aliis pertinentiis.*

¶ *3. PERSONAGIUM*, Actio scenica, quæ per personas exprimitur. Comput. MS. ann. 1496: *Pro misterio passionis Jesu Christi anno presentis computi, Andegavi per Personagia manifestato, data fuit ex parte nationis summa decem librarum ad onera hujusmodi misterii supportanda. Jeu de personages, in Lit. remiss. ann. 1408. ex Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 393: *Comme la veille de la St. Frémin les jeunes gens de la ville d'Amiens ont accoustumés de soy jouer et esbatre et faire jeux de Personages, Jehan le Corier se feust accompagné avec plusieurs jeunes enfans de ladite ville, qui faisoient un jeu de Personage, etc.* Vide supra *Ludus Christi* et *Ludus Personarum*.*

¶ *4. PERSONAGIUM*, *Personæ*, seu hominis effigies. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1489: *Item relicta quondam Jacobi le Wattier pro mundando tombam et Personagia circa eam existentia, in capella B. Mariæ de Trillia, etc.*

¶ *PERSONALE BENEFICIUM*, Idem quod *Personagium* in *Persona*. Charta ann. 1268. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Guillermus... S. Victoris Massiliensis abbas, de consilio et consensu devoti conventus dicti monasterii, confert beneficium Personale, scilicet ecclesiam de Salagrifon Glandensis diocesis tibi Guillelmo Grassato clerico, accipienti et recipienti toto vitæ tuæ tempore, ea lege quod sis obediens domino abbati et successoribus suis;... et juravit ad sancta Dei Evangelia, quod vocatus ad capitulum generale veniet, et quod longas peregrinationes S. Jacobi seu ultramarinas non faciet sine licentia ejusdem dom. abbatis vel successorum.*

¶ *PERSONALIA*, Census annuus ex pactione usus fructus personalis ad vitam tempus persolvendus. Chart. ann. 1318. apud Haltaus. in Glossar. German. voce *Leibgeding*, col. 1242: *Item sunt 100. lb. Hallenses, quas tenemur pro personalibus, vulgariter dicitur Leibgeding, quæ in siligine, avena et promptis Hall. exsolvere nos oportet.*

¶ *PERSONALIS ACTIO*. (Die Martis post festum beate Lucie, coram nobis, Johannes le Baup clericus, gagiavit no-

bis emendam pro eo quod ipse traxerat in causam super Actione personali, videlicet super actione injuriarum. » Orosiaci, xij. saeculi, Mus. Arch. dep. P. 268.]

¶ **PERSONALIS CAVALGATUS**, Servitium quod quis per se cum equo praestare tenetur. Charta Caroli II. Reg. ann. 1291. apud Pitton. Histor. Aquens. pag. 170: Volumus in posterum homines... immunes taschis, ladis, cossis, pedagus, boagis, saunariis et Personilibus cavalcibus infra fines comitatum, etc.

¶ **PERSONALIS DECIMA**. Vide supra in Decima.

¶ **PERSONALITAS**, Personae qualitas vel status. Charta Ludov. VI. ann. 1120. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 321: Defectu justitiae, realitate, Personalitate, etc. Vide alia notione in Persona.

¶ **PERSONALITER**, Salvianus lib. 6. de Gubern. Dei. Personaliter diu locuti sumus, et excessisse videtur regulam disputandi, id est, ut interpretatur Alexander Brassicanus, in personam tantum unius, nemine interea suo nomine notato. Quidam codd. habent Personanter. Infra: Numquid laeditur scelere personali causa cunctorum. Leo Ost. lib. 3. cap. 34. (al. 36.): Concessit etiam praedictus Papa Alexander Personaliter Desiderio nostro civitatem Terracinensem. Id est, ipsi soli, non successoribus Abbatibus. Chronicon Montis Sereni ann. 1208: Et ipse Personaliter accessit. Utilitur alibi.

¶ **PERSONALITER**, Praesens, coram, Gall. en Personne. Occurrit passim in Instrumentis Notariorum avi inferioris.

¶ **PERSONALITER JUDICARE**, i. cum personarum ceptione, quam προσωλονηξια appellat Graeci: vide S. Antiochum Homil. 93. Senator lib. 2. Epist. 8. Quis melius ad equitatis lura dirigatur, quam qui Sacerdotio decoratur? qui amore justitiae Personaliter nescit judicare, etc. Lupus Abb. Ferrar. Epist. 64. ad Karolum C. Reg. Imitatione Dei nobile Personaliter judicare. Lex Bajwar. tit. 2. cap. 17: Judex... non sit personarum acceptor, neque cupidus pecuniae.

¶ **PERSONALITER CONDEMNARI**, Poenis vel supplicii ex sententia affici. Concil. Palent. ann. 1388. inter Hispan. tom. 3. pag. 624: Pro commissis ab eis (Clericis) excessibus vel delictis, non possunt a secularibus iudicibus Personaliter, aut etiam pecunitate condemnari.

¶ **PERSONARE**, Praedicare, extollere, efferre, Mabilonio aestimare, in Hist. belli sacri tom. 1. Musei Ital. pag. 206: Tandem cum magnis muneribus, quae Rex ipse singulis Principibus miserat, conductu ipsius regressi sunt. Boamundo enim, quem plus omnibus aliis Personabai, plus cunctis pretiosa munera contulit. Vide in Persona.

¶ **PERSONARE**, Instrumentis musicis canere. Epitome Constit. Eccl. Valent. inter Conc. Hisp. tom. 4. pag. 187: Nec aliquis ejus (capellae) singularis cantor seu ministrilis de caetero non possit ullo tempore diebus festiviis nec feriatis die aut nocte cantare, neque Personare in aliqua ecclesia, absque licentia.

¶ **PERSONARI**, Qui aliquid in commune possident, unde hisdem sunt servitiis seu debitis obnoxii, Personarii, in Consuetudinibus Burbon. art. 417. Marchensi art. 183. 271. Incullism. art. 25. 27. et Angeriac. art. 107. Pro coheredibus, in Consuet. Insul. art. 7. Norman. cap. 26. 35. 101. Pro ejusdem sceleris et

culpa sociis, in eadem Consuet. Norman. cap. 80. et in Assisibus Hierosol. cap. 95. Interdum et pro institutoribus, Gall. Facteurs, commissionaires, qua notione accipienda haec vox videtur D. Brussel tom. 1. de Usu feud. pag. 243. in Regesto Magn. Dier. Campanie fol. 61: Curia ordinavit, quod omnes Personarii qui pro debitis in personis tenentur, quoquomodo obligati fuerint, per litteras Ballivarum, vel alio modo, dum tamen sine fraude et malicia, bonis suis tam mobilibus quam immobilibus cadere volunt, liberabuntur. Vide Personarii.

¶ **Ejusdem rei participes**, societate conjuncti, nostris Personiers; unde ipsa societas, Personerie dicitur, in Lit. remiss. ann. 1412. ex Reg. 166. Chartoph. reg. ch. 329: Le suppliant dist à icellui Duval qu'il vouloit qu'il comptasent ensemble de la ferme de la revende-rie des namps... dont ilz estoient Personiers ensemble. A quoy ladit Duval respondit qu'il n'avoit plus cure de la Personerie dudit suppliant.

¶ **PERSONETA**, f. Apparitor. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 78. recto: Et si aliquis tabelio, advocatus, Personeta, vel testis contrafecerit, sit infamis ipso jure, et in banno de maleficio, de quo non possit exire, nisi solverit Communi Vercellarum duplum precii rei alienate in denariis numeratis.

¶ Vel potius Procurator, qui personam alterius gerit: unde nomen. Hinc

¶ **PERSONETA**, Proxenetes, Gall. Courtier. Libert. Petre assisibus ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: Item quod dicti consules... possint... instituere in dicto loco et destituere Personetas et corretarios in et super quibuscumque mercaturis. Charta ann. 1474. in Reg. 110. ch. 1: Qui Personeta et corretarii retulerunt ipsis consiliis, etc. Corretarii seu Personetae, ibidem.

¶ **PERSONIUM**, Torcular, ex vitiosa pronuntiatione, pro Pressorium. Vide in hac voce Chartul. Med. monast. Bitur. fol. 137. r.: Dedit insuper miles quadraginta septem modios vini, super decima vini de Ais percipiendos apud Aias, in Personio domus de Lerbero.

¶ **PERPICILLIA**, Vigilantia, in Gloss. Lat. MS. Regio, cod. 1018.

¶ **PERPICILLA**, Conspicilla, Gall. Lunettes. Acta capit. eccl. S. Petri Insul. ad ann. 1539. ex Reg. L. fol. 90. v.: Recreant sunt ludo tabularum, una cum domino praeside camerae computerum et domino Barberio canonico... Antequam denuo luderet yrafatus Barberius, facta fuit mentio debitorum per eundem Barberium, ipso videlicet deponente asserente esse quinque, e contrario dicto Barberio esse tantum quatuor per eum debita. Tandem post aliquantas rixas dictus Barberius impetit pugnum apertum in faciem ejusdem deponentis, qui tunc habebat sua Perpicilla in naso. Vide supra Ocularia.

¶ **PERSTRUMATA**. [Terminina. DIEF.]

¶ **PERSTRUMATA**, f. Extraordinaria exactio. Charta Pontii Comit. Tolosani ann. 938. apud Catellum pag. 89: Et tallias, et omnes actus, et regius, et justitias... et leudas, et Persulira, et venationes... totum illud damus. Occurrit eadem Charta inter Probat. tom. 2. nove Hist. Occitan. col. 76. [Mendum esse suspicor: idem forte quod supra Perso.]

¶ **PERSTRUMATA**. Vide Satirus.

¶ **PERSTRUMATA**, Insuper, Gall. Par dessus. Charta ann. circ. 1220. in Bibl. reg. col. 19: Persuper ego eis quittavi moltam, quam eadem terra mihi solvebat.

¶ **PERSUS**, Oglor, ad casuleum, vel ad floris persicae mali colorem accedens, Gallis Pers, Italis Perso. Recte Acari-sius: Perso e colore de la Persa, donde prende il nome, cio e azure scuro et non aperto. Glossa MSS.: Synopses, color persicus. Scio, originem a Graecia quodam accessere; sed valeant originationes ista graecissantes in vernaculis nostris. Leo Ost. lib. 8. cap. 57. (al. 58.): Tunicam unam de panno Perso inaurate. Charta Heccardi Comitis Augustodun. apud Perardum: Casulas 2. una Persa, alia virida. [Tabular. Montis Mart. ann. 1324: Item Isabelli suum supertunicale de Perso legavit. Vita S. Philippi Bituric. Archiep. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1937: Faciem habebat Persam et credebatur mortuus. Inventar. Eccl. Anciens. ann. 1444: Item alia mappa de lino operis Francie cum parvis barris in capitibus de Pers, seminata de crucibus de Pers.] Χρυσοσπειριδὲς χιτῶνας, apud Leonem Grammatic. pag. 465. Vide Jul. Scaliger. exercit. 325. n. 10. et Glossar. med. Graecit. in Ηπειρώ, col. 1158. [Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Molt le traboche tot en vers,
En pul d'ore fu paille et Pers.]

¶ Interdum et pro panno hujusce coloris accipitur. Statuta pro villa de Commercy MSS. pag. 18: Ceuz dudit mestier qui feront Pers, brunettes, serds et manbres marchands, soient urdis en xvi. filz, qui soient à trois piedz sur le moins.

¶ Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 35: Une paire de chausse de Pers noir. Unde de carne livore decolorata dicitur, in Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 412: La char de li estoit Pers, seche et negre.

¶ **PERSICUS**, Eodem significatu. Processus de Vita S. Yvonis tom. 4. Mail pag. 547: D. Yvo indutus tunica, supertunicali et epitogio de Persico. Charta ann. 1321. tom. 2. Histor. Paris. pag. 527: Unum supertunicale ad uxorem de Persico. Pro ipso colore occurrit in Inventar. Eccl. Anciens. ann. 1444: Item quidam servieta modici valoris cum barris de Persico. Hinc emendandum Testam. Guillelmi de Turre ann. 1461. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 726: Casulam meam ciricis Persici coloris, etc. Ubi perperam editum, Partici.

¶ **PERSEUS**, Idem quod Persus. Eilfricus in Gloss. Saxon. cap. de Coloribus: Perseus, blaiven, i. biavius, nostris Bleu.

¶ **PERSET**, in Charta fundat. Priorat. S. Petri de Soldiaco ann. 1070. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 482: Ii-so die dederunt Monachi S. Vincentii... uxori ejus (Achari) Gilie unam tunicam de Perset.

¶ **PERSUTA**, ab Italico Persutto, Perna, Gall. Jambon. Statuta Riperiae cap. 18. fol. 9. v.: Item quod quilibet persona que mactaret aliquem porcum in locis dictae Riperiae causa vendendi, et illum venderet integrum, sive ad mecenae integras recentes, intelligantur mecenae integræ etiam absciso capite, et spallis, et Persutis a qualibet ipsarum mezenarum.

¶ **PERTALLUS**, Bulla Innocenti VI. ann. 1355. pro Clarissis Tolosan. apud Waddingum: Hoc salvo, quod dictæ Religiosae possint habere, construere, et tenere porticum et Pertallum pro introitu et exitu ad dictam rectam carreriam, habentem sex brachiatas distans in latitudine,

cum clausura. Sed legendum postallium, portam maiorem, Gall. Portall.

¶ **PERTENEMENTUM**, Prædium, hereditas, feudum. Charta ann. 1200. in Tabular. Domus Arelat. S. Johan. Hieros.: *Do in retorium tibi et in polecham (f. hypothecam) totum meum Pertenementum. A tenemento nude distinctum existimo, ita ut Pertenementum sit prædium seu feudum liberum quod nullo medio tenetur. Vide in Tenere.*

* **PERTENSUS**, [Valde extensus. DIF.]

¶ **PERTERRARE**, Diruere, ad terram dejicere. Steph. de Infestura MS. ubi de Innoc. PP. VIII.: *Eam turrim funditus et a fundamento Perterrarunt, invito, ut credendum est, pontifice. Vide supra Atterrare 2.*

¶ **PERTERRITUS**, *sic*, in Gloss. Lat. Gr. Metus.

1. **PERTICA**, *Pertica regio*, Agrimensoribus, est territorium in quatuor partes divisum et comprehensum limitibus maximis Decumano et Cardine: totum territorium colonie divisum et assignatum. Frontinus: *Solum autem quodcumque colonie est assignatum, id universum Pertica appellatur. Aggenus: Pertica quatuor regionibus equaliter divisa. Vide Gramaticos.*

PERTICA, Certus agri modus, decem pedibus constans, quæ ideo *Pertica decempeda* dicitur apud veterem Agrimensorem pag. 330. duobusque passibus constare: Alii autem voluerunt, subdit ille, ut *pertica 48. palmorum esset, quæ pertica ad manus 12. pedes habet: quod per extensionem brachiorum verius esse probatur. Isidorus lib. 15. cap. 15: Pertica passus duos, (habet) id est decem pedes. Glossæ Lat. Gr. MSS.: Pertica, Kappa, xivtoq. Vide Salmastium ad Solinum pag. 684.*

PERTICA 10. pedum longitudinis apud Anglos olim perinde fuit. Vide Monasticum Anglie. tom. 1. pag. 818. Habuerunt etiam *perticam 18. pedum*, ut est in eodem Monastico tom. 2. pag. 157. 158. 159. et *perticam 15. pedum*, ibid. pag. 157. et *perticam 20. pedum*, ibid. pag. 204. 278. tom. 3. pag. 15. 16. [¶ Placit. Trinit. ann. 29. Edw. I. reg. Angl. apud Ebor. rot. 34. in Placit. Abbrev. pag. 245: *In villa de Warte longitudo Pertice Regis continet decem et octo pedes hominis.*]

¶ **PERTICA 10. palmorum**, Charta ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 643: *Item quod dicta arpenta perticentur ad mensuram, ad quam dicta villa de Pamplona fuit in fundatione dictæ villæ perticata; quæ Pertica continet decem palmos ad mensuram Ruthonensem, et arpentum continet triginta duas perticas in latitudine et in longitudine sexaginta quatuor.*

¶ **PERTICA 7. pedum**, 7. unciarum, et 8. lin. totidem quippe valent 10. palmi ex quibus constare perticam dicitur in Sententia arbitrari ann. 1202. pro Abbate Gimontensi in Occitania: *Perticus cum quo mensurantur arpenta et terræ, vineæ et alii honores, habeat in perpetuum et habere debeat decem palmos bonos et largos de longo ut hactenus habere convenit.*

¶ **PERTICA 9. pedum et semis**, Charta ann. 1027. in Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 109. v.º: *Ipsa area octo habet perticas in longum et septem in latum ad Perticam novem pedes manuales et semis.*

¶ **PERTICA 12. pedum**, in Charta ann. 1010. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 2.

pag. 223: *Et est mensurata ad Perticam legitimas de pedis duodecim.*

¶ **PERTICA 12. pedum et semis**, in Charta Caroli C. ex Chartul. Brivat.: *Ipsa Pertica habet pedes xij. et dimidium.*

¶ **PERTICA 15. pedum**, in Charta Gundindi Abbat. S. Sulpiti Bituric. ex Tabul. ejusdem Monast.: *Ipsa Pertica unde mensuratum fuit, habet pedes xv.*

¶ **PERTICA 16. pedum**, Vide in Quarantena.

¶ **PERTICA 20. pedum**, Charta ann. 1289. in Tabul. Meld.: *Vendit P. Dei gratia Meldani Episcopo sexaginta arpenta nemoris sita in Medonto juxta essarta ipsius Episcopi ad Perticam xx. pedum.* [¶ Chart. Longob. ann. 788. in Brunett. Cod. Dipl. Tusc. tom. 1. pag. 494: *Quod est totus in circulo Perticas 20. et ipsa Pertica abentis in se per una, pedi 20. ad pede manichiti, etc.*]

¶ **PERTICA 21. pedum**, Charta S. Gerardi ann. 971. inter Probat. Hist. Tulens. pag. LXV.: *Quæ Pertica continuit numerum pedum viginti et unum.*

¶ **PERTICA 22. pedum**, in Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 716: *Viginti acras terræ mensuratas ad Perticam viginti duorum pedum.*

¶ **PERTICA 23. pedum**, Adde Chartam Theob. Comit. in Chartul. Campan. ann. 1223. fol. 288. r.º: *Unumquodque arpentum ad Perticam xij. pedum, pro quinquaginta solidis.*

¶ **PERTICA 24. solearum**, Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 340. r.º: *xiiij. soleas pedis faciunt Perticam: xl. perticæ faciunt virgatum: iij. virgata faciunt acram. Pertica terræ facit xxiij. passus seu soleas pedis: xl. perticæ terræ faciunt virgatum: duas virgatas faciunt arpentum.*

¶ **PERTICA 25. pedum**, Charta Ricardi Reg. Angl. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1414: *Fundavimus... viginti carrucas terræ, scilicet unicuique carrucate sexaginta acras terræ ad Perticam nostram, videlicet viginti quinque pedum.*

¶ **PERTICA 27. pedum**, Tabular. Derdense. *Centum perticas in longitudine, totidem in latitudine. Dimensionem autem Perticæ ipsius ad mensuram pedum 27. protendere voluit.*

¶ **PERTICA 12. uniarum et 12. pollicum**, Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 155. r.º: *Ego Franca femina (dono) medietatem unius operis de vinea, habentem perticas decem de longe et de fronte quinque; et Pertica habet ulnas xij. et pollices xij.*

¶ **PERTICA 12. pedum**, quæ dicitur Luitprandi, et *pertica legitima de pedes duodecim ad extensis brachiis mensurata*, vel ad extensionem brachii, in Chartis Longobardicis apud Ughell. tom. 3. Italis sacre pag. 289. tom. 5. pag. 659. tom. 7. pag. 1442. et tom. 9. pag. 121. Chronicon Novallense cap. 1. de Luitprando Rege Longobardorum: *Qui tantæ longitudinis fertur pedes habuisse, ut ad cubitum humanum metirentur. Horum vero pedum mensura pro consuetudine inter Longobardos tenetur in metiendis arvis usque in presentem diem, ita ut pedes ejus in Pertica fene duodecim fiat tabula. Statuta Mediolanensis part. 2. cap. 850: *Mensura pedis Luitprandi sit et esse intelligitur de unciis novem ad brachium lignaminis. Vide Tristanum Calchum lib. 4. Histor. Mediolan. ubi de Luitprando.**

¶ Observat Mabillonius Itin. Ital. pag. 177. post Benvenutum, nostra etiam hac tempestate hujus pedis mensuram ad agros dimetiendos usui esse

in tota Insubria, licet in Tuscia sit abrogata, eamque corrupto vocabulo *Aliprandi pedem* apud Mediolanenses appellari, quem in uncias xii. partivntes. Denique Per Luitprandi ad nostrum morem compositus, Parisiensem pedem regium continet, et insuper ipsius pedis tridentem. Vide in Pes.

¶ **PERTICÆ ARPENNALES, agripennales**, quibus agri arpennæ, seu agripennæ constat. [S. Bernardus Epist. 426.: *Hæc non extendatur in latum ultra quadraginta Perticas arpennales.*] Chronicon Besuense pag. 511: *Habet vero ipsa terra Perticas arpennales in longo 48. et pedales 10. et in lato de uno capite superiores perticas 9. et pedes 4. Occurrit præterea pag. 512. Pertica agripennales, pag. 525. et in Charta Warnerii Sombernensis apud Petrum Chiffletium in S. Bernardo pag. 519. in aliis denique apud Perardum in Burgundicis pag. 18. 14. 17. 18.*

¶ **PERTICA ACCINGA**: Eadem quæ *Arpennalis*. Charta ann. 837. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 247: *Locum... adeptus est... sub mensura videlicet Perticarum accingarum in longitudine quingentarum, in latitudine ducentarum viginti. Vide supra Accinga et Andcinga.*

¶ **PERTICA AGRIPEDALIS**, in Tabul. S. Stephani Divion. apud Perardum pag. 48. 56. Vetus Charta in Vita S. Domitiani: *Et habet in longitudine cum colle et silva supra viam, secundum viridem manum, Perticas agripedales centum duodecim, in latitudine et parte meridiana, cum sarpo (f. carpo i. palmo) Perticas agripedales septuaginta duas ac semissem. Hinc liquet, quid sit.*

¶ **PERTICA MANUALIS**, Charta Ludovici Imp. data Remis ann. 5. Imp. 4. Indict.: *In ipsis quoque finibus vel adjacentibus Geminiacum nuncupantem villam et circumquaque tantum in omni parte ipsius fossæ ordine quadrato perticas 30. quam Perticam manualet ad mensuram 30. pedum designavimus. Vide Agrimensores pag. 380.*

¶ Huc etiam spectat Charta an. 3. Rodulfi Reg. in Tabular. S. Sulpiti Bituric.: *Et habet mensura in circumcintum perticas xxiiii. et ipsa Pertica unde mensuratum fuit habet pedes vii. s. (f. septem et semis) ad manus hominum.*

¶ **PERTICA DE CAUDA**, Nomen est proprium cujusdam loci. Charta Henrici Comit. Barrens. tom. 4. Histor. Harcur. pag. 1378: *Pro jamdicto usagio omnium gentium de Torciaco capiendâ ad Perticam de Cauda juxta nemus Drogonis, etc.*

¶ **PERTICA JUGIALIS**, Charta ann. 893. apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 258: *Est autem mensura ipsius terræ secundum hujus temporis Geometras, Perticas jugiales septem, et tabulas sedecim. Pertica, qua jugera agraria metimur. Vide Jugis.*

¶ **PERTICA TERRÆ LEGALIS**, in Charta Childeberti Regis pro Ecclesia sancti Germani de Pratis.

¶ **PERTICAS FACERE**, Agrum ad tot Perticas colere. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerman. fol. 2. v.º: *Gautselmus colonus habet de terra arabili bun. XII. de vinea aripes. II. de prato arip. III. facit inde Perticas VI. corvadas donat, etc.*

¶ **PARTICHA**, pro *Pertica*, pluries in Charta ann. 1121. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 327. et in Statutis Montis Regal. fol. 229.

¶ **PARTICA**, pro *Pertica*. Cæsius Nun-

bergenensis de Miracul. S. Erendrudis cap. 7: *Pertica* sive mensura. [Charta ann. 1290. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 185: *Sex arpenta, et quingus Perticas terrae, etc.* Occurrit ibi pluries.]

† **PERTICARE**, Ad *perticam* mensurare. Sententia arbitraris ann. 1292. inter Abbat. et Consules Gilmont. : *Schedia dictarum terrarum et aliorum honorum non possint venire in commissum, quo usque fuerint Perticatis et certa mensura tradita mensuranda.*

PERTICATA, Modus agri *perticam* continens. Spelmanno, est terrae portio, quae latitudine *perticam* continet: longitudine vero per stadium integrum, quod *Quarentenam* dicunt, distenditur, hoc est ad 40. *perticas*, alias *Roda* dicta. Continet ergo *Perticata* terrae in integra superficie 40. *perticas*, i. quartam partem unius acre, quae octogies *perticam* comprehendit, etc. Leges Burgorum Scotlorum cap. 119: *Perticata terrae in Baronia debet mensurari per sex ulnas, quae faciunt octodecim pedes mediocres, hoc est, neque de majoribus, neque de minoribus. Perticata terrae in burgo, continet viginti pedes.* Adde Assisam Regis Davidis de Ponderibus et mensuris cap. 8. Vide praeterea Ingulfum pag. 856. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 212. etc.

PERTICATIO, Terrae modus *perticis* dimensus. Vetus Charta in Vita S. Domitiani: *Vineam unam... infra hunc terminum et Perticationem sub integritate vobis cedimus.* Alia ex Tabulario S. Benigni, apud Perardum: *Infra istas terminationes, vel Perticationes, etc.* Vide pag. 17. 18. 20.

PERTICAS, seu *trabes*, quibus ex ligno facta columba immineret ad sepulcra erigi solitas a Longobardis, testatur Paulus Warnefridus lib. 5. de Gestis Langob. cap. 34: *Ad Perticas autem locus ipse ideo dicitur, quia ibi olim perticae, i. s. trabes erectae steterant, quae ad hanc causam juxta morem Langobardorum poni solebant: si quis enim in aliquam partem, aut in bello, aut quomodo-cumque extinctus fuisset, consanguinei ejus inter sepulcra sua perticam figebant, in cuius summitate columbam ex ligno factam ponebant, quae illuc versa esset, ubi illorum dilectus obisset; scilicet ut sciri posset in quam partem is qui defunctus fuerat quiescerat.* [Laudes Papiae apud Murator. tom. 11. col. 13: *Fertur autem hanc Ecclesiam ideo dictam in Pertica, quia cum in ejus cimiterio multi antiquitus sepelirentur Nobiles de longinqua partibus, faciebant supra sepulcra sua singulas Perticas, quibus discernerentur singula monumenta, plantari.*]

Recensetur etiam *Pertica* inter ornamenta quibus altaria in solemnioribus festis decorari solebant. Inventarium sacrae suppellectilis Eccl. Mogunt. tom. 1. Rerum Mogunt. pag. 94: *Nunc de ornatu et thesauro ecclesiae, et primo de Pertica audiat. Erat Pertica argentea, concava, deaurata, quae tantum praecipuis festis, ut in Passione, Pentecoste, in Dedicatione Ecclesiae, in festo patroni, gloriosi confessoris beati Martini, in Nativitate Salvatoris, ante altare dependebat. In qua vascula suspendebantur, quaedam eburnea, quaedam argentea, formarum diversarum, omnia reliquis plena.*

2. **PERTICA**, pro *Perca*, piscis ita dictus, in Vita S. Willelmi Abbat. Roschild. num. 41. [Chartular. Latiniac. Sciendum quod piscatores debent singulis

annis refectorio usum piscem laudabilem quem Perticam nominant.]

3. **PERTICA**, *ἀρτεχίτιον* *αὐραστήριον*, *ἀπὸ τῶν ὀρθῶν γυμνασίων καὶ σφιδῶν ἢ ἀλλῆ ὄψεσιν*, in Gloss. Lat. Graec. Sangerman. Hinc *Pertica* dicitur tabulatum seu mensa operaria sartorum. Litterae Joannis Francor. Reg. ann. 1351. quibus confirmat Statuta sartorum Montispeulan. tom. 2. Ordin. pag. 469: *Ordinaverunt et convenerunt inter se, quando morietur aliquis ex dictis magistris, vel uxor, vel mater, etc. quod illa die qua sepelietur, omnes tenentes operatoria de dicto ministerio, debeant levare suas Perticas, et tenere medias Perticas operatoriorum (operatoriorum) clausas, quousque corpus sit traditum ecclesiasticae sepulturae.*

4. **PERTICA MANGANI**, Machinae jaculatoriae lignea compages, quomodo nunc *l'Asut d'un canon* dicimus. Chron. Parmense ad ann. 872. apud Murator. tom. 9: *Quum ordinatum esset per Commune Parmae exercitum facere generalem contra praedictos extrinsecos, et multa manghana et apparamenta ferent ad praedicta, quaedam Pertica magna cuiusdam manghani... onerata esset super carro Communis in platea pro ducendo eam in glaream Communis ad quoddam manghanum ibi factum, antequam boves ducerentur pro ipsa Pertica sic ducenda, etc.*

5. **PERTICA**, Machina bellica ex longa pertica et castello ligneo illi perticae super imposito constans: unde obsessores ad murorum altitudinem usque elevati, ab his obsessis expellere urbemque vel castrum sic expugnare tentabant. Hanc pluribus describit Guido de Vigev. in Tract. MS. de Modo expugnandi T. S. cap. 2.

6. **PERTICA**, Trabecula in sedibus sacris, in qua cerei accenduntur, vel a qua pendent lychnuchi. Sent. ann. 1282. ad calcem Necrol. eccl. Paris. MS.: *De cereis, qui ponuntur super Perticam, quae est in capite, sunt illius ad quem officium dicit pertinere. Vide Pergula 1.*

7. **PERTICA**, Patibuli species, cui rei suspenduntur. Charta ann. 1351. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 235: *Supplicatio dictorum religiosorum (Bonnavallis dioc. Carnot.) humilis nobis porrecta continebat, quod in dicto loco Bonnavallis et ejus pertinentiis, ubi noscuntur habere jurisdictionem omnimodam, altam, mediam et bassam, et exercitium ejusdem, quod cum contingit per eorum officiales seculares aliquem ad suspendium condemnari, oportet et est consuetum talem condemnatum suspendi in quadam eorum Pertica, vocata gibet, quae cum magna difficultate et copia gentium, et cum magno labore oportet ipsam incurvari seu protracti juxta terram; et interdum, quando in eadem Pertica est cadaver alicujus aut aliquorum, qui ibidem fuerint suspensi, cum magna abominacione, furore atque corruptione descendit aut inferius incurvatur, ex quibus viz inveniunt aliquem, qui velit ipsam descendere seu trahendo, sicut praedicitur, incurvare; supplicantes ob hoc humiliter nobis, quod inibi seu prope dictam Perticam in dicta eorum jurisdictione valeant furcas patibulares lignae aut lapideae cum tribus pilariis construi et erigi facere, et erectas inibi tenere pro condemnatis ad suspendium ibidem ponendis. Vide supra Furca 1.*

8. **PERTICA FRASCARUM**, Tentorii species frondibus congesti. Stat. Bonon. ann. 1250. tom. II. pag. 221: *Statuimus*

quod utrumque forum ordinatum et dispositum in campo, qui est inter stratum galerie et apuzam ab inferiori parte civitatis fiat... et nulla Pertica frascarum fiat in foris. Codices vero annorum 1263. 1260. pro Pertica exhibent *Penca* et *Penza frascarum*; ad cujus notionem juvat, ut puto, ejus etymon: nam, ut pensilis fabrica, ex auctoritate Forcellini, ea est, quae non in ipso solo sita est et fundata, sed fornicibus, camerationibus, columnis aut pilis sufficientibus imposita, sic *Penca*, vel *Penza*, et propterea etiam *Pertica frascarum* esse videtur ramorum porrecta dispositio in modum pergulae ad nimii solis ardores arcedendos. [Fr.]

† **PERTICARE**. Vide in *Pertica* 1.
† **PERTICARIUS**, Apparitor, *bedellus*, a *pertica* seu virga quam gestat sic dicitur, Gall. *Bedeau*, *porte-verge*. Concil. Mexicanum. ann. 1585. inter Hispan. tom. 4. pag. 385: *Officium Perticarii, cujus in processionibus ordinare; Praelato, presbytero, diacono, subdiacono et reliquis altari ministrantibus de choro ad sacramentum vel altare, in chorum euntibus... antequam officium erit. Interdum Fortingherius dicitur apud eodem Hispanos, teste Macro in Hiero-lexico.*

† **PERTICATA**, **PERTICATIO**. Vide *Pertica* 1.

† **PERTICATOR**, Agrimensor, qui *pertica* metitur. *Magister Jacobus Garini Perticator regius*, in Charta ann. 1320. ex lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 572. r. col. 1. Alia ann. 1321. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 160: *Quadragesima quatuor arpenta dicte forestae ad mensuram Franciae, perticata per dictum Perticatore regium.*

† **PERTICENSIS MONETA**. Vide in *Moneta Baronum*.

† **PERTICETA**. Vide *Perticeta*.
† **PERTICULE**. Charta ann. 5. Henrici IV. Reg. apud Th. Blount in Nomolex. Anglie: *Quandam elemosynam vocatam Perticulas ad sustentationem cujusdam pauperis scholaris de h. aula praedicta ad exercendum scholas per progenitores nostros quondam Reges Anglie datam et concessam, etc.*

† **PERTICUS**. Vide in *Persus* et *Pertica* 1.

† **PERTIGERE**, Adire, convenire. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. cap. 73. pag. 208: *Ambassadors Karoli Dalphini praetensi... Regis (Henrici) adhuc existentis Rothomagi, Pertigere praesentiam, etc.* Ubi MS. cod. *Pertingere*.

† **PERTINACES FEBRES**, i. *continuae*. Ita Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrosoph.

1. **PERTINACIA**, pro *Constantia*, usurpata a S. Eulogio lib. 2. cap. 7. et in Commonitorio Ludovici Pii ann. 1320. Hieremiam Archiep. Senonensem, observat Baronius ann. 25. Verum id agere inde colligitur, cum potius in malam hunc locis videatur accipi, non in bonam partem: nam *Pertinacia*, ut ait S. Augustinus Epist. 29. *constantia dici affectat, et non est, quia illa est virtus, hoc vitium.* Et Beda de Orthogr.: *Pertinacia male rei perseverantia dicitur: Constantia bonae.* [Vide Baluzii Notas ad Capitul. tom. 1. pag. 644.]

2. Pro *Asperitas*, rusticitas, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7632: *Pertinacia, Ruderie.* A Lat. *Pertinaciter*, *Pertinacis*, vulgo *Opiniatremet*, in Lit. ann. 1356. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 182. art. 8.

† 2. **PERTINACIA**, Consummatio, ab-

solutio. Hericus in Præfat. ad Lib. carm. de S. Germ.: Animum impulsi ut viro (Lothario Abbati) morigeratus fueram, etiam mortuo obsequi, in quo defuncti gratiam capto operi perfectionis Pertinaciam admoveo.

8. **PERTINACIA**, pro Pertinentia. Liber Ramesiensis sect. 288: Placitum... pro quodam crasso plicq in Pertinacia Bramensis capto.

9. **PERTINAX**, pro Pertinens. Testam. Romel de Villanova ann. 1250. ex Tabul. dom. Venciæ: Nulli tradantur (claves) nisi gadiatoribus, quibus liceat accipere, cum terram vendent, carlas Pertinaces ad terram seu castrum venditionis.

10. **PERTINEMENTUM**, Territorium, districtus, ut infra Pertinentiæ, Gall. Appartenances. Charta ann. 1168. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 608: Ego Bremundus D. Uccie et Poscheriarum... dono et in perpetuum concedo Deo et B. Marie, et tibi Mathfredo abbati de Bonnacumbis... xx. cartellos olei singulis annis in meos olivarios quos habeo in Pertinemento Poscheriarum. Ita forte legendum est in Charta ann. 833. inter Instr. tom. 6. novæ Gall. Christ. col. 127: Quantum ibidem ad Pertinentiam est.

11. **PERTINENTER**, Congruenter. Statuta reformat. S. Claudii ann. 1448: Dum necessario cum secularibus pro ecclesiæ aut monasterii negotiis, vel alias fuerit loqui necessarium, in capitulo vel in locis extra quatuor arenas claustris constitutis Pertinenter accedant.

12. Apposite. Charta ann. 1391. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 119. col. 2: Item in casu, quo Pertinenter seu admissibiliter daretur et probaretur prædictis nominatos, seu parentes ipsorum, esse et fuisse nobiles, etc.

13. **PERTINENTIA**, Fructus, possessio. Oratio Ferdinandi Vacecapitis ann. 1378. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1508: De illis saltem quæ ad vestram Pertinentiam devenerunt per emptionem et munificentiam ostendere libertatem.

14. **PERTINENTIAE**, Paschalis II. PP. in Bulla ann. 1102. apud Ughellum tom. 1. Italiae sacræ: Civitates autem fines vicinias, qui Pertinentias suas longe lateque concludunt. Galli Appartenances eadem notione dicunt. [Statuta Auscor. MSS. art. 54: Aqua et alia necessaria predictis animalibus per omnes Pertinentias et laborantias civitatis predictæ. Nicolaus de Jamsilla de Gestis Friderici II. Imperatoris apud Murator. tom. 8. col. 513: Comitatum Alesinæ ac honorem montis S. Angeli, qui erat ejusdem Principis Pertinentiæ a summo Pontifice... obtinuerat sibi concedi. Chron. Farfense apud eundem Murat. tom. 2. part. 2. col. 556: Otto filius Octaviani donavit atque confirmavit in hoc monasterio terras et vineas... juxta Pertinentiam de Spongia. Adde col. 598. Vide Pertinentium.]

15. **PERTINERE AD**, pro Frui. Lex 3. Cod. Th. de Privileg. eor. qui in sacro Palatio milit. (6. 35.): Nemo possit ad indulgentiam a nobis beneficium Pertinere, nisi qui, etc. [Notitia de fundat. B. M. de Tenallia tom. 2. Gall. Christ. inter Instrum. col. 484: Responderunt, nos, Domine, terram illam diu Pertinimus, et eam sine judicio amittere nolimus.]

16. **PERTINENTES HOMINES**, Servi, qui ad aliquid pertinent. Lex Longobard. lib. 1. tit. 16. § 8. [9. Aist. 6.]: Nam si Pertinentes homines sine voluntate domini sui hoc fecerint et dominus per sacra-

mentum se purificaverit, per ejus consensum non fuisse factum, servus ipsi tradatur in manus mundiculi ejus, et ipse faciat de eis, quod placuerit. Lib. 2. tit. 18. § 8. [9. Aist. 8.]: Pertinentibus libertatem donare. Tit. 35. § 9. [9. Aist. 2.]: Si quis Longobardus Pertinentem suum in quarta manu tradiderit, et a se amund fecerit, solutus ab omni conditione servitutis permaneat. Adde Leges Lulthprandi Regis tit. 62. [9. 86. (6. 83.)] et Aistulphi tit. 8. [9. 2.] Vetus Instrumentum manumissionis ann. 1152. apud Georgium Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 77: Breve recordationis... qualiter Bernardus de Baldeniga licentiam dedit Ugolino Pertinenti suo et permittit et de rebus suis, quas habebat et tenebat, faciendi vel disponendi, quomodo vel qualiter voluerit, etc.

17. **PERTINENTES**, Subditi, teuentes. Charta Friderici II. Imperat. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 399: Statutum habemus, ut ad placitum cujuslibet Advocati semel in anno, quando præceptum fuerit, omnes Pertinentes certis in locis conveniant, etc. [Chron. Novall. 1. b. 5. cap. 19. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 721: Nos neque nostri Pertinentes, non sumus de vestro monasterio, pro eo quia aviones nostri vobis Pertinentes non fuerunt.]

18. **PERTINENTES** dicuntur etiam Affines et cognati, qui cognatione, seu parentela, aliquem contingunt, qui appertinent de parente à quelqu'un, quomodo usurpatur hæc vox in tit. Cod. Si Rector provincie, vel ad eum Pertinentes, sponsalitia dederint, (5. 2.) id est uxores, liberi, cognati, affines, atque adeo domestici, etc. ut observat Cujacius. Leges Canuti Regis cap. 48. al. 78: Si quis cum Pertinente suo faciat, emendet hoc secundum cognitionis modum, sit vera, sit vitia, sit omni pecunia. Non est æquale, si quis cum sorore sua concubitat, et fuerit de longe Pertinens. Synodus Ticinensis ann. 850. cap. 15. de Xenodochiis: Quæ autem sub defensione quidem sunt Ecclesiæ, sed juxta institutorum decreta per hæredes vel Pertinentes, qui religiosam vitam duxerint, regi debent, procurat Episcopus, ut ab eis non negligantur. Vide Legem Salicam tit. 48. [Eadem notione le Roman de la guerre de Troyes MS.:

No m'ont leisis soror, ne frere,
Ami, parent, ne Apertinast.]

19. **PERTINERIT**, pro Pertigerit. Charta Stephani V. PP. ann. 803. sec. 4. Bened. part. 1. pag. 7: Cum divina vocatione abbas præfati monasterii Pertinere, et resolutionis tempus adveniret, de propria semper congregatione eligatur abbas. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 76. de S. Medardo: Ubi quique ejus Pertinere notitia.

20. **PERTIXANA**, Armorum genus, Hasta bipennis, Ital. Partigiana, Hisp. Partesana, Gall. Pertuisane, alias Pertuisegne et Pourtuisane. Stat. Crimin. Cumane cap. 138. ex Cod. reg. 4623. fol. 92. v. Genera armorum prohibita... lancea, gravarina, Pertixana, etc. Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 85: Un baston, appellé javeline ou Pourtuisane. Allæ ann. 1474. ibid. ch. 1297: Son baston, appellé Pertuisegne. Vide supra Partesana.

21. **PERTONGAR**, Vita S. Gerardi Abbatis Broniensis num. 29: Dominus Stephanus sanctæ Romanæ sedis tunc Apostolicus jussit fieri, (ipso consistente viro Dei, immo dictante debentia scribi) plumbeo

bullatum sigillo privilegium, quod et Pertongar appellant, contulit illi, etc. Ubi monet doctissimus editor, alias ptongar scribi, qui Pantochartam hic innui putat.

22. **PERTRACTABILITAS**, Accipiendi ratio, indulgentia. Lit. ann. 1275. apud Pezium tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 122. col. 2: Cum vestra jocunda familiaritas et benigna Pertractabilitas nos semper de vobis facit habere confidentiam singularem, etc.

23. **PERTRACTATUS**, Pertractatio, administratio. Leges Caroli Magni apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 101: Ut Episcopi et Comites concordiam et dilectionem inter se habeant et ad Dei sanctæ Ecclesiæ Pertractatum peragendum.

24. **PERTRACTUS**, Vectio, vectura, Gall. Voiture, transport. Charta regnante Roberto Rege Franc. in Tabular. Gellon.: Præterea ut Pontius abbas et monachi Anianenses Pertractum faciam ad pontem, id est de ligno et de petris, et de calce et de arena et de ferro, et de plumbo, et de cordas. Et deinde abbas (Gellonensis) Gaufridus et monachi illius medietatem de ponte faciant.

25. **PERTRADICUS**, Hostis, prædo, ut videtur. Capitulare Sicardi Principis Beneventani ann. 836. apud Murator. tom. 2. pag. 257: Neque per exercita, aut cursas, neque per scammeras, neque per Pertradicos qui a partibus vestris nobiscum sunt, vel fuerint nobis volentibus, aut consentientibus, aut per nostram voluntatem contra vos submissos. Alibi, Pertradicos.

26. **PERTRANSIBILIS**, Qui pertransit, penetrat. Isidorus in Alphabeto: Amaram hoc est et lave, quia Pertransibile.

27. **PERTULUSUS**, Guilbertus lib. 3. de Vita sua cap. 18. de quodam, qui sibi mentulam absciderat: Et abraza tentigo Pertulusum, ut sic dicam, ad urinas residuum habuisset. Ex Gallico forte pertuis, foramen: sic pertuisium legendum esset. Vide mox Pertusare.

28. **PERTUM**, Henricus de Knyghton. ann. 1391: Convenerunt in Curia... a multitudine atomorum et muscarum, et in modum prælii congregantes fecerunt maximam stragem invicem, adeo ut scopis et Peris mundarent locum de interfectis. Puto legendum percis, pro pericis, ex Gallico psrche.

29. **PERTURBIA**, Perturbatio, litigatio, contentio, Præcis nostris Trouble, cum quis in possessione alicujus rei turbatur. Charta ann. 1311. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 144: Bona universa dicto D. Humberto et suis servent illæ, custodiant et defendant, nec super eisdem impedimentum vel Perturbiam faciant vel fieri permittant, nec damnum vel injuriam, etc.

30. A Latino Perturbare, Pertroubler, in Charta ann. 1248. ex Chartul. Latiniac. fol. 208. v.

31. **PERTUSAGIUM**, Idem quod Foragium, Tributum scilicet, quod domino feudali præstatur pro facultate perforandi domum et exinde vinum vendendi. Charta vetus in Histor. Monasterii S. Nicolai Andegavensis pag. 42: Dedit quoque eis Pertusagium feris S. Petri, ad quod colligendum famulos suos dominicos mittent. [Charta Eraclii Archiepiscopi Lugdunensis ann. circ. 1157. tom. 4. Gall. Christ. inter Instrum. col. 18: Elemosynam XL. sol. quos illustris Comes palatinus Henricus Ecclesiæ Lingonensi ad mensam canonicorum apud Barrum super Albam in Pertusagio nundinarum... donavit.] Doubletus in Histor. San-Dio-

nysiani Monasterii pag. 434: Si aucuna persona vend vin en ladite terre à fa-verne, il doit l'argent d'un sextier de vin pour chacuns piéce, qu'il vendra, soit queus, tonnel, ou poinçon, au prix qu'il est premier afforé, et si doit quatre de-niers de Pertusage pour chacuns piéce depuis le jour de S. Denys jusques à la S. Andry du vin afforé en icelui temps.

¶ Sed et pro quovis tributo usurpatum videtur, maxime pro eo quod ad urbium portas exigitur, vel quod ex nudinis percipitur. Charta ann. 1270. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 145. r.: Item sciendum quod nos dicti decanus et capitulum redditum nostrum, qui vulgari dicitur Pertusagium, quem percipiebamus in porta de sub muro in die apparitionis et crastino, admodicavimus in perpetuum dicto reverendo patri et successoribus suis per xx. solidos Lingonensium. Alla Phil. V. ann. 1319. in Reg. 58. Chartoph. reg. ch. 131: Laquelle foire (de S. Quentin) durant, certaines redevances, appellees Pertruisage, estoient à nous deus et paiées des marchands et repairans, vendans et achetés, et des hostellains herbergens en ycelle. Infra. Pertruisage et Patruisage. Chartul. Latiniac. fol. 248. v.: Ce sont aucunes fermes qui estoient de prouffit à l'abbaye de Laigny es foires de Champagne et Brye à Laigny sur Marne... Le Pertuisage, cent solz.

¶ PERTUSARE, Perforare, Italis Pertugiare. Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 22. de fulmine. In quorundam sinus flamma subintravit, pedules ac soleas Pertusando per extrema progreditur. Hinc forte nostris nomen mansit ejusmodi majori securi, quam Pertusane dicitur.

¶ PERTUSERIA, Aditus, porta, vall. Porte, ouverture. Charta Guillelmi Episcopi Gratianopolis ann. 1288. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 46: Considerantes et attendentes, quod in predicta civitate in loco ubi dicitur versus Pertuseriam, etc. Alla ejusdem Episcopi ann. 1290. ibidem pag. 49: Concedimus etiam predictis fratribus, quod ibi possint facere porticum vel Pertuseriam in muro nostrae civitatis Gratianopolis. Le Roman de Vacce MS.:

Chevaliers et borjois firent tost sus lever,
Les brutesches garir et les Pertas garder.

¶ PERTUSIACIUM, Idem quod Pertusagium. Charta Hugonis comit. Campan. pro eccl. Dervensi ann. 1114. in Reg. 142. Chartoph. reg. ch. 131: Dedit etiam... in nudinis Barenibus redditus, quos ventas vocant, equorum ceterorumque animalium quae ibi venduntur, ab illo die, quo nudinis deliberata fuerint, usque ad illum diem quo Pertusiacium accipietur.

¶ PERTUSUS, Foramen, Gall. Pertuis. Translat. S. Savini apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 809: Ducilem a terra non longe jacentem recepit, atque ad patentem qui erat in tonna Pertusum applicuit. Mirac. S. Gabriani tom. 7. Mail pag. 647: Qui carnem ejus coxae perforans Pertusum grandem fecit. Adde Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 189.

¶ PERVADERE, Invadere, usurpare, injuste occupare. Chartul. eccl. Vienn. fol. 38. v. col. 2: Conventus... vigilantiae pastoralis ut reformari jura ecclesiastica omni studio ostendat, qualiter status sanctae Dei ecclesiae... a perversis quibusque indesineret et impune minuatur et Pervasus, ad culmen removeatur sui honoris. Hinc Pervasio.

¶ PERVASATUS, Daemoniacus. Ugutio. Vide Vas.

¶ PERVASIO, Usurpatio, injusta occupatio. Charta Henr. I. reg. Franc. ann. 1059. in Chartul. S. Magl. ch. 11: Venit congregatio... monachorum conquerentium pro quadam Pervasio, quam vicinos Miltidunensium in eorum terra injuriose usurpaverat. Vide Pervadere et Pervasor.

¶ PERVASITUS, Indemoniato, in Glosar. Lat. Ital. Ms. Vide Pervasatus.

¶ PERVASOR, Qui sibi injuste aliquid usurpat, invasor, praedator. Concll. Tolet. XI. inter Hispan. tom. 2. pag. 665: Qui nullis habitis rebus propriis, aut in quocumque Pervasores existerint, aut quibuslibet personis cedas vel quodcumque praesumptionis intulerint. Oratio apud Mabillon. tom. 4. Analect. pag. 462. Inscrubitur: Item ante communionem contra Pervasores... Terras hujus sanctuaris tui... invadunt, depradantur, vastant, etc.

¶ PERVASORIE, Injuste. Mirac. S. Eadmundi Reg. Angl. apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 825: Exsequitur vellet nolit quae Pervasorie Rex imponit, nec persona quaevis ab hac executione fit immunis.

¶ PERVASORIOUS, Usurpatus. Charta Rob. reg. ann. circ. 1004. tom. 10. Collect. Hist. Franc. pag. 583: Quidquid reddebat eis retrahens de Pervasorio episcopi stipendio, etc. Vide supra Pervadere.

¶ PERVATURIA, mendum esse videtur pro parva curia. Diploma Ludovici IV. Reg. Franc. ann. 1336. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 749: Item in Pervaturia Episcopi et infra domos ejus contentus suos faciebat, et in magna curia captos suos, nolente Episcopo, incarcerabat.

¶ PER UBI, Gall. Par où, Qua. Leg. Portugal. sub. Alpi. reg. inter Probat. tom. 1. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 21: Homo si furtaverit, per prima vice et secunda, ponant eum medium vestitum in loco Per ubi omnes vadunt.

¶ PERUDUM, Diedericus Monachus de Illatione S. Benedicti cap. 5: Sanctissimam Patris ac Patroni sui glebam, aureis invasatam castella, de eximis Perudi sustollunt, cursuque perniciosissimo navi open beatam imponunt. Legendum forte telluris.

¶ PERVENTOR, Qui ad aliquem per alium accedit, pervenit. S. Augustinus de Consensu Evang. cap. 10: Quod ita tenuit consuetudo, ut jam etiam, vulgo Perventores appellantur, qui potentiam quorumlibet tamquam innaccessibiles animos, per conventuum personarum interpositionem, ambitionis arte pertingunt.

¶ PERVERSUM, seu in perversum, Contra, contrario: utitur Tertullianus in Praeam, ut et S. Hieronymus Epistola 20. ubi Gravius.

¶ PERVIGILIUM, Pernoctatio in Ecclesia in vigiliis Sanctorum. Constitut. Cardinalis de Mendoza inter Conc. Hispan. tom. 4. pag. 27: Reperimus aliam constitutionem sinodalem... circa Pervigilia quae in ecclesiis et eremiticis sunt, quae statuit nedicta Pervigilia fiant. Cum in more positum sit ut in vigiliis Sanctorum plures tam viri quam mulieres, clerici et laici pro devotione veniant ad pernoctandum in ecclesiis, et... quod sub praetextu devotionis plura in eis committuntur maleficia, et signanter scortationes et adulteria: et ulterius sunt computationes, et proferuntur plures cantilenae seculares et sunt choreae et alia inhonesta... Statuimus ut in posterum in vigi-

liis gloriosam Virginis Mariae et cujusvis festivitatis, in nostra ecclesia cathedrali, nec in qualibet alia... fiant ejusmodi Pervigilia. Pervigilatio, eadem notione, in Concll. Toletan. ann. 1565. ibid. pag. 43.

¶ Pro die, quae festum praecedit, apud Lunig. in continuat. Spicii. eccl. pag. 460: In Pervigilio, hoc est, pridie ejusdem festi, etc. Vide Haftaus, in Calend. med. aevi pag. 17. ubi etiam de Pervigiliis agit.

¶ PERVILEPSIS, Vide supra Perilepsis.

¶ PERVIRTUOSUS, Summa virtute praeditus. Epist. Johannis de Monasterio apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1383: Clypeum esse gerens ac intercessorem semper strenuum et athletam, ubi maxime Pervirtuosus opus est monite.

¶ PERVERSOR, Inquisitor. Fragm. Vita MS. sancti Germerii apud Stephanot. tom. 1. Antiquit. Bened. Occitan. MSS. pag. 523: Fama illius (Germerii) pervenit usque in palatium Clodovei Regis, et misit idem Rex in omni regno suo Perversores ut eum sollicitis perquirerent.

¶ PERVERSUS, Vide Paradisus 1.

¶ PERVIUM, Via. Glossae: Pervium, δέσση. Pactum inter Guntchranum et Childebertum Reges Franc. apud Gregorium Turon. lib. 9. cap. 20: Cum castellis Duno et Vindocino, et quidquid de pago Stampensi, vel Carnoteno in Pervio illo antefatus Rex cum terminis et populo suo perceperat, etc. Galli dicerent, En ce chemin là. Infra: Et quia inter praefatos Reges pura et simplex est in Dei nomine concordia inligata, convenit, ut in utroque regno utriusque fidelibus tam pro causis publicis, quam privatis, quicunque voluerit ambulare, Pervium nullis temporibus denegetur. Ubi Pervium, est facultas iter aggrediendi vel transeundi: ut et apud eundem Gregorium eodem libro cap. 32: Praecipit, ne ullus de Childeberti regno per ejus regni territorium Pervium possit habere. Charta Caroli Simplicis apud Baldricum lib. 1. Chronici Cameracensis cap. 67: Cum... farnariis, piscationibus, Pervii, vineis, mancipiis, etc. In alta cap. 52: Terras cultas et incultas, Pervia, uva (f. Invia) discipia, prata, pascuca, etc. Ubi pervium idem valet ac via.

¶ Rectius doctissimus vir in Discipia monet legendum esse una voce Wadiacapia. Vide in Waterscapum.

¶ 1. PERULA, Parva pera. Johannes de Janua: Petite escharps, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman.

¶ 2. PERULA, Oculorum albugo, ex Gallico Perle. Wolfardus P. esbyt. lib. 5. de Vita S. Walburg. cap. 1: Dum ergo Rafriquis... prius caeca caligine premeretur, et geminis orbibus mala albuginaria, quae vulgo Perulas nuncupamus, obnozia pateretur, etc. Vide Perle et Pirula.

¶ 3. PERULA, [Gallice Perle: a Pro valore unius casselle cum uno rubino] et uno diamante, cum certis perulis. (Mandat. Camer. Apostol. f. 101. an. 1458-60.)

¶ [a Pro Bunziis et quarto de Perulis positus in capello.] (Mandat. Camer. Apost. 1460-62. f. 231.)

¶ PERULI, Vide Perle.

¶ PERUM, Pirum, Occit. Pero, Gall. Poire. Leudæ min. Carcass. Mss.: Item de saunata... Perorum et pomorum, quolibet j. den.

¶ PERUNCTUM, inquit Fridericus II. Imper. lib. 1. de Venat. cap. 31: est quoddam membrum, (in avibus) quod superest caudae, constitutum ex geminis quasi glandibus: in medio illarum prope finem est quoddam nervosum, durum,

elevatum ad modum virgæ. Juvamentum enim hujus Peruncti est, recipere à reliquo corpore humiditatem virulentam, quam receptam, et in ipso congregatam, tunc cum opus fuerit, comprimendo cum rostro suo suget, et cum eodem rostro pennas suas et unguis perungit, quatenus pennas melius possint resistere madefactioni: aqua enim pluens super pennas Perunctias minus adherat eis, et integritas et lubricabilis descendit, etc. Adde cap. 52.

PERUNDARE, Κατανοειν, Demerjere, perfundere, in Gloss. Lat. Græc. MSS. perperam, perundare, in edito habetur.

PERUASDS, a verbo Perurgere. Sallas Malaspina lib. 2. Rer. Sicul. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 244: Et dum hostes a duabus partibus instantissimo bello Perursi se in fugam convertunt. Et pag. 246: Gratuito animo quidam melliflua Karoli suasionem Perursi, etc.

PERUSIUM, Charta Guait. episc. Carnot. ann. 1226. ex Chartul. Bonæval. Monachi in loco, qui dicitur Peureus, vulgarter, Perusium, etc.

PERUSSERIUS. Vide supra Perissarius.

PERYSTILLUM, Pro Peristylum, Gall. Peristyle. Parid. de Grassis Cærem. capel. papal. MS.: In fine (benefactionis cereorum) accenduntur omnes candelæ, et fit processio usque ad pergulam, id est, logiam, ubi projiciuntur populo candelæ. Infra, Perystillum magnum appellatur.

PES. *Pedis abscisio, amputatio*. Inter penas non semel occurrat. Vigiliis Tapensis lib. 1. contra Arianos cap. 1: Alios quoque effensis oculis, ac Poplitibus amputatis, semivivos reliquit. Leges Willelmi Nothi cap. 67: Interdicitur etiam, ne quis occidatur, vel suspendatur pro aliqua culpa, sed eruantur oculi abscindantur Pedes, vel testiculi, vel manus, etc. Ingulius pag. 856: Sub pena perditionis dextræ sui Pedis, etc. Assisæ Hierosolymitana MSS. 2. part. cap. 31: Les Juges doivent enquerre selon leur conscience tous ceaux, qui ont emblez bestes menues, ou porcs, à la première fois il li feront tailler le nez, à la seconde fois, il li feront tailler le Pié, et à la tierce fois pendre: et ceaux que ils trouveront, que ils auront emblez beufs ou chevau-chures, ou armes, à la première fois ils li doivent tailler le Pié, à la seconde fois pendre: et se il a emble des bestes menues, ou de porcs, tant que il soit de la valeur de 25. bezans, il doit avoir le Pié taillé, et à la seconde fois pendre, etc. Le Roman de Vacces MS.:

Crever ex, ou a dre en poudre.
Et Piés et point couper.

De hac pena vide L. 8. C. de servis fugit. (6. 1.) Nov. 134. cap. 13. Nicephor. Constantinop. in Breviario Histor. pag. 77. 1. edit. Theophanem ann. 3. Copronymi, Nicetam in Andronico, Canones S. Patricii apud Warsum pag. 48. Canones Hiberniæ lib. 28. cap. 6. Leges Inæ cap. 39. apud Bromptonum, Stabilm. S. Ludovici lib. 1. cap. 29. Gregorium Turon. lib. 7. cap. 20. Fredegar. Chron. cap. 28. Capitulare 3. ann. 813. cap. 19. Petrum Blesensem in Canone Episcopali pag. 454. Ordericum Vitalem lib. 4. pag. 535. lib. 8. pag. 702. 707. Gesta Domindrum Ambasiens. cap. 5. num. 22. Bractonum lib. 3. Tract. 2. cap. 32. § 7. Fletam lib. 1. cap. 38. § 8. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 166. Veterem Consuetud. Norman. cap. 23. Cujac. lib. 7. observ. cap. 13. Menagium in Amœnitatib. Jur. cap.

32. 2. editionis. Grimm. Antiq. Juris Germ. pag. 705. etc.

In raptore indicta hæc pena, ex Charta ann. 1214. in Chartul. Campan. fol. 429. v. col. 2: Omnia erunt in eodem statu, in quo erant antequam dominus Milo hominem capi fecisset, cui fecit amputari Pedem propter raptum, ac si numquam prædicta forisfacta infractionum et amputationis pedis facta fuissent.

AD PEDES REGIS CONQUIRERE. Lex Alamagnordum tit. 85. § 3: Tunc illa hæreditas, quam ille Dux habuit, post mortem ejus in potestate Regis sit, vel cui vult, donet, aut illi filio Ducis, qui rebelavit, si potuerit per servitium hoc ad Pedes-Regis conquerere, etc. Id est prosternendo se ad pedes Principis.

PEDES, Ined. usurpatur in Litteris Johannis Franc. Reg. ann. 1356. tom. 3. Ordin. pag. 77: Possint a transeuntibus per locum prædictum exigere e. levare, videlicet a quolibet eques transeuntium per locum eundem unum denarium Turon. et a quolibet Pedes transeuntium unum obolum Turon.

PEDES LINEI, vel *Lignes*. Concilium Autissiod. cap. 3: Quicumque votum habuerit, in Ecclesia vigilet... nec sculptilia, aut Ped. aut homine lineo feni pennis præsumat. Ubi legendum videtur ligneo. Indiculus Paganiarum, seu superstitionum in Concilio Liptin. ann. 743: De lignis pedibus, vel manibus pagano ritu. S. Eligius apud S. Audouen in illius Vita lib. 2. cap. 15: Pedum similitudines, quos per bivia ponunt, fieri vetate, et ubi inveneritis, igni cremate. Homilia ejusdem S. Eligii: Arborea, quas sacros vocant, succidite, plantas sive unguis Pedum, quos per bivia ponunt fieri vetate. Quibus locis perstringuntur veterum Gallorum magici ritus vel superstitiones, qui in biviis ac comitis hominum membra pedesve ex ligno, (vel limo) confatos collocabant, existimantes, hac ratione morbos et ægritudines persanari. Imagines ex ligno et cera conficte a maleficis, in Historia Pontificum et Comitum Engolismensium cap. 25. Certe lanas ad expurganda; olim adhibitas testatur Schollastes Theocriti Idyll. 2. v. 2. ut et imagines laneas Horatius lib. 1. Sat. 8. Nescio an huc etiam spectet, quod habet vetus Formula Penitentialis, edita ex Codice Thuano a Jacobo Petito: Idem si observat auguria... item si fecit, vel fieri fecit, vel curavit, quod aliquis faceret Pedem in domo.

PEDES LIGNEI, Scabellula, quibus repentes manibus inniuntur. Mirac. S. Helenæ tom. 3. Aug. pag. 615. col. 1. Haderici filia, nomine Bava, genibus repens, manibus ligneos Pedes tenens, etc.

PES FORESTE, Tabularium Abbatie de Novo-loco in Comitatu Nottinghamensi: Notandum est, quod Pes foreste usitatus tempore Ric. Oysell in arrentatione vastorum, factus est signatus et sculptus in pariete cancelli Ecclesie Edwinstowe, etc. et dicitur Pes continet in longitudine 18. pollices, et in arrentatione quorundam vastorum pertica 20. 21. et 24. pedum usa fuit: sed semper 40. perticatas, videlicet 40. full. in longitudine, et 40. full. in latitudine faciunt unam acram, et quælibet acra continet in se 4. rotas, secundum longitudinem et latitudinem, ut prædictum est.

PES MANUALIS, Mensuræ genus, apud Stephanotium in Antiquit. Bened. Aurelian. MSS. pag. 559. Vide Pertica manualis.

Charta ann. 761. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 407:

De jure sancti Desiderii, comprehendit Pedes manuales numero viginti quinque. Alia ann. 1139. ex Tabul. M. Magdal. Aurel.: Sunt autem ipsæ areæ a prima fronte a parte ecclesie Pedes manuales 17. a posteriori fronte 17. ab uno latere Pedes manuales xxxv. ab alio latere totidem.

PES MANUS, Eadem notione nostris *Pié main*. Pactum inter reg. et episc. Paris. ann. 1222. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 95: Sciendum est præterea quod nos habemus omnem justitiam... in virata regali, quæ est decem et octo pedum ad Pedem manus. Aliud inter abb. et commun. S. Rich. ann. 1324. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 2: Et se pource giter la boiche de la dite esclaire seur la froc, un pié tant seulement à Pié main.

PES LUITPRANDI. Vide Pertica 1.

Vel Aliprandi. De eo consule Dissert. editam tom. 10. Collect. cui titulus *Raccolta d'opusc. scientif. et filolog. Venet.*

PES PORTE Sancti Pancratii, Mensuræ species apud Florentinos, de qua multis disputatur in Dissert. edita Venet. tom. 10. Collect. cui titulus: *Raccolta d'opusc. scientif. et filolog.*

PES PUBLICUS, Mensura publica et legitima. Charta ann. 861. apud Cl. vir. Garamp. in Disquis. de sigil. Garfagn. pag. 65. ubi de mensura cujusdam terræ habentis per longitudo *Pedi publici centum dece, et in alia longitudo *Pedi publici octuaginta sex, et per latitudo *Pedi publici quinquaginta.*** Occurrit rursum in alia ann. 967. *ibid.*

PES SUBMISSALIS, Cenc. in Ord. Rom. ad calcem ex Cod. reg. 4188: *Coliseum amphiteatrum habet in altum Pedes submissales centum octo.*

PES, Temporis nota. Missale Gemeticense datum a Roberto Episc. London. an. circiter 1150. ubi ad calcem uniuscujusque mensis diel noctisve horæ notantur: *Januarius, nox horarum xvii. dies viii. hora iii. et ix. Pedes xvii. hora vi. Pedes xi. Februarius, nox horarum xiii. dies x. hora iii. et ix. Pedes xv. hora vi. Pedes ix.*

PES MONETÆ. Vide in *Moneta*. **PES MONTIS**, Ima et inferior pars, unde S. Joannes *pedis portus*, oppidulum in Pyrenæis, S. Jean Pied de Port. *Pedes Cassii montis*, apud Ammianum lib. 14. ubi Lindenbrogius quædam observat ex Scida et Eustathio. Hægesinus apud Pausaniam: *Ἐλαίονος ἔχει πόδα πέντε καὶ ἑπτὰ.*

PES, Charta apud Madox Formul. Anglic. pag. 225: *Inspetimus transcriptum *Pedis* cujusdam finis levati in curia domini E. nuper Regis Angliæ avi nostri, quod coram nobis in cancellaria nostra certis de causis venire fecimus, in hæc verba: Hæc est finalis concordia, etc. Nos autem transcriptum *Pedis* finis prædicti... tenore præsentium duximus exemplificandum.* Ubi *pes* finis idem videtur significare quod Charta authentica, qua alicui controversiæ finis imponitur, quomodo *Pedis* finis usurpatur pro ea agri parte qua inferior est. Vide *Caput finis*.

PES, Inferior agri pars capiti opposita. Vide *Caput finis* et *Capus* 3. Charta ann. 746. apud Brunet. in Cod. Dipl. Tusc. tom. 1. pag. 522: *Terrula in fundo Matiani qui habet in longo ipsa terrula pedes publici tricenti et in latu da capu pedes publici sexaginta et in mediu locu pedes septuaginta et in *Pede* in latu pedes publici nonaginta.* Adde Chart. ann. 759. *ibid.* pag. 566. lin. 8. ann. 765.

pag. 586. lin. 6. alia ejusd. ann. pag. 588. lin. 8.

Pes. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 109: Pro porco 2. solidos, et tascham, et quartam partem vini cum *Pede*. Occurrunt eadem verba rursum infra.

Nisi me fallo vinum cum pede vel de pede, ut alibi legitur, de vino quod ex uvis calcatis expressum est, intelligendum. Hanc conjecturam firmat Charta Friderici II. Imper. ann. 1311. apud Ruchum Pirrum tom. 1. Sicil. Sacra pag. 144: Et de vineis musti nupti puri lagenas magnas cc. et de *Pede* lagenas centum. Mustum quippe ibi a vino presso distingui videtur.

† PES FIXUS. Synodus Oriolana ann. 1800. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 745: Cum pecunia, que *Pes fixus* dicitur, necessaria sit ad Dei cultum promovendum, ne temporis necessitate ei desit, studium et ecclesie ornatus negligatur... inde volumus, ne defunctorum canonicorum vacationis tempore, donec alii defunctorum loco succedant, fructus et redditus aliis accrescant, ne aliquis de mortis annata testari possit, sed hoc omne quodcumque fuerit, *Pedi fixo* accumuletur et aggregetur, donec competenter fuerit ecclesie necessitati consultum.

AD PEDES PUELLARUM SEDERE. Urbanitatis consuetudo apud nostros. Lit. remis. ann. 1388. ann. in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 25: Lors lesdiz escuriers entrerent dedens l'hostel Thiebaut Brisse et se assistrent aus piez de deux des filles dudit Thiebaut sueurs dudit le Galois, avec lesquelles ilz se sebatirent un peu, sanz penser en aucune villenie ou deshonneur envers lesdites filles, ne leur amis.

PEDES AMBULANTES. Charta ann. 1326. in Reg. 65. bis Chartoph. reg. ch. 149: In nostra et nostri proprii corporis ospitate per Dei gratiam existentes et *Pedes ambulantes*. Formula in Chartis donationum altissime usitata, qua eas sana mente et sano corpore factas fuisse significabatur.

PES CLAUSUS. Animal ad pedem clausum. Vide supra in Animal.

PIED-LEVE. Costume seu pensitatio nis species, que ex consuetudine presertatur, nomen in ecclesia Remensi. Arest. ann. 1268. in Reg. Olim Paris. Per arrestum patet archiepiscopum Remensem debere canonicis Remensibus quamdam costumam, que dicitur, *Pied-leve*, et regem quando tenet regalia... Petebat capitulum Remense a domino rege, quod ipse faceret eis persolvere quandam costumam, que dicitur *Pied-leve*, videlicet certam summam pecunie cuiuslibet canonicorum Remensium in die cense, cum ipse teneat regalia, quia ipsis canonicis hoc solvebat idem archiepiscopus dum viveret... Placuit domino regi, quod... custodes ipsorum regalium solvant de ipsa costuma, que dicitur *Pied-leve*, canonicis predicte. Ludi genus eodem nomine donatur, in Lit. remis. ann. 1478. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 2: Lesquelz alerent aux jeux de billes en l'ostel de la Houssecaulde... icellui suppliant qui jouoit au *Pied leve*, etc.

PEDE VICINO. Continuo, Gall. Incontinent. Acta S. Lupi episc. Trec. tom. 7. Jul. pag. 81. col. 2: Inter quos et Sabaucus rex Alemannorum eminentis humilitatis impendebat obsequium, *Pede vicino* complens in omnibus ejus preceptum.

† PLENO PEDE. Id est, Jure pleno et certo, in Chartul. S. Vandreg. tom. 2.

pag. 2101: Ita ut numquam ullius rationis causa, nullius occasionis malitia quicquam dominetur saltem in Pleno *Pede* supradictarum terrarum... nisi abbas et ab eo ordinata potestas.

PEDES, in Glossis antiquis MSS.: Dicitur duo fines, (funes) navium, qui extremos velorum angulos tenent. (Consulendus omnino Isaac. Vossius in Phaselum Catulli.)

† PES, Truncus, stirps. Charta Nic. episc. Andegav. ann. 1389. in Chartul. priorat. de Guilleto fol. 58. r: Concessit quod ipsi (monachi) in perpetuum habeant et percipiant in dicta foresta duas summas per *Pedem* ad equos vel asinos... singulis diebus, vice et loco duarum summarum, que ante tantummodo habebant, ad branchas... ita tamen quod dicat duas summas perficiant, tam de *Pedibus* sciearum arborum, quam de branchis.

† PES, Locus vacuus, certo pedum numero definitus, edificanda domui concessus. Pactum inter reg. et episc. Anic. ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 20: Si in prato suo brolii fuerit, seu concedantur *Pedes* seu loca ad edificandum... emolumentum erit commune nobis et sibi: loca vel *Pedes* concedere, ac vestire seu devestire nos seu gentes nostras non poterimus. Vide supra *Pesso* et *Peda* 2.

* 2 PES, PET. Gall. Espèce de drap ou peau. [s. Emi... pro uxore domini Johannis de Calciata militis... XI. alnas de roge et de Pes... (Arch. histor. de la Gironde, t. 22, p. 359.) — s. ... i. tunice de Pet folrate... (Idem, p. 361.)]

† PESA. Chartarium Ecclesie Auxitanæ cap. 112: Et tentoria f. Amarici juxta ecclesiam sancte Marie, et medietatem tum *Pesarum* que sunt in loco qui dicitur *Albeios*. Vide alia notione in *Pensa*.

† PESADURA, Quod pro ponderibus publicis domino loci exsolvit, dum res et merces ponderantur. Occurrit in Sententia arbitrali inter Priorem et Abbatem S. Egidii ann. 1222.

† PESAGIUM, Eadem notione qua *Pesadura*. Charta Innocentii IV. PP. ann. 1246. in Tabular. Calens. pag. 140: Ut de iis que aliquotiens emise pro vestris utilitatibus vos contigerit, nulli *pedagia*, *winagia*, *rotatica*, *traversa*, *roagia*, *Pesagia*, *minagia* et *fortigia* que pro iis a secularibus exiguntur, solvere teneamini, vobis auctoritate presentium indulgemus. [Concessimus... tronagium et *Pesagium* lanarum apud Suthampton mare transeunium, etc. in rot. Suth. ann. 28. Edw. I. Reg. Angl. in Rotul. Abbrev. tom. 1. pag. 109. col. 2. Rex... concessit et custodiam *Pesagii* villæ nostre Suthampton in rot. Suth. ann. 30. ejusd. Reg. ibid. pag. 119. col. 1. Concessit custodiam *Pesagii* plumbi, averi de pondere et tronagii lanarum, etc. eod. rot. Kingeston ibid. pag. 120. col. 1. et sæpius.] Interdum idem quod *Pedagium*. Vide in hac voce.

† Pesage et Pезiel, eodem sensu, nostratibus. Charta Margar. comit. Fland. ann. 1274. in Chartul. I. Fland. ch. 264. ex Cam. Comput. Insul.: Ne *Pesage* de Mons, etc. Redit. comitat. Namurc. ann. 1265. ex Reg. ejusd. Cam. sign. Papier velu fol. 6: Et si a li cuens le ucage et *Pesiel* et le menu cens.

† PESAIT, Pisum, Gall. Pois. Necrolog. Eccl. Carnot.: Acquisivit etiam apud Menuesin generaliter quicquid Major habebat in granica *Captiuli*, scilicet... ve-

chiat, *Pesait*, *lentilat*, *favat*. Le Roman d'Athis MS.:

Et seves fresches, et *Pesuis*,
Et corisid, et sailes lus.

† Pesols, in Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Mazaugues: Item dixit quod habuit similiter *tascham* a Pontio Arnaudo, videlicet tres sextarios de *Pesols*. Infra: Duos sextarios ordeï et unum de *Pesols*. Hinc *Pesa* et *Pesaz*, Farrago ex pisib. Lit. remis. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. 120: Le suppliant se muça en un solier en ladite maison et se bouta dedens un tas de *Pesaz*. Le Roman du Chevalier Deliberé Ms.:

La gisot mort sur ung *Pesac*
Ung prince ou j'allay le cors,
Ce fut le coste d'Armaignac.

Vide infra *Pezada*.

† PESAR, Damnum, incommodum, nostris alias *Pesance*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Pesa*: Prov. piget, gravare. Homag. arr. 1341. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris.: Adhuc si *Binianus* de *Agremont* fecerit dampnum vel *Pesar* alicui de vassallis regis Navarre, vel cuiuslibet alteri, quod *Binianus* de *Agremont* cumpliat de directo in curia regis Navarre. Mirac. B. M. V. Mss. lib. 2:

Car sainte Eglise edefierent,
Et de tous biens tant i donnerent,
Que lor enfans apres lor vie
Pesance en ont, del et envie.

Hinc *Pesamment*, pro Acerbiori modo, in Chron. S. Dion. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 327: Li apostoles Jehans fu moult durement esmeuz et corrociés contre dui contes Lambert et Albert, qui li avoient ses citez et ses viles proies et robes: si *Pesamment* com il pot les escomenias. Ubi in Annal. Bertin. ad ann. 878. ibid. pag. 28: Eis horribiliter excommunicatis. Ejusdem originis videtur vox Gallica *Pesme*, pro Crudelis, acerbus, pessimus, unde vocis etymon accersitur in Glossar. ad calcem Joinvillæ edit. reg. haud scio an bene. Eadem Chron. tom. 3. ejusd. Collect. pag. 242: Qui ses l'abit de religion ne portes pas l'ordre de prestre nostre Seigneur, mes de felon et de *Pesme* traitour. Ubi Almoïn. lib. 8. cap. 61. ibid. pag. 96: Crudelissimi geris officium proditoris. Villehard. paragr. 57: Dedenz cel sejour lor avint une mesaventure, qui fu *Pesme* et dure. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 173: Cil roy des Haussasias, *Pesmes* et desloyaus, etc. Le Reclus de Moliens in suo Misere:

Tant est fols de *Pesme* nature.

Le Roman du Chevalier au Barizel:

Chi a fait il, *pesme* nouvelle,
Che de porroie jou souffrir.

PESARE. Vide *Pensa*. /
† 1. **PESAROLUS,** Statera, verticulum, Gallice *Peson*. Statuta Placent. lib. 7. fol. 78. recto: Teneantur *beccharii* vendere omnes carnes ad pondus *stadium* per ballantias, et non per *Pesarolum*: et habeant libras de ferro.

† 2. **PESAROLUS,** Alla notione, Pars aliqua torcularis. Statuta Riperiæ cap. 12. fol. 4. v: De quolibet *Pesarolo* a torculari pro introitu solidi quingus.

† PESATA. Vide supra *Passata*.

† PESATICUM, pro *Pedagium*. Vide in hac voce.

PESCA. Epitaphium Thomæ Benedicti Prioris S. Genovefæ:

Nunc viret ut *Pesca*, nunc est homo veribus ecor.

Id est, ut malus persica, quam *Pesche* vocamus.

• Vox Italica. Charta ann. 1272. ex Lib. nig. episc. Carnot. : Cum... Carnotensis episcopus teneretur... in vigilia B. Mauriti post vespas dare nobis euntibus ad processionem *Pesca* ad manducandum et mustum ad bibendum, etc. *Empesche*, Malli persicæ species, in Lit. remiss. ann. 1409. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 316 : *Icallus Hugus Gros meneroit ledit Jaquet en un autre lieu, où ilz trouveroient de bonnes pesches ou Empesches.*

• **PESCARIUM**, Vivarium piscium, locus in quo piscatur, Gall. *Etang*, alias *Pesquier*. Charta ann. 1304. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 86 : *Item duas p. n. h. a. r. i. a. s. in loco vocato al pont del Pesquier... Item sex quartonas terræ et prati et plantarii, cum domo et columbario et Pescario. Pesquerie*, in Ch. ann. 1380. ex Chartul. 21. Corb. fol. 312. v. Vide *Pesquerium*.

• **PESCARIUS**, Vetus Pœnitent. apud Morinum pag. 24 : *Si Comes aut Judex est, dno illi, ut non accipiat præmia... si est Pescarius, etc.*

• **PESCHENERIUS**, Vide supra *Peschenerius*.

• **PESCLUS**, Charta Zacharie I. PP. in Bullario Casinensi tom. 1. pag. 4 : *Inde per monticellos de mari descendens vadit ad Pesclos, qui sunt in pede montis, qui dicitur Balba, inde per Duos Leones, etc.*

• **PESCULLI**, *Puerili, clavi lignei*. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

• **PESELLUS**, Paxillus, ut videtur, nostris *Paisseau* vel *échalas*. Litteræ Officialis Andegav. ann. 1269. in Tabul. S. Albini Andegav. : *Fulco de Torallo minor Miles... vendidit et concessit... omnes fructus quos habere poterat in... nemoribus ad faciendum Pesellos.*

• A las *Pescheau*. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 204 : *Un Pescheau ou escharas de vigna, etc.*

• **PESEMGIES**, Inter utensilia domestica recensetur in Inventar. rerum nobilium ann. 1342. ex Tabular. S. Victoris Massiliensis : *Item, unam mapam piste. Item, duas manceas. Item, unam Pesemgiem, sex tabulas panis, etc.*

• **PESGENTERIA**, Idem quod *Serventeria*, servientis feudum, quomodo etiam forte legendum est. Chartul. Floriac. fol. 84. v. : *Noveritis nos reddidisse Petro filio dicti Hugues Pesgenteriam, que fuit Martini de Antiquis avunculi sui, cum omnibus pertinentibus ad eandem. Vide in Servians.*

• **PESIA**, Modus agri, quomodo Gallice dicimus, *Piece de terre*. Charta ann. 1498 : *Item plus quamdam aliam Pesiam prati sitam et positam in dicta jurisdictione et in ripery. a. a. l. Togat. Vide *Pecin*.*

• **PESITARE**, *Liberare*. Gloss. MS. Sangerm. num. 501. legendum, *Pensitare, librare*.

• **PESLUM**, Tabularium Vindocinense ann. 1078. Ch. 321 : *Ascelinus Chotardus retinuit domum parieti Ecclesie quasi appenditium, quod vulgariter Peslum vocant, ubi annonam suam, et vinum, quod ibidem collegerit, reponat. [Vide *Pessulum*.]*

• **PESNAGIUM**, pro *Pasnagium*. Vide supra in *Pasturamentum*.

• **PESNE**, vox Gallica, Mantile, manu-tergium. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 103 : *Ipsa Johanna duo paria lithaminum, cum duabus pe-*

ciis manutergiorum, Gallice *Pesnes*, furata fuit.

• **PESQUERIUM**, Vivarium piscium, locus in quo piscatur, Gall. *Pescherie, étang*. Pactum inter Jacobum Aragon. Reg. et Berengarium Episcopum Magalonens. ann. 1272 : *Et sic protenditur ab ipso termino recte usque ad alium terminum positum in capite Pesqueris ipsius Ecclesie; et deinde sicut protenditur alveus sive vallatus, per quem transit aqua circa eandem Ecclesiam. Vide *Piscaria*.*

• **PESSA**, Fragmentum, frustum, *petia*, Gall. *Pieca*. Statuta Card. Trivult. Abbat. S. Victoris Massil. MSS. ann. 1531 : *Camerarius tenetur dare juvenibus et pueris florenos sex pro vestitio ultra et præter calceos seu solulares; quos honestos sine fractura et Pessis ab extra, toties quoties opus fuerit, dabit. Vide *Pessia*.*

• Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Pessa, Prov. frustrum. Pessat, Prov. fractus, fresus, ruptus.*

• **PESSALE**, Fasciculus certi ponderis, ut videtur; unde nomen. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Pessale, peissel*. Stat. ann. 1299. in Lib. 1. ordinat. artif. Paris ex Cam. Comput. fol. 193. v. : *Qui conques est inier, il peus et doit vendre son lin en gros, par poingnées, par Pessiaus, par quartiers et botalleites de Bathy, et lin cerancid, bon et loyal, pour qu'il soit prest à filer, etc. Pessiaus, ex eod. Stat. Inter Consuet. Genovef. MSS. fol. 12. v. Vide *Pensa*.*

• **PESSARIUS**, f. pro *Pessimus*. Charta ann. 1321. inter Probat. tom. 2. Hist. Neim. pag. 30. col. 1 : *Pro eorum Pessaria cupiditate detinuerunt partem de hiis, que debebant solvere, etc. An inde *Pezellouse*, de carne corrupta vel maculis interstincta dicitur, in Constitut. Tull. ann. 1297. ex Reg. A. Chartoph. reg. ch. 1 : *Se aucuns masceclier avoient char sorcée communement ou *Pezellouse* en langue, ou de crue ou d'huile, il ne la donoient, ne ne porroient vendre en estaus communs avec la bonne char. Vide supra *Persus*.**

• **PESSARIZARE**, In modum *peccos*, seu pessarii conficere : est autem *pessarium*, lana concepta, et ad digiti figuram rotunda facta, in qua pharmaca excipiuntur et continentur. Vide Constantinum Africanum lib. de Gradibus pag. 373.

• **PESSATICUM**, ut *Pedagium*. Vide ibi. **PESSIA**, Idem quod *Petia*, Gallis *Pieca*. Vetus Charta apud Columbum lib. 2. de Episcopis Vivariensibus : *Dono Pessiam de campo... Pessia habet finis de latus, etc. Vide *Pecia*.*

• *Pessate* et *Piessate*, eadem acceptione, in Charta ann. 1272. ex Chartul. S. Petri de Monte : *Jeu ai vendut à l'abbait et au couvent de S. Pierremont... une Piessate de terre. Trois Pessates de prat, in Charta ann. 1282. ibid.*

• **PESSICUM**, [*Pesque*. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.)]

• **PESSICUS**, [*Pieuquier*. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.) Cf. *Persicus*.]

• **PESILE**, vel *Pessitis*, Idem videtur quod *Pessulum*, apud Gregorium Turon. lib. 3. Histor. col. 391 : *Parentes congregati super hunc (Guerpinum) irruunt, inclusumque in Pessilem domus interinunt. Ita præfert ultima Editio ex Cod. MS. Colbert. Alie legebant, *pensilem domum*, vel *pensilem domus*. Vide *Domus pensilis*.*

• **PESIMARE**, *Pessimum* efficere, affi-

gere. Vetus Interpres Ecclesiast. cap. 38. v. 22 : *Te ipsum Pessimabis*. S. Eulogius lib. 3. Memor. SS. cap. 5 : *Importabili census onere colla aggravant miserorum, quotidie plebem Domini Pessimantes*. Utilitur præterea Hugo Flaviniacensis in Vita S. Sacerdotis Episcopi Lemovicens. num. 25. [Lactantius lib. 1. Instit. cap. 11 : *Etate pessumata* : ubi etiam dant alii *pessum acta*. Vetus Interpres S. Ignatii pag. 104. Kaxitav, *Pessimare* vertit. Epist. ann. 1408. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 847 : *Statim monstruoso cathedrarum honoris sublimati, aut verius Pessimati, etc.* Fridegodus in Vita S. Wilfridi ssc. 3. Bened. part. 1. pag. 187 :

[*Hoc virus ne serpai, et incantos maleficio inficiat sacco, dum justum Pessimat atrox.*]

• **PESINACIUM**, ab Italico *Pescina*, *Piscina*, stagnum, locus ubi piscatur. Locus est supra in *Pautacium*.

• **PESSO**, **PESSONA**. [*Pesson*, Locus ad pastionem porcorum aliorumve animalium assignatus, in Charta ann. 1287. ex Chartul. archiep. Ritur. fol. 104. v. : *Dicta armenta nostra ducemus semper eundo et transeundo, sine aliqua mora, donec sint extra glandes seu Pesson; et si aliqua armenta nostra evaserint, vel casu remanserint intra la Pesson durante mense, etc.*] Vide *Paisso*.

• **PESSOLLII**, **PESSOLLI**, a Gallico *Pessols*, vulgo *Pennes* vel *Pennes*, Fila de stamine. Stat. pannif. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 196. r. : *Item quod... Pessollos, id est, fila de stamine, cum pannus scinditur in texorio remanentes... de regno poterunt extrahi in futurum, solvendo... pro quolibet quintali Pessollorum quatuor solidos Turon. domino nostro regi. Aliud de ead. re ejusd. an. ibid. fol. 202. r. : *Super emolumentis... maxime Pessollorum, etc.* Hinc emendanda Lit. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 154. ubi legitur, *Pessolli*. Stat. pannif. Carcass. renovata ann. 1466. ex Reg. 201. ch. 121 : *Item quod nullus parator... poterit in pannis... apponere seu immiscere Pessols sive borrethos, etc.**

• **PESSONERA**, Navigii genus apud Anglos. Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1341. apud Rymer. tom. 5. pag. 243 : *Volumus quod centum naves, vocatas Pessoneras et creyeras, et alie minutas naves, infra pondus 30. doliorum... arresantur. Infra : Hujusmodi centum naves vocatas Pessoneras et creyeras, ac tot aliar minutas naves... provideri et arresantur faciatis.*

• **PESSULUM**, Idem quod supra *Peslum*, Gratianopolitanis vulgo *lou Pesslou*, Appensum domui tectum, quodvis edificium extra murum in viam prominens. Sententia Johannis Archiepisc. Viennens. ann. 1228. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 142 : *Volumus et præcipimus habito consilio Sapientum, ut omnia Pessula que sunt et erant extra muros apud sanctum Romanum, et in Chapelleys et in Changeries, etc. sunt de jurisdictione Bajuli prædicti et successorum ejus in perpetuum. Vide *Pestillum* et *Pessile*.*

• **PESSULUM**, pro *Pessulus*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Pessulum, Clenche*. Vide supra *Clingere* 1.

• **PESSUNNIA**, Pastio porcorum in silvis : unde *Pessunniare*, pascere. Charta ann. 1244. ex sched. Mabill. : *Quando Pessunnia erat in foresta, et prohibebatur omnibus animalibus, prior de Meduana servabat animalia sua et porcos*

extra forestam, quousque Pessunia esset bannita; et tunc poterat porcos suos propios absque pasnagio Pessunniare Vide Pessus.

° **PESSUS**, Pessulus. Comrad. sine nomine act. 1. sc. 2. ex Cod. reg. 8163: Gradus ascendit, Pessum abducam, ne intrans faciat crepitare fores. Vide alia notione in Pessus.

° **PESTALLUM**. Vide Pestillum.

PESTARE, Italis, Subigere, comminueri, tundere. Recuperus lib. de Virtutibus S. Ambrosii Senensis cap. 2: Dicebat, in hoc esse laborem suum, pullum Pestare a pectore, id est divinam sapientiam rutilibus intellectibus perceptibilem facere.

° Nostris Pesteler, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 141: Lequel valetton commença à soy jouer et à broyer du pestel qu'il tenoit; lors icellui Pierre lui dist: que s'il ne se cessoit, que il lui Pesteleroit sa teste. Alie ann. 1480. in Reg. 208. ch. 666: Que s'il le tanoit dehors, il le Pesteleroit au piés. Hinc Pestailer et Pesteller, pro Cedere, vexare. Fabul. tom. 1. pag. 90. ubi de asino:

Souvent me cache l'an l'eschine.
Point et Pestello et bert tosidis.

Mirac. B. M. V. MSS. lib. 1:

Et tant le Pestello envie, etc.

Quæ omnia a Pestillum accersenda. Vide in hac voce. [° A Ist. Pincere Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1163.]

° **PESTARIUS** Pistor, seu pastillorum confector, Gall. Patisier. Consuetud. Fontanell. MSS. fol. 95: Magister Pestarius VII. (ova.) Eadem notione Pestor in Charta ann. 1219. inter Ordinatio. Reg. Franc. tom. 2. pag. 31: Que tous Pestors, tous bolengiers de la ville d'Angers, faisoient loiaux denrées de pain. Vide Pastillus 2.

° Pestor, in Lit. ann. 1219. tom. 2. Gr-dinat. reg. Franc. pag. 31. art. 1: Que tous Pestors, tous bolengiers de la ville d'Angers, etc. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679: Pestaur, ou boullengier, pistor. Aliud Provic. Lat. ex Cod. 7657: Pestre, Prou. ceragius, artepopus, panetarius. Hinc Pestril, Locus ubi panis conficitur. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 251: Le suppliant entra en un lieu de l'ostel de sa maistrasse, cappelé Pestril, pour prendre du pain.

° **PESTAT**. Necrolog. Parthenonis S. Petri de Casis: XXIV. Junii, obiit Dalmacius Chandorati civis Ancienzia, cuius amica Dna Katerina Chandorata fecit fieri lo Pestat S. Michaelis. Forte pro lo Portal, Porta major, nostris Portal. Confer Pessulum.

° 1. **PESTELLUM**. Vide Pestillum.

° 2. **PESTELLUM**, Glastum, herbæ genus, qua infectores lanarum utuntur, Gall. Pestel. Vide Pestillum 1. Stat. pannif. Carcass. renovata ann. 1466. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 121: Item quod nullus potest... tingere seu tingi facere aliquid pannum brunetæ, nisi cum Pestello. Hinc

° **PESTELERIUS**, Ad pestellum pertinens. Molendinum pestelarium. Vide supra in Molendinum.

° **PESTIALIS**, Pestilens. Miracula MSS. Urbani V. PP. in Tabul. S. Victoris Massil.: In una galea navigando in plaga Romana habebat febrem Pestialem. Infra: Patiebatur febrem Pestilentialem.

PESTICIUM, Monasticum Anglican. tom. 2. pag. 1007: Dedimus etiam... et

omnia prata nostra, scilicet de Guanario... de Leyre, cum Pasticijs ejus, et omne fanum nostrum in valle Rodolii, etc. Forte legendum Pasticijs, Pascuis, Gall. Pastia.

° **PESTICIUM** et pasticum promiscue usurpatum fuisse, ut ager pascuus significaretur, innuit le Roman de Rou MS. ubi Pestis pro Pastia occurrit:

Grant aleure vont par Pestis et par bles.
Au main por reposor tornerant en un prez.

PESTICUS et **PESTIGOSUS**, Peste plenus. Johan. de Janua.

° **PESTIFERARE**, Inducere, peste polluere, Empester. Lucifer Calaritan. lib. 1. pro S. Athanasio: Munera enim excecant oculos videntium, et Pestiferant sermones justos.

° **PESTILENTIALIS**. Vide Pestialis.

° **PESTILENTIATUS**, **PESTILENTIARIUS**, Peste contractus, Pestifer. Addit. ad Vitam S. Antonini tom. 1. Mail. pag. 312: Vidit tempora pestis pluribus illum euntem ad Pestilentiatos. Ibid. pag. 313. Vidisse eum tempore pestis ad Pestilentiaris tre testatur.

° Inhumanum apud Massilienses usum, cum peste afficiebantur, refert Conradus in Fabulario ex Cod. reg. 8163. A.: Massilienses, quotiens pestilentia laborabant, unus ex pauperibus offerabatur alendum anno integro primoribus urbis. Hic postea ornatus verbera et vestibus sacris indutus per totam urbem ductus cum executionibus, id est, ut in ipsum reciderent et redirent mala totius urbis, tandem precipitabatur.

° **PESTILENTIOSUS**, Pestifer, nostris Pestilenci. Concil. Toletan. V. Inter Hispan. tom. 2. pag. 508: Sed et hoc pro Pestilentiosus hominum moribus, salubri ordinatione censemur, ne quis in Principem maledicta congerat.

° **PESTILIFER**, λοιποποιος in Gloss. Lat. Græc.

° **PESTILITAS**, Pestis, lues pestifera. Vita B. Simonis de Lipnica tom. 4. Julii pag. 528: Pestilitatis tempore septuaginta novem de morte... triumphantes, etc.

° **PESTILITER**, Demisse, divise. Gloss. Isid. Martinus recte emendat, partiliter, divise.

° **PESTILLUM**, pro Pestillum, instrumentum, quo aliquid teritur, comminuitur. Pestello, Italis, Pestile, Anglis. Glossar. Græc. Lat.: Αξτροζαρος, pestillum; alias pestillus, quo sal teritur: Cylindrus. Sontori lib. 12: Epist. 24: In salinis autem exercendis tota contentio est: pro aratris, pro falcibus cylindros voluistis. Accipitur etiam pro palo ligneo. Gloss. Lat. Gall.: Pulus, poil, ou pestoill.

Qui terit, est Pilus: Pulus est in fronte capillus.

Idem: Pestillum, pestil. Gloss. Arabico-Lat.: Pessulum, pestilium, pestilium. Joan. Hocsemius in Henrico Gueldrensi Episcopo Leod. cap. 3: Cum juvando suum magistrum læsisset quemdam laicum icu Pestilli, qui unus est ex illis baculis, in-hibitis in Legge Leodiensi. Le Roman de Garin:

Devant lui gardé vit un Pestel ester.
Dont l'en souloit les poisons destremper, etc.

[Le Roman de la Rose MS.:

Et vit gelousie venant,
Un Pestel en sa main tenant.]

Chron. Bertrandi du Guesclin MS.:

Li un tient une pare, l'autre une fourche aguste
De hastiers, de Pestoux oi maint antortelle.

Alibi:

Li une porte un Pestel, et li autre un mortier.

° **PESTALLUM**, Eadem notione. Tabular. Compendiense: Duos mortarios cum Pestallis suis.

° Pestail, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 174: Tant se multiplia le debat qu'Ingrani prist un Pestail et de Marre un baston.

° **PESTELLUM**, in Inventar. ann. 1342. ex Tabular. S. Victoris Massil.: Unum mortarium et unum Pestellum.

° **PESTIMUS**, λοιποσπος, in Gloss. Lat. Græc.

° **PESTINGIUS**, Volentius. Gloss. Isid. Excerpta habent, Pervicacius. Emendant alii pestilentius. Sed hæc non placent.

° **PESTINUNTIIUM**, Qui pestem nuntiat. Gloss. Lat. MS. regium cod. 1013. et Gloss. Isid.

° 1. **PESTIS**, pro quavis Miseria, et exitio: pro fame usurpat Obertus Cancellar. in Annal. Genuens. ad ann. 1164. apud Murator. tom. 6. col. 342: Sed quia tempus nimis erat ineptum et carnis et victualia deerant, per loca nobis vicina ascendit, ut ita dicamus, mina grani pestis soldorum decem et infra; et duravit hæc Pestis per spatium anni et medii.

° **PESTIS FERALIS**, Genus supplicii in maleficos. Lex 5. Cod. Theod. tit. 16. lib. 9: Hæc (magos) quoniam naturam peregrini sunt, feralis Pestis absumat. Quærit quænam sit hæc poena. Alii capitale supplicium, alii vicicomburium interpretantur. Græci vero Basilic. Interpretes lib. 60. tit. 39. Photius tit. 9. Nomoc. cap. 25. et Balsamo bestiarum supplicium intelligunt: quæ sententia Gotofredo magis probatur. Hunc, si placeat, consulte in Notis ad hanc legem.

° 2. **PESTIS**, f. idem quod Pestillum, Comput. ann. 1358. ex Tabul. S. Petri Insul.: Item pro quadam Peste et uno collo et tribus coclearibus bosci, v. sol.

° **PESTIVINUM**, Chronicon Petri Azarii apud Muratorium tom. 16. col. 840: Facere tesseras, et vendere Pestivinum, et alias nummatas valentes uno denaro pro quatuor, etc. Haud scio an ita legendum sit, an potius

° **PESTRUM**, quod ejusdem significationis esse videtur, in Statutis Riperae cap. 12. fol. 4. v°: De quolibet modio melis soldi quatuor. De quolibet modio Pestumi de pensibus quatuordecim pro introitu soldi quatuor.

° **PESTRINEUM**, Macra, Gall. Paitrin. Item duo Pestrinea, in Inventar. ann. 1379. MS. Vide infra Pestrinum.

° **PESTRUM**, Metall. species, nostris Peaure et Piaure. Ordinatio. Caroli IV. ann. 1324. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 50: Quascunque (corrigias) falsas et sophisticatas, de stanno, plumbo, Pestro factas, clavatas vel ferratas, comburi faciatis. Charta Gallica ibid. Courroies ferrées, clouées et autrement ouvrees: d'astain, de Piaure ou de plonc, etc. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. ch. 185: Quatre ceintures à femme clouées de Peaure. Vide infra Peautreum.

° **PESTUMUM**. Vide Pestivinum.

° **PESTUS**, Capitul. lib. 6. cap. 336: Placuit ut omnis qui in expeditionem exercitus absque gravi necessitate non progreditur, aut de exercitu fugit, testimonio dignitatis sue sit irrevocabiliter carens: ita ut in quibusdam villulis vel territoris sive vicis Pestus, hujus infamationis habitatores ipsorum locorum sint degeneres, et testificandi vel accusandi nullam habeant licentiam. Alibi, Pestis. Locus male sanus. [° Ex Prolog. Concil. XII. Toletani ubi legitur: Ita ut quia in quibusdam villulis vel territoris sive vicis Peste hujus infamatio-

nis habitatores ipsorum locorum sunt de generis redditi, etc.]

† **PESULLA**, *ϕλοκτις*, in Gloss. Latin. Græc. Vide Forstulla.

† **PESUM**, Vide *Pensum*.

† **PESUNDARE**, Vide *Perundare*.

† **PESUS**, Idem quod Pondo, libra argenti, quæ 13. Regalibus et 8. Albis valet. Concil. Limanum ann. 1582. Inter Hispan. tom. 4. pag. 263. Mandavit quod hinc in posterum... uniformiter procedatur concedendo censurarum chartas quando excusari non poterunt et pro ea Pesorum quantitate, quæ Episcopo ad id sufficere v. debetur. Ibidem pag. 266. Decano scilicet centum et quinquaginta libras, Pesos vulgariter in illis partibus nuncupatos, quarum librarum quilibet unum castellanum aureum, quadringentos octoginta quinque morapetinus monetas usitatas Hispaniæ constituentes; Archidiacono centum et triginta valoris ejusdem Pesos seu castellanos.

* **PESATA**, [Ut PEZADA. Charta n. 2. J. 890, A. N., an. 1151, Bernardus Ato V. comes Nemausensis, tradit « omnes cartas et taschas quos... in termino de Cavairaco... in futurum sibi ex novis rumpudis vel Pesatis accrescere poterunt. »]

† **PETA**, Lexes Burgorum Scottic. cap. 38. Nullus debet namare... illos, qui portant boscum, turbas, vel Petas ad vendendum, nisi pro bosco, Petis, vel turbis, seu propriis debitis suis. [Vide Petaria.]

† **PETAACIA**, PETACIA, Panni fragmentum, assutum pannum, Gall. *Pièce*, Tolosanum et Occitan. *Petas*, Italis *Petaccia*. Statuta Vercell. lib. 7. fol. 150. v. Item statutum est quod si quis homo... aliquas scopaturas, ... calcinarium, *Petaacias*, *cretas*, ... in vis projecerit, etc. Limborc. Sent. Inquis. Tolos. pag. 305. de Beguinis. Item creditur et credebatur quod de perfectione Evangelica est habitus dejectus et deformis, et Petacia, quia in talibus relucet paupertas Christi. Vide *Petia*.

† **PETAGIUM**, Idem videtur quod *Pedagium*, tributum quod penditur. Meisterlinus Histor. Her. Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 122. Pavonici prætorium occupantes, nitentur Capribarbis tributa rursus abolita imponere, sed hi refutabant, vectigalia nulla obveniebant, nec de Petagiis ulla spes deficiente, nedum Baccho, sed etiam Cerere. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 1148. Dimisit... viginti octo perticas terræ ad faciendum fossatos circa nemus ditorum Religiosorum de Guise pro quietatione et remissione unius minæ brassii et quinque ovorum de Petagio, quam minam brassii et quæ ova prædicti Religiosi mihi et hæredibus meis penitus remiserunt.

† **PETAGO**, Genus morbi, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide supra *Petago*.

† **PETALICUS**, Cummeanus Hibernus de Controversia Paschali: Ob diversitatem successorum Apostolorum... id est S. Petri Clavicularis, et sancti Joannis Petalici, alterius in circumscionem, alterius in præputium prædicantis. Ubi Petalicus, vel *Petalicus*, est *Ἐπισημῖος*, quo epitheto donatur S. Johannes Evangelista a Græcis.

† Hujusce vocis interpretationem, quam sub oculis habebat, curiosius conquirendo, erravit doctissimus Cangius; cum enim *petalum* laminam auream interpretatus esset, *Petalicum* S. Joannem a *Petalo* dictum facile subodorari poterat. Et quidem ejusmodi ornamen-

tum ferre consueverat S. Evangelista, ut testatur Polycrates Ephes. Episcop. in Epist. ad Victorem PP.: Ὁς (Ἰωάννης) ἐγένετο ἱερεὺς τὸ πάλαιον παροικῶς. Rufinus: Qui (Joannes) fuit summus sacerdos et pontificali *Petalo* gessit. S. Hieronymus: Et pontifex ejus, auream laminam in fronte portans. Eodem ornamento usum esse S. Jacobum fratrem Domini, auctor est S. Epiphanius hæc. 78. num. 14. Καὶ πάλαιον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἵστέροις. Idem cæteris Christi Pontificibus, qui in locis, ubi frequentes erant Judæi, debebant, commune fuisse vix dubito; Id quippe a Judæis sacerdotibus mutuaverant.

† **PETALUM**, Lamina aurea in capite summi Pontificis, ut in Gloss. Arabico-Latin. Beda de Tabernacul. lib. 3. cap. 3: Et lamina aurea super cidarium, quæ titulo nominis Domini cæteris altior omnibus eminebat. Adde cap. 9. Arnoldus Abbas Bonævallis: Præter hæc laminam auream, quam *Petalum* vocant, fronti habebat insertam. [Acta SS. Bened. sæc. 6. part. 2. pag. 60a. ubi de Victore III. PP.: Quatuor etiam trabes propter cibarium altaris simili modo sculpto, ac deaurato argente extrinsecus induit; at intus vero *Petals* et coloribus decoravit. Ubi nude Laminas intellige. Eadem notione occurrit apud Anastas. in Sergio I. pag. 61: Crucem diversis ac pretiosis lapidibus perornatam insuper; de qua tractus quatuor *Petals* in quibus gemme clausæ erant, etc. Perperam nuper auctor J. B. Gall. cui titulus, *le Tombeau de J. C. edidit Paratis*, nec felicius de unionum circulo exposuit.] Vide Eusebium lib. 3. Histor. cap. 31. lib. 4. cap. 24.

† **PETALUM**, Forma marmorea instar tesserae quadratæ, quæ pavimenta templorum, vel domorum, et palatiorum quondam sternabant. Josephus lib. 8: Stravit autem pavimentum templi *Petals* aureis. Jo. de Janua.

† **PETALUM**, Virga Pontificalis, Harigero Lobienis Abbati cap. 8. Miracula S. Ursari num. 5: Baculum recurvum, quem plerique cambutam, alii *Petalum* vocant. [99. Ubi *Petalum* habent Folcunt gesta abbatum Lobienis cap. 40.] Vide Browerum lib. 2. Annal. Trevir. pag. 150. 1. edit. [99. Siebert. vita Deoderici I. cap. 3. apud Pertz. Scriptor. tom. 4. pag. 465. lin. 45.]

† **PETAMINARIUM**, dicti videntur a voce Græca *πεταμῖνος*, qui in aere volant, seu qui more avium sese ejaculantur in auras, ut ait Claudianus: vel qui agilitate corporis quasi volare videntur, ἀπὸ τοῦ πεταμῖνος, apud Julium Firmicum lib. 8. Mathes. cap. 15. Salvianus lib. 6. de Gubern. Dei: Longum est nunc dicere de omnibus, amphitheatris scilicet, orbis, lusoriis, pompis, athletis, *Petaminariis*, pantomimis, cæterisque portentis. At Salmasius ad Plinium emendat, *Pycitis*, *mimariis*.

† **PETANUM**, Vide *Massacum*.

† **PETARDA**, Mortarium murale. Mirac. S. Casimiri tom. 2. Martii pag. 556: Capitis scissilis XXI. tormentis VI. et una *Petarda*.

† **PETARIA**, Locus unde eruuntur *Petæ*, species cespitis nigri, qui e terra palustri et bituminosa effoditur, f. a Belgico *Pet* vel *Put*, Lacus, locus palustris. Charta Walteri de Gant Comit. apud Edward. Byseum in Notis ad Uptonum pag. 88: Cum suis pertinentiis sibi congruentibus, ... *mariscis*, *turbariis*, *tresidiis*, *Petariis*, *gardinis*, etc. Assignatio dotis Margarete Reg. Scotorum ann.

1508. apud Rymer. tom. 13. pag. 63: Cum... piscationibus, *Petariis*, *turbariis*, *carbonariis*, etc.

* **PETASIUNCULUS**, **PETASUNCULUS**, [Id est *Jambonneau*. (Gloss. Lat. Gall. Bibl. Insul. E 36. xv. s.)]

† **PETASMA**, Ebrardus Bethuniensis in Græcismo:

Asla dicitur sulca: *Petasmata* templi: Cortinae thalami: velaria vela theatri.

† **PETASO**, **PETASUM**, Perottus: *Petaso* ea pars suis dicitur, quæ ab alis incipit et costas comprehendit, quibusdam veluti virgulis pinguibus distincta. Interdum et porcum integrum significat. Informatio ann. 1459. ex Archivis Trevolt.: *Inimici ceperunt in dicta domo sex tibias Petasonis saliatas et quatuor grossas petias alterius Petasonis, quas sex tibias et quatuor petias Petasonis dicti malefactores secum importaverunt*. Testament. ann. 1484: *Item unum quarteronum Petasonis, unam mensuram olei, legat. Dimidium quarteronum Petasonis, in Contractu matrimonii*. Charta pedagii Trevolt. ann. circ. 1250: *Item, Petasum s. denar. Ubi quarteronus, ut nos monuit V. Cl. Aubrat, non de quarta parte libræ intelligendum, sed de centenarii quadrante, seu de 25. libris.*

* **PETASUM**, ... [Calciamentum Mercurii ad volandum. (Gloss. Lat. Gall. Bibl. Insul. E 36. xv. s.)]

† **PETATIA**, Vide *Pittacium*.

† **PETATICUM**, Charta Theoderici III. Reg. Franc. ann. circ. 688. apud Feilbrianum Hist. Sandion. pag. ix: *Nec rotatico, nec salutatico, nec sis Petatico... nullatenus quoque tempore quiritur nec exigatur*. Ubi leg. *Cespitacium*. Vide in hac voce.

† **PETATIOLO**, Cento. Papias MS. Bituric.: *Filacteria, vanitas, cantica turpia, vel carmina Petatiola*. Vide *Pittacium*.

† **PETATIOLOM**, pro *Pittatiolum*, Scheda. Fulcuinus de Gestis Abbatum Lobienis. cap. 3. [tom. 6. Spicileg. Acher. pag. 547:] *Perantiquis membranarum Petatiolis... inscriptum invenimus*.

† **PETATIOLO**, Scheda, vel etiam chartæ seu pergamini fragmentum. Gese Abbas de Corpore et Sanguine Domini apud Murator. tom. 3. Anecd. pag. 298: *Theodosius famosus Imperator quadam vice a quodam monacho... excommunicatus est. Et monachus quidem excommunicatione in Petatio descripta, et quo ab Imperatore inveniri posset projecta, discessit*. Vide *Pittacium*.

† **PETAURISTARIUM**, apud Jul. Firmicum lib. 8. Math. cap. 15. qui aliis *Petaurista*, seu Græcis *Ἰταυριστῆς*, de quibus scriptores Græci et Latini. Manlius lib. 5. Astr.:

Ad numeros etiam ille ceteri cognata per artem Corpora, quæ valido saliant excussa *Petauro*, Alterosque dent motus, elatos et ille Nunc jacet, atque hujus casu suspenditur ille.

Fragment. Petronii: *Petauristarii autem tandem venerunt: baro insulsissimus cum scalis consistit, puerumque jussit per gradus et in summa parte odaria saltare: circulos deinde ardentes transire, etc.*

† **PETECCIA**, Febris pestilens, Italis *Peteccia*, nostris *Pourpre*. Acta SS. Maii tom. 7. pag. 375. de S. Ferdinando Reg. Castel.: *Confictatus cum pestilenti ac inaculosa febre quam *Peteccias* Itali, *Tabardillos* autem vocant Hispani*. Hinc

† **PETECCIALIS FEBRIS**, in Mirac. Pii V. tom. 1. Maii pag. 718: *Tiburta Florentii, annorum septuaginta duorum, fe-*

bri Petechiali alioque latalibus infirmitatibus oppressa... pristinam sanitatem in instanti recepit. Perperam Peticularis ibidem pag. 671.

• Rectius Petechialis. De illa febre Ol. Borrich. et alii. Peticularis etiam vocatur ab Octav. Roboreto, quæ et Lenticularis et Pulicaris dicitur. Hæc post doctiss. virum Falconet.

PETEGOLE, dictæ Italis, quæ Gallis Beghina. Vide Beghardi.

† PETEGRATIA, Animal quoddam. Statuta Ripensis cap. 12. fol. 4: De qualibet soma pensum duodecim pili bovini, caprarum, stratiarum, Petegratiarum pro introitu solidi duo.

† PETELLUM, perperam ni fallor pro Pedagium. Charta S. Ludovici ann. 1255. tom. 4. Histor. Hartur. pag. 1353: Item herbagium magnæ bruerie, roagium et Petellum.

PETENS, forense vocabulum, pro Actore, Gall. le Demandeur. Vide Regiam Majest. lib. 2. cap. 3. § 8. Occurrit passim in Legibus Scotticis et Anglicis. Collatio Carthagenensis III. cap. 200: Omnis actio duas solum suscipere personas, Petitoris, et a diverso respondentis.

† PETERCORNE, Præstatio quæ in biado, avena, etc. ex agris S. Petro pensitari solet, ex Angl. Peter, Petrus, et Corn, frumentum, vel quodvis granum. Histor. fundationis Monast. S. Leonardi Eboracensis: Rex Athelstanus concessit Deo et B. Petro Eboraci et Colideis prædictis de qualibet caruca arante in Episcopatu Eboraci unam stavam biadi, anno Domini 986. quæ usque in præsentem diem dicitur Petercorne.

PETERIDIUM, abjecta h in compositione, a petendis hereditatibus. Beda de Orthographia.

PETERMANNI, Homines seu servi S. Petri Lovaniensis, apud Lipsium in Lovanio lib. 2. cap. 4.

† PETHAGIUM, Idem quod Pedagium, Tributum, quod penditur. Charta ann. 1157. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 57: Abbatissa debeat habere aliam mediastatem sine fraude, exceptis illis quatuor, quæ tolluntur per Pethagium, et non per portum. Vide Pedagium.

1. PETIA, Instrumentum lite pendente productum, qua notione etiam Practici nostri Pieces dicunt. Tabular. Castr. Nannet.: Viris aliis documentis, scripturis et Petiis per dictas partes productis, etc.

2. PETIA, PETIATUS, Alia notione. Vide Petia.

† PETIBILIS, de præstatione dicitur, quæ a dominis sub nomine petitionis exigitur, ad discrimen aliarum servitutum quas ex jure et auctoritate exigebant a subditis. Acta Murensis Monast. apud Eccardum de Origin. familie Hasburgo-Austr. col. 224: Ita omnia primitivæ fuerunt Petibilia, modo sunt potentibilia. Vide Petitio.

PETICA, Charta Aldegastris filii Sylonis Regis Oretensis, ann. 781. apud Sandovalium: Et tres calices, duos de argento, et unum de Petica. Ubi Sandoval. vertit, dos de plata, y uno de piedras, i. lapide peticeo.

† PETICULARIS. Vide Petecalis.

PETICUS, Qui amat petere, in Gloss. antiq. MSS. [Gloss. MS. Sangerman. num. 501: Qui amat petere alienum. Grævis legendum censet Petitus, ex Gloss. Idem: Petitus, qui frequenter petit.] [Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: Petitus, qui amat petere alienum, vel Petillus.]

† PETILIO, PETILIUM, PETILLA. Voces ejusdem notione quæ jaculorum seu sagittarum speciem significare videntur. Petillarius, qui eas operatur. Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1372. apud Rymerum tom. 6. pag. 749: Nec non duodecim arcibus, viginti quinque cornibus, et viginti et quatuor sagittis vocatis Brodarwes, quatuor duodenis Petillorum, videlicet Boltes. Charta Richardi II. Regis Angl. ann. 1383. apud eundem tom. 7. pag. 415: Unam garbam sagittarum parvarum, unam garbam parvorum Petilionum volatilium... cum pannis, equis, salis, arcibus, sagittis, Petilionibus, etc. Charta Edwardi IV. Reg. Angl. ann. 1474. apud eundem tom. 11. pag. 388: Quod nullus Petillarius aliquod genus Petillarum, nisi solummodo sagittas vocatas Shefs Arowes, faciant quoque modo, et quod Petillarii illi sagittas, ac omnes et singuli artifices sive operarii arcuum, etc.

• PETILLUM, Bestiar. MS. cap. 44: Qui (equi) albos tantum pedes habent, Petilli appellantur. Vide Petulus.

† PETIN vel PETTIN, Bulengero, Radoli pectinatim inserti monilibus oblongis murenarum instar. Anastasius in Valentino II. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 224: Signum Christi habet navicellas duas, et murenas tres. Omnes murenas, cum Petinante eorum.

† PETINEA CASA, Placitum ann. 869. inter Probat. tom. 1. novæ Histor. Occitan. col. 113: Duvigildus in suo responso dixit: ipsas casas Petineas cum curia, acitia, et regreca eorum... ego retineo. Paulo supra Petineas casas vocat.

PETINEI, et PETINÆI, apud Ditmarum lib. ult. pag. 118. sunt II populi, quos Græci inferioris ævi Ηατινῆαι: vocant, quod moneo, quia editor vocem non intellexit. Vide notata ad Alexiadem.

† PETIOLA, PETIOLUM, dimin. a Peticia. Vide Petiola.

† PETISSEQUA, pro Pedisequa in Charta Henrici IV. Imper. ann. 1068. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 241: Pro anima Imme nostræ Petisseque, ante januam ejusdem monasterii sepulta.

PETITIO, Præstatio, quæ a dominis sub nomine petitionis, vel mutui exigitur. Charta Friderici Imper. ann. 1152: Exactiones, tallias, quas quidam precarias vel Petitiones nuncupant, sive hospitaliones, regia censura penitus interdicitur. In Charta Comitum Guinensis in Chronico Andrensi, coactiva petitio, sive incisura, i. tallia. Vide Demanda. 1. Mutuum coactum, Quæsta. [See Vide Bede et Precaria. Petitiones ad Judæos, in chart. ann. 1212. in Guden. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 419.]

• PETITIO PUBLICA, Præstatio, quam domini a tenentibus seu vassallis, in certis eorum necessitatibus, petunt, idem quod Tallia. Charta Phil. I. reg. Franc. in Chartul. Campan. fol. 58. r. col. 2: Cum... Petitiones quasdam publicas, quas vulgo talliam vocant, pro utilitate ecclesiarum exigendo, in eos potestatem propriam exercuisset dominus Navelo, etc.

PETITIO, in Regula S. Benedicti, pro formula professionis non semel usurpatur, cap. 58. 59. Unde petitio et votum junguntur apud S. Anselmum lib. 6. Epist. 23: Qui apud nos Petitionem et votum Monachi fecit. Quia nempe novitius exacto novitiatus tempore petebat

ab Abbate ut ad professionem admitteretur. [Charta ann. 1029. in Tabular. Gellonensi: Ad monasterium S. Salvatoris Gellonensis adducantur et ibidem benedicantur, et Petitionem seu professionem faciant.] Formulas ejusmodi petitionum habes inter Baluzianas 82. 83. Vide Udalicum lib. 2. Consuetud. Cluniacensis. cap. 28. Librum usum Cisterciensis Ord. cap. 117. Raynardum Abb. Cisterciensis. in Institut. cap. 28. Vitam S. Willelmi Ducis n. 22. Mabilionii, etc.

• PETITIO, Pars sacræ liturgiæ, seu potius orationum quæ in ea dicuntur et concinnantur. Vide Glossar. med. Græc. voce Αττικῆ, col. 37.

PETITIO, Libellus supplicis, unde Magistri libellorum, ἐπι τῶν δεσποτῶν dicebantur apud Byzantinos. Thwrocius in Bela Rege Hungar. cap. 64: Et Petitionibus loqui traxit originem, ut Romana habet curia et Imperit. Vide Symmach. lib. 1. Epist. 11. Confer Requesta 1.

• AD PETITIONEM STARE, dicitur de concubina, in Stat. Mantue lib. 1. cap. 152. ex Cod. reg. 4620: Nulla mulier audeat vel præsumat stare pro concubina, seu ad Petitionem alicujus sacerdotis præbiteri, seu clerici in sacris constituti. Italis, Stare a petto, pro Congredi, ex adverso stare.

† PETITIONARIUS, Qui stipem elemosynam colligit, petii: quod de his præsertim intelligendum qui per vicos et provincias reliquias circumferentes vagabantur ad corrogandas pecunias, quibus ecclesiarum indigentis, vel edificatio, aut restaurationi succurreretur. Statuta Arnaldi Episc. Valent. inter Concil. Hispan. tom. 8. pag. 518: Item, statuimus quod quæstor aliquis seu Petitionarius non admittatur sine litteris nostris vel Officialis nostri. Et tunc non admittatur ad alia, nisi ad illa solum exponenda, quæ in suis litteris indulgentiæ contineri inveniuntur.

† PETITIUS. Vide Peticus.

† PETITIA CASA. Vide Petinea. 1. PETITORIUM, Actio in jure, Calumnia, Practicis, Action en petitoire. [Charta fundat. S. Eligii Noviom. ann. 1240: Auditis quæ partes hinc inde tam super possessorio quam super Petitorio proponere voluerunt. Litteræ Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1290. tom. 1. Ordin. pag. 819: Quod de cognitione decimarum non feudatum in Petitorio, vel possessorio, præsertim inter personas ecclesiasticas ministri loci se nullatenus intramittant.] Gloss. Græc. Latin. Αττικῆ, Petitorium, petitio, postulatio. Joannes Sariaber. Epist. 6: Procuratores Comitum adversus E. Petitorium instituerunt, dicentes ipsum injuste occupare Ecclesiam, etc. Adde Epist. 11.

2. PETITORIUM, et Pittacium, idem sunt in leg. 29. Cod. Th. de Petition. (10, 10.) id est schedula, brevis, etc. Uno tamen Petitorio singulorum bonuscula jubemus adscribi, nefas esse censentes, plurimorum uno pittacio postulari sub illicita cupiditate fortunas. Joannes II. PP. Epist. 2: Contumeliosum Episcopum, ut habeat penitendi licentiam Petitorium vobis dare censemus, ubi errorem suum... fateatur. Adde Stephanum Tornac. Epist. 68. 118.

PETITUM, Mensuræ liquidorum species apud Romanos sub ann. 1300. ut auctor est Nicolaus de Fractura, et ex eo Petrus Boërius in Commentario in Regulam S. Benedicti; sic appellata a

quodam *Peto*, ut est apud Villalpan-
deum lib. de Mensur. cap. 20.

† **PETITUS**, inter famulos Regis An-
glie recensetur, in Charta Edwardi IV.
ann. 1475. apud Rymer. tom. 11. pag.
848: *Pro vadiis Matthaei Scarden Petiti
Domini Regis in servitio suo guerra, per
breve de privato sigillo de vadiis suis,
videlicet pro dicto primo quarterio per
manus proprias. . . 45. s. 6. denar.*

† **PETIU**, [inter vestes ecclesiasticas,
vel ministeria sacra recensitur.] Vide
Beti.

* **PETIUS**, [Pice: « Omnes Caldei...
in prima nocte mensis mercurii pone-
bant in lecto sub eorum capitibus pe-
tium unum casei. » (B. N. ms. lat. 10272,
p. 280.)]

† **PETIVA**, Præstatio quæ sub nomine
petitionis exigitur. Litteræ ann. 1349.
apud Marten. tom. 1. Anecdotorum col.
1044: *Item voluit et mandavit, quod Pe-
tiva illa quam habuit de viceminis eccle-
siarum, et de legatis, et de redemptione
votorum, restituatur ab hærede suo do-
mino Papæ. Vide Petitia.*

† **PETIVINA**, pro *Pietavina*, in Tabu-
lar. S. Vandreg. : *Dimisit Johanns dicto
Louvei burgensis de Novocastro undecim
solidos, septem denarios et tres Petivinas
Turonenses. Vide Picta.*

† **PETIUM**, **PETIUS**, Frustum, fragmen-
tum. Vide *Pecia*.

† **PETIUNCULA**, Petitio de re exigui
momenti. Charta Pippini Reg. apud Ste-
phanot. Antiquit. Bened. Pictav. MSS.
pag. 411: *Placuit nostræ dignitati parvam
eorum inserere huic præcepto Petiuncu-
lam. Vide Pecia.*

† **PETIVOLUM**, *πετιώλιον*, in Gloss. Lat.
Græc. An *petibulum*, inquit Martinius,
quod petitur telis?

† **PETORITA**, Idem quod *Petraria* 3.
Vide in hac voce.

† **PETORITUM**, vel **PETORITUM**, vox
Gallica. Vehiculum, quod dictum existi-
mant a numero quatuor rotarum, inquit
Festus; unde qui Jam a Græco *ἔολο* *κί-
στρος*, pro *κίστρος* deducunt. Wendelinus
a Plandrico etymon accessit: *Pistier-
radi*, vehiculum rotarum quatuor. Pe-
toriti meminerunt Varro apud A. Gellium
lib. 15. cap. 80. Quintilianus lib. 1. In-
stitutionum capite 5. et Horatius lib. 1.
serm. 6.

† **PETOSUM**, pro *Petasum*. Vide *Petaso*.
Reg. visitat. archid. Paris. apud Villam
Paris. ann. 1471: *Proposuit promotor
contra prædictum reum, quod ponit
quandam petiam Petosi seu lardi, penden-
tem infra dictam ecclesiam ante magnum
altare.*

† **PETRA**, Ponderis species, quod constat
12. libris et dimidia: [12. tantum li-
bris constat ex Compositione de ponderi-
bus apud Th. Blount in *Nomolex.*
Anglic. : *Le charre de plumbo constat ex
30. formellis, et quælibet formella conti-
net 6. Petras, exceptis duabus libris, et
quælibet Petra constat ex 12. libris:] libra
vero 15. uncias, ut est in *Fleta* lib. 2. cap.
12. § 1. cap. 79. § 10. At apud Henric.
Knyghtonem ann. 1340. *Saccus lane* dicitur
constare in pondere 26. *petras*:
petra vero 14. libras. [Charta Edwardi
III. Reg. Angl. ann. 1388. apud Rym-
erum tom. 5. pag. 10: *Quinquæ millia et
nongentas Petras casit, etc.*] Ita quidem
apud Anglos; at secus apud Scotos: quippe
in Assisa Davidis Regis Scotiæ
de ponderibus § 4. et 5: *Petra cere* con-
stat octo libras: *Petra vero ad lanam*
*ponderandam, et ad alias res, continet
quindecim libras.* Eadem habentur in
Statutis Roberti III. cap. 22. § 2. ubi*

VI

dicitur *Petra seu lapis*. Quod postremum
vocabulum occurrit in Charta Philippi
Regis Franciæ ann. 1288. apud Perardum
in Burgundicis pag. 563: *Pro quo-
libet sacco lanarum et aignelinorum, pon-
dus viginti duorum Lapidum Provinciæ
continente, etc.* [et apud Ludewig. tom.
1. Reliq. MSS. pag. 261: *Pis memorie
Friso in extremis suis Religiosis viris
fratribus in Dobirugunum Lapidem sepi
(sebi) in remedium anime sue annis sin-
gulis assignavit. Ubi Ludewig. in mar-
gine: De 20. libris sebi a Frisone ecclesiæ
in Dobirug. quotannis assignatis.] Re-
gestum Peaglorum Parisiens. : *Lains,
qui vient d'Angleterre, le vendeur doit
pour chacun sac vendu 18. deniers, et
s'il poise 86. Pierres au poiz de 9. livres
la Pierre, etc.* Vide *Monasticum Angli-
canum* tom. 1. pag. 148. 482. Thomam
Walsinghamum ann. 1389. Knyghtonem
pag. 2787. etc.*

† Unde nostris *Pierre* et *Perris*, eadem
notione. Lit. ann. 1388. in Reg. B. 3.
Cam. Comput. Paris. fol. 66. r. : *De
chascune Perris de laine, deux deniers.*
Reg. Corb. 13. sign. *Habacuc* ad ann.
1511. fol. 20. v. : *Deux Perris de sieu à
faire candelles, et une Perris de sieu à
fondre.* Arrest. ann. 1402. 19. Apr. in vol.
9. arrestor. parliam. Paris. : *Certaine
quantité de cire, que l'on nomme une
Pierre, pèsant treize livres.... Une Pierre
de cire pèsant six livres.*

† **PETRA**, Mensuræ genus. Libertates
Moircensium ann. 1164. tom. 1. Histor.
Dalph'n. pag. 17: *Pro hac autem conces-
sione, quam ego Berlio Moircensibus con-
stitui, ipsi mihi et hæredibus meis in per-
petuum donaverunt Petram in quam
mensuratur. Vide Petra 1.*

† Quæ ad mensurandum frumentum
utebantur. Charta ann. 1337. in Reg. 74.
Chartoph. reg. ch. 125: *Supplicabant
sibi concedi licentiam, quod in platea de
Portello possent construere et facere
vnam capellam seu alam, et in eadem
Petram seu mensuram diadorum facere
et tenere ad mensurandum. Vide supra
Petra.*

† **PETRA**, Tributum, quod pro *Petris*,
ponderibus scilicet vel mensuris, pensat-
atur. Charta ann. 1309. ex Bibl. reg.
cot. 19: *Vendimus... tertiam partem to-
tius Petre, que est in illo portale voto
ibimet.*

† **PETRA BOMBARDARUM**, Globus fer-
reus, Gall. *Boulet*. Joan. Germ. Cabilon.
episc. in Phil. III. duce Burg. apud Lu-
dewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 88:
*Ignemque ad unum ferream interjecto
paxidis latera confunduntur, et orbiculi,
quos Pierres de bombardes nominant, igne
et fumo artati scutuntur, partemque
murorum objectam, horribili actu, qua-
siunt quassatumque prosternunt. muri
suffodiuntur, etc.*

† **PETRA TAILLE**, a Gallico *Pierre*
de taille. Comput. eccl. Paris. an. circ.
1381. ex Bibl. S. Germ. Prat. : *Johanni
Huberti lahomé per forum factum cum
ipso... corruendi hostiarum magnæ porte,
.... et reficiendi de novo de petra et plas-
tro, et querendi certas Petras taillez pro
dictis hostiaris, etc.*

† **PETRAM TRAHERE**, Gall. *Tyaire la
Pierre*. Ludi genus, in Lit. remiss.
ann. 1389. ex Reg. 137. Chartoph. reg.
ch. 34.

† **PETRA NEMOSYNÆ**. Vide *Dasium*.
PETRA NATIVA, Indigena. Vide *En-
thori*

† **PETRA SICCA**, non constricta ex calce
et arena. Hygenus de Limitibus cons-

tituendis: *Gamma de Petra sicca con-
structa.*

† **AD PETRAM VOTUM REDDERE**, Sa-
peritionis paganice species, Christianis
interdicta. Indiculus Paganiarum
in Concilio Liptinensi ann. 745: *De Me,
quis faciunt super petras. S. Eligius apud
S. Audoenum in ejus Vita lib. 2. cap.
15: Nullus Christianus ad fana, vel ad
Petras, vel ad fontes, vel ad arbores....
vota reddere præsumat. Concilium Nan-
netense cap. 20: *Lapidem quoque, quos
in ruinosis locis et silvestribus, demonum
ludificationibus decepti venerantur, ubi et
vota covent et deferunt, funditus effodiantur,
etc.* Vide Concilium Arelat. II. can.
28. Turon. II. can. 22. Capitula Theo-
dori Cantuar. cap. 107. Capitula Aquig-
gran. ann. 789. cap. 68. lib. 1. Capitula
cap. 62. etc.*

† **PETRA**, nude pro Sepulcro lapideo,
in Lege Salica tit. 17. § 8: *Si quis mor-
tuum hominem aut in noffo, aut in Pe-
tra, que vasa ex usu sarcophagi dicun-
tur, etc.*

† **PETRA**, Chronicon Windesemense lib.
2. cap. 54: *Quem libellum in diversis
membranis, quaternis, aut Petris cons-
cripsit. Cap. seq. : Exercitia sua mem-
branis et Petris diversis foliis, ut dic-
tum est, conscripsit. Vocabularium Ghe-
rardi de Schueren: *Petra, s. Eyn stein
oft leys.* Est autem Teutonibus *leys*, ta-
bella scularis, cui vel stylo, vel creta
inscribitur; nostris, *Ardoies*.*

† **PETRA**, nude, pro Castello vel præ-
sidio in petra seu rupe extracto: hinc
nostris *Petra Domini*, Gall. *Dampierre*.
Prosper in Prol. libr. de Provid. Del.
ubi de Aquitania sua:

Non castella Petris, non opida montibus altis
Imposita, sed urbes amplexus æquorales, etc.

† **PETRACHA**. Vide *Petracha*.

1. **PETRARIA**, Locus unde *petra* et
lapides eruntur: *Carriere*. *Monasti-
cum* Anglic. tom. 2. pag. 595: *Præterea
dedit eis turbariam et Petrariam, et qua-
rrieriam ubicumque inventis poterunt in
territorio, etc.* Et pag. 165: *Novitiss me
dedisse.... petram in Petrarria de Fidele
ad fabricam Monasterii sui, etc.* [Charta
ann. 1126. apud Calmet. tom. 2. Histor.
Lotharing. col. cclxxxii: *Usque ad se-
mitam que exiens a via de Venderis
scindit nemus, et transit iuxta Petra-
riam. Sæpius in Tabular. Autissiod.
occurrit mentio Petrarria S. Geruasi,
Gall. *La Perriere S. Geruais*. Adde Bre-
viar. Hist. Pisanæ ad ann. 1169. apud
Murator. tom. 6. col. 172.]*

2. **PETRARIA**, Via lapidibus munita.
Chronicon Siciliæ apud Martenium tom.
8. Anecd. col. 61: *Fecere insultus, spoli-
ationes, violentias, et homicidia per Pe-
trariam; viasque publicas.... bellicis
apparatus claudere.*

3. **PETRARIA**, *πετροβόλος* et *πετροβόλον*,
Athenis lib. 5. et Heroni in *Belopone-
cis*, etc. Evagrius lib. 5. cap. 10: *Καί
μάλιστα τὸς κρυψέτας ἢ τρυπίδιον
πυροβολῆσαι εἰς Αἰτωβόλον ἢ συνθήκη καλεῖται.*
Ugutio: *Tormentum, quod vulgo dicitur
Petra, vel mangonum.* Gallis *Perriere*.
[Epist. Balduini Imper. CP. ann. 1204:
apud Miræum tom. 1. pag. 111: *Nihil
minus tamen inter quælibet duas turres
seu Petrarria seu mangonellum erigitur.*] *Willelm. Tyrius* lib. 8. cap. 6: *Machi-
nas jaculatorias, quas mangana vel Pe-
trarias vocant.* Ita lib. 15. cap. 9. lib. 19.
cap. 27. Paulus Warnefridus lib. 5. de
Gest. Longob. cap. 8: *Belli machinas,
quam Petrarria vocant.* Anastasius in
Gregorio IV. PP. : *Et desuper ad inimi-*

38

cos, si venerint, expugnandos, *Petrarias nobili artis composuit*. Guillelmus Apul. lib. de Gestis Normann.:

... turrin fabricat, que lignea muris
Prominet, et juxta de quibus Petrarie parte
Poni, et adjuncto muro que evadere possit
Diversi generis tormenta.

Et lib. 8:

Et valido cum forte Ducis Petrarie saxi
Icto dimissi percussae fuisset ab alto.

Vocem usurpant passim Scriptores, Annales Francor. Loiseliani et Bertiniani ann. 776. Historia Hieros. pag. 1154. Fulcherius Carnot. lib. 1. Histor. Hieros. cap. 4. 18. Willelm. Brito in Philippide pag. 110. 119. 170. 180. Jacobus de Vitriaco in Epist. de Captione Damiatæ pag. 1148. Radulphus de Diceto pag. 623. 661. Monachus Florentin. de Expugn. Accon. pag. 229. 233. Otto Morena in Histor. Rerum Laud. non uno loco, etc. Ex quibus emendare licet Vitam S. Joannis Episc. Tragur. pag. 5: *Machinam, que vulgo T. Arteria dicitur, eraserunt*. Legendum enim *Petraria* suadet sequentia. Vide Glossarium ad Vilharduinum, Lipsium lib. 3. Polihoret. Dial. 3. Felicem Oslum in Not. ad Morenam pag. 83. etc. [Le Roman de Partonopex MS.:

Si garnissiez si vos chasteax
De Perrieres, de mangoneax.

Le Roman de la Rose MS.:

Et deux (portais) en coste, et un derriere
Qui ne doute cop de Perrieres....
Dedens le ch'estel out Perrieres
Et engins de malins manieres.]

† **PETREIA**, Eadem notione. Breviar. Histor. Pisane ad annum 1171. apud Murator. tom. 6. col. 184: *Tertia autem die, que fuit quarto Cal. Decembris, ad castrum de Motrone ierunt cum manganis, parris, castellis lignis, et Petreie, et illud in recinto obsederunt*. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. apud eundem tom. 8. col. 1068: *Et illico ligna et trabes in fluvio submergi fecit, et ripam ipsius fluminis Petreie et manganis et aliis machinis muravit et castris lignorum*.

PETROBITA, et **PETORITA**, Idem quod *Petraria*. Joannes Monachus lib. 1. Histor. Gaufr. D. Norman.: *Mandat in his exasperatus Consul Petrobitas, fundibularias, mangonellos et aristas erigi*. Occurrit ibi rursus: *Gesta Consulium Andegav. cap. 11. num. 6: Aristibus et Petrobitis Comes eos aggressus*. Habetur etiam in gestis DD. Ambasiensium cap. 5. num. 26.

PERARIA. Bromptonus ann. 1178: *Petraria suis et aliis machinis bellicis parata*. Utitur alibi non semel.

PERERUM. Charta Nunonis Sancii pro Pace seu treuga servanda ann. 1217. descripta in tom. 8. Spicilegii Acheriani: *Quod nullus expugnet aliquod castrum vel aliquam mansionem cum gussa, vel Pererio, vel manganello, etc.*

† **PETRARIE**, Lapilli, gemme, Gall. *Pierrieres*. Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1338. apud Rymer. tom. 5. pag. 49: *Unum caticum aureum cum diversis Petrarie in fundo*. Infra: *Cum diversis scuchonibus et Petrarie*.

† **PETRARIVM**. Vide *Pejerarium*.

† **PETRARIVS**, Commentarius, latomus. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de usu feud. pag. CLXXXIII: *Garinus Petrarius, de quatuor mensibus usque ad Martium, VIII. l. Pro duabus seris et pro tribus ferratis, XIII. s. Le Roman de la Rose MS.:*

Et pais ne remest maçon,
Ne Perrier qu'als ne man.

† **1. PETRATA**, Mensura frumentaria. Charta ann. 1218. in Tabular. castri Blein.: *Herveus de Leonia dedit abbatibus de Daoulas tres Petratas frumenti per annos singulos in decimis nostris in plebe castelli Eiscoot*. Alia ann. 1228. apud Lobinellum tom. 2. Histor. Britann. pag. 129: *Tres Petratas frumenti per annos singulos duximus concedendas in decimis nostris*. Vide *Petra*.

† **2. PETRATA**, pro *Petta*, vel *impera*. Charta ante ann. 1010. in Chartular. Aptensi fol. 85. sic terminatur: *Valde super Petrata in Christo per tempus et tempora*.

† **PETRECHA**, Turris, munitio. Caffarus in Annal. Genuens. lib. 2. apud Murator. tom. 6. col. 388: *Pisanis vero ibi remanentibus, nostra galea viit ad quamdam Petrecham, quam Lucenses fecerant non longe ab illo loco versus Pisas circa V. vel VI. miliaria*. Alter Codex MS. habet, *Petracha*. Vide *Bretachis*.

† Haud scio an eadem notione intelligenda sit vox *Petris*, in Lit. remiss. ann. 1426. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 650: *Trois compagnons portans harnoiz, engins et habillemens pour prendre Petris*.

† **PETREIA**, Aqualis, guttus, quo aqua infunditur lavantium manibus, supposita pelvi sive lance. Leges Palatinæ Jacobi II. Reg. Majoric. inter Acta SS. tom. 3. Junii pag. LIX: *Omnibus autem Militibus, Doctoribus seu Sacerdotibus, et aliis personis magni status, cum pelvi et Petreia argenteis in fine mensæ præbentur lavandi facultas*. Vide in *Petraria* 3. et *Petris*.

† **PETRESENY**, Denarius S. Petri. Vide *Romeseny*.

† **PETREUS**, Lapidus: *Petra sepulchra*, in Charta ann. 1006. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 585.

† **PETRIFICUS**, Ricobaldi Ferrar. Histor. Pontif. Rom. ad ann. 1154. apud Murator. tom. 9. col. 177. ubi de Anastasio IV.: *Ecclesia Laterani dedit calicem pensantem marchas XX et alia plurima dona*. Jacet ibidem *Petrifico lapide*. Mellius Codex Estensis: *Porphyretico lapide*.

† **PETRILLOSUS**, Lapidus, Gall. *Pierreux*. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 97: *Si ipsa (rocha) est cretosa, sive tuffosa aut Petrillosa, etc.*

† **1. PETRINA**, a Gall. *Poitrine*, Pars corporis, pectus. *Petrinas vaccarum*, inter præstationes quæ dominis debentur, recenset Inquisitio ann. 1181. apud Lobinellum tom. 2. Histor. Britann. pag. 133: *Quidquid Canonici habent in lumbis porcorum et Petrinis vaccarum, et in bucculatione, est de donis Juhelli Archiepiscopi*. Ita et Poëta nostras *Petrine* pro *Poitrine* dixerunt. Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Et por l'arbre en la Petrine
Li fet passer l'este fraïne.

† **2. PETRINA**, Lapidina, Gall. *Carrière*. Charta capit. S. Petri de Curia Cenoman. ann. 1388. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 391: *Cum nos olim tradidissimus... unam domum, unamque Petrinam cum ruppe subtus sita, puteoque et aliis pertinentiis*. Pluries ibi. Vide *Petraria* 1.

† **PETRINUM**, Pars ædis rusticæ, *Pistrinum*, ni fallor, seu locus ubi farina pinsatur ad panem conficiendum: Gall. *Pastrin* dicitur arcam subigendæ farine, *mastram*. Charta apud *Madox*

Formul. Anglic. pag. 89: *Secunda pars accidit Thomæ le Halveknyst, scilicet Petrinum cum celario subjacente, cum quadam camera.... retro dictum celarium et Petrinum adjacente.... Tertia pars accidit Rogero le Halveknyst, videlicet Petrinum cum celario juxta parvam Venellam, cum furno et parvo stabulo retro dictum celarium et Petrinum adjacente*.

† Charta ann. 1258. ex Bibl. reg.: *Tradidi unum ortum.... et abotat Petrinum hæredum Stephani carnificis ex una parte, et ex alia usque ad finem quoquins prædicti Johannis. Pestrin, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1337. ex Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 30: L'exposant fust trouvé saisi de quatre sols Paris, que il avoit apportez à son hostel et mis en son Pestrin. Ubi forte pro *Mastra*. Vide supra *Petrineum*.*

† **PETRINUS**, Lapidus, e *petra* factus. Codex MS. Irminonis Abbat. Sangerman. fol. 108: *Et broilum muro Petrinum circumseptum*. Charta ann. 1477. apud *Madox* Formul. Anglic. pag. 127: *Claustrum suum extra muros villæ prædictæ, ex opposito domus prædictæ muro Petrinum inclusum*. Epitaph. Atoli apud *Floodoard*. lib. 1. cap. 23:

Subtus enim tria consistunt monumenta Petrina,
Sub quibus almorum corpora condita sunt.

Interdum et pro toto edificio usurpatur. Chron. Hamelense apud *Leibnit*. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 512:

Christiana fundavit Petrina;
Cœli regina tribuens his gaudia bina.

† **PETRIGUI**, dimin. a *Petrus*. Sic Benedictum XIII. seu Petrum de Luna quidam, schismatis tempore, ironice appellabant. Bonifacius Ferrerius in Defensione Benedicti XIII. cap. 104. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1508: *Vocabant dominum nostrum Papam in maxima vindicta, Petrigui. Considerate supremam vindictam, recipere lutum in ore, et revolvere per linguam, dicere Petrigui; o vindicta inexpicabilis! Petrigui!... Istas vindictas exercent (muliercule) post potum contra viciniam, in diminutionem scilicet nominum replicatione fœdorum et turpium*.

† **PETRISSELLUM**, Apium, Plinio *petroselinum*, nostris *Persil*. Ordinatur super numero et ordine mensurarum Hospitalii Dalphin. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 312: *Item, de pedibus dictorum boum in hœcio cum Petrisello paratis et dictum in-tromeyium ut supra paratum coram nobis apporetur*.

† **PETRITÆ**, Hæretici, a Petro quodam Severitarum Episcopo sic nuncupati, qui circa medium sæculi sexti vel septimo ineunte proderunt, *Sabellianitas* interdum appellati quod multa cum Sabellianis sentirent. Vide *Stokman*. Lex. Hæres.

† **PETRO**, ONIS, *La staya de petre, quando se la vorano*. Glossar. Lat. Ital. MS.

† **PETROBRUSIANI**, Aseclæ Petri de *Bruis* Antuerpiensis, qui 12. vel 13. sæculo baptismum infantium inutilem esse, atque adultis denuo conferendum docuit. Vide *Histor. Magd. Cent. 12. cap. 5. Boshm. Hist. Eccles. pag. 943. et Stockman. in Lexico Hæres.*

† **PETROCILLUM**, Idem quod *Petrissellum*. Vetus Cereemoniale MS. B. M. Deauratæ Tolos.: *Prius administrator debet providere expensis conventus de alleis et lactucis et de Petrocillo*.

† **PETROCINILIVM**, Gallice *Persin*, in Glossar. Lat. ann. 1348. ex Cod. reg.

4120. *Pierrectis*, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 83. Vide *Petrocillum*.

† **PETROLEIA FONS**, f. Quod ex lapidibus constructa, nisi sit nomen proprium. Charta ann. 1022. apud Menester. Histor. Lugdunens. pag. vi: *Finalisque canalium per fontem Petroleiam et per vetulas capnas Noieriarum, que sunt iuxta planitiam Burciaci.*

• **PETROLEUS**, Ad petras pertinens. *Oleum Petroleum*, Quod inter petras seu rupes effluit. Chron. Tegerns. apud Oefelium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 681. col. 2: *Ex opposito capelle jam d. cie reperta est per fratres vena olei Petrolei, jam per xl. fere annos manans, quo liniti presertim paralytici et contracti pristinae sanitati sunt plures restituti.* Vide *Petroleia fons*.

† **PETRONES**, Paulo, rustici, a petrarum asperitate et duritia dicti. Vide *Festum*.

† **PETRONIUS**, Vide *Canis petrunculus*.

† **PETRONUS**, Acervus lapidum, Occitan. *Petron*. Pactum inter Jacobum Aragon. Reg. et Berengarium Magalon. Episc. ann. 1272: *Et sic eundo per ipsam viam versus ad stratam publicam Montispessulani ad Petronum vocatum de sancto Joanne de Vedatio, qui est in strata publica et generali Montispessulani.*

† **PETRORITA**, Vide *Petraria 3*.

† **PETROSILLUM**, Idem quod *Petrisellum*. Vita S. Franc. tom. 3. April. pag. 388: *Coxerunt radices tres Petrosilli in aqua.* Poëma MS. avi infirmi:

Salvia, serpillum, piper, allia, sal, Petrosillum.

• **PETRUDONUS LAPIS**, Gemmae species. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1286: *Item duos annulos, cum duobus lapidibus Petrudonis.*

† **PETRUNCULUS**, Vide *Canis Petrunculus*.

† **PETRUS**, Moneta aurea in Hannonia, f. ab effigie S. Petri sic dicta. Chron. Bonæ Spei ad ann. 1456. pag. 328: *Ætiam seu taxans ad 27. florenas Rhenses auri, 40. Petros auri, 18. scuta, etc.*

• **Pietre**, Monetae minutioris species. Lit. remiss. ann. 1455. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 34: *La suppliante requisit à icellui Saunier qu'il voulsist lui prister cent Pietres pour autres ses affaires.* Aliæ ann. 1474. in Reg. 195. ch. 1157: *Et presta lors son maistre au suppliant ung Pietre et cinq patars, faisant lors icellux trente solz.*

† **SANCTE PETRE**, Clamor militaris, quo non solum copie Pontificie, verum etiam Principum laicorum usæ sunt sepe numero in conflictu, patrocinium inclamantes Apostolorum Principis. Acta Innocentii III. PP.: *Prostitit ad arma cum suis; et benedictione ac remissione a Legato recepta, cum idem Legatus maledicisset hostibus in nomine Domini, Comes alta voce S. Petrum invocans adiutorem, processit ad pugnam.* De copiis vero laicis testatissimum id reliquit Bruno de bello Saxonico: *Ibi quidam de nostris adversarium sibi videns obvium, velut suum salutavit socium dicens S. Petre, quod nomen Saxones pro simbolo tenebant omnes in ore.* Hæc post Carolum de Aquino in Gloss. millit.

† **PETSA**, Mensura salis, f. pro *Petra*. Vide in hac voce. Charta Roberti Malet Militis ann. 1227. tom. 4. Histor. Harcur. pag. 2449: *Concessi Deo et Ecclesie S. Marie de Belloloco et Canonicis ibidem Deo servientibus in puram et perpetuam*

elemosynam dimidiam Petsam salis recipiendam singulis annis in festo S. Michaelis per manum illius qui sal meum servabit. Vide *Pensa*.

† 1. **PETTA**, Quævis præstatio, tributum, vectigal. Regest. Philippi V. Reg. Franc. ann. 1316. et 1317. Charta 259. in Chartophylacio regio: *Ab omni Petta, tallia seu tributo quibus esset totaliter immunis.* Vide *Pecta*.

• 2. **PETTA**, Panis seu placentæ species. Charta ann. 1240. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 74. col. 746: *Debentur servitoribus sive familiaribus duæ azimæ similes superioribus, et duæ Pettae de milio: Petta vero quilibet debet constare ex uno pisonali.*

† **PETTEN**, inter ministeria sacra. Vide *Pecten*.

† **PETTIN**, Radiolus. Vide *Petin*.

† **PETTURA**, pro *Plectura*. Vide *Pectura*.

• **PETTUS**, Crepitus, Gallis *Pet*, a sono. Vide in *Hombus*, et *Ferrarium* in Orig. Ital.

• Non inultus a conservis suis abibat, qui ejusmodi edebat crepitum. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 54: *Un varlet de chevaux de nostredit chevalier (Mahieu de Roie) vint en la cuisine dudit hostel, et là se despoilla pour soy, toster ou restir; et avint que en soy tontant, il fit une vilenie, appelée *Pet*; pour laquelle vilenie ainsi faite, le valleton soillart de laditte cuisine sonna une patille, comme accoustumé avoit esté et estoit à faire oudit hostel en tel cas, etc.*

* **PETULA** [Meretrix. DIER.]
* **PETULENTIA** [Petulantia. « Atque corpus enervavit carnis Petulentia. » (Du Ménil. Poës. Lat. med. æt. p. 107.)]

• **PETULUM**, Matræ, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1332. ex Cod. reg. 4120. Hinc nostratibus *Pateil*, *Petail* et *Petuel*, eadem acceptione. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 326: *Le suppliant prist un Petuel et en frappa un desdiz deux pillars et le tua.* Aliæ ann. 1398. in Reg. 153. ch. 170: *L'exposant prist un Pateil qu'il trouva d'aventure, duquel Pateil par maniere de chastement il frappa son filz deux coups.* Aliæ ann. 1418. in Reg. 167. ch. 130: *Print icellui Guiot un Petail, et frappa le suppliant sur les bras.*

• **PETULUS**, Equus, qui habet tantum pedes albos. Uguitioni. [Cheval qui a blancs piés, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman.]

† **PETUMEN**, Κετύπος ἄνος. Gloss. Lat. Græc.

† **PETUOSUS**, πέωσος, in Gloss. Latin. Græc. malim cum Martino ex iisdem Gloss. *Petus*, πέωσος τοῖς ἄνοσι; nam *Petus*, Johann de Janua est *Strabo* ali quantulum: unde Gloss. Latin. Gall. Sangerman.: *Petus, louches qui muet souvent les yeulz. Et producitur prima. Inde hæc *Peta*, *pete*.*

Vult sibi strabo peti, se dici nomine Peti.

Vide *Guelcus*.

† **PETURA**, pro *Pectura*, septum. Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 59: *Cujus Petura non fuerit clausa in die Ascensionis, dabit ovem cum agno de forisfacto.* Vide *Pectura*.

• Minus bene; idem enim est quod *Pastura* 1. Pascuum, pratium, a Gallico *Peturs*, pro *Pâturs*, qua voce nostri alimentum, tam hominum quam animalium, designaverunt. Lit. ann. 1387. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 182: *Et aussi anciennement n'a mie esté usé de paier amende pour un petit poisson, se on le*

met en fosses aus becqués, pour leur Peuturs. Le Roman du Riche homme et du Ladre MS.:

Que dira Dies des labourers,
Qui pour estrui font les labours,
Qui jour et nuit sont en grant cure
De labourer pour leur Peuturs.

† 1. **PETUS**, inter utensilia domestica recensetur, in Inventar. ex Tabular. Corapend.: *Et vii. Peti cupret, et unus est ad abluendum manus, iv. patellæ.* Vide *Petreria*. Occurrit alia notione in *Petuosus*.

• 2. **PETUS**, Gladius. Specul. hum. salvat. Ms. ex Bibl. Sorb. pag. 34: *David occidit octingentos viros cum Petu suo.* Ubi David gladio feriens pingitur.

• **PEUDIRE**, PEUDITIO. Vide supra *Pendire*.

• **PEULA**, Gallico *Peule*, Pabulensis ager. Ch. Phil. comit. Fland. ann. 1188. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 324: *Hominibus de Orchies libere concessi... ut nusquam debeant stare juri infra Peulam, nisi intra villam de Orchies.* Eadem habet Charta Will. de Dampetra ann. 1225. Ibid.

† **PEURARIUS**, f. pro *Peutarius* vel *Peutarius*. Codex MS. redituum Episcopat. Autissiodor. ann. circ. 1230: *Costumæ Peurariorum. Quicumque vendit ceram aut cuminum, aut piper, et sint de Autissiodoro, nihil debent nisi vendant cum his aliud de ligno, veluti scutellas et discos et cifos. Et quando vendit de ligno debet ad quindenam die Sabbati. Videtur autem Peurarius is esse qui vasa stannea operatur vel vendit.* Angl. *Pewterer*, Gall. *Potier d'étain*, *Peutreau*.

• Haud felici conjectura, legendum enim *Peurarius*, qua voce specierum popola significatur, a *Piper*, Gall. *Poire*, inter species tunc præcipua, unde Gallicum *Peurier*. Consule notas ad tom. 6. Ordinat. pag. 423.

† **PEUTREUM**, Stannum Angl. *Pewter*, Gall. *Étain*. Instrument. ann. 1382. apud Rymer. tom. 7. pag. 357: *Nec non certa vasa de Peutreo, videlicet, sex chargeours magnas, viginti et quatuor paropides, viginti et quatuor discos, viginti et quatuor fauceria de magna forma.*

• Vel Metallii species, a stanno non multum dissimilis. Stat. S. Flori Mss. fol. 58. v.: *Interdicimus ne quisquam cum calice ligneo, vel vitreo, vel stagneo, vel plumbo, vel de Peutre, vel de auriscalco, vel de electro infra fines diocesis nostræ i.terius celebrare præsumat.* Vide supra *Pestrum*.

• **PEXA**, Pix, picea materia. Stat. crimin. Cumana cap. 204. ex Cod. reg. 4622. fol. 110. r.: *Nemini apicario seu apotecario... liceat facere... vel vendere... aliquos dupplerios... cum mictione larexine. Pexæ seu raxæ.* Vide *Pexa*.

† **PEKERE**, pro *Pectere*, Gall. *Peigner*. Bern. Ordo Cluniac. part. 2. cap. 4: *Scilla more solito ad calcandum pulsatur, qua audita surgunt omnes, calcantur, levantur, Peuntur et ecclesiam peunt.* Cap. 5: *In coquina continuo ambulat, ut manus et faciem lavent, atque se Peant.*

• **PEYA**, Mundus agri, idem quod *Pecia*. Charta ann. 1314: *Item en Alleward quandam peciam nemoris quod vocatur Peya de Cheyfer.* Recognit. feud. MS. ann. 1343: *Item duas partes unius pecie (sic) nemoris... et pro dictis duabus partibus Peysæ nemoris, confitetur dictus Guillelmus se debere dicto domino dalphino sex denarios bonæ monete census.* Terrear. Belljoc. ann. 1529. fol. 273. v.:

Super duabus septimis partibus mediocritatis indivisus unius *Peyra* memoria foresta de Trados. Et fol. 296. r. : Item pro et super duabus tertis unius quartae partis unius *Peyra* trium *Peyrarum* memoria. *Pey*, pro *Peyra*, palus. in Lit. remiss. ann. 1459. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 212 : *Isellus suppliant prius un pal ou Pey en une haye, etc.*

* **PEYCHERIA**. [PISCARIA : « Recognovit se tenere ab eodem in feudum aulam, turrin, *Peycheriam*, pedagium de Nernie. » (Chevalier, Inv. Archiv. Delphin. n. 1580. an. 1808.)]

† **PEYLO**. Charta Dom. de Charnay in Lugdunensi pago ann. 1520 : *Sub servitio unius bicheti frumenti rasi et Peylo ; id est, lente admensi, cui opponitur, Feru et ras, cum scilicet prompte frumentum metitur ac repetitis radii ictibus in modo concervatur.*

* **PEYLUM**. [« Actum apud Gratianopolim, infra domum dicti fratrum, vid. in tupa seu *Peylo*. » (Chevalier, Cart. Frat. Prædic. Gratianop. p. 40. an. 1836.)]

* **PETRA**. Pondus seu tributum, quod pro ponderibus pensatur. Charta Guid. vicom. de Combornio ann. 1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424 : *Retinens atiam... etiam domorum de mercato et de porta, et platearum dictarum domorum, et de la Peyra, et del sestayrah et de la pradala, et omnes alios census. Vide supra in Petra.*

† **PETRARIA**. Ars polendi lapides. Charta ann. 1490. ex Schedis Præsidis de Mazaugues : *Exercere artem Peyrarum. Vide Peyratonius.*

† **PETRARONUS**. Qui machinæ jaculatorum, quam *Peirsiram* vel *Petrariam* vocabant, præerat. Statuta Arelat. MSS. art. 80 : *Et commune habeat in dicto castro III. guachas... et VII. alios servientes civis Arelatis, et non extraneos, quorum duo sint Peyraroni. Nisi idem sit qui*

† **PETRATONUS**. in Charta ann. 1371. ex Schedis Præsid. de Mazaugues, *Lapidida quadratarius, Provincialibus Persiron ; vel Erarius, Gall. Chaudronnier, hisdem Peiroulté. Vide Peyronus.*

† **PETRATUM**, f. Podium, Gall. *Perron*, balcon. Concordia inter Episcopum Lemovic. et homines suos ann. 1255. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1821 : *Item potestas ipsorum consilium erit talis ; videlicet quod edificari et reparari faciant muros ville, tornellas et fossata, et curabunt de clausura ville, et ea mundanda, de Peyratis, ubi expedierit, facientis, et his similibus que spectant ad ornatum ville.*

* **Mallm**, Pavimentum, via lapidibus munita vel munienda.

* **PEYRENARIUS**. Qui lapides ex *peyrenis* seu lapidinis eruit et polit. Charta ann. 1388. ex Tabul. Massil. : *Item solvatis Brihona Peyrenario, recipienti nomine Johannis Joglariis lapidida, etc. Vide Peyratonius et mox*

1. **PEYRERIA**, Lapidina, Gall. *Carriers*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item plus tres picas ferri latomorum sive Peyreriorum, cum earum manibus sive caudis. Item plus quinque cignos ferri aptos ad extrahendum lapides ex Peyrenis. Vide Peireria.*

2. **PEYRERIA**, Unidens ligo, Gall. *Pic*, sic dicta quod ea in eruendis lapidibus ex *peyrenis* utuntur. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 129 : *Venit postea dictus defunctus Bernardus portans secum quamdam Peyreriam ferream et gladium ponalam... supplicans ipse... de dicta Peyreria, quam*

sibi abstulit, ipsum uno ictu de cuspide supra pectus percussit.

* **PETROLERIIUS**. Vide supra in *Peyreria* 1.

* **PETROLERIIUS**, Faber ararius, Gall. *Chaudronnier*. Terrear. abbat. de Jugo Dei ann. 1490 : *Thavenet Royer Peyrolerius burgensis Villa francha, etc. Vide Peiroulté.*

* **PETROLIUS**, **PEYROLUS**, Lebes, cacabus, Gall. *Chaudron*. Charta ann. 1501. ex sched. Pr. de Mazaugues : *Nec ad perdicem cum thuna ac Peyrolo ; sive de nocte cum lumina sub pana prædicta, videlicet 100. solidorum de die, et duplum de nocte pro quolibet et vice qualibet, et perditione sive confiscatione balistarum, furonorum, thuna et Peyrolis. Vide supra Peiroulté.*

† **PEYRONUS**, Vas quoddam statuas formæ et mensuræ ad usus piscatorum. Charta ann. 1434. ex Lib. Stat. piscator. Massil. : *Quod dicti piscatores fuerint sine Peyrono... Etiam quis esset impossibile eos habere et servare certam formam et certum Peyronum in dictis vasis, etc. Iou Peyro lebetem vocant Massillenses et Provinciales.*

† **PEYSONAGIUM**, Idem quod *Pestio*. Vide *Pissonagium*.

* **PEYSSERIA**, Idem quod *Piscaria*, locus ad capiendos pisces accommodus et instrumentis ad id necessariis instructus, puta retibus, etc. Acta capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1387. fol. 34. r. col. 1. ex Cam. Comput. Paris. : *Præceperunt dom. Francisco de stagno et Petro de Polens procuratoribus capituli presentibus, ut prosequantur illos, qui Peysserias supra flumen Sagone retro domum domini custodis delaceraverunt. Vide mox*

PEYSSONARIA Charta ann. 1260. apud Sammarthanos in Episcopis Massillensibus : *Peyssonariam vero, vel tinctum rubrum, dicto Episcopo vel suis successoribus in parte sua facere, nequaquam liceat sine domini Regis vel heredum suorum DD. Montispessuli consensu.*

† Nihil est, nisi fallor, quominus *Peyssonariam* hic Forum piscarium intelligamus ; Massillensibus quippe Iou *Pey* est piscis. Certe ea notione vox *Peyssonaria* occurrit in Litteris Johannis Franc. Reg. ann. 1363. tom. 3. Ordinatis. pag. 625. *Ordinatur quod super carnisibus et piscibus recentibus qui venduntur ad masellum sive in Peyssonaria imponatur et solvatur pro libra octo denarii. Vide Peyssonarius.*

* **PEYSSONAYRIA**, **PEYSSONERIA**, Forum piscarium, Gall. *Poissonerie*. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. col. 2 : *Quam (jurisdictionem) dom. archiepiscopus habet in dicta cohportura Peyssonayrie, nomine dictæ suæ ecclesiæ Narbonensis... hostendendo dicto gardiatori... baculos seu astellas signo dicti dom. archiepiscopi signatos in octo columpnis lapideis dictæ cohporture Peyssonerie appositos seu affixos. Stat. Montispess. Mss. ann. 1204 : *Omnia officia et officina, que per diversa loca hactenus usitata et frequentata sunt in Montepessulano, in suis locis semper permaneant, et nulla occasione in aliis locis debent mutari, nisi solummodo Peyssoneria, que samel debet mutari.**

† **PETTA**, **PEYTAIRE**, **PEYTERIUS**. Vide *Peitara*.

* **PEYTRALE**, Cingulum, quo equi pectus ambitur et stringitur. Gall. *Poitrail*. Comput. ann. 1334. Inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 85. col. 1 : *Item per unas senilas et per unas capanas... Item pro uno Peutrali, etc. Vide Pectorale.*

† **PEYTRALIS**, Trabs, Gall. *Poutre*. Charta Petri de Rotsys Vicarii Tolos.

ann. 1373. ex Cod. MS. Consuetud. Tolos. fol. 27 : *Requirimus... quatenus a modo faciatis fieri per magistros et carpentarios vestros et fustarios vobis subditos fustas bonas et pulcras et de legitimis picellis, videlicet quod Peytrales de cor et de abiete, de VI. brachiatis et de V. et de IV. quod illas habeant infra trancos et infra sechalmamentos secundum longitudinem cujus debent esse.*

† **PEYTUS**, an Pila, Gall. *Pilier*? Chron. Parmense ad ann. 1294. apud Murator. tom. 9. col. 827 : *Elevata fuit turris majoris ecclesiæ a fenestris campanarum in sursum. Et facti sunt ibi archi, Peyti, et quatuor cantoni, et super quolibet unum capitellum cum pomis deauratis.*

† **PEZA**, Pix, picea materia. Statuta Vercell. lib. 8. fol. 101. v. : *Item licitum sit cuilibet... ducere vel duci facere... ferramenta, speciaris, gallam, et Pezam, lignamen, etc. Statuta Astens. ubi de intratis portarum : *Peza, sive pegula ponatur et solvat pro quolibet rubo lib. 1. col. 5. Vide Peza. Alia notione apud Laur. in Amalt. : *Peza, Ambria, ora, limbus.***

† **PEZADA**, f. Ager pisis consitus ; Occitanis quippe pisa *Pezes* dicuntur. Charta ann. 1166. Inter Probat. tom. 2. novæ Histor. Occitan. col. 606 : *Ego Wilhelmus Nemausensis Vicecomitis... dono... illam Pezadam, que est ad grunum de Anagia. Vide Pezza.*

* **Nostris Pezeau**. Lit. remiss. ann. 1447. in Reg. 178. Chartoph. reg. ch. 163 : *Les coulons qui gastoiert certains poix ou Pezeaux nouvellement semez, etc. Vide supra Pezail.*

PEZAROLA. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 8 : *Possit valde utilis comprobari, quod in quolibet navigio dulcis aque baliste grossæ a turno cum suis munitionibus portarentur, nec non balista a Pezarola tot, quod utiles viderentur, etc.*

* **PEZEGNUM**, Jus pasceendi oves, ut videtur. Charta ann. 1460. ex Tabul. S. Vict. Massil. : *Dedit ad acapitum quartam partem jassi supremi de alpebus et de subius cum Pezegno dicti jassi, etc.*

* **PEZIUM**, an Pisum? Statuta Riperiæ cap. 12. fol. 5. recto : *De quolibet carrerio Pezi tenuit quartarum septem denarii sex. Ibidem fol. v. : De quolibet tina doarum Peziti, albaræ pro carrezando ab uvis pro introitu solidus unus.*

† **PEZO**, vox Hispanica, Pondus, Gall. *Poids*. Vide *Cazen*.

* **PEZUM**, Pondus. Stat. pannif. Carcass. renovata ann. 1466. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 121 : *Item quod nullus parator aut alius non poterit... aliquid pondus sive Pezum lanæ fieri facere de majori pondere, quam trium librarum tantummodo. Vide Pensa.*

° **PEZZA**, ut *Pecia* terræ. in Charta Longob. ann. 729. apud Murat. Antiq. Ital. tom. 1. col. 129. c.

† **PFALBURGERE**, **PFALBURGERIUS**, quasi *Falsus* burgensis, qui nimirum invito domino in aliarum civitatum civis se recipi curabat, atque in prioris domini terris residens hisdem jurebus ac libertatibus gaudere volebat, quibus civis inter quos adscriptus fuerat. Charta Henrici Imper. ann. 1308. apud Ludov. Laguille Histor. Alsac. Inter Probat. pag. 49 : *Non liceat unquam de cetero alicujus civitatis, opidi sive burgi rectoribus, seu universitatibus cujuscunque exemptionis... aliquem vel aliquos de hominibus seu ministerialibus ipsius Argentinensis Ecclesiæ, vel etiam de opidorum, burgorum et villarum quarumlibet ad eandem Ecclesiam jure domini vel quasi pertinentium incolis presentibus et*

futuris, recipere in civis seu burgenses qui Pfalburgere vulgariter nuncupantur: decernentes ex nunc, quod receptio talium... non valeat ipso iure. Charta Caroli IV. Imper. ann. 1356. pag. 51: Est districte prohibitum, ne quis civis, homines et subditos ipsius Ecclesie in Pfalburgere audeat suscipere. Infra: Ceterum quia nonnulli civis et subditi Principum, Baronum, et aliorum hominum... jugum originaria subjectionis querentes abjicere, imo ausu temerario contempnentes, in aliarum civitatum civis recipi se procurant... et nihilominus in priorum dominorum, quos tali fraude presumpturunt vel presumunt deserere, terris, civitatibus, opibus et villis corporaliter residentes civitatum, ad quas hoc modo se transferunt, libertatibus gaudere, et ab eis defensari contendunt, qui in partibus Alamannie Pfalburger consueverunt vulgariter appellari. Alia ejusdem Imper. ann. 1365. ibidem pag. 58: Nous permettons à toutes lesdites villes et à une chacune en particulier, qu'elles puissent et doivent avoir des Faux Bourgeois dits en Allemand l'Albourguers, que nous leur aurions pris depuis quelques années, de sorte qu'elles doivent avoir lesdites Faux Bourgeois, etc. Vide Mager. de Advocat. armata cap. 11. pag. 625. et cap. 16. pag. 634. [See Haltaus. Glossar. German. col. 1464. Eichhorn. Histor. Jur. German. § 248. not. f. et 247. not. du. Mittelmaier. Princip. Jur. German. not. 19. et 18. et Imperatorum de Phalburgere constitutiones apud Pertz. Leg. tom. 2.]

¶ PHALBURGERE, Eadem notione, in Bulla aurea Friderici II. Imper. ann. 1232. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 516: Item civis, qui Phalburgere dicuntur, penitus ejiciantur.

¶ PHALBURGENSIS, Idem qui Pfalburgere. Charta Henr. VII. reg. Rom. ann. 1231. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. at Honthaim pag. 708. col. 2: Item civis, qui Phalburgenses dicuntur, penitus deponantur.

¶ PFALLE. Vide Palatium.

¶ PFALTEGRAVIUS. Vide Palanogravius.

¶ PFENNING, Denarius, Teuton. Saxo. Penny. Enumeratio honorum ann. 1359. apud Ludov. Laguille Histor. Alsac. inter Probat. pag. 55: Item trois livres et demi Pfennig de rente sur la taille des sujets établis dans le fauxbourg. Item vingt-deux schillings et six Pfennings de Strasbourg de rente des maisons de Werde. Vide Penningus.

¶ PFUNDZOLL, Vectigalis species apud Polonos. Charta ann. 1424. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 88: Quod de cetero predicta dacia Pfundzoll et ejus solutio suspendatur et sit suspensa, nec ad ipsius solutionem mercatores duntaxat et incolae regni Poloniae et terrarum predictarum teneantur. [See Haltaus. Glossar. German. voce Pfundzell, col. 1489. Schöpflin. Alsac. Diplom. tom. 2. pag. 165. not. f: Vectigal hoc Pfundzoll adhuc in usu: praestant exteri, sive emtores sive venditores pecuniae, sive expensae sive acceptae, vigesimam partem, h. e. de libra 20. solidos valente solidum unum.]

¶ PHACULLA, Perna, petaso, petasunculus. Gloss. Isidori. [Ubi Gravius: Haec sunt mendosa et trunca. Scribe, Phascolla, Pera. Festus: Phascolla appellant Graeci, quas vulgus peras vocant. Sic enim ibi emendarunt, cum male legatur pernas. A Graeco φακώλιον. Hesychius: φακώλιον, βάλανιον. Post haec in Isidoro lege: Perna, petaso. Pera propter simi-

litudinem vocis perna excidit. Inde illa adhaeserunt voci phascolla. Vide Lexicon Martini.]

¶ PHADERPHIUM. Vide Faderium.

¶ PHAEBIGENA. Vide Phaebigena.

¶ PHAGEDENA, Graece φαγιδενα, Ulcus tumidum, profundum, et vicinas partes arrodens et depascens, a Graeco φαγειν, edere. Vita S. Lucae Junioris tom. 2. Febr. pag. 98: Hanc gravis tenebat morbus, ac curatu difficilis. Phagedenam appellare consueverunt medici. Vide Plinium lib. 26. num. 68. Caelium Aurel. lib. 3. de Chron. morb. cap. 3.

¶ PHAGICIDAE VENAE. Vide supra Fagocida.

¶ PHAGIPHANIA, Dies, qua Christus quinque milia hominum de quinque panibus satiavit, ex Kalendar. etymol. Lombard. Hist. Jac. de Vorag. Vide Amoenit. Liter. tom. 11. pag. 324. etc.

¶ PHAGO, Cibis: unde φαγοσ φαγιδε, ετρος και τυπος και ολιος, in vita monachorum. Gloss. Isid. Addit Gravius: ex quibus vidit Vulcanius legendum Phagos. Sed Phagones sunt comedones, edaces, ut Nonius ostendit.

¶ PHAGROS, Piscis genus. Vide supra Pagrus.

¶ PHAGUS, Ficus, Gall. Figuar. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: Phagus, Gallice Phichier, et fructus ejusdem arboris vocatur Figus.

¶ PHALA, Genus vestis, de qua Synodus Colonensis ann. 1290. cap. 3: Capas tunicatas, tunicas, Phalas, indumenta, tabbardos, calceos vel caligas non ferant nisi B. Benedicti, vel B. Augustini regulae congruentes. Etiamnum Belgae failles appellant vestimentum, quo caput et totum corpus vice pallii operiunt feminas. Kyllanus: Falis, palla, cyclos, vestis mulieris spatiosa, totum corpus circumdanda. Vide Phalerus.

¶ PHALA, Porticus nundinaria, locus ubi merces venum exponuntur. Gall. Halle. Ordinar. Ms. S. Petri Insul.: In processione Sanctissimi Sacramenti... deferitur Corpus Christi a prelo qui missam celebravit... et pavatur ante Phalam villam, et ibi supra altare ad hoc dispositum ponitur Corpus Christi. Vide supra Fala 8.

¶ PHALE, Turres rotundae in ovi speciem Vitruvio: sic dictae a Circo Phala, quae dividebant Euripum et Metas, constructis ad tempus turribus, ut ait Servius ad 9. Virgil. Phalarum Circo meminit etiam Juvenalis, quas δεικνυμεν γυμνασιον vocat Dio. Ita porro appellabant turres ligneas ad oppugnanda oppida. Papias: Phalas dicuntur ligneas turres. Ita et Ugutio. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: Fala, Tour de bois, Refroit. Eod. sensu utitur Plautus. Liber MS. reddituum Eccl. N. saec. 14. apud Schilter. in Gloss. Teut.: Notandum est etiam quod in dicta villa B. est quaedam Phala sive castellum ligneum, et fundi circumpositi redacti de pratis in agros frugiferos. Phalarum compitus, in Charta ann. 1532. ex Tabul. Redon. vulgo les Porches de la grande pompe.] Gulbertus in Histor. Hierosol. lib. 7. cap. 3: Duo jubentur institui lignea castra, quae nos sumus soliti vocare Phalas. Adde lib. 3. cap. 4. lib. 6. cap. 18. Abbonem de bellis Parisiac. pag. 502. 505. 509. 513. 517. Historiam Hierosol. pag. 1154. Ordericum Vitalem pag. 624. Vitam S. Fidis cap. 16. etc.

¶ FAL.E. Tædæ, quae in funeribus deferri solent, nostris Falots. Charta ann. 1240. in Tabular. Episcopat. Ambian. fol. 42: Decanus percipiet luminare; sed

de Falis predictorum extra claustra mentium, et intra muros civitatis decessorint, habebit dictus Episcopus luminare. [Eadem notione Failles usurpant Poetae nostrates. Le Roman d'Athis MS.:

Out tous couvres les clochers,
Et des murs toutes les entrées,
Partout brandons et mettons Failles.

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Failles emportent et brandons,
Tot en remplent la regions.]

¶ 1. PHALANGA, Fustis teres, Nonio. Charta Emehardi Episc. Herbipol. ann. 1087. apud Freder. Schannat. in Vendem. litter. pag. 178: A provisoriis inibi constitutis pauperes ac debiles illic advenientes desolati, voce injuriosae contristati, tamquam demonica phalanges terribus Phalangis duratius fustibus cedebantur, castique miserabiliter expulsi ab inde ejiciebantur. Nicolaus Specialis de Reb. Siculis lib. 7. cap. 17. apud Murator. tom. 10. col. 1070. Alii unctas tabulas quas nautae Phalanges vocant, labentibus trabibus subministrant. Adde Vitam S. Romualdi cap. 5. tom. 2. Febr. pag. 110. Vide Falanga.

¶ Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: Phalanga, Escherson. Escharlat, in altero ex Cod. 7692.

¶ PHALANGA, Trabs, vel potius postis pensilis ad aquam hauriendam. Mirac. B. Stanislai tom. 1. Mail pag. 763: Ipsa mulier... arripens urceum ad fontem cucurrit pro aqua. Sed trahens Phalangam cum urceo ad fontem, Phalangam frevit, et urceus cadens super quoddam lignum in fonte, totus dissipatus est.

¶ 2. PHALANGA, pro Phalanx. Acta SS. tom. 5. Mail pag. 279. de SS. Donatiano et Rogatiano: Ac protinus omnis Phalanga hostilis immenso pavore exterrita, etc. Bernh. de Breydenbach Iter Hierosol. pag. 263: Victoria potius Principe insigni equo vectus, illustri comitatus Phalanga, etc. Vide Phalangia.

¶ PHALANGAICUM, Tributum, quod pro facultate figendi phalanges seu fustes aut palos ad ripam, ad quas religuntur naves, exigebatur, idem quod supra Palificatura et Palliaria. Charta Henr. IV. Imper. ann. 1195. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 260. col. 2: Ut non erigatur eo hic, qui missi fuerint pro vestimentis et calcamentis monachorum, et aliis rebus necessariis monasterio, passagium, plateaticum, Phalangaicum et ancheraticum de mercibus, quas emerint vel vendiderint ad opus monasterii. Neque alio sensu accipienda est vox Phalangaicum. Vide supra Falangagnum.

¶ PHALANGARIUS, Qui phalangis, seu fustibus aliquid oneris transvehunt. Vide Falanga.

¶ PHALANGATA, pro Palancata, Contextus et series palorum, quibus urbs vel castrum defenditur. Ital. Palancato, Gall. Palissade. Charta ann. 1212. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 279: Vendidit atque tradidit ad proprium... duas paries medietatis... castrum Castriguallerii... cum omni jure et jurisdictione curie et castrum, et specialiter quarum et sceleraguate, vocata et Phalangata, atque sepi et pontis. Vide supra Palada et Palancatum.

¶ PHALANGETICUM, Species tributi forte exsolvendii pro mercibus, quae Phalangis exportantur. Epist. Friderici II. Imper. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect.: Immunitates tamen et libertates alias ipsis indultas tam super herbariis, pedagis, Phalagetis et spe-

cialiter de transitu, faciat de rebus provenientibus ex fructibus et fructibus possessionum domus ejusdem, a regno in Syriam transferenda, libera per officiales nostros ius jurisdictioni subjectos, ipsis facias inviolabiliter observari. Vide Falangaticum et Phalangicum.

† PHALANGIA, pro Phalanx, agmen, congregatio. Vita S. Anselmi Abb. Nonantuli. ssec. 4. Bened. part. 1. pag. 5: Paulo ante idem vir construxerat cenobia, fratrumque decorabat agminibus: in quorum maximo quod Nonantulum vocatur, monachorumque præpollat Phalangis, etc. Vide Phalanga 2.

† PHALANGIA, Potestas, auctoritas, jurisdictio. Charta ann. circ. 813. tom. 1. Hist. novæ Occitan. Inter Instrum. col. 87: Ut nulla magna parvaque persona, neque dux, neque comes, neque marchio, vir vel femina, neque ulla clericata vel laicalis Phalangia, etc.

† PHALANGUS, Vide Falangus.

† PHALARICA, FALARICA. Gloss. Græc. Lat. : Χαροβακτηρα. Falarica. Gloss. Latin. MS. Reg. : Falarica, Lancea magna, telum mulieris, quia forte mulieris est eminus pugnare. Servius ad 3. Æneid. et ex eo Isidorus lib. 18. cap. 7: Falarica est telum ingens, toro factum, habens ferrum cubitale, et rotunditatem de plumbo in modum spheræ in ipsa summitate. Hoc autem telo pugnatur de turribus, quas Palas dici manifestum est. A Phalis igitur dicta est Phalarica, sicut a muro muralis. Addunt Ugutio et Joannes de Janua: Et quia hoc telum tormento mittitur, inde est, quod quandoque ponitur pro tormento, quod vulgo dicitur Petrarica, vel Manganum. Priori notione, præter classicos scriptores, utuntur Fortunatus lib. 3. de Vita S. Martini, Gregorius Turon. lib. 9. cap. 85. Abbo, et alii. Posteriori vero, seu pro machina jaculatoria, Guibertus lib. 3. Histor. Hierosol. cap. 5: Cæpere pro muris urbem undequaque pervadere, et machinas instruere, phalaricæ, instaurare Phalaricas, murorum ac turium gyros frequentibus per ambitum pulsare balistis. Et lib. 6. cap. 28: Ad jaciendos lapides Phalaricarum nostros apparare instrumenta commonuit. Auctor Historiæ Hierosolymitanæ pag. 1154: Erat crux quædam lapidea, quam supra murum erexerant: hanc ita Phalaricæ gens sæva diruit. Guibert. lib. 3. de Vita sua cap. 18: Aledrannus quidam talium peritissimus duas, quas instituerat, Phalaricas opponit, et quater vicenas pene mulieres, ad saxa que imposuerat, intorquenda disponit. Fulco lib. 5. Vis Hierosolymitanæ:

Fiant baliste, plumbata, Phalarica, talpa.

[Vide Lexicon Martini v. Falarica.]

† PHALASIA, Ager ad Sequanam, ab editiori margine sic dictus. Calendarium MS. anniversar. B. M. de Argentolito: xi. Kal. Junii, anniversarium Nicholai Prioris Argentolii, XII. sol. super Phalasia Odonis pontenarii. Vide Falesia.

† PHALBURGERE, PHALBURGENSIS. Vide Pfalburgere.

† PHALDEFIUM. Vide Fardefium.

† PHALERA, Instrumenta rustica, vel eorum rusticorum. Fleta lib. 2. cap. 86. de carectario: Ejus est acire Phalera, atillamenta, et harnesa minuta carectis appendentia præparare et emendare. [Vide Martini Lexic. v. Falare.]

† PHALERÆ, Ornatus mulierum. Vita B. Giraldi de Salis apud Stephanotium tom. 2. Antiquit. Bened. Pictav. MSS.

pag. 576: Vidit in mulieribus illis Deo et Angelis adominabile monstrum; nam crinium suorum tortura et circumdatura more meretricio Phaleras et manticas prætendebat posterius. Hinc eadem vox usurpata sæpius ab Ecclesiasticis Scriptoribus ut futilis sæculi ornatus significarent. Vide Falare.

† PHALERAMENTUM, Eadem notione. Vita S. Eustasii Abb. Luxoviensis. tom. 3. Martii pag. 788: Et illud dignum ac omnibus ecclesiasticis Phaleramentis decoratum esse diceret. Vita S. Leudini Hist. Tullens. pag. 264: Postpositas Phaleramenta mundi ad Dominum conversi sunt. Adde Bern. Pezium tom. 1. Anecd. part. 1. col. 50. et Acta SS. tom. 1. Mail pag. 276. Vide Falamentum.

† PHALERARE, Phaleris ornare. S. Ambrosius in Lucam 2. 18: Plebem Dominus simplicem requirebat, quem Phalerare audita et fucaris nasciret. Idem de Offic. 1. 12: Elegentia Phaleranda gratia. V. Falare.

† IMPHALERARE, Eadem notione. Epist. Adami Abb. Persennæ, apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 751: Non patitur mediocritas ut de exactionibus viduarum equorum stramenta Imphaleret ambitiosior apparatus.

† PHALERATOR, Ornator. Acta S. Ansuerti Mart. tom. 4. Julii pag. 103: O militantis ecclesie capitanei fortissimi, o triumphantis militie Phaleratores doctissimi, etc.

† PHALERGIUM, Ornamentum, Papiæ. Vide Palergium, et Parergum.

† PHALINGUS, Saga villosa. Vide Falangus.

† PHALTA, PHATTA. Vetus designatio bonorum S. Michaelis Bamberg. inter Vindem. Litter. Freder. Schaannat. pag. 53: Possesores etiam eorumdem mansorum unusquisque solvit sindonem unam, que vulgo dicitur Phalta. Ibidem in Catalogo lib. pag. 51. A. Symmachi de præfectura lib. 1. Phatta i. medicinalium 6. Vide Phala.

† PHALTENA, Idem quod Phalta. Tradit. Fuldens. apud Johan. Schannat. pag. 403: Sævi XIII. quorum unusquisque unam libram lini debet et duas Phaltenas. [99 Charta Adalberti Archiep. Mogunt. ann. 1121. in Gud. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 50: In festo S. Mariæ unicuique Phaltinam unam, que valeat 30. denarios.]

† PHALE, Locus iudicii apud Schilterum in Gloss. Teuton. Vide Palatium.

† PHAMECANTHARUS. Anastasius in S. Silvestro PP. pag. 15: Coronam auream ante corpus, ubi est Phamecantharus cum Delphinis 50. Alii Codd. rectius præferunt, Pharum cantharum. Vide Pharus.

† 1. PHANO, Navis sic dicta quod phanonem allis navibus noctu præferat. Gabutius in Vita B. Pii V. PP. tom. 1. Mail pag. 688: E quadraginta triribus honorariis, que quod nocturni luminis ferant signa, Græco nomine Phanoes appellantur, omnes una dempta in Christianorum potestatem pervenerunt. Vide Fal.

† 2. PHANO, Inter vestes sacras recensetur in Actis consecrat. Eccles. S. Benedicti de Baglis ann. 972. Marcus Hispan. col. 899: Aygo (donat) solidos centum et stola et Phanon, etc. Est etiam velum, vexillum. Guidonis Discipl. Farfens. cap. 23: Basilica sanctæ Mariæ optime decoratur tam palliis quam Phanonibus auro textis. Vide Fano.

† PHANONUS, Eadem notione. Inven-

tar. Eccl. Noviom. ann. 1419: Item quidam Phanonus de serico. Vide in Fano.

† PHANON, eadem notione, pro Fano, in Charta ann. 1389. ex Reg. 138. Charthoph. reg. ch. 28: Une aube, une chasuble, estole et Phanon, etc.

† PHANTASARE, Imaginari. Actus phantasandi, apud Gabr. Dist. Lex. Phil.

† 1. PHANTASIA, FANTASIA, Phantasma, spectrum. Glossæ Gr. Lat.: Φαντασία, vana visio, imago, vanitas, visio. Papias: Phantasia, imago alicujus corporis visa, et cogitatio animo postea figurata, ut puta patris species, quam vidimus. Phantasma vero est, quam nunquam vidimus, species animo figurata, ut puta avi. Fantasma, visio vana. Ammian. Mb. 14: Visa nocturna, quas Phantasias nos appellamus. Consultatio Zacchæi et Apollonii lib. 1. cap. 9: Nec præstigiorum more Phantasiam pro homine monstrari. Utitur et cap. 12. Chronicon Casauriense l. 4: Contra se vidit stantem Phantasiam, quasi de scelere perpetrato applaudentem. Ex ipsius igitur Fantasmatis apparitione, etc. [Gesta Hugonis Cenoman. Episc. apud Mabilonium tom. 3. Analect. pag. 352: In domo Nicolai præpositi Fantasia, quod in libris Gentilium Faunus solet appellari, minus credentes, et in fide Christi modice catholicos, ut mulieres plerasque, et simplicis ætatis pueros, noctibus jugiter exterrabat.] Ita non semel usurpat Gervasius Tilleberiensis decis. 3. de Otis Imperial. ac præsertim cap. 95. Adde Claudianum Mamertum lib. 1. de Statu animæ cap. 22. S. Fulvium lib. 3. Memor. cap. 10. Bedam in Vita S. Guthberti num. 28. Auctorem Vitæ S. Lupicini Abbatis Jurensis num. 6. Anastasium Biblioth. in Vita S. Demetrii Mart. pag. 78. Ordericum Vitalem lib. 2. pag. 387. [99 Thietmar. lib. 8. cap. 8.] Jacobum Gothofredum ad l. 5. C. Th. de Malefic. etc. S. Antiochus Homil. 84: Ἀρρησόμενος αὐτοῖς τὰς φαντασίας αὐτῶν διαβολικὰς φαντασίας. Passim apud Palladium in Historia Lausiaca cap. 20. 31. 44. 46. Phantasia inimici, seu Diaboli, apud Rabanum lib. 2. de Institut. Cleric. cap. 65. Vide Glossarium mediæ Græcæ in Φαντασία, [et Martini Lexicon.] [99 Grimm. Mythol. German. pag. 273.]

† PHANTASIARI, Imaginari. Instrum. ann. 1048. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 837: Aliqui Filium corpus induisse phantasticum Phantasiabantur, somniantes improbi.

† Hinc Enfantement, pro Ensorcellement, malefice, Fascinatio, incantatio, in Mirac. B. M. V. Mss. lib. 1:

En la ville un Juis avoit,
Ki tant d'engloing et d'art savoit,
D'entreget et d'Enfantement,
De barat et d'encantement.

Unde Enfantomer et Enfantosmer, pro Incantare, fascinare. Fabul. tom. 2. pag. 182:

Que vous estes Enfantomes
Par la rien que vous plus ames.

Guilnevillâ in Peregr. hum. gener. Ms.:

Qu'est che, dist-il, Enfantosmer
Vous me volez et enchantor.

† PHANTASIARI, Cupere, appetere. Hist. brevis Ordinis Cartus. apud eundem Marten. tom. 6. col. 212: Novitius quidam in Carthusia recens juvenis, dum atiquando Phantasiaretur de carnibus; ecce diabolus ut quidam juvenculus por-

tabat scutellam carniū optime preparatam dicens: comede, comede, quia optime sunt preparata et sapida. Eadem notione Galli dicimus, *Avoir fantaisie*. *Enfantamer*, pro Inescare, illicere, fascinare, utitur le Roman de Vacce MS.:

A tort m'avez dit de covement fassé ;
Les promesses le Roy vous ont enfantées.

2. PHANTASIA, Pompa, magnificus apparatus. Eustachius in Vita S. Pelagii meretricis cap. 2. in Vita Patrum: *Et processit cum summa Phantasia, adornata ita, ut nihil videretur super ea nisi aurum et margarita, et lapides pretiosi.* Gildas de Excidio Britann.: *Cum magno apparatu, magnaque Phantasia, vel potius insaniam, repetentes ad patriam.* [Vide Chron. Alexandr. pag. 682. Theophanem pag. 37. 100. Combeds. ad tom. 2. Oper. S. Maximi pag. 688. et Glossar. med. Græc. *Fantasma*, pro Res mirabilis, mira, sed vana, usurpat, le Roman de Vacce MS.:

Tant lor a dit Fantomas que dechus les a.]

† PHANTASIASTE nuncupati potissimum circa medium sæculum vi. qui famem, sitim et alias humanas ejusmodi corporis affectiones, non vere sed apparenter tantum in Christo fuisse somniabant. Vide Nicephorum lib. 18. cap. 45. Baron. ad annum 585. et Stockman. Lex. Hæres.

† PHANTASTICUS, Fictus, commentitius. Paulus Diac. in Vita Patrum Emerit. inter Concll. Hispan. tom. 2. pag. 640: *Testor Dominum celi et terræ, me tibi Phantasticam visionem nullam referre.*

PHANUM, WANUM, vel FANUM. Vocem veterem Francicam esse opinatur Wendelinus, idemque sonare, quod Belgis *veen*, et plur. *venen*, lacus, paludes. Harum autem vocum vestigia habentur in Malbergis, quæ recensentur in Leg. Salica edit. Heroldi, scilicet in *Repphano, Repphano, Theophano* et *Trowidowano*, quæ quidem terminatio arguit locos fuisse sitos in locis palustribus, quos *faignes* inde vocant Luxemburgenses: unde nostri *fange* pro luto formarunt. [Ea notione vox *Phanus* occurrit in Epist. Simonis de Gramaudo Patriarchæ Alexandr. ann. 1400. apud Martenium. tom. 2. Anecd. col. 1239: *Phanus enim schismatis quos inquinat, æquat.*]

† PHARA, Generatio, linea. Vide Fara 1.

† PHARAELES CORONÆ, Candelabra in modum coronæ ac circuli, variis lucernis instructa. Vide in Corona, et infra Pharus.

† PHARETRA, Liber quidam: unde sic inscriptus docemur in Chron. Mellicensi pag. 479: *Liber unus, qui Pharetra solet nominari, conscribitur, continens magis communia super cultu divino, quoad modum legendi epistolas, prophetias, evangelia, lectiones et capitula Horarum canonicarum, nec non lectiones ad matutinum, ad mensam et collationem in refectorio, etc.*

PHARISEARE, Dividere, separare, ex Hebraico *phares*, divisio, et *phariseus*, divisus, separatus. Joan. de Janua: *Farisei a fares, quod est divisio, dicitur fariseus, i. divisus, et hinc quidam hæretici dicitur Farisei, qui divisi interpretantur, quia traditiones et observationes Legis, quas illi deuterotas vocant, justitia proferunt [justitiæ præferunt,] etc. Phi-*

Hippus Galtherus lib. 4. Alexandreidos pag. 82:

Consilio juvenum Phariæat risme parente
Cum regno populum, ita est de divite regno, etc.

S. Hieronymus adversus Luciferianos cap. 8: *Pharisei a Judæis divisi propter quasdam observationes superfluas, nomen quoque a dissidio susceperunt.* Alanus de Insulis in Planctu naturæ: *Quæ (vestes) virginæ corpori tanta fuerant connexione conjunctæ, ut nulla exultationis diæresis eas aliquando faceret virginali corpori.* Phariæas. Nicolaus de Braia in Ludovico VIII. pag. 288:

Obest altera velare fratres,
Fratres et a turbe fratris se Phariæat.

Infra de Comite S. Pauli Avenionem subeunte pag. 315:

Cunque Comes Regis a castris se Phariæum
Careret, et secum iam paucos, horret ut agna,
Quæ divisa uno grege sola relinquat arvis.

* PHARMACACEUTIARE, Venenum præbere. Benzo episc. Albens. in Henr. III. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 829: *Morbi quidem sunt pestilentis Sarabaita. Prandellus, factiosissimus monachellus, morbidant gentes et regna, Pharmacaceutians ea per plurima tempora.*

PHARNATIA. Charta Friderici II. Imperat. qua regalia concedit Archiepiscopo Arelatensi, apud Gueanaium in Annalibus Massiliensibus ann. 1218: *Sicut sunt istonia, pedatica, justitia, Judeos, cordam, quintale, Pharnatiam, monetam, portus, etc. Vereor, ne mendum subsit. [Legendum omnino videtur Pharnaria pro Farnaria. Vide in hac voce.]*

PHARRO, PHARRO, Clamor militaris Hibernorum. Utrum a Pharaone, Gandelii socero, an ab alia causa clamor iste natus sit, parum ad rem attinet explicare. Verba sunt Richardi Stanhursti lib. de Rebus Hibernicis.

PHARUS, PHARUM, FARUS, FARUM, Lucerna, sive Lychnuchus orbicularis et circularis cum certo lucernarum aut candelarum numero, cujusmodi passim in templis nostris visuntur: sic dictus, quod instar Phari sit, ejusque speciem referat. Papias: *Fara, vasa sunt luminaria, quæ nos Retia dicimus diverso modo formata.* Alibi: *Farum, instrumentum ad luminaria ordinanda, sicut etiam candelas.* Anastasius Bibl. in S. Hilario PP.: *Pharos cum Delphinis quæ pensant lib. 5. In Silvestro PP.: Pharus ex auro purissimo, quod pendet sub fastigio cum Delphinis 50. In Hadriano pag. 109: Feci et Pharus majorem in eadem B. Petri Ecclesia in typum crucis, qui pendet ante Presbyterium, habentem candelas mille trecentas et septuaginta.* In Leone III: *Fecit.... Pharus ex argento purissimo cum lucerna et cerepto suo.* [Guidonis Discip. Farfens. cap. 5: *Sanctissimi dominici Paschæ die ante nocturnale obsequium accenduntur omnes coronæ et Phari, et tria candelabra ante altare, et una post tergum ejus.*] Anonymus Poeta de Pontificib. Eboracensibus:

Hoc altare Farum supra suspendent altum.

Adde Bedam de Rat. temp. cap. 24. Vitam S. Medardi ex Cod. Resbac. cap. 17. Vitam S. Gudilæ virg. num. 18. Histor. Translat. S. Sebast. n. 94. Ardonem in Vita S. Benedicti Abbat. Anianensis num. 37. edit. Mabillon. etc.

PHARUS, feminino genere, quomodo

epos dicitur a Græcis turris Alexandrina. Statius:

Lumina noctivaga tollit Pharus amale hinc.

Inscriptio phari in Ecclesia S. Willibaldi Eystetensi apud Gretzerum in Episcopis Eystet. cap. 12:

Præsent devotus Benguens nomine dicitur
Hanc Willibaldo Pharus construxerat alma.

Ita etiam usurpat Walafridus Strabo lib. de Mirac. S. Galli cap. 8.

Ejusmodi autem Lychnuchorum varium erant figuræ. Quidam enim coronæ in speciem efformati erant. Leo Ost. 1. 2. Chron. Casin. cap. 81: *Fecit et Pharus, coronam scilicet maximam argenteam... cum 12 extrinsecus prominentibus turribus, sex et 30 lampadibus ex ea pendentibus.* Phara coronata vocat idem Anastasius in S. Silvestro PP.: *Phara coronata 10. pendente singula libras octonas. Pharales coronas, in Sixto III. Vide in Corona.*

De Lychnuchis istis in Crucis vel in Retis figuram compositis, pluribus egimus in Descriptione ædis Soph. num. 49. Quidam etiam Arborum speciem præferbant, quomodo describuntur a Plinio lib. 34. cap. 8. ex quo docemur, habuisse veteres lychnuchos pensiles in delubris, aut arborum modo mata ferentium lucentes. Vide Arbor. Denique ita effecti erant, ut ab his penderent candelæ seu disci, in quibus erant vel candelæ, vel lucernæ. Hos *Pharochantares* vocat Anastasius in S. Silvestro: *Coronam ex auro purissimo, quæ est Pharus cantharus, etc.* In Leone III: *Pharochantares in Presbyterio numero 14. ex argento mundissimo. Phara canthara, in Sixto III. In Benedicto III: Pharus cantharus argenteum sedentem in pedibus, a Saracenis olim ablatum in quo ad decus ipsius Basilicæ in diebus festis atque dominicis lucernæ simul et cerei ponebantur, juxta lectorium, mirifico opere fecit ac renovavit.* [Vide Anastasium cum notis variorum edit. 1728. tom. 8. pag. 96.]

PHASALLUS. Miracula S. Ludgeri Episcopi Mimigard. num. 84: *Neglecto denique tali præcepto secunda et tertia vice quendam Monasticæ vitæ Phasallum, purpureo perfusum capillo, nigroque vestimento indictum, conspexit. An vasallum?*

PHASCOLLA, Parva petaso, petasunculus. Uguio. Vide Phaculla.

* PHASEOLUS, Tuberculum in naribus exortum, a similitudine pisi vel fabæ, *Phaseolus* nuncupatæ, sic dictum, ut observant docti Editores ad vitam S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 903. col. 2. *Idem Rosæ jam sexennis patuit robur sub ejusdem chirurgi forcipe, cum sibi ex intimo nare eximendus fuit Phaseolus, tertio demum tractu erutus.*

† PHASIANARIUS, Qui phasianos pascit, apud Paulum JC.: *Phasianarii autem et pastores anserum non continentur.*

† PHASIANUS, id est Gallus, Cognomen erat Johannis XIX. PP. apud Mabillonium tom. 4. Annal. Benedict. pag. 206. Notum est gallum gallinæum a veteribus nonnullis *Phasianum* dictum fuisse.

† PHASIOLOUS, φασιόλος, in Gloss. Lat. Græc. Sangerm. *Phaseolus, Columelle, Genus leguminis.*

† PHASIS, Cujuslibet occulti criminis apud Magistratus demonstratio, vel denuntiatio fraudum, quas in dicatione domorum tutores orphanorum struunt.

Vocabular. Sussannae. A Græco φεικ, eadem notione.

† PHASIS, Pascha, Epist. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 479: *Idcirco statim post sanctum Phasem in obsequio asyrorum ad eum ire dispo-*

† PHAVO, inter vestes vel arma militum recensetur in Statutis Equitum Teuton. artic. 78. apud R. Duellum tom. 2. Miscell. pag. 50: *Ipsa (Treperarius) tenetur dare fratribus ad arma deputatis spallaria, wappenrock, killinge, Phavones, et cingulos, vestimenta, etc.* F. leg. Phavo. Vide Fano.

† PHENO, Epitaph. Almanni monachi atque Philosophi apud Marten. Itiner. Litter. 2. pag. 46:

*Hic intentus erat, Phenonem bisque cecebat,
Quando hominem hic ponit, spiritus patri potit.*

[** An Phenomen?]

† PHENOLIUM, Penula, φαινολί, Græcia. Acta S. Leonis PP. III. tom. 2. Junii pag. 588: *Accessit his candidum sticharium et castanei coloris contextum Phenolium.*

† PHEO, apud Lædewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 40. ubi legendum, *A perfidia juris et Phelonibus*, pro *A perfidia juris et Phelonibus*. Phelo, pro Felo. Vide in hac voce.

† PHEODUM, pro Feodum, in Charta ann. 1068. apud Miræum tom. 2. pag. 114. Occurrit præterea apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 38. tom. 7. pag. 15. et in Chron. Domini. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 615.

† Ita Phid, pro Fief, in Charta ann. 1301. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 187. v. col. 1.

† PHEONIA, pro Feonia, Daniæ regni insulae nomen, vulgo Fionia. Lit. Wald. II. reg. Danor. ann. 1229. in Reg. 3. Chartoph. reg. ch. 15: *Diectus filius noster rex Waldemar usque uxori sue inclite A. Danorum regine... medietatem totius Pheonie, illam videlicet et que est versus Australem plagam, in qua sunt tria hæc castra sita, Swineborgh, Wordborgh, Foborgh, et medietatem monetæ ejusdem terræ totamque civitatem Otheniensem integraliter in dotem contulit.*

† PHERONYMUS, a Græco φερώνυμος, Ferens veritatem nominis sui. Translat. corporis S. Athanasii Episcopi Neapolitani apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1069: *Ut qui Pheronymi fuerunt, congruum nominis meritum a Domino per-tulerint.*

† PHEUDATARIUS, Vassallus. Vide in Feudum.

† PHEUDUM, pro Feudum, in Pacto inter Jacobum Aragon. Reg. et Berengarium Magalonens. Episcop. ann. 1272. et in alia Charta ann. 1318. tom. 2. Histop. Dalphin. pag. 147.

† PHEUO, eadem notione, in Tabular. S. Michaelis in Periculo maris ann. 990. * PHEVUM. [Gallice Fief: « Si vero ullus abbas aut rector monasterii de hoc dono quod hic scriptum est ad Phe-um aut ad alodum donaverit. » (Cartular. Conchar. Ruthen. an. 1061, p. 4.)]

† PHIALA, Fons, aquarum receptaculum Græcis recentioribus, φιάλη. Adamnanus lib. 2. de Locis SS. cap. 19: *Est ergo illius fontis nomen, qui est in Trachonitide, Fiala, plena aquarum semper, unde Jordanis mediterraneis montibus derivatur.* Vide quæ de Phialis adnotamus in Descriptione sedis Sophianæ n. 22.

† PHIALA CUM CANDELA. Anastasius in S. Silvestro PP. pag. 14: *In medio fontis columna porphyretica, quæ portat*

Phialam auream, ubi candela est auro purissimo pens. libr. 50. ubi ardent in diebus Paschæ balsami libræ 200. etc. Vide Phiala.

† PHICO, Piscis genus. Vide supra Fuca 2.

† PHIGUS, pro Fiscus. Charta ann. 29. Henr. I. reg. Franc. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Si quis autem prophanus hæc cartam violare temptaverit... auri libras centum Phici regis persolvat.* Occurrit rursus in alia ex eod. Tabul. Vide infra Phiscus.

* PHILACTERIUM. [Phylacterium: Tabula, in cujus medio insertum est phylacterium plenum reliquiis, sub quo continetur parva porcio ligni Domini. » (Inventar. Sacrist. Clarevallens. an. 1406.)] PHILANTHROPUM, Præmium, quod proxeneta nominum contrahendorum accipiunt. Gloss. Latin. Græc. Salarium, φιλόδωρον, ἀλατύν. Ulpianus JC.: *Idem dico, et si quid Philanthropi nomine acciperit.*

† PHILARCHICUS, Dominationis amans, φιλαρχικός. Charta ann. 990. in tomo 8. Spicilegii Achertani pag. 155: *Frugalem, non gastrimargicum: humilem, non Philarchicum, etc.*

† PHILARGIA, a Græco φιλαργία, Amor regnandi, dominandi cupiditas. Halitgarius Camerac. Episc. in Capit. de Vita Sacerdotum, apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 75: *De gastrimargia ceterorumque principalium vitiorum recapitulatio. I. de fornicatione. L. de Philargia. LII. de ira.*

† PHILARGUS. Vide infra Pigargus.

† PHILARGYRIA, Græce φιλαργυρία, Avaritia, amor pecunie. Charta Eadredi Reg. ann. 820. apud Hicke. Dissert. pag. 84: *Depræcans Dominum nostrum, ut si quis tam inflatus, Philargyrie seductus amentia... suam munificentie largitatem confringere tentaret, etc.* Agnellus in Vita S. Reparati Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 148: *Non fuit cupiditate plenus, non timidus... non repletus Philargyria, etc.* Occurrit præterea tom. 2. Concil. Hispan. pag. 532. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 139. ubi perperam editum Philargaria, et tom. 3. col. 1663.

† PHILASTRIA, pro Filiastria, Privigna. Concil. Epaoen. can. 30. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 96: *Si quis relicte avuncule miseratur (miscatur) aut patri (patruæ) aut privignæ, id est, Philastrie concubitu polluitur, sine (sive) quibus conjunctio illicita habeatur, interdicitur eundi (ineundi) melioris conjugii libertatem.* Vide Filiaster.

† PHILATERIUM. Vide Filaterium, et Phylacteria.

† PHILETRUM. Visitatio Thesaurariæ S. Pauli Londinensis ann. 1295: *Item unus pannus, cujus campus aureus, cum leonibus et aquilis bicapitibus de aurifilo contextus in Philetro rubens.* Vide Feltrum.

† PHILETUM, Rete venatorum, a Gall. Filet. Chartular. S. Vandregesill tom. 2. pag. 137: *Prior venari poterit se sexto cum furone et Philetto sine canibus, vindemis præteritis usque ad brandones.* Vide Filetum.

† PHILIPPANA ARS. Rollandinus in Tract. de Notulis: *Promitto te docere artem Philippanam, et tu promittis mihi dare 10. corbas frumenti.*

† PHILIPPI, PHILIPPEI, Nummi, a Philippo, patre Alexandri Magni, primo cusi, quorum cum forma recepta semel placuisset, ea retenta est simul cum appellatione, addita principis, cujus esset, nomenclatura. Horatius:

Retulit acceptos regale numisma Philippo.

Prudentius Peristeph. hymn. 3:

*Nec cum ventris aureos
Secum Philippo detulit.*

Ubi Iso Magister: *Philippi, Mancosi.* Glossæ antiquæ MSS. et Papias: *Philippus, solidus.* Valerianus Imperator apud Pollionem in Claudio: *Philippus nostri vultus annuos centum quinquaginta.* Idem Valerianus apud Vopiscum in Aureliano: *Argentos Philippos minutulos, etc.* *Ærei Philippi, etc.* Ordericus Vitalis lib. 10. pag. 796: *Obsecrans, ut maximam pro Boamundo redemptionem reciperet, ipsumque acceptis centum millibus Philipporum sibi redderet.* Vide Budæum lib. 4. de Asse, Scaligerum, et alios, qui de re nummaria scripserunt.

† PHILIPPI aurei Hispanici in usu per Hannoniam, quorum novem valebant 11. florentis et 5. assibus ann. 1531. ex Chron. Bonæ Spel pag. 456.

† Annal. Placent. ad ann. 1474. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 946: *Lazare, si tibi periat animus, Christianum puerum furari, et nobis illum tradere, centum Philippo illico tibi donabimus.* Reg. 13. Corb. sign. *Habacuc* ad ann. 1512. fol. 146. v. *Sera tenu paier pour une fois six Philippes de xxv. solz la pieche.* Ibid. ad ann. 1513. fol. 174. v. *La somme de vj^m. Philippes d'or, qui sont ci. livres Tournoi.*

† PHILIPPI. Ingulphus pag. 910: *Et forte leuca dicitur a Leucon, quod in Scythica lingua interpretatur Philippus. Unde Magister in Isagogis suis O. M. I. 3. Et nunc Leucon dicit ibi, hunc Leucon fuisse Philippum Imperatorem, qui nuncius descriptus est, quia Christianus, et Baptismo super nivem dealbatus. Et alio in loco ubi exponit illud, id est, Phæbum adamasse Leucothoën, dicit, Deum adamasse Christianitatem regni Franciæ, id est Philipporum, quum apud Francos nomen Philippi frequentissimum haberetur, in tantum, ut Rex Henricus, qui modo regnat in Francia, filium suum primogenitum Philippum fecit appellari. Beatus enim Christi Apostolus Philippus, cum Scythia verbum Dei prædicasset, et plurimos eorum ad fidem Christi convertisset, rediens in Asiam, per Sicambros viam fecit, ac illis Christi nomen primum annuntiavit, de quibus exeuntes Franci, ut plures eorum Hierochronographi testantur, beatum Philippum Apostolum suum specialem Protodocorem, et Neapostolum adhuc tenent. Ex his omnibus colligitur, quod leuca dicitur a Leucon, id est mensura terræ Philippicæ, id est Philippi, vel Philipporum. Atqui ante Henricum I. quo regnante vivebat Ingulphus, Philippi nomen in veteribus tabulis vix legitur: quomodo igitur Franci nostri crebra ista apud eos nomenclatura Philippi appellari potuerit?*

† PHILISTÆI, Errones, iidem qui Ægyptiaci. Vide supra in hac voce. Capitulum 19. Leg. Polon. inscribitur apud Prilusium pag. 351: *De vagis ac Philistæis; ad quod sic commentatur ille: Multo magis in Philistinos, Cyganos apud nos vocitatos, ex instituto vitæ vagos et erroneos, animadvertens leges nostræ debuerant.*

† PHILATERIUM. Vide Filaterium.

† PHILICALUS, a Græco φιλικαλος, Honesti studiosus. Vita B. Lidwinæ tom. 2. April. pag. 809: *Vir Philicalus ac devotorum pauperum zelator magnus.*

† PHILOCAPTUS, vox ibrida, a Græco φιλος, et Lat. Captus, Amore captus.

Acta S. Francisci Romani tom. 2. Martii pag. 106: *Ut se unire possit illi, qui eam Philocaptam sui fecit.* Vita S. Bernardini tom. 5. Maii pag. 306: *Quandoque dicebat, Philocaptus sum; moreris ea die qua meam amantiam facilliter aspicere non valerem.*

PHILOCHRISTUS, vox ejusdem originis, Christi amator. Vita S. Gerardi Abb. Bron. sac. 5. Bened. pag. 275: *Tandem convictus convictor fit Philochristus.*

PHILOCOMPUS, ex Græco φιλόκομος, Jactantiam amator, jactator. Suidas: φιλοκομπῶν, μεγαλοφρονῶν, ὁ ταυτεν ὀφείων. Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013: *Philocompos, amator jactantis.* Addit Ugutio, qui vult, ut labor suus appareat propter vanam gloriam. Frigidus in Vita Wilfridi cap. 28:

... Ervius Philocompos.

PHILOCOMPIA, Vana gloria, apud RATHERIUM Veronensem in Apologetico: *Afficit hac ineptissima, imo pernula Philocompia urbanitatis vestra angustia.* Sed vereor, ne legendum sit *philocompica*. [Melius editum apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 225: *Tanta, inquam, me afficit hac eadem ineptissima, imo pernula, Philocompia urbanitas vestra, angustia, ut, etc.*] Wolphardus Presbyter lib. 1. Vitæ S. Walburg. in Prefat.: *Na et lectora Philocompica noter infamia.* Scholastes Gregorii Nazianzenii in 1. in Julian. : *Καμψὸν ἴστι τὸ εὐπειθεῖ καὶ χαριῶν κίμων δὲ τὸ ὑβρις.* Est porro κίμων, ut est apud Varinum, ἀκαθόνεια, ἢ δὲ τὸ τοῦ λόγου ἑκαρσις παρὰ τὸ κατὰ ἕνα ἔχειν, ὁ ἴστι φανήν.

PHILOGEUS, Solis epitheton, a Græco φίλος, amicus, et γῆ, terra. Odo in Carmine de varia fortuna Ernesti Bavar. Ducis apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 822:

Ecce Philogeus tepidas inclinat habenas,
Et properat solis imperio laudare Gades.

PHILOLADIUM, Tabular. Cluniac. ad annum circiter 990. Ch. 591: *Dono monasterio Cluniacensi terram quam mihi Bernardus et Wicardus in Philoladium dederunt in villa Buffarias.* Haud scio an mendum sit pro *Filioladium*, Donum, quod *Filiolo* a susceptore seu patrino in adoptionis spiritualis tesseram conferitur. Vide in *Filiolus*.

PHILOMENA, pro Philomela, Gall. Rosignol. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: *Philomena, Gallice Locengnos.* [Vide Schmelser. in Poet. Lat. sec. X. et XI. pag. 829.]

PHILOPARES, Vide *Philopares*.
PHILOPECUNIA, vox hybrida. Pseudo-Ovidius lib. 1. de Vetula:

... sed Philopelia
Exillium patitur, et Philopocunia regnat.

PHILOPOMPUS, ex Gr. φιλόκομος, qui pompam, fastum et jactantiam amat. S. Gerardus Abb. Sylva Major. in S. Adalardi Vita cap. 8. [14]: *Cujus dignitatis honore indusiatus, non efficitur Philopompus, non, ut plures assolent, pompulentus.* [Sed vereor ne legendum sit *Philocompus*; ibi enim *pompulentus* idem est ac *philocompus*.] Vide *Philocompus*. Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Cameracensis lib. 1. cap. 12: *Philopompi tyrannidem divina virtutis opitulatione fefellit.*

PHILOPOPUS, Eadem notione, apud Marten. tom. 9. Ampliss. Collect. col. 887: *Dum magis Philopopi, quam veri*

philosophi, licet habitum pretendas, morem sectæ, etc.

PHILOSOPHELLUS, dimin. a Philosophus, in Vita S. Trudpert. tom. 2. Apr. pag. 481. col. 2.

1. PHILOSOPHIA, Vita Monastica, sive *philosophia*, apud Isid. Pelusiotam lib. 2. Epist. 260. [Hic *Χριστὸν φιλοσοφία*, in titulo libri Nili, quem *Ἀσκητικὴν* inscripsit.] Majorianus Nov. de Sanctimonialibus: *Cum hujusmodi observatio Philosophiam religiosa mente suscipiens, non cogentis imperio, sed spontanea et matura deliberatione capiat. Wilhelmus Neubrigensis lib. 3. cap. 5: *Adificando insignis illud Christianæ Philosophiæ speculum, Monasterium scilicet de Fontibus.* Joannes Sarisberiensis lib. 7. Policrat. cap. 21: *Vita Claustralis virtutem Philosophorum incomparabiliter antecedit, aut, quod melius crediderim, rectissime et tutissime philosophatur.* [Vide Brunon. vita S. Adalberti cap. 27: *In monasterio quo sanctus iste Philosophia Benedicti patris nutritus erat.*] Vide Vitam S. Nili Junioris pag. 164. et Gloss. mediæ Græcitatæ.*

Pro Fide Christiana, occurrit in Annal. Hermanni apud Osefellum tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 676. col. 2: *Oskarus duc. arma in Prussia movit, quæsignavit terra maximam partem Philosophiam Christianam recipere ut cogit.*

PHILOSOPHARI, Monachum agere. Luthfrandus lib. 5. cap. 9: *Et ad vicinam insulam, in qua Conobitarum multitudo Philosophabatur, tonso et, ut mors est, capite, ad Philosophandum transmittunt.* Et cap. 10: *Atque ad vicinum Monasterium... tonsis, ut mors est, capitebus Philosophatum transmittant.*

2. PHILOSOPHIA, Litteratura, eruditio. Chronic. S. Petri Vivi tom. 2. Spicil. Acher. pag. 709: *Erat enim Hieremias ex monacho Centulensi Archiepisc. Senon. electus valde eloquens et studiosus in omni Philosophia.* Hinc

1. PHILOSOPHUS, Doctus, litteris egregie instructus. Henricus Huntingdon. in Epist. ad Walter. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 190: *Splenduit temporibus nostris Lanfrancus Archiepiscopus vir Philosophus, vir perspicuus, cui successit Anselmus Philosophus et sanctissimus.* Ibidem: *Tempore nostro... Episcopus Londoniensis... Gilbertus magnus Philosophus.* [Vide Chron. Salernit. cap. 122. ubi *filosofi* forte sunt monachi vel clerici; et Liudprand. Antapod. lib. 3. cap. 19.]

2. PHILOSOPHUS, Dignitas in Ecclesiis Canonicorum: eadem forte quæ magistri Scholarum, seu Scholastici. Tabularium Brivatense Ch. 886: *Signa Canonicorum S. Mauricii Viennensis Ecclesie, Otmarii Decani, Rostanni Archidiaconi, Adalardi Philosophi, Bernardi Canonici, Ricardi Præcentoris, et aliorum Canonicorum.* [Vide Thietmar. Chron. lib. 6. cap. 58: *Magisterio Geddonis Philosophi traditur, qui quidem Geddo apud eundem lib. 7. cap. 35. dicitur quondam scolæ magister, sed tunc ecclesie custos.*]

PHILTRUM, pro Feltrum. Vide in hac voce.

PHILUS, PHILOUS, pro Pilus, Pilus. Vita MS. S. Wenwaloni fol. 79: *Omnia tamen membra ejus Philosa erant quasi caprea. Philus quoque ferrei omnes inerat durissimi.*

PHINOBOLUM, quid sit docet Cæmon. Rom. ad calcem Cod. Ms. eccl. Camer. 18. sac.: *Mansionarius indutus*

tunica vel camiso, et coronatus corona de floribus cornuta, habens in manu Phinobolum. Est quidam caulis cretus concavus, unius brachii longitudo, a mediocritate et supra plenus tintinnabulis.

PHIO, Miracula MSS. Urbani V. PP.: *Passam fuisse Phionem in digito sinistrae manus (dicunt.) An idem quod Paronochia, Gallice Mal d'adventure, a Gr. φῶν, nascor? Vide Pinus.*

PHISAGIUM, Chartul. Medii monast. Bitor. fol. 68. r.: *Promissent etiam bona fide assignare ipsius Johannis anniversarium super dictis decem solidis et super illo Phisagio, si quod fuit, et in perpetuum.* Quæ Charta sic inscribitur: *Litteræ accensationis domus cum toto virgulto Joh. Durandi, etc.* Unde an aliquid effici valeat ad vocis intellectum haud satis scio.

PHISCUS, pro Ficus, Prædium dominicum. Charta ann. 1017. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 438: *Donamus... ad mensam eorum in refectorio Phiscos Sigiacum, Lulliacum, etc.*

PHISGARDUM, in Charta Rob. ducis Normani. ann. 1080. ex Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 25. ubi *Phisgardum* edidit Cangius ex Hist. monast. S. Audoeni. Vide in hac voce.

PHITONES, pro Pythones, Pythone spiritu afflati. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1406. apud Rymer. tom. 8. pag. 427: *Quia datum est nobis intelligi quod quamplures sortilegi, magici, incantatores, nigromantici, divinatores, artoii, Phitones.* Occurrit præterea in Capitul. incerti anni Caroli Magni num. 40.

PHITONISSA, Eadem notione, pro Pythionissa, in Epist. Innocentii PP. III. tom. 8. Concil. Hispan. pag. 468: *In animæ tuæ periculum detinens Phitonissam, excommunicatos defendis et usurarios atque Ecclesie inimicos.* Hinc

PHITONIZARE, pro Pythonizare. Vide in hac voce.

PHLEBOTOMUM, FLEBOTOMUS, FLEBOTOMUS, Scalpelli vena secundæ, ex Græca voce φλεβότομον, [quæ occurrit apud Hesychium, Symeon. Logoth. in Michaeli Theophili filio num. 1. et alii quot alios recentiores Græcos.] Ugutio: *Flebotomum, est illud instrumentum, quo vena percussit in minutione sanguinis.* Gloss. Eitrici: *Flebotomus, blod-sex.* Somnerus vocem Anglo-Saxonicam, *Scalprum Chirurgicum*, vertit. Saxonibus blod est sanguis. Isidorus lib. 4. cap. 11: *Phlebotomum, ab incisione venarum, etc.* Gregorius II. lib. 1. Dialog. cap. 4: *Medicinalis ferramentum, id est, Phlebotomum.* Acta S. Agnelli Abbatis: *Medicinalis ferramentum meum tenens, quod ab incisione venarum, quæ Græce Fleve nominatur, Flebotomus dicitur.* Constantinus lib. de Chirurgia cap. 2: *Phlebotomus quoque non sit eruginosus, non asper, non longus, non tenuis, non rotundus, vel brevis, sed mediocris.* Beda lib. de Minut. sanguinis: *Dias Canicularæ, in quibus nec Phlebotomum imponunt, nec potionem dabant.* Leges Wisigoth. lib. 11. tit. 1. § 6: *Si quis medicus Phlebotomum exercet, et ingenium debilitaverit, etc.* Octavianus Horatianus lib. 2. cap. 16: *Quo vero repentinus dolor stomachi comprehenderit, his et Phlebotomo convenit subvenire.* Passim apud hunc Scriptorem. Adde Vegetium lib. 1. de Arte veterin. cap. 21. et alibi non semel, Matthæum Westmonast. ann. 1100. Walafridum Strabum de Miraculis S. Galli cap. 37. Vitam Godefredi Comitis

Campebergensis cap. 48. etc. Vide *Mi-*
nuere.

¶ **PHLEBOTOMUS**, in Actis S. Udalrici
tom. 2. Julii pag. 117 *Adalbero ibi cum*
Phlebotomo sibi phlebotomando sanguinem
minui fecit.

¶ **PHLEBOTOMIA**, a Gr. φλεβοτομία, Venæ
sectio. Chronic. Modoet. apud Murator.
tom. 12. col. 1074: *Grimoaldus Rex X. in*
Mediolano coronatur, qui per IX. annos
regnauit; qui a Phlebotomia, dum co-
lumbam sagittat vena aperta est, in ci-
uitate Papiensi... moritur. Medic. Salernit.
pag. 376:

Exhilarat tristes, iratos placat, amantem
Ne sint amantem Phlebotomia facit.

PHLEBOTOMARE, Percutere, sanguinare
sanguinem, Uguttioni. Ex Græco φλεβο-
τομῆ. Fulgentius lib. 8. Mythol.: *Iachta-*
cos eodem Phlebotomant loco, etc. Bedæ
de Minutione sanguinis: *In his diebus*
Phlebotomari prohibetur. Tudebodus de
Hierosol. Itinere lib. 1: *Fuerunt itaque*
nostrum in tanta afflictione sitis, quod Fle-
botomare facerent suos equos et asinos
quorum sanguinem bibebant. Occurrit
passim apud Cælium Aurelium. Siccen-
sem in libris Chronicon, Octau. Horatia-
num, Alexandrum Iatrosophistam, Ve-
getium de Arte veterin. libro 1. capite
24. et alios medicos: præterea in Legi-
bus Wisigothorum lib. 1. tit. 1. § 1. in
Chronico Montissereni ann. 1137. 1146.
in Vita Adelheidis Imperatricis lib. 2.
pag. 413. in Histor. Translat. S. Joann-
is Abb. Reomaensis num. 8. in Chroni-
co Subiacensi ann. 1008. etc. Meta-
phorice Galvaneus Flamma in Mani-
pulo florum cap. 189: *Monasterium S.*
Vincentii Phlebotomavit, de cuius san-
guine Monasterium S. Dionysii construi-
zit. Similia habet Chronicon *Flo-*
rum fol. 128.

¶ **PHLEBOTOMARE**, in Statutis Aven-
nion. lib. 1. rubr. 43. art. 20.

¶ **FLEBOTOMARE**, Computus ann. 1336.
tom. 2. Histor. Dalphina. pag. 275:
Quando dominus fuit Flebotomatus, ta-
ren. 8. gran. 10.

FLEBOTOMIZARE, apud Conradum de
Fabaria de Casibus S. Galli cap. 7.

FLEBOTOMARIUS, qui venam secat,
Chirurgus, Græc. φλεβοτόμος. Gloss. Al-
frici: *Flebotomarius, blod-lætere*, Chi-
rurgus, qui venam aperit. Saxonibus
blod-lætan, est *Phlebotomare*. Chroni-
con Farfense: *Qui Romam venit, et*
completo anno quidam Flebotomarius
malivolus veneno imposito flebotomo illum
interfecit.

PHLEBOTOMATOR, Eadem notione, in
Historia mortis S. Leonis IX. PP. num.
15. Constantinus Africanus lib. de Chi-
rurg. cap. 2: *Phlebotomator discat tactu*
digitorum venas, carnem, nervum agnos-
cere.

¶ **PHLEGARIUS**, Charta Archiduc. Aus-
triae ann. 1365. apud Steyer. in Histor.
Alberti II. Duc. Austr. col. 426: *Manda-*
mus... omnibus nostris provincialibus
marscalcis, amministratoribus, capitaneis,
vicedomis, Phlegariis, castellanis, etc.
[*] Vide Haltaus. Glossar. German. voce
Pflegar, col. 1482.]

¶ **PHLEBOTOMARE**. Vide in *Phleboto-*
mum.

¶ **PHLEGMONICUS**, Phlegmone labo-
rans. Acta S. Gauger. tom. 2. Aug. pag.
688. col. 2: *Peidem Phlegmonicum tantum*
timor (leg. tumor) et ardor inuasit, ut
medici desperantes, crescenti periculo ob-
viare non possent.

¶ **PHOCÆCUS**, Purpureus. Vide supra
Fucaycus.

¶ **PHOCAPIS**. Vetus Gloss. Lat. Gall.
Thuanum MS.: *Phocapis, icis, Tartre.*

¶ **PHOCIA**, pro Phoca, si bene coniecto,
Vitulus marinus. Vide *Esona*.

¶ **PHOEBE FACERE**, PHOEBISSARE. Sor-
tiri, Gall. Tiser au sort. Allicubi legi; sed
ubinam mihi excidit.

¶ **PHOEBIGENA**. Ita epistolæ cuidam
seipsum inscribit Alcuinus, apud Ma-
billonium tom. 4. Anlect. pag. 211:
Discretissimo in Christo filio, humilis
Phœbigena perpetua prosperitate salu-
tem. Ubi male editum *Phœbigena*. Hujus
nomenclaturæ non aliam suspicor rati-
onem, nisi quod Alcuinus litteris ap-
prime edoctus instituerit scholas illique
præfuerit.

¶ **PHENICIVM**, Pannus coccineus, seu
scarlatinus, in quo remedia quædam
topica includebant, convolvebant, et
conligabant medicis. Marcellus Empiri-
cus pag. 58: *Eamque Phœnicio convolvat,*
colloque suspendat, etc. Infra: *Cancris*
oculus subtiliter sublati, et in Phœnicio
conligatus, colloque suspendat, etc. Adde
pag. 67. 110. 122. etc.

¶ **PHOLAGIVM**, PHOLERE. Vide supra
Foulagium.

¶ **PHOLIDOTUS**, Græc. φολιδότης, Squa-
matus. Sic vocabant milites qui loriceis
squamatis utebantur; unde S. Petrus
Hispanus *Pholidotus miles* dicitur Ta-
mayo Salazari in Martyrolog. Hispan.
ad diem 11. Martii, quod militis terrestri
nomen primum dedisset. Vide Lipsium
de Milit. Rom. lib. 3. dialog. 6.

¶ **PHOLLIS**, Græc. φύλλος, Genus mo-
netæ, apud Byzantinos potissimum.
Acta SS. 20. Martij. Tarsi tom. 1.
Junij pag. 638: *Quinquagenos Pholles,*
unde vestimentum emeret, petiuit. Vide
Follis 2.

¶ **PHONITUS**. Index veter. Can. tom. 3.
Concil. Hispan. pag. 26: *Quod surrep-*
tum fuerit Apostolicæ sedi et suam in me-
lius sententiam commutaverit, quando
damnationem Phoniti rescindat. Hæc ex
Epist. Innocentii I. PP. unde desumpta
sunt, cap. 7. num. 14. edit. Constantii
nostri, emendare licet; ubi Innocentius
Phonitum, quem decessor ex falso ru-
more damnaverat, absolvit.

¶ **PHONO**, pro Phano. Vide in hac
voce *Wexillum*. Guidonis Discipl. Farf.
cap. 30: *Reliquis sint congruis colloca-*
tis;... Phonones a famulis deportentur,
et unum signum cum eis militant. Vide
in *Fano*.

¶ **PHONOS**, a Græc. φόνος, cædes, Herba
quædam, sic dicta quod sanguineum
succum fundat. Vide Plinium lib. 21.
cap. 56.

¶ **PHORITANUS**, Externus, Gall. *Forain*.
Charta ann. 1243. ex Archivis Massil.:
Item quod omnis navis Phoritanorum
iens ultra mare cum peregrinis, etc. Vide
Foritanus.

¶ **PHORONOMUS**. Vide *Photonomus*.

¶ **PHOSATUM**, Arx, fossa ad urbis tu-
telam, ut interpretantur Bollandistæ,
Fossatum. Vita S. Stephani Sabait. tom.
3. Julii pag. 549: *Non enim te latet,*
quantum gratia apud Phosati symbolum
valem.

¶ **PHOSCAS**, Anatis species. Vide *Cir-*
cella.

¶ **PHOTINIANI**, Hæretici, quorum an-
tesignanus Photinus Sirmiensis Episco-
pus circa ann. 351. II in primis imple-
docebant Christum nudum esse homi-
nem ex Josepho et Maria natum. Vide
Euseb. lib. 2. cap. 2. et 4. S. Epiphan.
Hæc. 71. et alios passim.

¶ **PHOTONOMUS**, Qui lumen distribuit,
illuminator. Rotgerus in Vita Brunonis

Abbat. S. Pantaleon. Colon. cap. 24.
apud Mabillonium: *Quibus Abbatem*
proposuit nomine Christianum, cum vide-
licet professionis Photonum, et in lega-
Domini apprimè eruditum. [Photonomum
edidit Mabillonius; et recte quidem:
cujus vocis notio eadem est ac *Phrony-*
mus supra.]

¶ **PHRAGOLINO**, PHRANGOLINO, Piscis
genus. Tract. Ms. de Pisc. ex Cod. reg.
6888. C. cap. 68: *Erythrinus in Gallia*
Narbonensi et Hispania vocatur pagel,
Roma Phrangolino vel Phragolino, quasi
parvus pagrus.

¶ **PHRATRIA**, Societas, conspiratio, a
Gr. φρατρία. Index vet. Can. tom. 3.
Concil. Hisp. pag. 24: *De conjuratio-*
nibus et conspirationibus, quod crimen
Græci Phratrias dicunt, etc. Vide *Fra-*
tria.

¶ Greg. Grimaldi lib. 1. cap. 47. Hist.
leg. et magistr. regni Neapolit.: *Plurima*
Græcorum institutorum ibi (Neapoli) su-
persunt vestigia, ut gymnasia ephorum,
cætus, curis (ipsi Phratrias vocant) et
Græca nomina Romanis imposita. Spon.
Miscell. pag. 169: *Phratris est Græcum*
vocabulum partis hominum, ut Neapoli
etiam nunc.

¶ **PHRONTISTERIVM**, φροντιστήριον, Mo-
nasterium. Acta SS. Phileæ et Philo-
romi, Rufino interprete, num. 8: *Jam*
immolavit in Phrontisterio. Ανευτέρει
τε και καρθώντες, και φροντιστήρια, apud
Gregor. Nazianz. orat. 8. quæ prima
est in Julianum, τα των άσκητων φροντι-
στήρια, Palladio in Vita Chrysestomi
pag. 96. edit. Emerici Bigotii, φυγών
φροντιστήρια, Theophylacto in Institut.
Reg. cap. 10. [in Synaxaribus in Constan-
tino Judæo 26. Decemb.] Perdiccas
Ephesius de Themat. Hieros.: *Και δέκα*
φροντιστήρια καρθώνων Ισραηλιτών. Ita au-
ctor Vitæ S. Nili Junioris pag. 112.
[Anonymus in Porphyrogen. num. 49.]
et alii, qui laudantur in Notis ad Cin-
namum pag. 430. Vide Glossar. med.
Græcitat.

¶ **PHRONYMUS**, a Græc. φρόνιμος, Pru-
dens: *Phronyme*, prudenter. Frigidus
in Vita S. Wilfridi sæc. 8. Bened. part.
1. pag. 185:

Rex vero Phronymus scindens ferale volamen,
Aspernatus eos, flammis project in altis.

Et pag. 192:

Sæpe meis, falsor, parabas Phronyme dictis.

¶ **PHRYGES**, Turcæ dicuntur Urbano
VI. PP. quod Natoliam, cujus Phrygia
pars est, occupabant, eosque cum Pris-
cis Trojanis confundit: usque adeo his
temporibus historiæ invaluerat ignora-
tio. Epist. ann. 1388. apud Raynaldum
in Annal. Eccles.: *In tantum rabies effe-*
rata Phrygum, qui Teucri alias Turchi
nuncupantur, nominis Christiani perpe-
tuorum et immanissimorum hostium in-
tumuit, etc. Deliberavimus... duas suffi-
cienter armare et contra hujusmodi Phry-
ges in subsidium fidelium in proximo des-
tinare.

¶ **PHRYGIARE**, Acu pingere, opere
Phrygio ornare. Vita B. Columbe Rea-
tinæ tom. 5. Mali pag. 396: *Et pal-*
livum altaris argento Phrygiatum obtulit.

¶ **PHRYGIUM**, interdum sumitur pro
limbo seu ornatu ex opere Phrygio, ut
apud Leon. Ostiensem lib. 2. cap. 44:
Obtulit similiter S. Benedicto planetam
purpuream, aureis Phrygiis, mensium 12.
signa in se habentibus, ornatam. Lib. 3.
cap. 57: *Planetam purpuream cum*
Phryso et cum aquila ex margaritis con-
texta. [Chronic. Franc. Pipini lib. 2.

cap. 49. apud Murator. tom. 9. col. 689 : Illic argentum, aurum, margarita, mira fabricata Phrygia latissima, fulcimenta vestium serica.] Vide Plumarium 2. Præterea

PHRYGIUM sumitur pro præcipuo capitis summi Pontificis ornamento, quod hodie triplici corona insignis est, vulgoque Regnum appellant Scriptores, quo in solennibus ceremoniis utitur, quodque a Constantino Mag. Silvestro PP. concessum aiunt. [Ementitas nimirum Constantini donationis fundamento innixi : qua de re consuevit Papebrochius in Propylæo ad Acta SS. Malli num. 5. et 7.] Vetus Interpres Juvenalis Sat. 6 : *Tiara, est Phrygium, quod dicunt.* Arnouldus Abbas Bonæ-vallis de 7. Verbis Domini : *Hæc (thyra) etiam minores Sacerdotes utebantur, eratque bysina, circumdata coronula aurea, opere textili facta, sicut hodie Phrygium mitris nostrorum Pontificum plerumque consuit.* Charta donationis Constantini Magni apud Anastasium Biblioth. : *Deinde diadema, videlicet coronam capitis nominis nostri, simulque Phrygium, nec non et superhumeralia, etc.* Callistus II. PP. in Epist. ad Stephanum Camerac. Legat. Sed. Apost. : *Et Frigii quidem corona capiti nostro imposita, gaudentes exultantesque per viam sacram ad Lateranensem palatium usque solenni ritu nos prosecuti sunt.* Chronicon Mauriniacense lib. 2 : *Ibius Romani Pontificis, ac ut sibi consuetudinis est in sacris magnis festiuitatibus, Frigio coronatus,...* ad Ecclesiam matricem pervenit. Sugerius in Ludovico VI. Rege, de Alexandro PP. : *Cumque Turonis apud S. Martinum, ut mos est Romanis, Frigium ferens, Letare Hierusalem celebrasset.* Et infra, de Callisto II : *Ibius more Romano seipso preparantes multo et mirabili ornatu, circumdantes capiti ejus Frigium, ornamentum imperiale instar calæ circulo aureo circumcinctum, imponunt.* Joan. Sarisberienensis lib. 8. Pill-crut. cap. 25. de Adriano PP. : *Spinosam dicit Cathedram Romani Pontificis, in tantum acutissimis usqueaque consertam aculeis, tantaque molis, ut robustissimos premit, terat, et comminuat humeros.* Coronam et Phrygium clara merito videtur, quoniam ignea sunt, etc. [Guido in Vita Cælestini V. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 617 : *Romæ itaque Bonifacius Frigii regniis corona festive redimitus.*] Denique Jacobus Stephanescus Cardin. lib. 2. de Coronatione Bonifacii VIII. cap. 7 :

Tunc Senior Levita manu diadema venustum Imperii signum, pavonis cortice candens Pennarum intexto, gemmis radiantibus auro, Vallatum in gyro, cui summo in vertice carbo Evomit et cubito gemmarum maxima flammæ, Impositis capiti, sphaera cubitque figuram, Accipiens Phrygium, lapidem fulgoris lacum Quondam, sed nivei plerumq. candoris acuto Vertice contentum gemma, nunc temporis actum : Hæc Romana tenens quondam fastigia Cæsar Constantinus apex statuit, tum primus in orbe Fonte sacro purgatus heras, propriis sibi Regnum Seu Phrygium manibus Silvestri in vertice pressit.

Ex qua sane Phrygii Pontificis descriptione colligi potest, similibus fuisse figuræ, qua Constantini M. Camelaucium, de quo pluribus egimus in Dissert. 24. ad Joinvillam pag. 291.

PHRYSIUM BUTYRUM, pro Friscum, ni fallor, Gall. *Beurre frais.* Medic. Salern. edit. 1622. pag. 227 : *Sexta (cerevisie proprietate) quod ventrem molliat. Ejusmodi inter friticas Hamburgensis existit : grati saporis est, multum substantiæ habet,...* et in solvendo alio per se,

aut cum butyro Physico primum locum sibi vendicat. Vide Friscum. [Friscum, e Frisia orientali.]

PHRYSIUM, Vide Phrygium.

PHYSICERE, Phisica passione laborare, apud Sidonium lib. 5. Epist. 14.

PHYTHONOUS, Sonus, a Gr. φθόνος in Reinard. Vulp. lib. 8. vers. 615.

PHUCA, Piscis genus. Vide supra Fucus.

PHUND, Libra. Vide Funt.

PHYALA FRANCISCA, inter ministeria sacra recensetur in donatione S. Eudesindi Episc. pro Monast. S. Salvatoris de Cellanova, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 181 : *Concedimus etiam Phyalas argentæ Franciscas 11. saporis exaurata, lopus exauratas cum coopertoriis 11. Vide Phiala.*

PHYLACTERIA, appellant veteres Amuleta, ad arcendos vel pellendos morbos. Gloss. Græc. Lat. : Φυλακτήρια, Servatorium, amolimentum, amuletum, prævia, (l. brevia) [Gloss. x. sæc. ad calcem collect. Can. e Bibl. DD. : Chauvelin Reg. sigill. Custodis : *Phylacteria, id est x. verba legis aut scriptura vana, quod ligat homo super caballum aut super caput suum.*] Gloss. Latin. MS. regium : *Phylacteria, carmina.* Vett. Glossæ MSS. ad Concilium Laodic. cap. 36 : *Pittatiola decalogi collis suis suspendentes Judæi. Phylacteria vocabant : sed hic obligationes, quas hominibus suspendunt incantatores intellige.* Marcellus Empiricus cap. 8 : *Et Gaitano lino inserto pro Phylacterio uteris, voto prius facto contra Solem orientem, quod eo anno cæcæ non sis manducaturus.* Cap. 14 : *Et laboranti de uva, luna septima, Phylacterii mora suspendes.* Adde pag. 104. 155. Quæ quidem Phylacteria ut diabolicas adventiones semper proscriptis Ecclesie. S. Augustinus serm. 215. de Temp. : *Per fontes et arboras, et diabolicæ Phylacteria, per characteres, et aruspices et divinos,...* ubi mala miseris homines conantur inferre. Serm. 163 : *Auguria non observent, Phylacteria et characteres diabolicos, nec sibi, nec suis, aliquando suspendant.* Capitula S. Bonifacii Mogunt. cap. 33 : *Si quis auguria,...* Phylacteria, id est scripturas, observaverit, etc. Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 72 : *Phylacteria, vel falsæ inscriptiones, aut ligaturæ, etc.* Ita passim utuntur S. Audoenus in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 15. pag. 216. Acta S. Anastasii Martyris apud Baronium ann. 713. num. 7. Vita S. Nili junioris pag. 4. Gregor. III. Epistola 3. ad Optimates German. Beda lib. 4. Hist. cap. 27. Synodus Laodic. cap. 36. Trullana cap. 61. Moguntin. ann. 743. Romana sub Gregor. II PP. cap. 22. Agath. cap. 98. Lip-tin. cap. 5. Capit. Caroli Mag. lib. 7. cap. 94. [129.] Addit. 2. Ludovici Pii cap. 18. [21.] etc. [Marbodius de Herbis lib. 5. cap. 11.] etc. Vide Brevia, Ligatura. [Martini Lex. in hac voce,] et quæ de ejusmodi amuletis et phylacteriis contra morbos congressit Jacobus Gothofredus ad leg. 8. Cod. Th. de Maleficiis, et Leo Susvius ad Paracelsum. [Glossar. med. Græc. col. 1709. in Φυλακτήρια et Φυλακτόν.]

PHYLACTERIA, in Libello Pirminii tom. 4. Analect. pag. 687 : *Omnia Phylacteria diabolica et cuncta supradicta nolite ea credere, etc.*

PHYLATERIA, Eadem notione, in Conc. Tolet. XVII. Inter Hispan. tom. 2. pag. 760.

PHYLACTERIA apud Christianos, dicitur Arculus, in quibus Sanctorum reliquiæ reconduntur, quod eas servantur,

vel deferentur sic φυλακτήριον, ut loquitur Theophanes ann. 31. Copronimi, pag. 875 : *Και σίκου λειψάνων άγιων έπάνη τις έγών ει; φυλακτήριον, και τούτο τώ πυρί παρίδανεν.* Ita hoc loco έγκλίσιον indigitat, quod φυλακτόν vocat Leo Grammaticus in Theophilo pag. 451. Albericus in Chron. : *Phylacterium a collo usque ad pectus pendens Sanctorum reliquiis re-fertum, quorum patrocinio se in periculis tutum futurum credebat.* Joan. Diaconus in Vita Gregorii Mag. lib. 4. cap. 80 : *Reliquiarum Phylacteria, tenui argento fabricata, vilique pallio de collo suspensa.* Histor. Miscella lib. 20. pag. 629 : *Et pretiosa quidem ligna ab eo sub-lata supra mensam posuit. Phylacteria vero in collo suo suspendit.* Vide Encolpium.

PHYLACTERIA etiam appellabant Thecas, in quibus reconduntur Sanctorum reliquiæ, quæ in ædibus sacris servantur. Beletus de Divinis Offic. cap. 115 : *Est tamen discrimen inter Phylacterium et Phylacteriam. Phylacterium enim chartula est, in qua decem Legis præcepta scribebantur, cujusmodi chartas solebant ante suos oculos circumferre Pharisei, in signum religionis. Unde in Evangelio : Dilatant enim Phylacteria sua, et magnificant fimbrias. Atque hoc quidem Phylacterium a φυλάσσω, et Thorah, quod est Lex. Phylacteria autem, phylacteriæ, vasculum est, vel argenteum vel aureum, vel etiam crystallinum, in quod Sanctorum cineres et reliquiæ reponuntur.* Dudo lib. 3. de Morib. Norman. : *Delatiquæ Sanctorum Phylacteriis, manibus super ipsa impositis, juravit, etc.* [Testament. Everardi Comit. ann. 837. apud Miræum tom. 1. pag. 21 : *Phylacterium de al-mandinis et cristallo paratum unum, Phylacterium argenteum unum, etc.* Translat. S. Ebrulfi sæc. 5. Bened. pag. 230 : *Pyxides vero plures protulit, ac Phylacteria in quibus erant sacra cum inscriptionibus suis pignora.*] Hugo Flaviniac. in Chron. Virdun. : *Phylacteria aurea et argentea et crystallina cum Sanctorum reliquiis. Utuntur hac notione Bonifacius, Hugo Flaviniacensis in Chronico Virdunensi, pag. 167. 246. Petrus Cluniac. lib. 6. Epist. 28. Vita S. Willelmi Ducis cap. 16. Harigerus in Vita S. Landoaldi num. 9. Ordericus Vitalis lib. 6. pag. 599. 619. Helgaudus in Vita Roberti Regis pag. 74. Gesta expugnantium Jerusalem cap. 17. etc.*

PHYLACTERIA, fem. gen. Guidonis Discipl. Farf. cap. 5 : *Phylacteriæ superstolantur et tapetia ex formis auferantur.* Et cap. 8 : *Post versus seniores ponant Phylacterias super altare hinc inde, sicuti in choro consistunt.*

PHYLATERIUM, Gregorius Mag. lib. 12. Epist. 7 : *Adulvaldo Regi transmitters Phylateria curavimus, id est, Crucem cum ligno sanctæ Crucis, etc.* Dudo lib. 2. de Actis Normannorum :

Reliquisque simul, Phylateris, cruxque verando

Monast. Anglic. tom. 1. pag. 93 : *Dedit etiam de suis capellis capsides et Phylacteria cum nonnullorum Sanctorum reliquiis.*

PHYLATERIA, Durandus lib. 1. Ration. cap. 3. num. 26 : *Phylateria, est vasculum de argento vel auro vel crystallo, vel ebore et ejusmodi, in quo Sanctorum cineres vel reliquiæ reconduntur.* Le Roman de Rou MS. :

Desous ont une Phylatre
Tout le meilleur qu'il pot alatre
Et le plus chier qu'il pot trever.

Alibi :

Filiteros et Testes, et autres saintesaires.

Le Roman du Renard couronné MS. :

Qui dont olat vilain jurer
De crois, de Dieu, et de Philiteros,
Qu'il fu pendus ainsi oca terres.

Adde Dissert. 26. ad Joinvillam pag. 810. et Concilia Ecclesie Rotomagensis pag. 254.

PHYLARCHI. Ita Saraceni Duces suos vocabant, quod εὐλαρχ, seu tribus divisi essent 12. quibus il imperabant, ut testatur Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 17. 19. 20. Julianus Antecessor Constit. 96 : *Naque Phylarchum, id est Saracenorum Ducem, etc.* Marcellinus Comes : *Quindecim milia Saracenorum ab Alamundaro cum Chabo et Hesido Phylarchis limitis Euphratesis ingressa sunt.* Occurrit passim apud Theophanem, et alios scriptores Byzantinos, et in Vita S. Nili Junioris pag. 26. Vide Henricum Valesium ad Ammianum lib. 24. Glossarium Pabroti ad Constantinum Manasse et Glossar. med. Græcit. col. 1710.

PHYSICA. Medicina, ἰατρική, quæ circa hominis naturam versatur. Willelmus Malmesbur. in prologo libri 2. de Gestis Angl. : *Logicam enim quæ armat eloquium, solo libavi auditu : Physicam, quæ medetur corporis valetudini, aliquanto pressius concepit.* Will. Tyrus lib. 18. cap. 34 : *Nostrum enim Orientales principes, maxime id efficientibus mulieribus, sprete nostrorum Latinorum Physica et medendi modo, solis Judæis, Samaritanis, Syris et Saracenis fidem habentes, eorum curæ se subjiciunt imprudenter, et eis se commendant Physicarum rationum prorsus ignavia.* Hugo Falcandus de Calamitate Siciliæ pag. 688 : *Misit Achiapiscopum Salernitanum, virum in Physica probatissimum.* Egidius Corbollenis MS. de Virtutibus medicaminum :

Quo Possellanus ubi Mons auctore niteret,
Jain dudum Physice leus occipitasse fuisset.
Qui vetulo sanco profert de pectore sensus
Ricardus; senior quam plus ætate senili.

Et lib. 8. de Salerno :

Fons Fluctu, pugil eucrasie, cultrix medicina.

De Studio Physicæ Montispessulani vide præter Ranchinum, Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 155. Gaufridus de Vino Salvo in Poetria MS. :

Instar Pape boni pastoris ab ore supino
Servat ovile suum, vel quomodo Physica curat
Corpora, sic animas et vulnera curat eorum.

[^o Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passio. cap. 68 : *Quoniam autem et Physicæ (Physica vocantur illa in quibus causæ occultæ sunt) et ligaturæ circa se habere multi volunt, etc.*] Utuntur Guigo in Vita Hugon. Episc. Gratianop. num. 82. Ordericus Vital. lib. 3. pag. 477. Will. Tyrus lib. 18. cap. 19. Arnoldus Lubec. lib. 2. cap. 40. Honorius III. PP. in V. Compilat. tit. 27. cap. 1. Matth. Paris pag. 839. Concilium Turon. ann. 1163. Tho. Archidiacon. in Hist. Salonit. cap. 19. Joann. Sarisbertensis lib. 1. Metalog. cap. 4. lib. 2. cap. 6. Vitæ Abbatum S. Albani pag. 67. etc. Le Roman de la Malemarastre MS. : *Jadis Ypocras si fut il tres plus sages clerics de Physique, qui onc fut à son tans.* Guillelmus Guiart, in Philippo Augusto :

Grant doeil en orant Crestians,
Tant que tous ses Physiciens
Qui de luy garir s'entretraient,
D'assentement commun li distrent, etc.

¶ **PHYSICA CONFECTIO,** Medica. Concil. Turon. ann. 1163. cap. 8 : *Sub obtentu languentium fratrum medendi corporibus... regulares quosdam ad legendas leges, etiam confectiones Physicas ponderandas, de claustris suis educit (diabolus.)*

¶ **PHYSICALIS,** Medicinalis. Charta ann. 1230. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 968 : *Consideratis meritis et fama et aegritudine tanti viri... et quæ in physicis et Physicalibus rebus et familia sua oporteret sustinere, provisionem ei assignavit, etc.*

Physicus, Medicus. Lambertus Ardensis pag. 117 : *Unde et Physici ejus neminem ad ipsum accedere permittent.* Adde pag. 118. Testamentum Asini editum a Petro Lambecio : *Fel apothecariis, stercus meum medicis, urinam quoque Physicis.* Rigordus professione physicum se dicit in prologo Historiæ. Medici physici, apud Sanutum lib. 2. part. 4. cap. 21. Magistri in Physica, in Constitut. Sicul. lib. 3. tit. 34. Ita usurpant hanc vocem Concilium Turon. III. ann. 813. can. 48. Willelm. Tyrus lib. 18. cap. 19. Oliverius Scholast. pag. 1186. Jacobus de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. pag. 1185. Arnoldus Lubecensis lib. 2. cap. 40. Anonymus in Chronicis Sclavici cap. 84. Matth. Paris pag. 234. 511. Liber de Gozocensis Monast. fundatione pag. 228. etc. Vide præterea Leges Alfonsinas parte 1. tit. 17. lege 28. part. 2. tit. 9. lege 10. Ita usurpavere etiam hanc vocem nostrates : Alanus Charterius in Parlamento amoris :

Et la tres douce Physicienne
Pour guerir son serjant feable.

Idem de tractatu de l'Esperance : *Et se le patient crie, et se guement de la dureté de son mire, qui la laisse en tele chateur eslever, pourtant n'est meü le sage Physicien à lui otroier.* Vide Monstreletum 1. vol. pag. 66. 3. vol. pag. 25. Christianum Pisanum 1. part. cap. 13. et Stephan. Paschasium lib. 8. Disquisit. Francicar. cap. 26.

¶ Charta Rob. reg. comit. Provinc. ann. 1319. ex sched. Pr. de Maraugues : *Sane venerabilis et discretus vir magister Gaufridus Ianardi Aquensis ecclesie præpositus ac Physicus et familiaris domesticus... DD. Joannis... summi pontificis, etc.* Eadem appellatione donati quoque apud nostrates chirurgi. Lit. remiss. ann. 1475. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 1563 : *Lesquelz gens de guerre prendrent ung homme de bien, nommé maître Hugues Chaulagnes, vulgairement dit maître Gregoire, qui estoit notable homme et chirurgien de feu nostre tres cher seigneur et pers... lezdic gens de guerre ne voudrent rendre ledit Physicien.] Clericos Physicæ seu medicinæ operam dedisse probat Angelus a Nuce ad Leonem Ost. lib. 1. cap. 33. lib. 3. cap. 7. Vide Concilium Mompeliense ann. 1195.*

¶ Fatendum tamen est Clericos, Monachisve sæpius interdicitum fuisse a canonibus ne huic scientiæ vacarent. Concil. Turon. ann. 1163. cap. 8. et alia bene multa. Id sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ velant Statuta Eccles. Cadurc. etc. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 743 : *Item, religiosi leges vel Physicam audientes.* Statuta Ord. Prædicat. ann. 1243. ibidem col. 1685 : *Item, fratres non studeant in libris Physicis.*

¶ **PHYSICUS MONASTERII,** Cui in Mo-

nasterio cura infirmorum demandata Capitul. gener. MSS. S. Victoris Massil. : *Item de officio infirmarii ; primo statuimus et ordinamus quod annualim scilicet in festo S. Joannis Baptiste Physicus monasterii juret in Capitulo coram conventu in manibus Prioris claustralis recipientis juramentum nomine ipsius et totius conventus fideliter se habere circa curam infirmorum, ut habeant omnia necessaria tam in rebus medicinalibus, quam in aliis condecensibus et necessariis juxta infirmitatem quam quilibet patitur ; quod nec amore, nec odio, nec prece, nec pacto alicujus moveatur, quin provideat cunctis.*

¶ **PHYSICE,** i. e. secundum Medicos. Miracul. S. Humillanæ tom. 4. Mail pag. 406 : *Patiebatur infirmitatem in femore, quæ vulgo dicitur anghio, Physice dicitur hube.*

PHYSICULATUS, in Catholico parvo, divinatus, vel pronuntiatus. Ibidem : *Physiculo, deviner, pronocer.* Vox augurum et aruspicum. Gloss. Isid. : *Physiculo, propitio deos.* Physiculatur, augur, naturas in exitis animantium querens. Proinde vox formata, ut putat Scaliger, a φυσικόν. Martianus Capella lib. 1. pag. 5 : *In fanis, quibus aut raticinia obliquis fundebantur ambagibus, aut denuntiata pecudum cæde Physiculatis extorum prosiciis viscera loquuntur.* Et lib. 2. pag. 38 : *Hæc aruspicio exta Physiculant admonentia quedam, vocesque transmittunt.* Fridegodus in Vita S. Wilfridi cap. 47 :

Et quamvis odis proscriptus Physiculatis, etc.

[Malim Physiculatum odium capitale, naturale seu domesticum interpretari, ut ex sequenti versu colligi posse videtur :

Protinus arbitrio, Wilfride, plabere nostro.]

Savo Grammaticus lib. 1. Histor. Danicæ, de variis Mathematicis : *Secundi post hos primam Physiculandi solertiam obtinentes artem possidere Pythonicam, etc.* [Hinc emendandus Robertus monachus in Histor. Palæst. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 3. pag. 96. ubi perperam editum *physiculari*, pro *physiculari*. Vide Fissiculare.]

¶ **PHYSIOLOGUS,** Medicus, qui de his quæ ad naturam hominis spectant, disserit. Acta Murensis Monasterii apud Eccard. de Orig. Habsburgico-Austr. col. 217 : *Item Augustinus d. verbis Domini, et de verbis Apostolorum, et Physiologus.* Johann. Abrinc. de Offic. Eccles. pag. 46 : *Tot enim diebus secundum Physiologos humanum corpus intra matris uterum adita natiuitatis die compaginatur.*

* **PHYSYONOMIZARE,** [a Deinceps quiddam ex communibus propriisque significationibus *Physyonomizare* monstrabo.] (B. N. ms. lat. 16089, f. 98°.)

¶ **PIA.** Eo nomine Reliquias Sanctorum aliaque pietatis instrumenta, quibus donantur ii qui summum Pontificem adeunt, intelligere videtur Johannes Fiscamensis Abbas in Epist. ad Leonem IX. PP. apud Marten. Nov. Collect. velt. Script. pag. 22 : *Hi certe contempta super pace Apostolica vestra sanctione, me invaserunt, spoliaverunt, et omnibus Priis lacrymabiliter dehonestaverunt, etc.*

¶ **PIA,** pro *Peya.* Vide supra in hac voce. Charta ann. 1236 : *Item fenateriam in Pia memoria de Merderel in certis sit positis.*

PIABILIS, Grandis. Sic Glossæ antiq. MSS.

PIACA, Papiæ. *Agatia*. [Jam monulmus in v. *Agatia* legendum esse *Pica*, Gall. *Pis*, quam Picardi *Agache* vocant.]

° **PIACIO**, *Lo remedio*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **PIACUM**, Penna, animadversio, Gall. *Punitio*. Statuta antiqua Canonice. Regul. apud R. Duellium Miscell. tom. 1. pag. 88.

Qui non prodit se, punitur, nonque pusille, Sed quasi pro dupli, qui peccavique reatam Calari voluit; gravius caput ergo Piacum.

[° f. Piaculum.]

† **PIAGO**, *πυγγω*, in Gloss. Lat. Græc. Cod. Reg. Purifico, purgo; Sangerman. Pugno: foris *Pis ago*, ex Barthio.

† **PIANCA**, vox Italica, Asser, Gall. *Planche*. Chronic. Petri Azarii ad ann. 1357. apud Murator. tom. 16. col. 344: Et tunc castellanus, deposito assere seu *Pianca* cum *cuzella*, dixit, etc.

† **PIANCAVUM** SAMITUM. Sallas Malaspinae de Reb. Sicul. lib. 4. cap. 6. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 295: *Suspensis ad chordas strophæis, flectis... cultris lectis de Piancavo samito, bysso et purpura*, etc. Vide *Exameium* et *Pigacium*.

† **PIANTONUS**, ab Ital. *Piantone*. idem quod infra *Planco*, et *Planonus*, ramalis talea. Statuta Placent. lib. 5. fol. 65. recto: *Item quicumque destruxerit salices franciscos et Piantonos, et insedumina novella, solvat communi Placentie soldos 20, pro quolibet salice et Piantono.*

° **PIARDA**, an Vadum? Annal. Placent. ad ann. 1481. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 961 *Capta igitur Melaria ad Padi Piarlam non longe distantem, ut Padum ponte firmaret ac vi pertransiret, properans summa ope conatus est.*

† **PIASTER**, Pinus silvestris. *Pinardus* in Græcismo cap. 23:

Arboreumque tamen hic feminum fore nomen, Ni dumus, rubus, oleaster, sive Piaster.

° **PIATNADZIESTA**, Polonici juris vox, multa species. Stat. Casimiri ann. 1345. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 5: *Damna passo juxta valorem anima lis deperditi... cum pena Piatnadzista tenentur restituere.* Infra pag. 8. et 9. *Piatnadzista*. Ibid. pag. 13: *Pena Piatnadzista que dicitur quindecim.* Ita etiam passim legitur in Stat. Uladisl. Jagel. ann. 1420. ibidem. In aliis Stat. ann. 1505. ibid. pag. 344: *Pena trium marcarum, que dicitur Piatnadzista. Pyathnadzysta*, in iisd. Leg. a Prilasio collectis pag. 275. et 276.

° **PIBALES**, Piscis genus. Vide infra *Pibla*.

° **PIBOL**, Prov. *Populus, arbor est*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Unde nostratibus *Pible* et *Piboust*. eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 191. Chartoph. reg. ch. 302: *icellui homme mist du feu en la raze de la chabanne et du bois, ung fagot ou deux de saulze et de Piboust, qui est ung bois aussi aisé à brusler que est paille.* Aliæ ejusd. ann. ibid. ch. 305: *Ung petit baston de Pible, qui croist sur les rivieres, etc.*

1. **PICA**, *Picca*, ex Gallico *Pic*, Unidens ligo, quo terra atteritur, et foditur: *epapa*, Plauto in Captivis, ut observatum a Salmasio ad Pollionem, *obpopa*, et *otpopa*, *oput*, in veteribus Glossis, unde nostrum *houé* eruit. Will. Brito lib. 2. Philippid. pag. 115:

Sub eisque secare minarius instat Cotibus et Picis ini fundamina murt.

Will. de Podio-Laurentii cap. 38: *Turribus et muris fortiarum destruendis Picas ferreas applicabant.* [Monstræ factæ apud Chassigniam ann. 1511: *Stephanus Rigelon, injunctum est ei quod habeat unam Picam.*]

† **PICATOR**, Qui *pica* terram fodit. Lambertus Ardensis pag. 258. *Fossarii cum fossoris, lignonistæ cum lignibus, Picatores cum picis, malleatores cum malleis.*

† **PICO**, idem quod *Pica*. Epistola Arnaldi Archiepiscopi Narbonensis de parta victoria contra Mauros in Hispania ann. 1212: *Postmodum capiti castri ejusdem incessanter sagittis et lapidibus per totum diem et noctem impugnarunt, muros nihilominus cum Piconibus fodientes.*

† **PICHA**, Eadem notione. Chronic. Tarvis. apud Murator. tom. 19. col. 765: *Impugnans partim cum scalis erectis muris, et partim cum Pichis ferreis audibusque, etc.*

† **PICHO**, in Annal. Estens. Jacobi de Lavto apud Murator. tom. 8. col. 981: *Paratis itaque multis malleis, sive Pichonibus ferreis atque scalis, etc.*

A voce *Pica*, dictæ sarissæ, seu longiores peditum hastæ, et quibusdam placet. At cum alia prorsus sit *picarum*, seu *sarissarum*, forma, alii non arripit hæc sententia. Turnebus lib. 21. Adversar. cap. 25. *Picas* nostratas, quasi *spicas* appellatas putat, et revera *spicatum* speciem prorsus referunt. Octavius Ferrarius a *spiculum* dedit. [° A German. *Pik*, Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1264. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 324. voce *Pichan*.]

° Inter ejusmodi hastas celeberrimæ erant Flandrensæ. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 37: *icellui Fournier avoit donné un certain baston qu'il avoit apporté, appelé Piques de Flandre, etc.* Aliæ ann. 1382. in Reg. 121. ch. 180: *icellui Barre feri ledit Pautange de la rouelle, qui est autour du fer de ladite Pique de Flandre.* Hinc *Piquenaire* vel *Piquier* appellatus miles, qui ea hasta in preliis utebatur. Charta ann. 1382. ex Cam. Comput. Paris: *La reveue de huit vins et sept hommes à pié, que Len dit Piquenaires, établis en la ville d'Ardes pour la defense d'icelle.* Lit. remiss. ann. 1480. in Reg. 206. ch. 579. *Toutes gens de guerre estans de six milles Piquenaires par nous mis sus, etc. Certaines gens de guerre, appellez Piquiers, in aliis ejusd. ann. ibid. ch. 587.* Occurrit præterea apud Froissart. vol. 4. cap. 77. *Piqueman* vero dici videtur Baculi genus, forte quod ferro acuto armatus esset, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 335: *Le suppliant... print un Piqueman ou plançon et se mist au chemin.* Unde ludus quidam *Piquerommier* appellatus, in aliis Lit. ann. 1379. ex Reg. 115. ch. 380: *Comme plusieurs enfans s'esbatoient de bastons, un petit pointus à l'un des bouz, au jeu, que aucun appellent Piquerommier, etc.*

† 2. **PICA**, Ordo recitandi divini officii, vulgo *Directoire*. Breviarium edit. Londini ann. 1555: *Incipit ordo Breviarii seu portiforii secundum morem et consuetudinem ecclesie Sarum* (seu Sarisburiensis) *Anglicanæ una cum ordinali, seu quod usitato vocabulo dicitur Pica, sive directorium sacerdotum. Pica de Dominica prima Adventus. Vide Ordinale.*

† **PICAGIUM**, Tributi species, quod, ait Spelmanus, in nundinis penditur ob veniam effodiendi soli: sic ut tabernacula ponantur nundinalia, stationes, et

officinæ, quas *stalla* vocant: facultas de *piquer la terre*, nostris. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 722: *Sint quieti de... omnibus auxiliis, placitis, querelis, et ad omnia Comitatus, et de muragio, pontagio, pannagio, pavagio, passagio, cariagio, tallagio, Picagio, etc.* Idem pag. 976: *Quæta de omnimodo pavagio, passagio, lestagio, stallagio, cariagio, Picagio, teragio, tronagio, etc.* Vide *Pictars*.

° **PICALOTTUS**, Qui *pica* terram fodit, idem qui *Picator*. Vide in *Pica* 1. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Casin. part. 1. pag. 387. col. 1: *Tenantur Picalotti et corvitarum ad serviendum monasterio et abbatibus in suendis et aptandis facillis in tendis albatum.*

† **PICANTIARIUS**. Vide *Pictantia*.

† **PICARDIA**, Belgicæ notissima hodie Provincia, cujus urbs præcipua Ambianum, unde id nominis acceperit, nemo adhuc, ut opinor, assecutus est, adeo ut mirum sit, ab aliquot sæculis appellationis originem hactenus incompertam esse. Quis enim Jacobi Guisii lib. 1. Annal. Hannonensium cap. 32. amplectatur sententiam, scribentis, a nescio quo Pignone, ex Alexandri M. Ducibus, qui castrum Piquiniacense ad Somonam fluvium struxerit, sic appellatam? tametsi Joannes Curbichonus, qui Caroli V. Regis mandato librum de Rerum proprietate in Gallicam linguam vertit ann. 1372. lib. 15. cap. 122. eidem ad stipulari quodammodo videatur, hisce verbis: *Picardie est une partie de France vers Beauvais, qui est ainsi appelée, pour le chasteau de Piquigny, comme dit Grodigne au livre de la Destruction des Troiens. Car le chasteau Piquigny eut jadis la Seigneurie de tout le pays jusques à la mer d'Angleterre, pour ce de Piquigny fut Picardie nommée.* Mox subdit, Picardiam complures urbes complecti, Ambianum scilicet, Bellocvacum, Abbativillam, Clarummontem, Hamum, S. Quintinum, Durlanum, Noviodunum, Tervannam, Turnacum, Atrebatum, S. Audomarum, Bethunam, Duacum, Orchiacum, et alias complures: præterea Picardiam dividi in superiorem, quæ Parisiorum provinciæ finitima est, et inferiorem, quæ Flandriæ et Brabantie. Sed cum castrum Pinchinacum, uti vocatur a Dudone lib. 3. de Act. Norman. pag. 104. non ut hodie *Piquigny*, sed *Pinken*, et Latine *Pinconium*, in veteribus utriusque linguæ Tabulis appellatur, vix est, ut in hanc sententiam aliquis facile concedat: cum præterea castrum nudum sit, nec ullius apud Romanos antiquitatis, tametsi illustri admodum familiæ, quæ Ecclesie Ambianensis Vicedominatum obtinuit, nomen dederit.

Falsetus lib. 2. de Militia Francorum pag. 123. Papyrius Massonus in Notitia Gallie, et aliquot alii post laudatum Curbichonum, ab eo armorum genere, quod vulgo *Pique* appellatum, dictos *Picardos* volunt, quod ea, ut aiunt, gentis ejusce propriæ fuerint, juxta illud Lucani lib. 1. de Successionibus:

Longisque leves Successiones in armis.

De quo etiam egit Cluverius in Germania antiqua pag. 297. Sed et neque eæ Successionibus propriæ fuerunt hastæ longiores, ut quæ Pannonibus etiam ab Ammiano lib. 17. et Armoricis nostris tribuantur ab Eucherio Lugdun. lib. 2. de Instruct. cum deinde longe recentior legatur *picarum* apud nostros usus, vel saltem nomenclatura, nec illa videtur proprior vero sententia. In Charta Caroli

VI. Reg. Franc. ann. 1321. ex Regesto 120. Tabular. Reg. Ch. 33. *picarum* Flandrensium mentio fit: *A tout grans bastons ferrez, comme glaives et piques de Flandres.*

Andreas Thevetus lib. 15. Cosmogr. cap. 3. a quibusdam gentibus, quae regiones has inhabitant, denominatam scribit Picardiam, nullo prorsus fundamento, cum, quae esset fuerint, non nominet, nisi forte *Begardos* haereticos intelligat, quorum nomen tantum auditum docuimus sub fine 18. saeculi a quibus denominatos *Picardos* non desunt qui existimaverint: tametsi *Beguinorum*, quos eisdem cum *Begardis* plerique censent, nomen longe antiquius sit, cum ab ejusmodi haereticis, quos cum *Valdensibus* eisdem esse volunt, haereticos *Bohemos* *Picardos* vulgo inde appellari, constans fere sit opinio, quod ex Belgio in has provincias transierint. Etsi non magnopere repugnarem, si quis ita dictos velit ab eorum quodam primario signifero, cui *Picardi* nomen fuerit, ut *Sicardos* olim ipsos *Albigenses* appellatos scribit Paulus Perrinus, a *Sicardo* praecipuo haereseos doctore apud Lombardias, cujus meminit Willelmus de Podio-Laurentii cap. 4.

Sane *Picardos* *Bohemos* a Belgicis appellatos, nullo licet praeterquam aequivoce nomenclaturae fundamento, ea, ut diximus, obtinuit hactenus sententia, praesertim cum *Picardiae* provincia hac ipsa tempestate ea haeresi infecta legatur: quod praeter ceteris testatur Matthaeus Paris ann. 1236: *Circa autem dies illos, invaluit haeretica pravitas eorum, qui dicuntur Paterini et Bugares in partibus Transalpinis, de quorum erroribus malo tacere quam loqui, adeo quod fidei puritatem in finibus Franciae et Flandriae suis sunt perturbando violare.* Quod rursum ingerit sub ann. 1238. Sed et alunt, Valdum, haereseos auctorem, cujus propagatores, atque adeo haereseos sese nodie profitentur nostri Calvinistae, ac gloriantur, quod videre licet apud Paulum Perrinum in *Valdensium* Historia, summo Pontifice et Lugdunensi Archiepiscopo potissimum adnitentibus, pulsum Lugduno ann. 1163. in finitimas Flandriae provincias migrasse, ubi pravae suas opiniones propagaverit, adeo ut ea statim tabe infecta fuerint: quam quidam ut a populorum animis avelleret, Philippum Augustum in Picardiam cum valido exercitu profectum, urbes complures, ac nobilium castra fere trecenta funditus excidisse, haereticos usque in Flandriam secutum, ubi eorum quamplurimos ignis supplicio damnaverit: ita Dubravius lib. 14. Hist. Bohem. qui vera falsis hac in re miscet. Falsum enim, ullam suscepisse in Picardiam contra haereticos expeditionem Philippum Regem, quam pro eo, quod in Occitania gestum est, bello perperam cepit, tametsi verum sit, *Bulgaros*, uti *Valdenses* vocabant, in Flandria et regionibus adjacentibus igne consumptos, quod in voce *Bulgari* adnotamus. Quinimo longe ante Valdum, Manichaeorum haeresis, a qua *Valdensium* profuixit, in his viguit provinciis, ut colligere est ex Guiberto lib. 1. de Reliquiis Sanctorum cap. 3. lib. 3. de Vita sua cap. 16. et Synodo Atrabatensi ann. 1025. nuper edita a viro doctissimo D. Luca Acherio tom. 13. Spicilegii. Ab istis tamen qui Picardiam insederant et inferant, haereticis, *Bohemis* *Picardos* appellatos doctiorum fere est sententia, atque in primis Aeneae Silvii in Histor.

Bohem. cap. 41. ubi de Adamiis. Sed et de his ita Thuanus noster lib. 6. Hist.: *Petrus Valdis eorum antesignanus patria relicta in Belgium venit, atque in Picardiam quam hodie vocant, multos sectatores nactus, cum inde in Germaniam transisset per Vandalicas civitates diu diversatus est, ac postremo in Bohemia consedit, ubi etiam hodie ii, qui eam doctrinam amplectuntur, Picardi ea de causa appellantur.* At Bohuslaus Balbinus in Epitome Rerum Bohemicarum lib. 4. cap. 5. *Picardos* in Bohemiam tum primum venisse ann. 1418. scribit. Vide Epistolam *Valdensium* ad Calvinum inter ejusdem Epistol. num. 250. Georgium Bartholdum Pontanum in Bohemia sacra lib. 7. cap. 9. Gretzerum in Praeologio ad Ebrardum contra *Valdenses* cap. 4. [Lanfani in Hist. Belli Hussit. lib. 5. pag. 79. et Dissert. de *Beausobre* de Adamiis. Bohem. ad calcem laudatae Historiae.]

Non defuere denique, qui nullo vero simili fundamento *Picardiae* nomen huic Provinciae inditum scripsere, ab incolarum indole, quos in rixas, quas nostri *piques* dicunt, procliviores esse alunt: quasi vero, licet de *Picardorum* moribus id concederetur, quod in dubium jure vocari potest, totum provinciae invidiosum et contumeliosum imponeretur nomen, quod ab omnibus tam facile recipitur. Ita dum in rebus dubiis, incertis conjecturis ac divinationibus longe petitis indulgemus, fere semper nugae vendimus ac illudimus.

Et hodie incerta origo, etiam post Dissertationem ea de re editam in Mercurio Franc. tom. 2. mens. Dec. ann. 1752. pag. 58. Equis enim a Celtico natam existimare vocem, quae nullibi legitur ante annum 1100. Nec magis asserta est Anglica illius origo: ex Matth. Paris id quippe unum colligi potest, ea tempestate usitatam apud Anglos fuisse hanc nomenclaturam, quam a Francis hauserant. Et certo, si quid valeret haec ratio, eam appellationem circa medium 15. saeculi exortam esse apud Francos, imo hanc ab Italis illos accepisse, recte concluderetur, quod absurdum est, ex Joan. Simoneta in Hist. Franc. Sfortiae ad ann. 1449. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 529: *Erat eorum omnium numerus ad sex equitum millia; in quibus merebant sagittarii, ex eo genere Bulgarum, quos hac tempestate Picardos appellant, ad facinus omne promptissimi atque vitae prodigi.* Et ad ann. 1458. ibid. col. 650: *Quinque et triginta omnino equestres fuerunt turmae, quatuordecim Galliae, quarum sagittarii quatuor ex ferocissimis atque immanissimis Belgicae gentis, quam recentiore vocabulo Picardam dicimus.* Annal. Plac. ad ann. 1478. apud eund. tom. 20. col. 967: *Postmodum ad Florentiam subsidium quam plurimum sunt profecti, multi Theutonici, Picardi et in dies millia quatuor militum christianissimi Francorum regis... expectantur.* Quibus id tantum docemur, tunc temporis copiose Italis notam esse hanc vocem, *Picardos*que bellica virtute celeberrimos fuisse. Verum haud leviter praetereundum est a laudato Simoneta *Picardos* inter equestres copias et sagittarios annumerari: ex eo namque repudianda est origo nominis ab eo armorum genere, quod vulgo *Pique* appellamus deducta, cum illud pedum proprium fuerit. Ut ut est de nomenclaturae etymo, *Picardi* a ceteris Francis ut moribus, ita et lingua seu idiomate distinguantur. Ad iracun-

diam illos procliviores habito, probant Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 152. Charloph. reg. ch. 105: *Icellui Perlat dist au suppliant, comment sanglant Picart banny, avoit tu peur que je ne te peusse paier;.... aquoy eust respondu ledit suppliant, je ne suis pas Picart, car je suis fre bien que on me desmente.* Alterum docent alii Lit. ann. 1398. in Reg. 183. ch. 106: *Icellui de Chastillon cognut au parler que icellui Thomas estoit Picart, et pour ce par esbatement se prist a parler le langage de Picardie; et ledit Thomas qui estoit Picart prist a contrefaire le langage de France, et parlerent ainsi ensemble longuement, et tant que ledit Thomas se prist a courcier de ce que ledit de Chastillon contrefaisoit son langage, et l'appella, pour lui faire desplaisir, Sires home, en lui disant que c'estoit a dire, en langage de leur pays, couz.* Denique alii Lit. ann. 1377. in Reg. 111. ch. 78: *Thevenon doubtant la mort et la grant austerite de Jehan le Pionnier, qui estoit homme estrange, Picart et de mauvaises vie, comme dit est, etc.*

Cum igitur incertum maneat hujus provinciae nomenclaturae etymon, duo potissimum supersunt investiganda: ac primum, qui ex antiquioribus Scriptoribus *Picardiae* nomen ei attribuerit; alterum, an propriam antea nomenclaturam habuerit, priusquam ita indigeretur. Falsetus ait, Petrum Blesensem in Epistolis *Picardiam* nominasse; vixit ille circa ann. 1200. quod sane nondum deprehendi, nec scio an Blesensem legenti mihi elapsum fuerit. Utcumque sit, constat Nicolaum de Brala, qui circa id temporis vixit, *Picardiae* meminisse, adeoque his tum primum seculis ejusmodi nomen invaluisse. Ille enim in Vita Ludovici VIII. sub quo vivebat, quod in exitu operis testatur, ita ait:

At Comes egregius, et Martius ille Philippus,
Soloniae patris imitans pia gesta Philippi,
Gloria Picardis, Comitum sed Flandriae luget.

Matthaeus Paris, qui obiit ann. 1256. sub ann. 1229: *Qui enim seminarium tumultuosi certaminis moverunt, erant de partibus conterminis Flandriae, quos vulgari-ter Picardos nominamus.* Describitur Epistola Alexandri IV. PP. a Waddingo ann. 1266. num. 8. cum hoc titulo: *Venerabilibus fratribus Archiepiscopis et Episcopis ac dilectis filiis Abbatibus, Prioribus... per Franciam, Burgundiam, Picardiam, Britanniam, et Normanniam constitutis.* In Charta Simonis Card. Legati Apostolici ann. 1266. fit mentio 4. Nationum Academiae Parisiensis, Franciae, Picardiae, Normanniae et Angliae. Neque meminisse, me legisse id nominis in antiquioribus Tabulis ejusdem Academiae, tametsi Nationum mentio fiat, his non nominatis, circa ann. 1282. in ejusdem Histor. Bulgarum tom. 8. pag. 141. Exhinc *Picardia* et *Picardum* sat frequens occurrit mentio, apud Eberhardum in Chron. ann. 1287. auctorem Hist. Australis ann. 1285. Guillelmum Nangium in S. Ludovico pag. 377. et in Philippo Pulcro pag. 540.

Jam vero ut quaedam dicamus de propria ac genuina *Picardiae* provinciae nomenclatura, antequam ita indigeretur, quod uti observatum, vix ante annum 1200. obtinuit: constat nulla peculiari appellatione apud Scriptores denotari, si cum his, quibus hodie porrigitur, tractuum spatium illa spectetur: sed sui quique tractus a primariis urbibus, vel ab ipsis Comitibus denominationem

accipiebant. Verbi gratia, Ambianensis, *Pagus Ambianensis* dicitur Dudo doli lib. 3. de Act. Normann. pag. 104. 195. 188. Philippus Mouskes in Ludovico V.

En la contrée d'Amiens,
As païens firent mult d'anois.

Et in Philipp. Aug. :

C'il d'Amiens et de Poitieu,
Tirrent bien d'autre part lor lieu.

Apud Suger. in Ludov. VI. pag. 818: *Pontivos et Ambianenses et Belvacenses in sinistro (cornu) constitui approbavit.* Apud Rigord. ubi de prelio Bovinensi: *Supervenientes communiter specialiter Corbeii, Ambianenses, Belvacii, et Compendii, Atrebatenses, etc.* Ita Ambianenses, Pontivos, et Corbelenses una memorat Chron. vernac. Flandriae cap. 55. [Exstant, teste D. le Beuf, in veteri Antiphonario Senonensi MS. 13. saeculi, hi de Picardis versiculi, auctoris in Picardos paululux. intensi:]

Isti Picardi non sunt ad prelia tardi,
Primo sunt hardi, sed sunt la fine courdi.]

Sed et qui hunc regni Francici regendam provinciam a Regibus nostris praeciebant, scripsit sese Picardie Gubernatores inscripserunt. Quippe Petrus de la Palu Dom. de Varenbon sub ann. 1341. inscribitur *Gouverneur des Bailliages d'Amiens, de l'Isle et de Douai, et Capitaine des frontieres de Flandres.* Interdum *Gouverneur des marches de Flandres.* Matthaeus de Tris Francis Marescallus ann. 1342: *Lieutenant du Roy de parties de Flandres et de Hainaut.* Gauridus de Chartm apud Froissartem vol. 1. cap. 150: *Lieutenant du Roy sur les frontieres de France.* Carolus D. Montmorenci. *Capitaine General pour S. M. sur les frontieres de Flandres et de la mer, et en toute la langue Picarde,* in Litteris 5. Febr. ann. 1849. (1850.) Ita primus is fuit, qui Picardie Proregem se dixerit. Exhinc Edwardus de Beaujeu Francis Marescallus in Computo Bartholomei: *du Drach Thesaurarii Guerrarum ann. 1350. dicitur Capitaine pour le Roy de parties de Picardie, de Boulogne et de Calais.* Comes Inculmensis Francis Comestabularius, *Lieutenant pour le Roy de parties de Picardie, d'Artois, et de Boulenois,* ann. 1351. Qui deinceps hos excipere, *Gouverneurs et Lieutenants,* vel *Capitaines,* vel *Souverains Gouverneurs* pour le Roy au pays de Picardie inscribuntur.

Denique, ut et hoc breviter attingam, in Academia Parisiensi ex 4. Nationibus, quibus facultas artium componitur, secunda est Picardia, quae, ut jam ab olim, in 2. partes divisa, 6. dioceses continet: prima quidem istas, Belvacensem, Ambianensem, Noviomensem, Atrebatensem, Morinensem: altera Cameracensem, Laudunensem, Tornacensem, Leodiensem, Trajectensem. Vide Historiam Academiae Paris. tom. 3. pag. 559. Vide *Poheri.*

* **PICARDINA PATRIA,** Gall. *Le pays de Picardie.* Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 91. Chartoph. reg. ch. 336: *Guerram facientes, prout per legem et consuetudinem patrie Picardie licebat.*

* **PICARDUS,** Cognomen olim usitatum fuisse observat Mabillonius ex Chartario Dunensi, scripto ineunte saeculo duodecimo, tom. 5. Annal. Benedict. pag. 438.

† **PICARDUS,** Qui pica seu sarissa, Gall. *Pique,* in bello utitur. Innocent.

PP. VI. in Epist. ad Joh. Reg. Franc. ann. 1361. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 910: *Inter stipendiarios alios Robertum eundem ad nostram et Romanam Ecclesiam obsequia et stipendia cum certa armigerorum haminum, seu Clavorum (perperam apud Baluz. tom. 2. Hist. Arven. pag. 441. Glanorum) et Arcerorum, Picardorum comitibus jussimus usque ad nostrum beneplacitum remanere. Vide in Picardia.*

† **1. PICARE,** Cadere, Gall. *Tailler.* Chronic. Petri Azarii ad annum 1332. apud Murator. tom. 16. col. 898: *Invenit unum rusticum pauperem et male vestitum, tapas pro faciendo novas paradisus laborare..... Respondit rusticus et semper signamina Picando, etc.* Vide *Pichars.*

* **2. PICARE,** Terram pica effudere, nostris *Piquier.* Arest. ann. 1354. 28. Jun. in vol. 4. arestor. parlam. Paris.: *Per judicium curiae nostrae dictum fuit, quod dictis matriculariis fiat et sit recedentis Picandi..... et faciendi fossas infra dictas ecclesias. Ne possint lesdis habitans Piquier, foyr, etc.* in Ch. ann. 1448. ex Chartul. 28. Corb.

* **3. PICARE,** Verberare, plagis afficere. Ital. *Pechiare.* Serm. Barel. in fer. 2. hebdom. 4. Quadrag.: *O quot sunt reperit, qui aspectos occiderunt et ierunt se Picandem.* Hinc, vel a Latino *Pungere,* nostri *Picards* dixerunt, pro *Punctio,* vulnus leve, vulgo *Piquere,* *bléssure légère.* Lit. remiss. ann. 1460. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 154: *Jehan le Roy fist à icellui Gaschois une Picarde ou visage o le doy, etc.* Hist. Joan. de Saintré pag. mibi 284: *Vostra dame vous a-t-elle commandé que tels Picards faites ainsi? Haud scio an huc spectet vox Gallica Piquant, in Lit. remiss. ann. 1372. ex Reg. 104. ch. 78: Icillui Piereo Dauby gets en piquant d'un noyel de cerise à l'encontre dudit Roghier; pour lequel Piquant ledit Saudrars dit plusieurs paroles injurieuses audit Piereo, combien que ledit Piereo ne le eust feru que par esbatement. Vide infra *Picatoria.**

* **4. PICARE,** More gallinarum victum querere, rostro appetere, Gall. *Bequeter.* Dialog. creatur. dial. 61: *Gallus et capo in curtino uno morabantur; sed gallus dominabatur gallinis: capo autem humiliter cum ipsis Picabat.*

* **PICARELLI,** Piscis genus. Vide supra *Gerruli.*

† **PICARIA,** perperam pro *Precaria,* in Testam. S. Bertichramni Cenomanensis Episcopi tom. 1. Junii pag. 721. Vide *Platta.*

† **PICARIUM,** Vas, calix, cyathus, vel mensura potoria, vulgo *Pichier.* Necrolog. FF. Prædicat. tom. 2. Rer. Mogunt. pag. 438: *Item, decem Picaria argentea (recepti) in valore octoginta florenorum, etc.* Ibidem pag. 548: *Nec non tria Picaria vacua, quorum duo debent esse coperta.* Vide in *Bicarium.*

† **PICHERIUS,** Eadem notione. Charta ann. 1261. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Quod dispensarius in refectorio vi. mapas et duo manutergia, Picherios, cyphos*

et cochlearia conventui necessaria tenent. Tabul. Communit. ejusdem urbis: *Recepti.... cupas duas deauratas cum pedibus, unum Picherium argenti deauratum.* Inventarium ann. 1347. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 555: *Dom. Rolletus butelherius recognovit..... duas Picherios magnos cum copertoris, argenteos deauratos, etc.* Le Roman de Partenopez MS.:

Demontres me faites l'errer
Deux beaux Pichiers de bois via cler.
S'en donneri l'un à mon fil;
Que s'il en boit deux trais pois,
T'es art en outre sans terret
Et sera bien vos volentet.
Vostre niece nos servira,
Que de col via l'abouera,
Nos prenrons col autre Picher,
Lairons lui et lui plaidoir.

Ibidem:

Enpres le vespres un vallet vint,
Qui un pain d'orge en sa main tint,
Et un picher en l'autre main
Moult petit de fontaine plain.

† **PICHERIA,** Provincialibus *Pichid.* Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 27. art. 1: *Statuimus quod quicumque vinum vendere voluerit minutatim, teneatur habere minutiores mensuras legales et signo curia signatas, vulgo Picheriam et fulhetam.*

PICARIUS, **PICHERIUM,** **PICUS.** Vide *Bicarium.*

* **Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Pichier.** Prov. catinum, urceus, pitalus. Vide infra *Pigarium.*

* **PICASSA,** **PIGASSA,** **PICASSONUS,** **PIGASSONUS,** Ligonis et securis species, nostris alias *Piards,* *Piasses* et *Picasse.* Charta ann. 1327. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 55: *Item dictus notarius vicus fuit frangere cum Picassis portas dicti Remondi circa sompnum primum.* Lit. Phil. VI. ann. 1386. in Reg. 69. ch. 320: *Raymundus de Puthoo..... expugnavit hospitium Jordani Pictavini et portas ejusdem clausas cum magnis Pigassis et gassarints fragit.* Lit. remiss. ann. 1389. in. Reg. 154. ch. 407: *Nichilominus sibi abstulit quandam securim sive Pigassam, cum qua ipse Bernardus ictum dicti ensis repugnaverat.* Alis ann. 1460. in Reg. 192. ch. 80: *Dictus Georgius supplicanti unum magnum ictum in spatulis dedit, et plures ictus sibi dedisset, nisi esset quidam Picassa, cum qua eidem Georgio dictam furcam rebatebat.... Cum dicto Picassone, quem adhuc tenebat, venit ad eundem Georgium. Infra: Pigassonus.* Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 128. ch. 228: *Le suppliant print une Piassa, et en frappa ledit Perrourz par la teste.* Alis ann. 1454. in Reg. 191. ch. 71: *Le suppliant saignist qu'il alast querir une Piarde et une sarpe de quoy il avoit à besongner. Une Picasse dont icellui compaignons avoient planté la vigne, in alis Lit. ann. 1469. ex Reg. 196. ch. 101.*

Pieuchon, eadem, ut videtur, notione. Lit. remiss. ann. 1410. in Reg. 165. ch. 352: *Lesquelz s'en alerent l'un un plançon et l'autre un Pieuchon en leurs mains.* Nisi tamen hic palus Gall. *Pieu,* intelligendus est, ut et *Pesuchon,* in alis ann. 1422. ex Reg. 172. ch. 55: *Espées, dagues, prinçons ou Peauchons et autres armes invasibles et defendues.* Vide mox *Picatorium.*

† **PICATIO,** Medicis dicitur Mollities prægnantium, depravata et vitiosa in eis appetentia, cum nempe cibos a natura alienos concupiscunt. *Miracula S. Francisci Solani tom. 5. Julii pag. 891: Joanna Rodriguez gravida, ob Picationem*

intensas per viginti quatuor horas abeque levamina pessa cruciatu.

* 2. **PICATIO**, Picis admotio, unde cutis rubescit. Vide supra *Ferulatio*.

† **PICATOR**, Vide *Pica* 1.

* **PICATORIA**, Laccasio, offensio, Gall. *Picatorie*. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 841: *Semper investigas et perquiris contra me Picatorias, ut homo parvi valoris, sicut tu es.*

* **PICATORIUM**, *Sarpestis*. In Glossar. Lat. Gall. ann. 1852. ex Cod. reg. 4120. Vide supra *Picassa*.

* **PICCIA**, Pullus, f. ab Italico *Piccino*, parvulus. Charta ann. 1800. tom. 1. Hist. Cassin. monast. pag. 226. col. 1: *Item ecclesia S. Nicolai... tenetur reddere... in festo S. Nicolai par unum Picciarum. Hinc emendanda videtur Charta ann. 1273. ibid. pag. 271. col. 1: Quilibet habitator tenetur prestare gallinam unam, et vero careat gallina, tenetur prestare unum par de Pitiis. Vide infra *Picta*.*

* **PICCO**, ut *Pica* 1. Unidens ligo. Stat. ant. Florent. lib. 8. cap. 127. ex Cod. reg. 4621: *Si quis... aliquem vulneraverit cum sanguinis effusione cum manariis, spedis, securibus, Piccombis, etc. Vide infra *Pico* 1.*

* **PICCUS**, Tabularium Brlvatense fol. 198. v: *Molinaris et tres submolinaris et tres-gartiones, qui portant Piccos molendinorum.*

* **PICCA**, Idem videtur quod *Pica* 1. Unidens ligo. Computus anni 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. CLX: *Pro C. Picis et L. huallis, et pro vectura a Balvaco usque ad Archa, VI. libr. et XIII. sol.*

† **PICERNA**, et **PISTERNA**, pro *Piscerna*, in Distribut. quotidianis MSS. Eccless. Lugdun. Vide in hac voce.

* [*Picerna, bousteler.*] (Lex. I. at. Gal. Bibl. Ebroic. n. 29. XIII. s.)

† **PICHA**, ut *Pica* 1. Vide in hac voce.

† **PICHARE**, Leviter incidere, Ital. *Picare*, Gall. *Piquer*. Statuta Piacent. lib. 6. fol. 68. v: *Potestas seu iudex vicinialium teneatur jurari facere molinarios granarolos quod, postquam molas molendini Pichaverint, antequam macinent de alicujus grano, de suo gurgubant et preparabunt bene molas Pichatas.*

* **PICHEA**, Modus agri, in Normannia. *Pichea prati, terrae, etc.* in Tabulario Leprosariae pontis Audomari. [Vide *Bichetus*.]

† **PICHEL**, **PICHERIA**, etc. Vide *Bicarium* et *Picarium*.

* **PICHERUS**, Mensura liquidorum, nostris *Pechier* et *Pichier*. Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 185. v: *Usagium quadrigarum in foresta et tres Picheros vini, etc.* Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 58: *Francois Chapus, dit Valier, lui dist que s'il beuvoit plus, il lui donneroit et feroit du Pechier ou Pot, etc.* Alis ann. 1397. in Reg. 152. ch. 19: *Comme le suppliant eust gaigne dudit Dominique un pot ou un Pichier de vin, etc. Trois Pichiers ou justes d'argent, in alis ann. 1457. ex Reg. 187. ch. 69. Vide in *Picarium*.*

* Hinc forte Arvernensis *Picomer*, pro *Inebriari*, Gall. *S'enyver*. Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 179. ch. 302: *Picomer, qui veult dire (en Auvergne) soy enyver.*

* 1. **PICHETUS**, Mensura annonaria, idem quod *Bichetus*. Necrol. eccl. Meld. Ms. fol. 1. v: *Johannes de Solio clericus... dedit duodecim solidos et sex denarios de censu apud Congi, novem Pichetos avenae, etc. Pichet, pro Mensura salis,*

in Lit. remiss. ann. 1890. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 280: *Dix Pichas de sel blanc, duquel elle porta vendre à Fy-mes en plain marchid.*

* 2. **PICHETUS**, Mensura granorum, eadem quae *Bichetus*. Charta ann. 1369. ex Tabul. S. Crispini in cavea: *Habeant et possideant in perpetuum in mortua manu exarvj, asteinos et unum Pichetum terrarum arabillum.*

† **PICHEI**, Nomen portae cujusdam urbis CP. Expugnatio ejusdem urbis apud Marten. tom. 5. Amplius. Collect. col. 794: *Biglardi Dux exercitus Turcorum ordinatus et constitutus erat cum viginti millibus bellatorum ad portam civitatis vocabulo Pichei.*

† **PICHIN**, Eckhardus Junior de Casibus 1. Gall. cap. 5: *Illius rabiidi, advolant, hominem dicto citius corripunt, cultellos ut ludicrum, quod Theutonice Pichin vocant, in coronam ejus faciunt, antequam capite illum plecterent, exiunt. Vide ibi Goldastum pag. 186. [qui Pichin ludi speciem interpretatur; sed perperam, ut auctor est Schiller. in Gloss. Teuton. est enim illud in Clerici tonsuram. Freherus: *Picken, scabere, pungere.*] [* Pertz. Script. tom. 2. pag. 106. leg. *Pichin*. Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 324. voce *Pichan*.]*

* **PICHUS**, [Mensura ut *PICHETUS*: « Mandando expressius ne ulla sibi novitas inferratur de majoritate mensure Pichi nec alia de causa. » (Diploma Johannis Palaeologi, an. 1346. Mus. Arch. dep. p. 282.)]

* **PICICHABNOLUS**, inter minores artifices recensetur, in Stat. ant. Florent. lib. 5. cap. 19. ex Cod. reg. 4621. Vide *Pictacarius*.

† **PICETUM**, Herbae genus, f. *Petunum*, nostra *Petum*. Coctil. Mexic. ann. 1585. inter Hispan. tom. 4. pag. 256: *Ne ullus sacerdos ante Missa celebrationem... quicquam tabaci Picetivis, aut similibus medicamenti causa, per modum fumalis evaporationis aut alio quovis modo percipiat.*

* **PICIS**, [Pyxis: « In coffino in quo sunt privilegia imperatorum, videlicet in quadam *Picida*. » (Chevalier, Inv. Arch. Delphinal. n. 108. an. 1862.)]

* 1. **PICIUM**, pro *Pecium*, Frustulum. Vita B. Laur. eremit. tom. 3. Aug. pag. 306. col. 1: *Discumbentibus itaque pariter omnibus, sub aspectu illius tres exiui allati fuerunt panes cum uno subcinericio, atque parva, ut dicunt, *Picta* ex semine canabis facta, etc.*

* 2. **PICIUM**, Pars navis. Guido de Vigev. Ms. de Modo expugn. T. S. cap. 8: *Pro faciando *Picta* navis, quae non sint multum acuta, et iste fundus scindatur per medium per longum, etc. Proram et puppim intelligo.*

† **PICIUS**, Idem quod *Picarium*. Vide *Bicarium*.

† **PICIUTA**, Morbus gallinae, id est, *pipido* in Gloss. MS. S. Andreae Avinion. Gall. *Pepie*. Corrupte fortassis pro *Pituita*. [* Et quidem ita legitur in Gloss. ad Doctr. Alex. de Villa Dei: *Pituita, infirmitas in lingua gallinae.*]

† **PICKETUS**, an pro *Bichetus*, Hin-nulus, Gall. *Fan ? Instrum.* ann. 1355. apud Rymer. tom. 5. pag. 828: *In foresta nostra de Ingelwood, pro deductu suo habendo, de licentia nostra fugaverit decem et novem cervos, XIV. bisas, unum *Picketum* et duos faunos ceperit.*

1. **PICO**, **PICHO**. [* Charta ann. 1252: *Picones et palas et expistam et alia aptamenta inde asportaverant.*] Vide in *Pica* 1.

* 2. **PICO**, Cacumen, mons, collis, Hisp. *Pico*, Gall. *Pic*. Charta ann. 1366. Inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 105: *Ponantur limus... scilicet cundo per terram de piquono in Piconem, et de collo in collum, et de terra in terram, etc. Infra non semel *Piquo*. Vide *Podium* 3.*

† **PICOLERIA**, Vasa fictilia, Gall. *Poteris*, interprete Cl. Auctore Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 86. ex Charta ann. 1809: *De quolibet vendente eodem modo paganum panem, pelleteriam... *Picoleriam, cassos, coris, etc.* Ibidem pag. 87: *Onerata pannis, *Picoleria* debet duos denarios. Forte a *Picarium*, Gall. *Picher*, quod in pluribus Gallis locis est vasis fictilis species. Vide supra.**

* Haud scio an non melius de *Picomibus* intelligeretur: *Picoto* enim Provincialibus, idem quod *ligo, marra*. Vide supra *Pico* 1.

† 1. **PICOTA**, Morbus variolarum, Gall. *Petite verole*, non raro *Picote* dicitur quod faciem punctis deformet. Mirac. MSS. Urbani V. PP. in Tabul. S. Victoris Massiliensis: *Patiens febrem cum *Picota* vel *vayrola* debilitans. Vide alio sensu in *Picotus*.*

* 2. **PICOTA**. [« Quia infra dictum morteriolum non est una *Picota* aquae. » (Chevalier, Visit. Episcop. Gratianop. p. 84.)]

† **PICOTINUS**, Mensura frumentaria, non avenae tantum ut vult Nicotius, Gall. *Picotin*, quod a Latino *paucum*, quia parva mensura, deductum scribit Menagius. Obituar. Eccl. Morin. MS. pag. 8: *Item quatuor magni Capellani et duo Capellani S. Dionysii habent in quolibet mense quilibet sex *Picotinos* bladi. Descriptio honorum Dom. de Eska in Tabular. Audomar.: *Que raseris vel mensura... debet valere tres quartarios et 2. partes unius *Picotini* et parum plus ad mensuram vel raseriam S. Audomari.**

† **PICOTUS**, Mensura liquidorum. Regestum 87. Chartophylacii Regii: *Item dominus Aynardus de Bellacumba senior quatuor *Picotos* et dimidiam *Picotam* vini. Ibidem: *Terram heredium Guillelmi Bucheti, pro quibus faciunt domino quinque cartas avenae, decem denarios et duodecim *Picotos* vini.**

* Lit. ann. 1336. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 388: *Propter quod possint et ipsi liceat libere sic mensuras magnas vel paucas diminueri, quod duodecim *Picoti* seu quarteyrones valeant tresdecim. Hinc*

* **PICOTUS**, Dicta quaedam vini praestatio, quae ejusmodi mensura percipiebatur. Pactum inter Joan. dalph. et Petr. Barral. ann. 1315: *Concesserunt etiam nobis et successoribus nostris perpetuo valorem seu communitatem *Picotorum* vallis et ville de Alavardo predictarum, de vinis, quae venduntur ad tabernam: qui *Picoti* levantur et levari debeant de predictis vinis vendendis ad tabernam, ab illis a quibus levari et exigi consueverunt. Charta ann. 1323: *Concedimus Joanni et Guigoni Barralis de Alavardo... *Picotos* nostros et commune nostrum vini de Alavardo et totius mandamenti vallis de Alavardo, id est quidquid ratione et occasione *Picotorum* communis vini percipimus et habemus... a quibuscumque personis, vinum in locis predictis... vendentibus. Alia ann. 1346. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 279: *Supplicarunt nobis ut eis concedere dignaremur, quod inter se commune vini possint facere, constituere et ordinare, videlicet *Picotorum*, adeo quod de***

qualibet sommata vini, quod ab inde in
ante venderetur ad minutum,.... exigere
valeant tres Picotos vini.

¶ **PICRALE** f. pro Pectorale, in Charta
ann. circ. 1890. Vide Cambale.
¶ **PICRIA**, a Græco πικρία, Amaritudo;
metaphorice Adversitas, mala fortuna.
Fridegodus in Vita S. Wilfridi sæc. 8.
Benedict. part. 1. pag. 180:

Non igitur ceptum dissolvit dævia votum,
Picta neve tulit.

1. **PICTA**, æ, Tinctura, sive Pictura.
Joan. de Janua. In Catholico parvo:
Picta, colæ, ou pointure. [Leg. f. Puncta.
Vide in hac voce num. 5.]

¶ 2. **PICTA**, pro Pica, Unidens ligo,
Gall. Pic, in Vita Gregorii IX. PP. apud
Murator. tom. 3. pag. 571.

¶ Libert. loci de Portello ann. 1405. in
Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 586: Tensur
aguzare cuiuslibet laboratorum unam Pic-
tam pro fodiendo contornierias camporum
sine aliquo pretio, A

¶ **PICTA**, Acumen, Gall. Pointe. Charta
ann. 1844. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch.
860: Invaserunt ipsum Robertum cum
ensibus, cutellis ad pictam et aliis gladiis.
Unde Piquot, Gladius, in Lit. remiss.
ann. 1870. ex Reg. 100. ch. 682: Icillui
Huguenin portant sur lui et en ses mains
un glaive, appellé Piquot. Eadem rursus
occurrunt in aliis Lit. ann. 1381. ex Reg.
120. ch. 227.

3. **PICTA**, PICTAVINA, PICTAVENSIS,
Moneta Comitum Pictavensium, minu-
tissima fere omnium monetarum: Gal-
lis Pite. Charta Guillelmi Comitis For-
calcarii Gausserandæ filii: Quicumque
a 20. solidis ad quantitatem 20. librarum
in bonis habuerit, pro qualibet libra unam
Pictam solvat. Tabul. Rotomense ann.
1276: Et unam Caterencham frumenti, et
tres Pictas, et unam gallinam, etc. [In-
venter. Piquet. in Tabul. Principis de
Rohan num. 18. cap. 41. de Volta fol. 12:
Primo duos civaderios cum dimidio fra-
menti et dimidiam Pictam quos servit
Petronilla.]

¶ Pictam a Pictavis, ubi primam
cusa, appellari nemini vix dubium est:
occurrit nihilominus interdum Picta
Turonensis vel Parisiensis, quod ad valo-
rem denariorum, quorum in computis
ratio habetur, referendum; nam si de-
narii Turonenses computantur, Picta,
si quæ in eodem computo addenda, di-
cetur Turonensis. Edictum Philippi
Pulcri Reg. Franc. ann. 1294: De quali-
bet Turonensium parvorum dabunt unam
pogestam, sive Pictam Turonensem. Unde
Pictam idem fuisse cum Pogesia certum
est. Vide in hac voce.

¶ **PICTAVIA**, Eadem notione, in Charta
ann. 1248. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag.
151: Pitanciarus de Chagia, xi. den. et
i. Pictaviam.

¶ **PITTA**, in Inquisit. pro Canonizat. S.
Yvonis MS.: Quidam homo Hispanus
pauperi petenti elemosinam pro amore
Dei et D. Yvonis, porrexit ei præ irrisione
unam Pittam non habentem cursum in
Britannia.

¶ **PICTA RATA**, Bona et legalis, ni fal-
lor, in Charta ann. 1271: Et ad septem
Pictas ratas Parisienses, etc.

PICTAVINA, Charta ann. 1206. ex Ta-
bul. Fossatensifol. 89: Quendam vineam,
quam tenet a nobis ad tres Pictavinas
de censu, etc. Alia ann. 1289: Ego Simon
de Presepibus Miles sedecim solid. 17.
denar. et unam Pictavinam censu dedi.
Gesta S. Ludovici tom. 5. Histor. Fran-
cor. pag. 384: Quendam maculam circa
caudam oculi dexteri, ad modum puncturæ

pulicis rubeam, latam sicut una Picta-
vina. Unde apparet ut minima fuerint
Pictavine. Chronicon MS. Bertrandi
Guesclini.

Mes test ce ni valoit une Poitevine.

Charta ann. 1879. apud Loissellum in
Bellovaco pag. 817: Vint deniers Beau-
vaisiens, lesquels valent chacun un de-
nier Paris, et denier Poitevine Paris.
Adde Chartam ann. 1828. in Probat.
Hist. Monmorenc. pag. 142. Hinc Poite-
vineur, Pictavinarum adulterator, apud
Guignevillam Monachum Carliocensem:

Et si est fausse serruriers,
Et une fausse monnoiere,
Et une Poitevineoise,
Et de deniers mesconterese.

PICTAVENSIS, Gregorius VII. PP. lib.
9. Epist. 7: Octo summi Pictavensium.
Pictavenses bruni, in Tabulario Ange-
riacensi fol. 222. Solidi Pictavenses mas-
culi, ibidem fol. 47. et in Tabulario S.
Stephani Lemovicensis in Charta ann.
1081: Solidi ejusdem monete rasculinæ,
et solidi nummorum Pictavinarum. Ita
apud Goffridum Vindocin. lib. 1.
Epist. 21: Quod si trecentos solidos Pic-
tavensium masculorum vobis daret. Ubi
Pictavenses masculi dicuntur Mallis Pic-
tavine, seu mailles Poitevine. Ita enim
expressere hanc vocem maille per mas-
culus, quæ vox apud nos male redditur,
ut monemus in Dissertatione de Byzan-
tinorum Imp. nummis.

PICTAVIN, Raimundus de Agiles in
Hist. Hierosolymit. pag. 185: Erat mo-
neta nostra æc. Pictavini, Cartemesa,
Mansæ, Lucenes, Valentineses, Mergo-
resi, et duo Pogesii pro uno istorum. De-
narii Pictavini, in Charta ann. 1058. in
Histor. Comitum Pictav. Beslii pag.
429. in alia ann. 1105. pag. 498: CCC. so-
lidos Pictavenses veteres et CC. alios so-
lidos minutarum optimæ monete. Charta
Alphonsi Comitis Pictavensis: Nous
vous mandons, que vos nos puissiez rendre
certain du prix et de la loy de Poitevine,
et du pois et de la loy d'Angevins, du pois
et de la loy de Nantois à l'escu, et du pois
et de la loy de Mansois, et combien cha-
cune monnoye devant dite vaut de loy et
de pois à l'orlois, et quelle monnoye
nos porrions faire en nostre terre de
Poitou à nostre preu, et de la terre, etc.
Le Roman de Garin:

Je vos rendrai deux sols de Poitevine.

PICTATA, Valor unius Pictæ. Charta
Occitana ann. 1299. in Regesto Philippi
Pulcri Regis ejusdem anni ex Tabul.
Regio num. 47: Item acquisivisti dictus
Prioratus in pertinentiis de Blanhaco tres
Pictatas vineas in loco vocato, etc. Occur-
rit rursus.

¶ **PICTACIARIUS**, Savetier, in Glossar.
Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684. Lit. remiss.
ann. 1367. in Reg. 99. Chartoph. reg. ch.
207: Cum Warnius de Grebovalle armiger
duas mavisos, aves videlicet vocatus
Gallice Mauvis, pro suo solacio, ad in-
struendum garrulare vel loqui, ut faciunt
aves hujusmodi, Petro Heuvin Pictaciario
vel savetierio in Talibus, una cum qua-
dam ejus filia experte, qui se oneravit
super hoc, tradidisset, etc. Vide infra
Pictatium.

¶ **PICTACIOLUM**, Vide in Pittacium.

¶ **PICTACIONARIUS**, ut supra Pictacia-
rius. Charta ann. 1328. in Reg. 65. 2.
Chartoph. reg. ch. 24: Item Petrus Pic-
tacionarius tenet dimidium arpentum.

¶ **PICTALIVM**, [Pictalium, tacon.]
(Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. XV. s.)
¶ **PICTANTIA**, Portio monachica in escu-

lentis ad valorem unius Pictæ; lautior
pulmentis, quæ ex oleribus erant, cum
Pictancia essent de piscibus et hujus-
modi. Vincentius Belvac. lib. 22. cap.
49: Aquam etiam puram frequentius bi-
bebant, et quandoque pro magna Pictan-
cia mistam vel aceto, vel lacte, nulla de
vino facta mentione. Osmarius lib. 8.
cap. 94: Dum... a celleraria per totum
conventum Pictantia, id est ovis friza
dividerentur... inestimabilem et Pictantiam
misti,.... quod omnibus diebus vita sua
Pictantia omnibus carere vellet. Histor.
Abbatum Ramesiens. in Monastico
Angl. tom. 1. pag. 262: Et assignavit
Pictantiam propter canas conventus.
Utuntur Constitut. Ordinis Prædicat.
distinct. 1. cap. 5. § 2. [Capitula gener.
MSS. S. Victoris Massil. occurrit et
alibi passim.]

¶ **PIDANTIA**, Eadem notione in Epist.
Fulconis Comitis Andegavensis ann.
1124. apud Marten. novæ Collect. tom. 1.
part. 2. pag. 69: Habebit tota congregatio
Vindocinensis de reditu piscationis ejus-
dem Pidantiam generalem. Charta ann.
1844. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 500:
Quod in singulis prædictis anniversariis
abbas dicti monasterii teneatur providere
toti conventui de Pidantia sufficienti de
et super bonis sibi largitis per dictum D.
Dalphinum. Tabular. Monast. Melerell:
Dedimus abbatibus de Melerello cum assensu
D. Arturi XL. solidos de Pidancia in vi-
gilia Purificationis B. M. per manum
firmarii Nostri Nannetis reddendos.

¶ **Pedance**, nostris eodem sensu. Testa-
tam. Hugon. de Burgund. ann. 1313. ex
Cod. reg. 9484. 2. fol. 148. v: Item à
l'hospital de Saint Esprit de Besançon
pour la Pedance des pauvres deiz livres...
Item doit et laiz es frères Preschours et
es frères Menours de la Basle de Losenar
de Balois et de Geneve, à chascun cou-
vent, soizante sols pour Pedance.

¶ **PICENTIA**, Charta ann. 1819. in Ta-
bul. Pontislar.: Item sex libras Parisien-
ses pro faciando sex Pictentias in Qua-
dragesima.

¶ **PIETANSTRA**, Eodem significatu.
Meisterlini Hist. Rerum Norberg. apud
Ludewig. tom. 8. pag. 31. Reliq. MSS.:
Tandem denique est amor civium ad de-
votos ac irreprehensibiles monachos ac
claustrales, ut de ipis bene institutis pos-
sumus dicere, agentes, sed sine penuria;
affecti, sed quotidianis Pietanstris con-
solati.

¶ **PIETANTIA**, in Charta Bernhardi
Ducis Silesiæ ann. 1317. apud eundem
Ludewig. tom. 6. pag. 518: Unum insu-
per servicium cum Pietantiis sæpe dictis
fratribus in Grizow in ipsorum refectorio
annis singulis in festo Assumptionis glo-
riose Virginis M. ministrari et fieri do-
bet, etc. Decretum pro Monasterio Do-
birluc. ann. 1374. ibid. tom. 1. pag. 888:
Nos frater Johannes Abbas, etc. Pietantiam
modus et ordo sic conscripti... observentur.
In primis videlicet, quod pietantiarius
qui pro tempore fuerit omni anno singu-
lis festivitibus infrascriptus duo or. in
brodio, pipere et croco bene condito omni-
bus et singulis fratribus... tenebitur mi-
nistrare. Occurrit præterea apud S. Wil-
helmum in Constit. Hirsaug. lib. 1. cap.
97. Guidonem in Discipl. Farf. cap. 18.
in Charta pro Aquariatu de Talmundo
ann. 1366. etc.

¶ **PISTANCIA**, Necrolog. MS. S. Mar-
tialis Lemovicensis: XVI. Kal. Maii
dompnus Hymbertus abbas dedit nobis
LXV. sol. ad Pistanciam faciendam cum
fodonibus et cepis. Consuetud. MSS. S.
Augustini Lemovic. fol. 18: Et prius

faciat dari panem et vinum servienti a cellario et a sacrista unum denarium pro Piantancia, et sic recedere.

PITANCIA. Udalricus lib. 2. Consuetud. Cluniac. cap. 85: *Generale appellamus, quod singulis, in singulis datur scutella; Pitancia, quod in una scutella, duobus; verbi gratia, aliquando pro Pitancia abasque scutella unum crudi casei frustum, vel quatuor ova: pro generali ova quinque, et caseus nunquam nisi coctus.* Guigo II. in Statutis Ordinis Cartus. pag. 10. cap. 88. § 6: *De caseo namque seu piscibus, aut ovibus, vel, si quid ejusmodi, quae Pitancias vocamus, semel sumimus.* Nescio an alia significatione cap. 85. § 2: *Sed et si cui Pitanciam aliquam, seu cibi seu somni, vel alterius cuiuslibet rei facere, aut durum et grave aliquid imponere voluerit, etc.* Ita in Statutis antiquis ejusd. Ordinis parte 2. cap. 14. § 27. ubi videtur sumi pro Penitentia. Charta ann. 1278. ex Tabulario S. Bertini: *Benigne concesserunt, quod... centum solidi Paris. post decessum nostrum annis singulis bis in anno videlicet qualibet vice 50. solidi in Pitanciam dicti conventus in perpetuum specialiter convertentur, et quod quolibet die, quo fiat hujusmodi Pitancia, celebrabitur in ipsa Ecclesia pro anima nostra... una Missa specialis, etc.* Tabular. Dalonensis Monast. fol. 83: *Pitanciam unam communem de caseis, vel ovibus seu piscibus.* Statuta Joannis Archiepiscopi Cantuariensis ann. 1279: *Quod si aliqui secundo vocata venire contemserint, in sequenti prandio et Pitancia subtrahatur. Plenarius et apud Sugerii Abbat. S. Dionysii ann. 1187. Occurrit passim, apud Cesarium lib. 8. cap. 11. in Chronico Andrensi pag. 486. in Regula Ord. S. Gilberti pag. 784. in Libro Usuum Ordinis Cisterciensis cap. 76. 90. apud Rainerum Abbatem Cisterciens. in Institut. cap. 19. 60. in Vita B. Mauricii Ordinis Praed. num. 6. apud Jacobum de Vitriaco in Hist. Occident. cap. 14. Matthaeum Paris. pag. 553. in veteribus Chartis apud Perardum pag. 480. in Histor. Pontificali pag. 204. 205. in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 104. in Chronico Beccensi ann. 1223. etc.*

† **PITANTIA.** Statuta Ordinis Cisterc. ann. 1221. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1830: *Visitatores una tantum Pitantia sint contenti, exceptis ovibus, caseo et butyro.* Pitantia potus, in Statutis ejusdem Ordinis ann. 1180. ibid. 1252.

• **PITANTIA.** Quidquid procurandis pictantiis assignetur. Charta Will. abb. Praemonst. inter Probat. tom. 2. Annal. ejusd. ordin. ann. 1308. col. 47: *Nostromum prona obedientia filiorum et devotione permoti, infra scriptam Pitantiam, videlicet villam nostram Obluck dictam, eis conferimus.* Unde *Un muy de blei à Pitanche*, in Ch. ann. 1258. ex Tabul. S. Elig. Noviom.: *Je Gauchiers de Thorote... ay donné en pure et perdurable aumone au couvent de S. Eloy de Noion un muy de blei à Pitanche... à penre chascun an à la feste de S. Martin ivernal au Plessis devant dit.* Vide Pitanciarum et Consolatio.

† **PITANTIA, PITANTIA,** Cibus generatim, pastus, Gallice *Repas*. Testamentum Bernardi de Turre ann. 1270. apud Baluz. tom. 2. Histor. Arvern. pag. 615: *Bertrandus filius et haeres meus faciat Pictantiam seu refectorem fratribus Praedicatoribus Claromontensibus annis singulis, quamdiu vixerit.* Charta Guillelmi Abbat. S. Benigni Divion. ann. 1875. tom. 4. Gall. Christ. inter Instrum. col. 214: *Sibi vendidimus et concessimus ad*

vitam suas duas Pitantias ordinarias procurandas et percipiendas statutis temporibus in dicto monasterio nostro; et dictam praebendam monachalem cum duabus Pitantiis vendidimus et concessimus pratio sex viginti florenorum de Florentia. Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 140: *Abbas copiosam Pitantiā de pane albo et vino et piscibus, die constituta de proprio faciet conventui.* Adde acta S. Yvoni MSS. et Necrol. Nivern. Pitantia, eadem notione, in Charta ann. 1286.

Perperam Acarisius, Pergaminus, et viri docti in Notis Miracula S. Thomae Aquin. et in Nomastico Cisterciensi, a Pietate dictam Pitanciam scripsere: quia forte Pitancia aliquando scriptum reperitur, quomodo semper apud Bernardum Monach. in Consuet. Cluniac. MSS. in Codice Sangermanensi, [et alios plures, ut supra videre est.] Neque felicis Browerus in Antiqui. Fuld. pag. 207. Pitantiam dictam vult, quasi Pitantiam et Pitando, ut et Salmastius ad Hist. August. Alciat. lib. 8. Parerg. cap. 17. Maranus, Cironus, et alii, qui a Pitacio deducunt, ita ut Canonici et Praebendarii, ut olim militibus, secundum porrecta illa pittacia, erogarentur species annonariae, ut panis, vinum, lardum, caro, etc. vel quod in tabella sua pittatio describeretur, quam quisque sportulam et portionem esset suscepturus.

† **PITANTIALIS OBLATIO,** Quae pitantiis distribuendis destinatur. Synodus Limensis ann. 1585. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 418: *Collectoribus precipimus ut librum habeant, in quo per ordinem descripta servabunt omnia anniversaria... oblationes votivas ac testamentarias et Pitantiales, etc.*

PITANTIARIUS, Officium Monasticum, cui munus incumbit componendi et distribuendi singulis Monachis pitancias suas. Charta ann. 1292: *Idem Abbas assignavit pitantiarum certos redditus ad summam 8. librarum et 14. solidorum et 2. denariorum, tali modo disponendam, videlicet quod Pitantiarius ministret inde conventui singulis annis in anniversario suo vinum, piscem, et species: scilicet cuiuslibet de conventu unam caritatem integram boni vini, et unum ferculum boni piscis, et species per viam Subprioris, etc.* Hujus meminit Ingulphus pag. 886.

• Cum vero Pitantiarii munus circa esculenta versaretur, hinc componendis et distribuendis invigilaret, Dominus domus, eadem notione qua nos dicimus *Maitre-d'Hôtel*, qui mensis praest. appellatur in Chron. Senon. cap. 25. tom. 3. Spicil. Acher. pag. 391: *Constitutum est quod... Dominus domus, id est Pitantiarius singulis annis in anniversario dicti Simonis canonici S. Deodati v. solidos Tullenses conventui Senoniensi pro Pitantia persolveret.* [• Magister Pictantiarum, in charta ann. 1328. in Guden. Codic. Diplom. tom. 4. pag. 1084.]

† **PITANCERUS,** ut Pitantiarius. Charta Ludovici Abbat. Angeriac. ann. 1420. in Tabular. ejusdem Monast. pag. 527: *Cum dilectus frater noster Foulquetus Acaris Pitancerius ejusdem monasterii tradiderit perpetuo pro se et suis successoribus Pitancerius dicti monasterii totas terras de Arcezon, etc.*

† **PITANSARIUS,** in Statutis Cardinalis Trivultii Abbat. S. Victoris Massil. ann. 1581: *Item Pitansarius tenetur dare tempore Adventus et Quadragesimae sin-*

gulis diebus pitaros tres pro pitantia cuiuslibet religioso.

† **PITENSERIUS,** Sententia arbitraris ann. 1497: *Pitensarium pitensarium sacri monasterii S. Honorati Lirinensis, etc.*

† **PICTANTIARIUS,** Constitut. Cluniac. MSS. ann. 1801. ex Archivis B. M. Deauratae Tolos.: *Praecipimus in virtute obedientiae et sub poena beneficii amittendi infirmario et Pictantiario Cluniacensi qui nunc sunt et pro tempore fuerint, ut, etc.*

† **PICTANTIARIUS,** in Decreto pro Monast. Dobriluc. ann. 1374. Vide supra Pitantia.

† **PITANSARIUS.** Necrolog. MS. S. Martialis Lemovic.: *Pitansarius debet solvere LX. sol. au mesier.*

† **PITTANTIARIUS,** in Statutis S. Claudii ann. 1448. pluries occurrit.

† **PITANTARIA,** Quae apud Sanctimoniales pitantias componit et distribuit. Charta Margaretae Abbat. Faremonast. ann. 1291. in Tabular. ejusdem Monast.: *Hoc excepto quod in pitantiis quas facit et distribuit Pitanciarum Faremonasterii, nihil percipiet, nisi sex denarios pro qualibet pitancia.*

PITANCARIA est Officium Pitantiarii, in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 148. [Adde Bullam Pauli III. PP. ann. 1593. tom. 4. Gall. Christ. inter Instrum. col. 384. Pitantiaria, pluries in Statutis S. Claudii ann. 1448. Beneficium dicitur in Charta ann. 1801. supra in Pictantiarius.]

† **PITENSERIA,** Eadem notione. Vide supra Pitansarius.

† **1. PICTARE,** a Gall. *Piquer*, Pica terram fodere. Regest. Prioratus Cokesford. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic.: *Aliquis veniens ad forum nostrum de Rudham cum rebus suis, et frangendo vel Pictando aliquam placeam in dicto foro, Prior habebit inde redemptionem.* Vide Pictagium.

• **2. PICTARE.** [Pingere: «Omnia magisteria Pictandi et figurandi.» (B. N. MS. Lat. 1027, p. 123.)]

† **PICTATA,** Valor undus pictae. Vide Picta 8.

† **PICTATIATUS,** Resarcitus. Vide Picta et Pictacium.

† **PICTATIUM,** PICTATIOLUM, etc. Vide Pictacium.

• **PICTATIUM,** Illa corii particula, quae solem repesciat insuta est; unde *Pictatiatrix, i. repesciatrix* Glossar. vet. ex Cod. reg. 521. Aliud Gall. Lat. ex Cod. 7684: *Pictatium, tacon de souillers. Pictatiare, taconner souillers.* Aliud Lat. Gall. ann. 1852. ex Cod. 4120: *Pictatium, tacon. Pictarius, taqueniens.* Vide supra Pictaciarum. Alia notione, vide in Pictacium.

PICTATORIAE TABULAE. Adso in Vita S. Soli cap. 8. de quodam muto et surdo curato: *Et sanatus est homo, quod quidem tabulae Pictatoriae ibidem pendentes testantur.* Tabellae scilicet plectiles quas muti, dum elemosynam petunt, invicem concutunt.

† **PICTATUS,** Punctis distinctus. Statuta Eccles. Biterr. ann. 1368. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 628: *Ut manicus consutitiis amplis aut solularibus cordellatis, seu diversitate foraminum Pictatis laicali abusione non utantur (clerici).*

† **PICTAVENSIS, PICTAVIA, PICTAVINA,** etc. Vide Picta 3.

• **PICTAVINAGIUM,** Praestatio, quae Pictavinis solvitur. Charta ann. 1163. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 617: *Sol quoque ipsarum undae navis illa Nanne-*

tis onerata fuerit, quotcumque navibus de Belverio adductum fuerit, nullam estimagium vel Pictavinagium, nullamque propriam costumam reddat. Vide Picta 3.

† **PICTAUMUS**, Caffari-Annal. Genuens. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 253: Aliud vero quod remansit, inter viros de Tomilia divisum, et unicuique per partem solid. XLVIII. de Pictaumis, et libr. II. piperis dederunt, praeter honorem Consulibus et nauleorum, qui magnus fuit. [Legendum haud dubie Pictavinus. Vide in Picta 3.]

† **PICTELLUM** et **PICHELLEUM**, Anglis exigua fundi portio, septimento conclusa. Ita Spelmanus. Vide Pictura.

† **PICTENTIA**. Vide Pictantia.

† **PICTEREN**, **PICTIREN**, Germanis, idem quod Pictura. Vide mox in hac voce.

† **PICIONES**, in Gloss. Isid. qui vendentes vincunt in pictura. Rectius apud Papiam: Qui vincuntur in pictorum certamine. [Gloss. Sangerman. num. 501: Qui vincitur (leg. vincuntur) in picturam certamine.] Galli dicimus, des Peintereaux, ignaros in arte pictoria.

† **PICOMACHARIUS**, apud Firmicum lib. 8. Math. cap. 8: Hunc locum si Mars respexerit, stadiodromos facit, si Luna cum Marte, Pictomacharios. Ex Graeco πικτήρ, et μάχη, Picta, Gladiator, qui cum machera pugnat: nisi legendum sit Pictomachos, quod quidam volunt.

† **PICTORALIS MAJOR**, MINOR. Genus scripturae. Vide in Scriptura.

† **PICTORES ARMORUM**. Titulus cap. 37. lib. 2. Statut. Massil. sic concipitur: De Pictoribus armorum et aubergariis et aurifabris. Ubi Pictores armorum intelliguntur il qui insignia gentilitia in armis seu clypeis et scutis depingebant. Vide Arma 3.

† **PICTURA**, Modus agri, vel vineae. Hugo Flaviniac. in Chronic. pag. 135: Cum silvis et pratis ad eandem Ecclesiam pertinentibus, et Pictura vineae una, et molendino uno, etc. Tabularium S. Vitoni Viridunensis: Dedit... super Mosam in finibus Novae-villae 18. Picturas vinearum, cum silva circumposita, quas dedit dominus Gaufradus Episcopus ad consecrandum sanguinem Domini. Charta Egberti Archiepiscopi Trevirensis ann. 934. apud Browerum in Annalib. Trevir.: In Castenich quoque Picturas 4. in Burbracho Picturas tres cum omnibus ad eandem rite pertinentibus, etc. [Vide Pictura.]

† **Picturae** Cæs. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontesim pag. 670. col. 2: Habent curtiles duos et faciunt Picturas duas (modo appellamus Picturas) et trias tres. Et pag. 671. col. 1: Facit pagines septem. Sunt autem ibi Picturas quinquaginta octo, qui mansi appellatur ibidem; sed non sunt veraciter mansi. [Vide Guerrardo, Pars vineae pecturis circumclusa. Certe pictura idem valet quod pectura in Cod. Lauresham. num. 8672. tom. 3. pag. 212: Facit... Picturas in sepe et in grana. Vide Pittura.]

† **PICTURARE**, Pingere, apud Joannem Sarisberensem Epist. 297. hinc Picturatus, apud Claudianum, et aliquot alios: Picturatio, apud Rigordum ann. 1185.

† **Paintrerie**, Ars pingendi imagines, earumve negotium, in Ordinat. ann. 1412. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 6: Les jurez ou gardes des mestiers de ganterie... espinglarie, Paintrerie, etc. II artifices vendebant, ut legitur infra, des ymaiges peintes.

† **PICURARE**, Ornare, illustrare. Magister Boncompagnus de Obsid. Anconae cap. 22. apud Murator tom. 6. col. 948: Licet oratio mea verbosorum non radiet venustate, nec philosophica praefationibus Picturatur, etc.

† **PICTURERIIUS**, Carminator, Gall. Cardeur de laine, alias Peignier. Charta admort. Caroli VII. in Reg. Cam. Comput. Paris. alias Bitur. fol. 146. v: Item super domo... quam tenebat Arnaldus Duroot Picturerius lanae, etc. den. Tolos. Lit. remiss. ann. 1480. in Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 538: Aucuns Pigniers ou gens de la mortepaye, etc. Lib. nig. S. Petri Abbavil. fol. 80. r.: Pierre Maillart Pignier... Jehan Moullair faiseur de gardes (cardes). Hinc Pigneressa, quae lanae pectit, in Judic. ann. 1804. ex Reg. Olim fol. 107: Du commun assentement des Pigneresses et fileresses de layne, etc. Vide in Pectinarius.

† **PICUM**, **PERCUTERE DE PICO**, Cassim ferire. Gall. Frapper de taille; [Vide Pungere, Gall. Frapper d'estoc:] unde nostratibus ejusmodi ictus Pic, Ital. Pichio, dicitur. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 86: Dicitur Monumentum in humeris, collo et capite de Pico sive talio percussit. Alia ann. 1397. in Reg. 152. ch. 224: Dicitur Vitalem duobus vulnibus de Pic sive de talio, uno super capite et alio super altera suarum tibiaram sic defendendo percussit. Jacobus de Puguilano, alias Rort de Termes, dedit unum magnum Pic seu ictum cum ense evaginato super caput Johannis de Castro Baiaco, in alia ann. 1455. ex Reg. 189. ch. 33. Vide Picare.

† **PICUOTO**, **PICUOTUR**, Gall. caque, baril, picotin. In principio quadragesime solvi pro I. miliare et I. Picuoto de allecibus... pro I. Picuoto de allecibus... (Arch. histor. de la Gironde. T. 22. pag. 347.)

† **PICUS**, **UNCUS**. Vide Piguus.

† **PICIA**, Pullus, ut supra Pictia. Charta ann. 1184. in Access. ad Hist. Cassin. part. I. pag. 286. col. 2: Nihil amplius exigemus ab eis, qui accipiunt ipsas asas, nisi tres operas per tres dies, duas ad arandum et unam ad metendum, et duas Picias et unam ancama de porco. A

† **PICOLUS**, Parvulus, Ital. Picolino. Charta ann. 1085. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 254. col. 1: Nudillu unu cum gemme due; altare Picolum de ebore unum, cortinae lineae majori due et Picole due.

† **PIDANTIA**. Vide in Pictantia.

† **PIDELIUM**, Charta pro eccl. Trec. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 553: Episcopus pro se retinuit Pidelium vel vertibulum, et tanquam proprium demaniam episcopatus. Partes animalium indicari suspicor, quae domitis debentur.

† **PIDRISIGULA**. Petrus Damiani lib. 6. Epist. 7: Cui... chirothecam, calcaria, scutica, Pidrissigula, et si quae alia equitandi sunt utensilia, nunquam otioso situ neglecta marcescunt. Forte pediligula legendum.

† **PIDUARE**, Quasi per pedes metiri, mensurare, mensuratim assignare. Charta ann. 855. in Append. ad Marcum Hispan. col. 788: Ego Victor presbyter dono vacas III. et vitulos II. porcos II. et libros III. et vineas III. quas vobis Piduvavi vel in praesenti tradidi. Alia ann. 1085. ibidem col. 1081: Quantum praedictae affronationes terminant, et quantum ego praefatus Comes infra jam dictas affronationes Piduvavi et signare feci, om-

nia et in omnibus ad integrum dono atque concedo. Vide Pidiare.

† **PIECA**, pro Picta, in Charta ann. 1278. Vide Raimundensis in Moneta Baronum.

† **PIECHIA**, **PIECIA**, Modus agri, Gall. Piece de terre. Charta ann. 1268. tom. 1. Chartul. S. Vandreg. pag. 122: Sciendum est quod dicitur Petrus et ejus heredes debent dicitum redditum de tribus Piechis terris, etc. Charta ann. 1283. in Tabul. B. M. de Bono-nuntio Rotomag.: Sicut omnes praesentes et futuri quod... dimisi... tres solidos monetae currentis annui redditus annuatim reddendos ad factum O. SS. super unam Pieciam prati. Vide Picia.

† **PIEGA**, Plica, vox Italica, Gall. Pli. Translat. S. Antonini tom. 1. Mail pag. 767: Ac Piegas seu crispas vestis ipsius, etc.

† **PIENTUS**, Plus. De S. Symeone Stylita tom. 5. Mail pag. 301: Pientissimus autem Imperator Justinus, re cognita, ingenti dolore animi percussus, Pientissime, pro plissime, in Muller' Introduct. ad Hist. Canon. Sand-hippolyt. apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 265: Eadem fidei dogmata Regi et grafi Pientissime instillasse (Rupertum) refert convvus auctor Paulinus.

† **Pientus** et **Pientissimus** passim occurrunt in vett. Inscript.

† **PIERERIA**, Lapidicina. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 187: Solo remanente B. Francisco in Piereria sive lapidicina, ubi lapides excidebantur.

† **PIERIUS**, Balbus in Catholico: Pierius, Musaticus. [Apud Auctores Classicos, Pierius chorus, Pieris aqua, et Pierides dicuntur ipsae Musae.] Hepidannus in Vita S. Wiboradi lib. 2. cap. 7: Scholarii sudabat Pierio, i. studebat. Matth. Vindocin. in Tobia:

Pierias tadel insaralase librum.

† **PIERUS**, Lo pars de nove mess. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **PIES**, **Freres pies**, dicti quidam Religiosi ac Monachi, [Dominicani scilicet,] quod instar picarum, albis et nigris vestibus una et simul induerentur. Thomas Walsingham pag. 124: In quodam vetere coemeterio, quod fuerat quondam fratrum, quos Freres Pies veteres appellabant. [Vide Frates Pies.]

† **PIETANSTRA**, etc. Vide Pictantia.

† **PIETAS**, Miseratio, misericordia, ex Call. Pitiid. Glossator Historiae Scholasticae Petri Comestoris cap. 50. Act. Apostol.: Pietas equivocum est ad cultum Dei, et ad compassionem proximi. Vita S. Stephani Abb. Obasin. lib. 2. cap. 18: Cum ad placitum veniret, videretque omnes sua parti favere, adversarium vero undique et ab omnibus destitutum, Pietate ductus, aliquos e suis placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent. Galfridus Monemuthensis, lib. 2. cap. 6: Maximamque partem sine Pietate trucidaverunt. Lib. 7. cap. 3: Quos sine Pietate laceratos cogit in patriam remeare. Chronic. Episcop. Metensium: Pietate ipsorum ductus. Mox: Quem suorum movebat Pietas. Vide Salmasium ad Capitolinum pag. 249.

† **Pitiid**, idem quod Aumône, in Testam. ann. 1866. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 384: Laquelle chappellenis nous avons données en Pitiid et en aumone à nostre bien aimé chappellin, monsieur Gilles Gaulier prestre.

† **PIETAS**, Imago Deiparae mortuum filium gremio tenens. Ita Bollandistae tom. 2. Junii pag. 498. ubi de S. Rosse-

lina : Unum calicem, tabulam depictam in qua est Pictas, unam capam floridam et capellam rubeam. Nostris Notre Dame de Pitié.

† **PIETAS**, Titulus honorarius quo utitur Lambertus Comes et Abbas S. Albini in Charta ex Tabul. ejusdem Mon. : Ego Lambertus divina annuante clementia Congregationis S. Albini... Rector. Notum equidem sibi exopto... quod adierint clementiam Pictatis nostrae fratres praedictae Congregationis, etc. Occurrit rursum infra.

• Quo donati etiam imperatores. Charta ann. 969. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. aevi col. 138 : Imperantis domno nostro Ottone pacifico magno imperatore, anno Pictatis ejus viij. etc. Alia ann. 972. ibid. : Regnante domno Ottone piissimo perpetuo augusto, anno Pictatis ejus... sexto, etc.

† **PIETATIGULYRIE**, Ciconia dicitur in Petronii Fragmento.

† **PIETICUS**, Papias, tardior : Ugutioni et Joanni de Janua, compassivus, a pius. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. : Pieticus, Piteuz, compassivus.

• **PIETWADKIESTA**. Vide supra Piatwadkista.

1. **PIETOSUS**, Misericors, compatiens, Gallis Piteuz, Italis pietoso. Vita S. Draudii Episc. Sueslon. num. 14. Quia Pietosus erat mentis, animo indoluit. [Joh. Demussis Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. col. 513. ad ann. 1872 : Et certe nunquam visum fuit in aliqua civitate tam aeno me, nec Pietosum, nec dolorum infortunium quantum ad tunc evenit.]

• Item, Luctuosus, miserabilis, Gall. Pitoyable. Annal. Placent. ad ann. 1474. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 947 : Tunc respiciens puer caput cum lacrymis Pietosus extollere vultus. Hinc s'Appitoier, Misericordia commoveri, vulgo s'attendrir, dire touché, apud Monstrel. vol. 3. fol. 18. v. : Ausquelles paroles le duc se Appitoier, si que l'en lui veoit les larmes aux yeux. Apiter, eodem sensu, in Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2 :

Car il chantoit de Notre Dame
Si doucement, n'est bon ne fame
Cel tout li oera n'en apiter.

* 2. **PIETOSUS**. [Pius : Ab omni malo remotus, Pietosus.] (B. N. Ms. Lat. 10272, p. 157.)

† **PIFFARUS**, **PIFFERUS**, **Fistula**, Italis Piffaro et Piffero, nostris Fiffre. [Castelli Chron. Bergom. ad ann. 1386. apud Murator. tom. 16. col. 155 : Cum hominibus numero XXXVI. equestribus et cum Piffaris pulsando per civitatem et burgia Bergomi.] Computum Thesauraris urbis Bononis in Italia ann. 1364. ex Bibl. Regia : Pro quolibet romcino in mense et ultra, pro provisione personae suae, cum uno equo palafredo et Piffero, ad rationem 28. col. in mense, etc. [Vide Oct. Ferrar. in Orig. Ital. v. Piffaro. [**] et Graff. Thesaur. Ling. Franc. radice Piffa, tom. 3. col. 390.]

• Piffre, pro Fiffre, apud Rabelais. lib. 4. cap. 36.

† **PIFART**, nostris Panni species. Arest. ann. 1311. ex Regest. Olim : Cinq draps... deux bleus, et un rouge, et un veri de Carcassone, et un de Bruges que l'on appelle Pifart.

† **PIFLI**, ita dicti haeretici Albigenses per contumeliam Eckbertus Schonauensis adversus Catharos, serm. 1. de illis Catharis : Hoc nostra Germania Catharos, Flandria Piphles, Galli Teze-

rant, ab usu legendi appellat... quia veram fidem Christi, verum cultum Christi non sibi esse dicunt, nisi in conventiculis suis, quos habent in cellariis et tectis, et in hujusmodi subterraneis domibus. Chr. Abb. S. Medardi ann. 1336 : Haereticorum maxima multitudo, quos quidam vocabant Bulgaros, alii Piflos, per diversas civitates et castella Francie, etc. Etiamnum Piffres, vocamus gulosos, qui largioribus epulis indulgent.

• Exstat praeterea de illis haereticis titulus in Onc. Rem. ann. 1157. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 74. unde quae fuerint eorum dogmata, qui mores, quove tandem supplicio multabantur, discere est : De Piphitis. Quoniam impurissima Manichaeorum secta tergiversatione lubrica sub specie religionis apud imperitissimos se occultans, simplicium animas perditum ire molitur, et per abjectissimos tectores, qui saepe de loco fugiunt ad locum, nominatque commutarunt, captivos ducunt mulierculas oneratas peccatis... conjugium quod a Domino institutum sanctumque est, ut quasi puriores invidiososque volent apperere, impudenter damnant, et tamen in suggillatione mendacissima simulationis feminarum etiam consanguinearum contubernia affectant et frequentant... Majores vero quibus alii seducuntur, si confessi fuerint vel convicti, carcere perpetuo, nisi gravius aliquid mihi eis fieri debere visum fuerit, recluduntur. Sequacitatem confessi vel convicti, his exceptis qui ab eis seducti correptique facile respiciant, ferro calido frontem et facies signati pelluntur.

• **PIGA**, Nates, vel bursa, mentula. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7692 : Piga, nache.

† **PIGALIE**, Calceorum rostra et aculei, seu eorum caudae veluti scorpionicae. [Ordericus Vitalis lib. 8. ejusmodi calceorum rostratorum Fulconem Andium Comitum repertorem fuisse ait, qui cum pedes haberet deformes, instituit sibi fieri longos et in summitate acutissimos subitales, ita ut operiret pedes, et eorum celaret tubera, quae vulgo vocantur Uniones. Insolitus inde mos in occidentum orbem processit, levibusque et novitatum amatoribus vehementer placuit. Unde sutores in calcamentis quasi caudas scorpionum, quas vulgo Pigacias appellant, fecere, idque genus calcamenti pens cuncti divites et egeni exoptarent. Vide Notas nostras ad Alexiadem Annas Comnenae, et in v. Rostra, nec non et in v. Poulainia et Calceus.]

• Fuit etiam vestium ornamentum, quod nostri Pigache appellabant. Codex Ms. ex Bibl. S. Vict. Paris. Inscriptus : Aventures arrivées à Reims en 1396. à une fille nommée Ermine : Car (ton confesseur) voudroit bien que les femmes, à qui il parle de leur habit, eussent vendu leur seures et leurs manches à Pigaches, et donné l'argent en leur maison.

† **PIGACIUM SERICUM**. Guillelmus Biblioth. in Stephano VI. PP. pag. 236 : Fecit in eadem praedicta Basilica vela 4. in circuitu altaris majoris, quorum sunt duo de serico Pigacio, tertium pavonatile, quartum de Alexandrino, etc. [Vide Ecaemetum et Piancavum.]

† **PIGAGIUM**, pro Picagium. Vide in hac voce. Charta ann. 1326. apud Rymer. tom. 14. pag. 165 : Stallagio, tallagio, cariagio, pesagio, Pigagio, etc.

† **PIGARDUS**, Gallus silvester, in Gloss. MSS. XIII. saec. S. Andreae Avenion.

• Dialog. creatur. dial. 68 : Pigardus,

dicit Ugucis, est avis quaedam, et dicitur a Pigo, quod est depressio, quia forte parva est et inter animalia comestibilia numeratur Deuteron 14.

• **PIGARUS**, Eadem notione. Glossar. Bibl. Mss. anonymi ex Bibl. reg. : Pigargus, quaedam avis est, ut dicit Hugutio, et inter animalia comestibilia numeratur Deuteron. 14. ubi quidam legunt Philargus ; sed male, sicut patet in novis Bibliis et antiquis correctis. Pigargus, non Philargus, est avis, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 4120.

• **PIGARIUM**, Vas, calix, cyathus. Charta fundat. priorat. Viviani Vasat. ann. 1081. vel 1062. ex Tabul. S. Flor. Salmur. : In unoquoque foro unam junctam salis et de uno lupinario indeterminato unam lupinam et unum Pigarium. Vide supra Picarium.

• **PIGASSA**, **PIGASSONUS**. Vide supra Picassa.

† **PIGATIO**, Furtum Instrument. apud Mafox Form. Angl. pag. 18 : Clemens Steggs attachatus fuit per corpus pro Pigatione unius burse cujusdam Johannis Thomae de London. Angli furem subdolum Pick-pocket vocant, quem nos Galli Filou dicimus.

† **PIGATUM**, Chronicon Fontanellense, cap. 8 : Deinde per Casalis usque ad fines Bovarienses in dextera per summum illius Pigatum exartum, usque ad fines Giaccolines.

• F. Cacumen, mons, collis, Idem quod supra Pico 2. Vide in hac voce et Pignaculum in Pinna.

• **PIGERE**, ab Italico Pigiare, Premere, calcare, in titulo cap. 18. lib. 3. Statut. Cadabril.

† **PIGELLA**, Quoddam genus vasis, scilicet artopta, quia depressa est. Ugutio. [Vide Martiniam.]

† **PIGTELLUM**. Vide Pictellum.

† **PIGICULUS**, pro Penicillus. Vide Savaronem ad Sidon. lib. 7. Epist. 3.

• **PIGIO**, Pigo, a Gallico Pigeon, Columbus; Penjon, in Chartul. Corb. sign. Ezachiel ad ann. 1415. fol. 11. r. : Le fester pourit tous les Penjons dudit coulombier. Comput. ann. 1403. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 177. col. 1 : Pro xv. polaxis et xv. Pigionibus, j. libr. xv. sol. Turon. Alius ann. 1488. ibid. tom. 4. pag. 46. col. 1 : Item ulterius solverunt pro octo parellis Pigionum, . . . xv. sol. Et col. 2 : Item in olco pro coquendo dictas machinas et la pitit oye ditorum pullorum et Pigionum, etc. Vide Pigionem.

• **PIGIS**, Species leguminis, i. Pisum, Gall. Pois. Statuta Monast. Lirin. MSS. ann. 1453 : Item de septem sestariis leguminum, videlicet de duobus sestariis cicerum, de duobus sestariis fayolorum et uno sestario Pigionum, et uno sestario lentium, et uno sestario fabarum, etc.

• **PIGMENTALE**, **PIGMENTARIUS**, etc. Vide mox in Pigmentum 1.

1. **PIGMENTUM**. Recentioribus usurpatur pro potione ex melle et vino et diversis speciebus confecta, suavi, et odorifera, ut est apud Joan. de Janua. Catholicum Parvum : Pigmentum, pigment, confection souef, odorant, fait de vin et de miel, et autres especes. Alibi : Nectar, dulcis liquor, vel vinum pigmentatum. Vinum Cypricum, pigmentatum et clarificatum, apud Lambertum Ardensem pag. 119. Mellita ac pigmentata potio, apud Petrum Damian. lib. 1. Epist. 11 : Mulum melle simul et diversis Pigmentorum generibus paratum, eidem lib. 6. Epist. 32. [Bacchus pigmentatus, pro vino pigmen-

tato, apud Willelm. Pictav. pag. 198.] Petrus Venerab. in Statutis Ordinis Cluniac. cap. 11: *Statutum est ut ab omni mellis et specierum cum vino confectio, quod vulgari nomine Pigmentum vocatur, Cans Domini tantum excepta, qua die mei abique speciebus vino mistum antiqitas permittit, omnes Cluniacensis Ordinis Fratres abstinant.* Udairicus lib. 1. Consuet. Cluniac. cap. 52: *Et pigmentum, ad cuius tamen propinationem scilla non sonatur.* Lib. 2. cap. 4: *Potto pigmentata.* Lib. 8. cap. 21: *Quotiens Pigmentum datur, ipse modiolus infundis.* Occurrit etiam eundem locis aliis, ex quibus colligitur, statis diebus pigmentatam potionem Monachis datam: quod improbat S. Bernardus lib. de Vita et Moribus Religiosor. cap. 8: *Qualis est autem illud, quod nonnulla Monasteria, ex more observata dicuntur, in magnis vidualicis festis vina delibuta melle, Pigmentorum respersa pulveribus, in Conventu bibere?* Charta Caroli C. apud Joan. a Bosco et Joan. le Lievre in Vienna: *Illud etiam donativum censate, aliud in speciebus vel in Pigmentis Græcorum, præter justitiam, quam nostræ camere reservavimus.* Vide Fragmentum Historicum de Concilio Aquisgranensi, Rembertum in Vita S. Anscharii num. 59. Joan. Diacon. in Vita S. Gregorii Mag. lib. 2. cap. 26. Testamentum Sugerii Abbatis etc.

PIGMENTUM, pro Pigmentum. Laudat Salmasius ad Vopiscum pag. 404. Excerpta Apicii a Vinidario hoc titulo: *Brevia Pimentorum, que in domo esse debent.* Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu ch. 215: *Et in festivitate O. SS. unum receptum in refectorio de pane et vino, et Pimento, et piscibus, et fabis, etc.* [Reg. episc. Nivern. ann. 1287. *Item si dominus episcopus... celebraverit missam in abbacia B. Mariæ, abbatisa debet eidem domino unum pavonem et unam tinetam pimenti: cucuse et corrigie deferentium dictum pavonem et Pimentum, debent remanere cambellarii domini episcopi.*] Ita Piment usurparunt nostri. Le Roman d'Aubert MS.:

Qui porteront le vin et le Piment.
Le Roman de Florimon MS.:

Vins vermaus, et blancs, et herbes,
Et de Piments y ot asses.

Le Roman de Girard de Vienne MS.:

Et plein boeul de vin o de Piment.
Chron. MS. Bertrandi du Guesclin:

Tant luy ont presenté de vin et de Piment,
Qu'il fut tout enyvré, car li vin le sourprent.

Alibi:

Ne ne beury de vin, ne de Piment jolis.
Rursum:

Et quant raffrechit fut l'Abbé à son talent,
Et li ot bû un cop de ce riche Piment.

[Le Roman de la Violette MS.:

Et si feront bien abeuvres
De Pymant qui n'est pas poveres.]

Hist. Prioratus de Vigmore in Agro Hereford. in Anglia: *Il dona adonks al Evesk una justé d'argent pleine de Piment, laquelle il reçut pur grant don.* PIGMENTALE, pro Pigmentum, apud Ebrardum Betuniensem contra Valdenses cap. 20. PIGMENTARIUS, vel PIMENTARIUS, Pigmenti confector, ἀρωματωτής, in Glos-

sis Græc. Latin. sic etiam legendum in Lat. Græc. Glossæ Græc. Gr. MSS. Regis: ἰλιπερτίποι, et ἰλιπερτίποι. Pigmentarius, in vet. Inscript. 1068. 1. apud Firmicum, Aponium lib. 5. Commentar. in Cantica Cantico et Martianum JC. Pigmentaria ars, apud eundem Aponium lib. 8. [et Gilbertum Episc. Londin. in eadem Cantica cap: 5. num. 18.] Sed de Pigmentis et arte pigmentaria, plura Salmasius ad Solinum pag. 1061. et Beroaldus ad Apuleium.

PIGMENTUM, metaphoricè pro Oratio in Dei amorem excitatoria, apud S. Rembertum in Vita S. Anscharii cap. 35. sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 107: *Diciturque ex ipsis compunctivis rebus, ex sacra Scriptura sumptis, per omnes psalmos propriam aptavit orationem, quod ipse Pigmenta vocitare solebat: ut si psalmi hac de causa fulcescerent. In quibus videlicet Pigmentis, non compositionem verborum curabat, sed compunctionem cordis tantum quaerebat: in quibus Pigmentis aliquando Dei laudat omnipotentiam, et judicium; aliquando senectutem vituperat, aliquando Sanctos, qui Deo obediunt, beatificat; aliquando miseros et peccatores uget. Eadem ratione divini Pigmentum, verbi occurrit in Vita S. Gerardi sæc. 5. Bened. pag. 273. ubi addi. anonymus Scriptor: *Noverit utique sermone divinum aptissime appellari Pigmentum, qui quo magis ruminando teritur ore sermone, eo magis reddit saporis odorisque oblectamentum.**

PIGMENTUM, Species aromatis, Gall. Epice. Pimienta Hispanis est piper: sed a pipere pigmentum hic distinguitur videtur. Charta ann. 984. apud Baluz. Histor. Tutel. col. 880: *Has res superius nominatas dedit Ecclesie B. Martini et monachis ibidem Deo famulantibus Johannes abbas, hac quidem conditione ut unoquoque anno in festivitate B. Caroli tres libras piperis aut Pigmenti Tutelenses fratres Aureliacensibus parcelarent.* Vide Pignoletum et Piper.

PIGMENTUM, ὑπόλευον. Gloss. Lat. Græc. MSS. Sangerm.

PIGMENTUM, [Herbæ floresque quibus maximis feris, ut Assumptione, spargebatur ecclesiarum pavementum: Johannes, prior de Mallico, decanus de Yssiaco, Parisiensis diocesis, recognovit quod ipse suspensionis sententiam incurerat, de mandato officialis Parisiensis, pro eo quod, ex parte ipsius officialis monitus per decanum de Yssiaco, ut quadrigatam Pigmenti, in vigilia Assumptionis beate Virginis nuper preterite, ad ecclesiam Parisiensem adduci faceret, prout consuevit fieri a prioribus decanatus de Yssiaco, non adduxit.] (Cartul. N. D. Par. III, 285. ann. 1261.)

PIGMENTUM, Bene olens. Vita S. Romani Archiepisc. Rotomag. metricè scripta apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1657.

Stella maris, portus, Pigmentis comites hertis.

Haud scio tamen an legendum sit hortus, adeo ut pigmentum sit substantivum et quamlibet herbam odoriferam significet. [Leg. Pigmentum; adeo ut substantivum sit, quo Melissa hortensis, Gall. Melisse vel Cironnelle, significatur, quam vulgus Normannorum etiam nunc Piment appellat: atque eo sensu intelligendum Pigmentum, quod rurales ecclesie alternis vicibus ad festum Assumptionis B. M. cathedrali Parisiensi præ-

tere tenebantur: cujus præstationis mentio fit apud Sauvai. tom. 2. Antiq. Paris. pag. 459. et D. Le Bouf tom. 3. Hist. dioc. Paris. pag. 488. et alibi. Pimentum, pari significatu.] Cæterum Emptimenter dixerunt Poëtae nostrates pro suavi et grato odore perfundere. Le Roman d'Athie MS.:

Parvi le saile Emptimenter,
De li, de glieire enjouté,
De roses fresches et nouvelles.

Emptimenter, in Mirac. B. M. V. MS. lib. 1:

Si Emptimenter ses Seroties,
Ses fers de li, ses visières,
Et entour li vent et repairent,
Que plus ceul que Piment salent.]

PIGNA, PIGNACULUM, etc. Vide Pinna 5.

PIGNA PERLARUM, Ornamentum quoddam, a forma acuminata sic dictum. Charta ann. 1251. in Reg. 89. Charthoph. reg. ch. 508: *Item unum capellum in auro cum quatuor Pignis perlarum; de perlis duodecim pro qualibet Pigna.* Vide Pinna 5.

PIGNARIUS, Ollarum, ex terra cocta, Pignatis Italici dictarum, artifex. Convent. Saonæ ann. 1526: *Item Pignarii pro unoquoque fornaziata operum suorum, solidos quinquos.*

PIGNALE, Idem quod Pignus. Fori Oscæ ann. 1247. fol. 4: *Qui pignorat unum ad alium hereditatem, aut res mobiles, dando suum haver, quantum habet super suum Pignale, debet statim suum Pignale recuperare, et qui tenet ipsum in pignore, debet accipere in compotum, si quod expletum accepit de ipsa hereditate.* Fol. 18: *De illo qui emit, aut accepit in pignus hereditatem aliquam... entor, aut qui Pignale accepit, potest de facili eam amittere.*

PIGNATORIUS, perperam pro Pignatorius, Pigneratidus, in Stat. synod. eccl. Tornac. ann. 1366. pag. 60. art. 2: *Item ut custodes de commissis sibi rebus ecclesie fideliter custodiendis fidijussoriam vel Pignatoriam præstent idoneam cautionem, scilicet fidijussoriam vel Pignatoriam.* Vide in Pignus.

PIGNERA, Vide Pignus.

PIGNERARIUM, πικνηριον, in Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerman. Tributum.

PIGNERATURA, Pigneratio, Engagement. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

PIGNETUM, Panni species, idem quod Pignoletum. Vide in hac voce. Charta ann. 1215. ex Cod. reg. 4659: *De pecis panni bruni, nigri, blanqueti, Pignati, singulorum tres obol.*

PIGNERIA, Vide in Pignus.

PIGNIO, Charta ann. 1218. in Historia S. Maris Suesion. pag. 446: *Quidquid est inter novam viam, que protenditur a Pignione veteris hospitalis ex parte Aconæ, etc. Alia ann. 1231. ibidem pag. 44. habet Pignone. Idem videtur quod Pignaculum, de qua voce infra in Pinna.*

Idem unumque esse quod Pignaculum infra, Culmen domus, Gall. Pignon, dubitare non sinit Computus ann. 1347. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 84: *Imprimis debebant facere et construere... ecclesiam... cum triginta fenestris et Pignoriibus (i. pignoniibus) decentibus. Item dormitorium... cum fenestris et Pignoniibus decentibus, videlicet primam cannam in altum grossitudinis quatuor pedum, et supradictam cannam usque ad Pignones grossitudinis trium pedum, Pignones*

vere grossitudinis duorum pedum cum dimidio.
 * Pignon, Partem domus interioris designat, in Lit. remiss. ann. 1498. ex Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 448. *Jehan Rodrige et Guillaume son cousin ontgerent des chesnestes en la ville de Guillelaume ou au Pignon de Charta. Hilecum doliolum significat, in Charta Phil. VI. ann. 1387. ex Reg. B. Cama Comput. Paris. fol. 188. Sur Chaques Pignon de harenne, oit deniers. Pfo Pignon, vexillum, legitur in Poem. de Cleomades MS.*

Chc fu à uno matide
 Malato enseigne developpe
 Y et va vent, et maint Pignon.

¶ PINNOLARE. Vide mox Pignolatum.

¶ PINNOLATUM. Chronicon Nonantulanum [Ricobaldi Ferrariensis] MS. de Institutis et ritibus sub Friderico II. Imper. [nunc editum apud Murator. tom. 9. Script. Italic.]: Viri chlamydidibus pellicis, vel chlamydidibus laneis sive pellibus ac infulus de Pignolato utobantur. Mulieres de tunicis de Pignolato, quando veniebant ad nuptias, utebantur. Urbanus IV. PP. in Regula Militum Ordinis S. Martini, apud Ghirardacum in Histor. Bonon.: Habebant tunicam interioram de panno laneo albo vel Pignolato, etc. [Gualvanus Flamma apud Muratorium tom. 12. col. 1083: Virgines, antequam nuptui traderentur, vestiebant tunica de Pignolato, que dicebatur sotanum. Statuta Ripensis cap. 12. fol. 3. v: Item de qualibet petia Pignolati alii, sive colorati, sive non, pro introitu solditres. Item de qualibet petia Pignolati bassi, sive colorati, sive non, pro introitu solditres. Italis Pignolo, est fascis lini vel cannabis, Pignolare, linum terere, infringere. [Nostri Teiller dicunt, quibus etiam Pignon est stupa cannabina.]

¶ PIGNOLETUM. Edictum Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1304. tom. 1. Ordin. pag. 428: Nostris intentionis existit ut gingibretum, Pignoletum, cimum et ceteras species aromaticas edibiles superius non expressas, ad quascumque partes amicorum nostrorum, de predicto nostro regno libere possint trahi. Aliud ejusdem Regis ann. 1312. ibidem pag. 513: Que nule ne vende, ne achate pour revendre Gingembrat ne Pignolat embouchid, et qu'il ne soit autel desous comme desus, et sans enchapleures, qui ne saint de meme le cuire, et la confire sans yringes. Nostri Pignolat vocant nucleos pineos saccharo conditos, a

¶ 1. PIGNOLUS, Nucleus pineus, Gall. Pignon, Ital. Pignolo. Charta ann. 1283. ex Schedis Præsid. de Mazaugues: Ut de Pignolis possint de ipsis quolibet anno accipere et exportare ad usum proprias comestitionis.

¶ Haud scio an inde accerenda sit vulgaris nostratum loquendi formula, qua quis desertum se in periculo queritur, in Lit. remiss. ann. 1414. ex Reg. 187. Chartoph. reg. ch. 405: Le suppliant commença à appeller et crier son compaignon,.... 4. Jehan du Bourc, tu me laisses en la Pignole. Vide infra Pineola.

¶ 2. PIGNOLUS, Vitis species in agro Mediolanensi, de qua Petrus de Crescentiis lib. 4. cap. 4.

¶ Eadem forte quæ Pinot, pro Pineau, dicitur in Lit. remiss. ann. 1394. ex Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 400: Le suppliant dist à iceulz vendengeurs que ilz meissent les Pinot à part, sans y mettre autres raisins: mais ce nonobstant ledit

Jehanin vintot des treusis et autres raisins que les Pinos.

¶ PIGNORA, PIGNORAGIUM, etc. Vide Pignus.

¶ PIGNORANTIA, PIGNORATIO, Facultas a Principe subdito cui jus denegatum est, concessa sibi jus faciendi atque Pignora capiendi etiam per vim quicquid poterit ab alterius Principis subdito, a quo injuria affectum se vel spoliatum queritur. Exstat hac de re Edictum Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1313. quod in v. Marca descripsimus. Statuta Eccles. Caduro. etc. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 744: Item, per secula singulis ipso facto excommunicata est et universitas interdicta, que concedit repræsentias sive marchas, id est Pignoratias fieri contra personas ecclesiasticas, vel bona ipsarum. Concil. Paris. ann. 1314. apud eundem Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 302: Et si Pignoratias, quas vulgaris elocutio repræsentias nominat, in quibus alius pro alio prævenerat, tamquam graves legibus et equitati naturali contrarias, civili sunt constitutione prohibita, etc. Vide Pignus, et Repræsentias.

¶ PIGNORARE. Vide in Pignus.

¶ PIGNORATICA CHARTA, Qua aliquid in pignus assignatur. Charta Petri abb. Caun. ann. 1183. ex Chartul. ejusd. monast.: Et totam substantiam, que in alia vestra Carta Pignoratia sonat. Vide in Pignus.

¶ PIGNORATIO, Obsignatio, Gall. Saisie. Inquisit. ann. 1368. ex sched. Pr. de Mazaugues: Interrogatus quantum tempus est quod dictam Pignoratiam fecerunt, dicitur quod sunt bene viginti anni. Vide alia nollone in Pignus.

¶ PIGNORATISSE, Pignoris nomine, Gall. A titre de gage. Charta ann. 1851. in Reg. N. Chartoph. reg. ch. 26: Pro quibus (fiorenis) jocalia predicta Pignoratissa acciperat.

¶ PIGNORATORIUS. Vide supra Pignatorius.

¶ PIGNOTA, Domus elemosynæ, ubi panis, qui Italis Pagnotta dicitur, pauperibus distribuitur. Testamentum Humberti II. ann. 1356. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 620: Residuum et quod de predicto residuo supererit... concedimus Pignote Avinionensi, quam quidem Pignotam in dicto residuo predicti residui nostri heredem instituimus. Infra: Possit... curare ad opus dictæ Pignote, ad hoc, quod potius aburet dictum residuum per nos concessum eidem Pignote, ut est dictum. Domus liberationis dicitur in Charta ann. 1335. ibidem pag. 294. Vide Pagnote.

¶ PIGNUM. Gloss. Græc. Lat.: Πιπνύρον, Honorarium jus vel Pignum.

¶ PIGNURA, ut Pignus, Gall. Saisie. Concil. Legion. ann. 1012. inter Hispan. tom. 3. pag. 191: Item si aliquis sayo Pignuram fecerit in mandamento alterius sayonis, persolvat quemadmodum si non esset sayo.

¶ Alias Pigneure. Sent. ann. 1447. ex Cod. reg. 8987. 4. fol. 114. r: Les quelz débats commencerent pour la Pigneure de certaines bestes, prinnes par les serviteurs dudit conte de Longueville.

¶ PIGNUS. Ebrardus in Gracismo:

Pignus pro natu, dic pignus pro vaditatu.
 Pignus natorum dicuntur, pignus rerum.

Ita etiam Iso Magister in Glossis pag. 800. Idem in Psychomachiam Prudentii: Pignera filii nuncupantur, eo quod in eis

opes habentur futuram posteritatis. Alius Poeta infirmi vi MS. ex Bibl. Thesauri:

Bignus probat erit, cum fadarit est vel amara,
 Sed cum probat erit, debetum nungui erit.
 Sed cum las deest pro pignus pignus post.

Gloss. Lat. MS. Epp. Cod. 1018: Pignora, res positas, vel sanctorum cineres. Pignora, liberi, filius, aut filia. Altera hac significatione, id est pro reliquiis Sanctorum usurpant non semel scriptores. Gregorius Turon. lib. 9. cap. 89: In partes Orientis Clericos destinat pro dominiæ Crucis ligno, ac sanctorum Apostolorum, ceterorumque Martyrum reliquiis: qui santes detulerant hæc Pignora. Idem de Gloria Confess. cap. 20: Cumque sacrosancta Pignora, pallis ac mappis ornata, in excelsum deferremus, etc. Chronicon Novallicense lib. 5: Contulit et duo magna Pignora, scilicet SS. Frontiniani et Sylvestri. Adde Histor. Translat. S. Sebastiani n. 78. 83. Huc etiam spectat vetus Romæ inscriptio:

Quod dicitur nati, quod cura Pignora præstat
 Continet hic tamulus membra qui parva rotantur.

[Exstant Guiberti libri 4. de Pigneribus SS.]

¶ PIGNUS MORTUUM, Gall. Mort-gage, Species usuræ, que Cowello lib. 2. Instit. tit. 4. § 1. dicitur Hypotheca creditore sic oppignerata, ut fructus, quos durante tempore oppignorationis producit, omnes tant creditoris, idque sine computo inde debitoris faciendo. Bulla Martini PP. V. ann. 1429. apud Lob. nell. tom. 3. Hist. Britan. col. 1000: In nonnullis Capitulis Cathedralium et Collegiarum usura publica exercetur, et centum pro decem annis sub hoc figmento dantur; recipientibus ab eis pecuniam vendunt super decimis feodalibus quas dicunt possidere, licet nullas decem libras Turon. redditus annui pro centum scutis, et arreragia in sortem convertunt; qui contractus vocatur vulgariter Pignus mortuum. Vide in Vadium.

¶ Pro rebus mobilibus in pignus assignatis usurpant Statuta Vercellens. lib. 1. fol. 5: Item quod Potestas seu rector, vel ejus judices, seu milites non possint alicui persone de districtu Vercellarum, que parata sit pro aliquo facto dare fidejussorem idoneum, precipere quod det Pignus mortuum, vel in pecunia numerata, vel Pignus mortuum, vel pecuniam ponere in fortia clavarii vel alterius persone ante condemnationem factam. Vide in Pignoratium. [De pignoribus multa apud Haltaus. in Glossar. German. voce Pfand et compositis col. 1466. sqq. et col. 1091. voce Kistenpfand. Adde Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 618. et Mittermaier. § 260. sqq.]

¶ PIGNORA VIVA, Animal, pecus. Forl. Oscæ ann. 1247. fol. 3: Cum super aliud factum voluerit homo pignorare alium hominem, et is, quem vult pignorare, habuerit Pignoram vivam, qualem judicat Forus, si tenuerit eam inclusam, etc. Fol. 8: Et quod ipsa casa sit cum habitatore, qui faciat ibi ignem, et adhuc que habeat Pignoram vivam in eadem villa, cavallum, aut equam, etc. Occurrit passim in Foris Aragon.

¶ PIGNORARE, Pignori capere, Gallis Saisir. Lex Bajwar. tit. 12. cap. 1: Pignorare nemini liceat, sine iustione Ducis. Cap. 8. § 1: Si quis aliquem contra Legem pignoraverit, et sine iustione Ducis, pignus sine lesione reddat, et aliud simile addat. Vide totum titulum, qui est de pignoribus, Legem Longobard.

lib. 2. tit. 21. § 22. 30. *see* Rach. 1. Le-
thar. I. 74.] Capitulationem Caroli Mag-
ni partibus Saxonie cap. 24. etc. Liber-
tates concessas Villis Montisbrunonis a
Guigone Comite Forensi ann. 1228. MSS.:
Item ut si aliquis Pignoret vel pignoret
ipso, ... vel eorum caperet pro debitis, etc.
Constit. Jacobi I. Regis Aragon. ann.
1234: Statuimus, quod nullus Vicarius
noster, vel aliquis homo de villa Pignoret
aliquem Militem, vel ejus hominem, aut
Ecclesiarum, ... nisi prius invenerit faci-
cam de directo in eo, vel in domino suo,
etc. Alia Jacobi II. ann. 1269: Nolumus,
quod persona alicujus Pignoretur, vel
ratione alicujus pignoris capiatur, aut
detineatur pro debito alieno in terra nos-
tra, ... quoniam cum vicinus pro vicino
Pignoretur, sufficit quod res, et non per-
sona Pignoretur. [Edictum Caroli Regis
Franc. pag. 206: Nisi hoc facere voluerit,
dictus ballivus Pignoret eum ad instan-
ciam Consulum predictorum.] Ita in
Consuetudinibus municipalibus *see*
Pignora passim accipitur, Aquisani tit. 3.
art. 7. tit. 26. art. 18. Labort. tit. 3.
art. 11. etc. tit. 7. art. 9. etc. [Adge Sta-
tuta Cadubril lib. 2. cap. 20.]
† PIGNORARE, Prædari, hostium agros
incurfare, Gall. Piller, faire des courses,
pigner. Regest. Comput. Dalphin. ann.
1310. fol. 54: Castellanus Baliecombe
computat pro expensis quorundam equo-
rum vulneratorum Pignorando gentes
Sabaudie, 10. lib.
PIGNORA CAPERE, Gall. Saisir les
meubles. Libertates Regni Majoricarum
ann. 1248: Si Miles noluerit facere justitie
complementum, nec a curia possit
distingui, licet adversario capere propria
auctoritate sua, præter equum, quem ipse
equat.
PIGNORA MITTERE, Satisficere, pignus
dare. Edictum Nunnonis Sancii D. Ros-
sillonis de Treuga, ann. 1217: Violato-
res autem pacis satisficere, et Pignora
mittere in manu Vicarii nostri in propriis
personis, si tamen dominus, qui eos ad
maleficium duxerit, vel ad guerram, no-
luerit Pignora mittere pro se et pro Mi-
litibus, ... recipiatur.
REPIGNORARE, in Legibus Luth-
prandi Regis Longobard. tit. 82. § 2.
[108. (6. 55.): Licentiam habeat Re-
pignorare usque in secundam vicem.
† PIGNORAGIUM, Cautio, fidejussio,
pignus, Gallice Plegerie, caution, garan-
tie. Litteræ Comit. Hollandie ann. 1284.
apud Rymer. tom. 2. pag. 283: Præfatus
dominus Rex vel sui... pacifice possideant
sine impedimento seu calumpnia mei vel
heredum meorum nomine Pignoragii seu
cautionis.
† PIGNORANTIA, Eadem notione, in
Litt. Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1341.
apud Rymer. tom. 5. pag. 244: Sed ipsi
nuncii... dixerunt præcis quod solam
Pignorantiam argenti, vel jocalium reci-
perent cautionem.
† PIGNORATIO, Eodem intellectu. Sta-
tuta Cadubril lib. 1. cap. 26: Et si est
forensis, ultra viginti dies Pignoratio
non valeat, et æstimatio, et datio in solu-
tum vigore dicte Pignorationis fieri non
possit.
† PIGNORATIO, Præstatio ob pignora-
tiones factas domino interdum perso-
luta. Statuta Auscorum MSS. art. 41:
Item est consuetudo ibidem quod pro ali-
qua pignoratione, vel venditione, vel alie-
natione, vel permutatione non datur ali-
quid ratione venditionis, vel impignora-
tionis, vel alienationis, vel permutationis

nec laudematum, nec . . . et scapita, nec
venda, nec Pignorationes, etc.
† PIGNERIA, Tabular. Vossense fol. 28.
v: Præcipit namque ut ille qui terram
suam habuerit, omnem terram quam est in
Pignoria de elemosina Sanctis redime-
ret; absoluit vero omnes conlibertos et
conlibertas et ipsorum tributum Deo. Oc-
currit præterea apud Stephanot. tom. 2.
Antiq. Bened. Lemovic. pag. 288.
† PIGNORARIA, Charta ann. 1116. in
Tabul. Ecclesie S. Laudi Andegav. fol.
77: Concordia quam inter Ecclesiam Fon-
tisbraldi et Ecclesiam S. Laudi facta
est super Pignoraria et terra Patri de
Monte, etc.
† PIGNORATOR, Fidejussor, in Charta
Raimundi Comit. Pallarensis ann. 1055.
† PIGNORATITUM INSTRUMENTUM,
Charta qua aliquid in pignus datur.
Charta Raimundi Rogerii Vicecom.
Biterr. ann. 1304. inter Instrum. tom. 6.
Gall. Christ. novæ edit. col. 149: Item
promitto vobis... quod non inquietabo...
vos... occasione... instrumenti Pignora-
ticii olim confecti inter Bernardum Epis-
copum Biterrensem et Cecilia n. Biterran-
sem vicecomitem, ac filios ejus, donec
predicti esse nullis solidis Melgoriensis
sint vobis redditi. Infra Pignoris obligatio
et circographum dicitur.
† PIGNORA, *see* Tabularium Cadurc.
Eccles. Guillelmus Vicecomes S. Cyrici
fecit Pignoram Raimundo Rateri in villa,
quæ dicitur Crem, videlicet unum pran-
dium cum centum Militibus per trecentos
solidos Aquitanenses. Infra: Et omne
quod in hac terra iuste vel injuste qua-
rere poterant, cum ista Pignora, iure
perpetuo... Ecclesie relinqueret, quoadus-
que Pignoram supradictam redderet, vi-
delicet 300. solidos numerorum, etc.
† Ex his haud facile efficitur qua
sit nativa vocis Pignora notio: utcum-
que tamen colligi posse videtur hac voce
significari quicquid ab alio sub pignore
datur vel tenetur: ita ut Pignora oppo-
natur alicuius seu immobili proprio: qua
nomenclatura non tantum res ipsa, sed
et præstatio quæ ob eam rem reddeba-
tur, veluti rei pignus, donata est. Hæc
apertius docent sequentia. Charta ann.
1125. inter probat. novæ Historie Occi-
dantis tom. 2. col. 429: Donamus tibi
(Bernardo de Tressais) totum ipsum
honorem quem ipse habuerunt... sive
per alodium, sive per fevum, sive per
tenentiam; exceptis burgis de Carcas-
sona; et exceptis Pignoribus illorum.
Et donamus vobis totum ipsum honorem
quem Guillelmus Arnaldi tenuit, ...
sive per alodium, sive per Pignoras.
Ibid. col. 430: Si vero ipse Pignoras
quas mihi donatas habetis fuerint de re
(Bernardo de Tressais) redemptæ, donec
ipsum averti propter ipsum honorem...
Quod si non fecero, habeatis retinendum in
toto ipso meo honore qui mihi accidit ex
parte patris mei et matris mee. Testam.
Rogerii Vicecom. Biterr. ann. 1150. apud
Marten. tom. 1. Anecd. col. 411: De
Comite de Fusco habeo et teneo villas et
honorem per Pignoram septem milia
solidorum Tolosanorum, et et Raymundo
Trencavello ipso septem milia solidos
reddiderit, aut cui ille voluerit, ipsam
Pignoram recuperet. Tabular. Fuxense
inter Instrum. tom. 1. novæ Gall. Christ.
pag. 4: Istas Pignoras suprascriptas
teneat Froterius et Bernardus, per quin-
que milia solidorum vel solidatas apre-
tatas iustis appreciatoribus.
† PIGNUS, eris. In Pignora mittere, in
pignus dare. Charta apud Stephanot.
tom. 2. Antiquit. Bened. Lemovic. MSS.

pag. 287: Qui ante longo pro centum sol-
tis ipse predicto Apostolo (Petro) in Pi-
gnora miserat.
† FIGRA, Medicina. Vita S. Joan.
episc. Laudens. tom. 3. Sept. pag. 108.
col. 2: Medicinam ager spernabat, quam
annum pro se medicum gustasse carnabat.
Sis nonnumquam glacies, quam duravit
aquila, liquatur ab austro: sic quod ne-
quirit Pigra, perficit gava. Adagium est,
ut monent docti Editores, quo videtur
auctor dicere voluisse: Quod non potuit
amara medicina, seu increpatio, efficit
suavis, sancta scilicet humilitas. Vide
Girapigra.
† FIGRANIVS, Piger, ignavus, tar-
dus. Avienus apud Barth. in Advers.
46. 1.
† FIGREDO, in Glossis antiquis MSS.
Pigris, torpor, stupor. Occurrit 19.
Proverb. v. 15.
† FIGRA, Jura pigrorum, quorum cog-
nitio ad majores judices spectat. Charta
Heriberti Comit. Viromand. ann. 1076.
tom. 12. Spicilegii pag. 157: Manentes
injuste vexando, jura Pigrorum vel viar-
um, aliasque justitias, quas ad majorem
potestatem pertinere dicebant, violenter
usurpando. Infra: Neque in omnibus
supranominatis locis et districtis Pigra-
que quibuslibet seu visis interpositis ali-
quam justitiam, ... usurpare audeat.
Vide Pita 1.
† Id est, Pigrorum seu viarum publi-
carum. Pigrorum, nostris, ut videtur,
eodem sensu. Charta Phil. Pulc. ann.
1298. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris:
Le rouage des Pigrorum, la taille du pain
et du vin. Vide Pigrus.
† FIGRIDITAS, Pigrities, socordia.
Maurisius de Dissidiis Marchionis Es-
tensis apud Leibnit. Script. Brunsvic.
tom. 2. pag. 46:
Quod propria culpa castrum sic perdit amonem
Perpetuo delect Pigritudine sua.
† FIGRITANUS, Piger, tardus. Roswita
de fundat. Conobii Ganderahem. apud
eundem Leibnit. ibidem pag. 819:
Eos non supplex humilis devotio mentis,
Glicet felices primordia Ganderahemensis
Penderis conobii, quod cura non Pigrissima
Construere Duces Saxones jurepotentes.
† FIGRITARE, Pigrari. Helg. in vita
Rob. reg. tom. 10. Collect. Histor. Franc.
pag. 108: Ceterum quod pontifices ipsi
abbatesque facere Pigrabant, quorum
est errantes corrigere, ... ipse verus Dei
amicus audebat. Vide Pigrari.
† FIGRITARI, Pigrari, morari. Rein-
ardus Abbas in Epist. ad Wibaldum ann.
1146. apud Marten. tom. 2. Ampliss.
Collect. col. 198: Si tamen tibi placuerit,
aspice te visitare non Pigratator. Caffari
Annal. Genuens. lib. 1. apud Murator.
tom. 6. col. 251: Surrexit et dixit: O
cives et ballatores Dei, præcepta Dei: que
per Patriarcham modo audistis, complere
ne Pigrimini. Pigratus sum, σωφρονα,
in Gloss. Latin. Græc. *see* Occurrit in
Vulgat. Acta Apost. cap. 9. vers. 38. et
alibi.
† FIGRITAS, Gloss. Græc. Lat. ἀπρία,
Socordia, Pigritas. [Vide Pigrinditas.]
† FIGUS, Piscis genus. Tract. Ms. de
Pisc. cap. 10. ex Cod. reg. 6388. C.: Ci-
prinus clavatus... a Mediolanensibus Pi-
gus vocatur.
† FIGUUS, Pigo, in Glossar. Lat.
Ital. Ms.
† PISSIMUS, Eo titulo donatur Ludo-
vicus Junior, in Charta Guillelmi com.
Nivern. inter Probat. Hist. Autiss. pag.
19. col. 2: Actum est hoc Autissiodori,
anno ab incarnatione Domini millesimo

contesimo sexagesimo primo, regnante Ludovico Piasimo rege Francorum. Vide infra Pius.

• **PIKARIUM**, Mensura vinaria. Charta Frider. ducis Austr. ann. 1231. apud Pex. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 82. col. 2: Singulis annis liceat procuratori camerarii ejusdem ecclesie... vendere quindecim carratas vini per Pikaria... Quicquid vero vini ultra quindecim carratas fuerit a camerario transmissum, hoc non per Pikaria, sed per vasa integra in civitate vendat. Vide in Picarium.

† **PIKERELLUS**, Luciolus, Angl. Fickrel, Gall. Brocheton. Charta ann. 1356. apud Rymer. tom. 5. pag. 870: Ac etiam in stagis ejusdem domini piscatus fuerit, et duos lucos (quorum uterque tres pedes et dimidium)... quinquaginta Pikerellos (quorum quilibet unum pedem et dimidium.)

1. **PILA**, Monetae cujusvis pars aversa, vulgo, la Pile. Vetus Charta apud Argentum in Hist. Britann. lib. 1. pag. 95: Parvi denarii currebant tunc in Britannia, in qua siquidem moneta alba erant insculpta dum herminas circa crucem et in Pila tres herminas, etc. [Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 52. v. Item tradidi eidem et jactatores argenti ad Pilam Turon.] Sic autem dictas pilas a nobis observatum in Notis ad Joinvillam, quod plerisque monetis Franciscis efficta esset templi seu aedis sacrae species, columnis, quas vulgo pilas et pilaria dicimus, sustentant.

¶ Erit fortasse qui hanc monetam partem Pilam nuncupatam malit ab instrumento ejusdem nominis, quo olim ad signandam partem nummi aversam utebantur. Vide Poulain et Boisard ubi monetariorum voces interpretantur: quibus addendus Felibianus qui in Diction. Artium docet etiamnum Pilam apud Batavos in usu esse, eademque ratione causa fuisse veterum numismata. Monendus tamen obiter Lector in eo falli Felibianum quod partem nummi pila signatam, quae est inferior, superiorem esse scribat. [Eo sensu Pila legitur in Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 129. ex Cod. reg. 4621: Domini moneta seu alius... parti faciat... quonium, torcellum; Pilam, pufellum, marchium seu pondus monetae aureae vel argenteae.] Latus vocem Pila usurpat Le Roman de Vace MS. pro quavis pecunia signata:

Betea estoit ses maistres moult prou et moult
Ne faillassent au Duc por Pile, ne por crois.

Vide Cruz in Monetis.

† 2. **PILA**, Idem quod Lobia, Porticus aperta ad spatium idonea: quod pila sustentetur sic dicta. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 37. v. Quae banna judez et consul justitiae Vercellarum dare et scribi facere teneatur per notarium ad hoc deputatum, et legi facere publice ad Pilam vel lobiam ubi sunt cautiones Communis Vercellarum. Occurrit rursus fol. 38. et 170. v.

• Eadem ratione porticus nundinaria seu locus, ubi merces venum exponuntur, Pila dicitur, in Charta ann. 1326. ex Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 51: Concesserunt dictae universitati (de Laurico) pilam et liberam potestatem domos et Pilas communes et marcellum faciendi. Forum sive messegueriam, Pilas, macellum, in Lit. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 559. art. 16. Vide supra Apilagium.

3. **PILA**, Taberna, Taverna. Unde verus:

Est pila, pes pontis: pila, ludus: pila, taberna:
Pila terit pullos: sed pila geruntur in hostes.

Versus alius:

Ladum laudo pila, plus laudo pocula pila.

[Glossae Lat. Gall. Sangerm.: Pila, Pelote, estueuf, taserne, ou piler de pont, ou pila à piler fromant.] Vide Pinna 2.

† 4. **PILA**, Agger, moles, via strata, nostris Chaucée. Enumeratio jurium Comit. Biterr. in civitate Albiensi ann. 1232: Item recognovit eidem quod insimul habebant pedagium Pila. Charta ann. 1509. apud Rymer. tom. 18. pag. 248: Relaxavimus eidem Episcopo (Londoniensi)... forisfacta vel forisfacienda... contra formam seu effectum statutorum, actuum sive ordinationum pro ripariis, gurgitibus, stagnis, Pila, etc.

† 5. **PILA**, Uter. Inventar. rerum bellicarum ann. 1280: Item IIII. tenelli sine vino. Item v. Pila ad olivum reponendum. Vide Pilasca.

† 6. **PILA**, Vas quoddam ad usum eorum qui pannos parant. Statuta Montis Regal. fol. 278: Talis persona de civitate Montis Regalis et posse, ibi battere seu parare possit, et habeat pannum seu canabum extraneis ejicere extra Pilam paratoris et balenderii licite. Vide Pilum 2.

† 7. **PILA**, Mensurae frumentariae species. Charta ann. 1362. Inter Instrument. tom. 6. Gall. Christ. col. 92: Remanent... dicto prioratu de Lavineria libero et exonerato de monachis sociis et omnibus pensionibus tam in blado, quam in pecunia, et oleo... videlicet de duobus monachis, et sexaginta Pila frumenti pro merceda, ac symmiam olei, et sexaginta quinque solidos Turonenses.

† 8. **PILA**, Porta, nostris Portail, a Graec. Πύλη, Agnellus in Vita S. Felicis apud Murator. tom. 2. pag. 168: Cumque pervenisset praedictus Johannicus ante ejusdem Pilam ecclesiam, statim patefacta sunt januae, et ecclesiae et serrae in aliam tacite evulsa sunt partem. Gualvaneus Fiamma apud Murator. tom. 12. col. 1009: Tunc temporis cives de Pavia sui idoli Regisolis absentiam non sustinentes de alta Pila dejecerant, cum civitatem superasset.

† **PILA IGNEA**, Machinamentum repletum in obsidione Mellitensi: quo pilo militari cum extante cuspe addebantur fistulae ad ignem ejiciendum. Organum sic fistulariae bajonetta oppositum: nam huic tubo sica addita, illi hastae tubi adjecti. Haec Carolus de Aquino in Lex. milit.

† 9. **PILA**, Pars altaris, in qua Reliquiae reconduntur, idem quod Tabula 1. Chartul. eccl. Vienn. fol. 67. r. col. 1: Richardus sanctae Vivariensis ecclesiae episcopus... ad eundem venit oratorium, et more episcopali illud consecrari studuit, atque pignora sanctorum in honore sanctae Dei genitricis Mariae in Pila altaris ibidem recondidit.

† 10. **PILA**, Nummaria trutina, nostris alias Pila, vulgo Trebuchet. Charta ann. 1332. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 2: Item quod tempore, quo fuit magister monetae regis Tholos. pondera sive Pila, cum quibus ipse et ejus locumtenens recipiebant argentum et billonem a camporibus et mercatoribus, fuerint inventa falsa et majoris ponderis, quam Pila custodis monetae, cum quibus deliberati: et dictis Pila usus fuit per magnum tem-

pus scienter, et applicando sibi lucrum ex inde proveniens. Lit. remis. ann. 1390. in Reg. 140. ch. 137: Comme Olivier Pignie, maistre particulier de nostre monnoie de Tours, eust par certains temps pesé en icelle monnoie à une Pila de cuire pesant assez, mais, qui paravant avoit esté et estoit en ladite monnoie; laquelle Pila fu depuis trouvée plus forte, etc.

† 11. **PILA**, Globus, quo imperium in orbem significatur. Hist. Senens. fragm. apud Murator. tom. 30. Script. Ital. col. 43: Ad sinistram (Imperatoris) princeps quidam, Maticus nomine, auream Pilam signo crucis insignitam, orbem terrarum notantem elevabat.

† 12. **PILA**, Rotunditas quae in platano crescit, ex Gloss. ad Alex. Iatrosof. Ms. lib. 1. Passion. cap. 130: Platani Pilas colligens, sicabit eas in umbra, et in cilicio aspero, et fricabis ipsas Pilas ad cilicium.

PILA LUDUS in equis. Vide Glossar. med. Graecit. col. 1576. voce Τριπύλιον.

PILA, pluraliter, sive montuosum. Papias.

1. **PILAGIUM**, [Idem videtur quod Pelagium. Vide in hac voce. Charta Philippi V. R. Fr. ann. 1319: Cum aquis et porto et Pilagis, consuetudinibus ac transverso.] Charta Henrici Abbatis Fican. in Tabulario Ficanensi f. 36: Pilagium navium quietum est Abbatis. Vetus Notitia in eodem Tabular. f. 69: Et de consuetudine illarum navium, quae Pilagium dicebatur, habebat Comes medietatem.

2. **PILAGIUM**, Servitii genus, messem nempe seu fenum in Pilam, sive struem ordinare, quod aliquando pecunia redimebatur, Gall. Pilage. Reg. S. Just. ex Cam. Comput. Paris. fol. 211. r.: Redevancie et Pilage jardinerum, etc. Charta ann. 1310 in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 98: En ladite ferme sont deus à la feste S. Romi par parties douze livres neuf sols, dix deniers d'annual rente en deniers, et pour Pilage cinc sols quatre deniers. Alia ann. 1312. in Reg. 48. ch. 111: Services de Pilage, de fenage, de charriage, etc. Vide mox Pilare 4.

† **PILALIUM**, Pila, columna, Gall. Piller. Charta ex Bibl. Bigot. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 299: In quolibet Pilaliorum erant quatuor magne pieces de candal.

† **PILAR**, ut Pilalium. Charta ann. 1309. apud Menester. Hist. or. Lugdun. pag. 112: Quod ipse Dominus Henricus possit edificare et bastire et edificari seu bastiri facere supra pilam praedictam dicti arcus mirabilis seu miraculosi unum Pilar seu duos Pilares lapideos de grossitudine et longitudine tales quales poterunt esse ad appodiandum super eos. Le Roman de la Rose MS.:

Entre deux Pylares assés,
Cil dui Pylar d'yvoire estoient.

† **PILARDI**, PILLARDI, Milites, quidam a pila quibus potissimum pugnabant sic dicti, vel a pilare, deprædare, Gall. Piller, quod incursionibus magis ac depopulationibus quam pugnae aptiores essent: ac proinde ejusdem originis atque Brigantii. Vide in hac voce. Consultatio de recusanda obedientia Petro de Luna apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1181: Dicitur Benedictus fecit Pilardos et gentes armorum intrare, comitatum Venaisini deprædaverunt, homines occiderunt, et infinita mala fecerunt. Inquisitio ann. 1395. in Tabular. B. M. de Bono-

• En estre Pilate, More Pilati agere, in allis Lit. ann. 1404. ex Reg. 150. ch. 162: *Lequel Bauduin respondi qu'il en estoit Pilate et en lauoit ses mains.*

• PILAUSA, Canis species, in Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 748. Idem forte qui Accipitarius, qui aves venatur, ut Falco dicitur Aucarius, et Accipiter in Leg. Alam. qui aucam mordet.

PILAX, in Gloss. Isid. *Murtilegus, catus*. Gloss. Lat. Gall.: *Pillax, chat, qui prend souris*. Joan. de Janua: *Pilax, catus murtilegus, quod multi pilis abundat, vel quod ejus pilus est pretiosus: unde in vita B. Samsonis legitur, quod Celerarius fecit venenum, et probavit per Pilacem esse mortiferum. Ylta S. Samsonis Episcopi Dolensis verba sunt lib. 1. cap. 18: Tillum quoddam fricans, dedit ei bibere, atque quatenus fieret probabile mortiferum, parum de eo prius Pilaci dedit. Pilax autem ut bibit, statim mortuus est. Ubi perperam Pelax editum. Canones Hiberni lib. 51. cap. 8: *Pilax, si quid mali fecerit nocte, non reddet dominus ejus. In die vero nocens, reddet.* Penitential MS. Thuanum: *Quod si casu quis immunda manu ejum tangit, vel si canis, vel Pilax, aut catus, vel mus, aut animal immundum sanguinem hominis edidit, etc.* Vide Cumeanum Abbatem de Penitentiarum mensura cap. 7.*

• PILEE, *Le Muss, e sciencis.* Glossar. Lat. Ital. Ms.

PILERI. Ulpianus in Collat. Legis Mosalicæ tit. 11: *Qui in ludum damnantur, non utique consumuntur: sed etiam Pilarii et rudem accipere possunt, etc.* Id est pileo donari: quod fuit liberationis, ac manumissionis insigne apud Romanos. Vide que de Pileo, Libertatis symbolo, adnotarunt Cujacius lib. 3. Observat. cap. 23. Turneb. lib. 8. Adv. cap. 4. lib. 18. cap. 83. Baynus de Re vestiaria, Alciatus Embl. 150. et ejus Scholiast. Carolus Paschalius lib. 4. de Coron. cap. 21. Theophilus Rainaudus in Tract. de Pileo, et Critici alii.

• PILEARIUS, Qui pileos facit aut vendit, Gall. *Chapelier*. Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 48. art. 7: *Item, quod Pilearii suas peticas, ubi pileos ad desiccandum ponunt, ita teneant, quod non protendantur supra viam publicam.*

PILEATI, apud Gothos dicti potissimum, qui inter eos generosi existant, ex quibus eis et Reges et Sacerdotes ordinantur, ut ait Jornandes de Rebus Geticis cap. 5. Idem cap. 11: *Elegit namque ex eis tunc nobilissimos prudentiores viros, quos Theologiam instruens, numina quedam et sacella venerari suasit, nomen illis Pileatorum contradens, ut reor, quia operis capitibus tiaris, quos pileos alio nomine nuncupamus, titabant. Adde Rodericum Toletan. lib. 1. de Rebus Hispan. cap. 15. Jornandi concinit Aurelius Victor Schotti in Trajano: *Primus, aut solus etiam vires Romanas trans Istrum propagavit, domitis in provinciam Dacorum Pileatis Sacisque nationibus, etc.* Πιλοφόρος vocat Xiphilius e Dione, ut et Petrus Patricius in Excerptis de Legat. ubi de Dacis pag. 24: *Αυτίλαος πρὸς Τραϊανὸν πρὸς τῶν Πιλοφόρων: οὗτοι γὰρ εἶσι παρ' αὐτοῖς τιμωτάτοι. Πρὸς τὸν γὰρ κομίτας ἔταμον ἐν τοῖς ἀριστοῖς παρ' αὐτοῖς δεκόμενους εἶναι.* Ex quibus vulgus dumtaxat commatum fuisse colligitur, cui scilicet coma pro pileo erat. Idipsum denique observat de Getis Dio Chrysost. orat. 71. Atque eo quidem verbo usus videtur Paulinus in Carmine de*

Niceta Dacis Episcopo, ad designandos præcipuos e Getis aut Dacis:

Et Getæ currunt, et uterque Dacia,
Qui tolli terras medio, vel ille
Divitia multo hove Pileatis
Accola ripæ.

Gualterus Tervann. in Vita S. Garoli Comitis Flandr. C. S. Willelmum Notem Regem Anglor. *Pileati* cognomine donatum fuisse ait: sed in quod Normannici Duces a veteribus istis Pileatis Getis genus ducerent, an vero quod ille pileo caput operire solet, mihi incertum. Joannes Magnus Pileatos et *fyas* appellatos antistites sacrorum apud Gothos scribit, fortassis a pileo vel tiara, integumento capitis, quo uti sunt Sacerdotes. [Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 240. 271. et Mythol. German. pag. 60.]

PILEATIO. Charta ann. 988. apud Ughellum tom. 5. pag. 661: *Cultis et incultis, Pileationibus, decimis, etc.* Sed leg. *Piscationibus*.

Emendatione nihil opus est, si eodem sensu intelligatur atque infra *Pilio*: quod haud improbable m'hi videtur.

• PILEATOR, dicitur Joseph. Tattus Mediolanensis. in Inscript. Patav. Tomasini pag. 130. An qui Pileos facit aut vendit? Certe Pileatrix, pro uxore ejusmodi officii occurrit in Mirac. S. Hyacinth. tom. 8. Aug. pag. 965. col. 2.

PILENS, pro Pileum. Fortunatus lib. 6. Poem. 4:

Hinc Pileo petens loca Gallica Calceolatha.

• PILERIA, Direptio. Vide *Pilare 1*.
• PILERITUM, PILLERITUS, PILLERITUM, Columna que magna justitiaris competit, patibulum. Gall. *Pilier de justice*. Charta ann. 1341. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 428: *Videliç: et quod Pileritum erat ad portam Cleriaci, et alia Pilerita, que repereruntur evulsa per illos de Romanis, in statum pristinum per seipos de Romanis reducantur. Alia ejusdem anni ibidem pag. 430: Et jam in tantæ præsumptionis prorumpit insaniam, quod in territorio de Romanis prope portas dicitæ ville facit per gentes suas plures Pileritos parari pariter et affigi. Charta ann. 1342. ibid. pag. 442: Quoddam Pilleritum pro executionis justitiæ infra dictum mandamentum positum, destruxerunt.*

• PILERIUM, Pila, columna, Gall. *Pilier*. Charta Ludov. Jun. ann. 1158. in Chartul. S. Joan. Laudun.: *Plateam illam donavimus in elemosinam ab exteriori Pilerio sinistra crucis S. Petri, etc.* Vide *Pilare 3*.

• PILETTA, Pilum, spiculum, Gall. *Javelot*. Litteræ Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1368. apud Rymer. tom. 6. pag. 417: *Publice facias proclamari, quod quilibet ejusdem Comitatus, in corpore potens, diebus festis cum vacaverit, arcubus et sagittis vel Pilettis aut boltis in jocis suis utatur, atque sagittandi discat et exerceat. Vide Pilaus.*

• PILETUM, f. Grana frumenti, vulgo *Grainum*, Gall. *Groin*, dicta, que cadunt in area dum segetes in horreis conduntur: a Gall. *Piler*, quod eorum pedibus conterantur; vel Palea triturata et quicquid proicitur postquam frumentum illa est contusum. Charta ann. 1263. in Tabular. Floriac.: *Girardus quitat et concedit quidquid habet in grangia de Fignaco, scilicet vicissimam partem bladorum, Piletum, quapandum, etc.* Vide *Pil e Pylum*, [° *Gaspaleum* et *Spilo*.]

• PILETUS, Pistillum, instrumentum, quo aliquid teritur, comminuitur, nostris alias *Pilat* et *Pillato*; unde *Piloter*, pro *Eraser*, conterere. Charta ann. 1448. ex Chartul. 98. Corb.: *Faisoient amener, Piloter pour froissier leurs raisins es duges, qui pour ce faire estoient ordonnés. Charta ann. 1386. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 493: Cum accepissent quendam locum... ad molendinum ad molam construendum, et non ad Pileos, etc.* Lit. remis. ann. 1415. in Reg. 160. ch. 61: *Laquelle suppliante d'un Pilat ou pestail qu'elle avoit... frappa un gros cop sur la teste d'iceilui Girart.* Alia ann. 1377. in Reg. 112. ch. 179: *Iceille Jaquette (demeurant en Viennois) print une grant vorlete, appelée en France pestail ou Pilette, de laquelle elle basti ladite manastre.* Quo sensu, non vero pro spiculi specie, accipienda vox *Pillete* ex Guill. Gujarto laudata voce *Pilatus*. Diminutivum vero *Pilonete*, malleus minor, quod pistilli formam ferret, in Chron. S. Dion. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 254: *En ces hololes estoit ordenez li cours des xij. heures du jour, et autretant de Pilonetes d'arain qui en la fin de l'eure choient sour un tymbre et le faisoient sonner melodieusement.* Ubi Annal. Franc. ad ann. 807. ibid. pag. 58. habent: *Cum totidem Piliis æreis, etc.*

1. PILEUS EPISCOPORUM sic describitur in Ceremoniali Episcoporum lib. 1. cap. 2: *Pileus Pontificalis ornatus ac floccis sarricis coloris viridis ornatus.*

• Pilei usum abbati et monachis S. Corneli Compendiensis concedit Innoc. IV. P.P. Bulla in Chartul. ejusd. monast. fol. 40. r. col. 2: *Præsentium vobis auctoritate concedimus, ut uti Pisis vestro ordini congruentibus valeatis.*

• PILEUS ALTUS ET STRICTUS, Stat. provinc. Conc. Trevir. ann. 1310. cap. 114. tom. 2. Hist. ejusd. eccl. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 76. col. 1: *Aliqui (monachi)... Pileis altis et strictis diversorum colorum uti præsumunt, ad instar omnino secularium personarum.*

• PILEUS CLERICALIS, Qui Clericos deceat, in Concil. Tarracon. ann. 1591. inter Hispan. tom. 4. pag. 509: *Sotanam vel tunicam talarem, superpelliceam mundum seu roquetum pro tempore congruent et Pileum clericalem induatur.*

• PILEUS CORNUTUS Julæorum proprius. Synodus Vienn. ann. 1267. in Chron. Mellic. pag. 146: *udæ ut dignoscantur cornutum Pileum deferant, deponentes illum pecuniaria pena puniantur.*

• PILEUS CORNUTUS, Mitra dicitur ob ejus extremitates in acumen desinentes, apud Cl. vir. Garamp. in Disquis. de sigil. Garfagn. inter not. pag. 73: *Desuper cappam clausam et in capite pileum cornutum habebat. Ubi de visione episcopi agitur. Vide supra Cornu 6.*

• PILEUS CROCII COLORIS hisdem assignatur, in Statutis Avenion. lib. 1. rubr. 34. art. 5: *Item quod Judæi portant Pileum crocchi coloris, quo a Christianis discerni possint.*

• PILEUS DUCATUS, Ducum proprius. Viti Arenpeck. Chron. ad ann. 1156. apud Pez. tom. 1. Script. Austr. col. 1196: *Dux Austriæ, principali amictus veste, supposito ducatus Pileo, etc.*

• PILEUS FÆNINUS, Eo utebantur mulieres: unde Ignavia signum habebatur. Witichindus lib. 3. Annal. refert in toto Ottonis Regis exercitu nullum militem fuisse qui non Fænino Pileo uteretur; ut Hugoni, quem pugnaturus erat,

illuderet, quasi ab effeminatis esset debellandus.

PILEUS FERRATUS, pro Ferratus, Pelitus, Gall. Fours, in Statutis Ord. Cisterc. ann. 1212. apud. Marten. tom. 4. Anecd. col. 1311.

PILEUS LINEUS, Stat. synod. eccl. Carcass. ann. 1270. cap. 2. ex Cod. reg. 1618: Pileum similiter lineum deserre in publico non attemptent beneficiati, clerici vel in sacris ordinibus constituti; sed nec etiam alii intra ecclesiam, dum divina celebrantur officia, vel si comparuerint coram nobis.

PILEUS NATURALIS, Membrana vel pellicula, qua interdum pueri caput involuti nascuntur: unde quos felices esse dicimus, aut futuros auguramur, solemus dicere ita sunt nec coeffer. Lamprius in Diadumeno: Solent deinde pueri Pilo insigniri naturali, etc.

PILEUS DE PINILLIS, Vide Pinilla.

PILEUS ROMANINI, in Stat. Mss. eccl. Tull. ann. 1497. fol. 75. v: Pileum romanini vel alterius confectionis florum exhibet ipsi episcopo, etc.

PILEUS RUBEUS ad usum Cardinalium. Vide Galeris.

PILEUM FACERE, Pileo salutare, quod nostri puerulis non ita pridem occinebant, cum, ut obvios salutarent, identidem urgent: Faites le chapeau. Joannes Sarisberiensis libr. 8. Polycratice cap. 8: Memini me audisse Romanum Pontificem solitum deridere Lombardos, facere, eos quod in azordio dictionis benevolentiam capient, etc.

PILEUS, Arca sepulchralis. Steph. de Infestura Ma. ubi de Innoc. VIII. Invenere capam quandam marmoris, marmoros lapide copertam et implibatam, et unum corpus cujusdam involutum cum quadam odoriferi mixtura seu infusa aurea in capite. Pileus marmoris, ubi fuerat repertus, dimissus est in recluso ditorium conservatorium. Vide Pilum 2.

PILHA, Præda, Gall. Butin. Rotulus insertus in Ordinatus Johannis Reg. Franc. ann. 1363. tom. 3. Ordinatus pag. 623: Quod ea que per dictas Gente: armorum seu servientium capiuntur coram niter seu divisim, super dictis in incicis, sine sit Pilha, sive prisoneri, sive aliud quodcumque, quod sint eorum et cujuslibet eorum propria. Pilles faites sur nos ennemis, in Statuto Johannis Regis ann. 1351. tom. 3. Ordinatus pag. 85.

PILHAGIUM, Idem quod Pilha, Præda, Gall. Butin. Charta ann. 1330. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 83: Anima hinc grossa et minuta capiendos, aprisionando, interficiendo et finire faciendo, redimere faciendo, dictaque Pilhagia receptando. Vide infra Pillagium.

PILHARDUS, Notum facimus quod die prima mensis Januarii (1382)... Arnaudus de Yspania miles, senescallus Carcassone et Biterris cum quadraginta hominibus armorum et eorum Pilhards et tot pagis mostram fecit. (B. N. Coll. Clairambaut, Sceaux, v. 234. p. 7.) — Item Jacobus de Lenda revenueam fecit equester cum suo Pilhardo et paga bene munus et armatus. (Ibid.) Cf. Lacurne de S-Palaye (Glossar.) verbo Pillard.]

PILIA, Pila, columna, Gall. Pilièr. Stat. S. Capel. Bitur. ann. 1407. ex Bibl. Reg. Ardebunt sex alii ceri, quilibet unius libræ, quos tenebunt angeli Piliarum seu columnarum, circumquaque dictum majus altare existentium.

PILIATUS, pro Pileatus, in Litt. Hen-

rici VII. Abb. Fuld. apud Schannat. Duce. Fuld. pag. 815.

PILIGALIS PRISCA, Scriptura species. Vide Scriptura.

PILIGREPUS, Qui pila ludis, in Gloss. Isidori. Vetus Inscriptio: Ovantes convolvit Piligrepi... utrumque canite voces concordati sentem hilarem, jocosum, Pilicripum, scholasticum, etc. [Vide Piliudius, et Pitschm in Lex. Antiquit. Rom. ad hanc vocem.]

PILIGERARE, τριγολογῶν, in Gloss. Lat. Græc. MSS. Sangerm. Pilos seu crines componere.

PILILUDIUS, Qui cum pila ludis, et componitur a pilo pro pilocello et ludo, apud Johannem de Janua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: Piliudius vel ludipilus; Qui jos à la Pelote ou à l'estueuf. Piliudii, ut observat Grævius ad Gloss. Isid. dicebantur omnes, qui pila ludebant, tam il qui datatim, quam qui soli pilas alternis manibus jactabant et exercebant. Vide Pilicrepus.

PILIMA, Filtrum, Matth. Silvatico, a Græc. πῖλον. Vide Filtrum.

PILINGELLUS, Fustis cui aliquid alligatur. Vide Falanga. Chron. Bergom. ad ann. 1402. apud Murator. tom. 16. col. 905: Et ipsa nocte antecedens ipsam turrim cavaverunt et posuerunt eam in Pilingellis. Ibidem ad ann. 1403. col. 947: Die dicto derisavit et penitus derucavit turris illorum de Grumello, que tarris erat posita in Pilingellis. Vide Phalanga 1.

PILLO, Idem quod Pillo, quomodo etiam forte legendum est, Purgamentum frumenti, seu spica remanentes post ventilationem. Charta ann. 1224. ex Tabul. B. M. de Josaphat: Super paleis, Pilonibus, trituratoribus grancharum Frazzineti et Umeti, etc. Vide Gas-paleum et Spilo.

PILIPARIUS, ut Pelliparius, in Statutis Vercell. lib. 7. fol. 150. Vide in hac voce.

PILIZARIA, Vide Pelizaria.

PILA, PILUM, Pilus, Gallice Pol. Statuta Perus. fol. 62: Si quis fecerit ad vendendum in Perusia vel valle, aut territorio sarcellum, vel alium pannum vitiosum, ponendo ibi Pillam vel Pillam capre, yrci, vel asini, etc. Peliss, pro Pol. vel Laine, occurrit in Statuto Caroli V. Reg. Franc. ann. 1368. tom. 4. Ordinatus pag. 704: Chappelliers de gans de laine ou de bonnet, ne puet ouvrir de laine, fors que de droite laine tondue, ou Pelisse de droite saison.

A qua voce nostri Poile: dixerunt, pro Pilos detrahere. Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2:

Plus le Poillet et plus le plument.

Poler au baston, Pilos fuste radere, in Stat. ann. 1407. tom. 9. Ordinatus reg. Franc. pag. 211. art. 7.

PILLA, pro pila, Columna, in Statutis Montis Regal. fol. 204. Vide Pantalaria.

PILLA, Mensura annonaria. Stat. Pistor. ann. 1107. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 544: Item statuimus, ut potestas... faciat colligere et ordinari mensuram et Pillam blave ad rugulum talem, qui non sit major nec minor illius mensura et Pilla que nunc est. Pille à mil, mensura, qua millium mensuratur, apud Rabelais. lib. 3. cap. 17. pag. mlib. 82.

PILLA Vas, in quo aliquid teritur. Pnta olive, Ital. Pila. Instr. ann. 1480. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 306. col. 1: Et pariter legavit eis usum

parvi penis, in quo sunt Pilla oleacea. Vide Pila 5.

PILLA, Pertica, contus, Gall. Perche. Arest. parlam. Paris. ann. 1478. in Lib. pitent. S. Germ. Prat.: In loco, in quo dictus actor ventam seu ostensionem fecerat et unde conquirebatur faciendos Pillas et pillos seu ligna ad gurgitem seu gortum.

PILLAGIUM, Præda, Gall. Pillage, butin. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 280: Cum Girardus Lamirant in recessa Pillagiorum contra Petrum de Haraudi curia... in armis accessisset, et de dicto Pillagio accepisset, ipse omnia quod ex eo Pillagio habebat, prout ordinatum erat, statim retulisset. Vide supra Pillagium.

PILLARE, a Gall. Pilièr; pro Carcere in pillari constructo, ex Reg. capit. Bitur. ad ann. 1537: D. Enoc Andreas vicarius ecclesie propter scandalum per eum commissum... incarcerationitur in Pillari.

PILLARE, PILLARIA, PILLATOR. Vide supra Pilare 1.

PILLAURIUM, Vide Piliorium.

PILLEARE, Columna. Vide Pilare 8.

PILLEOLUS, Capituli tegumentum in sacris officis. Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 2: Item in sequenti armario inveni sex Pilleolos officiariorum, et octo mitras, etc.

PILLERA, Odo in Carmine de varia Ernesti fortuna, apud Marten. tom. 8. Anecdot. col. 809:

Comments Sophia Nobilis inquit, discens quid litera, quid sit Pilla, quot partes, que cujus peritis origo. Quot versus carrai pedibus, etc.

Hæc ad elementa litterarum spectant; sed quid sit Pilla, si tamen bene scriptum, nescio.

PILLERETUM, Supplicii genus, quo reus ad piliarium seu columbar astringitur. Charta ann. 1360. inter Stat. Delphi. De remissione fustigationis et Pillereti, duos florenos. Ubi authenticum habet, Pillarici. Vide infra Piliarisare.

PILLERIT, Vide Pilare 3.

PILLERITUM, Vide Pileritum.

PILLERIUM, Pila, columna, Gall. Pilièr. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: Item unum sanctuarium de capite S. Blasii, in quo a longo tempore deficiunt quinque lapidas et tria parva Pilleria argenti. Aliud Gall.: Ou-quet deffaut v. pierrés et iij. petits Pilièrs d'argent. Vide supra Pilerium.

PILLEVILLA, Moneta species. Vide Tullensis, in Moneta Baronum.

Pillevillain, in Lit. remiss. ann. 1353. ex Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 83: Item ipsa existens nuper in domo sui hospitii predicti, invenit in lare... unum denarium argenti, qui dicitur Poilevillain. Aliæ ann. 1355. in Reg. 84. ch. 78: Furata fuit unum florenum de Florentia cum octo obolis albis et sex aliis pectis argenti, vocatis Poilevillain... Forte a veteri Gallico Pilleville, Lamina, ut videtur, vulgo Plague, in Comput. Rob. de Seris ex Reg. 5. fol. 8. r: Item delivré pour mons. le Mardy vj. jour de Novembre ccccxxvij. trois selles, l'une de coursier garnie de soye à parer les arconnières devant et derrière de Pillevilles d'argent soudé, etc.

PILLEUM FILTREUM, Pileus vel pannus ex coactis lanis factus. Vide Feltrum. Vita B. Girardi de Salis apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1010: Tandem applicans Castellaris

Consuetud. Meledunensi art. 1. 3. Senonensi art. 1. Altisiod. art. 1. Barrensi art. 28. 83. *Pilloriar*, in Consuet. Burbonensi art. 1. Nivernensi cap. 1. art. 15. *Entre mis et tourné au Pillori par trois festes solennelles ou Dimanches*, in veteri Consuetudinario Francie, ubi de usurariis. Joannes Abbas Laudun. in Speculo Historiali MS. lib. 11. cap. 11: *Premusement il fut tourné au Pillori, puis luy furent les deus puings coppes, etc.* Vide Chartam Communie S. Quintini apud Hemereum pag. 49. et que adnotarunt Chopius in Consuetud. Andium, Loiselus de Dominis, et alii.

De vocis origine non omnino constat: neque enim Cowellus audiendus, qui a *pila* et *opus* deducit, quod reus, ac si per januam emisso capite, prospiceret: ut nec Spelmanus, qui a Gallico *pillier*, quod depeccatores hac poena vulgo damnetur. Videtur potius a voce *piller*, id est *pila*, columna, ad quam alligabatur rei, desumendum etymon: idem enim fuit *pilorum* cum *postello*, seu columna lignea. Concilium Bituricense ann. 1336. cap. 12. *Item Pilorum, seu postellum in cœmeteriis et locis sacris affigunt et apponunt.* Vide que adnotamus in Constantinopoli Christiana, ubi de Milla aureo. Observat Ferrarius, Italos *gogna* appellare supplicii genus, quo noxi injecta bobæ, sive nemeleæ cervicæ, in suggestu omnium sibilis ac ludibrio exponuntur. Vide eundem in *Berlina*.

1. **PILORUS**, Pila, columna, Gall. *Pilier*. Charta ann. circ. 1047. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lotharing. col. 30: *Hanc ipse labore magno et impensa, eis dem columnis quasi circumactis vasibus, quas usuali locutione Piloros nuncupant, stemque arcibus prioribus laudabili arte substractis, novis aliis resolidavit, etc.*

2. **PILORUS**, pro *Pilotus*, Pilum. Hist. Cortusior. lib. 2. apud Murator. tom. 12. col. 805: *Sed hi contra ipsum sagittaverunt, ita quod cum singulo Piloro dominus Canis et Cecinus ejus nepos vulnerati fuerunt.* Vide *Pilatus*.

PILLOSELLUS. Campus gramineus, Gall. *Pelouss*. Charta ann. 1139. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 61: *Transeundo usque ad collem ultra minorem Pilosellum et territorium de Corbigny, etc.* Vide *Peloussum*.

1. **PILOSITAS**, Pilorum abundantia. Fridericus II. Imper. lib. 1. de Arte venandi cap. 45: *Pennas dicimus, que habent majores cannulas, radices sibi et similiter costam protensam per medium Pilositatis usque ad summum.*

2. **PILOSITAS**. [Pili: « Ex coloribus quoque, *Pilositasibus*, metibus totius corporis creatura simplicis.» (B. N. MS. Lat. 16089, f. 99^b.)]

1. **PILOSUM**, Gall. *Pelouss*. Vide *Peloussum*.

2. **PILOSUM**, Pellis pilis munita. Arest. ann. 1334. 9. Aug. in vol. 4. arestor. parlam. Paris.: *Quod dicti tagnatores Pilosa per eos empia, de cætero modo predicto nullatenus acquistabunt.*

PILOSUS, Isidorus lib. 8. Orig. cap. ult.: *Pilosi, qui Græce Panitæ, (Joan. de Janua habet *Ephialtæ*) Latine incubi appellantur, sive inivi, ab ineundo passim cum animalibus, unde et incubi dicuntur, ab incumbendo, hoc est stuprando. Hos demones Galli *Dustos* nuncupant. Sunt, qui Satyros designatos fuisse existimant, qui Isaiam Prophetam cap. 13. v. 21. cap. 81. v. 14. ubi Græca editio εἰς πύλας Aquila πρυγίωτες præferunt. Eucherius Lugdunensis: *Pilosi, in Esaiâ, demonum genera. Nonnulli etiam hos doctis-**

simorum incubones, vel satyros, aut quosdam silvestres homines intelligendos putaverunt. Mammotrectus: *Pilosi, monstra sunt ad similitudinem hominum, quorum forma ab humana effigie incipit, sed bestiali in extremitate terminatur, vel sunt demones incubones, vel satyri, vel homines silvestres.* Quod confirmari videtur ex Hebraico vocabulo *Saher*, quod pilosum, hirsutum, et hircum, cujus formam partim referunt satyri, significat. Textus Arabicus habet *ibi alghilan*, quod satyrum, vel animal aliquod humanam representans aliquo modo figuram denotat. Monachus Sangall. lib. 1. de Carolo Magno cap. 25: *Tunc demon, qui dicitur larva, cui curæ est ludicris hominum, vel illusionibus vacare.* Mox: *Cumque pater ille familiaris signo salutiferæ crucis se suaque munire conaretur, respondit Pilosus, etc.* Radevicus lib. 2. de Gestis Friderici: *Pilosi, quos Satyros vocant, in domibus plerumque audiunt.* Vide Grimm. Mythol. German. pag. 272.]

Hinc nostratibus *Poiloux*, hodie *Poiloux*, Immundus, sordidus, in Lit. remiss. ann. 1376. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 73. Alia ann. 1384. in Reg. 125. ch. 128: *Appellant (de suppliant) sanglant, mûchant homme, vermineux et Poiloux, et autres plusieurs outrages.*

1. **PILOTA**, Pila, vide in *Pilatus*.

2. **PILOTA**, Pila lusoria. Vide *Pelota*.

PILOTONSUS, *Lupus cervinus*, in Gl. Arab. Lat.

PILOTRIUM. Fridegodus in S. Wilfrido cap. 47:

*Nec Romane prius falsi Pilotria testes
Excedent, justas donec pro crimine penas
Jure laent, etc.*

Legendum forte *Palatia*.

PILOTTUS, *PILORUS*. Vide supra *Pilottus*.

PILOTUM, Glomus, Gall. *Pelote*; Inventar. Rerum bellicarum ann. 1260: *Item XVII. Pilota filii.*

PILOTOS, a Gall. *Pilote*. Navarchus. Charta ann. 1486. apud Rymer. tom. 12. pag. 300: *Patronos, marinarios, Pilotos et servantes carcarum.* Occurrit rursus apud eundem tom. 13. pag. 780. *Pilotus*, alia notione, vide in *Pilatus*.

PILATOR, f. pro *Pileator*, qui pileos facit aut vendit, in Charta ann. 1262. ex Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 68. r. col. 2. Vide supra in hac voce.

PILTRUM, perperam pro *Filtrum*. Vide *Filtrum*.

PILULA. Vide supra *Pillula*.

PILULARIUS, Qui *pilulas* emittit. Hist. Franc. Sfort. ad ann. 1448. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 409: *Dum es Franciscus (Sfortia) proficisci naturat, ita Mediolanensis quidam e muro in eum pilulam contorsit, ut si posset, euntem vita spoliaret. Quod sceleratam Pilularii mentem haud sefellisset, nisi forte venabulum pilulæ ictum excepiisset.*

1. **PILUM**, in Fleta lib. 1. cap. 33. § 1. qui appellat aliquem de roberia, aut furto, debet designare certam rei qualitatem, quantitatem, pretium, et pondus, numerum, valorem et *Pilum*. Ubi *pilum* est, quod *pila* vocamus in Monetis, id est figura nummi, quomodo hæc vox exponitur in vet. Glossis. Vide que de ea annotamus in Dissert. 19. ad Joinvillam pag. 256.

2. **PILUM**, Sarcophagus, arca lapidea, capsula sepulcralis, Ital. *Pilo*. Mirac. B. Egidii tom. 3. April. pag. 244: *Et puellam ducret cum candela cingere Pi-*

lum ejus. Acta S. Secundi tom. 1. Junii pag. 66: *Cujus reliquie dicebantur fuisse et esse in sepulcro seu Pilo existente in ecclesia. D. de Montfaucon Diar. Italicæ pag. 157: In ultimo loco fundamenti, capsam quandam marmoreo lapide operitam et implumbatam invenerunt; quod cum aperuissent, unum corpus cujusdam mulieris integrum invenerunt... cumque Conservatoris in eodem Pilo in locum incognitum reportaverunt, etc. Infra: Et Pilius marmoreus ubi fuerat reperta, dimissus est in reclusastro dictionum Conservatorum. Etruscis Pila etiamnum dicuntur vasa grandia que ad continentiam aquam excavantur e petra, ut observant Bollandistæ ad Mirac. B. Egidii Vide *Pila* 3.*

3. **PILUM**, Lanceola chirurgica. Vita B. Francisci Fabr. tom. 3. April. pag. 186: *Erat autem corium ejus spatularum propter multas et horribiles disciplinas ita grossum et callosum, quod Pilo sine rasorio vix penetrari posset.*

PILUMEN, Quidquid in *pilo* tunditur. Gloss. Isid. [Johannes de Janua: *Pilumen, quidquid in pila tunditur, vel potius, quod projicitur a rebus vel granis in pila tuncis. Vide *Piletum* et *Pilo*.]*

PILURICA, Vestis genus intus et foris pilosa: unde vocis origo, teste Raiz-zio. Acta S. Raynerii tom. 3. Junii pag. 427: *Vestis que vulgo Pilurica dicitur, sola contentus induebatur.*

1. **PILUS**, f. pro *Pilus*, Gall. *Pieu*; nisi *pilum*, Gall. *Javelot*, olim *Pile*, intelligas. Computus. ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. cxcv. *Pro septem quadrigis que adduxerunt Pilos et uncinos et alium harnesium apud Vernonem, xi. l. et xii. den. Pilz pro Pieu usurpat le Roman de Rou MS.*

Lors voiliez hastier vilains
Pilz et maches en lors mains.

Ibidem:

Et o les arz traient archiers,
Et o les Pilz vilains leur donnent.

2. **PILUS**, Maceratus, ni fallor: dicitur de lino in Invent. ann. 1342. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Unum lectum munium de una culcitra virgata, uno pulviani, quatuor drapis Pili lini... Item plus unam mappam cum uno manutergio Pili lini, etc.*

PILUM VESTIMENTI projicere in signum possessionis rei cuiuspiam dimissa. Vide *Disvestire* in *Vestire* I.

PIMARIUM. Charta S. Rudestiadi Episcopi inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 180: *Cum portio Reza et suos solius ex utraque fluminis parte. In tal-delas Pimaria media. f. Poinaria.*

PIMENTUM, **PIMENTARIUS**. Vide *Pimentum* I.

PIMENTA. Charta Ferdinandi Gonzalvi Comitis Castellæ æræ 972. apud Ant. de Yopez in Chron. Ordinis S. Benedicti, tom. 1. pag. 32. appendic.: *Ita predictæ per omnes de ferro azero (aclear) singula libras, medium ferro, medium Pimienta, Hispanis. Pimienta, est piper. Sed quid ad ferrum?*

PIMPILORATUS. Vide supra *Pannus Pimpilatoratus* in *Pannus* I.

PIMPINELLUS. Vide *Pinpenellus*.

PINA, Pro *Penna* in chart. Longob. ann. 784. apud Brunet. in Cod. Diplom. Tusc. tom. 1. pag. 488: *Conpunamus Pina nomine, etc.* Inde German. *Pina*. Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 680.

PINAGIUM, Tributi species. Charta Treugarum ann. 1343. apud Robertum

Avesbur. in Hist. Edwardi III. Reg. Angl. pag. 106: Item accordé est que d'oresnavant les dits seigneurs que les seigneurs coadjuteurs pourront aller seurement de l'un pais a l'autre et tous marchantz...

¶ PINAZ. Gloss. Eccles. Bituric.: Ab-baculo vel abax, tabula in qua viridi pulvere forma pinguntur, qua Philosophi utuntur, quae et Pinax dicitur. Johannes de Janua: Pinax dicitur tabula in qua Philosophi figuras faciunt in supposito pulvere. Pinax, pugillaris, ephemeris, tabula manualis, ex pino facta.

¶ PINAX OELICA, Oelium. Frigidogodis in Vita S. Willfridi, sac. 4. Bened. part. 1. pag. 728

O defenso, regis curat quem emilico Pinax. 1. PINCA. Subula. Petrus de Natalibus lib. 2. cap. 73: Felix Presbyter et Martyr pronominis dicitur in Pincia, a subula, quibus passus perhibetur: nam Pince dicitur subula. Eckehardus junior de Casibus S. Galli cap. 9: In die Felicie in Pincis vindemia est ipsa, etc. Pince vero nostri vocant instrumenta, quibus aliquid evellitur.

¶ PINCA, vox Hispanica, Granarium, Gallice Granier. Vide Panera. * PINCE. (= Pince, cis, boteller.) (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s.)

¶ PINCELLUM dicitur a forma pianti, i. acuti summitatis; et est instrumentum ad aliquod obstruendum ab oculis, praecipue factum ex re molli, sicut quo pictores pingunt. Gallienus vero ad Glaucenam exponit spongiolam, similiter et Demosthenes. Glossar. medic. MS. Simon. Januensis. ex Cod. reg. 6859. Vide mox Pincillus.

¶ PINCEDALLA, nostris Pincemaille, Homo sordibus, minutioris monetae parvus et cupidus. Tabular. Majoris Monasterii: Benedictus Alensensis Episcopus superveniens cum clericis suis Rivallone archidiacono, Gladilone, Roberto Pincemedallia, similiter donum concessit.

1. PINCERNA, Qui vinum convivis miscet, a Graeco κινων κίρνα, ut cenaset Tanaquillus Faber Epist. 78. Gloss. Gr. MS. Reg.: Οινωχός, ὁ κινων κίρνα. Glossar.

MSS.: A Calliculis, Pincerna. Joan. de Janua: Pincerna dicitur vini dispensator, vel potius propinator, qui porrigit ex officio poculum domino suo. Et dicitur Pincerna, quasi pinum cernens, i. Cellarium: quia semper habet oculos ad vinum suo tempore propinandum. Catholicon parvum: Pincerna, Boutellier. [Vide Glossar. med. Graecit. in Πινυρνα, et 'Εμπίρνα col. 1167. unde etymon accessit Forcellin. voce Pincerna.] Lampridius in Alexandro Severo: Vestitores et pictores, et Pincerna, etc. Valerius in Epist. ad Ruffinum: Sic semen-tem serit Pincerna pluviarum auster. S. Hieronymus in Quaesit. in Genesim: Ubi nos posuimus Principem umariorum, quem nos posuimus more vulgi vocare Pincernam. Nec vile putatur officium, cum apud Reges barbaros usque hodie maxima dignitatis sit. Regi poculum porrasse Gregor. Turon. lib. 2. Histor. cap. 23: Cui oblati, Pincerna, poculo, etc. Apud Hariulfum lib. 4. cap. 23: Hugo Pincerna Regis. In Charta Gervini Abbatis Centulensis, eidem Hariulfo Buticarius regis dicitur. Theodulfus Aurel. lib. 8. Carm.: Advensis Pincerna potius Episcopi, et ipse Pulchraque vana manu, vitaeque graia rebat.

Guillelm. Apul. lib. 4. de Gestis Normannorum: ... Iste colebat Cratera mane plenas deferre lyco. Et de Pincerna erat infectoribus una.

Petrus Damian. in Vita S. Odilonis Abbat. Cluniac. cap. 18: Allatum ergo (vinum) ante se posuit, et ipse potissimum more Pincerna sibi duntaxat et Abbati, qui iuxta se decumbebat, expendit. [Vita MS. S. Winwaloei: Iam quidam vir nomine Warhenus, erat vir nobilis et auctor atque Pincerna Regis (rudloni, etc.) Theodorus:]

Monna Pincerna quod possedit prius habo. Vita S. Hermelandi Abbat.: Ex tirunculo ita perfectus effectus est miles, ut nimio cum Rex amplectens amore, dispensatorem sui potus, Principemque, re-nuente eo, constitueret Pincernarum. Ubi Princeps Pincernarum, is est qui apyrot-veget; dicitur Gen. cap. 40. v. 3. et Philoni lib. 2. cap. 6. Diplomata Ludovici II. Imper. filii Lotharii subscribit, Echideus Comes et Primus Pincernarum, in Chartulario Casauriensis. Vide Buticarius in Butta 3. [et Murator. Antiq. Ital. tom. 1. col. 118.]

¶ CAPITALIS Pincerna dicitur, Radulphus Cotiller, in Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angl. ex Cod. reg. 8887. 4. fol. 84. v. Πινυρνα passim apud Byzantinos Scriptores. Gloss. Gr. Lat.: Πινυρνα, Pocillator. [Haud scio an hac pertineat vox Pincerna qua utitur le Roman de Partonopeus MS.:

Gentier avous parde qui est pre et volez. Ja Vest pre Serrain ou Pincernat en Rex.]

Vide Pincernati. * 2. PINCERNA, PINCERNIA, Cella vinaria. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar: Iam plus in eodem loco de Flamaris totum amolumentum, jus et deberium Pincerna sive taberna et macelli. Ibidem: In Pincerna sive bottheria, qua est prope dictam coquina, etc.

¶ PINCERNARIUS, ut Pincerna. Diploma Adephonsi Regis Hispan. ann. 1094. apud Marten. tom. 1. Amplius. Collect. col. 549: Sancius Pincernarius Regis confir. is: Diacus coquinarius Regis confirmat.

PINERNARE, more Pincernarum vinum prugustare, priusquam Principi propinetur. Fortunatus lib. 5. Poem. in Epist. ad Martinum Episc. Gallic.: Dices pauperi propinavit, et, ut ita dixerim, quasi famelico nobilitate ipse me prius odore Pincernatis, supplevit.

PINCERNATUS, Dignitas Ecclesiastica. Albertus Argentinensis ann. 1849: Joannem de Liechtenberg, qui et in Argentinensi Ecclesia praepositorum, Decanatum, Cantoriam, et Pincernatum simul tenebat. Adde pag. 160. Vide Pintric.

* Charta ann. 1339. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Henthaim pag. 113. col. 1: Officium Pincernatus, ad quod pertinet decima in Moreholt, cum jure patronatus ecclesie.

* PINGETUM, Mensura liquidorum species. Redit. eccl. parroch. de Tholslaco Eduans. dioc. ann. 1868. ex Cod. reg. 5689. B.: Herodes Johannes Maitellier super prato suo de Veurs unum Pingetum olei. Leg. forte Pintetum. Vide Pinta.

* PINGILLIUM, Pubes. Formul. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 40. v.: Es quibus ictibus dicitur talis percussus, vulneratus exitis quatuor ictibus, uno videlicet super tempe seu Pynchilicium prope inguinem de stoco. Vide supra Pecten 4.

* PINGILLUS, Penicillus, Gall. Pincieu. Vita S. Helens tom. 3. Aug. pag. 506. col. 1: Decoremus solemniter quas quaedam Pincilla, et si non verborum eloquentia, saltem devotionis atque debiti charitatis pictura transitus S. Helens. Vide supra Pincillum.

* PINCINATI, Mahumetani. Charta ann. 1098. apud Menag. in Hist. Sabot. pag. 91: Actum Andegavis... anno, quo innumerabilis populus ibat in Jerusalem ad depellendam Pincinatorum perfidiam persecutionem. Ubi Menag. ad marginem: Vide Cangium ad Niceph. Bryen. pag. 198. et ad Annam Comn. pag. 327. et 339.

PINGIO. Papias: Fringellus, Pincio, avis: nostris Pincion.

* PINCOCHERUS, Ital. Pinzochero, Secularis, qui religionis causa veste monastica induitur. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 59. ex Cod. reg. 4621: Nullus deferat habitum Pinzocherum, scilicet clamidem nigram ad becchetum et similitudinem eorum vita, nisi foret de vita et regula ipsorum Pinzocherorum. Vide Pinzocha.

* PINCONES, Qui vincuntur in picturatum certamine. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618. Vide Pictiones.

1. PINCTA, pro Picta, Moneta comitum Pictavensium. Reg. Episc. Nivern. ann. 1287: Alius mercerius qui non vendit orellos, debet Pinctam de tribus in tribus Sabbatis. Vide Picta 3.

2. PINCTA, pro Pinta, Mensura liquidorum. Charta ann. 1249. in Chartul. Buxer. part. 20. ch. 23: Pinctam olei possidendam perpetuo et recipiendam annuatim Deo et fratribus Buxeria... dedit et concessit.

¶ PINCTURATURA. Vide supra Pinctinatura.

¶ PINDE, Pinna dicitur a pendendo, sed usus obtinuit ut pinna dicantur. Gloss. Isid. Ubi Grævius monet leg.: Pinda, pinna dicitur sunt, etc. Isid. lib. 6. Orig. cap. 14: Penna a pendendo vocata, id est volando.

¶ PINDERE, Pilo tundere, terere, secundum Hugonem. Johannes de Janua.

¶ PINEA, Arbor pinus, vel pini fructus. Anastasius in Gregorio IV. PP.: Iam gabatham saxiscam habet in modum leonis, cum diversis historiis serpentium, et

S. Salvatoris an. Dom. 1323... Eodem die et an. Dom. 1411. fuit reinceptum dictum Pignaculum supra Ecclesiam usque ad aiguillam... Item an. 1415. et die 20. Maii fuerunt posite magnae campanae in dicto Pignaculo. Sententia Navarri Episc. Conseran. ann. 1208. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 92: Postea in contemptum universalis Ecclesiae horribilius erigentes calcaneum, in loco publico Pignaculum construxerunt, ibidem campanas et cymbalas suspendentes, quas ad matutinas et singulas horas diei pulsare, contemnentes matrem Ecclesiam, praesumpserunt.

• **PINNACE**, Plage sunt, vincula retium, quibus capiuntur aves. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

† **PINNACUM**, Taberna, Gall. *Hôtellerie*. Charta ann. 1226. in Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1658: Concessit mihi Abbas terram in latere domus ad faciendam coquinam et Pinnacum hospitum. Vide Pinna 2.

• **PINNATE**, *Crepidines alacres valde et veloces*. in eod. Glossar.

• **PINNEATUS**, Ad modum pinnae formatus. Charta Frider. II. Imper. ann. 1156. in Chron. Viti Arenpec. apud Pez. tom. 1. Script. Austr. col. 1196. Vide infra Pinnitus.

† **PINNICULA**, Calamus. Vita S. Dunstani tom. 4. Mail pag. 346: Ploranti Pinnicula profluentis encausti... emendare praecipis.

† **PINNIRAPI**, Sectatores, gladiatores, quod pinnas rapiunt. Gloss. Isid. Emendant viri docti scutores pro sectatores. Utitur Juvenal. Sat. 3. ubi vetus ejusdem Interpres: Pinnis pavonum ornari solent gladiatores, si quando ad pompam descendunt. Pinnirapes autem dicitur lanistas ex habitu gladiatorum: quia post mortem retiarum pinnam, id est, manicam rapit, ut ostendat populo se vicisse. Aut ideo Pinnirapes, quia pinnas in galeis habebant. Vide Lexic. Martini.

† **PINNITUS**, Ex pinis compositus. Charta Friderici Imperat. ann. 1156. in Chron. Mellic. pag. 65: Dux Austriae principali indutus veste, supposito pileo ducali circumdato serio Pinnito. Vide Pinnatus.

† **PINNIVM**, PINNULA. Vide Pinna 5.

• **PINNIUS**, [Pin. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.)]

• **PINOCCHIATUS**, [Gall. amandes de pin pignon: « Primo venit scutifer cum bacili de Pinocchiatis. » (Diar. Burch. I. 122. ann. 1484.) « Pinocchiati indorati et inargentati » (Ibid. I. 26.)]

• **PINOLETUM**, diminut. a Pinetum, Locus pinis consitus. Charta ann. 1460. ex Tabul. S. Vict. Massil.: Usque ad Pinoletum subitus aream, versus fontem Dinsa. Vide Pineta.

• **PINONATUM** Opus. Visitatio Thesaurariae S. Pauli London. ann. 1295: Duo thuribula argentea, exterius totaliter deaurata, de opere Pinonato, et cathenis argenteis, pond. 8. marc. etc. Infra: De opere cocleato et Pinonato. [Vide Pinnatus.]

• **PINPENELLUS**, Monetæ minutioris Francicæ species, [quod haud ita certum videtur D. la Blanc, ubi de Monetis Philippi Augusti.] Charta Philippi Aug. ann. 1218. ex Regesto Normannico Cameræ Computor. Paris. signato B.: Et de censibus villæ S. Cyrici 9. lib. et 4. sol. et 2. denarios Turon. et ducentos Pinpenellos apud Pontem Archæ, etc. [Idem Reg. ex Bibl. reg. habet: De censibus villæ S. Cyrici vij. lib. et iv. sol. et ij. den. Turon. et x. Pimpinellos. In Reg.

autem Phil. Aug. part. 2. fol. 104. r. col. 2. ex Chartoph. reg. legitur: ducentos Pimpinellos.]

• **PINPIN**, [Gall. Piquette? « Solvi bulbulcis pro quadrigando, vi. tonnellos vini clari et ii. tonnellos de Pinpin. » (Arch. histor. de la Gironde, T. 22. p. 415.)]

• **PINSA**, Instrumentum pinsendi; unde quidam; Neque pinsis suis, neque mol. lui, unde habet pinulam ad. Sic Ugutio MS. [« Neque molis molui, neque pilis pinsui, apud Pristan. lib. 10. cap. 8.]

† **PINSARE**, Pinsere, subigere. Gall. *Paitrir*. Vita B. Columbæ tom. 5. Mail pag. 337: Quædam denim coactaneæ virgines Pinsaverant pastam.

• **PINSINOCHIUM**, Locus ubi pinsitur, et panes conficiuntur. Vitæ Abbatum S. Albani: Iste hanc Ecclesiam ceteraque ædificia, præter pistrinam et Pinsinochium remanificavit ex lapidibus, etc.

• **PINSULA**, [Apicula. DIER.]

• **PINTA**, Mensura liquorum, nostris Pinta. Philippus Eystet. in Vita S. Will. lib. cap. 84: Adeo abundanter erupit (liquor) ut ampullam dimidiæ Pintæ capacitatis... adimpleret. Iter Camerarii Scotici cap. 10. § 5: Non habent mensuras, videlicet quartam, Pintam, tertiam, et partes concordantes monetæ Regis, per quas mensuras populus possit deserui debite, non indignetur. [Statuta Collegii S. Bernardi ann. 1498. apud Lobnelli. tom. 3. Hist. Paris. pag. 173: Verbis Latinis et non aliis sub pena solutionis unius Pintæ vini qualibet vice assistentibus illico distribuenda, loquantur. Occurrit præterea in Charta ann. 1367. ibid. pag. 443. in Statutis Montis Regal. fol. 300. et alibi.]

• Une pinte droite legitima, in Lit. remiss. ann. 1404. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 842. Pintat vero et Pintot, pars pinte media. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 124. ch. 304: Alons boire un Pintat de vin. Allæ ann. 1395. in Reg. 148. ch. 188: Icelle Huguette, demourans après de Chalon sur la Sonne, demanda un Pintot de vin. Consuet. Castell. ad Sequanam ex Cod. reg. 9896. 2: A Chastillon a la plus grant mesure de vin de Bourgoigne... Premierement tient deux pintes de icelles qu'on vend le vin en menu, et est appelle le marc au vin; et s'il estoit perdu, l'on prendroit la mesure au blef, et empliroit l'on de millet ou de senerey, et le sixieme d'icelle mesure seroit le marc au vin, et le douzieme la pinte, à quoy l'on a acoustumé de vendre vin: le Pintat à quoy l'on vend le vin est le quart du marc.

• Hinc Pintage, Præstatio, quæ pro pinitis seu mensuris adæquandis exsolvitur vel jus illas adæquandi. Charta ann. 1351. in Chartul. Arremar. ch. 32: Item disolent avoir l'adjustement et Pintage des mesures, la veille et le jour de la feste de Viviers.

• **PINTA**, Poculum, vasculum. Charta ann. 1351. in Reg. N. Chartoph. reg. ch. 26: Item cuppas duas de auro magnas, unum potum sive Pintam unam, et unam cuppinam. Unde Pintier, poculorum opifex nuncupatur. Lit. remiss. ann. 1471. in Reg. 195. ch. 1520: Colas et René Levesques Pintiers d'estain, etc. Pion Pichart, qui est Pintier d'estaing, in aliis ann. 1461. ex Reg. 198. ch. 163.

• **PINTALPHUS**, Vas vinarium, lagena major. Comput. ann. 1484. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 33. col. 2: Uno vase vini, cum certis aliis Pintalphis vini, etc. Vide Pitalphus et infra Pitalpha.

† **PINTAPHUS**, Charta Piperac.: Morphæ panis et Pintaphus vini. Idem videtur quod infra Pitalphus.

• **PINTHARA**, f. Idem quod supra Pinta. Missale vetus eccl. Vien. apud D. d'Antigny in Comment. histor. tom. 4. pag. 308: Debet deferre secum idem S. Paulus unum cadulum plenum unius Pinthare vini, unum panem album, etc.

• **PINTHERIATA**, Modus agri. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 465: Item et unam peccam baris seu silus, vocata Prat, servat, continentem tres quarteriatas et unam Pinteriatam terra et silus. Vide supra Pictura.

† **PINTORUS**, Avis. Vide Bitorius.

† **PINTRICI**, Pincerna: erat enim pincernatus dignitas Ecclesiastica. Vide Pincerna. Constitut. Arnaldi Episcopi Barcinonens. ann. 1277. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 605: Ordinavimus quod omnes officiales nostræ Ecclesie præsentis et futuri, scilicet monachus, dormitoriarius, portarius, diaconus, subdiaconus, ministralis, pistor, Pintrici faciant in propriis personis perpetuo assiduam et continuam residentiam in civitate. In alia ejusdem Arnaldi Constitut. ann. 1280. ibidem col. 608. ubi fidem officiales recensentur, loco Pintrici legitur Botellarius.

† **PINUS**, Genus morbi. Mirac. S. Marie Magdal. de Pazzis tom. 6. Mail pag. 309: Eadem in uno digitorum malum ferens, quod Pini nominant, et dolores spasmodicos inde obvenientes, evadere cupiens, iterum votum fecit. Ibidem pag. 372: Dominæ Mariæ de Garba... in uno digitorum morbus venit quem Pinum appellant; unde cum dolores veluti spasmodicos multis diebus pateretur, etc. Vide Pnio.

• **PINUS**, Locus fortasse pinis consitus. Bulla Bened. VII. PP. ann. 974. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 243: Villam Filgari cum ecclesia S. Cypriani et ecclesiam S. Justæ, cum decimis et primitiis et oblationibus ad eadem ecclesias pertinentibus, et ipsum qui fuit de Borello et alaudia de Soccoronio. Vide supra Pinoletum. Nisi montem malis interpretari. Vide Pinna 4.

† **PINOCARI**, PINOCCHERI, qui et Fratelli. Secta religiosorum Minoritarum damnata. Vide Bizochi.

† **PINOCCHA**, PINOCCHERA, Soror aliquid tertii Ordinis, puta S. Francis, etc. Italis Pinzotta, Pinzochera, idem sonat quod nostris Bigote. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Mail pag. 328: Quædam præterea pia soror, quam Pinzocham dicunt, ipsi beate Columbæ affectu charitatis et pietatis sollicitudine juncta. Bulla Bonifacii IX. PP. in Bullar. Carmelit. pag. 326: Sit licitum ac permissum quascumque mulieres... quæ habitum regularem predicti Ordinis ad instar mantellatarum seu Pinzocherum Ordinum fratrum Minorum et Prædicatorum habere voluerint et gestare, tam virgines ac matronas, quam viduas, in mantellatas seu Pinzocheras dicti Ordinis Eremitarum recipere. Vide Bichini et Pyrocara.

• **PIOCUS**, Ligo, Gall. Pioche, alias Piochet et Piochon. Inquisit. ann. 1208. ex sched. Pr. de Mazauges: Requisitus quæ pignora fuerunt apportata, dixit quod Pioscos, etc. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 57: Icelui Jobelin qui en sa main tenoit un Piochet, en volt ferir les supplians: Rursum occurrit in aliis ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 111. Allæ ann. 1480. in Reg. 208. ch. 139: Ung petit Piochon, autrement dit

fossor. Unde Pioer, pro Piocher, Fodere, terram ligone versare. Lit. remiss. ann. 1469. In Reg. 195. ch. 290: *Les suppians alerent ouvrir et Pioer en la vigne d'un nommé Guillaume Turreau.* Vide mox Pionarius.

PIOLA, vox Italica, Gallis *Rabot*, in Statutis Mediolanensibus I. part. cap. 255. [Hinc *Pyoler*, pro *Raboter*, *polir*, laevigare, polire, dixit le Roman de la Rose MS. :

Mes seus voient autrefois traire
Nouvelz ars leur convient refaire,
Que li seules pult Pyoler,
Nes convient autrement doloer.

Pyoler, Eadem notione, ibid. :

Si fu bien-fés et bien dolés,
Et si fu moult bien Pyolés.

In eodem Poemate, si fides Borello, pipoler variegare sonat.]

Alia est horum verborum notio: *Pyoler* vel *Pioler*, est Diversis coloribus variare: *Pyopler* vero vel *Pipoler*, lepide ornare significat, ut *Appipauder*, in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 2 :

Se vous seurez et vos parentes
Ont lor lorains et lor sambes,
Se parées sont et vestées,
Et ricement Appipaudees.

Vide infra Pompare.

PIOLA inter arma prohibita recenseatur in Statutis Astens. cap. 92. fol. 84. v. : *Gladii restiti sunt isti: spate, apio, Piole, jusarma, etc.*

PIONARIUS, Fossor castrensis, vel qui ligone terram atterit et fodit, Gall. *Pionnier*. Comput. ann. 1302. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. clx. : *Et pro duobus maponibus et pro... Pionariis... III. et XXXV. l. ... s. et dim.*

Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1128. fol. 160. r. : *Colardus Martini de novo institutus in officio custodis stagnorum foresta de Wailly, Pionarius: pour gasonner calciatas dictionum stagnorum, etc.* Hinc *Pionnier*, pro *Vigneron*, vinea cultor, la Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 273. *Le pionnier, qui estoit Pionnier de Bau-leuet Leacot de Rains, et faisoit ses vins à moitié, recela une queue de vin san: en faire compte à son maistre.* Vide supra in *Piocus*. Opificium vero piono i, Pionnaige dicitur in aliis Lit. an. 1458. ex Reg. 189. ch. 250: *Plusieurs pionniers ouvrerent de leur mestier de pionnaige et fouteige, etc.*

PIONES LEGIS, apud Papjam MS. et edit. ubi forte leg. *Spiones* (Regis, Gall. *Espions*).

Ut ut est, nostri *Pyonner* dixerunt, pro *Espionner*, Explorare. Lit. remiss. ann. 1472. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 750: *Icellui Rogneret dist au suppliant qu'il avoit prins et embié de l'argent pour aler Pyonner à l'armée.*

Aliud vero sonat *Pion* in Stat. cordaria ex Lib. rub. fol. magn. domus publ. Abbavil. art. 1: *Nous avons ordonné que blans Pions, que on dist estoupes, ne soient mis avec blanque canvre.* Haud scio an idem sit *Pions*, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 250. v. : *Pour la bale de Pione, vj. deniers.*

PIOTA, Solea ferrea, ab Italico. *Piota* planta pedis. Statuta Placentia lib. 6. fol. 80. verso: *Item de ferratura boum seu vaccharum in aliquo pede, cum duabus Piotis novis, et cum clavis et cum una Piota munitum: et cum clavis ultra vi. den. Item de remittendo alicui bovi seu vacche in aliquo pede cum duabus Piotis,*

et cum clavis ultra iv. den. Item cum una Piota tantum cum clavis, ii. den.

1. PIPA, Vasculum, cadus. Testamentum S. Everardi apud Mirsum in Cod. Donat. par. cap. 21: *Thuribulum argenteum unum, Pipam auream, tabulas, etc.* Ubi *pipa* videtur fistula, qua sanguis dominicus hauriebatur. Ita sane Card. Bona. Henr. de Knyghton ann. 1345: *Dicebatur namque ipsum de dicta villa unam Pipam plenam auro... reportasse.* [Charta ann. 1388. in Tabular. Majoris Monast.: *Frater Robertus de Castelloduno Prior de Vareda redditus prioratus exponens, appretiat sextarium bladi 8. sol. sextarium avenae 5. sol. Pipam vini 30. sol.* Charta ann. 1375. in Tabul. de Troncheto: *Gaufridus de Piagen domicellus... legat Guillelmum sorori suae unam Pipam vini.* Adde Consuet. Brageriac. art. 111. et 124. *Pipes de corio.* in Charta Henrici V. Reg. Angl. ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 261.] *Pipe de vin,* in Consuetud. Turen. art. 63.

Pipe capacitas, apud Montem Albanum, declaratur in Lit. remiss. ann. 1381. ex Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 146: *Jehan Channet, dit Gerald, de la ville de Montauban vendit audit exposant une Pipe de vin à la mesure dudit pais; laquelle mesure est telle, que la Pipe de vin tient quatre chevoux ou sommiers chargiez de vin.* Pro mensura frumentaria occurrit, in Testam. Franc. ducis Brit. ann. 1449. ex Bib. reg. : *Trois Pipes de froment... Deux tonneaux fourment de rente.* Vide infra Pippata.

PIPA, Canalis, Gall. *Conduit d'eau*, Angl. *Pipe*. Charta Richardi Abb. ann. 1430. apud Rymer. tom. 11. pag. 81: *Pipes et fistulas plumbeas, ceterasque machinas sub et supraterraneas, in quibus aqua ipsa in et per predicto clauso capite, fontibus, cisternis, ceteris quoque machinis, descendere et decurrere valeat, usque dictam civitatem.* Vide Augoa et Clericus *Pipe* in Clerici.

2. PIPA, Uter symphonicus, Gall. *Cornemuse*, musette, alias *Pipe*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 101: *Rogerus dixit, quod si non posset habere bucinatorem seu pipatorem, saltem haberet fistulam, Pipam seu cornemusam.* Aliis ann. 1382. in Reg. 190. ch. 302: *L'exposant avoit dit par esbatement audit Jehan Haverberc, qu'il avoit desiré ou souhaisté la Pipe ou musette de un varlet de la ville de Pucheviller.* *Une Pipe ou musette,* in aliis ann. 1407. ex Reg. 162. ch. 15. Denique aliis ann. 1376. in Reg. 110. ch. 132: *En la ville de Senarport estoit un menestrel pippant pour la dite feste, le suppliant, qui estoit sergent en ladite ville, feust alé depecier la Pipe dudit menestrel.*

Fustis species *Pipe* praeterea appellatur, in Lit. remiss. ann. 1491. ex Reg. 141. ch. 190: *Icellui Girart feri l'exposant de son plançon ou Pipe un grant cop.*

PIPARE, Fistula canere, Chanter ou jouer de la pipe, instar forte Gallinarum, quae Latinis *pipare* dicuntur. Italis enim *Pipare* idem est quod *Pipire*, Columelle lib. 8. cap. 5. *Pipilare*, Catullo, *pipare* Aristophani, etc. Guill. Guiart MS. ann. 1304:

Tabours croistre, cors bourdonner,
Flagiez Pipar, et trompes braire.

S. Althelmus de Laude Virgin. :

Limpida prepositibus sic complexa est cetervis,
Garrula quae rostris resonantibus cantica Pipant.

Milo Monachus in Vita S. Amandi lib. 3. cap. 8 :

Qui possent trimeo vobis Pipare commas.

[Vide Martini Lex. v. *Pipe*.]

PIPELLA, Pisciculus quidam. Polyp-tich. Fiscamn. ann. 1285: *Durandus de Lametria tenet 19. acres terre, unde reddit duo centum Pipellarum et tres anguillas comptabiles.* Vide *Pipermella*.

PIPELO, convicia, Glossa antiq. MSS. [* Vide *Pipulare*.]

PIPENNA, Bipennis. Vita S. Emer. tom. 6. Sept. pag. 484. col. 2. *Excepto singulari habitu et Pipenna, quam manibus gestabat, nihil secum inde sustulit.*

PIPER, *Pisapi*, Arbor in India nascens, cujus fructus nunc notissimus, olim admodum placuit sola sua amaritudine, et pondere emptus ut aurum et argentum, inquit Plinius lib. 12. Quae quidem piperis raritas ac pretium fecit, ut definceps pro quibusvis aromaticis speciebus haec vox usurpata sit. S. Augustinus lib. 2. de Morib. Manichaeor. cap. 18: *Alius... exquisitas et peregrinas fruges multis ferculis variatas et largo Piperis aspersas nona hora libenter assumat, etc.* S. Hieronymus Epistol. ad Evagrium: *Omne quod rarum est, plus appetitur.* *Pulagium apud Indos Piperis pretiosius est.* Theodulfus lib. 1. Carm. pag. 148:

Non quantum scolis est animae praeparare corpus,
Et non mortalem non moribunda tibi,
Ancillam domibus, Piperi praefere dictam,
Plumbam auro, gemmas sordida zona boala.

Ita in Codice Epist. S. Bonifacii Archiep. Moguntini Epist. 5. 146. et 148. *piper* jungitur thuri, cinnamomo, costo, et incenso, quae omnia vice *Eulogiarum* amicis mittebantur. Chronic. Reclera perg. : *Misi et 80. quintarios de Piperis.* Quibus in locis *piper* sumitur pro quibusvis speciebus aromaticis. Alanus in Planctu naturae, de Prælati: *Qui salmomas, et luctos, ceterosque pisces aquipollenti generositatis praestigies, variis decoctionum cruciatos martyris, baptizandi adulterantes officium, sacri Piperis fonte baptizant, ut ex tali baptismate baptizati, multiformis saporis gratiam consequantur.* Statuta antiqua Canoniorum S. Quintini in Viromanduis: *Sunt in costa farja 24. frusta carnis, et 300. ova, cum Piperis, id est speciebus quibuscumque.* Consuetudines Tolosae part. 2. Rubr. de Donationib. : *Piper, cera, carnes, scyphi argentei, vel aurei, et quaecumque alia sint, quae mittantur vel dantur marito, etc.* Vide Constantium Afric. lib. de Gradib. sub finem, et Gorraum in Definit. medic.

PRESTITUM etiam *piper* in censu non semel ex vet. Chartis constat. Charta ann. 1196. ex Tabul. S. Andreae Avenion. : *Pro qua (medietate) darent ipsi monasterio libram unam Piperis censualem singulis annis.* Alia omitto.

Inter praecipua etiam dona ecclesiis aut monasteriis collata recensetur. Stat. Massil. lib. 1. cap. 45: *De pipere dando religiosis domibus. Statuimus quod Piper illud, quod domini Massilis olim donaverunt vel reliquerunt domibus vel locis religiosis dandum vel solvendum, super redditibus excusantibus occasione portus vel ripes Massiliae vel pro eis, faciant rector aut consules dari per officium suum sine mora, postquam requisitus fuerint.*

PIPERATA, Piperis vasculum, Gallice *Poirrier*. Annal. Mediolan. apud Murator. tom. 16. col. 812. ad ann. 1389: *Bus-*

ex Reg. 182. ch. 275: Pour le temps que la guerre estoit entre nous et le duc de Bretagne, ledit exposant estant en une embusche en la compagnie du connestable de S. Jams de Beuron, en un lieu... où les Pitoulons et plusieurs autres passeroient en une nuit sans mot sonner près de ladite embusche; et lors l'un des varids dudit exposant lui dist que il avoit veu gens d'armes passans près d'eux sans mot sonner, et lors icelui exposant cuidant que ce fussent nos ennemis, etc.

* 2. PIRETUM. [Herbe, poiret. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E 36, xv s.)]

† PIRGIUS, PYRGIUS, Itinerarius agger, via strata, publica, Gall. Grand chemin, chemin ferré. Charta Roberti de Tornella ann. 1218. in Tabular. Compend.: Præterea eidem ecclesie benignè concessi quod ei culturas suas de Mesviler, de Favrois, de Villula, muro et fossato et quacumque alia clausura, salvo Pirgio, circumire et claudere licebit. Charta Anzoldi Abb. Compend. in eodem Tabular. Carrucas ejusdem ecclesie pro transformatione Pyrgii vel alia forefacto non poterit (advocatus) capere... De tribus causis unde litigium erat inter ecclesiam et advocatum, scilicet de incisione busci, de transformatione Pyrgii et de latrocinio, submonitus homo venit ante advocatum, etc. Vide Pergus, et mox Pirgus 1.

† PIRIUS, Eadem notione, in Tabular. Montis S. Eligii: Compromissum inter nos etc. super controversia justitiae et domini in quodam Piro protenso ante parvum montem S. Eligii. Sequitur hujus compromissi tenor Gallice: Comme contents et controversies fuissent sources entre nous... C'est à savoir ke li die Jehans demande justice et signerie, si comme de sanc et de larron en tout un chemin par lequel on va d'Asch à Vilars par le petit mont S. Eloy. Idem Tabular: 14. virgii terra contigua Piro de Kavenci. In quibusdam Chartis ejusdem tractus: Listant au chemin du piro; in aliis: Listant au chemin piro; in recentioribus vero ubi de eodem agro: Listant au chemin ferré. Unde ejusmodi vis a petris ex quibus compactæ sunt sic dictæ videntur.

† 1. PIRGUS REGIUS, Idem quod Pirgius, Via regia. Charta Alexandri Leodic. Episc. ann. 1181. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 710: In his locis et vicis præscriptis possidet ecclesia banum et justitiam, impetum et burinam, ictus et sanguinem, rapturam et Pirgum regium, fora, telonea, etc. Vide Pergus.

† Charta Rainald. archiep. Rem. ann. 1184. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 14: Transsundo fluvium, qui dicitur Vidulus, ad Pirgum, qui vocatur Marlois, usque ad territorium de Scon.

† 2. PIRGUS, Turris, ex Gr. πύργος. Testamentum Guillelmi Jordani Comititis Ceritanis Id. April. ann. 42. Philippi Regis Franc.: Videlicet castella, rochas, Pirgos, et omnes fortitudines, etc. Est etiam Pyrgus, turricula, sive frutillus, ex quo tessera mittebatur in tabulam, apud Sidonium lib. 8. Epist. 8. lib. 5. Epist. 17. lib. 8. Epist. 12. [Vide Salmas. in Solin. ubi docet quid Pyrgus a frutillo differbat.]

† Pyrgus, Suggestus, ambo, nostris Jud. Johannes Diac. in Vita S. Gregor. Mag. lib. 4. cap. 69: Itaque cum Evangelis in Ambonem venerabilis Levita Petrus accendens, mox ut Gregorianæ sanctitati testimonium præbuit, inter verba veræ confessionis spiritum efflavit, et a dolore mortis extraneus juxta Pyrgi basin... meruit sepeliri. Diarium Italic.

Dom. de Montfaucon pag. 100. ubi de ambone Ravenne: Servus tuus Agnelus episcopus hunc Pyrgum facit. Quod ambo turris instar concinnatus erat, Pyrgus dicitur est.

* 3. PIRGUS, Capsa Reliquiarum, quod ad modum turris formata vel turribus ornata sit. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: Pirgus, ferte, Gallice.

† PIRICUDIUM, idem quod Fugillus, Gall. Fusi, Tudicula igniaria. Glossar. Lat. Gall. ann. 1852. ex Cod. reg. 4120: Pericudium, Fousis. Fousis, in alio ex Cod. reg. 7679.

† PIRITEGIUM, Nostris Couvre-feu, vox ibrida a Græc. πυρ, ignis, et Lat. tegere. Compend. jurium et consuet. Univers. Paris. per Robert. Goulet fol. 18: Hora nona vesperi pulsatur Piritegium seu diacessus ad lectum et non prius. Vide Ignitegium.

† PIRIUS, Vide Pirgius.

† PIROGIUM, ut Piricudium. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Pirogium vel Pirogus, foitil.

† 1. PIROLUS, Chron. Tarvisin. ad anp. 1879. apud Murator. tom. 19. col. 768: Victor autem Pisani capitaneus Venetorum vita donatus est beneficio unius Piroli argentei deaurati, in quem veretonus unus balista emissus percussit, ita ut infra viscera nequivit adire. Haud scio an eadem notione qua Pirolo Itali turbinem vocant.

† 2. PIROLUS, inquit Nicolaus Uptonus lib. 4. de Militari officio pag. 168: Parva bestia est major sed longior mustela, in Anglia satis nota. Rubens est, et in ventre candidus, mira agilitate viget, in arboribus habitat et foetus fovet, de arbore in arborem saltu potius quam volatu migrat, etc. [Johannes de Monstrolite in Epist. ubi de Monast. Caroli-loci, apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1890: Non sum ratus subicere religiosum hic degere non magnæ corpulentie, qui octogesimum etatis suæ annum infra mensem subintrabit. Et jam sexagesimum annum, quo professus est, præterit, erectum ut est scirpus, vivacem ut Pirolos, latum ac benignum adversus omnes, ita ut ametur ab omnibus. Utrobique legendum videtur Pirolos per aphæresin pro asperius, scilicet, Gallic. Ecureuil. Vide in hac voce.]

† Glossar. ex cod. reg. 7692: Pirolos, Ecureuil. Occurrit præterea in Dialog. creatur. dial. 110. Vide infra Pirus 1. et Varius.

† PIROMA, Lo lavoro de monumenti, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† PIROMANGIA, Devinement que l'en fait en feu. Piramanticus, celus qui devins en icelle science. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7684.

† PIRONADUS, seu PIRONATUS, Clavis compactus, ex Italico Pironis, Clavus ligneus, Chevillæ. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 11: Galeæ sint sex aliquantum ex majori forma... et fiant ex multo meliori lignamine, et melius Pironadæ, et sint ligatæ, et specialiter pisticæ pro sustinendo laborem melius et impetum renigandi, etc.

† PIROSSIUM, [Feu d'os. (Gloss. Lat. Gal. E 36, xv s. Bibl. Insul.)]

† PIROTAUS, Epistola Frederici II. Imp. ad Saladinum apud Rogerum Hovedenum pag. 650: Intelliges, quid nostræ victrices aquilæ... quid Anconitana Marchia, quid Veneticus Pirotaus, quid Pisanus nauclerus, etc. Sed legendum pirota.

† PIROTTUM, Synodus Sodorensis in Mannia an. 1220. cap. de Mortuariis

discedentium: Statuendo pronuntiamus, quod de bonis cujuslibet discedentis Ecclesia habeat optionem de omnibus, juxta consuetudinem vicinarum provinciarum, excepto uno, cum omnibus indumentis suis, et fulcro vel culcitra. Quod si non habeat Pirottum, vel culcitram, septem dentur denarii. Proinde Pirottum idem est quod fulcrum, [ntsi legendum malis Birettum pro Pirottum.]

* 1. PIRRA, ab Ital. Pira, Cumulus acervus cujuscumque rei, Gall. Monceau. Stat. Bonon. ann. 1260-67. tom. II. pag. 158: Et nullo modo vel ingenio aliquis fornaxariorum... debeat eligere lapides, seu aliquam electionem facere, vel fieri facere de lapidibus; et non liceat eis vendere lapides vel cuppas, quousque omnes lapides totius fornacis extracti fuerint et in Pirra (Pura codd. 50-60) positi. Et cum fuerit Pirra (Pura codd. cit.) facta fornaxarii tenentur omnibus emere volentibus dare et vendere lapides, etc. [Fr.]

* 2. PIRRA, Pira, i. e. Structura erecta in modum columnæ ad arcum vel aliquid aliud fulciendum. Ital. Piloni; Pilastrò, Gall. Pilièr. Stat. Bonon. ann. 1260-67. tom. II. pag. 409: De uno archivolto et una Pirra faciendâ singulis annis ad pontem novum de Reno. (Fr.)

† PIRRULA, Pars nasi (nasi), in Gloss. ad Doctr. Alex. de Villa Dei. Vide Pirula.

† PIRVERIE, Retis genus, forte illud rete rotundum, cujus pars inferior globulis plumbis instruitur, superior in conum desinit: quodque a nostris vocatur Eparvier. Charta ann. 1119. ex Tabul. Partiniac. et Casæ Dei apud Stephanot. tom. 2. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 499: Domavitimus etiam et concessimus prædictis monachis piscationem aquæ Thorsit, vasa et Pirverie atque verovicune.

† PIRULA, Extremitas: Pirula nasi, le bout du nez. Glossæ Isidori: Perula, extremitas nasi, Papias habet Pirula, a formula piri. Glossæ Latino-barbar. Hrabani Mauri: Ejus (nasi) extremitas Pirula vocatur, a forma pomi pyri. Glossar. Elfrici: Pirula, fe re ve ard nosu, i. extremus nasus. Michael Scotus de Physiologia cap. 22: Cognoscitur etiam omnis juvenis de virginitate et corruptione per multa signa, ut uterque ad Pirulam nasi, quia manente virginitate, cartilago Pirulæ nasi sentitur indivisibilis: sed si est violata, sentitur partibilis. Olla patella:

Pirula, pupille, palpebra, stiris, mala.

[Vide Collectanea in Isid. Gloss. v. Pirula.]

* 1. PIRULUS, ut supra Pirus 2. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: Pirulus, Gall. Ecureuil, et Pirula, femella. Charta ann. 1273. in Chartul. Buxer. part. 6. ch. 59: Lego monachis Buxeræ... mantellum meum de bruneta, forratum de pellibus Pirulorum.

* 2. PIRULUS, Sturnus, Gall. Etourneau. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: Pirulus, avis, Esturnes.

* PIRUM, Vas ad instar piri effictum.

Inventar. ann. 1420. Inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 591: In thesauraria dictæ ecclesie inventimus... unum Pirum argenteum pro pulvere. Ejusdem originis est vox Gallica Poire, qua fustis species significatur, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. Reg. ch. 531: Une barre, que l'on nomme Poire au pais (Languedoc)... Une Poire ou grant baston, etc.

* PIRUM ANGUSTIÆ, Gall. Poire d'an-

* 2. **PISCARE**. [Piscari: « Super eandem vero veterem exclusam, de eis piscariam, in quam nullus piscare audeat nisi jussu aut voluntate ipsorum (Monachorum S. Nicolai Andegavensis.) » A. N. T. 179, n. 78, an. 1188.]

PISCARIA, vox Latina nota. Locus, in quo piscatur, Italia *Peschiera*: *Essang, ou Pescherie*, in Consuetud. Norman., art. 210, 215, 221. Arvernensis cap. 21. art. 35, 40, 41. Pictaveni art. 157. Chronicon Farfense: *Qui contendebat Piscarias per singula loca Ducatus Spoletani, et retia nostra ruperant homines ejus, et Pisces tulerunt, etc.* Leo Ost. lib. 2. cap. 26: *Obtulit ibidem Piscariam suam, etc.* Gesta Innocentii III. pag. 106: *Piscaria in mari et in aqua dulci.* Regestum Philippi Aug. fol. 69. *Deditur Piscariam unius archiepiscopi pontis, etc.* Occurrit etiam apud Giraldum in Itinerario Cambriae lib. 2. cap. 8. In Monast. Anglic. tom. 1. pag. 286. etc. [Piscarium pro Piscariam lege in Charta Caroli Calvi ann. 849. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 120.]

PISCARIUM, in Flota lib. 1. cap. 12. § 21. **PISCARIA**, Jus piscationis, Gall. *Droit de pescherie*. Charta Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1487. apud Rymer. tom. 12. pag. 326: *Materia questionis de et super quadam Piscaria sive jure piscandi in dicta riparia, etc.* Occurrit rursus pag. 339. Vide **Piscatio**.

PISCARIA, Piscatorium forum, Gall. *Poissonnerie*. Statuta Massil. lib. 1. cap. 49. § 3: *Item, statuimus quod aliquis extraneus vel civis non possit vendere pisces nisi in Piscaria Communis.* Ibidem cap. 50: *Omnia nobis cura esse debet ut pisces qui in Piscaria Communis Massilie apportantur vendendi, boni et recentiores vendantur.* Pluries ibi.

PISCAROLUS, Piscarius, qui pisces vendit. Processus de Thoma Aquino. tom. 1. Martii pag. 702: *Interrogavit ipsum Piscarolum quot pisces haberet.*

PISCATARIA, Piscatus, Gall. *Pêche*. Libert. MS. Barcin. ann. 1283: *De Piscataria. Primum scilicet capitulum Piscatarie, concedimus quod reducatur ad antiquum modum et pristinum usum, nisi inter eos, dictam universitatem et tenentes Piscatariam, aliter conventum fuerit vel ordinatum.* Potest et de piscatorio foro intelligi. Vide in **Piscaris**.

PISCATARIUM, pro **Piscatorium**, in Charta ann. 1209. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1080.

PISCATGIUM, **PISCATICUM**, Quod pro jure piscationis praestatur. Charta Guilonis D. Montislauri ann. 1887. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 610: *Homines, homagia, pedatgia, herbatgia, quastus, ... Piscatgia, etc.* Charta Caroli Calvi Reg. Franc. ann. 848. tom. 1. Histor. novae Occitan. Inter Instrum. col. 95: *In ipso Comitatu pulveraticum, piscuarium, Piscaticum, tam maris quam aquae currentis, etc.* Vide in **Piscatorium**.

PISCATIO, Jus piscationis in fluviis, etc. in Charta Guilonis Episcopi Lingonensis ann. 1287. Chronicon Laurisham. pag. 61: *Tantis munificentibus suis beneficiis adjecit clementissimus Rex Piscationis concessionem in Rheno flumine, in vico cognominato, etc.* Charta vetus in Probat. Hist. Castrivillanensis familiae pag. 8: *Concessit quoque... quantum Piscator unus piscari possit, quousque aqua ejus durat. Piscationem.* Vide Chronolog. Præsulum Lodovensium pag. 56. 95. et Sanjulianum in Tornutio pag. 521. ubi questionem agitatam ait, an jus piscationis et piscandi idem sit.

PISCATIO, Piscatus, Gall. *Co qu'on a pris à la pêche*. Lex Ripuar. tit. 42. cap. 1: *Si quis de diversis venationibus furaverit aliquid, et celaverit, seu et de Piscationibus, quindecim solidis culpabilis judicatur.* Eadem habet Lex Salica tit. 35. cap. 1.

PISCATOR REXIUS, Is qui a rege iis, quae ad piscatum pertinent, iudex praepositus est. Charta ann. 1317. In Reg. 59. Chartoph. reg. fol. 9. r. : *Adnotus de Therots constitutus est Piscator rexius ad capiendas omnes pisces forefactos: item ad capiendas reccia vetitis, et ad faciendum de ipsis justitiam consuetam. Item eidem concessa est custodia stagnorum regionum de Voua. Quae officia tenebit et exercebit, quamdiu placuerit domino regi. Pascheur, pro Pêcheur, piscator, a verbo Paucher, piscari, vulgo Pêcher. Consuet. Aurel. apud Thaumasser. ad calcem Assis. Hierosol. pag. 474: *Li Pascheur. Tuit cil (qui) Pauchent à trable (truble) et à fill... doivent de quinze en quinze obol.* Vide infra **Piscionarius**.*

PISCATORES, in commercio perinde ac servi et coloni. Charta Ludovici Pii Imper. in Chronico Farfensi: *Curtibus, villis, piscationibus cum Piscatoribus suis, servis, ancillis, etc.* Ibidem pag. 664: *Et Piscatorem nomine Aunefridum, et fratres ejus, manentes in territorio Reatino, in loco qui dicitur Sempitemponius, cum usoribus et filiis eorum, terra ac domibus eorum, et piscationem, quam ipsi facere consueverunt cum omnibus rebus suis.* Alia Charta apud Hieron. Vignerium in Stemmate Alsatico pag. 105: *Quidquid ibi possidet apud Domum Remigium, Fulcodum Piscatorem cum omni familia sua. Tabularium Montislaurois apud Rufum in Comitibus Provincie pag. 61: *Videlicet Piscatores cum omni censu piscium, quod mihi facere debent, qui in villa manent Cotignavia, etc.* Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 466: *Dedit... et duos Piscatores de Tervanto.* Petrus Diacon. lib. 4. Chr. Casin. cap. 20: *Cum omnibus pertinentiis suis, ac rebus, et uno servitio Piscatorum.* Tabularium S. Albini Andegav.: *Et cum una masura terrae, concessa eis uno Piscatore in aqua ibi fluente.* Adde Spicilegium Acherianum tom. 13. pag. 289.*

PISCATORIA. Vide mox in **Piscatorium**.

PISCATORIUM, ἰσθηκώριον, in Gloss. Gr. Lat. Idem etiam quod **Piscaria**, [in lib. 5. Capituli. cap. 279. et in Charta ann. 804. tom. 1. Histor. novae Occitan. Inter Instrum. col. 81.] Charta Philippi I. Francor. Reg. ann. 1006. apud Marlotum in Chronico S. Nicasii Remensis cap. 2: *Alodium de Mundristaca curte, cum Piscatorio et sede molendini. Mox: *Cum Ecclesia, Piscatorio magno, et sedibus molendinorum.* [Tabul. S. Albini Andegav.: *Concedo ipsi S. Albino... terram vel aquam ad Piscatoria faciendam omnibus diebus quibus orbita hujus saeculi voluitur.*]*

PISCATORIA, [Locus in quo pisces capiuntur: item Jus piscationis. Charta ann. 1062. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Et in pasceria supradicti molendini unam Piscatoriam.* Acta S. Techildis tom. 2. Junii pag. 363: *Piscatoriam habentiam perticas 46. et dextros duos.* Helgaudus in Roberto Rege: *Piscatorium Ligeritii fluminis attribuit.* Chronicon Hugonis Flaviniac. pag. 133: *Et ad Flaviniacum Piscatoriam totam, et alteram Piscatoriam ad Tiliacum pertinen-*

tem. [** Vide Mitterm. princip. Jur. Germ. § 288.]

PISCATORIA, Vectiga, quod a piscatoribus praestatur, in Cod. MS. reddituum Episc. Autiss. ann. circ. 1280. exarato: *Piscatoris aqua, sex libras.* Vide **Piscatgium**.

PISCATORIA, ut supra **Piscaria**. Locus in quo piscatur. Charta Pontii Comit. Tolos. ann. 988. Inter Instrum. tom. 6. novae Gall. Christ. col. 78: *Concedimus... totum honorem predictum... cum molendinis, et cum omnibus pasceriis, tam de Piscatoriis quam de molendinis.* Vide **Piscatura**.

PISCATUM. Capitulare de Villis cap. 44: *De leguminibus quoque et de Piscato, seu formatico, butiro, melle, etc.* [Concil. Legion. ann. 1012. Inter Hispan. tom. 3. pag. 198: *Piscatum maris et fluminis et carnes quae adducentur ad Legionem ad vendendum, non capiuntur per vim in aliquo loco a sayone.* Ubi pro Piscatum seu pisces ipsi usurpatur.]

PISCATURA, Idem quod **Piscaria**. Charta Mauriti Episc. Paris. ann. 1171. in Tabular. Montismart.: *Item molendinum quoddam et Piscaturam ejusdem molendini.* Tabular. Landeven.: *Notum sit... quod Alanus Britanniae Comes dedit S. Gwingaloso... sclusum cum molendinis in ea sitis et totam Piscaturam sibi appendentem.* Vide **Piscatria**.

PISCATURA BANNALIS, in Charta ann. 950. apud Meurissium in Episc. Metensibus pag. 137.

PISCATRATGIUM. Vide supra **Piscatragium**.

PISCARE, Pice illinere. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Péguar, Prov. Pisceare.*

PISCENARIUS, Piscarius, Gall. *Poissonnier*. Charta ann. 1350. apud Rymer. tom. 5. pag. 694: *Item, quod carnifices, Piscenarii, hostelarii, brasatores, etc.* Vide **Piscionarius**.

PISCERNA, Cella vinaria. Acta MSS. capit. eccl. Lugdun. ad ann. 1844. fol. 98. v. col. 2: *Considerantes quod duo personae ad officium Piscernae reffectorii ecclesiae debent esse, videlicet unus pro clerico et alter pro layco, officium dictae Piscernae vacans de praesenti... Girino de Currestia contulerunt.* Vide supra **Piscerna**.

PISCERNARIA, Eodem intellectu. Process. Egid. de Rays ann. 1440. fol. 178. r. ex Bibl. reg.: *Eis visum exitit dictum animal accessissis versus lucanar Piscernariae dicti castri, etc.* Galli dicere-mus. *vers le soupirail de la cave.*

PISCIASIS, *Lo fetore de la urina*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Ab Italico **Piscia**, urina.

PISCIDA, Pyxis, Gall. *Boete*. apud Barel. in serm. de choreis. Vide **Piscida**.

1. **PISCINA**. Locus in quo manus Sacerdotes lavant, et ubi ablutiones Sacerdotis, Missam celebrantis, injiciuntur, in lib. Usuum Ordinis Cisterciensis cap. 21. 53. in Statutis Synodalibus Odonis Episcopi Parisiensis cap. ult. num. 24. 28. in Concilio Salmuriensi ann. 1253. cap. 3. in Synodo Ratiensi ann. 1300. can. 21. 22. et apud Durandum lib. 1. Ration. cap. 1. num. 39. Summula Raymundi Ordini. Praed. de lotione calicis:

Hanc in piscinam volo projicias, vel in ignem.

Vide Concilia Rotomagensia pag. 228. et Glossar. med. Graecit. voce ἰσθηκώριον. col. 519.]

PISCINA, Solum balnei. S. Augusti-

nus lib. de Dialect. cap. 5 : *Piscina dicitur in balneo, in qua piscium nihil est, cum nihil piscibus simile habeat : videtur tamen a piscibus dicta propter aquam, ubi piscibus vita est. Vetus Interpres Alexandri Iatrosophista lib. 3. Passio. de Balneo : Et sic stat aliquandiu in aëlio, ac post medicum descendat in Piscinam. Ubi Glossa MSS. : Solum balnearum vocant Piscinam, vel quodlibet, in quo continetur aqua.*

¶ 2. **PISCINA**, Locus in quo piscatur. Stagnum, Gall. Etang. Charta Arnulf. Luxov. Episc. in Tabul. Corbelensi : *Omnes autem alia res, quaecumque in controversia nominata fuerunt, tam in piscibus quam in regardis, in molendinis, in pratis, in pascuis et Piscinis, in grangia, etc. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 896 : Et eisdem viro presbytero concessit res cum Piscinis v. ad linum macerandum in Decano.*

PISCINALE, **PISCINALIS**, Idem quod *Piscina* 2. Gloss. Sax. Ælfrici : *Piscinale, fischus, i. piscium domus. Charta Roberti Præcipis Capus ann. 1121 : Et qualiter venit ipsam viam revolendo, usque ad Piscinalem et partem.*

¶ **PISCINARIA**, Locus in fluvio capiendis piscibus et maxime anguillis accommodatus. Charta Guill. comit. Moretonii ann. 1105. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 292 : *Dedi ego comes Guillelmus... unam Piscinariam anguillarum. Vide supra Piscis 3.*

¶ **PISCIONARIUS**, *Piscarius*, Gall. *Poissonnier*. Charta Comit. Gaufridi apud Baluzium Miscell. tom. 7. pag. 284 : *Signum Rainaldi coqui. Signum Teibaldi Piscionarii. Inquesta ann. 1255. in Tabul. Corbelensi : De hoc quod ipsi inhiberant Radulfo monacho Piscionario quod ipse non venderet pisces usque ad annum. Charta ann. 1408. apud Rymer. tom. 8. pag. 309 : Pro expediendis et liberandis mercatoribus Piscionariis et aliis personis, per utramque partem captis, contra formam treugarum predictarum. Vide supra Piscenarius.*

¶ Officium monasticum, cui piscium ministrandum vel etiam vivariorum piscium cura incumbit. Comput. ann. 1326. ex Cod. reg. 9434. fol. 2. r. : *Item a Piscionario monasterii S. Crucis Burdegalenensis, i. lib. Burdegali. Piscionarius appellatur, in Chartis Gallicis ex Tabul. ejusd. monast. Occurrit præterea in Lib. pitant. S. Germ. Prat.*

¶ **PISCIONARIUS REGIUS**, Idem qui supra *Piscator regius*. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 65. v. : *Philippus Maudiens Piscionarius domini regis, ad vadia quatuor solidorum Paris. per diem, et centum solidorum per annum, per Litteras regis confirmatorias datas v. Julii 1364.*

1. **PISCIS**, Panni species. Hariulfus lib. 2. cap. 10 : *Albas lineas 260. casulas de pallio 30. de purpura 10. de storace 6. de Piscis 1. de plata 15. etc. Ita lib. 8. cap. 8 : Casule... serice 3. ex Piscis 1. etc.*

¶ Coloris, ni fallor, ad florem persici accedentis : ibi enim varii enumerantur colores. Vide *Persus*. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 494 : *Inhibuimus expresse (monialibus monasterii villaris) ne in extremis partibus pelliciarum, puta in manicis et circa collum paraturum seu ornatum, alii qui ferent de Piscis vel hujusmodi. Quo spectant Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 66 : Il print a une haie une robe à femme sur rouge-goutte, qu'il vendi à Aucerre vij. sols*

Tournais. Item a confesso qu'il print un chaperon vert à femme à Peschoires, et le vendi ij. sols Tournais.

2. **PISCIS REGALIS**, quod regem jure regio pertinet, ut sunt balnea et sturgio apud Bractonum lib. 1. cap. 5. § 7. et in Consuetudine Norman. art. 608. [Fieta lib. 1. cap. 45 : *De sturgione aliter observatur, quod Rex illum integrum habebit propter privilegium regale. Et cap. 46 : De balnea vero sufficit si Rex habeat caput, et Regina caudam habeat.*] Charta Almarici Vicecomitis Narbonens in 2. Regesto Philippi Pulcri Reg. Franc. num. 23. ex Tabulario Regio : *Salve... prerogative Piscium regaliū, qui capiuntur in mari. Vide Craspietis.*

¶ **PISCIS PENDICULUS**, An qui ex præstatione debetur et penditur, vel qui hamo capitur, a quo pendulus est? Charta Theodor. comit. Fland. ann. 1145 : *Duas partes Piscium pendiculorum et rolegium, et ab eodem molendino quicquid aquas et prati continetur a ripa in ripam.*

¶ **PISCIS S. PETRI**. Vide supra *Citula*.

¶ **PISCIS PUBLICUS**, Vendibilis, ni fallor, Gall. *de Vente*. [Melius forte, Communis. Id est, majorem inter et minorem. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 479 : *Ubi iudicatum est ut non habeat potestatem ullius piscator piscari in supradictis piscariis, nisi reddiderit per omnem hebdomadam Pisces publicos III. aut sex minores valentes ipsas tres publicos Pisces.*

¶ **PISCIS GROSSUS**. Vide *Craspietis*.

¶ **PISCES ALBI**, in itinere Camerarii Scottici cap. 16. 19.

¶ **PISCIS REGIUS**. Tract. MS. de Pisc. cap. 19. ex Cod. reg. 6898. C. : *Umbra a toto illo tractu, qui a Massilia est Neapolim usque, umbrino vocatur, Baioua borragat, quasi verrucatus, a verruca quam in mento habet, a Gallia maigue, in Gallia nostra Narbonensi Jaina, nonnullis pisci rei, id est, Piscis regius. Vide Piscis Regalis.*

¶ **PISCIS SACER**, in eod. Tract. cap. 28 : *Nautis pompilium, sacrum Piscem vocant, quod ex pelago deducit naves ad portum usque.*

¶ Præstationis species, que *Poissons de mort* nuncupabatur, mentio fit in Charta Ludov. comit. Nivern. ann. 1312. ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 8 : *Item denters deus à Cone, appellez les Poissons de mort, prisiez diez sols Tournais de rente chascun an ; et sont paiez chascun an le jour des brandons.*

¶ 3. **PISCIS** [Pyxis : « Item tres licere in una Piscide sigillate. » (Chevalier, Inv. Archiv. Delphinal. n. 107, an 1368.)]

¶ **PISCOSITAS**, Piscium abundantia ; item, jus piscationis. Guibertus in Vita sua cap. 2 : *Celebrioris nominis undas Piscositate superans uberrima, alodi sui nequaquam metu concluditur. Charta Hugonis Dom. de Arcellis ann. 1215 : Concessimus... similiter aquarum Piscositates in Gurs, et a Gurs usque ad molendinum de Chaumes, ad usus ejusdem Domus Dei.*

¶ **PISELE**, **PISELIS**, **PISELUM**. Vide *Gynæceum* ad lin. Exinde accidit, etc. et *Pisalia*.

¶ **PISEMA**, *Specular*, *Specula*, *Phylacteria*. Ita Glossæ antiquæ MSS.

1. **PISETUM**, Jus Strigoniensis urbis in urburis aurariis, Sambuco. Tractatus de urburis : *Archiepiscopus de singulis marci pagamentis mensis tempore*

currente singuli unum P. -tum s. autorent, etc.

2. **PISETUM**, Ager piscis constans. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Pisium, Pasetum. Vide Piscaris.*

¶ **PISIGUM**, Præstatio ex piscis. Tabular. S. Vincentii Cenoman. : *Dedit Deo sanctoquis Vincentio... quicquid habebat in ecclesia de Attanaiaco, scilicet primitias, panem et candelam et sepulturam, fabas et Piscium, cannabum et linum.*

¶ **PISSA**, *Ira*, altitudo, superbia. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618.

¶ **PISSO**, Instrumentum quo pinatur, etc. Vide supra *Pisars*.

¶ **PISSONALE**, **PISSONALE**, Mensura species videtur : an ab Italico *Pisces* pugillus? Charta ann. 1249. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 74. col. 746 : *Debetur apud tales esse asina : duas scilicet ex uno Pisonali de sectario... Debetur servitoribus sive familiis duas asinas similes superioribus ; et duas peitas de milio : peita vero quilibet debet constare ex uno Pisonali. Ubi Bern. Maria de Rubis inter voces Latino-barbaras, quibus Cangii Glossarium augetur, potest, has recenset, quas explicare non tentat : *Congis, Pisonali, jumcals, Pissonales fructuum, Pissonales de Bores, etc.**

¶ **PISSUA**, Locus in fluvio capiendis piscibus accommodatus. Charta ann. 1316. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 327 : *In quodam marguillo Pisquam fluminis Agoti decem solidos Turon. annui redditus. Vide supra Piscis 3.*

¶ **PISSUATOR**, [Pisquator. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. xv. a.)]

¶ **PISSUERA**, Eadem notione, Hisp. *Pisquera*. Charta Ferdin. reg. Castell. tom. 6. Jul. pag. 58. col. 1 : *In ipso flumine molendinum, aut vacat, sive Pisquam edificare quisierit, faciet sine ullo timore. Pisquar, pro Pècher, Piscari, in Ch. ann. 1448. ex Chartul. 28. Corb.*

¶ *Pisquarie*, vero ludi nomen est, in Lit. remiss. ann. 1449. ex Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 690 : *Le suppliant et Jehannin le Prevost jouoient à la Pisquarie l'un contre l'autre.*

¶ **PISSERIUM**, pro *Piscaria*, Vivarium. Vide *Claperius*.

¶ **PISSA**, Macra, arca in qua pinatur. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Pissa, Mai à pétrir. Unde Pisseteur, Pistor, qui pinat, in Arest. ann. 1402. 19. Apr. in vol. 9. arestor. parlem. Paris. : Ont acoustumé d'estre détraites quatre napes, pour le Pisseteur ou boulenger du chappitre. Vide mox *Pisselli*.*

¶ **PISSAGO**, *Pis liquida*. Gloss. Isid. (Ex vet. Vocab. ubi legitur, *Pissaygra, pis liquida*, Martinus emendat *Pissa hygra*, a Græc. *πικρα* ὕδα.)

¶ **PISSARE**, a Gallico *Pisser*, *Mingere*, *melere*, Ital. *Pisciare*. Lit. remiss. ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 201 : *Certi batellarii supra pomum, quod comedebat, minxerant seu villier Pissaverant. Mictum mittere, gravioris injuriæ loco olim habebatur. Lit. remiss. ann. 1465. in Reg. 194. ch. 184 : Y eut plusieurs autres grandes paroles dites entre eulz ; entre lesquelles le suppliant envoya Pisser icellui homme. Vide supra *Piquichini*.*

¶ **PISSASPHALTUS**, Græc. *πυροσφαλτός*, *Pix bitumine mista*. Vita S. Syncreticæ tom. 1. Januar. pag. 261 : *Insuper augentes incendium... ac si quis ardenti navigio ex pice pro aqua suggereret*

Pisaspaltum aut cedria. Alis naphia dicitur.

¶ **PISSATUM**, Charta ann. 1260. in Tabul. Capituli Paris. lib. 2. Ch. 95: *Et de omnibus pertinentibus ad majoriam antedictam, videlicet messariam, investituram, carbonagis, cossatum, et Pissatum grangie de Civiliaco. Præstationis species videtur, quæ pro ponderibus publicis, exigebatur, a Gall. Pisser vel Pesser, ponderare. Id maxime suadet vox cossatum, qua significatur id quod pro mensuris pensatur. Ne cui vero vox grangie negotium facessat, monemus eo loci villam, prædium rusticum sonare.*

• **PISSAXERA**, *La pace dura*. Glossar. Lat. Ital. MS. Vide supra *Pisaigra*.

• **PISELLI**, *Pissa, pictamen ovi*, *lit. voboc. Reg. in Castigat. ad utrumque Glossar.*

¶ **PISENTUNEGA**, Mingers in tunicæ. Vita B. Amati tom. 2. Mali pag. 351: *Superna erat vestimentum, utrimque a dextris et sinistris apertum, quod pallii vicem gerens, tunicam anteriorem ad pedes usque tegebat. Inter cetera ludibria quæ quotidie in ipsum meditabatur (uxor ejus) Pissentunega vocitare illum consuevit ex longiore vestimento, quo usum fuisse diximus.*

• **PISSIA**, Pisum et quicquid leguminis eo nomine intelligitur. Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. sign. 846. fol. 180. v: *Domania in præpositura Parisiensis... De allagio coriorum, Pissiarum et cepium, etc.*

¶ **PISSIDA**, Pissis, pro *Pisiz*, Gall. Boeta. Litteræ Philippi V. Reg. Franc. ann. 1817. tom. 1. Ordin. pag. 754: *Poni mandavimus ad regiam manum nostram, captique fecimus, et ad certam diem precepimus nobis offerri Pissidas cassiarum monetarum ipsarum, etc.* Eadem Gallico idiomate ibidem pag. 755: *Et adens ainsi fait prendre les boites des essais des dites monnoies. Inventar. ann. 1839. Item Pissida de etore pro hostia. Statuta Cadubril lib. 1. cap. 70: Ordinarum quod si quis gratiam aliquam in consilio petierit, eidem fieri non possit, neque facta valeat, nisi posita et obtenta fuerit per Pissidas et ballotas.*

• **PISSIS**, [Pyxis: « Corpus Christi inhoneste et male custoditur in quadam Pisside fustea longa. » (Chevalier, Visit. Episcop. Gratianop. p. 58.)]

• **PISSITARE**, *Gustare*. Comœd. sine nomine act. 6. sc. 3. ex Cod. reg. 8163: *Modo Pissitare liceat externum heræ falernum. Vide Pissare.*

• **PISSONAGIUM**, Tributi species, primitus ex piscibus, etiamnum Picardis *pissons* dictis: traducta deinde ad cæteras præstationes. Tabularium Episcop. Autissiod.: *De vinagio et Pissonagio draperiarum Autissiod. quilibet draperius debet Comiti 12. den. de vinagio ad festum S. Remigii... et 6. den. de Pissonagio ad mediam Quadragesimam. Pluries ibi.*

• **PISSONALE**, *Pissonalis*. Vide supra *Pisonale*.

• **PISSONARIA**, Forum piscarium, in Testamento Geraudi de Abbatisvilla ann. 1271. in Historia Pontivensi pag. 205: *Pissonaria, seu pisonaria, ut Picardi efferunt.*

• **PISSORIUM**, Vas coquinarium. Statuta MSS. Monast. Lirin. ann. 1458: *Item tenetur (Abbas) providere coquina paradibus, Pissoria, grassaletis, etc.*

• **PISSUS**, [Spissus: « Si autem voluerit mulier habere pulchros et Pissos crines. » (B. N. Ms. Lat. 16089, f. 113^d.)]

¶ 1. **PISTA**, in Capitul. Caroli Magni de villis cap. 49: *Ut gentia nostra bene sint ordinata, id est, de casis, Pictis, tuguris. Edificii genus esse suadent vet. Gloss.: Casa, tugurium, pergula. Unde Pista idem omnino videtur quod Pergula 2° loco. Vide in hac voce. [Pertzius habet Pictis. Vide Pictis.]*

¶ 2. **PISTA**, vox Italica, Impressi vestigi nota, Gall. *Pista*. Annal. Estens. ad ann. 1408. apud Murator. tom. 18. col. 1068: *Forstian ex indagine vestigiorum et Piste equorum, notum fuit illis de Scandiano de istorum adventu, etc.*

• **PISTACULUM**, *Pistum, τριπύρον*, in Gl. Gr. L.

• **PISTÆ**, quibus raduntur capita, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

• **PISTANCIA**, *Pistanciarium*. Vide *Pictantia*.

1. **PISTARE**, Idem quod *Pissare*. [Subigere, Gallice *Pastrir*] ex *pistus* vox conficta. [Leg. Palat. Jacobi Reg. Majoric. tom. 3. Act. SS. Junii pag. XVI: *Pistor. domus nostræ regis panem quo in mensa nostra utemur... per se Pistare et alias præparare debet.*] Lib. 2. Miracul. S. Bertini cap. 29: *In vase ligneo, in quo pasta Pistari solet. Occurrit passim apud Constantinum African. et medicos.*

¶ **PISTARE**, Pilo tundere, Gall. *Piler*. Veget. lib. 1. Mulomedic.: *In pila lignea Pistabis cerneque subtiliter*. Memoriale Potest. Regiens. ad ann. 1275. apud Murator. tom. 8. col. 1138: *Fuit maxima mortalitas porcorum et aliarum bestiarum in præditiis partibus montanæ propter pestilentiam famis, quia non habebant aliquod quod darent præditiis bestis, et coquebant fenum et Pistabant pro porcis pascentis. Adde Statuta Vercell. lib. 3. fol. 100. v.*

¶ 2. **PISTARE**, *Premere, calcare*, Ital. Pestare. Inquisit. ann. 1273. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 337. col. 1: *Item universi habitatores castri Cerbari... non debent uvas Pistare, etc.*

¶ **PISTATUS**, ab Ital. *Pistare*, contundere, Gall. *Piler*. Chronic. Mutin. ad ann. 1311. apud Murator. tom. 11. col. 99: *Die etiam ipsa Guidalotus ex urbe discessit maritimo cum dedecore et Pistatis scaffis per artifices post eum. Vide Pestare.*

• Minus bene: pro *Tundere*, pulsare usurpatur hoc loco, ubi quis ex urbe discedens, ignominie causa, cum pulsatione scaffarum, id est, mensurarum seu instrumentorum quorundam a populo deducitur. Vide *Scaffa* 1.

• **PISTATRIX**, Quæ panem facit et vendit. Libert. Montisol. ann. 1312. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 506. art. 46: *Quod pistores seu Pistatrices panes vendentes, etc. Occurrit rursus ibid. pag. 508. art. 68. Vide supra Pissa.*

¶ **PISTE**, Tela seu panni species. Inventar. ann. 1342. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Item unam mapam Piste. Haud seio en legendum sit Pictis. Vide in hac voce.*

• **PISTELLA**, *αυράριον*. Germ. *Fiscella*. Reg. *Piscella*. f. Cistella vel scutella. Castigat. in utrumque Glossar.

• **PISTELLUM**, Campanæ clava ferrea, Gall. *Battani de cloche*. Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1508: *Datum item aurigæ Le bon, qui vexit Torna-cum Pistella re, la, et de grossiori campana... Item ad ponderandum antiqua Pistella, que directa sunt ad Torna-cum etc.*

• **PISTENARIUS**, *Pistor*, Gall. *Boulan-ger*. Charta Eduardi III. ann. 1311.

apud Rymer. tom. 5. pag. 264: *Audite quod quondam pugna seu dissensio inter Pistenarios et palliparios civitatis nostræ prædictæ (Londonensis)... subito fuerat suscitata. [Vide supra Pissa et Pistatrix.]*

• **PISTENDRUM**, [Lanx cilianti. Dief.]

¶ **PISTERNA**, pro *Piscerna*. Vide *Piscerna*.

¶ **PISTEUGIS**, Pontificale Benignianum: *Oratio in Sabbato sancto Pasche ad Reddentes; dicit domus Papa post Pisteugis, etc.* In Cod. MS. Card. Otthoboni, post *Pisteugis*. Ubique legendum videtur divisio vocibus *πικτός* etc., quæ sunt prima Symboli Græci verba.

• **PISTICUS**, Probus, fidelis, non adulterinus: ex Græco *πιστικός*. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Pisticus, i. fidelis, fact.*] Adhelelmus Sagiensis Episc. in Miraculis S. Opportunæ num. 2: *Vitis ejus Pisticus scriptor, id est fidelis, verax.* Anonymus MS. ex Biblioth. Thuan. Cod. 525:

Qui calus est, in præxi similis est, et Pisticus
Illius oda placet, qui recte Theologizat.

Id porro epitheli maxime tribuitur *Nardo*, quam *πικτόν* vulgo vocant Græci, [Evang. sec. Joann. cap. 12. vers. 3.] id est, non adulteratum, ut Baronius ann. 82. num. 26. Casaubonus in Exercit. Scaliger, Salmasius et alii vertunt. Glossæ Latine MSS. Regiæ: *Nardum pisticum, Chrisma sine impostura*. Papias: *Nardum pisticum, Chrisma sine impostura*. Ugutio: *Nardum, unguentum confectum ex ea (herba) Nardum Pisticum dicitur, fidele, purum, sine omni impostura, vel commixtura compositum, nec adulteratum aliis herbis*. Quo sensu verba, sine impostura, usurpat perinde Alexander Iatrosophista lib. 2. Passionum: *Reupontico est 3. folio sine impostura 8. prionis radicibus est 1. aristologia rotunda est 2. spica nardi est 4. has omnes sine impostura mundas species tundes*. Ubi Glossæ interlineares, sine impostura, mundum interpretantur. Ita *πικτόν*, hac notione dicunt Græci. Vita S. Eudociæ Martyris, cap. 8: *Σκόδακος, ἡδύκοστος ἄλλου κάρπυρα λγ.* Etymi hujuscæ vocis rationem aliam prodit Orde-ricus Vitalis lib. 1: *Nardus, aromatica species est, Pistis Græcæ, fides dicitur unguentum, quia cadaver eo perunctum a putredine servat illæsum*.

A certo vero loco dictam *Pisticam nardum* censet S. Augustinus in Evang. Joan. Tract. 50. cap. 12: *Quid ait Pisticæ, (nardi) locum aliquem credere debemus, unde hoc erat unguentum pretiosum. Alii sic dictam putant a πικτός, bibere, ut sit potabile liquidumque unguentum: πικτός enim apud Æschylum in Prometheus, idem est quod πικτός. Nec abhorret Eusebius Apod. lib. 9. cum vocat πικτόν τῆς κωνίης δάκρυος κάρπυρα.*

Alii *Nardum spicatum*, non *pisticam* dictam volunt. Marcus enim ut et Joannes *πικτός*, habet, unde Marci interpretes *Spicata* retinuit, ita ut nardus sic dicta fuerit, quasi ex spicis confecta, eoque pretiosa ac *πικτόν*. Brito in Synon.:

Nardum spicatum, de spicis sit tibi factum.
Est nardum Pisticum perum sive fidele.

Ugutio: *Nardus, herba est spicosa et aromatica, fragili radice; sed nigra et foliis densa, quorum summitates conveniunt in*

devota et obsequiosa Placiditatis, nobis a dilecto et fidei nostro Adam, vicecomite Maladuni, gratanter in multis exhibitis, etc. Vide infra Placitum.

† **PLACIDUM**, lris intentata, controversia, litigatio. Acta S. Lidani tom. 1. Julii pag. 346: *Devotus extitit a lupis, de quo maximum Placidum habuerunt.* [Vide in Placitum.]

† **PLACIDUS**, ut *Placidus*. Bulla Bonifacii VIII. PP. ann. 1295. ex Bibl. Reg.: *Si tam utilis et Deo Placidus pacis, alligatae jam vinculum dissolutionis, quod absit, dispendium sustineret, etc. Infra: Ne tractatus tam Deo Placidus, etc.*

° Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7637: *Placens, Prov. Placidus, placens.*

† **PLACEMENTUM**, ut *Placidum*. Chartul. S. Petri de Domina fol. 63: *Reliquerunt domino predictam decimariam... promittentes quod eos custodirent a cunctis senioribus de quibus hanc decimariam per feudum tenebant, et si in ea aliquod Placementum insurgeret, ipsi sum inter se omnibus temporibus donarent.*

° **PLACITAMENTUM PRÆBENDARUM**, Præstationis species videtur, quæ ab illis, qui præbendam obtinebant, episcopo pensitabatur. Charta ann. 1068. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 496: *Juravit itaque idem Hadericus eisdem canonicis... quod omnes donationes et authorationes præbendarum et ministeriorum, et beneficiorum... fideliter attenderet ac inviolabiliter custodiret, et firmationes præceptorum... et maxime illius præcepti, quod Odolricus episcopus fecerat et firmaverat de consuetudinibus claustrum canonicorum, et de Placitamentis præbendarum, et de libertate domorum, sicut in illo præcepto est statutum et confirmatum. Vide alia notione in Placitum.*

† **PLACITARE**, etc. Vide in Placitum.
† **PLACITAS**, Territorium, districtus. Charta ann. 1142. ex Tabul. S. Tiberii: *Totas firmitates quas demandabam... in toto ejus (S. Tiberii) termino et Placitate.*

° **PLACITATORIUM**, Locus Parisiis, in quo Præpositus mercatorum et scabini de rebus civitatis agebant, causasque ad eos spectantes dijudicabant, idem quod *Parlatorium*. Charta ann. 1370. in Reg. 100. Chartoph. reg. ch. 869: *Quinquaginta libras captendas, videlicet super Placitatorio burgenium Parisiensium. Vide in Placitum.*

† **PLACITONIUM**, in Chronico Mosomensi, pro vitiligationibus placitorum, Gallis, *Placitoris, chicanes: Et Monachorum Placitonis, qui novos sibi hodie Advocatos adtrahunt,.... factum est.*

† **PLACITOR**, etc. Vide in Placitum.
† **PLACITUM**, PLACITARE, etc. *Placita* vocabant, conventus publicos totius regni Ordinum, quibus Reges ipsi præerant, et in quibus de arduis regni negotiis et imminentibus bellis tractabatur. Annales Francor. Bertiniani ann. 763: *Pipinus Rex habuit Placitum suum Nivernis. Ita ann. 764. 765. 766. Anno vero 767: Ibi Synodum fecit cum omnibus Francis in campo. Passim. Bis autem quotannis tenebantur ejusmodi placita. Hincmarus de Ordine Palatii cap. 29: Consuetudo autem tunc temporis talis erat, ut non sæpius, sed bis anno, Placita duo tenerentur: unum quando ordinabatur status totius regni ad anni vertentis spatium... in quo Placito generalitas universorum majorum tam Clericorum, quam Laicorum conveniebat, etc. Adde cap. 80.*

Cum igitur omnes regni vassalli ad ea placita convenirent.

GENERALIA PLACITA, ea appellata, [vel Communia, ut in Charta Ludovici Reg. ann. 847. apud Miræum tom. 1. pag. 24.] Charta Vindiciani Episcopi Atrebatensis apud Baldricum lib. 1. cap. 25: *In conventu venerabilium Episcoporum, coram Rege piissimo Theoderico, in generali Placito hanc epistolam roboravimus. Gesta Dagoberti cap. 40: Dagobertus Rex... convocatis filiis, omnibusque totius regni primatibus, 10. Kal. Junias in Palatio Bigario Placitum generale instituit. Annales Francor. ann. 811: Placito generali secundum consuetudinem Aquis habito, in tres partes regni sui totidem exercitus misit. Poeta Saxonicus lib. I. de Gest. Caroli M. ann. 777:*

... Conventum Placiti generalis habere,
Com dachos et vello suis denunciat illis.

Ardo Monach. in Vita S. Benedicti Anianensis num. 43: *Cum ad generale Placitum, jubente Imperatore, pergeret. Charta ann. 858. ex Tabulario Monasterii Delparæ Suesionens. apud Rainaldum in Suesione: Anno Dominicæ Incarnat. 858. Indict. 8. regni vero Caroli Imperatoris 32. congregata Compendio palatio non minima coadunatione Episcoporum, summæ auctoritatis virorum, multorum quoque illustrium procerum seu quampurimorum nobilium, ut pote generale Placitum ibidem agentium, etc. Placitum generale apud Gundulivillam, in Capitul. Caroli Calvi tit. 88. Placitum generale apud Carisiacum, tit. 39. Idem placitum Carisiacense cap. 8: *Per Capitula avi et patris nostri, quæ Franci pro lege tenenda judicaverunt, et fideles nostri in generali Placito nostro conservanda decreverunt.**

¶ Quid autem in his placitis generalibus sanciretur ac definiretur brevi exponendum duximus. Ac primo quidem totius regni negotia, sive Ecclesiasticos sive laicos spectarent, expendebantur: de utriusque Ordinis emendatione, quibus remediis ingravescentibus malis subveniendum mature disceptabatur. Capitul. Ludovici Pii ann. 828: *Volueramus siquidem tempore congruo Placitum nostrum generale habere, et in eodem de communi correctione agere. Aliud ann. 829: Volumus ut omnes res ecclesiasticæ eo modo continentur sicut res ad fiscum nostrum pertinentes contineri solent, usque dum nos ad generale Placitum nostrum cum fidelibus nostris invenerimus et constituerimus qualiter in futurum de his fieri debeat. Capitul. Caroli C. ann. 858. tit. 27: *Litteras dominationis vestre quique nostrum habuimus, quibus iussistis ut vobis VII. Kal. Decembr. Remis occurreremus, quatenus ibi nobiscum et cum ceteris fidelibus vestris de restauratione sanctæ Ecclesiæ et de statu ac salute populi Christiani tractaretis. Sed nos ad Placitum illud occurrere non potuimus. Adde Hincmar. loco supra laudato. In his præterea dirimebantur causæ quæ in placitis Comitum finiri non poterant. Capitul. 6. ann. 808. cap. 2: *Si autem ad Salicam pertinet legem, et ibi minime repereris quid exinde facere debeat, ad Placitum nostrum generale exinde interrogare facias. Concessa demum a Principibus in his Comitibus firmabantur. Concesso Caroli Mag. ann. 808: *Ad proximum synodalem nostrum conventum ac generale Placitum, ubi plures Episcopi et Comites convenerint, ista, sicut postulastis, firmabimus. Vide****

Simeon. Dunelmensem, et Radulfum de Diceo ann. 1014. Suenonem in Hist. Danica cap. 1. etc. Hinc

¶ *Placita dicuntur Regis litteræ, quibus controversam iudicium in frequenti ejusmodi Optimatum placito definitum continebatur. Neque etiam aliunde repetenda origo trita hujus formulæ qua Regum Francorum Edicta concluduntur: Quia tale est nostrum placitum, Gall. Car tel est nostre plaist, quamvis enim nunc de speciali ac determinata Principis voluntate et auctoritate intelligi debeat, hoc unum olim significabat, ita in generali nostro placito statutum est, seu tale est nostrum placitum. Vide Salvaingum de Usu feud. cap. 13.*

° Quod an ita certum sit, haud satis scio: hanc quippe eandem formulam, ubi voluntas, loco placitum, legitur, exhibet Charta Baldvini Fland. et Hannon. comit. ex Chartul. Mont. S. Mart. ch. 14: *Unde volo (ballivos suos alloquitur) præcipias districtius, quatinus predictam abbatiam, cum omnibus ad eam pertinentibus, tamquam meas res proprias defendatis, manuteneatis et protegiatis... Talis enim est voluntas mea; et sic faciatis. Neque alia videtur esse formula quæ occurrit passim in Literis regibus: cujus exempla accipe ex Lit. Caroli V. ann. 1367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 64: *Quoniam ea sic fieri volumus perpetuo et judemus. Quæ verba absolutam et determinatam principis voluntatem auctoritatemve significant. Ea quoque formula usi sunt viri privati, ubi placiti seu conventus publici iudicium esse nemo dixerit. Charta ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 146. v. col. 1: *Nous Fouguuz et Milet... de nostre bonne, pure et liberau volunté, et quar il nous plaist, vendons, donnons, etc. Vide mox Placitum. Jus-***

PLACITUM REGALE, in Miraculis S. Ursuarii cap. 1. et apud Reginonem ann. 966. Vide præterea, quæ de hisce regalibus Conventibus observavimus in Dissertat. 4. ad Joinvillam.

PLACITA GENERALIA interdum etiam appellantur dominorum feudalium iudicia, quod ad ea vassalli omnes convenire tenerentur: quæ quidem aliis *Curis generalibus* dicuntur: *Placis generalibus*, in Consuetud. Valentian. art. 85. 86. Hugo Flaviniacensis in Chronic. pag. 183: *Exceptis alodis, quæ homines tenent ad Placitum generale respicientes, id est, quorum tenentes placitis dominicis interesse debent: seu qui servitio placiti obnoxii sunt. Charta Beatricis Abbatissæ B. Mariæ Suesion. ann. 1281: *Sciendum autem, quod homines justitiales, qui de nobis terras tenent, debent nobis unum Placitum generale singulis annis in Curia nostra de Partignæ ad vicimum diem Natalis Domini, et qui inde defecerit, per 2. solid. Paris. de lege emendaret. Est autem**

SERVITIUM PLACITI, nostris, *Service de plaits*, quod vassallus domino suo feudato debet, cum placita sua, seu assisas tenet, [quod sequi et *servitium domini de Placito* vocabant.] Hinc formula in hominis, in Regesto Tolosano Camera Comput. Paris. passim: *Pro predictis feudis vobis fidelis existam, et fidele servitium faciam, videlicet guerram et Placitum, ad submonitionem vestram, vel cujuslibet certi nuntii vestri. Charta Conradi Imper. ann. 1145. apud Miræum tom. 1. pag. 105: *In tribus scilicet Placitis generalibus, quotannis ser-**

villium determinatum, etc. Charta ann. 1228 tom. 1. Macer. Insula Barb. pag. 147. Nomina dicti castri prestabilis cum villium et iussum contra quoslibet in Placito et in guerra. Tabul. Capit. Ambian.: Hospites veteris villae totum Placitum generale debent. Adde Chartam Hugonis Ducis Burgund. ann. 1172 tom. 4. Gall. Christ. Inter Instrum. col. 187.] Vassalli quippe omnes ad ea placita convenire tenebantur, nisi eximerentur indulto ad id speciali privilegio; ac Proceres quidem utriusque ordinis, Ecclesiastici scilicet et secularis, ut si aliquae de illa querelae fierent, coram iudice regio responderent. Lex Longob. lib. 2. tit. 45. § 2. [Lothar. I. 88.]: *Ut omnes Episcopi, Abbates, et Comites, excepta infirmitate vel nostra iussione, nullam habeant excusationem, quoniam ad Placita Missorum nostrorum veniant, aut tales Vicarios suos mittant, ut in omnibus causis pro illis rationem reddere possint.* [Epist. Caroli M. Capit. tom. 1. col. 416.]: *Vos autem, qui contemptores nostrae iussionis existitis, sive canonici sive monachi vocamini, ad Placitum nostrum, iuxta quod praesens missus noster vobis indixerit, nobis vos adistere scitote. Et quavis ad nos missa hic facta seditionis vos excuset epistola, venite et condigna satisfactione inustum crimen eluite.* Ceteri vero liberi homines eadem de causa intererant, atque adeo etiam ut munia sibi demandata, seu ad iudicia, seu alia quaelibet peragenda exequerentur: eoque nomine a Missis, vel a Comitibus, per bannum ad placitum venire compellebantur, ut est in Concilio Triburiensi cap. 9. seu ad curiam, ut est apud Walsing. pag. 268. Verum non ceteris incolis oneri essent, jubebantur ad placitum, perinde etiam ac in hostem, sive ad curiam, de domo sua sic warnii movere, ut cum pace venire, stare, et ad domum suam redire possent, ut habent Capitula Caroli Calvi tit. 27. Vide Jacobinum de S. Georgio in Tract. de Feudis cap. 25. § 24. pag. mibi 71. ubi quaerit, quid in partibus Provinciae intelligatur per obligationem quas tenentur vassalli et subditi prestare auxilium de suis Placitis et litigiis.

¶ Si quis vero vassallus sumtus, praeter consuetos, fecisset, illi a domino resarciebantur. Edictum Johannis I. Regis Franc. ann. 1856. tom. 3. Ordinatio. pag. 84: *Ordinamus quod supertus quos fecerunt et damna que habuerunt vel sustinuerunt in Placito vel in guerra, remittant eis et quittant, quousque de summa ditorum triginta milium librarum... sibi plene fuerit satisfactum.*

¶ Fuere et Abbatum Placita generalia, quibus primum solus Abbas vel Praepositus praesidebat, circumsedentibus scabinis quibusdam seu assessoribus; in querelas audiebat, dirimebatque lites. Constitutio Leduini Abb. S. Vedasti apud D. Brussel de Usu feud. pag. 789: *Homo de generali placito tria placita debet in anno... In quibus Placitis nulla extranea potestas debet venire, neque praesidere ad iudicandum, neque Comes, neque advocatus ullus, nisi tantum Abba aut Praepositus... In hoc itaque generali placito praesidentibus Abbate seu Praeposito, circumsedentibus etiam scabinibus, etc. Exinde Advocatus ab Abbate accessit illis placitis interfuit. Vide Advocatus.*

¶ De privatis itaque monachis intelligenda Capitularia Regum nostrorum quibus illis prohibetur placita exercere, in iis disputare. Capitul. ann. 791.

cap. 9. Addit. 4. cap. 46. Nisi de placitis secularibus interpreteris, ut innuere videntur Capitul. ann. 788: *Nellus monachus foris monasterio iudicaria tenent, nec per mallos et publica iudicia pergat: et Capitul. ann. 789. cap. 71: Et ut monachi ad secularia placita non vadant.*

At cum eiusmodi placitorum onus grave videretur, pauperibus praesertim, cautum est Capitul. Caroli Imper.: *ut nemo ad mallum, vel ad Placitum, cogatur venire, nisi scabini, et qui causam suam, et cui queratur, ut est apud Hincmarum Opuscul. 15. § 14. in Capit. 1. ann. 809. cap. 13. Capit. 2. ejusdem anni cap. 5. libro 3. Capit. cap. 40. Quod quidem Capitulare Caroli Magni intelligit Concilium Ticinense ann. 855. cap. 14: Quosdam ministros Comitum propter frequentia Placita pauperiorum populum nimis affligere conserimus; unde Majestatem vestram obsecramus, ut Capitulare aut vestri de hac re observari faciat. Aut forte Capitulare ann. 769. cap. 12: Ut ad mallum venire nemo tardet, primum circa aestatem, secundo circa autumnum. Ad alia vero placita, si necessitas fuerit, vel denunciatio Regis urgeat, vocatus venire nemo tardet.*

Neque tamen remissum omnino id oneris liberis hominibus; sed ad tria in anno placita veniendi necessitas insinat. Capitul. 6. ann. 819. cap. 14. et lib. 4. Capitul. cap. 57: *Ut videlicet in anno tria solummodo generalia Placita observare compellat, nisi forte quilibet aut accusatus fuerit, aut alium accusaverit, etc. Lex Longob. lib. 2. tit. 21. § 30. [Lothar. I. 74.] de liberis personis: Neque cogantur ad Placita venire, praeter in anno. Quod postmodum indictum legitur apud ceteros vassallos dominicos, qui servitio placitorum obnoxii erant. Charta ann. 990. apud Hemeceum in Augusta Viromand.: *Quod eandem terram ter in anno ad generalia Placita domini praesentis villa convenirent. Alia ann. 986. ibidem: Et homines in eo districtu manentes tribus vicibus in anno ad Abbatem Placita veniant. Alia in Tabulario S. Vitoni Verdunensis: Nisi solummodo de nostri memoriam retineant Advocatiam, eo tempore ne aliquid exinde accipiant, neque in tribus Placitis, ut fit in aliis Advocatis, etc. Alia ibid.: Placita generalia in jam dicta villa Hassud ter in anno servant, etc. Vide Advocatus.**

¶ Tempus autem quo tria illa placita habebantur pluribus in Chartis indicatur, scilicet post Natale Domini, post Pascha et post festivitatem S. Johannis, ut legitur in Charta ann. 1116. ex Tabul. Elnor.

Cur autem vassalli omnes dominicis iudicibus et placitis adesse tenerentur, pluribus docent Assisae Hierosolymitanae MSS. cap. 223. ubi exactis, quae ad servitium corporis, quod vassallus domino debet spectant, haec subduntur: *Et celui, qui doit service de cors et de Chevaliers, ou de Sergens, en doit faire par tout le royaume service, à lui, ou sans lui, se il en est sermons, si comme il doit: Et quand il est à Court, d'aller à Conseil de celui, ou de celle, à qui le Seigneur le donna, se il n'est au conseil de son adversaire, ou se la querela ne n'est contre lui mesmes, que nul ne doit plaider par comandement de Seigneuris d'autre, et doivent faire esgart, ou connoissance, et recort de Court, et le Seigneur lor comanda à faire: et doivent aier veir murtre ou homicide, se le Seigneur lor comanda d'aler veir come Court: et doivent*

per le comandement deu Seigneur veir les cors de quel l'en se clame de lui que l'en veult moistrer à Court. Et doivent aller par tout le Royaume sermons come Court, quant le Seigneur leur comanda. Et li doivent service d'aler faire deves de terre et d'aigues, entre gens, qui ont contents, quant leur Seigneur leur comanda. Et doivent faire enquestes, quant l'en requiert au Seigneur, que il face enquerre, et li lor comanda à faire. Et doivent veir moistrer de terres, ou d'autres choses, quel qu'elles soient, que le Seigneur leur comanda à veir come Court. Et doivent service de faire toutes les autres choses, que les homes de court doivent faire come court, quand le Seigneur le comanda. His adjungenda sunt, quae habent Consuetudines aliquot municipales de servitio placiti: maxime Ambianensis art. 186. 187. 188. Peronenensis art. 65. 78. 79. sancti Quintini art. 82. etc. Vide praeterea Chartam ann. 1349. apud Salvaingum de Juribus dominicis cap. 12. et Ughellum tom. 1. pag. 900.

Multiplices eiusmodi placitorum vexationes sic perstringit le Roman de Rou et des ducs de Normandie MS.:

Toute jour sont les hostes prises,
Pour eyes et pour services,
Tant y a plaintes et querelles,
Et coutumes viees et nouvelles,
Ne peuvent une hore avoir pais.
Toute jour sont, dient, es plains,
Plais de foras, plais de mancois,
Plais de porprie, plais de voies,
Plais de gasing, plais de graveries,
Plais de malles, plais d'eyes,
Plais de blet, plais de moites,
Plais de defustes, plais de toutes,
Tant y a provoes et bedanz,
Et tant baillie viees et nouvelles,
Ne peent avoir pais une hore, etc.

Interdum, ut dixi, ab hac conditione immunitas concedebatur. Charta Communis Meldensis ann. 1179: *Omnes homines meos, quicunque in praescripta communia fuerint, quietos et immunes a tallia et Placito, quod dicitur Generale, in perpetuum esse concedo. Nisi hoc loco placitum sumatur pro ea pensatione, quae prestabatur a quibusvis vassallis pro immunitate a servitio placiti. Charta Communis Brueriarum ann. 1186: Tria placita per annum solvent, et per singula placita 4. denarios bonis monetis reddent. Quod denique servitium placiti vocant nostri, sectam et sequulam Curis appellant ALGII. Vide in voce Secta 3.*

¶ PLACITUM, Pensatio praestita pro immunitate a servitio. Charta ann. 1068. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1144: *Et castros istos supradictos et alodium emi... dono eos... cum omnibus iuribus et servitiis civitatis, cum calonicis et Placitis... et omnia Placita que pertinent ad seniorema majorem. Charta Aldefonsi Comit. Tolos. ann. 1181: In villa Biterrensi quistam et firmantias, Placita et justicias, etc.*

¶ PLACITORUM COMMONITORES, Quibus ex officio competit ad placitum, in jus vocare, apparitores. Primordia Calmosiac. Monast. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1185: *Porro liberi qui tunc adfuerunt homines iudicaverunt equum sibi videri, ut si qui cum ad placitum convocassent in conspectu omnium hoc probarent... et quoniam praesentes aderant Placitorum Commonitores... probaverunt se ad conductum diem sepe memoratum Joscelmum ex parte Ducis legitime convocasse.*

¶ PLACITA TENERE. Synodus Carisiaca cap. 2: *Episcopi quique in suis Parochiis, et Missi in illorum Missaticis, Comitesque*

in eorum Comitibus, pariter Placita teneant. Occurrit praeterea in Capitularibus Caroli Calvi tit. 21. post cap. 5. in Epistola Episcoporum regni ad Ludovicum cap. 12. apud Lanfrancum Epist. 80. etc. Hinc formula etiam hodie recepta: *Tenir les plaits.*

PLACITA CUSTODIRE. Capitul. 8. ann. 789. cap. 1: *Comites... in venationem non vadant illo die quando Placitum debent custodire, nec ad pastum.* Vide infra.

Placita vero tenebantur in locis apertis, publicis, sub dno. Simeon Dunelmensis ann. 1070: *Verum cum illis Episcopus sub divo placitare noluit. Jus feudale Saxonum cap. 82. § 19: In curia servata, vel sub tecto non licet domino feudali iudicio praesidere. Et cap. 89. § 1: Nullam curiam oportet illum (Regem) in literis assignare, quia ubi Rex iudicat in aperto, ibi ad curiam sua.* [Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 798. sqq.]

In campo. Notitia iudicati ann. 981. in Tabulario Casauriensi: *In territorio Marsicano, in ipso campo de Cedici, ubi erat ipsa casa Domini Ottonis edificata, ubi residebat in placito Gisalbertus venerabilis Episcopus, et cum eo residebat Arnulfus Comes et Missus sacri Palatii, et cum eo Geboardus et Anfredus Missi sacri Palatii, et cum eis residebant Raynaldus Comes, etc.* [Sententia ann. 1333. tom. 1. Hist. Dalphin pag. 218: *Acta fuerunt haec in campis prope l'Alben iuxta metam positam iuxta viam publicam, etc.*]

Sub arboribus. Charta Bertoldi Leucorum Episcopi ann. 1006. apud Perardum: *Acta sunt haec, quando fuit placitum de Abbatia Poloniensis inter Dominum Bertoldum et Dominum Brunonem Episcopos, in Dodonis corte, iuxta quercus, etc.* Tabularium S. Dionysii de Capella diocesis Bituric. ch. 182: *In Urtacensi curia, sub quadam ulmo, quae est sita ante domum Radulphi de Porta.* In Charta ann. 1206. in Hist. Monmorenciac pag. 75. mentio fit assemblationis, i. placiti, factae ad unum di spinopilo, ubi sopita quaedam discordia a iudicibus vel arbitris. Charta Willelmi Ducis Aquitan. ann. 1137: *Hoc donum feci apud Mauillacum in curia Ottonis sub umbraculo, etc.* Le Roman de Paris la Duchesse MS.

A l'issue del montier trouva Raimon son sire,
Ou il tenoit ses Plaits sous l'ombret d'un olive.

In plateis. Tabularium Casauriense ann. 975: *Notitia iudicati, qualiter pro futuris temporibus memoria recordandum, i. in territorio Teatense, in ipso plano de Piscaria, iuxta via salaria, in platea, ubi residebant Dominus Otto et Ottonis filio ejus inamul Comitibus, etc.* Tabularium Vindocinense ann. 1061. ch. 189: *Facta est haec emptio apud Lavarzinum in platea, ubi placita fieri solent.*

Ante portas castrorum. Tabularium Vindocinense Thuan. ch. 52: *Perrexit illuc Prior noster, iuxtaque placitum in castro Raynaldi ante portam ipsius castri, quae est a meridie, ubi interrogatus ille, quare saisisset placitum nostrum, respondit, etc.*

Ante Ecclesias. Notitia iudicati in Tabulario Casauriensi: *In ipso Castaldato de Colle majore, in ipsa villa, quae nominatur Bantio, ante Ecclesiam illam, quae S. Joannes vocatur, ubi residebant de placito Sifredus Viccomes, et Trevidus Castaldus, et Guarnerius iudex, per singulorum hominum causas audiendum, vel justitiam faciendum, vel deliberan-*

dum intentionem, et residabant cum eis de bonis hominibus, hoc erant Adalbertus, etc. Alia Notitia in eodem Tabulario... In locum, qui nominatur Pecanis, iuxta ipsam Ecclesiam S. Leopardi, ubi residebant in placito, Atto Comes, et Transmundus, ... iudices. Alia apud Franciscum Mariam in Comitissa Mathildi lib. 8. pag. 28: *In atrio ante Basilicam S. Joannis B. resideret in iudicio, etc.* Adde Math. Westmonaster. ann. 1061. et Gervasium Dorobernensem. pag. 1292. Velantur autem fieri in ipsis Ecclesiis, vel in earum atris, seu cometeris, in Capit. 1. ann. 819. cap. 14. in Capit. Caroli M. lib. 4. cap. 28. lib. 5. cap. 91. [Vide 156.] in Capit. Caroli Calvi tit. 39. cap. 12. tit. 11. cap. 7. tit. 38. cap. 7. tit. 45. cap. 12.] in Concilio Arelat. VI. cap. 22. Mogunt. cap. 40. Turonensi III. can. 89. Suesion. II. cap. 7. in Canonibus Isaaci Episcopi Lingon. lib. 3. in Decretal. Gregor. tit. 49. cap. 5. etc. [In terris Ecclesiarum circumjacentibus vel coherentibus, in Capitul. Caroli Magni ann. 801. cap. 81. in immunitatibus Ecclesiarum, inter Fragment. Capitul. Ludovici II. cap. 14.]

Interdum tamen in aedibus ac locis opertis tenebantur placita, propter aeris incommoda, maxime Placita majora. Capitula Caroli Calvi tit. 39. cap. 12: *Domus vero, sicut in Capitulis avi et patris nostri continetur, a Comitibus in loco, ubi mallum tenere debet, construatur, quatenus propter calorem solis et pluviam publica utilitas non remaneat. Minora vero placita Comes sive intra suam potestatem, vel ubi impetrare poterit, excepto in Ecclesia et porticibus, atque atrio Ecclesiae et mansione Presbyteri, habeat.* Synodus Romana ann. 904. cap. 11: *Ut in domibus Ecclesiarum, neque Missus, neque Comes, vel iudex, quae pro consuetudine, nec placitum, neque hospitium vendicent: sed in publicis vicis domos constituent, in quibus placitum teneant, et secundum antiquam consuetudinem hospitentur.* Adde Capitul. 1. ann. 809. cap. 25. Capitul. 2. ejusdem ann. cap. 13. Capitul. 1. ann. 819. cap. 14. lib. 3. Capitul. cap. 57. lib. 4. cap. 28. etc.

Placita jejuni iudices tenere jubentur in Capitul. Caroli Mag. lib. 1. cap. 62. [Vide 60.] lib. 3. cap. 38. in Legibus Longobard. lib. 2. tit. 52. § 4. 11. [Vide Carol. M. 42. 114.] in Capitulo ad Legem Salliam cap. 1. § 15. in Capitul. 1. Caroli M. incerti ann. cap. 38. in Speculo Saxon. lib. 3. art. 69. § 1. etc. Theodulfus lib. 1. Carm. v. 400:

Crapula vitetur semper, plus tempore eodem
Quo pla iustitiae lora regenda manent,
Nam qui se nimis epulla somnoque sepellit,
Corporis atque animae vim sibi demit hebes.
Cum venit ad causas nudatus acuminis sensus,
Marcidus et segnus, et sine mente sedet, etc.

Odo Cluniacens. lib. 1. de Vita S. Gerardi cap. 11: *Jejunus ibat ad Placitum, ne mersa sobrietate, rationis iudicio caruisset.*

Placita diebus dominicis teneri prohibentur in Capit. Caroli Magni lib. 2. cap. 7. [maxime ubi aliquis ad mortem vel ad penam tradendus, in lib. 5. Capitul. cap. 158.] in Capit. Compendiensi ann. 868. [A quarta feria ante initium Quadragesimae, nec in ipsa quarta feria, usque post octavas Paschae pariter vetantur, in Capitul. Caroli Calvi tit. 11. cap. 8.]

PLACITUM CUSTODIRE dicebatur, qui in ius vocatus a iudice, placito intererat per triduum, secundum Leges. Charta Clodovei III. Regis ann. 2. apud Mabil-

ionum: *Sed venientes ad eorum placitum ipse agens iam dicto Abbati Novigto, in ipso Palatio nostro, per triduum, per plures dies, ut lex habuit, Placitum custodissent.* Alia ejusdem Regis ann. 8: *Postea memoratus Chrotharius per triduum aut etiam amplius Placitum suum, ut lex habuit, custodisset, et ipso Amalbercto abjectisset, vel subsadisset, etc.* Eadem formula habetur apud Marculfum lib. 1. form. 37. in Formulis vet. cap. 88. et in Formulis secundum Legem Romanam cap. 83. Capitula Caroli C. tit. 21: *Ut per omne regnum nostrum Episcopi et Missi nostri ac Comites in singulis parochiis ac Comitibus placita teneant, et illa placita omnis homo, qui Placitum custodire debet, et in illis Comitibus commanet, sine exceptione et excusatione custodiat.* Adde [lib. 4. Capitul. cap. 4.] Ughellum tom. 4. pag. 639. 794. Contra placitum suum neglexisse, vel non adimplevisse, dicebatur, qui nulla missa excusatione ad conditam diem iuri stare neglexerat, in lisdem form. 37. et 38. [et in form. 33. inter Sirmonicas.] Vide supra.

PLACITUM CUSTODIRE, nude pro iis interesse. Capitul. excerpta ex Leg. Longobard. cap. 27: *Et ad ingenuos homines nulla Placita faciant custodire postquam illa tria custodierint placita quae instituta sunt; nisi forte contingat ut aliquis aliquem accuset.*

PLACITUM SERVARE, Habere, tenere. Vide infra Servare placitum.

PLACITUM REFUTARE, Litem intentatam dimittere. Charta Theob. comit. Bles. ann. 1156. ex Tabul. Capit. Carnot.: *Assistente ibi Roberto pontifice coram rege et multiplici baronia, protestatus sum me in terra de Bussiaco nihil juris habere, et ita placitum dimisi. Et ideo tam solemniter, post certissimam inquisitionem, Placitum refutavi, et ius suum episcopo et ecclesiae dimisi. Vide Refutare.*

PLACITUM CAPITALE. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 31: *In summis et capitalibus Placitis unus Hunardus vel Comitatus iudicatur a duobus, non unus duos iudicat.* Charta Henrici II. Regis Angliae in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 387: *Et statuto die veniant in Curia S. Mariae, et ibi habeant rectum de capitali Placito suo, et S. Maria habeat quicquid pertinet ad Curiam suam.*

PLACITUM, Conventus quivis, in quo res controversa discutitur et iudicatur. Placitum sive iudiciale colloquium, apud Arnolf. in Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 510. col. 2. Vide supra Placitatio.

PLACITUM IN AMORE, Quod coram arbitris habetur. Charta ann. circ. 1190. ex Chartul. Stirp.: *Tandem mandavit michi per Petrum nepotem meum... Placitum in amore ad octavas S. Michaelis, quod accepi.*

PLACITUM CENTENARIUM, Cui praerat iudex minor qui per centenas ius dicebat, quique non nisi de minoribus causis dijudicabat. Capitul. 3. cap. 4: *Ut nullus homo in Placito Centenarii neque ad mortem, neque ad libertatem amittendam aut ad res reddendas, vel mancipia, iudicetur.* Adde Capit. 5. ann. 819. cap. 14. Charta Conradi II. Imper. ann. 1146. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 799: *Abbas Walciadorensis Theodericus... conquestus est de quibusdam malefactoribus, qui... legem Centenarii Placiti, hospitaciones et violentas oppressiones inferebant.* Vide Centenarius.

• Et ad quod homines seu vasalli omnes ejusdem censura convenire tenebantur: *Plac centain* inter Redit. comit. Namurc. ann. 1289. ex Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Le papier aux aysselles* fol. 23. v. : *Encor i a (à Spies) li cens tres fies l'an, à trois nauvais de l'an, trois plés, l'on apelle Plés centains, c'est à chascun natal un plait, à queis plais to li homme et dou comite et de l'esveske doivent venir par le sermonse do sergant le comte.*

† PLACITUM CHRISTIANITATIS, in quo causa ac quæstiones, quæ ad religionem pertinent, agitantur, cui Episcopus vel alius ejus nomine præest, idem quod infra *Placitum Episcopi*, Gull. *Plait de Chrétienté*. Charta Otakeri Ducis Styriæ apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 175 : *Capellas duas mem ditionis quas a plebane jure abolutas, præter jus convocandi conventum in Placito Christianitatis, etc.* Vide *Christianitas*.

• Quod et *Placitum synodale* dicitur, Jus nempe *synodum* convocandi et *synodalem* censuram exigendi. Vide *Synodale* et *Synodus*. Factum inter Henricum Gradens. et Uldericum Aquilej. Patriarch. ann. 1180. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1561 : *Tradimus vobis domino Henrico Gradensi patriarchæ... duas plebes... cum Placito christianitatis, quod est jus synodandi... Banna quæ de Placito christianitatis, vel alio placito spirituali provenire solent, etc.* Charta Gerardi Aquilej. patr. ann. 1122. inter Monum. ejusd. eccl. cap. 59. col. 558 : *Si quidem prædictæ ecclesiæ clerus vel populus, una cum ceteris meis fidelibus, me sæpius et humillime rogavit, ut Placitum synodale cum integra justitia ad eandem plebem pertinens, altari Beati Petri et S. Stephani perpetuo assignaretur. In foro ecclesiastico, Placet nuncupatur Charta, qua jus in jus vocatur. Lit. remiss. ann. 1289. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 8 : *Pour certaines cemoyses ou citations, appelées Placet en court d'église, que a fait aucunesfoiz ledit Thirant, comme procureur en la court spirituelle d'Arvas, etc.**

† PLACITUM COMMUNE, Cui Missi regii una cum Comitibus intersunt jus dicitur, in lib. 3. Capitul. cap. 87. *Communium placita* interdum dicuntur quæ alibi *Generalia*. Vide supra.

PLACITA CORONÆ dicta, in quibus de delictis judicatur, quorum cognitio ad solum Regem spectat, seu ejus Justitios, quos *Justitios Coronæ*, et *Coronatores* vocant Angli. Quæ quidem crimina quatuor esse dicuntur, *murdrum, incendium, rapina sive roberia, et raptus mulierum*, in Legibus Malcolm II. Regis Scotiæ cap. 11. et in Statutis Alexandri Regis cap. 14. § 2. Horum, inquam, jurisdictio, escheta, et pena pertinet ad solum Regem, non vero ad Barones, nec ad Curias burgorum, nec ad ullas Curias inferiores, neque etiam ad Curias Ecclesiasticorum: et si accidant, infra Vicomitatium alioquem debent teneri etiam a justitio ad caput 40. dierum. Vide *Leges Burg. Scot.* cap. 6. § 3. Quoniam Attachiam. cap. 70. Statuta Alexandri Reg. Scot. cap. 14. § 2. Statuta Willelmi cap. 2. § 4. Stanfordius lib. 1. de Placitis Coronæ cap. 1 : *Plac del Corone, sont les pieces queuz conteignent l'offense fait en courter la Corone et dignité le Roy.* Vide *Leges Henrici I. Regis Angliæ* cap. 2. Rogerus Hoveden. pag. 788. 786. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 690. etc.

† PLACITUM DE NOVA DISSEISINA, Le-

guleis Angliæ Assise of novel disseisin, quo scilicet aliquis per curiæ judicium a possessione dejicitur. Matth. Paris ann. 1224 : *Justitiarum Regis, quos itinerantes appellamus, tenebant Placita Regis de nova disseisina.*

PLACITUM EPISCOPI, Conventus ab Episcopo de rebus Ecclesiasticis inditus. Concilium Triburiense ann. 896. cap. 9 : *Cum autem Episcopus Ecclesiam a Domino Deo sibi commissam regens, Episcopatum circumeundo perrezerit, et placitum canonicè constitutum decreverit, populumque sibi creditum illo invitaverit, atque Comes eadem die sciens placitum ab Episcopo conditum, vel nesciens placitum cum populo condiderit, et per bannum illuc venire præceperit : placitum Comitum omnes postponant et Comes ipse. Denique populus post Episcopum festinus pergant, scientes, se non illic contentiosa contentione decertare, sed pro fide Catholica invigilare ; non cumulum pecuniarum, sed lucrum congregare animarum Concilium Rom. ann. 904. cap. 12 : *Habeant igitur Episcopi singularem urbium in sua diocesi liberam potestatem, adulterii et sceleris inquirere, ulcisci et judicare, secundum quod Canones censuerunt, absque impedimento aliojus. Et cum orus fuerit ad comprimendos rebelles, et contemptores, publicum Placitum convocent, non ad præjudicandum, sed potius ad ea, quæ Deo placita sunt, et salutis animarum conveniunt, prosequendum.* [Adde Capitul. Caroli Calvi tit. 27. cap. 7.]*

PLACITUM EXERCITIALE, Conventus, seu Statutum Principum super re exercituali, hostili. Capitul. 1. ann. 802. cap. 40 : *Si de mundeburde sanctarum Ecclesiarum, vel etiam viduarum, et orphanorum, seu minimæ potentium, atque rapina, nec non de exercituali Placito instituto, et super ipsis causis, etc.* Capit. 2. ejusdem anni cap. 20 : *De banno Domini Imperat. Karoli, quod per semetipsum constitutus est bannire, id est de mundeburdo Ecclesiarum, atque de rapto, et de exercituali Placito, ut hi, qui ita irruerint, bannum dominicum omnimodis component.* Adde Capit. 7. ann. 803. cap. 1.

PLACITUM FRACTUM dicitur, cujus dies conditus præterit, in Legibus Henrici I. cap. 56.

† PLACITUM FUNDI, JC. nostris Jus cognoscendi de re fundali, quod domino fundi competit, a quo ad aitum justitiarum potest appellari.

• Charta ann. 1249. ex Cam. Chartoph. Atrebat. : *Hoc salvo comiti Pontivensi, quod habet ibi Placitum fundi, ubi habet feodum vel dominium.*

• PLACITUM GENERALE, idem quod supra *Focagium*, i. sic dictum, quod ab omnibus focum habentibus exigatur. Libert. castri Theodor. ann. 1301. in Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 77 : *Concedimus quod omnes domus castri Theodorici, a quibus gentes nostræ levabant Placita generalia, quæ sunt pro quolibet foco domus ad festagium, duos solidos ; et pro quolibet foco domus ad appetitium, xij. denarios, sint libera a prædictis.*

PLACITUM GENERALE. Vide supra ex Hugone Flaviniacensi.

† PLACITUM GLADIJ, Idem quod *Placitum spatæ*. Charta Johannis filii Philippi Comit. Bolon. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 101 : *De, lego et concedo carissimæ matri meæ M. Comitissæ Boloniæ totum et integrum Placitum gladii quod habebam jure hereditario in tota terra Insule bonæ et etiam in Kaleto.*

• PLACITUM JUDICARE, in Charta Walt. de Amerlebeu ann. 1206. apud Leuckfeld. Histor. Walkenried. pag. 498.

† PLACITUM LEGALE, in Capitul. Caroli Calvi tit. 84. cap. 2 : *Ut secundum legem quæ ibi male facta habent emendant, aut solvant secundum legale Placitum, aut per indulgentiam sibi impetrent perdonari.*

PLACITUM LETHIFERUM, ubi de rebus criminalibus cognoscebatur, quod placitum criminale dicitur in Regiam Majestatem lib. I. cap. 1. Matthæus Paris ann. 1076 : *Episcopum crudeliter peremerunt, et centum homines cum eo, juxta flumen Tyne, ubi Placita lethifera ab Episcopo tenebantur.*

† PLACITUM MANUSMORTUÆ, Redemptio quæ debetur domino post mortem vasalli. Vide in *Manus* et infra.

† PLACITA MINORA dicuntur Placita Comitum, in Capitul. 1. ann. 819. cap. 14. et in Capitul. Caroli Calvi tit. 45. cap. 12.

† PLACITUM MISSUM, De quo utraque pars convenit. Notitia ann. 978. apud Muratorium delle Antis. Estensi pag. 150 : *Et ipse dedit mihi vadia de placito, unde hodie est inter nos constitutum et unitum Placitum Missum, ut ipsam prædationem, etc.*

PLACITUM NOMINATUM, quod indicitur a iudice reo, vel accusato, de crimine, aut quavis alia re responsuro, cujus dies definitus est, in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 30. 46. 50.

PLACITUM INNOMINATUM, non indicitur, aut cujus dies definitus non est, in hisdem Legibus cap. 46.

† PLACITUM PLASSAGIORUM. Vide infra et *Plassagium*.

• PLACITUM PLANUM, Sine juris formula, sine strepitu et figura iudicii, ut aiebant. Charta commun. Clairmont. ann. 1248. tom. 5. Ordin. Reg. Franc. pag. 600. art. 5 : *Burgensibus de pleno Placito coram villico et scabinis suis discutitur inter ipsos.*

• PLACITUM POPULI, in Charta ann. 1147. Frider. Archiep. Magdeburg. apud Lunig. Spicil. Eccles. Pars. I. Contin. Append. pag. 84.

† PLACITUM PUBLICUM, Solemne, in Capitul. 1. Caroli Mag. ann. 813. cap. 22. et lib. 2. Capitul. cap. 82.

FULCHRUM PLACITUM, Angliæ, *Beau-pleades*. Statutum Marlebrigense sub Henrico III. : *Provisum est etiam, quod nec in itinere justitiarum, nec in Comitatu, in Hundredis, nec in Curia Baronum de cetero capientur fines ad aliquibus pro pulchre Placitando, neque pro eo, quod non occasionentur.* Adde Statutum 1. Westmonast. cap. 8.

† PLACITUS SACIALIS, f. pro *Sationis*, qui scilicet tempore Sationis tenebatur. Charta ann. 879. in Append. ad Marcam Hispan. col. 806 : *Presentes eramus in dicta valle Confluentana, in locum Exalata, ante domum S. Andreæ Apostoli Christi, et in Placito Saciales, ubi vidimus et audivimus ipsas scripturas legentes et reagentes.*

PLACITUM SPATÆ, seu *ensis*, Merum imperium, justitia major, *Haute justice*, quæ Jus gladii habet. Charta Philippi Comit. Bononiæ ann. 1228 : *Et in prædictis istis locis... habebimus magnam justitiam, quæ vocatur Placitum ensis.* Charta Philippi Regis ann. 1296 : *Concedimus eidem (Episcopo Ebroicensi) et successoribus suis Episcopis Ebroicensibus in terra sua et Ecclesiæ Ebroicensis... totam altam justitiam, quæ vocatur in Normannia Placitum spatæ.* Alia Joan-

nis Regis Angl. ann. 1205. pro Episcopo Lexoviensi, in Regesto Philippi Aug. Herouvalliano fol. 132. et apud Guill. Prynneum in Libertatib. Eccles. Angl. tom. 8. pag. 2. [Hec Joannis regis charta script. ann. 1199. die 4. sept. exstat apud Marten. Ampl. Collect. tom. 1. pag. 1022. Itemque alia ann. 1205. in qua § 5. de placito spatæ apud Lexovium agitur ibidem pag. 1060. B. et alibi.] Nos tantummodo tria Placita, quæ de spatæ vocantur. in illa civitate Lexoviensi et banleuca habere, videlicet de submitione exercitus nostri, et de via Curie nostræ, et de moneta, etc. Aresta ann. 1258. in 1. Regesto Parlamenti Paris. fol. 12: Placitum ensis, Placitum mortis, mutilationis membrorum, mulieris difformitate, et novæ dissensionis. Ibidem fol. 18. sub ann. 1259: Placitum ensis, seu alta justitia. Charta Communiæ Rotomagensis ann. 1207: Recordationem quoque tenebunt de iis, quæ facta fuerint inter eos, salvo nobis Placito ensis. Occurrit ibi semel ac iterum. Vide Historiam Castillonensem in Probat. pag. 70. Chartas Normannicas post Ordericum Vitalem pag. 1060. etc.

¶ PLACITUM SPADÆ, Eadem notione. Charta Radulphi Abb. Fiscam. ann. 1211. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 283: Philippus Dei gratia illustris Rex Franciæ... nobis et ecclesiæ nostræ in perpetuum concedit Placitum spadæ totius terræ nostræ. Charta ann. 1235. apud Lobinell. tom. 2. Histor. Britan. pag. 384: Quod Barones... habebant Placitum spadæ. Plet de l'espée, in Charta ann. 1300. ex Bibl. reg. Strictiori tamen significatu accipienda hæc eadem vox videtur in Litteris Philippi III. Reg. Franc. ann. 1278. tom. 1. Ordin. pag. 306. ibi enim Philippus concedit Communiæ Rotomagensi jurisdictionem de Placitis spadæ, sed retenta sibi justitia mortis, mehanii et vadiorum belii; unde cum D. de Lauriere lubens reddiderit Placitum spadæ hic intelligendum jus cognoscendi de duello.

¶ PLACITUM SYNODALE. Vide supra Placitum Christianitatis.

¶ PLACITUM VICEDOMINARIUM, in Chronico Hugonis Flaviniacensis pag. 132. quod ab Ecclesiæ Vicedomino tenetur.

¶ PLACITUM VIGIRIALE, in Charta Johannis Ducis Cabilon. ann. 1232. apud Chifflet. in Beatrice Comit. Cabilon. pag. 48: Quitavit... quicquid habebat idem Dux (Hugo) in charreria Cabilonensi: et vinum quod tannatores debent annuatim censuale: et Placitum vigiriale, etc.

¶ PLACITUM VULGARE, in Charta Henric. de Schwartzburg. ann. 1253. legi scribit Halthaus. Glossar. German. col. 1165. voce Land-gerichte.

¶ PLACITA MAJORARE, MINORARE. Vide Majorare 2.

¶ AD PLACITUM MANNIRE, Vocare. in jus, in Capitul. Caroli M. ann. 797. cap. 5. Vide Mannire. In Placitum trahere, in Charta ann. 1296. apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 328.

¶ PLACITUM, Lis intentata. Pactum inter Venetos et Principes Regni Hierosol. ann. 1123. apud Will. Tyrium lib. 12. cap. 25: Si vero aliquod Placitum, vel alicujus negotii litigationem Veneticum erga Veneticum habuerit, in Curia Veneticorum diffiniatur. [Litteræ Gualteri Episcopi Laudunensis ann. 1164. apud Mabillon. Diplom. pag. 267: Si in eadem villa Placitum oriatur, in quo gagia detur; Placitum illud, etc. Charta ann. 1275. apud Kennett. Antiq. Ambrosd.

pag. 285: Placitum motum fuit inter dictos religiosos, etc.]

¶ Charta Will. Lingon. episc. ann. 1209. in Chartul. Campan. fol. 201. v. col. 1: Usus et consuetudo talis est in regno Franciæ, et justum est, quod nullus respondere debeat infra vicissimum primum annum status suæ de aliquo, quod pater ejus teneret sine Placito, cum accessit. Occurrit rursus in Ch. Alber. Rem. archiep. ann. 1210. ibid. fol. 111.

¶ PLACITUS, pro Placitum. Lex Ripuar. tit. 30. § 2. Et sic denuo Placitus et concedatur. Tabularium Lascurrense apud Marcam lib. 4. Histor. Beneharn. cap. 8: Et misit missaticum Gassiarnaldum Vicecomitem Aquis, qui tenuisset Placitos ante se, sicut Comes debebat facere. [Tabular. S. Florentii: Contigit ut Placitus fieret in confinio Andegavorum et Turonorum, in quo conventus factus tam Nobilium Francorum, quam et Britonum... anno IV. Hlotarii Regis.]

¶ PLACITUS, Constitutus, definitus. Lex Ripuar. cap. 66. § 1: Si autem contentio orta fuerit quod sacramentum in die Placito non conjurasset, etc.

¶ PLACITUM, Quod debetur dom. no pro redemptione, seu rachato feudi, in morte vel mutatione vassalli. [Charta ann. 1240. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 124: Feudus bayllius debet, sicut dictum est, hominum et jurare fidelitatem et centum solidos de Placito, tempore mutationis. Litteræ Humberti II. ann. 1334. ibid. tom. 2. pag. 245: Mandamus quatenus Placita quæque debita propter obitum dom. et germani nostri Guigonis Dalphini Viennensis... recuperare curetis. Computus ann. 1333. pag. 272: Pecunia recepta de Placitis per mutationem novi domini in eo dicto anno, etc. summa cccc. flor. Dalph.] Charta ann. 1406. ex Tabulario S. Cyprian Pictavensis: Sine ullo Placito, sive de vero. Alia ann. 1370: In feodum cum 12. denariis monetæ currentis de acceptatione seu Placito. Tabularium Nantolense in Pictonibus ann. 1399. Pro decimo denariorum achaptamenti, seu Placiti in mutatione Domini. Vetus Consuetudo Pictavensis cap. 70: Le Seigneur, auquel est deu hommage plain, et fondé par la Coustume d'avoir pour chaque mutation Plet et cheval de service, par borderies et mesure. [Adde recentiorum art. 81. et 169.] Hinc Placitum manus mortuæ, (de quo in Manus Mortuæ) pro rachato, quod in morte vassalli exsolvitur. Quidam tamen existimant discrimen esse inter plait, et plait de Mortemain: ita ut prius dicatur de rachato in mutatione vassalli, alterum in morte vassalli. Ita Theveneus et Raguellus: at Gallandus ait, se observasse in veteribus tabulis idem unumque esse. In aliquot Chartis vernaculis Placitum hac notione per Plaisir redditur. Charta ann. 1459: Homage lige à 25. sols de devoir ou Plaisir. Alia ann. 1460. in Tabul. Nantol.: Sans aucun Plaisir ni achaptement.

¶ Triplex ejusmodi placitum distinguit Salvaingus in Tractatu quem in hanc rem edidit: conditionatum nempe, consuetum et arbitrarium, sive placitum, ut loquuntur, ad misericordiam, Plait à mercy. Distinctam hanc distributionem, habes ex Inquisit. facta pro Dom. Dalphino tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 94: Item omnes tenentes in Oysentio per feudum, si Placitum non sit determinatum, debent Placitum ad misericordiam, ad mutationem tenementarii, et omnes tenentes per villanagium, si Placitum non est determinatum, debent Placitum ad duplicem censum, et admutationem tenementarii. Ubi Placitum ad duplicem censum idem esse ac consuetum existimo: et ita quidem iudicatum est Aresto Parlamenti Gratianopolitani ann. 1652. quod vide apud Salvaingum de Usu feud. cap. 85. Quod vero Placitum vocant Delphinates, Recognitio dicitur in Provinciis Lugdunensi, Dombeni, etc. Vide in hac voce num. 4.

¶ Plaisir, eodem sensu, in Charta ann. 1406. ex Reg. feud. comitat. Pictav. in Cam. Comput. Paris. fol. 310. v. Belote de la Ligne tient... à hommaige lige et à dix sols de Plaisir et dix sols de chamberlaige, etc. Ibid. pluries Plaisir. Est etiam Placitum, exactio, vel prestatio quævis. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 15: Salvo Placito meo, scilicet 7. solidos solvendo in Nativitate Domini de geria tantummodo. [Hinc Placitum plassagiorum, prestatio quæ pro stallis seu locis in foro tempore nundinarum exigitur. Vide Plassagium.] Libertates villæ Perusensis ann. 1200. apud Thomasserium pag. 38: De homa, qui erat à la Paerose, ne doit lever si sires ne los ne Plaet.

¶ Plait et Plet, eadem notione. Charta ann. 1311. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 129: Derrchief luj. denvers, que l'en dit les Plait de Noel et de Pasques, que plusieurs personnes doivent par an, pour raison de sept pieces de vignes. Alia ann. 1328. in Reg. 65. ch. 164: Item à la Toussaints une coustume, que on appelle Plet et recez, quarante sols Reg. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1287. fol. 62. ubi de redditibus Branæ: Item li Plet de la lecherie vaut par an xij. livres. Illud scilicet, quod a meretricibus prestabatur.

¶ PLACITUM, Judicium, jurisdictio. Charta ann. 843. in Append. ad Marcam Hispan. col. 781: Contradicere non possum hodie nec in ullo Placito per quibus illi reprobi sint aut illorum testimonium invalidum esse debeat. Tabular. Farfense apud Mabillon. tom. 4. annal. pag. 700: Ipso denique anno interfectus est Crescentius Comes, jussu Ottonis Imperatoris et Gregorii Papæ, ut audistis, qui nimis districte Placita infra Romam exercebant.

¶ PLACITUM, Conventio, pactum. Isidorus lib. 4. Orig. cap. 24: Pactum dicitur inter partes ex pace conveniens scriptura, legibus, ac moribus comprobata: et dictum pactum, quasi ex pace factum... Placitum quoque similiter ab eo, quod placet. Alii dicunt Pactum esse, quod volens quis facit: Placitum vero quod quisquam nolens compellitur: veluti quando quisquam paratus sit in iudicio ad respondendum, quod nemo dicere potest pactum, sed Placitum. Gregorius Turonensis lib. 6. cap. 34: Legati iterum ab Hispania venerunt, deferentes munera, et Placitum accipientes cum Chilperico Rege, ut filiam suam, secundum conventionem anteriorem, filio Regis Leuvichildi tradere deberet in matrimonium. Denique dato Placito, et omnibus pertractatis, Legatus ille reversus est. Lib. 7. cap. 6: Deprecor, ut Placita, quæ inter nos post patris mei obitum sunt innexa, custodiantur. Fœdus Regum, apud Nithardum lib. 3: Et ab Ludhër nul Plaid nunguam prendrai, qui meon vol cist meon fradre Karle in damno sit. Ubi plaid, pactum significat, non vero ritum, ut Bodinus lib. 5. de Rep. cap. 6. Falsetus, et alii vertunt. Hæc enim sonant: Et cum Lohario nullum pactum inibo, quod quantum

aciam, meo fratri Karolo damno futurum est. [Charta ann. 1276. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 286 : Unde Placitum conventionis sumptum fuit inter eos in eadem curia ; acilicet quod, etc. Eadem habentur in Charta ann. 1292. ibid. pag. 331. Placitum ecclesiasticum, eadem notione, in vet. Charta Ravenensium apud Mabillon. Diplom. pag. 457. Tabular. Vostense fol. 17 : Quod si favales mei de hac terra S. Petro dare voluerint, Placitum vel donum quod ipsi fecerint, et ego concedo permanendum et tenendum.] Ita Placitum usurpatur in Concilio Eberitensi cap. 4. Tolet. XI. cap. 10. in Legibus Wisigoth. lib. 2. tit. 6. § 5. 7. 8. 9. lib. 3. tit. 4. § 2. lib. 5. tit. 7. § 9. lib. 10. tit. 1. § 11. 12. [In Lege Bajwar. tit. 15. cap. 18.] in Capitulis Caroli Calvi tit. 7. et alibi non semel, apud Joannem VIII. PP. Epist. 36. Floardum ann. 968. Erchembertum in Histor. Longob. cap. 83. Reginon. ann. 743. Goffridum Vindoc. lib. 3. Epist. 36. etc.

¶ PLACITUM, Donatio. Tabul. Vostense fol. 68 : Notum esse volumus quoniam Bonius de Vosias... dedit Deo et B. Petro Apostolo Vosiansi medietatem mansi Alidou... Uxor ejus et filii Helias, etc. concesserunt hoc placitum quod pater suus et mater et fratres fecerant. Hinc

¶ PLACITUM dicitur Charta conventionis vel donationis. Idem Tabular. fol. 8 : Auditores hujus rei fuerunt Adamarus presbiter, qui propter hoc eis Placitum fecit, id est, Chartam hanc scripsit.

¶ PLACITUM, Terminus legitimus communis partium consensu, vel iudicis sententia constitutus, unde placitum dicitur. Lex Salica edit. Baluz tit. 42. cap. 10 : Et sic iterum ad alias septem noctes Placitum tribuet, id est, ut quatuordecim noctes a prima admonitione compleantur. Adde tit. 47. cap. 2. Placitus, eadem notione, in Leg. Ripuar. cap. 80. § 2. et in Lege Bajwar. tit. 15. cap. 10.

¶ PLACITUM, Decretum, statutum. Formulæ antiq. promot. Episcop. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 614 : Tunc selecta sunt et Placita que Episcopus jam ordinatus ab ordinatoribus et electoribus suis suscipere debet ; ubi continentur qualiter vivere, docere, et subditos suos regere debet secundum sacros Canones. Form. 14 : Sed et observationes ac regularia mandata sacrosanctorumque Conciliorum Placita, etc. Occurrit rursus in form. 18.

¶ PLACITUM, Jussus, voluntas, sensus. Capitul. de Villis Caroli Magni cap. 16 : Volumus ut quicquid nos aut Regina unicuique iudici ordinaverimus, aut ministeriales nostri Sinescalcus et Buticarius de verbo nostro aut Regine ipsi iudicibus ordinaverint, ad eorundem Placitum, sicut eis institutum fuerit, impletum habeant. Capitul. lib. 7. cap. 379 : Non secundum Placitum hominis, sed secundum Dei voluntatem. Nec in hac parte voluntas aut gratia hominis secunda est, sed voluntas Dei in omnibus acquirenda. Eadem notione Plait apud vet. Poetam MS. :

Droit à l'ostel Guillaume vait,
Ou il avoit basti son Plait.

Illa Plaisir usurpat le Roman d'Athis MS. :

Messageur doit tout son Plaisir
Dire, sans le seigneur laidir.

Le Roman de la Rose MS. :

Car il convient, soit mal, soit bien,
Qu'il face votre Plaisir.

• Hinc ad Placitum alicujus continere. Charta ann. circ. 1231. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 191. v. col. 2 : Homines vestri de S. Germano et de Valle recognoverunt coram nobis, priore vestro presente se vobis debere talliam ad voluntatem vestram, et quod ipsi ad vestrum Placitum amodo, continebunt.

• PLACITUM, Colloquium, congregatio monachorum. Vita S. Berth. tom. 6. Jul. pag. 480. col. 1 : Nunquam in illius ore aliquid... nisi paz, nisi Christus, nisi misericordia erat ; ita ut in Placitis edens, sacras aliquas recitationes, presentibus causis idoneas, simplici ore ediceret.

• PLACITUM, Oblectamentum. Charta ann. 1488. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 261. col. 1 : Plerumque, tam ipse montales quam cives, manantes et habitantes civitatis Nemausi, ad umbras ipsarum salicum acciperent Placitum et ebatur. Vide in Placitare.

¶ PLACITUM, pro Palatium, et vicissim, sæpissime legi in veteribus libris monet Baluz. in Notis ad Capitul. col. 1077. ubi exempla nonnulla refert, quæ videsis. Placitum, apud Papiam pro Placitum. Vide Plotii.

PLACITUM, pro Placitum. Vetus Placitum in Chronico S. Vincentii de Vulturno lib. 2. Et dum nos per plures dies ibidem in Plaito residissemus. Habetur ibi plures pag. 690.

PLACITARE, Placitum, seu pactum inire. Joannes VIII. PP. Epist. 69 : Quia utriusque Abbatis... non in decem milium tantum mansuorum, sed in duodecim milium Placitasse... astruunt. Supra pactum facere dixit. Adde Epist. 74. Vide Octavium Ferrarium in Plaitare.

PLACITARE, Litigare, lite contendere. Capitula Caroli Calvi tit. 43. cap. 10 : Si aliquis ex fidelibus nostris... sæculo renuntiare voluerit, et filium, vel talem propinquum, habuerit, qui reipublicæ prolesse valeat, suos honores, prout melius voluerit, et valeat Placitare. [Ubi Placitare, non litigare, sed aliquid ex pacto concedere sonat. Vide infra.] Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 59 : Si dominus Placitat contra suum hominem de proprio placito suo, etc. Tabularium Vindocinense Thuan Ch. 177 : Omniaque supradicta calumniavit, et in Comitibus Vindocinensibus Curia omni generositate procerum Vindocinensium ibi circumstante, citus audiente, cum eis Placitavit. Goffridus Vindoc. lib. 2. Epist. 24 : Mihi vestra bonitate mandastis, quod inter me et illam, aut Placitandi, aut concordiam facienam respectum usque ad festivitatem S. Beati accepistis. Littleton. sect. 584 : Et saches, mon fils, que est un de plus honorables, laudables et profitables choses en nostre ley, de aver la science de bien Plaidier en actions reals et personnels, et pur ceo jeo toi counsaile especialment, de mitter ton courage et cure de ceo apprender. [Wilh. Wyccester Annal. Rer. Angl. ann. 1363. in Lib. nigro Scaccarii pag. 433 : Hoc anno statutum est in Parlamento, quod homines juris regni de cetero Placitarent in lingua materna.]

• Plaidoyer, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 516 : Comme... l'archevesque de Tours maintiengne... que lui et ses prédécesseurs... aient accoustumé à ressortir et Plaidoyer en notre court de Parlement,

etc. Que vox, ut et Plaidoyer, nostris etiam Jurgari, rixari sonat. Lit. remiss. ann. 1397. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 178 : Lequel varlet commença à rixier et Plaidoyer avec Jehan Guiois, et demourèrent l'un l'autre. Alim ann. 1373. in Reg. 105. ch. 154 : Le mary de ladite Emelot, qui estoit en sa maison, yest et prist à Plaidoyer et maudire ledit prisonnier. Unde Plaidoyer, Jurgiosus, rixosus, in allis Lit. ann. 1409. ex Reg. 164. ch. 11 : Lequel prestre, qui estoit rixoteux et Plaidoyer, etc. Plaidier vero, pro Joculari, cavillari, vulgo Badiner, plaisanter. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 143. ch. 308 : Le suppliant se appoya à l'uis d'un mercier voisin de son père, à la femme duquel mercier et à son varlet il Plaidoit et s'ebatoit. Alim ann. 1454. in Reg. 184. ch. 463 : Ainsi que les supplians passoient leur chemin, ilz trouverent Jacques le Lau, qui estoit fort chargié de vin, et qui plaidoit aucunes personnes, qui estoient contre ung estal audevant d'une maison. Plaidier, eodem intellectu, tom. 1. Fabul. pag. 159 :

Car il avoit trouvé amie
Si bale c'on pot souhaldier ;
N'avoit cure d'allors Plaidier,
Fors qu'avec lui manoir et estre.

¶ PLACITARE PER BREVEM, id est, Scripto seu citatione causam breviter continente, aliquem in jus vocare, atque litigare. Tabular. B. M. de Bononuntio Rotomag. : Dicit quod vidit in dicta curia plures personas per brevem Placitare. Vide Brevi.

¶ PLACITARE, Placitis præsidere, Tenir les plaitis. Capitul. Caroli Magni ann. 807. cap. 4 : Ad exemplum quod nos cum illis (Comitibus) Placitare solemus, sic et illi cum suis subjectis Placitent. Charta ann. 1114 : Debent vos aut vestri homines... Placitare ipsum placitum cum illo bajulo per vos et per nos, et si vos aut vestri homines non potueritis ibi esse, accipiat noster bajulus ipsam fiduciam per vos et per nos, et Placitet ipsum placitum nobiscum aut cum nostris hominibus. Caffari Annal. Genuens. ad annum 1156. apud Murator. tom. 6. col. 259 : In 14. consulatu unius anni fuerunt Consules de Comuni tres... et de placitis sex, de quibus tres Consules Placitabant in quatuor companiis, etc. Adde Chartam Ludovici I. ann. 852. tom. 5. Gall. Christ. inter Instr. col. 509. Histor. Lotharing. tom. 2. col. 318. Miræum tom. 1. pag. 105. col. 1.

• Plaidier, eadem acceptione, in Stat. ann. 1355. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 510. art. 7 : Quant li maires Plaidie, et il commande que on se traiz, etc. Hinc Plaidieur, qui judex in placitis sedet, in Ch. ann. 1315. ex Chartul. Pontin. pag. 234 : Dans Jehan de Brene Plaidieur de Pontigny... seoit comme juges et tenoit ses plait et exeroit jurisdiction.

¶ PLACITARE, Ad placitum vocare, submonere. Lex Ripuar. cap. 67. § 3 : Quod si sacramentum ille qui prosequitur non pronuntiauerit, ipse qui Placitavit ante annum revolutum vel septem noctes sacramentum suum coram testibus offerat.

PLACITARE, Convenire, pacisci, in Chartis Olai Roschildensis Episc. ann. 1318. et Magni Reg. Danie ann. 1343. apud Pontanum lib. 7. et 8. Rer. Danic. [Statuta Humberti Bellijoci Dom. ann. 1233. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 184 : Pro modo verberatum debet verberato per manus burgensium verberis injuria Pla-

clari. Charta Casimiri Reg. Polon. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 518: *Concedentes eisdem procuratoribus nostris plenam... potestatem... cum predicto fratre nostro carissimo D. Carolo Romanorum et Boemiarum Rege illustrissimo tractandi, Placitandi & procurandi.* Ado Viennensis ann. 748: *Cepitque castrum, quod dicitur Hocseoburg, et Theotecnum Saxonem Placitando sibi conquistavit.* Ericus Upsaliensis lib. 8. Hist. Suecicae pag. 66: *Taliter Placitatum est fide media et conditum, etc.* Pag. 85: *Placitatum extitit in hunc modum, etc.* Ita lib. 5. pag. 106. et alibi.

PLACITARE, Aliquid ex placito seu pacto concedere. Lex Alaman. cap. 55: *Si quis liber mortuus fuerit, et reliquerit uxorem sine filiis aut filiabus... sequatur eam dotis legitima, et quicquid parentes ejus legitime Placitauerint. Adde Capitulum Ludowici Pii cap. 4. Tradit. 70. S. Galli: Post ejus presbyteri obitum, nepta illius eandem traditionem possideat. Et si nepta illam traditionem sibi Placitatum dimittere uoluerit, tunc locum et prebendam habeat quasi unus monachus, et traditionem prefatam sibi Placitatum nobis dimittat. Plaidier, pro Jouer, amiser, iudificari, usurpat le Roman de la Rose MS.*

Vie de quel troffe il nous Plaidie.

PLACITARE HOMINIUM, Illud in iudicio discutere. Charta Rich. I. reg. Angl. ann. 1196. Inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 33: *Concessimus etiam eis, ne aliquis officialium nostrorum præsumat hominia eorum Placitare, sine aperta rationabilique causa de illo distringat.*

EXPLACITARE SE, Ex placito se tollere. *Se tirer hors de proces.* Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 5: *Alius dies ponatur ei, et tunc Explacitatur se, ut emendat, nisi competens sinitus intercedat.* Willelmus Malmesb. lib. 2. de Gestis Angl. cap. 13: *Ut magnates illius castelli blande in curia Regis de seditione convenserentur, si se possent Explacitare, illæsi abirent.*

SUBPLACITARE, Ad placitum, in jus vocare, citare, admallare. Regula S. Fructuosi cap. 10: *Tertio qualiter quotidiana vivere debeant, ibi disponant, et tanquam a sajoniibus comprehensi, ad cellas revertantur Subplacitati.*

EMPLACITARE, In placitum, et in jus vocare. In placitum peters, in Monastico Angl. tom. 2. pag. 828. Nostris, *Maitre en proces.* Leges Henrici I. Regis Angl. Si de nominatis placitis Implacitatus non erat. Occurrit præterea cap. 41. 43. 47. 61. Eadmerus lib. 2. Novor. pag. 88: *Hic pro licentia dictis, statim omnis communitio Implacitandi Anselmum compressa, omisa est.* Ordericus Vital. lib. 11. pag. 804: *Nec simul, sed separatim variisque temporibus, et multimodis violata fides reatibus Implacitavit.* Leges Guillelmi Nothi vernaculæ cap. 39: *Dous sunt perceners d'un crichet, e est l'un Emplaidé sans l'autre, e per sa folie si pert, etc.* Adde cap. 38. etc. Maria Francica in Proverbis Esopis MSS.:

Or conte d'un chies vanceur,
De male guise mentour,
Qu'une brebis Emplaidie.

Adde Monasticum Angl. tom. 3. pag. 74. Hemerum in Augusta Viromand. pag. 121. Chartam Communis S. Quintini ann. 1196. Initio, etc. præterea Leges Alfonsinas parte 2. tit. 7: *De los Emplazamientos.*

IMPLICITATA CAUSA, non definita in placito, causa qui n'a pas été plaidée. Hincmarus Laudunensis Episcopus: *Eorum causa usque ad alium tractatum, certis causis interuentibus non diffinita, sed Implicitata remansit.*

PLACITAMENTUM, Consensus domini, seu præstatio pro eodem consensu, ut est laudimium. Tabularium Ecclesie Gratianopolitane sub Hugone Episcopo fol. 50: *In quibus aquis accipio de Placitamento in unumquodque malendinum, quando edificatur. Occurrit præterea in veteri Charta apud Columbum in Episcopis Valentini.*

PLACITATORIUM, Locus, ubi fit placitum, [litigatio, controversia.] Joan. de Janua.

PLACITORIUM, Aula, locus ubi placita aguntur. Charta ann. 1319. in Reg. A. Chartoph. reg. ch. 18: *Necnon et Placitorium altum predictæ curiæ Parisiensis, cum suis ad hoc pertinentiis, ad tendendum in Placitorio seu curia predictis placita, ut eis inibi fieri consueverunt, de speciali gratia concessit.* (Philippus rex.) Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster ad ann. 1328. fol. 411. r: *Custos Placitorii castelleti, per diem vij. den. Comput. fabr. S. Petri Insul. ann. 1473. ex Tabul. ejusd. eccl. Item... pro tribus hostiis, uno scilicet in processionibus in ingressu Placitorii baillivi, etc. Plaidoir, eadem significatione, in Lit. remiss. ann. 1375. ex Reg. 108. ch. 161: *Lesquelz unateur et eschevins estoient enfermez en leur Plaidoir, etc.* Alie ann. 1396. in Reg. 149. ch. 274: *Le suppliant et un sien vallet avec lui, alans paisiblement leur chemin en la ville de Bruges, devers le Plaidoir, que ont et tiennent illecques ceulz du terroir du franc. Vide Placitorium suo loco.**

PLACITATIO, Ipsa actio placitandi. Leges Kanuti Regis cap. 17: *Ipsa vero die Dominica publica mercimonia vel Placitationum conventicula... prohibemus.* [Charta Quiknei Episc. Lingon. ann. 1135. tom. 4. Gall. Christ. Inter Instr. col. 165: *Et si quid a fratribus... inventum seu receptum fuerit, liberum et absolutam absque omni Placitatione concedo.* Litteræ ann. 1376. tom. 3. Ordin. pag. 117: *Concessimus, quod nullum eorum extra villam Nuernensem pro Placitatione aut pro aliqua causa trahemus.*] Item Garruittas. Arnoldus Lubecensis lib. 3. cap. 5: *Inter Missarum quoque solemnium non, ut quibusdam moris est, susurrationibus aut Placitationibus intendebat, etc.* Vox nostris, maxime Belgis, sat in usu.

PLACITATIO, Colloquium, Gall. *Pour-parler.* Chron. Noriberg. apud Oefellum tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 325. col. 2: *Rex Wenceslaus et Electores venerunt ad civitatem Egram... feria quarta post Pascha ad dietam... Ibi multæ Placitationes habitæ sunt.*

PLACITATOR, Litigator, Plaidier. Gervasius Dorobernensis ann. 1196: *Cum ex talibus aliquem ob generis sui favorem in Episcopum vel Archidiaconum promovemus, populo Dei non predicatorem verbi Dei, sed Placitatorem, ne sicam letatorem præses conspicimus.* Simeon Dunelmensis, et Florentius Wigorniensis ann. 1100. de quodam Radulfo: *Cujus astutia et calliditas tam vehemens extitit, et parvo tempore adeo crevit, ut Placitatorem ac totius regni exactorem illum constituerit. Quod quidem munus idem videtur quod fisci Procuratoris, seu uti vocamus, Procuratoris Generalis.*

Consuet. Norman. part. 1. cap. 55.

ex Cod. reg. 4651: *Placitatores dicuntur, qui in placitis coram justitiaro querelam deducunt.* Ubi in Gallico: *Ceux sont appelés Plaidiers, qui mainent les querelles en court par devant la justice.* Quo sensu Plaidier, pro vulgari Procurator, qui res et causas monasterii curat et sequitur, in Charta ann. 1297. ex Chartul. Valcell. sign. E. ch. 66: *Dant Mahieu abbat. dant Jehan de Cambrai prieur. dant Jehan de Tournai Plaidier, etc.* Hinc Plaidereau, pro Plaidier, chicanneur, homo litigiosus, in Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 189: *Ung nommé Cotame dist au suppliant qu'il n'estoit que ung Plaidereau; aquoy ledit suppliant respondit qu'il estoit aussi homme de bien que lui.*

PLACITATOR, Jures, arbiter. Charta ann. circ. 1130. ex Chartul. Stirp. Iterum causa pacis, concessi sibi dare conductum quingue festo (festis), laudantibus Placitatoribus nostris; sed ipse contemptis placitis, in injuste quæsit pluribus festis manducare.

PLACITOR, Patronus, defensor. Vita S. Stephani Abbat. Obasin. lib. 2. cap. 15: *Nam actor noster rex centum solidis Placitores atque fautores suos hodie convivabit, exceptis muneribus donisque promissis.* Et cap. 16: *Aliquando cum ad Placitum veniret, videretque omnes sue parti favore, adversarium vero undique et ab omnibus destitutum, pretere ductum aliquos e suis Placitoribus clam dirigebat, qui ejus partes defenderent.*

Plaidierium, eodem sensu in Mirac. Mss. M. B. V. lib. 1:

Tant a partout de Plaidierium,
D'esquerins, de... etc.

PLACITOR, Qui alteri tenetur ad evictionem, Gall. *Garant.* Chartul. S. Vict. Massil. fol. 26: *Nor jam dicti venditores erimus adjutores, assertores et Placitores contra cunctos homines.*

Jam vero de vocis, *Placitum*, etymo. varis sunt sententia Edwardus Cokus ad Littletonem sect. 10. a placendo deducit, quia, inquit, bene placitare super omnia placet. Guillimanus lib. 1. de Rebus Helvet. cap. 9. et alii a Germanico plata, campus, quod in campo tenerentur placita Casanova vero placita ejusmodi conventus appellari putat, quod in his Leges conderentur, (quod sane de Lege Salica testatur ejus prologus, que in tribus mallis a IV. Viris condita dicitur) eaque promulgarentur hac formula, que habetur in eodem Prologo: *Placit atque conventit inter Francos, etc.* Vide de etymo Grimm. Anal. Jur. German. pag. 748. nam. 8. et omnem librum sextum.

PLACITUS, pro Placatus. Gall. *Placé.* Cærimon. Rom. Ms. fol. 5. v. *Cedulam ipsam bene Placitam sigillo suo annulari signat, et, ut diximus, facto prius oratione illam deosculatam quisque in calicem ponit.* Vide alia notione in Placitum.

PLACIVUM AUXILIUM, Præstatio que primum ex placito seu mero vassalorum arbitrio, deinde ex lege domino pensitabatur. Charta S. Ludovici ann. 1267. Inter Privileg. Ord. S. Joh. Hieros. pag. 32: *Præcipimus quod homines predicti sui hospitalis, sint liberi et quieti de exercitu et equitatu, Placivum auxilium et de tallacis, etc.* Vide Auxilium.

PLACIUM, Locus planus, Gallis *Placé.* Fleta lib. 1. cap. 18. § 5: *In terra, vel in aqua, bosco, Placio, vel marisco, [Vide Placi.]*

PLACIUM, La stopa, e seda grossa. Glossar. Lat. Ital. Ms.

† **PLACIVUS**. Vide *Placentinus*.

† **PLACOMA**. Vide *Platonæ*.

PLACON, ἀπλαξια, in Gloss. Gr. Lat. *Tranquillitas*, in Gloss. Isid. [Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Placor*, *Apaisemens*. Vita S. Guillelmi tom. 1. Januar. pag. 60: *Sanctus quoque nolens Placorem animi ejus turbare.*] Ecclesiastic. cap. 4: *Complotuntur letitiam Placorem.* Adde cap. 39. [Vide Lexic. Martini.]

° Modus placendi, comitas. Vita S. Walth. 16 n. 1. Aug. pag. 260. col. 1: *Omnes aspicientes et alloquentes eum in sui dilectionem et reverentiam quodam dulcissimo Placore conducebat.*

† **PLACOTON**. Vide *Platonæ*.

1. **PLACTA**. Navigii fluvialis genus. Sanutus lib. 2. parte 4. cap. 7: *Præcipue Plactarum navigia, quæ per Padi flumen sunt ad farada mercimonia deputata, etc.*

° Ital. *Placta*, ab Italico *Platto*, planus. *Placte* eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1453. ex Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 59: *Quant leur navire, que on appelle une Placte, fut arrivée avec les autres des pais de Hollande et de Flandras en la Chesne et port de la Rochelle, etc.* Vide *Plata* 2.

° 2. **PLACTA**, f. pro *Placca*, forum. Charta ann. 1288. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 192: *Habeant... locum bonum et idoneum pro habitatione sua... tabernam, Plactam, bochariam et piscariam.* Vide supra *Plata* 1.

° 3. **PLACTA**, Patina, vas planum, Ital. *Platio*. Invent. ann. 1240. apud Cl. V. Garamp. in Dissert. 7. pag. 282: *Viginti unam Plactas argenti. Item duas scutellas argenti.* Invent. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Duo candelabra de argento quadra... et duas Plactas de argento ad ponendum sub ipsis candelabris.* Hinc

° **PLACTELLUS** dimin. Ital. *Platello*, *Patella*, in eodem Invent. ann. 1288: *Plactellos planos, concavos de argento, in modum scutelle.*

° Aliud vero sonat vox Gallica *Placte* et *Platte*, qua certa pannorum sarcina significari videtur, in Pedag. Peron. ann. 1285. ex Chartul. 21. Corb. fol. 341. v. *Item le char qui maine draps en Platte, l'en compte dix draps pour le broussel... et s'il y a vingt draps ou plus en le Platte, c'est gibe: et doit le gibe rivié sol: Par. Ibid. fol. 376. v. Vingt draps ou vingt soyes pour la Placte, la Placte doit sept sol.*

° 4. **PLACTA**, Idem quod *Plata* n. 1. Lamina metalli Stat. Bonon. ann. 1297-67. tom. II. pag. 22: *Et quicumque est impositum hosbergum habeat tempore guerra gamberias de Plactis, vel de magis [Ft.]*

° **PLACTANNITUM**, idem quod *Plactium*. Censur. eccl. Rom. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 871: *Et omni anno bis, scilicet in Medio et in sancto Martino, generale Plactannitum.* Forte leg. *Plactamentum*. Vide in *Plactum*

° **PLACTATA**. Navis, *Placta* appellata, Censur. eccl. Rom. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 872: *In episcopatu Ostiensi. Homines ejusdem civitatis in festo Nativitatis Domini et Pasche, duas Plactatas lignorum. Iidem Cens. Mss.: Dabunt (Ostienses) duas Plactatas lignorum domino papæ; qui pro tempore fuerit, et suis sumptibus afferent et deponent ad mandatum domini papæ a marmorata stue a Ripa Romea, unde dominus papa voluerit: hoc modo persolvent, unam Plactatam in Nativitate Domini, et aliam in Pascha de resurrec-*

tione. Ubi perperam editum *Platrata*, apud eund. Murator. tom. 1. earumd. Antiq. col. 675. Hinc, ut videtur, *Apleitago* dicitur Locus, ad quem ejusmodi naves onerandæ vel exonerandæ appellantur: nisi malis a *Plagea*, ora, æstuarium, campus planus, deducere. Redit. comit. Namurc. ann. 1265. in Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Le papier velu fol. 22. v. Et si a une piece de terre sur le Meuze u on met faisset, sel apiele on Apleitago.* Reg. ann. 1289. ejusd. Cam. sign. *Le papier aux aysselles fol. 69. v. Encor i a li cuens sor Meuze une pieche de terre, c'on anele Apleitago, si vaut par an xx. sols.*

° **PLACTELLA**. Lamella, Ital. *Piastrella*. Annal. Placent. ad ann. 1447. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 891: *Die 25. mensis Julii hora 12. pluit fortiter... cum impetu et vento quam-marino: et tanta fuit vis et violentia, quod... Plactellas plumbeas ecclesie S. Antonini revoluit.* Vide *Plata* 1.

° **PLACTELLUS**. Vide supra in *Placta* 3.

† **PLACTERIA**, pro *Placteria*. Vide *Placta*.

° **PLACTINA**, ut infra *Platina* 2. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unam par Plactinarum copertarum de zamito rubeo.*

° **PLACTUM**. Charta ann. 1096. Inter Probat. tom. 1. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Si illo sagion intraverit in casa de illo burges per mal er itum Plactum occidatur, et ille burges non pectet pro eo nulla rem. Id est, ni fallor, si intra domum, vel si in ipso facto.*

° **PLACUS**, πλάκος, in Gloss. Lat. Græc. **PLADA**. Piscis species, *Plays*, [hodie *Plie* vel *Plie*, Anglis *Plaice*.] Teloneum S. Audomari, in Tabul. S. Bertini: *De carrea piscium 2. den. de centum Pladis 2. den. de 100. salmonibus validis 4. den.* [Vide *Plaus*.]

° **PLAETHIZ**, Piscis species, idem qui *Plada*, vulgo *Plie*. Charta Phil. comit. ann. 1163. in Chartul. 1. Fland. ex Cam. Comput. Insul. ch. 325: *Centum Plaethiz, unum denarium.* Vide *Platesia*.

1. **PLAGA** LEGALIS, *Plage leyau*, vel *plaga leyau*, in Consuetud. S. Severi tit. 18. art. 1. et 2. et Foris Bearn. tit. de homicidiis, art. 4. 13. ea dicitur, quæ habet in longitudine et incisione unciam pollicis, quæ est quinta pars du pan de canne. Dicitur autem legalis, quia ob talem plagam debetur domino feudi lex, seu multa 7. librarum, et 8. solidorum Turonensium.

° **PLAGA CURRIT**, in Lege Salica tit. 19. § 6. Gall. *La plaie court*, vel *couls*, sanguis e. *plaga* decurrit.

† **PLAGA ABORIENDI**, Morbi genus. Vide *Jejunium Banni*.

† **PLAGA AD BANVILLEUGAM**, Vulnus grave, apparens, apertum, *Plaie ouverte*; dicitur ad *bannileugam*, vel quod qui plagam intulerat, puniebatur multa quæ imponi solet iis qui infra *bannileugam* delictum aliquod perpetrant, vel quod ad jurisdictionem *bannileugæ* pertinebat, ut de ea judicaret. Charta Philippi Augusti Reg. Franc. ann. 1191. pro Communia Atræbat: *Quicumque per scabinos convictus fuerit quod traugas infregerit de Plaga ad bannileugam, caput perdet: quod si Plaga ad bannileugam non fuerit, sexaginta libras amittat. Infra: Si Scabini viderint quod vulnus illud non sit ad mortem, sed ad Bannileugam, sexaginta libras perdet. Rursum: Quicumque intra pacem civitatis infracturam fecerit de raptu, vel de furto,*

vel de plaga ad bannileugam, justitia nostra sum debet arrestare. Haud scio tamen an *Plaga ad bannileugam* dicta fuerit quod percussorem intra *bannileugam* seu immunitatem absque domini forisfacto persequi poterant burgenses: quod innuere videtur Charta laudata: *Quicumque alium occiderit, vel ad mortem vulneraverit, Major, et Scabini, et tota Communia, debent juvare justitiam nostram ad capiendum eum, et Communia poterit eum sequi ubique infra bannileugam sine forisfacto nostro.* Utcumque est de vocis etymo, obscura non est ejusdem significatio ex Charta Comitissæ Fland. ann. 1379: *Quiconque enfraindra les rievues par fait dont mort, affolure, ou plays ouverte, que l'on dit Playe à bannileue, s'ensuit, puni sera de peine capitale.* Vide *Ictus apparens* et *Banlauca*.

° *Playe percée*, in Lit. Joan. ducis Burg. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 585. art. 7. Dicit vero videtur *Plaga ad bannileugam*, quod *banno* seu exilio extra *bannileugam* mulctaretur: et quidem opponitur capitali supplicio. *Plague*, pro *Plage*, in Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 366.

° **PLAGAM CONJURARE**, Vulnus sortilegio curare. Vide supra in *Conjurium*.

° **PLAGA**, liber, in Glossis antiquis MSS. Vide *Plagia*.

† **PLAGA**, Modus toni musici. Vide *Auventus* 3.

° 2. **PLAGA**, f. pro *Plagia*, Locus vacuus ædificationis aptus. Charta ann. 1203. in Hist. Ms. monast. S. Andr. Avenion. fol. 38. v. *Concessit... ut castellum in eo construeret, ea tamen lege, ut quicumque domos ibi vellent edificare, duos nummos usitatos de singulis parietum, vulgari mensura definitorum, Plagas, annuatim... penderent.* Vide infra *Plaidura*.

° 3. **PLAGA**, Corda qua navis trahitur vice remi. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

° **PLAGARE**, Plagas inferre, vulnerare. Lex Salica tit. 19: *Si quis hominem in capite Plagaverit, etc.* Lex Alaman. tit. 65. § 31: *Si quis in geniculo transpunctus fuerit, aut Plagatus, etc.* Adde Legem Ripuar. tit. 4. Leges Bajwar. tit. 1. cap. 8. 10. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 44. tit. 104. § 1. [100. 128. 314] etc. Constantinus in Vita S. Germani cap. 16: *Ipsis iratis Plagatus fuisse.* Hist. Miscella: *Qui plagatus mortuus est.* Theophanes ægyptic. Utitur vetus interpres Juvenal. Sat. 6. v. 652. Sgt. 13. v. 113. [et Canon. 58. inter Hibern. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 18. *Plajer* apud Poetas nostrates. Le Roman de la Rose MS.:

Qui de cele fleiche est Plaisé,
Son mal en est miez emplaisé.

Le Roman d'Athis MS.:

Deux Roys leur a deschevalchiez,
L'un fut mort, et l'autre Plaisé.

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

M'avez en champ mult esmaié,
Et encors n'avres et Plaisé.

° **PLAGIARE**, Eadem notione. Leges Alveredi Regis West-Sax. cap. 51: *Si quis in testiculis Plagietur, etc.* Mox: *Si quis homini manum extra Plagaverit, etc.* Ita etiam in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 93.

° *Nostris Plajer*. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 1: *Icellui Aubert Brun, Georges Rouz... issirent audehors de la ville de Falois,*

oà us trouvaient leagis Anthoine et son filz, qui Playerent et noyrent à sanc et à plays.

PLAGATUS, Vehementi morbo prostratus, leprosus, etc. Summa privilegiorum quibus fratres S. Antonii gaudent apud Heltaus in Glossar. German. voce Geplagts Leuts col. 651. Quod per universon mundum possunt et debent colligere elemosinas Christi fidelium, pro sustentatione pauperum et infirmorum igne sacro seu infernali Plagatorum in hospitalibus eorum degentium. Infra Pauperibus Plagatis in hospitalibus S. Antonii degentibus largiter subveniant et subsidia ministrent.

PLAGARIUS, Chirurgus, qui curat plagas. Papias MS. Bituric: Aliptas, sculptor vel Plagarius, id est plagas curans.

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Mega, Prov. medicus, Plagarius.

PLAGATURA, Vulnus, plaga. Chron. Mosomense tom. 7. Spicil. Acher. pag. 627: Immensitatem considerabant dolorum et Plagaturæ ipsius.

PLAGEA, Ora, æstuarium, vel etiam campus planus. Charta ann. 1272. apud Lam. inter not. ad Hodopor. Charit. part. 2. in Delic. erudit. pag. 402. Habeant, teneant, usufructu rigariam et portum, ripam, Plageas et penditias, etc. Vide mox Plagia 1.

PLAGEAGIUM, Vectigalis species. Charta Joan. episc. Carnot. ann. 1114. ex Tabul. ejusd.: Concessit... quod ipsi (monachi Thronenses) a tolluris, platra-giis (alias Plageagiis) deablagiis, boissel-lagiis... liberi sint et immunes. Vide infra Plaseagiium 1.

PLAGEARIUS, Vide Plagium.
PLAGELLA, Furfur panis, in Gloss. Medico MS. Reg. Cod. 1436. Gariopontus lib. 2. cap. 26: Et nitrum et salen cribellatum cum melle in Plagella imponit. Cap. 59: Stercus columbinum, mellis quod sufficit, cum calida Plagella, imponis. Adde lib. 8. cap. 18. 89.

PLAGIA, Ora, æstuarium, vel etiam campus planus, Italia Piaggia, vel spiaggia. Servius in Virgil.: Statio est, quam Plagiam dicunt. Gregorius M. lib. 8. Epist. 39: Monachos Monasterii Gasensis, quod situm est in Plagia. Chronicon Farfense: De curia in Aciano, que fuit Scapitolphi, et de curia in Plagia loci, qui dicitur Brezenanus. Isidorus Pacensis æra 690. de quibusdam oppidis: Que supra Ægyptum in eremi adjacent Plagiis. Vetus Charta apud Baron. ann. 1019. num. 8: De terris, campis, pratis, pascuis, atque silvis, montibus, et collibus, Plagiis, et planitiis, etc. Tabularium Narbonense ann. 1250: Fecit piscari Brugiam in stagno in præjudicium nostrum, cum exeat in Plagiam nostram. [Charta ann. 1460. in Tabul. Piscator. Massil.: Quod nulla persona... præsumat piscari... a faroto usque ad Plagiam portus Gallicæ inclusive. Mirac. MSS. Urbani V. PP. in Tabul. S. Victoris Massil.: In una galea navigando in Plagia Romana habebat febrem pestilentem.] Occurrit præterea in Charta Pisana apud Guesnatum in Annalib. Massil. ann. 1312. n. 4. apud Nicolaum Villaneum pag. 6. etc. et alios Scriptores Italicos passim.]

Charta ann. 1290. ex Chartoph. Occit.: Jus locandi... venationes et piscationes, que ibi sunt et fuerunt in Plagia maris et in alta maris, et in aqua Rodani. Vide supra Plagea.

PLAGA, Eadem notione. In Charta Ludovici Pii Imperat. apud Mabillonium

in Notis ad Vitam S. Benedicti Antian. pag. 234: Item in eodem pago ille cogos, cum ipsa piscatoria, et Plagis maris, et secum nostrum adhaerentem illis, etc. Hieron. in Zachar. cap. 2: Plaga orbis, quas Græci appellant alipara.

PLAGIA, Pæderastia. Stat. Mantue lib. 1. cap. 2. ex Cod. reg. 4630: D. potestas Mantue... cognoscere possit de masculorum falsitatibus, quibuscumque Plagiis, dolomia et quoquo modo luxuriantibus contra naturam, etc. Vide in Plagium 2.

PLAGIARE, PLAGIUS, pro Plagiare, Fidejuberem, et Plegius, fidejussor. Charta Regni dom. Baugiaci ann. 1236. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 198: Promisi... liberare... omnes illos, qui erant Plagiati in manu mea, pro redemptione et expensis factis in prisona mea... Posset dictus abbas cum mandato domini regis nantare Plagios constitutos super quingentis maris. Vide alius notionibus in Plagare et Plagium 2.

PLAGIARE, PLAGIARIUS, Vide Plagare et Plagium 2.

PLAGIARIUS, Quello che fa rete, e piage, in Glossar. Lat. Ital. Ms. Vide alio significato in Plagium 2.

PLAGIATOR, Lo seduttore, in eodem Glossar. Vide in Plagium 2.

PLAGIO, inter vestes sacras reponitur in Testamento Andreæ Episc. Dertonensis exarato Hugone et Lothario in Italia regnantibus, apud Ughellum in Append. tom. 4: Faciatis duo, vela unum, Plagione duos, velo uno, calices argenteos duos cum patenis, etc.

PLAGITATUM, Idem quod Placitatum. Charta 64. ex Alamanni Goldasti: Sub ea ratione, ut eadem res ad me recipiam, annique singulis annis vobis censum persolvam... ita tamen volo habere apud vos Plagitatum... et in priori mea traditione sonat, ut nulli unquam in beneficium concedatur.

PLAGITIA, Plagiæ species, in Medice. Salernit. pag. 180. et 182. An idem quod Plagusia, genus conchæ, apud Plautum, an potius Plada?

1. PLAGIUM, Plaga, regio, Epist. Philippi Reg. Franc. ann. 1370. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 568: Nondum tamen his minime contentus mundanus hujus Plagii pestilentie non reliquit.

2. PLAGIUM, PLAGIARE, PLAGIARIUS, dicitur de eo, qui mancipium alienum, vel hominem liberum pro mancipio distrahit ac vendit. Edictum Theoderici cap. 81: Si quis nesciens a plagiatore mancipia comparaverit, reatu Plagii non potest obligari. Lex Wisigoth. lib. 7. tit. 8. § 2: Si quis ingenuus servum alienum vel ancillam alienam Plagaverit, etc. Adde § 3. 4. 5. 6. Uirpaverit, in § 1. Lex Salica tit. 41. § 2: Si quis servum alienum Plagaverit; id est, per circumventionem de servitio domini sui abstraxerit, et trans mare, sive in quamlibet regionem ipsum duxerit, etc. In Lege Frisonum titulus 21. de Plagio, inscribitur, in quo agitur de eo, qui hominem nobilem aut liberum extra patriam vendiderit.

Charta Phil. IV. reg. Franc. ex Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 47. v. : Sed et crimen Plagii dolorosius committentes, utriusque sexus (sexus) impuberes juveniles aliasque personas ad ipsos hostes dampnabili transfretatione producant.

PLAGIARIUS, in Glossis antiquis MSS.: Qui inducit (leg. seducit) pueros, et sollicitat servos alienos. Mancipiorum alienorum distractor, abigeator, qui mancipium

aut pecus alienum sedubendo distrahit. Alexander Nequam:

Qui pueros vendit, Plagarius est tibi nomen.

PLAGEARIUS, apud Mabillon tom. 5. Annal. pag. 29. ex Epist. Widrici ad Heinricum Imper.: Quidam suorum noveræ, sanctum corpus sustentantes, tantis verberibus affecerunt, ut locus Sancti sanguine vulneratorum pollueretur. Heu! quot servos et fideles ecclesie nostræ Plageariis suis captivos tradidit.

PLAGIUS, pro Plegius. Vide supra in Plagare.

PLAGULE, Funiculi retium, superne aut inferne discurrentes. Item, latera seu lacina in veste et tota vestis ex Plagulis constans. Iris. Item, latera et transversa quæpiam. Laur. in Amalth. ex Lexic. Phil.

PLAIA, [Clivis. Acad. Crusc. Piaggia.] Charta Alphani Archiepiscopi Salernitani ann. 1071. apud Ughellum: Construere fecerunt Ecclesiam... in Plaia montis. [Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 599: Concesserunt in Plaia ad Racaneta modios quingue, et inter vallem Acutianam, etc.] Vide Plagia.

PLAUDURA, Locus vacuus ædificationi aptus, idem quod supra Amplatrum et Plaga 2. nostris Pladure, pro Emplacement. Charta ann. 1354. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 822: Cum domibus, albergamentis, ayisnie, Placiduris, pertinentiis et sequelis et aliis juribus quibuscumque. Charta ann. 1487: Recognovit tenere... quamdam domum cum mediatare cujusdam Pladuræ ad vicem confique. Vide infra Pladura.

PLAIGA, Pari intellectu. Charta ann. 1182. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. edit. 1717. col. 128: Hortum, qui est ante portam predictæ civitatis Signinæ, cum Plagis et longara et omnibus utilitatibus. Vide supra Plaga 2.

PLAINTAGIUM, Tributi species. Tabularium Episcopatus Autissiodor.: Clerici, milites, Religiosi non debent roagium, Plaintagium, nec minagium, nisi modicè. Vide Modiare in Modiatio.

Plaintagium idem esse quod poulenagium conjicere licet ex his que in eodem Tabular. leguntur: De Plaintagio et minagio de iis qui sunt de villa et extra. Omnes tam foranei quam de villa qui adducunt vinum ad portum villæ, dolium debet VI. den. IV. den. pro Poulenagio et II. den. pro minagio. Vide Poulenus.

PLAISAITIUM, Locus pallis seu virgulis implexis conclusus, vel silva sepi-bus clausa, Plessis nostris. Tabular. Veteris-villæ ann. 1213: Monachi Veteris-villæ habent de Jodoino flio Hamonis totam decimam suam, videlicet mediatarem totius parochie, præter... Plaisaitium Gailleschis. Vide Pleissicium.

PLAISSICIUM, Eadem notione, in eodem Tabul.: Fili Gualterii Trusser dederunt abbatibus Veteris-villæ totum Plaisicium suum et motam et eadem molendini et totam terram que est intra fossatum quod cingit ipsum Plaisicium, et exit a capite Plaisicii et pergit in Col-dreiam.

PLAISARE, male lectum, ni fallor, pro Plaitare, Pactum inire. Vide hanc vocem in Placitum. Charta ann. 1299. in Chartul. archiep. Bitur.: Ordinamus et dicimus, quod Guillelmus et successores ejus non poterunt de cætero vendere, dare vel tollere; sed poterunt Plaisare ad defensionem terræ.

PLAISSIA, Sepes ex virgulis implexis

confecta, rusticis Dombensibus *Plaissey*. Charta ann. 1379: *Juxta pratium dicti Petri quadam Plaiscia intermedia.*

• *Plais*, eodem significato, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 204. Chartoph. reg. ch. 90: *Les supplians demanderent pourquoy ils copoient et rompoient le Plais de leur clos.* All. ann. 1479. in Reg. 205. ch. 279. *Pour la conservation des fruis de laquelle terre ou verguhs, les supplians fermerent et clouyrent icelle terre ou verguhs de Plais.* *Plais*, eodem sensu, in all. Lit. ann. 1454. ex Reg. 191. ch. 84: *Pour faire ung Plais et clouure de leurs terres, blaz et prez, etc.* Hinc

• *PLAISSIARE*, *Plais* seu septibus includere. Charta ann. 1247. in Chartul. Buxer. part. 19. ch. 7: *Pars de nemoris, que remaret inter... metas positas ibidem, non permittitur crescere, sed debent illud Plaisiare abbas et conventus assepati.* Vide *Placitium*.

• *PLAITARE*, *Placitum*. Vide *Placitum*.
• *PLAITIA*. Statuta antiqua Canonico-rum S. Quintini in Viromand.: *In die Cense Dorini debet Hospitalis 10. sext. frumenti et 4. Plaitias unicuique domino, et 18. Plaitias minutis officiis.* [*Placitas* genus videtur.]

• *PLAKETUM*, Canaliculus, per quem aqua fluit in terras decurrit, nostris alias *Plache*. Charta Gaufr. episc. Ambian. ann. 1236. *Per arbitraliam sententiam pronuntiamus haustoria, Plaketa, vergnas, pontes debere fieri de licentia decani et capituli Ambianensis in rivis Ambianensibus, a ravina usque ad Gaudran.* All. ann. 1364. ex Magn. Chartul. nig. Cerb. fol. 112. v.: *Devient avoir l'aiguement et usage de aler et venir à navel, portans quatre muis et demi de oil, de nostre manoir à la riviere de Somme parmi le flaque ou Plache estant au derriere de nostre manoir.* Vide supra *Plachetum* et *Planketa* in *Planca*.

• *PLANA*, Planities, planus ager, Gall. *Plaine*. Charta ann. circiter 1215. apud Calmet. tom. 2. Hist. Lotharing. inter Instr. col. 11: *Quicumque vero Abbas sit Senoniensis villicos, decaros, forestarios, scabinos, et etiam ecclesiarum S. Mauricii, S. Joannis, de Plana, de Wipodi cella, matricularis ponet et deponet.* Hinc

• *PLANA PATRIA*, Regio planis spatii porrecta, Gall. *Plat pais*. Charta Johannis Reg. Franc. ann. 1363. in Chartophylacio Reg. 95. num. 6: *Tempore commotionum gentium Planæ Patriæ contra regni Nobiles.*

• *PLANA*, a Gall. *Plans*, Dolabra duplici manubrio instructa. S. Willel. Constit. Hirsaug. lib. 1. cap. 25: *Pro signo securis, dolabri, runcinæ, terabri, Planæ, premisso signo metalli, simula quod competentius possit operantem in eis.*

• *PLANARE*, *Plana* excolere, adæquare, Gall. *Planer*. Vita MS. S. Wenvalei fol. 76: *Quidam cum securibus ligna concidere, et dolatoris Planare, etc.*

• *PLANA*, ab Ital. ut videtur, *Piana*, Trabs, Gall. *Solive*. Statuta dataria Riperiæ cap. 12. fol. 5: *De qualibet libra estimationis cujuslibet Planæ pro exitu denarii sex.*

• *PLANA*, Instrumentum ferreum, quo pergamenista præparant pergamenum. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. *Plains*, inter instrumenta artis veterinarie recensetur, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 52: *Une hachete, une gouge quarrée, une Plaine, ... iceulz ostilz l'exposant em-*

parté (de la boutique d'un maréchal). *Planne*, pro *Plans*, dolabra species, in all. Lit. ann. 1414. ex Reg. 167. ch. 473: *Certains ferremens à faire pipes à vin, c'est assavoir un ferremens, appellé un fer de Planne.*

• *PLANALIU*, *Plata*, Gall. *Placa*, quod sit locus planus, sic dicta. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 120. Chartoph. reg. ch. 41: *Cum ipse Johannes... audivisset tumultuare, quod in Planallo dicti loci Guiniaci, Deodatus Vassalli ejus consobrinus germanus, a quibusdam interficeretur, confestim ad dictum Planolium (sic) accessit. Plais*, eodem sensu, in all. Lit. ann. 1386. ex Reg. 147. ch. 266: *Au plain, au plain; ne nous entrebalans point au cymatiere.*

• *PLANARATI*, Gallis, genus vomeris, quod dibus rotulis nititur ad arandum terram. Vide Plin. lib. 18. cap. 18. Cluverium lib. 1. German. Antiq. pag. 57. et Joan. Gryphiandrum de Weichbildis Saxonie. cap. 28. num. 9.

• *PLANARE*, Adæquare, planum reddere; item demoliri, subvertere. Burchardus in Epist. de Excidio Mediolan. apud Murator. tom. 6. col. 915: *Conventio talis erat: totum fossatum Planare, muros et omnes turres destruere, etc.* Laurentius Veron. ad ann. 1104. ibid. col. 158:

Ut castella trahant Plaisi moenia sternant, Urbeque de capta Plaisant obstantis quoque.

• *PLANARE*, Eradere, expungere. Consuet. antiquæ Canon. Regul. cap. 15. apud Marten. Collect. novæ part. 1. pag. 517: *Nullus ingrediatur coquinam, excepto cantore et scriptoribus ad Planandam tabulam, aut faciendum incaustum, ad exsiccandum pergamentum.* Vita B. Notkeri tom. 1. April. pag. 589: *Videt iterum diabolum manu calerrima quod scripserat Planasse.* Vide *Planæ* 2.

• Hinc nostris *Planer*, pro *Défalguer*; de summa deducere. Charta Ludov. comit. Fland. ann. 1391. ex Chartul. 2. Fland. ch. 573. in Cam. Comput. Insul.: *Nous avons mandé... à tous nos reueurs... qu'il Planassent et ostassent de nos gros briefts de renenghe... cinquante quatre livres, etc.*

• *PLANARE*, Decipere, in errorem inducere, a Græc. *πλανᾶν*, seduco. Vide *Implanare*.

• *PLANARIS*, Planus: *Planaris figura*, apud Mart. Capellam lib. 1.

• *PLANARIUS*, dicitur de eo quod fit in plano, vel in ipso temporis articulo. *Planaria interpellatio*, apud Constant. leg. 4. de dilat. Ammianus lib. 19. cap. 5: *Viri ad Planarios conflictus apti.*

• *PLANATORIU*. Vide *Plantata*.

• *PLANATORIU*, Rabot, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7684.

• *PLANATURA*, Locus vacuus adificationi aptus, idem quod supra *Plaidura*. Charta ann. 1285. in Reg. feud. Aquit. ex Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 47. r.: *Quitaverunt omnes Planaturas, manamenta, plateas, domos et lapides, que sunt in castro Podii Willelmi.*

• *PLANGA*, Tabula plana. Festus: *Planca, tabula planæ, etc.* Charta Libertatum urbis Tenebrumundæ cap. 20. apud Lindanum: *Quicumque per vim feminam violaverit, et super hoc veritate coram Scabinis convinctur, et collum cum assere, qui vulgo nominatur Plancke, debet abscondi.* Utuntur Plinius lib. 8. cap. 48. Acta SS. Marcelli PP. 16. Januar. Anastasius in eodem S. Marcello pag. 11. Petrus Damian. in

Vita S. Romualdi, Anonymus de Miracul. S. Ugamari num. 28. Jus feudale Saxonum cap. 89. § 11. etc. Observat Joannes Lucius ad Vitam S. Joannis Tragurienais, *Planca* appellari superficia plana, indeque id nominis hydri, seu promontorio Diomedis, vel potius rupi, juxta Tragurium dari ab Auctore illius Vitæ.

• *PLANCA*, *PLANGA*, Tabula, in qua merces venum exponuntur, mercatorum sedes et apotheca, Gall. *Etal*. Charta ann. 1058. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 190: *Concedimus in eodem archiepiscopo, ut quando tu et successores tui et pars jam dicti archiepiscopi volueritis intra ipsas terras et cavas et potestas in ipsa platea, Plangas secus eas ponere faciatis et habere quantas volueritis, et in eis lignamina rigere et habere, et super eas edificia qualiter volueritis, et in ipse terras et cavas et potestas et Plangas, quot volueritis, homines ordinare licentiam habeatis, et carnes et alia mercimonia in eis mercimoniare et vendere et emere, quantas tibi tuisque successoribus et pars ipsius archiepiscopi placuerit.* Vide eand. Chartam editam ab eod. Murator. ibid. tom. 2. col. 12. *Planca placium*, apud Cencium inter Cens. eccl. Rom. Mss.

• *PLANCA*, ubi de equo calceando sermo est, in Comput. ann. 1384. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 87. col. 2: *Antequam dictus dom. Petrus Ruphi recederet a Nemauso, fecit ferrari suum ronsinum una Planca et uno ferro.* Ubi legendum forte *Planca* vel *Plata*. Vide infra in *Plata* 1.

• *PLANCA MOLENDINI*, Qua continetur aqua molendini. Charta ann. 1192. inter Consuetud. Tolos.: *Prohibetur ipse... ne starent molendinos in rippis, nec ibi mitterent Planças.* Charta ann. 1228. in Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 958: *Masura illa que sita est apud Caudbec juxta masuram Landrici de Boule ex una parte et Plançam molendini Caveriois ex alia.*

• *PLANQUA*, Eadem notione, in Charta apud Stephanot. tom. 8. Antiq. Bened. Pictav. MSS. pag. 606: *Terra supradicta Despineia ita terminatur sicut aqua currit, ... et de altera parte usque ad viam que incipit a Planqua usque ad calfurnum.*

• *PLANKETA*, in Tabular. S. Quintini in Insula ann. 1228: *Construi fecerunt sub illis tribus arcibus... tria paria Plancketarum lignearum cum ventiliis ligneis.* Vide suo loco.

• *PLANCARE DOMUM*, Repagulis ac septis ex planis seu tabulis domus introitum obstruere, ne in eam aditus pateat: quod in signum banni seu proscriptio-nis fieri solitum videtur: inferdum *barris* seu repagulis ferreis idem præstatur, et tunc domum *ferrare* dicebant vel *barriere*, ut est in Statutis Arelat. MSS. art. 141. quod suo loco de *barris* seu signis, quibus domus proscripta notabatur, minus bene sumus interpretati. Charta Ludovici II. Reg. Siciliæ: *Nec non et qui contra ecclesias sive capellas, aut clericos sive personas ecclesiasticas, vel domos religiosas, aut hospitalia sive reclusoria, vel leprosas quomodolibet edere vel facere quavis statuta seu banna, vel proconsecrationes aut novitates quacumque, ... sive domos ecclesiarum aut clericorum seu personarum ecclesiasticarum occasione quacumque ferrare sive Plancare, seu eorum bona quacumque bannire, etc.* Vide *Plan-care* 2.

† **PLANCATIO**, Tabula. Charta Petri de Rotays Vicarii Tolos. ann. 1272. Inter Consuetud. MSS. ejusdem urbis: *Quod Plancationes v. palmorum habeant unum palmum de amplo*. Vide **Planco**.

† **PLANCATUM**, Tabulatum, **Plancher**, asserum compages. Vita MS. S. Ambrosii Episcopi Cadurcensis: *Discipulus autem vehementer composuit Plancatum super eum, ut nihil appareret*. Sugerius Hb. de Rebus in administr. sua gest. cap. 16: *Domus... miserabiliter corruit, ut etiam... Plancatum solarium, et fornax inferioris propinquavit et vasa vinaria omnino confregit*. [Chrou. Andrense ad ann. 1234: *Quidam monachus de hujus Ecclesie custodiis, Simon nomine, dum nocturno tempore super prioris Ecclesie Plancatum cum sua lanterna discurrens, ... cujusdam foraminis immemor, quod erat in Plancato, unde ligna sarsum trahebantur, aut deorsum demittebantur, per ipsum miserabiliter cecidit*.]

† **PLANCATUM**, Domus ipsa planis instructa et constructa. Tabularium Abbat. Belliloci in Lemovic. num. 24: *In primis Ecclesia nostra in dominica, que est fundata in honorem S. Dionysii, cum ipsa curia, que vocatur Lensiacus, cum omnibus ad se pertinentibus, cum ipsa curia, et cum Plancato, cum mansionibus, ubi Donandus visus fuit manere, cum ipsa vinea, vel cum terris ad ipsam Plancatum pertinentibus, etc.*

† **PLANCATUM**, Cella superior, **Chambre haute**. Charta ann. 1191. ex Schedis Præs. de Mazaugues: *Acta sunt hæc apud Avenionem in presentia dom. Rostagni ejusdem civitatis Episcopi, in domo ejusdem, in Plancato subscripta ante ostium S. Stephani*. Tabular. Eccles. Carpenter. sæc. 12. et 13: *Actum Carpentoracte in stari dom. Episcopi in Plancato super cameram inferiorem*. Ibidem: *Lata fuit ista sententia in curia Carpentoractensi in Plancato curia*.

† **PLANCELLA**, diminut. a **Planca**, Tabula plana, asser. Charta ann. 1386. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 425. col. 1. *Item tenentur homines dicte terre... portare lignamina grossa pro ponte, et Plancellas... pro dicto molendino*.

† **1. PLANCHIA**, **PLANCHIA**, Modus agri, maxime qui in longum protenditur vel in plano situs. Tabular. Veteris-villæ ann. 1213: *Monachi Veteris-villæ habent decimam quatuor jornalium terre ad Planchiam Amauri*. Tabul. B. Magdal. Castrodun. ann. 1220. fol. 24: *Concessi abbati et conventui B. Magdalene... centum vinearum de Santilivée... et centum duarum Plancharum sitarum ultra lidum juxta Buzeriam*. Ibidem fol. 39: *Præterea dimidium arpentium et unam Planchiam vinearum in clauso meo de Lanercio, etc.* Littere Philippi III. Reg. Franc. ann. 1273. apud Jobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 25: *Terram que est in Vanneria, vel ad Planchias de Mibray*.

† **Planche**, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1479. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 249: *Pour le labour d'une demy Planche de terre, qu'il lui avoit labourée par plusieurs années*.

† **2. PLANCHIA**, **PLANCHIA**, Tabula plana, a Gall. **Planche**, in Tabular. Episcopat. Autissiod. mox laudando in **Planchagium**. Charta ann. 1396: *Pro Planchiis molendinorum 12. sol. Vide Planca*.

† **Plancher**, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1460. ex Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 88: *Diz huit ou vingt*

pieces de Plancher, deux quarterons de serete, etc.

† **PLANCHAGIUM**, Tributispecies, quod pro planchiis exsolvitur. Tabul. Episcopat. Autissiod.: *In Planchagio et roagio habet Episcopus 1. den. Comes 1. den. Vicecomes 1. ob. scilicet plancha 11. den. catena 11. den. charrus v. den. cadriga 11. den. et ob.*

† **PLANCHERARIUM**, Pons ligneus seu ex planchiis confectus. Charta ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Hominibus de burgo S. Romani, ubi voluerint molere et Planchearta super aquam meam habere, ... concedo et concessi*. Vide infra **Planchia**.

† **1. PLANCHERIUM**, Eodem intellectu. Charta ann. 1202. ex Chartul. S. Joan. in valle: *Confitetur quod tertium deo mittere portionem a Plancherio molendini et subius, etc.*

† **2. PLANCHERIUM**, Cella superior, Gall. **Chambre haute**, alias **Plancher** et **Plancher**. Vide in **Plancatum**. Lit. remiss. ann. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 152: *Considerato quod hostium sui hospitii erat apertum, et quod tutius esset in superiori parte, videlicet in Plancherio hospitii predicti*. Alis ann. 1390. in Reg. 140. ch. 65: *Item lesdiz habitans porront prendre terre esdiz parties... pour Plancher ou faire planchiez, etc.* **Planchiere** vero, pro **Projectura**, prominentia ex planchiis confecta, vulgo **Saillie**, avance. Charta ann. 1391. in Reg. 141. ch. 97: *Dessousz les avantages ou Planchieres et combes d'icelles maisons*.

† **PLANCHETIUM**, Locus planchiis seu asseribus clausus. Charta ann. 1170. Inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 50: *Dono... totum clausum vinearum, quod ipsi fecerunt et in fossato cinxerunt in Planchetio meo, quod quondam fuit firmitas castelli Montisargi, antequam muro clauderetur*.

† **PLANCHIA**, Pons ex planchiis seu asseribus confectus, idem quod supra **Plancheartium**. Charta ann. 1225. in Chartul. Arremar. ch. 218: *Dominus Caparum dedit monachis Arremarensibus licentiam perforandi murum ejusdem castris, contiguum porprio eorum, et facere Planchiam sive pontem per fossatum, etc.* Aliis notionibus, vide in **Plancha** 1. et 2.

† **PLANCHIAMENTUM**. [Quoddam solarium seu statio positum in medio ecclesie per modum **Planchiamenti**.] (**Chevalier**, Visit. Episcop. Gratianop. p. 119.)

† **PLANCHILLA**, diminut. a **Planca**. Statuta Astens. Collat. 16. cap. 74. fol. 58: *Si quis cum aliquo habet domum vel aliud hedificium commune, cujus... trabes, lignamina, tegule, Planchille, vel aliquid aliud videatur minari posse ruinam, etc.*

† **PLANCHONEIA**, Ager ramalibus salii-

cum, **Planconis** dictis, consitus. Charta S. Ludov. ann. 1236. in Cod. reg. 5149. fol. 1. v: *Quittavimus... sibi arpentis et dimidium ad eandem similiter partem in Planchonata nostra sub S. Martino in colle*. **Plancon**, eodem sensu, in Charta ann. 1228. in Reg. donof. Car. IV. et Phil. V. ex Cam. Comput. Paris. fol. 80. r: *Item l'erbe des prés de Brio et la Pescherie de la riviere d'Isme, les Plans et les soloies d'environ*. Vide mox **Planco**.

† **1. PLANCIO**, Tabula plana, **Planche**. Statuta Avenion. MSS.: *Intelligimus ligna, trabes, Plancones, laticas, redortas, amarinas, et alia que in memoribus colliguntur*.

† **2. PLANCIO**, Talea, Gall. **Plançon**. Stat. Avenion. Mss. ex museo meo fol. 44. v: *Statuimus quod si aliquis Plancones, vel alias arbores non fructiferas, de die erradicaverit, vel incidit, etc.* Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 2. fol. 137. v. col. 2: *Et si secaverit ibi Plancones, caperentur*.

† **PLANCO**, ex Gall. **Plançon**. Inquesta de foresta in Regesto Philippi Aug. fol. 126: *Quando faciebat scindere branchias aut Plancones in suo bosco, etc.* [Le Roman de la Rose MS.]

Li un des ers fu d'un Plançon Longuet et de bele façon.

Vide **Planconus**.

† **PLANCO**, Asser, Gall. **Soliveau**, **chavron**. Charta Petri de Rotays Vicarii Tolos. ann. 1272. Inter Consuet. MSS. ejusdem urbis: *Quod Plancones de cor et de fagio habeant IV. palmos de largo et medium pedem de amplo ad minus*. Vide **Plancatio**.

† **PLANQUARIUM**, Tabulatum, Gall. **Plancher**, alias **Planquier**. Vide supra **Asseratum**. Comput. fabr. S. Petri Insul. ann. 1507. ex Tabul. ejusd. eccl.: *Datum Johanni Nollart carpentario pro omnibus partibus lignorum pertinentium, tam ad lectum librerie, quam ad Planquarium, ccccxxvij. lib. viij. sol.*

† **PLANCTA**, **PLANCTUOSUS**. Vide **Planctus**.

† **PLANCTURA**. [Action de planter, semer: « Fit Planctura malo, nec vivere quit sine malo. » (Du Ménil, Poes. Lat. med. æt. p. 383.)]

† **PLANCTURIA**, Querela judiciaria. Formulæ vet. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 546: *Plimus ut hanc contestatiuncula seu Plancturia, per hanc cartolam in nostro nomine collegere vel adfirmare deberemus... ut cum hanc contestatiuncula seu Plancturia juxta Legum consuetudinem in presentia vestra relata fuerit, etc.*

† **Practiciis nostris, Complainte**. **Planctur**. ann. 127. Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 19. col. 2: *Plancturia contra collecta ad aures publice per biduum vel triduum appendat, ut auctor vel defensor Fredeloni de castro Andusiense in ejus presentia facimus Plancturiam, etc.*

† **PLANCTUS**, Querela, ex Gallico **Plainte**. Occurrit in Epistola Gerardi Episcopi Camerac. ad Archidiaconos Leodenses. [Le Roman de Vaces MS.]

D'une vision qu'ele vit Jeta sa Plainte, et troncail.

† **PLANCTA**. Eadem notione, in Statutis Ordin. Hospitalar. S. Joann. Hierosol. tit. 8. § 2. tit. 10. § 40. tit. 19. § 28.

† **PLANCTUOSUS**, Querulus, Gall. **Plainif**, in Vita Vener. Idae tom. 2. April. pag. 168.

† **PLANCTUS VIRGINIS**, Prosa quaedam querula in honorem B. M. composita, quae sic incipit: *Stabat mater, etc.* Quo ritu olim decantaretur in ecclesia B. M. Deauratus Tolos. habemus ex vet. Ceremoniali MS. ejusdem Ecclesiae: *Officium matutinorum incipitur hora meliori propter solemnitatem diei (feria v. in Coena Domini) et propter gentium multitudinem et etiam propter Planctum beatissimae Virginis Mariae, quae dicitur a duobus puerulis post Matutinum, et debent esse monachi, si possunt reperiri, ad hoc apti, sin autem dicitur a secularibus ad hoc fundati, nonachisque deficientibus. Et omnes candelae extinguuntur post Matutinum, scilicet post Kyrie eleyson quod dicitur super altare cum versibus, excepta una candela quae remanet accensa usque Planctus finiatur; ad denotandum quod in ista die fides remanserit in sola Virgine Maria, quia omnes discipuli erraverunt seu dubitaverunt secundum magis et minus, excepta Virgine Maria. Ita Planctus dicitur in cathedra praedicatorii, et debet esse coperta et circumcincta de cortinis albis praedicta cathedra ad finem, quos dicentes sive cantantes praedictum Planctum non possint videri a gentibus, nec ipsi videant gentes, ut securius possint cantare sine timore, quia forte videndo gentes turbarentur.*

° **PLANCIUS**, Pedibus latis, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613. Vide in Pedones.

° **PLANE**, Lente, pedetentim, Ital. Piano. Acta S. Franciscæ tom. 2. Martii pag. 143°: *Et iter facit per stylum ipsius Dei, Plane incedit, sed cito jungit. Vide Planum.*

1. **PLANELLA**, [Crepida, Ital. Pianella, Gall. Poutoulla, Statuta Placent. lib. 6. fol. 82. v. Et de pari Planellarum ab antea ultra III. sol. Et dicitur Planella tam de homine quam de domina habeat corollas, etc.] Occurrit praeterea apud Petrum de Crescentiis lib. 5. cap. extremo. [Vide Planellus.]

* 2. **PLANELLA**, [Gall. Tuile plate, vide sub Fornasarius.]

† **PLANELLARE**, Lapidibus sternere, pavire, pavimentare Gall. Paver. Chron. Parmense ad ann. 1283. apud Murator. tom. 9. col. 806: *Facti sunt omnes arcus sive voltae pontis de Galeria, quae fuerunt numero octo, et incollatus (pons) et Planellatus per Dei gratiam, et totus completus. Ibidem col. 826. ad ann. 1294. Item eo anno platea communis de novo facta tota fuit per Commune Parme et Planellata. Hinc*

° **PLANELLATIO**, Pavimenti structio, in eodem Chron. ad ann. 1284. col. 806: *Pons domine Gilie de Porta nova expletus est, et constitit in summam MNDV. libras et solidos VI. imperiales; et hoc sine Planellatione.*

† **PLANELLATURA**, Eadem notione, ibidem ad ann. 1286. col. 810: *Pons de Henia de Strata Claudia completus fuit, praeterquam de Planellatura.*

† **PLANELLI**, Crepida, Ital. Pianella. Cencius Camerac. in Ceremoniali MS.: *Cumque venerit (Papa) ad portam dicitur ecclesiam exiit Planellas, et nudis pedibus vadit cum aliis in processione. Ita Macri in Hierolex. Vide Planella.*

° **PLANESIUM**, Planus campus, planties, Ital. Pianezza, Gall. Plaine, Provinc. Planesteou. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Mazaugues: *Confrontabatur et confrontatur cum dente Planesti, et a dextro dente protendebatur et protenditur usque gressum. Ibidem: Paecebat cum avari suo in Planes et in*

VI

græco. Rursum: *Paecebat oves... usque ad S. Gabrielem per Planesium: Planese, eodem sensu, apud Guart. ad ann. 1264.*

Sous Bonisart, en le Planese,
Ou tant a armes et richesses,
Et ou l'en trait si druement,
Est hydeus l'enveissement.

1. **PLANETA**, Vestis sacerdotalis, quae vulgo Casula dicitur, [unde *Planeta casula*, in Vita S. Anselmi] sec. 4. Bened. part. 1. pag. 638. et 634.] Papias ex Isidoro lib. 19. cap. 24: *Planeta Græce et Latine dicitur Casula, quae totum tegit vestis, dicitur quod oris errantibus evagatur.* Gloss. Sax. Ælfrici: *Planeta*, Cæppe, i. cappa, seu pallium. Luithprandus lib. 6. cap. ult.: *Cui casusum, quam Planetam vocant, cum stola pariter abstulit.* Rabanus lib. 1. de Institut. Cleric. cap. 21: *Casulam, Græci Planetam vocant.* Ivo Carnot. serm. 8. de Rebus Ecclesiast.: *His omnibus incrementis superponitur casula, quae alio nomine Planeta vocatur.* Adde Innocentium III. PP. lib. 1. Myst. Missæ cap. 10. 42. 58. Hugonem a S. Victore lib. 1. de Sacram. cap. 50. Prunonem Signiensem de Vestim. Episcop. pag. 96. Baronium ann. 58. cap. 30. *Planetam B. Petri Antiochia delatam, in Ecclesia S. Genovefe Parisiensis olim asservatam, scribunt Hildebertus Cenomanensis, et Hugo Monachus Cluniacensis in Vita S. Hugonis Abbat. Cluniac. pag. 425. 442. ut et Sugerius in Epistolis Testamentum S. Everardi: Planetas duas, unam variatam, alteram de cendato. Infra: Planetam diploidam unam, de cendato unam, etc. Anselmus Leodiensis cap. 29: Post hec autem induunt eum, pro ut erat solitus indui, divino altari assistens, subcucula scilicet linea, atque Planeta. Herbertus de Miracul. cap. 9: *Diaconos Dalmaticæ fulgidæ decorabant, ipsosque Presbyteros Planete rosæricæ insigniter adornabant.**

° Diaconis tribuitur in diebus jejuniorum. Consuet. monast. S. Emmer. Ratibon. art. 21. ex Cod. S. Germ. Prat. 1074. 3: *Dalmaticis tempore prandii et coenæ utantur diacones, videlicet quando ad sextam recessit tempore jejuniorum Planetis et casulis.*

Planetas etiam aliis, quam Sacerdotibus, [ipsis licet veluti proprium indumentum assignet Concil. Toletan. ann. 683. adscribunt Scriptores Ecclesiastici. Diaconis tribuit Joannes Diaconus lib. 2. Vita S. Gregorii Magni cap. 43: *Cumque magi ex Planetarum mappulaturumque processionebus magnum Pontificem cognovissent, etc. Ubi Planetarios Diaconos, mappulatos Subdiaconos vocat. Clericis inferioribus auctor Vita B. Marwardi sec. 4. Benedict. part. 1. pag. 617: Est consuetudo loci, ut die solemnitatis paschalis Clerici vespertinum celebrantes officium ita sacris induantur, ut in Missarum agitur celebratione. Factum est igitur, ut custos de more cum aliis indutus, lampadas accensus ecclesie procederet. Sed dum incaute progrediretur, positus sub lampadibus oleum lampadis cecidit, atque partem Planete quo forte indutus erat, non absque deformitate infecti.] Laicis idem Joannes Diaconus lib. 4. de Vita S. Gregorii M. cap. 83. Gordiano nempe, et Silvæ ejusdem Pontificis parentibus: *Cujus Gordiani habitus castanei coloris Planeta est, sub Planeta dalmatica, in pedibus caligas habens, etc. Adde cap. seq. Inter solitas ac seculares vestes reponit pariter S.**

Isidorus in regula cap. 18: *Rorro hntes non licet Monachum indui: orarium, birros, Planetas, non est fas uti, neque illa indumenta vel calcamenta, quae generaliter cetera Monasteria abutuntur, i. non utuntur.* [Vita S. Fulgentii tom. 1. Januar. pag. 48: *Tantum fides Nobilitatem crevit, ut Planetis suis super B. Fulgentium gratanter expansis, repellerent imbres.*] Huc denique spectant, quae habet Cassianus de Hab. Monach. lib. 1. cap. 7: *Et ita Planetarum atque birrorum pretia simul et ambitionem declinant. Nam planeticam diminutive a Planeta dictam hoc loco censent doctores.*

° **PLANETATUS**, Planeta indutus. Guillelmus Bibliothecarius in Hadriano II. pag. 228: *Omnibusque Clericorum Planetatis ordinibus, etc. Vide supra.*

° **PLANETILE**, Epistola Basilii Macedonis Imperat. ad Hadrianum II. PP. apud Baron. ann. 871: *Transmissimus autem vobis... mulchumatum unum, Planetilia castanea duo.*

° **PLANETA CUM TINTINNABULIS**, Charta Benedicti VIII. PP. ann. 1023. in Bullario Casinensi tom. 1. pag. 7: *Obtulit Planetam purpuream optimam aureis listis 12. signa habentibus in circuitu.*

* 2. **PLANETA**, [Gall. Page: « Summa hujus Planetæ. » (Arch. histor. de la Gironde, t. 21, p. 321)]

° **PLANETARIUM**, Mathematici, Divini. S. Augustinus lib. 4. Confess.: *Illos Planetarios, quos Mathematicos vocant plane consuleri non desistebam. Utitur etiam Joannes Sarisberiensis lib. 2. Policrat. 19. 26. etc.*

° **PLANETATUS**, PLANETICA. Vide Planeta.

† **PLANETICUS**, Qui planetarum vim patitur. Egidius Corbol. in Proemio ad lib. de Urinis: *Ab hoc autem opere fugiant, qui Planetici sunt, et discursores alienis febribus imbuti.*

† **PLANETILE**, Vide Planeta.

° **PLANEUS PANNUS**, Simplex, unius filii et texture. Gall. Uni. Statuta S. Severi MSS. ann. 1104. apud S. phanot. tom. 1. Antiq. Bened. in v. a. pag. 485: *Statutum etiam fuit quod, qui pannos Planeos in villa venales habuerit octo den. annuatim Abbati persolvat. Ejusmodi panni plani operis dicuntur in Excerptis e Johanne a Bayono de Abbatibus Mediani Monast. in Histor. ejusdem Abbat. pag. 242. *Cortina ubi miracula Domini sunt depicta, et altera parvula ubi vita sancti Hildulphi depicta. Cortinae Planii operis, v. dorsalia de lana. Drap plein, ve de lanure planive, in Statuto ann. 1350. Inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 2. pag. 397: *Que leur mestier d'œuvre rayés estoit plus soutil, que le mestier de lanure Planive, et que celui qui bien savoit faire rayez, savoit bien faire draps Pleins. Tartarin planket, in Monast. Anglic. tom. 3. part. 2. pag. 86. Vide Tartariscus.***

° **PLANGA**, Vide supra in Planca.

† **PLANGERE PECUNIAM**, Parcere pecunie. Gall. Plaindre l'argent. Charta circa init. xij. sæc. ex Bibl. Reg.: *Quod si posset Rex pacem... per pecuniam habere, nullam pecuniam Plangere deberet.*

† **PLANICIUM**, Ager cultus. Charta Petri Comit. Autissiod. ann. 1229. apud Thomasser. in Biturig. pag. 709: *Si aliquod animal de parrochia Mailliaci villæ a tauris fugatum vel a muscis coactum nemus meum sive hayam, sive Planicum... intraverit, etc. Vide Planum.*

° **PLANIFICARE**, Adæquare, planum reddere. Reg. visitat. Odon. archiep.

45

Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 402: Quia claustrum erat minus decenter equatum, præcepimus quod illud Plantificari et adæquare facerent. Vide Plantaris 1.

° **PLANISTRUM**, perperam editum pro Plaustrum, in Charta Riccardi Capuan. princ. inter Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 163. col. 1: Concedimus ut, nullo adueniente tempore, audeat ab eo tollere vel exigere aliquis boves vel Planistra, aut caballum, vel quodlibet peculium ad faciendum quodcumque servicium publicum.

° **PLANITA**, Locus arboribus consitus, idem quod Plantata. Charta ann. 1297. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hodepor. Charit. part. 1. pag. 116: Et ab ipsa pñu recto tramite, usque ad quamdam Planitam olivarum, ... e: ab illa Planta (sic) olivarum recte usque ad ulmos piebis sãcti Regoli, etc. Vide Planta 2.

1. **PLANITIA**, pro Planities. Utuntur Innocentius de Casis litterarum, Gfridus in Prologo ad Evangel. Chronicon Farfense pag. 662. etc.

2. **PLANITIA**, pro Basi, apud Hygenum de Limitibus constituendis: Deinde ligas basi, hoc est Planitiz ejiciamus in cathetum ex præcisuris hypotenusarum et circumferentia.

° **PLANITIOLOM**, Planities, planum. Charta Lotharii Regis Franc. ann. 958. tom. 8. Spicilegii Acheriani: Cum domibus, ... exiibus, regressibus, et Planitiois sive terradis, etc.

1. **PLANKETA**, PLANQUA. Vide Planca.
2. **PLANKETA**, diminut. a Planca. Pons ex plantis seu asseribus confectus. Charta Phil. III. reg. Franc. ann. 1283. pro capit. Ambian.: Quandocumque casticia fuerit facienda in locis ab exclusa, que dicitur Ravine, usque ad l. um, qui dicitur Goudran, aut Planke, a, vel pontes, vel pali figendi, etc. Ita quoque intelligendus est locus laudatus in Planca. Vide supra Planchia.

° **PLANSONA**, Talea, idem quod mox Plansonus. Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 162. ex Cod. reg. 4622. A.: Si aliquis incidere in tota vel in parte, vel arrenaverit alienam arborem plantatam, vel plantam, vel Plansonam, etc.

° **PLANSONUS**, Gall. Plançon, Talea, rami salicem qui ad plantandum reseruantur, sic dicti donec comam habuerint, et tunc salices vocantur. Statuta Arelat. MSS. art. 83: Qui dampnum dederit seu eradicaverit Plansonos et arbores fructiferas, etc. Charta ann. 1344. ex Schedis V. Cl. Lancelot: Item quod nullus cujuscumque conditionis existat sit ausus... colligere Plansonos sive ramos, nec etiam accipere ligna clausurarum extraneorum. Plantin, in Charta vernacula ann. 1287. ex Chartul. Domus Dei Pontisar.: Apres il est assavoir que les saus et le plantin qui sont et seront desore en avant entour le fossé... seront coupé et doivent estre coupé de trois ans en trois ans, ... en telle maniere que ce qui demoura audit fossé de Plantin et entour, ne doit avoir que un pied de haut par desus le mur qui est devant ladite porte et devant ledit Plantin. Vide Planco.

° Charta ann. 1332. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 148. col. 1: In quadam Plansono sive arbore salicis ibidem plantato... In quadam virga seu Plansono salicis, etc. Hinc nostris Planchon et Plançon, Pili seu hastæ species. Lit. remiss. ann. 1374. in Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 607: Un grant et cruel baston,

appellé Planchon. Alis ann. 1376. in Reg. 109. ch. 289: Se combattirent avec eulz de massues et d'un baston, appellé Planchon, ou pique de Flandres. Ung Plançon esquarteré de grans broches de fer, in aliis ann. 1463. ex Reg. 199. ch. 76. Unde diminut. Planchonchet et Plançonnet. Lit. remiss. ann. 1416. in Reg. 169. ch. 283: Un petit baston, que l'en appelle au pays (Boulonois) Planchonchet. Alis ann. 1461. in Reg. 196. ch. 236: Le suppliant donna à icellui garsson ung coup sur la teste d'un petit Plançonnet, qu'il tenoit en sa main. Planchon, pro Planchon, in aliis Lit. ann. 1396. ex Reg. 150. ch. 372.

° **PLANSSO**, Locus arboribus consitus, Gall. Phant. Charta ann. 1319. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 117: Banderis de Limoso... depopulaverunt Planssones fructiferas et non fructiferas, scilicet pomerios, pirus, ulmos ad faciendum barbas. Vide Plantata.

1. **PLANTA**, [idem quod mox Plantare] Charta apud Mabill. tom. 5. Annal. pag. 679: Datur et singulis ad vestitum per singulos annos... due pelles caprine et Plantæ iv. xviii. ulnas panni linei. Acta Murensis Monasterii pag. 89: Ad quod iter debet Præpositus unicuique tubulorum dare duas Plantas ad calcæos faciendos.

2. **PLANTA**, Locus, ager vitibus vel arboribus consitus, idem quod Plantata. Charta ann. 874. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 588: Mansa in gyro monasterii sita, et ut vulgo loquuntur, clausi vinearum, scilicet ille qui adhaeret monasterio, et campania, Plantæ abundantia, curticanus, et clausellus de Patrinico. Charta ann. 1286. in Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1392: Et sicut duo solidi prædicti supra unam Plantam, que vocatur Longa rea. Le Roman de la guerre de Troyes MS.

Freres estoient ambros jumei,
Pais avoient buen et biel,
Et riche Plantin tot dis, (tous deux)
C'est li regne de Focidia.

[° Gallicum Totidis male redditur Tous deuz; ibi enim Aussi, parreillement, idem, pariter, sonat: alibi vero semper, vulgo Toujours.]

° Nostris **PLANTA**, eadem acceptione. Charta ann. 1190. in Chartul. Buxer. part. 8. ch. 3: Minori nepti meæ Clemencie dedi Plantam, que est retro Mirandam, debentem vij. denarios censuales. Alia ann. 1255. ex Chartul. Campan. fol. 439. col. 1: In molendino novo decem solidos, tribus denariis minus, annui redditus, et super Plantas as Barbez octo solidos annui census. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: Item plus unam partiam prati... confrontatam ab una parte cum terra et Planta dom. Joannis de Condomina. Charta ann. 1375. in Tabul. S. Joan. Laudun.: Sur la Plante Andriu le Couvreu esant à Miremont, trois solz Parisis. Vide infra Plantica et Plantitium.

3. **PLANTA**, pro Plancta, querela, in Litt. ann. 1313. apud Rymer. tom. 8. pag. 460. Vide Plantus.

4. **PLANTA**, Pes. Libert. Belliv. ann. 1333. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 162. art. 20: In venacionibus... vetinemus nobis... Plantas cervorum, etc.

° **PLANTA MANUS**, Voia, Gall. Paume. Mirac. B. Gerl. tom. 8. Jun. pag. 663. col. 2. Allegantia de Platia... adeo patiebatur in manu sinistra, quod digitos ipsius manus curvos in Planta tenebat.

5. **PLANTA**, Tabula plana, asser,

nostris alias Plateas. Charta Landenulfi Langob. princ. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 87. col. 1: Et super arcora ipsos ponere deventi strabes (f. trabes) et Plantas sternere et astreces facere. Charta ann. 1390. inter Probat. ult. Hist. Treporch. pag. 262: Nous déclairons par ces présentes que ledit prieur doit prendre tous gros bois en nos bois, pour maintenir lesdits deuz grans pons pour toujours, mais sauf que de Plateaulz, lesquels Plateaulz ne se doivent point prendre en nos bois.

° **PLANTADA**, PLANTADIGIUM. Vide Plantata.

° **PLANTAGINES**, Loci, agri vitibus consiti. Arno Archiepiscopus Salisburgensis: In loco qui dicitur... in quo nunc sunt Plantagines vinearum instituta.

° **PLANTAGIUM**, Locus arboribus consitus. Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 48: Prædictum masagium... capiant... cum edificis et Plantagiis in domo sicuti facerem sine reclamations. Vide Planta 2.

° **PLANTAMENTUM**, Peditio. Charta ann. 1342. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 134: Dicebat Johannes de Carboneris se habere debere ratione dicti bajulatus emolumenta dictarum bailliviarum, videlicet clamorem bannerum, defectuum et affectionum seu Plantamentorum metarum... Item et medietatem emolumentorum provenientium in dictis baillivis pro affectione seu Plantamento metarum. Vide mox Plantare 2.

* **PLANTANUS**, [Plantas ou plane. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 98. xv. s.)]

1. **PLANTARE AGRUM**, Illum arboribus conserere. Statuta Arelat. MSS. art. 162: Si aliquis habet frontieriam in riparia Arelatis... et voluerit eam plantare, etc.

2. **PLANTARE**, Collocare, statuere, erigere: qua notione Galli dicimus: Planter l'étendart. Charta Ludovici Ducis Brandenburg. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 101: Appropriavimus et appropriare decrevimus altari in ecclesia ville Gracs, sancti Nyblai civitatis nostre Steindal situando et Plantando, et in honore B. Catherine dedicando. Smaragdus in Vita S. Benedicti Anian. sęc. 4. Bened. part. 1. pag. 206: Quidam siquidem frater tabulam sacratam, in qua beati Dionysii erant reliquiæ aliorumque Sanctorum Plantata, etc. Vita S. Eligii ibidem pag. 238: Simul etiam et Sanctorum nomina, quorum reliquiæ ibidem Plantatae sunt, disciplinabiliter litteris inserendo Hhabanus magister memorie commendavit. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 25. pag. 61: In qua (galea) istac trium florum aureorum, in agro Plantatorum azureo, splendor sydereus emicabat. Vide Plantatio.

° Ital. Plantare. Acta S. Desid. tom. 5. Sept. pag. 789. col. 2: Credens sibi sufficere posse, si omnem delectationem in solo Patre celesti Plantaret. Necrol. eccl. Paris. Ms.: iij. Idus Sept. Obiit Mauricius bonæ memorie Paris. episcopus, qui... quatuor abbatias novellas sub ecclesia Parisiensis Plantavit.

3. **PLANTARE**, Id quod ponitur sub planta pedis in sotulari, Gall. tacçon, Inquit Metulinus ad illud Ebrardi Betun. cap. 12:

Plurili numero Plantaria denotat ille
Que tanquam soles sub planta conspicit esse.
Si singulare sit nomen, significabit
Ranum quem plantas, velleque, deinde replantas.

Adde Servium, et Isidorum lib. 17 cap. 6. De postrema notione vide supra in *Planonius*.

4. **PLANTARE**, Decernere, sancire. Const. Christof. reg. Danor. ann. 1320. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. 198. In die conversionis S. Pauli, conventibus videri regni melioribus, una cum popularibus, ad electionem novi regis, Plantatum fuit et concorditer ordinatum, etc. Ubi forte leg. Placitum vel Haecitatum.

5. **PLANTARE** DEORSUM, Supplicii genus, inverso capite suspendere. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 124. ex Cod. reg. 4621: *Assassinus... trahatur ad caudam muli sive asini usque ad locum justitiae, et ibidem Plantetur deorsum, ita quod moriatur*. Ibid. cap. 126: *Capite Plantetur, ita quod moriatur*.

1. **PLANTARIA**, Idem quod *Plantata*, Charta Udonis Episc. Leucor. ann. 1065. inter Probat. Hist. Tullens. pag. LXXV: *Item Plantariam in eodem monte quam noviter plantari fecimus... Adjungimus etiam XXI. ordines vinearum in Plantaria sancti Marsuati, etc.*

Charta Conradi Imper. ann. 1033. In Brunziaco quoque Plantariam Ede-nulfi et Leutmondi, cum quibusdam vineis alius. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7032. *Plantaria, plants, vel londe, vel eschapi*.

PLANTARIA DENTUM, [Dentitio, Gall. *Pousses des dents*.] Miracula S. Cunegundis edita a Gretzéro: *Alteri vero tam mira macies corpusculum consumperat, ut gressu et loquendi usu a natiuitate usque ad statem, quae Plantaria dentium dicitur, omnino careret*.

1. **PLANTARIUM**, PLANTERIUM, Idem, quod *Plantata*, de qua voce mox. Tabul. Conchense in Ruthenis ch. 169: *Unum arpentium de Plantario, etc. Plantarium*, in Charta alia apud Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 72.

2. **PLANTARIUM**, [Radix: « Ut vitis evellere, superflua destruere, virtutum quoque Plantaria inserere studeamus. » (Chart. Clunc. Coll. Burgund. B. N. t. 78, n° 189, an. circa 1117.)]

PLANTARIUS, ut mox *Plantata*, Charta ann. 981. ex sched. Pr. de Marzagues: *Donamus Deo... Plantarios, videlicet quos ibi in praedicto alode edificavimus, totum et ab integro*. Vide *Plantarium*.

PLANTATA, PLANTADA, Locus vitibus vel arboribus consitus, *Plantatis*, in Consuetud. Britannica art. 605. [Plantis Provincialibus.] Glossae antiquae MSS.: *Plantatorio, pomario sive orto*. [Plantatorium, perperam pro *Plantatorium*, in Gloss. Sangerman. num. 501.] Vetus Charta apud Paradinum in Histor. Lugdun. lib. 2. cap. 108. de quadam vinea: *Sita est namque ipsa Plantata in pago, vel agro Lugdunensi, etc.* Alia ibid.: *A mane via publica, a medio die et circio Plantata Belloni, de terra S. Stephani, a sero est Castellum Bucii*. Statuta Arelat. MSS. art. 162: *Et quod Plantata toto, quantum est sua fronteria, sit illius civis cuius est fronteria*.] Tabularium Abb. Belliloci in Lemovictib. num. 44: *Ut teneat mansum de Ampulliaci, et Plantandam meam, quae est iuxta S. Michaelem*. Occurrit iterum in eodem Tabular. Vetus Charta apud Dominicum de Praerog. allod. pag. 217: *Sex denarios de vinea, quae infantes Bonaldi plantaverunt pro suo cavallo... et illum capmansum, quae habuit de Fraumone, sit Ranulpho... cum ipsas Plantadas*. Adde. Tabular. Brivatense ch. 167. et Testamentum

Ademari Vicecomitis Scalaram editum cum Reginone de... disciplina. pag. 630. 683. [Ital. *Plantata*, nostris, *Plantis*, in Charta ann. 1389. ex Tabul. S. Joan. Laudun.: *Item un bos ou Plantis tenant au bos Gobin Chanet*. Vide *Plantarium 2*.]

1. **PLANTADICIUM**, PLANTICIDIUM, ut *Plantata*. Praeceptum Carolmanni ann. 881. apud Baluz. in Append. ad Capitul. col. 1510: *Et villanus Farum cum vineis, terris, silvis, et omnibus terminis suis, et Plantadicium Gondemari Episcopi cum omnibus*. Charta Udonis Episc. Leucor. ann. 1065. inter Probat. Hist. Tullens. pag. LXXV: *Cum omni hereditate sua, scilicet in Warnari Plantadicium II. ordines et dimidium vinearum, etc. Plantadicium*, in Charta anp. 1105. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lotharing. inter Instrum. col. 517.

PLANTATITIUM, Eadem notione, in Charta Caroli III. Imper. ann. 887. ex Tabulario Ecclesiae Gerundensis.

1. **PLANTATICUM**, Tributi genus, f. quod pro facultate plantandi seu figendi in portu a fithoram exigitur. Praeceptum Pippini Reg. Aquitan. ann. 831. apud Baluz. in Append. ad Capitul. col. 1431: *Jubemus ut nullus ex vobis neque de junioribus vestris ullo portone, vel pontatico, aut riyatico, sive portatico seu modatico, vel Plantatico... vultenus de ipsis navibus exigere presumatis*.

1. **PLANTATIO**, Edificatio, erectio. Charta Ludovici Ducis Brandenburg. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 94: *Appropriavimus altari ecclesiae parochialis in villa Borchagen de novo plantandis in honorem B. Marie Virginis... duos mannos... Renunciantes omni juri actioni ac impetioni, si praedicta Plantatio complebitur*. Vide *Plantare 2*.

2. **PLANTATIO**, Dare ad mediam Plantationem, Ea scilicet conditione, ut plantationis expense partito fiant. Chartul. Nivern. Tribuo eis decimas omnium vinearum suarum, quas habent apud Tiliam, et decimas earum ad mediam Plantationem. Vide infra *Plantum 1*.

1. **PLANTATITIUM**, PLANTATORIUM, Vide *Plantata*.

1. **PLANTATIUM**, ut *Plantata*, in Charta ann. 1023. apud Menester. Histor. Lugdun. pag. 6.

1. **PLANTEA**, Locus arboribus consitus. Charta Ludovici VII. Reg. Franc. ann. 1168. in Tabul. Gemetic.: *Cognovit se in pace reddidisse decimam, et Planteam quandam quam clamabat super monachos omnino dimisit*. Nisi leg. sit *Platea*.

Nescio undenam *Plantées* appellatae fuerint serotinae congregationes juvenum ac puellarum, quae hyemis tempore in privatis domibus fieri olim consueverant. Lit. remiss. ann. 1449. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 699: *Quant le suppliant et autres eurent souppé, s'en alerent aux Plantées, c'est assavoir à la feste et esbatement, qui se faisoit en l'ostel de Jehan Ydier de plusieurs filles et compagnons de la ville d'Acquin; laquelle Plantée ou feste se fait chascun Dimanche d'yver jusques à Carême-prenant. An a Plenitudo, copia, multitudo? Vide infra in hac voce.*

PLANTELLA, Vetus Notitia ann. 829. apud Perardum in Chartis Burgundicis: *Prius illa area in castello, et illa vinea foris muro, illa Plantella ad Tremoledo, etc.* Vide *Plantata*.

1. **PLANTERIUM**, Idem quod *Plantata*. Charta ann. 1490: *Usque finem Planterii Damiani*.

2. **PLANTERIUM**, Vitis recens plantata. Charta ann. 1048. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Dono ecclesiae S. Petri de Roma, et in manu Isarni vel Petri abbatis, duas modicas de vineis cultis et duas modicas de Plantario*. Alia ann. 1304. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 86: *Item sex quatonatas terras et prati et Planterii cum domo et columbario*. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 5. r°: *Item dixit (Hellona) se habere in allodio in parochia de Barsaco medietatem Planterii, appellati Planterium de Laubareda*.

Plantey, Surculus vitis, vulgo *Marcotte*, in Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 148: *Marcos, que s'en appelle Plantey de vignes*. *Planter*, eodem sensu, in alia ann. 1466. ex Reg. 194. ch. 212: *Les suppliant continna les Planteris de sa vignes en une piece de terre près de leur maison*.

PLANTICA, PLANTULA, Plantarium, seminarium, Gall. *Pépinière*, alias *Plantis*. Charta ann. 1233. in Chartul. thesaur. S. Germ. Prat. fol. 103. r°: *Christianus de Castellode et Hodeburgis ejus uxor recognoverunt se vendidisse... quandam peciam Plantule, et quod dictam peciam Plantica dicto thesaurario ad usum et consuetudines Francie contra omnes garantizabant... Praedicta autem Hodeburgis uxor praedicti Christiani quitavit expresse quicquid in praedicta Plantula habebat*. Quae Charta vernacule sic inscribitur: *Achat d'une piece de Plantis*. Hinc *Rentes plantice* appellatur, census, qui ex *Planticeis* percipitur, in Charta ann. 1312. ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 107: *Item les rentes Plantheiches qui sont deues à Belencombre pour cause de la forest*. Infra: *Les rentes Plantheices, etc.* Vide supra *Planta 2*.

1. **PLANTICIDIUM**, PLANTIDITIUM, Vide *Plantata*.

1. **PLANTICUM**, ut *Plantata*. Charta ann. 1142. inter Instrum. tom. 1. Gall. Christ. pag. 192: *Tunc ipse Augerius et nepotes sui, ne posteris de hujus venditionis causa dubitarent, terminum posuerunt ad radicem montis, qui est super Planticum de Salis*.

PLANTITIUM, ut *Plantica*, vel Locus arboribus consitus. Charta ann. 1187. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 96: *Quod si ipse aut aliquis successorum ejus alibi ad habitandum voluerint transmigra... domos suas licebit eis ausportare et Plantitia, si fuerint, incidere*.

* **PLANTO**, ab Ital. *Plantone*, Talea, i. e. quod ab arbore reciditur ut in solo depangatur, ac plantetur, Gallice *Rejection*. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. 1. pag. 287: *Si Plantones incisi fuerint vel devastati comuna illius terre in cuius curia fuerint vel guardia eo anno in quo plantati fuerint teneatur emendare domino Plantonum XVIII. bononimos pro quolibet Plantone inciso*. [Fr.]

1. **PLANTONARIUS**, f. Qui marmora in Tabulas secat. Vide *Platonis*. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 38: *Robertus nepos Ingelbaudi, Robertus Plantonarius, etc.*

1. **PLANTULA**, metaphorice, pro Nova monasterii institutio, erectio. Stat. ordin. Cartus. ann. 1261. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 689. col. 1. art. 88: *Aliqua monialis non mittatur de domo sua per visitatores, nisi pro nova Plantula construenda, et tunc de licentia prioris Cartusie vel capituli generalis*. Vide *Plantatio 1*.

2. **PLANTULA**, Plantarium, Gall. *Pépinière*. Vide supra *Plantica*.

¶ 1. **PLANTUM**, Ager jure usufructuario ad plantandas vineas certis conditionibus datus. *Dere ad medium plantum* dicitur, cum ea lege conceditur ager, ut inde fructuum partem habeat dominus fundi, alteram colonus veluti ex sibi proprio agro. Charta undecimi saeculi in Chartul. Aptensi fol. 58: *Mea ingrueute atra necessitate precio XIII. solidorum quandam semodiatam vineae, quam ex medio Plantu manuum mearum adquisivi, vendo. Quae expressius habentur in Charta ann. 43. Chunradi Reg. ibidem fol. 25: Donat ipsam terram per talem convenientiam, ut illa Allaldus illam terram ad terminum legis, id est, per septem annos bene plantare vites et prapagare, atque edificare studeat, et cum ad ipsum terminum bene advineta fuerit, praenominatus Episcopus (Teugrichus) unam medietatem de ipsa vinea recipiat, aliam autem medietatem ipse Allaldus et uxor ejus pro sua edificatione habeant. Ex his quam facillime intelligere licet quid sit in aliis Chartis, dare medium plantum. Plura vide in Complantare.*

¶ **PLANTUS**, Eadem notione. Placitum ann. 878. inter Probat. tom. 1. novae Hist. Occitan. col. 136: *Hietarius et Ingilbaldus de illorum partibus in contra Fulcradane (quirpierrez) omnes Plantos, etc.*

¶ **PLANTUM**, a Gall. *Plant*, locus arboribus consitus. Charta ann. 1347. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 67: *Item fuit in junctum dicto Cellarario quod plantare faciat Plantum albarinorum ubi deficiant, cum expensis domini. Item quod ponatur bannum quod nulla animalia veniant nec intrent Plantum predictum.*

¶ **PLANTUMEN**, Plantarium. Stat. Mutin. ann. circ. 1225. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 341: *Plantumina arborum, non deferentium fructum, faciat redigi ad aequalem staturam hominis, si querimoniam habuerit.*

¶ **PLANTURA**. [*Plante du pied*: « Plantura etiam omnino plana debilitatem gressus et fixationis ostendit. » (B. N. Ms. cap. 16089, f. 107°.)]

¶ **PLANULA**, Crepida, sandalium, Ital. *Planella*. Inventar. ann. 1497. tom. 2. Hist. Cassin. pag. 599. col. 1: *Item quatuor paria Planularum pontificalium, etc. Serin. Barel. in Sabb. 5. Quadrag. Sextum ornamentum, ut sunt Planule in pedibus. Vide Planella.*

1. **PLANUM**, Ager cultus, cui opponitur nemus, silva, boscus. Apud Hieronymum. de Locis Hebraicis, Araba, *Aquila Planum, Symmachus Campestem interpretatur. Planus campus*, in Capit. Caroli Mag. lib. 8. cap. 54. Ordericus Vital. lib. 5. pag. 590: *Reditus autem qui de bosco et Plano exierint, etc. Infra pag. 594: Tam Plani quam memoris. (Charta ann. 1154. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 49: Similiter Adam de Ose-riaco dedit pro filiabus suis terram suam de Antiliaco, scilicet nemus et Planum et censum.) Feoda Campaniae fol. 69. in Camera Comput. Paris: Omnia autem feoda, quae in praedicta villa tenentur, sive in Plano, sive in bosco, sive in furnis, etc. Charta ann. 1255. apud Golumb. lib. 4. Rerum Sequanicarum cap. 30: *Il a**

nommé ceux, de qui il est avisé, qui sont gens d'honneur, qui tiennent de lui maisons fortes, et terres Plaines. (Plaines charmes, in Consuetud. Trecenti art. 170. ubi legendum Plainas Aermes, vel Plainas chaumes auctor est de Lauriere in Glossar. Juris Gallici.) Le Roman de Garin:

Passerent les terres, les Plains et les destrolls.

¶ **PLANA TERRA**, Eadem notione. Charta ann. 1075. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 283: *De terra vero arabilibus et Planis, etc. Stabilium. Blanchae Comit. Trecenti. ann. 1212. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. 876: Si aliquis Baronum, vel Vasallorum Campaniae vel Briae sine herede decesserit, et plures habuerit filias, primogenita filiarum habeat castellum, aliae vero habeant Planam terram; ita quod de illa Plana terra unicuique illarum portio rationabilis assignetur juxta valentiam reddituum castelli.*

¶ **PLANUM**, Planities, Plaina Statuta Arelat. MSS. art. 145: *Planum sicut protenditur a barrio Communis... sit dictum Planum perpetuo Communis Arelatis. Jacobi Auris Annal. Genuens. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 6. col. 578: Et invento in Plano ibidem dicto judice cum militibus CCC. et peditibus MD. dictum castrum praevenerunt. Occurrit praeterea in Memor. Potest. Regiens. apud eundem tom. 8. col. 1128. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 618. et tom. 6. pag. 332. Plain pais apud Vaecium in Hist. MS. Ducum Normanniae:*

En la cité se sont fait mis. Ceorpi out tout le Plain pais.

¶ 2. **PLANUM**, Atrium, coemeterium. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 91: *Eundem servientem in Plano sive sementorio sancti Affrodisi interfecerunt et murro tradiderunt sacrilegium in praemissis committendo.*

¶ 3. **PLANUM**, Area, solum; vox usurpata, cum modulis ligna mensurantur. Charta ann. 1296. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 129: *Cum sorores B. Ludovici de Pissaco... quingentas quadrigatas bosci, quantilibet quatuor modulos continentem... percipiant... verum quia moduli antedicti fuerunt... interdum incompetenter mensurati... concedimus quod in mensuratione cujuslibet moduli... tres busche, videlicet unam (sic) pro Plano, et duas pro testimonio detineps... tradantur. Nisi legendum sit pro Plano, id est, ad complementum mensurae. Vide infra in Plenus 2.*

¶ **PLANURIUM**, Planus campus, planities, Gall. *Planure*. Vitalis Agrimensor: *Et ipsum trifinium duabus lineis descendit per Planuriam, et aliam a duodecima parte in subretrioribus locis usque in aquam vivam, etc.*

¶ **PLANUS**, Simplex, nudus; dicitur praeterea de re minoris momenti. Libert. Clarimont ann. 1248. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 600. art. 2: *De Plana emendacione, douze deniers... de Plana pergia, quatre deniers. Ibid. art. 5: De Plano placito, etc. Planus clamor per sex denarios emendabitur, in Libert. villa de Aneloto ann. 1289. tom. 8. carund. Ordin. pag. 128. art. 4. Vide supra in Clamor 2.*

¶ Hinc *Maison plate* appellatur, quae nullis munitionibus septa est, in Lit. remiss. ann. 1424. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 12: *Laquelle maison est*

sans forterresse et Plate maison sans defense.

¶ **PLANA AQUA**. Tabular. S. Petri de Cellafroni in pago Engolism. 12. circ. saec. : *Dono... in ipso loco unam sclusam et piscationem per totam aquam Planam; id est, stagnantem, ni fallor.*

¶ **PLANUS ICTOQ**. Levis. Vide supra Ictus Planus.

¶ **PLANUM PSALTERIUM**, In quo textus sine Glossa. Inventar. ann. 1218. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 66. col. 1: *Item inveni in armario... psalterium Planum, collatanum, psalterium Jeronimi Planum, ... psalterium cum glossa.*

¶ **PLANUM OPUS**. Vide *Planus Pannus*.

¶ **PLANUM SERVITIUM**. Vide in *Servitium*.

¶ **DE PLANO INQUIRERE**, sine strepitu ac figura iudicii, ac indagine, in Epistolis Clementis V. PP. et Joannis XXII. PP. apud Waddingum ann. 1308. 1317. 1320. 1328. [Charta ann. 1257. ex Schedis Praes. de Mazaugues: *Statuit... inquirentes et auditores, ut praedicta de Plano sine strepitu iudicii audirent et inquirent.* Testam. Jacobi Reg. Aragon. ann. 1272. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 247: *Omnia debita nostra... solvantur per dictos manumissores nostros de Plano et sine strepitu iudicii.* Edictum Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1302. tom. 1. Ordin. pag. 357: *Et ista mandabuntur executioni debite breviter et de Plano, sine strepitu iudicii.* Eadem habentur in Edicto Johannis Reg. Franc. ann. 1351. ibidem tom. 2. pag. 454. Quae vernacule sic exprimuntur in Litteris ejusd. Reg. ann. 1361. ibidem tom. 8. pag. 521: *Procedet sommierement et de Plainz, senz ordre de plait et de proces et senz figure de jugement, etc.* Occurrit praeterea apud Rymer. tom. 3. pag. 501. in Statutis Massil. lib. 1. cap. 34. § 4. et cap. 36.] Vide Cujacium lib. 7. Observat. cap. 29. et Jurisconsultos [Haltaus. Glossar. German. voce *Schlecht* col. 1635.]

¶ **DE PLANO COMPROMITTERE**, apud Bartholomaeum Scribam Annal. Genuens. lib. 17. ad ann. 1227. apud Murator. tom. 6. col. 400: *Januam pro dicto concordio sunt reversi, ostendentes in pleno et magno consilio civitatis Januae, qualiter Astenses de Plano compromiserunt in commune Mediolani. [° Absolute, plane, Gall. Pleinement.]*

¶ **DE PLANO**, Moderate, sine vi, Gall. *Doucement*. Ital. *Piano*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 40: *Constituimus quod omnes draperii... ex debito juramenti teneantur servare quae in hoc praesenti statuto continentur, scilicet pannos quando ipsos vendent extendere supra bancam non trahendo, sed extendendo de Plano. Vide Plane.*

¶ **PLANX**, Lanx, lancula, πλάστιγξ, in Gloss. Gr. Lat.

¶ **PLANZONUS**, ut supra *Planzonus*. Stat. Avelae ann. 1496. cap. 52. ex Cod. reg. 4824: *Si aliquam arborem grossam vel parvam seu Planzonum... sciderit vel pellaverit, etc.*

¶ **PLAPERIUS**, mendose, pro *Claperius*, Hara cunicularia. Charta ann. 1335. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 211. *Nec non et medietatem... nemorum, bartarum, Plaperiorum, pratorum, etc.*

¶ **PLARIA**, Dilucida. Gloss. Isid. Emendat Grævius, *Plana*. Papias: *Planum, aequale, apertum, liquidum.*

¶ **PLASEA**. Arnobius lib. 7. adv. Gentes: *Quid polimina? quid omenta? quid palasea, sive (ut quidam cognominant)*

Plasa ? ex quibus est nomen omenti pars quedam, quo receptacula ventrium circumvoluta finiuntur. Bovis cauda est *Plasa*, siligina et sanguine delibuta.

° **PLASERIUM**, Obsequium, officium, ut supra *Placiditas* 2. Gall. *Plasir*. Charta ann. 1338. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 245: *Propter multa grata et vera servicia et Plasera, quae per dictum Bernardum Arnaldi eidem militi... facta et impensa fuerunt. Contract. matrim. inter Gast. de Fuxo et Beatr. de Arman. ann. 1379. ex Bibl. reg. Ex causa dictae pacis melius observanda plurimumque aliorum diversorum beneficiorum, amorum, Plaseriorum... Dictaque dona et beneficia, amores. Plasera et jocalia, etc.*

1. **PLASMA**, Arnaldus Franciscanus in Vita B. Angelae de Fulgino num. 256: *Scire loqui de Deo, intelligere Scripturam, facere magnas Plasmas, habere cor quasi occupatum in rebus spiritualibus.* [Id est, ni fallor, magna et phalarata pietatis verba loqui: ibi enim de arrogantia spiritali sermo fit.]

2. **PLASMA**, Privileg. Matthiae Reg. pro Monast. Dobriluc. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 508: *Qui mundi delictis sapienter abjectis in simplicitate spiritus... pro modo utriusque hominis sospitate agnorumque regnorum nostrorum prospero et quieto statu Cunctipotentis reddunt Plasma; hoc est, laudes, f. pro Psalma.*

3. **PLASMA**, Homo, creatora. Litterae Caroli Johannis Reg. Franc. primogeniti ann. 1359. tom. 3. Ordinatio. pag. 395: *Conditores omnium immensa benignitas post lapsum primi Plasmatia, nolens quod humana creatura quam sue similitudini conformarat, ruditate vilesceret, etc.* Vita S. Udalrici tom. 3. Julii pag. 169: *In quo homine pulchra manus omnipotentis pulchre excellentisque staturae Plasma confinxit. Occurrit etiam apud Prudentium. Vide Weitzii Indidem in Dracont.*

° Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Plasma, plasmatura, Prov. creatura.*

4. **PLASMA**, Status, dignitas, fortuna, ordo. Charta Alphanti Episc. Aptensis in Chartul. ejusdem Eccles. : *Sane si quis extiterit undecumque adveniens, cujusquam Plasmatia aut conditionis qui hanc donationem... voluerit perdere, etc.*

PLASMARE, Formare, ex Gr. *πλασματικόν*. Glossae antiquae MSS. : *Fanzit, Plasmarit, composuit, formavit.* (Pactum matrimonii inter Herbertum et Godehilidem ann. 1086. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 518: *Propria manibus hominem non est designatus Plasmare e limo.*) Arator lib. 2. Histor. Evangel.

... Ne fabrica pulchra creantis
Qua Plasmatia solo caelestis imaginis instar
Traxit, et auctoris speciem pro pignore gestat. °

Nicolaus de Braia in Ludovico VIII. Rege Franc. :

Hic Frytho Plasmarit hominem tellure recenti
Iapeto natum mixta cum fluminis undis.

Ubi perperam editum psalmavit. Occurrit non semel in sacris Libris.

° Unde nostris *Plasmer*, eadem notione. Penit. Adami Ms. cap. 9: *Garquant tu sus Plasme* (hominem alloquitur) *et fait de la main de l'omnipotent Dieu, etc.*

PLASMATOR, Conditor. Julius Africanus lib. 7. Histor. Apost. : *Deus Plasmatior corporum, afflator animarum, etc.*

[Utitur praeterea S. Ambrosius. Glaber Rodolphus in Histor. apud Duchesne. tom. 4. pag. 36 :

Plasmator parca monitis mundialibus.]

* **PLASONES**. [Italis *Piattoni*, *grande plats* : « Cibariis et aliis in ollis et Plasonibus et aliis instrumentis per dictam basilicam illuc apportatis. » (Diar. Burchar. ed. Thuasne, II, 230, an. 1495.)]

1. **PLASSA**, Locus, a Gall. *Place*. Statuta Massil. lib. 4. cap. 24. *Quod nullus dominus navis recipiat peregrinum, vel recipi patiatur in navi nisi, secundum quod consuetum est, locum seu Plassam, et victualis in ipsa nave habeat... Sane ab hac conditione exceptimus servitales, quavis non habeant certam Plassam vel viandam. Vide Placea.*

2. **PLASSA**, Alia notione. *Homo de Plassa*. Vir publicus, praecipuus, que ac notus. Vide supra in *Homo*.

1. **PLASSAGIUM**, Jus stalli, seu loci, in foro tempore nundinarum, ex Gallico *Place* vel *Plasse Droit de Plassage*, in Consuetud. locali Castellii novi in Biturig. tit. 2. art. 6. [Charta ann. 1240. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 142: *In placitis Plassagium habet certam partem, et domus duas partes per omnia; verumtamen in Plassagis macelli, et in illis quae possunt dari ad censum et firmamentum nihil habet.*] Pactum inter Comitem Marchiae et Canonicos Doratenses ann. 1321. *Unaquaque die mercatores feriarum seu nundinarum habebunt jus locarii, seu Plassagii, et Esitugii in villa Doratensi super mercaturas ligneas et terreas.*

Nostris *Plassage* et *Plassage*. Charta ann. 1343. apud Thaumasser. inter notas ad Consuet. Belvac. pag. 429: *Rouage, Plassage, mesurage, fenestrage, etc.* Privileg. piscator. Bitur. ann. 1403. in Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 138: *Item sont quittes et exempts de tout eschauguet, peage, rotage, passage, Plassage, etc.* *Plassage*, eadem notione, in Charta And. de Chauvigni dom. castri Radulfi ann. 1325. ex Reg. 65. bis ch. 278: *Item avons franchi et franchissons lesdites personnes de... roage, passage, leyde, Plassage, vendes, estoicages et de toutes autres costumes.*

2. **PLASSAGIUM**, *Parcus*, seu locus palis vel virgulis implexis conclusus. Chartophylacium Reatum Regest. 87: *Item tenet domum suam cum suis pertinentiis et Plassagis situs in monte Aodio.* Charta ann. 1353. tom. 1. Histor. Dalph. pag. 147: *Item (tenet) domum suam fortem de Domena, una cum suis Plassagis et pertinentiis, et molendina et omnia aedificia intus sita. Vide Plassagium.*

PLASSARE, Effingere, a Gr. *πλασσειν*. Apatius lib. 2. de Re cultu. cap. 1: *Et exinde hysitia Plassantur, quod est, effinguntur.* Infra: *Inde hysitia Plassantur, id est, formantur.* [Autissiodorenses dicunt les vignes plassent, cum onere racemorum pene effinguntur.]

° **PLASSEARIUM**, *Parcus*, seu locus palis vel virgulis implexis conclusus. Charta Hugon. dom. Uini ann. 1222. in Chartul. Cluniac. : *Nullus habeat de caetero furna vel molendina infra Plassaria (sic) Castricanini, exceptis dictis monachis... Ego vero et omnes successores mei tenemur cogere omnes morantes infra Plassaria, coquere ad furnum dictorum monachorum. Concessi etiam dictis monachis B. Christofori in omnibus memoribus meis boscum mortuum, exceptis Plassariis*

Castricanini, plenarium usuarium ad furnum suum. Vide Plassagium 2.

° **PLASSEIATUM**, Eadem notione. Chartul. vet. Casal. fol. 91: *Albertus Crepanus... saccum retinuit sibi in Plassiato de Echeria tantum, quod molendinum suum inde, cum opus esset, reficeret.*

° **PLASSEITUM**, Pari intellectu. Libert. Mailliaci ann. 1229. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 716. art. 21: *Si aliquod animal de parrochia Mailliaci, a tauris fugatum vel a muscis coactum, forestam de Fretoy, sive haiam, sive Plassaitum, quod est juxta parvum Mailliaci, intraverit, etc.*

PLASSETA. Fleta lib. 2. cap. 79. § 3: *Bidentes in locis aquosis, mariscis, Plassetis, vel profunditatibus et pasturis insanis depasci non permittant. Plassatum, perperam, ni fallor, scribitur apud Hemereum in Aug. Virom. in Regesto pag. 41. Vide Plassetium.*

° **PLASSETUM**, ut *Plassearium*. Charta ann. 1214. in Chartul. Campan. fol. 146. r. : *Notum facio... quod domum meam de Herviac... cum toto porprio suo et quicquid habebam in Plassetis de Herviac, etc. Vide infra Plassetum.*

° **PLASSONUS**, Ager ramalibus salicis, *Plançons* dictis, consitus, vel salicetum. Terrear. S. Mauri. in Forezio ann. 1472: *Juxta Plassonum prati dicit, etc. Vide supra Plassonem.*

1. **PLASTA**, Vestis sacrae genus. Laur. Byzinius de Orig. Belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 195: *Notabant (Begutte) a suis sacerdotibus, in apparatu officiantibus, communione sacramentum sumere, nisi prius vestes, quas Plastas nuncupabant, deponerent.*

2. **PLASTA**, *PLASTRA*, Lamina, Ital. *Piastra*. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item duo Plastrum rotunda pro chirothecis... et duo frixia pro chirothecis de Plastris auri. Vide Plata 1.*

° **PLASTARIA**. Vide *Palastria*.

PLASTEGUM, *Plasticum*, ex Graec. *πλαστικόν*, seu *πλαστικη*, *Plastica*, fictrix ars ex argilla vel creta rerum similitudines exprimens. Breviarium Vivariense ex veteribus actis: *Nihilominus et Baptistarium in ista Ecclesia, cum tabulatis et columnis marmoreis, atque cum corona ex Plastego desuper in altum deducta, mira fundavit opere.*

° *Inc Plastrau*, Emplastrum, dictum nostris videtur, quod ex variis rebus confectum sit. Lit. ann. 1372. in vol. 6. arrestor. parlam. Paris. : *Les compaignons mirent sur la playe un Plastrau d'estoupe et d'un blanc d'arg.*

* **PLASTELLA**, *PLASTELLA*, *PLATELLA*, Italis *Piastrella*, Instrumentum ad aucupandum. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 240: *Ordinamus quod nemo debeat capere quatuor cum quailatorio a pasca resurrectionis usque ad festum sancti Michaelis, nec possit aliquo tempore capere ad scutum vermitum, vel furniolo, vel ad Plastellam (Plastellam) 50. — Plastellam 52.* Distinctam hujus vocis notionem praebet Crescentius in Tractatu de Agricult. lib. x. cap. XXVIII. *Item capiuntur (aves) cum cista, sive Plastella praecipue tempore nivium, sic preparata ut avibus intransibus cadat, in qua grana congrua pro esca ponantur.* [FR.]

° **PLASTERIA**, *PLASTRERIA*, Gypsi fodina, vel officina. Gall. *Platriere*. Tabular. Calense pag. 234: *Item super Plasteriam Johannis de Barra VIII. den.*

centuales. Pluries ibi. Charta ann. 1195. tom. 2. Hist. Eccles. Meld. pag. 81: *Viginti arpenta terrae sita apud Plasterias iuxta Munbulum... contulit.* Charta Philippi III. Reg. Franc. ann. 1273. apud Lobinell. tom. 3. Histor. Paris. pag. 26: *Que quidem domus faciunt cuneum vici, qui quidem cuneus est ab altera parte Plasteria.* Litt. ann. 1233. ibid. pag. 20: *Usque ad vicum, qui dicitur vicus Maversse, in quo vico est Plasteria quaedam.*

* **PLASTRARIUS**, Gypsarius, Gall. *Plastrier*. Tabul. B. M. de Bono-nuncio Rotomag. ann. 1255: *Noverint... quod ego Radolphus Plastrarius de Prato dedi et concessi... duodecim denarios Turon.*

* **PLASTES**, Cementarius, Gall. *Mason*. Chron. Wastinense apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 865: *Cum cementarius ac fossoribus operi immorata, sub divo solis patiens, sancti scificii, quod usque hodie est, fundamenta jecit, et abscedens hac vice non modicum census ad Plastrum expensas... dereliquit: quas quidem, ne serius opificium, exhaustis quas prius miserat, consummarctur, per plura incrementa non semel aut bis, sed multoties... augere curavit.*

* **PLASTICATOR**, *Plasticus*, Fictor. Jul. Firmicus lib. 8. cap. 16: *Bractatores, inauratores, Plasticatores, margaritarii, etc.*

* **PLASTICUS**, Fictus, simulatus. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 479: *Quod Plasticus ergo medicamentis vel ei proficientibus, sed et ea in mortem provocantibus, etc.*

* **PLASTRA**, Nummus argenteus, Italis *Plastra*, Gall. *Plastre*. Acta S. Maris Magdal. de Pazzi. tom. 6. Mail. pag. 378: *Et ecce ex fundo lancis liquefacti stanni tantum decidit in foculum, quantum est orbis unius nummi argentei septem librarum, quem Plastram nominant.*

* **PLASTRAMENTUM**, [Corpus ecclesie maximo indiget hocimento et Plastramento.] (Chevalier. Vielt. Episcop. Gratianop. p. 65.)

* **PLASTRARE**, Gypsum. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7682: *Plastrare, plastrare.* Hinc

* **PLASTRARIA**, Gypsi fodina. In Charta ann. 1265 ex Chartul. Campan. fol. 508. col. 1. Vide *Plasteria* et infra *Plasteria*.

* **PLASTRARIUS**, **PLASTRERIA**. Vide *Plasteria*.

* **PLASTREARIUM**. Vide supra *Plasterium*.

* **PLASTREUS**, Gypseus, Gall. *de Plastre*. Capitulum Ordin. Prædicat. ann. 1239. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1679: *Poterit in extremitatibus lectorum in altitudine unius cubiti usualis a superficie lecti aliquod intermedium ligneum, vel Plastrum interponi.* Occurrit rursum in Capit. ann. 1240. ibidem col. 1681.

* **PLASTRIERIUS**, Gypsarius, Gall. *Plastrier*. In Charta ann. 1261. ex Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 97. Vide in *Plasteria*.

1. **PLASTRUM**, Modus agri sic dictus: *Plastre*, apud Sanjulianum in Trenorchio pag. 588. Charta P. Episcopi Matisconensis ann. 1208. apud eundem Sanjulianum in Matiscone pag. 239: *Dominus V. Plastrum proprium habebit, in quo firmitatem et defensionem faciat, et munimen ad arcendos raptos et malefactores ipse obedienter, etc.* Charta Abbatis S. Steph. Divion. ann. 1220. apud Perard: *Si autem vacuum (mansum) non invenierit, et aliud Plastrum in villa vacuum inventum fuerit, ubi domus posset edificari, Prior ei... dabit.* Ibidem: *Prior ei*

Plastrum cum horto eidem contiguo dare tenetur, si in villa vacuum inventum fuerit, salvo tamen jure suo, et bubullerio suo excepto, et salvis redditibus suis, etc. [Chartophylacium Regium Reg. 87: *Genetus Parrini circa unam fossoriatam Plastri... iuxta Plastrum Anthonii Galevini.*] Occurrit in Chronico Besuensi pag. 660. 666. 667. In Charta homagiorum virorum nobilium Bressie ann. 1272. apud Guichenonum in Probat. Hist. Bressensis pag. 14. 18. 21. præterea pag. 89. Charta ann. 1310. in 2. Tabulario Regio, num. 156: *C'est à savoir une maison, uns Emplastres, et les appartenances joignant et scansentre, etc.* Tabularium Alba Ripæ in Episcopatu Lingonensi ann. 1357: *Idem domum, seu Emplastrum, situm in villa de Orgius, cum manso retro dictum Emplastrum.* Ibid. ann. 1463: *Un emplastre en S. Pere, auquel souloit avoir une maison, etc.* Ibid. ann. 1481: *Promisit dictum Emplastrum edificare, et in unam domum convertere.* Occurrit ubi pluries. Vide *Emplastrum*.

2. Ex his nemini obscurum est *Plastrum* hic significare locum vacuum indefinite magnitudinis, qua notione *Plastre* etiam usurpat Dombenses, Lugdunenses et alii. Inquesta ann. 1140: *Item confitetur tenere quoddam penu seu celier cum quodam parvo Plastro.*

3. Dombibus edificandis vel reedificandis idoneus locus, Gall. *Emplacement*, *masure*, alias *Plastr* et *Plastre*. Charta ann. 1234. in Chartul. Cluniac. *Helisabeth relicta Renoldi Senebrum... concessit ecclesie Cluniacensi in perpetuum quoddam Plastrum, in burgo Montismorati... ad edificium ibidem ad opus ejusdem ecclesie construendum.* Alia ann. 1367. in Reg. 97. Chartoph. reg. ch. 553: *Item un Plastre de maison, autrement dit mesure, ouquel Plastre ou mesure souloit estre edifié une maison dudit feu Jehan Esmeroy. Rursum alia ann. 1383. in Reg. 144. ch. 343: *Lesquelz comme ilz eussent mis en vente et expoiz vendables, ou marchid de Lucey, deux Plastres de maisons arses... Le vendage desdites murailles et Plastres, &c.* Vide supra *Amplastrum* et infra *Plastrum*.*

4. **PLASTRUM**, Gypsum, Gall. *Plastre*. Ep. Mauricii Archiep. Rotomag. ann. 1233. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 522: *Inhibentes sub pena excommunicationis, ne aliquis presumat in eis (cimiteriis) corpora sepelire, vel in terra, vel super terram, in Plastro, vel in trunco, vel lapide vel aliquocumque modo.* Comput. ann. 1261. ex Bibl. Reg.: *Pro lignis emptis ad coquendum Plastrum xxxiiii. sol. iii. den.*

5. **PLASTRUM**, Solum, pavementum, forte ex gypso confectum. Mirac. S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 500. col. 2: *Tunc demon relapsus in pavementum, per demoniacam descriptionem erecto collo, cepit evomere cruorem cum sanie. Qua cum Plastrum horribiliter esset pollutum, etc.* *Plastre*. Murus gypseus, in Lit. remiss. ann. 1399. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 158: *Lesquelz rompirent le Plastre et les serrures de l'huie desdites prisons.*

* **PLASTRUS**: idem quod supra *Plastrum* 1. Charta Steph. abb. ann. 1202. inter Probat. ult. Hist. Trenbrch. pag. 182: *Tandem mansurari fecimus ad terram rapinalem totam villam infra ambitum murorum, tam domos quam Plastos et hortos, etc.*

* **PLASTUS**, Plasmatus, creatus, in Ecbasi vers. 863. et 919: *Primus Plastus.*

1. **PLATA**, Lamina, metallum quodvis

in laminas diductum, unde, quicquid planum est, etiamnum *plat* dicitur. Henricus de Knyghton ann. 1340: *Et quod quilibet Angligena, egrediens fines Anglie... possit secum reportare Platan argenti vel auri ad valorem duarum marcarum pro quolibet sacco lane, et sic pro reliquis prætaetis in suo primo reditu. Et eandem Platan ferre deberet ad escambium Regis, et ibi recipere suos denarios.* Idem ann. 1364: *Congregaverunt electum aurum regni, et fecerunt in Platas, et miserunt in batillos ferratos ad adducendum in Franciam. Ita passim.*

* Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 261: *Item Raimundus fecit fieri quendam cavillam bridæ et Platas necessarias... et habuit dictam cavillam et Platas pro xvij. lib. Plate, eodem sensu, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 248. r. Fer; le cent de Plates, xij. deniers. Plateinnes d'argent à mettre dessous: clous de ceinture, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 153. ch. 53. Hinc *Platine*, pro Equi solea ferrea, in aliis Lit. ann. 1457. ex Reg. 189. ch. 213: *Lesquelz compaignons jouerent ensemble aux Platines de fer de chevaulx, au plus près de deux esticquettes.**

PLATA, pro Argento, aut auro infecto, in laminis adhuc existente, necdum in vasa, aut monetam confato, sumitur. *Lateres aureos et argenteos* vocat Varro lib. 3. de Vita Populi Romani apud Nonium, *Platæ*; *γρ. αὐρ.*; Herodotus, ubi de Cresco. Fleta lib. 1. cap. 29. § 126: *Vicem comitibus, Constabulariis, vel aliis, qui retonsores caperint vel attachaverint cum retonsores cruda, vel cum Platis scissis, etc.* § 127. *De his qui emerint per seipso vel per alios tonsuram, vel Platas, scientes ipsas esse retonsores.* § 130. *De iis, qui emerint Platas tonsuræ non affinitas, licet non de retonsores.* [Nostris quoque *Plate*. Charta ann. 1315. ex Bibl. reg.: *Item in massa seu Platis argenti, tria milia, sexcentis, sexaginta et decem marcas.* Stat. ann. 1310. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 479. art. 5: *Au marc d'or fin en or, en Plate et en paille, etc.*] Hinc universim

PLATA, Argentum metallum, maxime apud Hispanos, quibus etiam hodie hæc vox idem sonat. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 46: *Rustici, qui tenent mansum... sunt credendi usque ad 7. solidos Plate.* Capite 72: *Leges judicant, homicidium esse compositum in 300. solidis aureis, qui valent 2400. sol. Plate finæ.* [Charta ann. 941. in Append. ad Marcam Hispan. col. 853: *Supralazatas quoque res sub omni integritate... vinu et de meo jure in jus et potestatem vestram fideliter trado propter et pretium librarum quinque oblima Plate.* Charta ann. 1088. inter Probat. Hist. Occitan. tom. 2. col. 264: *Vandimus propter pretium quingenorum mancusorum Barchinonensis monetæ inter aurum et Platan. Ubi per Platan non obscure argentum significatur, ut et in Charta ann. 1114. ibidem col. 389: *Totum ab integro impignoramus ad S. Mariam propter 68. libras de Plata finæ... 25. uncias de auro optimo et fino... si reddiderimus istud aurum et istam Platan, etc.*] Charta Petri Regis Aragon. in Curia Gener. Catalanæ ann. 1351: *Solidus aureus valet 16. sol. Barcinonensis monetæ: Argentus vero solidus, vel Plate, quod idem est, valet duos solidos monetæ predictæ.* Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 801: *Centum marcas Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ex de Plata, et eo amplius, et marcas auri ad tabulam faciendam dedicavit.**

Pro argento in monetam cuso
usurpare videtur le Roman de Blanchan-
din MS.:

Alas vos donrai or de nien,
Vint mais entre via et formant,
Et soizantes Plates d'argent.

Nisi idem sit quod Placa 2. Vide in hac
voce.

Sed maxime ita nostri appellabant ar-
maturas ex laminis ferreis confectas,
cujusmodi habuisse Sarmatas scribit
Tacitus. Squammas vestes ferri vocat
Albertus Aquensis lib. 3. cap. 63. Vir-
gilius:

Nec duplici squamma lorica fidelis et auro.

Idem lib. 11:

Quem pellis abenis
In plumam squammis auro conserta tegebat.

[Charta Hermannii Ordin. Milit. Prussiae
Magistri: Is vero qui idem allodium vel
decem mannos emerit, debet ratione ejus-
dem allodii cum armatura, quae Placa
vulgariter dicitur, et aliis rebus armis,
et uno equo, ad arma talia competente,
domi nostrae ad tale obsequium esse ad-
strictus, etc. Quo loco Christoph. Hartk-
nochus editor dissert. 18. n. 10. observat
Platum esse loricae quae pectus tegitur:
indeque eos qui loricas conficiunt Plati-
ner appellari.] Praesertim vero chirothe-
cas ferreas ex ejusmodi laminis confec-
tas ita appellarunt. [Charta ann. 1347.
tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 67: Et invenerunt
ibidem domini Commissarii antedicti
oculata fide duo paria Platarum,
quatuor arnesia ferri, etc. Computus
ann. 1336. ibidem tom. 2. pag. 276: Item,
Barthol. Lupo mercatori pro uno paro de
Platis cum cossariis et gambis, unc. 11.
taren. XII. Alius ejusdem ann. ibidem
pag. 326: Videlicet II. paria de Platis
coopertis de fustonyo, etc.] Form. Mess.
ex Cod. reg. 7657. fol. 31. v. Armati di-
versis armorum generibus, ut pote lanceis,
gladiis, serveltheris, Platis, loriceis, etc.
Stat. ann. 1351. tom. 4. Ordin. reg.
Franc. pag. 68. art. 8. Et sera armé de
Plates, de crevellerie (cervellerie) de gar-
galle, etc.] Eadem notione Plates usur-
passé videntur Poetae nostrates. Guill.
Guzart ann. 1298:

Les mains couvertes de balaines,
Et de gans de Plates clouées,
En plusieurs parties trouvées.

Idem ann. 1304:

Gans de Plates et de balaine,
Lances roides, juisarmes saines.

Alibi:

Qui les mains garnies de Plates,
Les épaulés d'armes frotes,
Et les targes sur eux getées.

Chron. Bertrandi Guesclini:

Ils ont dedans leurs chefs leurs baciets fermes,
Les escus à leur cols dont il l'ot assés,
Bonnes Plates d'acier, et de glaives assés.

Inventarium armorum Ludovici Regis
Franc. ann. 1316: Item unes Plates
noires couverte de samit vermeil. Item
deux paires de Plates autres couvertes de
samit vermeil. Infra: Un estuiou de
Plates garni de samit.

Hinc Chirotheca de plate, in
Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann.
1405. apud Rymer. tom. 8. pag. 384: 11.
palettes, 23. paria cirotecarum de Plate,
13. loricas. Alia Henrici V. tom. 4. Hist.
Harcour. pag. 1440: Terram habuit, tenuit
et possedit per homagium nobis et heredi-
bus nostris predictis, faciendo ac red-

dando nobis et eisdem heredibus nostris
unam cirotecam de Plate pro dextra manu.

† PLATA ALBERJONATA, Chirotheca
maculis contexta ad modum loricarum,
quae Alberjones dicuntur, hamis conser-
tarum. Libertates Briaucon. ann. 1843:
Omnes de dicto numero cum porpointis,
gorgeryis, chirothecis ferreis seu Platis
Alberjonatis mallis competentibus, etc.

PLATUM. Gloss. Saxon. Africci: Pla-
tum, seolce hrygele, i. sericum puta-
men. Somnerus Placium restituit.

† 2. PLATA, PLATTA, Navis plana spe-
cies; unde vocis origo. Breviar. Hist.
Pisanae apud Murator. tom. 6. col. 171.
Ad quod castrum vincendum Pisani fue-
runt cum 50. navibus, Platis et schafis,
et cum 12. manganis ordinatis in Platis.
Ogerii Paris Annal. Geniens. ad ann.
1348. ibidem col. 418: Erat enim jalea
illa de Arelate, quae super gradum Pisa-
norum Platas duas oneratas rerum cujus-
dam navis de Tunesi redeuntis ceperat.
Idem Annal. auctore Jac. Auria ibidem
col. 580: Euntes apud Arnum invenerunt
ibi barcham unam, in qua erant grani
minae 600. et unam Platum oneratam de
pipere et cottono.

† 3. PLATA, pro Platea, Grande place,
in Statutis Montis Regali. fol. 204: Quod
omnes porticus Platis civitatis Montis Re-
galis remaneant et stent aperti, ita quod
quilibet possit ire.

† 4. PLATA, Vectigalis species, f. quod
a navibus, Platis, dicitur, exigebatur.
Charta ann. 1368. apud Cenc. inter Cens.
eccl. Rom.: Promittit de castro reddere
domino papae et ecclesiae Romanae medie-
tatem de placitis et bannis, de Plata et
scortu et passagio et ponte Reatinæ civi-
tatis. Vide Plata 2. et mox

† PLATAGIUM, Idem quod infra Pla-
teaticum. Charta Heliae Archiep. Burdig-
gal. ann. 1135. inter Instr. tom. 2. Gall.
Christ. col. 298: Insuper fuit conductum
ut redditus plategii, quae est ante Ecclesiam,
procuratores utriusque partis fideliter col-
ligent, et medietatem habebit dicta Eccle-
sia, alia vero medietas conferetur Eccle-
siae de Solaco ad opus candleae; si
vero medietas Plategii ad hoc sufficere
non poterit, dominus de Lesparra aliunde
supplebit. Litterae Philippi Valesii ann.
1351. inter Ordin. Reg. Franc. tom. 3.
pag. 576: Leurs gens puissent bonnement
leurs biens et marchandises charger et
descharger de nuit et de jour sans payer
aucune coage, ne Platego, ne autre chose
quelle qu'elle soit.

† Stat. Taurin. ann. 1360. cap. 57. ex
Cod. reg. 4622. A: De nulla re, quae por-
tata fuerit super dorsum, capiatur aliqua
curaga seu Pedagogium, Plategium, etc.

† PLATANUM. Locus arboribus consti-
tus. Ital. Plataneto. Agnellus in Mar-
tino Episc. apud Murator. tom. 2. pag.
182: Vascula argentea tota expleta mensa
in modum Platanum disposita.

† PLATE, Disci plani species, Gall.
Plat. Inventar. ann. 1420. inter Probat.
tom. 2. Annal. Praemonst. col. 591: Unum
Plate argenteum pro speciebus, pedatum.
Vide infra Platellus.

1. PLATEA. Gregorius Turon. lib. 2.
Hist. cap. 31. de Baptismi Chlodovei
solennibus: Velis depictis adumbrantur
Plateae Ecclesiae, curtinis albis ador-
nantur, baptisterium componitur, etc.
Ubi Plateas Ecclesiae porticus interiores
interpretor.

2. PLATEA. [Locus vacuus, ager incul-
tus, a Gall. Place. Decretum Philippi
III. Reg. Franc. ann. 1282. inter Instr.
tom. 2. Gall. Christ. col. 117: Quod muri,
turres murorum, tornellae, fossata et per-

tinentis eorum, Plateas vacuae quae vo-
cantur froci, pertinent ad Ecclesiam su-
pradictam. Tabular. B. Magdal. Castro-
dun. fol. 55: Ego vendidi Sancto majori
quatuor Platas, quaeque de una tessia, tali
pacto quod quaeque Platea redderet qua-
tuor denarios censuales.] Tabular. Briva-
tense fol. 198: Per traditionem clavis cor-
tilis seu Plateae de Chalas. Fol. 196: De
cognitione et jurisdictione delz mezes, seu
Platearum vacuarum, fossatorum, etc.
Vide Peda 2.

† Platea, eodem sensu, in Reg. 13. Corb.
sign. Habacuc ad ann. 1510. fol. 30: La
surplus desdites terres de ledite cense ledit
prandeur les trouvera wides et Plattes.

† PLATEA, Ager cum mansione, seu
domo. Charta ann. 1212. ex Chartul. S.
Aviti Aurel.: Venit ad nos Gotherius de
Brissiac humiliter rogans ut Plateam
unam in claustrum S. Aviti sitam juxta
puteum, quam Johanni Vallot servienti
suo dederat ad hospitandum, liberam et
immunem a relevationibus et venditioni-
bus, ab omni exactione et gravamine si-
gilli nostri auctoritate confirmaremus;
voluit etiam supradictus Gotherius et Jo-
hannes Vallot in Platea sive domo ibi sita,
etc. Et quia Platea sive domus claustralis
existit, etc.

† PLATEA TERRE, Modus agri qui col-
litur, quomodo supra Pedia. Chartular.
S. Vandreg. tom. 1. pag. 20: Concessi...
unam Plateam terrae sicut se praeportat
de longo in latum, cum gardino eidem
mansurae pertinente. Place, in Charta
ann. 1290. ex eod. Chartular. pag. 1009:
Ai vendu et otroié... por sessante sis sols
d'annuel rente Tornois assis sur la Plage
as dis Religieux... laquelle Plage est as-
sise en ladite paroisse de Candebec.

† 3. PLATEA, Via publica. Dietmarus
in Chronico Mersburg. lib. 1. cap. 3.
apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag.
55: Non longe a praedicto anno in Pago
Chutici dicto Arnus, Episcopus S. Wirc-
burgensis Ecclesiae nonus, cum ab expedi-
tione Boiemorum reversus, juxta Pla-
team in parte Septentrionali, fixo super
unum collein tentorio, Missam caneret,
etc. [Chron. Angl. Th. Otterb. pag. 5:
Plateas etiam habet (Anglia) quatuor
principales, quarum prima et maxima,
Fossa scilicet ab austro extenditur in bo-
ream, etc.] [Vide Forcellinum.]

† 4. PLATEA, Locus ubi quis stat, Gall.
Place. Litterae Philippi Aug. Reg.
Franc. ann. 1215. apud Lobinell. tom. 8.
Hist. Paris. pag. 95: Duo vel tres ex
burnensibus Paris. prima die Maii conve-
niunt Praepositum S. Dionysii in loco in quo
indictum solet convenire, et ipsi denuncia-
bunt quod ipsi volunt capere Plateas suas et
signare logias suas ad opus indicti. Sta-
tuta Massil. lib. 4. cap. 25: Constitutum
ut cuilibet peregrino detur Platea duorum
palmorum, et dimidii cannae in latitu-
dine, et in longitudine septem palmorum,
... pro equo detur Platea in latitudine
trium palmorum, quae Platea ex quo
domini navium inde pretium habuerint,
nullatenus minuantur. Occurrit ibi plu-
ries.

† PLATEA, Tributum. Vide Plateati-
cum.

† PLATEA FORTIS, Arx, castrum, locus
munitus, Gall. Place forte. Charta ann.
1471. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Brit-
tan. pag. 1320: Villamque seu villagium
cum castro sive Platea forti, etc.

† PLATHEA, pro Platea, in Charta ann.
1386. ex Schedis D. Lancelot: Acta fue-
runt haec in Plathea dicti loci praesentibus
testibus, etc.

† PLATEACIUM, idem quod Plateati-

cum, quomodo etiam forte legendum est, apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom. Ms.: Plateaticum de ponticello et pontilli, etc.

† **PLATEARIUM**. Vide mox Plateaticum.
 * **PLATEATICARIUS**. Plateatici exactor, idem qui Platearius. Vide in Plateaticum, Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. pag. 888. col. 2: Plateaticarii non debent emere victualia pro vendendo. Ubi semel et iterum legitur Platearii.

† **PLATEATICUM**. Tributum, quod in plateis, seu pro transitu platearum, id est viarum publicarum, praestatur: vox deinde pro quibusvis tributis usurpata. Leo Ostiensis lib. 1. cap. 59. (al. 56): *Ut in tota civitate Neapolis nullum Plateaticum, sive portaticum nostri Monachi aliquando darent*. Lib. 8. cap. 60. (al. 61.): *Et ut nullum Plateaticum vel portaticum Monachi nostri aliquando darent in omni jure et ditione potestatis eum*. Charta Caroli II. Regis Siciliae ann. 1308: *De... jura Plateatici, seu passagii*.

† **PLATEA**, et **JUS PLATEAE** dicitur etiam in veteribus Tabulis. Charta Friderici I. Imp. ann. 1185. tom. 2. Ughelli pag. 762: *Ut tales justitias, quae vel de placito, vel de bando, vel de mercato, sive de Platea, vel de pontibus... proveniunt, etc.* Adde pag. 764. Charta ann. 1184. apud Rocchum Pirum in Episcop. Catan.: *Concessi etiam praefatae Ecclesiae totam terram meam, venditiones, emptiones, li- bere abaque omni jure Platea, libera pas- cua, glandes, etc.* Charta ann. 1215. apud Ughellum tom. 7. Ital. sacrae pag. 1829: *Quod bona et spontanea voluntate nostra jus nostrum Platea die Sabbati, quod habemus in mercato civitatis Pennensis, ad nos specialiter spectans... in perpetuum remittimus, etc.*

† **PLATEATICUM**. Quodvis tributum. Epistola Innocentii III. PP. a. n. 1211. apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 768: *De rebus tamen ipsius Episcopi, ut dictum est, venditiis, aut quoquam transmissis, Plateaticum remittimus*. Charta Rogerii Regis Siciliae ann. 1137. tom. 7. ejusdem Ughelli pag. 564: *Plateaticum etiam sandalium, et lenticum, quae veniunt de Calabria, Sicilia, et Lucania, si- militer eis condonamus, quos Salernitani captivi, eis iterum dimittimus*. Charta Rogerii et Boemundi Ducum Apuliae apud Baronium ann. 1080. num. 18: *Utrumque autem Plateaticum emptionis et venditionis omnium rerum, quas pars Monasterii cum quibuscumque contraxerit, eis ubi- que pariter condonamus*. Charta Friderici II. Imperat. ann. 1209. apud Rocchum Pirum tom. 2. pag. 637: *Concedentes... ut de fructibus ipsarum domo- rum libere de cetero sine datione aliqua, sine Plateatico, passagio et portulatico mittere, introducere, et exhibere liceat, tam per mare, quam per terram, tam per portas, quam per portus, et passagia, etc.* Alia ejusdem Imperat. ann. 1226: *Super redditibus, vulgariter Plateaticis appel- latis*. Occurrit vox plateaticum passim in vet. Tabulis apud eundem Ughellum tom. 1. pag. 298. tom. 7. pag. 1433. 1862. tom. 8. pag. 79. 301. 321. 658. tom. 9. pag. 99. 278. Rocchum Pirum tom. 2. pag. 632. Guichenonum in Prob. Histor. Sabaud. pag. 74. 93. in Constitut. Sicul. lib. 1. tit. 59. § 2. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 176. etc. [Vide Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 11. sqq.]

† **PLATEARIUM**, Plateatici exactores. Charta Rogerii Ducis Siciliae ann. 1088: *Praeci- pimus itaque et omnino confirmamus,*

Stratigotis, Praepositis, Vicecomitibus, Gromarthis (Turmarchis), Plateariis, et omnibus aliis, qui sub nostra potestate sunt, ut nullus ausus sit eos angariare, sive Platearios laicales redditus ad eis exi- gere, etc. Constit. Siculae lib. 1. tit. 76: *Rapinas, quas gabellotti, forestarii, Pla- tearii, portionarii, seu passagerii... exercent*. Adde Ughellum tom. 1. pag. 995. et tom. 9. pag. 651.

† **PLATELLA**. Tabella. Lit. official. Paris. ann. 1880. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 428: *Item quod subitus pondus centum librarum, posuit unam Platellam plumbi, ponderis duarum librarum*.

† **PLATELLUS**, Disci species, ex Gallico Plateau, escuelle. Will. Thorn. ann. 1802: *De discis et Platelis*. Inventarium ann. 1377. ex Archivis S. Victoris Mas- sil.: *Item duos Platellos cum armis do- mini Franciae de latone fino bonos et sufficientes*. Aliud ann. 1419. in Tabular. Eccles. Noviom.: *Item quidam Platellus stanneus ad lavandas manus*. Tabul. B. M. de argenteo: *Dederunt sex libras Paris. quae dicitur sex libras positae fuerunt in Platello argenti*. Occurrit praeterea in Legibus Palatinis Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 8. SS. Junii pag. LIX. apud de Lauriere tom. 1. Ordin. Reg. Franc. pag. 481. apud Lobinell. tom. 3. Histor. Paris. pag. 670. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 312. et alibi. Glossar. Gr. Lat. Reg. Cod. 85: *Τρίτων, cortina, unde dabantur oracula, et Platellum*.

† **PLATELLUM**, alias Platium. Testam. Bern. milit. dom. de Morolio ann. 1302. in Chartul. 21. Corb. fol. 101: *Et avec aura elle toute nos vaisselles enche d'or et d'ar- gent, si comme, pos, grans et petits, es- cuelles et Platellum*. Le Roman de Cleo- mades Ms.:

Pos, hanc et Platium d'argens

Hinc **Platella**, quantum platello conti- netur. *Una escuelle ou Platelle de salade de herbes*, in Lit. remiss. ann. 1448. ex Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 300. Vide supra Platea.

† **PLATEMARE**, an Stagnum, lacus? Charta ann. 1222. ex Bibl. reg. cot. 19: *Quae terra est apud fossam Farmani ante Platemare et le cossil de Chesneto*. Vide infra Placulum.

† **PLATEN**. Lewoldus Northovius in Chronico Markano ann. 1222: *Idem Dux tantam multitudinem militum ibi habuit, quot tot erant milites, quot tabulae, sive Platen, quibus arx munitabatur*. Goldastus platonias, de quibus infra, ait esse, quod Germani vocant platten, lapides cecos in formam orbicularem aut quadratam.

† **PLATENA**. Vestis sacerdotalis spec- cies. Fragment. Gest. Episc. Virdun. apud Perz. Script. tom. 4. pag. 87: *Dedit etiam ad ipsum altare unum sacerdotale vestimentum auro ornatum, Platenam scilicet, id est ex divotano cum guttis, etc.* Vide Plata 1.

1. **PLATEOLA**. Vetus Liber Artium Nota- rias in Bibl. Regia Cod. 874. laudatus a Baluzio ad Capitular. Regum Franc. tom. 2. pag. 1182. de studio Notarum: *Sunt igitur aliqui, qui dimittunt (hoc studium) ad tertiam partem, aliqui ta- men ad medietatem, et sunt plures, qui non dimittunt nisi ubi in fine dicitur Plateola*. Unde colligitur, hanc vocem, quae habetur in Notis Tyronis pag. 104. ultimam fuisse in Codice hujus No- tarum.

2. **PLATEOLA**, diminut. a Platea, Lo- cus vacuus. Charta ann. 1232. ex Tabul. S. Auberti Camerac.: *Quandam Plateo-*

lam, ubi domus Gossemare consistebat, quae diruta fuerat pro gravi excessu ip- sius... contulimus.

† **PLATERE**, Plectro lanam preparare: unde legendum videtur *Plectere*, in Arest. ann. 1399. 19. Apr. in vol. 9. are- tor. parlam. Paris.: *Omnes lanarii villae Belvacensis, qui proprium habebant arti- ficium, lanas suas Platebant, etc.*

* **PLATERIUS**, Gall. Platriet, maçon. [«... Solvit Dampior, Platerius...» (Arch. Histor. de la Gironde, T. 21. p. 359.)]

† **PLATESIA**, Piscis species, *Plais*, forte, quomodo dicuntur in ostio Somonae. Glossar. Anglo-Sax. Ælfrici, cap. de Piscibus: *Platesia*, f. asg. Charta Caroli Calvi ann. 23. Ind. 10. in Tabul. S. Dionysii num. 31. et apud Doubletum pag. 796: *Et in Pago Pontiu solitum censum de Platesiis, hannonibus, ac anguillis Som- nensibus, ac de Flandris*. [Platessas dixit Ausonius Epist. 4. v. 57.]

Referuntur ab unda

Corroco, letalis trygon, mollesque Platessae.

Quod sit piscis planus, *Platesia* vel *platessa* dictus videtur. Vide *Plays* et *Plada*.

† **PLATEUS**, a Gall. Plat, Pelvis. Testam. Beatricis de Alboreya Vicecomit. Narbon. ann. 1367. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1523: *Item (legamus) duos bassinos sive Plateos argenti pro abluendo manus presbyterorum in dicta capella celebrantium, signatos armis et signis nostris*.

† **PLATEZOLUS**, Tributi, quod Plateati- cum vocabant, exactor. Stat. Ferrar. ann. 1288. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 390: *Fratres de bo- leta et Plateolos communis, qui Plate- zoli debeant esse fratres*. Vide supra Plateaticarius.

† **PLATHEA**, *Parcus*, seu locus palis vel virgulis implexis conclusus, idem quod supra *Plassearium*. Charta Joan. de Cabil. episc. Lingon. ann. 1381. in Chartul. ejusd. eccl. fol. 272. v.: *Item octies viginti vel circa arpenta nemorum vestitorum, sine Plathea, quae ascendunt ad sexaginta arpenta franca domino sine usagiariis... et alia sexaginta arpenta de Plathea, valere possunt quadra- ginta solidos*. Vide alia notione in Pla- tea.

† **PLATHOMA**, pro *Platonia*. Agnellus in S. Felice, apud Murator. tom. 2. pag. 162: *Et extensum desuper lapidem unum, et aliam Plathomam desuper... colla emissa fregit corpus ejus, et reliquerunt eum mortuum*. Vide *Platone*.

† **PLATIATICUM**, idem quod Plateati- cum, in Charta ann. circ. 1108. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 11.

† **PLATICE**. Vide *Platicus*.

† **PLATICISPATE**. Charta. Philippi V. Reg. Fr. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 248: *Cum plenitudine juris altæ justitiæ, me- ritique et mixti imperii, videlicet Platicis- pate, clamoris de Haro, etc.* Ubi legen- dum *Placiti spatæ*, divisio vocibus.

† **PLATICUS**, a Græc. Πλατικός, Latus, remotus. Firmicus lib. 8. cap. 2: *Pla- tica dispositio*. *Platica*, ruditer, apud eundem Firmicum lib. 2. cap. 16: *Debet is, qui instituitur, primum Platicus ins- titui: ut his apertioribus levioribusque compositus atque formatus, secretiora deinceps genitura confidentius conse- quatur*.

† **PLATIM**, dicitur de ictu ensis, ea parte qua planus est, Gall. du Plat de l'épée. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg.

167. Chartoph. reg. ch. 82: *Prælibatus Petrus sidem Martino ex latitudine sive Platin dicta ensis dedit unum ictum. Vide infra Platum 2.*

¶ 1. **PLATINA**, Disci plani species, artopta, Gallice *Tourtière*. Petrus Delphinus in Epistola 91. apud Marten. tom. 3. Ampliss. Collect. col. 1041: *Ad tortas conficiendas non indigemus coquo, cum sit apud nos Platinæ studiosus. Vide Platinæ.*

• Hinc *Platinae*, Vas ecclesiæ ministeris dicatum, vulgo *Patene*, in Inventar. ann. 1492. ad calcem Necrol. Paris. Ms.: *Unj calice et Platine, etc. Vide supra Plate et Platellus.*

¶ 2. **PLATINA**, Chirotheca ex laminis ferreis confecta, quæ et *Plata* nuncupatur. Vide supra in hac voce. Charta ann. 1312. ex Bibl. reg.: *Cum armis discoperitis, videlicet lanceis, ballistis, ... et capellanis ferreis, ... et Platinis, etc.* Lit. remiss. ann. 1849. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 45: *Aycardus de Mironomte cum hominibus armatis diversorum armorum generibus, ut pote Platinis, gonjonibus, spaleris, drapeis etc.*

¶ **PLATOCERUS**, a Græc. *Πλατυκόρυς*. Latis cornibus. Vita S. Romani Abb. Jurensis tom. 3. Febr. pag. 741: *Inter juga quoque præcelsa cervorum Platorcerum prærupa convallia, ... transcendere.*

¶ **PLATOMA**. Vide mox *Platonæ*.

PLATONÆ, **PLATONIE**, **PLATUNIE**, dicta marmora, in tabulas dissecta, et Gr. *Πλατωνία*, ut videtur. Cum enim marmor majoris sit pretii quam lapides ceteri, non quadratum, sed in tabulas dissectum, vulgo in opus mitti solet. Vetus Agrimensor: *Termini sunt majores, qui juxta flumina positi sunt, mensuras vocantur, ... et in eisdem Platinis eos vocamus. Ubi male editum *platinæ*. Senator lib. 8. Epist. 9: *Ut nec aliquid publico nunc ornati probatur accommodum supra memoratas Platinas, vel columnas ad civitatem Ravennatens, contrahat modis omnibus devehendas, etc.* Supra lapidas dixit: *In municipio itaque vestro sine usu jacere comperimus columnas et lapides vetustatis invidia demolitas. Lapidem vero pro marmore non semel usurpant Agrimensores et alii. Anastasius in S. Iheronio PP.: *Hinc Liberius ornavit de Platinis marmoreis petris sepulchrum S. Agnetis Martyris. [Platinis, ex edit. Murator tom. 3. pag. 118.] In S. Damaso: *Et edificavit Platiniam, ubi corpora Apostolorum jacuerunt, id est B. Petri et Pauli, quæ et versibus ornavit. Ado Viennensis in Chronico de eodem Damaso: *Fecit basilicam juxta atrium S. Laurentii, et aliam in catacumbis, ubi jacuerunt corpora SS. Petri et Pauli, in quo loco Platiniam ipsam, ubi jacuerunt sancta corpora, versibus adornavit. Item Anastasius in Sixto III: *Fecit ... cancellos argenteos et supra Platinas porphyreticas pensantes, etc.* Infra: *Hic fecit Platiniam in cemeterio Calixti, via Appia, ubi nomina Episcoporum et Martyrum scripsit, cum memoriis. In Leone Papa III: *Platinas posuit, diversisque picturis miræ magnitudinis opus decoravit. Hieronymus Rubens in Hist. Ravennat. ex Vita S. Maximiani Episcopi Ravennat. lib. 5. pag. 238: *Fabris mandavit, ut tabulam e marmore, quam appellabant Græca voce Platiniam, tollerent. Simeon Dunelmensis et Rogerus Hovedenus ann. 794: *Est quoque in Ecclesia S. Petri Apostolorum Principis sepultus, et super sepulchrum ejus Platomæ, id est marmor, parieti infixæ, gesta*********

bonorum ejus auris Heris et versibus scripta, etc. Dunelmensis habet *platomæ*, pro *platinas*, ut et Ordericus Vitalis lib. 1. pag. 357. ubi de Damaso PP. et apud Epiphanium Scholasticum: *Sicut lex ipsa in marmorea Platinia noscitur esse conscripta. Ubi Socrates lib. 1. cap. 18. *ἡ λίαν ἐν ἥῃ* habet. Perperam etiam apud Adonem in Martyrologio, in eodem Damaso editur *Platomæ*, unde quidam legendum putarunt *Platom*, ut Baronius ann. 574. num. 17. et ex eo Cæsar Bulegerus, qui Platinas fuisse censet, loca marmorum crustis inducta, aut pavimenta tessellatis emblematibus et insertis variata, quæ Græci *πλατωνία* vocant. Sed *Platinia*, aliud est a *πλατωνία*, etsi *πλατωνίων* ex marmoribus confectum sit: *Platinia* enim quævis est marmorea tabula. Vide *Platen*, et Octav. Ferrarium in Orig. Ital. v. *Piastra*.*

• *Platine* eadem notione usurpat le Roman de la guerre de Troyes MS. ubi de Sepulcro Patrocli:

*Un arches fut fere Achilles.
Balt est et grans et loing adde.
De vert marbre fu tot ovres,
Deure fu il cors ensens.
L. tombe fu si belle et sainte,
Et si solide la Platine
Que nus n' eust jointure.
Mout fu riche la sepulture.*

Rursus ibidem:

*Clement fut j sanc de dragon
Ont prie li maistre et destrumpé.
Si en ont le serges scolé.
Uns molt chiere Platines
De pierre ce hom claimé getaine,
Plus precieuse est et plus riche
Que calcedoine moiche.*

¶ 1. **PLATOS**, Latum, in Gloss. ad Doctrinale Alex. de Villa-Del. Vide in *Platus*.

¶ 2. **PLATOS**, Pampini, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

¶ **PLATRAGIUM**. Vide supra *Plageagium*.

¶ **PLATRATA**, male, pro *Plactata*. Vide supra in hac voce.

¶ **PLATREA**, **PLATRERIA**, a Gallico *Platriere*, Gypsi fodina, vel Fornax yppsea. Charta ann. 1267. in Reg. parvo S. Germ. Prat. fol. 47. col. 2: *Cum causa verteretur... super domo contigua et adjacente dictæ plateæ, sive apud Meldunum prope Secanam, in vico de Platriera. Ibid. in alla ead. de re: *In vico de Platriera. Vide Plasteria.**

¶ 1. **PLATTA**, Tonsura Clericalis, quæ fit ab aure usque ad aurem, apud Honorium Augustod. in Gemma animæ lib. 1. cap. 196. [Laur. Byzinius de Orig. Belli Hussitici apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 192: *Item omnis presbyter cum Platta et in ornatu vel superpellicio divina peragens, aut Missam ritu consueto celebrans, est sicut illa meretrix.... Sed Missa est ad instar Christi et Apostolorum cum barbis et sine Platta in communi veste et sine altari, in quocumque loco contigerit, celebranda.] [Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. col. 343. voce *Blatta*.]*

¶ 2. **PLATTA**, Purpura, vel pannus purpurei coloris, pro *Blatta*. Vide in hac voce. Hariulfus in Vita S. Angilberti sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 116: *Insuper donavimus ibi... casulas de pallio xxx. de purpura x. de storace vi. de pisce i. de Platta xv. de candato v. Anastasius in Gregorio IV. PP. apud Murator tom. 8. pag. 223. Pari modo et in titulo *Emilianæ obtulit vestem de fundato ha-**

bentem aquilas, et periclysin de Platta Byzantæ. Habetur infra *Blatta*.

* 3. **PLATTA**, Idem quod *Plata*, *Placida*. Vide in his vocibus. Stat. Bonon. ann. 1250-57. tom. III. pag. 608: *Arma vero defensibilia intelligimus esse pancorium sive corium cum manicis vel sine manicis, gambrias, mactatam, cervoliam sive bacillium, braccarolam sive rotellam sive tavolatium, collarium et gualtos de ferro, et lamnas sive Platas ferreas. [Fr.]*

• **PLATTUM**, Locus planus, Gall. *Plat*. Inventar. Chart. monast. Athanat. ann. 1519. fol. 56. v: *Instrumentum anni 1472. unius *floreni debiti... super quodam Platto, dicto le petit Plat, sito Lugduni a parte imperii.**

¶ 1. **PLATUM**, a Gall. *Plat*, Lanx. Testament. Petri de Casa Episc. Vasion. ann. 1348. inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. pag. 158: *Item legamus sive reliquimus predictas ecclesias parochiali B. M. de Vasiono duo Plata argentea majora de nostris. Vide supra post *Plata* 1.*

• 2. **PLATUM**, Pars ensis, qua planus est, Gall. *Le plat d'une épée*. Lit. remiss. ann. 1881. in Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 485: *Guillelmus passus fuit se percussis vel ter supra caput, cum Plato seu latitudine cujusdam bazelaire. Vide supra *Platinæ*.*

¶ **PLATUNÆ**, **PLATUNIE**. Vide *Platonæ*.

PLATURA, [idem quod *Plata* 1. Vide in hac voce.] Lambertus Ardensis pag. 161: *Idem de logio in oratorium sive capellam, Salomonico tabernaculo in Platura et pictura assimilatum, etc.*

¶ 1. **PLATUS**, Lanx, *Plat*. Charta ann. 1488. in Tabular. Eccles. major. Mansli.: *Nec non Platos argenti desuratos quos habemus ad lavandum manus. Vide supra *Platum*.*

¶ 2. **PLATUS**, adject. Planus, Gall. *Plat*. Gloss. MSS. S. Andreae Avenion.: *Plates, est latum, sive planum, idem platus. Mandatum Eduardi III. Regis Anglie ann. 1384: *Et cristam Platum ejusdem camera de maronio et plumbo cooperiri. Inventar. ann. 1419. in Tabul. Eccl. Noviom.: *Item quendam *stala Plata de vitre, in qua est de oleo sancto. Adde Vilam S. Raynerii tom. 8. Junii pag. 449. Vide Plaudus.****

• Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum mille tegulorum Plato cum crochatis. Hinc*

• ESSE AD PLATUM, dicitur de eo, quod plane destructum est. Arest. ann. 1346. 28. Mart. in vol. 8. arestor. parlam. Paris.: *Quæ quidem sedes seu tabula erant ad Platum, aliter a *Plat*, dictusque archiepiscopus per se seu gentes suas fecerat destrui seu demoliri, etc.*

PLATUS MANTUANUS. Historia Obaldionis Jadrensis lib. 1. cap. 57: *Cum novem galie mirabiliter preparatis, quarum sex erant tabulis tectis, ac cum quadam turri lignæ operata fabricatione in quadam carabolato fere cubitorum octo, quam Italici Burgum, seu Platum vocant Mantuanum, præfixa verius castenam ad infringendam ipsam se direxit, etc.*

¶ **PLATYCORIA**, Gr. *Πλατυκόρυς*. Morbi genus, pupille dilatatio. Vita S. Sophronii tom. 2. Mart. pag. 67: *Ad vultum hoc resfusionem, alii Platycoriam seu pupilla dilatationem nominabant. A Græc. *πλατό*, latum, et *κόρυς*, pupilla.*

PLAUDARE, Quasi applausum dare. Hrabanus Maurus Poemat. 29. de diabolo, Christum in deserto tentante:

Tantum perverto locutus,
Quapsum fuerat perversus :
Sæpe (vel seque) Sæpe ipse se Plaudaverat
Poesse quod nunquam poterat, etc.

Id est, sibi applauserat, sese jactaverat. Iandulfus de S. Paulo in Chronico Mediolanensi cap. 5: Pars itaque cleri et populi ad nutum Arialdi Abbatis monasterii S. Dionysii clamavit et laudavit Gratulatum sibi in Archiepiscopum: ipse vero statim ut vidit se a quadam magna multitudine vulgi et nobilium conclamatum, et ab Abbate illo Plaudatum, Archiepiscopalem sedem ascendit. Etcap. 39: Causa itaque ista sic Plaudata et statuta, etc. Mox. Ex parte totius cleri et populi legationem de Plaudato (plaudando) et coronando Rege Conrado Pontifici Anselmo contulerunt. Hinc forte vocis origo, Plauder, apud nos, quam vulgo usurpamus de iis, quos arguimus, et verbis castigamus, a sensu contrario, et quasi per ironiam.

1. **PLAUDUM**, Placitum, libitum. Charta Ludovici Reg. ann. 1151. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 816: Piscaturas et iuridicaria, et mercatum, cum res illud postularerit, et quicumque illorum Plauder et usibus visa fuerint, eis libere permittimus et donamus.

2. **PLAUDUM**, Alia notione. Tabularium Castri Ladi in Andibus fol. 48. v: Omnes isti Milites predicti debent quadratum ad pontem, et biennium, et corvetiam, et exercitum, et equitationem et Plaudum, et iuriam. Adde fol. 47. v.

Idem forte quod Ploum, aratrum, vel quod infra Ploda 2.

3. **PLAUDUS**, Canis, cujus aures languide sunt ac flaccide et latius videntur patere. Festus. Ubi a Gr. κλαύς, Plaudus vel Platus legendum censent viri docti. Nostri ea notione Clabaud dicunt.

PLAVIS, Planities. Charta Henrici V. Imperat. pro Venetis: Ut terminatio, que a tempore Luitprandi Regis facta est inter Paulucionem Ducem et Marcellum Magistrum militum, deinceps manere debeat, id est de Plavis majore ad Plavem siccam. [Nomen fluminis, hodie Plave.]

PLAUSIBILITER, Cum plausu. Gall. Avec l'approbation. Joan. VIII. PP. epist. ann. 876. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 461: Per quem Gallicanarum ecclesiarum status, et totius religionis vigor illis in partibus Plausibiliter restoruisse cognoscitur.

PLAUSIDICUS, Che fa festa cum signi, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

PLAUSTELLUM, dimin. a Plastrum, Minor currus. Miracula B. Apri apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1087: Juvenulus quidam... pens toto effeto debilitatoque corpore, solo vociferationis clamore perstrepsens, Plaustello advectus est. Plaustellum usurpat Horatius lib. 2. Sat. 8. 247. Vide Plaustrellum.

PLAUSTRARIUS, Artifex plaustorum, item qui plastrum regit. Lamprius in Alex. Severo: Bracciariorum, linteonum, vitreoriorum, pellionum, Plaustriariorum... pulcherrimum vectigal instituit. Testam. Johan. de Nevill ann. 1386. apud Madox Formul. Angl. pag. 428: Item volo quod cc. marca de illis d. marcia superius legatis ad distribuendum inter non nominatos in hoc testamento, distribuatur inter carucarios, Plaustriarios et custodes animalium meorum. Plaustriarius, apud Ulpianum leg. 27. § 83. Dig. ad Leg. Aquil.

PLAUSTRATA, PLAUSTRATUM. Vide Plaustrium.

PLAUSTRELLUM, Idem quod Plaustellum supra. Radulfus de Gestis Fridrici I. Imper. apud Murator. tom. 6. col. 1184: Egressi sunt... valde baldaciter cum carroceno et aliis Plaustrellis centum... In prima acie posuerunt Plaustrella, in secunda carrocenum cum peditibus et sagittariis.

PLAUSTRIRE, Resonare per modum plaustri, vel resonare plaustro, secundum Ugutionem, Joanni de Janua. Papias: Plaustri, quod plaustro sonat. Hinc Plaustrium, κρόταλον, in Gloss. Lat. Græc. Sangerm. Κρόταλον quippe nonnullis plaustrum resonans, non crepitaculum, significat.

PLAUSTRUM, Currus quatuor rotis constans. Theloneum S. Bertini: Cartea fossoriorum sine ferro, 2 den. si super Plaustrum, 8 den. etc. Pratum 12. Plaustro, in Charta Canuti Regis Daniæ ann. 1184. apud Stephanum in Prologomenis ad Hist. Saxonis Grammatici pag. 17. [Charta Alberti Ducis Austriæ ann. 1390. apud Steyerer. in Commentar. pro Histor. Alberti II. col. 29: Item dedimus et dem fundationi de salina nostra in Halstat unam libram Plaustrorum salis, id est ducenta quadraginta Plaustra a rectoribus officiorum prefate saline in festo S. Matthei Apostoli et Evangeliste annis singulis sine impedimento quolibet persolvenda.] Vide Carra.

PLAUSTRATA, Onus plaustri, Gallis Charette. Charta ann. 1155. apud Haræum in Castellanis Insulens. lib. 2: Et duo Plaustrata nemoris, que pater eorum Ecclesiam concesserat. Charta Jacobi Avesnarum et Guyssis Domini ann. 1177. in Tabulario Foisniacensi: Concessi... prata usque ad 20. Plaustratas feni.

PLAUSTRATUM, Eadem significatione. Charta Odon. episc. Camerac. ann. 1112. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 509: Predictus vero Onulphus, cum domino Wilhelmo de Wolverthem, Plaustratum lignorum singulis diebus ad usus coquinae fratrum dederunt.

2. **PLAUSTRUM**, Sera catenaria, Gall. Cadenat, alias Ploustre et Ploustre. Lit. remiss. ann. 1361. in Reg. 95. Chartoph. reg. ch. 204: Quadam nocte ad quandam naviculam, cum quodam Plaustro firmatam, venit et accessit ad (et) dictum Plaustrum dirrupit, etc. Alise ann. 1383. in Reg. 122. ch. 314: Ouquel mur entroit le verrouil d'icellui huis, et par lequel on le fermoit à un Ploustre par ledit cloistre, etc. Alise ann. 1400. in Reg. 155. ch. 262: Un coffret en maniera d'une longue latette, fermée d'un petit Ploustre. Denique alise ann. 1429. in Reg. 174. ch. 296: La suppliant rompi d'un siraieu ou autre ostilz qu'elle avoit, la serreure ou Ploustre dudit coffre.

PLAUSUS, pro Strepitu, non semel usurpat Columbanus in Regula Penitentiali cap. 1: Qui tacitus fuerit in Plauso, id est altiore sono solito sonaverit, etc. Adde cap. 14.

PLAUTUS, Latus, planus, a Græc. πλατύς. Tertullianus de Pallio cap. 3: Nam et de mari vellera, quo muscosæ lanositatis Plautiores conche comant. Festus: Plati appellantur qui sunt planis pedibus... Soleas quoque dimidiatas, quibus uterentur in venando, quo planius pedem ponerent, semiplati appellabant. Papias: Plautus, languidus pedibus, auribus. Leg. planis pedibus, languidis auribus. Gloss. Lat. Græc.: Plautus, βαρύντος. Vide Plaudus.

PLAXETUM, Locus palis vel virgulis

implexis conclusus, idem quod supra Plassetum. Charta Guid. Lingon. episc. ann. 1263. in Cartul. Pontinac. pag. 180: Exceptis Plaxetis moventibus a rua de Avaranda usque ad exclusam de Hoy; ... que Plaxeta similiter dictis Pontigniacensibus remanebunt pacifica. Vide Plaxitium.

PLAXITIUM, Sepes ex virgulis implexis confecta, vel locus ejusmodi sepe clausus. Tabularium Vindocinense Thuan. Ch. 52: Satiuit Plaxitium, quod olim nobis vendiderat. Charta 88: Ex quibus scilicet arpenis unus est Plaxitium, in quo domus habetur una, alter vero est ab exitu, ubi grangica consistit. Idem Tabularium Ch. 281: Apud curcellas una (masura) habetur cum Plaxitio et cumbris, que sunt in flumine Ledi. Tabularium Majus S. Sergii Andegav. Ch. 15: Dedit Ecclesiam cum toto Plaxitio in circuito Ecclesie sito. Vide Pleisseicium et Plectare.

PLAYDURA, Vide supra Plaidura.

PLAYS, Piscis latus, vulgo Pleys. Alanus in Planctu nature: Illic Plays sui corporis dulcoratis saporibus in Quadragesimali austeritate carnis redimebat absentiam. [Vide Plada et Plateia.]

1. **PLAZA**, Platea, Ital. Piazza, Gall. Place. Memoriale Potestat. Regiens. ad annum 1232. apud Murator. tom. 8. col. 1107: Et in suo regimine in anno novo in Plaza Communis fuit magna prælium inter partem Rugheriorum et partem Malaquiorum.

PLAZOLA, diminut. a Plaza, Ital. Piazzetta, Piazzuola. Statuta Mutin. Rubr. 20. fol. 3. v: Civitas Mutina intra foreas tota et Plazole ejusdem de seant tavellari hinc ad quatuor annos per homines habentes caput ad stratam, seu vias, seu Plazas, Plazas ibi.

2. **PLAZA**, PLAZZA, Tributum, vectigal. Charta Rogerii Reg. Siciliæ ann. 1137. tom. 5. Sanctorum Junii pag. 129: Nemo sit qui aliquid eis de rebus ipsis (pannis emptis) Plazam vel aliquid justitiam pro parte curie exigat aut tollat. Charta Unfredi Com. ann. 1085. apud Mabillon. tom. 5. Annal. pag. 666: Te neatis... cunctas possessiones, territoria, villas, ... ut nec ego vel mei heredes, aut ordinati audeamus ab eis quereere datum aut servitium, vel angariam seu Plazam erga eos exigere.

3. **PLAZA**, Locus vacuus, ubi ædificium construi potest. Charta ann. 1150. tom. 10. Collect. Venet. edit. cui titulus, Raccolta d'opuscole scient. et filolog.: Concedit libellario nomine Plazam cum fundamento et terra, etc. Vide supra Plastrum 1.

PLAZARIUS, Vectigalis, Plaza nuncupati, et cujusvis alterius, exactor. Pactum inter Mutin. et Pisan. ann. 1257. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. sevi col. 405: Et quod præcones seu Plazarii, sive nuncii rectorum utriusque communis, per ultra marinas partes constitutorum, portent et deferant baculos in manu, cum lignis (f. signis) utriusque communis. Vide supra Plateariarius.

PLAZIA, Ora, æstuarium, idem quod Plagia. Barthol. Scribæ Annal. Genuens. ad ann. 1242. apud Murator. tom. 6. col. 500: Fecit universos milites et Lombardos, qui erant in Savona, ire ad Plaziam Arbizole, et exivit cum galeis usque ad Plaziam, semper stringens se ad terram. Oberti Stanconi iidem Annal. ad ann. 1271. ibid. col. 553: Ac per mare nostrum transiens, nolens Januensem civitatem intrare, in S. Petri de Arena Plazia declinavit. Vide Placia.

† **PLAZOLA**. Vide *Plaza* 1.
PLAZUM, Placitum, pactum. Charta Lusitanae mæ 1067. in *Histor. Episcoporum Portensium* 1. parte pag. 184: *Ego Joannes Moniz facio vobis Alfonso et Joanne Presbytero et a fratres, qui sunt in illo acitario Plazum et omnis propinquus vestris in genu, qui bonos fuerit, et in vita sancta perseveraverit, etc. Alia ibid. 2. parte pag. 33: Hunc Plazum vel testamentum... manibus nostris roboravimus. Adde pag. 51. Versio Lusitana habet *Prazo*. Vide supra *Placitum*.*

† **PLAZZA**. Vide *Plaza*.
 ° **PLEAFAUNCE**, vox Anglica, cujus sensus declaratur in *Chron. Angl. Th. Otterbourne* edit. Hearn pag. 199. Deinde misit (Ricardus II. rex.) caros episcopos, cum aliis honoratis personis, ad eosdem comitatus, qui moverent, tam dominos spirituales quam temporales, ut se regi suo submitterent, et se proditores sibi fuisse faterentur per literas sub sigillis eorum confectas, cum his nunquam sibi malum fecissent dicto vel facto. Qua occasione coacti sunt sibi concedere, tam curas quam vilgus et domini, importabiles summas pecunie, pro regis benevolentia recuperanda. Vocabantur itaque tales summe, sic levate de singulis comitatibus, *le Pleaafauce*. Vide supra in *Placitum*.

† **PLEBALIS**, etc. Vide infra in *Plebes*.
 ° **PLEBANATUS**, Ecclesia cujusvis districtus et territorium. Bulla Celest. III. PP. ann. 1194. apud Lam. in *Delic. erudit.* inter not. ad Hodæpor. Charit. part. 1. pag. 170. *Prohibemus insuper ut nullus laicus audeat aliquam ecclesiam vestri Plebanatus alicui presbitero assignare, vel etiam in sede ponere. Ubi Plebs et Parochia, eodem intellectu, non semel occurrunt.* Vide in *Plebes*.

† **PLEBANIA**, est aliud genus beneficii, et majus quam *Rectoria*, habet sub se capellas, et dignitatem esse putant *Interpreses*. Ita Kennettus in *Gloss. ad calcem Antiq. Ambrusden*. Bulla Eugeni. IV. ann. 1448. apud Miræum tom. 2. pag. 888: *Quodque si presentati et instituti pro tempore Plebanus et Canonici præbendatis dicte Ecclesie S. Petri (Lcvaniensis) solum et dumtaxat censeantur et existant, quamdiu in præfato studio sine intermissione legerint vel rexerint; ac quod eorum singulis, impedimento non exstante legitimo, in ipso studio legere vel regere cessantibus... Plebania, Canoniciatus et præbenda per cessationem hujusmodi eo ipso vacare censeantur, ac in eorum locis, quoties id evenire contigerit, alii modis et formis similibus illico substituantur et surrogentur. Pluries ibi Plebania Ultiensis dicitur districtus Archiepiscopi ruralis, in Charta ann. 1065. laudata tom. 2. *Histor. Dylphin*. pag. 8. Vide *Adullurum* et *Plebegium*.*

° *Cornel. Van Gestel*. *Hist. sacr. et prof. Mechlin.* tom. 1. pag. 313: *Ex ruij. præbendis istis canonicalibus, quatuor sunt dignitates, scilicet præpositura, decanatus, Plebania et cantoria. Investitus sive plebanus, ut canonicus admittitur et introducit a capitulo, et ut pastor instituitur ab archidiacono loci. Vide Plebanus in Plebes.*

† **PLEBANIA**, Altare parochiale. Codex MS. citatus tom. 2. *Ref. Mogunt.* pag. 326: *Anno Domini 1561. infra dedicationem summi templi, ceperunt domini nostri gratiosi de Capitulo, et præsertim Magister fabricæ tunc temporis, renovare a summo usque ad imum chorum ferreum, maxime quoad Plebaniam, una cum ante-*

rioribus cancellis et sacrario Eucharistie. Plebania, pro parochia, lib. 3. Decret. tit. 24. cap. 1.

† **PLEBANUS**. Vide *Plebes*.
 † **PLEBATUS**, Districtus, territorium non unius tantum plebani, sed plurium. *Regimina Paduæ* ad ann. 1325. apud Murator. tom. 8. col. 466: *Et combustis fuerunt infinitæ villæ Paduani districtus per Canem de la Scala, et maxime in Plebatu Sacci, Insulæ, Consilvarum et Caseradæ. Annal. Mutin. ad ann. 1240. apud eundem Murator. tom. 11. col. 61: Eodem anno Guallandelli reversi sunt in gratiam, et ad mandata Communis Mutinæ cum omnibus castris et Plebatu pelagi. Vide in Plebes.*

† **PLEBEGES**, Laici. Electio Wigoniæ Episc. Gerund. ann. 906. apud Martea. tom. 1. Anecd. col. 61: *Conventus Clericorum atque Plebegium factus est circa portam Gerundæ civitatis in ecclesiam sanctissimi Felici Christi martyris... et maxima conglotatio religiosi cleri Gerundensis, atque nobilitum et fidelium laicorum. Vide Plebeus.*

† **PLEBEGIUM**, Districtus Archiepiscopi ruralis. *Litteræ Bernardi Parmensis Episc. apud Stephanot.* tom. 5. *Fragm. Hist. MS. Interdicitur vero ex parte Dei omnipotentis pro reverentia Caseoni, ut nullus Archiepiscoporum, in quorum Plebegio prædicat, sunt sitæ ecclesie, audeat in sidem Missas majores celebrare. Vide Plebania.*

† **PLEBEIATI**, Plebei, in *Hist. Obsid. Jadrensis* ann. 1345. lib. 2. cap. 15. 17. 22. 23. etc.

1. **PLEBEIUM**, PLEBIUM, pro *Facultas*, posse, *Gall. Pouvoir*. *Capitulare de Villis* cap. 24: *Quicumque ad discum nostrum dare debent, unusquisque iudex in suo habeat Plebeio, qualiter bona et optima, atque bene studiosæ et nitide omnia sint, etc. Cap. 42: Et ferramenta, quæ in hostem ducunt, in eorum habeant Plebio, qualiter bona sint, et iterum quando revertuntur, in camera militantur. Vide Plebium 1.*

2. **PLEBEIUM**, Parochia districtus. *Vita beate Finæ Virg.* tom. 2. *Martii* pag. 241: *Et dicit quod de his omnibus factis est publica fama in Plebeio prædicto.*

† **PLEBEIUS**, Laicus, nullum in Clero ordinem adeptus. *Glossæ MSS. ad Concilium Laodicenum* cap. 58: *Plebeius, homo sine dignitate. Pontius Diaconus in Vita S. Cypriani: Plebeis, Catechumenis martyrium consecutus. Infra de eodem Cypriano: Multa sunt, quæ adhuc Plebeius, multa quæ jam Presbyter fecit. Capitulum Aquisgran. ann. 817. cap. 42: Ut nullus Plebeius, seu clericus secularis in Monasterio ad habitandum recipiatur, nisi voluerit fieri Monachus. Vide Plebeges.*

† **PLEBEIUS TABERNARIUS**, Caupo, qui vinum minutatim vendit. *Statutum Concil. Bituric.* ann. 1280. apud Marten. tom. 4. col. 191: *Ordinatum fuit... quod Clerici exercentes villa officia moneantur in casibus infra scriptis. In primis fabri ferrarii... Item, tabernarii Plebei. Vide in Plebes.*

° *Nostris Plebeiens*, Urbana multitudo, populus, plebs. *Lit. remiss.* ann. 1890. in *Reg. 140. Chartoph. reg. ch.* 100: *Comme vingt et six ans a ou environ, que nostre saint Pere le pape donna la croisée encontre les compaignies, lors estant en nostre royaume, les communs et Plebeiens des villes de Gimont et de Simorra en la Seneschaucie de Thoulouse, etc. Vide infra Plebes et Populares.*

† **PLEBERE**. Vide *Plebescere*.

1. **PLEBERIUM**, Parochialis ecclesia. *Vita B. Jacobi de Certaldo* tom. 2. *April.* pag. 154: *Pleberis S. Petri in mercato, S. Lazari et S. Marie. Mirac. SS. Justi et Clementis* tom. 1. *Junii* pag. 445: *Quod (templum) ab ipso prodigio Pleberium S. Justi in Salice, ad hanc usque diem appellatur.*

2. **PLEBERIUM**, Parochia districtus, territorium. *Charta* ann. 1073. apud Lam. in *Delic. erudit.* inter not. ad Hodæpor. *Charit. part. 3.* pag. 1070: *Petrus, filius bonæ memoriæ Joannis, vendidit Ugoni comiti, filio Wilelmi, bona ad Caprariam et in Pleberio S. Gavini sito Lucillo. Vide Plebeium 2.*

† **PLEBES**, vel **PLEBS**, Fideles, qui Episcopo vel Sacerdoti proprio subsunt. *Ugutio: Plebs collectio hominum. Item Ecclesia baptismalis. Et proprie plebs, hominum plebes, Ecclesiarum.* *Ebrardus in Græcismo:*

Plebs hominum dicitur sed Plebes Ecclesiarum.

Salvianus lib. 6. de Gubernat. Dei: Quæ spes Christianorum Plebibus ante Deum? Lex Bajwar. tit. 1. cap. 13. § 1: Ut nulli Presbytero vel Diacono liceat habere secum in domum extraneam feminam, ne... Plebs per ejus offensionem corrumpat. Capitulum Caroli C. tit. 5. cap. 4: Et illic Presbyteri Plebes suas adducant, etc. [S. Cyprianus in Epist. ad Clerum Hispan. inter Conc. Hisp. tom. 1. pag. 208: Felici presbytero et Plebibus consistentibus ad Legionem et Asturiam, etc. Contestatio Missæ 2. in Rogat. apud Mabilonium Liturg. Gall. pag. 265: In hoc jejuniis triduanis humilitatione instituto, unicum hoc signum cum Plebium cunctis præferentes, etc. S. Paulinus Poem. 6. de S. Johanne Bapt.:

Consona quem celebrat modulato carmine Plebes.]

100 *Lex Roman. Utinens. lib. 4. tit. 7: Quicumque homo servos suos ingenue dimiserit in basilica presente sacerdotibus et Plebem dimittat. Vide Savin. Histor. Jur. Roman. tom. 1. § 181. not. B.]*

° **PLEBES**, Laicorum ordo. *Glab. Rodulph.* in prol. tom. 10. *Collect. Histor. Franc.* pag. 1: *Quæ videntur fieri tam in ecclesiis Dei, quam in Plebibus, minime abdicanda, etc. Vide supra Plebeus.*

† **PLEBES**, Diocesis, parochia, districtus Episcopi vel Sacerdotis. *Lucifer Calaritanus lib. 1. pro S. Athanasio: An negabis, te ex honorasse Dominum, tollendo Sacerdotes e Plebibus, quos ordinavit ille? Idem lib. 2: Tulisti Episcopos e Plebibus. Concilia Afric. can. 20: Statutum est, ut Plebes, quæ in diocesis ab Episcopis retinentur, quæ Episcopus nunquam habuerunt, non nisi cum voluntate ejus Episcopi, a quo tenentur, proprios accipiant Rectores, id est, Episcopos. Quo loco Codex Canon. African. cap. 53. habet et alibi. Capitulum 72. *Collatio 1. Carthagin.* cap. 65: *Nam in Plebe mea, id est, civitate Constantinensi, adversarium habeo Fortunatum. Concilium Milevit. cap. 21: Placuit, ut quicumque Episcopi quascunque Ecclesias vel Plebes, quas ad suam cathedram æstimant pertinere, non repeterint ut causas suas, etc. Concilium Carthag. VI. cap. 2: Faustinus Episcopus Plebis Potentinæ, provincie Italie. [Charta ann. 1206. in Tabul. castri Blein.: Dedi B. Mattheo tres peccatas frumenti in perpetuum possidendas in tribu Mænwilt, quæ est in Plebe Ugon.] Vide Concilium Carthag. I. can. 5. 7. 12. Carthag. III. can. 20. Acta Synodi Carthag. ann. 525. tom. 6.**

Spicilegii Acheriani pag. 5. 7. 9. 10. Canones S. Patricii cap. 24. 38. Capit. Caroli M. lib. 6. cap. 388. [308.] Concilium Ticinense ann. 855. etc.

PLEBES, Ecclesia parochialis; Italice *Pieve*. Ecclesia plebi congrua, in Charta Angilrami Archiep. Viennensis tom. 12. Spicilegii Acheriani. Ecclesie baptismales, quas *Plebes* appellant, in Synodo Pontigonensi ann. 878. cap. 11. *Plebes* baptismalis, in Charta veteri apud Ughellum tom. 3. pag. 41. Ecclesia *Plebe* seu parochialis, in Chronico Reichersperg. ann. 1084. 1131. 1132. Synodus Romana ann. 826. cap. 8. *Episcopi in subjectis baptismalibus Plebibus, ut certe propriis, diligenter curam habere debent.* Cap. 16: *Nulli Episcoporum liceat res immobiles de subjectis Plebibus, seu aliis locis pite in proprio usu habere.* etc. Concilium Valentinum III. ann. 855. cap. 17: *Ut ipsa visitatio Plebium et parochialium Sacerdotum... iuxta canonicam institutionem fiat, etc.* Joannes Gualbertus Vallis Umbrosae Abbas in Epist.: *Dum autem parochias per Ecclesias baptismales, quas Plebes vocant, Episcopus circuit, etc.* Synodus incerta ann. 904. cap. 12: *Ut singulae Plebes Archiepiscoporum habeant... qui non solum imperiti vulgi sollicitudinem gerant, verum etiam eorum Presbyterorum, qui per minores titulos habitant, vitam jugi circumspeditione custodiant.* Adde Synodum Pontigonensem cap. 7. Bulla Joannis IV. PP. apud Ughellum in Episcopis Aesernensibus: *Edificavit Ecclesiam vocabulo S. Mariam, eamque in Plebem erectam dotavit suis propriis domis.* Bulla Paschalis II. PP. apud Herimannum de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 87: *Illis tantum Ecclesiis, quae Plebes dicuntur, debent decimas indicat.* Dominico lib. 1. de Vita Mathildis cap. 16: *Sed et omnis Episcopus urbis Plebes vendebat, quas sub se quisque regobat.* Idem lib. 2. cap. 1: *Plebes, capitula, precio clericis tribuebant.* Adde Bullam Innocentii PP. ann. 1070. apud Franc. Mariam in Mathildi lib. 8. Innocentium III. lib. 13. Epist. 178. etc. [Vide Muratorii Dissertat. 74. in Antiq. Ital. med. sevi tom. 6. col. 369. sqq.]

PLEBES, Villas seu vicos parochiales plebium nomine appellare familiare est Britonibus. Vita S. Conwoionis sac. 4. Bened. part. 2. pag. 194: *Ille Conwoionem quem curas, filius cujusdam nobilissimi est viri, nomine Cononi, de Plebe Camliciacca, ex genere senatorio.* Ibidem pag. 201: *In illo die tradidit supradictus Nominos quartam partem Plebis Bain sancto Salvatore... Placuit ei (Ludovico Imper.) quod Nominos fecerat... insuper etiam totam Plebem Bain, sed et aliam Plebem, nomine Lancum, tradidit.* Ita hanc vocem apud Britones saepius usurpatam iterum evincit Hist. Roton. Monast. lib. 1. cap. 48. etc. Hinc

PLEBICULA, Ecclesiola, [vel potius viculus, villula. Vita S. Conwoionis mox laudata ibidem pag. 208: *Illo vero die dedit Ludovicus Imperator abbati Conwoiono plebem, quae dicitur Rannac, atque aliam Plebiculam, quae vocatur Placta, necnon et aliam Plebiculam quae nuncupatur Ardon.*] Charta Junkeni Archiepiscopi Dolensis, apud Augustinum du Pas: *Quandam Plebiculam, Guervindel nomine, cum silvis, aquis, etc.* Alia ann. 1101. apud eundem pag. 624: *Necnon quandam Plebiculam, quae vocatur Alarac, quae erat dedita victui dictae Congregationis, ditioni Prioris qui praesert illi loco, in perpetuum contulit.*

PLEBS, Conventus publicus. Leges Lotharii cap. 13. apud Muratorium tom. 2. part. 2. col. 138: *Ostendatur (Charta) ante Episcopum, et Comitum, et Judicem vel vicarios, aut in Plebe, ut veraces esse cognoscantur.*

PLEBS PARVA, Plebecula. Gall. *Populace, petit peuple*. Charta apud Lobnillum tom. 2. Histor. Britan. pag. 555: *Et cum gentes parvas Plebis et alii ponere palens et pannas in via sua, etc.*

PLEBES, dicta etiam Ecclesia Cathedralis seu Episcopalis. Charta Caroli Calvi pro Ecclesia Parisiensi in Pastoralis minore Eccl. Paris. et in 9. Regesto Ph. lippi Pulcri Reg. Franc. ch. 5. ex Tabul. Regio: *Ideo dum pluribus habetur praecognitum, qualiter Ecclesia Parisiaca, quae est in honore S. Mariae matris Domini nostri Jesu Christi, et S. Stephani Protomartyris, et S. Dionysii, et S. Germani, et S. Marcelli, vel S. Glodardi Confessoris, vel caeterorum dominorum, quorum pignora in ipse Plebe vel in ipsa Ecclesia Parisiaca adunate requiescunt, etc.* Occurrit ibi nona semel. [Ubi plebem malim de diocesi seu districtu Episcopi interpretari: quod cuique attente legenti patebit.]

PLEBES, Decime Ecclesiasticae, quae ad plebanos vel ad plebanas Ecclesias pertinent. Concilium anonymum anno 904. cap. 10: *Ut Plebes Ecclesie nullatenus aut Comitibus, aut Episcoporum vassallis, aut ullis Laicis in beneficia tribuantur.* Petrus Damian. lib. 4. Epist. 12: *Sunt etiam qui Plebes secularibus tradunt. Et mox: Quid est enim decimas in usum secularium vendere, nisi mortiferum eis virus, quo pereant, exhibere? huc accedit quod et Plebanis iusta datur occasio, ut matricibus suis Ecclesiis obedientiam subtrahant, ut non eis legitima decimarum tributa persolvant.* Vide Altare 1.

PLEBANUS, Paroecus, curio, Sacerdos, qui plebi praest, Italice *Piovano*, [Gallo-Belgis *Pleban*] Baibus in Catholico: *Plebanus, dominus plebis. Presbyter, qui plebem regit,* apud Gregorium lib. 8. cap. 3. Burchardus de Casib. S. Galli cap. 21: *Immo etiam Plebanos et Clericos minoris ordinis cohibuit. Sacerdos plebanus, in Chronico Reichersperg. ann. 1144. Clerici plebani, eidem Burchardo cap. 18. [Charta Henrici IV. Ducis Slesiae ann. 1288. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 427: Dominus Petrus notarius noster olim Plebanus in Olenitz, nunc autem Praepositus S. Crucis. Occurrit praeterea in Charta ann. 1196. inter Probat. tom. 2. novae Hist. Occitan. col. 498. Vide *Annona missalis.*] [et et Haultaus. Glossar. German. voce *Leutpriester*, col. 1265.]*

PLEBANUS vero maxime vocant in Ecclesiis Cathedralibus seu Collegiatis canonicum, cui plebis earum jurisdictioni subdita cura committitur. Statuta Eccl. Argent. ann. 1485. apud Marten. t. 1. 4. Anecd. col. 532: *Statuimus ut promissarii seu praebendarii parochialium ecclesiarum suis Plebanis seu viceplebanis reverentiam exhibeant.*

VICEPLEBANUS, Curionis Vicarius. Vide Gretzerum in Episcopis Eystetensibus pag. 458. [Socius Plebani dicitur in Statut. eccl. Francof. apud Würdtwein. in Subsid. Diplom. tom. 1. pag. 22: *Forma Juramenti Sociorum Plebani... Ego N. juro... quod omnia et singula officio seu ministerio Plebanatus hujus ecclesie incumbentia quantum michi committentur, exerceam et respiciam fideliter et diligenter, etc.*]

PLEBESANUS, apud Petrum Damian. lib. 4. Epist. 12. et apud Rainerum contra Valdenses cap. 9.

PLEBALIS ECCLESIA, Paroecia. Gerohus Praepos. Reichersperg. de corrupto Eccl. statu apud Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 217: *Qui vero sine lege claustrali sub lege sunt canonum, sive ab Episcopo, sive ab Abbate, vel Praeposito in ecclesiis Plebalibus ponantur, secundum canones ibidem stipendiandi sunt.*

PLEBANA ECCLESIA, Eadem notione, in Chron. Mellic. pag. 58: *Dotavit (Leopoldus IV. Austris Marchiae Mellicensem ecclesiam) quinque ecclesiis Plebanis, cum suis partibus decimationis.*

PLEBEIA ECCLESIA, Eodem significato. Vita S. Audoeni Episc. Rotomag. apud Surium 24. Aug. pag. 259: *Eadem cura et diligentia vicis publicos et Plebeias ecclesias fundavit.*

PLEBESANA PAROCHIA, in Vita Altmanni Episcopi Pataviensis sub finem: *Hec cum solenni processione plebis Plebeanae parochiae, quae Tula vocatur, ad memoriam B. viri ducta venisset. [Litterae Otakeri Styr. Ducis ann. 1188. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 175: Capellas duas mea ditionis quas a plebano fure absolutas... monasterio Admuntensi potestativa manu contradii, eo tenore, ut si posthac Plebesana ecclesia in Liegnich... ab Admuntensi cenobio ablata forte fuerit, etc.]*

PLEBISANUS, Qui Plebano subest, parochianus. Miracul. B. Wernheri tom. 2. April. pag. 726: *Plebisanis ecclesiae Bacheracensis, etc.*

PLEBANATUS, Dignitas vel districtus plebani, Ugutloni et Balbo. Thomas Archid. in Hist. Salonitana cap. 19: *Plebanatum Ecclesie S. Anastasiae contulit nepoti suo. Occurrit praeterea apud Innocentium III. lib. 15. Epist. 198. 199.*

PLEBATUS, Paroecia, districtus plebani. Charta Almerici Episc. Censent. ann. 1274. apud Ughellum tom. 2. Ital. Sacrae: *Insuper largior, do, irado... in perpetuum canonicam portionem testamentorum et aliarum utilitatum voluntatum de jure spectantium mihi meisque successoribus ab hac hora in antea in perpetuum per totum Plebatum dictae plebis S. Mauri. Latiori significato, pro districtu nimirum Archiepiscopatu rurali, usurpatur in Vita B. Finae Virg. tom. 2. Mart. pag. 241: *Rector ecclesie S. Mariae de Alica, Plebatus S. Gervasii, Lucensis diocesis.**

PLEBESCERE, Ugutloni, ex Glossa Isid. a plebi, Plebeo, bes, plebem imitari, vel alloqui, unde Plebesco, et Plebescito, plebem imitari, vel alloqui, vel commovere. Alanus in Planctu naturae: *Alii dum scurrilis generis vilitate Plebescunt, verbo tenus se sanguinis generositate exaltant. Rursum: Vestes vero nunc grossioris materiae vulgari artificio Plebescere, nunc subtilioris materiae artificiosissima contaxione credere superbiere.* Idem in Anticlaudiano in Praefat.: *In hoc etiam nulla vilitate Plebescat, etc.* Adde lib. 1. cap. 4. 5. lib. 8. cap. 1. Interdum est in modum plebis et numerose convenire. Hildebertus Episc. Cenoman. Ep. 83: *Semen aras informe, nec adhuc ex hac humo materia emergerat, cum tibi serorum familiae Plebescerent, designarentur honores, divitiae foverentur.*

PLEBIALIS, Plebeius, infimus de plebe. Vita S. Reguli tom. 3. Martii pag. 819: *Ideo Nobilium, mediocrium et Plebaliu accessus pio amore dilectionis, pietatis gratiam aperiens, etc.*

PLEBICINIUM. Vide Plebiscitum.

¶ **PLEBICITARE**. Vide *Plebescere* et *Plebicium*.

• **PLEBICITAS**, Hominis plebei seu innobilis conditio, Gall. *Roture*. Tiraquel. de Nobilit. cap. 27: Nisi interveniret principis restitutio, quae Plebicitalis maculam abstergat.

• **PLEBICITA**, Vetus Charta in Chronico Beneventani Monasterii pag. 588: *Ut habeat potestatem eam (Ecclesiam) dandam in Plebicia parte esse voluerunt, aut subtrahendam. Puto legendum, in plebem, ea, etc. id est parochiam.*

• **PLEBICULA**, Qui amat aves. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide alia notione in *Plebes*.

¶ **PLEBILIS OLERICUS**, Parocus, curio. Libellus de Remediis peccati, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 27: *Si post Clerici Plebilis obitum, xx. dies in pane et aqua. Si post anachoritis, vel scribae, vel episcopi, vel principis magni, vel regis magni obitum xv. dies in pane et aqua.*

• **PLEBISCITUM**, conventus plebis. Jo. de Janua: *Plebicitare, plebem imitari, vel alloqui, vel vocare, etc. Catholicum parvum: Plebicium, statutum ou ordre de peuple. Plebicito, en suite le peuple, ou émanoir, ou assembler.* Andreas Silvius Marcellianensis in Chronico cap. 12: *Quo etiam tempore Boëtius, vir litterarum studio clarissimus, Senatusconsultum atque Plebicium prudentissimum administrans, ab eodem Theodorico Arriano gladio extinctus est. Et cap. 22: In commune placuit arma corripere, profugis et viduis subveniri: Plebicium acclamatur: ab utraque partibus in Carbonarias convenitur, etc. Ubi plebicium idem valet ac placitum, quomodo usurpat Ralduphus de Hengham in Summa magna cap. 8. initio.*

• Idem quod *Placitum*. Vide in hac voce. Charta ann. 1385. apud Ludewig. tom. 10. Reliq. MSS. pag. 29: *Præco civitatis accusabit illos pro tali delicto in Plebicito, quod dicitur Echedinght; et illud Plebicium servabitur ter in anno, scilicet proxima feria secunda post octavam Pasche, proxima feria secunda post octavam Penthecostas, proxima feria secunda post Epiphaniam Domini. Et quicumque burgensium non interfuerit hujusmodi Plebicitis, incurret poenam sex denariorum.* [Vide *Haltaus*. Glossar. German. voce *Eimung*, col. 307. et *Landing*, col. 1160.]

• **PLEBISCITUM**, Statutum. Glossa ordinaria ad *Wichbild* Magdeburgense in proemio sub finem: *Præterea Imperator ille gloriosus Otto, inter alia præclara opera, Maideburgum erexit, jusque municipale, quod præ manibus habemus, ex Speculo Saxonum, seu jure provinciali excerptum, appositis etiam nonnullis juxta eorum arbitrium Plebicitis, civitati statuit, etc. Eadem ad art. 1: Ex jure provinciali quod speculum vocatur, extractum est certis quibusdam Plebicitis superadditis.* [Chronico. Petri Azarii ad ann. 1812. apud Murator. tom. 16. col. 805: *Quo tempore in ipsa civitate fuerunt leges et Plebicita facta.*]

• **PLEBISCITI**, qui Plebicitis, seu conventibus publicis interesse solent. Vita S. Drausii Suesionum Episcopi: *Convocavit ergo seniores et Plebicitos, quorum consilio et astu solitus erat de majoribus aliquid agere, vel dijudicare omnimodis rebus.*

• **PLEBITANEUS**, Ad plebanum seu parocum spectans. Vide supra *Ecclesia Plebitanea*.

1. **PLEBIUM**. Decretio Chlotarii II.

cap. 8. [88.]: *De servis Ecclesie aut fisci vel cujuslibet quicumque inculpatur, ad sortem venias, aut ad Plebium promovetur, aut ipse precibus a domino reformatur: nam probati periculo subjacebunt. Vide Plebium.*

• Legendum ibi animum vel intum, ut in MS. codice, monet Bignonius: nam, inquit, de sortibus hic agitur et purgationibus. Eccardus in *Legge Salica* pag. 170. *Plebium* edidit et *lalcum* interpretatur. Neutrum placet: malim, si mendum non est, de conventu publico intelligere.

¶ 2. **PLEBIUM**, **PLEBIUM**, Locus publicus, platea, vicus. Oberti Cancellarii Annal. Genuens. lib. 2. apud Murator. tom. 6. col. 327: *Namque multis conjurationes per urbem nostram hinc inde facte fuerant... etenim per Plebia nostra rixæ et factiones semper tempore litæ civitatis aderant.* Ibid. col. 328: *Elegerunt tandem ut irent per Plebia cum parentibus, ut forte in domibus aliquos de malefactoribus capere possent. Rursum: Nam insultationes, homicidia, furta, rapinae, incendia per Plebia nostra assidue fiebant.*

• **PLEBOTOMARE**, pro *Phlebotomare*, Venam secare. Vide in *Phlebotomum*. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1040: *Post hæc, u. auditi a majoribus nostris, jussu dominorum illorum Plebotomati sunt oculi ejus et coccus factus est (Petrus abbas). Inter varias excocandi rationes, hæc fuit in usu, ut scilicet scalpello oculi percuterentur. Vide in *Abacinare*.*

• **PLEBS**, Eadem notione qua *Plebium* 2. Statuta Mutin. rubr. 302. fol. 38: *Sadurium quod vadit juxta viam S. Petri de Citanova cavetur, et proficiatur terra versus campos a domo quondam Tetelmini usque ad Plebem juxta viam, etc. Vide Plebs.*

¶ **PLECHA**, Circulus doliaris, Massiliensibus *Plechæ*, a Latino *Plectere*. Charta ann. 1336. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Duas magnas tinas vinarias bonas et pulchras cum Plechis.* Hinc

¶ **PLECHATA CUPA**, Quæ est ejusmodi plechis munita, Massil. *Un tonneau plechat.* Charta ann. 1436. ex eodem Tabular.: *Unam cupam vini Plechatam, etc.*

¶ **PLECHIUM**, Peplum muliebre, maxime viduarum. Statuta Arelat. MSS. tit. 52: *Nulla meretrix tanquam vidua sit ausa portare Plechium vel velum in capite, quod si fecerit, quelibet proba mulier habeat potestatem auferendi.*

• **PLECIA**. Gloss. Arabico-Lat.: *Bombycina, id est, Plecia, forte Plecia.* Vide *MOX*.

1. **PLECTA**, ex Gr. Πλεκτός. Gloss. Lat. MS. Reg. cod. 1197: *Parma, plecta, clipeum, scutum, defensaculum.* Ugutio: *Plecta, nexio cum virgulis.* Joan. de Janua: *Plecta, quilibet nexio ex virgulis, vel papyro, vel carecto factus, unde costinos faciebant: unde hæc plectula.* Josephus lib. 8. *Erant crateres ex crispantibus plectulis facte. Plecta etiam dicitur calix duas ansas habens, idem et caracter, secundum Ugutionem.* Regum 3. cap. 7. 29. *Et inter coronulas et Plectas, leones et boves et Cherubim.* Græc. edit.: *Καὶ ἐκ τῶν συγγλυμένων αὐτῶν ἀνὰ μέσον ἰσχυροῦν, λόντες καὶ βλεῖς καὶ χερουβ.μ.* Ubi Glossa: *Tabulae, quibus bases factæ sunt, quadratæ fuerant, in quibus rotundæ erant formulæ, quæ coronule, sive Plectæ appellantur, circuli quidam erant.* Histor. Miscella lib. 16. pag. 471: *In capite autem pannum gemmatum habentem ex utroque ligamento Plectas quatuor.* Ubi

Theophanes pag. 207. *Συγγλυμένους* habet. Pelagius in *Vitis Patrum* libello 5. § 5: *Faciebat quoque Plectam de ipse palmis, et cusebat usque ad horam sextam.* Habes etiam in *Vita Macarii Egyptii* cap. 11. in *Vita S. Posthumii* cap. 2. et alibi non semel. S. Hieronymus Epist. 4. *instituens Monachum: Vel facillam tentæ junco, vel canistrum lentis Plecta vinitibus.* Vide Epist. 114. *Jacobus de Cessolis de Ludo Scaccorum, apud Spelmannum: Loricam habuit in corpore, Plectas in pectore ferreas, cressas in libris, etc. Vide Plata, Platurs.*

• Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7662: *Plecta, nata.*

¶ 2. **PLECTA**, Multa qua quis plectitur. Charta Alfonsi Regis Castellæ apud Stephanot. tom. 3. Fragm. Hist. MSS.: *Præterea prænominato S. Johannis et universo ejusdem Capitulo predicta ratione dono et solemniter concedo medietatem de omni Plecta, tam de homicidio quam de omni pedido et de omni regali exactione et servitio, quæ ratione vicinas urbis in barrio S. Johannis exiguntur.* Vide in *Placitum*.

• 3. **PLECTA**, Lo scarnutio, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

• **PLECTARE**, Plectere, virgulis implexis locum claudere. Charta ann. 1115. pro fundatione Abbatie Londenii in diocesi Bituric.: *Dederunt etiam eis terram ad operandum et arcolendum, nemus autem ad claudendum et Plectandum, quantum sibi necessarium foret.* [Le Roman de la Rose MS.:

*Et il portier les murs heurtoient
De fors cloies refencioles,
Tyrans de verges Plectes.]*

Vide *Placitum, Plebiscium*.

• **PLECTELLUM**, dimis, a *Plectrum*, lingua, Proo. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide *Placitum* 2.

• **PLECTETUM**, pro *Placitum*, ex Gallico *Plet*. Charta Ludovici Transmarini Regis Fr. sic clauditur: *Actum in Plectetis, quod fuit in villa, quæ dicitur Tristure, 6. Id Junii, Ind. 8. anno autem 14. regnante Ludovico Rege, in Probat. Histor. Vergiacensis pag. 42.*

• **PLECTIBILIS**, Plectendus, puniendus. Theod. reg. Ital. epist. ad Chlodov. ann. 496. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 2: *Sed quoniam semper in auctoribus perfidia resecabilis videtur excessus, (quia et primariorum Plectibilis culpa omnium debet esse vindicta) motus vestros in feras reliquias temperate.*

• **PLECTICIUM**, Locus palis vel virgulis implexis conclusus. Charta Rath. episc. Veron. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 105: *Delegavi jam dictis presbyteris et subdiaconibus atque acolytis de Secretatio in Bodanigo casalem j. in portu campos. iij. in Cerrata hortum unum, in Roveclaria casalem j. cum Plecticis tribus, etc. Vide supra *Placitum*.*

¶ **PLECTIO**, Pona. Charta Agnetis Ducissæ Slesie ann. 1269. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 405: *Ad capite Plectionem et membri mutilationem se extendens in oppido Lobbow.*

• **PLECTORA**, i. *Repletio, vel corruptio*, in Gloss. Iatricis ex Cod. reg. 6861. Vide *Plectorius*.

¶ **PLECTROPOTENS**, Musices et poetices peritus. Sidonius lib. 9. Epist. 18:

*Quæ Plectas Iyrcan Plectricum ad melos
Frasit hæc equos Plectropotentibus.*

1. **PLECTRUM**, Ferrum, quod interius ex utraque parte campanam feriens ad-

num reddit. Durando lib. 1. Ration. cap. 4. num. 5. Vide *Batillus*.

¶ 2. **PLECTRUM**, *Gubernaculum navis*, Joh. de Janua. *Gouvernail de nef, ou langue, ou archet de vielle*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Sillus lib. 14. v. 403:

Deduxit telum et residentis puppe magistri
Affuit Plectro dextram.

¶ 3. **PLECTRUM**, Alia notione, in Carmine Ermoldi Nigelli pro Ludovico Imper. lib. 4. vers. 379. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 69:

Aurea mox geminos constringant vincula lacertos.
Femora gemmatu balteus ejus obit.
Et caput insigni donatur rite corona.
Perstringuntque pedes aurea Plectra suos.

Ubi Cl. Editor: Siphontino teste, inquit, *Plectrum* interdum est appellatum *Calcar æneum*, quod olim addebatur gallis gallinaceis inter se pugnaturis; qui mos apud Britannos viget. Num ergo *calcaria* hic innuuntur? an pro *Plectra* legendum *Plata*, aut aliquid aliud? *Calceamenta* hic designari video, quæ Monachus Sangallensis lib. 1. cap. 36. Francorum Regibus fuisse *forinsecus aurata* scribit.

• **PLEDURA**, **PLEDURA**, **PLEYDUYRA**, Locus vacuus indefinitæ magnitudinis, domibus alitve ædificiis construendis vel reedificandis idoneus, idem quod supra *Pluidura* et *Plastrum* l. nostris. *Pledura*, *Pleure* et *Pleura*. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 29. r. Item duos solidos, duas denarios de *Pleyduyra* castri *podii* *Wiltelmi*. Ibid. fol. 30. r. *Bertrandus* *Pelayus* juratus recognovit, quod tenet in feodum a domino rege Angliæ duas *Pleduras* seu localia domorum, pro quibus debet unum mansum castellanæ, sicut alii dicti castri. Chartul. morast. S. Barthol. de Benevento in Lemovic. fol. 115. *Exceptis Pleduris de burgo, et exceptis ortis avensatis ad ipsas Pleduras*. Charta ann. 1494. in reg. feud. comitat. Pictav. ex ead. Cam. fol. 231. v. *Johannes de Podio*... *me habere et tenere confiteor*... unam *Pleduram* seu *Pleure* et *viridarium pertinens, sitam in dicto villagio*. Alia ann. 1405. ibid. fol. 130. r. *Ego Johanna de Menonaria, relicta defuncti Johanne Clerici*,... *recognosco me tenere*... *Pleduras domorum de la Valade*. Alia ann. 1407. ibid. fol. 127. r. *Je Yeam du Breuil, seigneur de Fonsac*,... *advoue à tenir*... *à foy et hommaige lige*... *ma maison ou Pleure de Montmorillon, avecques ses appartenances et appendances*. Denique alia ann. 1353. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 75. *Comme nous aions entendu que plusieurs places et Pleduras soient assises en la ville de la Rochelle, etc.* Voces vero *Pledura* et *Pleura* ita quoque intelligendæ. Vide infra *Pledura*.

¶ **PLEDURA**, Modus agri. Vide *Pledura*.

• **PLEGADURA**, *Prov. flexura, curvitas*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

¶ **PLEGAGIUM**, **PLEGERIA**, **PLEGIA**, etc. Vide in *Plegius*.

PLEGIUS, Fidejussor, Gallis *Plege*. Jura et Consuetudines Normanniæ cap. 60: *Plegii dicuntur persone, quæ se obligant ad hoc, quod qui eos mittit tenebatur. Plegiorum autem quidam sunt simplices, et quidam debent retinere, etc.* Regiam Majestatem lib. 3. cap. 1. § 6: *Cum autem creditur alicui, solet illud plerumque credi sub Plegii datione, quandoque sub vadii positione, quandoque sub fidei obligatione, etc.* Adde §§ seqq. [99 et Glanvill. lib. 10. cap. 3. § 4. cap. 4. et 5.] [Charta ann. 1219. apud Menester. Hist.

Lugdun. pag. 45: *Et in amore requirimus quatenus sitis Plegii et debitores in manu Poncii de Chaponay*] Will. Brito lib. 1. Philippid.:

A Duce sufficiens sit Regi castro, minis
Obediabus, Plegiis, juramentoque recepto.

Occurrit apud Matth. Paris, et alios non semel.

¶ **Plegii** seu fidejussores interdum assignati domini capitales a feudatibus suis. Charta apud Lobinell. tom. 3. Hist. Britan. col. 228: *De hac venditione et conventionis in perpetuum firmiter tenenda misit Willaimus Plegios per fidem Willaimum de Ploasno de cujus fevo no tendinum erat, etc.*

¶ **PLIGIUS**, Thiericus Valliscolor in Urano IV. PP.:

Per Plegios plures reddere damna cavent.

¶ **PLEGIA**, ut *Plegius*. Charta ann. 1160. apud Miræum tom. I. pag. 764: *Ego* (Theodoricus Flandr. Comes) *et filius meus Plegis fuimus*... *Homines quoque Ingerranni fide et juramento Plegias se interposuerunt*. Instrum. ann. 1203. apud Rymer. tom. 2. pag. 614: *Invenit Plegiam de reliquo suo predicti Comitatus*... *et insuper invenit Plegiam ad faciendum dominum Regem habere scriptum de resignatione*. Hunc *Plege* de droit vocat vetus Consuetud. Britan. art. 129. *Donner Plege parlant*, in Lodunensi cap. 1. art. 21. dicitur de eo qui aliquem *plegium* seu fidejussorem constituere tenetur, ita ut res suas in *plegium* mittere illi non sufficiat.

¶ *Ploige*, in Charta ann. 1272. ex Chartul. Campan. fol. 260. v. *Je Hues vidames* (de Chalons) *restitabilis Ploige et randeres avers mo. seignor lo roi devant dit, de tenir et de garantir toutes ces choses et les convenances devant dites*.

¶ **PLEGIUS PER FIDEM**, Qui fide interposita fidejubebat. Tabul. Meldense: *Unde Plegii per fidem fuerunt, Matheus, etc.*

¶ **PLEGIUS DE PROSEQUENDO**, Fidejussor de lite peragenda, *Plege* de *suivre sa clameur* in Consuet. Norman. Vox fori maxime Angliæ. Nostris tamen non penitus ignota. Præceptum Philippi Aug. ann. 1190. apud Rigord. sub eodem anno: *Præpositis insuper nostris et bailivis prohibemus, ne aliquem hominem capiant, neque averium suum, quamdiu bonos fidejussores dare voluerit de justitia prosequenda in Curia nostra, nisi pro homicidio vel murto, vel raptu, vel prodicione*.

PLEGIUM, **Vadimonium**, *Plegs*. Matth. Paris ann. 1164: *Excommunicati non debent dare vadium ad remanentiam, nec prestare juramentum; sed tantum vadium et Plegium standi judicio Ecclesiæ, ubi absolvuntur*. [Charta Johannis Reg. Angl. in Libro nigro Scaccarii pag. 379: *Insuper totam terram Angliæ et Walliæ nobis in Plegium posuit*. Statuta Roberti III. Reg. Scot. cap. 2. § 5: *Et postea cum ad præsentiam sui superioris domini accesserit, ante exitum anni et diei, predictas terras suas ad Plegium liberari petat; hoc est, inquit Spelmannus, sub fidejussione restituendi eas, si in lite ceciderit*. Infra § 7: *Tenens qui tenentium sic recognovit petit ad Plegium, etc.*]

¶ **PLEGIUM VADIUM**, Res ipsa in *plegium* seu *vadimonium* data. Charta Philippi Aug. Reg. Franc. ann. 1187. in Tabul. Archiepisc. Senon.: *Nullus in die mercati vel ferie in villa vadium Plegii sui capiat, nisi die simili plegiatio illa facta fuerit*. Hæc de bonis *plegii* seu fidejus-

oris quæ obsignari vetantur, intelligenda existimat D. Secousse tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 74. Adde Chartam ann. 1216. apud Thomasser. in Biturig. pag. 88.

FRANGUM PLEGIUM, et in eo esse dicebatur, qui in *decenna* erat, seu decem hominum collegio, qui sibi invicem *plegii* erant, ac fidejussores erga Regem de damno ab eorum quolibet illato restaurando. Bracton. lib. 3. Tract. de Corona cap. 10. § 1: *Omnis homo sive liber, sive servus, aut est, aut debet esse in Franco Plegio, aut de alicujus manu pastu, nisi sit aliquis itinerans de loco in locum, qui non plus se teneat quæ unum quam ad alium, vel quid habeat, quod sufficiat pro Franco Plegio, sicut dignitatem, vel ordinem, vel liberum tenementum, vel in civitate rem immobilium*... *et in Franco Plegio esse debet omnis, qui terram tenet et domum, qui dicuntur Husfastens, et etiam alii, qui illis deserviunt, qui dicuntur Folgheres, etc.* Vide quæ hac de re adnotavimus in voce *Friborga*.

VISUM FRANCI PLEGII, est ipsa inquisitionis aut examinatio, an omnes, qui duodecim annuum attigerunt, et ultra, liberum *plegium* habeant, id est sponsores capitales, quod Regis pacem conservabunt, seu an in *decenna* aliqua sint. Bracton. loco citato: *Secundum Leges Eduardi Regis, omnis qui est ætatis 12. annorum, facere debet sacramentum in Visu Franci Plegii, quod nec latro vult esse, nec latroni consentire, etc.* Hæc autem inquisitiones bis quotannis fiebant a Vicecomite. Idem lib. 3. tract. 2. cap. 35: *Pertinet ad Vicecomitem Visum Franci Plegii in turnis suis duobus, singulis annis, per hundreda et wapentackia faciendis*. Videlicet semel post Pascha, et iterum ad terminum S. Michaelis, ut est in Charta libertatum Angliæ apud Matth. Paris ann. 1215. pag. 180. et in Fleta lib. 2. cap. 52. § 2. Omnes autem ad eos Conventus de visu *franci plegii* convenire tenebantur. Thomas Walsingham pag. 208: *Ut essent in libertate pares dominis, et quod non essent cogendi ad curias, nisi tantummodo ad Visum Franci Plegii bis in anno*. Nisi speciali privilegio quis eximeretur, quod quietum esse de *franco plegio* appellabant, ut est in Monastico Angliæ. tom. 1. pag. 310. Cujusmodi autem essent inquisitiones, quæ fiebant in visu *franci plegii* a Vicecomitibus, pluribus habet Fleta lib. 2. cap. 52. Atque id olim apud Anglos obtinuit: sed hodie satura juramento cujusque, qui annum duodecimum implevit.

¶ Jus vero tenendi *Visum Franci Plegii* inter regalia non ita recensetur, ut aliis omnino communicari non possit: id enim non raro Ecclesiis, Monasteriis, aut nobilibus a Principibus concessum multa probant. Charta ann. 1088. apud Kennet. Antiq. Ambrosd. pag. 60: *Ecclesia S. Georgii data fuit fratribus Osen. et habet ibidem Visum Franci Plegii et totum regale servitium*. Alia ann. 1288. ibid. pag. 313: *Johannes filius Nigelli sen. summonitus fuit ad respondendum domino Regi de placito quo warranto clamat habere Visum Franci plegii de tenentibus suis in Borsstall*... *Et Gilbertus de Thornton qui sequitur pro Rege dicit, quod Franciplegium est quedam libertas regia mere spectans ad coronam et dignitatem domini Regis, contra quam longa seiscina valere non debet*... *Predictas Johannes per attornatum suum dicit... quod reddit*

decem solidos pro habendo Visu Franci-plegii de tenentibus suis, et quod ipse et omnes forasarii qui tenuerunt predictam hanc terram, semper habuerunt Visum Franci-plegii.

¶ Illis quotannis tenebatur Visus Franci Plegii, ut supra monuit D. Cangius: at de regio id intelligendum: alii quippe semel in anno interdum congregabantur. Charta ann. 1292. apud eundem Kennett. pag. 819: *Baillivi Comitatus Glouc. veniant quolibet anno semel ad tenendum Visum Franci-plegii.* Alii ann. 1288. pag. 33: *Quod cum dom. Johannes de Diggeby... accessisset ad Visum suum tenendum, prout mos singulis annis erant, etc.*

¶ Tenebantur Visus Franci Plegii, ut et placita apud Gallos, in locis apertis, publicis, sub dio, nisi propter aeris incommoda in aedibus convenire cogentur qui aderant. Charta mox laudata pag. 338: *Et fuit locus tenendi Visum ibidem in quadam viridi placea in villa de Knyttinton contra domum quandam Hugonis de Gardino, et in tempore pluvioso, per licentiam baillivi Prioris aliquando Senescallus tenuit Visum ibidem in curia Prioris, et aliquando in domibus aliorum tenentium in villa predicta.*

¶ A vassallis quedam pensitatio exigebatur pro Visu Franci Plegii. Charta eadem ibid.: *Ibidem tenuit Visum per annum levando de eadem villata XII denarios de recto Visu pro omnibus.* Quae pensitatio Visus Franci-plegii dicitur in Charta ann. 1447. apud Calmet. tom. 3. Hist. Lotharing. col. 198.

¶ ADVENTUS ad Visum Franci Plegii, inter onera recensentur in Charta Edwardi III. Regis Angl. in Monast. Angl. tom. 2. pag. 832.

¶ FRANCIPLEGIA, unica voce, in Monastico Angl. tom. 8. pag. 22.

¶ PLEGIUM LIBERALE, Idem quod Francum Plegium, id est, plegium hominum liberorum. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 8: *Statutum est, ut a 12. etatis suae anno et in hundredo sit, et decima, vel Plegio liberati, quisquis vera vel vitis, vel iura liberi dignus curat estimari.* Leges Willelmi Nothi: *Omnis homo qui voluerit se teneri pro libero, sit in Plegio, ut plegius eum habeat ad justitiam, si quid offenderit.*

¶ PLEGIUM PLANUM, Simplex, non dato videlicet vadimonio, nec fide interposita. Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 228: *Missi Willelmus Plegius per fidem Willelmi de Ploasno, de cujus fevo molendinum erat, et in Plano Plegio Goffridum de Dinam et filium ejus Oliverium.* Vide supra.

¶ Clericorum maxime proprium erat ejusmodi plegium; religio quippe fuit ab ipsis, uti a laicis, fidei sacramentum exigere. Tabular. Calense ann. 1209: *Laudente hoc filio ejus Arnulpho et Agnete uxore ejus, qui etiam Plegii sunt fide interposita de recta garancia, et dom. Hugo Miles de Marelio similiter fide interposita fidejussit, et Garinus Maldensis archidiaconus hoc similiter sine fidei interpretatione fidejussit.*

¶ PLEGIARE, Fidejubere. [Charta ann. 1191. inter Instrum. tom. 3. Gall. Christ. col. 123: *Insuper dom. Willelmi Rhem. Archiep. et dom. L. Morinensis Episc. auctoritatem suorum auctoritate confirmari feci et Plegiare.*] Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 43: *Jura potest eum Plegiare.* Adde Regiam Majest. lib. 3. cap. 1. pluries: nostris vulgo Plegier.

¶ Quid inter Plegiare et warrantizare intersit expiscari licet ex Hovedeno

Annal. Par. poster. Ric. I.: *Præsepserunt homines Archiepiscopi, qui calumpniam fuerant de roberbia, capi et incarcerari. Et quemvis Archiepiscopus warrantizaret, non tamen potuit eos Archiepiscopus Plegiare.* Vide Warrantus.

¶ PLEGARE, Fidejubere. Charta ann. 1190. ex Lib. nig. episc. Carnot.: *Rombertus et Amauricus de Levesville fide interposita Plegierunt, quod censum istam Ysembardo et ejus heredibus bona fide garantizabunt.*

¶ PLEGIATIO, Ipsa fidejussio, in Regiam Majest. lib. 3. cap. 1. § 8. 9. 14. 19. [Charta ann. 1236. in Tabular. Meld.: *Plegios erga dictum Episcopum se constituerunt et garantiores; ita ut quod quilibet eorum in solidum de dictis Plegiatione et garancia tenetur.*] Plegement, in Consuetud. Britann. art. 27. 38. 131. 172.

¶ PLEGIAGIUM, PLEGIAGIUM, Fidejussio. Matth. Paris ann. 1250: *Et sic sub electorum fidejussorum Plegagio dimissus.* Alibi Plegiagium habet. Adde Glanvilliam lib. 10. cap. 5. Quoniam attachiam. cap. 49. [et Madoc in Formul. Angl. pag. 77.]

¶ Plegiagis, eodem sensu, in Charta ann. 1383. ex Reg. C. Chartoph. reg. ch. 14: *Pour cause dou Plegiagis que ycellui Guillaume avoit pieca fait envers ledit receveur de la prevosté de Loches. Hinc emendanda alla charta ibid. num. 87. ubi Plegiagis legitur, pro Plegiagis: Et out pour le pris de xxv. livres de bonne monnoie courant, desqueuz il estoit tenu et obligé a nostre dit seigneur, par raison du Prelestaige de la prevosté de Tours, pour Jean de Rogerson, dou temps que il fu fermier de ladite prevosté.*

¶ PLEGERIA, Eadem notione, Plegieris, in Consuet. Hannon. cap. 98. Sollens. tit. 32. art. 1. 4. 5. Balon. tit. 9. art. 41. Labourt. tit. 18. art. 1. 5. 6. Charta ann. 1218. ex Bibl. Reg.: *Quitos clamavit... plegios eorumdem de omnibus debitis et Plegieris erga dictum Judeum.* Charta Gaucherii Comit. S. Pauli ann. 1216. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 868: *Blancham illustrem Comitissam Trecentem plegiam constitutum erga nobilem virum H. Comitum Barroductis... Si autem occasione hujus Plegieris domina Comitissa aliquod damnum incurreret, etc.* Charta ann. 1268. ex Bibl. Regia: *Loquel home icil assent mis en Plegieris por casu envers Lombars, etc.* Statutum ann. 1320. tom. 2. Ordin. Reg. Franc. pag. 580: *Tuit li vendeurs de poisson de mer donent chacun Plegieris de soizante livres Paris.*

¶ PLEGIAGIO, Ipsa fidejussio. Libert. castr. Maili. ann. 1229. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 716. art. 4: *Nulius in die mercati vel feria Mailiaci, vadium plegii sui capiat, nisi die constimili Plegiatio illa facta fuerit.* Vide in Plegius.

¶ PLEGIAMENTUM, Intercessio, vulgo Opposition, apud Argent. in Consuet. Brit. art. 4. edit. Paris. ann. 1608. pag. 1158: *Intercessio apud Romanos, oppositio: nostri Plegiamenta eodem significatu accipiebant, voce ne Francis quidem incognita, ex eo dicta, quod intercessoras vades dare, id est plegas, fore semper adigebantur, ex natura formula solemnitis.*

¶ PLEGIARIUS, Fidejussor, idem qui Plegius. Inventar. Chart. reg. ann. 1483. fol. 44. vº: *Lastera Philippi ducis Burgundia, per quam promittit acquiritare dominum regem et ejus Plegiaros*

sive fidejussores erga comitem Flandria, de summa quinquaginta mille francorum. De anno 1360. Occurrit ibi non semel.

¶ APPLIARE, Plegium seu vadem dare: *Appleger et cautionner*, in Consuetud. Allisiod. art. 135. Juliodun. cap. 1. art. 25. cap. 11. art. 2. Turon. art. 370. Pictav. art. 264. 270. 295. Rupell. art. 58. 59. Andegav. art. 60. 148. 147. 171. Cenoman. etc. Concilium Roffacense ann. 1258. cap. 5. de Clericis: *Ne agant, vel respondeant, vel se Appligent in foro seculari, de his, qui ad Ecclesiasticum, non ad forum pertinenti seculare, etc.* Concilium Turonense ann. 1292. cap. 10: *Item precipimus, Potestates, Baillivos, et quoscumque alios justitiam secularis ministros, qui amodo personas Ecclesiasticas, pro eo, quod super possessionibus, redditibus, et rebus aliis quibuscumque, quas Ecclesiarum et Beneficiorum, seu administrationum suarum nomine et ratione possident, se Appliegerunt, vel Contraplegierunt exram eis, etc.* Tabularium Grandmontense anno 1316: *Eidem procuratori nostro plenam et liberam potestatem dandi, libellum, seu libellos dandi et recipiendi, Appliegandi et Contraplegiandi, exigendi, etc.* Appliegationem facere de homine, Appliegamenta et Contraplegiamenta, in Regesto Parlam. B. fol. 79. Vide Sanjullianum in Antiq. Cabilonensibus pag. 405. Appliegement et Contraplegement, in Consuetud. Juliod. cap. 2. art. 13. cap. 37. art. 5.

¶ Vocem hanc minus dilucide exposuit doctissimus Cangius: plegium quidem seu vadem dare interdum sonat: sed saepius Appliegare est Querelam instituire, ut quis rem aliquam obtineat, aut amissam recuperet; atque ea notione accipienda haec vox in locis a Cangio laudatis. Is autem Appliegare dicebatur, quod plegium seu pignus daret in commodum rei cessurum, si ipse actor causa vel querela caderet: *Contraplegiare vero reum dicebant, cum dato sufficienti plegio, rem possessionem contra actorem sibi in judicio asserere contendeat.* Haec aperte docet vetus Consuetudo Andegav. apud de Lauriers in Gloss. Juris Gall. voce Appliegement: *Sont nommez Appliegemens et Contraplegemens par coutume, quand aucun se dit desceisi par autre de sa chose, soit meuble ou heritage, et il en met celui en proces a cause de la dite saisine; durant la dite saisine des dites choses luy appartenir, et requiert que les parties presentes, sequestration soit faite en main de justice de la dite chose de quoy il dit avoir été desceisi, la justice ne le doit pas croire de sa simple parole, et ne doit pas recevoir la sequestration estre faite de chose, que autre possede, s'il ne baille Plege... et si ledit defendeur se Contrapplege en advoquant a soy la saisine de la dite chose ou s'applege seulement, et il baille Plege, lors la chose doit demeurer en main de Court jusqu'à la fin du proces... et ainsi pour cause desdits Pleges, que baillent ledits demandeur et defendeur chacun de son costé, ils sont nommez et appellez par la dite Coutume Appliegemens et Contraplegemens.* Adde vet. Consuet. Pictav. lib. 2. cap. 19. et Stabli. Franc. cap. 68. lib. 1. Se appleger, ou complaindre, in Consuet. Lodun. cap. 1. art. 25. cap. 11. art. 2. et in vet. Turon. cap. 1. art. 25. cap. 12. art. 2. cap. 25. art. 7. cap. 27. art. 5. Faire appliegement, in laudat. Lodun. cap. 1. art. 23. et in vet. Turon. cap. 1. art. 28. quod in recentiori art. 27. dicitur Former complainte. Charta Du-

randi Episc. Cabilon. ann. 1291. apud Cussetum in Histor. Cabilon.: *Liberi sunt ab omnibus costumis, nec debent Applegiare de forefacto, nisi coram Domino suo unusquisque.* Vide Gloss. Juris Gall. loco citato.

• *Applegier*, eodem sensu, passim in Ordin. reg. Franc.

¶ Vox etiam nota in rebus feudallibus; quo potissimum sensu, discimus ex vet. Stylo Andegav. tit. d'Applegement privilegii: *Si aucun seigneur de fief a prins et saisi en sa main aucune chose tenuë de luy pour aucun cens ou devoir ou autre cause, le sujet qui tient icelle chose peut venir requérir delivrance du sien a Plege, et offrir à le baillier à son seigneur, baillier ou procureur, et le Plege present offrir à le plager. Et si ledit seigneur, ne ses officiers ne lui veulent faire delivrance, ne faire raison, le sujet peut faire Applegement contre le seigneur qui luy a fait tort, force et de nouvel depuis an et jour en ça, en detenant le sien, (et nommera quy) à tort et sur refus de plege.*

¶ *APPLEGIAMENTUM*, Querela, Applegement, ou complainte possessoire, in Consuet. Andegavens. art. 167. et alibi. Statutum Lugovici X. Reg. Franc. ann. 1815. tom. I. Ordin. pag. 622: *Item, super eo quod Curia nostra de novo recipit Applegiamenta a subditis dicti Ducis (Britannie) in ejus prejudicium, sicut dicit. Respondemus eidem quod hujusmodi Applegiamenta recipi de cetero nullatenus permittemus.* Statuta Eccl. Nannet. ann. 1385. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 998: *Na in eodem foro litigent per Applegiamenta vel querelas justitiam seu potestati seculari deferendo.*

¶ *CONTRAPLEGIAMENTUM*, Plegium seu vadimonium a reo datum, qui contra actorem causam suam est prosecutus, *Contraplegement*. in Consuet. Lodun. cap. 2. art. 13. cap. 37. art. 5. in vet. Turon. cap. 2. art. 13. et in Pictav. art. 16. 385. 397. etc. Charta Philippi V. Reg. Franc. in Tabul. S. Capellæ: *Annis singulis de cetero satisfiet de eidem firmis et redditibus... retentis nobis et successoribus nostris Regibus Francorum in locis predictis omnimoda justitia, alta et bassa, omnique commodo Contraplegiamentorum dictarum firmarum, in casu in quo dicti firmarii firmas dimitterent predictas; in quo siquidem casu nos dictum commodum retinentes, pretium firmarum, de quibus Contraplegiamenti perciperemus commodum... sibi præficere tenemur.* Ubi *Contraplegiamentum* videtur esse vadimonium, quod quis in fidejussionis sum pignus constituit: idem quod

¶ *CONTRAPLEGIUM*, Gall. *Contreplege*, *contregage*. Tabul. B. M. de Bono-nuntio Rotomag. sec. 12: *Posuit Michael Cailou frater predicti Oini de suo hereditagio ad valentiam predictæ terræ et domus in Contraplegium, et idem Oinus predictus de suo hereditagio ad valentiam predictæ terræ et domus similiter in Contraplegium.* Occurrit ibi non semel. Charta ann. 1256. in Chartul. S. Mellani Pontisar.: *Droco melendinarius de Drincuria et Eustachia uxor ejus dederunt in Contraplegium quoddam herbergamentum cum virgulto dicto herbergamento tenenti.* Vide *Contraplegium* suo loco.

¶ *RETROPLEGIA*, Eadem notione. Charta ann. 1180. ex Tabul. S. Mariani Autiss.: *Quod si facere noluerint, aut ipse Garnertus pactum quod se tenere plecevit non servaret, res suas misit in*

Retroplegias, ut ad eas canonici se verterent.

¶ *IMPLEGIARE*, In plegium mittere. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 5: *Si accusatus inducias competentes, et respondendi vel defendendi licentiam legitimum habuit, ne dissuasatus, vel implegiatus, vel illigatus, vel surreptione aliqua circumventus, aut fraude, judicetur.* Adde cap. 68.

¶ *REPLEGIARE*, Cautione redimere aliquid captum, Cowello. Fleta lib. 2. cap. 1. § 16: *De iis qui venant averia Replegiari.* Matth. Paris ann. 1240: *Aliquando ceperunt canes ipsorum, et homines suos male pertraverunt, et male tractaverunt, unde pugna aliquando facta fuerunt in Comitatu, et canes Replegiati, et pacifica inter eos de talibus conventionibus.* (Consuetud. Hasprensis ann. 1176. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 894: *Si quis in villa de latrocinio suspectus habeatur, ante Præpositum ecclesie per Majorem et Scabinos ad justitiam submoneatur; et si fidejussores habuerit, qui eum usque ad diem placiti sibi assignatum Replegiare velint, liber dimittetur. Ubi Replegiare tantumdem valet ac Plegiare. Cautioener; ita et in Chartul. SS. Trinit. Cadom. f. 78: *Solebat interesse placitis domine Abbatisse apud Ravent et Cadomum, et debet Replegiare homines Abbatisse apud Waravillam, vel alibi, si necesse fuisset.*) Le Roman de Gaidon MS.:*

Car envers vous le voudrai Replegiare.

Vide Rastallum verbo *Replevin*.

¶ *REPLEGIABILIS*, Qui plegio, seu fidejussore dato, liber evadit, causam suam prosecutus. *Replevisable*, in Statuto Westmonast. cap. 15. Idem Statutum cap. 2: *Quia Vicecorones, et alii, temporibus retroactis, latrones notorios et manifestos, et pro morte hominis et aliis felonis captos et imprisonatos, et qui non sunt Replegiabiles, per plevinam dimiserunt, contra formam Statuti apud Westmonasterium editi, de his, qui sunt Replegiabiles, et qui non, per quod ipsi malefactores irplegiabiles, etc.* Vide Fletam lib. 1. cap. 20. § 11. lib. 2. cap. 1. § 16. cap. 52. § 29. 41. cap. 65. § 7. cap. 70. § 13. 14.

¶ *IRREPLEGIABILIS*, Qui alicujus criminis accusatus plegium de juri stando dare non potest: sed statim carceri mandatur. Fleta lib. 1. cap. 20. § 97: *De Irreplegiabilitate dimissionibus per plevinam, de plegiabilia injuste delinquentibus.* Cap. 25. § 5: *Indicati autem, de facto Irreplegiabiles remaneant.* Vide lib. 2. cap. 1. § 11. 16. cap. 52. § 29. 41. etc.

¶ *PLEGIUS*, pro *Plegius*. Fidejussor, ex Gallico *Pleje*, unde *Plejer* *l'amende*, emendam ponere in pignus, quod male *Ploier* dicunt: nam *ps*, consonans est in hac voce. Fori Bigorritani art. 37: *Quilibet Miles Plegium Comitæ super eum ponat.*

¶ *Haud scio* tamen an ita male *Ploier* pronuntient: occurrit quippe *Amanda ployée*, *Gage ploie*. Vide *Emenda* 1. et in *Vadium* [*] et *Plicare*.] Consulendus præterea *Raguellus v. Plegier*.

¶ *PLEGIS*, ut *Plegius*. Notitia ann. 1124. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 638: *Promisit quod... ipse eundem Henricum monachis concordaret, et inde Pleges dedit.* Tabul. S. Vincentii Cenoman.: *Inde fuerunt Pleges de parte Abbatis et monachorum, etc.*

¶ *PLIVUS*, Eadem notione. Usatici Bar-

cinonenses MSS. cap. 22: *Placitum, in quo sit directum Armatum per Plivos vel pignoras convenientes.*

¶ *PLIVIVM*, Vadimonium, *Pleigs*. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 114: *Si ille, qui Plivium fecerit, fidem, quam convenit portare contempserit, liceat illi, cui mentitus fuerit, eum distringere, etc.* Occurrit ibi pluries. (Constitut. pacis in Append. ad Marcam Hispan. col. 1140: *Item constitutum est ut nullus homo pignorat res alterius pro Plivio vel pro alio quolibet negotio quod alicui vel cum aliquo fecerit, quamvis ille solverit.* Aliss ann. 1174. ibidem col. 1365: *Nullus homo ea animalia (aratoria) pro Plivio vel alia occasione capere vel rapere præsumat.*) Vide tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 885. 870.

¶ *PLIVIRE*, Fidejubere. (Charta ann. 1080. in Bibl. Colbert.: *Uque ad diem quo Pliviret dicitam in manu Vicecomitis debet ita emendare Imbertus, etc.*) Charta ann. 1211. in Regesto Comitum Tolosæ fol. 72: *Et ibidem Dom. Bernardus de Marestanno concessit eidem Dom. Comiti homagium, et Plivius per fidem sui corporis, et juratus super sancta Dei Evangelia, et mandavit et promisit, etc.* Alia anno 1238. ibid. fol. 80: *Per fidem suorum corporum Pliviverunt, et super sancta Dei Evangelia juraverunt, etc.* I.e. Roman de Garin MS.:

Si out lor seins et Plevi et juré.

¶ *PLEVIRE*, Eadem notione. Tabular. S. Eparchii Incullism. fol. 46: *Post res Plevit similiter fidem suam in manu ipsius abbatis Otto Bernardus, etc.* (Charta Archambaldi dom. de Solliaco apud Thomasser. in Biturig. pag. 714: *Quod si jurare non poterit, serviens Plevit et rusticus emendabit 12. denariis.* Litteræ Joannis Dalph. Vienn. ann. 1810. in Maceris Insulæ Barbaræ tom. 2. pag. 558: *Tractatus fuerit prolocutus et fide corporali Plevita invicem concordatus.* Droit de main plevie, in Consuet. Leod. edit. 1663. cap. 11. art. 13. dicitur jus quo superstes ex conjugatis, ubi non exstant liberi, in bona defuncti succedit, exceptis feodis aliisque nobilibus tenementis, quorum ususfructus tantum penes uxorem remanet. *Fille Plevide*, in Chronico Flandr. sponsa nuncupatur. Le Roman de Blanchandin MS.:

Mais sa vallet por le covrir,
A fait fancee et Plevie
Qu'il jamais n'en parlera,
Home ne feme nel dira.

Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Les trieves furent demandées,
Et cels dedens les ont données.
Les Troiens et les Grecois
Les out l'levies à un mois.]

¶ *PLEVISSARE*. Charta Vulgrini Comitæ Engolismensis ann. 1147: *Et ut hoc firmum et ratum sit, Plevissando fidem meam firmavi in manu Girardi Episcopi et Apostolicæ Sedis Legati, et obides dedi, etc.* Infra: *Promisi etiam Plevissando fidem meam, quod quando (filius meus) Miles erit, in fide sua similiter firmet.*

¶ *PLEUVIRE*, apud la Faille Annal. Tolos. tom. 1. inter Instr. pag. 54: *Et hoc totum Pleuvierunt eis predictus Pliisfortus et Salvanacus per fidem suorum corporum.*

¶ *PLEXIRE*, Eodem significato, in Charta ann. 1180. ex Tabul. S. Mariani Autiss.: *Quod si... ipse Garnertus pactum quod se tenere Plecevit, non serva-*

ret, etc. Si tamen legendum non est *Plevius*.

¶ **PLEVIMENTUM**, Fidejussio, juramentum. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1351. tom. 2. Ordinatio. pag. 470: *Se ad prædicta invicem adstrinxerunt et obligaverunt... sub sua fidei Plevimento*. Infra: *Sub dicto juramento*.

• Charta ann. circ. 1090. ex Tabul. S. Viet. Massil.: *Homines qui se dicebant alodarios, ante potestates fidejussores dederunt, ut transacta S. Apostoli festivitatis Petri redderent aut defenderent; quibus visum est quasi deliramentum nec turaverunt id ad attendere Plevimentum*. Hinc *Plevissables*, pro *Fiançailles*, Sponsalia. in Lit. remiss. ann. 1388. ex Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 270: *Jehan Crouset et laditte Oudinette devotent plevir et fiercer l'un l'autre... ladittes Plevissables ne se peuvent faire, etc. Plevye, eadem acceptione, supra in *Fiançailles*. Unde etiam *Plevissable*, pro *Plevissable*, qui in vadimonium seu *plegium* capi potest. Charta Joan. ducis Lothar. ann. 1382. in Chartul. Romaric. ch. 38: *Que laditte terre ensy appartenent à laditte englise, comme dit est, ne puet, ne doit pour que sumque cause, juste ou raisonnable, estre gayable, Plevissable, ne guerriable pour nostre fait*.*

¶ **PLEVIMENTUM**, Eodem intellectu, nisi etiam legendum sit *Plevimentum*. Charta Jordani Abbatis Juacell. ann. 1266. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 159: *Pro quo fendo seu feudis dicto domino Comiti (Folosano) suisque successoribus esse boni promittimus et fideles per nostræ fidei Plevimentum*.

¶ **PLEVINA**, Eadem notione. Charta Ludovici Comit. Blesensis et Clarimont. ann. 1197: *Ego plevium meum nantabo sicu solo, nisi Plevina emendanda plevium dederit*. Tabular. Calense pag. 62: *De quo racheo plevii sine fidejussore erant... erga dictam Abbatisiam de stando voluntati ipsius Abbatisiam, a qua fidejussione sine Plevina petebant liberari*. Vide Probat. Hist. Castillon. pag. 40. et Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1127.

¶ **PLEVINA**, Gall. *Plevine*, in Consuetud. Britan. cap. 11 et art. 192. Vetus Consuetudo Norman. cap. 60: *Plevine est autant comme promesse de loiauté: car celui qui pleige aucun, promet, que cil fera loiaument ce de quoi il le pleige*. Charta Petri Ducis Britannia anno 1237: *Et similiter plevii a Plevina prædicta tunc erunt penitus absoluti*. Perperam *plevina* edidit Augustinus du Pas in Stemmate Acigniacensi. Charta anni 1301. in Tabulario Sulliaci: *Census autem meos et venditionem et obliam meam mihi retineo sicut solitus sum*. Quibuslibet vero, quocumque die, ubicumque voluerit et poterit, *plegium* suum rantare, si notum fuerit esse ipsum *plegium*, vel nisi *Plevina* negata fuerit.

¶ **PLEVINA**, Vetus *Placitum* apud Perardum in Burgundicis pag. 229: *Sententiam autem ab ipso Comite et ipsius curia Guido Princeps judicialiter suscepit, et per Plevine sacramentum confirmavit*. Infra: *Et fidem suam super hoc per Plevinam obligavit*.

¶ Vocis etymon a Saxon. *pleoh* quod damnum vel Periculum sonat, deducendum opinatur Spelmanus; quia scilicet *plegius* damnum omne et periculum in se recipit: hinc *plegiare* dictum videtur, quasi periclitari vel damnum subire. A Latino præes, quasi *ple-*

gius, pro *pregius* vel *prejus* sit dictum, accessit Salmastius, quem consule de Modo usur. pag. 741. [Vide Schmevler. Glossar. Saxon. voce *Plegan*.]

¶ **PLEJARIA**, Vide *Plevaria*.

¶ **PLEIDEN**, vox Germanica, Machinæ bellicæ species. Chron. Noriberg. ad ann. 1384. apud Oefeltum tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 326. col. 2: *Herbipolenses se opposentes et resistentes, cum machinis, vulgo Pleiden, jaciebant lapides*.

¶ **PLEIDURA**, [Locus, ni fallor, virgulis implexis conclusus. Vide *Pleisseicum*.] [Idem quod supra *Pleudura*.] Vetus Notitia in Tabulario Abb. S. Amanii Inculismensis: *Dederunt S. Petro et S. Amanio omnes Pleiduras, quæ sunt juxta murum*. Charta anni 1228. in Tabul. Comitatus Inculismensis: *Quidquid juris habebamus pro Ecclesia S. Pauli in Pleiduris, quæ sunt ex parte novi Castri D. Comitis, et in Pleiduris ipsius Castri, et in barbacana, subposita Castro, etc. Alla Iteri de Magnaco: Ego Iterius de Magnaco dono filios et filias Giraudi et eorum Pleiduras, et omnium eorum progeniem, etc.* Alia ann. 1314. in 50. Regesto Philippi Pulcri Regis ex Tabulario regio num. 4: *Sive sint domus, Pleyduræ, vel arcæ, redditus, census, vel accipiamenta, etc.* Tabular. Nantoliense in Pictonibus ann. 1335: *Quandam Pleyduram una cum chappali domus*. Vide *Pleura*.

¶ **PLEISTURA**, in Charta Jordani Episcopi Lemoviensis apud Besilium in Comitibus Pictevensibus pag. 304: *Lat in alodum... turrem superiorem et dumjono, ubi sedet, et domos, et illos Pleisturas, quæ ad suam pertinebunt divisionem, pratum superius, etc.* [Pleiduras, editum tom. 2. novæ Gall. Christ. Inter Instrum. col. 172.]

¶ **PLEISSEICUM**, Gall. *Pleissis*, Domus suburbana, *Maison de Plaisir*, a *placendo* dicta, inquit Camdenus in Britan. in Trinobantibus. Alii *Sylvulam*, seu *Parcum* undique clausum esse contendunt. Josephus Scaliger, *Pleissis* sepe esse ait seu *placationem ligni*, ita ut *pleissicum* sit locus, palis seu virgulis implexis conclusus, vel certe domus rustica, aut prædium, in quo sunt parcelle *Plaisier*, nostris est *plectere*. Le Roman de Garin:

Les haies fait Plaisier et enforcie
Fosses ompréz, fosses recoullies.

Charta Michaelis Archiep. Senonensis. ann. 1190. in Tabular. S. Joan. de Jardo prope Meledunum. *Tam in nemore quam in plano, præterquam in haies Pleissatis, etc.* Atque ita vox *Pleissis*, sumi videtur in Charta ann. 1447: *C'est à sçavoir, que chacun homme, qui me doit le dit biens, doit faire iceus biens par chacun Samedi d'entre le premier jour de l'an et le jour de Pasques tant à Plasse: de la Guilleterie, qu'à faire toutes autres besognes*. [Alia ann. 1473: *S'ensuit les biens-neurs et corvageurs qui me doivent le bien a Plesser et hayer mes hayes en garrene*.] *Bois en pleissis*, que les aucuns appellent *Tousche*, in Consuet. Carnot. art. 12. Sunt autem *Bois de tousche*, arboræta, quæ circa domum principalem consita sunt ad ejus ornatum, vel quibus cingitur ac clauditur, in Consuetudin. Andegav. art. 117. Bles. art. 78. Britan. art. 275. [Habetur vestigium istius vocis in Tabul. Abslensi fol. 10: *Unam borderiam terre, quæ vocatur Toscha rotunda*.] Ut ut est, constat vocem *pleissis* apud nos semper sumtam

pro *parcis*, seu *alvis* sepibus clausis. Ordericus Vital. lib. 5. pag. 588: *Tunc etiam dedit totam decimam de Norum, propriumque Pleisseicum, et partem sylvæ*. [Tabular. B. Magdal. Castrodon. fol. 17: *Ut ipsi libere mortuum nemus ad usus suos et herbagium ad pecora sua olenda in nemoribus meis capiant, præter defensum meum et haies et Pleissicia*.] Charta Fulconis Comitis Andegav. apud Sammarthanos in Abbatib. Bellilocensib.: *Ad hunc autem præfatam Ecclesiam dono Pleusiacum (leg. Pleissiacum) meum, quod est juxta Tanseniacum, cum nemoribus, terris cultis et incultis, servis, ancillis, etc.* Tabul. S. Genovefæ Paris. ann. 1226: *In Pleissicio et nemore quod dicitur Cointart*. [Tabul. Abslense fol. 18: *In alodis, in gatis et in omnibus boscia de Condars ex vestro Plaisit circa castellum*. Vide *Plaisitium*.] Le Roman de Garin MS.:

Ni a guichet, ne sentier, ne larris,
Ne bois hautes, ne riche Pleissais,
Que ne sachons et may et Hernasdis.

Alibi:

Si n'en chasseroient jusques à un Pleissais.

Idem Poëta:

Sor ciel n'a tor, ne chastei si garri,
Recot, ne route, ne mur ne Pleissais,
Se il puet converser die à die,
Qu'il ne l'est ars, ô abete, ô pris.

Pleissis apud eundem:

Ni ot mampes, eue, bois, ne Pleissis,
Furs que la lande et le sablon legier.

Le Roman d'Aubery MS.:

Tuit en tentissent li bois et li Pleissis.

Pleissier in Chron. MS. Bert. du Guesclin:

Comtes, Dus y ot meins, et chevaliers priés,
Qui moit grant desir ont d'entrer sur le Pleissier.

Vide *Placitum*, Exemplum 2. et Augustinum du Pas in Stemmate Acigniacensi pag. 381.

¶ **PLESSIA**, Locus vel Silva sepibus clausa. Charta Philippi Episc. B. in Hist. MS. Monast. S. Albini Claterc.: *Concessit prædictis abbati et conventui illam partem forestæ quæ est ante portam curie abbatis, de illa nos quæ descendit ad Plesseiam monachorum dictorum*. *Plessey*, in Charta ann. 1294. Vide *Plessey*.

¶ **PLESSIA**, Eadem notione, in Tabul. S. Vincentii Cenoman. fol. 93: *Nec porci Roberti in sepibus monachorum, nec porci hominum monachorum in Plessiaco Roberti habebant pastionem*.

¶ **PLESSITUM**, in eodem Tabular. fol. 98: *Eisdem monachis dedi... boscum situm inter Plessitium meteoris meæ et eorumdem boscos*.

¶ **PLEXITUM**, Tabul. Vindocin. Ch. 231: *Apud Curcellos una masura habetur cum Plexitio, etc.* Adde Chartam ann. 1209. apud Menagura in Histor. Sablonsi pag. 864.

¶ **PLESSETUM**, Villa, sic dicta a sepibus quibus clauditur, nostris *Pleissis* hac notione, vox notissima. Charta Eugenii III. PP. ann. 1145. pro Abbat. Faremonast.: *Ecclesiam beati Johannis Evangelistæ cum omnibus decimis, sitam in Plesseto Arnulphi*.

¶ **PLESSIARE**, *Plectere*. Vide *Pleisseicum*.

¶ **PLEISTURA**, Modus agri. Vide *Pleidura*.

¶ **PLEITUS**, pro *Placitum*, Hispan. *Pleyto*. Tabul. Pinnat. apud Moret. An-

tiq. Navarra pag. 48: *Et convenerunt ad me in eadem villa: Vharie omnes Principes Pampilonenses, viri pauperes et femine super malos iudicatos et super malos Pleitos quos habebant. Vide Plenum.*

PLEJUS. Vide Plegius.

PLEMINA, PLEMINARE. Joan. de Janua: *Plemina, sunt ulcera et sulci in manibus et in pedibus callosis, unde Pleminare, reppiere, secundum Ugutionem.* [Gloss. Isid.: *Plemina, cum in manibus et pedibus calusi sulci sunt. Ubi leg. callosi. Rupturae sunt, addit Martinius, ex inflammatione, Gr. φλεγομαι.*] Papias: *Pleminare, Replere, plenarie et perfecte complere.*

PLENADERIUM, Infundibulum, Gall. Entonnoir. Inventar. ann. 1478. ex Tabul. Flamar.: *Item plus unum Plenaderium, sive sive entonade, cum sua canela ferri.*

PLENAGIUM, Monasticum Anglic. pag. 596: *Et pasturam porcorum suorum, sive Plenagium, et decimam panagii mei.*

PLENALITER, PLENARIE, Plene, omnino. Acta S. Hemmæ tom. 5. Junii pag. 502: *Et quis sua opera ac virtutes Plenaliter possit enarrare.* Rolandinus de Factis in Marchia Tarvis. lib. 10. cap. 17: *Decapitati sunt ambo eadem hora. Et sic iuramentum ipsorum adimpletum est Plenarie, quod unus videlicet alterum non deseruit.*

1. PLENARIA, seu plenaria securitas, ἀποχή πληρωπία, cujus formulam sub Justiniano exaratam descripsit ex veteri Instrumento Bibliothecæ Regiæ Barnab. Brissonius lib. 6. Formul. pag. 846. [Deinde Naudæus et postremo Mabillonius in Append. Suppl. ad Diplom. pag. 90.] Julianus Antecessor Constit. 124. § 8: *Exactors tributorum Plenarias, vel securitates, sive apochas pensitantibus faciant, etc.* Ubi in Græco textu Nov. 128: *Ἐπιπρό δὲ τῶν δημοσίων συντακτικῶν τὰς ἀποχὰς ἕτοι ἀρτιπρωπίας, μερικὰς τε καὶ πληρωπίας, πᾶσι τῶν ποσῶν κατὰ τῶν τὰ δημοσία ὑποδεχομένων γίνεσθαι διορίζομεν.* S. Augustinus in Psal. 81: *Nam quisque pro malo nostro exolvimus, quod debemus, et pro posse virum nostrarum, quasi candorem passionum inferimus. Parata vero Plenaria passionum omnium non erit, nisi cum seculum finitum fuerit.* Diurnus Romanus cap. 6. tit. 20: *Unde amplissima vobis hereditibusque vestris cautela, Plenariam securitatem duximus munitendam.*

2. PLENARIA, Proluvies, eluvio, Ital. Piensa, Gall. Débordement. Fragm. Hist. Fulgin. ad ann. 1288. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi. col. 141: *Et fuit tam magna Plenaria fluminis, quod bladum repositum prope flumen arripuit aqua, et devastavit molendina rotaria... Fulginate videntes tam magnam Plenariam, exiverunt per portam Contrastanghe; et quum venissent in campo juxta S. Catherinam veterem, Plenaria incipit minuere, etc.*

PLENARIE, Plene, Gall. Entièrement. Constitut. pro Abbatis S. Pauli Narbon. ann. 1127. Inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 34: *Et non sint negligentes, neque egrediantur a choro in Laudibus neque ad Te Deum laudamus, imo sint ad Primam Plenarie et ad capitulum. Vide Pleniter.*

PLENARIS, Integer, totus. Charta Guidonis Archiep. Bituric. ann. 1279. apud Thomasser. in Biturig. pag. 118: *In ipsa medietate nemoris ubi non erit*

foresta, dicti homines habebunt suum Plenare usagium.

1. PLENARIUM, Amalarius lib. 4. cap. 48: *In præcipuis Dominicis, in quibus cantilenam ac officia lectionis absque recordatione transigi non possunt, ut puta per Adventum et Quadragesimam, et excellentissimorum adventerint solemnitates Sanctorum, in procrastinatione observantur: videlicet ut eodem datario quo accidit, si non potest persolveri, crastino redatur Plenarium solenne, i. officium plenarium. [Officium plenarium mortuorum, in Maceris Insulæ Barb. tom. 1. pag. 89. id est, cum Vesperis, tribus Nocturnis et Laudibus. Vide in Officium, et infra Plenum. Plenarium, alia notione, vide in Missale 2.]*

In quo positum fuerit aperte docet Charta ann. 1196. in Chartul. Clarifont. ch. 76: *Quod singulis annis, revoluta anniversario die obitus mei, fiat pro me in vigilia, et commendatione et missa Plenarium servitium in conventu.*

2. PLENARIUM, Liber quivis, in quo aliquid plene continetur, puta quatuor Evangelia, omnes epistolæ canonicæ, etc. Charta Ludov. Pii ann. 832. tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 585: *Census cunctos, tam in oleo quam in cera, sive denariis, pleniter partibus præfatis ecclesie, sicut in Plenariis et brevibus ejusdem matris ecclesie continentur.* Alia Henr. dom. de Sevelde ann. 1249. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 99. col. 2: *Ut autem adhuc dilectio, qua ipsam ecclesiam ex intimis sinceris amplectimur, in effectu operum amplius elucescat, prælibatis ecclesie Plenarium nostrum gloriosius, quod habemus, nobis de seculo migrante, ordinavimus insuper exhibendum.* Rursus alia ejusd. Henr. ann. 1268. ibid. pag. 115. col. 2: *Addentes eidem domui pro suo decore partem reliquiarum nostrarum, id est, Plenarium, quod est sine libro Evangeliorum, etc.* Invent. ann. 1387. tom. 7. Sept. pag. 807. col. 1: *In quinta tabula in parte superiori habens Plenarium S. Marci.*

3. PLENARIUM, Arca, theca. Chron. Tegerns. apud Oefel. tom. 1. Script. rer. Rencar. pag. 631. col. 1: *Hic (Marquardus abbas) anno Domini 1307. Plenarium magnum, in quo S. Quirini et aliorum reliquiarum sanctorum inclusæ fuerant, aperiens, in duo Plenaria pretiosa auro fulvo tecta et gemmis decorata reposuit; que quidem Plenaria hodie habentur.*

PLENARIUS, Plenus, integer. Charta ann. 1340: *Pro ut de procuratore sua in nota subscripta Plenariam fidem fecit.* Plenaria indulgentia, in Chron. Astensi apud Murator. tom. 11. col. 276. et alibi. Vide Missale 2.

PLENARIA SYNODUS. Collector anonymus Canonum Pœnit. qui ante sæculum nonum vixit, in fine Præfat. suæ tom. 11. Spicil. Acher. pag. 10: *Denique ipsa sacra et generalia Canonum decreta... Plenarium Synodum dicunt esse ubi cum suis diocesanis Metropolitanus fuerit Episcopus.*

PLENARIUM, Tabulatum, suggestum. Charta ann. 1380. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 472: *Quæ quidem capella, licet unum Plenarium exerceant, ut in ipsa in majori possent existere quantitate, sic modicum continet spatium, etc.* Vide supra Plancharium 2.

PLENCUS, Charta Carolom. reg. Ital. ann. 878. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi. col. 939: *Dedimus præfatis Hilloni in comitatu Prissano in loco, qui dicitur Ritofa, curtem illam cum domibus et edificis omnibus, et hobas, hoc est,*

sortes, Plencos quatuordecim, cum mancipiis utriusque sexus, cum agris cultis, etc. An pro Plentus vel Plentus, locus arboribus consitus?

PLENIGENTIA, Punctus mundi. Plenicentrum aperi, apud Mart. Capellam lib. 8. pag. 330.

PLENIPOTENTIARIUS, Legatus cum summa potestate, qui habet plenum posse, Plenipotentia. Archivum Turris Londin.: *Litteræ patentes de potestate data Johanni Britannis Duci nepoti suo, capitaneo generali Anglorum et aliorum suorum militum in Aquitania Johanni de S. Johanne Aquitanis senescallo... suis Plenipotentiaris tractandi de confederatione in eunda inter prædictum Regem et magnificum principem Regem Castellæ illustrem.* Adde Instrum. tom. 4. Gall. Christ. col. 425.

PLENITER, Plene, omnino. Gesta Episc. Cenoman. apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 71: *Cum sancto Remigio diu conversatus est (Principius) suisque exemplis et doctrinis instructus, Pleniterque edoctus, etc.* Vetus Notitia Inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 142: *Testes veraces homines pagenses, perspicui fide, atque rebus Pleniter opulenti.* Vide Plenarie.

PLENITUDO, Res integra. Optatus lib. 1. de Synodo Cirtensi Donatistarum: *agens: Harum Plenitudinem rerum in novissima parte istorum libellorum ad implendam fidem adjunximus.* Concilium Parisiense ann. 847: *Plenitudo autem Capitulum, que in plenitudine Synodali actionum habentur, unde hæc commemorationes excerptæ sunt, ita per loca continentur.* Concilium apud S. Macram ann. 881. cap. 8. de Carolo Mag.: *Et quando ad placitum suum veniebat, omnia subtiliter tractata Plenitudinem consiliatorum suorum monstrabat, et communi consilio illa ad effectum perducere procurabat.* Vide [Addit. 2. ad Capitul. cap. 28. Capitul. Caroli C. tit. 32. tit. 87. num. 14.] Avitum Viennensem Epist. 2. ex Baluzianis et Glossar. med. Græc. in Πληρωπία.

Nostris Plenité. Chartular. S. Joan. in valle: *Hæc est libertas ecclesie beati Johannis de Braioto; quod prior illius ecclesie in tota terra, quam sub potestate mea possidet, ubicumque sit, tam in feodis quam in proprio meo, jurisdictionis habet Plenitudinem.* Stat. ann. 1254. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 46. v.: *Voulons que (toutes les choses devant ordonnées) soient déstroitement gardées de nos baillis et subgés, puisnéus à nous la Plenité de la royal puissance de i déclarer, muer ou corriger, adjouster ou amenuiser.*

PLENITUDO, Copia, abundantia. Memoriale Potestat. Regiens. ad ann. 1280. apud Murator. tom. 8. col. 1148: *Pons do Brazolo destructus fuit per Plenitudinem aquarum; et inundationes diluvii ita venerunt magnæ et maxime quod dictum pontem destruxerunt.* Adde Gasp. Barthi Gloss. ex Hist. Palæst. Raimundi Aquilæ, apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 266. Hinc Plainte, nostris, eadem notione. Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

C'est li regne de Foecidia,
Une terre mult deliteuse,
Et de tresors bien abondouse,
O grant Plainte de Chevaliers
D'armes garnis et de destriers.

Planté, ibidem:

De vitaille ont grant Plantés.

Le Roman de Vacce MS. :

Li Dus a la Planté de la Chevalerie,
Li Dus a la Planté de la guaignerie,
Li Dus a la Planté de la bonne gent garnie.

Occurrit passim apud Scriptores nostros vernaculos.

• **Planté**, eodem intellectu, in Comment. ad Psal. ex Glossar. ad calcem Joinvil. edit. reg. *La terre est au Seigneur et sa Planté est sa*. Unde nostratibus *Planté* et *Plantéus*, pro *Fertile*, *abundans*, *fertilis*, rebus omnibus abundans. Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 198: *Li terrois qui est entour, est moult Plantéus et moult habundanz*. Ubi Almoïn. lib. 2. cap. 24. ibid. pag. 59. habet: *Terras habens fertiles*. Hist. contin. Guill. Tyril apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 693: *Li vaisel de l'ost aloient chacun jor à Damie, et amenoit en l'ost mandes, et que li os estoit bien Plantéif*. Ibid. col. 702: *Un vaillant home, qui avoit nom Anseau, lequel maintin bien la terre, selonc le mauvais point où ele estoit. Et por ce qu'il la puet miez maintenir, fit il pès et aliance de Comans, et espousa la fille d'un Comans por miez atraire à soi; et de ce avint que la terre fu en meilleur point et plus Plantéive*. Hinc *Planté*, pro *Amplius*, vulgo *Plus*, *davantage*, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 317: *Icellui Blondel dist au suppliant moult arrogamment et par grant air, que s'il en parloit Planté, qu'il le gèteroit sur les chiens*. Vide *Planta* 2.

• Eiusdem originis videtur vox Gallica *Plaintif*, pro *Saccus*, quia in eo multa congeri possunt. Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 188. ch. 178: *Jams Vidau montra au suppliant un plain Plaintif ou sac plain de bourre, etc.*

• **PLENITUDO**, integritas. Charta Wernheri Argentini. Episc. apud Eccardum Origin. Habsburgo-Austr. col. 112: *Donec facultas: ediret reformandi in pristinum Plenitudinis statum*.

• **PLENITUDO**, Absolutio, expletio, Gall. *Accomplissement*. Capitul. l. b. 7. cap. 880: *In sacerdotis pendat arbitrio utrum dignus sit corpus Christi accipere aut usque ad Plenitudinem penitentis ab eo separari*.

• **PLENITUS**, Plene, omnino. Charta Ludov. Pii ann. 819. tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 517: *Ut Plenitus sub regula S. Benedicti Domino militarent, etc.* Vide *Pleniter*.

• **PLENIUM**. In plenum, Plurimum. Acta S. Procopii tom. 2. Julii pag. 146: *Monasterium ipsum in Plenum exaltavit*.

• **PLENTERIUM**, Plantarium, vel locus arboribus consitus. Charta ann. 1371. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 87: *Item quoddam Pleniterium situm ad dictam fontem S. Bartholomei, continens decem quarterias vel circa*. Vide supra *Plantitium*.

• **PLENUM POSSE**, Summa et amplissima potestas, Gall. *Plein pouvoir*. Procuratio Petri Reg. Aragon. ann. 1232. apud Rymer. tom. 2. pag. 210: *Damus vobis Bernardo, et Jarberico, Plenum posse, quod autoritate nostra possitis consentire super matrimonio*. Charta Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1496. apud eundem tom. 12. pag. 687: *Damus et concedimus vobis dicto Episcopo commissario et procuratori nostro Plenum posse nostrum, ut, etc.*

• **PLENUNARE**, Replere, in vet. Glossar. ex Ood. reg. 7618.

• **PLENUS**. Plenum officium, Plena vigilia, Voces usitatae, ubi de societibus initis inter monachos variorum monasteriorum, quibus sibi invicem preces, cum e vitamigraverint, pollicentur Pleno officio significant officium solemne defunctorum, hoc est, cum Vesperis, tribus Nocturnis et Laudibus; Plena vigilia indicant tres Nocturnos. Martyrolog. S. Albini Andegav.: *De monacho S. Maris de Ponte Otranni unum officium Plenum cum Missa*. Ibidem: *De Canonico S. Mauricii Andecavensis... VII. vigiliis, quarum primam Plenam, ceteras cum tribus lectionibus*. Vide *Plenarium*.

• **NEMUS PLENUM**, Integrum scilicet et densum, Gall. *Un bois bien fourni*. Charta ann. 1257. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 521: *Item quamdam paciam nemoris, sitam in foresta dictae ville de Nantiau, continentem viginti sex arpenta nemoris Plant, Gallica Avenabile*.

• **PLENA CRUX**, Testam. Petri dom. de Paluello ann. 1241. inter Probat. tom. 2. Hist. novæ Burg. pag. 14. col. 2: *Concedo ecclesie B. Vincentii de Gabbone... omnes annulos nostros et lapides meos et reliquias, que invenientur in copinello meo sicillato sigilli mei, pro quadam cruce Plena facienda*. Id est, que tota ex his compingatur.

• **AD PLENUM INFORMARI** de re aliqua, Omnino, plene, Gall. *Plinement*, apud Lucwig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 417. et tom. 8. pag. 67. Vox non ignota Latinis.

• **AD PLENUM ASCENDERE**, dicitur de canonico, qui a plano chori ad superiores sedes ascendit. Vide supra *Ascendere*.

• **AD PLENUM RECORDARI**, Gall. *Se ressouvenir en plein*. Acta Mss. Inquisit. Garcass. ann. 1306. fol. 60. v. : *De quorum numero non recordatur quod Plenum*.

• **IN PLENUM DARE**, Plene, in totum et absque conditione. Pomponius D. leg. 40. tit. 7. lib. 11.

• **IN PLENO MENSURARE**, id est, Ad mensuram cumulatam: *rasa* enim opponitur. Charta ann. 1346. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 530: *Item pro 152. conquestis avenis, quarum 12. faciunt unum cartaronem, quia mensurantur et solvantur in Pleno, computando cartaronem avenis ad tres solidos Turon... Item pro 15. conquestis frumentis, quarum undecim faciunt unum cartaronem, quia mensurantur et solvantur in raso*.

• **IN PLENO VICO**, Gall. *En pleine rue*. Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 8: *Cum dictus Richardus dagan suam in Pleno vico... super ipsum Johannem traxisset, etc.*

• **PLENARIA**, Charta Senatus populi que Romani apud Baronium ann. 1188: *Quidquid ab eis conventum est et permissum Romæ per scriptura, ac juramenta, ac Plenarias, et stararias, ac preces, etc.* Leg. forte *plegerias*, nisi *plenaria* idem sit quod *pletum*, seu *placitum*, de quo mox. [Mendum esse pro *plejaria*, vix mihi dubium est.]

• Præterquam quod *plejarias* habet eadem Charta apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom. Mss. Ita legendum esse probat Regula hospit. S. Jac. de Alto-passu ann. circ. 1240. cap. 65. ex Tabul. archiep. Paris: *De fratre Plejariam faciente*. Frater si res hospitalis comitibus et baronibus secularibus vel personis mutaverit, vel Plejariam fecerit, vel sub

pignore... posuerit, etc. Vide *Plejus* in *Plejus*.

• **PLERIUM, PLERUM**. Gloss. Gr. Lat.: *Ἰσχυρὸν ἀπὸ τῆς, τῆς, Πλῆρον, ἀρμάνιστον*. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 163: *Navis habens in malo duas peticas, et in Plerio runcula sive fuce incidere funes caratellis ligatas, ut ruant super navigia tuorum hostium cauas comburendi et fragilandi*.

• **PLEROMI, et PLEROSIMI**, Numeri militares, qui sacramentum suum *αληποτες*, seu complent, ut est apud Scholiastem Juliani Antecess. Vide Jacob. Gothofredum ad Leg. 1. Cod. Th. de Domestic. et Glossar. med. Græcit. col. 1182.

• **PLERUM**. Vide *Plerium*.

• **PLESBICITARE, PLESBISCITARE**, Litterare, lite contendere. *Plesbicitare* seu *judicialiter agere*, in Charta ann. 1502. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 787. Menotti sermones fol. 79. v. : *Sed si deberem cras incipere ducere processum, potius vellem dare adversæ parti Dc. scuta, quam incipere rursum Plesbicitare seu habendo tantos labores, etc.*

• **PLESCULUM**, an Vivarium, receptus aquarum? Charta ann. 989. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 41. col. 1: *Quomodo vadit ipso Plesculo*. Vide supra *Platema*.

• **PLESDURA**, Locus vacuus indefinitæ magnitudinis, ubi edificium quodvis construi potest, idem quod supra *Pledura*. Charta ann. 1309. in Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 73: *Item quod dictus armiger et sui heredes habeant perpetuis, in dicta bastida S. Ludovici, duas Plesduras franchas, pro faciando furno vel alio edificio*.

• **PLESSA**, Virgulta implexa. Charta ann. 1215. pro Monasterio Burguliensi, apud Labbeum in Miscell. pag. 641: *Prædicti vero homines de tenimento de Coldris debent ire... ad Plessas per tres dies in feriis Natalis*. Vide *Plessas*.

• Haud scio an non de *Placito* hic *Plessa* intelligenda sit: opera quippe non exigui debet in feriis Natalis: at *placita* in illis habebantur, ut videre est in *Placitum*.

• **PLESSA**, Parcus seu locus palls vel virgulis implexis conclusus, nostris *Plessés* et *Plessas*; unde *Plessars*, sepibus claudere. Charta ann. 1244. ex sched. Mabill.: *Item quod Plessas de Linca sunt monachorum... ita tamen quod non possunt in dictis Plessis exempla facere; sed Plessare possunt et defendere quousque pessunia sit bannita*. Alia ann. 1396. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 908: *Præterea quietati dictis fratribus Plessam suam, que est circa ambitum domus de Fontsharays, ad omnem voluntatem suam faciendam, usque ad magnam meam forestam*. Vadia official. reg. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 418. v. : *Pour la garde de herbergement de la Plessés et de la terre d'Avessé, vilj. den.* Lit. remiss. ann. 1476. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 1575: *Le suppliant et ung autre en sa compaignie emmenerent une jeune femme amoureuse en unes Plesses, et groyes près d'illec*. Hinc *Plessieur*, qui *Plessas* facit, in Recognit. feud. Ms. dom. de Veteriponte et de Buri ann. 1366: *Item de chascun obliu une journée de Plessieurs*. *Plessier* vero, pro *Plier*, *baisser*, *Flectere*, in Lit. remiss. ann. 1476. ex Reg. 201. ch. 74: *Jehan Patarin bailla à Guillaume Suire du poing sur la teste, tellement qu'il lui fist treffort Plessier le coul*. Vide supra *Placticum*.

• **PLESSATUM**, Jus *Plessas* seu virgulta in foresta cædendi: nisi locum intelli-

gas sepibus conclusum, atque adeo idem sit quod *Defensa* 3. Charta ann. 1209. apud Menagium in Hist. Sabol. pag. 364: *Dederunt etiam... Plessatum forestarum, et molendina, et stagnum, cum omnibus pertinentiis de Perodio-Novo.*

¶ **PLESSEIA, PLESSEICUM.** Vide *Pleisseicum*.

¶ **PLESSEIUM.** Sepes ex virgulis implexis. Lit. Henr. comit. Trec. ann. 1170. in Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 107: *Totum nemus cum fundo terræ in quo habitant, sicut exteriorum et Plesseiorum et forestarum clausura circumquaque demonstrat.* Vide supra *Pleissia*.

¶ **PLESSES,** ut *Plessa*, a Gall. *Plessis*. Vide *Pleisseicum*. Tabul. Burgol. ann. 1263: *Cum nos peteremus plures angarias, perangarias et costumias ab hominibus virorum religiosorum abbatibus et conventibus de Burgolio... videlicet... boquespent et Plesses ad animalia silvestria capienda, etc.*

¶ **PLESSIACUM, PLESSITUM.** Vide *Pleisseicum*.

¶ **PLESSITIA,** Virgula, virgultum. Chartul. S. Petri Carnot.: *Boscho autem predicto utentur idem Tironenses, præter defensionem scilicet et huius, de Plessitia ad calefaciendum.*

¶ **PLETHORIASIS, PLETHORICUS.** Vide *mox Pletoricus*.

¶ **PLETONEDA,** Locus palis seu virgultis implexis conclusus, parvus. Charta ann. 1060. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Donamus totam decimam tam in pane quam in vino, quam in carne, quam in fructibus, et totam Pletonedam quæ est contra S. Christophorum in consta, quæ consta tenet se cum prato.* Vide *Pleisseicum*.

¶ **PLETORICUS.** Hermannus de *Lerbake* in Chronico Comitum Schawenburgensium pag. 35: *Et quia multum fuit Pletoricus, toto corpore demigratus est.* [Lexicon medic.: *Pletorici, quatuor humoribus abundantes, pingues, pleni. Pletorici, humorum repletio.* A Græc. Πλεθρον, multitudo, copia.]

¶ **Glossar. medic. Ms. Simon. Januens.** ex Cod. reg. 6359: *Pletoricus, plenus, repletus.* Vide *mox Pletura*.

¶ **PLETUM,** Placitum, Gallis *Plet*. Charta Anacleti PP. in Chron. Renov. S. Sophiæ pag. 694: *Ut nullus... hæc molendina... in Pletum ponere, vel oppignerare præsumat.* Vide *Placitum*, et *Plitum*.

¶ Vel potius *Plegium*, vadimonium. Vide in *Plegius*.

¶ **PLETURA,** Repletio, ex Glossis ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passion. cap. 140: *Quod si te fomentante cum sacellis, dolores fuerint levigati, ut etiam ægrotans manifeste levior se sentiat, cognosce non in eo esse Pleturam.* Vide supra *Pletoricus*.

¶ **PLEVESIS,** Pleuritis, Massiliensibus *Pluvesin*. Miracula MSS. Urbani V. PP.: *Paliabatur gravissimum dolorem in latere sinistro, quod Plevesin vulgariter appellatur.*

¶ **PLEVIANUS,** Paræcus, *Plebanus*. Acta SS. tom. 1. Junii pag. 772 ubi de S. Gerardo: *Qui debebant ex debito post crucem cum Pleviano suo venire, ad visitandum ibidem sanctum corpus. Plevitas, pro Plebitas, ignobilitas, apud Nonium ex Catone et Hemina.*

¶ **PLEVIMENTUM.** Vide supra in *Plegius*.

¶ **PLEVINA, PLEVIRE,** etc. Vide *Plegius*. **PLEURA,** Modus agri in Pictonibus, forte ex Gr. πλερον, mensura 100. pedum quaquaversus. Laudatur in *Histo-*

ria Richeliana Duchesnil pag. 117. Charta Thomæ Abb. de Englia anno 1289. qua *Joannes Chailiac* vendit *quasdam Pleuras, quæ fuerant defuncti Joannis de Yprio.* Vetus Consuetudo villæ de Perusa ann. 1275. apud Thomasserium lib. 1. Consuet. Bituric. cap. 66: *Ou chemin deveit avoir 16. braces de lonc, et oct braces de ample, laus autres fors de chemin 16. braces de ample, et checuhe Pleure douet au Seigneur i an une quartie de froment, vendant et comptant, aensi com est taillé la quartie. Infra. Et si hom i prant Pleure, doit bair vint un an, ou la daet clorre, etc.* Occurrit ibi pluries, ubi pro mensura videtur usurpari, [vel potius pro loco vacuo, Gall. *Place vacante*. Vide *Platea*.] Vide *Pleidura*.

¶ Idem quod supra *Pleidura* et *Pleidura*. Vide in his vocibus.

¶ **PLEURESIS,** pro *Pleuritis*. Nostris. *Pleuresie.* Utitur Hubertus in Vita S. Gudulæ num. 38.

¶ **PLEURIS,** Eadem notione. Vita B. Columbæ Reatina tom. 5. Mali pag. 883: *Qui cum pluribus infirmis profuisset, et senel pro quodam Pleure fatigato voluisset particulam dividere, etc.*

¶ **PLEURISIS,** Pleuritis. Ital. *Pleurisi*, Gall. *Pleuresie*. Acta B. Anad. tom. 2. Aug. pag. 692. col. 2: *Paucis vero post diebus, febris continua et Pleurisi, ac illam seu laterum doloribus eodem in conventu detentus seu percussus fuit.* Vide *Pleuresis*.

¶ **PLEUSIACUM.** Vide *Pleisseicum*.

¶ **PLEUTERIA.** Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1279. in 3). Regesto Archivi Regii ch. 129: *Item assignamus eidem Episcopo et successoribus suis... 4. libras Turon. annui redditus percipiendas ab eodem Episcopo et successoribus, in Pleuteris dictis Vicecomitalibus, sitis in tenemento Nemausensi, quæ a domino rege tenebantur cum dominio, laudimia, consilio, et censu 2. solid... Item quod dicta assignatio Pleuterium continet in se 32. quarterias, quæ 32. quarterie sunt versus honorem dicti Episcopi de Bastida, etc.* Sic omnino scriptum, forte pro *Plantariis*. Vide *Plantata*.

¶ Recte Cangius restituendum esse *Plantaria* suspicatus est. Et quidem in Charta sequenti, quæ est de eadem re in eod. Reg. legitur, in *Plantariis vicecomitalibus*. Vide supra *Plantarium* 2.

¶ **PLEUVINA, PLEVIRE, PLEVINE.** Vide *Plegius*.

¶ **PLEXACEUM,** Locus vacuus indefinite magnitudinis, ubi ædificium quodvis construi potest. Chartul. Micicæ. *Habitationes rusticanas, id est, granicas suas, quæ necessariæ erunt, tam ipsis monachis quam rusticis eorum, qui ad hospitandum venerint implexaceis* (leg. *hauddubie in Plexaceis*) *veteris sive novis, concedo eis, et unusquisque arpennium suum habebit, qui et ipsi cum arpennio suo et hospitatu suo in dominatu monachorum erunt.* Vide supra *Pleidura*.

¶ **PLEXICUM,** Locus palis vel virgulis implexis conclusus. Charta Guil. de Rupibus ann. 1209. inter Probat. Hist. Sabol. pag. 364: *Dederunt molendina de Rougeret... et potestatem ibi faciendi compros et Plevitia.* In eadem Charta edita inter Probat. tom. 2. Annal. Premonst. col. 356. loco *Plevitia*, legitur *Potinezaur*; quia in hujusmodi Plevitis, postibus seu palis utuntur. Alia ann. 1215. in Tabul. S. Petri Carnot.: *Concessi in perpetuam elemosinam ecclesiæ B. Petri Carnotensi et monachis ibidem famulantibus heremitagium de Fatgermont, cum Plevicio eidem heremitagio adjacente,*

quæ et libere possidendum. Vide supra *Pleviticium* et *Pleisseicum*.

¶ **PLEXITUM.** Vide *Pleisseicum*.

¶ **PLEYARE,** In pignus dare vel accipere. Charta ann. 1328. in Reg. 65. bis Chartoph. reg. ch. 194: *Per bajulum regium possunt dictos syndicos et gardias facere pignorari, vel animalia eorum et aliorum hominum Pleyari facere et banniri; et si plegium vel bannum propter hoc positum fractum fuerit sive spratum, propter hoc habebit bajulus regius suam legem... Dicta animalia de dicto castro Pleyata seu bannita, etc.* Vide in *Plegius*.

¶ **PLEYDUBA.** Vide *Pleidura*.

¶ **PLEYDUYRA.** Vide supra *Pleidura*.

¶ **PLEZARIA,** Cautio, vadimonium, Italis *Piezaria*. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 492. ad ann. 1311: *Pro quolibet termino non observato, et de sic observando det idoneam Plezariam ad beneplacitum domini Ducis.* Vide *Plegius*.

1. **PLICA,** Plicatura, vel involutio. Math. Westmonasteriensis ann. 1217: *Prisones, castra, debita redemptionum, obligationes, juramentorum fidei interpositum, obsides et consimilia, utrobque sine Plica fraudis plene et plane dimittentur.* Idem ann. 1254: *Insonuit ictus tonitruum cum fulgure, quod cadens super turrim Ecclesiæ... maximam quercum, quasi Plicam contorsit, et quasi in fila minuta dissipando contrivit.* [Spicilieg. Fontanell. MS. pag. 87. *Cum vero corporale plicatur, sint quatuor Plices in longitudine et tres in latitudine; per quatuor Plices designantur quatuor virtutes cardinales, et per tres alias tres virtutes theologales.*]

¶ **PLICA,** Plicatura, Gall. *Dos, repli d'une lettre.* Bulla Clementis V. PP. ann. 1311. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. hove edit. col. 72: *Et super Plicam scriptum est, registrata.*

2. **PLICA,** Vestis monachicæ pars, a plicaturis sic dicta. Constitut. Cluniac. MSS. ann. 1301 in Tabul. B. M. Deaurate Tolos.: *Nullus monachus, sive in abbata moretur, sive in conventuali vel non conventuali prioratu per villam in qua habitat sine froco, aut. apa regulari, Plica circumquaque collum non sula, præsumat incidere, aut alicubi equitare.*

3. **PLICA,** Morbi genus, in Vita B. Ladislai apud Papebroch. [tom. 1. Maii pag. 608: *Plica, lingua nostra vernacula Gordzic, morbus ille vocatur. Malum et virus hoc, non modò circa capillos, sed et in venis, nervis, musculis, carne et ossibus hærens, vehementer homines cruciat et torquet; ossa interdum non solum loco movet, sed etiam in partes minutas confringit; grassatur perniciose per omnia membra, cibos grossiores respuit, delicatos potus interdum solos admittit; alias ad pugnam paratus maxilliarum dolorum gignit materiam, universaque viscera corporis cruciando depopulatur, artuum quoque penetrat intima, plena doloris ingerens vestigia; in Russia potissimum provincis omnibus perniciose parturit germina. Occurrit iterum in Mirac. B. Kingæ tom. 5. Julii pag. 755. ubi Solerius notat sub finem sæculi 16. hunc morbum observari primum cõpisse.]*

4. **PLICA,** Angulus, curvatura, Gall. *Angle, coude*. Charta Phil. Pulc. ann. 1310. in Chartul. abbat. Regal. loci part. 1. ch. 28: *Pro ampliacione et directione dicti loci sui, ut fieri possit dicta clausura sine angulis sive Plicis.*

5. **PLICA,** Excusatio futilis, qua

quibus sese implicat, rem propositam denegando. Vita S. Goberti tom. 4. Aug. pag. 383. col. 2: *Imminente quippe tempore, quo pius Gobertus ad nuptias superni regis convocatus, omni occasione spreta, nec iuga bouum, nec villas emens, sine Plica et scrupulo, simplex et rectus ad canam paschalis agni percolaret, etc.*

° At vero Plois de toilles, Tela filatim dissoluta seu linamentum significari videtur, in Stat. artif. Paris. ex Cam. Comput. fol. 191. r. *Que nul ne puisse faire cote ne gambouison de telle, dont l'envers est l'endroit ne soit de telle neufs, et deuens de coton et de Plois de toilles*

° **PLICARE EMENDAM**, Illatam injuriam, plicata veste, emendare: unde vocis etymon. Lib. rub. S. Vulfr. Abbavil. ad ann. 1323. fol. 95. v. *Fraier Hugo magister (hospitatis S. Nicolai) domino Johanni de Matinguehan, canonico ejusdem ecclesie S. Wilfranni, nomine dicti hospitalis, cum supertunicali suo plicato in manu, pro injuria inde eidem decano et capitulo et ecclesie S. Wilfranni illata, emendavit; et obtulit se paratum ad emendam faciendam eidem decano et capitulo, ad voluntatem ipsorum decani et capituli* Vide supra Emenda 5.

° **PLICARE EMENDAM**, Muletam solvere. Reg. capitul. eccl. Belvac. ad ann. 1359: *Plicavit dictus matricularius emendam*. Rursum ad ann. 1473: *Thesaurarius S. Laurentii Plicavit emendam in manu domini archidiaconi pro offensa commissa Passim ibi. Eodem sensu nostri Ploier l'amende dixerunt*. Charta ann. 1339. ex Tabul. S. Joan. Laudun. *Luy ploieront l'amende et ly amenderont du laut et du bas*. Hinc Ploy de l'amende, Muletæ solutio. Sent. baillivi Ambian. ann. 1372. ex Tabul. ejusd. civit. fol. 98: *Et le constraint à lui amender, et avoit recue le Ploy de l'amende, etc.* Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 107. C. 1. h. reg. ch. 251: *Le fait ainsi advenu et cōcessé par ledit Perrin, ycellui Perrin puer obeir à justice, fist Ploy d'amende*. Vide Plegius in Plegius.

° **PLICARE VADIA**, Pignori ponere. Vide in Vadum. Hist. trac. lat. S. torn. tom. 1. Dissert. D. de Beuf pag. 366: *Quo divinitus cognito, locutus more Plicatis vadiis, quicquid te sentiris potuit velle, pro posse imperiali dicto citius, devota mente non distulit libenter sup- plere.*

° **PLICATA**, Tabularium Ecclesie Cadurcensis. *Illum alodem de Cassinolas illo capud manso, cum ipsa Plicata, et cum ipso torculario et cum omnibus edificiis*. Ubi plicata, idem forte est quod cratis, plaxitum, pleiseicium. Vide in his vocibus. Ita *πλοξωτε*, crates vocat Joannes Cananus de Bello Constantino-politano pag. 194. *Πλοξωτε* Laonicus lib. 7.

° **PLICATOR**, Reditum seu vectigalium collector et exactor. Charta Bern. Jord. dom. de Insula ann. 1324. in Reg. 79. Chartoph. reg. ch. 279. *Concedentes vobis plenam et liberam potestatem... ponendi bajulum seu bajulos, collectores seu Plicatores reddituum, et distringendi ac forciandi dictos redditus et debitores ipsorum.*

° **PLICATURA**, Involucrum, Gall. Envelope. Stat. pannif. aue. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 196. v. *Item quod aliquis ligator balarum... pannos crudos... non audeat ponere in bala seu trossello, seu ad modum aliorum*

pannorum adaptatorum ligare, sed in aperto sine Plicatura aliqua portentur.

° **PLICIA**, pro Pellicia. Vide in hac voce. Testam. ann. 1314: *Unum supertunicale forraturum de cindalo. Unam Pliciam de cuissetis, etc.*

° **PLICTON**, Chartula plenarie securitatis scripta sub Justiniano, apud Brissonium lib. 6. Formul. pag. 647: *Stragula polimita duo valente solido uno, trennisse uno, scamille ac picto valente solido uno, Plicton veteri siliquis aureas, camisia tramostirica, etc.* [Vide Pellicia.]

° **PLICTOR**, [Mortuorum tumulator. Pollinctor. DIEP.]

° **PLIGARE**, Plegium seu fidejussorem dare. Charta ann. 1020. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 1012. *Unde qualiter fumus pro parte predictæ ecclesie, quatenus nos a parte nostra pro parte supradictæ nostre sedis Pligaremus nos cum ratione nostra, et cum ratione predictæ nostre sedis; et ipso qui supra Petrus presbyter et custos pro parte supradicti monasterii Pligaret se cum rationem suam et cum rationibus jam dicti monasterii, et de jam dictis quatuor curibus et territoriis, etc. faceremus ut ter nobis erindis secundum legem finem, unde inter nobis pro parte fidejussorem posueramus*. Vide supra Plegiar.

° **PLIGARE**, pro Plagare, Plagas inferre, vulnerare. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 104. Chartoph. reg. ch. 146: *Dictus vobis presantem Johannem inuasit ipsumque percussit, verberavit et Pligavit*. Ter ibi legitur.

° **PLIGIUS**, Vide Plegius.

° **PLIGORIUS**, Prolixior, longior, apud Innocent. de Cas. pag. 224: *Per Pligorias lineas*. Ita Faber in Thesuro.

° **PLISTOBOLINDA**, Ludus, quo qui plura jactu enumerat puncta, appositam argenti summam auferit. Laur. in Amalth. ex Jun. Gr. *πλοστοβολία*.

° **PLITUM**, Leges forestarum Caputi Regis cap. 17: *Si quis autem contra primarium (forestarium) pugnaverit, in Plito emendet secundum pretium sui ipsius, quod Angli vere et vite dicunt*. Ubi Plitum, idem forte est quod Placitum, Gall. Plet. [Vide Pletum.]

° **PLIVIRE**, PLIVICUM, PLIVUS. Vide Plegius.

° **PLIX**, πλοξω, in Gloss. Lat. Græc. Vide Plica 1.

° **PLMERAGIUM**, Pariag. inter reg. et episc. Anic. ann. 1307. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 347. art. 21: *Medietas leude nundinarum, pro centum solidis; medietas Plmeragi, pro septem libris et decem solidis; et quarta pars pedagi S. Johannis de Gradoneraqua*. Ubi legendum videtur Pulveragi. Vide in Pulveraticum.

° **PLOBEGUM**, Tributi genus, forte quod ex bobus sive terris aratoris exigebatur, Ital. Plovego, a vulgo Piod seu Pieu, aratum, ut conjectat Muratorius tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 84. ad Chartam ann. 1140. edit. a Campagn. in Proieg ad Stat. ant. Veron. *Commune de Soavo remisit omnia servicia, scilicet Plobegum et daciarn et waitas*. Vide infra Plogis penninge et Ploum. [° An Publicum? Via publica pro publica in charta Longob. ann. 849. apud De Blasio Serres. princip. Salern. pag. 10. Append.]

° **PLOCIUM**. Vide Plolei.

° **PLODA**, Lapis sepulchralis, forte ex piastro seu gypso. Acta S. Secundi tom. 5. Aug. pag. 297. col. 1: *Fideles populi sive de pulvere (sepulcri) colligentes, seu*

de Ploda, que superposita est, radentes, secum deportant, et salutem sibi celerem adesse confidenter sumunt.

° **2. PLODA**, Ital. Pioda, Asser, scandula, Gall. Bardeau. Stat. civil. Cuman. cap. 30. ex Cod. reg. 4622. fol. 132. v. *Si aliquis massarius de cetero derelinquerit aliquod massarium... non possit nec debeat exportare de ipso massario... assides, nec Plodas infectas, nec aliqua signamina posita in labore.*

° **PLODIUS**, Modus agri. Testam. Guill. milit. de Castro Barco ann. 1319. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1942: *Item relinquo plebi S. Marie de Lagaro duor Plodios terre arative, positos in pertinentiis in contrata Vodi S. Johannis*.

° **PLODRABOTE**. Vide Pluslaib.

° **PLOGETUM**, Terra arabillis, a vulgari Italico Piod, aratum. Charta ann. 1130. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 633: *Castrum Brittonori cum suo tenimento, cum montibus et collibus, cum Plogetis et pascuis, viis et semitis, etc.* Vide supra Plobegum.

° **PLOGHS-PENNINGE**, Tributum, quod ex aratris seu terris aratoriis exigebatur, a Saxon. Plough, aratum, et Penninge, nummus argenteus. Vide Penningus et Ploum. Constit. Christof. reg. Dan. ann. 1320. apud Ludewig. tom. 12. Reliq. Mss. pag. 201. art. 28: *Item, ut omnia et singula gravamina noviter imposita, amodo non petantur, videlicet Ploghs penninge, kulkorn, theleone, aut alia quæcumque post mortem Voldemari regis imposita et inventa*. Vide supra Plobegum.

° Huc fortassis spectat vox Gallica Ploumetiere, inter Hedit. comitat. Namurc. ann. 1265. ex Reg. sign. Papier. velu Cam. Comput. Insul. fol. 30. v. *Encor a li cuens une Ploumetiere a Sell, et une autre Ploumetiere a Esclayn; se valent ces deux Ploumetieres par an trente livres Louegnois; mais li cuens i doit livrer bos*. Nisi sit officina plumbaria seu fornax, ubi plumbum fuditur. Vide mox Plomellus.

° **PLOMBATE**, ut Plumbate, in Statutis Astens. cap. 32. fol. 34. v.

° **PLOMBEGUS FUSTIS**, Clava plumbo, quo gravior sit, munita. Joan. Germ. Cabilon. episc. in vita Phil. III. ducis Burg. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 77: *Tutides et Plombegos fustes comportant, lanceas deubrant, etc.* Vide infra Plumbate.

° **PLJMELLUS**, pro Pomellus, Globulus. Testam. Guill. de Meleduno archiep. Senon. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 338: *In dicto vero calice, scilicet in Plomello, sunt tres grossi balet et sex grossi pelle orientales*.

° **Plommet** vero, pro Plumbo, quod ad pannos appenditur, in Stat. pannif. ex Lib. rub. fol. magn. domus publ. Abbavil. art. 28: *Que les wardes des draps parés seront tenuis de mettre nouvel Plommet avec le Plommet de l'œcruerie*

° **PLONGEONUS**, a Gallico Plongeon in aliquot locis, Meta. feni acervus, vel spicarum inversarum moles, alias Plaujon et Plonghon. Redit. eccl. parroch. de Thoisiaco Aduens. dioc. ann. 1383. ex Cod. reg. 5529. B. *Item quintam partem duarum sectorarum prati, in quibus esse possunt ultra tres Plongeon feni*. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 124: *En laquelle piece de terre avoit ung Plaujon ou monceau de blé*. Alig. ann. 1442. in Reg. 176. ch. 136: *Le suppliant se luvra avecques ses beufs pour*

aider à conduire et mener certains Plonghons de gerbes de blé... en la ville de Clermont (en Auvergne)... Quant ils eurent deschargé les gerbes desdiz Plonghons, etc. Unde Plonger, Manipulos in acervum, capite inverso, cumulare, disponere. Lit. remiss. ann. 1456. in Reg. 189. ch. 121: *Le suppliant estant en une terre, ou il Plongoit certaine quantid de gerbes, qu'il avoit faites en sa dite terre. Plongrier, nostratibus olim, pro Plonger, Immergere. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 108. ch. 24: Icclui Renaut fut tant Plontrés et tant demenés en l'iauve, que il fu noies.*

° **PLONICA**, Perpendicularum, Gall. Aplomb. Charta ann. 1417. ex Tabul. S. Germ. Prat.: *Et hoc faciendū dicti defensores ad demolendum et refici faciendum super suo recto pede et ad justam suam Plonicam omne illud, quod molli repariretur in duobus pennis muri. Plomme, pro Sonda, Perpendicularum nauticū, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 129. Unde Plomnés, Norma, libella: et Vivre sans Plomnés, Immoderate vivere, ib. in Gloss.:*

Aussi ces fois en malice guise,
Qui d'ancors portent le devise,
Vivent sans regle et sans Plomnés.

° **PLONQUATUS**, PLUNCATUS, a veteri Gallico Plona, pro Plomb, idem quod infra Plumbatus. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1336. in Reg. I. Chartoph. reg. ch. 7. *Item una tunica, una casula et una dalmatica de tartara Plonquata. Aliud ann. 1340. ibid. ch. 8: Item una casula, dalmatica et tunica de panno de tartara Pluncata.*

† **PLONUM**, Vide infra Ploum.
† **PLOLA**, Populus. Vide Oplius.
† **PLORATIO**, Ploratus. Martyrol. antiq. apud Struvium t. 2. Act. litter. p. 214:

Qui nube levi que intravit
Ægyptam ad se levavit
De valle Ploratiosis.

Occurrit etiam apud S. Augustin. Serm. 17. de Sanctis.

° Nostris Plorament. Vita J. C. Ms.:

Duel i ot graus et Ploraments.

° Aliud vero sonat vox Gallica Plore, in Charta Guid. comit. Fland. pro Audomar. ann. 1282. ex Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 196: *Et pour che que chil de Saint Omer ont estei aucunesfois empechie, nous voulons que chez Plores et chez mes de leur privileges, soient saineement et cleirement entendus. Ubi Plore, idem videtur quod Exceptio, Gall. Exceptio, clausa.*

* **PLORATIVUS**, [Pleurard: « Nares deorsum distantes, Plorativi sunt et muliebres. » (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 106r.)]

° **PLORATORIUM**, Sudarium, linteum, quo ploratus exsterguntur. Vita S. Colette tom. 1. Mart. pag. 585. col. 2: *Sed ex confidenti devotione sumpsit secreta quoddam Ploratorium ejusdem matris totum madidum lacrymis, etc.*

† **PLOSTELLUM**, Miracula S. Joan. Beverlac. num. 5: *Qui antea in motu suo effugiam representaverat belluinam, in sua tamen erectionis initio pyramidis usus est appodamento, ad modum pueri Plostello innixi, et humum pene signantis mento. Vox, ut videtur deducta a plastrum, ut recte conjectat Papebrochius, [qui vehiculum interpretatur, cui axillarum tenuis innixi pueri prohibentur a lapsu, dum interim illud corporis nixu*

protrudentes formare gressum discunt. Vide Plavstellum.]

† **PLOSTRARIUS**, Vide Plaustrarius.
† **PLOSTUS**, Explosus. Statuta antiqua Canonic. Regul. asc. 18. apud Duellium Miscell. tom. 1. pag. 84:

Que communa non poterat fore, ubi Ploss.

Ubi Glossa, t. e. Explosa.

° 1. **PLOTA**, Piscis genus. Tract. MS. de Pisc. cap. 1. ex Cod. reg. 6898. C.: *Est et alia Aristotelis et Plinii remora seu echeneida, pisciculus sacis assuetus.... Diversis nominibus appellant. Nam Plota fluta, vermis marinus, asterias, hirudo, murena nominatur.*

° 2. **PLOTA**, Palus, ut videtur, Arest. ann. 1336. 13. Dec. in Reg. Olim parlam. Paris.: *Predictus miles dictum Galliarum imprisonari fecerat,.... detinerique cum chainis, ferreis ad unam Plotam ligatum.*

† **PLOTEI**, Propriet. Gloss. Isid. Martinius recte emendat, Plocis, stupis, ex eodem Isid. lib. 19. cap. 27: *Plocium est stappa et quasi crassado serici, et est Græcum nomen. Ubi ex Hesychio leg. monet Plocium; pro crassado scribe crassitudo. Non minus vitiose Papias: Placitum est stappa quasi grossitudo serici.*

† **PLOTEUM**, κάρπερα, in Gloss. Lat. Græc. Sangerman. pro Pluteum.

* **PLIOTUM**, Hosteleris (Glos. Ms. Turon. XII. s. Bibl. Schol. Chart. 1869. p. 390.)

† **PLIOTUS**, Vide Plautus.

† **PLIUDA**, an Pluvia? Acta SS. tom. 3. Junii pag. 453. de S. Raynerio: *Et præcepit ei ut nunquam amplius sibi caput de Plouda ablueret. Italis Plota et Ploua pluviam sonat.*

† **PLIUM**, in vet. Glossis: *Quod habet duas rotas, aratrum, cujusmodi fuit illud, quod Galli plaurati, aut plammorati vocabant, et auctor est Plinius lib. 18. cap. 18. [Plaurati edidit Harduinus, sed Plaurarati haud improbabilius legendum putat, ob rotulas nempe aratro additas, similitudinemque plaustrum illi currus.] Lex Longob. lib. 1. tit. 19. § 6. [Roth. 298.]: *Si quis Ploum aut aratrum alienum iniquo animo scapellaverit, etc. [Ploum, in Cod. Mutin. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 40. Statuta Montis Regal. fol. 223: *Si transundo, et faciendū viam novam per alienam possessionem cum bestiis a basto, seu cum curru, Plouo, seu carrula, solvat bannum.] Aratrum Danos etiamnum Ploum appellare alii notarunt. At editio Boerli habet Ploum, Heroldi vero Ploumum, pag. 188. [Vide Graff. Thesaur. Ling. Franc. voce Plou, tom. 8. col. 359. et Grimm. Grammat. tom. 8. pag. 414.]***

† **PLIOWALMES**, Eleemosynæ aratralis, tributi genus quod Ecclesiæ pensabatur apud Anglos, ab Alms eleemosyna, et Plough vel Plow, aratrum. Monast. Anglic. tom. 1. pag. 256: *De qualibet curva juncta inter Pascha et Pentecosten unum denarium, qui dicitur Plowalmes.*

† **PLIOWOTE**, Jus percipiendi lignum necessarium ad conficiendum vel reficiendum aratrum; vox ejusdem originis ac superior: bote-Anglo-Saxon. est mulcta, emendatio, ita ut qui jus illud habet quietus sit a mulcta que infligi solet aliis id agentibus. Charta ann. 1426. apud Madox Formul. Anglic. pag. 145: *Et predictus Ricardus et assignati sui habebant racionabilia Plowbote, cartbote et fyrbote, in predictis terris et tenementis.*

† **PLIOWLAND**, Idem quod Hida. Vide locum in Carrucagium 1.

† **PLIOWM**, Vide Ploum.

† **PLIOWHEUM**, Pars aratri; de laminis ferreis quibus aratrum armatur, intelligit Kennettus in Glossar. ad calcem Antiq. Ambrosd. ex Computo ann. 1406: *Cum uno vomere et una cultura, et dimidia toughe cum uno Plowsho emptis xxiii. den. Anglis Plough-share est vomer, Gall. le soc.*

° Eadem pars, ut videtur, que Platon et Plion rusticis nostris appellatur. Lit. remiss. ann. 1414. in reg. 168. Chartoph. reg. ch. 171: *Le suppliant faisoit semblant de dormir sur le fossé atout un Playon de charrus, lequel il avoit mis à sa sainture en guise d'espée. Li Ploton de la charrus, qui est un grand baston, in aliis ann. 1449. ex Reg. 176. ch. 686. Aliis ann. 1457. in Reg. 189. ch. 173: *Un baston, nommé vulgaument un Platon de charrus. Le suppliant.... trouva que on avoit osté un baston, appellé Playon, duquel on fait tourner le coulter de la charrue, in aliis ann. 1459. ibid. ch. 299. Vide supra Plowagum.**

* **PLIUBICATUS** pro PUBLICATUS. Vide Publicatus. [Fr.]

° **PLUDERO**, Vilis et detrita vestis. Vita S. Rosæ tom. 5. Aug. pag. 965. col. 1: *Max illa primo obvium mendicabulum invitabat ad lares proprios,.... hujus munabat vestes, reficiebat laceras Pluderonas. Ab Italico Pluere, pluere.*

° **PLUDIT**, Cludit, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† **PLUENTA**, βέματα, in Gloss. Dat. Græc. f. pro Pluenta. Occurrit tamen alibi, ut ibid. observatur.

† **PLUERUS**, Avis, que nostris Pluvier, apud Fridericum II. lib. 1. de Venat. cap. 2. § 11. 12. etc.

° **PLUMACEUS**, Cliche, illud quo ligantur membra fracta. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521. Nescio unde Plumies appellatur. Stateræ species, nisi sit a Plumbata, pondus, in Lit. remiss. ann. 1886. ex Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 78: *Lequel exposant prist un troneau, appellé Plumies au pays (Meun sur Loire) duquel il pesoit à la main son chanvre, ses cordes et denrées, etc. Vide Plumbata et Trona.*

† **PLUMACIUM**, Glossæ Gr. Lat.: Πλουμακίον, κλουμακίον, Plumacium. Anastasius in Sergio pag. 61: *Locellum aperuit, in quo interius Plumacium ex holoserico superpositum, quod stauracia dicitur, invenit. [Perperam Pluonium edidit nuperus auctor in lib. Gall. cui titulus: le Tombeau de J. C.] Idem videtur quod opus plumarium, de quo infra. [Eadem quoque notione accipienda hæc vox videtur in Hist. Leutoldi, apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 139: *Jussit autem ut uxor ejus in Plumaciis sericis et vestibus nobilibus, et in pendenti curru nobiliter residens, pauperem virum.... eminus prospiceret.*]*

† **PLUMAGIUM**, PLUMACIA, Pulvinar, Papiæ, quod plumis impletur. Alibi: Pulvillus, Plumacium. Jo. de Janua: Plumacium, cervical, vel scriptorium. Gloss. Lat. Gall.: Plumacium, chausseier, coissin de plume, ou escriptoire. Capitulare de Villis cap. 42: *U' unaquæque villa infra cameram lectaria, culcitas, Plumacias, ballinios, drappos.... habeat. Traditiones Fuldenes lib. 1. cap. 125: *De elaboratis meo sunt hæc, boses 39... mappas 4. manutergia 2. Plumacia 6. operitoria 2. pallia linea 6. pulvilli 14. lectisternia 6. etc. Vita S. Odilii num. 13: *Pro Plumatio capti suo petram***

imponere solebat. Vita S. Macarii Aegyptii cap. 8: Erant istis antiquitus Ethnicorum sepulta corpora: ex quibus unum arripuit, capitiq; suppositis tanquam Plumacium de serpo. Neque alia notione usurpavit Gotefridus Viterbiensis part. 9. Chron.

Ultimus Assyria Rex nomine Sardanapala Fecit ex pluma Plumacia classes in aula. Facta vero dignis cultura prima fuit.

Charta Sisnandi Episcopi Iriensis, seu Compostellani, aera 962. apud Antonium de Yepes tom. 4. Chron. Ordinis S. Benedicti: Venapes 4. Plumatio 5. tapete 1. lectos 6. cathedras 10. manas 8. mensorios 8. etc. Alia Rudesindi Episcopi Dunlensis aera 959. apud eundem tom. 5: Plumatio digniores palas (ex pallio, seu serico), 10. alios subminoras 8. etc. [Chron. Domin. de Gravina apud Murator tom. 12. col. 572: Non soliti (Neapolitani) jacere sub armis, sed lectis mollibus et Plumacia. Adde S. Ambros. Epist. 27. ad Valentin. Imperat. Vitam Udairici Episcopi tom. 2. Julii pag. 102. etc.] Joannes Villaneus lib. 6. cap. 42: Con un Pimaccio ch'è Frederigo puose il detto Manfredc inu la bocca, si l'assogo. Scribit Gobellus lib. 6. Comment. Pil II. pag. 154. Henricum V. Regem Angliæ plumas lectos Angliæ interdixisse: animum etiam ei fuisse, si Regnum Francie totum obtinisset, vini usum auferre, omnesque vineas aratro vertere, nihil tam enervare hominum vires quam plumas, et vina, putant.

PLUMATIUNCULA, dimin. a Plumacium. Vita S. Columbæ Abb. tom. 2. Junii pag. 904: Sed in sua, super suam Plumatiunculam, moriatur domo.

PLUMACUS, forte ut Plumacium. Charta ann. 855. in Append. ad Marcam Hispan. col. 788: Donamus..... cangasus duas sanias et una stricta et Plumacos strictas V. et seplasanios tapites II.

PLUMÆ, in avibus, differunt a pennis. Nam pluma dicitur, inquit Fridericus II. Imp. lib. 1. de Arte venandi cap. 45: Quæ habent annulas in radice, et costam procedentem per medium gibbositatis usque ad ultimum sarum. Hæ Plumæ nascuntur per totum corpus, et cooperiunt cutem: sed pennas dicimus, quæ habent majores annulas, radices sibi et similiter costam protensam per medium pilositatis usque ad summum. Hæ sunt majores Plumæ, et multo magis sunt ad sustinendum volucram in aere, quam ad cooperimentum cutis.

PLUMAGIUM, Plumæ avium, nostris Plumage, apud eundem Fridericum ibid.

Plumars, Pennarum ornatus, apud Desrey in Chron. Caroli VIII. ad ann. 1516. fol. 124. r: Ils estoient fort gorgias d'accoustremens, faites à plaisir et foras Plumars.

PLUMALE, Willel. Thorn. ann. 1179: Misit idem Papa Alexander predicto Abbatem Rogerum, Monasterio S. Augustini, Plumale suum et zonam suam in signum et memoriam specialitatis et dilectionis perpetue. Et venit Plumale istud ad sanctum Augustinum 6. Kl. Julii, etc. Sed legendum Pluviale. Vide in hac voce.

Haud scio an ita male: occurrit quippe rursus in Testam. Cardin. Ambian. ann. 1402. inter Addit. ad Hist. Caroli VI. pag. 768.

PLUMALIA, sunt pellicia, Electorum Imperii indumenta, humeris superinjecta Goldastus.

PLUMARE, a Gallico Plumer, Plumas detrahere. Acta Mss. Inquisit. Carcaas.

ann. 1808. fol. 18. r: Igit ad domum dicti Guillelmi de Area ad Plumandum pullum.

PLUMARE, Vide Plumarium 2.

1. PLUMARIUM, Pulvinus plumis factus. Chronicon Montissereni ann. 1128: Ferunt, quod ipse Plumario ventri alligato, prægnantem se esse hoc artificio mentiretur. Ubi legendum Plumacio. Vide supra in hac voce. [Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1251. tom. 2. Ordinat. pag. 434: Quando veniebamus Parisius, in domibus quibusdam, capiebant ad opus nostrum servientes culcitra et Plumaria. Inventar. vetus apud Marten. Itin. Litter. pag. 241: Tris Evangelia, Plumaria VI. etc. Occurrit præterea apud S. Ambros. Epist. 24.]

2. PLUMARIUM, PLUMARIUS, Plumarium opus dicitur, quod ad modum plumarum textitur et variegatur, Gall. Ouvrage à ramage dicunt. Papias: Plumario opere, in modum plumarum. Tabular. Monasterii S. Theofredi in Velavis: Sunt et alia Cortinas lineas 8. artificio Plumarii compositis. [Chron. Farfense tom. 2. Muratorii part. 3. col. 469: In silva-plara, ubi fuit antiquitus congregatio ancillarum, quæ opere Plumario ornamenta ecclesie laborabant.]

PLUMARIUM, Plumarium textores. Vetus inscriptio Romæ: Artemidoro Plumario conlega. Ars plumaria, apud S. Hieronymum in Chronico ann. 345. Vitravius lib. 6. cap. 7: Plumariorum texturæ. Plumarium officina, ejus Abbreviatori cap. 15. Recensentur Plumarii, apud Varronem, Vopiscum, veterem Biblior. Interpret. Exodi cap. 35. et 38. Firmicum lib. 3. Matth. cap. 10. et 18. et in Lege I. Cod. de Excus. artif. lib. 10. apud quos Jac. Cujacius, Bulergerus, et alii censent ita vocari artifices, qui vestimenta ex plumis avium conficiunt. [Vestes ejusmodi sericas aut lineas, quibus intextis non sine ingenio plumæ varii coloris, ex America adlatas vidisse se testatur Muratorius in Notis ad locum jam laudatum.] Prudentius in Hamartig: . . . . .

... Hæc vides lascivas præpæte versus Venantem tunica, avium quosque versicolorum Indumenta novis textentem Plumis talis.

Corippus lib. 2. vers. 302:

... sedemque poteram Construat plumis, pulchricoque tapetibus altam.

Et Seneca Epist. 91: Non avium plumæ in usum vestis conservantur. Varro: Nulla, quæ non didicit pingere, potest judicare, quid sit bene pictum a Plumario. Certe vidimus tabellas ejusmodi opere plumario affabre effectas: et Fullerus lib. 1. Miscellan. sacror. cap. 20. in ea est sententia, plumariam artem circa hæc primitus versatam, nomenque inde mansisse Polymitariæ et acupictoriæ. Constat enim plumariam artem eam postmodum fuisse, quam κοικιτικὴν vocabant, ad dictos plumarios, qui plumas, atque adeo alias, verbi gratia, florum, animalium vel hominum figuras, aut acu pingebant, aut arte textoria exprimebant in serico: de quibus Isidorus Pelusiota lib. 1. Epist. 408: Ὑφανταί οἱ τοὺς Σηρῶν ὀμνίας ἑργαζόμενοι, πολλοὺς χρομασί τε καὶ νήμασι τὰς λαυτὰς τεχνουργίας κοικιτικῶν ἐκ ταύτης αἰχῆνος ἐκλήθησαν. Paulinus lib. 1. de S. Martino:

... quid serice tactu Lenis, vel docte expressis viventiæ signis.

Proinde Plumarii, sunt κοικιτικαί, ut est in veteri Gloss. Neque aliter Isaacus

Tzetzes ad Lycophronem pag. 241: Νῦν δὲ ἄλλος βεβαμμένος διὰ πολλῶν βαρῶν, καὶ κοικιτικῶν, καὶ κλουμαρικῶν ἔργων, et recentiores Grammatici. [Acupictores, Gall. Brodeurs. Comput. fabr. S. Petri Insul. ann. 1479. ex Tabul. ejusd. eccl.: Item Gerardo Domarino Plumario, Gall. Brodeur, pro reparatione trium capparum ecclesie, c. sol. Vide Plumare.] Willel. Brito in Vocab. Plumarius,

operarius, qui operatur cum pluma, i. cum acu. Plumarium, opus acu pictum. Addit auctor Mamotrecti ad cap. 26. Exodi: Nam quadam lingua pluma dicitur acus. Quæ quidem hauserunt a Petro Comestore in Histor. Eccles. cap. 53. Exodi: Et coccinei coloris opera plumario. Pluma enim lingua quadam acus dicitur, scilicet Aegyptiorum, quorum sunt diversæ lingue, sicut Græcorum. Hoc genus veli vulgo Distratum dicitur, quasi bis stratum. Prima enim fit tela, cui cum acu opera manuali subternuntur picture.

Sunt qui dicunt opus plumarium a similitudine avium, quibus superaddita plumarum varietas: idem opus dicitur etiam Polymitum, etc. Hanc plumariæ artis varietatem expressit vetus Interpres Exodi cap. 26: Decem cortinas... variatas opere Plumario facies. Et cap. 28. Opus Plumarium rursus habetur, ubi 70. Interpretes ἑργαζομένων ὑφαντῶν, et ἔργων ὑφαντῶν κοικιτικῶν. Ibidem denique ἔργων κοικιτικῶν, opus polymitarium redditur. Sic plumaria ars, eadem est cum κοικιτικῆ, quam κολουμαρικὴν τέχνην vocant Hésychius et Suidas. Atque ita fere usurpant Scriptores. Regula S. Casarii ad Virgines cap. 42: Plumaria et acupictura et omne Polymitum, vel stragula, sive ornatura nunquam in Monasterio fiant. Ipsa etiam ornamenta in Monasterio simplicia esse debent, nunquam plumata, nunquam holoserica. Eadem pene habentur in Recapitulatione ejusdem Regule cap. 11. et in Regula S. Donati ad Virgines cap. 63. Thomas Cantipratanus cap. 54. num. 14: Opus vero sarum (vestium) nec Plumarium, id est ex acu factum aduerti poterat, nec texturinum. Historia de fratribus conscriptis ann. 908: Cozzonem sive lenam opere Plumario contactam. Monasticum Angl. tom. 3. pag. 318: Habet paruras de opere Plumario longas, etc. amictus de opere Plumario consutus cum modis auri et argenti, etc. Alanus in Planctu naturæ: Tunica vero polymita opere picturata Plumario, infra se corpus clauderat virginem. [Vide Glossar. med. Græc. voce Πλωμοί, col. 1188. et Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 401.]

PLUMATUM OPUS. Glossæ antiquæ MSS.: Textilia, plumata. Petronius: Plumato amictus auro Babylonico. Anastasius in Greg. IV: Et vela ante januas lineum Plumatum unum. Charta donationis Ecclesie Cornutiensis, edita a Suresio: Ante regias basilicæ vel lineæ Plumata majora, etc. Vita S. Amatoris Episcopi MS.: Thalamus intraedium splendissimam spatia rite constructur, cui pars auro Plumata nitet, alia vero cocco ac serico non semel tincto, aboreque lucido coruscat. [Vide Græcicus.]

PLUMEUM OPUS. Dudo lib. 3. de Moribus et actis Normann. pag. 158: Bissosque niveas purpureasque auro intectas, Plumæque mirabilis artificii holoserica commisit. Sic κλουμια appellant Procopius lib. 3. de Edif. Justin. pag. 27. edit. 1607. et Chronicon Alexandr. pag. 728. Πλωμιατός dixit Anonymus de Locis Hierosol. cap. 1. extremo: Καὶ ἡ ἄγία τράπεζα ἵνα σκεπασμένη μετὰ κλουμιαῶν,

et sancta mensa tacta est umbraculo opere Plumario confecto. Et cap. 3: Καὶ ἔγχε τῆς κίτρας ἰλίαις κρυφαῖς κλοουαῖς.

PLUMARE OPUS, apud Alcuinum lib. de Divinis Officiis.

PLUMARE, Operi plumario dare operam. Vopiscus in Carino: Quid lineas petitas Egypto loquar? quid Tyro et Sidone tenuitate pellucidas, micantes purpura, Plumandi difficultate pernotatas? (Vide Lexic. Martini v. Plumo.)

PLUMARIUS, Avis quaedam, Plumier, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120. Vide Puerius.

At vero Garçon plumet, appellari videtur ille, cui lanugo nascitur, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 161: Laquelle femme dist à Jehan de Fer qu'il estoit un garçon Plumet et qu'il avoit grant tort de l'avoir ainsi boutée. Animal quodvis plumis vestitum, Plumail vocat Rabelais. lib. 1. cap. 3b.

PLUMASSERIUS, Gall. Plumacier, Plumarius, in Catalogo Confratriæ B. M. Deaurate Tolos.

PLUMATIA, PLUMATIUNCULA, etc. Vide supra Plumacium.

PLUMATUM, Pulvinar, pars lecti superior. Guidonis Discipuli. Farsensis cap. 47: Hos versus conscriptos habeat camerarius in fuste lectorum, sive in Plumatis ipsorum in dormitorio fratrum, etc.

PLUMAZOLUM, Anonymus in Annal. Mediolan. apud Murator. tom. 16. col. 818: Ovariolum unum deauratum cum tribus pedibus leonum. Plumazolom unum deauratum cu. n. pedibus quatuor leonum. Videtur esse vas ad usum mensæ.

PLUMBARICIUS, Ad plumbum pertinens. Plumbaritius fossæ, unde plumbum eruitur, in Capitul. de Villis cap. 62.

PLUMBARIUS, πολυβάρης, in Gloss. Lat. Gr. Qui opera ex plumbo conficit.

Ejusmodi artifices memorantur a Vitruvio lib. 8. cap. 7. et Herone cap. 6. de Machinis bellicis. Illi sequebantur exercitum ad usum machinarum, ut observat Carolus de Aquino in Lex. milit. ut eas construerent, vitiatas sarcirent apteque collocarent. Charta ann. 1318. apud Madox Formul. Angl. pag. 316: Dum pulens et habilis fuerit ad laborandum in arte piscatoris vel Plumbarii, seu quocumque honesto opere alio. Occurrit præterea in Computo ann. 1361. ex Bibl. Reg. Vide Pomellus et Plumbator.

* PLUMBAROLA, Vide Clava plumbaria. [FR.]

PLUMBATE, Clava plumbo, quo graviores sint, munitæ. Gallis Plumées. Gauterius Cancellarius de Bellis Antiochenis pag. 453: Telis, sagittis, Plumbatis ferratis, et crebris gladiatorum ictibus reinvadendo acerrime percusserunt. Consuetudo Montium in Hannonia cap. 50: Et soit entendu qu'avec tels bastons d'armes esmolus, sont compris trait de poudre, arbalestre, dard à main, Plumées, mailles de plomb, et autres bastons ayans fer, plomb, estain et autre métal. Guillemus Guari MS.

La vesleiz entasser maços, Et Plumées pour faire plaies, Lances brandir, et archegais.

Allo loco:

Comme espées, coutlacs, et haches, Plumées fermement tenues, Faussons, juisarmes cantalués.

Rursus ann. 1214:

La et tant bastens et Plumées, Vies espées, et lances seches, Et juisarmes plaines de breches.

Guignevilla Monachus Carilocensis:

Ma grant machée et ma Plomée
Est le vengache Dieu nommée.

Henricus de Gauchy, in versione MS. libri de Regimine Principum: La siste chose con doit apenre les batilleurs, est ferir de maches Plomées pendues à chaines de fer à un baston gros, et cele plomée donne tres-grand cop, qui ferir en sot. Froissartes 1. vol. cap. 316: Le sir de Chin tenoit une Plomée, dont il enfondroit les bacinets qu'il ataignoit. Adde tom. 2. cap. 125. et Historiam obsidionis Aurelianensis pag. 45. 48. Berrium, etc. (Vide Lexic. milit. Caroli de Aquino v. Plumbata.)

Stat. senesc. Bellec. ann. 1320. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 162: Quicumque portaverit Plumbatam manulem aut pugnalem, etc. Vide supra Plombagus.

PLUMBATA, Globulus plumbeus, Bala de plomb, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 568 Percussus fuit Plumbata que ipsius caput intravit, et subito expiravit.

Alias Plommée. Charta ann. 1549. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 247: Lesquelz moines geterent Plommées d'acier et de plonc en pommer d'orenges, et de ses pommes ledit Barnart fu ferus et porté par terre. Hinc Plommer, pro Plomber, Plumbo munire. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 168. ch. 464: Comme le suppliant eust marchandé à certains compaignons maçons... de lever du plonc, duquel la terrasse de l'esglise de Bruyeres estoit lors Plommée, etc.

PLUMBATA, Idem cum seq. Plumbatum, de quo statim. Acta Martyrii SS. Maximi et Isaci: Jacobat identidem classis illa carnivororum violentiam Plumbatarum.

PLUMBATA, Ponderis species. Tabular. S. Dionysii Novigenti num. 1240: Dicunt se esse in possessione a singulis hospitibus seu stagiariis Prioris et Conventus S. Dionysii de Nogent Rotodi ementibus in villa... in die mercati, ad pondus, quod Plumbata vulgo dicitur, quamdam summam pecuniæ semel in anno, etc. Vide Campanum.

Hinc Plommée, Pensitatio, quæ pro ponderibus solvitur. Charta Renaldi vicecom. Fales. ann. 1295. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 242. v. col. 2: Item pour la Plommée en ladite ville, six livres l'an. Vide mox Plumbum 2.

1. PLUMBATOR, Idem qui Plumbarius, in Litteris Eduardi IV. Reg. Angl. ann. 1474. apud Rymer. tom. 11. pag. 840: Carpentarios, lathomos, fabros, Plumbatores, et alios artifices, etc.

2. PLUMBATOR, Qui bullis papalibus, plumbum appendit, officium in cancellaria Romana, apud Hug. de prima scribendi origine pag. 192.

PLUMBATUM, Flagellum, ejus lora plumbeis globulis in extremo instructa erant. Acta S. Castuli Mart. num. 4: Jussit... deorsum in euleo suspendi, et atrocissime Plumbatis cardî. Vox frequens in Vitis SS. in Cod. Theod. et apud Scriptores, quos laudant Brissotius de Verbor. significat. Meursius in Gloss. voce Πλοβάτωρ, [in Glossar. med. Graec. voce Πλοβάτωρ col. 1132.] Jacobus Gothofredus ad leg. 2. Cod. Th. de Quæstion. etc.

Plumbati figuram exhibet Molinetus in Museo Genovef. part. 1. tab. 8.

PLUMBATUM, Perpendicularum, amussis, Ugitioni.

PLUMBATURA, [Conjunctio ex plumbo

facta, in Leg. 28. § 5. Digest. de ref. vindic. Vide Applumbatio.

PLUMBATUS, Color lividus, plumbo similis, Gall. Plombé. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: Item una casula, una dalmatica, et una tunica de tartaire, Plumbata et forratæ cendalo rubro pro officio Quadragesimæ. Infra Forratæ cendalo Plumbato. Aliud ann. 1376. ex ead. Bibl.: Tunica de panno de tartaire, Plumbeo, pro officio Quadragesimæ. Invent. Gall. incerti anni: Item un chasuble, dalmatique et tunique de tartaire, Plumbeo, pour Careme. Vide supra Plonguatus.

PLUMBERIA, Charta ann. 1223. ex Tabulario S. Andreae Avenion.: Vendidimus... domino Bermundo abbati et toti conventui quinque partes tasche quarhabemus in Plumberis. Forte nomen est proprium loci alicujus a lapidibus plumbariis quibus abundabat sic dicti.

PLUMBETUM, Lamina plumbea, cui aliquid inscriptum sit. Acta SS. tom. 1. Junii de Symeone recluso, pag. 102: Porro residuum corpus in plumbea reconditum tumba, cum Plumbeto indigna manu mea super re gesta conscripto, etc.

PLUMBINUS, Instrumentum plumbeum lucernis accommodum, Ital. Plombino. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 906: Minor cicendelarius habet xij. denarios de eadem camera in opus Plumbinorum, qui per totum annum sunt necessari in supradictis cicendelis. Ibid. col. 930: Et minor cicendelarius similiter habet a pontifice xij. den. ad Plumbinos emendos, qui tantum ponuntur in cicendelis illis, in quibus pontifex dat oleum.

1. PLUMBUM, Inter suppellectilem domesticam recensent Leges Burgorum Scoticor. cap. 125. § 1: Habebit ad domum suam ista utensilia, videlicet mensam meliorem, mappam, lectum plumalem, melius Plumbum cum le maskfat, cupam, barrellum, etc.

Haud scio an pro perpendicularo hic usurpetur; certe ea notione occurrit in Statutis antiquis Cartusianorum part. 2. cap. 16. Vide Cornu 3. Eodem significatu nostri Plommè usurparunt, ut auctor est Borellus.

PLUMBUM IN OCULIS, Macula coloris plumbei. Gloss. Isid. Vide Bulla.

2. PLUMBUM, Ponderis species, nostris etiam Plonc, eadem notione. Charta Henr. reg. Angl. Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 375: Confirmo abbatem S. Marie sanctique Laurentii de Belbec... redditum Plumborum trium salinarum et residuum Plumborum apud Butelias. Ordinat. ann. 1330. in Reg. B. Cam. Comput. Paris. fol. 6. v.: Que li ouvriers puissent faire demi marc de cicaille, plus de Plonc de vingt mars et un freton. Vide supra Plumbato 2.

PLUMBUS, Symbolum seu tessera ex plumbo. Vide in Merallus.

Plumbus, pro Plumbeus, in Charta ann. 1511. apud Rymer. tom. 14. pag. 729.

PLUMEA, Arum multitudo, Papiæ, et Glossis antiquis MSS.

PLUMECULA, Plumula, pluma levior, in Vita B. Columbæ tom. 5. Mail pag. 378.

PLUMELLA, Cervical plumis fartum. Acta SS. tom. 1. Julii, de S. Monegunde, pag. 314: Hoc (de matta loquitur) erat quotidianum scamnum, hoc culcitra, hoc Plumella. Vide Plumacium.

PLUMERATUS, Plumerata retia, in lib. de castro Ambasiæ apud Acher.

tom. 10. Spicil. pag. 518. ubi alias plum-
bata.

* **PLUMBUM OPUS.** Vide Plumarium 2.

* **PLUMINARE.** Pulvinus plumis far-
tus. Ital. Plumaccio. Chron. Mutin. ad
ann. 1329. apud Murator. tom. 11. col.
119. Multis etiam cives, alii metu, alii
amore, culcitras, Pluminaria, et alias
suppellectiles commodarunt eisdem.

* **PLUMMARE.** Plumis texere, varie-
gare, acu pingere. Vita S. Patric. tom.
5. Aug. pag. 218. col. 2: Dum puella
venisset in monasterium virginum propter
causam discendi Plummare, etc. Vide
supra Plumarii.

* **PLUMMATUS.** f. pro Plumus. Vide
post Buculus 2.

* **PLUMMISTUM.** Plumis refertum, or-
natum Laur. in Amalth. ex Gennadio.

* **PLUMMUM.** Plumbum, Ital. Piombo.
Charta ann. 1319. tom. 2. Hist. Cassin.
pag. 545. col. 2. Item dictus dominus
abbas promisit eis dare omnia marramina
in dicta monasterio, . . . Plummum seu
alias regulas necessarias.

* **PLUMUM.** Locum sacrum. in vet.
Glossar. ex Cod. reg. 764. Vide infra
Potomum.

* **PLUMCATUS.** Vide supra Plonquatus.

* **PLUPLICUS.** pro Publicus. Charta
ann. 1064. ex Tabul. S. Viet. Massil. Ex
alia parte sita est juxta strata Pluplica.

* **PLURALES.** Qui plura beneficia ec-
clesiastica simul possident. Litterae
Eduardi II. Reg. Angl. ad Johannem
XVII. PP. ann. 1318. apud Rymer. tom.
3. pag. 691: Quondam constitutionem a
vestra sanctitate emanasse, per quam
pluralitatem dispensationes tolluntur
quodammodo: et vacatura, per eandem
constitutionem, Pluralium beneficia, ves-
trae et sedis apostolicae dispositioni reser-
vantur, etc.

* **PLURALITAS.** pro Numerus. Multi-
tudo. In Regula S. Columbanii cap. 7.
Cum tanta Pluralitas eorum sit, ita ut
nulle Abbates sub uno Archimandrita
esse referantur. (Elmham. in Vita Hea-
rici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 22.
pag. 167. Ruginium saxivomorum hor-
renda Pluralitas, etc. Vide supra Plu-
rales.)

* **PLURALITER.** Plurifariam. Gratia in
Nativit. D. N. J. C. ex Missali Mozara-
bum, apud Mabillonium in Appell. ad
Liturg. Gall. pag. 454. Te Domine Jesu
Christe, te Deum Pluraliter homines sal-
vantem, et hominem in Deo singulariter
potentem invocamus, etc.

* **PLURATICA.** Multitudo. Dipl. Ludov.
Pii ann. 854. apud Murator. tom. 1. An-
tiq. Ital. med. aevi col. 926. Et quidquid
de praefata ecclesia rebus jus fisci exigere
poterat, id est annona, vinum, caseum,
pulli, ova, castaneae, fructusque messis
atque lentibus gignitur Pluratica, etc.
Pluratica, in Ch. confirm. ann. 878.
ibid. col. 928. Vide Plurima.

* **PLURIFICARE.** Augere. Chronic.
Mellicense Schrambii pag. 412: Denique
post regulae descriptionem Plurificata
sunt Sanctorum festa.

* **PLURIFICARE.** Saepius facere. Idem
Chronic. pag. 415: Rasura etiam fra-
trum ultra 14. dies non solet differri, nec
citra decem dies Plurificari.

* **PLURIFICARE.** Longius producere.
Tract. inter Carolum de Malatestis et
Cardinales, apud Marten. tom. 7. Am-
pliss. Collect. col. 1070: Supplicabat igitur
Sanctitati suae, ne vellet propter mo-
dicum permittere tot fidelium errare
mentes, et pessimum schisma tot invete-
ratum annis Plurificari, intendi et ex-
tendi.

* **PLURIFICATUS.** Frequens, iteratus,
apud eundem Marten. ibid. col. 692:
Neque per eorum crebras instantias, ne-
que per Plurificatas litteras . . . potuerunt
Analiter obtinere.

* **PLURILOQUIUM.** Steph. de Infestura
Ms. ubi de Innoc. PP. VIII: Cum juve-
nis interrogasset causam quare ita clau-
serunt, vel forte, ut aliqui credunt, verba
aliqua cum illis haberet; abasus tamen
Pluriloquio, unus ex his ferro hastiato
pectus illius juvenis perforavit. Id est,
Confestim, nihil ultra loquendo. Vide
Multiloquium.

* **PLURIMA.** Turba, multitudo. Anony-
mus de Miracul. S. Bertini cap. 9: Ap-
paruerunt pedites inestimabilis Plurimae,
etc. Cap. 10: Quod audiens omnis Plu-
rima. Citatur praeterea cap. 11. ut et de
Inventione reliq. S. Bertini cap. 12.

* **PLURIOR.** comparat. vocis Plus. Gloss.
G. Lat. Pluvia, pluriora, plurima.
Hinc nostri Pluriores hauserunt. Paulus
Warnefrid. in Episcopis Metensib.:
Praedicit ei Pluriora eundem quam reli-
querat habiturum. Utuntur praeterea
Leges Wisgoth. lib. 5. tit. 7. § 8.
[Bened. Capit. Addit. 4. cap. 97.] Ca-
pitula Caroli Gal. tit. 14. cap. 3. Regula
Magistri cap. 7. Alcuinus epist. 14. 27.
Vita ejusdem Alcuini tom. 15. edit.
Mabillonii. Hist. Translat. S. Sebas-
tiani num. 100. etc.

* **Unde Pluriores,** pro Pluriores, in
Charta ann. 1311. ex Lib. rub. Cam.
Comput. Paris. fol. 838. v. col. 2. et
Plurior, apud Bellouaner. Ms. cap. 3.
fol. 12. r. col. 1.

* **PLURITAS.** Multitudo, pluralitas, saepe
barbarum, occurrit apud Fredegar. in
Chron. cap. 28. [Chron. Corn. Zantliet
apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect.
col. 387: Juxta exigentiam Pluralitatis
vel populositatis oppidorum.]

* **PLURIVOCUS.** Plura significans.
Mart. Capella lib. 4. pag. 97: Queritur
quid sit equivocum, quid univocum, quid
Plurivocum.

* **1. PLUS.** Sine pluri, Gallice Sans
plus, nihil addito. Statuta Massil. lib.
1. esp. 57: Quod tenet (argenteum) mar-
cham argenti 2. den. et obolorum sterlin-
gorum sine Pluri.

* **Plus,** adv. Amplius. Charta Fulb.
episc. Camerac. ann. 941. ex Cod. Ms.
66. ejusd. eccl.: Ab omnibus inventum
est Plus, per legem et debitam justitiam . . .
supradictas feminas, matre videlicet cum
filibus suis, unaqueque earum ad supra-
dictam villam dare de suo capite denarios
duos.

* **PLUS.** Charta ann. 1013. apud Mura-
tor. delle Antic. Estensi pag. 86: Et
quod Plus est, querimus ut, etc. Phrasis
Gallica, Et qui plus est, davantage, In-
super, praeterea.

* **At Plus,** Ad summum, Gall. Au
plus. Statuta Cluniac. ann. 1200. in Bibl.
Cluniac. pag. 1464: Qui (Eleemosyna-
rius) una ad plus sui equitatura conien-
tus.

* **2. PLUS.** [Pouls. (Glos. Lat. Gal.
Bibl. Insul. E. 36. xv. s.)]

* **PLUSAGIUM.** Summa excurrens, re-
siduum, Gall. Surplus. Litterae Eduardi
I. ann. 1295. apud Rymer. tom. 2. pag.
692: Et si forte aliquid ultra retinuerit,
vel ceperit; de illo Plusagio teneatur
fideliter respondere. Aliud sonat in
Charta ann. 1285. ibid. pag. 299: Gilbertus
de Clare Comes Glouernia . . . dedit
eidem dom. Aliciae . . . maneria de Welles
et Warham . . . una cum octo libratis, un-
decim solidatis, et octo denariis in redditu
super Plusagio, operibus et perquisitis

de visu franciplogii. Sed legendum vide-
tur Plusagium. Vide in hac voce.

* **Plusage,** eodem sensu, in Charta
ann. 1309. ex Reg. Phil. Pulc.

* **PLUSCOAT.** Tabul. Begar. ann. 1180:
Perregerunt ad Gaufridum filium Comitis
Stephani, qui missi ad eo ut locum explor-
arent, pervenerunt ad locum dilectis so-
litudinis, cui nomen est Pluscoat, sive
Pura sylus.

* **PLUSCULA.** [Pluscula, blou-
quette. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul.
E. 36. xv. s.)]

* **PLUSCULARIUS.** [BUCLERIUS, bou-
clier, in Johanne de Garlanda ex prole-
gom. Cart. S. Petri Carnot.]

* **PLUSCULUS.** Annal. Estenses Jacobi
De Layto ad ann. 1399. apud Murator.
tom. 18. col. 965: Ad id faciendum
promptissime annuerunt, tum causa vi-
ciniae, et amicitiae, ac ligae, et tum quod
Plusculis ante diebus Comes Johannes
multa scelerata fecerat. Id est, paucis
ante diebus, Gallice Peu de jours aupa-
ravant.

* **PLUSLAIB.** Lex Longobard. lib. 1. tit.
8. § 24. [Roth. 125.]: Si battiderit, aut
percusserit, pro una ferita, id est Plus-
laib, si vulnus aut livor apparuerit, com-
ponat, etc. Tit. 9. § 3. [Roth. 14.]: Et
si spolia de ipso mortuo tulerit, id est
Pluslaib, componat, etc. [Plodreboth, ex
Cod. MS. Estensi, apud Murator. tom.
1. part. 2. pag. 19. Pulisclagi, ex Cod.
Mutin. ibid. pag. 24. Pulisclagi, ex Edit.
Heroldi tit. 43. § 30.] Vox formata, in-
quit Lindenbrogius, ex German. bloss,
nudum, et laib, corpus. [Roth. Apud Ro-
thar. cap. 125. legendum videtur Pulisclagi
vel Pulisclagi, ictus quo tuber enascitur,
ut interpretatur Grimm. Antiq. Jur.
German. pag. 680. Capite vero 14. Roth.
variantes lectiones proferunt plodreboth
et pertub, Heroldus proraub, Glossarium
Cavense Ploderaub t. e. spolia demortuo-
rum. Raub est Spolia, Blot Sanguis,
unde hoc genus criminis, quo quis eum
quem occiderat spoliabat spolia sangui-
nis eo dictum esse opinio, ut internosce-
retur ab alio quo qui hominem mortuum
invenerat eum exspoliabat, quod Rhairaub
dicitur in Leg. Roth. cap. 16. qua voce
postea utrumque genus significabant.
Vide Grimm. Antiq. Jur. German.
pag. 685.]

* **PLUSSCIA.** [Sunt mulieres Plus-
sciae, sunt nocturnae, et quod sursum
est, deorsum faciunt. (Petron. ed.
Buecheler, § 68.)]

* **PLESSIVETUM.** Πλεσιον τοσ δλωρεσ, in
Gloss. Lat. Gr. Ubi Vulcanius restituit
Plus justo ut alibi legitur vel debito.

* **PLUSTATICA.** Vide supra Pluratica.

* **PLUSTRUM.** Testamentum Herberti
Comitis Veromand. ann. 1069. apud
Johan. Carpentarium in Histor. Came-
racensi: Cum huobis, areis, Plustris, et
aratri ab his (mansis) dependentibus.
Nostri Ploustre [vel Plouster, Ploustrer
et Ploustrer, ut apud Nicotium,] vocant
cylindrum, quo agri occantur, ac glebs
obteruntur: sed an hoc loco id intelli-
gatur, non defini.

* **PLUSTULA.** Boucle. Plustularius, bou-
clier, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1859.
ex Cod. reg. 4120. Aliud ex Cod. 7679:
Plustulla, bouglète. Plustularius, qui
facit plustulas.

* **PLUSVALERE.** Summa excurrens,
auctarium, accessio, Gall. Surplus.
Charta ann. 1230. ex Bibl. reg. cot. 17:
Si forte campi isti et mallodium ultra hoc
precium amplius valent vel adhuc valua-
rint, illud totum Plusvalere seu magisva-
lentiam gratuitis animis tibi et tuis dona-

tione inter vivos donamus. Occurrit rursum ibid. in Ch. ann. 1847. Vide supra *Pluagium*.

* **PLUTEALE**. [Ligna tabula. DIEF.]
* **PLUTEAMEN**, ut mox *Pluteus*. Anal. Hermanni ad ann. 1260. apud Oefellium tom. 1. Script. rer. Bolcar. pag. 879. col. 2: *Civitas Braunawae intra novem dies novis undique Pluteaminibus circumseptis, etc.*

* **PLUTEUM**. [Scriptorium; tabulatum. DIEF.]

† **PLUTEUS**, Machina bellica antiquis notissima, quam describit Vegetius lib. 4. cap. 15. Eiusdem meminit Abbo in Obsidione Paris. lib. 1. vers. 217. pag. 505:

Mille struant etiam caelestia tentoria robur
Terribilibus collo dempsit tergoque juvenum.
Biglino trassive viros clypeare valabant,
Quae Pluteos calamus vocat cratesque Latine.

A similitudine aliqua plutei veteris, ut scribit Carolus de Aquino in Lex. milit. eodem plutei nomine notat recens militia machinam tectoriam in oppugnatione urbium, ad figuram arcus vel ambulacri ductilis, qua fossor cunicularius cum suis armamentis inclusus per fossam transmeat ad cuniculos destinato in loco aperiendos. Id genus machinæ vocamus *Galeria*.

* Tract. MS. de re milit. et mach. bellic. cap. 22: *Pluteus est machina connecta lignaminibus; in qua, si sunt homines et ducunt eum ad murum, et adituro exeunt cum ferramentis ad frangendum murum castelli, sine lesione, quia sunt cooperiti frangentes.*

PLUVIALE, **PLUVIALIS**, Vestis, que totum hominem operit, et a pluvia defendit. *Pluviales lacernæ*, apud vet. Interpr. Juvenalis: *Pallium pluviale*, apud Joannem Monachum in Vita S. Odonis Abbatis Cluniac. lib. 2. de S. Martino Episc.: *Stolaque candidissima indutus, super quam pallio Pluviali utebatur. Vestis Pluvialis, que cappa vocatur*, apud Wibertum in Vita Leonis IX. PP. cap. 8. Bulla Nicolai III. PP. apud Bzovium ann. 1260. num. 5: *Ad incensandum altare, cum ex more hoc fuerit faciendum, non in cappa lineæ, sed sericeæ, que Pluviale dicitur, Sacerdos accedat.* [Testam. Cardinalis Talairandi ann. 1360. apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 1472: *Duo Pluvialia de opere Anglicano.*]

PLUVIALIS, Vestis Episcopalis, quam sic describit Durandus lib. 8. Ration. cap. 1. num. 13: *Pluviale vel cappa, habet caputium, prolata est usque ad pedes, in interiori parte fimbriis adornata, quam non nisi in majoribus festivitibus induunt. Ceremoniale Cencii Camerarii de summi Pontificis inauguratione: Prior Diaconorum ipsum de Pluviali rubeo ammantat, et eidem selecto nomen imponit. Hugo Lugdunensis Archiep. de Electione Victoris II. PP. apud Hugonem Flaviniac. pag. 284: *Abbas pro mercede nefandissimæ consecrationis, fultus auctoritate Ducis, Pluvialem sibi ipse imposuit. Arnulfus Lexoviensis in Epist. de Electione Alexandri PP.: Impositumque sibi manibus fere omnium Pluviale repellit. Alia Epist. de eodem: Preparatusque fursum, sicut dicitur, Pluviali, de manibus offerentis arrepto, in humeros suos tanta festinatione coniecit, ut herentibus collo fimbriis pavementum lamderet pars superior indumenti. Concilium Buzense ann. 1279. cap. 19: *Præterea statim, quod Archiepiscopi, Episcopi, mitrati cum superpellicis, stolis, et capis, seu Pluvialibus, Synodo adsint.* Dominico lib. 1. de Vita Mathild. cap. 2:**

Palla, phœta, Phivella, etc.
Vide Leonem Ost. lib. 2. cap. 79. 99. 108. etc.

PLUVIANA, Canalis, per quem effluunt aquæ pluviales. Charta ann. 1180. apud Petrum Mariam Campum in Histor. Eccles. Placentinæ in Regesto 2. part. ch. 29: *Item de omnibus scolaturis et Pluvianis, que labuntur vel decurrunt per omnes stratas, etc.* Occurrit ibi pluries.

* **PLUVIANUS** [*Plouvier*. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 86, xv. s.)]

PLUVICINO. Gloss. Saxon. Ælfrici: *Pluvicino, ic stancrige. Pluvicinatio, stanc. Saxon. rige, dorsum sonat.*

* **PLUVIENS**, *Pluvius*. Charta ann. 1517. ex sched. Pr. de Masagues: *Asserent quod, licet antiquitus omnes rivi, torrentes et aquæ Pluvientes, etc. Plouage, pro Pluis, pluvia, in Chron. S. Dion. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 244: *La terre qui estoit mole et enace de sa nature, et mesement pour les continous Plouages, etc. Mais li yvers commença... par Plouages, in Gest. Ludov. Pii ibid. tom. 6. pag. 155.**

† **PLUVIMENTUM**. Vide in *Plogius*.

PLUVINA. Vide *Plogius*.

* **PLUVINAGIUM**, *Lo plumago*, in Glossar. Latin. Ital. MS.

* **PLUVINARE**, *Parum pluvare, Ploure, Prov. Plueya, Prov. pluvia*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Aplouoir vero et Aplouoir nostri dixerunt de magno hominum concursu. Chron. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 127: *Tant assablèrent de gens, que il Aplouoient de toutes parts, ausi comme lagoates.* Guill. Guart. ad ann. 1248:

Roboient tous les treppans
Qui li pouvoient Aplouoir.

† **PLUVIUM**, *Flojussio*. Confirmatio treuge Domini apud Stephanot. tom. 8. Fragm. Hist. MSS. pag. 98: *Item constitutum est ut nullus homo pignoret allearius res pro Pluvio, vel pro alio negotio aliquo.* Vide *Plogius*.

* *Pluvissage*, eadem notione, in Lit. remis. ann. 1466. ex Reg. 200. Char. top. reg. ch. 178: *Lequel Jehan Frohen estoit venu audit lieu de S. Crespin ou bois, au Pluvissage de Jehan Saillard.* Vide supra *Plogium*.

PNEUMA, *Platus, πνεύμα*. Henricus Monach. Autistodori. de Vita S. Germani lib. 6. pag. 65:

Pneumata ventorum, tempestatibusque tumorem.

Pneuma quod alias *jubilum* dicitur, est cantus species, quo non voces, sed vocum toni longius cantando diducuntur et protrahuntur: quod quia cum respiracionis difficultate fit, ideo πνεύμα appellatum est. Quippe, ut est apud Galenum in Lexico Hippocratis καὶ αὐτὴν τὴν ἀδυναμίαν significat. Hugo a S. Victore in Speculo lib. 1. cap. 7: *Unde Alleluya modicum est in sermone, multum est in Pneumate.* Occurrit ibi et cap. 3. non semel, et apud Durandum lib. 4. cap. 20. num. 6. et Joannem Abrincens. de Offic. Eccles. pag. 18: *Pneuma, quod in fine antiphonarum canitur, in Statutis Cluniacensib. Petri Venerabilis cap. 67.*

PNEUMATIZARE. Hugo a S. Victore in Speculo lib. 1. cap. 8. et 7: *Sic itaque Ecclesia Pneumatizando expressius quodammodo sine verbis, quam verba innuit.* Ibidem, *Jubilare cum Pneumate, idem sonat.*

NEUMA, *E*, que et *Jubilus*, productio cantus in finali litera antiphonæ. Ita

Durandus lib. 5. cap. 2. num. 31. *Pallas: Neuma, i. pars cantilena, que fit de geminatione plogorum, ut tam, etc.* Beletus de Divin. Offic. cap. 59: *Hic etiam notandum, quod semel diximus, Neumam feminæ generis abique P. accipi pro jubilo: pro Spiritu autem sancto dicitur Græce Pneuma, Pneumatis. Hinc nescio quis Poeta MS. ex Bibl. Thuana:*

Neuma emittit sine p: cum p fit Spiritus alius.

Certum tamen, vocem deductam a Gr. πνεύμα, unde recte et quidam *neuma* dixerunt neutro genere pro *pneuma*. Perperam enim Petrus Maillartus lib. de Musica cap. 9. dixit *neuma*, (quod esse ait cantum, arte confectum ac inventum, ad supplendum cantus Antiphonæ defectum circa tonum.) ex Græco πνεύμα, assensus, appellatum, quod illius proprium sit, Antiphonæ et Psalmorum tonum eundem tribuere. Ugitio: *Neuma, atis, vel Neuma, æ, i. vocum emissio, in hymno modulatio, unde Neumaticus, modulator dulcis.* (Gloss. Lat. Gall. Sangerman.: *Neumes, emission de voix, modulation. Neumaticus, de neume, modulateur, doux, souef, consonant.*) Gregorianæ Psalmodiæ Enchiridion: *In quovis tono est Neuma proprium, et dicitur illa melodia, que fit in caudis antiphonarum.* Ordinarius MS. Ecclesiæ Rotomagensis: *In hebdomada ista nullum Neupma dicitur in fine antiphonæ. Per neupma significatur aspiratio animæ redemptæ ad celestem patriam.* Udairicus lib. 1. Consuet. Cluniac. cap. 11: *Post Alleluya, quedam melodia Neumatum cantatur, quod Sequentiam quidam appellant.* Usus antiqui Ordin. Cisterciensis cap. 56: *In fine vero Responsoriorum et versuum ad omnes Missas totum Neuma dicitur, ad omnes dissonantias evitandas.* Infra: *Idem alleluya cum suo Neumate integro cantatur.* [Charta ann. 1180. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 594: *Cantor monachorum incipit Kyrie eleison, et monachi cantabunt versum, et canonicus Neuma ejusdem versus.* Statuta Ordin. Cisterc. ann. 1191. apud Bumdem tom. 4. col. 1271: *Ad missas matutinales dicitur totum Neuma in fine responsorii.*] Will. Brito lib. 3. Philipp.:

*Voti non meminit mens carminis immemor, orti
Subtrahit assenti cor fragile Neumatis usum.*

Fatendum tamen, crebrius *neuma* feminino genere usurpari a Scriptoribus. Aicunus lib. de Offic. divin. cap. 33: *Solet enim auctor Antiphonarum aut distinctione cantus, aut distinctione ordinis varium affectum monstrare sanctorum: sicut de Joanne Symmiata fecit per Neumam circa intellectum verborum, sapientiam, et intellectus in Responsorio, in medio Ecclesiæ.* Rupertus lib. 2. de Divin. offic. cap. 2: *Offerendæ gravis et grandisonus imitatur cantus, que Neumis distenta frequentibus, et suis fecunda versibus, quantumvis longa jubilatione, non valet satis exprimere, quod significat.* Adde Honorium Augustod. lib. 1. cap. 14. 88. lib. 8. cap. 8. Beletus cap. 121: *Nota interim non debere in festo B. Mariæ Annuntiationis sequentiam, quam etiam Prosam appellatam esse diximus, cantari, etiam causa devotionis, nec unquam nisi canatur Alleluya: moris enim fuit, ut post Alleluya cantaretur Neuma, Nominabatur autem Neuma cantus, qui sequitur Alleluya, etc.* Udairicus lib. 1. cap. 15: *Plures statuuntur ad prosam canticandam, quibus chorus per Neumas respondet.* Et cap. 16: *Post Alleluya, nescio que Gallicanæ Neumæ cantantur.* Ordini

narius MS. Ecclesie Rotomagensis : Antiphona... ultima de uno quoque Nocturno cum Neupma finitur. Passim ibi. Hinc forte le droit de neufme, apud Britannos, sive mortuarii, quod Parochis pensitari solet, pro cantu Ecclesiastico in obitu Parochiani. Vide Raquellum.

Alia est hujus nomenclaturæ origo: scilicet quod hæc pensatio, quæ primum in tertia parte bonorum decedentis consistebat, ad nonam tertie partis mobilium redacta fuerit unde dicta *Droit de neufme*. Vide *Justitium defunctorum*.

PNEMATICA NOTA, Eadem cantus species. Ordinar. MS. eccl. Camerac. fol. 9. r. : *Ad matutinas* (Natalis Domini). Accedunt alii duo subdixioni cantus prosam, Verbum Patris, præcentoribus sedentibus ante pulpitum ligneum, ceteris vero in suis locis. Finita prosa a choro, dicitur *Pneumatica nota* (in alio antiquiori, *Pneumatica nota*) prosæ. Super fabricam mundi; deinde accedunt duo diaconi cantantes prosam, Lumen de lumine, dicitur tertia prosa, Facture dominans, a duobus capellanis.

PNEMATIBUS musicæ artis dictare; Notas in iis verbis cantandis superponere, apud Andr. Floriac. in Vita MS. S. Gauzlini archiep. Bitur. lib. 1.

NEUMATIZARE, Neumas producere cantando, apud Durandum lib. 5. cap. 2. num. 81. [Elog. Herman. Contracti ann. 1054. apud Murator. tom. 3. Antiqu. Ital. med. ævi col. 384 : *Cantus item historiales plenarios, utpote quo musicus peritior non erat, de S. Georgio, de SS. Gordiano et Epimacho, de S. Afra martyre, de S. Magno confessore, de S. Wolfango episcopo mira elegantia et suavitate euphonicis, præter alia hujusmodi peritura, Neumatizavit.*]

NEUMÆ, præterea in musica dicuntur Notæ, quas musicales dicimus: unde Neumas, est notas verbis musicæ decantandis superaddere. Anonymus interpres Hugonis Reutlingensis Sacerdotis in Floribus Musicæ : *Antiphonarium et Graduale collegit, dictavit, et Neumavit seu notavit. Mox: Omnis clavibus et lineis, que in Neuma seu nota musicali requiruntur. [Bernard] Mor. Ordo Cluniac. part. 1. cap. 17 : Pro signo antiphonariorum, præmissio generali signo libri, adde ut pollicem inflectas, propter Neumas que sunt ita inflectæ.* Occurrit non semel apud Guidonem Monachum, et Joannem Monachum in libris de Musica. [Vide *Figmentarius Cantor*.]

POBOL, Prov. Populus, plebs. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Formulæ MSS. ibid. fol. 81. v. : *Armatis diversis armorum generibus... per dictam civitatem, non sine alia rebellitatis specie incendentes, alitis uctibus concorditer proclamando à mort, viva Pobol, viva Pobol. Pobol, in Sacram. Ludov. Germ. tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 178.*

POCAGIUM, Tributi genus. Litteræ Henrici VIII. Reg. Angl. ann. 1526. apud Rymer. tom. 14. pag. 165 : *Quieti sint imperpetuum de... muragio, passagio, Pocagio, lestagio, stallagio, etc. Legendum forte Picagium. Vide in hac voce.*

POCALIS, Mensura vinaria, pro potio, potionalis. Charta Ferdinandi Comitæ Castellæ æræ 972. apud Anton. de Yspez in Chron. Ord. S. Benedicti pag. 81. appendic. : *Cum suis villis ad suas alfozas pertinentibus, per omnes domus*

singulos Pocalis de vino. Santa Maria de Pelago satiales per omnes domus singulos cubitos.

POCALIS idem omnino videtur quod *Buccalis*, lagena vitrea, vel *Baucalis*, vasis species, nostris *Boccal*. Vide in *Bauca* I. et infra *Pocannus*.

POCCAS, Varietas, in quibusdam provinciis *Pogues*, a Lat. *pungere*. Iperius in Chron. S. Bertini cap. 23. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 560 : *Baldwinus filius Arnulfi Flandria comitis morbo, quem medici variolis sive Poccas nominant, corripitur. Mirac. S. Cunera tom. 2. Junii pag. 565 : Alteri per Poccas per triennium oculi extincti fuerunt. Adde Annal. Bened. tom. 3. pag. 441. [Anglos. Poc, Pustula, Belgis, Germanis, etc. *Pocke*.]*

POCHETEAEU, Piscis species, f. *Porculus marinus*. Gall. *Marsouin*, Belgis *Posch*. Charta de Aquariatu Monast. de Talmundo ann. 1366 : *Si autem de radia seu raye aut Pocheteau, quingue pecias tenebitur ministrare. Vide *Porpeia*.*

POCHIA Pera. Vide *Pungia*.

POCHE et **POQUE** præterea appellatur sacrum. Lit. remiss. ann. 1396. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 6 : *icelle exposant print audit hostel... une Poché tenant une mine de blé ou environ. Alie ann. 1398. in Reg. 145. ch. 371 : Il eust trouvé une des Poches ou sacs où ledit sei avoit été mis. Unde *Pochés*, quantum sacco continetur, in aliis Lit. ann. 1470. ex Reg. 196. ch. 170 : *Une Pochée de seigle, que le suppliant avoit fait amener... pour mouldre ausdis molins... Le suppliant aia lever une de ses Poches, qui estoit choyte, etc. Pochée et Pochid, vel Pouchée et Pouchide, eodem significati. Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 115. ch. 264 : Comme icelui Jehan eust mené en la ville d'Evreux une charrette de bois, avec une Pochée de poires... ledit Jehan prist sadite Pochée de poires pour porter et donner à son frere. Alie ann. 1394. in Reg. 147. ch. 125 : *La chamberiere d'un appellé Quoguart, mist une Pochée ou sachée de laine à l'uis du suppliant. Vide infra *Poucha* 2. Sed et *Poché* dixerunt, pro *Cuillier*, *Cochlear*. Lit. remiss. ann. 1453. in Reg. 184. ch. 362 : *Jehan Esperon cuisinier froppa le suppliant d'une cuillier, autrement dit Poché de bois. Hinc dimittit *Pochonne*, eadem acceptione, in Inventar. eccl. Camerac. ann. 1371. ex Tabul. ejusd. eccl. : *Item deux Pochonnes.*****

POCHITUS, a Gall. *Poché*. Ova *pochita*, *Elixa*, Gall. *Oeufs pochés*. Ordinat. Humberti II. super numero et ordine mensurarum, tom. 2. Hist. Dalph. pag. 813 col. 1 : *Alias si non possunt haberi pisces recentes, dentur nobis sexdecim ova Pochita in aqua cum aliquo bono salsamento. Occurrit ibi pluries.*

POCHONUS, Mensura vinaria, vulgo *Poçon* vel *Poisson*, alias *Pochis*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : *Item unam pitapham rotundam stagni, tenendam quingus Pochonos vini. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 266 : Lesquis Guillaume et Porchier se prendrent à jouer... à un jeu ou abatement de pailles ou festus, pour un Pochin de vin. Possonne vero, pro *Burette*, *Urceolus*, in Cod. MS. S. Vict. Paris. ubi de Eventibus ann. 1396 : *Adonques se agemouillerent les deux, qui avoient apporté les Possennes, le calice et les paremens. Vide *Pocalis* et *Pocannus*.**

POCHOTROPHIUM, *Lo lago dove mangano infirmi*. Glossar. Lat. Ital. MS.

POCILLATOR, *Piacerna*, *baticularius*, *Eckanson*, qui est a *poculis*, apud *Ludewig*. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 342 de *Modis observ. in coronat. Reg. Hungar. : Pocillatoris munera fungitur Dn. Andreas Dasy. Occurrit apud Miræum tom. 1. pag. 450. Pocillator nostri ebriosum vocant.*

POCINAGIUM, Computus ann. 1202. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. 611 : *De Pocinagio Stamparum, xxii. s. Præstationem intelligo, quæ ex Polkinis, seu mensuris frumentariis domino debetur. Vide *Polkinus*.*

POCULUS, seu **POTICULUS**, *Potivuncula*. Joannes Episcopus Arelatensis in Epist. ad Montales S. Maris Arelat. : *Nulla sit vobis cum viris aut mulieribus religiosis aut laicis, quamvis quibuslibet propinquis aut extraneis, potandi licentia; sed tantum ipsi, quibus præfati sumus, pro caritatis officio, sicut concedat vestram sanctitatem, Poculos offerre præcipimus. Vos tamen in eorum præsentia in omnibus abstinete, ne si dicitur cum eis indulta occasione potatis fueritis, in resolutione potandi aut cor vestrum contraria cogitatio subripiat, aut jocus indecens per oculos et aures, et verba, et cachinnos prurumpat.*

POCO, vox Hispanica, *Puteus*, *fontis*. Charta Ferdinandi Gonzales Comit. Castellæ, inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 175 : *Quorum termini hæc sunt : de parte Orientis Penna-rubia, et Poco antiquo semper manante, etc.*

POCONNUS, Eadem notione qua *Pocalis* supra. Tabular. Calense ann. 1288 : *Ita tamen, quod solam præbendam una cum potagio et duobus Poconnis vini semper habeat, sive vacet, sive non.*

POCULAMENTUM, *Potus*, *poculum*. Vita S. Guthiaci tom. 3. April. pag. 41 : *Excepta hordæacet panis particula et insulenta aqua Poculamento.*

POCULARIS, Ad potum spectans. *Vasa tam sacaria quam pocularia*, apud Paul. rec. Sentent. lib. 3. tit. 6. sect. 61. et 67.

POCULENTUM, Quævis potio, quidquid ad potum spectat. Statuta Massil. lib. 1. cap. 1. § 17 : *Item, quod (Rector) nullum munus... recipiat ab aliquo, vel aliquibus per totum tempus sui regiminis... nisi essent canes et aves ad vendendum, vel res pertinentes ad esculentum et Poculentum, Valentis a 5. sol. ad plus. Occurrit etiam in Statuto Philippo Pulcri ann. 1302. tom. 1. Ordinat. pag. 264.*

POCULUM, Quævis potio, maxime vero *Potus* in usus domesticorum. Lit. remiss. ann. 1404. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 463 : *Sibi imponatur pociones seu mala Pocula, dedisse seu administrasse cuidam filio... ex quibus Poculis dicta filia devenit insensata. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. : Item plus unam barrigam Poculo sive vinada plenam; ibidem : Item plus unam pipam ex Poculo sive vino agasato plenam. A Latino Poculum, diminutivum *Poçonnet* et *Poçonnet*. Mirac. S. Ludov. edit. reg. pag. 392 : *Adonques ladite Marote prist un Poçonnet et vint à ce ruisseau et volt puisier de l'aise. Occurrit etiam tom. 1. Fabul. pag. 241.**

San Poçonnet et s'ocelle, etc.

POCULUM EXCOMMUNICATIONIS *propinare*, *Excommunicare*, in Charta Burch. Camerac. episc. ann. 1118. ex Chartul. antiq. S. Autberti fol. 15. v.

† **POCULUM CARITATIS**. Convivium, quo amici excipiuntur. Vita B. Edmundi Cantuar. Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1806: *Die sancti Gregorii Papa, Papa Gregorius Præcipit, quotquot in curia aderant, invitavit ad caritatis Poculum.* Vide *Potus*.

† **POCULUM LAUDIS** Judæis dicebatur illud, quo convivium Agni paschalis clauderent. Vide *Eucharistia* initio.

† **POCULLUM**, f. Terrenus agger, ab Ital. *Poggivolo*. Chron. Estense ad ann. 1299. apud Murator. tom. 15. col. 346: *Circa horam tertiam finito consilio ipsorum venerunt extra cameram super quodam Pocullo, ubi inuenerunt mensas paratas.*

† **PODADOIRA**, Prov. Falz, puta. *Podar, putare*, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 1357. Hispan. *Podadera*. Inquisit. ann. 1368. ex sched. Pr. de *Mazaugues*: *Requisitus quem pignora fuerunt apportata, dicit quod Pocos et Podadoiras. Podadoiras*, in Lit. remiss. ann. 1454. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 130. *Podet*, eadem notione, in allis ann. 1481. ex Reg. 209. ch. 105: *La suppliant qui tenoit en ses mains un hermois, que on appelle (en) Auvergne) Pouda ou Podet de fer, aveccques son marge de bois, etc.* Hinc *Podar*, Vitem putare. Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 197. ch. 88: *Laquelle vignes j'ai Podée, fossée, vinée et gouvernée.* Vide *Podare*.

† **PODAGIUM**, Idem videtur quod *Pedagium*. Vide in hac voce. Charta S. Ludov. Reg. Franc. ann. 1259. Inter Instrumenta tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 234: *Podagium etiam civitatis et alii redditus in eadem civitate vel territorio ad Episcopum pertinentis, etc.*

† **PODAICUS** dicitur Christus in Orat. cujusdam librarii ad calcem libri Theopropi Episc. Metens. de Musica, apud Pezium tom. 1. Anecd. Præfat. pag. 15. forte quod illum *podere* seu tunica talarum vestitum representet S. Johannes in Apocal. cap. 1. 13.

† **PODARE**, dici videtur de prima vineæ pastinatione, quod circa pedem vitis fiat. Tabular. S. Victoris Massil. ann. 1349: *Teneatur vineam laborare seu laborari facere tribus vicibus, videlicet Podare, fodere et recludere temporibus opportunis.* Rem tamen non definitio, cum Provinciales *Poudar* dicant pro *Vitem putare*: unde

† **PODARE CULTELLUM**, vulgo *Poudadoire*, ipsis dicitur falx vineatica, qua ad vitem putandam utuntur, in Inventar. ann. 1294. ex Tabul. S. Victoris Massil. *Doujat* in Diction. Tolosan.: *Poudo, serpe, Pouda, chargeonner, effeuiller la vigne.* Vide *Pedadoira*.

† **PODENCUS**, Canis species, Hispanis *Podenco*. Nebrissensi *Vertagus*. Fori Aragonenses tit. de venatorib.: *Si aliquis furatus fuerit Podencum aut canem custodem domus, Fori Oscæ ann. 1247. fol. 98: Quicumque leporarium aut alium furatus fuerit, et qui Podenco furatus fuerit, cum duobus aliis reddat domino suo, etc.*

† **PODERAGIUM**, Primarium jus hypothecæ in prædium, aut feudum, quod a Domino feudi creditori conceditur, vel sibi ipsi, si vassalli creditor est, reservat. Consuetudines Tolosæ: *Est usus et consuetudo Tolosæ quod Dominus feudi potest dare Poderagium et primarium creditoribus in feudo illo, quod tenetur ab ipso, et sibi ipsi potest in dicto feudo dare, et retinere Poderagium pro debito, quod feudatario et aliis debet, etc.* Adde part. 2. Rubr. de *Poderagio et banco*. Part. 4.

tit. de feudis, art. 1. [Vide *Potestas* et *Primaria*.]

1. **PODERE, PODERUM, PODERIUM**, [Ital. *Podere*, Possessio, prædium rusticum, *Potestas*, nostris, que vis est vocis Italice. [Charta ann. 1195. tom. 2. Bullar. Casin. pag. 225: *Philippus Dei gratia dux Tuscie et dominus totius Poderis comitatus Matildis, etc.* Chron. Parmense ad ann. 1292. apud Murator. tom. 9. col. 823: *Et etiam ob hoc per Commune Parmæ fuit eis targita quarta pars Poderis dom. Jacobi Taverneri quam sibi reliquerat in testamento suo*] Charta Ottonis V. Imper. ann. 1212. pro Monasterio Aquæ frigidæ in Italia: *Venam ferræam, que est in prædicto monte super Podere, sive in terra, que est illius Monasterii.* Occurrit non semel in Chartis Italice, ut et *Poderum*, et *Poderium*, unde emendandus Petrus de Vineis lib. 5. Epist. 84. ubi perperam *ponderis*, pro *poderis*, editum. Adde Ughellum tom. 4. pag. 857. Frideric. II. Imper. Epist. 2. ex Baluzianis. [Fœdus Henrici Regis cum Mediolan. ann. 1234. apud Pertz. tom. 2. Leg. pag. 306. lin. 39.] et Carol. Molineum in Consuetud. Paris. tit. 1. de feudis Gloss. 5. § 17. Vide *Potestas* et *Poderium*.

† *Podere* mobili opponitur, ut colligimus ex Statutis Cadubrii lib. 2. cap. 26: *Ordinamus quod Podere alicujus in curia seu super curiam ad petitionem alicujus creditoris, vel persone pont non possit, et ipsum recipere officialis alicujus non possit, nec sit ausus, nec scribere in quaterno nisi primo et ante omnia verentatum sit ipse officiali per aliquem præconem curie se non invenire aliqua bona mobilia debitoris, seu illius qui dicitur esse debitor ad pigorandum, seu pondendum in sua manus, vel jurati usque ad summam debiti creditoris.*

† Acta notarii Senens. MSS ad ann. 1285. ex Cod. reg. 4725. fol. 71. r. *Confiteor habuisse... quinqueaginta starios fragmenti... quod habuimus seminari in tuo Poderi quod habes.*

† 2. **PODERE**, Posses, valere, Hispan. *Podar*. Charta Alph. VI. Castel. reg. inter Acta SS. tom. 6. Jul. pag. 53. col. 2. *Et pro nulla acquisitione non Podavit inde quidquam, nec pro nullo rege subsequeute, sive cabet-medina, aut comite vel principe militie, de quanto hodie pertinet, dare, etc.* Vide *Podibat*.

† **PODERIS**, Tunica talaris, *podaris*, vestis Sacerdotum antiquæ legis, quam in nova vulgo *camisiam* vocant. [Tertullianus adv. Judæos cap. 11. ex Ezechiele cap. 9. 2. *Et unus vir in medio eorum indutus Podere.* LXX. Interpretes *ἐβδωκός podaris*, vulgata, *vestibus lineis*.] Eucherius Lugdunensis: *Poderis, sacerdotalis linea corpori penitus adstricta, eademque talaris, unde et Poderis appellata, hæc et subucula dicitur.* Papias, pro subucula habet *camisia*. Ita etiam Isidorus lib. 19. cap. 21. [Gloss. Lat. Gall. Sanger an.: *Poderis, vestiment à Prestre comme aube.*] Adde Ivonem Carnot. serm. 3. de Reb. Ecclies. Innocentium III. lib. 1. de Mystero Missæ cap. 10. 16. 39. etc. Anonymus de Revelatione corporis S. Austremonii, in Prologo: *Podera quoque et cicladæ, quarum amiciebantur tegmine, nimum superabant candorem.* Ordericus Vitalis lib. 12. pag. 867: *Quidam illorum (Clericorum) Poderibus suis induti, etc.* Metellus in Quirinalibus:

Podum levi de fune fert Episcopus, Presbyter a scapulis, et partem Poderis sequens.

Fridegodus in S. Wilfrido cap. 11:

Comestur rocco condensa Podere colla.

[Vide Forcellin. et Furlanett. in Append.]

† **VESTIS PODERIS**, Linea et acupleta, in Bulla Nicolai III. PP. ann. 1278. apud Rymer tom. 2. pag. 99. *Nobis vestem Poderis universum orbis ambitum continentem... ingerentis, etc.*

† **PODERIUM**, Villa, pagus, districtus *Potestatis*, Judicis, etc. Statuta Montis Regal. fol. 278. *Item statutum est quod nulla persona de civitate Montis Regalis, vel posse, vel ibi habitans, debeat... illos pannos vendere in civitate Montis Regalis vel Poderio, sub pena sol. LX. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 87. v. *Nullus bubulcus ducens vinum ad civitatem Vercellanum ad victuram possit nec debeat pernoctare cum ipso vino in loco vel Poderio terre ubi habitat, etc.* Vide *Potestas*, *Poderium*, *Poderum*, pro *Potestas*, prædium rusticum, sæpius usurpant Scriptores Itali, ut supra observatum in *Podere* 1.*

† **PODEROS** Charta ann. 1111 inter Probat tom. 2. Hist. Occitan. col. 378: *Ego Bernard Amel te reddidit lo castel de Cheralb et foras quas ibi fuerint. Et si ego non fuero Poderos, DM. sol. donem tibi. Vox Vasconica que idem sonat atque Et si ego non potuero, etc.*

† Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 2057. *Poderos*, Prov. *pos. potens*.

† **PODESTAS** Vide *Potestas*.

† **PODESTATICUM**, Idem quod *Potestas* jurisdictionis, dominium. Charta ann. 1292. in Tabular. regio. Provin.: *Ego Guillelmus gratia Dei comes Farcabruva confiteor et recognosco Consulibus Avinionis in toto populo et territorio ejusdem civitatis plenum Podestaticum et plenam dominationem, etc.* Vide *Potestaticum*.

† **PODESTICUM** Vide *Podestaticum*.

† **PODIALE**, Collis, mons. Charta ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328. *Item pro tribus cartariis vineis, situs ad Podiale Raust, uram punheriam tam frumenti.* Vide *Podium* 3.

† **PODIARIUS**, inter vinicos Gloss. Isid. Qui ad podium fabulas agebat, inter prete Grævo.

† **PODIATA** Vide *Podium* 2.

† **PODIATA**, Poterat, in Charta Chlotarii III. Reg. ann. circ. 647. apud Eclibian. Hist. Sandion. pag. VII. *Idio ipsa auctoretate mano propria non Podibat subscribere.*

† **PODICUS**, Pedestris, *podicus*, apud Mart. Capellam lib. 2. pag. 328. *Temporum alia simplicia sunt, que Podica etiam perhibentur.*

† **PODIDUM** Vide in *Pedagium*.

† **PODIENSIS** Solibus. Vide in *Moneta Baronum*.

† **PODIOLUS** Vide *Podium* 2.

† **PODISMUS**, *podicus*, *Podatura*: *Podismatus* ager, pedibus dimensus. Glossæ MSS. *Podismus, f. Lat. pedalis mensura.* Vide *Pedatura* 1. et Forcellin. Ruodlieb tr. 3. vers. 6.

† *Curti contiguum stat tentorium 22 1/2 angulum Solis ad exortum, de quo posuere Podismum.*

† *Ubi glossa marginalis Gang. Pod-onare, Podismalis, Podismatus et Podismatio, apud Boeth. in Geometr. Euclid. Vide Furlanett. Append. Lexic. Forcellin.*

† Occurrit hæc eadem vox, ut observat Carolus de Aquino in Lex. milit. apud Scriptores, Tacitos, præcipue Athanum, ut significant spatium illud

in instructione aciei, quo unus miles ab alio selungitur, non solum a lateribus, sed etiam a fronte et tergo. Distabant autem inter se vel sex, vel tres pedes, aut etiam pedem et semis.

1. **PODIUM**. Leges Inae Regis cap. 74. edit. Saxof. 70. Plena ambra butyri, salmone 5. 20. Podia feni, et 100. an guille. [Certum pondus significari videtur.] 60. Cap. 70. In versione antiqua Podia fodri, in Anglosaxon. Pandwaga fodres.]

2. **PODIUM**. Res quævis, cui innituntur a podis Circorum, vel ædium montanis, voce Latinis Scriptoribus nota, de qua copiose Vitruvii Interpretes, ac præsertim Bernardinus Baldus. Jo. de Janua. Podium, baculus, super quem innituntur, cum sepe terram terimus. Unde et podium dicitur ubi quævis innituntur, et inde Podio, as, appoio, as, compodio, suppodia, omnia pro valde inniti. [Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Podium, baston pour apoier, ou appoier.] Petrus Damian. ab 3. Epist. 8. Ut nec Podio, nec adjacenti prorsus ulli materiam dignentur inniti. Sugerius lib. de Consecrat. Eccles. S. Dionysii. Arcus nullo suffulti Podio. Diploma Friderici I. Imper. ann. 1162. apud Diago in Comitib. Barch. lib. 2. cap. 174. Cum Romani Imperii dignitas, nullo nisi diviso innixa Podio, etc. Philippus Fystetensis Episc. in Vita S. Willibaldi. de contractu. Quia cum relatu didicisset reliquas S. Walpurgis ad Ecclesiam deportari, sumptibus Podus more solito, firmiter claudendo chorum ascendit. Et infra: Sannaten omnimodo est adeptus, ita quod Podus et laculis abjectis cepit jubare et saltare. Ordericus Vitalis lib. 13. Alii vero Podus vel lapidibus, quos ibi forte venerant, arreptis, repugnare conati sunt. [Angelramnus in Relat. S. Richarii, cap. 5. Bened. pag. 565.]

Et per circuitum posses incedere templi
Tantu, utque per hos valuisse figere gressus
Desuper adjunctum muuimen erat Podiorum.

° Puyo, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1391, ex Reg. 146. Chartoph. reg. et 139. La supplicante esmeus de chaleur et courroux, bonta des mains et du genou ledit sergent, tellement que il chey à l'entree de l'abbe dudit cellier, et se tint à une Puye ou boise qui y estoit. Hinc

° **PODIUM**. Subsellium, minoribus canonicis in ecclesia Lugdunensi destinatum. Acta capitul. ejusdem eccl. ad ann. 1342. ex Cam. Comput. Paris. fol. 77. v. c. 1. Commiserunt prenominate capitulantibus, quod, Humbertum de Briot canonicum Lugdunensem subdiationum ponant ad Podium.

° **PODIUM**. Pars forma monachica, cui Monachi, cum procurant, innituntur. Usus antiqui Ordinis Cisterciensis cap. 18. Et paululum a Podio semotus, stet usque ad metrum. Cap. 69. Quicumque homines incipit stet semotus a Podio. [Statuta ejusdem Ordinis ann. 1219. apud Martini. tom. 1. Anecd. col. 1314. Monachi in stallis suis manentibus, dum antiphona cantur, et semotus a Podio.]

° **PODIATA**. Gasteris, Cancellarius de Bellis Antiochenis pag. 49. Facto specu subterraneo, infodientes mittit homines, igniferosque parat curus sicis lignis in silas, ut cum ad turres pervenerint, sub Podiate postibus eadem immisissis ignibus corruant. De cuniculis, qui lignis sustentantur.

° **APPUDIARE**, Inniti in rem aliquam, incumbere, Gall. Appuyer, s'appuyer,

Ital. Appoggiare. Gloss. MSS.: Fulcio, apodio. Ugutio: Sufflare, id est apodiare, fulcio, appodiamentum supponere. Vel hoc sufflamine, appodiamentum, quod cui innititur ut sustentetur. Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 698: Et baculo, quem bajulabat Appodiatum immobilis stetit. Willibrandus ab Oldenburg in Itin. T. S. In Joppen pervenerunt, ubi nacti, quam sine remis et velo in portum hujus Tarsis Appodiataverunt. Jacobus de Vitriaco lib. 3. Cadaver perdidit armatum, ad motum autem vivi Appodiantes exererunt. Utuntur præterea Rigordus ann. 1190. Casarius lib. 5. cap. 5. Wilhelmus Brito lib. 2. et 3. Philipp. pag. 115. 133. Walsinghamus ann. 1271. Mattheus Paris, Chronicon Aulæ Regiæ ann. 1321. et 1329. Chronicon Windes. lib. 1. cap. 11. Petrus de Dusburg in Chron. Prussiarum cap. 59. Vita S. Constantii Abb. Cavensis cap. 4. num. 25. etc. Le Roman d'Amis et d'Amie MS.

Qui les valet sur les chevaux Paiser.

[Le Roman de Floire MS.:

L'on li amoine un valron,
Les fut coverts d'un siglaton,
S'ensenchax i est Paise.

Ibidem:

Et sont es bons chevaux Paises.]

° **APPODIAMENTUM** Gall. Appuy, Italis Appoggio, res quamvis cui innituntur. Conradus Marburg. in Vita S. Elisabeth, de claudio: Surge tibi arum adeo evanuerant, similiter et nates, quod ira non potuit ullatenus, nec sine Appodiamento sedere. Et infra: Cæpit ad sepem et ad Appodiamenta alia se erigere, et sic gradi.

° **APPODIATIO**. Eadem notione in Epist. Balduini de Expugn. Constantinopolitana apud Arnold. Lubec. pag. 190.

° **APPODIATORIUM**, Fulcrum, nostris Potence, apud Recuperum in Actis B. Ambrosii Senensis num. 1. 139.

° **APPUDIARE**, Sustinere, Soutenir. Sugerius in Vita Ludovici VI. pag. 318: Descendente vero tota statione, cum Supplicando deportans, celsitudinem Palermitatis ejus notis et ignotis clarificavit. Ita enim vox hæc restituenda apud Bertrandum in Miraculis S. Roberti Abbat. Case-Dei num. 13.

° **REPODIATIO**. Chronicon Windemense lib. 1. cap. 27: Sine Repodiatione et brachiorum super stalla reclinacione communitur in Choro stare consuevit.

° **POGIUM**, Idem est quod Podium, quo innituntur. Chronic. Fontanellense cap. 16: Porticus honestas cum diversis Pogiis edificari jussit, quibus trabes imponeit, ac juxta mensuram eorumdem tectorum in longum extendit.

° **POIUS**, Eadem notione. Vetus Monast. Casin. descriptio a Runartio laudata in Apolog. S. Mauri: In Poio, qui est in dormitorio ante portam de turre, sanctus Benedictus solus rusticum.

° **POIOTUS**, dimin. a Podium, Baleon. Regina Padua ad ann. 1382. apud Murator. tom. 8. col. 461: Facte fuerunt stationes Communis Padue sub Podiotum potestatis. Podiotus editum ibidem col. 427. Chronicon Tarvisinum apud eundem tom. 19. col. 781. Cum illis deambulans per Podiotos ita studiose, etc. Vita B. Henrici Baucens. tom. 2. Junii pag. 372. Prout clare poterant etiam de Podiotis episcopatus intreri.

° **PODIUM**, Collis, mons. Gallis Puy, [et Pec, le Pec de S. Germain en Lays; Pou, Normannis, le Pou de Fiamanville;

alibi Pic, Pic de Tenerife;] Occitania et Arvernia, Puy, Pou, vel Pusech, Puy, et puyo, in Charta Sanctionis Abarræ Regis Aragonum mrm 971. apud Blacam in Commentario rerum Aragon. pag. 613. [Chartophylacium Regum Regesto 49. fol. 50: Donavibus.... Podium sive montem vulgariter appellatum de Champinas. Charta ann. 1047. in Tabul. S. Victoris Massil.: Et puyis ad ipsum Podium sursum, etc.] Theodulphus Aur. in Parmensi ad judices:

Hinc Magalana habuit lavam, Sontatio dextrum,
Hic castris Podis cingitur, ille mari.

Hinc dicta urbs Ancienensis in Arvernia, quod supra podium extracta sit. Vita S. Georgii Episc. Ancienensis: Surge velociter, et cacumen istius montis ascende, quem majores vestri Græco sermone Antium, (ab Antio) vos autem quasi propriis nationis vocabulo dicitis Podium. Vide Odonem de Geseio in Histor. Ancienensis lib. 1. cap. 26. [Valesium in Notit. Gall. pag. 452. Huettii Orig. Cadom. pag. 322. et infra Puteus 2.] Quod vero Podium alii nostri Pui dicunt. Le Roman de Florimont, cujus auctor vixit anno 1188:

Li Rois fu bien apereillies,
Le Pui decont tout embrochiees,
Le Pui d'evale occurevi, etc.

Le Roman d'Auberi MS.:

Ainsi que gi meure, en esral tant ocie,
Couvert en herun li Pui, et li larrin.

Alibi:

Evans Corral par larris et par Pais.

Le Roman de Roncevaux:

Rallans regarde ens Pais, et ens valdes.

Le Roman de Garin. —

Tant a Girbert le roi Papis son,
Qu'il l'a trové al Pui de Moa-Loon.

Alter Poëta MS.:

Cheveux faizans courir le Pui et la Valde.

Alibi:

Que li Pais et li vauz trestout en reconna.

° Charta ann. 1208: Ego Bermundus abbas S. Andrea, consilio et voluntate totius conventus, adquisicens precibus tuis Raymunde de Agoudo, concedo tibi et tuis Podium S. Martini, quod est proprietas S. Mariz de saltu, ad faciendum castrum: hoc tamen retinemus in predicto Podio, quod quicumque tibi edificaverint domos, pro singulis annis duos cummos curribilis montis persolvant annuatim priori de saltu. Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 185. Chartoph. reg. ch. 2: Estienne Mitrault, qui estoit logé en ung Puy ou montaigne, etc.

° **POIUM**, pro Podium, Collis, mons, una Poya etiamnum rusticis Dumbensibus. Notitia ann. 876. in Append. ad Marcam Hisp. col. 78: Per summitate de ipso Poio in frontat in hero Dandriso, etc. Occurrit in Bula Leonis IX. PP. et in Diplom. Conradi Imp. apud Ughellum in Episcopis Asulanis. passim etiam in Tabulario Casauriensi, ubi interdum poira, pro poio reperitur. Adde Franciscum Mariam in Mathilde lib. 3. pag. 106. 108. 108.

° **POIUS**, in Charta ann. 1058. ex Tabul. S. Victoris Massil.: A meridie sicut est Poius qui dicitur Castlar, et strata publica, etc.

° **POIOTUS**, Idem quod Podium et poiium, Collis, Italis Poggio. [Charta ann. 1011. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 194. De monte et Poggio, seu castello illo,

quod esse videtur in loco et finibus, ubi dicitur Vico Charta ann. 1124. f. 108. pag. 155: Ad proximum Pogium ten plauerat, qui est in monte, qui vocatur Pogium, ad edificandum super eum castrum.... Pogium ipsum tandem descendit, et in quantum potuit, in vico predicto exercitum, edificare coepit. Diploma anni 1284. apud Ughellum in Episcopis Lunensibus: Cum suis viribus resistendo Pogium ipsum tandem ascenderunt. Et infra: Predictum Pogium causa castelli edificandi ascenderunt.

PUGIUM, in Charta Lotharii Regis Francie ann. 987. apud Michaëlem Carbonellum in Chronico Hispan. fol. 7.

POGGIARE, Ascendere, apud Petrarch. parte 1. can. 1. 10. Dantem in Paradiso 8. etc.

POJAS, Sic Pojar et Pujar, pro Ascendere, extollere, dixerunt Poetas Provinciales. Folquetus Massil. Episcop. Tolosæ ex Cod. MS. apud V. III. Præs. de Mazaugues:

Quoniam plus deservit, plus Pois humilitas.
Et orgueil chai ou plus halt es Pojas.

Giraldus de Bornet apud Cresalmb. pag. 227:

Moe seigner cul es Montferras,
Qui per dreig ognerage
Est en tan grand honor Pojats.

Blascastet in Beatrice Comit. ibid. pag. 240:

Vostre fin priet et tant Pujats,
Que sobre leis se exuzats.

PODIUM, POGIUM, Lectrum, analetrum in Ecclesia, ad quod gradibus ascenditur. [Cyprianus in Vita S. Cesarii Arelat. num. 17: Videntur etiam hodieque securium ictus in Podiis et cancellis, dum inde columbarum ex argenti excutuntur ornamenta.] Ordo Romanus: In Poggio iuxta ambonem cum capsula in qua Subdiaconus idem ponit Evangelium ut sigilletur. Alibi: Qui ordinandi sunt, stent in Poggio sub gradibus. Rursum: Veniunt usque ad altare, ascendentes Diaconibus in Poggio, Episcopi et Presbyteri statuuntur in locis suis, et schola ante altare.

PODIA, Talia, seu praestatio a civibus exsolvenda. Tabul. S. Victoris Massil.: Viginti florenas solvatis de resta centum illorum per civitatem debitos, ex quadam Podia anni 1379.

PODIA, Male prorsus; idem quippe quod Apodix. Vide in hac voce. Charta Rob. reg. ann. 1324. ex Tabul. Massil.: Et recipiatis exinde Podiam debitam ad cautelam.

PODOGRAECUS, Podagricus. Locus est supra in Morpheaticis.

PODOMANTIA, [Divinatio in visceribus puerorum a Podos, puer DIER.]

PODOTA, Leuclavius in Pandecte Turcico num. 24: Conductus a navarcho, ut index itineris interdiu noctuque nobis esset, quem Podotam Graeci nunc dicunt, vocabulo pecuniari, quod in Pulologo reperitur, vulgus nautarum Podotam vocat.

PODRA, a Gallico Poudre, Pulveris aromatici species. Comput. ann. 1488. Inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 28. col. 1: Item in sex onciis Podras sine, pro ponendo in pastillis et potagio, vij. solidos, vi. denarios.

PODRIGIA, ut Pogasia. Vide in hac voce.

PODUS, vel Podum, Domus rustica, curtis, praedium rusticum. Tabularium Ecclesie Landavensis in Monastico Anglic. tom. 8. pag. 198: Mandavit Rex propter sanctum Tullianum, conversantem tunc apud Pennalus, Podum suum, ut cito ad eum veniret, ut sibi et curis suis benediceret, etc. Ibid. pag. 194: Ablatis filiis septem patri funesto, vir magnus pietatis nutriti eos, et ad studium litterarum misit, quos in Podu suo Laun Tiliu dimisit. Pag. 195: Sciendum est sane, quod Oudocens Episcopus suum proprium adquisivit agrum, id est Podum Eyngualan, agrum quidem S. Dubricii in patria Guhyr, etc. Adde pag. 197. 198. [Vide Podium 4.]

PODWODA, Servitium cum equis, apud Polonos. Charta Vladisl. Jagel. ann. 1438. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 91: Absolvimus in super... kmethones ab omnibus solutionibus, contributionibus et exactionibus, vecturis, laboribus, equitaturis, Podwodis dictis, angariis, etc.

Occitan. col. 608: Ego Guillelmo vicomitis Nemausensis... trado ad beneficium in pago quum sine dolo tibi Duranto Alafredo de Podillano, et tibi Petro fratri ejus, et fratribus et omnibus successoribus vestris, scilicet unum Podium qui vocatur Ectata: Tali videlicet pacto dono vobis hunc Podium, quod vos et successores vestri mihi vicomiti et vicomiti de omnibus fructibus qui de Podio extirant, de blado, et de ligno et de conlis tascham datis.

Puy, eodem sensu, nostratibus. Lit. remiss. ann. 1473. in Reg. 197. Chartoph. reg. ch. 287: Pour faire pasturer ensemble leur bestail en ung grant Puy ou pasturage. Nisi sit Fascium in montibus.

PODIUM, Ebur ustum, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 111: Item Podium teres et pulverem insufflabis.

PODIUS, Res quespian, cui aliquid innititur. Guido de Vigev. MS. de Modo acquirendi T. S. cap. 2: Et habent Podii quatuor longi brachia octo pro Podio facti in caloris... et in peritica circa calorem sextum sint dubiones quatuor, cum quibus placentur seu ligentur ipsi Podii... ponatur baltricia in peritica usque supra Podios, et illi quatuor Podii ligentur cum suis dubionibus.

PODIXA, Talia, seu praestatio a civibus exsolvenda. Tabul. S. Victoris Massil.: Viginti florenas solvatis de resta centum illorum per civitatem debitos, ex quadam Podixa anni 1379.

PODIXA, Male prorsus; idem quippe quod Apodix. Vide in hac voce. Charta Rob. reg. ann. 1324. ex Tabul. Massil.: Et recipiatis exinde Podixam debitam ad cautelam.

PODOGRAECUS, Podagricus. Locus est supra in Morpheaticis.

PODOMANTIA, [Divinatio in visceribus puerorum a Podos, puer DIER.]

PODOTA, Leuclavius in Pandecte Turcico num. 24: Conductus a navarcho, ut index itineris interdiu noctuque nobis esset, quem Podotam Graeci nunc dicunt, vocabulo pecuniari, quod in Pulologo reperitur, vulgus nautarum Podotam vocat.

PODRA, a Gallico Poudre, Pulveris aromatici species. Comput. ann. 1488. Inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 28. col. 1: Item in sex onciis Podras sine, pro ponendo in pastillis et potagio, vij. solidos, vi. denarios.

PODRIGIA, ut Pogasia. Vide in hac voce.

PODUS, vel Podum, Domus rustica, curtis, praedium rusticum. Tabularium Ecclesie Landavensis in Monastico Anglic. tom. 8. pag. 198: Mandavit Rex propter sanctum Tullianum, conversantem tunc apud Pennalus, Podum suum, ut cito ad eum veniret, ut sibi et curis suis benediceret, etc. Ibid. pag. 194: Ablatis filiis septem patri funesto, vir magnus pietatis nutriti eos, et ad studium litterarum misit, quos in Podu suo Laun Tiliu dimisit. Pag. 195: Sciendum est sane, quod Oudocens Episcopus suum proprium adquisivit agrum, id est Podum Eyngualan, agrum quidem S. Dubricii in patria Guhyr, etc. Adde pag. 197. 198. [Vide Podium 4.]

PODWODA, Servitium cum equis, apud Polonos. Charta Vladisl. Jagel. ann. 1438. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 91: Absolvimus in super... kmethones ab omnibus solutionibus, contributionibus et exactionibus, vecturis, laboribus, equitaturis, Podwodis dictis, angariis, etc.

PODYMNE, Tributi species, apud Polonos. Charta Casimiri III. ann. 1468. Ibid. pag. 201: Omnes et singuli kmethones... de quolibet lanco possentes... singulis annis exactionem, alias Podymne... evolvant.

PELEK, פֶּלֶק, פֶּלֶק, in Gloss. Lat. Gr. Sed legendum Pellex.

PENA, Pœna obligata, in quam quis se ex pacto obligavit, adstrinxit. Lex Longobard. lib. 3. tit. 10. § 1. [Aistulph. 7.]: Sed semper commutatio ipsa firma permaneat, et si removere voluerit, Pœnam inter se obligatam componere voluerit. [Vide Dirksen. Manuale Juris in hac voce § 8.]

Præter imprecationes in Chartis apponi solitas Pœnarum quatuor genera distingui possunt, quibus coarctandas hominum pravas voluntates existimabant antiqui. De his vide Mabilonium lib. 2. Diplom. cap. 8. In cessionibus tamen nullam pœnam fuisse adhibitam probant formula 88. inter Sirmonicas et form. 29. novæ Collectionis. Vide Baluzii Notas ad lib. Capitul.

PENA MUTORUM. Vide Panis fortis et durus.

PENA, Emenda, multa. Charta Adami Episc. Meld. ann. 1289. in Tabular. ejusdem Ecclesie. Tenebuntur dicti hospites solvere nobis Episcopo decem solidos Turon. pro Pœna, quam Pœnam nobis facient dicti decanus et capitulum reddi et solvi, ut dictum est, cum pecuniis expensarum predictarum. Charta ann. 1265. in Chartul. Domus Dei Pontisarr. Ille estoient tenuz à paier... II. scus en nom de Peins.

PENA FAILLITA, Eodem intellectu. Charta ann. 1379. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Dicta curia habet ibidem condemnationes latis et Pœnas faillicas; que lata solvitur pro confesso denar. 12. pro libra et de negatis solidos 2. Item Pœne faillice solvuntur per hunc modum: de prima citatione, si sit contumax, solvit denar. 6. de secunda solidum unum, etc.

PENA PERDITA, Eadem notione. Charta ann. 6. Henrici VIII. Reg. Angl. apud Madox Formul. Angl. pag. 273: Tunc volo et per presentes concedo, pro me, heredibus et assignatis meis, ad satisfaciendum et perdendum dictis abbatibus et conventui eorumque successoribus nomine Pœne perditæ, alios octodocim solidos bonæ et legalis monete Anglie... Et quod bene licebit dictis Abbati et conventui... tam pro predicta annuitate sive annuali redditu 18. denariorum, quam pro hujusmodi Pœna sive pœnis, sicut præmittitur, perditis et foris factis.

PENA FISCALIS, Multa, que ad fiscum pertinet. Vide supra in Fiscus.

PENA, In jus vocatio, actio in jure, qua quis molestatur. Charta Phil. Aug. ann. 1185. in Reg. 34. bis Chartoph. reg. part. 2. fol. 116. r. col. 1: Si vero consanguinei Galcheri eos super hoc mitebant in Pœnam et placitum, etc.

PENA, Tributum, onus agris vel personis impositum. Charta Phil. I. ann. 1081. in Reg. 62. Chartoph. reg. ch. 268: Apud Tinevallis habet alodium ab omni Pœna relaxatum. Alia Galteri Laudun. episc. ann. 1164. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 69: Ecclesia igitur super prædicta terra contra omnes, qui jus exequi voluerint, Arnulfo garantiam portabit; nisi aliquis rusticorum in aliqua terra Pœnam suam monstrare voluerit. Patinæ, eadem, ut videtur, ac-

Tant a Gilbert le Roy Pein son
Qu'il l'a trouvé el Poi de Mont-Leon.

PODIUS, Eadem notione. Charta ann. 1166. Inter Probat. tom. 2. novæ Hist.

ceptione, in Lit. ann. 1296. ex Reg. 129. ch. 195: *Le pénultième jour du mois de March, Jacques Maris enchéris ledit nef d'un gros de Flandres, pour le denier Dieu, quatrevingt francs d'or du roy, pour le gros du marquis, lxiij. sols de carité, lxiij. sols pour la première Painnée et pour chacune des autres selon l'ordonnance; et quant aux deux cens, un gros pour le denier Dieu, dix francs d'or du roy, pour le gros du marquis, viij. gros du carité, viij. gros pour la première Painnée, et pour chacune des autres, que on y referoit, cinq gros Hinc*

* **TERRA POENAE, DE POENA** vel **POENOSA**, Tribuit, angariis et aliis exactionibus obnoxia. Charta ann. 1166. ex Tabul. S. Crucis Camerac. : *Sigerus major de Buseriis, concedente uxore sua Geburga, terrarum trium modiarum, quod in feodo a proposito S. Crucis Cameracensis tenebat, et penam quatuor modiarum... domus hospitalis de Jerusalem, per manus magistri Letaldi, reddidit... Quoniam terra feodi nive Poena ab ecclesia S. Crucis detinebatur, quia domus hospitalis nanc gratiam promeruit ut terra nominata, feodi scilicet atque Poena sibi ab ecclesia concederetur, majoriam retinendam ecclesie reddidit et perpetuo possidendam concessit. Alia ann. 1247. ex Chartul. Valcel. sign. E. ch. 42: *Dimidiam alteram modiatam terrae Poenose, contiguam viae de Bauduinvalle, inter Fai et Tavielnes sitae, quam similiter de me tenebat tanquam terram de Poena. Vide Penales terras et mox Penaliter.**

† **AD POENAM TENERE**, id est, sub onere, vel prestatione aliqua. Charta Wilfridi Abbat. S. Richardi ann. 1165. in Tabul. ejusdem loci: *Guido de Calmont... quidquid ad feodum Girardi hereditario jure spectat, nempé curtillum... ad annum tenebit a festivitate S. Remigii, quae est anno Incarnati Verbi 1136. ad duos annos in pace tenebit: ecclesie vero S. Richardi omnia praescripta a feodo S. Andreæ, quod est in priori praedictorum annorum usque ad ejus festum sequens, absque ullo obstaculo de quincunciam libris denariorum redimens, tamdiu in pace tenebit donec praedictos nummos a Girard accipiat. Vide Penales terras.*

* **POENA FEUDI**, [Commis: « Homagium ligium prestitum... et terminum... sub Pena feudi. » (Chevalier, Inv. Arch. Delphin. n. 1480. an. 1386.)]

† **POENALES TERRAE**, Tribuit, angariis, et aliis exactionibus obnoxia, *Terres à cens, terres villaines*. Charta Balduini Domini de Wallaincourt ann. 1224. in Tabulario Abbat. Montis S. Martini diocesis. Cameracensis num. 87. [28]: *Eo quod non essent feudales, sed Penales, etc. Vide in Poena 8.*

† **POENALIS HEBDOMADA**, Nostris *Semaine penense*. Vide in *Hebdomada*.

† **1. POENALITAS**, Multa. Chron. Mellicense Scrambil pag. 576: *Unaquaque domus nocentium et innocentium duos aureos exhibere debuit feo principis, et vocabatur brandschatung, absque Penalitate qua domino fundi tenebantur. Occurrit praeterea apud Rymer. tom. 13. pag. 223. et 340. Vide Poena.*

* **2. POENALITAS**, Animi anxietas, molestia. Lit. Ludov. II. reg. Jerus. et Sicil. ann. 1402: *Penalitate multiplici in sui cordis errario, amoris purissimi vinculo federando mirabili ascensus ad patris dexteram, etc.*

* **3. POENALITAS**, Poena, supplicium. Joan. de Cardalisco serm. in nativ. Dom. : *Quarto et ultimo attende homo ad mortis Penalitatem et necessitatem, etc.*

Poenae, eodem sensu, in Sent. locuten. Duac. ann. 1377. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 128: *Enfin tote Poennes et pugnition... qu'il seroit dit et jugé pour droit.*

* **POENALITER**, Sub tributo, servitiove aut alia quavis conditione possidere. Charta ann. 1165. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 218: *Cujus (alodii) incolae loci dominium sibi potius acerbentes, quidam Penaliter, quidam aliter atque aliter eam (terram) usurpantes; ita ut fructus totius terrae in usus rusticorum penae redigeretur. Vide supra Terra Poena in Poena 8.*

† **POENARE**, Poenis afficere, in Actis S. Basilici, Martyr. cap. 8. num. 14. [Le Roman de Rou MS. :]

Solene lex solenne fecit chasum Penar.

* **Nostris alias Espenit et Empepenit**. Cons. Petri de Font. cap. 81. art. 2: *Le crime ne doit pas remanoir sans estre Espenit. Lit. remis. ann. 1472. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 706. Icellus Gieuf. froy dist. q. 2. s'il trouvoit plus au jardin son pere les pourcaus d'ertus Poievin, il les Empepenoit. Hinc, ni fahor, Espenier, pro Operarius, homo poenis et labori additus. Lit. remis. ann. 1459. in Reg. 189. ch. 361: *Jehan le Cat pour homme Espenier... en nostre ville de Tournay, etc.* Eiusdem forte originis vox Gallica *Penitiam*, qua vir hebes et stolidus significari videtur, in Lit. remis. ann. 1478. ex Reg. 205. ch. 159: *Par le cap de Dieu, jamais tant que le roy vitra n'auren repos et n'auren que mal; car il n'est que ung fol et ung Penitiam.**

† **PENATOR**, Tortor, in Gloss. Arabico-Lat.

† **PENITENTES**, Quibus ob crimina publica imponebatur poenitentia publica; quique in *extremo Christianorum ordine* esse dicuntur apud S. Columban. lib. de Penitent. mensura cap. 37. S. Augustinus Epist. 108: *Quod autem dicitur Petrus agisse poenitentiam, cavendum est, ne ita putetur agisse, quomodo agunt in Ecclesia, qui propria Penitentes vocantur. Idem Homil. 49. cap. 2: *Quod dico poenitentibus, audiant et Penitentes: quod dico fidelibus, dico et poenitentibus et Penitentibus, audiant Catechumens, audiant omnes. In poenitentia positi, in Concilio Arelat. II. can. 21. In ordine poenitentium stare, apud S. Hieronym. Epist. 30. cap. 1. In poenitentiam mittere, apud Gregorium Mag. lib. 9. Epist. 32. In poenitentia missi, in Capitulis Caroli Calvi tit. 18. cap. 8. Communionem inter poenitentes praesumere, in eodem Concilio Arelatensi II. can. 10. Inter poenitentes a Communionis suspendi, in eodem Concilio can. 11.**

† **Poenitentia solennis a publica** distinguitur in Statutis MSS. Augerii Episc. Consecran. ann. 1280. ubi casus reservati enumerantur: *xvi. Ubi cumque est solennis poenitentia injungenda, non dicimus hoc de publica. Ubi solennis poenitentia ea dici videtur quae pro gravioribus delictis occultis a Canonibus est praescripta. (Vide Morinum de Discip'ln. in administr. sacr. poenit. lib. 5. cap. 8. sqq.)*

† **Poenitentia autem publica** dicitur ea, quae pro explandis criminibus et delictis publicis imponitur, ita, qui publico crimine convicti sunt, in Concilio Arelatensi VI. can. 25. *Qui publico peccaverunt, in Cabilionensi II. qui criminale peccatum perpetraverunt, apud Hincmarum in Capit. 5. Augustinus Homil. 49. cap. 3:*

*Propterea Deus voluit, ut Theodosius Imperator aperet Poenitentiam publicam in conspectu populi, maxime quia peccatum eius colari non poterat. Capitula Caroli Magni lib. 6. cap. 98. [97.] Nam si publicus actus fuerit, publicam inde agat Poenitentiam, iuxta sanctorum Canonum sanctionem: si vero occultis, Sacerdotum consilio ea hoc agat poenitentiam. Concilium Mogunt. ann. 847. cap. 31. et Concilium Ticinense ann. 855. cap. 15: *Qui publicus peccat, oportet ut publice mulctetur Poenitentia, et secundum ordinem Canonum pro merito suo excommunicetur et reconcilietur. Id pluribus probantur Sirmundus in Historia de Poenitentia publica, Jacob. Petrus ad Poenitentia Theodori, et alii; tametsi viri doctissimi aliquot, atque in his Joan. Morinus et Arnaldus in libris de poenitentia, etiam pro occultis delictis poenitentiam publicam peractam contendunt.**

* **Poenitent. vetus Ms. ex Bibl. reg. cap. 12: Cujuscumque autem Poenitentis publicum et vulgissimum crimen est, quod universam ecclesiam commoverit, ante abidam manus et imponatur.**

Sed quæri solet vulgo, quorum criminum rei, publica potissimum addicerentur poenitentia: cum peccare atrocius impune non liceret, et ex legibus gravior poena gravior delinquentibus statueretur, interdum etiam et fere semper extremum supplicium.

Cui quidem quaestioni ut fiat satis, ut sileam contra Christianam fidem ac religionem et Conciliorum Canones admissa delicta, cujusmodi passim in hisdem Conciliis enarrantur, et in Capital. Caroli Magni lib. 6. cap. 101. 102. etc. observandum primo, non semper, in antiquis maxime ac barbaricis legibus, mortis poena, sed multa pro modo delicti, explata crimina: ita tamen ut qui ea admisissent, a iudicibus ad Episcopos amandarentur, qui poenitentiam his imperarent ac indicerent pro differentia peccatorum, ut est in Concilio Carthaginiensi III. cap. 31. in Capitulari I. Caroli Magni ann. 808. cap. 32. 33. 37. in Lege Longob. lib. 1. tit. 10. § 4. [99. Henr. I. 2.] in Capital. Caroli M. lib. 6. cap. 100. [101.] in Edicto Pistensi Caroli Calvi cap. 2. 33. in Capitulis ejusdem Caroli tit. 26. cap. 5. in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 68. etc. [99. Regino lib. 2. cap. 5. num. 38: *De furto et sacrilegio... Quamvis enim hæc secundum legem humanam emendari debeant atque excipi, tamen poenitentia ad Episcopum pertinet.*] Atque inde Episcopalis poenitentia appellatur in Capitulis ad Silvacum cap. 2. quod ab Episcopis imponebatur, *inspecta discretione et qualitate, prout cuique ad salutem viderent expedire, ut est in Edicto Pistensi cap. 2. atque in reddi Poenitentia dicebantur. Paschasius Radbertus in Epitaphio Wallæ Abb. Corbeiensis lib. 1. cap. 26. de quodam patrono, qui tria homicidia commiserat, ut vidus bona invaderet: *Sed jam divino convicti iudicio, confusi omnes discesserunt, ac miser clementer reditus est Poenitentia.**

In eorum præterea numero erant rei, pro quibus intercedebant Episcopi, quibus licebat pro illa causa cognita veniam a iudicibus postulare: tum enim his canonica ab Ecclesia imponebatur poenitentia, quam illi ultro se obituros spondebant, veniam alias non consecuturi, quod ex Concilio Remensi cap. 7. supra docuimus in voce *Intercedere* 1.

Episcoporum etiam intercessio obtinuit pro reis, qui ad Ecclesias confugebant, ut ibidem diximus. Nam licet Ecclesie immunitas a pena quavis legibus inflicta reos tutaretur, a satisfactione tamen non eximebantur erga eum, quem offenderant, vel ejus agnatos: neque eorum tutelam aggrediebatur Ecclesia, nisi publica poenitentia crimen se suum expluros spondissent, ut est in Concilio Remensi ann. 621. cap. 7. Nicolaus I. PP. in Respons. ad Bulgaros cap. 26: *Si ad Ecclesiam convolaverint, mortis quidem legibus eruantur, Poenitentia vero quam Antistes loci vel Presbyter consideraverit, absque dubio submittantur.* Atque ejusmodi reorum, qui ad Ecclesiam, veluti ad asylum, confugebant, infinitum fuisse ferme numerum ex auctoribus abunde constat.

Perjuris quoque indicta poenitentia publica, quod labente etiam XIV. saeculo factitatum docemur ex Charta ann. 1389. tom. 2. Histor. Eccles. M&ld. pag. 242. *Nec non perjurio pro quo Ecclesia consueverit publicam Poenitentiam imponere.*

Spectabat etiam publica poenitentia eos potissimum, qui intra gradus cognationis velitis nuptias contraxerant, seu auctoritate Ecclesiastica separarentur, ut in tertio gradu, sive non, ut in quarto, ex Capitulis Synodalibus Pipini Regis cap. 1. Reginone lib. 2. cap. 213. et Burchardo lib. 17. cap. 10.

Poenitentia subjecti olim parentes, quorum negligentia parvuli sine baptismo moriebantur. Stat. Synod. eccl. Rotomag. ann. 1156: *De parvulis, qui baptizati vel sine baptismi remedio infra septem annos, per negligentiam parentum mortui sunt, totam Poenitentiam parentibus eorum remittimus, excepta feria sexta in ebdomada; in qua etiam die, si ad ecclesiam poenitus perrexit, qualem ei caritatem presbyter dederit, talem habeat.*

Poenitentia publica his quoque imposita, qui homines ecclesie injuriis aut verberibus exceperant. Regist. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 84. v. *Apud S. Victorem in Caloto, auctoritate dom. Papae functi, injunximus Gualardo de Montchevreil, Rogero de Montchevreil et Petro de Essartis, qui interfecerant quendam conversum de Mercato Radulfi, Poenitentiam subsequenter, videlicet, quod ipsi discalciati et nudi, bracciis tantummodo retentis, corrigia ad collum ligata, ferentes virgas in manibus, facerent processionem in ecclesia loci illius, in quo homicidium perpetrarunt, Dominica palmarum, et ante fores ecclesie facerent se verberari a sacerdotibus dicentibus psalmum poenitentialem, et publice reatum suum confitentur et quare injuncta erat eis talis poenitentia. In octabis paschae sequentis simili modo facerent apud Gisorsium. In quindena paschae apud Calvummontem, Dominica proxima post dictam quindenam apud Fresneaus. Item injunximus eisdem quod jejunarent usque ad decennium feria sexta cujuslibet ebdomadae, et quod infra festum B. Johannis Baptistae limina B. Jacobi visitarent. Charta Guar. episc. Silvanect. ann. 1224. ex Tabul. Carnot. *Filius dicti Hervet quendam (hominem capituli) excecaverat et pugno mutilaverat. Filius praefati. Robertus et Hervetus publicam Poenitentiam faciant nudi, et discalciati, virgas in manibus portantes ad processionem in ecclesia Carnotensi in instanti Ascensione Do-**

mini, et per manum episcopi Carnotensis vel sacerdotis, secundum consuetudinem ecclesie accipiant disciplinam: item in die Pentecostae in ecclesia Senonensi, et Parisius in octabis Pentecostae, et Aurelia in festo S. Johannis Baptistae, et Meldis in festo S. Stephani martyris in Augusto. Charta ann. 1231. ex eod. Tabul. Praeterea dictus Guillelmus tenetur facere publice tres processiones in tunica alba, sine zona et cucufa, vel alio tegumento in capite, nudus pedes et sine caligiis ad requisitionem dictorum decani et capituli. Vide infra in Processio 1.

Publica denique subiciebantur poenitentia, qui vel dignitatis aut natalium prerogativa ac auctoritate a penis, lege decretis, sese subtraherent: vel a patria extorres in alias migrabant regiones, aut aliorum principum ditioes: vel tandem qui in solo ipsomet natali, ex solita criminum impunitate, vel dominorum largiori indulgentia, seu potius impotentia, ea perpetrarent. Nam cum olim ex recepta praediorum feudali lege sua quisque gauderet juris dicendi facultate, seu, ut loquimur, justitia, vix erat qui in ejusmodi praediorum dominos animadverteret. Unde crebrius excommunicatos ab Episcopis legitimus, qui, quod leges ipsae minime poterant, Ecclesiastica ferula eos a tam frequentibus delictis gravioribus coercerent, a qua non absoluebantur, nisi post publicam peractam poenitentiam. Atque ex his licet haurire, cur tantis olim ejusmodi poenitentium numerus ad Ecclesiarum vestibula, porticus et narthexes stotissae legatur.

Quippe hi donec impositam sibi poenitentiam adimplerent, arcebantur ab ingressu Ecclesiae, et in loco Poenitentium consistebant, ut est apud Abbonem Monachum serm. 3. et Joannem Episcopum Abrincensem de Offic. pag. 28. ut caeteros omittam, quos laudat Leo Allatius in Dissertat. de Nartheco. Quod quidem intelligendum, cum sacra peragebantur Liturgia, seu potius sacra ipsa mysteria: nam extenus, ut et Catechumeni, in Ecclesia ipsa stabant, divinasque lectiones auditu excipiebant, et una cum his excedebant, cum dimittebantur, ut est in Concilio Agathensi cap. 60. In Ecclesia vero sinistram ad partem secedebant, ut auctor est S. Eligius serm. 8. cum fideles alii ad dextram starent. Dittmarus lib. 6. pag. 80: *Sepultus in Colonia, in australi parte templi, qui in Cena Domini Poenitentes introducuntur.* Nam cum aedes sacrae ad orientem aedificarentur, australis pars fuit sinistra. Publice poenitentium quatuor ordines sive classes constituerant. Ordo primus *Fletum* erat, qui in ecclesie vestibulo strati fidelium preces, utque ad agendam publicam poenitentiam admitterentur, flagitabant, juxta Tertullian. de Pœnit. cap. 9. quorum precibus, cum ecclesiam annueret, ista poenitentiam dare, illi poenitentiam accipere, atque ita & Audientes dicebantur, quibus in infima ecclesie parte, scripturam tantum atque sermones audire licebat, quam stationem egressi, & *Genusflectentes* seu *Substrati* appellabantur, qui in navi ecclesie consistentes crebras manu impositiones et benedictiones ab episcopo recipiebant, precibus pro ipsis fieri solitis in genua nixi intererant et opera poenitentia privatim exercenda suscipiebant. Inde gradus patuit ad 4. *Consistentes*, sic dictas, quod ipsis licuerit consistere una cum fidelibus in oratione communi et sacrificio usque ad

finem: in eo solum poenitentes, quod nec oblationes suas facere nec eucharistiam participes fieri poterant. Haec Riegger in Institut. Jurisprud. Ecclesiasticae part. 4. § 547. post Morinum de Discipl. Pœnit. lib. 4. cap. 16. num. 5. lib. 6. cap. 1. sqq. Graecis dicuntur hi quatuor gradus Προκατάστασις, Ἀσπίδοσις, Ἐκπόρευσις, et Ἐσώτασις. Vide Glossar. med. Graecit. in his vocibus et in Χαίμα-
[547v.]

Quo vero ecclesie loco potissimum constituerentur Poenitentes, docet cap. 136. lib. 5. Capitul. *Tribus vero annis subjaceant inter Poenitentes manibus sacerdotum in loco retro ostio ecclesie poenitentibus constituto, et seorsum, infra ipsam tamen ecclesiam.*

Poenitentia imponebatur et suscipiebatur in Capite jejunii, seu Quadragesimae, feria scilicet quarta, quam *Cinerum* appellamus, quod poenitentes non modo omni corpore in terram prosternerentur, ac cilicium induti veniam peccatorum postularent, sed et eorum capita cinere aspergerentur, quod pluribus observat Menardus ad librum Sacramentorum Gregorii M. pag. 221. 222. Edictum Pistense Caroli Calvi cap. 33: *Ipsam autem Quadragesimam a quarta feria, id est, a Capite jejunii, cum ipsa quarta feria, qua publice Poenitentes poenitentiam accipiunt, observari usque ad sanctam Resurrectionem secundum consuetudinem antiquam praecipimus.* Mathaeus Westmonaster ann. 74: *De beato quoque Eliego legitur, quod in die Cenerum, cum de more Poenitentes Ecclesia liminibus removerat, hortatus est eos, ut tempore Quadragesimali jejuniu et castitati vacantes, diebus illis uxorum etiam delictis abstinerent.* Vide Sirmundum in Historia Poenitentiae publicae cap. 9 ubi etiam de Poenitentium reconciliatione, de qua quaedam attigimus in vocibus *Absolutio*, et *Reconciliatio*. Adde Fillesacum lib. de Quadragesima Christiana cap. 12.

Quos cineres et cilicia suppeditare tenebatur thesaurarius in ecclesia Autissiodorensi, ut testis est Charta ann. 1338. Inter Probat. Hist. Autiss. pag. 132. col. 1. *Item thesaurarius debet ministrare cineres benedicendos die Cinerum et pilos caprarum pro Poenitentibus.* Ne vero hujus moris memoria omnino pereat, in ecclesia Augustodunensi etiamnum, ut observat Martenius de Ant. eccl. discipl. cap. 17. ultimus canoniceorum, personam poenitentium representans, eodem die ejicitur de ecclesia.

In quibusdam ecclesiis iisdem poenitentibus tradebatur globus tomento factus, in Cena Domini reportandus. Pontif. Senon. Ms. ad usum eccl. Paris. in die Cenerum *A pontifice circumferuntur Poenitentes cinere imposito et dicendo ut supra, Memento, homo, etc. et singulis tradendo globum borreum in signum poenitentiae, reportandum pontifici vel ejus poenitentiaro in die Cena cum candela.* Ibid. in Cena Domini *Nota quod Poenitentes debent reportare globum borreum cum candela, eisdem traditum in Capite jejunii.* Eadem leguntur in Pontif. Viridun. Ms. ex Cod. reg. 906.

Id autem omnino observandum, quod poenitentes a Presbyteris suarum parochiarum ad Ecclesiam Cathedrali, poenitentiae ab Episcopo suscipienda causa, etiam saeculo IX. adducerentur. Gesta Guntherii Episcopi Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 280. *Presbyteros parochiae nostrae, qui in Capite jejunii poenitentes ad poenitentiam*

suscipiendam adducebant, nec portam ingredi sinebant. Cilicium a sacerdote accipiebant, quod uno anno gestare tenebantur. Lib. 5. Capitulum. cap. 122: *Penitentes, tempore quo penitentiam petunt, impositionem manus super caput et cilicium a sacerdote, sicut ubique constitutum est consequantur.* Et cap. 136: *Debent unum annum esse cum cilicio.*

Multa habent Concilia et sancti Patres de ritu penitentiae publicae, quam indicare satis erit ad alia festinanti. His enim, cum ab Ecclesiis hinc inde abstinerent, Sacramentorum etiam perceptio denegabatur, atque adeo ipsa extrema Unctio, ut est in Synodo Ticinensi sub Leone IV. cap. 8. In infirmitate tamen positus Viaticum concessum, ex Concilio Carthaginiensi. IV. can. 77. Arausicano I. cap. 3. Agathensi cap. 15. Arelatensi. II. cap. 28. Innocentio I. Epist. 1. c. 7. etc. Sed et si accepta penitentia ante reconciliationem morentur, pro his liceat offerre, pro eo, quod honoravissent Penitentiam, ut est in eodem Concilio Carthaginiensi cap. 79. Arelatensi II. cap. 12. et in Capitulis Caroli M. lib. 5. cap. 61. [99 125.]

Ad Clericatum aliosve ordines Ecclesiasticos promoveri penitentes ventantur in Concilio Carthaginiensi IV. cap. 68. Epaonensi cap. 3. Aurelianensi III. cap. 6. Aurelianensi IV. cap. 12. Agathensi cap. 43. Toletano I. cap. 2. Toletano III. cap. 42. Romano ann. 465. cap. 3. in Epistola Concilii Cabilonensis, in Epist. 9. Gelasi I. PP. Innocentio I. Epist. 6. Epist. Joannis II. PP. ad Casarium, in Capitulum Gregorii II. PP. cap. 5. in Synodo Ticinensi ann. 850. cap. 1. in lib. 1. Sacramentorum Ecclesiae Romanae cap. 35. apud Egbertum in Dial. cap. 10. etc.

At pristina haec severitas sequioribus saeculis est mitigata, ad ostiariatus quippe gradum promotos penitentes discimus ex Dialogo inter Columac. et Cisterc. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 1647. *Quid dicit de homicidia, qui in saeculo publicam egerunt Penitentiam? ... venientes ad conversionem in monasterium, accipiunt clericale signum, id est coronam, sunt ipsi clerici? Revera clerici sunt, sed nullum gradum clericalem ascendere possunt praeter primum. Possunt enim fieri Ostiarii.*

Id praeterea discriminis statutum inter penitentes ex can. 59. Toletani Concilii IV. quod qui ex sola devotione sese penitentiae subiciebant, pro morum probitate ad gradus ecclesiasticos promoveri possunt: secus vero qui ob grave aequod peccatum eidem penitentiae addicti fuerant.

Obtinuit etiam in Monasteriis ecclesiastica disciplina adversus penitentes publicos severitas, qui enim pro culpa publicam egerant Penitentiam ad legitimos actus admitti, id est, ad officia monastica, vetantur in Statutis Cisterc. ann. 1280. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1471.

Ab officio patris sui susceptoris excludantur penitentes, in Addit. 2 ad Capitulum. cap. 1. Vide *Patris*.

Matrimonium contrahere penitentibus interdictum fuisse docent Concilium Arelatense II. cap. 21. et Ticinense sub Leone IV. cap. 8. At in Wormaciensi ann. 868. cap. 30. 37. ab uxoribus, si habuerint, separari vetantur: si autem non habuerint, et se continere non voluerint, legitimas accipere in conjugationis voraginem incidere videantur.

Vide Joannem VIII. Epist. 62. et S. Columbanum de mensura penitentiarum § 30.

Varia fuit ut ex allatis aliisque patet, hac in re in variis ecclesiis atque pro variis temporibus disciplina. Neque tamen cum viris doctis sentire possum in ecclesiis, in quibus severior obtinebat disciplina, qua a matrimoniis contrahendis prohibebantur penitentes, de ipso tantum penitentiae curriculo haec intelligenda esse, adeo ut ipsis peracta penitentia ad nuptias convolare liceret. Huic enim sententiae nequaquam accommodari posse videntur quae habet Siricius PP. in Epist. ad Himerium num. 6: *De his vero non incognite dilectio tua Apostolicam Sedem, credidit consulendam, qui acta Penitentia, tamquam canes ac sues ad vomitus pristino, et volutabra redeunt, et militie circumgula et ludicrae voluptates et nova conjugia et inhiolos denuo appetere concubitus.* Vide S. Ambros. lib. 2. de Penit. cap. 10. § 96.

Id etiam suadet disciplina quae in usdem Ecclesiis vigeat circa conjugatos penitentes, quibus ut caelibem deinceps vitam agerent indicabatur, nequam ut nova inirent conjugia permitteret. Si matius interduam cum his actum est, ut ad uxores suas redire licitum fuerit, id ex indulgentia factum docet Epistola Leonis Magni ad Rusticum Episcopum Narbonensem. Hinc ne benedictio penitentiae juvenibus personis, maxime conjugatis concedatur, nisi ex censensu partium et aetate iam plena, statuunt Concilia Arelat. III. can. 24. et Arelat. II. can. 21.

Nullam praeterea dignitatem obire poterant, ex laudato Concilio Ticinensi cap. 5. sed et si militares essent, arma deponere jubebantur, ac proinde militare his interdictum erat, ut in voce *Arma* docemus. [qui secus fecerint, iis viaticum usque ad exitum negatur, ex can. 25. Concilii Aur. Hanensis III.]

Comas deponere, et vestimenta mutare jubentur in Concilio Agathensi can. 15. Toletano III. can. 12. Arelatensi II. cap. 22. 25. etc. Vide Gregorium II. PP. Epist. 2. prelixam VII. Synodo sub medio. Honorium Augustodun. cap. 3. et 78. Spicilegium Acherianum tom. 6. pag. 427. Hemerem in Augusta Viromand. in Reg. pag. 30. etc.

A convitiis et ornamentis atque alba veste ut abstineant, statuit Herardus Archiepiscopus Turon. cap. 120. ad bibendum aut manducandum carnem non sunt invitandi: quod qui fecerit unum vel duos denarios iuxta qualitatem penitentiae dare tenetur, ex lib. 1. Capitulum. cap. 151. et Reginone lib. 1. cap. 259. Ut epulis non intersint, sed tantum in suis domibus frugalem vitam ducant, praescribit Conc. Barcinon. can. 7.

Ex hoc Penitentium ritu, quod scilicet comas deponere, mutare vestimenta, caelibem vitam agere egerentur, profecta est consuetudo, ut infirmi monasticum habitum peterent: quo accepto, si convalescent, nefas erat ad saecularia vota reverti, quod ut magis ratum esset, sanitati redditi denuo professionem solemnem emittebant, ut in voce *Monachus ad succurrendum* docemus. Vide Gregor. Turon. lib. 9. cap. 33.

Interdum vero eo usque crevit ejusmodi penitentiae severitas, ut, qui eam in extremis, etiam non sentientes, id est, sui non compotes, nec proinde eam petentes, accepissent, eam servare tenerentur. Insigne praer omnibus est

exemplum Wambae Visigothorum Regis, cui ex veneni haustu paene exanimi, nec scienti, nec sentienti, penitentiae ordinem imposuit Quiricius Toletanus antistes: quam, ubi convalescit, ut impeteret monasterium petit, ibique usque ad obitum in proposito penitentiae perseveravit. Vide Mabillon. tom. 1. Annal. Bened. pag. 111.

Vehiculis uti prohibentur, sed pedibus propriis, vel pedestri more profecti jubentur, in Concilio Wormaciensi ann. 893. can. 26. 30. Moguntiacensi ann. 888. can. 26. et Triburiensi ann. 895. can. 5. 56. apud Reginonem lib. 2. cap. 6. Burcardum lib. 6. cap. 1. etc.

Nulla lucra negotiationis penitentibus exercere convenit, in lib. 7. Capitulum. cap. 62. Isaaci Episcopi Lingon. c. 14. in Cap. Herardi Turon. 100. etc.

Non iteratur penitentia, ut habet Hugo a S. Victore lib. 1. Observat. Eccles. cap. 24. [Vide S. Ambros. lib. 2. de Penit. cap. 10. num. 95. cap. 11. n. 104. et Notae Cotelieri ad Herm. Pastorem pag. 90.]

Qui hominem liberum, publicam agentem penitentiam, interfecisset, graviore, quam si alium, multa punitum, indicant Capitula Caroli Magni lib. 4. cap. 18. Lex Longob. lib. 1. tit. 9. § 31. [Lud. P. 13.] et Regino lib. 2. cap. 30. 190.

Et quidem sub tuitione et custodia Regis erant, ut patet ex Concilio Aquisgran. ann. 816. cap. 21. et lib. 1. Capitulum. cap. 96.

De his qui resiliunt a penitentia, agent Concilium Turon. cap. 8. Veneticum cap. 8. et Aurelian. I. cap. 11.

Denique penitentiae publicae jus omne penes Episcopum: nullum, nisi ejus vice aut jussu penes Presbyteros fuit, quod fusius probat Sirmondus cap. 6. Adde Joannem VIII. PP. Epist. 62. [iis addendum, modo nullum mortis pecculum imminet, ut statuit Isaac Episcopus Lingon. can. 85.]

Penitentiae ab ipsis confessoribus nonnumquam verberibus affectos fuisse, praeter alia, docet Vita S. P. th. tom. 6. Jul. pag. 490. col. 1. *Sed, quem ad confessiones (nam his maximam partem temporis expendebat): morem habuit verberare omnes absque personarum acceptione, nullum omnino sinens transire implagatum.* Rursum pag. 498. col. 2. *Sed antequam obiret, vocata ad se omni congregatione, singulorum audivit confessiones, datisque omnibus propria manu flagellis, et eos absolvit.*

Inauditum quid hactenus referunt Acta S. Gerardi tom. 2. Aug. pag. 697. col. 1. in mortis scilicet periculo ex consuetudine, ab uno presbytero vocatum esse alium sacerdotem, ut moribundum simul absolverent: *Vehementer vocari fecit quemdam clericum presbyterum, qui armis Christi se ab eo induerat, ut (et) de criminibus suis a Jesu Christo Domino, qui peccatrici mulieri indulget, ipsum presbyterum rogavit: ut eum absolvet. Ipse presbyter, sicut consuetum est, vocavit alium sacerdotem socium suum et absolvent eum a peccatorum vinculis in die Dominico.*

Penitentiam publicam non accipiunt Presbyteri, ut est apud S. Leonem in Epist. ad Rusticum, et Joan. II. Epist. 1. ad Casarium. Nec Clerici, in Concilio Coloniensi ann. 1810. can. 10. Vide Sirmondum in Histor. publicae Penitent. cap. 6. et Morinum lib. 2. Exercit. cap. 23. 24. et in libris de Penitentia.

Id autem de Presbyteris intelli-

gendum, qui honorem suum servant: qui enim eo privati sunt, Presbyteri sive Diaconi, penitentiae publicae subijci possunt, ut colligitur ex lib. 6. Capitulum. cap. 76. Addit. 2. cap. 8. et ex Addit. ad Leg. Longobard. cap. 2. Vide Communitio laica.

EXPENITENTES. Qui penitentiam publicam aliquando subierant, eoque ipso ad sacros ordines promoveri vetantur. Vide Diurnum Romanum cap. 3. tit. 9.

PENITENTIA ABSCONSA, Cui opponitur publica, in Concilio Remensi II. can. 31. Concilium Moguntin. 1. cap. 10. Discretio servanda est per penitentes publice et absconse, etc. Quippe occulta obdelicta publicam imponi penitentiam vetant Canones, apud Sirmondum c. 4. Rhabanus in Epist. ad Heribaldum cap. 10. Qui autem de praedictis vitis per occultam Confessionem mala abs se absconse commissa coram oculis Dei, praesente etiam Sacerdote, qui eis indicatur, est Penitentiam, confitentur, et semetipsum graviter accusant, si veraciter penitentur, et si per jejunia et elemosinas... purgare certaverint, his etiam gradu servato, spes veniae de misericordia Dei promittenda est, etc.

POENITENTIA EPISCOPALIS, ab Episcopo imponenda, in Edicto Pistensi cap. 2.

PENITENTIA MOMENTANEA, apud Avitum Viennensem Epist. 4. est, quae sub vite exitum confitentis imponitur, seu, ut ejusdem Aviti verbis utar, in agritudine, quasi sub momento accipitur. Subita dicitur Paulino. Hanc Faustus hereticus adversus quem exstant libri S. Augustini, inutile esse contendebat, quod falso dici docet Avitus loco cit. et ante eum Gennadius Massil. Eccl. Dogmat. cap. 48. Vide Caeselinum PP. Epist. 1. ad Episc. provinciae Vienn. cap. 2. Augustinum lib. 50. Homil. 41. Innocentium I. PP. Epist. ad Exuperium cap. 2. Concil. Nannetense cap. 2. etc.

POENITENTIAE PROCESSIONALES, Publicae, in Statutis Eccles. Meldens. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 903: Inhibito publicae penitentiae. Item, quia Penitentiae processionales jam abierunt in contemptum, prohibemus ne quis presbyter praedictam penitentiam injungat, nisi de mandato superioris. Vide Processio 1.

POENITENTIAE REGULARIS septem modos distingunt antiquae Consuetudines Benedictae, quas videsis apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 461.

POENITENTIARUM REDEMPTIONES, Capitula Herardi Archiepisc. Turon. cap. 26: Ut nullus penitentem cogat manducare vel bibere, nisi redemptio permissa sit: ita tamen ut prius pro eo donet coram ipso redemptionem. Penitentia injuncta his, qui bello Suesionico... Interfuerunt: Omnibus his tribus Quadragesimis 2. 4. et 8. feria in pane, sale et aqua abstineant, aut redimant. Vide Decretales Precum Episcoporum ann. 779. Concilium Remense incerti loci ann. 923. Canones Saxonicos, datos sub Edgardo Rege cap. de Satisfactione § 18. 19. et quae de ejusmodi redemptionum origine et usu annotant viri doctissimi Joan. Morinus lib. 10. de Administratione Sacramenti cap. 16. et Jacob. Petrus ad Penitentiale Theodori pag. 119. 120.

Varie autem redimebantur penitentiae. Interdum enim elemosyna ac erogatione bonorum in usus pauperum vel Ecclesiarum, atque adeo praediorum ipsorum: unde Petrus Damiani in Epist. apud Boronium ann. 1065: Non ignoras,

quia cum a penitentibus terras accipimus, iuxta mensuram muneris, eis de quantitate penitentiae relaxamus. Quae vero pecuniae erogatione in pauperes redimebantur, vel quae imponebantur, Penitentiae deargentatae nuncupantur a Guigone in Vita S. Hugonis Episcopi Gratianopolitani num. 20: Non deargentatam convictis vel confitentibus imposuit Penitentiam. Halitgarius in Penitentiali: Si quis vero non potuerit jejunare, et habet unde dare ad redimendum, si dives fuerit, pro 7. hebdomadibus det solidos 20. Si autem multum pauper fuerit, det solidos 8. Neminem vero conturbet quia jussimus 20. solidos dare, aut minus, quia si dives fuerit, facilius est illi dare solidos 20. quam pauperi solidos 3. Sed unusquisque attendat, cui dare debet, sive pro redemptione captivorum, sive super sancto altari, sive pauperibus Christianis erogandum. Concilium Triburicense anno 895. cap. 56: Tunc licitum sit ei tertiam feriam et quintam atque Sabbatum redimere uno denario vel pretio denarii, sive tres pauperes pro nomine Domini pascendo, etc. Adde cap. 57. 58. Articuli oblati a Praelatis Angliae Eduardo II. Regi Angliae in Concil. Britan. tom. 2. cap. 3: Si Praelatus imponat poenam pecuniariam alicui pro peccato, et repetat illam, regia prohibitio non habet locum. Verumtamen si Praelati imponant penitentias corporales, et illi, sic puniti, velint hujusmodi Penitentias per pecuniam sponse redimere, locum non habet regia prohibitio, si coram Praelato pecunia ab eis erigatur. Vide Reginonem lib. 2. de Ecclesiast. Discipl. cap. 438. et seqq. Burchardum lib. 19. cap. 19. et seqq. Synodum Salmuriensem ann. 1294. cap. 4. Radulfum in Vita S. Richardi Episcopi Ciestrensis num. 50. etc. Consule Morator. in Antiq. Ital. dissertat. 68. De redemptione peccatorum.]

Penitentiae interdum redimebantur, ut monet Cangius, elemosyna ac erogatione bonorum in usus pauperum vel ecclesiarum: quod tamen non raro ea conditione factum est, ut monachi partem impositae penitentiae exequendam in se susciperent. Charta ann. 1080. apud Lamium in Delic. erudit. inter not. ad Chron. Pontif. Leon. Urbevet. pag. 116: Manifesti sumus nos Alfradus, Bernardus, a domino Lamberto Boloniensi episcopo accepimus Penitentiam triginta annorum, quae suscepta, professi sumus coram Domino sustinere non posse; quae de causa praefatus episcopus... praecipit nobis pro remissione peccatorum nostrorum ad hospitium S. Salvatoris... omnium bonorum nostrorum rerum decimas fideliter observamus; et ita recepimus... Pro quo praefatus Rusticus abbas, cum suis fratribus, viginti annos de Penitentia illorum receperunt. Alla ann. 1154. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 757: Et quidem per hanc refutationem quam feci, monachi ejusdem monasterii, cum adiutorio Domini nostri Jesu Christi, participem et consortem me fecerunt omnium orationum suarum et divini servitii, quod omnipotenti Domino die noctuque exhibere videntur. Et insuper a me humiliter exorati, onus trium annorum de Penitentia mea super se susceperunt, quam de peccatis meis ab Aretino episcopo acceperam.

Redimebantur praeterea flagellationibus, palmatis, (de quibus diximus in hac voce) et psalmodum recitationibus. Petrus Damiani lib. 1. Epist. 19. de quadam Dominico suo Monacho: Centum autem annorum Penitentia, sicut ipso

auctore didicimus, sic expletur. Porro cum tria scoparum mille unum Penitentiae annum apud nos regulariter expleant: decem autem psalmodum modulatio, ut saepe probatum est, mille scopas admittit, dum 150. psalmis constare Psalterium non ambigitur, 5. annorum penitentia in unius Psalterii disciplina recte suppulantibus invenitur. Sed si quis quinquies ducas, sive 20. quinquies, centum faciunt. Consequitur ergo, ut qui 20. psalteria cum disciplina decantat, 100. annorum penitentias se peregrisse confidat. Et mox, de eodem Dominico: Hanc autem centum annorum penitentiam... facile 6. diebus ex more consummat. Et infra testatur illius exemplo ejusmodi faciendae disciplinae morem adeo in Italia inolevisse, ut non modo viri, sed et nobiles mulieres hoc purgatorii genus inhiante arripere. Eadem habet lib. 6. Epist. 30. et lib. 7. Epist. 19. Idem lib. 9. Epist. 27: Nam et ante nos, omnibus fere sanctis Monasteriis haec disciplinae regula nequaquam fuit incognita, et si non adeo frequentata, unde et singulos annos penitentiae milleis scopis redimere consueverunt. Adde lib. 3. Epist. 10. Cod. MS.: Qui autem implere potuerit, quod est in penitentia, impleat, quia bonum est; qui autem non potest, consilium damus per misericordiam Dei, imprimis pro uno die, in pane et aqua 50. psalmos cantet, genua flectendo, vel sine flectendo 70. psalmos cantet infra Ecclesiam, vel in uno loco per ordinem psallat. Haec pro uno die valet; vel unum denarium pro uno die valet; et si 4. elemosynas tribuit pauperibus, pro uno die valet. Quidam dicunt, 100. percussiones in hieme, vel 100. psalmos in estate valet, id est in hieme, in autumno et in verno 100. percussiones vel 100. psalmos in estate, vel 150. percussiones. Item pro uno mense, quod in pane et aqua puntere debet, psalmos mille 200. genua flectendo, vel sine genua flectendo, et postea omnis dies reficiat ad Sextam, et nisi 4. et super jejuret ad Nonam, et a carne et vino abstineat se. Alium cibum postquam psallerit, sumat. In secundo anno remissionis penitentia erit. De Natale Domini usque Epiphania, et illos praedictos dies qui superscribuntur, qui in penitentia non computantur, reficiat. Qui non potest sic agere penitentiam, sicut diximus, in primo anno erogat elemosynam solidos 25. et in una hebdomada jejuret ad Nonam, et altero ad Vesperam, et 3. Quadragesimas. In secundo anno 200. solidos, pro tertio anno solidos 18. id sunt 64. solidi. Potentes homines pro cupis et criminibus faciant, ut Zachaeus ait Domino: Omnium bonorum meorum dimidium do pauperibus, et si aliquid alicui injuste abstuli, in quadruplum reddam: et de mancipiis dimittant liberos, et captivos redimant et a quo die desit peccare, non desinat communicare, sicut Apostolus dixit, etc. Idem Codex MS.: Edidit S. Bonifacius, quomodo possumus penitentiam 7. annorum in uno anno percurrere, tridua cantatio psalmodum pro 30. diebus et noctibus, 115. Psalteria, et 50. Pater noster, et 50. vicibus prosternat se in terra cum oratione Dominica, quam in prostratione dicat. Sic pro uno die, si vult minus psallere, prosternat se in oratione 100. vicibus, et dicat Miserere mei Deus et Dimitte mihi delicta mea. Fiat hoc pro uno die. Qui vult confiteri peccata sua cum lacrimis, quae lacrimae veniam non postulant, sed merentur, roget Presbyterum, ut Missam cantet pro eo, nisi sint criminalia peccata, quae debent ante lavari cum lacrimis. Cantatio unius

Missa potest 12. dies redimere: 12. Missa 4. menses, et volunt confessores esse cum lacrimis. Hæc pro hebdomada: 350. Psal. fecit hunc genus in Ecclesia, aut in uno loco per ordinem. Qui unum Psalmum non novit, et jejunare non potest, hic quantum sumit, pensat, et tribuat medietatem in elemosinis. Vide Reginonem lib. 2. de Ecclesiast. discipl. cap. 448. novam editionem Conciliorum tom. 7. pag. 1478. d. et Ivonem ann. Charta ann. 1228. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 381. Præter Pœnitentiam morientium et baptisimata parturorum.] Adde Ughellum tom. 4. pag. 1213. et infra Pœnitentia in fine

¶ Varias pœnitentiarum redemptiones simul referunt Statuta Eccl. Nannet. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 919: Dicendum est quod omnibus qui ex justa causa videntur non posse vel sine magno gravamine frequenter jejunare, possunt redemptiones vel compensationes adhiberi per elemosinas, per peregrinationes, vel per disciplinas, per abstinentiam a carnibus, vel piscibus, vel hujusmodi, secundum personarum statum, vel a vino, vel a quadragesimalibus cibis. Propter tiam autem peregrinationis faciendi quæ propter aliud relaxatio est indulgentia, vel commutatio concedenda.

¶ Inde est quod sectarii quidam sub ann. 1349. Flagellatores nuncupati, pœnitentiam publicam agere se jactabant, dum sua auctoritate corpus suum dilaniabant crebris flagellationibus, quæ tunc temporis maxime in usu erant ad redimendas pœnitentias. De his plura in voce Flagellatores, quibus addere aut pleribet quæ de hisdem scribit Robertus Avesbur. in Hist. Edwardi III. Regis Angl. edit. Hearnii pag. 179: Anno Domini 1349. circiter festum S. Michaelis plusquam vi. homines, pro majori parte de Selond et Hautond oriundi, per Flandriam venientes Londoniam, aliquando in ecclesiis S. Pauli, et aliquando aliis locis ejusdem civitatis, bis in die in conspectu populi, a femoribus usque ad talos panno lineo cooperti, toto residuo corporis cenuato, supra caput singuli habentes singulos capillos cruce rubra ante et retro singulos, singulique habentes in manu saxaterra flagellum cum tribus cordulis, singulis habentibus unum nodum, per mediumque cujuslibet nodi illac et istac quasi acus acuti infixi fuerunt, per medium processioneis quolibet post alium nudos pedes incedente, seipsos cum dictis flagellis in nudo sanguinolento corpore flagellabant, ipsorum quatuor cantantibus in ydionate proprio, ceteris omnibus dictis quatuor: espondentibus, ad modum Letanie a Christicolis decantandæ, et omnes simul trina vice in hujusmodi processione se ad terram, per modum crucis extensis manibus prosternebant, continue, ut præfertur, cantantes, et ultimo ipsorum sic jacencium inchoando quilibet ultra alium passum faciens cum suo flagello sub se jacentem semel percussit, sicque de uno ad reliquum usque ad completum numerum sic jacencium similem ritum quilibet observavit. Deinde singuli se suis consuetis vestibus induebantur, et semper capillos in capitibus, et flagella in manibus deportantes, ad sua hospicia declinarunt, similisque Pœnitentiam, ut dicebatur, singulis noctibus faciebant.

POENITENTIAE inter obventiones Curionum vulgo recensentur, quæ aliis Confessiones dicuntur. Vide in hac voce. Tabularium Conchense in Ruthenis Ch. 15: Et mansiones de ipsas Ecclesias, et quartam partem de sepulturam et Pœnitentiam, etc. Ch. 27: Et nihil rutineo ibi, nisi solummodo gaddium, et Pœnitentiam

de illis hominibus, qui mansos vel appendarias de parochia mea tenuerint, hoc est unum denarium pro gaddio, et madaculam pro Pœnitentia. [Hinc emendanda Charta tom. 1. novæ Gall. Christ. Inter Instrum. pag. 160: Dedit... medietatem oblationum et Pœnitentium. Leg. Pœnitentiarum. Tabular. Celsinac. apud Stephanot. tom. 4. Fragm. Histor. MSS.: Quidquid habebant in ecclesia S. Florina in favo presbyterali, decimis, sepulturis, altario et Pœnitentia. Charta ann. 1228. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 381: Præter Pœnitentiam morientium et baptisimata parturorum.] Adde Ughellum tom. 4. pag. 1213. et infra Pœnitentia in fine

¶ POENITENTIAE BENEDICTIO. Viaticum, sacra Eucharistia quæ ægris ac morituris datur. Concil. Gerundense apud Gratian. can. Si vero, dist. 50: Si vero, qui in ægritudine languore depressus Pœnitentia benedictionem, quam viaticum dicimus, per communionem acceperit, etc. Vide in Benedictio.

POENITENTIARUM REMISSIO, vel Indulgentia. Historia Andegavensis: Et edicto jussit, ut... septima pars Pœnitentiarum populo convenienti ad illam celebritatem dimitteretur.

¶ Erant præterea aliquot dies quibus pœnitentia remittebatur. Horum mentio fit in antiqua Collect. Can. pœnit. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 53: In secundo anno remissio Pœnitentia est de Natali Domini usque in Epiphaniam, et de Pascha usque ad Pentecosten... Hi sunt dies qui non computantur in pœnitentia, dies Dominici, Natalis Domini, Epiphania, Pascha, Ascensio Domini, Pentecosten, S. Joannis Bapt. et S. M. semper virginis, et SS. Apostolorum XII. vel S. Martini, sive veneranda solennitas illius Sancti, qui in ipsa provincia corpore quiescere videtur.

LIBELLUS POENITENTIAE, Quo quis imposita et indicta pœnitentia, a reatu, quem vitio fatetur, absolvitur, aut absolvendus reservatur et Ecclesie reconciliandus. Anastasius an. VIII. Synod. act. 2: Habentes præ manibus Libellum Pœnitentia, deprecantur sapientiam Synodum, ut introcant. Act. 3: Quamvis ipse Theodorus post scriptum Romanum libellum indulta culpa, quam contra Patriarcham Ignatium... commiserat per Libellum Pœnitentia receptus sit, etc. Nicetas Paphlago in Vita Ignatii Patr. CP. pag. 713. edit. 1618: Αὐτὸς ἔλαβε τὸν ἰσχυρὸν βιβλῖον τῆς ἐπιτοχῆς, ἀπὸ τοῦ Σωκράτους lib. 1. cap. 8. lib. 2. cap. 12. 14. Sozomen. lib. 3. cap. 14. 16. et Evagrium lib. 3. cap. 9. Vide Synod. Trull. can. 95.

LIBELLUS, nude. Formosus PP. Epist. 1: Decrevimus, ut oblati Libelli se deliquisse fateantur, et pœnitentiam veniam deprecantur. Anastasius in S. Gelasio PP.: Revocavit Messenum Episcopum ad Communionem, et recepit eum Ecclesie suæ sub satisfactione Libelli, et purgatus est receptus. Libellum pœnitentia idem vocat in S. Hormisda. Vide S. Leonem PP. Epist. 80. ad Episcop. Campan. cap. 2. et quæ observat Morinus lib. 9. de Pœnit. cap. 26.

¶ LIBELLUS POENITENTIALIS, Idem quod infra Pœnitentiale. Addit. 3. ad Capit. cap. 63: Modus autem pœnitentia peccata sua confitentibus aut per antiquorum canonum institutionem, aut per sanctarum scripturarum auctoritatem, aut per ecclesiasticam consuetudinem... imponi debet, repudiatis ac penitus eliminatis Libellis quos Pœnitentiales vocant; quorum sunt certi errores, incerti auc-

tores, etc. Capitula Rodulphi Archiep. Bituric. tom. 6. Miscell. Baluz. pag. 140: Valde etenim me sollicitat quoniam ita in sacerdotum nostrorum Libellis reperi quos vulgo Pœnitentiales vocant, quorum errores certi, auctores sunt incerti, confusa iudicia pœnitentium, atque ita diversa et nullius auctoritate suffulta, etc. Vide Concil. Cabilon. II. cap. 38. Mogunt. ann. 847. cap. 31. Reginonem lib. 1. cap. 292. etc.

LIBELLUS CONFSSIONIS, in Epistola Episcoporum Regni Lotharii in Synodo Aquisgran. ann. 860. qua quis reatum suum confitetur, et ab eo absolvi flagitatur. Exstat apud Sirmundum post Concilium Duziacense, ejusmodi libellus Confessionis Roberti Episcopi Cenomannensis, cum Epistola absolutiois, quæ ei remiserunt venerabiles Consacerdotes. Et alter Anscaril, qui Lingonensem Episcopatum usurpaverat, in Synodo Tullensi apud Saponarias cap. 5. unde conficitur, olim etiam Confessionem, libellis porrectis, factam Presbyteris aut Episcopis. Cujus etiam moris exemplum proferunt Palladius in Vita Chrysostomi cap. 17. Anonymus Combesianus in Porphyrog. num. 4. Amphilochius in Vita S. Basilii Cæsar. cap. 10. et Dimerus lib. ult. pag. 106. Vide Temperantia libellus. Atque inde forte fluxit loquendi formula, Confessionem dare, pro Confiteri. Capitula Herardi Archiepisc. Turon. cap. 75: Ut jejuni ad confirmationem veniant perfecte statis, et maneant confessiones dare prius, etc. ann. 253. num. 58. 59. 60. Vide Confessiones dare, in Confessio 3.

LITERA POENITENTIALIS, Idem quod Libellus pœnitentia: quæ scilicet pœnitentibus in argumentum statæ ac certæ indictæ pœnitentiæ dabatur ab Episcopis, præsertim iis pœnitentibus, quibus indictæ erant ob graviora crimina certæ quædam pœnitentiarum species, quas il extra diocesim interdum exigere deberent, verbi gratia, cum sacris iis injungebantur peregrinationes, aut circuli ferrei deferendi, et hujusmodi. Joannes Monachus in Vita S. Bernardi Pœnitentis num. 5: Cur tamen exulaverit, vel propter quam offensionem tanta austeritate pœnituerit, temere definire non audeo, præsertim cum ipse omnia opera sua, in quantum potuit, occultaverit, et in Literis Pœnitentialibus, quas sigillo Magalonensis, sui scilicet Episcopi, et Narbonensis, sui quoque Archiepiscopi, signatas secum ferebat, nihil aliud de reatu ejus scriptum fuerit, nisi quod pro horribilibus suis peccatis pœnituerit. Et num. 7: Pœnitentiale mandatum appellatur.

¶ POENITENTIA PLENARIA, Ipsa reconciliatio, absolutio. Vide Patrum Emeritens. tom. 2. Conc. Hispan. pag. 642: Sed dum antefatus almus pater putaret eum phrenetico aut improba mente id flagitare, Pœnitentiam Plenariam dare distulit; sed tantummodo ei viaticam gratiam imperavit, id est, nudam benedictionem.

¶ POENITENTIA, nude, Eadem notione. Radulfus de Gestis Friderici I. Imperat. apud Murator. tom. 6. col. 1184: Celebrato itaque divino Officio, et confessione facta, et Pœnitentia accepta processerunt ad bellum cum carrozono. Chron. Romualdi II. Archiep. Salern. apud eundem tom. 7. col. 206: Eadem passione crescente, credens se moriturum, Pœnitentiam et confessionem accepit. Vide Pœnitentiari.

De POENITENTIA S. DOMINICI: Ita vocantur viri et femine, qui in vita lai-

call sub directione PP. Dominicanorum vitam instituunt, etiam habitu modestiore utentes. Vide Mirac. S. Thomae Aquin. num. 15. et Henschenium ad 19. Martii, ubi de B. Sibyllina Papiensi.

DE POENITENTIA S. FRANCISCI. Vide Continentes.

ORDO DE POENITENTIA S. MARIE MAGDALENE fundatus ann. 1272. aut 1277. Massilie, per Bertrandum virum pium ac civem Massiliensem, qui suis virtutibus hunc illustravit ordinem, confirmatum sub Regula S. Augustini a Nicolao III. PP. Ex Cruzenio in Monastico.

ORDO FRATRUM DE POENITENTIA JESU CHRISTI, apud Massiliam institutus an. 1260. Ita Chronicon MS. Lemovicense Joannis de Nigella Physici Regis Caroli. Vide Guillel. Prynneum in Libertatibus Angl. tom. 2. pag. 1065.

Eorum Institutionem ad ann. 1251. refert Chronicon Bernardi Guidonis Episc. Lodov. tom. 7. Miscell. Baluz. pag. 408. Anno Domini M.CCL. institutus est ordo fratrum de poenitentia D. J. C. apud Massiliam de speciali mandato Innocentii PP. IV. Hispani exstabant ejusdem Ordinis monachi ann. 1280. ut constat ex Statutis Cisterc. ejusdem anni apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1172. Petio illustr. dom. Regis Castellae qui petit ut possit fundare abbatiam monachorum apud Hispaniam, et ut incorporentur ordini nostro fratres qui illic habitant ordinis Poenitentiae Jesu Christi, totaliter exauditor.

POENITENTIALE FERREUM dicuntur ferrea vincula, quibus ab Episcopis constricti potissimum homicidae per loca sancta peregrinari jubebantur. Acta Tullens. Episc. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1025. Hoc crimine saepedictus clericus ligatus interiori, a suo Pontifice Poenitentiali ferro vincitur, ceterius ac toto trunco corporis artatur strictis circulis. Ejusmodi poenae occurrunt exempla complura in Actis Sanctorum. Vide in Peregrinatio 3. l. autem in Lego parricidarum sanctum scribit auctor Vitae S. Conwoionis lib. 3. cap. 1. Verum hanc Legem in Codice veterum Legum nullus hactenus reperit. Ceterum hunc morem elevare voluit Carolus Magn. Capitul. ann. 11. regni sui cap. 8. et Conc. Aquisgran. cap. 79. qui tamen sublatus non est ante saeculum 12. Vide Mabill. loco citato et in Circuli.

Hoc erat illorum temporum ingenium, ut insolitas, ne dicam ridiculas, poenitentias excogitarent. ejusmodi est quae mulieri cuidam libidinose, ineunte saeculo decimo quarto, injuncta est, uti nimirum quadraginta diebus per communia fora nuda corpore ab usque ad umbilicum incedens, cedulam sui delicti conscriptam deferret in capite manifeste, ut legitur in Formulario poenitentiarum Romanae MS. cujus excerptum edidit Baluzius in Append. ad Capitul. col. 1563.

POENITENTIA. Leges Edmundi Regis apud Londonium cap. 8. Si quis sceleratis manibus effundat sanguinem Christianum, non appareat in conspectu Regis, priusquam emendationem inveniatur, sicut Episcopus docebit, et Poenitentiam consulat. Hic poenitentiarum interpretatur Somnerus: sed puto potius librum poenitentialem intelligi.

MINISTERIUM POENITENTIAE Anastasius in Sixto III. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 118. Ministerium ad baptismum, vel Poenitentiae ex argento, pen-

sant. libras quinque. Vas aliquod indigitatur: sed quodnam sit non percipio.

POENITENTES MULIERES, quas antea vitae lascivioris poenitet, quaeque in Monasterio sese ad agendam poenitentiam recludunt, quod Merivoix appellabant Byzantini. Duplex enim fuit hac nomenclatura Monasterium Constantinopoli, alterum ad Freti littus dextrum, a Justiniano et Theodora exstructum, uti narrat Procopius lib. 1. de Aedific. cap. 9. et in Hist. arcana pag. 70. l. edit. alterum quod est; Nix; paravoix; dicitur apud Theophanem pag. 250. De utroque agimus in nostra Constantinopoli Christiana. Charta Philippi Regis Franc. anno 1122. in 48. Regesto ejusdem Regis Tabularii Regii num. 136. Ex parte mulierum Poenitentium, vulgariter vocatarum Repentis, de Do Bencio, nobis fuit humiliter supplicatum, etc. Sub finem. Nos igitur attendentes, quod mulieres praedictae mundanae lubricitatis flagitio et luxuriae seductae relictae, elegerunt Domino famulari in fructu continentiae, et munditia castitatis, quam nostris temporibus in regno nostro praecipue augeri cupimus, cum ipsa sit possibilis animas hominum Deo cum fiducia praesentere, etc.

POENITENTELLUS, Rem qui Poenitentiarum infra, apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 345. Incipit liber poenitentialis magistri Roberti canonici S. Victoris Poenitentellus Parisiensis.

POENITENTIA, unde poenitentia imposita est. Limborch. Inquisit. Tolos. pag. 104. Plures de genero suo Poenitentia et puniti etc. Vide Poenitentialis.

POENITENTIA, unde Confessio peccatorum. Charta ann. 1310 apud Lamium in Poie. erudit. inter not. ad Hodeper. Charit. par. 2. pag. 346. Subditus non tenetur a dno revere in dictis ecclesiae S. Viti et S. Crucis... alibi missas et alia divina officia celebrare. Umen sanorum quam infirmorum, a dno, et eis quam lo expeditur: Eucharistiam et Oleum, sanctum conferre, etc.

POENITENTIAE FRUCTUS. Ipsa reconciliatio, absolutio, vel ipsa sacra Communitio, quae ubi Perfectum nuncupatur. Vide in hac voce. Conc. Neocesar. cap. 2. in vi. Poenit. Ms. ex Bibl. reg. Mulier si duobus fratribus miseris, abiciatur usque ad mortem: verumtamen in exitu propter misericordiam, si promiserit quod facta incolomis, hujus conjunctionis vincula dissolvat, fructum Poenitentiae consequatur.

A. Gallico Penance et Peneance, Pene, poenitentia, nostri: Penant et Peneant, Penantens, dixerunt. La Peneance des pecheours, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 282. lit. remiss. ann. 1175. in Reg. 107. Charthoph. reg. ch. 211. Pourquoy le suppliant fu de ladite ville de Tournay l'annu a trois ans et lui fu interdit de toujours son mestier de tistre draps en icelle ville, dont il a souffert la Peneance a son grant domage et meschief de cuer. Phil. Mouskes MS.

Vint converser un Peneans, Auquel peccere et mescreans... Certes il parlat sa Peneance.

Guignevil. in Peregr. humani generis Ms.

Lors porrez vous luis deffromer, Et vos Penans faire ens entier.

POENITENTIALIS, POENITENTIALIS, Liber Ecclesiasticus, in quo continentur,

quae ad poenitentiam imponendam, et ad reconciliandum poenitentem spectant. [Acta Murensis Monast. apud Eccardum de Orig. famil. Habsburgo Austr. col. 218. Ex his unus habet obsequium mortuorum, et unus brevariensis. Item duo Poenitentialia | Liber Poenitentialis, in Concilio Turon. IV. can. 22. Poenitentialis Codices, Codicilli, Libelli, in Parisiensi VI. lib. 1. cap. 32. ubi et quidam contra Canonum auctoritatem confecti, et quorum sunt certi errores, in certi auctores prohibentur. Sacramentum ad dandam poenitentiam, in Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 52. [100. 116.] ubi forte legendum Sacramentarium, ut lib. 7. cap. 141. [102. 202.] Canon Poenitentialis, in Capitulis Aytonis Episcopi Basiliensis cap. 6. in Statutis Odonis Parisiensis Episc. cap. 8. et apud Stephanum Tornac. Episc. 1. Leges Poenitentium, apud Bernardum Presbyt. Constantiensis lib. 6. Reconciliatione lapsorum pag. 285. Peccantium iudicia, apud Reginum ann. 566. Iudicium Poenitentiae, in Charta ann. 1197. apud Ubbellum tom. 7. pag. 1270. Præterea obtuli eodem Ecclesie. Lectionarium unum cum Epistolis, Benedictionarium, cum Iudicio poenitentiae, Orationale unum Franciscanum, etc. Boda de Remediis peccatorum cap. 1. de Sacerdote. Præparet sibi suavia Poenitentialia, qui hoc ordine secundum auctoritatem Canonum ordinatur, et discretiones omnium causarum investigat promptus, sine quibus rectum iudicium non potest stare, etc. Joannes Abbas S. Arvuli in Vita B. Joannis Gorziensis num. 18. Præcepta Canonica institutio, hoc est decreta Conciliorum, Iudicia Poenitentium, ordinem actionum Ecclesiasticarum, corde recondita mire continent. Vita Bernhardi Episcopi Wormatiensis. Canones in unum corpus colligit, non pro ulla arrigantia, sed ut ipse dicit, qua Canonum iura, poenitentiaque Iudicia, in Episcopatu suo fuerant neglecta ac destructa. S. Stephanus in Regula Grandimontensium cap. 5. Nec etiam Iudicia poenitentiae viris exterioribus injungere, praesentibus... hujusmodi namque negotium nihil ad vestrum spectat propositum. Sententiae iudiciorum, in veteri Sched. in Append. ad Capitularia Reg. Franc. pag. 180. edit. Baluziana. Epitaphium S. Isidori Hispaniensis Episcopi.

Ut sincere credidit, sincere sic edidit Forum poenitentium

Ubi Regula ejusdem Isidori, in fine, continentur Poenitentibus discretionem poenitentiae iudicare, in Concilio Cloveshovien. ann. 747. cap. 6. Judicare, nudo ibidem cap. 11. Quia etiam spectant hanc ex Appendice 1. ad lib. 4. Capitular. Caroli Magni cap. 39. De Iudicio poenitentiae ad interrogantium relictionem dicentur poenitentes, etc. Capitular. Hattonis cap. 19. Nec diversa sentiant in Iudicio poenitentium, etc. Varii enim circumferebantur libri Poenitentialis, qui prostant et laudantur passim a Scripturis, atque in primis Poenitentialis Romanus, Poenitentialis Bedae Presbyteri, Poenitentialis Gregorii III. PP. editus in Conciliorum voluminibus, Poenitentialis Halthgarii Episcopi Cameracensis, editus a Canisio tom. 5. Lection. antiq. et a Menardo ad Sacram. Gregorii M. quique laudatur a Baldrico Noviomensi lib. 1. Chron. Camerac. cap. 38. 39. et a Flodoardo lib. 2. cap. 19. Poenitentialis Theodori, ut quidam vo-

lunt Archiep. Cantuariensis, crebro laudatur a Reginone, ann. 576 et in Canonibus a Burchardo, Ivone Carnot. et aliis, cujus indicem Spelmannus, fragmenta vero nuper edidit Jacobus Petrus Parisiens. Petri Pictaviensis Canonici ejusdem Ecclesie, [Roberti videlicet Penitentiales libri, quibus adungi possunt Canonici, dati sub Edgardo, de Modi imponendi penitentiam, ut et Penitentia Monastici Columbanii, cujus titulum est liber de Penitentiarum mensura facienda, edijus ann. 1057, inter ejusdem Sancti opera, cum quibus editus perierit alter Caneani Abbatis Scoto Hiberni, de Mensura penitentiarum Liber Penitentialis. Alant de Insulis, et similes libri Penitentiales, secundum quos, non ex corde suo, juxta delicti qualitatem penitentiam reo sacerdos imponebat, ut est apud Reginonem lib. 1. de Disciplinis Ecclesiasticis, cap. 57, unde in Capitulari Caroli Magni apud Saltz precipitur, ut Sacerdos doctus sit, et suum Penitentiale bene sciat. Habuerunt etiam Græci suos Penitentiales, in quibus recenseri debent ea in scriptis, quæ inter opera Basilii M. edita sunt, et quem pronuper, sub titulo Nomocanonis, recentioris omnino ætatis, publicavit vir admodum eruditus Joan. Bapt. Cotelerius Regius Lingue Græcorum Professor, in tom. 1. Monumentorum Ecclesie Græcæ. Ejusmodi Penitentia librorum meminit Joannes Antiochenus editus ab eodem Cotelerio cap. 1. Οὐ γὰρ ἄριστος πηδῆς τὸν ἀποστόλου ἐπιπέσει, καὶ ἐπιπέσει ἰδίᾳ ἀναλόγου τοῦ τῆς ἀποστολῆς ἀναλογίαν ἐκτελεῖται. Ἐπιπέσει γὰρ τὸν ἀποστόλου ἐπιπέσει τὸν ἀποστόλου ἐπιπέσει τὸν ἀποστόλου ἐπιπέσει. Complures vero Penitentiales collegit ac edidit Joan. Morinus in libris de Penitentia Vide Juuare Interrogato confitente, confessio statim promebat librum suum penitentialem, quæstioque in eo delicto, locum ostendebat, ut videret ipse agnosceretque legitimam sibi imponi penitentiam. Vide Anonymum in Penitentia Græcæ, apud eundem Morinum pag. 120. Ejusmodi porro judicia inter obventionem Curionum recensentur in Tabular. Celsmanensis: Dimisit in manu ipsius Prioris... ipse Arnulfus Presbyter Capellani S. Hilarii, et medietatem denariorum, quæ dicuntur iudicia, et septima, et penitentias de villa S. Hilarii, etc. Vide in Penitentia pag. 324. col. 1.

1. PENITENTIALIUS, Idem qui mox Penitentiarium Statuta antiqua Eccl. Aduensis, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 468. Si aliqua dubitatio intervenierit, ad nos, vel ad officialem nostrum, vel ad Penitentialem nostrum recurrat.

2. PENITENTIALIS, Jus instituendi penitentiarium vel imponendi penitentiam. Charta Guid. episc. Catalaun. ann. 1183. ex Tabul. Derv. Præterea nobis retinimus christiana, Penitentiales et sanctam synodum, ad quam abbas, si citatus fuerit, pro omnibus clericis suis debet venire. Vide Penitentiarium.

3. PENITENTIALIS, Vir, cui imposita est penitentia Acta S. Willelmi pueri Martyris, apud Cappravium. Penitentialis quidam brachia ferreis innexus nactus. Charta Robaldi Archiepisc. Mediolanensis ann. 1141. apud Ughellum tom. 4. pag. 631. Asserebant, quod in die Conæ Domini Penitentiales per aliquem Diaconum suum Archidiacono... semper fore presentandos. Adde pag. 631. [Concil. incerti loci apud Marten.

tom. 4. Anecd. col. 150: Maxime a sua Penitentiali se contineat (Sacerdos) Sciens... sic peccare Penitentialem suam cognoscentem sicut cognoscentem a se baptizatam vel in baptismo susceptam. Adde eumd. Marten. in Tract. de antiq. Eccles. Discipl. pag. 147.]

4. PENITENTIALIUS, Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 129: Geoffroy... fort homme et de grant corpulance, portoit une bende de fer autour de son corps à sa char nue, et disoit qu'il estoit Penancier. Vide supra Penitentes et infra Penitentiarium 2.

5. PENITENTIARE, Penitentiam indicare, imponere. Constit. Carmelit. Mss. part. 2. rubr. 1: Poterit prior generalis fugitivos cujuscumque provincie ad ordinem recipere et Penitentiare de commissis. Lit. ann. 1572. inter Probat. tom. 5. Hist. Nem. pag. 79. col. 2: Plenam et liberam confesso auctoritatem... citandi, sententias ferendi, Penitentandi etc.

6. PENITENTIARI, Penitentibus accesserit, penitentiam subijci. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 631. Quia factum emendare non poterat, peccat a iudam canonicis clanculo perungi, et confatribus ignorantibus Penitentiarum.

7. PENITENTIARIUS, Reconclitatus, absolutus Bartholomæi Scribæ Annal. Genuens. ad annum 1242. apud eundem Murator. tom. 6. col. 496: Dum ceteri de exercitu ad honorem ecclesie et ad reverentiam veræ crucis Penitentiam essent, et ceterum, quilibet assumisset in humero dextero, summo mane cum magna festinantia et vigore, facta maxima et potentia acie, etc. Vide supra in Penitentibus.

8. PENITENTIARIA, Dignitas et officium penitentiarum. Litteræ ann. 1289. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 49: Nos igitur pium ejus propositum in Domino confidentes, auctoritate ipsius S. Pape, cujus Penitentiarie curam gerimus, etc. Adde novam Gall. Christ. tom. 3. inter Instrum. col. 108.

9. PENITENTIARIA, Jus absolvendi penitentes. Statuta Joannis Episc. Trever. ann. 1423. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1130. Præterea quia de novo intelleximus, quod nonnulli religiosi et alii forte seculares præteriti officii Penitentiarie se ingerunt ad absolvendum subditos nostros in foro confessionis de casibus, tam dom. nostro Pape, quam Episcopis respective de jure reservatis absque licentia nostra, etc.

10. PENITENTIARIA, Tribunal Romanum, cui præest Penitentiarium major. Vide mox Penitentiarium 1.

11. PENITENTIARIUS, Dignitas instituta in Ecclesiis Cathedralibus a Concilio Tridentino sess. 24. cap. 8. sess. 14. cap. 7. penes quem facultas est casus Episcopis, ut vocant, reservatos absolvere. Erant tamen longe ante Concilium Tridentinum Penitentiarum, qui interdum ad Episcopos per villas et oppida in Quadragesima destinabantur, qui imbecilles, impotentes, et pauperes a casibus, qui Majoribus reservantur, absolverent, ut est in Concilio Arclatensi ann. 1269. cap. 16. [Hi principales Penitentiarum dicuntur in Concil. incerti loci cap. 16. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 151.] Charta Everardi Episcopi Ambianensis ann. 1218. qua in sua Ecclesia tres personatus erigit, Præcentoriam, Magisteriam scholarum, et Penitentiarum: Penitentiarium vero loco nostri Confessionis audiet de quacunque parte diocesis ad ipsum referantur, ex-

ceptis Confessionibus Curatorum nostrorum, et Magnatum, et Baronum, quas nobis reservamus. Ad illum etiam, tanquam ad illum, quem post nos in hoc officio proximum esse volumus, dubitationes, si que emergent, in foro Penitentiali jubemus reportari. Penitentias injurias ab aliis Confessoribus relaxare poterit, aut mutare, prout secundum Deum videbit expedire.

Scribit Socrates lib. 5. cap. 19. regnante Decio in singulis Ecclesiis ordinatum Presbyterum, qui penitentiam præsserit, ἀποβύτηρον ἐν ἱερῶν, quod qui post baptismum lapsi erant, coram eo peccata sua confiterentur. Similia fere habet Sozomenus lib. 7. cap. 18. Adde Niceph. Callist. lib. 12. cap. 28. Unde colligi daretur tum primum institutos Confessarios: sed id refellit Baronius ann. 255. n. 9. commentumque esse contendit Novatianorum. Vide Maturinum Simonium de Penitentia ritu cap. 1. et Altaserram lib. 2. Dissertat. Juris Canonici cap. 8. [De Penitentia seu presbyter super penitentes Cassiodor. 9. Histor. Ecclesiast. 35. Vide Forcellinum.]

PENITENTIARIUS Ecclesie Romanæ. Ex Presbyteris Ecclesie Romanæ quoddam constituit Simplicius Papa, ut auctor est Anastasius Bibliothecarius, super penitentes, qui iis præsserit, et eorum exomologeses seu Confessiones audirent. Hic constituit ad sanctos Petrum, Paulum, et Laurentium hebdomadas, ut Presbyteri ibidem manerent propter penitentes et baptismum, etc. Horum primus hodie Magnus Penitentiarium dicitur, qua dignitate in Ecclesia Romana fungitur unus e Cardinalibus, de cujus officio pluribus agit Octavianus Vestrius lib. 1. de Judiciis aulæ Rom. [Epitome Constit. Eccl. Valent. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 191: Antonius Cardinalis summus Penitentiarum, etc.] Will. Brito lib. 12. de Penitentiarium Eccl. Romanæ:

Dic Jacbo, Pape vice qui delicta reorum Audit, et absolvit confessos rite reatus.

2. PENITENTIARIUS, Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 283. Frere Jehan, dit Antyoche, Penancier nostre saint pere le pape, etc. Infra: Penancier Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 230. An chargé à ladite femme par les Penanciers de nostre saint Pere le pape qu'elle alloit à Rome. Asses: tost après s'en ala confesser au Penancier de l'eglise de Reims, in aliis Lit. ann. 1377. ibid. ch. 346. Le Roman du Riche homme et du Ladre Ms.:

Un prestre li convient querir, Qui d'evêque soit Penancier.

3. PENITENTIARIUS, Vir, cui imposita est penitentia, nostris Penancier. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 12. r. In capite jejuniorum et ipsa die ejecimus Penitentiarium ab ecclesia. Vide supra Penitentialis 2.

4. PENITERE SE, Se revocare, Gall. Se retracter. Charta Joan. comit. Matiscon. et Aalid. ejus uxoris ann. 1238. in Reg. D. Chartoph. reg. ch. 2: Et sciendum est quod si... ista quitatio non placeret eidem domino regi, potest se Penitere, sine se maffacere erga nos.

PENITUDO, pro Penitentia, in leg. 11. Cod. Th. de Indulgent. crimin. (3. 38.) et passim. [Epist. Siricii PP. cap. 6. lib. 5. Capitul. cap. 188. Capitul. Ludo-

vici II. Reg. Franc. tit. 2. cap. 5. et in Chron. Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 548. [Vide Forcellin.]

† **POENITURERINT**, pro *Poenitentibus*, in Concilio Heidenst. inter Hispan. tom. 2. pag. 228.

† **POENOSA HERDOMADA**, *Septimana*. Vide in *Hebdomada*.

† **POERARIA**, pro *Petraria*, Lapidina. *Carriere*. Charta Galerani Comit. Melitensis tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1350. *In eadem foresta unam Poerariam apud Seheham cum dimidia virgata terrae.*

† **POESA**, Idem quod infra *Pogesia*. Chartul. S. Petri de Domina fol. 122. *habemus in domo Joannis Belin duos denarios et unam Poesam. In domo Juliani tres denarios et unam Poesam. Ricardus res denarios et unam Poesam. Pluries ibi.*

† **POESSELLATA**, pro *Possellata*, Gall. *Episselle*, Modii seu boisselli mensura. Necrolog. Abbat. de Daoulas dioc. Quimperleg. *Miles qui dedit nobis XXV. solidos et unam Possellatam frumenti.* Vide *Boisselata*.

† **POESTALDUS**, Supremus magistratus, vel advocatus. Chron. Corn. Zantfl. ad ann. 1491. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 357. *Terram ejusdem nobis ingressi sunt cum pedibus numerosis, cum suo signifero Sander de Rosnelli, quem Warnerus de Sclaida, pro tunc abbas ecclesie stabulensis, in Poestaldum patris substituerat vice sua.* Vide infra *Potestas*.

† **POETARE**, More Poetarum fingere. Lucifer Calaritanus lib. 2. pro S. Athanasio pag. 108. *Te falsa haec cum sacrilegis tuis Poetasse.* Dantes in Purgatorio St. 28.

Quelli ch' anticamenta Poetaro
L'eta del oro, et su stato felice.

Utitur etiam Petrarca part. 1. son. 10.
Onde, si sonde Poetando, e poggia.

† **POETARE**, Versificare Vita S. Benonis tom. 3. Junii pag. 157. *Quo tempore unico illi (Bernardo) solatio erat puer Benno, modo Poetando, modo legendo, modo disputando.*

† **POETAS** inter funerum curatores recenset le Roman de la guerre de Troyes MS. ubi de Sepultura Hectoris et Paridis:

Tos li Poetas et les clergies
De par de trestotes les contries,
Furent su cors, ce vos di bien,
Et il ne s'en feignont de rien,
De bien chanter et de bien lire.

Alibi:

Savellis fu li cors Paris
Au riche temple Loonis...
Tos les Poetas et les destins
Y sont au grant service fere.

† **POETIZARE**, More poetarum fingere. Epist. Wilson apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 1. col. 113. *Cum illi trices et sexies in binarium diti, si non sanctitate, vel ut ita Poetizemus, effectum sibi injunctae praecipitatis numerositatis supplere potuissent.* Nostri *Poetas*, ut et scriptores medii aevi *Vatas*, vocant episcopos seu primarios inter sacerdotes, ut videre est in voce *Poetas*.

† **POETIZANS** legi in glossa manuscr. vetere ad juven. sat. 7. vers. 49. monet Malus in Glossario novo Latinitatis.

† **POETICA VERA**, *Poeticale alta*, *curis*, *medians*, *Poeticans serrata*. Variarum scripturarum species. Vide in *Scriptura*.

† **POETRIA**, Poeta. Johan. de Monsterialo Epist. 41. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1308. *Existimas... philosophis fructum capere dulcissimum,*

et que insuper jocunda et idonea dicitur vice *Poetriarum* invenire; id est, more poetarum. Per utius carminis *rudem Poetiam*, in Gloss. ad lib. Salomon. in Bibl. Heilsbr. pag. 62. Rursus pag. 125.

† **POEKIA**, *Poesis*, Italica *Poesia*. Chron. Placentin. ad ann. 1339. apud Murator. tom. 16. col. 589. *Ipsa (Lanzalottus) fuit sapientissimus in quibuscumque scientiis, et maxime Poekia, in qua multum se delectabat, et multoties scribebat per rimam, aliis poetis multa pulchra, moralia, etc.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Poesis, Poetrie ou fiction.*

† **POGADA**, *POGADUS*, *POLGADA*, *POLGATA*, Pollex, uncia. Consuet. S. Crucis Burdegal. Mss. ante ann. 1305. *Item quando dicitur cellerarius debet lampredones seu lucia in Adventu, debet recipere dicitur abbas x. lampredones vel x. Polgatas luciorum... Tempore piscium in adventu, quilibet monachus recipit quinque lampredones, vel unum donum de lucio quinque ditorum (log. digitorum) seu Pogadorum... Item dicitur sacrista habet tradere continis in diebus trium lectionum... unam candellam de cera, longam de sex digitis, aliter *Pogatas*, et in festis xij. lectionum et duobus xij. digitorum, aliter *Pogadarum*, in diebus tertialibus et solennibus xv. digitorum, aliter *Pogadarum*.*

† **POGELLUM**, [Pogellum, Gumpel] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 23. XIII. s.)

† **POGESA**, Monetae Gallicae minutioris species. Gall. *Poges* et *Pogoise*. Vide *Pogesia*.

† **POGESALE**, *POGESIALE*, Mensura viniaria minutior, f. quod *Pogesium* valeat, sic dicta. Statuta Arelat. MSS. art. 74. *Vinum non vendatur cum Pogesali ad sobreversum.* Statuta Avenion. MSS. *Qui vendiderit vinum minuatum teneatur habere ad minus mediam cociam, quartonem et Pogesiale, quibus teneatur mensuram sine superverso.*

† **POIEZALE**, *POIZALE*, Eadem notione. Statuta Massil. lib. 1. cap. 56. *Quotiens vinum preconisatur ad vendendum... inquirere teneantur... an mensura juste sint docenim, et cartironum, et Poizale, et meillairola... et quod non permittant superfundere seu superversare Poizale seu quamlibet mensuram, nec minorem mensuram vel injustam habere.*

† **POGESATA**, *POGESATUM*. Vide mox *Pogesia*.

† **POGESATUM**, Mensura agrariae species. Charta ann. 1303. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 308. *Item acquisiverunt... quandam domum cum orto ibi contiguo et quandam bordam cum una medallata, medio Pogesato inter ortum et casale eadem bordae contiguis... et tres medallatas et duas partes unius Pogesati terrae.* Pro mensura liquidorum, ut *Pogesale*, occurrit apud Graverol. in not. ad Arest. Rochefav. lib. 2. tit. 7. pag. 207. et tit. 10. pag. 642. Vide *Pogesata*.

† **POGESIA**, *POGESUS*, *POGESITUS*, Monetae Gallicae species, sed minutioris, [ejusdem valoris atque *Picia*. Vide in hac voce.]

† **POGERA**, Charta Capituli Lactoratenensis ann. 1273. in Regesto homagiorum Aquitanie fol. 52. *Pro quibus 60. libris assignavit et tradidit dominus Rex dicto Capitulo unam Pogesiam, seu pictam, seu quartam partem unius denarii Burdegal.* In Usaticis d' *Ayguemortes* ann. 1348. *Bannum autem tale sit; scilicet de ovibus et capris una Pogesia, de porco obolus, de bestis grossis duo denarii. [Pogias Provincialibus. Charta telonei vernacule scripta ex Cod. MS. D. Brunet fol. 118:*

Item cascuna esumada doli, un Pogies.] Vide Hist. Cadurensis num. 105. Gariellum in Episcop. Magalon. pag. 278. [et tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 47.]

† **POGIA**, ann. 1270. ex Chartul. Caunensi: *Conventus Caunensis... cedit totum jus, quod habet in salino de Caunens. et in perceptione cuparum et Pogesarum de qualibet sarcila (sarcina) salis, pro mensuragio ab illis, qui sal inde extrahunt.* Lit. remiss. ann. 1418. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 456. *Une monnoye, que l'en appelle au pays (Gascogne) Poges, qui valent les deux un denier.* Tournois. Charta ann. 1323. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 243. *Item une Pogioise Paraise sus chacune charge de sel, prime que l'on decharge et vent a Tornus.*

† **POGESUS**, in Charta Hedefonsi Comit. Tolosani anni 1144. apud Catellum in Hist. Occitan. pag. 323. 324. *Solidi Pogesi*, in Tabulario Conchensis Abbatiae Ch. 44. 109. 155. et alibi non semel. *Denarii poesi*, ibid. Ch. 269.

† **POGESUS**, Raymundus de Agiles: *Erat moneta haec Pictavini, Cartenses, Mansei, Lucenses, Valentineses, Mergoresi et duo Pogesi pro uno istorum. Denarii Pogisti.* [Catalog. Confratrum B. M. ex Tabular. B. M. Dcauratae Tolos.: *Receptoribus pictarum seu Pogestorum, etc.*] *Vetus Charta apud Columbium in Episcop. Vivariensibus: Donant ei sex denarios Pogistos in singulis maris que percipiuntur in argentariis, etc. Pogeesse et Pougese, nostris olim.* Charta Alphonsi Comit. Pictav. ann. 1253. in Tabulario Regio. *Scrinio Monataros: Simpliciter autem Tolosani debent esse legis et ponderis Turonensium, hoc est sciendum ad quatuor Pougesses minores legales, sicut debet fieri moneta Regis apud Carcassonam et Nemausum.* Charta anni 1282. apud Perardum pag. 554. *Et seront le dis deniers a 3. deniers Pougese moins de loi, etc.* Alia ann. 1306. in Probat. Hist. Castillonensis pag. 37. *Et les mailles de deux deniers, et Pougese de loi argent le Roy, et de 17. sous six den de pois au marc le Roy.*

† **POGESIA**, Charta ann. 1306. in Regesto 9. Philippi Pulcri Regis Franc. Ch. 14. ex Tabular. Regio: *Item 23. solidi et 6. denar. et Pougessiam, quos dominus Rex percipit in censibus denariorum annis singulis, etc.* Legi in adversariis D. Peyrescil viri doctissimi, *Poitievines, Pites, Pougesses, Pougires, et Poioissas Aragonenses*, unum idem esse.

† **PODRIGIA**, ut *Pogesia*. Recogn. antiqua Albarripae Regest. *Probus* fol. 67. *Guigo Oudraz... tenet v. fossor. vin. et debet v. denar. et III. Podrigias.* Recogn. de Moras ibid. fol. 37. *Petrus Martins tenet de Comite I. castanearium, et debet inde III. den. et I. Podrigiam. Armandus de Borgia tenet de Comite I. castanearium et debet inde VII. Podrigias.*

† **POSEGIA**, *POSIGIA*, Eodem significato. Charta ann. 1195. apud Fanton. Hist. Avenion. tom. 2. pag. 83. *De singulis ovibus singulas Posegias.* Charta pro Communia Balneoli ann. 1208. *Ovis vel capra (dat) unam Posigiam.* Occurrit etiam in Hist. Episc. Lodovensium pag. 189. ex Charta ann. 1246.

† **POGIA**, in Charta ann. 1125. inter Probat. Hist. novae Occit. tom. 2. col. 487. *Comes autem de castro Melgoriensem monetam fabricare non faciat nisi denarios de v. denariis argenti fini, et medallias similiter de v. denariis argenti fini Pogessias minus.*

† **POGESATA**, Pretium unius *pogessiae*. Consuetudines Tolosae part. 2. *Denaria-*

tam, et etiam obolam, et etiam Pogesam, et etiam quilibet vendere sine aliqua certa mensura. Charta ann. 1800. in Regesto Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1260. Tabularii Regii num. 49: Tria Pogesata vinearum de Gratalausa.

POGETUM, Colliculus ex *Poium*, eadem notione. Tabularium Conchense in Ruthenis Ch. 151: Et in illo loco in Pogeto dono similiter... illo meo alode, etc. Infra: Et teneat ipsum alodem, excepto illo Pogeto, si Abbas donare voluerit ad filios suos, etc. Vide *Podium* 8.

† **POGGIARE**, **POGIUM**. Vide *Podium* 2. et 3.

• **POGGIUM**, Gradus. Acta S. Rufini tom. 5. Aug. pag. 820. col. 2: Et exiens (episcopus) clausit ipse religiosas, quas sunt ante altare, et reversus sedit super Poggium, quod est ante ingressum de episcopo... Et veniens (mater) ante gradum, ubi praesul sedebat, etc. Vide in *Podium* 8.

• **POGICA CHARYBDIS**, Rupes alta Danubio imminens, quae vulgo *Trou Pilate* corrupte appellatur. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 487. col. 1: Cum periclitaret se vias in profundis Danubii decursibus apud Pogicam Charybdis, ubi videtur mortis esse hospitium, inaximum experiebat periculum. Non ita mihi visum est, cum anno 1751. Danubium navigans ad hanc rupem adeo prope accessi, ut baculo meo ipsam contingerim.

† **POGISIA**, **POGISIUS**, Moneta. Vide *Pogesia*.

• **POGNADINA**, **POINGNADINA**, Mensura, qua molitores jus moliturae exigunt. Poingnet, in Lit. remiss. ann. 1427. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 44: Lesquel eurent debat l'un a l'autre au millin d'a prierie de Guicour, pour cause d'une mesure, appellee Poingnet. Stat. Aveion. Mss. ann. 1248. cap. 68. ex Cod. reg. 4633: Statuimus quod omnes molendinarii... habeant Pognadinas et alias mensuras ferro communis signatas, et non mourent, nisi cum Poingnadina. Vide *Poinandieria*.

• **POGNUS**, pro *Pugnus*, Mensurae species. Charta ann. 1212. ex Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 74: Quingue Pognos in valle S. Vincentii... Warnerus de Granlu tres Pognos avenas. Vide infra *Pagnus* 2.

POHERI, qui dicti fuerint apud Willelmum Britonem in Philippide, video passim ignorari, vel sane a viris doctis praetermitti. Is lib. 10. pag. 221:

Pontivil Comitum militanter in arma Poberi.

Et lib. 11. pag. 233:

Sancta contra oppositis Thomas Gallienus armis,
Ganachique Vincoque classis, Robertigenique,
Pontivusque Comas, Drocestis, atque Poberus.

Quos vero *Poheros* Willelmus, Poetas nostrates *Poitiers* vulgo vocant. Magister Vaccius, qui scribebat ann. 1160. in Historia MS. Ducum Normanniae in Willelmo Notho:

Les Bolongois, et les Poitiers
Aurétois, et mes soudoyers.

Auctor MS. Poematis de Varino Duce, qui eodem vixit saeculo:

Moult le regardent François et Berruier,
Et Alemant, et Flamant, et Pohier.

Alibi:

Mande Normans, et Flamans et Pohiers,
Et Bourguignons, François, et Berruiers.

Philippus *Mouskes* in Hist. Franc. MS. (vixit is ann. 1240.) in Carolo M.:

Et li Poitiers et Champenois.

In Lothario:

Lohiers, qui desques estoit Rois,
Assemble Poitiers et François,
Si quasi tote le Loherais.

In Philippo Augusto, de Praeflo Bovinensi:

Li Poitiers et li Champenois,
I furent preut, et cil d'Artois,
Li Hurepote d'oultre Seine,
Li leur sont pas mesleés seins,
Cil d'Aminois et De Poists,
Tiarent bien d'estre part leur li.

Quibus versibus reddidit quae hoc praellum commemorans habet Willelmus Brito.

Poheri igitur populi fuere in Belgio, quorum nomenclatura tam late patuit, ut Golutus in Historia Sequanica lib. 10. cap. 81. et 109. scribat Duces olim Burgundiae, qui complures etiam Germaniae inferioris tractus possedere. Heraldos seu Faeciales habuisse, quorum alii *Pohier*, (*Poitiers*,) alii *Ripuar*, (*Ruyers*) appellabantur; *Poheros* vero Faeciales intra Franciam, et *Ripuarlos* intra Germaniam inferiorem suum obisse munus. Sed appellationis rationem non reddidit, quae nō alia est, quam quod Ducum ejusmodi Burgundicorum modernorum dominia partim in Franciam, partim in Germanicis regionibus protenderent, id est, in provinciam, quae aut Gallica aut Germanica lingua utebantur: cum *Ripuariorum* nomine, eae quae Rheno confinem erant, *Poheriorum* quae versus Franciam efferrentur, intelligerentur. Unde omnino conficitur *Poheriorum* nomen generale fuisse, pluresque comprehendisse populos.

Horum praeterea mentio est in veteri Jeremionali Gallico MS. ubi agitur de Torneamentis, ad quorum evocationem in haec verba facta proclamatio describitur: Or oyez Seigneurs Chevaliers que Je vous fais a spacer l. grand digne par don d'armes, et le grand digne tournoyement de par les François, de par les Vermandois et Beauvaisiens, de par les Poitiers et Corbeais, de par les Arthoisiens et les Flamens, de par les Champenois et les Normans, de par les Angevins, Poitevins et Tourangeaux, de par les Bretons et Manceaux, de par les Rives et Hasbeignons, et de par tous autres Chevaliers qui accordes et sont, etc.

Verum hoc loco *Poheriorum* nomen haud tam late patet, satisque innuitur vicinos fuisse Corbeiensibus atque Bellovacensibus, proindeque eos esse qui castrum, quod vulgo *Pois* vocant, et ab Orderico Vitali lib. 10. pag. 788. Castrum de *Pice* appellatur, vicinam incolebant regionem: quod prorsus firmant antiqui Faecialium libri, quos Provinciales dicunt, quod Nobilium nomina et insignia secundum provincias digesta continent. Quippe sub *Poheriorum* titulo, seu *Poitiers*, recensentur vulgo Domini de *Pequigny*, de *Rivery*, de *Siaslieu*, le *Vicomte des Quasnes*, de *Ramburas*, d'Araines, et familiae aliae nobiles, quae in eo tractu qui Ambianum inter et Pontivensem Comitatum jacet, atque adeo in Vinemacensi pago, sedes suas habebant.

A castro igitur *Piciacensi*, seu de *Pois*, *Poheri* dicti: quomodo Ordericus Vitalis lib. 12. pag. 844. *Bratheros* appellavit, qui Normanniam tractum, Bellovacis contemnum, vulgo *le Pays de Bray* vocatum, incolunt.

Id praeterea nominis haud intra praedictos limites esse continuit, cum ultra *Somonam* obtinuerit: quippe in Tabulario Canonorum Ecclesiae Vineacur-

tensis fol. 10. mentio fit mensurarum frumentariarum, *Sesters Pohiers* dictarum: ut in Ecclesiae Ambianensis Chartarum Inventario pag. 8. du muy *Pohier*, seu modii *Poheri*.

† **POINIA**, Lateris species, ni fallor. Statuta Ripensis cap. 232. fol. 29. v. : Teneantur fornasarii facere et fieri facere cuppos, quadrellos, Poinas, majonos, tavellonos, et tavellas longas sive magnas et parvas; et alia quaecumque in fornacem coquenda ad infra scriptam mensuram, etc.

† **POJADAS**, Praestatio ex pisis, ut videtur. Charta Willelmi Ducis Aquitan. ann. 1027. tom. 3. Gall. Christ. inter Instrum. col. 268: Concedo... omnes res cum Ecclesiis earum et cum omnes consuetudines et iura, cum consuetudine trium modiorum salis et cum la *Pojadas* et la *fromentado*, etc.

• **POJALLUS**, f. dimin. a *Poisus*, Collis, mons, Regio montuosa. Gall. *Pays montueux*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 16. r. Item prepositus de *Interduomaria se altero*, equis et cum uno garcione debet per *Pojallas* recipi et procurari semel in anno. Et fol. 17. r. : In locis appellatis a *Poisus*. Vide in *Podium* 3.

POICHIA, **PONCHIA**, Mensura frumentaria, in diocesi Biterrensi. Charta Philippi Regis Franciae ann. 1804. ex Chartophylacio Regio: *Donamus 55. sextarios, dimidium quarterium, dimidiam Poichiam, et dimidiam cupam frumenti, et 68. sextar. dimid. quarterium dimid. Ponchiam et dimidiam cupam ordei, etc.*

† **POIESUS**, Moneta. Vide *Pogesia*.

† **POIEZALE**, Mensura. Vide *Pogesia*.

• **POIGESIA**, ut supra *Pogesia*. Reg. epis. Nivern. ann. 1287: Item tres *Poigies* de quarta parte campi *Debacum*... Perrinus Alius *Honeriz* duos *denarios* et *Poigies* de duabus *pectis* vinearum.

• **POIGNEIA**, Quantum pugno continetur, a Gallico *Poiné*, alias *Poinie* et *Poinnie*. Charta Guill. epis. Laudun. ann. 1266. in Reg. B. Chartoph. reg. ch. 16: Cum discordia esset inter nos ex una parte, et majorem et jurator Laudunenses ex altera, super *Poinieis* et *lononeis*, quas nos alebis Sabbatis Lauduni in foro et extra, per servientem nostrum capere volebamus, de porris et caulibus et oignonis et cucibus et aliquidibus rebus aliis ventalibus, que ad vendendum aportabantur: dictis majore et juratis dicentibus contra, quod dictas *Poinieas* et *lononeas* non poteramus capere nec facere capi, etc. *Puignia*, ibid. Lit. remiss. ann. 1421. in Reg. 171. ch. 405: *Icellui variat en baillant a son maistre laditte tieule quatre et quatre, que l'en appelle Poingnies, etc.* Alia ann. 1457. in Reg. 189. ch. 182: *Icelluz Gontault et Pomaret prendrent noiss ensemble, tant pour raison d'une Poinie de blé, de laquelle ledit Pomaret disoit que Dornenche du Castellar l'avoit mesconte Poinnieul, eodem sensu, in aliis ann. 1408. ex Reg. 162. ch. 356: Un Poinnieul de farines bulide.* Hinc *Poinal* dicebant quod manu contineri potest. Lit. remiss. ann. 1367. in Reg. 152. ch. 61: *Quant icellui Breton se sentit ainsi frappé, se baissa a terre et print deux pierres Poinnaux, etc.* Vide infra *Pugnata* 1.

• **POIGNELLUS**, Modus agri, idem quod *Pugillus* 1. Charta S. Ludov. ann. 1268. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 282: *Item centum et viginti quinqué estinos et unum Poignillum terre arabilis.*

◦ **POIGNETUS**, **PUIGNETUS**, a Gallico *Poignet*, Ornamentum pugni seu assuta extremitate manicae fasciola. Inventar. S. Capel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg. *Item de eodem sorte qua supra immediate sunt una stola, unus manipulus, una alba, unus amictus et quidam Poigneti.* Infra: Sex *Puigneti*, et plures alii *Puigneti antiqui*. Aliud Gall. *ibid.*: *Item d'icelle propre sorte un estole, un fanon, une aube, un amict et deux Poignes.* Codex MS. Bibl. S. Vict. Paris. ad ann. 1386: *Il me vint deux femmes qui... avoient aussi Poignes en leurs surcos pendans aus coudes.* V. *Pugnale*.

◦ **POIGNIA**. Inquesta de Foresta Aquilina in Regesto Philippi Aug. Herouvaliano f. 118: *Habet et carbonarios assignarios Poigniarum ad mortuum nemus in defensa Molinelli.* Infra: *De pascagio, quod domini Regis est, habet dominus Monfortis unum centenarium, si inuentus fuerit apud Rambollec, sive ad Poignias.* [Nomen esse alicujus loci proprium suspicor.]

† **POIGNIA** aliud sonat in Charta theloni Episcopat. Autissiod. MS.: *Episcopus habet in uno die Sabbati et in alio non, duas Poignias de tribus digitis ad minus quo voluerit telonearius.* A Gall. *Poignes, Pugillata*, hæc vox deducenda videtur.

† **POINANDERIA**, Mensura, qua molitores jus moliturae exigunt, quantum semel cum palmis levatur, ut habent Libertat. Pontis Ursensis tom. 4. Ordinat. pag. 640. Massiliensibus *Pougnadiers*. Statuta Massil. MSS. ann. 1268. *Statuimus quod sex boni viri eligantur qui presint mensuris sextariis, eminus, Poinanderis molendinorum, millarolis et aliis Poinanderis ibidem occurrit.* Illic emendanda eadem Statuta edita lib. 1. cap. 53. et 55. ubi *Poinanderis* legitur pro *Poinanderis*.

† **PONADERIA**, Eadem notione, in Statutis Avenion. MSS.: *Item statuimus quod omnes molendinarii... habeant Poinaderias et alias mensuras ferro Communis signatas.*

† **PONADERIA**, sapius in veteribus Chartis burgi S. Andeoli. Vide *Ponaria* et in *Pogmate*.

† **POINCTUS**. Expensa militum. Comitatus Atrebat. ann. 1287. ex Bibl. Reg. *Pro soumaro in capella Comitatus XVI. l. Turon. Poincet. pro soumaro in stabulo Comitatus X. l. Tur. Poincet. pro quodam roucino Rad. de Veris qui (est) ad Comitatem VII. l. Tur. Poincet. pro roucino ad lavanderiam et sella VI. l. X. s. Tur. Poincet. pro duobus roucinis ad capellanum Comitatus XX. lib. Tur. Poincet. pro expensa istorum roucinorum XIII. l. Par. Poincet. Hæc ad monetam spectare dubium non est: quæ sit tamen genuina vocis notio, non percipio. An *Poinctus* signalum vel gravem sonat? Monetarium enim est utraque vox.*

◦ Vox contracte scripta et haud scio an bene lecta, quæ idem significare videtur quod vulgatum in computis *Item, Plus*. Vide *Punctum* 1.

* **POINCO**, [*Pro faciendo et talliando unum Poinconem pro imprimendo formam merellorum.*] (Refontes d'une cloche de N. D. en 1306, Bibl. Schol. Chart. 1873, p. 373.)

◦ **POINETA**, Pugillata, quantum pugno continetur, Gall. *Poigné*. Charta ann. 1218. in Chartul. Cluniac.: *Item de furno, ubi recipiant tres Poinetas prior et monachi, non solebant nisi unam.* Infra: *Pogmata*. Vide in hac voce.

† **POINGITIUM**, Velitatio, leve præ-

lium, Gall. *Escarmouche*, f. a Lat. *Pungere*. Genealog. Comit. Flandr. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 410: *His temporibus multa fiebant Poingitia et particulares conflictus in confinibus terræ.*

◦ **Pugna**, nostris *Poigneis*. Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 11: *Les prisonniers qui furent pris avec ledit Conte en Poigneis. Poignars, vel potius Poigneis.* in Hist. contin. Guill. Tyr. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 712: *Li Chiprois qui furent montés si comme il porant, que armé que désarmé, se mistrent ensemble une partie d'eux et se mistrent à deffense, tant qu'il i ot bons Poignars.* Vide in *Pugna* 3.

† **POINGNEGIUM**, Eadem notione. Charta Johanne Comit. Flandr. ann. 1225. apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 264. *De prisonibus et de lucro guerra sic erit... Si in Poingneicio captiantur Milites vel servientes vel ballistarii qui sint homines mei, dominus Rex habebit corpora eorum, et ego habebō terras eorum que sunt de feodo meo. Si qui vero captiantur in Poingneicio qui non sint homines mei, etc.*

◦ **POINGNADINA**. Vide supra *Pognadina*.

◦ **POINGNERIA**. Mensura species, Gall. *Poigné*. Charta ann. 1306. in Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 159. *Quinquaginta quinque sextarii, dimidium quarterium, dimidium Poigneriam et dimidium cupam frumenti.* Hursum occurrit infra. *Poignerie* vero, pro Mensura agraria, idem quod supra *Poignettus*. Lit. admort. pro eccl. Tolos. ann. 1471. in Reg. 197. ch. 159: *Dix Poignierres de pré, dont les quatre Poignierres cu mailhés font l'arpent, en deux pieces.* Vide *Pugnata*.

† **POINANDERIA**. Vide *Poinanderia*.

◦ **POINSO**, **POINSONUS**, a Gall. *Poinçon*, Vas vinarium, doliolum, idem quod Parisiis *Semicauda vini, Demisquetus*. Bell. Joci valet quatuor barales vel duas asinatas. Hist. Paris. Lobinelli tom. 3. pag. 635: *Tenebitur quilibet... in fine caudæ vel Poinsonis solvere quod apparebit per dicam suam habuisse.* Regest. 2. Ministeriorum Paris. in Camera Comput. Paris. VI. den. pro quolibet cauda vini, et III. den. Paris. pro quolibet modio seu Poinsonno vini.

◦ **POINTA**, a Gallico *Pointe*, Angulus Charta Phil. Pulc. ann. 1299. in Reg. Olim parlam. Paris.: *Juxta Pointam jardini nostri.*

† **POJOLIS**, **COMICULUS**, **PODIOLUM**, dimin. a **podium**. Vide in hac voce. Charta ann. 1030. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Sicut aqua vergit de meridie usque ad Pojoles, quos vocant guardias, etc.* Vide *Pogatum*.

† **POPIA**. Vide *Poppia*.

† **POIRATA**, Leguminis species, beta, Gall. *Poirée, bette*. Constitut. pro Abbatia S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 88: *Tamen fragilioribus et frequentius infirmantibus semper misereantur, et donent illis carnem salubrem, et a Nativitate Domini usque ad Quadragesimam dare carnem sale conditam tertiis feris, et aliquando quintis feris eis licitum sit cum Poirata vel cum caulibus.* Vide *Poretia*.

* **POIRE**, [Fingere, facere. DIFF.]

† **POISA**, ut supra *Pensa*, Libra. *Sempoisæ*, semilibra, in Chartul. S. Vedasti Atebat. V. pag. 265: *Debemus*

.... in Natali *Sempoisæ* casei *Flamini*.

◦ **POISONERIUS**, **POISONARIUS**, qui pisces vendit. Arest. parlam. Paris. ann. 1328. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1285: *Ponere debeamus in macello et piscaria Biterris taxatores, qui taxant contra macellarie et Poisonarios... ne carnes et pisces plus debito vendant!* *Poissonarius*, ex eodem Aresto in Reg. Olim parlam. Paris. ubi et *Poissonnerie*, pro *Piscatorium forum*, vulgo *Poissonnerie*. Unde *Poissonage*, Præstatio pro jure vendendi pisces, in Consuet. Bituric. ex Reg. Joan. ducis Bituric. fol. 118. v.: *Ci s'ensuivent li cens et li Poissonnage dudit mons. le duc a poier a la saint André.* Vide *Piscionarius*.

◦ **POITRINA**, **PECTUS**, Gall. *Poirine*, alias *Poiron*. Lit. remis. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 408. *Ipsum Johannem una cum manu cepit per Poitrinam sive par pectus, ponens manum aliam ad cutellum.* Aliæ ann. 1376. in Reg. 110. ch. 190: *Par grant chaleur dist ces paroles, que par le Poiron Dieu sanglant, si feront, etc.*

* **POITRONCULUS**. [Legitur in Stationibus de carnibus porcinis, ap. cart. N. D. Paris. III, 448, an. 1230: « Tres minores servientes de coquina, quilibet duos solidos pro... Poitronculis habebit. » Quo designare videntur *les poumons*.]

* **POITRONES**, [*POITRINA*, *Poiron*: « Tres minores vero servientes coquine habent... extales sive Poitrones porcorum. » (Cart. N. D. Paris. III, 447, an. 1230.)]

† **POIUM**, **POIUS**. Vide *Podium* 2. et 3.

† **POIZALE**. Mensura. Vide *Pogmate*.

† **POKETTA**, ab Angl. *Pocket*, Pera, sacculus. Instrument. ann. 1841. apud Rymer. tom. 5. pag. 234: *Rotulos in 4. nigris bagis de corio, et 20. POKETIS de canevacca.*

◦ **POL**, Idem videtur quod *Polmantum* et *Pulmentum* feudalis, qui domino debetur ex captis in stagno alibite piscibus, quorum ferculum unum illi exhibetur. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 238: *Item unum Pol debitum quolibet anno per Pontium Sauls et ejus parcerarios.*

1. **POLA**, **Pertica**, vel alius modus agri. Liber Prioratus Donstapl. cap. 4: *In quolibet dola habet 1. Polas, sive 8. audenas, jacentes simul. Alibi: Habet Prior primo 4. perticas sive Polas in latitudine, etc.* Vide *Dola* 2.

† 2. **POLA**, f. Agger ad ripam. Charta ann. 1369. apud Rymer. tom. 3. pag. 191: *Antiquam et debitam prisam nostram de vinis, que in portu de Dertmuth, et in Pola aquæ de Eshe, in Comitatu Devonie applicare contigerit.*

† **POLACIADA SPADA**. Fori Alcaçonen-ses: *Et qui ferir de lancea aut de Spada Polaciada peit 10. sol. Vide Polaris.*

† **POLAGIUM**, Præstatio ex pullis, pro *Pulagium*. Vide in hac voce. *Polyptychus Fiscann.* ann. 1235: *Nicolaus de Monte tenet unum bordagium, et debet... relevare fossata, cagiam facere in bosco, et deferre Polagium apud Fiscannum et ova et pasnagium.*

◦ *Pollage*, eodem sensu, in Charta ann. 1309. ex Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 117: *Toute la forez de Moince, les diens, les corvées, les gelines, les Polages et la garemne.* Vide infra *Pulagium*.

◦ **POLAGLIUM**, Pullarium genus, Gall. *Poulaills*; *Polage*, in Charta ann. 1548.

Stat. Avel. ann. 1496. cap. 126. ex Cod. reg. 4624. *Emera non liceat... caseos, seracios, vacherinos, capones, polastros, gallinas, perdrices, vel alia volatilia seu Polaglia, cujuscumque generis sint.* Vide Polaglia.

° **POLALHA**, Eadem notione Comput. ann. 1389. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 26. col. 2. *Solui Mariti l'Españhole pro octo pectis Dolalhæ ab eadem emptis, pte presentando magistro Yvonu Adriani, secretario domini nostri regis.*

° **POLALLIA**, Eodem intellectu. Charta ann. 1388. in Reg. Joan. ducis Bitur. ex Cam. Comput. Paris. fol. 136. r. : *Quoddam hospitium, vocatum hospitium de Oruaco, prope villam Bituricensem situm, cum terris, pratiis, nemoribus, redditibus in bladis, vinis, denariis, Polallis, vineis, etc. Quæ Gallice sic redduntur ibid. fol. 141. r. : Avecques toutes les appartenances ; tant en terres, prez, bois, routes de blés, de vins, de deniers, Poulailles, vignes, etc. Vide supra Polagium.*

° **POLANA**, Vide Poulainia.

° **POLANDA**, Piscis species. Vide supra Glaucus.

° **POLANUS**, Trochlea, ni fallor, nostris Poulie ; [inisi sit machina devolvendis domis apta, quam Poulain nuncupamus.] Tabularium Episcopat. Autisiodor. : *Costumæ de cordis, Polanis, et minagium sunt Conatus. [Poulanus, ibidem : Illi baillius debet conreer habentem chordas et Poulanus.]*

° Sed et venicali species sine rotis, seu traha vehicularis, eodem nomine appellatur : quo ultimo sensu occurrit in Chartul. Fossat. fol. 2. v. : *P... pro quolibet dolio vini ibidem veni... et non amoto vel ducto de loco ad locum infra villam ad Poulains, quatuor denarii debentur.*

° **POLLENAGIUM**, Præstatio pro pelanis, seu trochleis, quibus doliæ et navibus in litus educuntur. Idem Tabularium : *Omnes tam foranei quam de villa, qui adducunt vinum ad portum, dolium debent 6. den. et 4. den. de Poulenagio et 2. den. pro minagio. Poulenagium illorum qui sunt de foris et de villa ; omnesque diebus quibus aliquis ducit ad ripam, Polanus debet 4. den. et infra : Dolium ductum extra villam... debet 6. den. de Poulenagio, et si emptum fuerit, debet roagium et minagium cujuscumque modulationis sit, et Poulenagium, nisi oneratum fuerit ad situlam super arenam.*

° **POLASSUS**, Pullus. Comput. ann. 1399. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 150. col. 2 : *Item solvit... pro sex Polassis presentatis duobus scutiffis dictæ societatis dictarum gentium armorum, etc.*

° **POLASTER**, Eadem notione. Locus est supra in Polagium.

° **POLAXIS**, Gladii species. Charta Henrici VI. Reg. Angl. ann. 1450. apud Rymer. tom. 11. pag. 282 : *Quod nullus de cetero paletteos, loricas, gladios, Polaxes, gleyves, seu aliqua alia arma invadant, etc. Vide Polaciada spada.*

° **POLAYNA**, Rostra calceorum. Vide Poulainia.

† **POLCHEHART**, Qui pullos curabat, seu cui incumbat cura eos condiendi et tabulis regis apparandi, interprete Hearnio in Lib. nlg. Scaccarii pag. 348. *Omnis Polchehart consuetudinarium cibum, et tres ob. homini suo.* Vide Pouteta 2.

* **POLCHONATUS**. [Legitur in inven-

torio card. Barbo, ex transcript. Müntz, 1457 : *« Aconeta... ornata argento Polchonato » Repoussé ?]*

† **POLCINUS**, Mensura. Vide Polkinus.

° **POLETRA**, Pulvis tormentarius. Gall. *Poudre*. Comput. ann. 1495. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 66. col. 1 : *Item solverunt... pro octo libris de salpetre, pro reparando quoddam Poletram antiquam, quæ erat in archivis ville pro custodia civitatis, etc.*

† **POLE**, Chron. Bohem. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. MSS. pag. 130 : *Sciendum est, quod in lingua Sclavonica campi plani, Poie nuncupantur, et ideo nominata Polonia, quod campestris planities interpretatur. Gallis vero Pole, Piscis species dicitur. Tract. MS. de Pisc. cap. 96. ex Cod. reg. 6888. C. : *Cynoglossus a Gallis Pole dicitur, et buglossi speciem forma ipsa satis arguit.**

° **POLEA**, Trochlea, Gall. *Poulie*. Consuet. S. Crucis Burdegal. MSS. ante ann. 1306 : *Hebet (sacrista) tenere seu facere tenere cæcem lampadis munitas et garnitas de cloe, lampadariis funibus et Poleis.* Vide mox Polegia.

† **POLECT' CUM**, Polyptychum. Vide in hac voce.

° **POLEIA**, Grus tractoria. Mirac. MSS. S. Lazari : *Ad opus ecclesie beati Lazari construendæ quercus quatuor advolvenda... ex qua fieret machina, que vulgo appellatur Poleidia.*

† **POLEDRA**, POLEDRIUS, etc. Vide mox Puledrus.

° **POLEDRUS**, PULLETRUM, PULTRINUS, Pullus equinus, Ital. *Poledro, puledro*, et *poltro* : ex qua voce Landinus ad Dantem ignavos *poltronos* dictos putat. Nostris *Poutre* dicitur. [Poultræ, in Consuet. Montensi cap. 50. et apud Butillier. lib. 1. cap. 88.] Gloss. Africi : *Poledrus, Pula, i. pullus.* Testam. Bërtichrammi Episc. Cenoman. : *Reliquis vero caballis, tam Warannonis quam spadas seu Poldras, etc. Charta Adalberonis Archiep. Hammaburg. ann. 1143 : Sed et Poldrum denario, et vitulum dimidio redimant. Alia Hartwici Archiep. ann. 1149. De animalibus autem, veluti Polledris denarium, de vitulis obulum, de reliquis quoque justam decimationem administrant. Cæsaribus Heystebac. lib. 7. cap. 39 : *Erat Monasterio Poldrus pulcherrimus, species... enim optimi dextrarii in eodem erat Poledro* [Histor. Cortusior. lib. 2. cap. 22 : *Plures ville existentes in plebato sacchi... derobatas et consumtas fuerunt, in quibus repperie fuerunt, eques et Poledri innumerabiles et magnæ. Polledra mula, in Chron. Bergom. apud Murator. tom. 16. col. 1006. Statuta Palavic. lib. 2. cap. 73. pag. 132 : *Pro qualibet equa vel equo, Poledro vel Poledra, asino, asina, sol. 4.*] M. Justinus Lippensis in Lippi-florio pag. 149 :**

Colligit as, vestes, fruges, pecus, arma, Poledros.

Occurrit in Lege Sallica tit. 40. § 7. 8. et Aleman tit. 53. in Capitulari de Villis cap. 14. 15. 50. 62. in Charta Ludovici Pii apud Mabillonium tom. 5. Vitarum SS. Ordini S. Benedicti pag. 67. in Charta Aldrici Episcop. Cenoman. pag. 89. 90. in Speculo Saxoni. lib. 2. cap. 48. § 14. etc. Vide *Boledrus*, *Polenus* et *Pollenus*.

° **PULLETRUM**, Eadem notione, in Legibus Wisigoth. lib. 8. tit. 4. § 5. et in Charta ann. 813. apud Ughellum in Episcopis Veronensibus. *Pullitras* Gallinas vestulis opponit Varro lib. 3. de Rust.

† **PULTRELLUS**. Charta ann. 1069. in

Tabular. S. Victoris Massil. : *Et pro hac donatione recipio unum Pultrellum per manum dom. Petri Abbatis. Le Roman de Partonopeus MS. :*

Le flet et dedens le chateil, Qu'il le trebuché de Poutrel.

° **PULTRINUS**, in Gloss. Theotisco, *Fuli*. *Poutrain* au laici, in Consuetud. Montensi cap. 50.

° **POLEDRIO**, apud Sambucum ad Leges Hungaricas.

† **POLERICUS**, POLERIA, Eodem significatu, in Statutis Montis Regal. fol. 306 : *Item pro quolibet Polerio vel Poleria, sol. duos den.*

† **PULEDRUS**, in Lege Sallica tit. 11. § 5. edit. Eccardi.

° *Poutrain*, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 306 : *Pierre le Blot sur un cheval tenant une bouteille d'estain en sa main, et un Poutrain qui le suivoit lequel il presentia à vendre audit Robert de Crehem ; lesquels exposans atargerent pour ledit Poutrain barguignier et adviser. Poutrai, in Poem. Alex. MS. part. 2 :*

Encontre Perdons a broché son Poutrai.

° *Poultre, Poultre* et *Poutre*, Junior equus vel equa, in aliis Lit. ann. 1472. ex Reg. 136. ch. 817 : *Le suppliant change la sienne (sa jument) à une Pouldre avec ung laboursur. Infra : Poultra. Inventar. ann. 1361. ex Tabul. D. Venciæ : Item novem Poutres inter masculos et femellas unius anni. Hinc *Poultrier* nuncupatus, qui *poledros* curat et vendit, inter Redit. comital. Hannon. ann. 1286. ex Cam. Comput. Insul.*

° **POLEDRIUM**, qui *poledrorum* curam gerunt, in Capitulari de Villis cap. 10. 50.

° **PULTRELLÆ**, Equus adultæ, rusticis nostris *Poultrællæ*. Capitulare de Villis cap. 14 : *Ut jumenta nostra bene custodiant, et poledros ad tempus segregent, et si Pultrellæ multiplicata fuerint, separata fiant. Cap. 63 : Quid de Poledris et Pultrellis, etc.*

° **POLETRIA**, Pullorum equinorum grex. Fieta lib. 2. cap. 87. § 1. de Caseatrics officio : *Item ejus est... facere butyrum, curamque de Foletria obtinere, ac exilibus inde provenientibus computum reddere.* [Ubi *Poletriam* malim de pullis seu altilibus intelligere ; quod ad Caseatrics officium magis pertinet. Vide *Pultræ*.]

° Alia rursum notione *Poultra* occurrit in Lit. remiss. ann. 1426. ex Reg. 173. ch. 447 : *Le suppliant rompi l'escrain par la Poultra, d'une besague et d'un coustel à clou. Sed legendum *Ploutra*, sera catenaria. Vide supra *Plastrum* 2.*

° Præterea *Poulain* et *Poutrain* a nostris appellatum quoddam ludi genus. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 154. ch. 568 : *Iceilus Baudet et aucuns autres s'ebatoient à un jeu, que l'en dit le Poulain ou raffa. Alia ann. 1426. in Reg. 171. ch. 310 : *Lesquels compagnons se printrent à jouer aux dez au Poutrain, que on dit la raffa.**

° **POLEGIA**, PLEGIUM, Trochlea, Gall. *Poulie*. Comput. ann. 1383. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 261. col. 1 : *Pro duabus Polegiis necessariis ad levandum et bayssandum lampadem noviter institutam in platea, pro lumine faciendo custodibus, j. gross. Form. MSS. ex Cod. reg. 7657. fol. 36. v. : Fuit tertio tortus atque levatus in dicto sculo... semel in altum, usque Polegium ipsius sculei, et bis usque medium. Vide supra *Poles*.*

POLESIUM. Vide Polyptychum.
¶ **POLEMARCHUS.** a Græc. πολιμαρχος, Dux belli, ad quem summa rei militaris refertur. Occurrit apud Stephanot. tom. 1. Antiq. MSS. Vascon. pag. 129. Vide Budæi Notas in Pandect. l. ult. ad fin. de muneribus.

¶ **POLEMARCHIA.** Dignitas et munus Polemarchi. Vide eundem Budæum loco citato.

¶ **POLEMITUM.** Vide Polymitus.
¶ **POLENA,** Rostra calceorum. Vide Poulainia.

¶ **1. POLENTA,** Mensuræ species, eadem quæ supra Pognadina; unde mendose scriptum suspicor. Inquisit. ann. 1267. in Reg. Olim parlam. Paris: Qui tenet molendina domini regis de Melento, usus fuit percipere quandam Polentam farinæ ab omnibus burgensibus de Melento, qui venerint molere ad dicta molendina.

¶ **2. POLENTA,** Puls ex farina et lacte, Gall. Bouillie; cujus avidi sunt Normanni, unde Bouilliez cognominantur, si fides de Brieuz in Orig. Consuet. antiq. pag. 6. ubi id ex Elegiis Textoris laudat: Normannis tolle Polentam.

¶ **POLENTARIUM.** Qui brasium curant, molunt, et conficiunt ad cerevisiarii componendam. Inter Camerarii Scotici cap. 28. § 1: Polentarii, qui brasium curant et faciunt, Malt-makers, calumniarii debent, quod faciunt bonum brasium, et malum, et simul et conjunctim: cum debent ea facere separatim, et pro diversis pretiis. Adde § seq. Vetus Charta vernacula post Historiam W. Thorn. pag. 2206: Et quant l'Ercevesque tient grauntz festez, les Polentiers l'Ercevesque avarent lieuz lor pleytrie, ou bien leur soit.

¶ **POLENTRUDIUM,** POLITRUDIUM, Cribrum farinarium. Gloss. Lat. Galli. Thuanum MS.: Politrudium, baretel. Veteres Schedæ MSS.: Ego comedi panem polentrudizatum ad Polentrudium delicatum. Vox videtur deducta a polenta, farina delicatior, vel a pollino truso, Gall. Farine passée.

¶ **Glossar. Lat. Gall. ann. 1352.** ex Cod. reg. 4120: Politrudium, Gallice Buletil; inde Politrudiare. Aliud ex Cod. 7632: Polentrudium, baretel.

¶ **POLENTUS,** Pullus equinus, Poulain. Charta Henrici Comit. Vadiani-montis ann. 1252. in Hist. Mediani Monast. pag. 222. Contulit etiam idem Hugo pater meus decimam Polentorum dictæ cellæ Bellavallis. Vide Poledrus et Polentus.

¶ **POLEPTICUS.** Vide Polyptychum.

¶ **POLERIA,** POLERIUS. Vide Poledrus.

¶ **POLERIUM,** f. Collis, mons, idem quod Podium 3. Charta Frider. III. imper. ann. 1468. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1382: Cum omnibus redditibus et introitibus, ... rivis, rugeris, avastariis, Poleriis, molendinis piscariis. Vide supra Avastarium et mox Polesinus.

¶ **POLERIUS,** POLLERIUS, Catalogus ecclesiarum seu beneficiorum ecclesiasticorum cujuscumque episcopatus, vulgo Poulle. Inquisit. ann. 1315. in Chartul. Arremer. ch. 80: Ita vidit scriptum in Pollerio, in quo scripta sunt nomina et patroni parochialium ecclesiarum existentium in diocesi Lingonensi. Charta ann. 1387. ibid. ch. 238: Nos plebanus informati, tam per Polerios sive rotulos episcopatus, in quibus declarantur ejusdem (Lingonensis) episcopatus beneficia, et ad quos pertinent presentationes eorum et jura patronatus, etc. Vide in Polyptychum.

¶ **POLESENUS.** De pte seni. Glossar. Lat. Ital. MS. Nostris vero Palasineuz

dicitur is, cujus membra minus firma sunt, Gall. Qui a un tremblement de nerfs; quod proprie senum est. Lit. remiss. ann. 1418. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 177: Icellui suppliant esset Palasineuz, et non pas bien seur en ses membres. A voce Palasine, Nervorum trepidatio, apud D. La Beuf tom. 1. Dissert. pag. 210.

¶ **POLESINUS,** POLIGINUS, POLLICINUS, PULLICINUS, Mons, collis, locus editior; unde Insula ita nuncupatur, quia aquis supereminet. Charta ann. 894. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 164: Unam ex ipsis est sita in insula, quæ dicitur Barco;... cui coherent ex una parte Polesino, et ex alia tribus partibus fluvius Padi. Diplom. Ludov. III. reg. ann. 900. ibid. col. 169: Cum alii insulis, quæ vulgo Pullicini vocantur. Sent. ann. 1198. ibid. col. 85: Quod nemo debebat in Pollicinis venari vel aucupari. Stat. Ferrar. ann. 1288. ibid. col. 169: Et dabo operam, ut aggeres et ripe Padi efficiantur et manteneantur. Et quod Policini divisi aggerentur. Charta ann. 924. ibid. tom. 6. col. 50: Cum omnibus insulis et Pollicinis in Padum existentibus, seu et molendinis, etc. Alia ann. 1141. ibid. tom. 5. col. 228: Similiter do vobis totum Policinum, ante prædictam ecclesiam S. Georgii positum, præter vineam meam dominicam. Diplom. Frider. III. imper. ann. 1451. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1815: Cum aquis et fluminibus publicis vel privatis, rivis, rugeris, avastariis (f. pro avastariis) Polesinis, molendinis, piscariis, etc. Vide supra Poletiam.

¶ **POLETA.** Matthæus Paris ann. 1215. in Charta Joannis Regis. Anzi. pro libertatibus forestæ: Tres ortelli scindantur de pede anteriori sine Poleta. Scilicet parte carnosæ, quam montem pedis vocant. Ita Watiusus.

¶ **Rectius supra in voce Pelota 1.** editum, Tres ortelli abscindantur, sive Pelota de pede anteriori. Ita etiam legitur Spelmanus et Th. Blount ad hanc vocem. Græcis hæc pars vivap dicitur.

¶ **2. POLETA.** Fleta lib. 2. cap. 18: Officium coquinae est, denarios recipere de Gardaroba pro officio emptoris, Poleta, salsaria, aula, et camere, etc.

¶ **POLETARIUS.** Fleta lib. 2. cap. 14. § 3: Item duos Magistros Coquorum, Lardarium, Poletarium, Scutellarium, Salsarium, etc. Sed his locis opinor legendum, vel intelligi Poletiam et Poletarium, qui poletas conficit. Non tamen temere dehinc.

¶ **Poletarium** legendum censet Hearnius in Notis ad Lib. nig. Scaccarii pag. 848. eumque esse coquinae ministrum existimat, cui pullos condiendi cura incumbit. Vide Polchehart, Pullarius et Puletarius.

¶ **3. POLETA,** pro Pelota, Pila lusoria. Reg. episc. Nivern. ann. 1287: Item episcopus debet dare ad potandum omnibus illis, qui sunt de choro, qui veniunt in curia episcopi ferre Poletas die Resurrectionis Domini post prandium. Vide Pelota 3.

¶ **POLETICUM.** Vide Polyptychum.

¶ **POLETRIA,** Pullorum equinorum grex. Vide supra in Poledrus.

¶ **POLETUM,** ut Polyptychum. Vide in hac voce. Statutum MS. Eccl. Lugdun.: Sicut in charta, quæ vocatur Poletum, continetur; ubi describuntur omnes presbyteratus ecclesie, quæ debent ceram Ecclesie Lugduni.... Ita authenticata fuit charta, quæ vocatur Poletum, in qua charta describuntur omnes archiepiscop-

teri, qui debent incensum, et ecclesie, quæ debent ceram Ecclesie Lugduni. Et sicut creditur libro primæ, similiter creditur illi chartæ, quæ vocatur Poletum.

¶ **1. POLETUS,** ut supra Polerius. Extat in Tabul. Matiscon. liber inscriptus, Poletus Matisconensis redactus an. 1513. ex archivis ejusdem ecclesie, Poletis seu matriculis antiquis, etc. Vide supra Polerius et Poletum.

¶ **2. POLETUS,** Pullus equinus. Anonymi epist. apud Pez. tom. 6. Aneed. part. 1. col. 231: Equidem nimium compulsus ebrietate asperæ fortunæ, ex infortunio dico equorum, precor quo Poletum unum mihimet tribuat in proprium. Vide Poledrus.

¶ **POLEXUS,** Corrupto, in Glossar. Lat. Ital. MS.

¶ *** POLEYA,** [Gall. Poulie: e ... Pro vi brachatis cordule et ii. Poleyas pro racemis positus in camera.....] (Arch. hist. de la Gironde, t. 22, p. 381.)

¶ **POLEYNA.** Vide Poulainia.

¶ **POLGADA,** POLGATA. Vide supra Pogada.

¶ **1. POLIA,** a Gr. πολιός, canus, Jo. chus le Bailif in Diction. Spagyrico Amianthus est impolitus salamander lapidis alumini plume similis, cujus tincta sunt ellychnia, alias limum virum et Polia.

¶ **2. POLIA.** Jo. de Janua: Polia, armentum, vel grex, vel collectio equorum, vel aliorum jumentorum. Et dicitur a polis, quod est pluralitas. [Gloss.] Lat. Gall. Sangerman.: Polia, Tropia de beste.]

¶ **Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Egarria, Pro armentum equorum et aliorum jumentorum. Polia, idem. Hinc fortassis Polie et Poulie, pro Equile, vulgo Ecurie, etable. Lit. remiss. ann. 1386. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 132: Lequel Chouquet lui respondi moult eschauffement que s'estoit un merdier bougre et vuideur de Poulies. Infra Polies.**

¶ **3. POLIA.** Locus, ubi panni extenduntur desiccandi aliave rat one preparandi, nostris Polie et Poulie; unde Poulie dicebant, pro pannos sic preparare. Stat. pannif. Rotomag. ann. 1424. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 151: Item nul ne pourra Poulter, ne faire Poulter draps tondus au travers, etc. Arest. ann. 1299. in Reg. Olim parlam. Paris: Cuius inter textores et fullones Parisienses esset discordia, super eo quod dicti fullones volebant pannos, quos solabant, portare ad novas Polias extra muros Paris, situatas, etc. Liber nig. 2. eccl. S. Vulfr. Abbat. fol. 42. v.: Nicholaus Boissot tres solidos de domo, quæ est sub Polia Petri de Marolio. Ibid. fol. 43. r.: Johannes Warlande duos solidos de quantum parte Poliarum, quæ fuerunt Stephanus Burel. Rursum fol. 45. r.: Tenementum situm in vico ad Polies. Charta ann. 1555. in Reg. 107. Chartoph. reg. ch. 375: Item sur une maison et Poulie seant en la rue Portechar de Beauvez, quatre sols. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 158. ch. 90: Il lui dist que il: trouveroient grant quantité de draps es cloeres ou Poulies du pontoir de l'espau. Vide infra Poulum 1.

¶ **Fuit et ludi genus,** nostris Polie et Poulie nuncupatum. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 126. ch. 161: Jehan Mauvoisin et autres alerent hors de la ville de Liencour, et commencerent a jouer a un jeu, nommé le jeu de la Poulie. Ate ann. 1391. in Reg. 142. ch. 23: L'expoient feust en la ville de Montigny sainte Felise avec plusieurs compaignons, qui jouoient a un

jeu, appellé la Polis. Pouilly, in aliis ann. 1406. ex Reg. 160. ch. 824.

¶ POLIANDRUM, POLIANDRIUM, Cometerium Vide Polyandrum.

¶ POLIANESUM. Charta Algari Comitis Angli in Monastico Angli. tom. 1. pag. 1022. Cujus etiam putrili corpori Roma quidem vententi in præscepto Polianese Basilica divina predestinatio sepulturam ordinavit. Ubi loci legendum forte polyandrio, vel paradiso.

¶ POLICARA. Vetus Notitia Sicula apud Rocchum Pirrum tom. 1. pag. 311. Et deinde vadit versus illo Mizano vallone, ubi sunt multe Policare.

* POLIGARIA. [a Recipe Policaris, hedelli mirra. (B. N. ms. lat. 10272, p. 171.)]

¶ POLICERI, pro Polliceri. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angli. edit. Hearni cap. 60. pag. 182. Policabantur premissa, quod, his exilis stilis transcursum officio, ad alia, que agebantur temporibus mediis, rediretur.

¶ POLICIE. Charta Ysnardi Senesca II Provincia in Cod. MS. D. Brunet fol. 90. Cum bladum de Arelate abstrahitur, Policis per vicarium Arelatis sunt, accipiendi inda pecuniam, id est, ad Vicarium pertinet de delicto cognoscere et judicare. V. Pollez 8.

* POLIGINUS. Vide supra Polesinus.

¶ POLICOGUM. Vide Politogum.

¶ POLICUS. Cælestis. Vita SS. Eoas et Dodæ tom. 3. April. pag. 288. Ut dotem eterne remunerationis caperet in curia Police sedis.

¶ POLIETUS. Obiituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191 fol. 246. r. Johannes de Gitauco puer nobilis canonicus Lingonensis, qui dedit... unum Polietum et sex carcillos, ad ponendum circa majus altare in diebus majorum sollemnium. An liber seu codex evangeliorum et epistolarum? Vide Textus 1.

¶ POLIFORMIS. Multiformis. Dudo de Ducibus Norman. apud Duchesn. Hist. Norman. pag. 158.

¶ Qui propriis cedis Poliformis munera servis. Vide Polyformis.

* POLIMANDRITA. Qui pluribus inonasteriis preest. Hieratium juris Fontificii: In quorum exemplum nostri Polimandrita eosdem sacerdotes custodes sacrorum præponunt, sicque miseri tritant alienis affiantur officis.

¶ POLIMEN. Politura. Balta Polimina inspicimus apud Apul. de Deo Socratis.

* Nostris Polissement dicitur id, quo aliquid paratur. Stat. ann. 1470. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 67. Item que nui ne puisse mettre... peinture, fait, ne Polissement en cuir, etc. Politement, pro Eleganter, polite, apud Desrey in Chron. Caroli VIII. ad ann. 1496: Bouquets d'orfèvrerie Politement faits.

¶ POLIMETARE. Vide in Polymitus.

¶ POLIMIRE, pro Polire. apud Cl. vir. Garamp. in Disquis. de sigill. Garfagn. ex Sicardi Mit. pag. 104: Os et lignum: ars rasilis Polimitur, etc.

¶ POLIMITA, POLIMITUM. Vide Polymitus.

* [« Alum (pallium) Polimita. » (Thes. Eccl. Clarom. Mus. Arch. dep. p. 40, an. 980.)]

* 2. POLIMITA, [Raie. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E 36, xv. s.)]

* POLIMITE. [Polymitus. « Palls optimos, XII. ... et alium Polimite. » (Thesaur. Claromont. Alvern. 960, Mus. Arch. dep. 40.)]

¶ POLINA, Equa junior. Testam. ann. 1469. ex Tabul. Flamar. Item plus tres

porcos, unum bravem sive bovem ætatis trium annorum, et unam Polinam ætatis trium annorum. Vide supra Polidrus.

¶ POLINCTORIUM. Sepulcrum. Vita B. Richardi snc. 6. Bened. part. 1. pag. 528: Nec enim venerandi Præsules hunc locum vilipendere dignum duxerunt, in quo sepultura requiem delagerunt, et sedibus relicto Polinctorio, hoc in loco sepeliri maluerunt. Hinc

¶ POLINCTORES, Sepultura curatores, ibidem pag. 561: Oculos patris clausit Episcopus, Polinctores funeris Richardus, Odilardus, Stephanus et Walerannus abbates fuerunt. Ipsi corpus sanctissimum procuraverunt, vestibus sacris ex more induit Episcopus, etc.

* Proprie, qui mortuos curabant et ungebant. Plaut. in Pænulo: Quis mihi Pollinctor dicit, qui eum pollinxerat. At Fulgent. Grammat. Pollinctores dicuntur quasi Pollutorum unctores, id est, cadaverum curatores. Vide Vales pag. 6.

¶ POLINGION. Vide Polyandrum.

¶ POLINUS. Vide Pullani 2.

* 2. POLINUS, an Pullus equinus, aut ex hisdem præstatio? Charta Guid. episc. ann. 1260. inter Probat. Hist. Autiss. pag. 60. col. 1: Que quindestim libra assignate erant super Polinis de sancto Prisco.

¶ POLIO, Qui arma polio, apud Firmicum. Polionas et custodes armorum, in leg. ul. Dig. de jure immunit. (50, 6.) In Gloss. Lat. Gr. Polio est κρηπετώας, glutto. [Vide Forcellin.]

* Polion, Pars quædam arcus, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 621: Le cuidant fraper des Polions de son arbaleste.

* POLIPPUS, [Secta. (Glos. Lat. Gal. Bibl. Insul. E 36, xv. s.) Cf. Polypus.]

* POLIPOS. [Fetor: fedatio naris. DIF.]

¶ POLIS, Urbs, πόλις. [Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angli. edit. Hearni cap. 65. pag. 185: Sed dum ipsa Polis (Rothomagensis) tam numerosa pugnantium multitudine superbiret, etc.] Græcismus:

Urbs est dicta Polis, dicuntur plurima polis.

¶ Epitaphium quod habetur apud Ughellum tom. 7. Ital. sac. pag. 894:

Hæc res mors repait, Rantia Polis sepellit.

Bondelmontius in Descript. Constantinopolitana: Tertiarque quarta columnarum quasi in medio Polis sunt positæ. Vide ibi Notas nostras. [Vide Ruodlieb. fr. 8. vers. 322.]

Ex una parte lancei nummos posere, Ex altera facies et in igne sat eximiatos, A Pole Byzante quibus agnomis tribuere, Est quibus incipit græcos circum titulata, Itac majestas, illic regisque potestas.]

* POLISINUS. Vide supra Polesinus.

¶ POLISIS. Joan. Sarisberiensis Epliat. 268: Is qui ventis et mari imperat, ætate gentibus hominum meritis, in Polisi mundana, re scilicet publica degentium, in hoc seculo, seditiones esse patitur. Ubi polisis pro republica ponitur. Sed nescio an non legendum sit politia, quomodo vernacule Polics dicimus, pro Politica.

* POLISMA. [Pinguedo. DIF.]

¶ POLISSEMUS, Multæ significationis, κλήσημος, apud Auxilius de Causa Formosi Pap.: Communicare vero Polissimum est, etc.

¶ POLITA MEDIA, Scripturae genus. Vide infra in Scriptura.

¶ POLITANUS, Adamnanus lib. 1. de Locis sanctis cap. 1: Camelorum et equorum... numerositas... per illas Politanas

plateas stercorum abominaciones proprio rum passim stervit. Quidam MSS. habent Politarias. Gretzerus polites legendum censet, hoc est elegantes. At hoc loco politana, sunt ni fallor, urbana platea, voce ex ætate efficta.

¶ POLITHOGUM. Vide Politogum.

* 1. POLITIA, Respublica, hominum in eadem urbe simul habitatio. Acta ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 454: Oportuit fundari Politias, provincias et regna, in quibus humana indigentia subventur.

* 2. POLITIA, Regimen, administratio. Translat. S. Gorgon. apud Mabill. snc. 8. part. 2. pag. 208: Hæc sunt jocunda et mirifica omnipotentis Dei opera, per que dignatur glorificare servos suos in hujus vite Politia. Ubi Bollandistæ tom. 3. Sept. pag. 844. col. 2. habent, Politio. Politia, eadem acceptione, in Stat. ann. 1399. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 335. Vide infra Pollez et Politia.

* 3. POLITIA, Urbanitas, morum elegantia, Gall. Politess. Gabr. Barei. serm. in festo S. Cathar. Senen.: Cum esset (Catharina) annorum duodecim, cogitantes parentes eam nuptui dare, miserunt eam ad sororem suam nuptiam, ut eam hortaretur ad Politias et mundi delicias.

¶ POLITICI, Hæretici quidam sic appellati, quos alii Armandistas vocabant, ab Arnaldo Brixiano, quorum hæresis sub Innocentio III. P. P. vulgari cæpta, damnata vero ab eodem Pontifice in Concilio Lateranensi, ab obitu Cælestini P. P. rursus invalescere cepit. Vide Baronium ann. 1144.

¶ POLITICI VERSUS, quo carminis genere conscripti complures in manibus teruntur recentiorum Græcorum libri, unde dicantur, non parva est difficultas: in qua enodanda, si licet mihi extra instituti metas paulo excurrere, dicam quod sentio.

¶ VERSUS POLITICI haud multum abluunt ab eo genere versuum, quos dithyrambicos veteres appellarunt. Nam ut si nullam numerorum, nullam carminum recurrentium certam legem habebant, quod docet Aristoteles, sed numeris lege solutis feruntur, ut ait Horatius: ita et politici minime ad exactam metri formam conscripti sunt. Syllabum enim certo numero, qui vix ultra 15. excurrit, crebrisque metaphoris, ἀνεμάτωες ἀκλόωσαι, et συνθέτοις ὀνόμασι, constant: quæ omnia dithyrambicis adscribit Demetrius Phaleræus seu Dionysius Halicarnasæus lib. περὶ ἱστορίας, pag. 39. 44. edit. Morellianæ, nisi forte dicamus eos similes esse veteribus Sibyllinis, quos longos fuisse asseverant Cicero ac Varro.

¶ Versus politicos heroicis adscribit Scholiastes Hephestionis pag. 91. quo loco septem genera carminum heroicorum recenset, in quibus politicum est postremum, quod sic definit: Πολιτικὸν δὲ τὸ ἀνευ κήτου, ἢ τῶν τευ προσημῶν, veluti inquit, ἄκλους τε εἰσὶν ἐκτὸν καὶ κενήοντα, moxque λε-οιδὴ appellatum fuisse ait, quod videlicet soluta orationis speciem magis quam strictæ præ se ferat, quod et alibi inquit his verbis: λογιδικὸς δὲ ἱστὶν ὁ πλείστος τῆ συνθέσει, quomodo versuum pedestrum dicit Fortunatus Pictaviensis Episcopus lib. 5. cap. 4. aut quomodo Commodianum scripsisse ait Gennadius libro de Script. Ecclesiasticis, quasi versus. Unde constat πολιτικὸν vocem pro soluta oratione, præcipue apud Græcos medii sævi

Grammaticos, intelligendam, ut apud Phrynichum in brevi illa quam conscripsit Ἀττικὸν ὀνομάτων συλλογῇ, in qua duobus locis, ποιητικὸν πολιτικὸν ὀρπονit: ait enim ἱερουργεῖται ὁ ποιητικὸς, ἀλλ' ὁ πολιτικὸς ἱερουργεῖται λέγειται: et alibi: ἡ σοφιστικὴ, ποιητικὴ, ὁ πολιτικὴν. Ejusmodi est Latinarum τὸ ποιητικὸν λόγου, quod laudat Photius in Bibliotheca cod. 148. cui subiungitur aliud, ποιητικῆς λέξεως συνεχῆ.

Unde vero pedestris oratio, πολιτικῆς nomen sumpserit, vix constat. Ouidam, ait vir Illustrissimus Episcopus Monspellensis ad Psellum, quasi politos dictos voluit: quomodo forte politos sermones dixit Victor Utic. lib. 3. de Persecut. Vandal. pag. 42: Si quis incredulus esse voluerit, pergat nunc Constantinopolim, et ibi reperiet unum Subdiaconem Reparatum sermones politos sine ulla offensione loquentem. Alii πολιτικῆν orationem eo sensu accipiendam voluit, quo apud Rhetores sumptam legimus: tradit enim Hermogenes lib. 2. Orator. alios πολιτικῶν, alios σοφιστικῶν appellatos, quorum etiam ἑρῶσιν diversam fuisse scribit: ἑρῶσιν quippe πολιτικῆν eam dici, quæ seclusa erat ab ornatissimo dicendi modo, quem σοφιστικὸν vocabant: σοφιστικὴ enim ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἐσορῶντο, οὗκ ἐν τοῖς νοήμασιν, inquit Xenophon. Unde si quæ in eorum oratione δεινότης, erat tantum παυμένη, καὶ μὴ ὄβρα. Præterea Politici, ejusmodi versus forte nuncupantur, quasi cives ac populares: quorum nempe in colloquiis familiaribus vulgo usus erat. Sic enim πολιτικῶν interpretatur Cicero lib. 5. de Finibus: Namque sic hominis natura generata sit, ut habeat quiddam innatum quasi civile, atque populare, quod Græci πολιτικῶν vocant, etc. Longe enim popularior est oratio pedestris ac soluta, quam stricta. Unde veteres Comici dum quotidianum sermonem imitari voluit, consulto a stricta versificationis observatione recesserunt, ut observat Terentianus Maurus:

Sed qui pedestres fabulas socio premunt
Ut que loquantur sumpta de vita putes,
Viliat lambon tractibus spondaiis,
Et in secundo, et cæteris æque locis,
Plenaque scitis dum procurrant fabulis,
In metro peccant, arte, non inscius.
Ne sint socera verba consuetudinis,
Paulumque rursus a solutis differant.

His consentanea scribit Hephestion pag. 17. comicos nempe ita versus suos exarsse, ut non observata ac normam metrorum lege soluta quodammodo oratione scripserint: τὸν γὰρ βίον οὐτοῖς μιμούμενοι, θέλουσι δοκεῖν διαλελυμένους διελέγεσθαι, καὶ μὴ ἐμπίτρωσι, dum enim vitam imitantur, soluta oratione disserere videri volunt, non vero stricta. Idem tradunt de comicis Cicero, Priscianus, et Rufinus lib. de Metris. Et sane hocce comicorum scribendi genus potissimum inventum fuit, quod ad mores informandos aptius et magis idoneum videretur: unde σοφιστικὸς λόγος, Græcis; Latinis, morata oratio appellatur, in quo Terentius, et in sermonibus Plautus, excellit, teste Varone apud Nonium. In utroque autem scribendi genere, Terentii nimirum et Plauti, non qualiacumque, sed grandia, pulchra, et elaborata verba observare est, quod de ethica dictione Sidonius dixit lib. 8. Epist. 11. quæ quidem omnia etiam Politicia versibus conveniunt. Grandibus enim, et compositis ferme semper farciuntur, seu, ut voce utar Joannis Tzetzi Chil. 9. v. 282. γατόνομοις στιχοῖς ut sunt, quibus Historiam

suam contexuit Constantinus Manasses: atque hi quidem, ut cæterorum ejusmodi scriptorum, ut observat Martinus Crusius in Turcogrecia pag. 133. quindenis syllabis constant, ex 2. iambicis dimetris versiculis, priore Catalecto, posteriore Catalectico Anacreontico: in quibus potius tonorum, [ut apte et leniter inter metiendum cadant] quam quantitatis syllabarum ratio habetur. Hos versus, ni fallor, seu politos politicorum versuum concinnatores carpit Joannes Euchaita Carn. πρὸς τοὺς ἀκρίτως στιχοῦντας; pag. 26. ubi sic ait:

Μίτρον ἐ' ἕκαστον οὐδὲναδὸς μέτρον λέγω.

Sed de hoc versuum genere audiendus in primis Leo Allatius in Diatriba de Simeonem scriptis: Versus, inquit, Politici, et plurimum Iambicis et Anacreonticis constant: ita tamen ut nulla quantitatis syllabarum, quod accuratissime veteres observabant, ratio habeatur, tantum earum numerus, declinationesque accentuum attendantur, et ratio ista confingendorum carminum non nunc primum in ea natione, sed multa abhinc sæcula, laboris forsitan parva ante, et barbarie omnia occupante, [adde quoque similitum rerum ignorationem] in usu fuisse comperitur, ut videmus in Photio Patriarchæ, Christophori Primi a Secretis, Constantini Anagnostæ, Manuëlis Imperatoris, et aliorum Hemiambis, sive Anacreonticis, Pælli, Metaphrastæ, Manassæ, Philippi Solutarii, Manuëlis Philæ, Tzetzi iambicis et politicis: quo tamen recentiores et negligentiores in illis pangendis fuerunt. Et quemadmodum Anacreontici non omnes, eodem syllabarum ac pedum numero concluduntur: ita et hi nunc pluribus, nunc paucioribus syllabis, ad eorum tamen normam componuntur. In iambicis aliter factum est: nam veteres ratione pedum longiorum, aut contractiorum, nunc syllabis auctiores, nunc imminutiones dictos versus fecerunt licet, semper pedum numerum observarunt: recentiores syllabas tantum, earumque duodecim reliquos servant. Quod idem servatum est in Politicis, in quibus syllabas quindenis nunquam excedunt: et si quæ ultra videntur, eas per aphæresin, sive synalephen decurrunt et absumunt: quod magis in Græcorum recenti vulgatoque sermone, ut et in Italorum, apud quos similes hiatus ad numerum syllabarum retinendum restringuntur, conspicitur. Politici ideo dicti, quod communes omnium sunt, usuque eorum accommodati: sic quoque scorta et meretrices, quod omnibus sunt obsequiosæ et peculiares, et servitutem publicam servant, non alio addito, sed solummodo πολιτικῶν nomine innotescunt. Meri Trochaici sunt: quemadmodum enim illi septem pedibus et syllaba constant, ita et hi: nisi quod antiquorum similes versus ratione pedum excedunt, Politici nunquam, ut de Iambicis dictum est. Et quemadmodum antiquorum duobus membris integrantur, mediæque inculantur, ita et hi qui nuncupantur Politici. Hactenus vir doctissimus.

Complura ejusmodi poemata, Politicia scilicet versibus conscripta servat Bibliotheca Regia, quorum indicem contexit Philippus Labbeus in Nova Bibliotheca pag. 132, 133, 134, et 135. Exstant etiam non modo Politicia, sed et rhythmicis versibus, Græcobarbaro idiomate aliquot scripta, ut Historia Apollonii Tyrii edita Venetiis, Βατρυχίου Demetrii Zeni, in Turcogrecia

Crusii, et ejusdem Alexander Macedo edit. Venetiis ann. 1528. et alia similia farinæ Græcorum opuscula. Laudatur Joannis Tzetzi liber de versibus politicis a Labbeo in Bibliotheca nova MSS. pag. 136. Vide Glossar. med. Græc. col. 1196.

POLICUM. Vide *Polyptychum*.

POLITOGUM. vel **POLITHOGUM.** quod et *psalterium* dicitur, in MSS. codd. Papie Editus habet *Policogum*, sed videtur legendum *polypticum*, id est liber.

* **POLITRONITUDO.** [Proces pro magistratibus. DIEP.]

* **POLITRUDIARE.** **POLITRUDIUM.** Vide supra *Polentridium*.

* **POLITRODUM.** [Buletel. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36, xv s.)]

* **POLITUS,** Purus, sincerus. R. de Amor. in Speculo sacerdotum MS. cap. 18:

Numquam sis ficius ypcocrita, bonus apparens, malus intra
Non vult Christus ita, sed plus vult corda Polita.

Et cap. 29. de Virtutibus:

Virtus est habitus mentis bonus atque Politus.

* 1. **POLIUM.** ut supra *Polia* 3. Invent. Chart. reg. ann. 1482 fol. 36. v. *Lettera*, per quam apparet magistrum Hugonem Burgundum dedisse et quietam visse comiti et comitibus Pictavensibus quasdam domos, sitas Parisi in quibus des polites, cum tribus Polis retro sitis. De anno 1289. Charta ann. 1298. in Reg. 40. Chartoph. reg. ch. 122. *Domus, que fuit Gualfredi le Polle, et abhinc retro Polus, que fuerunt Johannis Nubleti.*

* 2. **POLIUM.** Registrum beneficiorum ecclesiasticorum ejusdemque episcopatus, Gall. *Poullie* stat. MSS. cod. Tabl. ann. 1497 fol. 117. v. *Er domibus archidiaconi aliqui sunt, qui habent plura beneficia curata conferre, quorum declarationem remittimus ad Polia episcopatus aut registra sua.* Vide *Polernus* et *Polyptychum*.

* Hinc accersenda videtur vox Gallica *Pueille*, qua *Laber* commentariis, v. 122. *Roistre, journal*, significatur, in *Remis* ann. 1442 ex Reg. 176. *Chartoph. reg. ch. 167. Comme Enart de Beaujeu, esaveur de nostre monnoye de Lyon, ad omnia d'escrire en ses Puelles le faillage, et consenti que semblables fussent corrigez les papiers des deux par des correspondans a scellites Puelles, et Pluries ibi.*

POLKINUS. Mensura frumentarie species in Morinis, in variis Chartis et Chronico Andrensi pag. 233 234 et apud Duchesnum in *Probat. Hist. Gauenis* pag. 153. 261. 262. 263. 267. [Charta ann. 1249. in Tabul. S. Vultmari. *Dono in redditibus decem Polkinos avenæ ad mensuram de Wissanch Polkin* in Charta ann. 1324. *Poquin de fement d'aveche.* in *Computis Domini Bononensis Comitatus*, Charta ann. 1478. *Rentes d'avonnes deus chascun an C'est d'avonnes que en chascun Poquin a 8 butels, et en chascun butels 4 provendieres.* in *isdem* *Computis Bononiensibus*, *Poquinages* et *rentes de la Viconte de Boulenois*, dicuntur *prestationes* quædam que in frumento vel avena sunt. In Charta ann. 1402. mentio fit, *des poquinages des vassiaux qui admettent grains au hable de Boulogne, lesquels doivent chascun rissel un poquin de blé ou de quelque grain que ce soit, s'ils sont querque: au bout de la nef, et s'ils ne sont querque: que devant*

mas, au derriere mast, ils ne doivent que demy poquin.

¶ **POLCINUS**, Eadem notione. Lambert. Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 528: *Decimulas vel prædiola obtulerunt: hic unum Polcinum vel bustellum frumenti, etc.*

¶ **Paukin**, in Charta ann. 1819. ex Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 82: *Item chiunc Paukins et vij. boisteaux de fourment, qui valent xv. sols le Paukin... Item xij. Paukins de feves et de bailhark, qui valent ix. sols le Paukin. Vide infra Pognus.*

¶ **POLLA** Pulastra, gallinula, Poulette. Charta an. 1330 in Tabul. S. Victoris Massil. Item pro iure dacimæ... De pollis quantuncumque fuerint unum pollisum et unam Pollam tempore quo a gallina dimittitur. Leg. f. Polla. Vide in hac voce secunda notione.

¶ **POLLACIUS**, Pullus gallinaceus, Poulet. Charta ann. 1190. in eod. Tabul. Dat. unum sextarium avenæ et unum Pollacium in unoquoque suorum hominum. Vide Pollaster.

¶ **POLLACUS**, Gallinæ, pulli, pullaria species. Locus est in Polla. Vide Pollaster.

¶ **POLLANÆ**, Rostra calceorum. Stat. S. Capeti. Bituric. ann. 1407. ex Bibl. reg. Nullus prætorum (canonicorum, etc.) præsumat alta deferre sollaria, nec in sotularibus rostrum deferant sive Pollanas. Vide Poulainia.

¶ **POLLARDUS**, Monete adulterina species. Thomas Walsinghamus et Henricus de Knyghton ann. 1301: *Prohibita est moneta alienigenarum surreptitia et illegitima, quam Pollardos et Cocodones atque Rosarios appellabant, qui paulatim et latente loco irrepserant sterlingorum. Hanc monetam primo Rex Eduardus iusserat valere obolum, deinde omnino exterminare: [9] Placit. ann. 28. Edw. I. Lane. rot. 11. in Abbrev. Placit. pag. 285. Et tempore curiebant Pollardi loco sterlingorum, adelicat quantilibet pro denario [Vide Crocarus.]*

¶ **POLLARIS DIGITUS**, Pollex. Acta SS. tom. 1 Junii, ubi de S. Bertrando pag. 731: *Et in digito Pollari manus dextere, etc.*

¶ **POLLASTER**, Pullus gallinaceus, ni fallor, Ita. Pollastro. Charta Pauli Hortati Episc. ann. 1381. apud Illustr. Fontan. in Append. ad Antiq. Hortæ, pag. 45: *Volumus tamen, quod... pro censu solvere teneantur... in festo Exaltationis sancte Crucis de mense Septembri unum par Pollastrorum annis singulis. Vide Pollastus.*

¶ **POLLASTRUM**, Præstatio ex pollastis seu pullis gallinaceis. Charta ann. 1120. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1134: *Hæc sunt feodalis: cetera sicut placitum, quantan., et albergarum, et allogamentum, et Pollastrum et cetera curti reddantur. Pluries ibi. Vide Pollaster.*

¶ **POLLATURA**, Volatile pecus, Gall. Volaille. Acta visitat. provinc. Burdegali. et Bituric. ab ann. 1284. ad ann. 1291. apud Balaz. tom. 4. Miscell. pag. 215: *Ita gravabantur ut in grossis caribus et Pollatura et paica et in feno, etc. Vide Pollaylla.*

¶ **POLLATUS**, Pullus gallinaceus, Poulet. Charta ann. 1345. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 113: *Item tresdecim solidos et sex denarios pro pretio 27. Pollatorum, etc. Computus ann. 1324. in Camera Comput. Dalph.: Cellerarius de Briordo computat de censibus et redditibus dicti loci in... gallinis, Pollatis, vino, etc. Oc-*

currir rursus in alio Computo ann. 1383. ibid. Vide Pollaster.

¶ **POLLAYLLIA**, Idem quod Pollatura, Ital. Pollaglia. Edictum Humberti II. ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 245: *Quod nulla persona cujuscumque conditionis existat, aliqua blada, vana, boves, vaccas, porcos, mutonas, Pollaylliam, vel alia animalia, seu victualia quemcumque extra terram nostram transferre audeat.*

¶ **POLLEDRUS**, Pullus equinus. Vide Poledrus.

¶ **POLLEGETICUM**, ut Polyptychum. Vide in hac voce.

¶ **POLLEMETUM**, La bataya, in Glossar. Lat. Ital. MS.

¶ **POLLENÆ**, ut supra Pollanæ. Stat. colleg. Fux. Tolos. ann. 1457. ex Cod. reg. 4223. fol. 231. r.: *Neque sint (sotulares) nimis rostrati, sive Pollenas habeant aut fibulas argentæas.*

¶ **POLLENATUS**, Pullus equinus, domi natus, educatus. Polyptychus Fiscamn. ann. 1235: *Non potest maritare filium vel filiam suam sine licentia domini, nec vendere pullum suum masculum sibi Pollenatum, vel bovem sibi vitulatum. Vide Pullonatus.*

¶ **POLLENTISSIME**, Magnopere, valentissime. Williel. Gemetic. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 191: *Sapientum copit (Robertus dux) tractatibus uti, et solerti industria ad summi honoris incrementa Pollentissime provehi.*

¶ **POLLENUS**, Pullus equinus, Gall. Poulin, in Legibus Luitprandi Regis tit. 107. § 1. [9] 137. (6. 34.) Pollenus, in Charta ann. 1242. apud Baluzium in Notis ad Concilia Narbonensia pag. 92. Vide Polenus.

¶ Invent. ann. 1361. ex Tabul. D. Venet. Item tres Pollenos; quod avere tenet Guillelmus Audeberti de Gauda in meyarica causa societatis. Vide supra Polledrus.

¶ **POLLERE**, Regere, gubernare. Vita S. Winnoci tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 379: *Karolus, cognomento Calvus, Francorum in sceptris imperium agebat; Baldewinum ejusdem generis monarchiam Flandriarum gloriose Pollebat. Vide supra Politia 2. [9] F. leg. monarchia i. e. imperio. Pollere pro Excellere passim apud scriptores mediæ ævi.]*

¶ 1. **POLLERIUS**, Pullorum seu altilium venditor. Comput. ann. 1356. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 172. col. 1: *Bertrando, Pollerio, pro sex caponibus, etc. Vide Pullatarius.*

¶ 2. **POLLERIUS**, Alia notione. Vide supra Polerius.

¶ 1. **POLLEX**, Mensuræ species, de qua sic Statuta Roberti III. Regis Scotiæ cap. 22. § 1. *Eius communis Regis David debet continere in se 37. Pollicis mensuratos cum Pollicibus trium hominum, cum videlicet ex magno, mediocri et parvo, et secundum mediocrem Pollicem debet stare, aut secundum longitudinem trium granorum hordei sine caudis. Adde § 10. [Once de pollice, unca pollicis, in Consuet. S. Severi tit. 18. art. 2. est quinta pars palmi, seu du pan de cane, ut habet eadem Consuet.]*

¶ 2. **POLLEX**, Alia, sed incerta mihi notione. Tabularium Ecclesiæ Viennensis, sub Theobaldo Archiep. fol. 35: *Sunt autem res istas, quas tradimus ad mensam fratrum sub Pollice sancti Mauricii Christo militantis, sitæ in pago Viennensi, etc.*

¶ Quis sit hujusce vocis intellectus certo docet Charta Caroli II. Reg. Provincie in Tabul. S. Victoris Massil.:

Locus appensionis sigilli tria lilia Gallias ex una parte, ex alia impressione Pollicis Cancellarii præfati Principis. Ubi Pollex idem quod sigillum.

¶ Pollice dextro mulctabatur Cancellarius qui chartam falsam scriperat, aut eum cum quinquaginta solidis redimere cogebatur, in Leg. Ripuar. tit. 58. cap. 8.

¶ Pollicis appositione ad gladium, sponsio matrimonii ab utraque parte firmabatur. Gesta quarundam sororum ord. Prædicat. ex Cod. reg. 5642. fol. 8. v.: *Soror Hedewige de Gundoltzheim adhuc existens in sæculo, cum parentes ipsius cuidam juveni in divitiis et possessionibus bene dotato matrimonio copulari eam deberent, requisiti de consensu, presentibus parentibus hinc et inde, respondit se nunquam consensuram. Cumque, ut moris est, gladius offerretur, ut superpositione Pollicis utriusque sponsio matrimonii firmaretur: dicta puella sic infra pugnum Pollicem firmavit et firmiter inclusit, ut per nullius violentiam educi posset, nec manus de ipsius sinu valerent extrahi. [9] Vide Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 185. 896. et 431. et Haltausii Glossar. German. voce Daume, col. 220.]*

¶ Pollicibus suspendi, supplicii genus, ad veritatem a reis extorquendum. Sent. præpos. S. Florent. ann. 1354. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 722: *Ordonné fu que ledit prisonnier seroit mis par trois foiz à question et penduz par les Pooeces, etc. Posse, pro Pouce, in Lit. remiss. ann. 1377. ex Reg. 111. ch. 175. Pouchier, in aliis ann. 1367. ex Reg. 99. ch. 204: Lequel Mahieu perdi la main, excepté le Pouchier. Poussier, in aliis ann. 1397. ex Reg. 152. ch. 99. Hinc forte, quod vult Nicotius, Pouchier, nunc Pocher, Oculum effodere. Lit. remiss. ann. 1480. in Reg. 192. ch. 65: *Iceului Vincent dist que s'il trouvoit le suppliait à son avantage, qu'il lui creveroit et Poucheroit les deux yeux.**

¶ 3. **POLLEX**, Nostris Police et Pollice, Scheda, scripta testificatio, vulgo Certificat. Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 405: *Bailleron les gardes deadites porte bullete, autrement dite Police, à ceux qui auront passé ledit sel, etc. Lit. remiss. ann. 1470. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 147: *Le suppliant a esté l'un des gardes des salins de Peitays, où il a baillé du sel aux marchans... plus grant quantité, qu'il n'estoit contenu es Polices, qu'il bailloit ausdiz marchans de leurs changemens: [9] Italis Polizza. Vide Polyptychus.]**

¶ 4. **POLLEX**, Hasta pars ferrea. Chron. Volcmari apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Botcar. pag. 534. col. 2: *Hasta intuita a multis habetur suspecta, habuit enim in summitate acutam Pollicem, cui nihil est inpenetrabile, sed per via universa. [9] Vide Liudprand. Antap. lib. 4. cap. 24.]*

¶ **POLLICERI** passive usurpatur in Conc. Tolet. XI. inter Hispan. tom. 2. pag. 666: *Solet enim plus timari quod singulariter Pollicetur, quam quod generali innezione concluditur.*

¶ **POLLICIA**, pro Politia, apud Bernhard. de Breydenbach Itin. Hierosol. pag. 22.

¶ **POLLICINUM**, f. Itinerarius agger, iter, Ital. Pologgio. Chronicon Estense ad ann. 1333. apud Murator. tom. 15. col. 393: *Habuerunt pontem S. Georgii et Pollicinum S. Antonii: et sic superglaram venerunt ad portam S. Petri... Redeuntes in burgo inferiori et super Pol-*

licinum S. Antonii, ibi firmaverunt campanum totius exercitus, facientes fortilitas multas.

POLLICINUS. Vide supra Polesinus. POLLICITURA. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Floresura, Prov. floritara, Pollicitura.

POLLICIUM, Quaedam montalium vestis, forte pro Pallium. Pontif. MS. Senon. ad usum eccl. Paris. : Consecrande moniales induta desuper Pollicis et capitegis albis, tenentes quilibet unum carum in manu sua. [F. pro pellicum.]

POLLILACIUM, Flos lactis, quod Gallice vocatur, Craims. Ita Gloss. MS. ad disticha Magistri Cornuti. Græcismus: Pollilacque cium flos lactis dicitur esse.

POLLILOCUS, Multilocus, in Gloss. Sangerm. MSS. num. 501. leg. Polyloquus, multiloquus, ut apud Papiam. Vide infra.

POLLINARE CRIBRUM, περιστρίβιον χράσιον, in Gloss. Lat. Gr. Cod. Reg. Pollinarius. Vide Polentrudium.

POLLINCTORES. Vide supra Polinctores.

POLLITIA, Regimen, administratio. Lit. ann. 1410. tom. 9. Ordinatio. reg. Franc. pag. 559. art. 19: Ordinatio quod cura et sollicitudo... que pertinet... consiliibus de Laurico circa regimen victualium et aliarum rerum, et circa alias Polittas et regimina dicti loci, etc. Vide supra Polittia 2. et Poliere.

POLLUARI, pro Pollui, in Capitul. I. Caroli M. ann. 802. cap. 17.

POLLUCERE, [Perfecte lucere. DIF.]

POLLUCIBILITER, Sumptuose, magnifice, vox Plauto nota. Joanni de Janua, Pollucibilis, est facilis ad donandum. Fulgentius lib. 1. Mytholog. de Saturno: Pollucis etiam filium sive a poliendo, sive a pollucibilitate, quare nos humanitatem dicimus. Unde Plautus in comœdia ait, Bibite, pergræcamini Pollucibiliter. Passio S. Vitalis Mart. n. 3: Vitalis cum ante conspectum iudicis, iniuorum ductus manibus, constitueret, et cum Catholicis lacessere spiculis Pollucibiliter inciperet, etc. Petrus Damian. lib. 7. Epist. 11: Tertius Otto, qui Imperialis apicis dignitate Pollucibiliter floruit, et Romanus Reip. strenue gubernavit. Et Epist. 19: Et quoniam scribendi peritus existit, non pauca nobis librorum volumina Pollucibiliter exaravit. Theodericus Monachus de Inventione S. Celsti num. 5: Et revera quia ipsa gemina claritudine Pollucibiliter vigit, uti honor debitus poposcit, totius regni Pontificibus atque optimatibus ipsa sui reverentia precelluit. Vide Beroaldum ad Apulei lib. 1. Metamorph.

POLLUCIO, Adulteratio, Polluere, adulterare. Instrum. ann. 1225. inter Notas ad Ordinat. Reg. Franc. tom. 2. pag. 141: Operarii tenentur venire coram magistris juraturi, quod in argento nullum ponent uniamentum, nec Polluere denarium ullo modo. Et si aliquis deprehensus fuerit in aliquam Pollucionem pulveris ac cineris... condemnabitur in quinque solidos, qui distribuentur leprosis.

POLLUCTARE, Consecrare. Gloss. Isid. A pollucere, inquit Grævius, quod est diis offerre. Vide Festum et ibi Scaligerum.

POLLUERE, Adulterare. Vide Pollucio.

POLLUUS. Vide Polulus.

POLMENTARIUM, f. Commeatus. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 461: Cunctis itaque ad pu-

gnam loci exportis, supervenit una ex galeis commissis viro nobili Francisco Mosenico ad custodiam Polmentarii deputato, etc.

Vel portus Navale, navium statio. Gall. Bassin, ab Italico Polmentario, Yasis species. Haud scio an non inde Pollet, in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 128: Comme Jehan Mignot et Jehan Colin se fussent accompagniez pour estre à un profit à peschier harenc... itz se fussent arrivez assez près du Polet les Dieppe, etc. Nec me latet apud Plessæum tom. 1. Descript. geogr. et histor. Norman. super. pag. 128. scriptum Pollet, atque ibi interpretari Port d'Est. Judent, quibus per otium licet. Vide mox Polomeria.

POLMENTUM, Piscis vivarii vel stagni, seu ex pisce præstatio. Pactum inter Jacobum Aragon. Reg. et Berengarium Magalon. Episc. ann. 1272: In dicto portu et in omni alio loco, in quo aliquis portum applicat a dicto termino usque ad Lutas, quod Episcopus et prepositus et ecclesia Magalonensis percipient et percipere possint libere pedagium, polmentum et alia que percipere consueverunt ratione stagni et gradus. Vide Pulmentum.

POLOMAR, POLOMARIUM, Filum crassius: Poulemart, apud Rabelais. lib. 1. cap. 3. Comput. ann. 1330. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 149. col. 1: Item pro Polomario ad suendum tendam, v. den. Turon. Allus ann. 1412. ibid. pag. 204. col. 2: Item solverunt pro filo de Polomar pro suendo pannos positos in dicto cadafaut, etc. Rursum allus ann. 1482. ibid. tom. 4. pag. 21. col. 2: Item pro filo Polomaris, empto pro actachiando dicta intorticia prædictis stagnis, j. solid. tres denarios.

POLOMERIA, Statio in portu. Libert. MSS. Barcinon. ann. 1233: Item concedimus capitulum quod de navibus, signis, barchis transeuntibus, qui non dederint Polomeriam firmam in terra, vel non diccarricaverint, non detur leuda, nisi sicut antiquitus consuevit est.

POLOMUM, Locum sacrum. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641. Vide Polomum.

POLOSE, Alte. Polosa, Alias Ita Glossar. Isidor. Papias: Polose, alte et sublimiter. [Quasi proprii polo, inquit Grævius. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS.: Polosus, Hautz, orguilleux ou ornés.] [Polosa, alte, superbo e ornato, in Glossar. Lat. Ital. MS.] Martianus Capella lib. 1. pag. 14: Circulatorumque volumina, vel orbiculata parallelata, vel obliqua decussata Polose, etc.

POLOSUS, Illustris, in Actis S. Henrici Imperat. tom. 3. Julii pag. 786:

Eccc coronatur divinitus atque beatus Rex pius, Henricus proavorem stirpe Polosus.

POLOTELLUS. Glossar. Isidori: Pitoludius, qui Polotello ludit. Hinc origo forte vocis, nostris, Pelotte, pro pila qua manu luditur. [Vide Pelota 3.]

POLPA, vox Italica, Sura, Gall. Gras de la jambe. Addit, ad Vitam S. Antonini tom. 1. Maii pag. 332: Magna plaga et scissura facta in sura, sive ut vulgarter loquar in Polpa cruris.

POLPEDUM, POLPEDUS, Infundibuli, Gall. Tremie, pars inferior, ut videtur. Stat. Vallis-Ser. cap. 58. ex Cod. reg. 4619. fol. 116. r. : Consules dicti communis tenentur... molendina aptari facere taliter, quod in ipsis molendinis, seu Polpedis eorum, nulla sit fractura, et nulla sint foramina, per que foramina farina ezire possit de Polpedis ipsorum molendi-

norum. Ibid. cap. 61. fol. 116. v. : Non sit aliquis conductor... qui audeat nec præsumat sorare, alargare ipsas seraturas, Polpedos et assides postlos pro includendo ut supra. Rursum cap. 64. fol. 117. r. : Singula lignamina, videlicet rotas, rodasini, et arbores, canales et Polpeda, et generaliter omnia lignamina, etc.

1. POLPRA. Computus MS. ann. 1435. pro reparationibus factis in Senescallia Carcassone: Bernardo Barbe mercatori Carcassone pro una sarcinata fustib vocate Polpre ab ipso emptæ pretio XIX sol. vi. den. Turon. Rursum: Pro duodecim canis... et pro media sarcinata de Polpre de coralli... emptis pretio XXVI sol. III. den. Lignum quoddam significari videtur.

Ligni elaborati species Leudæ min. Carcass. MSS. : Item pro Polpra, j. den.

2. POLPRA, Pannus purpureus, Occit. Poulpro. Testam. Beatr. de Benat ann. 1262. ex sched. Mabill. : Item volo habere in die sepulture mee super corpus meum quandam Polpram, quadraginta solidorum Claromontensium. Forreures de Popres, in Consuet. Paris. ex Reg. Cam. Comput. sign. Noviter fol. 38. r.

3. POLPRA, Pisciculi species, purpura, murex, Gall. Pourpre. Charta ann. 1381. ex Tabul. Massil. : Quilibet canastella de Polpres vel sepia, solvat xij. denarios. Vide Polypus.

POLRA, Gall. Polre, Terra palustris exsiccata, vox Belgis frequens. [Vulgo Polder. Vide Waterschapum et Aquagium.] Charta ann. 1269. ex Chartul. 2. Fland. fol. 24. r. in Cam. Comput. Insul. : Quadringenas et sexaginta mensuras Polram, que vocatur Alexandri, habentem, cum terra et aqua; septingenas et octoginta mensuras Polram de novo Havech, etc. Alia Ludov. comit. Fland. ann. 1311. ibid. ch. 573: Item neuf livres, dit huit solz et quatre deniers de rente qu'il nous devoit, et paio pour son nouvel Polre, gisans li en droites. Polre, eodem sensu, in Ch. Guid. comit. Fland. ann. 1290. ex Reg. 48. Chartoph. reg. ch. 200: Comme nostre chiere compaigne Yaabaux contesse de Flandre et de Namur tenit aucun yretage, si comme meur et Poulres, ki sont waingnet des gies de le mer, etc. Haud scio an eadem notione, in Lit. admort. ann. 1377. ex Reg. 111. ch. 242: Jus ad faciendum unam Polram in ipso orto; quod jus potest valere quatuor solidos vel circa annui et perpetui redditus. Vide Polrus.

POLRUS, Modus agri, in Charta ann. 1323. ex Tabular. sancti Quintini in insula fol. 42. 43: De terris et Polris infra scriptis: videlicet de Polro Dom. Amelii, sita inter villam de Dam. continente 64. mensuras, unam lineam et octo virgas terræ, etc. Occurrit ibi passim. Vide Polra.

POLRIOLUS, diminut. a Polrus, ibidem: Deinde in fine Polrioli prædicti in principio villæ de Houck alius times, etc.

POLTAT, vox vulgaris, f. pro Portait. Vide Portale. Obiituar. monast. S. Petri de Casis: xxiij. Junii obiit Dalmacius Chandorati civis Anticensis, cujus amita domina Catharina Chandorata fecit fieri lo Poltat S. Michaelis.

POLTRONUS, Desidiosus, segnis, ab Italico Poltrone, eodem sensu. Barelserm. 2. in Dom. 1. Quadrag. : Est unus Poltronus mortuus fame. [Vide in Polledrus et Pultrones.]

POLVERAGIUM, POLVORAGIUM, Tributum, quod ab animalibus vel carris per viam publicam transeuntibus exigebatur: interdum idem quod Peddgiu.

Charta ann. 1271. Inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 96. col. 2 : Possint uti vel debeant jurisdictione omnimoda et Polveragio in castro de Bana et ejus mandamento. Alla ann. 1397. ibid. tom. 8. pag. 144. col. 1 : Totum et universum emolumentum annate proxima instantia, de proximo proveniturum et habiturum ex facto Polveragii animalium lanutorum et aliorum ex facto Polveragii animalium lanutorum et aliorum extraneorum, per territorium et districtum Nemausi transseuntium et ad montanos causa vestimenti accedentium. Ubi non semel. Libert. Bellib. ann. 1318. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 163. art. 21 : Liberi et immunes ab omnibus tollis... Polveragis de somey, de charre, etc. Vide Pulveraticum.

* POLVERAGIUM. Vide Pulveraticum.
 POLVERELLA. Ludi genus. Statuta castri Redaldi lib. 2. fol. 89 : Si quis coniator repertus fuerit ludere ad corizolam vel Polverellam, solvat ipso facto solidos viginti pro qualibet vice, et si quid ob id receperit, in totum restituat. Vide Pulverata.

POLULUS. Tenebra noctis, Papiæ MS. Edit. habet Pollulus.

* POLUM. [Rotundum. DIEF.]

POLUMUM. Locus sacrorum, Papiæ. Rectus in Glossis antiquis MSS. locus sartorum. [La Cerda malit Polluctum.]

* POLUTARE. Pullulare, in Statutis Piacent. fol. 92. v. : Polutantibus crebro quermionitis nonnullorum contra quos criminaliter processum esset, etc.

* POLWERCH. vox Germanica, Agger ad munitionem urbis vel castri, Gall. Boulevard. Chron. Norberg. apud Oefelium tom. 1. Script. rer. Bolcar. pag. 325. col. 1 : Relinquens tria valla seu aggeres seu munitiones, vulgariter Polwerch, ante civitatem. Vide supra Bolvetus.

POLYANDRUM, POLYANDRIUM, Cœmeterium. Papiæ : Polyandrum, tumulus mortuorum. Gloss. Gr. MSS. Reg. cod. 1673 : Πολυάνδριον, μνήμα, τάφος ἐν ᾧ πολλοὶ ἀνδρες κείνται. Theodulfus Aurelianensis Episc. in Capitulari cap. 9 : Antiquus in his regionibus in Ecclesia sepeliendorum mortuorum usus fuit, et plerumque loca divino cultui mancipata, et ad offerendas Deo ostias preparata, cœmeteria sive Polyandria facta sunt. Vide Alcinum Poëm. 238.

Interdum et sæpius apud ævi inferioris scriptores sumitur pro monumento, aut sepulcro unius hominis. Vita S. Sulpitii Pii Episc. Bifuric. : Cui scilicet prudenti viri et si natura debita mortis extinxit corpusculum, fulget tamen viventium miraculorum Polyandro. [Melius apud Mabill. tom. 2. Act. SS. Bened. pag. 168 : Et si nature debito mors extinxit corpusculum, fulget tamen viventia miracula Polyandro.] Vita S. Præjecti Episc. et Mart. : Decem librarum pondere vas directi argenteum ad Polyandrum S. Pontificis exornandum. Occurrit utraque, sed crebrius postrema notione, apud Almoinum lib. 2. de Miracul. S. Germani Episc. Parisiensis cap. 4. Theodericus Monachus de Invent. S. Celsi Episcopi Trevir. cap. 2. num. 12. Ordericus Vitalem pag. 469. 557. 623. Miræum in Diplom. Belg. pag. 69. in Vita Lietberti Episc. Camerac. cap. 46. in Vita S. Leufredi cap. 28. in Vita S. Vivenii Presb. cap. 7. S. Probati Presb. num. 8. in libro Miraculor. S. Mauri Abbat. cap. ult. apud Thietfridum lib. 4. c. 6. etc. At queritur S. Asterius orat. extrema in SS. Martyres, quod Anomæi hæretici πολυάνδριά τε καὶ

τάφος, τὰς νεκρῶν αὐτῶν, quasi per contumeliam appellarent.

* POLINGION. Ubi cadavera ponantur. Græcum. Gloss. Isid. Leg. poliandrum vel poliandrium, ut passim occurrit Charta Eberhardi Salzburg. Episc. ann. 1160. apud Hansis. tom. 2. Germ. Sacra pag. 261 : Parochiam totam... dedicavimus et baptismalem constituimus, atriumque ejus Poliandrum fecimus.

* POLYGANDILUM, vox hybrida : Candelabrum multis instructum luminibus, Græcis recentioribus, πολυγάνδλον, ut observatum a nobis in Descriptione Edis Sophianæ, num. 48. Anastasius in Leone III. PP. : Verum etiam et Polygandilum porphyriticum pendente in pergula ante confessionem in catenulis aureis, quæ pensant libram unam. Acta S. Elmæ Junioris pag. 190 : Καὶ ἔκειτο ἐν τῆ ἐκτέλει αὐτῆς ἡμετέρας πολυγάνδλον ἡμεῖς ἀνοῦν τῆς κεφαλῆς τοῦ ἱεραρχοῦ ἡμετέρας. ANONYMUS de Locis SS. pag. 88 : Καὶ κήρυται πολυγάνδλον. [Vide Anonym. in Leon. Phil. n. 19. et Gloss. med. Græc. in Kavθή.]

* POLYGERESTUS, Perutillus, Gr. πολυγερῆτος. Vegetius lib. 2. Mulomedic. cap. 8 : Pationem ex antidoto Polygeresto. Ubi perperam edit. Polygeresto.

* POLYCHRONIA, Salutatio cum genuflexione, ex Byzantinorum more, qui in acclamationibus publicis Imperatoribus aut Patriarchis, καλλιῆται, et πολυχρόνιον acclamabant, de quo quædam observavimus ad Alexiadem pag. 261. et in Dissert. de Nummis Imperatorum Constantinopolitarum. Odo de Diogilo lib. 8 : Polychronias eorum suscipit, sed vilipendit : sic enim vocantur reverentias, quas non solum Regibus, sed etiam quibuslibet suis majoribus exhibent, caput et corpus submissis inclinantes, vel fixis in terram genibus, vel etiam sese toto corpore prosternentes. [Vide Gloss. med. Græcit. in Πολυχρόνιον, col. 1199.]

* POLYCYTUS, pro Polyptychus, in Cereimoniali Rom. apud Raynald. ann. 1272. de Consecrat. PP. : Ponit illam pecuniam, quam dat ei, in uno cypho argenteo cammaribus, et quam dicit liber camera, qui vocatur Polycytus.

* POLYFORMIS, pro Multiformis apud Rhabanum lib. de Computo cap. 25. voce hybrida. [Vide Polyformis.]

* POLYISTOR. Joannes de Janua : Quidam liber, quem Solinus composuit ex multis historiis et compilationibus, Polyistor dicitur, quasi pluralitas historia-rum.

* POLYLOQUUS, Multiloquus, Papiæ, vox hybrida.

* POLYMITICE, Arte multa. Vitus in Vita B. Humilianæ tom. 4. Mail pag. 401 : Et non videbantur capilli, sed aurum positus Polymiticis perfilatam.

* POLYMITUS, POLYMITARE. Polymita vestis, multis varietate coloris filis et licitis contexta et variegata, apud Jul. Pollucem. Gloss. Mas. in lib. Job et Phavorinus : Πολυμίτικη, πολυμίτικη. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 22 : Polymita vestis, multi coloris : Polymitus enim, textus multorum colorum. Gloss. Saxon. Ælfrici : Polimita, vel oculata : Hringfegh. Vita S. Sori Eremitæ num. 18 : S. Martyris Marcelli manusolum opere Polymito, auro gemmisque miro constructis emblemate. Carolus M. de Cultu imag. lib. 1. cap. 12 : Ecclesia, quæ vestis Polymita sive varia est, quia videlicet sancta Ecclesia de diversarum gentium sive linguarum varietate colligitur. S. Casarius in Regula ad Virgines cap. 42 : Plumaria et acupictura, et omne Po-

lymitum,..... nunquam in Monasterio fecit. Eadem in Regula S. Donati cap. 62. [Testam. S. Radesindi Episc. ann. 978. tom. 3. Conc. Hispan. pag. 184 : Et inferturias argento sculpas, et auro perlucidas, lectisternia ex omni Polimito confecta.] Polimitum in Notis Tyroneis pag. 159. Historia Episcoporum Antistod. cap. 44 : Obtulit... unam albam Polymitam, et casulam prasnam.

* POLYMITARIUS, Papiæ, artifex vestimentorum, i. olesericorum. W. Brito Polymitarus, qui cum acu vel manu pingit. Hos a plumariis diversos censet Philander ad Vitruvium lib. 6. cap. 7. etsi non desint qui pro hisdem accipiant. Vide Plumarius.

* POLYMITARE. Ekkehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 10 : Nimia est tamen, si ausim dicere, varietas vestis Ecclesiarum, quæ scribitur Indura, si utroque quoque dicimus suo quædam colore in eam dignatur intessere, aut de forte, ut interdum solet, Polymitare. [Vide Pertz. pag. 121. lin. 89. habet Polimitare.] De Polymitis multa habet Salmasius ad Hist. August.

* POLYPHEMARE, Uno oculo orbare, vocis origine ducta a Polyphemo cyclope famoso, de quo Homerus lib. 9. Odys. et Virg. Æneid. lib. 8. v. 641. Gervas. Tilber. lib. 2. Decis. 8 : Hunc Argum facit, illum Polyphemam.

* POLYPPUS, an Tuber, fungus, vel Piscis species ? Consuet. eccl. S. Dion. Exoldun. ex Chartul. ejusd. : Item sicut superius diximus de quadriga portante pannos, ita dicimus de quadriga portante Polyppos. Tract. MS. de Pisc. cap. 62. ex Cod. reg. 6838. C. : Polyppum, nostri per syncopen vocant Poulpe, Galli Pourpre. Horum plura sunt genera. Vide supra Polpra 8.

* POLYPSIPHUS. Inscript. vetus ex museo quondam Jacobi de Bary : IN DIGITO SEQUENTI ANNULUS POLYPSIPHUS ZMARAGDIS, etc.

* POLYPTYCHUM, ex Gr. πολυπτυχον, Liber commentarius in quem redigebantur seu regerebantur acta publica, atque adeo domestica quævis. [Hist. Translat. S. Glodesindis sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 440 : Edicta quoque publica de possessionibus ejusdem Monasterii in cunctis scriptis, vel Polyptychis, velut stilo et calamo editis, nomen ipsius B. Sulpitii continent.] Maxime vero ita dicitur libri censuales, in quibus descripti quot quot censuales ac tributarii erant, ipsaque soluti ratio exarabatur, in leg. 2. Cod. Th. de Discussor. (11. 28.) leg. 13. eod. Cod. de Indulgent. debitor. (11. 28.) apud Senatorem lib. 5. Epist. 14. et 39. et in Legibus Wisigoth. lib. 12. tit. 2. § 18. Glossæ veteres ad Cod. Theod. : Polyptychico, id est, breves tributi et actionis. Edictum Pistense Caroli C. tit. 29 : Ut illi coloni tam fiscales, quam et Ecclesiastici, qui sicut et in Polyptychis continentur, et ipsi non denegant carropera et manopera, etc.

* POLYPTYCHA. Libri commentarii privati, in quos vel Ecclesiarum vel privatorum bona regerebantur, in quibus Chartæ ipsæ donationum, emptionum, et similes describebantur. Gregorius Magus lib. 7. Ind. 2. Epist. 40 : Quod hac, ut dicitur, excusatione facere distulit, (id est reddere donationem factam Ecclesiæ) quia notitia ejusdem donationis non esset de Polyptychis caravata. Id est, in Polyptycha relata. Joan. Diaconus lib. 1. Vitæ ejusdem Gregorii M. cap. 24 : Cunctorum patrimoniorum prædiorumque redditus ex Ge-

lactano Polyptycho, cujus nimirum studiosissimus videbatur, adstravit, etc. Occurrit rursus mox infra Fulcinius de Gestis Abbatum Lobliensium. Reditus villarum nostrarum, describere jussit, quod Polyptychum vocant.

¶ Exstant veterimi etiamnum id genus libri, qualis est Irminonis Abbat. S. Germani a Pratis, unde plura in hocce Glossario exscripsimus. Optime quoque est nota polyptychus Fossatensis editus a Baluzio in Append. ad Capitul. Hi antiquiores Mabillonio videntur chartaceis libris seu chartulariis; ex his quippe nullum invenit scriptum ante saeculum x.

¶ POLLEGETICUM. Acta Episcoporum Cenom. pag. 149: In Pollegetis tamen et Plenariis sanctae matris Ecclesiae hactenus pleniter reperiuntur insertae.

¶ POLECTICUM, in Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 66.

¶ POLEPTICUS. Fredegarius in Hist. Franc. Epitom. art. 80: Marcus referendarius, qui hanc descriptionem faciebat, secum omnes Polepticos ferens, Kalendas Martias a Limodicinis interfectus est, et omnes Poleptici incendiis sunt concremati.

¶ PULETICUM, vox formata ex polyptychum, eadem notione. Marculfus lib. 1. form. 19: Praecipientes ergo jubemus, ut si memoratus illa de capite suo bene ingenuus esse videtur, et in Puletico publico censitus non est, licentiam habeat comam capitis sui tonsurari. [Poleptico, in edit. Baluziana.]

¶ PULEGIUM, in Charta Caroli Calvi. ¶ PULEGIUM. Brevis Hist. S. Juliani Turon. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 1071: Dux signidem Ecclesiae, ut in antiquissimis Turonice ecclesiae invenimus Polegiis, longe ante Gregorii praesulatum fabricatae fuerant.

¶ PULEGIUM, apud Wasseburg. Premier volume des Antiquitez de la Gaule Belgique, fol. 182. ubi et de vocis vi aliquid proponitur: Omnia ornamenta ecclesiastica, cum armario et Apostolicorum privilegiis, et Episcoporum decretis, et chartarum rerum ecclesiasticarum instrumentis atque scriptis, vulgo Pulegiis nominatis, flamma consumpsit. Ne institutio antiqua et redditus villarum atque census earum prorsus ignorando aboleretur, ad communem utilitatem praesentium et futurorum solerti indagatione hoc Pulegium super res canonicorum condere operam pretium duxerunt. Pulegium autem, ut mihi videtur, nil aliud significat, aut latialiter sonat, quam publica lex, vel popularis lex. Si quis rectius hoc commentatus fuerit, ego Saravardus cancellarius jussu praeporum meorum optemperans, qui huic operi me praefecerunt, intellectui ejus humiliter concedo.

¶ PULEGIUM SYNODALE, in veteri Charta apud Joan. Columbum lib. 4. de Episcopis Sistaricens. num. 36: Sicut ipse Ecclesiae nominatim designantur in Polegio Synodali. Alta Teotolonis Archiepiscopi. Turon. ann. 933. apud Sammarthanos: Sicut antiqui homines asseruerunt, et in Polegio nostrae matris Ecclesiae reperit, ita hic inserui.

¶ POLECTICUM. Charta sub Carolo Magno exarata, apud Sammarthanos in Episcopis Massiliensibus num. 14. Et ipsum Polecticum ipse Episcopus in ipsorum praesentia ibidem ostendit ad relegendum, etc. Balducius lib. 1. Chron. Cameraecens. cap. 53: Episcopus divino consilio usus, Polecticum, quod adhuc in eadem Ecclesia reservatur, scripsit. [Polypty-

chus Eccl. Vivar. f. 87: Ego Thomas Episcopus exemplavi illud Polecticum de aliis vetustissimis cartulis, quas invenit in cartulario S. Vincentii.]

¶ POLITICUM, in Charta apud Columbum in Episc. Vivariens. lib. 3. num. 2. Papias: Politicum, Scriptum, Annales libri, Commentarii. [Libri politici, apud Abbon. Floriac. in Epist. pag. 418.]

Hinc Poullie apud nos, pro regesto et catalogo Ecclesiarum seu Beneficiorum Ecclesiasticorum cujuscumque Episcopatus: cum nihil aliud sit quam Polyptychum Ecclesiasticum, in quo bona Ecclesiastica, eorumque Chartae continentur.

Sed et ab hac voce Sulmasius ad Hist. Ang. les Poulais, deducit, epistolas scilicet amatorias nostris sic nuncupatas, cum et diptycis sollicitas olim amasias auctor sit vetus Interpres Juvenalis. Verum aliud est Polyptychum, aliud Diptychum. Hanc porro vocem ab Italia manasse vir doctus affirmat, ubi epistolas suas ad amasias pullorum gallinarum albo inclusas mittebant interdum ipsi amasii, qua parentes ac custodes fallerent. Fides penes eum sit.

¶ POLYPUS, Tuber. Elogium S. Fiacrii inter Acta SS. Bened. saec. 2. pag. 600: Quidam de territorio Ambianensi, Polypum quasi onem super nasum habens, ut aures sibilans, omnibusque monstrum appareret, sanatum se invenit. Gloss. ad Doctrin. Alex. de Villa Dei: Polypus, pistis (pestis) vel putredo nasi (nasi).

¶ POLYRIS, Tunica interior, apud Torrigium de Cryptis Vatican. Edit. 2. pag. 352. forte eadem ac poderis. Macri Hierolex.

¶ POMACIUM, Idem quod infra Pomata, Cidre. Statuta S. Severi ann. circ. 1100. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 279: Quod si quis ad domos rusticorum extra villam pervenerit, et ab eis vinum vel Pomacium emerit, etc. Vide Pomagium.

¶ POMADERIA, pro Poinaderia. Vide ibi.

¶ POMAGIUM, Pomaceum, Cidre. Statuta Egidii Episcopi Sarisberiensis ann. 1236: Percipiet etiam persona vel Vicarius (deciman)... de molendino ad ventum, et aquaticis, et de columbaris, de Pomagio, et omnibus aliis de quibus Ecclesia consueverit percipere. Vide Pomata.

¶ POMAREDUS, Idem quod mox Pomaris. Charta ann. 1059. inter Instr. tom. 1. novae Gal. Christ. pag. 36. col. 2: Sicut finitur vicecomitalis honor, et vadi usque in illum Pomaredum cum ipso pomaredo, et venit vallis usque ad portam Auriol, etc.

¶ POMARIS, pro Pomarium. Ager pomis consitus. Charta Gennadii Episcopi Astoriensis aera 953. apud Antonium de Ypez: tom. 4. Chron. Ordin. S. Benedicti: Aedificia instruxi, vineas et Pomares plantavi, etc. Occurrit non semel in hac charta, et aliis Tabulis Hispanicis.

¶ POMARIUM, Johan. de Janua: Locus ubi poma reponuntur vel reservantur; molles et liquidus cibus, vel potus, ex pomis factus. Pommeroye, lieu ou pommes sont gardés, ou viande clere faite de pommes, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MSS. Pomatum in Gloss. Isid. Vide Pomerius. [? Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: Pomarium, locus proximus maris. (l. muris.) Aliud Lat. Gall. ex Cod. 7632: Pomarium, Migos.]

¶ POMARIUS, Malus arbor, Gallis Po-

mier. Capitulare de Villis cap. 70: De arboribus, volumus quod habeat Pomarios diversi generis, prunarios, etc. Vita S. Alcadri Abbatis Gemeticensis cap. 24: Super quamdam arborem quae malus sive Pomarius dicitur. [Vide Pomerius.]

¶ POMATA, Potio ex pomis confecta, Vasconibus Pomada, nostris Cidre. Consuetudo Bayon. tit. 7. art. 12. Labourtensis tit. 7. art. 9: Cidre, vulgairment dit Pomade. Charta Monasterii Silvalatae: Donavit unoquoque anno... de redditibus ac cellariis nostris 60. modios Pomatae. Pomatum, in Capitulari de Villis cap. 45. S. Hieronym. Epist. 2. Sicera Hebraeo sermone omnis potio nuncupatur, quae inebriare potest, sive illa quae frumento conficitur, sive pombrum succo, aut cum favi decoquantur in barbam et dulcem potionem, etc. [Vide Pomacium.]

¶ Pommée, eodem sensu, in Consuet. Bourbon. tit. 36.

¶ POMELATUS, a Gallico Pommelé, dicitur de equo scutulato. Monst. ann. 1339. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 182: Lubetus de Punctis cum equo liardo, Pomelato, cauda, crine et tibiis nigris, xxx. lib.

¶ POMELIA, Sorbo similis est, medicris arbor et flore candido, dicta quod dulcedo sit ejus fructus, et acuto sapore commixta: haec arbor estate durat exigua. Gloss. Sangerm. MSS. num. 501.

¶ POMELIO, Vendeur de pommes, vel gratier, vel porteur. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide Pomitio.

¶ POMELLUS, Globulus, Gall. Pomme; de eo dicitur quod formam rotundam et sphaericam, ut pomum habet. Testam. Jacobi Reg. Aragon. ann. 1362. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 198: Imago Regis... coronam in capite deferentis tribus Pomellis desuper ornatam. Statuta Cisterc. ann. 1293. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1299: De scyphis autem argenteis, vel in quibus habentur pedes argentei vel Pomelli, interdicuntur. Comput. ann. 1261. ex Bibl. Reg.: Cuiam plumbario qui plumbavit Pomellos ex parte muris, xx. sol. Occurrit praeterea apud Rymer. tom. 5. pag. 48. et 53. Pomelli etiam dicuntur globuli, Gall. Boutons, quibus in vestimentis utuntur. Factura Pomellorum de drappo, in Statutis Placent. lib. 6. fol. 80. v.

¶ Comput. ann. 1412. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 205. col. 1: Solverunt Johanni Ruffi tornerio, pro faciendo Pomellos in bordonibus, etc. Hinc Pommel dixerunt Os orbiculare, vulgo Rotule. Lit. remiss. ann. 1363. in Reg. 92. Chartoph. reg. ch. 223: Icelui Perier frappa la suppliant un coup en la senestre jambe audeus du Pommel, et lui coppa l'os de la jambe. Alia ann. 1416. in Reg. 169. ch. 353: Le suppliant d'une faux ou d'ails frappa icellui Pierre eniron le genoil près du Pommel de la jambe.

¶ POMELLUS, Ornamentum in vestibus sacris, Gall. Pommel. Inventar. S. Cappel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: Cum casula seu infula, dalmatica et tunica ad duabus capis de eadem sorte, in quibus capis deficiunt Pomelli. Aliud Gallic. Esquelles chapes y faut les Pommeaux.

¶ POMELLATA et Impomellata dicitur vestis ejusmodi pomellis ornata. Job. Demussis Chron. Placent. ann. 1388. apud Murator. tom. 16. col. 580: Tamen est Pomellatum de versus gulam pomellis argenti deaurati vel de perlis, etc. Ibidem: Et sunt Impomellatae antea a gula

uague in terram pomellis argenti deaurati vel de perlis.

• **POMELLUS, POMELUS**, Globulus cereus, Gall. Boulette. Stat. ann. 1476. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 390. col. 2: *Sint et esse debeant consules dictæ civitatis Nemausi ad sortem Pomelorum, prout est fieri consuetum, tradendorum serdecim ex prædictis electis superantibus alios electos in vocibus.* Comput. ann. 1488. ibid. pag. 48. col. 1: *Item pro una libra cerei albæ ad faciendum Pomellos in creatione consulum.*

• **POMELLUS**, Globulus plumbeus, Gall. Ra'le. Hist. Forojul. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 1203: *Et nos mittimus vobis de nostris Pomellis, quia sufficienter habemus in dando vobis.*

• **POMEN, PONIMEN**. Impositio, a pono. Laur. in Amalth. ex Salmasto.

• **POMERANCIA**, contracte pro *Poma aurantia*, Malum aureum, Orange, apud Bern. de Breydenbach Itin. Hierosol. pag. 226.

• **POMERANEUM**. Vide *Pomerium*.

• **POMERANGIUM**, Malum aureum, Orange. Instrum. ann. 1470. apud Kymer tom. 11. pag. 674: *Viginti quinque miliaria Pomerangiorum valoris quinque librarum.* Vide *Pomerancia*.

• **POMERARIUM**, ut *Pomerium* Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 94: *Præterea (concessit) castri sui redditus decimam et furnum, et decimam pannagii et Pomerariorum suorum de Mesnil Patricii et 10. sol. Cenoman.*

1. **POMERIUM**. Willelm. Brito in Vocab. *Pomarium est ubi poma ponuntur. Pomerium ubi poma nascuntur. [Lieu où croissent pomiers, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS.] Horticultus in quo sunt arboræ pomorum, in Charta ann. 1187. apud Ughellum tom. 7. pag. 1273. Glossæ S. Benedicti cap. de Agricultura: Pomarium, κρηπίδιον, κρηπίδιον. Will. Tyr us lib. 10. cap. 26: *Cæsis in circuitu Pomeriis, interemptis ex civibus nonnullis, etc.* Jacobus de Vitriaco in Hist. Hierosol. de Cairo urbe Aegypti: *Circa hanc civitatem sunt optima Pomeria, et viridaria multa.* Donationes Salisburg. cap. 13: *Tradiderunt casam et curium, et vineam unam cum Pomerio, et alio parvo territorio super lacum.* Adde Traditiones Fuldenenses lib. 2. Trad. 37. 99. pag. 508. 528. Miræum in Cod. donation. piar. cap. 94 [Chartam ann. 758. apud Meichelbeckum tom. 1. Hist. Frising. pag. 59. etc.]*

• **POMERANEUM**. Idem videtur in Monastico Anglic. tom. 2. pag. 129: *Concedo etiam eas duas partes decimarum totius feni mei, et Pomeranei, et totius pannagii mei, etc.*

• **POMETUM**, Eadem notione. Gloss. Lat. Græc. *Pometum, κρηπίδιον.* Charta ann. 976. in Addit. ad Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 967: *Et in Fundiliano terram modiorum XII. cum vinea, et pomis et arboribus suis, quam et in Pomato ad S. Silvestrum, etc.* Utuntur præterea Palladius de Re rust. tit. 36. et Tertullius de Pallio cap. 2.

• 2. **POMERIUM**, Area, locus vacuus et publicus. Charta ann. 1340. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 144. col. 1: *Castrium nostrum Sayneuse cum suis... pertinentiis, excepta duntaxat area que vulgariter Pomerium dicitur, quam vel uti nostram allodialem reservare tenebimur pro observandis in ea placitis.*

VI

[** Vide Haltaus. Glossar. German. col. 111. voce Baumgarten.]

† **POMERIUS**, ut supra *Pomarius*. Charta ann. 1816. ex Schedis Præm. de Mazaugues: *Pomerii et pererii tamen habeantur pro non fructiferis, nisi essent emptati.*

• Charta Maris comit. Pontiv. ann. 1247. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 20. r.: *Retentis mihi et hæredibus Pontivi (in dicto nemore de Cresclaco) alla justitia, Pomerio et mellerio. Exceptis meller et Pomier, in Ch. Joan. comit. Pontiv. ann. 1177. ex Lib. albo domus publ. ejusd. urbis fol. 167. v. Pomier, quævis arbor, qua in festis rusticis utuntur, dicitur in Lit. remissa. ann. 1423. ex Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 374: *Lesquelz coppoient une piece dudit bois, pour faire un Pomier pour leur feste.**

• **POMETUM**, Idem quod *Pomarium*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7682: *Pometum, Pomerée.* Vide alla notione in *Pomerium* 1.

† **POMIA** f. Idem quod *Pomata*. Tabular. Vosic. se fol. 56: *Alpebat debet Pomiam sicut mansum Algerie.*

• **POMIFERA, POMIFERA**, Hortus arboribus fructiferis consitus. Charta Alemannica Goldasti 83: *Et falsicia de illun cortinum, aut de illa Pomifera in alio nostro cortino, etc.* Et Charta 86: *Cum aquis, cum silvis, cum Pomiferis, etc.* [** Chart. Sangall. ann. 744. in Neugart. Cod. Dipl. Alem. tom. 1. n. 10. pag. 12: *Cum curtis clausis, cum ortiferis Pomiferis vel officinis, etc.*] *Arbores Pomifera, quæ fructus ferunt, Arbores à fruits.* Charta Caroli Crassi Regis, apud Joann. Columbum lib. 2. de Episc. Vasion.: *Cum servis et ancillis, campis, occatis, vineis, perreriis, arboribus Pomiferis et impomiferis, cum molendinis, etc.* Adde Chronologiam Lerinensem parte 1. pag. 363.

† **POMIFERARE**, Poma, fructus ferre. Gloss. Lat. Græc.: *Pomiferat κρηπίδιον.*

• **POMILIO**, Venditor pomorum, vel pomorum custos. Dicitur etiam pomiliones, aquarum vel lignorum portitores, quia vili pretio quasi poma conducebantur. Joan. de Janua. [Venditur ou garde de pommes, porteur d'yaue ou de buche, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

• **POMILIONES**, Pygmæi. Odonis Carmen de varia Ernesti fortuna, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 363:

Eccæ grues longique infligant vulvas rostris,
Et circum volitant, nec paucos Pomilionum
Sternentes, etc.

• **POMILORUS**, Mollis et enervis. Ita Papias MS. et editus. An *Pomivorus*?

• **POMERIUM**, Idem quod *Pomerium*. Charta Willelmi Abb. Andern. ann. 1084. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 349: *In eadem villa totum prædium suum cum domo ac Pomerio dedit.*

• **POMOLA**, Hordet genus, vulgo *Pamoule*. Charta ann. 1356. Inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 179. col. 1: *Pomola, vij. sestaria, j. floren.* Vide *Palmola*.

• **POMONES**, Pomorum custodes. Papias. Vide *Pomilio*.

1. **POMPA**, in Baptismatis solemnibus: *Abrenuntias Satanæ et Pompis ejus, id est, ambitioni, jactantiae, etc.* ut habet Theodulfus Aurelianensis de Ordine Baptismi cap. 12. Diurnus Romanus cap. 7. tit. 2: *Sciat se anathematis vinculo innodatum, et cum diabolo et ejus atrocissimis Pompis, atque Juda traditore*

Domini N. J. Christi æterni incendii supplicio concremandum deputari. Ita in Epist. 2. Leonis IX. PP.: *Cum diabolo et ejus atrocissimis Pompis.*

• **POMPA**, Fastus, luxuries. Litteræ Ludovici Reg. II. Comit. Provinc. ann. 1411. apud Pitton. Hist. Aquens. pag. 139: *Ad tollendas Pompas nonnullas excessivas et impensas quas cives iam majores quam minores et mediocres in vestibus, jocalibus, solemnitatibus nuptiarum facere soliti non sine eorum dispendio, et contra vires et facultates bonorum suorum, etc.* [** Vide Forcellinum.]

• **Pomps**, eodem sensu, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. Cang. pag. 5: *Pompes et bobans d'abillemens.* Vide infra *Pompata*.

† **POMPA AMPULLOSA**. Anonymi Historia apud Murator. tom. 18. col. 274: *Hic autem Guido mundum et Pompas ampullosas deserens in loco beati Franciaci vitæ terminum dedit.*

• **POMPARE**, Superbire, gloriari: unde Josephus in 20. in gentem nostram aperta malignitate Pompabat. Unda Pompator, qui quid superbe vel presumptuose facit. Ita Ugutio. Sedullus:

Cum sua gentiles studeant signata Poeta
Grandissem Pompas modis, tragicoque beato.

Ex Sedulo Auctor Vitæ S. Tillonis Monachi: *Cum gentiles Poeta studeant sua signata prolata Pompas styllis.* Vita S. Reguli Episcopi Silvanect.: *Ut quidam metrocanorus in suo Pompavit pomate.* Althelmus de Laude Virg. cap. 26:

Jupiter, ingentem quem Pompavit curvata volam.

Ethelwolfus de Abbat. Liudisfarn. cap. 15:

Littera quo docti non doctæ curvata Poeta
Pompavit, etc.

[Hildegardus in Vita S. Faronis cap. 108: *Cum hæc uaque nunc decursa narratio per insignia gesta ac dicta, devotaque opera cum studuerit mirificis laudibus Pompate et exaltare.]* Vide Meursium in Homer., [et Gloss. med. Græc. in eadem voce.]

† **POMPATIRE**, Eadem notione. Acta S. Helerii Martyris, tom. 4. Julii pag. 148: *Qui cum omnes in istis et his similibus superaret, non tamen Pompatire... ad verus suos tribules vel sibi suppositos intumuit, sed in omnibus humilior, etc.*

• **POMATICUS**, Pomposus, superbus. *Pomaticus habitus*, in Epistola S. Bonifacii ad Cuthbertum Archiepisc. Cantii. Vide Guabertum in Miracul. S. Rictrudis num. 8.

† **POMPATUS** Magnificus, lautus. Tertullianus de Spectacul. cap. 7: *Sed Circensium paulo Pompator suggestus.*

• **POMPALIS**, apud Capitolin. in Gordianis cap. 6: *Erat canitis decora et Pompali vultu: id est, gravi, conspicuo.*

• **POMPATICE**, Superbe vel pompose, in Vocabular. Willel. Britonis.

† **POMPABILITER**, apud Capitolin. in Galieno: *Gladiatores Pompabiliter ornati.* Alii legunt *Pompaliter*.

• **POMPALITER**, apud Pollionem, ubi Salmastus.

† **POMPARE**, Ornare. Vita S. Dunstani tom. 4. Mail pag. 350: *Quandam stolam... quam postea possit auro gemmisque variando Pompate.*

• Hist. translat. S. Corn. apud D. Leauf tom. 1. Collect. var. Script. pag. 364: *De quacumque voluerit locorum*

51

parte, nullo hominum obstanti, sibi valebit sumere unde prescriptam basilicam quibus decorando Pompure. Popiter, eadem, ut videtur, notione, in Consolat. Boet. Ms. lib. 2:

Quant vous avez aucuno chose,
Vil en soy et deffaut couvrir.
Vous voulez son deffaut couvrir.
Pour ce la faites vous polir,
Et agencier et Popiler:
Car voulez son deffaut celer.

Vide supra in Piola.

† POMPIFICARE, Eodem intellectu, apud R. Duellium Miscell. tom. 1. pag. 8: Ad hunc ergo locum ductu diabolico pervenientes, rebus, thesauris, ornamentisque omnibus, quibus ab initio fundatus ac deinceps incredibiliter Pompificatus fuerat, spoliaverunt sanctas reliquias.

POMPARE, Ad pompam et ludibrium traducere, *πομπάειν*. Historia Miscella in Leone Isauro: Nudum super asinum verso vultu sedentem Pompavit. In eadem, Pompis deshonestari, *πομπάειν*. Theophani: Pompis publicare, *πομπάειν*. Hermogenes lib. 2 pag. 406. ait vocem *πομπάειν* hac notione, seu pro *καταργεῖν*. Græcam non esse, sed a Legibus inductam, tametsi hac usus sit Demosthenes Orat. *περὶ στεφάνου*.

POMPIZARE, Eadem notione Joannes Biclariensis in Chronico, sub finem: Deinde turpiter decalvatus, posthæc dextra amputata, exemplum omnibus, in Tolitana urbe, asino sedens Pompizando dedit, et docuit: famulos Domini non debere esse superbos. Id est, ad ludibrium pompam traductus per urbem. Isidorus Pacensis Episcopus in Chronico. æra 750: Et male de conspectu principis cervicem tenuis ejicitur Pompizando, nomine Theodimer, qui in Hispaniæ partibus non medicas Arabum intulerat neces. Id. in æra 768: Nec mora fortiter flagellatum, turpiter adjudicatum, capite decalvatione, asino Pompizantem post terga facie per plateas detrahunt, manibus post tergum vinctum.

POMPOLENTUS, Pompa plenus, Pomposus, Ugutioni, Papiæ, et in Glossis antiquis MSS. Catholicon parvum: Pomposus, pomulentus, Pompeux, orgueilleux. S. Gerardus Abb. Silvæ Majoris in Vita S. Adelardi Abb. Corbeiensis cap. 8: Cujus dignitate honore indusiatus... non efficitur philopompus, et non ut plures assolent Pompoletus.

POMPOSUS, Ugutioni, Superbus, altus, magnificus: unde Pompositas, et Pompare. Fortunatus lib. 3. Poem. 21:

Vix modo tam nitido Pomposo poemata culta
Audiit Trajano Roma veranda foro.

Vita S. Quindidi Episcopi Vasionensis num. 7: Indignans cur ad recipiendum submissus et Pomposus non parvisset.

POMPOSITAS, apud Petrum Bles. Epist. 18. [Anonymus de Gestis Manfredi apud Murator. tom. 8. col. 590: Et honorifice fuisse ibidem a civibus in illa vana Pompositate receptus, etc. Occurrit præterea in Stat. Eccl. Andegav. ann. 1423. cap. 11.]

POMPOSUS, medicis, Coptosus, uber. Cælius Aurelianus Siccensis lib. 5. Chronicon ip. 10: Et sit impossibile atque illicitum plurimas incidere partes, ne sanguinis Pomposus fluor periculum faciat egrotanti. Ita lib. 2. Acut. cap. 34: Pomposa atque coucervata sanguinis effusio, i. abundans.

† 2. POMPA, Pompe Aniciensibus dicitur panis triticeus, seu placentæ species, quæ a patris et matris quotannis in vigilia Nativitatis Christi dari

solentur, quos a sacro fonte levaverunt, donec adoleverint. Hinc fortean sumpta vocis origo, quod tunc filioi a susceptoribus admonerentur de solemnitate illa abrenuntiatione pompis Satanae, quam eorum nomine dixerant. In quibusdam Arvernensibus locis Columba nuncupatur, a forma placentæ, ni fallor.

† 3. POMPA, a Gall. *Pompe*, Antlia, dicitur videtur aquæ receptaculum, unde antlia aquam tollunt. Necrolog. Kimperleg. MS.: Partem domus restauravit, quæ respicit ad Pompam, et unum villagium.

† 4. POMPA, Immoderata animi relaxatio, oblectamentum ultra quam satis est. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 317: In parrochia predicti armigeri pluris et frequenter teniens (monachus) Pompas suas et rigolamenta seu spaciamenta ibidem deducebat.

† 5. POMPA, Salarii species. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 129. ex Cod. reg. 4624: Fornarius... panem crudum id furnum ad coquendum portabit... et teneatur ipsum panem decoctum... eidem personæ... ad domum suam reportare; et proinde Pompam seu solutionem habeat, alias non. Vide Pompus 1.

† 6. POMPA, Alia notione. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: Pompas, hictorum imagines.

† POMPEANUM, *Blanche coulour*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

† POMPEIA, Amplius et redundans vestis ornamentum, quod levi flatu intumescit atque huc et illuc impellitur. Concil. Senonense ann. 1485. cap. 6: Volentes novitatibus scandalosis et deformitatibus monstruosis in Pompis et plicatibus tunicarum... providere, etc.

† Nostri Pompete. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 317: *le chaton Rogeret d'icelle pierre frappa le chatonnet sur la Pompe de son chatonnet*. Vide supra Pompa 1.

† POMPIZARE, POMPOLENTUS, etc. Vide supra Pompa 1.

† 1. POMPUS, *Dux itineris*. Laur. in Amalth. a Græco *πομπός*. Ea notione accipitur videtur in Leg. Luitprandi cap. 44. (lib. 5. cap. 15.) apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 60: De servo fugace et advena homine, si in alia judicaria inventus fuerit... qui in loco ordinarius fuerit, comprehendere eum debeat... et habeat pro prehensura servo (sic) pro Pompo solidos 11. [Vide supra Pompa 5.] [Vulgo legitur pro prehensura de ipso servo sol. 2. Herold. de ipso servo per caput sol. 2.]

† 2. POMPUS, f. Pomarium, ager pomis consitus. Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 682: In campo Alberade Clarel de Piru, et in Pompo domini de Piru in tribus virgibus juxta campum Vavasseur.

† POMULA, diminut. a Pomum, Nux pinea. Invent. S. Capel. Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: Item una casula, una damatica et una tunica de roseo violeto ad Pomulas pinus. De rose violetto à Pommes de pin, in Invent. Gall. libid.

† POMUM, Arboris cujuscumque fructus. Charta ann. circ. 1060. in Tabul. S. Petri Carrot.: Placuit dare quicquid ex omni genere olerum sive Pomorum potest accipi jure mercati.

† POMUM, Globulus. Chronic. Parmense ad ann. 1294. apud Murator. tom. 9. col. 827: Et super qualibet (cantonem) unum capitellum cum Pomis deauratis. Chron. Tarvis. apud eundem tom. 19. col. 782: Et adducit lanceis, pavesis, et Pomis custognis, multas manu unica

experientias fecit in erigendo lanceas et pavesis atque cotoneos projiciendo. Vide Pomellus.

POMA AUREA, inter ministeria et ornamenta sacra. Hariulfus lib. 2. cap. 10: Lampades argenteæ 6. Poma aurea 3. calices auri cum patenis 2. etc. Lib. 3. Cap. 8: Cruces majores 5. et minores 8. Poma altarium 21. e quibus tria sunt aurea, reliqua argentea. Item Poma guntfanorum 7. ex argento auroque parata. [Adde Guidonem in Discip. Farfensi cap. 23.] Vide Descriptionem nostram Aedis Sophianæ num. 60.

† POMUM ADAM, Fructus arboris in Palæstina noti. Jacob. de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 279: Sunt ibi arbores quæ gignunt poma, quæ dicuntur Poma Adam, in quibus morsus evidendissime apparet.

POMUM CERÆ, Bernardus Monachus in Consuetudinibus Cluniacensibus MSS. cap. 10: Dat etiam Hospitario Secretarius 2. cereos, qui coram eo, donec se collocet, ardeant, et unum Pomum de Cera, quod per totam noctem ardeat. Similiter dat et Pomum, quando 6. aut plures in Hospitio dormiunt, etc.

POMUM GRANATUM, Mundinus in Anatomia pag. mih. 38: Os sine cartilago epiglottalis, quæ alio nomine nominatur Pomum granatum. [Vulgo Pomme d'Adam. Anatomicis arytenoides, Græc. Ἀρτηνοειδής, Cartilago, pars largis prominens potius quam epiglottis.]

POMUM, quod Imperatores et Reges gestant. Vide Palla 1.

† POMORUM BENEDICTIO, Vide supra in Benedictio.

† POMUM CALEFACTORIUM, Globulus aqua calida plenus, quo in sacris ad calefaciendas manus utebantur. In Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1205: Decem Poma calefactoria a... ad laudat versa laboreria. Compit. Fabr. S. Petri Insul. ann. 1462: Richardus de Houville pro Pomo aureo ad calefaciendum manus illorum, qui celebrant ad magnam altare, xvj sol.

† POMUM, Id quo amphora obturatur. Comput. ann. 1380. inter Probat. 3. Hist. Nem. pag. 31. col. 1: Item dicta die solvi Petro Amelheri, pro duabus amphoris vino plenis, capacitatis ambarum quatuor quantonorum, etc. Item pro quatuor Pomis, pro ponendo supra amphoras predictas, etc.

† POMUS, [Pomum: a Pomos argenteos. (Thesaurar. eccl. Clarom. an. 1280, mus. arch. dep. p. 40.)]

† POMYERNE, Polonica vox. Vide supra Mensurale.

† PONADERIA, Vide Poinaderia.

† PONARDUS, pro Penardus, a vet. Gall. *Poine*, pro *Paine*, qui quasi senex et vetulus ob nimiam crassitudinem vix se movere potest. Johannes Clericus Dominicanus Ludovico XII. a Confessionibus in Serm. de malo divite: Videbis unum grossum Ponardum in una camera nartata, etc. Ubi ad hæc Villonis respexisse observatur in Glossario ad Cantica natalitia Burgundica:

Sur moi duvet assis un gras Chanolne
Lèz un brasier ou chambre bien nartée.

† PONCELLUS, Ponticulus. Charta Margaretæ Fland. Comit. ann. 1250. apud Miræum tom. 2. pag. 1231: In vico qui ducit ad domum Episcopi usque ad Poncellum, et a poncello infra rivulum currentem sub dicto poncello, usque, etc. Necrolog. Confratriæ Cleric. Pontisar. XXVI. Maii Hervovetus le Paumier dedit

v. sol. reditus situatos prope Poncellum sancti Martini in vico dicto de malo diversorio. Adde Chartam ann. 1236. apud Lobinellum tom. 4. Histor. Paris. pag. 516. Poncel, eadem notione usurpat Joinvilla pag. 123.

° Poncel, eadem notione, in Charta ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb.

° PONCELLUS, Columna, in Aresto Parlamenti ann. 1394. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 80: Et quod ad dicti magistri Petri præceptum prædictus Petrus Guerberii columnas seu Poncellos dicti tribunalis demolierat. Vide Pontellus.

° PONCHA, Promontorium, lingua terræ. Gall. Pointe de terre. Instr. ann. 1391. ex Tabul. Massil. Item exposito dicto syndice navigii periculum de nocte navigantibus in mari Massiliæ imminere marimum, defectu fannoni introitus Ponche portus dictæ civitatis. Vide Puncta 2.

° PONCHIA, Mensura. Vide Poichia.

° PONDAGIUM, Subsidiū seu tributū species ex qualibet librata mercium tam evectorum quam invectorum Regi concessum. Est autem librata valor unius libræ, quam alias pondum vocant, unde pondagium. Hujusmodi subsidium Henrico VI. concessum fuit anno 31. regni sui ad terminum vitæ, remissumque postea in parte. Sed Edwardo IV. Henrico VIII. et subsequentibus viritum semper, sed pro more temporis restitutum. Spelman.

° PONDARIUM, Statera, instrumentum, quo res sine lancibus ponderantur, quod sæpe constat punctis distincto, quæ pondera discriminant. Gall. Romaine. Stat. antiq. Novogorod. apud Leppenb. in Orig. Hanseat. Document. pag. 49. Bona quæ adducit hospes ponderari debent in curia in libra sicut pondam in Pondario. Germanis dicebatur Ponder. Vide ibid. not. 1. et pag. 202. not. 2.

° PONDERA, pro Pondus. Comput. ann. 1450. ex Tabul. S. Vulfr. Abbav. l. Item curiam broutario, qui a magno scabinagio usque ad ecclesiam abrouavit statera et Ponderas, ad ponderandum antiquum plumbum terratarum grana, etc.

° PONDERAGIUM, Actio vel jus ponderandi merces suas. Libert. castri Montis-regal. ann. 1319. in Reg. 59. Chartoph. reg. 313. Item quod Ponderagium lucrarum et tanagiorum et aliarum rerum possint ipsi consules concedere certis personis gratis.

1. PONDERARE, Olim, quod et etiamnum in Belgio obtinet, in more fuit, ut ægros pueros ad Sanctorum feretra vel sepulchra appenderent, et pondus tritico, panibus, allave re, quam offerre Deo aut Sanctis volebant, exequarent, addita summa aliqua auri argentive. Vita S. Erminoldi Abb. lib. 2. num. 3: Dominus sancto suo quasi privilegium specialiter concessit, quod pueri ægotantes, ad ejus, ut fieri solet, Ponderati sepulchrum, continuo ejus meritis convalescunt. Num. 4. Cum marca argenti se Ponderans. Num. 9. Ad sepulchrum Sancti nummo se Ponderavit. Occurrit ibi pluries num. 16. 19. 33. 39. 40. 41. et in Miracul. S. Ludgeri Episcopi Mimi-gard. num. 41. De eo etiam more Wolphardus Presb. lib. 3. de Mirac. S. Walburgis num. 4. ubi librare vocem, pro ponderare, usurpat. Metellus in Quirinalibus:

Jura tamen tenet hæc specialia,
Quod puerilis corpora moribus,
Si fuerint ibi cum proco sedula
Pensa solo, sequitur reparatio.

Idem recitat miraculum aliud de quodam, qui panibus et caseolis ibi se pensans, hos postea distribuere egens. Vide Henricum Rebdorffensem ann. 1361. De oblationibus ceræ ad corporis pondus agit etiam non semel Anonymus de Mirac. S. Thomæ Cantuar. editus a Stapletono cap. 23. 37. 63.

° Quod Contrepoiser nostrates dicebant. Lit. remiss. ann. 1451. in Reg. 184 Chartoph. reg. ch. 165: Le suppliant et Perrenet Mourin estans en l'eglise de S. Quentin, virant en une chapelle, où l'en Contrepoise les malades, etc. Comput. fabr. S. Petri Insul. xvj. sæc. : Je n'ame N. pour le Contrepois de son enfant, deus solz.

2. PONDERARE, Onerare. Gall. Charger. Caffari Annal. Genuens. lib. 1. apud Murator. tom. 6. col. 256: Et in ipso Consulti tu galæ VII. Januensium in plaga de Castaneto supra Pisanos victoriam habuerunt contra naves XXII. et magna pecunia Ponderatos. Rolandinus de Factis in marchia Tarvis. lib. 8. cap. 9: Ponderata sunt plaustra armis, victualibus, gratis et aliis paramentis ad pugnam.

1. PONDERATIO, Vide Pondus.

2. PONDERATIO, Monetæ ad trutinam examen, unde Ponderator, qui ita ponderat. Contin. Chron. Odoran. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 167. Et statim proferens auri tredecim solidos ad publicam monetam Aurelianensem appensos: Si tibi, inquit, non sufficit mea Ponderatio, præbeat fidem proprio oculo iterata propensio: quo Ponderatore, nihil aliud quam quod regina prædixerat fuit inventa. Vide alia notione in Pondus.

Hinc Despoise dicta videtur argenti et stanni fraudulenta permistio, quod legitimum monetæ pondus minuat, in Lit. remiss. ann. 1406. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 425: Iceluz suppliant pensans qu'ilz feroient bien des moules pour faire velle monnoye, et aussi de la Despoise ou alloy d'estain, etc.

PONDERATURA, σταβίσις, Pondus, pensatio, pensum, in Gloss. Græc. Lat.

° PONDARIA vel POUERIA, Regni seu provincie ejuslibet limites. Ordinatio Caroli d'alph. ann. 1356. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 3. r.: Ordnamus quod in eadem terra (Dalphinati) de cetero nulli castellani existant, eosque revocamus et omnino tollimus, et eorum sallaria denegamus, et ex causa, exceptis castris in Ponderia seu fronteria constitutis, ad quorum custodiam per locumtenentem nostrum provideatur de nobilibus et servientibus peditibus ad præsens.

° PONDERIS, Vide infra Sponda 4.

° PONDERITAS, Gravitatis, apud Nonium ex Accio Pragmat. lib. 2.

1. PONDEROSITAS, Vide Ponderosus 2.

* 2. PONDEROSITAS, Et minuebantur partes terrestres et Ponderositates quæ erant in eis (B. N. ms. lat. 10272, p. 112).

1. PONDEROSUS, Breviloq.: Assiduus, i. dives, Ponderosus in pecunia.

2. PONDEROSUS, Qui hernia laborat. Papias: Herniosus, Ponderosus. Pondus quippe de genitalibus dicitur, itaque appellabant veteres quod vulgo graveditum vocant. S. Augustinus lib. ult. de de Civit. Dei cap. 8: Quidam ab infirmi pondere genitalium salvus effectus est. Gregorius Magnus de Cura Pastoralis

part. 1. cap. ult. de Ponderosis: Vitium quippe est ponderis, cum humor viscerum ad virilia descendit, quæ profecto cum molestia dedecoris intumescunt. Hernia igitur pondus dicitur in Querulo, ubi Nestoris pondus, idem est quod Nestoris hernia: sic autem appellatur propter rupturam pondere factam, cum intestina rupta tunica descendunt in vesicam. Arnobius lib. 7: Ingenium herniarum magnitudine Ponderosi. Et Moses Levit. cap. 21. ubi describit quales debeat esse ministros Dei: Nec accedet ad ministerium Dei, si fuerit Ponderosus. Ita enim vetus versio. Lex Longob. lib. 1. tit. 8. § 31. [Luitpr. 124. (6. 71.)]: Si quis alidum aut alidiam... battiderit, et per ipsam battituram Ponderosi facti sunt, etc. Tit. 16. § 4. [Luitpr. 123. (6. 70.)]: Si quis furore accepto battiderit hominem liberum, aut mulierem ingenuam... et per ipsas feritas Ponderosi, aut Ponderose effecti fuerint, etc.

1. PONDEROSITAS, Hernia. Lex Wisigoth. lib. 6. tit. 4. § 3. Cui Ponderositas facta fuerit, centum solidi dentur in compositione.

Existimat vir doctissimus Muratorius Ponderositatem hic de gravi morbo intelligendam esse: unde Ponderosum ex Lex Longobard. de eo interpretatur qui ex ietibus baculi ineptus ad gradendum factus fuerit, et lecto teneri coactus. Sed levi ra mihi videntur ipsius argumenta, quam ut cum eo in hac sententiam. Hunc consule tom. 1. part. 2. col. 1. Vide Ponderum.

Apud Eadmerum lib. de S. Anselmi similitud. cap. 49. Canes ponderosi, opponuntur Canibus agilibus: ut cap. 49. et 51. Ponderositas, agilitati. Hinc

2. PONDEROSITAS, Gravitatis, Pesantetur, in Actis Abbatum S. Germani Autissiod. cap. 11. ubi de Arduino Abb.: Propter Ponderositatem vel infirmitatem suam faciebat se deferri in carrum.

3. PONDEROSITAS, Tarditas. Gall. Lenteur. Regula soror. Fontis Ebr. cap. 17: In cæteris autem, quæ sunt in officio divino cantanda vel legenda, neque Ponderositas tedium generet; neque velocitas a devotione et reverentia vos deviet.

3. PONDEROSUS, Factum ponderosum, permagnam negotium, res magni ponderis et momenti, Affaire importante. Charta infeodationis Mariæ Comit. Provinc. ann. 1394. in Camera Comput. Aquensi Regest. Armorum fol. 70: Et propter subitum recessum nostrum statim in Franciam pro factis dilecti nostri Regis Siciliæ Ponderosis Domino comitante, etc.

PONDERUM, Morbi species. Posthuma gloria S. Mariæ Magdal. de Pazzis tom. 6. Mail pag. 310: Gravem infirmitatem, quam Ponderum vulgus nominat, cum febri continua, intensisque doloribus patiens, etc. Italis Pondus est dysenteria. Haud scio an hæc spectet, an de hernia intelligendum Glossar. Lat. Gall. Sangerm. MS. ex Johan. de Janua: Pondo, Pois, ou une maladie. Vide Ponderosus 2. et infra Pondus geni alium.

PONDICITAS, Vide Ponticus.

PONDO, Papiæ, genus ponderis, libra est. Fere semper in veteribus Tabulis de argenti libra dicitur: ut libra, de libra aurea, in Chartis Dagoberti et Ludovici Imp. apud Doublet. pag. 661. 736. etc. Walafridus Strabus de Vita S. Galli cap. 21: Auri quoque libras duas, et argenti Pondo totidem cum epistola concessionis jam dictæ per suos nuncios viro Dei destinavit. Idem in Vita S. Oth-

mari cap. 8. *argenti libras* habet. [90 Tradit. Sangall. apud Neugart. Cod. Diplom. Alem. tom. 1. n. 10: *Auri libras 5. et argenti Pondura 10.* Num. 11: *Auri uncias 3. et argenti Pondus 5.* Num. 12: *Auri libras 5. et argenti Pondura Num. 26: Auri uncias 8. argente Pondus 5.*] [Concil. Mexicanum ann. 1585. inter Hispan. tom. 4. pag. 306: *In Pondo minarum 50. condemnatur.* Ibid. pag. 362: *Si semel id commisserint 200. minarum Pondo multentur.*]

PONDUS, abusive dicitur pro una libra, vel unus as est. Joan. de Janua. Gregorius Turon. lib. 10. cap. 19. *Multa enim auri argenteque in hujus Episcopi regesto Pondera sunt raperta.* Fredegarius in Chronico cap. 78: *Missorium aureum... pensantem auri Pondus quingentos.* Paulus Warnefrid. lib. 3. cap. 25: *Cum sub monte quodam introisset, ubi multa auri Pondera adspexit.* Charta Ludovici Imperat. apud Ughellum in Episc. Volaterr. : *Præcepti temerarius violator duodecim Pondera auri probatissimi eidem Ecclesie persolvere compellatur.* Vita S. Deodati Abbatis num. 5: *Ac magnificentia amphoris muneris donavit viginti sex Pondera auri argenteque, etc.* Ocurrit passim. [Le Roman de la guerre de Troyes MS. :

Covert d'un drap outrémaris
Que sis, set Pois valoit for fin.]

* Charta ann. 1323. ex Tabul. Hospit. S. Jac. Paris. : *Campanam ponderis 200. Ponderum, quod pondus quoad hoc competens arbitramur, concedimus.* Pois, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1333. ex Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 46: *Un Pois et demi de fer menu, etc.*

† **PONDUS**, Statera seu bilan. publica, qua debent uti, qui merces habent ponderandas, atque etiam id, quod pro hujusmodi pondere exsolvitur. Charta fundat. Monast. B. M. de Consolat. ann. 1244. inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 102: *Item eisdem monasterio et monialibus donavimus in perpetuum... Pondus nostrum de Autissiodoro, etc.*

* **PONDUS AVERII**. Vide in Averium.

* **PONDUS DE BASCEIA**. Quo marca Bascelæ appendebatur. Charta Petri episc. Attrebat. ann. 1201. ex Tabul. monast. de Laude: *Per idem tempus Bartholomeus de Coidnes vendidit fratribus de Los xvij. marchis, ad pondus de Basceia, alodium quoddam.*

† **PONDUS CANAVAZERIUM**, Quo canabum appendunt, in Statutis Saluciar. collat. 4. cap. 118: *Ut Pondere canavazerio semper canapum ponderetur.*

* **PONDUS CAROLI**, quod scilicet Carolus Magnus instituit. Arnoldus Lubecensis lib. 3. cap. 2: *Ut quatuor millia marcarum cum filia persolveret librata Pondere publico, quod Carolus Magnus instituerat.* Charta ejusdem Caroli pro Ecclesia Osnabrugensi ann. 804. apud Crantzium in Metropoli lib. 1. cap. 2. in Monumentis Paderbonensibus pag. 327: *Sexaginta solidos nostri Ponderis.* Charta Friderici II. Imper. apud Albericum in Chron. MS. ann. 1234: *Regi centum libras auri in Pondera Caroli persolvet.* Exstat apud Gruterum 22. 9. ponderis enei figura cum hac inscriptione. **PONDUS CAROLI**, quod pendere dicitur uncias tres et scrupula viginti.

* **PONDUS PALATHI**, idem dicitur, in Charta Ludovici Filii apud Doubletum pag. 788: *Viginti pondo argenti probati... ad Pondus nostri Palatii solvere cogatur.* Vide Regulam Canonorum ex Synodo Aquisgran. cap. 122. extremo. Meminit

etiam Ponderis Palatini Charta alla Dagoberti Regis, apud eundem Doubletum pag. 661: *Legibus artatus auri purissimi 10. libras, ac argenti probatissimi pondo 20. ad Pensum nostri Palatii persolvere cogatur.*

* **PONDUS COLONIENSE**, Idem etiam videtur quod Pondus Caroli Magni. Charta Friderici I. Imper. ann. 1162. apud Dagum in Comitibus Barcinon. lib. 20. cap. 174: *Quindecim marchas auri boni ad justum Pondus Coloniense, etc.* Alia Henrici VI. Imp. ann. 1189. apud Ughellum in Episcopis Volaterran.: *Persolvant sex marchas auri argente ad pondus Coloniense.* Adde Matth. Paris ann. 1193. pag. 122. Idem etiam pondus obtinuit in Dania et Suecia. Charta Waldemari Regis Daniae ann. 1326. apud Pontanum lib. 7. Histor. Dan.: *Item omnia que sub pondere vendi solent, possunt in ipsorum bodis sive vicem vendere et alienare, et cum statera Coloniensi, et pondere debito vendere et trutinare.* Libra Coloniensis, in alia Waldemari Sleswicensium Ducis anno 1340. apud eundem pag. 459. *Marca argenti puri monetæ Coloniensis, in Charta Caroli IV. ann. 1350. apud eundem Pontanum pag. 477. Adde Ericum Upsalensem lib. 3. Hist. Suecicæ pag. 75. 86.*

* **PONDUS NORMANNORUM**, in charta Comit. Holsat. ann. 1254. apud Lappenb. Origin. Hansat. pag. 69: *De vase vini quod Hamborch comparatum 8. den. de dimidio vase 6. den. si vero minus fuerit de quolibet Normannorum Pondere tertium dimidium denariorum persolvant.* Vide ibi Glossarium in voce *Pondus*.

* **PONDUS TRECENSE**, quo Marca Trecentis appendebatur, in Charta ann. 1208. in Probat. Hist. Droecensis pag. 252. in aliis ann. 1221. in Probat. Hist. Castillonæ pag. 42. 85. Vide *Marca Trecentis*.

* **PONDUS PRUVINENSE**, a Pruvino in Campania oppido, ubi eudebatur rioneta Comitum Campania, in Charta ann. 1238. in Probat. Hist. Droecensis pag. 261.

* **PONDUS LOMBARDORUM** etc. Chartul. Latinæ. fol. 246. v. : *Ce sont aucunes fermes, qui estoient de prouffit à l'abbaye de Laigny es forres de Champagne et Brye... Le poix aux Prouvinciaux xij. livres. Le poix aux Lombards xvij. livres. Cil de Rains xxv. liv.*

* **PONDUS CATHANIE**, apud Scotos, quo utuntur in emendo et vendendo, in Assisa Regis Davidis de Ponderibus et mensuris cap. 5. et in ejusdem Statutis cap. 14. Est autem Cathania, Scotie provincia in extrema regni plaga ad Septentrionem, *Cathnes* dicta, Cathanesia Buchananus lib. 1. Cathenesia Bonthio lib. 7.

* **PONDUS FENI**. Acta Murensis Monasterii pag. 51: *Habemus in Imnensée 7. diurnales et piscinam... de pratis autem ad 16. Pondera Feni.*

* **PONDUS GENITALIUM**. Hernia, apud S. August. lib. 22. de Civ. Dei cap. 8: *Quidam Curabitanus non solum a paralyti, verum etiam ab infirmi Pondere genitalium, cum baptizaretur salvus factus effectus est.* Vide *Ponderum*.

* **PONDUS MAGNUM** et *Parvum*, Quamvis utramque fuerit discimus ex Charta ann. 1185. in Chartul. Meid.: *Tres libræ cere ad parvum Pondus, vel una ad magnum Pondus.*

* **PONDUS DE MARCO**, *subtile*, in Statutis Saluciar. Collat. 4. cap. 118: *Quilibet emens pesum Saluciarum teneatur habere Pondus subtile, sive de marco.*

* **PONDUS VINI**. Acta Murensis Monast. pag. 61: *De vitibus autem, sive quod nos plantavimus, vel plantatas invenimus, quando primum possidemus, quod ad decem Pondera vini pertingit ad nostram mensuram. Rustici autem qui habent mansos, Pondera dabunt sive mansura.*

* **PONDUS FILII**. Certa filii quantitas insimul collecta, nostris *Pois*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 187: *Cum dictus Johannes quandam quantitatem, sive Pondus filii, vulgariter Chaines de filii nuncupatam, capisset, etc.* Alize ann. 1418. in Reg. 167. ch. 230: *Deux Pois et demi ou environ de filii linge à faire toile.*

* **PONDUS GRANDE ET MINUS**. Arest. ann. 1408. l. Jun. in vol. 9. arestor. parlam. Paris.: *Item pro præcentore minore, in prima tracta certam quantitatem pecunie, dictam Pondus grande et Pondus minus. Certaine quantité de pecune, que l'en appelle le Poids grand et le Poids mineur, qui poize treize onces ou environ, in alio Arest. ann. 1402. 19. Apr. ibid.*

* **PONDUS REGIS**, Locus, ubi pondera regia seu publica erant. Necrolog. eccl. Paris. Ms.: *Cum nobilitas et potens domina Margareta de Rupe-Guidonis... nobis et ecclesie nostræ, vendidisset pondus, vulgariter Pondus regie nuncupatum Parisius in vico de bufeteria, vulgariter vicus Lombardorum nuncupato; ac Pondus cere in villa Parisiensi pretio 2175. lib. Turon. etc.*

* **PONDUS**, Res quævis in fascies collecta, vel in dolia, si liquida est, infusa. Chartular. Latinæ: *Quadrige que portat trossellos vel fagotos vel Pondera, solvet in exitu portæ pro qualibet pecia duos denarios. Tria Pondera de mostayla, in Charta ann. 1327. ex Tabul. S. Victoris Massil.*

* **Nostris Poise**. Pedag. Paris. in Reg. Cam. Comput. sign. Pater fol. 248. r.: *Charbon de terre, la Poise vij. den. Aliud Peron. ex Chartul. 21. Corb. fol. 314. v.: Item ung. hors qu. port. allés. le Poise doit iij. den. et y a iij. loyens en la Poise.*

* **Varia ponderum signa**, quorum formas et characteres exhibet Isidorus lib. 16. Orig. cap. 26. hic pingere nolimus, cum cuius liceat ea apud laudatum auctorem vel apud Martinium in Lexico inspicere.

* **PONDUS OBSCURUM**. Articuli Cleri Anglicani oblato Edwardo II. Regi Angliæ ann. 1316. cap. 10: *De his qui ad Ecclesias confugiunt: Et dum sunt in Ecclesia, custodiuntur per armatos infra cæmeterium, et quandoque infra Ecclesiam ita arde, quod non possunt exire locum sacrum causa superflui Ponderis deponendi, nec permittitur eis necessaria victui ministrari.*

* **PONDUS, Onus**, Gall. *Charge*. Charta ann. 1282. in Chartul. Cluniac. ch. 333: *Tenetur dictus Hugo garantire ecclesie Cluniacensis præfatæ erga omnes abque omni honore feudi, retrofeudi et alterius Ponderis vel etiam servitus.*

* **PONDUS URBIS**, quæ Aquæ-Veteres, vulgo *Oudewater*, dicitur, Genus purgationis, de quo Balthasar Bekker lib. 1. cap. 21. in opere cui titulus *Le Monde enchanté*, tom. 1. pag. 318. Ipsum consule.

* **PONDERATIO**, Quod pro ponderibus publicis exsolvitur, dum res et merces ponderantur, [Nostris, *Droit de poizage*. *Jus ponderis virgæ*, in Charta ann. 1332. ex Regesto *Leopardus* in Camera Comput. Aquens.] Charta Joannis Comitissæ Flandr. ann. 1243. apud Buzeli-

num lib. 2. Gallo-Fl. cap. 28: *Ab omni erectione passagii, thelonii, rotagii, Ponderationis, et consuetudinum hujusmodi, etc.*

* **PONENS**, Occidens, nostris *Ponant* eadem notiones Jacobi Aurini Annal. Genuens. lib. 10 ad ann. 1290: *Die autem sequenti admiragus Janus paratis platis et cum eis balbotis, misit eas ad turrim de versus Ponentem*

* **PONEPROPE**, *Juxta et propter*. Gloss. Isidori.

1. **PONERE**, Induere, Gall. *Mettre un Aabit Panegyricus Berengarii Aug.*

Tu *Pone* is etiam curium femoralis Joannes.

Vide Salmasium ad Tertullian. de Pallio pag. 363.

2. **PONERE**, pro *Fingere*, ut *ponamus casum*, pro *figamus*, ut vulgo loquimur, in leg. 7. D. de Inoffic. test. leg. 17. D. de Legat. 2. leg. 1. et 3. D. de Emancip. etc. [Utuntur eadem notione purioris Latinitatis Scriptores Terentius, Quintilianus et Cicero.]

3. **PONERE**, Instituire. Lex Salica tit. 56 § 3 *Si quis sagibaronem qui ingenuus est, et se sagibaronem Posuit, occiderit, etc.* Ubi Eccardus minus recte *Ponere*, ligare seu in custodiam dare, interpretatur.

4. **PONERE**, In jus vocare, citare, *Mettre en justice* Galli dicunt. Chartul. S. Vandrege. tom. 2. pag. 137: *De nullo tenemento suo quod tunc tenebant, Ponantur nisi coram me.*

5. **PONERE**, Expendere, Gall. *Dépenser, employer*. Charta Erardi de Brema ann. 1218. in Chartul. Campan. Cam. Comput. Paris. fol. 311. r. col. 1. *Ponendi autem comitissa (Trecensis) et eius laborabunt erga dominum papam bona fide, sine suo Ponendo, præter nuntiorum expensas, ut... absolvantur. Sine meo Ponendo, in Ch. Aelid regin. Cypri ann. 1231. ibid. Unde emendanda alia quod ann. 1235. ubi legitur: *Sine me opponendo*. Lit. remiss. ann. 1350. in Reg. 85. Chartoph. reg. ch. 57. *Ipsæ clericus accusaverat dictos conjuges de et super eo quod Posuerant et allocaverant falsam moneta. Arest. parlam. Paris. ann. 1361. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 411. *Trecentas et triginta libras pro ipsa mercatura... anno quolibet oportuerat expendisse et Ponere oportebat. Neque aliter intelligenda hæc eadem vox ex Charta ann. 1290. tom. 7. earum. Ordin. pag. 614. art. 17.***

6. **PONERE**, Constituire. Libert. Aulic. ann. 1223. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 422. art. 19. *Ego debeo Ponere duos legales homines, qui per juramentum suum dictum sigillum bona fide servabunt.*

7. **PONERE**, Dare, concedere. Locus est infra in *Positio* 5.

* **PONERE CHARRUAGIO SCO**, Domatio suo adjungere, terram veluti propriam sibi usurpare. Vide supra *Charruagium*.

* **PONERE SE AD DEFFENSIONEM**, Parasis Gallica, *Se mettre en défense*, Ab aggressore sese defendere. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 283. *Cum dictus bajulus videret quod non fingeant se, et quod ipsum volebant interficere, Posuit se ad deffensionem.*

* **PONERE EXCOMMUNICATIONIS SENTENTIAM**, id est, Ferre, promulgare. Charta Manas. episc. Aurel. ann. 1163. ex Chartul. Miciac. *Quod si ipse (Burchardus) ab hac recognitione aliquo modo resisteret,.... super eum et super terram*

suam excommunicationis sententiam *Poneremus*.

† **PONERE SE**, Collocare. Laur. Byzilius de Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 158: *Circumcirca gentibus in certis se Ponentibus propugnaculis ad invicem sæpius duellabant.*

* **PONERE VINUM ad manum alicujus**, Dare licentiam illud distrahendi sub statuto pretio. Correct. stat. Cadubr. cap. 7: *Ordinamus quod quodcumque aliquis tabernarius, vel alius volens vendere vinum ad minutum in contracta Cadubrii, teneatur et debeat denunciare jurato vel marico ville in qua habitat, vel juratis si piures sunt, quod veniant ad Ponendum vinum per eos æstimatum fuerit, teneatur et debeat dictum vinum vendere.*

† **PONERE JUS SUUM ad manus alicujus**, Causam omnem illius arbitrio permittere, ut ferat sententiam. Chronic. Mindens. ad ann. 1408. apud Leibnit. Scriptor. Brunswic. tom. 2. pag. 204: *Tunc tandem intravit episcopus Mindens. et nitebatur componere et discordias inter civis suos auferre, sic quod sti expulsi Ponbant jus suum ad manus suas, similiter et civitas.*

† **PONERE super animam alicujus**, Illius fidei et arbitrio rem committere, Gall. *S'en remettre, s'en rapporter à quelqu'un*. Charta inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. nove edit. col. 29: *Quibus ego respondi, sicut verum erat, me omnino nescire, sed si ipse multum vellet, super animam et credentiam illius Ponere, qui homo erat ecclesie et meus.*

† **PONERE SUPER**, Imponere. Litter. Hans. Londin. ann. 1308. apud Lappenberg. Orig. Hans. pag. 220: *Rex mandavit ad Leniam burgensibus, quod sibi invenire deberent 40. millena piscium, et ipsi burgenses Posuerunt super mercatores.*

* **PONERE IN CASU**, Periculo exponere, *Mettre au hazard*. Epist. Richardi I Reg. Angl. ann. 1197. apud Rymer. tom. 1. pag. 96: *Et in hoc facto Postumus in casu caput nostrum et regnum supra consilium omnium nostrorum.*

† **PONERE COR IN ALIQUEM**, Illud amare. Rolandinus de Factis in marchia Tarvis. lib. 6. cap. 5: *Conducta de Padua equitavit Veronam, et habitavit in eodem palatio cum veneranda marito suo, qui prius quam eam quadiasset, ut dicebatur, Posuerat cor suum in eam.*

† **PONERE IN FACTO**, Proponere, *Mettre en fait, avancer*. Instrum. ann. 1481. in Tabul. B. M. de Bono-nuntio Rotomag.: *Quasdam rationes validas et efficaces scriptis tradiderunt et porrexerunt contra testes ejusdem de Paris Ponendo in facto, prout posuerunt et probare obtulerunt ad sufficientiam.*

* **PONERE SE IN FUGAM**, Dare se in fugam, Gall. *Se mettre en fuite, prendre la fuite*. Joannis Demussis Chron. Piacent. ad ann. 1373. apud Murator. tom. 18. col. 518: *Videntes quod gentes eorum erant sconfictæ, Posuerunt se in fugam, et campus remansit Anglia.*

* **PONERE OVA**, dicitur gallina, cum ova edit: unde nostris *Pondre*, in Speculo Saxon. lib. 3. art. 51. § 1. Fridericus II. Imp. lib. 2. cap. 6: *Aves de rapina ponunt ova quandoque tria, quandoque quatuor, etc. Ponere, pro deponere, dixisse veteres, notum ex Nonio.*

* **PONERE IN RESPECTUM**, Differre, tempus prorogare, *Donner du respit*. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann.

1328. apud Rymer. tom. 4. pag. 367: *Et homagia illorum, qui nobis homagia facere tenentur, P. natis in respectum, quamdiu nostris placuerit voluntati. Vide Respectus, Mora.*

* **PONERE IN SUPERBIAM**, Deposito pigre certare. Miracula S. Rudesindi Episcopi Dumienis: *Quidam ex eis, spiritu superbia concitati impetu furoris et crudelitatis sic dicebant: Pono in superbiam Deo et S. Rudesindo, quod hac nocte homo iste non effugiat, vel evadat.* Phrasis Hispanica: *Hago unas apuestas.*

* **PONERE IN NEGATUM**, *Negare*, Gall. *Mettre en ne vel en ny*. Charta ann. 1270. ex Tabul. Carnot.: *Et se il le metteint en ne, le devantit Robin Rabardiau l'offreit à prouver par témoin ou par gage de bataille.* Lit. remiss. ann. 1377. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 104: *Et mist absolument tout nos diz, claim et challenges en ny. Et s'il le nyoiert ou vouldoient mettre en ny, in Ch. ann. 1488. ex Chartul. Latinac fol. 144. v.*

* **PONERE IN NESCHIE**, Eodem significatu. Reg. scacar. Norman. ad ann. 1210. ex Cod. reg. 4653. A.: *Judicatum est quod episcopus Leroiensis non potest tenere parolam uxoris Philippi Topelin, post recognitionem feudi et gagii juratam in curia regis; que Ponitur in nescire.*

* **PONERE IN OPUS**, Gall. *Mettre en œuvre*. Charta ann. 1229. in Chartul. Campan. fol. 355. v.: *Dictus magister debet per conventionem scindere merrenum et adjuvare ad onerandum et ad charpantandum et ad Ponendum in opus.*

* **PONERE AD RATIONEM**, Ad judicium quemvis provocare, citare. Vide in *Ratio* 1.

† **PONERIA**, Annonarie mensuræ species apud Vascones, quarteria minor, cujus videtur quadrans. Concordia inter Abbat. Crassensem et Sacristam ejusdem loci ann. 1381: *Vaspararum officio in dicto monasterio celebrato duas Ponerias abens et unum panem frumenti antiqui ponderis et causilum vini.... Si festum fuerit omnium capparum recipiet pro dicto festo a dom. Abbate unam quarteriam abens et 2. panes ponderis supradicti, et 2. causillos vini.... In quolibet festo 4. capparum duas Ponerias abens et unum panem.... pro quolibet animali duas Ponerias abens.* Vide *Poinanderia* et *Pugneria*.

† **PONHERIA**, POYNHERIA, Eadem notione. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1361. ex lib. vindi fol. 53: *De quolibet uno sextario frumenti non debent exire nisi solum et duntaxat novem Poyneris floris farinis, et in residuo dicti unius sextarii debent esse tres Ponheris paris bisi et quatuor Ponheris furfuris.*

* Nostris *Ponheres*. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 62: *Quis insuper pars molneria est dare duas Ponherias inter diem et noctem, quando dicta rota molet. Alia ann. 1380. in Reg. 138. ch. 278: *Item a Remondo de Mondenri de Mossiano unam Ponheriam ordet, super quadam vinea Stephani Mondenri.* Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 185. ch. 48: *Pouy lesquelz seiza gros d'or avoir et trouver, le suppliant avoit vendu six Ponheres de blé.**

* **PONGA**, Mensura, puncto, ut videtur, notata, ut legitima habeatur. Stat. Avel. ann. 1496. cap. 101. ex Cod. reg. 4624: *Unaqueque persona, que... vinea aliqua vendiderit,.... teneatur.... pura, sicut extant et haurientur de vegete seu*

vegetibus, et ad Pongas vendere et mensurare. Vide mox.

° **PONGIATUS**, Pongis seu punctis signatus. Stat. crimin. nova Cuman. cap. 89. ex Cod. reg. 4622. fol. 89. r. : Nulla persona patitur aliquem ludere ad taxillos, vel ad aliquem ludum Pongitum. Et cap. 114. fol. 89. r. : Item statutum est quod taxilli etiam appellentur magregassi, aselli, Punctati, et quolibet alia instrumenta Punctata, cum quibus qui luderent intelligantur ludere ad taxillos. Vide infra Punctare 2.

° **PONGTUS**, pro Punctus. Acupictus. Necrol. B. M. de Medunta Ms. fol. 7. r. : Petrus de Genevilla decanus Senonensis, qui dedit nobis lx solidos Paris. et unam culcitram Pongtam.

° **PONHADERANIA**, Mensura annonarie species, eadem que supra Poingneria. Charta ann. 1316. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 219. : Uno sextario et duobus Ponhaderanis ordeis, computato sextario duos solidos, sex denarios, etc. Ponhardiare, in Lit. admort. ann. 1461. ex Reg. 199. ch. 418. : Item en frontent huit sextiers, une cartarenche et tiers de Ponhardiers (sic). Item en seigle quatre sextiers, six quartons, quant ranche de Ponhardiers. Vide mox Ponheria.

° **PONHADERIA**, Mensura salis, quantum pugno continetur. Charta ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 430. : Super quolibet navigio onerato sale, tres Ponhaderias salis, computatis octo Ponhaderis pro una emyna salis; que si arrendaretur, perpetuo haberentur singulis annis sex franci. Vide Poinaderia.

° **PONHALE**, Pugio, sica, Gall. Poignard. Lit. remiss. ann. 1339. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 234. : Idem exponens dictum Deodatium cum quodam suo gladio, vocato Ponhali, percussit. Vide infra Pugnale.

° **PONHERIA**, Vide Poneria.

° **PONHETI**, Rituale MS. Eccl. Vivar. ann. 1360. ubi ornamenta Sacerdotis recensentur: Amictus, alba, cingulum, manipulus, stola, casula seu pianeta, Ponheti, collaritus. Videtur esse pugni ornamentum, in quibusdam Ecclesiis etiamnum in usu.

° **PONIBILIS MONETA**, Que in usu est, seu in usu poni potest, Gall. de Mise. Instrum. ann. 1406. : Ceteri vero dictorum servitorum qui ut premititur interfuerint (missis) tres denarios monete Ponibilis in Gebennensi civitate, quorum viginti solidi valeant unam libram Gebennensem, etc. Vide in Moneta.

° **PONIMEN**, Vide Pomen.

° **PONNADA**, PONTNADA, Lemovicensibus, Manipulus, Gall. Poignée. Tabular. Vosiense fol. 65. v. : x. sextar. segl. et 1. Ponnada de lino. Modium segl. et 1. Ponnada de lino. Vide supra Poinaderia.

° **PONOTERIUM**, Laboratorium, officina in qua laboratur, a ponio, laboro. Goleonii Lex. Phil.

1. **PONS**, Pontium constructio, inter publica onera recensetur, et a quibus nullum genus hominum, nulliusque dignitatis ac venerationis immune erat, ut loquitur lex. 4. Cod. de Privileg. domus augustae. (11, 75.) Sed et ne ipsae ades sacrae ab eo onere immunes erant, quod ejusmodi praestationes inter sordida munera non numerarentur, ut est in leg. 2. Cod. de sacros. Eccles. (1, 2.) Ὀδοσπορία in lib. 54. Basilic. pag. 456. ὑπόστασις ἀνάγκης, Leoni Imperat. in Taciticis cap. 2. § 71. nuncupatur. Vide leg. 15. 18. Cod. Th. de Extraord. sive sord. muner. (11, 16.) L. 6. de Itiner. mu-

niendis (15, 3.) eod. Cod. Appendicem Codic. Theod. Constit. 11. Novellam Justin. 131. etc. Hinc formula, Ad Pontem publicum banniri, in Capitulari 3. ann. 813. cap. 37. Monachus Sangallensis lib. 1. de Carolo M. cap. 32. : Fuit consuetudo in illis temporibus, ut ubicunque aliquod opus ex Imperiali precepto faciendum esset, siquidem Pontes, vel naues, aut trajecti, sive purgatio, seu stramentum, vel impletio censorum itinerum, ea Comites per Vicarios et Officiales suos exequerentur, in minoribus duntaxat laboribus: a majoribus autem et maxime comiter extruendis, nullus Ducum vel Comitum, nullus Episcoporum vel Abbatum, ecclesiarumve aliquo modo. Cujus rei testes adhuc sunt arce pontis Magonciensis, quem tota Europa communi quidem, sed ordinatissima participatione opere perfecit. His consentanea sunt que habent Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 69. Leges Longobard. lib. 3. tit. 1. § 21. 25. 32. 42. [Pippin. 5. 21. Ludov. 2. 36. Lothar. 1. 41.] Aditio 4. Ludovici Pii cap. 79. Capitul. Caroli Calvi tit. 13. Petrus de Vineis lib. 5. Epist. 4. etc.

Apud Anglos etiam potissimum ejusmodi pontium extruendorum onus obtinuit, quod fere semper adjungitur expeditionis, et arcis extruendae oneribus, a quibus nemo immunis erat: quod de pontium et arcium instructionibus discrete ait Ethelbaldus Rex Merciorum in Diplomate quod descripsit Ingulfus pag. 83. que, inquit, nulli possunt lacari, adeo ut ne quidem Episcopi, Abbates, et Monachi immunes essent, ut habet Edgarus Rex Anglie in Statutis Monasticis apud Seldenum in Notis ad Edmorum pag. 159. unde Trino la necessitas dicitur in Charta Ge. wallae Regis Anglie ann. 780. Hinc etiam in Libertatibus Monasterii concessis semper hec tria reservantur et excipiuntur. Mathaeus Paris ann. 1241. : Nec adeo libertati dederunt hujusmodi possessiones, quin tria sibi reservent semper propter publicam rei utilitatem, videlicet expeditionem, Pontis et arcis reparationes, vel refectiones, ut per ea resisterent hostium incursum. Vide Evidentias Ecclesiae Christi Cantuar. pag. 2215. 2222. 2223. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 36. etc. Locos alios indicavimus in voce Aurilium pro castro edificando. Immunitas tamen ab his oneribus habetur in Charta Ethelredi Regis Angl. in Additam. ad Matth. Paris pag. 157. pro Monasterio S. Alban. Vide Ughellum tom. 4. pag. 1342.

Ejusmodi porro onera non semper personalia erant, sed pecuniariae praestationes, quas descriptiones ad constructiones viarum vel Pontium appellat Julianus Antecessor Constit. 118. § 5. quomodo eas vulgo nostri vocant, Pontis et chaucées.

° **PONS**, Scala navium, in Gloss. MSS. Sangerman. num. 501.

° **PONS LATINUS**, Navalis, ex navigiis, quae Latens vel Lautonia dicebantur compactus: unde malim Pons latenus. Elmham. in Vita Henrici V. Regis Angl. edit. Hearn. cap. 121. pag. 316. : Rex opere laudabili et granda festinatione, Pontem hominum et jumentorum Latinum, habentem pro fundamento et columpnis naues, sagaci artificio colligatas, fecit extendi super undas.

° **PONS AMBULATORIUS**, Qui, quo placet, portari potest. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 26. : Iste Pons

ambulatorius est optimus ad ponendum muris oppidorum causa praeliandi.

° **PONS CADATORIUS**, Cadivus. Vide supra Cadatorius.

° **PONS FLACTUS**, f. pro Fractus. Vide supra Flactus.

° **PONS LEVATOR**, Levatorius, Qui Plinio versatilis Nostris Pont levis. Chron. Parmense ad ann. 1247. apud Murator. tom. 9. col. 773. : Faciens ibi circumquaque foreas magnas valde et palanquas, butifedos et betreschas et Pontes levatores. Ibid. ad annum 1291. col. 822. : Dominus Oppido Marchio Estensis fecit in civitate Mutinae in bucca navili... afforsatum cum Pontibus levatoris. Extractum Computi ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 325. : Item, in eadem turri est hostium et unius Pons levatorius ad ingressum ipsius turris. Levatorius pons, alibi. Vide in hac voce.

° **Pont levais**, in Stat. ann. 1355. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 169. col. 1. Pont leveys, in Ch. ejusd. ann. ex Chartul. Regniac. Vide supra Levatorius pons.

° **PONS**, Conventio ann. 1245. inter cives Arelat. et Barralum dom. de Baucio: Retentum est per cives Arelatenses, quod in solo Trencatalliarum et muris possunt esse aguli ad Pontem ligandum et funes Pontis ibi ligandos. Haec de ponte seu navigio quod portis vicem praebet ad trajectus fluminum, vulgo Hac, intelligit Bonifacius Avinio qui hanc Chartam edidit ann. 1617. sed errat: notum quippe est pontem Arelatensem ex navigiis compaginatam fuisse: unde Ausonius ubi de Arelat:

Præclis Rhodani sic intercisæ fluentis,
Ut median facias navali Ponte plateau.

[De Pontibus ex navibus vid. Glossar. med. Graecit. col. 1203. voce Ποντογυρτζα.]

° **FRATRES PONTIS**, Vide in Frater.

° **PONS**, Idem que Pondus, Certa mercium quantitas in fascies collecta. Charta Phil. Pulc. ann. 1288. in Reg. S. Lud. ex Chartoph. reg. fol. 106. v. : Arrestata fuerunt... viginti tres Pontes cordoani, duodecim Pontes comini, etc. Arest. ann. 1330. 28. Apr. in Reg. Olim pariam Paris. : Unum Pontem de bata-salupa, alias vocatum anys.

° **PONTA**, Epist. Melchioris de Redern ad Archid. Austr. ann. 1589. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 331. : Anterorem propugnaculi partem (vulgo Pontam) cum duobus lateribus ad viginti duorum cubitorum latitudinem de imo ad summum usque dirjecerunt.

° **Angulus**, Pont. Acumen, cuspis. Ital. Ponta, vulgo Pointe, in Lit. remiss. ann. 1399. ex Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 163. : Lequel Aymeri en tirant à lui ensisa le petit doy d'icelle Jehanne du Pont de ladite serpe. Vide mox Pontale.

° **PONTAGIUM**, PONTACUM, etc. Vide in Pontaticum.

° **PONTAIOLUS**, Trabs parva, Ital. Pontaiolo. Acta S. Juvenal. tom. 1. Mail pag. 401. col. 2. : Retro dictum lapidem, versus murum dicte confessionis, posuit tabulam ex ligno castaneacio, vulgo dicto Pontaiolo di castagno.

° **1. PONTALE**, Italis, Res quævis in pontam seu acumen desinens. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295. : Item duos flascones argenteos deauratos, cum corrigiis rubeis ad fibulas et Pontalia de argento. Vide Pontale.

° **2. PONTALE**, Tributum, quod super pontes exigitur, idem quod Pontaticum 1. Vide in hac voce. Charta Casimiri

III. ann. 1478. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 231: *Cum... thelonis, Pontalibus et universis censibus, etc.* Vide mox Pontale.

1. **PONTANARIUS**, Qui pontibus extruendis vel reparandis præerat. Compositio pro Judæis Arelat. 17. Kal. Julii ann. 1178. ex Schedis Petresc. apud Pres. de Mazaugues: *Sit manifestum quod de controversia quam Pontanarius, videlicet Petrus Joannis de Mandolio et populus Arelatensis Judæis quondam faciebant, etc.* Infra: *Pontanarius sive operarius eadem die domos eorum (Judæorum) nihilominus debet visitare et pro ponne suo custodire.* Vide in Pontaticum 1.

2. **PONTANARIUS**, **PONTANERIUS**, Alia notione. Vide infra Pontones.

PONTARE, Pontem facere. Laur. in Amalth. ex Cath. *Faire pont, ou appareiller*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. MSS.

PONTATA, f. Idem quod *Ponto*. Statuta Vercell. lib. 1. fol. 20. v. *Complentur quatuor Pontate pontis Servi, quousque pons Servi fuerit completus, itaque per ipsum possit iri et transiri sine navi.* Vide Pontones.

1. **PONTATICUM**, *Teloneum pontium*, in Chronico Farfensi pag. 667. et in Speculo Saxon. lib. 2. art. 27. § 1. [⁹⁹ Germ. *Briggelol.*] *Teloneum de navibus que vadunt sub pontibus*, in Capitul. Caroli Calviti. lib. 3. cap. 5. Lex Longob. lib. 3. tit. 1. § 7. 31. [⁹⁹ Carol. M. 53: *Nullus cogatur ad pontem ire ad fluvium transendum, propter telonei causam, quando ille in alio loco compendiosius illum fluvium transire potest.* Ludov. P. 25.] Charta Chlodovei III. Regis Franciæ apud Mabillonium tom. 4. SS. Ordinis S. Benedicti pag. 618: *Et taliter in ipsas per septem videtur habere insertum, ut tam in ipsa Massilia, quam et per reliqua loca in regno nostra ubicunque teloneus, portaticus, Pontaticus, rotaticus, vel reliquis redditionibus a iudicibus publicis exigebantur, etc.* Charta Caroli M. apud la Chieze, in Historia Eccles. Pedernont. pro Ecclesia Novalicensi: *Pontaticum vero navium solummodo ad hoc Monasterium spectantur... concedimus.* Occurrit in Charta Clotarii Regis pro Monasterio Corbeiensis, et aliis veteribus Regum 1. et 2. stirpis Diplomatum, apud Sanjulianum in Trenorchio pag. 510. Doubletum pag. 708. 709. Willelmu Hedam in Episcopis Traject. pag. 228. 1. edit. Bestium in Episcopis Pictavens. pag. 28. in Fermulis incerti auctoris cap. 46. etc. Vide præterea Capitul. 2. anno 800. cap. 13. Capitulare 1. anno 809. cap. 19. Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 54. Capitul. ann. 821. cap. 1. 3. etc. Capitulare 3. ann. 803. apud Baluzium: *Teloneus aut census non exigatur a quolibet, ubi nec aquam navigio aut pontem transendum non est.* Adde Capitul. 5. ann. 803. cap. 22. Capitul. 6. ejusdem anni cap. 6.

PONTAGIUM, Eadem notione, Charta Joannis Angliæ Regis in Monastico Angl. tom. 1. pag. 193: *Et sint in perpetuum quietæ... tam per terram, quam per aquam, de theloneo, et passagio, et Pontagio, et tallagio, lestagio, etc.* Occurrit præterea in Regesto Parlamenti B. fol. 81. verso, et in Monastico Anglic. tom. 2. pag. 133. Computum de Domino Comitatus Bononiæ ann. 1402: *Recepte des Pontages de quevaux qui vont et qui viennent en Angleterre, ausquels Monseigneur doit trouver pont, et adont doit chascun queval maille esterlingue.* Vide Foros

Beneharn. Rubr. *de peages, Pontages, et naulages.*

PONTAICUM, Eodem intellectu. Charta Pippini Reg. apud Stephanot. tom. 2. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 406: *Nullus ab eis cepaticum, repaticum, Pontaticum temptet inquirere.*

PONTANAGIUM, Charta Humberti Dalph. vienn. ann. 1348. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 275: *Pertinuit et pertinere consuevit ad præfatam ecclesiam et capitulum de Romanis... exigere de transeuntibus supra pontem villæ de Romanis singulis vecturis certum tributum vocatum Pontanagium.*

PONTENAGIUM, Donatio Beatricis de Medullione ann. 1294. tom. 2. Histor. Dalph. pag. 74: *Sive prædicta donata consistant in... naturalibus seu civilibus possessionibus, portis, Pontenagiis, regalibus, etc.*

PONTENARIUM, ut *Pontaticum*. Charta Durandi Episcopi Cabilon. inter instrum. tom. 4. novæ Gall. Carist. col. 247: *Justitia villæ S. Laurentii et de Chavannes et sanctæ Mariæ sunt Ducissæ et Comitissæ, salva libertate ecclesiarum, et Pontenarii Episcopi.*

PONTINEGIUM, Eodem sensu, in Charta Frederici Rom. Imp. ann. 1483. apud Kymmer. tom. 12. pag. 211: *Absque omni olutione thelonarii, pedagii, Pontinegi, gabelle, etc.*

PONTONAGIUM, Eadem notione. Regestura Comitum Tolosæ ex Camera Comput. Paris. ann. 1246. fol. 46: *Tallivos et expletivos, venationes et forestagia, quartos et quintos, thasas et omnes prisonas, leide et Pontonagium, introitus et exitus, census et usus, etc.* Regestum Constabulariæ Burdegalis fol. 1. 100: *Imposuit autoritate propria in Monte Marsano quandam servitutem vocatam Malatouta, seu Pontonage, videlicet quod a quolibet mercatore extraneo, qui cum mercaturis in dicto loco venit, levetur certa servitus et exactio indebita.* Charta alla apud Justellum in Viccomit. Turenensib. pag. 108: *Cum ipsi portibus publicis, et jure exigendi et percipiendi Pontonagia, pedagia, etc.* Charta Communitæ Hamensis: *Apud pontem de Duliac non accipiatur Pontonagium super aliquo homine de Hamensi Communia, etc.* Pontonage, in Consuetud. Peronensi, et Ambianensi. Philippus Mouskes MS. in Chilperico:

Si leur donna le wienage,
Des nez, et tout le Pontonage.

PONTONATIUM, pronuntiatione Arverna, in Charta ann. 1366. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arverna. pag. 346: *Stagnis, vivariis, ripayragiis, pedagiis, Pontonagis, etc.*

PONTONATICUM, ut *Pontaticum*, in Charta Ottonis III. Imper. ann. 1001. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 496: *Aut in aliquo donat pontonaticum, aut herbatium, aut ripaticum, aut glandaticum, vel Pontonaticum, tam de monachis, quam de clericis.* Eadem habentur in Charta Conradi II. Imper. ann. 1027. apud Illustr. Fontaninum in Append. ad Antiq. Hortis pag. 388. ubi perperam bis editum *portonaticum*, ut et in Diplom. Henrici III. Imper. ibid. pag. 393.

PONTONATICUM, pro *Pontonicum*, in Diplom. Ludovici Reg. pro Monast. Stabul. ann. 874. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 29: *Neque theloneum, rotaticum, Pontonaticum exigendum in aliquo loco.*

PONTANERIUS, Exactor ejusmodi tributorum, vel is ad quem jure domini ea

pertinent. Charta Raimundi Comitis Tolosæ ann. 1229. ex Hist. Episc. Cadurcens. num. 77: *Præterea concedo... tertiam partem in vendâ atque dominio navis, in parte quoque Pontaneri, quam tertia pars est, dimidiam partem domini: possessiones vero alias atque terras, quæ Pontanerius possidet, remaneant in dominio Ecclesiæ, et serviant Decano.*

PONTANARIUS, Eodem significatu, in Charta Humberti Dalph. Vienn. ann. 1348. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 274: *Pontanarium, bajulos et censuum collectores, etc.* Pontanier vel Pontonier, apud Poetas nostrates. Le Roman de Floire MS.:

Un grant pont desus l'aice avoit,
Qui tant fort ravinois estoit...
Li Rois i a son Pontonier,
Qui ne le sert d'autre meslier,
Ains prent la route son Seigneur,
Trois mille onces chascun jor.

Pluries occurrit in eodem poemate. Alibi *Pautonnier*. Vide *Pantonarius*.

PONTERIUS, Eodem intellectu. Statuta Mutin. rubr. 217. fol. 40: *Ponterius seu ille qui locum tenet et terras et possessiones pontis de aqua longa tenentur et debeant tempore pluviarum et inundationum aquarum quilibet Ponteriorum terras et possessiones dictorum pontium tenentium esse, habere et tenere ad custodiam dictorum pontium duos vel tres bonos homines ad tuendum et defendendum ipsos pontes.*

Qui vero ab ejusmodi tributi exactione liberi et immunes erant, pontem liberum habere dicebantur. Charta ann. 1227. apud Kennet. Antiquit. Ambrosd. pag. 201: *Concessi etiam dictis Canonicis quod habeant pontem liberum ultra aquam ad bladum carandum, et alia que viderint sibi expedire cum quadrigis et equis ad prædictum molendinum cum libero exitu et introitu.*

PONTICINARIUS, Eadem notione. Vetus Charta apud Perardum in Burgundicis pag. 119: *Ponticinarius, et Botellarius, et Coquis domini de Malisio, etc.*

PONTONARIUS, Chronicon Laurishamense ann. 855: *Præfatus Rex Ludovicus Laurishamensi Monasterio concessit, ut unam navem per Rhenum fluvium huc illucque discurrere... absque ullo theloneo... et ut nullus Episcopus vel Abbas... aut Vicarius, seu centenarius, aut clusarius, aut Pontonarius... hoc nomine molestia n facere præsumat.*

PONTONARIA, [Nostris olim *Pautonariis*.] Præpositura, seu officium in Monasteriis, cui *pontagiorum* recipiendorum cura incumbat, apud Innocentium III. PP. lib. 13. Epist. 55.

Pautoniere nostris, Burgundicis *Pautensire*, olim dicebatur crumena, a sacculo seu bursa in quam Pontonarii receptam pecuniam conferebant. Vide Glossariolum ad Cantica natal. Burgundica.

PONTATICUM, Pons ipse, Ecbas. vers. 461:

More peregrini mirans ripatica Padi,
Dum prope perveni Pontatica fixa Tirini.

2. **PONTATICUM**, Navis contabulatio. Charta Caroli IV. ann. 1323. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 168: *Quod necessarium fuerit eidem ad emendum navigium memoratum, Pontaticum et armamentum galearum... sibi tradi facimus.*

* **PONTECELLUS**, **PONTESELLUS**, Lamina ferrea transversim disposita in sextarii, vel alterius hujusmodi mensuræ orificii suffulta hastula, quæ e me-

dio sextario erigitur et Colonnellum appellabatur. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 43: *Item dicimus quod molenariis debeant habere quartarolas ferreas ad modum statorum cum uno Ponticello (Pontarello) 53: — Ponticello 59: — Ponticello (62.) ferreo, et cum uno colonnello per medium. [FR.]*

† **PONTELLUM**, f. Ponticulus. Charta ann. 1129. apud Calmet. Inter Instrum. tom. 2. Hist. Lotharing. col. 287: *Deinde Pontellum quod jacet juxta communitatem et in ipsa ligna que vocantur mortua, tam pro foveo, quam pro clausura libere. Vide Pontesellum.*

1. **PONTELLUS**. Illud cui aliquid innitur: et dicitur a Pons. Jo. de Janua. [Italis. Pontello. Jacobi Aurisæ Annal. Genuens. lib. 10. ad ann. 1290. apud Murator. tom. 6. col. 599: *Homines igitur in barbottis existentes coperunt fodere dictam turrim. Quam eam fodissent, et in Pontellis possissent, igne imposito in Pontellis tota diruit.*]

2. **PONTELLUS**, Ponticulus. Tabular. Compend.: *Se esse dicebant in saena, justitia in omnibus dictis tornellis, præterquam in tornella, que est juxta parvum pontem.... Pronunciatum fuit dictos religiosos non habere jus impedendi dictos Majorem et juratos, salvo jure ipsis religionis in tornella Pontelli.*

† **PONTENAGIUM**, PONTENARIUM. Vide Ponticum.

† **PONTENARIUS**. Vide Pontones.

† **PONTERIUS**. Vide in Pontaticum.

† **PONTESELLUM**, PONTESELLUS, Ponticulus, Ital. Pontecello. Chron. Bergom. ad ann. 1409. apud Murator. tom. 16. col. 947: *Et dicitur quod dictus Martinus proditoris aperuit Pontesellum dicti castris, per quod intraverunt dicti Guelphi in dictum castrum. Statuta Mutin. rubr. 60. fol. 12. v.: *Statuimus quod dicitur via debeat aptari.... a Pontesello canalis dom. Episcopi usque ad alium Pontesellum dicti canalis, qui est apud fornacem de Campilio. Vide Pontellum.**

† **PONTESIENSIS** MONETA. Vide in Moneta Baronum.

† **PONTIETUS**, Vasculum, mensura vinaria. Stat. Avel. ann. 1496. cap. 94. ex Cod. reg. 4624: *Vinum seu sestarium vini ad mensuram sestarii vini, et Pontietum vini ad mensuram Pontieti vini. Nostris Pontionnet, diminutivum a Pot, vasculum. Lit. remss. ann. 1406. in Reg. 161. Chartoph. reg. ch. 170: *Le suppliant trouva un Pot ou Pontionnet de terre, ouquel avoit... et xj. francs d'or. Nisi legendum sit Ponchonnet. Vide Poculum et Potus.**

† **PONTIALE**, idem quod supra Pontale 2. Stat. ann. 1401. Inter Leg. Polon. a Prilusio collect. pag. 160: *Scholares... ab omnibus damnationibus, solutionibus, passibus, Pontialibus... eximimus ac auctoritate regia liberamus. Vide infra Pontium.*

† **PONTIANUS VENTUS**. Gervasius Tilber. in Otis Imper. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 972: *Siquis factum est, quod statim rupes, facto foramine, per scissuram exhaustum ventum semper eruat, quem Pontianum vulgus nominat, quasi a Ponto illuc virtute divina translatum.*

† **PONTICELLUS**, Tabulatum, Gall. Echafaut. Parisius de Cereta in Chron. Veron. ad ann. 1242: *Et tunc dominæ ballaverunt in Ponticellis factis extra palatium Communi. Veronæ.*

† **PONTICINARIUS**. Vide Pontaticum.

† **PONTICITAS**. Vide Ponticus.

† **PONTICULUS**. Lex Salica tit. 57. § 3.

Si quis aristatonem, hoc est staplum super mortuum missum capulaverit, aut manducallem, quod est structura, sive selave, qui est Ponticulus, sic ut more antiquorum faciendum fuit, etc. Ubi ponticulus, est structura supra tumulum mortui in ponticuli speciem.

† **PONTICULUS** pro Ponticulus edidit Eccardus; quo minor porticus, seu sedicula super sepulcrum alicujus. exstructa, eodem auctore, significatur. Vide Paulum Warnefridum lib. 5. cap. 34. et infra Ponticulus et Selave.

† **PONTICUS**, PONTICITAS. Matth. Silvaticus: *Ponticus sapor qui est, vel austera. Constantinus Africanus lib. 4. de Morbor. cognit. cap. 3: *Neque in cibo vel potu acida vel Pontica demus. Infra: Electuarium malorum granatorum, et alia Pontica et confortativa. Idem lib. de Gradibus, ubi de Emblicis: *Quorum sapor amarus et Ponticus est. Infra de Cuscuta: *Habet amaritudinem et Ponticidatem. Et de Cyproso: *Habet aliquantum Ponticidatis. [Medic. Salernit. edit. 1622. pag. 217: *Ea (cerasa) summe post alios cibos loco edenda sunt, ita ut os ventriculi Ponticidate sua claudant, quo clausa concoctio et citius et melius peragitur. Ponticia, Italis, eadem notione.] Jacob. de Vitriaco in Histor. Hierosolymit. cap. 85: *Sunt præterea aliæ arboræ fructus acidas Pontici videlicet saporis, ex se procreantes, etc. Michael Scotus lib. 3. Mensæ Philosophicæ cap. 9. de pyris: *Præcipue et pontica sunt. Ponticitas, pro Ponticidate apud eundem lib. 1. cap. XII. Nescio an huc pertineat quod habet idem scriptor lib. 4. cap. 48: *Et in ostio obviam frater Gotfridus sacrista satis ventrosus. Tunc idem Gerhardus tangens ventrem ejus dicit,...* ait:********

O bone ventrose, quam Ponticus es cicaboso, Bisius est intus, calo ferus, et labor intus.

[Vide Martini Lexic. v. Ponticus.]

† **PONTICUS CANI**, Castor. Vide Dever. **PONTIFEX**, Episcopus: passim in Legibus Wisigoth. Langobard. in Capitul. Caroli M. in vet. Formulic. etc.

† **PONTIFICES**, vel *Sacerdotes summi* [nuncupati non raro præcipuum Sedium Archiepiscopi. Ita Arelatensis Summus Pontifex dicitur in Charta an. circ. 1000. ubi de Abbate Montis majoris ab Archiepiscopo Arelat. benedicendo: *Electus igitur a fratribus qui succedere debet loco defuncti Abbatis ducatur ab ipsis fratribus, qui eum elegerunt, ante Pontificem summum, et benedictionem percipiat ab ipso Pontifice cum adunatione fidelium. Lanfrancus Archiepiscopus Cantuar. Primas et Pontifex Summus vocatur a Milone Crispino ejus subpari in ipsius Vita num. 19. Sic etiam interdum Veteribus dicti ipsi Episcopi. Gislebertus Crispinus in Vita B. Herluini Abbat. Beccens. sæc. 6. Bened. part. 2. pag. 344: *Rarus in Normannia tunc recti tramitis index, aut pervius erat: Sacerdotes ac Summi Pontifices libere conjugati, etc. Summi Pontifices appellantur Cathedralis Episcopi, in Capitul. Aquisgr. ann. 803. cap. 5. lib. 7. Capit. cap. 424. et in Can. 31. Isaaci Episc. Lingon.] Vide observata a Baronio ad annum 897. num. 61.**

† **ARCHIPONTIFEX**, Archiepiscopus. Inventio corporis S. Baudeli inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 168: *Comes igitur ille (Bernardus) devenit Narbonam, ubi totius Gothiæ provincie dominus Segebodus Archipontifex sedebat, etc.*

† **PONTIFEX** Pontificum Apostolicæ Se-

dis compellatur Papa, in Charta Berthæ regin. Burgund. ann. 863. apud D. Bouquet inter Probat. tom. 1. Jur. publ. Franc. pag. 899.

† **PONTIFICIS** MAXIMI titulum sibi arrogasse Imperatores Christianos docent Zozimus et Inscriptiones aliquot veteres. Vide Baronium ann. 312. num. 95. 96. 97. 98. 99. Incedebant autem Pontifices chlamydis candidis ornati, ut scribit Lactantius de Mortib. Persecutor. num. 56.

† **PONTIFEX**, Capellanus Palatinus. Henricus Huntindon. Episc. ann. 1153. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 139: *Rege vero Norwagense fratrem suum Regem nuper bello cepit, oculos capto eruit, Pontificem ejus laqueo suspendit. Episcopi erant ut plurimum, qui in Regum capellis ministrabant.*

† **PONTIFICARE**, Pontificem seu Episcopum facere. Thiericus Valliscolor in Urbano IV. PP.:

Inde Prædictus Papa Pontificavit eum.

† **Pontifex**, eodem sensu, apud Montreuil. vol. 1. cap. 134: *Après que pape Martin fut Pontifex, etc. Unde Pontificament, pro Pontificatus, in Charta an. 1860. ex vol. 5. arestor. parlam. Paris. *Ou Pontificement de nostre très saint pere le pape Innocent VI. en l'an huitiesme, etc.**

† **PONTIFICARE**, Pontificatum obtinere, Pontificis munus obire. Charta apud Stephanot. tom. 4. Antiq. Bened. Piclav. MSS. sic clauditur: *Facta sunt autem hæc anno Incarnat. Domini 1077. Romæ Alexandro Papa II. Pontificante, in Francia Rege Philippo regnante, Domino autem nostro per cuncta sæcula imperante. Notitia an. 1113. Inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 87: *Acta est indictione vi. epacta i. Ludovico Rege Franc. regnante, Stephano Eduorum Episcopo Pontificante. Epitaph. Episc. cujusdam in eccl. Fratrum Prædicat. Tullens.: *Ligneio natus Nicolaus in ordine vitam duxit compositam, vultu sermoneque gratus, moribus ornatus prudentia Pontificavit, sed more prostravit, etc. Adde Vitam B. Lanfranci tom. 6. Mail pag. 836. et Stephanot. tom. 7. Frag. Hist. MSS.***

† **PONTIFICARE**, de civitate dicitur, in qua quis Episcopatum tenuit. Epitaph. Joannis II. Episc. Leod. ann. 1238. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 885:

Quem splendor morum, generosus sanguis avorum, Pamaque dotavit, quem Legia Pontificavit, etc.

† **PONTIFICATIO**, Pontificatus, in Vita S. Materniani Episcopi Remensis num. 7.

† **PONTIFICALE**, Liber in quo continentur quæ ad Episcopum spectant. Regula consueta Toribii Archiep. Limæ, Inter Conc. Hispan. tom. 4. pag. 667: *Quod ad Missæ ceremonias pertinet... observentur rubricæ missalis et brevia in eo contenta et Pontificale. Liber pontificalium, vel pontificalis nuncupatur in Constitut. Eccles. Valent. ibidem pag. 160. et 161.*

* [† **Pontificale** pro prelato, ut versiculos et orationem ex eo dicat. (Diar. Burchard. ed. Thuanæ. II, 113, an. 1494.)]

† **PONTIFICALES** ACTUS, in Constitut. mox laudatis, Episcopalia functiones dicuntur.

† **PONTIFICARIA**, Episcopalia ornamenta, vestimenta. Chronicon Montissereni ann. 1222: *Quod etiam suis viribus majus tentare ausus est, videlicet ut ei*

Pontificalibus uti Papa permitteret, etc. [Lit. Caroli VI. Reg. Franc. ann. 1410. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 140: *Quod Thesaurarius memoratus certis diebus festis solemnibus in prefata Sacra Capella in Pontificalibus celebrat, populo benedictionem tribuat, mitraque et omnibus insigniis Pontificalibus dempto pastoralis baculo, cum multis aliis prerogativis gaudeat et utatur.*]

Monstrel. ad ann. 1415. vol. 3. fol. 39. v. : *A la porte d'icelle (église) estoient l'evesque revestu en Pontifical, les chanoines et autres gens d'église revestus en chappes.*

Aliud vero significat vox Gallica Pontifical apud Christ. Pisan. in Carolo V. part. 2. cap. 11: *Moult sages home estoit (Louis duc d'Anjou) et avistez en tous fais, prompt en parole belle et bien ordonnée, haull et Pontifical en maintien, etc.* Id est, Majestate ac dignitate præditus.

PONTIFICALITER, Jure pontificio. Charta Hug. III. episc. Nivern. ex Tabul. ejusd. eccl. : *Raptus, incendia, infracturas, duella, et de nostris ecclesiis synodos et paratas similiter nobis omnino contulit, et ea nobis imperpetuum Pontificaliter assignavit.*

PONTIFICIUM, Sacerdotium, Presbyteratus. Vide Leg. 13. Cod. Th. de Hæreticis. (16. 5.)

PONTIFICIUM, Dignitas Pontificis, titulus honorarius, quo Pontifex seu Episcopus compellatur. Avitus Viennensis Episc. 15. *Probate summaque pietatis est, ut de causis ad Pontificium vestrum pertinentibus meum quoque consilium consulendam esse ducatis.* Occurrit non semel in Epistolis Nicolai I. Joannis VIII. et aliorum PP. et in Actis quod Romane ann. 853. etc.

PONTIFICIUM, Pontificatus. Rhythmus satyricus apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 534 :

Dormivit Rex in lectulo, Landrici Pontificio.

PONTIFICIUM, Potestas, jus. Arnobius junior in Psalmum 68 : *In portis ergo hi accipiunt Pontificium judicandi et corripiendi.* Utitur præterea in Psalmo 113. Leo V. PP. in Actis depositionis Anastasi Bibl. in Synodo Rom. sub Leone IV. PP. apud Holstenium : *Quod omni alacritate nostro reponisit perficere Pontificio.* Charta Chlodovei III. Regis Franc. tom. 10. Spicilegii Acheriani pag. 629 : *Nam nullum Pontificium a nobis, neque a successoribus nostris, in eodem Monasterio pro causa cupiditatis, aut, quod ab sit, avaritiæ habeatur, sed proprio in Dei nomine fruatur privilegio.* Tabularium Gorziense pag. 150 : *Ut quamdiu Fredelendis conjux mea vixerit, usu possideat fructuario, nullum ex eis habens Pontificium minuendi, quin potius augendi, emendandi, etc.* Utuntur præterea Lex Burgundion. tit. 19. § 6. tit. 40. § 1. Leges Luitprandi Regis Longob. tit. 35. § 2. tit. 39. § 1. [c. 54. 58. (6. 1. 5.)] Marculfus lib. 2. form. 5. 8. 9. Formulæ veteres Bignonii pag. 242. 263. 385. 401. 1. Edit. [c. Donat. ann. 846. in Chron. Lauresham. pag. 59.] Petrus Chrysologus homil. 5. Sed et A. Gellius lib. 1. cap. 13. Lex. I. Cod. Th. de Maternis bonis (8. 18.), lex 3. eodem Cod. de Fide Cathol. (16. 1.) lex 1. de Apostat. (16. 7.) Gelasius I. PP. in Epist. ad Episcopos Orient. edita a Sirmondo, Arnobius lib. 2. Acta Episcop. Cenom. pag. 85. 135. 163. 198. 233. etc. Vide Juretum ad Symmachum lib. 7. Epist. 27.

PONTIFEX Regalium divitiarum, Præ-

fectus errari regii. Udalricus in Præfat. ad lib. 3. Consuetud. Cluniac. : *Senior noster dominus Abbas cum me in Allemanniam direxisset, videlicet ad Regem et ad quandam regalium divitiarum Pontificem, etc.*

PONTIFEX, Pontium extractor. Epigram. Johan. Jucundi Dominici apud Sauvall. Antiq. Paris. tom. 1. lib. 3 :

Jucundus geminum possit tibi Sequana pontem
Jura tuum potes hanc dicere Pontificem.

Hinc Hospitalarii Pontifices nuncupantur, interdum Fratres pontis, quod ex instituto suo pontes construerent. Vide in Frater.

PONTIFICARE, Pontem vel pontatum facere, Johan. de Janua. *Faire pont ou ponte*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS.

PONTIFEX, pro Maritus, si menjum non est. in Arrest. ann. 1869. ex vol. 6. arrestor. parlam. Paris. : *Comite de Haricuria ex adverso proponente et licentia, quod comitissa de Haricuria, etiam per suum Pontifem, nunquam dotem seu dotalitium habuerat, licet aliqualem provisionem in et super bonis dicti comitatus de Haricuria, post obitum aucti defuncti comitis habuerit.* Ubi forte legendum, *Prædecessorem.*

PONTILE, Porticus columnis fulta, ab Ital. *Pontile*, futura. Gall. *Etaye*, sic dicta. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 822 : *Quod Pontile totum erat muro clausum et tecto coopertum, et in summitate omnium domuum subjacentium, etc.*

PONTILIGNITIUM, Pons ligneus. Charta ann. circ. 961. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. col. 722. edit. ann. 1717 : *Sicut jam dicta ipsa forma, per directum et comodo ducte, videtur revolvare ab ipsa dicta forma usque in ipso Pontilignitio, quod nostris temporibus et usque hodie vocatur de Romani destrati, sicuti directe tenditur reditum in ipsa forma, et ab ipso Pontilignitio, quod dicitur de Romani, in usum, sicuti decurrit ipsum flumicellum de subius ipso ponti.*

PONTILLUS, Ponticulus. Placit. ann. 920. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 18. col. 2 : *Ambulare fecit de ipso molino, quos vocant Sediata, usque in ipso Pontillo, qui est in ipsa via, qui de Carto ad Costaballenes discursit.* Pontif. eadem notione, in Comment. Cond. ad ann. 1564. tom. 1. pag. 147. ult. edit. Vide Pontillus.

PONTILLUS, Ponticulus, in Legibus S. Severi MSS. apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Bened. Vascon. pag. 423.

PONTINEGIUM, PONTIONATICUM. Vide Pontaticum.

PONTINIUM, Tributum, quod super pontes exigitur, idem quod Pontaticum I. Charta Lietardi episc. Camerac. ann. 1133. ex Tabul. S. Auberti : *Emancipationem Pontinii, quod erat in porta Salis, a quodam Vuerimbardo concive nostro, postea converso, redemptum et a dom. Burchardo bonæ memoriæ prædecessore nostro in honorem civitatis et pauperum consolationem emancipatum... confirmamus.* De eo ita Burchardus in Charta ann. 1121. hic indicata ex eodem Tabul. : *Ante molendina tres pontes habentur, super quos usque ad dies nostros ex antiquis temporibus assumebatur pedagium, etc.* Vide supra Pontale 2.

PONTONARIUS, pro Pontonarius, Nauta, qui per pontones transvehit itinerantes. Charta Eustachii abbat. Heder. ann. 1213. in Chartul. Gull. abbat. S. Germ. Prat. fol. 164. r. col. 1 : *Assen-*

sumus Hugoni Rogerii de Villanova et Johanni filio Roberti Pontonarii et eorum heredibus, salvo nobis passagio, sextum denarium, quem habebamus in portu Villanova, pro xj. sol. et iij. den. Vide in Pontones.

PONTISELLUS, Ponticellus. Vide Ponticellus. [Fr.]

PONTIVENSIS MONETA. Vide Moneta Baronum.

PONTIUS. Vide PotA.

PONTIUS, Pons, ponticulus. Charta ann. 1208. ex Tabul. S. Andr. de Villan. Avenion. : *Tu vero Raymunde de Agoude et tui pro vestro stari, donatis prædictis ecclesiis duodecim nummos censuales, quos habetis in Pontio Vestono. Vulgo Le pont de Vayson in comitatu Venascino. Haud scio an eodem significatu nostri Pontoir dixerint. Locus est supra in Potia 3.*

PONTNADA. Vide Ponnada.

PONTONAGIUM, PONTONARIA, PONTONATICUM, etc. Vide Pontaticum et Pontones.

PONTONARIATUS, Pontonarii seu pontatici exactoris officium. Charta ann. 1382. tom. 3. Cod. Ital. Diplom. col. 1671 : *Qui pontonarius sic electus confirmatur... in dicto Pontonariatus officio, si idoneus et aptus ad dictum officium eis videbitur.* Vide in Pontaticum.

PONTONES, Genus Gallicanorum navium, Cæsari lib. 3. cap. 29. cui eodem sunt cum onerariis. Harum etiam meminit A. Gellius lib. 10. cap. 25. [Marchilii Annal. Genuens. ad ann. 1291. apud Murator. tom. 6. col. 425 : *Pontones quoque de Janua ibi ductos ad faciendam septem lapideam, ibi fecit per dies quam plurimos laborare, quorum duo in plagia, quæ est inter civitatem et caput S. Ampelii, temporis ævitiæ naufragarunt.*] Isidoro vero lib. 19. cap. 1. dicitur Pontonium, navigium fluminale, tardum, et grave, quod non sit remigio progredi potest. Gloss. Ælfrici : *Pontonium, Punt, Alibi, fyte.*

Præsertim autem Pontonium usus fuit ad trajectus fluminum, cujusmodi sunt ea navigia quæ Bacs vocamus, quæ pontis vicem præbent, unde videntur appellari. Apuleius : *Si vado non poterunt, Pontonibus transibunt.* Ita Paulus Jc. in leg. 38. D. de Servitut. rusticor. prædior. (8. 3.) : *Usque ad flumen, in quo Pontonibus trajectatur.* [Statuta Scabiorum Maceriarum ad Mozam : *Et qui conquis, aura ou sera fermier dudit passage, sera tenu d'avoir un plat Ponton pour passer tous harnas et tous autres instrumens.*]

Sed aliud sonat hæc vox apud Baudoviniam in Vita S. Radegundis, cap. 10 : *Ubi vinum novum adventit, quod cellarium implevit, se tonella satisfecisse credidit : ante Pontones et tonna defecerunt, quam hæc quæ beate in omnibus fecit voluntatem.* Hic enim Ponto est dollis species. Ubi forte leg. *Ponçones, nostris Ponçons ;* [unde *Poinçons.*]

PONTONARI, Nauta qui per pontones transvehunt itinerantes, Pontonaria. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 48 : *Quidam nauta, id est, Pontonarii portus quæ dicitur ad Graverias, etc... et ut fratres ejusdem loci et homines eorum, quotiescumque usus fuerit, transvadare ad eundem portum sine omni lucro fastidiant.* Charta ann. 1307. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 184. col. 2 : *Item quod dictus D. Guigo et sui teneantur in dicto portu tenere et habere sufficientes et bonos Pontonarios, ac competentis et alia instru-*

menta ad transcendendum sufficientia, etc.] Confer Pontanarius.

† PONTANARIUS, Eodem intellectu, in Charta ann. 1442. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Pontanarius per dictum dominum, vel suos successores ad dictam portam deputandis, etc. Pontaniers, in numismate pro immunitate monetariorum, quod exhibet et explicat Constant in Tract. de Curia Monet. pag. 70. in cuius circulo legitur. Barriers, Peagiers, Pontaniers, laissez passer les Monnoyeurs.

† PONTANERII et PONTENARII, Eadem notione. Pontanierius portus Thossiaci, in Charta Dombensi ann. 1404. Charta Petri Abb. S. Dionysii pro Monast. B. M. de Argentolio ann. 1224: De censa nostra quam habemus ad portum nostrum de Argentolio xxxv. sol. Paris. quos Pontanarius reddet annuatim, etc. Occurrit præterea in Hist. Andagin. Monast. apud Marten. tom. 4. Ampl. Collect. col. 831. Vide Pontanarius.

† PONTONAGIUM, Quod pro trajectu fluminis pontonario exsolvitur. Tabular. S. Nicolai Andeg. Hernaudus et Johannes filius ejus pontonarii de portu Cordemense, contra monachos S. Nicolai ibidem residentes de Pontonagio decertarunt, dicentes se Pontonagium a Monachis in fevo tenere.

† PONTUNARIUS, ut Pontonarius, pluries in Charta Math. Montisorm. ann. 1208. ex Chartul. S. Dion. pag. 309. col. 2. Item de Pontunario, quem habent apud Spinolium, etc.

† PONTURA, Punctus, punctio, Ital. Punctura. Mirac. S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 455. col. 1. Cum puer quidam... graviter infirmaretur ex pestilentiali Pontura, etc. Ubi docti Editores pestiferum carbunculum denotari existimant. Vide Punctura.

† PONTUS, Capulum ensis, nostris olim Pont, hodie La poignée de l'épée. Locum vide in Investitura per spatæ capulum.

† PONTUS, Pons. Tabul. Majoris Monast.: Ego Bernardus de Macheco propter turbationem guerræ Pontem de Passu-Arnulfi feci confringere. Monachi vero sancti Martini prædictum Pontem amodo reficiant et quemdam turnum ibidem faciant. Charta Willelmi Vicecom. Biterr. ann. 990. apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Bened. Occitan. MSS. pag. 399: Cum Anhi honore ecclesiastico qui ad ipsas pertinet, et cum ipso Ponto et cum ipsis insulis usque in ripis vetulis, etc.

† PONZONARE, Terebello seu scalpello distinguere, a Lat. pungere, Piquer, picotter; Itali Ponzonare eadem notione usurpant, Angli Puncch dicunt. Charta Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1338. apud Rymer. tom. 5. pag. 49: Unum cyphum argenti deauratum cum pede et cooperulo Ponzonato infra. His distincta et ornata punctationibus plurima adhuc cernere est vasa antiqui operis.

† PODOURIA, Poudouvre, Vicecomitatus in diocesi Macloviensi, a Britanico, Poo, vel Pou, regio, et Dour, aqua. Charta ann. 1184. apud Lobineil. tom. 2. Hist. Britan. pag. 389: De dono antecessorum meorum Vicecomitum de Poudouria, etc.

† POTEILLUS, a Gallico Poteau, Pila, columna, vulgo Piler. Reg. S. Justi in Cam. Comput. Paris. fol. 192. r.: Item quinque Poteilli ejusdem hale.

† POPA, pro Puppis, Gall. Pouppe. Charta ann. 1288. in Tabular. S. Victoris Massil.: Actum in Popa galez dom.

Bartholomæi Bonivini Admiratus dom. nostri Regis. Popes, in Informat. MSS. de passagio transmarino ex Cod. Sangerm.

† POPA, κλαυός, in Gloss. Lat. Græc. Πλαυός, Placenta. Popa in Gloss. Græc. Lat. Popanum dixit Juvenalis Sat. 6. v. 546:

... et tenui Popano corruptus Osiris.

Vide mox Popada et Popax.

† Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618: Popa, pinguedo, ponitur pro crasso, gravi, spisso. Aliud Prov. Lat. ex Cod. 7657: Popa, adeps, pinguedo, grassa. Prov. Jo. de Janua: Popa, Pinguedo, sed ponitur etiam pro pingui. Rein. Vulpes. lib. 3. vers. 2269:

Non costas aut ossa velim tibi tollere, paulum Cedaram clunes vindico pone Popas.]

† POPADA, Tabularium S. Stephani Lemovicensis: Bernardus Vicecomes de Comborn animæ suæ consulendum necessarium ducens, donavit S. Stephano mansum de Abiac, et hoc fecit integrum, nihil inde retinendo, scilicet neque censum, neque exploit, neque Popada, neque ost, neque ullius consuetudinis exactionem. [Charta ann. 1085. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 427: Geraldum etiam de vineis quem pro coliberto clamabat, absolvit a jugo totius servitutis, ... scilicet duos sextarios de seget, et duos de civada et unam Popadam. Tabul. Vosiense fol. 8. II. Sextarios segl. et II. de civada in Murcio, et I. gallina et dimidium Popadæ, etc.] Ubi nescio an Popada usurpatur pro popa, κλαυός, placenta, uti est in Glossis vet. seu eo quod oblitus vocabant.

† POPATA, in eodem S. Stephani Tabul. fol. 58: Mansum qui vocatur Torti, donavit Stephanus de Journiaco, et debet S. Johanni d'Aurel scilicet troiam, capons, Popata. Occurrit rursum pag. seq. Videtur autem his vocibus indigitari panis secalitius, qui etiamnum Lemovicensisibus Potoutan dicitur.

† POPALUM, Pocolum. Laurentius in Amalth. ex Salmasio.

† POPARE, Crescere. Papias in Amalth.

† POPATA, Vide Popada.

† POPAX, βύρις, in Gloss. Lat. Græc. Græc. Lat.: βύρις, immolator, popa, Popax. Vide Popa 2. et Popada.

† POPELIANUM, Lo cibo grasso, in Glossar. Lat. Ital. MS.

† POPELICANI DENARI. Vide in Moneta Baronum.

† POPELLUS, Vox contemptus, qua vilissimi quique sequaces indicantur. Benzo episc. Albens. in Comment. de Henr. III. imper. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 256: Hæc dicens (Anselmus episcopus Lucensis) retorsit frenum et Popellus ejus secutus est eum.

† POPERA, Cannabi vel lini fasciculus, nostris Pouppe. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 66: Perrotus Flamings portans secum duo linteamina, ... et quinque Poperas lini, etc. Aliæ ann. 1396. in Reg. 151. ch. 9: Paroles rieuses se meurent entre laditte Jehanne et une sienne voisine... pour uno Pouppe de lin. Une ou deux Poupées de lin, ou chanvre, in aliis ann. 1414. ex Reg. 167. ch. 359.

† POPES, Puppis. Vide Popa 1.

† POPIA, ζωμύρις, ζωμύρις, in Gloss. Lat. Græc. Græc. Lat.: ζωμύρις, trulla, lignea, Popia.

† POPILLER, f. Populus arbor, Gall. Peuplier, Angl. Poplar. Charta Henrici V. Reg. Angl. ann. 1413. apud Rymer.

tom. 9. pag. 543: Una cum sufficiente staffura de maeremio, salice, Popiller, carbonibus maritimis et salicis et de ferro.

† POPINA, Jus POPINÆ. Eam scilicet instituendi et tenendi, seu præstatio, quæ ex popinis exigitur. Charta ann. 1361. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 214. col. 2: Ita molendinum, pistrinum, jus Popinæ, et censualia in et jurta oppidum in Prunna. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Popina, cuisine.

† POPINA, Pupa, Gall. Poupée, alias Popine. Locus est supra in Oscillum. Panni genus etiam Popine appellari videtur, in Lit. remiss. ann. 1470. ex Reg. 196. Chartoph. reg. ch. 228: Vingt popilletes d'argent, ... une robe de Popine, etc. Vide mox Poppea.

† POPINARIUS, Qui popinæ præest. Firmicus lib. 4. cap. 15: Faciet (constitutio hæc) hospites, Popinarios, tabernarios, myropolas. Lampridius in Alexand. Severo cap. 49: Cum Christiani quemdam locum qui publicus fuerat, occupassent, contra Popinarii dicerent, sibi eum debere: rescripsit melius esse, ut quomodocumque illic Daus colatur, quam Popinariis dedatur. Ubi lupinarios quidam legunt. Popinarius, Gutsimier, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Gloss. Græc. Lat.: βύρις, Popinarius.

† POPINIO, Eadem notione. Gloss. Lat. Græc.: Popiniones, βύρις. Leg. popiniones, ut jam monuit Martinius in Lexico.

† POPLEXIA, pro Apoplexia. in Mirac. S. Cuneræ tom. 2. Jun. pag. 664. col. 2.

† POPPICANI. Vide Populicani.

† POPPICUS, pro Publicus. Nullus iudex Poppicus ad causas audiendum, etc. in Charta Childeberti III. ann. 695. apud Felibian. Hist. Sandionys. pag. XVI.

† POPORTARE, Dicitur de agro, cujus termini seu limites circumscripti sunt. Charta ann. 1280. ex Chartul. S. Vinc. Laudun.: Prout dicitur ecclesie ad præsens se Poportant... A dicta magna via sicut se Poportat usque ad domum S. Martini Laudunensis. Id est, prout jacent et distenduntur; Galli dicimus, Comme ils se comportent. Pluries ibi. Vide infra Porportare et Proportare.

† POPPEA, Pupa, pupæ icon, nostris Poupée. Vett. Gloss.: Puppæ, πύρις, et τὸν πύριον νεύρα. Jo. de Janua: Puppæ dicuntur quædam stantuncule, quas virgines solent facere in modum filiarum, et vestibus obvolvunt, quas postquam ad annos nobiles veniebant, et puerilibus abrenuntiabant, quasi sub potestate Veneris futuræ, Veneri sacrificabant. Unde Persius (2. 70.):

Dicite Pontifices in sacro quid facit aurum, Nempe hoc quod Veneri donatæ a virgine pupæ.

Lambertus Ardensis pag. 167: Inter puellas puerilibus joci et choreis, et his similibus ludis et Poppeis sæpius juvenilem applicabat animum. De pupis, vel puppis, vide Desiderium Heraldum lib. 1. Advers. cap. 8. In veteribus Statutis peagiorum Paris. hæc lego: Fournures de poupées, sub titulo de mercerie: La piece de poupie et de messivaux. Sed quid sonent, non assequor. [Idem forte est quod supra Polpra 2. Vide in hac voce.]

† POPPESI, Funes quibus ex latere puppis sustinetur, in Gloss. Franc. Barberrini ad Docum. d'Amor. edit. Ubaldini

pag. 258. *Poppesi* puppis peribolos vocant Itali.

POPRADESCO, inter Justitiarum iudices vel ministros recensetur, in Charta Caroli IV. imper. et reg. Bohem. ann. 1348. inter Probat. tom. 2. Annal. Premonst. col. 49: *Mandantes universis capitaneis, camerariis, subcamerariis, iudicibus, justitiariis, eudaris, Poprabescomibus, officiatis, etc.* Vide *Poprauco* et *Præco*.

POPRAUCO, Justitiarius iudex, prorex. Charta Venceslai Rom. Imper. ann. 1465. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 63: *Te justitiarium seu Popraucum districtus Bechinensis fecimus, constituimus et ordinamus, dantes et concedentes tibi auctoritate regia plenam et expressam in facinorosos et delinquentes homines exercendi et puniendi potestatem.*

POPRAUCONATUS, dignitas, officium *Popraucis*, in Charta Caroli IV. Rom. Reg. ann. 1345. apud eundem Ludewig. ibid.: *Notum facimus universis, quod de nobilitate Zbinkori Leporis, sincere fidei constantia, presumentes, sibi Popraucanatus officium in Lythonicensis provincia, cuius regimini alias laudabiliter praesuit, cum omnibus honoribus, titulis, juribus, utilitatibus et pertinentiis suis... ducimus committendum.*

POPULA, Junior puella et dissolutior. Statuta Eccl. Meld. ann. 1333. apud Marten tom. 4. Anecd. col. 916: *Injungimus omnibus curatis et ecclesiasticis rectoribus... ne in domibus eorum concubinas, fornicarias, ganeas, Populas seu alias juvenes mulieres suspectas, de quibus possit suspicio exoriri, habere praesument.*

POPULANI, incolae Biblioth. Pistor. tom. 1. pag. 54: *Populani sive capellani ejusdem ecclesiae... etiam priorem sive rectorem et dictum capitulum confirmant.* Vide infra *Popularis*.

POPULARE, habitare: hinc Galli *Populer* una ville. Consuetudines Regni Majoritarum editae a Jacobo Rege Aragunum. *Laudamus vobis dilectis... ubi Populetis et habitetis.* Charta Regis Alarici ex Tabulario S. Joannis Pennensis apud Bivarium ad Chron. Maximi. *Hæc est carta populationis duarum villarum Nove et Ardanis, quas Populani fecit Rex in termino S. Juliani de Navarra.* Lucas Tudensis æra 776: *Eo quoque tempore Populani Asturias, etc. alias autem civitates vastavit, quia illas non potuit Populare.* Velis Nomenclatura urbium Hispaniae. *Tunc temporis Populavit Rodericus Comes Amajam, etc.* Ordinatio pro Judicibus sub Philippo V. Reg. Franc. apud D. Brussel tom. 1. de Usu feud. pag. 68: *Item ordinatum est quod Judæi vadant ad antiquas juderias ad morandum, exceptis illis qui Populant juderiam Navarriae Pampilon. Civitas Populabatur, construebantur ecclesiarum aedificia, etc.* in Epist. J. Episc. Acon. ad Honorium III. PP. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 358. Adde Murator. tom. 3. pag. 146. Vide Consuetudinem Cenomanensem art. 131.

POPULARE AGRICULTURAM, Agrum colere, arare, serere. Charta Ferrandi Reg. Castellæ ann. 1221. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 916: *Me obligo... ad dandum vobis viginti parva bovum, cum necessariis eorum ad Populandum agriculturam usque ad annum, et vitalia ad custodiendum castrum et caveas memoratas.* Vide *Populatus*.

* POPULARI, [Populo replere. DIEF.]

1. POPULARIS, Gregorius Turonensis

lib. 1. de Miracul. cap. 14: *Non est æquum ut hoc pignus in loco viliori tenemus, sed surge et illud accipe, et defer ad Taurinensem Ecclesiam, quæ plus Popularis habetur.* Id est, in quam populi frequentius confluent, vel quæ majori populi multitudine repletur. Vide Desider. Heraldum lib. 1. Adversar. cap. 8.

POPULARES, Urbana multitudo, populus, plebs, quibus opponuntur *militares*, in leg. 1. D. de Offic. Praef. urb. (1. 12.) in leg. 7. Cod. Th. de Annonis civic. (14. 17.) etc. [Regimini Paduæ ad ann. 1318. apud Murator. tom. 8. col. 431: *Factus fuit Capitaneus generalis civitatis Paduæ U. Jac. de Carraria in consilio majori quasi per omnes tam magnates quam Populares.*]

* Nostri *Populaires*, eodem significato. Les *Populaires* de Montpellier, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. B. ad ann. 1338. fol. 143. r. Ordinatio ann. 1361. in Memor. D. ejusd. Cam. fo. 28: *Nobles et loiaus subgez, tant prelatz et autres gens d'eglise, dux, con'tes, barons et autres nobles et les Populaires de nostre royaume, etc. Iceulz communs et Populaires, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 100. Occurrit præterea in Ordinatio reg. Franc. tom. 5. pag. 451. tom. 7. pag. 527. et tom. 8. pag. 321. Vide mox *Popularis*.*

* 2. POPULARIS, idem atque *Populatus*, Terra culta, ager cultus, cui opponitur *heremus*. Charta Ildif. comit. et march. Prov. ann. 1201. ex Tabul. D. Venciæ: *Dono tibi Gerardo de Villanova et tuis cum omnibus suis pertinentiis, tam in hermis quam in Populare, tam in aquis quam in pascuis, etc.* Hinc *Repeuple de forestz*, pro *Repeuplement*, in Stat. ann. 1402. tom. 8. Ordinatio reg. Franc. pag. 536. art. 20.

1. POPULARITAS, Spectaculorum editio, in leg. 2. Cod. Th. de Offic. Rector. provinc. (1. 7.) quæ *populi favor et applausus* dicitur, in leg. 1. et 3. eod. Cod. de Spectacul. (15. 5.) [Popularitas, *populi festive congregationes*, in Gloss. MSS. Sangerm. num. 501. Vide *Popularitas*.]

2. POPULARITAS, Multitudo, turba. Sidonius lib. 1. Epist. 9: *Arctabat clientium prævia, pedissequa, circumfusa Popularitas.* Vide *Populatus*.

* Tertul. lib. de Anima cap. 30: *Solemnes etiam migrationes... consilio exonerandæ Popularitatis, in alios fines examina gentis eructant.*

* 3. POPULARITAS, Populatio, vastatio. Mirac. S. Richarii Centul. Abb. tom. 3. April. pag. 453: *Danorum manus late maris æquora contexit suis de navibus... quorum Popularitate monasteria destructa.*

* POPULARIUS, Popularis, vulgaris. Miracul. S. Walpurgis sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 239: *Pro tenuissimi capacitate ingenii duos jam pridem miraculorum... libellos succincto Popularis orationis perstrinxi commento.*

* POPULARIUS, Populus, plebs, incolæ nostris *Populiers*, Ital. *Popolini*. Lit. remiss. ann. 1387. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 117: *Tantum tumultum faciebant, quod Populorum dicti loci scandalizabant.* Lit. ann. 1405. tom. 9. Ordinatio reg. Franc. pag. 101: *Se faisoit l'estlection d'iceulz consuls nouveulz par les consuls de l'année précédente, avec eulz appellez de leurs conseillers et Populiers de chascune partie de six parties ou gaites, esquelles ladicte ville (d'Alby) est divisée.* Vide supra *Populares*.

* POPULASSUS, dicitur de loco ubi frequens est populus, Gall. *Peuplé*. Charta ann. 1372: *Dictus locus de Darbano est Populassus et pluribus gentibus populatus.*

1. POPULATIO, Populi cæsus. Vita S. Deicoli Abb. num. 17: *Cumque Populatio non modica, quæ ad E. lesiam Dei convenerat, etc.* Charta Inæ Regis Occidentalium Saxonum edita a Spelmano in Concil. ann. 725. et Bollandi 6. Februar. Ita clauditur: *... Cum presentia Populationis consenserunt et firmaverunt.* Charta Lorbanensis apud Sandovallium in Favilla: *In Populationibus parvis ponent suos iudices, qui regant eos bene et sine rixas.* Lucas Tudensis æra 726: *Populationes multas et mobiles fecit in regno suo, scilicet Piacentiam, Bejaram, etc.* Infra: *Rex autem Adelfonus multas Populationes in regno suo fecit, et illud valde ampliavit.*

* POPULATIONIS CHARTA, Qua alicui locus ad populandum seu habitandum conceditur. Vide *Popularis*.

* 2. POPULATIO, Villa, parochia, prædium rusticum. Charta ann. 1266: *Volumus quod in unoquoque loco nostræ Populationis de Saissano, etc.* Vide *Populatura*.

* Charta ann. 1273. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rdb. fol. 52. r.: *Concesserunt... podium, appellatum vulgariè Podium de pice... ad faciendum bastidam vel Populationem, videlicet tantum dicti podii, quantum necesse fuerit ad dictam bastidam; ita quod dictus dominus rex in dicto podio vel circa faciat villam vel bastidam.* Alia Alfonsi comit. Pictav. ann. 1256. in Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 140: *Volumus quod novæ bastide seu Populationes fiant in terra ecclesie extra muros civitatis in diocesi Conseranensi.*

* 3. POPULATIO, Urbis regio, Gall. *Quartier d'une ville*. Charta Caroli IV. ann. 1326. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 139: *Triginta solidos Turon. annuæ census, quos habemus... super domibus ejusdem (Petri Pampilohe) sitis in Populatione S. Nicholai ejusdem ville... concedimus.* Vide supra *Popularis* et mox *Populus* 2.

POPULATORES, incolæ. Charta Sanctii Abarca Regis Aragon. æra 971. apud Blancam: *Istos supradictos terminos dono et confirmo vobis Populatoribus de uno castelli, qui modo estis, et inibi antea ibi veneritis populare, ut habeatis illos francos et ingenuos ad vestram propriam hereditatem, etc.* Adde allam æra 1118. pag. 626. Charta Alphonsi VI. Imp. Hispaniæ ann. 1086. apud Ypez: *Quando Populator accepit solum, dabit uno solidum atque duobus aenariis: et ita unumquemque annum de singulis solos dabuntur singulis solidis. Sane vero si in ipso anno non populaverit illum, perdet eum. Si sane pro populato solidum non dederit, accipiet eis portam aut hostium, vel aliquid quod valeat solidum, donec tectum accipiat, et usque ad duos Praecones de ocio in octo diebus, sed dentur pignus accepti pro solidum in solo, si nec tectum, nec aliquid pignus invenerint, illum accipiat Abbas, et det cui vult.* Vide Chartam Alfonsi Imp. æra 1160. apud Oyhénartum in Notitia Vasconia pag. 85. Italis *Popolini*, sunt parochiani, homini della parochia.

POPULATURA, [Villa, prædium rusticum. Vide *Populatio*.] Vetus charta apud Anton. de Ypez in Chronico Ordin. S. Benedicti tom. 8. pag. 281: *Ut agnoscant et in diebus nostris qualia bona fecimus*

ad ipsum locum S. Vincentii, et ad radicem ipsius montis Lemabuse, edificare Populaturam in hereditatem ipsius Monasterii, per consensum Abbatis et clericorum, etc.

1. **POPULATUS**, Terra culta, ager cultus, cui opponitur eremus. Charta Sancti Navarrorum Regis apud Oyhenartum in Notitia Vasconis pag. 99: Cum omnibus terminis et pertinentiis suis, cum pratis, pascuis, et sosis, et aquis, aquarumque mensuris, cum eremo et Populatu, cum ingressibus et egressibus. [Charta ann. 1112. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 382: Et datum alium tuum honorem quam hodie habes, eremum vel Populatum. Alia ann. 1142. ibid. col. 435: Cum pratis, et villis suis, heremiis et Populatis, etc. Charta Idefonsi Reg. Aragon. ann. 1174. apud Stephanot. tom. 10. Fragm. Hist. MSS. pag. 165: Prædictum hospitale vobis dono et concedo cum omnibus suis tenementis et pertinentiis ubique cum eremo et Populato. Adde Chartam Jacobi Reg. Aragon. ann. 1228. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 177. Vide Populare.]

2. **POPULATUS**, Habitator, incolæ. Constit. Mss. Maris reg. Aragon. ann. 1422: Quod notarius tabule officialium habeat esse Populatus, domiciliatus et habitator illius civitatis, ville aut loci, in quibus tabula teneri consuevit. Vide Populare.

3. **POPULATUS**, Instructus, munitus, Gall. Garni. Testam. Guill. de Meled. archiep. Senon. ann. 1378. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 398: Item legamus præfatis capellæ S. Laurentii capellam nostram albam ceramicam, Populatam aubus et bestis habentibus capita alas et pedes auri. Nostris alias Peupler; unde Peuplement, et Pueploier, unde Pueploierment, pro Denuntiatio et Denuntiatio. Stat. ann. 1260. tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 90. art. 4: Et adonc l'en jure selon le dit des ternoins Peuple as parties. Et se il avenoit que chil contre qui les ternoins sont amenez, voussist dire, après le Peuploierment, aucune chose raisonnable, etc. Pueploier et Pueploierment, eodem sensu, in Stabil. S. Ludov. ann. 1270. ibid. pag. 112.

4. **POPULIA**, Auytic, in Gloss. Lat. Græc. Græc. Lat.: Auytic, rosa Græca, Populia. Flos quidam æstivus; Theophr. lib. 6. Hist. plant. cap. 7. genus est lili. Vide Plinium lib. 21. num. 10. et 39.

POPULICANI, **POBLICANI**, **PUBLICANI**, Hæretici Manichæorum sectarii, qui Græcis Πάπικανοί, Latinis scriptoribus Pauliciani: sic appellati a Paulo Samosateno hæresis auctore, sive a Paulo et Joanne, ut observatum a nobis ad Alexiadem, pag. 412. Poplicani, lib. 4. Hist. Vezellac. pag. 644. qui Pauliani, apud Liberatum Diacon. cap. 2. et auctorem Prædestinati. Ita porro appellaverunt hostri Manichæos, qui Franciam nostram aliquamdiu erroribus suis inquinaverunt, maxime in Aurelianensi provincia, Roberto Rege regnante, de quibus Gesta Synodi Aurelianensis ann. 1017. edita tom. 2. Spicilegii Acheriani, et Excerpta ex Tabulario S. Petri Carnot. edita a Labbeo tom. 2. Miscellan. pag. 562. Hæc postea appellatione Valdenses hæreticos donarunt, quod quædam ex dogmate Manichæorum, quædam ex erroribus Origenis, plurima etiam de suo confinxerunt, ut est in Magno Chronico Belgico ann. 1203. quod scilicet duo Principia, ut Manichæi agnoscerent, ut est apud Ermengardum contra Valdenses cap. 2. Vide Concilium Lateranense III.

ann. 1179. cap. 27. Populicorum crebra est mentio apud Albericum in Chron. MS. ann. 1148. in Chronico Vezellacensi apud Labbeum tom. 1. Bibl. ann. 1167. 1181. et 1198. in Chron. S. Mariani Autisiod. ann. 1181. et 1198. in M. Chron. Belg. ann. 1147. et 1197. ex eodem Alberico, ut et apud alios scriptores quos laudamus in Notis ad Willhardinum, pag. 342. ubi etiam de Publicanis; quorum meminere illi scriptores. Radulphus Coggeshalensis in Chron. MS.: Temporibus Ludovici Regis Francie, qui genuit Philippum, cum error quorundam hæreticorum, qui vulgo appellantur Publicani, per plures provincias Gallie disseperet, etc. [Gabr. Præbicus lib. 14. de Hæres.: Publicani quidam hæretici in Francia eorum sunt sub Philippo III. Rege, Gregorio PP. X. circa annum 1274. Hi parvulos non baptizandos dicebant, donec intelligibilem statum attigissent; negabant suffragia Sanctorum et orationem pro mortuis.] Adde præterea Hagonem Plagonem vernaculum Will. Tyri. interpretem, vocem, hæreticis, lib. 2. cap. 13. Populicam vertere.

5. Eadem voce utitur le Roman de Chantepieure MS.:

Marville est coment homs
Devient Populicains.
Il n'estoit bon ne fême,
Quand Dieu forma Adan.

PUBLICANORUM etiam crebra est mentio apud Scriptores expeditionum Hierosolymitanarum, a quibus inter gentes, quæ Saracenis ac Persis erant conterminæ, recensentur: qua voce intelliguntur Manichæi, qui in hisce provinciis habitabant: de quibus Cedrenus pag. 541. 542. 546. 665. Vide Tudebodem pag. 782. 792. 794. 814. Robertum Monachum pag. 42. 44. 56. 109. 111. Baldricum Dolensem pag. 111. Henricum Huntingdon. lib. 7. pag. 374. etc.

POPULICUS, Popularis. Utitur Gonzo Floriacensis in Miraculis S. Gengulf. num. 4.

POPULNUS, De populo, sicut ficulus de ficu. Papias.

POPULOSITAS, in Glossis antiquis MSS.: Populi festiva congregatio. [Vide Popularitas 1.]

1. **POPULOSITAS**, Copia, frequentia, multitudo. Fulgentius Mythol. 1. Argus luminum Populositate conceptus. Bulla Urbani II. PP. ann. 1093. apud Miræum tom. 1. pag. 271: Atrebatensis urbis Populositas longe illam (Cameracensem) cui hæcenus subdita fuerat, antecedit. Bernardus Thesaur. de Acquisit. T. S. apud Murator. tom. 7. col. 667: Dum in vastam omnem planiciam convenissent, et innumerabilem eorum Populositatem conspicerent, etc.

2. **POPULOSUS**, Numerosus, abundans. S. Pacianus Epist. 3. tom. 2. Concil. Hispan. pag. 87: Multus igitur huic Virgini parvus et proles innumera, qua totus orbis impletur, qua circumfluit semper abscissibus Populosum fervet examen. Populosa familia, apud Apuleium Metamorph. lib. 5. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 79. pag. 228: Alium igitur cæcum Populosioris numeri pugnatorum, præparari jussit in arma.

3. **POPULOSUS**, dicitur de loco ubi frequens populus habitat. Constitut. Urbani V. PP. ann. 1366. in Bullar. Carmel. pag. 127. col. 2: In castro Swimfins Herbipol. diocesis, quoc, ut asseritur, insignis, ac muratus et Populosus existit, etc. Populosa civitas, apud Apuleium

Metamorph. lib. 8. Adde Card. Aragonium in Alex. III. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 460. Plebsine, eadem notione usurpant Poeta nostrates. Sic lego apud Vaccium in Hist. MS. Ducum Norman.:

La terre est Plebsine, et li homme manant,
Là sont li bon villain et li bon paisant.

4. **POPULOSUS**, Locus populis constitutus, ut videtur. Chron. Novalic. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 796: Monachi denique Novalicenses, videntes locum aptum vel amatum et fructiferum omnibus que dici possunt, tam in leguminibus quam in piscibus, sibi illum expetunt in caput, et ob id quod Populosus esset et undique septus aquarum copius.

5. **Poupleroye**, eodem, ni fallor, sensu, in Lib. cens. terræ d'Estilly ex Cod. reg. 9433. fol. 12. v: Une boicallée de terre joignant à la terre Mace Vaugoin d'une part, et à la Poupleroye de d'Estille d'autre part. Pouplin, pro Peuplier, populus, ut videtur, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 552: Il lui devoit deux sols pour un arbre nommé Pouplin. Neque aliud forte sonat Pourpoul, in alius Lit. ann. 1369. ex Reg. 100. ch. 362: Iceilli Michelet prist un baston, appelé au pais (Nogent) un maug de Pourpoul, etc.

6. **POPULUS**, Turba, conserta hominum multitudo, in leg. 6. et 10. Cod. Th. de Episcop. (16. 2.) Passio SS. Perpetuæ et Felicitatis: Factus est Populus immensus. Apuleius lib. 3. Metamorph.: Statim civitas omnis in Populum effusa, mira densitate insequitur. Chronicon Montis Sereni ann. 1192: Apud ipsum denique Populus histrionum magni favoris gratiam obtinebat, et presentia eorum valde erat ei delectabilis et jucunda.

MINUTUS POPULUS, Vulgus, plebscula, le menu peuple. Acta Purgationis Cæciliani: De Folies, quas Lucilla dedit, Populus minutus nihil accepit. Fragmentum Petronii: Itaque Populus minutus laborat; nam isti majores marilia semper Saturnalia agunt. Gloss. Gr. Lat.: Απειρος, μικρος, ὄχι πολλοι, Plebsculum. Minor populus, in Capitularibus Ludovici II. Imp. tit. 2. cap. 5.

7. **POPULUS VULGARIS**, Eadem notione. Capitul. Caroli M. ann. 813. cap. 14: De officio prædicationis, ut iuxta quod bene vulgaris Populus intelligere possit, assidue fiat.

8. **POPULUS MANDATORUM**, id est, Multitudo, apud S. Bernardum lib. de Præcepto et dispensat. tom. 1. col. 109. Edit. 1690: Cum in tanto Populo mandatorum, que Prælati etiam per incuriam sæpe præcipiunt, interdum non prævaricari, aut difficile admodum, aut omnino impossibile videatur. Hanc lectionem ex consensu MSS. Cod. restituit Mabillonius pro cumulo, ut prius legebatur.

9. **POPULUS ANTIQVUS**, Populus veteris testamenti. Judæi. Annales Fuldeneses ad ann. 876. apud Perz. Scriptor. tom. 1. pag. 380: Cur ascendisti ad bellandum contra me? Quandoquidem nec exteris gentibus bellum est antiquo populo penitus inferre preceptum, nisi pacem oblatam respuerint.

10. **POPULI**, pro Pupilli, et vicissim, alicubi scriptum monet Baluz. in Notis ad Capitul. Ita in Addit. 3. ad Capit. cap. 98: Noverint (Episcopi) sibi curam Populorum et pauperum in protegendis ac defendendis impositam. Ubi leg pupillorum. Sic pupillum terræ pro populum

habet Puteanus Codex Legis Alaman. cap. 88. § 8.

• **POPULUS**, Parochia, urbis regio. Charta ann. 1258. apud Corbiniel. inter Probat. general. domus de Gondi pag. civ. Ser. Pancia Bettini notarius populi plebis S. Cresci ad Valcauam comitatus Florentie, qui morari consuevit in Populo S. Salvatoris de Florentia. Et pag. civ. Unum patium terre vineata, positum in Populo plebis S. Cresci. Vide supra Populatio 8. Hinc

• **POPULUS BAPTISMALIS ECCLESIE**, Parochia incolae. Diplom. Bojoar. apud Oefelium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 181. col. 1. Cum igitur Populus baptismalis ecclesie S. Martini in Lantihuta, etc. Vide supra Ecclesie baptismales.

• **POQUINUS**, Mensura frumentariae species in Morinis, vulgo Poquin. Charta Egid. de Soyecuria domi. de Vailly ann. 1360. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 560. De dictis munitionibus deficiunt octingenti decem Poquini bladi vel circiter. Lit. remiss. ann. 1424. in Reg. 172. ch. 612. Vous me devez tant pour avares que vous av vendues, comme de un Poquin de blé. Vide supra Polkinus.

• **POQUITUS**, ab Hispanico Poquito, Pauculus, debilis: unde Gallicum Poquet, Equus parvus et debilis. Comput. Rob. de Seris ab ann. 1332. ad ann. 1344. in Reg. 5. Chartoph. reg. fol. 59. v. Pour un Poquet, que il chevauchoit, mort à Plesance, etc. liv. Paris. fors.

• **PORADINE**, Prestationis species apud Polonos. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1433. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 92. Ciris seu oppidanus, qui civitatem cum uxoribus, filiis et familia inhabitat, et agrum solum, vel per suum hortulanum aut agricolam colit, non tenetur ad predictam Poradinam pensionem; sed si ante oppidum vel civitatem resideret, solvat prefatam Poradinam pensionem. Censur. noster reg. quae Poradine dicitur, in Stat. Sigism. I. ann. 1538. ibid. pag. 540.

• **PORAHIANI**, Saxones. Vita S. Emmer. tom. 6. Sept. pag. 483. col. 1. Quidam ex his, qui sum pretio redemerat, in partibus Aquilonis Thuringorum gentia cuiusdam vendidit, in coniacente confinio Porahianorum gentis, que ignorat Deum. Ibid. col. 2. Genti Saxonum, que tot idolorum cultor existit. [Vide Bructer. Vide Zeussium de popul. German. pag. 322.]

• **PORAGO**, pro Parago vel parrago. Vide in hac voce.

• **PORCA**, Isidorus et Papias: Porcam Bati faciunt 90. pedum latitudinis, [et 180. longitudinis] sed Porca est quod in 30. a rotundo [et Leg. quod in arando] est: quod defossum est, lyra. [Vide Columella lib. 5. cap. 1.] Idem Papias: Porca quod eminet, lina vero quod defossum est. Porca terre que inter sulcos est lata. Gloss. Elfrici, ubi de re agraria: Porca, Balc. Charta ann. 1106. in Tabulario Casauriensi: Offero tradoque omnes res proprietatis mee, excepto una Porca de cannapius. Vide Porcamis.

• A verbo jam inusitato *Bargen*, quod exsecrare sonat, vocis etymon accersit Eccardus in Notis ad Leg. Sal. pag. 18. adeo ut porca sit terra vomere exsecta. Neque enim infrequens mutatio b in p. Non audiendi itaque qui ex porrecta vel projecta derivant hujusce vocis originem.

• **PORCA A. GREGE**, Quae porcellos lactat. Stat. Mantuae lib. 1. cap. 99. ex Cod. reg. 4620. Nullus..... possit tenere

in civitate Mantum vel burgis Porcas a grege, nec verros, qui vadant per civitates.

• **PORCADA**, Portulaca, in Gloss. Iatricis ex Cod. reg. 6881. Porcelaine, eadem notione in Vitis Patrum Mss.:

Bism cortil l ot et fontaine, Chertuel, cresson et Porcelaine I trova moult grant pleut.

Vide Porciolum.

• **PORCAGIUM**, Tributum ex porcis. Tabular. SS. Trinit. Cadom. fol. 88: Reddunt... vi. Andegavenses ad factum S. Johannis pro fenagio, et de uno quoque porco 1. Andegavensem in autumno de Porcagio. Vide Porcellagium.

• Charta Herv. de Rotis milit. ann. 1289. ex Chartul. S. Ysmer. fol. 38: Relaxati pro salute anime mee et antecessorum hominibus meis de Rotis... auxilium (l. auxilium) Porcagii et arriatugii, quod mihi facebant in mense Septembri. Porcagii, eodem sensu, in Ch. ann. 1301. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 140. v. col. 1. [Vide Haltaus. Glossar. Germ. voc. Schwein-bete et Schwein-chatt, col. 1665.]

• **PORCAIRATA**, Porcorum grex. Charta ann. 1302. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 86. col. 2: Quod Porcairata communis possit venire jacere et pascere infra dictos terminos... et quod quilibet possit habere in Porcairata quatuor porcos tantum, et non ultra. Porcherie, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 131: Et tantost qu'il fut oudit champ, feu Berthelet Bonneau ala audit lieu menant deuant lui une Porcherie de porcscoitiz, jusques environ au nombre de vingt-cinq. Porchaires vero et Porquiers nostrates appellarunt, Hastile, spiculum, quo porci ducuntur. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 132. ch. 284: Icellui ds Bourgeauville tenant une longue lance en son poing, avec lui le filz dudit seigneur d'Ennebaut, qui avoit en sa main une Porchiere, etc. Alias ann. 1402. in Reg. 157. ch. 187: Et apres venoient deux Navarrois portans en leurs mains deux Porquieres ou espiez. Une Porquieres ou archagaye, in aliis ann. 1411. ex Reg. 165. ch. 389. Vide Porcheria in Porcaria 1.

• **PORCAMIS**, Mensura agraria. Vetus Agrimensor: Porcamis est pars agri habens in latitudine ped. 90. id est perticas 3 in longitudine 80 id est perticas decempedas 7. Idem quod Porca. Ubi forte legend. Porca unius, etc.

• **PORCARANUS**, Porcinus. Bento episc. Alb. in Comment. de Henr III. Imper. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 378: Unus est de Porcaranus, alter de ruceria facie. Vide Porcaritius in Porcaria 1.

• **PORCARIA**, Stabulum porcorum. [Computus ann. 1305. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag. 354: Summa redditus Porcariarum et bercarum (bercariarum) si fuerint ad firmam v. s. VI. den.] Sed apud Matth. Paris ann. 1258. Porcarie sumuntur pro locis conosis, cuiusmodi sunt in quibus porci se volutare amant: Et inventa sunt passim eorum corpora tumida pro fame, et liventia... in Porcaris, sterquilinis, et lutois pletis, etc. [Vide Porcerium.]

• **PORCHERIA**, in Fleta lib. 2. cap. 41. § 13. Nostri Porcheria. [Charta Hervel dom. Virzonis ann. 1200. apud Thomasser. in Biturig. pag. 714: Quitto in perpetuum... quod habebam in singulis Porcheriis hominum in jam dicta terra ma-

nentium, unam fratengiam, et in singulis ouilibus unam arigentem.]

• **PORCHERIA**, pro foro in quo porci venduntur, occurrit in Charta Matiseon. ann. 1460.

• **PORCHERIA**, Porcorum grex. Tabular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 38: Monachi sciam omnes suas Porcherias assarabant se posse per costumam in has duas foretas abeque precio ad pascua mittere; sed Comes Ebroicensis noluit nisi duas per costumam recognoscere... At si Comes in hayam suam et defensionem suas Porcherias, vel aliorum miserit, tunc et monachorum Porcheris abeque precio licenter et sine omni calumpnia intrabunt in hayam et defensionem.

• **PORCARITIA**, ut Porcaria, in Capitul. de Villis Caroli Mag. cap. 28. Charta ann. 1028. tom. 3. novis Gall. Christ. inter Instrum. col. 227: Donamus ad locum sacrum S. Marie... aliquid de alode nostrum... ubi vocant Porcaricias ipsos mannos, qui ibidem habemus, etc.

• **PORCHOBIA**, Septem ex virgultis in quo porci de nocte, tempore glandationis, solent incididi, ut ab incuribus luporum tuti sint. Charta ann. 1262. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 259: Concessi etiam predictis Alicis Haybotum et Houbotum in dominiis bovis meis de Acle et ad faciendas Porcherias suas in boscis predictis ubi sibi placuerit. Porcaria in parco, dicitur apud Madox Formul. Angl. pag. 45.

• **PORCARITIUS**, Ad porcos spectans. Porcaritia domus, stabulum porcorum, in Leg. Aleman. tit. 81. § 8: Porcaritius et Porcarius canis, qui porcos seu apros venatur. Vide in Canis.

• **2. PORCARIA**, Porca, sus femina. Charta Rob. Norman. comit. pro fundat. monast. Ciris. ann. 1032. in Reg. 153. Chartoph. reg. ch. 542: Concessi decimam... in caseis vaccarum, ovium, caprarum et Porcariarum. Vide Porcalata.

• **PORCARIUS**, Porcorum custos, in Leg. Aleman. tit. 79. § 1. nostris Porcher, Ital. Porcaio, S. Irminis Testam. ann. 698. apud Marten. tom. 1. Amplias. Collect. col. 9: Omnia ista cum adjacentis una cum pastoribus, vaccariis, Porcaris, brevicariis cum gregibus eorum vel omni peculio promiscuo. Adde Chartam ann. 701. ibid. col. 18. Leg. Alemann. tit. 98. § 2. Salicam tit. 2. § 4. et tit. 11. § 5. Forcarii fiscales, in Edicto Chlotarii II. Reg. cap. 21. Vide Jumentum et Porquerius.

• **PORCARI TERRA**, Quae porcario ad pascendos porcos assignatur, in Charta apud Thomam Madox Formul. Angl. pag. 45.

• **PORCARIUM SERVITIUM**, Quo quis porcos domini sui pascentes servare tenetur. Charta ann. 1294. tom. 1. Chartul. S. Vandreg. pag. 839: Vendidimus... viris religiosi... abbati et conventui S. Vandregesili x. sol. Tur. annui redditus, quos predicti religiosi nobis debebant et solvebant ad mediam Quadragesimam quolibet anno, ratione cuiusdam servitii quod dicitur servitium Porcarium pro c. sol. Turon. Service de la porquerie dicitur in Charta vernacula quae de eadem re ibidem habetur.

• **PORCASTER**, Porcus junior. Althelmus de VIII. vitili cap. 8:

Dum stratis recubans Porcaster pensat abeque Juncis et stipulis, nec non siccisque manipulis.

• **PORCATOR**, Idem qui Porcarius, in Canon. Hibern. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 15.

• **PORCATURA**, Porcorum grex, vel Tributum ex porcis. Charta Henr. IV. imper. ann. 1070. in Chartul. Romaric. ch. 14: *Accipiuntur de Porcaturis porci, bachones et verres, etc.* Vide supra Porcagium et Porcipata.

• **PORCELLAGIUM**, Tributum ex porcellis, seu porcis, Gallis *Pourceaux*. [Hinc porci qui in ejusmodi tributum debebantur, porce *debiteles* vocat Charta ann. circ. 964. apud Baluz. Histor. Tutel. col. 379.] Charta ann. 1180. in Tabulario Cluniacensi n. 197: *Non habeo talliam, vel Porcellagium, vel basenagium, vel messonagium.* Vide Porcellatio.

• **PORCELLANA**, Gallice *Porcelaine*. Giacomus in Epist. ad Principem Card. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 1324: *Vasa murrhina ex China tot ge rerum, quae Porcellanae patrio sermone appellantur.* Vide Menag. in Etymol. Gall. et Diaria Trevoit. mensis Jan. 1717. pag. 39. et seqq.

• **PORCELLARE**, dicitur sus, cum porcellos edit, in Fieta lib. 2. cap. 80. § 2. 3. [Vide Porcellata.]

• **PORCELLATA**, Porca, sus femina, Gall. *Truie*. Charta ann. 1330. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Item pro jure decimae de porcellis et de pollacis, de duabus Porcellatis unum porquetum, excepta prima vice quae porcellarent.*

• **PORCELLIUM**, Porcorum stabulum. Charta ann. 1288. ex Archivo Auxit. Archiep.: *Quod dominus abbas et canonici pro se ipsis et successoribus a predictis hominibus habeant suum aucarium et Porcellium communes ad custodiendum oves, porcos et aucas.* Vide Porcaria et Porcile.

• **PORCELLONALITER**, [a Visitavit dominus prioratum de Clarfontibus et fuit receptus Porcellonallyter. a Chavallier. Visil. episc. Gratianop. p. 27.]

• **PORCETRA**, Sus quae servet peperit; quae saepius, *scrophia*, apud Gellium lib. 18. cap. 6.

• **PORCHA**, pro Porca, in Statutis Placent. fol. 65. verso.

• **PORCHAICIA**, Comparatum, nostris *Acquest*, a vet. Gall. *Pourchas*, eadem notione; bona quavis vel emptione, vel industria, vel alia qualibet fortuna acquisita. Testam. ann. 1215. apud Stephanot. tom. 8. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 154: *Porchaicis et dos expleiz praecipit quod reficiantur domus suae de Viviona... Dos Porchaiz et dos expleiz computabunt cum praedicto abbate (Nobiliacensi) praefatus Philippus et Aimericus Minauz; similiter de redditibus elapsis tribus annis. Eodem significatu intelligendus videtur Computus ann. 1302. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. CLVIII: *De Porchac. Guillelmi Burg. x. l. quae dedit servientibus. De Porchac Gornai, XIII. l. et VII. l. III. s. minus, ibidem pag. CLXXXIV. Charta Petri Comit. Alenconii ann. 1401. ex Tabul. S. Vandreg. Consideré que nostre dite terre d'Argenhem par nostre moyen et Pourchas est retournée de present en son essence, etc.* Le Roman de Vacce MS.:*

Tant conqueres et tant auras,
Tost as ou de ton Porcas
Plaines tes mains et plains tes bras.

Vide *Purchacia*. Nostris olim *Pourguire* pro *Poursure*, *Pourchasser*, persequi. Le Roman de Vacce MS.:

Quant cil qu'il cachent l'ont trové,
Demandent lui où sont, et sont ?
Et il lor dit li vent, li vent,
Pourguies, Pourguies, les troveras.

• **PORCHAUCHARE**, ut supra *Perchauchare*.

Tabular. S. Albini Andegav.: *Girardus de Mosters gravi tactus incommodo dedit Deo et S. Albino... totam terram quam appellatur Chantatupum... Hoc viderunt et audierunt Algerius monachus, Drogo de Morters filius supra nominati Girardi Bastari, qui terram illam monstravit et Porchauchavit. A Gallico Pourchasser, persequi, orta videtur haec vox. Vide Porchaucia et Percalcara.*

• **PORCHERIA**, PORCHORIA: Vide Porcaria.

• **PORCHERIUS**, Porcorum custos, Gall. *Porcher*. Charta Mich. archiep. Senon. ann. 1197. in Chartul. Pontinnac. ch. 24. pag. 105: *Dominus fidem faciat fieri per Porcherium, vel per aliquem de suis hominibus, quod illi porci erunt sui proprii. Bubulcos, pustores, vacharios. Porcherios, in Ch. ann. 1218. ex Chartul. S. Mich. in Eremito. Vide Porcarius.*

• **PORCHETTA**, Tributum ex porcis. Cod. reg. 4189. fol. 40. vº: *Item pro Porchetta in dicto festo (Nativitatis Domini) pro quolibet foculari, iij. den. Cort.* Vide supra Porcagium.

• **PORCHETUS**, Porcellus, junior porcus. Charta Theob. reg. Navar. et comit. Campan. ann. 1235. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 466: *Raddat nobis vel mandato nostro unum Porchetum, vel decem solidos pro Porcheto, et unam gallinam. Obiituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5191. fol. 129. rº: Dedit pro anniversario suo... unam minam bladi et unum gatum et duas fouaces et dimidium Porchetum.*

• **PORCHETUS**, Eadem notione. Charta Radul. abb. S. Apri ann. 1294: *Debenitur undecim carnes porcinæ, quae vulgariter appellantur Porcheti. Vide Porciculus.*

• Extitit apud Picardos ludii seu exercitii genus ad Porcellum nuncupatum, de quo Lit. Caroli VI. ann. 1401. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris.: *Comme le suppliant feust aid à un esbattement qu'on faisoit, c'est assavoir de jeter au Pourcel d'une faucille, comme il est acoustumé faire au pais (Picardie), etc.*

• **PORCHETUS**, Vestibulum, porticus, Gall. *Porche*. Arest. ann. 1272. in Reg. 2. Olim parlam. Paris. fol. 94: *Decano et capitulo Royæ conquerentibus super es quod castellanus Royensis tenuerat et tenebat sua placita in Porcheto seu porticu, sicut ante ecclesiam suam, etc.* Porche, pro domus pluribus membris distincta, in Lit. remiss. ann. 1410. ex Reg. 165. Chartoph. reg. ch. 82: *Scellui suppliant se soit transporté... en certain hostel ou Porche, où il avoit plusieurs louages en la rue de S. Secerin à Paris, etc.*

• **PORCIA**, male, pro *Poreia* vel *Poreta*, apud D. Le Beuf tom. 5. Hist. dioc. Paris. pag. 402. ex Charta ann. 1231. in Chartul. S. Dion. pag. 227. col. 1: *In coquina conventus generale unum et unam scutellam potagi et unam scutellam de Porcia, quando fiat. Vide Porea et infra Poreta 2.*

• **PORCICULUS**, Porcellus, junior porcus. Charta apud Stephanot. tom. 8. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 686: *Decima de Levigés de pane et vino, de agnis et Porciculis ac vitulis, etc.* Acta Murensis Monasterii apud Eccardum de Orig. famul. Habsburgo-Austr. col. 220: *Vacca pregnans cum duobus Porciculis, anniculis, etc.*

• **PORCILATIO**, I'em forte quod *Frescingagium*, vel *porcorum consuetudo*, de qua mox. Tabularium Cluniacense Ch.

336: *Porcilationem percipiet quomodo eam prosetis temporibus percipere consuevit. Hoc saluo quod homines predictas gallinas et Porcilationem... per se vel per alias personas apportare tenebatur.*

• **PORCILE**, Porcorum stabulum. Statuta Verceil. lib. 3. fol. 80: *Item quod non fiat aliquod Porcile in via vel sub portibus; et si facta sunt vel fuerint, destruantur. Vide Porcaria et Porcina.*

• **PORCILIS**, Porcinus, ad porcos spectans. Porcilis buccina, in Leg. Bajvar. tit. 3. cap. 10.

• **PORCILLUS**, Sterquilinum, locus ubi filus porcorum congeritur. Charta ann. 1314. ex Schedis Cl. V. Lancelot: *Item quod nulla persona cujuscumque conditionis existat sit ausa... facere femoracia nec Porcillos in carreris.*

• **PORCILUS**, Porticus minor, locus ubi merces venum exponuntur. Stat. Avinion. ann. 1243. cap. 81. ex Cod. reg. 4650: *Tabule et Porcili, quae respondebunt in viis publicis restringantur, vel ex toto removeantur, et omnia alia impedimenta emendantur.*

• **PORCINA**, Porcorum grex, vel stabulum. Pactus Legis Salicae tit. 27. et Lex Salica tit. 20. § 1: *Si quis tintinnum de Porcina aliena furaverit, etc.* [Vide Porcila.]

• **PORCINATE** SCROFULAE, Strumae, sic dictae quod in porcorum gutture frequentes ejusmodi tumores reperiuntur, ut notant ex Gorræo docti Editores ad Mirac. S. Ruf. tom. 6. Aug. pag. 831. col. 1: *Quae (adolescentula) scrofulis Porcinatis in tantum obsessa erat, quod per totum guttur usque ad aures ubique cutis intensa, tanquam plena calculis, habebatur.*

• **PORCINARIUM**, Idem qui Suarii. Vide ibi.

• **PORCINARIUM**, Πορκινάριον, in Gloss. Lat. Gr. Locus, ubi porci aluntur.

• **PORCINGTA**, PORCINGTUS, Ambitus, Gall. *Enceinte*, alias *Pourchainte*. Charta Roric. episc. Laudun. ann. 961. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 4: *Concessi etiam Porcingtam et districtum montis et vallis. Rursum occurrit in Bulla Honor. II. PP. ann. 1125. ex eod. Chartul. Porcingtus, in alia Eugen. III. ann. 1145. ibid. Sent. arbitr. ann. 1313. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 53: *Le marais et juré de S. Quentin ont et aront à toujours le justiche... ou clos et en la Pourchainte de ledite maison. Vide infra Porcingtus 2.**

• **PORCINIUM**, Porcorum stabulum. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Porcil, Pro. hana, suarium.* Ibidem: *Porquarius, Pro. suarium.* Mirac. S. Audoni tom. 4. Aug. pag. 832. col. 1: *Alii manus sacrilegas ab ecclesiis Dei nunquam continuerunt; sed tanquam vile Porcinius, Christi sacrarium, facta irruptione, frangentes, etc.*

• **PORCINUS**, Πορκινός. Gloss. Lat. Gr. In Graec. Lit. Πορκινός, Subulcus, Porcinus. Porcinum animal, in Charta ann. 1579. ex Sch. dis. Praes. de Marcaugues.

• *Bestes porcines*, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 367. *Porchines*, in Ch. Ren. Alencon. ann. 1490. ex Tabul. Cartus. B. M. de Parco. *Pourchelines*, in Lit. remiss. ann. 1390. ex Reg. 140. col. 112.

• **PORCINA VICTIMA**, Idem quod *Friscingus*. Vide *Victima*.

• **PORCINI PEDES**, Olim inter muletas judiciorum. Vide *Haltaus*. Glossar. German. voce *Schwein-fuss* et mox *Porcius*.

• **PORCIOLA**. [a Actum Gratianopoli,

in dicta Porciola horti. (Chevalier, *Châtulac Fratrum* Prædicat. Gratianop. p. 32. an. 1318.)

* **PORCIOLUM**, Leguminis species, f. Portulaca. S. Wilhelmi Const. Hirsang. lib. 1. cap. 12. De signis oleorum: De signo Porcipoli, generali præmissio, si quum porci addit.

* **PORCIONISTA**, Convictor, vel gymnasi alumnus. Compendium Jurium Universit. Paris. per Robert. Goulet fol. 18. Dentur Porcionistis jentaculum semipanis vel parvuli, ut sit, integri.

* **PORCIS ETUM**, Locus ubi porci stant: Joan. de Janua. *Porcherie*, in Catholico parvo. Ita legendum apud Lindwoodum in Provinciali Cantuariensis Ecclesie, pro *Porciterum*. [Magis arrideret Porcistegum ut *Distegus, tristegus*.]

* **PORCIUS**, Aper, Gall. *Sanglier*. Charta ann. 1501. ex schedis Pr. de Marcaques: *Quod talis venator... teneatur portare et tradere entem domino... dextram illius animalis, videlicet cervi aut biche seu aprili, cum altero pedum ejusdem Porcii a senglaris*. Vide mox Porcus.

* **PORCONARIUS**, Particeps, pro Portionarius, minister ecclesiasticus qui decimas ejusdem parochie cum alio dividit. Angl. *Portioner*. Charta ann. 17. Ricardi II. Reg. Angl.: *Patet universis quod ego Johannes Botelere, Porconarius secunda portionis ecclesie de Bromford, dedi, etc.* Nostri *Porcer*, pro partager, divideret, olim usurparunt. Litteræ Philippi VI. Reg. Franc. ann. 1346. tom. 2. Ordinat. pag. 349: *Quiconque forens prent et a maison à Mascon, par mariage de filles des citoyens, et par eschoite des citoyens, il est quitte du peage... il est tel le hors qui Porceront cette maison*. Vide *Porconarius*, et infra Portionarius.

* **PORCUS SINGULARI**, Aper, nostris *Sanglier*. *Porcus silvaticus*, in Præcepto Caroli M. ann. 814. tom. 1. Capit. co. 49. *Porcus silvester*, in Charta Stephani Comit. Blesens. ex Tabular. Major. Monast. Vide Singularis.

* *Porc sengler*, in Ch. ann. 1343. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. *Porcus*, inde, in Charta Rob. de Poissiac ann. 1226. ex Reg. III. Chartoph. reg. fol. 96. col. 1: *Quart... Ludovico regi Francorum illustri chaciom, quam tenebam in foresta Graue... ad magnam bestiam, videlicet ceruum, bicham, Porcum, etc.*

* **PORCI SCALES**, Masculi sues. Polyptychus S. Iemigli Remensis: *Summa Porcorum Sualium 25, bevalium 144.*

* **PARE** Porcos in bosco dicebatur qui alteri facultatem dabat pascendi porcos in silva. Charta ann. 1226. apud Kennelt. Antiq. Ambrosd. pag. 220: *Ego Huardus la Bigod de Merston dedi canonicis de Nullele 40. Porcos in bosco men.*

* **PORCORUM CONSUEUDO**, in Charta Gundonis Comit. Pontivi, apud Hariulium lib. 4. cap. 22. extremo. Vide Porcilatio.

* **PORCUS GRAMIGNOSUS**, l. e. affectus morbo *Grandine* ab Italis appellato, et a Gallis *Ladriere*, qui instar graminis pullulat. Stat. Bonon. ann. 1250. tom. II. pag. 61: *Placet quod si aliquis beccarius emerit Porcum gramignosum vel quatum... venditor teneatur restituere pretium*. [Fr.]

* **POREA**, Jus e pisis, nostris *Parée*. Charta Odonis Abbat. ann. 1231. apud Felibian Histor. Sandion. pag. 120: *Statuimus quod singulis diebus habeant de pulmenta, sicut habentur in abbacia, sicut pisa vel fabas et Foream et solitum generale, que omnia more solito condiantur*. Vide *Purea*.

* **1. FORETA**, Leguminis species, beta, Gall. *Porree*, vel *Poirée*. Tabul. S. Jacuti ann. 1323: *Controversia ratione costumorum et passagiorum cepe, alliorum, porrorum et Poretorum, et salis transuentis per burgum de Miniac. Poretarum vicus*, in Charta ann. 1269. apud Lobnell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 48. Vide *Poirata*.

* **2. FORETA**, Jusculum ex porris confectum, idem quod *Porrecta*. Mirac. S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 655. col. 1: *Quaedam mulier, que os quoddam cum Poreta sua satis magnum ignoranter sumpsit, etc. Porede au mouton, Condimentum nostris olim in deliciis*. Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2:

En lieu de Porede au mouton.
En lieu d'espees et de chara,
Bieu poitet et à escars
Bis pain mangue et noire tourte.

* *Porayere* vero, que porros vel etiam quilibet legumina vendit, in Lit. remiss. ann. 1391. ex Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 85: *Une femme, appelée Anezot la Julienns, qui est Porayere, etc.* Vide infra *Porrectus*.

* **PORFIDUM**, Porphyrites, Gall. *Porphyre*, so Ital. *Porfido* et *Porfiro*. Sozomenus Pistor. apud Murator. tom. 16. col. 1070: *Dux partes fuerunt apponite super columnas Porfidi ante portam S. Johannis. Et hoc factum fuit quia dictas columnas Porfidi miserunt Florentiam ob beneficium recepta a Florentinis*.

* **PORFILIUM**, Textile, Gall. *Tissu*. Inventar. ornament. Sacristie S. Victoris Massil. ex Tabular. ejusdem loci: *Duo... fibella quorum unum est de eluto violaceo cum Porfilio de serico rubeo*. Nostri *Pourfiler*, pro intexere, dicunt. Vide *Perfilum*.

* Hinc *Prouffit*, pro Limbus, vestis ornamentum, Gall. *Bordure*. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 169: *Deux fourrures, l'une d'une hoppellande, et l'autre d'un mantel, l'une de gris et l'autre de menu ver, avec un Prouffit de menu ver*.

* **PORGATOR**, pro *Purgator*. Qui triticum ventilat Gall. *Vaneur*, occurrit in vet. catalogo Confratrie B. M. Deaurate Tolos.

* **PORGERE**, pro *Porrigere*, apud Mabill. tom. 2. Annal. pag. 628. ex Excerptis Heirici:

Excipe dignanter quod porrigit ecce prudenter
Holicus, capitis plenus armore lui.
Porgere parva pudet, cum maxima te meraris:
Attamen ex minimis pendere magna decet.

* *Porgere*, eadem notione dicunt Itali. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: *Porgere, porrigere. Exporgere, Terent.*

* **PORI** esse dicuntur tuberosæ durities juncturarum, articularum (sic) que et lapidationes dicuntur, ut Paulus capitulo de arteria et podagra. *Gerodius ipsum Porum in equis vocat, quod suppositum (sic) vulgo dicitur*. Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6836.

* **PORJETTUM**, Vestibulum, atrium, porticus, Gall. *Porche*. Tabul. Major. Monast.: *Hoc idem authoraverunt multis presentibus in Porjetto domus qui est ante ecclesiam ipsius castelli via interposita*.

* **PERIODUS**, Vide supra *Periodus*.

* **1. PORISMA**, ἰσπίρα, Comparatum, bona quævis. Joan. de Janua: *Porisma, gustus, lucrum*. Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 580: *30. scilicet marcos argenti futurus ejus magistris et consodalibus de Porismate meo libenter erogavi*. Et lib.

6. pag. 637: *De rebus cum eudore acquiritis elemosynas faciebat... et hujusmodi totius sui Porismatis quantum superfluum tribuebat*. [Dudo de Ducibus Normann. apud Duchesnum pag. 159:]

Deportans sterilia neglecta Porismata pacis,
Aula detrossa e membris plebsida.]

* **2. PORISMA**, Metus. Fridegodus in Vita S. Wilfridi ssec. 3. Bened. part. 1. pag. 189:

Temporiva tibi fundantur lumina cæli,
Lavis propergi consueta Porismate lampas.

* **3. PORISMA**, Propositio consecutionem necessariam habens ex probatis et demonstratis. Geometrorum vox. Mem. apertio et illuminatio sensus. Laur. in Amalth. ex Catholico Joannis de Janua.

* **1. PORIUS**, Charta ann. 1064. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. sevl col. 578: *Tantum omni anno, et dum ipse Gisulfus vixerit, in Nativitate suprascriptionis ejus et in Assumptione S. M. ipse dominus abbas ejusque successores et pars suprascripti monasterii, per unamquamque excessis festivitibus, dirigent ipso Gisulfo unum Porium de oblati, ad faciendum ex eis quod voluerit*. Ubi legendum opinor, *Porcum*.

* **2. PORIUS**, pro *Porrus*, leguminis genus, Gall. *Porreau*. Charta ann. 1306. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 263. r. col. 1: *Omnes parcerias et decimas biadi et vini, nuquam, Poriorum, oleorum, etc.*

* **PORMEUS**, *Che passa la rente de la dal fume*. Glossar. Lat. Ital. Ms.

* **PORMINA**, Fornicatio, f. pro *pornia*. Laur. in Amalthea ex eodem Catholico Joannis de Janua.

* **PORNE**, a Gr. πορναι, Meretrices, quarum meminit Justinianus tit. de Consul. in Novell. Ita etiam vocantur turpissima spectacula sive ludi scenici, in quibus meretrices producebantur in scenam: eadem que *Floralia* alii dicuntur. Vide Pitisci Lexic. in hac voce.

* **PORNIA**, Fornicatio, *Pornium, lupanar*, in Amalth.

* **PORNORELLUS**, PORNORENITUS, Idem qui Forensis, extraneus, alienigena. Unde ducta vocis origo, mihi incomperitum. Inquisitio pro Jurisdic. Comitum Viennens. ann. 1276. ex Archivis Camera Comput. Delphin.: *Item dicit quod omnes Porgoverii, id est, omnes forenses qui intrant civitatem Viennæ, quod illa die qui intrant, si delinquant, ubicumque delinquant in civitate, quod sunt de jurisdictione domini Archiepiscopi per totam illam diem... Debet esse ipsius delinquens, si Pornorellus est vel forensis*. Quo ultimo loco *Pornorerius* etiam legendum existimo.

* **PORNUS**, Charta Rob. comit. Alencon. in Reg. forest. ejusd. comitat. ex Cam. Comput. Paris. fol. 22. r.: *Concedo (monachis de Persania) usagium suum... tam in hatis, parchis, quam in defanis et defensis antiquis et novis... ad circulos propter tonnas ipsorum monachorum et dolia, ad Pornos et prius et alias, propter reparationem molendinorum eorumdem*. Ubi arbores his usibus proprie designari videntur: undè emendandum puto *Pomos et Pirus*. Vide supra *Pirus* 2. et *Pomerius*.

* **PORPALUM**, Instrumentum focarium. Chartul. archiep. Bituric. fol. 165. v.: *Unum Porpalum de ferro. Item duos anderos de ferro, etc.*

* **PORPELIA**, Piscis majoris species, [suis marinus, Gall. *Marouin*. *Pourpoir*

dicitur in Litteris Philippi VI. ann. 1349. tom. 2. Ordin. Reg. Franc. pag. 819. *Pourpois*, in Litteris Johannis Reg. ann. 1361. *ibid.* pag. 424. Vide *Geaspecia* et *Pochetsau*.

† **PORPES**, Eodem significatu, in Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 23. v. Debet (Abbatissa) habere salmones, lampreas, Porpedes et omnes francos pisces.

† **PORPETUS**, **PORPEYS**, Eadem notione, Angl. *Porpois*. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1410. apud Rymer. tom. 8. pag. 694. De quolibet pisce vocato *Porpeys* venali unum quadrantem. *Porpeis*, in Tabul. Fiscam. ann. 1216. f. 48. Charta Eduardi VI. ann. 1547. apud eundem Rymer. tom. 15. pag. 158. *Pisces regales, videlicet sturges, balinas, cetos, Porpetos, delphinos, etc. Porpat*, in Charta Leduini Abbat. S. Vedasti ann. 1086. in Tabul. ejusdem loci.

° **PORPHYRATORIUM**. Vide supra *Perristerium*.

† **PORPHYRETICA ROTA**. Vide in *Rota*.

† **PORPHYRETICUS**. Vide *Purpurati*.

† **PORPHYROGENITUS**, in *purpura*, patre Imperatore genitus. Græcis πορφυρογεννητος. Luitprandus in Legatione cap. 15. *Inaudita res est, ut Porphyrogeniti Porphyrogenita, hoc est in purpura nati filia, in purpura nata, gentibus miscetur.* Infra cap. 16. *Sed Christophorus, aiunt, non Porphyrogenitus fuit.* [° Vide eundem in Antypod. lib. 1. cap. 6. et lib. 3. cap. 30.] Vide quæ de hac voce adnotamus ad *Alexiadem*, infra in *Purpurati*, et *Glossar. med. Græcit.* voce Πορφυρογεννητος.

° **PORPO**, Vestis militaris. lana vel gossipio facta et acu stipata ac *perpuncia*. Stat. ordin. S. Joan. Hierosol. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1888. *Nullus fratrum nostrorum audeat seu presumat in conventu, extra exercitium armorum, ferre, more secularium... diploides sive Porpones.* Vide *Perpuncium*.

† **PORPOINTUM**, **PORPOINTUM**. Vide *Perpuncium*.

† **PORPORATUS**, pro *Purpuratus*, Moneta Imperatorum Byzantinorum, in Hist. Belli sacri apud Mabill. tom. 1. Mus. Ital. pag. 164. *Et vendebant, Saraceni scilicet, astiti onus octo Porporatis, qui appretiali erant viginti denariorum solidi.* Vide supra *Hyperperum*.

† **PORPORTARE**, ut infra *Proportare*. Tabular. S. Florentii ann. 1255. *Herbergamentum in quo Breneta... manere solebat, juxta viam que ducit gentes ad Dinannum, sicut se Porportat, etc.*

° Nostris etiam *Porporter*, eodem significatu. Chartul. Bellil. ad ann. 1294. *Du moulin de la maladerie jusques à l'Indre, si comme le ruau se Porporte par devers Beaulieu; et dudit moulin, si comme le ruau se Porporte jusques au chief de la chausée de l'estang de Ferrieres.* Vide infra *Proportare*.

† **PORPORTUS FEODI**. Redituum ejusdem inquisitionis et declaratio, qua quomodo se *porportat* feudum, significatur. Charta ann. 1276. tom. 2. Chartul. S. Vandreg. pag. 1504. *Vendidimus... Guillelmo dicto Petit de Condreto unam pectiam terre sitam in parrochia S. Martini de Cruciola... pro III. lib. Turon... tenendam et habendam... jure hereditario predicto Guillelmo et heredibus suis de nobis et heredibus nostris secundum Porportum feodi, libere, pacifice.* Alia vernacule scripta ann. 1378. *ibid.* pag. 1471. *De tout en tout delessié... ladite terre audit Guillaume et à ses hers qui-*

temment et emps por deus ponsions de rentes de Porport de fé, sauves aydes feax establis en Normandie.

† **PROPORTUS**, Eadem notione. Charta ann. 1268. ex Tabul. Fiscam. *Ad tenendum de me et de meis heredibus per Proportum feodi quod ipsi et heredes sui reddent mihi et meis heredibus... et ego et heredes mei tenentur dictis G. N. et heredibus eorumdem predictis tres acres terre per Proportum feodi et per predictum redditum contra omnes bona fide garantizare.*

† **PORPORUS**. Chron. Tarvisin. apud Murator. tom. 19. col. 765. *Portum autem Occidentis arctaverunt Porporis et immensa lapidum strus sub aquis latentium... et taliter quod illac nisi Liburnis sive Faselæ poterant navigare.*

† **PORPREHENDERE**, *Continere*, Gall. *Comprendre*. Charta Reinoldi Abb. S. Crispini Suesion. ann. 1212. *Concessimus... arcam molendini de Varenusque ad Azonam, sicut molendinum antiquitatis Porprehendere poterat.*

° *Pourprendre*, pro *Entourer*, *environner*, *Ambire*, *cingere*, in Poem. de Cleomades MS.:

Un espervier et pardousus,
Qui moult riches et beuz-estoit,
Qui trestout li li Pourprenoit.

† **PORPRENDERE**, *Invadere*, aliquid sua auctoritate capere. Ovidius:

... Prendique et prendere tentans.

Præceptum Caroli M. pro Hispanis ann. 812. *Erema loca sibi ad laborandum Porpriserunt, et laboratas habere videntur, etc. [Propriserunt editum tom. 1. novæ Hist. Occitan. Inter Instrum. col. 36.] Perprendre, qui est prendre de propre autorité terres communes, in Consuetudine Aquisi tit. 9. cap. 11. et 18. ubi actio ipsa porprendendi, *Porprise*, et *porprison* dicitur. Le Roman de Garin:*

Vist de peiens mult grant ost onde,
Soiscento mil en a premiers onde,
Par quatre sens ont Porprins la valée.

[Le Roman de Vace MS.:

Dont ont Porpris Meullent et toute la contrée.

Ibidem:

Le Pais a destruit et Porpris et gauté.]

† **PROPRENDERE**, Eadem notione. Capitula ad Legem Bajwar. tit. 2. § 12. *Nullus presumat alterius res Proprendere* Lex Ripuar. tit. 75. *Si quis caballum, hominem, vel quamlibet rem in via Propripserit. Res propriæ, in Capitul. Caroli Mag. lib. 5. cap. 140. [° 242.] Chartæ Parenales cap. 12. *Et quod terram suam de suo manso malo ordine nunquam Propripisset, nec post se nunquam retinuerit.* Capitula Caroli Calvi tit. 89. [45.] cap. 8. *Quia potest fieri, ut aliquis de fisco regio, vel de rebus Ecclesie aliquid Propripdat, aut per fraudem obtineat.* [Adde Appendixem Marculfi form. 81. et Formulam 12. Inter Bignonianas.]*

† **PORPRENSIO**, *Invasio*, *usurpatio*. Tabular. S. Albini Andegav. *He sunt Porprensiones et malæ consuetudines quas Reginaldus Thesaurarius misit in curtem S. Albini de Mairono.*

° *Perprendement*, eadem acceptione, in Chartul. Celsinian. en. 880. *Omnes malas consuetudines et Perprendement, quas injuste in Carniaco tenebat, senioribus dimisit.*

† **PROPRISE RES**, *Invasæ*, *usurpatæ*, in Capitul. 4. ann. 803. cap. 6. in lib. 6. Capitul. cap. 251. et in Capit. ad Leg. Bajwar. cap. 12. Charta Alamannica Goldasti 90. *Proclamavit, eo quod in contra-*

ditum suum mansum et tollutum fuisset, quod ei advenit a parte uxoris suæ simul et Flaviano, et Proprestum fuisset, et legibus suum esse deberet, etc. Ubi perperam Goldastus in propriis suum emendat.

† **PURPRISUS**. Synodus Tricassina ann. 878. *Si aliquis nostrorum fidelium de regno patriæ sui ex hoc aliquid Purprism habet, jussu nostro illud dimittat.* Adde Almoim. lib. 5. cap. 38. Charta Gallia apud Henricum de Knyghton pag. 2547. *Et ensi chivachent à force et armes, Purpenant real pouare, etc.* Id est, sic equitant cum viribus et armis, usurpata auctoritate regia. Mox: *Par vostre real pouare que vos avez Purpris sur nostre Seigneur le Roi, etc.*

† **PURPRESTURA**, ipsa actio *propripdendi*. Vox Fori Anglici. [Liber niger Scaccarii pag. 249. *De Purprestura marisci, qui nunquam antea lucratus fuit.*] Glanvilla lib. 9. cap. 11. *Dicitur autem Purprestura vel porprestura propriis, quando aliquid super Dominum Regem injuste occupatur, ut in dominiciæ Regis, vel in vis publicis obstructis, vel in aquis publicis traversis a recto cursu: vel quando aliquis in civitate super regiam plateam aliquid edificando occupaverit, et generaliter quoties aliquid sit ad nocumentum regii tenementi, vel regie vie, vel civitatis, placitum inde ad coronam Domini Regis pertinet.* Mox innuitur *Purprestura* tres esse species: primam contra Regem, alteram contra dominum capitalem, tertiam contra vicinum, vel non dominum. Adde Regiam Majestatem. lib. 1. cap. 5. § 4. lib. 2. cap. 74.

† *De Purpresturis contra Regem*, ita Gervasius Tilleberiensis lib. 2. cap. de Excidentibus et occupatis apud Spelman. *Fit interdum per negligentiam, Vicecomitum, vel ejus ministrorum, vel etiam per continuatam in longa tempora bellicam tempestatem, ut habitans prope fundos, qui Coronæ annominantur, aliquam eorum sibi portioem usurpent, et suis possessionibus adscribant. Cum autem perlustantes iudices per sacramentum legitimorum virorum hæc deprehendant, seorsim a firma Comitatus apprehendantur, et Vicecomiti traduntur, ut de eisdem seorsim respondeant, et hæc dicitur Purpresturas, vel occupata.* Agunt etiam de hisdem contra Regem *purpresturis* Statutum de Bigamis ann. 4. Edw. 1. cap. 4. Math. Paris pag. 189. in Additament. pag. 100. 101. Fleta lib. 1. cap. 20. § 18. 107. lib. 2. cap. 41. § 2. Brittonus pag. 28. 29. etc. [° Abbreviationes Rotulorum originalium tom. 2. pag. 212. ann. 24. Edw. III. *Res assignavit NN. ad inquirendum de Porpris et Porpresturis quibuscumque factis super solon regis et stratum regis, ac maras et piscarias regis infra libertatem regis de Holderness, et per quem, vel per quos, quo tempore, qualiter et quo modo* Occurrit hæc passim similis formula.]

† *Purpresturam* contra dominum capitalem facere dicitur is, cum id de quo erga dominum tenetur, non facit, vel ejus juribus derogat. Unde in *purpresturam* feudum vel ejus fructus cadunt, cum vasallus intra statos ac lege definitos dies feudum ab eo non recipit, seu *releat*, quod in *purpret*, vel *purpret* cadere vocant Consuetudo municipalis Vitriacensis art. 23. 41. 54. et Remensis, art. 99. et 100. ubi perperam quidam emendant ad restituunt *pure perit*. Nam *purpret* idem valet ac *confiscatio*, vel *commisum*, quomodo *purprestura* usurpatur in veteribus Tabulis, in Monas-

theo Anglic. tom. 2. pag. 1021. apud W. Thorn pag. 1986. etc.

Purprestura contra vicinum, aut non dominum. Tabular. Fiscanense fol. 82: *Et de Purprestura quam bercarius Abbatia purprestavit super predictum Heiam.* Vide Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 848. tom. 2. pag. 1021. Willelmum Thorn ann. 1288. et pag. 2023.

PORPRISUM, Possessio, vel locus sepibus, muris, aut vallibus conclusus: *Purpris*, in Consuetud. Britan. art. 175. Silvanectensi art. 129. etc. *Pourprins*, in Turonensi, art. 260. 295. quantum loci quis porprisit, usurpavit. [Tabul. SS. Trinit. Cadom. fol. 84: *Vendiderunt unam masuram cum toto Porpriso.*] [99 Idem significat Germ. *Bifang*, quod vide supra Tradit. 329. ann. 778. in Codic. Diplom. Laureham. tom. 1. pag. 388: *Unum Bifangum quem pater meus Proprius in silva. Et quidem Purprisum, etc.* primo dictum puto de terra in novam culturam redacta et quasi super silvam communem et eram purprisam, quam tamen sepibus, etc. conclusam fuisse non negaverim. Confer *Aprisiones et Captura.*]

PORPRESTURA in foresta. Rotul. origin. Abbrev. tom. 2. pag. 21. ann. 1. Edw. I: *Mandatum est Galfrido de Pythof... quod omnes Porpresturas factas infra forestam de Wyndesore per dominum Henricum regem, patrem regis, et alios predecessores regis ad voluntatem ipsorum tenendas commissas, in quibusvisque manibus porpresture illa existant, sine dilatione capiant in manum regis, et eas excolere et seminare faciant, prout magis ad opus regis viderint expedire. Illas etiam Porpresturas, quas predictus Henricus rex, pater regis, et alii predecessores regis dederunt per caritas suas imperpetuum tenendas fideliter amenerunt faciant, et si per amensuracionem illam inveniunt, quod illi, qui per cartas predecessorum regis hujusmodi Porpresturas tenent, aliquid ultra concessionem suam inde factam occupaverunt vel usurpaverunt, tunc quod per ipsos sic occupatum vel usurpatum, una cum Porpresturis suis taliter concessis, capiant in manum regis, etc. Placeas insuper vastas, que sunt de solo regis infra eandem forestam in culturam redigant prout magis, etc. De eisdem porpresturis in foresta de Wyndesore hæc leguntur in Abbrev. Rotul. tom. 2. pag. 265. anno 25. Edw. III. Berk. rot. 15: *Rationabili relevio... de 30. acris terre 3. rodas et 5. perticatis terre de Porpresturis in foresta de Wyndesore, quas de rege tenent in capite per servicium reddendi regi annuatim ad castrum regis de Wyndesore 17. solidos; et 13. acris et dimid. et 5. perticatis terre de Porpresturis in foresta predicta, etc.* Ibid. pag. 308. ann. 44. Edw. III. Cumb. rot. 8: *Reus commisit Rogero de Salkeld custodiam clausuræ de Blaberythwayl in foresta regis de Ingelwode et trium Porpresturarum in eadem foresta, quas J. de Raghton nuper tenuit habendas usque ad finem 20. annorum.* Abbrev. Rotul. tom. 1. pag. 6. ann. 26. Henrici III: *Omnia blada, que inveniunt seminata in Purpresturis factis in dominio regis infra forestam regis appreciari faciant, etc.**

PORPRISUS et *PROPRISUS*, Muris vel sepibus cinctus, conclusus. Præceptum Ludovici Imper. ann. 886. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 95: *Et de Porprisa silva journalis octo, et altam communem silvam non Porprisam.*

PORPRISA, Ambitus. Charta Theo-

barti. Comit. Blesensis ann. 1186. apud Marten. tom. 1. Anecd. cpl. 627: *Dedi et concessi in perpetuum monachis ejusdem Ecclesie (S. Launomari)... quantum opus eis fuerit ad reparacionem Ecclesie et domorum in tota Porprisa abbatis. Porprisa. edidit. Mabill. sec. 4. Bened. part. 2. part. 249.*

PORPRISAGIUM, Idem quod *Porprisum*. Charta Radulphi Abbatis Fiscanensis ann. 1218. in Tabular. Fisc. f. 81: *Masuram terræ cum terra et Porprisagio ibi pertinentis... dederunt.* [99 Charta ann. 1261. ex Chartul. S. Ymer. fol. 64. v: *Concessi priori S. Ymerii pro xvj. solidis Turon. duos solidos currentis monete annui redditus, percipiendos super meum Porprisagium, cum domibus ibidem positis, situm in feodo S. Ymerii. Prepuse, mendose, pro Porprisa, in Ch. ann. 1406. ex Reg. feud. comitat. Pictav. in Cam. Comput. Paris. fol. 22. v: *Vergiers, clousures, touches, Prepuses et appartencas.*]*

PROPRISAGIUM, in Charta ann. 1261. tom. 2. Chartul. S. Vandreg. pag. 1427: *Duos solidos Turon. sitos supra quadam domo, cura Porprisagio dictæ domus, etc.*

PORPRESIUM, Eodem intellectu, in Cod. censuali Castell. Dombens. ann. 1463: *Super duobus partibus chappæ unius domus et totius unius grangie, nec non Porpresii in qua ipsa chappa et grangia situantur. Ibidem: Super chappa et chasso et Porpresio, ubi dicta chappa et chassum situantur.*

PORPRISIA, Eodem significatu. Charta ann. 1228. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 123: *Concessit ad usum pauperum in puram et perpetuam elemosinam domum cum tota Porprisia quietam et liberam ab omnibus.* Tabul. Eccl. Autiss. ann. 1341: *Inter alia loca civitatis domum quandam dictorum Decani et Capituli cum Porprisia, etc.* Necrolog. ejusd. Eccl. an. circ. 1270. exaratum ad 19. Novembris: *Obitus Raaudi subdiaconi et canonici, LX. sol. super domum et Porprisiam contiguum capelle S. Stephani PP. et Marti Porprisson, in Tabul. S. Sulpiti Bituric.*

PORPRISUM, Charta ann. 1218. in Hist. Castillon. pag. 89: *Excepta domo sua de Callos et Porprisia ejusdem domus, sicut infra murum hodie continentur, etc.* Alia ann. 1330. in Hist. Monmorenc. pag. 408: *Dicret. se jus habere in domo et Porprisia B. Dionysii, etc.* Occurrit præterea in Charta ann. 1218. in Hist. Monasterii S. Maris SueSSION. pag. 446. [apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1188. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 144. tom. 4. Hist. Harcur. num. 2161. tom. 8. Ordinat. Reg. Franc. pag. 543. et alibi passim.]

PROPRISIA, in Charta an. circ. 1220. in Tabul. Floriac.: *Concessimus totum Abergagium suum sicut se comportat cum Propria sua, scilicet cum virgulto et fossatis.* Adde Chartam Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1309. tom. 3. novæ Gall. Christ. inter Instr. col. 387.

PROPRISIUM, Charta ann. 1220. tom. 1. Chartul. S. Vandreg. pag. 198: *Cum terra et Proprio eidem masuram pertinenti.* Charta Curie SueSSION. ann. 1261: *Cum duobus partibus totius Proprii et omnium appendiciorum dictæ domus.* Tabul. S. Medardi SueSSION. ann. 1272: *Novimus quod Symon domum suam de burgo Axona cum toto ejusdem domus Proprio nobis elemosinaverit.* Adde Hist. Monast. S. Germani Paris. inter Instrum. pag. 67.

PROPRISIUM, in Terragio Bellijoc:

Super domibus, stabulis et Propresie, tertia parte molendini, etc.

POURPRISIUM, *POURPRISUM*, Charta ann. 1289. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 855: *Et quod possumus facere circa Pourprisium nostrum ibidem unum fossatum 12. pedum in latitudine.* Litteræ ann. 1283. apud Lobihell. tom. 8. Hist. Paris. pag. 205: *Quoddam manerium sive Pourprisium situm extra muros Parisienses. Occurrit rursus in Charta ann. 1318. apud eund. tom. 2. Hist. Britan. col. 458: *Assignaverunt xx. sol. alborum supra domum, curtilis et totum Pourprisium Egidii, in Chron. Bonæ Spel pag. 268.**

PROPRESA, Charta Philippi Regis Franc. ann. 1271. in 80. Regesto Chartophylaci Regil cap. 220: *Ponantur in margine paludis alius terminus inter paludem et Propresam.*

PROPRISUS, in Præcepto Ludovici Imper. ann. 835. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 94. [99 *Proprius et Purprisus* occurrunt sæpe in Cod. Diplom. Laureham. Vide ibi indicem rerum.]

POURPRISURA, ut *Porprisum*. Charta ann. 1298. in Chartul. Domus Del Pontisat.: *Cum Pourprisura eidem domui adjacente. Pourprisura, in alia ann. 1225. ibid. Le Roman d'Athis MS.:*

Hors la ville a tel Pourprisore, Trois grans lieues la place endure.

PURPRISURA, Tabul. Laticiac. ann. 1195: *Concessi in elemosinam Abbati et Conventui S. Petri Laticiacensis, locum capelle cum Purprisura adjacente.*

PORPRESTURA, Tabul. SS. Trinit. Cadomens. fol. 43: *Et postea istas cepit Porpresturas de dominio, etc.* Occurrit rursus pag. 63. Polyptycho Fiscam. ann. 1225: *Dominus Radulphus de Argentiis tenet unum masagium... unde reddit... sex denarios de Porprestura.*

PORPRISTURA, Charta ann. 1123. apud Madox Formul. Anglic. pag. 73: *Reddidit etiam eis omnes Porpristuras, de quibus inter eos discordia et calumpnia erat.*

PURPRESTURA, Idem quod *Porprisa*, Ambitus. Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 139: *Dedi... totum pratium meum... liberum et quietum ab omni servitio, et Purpresturam gardini sui.* Adde Chartam ann. 1299. apud Rymer. tom. 2. pag. 855.]

PROPRESTURA, Eodem significatu, in Polyptycho Fiscam. ann. 1225: *Willelmus filius Nicolai tenet novem masagia, unde reddit IV. solidos et dimidium, et de Proprestura muri duos capones.*

PURPRISUS, Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 106: *Donavi eis meum Purprisum de Kirkam, et domos meas, etc.* [99 Hodie Jctis Angliæ a Purprisa est an inclosure, the appartencas of a manor.]

PORPRISOR, Fidejussor: forte quia rei, quam spondet, executionem in se suscipit, vel quod rem cautionem sua firmet et muniat. Charta Odon. dom. Granceil et Guid. dom. Salton. ann. 1208. ex Chartul. eccl. Lingon. Cod. reg. 5188. fol. 20. r. v: *Et ut res ista majori firmitate ligetur, uterque nostrum dominum ducem de toto constituit Porprisorem.* Alia Will. Lingon. episc. ann. 1217. in Chartul. Campan. fol. 80. v: *Et de hoc tenendo mihi constituerunt Porprisorem Odonem ducem Burgundie. Dominum ducem Burgundie fidejussorem constituit, in alia ejusd. Will. ann. 1212. ibid.*

PORQUATA, Porcorum grex. Charta pro Consul. Appam. ann. 1848. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 605: *Unum por-*

cum de dicta Porquata, invito dicto porquario, acciperunt. Vide supra Porquata.

• **PORQUEIRATA**. Eodem intellectu. Pactum inter Arnald. de Villaova dom. de Trans. et homines ejusd. castri ann. 1268. ex Tabul. D. Vencie. Item, fuit actum expressa quod... pro quolibet porco (frangente bannum detur) una picta; et si est tota Porqueirata, vel major pars, solvantur pro banno duo solidi, sex denarii.

† **PORQUERIUS**, Porcorum custos, suarius, Porcher, Provincialibus Pourquie. Charta ann. 1442. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Possint eligere, ordinare et constituere estimatores, sive communes bannerios, et etiam Porqueros communes.

† **PORQUETUS**, Porcellus, junior porcus, Provincialibus, Pourquet. Tabul. S. Victoris Massil.: Quod teneantur et debeant decimam Porquetorum. Pro singulis Porqueto minore unius anni, in Transact. ann. 1501. ex Schedis Præs. de Mazaugues.

† **PORCUS**, pro Porcus, in Charta ann. 1403. inter Schedas ejusdem Præsidi.

• **PORRAGIUM**, f. pro Portagium, portorium seu tributum; quod ad portas civitatum exsolvitur. Charta Eustachii de Campan. ann. 1210. ex Chartul. S. Bertini fol. 807. Cum hoc dono omnes generaliter presbyteros et omnes clericos a Porragio absolvo. Vide infra Portagium 3. et 7.

† **PORRATA**, ut mox Porrecta. Consuet. MSS. Solemniac.: In festo Cathedrae S. Petri cornutas, sepias et anguillas cum Porrata. Ibidem: In festo sancti Eligii sepias et roniolos et anguillas cum Porra. Rursum: In festo SS. Crispini et Crispiniani martyrum, Porratam. Vide Porrata.

• **PORRECTA**, Jusculum ex poris confectum. Gall. Porrés. Miracula S. Galterii Abbat. Pontisarenensis num. 26. [15.]: Qui insufflans in faciem ejus, dicit, Hoc modo Porrectam tuam calidam sufflando refrigerabo. [Vide Porrata.]

† **PORRECTURA**, Altitudo, in Gasp. Barthii Gloss. ex Baldrici Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 199.

• **PORRECTUS**, Porrus, leguminis species, Gall. Porreau, vel potius Legumen quodlibet. Vide supra in Porata 2. Charta ann. 1256. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 416: Dictus prior concessit abbati et conventui memoratis, quod ad solvendum decimas de oleribus aut Porrectis crescentibus in clauso suo apud Carlton, non exigat. Vide Porrecta.

• **PORRECTUS**, in Libert. Montisol. ann. 1312. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 500. art. 8: De fenestris et hostiis in locis debitis faciendis, sine alterius injuria et Porrectibus solaciorum et tectorum, etc. Ubi ex Reg. 143. Chartoph. reg. ch. 172. lego divisio vocibus, et pro rectibus, etc. Id est, pro ductibus aquarum.

† **PORRELAGIUM**, f. pro Porcellagium. Charta Philippi II. Reg. Franc. ann. 1170. apud Perardum in Burgundicis pag. 244: Et in universa terra ejus non habet talliam vel Porrelagium, etc.

† **PORRESTARIUM**, pro Potestativum, dominium, in Charta Attonis Vicecom. ann. 942. apud Stephanot. tom. 1. Antiquit. Bened. Occitan. MSS. pag. 500: Concedo... totum alodium et totum Porrestarium de villa et de omni parochia S. Salvatoris de Bruera. Infra: Concedo... totum alodium, et totam Potestatem et dominium de predicto honore de Brucia.

† **PORRETA**. Vide Ferrara.

• **PORRETANI**, Gilleberti Porretani Episcopi Pictavensis sectatores, de quo Otto Frisingensis lib. de Gestis Frider. cap. 46. 47. et alii apud Baron. ann. 1147. Bethum et Sammarthanos. Ebrardus Bethuniensis contra Valdenses, cap. 1. pag. 49: Ne simus Nominati in hoc, sed potius Porretani De Gilberto, Alanus de Insulis lib. 4. Anticlaudian pag. 50:

Illic castra tenet, et eodem milite in arte Glibertus saltu fallaci transiit artem.

Vide Metalogicum Joannis Sarisber. lib. 2. cap. 17.

† **PORRIGIUM**, κίτρον, ἢ ἐν τῇ κρητῇ ἰσκαρία, in Gloss. Lat. Græc. Porrigio apud Nonium cap. 2. 701. Horat. lib. 2. Sat. 3. 126. et Juvenal. Sat. 2. 79. Porri, teigne, rache, roigne, in Gloss. Lat. Gall. Sangern.

• **PORRITUS PORRUS**, Minoris, ut videtur, species, porrus communis. Gloss. Cæs. Heisterbac. in Reg. Prun. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim. pag. 671. Col. 1: De porro Porrito mundat in hortu agrum j. de porro majore agrum j. et dimidium.

• **PORROLOSCENCIA**. Vide supra Perrorescencia.

• **PORRUM**, Baium, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Est autem Clava species, quæ Porre nuncupatur, in Lit. remiss. ann. 1451. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 32: Icellui Boare, qui avoit en sa main une massue ou Porre, vint au dit Santoret, et d'icelle massue ou Porre frappa icellui Santoret par la teste;... et be la donat sur le cap ung coup de Porro.

† **PORRUS**, Verreca, Gall. Porreau. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 138: Cujus manus erant plene Porris et fere ex eis consumptæ. Erant porri isti ad instar ulcerum.

• **PORSANUS**, a vulgari Porsain, pro Porcianus. Lit. Caroli V. ann. 1375. pro eccl. colleg. S. Galli de Lugiaco dioc. S. Flori in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 41: Per magistrum aut custodes monetarum nostrarum de sancto Porsano, etc. Porsain, Porcellus, inter redit. comit. Namurc. ann. 1265. ex Reg. Cam. Comput. Insul. sign. Papier velu fol. 22. r. Et si a li cuens a le cort saint Jakeme trois Porsain tan à la volente le conte.

• **PORSEAMENTUM**, PORSIAMENTUM, Idem, ni fallor, quod Percursus, facultas nempe ponendi pecudes suas, et eas pascendi in alterius domini, quocumque percursus erat, pascuis; nisi sit facultas pascendi porcos in silva. Chartul. feod. episc. Aurel. fol. 262. v: Tement in feodum... septem modios cum dimidio seminaturs terræ, cum herbergagio et Porseamento. Ita rursum infra non semel. Ibidem fol. 272: Item Guillelmus de Marvillier miles tenet a dicto Petro de Varannis herbergagium de Marvillier cum Porsamento.

• **PORTÆ**, Angustia itinerum, quas Hispani Portus vocant: rā oriva sulai, Græcis scriptoribus; Clausura, Latinis recentioribus. Jornandes de rebus Geticis cap. 7: Nam locatum ræcius, (mons) qua disrupto jugo vallis hiatus patebat, nunc Caspias Portas, nunc Armentas, nunc Cilicas, vel secundum locum quas fuerit, facit, viz tamen plastro meabilis, lateribus in altitudinem utrimque directis, qui pro gentium varietate diverso vocabulo nuncupantur. Otto Frisingensis lib. 1. de Gest. Frider. cap. 32: Igitur Rex ad Portam Mesiam 70. pugnatorum militis vel amplius habens, erupit, in

campoque inter Portam præfatam, et fluvium Lithale, castra posuit. Porta S. Basilii, in Expeditione Asiatica Friderici I. Imp. pag. 64. Porta Hispania, apud Rogerum Hovedenum pag. 690. quæ vulgo Portus aliis Scriptoribus dicitur. Porta Ruscia, apud Rogerium de Destruct. Hungaria cap. 14. Ita Portas usurpant præterea Albertus Aquensis lib. 1. cap. 8. lib. 3. cap. 5. lib. 10. cap. 36. Raimundus Montanerius cap. 207. et alii.

† **PORTA**, Teloneum quod ad portam exigitur. Portaticum. Charta Petri Episcopi Atrabatensis ann. 1104: Sibi tamen de assensu nostro retinuit in vita sua in parte districti, quæ dicitur strata, exercitum, cavaltheriam, talliam, altam justitiam, Portam, et calcetam in porta, etc. [Charta inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 90: Denique tunc proclamavi et leasdas quas fraudulenter et violenter, sicut audistis, mihi abstulerat, et Portam et medietatem mensis Octobris de tertio salis.] Vide Portaticum.

• Qui ab hac exactione immunes erant, libertatem habere in porta dicebantur. Charta ann. 1204. ex Tabul. Episcopat. Massil.: Libertatem quam Rex Jerusalem Baldwinus fratribus S. Samuelis ordinis Præmonstrat. dedit in Porta, funda, cathena, pondere et mensura, ut possent emere, vendere et intrare et exire per totum regnum Jerusalemitanum.

• **PORTA**, Tribus vel urbis Regio vocatur apud Mediolanenses et Italos. Sigonius lib. 6. de Regno Italiz, de Ottone I. Mediolanensium civium alios in tribus urbis, quas illi Portas vocabant, et agri pagis, quos Plebes nominabant, Capitaneos instituit. Vetus Charta apud Camillum Peregrinum in Dissertatione Italica [apud Murator. tom. 5. pag. 235. edita.] de notione hujus vocis: Ut primum Presbyteri Portæ Sunimæ, Clerici simul cum Laicis ad Episcopum descenderent. Liber inscriptus Flos forum: Isto tempore et per longa tempora ante, Archiepiscopus Mediolani erat Dominus spiritualis et temporalis Mediolani, et regebatur civitas per Consules datos per Archiepiscopum, quibus enssem ipse dabat, cum regere inciperet; aliquando per Capitaneos factos per Archiepiscopum in qualibet Porta specialis parentela regebatur. Mox addit unicuique Portæ, sive regionis fuisse vexilla propria, quorum colores et figuras describit. Occurrit non semel in Statutis Mediolanensib. Vide Falconem Benevent. pag. 209. 229. et Ottonem Morenam in Hist. Rerum Laudensium pag. 70. 75. 78. 96. [Savin. Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 4. cap. 28. sect. 8. nott. 116.] et alibi.

† **PORTA** diversa nonnulli notione in Ogerii Panis anal. Genuens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 6. col. 406: Papienses vero audito hoc equitaverunt cum Portis quinque solummodo militum et peditum, etc. Ubi porta pro militum turba videtur accipi.

• **2. PORTA**, pro Aula regia apud Orientales, vox antiquissima; quod testantur Xenophon et Plutarchus, ut legitur in Mercur. Franc. tom. 1. Dec. ann. 1736. pag. 2617.

• **3. PORTA**, Domus hospitum in monasteriis, quod ad portam monasterii extracta esset; eadem de causa Porta apud monachos appellabatur Locus, ubi pauperibus elemosynas distribuebantur; sed et reditus ejusmodi elemosynis assignatus. Charta ann. 886. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 358: Quis-

ciacus cum integritate, et Cociacus, quas ipse fratres de portione sua ad Portam deputaverunt accipiendis monachis et ceteris familiaribus suis. Alia ann. 900. ibid. pag. 488: De nominatis villis vel locis, seu etiam ex villis ad hospitale nobilitum, quod Porta vocatur, portiones, quod quidam diminuerunt, prout in Charta Theob. comit. ann. 1350. in Chartul. Campan. ex Cam. Gompuf. Paris. Item, acquista ad usum Portæ Clarevalensis pro pauperibus, sunt ista que sequuntur: medietas grostarum et minutatum decimarum de Bretenaio, de Condes, de Joncherio et de Domo Armandi, quas decimas habet Porta Clarevalensis a Renerto de Amborivilla. Alia Maria dom. de Nantholio ann. 1251. ibid. fol. 380. v. col. 1: Aumona au lit de la mort messires Gaucher li Grantz dix livres de Proverisens chascun an à la Porte d'Igni, por doner cotes as mesiaz de sa terre. Vide infra Portaria.

PORTA, Munus ipsum Portarii Monastici, seu quod ad portæ officium pertinet, apud Adalardum in Statutis Corbeiensibus pag. 8. 19. et Harulfum lib. 3. Chron. Centulensis cap. 19. pag. 516. in privilegio Monasterii Atrebatens. concessio in Conc. Vermeriensis circa ann. 886 etc.

4. PORTA, Custodia ad portas castri vel excuriæ, ut videtur. Stat. Carcasson. ann. 1411. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 609. art. 10: Las portas acostomadas solo eser de vint jorns, et pueys per la reso dels Senteniers de las guerras, et per la voluntat del Conestable, fors excretas en notas de maniyras de cascan Conestables, etc.

5. PORTA, Porticus, locus coopertus, ubi merces venim exponuntur. Charta ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carnot. Fominibus autem villæ Villonis et Capelle regis, Portas et fenestras erigere, ad residendum et hospitandum, concedo et concessi. Vide infra Porticus 2.

6. PORTA, Lignearum regularum compages, Gall. Chassis. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus duas Portas coralli paraventi ejusdem camras, non affras in eorum locis.

PORTA AUREÆ, dictæ in majoribus civitatibus portæ præcipuæ, per quas solennes ingressus vel processus fieri solebant ut Constantinopoli Porta aurea, Græcis πύλη χρυσή, de qua copiose egimus ad Willharduinum num. 129. et in nostra Constantinopoli Christiana: Romæ apud Ottonem Frising. lib. 2. de Gest. Frider. cap. 22. et Guntherum lib. 4. Ligurini: Hierosolymis, in Gestis Francor. expugn. Hierusalem pag. 572. Thessalonica, apud Joannem Camentiam de excidio Thessal. cap. 24. Ravennæ, etc. [Eadem notione Mestre porte usurpat le Roman de la Rose MS.: C'est assavoir que Dangier porte La clef de la plus mestre porte.]

PORTA ARGENTEA Basilicæ S. Petri Romæ apud Anastasium in Sergio II. P. et Paulum Diac. lib. 4. Chr. Casin.

PORTAS ABSTRAHERE. Libertates concessæ urbi Barenon. a Petro Rege Arag. ann. 1285: Dominus potest emphyteante abstrahere auctoritate propria Portas, si non solvit ei censum die statuto. Item si non firmat sibi jus, potest abstrahere Portas.

PORTARUM AMISSIO, Genus poenæ, qua quis domum suam claudere tenebatur. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1351. tom. 2. Ordin. pag. 479: Obediunt et obtinebant sub poena quin-

que solidam Turon. domino nostro Regi danda, aut per Amisionem sportarum hospitiorum suorum, etc. Supra: Ad hoc possint compelli... capite pignoris, et clausura eorum hospitiorum. Quæ loquendi formula apud nos in usu est erga mercatores, quibus mercaturas exercere prohibetur, si enim tabernam claudere, Gall. Fermer boutique, dicuntur.

PORTAS APERTAS conscribere, Testamento aut tabulis manumittere. Lex Ripuar. tit. 61. § 1: Si quis servum suum libertum fecerit, et civem Romanum, Portasque apertas conscripserit, etc.

Qua loquendi formula significabatur libertas manumisso data eundi quo vellet Leg. Willelmi Nothi: Si quis velit servum suum liberum facere, ostendat ei liberas Portas et vias, etc. Vide Manumissio, pag. 241. col. 1.

PORTA APERTE, in Charta Alaman. 7. sub form. manumiss. unæ hodie Passports dicimus. Spelman.

PORTA CARCERIS, Quæ Remis ad publicam ambulationem hodie ducit. Necrol. canon. regul. S. Dion. Rem. ex Cod. reg. fol. 8. r. Obiit Ermenricus canonicus S. Marti, qui dedit nobis furnum ad Portam carceris.

PORTA ECCLESiarum reliquiis Sanctorum consecratæ, vel non consecratæ, in Legibus Longobard. lib. 1. tit. 9. § 30. [Ludov. P. 10.] in Capitularib. Caroli M. lib. 4. cap. 13. [in Capit. 1. Ludovic. Pii ann. 819. cap. 1. et in Can. Isaaci Episcopi Lingon. tit. 2. cap. 2.]

PORTA LABILIS, Cataracta, vulgo Heras. Charta Rogeri episc. Camerac. ann. 1180. ex Tabul. ejusd. eccl.: Concessimus eis (portam) habere perpetuo hac ratione, quod eam validam facient et bene munitam, turres desuper constructa et Porta labili, ponte quoque levaticio ante posito: Quæ etiam notione intelligenda Porta levatura.

PORTA LEVATURA, Pons publicus ad portas urbium. Hist. Cortusior. lib. 5. cap. 5: Qui calata Porta levatura, seu saracenesca, inter utramque partem vivus emansit inclusus. Lib. 7. cap. 16: Sed propter Portam civitatis, quæ erat levatura, non fuerunt auri intrare successus. Lib. 1. cap. 18: Calatis suis pontibus levaturis, processit in hostes. Vide Porta labilis.

Porte coulant, pro Cataracta, porta pendula, occurrit in Poemate de la Rose MS.:

Si a bonnes Portes coulant,
Por faire ouas de hors dolant,
Et por els prendre et retesir
S'il coulent avant venir.

PORTA MAGISTRA, Præcipua, primaria. Mestre porte, in Poem. de la Rose Ms. Missage S. Joan. in valle ann. circ. 400: Intran per magistram Portam ecclesie.

PORTA PARADISI. S. Wilhel. Constit. Hirsaug. lib. 2. cap. 50: Si est Papa vel Rex, vel Pater monasterii, qui suscipitur, totus conventus usque ad Portam paradisi progreditur, etc. Vide Paradisus 1.

PORTA POPULOSA, in jure Hungarico domus habens justam integramque familiam. Albert. Molnarus.

PORTA REGIA. Vide Regis.

PORTA REGULARIS, Monasterii janua. Litteræ ann. 1216. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 519: Domus prepositus unam sextariam panis stigmati elemosynario, quam idem elemosynarius omni die ad Portam regularem distribuat pauperibus et egenis.

PORTABILIS, Qui potest portari, Gall. Supportable. Sidonius lib. 8. Epist. 11: Difficilis aditu, cum facilis inspectu; et portandus quidem, sed Portabilis. S. August. Epist. 84. ad Paulinum: Onus tolerabilis et Portabilis.

Dicitur de rebus quæ facile transferri possunt. Charta ann. 1296. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5189. fol. 282. v. Facimus nos in solidum fidejussores, principales debitores et redditores in pignoris sufficientibus. Portabilibus et ductilibus, reddendis et deliberandis apud Castellionem. Alia Gilon. de Flaglaco milit. in Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 202. v. col. 1: Tradam et deliberabo gagia sufficientia et Portabilia, etc.

PORTACIA, ἀνδράγην, in Gloss. Lat. Græc. Cod. Sangerm.: Portacia, ἀνδράγην, ἀδραγάνου.

PORTAGIARIUS. Vide Portaticum.

1. PORTAGIUM, Delatio vel portatio rei alicujus, in Statutis Gildæ Scotticæ cap. 44. locum vide in Requiris. Charta ann. 1206. ex Tabulario Ecclesiæ Carnotensis num. 49: Prædictas autem decimas et campipastam idem Miles et heredes ipsius ad dictam granicam deferre tenentur, sed a gravi excussi Portagio remanebunt immunes.

Portage, Facultas merces transvehendi etiam per mare. Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 10. v. ad ann. 1346: La premiere chose, qu'il vous plaise otroyer audit commun, de Genes le treffe et le Portage par mer des marchandises, que l'en porte de vostre royaume oultre mer, en tele maniere que nul autre entre ci et dix ans ne s'en mesle dudit Portage, que les gens du dit commun.

2. PORTAGIUM, Portage, in Regesto peagiorum Bappalmæ, sumitur pro ea præstatione quæ exsolvitur pro mercibus quæ colloportantur. Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1222. ex M. Pastoralis Eccl. Paris.: Servitium Portagii novi Episcopi per tres milites episcopatus, etc. [Ubi de solemn. ingressu Episcopi agi videtur, qui militum humeris tum portabatur.]

3. PORTAGIUM, Idem quod Portarium, seu præstatio ad urbium portas. Vide Portaticum.

Interdum idem quod Pedagogium, nostris, Pourtagis, eadem acceptione. Charta ann. 1210. ex Chartul. B. M. de Josephat: Ego Guillelmus de Veteri-ponte et filii mei... concedimus et quietum clamamus pauperibus monachis de Josephat Portagium, quod capiebamus ad portam Curaville de quadrigis eorum venientibus de memoribus et transsuntibus Curaville. Alia Phil. Pulc. ann. 1301. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 182. v. col. 2: Viginti libras, quas idem Guillelmus de Villerceyo percipiebat annuatim in pedagio seu Portagio vinorum villæ Trecentis. Dix livres de terre... sur le Pourtagis de Troyes, c'est assavoir cent souls au paiement de la foire froide de Troyes, et cent souls au paiement de la foire chaude de Troyes, in alia ibid. fol. 183. r. col. 2. Vide infra Portus 8.

4. PORTAGIUM, Salarium ejus qui urbis portas aperit et claudit. Statuta Communis de Montesquivo ann. 1806: Erit autem ipsorum (Consulum) officium portas claudere dicti castri... claudere et aperire per se vel per alios... nulla Portagio vel alio emolumento... inde Pertendo.

5. PORTAGIUM, Capacitas, Gall. Port, portée d'un vaisseau, quantum navis continere et vehere potest. Charta Henrici

IV. Reg. Angl. ann. 1406. apud Rymer. tom. 8. col. 489: *Nec non naues et nauiculus guerrinas necessarias, cujuscumque Portagii fuerint, quotiens necesse fuerit congregandi, etc.*

6. **PORTAGIUM**, Officium portarii seu illius, qui portas urbis vel castris custodit. Charta ann. 1376. in Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angl. ex Cod. reg. 8987. 4. fol. 36. r.º: *Officium gaugati et officium turrarii et Portagii castris regii Burdegalenis.*

7. **PORTAGIUM**, Tributi genus, quod ex domibus et terris exigitur, nostris *Portage*, eadem acceptione. Charta ann. 1276. ex Tabul. episc. Paris. : *Quæ (domus) onerata est in uno modio vini capitalis census et tribus obolis Paris. pro Portagio.* Alia ann. 1283. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 154. r.º col. 2: *Item vij. solz, x. den. à la S. Jehan, deus chapons. ij. solz pour Portage de trois ans en trois ans sur xxij. acres de terre. Item vj. solz à la S. Jehan et ij. solz pour Portage de trois ans en trois ans sur dis et oict acres de terre.*

Alia notione, forte pro quodam condimento, *Portage* pluribus legitur in Comput. pitenciarum. Germ. Prat. ann. 1374. ex Bibl. ejusd. monast. : *Item le Dismanche que l'en chante en sainte eglise Domine, ne longe factas, pour la pitence du convent d'alouses salées et quatre rouges pour mans. l'abbé, ix. solz. Item pour Portage et moustarde, trois solz. An legendum est *Poreage*? Vide supra *Porta* 2.*

8. **PORTAGIUM**, Quod ad portas carceris ab incarcerando exsoluitur. Pactum inter Rob. II. ducem Burg. et capitul. Cabilon. ann. 1280. inter Probat. tom. 2. Hist. Burg. pag. 78. col. 2: *Concedimus quod homines ipsius ecclesie, ducti in castellum Cabilonense, non teneantur solvere de cetero quatuor denarios assuetos solvi de Portagio, nisi capii fuerint pro facta proprio.*

9. **PORTAGIUM**, apud Lugdunenses dicitur *Portio*, quam dominus feudalibus in censibus annuis concedit illis, qui illos suo nomine exigunt. Ita D. Aubret in animadversionibus suis.

PORTAGO, idem quod supra *Portagium* 3. Charta ann. 1096. inter Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Homines que venerint de fora parte, dent Portagine, de equum aut de equa venders, duodecim denarios; et pro nullo abere, que venditus fuerit per minus de duodecim denarios, non dent inde portaticum. Nullus homo sit ausus postea que requirat eum per mal scilicet de suo Portage.*

PORTALE, Porta, Nostris *Portail*, vel *portal* vocant portam ampliorum, decumanam, cujusmodi sunt urbium. Charta Ludouici VII. Reg. Franc. ann. 1173: *Concedimus etiam licentiam (burgum) claudendi muris et vallibus atque Portalibus.* Charta Joannis Episcopi Magalonensis ann. 1238: *Item concedimus vobis Portale Montispessulani et anteportale, et claves ipsorum, ut libere vos et vestri introeatis et exeatis de nocte et de die, et intromittatis illos quos videbitis intromittendos, et utamini ipsi Portali et anteportali, et clavis ad voluntatem vestram.* Alia ann. 1282: *Licet etiam eidem Episcopo (Magalonensi) in parte sua juxta domum suam murum villæ aperire, et ibi Portale facere... cujus claves illi custodiant.* [Instrum. ann. 1347. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 6.] *Item injunxerunt dicto cellarario, quod muezam que est super Portale de Burgo dicti burgi de*

Monte faciat preparari. Charta ann. 1358. ex Schedis Cl. V. Lancelot: *Volens quod specialiter per Portalla dicti loci, in dicto loco nullum periculum possit in aliquo evenire, claves omnium Portallium dicti loci, videlicet Portalis de Teuleria, restituit. Sic quod dicta Portalia claudant in occasu solis, et ea aperiant in ortu solis.* Occurrit in alia Petri Episcopi Massiliensis ann. 1163. apud Sammarthanos, [in Annual. Genuens. Barthol. apud Murator. tom. 6. col. 447. in Statut. Massil. lib. 5. cap. 11. et in Hist. Eccl. Meld. tom. 2. pag. 286.] Charta ann. 1427. apud Thomasserium in Consuet. Bituric. pag. 128: *Lasdit Bourgeois seront tenus de garder la porte ou Portail de ladite ville, et y faire la requeste par nuit, etc.* [Le Roman de la Rose MS. :

Et si y a quatre Portaus
Dont le murs est espés et haus.

Le Roman de la guerre de Troyes MS. :

Des mois tel plein et entiers
Avoient Orli sus as Portaus
Que n'en estoit cinsu vassals;
Frisqs ni leisoit portes ouvrir,
Qui les attendoit venir.]

PORTALE, Vestibulum, atrium. Acta SS. Junii tom. 2. pag. 61. de SS. Quatuor Mart. Gerund. : *Cum magno timore intus Portale intravit, et ipsum portale jussit cum lapidibus et calce claudi.* Adde Processum de B. Petro Luxemb. tom. 1. Julii pag. 566. Pro vestibulo domus, seu porta ejusdem ampliore in Litteris ann. 1376. apud Knippenberg. Hist. Eccl. Ducatus Gelariæ pag. 104: *Assignaverunt... totam aream... cum muro ipsam includente, cum capella, cum hospitali, cum Porta ac domo sua... e. cepto tamen quod domum cum Portali in ipsa sitam area... dom. Werneri reservavit.* Transactio ann. 1233. ex Schedis Præsid. d. Mazaugues: *Ut quoties fusta necessaria fuerit... ad edificandum vel reficiendum domos suas, vel Portalia, vel clausuras, etc.*

PORTALE CAPELLA, Quæ ad portam monasterii sita. Instrum. ann. 1229. apud Stephanot. tom. 13. Fragm. Hist. MSS. pag. 459: *Missam ibidem in capella Portali, seu de porta audivit, prædicavit, indulgentiam dedit, etc.*

1. **PORTALERIA**, Porta, idem quod *Portale*. Charta ann. 1333. ex Bibl. reg. col. 2: *Inveniens baculum seu astellom dicti domini archiepiscopi in quadam porta seu Portaleria orti, etc.*

2. **PORTALERIA**, Cenaculum, tabulatum, Gall. *Étage, appartement*. Charta ann. 1308. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 123: *Item hospitium, in quo est furnus, et sunt quinque Portaleries inter saculos et solerios. Hospitium, in quo sunt septem stagia inter saculos et solerios.* Alia ann. 1322. in Reg. 93. ch. 241: *Super quodam hospicio Joannis Amorosii aventurerii, continentis octo Portalerias, sito ante domum caritatis in jurisdictione dom. viccomitis (Narbonensis). Denique alia ann. 1378. in Reg. 118. ch. 286: *Item acquisivit... a Guiseta de Cambanis... terram francam, alodialem, cum quadam area et crosco contigua, et cum quadam Portaleria in area.* Vide *Portallum* 1.*

PORTALETUM, dimin. a *Portale*, porta minor. Stat. ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 47. col. 2: *Item visitando dictum fortalicium, dictus commissarius ordinavit, quod porta sive Portaletum aperitum et constructum in muro novo, lapidibus fortiter claudatur.*

Porteletta, in Ch. ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb. Vide *Portalguerium*.

PORTALGUERIUM, dimin. a *Portale* minor porta, Massiliensibus *Portalet*. Statuta Massiliens. lib. 5. cap. 37: *Inhibent firmiter ne aliquis Massilie præsumat edificare, vel bastire a via illa publica, per quam itur ab Ecclesia S. M. de paradiso apud S. Victorem usque ad Portalguerium majus versus portum.*

PORTALHETUM, Ostium, Gall. *Guichet*. Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 261. col. 1: *Solvit eidem pro tribus baguis necessariis Portalheto portæ Rodæ, etc.* Vide infra *Portallus* 3.

PORTALIS, Qui portæ urbis curam habet, ut videtur D. Secousse. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1355. tom. 4. Ordin. pag. 340: *Tenore presentium mandantes, ut dictos consules consulatum, domum, sive domos, Portales, claviungue (claviumque) detentores manuteneant.* Potest tamen et de portis amplioribus intelligi, ut supra *Portale*.

1. **PORTALLUM**, in Tabulario Ecclesie Brivataensi sub ann. 1253. 1256. Demuncula.

2. **PORTALLUM**, Idem quod *Portale*, nostris *Portail*. Ordin. Johannis Reg. Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordin. pag. 62: *Pro... edificatione seu reparations murorum, turrium, Portallorum, fossatorum, etc.* Adde tom. 4. pag. 324.

PORTALLUM, Vestibulum, atrium, Gall. *Parvis*. Charta ann. 1192. inter Instr. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 51. col. 2: *Portalli usus quod est inter ecclesiam S. Stephani et hospitale præparium, communis civibus et burgensibus: ita ut sine contrarietate tempore pacis, eorum omnibus pateat aditus.*

PORTAMENTUM, vox Italica, actio, agendi ratio, nostris *Comportement*. Bartholomæi Annal. Genuens. ad ann. 1238. apud Murator. tom. 6. col. 479: *Ad preces communis Januæ (papa) subarxi ecclesiam Nauli episcopo Savonæ, et civitatis Episcopum Albinganensem, pro malo Portamento quod ipse fecerat pro Communi Januæ in negotiis Ripariæ ad curiam suam.* Vide *Portare* 1.

Charta Raimi comit. Tolos. ann. 1212. ex Cod. reg. 8407. 2. 2. fol. 104. r.º: *Affectantes redire ad gratiam et pacem ipsius karissimi dom. nostri regis, ut cum bono Portamento nostro adversariorum nostrorum linguas reprimamus.* Alia ann. 1387. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 331: *De quorum (servientum) legalitate et Portamento inter alios bonum testimonium perhibebatur.* Vide infra *Portus* 5.

PORTAMENTUM ARMORUM Charta Gallica ann. 1313. apud Rymer. tom. 8. pag. 447. inscribitur: *De prærogativa Regis super Portamento armorum.* Vide *Portatio*.

PORTANAGIUM, ut *Portaticum*. Vide in hac voce.

PORTANARIUS, *PORTENARIUS*. Idem qui *Portarius*, Janitor, sic de hoc officio Monastico usurpat Ekehardus de Casibus S. Galli cap. 10. pag. 82: *Nam cum Portanarius esset, de voluntate ipsius, ipsa cum eo prædie secreta conducebat.* Levoldus Northovius in Chronico Markano pag. 15: *Qui postmodum castrum de Altona Portenarius fuit.* Adde Goldastum tom. 2. Rerum Alemannic. pag. 189. in margine *Portanario* eadem notione dicunt Itali Jacobus Passavantius. *Venne alla porta del ministero, et domando il Portanario.*

PORTONARIUS, Porta custos, *Portarius*. Statuta Vercell. lib. 1. fol. 6. v.º.

Teneantur potestas et ractores... tenere portam et octia et domus habitacionis sue aperta a mane usque in sero, ita quod possit ad ipsum accessus haberi, et volentes ei loqui, audire, et nocte tenere et habere Portonarium qui pulsantibus aperiat. Ibid. lib. 5. fol. 123. v. Item quod omnia inventa portari sine licentia vel bullata dicti domini iudicis auferantur per Portonarios portarum civitatis Vercelliarum et teneantur consignari iudici ea die vel sequenti, sub pena solidi. xx. Pap. pro quolibet Portonario vel custode.

PORTENARIUS, Dignitas in Ecclesia Coloniensi, cu. portarum ecclesie et chori cura demandata erat. Codex MS. quotidianarum distribut. Capit. Colcn. ex Bibl. Atrebat. : Octo officii scilicet decano majori, subdecano, choriapiscopo, scholastico, cellerario, cantori, Portenario majori, Portenario minori, cuiuslibet ipsorum datur una carrata vini.

Obtinuit etiam hæc dignitas in Ecclesia Fuldensi, ut constat ex Charta Berthoi II. ejusdem loci Abbatis. Cum dilectus noster Berthous decanus et Portenarius ecclesie nostræ majoris consideraret bona, etc.

PORTUNARIUS, pro Janitore, non pro eo qui portorium exigit, ut vult Lindembrogus, videtur usurpari in Leg. Longob. lib. 1. tit. 25. § 14. 15. 16. 17. [Rothe. 270. sqq.] ubi agitur de Fortunario qui mancipium transposuerit, quod scilicet ejus custodia commendatum erat, quod verba § 17. satis declarant: Quia postquam cognovit quod fugax erat, si eum tenere non potuerit, mox innotescere aut antea errare debuit. Et § 16. Portitor appellatur: ubi Edictum Rotharis Regis tit. 20. 21. 22. habet Portonarius. Litem dirimere videtur doctiss. Murator. tom. 1. part. 2. pag. 38. ex Leg. Rotharis Reg. tit. 270. qui ex Codice Ambros. ita inscribitur: De Portonariis qui super flumina portum custodit. Si quis Portonarium pulsaverit, quod fugacem hominem transivisset, et Portonarius negaverit, ita decernimus, ut Præbeat sacramentum solus, quod ad conscientiam ipsius non pervenisset, quod fugitum hominem aut furem transposuisset, et sit absolutus a culpa. Qui vero nesciat janitor eum esse furem vel fugitivum, qui ejus custodia commendatur? Præterea de fure hic sermo est qui extra provinciam cum furto aufugere tentat. Portonarius itaque eo loci cum Muratorio intelligendus Nauta, sive custos navis, per quam viatores ad ulteriorem fluminis ripam transmittuntur. Hujusmodi navigia Portus et portora appellantur etiamnum apud Italos, quorum nautas Portonarios vocant, eodem teste. Vide Pontones.

PORTANELLUM, Portula, ostiolum. Epistola Petri Archiep. Narbon. ann. 1348. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1386. Modicum Portanellum portarum dicte ecclesie pro nobis aperiri fecerunt, per quod viz et cum difficultate ac pressura intrare potuimus ecclesiam.

PORTANERIUS, qui vectigalia in portu exigit. Stat. Avenion. ann. 1343. cap. 110. ex Cod. reg. 4659. Statuimus quod tempora pacis Portaneri portus Rodani et Darentie, etc. Vide Portanarius.

PORTAPAZ, vox Hispanica, nostris Porte-paix, Instrumentum quod inter Misarum solemnia osculandum deferretur. Concl. Limanum ann. 1341. inter Hisp. tom. 4. pag. 659. Nec pro Regibus, neque gubernatoribus secularibus, nec aliis personis secularibus... datur (pax)

per pacem, sed per tabellam, vulgo Portapaz. Vide Paz pag. 229. col. 1.

INVENTAR. ann. 1416. in Cam. Comput. Paris. fol. 18. v. Un porte-paix d'or, ou il a un cristal rond au milieu et dessous une Trinite.

PORTARATICUM. Vide Portaticum. PORTARE. Auctor Hist. Miscellæ hæc Theophanis, τὸ σπαρτὴρῆσαι καλῶς, sic reddidit, qui se bene Portaverat. Phrasis Gall. Qui s'était bien comporté. [Regimina Padum ad ann. 1326. apud Murator. tom. 8. col. 439: Et ductus Potestas cum capitaneo Theotonicorum, male se Portabant inter partes. Vide Portamentum.]

Se porter, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 137. Chartoph. reg. : Laquelle femme s'est Portée très-désordonnée. Se mesporter, in Lit. ann. 1351. tom. 3. Ordin. reg. Franc. pag. 577. art. 14.

PORTARE, Ponere, dirigere, in lib. 3. de limit. Christi cap. 4. num. 4: Quidam Portant suam devotionem solum in libro, quidam in imaginibus, etc. Eadem notione Porter usurpant Galli.

PORTARE, Asportare, auferre, Gall. Empo-ter. Tabul. S. Albini Andegav. : Occiderunt anachras hominum S. Albini et Fortaverunt, et sui homines intraverunt per violentiam in vineas monachorum, et viatores verberaverunt et racemos Portaverunt.

PORTARE, Ferre, sustinere: dicitur de oneribus et impensis, quibus aliquis obnoxius est. Capitul. gener. S. Pontii Thomer. ann. 1362. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 92: Quæ omnia onera transferantur et supportabuntur ad et per prioratum et per dictum priorem S. Crispini, cum aliis etiam oneribus predictum prioratum S. Crispini Portare solitum consentiant. Infra: Pro aliis oneribus predictis et aliis triusque consuetis asportare, etc.

PORTARE SE, se habere Gall. Se comporter. Charta Richardi Regis Angliæ ann. 1156. apud D. Brussel tom. 2. de Usa feud. pag. xiv. Et ex illa metà, sicut se Portabit, usque in Secanam, etc. Vide Proportare.

PORTARE, Jus habere cogendi, compellere. Charta ann. 1265. in Chartul. ecel. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 286. v. Qui habebit parvum molendinum, Portat homines suos pro molendo in suo molendino... Quilibet dominorum Portat homines suos rant, bant, justitiam, etc. Alia ann. 1361. ibid. fol. 210. v. Dominus qui habebit parvum molendinum, habet jus exinde, ut ipsius homines in dicto molendino molere teneantur... Quilibet dominorum habet in hominibus suis raptum, sannum, justitiam, etc.

PORTARE, Debere, certis præstationibus adstringi. Charta ann. 1304. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 135: Si forte aliquid, quod venditiones Portet, vel per elemosinam, vel alio modo ad manus predictæ ecclesie devenit, infra annum sine contradictione vendere tenebitur. Alia ann. 1269. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. : Item dimidium modium vini unagui ventas Portante, etc. Alia ann. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 78: Item sexdecim libras, viginti denarios et obolum Paris. annui census, Portantis vinum et ventas. Domus de xij. solidis in parvis censibus, Portantibus laudes et ventas, in Ch. ann. 1352. ex Lib. pitent. S. Germ. Prat. fol. 101. v. Galli dicitur, Portant lods et ventas.

PORTARE, Castigare. Vita S. Berth. tom. 6. Jul. pag. 480. col. 2: Quem prop-

terea vir Domini frequentius vehementiusque ceteris increpare et castigare studebat. Sed cum diu, multumque increpatus et Portatus incorrigibilis appareret.

PORTARE, Habere, re aliqua affici. Instr. ann. 1367. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 188. col. 2: Et sciatis pro certo, quod ex præmissis Portio magnam dolorem et Portabo, quousque sit perquisitum et facta justitia de præmissis.

PORTARE SE HEREDEM, Phrasis Gallica, Se porter héritier, Gerere se ut heredem. Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 185. v. Fuit mentio dactorum liberarum, quod ipsi Portarent se tamquam hæredes dicti defuncti patris sui.

PORTARE ANTIPHONAM, Illam alicui præcinere. Cærem. Ms. vetust. eccl. Carnot. : Ille qui cantat inviatorium, servabit chorum ad Laudes, etc. et in quintum statum Portabit antiphonam ad Benedictus.

PORTARE AD COLLUM, De minutis institoribus dicitur, qui fune ad collum suspensio merces suas præferunt. Telo-neum Episcopat. Autiss. : De illis qui portant ad collum. Omnes qui Portant ad collum sunt immunes de ob. Sabbati.

PORTARE AD POIS, ibidem, dici videntur dossuarii propolis, qui merces suas in dorso circumferunt. De illis qui Portant ad pois. Omnes de villa Portantes ad pois debent XVIII. den.

PORTARE FIDELITATEM, Fide adversus aliquem teneri, constringi. Charta inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 29: Qui homo erat ecclesie, et meus, et fidelitatem Portare mihi debebat, et veritatem dicere.

PORTARE TABULAS prohibuit in plerisque Regum nostrorum Edictis quæ ad rem monetalem spectant. Litteræ Philippi VI. ann. 1317. tom. 2. Ordin. pag. 265: Que nul billonier... ne s'entremette de billonner en hostel, ne dehors, ni de Porter tablets par tout nostredit royaume. Quibus verbis vetitum existimo ne quis auri vel argenti tabulas seu laminas, Gallicæ Lingots, deferat. Vide Tabula 6.

Hinc in Lit. remiss. ann. 1360. ex Reg. 90. Chartoph. reg. ch. 219: Billonneurs ou autrement dit, Porteurs de tablate, faisant fait les marchandise de billon, etc.

PORTARIA, Domus hospitium in monasteriis, vel Eleemosynaria. Vide supra Porta 3. Charta Caroli C. ann. 852. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 520: Portarium quoque ejusdem monasterii prope eandem silam, cum omni integritate, quantumcunque ad eandem Portarium aspiciet vel pertinere videtur, cum villulis quarum hæc sunt nomina, etc. Vide alii notionibus in Portaria et Portarius.

PORTARITIA TROYA, Sus feta, Gall. Truye pleine. Statuta Astens. Collat. 11. cap. 64. f. 32. v. : Quod aliqua persona non audeat vel præsumat tenere in civitate Astensi aliquam troyam Portaritam, etc. Vide Portare in Portatura.

PORTARIUM, Portorium, ac tributum, quod ad portas civitatum exsolvitur. Gloss. Gr. Lat. : Τὸν καλῶς, Portarium. [Charta Matthæi de Pariniaco apud Thomasserium in Biturig. pag. 698: Hoc est, medietatem de Portario, quod est apud portam novam Bituricæ urbis, tam de exeuntibus, quam de ingredientibus. Vide alia notione in Portus 1.]

PORTARIA, Eadem notione. Pancharta nigra sancti Martini Turonensis apud Sammarthanos in Episcopis Parisiens. Reddidit Canonici S. Martini Portarium

quendam pro anima genitoris Roberti, etc. Vide *Portaticum*.

1. **PORTARIUS**, Officium Monasticum, qui Porta Monasterii curam habet, *Portarius* dictus Vigilio Diacono in Regula Orientali cap. 28. S. Benedicto in Regula cap. 66. *Janitor* S. Isidoro in Regula cap. 19. et in Regula Magistri cap. 25. Illud viris etate maturis, et vitæ inculpatis ut plurimum committebatur: uti præcipitur in Novella Justiniani 183. cap. 1. adeo ut inter portaria Monasterii munia haberetur, interdumque in Abbatibus eligerentur portarii, ut est in Chronico Monasterii de Fontanis cap. 10. Ad id tamen sufficere sapientem et honestum famulum contendebant Cluniacenses, ut est apud Petrum Venerab. lib. 1. Epist. 28. pag. 659. 674. De hoc officio, et ejus munitis agunt idem Vigilius, S. Benedictus, S. Isidorus, et Regula Magistri locis laudatis, Regula Canoniorum ex Concilio Aquiligranensi cap. 143. Adelardus in Statutis Corbeiensibus lib. 1. cap. 4. Chrodegangus in Regula Canoniorum cap. 12. Statuta Ordin. Præmonstrat. dist. 2. cap. 17. etc. quibus adde Vitam S. Pachomii num. 19. Formulas 47. et 48. ex Baluzianis, Itinerarium S. Willibaldi num. 25. Scylitzem et Isaacio Comneno, Chartas Alamannicas Goldasti cap. 16. 18. 25. 66. 78. Browerum lib. 2. Antiq. Fuld. pag. 138. Odoricum Rainaldum ann. 1289. num. 29. etc. *Portarius* et *Subportarius*, in libro Usuum Ordinis Cisterciensis cap. 84.

† **PORTERIUS**, Eadem notione. Charta ann. 1344. in Tabul. S. Victoris Massil.: *Residuis autem servitoribus meis... et Porterio satisfactum est pro quolibet mense*. Occurrit præterea in Charta Humberti II. ann. 1348. inter Ordinat. Reg. Fr. tom. 3. pag. 274.

PORTARIUS PAUPERUM, in Monasteriis, portæ scilicet ad quam pulsabant pauperes elemosynam petentes. Tabularium Conchensis Abbat. in Ruthenis Ch. 312: *Benama Cellarius, Adraldus Portarius, Rotgerius Portarius pauperum, etc.*

PORTARIUS EXTERIOR sive curiæ, ad quod officium deligi jubetur unus de conversis fratribus, probatus moribus, affabilis, etc. in libro Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 15. De ejusmodi portariis intelligendus auctor Vitæ S. Stephani Abbat. Obasin. lib. 2. cap. 3: *Porro hic frater, quem Procuratorem vel Portarium dicimus, ut pote Læcus exteriorum curam habet commissam, cuncta necessaria a monasterio deferens, nihil a secularibus petens, nisi quod ipsi sponte dederint sive transierint.*

PORTARIUS CLAUSTRI, ibidem cap. 16. ex conversis pariter fratribus, cujus officium est introitum claustrum observare jugiter, ne quis extraneus ingrediatur, aut intro inspicat, etc.

† **PORTARIA**, Officium portarii, in Charta ann. 1523. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 188: *Quæ omnia ut facilius vitari possint, præcipimus in prima porta haberi unum continuum portarium expensis solitis Portariæ.*

† **PORTERICUS**, Officium in Aula Dalphinalli. Ordinatio Humberti II. ann. 1340. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 396: *Item, ordinamus in dicto hospitio unum esse Portericum peditem deputatum, qui in hospitio comedat et habeat tres floranos auri pro suo salario annualim... Item, sit diligens ipse Portericus et sollicitus quod statim cum aliquis nobilis aut alius ad ostium venerit, notificet nobis si poterit,*

vel Magistro nostri hospitii, aut Conciliariis vel Thesaurariis nostris vel eorumque alio, per quem poterit nobis notificari, vel remedium apponi, in permittendo illos intrare, si docerit. Vide ibid. pag. 315. ubi pro Portericis leg. Portericis, ut infra pag. 316. habetur.

PORTARIUS, Dignitas in Aula Regum Portugallie. Chartam Dionysii Regis subscribit cum aliis proceribus *Monachus Roderici Portarius Major et Vicemajor domus*, apud Brandanem tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 308. v. Vide eundem lib. 12. cap. 11. ubi videtur idem cum *Ostiaris Palatii*, de quo egimus suc loco. [¶ Eundem esse qui alias *Mordomo* vel *Saccador dos Direitos e rendas da corôa* dicitur, scribit S. Rosa de Viterbo in Elucidarij tom. 2. pag. 245. in voce *Princeps* 3.] Alii sunt.

PORTARIJ, Executores scilicet Regiæ Jurisdictionis, quorum numerus est 12. in Regno Aragon. de quibus multa habet Michael del Molino in Repertorio Foror. Aragon. *Portarii, seu Officiales Prætorum*, in Concilio Palenino ann. 1322. cap. 19. Tertia Curia generalis Catalaniæ sub Jacobo II. Rege Arag. ann. 1311: *Non ponemus nec mittimus penones vel Portericos, nec alium hominem ratione guidatici in castris Richorum hominum*. Curia generalis Catalaniæ celebrata in villa Montisalbi ab Alfonso Rege Arag. ann. 1333: *Ut executionibus fiendis modus non excedatur, statuimus quod nullus Portericus noster... nec aliquis alius faciat, aut facere possit executionem aliquam sine consilio Vicarii Curie, vel bajuli, judicis, etc.* Agitur etiam de illis in Curia celebrata ann. 1363. in villa Montisconi. *Porter*, apud Raimundum Montanerium in Chron. Reg. Aragon. cap. 217. *Porteros*, in Foris Aragonensibus lib. 1. tit. de Portariis, ubi de eorum officio. Vide *Azambularius*.

¶ Eadem, aut certe non multum ab simili, notione *Portarius* usurpatur videtur in Cod. MS. reddituum Monast. Corbeiensis: *Omnes generaliter præter liberos debent sex diebus pro singulis mansis ad opus manuale ad fossatum, et debent submoneri a Portariis in templo; qui non soluerit, emendat. Ibidem: Cum fœna abbatis colligenda fuerint, submonent Portarii, et singulis domus debent unum mittere qui colligat. [¶ Vide Adalard. Statut. supra laudata et lib. 2. cap. 8.]*

Rursum, ubi de falsis mensuris: *Ferratura autem mensurarum Portariorum est. Ita et Portericus accipitur in Charta ann. 1288. ex Tabul. Auxit. Archiepisc.: Habebant manderium qui... mandet communia negotia, et Portericum ponent quando cumque eis videbitur. Neque ab illis videntur qui *Pourteriers* vocantur in Charta Johannis D. de Commercy ann. 1312. quorum præcipuum officium fuit silvas custodire et servare: *En telle maniere encors que ledit Pourterier vendront lesdits boys, c'est à sçavoir qu'il aulerent entre eulz quatre Pourteriers pour estre jurés... qu'il garderont et garderoient bonement et fœllement lesdits boys pour les Pourteriers... et ne doivent lesdits Pourteriers rien vendre desdits boys et donner, ny dessarter sans l'octroy desd. Signours de Morville.**

† **PORTARIUS**, Portorii exactor. Vide *Portaticum*.

¶ **PORTARIJ**, Qui sunt in porta civitatis, in 4. Reg. cap. 7. vers. 11.

¶ **PORTARIJ**, vulgo *Porters*, apud Flandrenses sunt habitatores oppidorum munitorum, quæ Flandr. *Porter*, Anglos. *Port dicuntur*. Vide Warnkœnig. His-

tor. Jur. Flandr. tom. 1. pag. 316. et infra *Portirevs*. Alla notione vide in *Portaticum*.

PORTARIA, in Sanctimonialium Monasteriis. Concilium Cablonense II. cap. 64: *Portaria non eligatur, nisi quæ etate matura sit, etc.* Regula cujusdam ad Virg. cap. 3: *Portaria seu Ostaria Monasterii tales esse debent, quæ omnium simul mercedem edificant, etate senili, quibus mundus silet, etc.* Adde Regulam Sanctimonialium ex Synodo Aquisgran. cap. 26.

PORTARIA DOMUS, *Ædicula Portarii* Monastici. Laurentius Leodiensis in Episcopis Viridunensibus: *Clausuram Curie, domum Portariam, et lapides Ecclesie sculptos, etc.* Vel certe hospitale Monasterii. Bulla Alexandri Papæ pro Monasterio Corbeiensis in Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 157: *Hospitali autem vestro, quod Portaria dicitur, decimas a Catholicis ipsius loci Abbatibus et aliis Dei fidelibus rationabiliter concessas auctoritate Apostolica confirmamus.*

PORTARIA, *Portarii*, vel *Ostarii* Officium Palatinum, de quo Leges Alfonso III. seu *Partida*, part. 2. tit. 9. leg. 11: *Portaria en casa del Rey es muy grant officio, et por ende aquellos que este lugar toviere, deben ser de buen linage et leales, et haber en si todas aquellas cosas que diximos de los otros oficiales: e sobre todo dehen ser muy entendidos para saber que homes han de acoger, et a que sazones. Et aun ha mester que sean de buena palabra, et bien razonados, de manera que los que acogieren se tengan por bien recebidos dellos, et a los que non acogieren sepan mostrar razon por que lo fazan: et despues que los hobieren acogidos, debent facer saber al Rey que homes son et por que vienen, etc.*

¶ **PORTARIUS**, adject. Proximus portæ. Mirac. S. Domin. tom. 1. Aug. pag. 648. col. 2: *Juvenis quidam... de parochia S. Petri Portarii Rothomagensis, etc.* Vide ibi notam doctorum Editorum.

¶ **PORTATA**, vox Italica, Qualitas, conditio. Stât. Taurin. ann. 1330. cap. 321. ex Cod. reg. 4622. A: *Quilibet persona faciens seu fieri faciens pannos in Taurino... videri debeat seu videri facere telas et clavatum, de quibus fiunt ipsi panni de Portatis xvij. cum dimidia.*

¶ **PORTATIA**, Servitii genus quo quis tenetur portare quæ illi committuntur. Charta ann. 899. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 159: *Et homines residentes in ipsa massa, opera cum bovis et manualibus in jam dictum Fananum monasterii Salvatoris faciunt, necnon et angarias atque Portatiam ibi et alibi, ubi opportunum fuerit. Vide, Portatiam.*

PORTATICUM, Idem quod *Valerium theloneum*, in Speculo Saxónico lib. 2. art. 21. § 1. [¶ Art. 27. § 1. *Brücke tol oder water tol*] Charta Chlodovei III. Regis Franc. apud Mabillonium tom. 4. SS. Ordinis S. Benedicti pag. 618: *Nec Portaticum, nec pontaticum, nec rotaticum, nec nullas redditutionis... exactare penitus præsumatis.* Charta Caroli Mag. apud Ughellum in Episcopis Veronensibus: *Ita ut neque navalia telonia quæ ripaticos vocant, atque terrestria, neque in transitibus portarum, vel pontis urbis Veronæ... aliquid dare cogatur.* Charta Caroli Calvi apud Beslium in Episcopis Pictaviensibus pag. 28: *Ullum theloneum, aut ripaticum, aut Portaticum, aut pontaticum, aut salutaticum, etc.* Charta Aystulfi Reg. Longobard. ann. 753. apud Ughell. tom. 2. pag. 108: *Ut de singulis*

navibus Portaticum libera vestra exigatis libertate. Infra: Atque granum illud quod annuo colligitur de Portatico in curia nostra, etc. Chronicon Benevent. S. Sophiae: Et de Portatico ex lignis per singulas portas hujus civitatis. Charta Radulphi Ducis Longob.: Concessimus vobis omne illud Portaticum, quod per singulas portas et posterulas hujus civitatis Beneventanae annualiter dare debetis, etc. Charta Friderici I. Imp. ann. 1158: Aut in portuum sive navium, aut Portarum transitu passagium accipere, aut in foris teloneum... ab eis extorquere praesumat. Charta Sancti VII. Regis Navarrae apud Yezes: tom. 3. pag. 375: Et praecipio ut nemo accipiat in omni regno meo de censu vestro, nec de pacoribus vestris Portaticum, nec pedagium, nec alios usus. Adde Chartas alias descriptas a Godefrido Monacho ann. 1168. pag. 142. a Doubeito pag. 656. 688. 708. 709. 732. 778. Hemereo in Academia Paris. pag. 38. Ughello tom. 4. pag. 794. Catello in Hist. Tolosana pag. 193. 194. in Hist. Occitan. pag. 746. 748. Sandovalio in Episc. Pamplon. pag. 78. Auton. Brandaon. tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. Colmanerio in Hist. Segoviensi cap. 15. § 11. etc.

PORTAGIUM, Eadem notione. [Charta Ludovici VI. Reg. Franc. ann. 1138. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 749: Portagia que de feodo Episcopi usati tenebant eos accipere prohibebant.] Hist. Episc. Autistod. cap. 68: Capellanias sacerdotales et perpetuas instituit et fundavit de redditu quem acquirerat in Portagio Trecenti, etc. Regestum feodor. Campanie fol. 94: De 60. libris annui redditus quos percipit in Portagio vini apud Pravinum. Regestum feodorum Francie fol. 98: Ernoul du Vergier tienti du Roy le Portage de la porte du pont, etc. Charta Hugonis Ducis Burgundie ann. 1195: Portagium quoque Divionensis portae, quod pater meus de vino proprio Monachorum Divionensium ubi consistendum donaverat, etc. Alla Theobaldi Comit. Campanie ann. 1241. apud Morin. in Histor. Vastinensi pag. 314: Predictas decem libras praefatis fratribus concedo et assigno annualiter habendas apud Provinum in nundinis Marti, in Portagio portae que dicitur S. Joannis. Charta Adelfonsi Regis Hispan. in Bibl. Cluniac. pag. 1435: Et omnem decimam de Portagio, videlicet de pontibus de Nazara et Gronno. Sed videtur legendum Portagio. [Alia ejusdem Reg. in Tabular. Casse Dei: Concedo totum Portagium et de lignis omnibus et omni madera, et de sale et de carbone, et de omnibus aliis minucis que per bannum S. Joannis transiunt, quod Portagium ad regiam spectat celsitudinem.]

PORTANAGIUM. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1271. in 80. Regesto Chartophylaci Regi Ch. 280: Porro piscarias et Portanagium Rodani... sint communes inter castrum de Mota et domum Militum templi. [Ubi portanagium malim de tributo, quod in portibus exigitur, interpretari.]

PORTAGIARIUS, Portariorum exactor. Regestum Magnorum Dierum Trecentium ann. 1288. fol. 30: Injunctum est Bailivo Trecenti quod inhibeat expresse Portagiaris portae civitatis Trecentis quod portagium non exigant vel levent ab aliquibus personis Ecclesiasticis vel secularibus super hoc privilegiatis. Adde pag. 44.

PORTARATICUM. Vetus Charta apud Ughellum tom. 5. pag. 1541: Portarati-

cum omne de piscibus aliisque rebus dari solitum ad portas Thurtinae civitatis.

PORTARI, Publicani qui portoria et portatica exigunt ad oppidorum portas. Charta Siconia Principis Beneventani in Chr. S. Sophiae pag. 591: Ita ut nec a gastaldis nostris neque Portariis, aut quilibet persona accipiant, etc.

PORTATILES EPISCOPI, Qui clero et populo carent. Vide in Episcopis.

PORTATINUS quis fuerit docet Chron. Estense ad ann. 1851. apud Murator. tom. 15. col. 467: Portatinus cum LX. remis, qui habet officium praecipendi omnibus parte Admiralii.

1. PORTATIO, Summa reddituum, Galli dicimus *Le montant*. Charta ann. 1218. in Chartul. Buxer. part. 19. ch. 18: Bartholomaeus de Charneio miles ecclesiae de Buxeria in elemosinam perpetuam contulit, scilicet sextam partem decima de Charneio et de Grenant, et tertiam partem Portationis in omnibus proveitibus. Vide Portatum et Portus 4.

2. PORTATIO, Dicitur de nave oneraria, in Contr. navigii reg. Franc. cum Venet. ann. 1268. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sigr. Noster fol. 294. v. : Naves vero quinguae erunt quorundam nobilium de Venetiis bonae et sufficientes, quae erunt de Portatione.

3. PORTATIO, Nuncupabatur solemniter episcopi in urbem episcopalem ingressus, quod tum baronum aut militum suorum humeris portaretur. Chartul. episc. Paris. fol. 105: Haec sunt vasa, quae emittit dominus Willelmus episcopus Parisiensis ante Portationem suam. Ibid. fol. 106: Isti sunt qui Portaverunt dominum Willelmum Paris. episcopum, videlicet dom. Baldoinus de Corbolio et dom. Theobaudus Macer, milites destinati a domino rege pro Corbolio et pro Monte Leterici et pro Firmatide Aalidis, etc. Et fol. 290: Et je mesure Johan chevalier doi porter monseigneur l'evêque, quant il est noviaus, à ses desrens. Vide Portagium 2.

4. PORTATIO, Charta Phil. Pulc. ann. 1800. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 428. r: Ordinamus insuper quod nullus visitationem seu Portationem aut rationem administrationis suae in casibus aliquibus ab eis exigat, quacumque auctoritate praesulget, etiam auctoritatem sedis Apostolicae pretenderit se habere. Sed leg. Procuracionem. Vide in Procuratio 1.

PORTATIO ARMORUM, Eorum instructus et gestatio. Gall. *Port d'armes*, inter supremi domini jura ita recensetur, ut majori etiam justitiaro, nisi illud ab antiquo habeat, de delictis in hanc rem commissis, non liceat cognoscere aut iudicare. Transactio inter Philippum Fulcrum Reg. Franc. et Episcopum Capitulumque Eccles. Vivar. ann. 1807. ex Schedis Cl. V. Lancelot: Gentes nostras dicebant et asserabant nos in civitate Vivarii, et terris ditorum Episcopi et Capituli... habere jurisdictionem temporalem, resortum, Portationem armorum et coercionem eorum, regulam, superioritatem, et alia que ad jus pertinent principatus. Infra: Arma Portare infra terram, et jurisdictionem suam mediatam vel immediatam, poterunt dicti Episcopus et Capitulum. Litterae Philippi V. Reg. Franc. ann. 1819. tom. 1. Ordinat. pag. 608. num. 18: Volumus etiam, et de gratia concedimus speciali, quod Senescalli nostri, predicti, ceterique officiales nostri predictos Nobiles aliam habentes justitiam, Delatores armorum, occasione criminum et excessuum aliorum, quam ip-

sive Delationis armorum, in eorum terris commissorum, punire permittant, quodque ab illis, a quibus emendas occasione Portationis armorum pro nobis levabunt Senescalli, vel officiales nostri, ipsas non exigant, nisi modo quo antiquitus fieri consuevit, quodque dictos Nobiles ad quas ab antiquo cognitio et puntio Portationis armorum pertinent, non impediunt que minus de hoc uti possint, impedimento quocumque essante. Portatio armorum prohibitorum, in Constit. Jacobi Reg. Siciliae cap. 58. Vide supra Portamentum.

1. PORTATOR, Qui aliquid portat. Spicil. MS. Fontanell. pag. 428. ubi de ordine funeris: In exitu juniores debent praecedere, post alii per ordinem, ultimo feretrum cum suis Portatoribus, qui ab eis non paratis induantur. Eadem notione Portatores funeris dixit Ambrosius lib. 5. in Luc. cap. 7.

Hinc Porteur de l'orloge, inter ministros aulis regie annumeratur, in Ordinat. hospit. reg. Caroli VI. ann. 1886. ex Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 100. v.

PORTATOR, Tabellarius, in Epist. Johannis VIII. PP. inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 154: Et per eorum Portatorem de benedictionibus S. Petri vos remuneremus. Vide Portitor.

PORTATOR, Qui panem ex officio ad furnum defert, in Litteris Philippi Aug. Reg. Fr. ann. 1186. tom. 4. Ordinat. pag. 76: In furnis Boscom. non erunt Portatores consuetudine. Vide Portierius.

PORTATORES CHRISMATIS, Inventar. ornament. tom. 1. Rer. Mogunt. pag. 94: Item multae tunicae diversorum colorum, quibus utebantur ministri altarium et acolyti et chrimatis Portatores.

PORTATOR lecti Regie, inter ministros regios recensetur in Libro nigro Scaccarii pag. 368. ut et Portator scutellarum elemosinarum, pag. 348.

2. PORTATOR, pro Procurator; quomodo etiam forte est legendum, in Charta ann. 1838. inter Legum. filiat. domus de Cabanis fol. 68: Et Iterio de Cabanis milite pro se et Portatoris nomine Eblonis de Cabanis domicelli, ut constituta persona ipsius, ex parte altera.

PORTATORIUM, Machina gestatoria, cujus Romae usua in Palmarum festo. Alcuinus de div. Offic.: Hodie preparatur quoddam Portatorium honestissime, in quo intronitur S. Evangelium. Vide Portitorius 2.

PORTATORIUS, Quo aliquid portatur. S. Augustini Serm. 7. in Ascensione: Delectat adoperare Christum Dominum Portatoris nubibus ascendentem. Portatoria sella, apud Oml. Aurelian. lib. 1. Tard. cap. 1. 15.

PORTATUM, Reditus, proventus, Gall. *Raport*. Statuta Collegii de Montecuto ann. 1408. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 688: Si quis... adquisierit beneficium vel patrimonium, quod beneficium vel patrimonium vel etiam ambo simul possint eidem valere in Portatis summam 80. librarum Paris. non recipiatur ulterius ad bureas Collegii. Vide Portatio 1.

PORTATURA, Vectura, Gallice *Port*, *voiture*. [Guerardo Portatio, bajulatio.] Codex censualis MS. Irminonis Abb. Sangerman.: Isti solvant faculas et faciunt Portaturam, etc. Computus ann. 1836. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 379: Item, pro Portatura arvensium domini de porta Olibani usque Nicetiam, item. IV. Vide Portus 7.

PORTATURA, Quantum quis ferre

potest, onus viri robusti, nostris *Charge portis*. Laudes Papiæ apud Murator. tom. 11. col. 24 : *Communiter autem venditur ibi foro mediocri triticum prædicti ponderis, scilicet unius viri robusti sex Turon. argenti... Est autem Portatura illic tritici taxata ad tres sextarios, ex quibus unus in mense sufficit cultibus comestori. Statuta Vercell. Hb. 3. fol. 88. v. : Pro qualibet Portatura ad dorsum solid. v. Pap.*
 * Nostris *Porture*, Graviditas, prægnatio, vulgo *Grossesse*. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 140. Chartoph. reg. ch. 72 : *Laquelle damoiselle pour la honte qu'elle avoit de son peschie, durant le temps de la Porture, ne pot avdir ne bien, ne joye. Porture vero, Partus ipse et facultas parturiendi. Assis. Hieros. cap. 244 : Feme qui a passé soizante ans, se a perdu sa Porture selon nature. Vita J. C. Ms. :*

Celo fu femme Zebede,
Celo fat boins Porture,
Femme ne fat tel englarure.

† 1. **PORTELLA**, Portula, minor porta. Charta ann. 1347. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 568 : *Item, unum aliud tabernaculum de argento daurato, cum Portellis operatis. Occurrit etiam tom. 3. Conc. Hispan. pag. 168. Portella, πυρρολιον, τραπεζιον, in Gloss. Lat. Gr. Vide Portellus 2. et Postella 2.*

* [Per fenestram unius Portelle semiclausam vidit nos venientes.] (Diar. Burchard. ec. Thuasne, II, 280. ann. 1497.)

† 2. **PORTELLA**, pro Sportella, Fiscella. Litteræ Eduardi III. Reg. Angl. ann. 1356. apud Rymer. tom. 6. pag. 78 : *Duas Portellas de ficibus, et duas Portellas de racemis, etc.*

† 3. **PORTELLA**, Hierotheca, in qua quiescant et circumferri possint, litteræ sanctorum, ut in ment docti Editorum. Translat. S. Iaur. tom. 2. Aug. pag. 647. col. 1 : *Singula corpora in singulis Portellis, quas diligenter ad hæc præparaverant, mittentes, unusquisque eorum onus suave ac multum sibi leve super colla imponentes, etc.*

† 1. **PORTELLUS**, Portus minor, ubi naves onerantur et exonerantur. Charta Willelmi Vicecom. Biter. ann. 990. apud Stephanot. tom. I. Antiq. Bened. Occitan. MSS. pag. 399 : *Infrontat in Petra que est in via super Portellum de Colomnis. Adde Consuet. Tolos. rubr. de terminis art. 2.*

* [Legitur in Charta Cluniac. coll. Burgund. in Bibl. Nat. asservata. (t. 76. n. 28. martio 950.) : « Donamus etiam Portellum super Ararim fluvium et servos ibi manentes. »]

† 2. **PORTELLUS**, Minor porta. Hist. Episc. Autissiod. apud Labbæum tom. 1. Bibl. MSS. : *Muris novis ac fortibus, Portelloque et propugnaculis... illum ambitum circumcivit. Vide Portella 1. et infra Postella 2.*

* Idem vero mihi videtur hic atque *Portale*, Gall. *Portail*.

† 3. **PORTELLUS**, Ostiolum, Gall. *Guichet*, alias *Portaui*. Stat. pro castro Castell. ann. 1371. in Cod. reg. 5376. fol. 86. r. : *Fiat in una ex dictis portis unus Portellus pro nuntiis recipiendis et mittendis quocumque tempore ; cujus Portelli claves tenere debeat dictus potestas. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 185. Ainsi que icellui Grith ouvroit la porte du lieu de Mossoulez, le guichet ou Portaui d'icelle, le*

suppliant se lança sur ledit Grith, etc. Vide supra Portallatum.

† 4. **FORTELLUS**, dimin. a Porticus, locus coopertus. Annal. Placent. ad ann. 1447. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 835 : *Videntes nostri bombardas undique ferire, loca et Portellos fecerunt subterraneos.*

† **PORTELLA**, Navicula Syriaci generis laia et sine carina, a portando vocata. Utuntur iis in Pannonia. Isid. lib. 19. Orig. cap. 1. Idem habet Papias. Ex Hesychio *Portellum* scribendum putat Martinius. Sed *portemias* proximior est *Portenna*.

* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657 : *Portomia, navis laia et sine carina.*

† **PORTENNA**, Eadem notione, apud Nicolaum Specialem lib. 7. de Reb. Sicul. cap. 17. tom. 10. Murator. col. 1070 : *Sed die tertia, ut ipsos defensores urbis in multarum partium defensionis distraherent quo debilitatam urbem viris bellatoribus facilius superarent, cathenam que portum urbis concluserat, præmissis Portennis, quas vulgo alii filvas, alii crapas vocant, magnisque navibus succedentibus infringere conabantur. Vide Pontones.*

† **PORTENARIUS**, Vide Portanarius.

† **PORTENATICUM**, Vide Portulaticum.

† **PORTENDICULUM**, Felix omen, ex voce Lat. *Portendere*, Ominari. Lambertus Ardensis pag. 148 : *In cuius aggeris felicissimo, latibulo felicitis ominis Portendiculum, lapillum super aurum optimum perpetuo mansurum insinuatum asserunt.*

† **PORTENNA**, Vide Portemia.

† **PORTENSIS**, Portitor, janitor. Ugutio, et Johan. de Janua.

† **PORTENTARE**, Portendere. Vita SS. Paterni et Scubillonis tom. 2. April. pag. 420 : *Recusare non poterat quod jam scripta Dei dispensationis Portentatum fuerat.*

† **PORTENTIO**, Portentum, prodigium. in Gloss. Gasp. Barthii ex Gulberti Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 428.

† **PORTENTOSUS**, Portentosus, portenti plenus. Jul. Valer. de reb. Alex. lib. 3. cap. 19. et 47. apud Matum Classic. Auctor. tom. 7. pag. 190. et 221. *Portentose* apud eundem Matum in Glossar. novo Lat. ex Opusc. vet. msc. ad Canon. Chalced.

† **PORTERIUS**, Furni minister, qui panem ad furnum ex officio deferat. Statuta Arelatens. MSS. art. 80 : *Commune habeat in dicto castro III. quachas, et unum fornarium, et unum Porterium, etc. Ubi leg. Porterius ut in art. 154. Vide in hac voce, et supra in Portarius, alia notione.*

* **PORTERO**. [Vox magis hispanica quam latina in carta aragonense ex Cart. Conchar. Ruthen. p. 408. an. 1078 : « Et non habeat ullum pastum non ingenuo, non Portero, nisi una delcata et galeta non de carne. » Quod sine dubio significat *redévance à porter* ; legitur enim ibidem p. 395 : « Li bogier de Monbagerenz, III. sextarios, non debet Portere. »]

† **PORTEROLA**, Portula, ostiolum. Chron. Attinense apud Murator. tom. 7. col. 807 : *Habebat autem civitas in gyro muros, tres portas cum viis suis... Porterolas septem. Legendum forte *Posterula*. Vide ibi.*

† **PORTREVIUS**, Vide Portireus.

† **PORTI**, Portari. Epitaph. S. Wernheri Mart. tom. 2. April. pag. 702 :]

Hoc fuit Princeps, gladius cui Portus accepit.

† **PORTIANUM**, Charta ann. 1172. apud

Stephanot. tom. 2. Antiquit. Bened. Occitan. MSS. pag. 890 : *Damus... totum quod habemus in Portiano, et in vicinis, et in villa de Palatiolo. Forte, id quod extra portam loci positum est ; nisi nomen sit proprium.*

† **PORTIANUS**, S. Ambros. Epist. 20 : *Nec jam Portiana, hoc est, extramurana basilica petebatur, etc. Perperam Macri in Hierolex. hanc basilicam sic dictam volunt quod extra civitatis portam exstructa erat : nam a Portiano ejus fundatore nomen habuit. Vide Mabill. in Diario Ital. et Murator. tom. 1. part. 2. col. 312.*

† **PORTICA**, Vide Porticus.

† 1. **PORTICALE**, ut infra *Porticus* : vox Italica. Cardin. de Aragon. in Alexandro III. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 458 : *Ecclesiam cum vineis portis et vicinis Porticibus... tradiderunt. Vita H. Henrici Baucens. tom. 2. Junii pag. 372 : Et se appodiane ad lapides Porticulis cum capello suo in manibus, etc. Statuta Cadubrii lib. 3. cap. 31 : Ordinamus quod si quis maleficium aliquod sive delictum commiserit... in ecclesia, vel in Porticali ecclesia.*

† 2. **PORTICALE**, idem quod *Portallum*, Vestibulum, atrium, tabulicium, cœnaculum. Charta ann. circ. 1070. tom. 1. Hist. Cassin. pag. 283. col. 1 : *Cum domibus et Porticibus, cum vineis et ortibus, etc. Vide supra Portalaria 2.*

† **PORTICANI**, Concilium Lateranense I. ann. 1122. cap. 12. *Item vero pravam Porticanorum consuetudinem, que hactenus ibi fuit... removendam censuimus : ut Porticanorum habitatorum sine hæredibus morientium bona contra invidentium deliberationem minime pervadantur : ita tamen ut Porticani in Romanæ Ecclesiæ et nostra nostrorumque successorum obedientia et fidelitate permaneat.*

† Quinam sint *Porticani* in hoc canone memorati definire haud facile est. Alii *Portuenses* hic designatos volunt ; qui a portu Romano, ubi habitabant, nomen habuerunt. Hi a Prefecto Urbis, sub cuius jurisdictione erant, varie vexabantur, maxime tunc temporis, quod Prefectus Calixto infensus esset ; unde eo canone ipsis consultum est. Sed si *Portuenses*, non *Porticani*, constanter appellantur ; hinc nonnulli per *Porticanos* intelligunt peregrinos qui Romam præ peregrinationis ergo ad SS. Apostolos pergebant, a porticibus, ubi recipiebantur, *Porticani* dicti, vel *Perticani*, a pertica viatoria quam gestare solebant. Quæ sententia ex eo potissimum firmatur, quod in præcedenti canone eorum mentio fiat qui ad loca sancta aut B. Jacobum peregrinantur : non ergo omitti debuerunt a Concilio Romano qui Romam eadem religione adibant ; præsertim cum a fautoribus Burdini pseudopontificis tunc male haberentur peregrini. Denique Macri fratres *Porticanos* interpretantur Clericos, qui, a Carolo M. instituti ut peregrinos per vias loca deducerent, ad porticum, quæ ab Adriani mole, usque ad basilicam S. Petri protendebatur, habitabant ; unde nomen adepti sunt. Plura vide apud Landatos fratres in Hierolexico.

* 1. **PORTICELLA**. [Porticula : « Pro manufactura duarum *Porticellarum* de tevertino... » (Mand. camer. apost. ann. 1468, 15 Jul. f. 53.)]

* 2. **PORTICELLA**. [Dimin. a porticus vel porta : « In *Porticellis* et caminis marmoreis predictarum camerarum. » (Mand. camer. apost. ann. 1460, f. 16, archiv. Vatic.)]

† **PORTICATIO**, Porticum structura, in circuitu monumentorum edificata, apud Macros. Lex funeris D. lib. 11. tit. 7. Itaque si amplum (monumentum) edificari testator jussit, veluti in circuitu Porticationis, etc. Vide Porticulus.

• **PORTICELLUS**, dimin. a Portus. Charta ann. 1177. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 1048: *Insuper piscaria, quæ vocatur Volona, cum portu integro a rivo Badarino et Gavalena majore ad ipsam piscariam pertinente, cum Porticellis suis, sicut olim intraverunt mare ex utrisque partibus fluminis Padi usque in mare.*

† **PORTICIA**, pro Posticia. Vide Posticum.

• **PORTICO**, Porticus. Miracula B. Simonis August. tom. 2. April. pag. 828: *Ipsa existens... sub Porticone domus judicium vicinæ suæ, etc.*

• **PORTICULA**, Portula. Acta S. Richardi Episc. tom. 2. Junii pag. 244: *Foramen basis instar Porticulae pervisabat, quantum cervicis hominum cum habitate ingere se videretur. Vide Porticulus.*

• **PORTICULUS**, *Porticulus*, Malleus in manu portatus, quo signum datur remigantibus. Ezutioni, et Joan. de Janua, *Haculus parvus ad portandum habitus.* [Aliis, Porticulus.]

• **PORTICULUS**, Minor porticus, seu edificium quæ tumulis ac sepulcris mortuorum superstruebatur, in Pacto Legis Salicæ tit. 58: *Porticus etiam et triclinia sepulcris adscribunt Lex funeris, in 37 § 1. monumentum, D. de Religiosis. (D. 7.) et Lex 5 Cod. Th. de Sepulcris. (D. 19, 17.) Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 83: Si quis corpus in terra, vel post, vel petra sub viramide vel structure quilibet positum, sceleratus infamatoribus effuderit vel exspoliare presumpserit, etc. Vide Selave, et Porticulus.*

† **PORTICUS SANCITA**, Adis sacra propterea in porticus formam exstructam, in quo consistebant Catechumeni et Penitentibus, Gregorius Turon. lib. 5. cap. 49: *Leucastes animi agrediebatur de basilica, et intruens in domos diversorum, precatas publicas agebat. Sed et in adulteris sepe infra sanctam Porticum deprehensus est. Concilium Nannetense cap. 6: Prohibendum etiam secundum majorum instituta, ut in Ecclesia nullatenus sepeliatur, sed in atrio, aut in Porticu, aut in exedra Ecclesie. Vide Descriptionem Adis Sophianæ. Cæsar. Hist. Heisterbach. lib. 6. cap. 5: Publice penitentibus ita erat paratus, ut frequenter cum illis in Porticu sedens chartulas legens, consolationem impenderet, orationum suffragia scriberet.*

† Notatu prorens dignum videtur Arestum ann. 1454. quo statuitur ut arma duorum Canonicorum Nemausensium, qui in aliquo delicto deprehensi fuerant, in porticu ecclesie omnibus conspicienda exponerentur: *Et ulterius Curia declaravit arnesia seu arma, quæ dicti Canonici deferebant excessus committendo, esse Regi confiscata et sibi pertinere, et ponerentur et remanerent in Porticu spatio octo dierum et postea transferentur regio Thesaurario Nemausensi.*

• **PORTICUS**, improprie pro Sanctuarium, seu orientalis ecclesie pars, in qua majus altare erigi solet. Vita S. Wunibaldi sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 188: *Celebratis Missarum sollempniis, statim illam Porticum quæ fabricata atque parata in orientali plaga tenebatur, hoc est Sanctuarium, almæ orationum benedictionibus Christo commendando sanctum*

Domino consecravit templum. Non omnia illa ecclesia adhuc edita subtiliterque in sublimis fuerat erecta: sed una tantum Porticus in orientali plaga præpropere tenebatur opere, ut illic almæ Altissimi athleta cõderetur in crypta.

• **PORTICUS**, Locus in Monasteriis ubi excipiebantur advenæ: *Locutorium, forte etiam Claustrum ipsum. S. Stephanus in Regula Grandimontensium cap. 51: Quoties autem oportuerit vos exire in Porticum causa loquendi cum vestris visitationibus, letam faciem eis prædeditis, et cum gaudio eos suscipitis, etc.*

† **PORTICUS**, Aditus, porta. Locus est in Pertuseria.

• **2. PORTICUS**, Umbraclum ligneum projectum, quod fenestræ vel officinæ appenditur. Consuet. Perpin. Mss. cap. 42: *Item quilibet potest projicere umbraclum suum sive Porticum supra vias, usque tantum ad tertiam partem viarum. Vide supra Porta 5.*

• **3. PORTICUS**, Quidquid claudendo utile est. Stat. Taurin. ann. 1860. cap. 129. ex Cod. reg. 4622. A.: *Qui ceperit portas seu cadera, clavaturas vel Porticos in vinea vel hortis alicuius, det pro dampno solidos s. et damnum domino restituat.*

• **PORTIFIRETICUS**, pro Porphyreticus, in Epist. Regi Abissinorum falso adscripta ad calcem Cod. MS. Corbelensis: *Gradus vero sunt de Portifiretico partim serpentina et alabastrum a tertia parte inferius.*

• **PORTIFORIUM**, Ingulfus pag. 907: *Restituit Monasterio nostro calicem quondam capelle suæ, unum Portiforium de usu nostræ Ecclesie, et unum Missale, etc. Visitatio Thesaurariæ S. Pauli Londinensis ann. 1235: Unum Portiforium plenarium cum nota veteri, non regulariter. Bibliotheca Paulina, ibidem: Liber vocatus Portiforium antiquum, secundum usum Sarum, etc. Vide tom. 3. Monastici Anglic. pag. 364. et part. 2. pag. 79. Laudatur a Pitseo in libro de Scriptoribus Angl. Oswaldi Cartusiani, qui vixit ann. 1550. liber qui Portiforium inscribitur.*

† Quid sit Portiforium discimus ex Breviario Londini edito ann. 1553. quod inscribitur: *Portiforium seu Breviarium ad insignis Ecclesie Sarrabus. usum accuratissime castigatum, cum multis annotationibus, etc. Infra: Incipit ordo Breviarii seu Portiforii, etc. Vocis etymon ab eo quod foras facie portari possit accersendum opinor.*

• Vocis etymon, quod scilicet foras facie portari possit, firmat vox Gallica *Portehors*, quæ Portiforium redditur, in Lit. remis. ann. 1401. ex Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 252: *locus Johannis prius ex ladite chambra un livre, nomme breviaire ou Portehors, fermant à deux petits fermeils d'argent.*

† **PORTIPHORIUM**, eadem notione. Testam. Rotherami Eborac. Episc. ann. 1498. in Lib. nig. Scaccarii pag. 675: *Item unum Portiphorium, secundum usum Eboracensem.*

† **PORTIGHELLUS**, Atrium, Gall. *Porche*. Statuta Mutin. rubr. 80. fol. 5. v.: *Potestas teneatur... ponere ad consilium generale de faciendis fieri unum Portighellum in capite stationum communis a latere sero quæ sunt circa plateam. Qui Portighellum debet fieri tantum cum remis sine columnis.*

† **PORTILITIA**, perperam pro Fortilitia. Vide Fortia 3. Chron. Mutin. ad ann. 1833. apud Murator. tom. 11. col. 128:

Et sibi partiti fuerunt tua castra, Portilitias, reditus, et honores, etc.

† **PORTINARIUS**, Vide Portanarius.

† **PORTINGHERIUS**, Apparitor. Vide Porticarius.

• **PORTIO**, Pondus quoddam sex uncias habens. Papias.

† **PORTIO**, Societas. Capitul. Attonis Episc. cap. 96. apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 85: *Penitentia submittantur... similiter illi qui in hoc consiliati fuerint, vel aliquam habuerint Portionem. Galli diceremus, qui y auroient eu quelque part.*

† **PORTIO**, Pensio annua. Statuta Valent. Eccl. inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 510: *Ut possint habere doctorum copiam, statutum est quod semper in cathedralibus Ecclesiis detur Portio magistro grammaticæ. Vide Portionare.*

† **PORTIO CANONICA**, Pensio annua Canonico assignata. Statuta Eccl. Valent. ibid. pag. 144. tom. 4: *Canonici prebendati recipiant in canonica Portione xv. denarios. Vide in Canonica.*

• **PORTIO CANONICA** vel *Quarta funeralis*, Pars oblationum, quæ ecclesie parochiali debetur, dum ad aliam ecclesiam sepultura cum oblationibus ibi faciendis transferri permittitur. Vide Auctor. Jur. Canon.

† **PORTIO CONGRUA**, debita, Sufficiens pars redditus beneficii vicario perpetuo assignata. Charta Guidonis Episc. Eduensis ann. 1340. inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 100: *Assignamus et concedimus prefatæ vicariæ pro dote sua, pro Portione sua congrua res, bona, jura, etc. Charta Nicolai Episc. Misan. ann. 1379. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 380: Concedentes sepe dictis Abbati et Monachis in perpetuum ut unum ex suis... vel etiam sacerdotem secularem Archidiacono Lusaciensi pro tempore presentatum legitime et admittunt, relicta sibi pro victu et hospitalitate Portione debita vicarium perpetuum, vel temporalem, quomodo ipsis magis expedire visum fuerit. Portio unde dicitur in Charta apud Madax Formul. Angl. pag. 71.*

• **PORTIO TERRÆ**, Ut quis juris sui esse censeretur, atque adeo de re aliqua componere posse, necessum erat ut statem legitimam consecutus, aliquam terræ portionem possideret. Id colligitur ex Charta Roberti et Petri filiorum Roberti comit. Droc. et Branzæ ann. 1209. in Chartul. episc. Paris. fol. 91: *Ut igitur hæc compositio, voluntate nostra et assensu nostro facta, robur in posterum obtineat firmitatis, nos statem habentes et Portionem terræ possidentes, et extra mamburniam positi, has litteras fieri facimus et sigillorum nostrorum impressione muniri. (90 Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 80.)*

• **PORTIONALES**, Papias: *Vis publica est, si quis civem ante Portionales, populum, vel judicem, vel Regem appellentem necaverit, verberaverit, vel vixerit.*

† **PORTIONALIS**, dicitur de eo quod alterius pars est. Tertullianus de Veiland. Virg. cap. 4: *Subjectum igitur est generati speciale... et Portionale universali. Idem de Jejun. cap. 8: Nam exceptio eduliorum quorundam, Portionale jejunium est.*

† **PORTIONARE**, Portionem seu pensionem annuam assignare. Charta ann. 1374. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 368: *Ipsam Johannam... pro nunc Portionant et appanant de centum libris annuatim per cursum vite suæ. Vide in Portio.*

* **PORTIONARIUM**, idem qui *Portionarii*. Vide in hac voce. Stat. Bonon. ann. 1260-60. tom. II. pag. 79: *Quod Portionarii (Portionarii Cod. 69-67) domorum et casamentorum comitatus vendant habitibus s. partas.* [Fr.]

† **1. PORTIONARIUS**, Colonus partiaris, qui ad medietatem fructuum praedium colit, idem qui *medietarius*. Vide in hac voce. Bulla Sixti IV. PP. inter Privi. Equitum S. Johan. Hieros. pag. 135: *Concessum eis fuisse, ut de possessionibus quas ipsi Magister et fratres propriis manibus et sumptibus colebant aut per suos arrendatores, colonos, quintarios, firmarios et Portionarios ad tempus,..... aliquas decimas ipsi, et sui arrendatores,.... et Portionarii solvere minime tenerentur.* Hinc

† **PORTIONARIUM** dicti Beneficiati in Ecclesiis cathedralibus, qui dimidiam tantum praebendam percipiunt. Hi aut ab Episcopis, qui Clerum suum augere volebant, instituti sunt, aut ut Canoniorum absentium vices supplerent: inter Canonicos tamen nusquam sunt numerati. Innocentius III. PP. in Epist. ad Alphonsum Episc. Auriens. inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 414: *Significasti siquidem nobis quod, ut in ecclesia solemniter Domino servitur, de consilio Capituli tui sex praebendarum proventus provida deliberatione conferre duodecim Portionariis statutis, qui debeant in eadem ecclesia ad supplendum aliorum defectum continuis residere.* Constitut. Arnaldi Episc. Barcin. ann. 1280. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 606: *Nec non et Portionarii qui canonici non sunt, nec non presbyteri beneficiati ecclesiae antedictae, etc. Portionarii integri et dimidii, in Conc. Mexic. ann. 1585. tom. 4. Conc. Hisp. pag. 391. Vide Marten. de Rit. pag. 398. Ampl. Collect. tom. 7. col. 286. Acta SS. tom. 7. Maii pag. 377. et infra in Praebenda.*

† **2. PORTIONARIUS**, Qui portitorium vel nautium exigit. Constit. Sicul. lib. 1. tit. 78: *Superexactiones restitui faciant et rapinas quas gabellati, forestarii, platearii, Portionarii, seu passagerii contra veterem formam, aut contra nova nostrae Curiae statuta in fideles nostros exercent.* Sed hic forte *Portunarius* est legendum. Hinc Spelman. Vide *Portunarius*, et infra *Portitores*.

* **3. PORTIONARIUS**, adject. Dicitur de eo, cujus portio tantum possidet. Charta Rich. comit. Pictav. ann. 1396. ex Tabul. Orbister.: *Concedo quod dicti monachi vel homines eorumdem monachorum habeant vassalia piscatoria propria sive Portionaria, quantumcumque voluerint vel potuerint habere in portu Olens; de quibus vassalis propriis seu Portionariis dicti monachi debeant et percipiant totam costumam piscium.* Vide infra *Proportionarius*.

* **PORTIONATOR**, Qui alicujus praedii seu feudi cum alio portionem habet. Charta ann. 1322. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 37. col. 2: *Regulati quomodo alias aliqui Portionatores, videlicet Bertrandus Fabre et Guillelmus Paschalis in consensibus deposuerunt, etc.*

† **PORTIONISTA**, Convictor, Gall. *Portionnaire*. Statuta Collegii de Montescuto ann. 1498. tom. 5. Hist. Paris. Lobinelli pag. 717: *Ab ipsa communitate ex lucris et mercede et directione divinum Portionistarum et cameristarum necessaria pro suis actibus theologis extra magisterium ministrantur.* Gomerius de Gestis Fr. Ximenii lib. 8. pag. 1147: *Erat in Ildafonsi collegio inter Portionis-*

tas juvenis quidam excoelo et generoso animo. A diurnis cibi ac potus portionibus deducenda videtur vocis origo.

* **PORTIOR**, Charta Pipp. reg. Aquit. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 81: *Nullus ad eis... cespaticum aut canaticum, aut Portiorem, aut laudaticum.... exigere penitus audeat.* Sed legendum, *Portaticum*. Vide in hac voce.

† **PORTIFORUM**, Vide *Portiforium*.

* **PORTIREVE**, Urbis sive portus Praepositus. Sic autem olim dictus est urbis Londinensis Praepositus, quem hodie *Majorem* vocant. Vox hybrida, a Latino *portus*, et Saxon. *geraf*, i. Praefectus, Praepositus. [Nihil est cur vocem ibridam esse dicas, porte enim Saxon. portum et oppidum sonat.] Leges Edw. Confess. cap. 1. apud Bromptonum. [Edw. I. cap. 2.]: *Voluit ut omnis homo habeat advocatum suum, et nemo barganniet extra portum, sed habeat Portireve testimonium, vel aliter non mandacis hominis cui credi possit.* Eadem nabetur in legibus Adelstani Regis cap. 17. Leges Athelredi Regis cap. 24: *Si Portireve vel Tungradio, vel alius Praepositus compellat aliquem quod theloneum supertransierit, etc. Portireve habet Cambdenus in Cantio, ubi de oppido Maidston: Immunitatesque plurimas regina Elisabetha fert acceptas, quae Majorem summum Magistratum instituit, pro Portireve quem primum habuit, etc.*

* **PORTIRIUM**, pro *Portirium*. Vide infra in hac voce.

† **PORTISCULUS**, Vide *Porticulus*.

* **PORTISSONUM**, idem quod *Portaticum*. Charta ann. 1328. ex Tabul. Massil.: *Excepto cumtaxat pedagio antiquo Portissoni, quod solvit apud Alansonem.*

† **PORTITOR**, idem qui *Portarius*, Janitor, in Lege Longob. lib. 1. tit. 25. § 16. [Edw. Rothar. 272.] Vide *Portanarius*.

† **PORTITOR**, pro *Portitor*, gerulus, bajulus, in Lex. Philos. Goclenii. Hist. Cortusior. lib. 5: *Deinceps oneratis quam pluribus Portitoribus auro et argento non modico, etc. Adde Agnelli Pontificale apud Murator. tom. 2. pag. 198. et Chron. Tarvis. apud eund. tom. 19. col. 820.*

* **PORTITOR**, Nuntius, tabellarius, in leg. 7. Cod. Theod. Execut. (8. E., apud Isidorum lib. 8. cap. 8. et Senatorem lib. 1. Ep. 46. lib. 8. Ep. 3. lib. 10. Ep. 8. [Sidon. lib. 6. Ep. 3. Epist. formata Adventi Episc. Metens. ann. 863. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 159: *Ideo notum facimus fraternitati vestrae, quod praesens Portitor, qui ordinatus est a nobis presbyter, etc. Portitor nugarum, Portitor litterarum, apud Goclen. in Lex. Philos. Vide Portator.] Alias*

* **PORTITORES**, dicuntur qui portoria exigunt, et ad portus sedent, apud Nonium Marcellum, Donatum ad Terentii Phormion. Vide *Lambinum ad Plautum*.

* **2. PORTITOR**, Minister furnarius, qui panem coquendum ad furnum deferre et coctum referre tenetur. Libert. Maillici ann. 1229. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 717. art. 22: *In furnis Maillici non erunt Portitores consuetudine.* Vide *Porterius*.

† **1. PORTITORIUM**, *πορτιριον*, in Gloss. Lat. Graec. Locus ubi vectigal exigit publicanus, portitor.

† **2. PORTITORIUM**, Lectica. Hist. MS. exceptionis Reliq. S. Baudelli in Monast. Saxiac. ann. 878: *Delata est puella in Portitorio, miserabilis et tenaci contractione debilis.* Vide *Portitorium*.

† **PORTITURA**, Capacitas, Gall. *Portée*

d'un vaisseau. Charta Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1496. apud Rymer. tom. 13. pag. 566: *Cum quinque navibus sive navigiis, cujuscumque Portitum et qualitatis existant, etc.* Vide *Portitum* 5.

† **PORTIUNCULA**, diminut. a *Porto*, particula. Orosius lib. 6. cap. 7: *Historia Suetonii competentes Portiunculas descriptimus.* Utilit. Apuleius, allique inferioris latinitatis Scriptores.

† **PORTMOTA**, Curia, portus, vel portui indicta, qua res ad portum spectantes agitantur: a Saxon. *porte* portus, et *gemot*, conventus. Ita Spelman. Computus ann. 1425. apud Kennet. Antiquit. Ambrosd. pag. 570: *Cum firma manerii et molendinorum de Clifton praedicta, cum extantibus curiarum, Portmota et tolneto fori, etc.* Curia *portmota*, apud Blount in Nomolex. Anglic.

* **PORTOLADI**, Remiges; Italici, *Portuati*; nostris, *Forcati*, qui ont soim de l'esquis et le conduisent. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 20: *Expediit quod sint ibi decem Portoladi ad banca puppis cujuslibet galearum... Expediit quod ibi sint 20. Portoladi, qui ad banca sequentia puppis remigent, dum est locus, pro solidis quingus grossorum quilibet omni mense.*

† **PORTOLATTE** dicuntur in Gloss. Franc. Barber. ad Docum. d'Amor. editt. Ubald. pag. 261: *Homines qui in galea incipiunt remigare, et alii postea sequuntur.*

* **PORTOMIA**, Vide supra *Portomia*.

* **PORTONAGIUM**, Vide *Portulaticum*. * **PORTONARIA**, idem quod *Portulaticum*, *Portonagium*, *Portonaticum*. Vide in his vocibus. Stat. Bonon. ann. 1250-67: *Item statuimus quod nullum pedagium vel Portonaria..... auferatur alicui civi Bononie in civitate vel districtu bon. vel alibi qui sit de districtu bon.* [Fr.]

† **PORTONARIUS**, Nauta, qui itinerantes ad ulteriorem fluminis ripam navigio transvehit. Vita S. Johannis Episc. Valentini. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1896: *Ad portum..... cum comitatu numero pervegit, ubi cum a Portonariis nautium propter multitudinem caritative exigeretur... ante tamen quam ripam ulteriores coningerent,.... nautas pacavit.* Vide *Portanarius*.

† **PORTONATIUM**, Vide *Portulaticum*.

* **PORTORA**, pro *Portus*, terminatione Longobard. Navis quae ad trajectum fluminum pontis vicem praebet. Charta ann. 774. an. 2. Bullar. Casin. pag. 17: *Concedimus... molinis lacora, Portora et piscationes per singulas aquas.* Vide *Portura* et *Portus* 3.

† **PORTORIUM** dicitur quaedam praestatio quae datur pro navium applicatione seu statione et mercatione quacumque facta in portu; unde differunt *pedagia*, *gwidagia* et *salvia*. Vocabul. utriusque juris. Vide *Portuaticum*.

* **PORTRACTURA**, a Gallico *Portraiture*, Imago, effigies, in Choreia Macab. § xlii.: *Vos videntes in hac Portractura omnes status mundi choreantes.* Hinc *Portraiture*, pro *Proprietate*, legendum apud Math. de Couciaco in Carolo VII. pag. 785. ut reapse legitur ibid. pag. 788. Vide *Portractus* et infra *Protractus*.

† **PORTRACTUS**, Pictus, delineatus, a Gall. *Portraire*, pingere. Inventar. MS. Eccl. Antic. ann. 1444: *Item corporalia cum suo reposito alio ab extra cum arbore Portracta cum suo cordulo.*

* **PORTSOKA**, Vetus Charta Cantabrigiensis apud Somnerum in Tractat. de Gavelkind pag. 135: *Concessi etiam eis quietantiam murdri infra urbem, et in Portsoka, et quod nullus, etc.* Rugsium:

Concessimus etiam quod nullus de civitate, vel Portuola sua captus, vel reclusus de aliquo crimine vel forisfacto, pro quo debeat imprisonari, imprisonetur alibi quam in prisa civitatis, etc. Saxon. Porte, est portus, vel porta [see vel oppidum]: soc, soca, Jurisdictio, dominium, etc.

† PORTUAGIUM. Vide Portulaticum.
† PORTUALIS, Fauces, claustra montium. Hist. Cortus. lib. 2. apud Murator. tom. 12. col. 800: Portualia plena erant pelitum armatorum. Vide Portus 1.

† PORTUENSIS, Eadem notione: hinc Portuensis horrea, condita, Portuenses mensores, opere. Vide Gotofred. ad leg. 9. Cod. Theod. de Suaribus. lib. 14. tit. 4.

† PORTUGALENSIS, Lusitanus. In Epist. Innocentii III. PP. inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 434.

† PORTUGALENSIS AUREI, Moneta aurea Portugallie. Liber cens. eccl. Rom. Monasterium S. Georgii ordinis S. Augustini duos aureos Portugaleses. Portugalois, pro Portugala, apud Math. de Couchaco in Carolo VII. pag. 719. Hinc forte ornamentum quoddam, Portugalois nostris nuncupatum. Lit. remiss. ann. 1453. In Reg. 182. Chartoph. reg. ch. 53: Ung Portugalois à femine de drap d'or, couverte de perles.

† PORTULANI, Qui portibus maris, vel fluminum, eoque nomine navibus que in statione sunt, presunt. Statutum Honorii IV. pro Regni Neapol. incolis ann. 1285: Deferentes premissa emptitia dent particulari Portulano loci, in quo fiet oneratio eorumdem, fidejussoriam cautionem. Horum munus pluribus describitur a Petro de Vineis lib. 2. Epist. 36. Itali Portulano vocant, libro dove sono descritti porti del mare. Exstat editus Venetiis ann. 1576. cum il consolato del mare. Habetur etiam Gallice editus. Vide Turcogrecom Crusii pag. 525.

† Alii videntur Portulani Papae memorati a Laur. Byzino de Orig. belli Hussitici apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 126: Cui quidem Concilio (Constantiensi) ipse Johannes Papa XXIII. personaliter interfuit..... Item Portulani Papae 24. Ubi Portulanos quosvis tributum exactores interpreto.

† Nostris Portulains, quorum officium vel dignitas Portulanatus nuncupatur, in Stat. Caroli reg. Sicil. MSS.: Magistri Portulani..... teneantur exprimer..... nomen et cognomen vassallagii in quo honorata sunt, et ipsius vassalli patroni... Ut nullus princeps ad Portulanatus officium assumatur, de quo non possit haberi vindictam sanguinis. Lit. remiss. ann. 1425. In Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 373: Le conte de la Marche ordonna icellui Thassin Gaudin chevalier, maistre Portelain du royaume de Naples, qui est ung des beaultz et prouffitables offices d'icellui royaume... Apres certain temps les gens d'icellui royaume se rebellerent contre ledit Conte, que on appelloit lors Roy Jaques, et le defendrent prisonnier.

† PORTUZANI, ut Portulani. Anonymus de gestis Manfredi et Conrad. Reg. apud Murator. tom. 8. col. 609: Regem ponit (Carolus Rex) regnicolis, novosque secretarios, justitarios, admiratos, protonotarios, Portuzanos, dohanerios,.... statuit. Portularios edidit Baluzius tom. 8. Miscell. pag. 277.

† PORTULANIA, Officium, dignitas Portulani. Longinus in Vita S. Stanislai tom. 2. Mail pag. 274: A nobili domino Johanne Sobyusky officium Portulanis precario obtinuit.

† PORTULANUS, Famulus infimi gradus inter ministros coquinae, ut colligitur ex Stat. de salis fodinis ann. 1451. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 186: Item subcoco, duos grossos. Item illi qui lavat scutellas, duos grossos. Item Portulano, duos grossos. Num qui aquam ministrat?

† PORTULARIUS. Vide Portulani.
* PORTULATA, [Pourpid. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 26. xv. s.)]

† PORTULATICUM, Tributum quod praestatur pro navibus in portibus consistentibus. Charta ann. 1281. apud Ughellum tom. 7. Ital. Sacr. pag. 665: Causaque vertitur... super plateatico seu Portulatico, quod dicitur Episcopus per se ac per suos portulanos exigat a deferentibus victualia, etc. Idem videtur quod

† PORTENATICUM, in Charta Anselmi Archiep. Mediol. ann. 1100. apud Puriellum in Basil. Ambros. pag. 519: Coloneum (i. teloneum) quod vulgo turadica dicitur, sive Portenaticum, etc.

† PORTONAGIUM, Eodem significato. Charta Raimundi Comit. Tolos. ann. 1222: Concedimus et donamus irrevocabiliter prefato hospitali (S. Egidii) ut liceat fratribus ibidem morantibus per omnes partes nostro dominio et jurisdictioni subditas, sive per terram, sive per aquam remota omni inquietatione et sine aliquo contradictu et sine aliqua petitione, vel exactione, ut pote pedagii, telonei, Portonagii, leudei vel usatici.... res suas libere ubique deferre.

† PORTONATICUM, in Charta Berengarii et Adalberti Regum Italie ann. 952: Videlicet Portonaticum, palificaturam, teloneum, ripaticum, navium ligaturam. [Charta Ottonis Imper. ann. 981: Per hoc nostrum perdonamus preceptum ut nullus eorum... in aliquo loco donet Portonaticum, aut ripaticum, etc. Eadem leguntur in Charta Conradi II. Imper. ann. 1027. apud Illustr. Fontaninum in Antiq. Hortis pag. 385. et alibi passim.]

† PORTUAGIUM, Eadem notione, in Charta ann. 1222. Inter Privileg. Equit. S. Johan. Hieros. pag. 81.

† PORTUNATICUM, Charta Friderici II. Imper. ann. 1230. apud Ughellum tom. 2. pag. 23: Portum Laveratici cum Portunatico, etc.

† PORTUNARIUS. Vide Portanarius.
† PORTUNUS. Vide Neptunus.

† PORTURA, [Idem quod Portora. Vide in hac voce.] Capitulare de causis regni Italie cap. 17. Capitulare Pipini Regis Italie cap. 29. et Lex Longob. lib. 3. tit. 5. cap. 8. [see Pipin. 41. portus al. portas.] Sicut consuetudo fuit sigilla et epistolas prendere, vel Porturas custodire, ita et nunc sit factum. Idem Capitulare Pipini cap. 9: Ut vias et Porturas vel pontes infra regnum nostrum in omnibus pleniter emendatas esse debeant, etc. Infra: Nam per alia loca super ipsa flumina nullatenus Porturas esse debeant. In Lege Longob. lib. 3. tit. 1. § 26. [see Pipin. 20] ubi eadem pene verba inseruntur: Ut vias et Porturas, et pontes, etc. Mox: Nullatenus pontes esse debeant.

† PORTUS, Fauces, Claustra montium, Puertos Hispanis, quibus proprie dicuntur claustra Pyrenorum montium. Turpinus in Hist. Caroli M. cap. 11: Tunc Aigolandus fugiens transievit Portus Aserros, et venit usque Pampilonam. Cap. 21: Dum Carolus cum 20. milibus Christianorum... Portus transiret. Occurrit ibi pluries. Sebastianus Salmaticensis Ep. in Hist.: Ita ut ne unus Caldorum intra

Pyrenaei Portus remaneret. Will. Brito lib. 1. Philipp.

Usque sub Hispanos fines Portusque remotas.

Guillelmus de Podio Laurentii cap. 52: Quibus auditis Rex et perceptis, quod dicitur Comes Fuzi de montanis Castris suis considerat de ultra Portus, etc. Nanguis in Philippo III: Interea Comes Atrebatii qui, ut diximus, iuxta introitum Portuum cum valida manu peditum et equitum se tenebat, Portus Cysereos evitendo, et in partem alteram per montes Pyrenos... transitum fecerat, etc. Le Roman de Garin:

Normans, Bretons vindrent voirement, Et Avalois, Flamenc et Loberant, Et Angevin, Manceu, et Aleman D'otre le Ria vindrent mult forement Des le port d'Alz jusqu'a Port S. Vincent.

Ibidem: Des ports de Nimes jusqu'à ports de Navarre.

Alibi: As ports d'Espagne s'en est entré Roland.

Consule Notas nostras ad Alexiadem pag. 301.

† PORTARIUM, Eadem notione. S. Eulogius in Epist. ad Willelthum Episc. Pampilon: Acysterium quod situm ad radices montium Pyrenorum in prefata Gallia Portarii, etc.

† 2. PORTUS, Porta, apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 872: Ante suum introitum fecit idem novus Dux primum juramentum in introitu bariere portus illius urbis (Rhedonum) vocati vulgariter, Portus de Morzalles Gallice; hodie Mordeleisse vocatur.

† 3. PORTUS, Navigium ad transvehendos itinerantes. Arbo in Vita S. Corbini Episc. in Hist. Frising. Meichelbecki tom. 3. pag. 29: Amisissis autem transalpinis jugibus, cum ad Portum Oeni fluminis cum tantis reliquiis viri religiosi pervenerunt, etc. Ubi et fluminis tractus intelligi potest. Vide Portura.

† 4. PORTUS, Reditus, praediorum commoda, Gallis, Rapports, reventus. Vita S. Placidi Mart. num. 45: Requisite de possessionibus ac Portibus... de servis et ancillis. Infra: Praecipit ut... earumdem cortium procuratores ac Portuum custodes... duceret. N. 47: Praecipit quod de pretio, quod de Portu acceperat, construeret domum, in qua ipse cum suis habitaret, etc. Infra: Praepositi Portuum et procuratores cortium... redditus Portuum et census cortium. Adde num. 55. Chronicon Jasni. lib. 3. cap. 57: Locum qui Contrarius dicitur in Calabria cum toto Portu suo. Lib. 4. cap. 89: Obtulit Ecclesiam S. Nicolai et sanctae Lucie cum Portu suo, et cum omnibus rebus suis. Cap. 97: De gualdo et de Portu molendini. Charta Ottonis Imper. ann. 956. apud Ughellum tom. 1. pag. 419: Insuper trade supra dictae Ecclesiae in Comitatu Aprutii... unum Portum, qui reddat centum pondera inter aurum et argentum, et etiam ferrum et sal: qui Portus continet intra se quinque milia modiola inter terram et aquam intra mare. Guntherus lib. 8. Ligurini:

Vectigal, Portus, cadenda jura monetae, Camque molendinis, teloneis, flumina, pontes, etc.

Radevicus lib. 3. cap. 41: Monetam, teloneum, pedaticum, Portus, Comitatus, etc. Lib. 4. cap. 5: Telonea, fodrum, vectigalia, Portus, pedatica, etc. Occurrit passim in Chartis Italicis apud Ughellum.

15. **PORTUS**, Agendi ratio. Charta Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1303. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 84: *Caventes sibi sic substituente quod pro administratione, Porto, seu gestione substitutorum suorum, et quid in eis commiserint, tenebuntur prout de jure fuerit respondere. Vide Portamentum.*

Port, eodem sensu, in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 563: *Laur bon Port, leur bon estat et bon gouvernement. Occurrit praeterea tom. 6. earum. Ordin. pag. 237. art. 5. et in Lit. ann. circ. 1360. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1473.*

16. **PORTUS**, Auctoritas, pondus. Proposita in Conc. Paris. ann. 1416. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 350: *Attento quod habet (Vaurensis Episcopus) magnum Portum et officium in dicto Concilio, etc. Gallii diceremus. Attendu qu'il est d'un grand poids dans ce Concile, etc.*

Port, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1397. ex Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 203: *Soubz umbra du grant Port, que ledit Pierre Frere Jehan advocat avoit en justice, par le moyen de sa science et de sa pratique, etc.*

17. **PORTUS**, Vectura, Gall. Port. Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 25. art. 2: *Quodque molendinarius pro Portu et re- portu cujuslibet salmarie grant, vel farinae, tam infra civitatem quam extra mercedem unius solidi Turon. tantum consequatur. Reparationes factae in Senescalia Carcassone ann. 1435: Item pro Portu calcis... VI. sol.*

18. **PORTUS ARMORUM**, Gall. Port d'armes. Charta Ludovici Delphini ann. 1451. apud Salvaingum de Usu feud. pag. 62: *Cujus quidem statuti praetextu, cum plures ex post exortae fuerint rixae, Portus armorum, voluntiae, etc. Vide Portatio.*

19. **PORTUS**, Portorium, tributum quod ad portas civitatum, vel in portibus, seu pro appulsu ad portum, exsolvitur. Charta xi. saec. apud Ruffium filium in Comit. Provinc. pag. 29: *Denique in villa, quam rustica lingua nominat Portusum, tenebamus mistralliam, et Portum, et mercatum, et districtum. Pro tributo quod in portibus exigitur, occurrit in Charta Ottonis IV. Imp. ann. 1210. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 392. Pro appulsu ad portum, in Charta Caroli Imper. ex Tabul. Major. Monast.: *Cum piscatoriis, tractis omnibus, nec non Portum utriusque ripae. Vide Portaticum.**

Pactum inter Raim. V. comit. Tolos. et abb. S. Egid. ann. 1160. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 36. col. 2: *Guirpimus Deo et beato Egidio et tibi Bertranno abbat. in perpetuum, quidquid iuste vel iniuste petebamus... insuper Portu predicto sive portorio, ut de cetero monasterium S. Egidii libere habeat et quiete possideat ipsum super Portum sive super portorium. Regist. episcopat. Nivern. ann. 1287: *Hic sunt redditus et res pertinentes ad domum de Albignaco, Portus estimatur decem libras, etc. Vide supra Portagium 3.**

20. **PORTUS**, secundae declinat. in Charta ann. 990. ex Tabul. S. Tiberii: *Et in ripa fluminis Arauri ecclesiam S. Petri... cum ipso Porto.*

21. **PORTUS**, Idem quod *Deportus*, Jus caduci in beneficiis ecclesiasticis, quando vacant; quod ad episcopum, archidiaconum aut archipresbyterum spectat. Jura parroch. eccl. de Tholsiaco Aduens. dicec. ann. 1383. ex Cod.

reg. 5529. B: *Archipresbyter percipit... ad omnibus et singulis curatis sui archipresbyteratus pro Portu et nomine Portus duos solidos et sex denarios Turon.*

22. **PORTUS LITTERARUM**, Merces pro allatis epistolis, Gall. Port de lettres. Comput. ann. 1482. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 19. col. 1: *Solverunt dicti domini consules prefato Johanni Comite, pro Portu dictarum litterarum... tria scuta auri, valentia liij. libr. xvij. solidos, vj. denarios.*

23. **PORTUM FACERE** dicitur navis, quae ad portum appellit, [* causa vendendi vel comparandi merces.] Charta ann. 1079. apud Carliellum in Episcopis Magalonsib. pag. 76: *Concedo in allodium sedi Magalonsi, et Clericis omnibus illic viventibus, vel victuris, navis ad portum maris pertinentes, hic, vel ubicunque in honore meo faciat Portum ipsa navis. [Littere ann. 1363. inter Ordin. Reg. Franc. tom. 4. pag. 240: *Ordinatione facta ne quis Portum, a portu de Leucata usque gradum de Passone, facere presumat, etc. Occurrit rursum ibid. pag. 682.]**

24. **PORTUM**, Antiq. Ital. med. saec. col. 363: *Ille naves hoc datum trium denariorum solvere debeant, quae Portum fecerint, et remanserint apud civitatem Ferrariae, causa suarum rerum illuc vendendi vel comparandi.]*

25. **PORTUSIACIUM**, Tributum, quod ex nundinis percipitur. Charta Hugon. comit. Trecc. ann. 1114. ex Tabul. Derv.: *Dedi etiam... in nundinis Barrensibus omnes redditus, quos ventas vocant, equorum ceterorumque animalium, quae ibi venduntur, ab illo die quo nundines delibatae fuerint, usque ad illum diem, quo Portusiacium accipietur.*

26. **FORUM**, Silva. Bulla Alex. III. PP. ann. 1179. inter Probat. tom. 2. Annal. Praemonst. col. 411: *Sex journalia terrae et parvum Forum iuxta Utigney. Alia Lucii III. PP. ann. 1181. ibid. col. 413: *Sylvulam, quae parvum Forum vocatur.**

27. **FORUS**, Sarcoides, dicitur ligamentum a natura creatum ad convertenda capita fractorum ossium, et est ejus expositio durities carnea; nam sarx; Graece caro, similiter et kraas. Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

28. **FORZELLUS**, pro *Porcellus*, diminut. a porcus. Statuta Placent. fol. 65. v: *Et sic pro laborio unius paris boum unam porcham a rotio cum omnibus Forzellis ex ea natis intra annum.*

29. **POSA**, Tabularium S. Andreae Viennensis: *Nantelinus filius Vitfredi dedit duas Posas a Noiareia, et suum redimo de Noianza. Vide Pea. [Charta Chunnon. abbat. Monast. de Aurora in agro Bernensi apud Neugart. in Cod. Diplom. Alem. tom. 2. pag. 357: *Debet singulis annis 10. sol. pro 15. Posis terrae et 1. casali, etc.]**

30. **POSE** in pago Trenorchiensti, teste D. Aubret in animadversionibus suis quantitatem lapidum significat.

31. **POSARE**, Ponderare, a veteri Gallico *Poisar*. Charta Oliver. abb. S. Remig. Senon. ann. 1311. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 127: *Et ponent dicti emptores pintas, mensuras ad vinum, et pondus ad Posandum seu vendendum minam seu ferrum, etc.*

32. **POSATORIUS FUSTIS**, Cui quis innititur. Form. Mss. ex Cod. reg. 7657. fol. 40. v: *Dictam talem cum uno Posatorio fuste... diversis ictibus percussit, etc.*

33. **POSCA**, Vinum acidum aquae mixtum. Gloss. Gr. Lat.: *Ἰσχυρὸν, Posca. [Gall. Piquette.] Glossarium Cambronense: *Posca, vinum secundum. Occurrit apud Plautum in Millite Glor. Suetonium in Vitellio, Plinium lib. 27. cap. 4. Scribonium Largum cap. 46. 104. Marcellum Empiric. pag. 37. 83. 183. 201. 234. 348. Celsum lib. 3. cap. 6. Apitium lib. 4. cap. 1. Apuleium de Herb. c. 108. etc.**

34. **PUSCA**, pro *Posca*, Eadem notione, habetur non semel apud Caellum Aurelian. Siccens. lib. 1. Chr. cap. ult. lib. 2. cap. 7. 13. etc. At Ugutoni et Joan. de Janua, *Pusca et puscula*, dicitur quaedam commixtio aquae et vini, ubi plus aquae adhibetur, quae pusculentis maxime prodant, et dicitur a *Pus*. Statuta Mediolanensis 2. part. cap. 384: *Possint massarii vel partarii facere Poscham visis competenter praecalcat. Nec scio an sic legendum in Gloss. Saxon. Alfriki: *Pusta, hactene. Ita Posca et Pusca non semper fuerit quod Ἰσχυρὸν vocant, sed commixtio aquae et vini: quomodo vox haec videtur accipienda in Regula Magistri cap. 27: *Qui stitit, fiducialiter indicat. Post hanc vocem qui fuerit sitiens, mox de mensa sua respondeat, Benedic: statim temperata in uno vase Pusca calida, aut si voluerint fratres, cum julta, quae semper amplius propter sitiens fieri debet in pulmentariis fortioribus, etc. Scribit Hieronymus Mercurialis lib. 3. Var. Lect. cap. ult. quosdam mirari quod scribat Suetonius in Vitellio cap. 12. Asiaticum ejusdem Imperatoris liberum Pateolis poscam vendidisse: quasi hujusmodi potus in medicum usum tantum adhiberetur: se vero illud admiratione dignum non existimare, quoniam vinum acidum aquae mixtum pro vili plebecula venale existisse rationi consentaneum, atque id *Poscam* appellatum: mox addit, etiam antiquitus, sicut escam pro cibis, ita *poscam* pro potibus esse usurpatum se invenisse, c. Barbarum notasse in antiquissimis Festi codicibus, et in Ferentini vetusto monumento, *posculenta*, pro *pusculentis* legi. Et sane in Gloss. Gr. Lat. pro quavis potione usurpatur: *Ἰσχυρὸν, posca, potus, potio*. Vix enim probable ad potionem Monachorum datum Ἰσχυρὸν. Vide Onomasticon Rosweidi ad Vitae Patrum, et supra in *Fusca*.***

35. **POSCERE REUM**, Aliquem in Jus vocare, reum agere, in Cod. Theod. tit. 1. de Jurisdic. leg. 2.

36. **POSCINUMMIUS**, Vox ficta ex *poscere* et *nummus*, qui nummos poscit. Ita Apuleius lib. 10. Metamorph. illecebras meretricum *Poscinummas* vocat, quod iis nihil nisi nummos quaerunt.

37. **POSCIRE**, Gauterius de Bellis Antiochenis pag. 443: *Quocirca in vicis, in plateis, in ortis, in virgultis, desertis habitationibus, aliis tentoriis pro domibus suis Poscebantur. Locus asterisco notatus ut luxatus. Legendum puto *posiebantur*.*

38. **POSEGIA**, *Postigia*. Vide *Pogesia*.

39. **POSITALIS**, Realis, existens. Utitur Dionysius Charton. ubi initium Evangelii S. Joannis explicat.

40. **POSITIO**, Ferculum, portio quae monachis apponitur. Charta Eberhardi pro Monast. S. Petri de Silva nigra apud Schannat. Vindem. Litter. pag. 164: *Unusquisque fratrum accipiat panem pulchrum et candidum, duasque Positiones piscium, unam salsuginatam, alteram piperatam; ad tertiam vero Positionem*

nem habere debent placetas, hoc est fadones.

2. **POSITIO**, Francisco Curtio, est quidam judicialis formula verborum concepta et reperta ad erudendam veritatem per adversarii responsionem. Ab hac definitione non multum abluunt Odofredus Beneventanus, Jacobus de Arena et Albertus de Bobio J.C. qui Tractatus de Positionibus ediderunt. Vide Calvini Lexic. Jurid.

POSITIO, vox etiam Theologis nota, qua Thesis seu alicujus particularis rei assertio significatur.

POSITONES, *Edificia*, in Glossis Isidorii. Horatius:

Posuisti quoque domo querenda est area primum.

3. **POSITIO**, Tumulus, ubi quis requiescit, vel sandapilla. Vita B. Caroli Romi tom. 1. Mart. pag. 207. col. 1: *Juxta Positionem comitis thymiamata et thus posita in igne concreverunt, et ita si quis fetoris a tumulo spiraret, virtute odoris salutaris reprimerebatur.*

4. **POSITIO**, Institutio. Charta ann. 1210. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 159. Tandem idem comes, libello conventionali super predictis omnibus, quaedam specialiter ad ius ecclesie pertinere recognovit, que propriis nominibus duximus exprimens, videlicet in villa de Villari Positionem majoris. Alia ann. 1306. in Reg. 38. Chartoph. reg. ch. 176: *Jalleagium, mensuragium, et missionem seu Positionem praconis vinorum, etc.* Vide supra *Ponera*.

5. **POSITIO**, Concessio, depositio. Tradit. 200. Ebersperg. apud Oefellum tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 40: *Posuit super altare S. Sebastiani quandam Positionem predictam, quam Positionem confirmavit Arido, qui sibi posuerat ea condicione, ut perpetuo serviat predicto sancto.*

POSITIONES, Litigantium allegationes et argumenta. Inventar. Ms. ann. 1388: *Item sunt Positiones per procuratorem fiscalem Romanæ ecclesie, contra dominam Siciliam comitissam Sabaudie, petentem comitatum Venysini sibi ad eam pertinere, facte. Et vice versa Positiones dicte comitisse agentis contra dictum procuratorem fiscalem nomine dicte ecclesie super dicto comitatu. Privilegium curie Remens. Mss. fol. 10. r: *Positionum officium est locus in curia, ubi post litem contestatam recipiuntur juramenta calumpnie, vel de veritate dicenda. Item sub juramentis præstitis audiuntur Positiones et responsiones partium.**

POSITIONALIS LIBELLUS, Qui singulas partes et circumstantias facti, seu casus brevissimis pronuntiationis complectitur, adjectis nihilominus, que ad libellum requiruntur. Ita Calvinus in Lexico Jurid.

POSITIVUS, Certus, præscriptus. Charta fundat. Collegii Dalnville ann. 1380. apud Lobinell. tom. 8. Hist. Paris. pag. 507: *Fundamus in dicto collegio unum magistrum, qui dictos scholares nostros, debent et teneatur instruere et docere fideliter et diligenter in grammatica Positiva et regulari ac philosophia. Alia notione Theologia positiva dicitur, que scilicet ambagibus scholæ libera est.*

POSITOR, Poeta. Abbo in Præfat. ad libr. 1. de Bellis Parisiac. *Ergo nec Positor quidem nuncupor, nec fragmenta hic habentur.* Et lib. 2. extremo:

Flagito quo Positor possem per amona polorum
Hocle canas lector gratulari atria victo.

Quibus locis ad marginem adscriptum ab ipso Abbate, *Posita*.

Et quidem *Ponere*, pro *Fingere*, dictum monet Cangius in *Ponere* 2. quod poetarum proprium est. Unde fortassis apud Tolosanum *Posera*, pro *Saga*, venetica, vulgo *Sorciera*. Lit. remis. ann. 1457. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 162: *Tu as appelle la mere de ma femme Posera et sorciere.* Nisi sit ab Hispanico *Poso*, fax: que vox meretrici convenit.

POSITURE, Hildemarum Episc. ad Ursum Benevent. Episc. apud Mabill. tom. 2. Annal. pag. 743: *Pauca de Posituris loquar, id est signa, per que possit lector cola et comata atque periodos nosse.* Vide Martinium in hac voce.

Posueure, Sartaginis seu cochlearis species, vulgo *Posolon*, in Lit. remis. ann. 1458. ex Reg. 184. Chartoph. reg. ch. 362: *Une petite paella de fer ou d'airain à queue, appelée Posueure, dont on puivoit de l'eau en une sailla.*

POSITUS, Determinatus, assignatus. Charta ant. 1256: *Item fenatariam in pia memoris de Mardrel in certis et Positis. Item fenatariam in pia memoris de Canonis in Certis et Positis.*

POSILLARE, Pila ludere, quod pilam insequendo fit. Lit. remis. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 550: *Cum idem fratres causa solicti accessissent ad carpos, ubi juvenes dicte ville de S. Ferreolo Posillabant seu solebant, facta divisione predictorum fratrum ad ludendum cum dictis juvenibus, et ipsis fratribus sibi ad invicem in sequendo pilam obstantibus, etc.* Vide *Pilare* 2.

POSSADA, Domus, quam quis possidet seu habitat. Pactum inter Reg. et Saonæ habitat. ann. 1461. in Reg. 198. Chartoph. reg. ch. 97: *Item quod nulla persona Saonensis teneatur dare sive concedere hospitium sive Possada, proviso quod per ancianos dicte civitatis, de hujusmodi logiamentiis, tam personarum quam eorum, convenienter provideatur.* Vide *Possessio* et infra *Possada*.

1. **POSSE**, Potestas, facultas, Gall. *Pouvoir*. Charta ann. 1246: *Quod nihil mali faceret rebus eorum; sed potius in omnibus locis, pro Posse suo, bona fide custodiret.* Testam. Guillelmi Episc. Venciens. ann. 1257. tom. 8. novæ Gall. Christ. Inter instrum. col. 195: *Volens et mandans ut sacrista ecclesie ipsius monasterii de bonis meis que in ejus Posse sunt, seu actione dicte institutionis pervenerint, emat et acquirat.* [Charta Guerdari Archiep. Magunt. ann. 1254. apud Guden. Cod. Dipl. tom. 1. pag. 642: *Quæ a nobis et eidem debent firmiter observari, ab his in quos habemus Posse et qui in nostris munitionibus esse volunt, et a nobis capiunt defensari.*] Occurrit præterea apud Ludewig. tom. 5. Rellig. MSS. pag. 450. et Rymer. tom. 1. pag. 590. *Se astringunt contra quemlibet... defendere et tueri rebus in corporibus usque ad ultimam Posse, in Orig. belli Hussitici Laur. Byzini apud Ludewig. tom. 6. Rellig. MSS. pag. 162. [Assistens toto Posse, in ch. ann. 1280. apud Gercken. Cod. Dipl. Brandenb. tom. 2. num. 202. pag. 358. *Bona fide et omni Posse servare, in ch. ann. 1250. apud Wenck. Histor. Hassiac. tom. 1. num. 17. pag. 18. Auctori poematis Ruodlieb Posse sunt divitiæ.* Fragm. 1. vers. 82:*

Peuperis est Posse reor, aut virtutis optima.

Fr. 14. vers. 60:

Et genus anorum per Posseque divitiarum.]

Nostris olim *Poter*. Assis. Hierosol. cap. 308: *Se doient faire deux chartres; l'une sera au Poter dou roy et l'autre au Pote des homes, à ce que, se debat fust, que la chose fust esclercie par les chartres.* Alibi: *Poter, Poir.*

2. **POSSE**, Exercitus, copie, Gall. *Fores*. Charta ann. 1318. apud Rymer. tom. 3. pag. 482: *Tunc eos cum equis et harnessis suis arcebat, et salvo custodiri facias, quousque aliud inde præceperimus, assumpto tecum ad hoc, si necesse fuerit.* *Posse Comitatus sui.* [Præceptum est vicecomiti, quod assumpto secum sufficienti Posse comitatus sui, in propria persona accederet et non omittat quia caperet, etc. passim in Abbrev. Piacitor. ubi videndus Index rerum. Fœdus Wilhel. comit. Holland. inter et Joh. reg. Angl. ann. 1218. apud Rymer. tom. 1. pag. 54. edit. 2: *Ventiam ad ipsum in Anglia cum toto Posse meo, qualenus potero, etc.*] Chron. Sicilia apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 37: *Alioquin dictus Rex Petrus cum suo Posse irret contra ipsum Regem Carolum et exercitum ejus ad debellandum eodem.* Vide *Potentatus* 3.

3. **POSSE**, Dominium, districtus, territorium. Charta Henrici Comitis Trecenti. ann. 1165. in Chartul. Meld.: *Cum Pruvineasi et Trecenti moneta eadem lege et eodem pondere per Comitatum Pruvinensem et Trecentem et in toto Posse meo ut currat et omnino sine cambio accipiatur, faciam. Si quis autem in Posse meo bonam vel falsam eam fecerit, etc.* Charta Philippi III. Reg. Franc. ann. 1277. tom. 4. Ordin. pag. 671: *Si quis autem de mercatoribus predictis, aut de familiis eorumdem, crimen quod mortis penam exigit, commiserit in Posse nostro, etc.* Caffari Annal. Genuens. ad ann. 1181. apud Murator. tom. 6. col. 277: *Ut per omnes terras Maadinorum et Posse ipsorum securæ Januenses cum omnibus rebus suis mari et terra debeant ire. Occurrit rursum in Annal. hisdem Bartholomæi Scribæ ibid. col. 460. et alibi passim. Vide in *Potentas*.*

Pouvoir, eadem acceptione, in Lit. remis. ann. 1427. ex Reg. 174. Chartoph. reg. ch. 83: *Le suppliant vint demourer au Pouvoir de Demencourt, es faubourgs d'Arras, en l'ostel de Gillet Livaunt.*

4. **POSSE**, Procuratio, auctoritas, vulgo *Pouvoir*. Invent. Chart. reg. ann. 1482. fol. 45: *Posse seu procuratio data per Ludovicum comitem Flandrie Philippo duci Burgundie, etc.* Ibid. fol. 119: *Processus verbalis dom. de Craon archiepiscopi ducisque Remensis ac Paris Francie et dom. Johannis le Maingre dom. Bouciquault, in quo sunt incorporate duo Posse sive commissiones regis Karoli V. tunc regnantis, per quem rex præfatus dabat potestatem dicto archiepiscopo et Bouciquault tractandi treugas, abstinentiam guerra, pacem et concordiam inter Johannam ducissam Britannie... et Johannem comitem Montisfortis.*

POSSESSIO, Prædium quod quis possidet. Vide *Festum*. Lex Salica tit. 36. § 4: *Si quis per malum ingenium in curtem alterius, vel in casam, vel ubicunque miserit aliquid, quod furatum est, neciente domino cuius Possessio est, etc.* Lex Longob. lib. 2. tit. 43. § 1. [Carol. M. 27.] *Si autem ad quartam (vicem) venire contempserit, Possessio ejus in bannum mittatur.* Capit. Caroli Mag. lib. 5. cap. 189. [82.] *Qui in vicis vel Possessionibus Cherepiscopi nominantur, etc.* Gregorius Turon. de Miracul. S. Martini cap. 23: *Erant enim ingenuti, et Posses-*

sionem propriam possident. Occurrit non semel apud Agrimensores. Vide Gloss. Rigaltii, [et Notas Bignonii ad Leg. Salic.]

POSSIONATUS, Habens bona solo. Occurrit in Charta Ricardi II. Regis Angliæ apud Willel. Thorn pag. 2159. et in Decreto Sigismundi Reg. Hung. ann. 1435.

Stat. Uladisl. Jagel. ann. 1433. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 93: *Spondemus quod nullum terrigenam Possessionatum pro aliquo excessu seu culpa capiemus seu capi mandabimus.* Vide supra *Impossessionatus*; [et Haltaus. Glossar. German. voce *Iman*, col. 1022.]

Interdum nude pro eo qui in aliquo rei possessione est. Sic *Sacerdotes possessionati* dicuntur qui aliquod beneficium possident. Litteræ Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1408: *Statum et Possessionem omnium et singulorum qui de aliquibus beneficiis ecclesiasticis, tam dignitatibus, quam aliis beneficiis ecclesiasticis quibuscumque, Possessionati existunt.* Laur. Byzinius in Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 210: *Immaculati, hoc est, sacerdotes qui non sunt Possessionati, et ab omni pulvere cupiditatis excusati.* Hinc

POSSIONATI MONACHI, nostris *Mones rentis*, Dolati, quibus attributa sunt possessiones. Acta ad Concil. Basil. spectantia apud Marten. tom. 8. Ampliss. Collect. col. 250: *Omnes religiones tam monachorum Possessionatorum, quam Fratrum mendicantium, sunt reprobatæ.*

POSSIO EPISCOPI, illius districtus, diocesis. Capit. lib. 7. c. 74: *Ut unusquisque Episcopus... providentiam gerat omnis Possessionis quæ sub ejus est potestate.* Vide *Posses* 3.

POSSIO TÆDALIS. Vide *Tædialis*. Possessio, perperam pro *Processio*, in Instrum. ann. 1192. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 24.

POSSIVE HABERE, Possidere jure Proprietario. Charta ann. 1289. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 116: *Hos ergo redditus sic distinctos cum omni juris plenitudine, quo ritu proprietario ipsos hactenus habu Possessive, per legitimam venditionis traditionem... tradidi.* Vide *Potestativus*.

POSSESSORES, in Lege Salica tit. 43. § 7. dicuntur qui res in pago ubi commanent, proprias possident: Cives. [Vide Savin. Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. § 18. et 94.] Vetus Inscriptio Vincentiæ, apud Georgium Pilonum in Hist. Bellunensi pag. 16: *Eterno Principi Fl. Clau. Juliano ubique venerando semper Aug. Ordo Possessoresque Brixillanorum optata devotione dedicaverunt, bono reipublicæ nato.* Alia apud Franciscum Angelonum in Hist. Interamneni pag. 96: *Et Possessores, inquit, negotiantes, vim stratis cultores, etc.* Sidonius in Panegyrico Majoriani:

... quo disceret agro
Quid Possessorum maneat?

Ita apud Byzantinos *Possessores* appellabantur, qui domos in urbe possidebant. Liberatus Diaconus cap. 20: *Habens autem consentaneos aliquantos ex Clero, et Possessores civitatis, et corporatos, et milites, etc.* Diurnus Romanus cap. 8. tit. 2: *Presbyteris, diaconibus, clericis, honoratis, Possessoribus, et cunctis plebi illi ecclesie, etc.* Vide Gregorium Mag. lib. 8. Dialog. cap. 26. Nec scio an de his intelligendus sit Victor in Valente: *Fuit Possessoribus consultor bonus, mutare*

judices rarius, etc. Atque il sunt quos *ἀρτοπα* vocat Chronicum Alexandrinum duobus locis, qui ex eo quod domos in urbe possiderent, jure panum civilium et graduum gaudebant, quod pluribus docemus in nostra Constantinopoli Christiana. Hesychio *ἀρτοπα*, *ἀρτοπα* dicuntur, *conditores*. Hinc *ἀρτοπα* dicitur apud Pachymerem lib. 8. cap. 21. extremo, jus quod alicui competit in Monasterio aliquo vel Ecclesia a se vel decessoribus condita, quod vulgo *jus Patronatus* dicitur, ut potè interpretatur eruditus Possinus. Vide quæ de hac voce annotavit vir immense doctus Joan. Bapt. Cotelerius ad tom. 1. Monument. Eccl. Græc. pag. 750.

POSSIERRAS, Possessor, a verbo *Possier*, possidere, in Cons. Petri de Font. pag. 153. art. 2. 3. etc. unde *Terre possiue* ibid. pag. 98. art. 14. nuncupatur illa, quæ jure hereditario possidetur. Latium *Possiders* varie reddiderunt nostrates: *Porsoir*, in Ch. ann. 1259. ex Tabul. Carnot. *Poursoir*, in Lit. ann. 1290. in Lib. rub. Cam. Compht. Paris. fol. 56. v. col. 2. *Pousoer*, in aliis ann. 1297. ibid. fol. 11. r. col. 2. *Possuire*, in Ch. ann. 1393. ibid. fol. 237. v. col. 2. *Poursoir*, in alia ann. 1288. ex Tabul. episc. Paris. Vide Hist. critic. Monarch. Franc. tom. 1. pag. 21. 2a. edit.

1. POSSESSORIUM, Prædium quod quis possidet. Tabular. S. Vincentii Cenoman. fol. 70: *Dedit... abbatii S. Vincentii Cenomanensis dimidium Possessorii quod habebat in feodo de Curta frazino.* [Vide *Id* quod vulgo dicitur *dominium utile*.] Vide *Possessio*.

2. POSSESSORIUM, vox Practicis nota, *Possessoire*, Jus quod spectat possessionem. Charta pro Abbat. S. Eligii Noviom. ann. 1240: *Auditis quæ partes hinc inde tam super Possessorio quam super petitorio proponere voluerunt, etc.* Litteræ Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1290. tom. 1. Ordin. pag. 319: *Item, quod de cognitione decimarum non feudali in petitorio, vel Possessorio, præsertim inter personas ecclesiasticas, ministri loci se nullatenus intromittant.* Occurrit alibi passim. *Possessorium* judicium, quod possessionem spectat, in Epist. Eccles. Dol. ad Innoc. III. PP. apud Marten. in nova Collect. vet. script. tom. 1. pag. 131. edit. in 4.

POSETENUS, Omnino, prorsus. Rupertus in Epist. ad Martin. Reg. Aragon. ann. 1401. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1656: *Corpus et res necnon universa nobis a Deo collata vobis Possetenus obligant, etc.* *Possetenus* conservare, ex eodem Ruperto ibidem col. 1663. Vide *Posse* 1.

POSETUR, pro *Posset*, apud Nonium. Vide supra *Fitur*.

POSSIA, Testam. Urracæ regin. Portugal. inter Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. tom. 1. pag. 37: *De alia tertia solvantur debita mea, quæ inventur scripta sub sigillo meo et de Possia penes illos, qui debent conservare istum meum testamentum.* Sed legendum opinor, *Depositum*.

POSSIBILIS, Approbatus, usu receptus. Charta Ludov. Pii tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 228: *Et ideo jussimus ut et juxta regulam S. Benedicti patris viverent, quæ Possibilis est et laude digna est.* Vide *Possibilitas* 1.

1. POSSIBILITAS, Leges Alredi Regis West-Sax. cap. 38: *Si autem oculus assnaset, reddat veram ejus et Possibilitatis accusatur in eo facto, et purget se juxta modum vitæ, etc.* Ubi *possibilitatis* accu-

sari, est de crimine aut facto quod data opera et voluntarie perpetratum est. Leges Canuti cap. 66: *Et si quisquam agat impossibilitè, non est omnino simile et voluntarie facit.* Ita *possibile* et *impossibile* usurpantur in Lex. Sax. Edwardi senioris cap. 8. pro eo quo voluntarie vel involuntarie fit.

2. POSSIBILITAS, Reditus, ni fallor, prædiorum commoda. [Vide potius *Qualitas*, *conditio*.] Charta ann. 1251. ex Schedis Præsidis de Mazaugues: *Pro mittimus... quod... de dicta terra et castro de Haucio cavalcata faciemus vobis et hæredibus vestris secundum quod nobilitas nostra et Possibilitas terra nostre et constitutiones Provincie requirunt, ut tamen pro redimendis cavalcatis ad solutionem pecunie non tentamur.* [Vide Haltaus. Glossar. German. voce *Mæglich*, col. 1362. et mox *Possibilitas*.]

3. POSSIBILITAS, Possessio, fundus. Placit. ann. 983. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 380: *Quia omnem Possibilitatem sui monasterii alienavit, et nostrum, quod caput est, monasterium in eadem dispersione cupit videre.* Ad hæc Leonis abbas dicens: *Notit Pomponius, ut ego illorum locis vel aliquam Possibilitatem monasterii S. Benedicti abtullissem.* V. *Possessio*.

4. POSSIBILITAS, Potestas. Sacram. reg. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 633: *Quantum mihi Deus intellectus et Possibilitatem donaverit.* [Vide Gerharti vita S. Oudalrici cap. 27: *Hæc ministeria... ex Possibilitate corporis mei non assumpti, sed ex præcepto. Et mox: Per impossibilitatem corporis primam naturam non explevit.* Idem cap. 25: *De obitu episcopi veraciter contradixit, et ejus Possibilitatem secundum suam consuetudinem esse nuntiavit, i. e. corporis vires.* Passim occurrunt *Secundum Possibilitatem meam, pro Possibilitate mea, etc.* Vide *Posse* 1. Hinc

POSSIBILITER, Secundum potestatem. Synod. Mett. ann. 859. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 631. art. 6: *Deinde si sponderit ad pacem et concordiam præsentialiter in corde et ore, et quantocius rationabiliter et Possibilitè atque convenienter, ex communi sensu fieri poterit, etc.* *Pouvement*, eodem sensu, in Assis. Hierosol. cap. 275: *Il doit dehoier et blamer Pouvement et souvent le fort.* Vide *Possibilitas* 2.

POSSIDERE, Obsidere. Thietmar. lib. 1. cap. 9: *Urbem quoque Lindusiam... diu Possidens, urbanos in municipulam infra eandem positam fugere, et se deducios fieri compulsi.* Occurrit passim apud eundem, in Chronic. S. Benedicti ad ann. 749 in Chronic. Casin. in Chronic. Andr. Bergomat. cap. 1. etc. Vide *Pertz. Glossar. tom. 4. Script.*

POSSIFICARE, Facere potentem, ut interpretantur Bollandistæ, in Catalogo operum B. Raymondii, inter Acta SS. tom. 5. Junii pag. 705: *cccix. liber dicitur, propter bene intelligere, diligere et Possificare. Incipit: Multum est delatibile.*

POSSINACLUM, Certi ponderis discus, quo juvenes in agone contendebant, fortiosem judicantes, qui ultra designati spatii finem jecisset. Hæc Faber in Thesaur. qui ad Barthil Advers. lib. 85. cap. 2. remittit.

POSSOLLI, pro *Pessolli*. Vide supra *Pessolli*.

1. POST, Penes. Marculfus lib. 1. form. 26: *Eo quod villam aliquam nuncupatam illam, quæ ad eundem de parte illius pervenire debuerat, Post vos retineatis Ind-*

bits, etc. Form. 26: *Ex quod pagense vester ille eidem terram suam, in loco nuncupante illo, per fortiam tulisset, et Post se retineat injuste, etc.* Adde form. 28. eod. libro, Chartas Parensales cap. 12. Epist. 65. Inter Epistolas Desiderii Cadurc. Episc. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 10. § 12. etc. Formula loquendi usitata in aliquot provinciis Gallicis, retinetur apud nos, pro sibi retinere, asserere.

3. POSTA. In Paschasius Radbertus in Epitaphio Walm Abb. Corbeiensis lib. 1. cap. 16: *A quibus cum suscepti essent venerabiliter, ceperunt omnes Post Arsenium nostrum vultus intendere, sanguine... circumvallare, etc.*

4. POSTA. Ad Invent. S. Bertini tom. 2. Sept. pag. 617. col. 2: *Tunc Post vicodominum et castellanum et quosque majores clerici directo nuntio, ut nos omnes citi adessent, invito Galli dicimus, Envoyer après quelq'un.* [Post hoc dixerit, Roodlieb. fr. 2. vers. 20. *Mittens Post, ibid. vers. 128. 129. fr. 6. vers. 20. 37. 125. Peryera Post ursum sicut suum, Germ. jagen nach, ir. 1. vers. 180. Post te marendo, Germ. nach dir mich sehndend fr. 15. vers. 7.]*

1. POSTA, Statio, loci situs, *Postio*: Italis *Posta*, nostris *Poste*. [Idem, ut opinor, sonat quod *Posta* 6.] Charta Honorii III. PP. ann. 1282. apud Ughellum in Episcopis Senogallensibus: *Nec non de ripa et portu, seu et aliis supradictis civitatibus vectigalibus, silvatico, pedagio, mensuratico, et de aliis Postis et posterulis civitatis ipsius, excepta Posta S. Angeli, cujus vestri in integrum sunt proventus.* Hinc orta vox apud nostros *Postes*, pro veredaris, qui veredis seu equis cursoribus certas locorum positiones, stationes, et ut olim appellabant, mutationes, emetiabantur.

2. A *posta* eo significatu Galli dixerunt *Faisa fausse poste*, cum quis in militum recensione supposititios milites ponit, ut cohortam plenissimam exhibeat. Hec post Cl. V. Secusse in Notis ad Statutum Johannis Reg. Franc. ann. 1355. tom. 8. Ordinat. pag. 85: *Nous avons ordonné et ordonnons que nulle ne face fausse Poste, sur peine de perdre chevaux et hernois... Avons ordonné et ordonnons que pour eschiver les fausses Postes... que nulle de nostre sanc et lignaige, ou autres... ne sera dorénavant receu à faire monstre par cadule, ou par assertion de sa parole, mais sera chascune tenue desores-mais de faire monstre armée pardevant nos gens.* Statutum aliud ejusdem Regis ann. 1351. ibid. tom. 4. pag. 87: *Les Gens d'armes et de pied... pourroient avoir occaison de faire Postes en leurs monstre, et de faire monstre pour et de un seul homme d'armes, en plusieurs et divers lieux, etc.*

3. Charta ann. 1161. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 322: *In perpetuum donamus duas Postas Vallium positas in lacu Vighizoli... ad habendum... et ad piscandum et ad piscari faciendum, etc.* [Locus significari videtur, in lacu vel fluvio assignatus, ubi piscari potest, quod postibus seu palis sit clausus, ut et in Ch. ann. 900. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 568: *Aquis, aquarumque decursibus, Postis seu et molendinis, atque piscationibus, etc.* Vide supra in *Piscium*.]

4. At Gallicum *Posta*, pro *Territorio*, districtus territorium, legitur in Lit. ann. 1388. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 155: *Pour la ville et Poste de Landricourt, atij. l. s. s. Vide supra *Poste* 3.*

2. POSTA. Statio, seu apotheca. Statuta Mediolanensis part. 2. cap. 428: *Aliquis qui tenet Postam pro vendendo carbonem, non possit se intramittere deponendo carbonem per civitatem aliter, quam ad suam Postam vel apothecam.*

3. POSTA, Locus copis ad conveniendum præsinitus, conductus, Gall. *Remise*, *Poste* eadem notione Italis dicitur. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 575: *Appropinquante itaque hora aurora lucifera, idem Comes ad constitutam Postam reconduxit se cum suis armigeris properavit.* Ibid. col. 619: *Peryera recte tramite ad Petram mangam, præsinit primam Postam equitum, et non vidit, et appropinquans secunda Poste, volens per eandem viam redire, invenit dictam primam Postam curru super eum. Ubi Postas proinadilla, Gall. Embuscade, usurpari videtur.*

4. POSTA, Voluntas, arbitrium, petitio, libido, quo etiam sensu utuntur Itali. Chron. Parmense ad annum 1296. apud eundem Murator. tom. 9. col. 286: *Dominus Potestas Parma cum certis militibus et forestariis, soldatis ad suam Postam, exiit super Regium. Statuta Caducrii lib. 3. cap. 40: *Assessini qui ad Postam alterius precio vel mercede homicidium commiserint, etc. Ad ipsorum Postam vel petitum, in Statutis Astens. fol. 37. v. Sic etiam nostri *Faire à sa Poste* usurpant.**

5. POSTA, Tributi species. [Charta Aldefonsi Reg. Castellæ mra 1280. apud Stephanotium tom. 4. Fragm. Hist. MSS. pag. 288: *Et sint illi datum accensati ab omni pacto, Poste... et ab omni prorsus regio et alio tributo et gravamine in perpetuum. Occurrit præterea in Chartis Hispanicis, apud Colmanerium in Histor. Segovienæ cap. 18. § 12. cap. 15. § 7. cap. 18. § 2.*

6. POSTA. Charta ann. 1198. apud Georg. Pilonum in Histor. Bellunensi pag. 97. v. *Ut debeat observare Postam et pactum cum Commune Tarvisi, etc. Concilium Ravennense ann. 1317. cap. 15: *Ubi vero per Postas libri usurarii non apparuerit per patientem sibi usuras restitui, etc. Infra: Dummodo apparuerit per Postas libri vel alio modo legitimo, mutuum vel obligationem fuisse contractam. Hinc *Postilla*, de qua voce mox.**

7. Cave existimes unum eundemque esse vocis *Posta* intellectum in locis a Cangio allatis: in posterioribus quippe paginam sonat: in priori vero pactum, compositionem significat, ut et in Chron. Modoct. apud Murator. tom. 12. col. 1146: *Et fecit secum Postam, quod eodem die post Vesperas hora debita ordinata debebat portare.*

8. POSTA, Idem quod infra *Postella* 1. Bernardi Ordo Cluniac. part. 1. cap. 9: *Observare per consuetudinem debent, de fratribus qui veniunt ad monasterium... utrum... habeant in sellis suis pectoralia et Postas.*

9. POSTA, Retis genus, seu piscandi modus, quo rete ad palum in terra defixum ex una parte alligato, factoque longiori in mari circuito, eo revertuntur piscatores unde profecti fuerant. Charta Regis Renati Comit. Provincie ann. 1477. pro piscatoribus Massii. ex lib. privileg. et Statut. eorumdem: *Nam piscatores utentes ingenio, sive arte vulgariter appellata de *Posta*, cum qua magni pisces, præcipue tuni cinguntur, sive accumulatur, etc.*

10. POSTA, Propositum, consilium, Gall. *Projet*, *plan*: *Posta* eodem sensu dicunt Itali. Statuta Astens. fol. 1. v.:

Præfatus dominus potestas a vobis credendariis et consularis presentis generalis consilii super infrascriptis Postis... sibi exhiberi estabere consilium postulat.

11. POSTA, Cursus cum veredis seu equis cursoribus, Gall. *Posta*. Comput. ann. 1508. Inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 28. col. 1: *Ad causam dictam litteram mandata per dominum S. Valerii dominis consulis Nemausi predictis, plures Postas curru fecerunt.*

12. POSTA, f. Opportunitas: quo sensu ea voce utuntur Itali. Inquisit. ann. 1371. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 438. col. 1: *Item habet accensatum, videlicet majorem Postam collectam generalis.*

13. POSTA MOLENDINI, Spatium, intervallum, quod dum moles in pistrino tenent, pariete, aut tabulato proximore spatulo junctum. Stat. Bonon. ann. 1260-67. tom. II. pag. 477: *Et deinde ipse remus (Scultene) ad Castrum allegraccio a aere, ubi fiat alia Posta molendinaria, et predicto Poste ad molendina delant fieri pro comuni. [Fr.]*

14. POSTA, seu potius *post tabula*, seu *reobaltare*, Posticum altaris, seu ejus ornamentum. Querimonia Berengarii Vicecomitis Narbonensis adversus Guifredum Archiepisc. Narbonensem ann. 1056: *Theosurus quoque qui a conditione in eam congregati erant subtraxit: tabulas vero et Postabulas, et cruce, et scriptis reliquiarum aureas et argenteas excoctavit. Vide Postaltus.*

15. POSTADVOCATUS, (Minor Advocatus, qui ab alio majore prædiorum ecclesiasticorum tutelas in se recipiebat.) Vide in *Advocati* pag. 110. col. 3. [Charta Henr III. imper. ann. 1064. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 308. col. 1: *Nullum alium post se ponere præsumat (advocatus) qui vocetur Postadvocatus.*] Occurrit passim. Vide Halaus. Glossar. German. voce *Astevogt*, col. 18.]

16. POSTAGIA, Jus quod posterio seu deferenti panem ad furnum competebat; a tabula huic usui apta, que Provincia libus *Postelle* vel *Poude* nunc *Taule* dicitur, ducta vocis origo. Statuta Arelat. MSS. art. 59: *Fornarii accipiant 25 partem pro fornaria et Postagia panum quos coquant. Vide Postaltus.*

17. *Postage* nostri appellarunt munus quoddam, adolescentibus fieri solitum. Vide supra in *Ovum* 1.

18. POSTAL. Fori Aragon. lib. 7. f. 129. v.: *Si aliquis homo in aliquo casali veteri apparuerit, fundamenta super quibus tantum postes construxerit in gyrum, donec opus illud sit de tribus tepalibus in altum, et miserit ipsum casali in errore, et fecerit ibi porta, super quo firmaverit Postal, etc. [Idem videtur quod Hispanis *Posta*, palus cui porta innititur.]*

19. POSTALLA, Posterior porta vel portula. Lit. remissa. ann. 1376. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 335: *Quod quidem fossatum protendat et protendit a porta Turci usque ad Postallam constructam, etc. Vide Postaltus.*

20. POSTALTARE, Velum, pallium, vel aliud quoddam ornamentum, quod retro altare apponitur. [Gall. *Restable*. Neurolog. Corbeiensis MS. : vii. Idus Augusti frater Petrus de Sachiaco parvo fecit fieri Postaltare argenteum decoratum, quod est supra majus altare.] Arcatum S. Mail 1331: *Unum Postaltarium de sindone, etc. Vide Postabula.*

21. POSTARIUS, f. Auriga, nisi sit pro *Pistarius*. Consuetud. Fontaneli. MSS.

fol. 95: Custos equorum abbatis VI. (ova)...
Postarius VII.

* **POSTARMENTUM**. [*Postarmentum* naris ejusdem ecclesie indiget reparacione. (Chevalier, Visit. episcop. Gratianop. p. 131.)]

° **POSTAT**. Porticus species seu umbraculum ligneum projectum, *postibus*, unde nomen, innixum, vox vulgaris. Capit. pacis ad calcem Statut. Massil. MSS. fol. 98. r. col. 2: *Item quod dom. comes et dom. comitissa seu eorum locum tenentes... nullum impedimentum prestabunt hominibus ville vicecomitalis Massilia... quominus ipsi habeant et facere fieri possint in domibus suis, prout solitum est in Massilia, Postat et crotas sub viis, etc.* Vide *Postal*.

† **POSTATICUM**. Tributi species, idem quod *Posta* 5. nisi mendum sit pro *Portaticum*. Vide in hac voce. Diploma Ludovici Pii ann. 814. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 22: *Nullum teloneum, aut ripaticum, aut Postaticum, aut pontaticum, aut salutaticum exigere audeat.* Eadem habentur in Charta Othonis Imper. ann. 949. apud eumd. tom. 1. col. 391.

° **POSTATUM**. Postium seu palorum serices, *Palisades de postaux*. Willelmus de Poitico-Laurentii in Chr. cap. 43: *Fuit autem molendinum, quod munitum erat Postato tenui et vestuto, captum, et qui erant in eo juvenes interempti.*

† **POST-BUTUM**, f. Prostibulum, tugurium, ubi habitant meretrices. Litteras Johannis Reg. Franc. ann. 1361. tom. 2. Ordin. pag. 470: *Ordinaverunt et convenerunt inter se, quod si aliquis de dicto misterio inveniretur in latrocinio, vel frequentans tabernas, vel Post-butia, vel ludos taxillorum, etc.*

° **POSTCOMES**. Qui vices Comitatus agit. In Charta Odonis II. Comitatus Carnotensis et Trecentis apud Samaritanos in Abbatibus Vallis secretæ subscribitur *Sasunato Senescallus meus, Isambardus Postcomes, Odo Vicecomes, Hazalinus Miles, etc.* Ita *Postcomes* et *Vicecomes* diversi sunt.

° **POSTCOMMUNIO**, vel post Communionem, Antiphona quæ post Communionem, in signum quod communicatio expleta est, concinitur, quæ olim appellabatur *ultima oratio ad complendum*, ut testatur Walafridus Strabo de Reb. Eccl. cap. 2. [S. Bernardus tract. de Cantu tom. 1. Operum ejusd. col. 686. edit. 1690: *In multis etiam historiis Postcommuniones ab eis, qui simplicitatem cantus ignorant antiphonarii, pro Responsoriis appositas invenimus.*] Vide Durandum lib. 4. Ration. cap. 56. 57. et *Completa*.

° **POSTEA**. Certa straminis vel feni quantitas, quantum scilicet inter duas trabes seu *postes* continetur, nostris *Postes*, nunc *Travées*. Charta ann. 1350. in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 308: *Viginti septem sextaria avenæ ad mensuram Pruvinensium, cum duabus Posteis straminis.* Lit. remiss. ann. 1381. in Reg. 119. ch. 114: *Lesquels freres qui avoient achaté de Jehan Picheri, demourant à Jardeloy, demi Postée et un bourseron de foin, le pris et somme de quinze sols Tournois.* Pro spatium ipso seu intertignio, in Consuet. Castel. ad Sequanam ex Cod. reg. 9898. 2: *Les détailliers de draps de la ville de Chastillon preignent quelque estaul qu'il leur plaist en la grange. C'est assavoir une Postée; et ne vault la Postée toute la foire que vingt sols.*

1. **POSTELLA**, pro *Postilena*, Gall. *Croupiers de cheval*. Papias: *Postella, orna-*

mentum equi, dicta quasi post sellam, sicut antella, ante sellam. [Postella, Cu- liere, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.] Statuta Hugonis V. Abbatis Cluniacensis: *Sine Postella et sella regulari non multum pretiosa ullus Priorum nostrorum equitare presumat.* Eadem ferme habentur in Bullis Gregorii IX. et Nicolai IV. pro Benedictinis, post Chron. Casinense. *Ogrodia*, et *oxiodia*, idem Græcis recentioribus sonat. Vide Glossar. Meursii, mediæ Græc. et *Posta* 7: *POSTENA*, Eadem notione. Vita Abbatis S. Albani pag. 77: *Equi decentes et fortes sint ad portandum pannos unius Monachi ad Postenam armigeri.* Thwringius in Carolo Rege Hungar. cap. 99: *Univera namque ferramenta streparum et habenarum, seu rudibularum, et alia ad ipsum spectantia de argento inaurato... existebant: corrigiarumque cinguli, et frenæ ac similia alia cum thensis et Postenis sericis substantiis contexta fuerant.*

† **POSTELLA**, Posterior porta, vel portula. Charta Ludovici junioris Reg. Fr. ann. 1178. apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Occitan. MSS. pag. 454: *Damus etiam licentiam in ipsa ecclesia et civitate (Agathensi) ob timorem Sarracenorum et propter frequentem incursum iniquorum hominum faciendi turres, munitiones, muros, Postellas et portarum tuitiones.* Charta Manassis Episc. Lingon. ann. 1189. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 184: *Domum etiam (concessit) juxta Postellam etiam, etc.* Vide *Portella* 1. et *Posterior*.

† **POSTELLATIO**. Ad *postellam* expositio. Vide *nox* in hac voce.

° **POSTELLUM**, Cippus, Gall. *Posteau*, vulgo *Carcas* / *postis*, scilicet seu palus, cui alligati rei publice exponuntur ad majorem infamiam. Tabularium S. Flori Arvern.: *Excepta executione ultimi supplicii, fustigationis, banitionis, et Postellationis.* Et infra: *Dominus de Bretons non potest facere furcas apud Batons; Postellum vero potest facere.* Concilium Bituricense ann. 1898. cap. 12: *Item pilorium seu Postellum in cemeterio et locis sacris affigunt et apponunt.* Vide *Carcannum* et *Pilorium*.

° A Latino *Postis*, nostri *Postel*, vulgo *Poteau*, dixerunt. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 321: *Icalui Perrinet doua sa hache entre l'uis et le Postel ou esteil ou il le devoit clorre.* Alie ann. 1414. in Reg. 167. ch. 411: *Le suppliant prist un Postel de boys en soy revenchant.* Hinc amici, quibus innititur, *Postaux* appellantur, in Lit. remiss. ann. 1400. ex Reg. 156. ch. 273: *Lequel Denisart lui dist: qu'il n'avoit mais si bel regner qu'il avoit eu ou temps passé, et que ses Postaux, c'est à dire, les meilleurs de ses amis, estoient mors.*

† **POSTEMA**, vox Italica, *Apostema*, Gall. *Abcès*. Mirac. S. Humiliani tom. 4. Mali pag. 406: *Domina quædam... patiebatur infirmitatem in coxa, quod vocatur Postema malinconicum.* Hinc *Postematus*, *Apostemate* laborans. Miracula B. Simonis Erem. August. tom. 2. April. pag. 823: *Habebat tibiham infirmitatem et Postematum.*

° **POSTERADIE**. Ars D. Bonifacii apud Matum Classic. Auctor. tom. 7. pag. 581: *Temporis finita adverbis... pridie, Posteradie, postmeridie, etc.*

† **POSTERARE**, *Differre*, apud Laur. in Amalthe.

° **POSTERGALE**, Tergum cathedræ: *Le dos de la chaire*. Ceremon. Rom. lib. 1.

sect. 9: *Sedilia Episcoporum... habebunt reclinatorium, sive Postergale altum usque ad spatulas, et gradum... super quem pedes teneant.* Occurrit et sect. 18.

° **POSTERGARE**, Post tergum relinquere [relicere, vox Italica.] Gesta Ludovici VII. Reg. Franc. cap. 10: *A sinistra parte terram Philadelphia Postergantes, ad civitatem Smyrnæ venerunt.* Galli dicerent, *Laisant derrière la ville de Philadelphia.* Utitur Gobelinus Persona in Cosmodromio stat. 6. cap. 87. ut et Scriptores aliquot Itali. Auctor Flammæta: *Postergatorio Scudo.* Alius: *Postergata la ragione.* [Hinc

† **POSTERGARE**, Posthabere, contemnere, negligere. Gloss. vett. *Postergare, postponere, negligere.* *Postergu*, particula, in Gloss. Lat. Græc. Charta ann. 1319. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 262: *Perpetuo possidere possunt et debent omni jure, exemptione juris facti qualibet Postergatis.* Litteræ Ludovici Bavari Imperator. ann. 1328. apud eumd. tom. 2. pag. 280: *Qui mentientes et Postergantes fidem nobis debitam et imperio, rebellionis spiritum assumerunt.* Litteræ Alberti Episc. Mindens. : *Cultum divinum inibi... institutum penitus quam Postergarunt.* Necrolog. Laureham. apud Schannat. in Vindem. litter. pag. 28: *Offertoria sua... nobis dari et presentari.* *Postergato omni subterfugio disposuit et curavit.* Adde Spicil. Acher. tom. 8. pag. 288. Batav. Sacr. pag. 203 etc. Vide *Postergare*.

† **POSTERGARE DIEM**, Relicere, differre, producere. Charta Casimiri Reg. Polon. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 598: *Debet intra dictos menses destinare nuntios... nisi sepe factus dom. Marchio Moravia et nos de alio die anticipanda vel Posterganda contingat fortassis unanimitè concordari.*

° **POSTERGATUS**, Læsus, impeditus. Charta ann. 1428. ex Tabul. eccl. S. Thom. Argent.: *Quod cum nos dictumque nostrum monasterium, variis illicitis gravibusque et intolerabilibus quarundam personarum, temporalem jurisdictionem et possessionem hactenus circa locum nostrum et monasterii nostri prædicti tenentium, pressuris et oneribus fuerimus enormiter læsi, pressuris et gravati, et in nostris privilegiis, juribus et prerogativis magis Postergati et impediti, etc.* Vide *Postergare*.

† **POSTERIALIS ABSCESSA**, *Postericatis saltana, postericatis serrata*. Variæ scripturarum species. Vide *Scriptura*.

° **POSTERIGARE**, Posthabere, negligere. Lit. salvgard. ann. 1376. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 242: *Nos eorum dominum et superiorem publice agnoscendo, inimicorum formidine Posterigata, etc.* Vide in *Postergare*.

† **POSTERIOLA**, Idem quod infra *Posteriora*. Testam. Bertichramni Episc. Cenom. tom. 8. Analect. Mahil. pag. 123: *Perfecit domum, quæ infra muros, in dextera parte de Posteriola meo opere edificavi.*

† **POSTERIORA**, Tergum, Gall. *Derriere*. Vide *Morans*.

† **POSTERIORES** appellantur, qui ultra trinepotes sunt et omnes reliqui descendentes, in leg. ult. § parentes. D. de gradib. Vide *Calvini Lex.* et *Hofman.* in hac voce.

† **POSTERIUS**, Puer pistorius seu tyrunculus pistori, sed maxime is cuius erat panes ad furnum coquendos deferre, apud rusticos Provinciales interdum *Poustis*. Vox ejusdem originis ac supra *Postagia*. Statuta Massil. lib. 1.

cap. 41: *Consules teneantur facere iurare infra viii. dies post Consiliarios electos generatis consilli, furnarios et furnairos, et Posterios furnorum quod omnem panem coquent, vel coqui facient bene et bona fide.* Occurrit etiam in Statutis MSS. Arelat. art. 154. Vide *Porterius* suo loco et in *Portarius*.

2. **POSTERIUS**, Qui loco publico, in quem conveniunt mercatores et in quo eorum pecunia deponitur, vel etiam exigendis tributis praepositus est. Pactum inter reg. Tunetan. et Pisan. ann. 1398. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1119: *Nullus in ipsos fundacos intrare valeat, sine expressa licentia consulis Pisanorum, et quorum Posterii sint tales, qui possint et valeant prohibere quibuslibet Saracenis et quibuscumque aliis personis, ne ingrediantur in fundacos sine voluntate consulis.* Charta ann. 1441. ibid. tom. 3. col. 526: *Quod bulletinum seu scriptum praesentes dantur in Posterii dantiarum ad fidem faciendam, etc.* Infra: *Per dantiarios seu alios officiales, etc.*

1. **POSTERLA**, **POSTERLO**, **POSTERNA**. Vide *Posterula*.

2. **POSTERNE**, Retro, pone, Gall. *Derriers*. Statuta Narnens. Inter Acta SS. tom. 1. Maii pag. 937: *Canonici aperiant viam Posterne tribunam dicte ecclesie.*

POSTERULA, Posterior porta, vel portula, alias *posterna*: Malis *Postieria*: Posticum Latinis, et sancto Isidoro in Regula cap. 1. *Pseudithyrum*, Severo Sulp. dial. 3. cap. 16. Non etiam *Fausses portas* vocamus portulas ad urbis muros, quae fere semper clausae inanes, nec aperiantur nisi pro aliqua ingruente necessitate, eujusmodi sunt quae *Portelle* dicuntur in Glossis Graeco-Lat.: *Παραθύριον, portella*. Papias: *Posticula posterula quae dicitur*. Ammianus lib. 30: *Viator quidam ad citeriora festinans, cum bivium armato milite vidisset oppletum, per posterulam tramitem medium aequalentem fructibus et sentibus vitabundus excedens, in Armenios incidit fessos etc.* Sed ibi pro angusta semita videtur sumi, cum in campis portellae fingi non possint Acta sanctae Agathae virginis num. 12: *Ipse autem ad Posterulam Secretarii fugiens, in januis populum dereliquit*. Cassianus lib. 5. de Inst. Cenob. cap. 11: *Quantalibet urbs sublimitate murorum et clausurarum portarum firmitate munitur, Posterulae unius, quamvis parvissime prodicione vastabitur*. Adrevaldus de Mirac. S. Bened. cap. 19: *Pervenit (Aurelianus) ad Posterulam, quae usque S. Benedicti dicitur, ibique appulit*. Anastasius in S. Hormisdas: *Imperator eiecit eos per Posterulam, et imposuit eos in navim*. Idem in Leone IV. PP.: *Secundum quoque idem pius Papa dedit orationem super Posterulam, ubi mirum in modum castellum praeminet, quae vocatur S. Angeli*. Alibi: *Et ingressus est per Posterulam quae appellatur S. Agathae, in urbem Romanam hora diei*. Adde eundem in Nicolao I. pag. 210. Charta Ottonis III. Imp. apud Baron. ann. 1001. num. 11: *Nec aliquis ejusdem civitatis quandoque habitator murum istius civitatis ad portas, vel Posterulas faciendas sine ipsius Episcopi licentia frangere praesumat*. Raimundus de Agiles in Hist. Hierosol.: *At vero ii qui ascenderunt, descendentes in civitatem, Posterulam quamdam aperuerunt*.

POSTERLA, **POSTERLA**. Sanutus lib. 2. part. 2. cap. 4: *Dictum quippe fortalium certas habet Pusterlas per muros et tentoria, respondentem inter praedicta valla et barbacana, per quas potest iri et ve-*

niri: *sed dicta Pusterla bonas habent portas ferreas*. Utitur rursus cap. 6. ut et Charta Gualm. Episcopi Pergamensis ann. 1176. in Hist. Pergam. tom. 8. pag. 327. Hist. Cortusior. lib. 7. cap. 18. Otto Morena pag. 85. 70. [Memoriale Potesat. Regiens. apud Murator. tom. 8. col. 1107. Gualvaneus Flamma apud eund. tom. 12. col. 1021. Chr. Modoet. ibid. col. 1100. 1140. 1150. etc. Charta Guidonis Abb. Insulae Barb. ann. 1200. in Macer. ejusd. tom. 1. pag. 129: *Quod habeant Posteriam in dicta villa a parte Casanaria*. Charta ann. 1209. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 19: *Ad Calmam Posterla ulterius per me et meos heredes fieri non valeat*. Visitatio castrorum Dalphin. ann. 1347. ibid. pag. 67: *Item quod quamdam rupturam quae est in muro prope Posteriam quae est iuxta portam castris, etc.*] Joannes Villaneus lib. 2. cap. 1: *E quatuor portis haveva la citta e 6. posterlo, e torri di maravigliosa fortezza*. Adde lib. 3. cap. 2. lib. 7. cap. 6. Le Roman de Girard de Vienne:

Par la Posterle s'an ist intellement.

3. **POSTERLO**, ut *Posterla*, Posterior porta, vel portula: *Posterle*, in Charta ann. 1355. Inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 189. col. 1: *Item que toutes fausses portes et Posterles soient closes esdites parties*. Chartul. S. Sulpit. Bitur. ch. 122: *Habet etiam facere prior S. Leonardini fossatum cum palatia, a Posterlone usque ad quamdam domum*. Vide in *Posterula*.

POSTERNA, Eadem notione, nostris *Posterne*. Historia Episc. Autissiod. cap. 57: *Emit item domos quae erant iuxta Posternam, et plateas Reinaldi, etc.* Mattheus Westmonaster. ann. 1263: *Posterna ex altera castelli parte patefacta, etc.* Fleta lib. 2. cap. 73. § 21: *Potestas habere Posternas in omni curia totaliter inhibeat, sed unicus sit ingressus*. Guillelm. Guiart in S. Ludovico:

Egarde une Posterne ouvrir.

[Le Roman de Vace MS.:

Normans firent les Saines une Posterne ouvrir.

Le Roman de Blanchandin MS.:

Sil lor enseigne une Posterne

De les une vieille citerne.

4. **POSTERNA**, apud Albert. Mussatum tom. 10. Murator. col. 595: *Ceteris extra muros hostibus ad praedam concessis, quamquam et per noctis ipsius tenebras et sequentem diem per vias et Posternas omnia intra urbem mobilia adhaerentur*. Adde Statuta Mutin. rubr. 39. fol. 7. v. Statuta Saluciar. cap. 97. et Verceili. lib. 2. fol. 42. v.

5. **POTERNA**, Eodem significato, in Charta ann. 1273. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 25: *Circumundo totum vicum... usque ad Poternam praedictam, et quamdam domum quae est in eadem parte, contiguam praedictae poterne*. *Poterna S. Paris*, in Charta ann. 1406. ibid. tom. 5. pag. 686.

PUSTERULA. Charta anni 954. apud Ughellum tom. 5. pag. 1539: *Intra civitatem Tiburtinam, turricella cum scala marmorea a solo ad summum, orationem sancti Pantonis supra Pusterula cum scala marmorea et duobus cubucellis, unoterrineo, alio solorato, etc.* [Occurrit praeterea apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 601. et tom. 11. col. 17.] Vide *Posticum*, et Oct. Ferrarium in *Posterla*.

6. **POSTES**, [Lignum cum quo seratur garba. DIER.]

7. **POSTFACTUM**. EX **POSTFACTO**, Dein-

ceps, re peracta. Pactum inter episc. Glasguens. et abbat. Helc. in Chartul. ejusd. eccl. ex Cod. reg. 5540. fol. 37. v.: *Et si ex Postfacto apparuerit ex tali incerta assignatione defectus;... episcopus de ipsa ecclesia defectum rationabiliter supplebit.*

8. **POSTFERRI**, pro *Post ponti*, in leg. 8. Cod. Th. de Honoraria codicill. (6. 22.)

9. **POSTFIDEJUSSOR**, Fidejussoris fidejussor, vel potius fidejussor *warandis* quam emptori debet venditor, in ch. ann. 1249. in Guden. Cod. Dipl. tom. 2. pag. 90.

10. **POSTGENITUS**, Secundogenitus. Testam. Alfridi Reg. ann. 909: *Insuper nam filii primogeniti concedo villam de Welero, et meo filio Postgenito concedo villam de Clero... et meo minori filio villam de Weligs*. Vide *Postnatus*.

11. **POSTHEREDES**, qui alias *Proheredes*. Charta Alamannica Goldasti 58: *Si ergo ipse aut alius heredum meorum vel Postheredum... contra hanc chartam a me factam praesumpserit, etc.* Adde ch. 50. 60. [Alia charta Sangallensem ann. 744. in Neugart. Cod. Diplom. Alem. num. 10. et 11.] Vide *Proheres*.

12. **POSTHOLATIO**, pro *Postulatio*, in Charta Ibbonis Archiep. Turon. apud Mabill. tom. 2. Annal. pag. 693. col. 2.

13. **POSTHUMARE**, Posteriorem, superstitem esse. Acta SS. tom. 5. Junii de S. Anthelmo pag. 289: *Quorum alii S. Anthelmo Posthumarunt, alii synchroni fuerunt*. Tertull. Apol. cap. 19: *Propheta Moisi Postumant*. Idem de Resurr. carnis cap. 45: *Et si ordine Postumat, effectum anticipat*. Hinc

14. **POSTUMATUS**, Locus posterior. apud eundem Tertull. adv. Valent. cap. 85: *Sunt, qui nec principatum Bytho defendant, sed Postumatam*.

15. **POSTICIA**, **POSTICIARIA**. Vide *Posticum*.

16. **POSTICIPARE**, quasi *post capere*. Claudianus Mamertus lib. 1. de Statu animae: *Est ergo in pecude corruptibile corpus, et mortalis anima, quae vitam corporis nec anticipat, nec Posticipat*.

17. **POSTICIUM**, in Gloss. Graec. *Περαθόριον*. Eodem: *Περαθόριον*. Eodem: *Posticia*. [- al. *Postica*.] *περαθόριον* κατόντι τοῦ οἴκου. [Idem Vide Furlanett. in Append. Lexic. Forcellin. in hac voce.] Glossae antiquae MSS.: *Posticum, latens ostium, quod remotum est a publico*. Glossae Biblicae MSS.: *Porticum, posternam, posticum, i. fodorus*. Maxime vero in Monasteriis haec vox usurpatur pro portula, per quam inducuntur quae ad victum Monachorum vel Sanctimonialium, resque alias, necessariae sunt, ut in Regula S. Aureliani cap. 12. Regula S. Caesarii ad Virgines cap. 28: *Ad cellarium, et ad Posticum, vel lanipendium tales a seniore eligantur, non quae voluntates aliquarum, sed necessitates omnium cum timore Dei considerent*. Fortunatus in Vita S. Radegundis cap. 24: *Nulla Monachorum, nisi ipsa, de Posticio, quantum ligno opus erat, sola ferebat in sarcina*.

18. **POSTICIARIA**, Quae curam *Posticii* habet, quae *Posticio* praeposita est, in Sanctimonialium Monasteriis, in eadem Regula S. Caesarii cap. 23. 28. 30. 40. Occurrit etiam apud Haudovinniam in Vita S. Radegundis cap. 8.

19. **POSTICUM**, *Latens ingressus*, Joanni de Janua. S. Isidorus in Regula cap. 1: *Monasterii autem munitio tantum januam extrinsecus habeat, unumque Posticum, per quem satur ad hortum*. [Radobodus Traject. Episc. in S. Amalberga sac. 8. Bened. part. 2. pag. 242: *Puer*

familiaris repens per Posticum irruit, etc. Vetus Poeta MS. in Bibl. Coislin: .

Per un postle tot celament
Droit de costal Gallienne vait.

Vide Postis 2.] Le Roman d'Aubery:

Au Postis viat, preat le desverouiller.

POSTICIA, Eadem notione. Charta donationis factae Ecclesiae Cornutiensis, edita a Suaresio: *Item vela linea pura tria, ante consistorium velum lineum purum 1. in pronao velum lineum purum 1. et intra basilicam pro Posticia vela linea rosulata 6.* Ita enim lego pro porticia.

• Paustices, eodem sensu, in Poem. Rob. Diaboli MS.:

Un maillet a à la porte,
Qui petit est, n'est mie forte;
Trois coins et nient plus y ferras,
Au Pausticez puis le serras.

Infra:

Le maillet trove au Pausticez,
Si ferri trois cols au guicost.

Posthich, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1372. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 322: *La meschine dudit Fauquet clost la porte ou Posthich de la maison.*

† POSTICULA, ut Posterula. Vide in hac voce.

† POSTIJECS, Vide Postacus.

† POSTIFICES, Judices. Gloss. Isid. leg. ex Papia *Pontifices*, ut monet Grævius.

† POSTILMEN, ἐκἀνοδος, in Gloss. Lat. Gr. Eadem: *Postilminium*, ἐκἀνοδος ἀπό πόλεως. in Cod. Sangerm. ἀπό τῶν πόλεων.

† POSTILIO, Postulatio. Gloss. Isidori. Vide Martini Lexicon in hac voce.

† POSTILLE, Notæ. Sic autem maxime dicuntur notæ marginales et perpetuæ in sacra Biblia, quæ secundum verba currunt, quasi *post illa verba*, quod hæc subinde efferrent Magistri, qui ejusmodi notæ suis discipulis dictabant: nisi nomen mutuata fuerint a voce *Posta*, quæ paginam denotat, ut supra observatum. Nicolaus Trivettus in Chron. ann. 1226. de Stephano Archiep. Cantuariensi: *Hic super Bibliam Postillas fecit, et eam per capitula, quibus nunc utuntur moderni, distinxit.* Idem ann. 1238. de Alexandro Cestrensi Episcopo: *Super Psalterium Postillas scripsit.* Eadem tradit de Roberto Bacum Dominico sub ann. 1240. Titulus Homiliarum Pauli Diaconi, in Analectis viri eruditissimi Joannis Mabillonii tom. 1. pag. 27: *Opus præclarum omnium homiliarum et Postillarum venerabilium ac egregiorum Doctorum, Gregorii, Augustini, etc.* Vita Joannis XXII. PP.: *Condemnavit in Consistorio quodam pestiferam Postillam fratris Petri Joannis de Serinhano continentem dogma pestiferum, etc.* (Occurrit præterea inter Instr. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 180. et apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 286.)

† POSTILLATIO, Opus Postillarum. Lyrani Postillatio, apud Cyprian. in Catal. Cod. MSS. Bibl. Goth. edit. 1714. pag. 4.

† POSTILLARE, Postillas scribere. Epitaphium Nicolai de Lyra in aula Capitularia Cenobii Franciscan. Paris: *Hic jacet Fr. Nicolaus de Lyra sacre Theologie venerabilis Doctor, cujus vita et doctrine fama diffusa est per diversa mundi climata. Postillavit enim Biblia ad litteram, a principio usque ad finem, etc.* Obiit an. D. 1340. Vita Benedicti XII. PP. pag. 62. de eodem Lyrano: *Qui to-*

tam Bibliam profundissime et subtilissime Postillavit. Nicol. Trivettus ann. 1248. de Hugone de Vienna Cardinali: *Hic doctrina sana et perlicida totam Bibliam Postillavit.* Knyghton de Hugone Cardinali Dominico: *Totam Bibliam Postillavit.* Hinc vox practica nostris familiaris, *Apostiller*, scriptum notulis dilucidare illustrare.

† POSTILLARIUM, Liber continens postillas. Obituar. MS. Sorbonæ: *Dedit Postillarium de Libro super totam Bibliam.*

† POSTILLATOR, Qui postillas scribit. Brevis Hist. Ordinis Prædicat. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 355: *Hic (Innocentius IV.) primo anno sui pontificatus fecit primum Cardinalem Ordinis fratrum Prædicatorum fr. Hugonem de S. Theodorico Provincialelem Francie, qui fuit primus Postillator totius Bibliæ, et eam tam excellenter Postillavit, quod hucusque parem non habuit.*

† 1. POSTIS, Tabula lignea, assèr, Gall. Ais, planche, ab Occitan. *Poste*, eadem notione. Limborch. Inquisit. Tolos. pag. 148: *Interrogatus de libro in quo legebat dictus homo, utrum esset parvus vel magnus, et cum Postibus vel sine postibus, respondit quod erat parvus, et videtur sibi quod non erant ibi Postes.* Processus de Vita S. Yonis tom. 4. Mail pag. 560: *Habebat duos libros cum Postibus sub capite loco pulvinaris. Postes argentei, i. e. argenteis laminis ornati, in Tabul. Briyat. Duabus quippe tabellis ligneis hinc inde libros munire consueverant. Extractum Computi ann. 1836. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 325: *Dictum palatium est bene cooperitum de optimis Postibus de meleze bene clavelatis.* Statuta Montis Regal. fol. 312: *Item pro media dozana Postium ligni sol. cuos den.* Hinc *Post*, pro fibula seu clavo ligneo, Gall. *Cheville*, usurpare videtur le Roman de Vacec MS.:*

Li Rois Loies fist semondre et bannir son ost,
Ne remest vîez espès, ne vîez ocus à Post.

Hoc est, facta submontitione nullum scutum, nullusve gladius ad clavum suspensus remanet, sed iis statim armantur.

† POSTIS, Vectis, Gall. *Bâton de chaise*. Tabular. Episc. Corsopit. Anno 1480. in primo introitu R. in Christo patris Guidonis Episc. Corsopitensis; episcopo redeunte ad lapidem in quo tronus ipsius erat, cathedra sua episcopalis cum quatuor Postibus ibidem posita, vocatis *Nobilibus* et potentibus viris D. Johanne du Quenelac vicecomite du Fou admirallo Britannie, Henrico dom. de Nevet Milite, Guillelmo dom. de Plusez, et dom. Guidomaro de Guengat, qui ipsum super humeros portare debebant, etc.

† POSTIS AD REGULANDUM, in supellectili libraria, apud Guigonem II. in Statutis Ord. Cartusienis cap. 28. § 2. [et in Actis SS. tom. 2. Junii pag. 495. ubi de S. Roselina. Est autem ibi *Postis*, regula lignea, Gall. *Regle*.] *Signum poste pulsare per Galileas*, in Statutis antiquis ejusdem Ordinis 1. part. cap. 18. § 26. 40. parte 2. cap. 16. § 7. Vide Cornu 3.

† 2. POSTIS, Idem quod Posterula, posticum. Sallas Malaspinae lib. 4. Rer. Sicul. cap. 18. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 315: *Per Postem seu posterulam partia posterioris ejus per quam ad castrum ipsum quis ingreditur et ad terram.* Vide Posticum.

† 3. POSTIS, Patus, Gall. *Pieu*. Charta capit. S. Salvat. Montispass. ann. 1354. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 318: *Quod*

in dicta paxeria possille ponere Postes per totum longum dictas paxeria subius arrestam, per tres vel quatuor palmos... per quas Postes et cum quibus Postibus possitis et valeatis dictam aquam... accipere, etc. Post, pro Piler, Columna, in Lit. remiss. ann. 1367. ex Reg. 131. ch. 106: *Ischit Roulant se muca et lopy derrière un pilier ou Post de bois.* Vide supra Postellum.

† 4. POSTIS, Potens, potestate et auctoritate præditus. Acta S. Judicæ. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 204: *Filius, quem a me clausum in utero habet, Postis, herus et princeps gentis suæ in reyno seculari erit.* Vide Potestativus.

† POSTITIUM, ut supra Posticum. Walterus in Translat. S. Monice tom. 1. Mail pag. 488: *Et introductis nobis, Postitium observavit.*

† POSTIUM, Pons ligneus seu ex postibus factus. Charta ann. 1347. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 176: *Cum archiepiscopus et comes Lugdunensis... magister Hugoni, ut unum parvum pontem seu Postium ad eundem de una domo sua ad aliam domum suam... edificare possit, concesserit, etc.*

† POSTIURNUM, Vetus Charta in Vita Aldrici Cenomanensis Episcopi num. 56: *Et debentur 9. de censu solidi. 101. de inferenda et de Postiurno, sive de censu tico sol. 130.*

† POSTILINIA, Porta. Sebast. Perusinus in Vita B. Columbæ Reat. tom. 5. Mail pag. 370: *Quæ exemplo clausa civitate... fuit a Postilimia pulsata.*

† POSTMERIDIES, Refectiones quæ inter prandium et cenam fiunt. Juramentum Decani sancti Quintini apud Hemereum in Augusta Viromandorum pag. 81: *Vos juratis... quod solvetis Seneschallo Ecclesie pastus, Postmeridies, et charitates.* Statuta antiqua Canonorum S. Quintini, apud eundem: *Ad Postmeridiam debet nebulas, et oblatas, etc.* Vide *Biberes nonales*, in *Biberis*.

† POSTMITTERE, Postponere. Concilium Turon. II. can. 20: *Cum etiam in chronis habeatur de virginibus gentium tempore, quæ se dem Vestis sacraverant, Postmisso proposito, et corrupta virginali gratia, legali sententia vivas in terra fuisse defozas.*

† POSTMURIUM, Insertorium. Gloss. Isid. Idem quod *pomarium*, inquit Grævius. Locus juxta murum, ut habet Papias. Hoc insertorium vocatur, quia locus est et ubi poma nascuntur, et ubi inseruntur. *Insertorium*, ut seminarium. plantarium.

† POSTNATUS, Secundogenitus, ex Gallico putant. Bromptonus lib. 2. cap. 36. § 1: *Est consuetudo in quibusdam partibus, quod Postnatus præfertur primogenito.* Vide Regiam Majest. lib. 2. cap. 2. § 5. cap. 22. § 7. c. 29. § 3. Occurrit passim apud eundem Bractonum, Glanvillam, in Fieta, etc.

† POSTNATI, inquit Spelmanus, hodie ex nova occasione dicuntur, qui in Scotia nati sunt post translationem coronæ Angliæ ad Jacobum Regem, cum hæc ipsa distinctione fiant omniura jurium Anglicanorum participes, etc.

† POST NOMINA dicebatur oratio quæ, post recitata offerentium vel mortuorum nomina funderatur. Ordo officii Gothici inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 265: *Hinc oratio tertia sequitur quam Post nomina vocamus, quæ petitur a Deo ut pacem defunctis fidelibus imperat.* Vide Mabill. de Liturg. Gall. pag. 181. 218. et 221.

† POSTOMACI. Vide Anatrii.

POSTPONERE, Dimittere. Gloss. vet. : *Postponere, negligere. Leges Grimoaldi Regis Longob. tit. 4. § 1. [6.] : Si quis uxorem suam absque culpa Postposuerit, et aliam homo superinduxerit, etc. Adde [2. In Edicto Rotharis Regis tit. 104. § 2. 7. [314. 319.] venator postponere prædam dicitur, quam dimittit, nec amplius insequitur. [30. Civitatem Postponere, in Jur. Hamel. ann. 1835. in Leibnit. Scriptor. Brunsvic. tom. 2 pag. 515. Vide Hattaus. Glossar. German. voce Meiden, col. 1835.]*

°° **POSTPOSITIVA CONJUNCTIO**, Quæ post ponitur ut quæ, apud Pompej. Comment. art. Donat. pag. 337.

† **POST-PRIDIE**, *Hodie*. Gloss. Isid. ubi scribendum ex Grævio, *postridie*, altero die : est enim quasi postero die. Inepte Papias. *Postridie, id est, tertio die, id est post alterum : nam in pridie intelliguntur duo dies.*

† **POST-PRIDIE**, Oratio inter Missarum solemnia, in Ordine officii Gothici, tom. 3. Concl. Hispan. pag. 266 : *Dicitur hæc oratio et sexta quæ inscribitur Post-pridie, voce submissa... Dum sit elevato dicitur oratio sexta vocata Post-pridie, quæ desinit in hæc verba : Te præstantissima sancte Domine, qui hæc omnia nobis indignis servis tuis valde bona creas, etc.*

° **POSTQUAM**, a Gallico *Postquam*, Quoniam, quandoquidem, quippe quod. Lit. remiss. ann. 1351. in Reg. 81 Chartoph. reg. ch. 66 : *Iste hardellus est audacia magna motus, qui potavit de vino, Postquam michi displicebat. Aliæ ann. 1383. in Reg. 134. ch. 52. Super quibus idem Chabertus multum ad hoc indignatus... dicit quod Postquam eum juvare volebat in solutione predicta, ipse volebat quod eorum amor dissolveretur.*

° **POSTQUOD**, *Postquam*. Gall. *Après*. Charta ann. 1334. ex Tabul. D. Vencie : *Item quod nulla persona bibis in taberna, Postquod pulsatum fuerit pro Ave Maria.*

° **POSTRA**, Curia, Cort, Prov. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7637.

° **POSTRIBULUM**, pro Prostibulum, ab Ital. *Postribulo*, lupanar. Stat. critain. Saonæ cap. 25. pag. 52 : *Non possit vel presumant mulieres hujusmodi degentes in Postribulo, vel earum aliquæ, de die vel de nocte spatiando, vel aliter ire per civitatem Saonæ. Vide Prostibulare.*

† **POSTRINA**, Idem quod *Posterula*. Tabular. Burgimedi ann. 1140 : *Comes Theobaldus dedit decimam molendinorum suorum novorum, quos fieri præcepit ad Postrinam Roberti de S. Braccio in Ligero, et decimam piscaturæ et sclusæ.*

° **POSTRIPIDE**, *Hodie*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641. Vide *Postpridie*.

† **POST-SANCTUS**, Oratio inter Missarum solemnia, in Ordine officii Gothici tom. 3. Concl. Hisp. pag. 266 : *Sequitur deinceps quarta (i. quinta) oratio vocata Post-sanctus, cujus initium solet esse, Vere sanctus, vere benedictus.*

° **POSTSECUS**, Jam, λοιπόν, ἐπιπλέον, in Gloss. Alibi, κατόπιον. [Male in quibusdam Post secus.]

° **POSTSEQUATENUS** REGIUS, Aulicus. Chron. Hildesh. ad ann. 1036. apud Pertz. Script. tom. 3. pag. 101 : *Asneburgensis episcopus obiit, cui Albericus regius Postsequatenus successit.*

† **POSTULA**, pro *Pustula*, in Gestis Consulum Andegav. tom. 10. Spicil. Acher. pag. 499.

† **POSTULARE**, Causas agere. Formulæ vet. promot. Episcop. tom. 2. Capitul. col. 588 : *Si quis fidelis militaverit, si*

quis fidelis causas egerit, hoc est, Postulaverit, si quis fidelis administraverit, etc.

† **POSTULARE** alicui, quomodo Gallice dicimus *Postuler à quelqu'un*. Consuetud. Fontanell. MSS. : *Habitum religionis domno Abbati Postulare, etc.*

† **POSTULARI** significatione activa usurpatur in Litteris ann. 1004. apud Valesium in Notitia Gall. pag. 331. col. 2 : *Cernens ergo Præsul humilitatem illorum, facit eis sicut fuerant Postulati.*

† **POSTULARI** dicitur, qui communi Cleri et populi decreto ad Episcopatum eligitur, apud Gregorium M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 51. 62. 89. lib. 11. Epist. 14. lib. 12. Epist. 6.

Maxime vero *postulari* dicebantur, qui ex aliena parochia erant, cum id non liceret, nisi ex cessione, ut loquitur idem Gregorius lib. 4. Epist. 19. id est licentia sui Episcopi. Is enim invaluerat Ecclesiæ mos, ut Episcopi ex alienis Ecclesiis non assumerentur, ut est in Decretali Cælestini PP. cap. 18. et apud Nicolaum PP. Epist. 54. Ex quibus Joannes VII. PP. pro Ecclesia Eduensi in Tabulario ejusdem Ecclesiæ : *Decernimus et regulariter ordinamus, ut deinceps nemo Ratum vel aliqua persona vobis super onera vel ordinare, aut successibus vestris præsumat, nisi ex filiis ipsius Ecclesiæ secundum scripta Canonum, quem Clerus elegerit, et populus proclamaverit, si in ea dignus reperiri potuit. Quod si in ea, quod forte accidere non credimus, inventus non fuerit, unanimi eorum consensu tam cleri quam populi de alio dignissimus expectatur. Hinc*

POSTULATIO definitur unanimes petitio, per quam is qui secundum Canones vel ad Clerum, vel ad dignitatem Ecclesiasticam, etiam regularem, assumi non potest, ex dispensatione tamen et gratia, causa cognita, a superiori admittitur. Cum autem *Postulatio* adversetur juri communi, ideo concordati omnium calculo fieri debet cap. 3. et 4. de *postul. prælat. extr.* adeo ut si concurrat postulatio cum electione, duplo major debeat esse postulatio, cap. bonæ, sod. In eo tamen differunt, quod postulatio ex mera liberalitate superioris pendeat, cap. 5. cod. *Postulationem enim plus gratia quam jus requirit admitti*, inquit Honorius III.

° **Postulari** etiam dicitur, qui ad aliquam dignitatem ecclesiasticam aut regularem electus, patrono admittendus proponitur. Instrument. ann. 1261. apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 257 : *Frater Johannes supprior Berncester a canonicis de Chetwood, petita prius licentia a dom. Rege patrono suo eligendi et obtenta, in Priorem de Chetwood Postulatur.*

° **POSTULARE FEUDUM**, Illius investituram a domino feudali petere. Vide supra in *Feudum patrimoniale*.

° **POSTULATIO**, apud Grammaticos. Vide Glossar. Rigaltii.

† **POSTULATITII** GLADIATORES, Supposititii, qui recanter subijciebantur fæsis. Vocabul. Sussannæ.

° **POSTULATIUS**, Ille qui postulat, petitor, rogator. Ita Papias MS. at edit. habet *postulaticus*. Glossæ antiquæ MSS. *Postulaticus, ille qui postulat.* [Postulaticus, ille qui postulat, in Gloss. Isid. f. pro sæpe qui postulat.]

° **POSTULATUS**, nostris *Postulat*, Moneta species Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1460 : *Sex florenti nuncupati Postulati, valentes viij. lib. ij. sol.* Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 80 : *Jehan Morel dist que*

on lui avoit osté ung ou deux liocouls de lit et une maille Postulat. Plusieurs piéces d'or tant mailles de Rein, Postulas, comme autres, in allis ann. 1469. Ibid. ch. 256. Rursum allis ann. 1478. in Reg. 206. ch. 377. Lequel Pierrequin et le suppliant donnerent chacun une obole Postulat à icellui Domino pour sa peine. Vide Præduti solidi.

† **POSTUMARE**, **POSTUMATUS**. Vide supra *Posthumare*.

† **POSTUMUS**, *Ultimus*, *novissimus*. Gloss. Isid.

° 1. **POSTURA**, f. pro *Postella*, *Postilena*. Vita S. Walth. tom. 1. Aug. pag. 256. col. 2 : *Ipsæ vero more clientum carcinulas in vectura retro ligatas gestare solebat solutares aut caligas garcionum suorum, et aliquoties desuper equorum pediliguas, quas vulgo Posturas vocant.*

° 2. **POSTURA**, vox Italica, Societas, congregatio : sæpius in malam partem accipitur, ut voluit Cruscani. Instr. ann. 1311. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 619 : *Ordinaverunt eorum et cujuslibet eorum syndicum, procuratorem... ad inthendam, contrahendam, ordinandam, firmandam et faciendam societatem, unionem, et juram sive Posturam cum quocumque seu quibuscumque. Eadem rursus leguntur ibid. col. 621. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 61. ex Cod. reg. 4821 : *Quicumque præsumperit in civitate, comitatu vel districtu Florentiæ... facere aliquam invitam seu congregationem gentium, conventiculum, conspirationem vel Posturam pro violatione vel subversione pacifici status populi, etc.**

° **POSTURIUM**. Thomas Archid. in Hist. Salonitana cap. 21 : *Amputaverunt caput nequissimi Ducis, et in Posturio suspendendum. Idem cap. 26 : Cum thuribus et crucibus procedentes usque Posturium, etc. Ubi Joan. Lucius posturium dictum vul. locum post terram positum, et nunc corrupte postire dicit. [Leg. forte Posturium, ita ut idem sit quod Posticum. Vide Pseudothyrum.]*

† **POSTZUPANUS**, Zupani substitutus. Vide Zupa.

° **POTABILIS** PECUNIA. Vide *Potagium*.

† **POTACULUM**, Potus, poculum. Tertull. Apolog. cap. 89 : *Nam inde (arca) non epulis, nec Potaculis... dispensatur.* Idem de Resurr. carnis cap. 4 : *Rursus omnia necessaria illi, et in primis pabula atque Potacula ?*

° **POTAGERIUS**, Coquus pulmentarius, officium coquins regis. Gall. *Potagier*. Vide *Potagiarus*. Lit. remiss. ann. 1353. in Reg. 32. Chartoph. reg. ch. 62 : *Johannes de Riparia olim hastator et Potagerius coquins carissimæ domine matris nostræ, etc. Aliæ ann. 1378. in Reg. 105. ch. 120 : Jehan du Train nostre Potagier, etc. Comme le suppliant ait esté serviteur en office de Potagier de la cuisine du feu duc d'Orléans, in allis Lit. ann. 1425. ex Reg. 173. ch. 344.*

° **POTAGIA**. Chronicon Augustanum ann. 1370 : *Carolus Rex exegit ab Augustanensibus 86. millia florenorum, et a Judæis 19. millia pro streva : ob quod diveras angarie, et Potagias, exactionesque instituit. [30. Pecunia quæ pro relevio exsolvitur, Germ. Weinkauf. Vide Hattaus. Glossar. Germ. in hac voce col. 2059. Potabilis Pecunia in chart. consul. Huxar. ann. 1307. in Faikil Cod. Tradit. Corb. pag. 857 : *Nos... magistri consulum... libertavimus domus conventus de Amelnaborn, Huxariæ sitas, ab omni exactione et onere civili et pecunia Pot-**

bili... exceptis vigiliis communibus, quae de domibus fieri debent, etc.]

† **POTAGIARIUS**, Coquus pulmentarius. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. Aprilis pag. 149: *Honestus vir Robertus Touchet pulpamentarius seu Potagiarius quondam defuncti Ludovici Franc. Reg. XI. et nunc principalis coquus Ludovici etiam Franc. Regis XII.*

1. **POTAGIUM**, Potio quavis, in Wichbild Magdeburg. art. 77. alias nostri Potage vocant jus, seu jusculum. Vita S. Richardi Episcopi Cisterciensis n. 2: *Panisque et parum de vino cum Potagio eis pro cibo sufficiebat.* Statuta Hospitalis seu Leprosariae S. Juliani in Anglia: *Habeat quilibet frater Leprosus... bussellum pisorum pro Potagio.* Charta Ludovici Regis ann. 1264. pro fundatione Ecclesiae S. Mauricii Silvanect. in 90. Regesto Chartophylacii Regi: Ch. 347: *Ordinamus in super et volumus quod in eadem domo singulis diebus Quadragesimae et Adventus Domini 13. pauperes, et singulis reliquis diebus anni 5. pascantur in prandio, in pane, et vino lymphato, Potagio, et aliquo alio ferculo, etc.* Liber consuetudinarius Monasterii de Bello in Anglia: *Et habebunt praedicti duo homines conjunctim ad quamlibet de praedictis 3. precariis Potagium et ferculum de carne sine potu, pretii 1. den.* Concilium Remense ann. 1304. cap. 5: *Statuimus ut omnes et singulae personae ecclesiae Remensis provinciae in singulis conviviis nisi contentae Potagio et duobus ferculis nisi magnitudo personarum supervenientium aliud requirat.* [Instr. ann. 1351. tom. 3. novae Gall. Christ. inter Instr. col. 6: *Quia anno illo defectus maximus fuit pisorum, fabarum et aliorum de quibus fit Potagium, etc.* Capitulum gener. S. Victoris Massil. ann. 1517. ex Cod. MS.: *Pitansarius tenetur tempore Adventus, Quadragesimae ac vigiliarum providere pro Potagio totius conventus de leguminibus, oleribus, oleo, risis, amidalis, etc.* Oecurrit praeterea in Consuetud. MSS. B. M. Deauratae Tolos. in Actis MSS. S. Yvonis, tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 811. apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 216. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 271. tom. 5. pag. 625. 667. etc. *Potagium de ris, Potagium de grus,* in Statutis Monast. S. Claudii pag. 89. Vide Pureya.]

• **Potagium et Pottagium**, eadem notione. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flammar. *Item plus duo alia metalla tentia quodlibet decem parapsides offarii sive Potagii.* Acta S. Margar. tom. 1. Sept. pag. 591. col. 1: *Accidit autem mulierculam quandam cum reliquis illis ster habere, quae cozerat pulmentum sive Potagium, etc.*

† **POTAGIUM**, Omne leguminum, seu olerum genus, illud praesertim quod condendi pulmenti causa in ollam mittitur, nostris *Herbes potageres*. Charta Fulconis Episc. Andegav. ann. 1337. in Tabul. ejusdem Eccl.: *Decimas bladurum, Potagiorum seu leguminum hujusmodi percipiet et levabit.* Ibid. semel occurrit. Antiquit. Bened. Aurelian. MSS. apud Stephanot. pag. 565: *Adeo tenuem et austeram vitam ducunt, quod etiam leguminibus seu Potagio non utantur nisi tantum tempore Quadragesimae.* Ordinat. Humberti II. pro Hospitio suo ann. 1336. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 310: *In speciebus, salsa, sale, oleo, pullis, piscibus, lignis, Potagio, et aliis minutis quocumque.*

• Nostris *Potage* et *Potaige*; maxime vero dicitur de pisis, fabis aliisque ejus-

modi leguminibus, ex quibus juscula conficere solebant. Charta ann. 1404. in Reg. feudor. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 105. v. : *In quibus decimis omnibus supradictis ego praedictus Aymerius Herberti habeo ad meum domonium duas partes. Item et in Potagiis medietatem partem.* Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 18. : *Lequel suppliant fist amener plusieurs et diverses quantites de bies, de mars, de Potaiges, etc.* Aliæ ann. 1388. in Reg. 145. ch. 4: *Une mine de Potaige, c'est assavoir deux boisseaulz feves, deux boisseaulz pois blancs, et deux boisseaulz de cerres, etc.* Aliæ ann. 1409. in Reg. 163. ch. 456: *Un troppeau de moutons... qui gasoient grant foison de blefz et Potaiges.* Denique aliæ ann. 1410. in Reg. 165. ch. 131: *Le suppliant estoit aiez pour garder que aucunes bestes ne endommagassent lezdis orges et Potaiges.*

† 2. **POTAGIUM**, Praestatio pro potu vendito. Tabular. B. M. de Daoulas ann. 1173: *Guidonarius Leonensis dom. et uxor sua Nobilia... abbatiam apud Daoulas fundaverunt... et dederunt... Potagium carvisis ejusdem castri, uxorae Sannescalli, septimam partem quam habebat, concedente.* Eadem habentur in Charta ann. 1186. ex Tabul. castri Blein. qua Herveus praedicti Guidomari filius raram habet concessionem paternam. Charta Acelini de Merriaco ann. 1203. in Tabular. Crisenon.: *Ego Asclinius de Merriaco notum facio... quod Regina mater mea... donavit ecclesiae B. M. de Crisenon... Potagium et modagium terrae meae de Lissi.*

† **POTALICIUM**, Quod in pactionibus praeter conventum pretium potationi saepius insumendum datur, nisi pro Commetu et cibariis accipere velis. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 576: *Accedentes singuli ad castrum Regine, convicti belli gagia et Potalicia petierunt, et ostendentes cedat eis factis, derisus major factus est super eos.*

1. **POTARE** nomine matrimonii. Statutum Synodale Nicolai Episcopi Andegavens. ant. 1277. cap. 3: *Intelleximus nonnullos volentes et intendentes matrimonium ad invicem contrahere, nomine matrimonii Potare, et per hoc credentes se ad invicem matrimonium contraxisse, carnaliter se commiscerunt. Verum cum per hoc nullum matrimonium contrahatur, et ob hoc quantum plures jam fuerint decepti, vobis firmiter injungimus, quod frequenter et in publice Ecclesis parochialibus vestris dicatis, quod per praedicta ejusmodi matrimonium nec sponsalia contrahantur. Haec et si prolixiora descripsimus, ut sacculi absum, et proverbii vulgaris originem indicarem, Boire et manger, coucher ensemble, c'est mariage ce me semble. Huc forte spectant sequentia ex Concilio Arelatensi ann. 1260. cap. 4: *Ceterum quia jam in partibus Provinciae, quasi passim absque auctoritate Ecclesiae, suorum, suorumque praesumunt firmare conjugia, etc.* Vide in Bibere.*

2. **POTARE**, Potum praebere. Charta Phil. Aug. ann. 1217. in Reg. 31. bis Chartoph. reg. part. 2. fol. 57. r. col. 1: *Quicumque intraverit in hoc officium, Potabit bolengarios et singulis dabit gastellum unius oboli.* A Latino Potatio, nostri Potation dixerunt. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 104. ch. 375: *Le suppliant d'une part et Drouet Ferrant d'autre, desquans de leur sens et bon memoire par leur trop grant Potation.*

† **POTARIUS**, a Gallico *Potier*, figulus. Thelon. Episcopat. Autiss. ann. circ. 1290. exaratum: *De Potariis. Quilibet adducens Poteris de extra villam, debet deneriatam.* Alia notione vide in Potus.

• **Potorum** seu poculorum artifex. *Potarii sive facientes ollas*, in Charta ann. 1298. ex Reg. Phil. Pulc. Chartoph. reg. Hinc

• **POTARIA**, Ars potarii, in Instr. ann. 1438. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 257. col. 2: *Audito clamore sive querela factis per nonnullos contra dictos Potarios, videlicet de Potaria, pintis, scutellis, platellis, etc.*

• **POTARIUM**, Poculum, vasculum. Reg. episc. Nivern. ann. 1287: *Usagium de securibus et de Potariis et de luparcis, solent valere xv. lib.* Vide Potarium.

† **POTATA**, Poculum, haustus. Acta S. Bertrandi tom. 1. Junii pag. 789: *Tanta in eo floruit sobrietas, ut non solum in es, sed etiam in subditis... exceptis refectioibus ordinatis, abominaretur primas Potatas, maxime ante tertiam, quarum crapulam spiritu quodam indicabat esse notam. Haec ientaculum spectant.*

• **POTATIUM**, Vide supra Potagium 1.

† **POTATIO**, pro *Compotatio*, passim occurrit.

† **POTATOR**, Qui potationibus indulget. Gualvaneus de la Flamma apud Murator. tom. 12. col. 1009: *Iste fuit comestor maximus et Potator egregius. Potatores mazumi, apud Plautum in Menæch. et Tertull. de Monog. cap. 8.*

• **POTEBAT**, pro *Poterat*, in Legibus Luitprandi Regis Longob. tit. 106. § 1. [106. 135. (6. 82)] [*Potebam*, pro poteram, in Testam. Guillelmi Vicecom. Agath. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 179. et alibi passim.]

† 1. **POTECHA**, pro *Hypotheca*, Pignus, quo quis jus ad rem habet. Charta ann. 1301. in Tabul. Domus Regiat. S. Joann. Jerosol.: *Ego Hugo de Baucio tibi Barralæ uxori meae pro dictis 8455. sol. pro dicta venditione quam fecisti ut quos habuis, do tibi in retournum et in Potechar totum meum pertinemendum quod habeo. Legendum forte et hypothecam.*

2. **POTECHA**, pro *Apotheca*. Charta ann. 1058. apud Murator. tom. 1. Antiqu. Ital. med. aevi col. 189: *Confirmamus in eodem archiepiscopo omnes terras et cavas et Potechas ipsi archiepiscopo quomodocumque pertinentes intra hanc civitatem justa ipsam plateam. Rursum occurrit infra.*

• **POTELLER**, POTELLER, Scutella, Gallice *Ecuelle*, Angl. *Pottinger* vel *Porrenger*. Testament. Johannis de Nevill ann. 1386. apud Madox Formul. Anglie. pag. 427: *Item Radulpho filio meo (lego) vi. duodenas discorum, xiii. duodenas salsariorum, viii. ollas Potellers... Item Alesie Deyncourt filiae meae xii. discos, vi. saucers, et ii. ollas Potellers argenteas.* Testam. Radulphi de Nevill ann. 1440. ibidem pag. 433: *Item do et lego Georgio de Nevill filio meo vi. discos argenti, unum ciphum deauratum et i. ollam Poteller argenti.*

† 1. **POTELLUS**, diminut. a *Potus*. Vide in hac voce.

• **Potel**, pro *Mensura* vinaria, in Charta Phil. Pulc. ann. 1308. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 339. r. col. 2: *Un sextier de vin la mesure du Nuef-marchié, dont Guillot le Villain doit deus galons, Pierre le Prevost un Potel, Jehan Beguin un Potel, Robert Cauchon un Potel et Robert le torcheur un Potel, prisie le galon vij deniers.* Vide in *Potus*.

2. **POTELLUS**. Charta ann. 1177. inter

Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 320: *Tertiam scilicet partem totius memoria de Puchemont et hais de Langreia, Potellus et nessleris, etc.* Sed leg. *Pomellus vel Pomeris*. Vide supra *Neparius et Pomerius*.

• **POTENS NUNCIUS**, Procurator mandato instructus. Germ. *Machtbote*. Vide *Haltaus*. Glossar. Germ. in hac voce col. 1296. Chart. Ottokar. dom. Styriae ann. 1190. in Ludewig. Reliq. MSS. tom. 4. pag. 202: *De clamations vel notificatione illius praecoris, quam sibi abbas vel Potens ejus Nuncius debet ad latus ipsius advocati sedere, etc.*

POTENTARE, Potestatem exercere, apud Luciferum Calaritanum lib. 2. pro S. Athanasio pag. 88. 1. edition. [Chronicon Idatii inter Concilia Hispan. tom. 2. pag. 173: *Alani qui Wandale et Sueris Potentabantur, adeo caesi sunt a Gothis, ut, etc.* Vita S. Hunegundis num. 8: *Omnia quae in caelis terrisque et mari Potentatur, vel agitur, vel movetur, creaturam esse credimus.*]

POTENTATOR, Dominus, dominator, apud Tertullianum de Resurrect. cap. 23. ex Epist. I. B. Pauli ad Timotheum. cap. 6. 15. ubi *potens* habet Vulgata.

1. **POTENTATUS**, Papias: *Potentia est sua cuiusque solius: Potentatus autem, auctoritas judicialis in civitate. Idem: Potentatus, aeterna, perpetua, dominatio opus prevalidum: Potentia vero una potestas. Gloss. Graec. Lat.: Δυνατα, potentia, hic Potentatus. Alibi: Δυνατα, tenor, vigor, vis, virtus, potentia, valentia, potentatus. Vox Livio lib. 20. Caesari lib. 1. de bello Gall. Arnobio lib. 1. et aliis nota. Occurrit etiam in Psalm. 19. 80. Eccles. 10. apud Anastasium in Hist. Eccles. pag. 13. 74. Joan. Sarisburiensem Epist. 5. 6. etc.*

• **POTENTATUS JURIS**, in Litteris Rudigeri Episcopi Patav. ann. 1245. apud Judewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 281: *Quaevis possessio per sui usus perceptionem et temporis diuturnitatem quiete adducta in omni re Potentatus juris et triumphum justitiae perpenditur obtinere.*

2. **POTENTATUS**, Supremus Princeps, Gall. *Potentat*. Epist. Calixti III. PP. ann. 1456. ad Carolum VII. Reg. Franc. ex Bibl. Reg.: *Non desint modo Christiani Potentatus et nobiscum... vires eorum adjungant et Crucis vivificae vexillum non deserant.*

3. **POTENTATUS**, Exercitus, copiae, Gallice *Forces*. Alphonsus Rex Castellae in Epist. ad Innocent. III. PP. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 478: *Venerunt etiam illustres amici nostri et consanguinei, Rex Aragonum et Navarrae cum Potentatu suo, in fidei catholicae auxilium. Vide Posse 2.*

1. **POTENTIA**, Titulus honorarius, quo Michaelem Imper. Constantinopolitanum compellat Nicolaus PP. Epist. 8.

2. **POTENTIA**, Scipio, fulcrum subalare, nostris vulgo *Potenes*. Mirac. S. Liferdi spec. 1. Bened. pag. 164: *S. Liferdum viderunt assistere tenentem baculum in manu dextera, qui vulgari vocabulo nuncupari Potentia consuevit. Bulla Bonifacii VIII. PP. ann. 1297. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 88: *Habitum vero cum signo quod Potentiam vocant, in honorem ipsius B. Antonii tam abbas quam canonici seu fratres praefati, iuxta morem solitum ipsius hospitalis, semper et ubique deportant.* Mirac. MSS. Urbani V. PP.: *Stetit impotens, nec poterat ambulare nisi cum Potentia sua crossa. Occurrit praeterea apud Martenium tom. 8. Anecd.**

col. 1942 tom. 8. Amplias. Collect. col. 1008. in Actis SS. tom. 2. Januar. pag. 181. tom. 4. Marti pag. 371. etc.

• Unde *Potentier*, qui ejusmodi potentia praefinitate utitur. Lit. remiss. ann. 1391. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 241: *La femme d'un appelle le Caumntier, Potentier et cousturier.* Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1.

As Potentiers fait jeter pour leurs potences et leurs bestons.

• *Pastor*, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1457. ex Reg. 189. ch. 181: *Le suppliant d'un Pastoc et potence qu'il avoit et dont il se soustenoit... frappa deux ou trois coups de sa main Simon.*

• **POTENTIA**, Manubrium, a forma sic nuncupatum. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1285: *Item unam Potentiam, quae est sicut uno manica cultelli, cum baculo curto de sandalia.*

3. **POTENTIA**, Exercitus, copiae, Gall. *Forces*. Tract. pacis ann. 1466. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 216: *Astringemur ad conquestionem et recuperationem cujuslibet castrorum per nos et nostras Potentias, una cum Potentibus serenissimi domini Cæsaris regis, etc.* Vide *Potentatus 3.*

POTENTIALITER, κατά κράτος, apud Anastasium in Hist. Eccles. pag. 114. Isidorus Pacensis in Chronico: *Sicque pens belligerantes Potentialiter regnant.* [Chron. Bertin. ad ann. 885: *Rhotarium canonicum... dejectum, et a Nicolao Papa, non regulariter, sed Potentialiter restitutum... secum reducent.*]

• **POTENTIALITER**, Ex auctoritate. Chron. Andrense apud Acher. tom. 9. Spicleg. pag. 554: *Unde vobis finaliter dicimus, quod terminos istius claudridie et nocte Potentialiter vobis intercludimus.* Utitur Sidonius Epist. 14. lib. 7.

• **POTENTIALITER**, Efficaciter. Charta Conradi II. Imper. ann. 1039. apud Ecardum in Hist. geneal. Landgrav. Thuring. col. 914: *Ut autem hujus nostrae pietatis traditio ab omnibus semper credatur, et stabilis Potentialiter permaneat, etc.*

• **POTENTIBILIS**, pro *Possibilis*. Acta Murenensis Monasterii pag. 48: *Pridie autem Calend. Januarii persolvunt censum cum avena... ista omnia primitus fuerunt petibilia, modo sunt Potentibilia.*

• **Potentia**, Vim vocis minimè intellexisse videtur D. Cangius; ibi enim de praestationibus sermo est quae primo petendo et quasi deprecando exigebantur; exinde vero quasi ex jure et auctoritate exactae sunt: unde *petitio*, *precaria*, in ipsa institutione nuncupatae. Vide *Petibilia*.

• **POTENTIFICATUS**, Potentia et virtute praeditus. Vita S. Nivardi tom. 1. Sept. pag. 279. col. 2: *Feliciter itaque in sede locatus et a Deo Potentificatus, frater potentia praeditusque virtute, etc.*

• **POTENTISSIMUM**, pro *Potissimum*, in Epist. Henrici Huntingdon. ann. 1159. apud Acher. tom. 8. Spicleg. pag. 178: *De contemptu igitur mundi quaedam tibi et et mihi scripsi, in quibus te languens exerceas, et ipse Potentissimum saepe legendo recurrat.*

• **POTENTIVUS**, [Imperiosus, superbus, durus.] Capitulare I. Caroli Mag. ann. 802. cap. 11. apud Baluzium: *Non Potentiva dominatione vel tyzannide sibi subjectos premant.*

• *Potentes*, eodem sensu, ni fallor, in Hist. contin. Guill. Tyrii apud Mar-

ten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 719: *Cui Guillelmo estoit orgueilleus et Potens, etc.*

• **POTERATUR**, pro *Poterat*, apud Laur. in Amalth. Vide *Potatur*.

• **POTERIA**, Locus, ubi poti seu vascula conficiuntur. Gall. *Poteris*. Charta Math. de Montemor. ann. 1230. in Chart. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 855. v. col. 2: *Ex alia vero parte potium est... quicquid habent heredes in Mauristura et taliam de Moustiers, Poteriam et molendinum cum bosco Mathis et sepibus et ferrariam cum pertinentiis suis. Item quoddam jardinum apud Heulebeu' in Poteria, in Reg. S. Justi ex ead. Cam. fol. 198. r.*

• **POTERIUM**, a Graeco ποτήριον, Poculum. Ita emendant docti Editores in Sequent. S. Godel. pro *Potirium*, tom. 2. Jul. pag. 373. col. 2: *Ad aeterna regna sortis transferenda, gustat mortis inultu Potirium.* Vide *Potirium*.

• **POTERIUS**, Officium in scancionaria regia, vulgo *Potier*, cui poculorum cura incumbit. Charta Phil. Pulc. ann. 1304. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 475. r. col. 1: *Colino Mutonis Poterio obtentu servicii ab eodem inclitis recordationis carissimae Johanne consorti nostrae quondam impensi, etc.* Ordinat. hospiti. reg. ann. 1285. in Reg. ejusd. Cam. sign. *Noster fol. 53. r.* Item le *Potier* aura le jour pour ses pot xij. den. Vide *Potarius* in *Potus* et supra *Potarius*.

• **POTERNA**, ut *Posterula*. Vide in hac voce.

• **POTESTACIA**, Villa, pagus, districtus *Potestatis*. Statuta Genuens. lib. 1. cap. 1. fol. 29: *Homines vero trium Potestaciarum coram Potestatibus eorum producere possunt, etc.* Vide in *Potestas*.

• **POTESTALIA**, pro *Potestatia*, *Potestatis* seu supremi civitatis magistratus officium et dignitas. Pactum inter Phil. de Sabaud. et Math. dom. Mediol. ann. 1318. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 976: *Quod dominus Mattheus se non intromittat... de aliqua signoria, Potestalia, capitaneatu, nec de aliquo officio... in civitate Astensi.* Vide in *Potestas*.

• **POTESTARE**, Potestatem habere, dominari. Charta ann. 1071. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 589: *Nec nostri homines, quos Potestare possimus, nec alios per nostrum consilium, debeamus contradicere ad faciendum castrum in pojo illo... Vel aliquis ex nostris hominibus, quos Potestare possimus, etc.*

• **POTESTARIA**, Pagus, districtus. Chartul. Ravennat. fol. 70: *Intravit in Potestariam Cervinensem et Potestariam Castri novi.* Vide alia notione in *Potestas*.

* [Gall. *Dignité de podestat*: « Neque ullam Potestariam, capitaneam vel rectoriam nullumque aliud officium recipiam. » (Diar. Burchard. ed. Thuanus, II, 196. an. 1466.)]

• **POTESTARIUS**, Jus habens in re aliqua. Charta ann. 1289. apud Lamium in Delle. erudit. Inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 2. pag. 389: *Et dicta comitissa tamquam domina Potestaria et usufructuaria bonorum olim dicti comitis, etc.*

• **POTESTAS**, Rex, Princeps, supremus loci Magistratus, in leg. 8. Cod. Theodos. de Episc. (16. 2.) Salvianus lib. 7. de Gubernat. Del: *Potestas quippe magna et potentissima, quae inhibere scelus maximum potest, quasi probat debere fieri, si sciens patitur perpetrari.* Possidius in Vita S. Augustini cap. 14: *Non*

deserunt qui dicerent permissor non fuisse Episcopos apud Potestatem que causam audivit, dicere omnia pro suis partibus. Magnifica Potestas Praefactorum gravissime indignata est, in Indiculo Joannis Episc. tom. 1. Epist. Rom. Pont. in Hormisda PP. Apparitores illustrium atque eminentium Potestatum, in Collat. 1. Carthag. Initio. Illustrissimae Potestates, in Collat. 3. cap. 129. 140. Majores Potestates, in leg. 3. Cod. Th. de Suariis. (14. 4.) Temporales Potestates, qui paulo ante, *Seculares judices*, in leg. ult. de Episc. etc. [Potestates exterae, in lib. 5. Capitul. cap. 26. ex Concll. Antioch. can. 5. ubi Gr. δὲ τῆς ἑξῆς ἰσοῦσι. Temporales, ibid. lib. 6. cap. 300. e Cod. Theod. lib. 16. tit. 2. c. 47. id est, judices seculares. Isidorus lib. 3. Sentent. cap. 51: Ceterum intra Ecclesiam Potestates necessarias non essent, nisi ut quod non praevaleret sacerdos efficere per doctrinae sermonem, Potestas hoc imperet per discipline terrorem. Saepè per regnum terrenum, caeleste regnum proficit. Potestas principis in Addit. 2. ad Capit. cap. 28. ex Concll. Paris. VI. lib. 3. cap. 23. et Aquisgran. II. tit. 3. cap. 11. Potestas reipublicae, i. e. ejus ministri, in Capitul. Caroli Cal. ann. 889. tit. 40. cap. 10.] Senatus et omnes judices et omnes aulicae Potestates, in Gestis Acacii. Vopiscus: Magnam Potestatem ad se venire viderunt. Avitus Viennensis Episc. 58. Ita namque apud nos per momenta singula Potestatum operatur adventus, ut nisi illis vententibus praesens esse cavero, ab eis qui solent in nobis etiam leviora culpae, quamlibet simplex abcessus meus, non solum negligentiae, sed etiam contumaciae deputeretur. Charta Roberti Capuani Principis ann. 1119. apud Ughellum in Episcop. Casertanis sic clauditur: Ex jussione praefata serenissime Praesentis scripti. Vide Evodum de Miracul. S. Stephani cap. 5. Codicem Carolinum Episc. 85. etc. Glossar. med. Graecit. in Etymol. col. 406.

§ Civitatum et locorum Potestatibus, in Lit. Caroli IV. Imper. ann. 1366. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 226.

† POTESTAS JUDICIARIA, Judex, apud Eccardum in Catechesi Theotisca pag. 152. et seqq.

POTESTAS, Honor ipse, officium, Magistratus. S. Augustinus lib. 1. contra Academicos cap. 14: Si collocarentur status, influerent honores, adderentur etiam Potestates, quae in municipalem habitum supercreverent, etc. [Personam gerere Publicae Potestatis, Hraban. Maurus de rever. cap. 8. ex Augustino.] In publica Potestate positi, in leg. 1. Cod. Th. Si provinciae Rector, etc. (8. 6.) Ordinaria vel qualibet praeditus Potestatis, in leg. un. Si quacumque praeditus potest. (8. 11.) eod. Cod. Potestas judicialis, in leg. 58. de Cursu publ. (8. 5.) eod. Cod. Judicialis potestas, Marculfo lib. 1. form. 8: Neque vos, neque juniores, neque successores vestri, nec quislibet de judiciali Potestate in villas... nec ad agendum, nec frada exigendum... praesumatis. Tabularium S. Hilarii Pictavensis: Quatenus sibi Deo famulantes cum omnibus rebus ad ipsum Monasterium aspicientibus vel pertinentibus sub tuitionibus, et nostrae immunitatis defensione ab regni nostri judiciali Potestatis inquietudine residui commorentur. Charta alia apud Besilium pag. 455: Liberam et quietam ab ullius Potestatis consuetudine dedimus. Charta Sancti Ducis Gasconiae pro fundatione S. Petri Generensis: Et possessiones ad eam in circuitu pertinentes absolvo, et

absolutas esse pronuncia ab omni censu alicujus dominationis, ab aulica inquisitione ullius Potestatis, etc. Occurrit passim haec formula.

* POTESTATES hinc appellantur Vectigalia et exactiones, quae a Potestatibus exiguntur, in Gloss. Cms. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 670. col. 2: A primis ecclesiis nostrae fundatoribus, id est, Pippino et Karolo Magno ejus filio, possessiones nostrae ecclesiae ac bona ab omnibus Potestatibus secularibus sunt exenta: quae Potestates vulgariter appellantur pellina, graecaf, viliban, cupelle, nacselide, geritte: Quae variarum exactionum totidem sunt nomina.

POTESTAS, Dominus loci alicujus, Le Seigneur du lieu. Occurrit non semel.

POTESTAS MONASTERII, Advocatus. Notitia ex Tabulario S. Martini Turonensis: Notitia qualiter venit Potestas S. Martini Pictavis ante Dominum Eboolum Comitem... reclamans atque dicens, etc. Charta 1. inter Alamannicas Goldasti: Si autem Potestas Monasterii istam traditionem intrumpere, et eos alienigare conaverit, etc.

POTESTATES, seu Potestati, in Consuetudine Solensi tit. 2. Majores vassalli feudales, qui tenentur semel ad minus singulis septimanis ad Curiam Laxarensensem venire, cum castellano Laxarensi jus dicitur. Unde iidem sunt qui nostris Pares Curiae appellantur.

† POTESTAS, Clientela professio, qua domino capitali pollicetur vassalli castra et alia quae ab ipso tenet, in ejus potestatem se redditurum, quoties de eo fuerit requisitus: quae quidem professio in qualibet mutatione, sive domini sive vassalli, interdum et quovis quinquennio, renovabatur. Homagium Bernardi Altonis Vicecomit. Carcasson. praestitum Abbati S. M. Crasse ann. 1110. inter Probat. tom. 2. novae Histor. Occitan. col. 376: Et dabo tibi Potestatem de omnibus castris et villis superius scriptis, iratus et pacatus, cum a te vel a tuis successoribus fuero requisitus. Iterum recognosco quod pro recognitione dictorum feudorum debeo venire et mei successores ad dictum cenobium in expensis propriis, quoscumque abbas noviter fuerit factus, et ibi facere hominum, et reddere ei Potestatem de omnibus feudis superius scriptis. Concll. Tarracon. ann. 1561. inter Hispan. tom. 4. pag. 621: Multa incommoda, lites et contentiones accidunt frequenter inter dominos et feudarios, cum ipsorum feudorum recognitiones, Potestates sive potestatis et alia servitia et onera, quibus feuda subiacent, per longa tempora non petantur... Per quam constitutionem providet (Synodus) quod Praelati et beneficiarii quicumque ratione suarum dignitatum vel beneficiorum feuda habentes ea recognosci facerent, quoties feudarii innovarentur, et de quinquennio in quinquennium recipi Potestates.

† POTESTATES, Jura, privilegia, redditus, commoda. Chron. Episc. Metens. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 664: Ipse (Fridericus de Plujosa) suas et ecclesiarum sibi commissarum Potestates ita conservavit indemnes, ut nullam sub regimine ejus diminutionem, nullumque prorsus detrimentum sentirent. Nisi malis ea notione interpretari qua mox

POTESTAS, Villa, pagus, districtus Potestatis judicialis, seu potius domini, Seigneurie. Odo Cluniacensis lib. 2. de Vita S. Geraldi cap. 7: Quidam violenti homines praesumptionem faciebant contra Potestatem loci illius. Baldricus Dolensis

in Hist. Translat. capituli S. Valentini n. 11: In loco qui dicitur Bliquitutum, mortalitas capiti deservire, et Potestatem illam profigere. Chronicon S. Benigni Divionensis: Dedit Comes Otto S. Benigno Potestatem Vivariensis Cellae. Hist. Episcoporum Salisburgensium apud Canisium pag. 250: Capiti Theodonom rogare Ducem ut ipse Potestatis locum tribueret, etc. Vita SS. Boyvi et Doda num. 11: Et Vallis Monasterii, Potestas scilicet magna non obfuscat sua vilitate cetera patrimoniorum sancti viri donaria. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 65: Strata et via publica, et aqua viva, prata, pascua, sunt de Potestatibus, non ut habeant per alodium, vel teneant in dominio, sed ut sint omni tempore ad emparamentum cunctorum illorum populorum, etc. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 296: Potestatem Curtis Gerardi, quae ei jure ex patrimonio debebatur, cum lucis, et vineis, et pratis... dedit cum Canonice. Pag. 306: In pago Cenomanensi Ecclesiam de Aciaco cum Potestate. Tabularium S. Cypriani Pictavi: Acta sunt haec quando reddidit Guillelmus Comes Potestatem S. Petri Frothario Episcopo. Tabularium Burgulense: Cum toto vicaria ad ipsam curiam vel Potestatem pertinente. [Charta Caroli Simplicis Regis Franc. ann. 919. apud Mabill. Diplom. pag. 564: Nec ipse potestas, ut dicimus, regalis aut aliquis regalium virorum... in omni Potestate S. Clementis hospitari praesumat. Placitum ann. 1123: Signum P. Lutovensis Episcopi in cuius Potestate hoc placitum firmatum atque placitatum fuit. Tabular. S. Medardi Besseion. ann. 1190: Item singulis Potestates per singulos annos unam velturam ei (Advocato) procurabunt.] Charta Philippi Augusti anno 1190. in Tabulario S. Victoris Parisiensis Charta 24: Tres feodos quos ab Abbate ipso tenebat in Potestate Puteolorum. Charta Joannis Comitis Cabillonensis ann. 1233: Nos praedicti Johannes et Mathildis, si quid actionis, si quid juris vel rationis, si quid domini et potestatis, si quid possessionis habemus aliquo modo vel tempore, vel habere videbamur in praedicta majori justitia, et in Potestate dictae villae... cedimus, tradimus, etc. Occurrit passim in veteribus Tabulis, in Chronico S. Benigni pag. 360. 414. 437. 451. tom. 4. Hist. Franc. pag. 170. in Charta Alamann. 76. Goldasti, apud Broilum in Histor. Parisiensis pag. 96. 96. edit. 1689. Roverium in Reomao pag. 173. 200. Besilium in Comitib. Pictavi pag. 248. 298. 299. in Episcop. Pictavensib. pag. 89. Rouillardum in Hist. Meledunensi pag. 361. Sammarthanos tom. 1. Gall. Christ. pag. 159. 160. 414. 754. Duchesnum in Hist. Vergiac. pag. 81. 84. 86. 50. 54. 134. Guichenonum in Hist. Sabaud. pag. 3. 4. Hemereum in Augusta Viromand. pag. 220. in Regesto pag. 28. 34. [§ Chart. Official. Senon. ann. 1256. post Polypt. Irmin. pag. 391. Irmin. Polypt. Br. 15. sect. 97. Fragm. ad Polypt. eumd. pag. 278. num. 2. Chart. Ermenfr. abb. Gorenensis ann. 984. ibid. pag. 351: Duae perticas faciet de portura ubicumque praecipuum fuerit infra Potestatem. Polypt. Br. 12. sect. 23: Et supra istam terram comparaverunt de libera Potestate de terra arabili bunnaria 4. Et recepit Gerrardus de extraneis Potestate de terra arabili bunnaria 5. Confer Mitium et mox Homines Potestatis.] [Vide Mabill. sac. 5. Bened. pag. 331. 601. D. Secousse tom. 3. Ordin. Reg. Franc. pag. 117. etc. Le Roman de Rou MS.]

Maisie cité a je ead
En meinte riebe Pousté.
Le Roman d'Atlas MS.:
Oz meill de eoz de monde pain,
Des proceuses, des courtoises,
De Poestes, de seigneuries.

Vide Pedestricum.]
* Poir, in Charta ann. 1224: *Li sires de la ville devant dicte (de Ligny) recepra tous les ans de chacune mencaudée de terre, du Poir de la ville, xij. den. Poests, eodem sensu, in Libert. de Tannay ann. 1262. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 58: La Poeste, justice et seigneurie de Tannay. Poesté, in Recogn. feud. ann. 1330. ex Chartul. S. Petri Gand. ch. 18: Derachif doit à dit Mikiel chascun Palefouans es mards as tourbes en ledite Poesté, ung capon. Toutes les charges dont nostre maison, terre, seigneurie et Poesté de Maienteres sont chargées, in Reg. Corb. sign. Habacuc ad ann. 1510. fol. 42. v. Neque alla notione Poyer legitur in Ch. ann. 1270. ex Tabul. S. Mich. in Eremo: Les conquêtes... que leediz religieuz... feront, conquerront desorenavant en leurs ou en nos fies, riefes ou Poyers, etc. A Latino Potestas, Gall. Puissance, auctoritas, domination, nostri alias dixerunt Poesté et Poesté. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 187: Il (le roy) devoit venir en Gascogne et le pourposoit à mettre sous sa Poesté. Poesté, ibid. pag. 204.*

† POTESTAS, Eodem intellectu. Statuta Genuens. lib. 1. cap. 4. pag. 9: Jurisdicchio et auctoritas dicti Magistratus sit et se extendat duntaxat inter cives, et cives Genuens. inter homines trium Potestatarum. Ibidem cap. 14. pag. 19: Quilibet Potestas et Jus dicens teneatur stare et morari continue, toto tempore pro quo constitutus fuit, in sua Potestata, neque ex ea recedere possit, nisi, etc. Vide Poesté 3.

POTESTAS, in Italia præsertim, appellatus supremus civitatum liberarum Magistratus, qui affunde quam ex ipsis civitatibus eligebatur, et summo jure civibus in rebus bellicis perinde ac civibus imperabat, cujusque functio annua erat. Guntherus lib. 9. Ligurini:

Inde per Etrusco Legatus destinat urbes,
Campanasque domos, et cetera in litore curvo
Æquorale levat unda salis; qui debita sacro
Jura vetusta potens, per quos statuantur in omni
Urbe Magistratus, et civico quæque potestas.

[Barthol. Scribæ Annal. Genuens. ad ann. 1226. apud Murator. tom. 6. col. 442: *Duces, capitanei, valvassores, castellanii, principes, barones, et quamplures Potestates sive Rectores civitatum et locorum. Laudes Papæ apud eundem tom. 11. col. 24: Olim civitas per solos Consules gubernabatur, nunc autem eligitur per Sapientes illos omni anno, vel in sexto mense Rector, qui vocatur Potestas, ad certum salarium, qui sit de alia civitate, cui taxati sunt officiales in numero certo, videlicet Miles unus, et plures iudices, notarii, domicolli, apparitores, equi, etc. Adde Chartam electionis Potestatis urbis Hortanæ apud Illust. Fontaninum Antiq. Hortæ pag. 415.] Radevicus lib. 4. de Rebus Gestis Friderici Imper. cap. 6: Præterea et hoc sibi ab omnibus adjudicatum atque recognitum est, in singulis civitatibus Potestates, Consules; ceterosque Magistratus assensu populi per ipsos creare debere, qui fideles simul et prudentes, et Principi honorem, et civibus patriæque debitam justitiam noscent conservare. Thomas Archidiaconus in Historia Salonitana cap. 34: Ut autem ru-*

mor in civitate perstreperit quod Potestas advenisset... Egressus autem de navis, ad universos Cleri populique frequentia in magno tripudio et honoris obsequio susceptus est. Altera autem die misit et fecit incepti plura hospitia, ubi videretur commodius sui regiminis officium exercere. Et tandem placuit habere domum Comitum Grubesse pro publico Palatio, et pro hospitio suo. Tertia vero die fecit coadunari universum populum civitatis, et facta curia, primo expediverunt se nuntii exponentes suas legationis processum, et exitum, ostendentes... Posthæc autem surgens Garganus, (Potestas) ut erat eloquens vir, multum lapide concionatus est, et præstito sui regiminis juramento, fecit universam multitudinem, tam Nobilium, quam Popularem vinculo sacramenti astringi, ut essent suis præceptis obediens per omnia et sequaces... Tunc ordinavit Curiam, statum Judices, Camerarios, Præcones. Totum namque regimen ad exemplar Italianarum urbium que per Potestatum regimina gubernantur, ordinavit. Cujusmodi vero esset Potestatis sacramentum, habetur apud Corium in Historia Mediolanensi parte 2. pag. 167. edit. 1648. De hac porro dignitate accipe quæ habet Franciscus Sansovinus in familia Martinenga pag. 209: Ogni città ch'era libera, et sotto l'ordine de suoi Magistrati eleggeva per capo del suo governo un Podesta, che fosse forestiero, scienziato, armergero, et bellicoso. Costui menava secondo il suo volere un Vicegerente et suo delegato che fosse Giuriconsulto: et appresso haveva tre Sergenti cavalieri con vinticinque fanti, ch'era la corte Pretoria per servizio della giustizia. Oltre a cio teneva sei Staffieri, et altre tanti Donzelli et cavalcature. Et sedeva nel Magistrato per uno anno continuo. Et gli era pagato il salario assai grosso in tre rate. La prima gli era data ne primi tre mesi del suo reggimento, l'altra finiti sette mesi, et la terza quando era liberato del sindacato, che finiva quindici giorni dopo l'anno della pretura.

† Nec præmittenda quæ de ejusdem sacramenti circumstantiis refert Chron. Parmense ad annum 1309. apud Murator. tom. 9. col. 878: Petrus Mancasola de Piacentia venit Parmam pro Potestate, electus per sex menses Potestas Parmæ, ita quod juravit regimen ad Ecclesiam majorem ad offerendum ipsa nocte in publica concione, more solito ad lumen cereorum et lumeriarum quam plurimum. et incontinenti cepit regere.

His adjungenda videtur Formula litterarum, quibus Potestati alicui illius nuntiat electio: sic illa habetur apud Rollandinum in Summa Notariæ: *Misti probata fidei et examinata virtute Dom. Cornelio de Solario, R. de villa Potestas, Consilium et Commune Bononiæ, Salutem et prosperos ad vota successus. Licet in altitudine libertatis naturaliter conditio suspirat humana, quia tamen ut plurimum examine rationis omissa in præcipitum perveris labitur voluntatis, datum est ut vinculis disciplinæ restrictæ sub jugo dominii obedientiam collum ponat, et ut homo præferat hominibus ad motus illicitos loris justitiæ refræandos. Hinc est quod hodie plus solito propter corruptas affectiones hominum, et invalescentes nequitias perverorum nihil potest populo esse beatius nihilque majus, quam bono duce prævio bene duci. Cum igitur hujus rei sollicitudinem multam provideremus nostro regimini dignum præferre rectorem, per brevium solemnitate juxta municipalis observantia legis nostræ in*

vires fidelissimos et prudentissimos electionis auctoritas sorte venit, qui virtuosos Italiam viros, et hujus dignos officio prælatum sollicita examinatione quærentes, tandem consideratis virtutibus, quas in vobis affluenter adesse prædicat opinio celebris et communis, personam vestram ad Kalendas Februarii proxime venturi ad unum annum nobis et civitati nostræ in Potestatem, Rectorem et Dominum, electione concordis et unanimi præferunt. Quapropter cum ea ipsa electione sit per omnem modum mirabiliter satisfactum affectionibus cordis nostri, eo quod scimus vos adeo virum doctum, ut scatis æqua libra ponere iudicium in pondere, et justitiam in mensura, et in vindictam facinorum justitiam vibrare gladium temporalem, prudentiam et dominationem vestram instanter multis precibus exoramus, quatenus regiminis nostri locum et officium, quod vobis ea cordis affectione qua nulla major offerimus, si placet, cum salario duorum mil. lib. et cum illis conditionibus quas tam ea quæ vobis in publica forma per latorem presentium stitimus, quam alia Communis nostri statuta declarant, hilariter et libenter admittatis, sociati quatuor iudicibus, duobus Militibus et duobus Notariis, viris duntaxat talibus, quorum fides ac prudentia honor vestri gloriosus appareat. Venientes itaque 15. diebus ante Kalendas Februarii vestram et vestrorum prædictorum civitate nostra presentiam habeamus. Neque si assentiendum duxeritis, vel non duxeritis votis nostris, in tertium diem post harum presentationem responsum latiori presentium per instrumentum publicum certum detis. Sequuntur Litteræ ejusdem tenoris sub breviori forma, Responsiva de acceptatione electionis et admissione regiminis, et responsiva quæ se excusat electus, et electioni renunciat. Vide Gesta Innocentii III. PP. pag. 143. Petrum de Vineis lib. 2. Epist. 1. lib. 3. Epist. 68. et alibi, Statuta urbis Mediolan. part. 2. cap. 6. et seqq. Corium in Histor. Mediolan. pag. 157. Hieronymum dalle Corte lib. 4. Histor. Veron. pag. 228. Murator. Antiq. Ital. med. ævi tom. 4. col. 56. sqq. Savini Hist. Jur. Roman. med. temp. tom. 3. cap. 19. § 49. etc.

† Postat, in Hist. contin. Guill. Tyrri apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 696: *Quant cil de Lombardie oïrent dire que le roi Johan estoit à Bologne la Crasse, si s'assemblerent li Postat des cités et alerent à lui.*

† POTESTAS, Idem qui Potestas. Occurrit non semel apud Italos. Antiqua est vox Potestas ad designandos supremos civitatum Magistratus, ut observat Burnus in Itin. Helvet. et Ital. pag. 226. ea siquidem notione accipienda apud Juvenalem Sat. 10. 100:

An Fidearum, Gallicarumque esse Potestas?

† POTESTAS MERCATORUM, Qui de rebus et mercatores spectantibus cognoscit et iudicat, a Potestate civitatis distinctus. Chron. Parmense ad ann. 1309. apud Murator. tom. 9. col. 878: *Item eodem anno dominus Ghibertus de Corrigia factus fuit Potestas mercatorum et mercadantium civitatis Parmæ usque ad quinque annos.*

† POTESTAS VICTUALIUM, Qui rebus ad victum necessariis præest, in Statutis Piacent. lib. 6. fol. 68. verso.

Potestatis titulo donabatur olim Legatus seu Magistratus qui pro Venetis Constantinopoli morabatur apud Imperatores Constantinopolitanos, ut ex

Acropolis cap. 85. et ex Charta ann. 1288. quam in Hist. Franco-Byzantina descripsimus, docemur. Sed is postmodum *Bajulus* dictus est, mansitque *Potestatis* dignitas et nomenclatura Genuesium Legato in eadem urbe, uti exerte habent Pachymeres libr. 2. cap. 82. Nicephorus Gregoras lib. 4. sect. 9. et Codinus de Offic. cap. 7. num. 6. Vide Meursium in *Noticia*, et Glossar. med. Græc. col. 1206.

Obtigit etiam hæc dignitas in Francia, maxime in Provinciâ Comitatu. Nam passim mentio occurrit *Potestatum* Arelatensis urbis, antequam idem Comitatus ad Carolum I. pervenisset, qui eorum loco Vicarios, (*Viguiers*) instituit. Occurrunt etiam non semel *Potestates* Massiliæ et Avenionis. In Charta ann. 1225: *Spinus de Sorazina Dei gratia Potestas Massiliæ et Avenionis* inscribitur. [*Potestatis* Massiliæ mentio occurrit in Chartis ann. 1208. 1226. 1227. ex Chartul. minori S. Victoris Massiliensis. fol. 105. 106.] Charta ann. 1240: *Cum Comes Galterius Vicarius generalis domini Imperatoris in regno Arelatensi et Viennensi peteret Potestariam Avenionis a domino Comite Tolosæ, dicens quod a domino Imperatore receperat in mandatis, quod Potestariam reciperet supradictam, etc.* Philippus Mouskes in Hist. Regum Francor. MS. de Avenionis expugnatione:

Et s'ot li Rois avoec enfin
Leur Poestat, et le Daife,
Pour que que il Quens de Provence
Li ot conseillet sans penance.

Nicolaus de Braia in Ludovico VIII. de eodem:

Præfatus cui major in urbe Potestas.

† *POTESTATES* nuncupati apud Hispanos Primores, qui eo nomine Chartis Regum Hisp. subscribunt, ut observat Morales in Eulogium pag. 316.

POTESTARIA, Potestatis, seu urbis Capitanei dignitas. [Charta curiæ Arelat. ann. 1225. in Cod. MS. D. Brunet fol. 85: *D. Dracone Montis-draconis Potestate existens, Potestarius ejusdem anno secundo. Urbanus IV. PP. in Epist. ann. 1268. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 10: Nullam Potestariam, seu capitaneam, vel rectoriam... recipient. Occurrit præterea apud Illustr. Fontaninum Antiq. Hortæ pag. 418. in Statutis Massil. lib. 2. cap. 17. Murator. tom. 7. col. 637. tom. 8. col. 375.] apud Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 63. lib. 5. Epist. 46. 96. et 100. in Hist. Cortusiorum lib. 7. cap. 8. lib. 8. cap. 12. apud Nicolaum Smeregum in Chron. ann. 1263. Rollandinum in Chron. lib. 3. cap. 1. in Chartis Italicis apud Odoricum Raynaldum ann. 1288. n. 6. ¶ et alibi passim.*

† *POTESTARIA*, Eadem notione. Ottoni Annal. Genuens. ad ann. 1194. apud Murator. tom. 6. col. 968: *Et constituit vicarium suum in officio Potestatis Draconum de Gambolato. Ogerius in Hisdem Annalib. ibid. col. 411: Qui Potestas in principio sua Potestatis consilium celebravit, etc.* Adde col. 489. Rursum occurrit apud eundem Murator. tom. 17. col. 1163. et in Actis SS. tom. 4. Junii pag. 792.

POTESTAS Major, Merum Imperium. *Hauts Justice*. Vide *Imperium*.

† *POTESTAS PLENA*, Feudum. Immediatum, quod a nullo dependet, teneri dicitur in *plena potestate, à plain poeis*, ut habetur in Charta ann. 1294. apud Stephanot. tom. 3. Antiq. Bened. Pictav. MSS. pag. 969: *Tout quant qu'il avoient et tenoient à fé et à homage de nostre*

seigneur le Roy de France, excepté ceu qui ont à plain Pois, soit en cens, en rentes, en costumes, en complans... retenu audit Pere Danets et à ladite Johane sa femme, et à lor hers et lor successeurs ceu qui'il ont à plain Pois, etc.

POTESTAS CASTRI, in Usaticis Barcinonensibus MSS. cap. 68. et alibi non semel, dicitur facultas, quam superior dominus habet utendi castro vassalli. Charta Hildofonsi Regis Aragonum ann. 1192. apud Marcam lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 9: *Et tu et successoribus tuis dabitur mihi meisque successoribus in perpetuum Potestatem irati et pacati de Lorda, et de omnibus castellis, munitio-nibus, et fortitudinibus ejusdem terræ, quotiescunque a me vel nunciis meis requisiti fueritis. Locos alios habes in Disert. 30. ad Joinvill.*

† *POTESTAS VICARIA*, Locum-tenens, vicarius, qui alio nomine iudicium exercet. Charta Gaufridi Comit. Andegav. ann. 977. apud Mabill. tom. 3. Annal. pag. 650: *Ut nulla in eorum terra vicaria dominetur Potestas, nisi de furto, aut incendio, vel homicidio.*

POTESTATES. Angeli ex secundo sacra Angelorum Hierarchiæ gradu, quorum officium est, curare ne a causis inferioribus aut aliunde confundatur, perturbeturque Virtutum actio: quod fit impediendo contrarias causas et inferiores per debitam subjectionem subordinando, ut idoneæ fiant recipiendæ motionis, quam his volunt imprimere Virtutes. Sic autem appellantur, quod in his omnipotentia Creatoris appareat. Vide S. Gregorium Homil. 34. in Evang. S. Bernardum lib. 5. de Consid. cap. 4. Isidorum lib. 7. Orig. cap. 5. Gulielmum Paris. 2. P. de Un. par. 2. cap. 127. etc.

† *POTESTATES*, vox Ecclesiastica, Gall. *Pouvoirs*, dicitur de licentia ab Episcopo presbyteris concessa audiendi et absolvendis penitentibus. Statuta Joannis Episc. Trecor. ann. 1423. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1180: *Præterea quia de novo intelleximus, quod nonnulli religiosi et alii forte seculares... se ingerunt ad absolvendum subditos nostros in foro confessionis de casibus... reservatis absque licentia nostra, et absque eo quod de Potestatibus, si quas hæc in parte habeant, nobis edocuerint quoquomodo.*

HOMINES POTESTATIS, Qui vulgo gens de *Poète*, vel de *Poste* appellantur in Consuetudinibus municipalibus, in quibus equiparantur *Villanis*, et hominibus ac tenentibus obnoxii conditionis: *Homines roturiers de poste*, in Vitriacensi art. 65. 68. in Hannontensi art. 65. opponuntur viris nobilibus; apud Butilemum *Consuetudinarii* vocantur, *Costumiers*, præstationibus scilicet obnoxii, et operis, [apud Bellomaner. cap. 60. *Hons de poete*, dicitur, qui vilain *costumier* nuncupatur in Stabil. S. Ludov. lib. 1. cap. 23.] nam ita nuncupantur quod in *Potestate* domini sint. Tabularium Cabilonense ann. 1223. apud Sanjulianum in Cabilone pag. 424: *Nostri homines, sive in Potestate nostra possi.* Charta Eustachii de Confians D. Platotri ann. 1294: *Super forismaritagio et manu mortua quorundam hominum... qui homines de Potestate vocantur, etc.* Arestum ann. 1347: *Homo Potestatis, non nobilis.* Vide *Consuet.* Meldensem art. 1. 5. 50. Ducatus Burgund. art. 125. Comit. Burgund. art. 102. 106. veterem Senonensem art. 58. Barrensem art. 18. veterem Consuetud. Franciæ lib. 2. cap. 41. etc. Ita *Terras de pote*, in eadem Barrensi Consuetud. art. 17. 18. 118. *Ville-*

nagia, præstationibus obnoxii agri. [Hinc quoddam territorium prope Rupem-regiam etiamnum *les Potdes* vocatur, quod sit in potestate Ecclesiæ Remensis.] Vide supra *Potestas*, *Villa*.

† *POTESTAS*, Apostolo 1. ad Cor. cap. 11. 10. dicitur velamen mulieris, quod nempe signum sit potestatis viri in mulierem. Consule Interpretes.

† *POTESTATA*, ut supra *Potestas*, *Villa*, pagus, districtus Charta ann. 1208. ex Tabul. S. Satur.: *Ego frater Gaufridus prior et conventus de Caritate donamus et concedimus... Vuitelmo episcopo Autissiodorensi totam decimam, quam percipiebamus in villa et in Potestata Masva, tam in lana quam in agris, libere et absolute.*

† *POTESTATIA*, Duplici notione. Vide supra in *Potestas*.

POTESTATIVE, Cum omni potestate ac imperio, magnifice. Luitprandus in Legat.: *Laudulfus... septennio Potestativus eam sibi subjugavit.* Diltmarus lib. 7: *Cæsar... quamvis parvo uteretur exercitu, tamen Potestativus quamdiu voluit in his partibus fuit. Infra: Et in his partibus nunquam magis honorifice ac Potestativus fuit.* Adde pag. 106. *Vetus Judicatum* in Chronico S. Vincentii de Vuituro pag. 690: *Ut omnes ipsi servi, qui ad ejus placitum venire noluerunt, Potestative eos apprehenderat, et in ipso servitio eos replicaret, etc.* Charta æræ 980. apud Anton. de Yebet in Chronico Ordin. S. Benedicti tom. 5: *Et per subreptionem et per verba fallacia Potestative tulerunt nobis medietatem de ipsa piscaria, etc.* Vide Concilium Cabilonense ann. 813. cap. 30. [Capitul. Carlomanni tit. 3. cap. 3. et 10.]

POTESTATIVE TENERE, *possidere*, id est, cum omni potestate ac jurisdictione et dominio Charta Alamannica Goldasti 27: *Quam ille proprietatem cum Potestative possedisset, ad Monasterium multis adhibitis testibus reddidit atque revestivit.* Charta Ottonis Imp. ann. 983. apud Baldricum Noviom. lib. 1. cap. 108: *Sed ipse ejusque successores ex nostro regio dono venationes Potestative teneant, et quibuscunque placeat venandi licentiam concedant.* Chronicon Lauris-hamense ann. 895. pag. 68: *Ad dies vite sue Potestative ac securiter et quiete obtinendas et fruedas per precariam suscepit.* Vide Reginonem ann. 961. et Stangefolium lib. 2. Annal. Circuli Westphalici pag. 185. [Miræum tom. 1. pag. 368. *Le Roman de la guerre de Troyes* MS.:

A un chasteil sont arivé
Que Troie avoit en Poesté.]

POTESTATIVE, in Capitul. ad leg. Bajwar. tit. 2. § 8: *Ut omnes Episcopi Potestative secundum regulam canonicam doceant, etc.* hoc est, omni opera. Galli dicerent, *De tout leur pouvoir.*

† *POTESTATIVE*, Violenter, vel ex jure. Concil. Cæsaraug. III. inter Hisp. tom. 2. pag. 733: *Ut nullus abinceps secularium, seu Potestative, seu etiam vel ex permisso abbatis, vel cujuslibet monachorum, infra claustra monasteriorum hospitandi vel commorandi habeat receptaculum.*

† *POTESTATIVE*, Supremo et definitivo iudicio. Charta ann. 1098. ex Tabul. S. Albini Andegav.: *Gaufridus Episcopus noster, convocatis nobis, ait, non ultra se passurum tam detestabilem duorum in episcopio suo monasteriorum dissensionem, congregaturum potius sublimem curiam, et sicut oportebat, sub districto iudicio*

querelam utriusque partis Potestatis terminaturum, etc. Charta ann. 1117. Inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 401: Cum leges dicant irritam esse diffinitionem factam ad expoliato, nisi prius Potestatis reconstitatur.

† POTESTATIVE, Placite, mansuete, non impotenti animo, Gall. *Se possedant*. Capitul. lib. 7. cap. 116: «Si quis Episcopus suis fuerit rebus expoliatus et accusations pulsatus, ordinatione Pontificum oportet prima fronte cedere;... ipseque demum Potestatis, non subito, sed diu dispositis ordinatisque eius, tunc ad tempus veniat ad causam.

POTESTATIVUM, Idem quod Potestas, Dominium, Seigneurie. Glossæ Basilic.: Πουεστίβου, αὐτοκρατορία. Charta ann. 1086. in Tabulario Ecclesiæ Narbonensis: Dicebat Viescomes (Narbonensis Bernardus Berengeri) tenere se Capitulum, et quædam alia ad seum: iustitias vero et balias, et forcia... per Potestativum. Charta Pontif. Comit. Tolosani apud Catellum in Comit. Tolosan. pag. 80: *Damus similiter totum alodium et totum Potestativum de Ecclesiis et omni parochia, etc.* Occurrit ibi pluries. [Charta Aimerici Vicecom. Narbon. ann. 1202. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 50: *Pro amore Dei convenio ubique defendere, custodire, et manutenere in omni meo Potestativo, et per totam terram meam, et per omnia loca, in quibus potestatem habeam, etc.*] Alla Guillelmi Archiepiscopi Narbon. ann. 1251. *Inhibuit... quod Clerici non emant alodia in suo Potestativo*. Capitulare 1. Caroli M. ann. 802. edit. a Baluzio cap. 4: *Neque terminum, neque terram, nihilque quod jure Potestativo permaneat, nullatenus contradicatur, neque abstrahere audeat vel calare.* [Vide *Passé 3.*]

POTESTATIVUS, Potestate ac auctoritate præditus: Viri potestativi, nostris, *Hominas puitsans*. Donationes factæ Ecclesiæ Salisburgens. cap. 5: *Et ita fieri a Potestativis viris ad istam sedem definitum est*. Cap. 12: *Ruther Comes et Gerbost nobiles viri ac Potestativi*. Occurrit ibi non semel et cap. 13. [Vide *Haltaus*. Glossar. German. col. 1187. voce *Mæchtig*.] Sic nostri *Posteis* appellarunt, qui hæc locis potestativi dicuntur. Le Roman de Garin:

Vex Fromondin de Lanz li Posteis.

Alibi:

Li Rois de France, qui tant est Posteis.

[Le Roman de Rou MS.:

Et des compaignons Rou et des plus Posteis.

Le Roman de Chantepleure MS.:

Il n'a Angle, n'Arcange,
Ne Seint en paradis,
Ne tant soit ses amis,
Qui saiche le millisme
Com Diez est Posteis.]

• POTESTATIVAM MANU adijcere, Vim adhibere, vi cogere. Charta Alberti et Ottonis Ducum Austr. ann. 1336. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 525: *Tenebimus una cum Rege prædicto addicere manum Potestativam, quo usque prædicta castra ab ipsius extrahantur manibus.*

† POTESTATIVA MANU assistere, Potenti ope et opera alicui adesse. Charta ejusd. Alberti ann. 1341: *Ibid.* pag. 529: *Contra eosdem rebelles et excessores sæpe dicto Marchioni vel sibi substitutis manu Potestativa assistere, adherere et coadjuvare debebimus.*

POTESTATIVA MANU concedere, contradere, traditionem facere, dicitur in veteribus Tabulis, qui rem, cujus potestatem habet, seu cujus est dominus, alteri concedit. Ratpertus de Casibus S. Galli cap. 1: *Ejusdemque heremi jus hereditarium illi Potestativa manu Concesserunt*. Cap. 8: *Atque in semet omne negotium assumens, cum manu sua Potestatis res prædictas ad Episcopatum contradidit, atque cum ipsa manu similiter Potestatis ab Episcopo Monasterium abstulit, penitusque diremit, ita ut deinceps nullam potestatem Episcopi in rebus ejusdem Monasterii haberent, etc.* Charta Abbat. S. Galli, inter Goldastinas 70: *Convenit... ut illas res... manu Potestativa, una cum manu Advocati sui... tradidit, etc.* Occurrit hæc Formula apud Ermanricum in Vita S. Soil cap. 6. in Traditionibus Fuldensibus lib. 1. trad. 14. 105. 141. 149. lib. 2. trad. 29. 42. 61. 222. 231. in Chartis Alamannicis Goldasti 37. 54. 55. in Metropoli Salisburg. tom. 1. pag. 162. etc. Charta Alamannica 76. Goldasti sic clauditur: *Notavi diem Martis 4. Non. Octob. sub Potestativa manu Hildovici Regis et pueri, et sub Adalberto Comite*.

Vide Capitula Caroli M. lib. 7. cap. 104. [142.] Metropolitim Salisburg. tom. 2. pag. 191. tom. 3. pag. 222. 355. 385. 460. 484. 489. Potestativo jure, eadem notione. Capitular. 1. ann. 802. cap. 4: *Neque terminum, neque terram, nihilque quod jure Potestativo permaneat... abstrahere audeat*. Diploma Zuendeholdi Regis ann. 898. apud Brouver. lib. 9. Annal. Trevir.: *Trevirensi sedi... quamdam Abbatiam Potestativo jure contradidit*. Formula frequens in veteribus Tabulis in Metropoli Salisburgens. tom. 2. pag. 11. tom. 3. pag. 321. et alibi. *Potestative annuntiare et præcipere*, in Capitulari 3. ann. 810. cap. 2.

† POTESTATIVAM MANU imponere, Rem uti propriam sibi usurpare, vindicare, in laudata supra Charta Alberti et Ottonis Ducum Austr.: *Si prædictum Regem Boemis, super ditorum castrorum extractions aut exceptionis, Potestativam manu imponere contingeret et actionem habere, etc.*

† POTESTIVUS, ut Potestativus, nisi etiam ita legendum sit, in Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 98: *Portionem suam... ad S. Corbinianum Potestivo (leg. Potestiva) manu, nemini contradicente, tradidit*.

• POTESTRIUM, Dominium, f. pro Potestativum. Vide in hac voce. Charta ann. 1386. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 849: *Cum omnimoda jurisdictione, terris, pratis... molendinis, furtis, Potestriis, finibus, decimis, etc.*

POTESTUR, pro Potest. Uffingus Monach. in Carmine de S. Ludgero Episc. Mitigardensi:

Vix aliquid dignum facili reboare Potestur.

Sic veteres dixisse, et possetur et potestatur, observant Festus et Nonius. Vide *Fitur*.

• POTETUS, dimin. a Potus, Vasculum, mensura vinaria. Charta ann. 1352. ex Tabul. Montisol.: *Guillemus abbas cognovit se habuisse et recepisse... unum justum sive Potetum pro aqua ministranda*. Vide supra Potellus 1.

POTE, Thwroczius in Chron. Hungar. part. 2. cap. 14: *Poth fuit appellatus, quia internuncius erat inter Imperatorem Conradum et Andream ac Salomonem Reges. Poth enim Theutonice, Latine nuncius sonat*. Observat Bongarsius apud Justinum lib. 2. extremo in MSS.

note optimæ, legi Potias, in aliis Pontios, al. Pontios, alias denique nuntios pontios, ubi codex editus, et aliquot codices recentiores nuntios præferunt: *Scribit præterea Karzi, quocumque ad se nuntios misisset, interfecerat, etc.*

• POTHECARIUS, Charta ann. 898. apud Ughell. tom. 2. Ital. sacr. col. 100. edit. ann. 1717: *Prædicta ecclesiis de clericis sui ordinis adscribendos cum potestatis libellos et Pothecarios habeat*. Alia ann. 892. eadem de re ibid. col. 98. habet, *Prædicarios*. Utrobique pro *Prædicarios*, ut opinor. Vide *Prædicarius*.

POTHECA, Vide *Apotheca*.

† POTHERE, Possessio, pro Podere. Vide in hac voce. Charta ann. 1198. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 880: *Conquerebantur de suprascripto Marchione Obizone, dicendo, quod ipse Marchio retinebat eis Pothere et hereditatem sui patris Marchionis Alberti injuste; et petebant, ut ipse Marchio dimitteret eis totum illud Pothere, et illam partem Potheris, que fuit præfati Marchionis Alberti sui patris*.

• POTHERIA, Pocula seu vascula quæcumque. Charta portorii castri de Lanccon. ann. 1378. ex sched. Fr. a Sancto Vinc.: *Collarius et collaris portans, Potheria, olla, pisces sive fructus quoscumque portat, solvit pro foytio denarios quinquæ Provinciales*.

† POTIBAT, pro Poterat, in Charta Childberti III. Reg. Franc. ann. 697. apud Feltian. Hist. Sandionys. pag. 18.

† POTICULA, dimin. a Potus, poculum, quod præter pretium corollari vice in emtionibus conceditur, Gall.: *Vin du marché*. Tabul. Rothon.: *Vendidimus Druvallo presbitero dimidium cujusdam campi. Et accepimus pretium in quo nobis complacuit, hoc est, in argento solidos XVIII. et ad Poticulas quas simul bibimus, denarios XVIII.*

• POTICULA, in Monach. Sangall. de gest. Carol. M. lib. 1. cap. 23. Vide *Buticula* in *Butta 8.*

• POTIGULARIUS, in chart. Ludov. Elect. Palat. ann. 1220. in Guden. Syllog. pag. 114. Vide *Buticularius* in *Butta 8.*

• POTILION, vocatur vinum omfacinum. in Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

† POTINUS Lugduni alysq; vicinis locis est, mensura vini, que dimidium baralis continet seu duas quartas.

POTIO GALENI, Potio medicinalis, *Medicina*, apud Fulbertum Epist. 48. [Le Roman de la guerre de Troyes MS.:

Boivre li fist une Poison,
Que tost li trest à garison,
Li cors li est assoglé.]

Alia notione sumitur in Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in ejus Vita pag. 76: *Et de vino optimo modios quatuor, et de Potione optima quinquæ*. Rursum pag. 77: *Accipiat unum modium panis, et alterum vini: insuper ex Potione sextaria quatuor*. [Idem videtur quod *Pigmentum*.]

POTIONARE, Medicinam accipere.

Charta Octaviani Cardinalis apud Ughellum tom. 3. Ital. Sacr. pag. 685: *Excipiunt... infirmos, et quasi graviter debiles*.

Potionatos, et sanguine minutos, etc. Statuta Ord. Præmonstrat. dist. 1. cap. 18: *Exceptis debilibus et infirmis Potionatis, et minutis, quibus per Abbates assus carniem conceditur*. Jonas Aurelian. lib. 2. de Cultu imag.: *Desine itaque seplastiorum pigmentulis Potionari*. Nisi potionari hoc loco sit venenum haurire, ut apud Sueton. in Chlilgula cap. 50. et in Vita Willingi Abb. S. Albani: *Potes in*

brevi migravit ab incolatu hujus mundi, ut dicitur, Potionatus cum odio Conventus et maledictione. Hinc

POTIONATOR, Veneficus. Matthæus Paris ann. 1248: *Albigenses appellabant proditores et Potionatores*. Et

POTIONATUS, Veneno sublatus. Leo Ost. lib. 2. cap. 24. de Ottone Imp.: *Mortuus est, ab uxore, ut fertur, Crescentii Senatoris Potionatus*. Ericus Upsaliensis lib. 2. Hist. Suecor. pag. 43: *Potionatus venenb interit*. [Mirac. MSS. Urbani V. PP.: *Dubitans quod fuisset Potionatus et sumpsisset venenum. Potiones malas temporare, in Append. ad Marculfum form. 84.] Vide Impotionare.*

PCTIONARE, Potionem dare, potandum præbere. Vetus Irenæi interpretis lib. 4. cap. 51: *Veni potionemus patrem nostrum vino*. S. Paulinus in Epist. pag. 250: *Efficiamur odor Christi bonus Deo, Potionati, ut scriptum est, a vino urgentorum de calice salutaris*. Nec alia notione intelligendus Suetonius loco supra laudato. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.: *Potionare, Potionner, abuvrer, potionem dare*.

POTIONARIUM, Popina, Taberna. Gloss. Saxonico Ælfrici: *Potionarium, mices cynnes drenc-hus, i. omnis generis potus domus*.

POTIONARIUM, Locus, ubi potiones præparantur, medicamentaria officina. Gall. *Apotheciarie*. Cæmron. S. M. Crass. x. sac. ex Cod. reg. 988: *In Potionario: Omnipotens et misericors Deus, sempiterna dulcedo et eterna suavitas, te humiliter quæsumus, ut hoc Potionarium et omnes laborantes in eo tua benedictione sanctifices, per quam qui hæc honoramenta maribus corporis discernunt, labentia cuncta resciant et eterna gaudia percipiantur*. Per Dominum, etc.

POTIONES S. ROMACLI, Monasterium Cassi-congidunense, ubi exstabat S. Remachi cellula excisa in rupe, ubi orare consueverat, infirmorum concursu, qui istuc voti causa confuebant, frequentata, docente Mabillonio tom. I. Annal. Bened. pag. 408. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotom. ex Cod. reg. 1245. fol. 496: *Unus (canonicus Ouvillæ) profectus fuerat ad Potiones S. Romacii, propter gravem morbum, quem patiebatur*. Stat. ant. Ordin. Cister. ex Cod. MS. Clareval. cap. 112: *Illi qui domum propriam, causa potionum beati Romacii sunt egressi, ad eam de cetero non revertantur. Hoc idem dicimus de illis, qui vadunt in peregrinatione sanctorum, vel ad calida balnea. Quod ibi aquæ segrotantibus vice medicinæ essent, Potiones S. Remacii appellatæ*.

POTIOR, Possessor pacificus et quietus. Charta Phil. Pulc. ann. 1310. ex Tabul. Corb.: *Premissa omnia et singula dicto monasterio, abbati et conventui ejusdem garantiamus, defendemus et tuebimur contra omnes, et eos Potiores in premissis concessis a nobis faciemus et facere tuebimur in nostris expensis et sumptibus contra omnes*.

POTIORES, Qui aliis dignitate et opibus præcellunt. Laur. Byzinius de Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. pag. 162: *Potioresque et ditiores civitatis... juramentum fidelitatis fecerunt*.

POTIORITAS, Primarium jus hypothecarum, quod habet creditor in feudum aut prædium debitoris. Consuet. Tolos. art. 5: *Dictus creditor habet primariam et Potioritatem in dicto honore pro suis predictis debitis ante alios creditores*. Vide Poderagium et Primaria.

POTIRIUM, ex Græc. ποτῖρον, Potio

medicinalis. Hepidanus de Vita S. Wiboradæ lib. 2. cap. 14: *Hæc autem... quoddam Potirium miscere edocta fuit a Beata Wiborada contra ejus consuetudinariam infirmitatem*. Ubi forte legendum **POTTIUM**, Eadem notione. Balbus in Cathoheo: *Pottium, potatio, vel confectio ex vino et herbis, medicina quæ potatur*. Burchardus de Casibus S. Galli cap. 22: *Accipiat pro antidoto quadringentis argenti marcas. crudo enim quia receptatione talis Potitii a tertianis febribus poteritis continuo liberari*.

POTISSARE, Frequenter et parum bibere. Johan. de Janua. *Souvant boire et petit*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. Acta S. Davantazi tom. 3. Julii pag. 529: *Et pocula aquæ, in qua ossa illa lavata fuerant, Potissabat*.

POTISSARE, f. *Patissare*, parum pati. Sallas Malaspinae lib. 5. Rer. Sicul. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 326: *Sed ut pro tanta saltem damnosæ prævaricationis assensus aliquid de pœna juxta culpe modulum Potissaret, etc.*

POTIUS AD POTIUS, Magis ac magis. Gall. *De plus en plus*. Chron. Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. Script. Ital. col. 698: *Tunc videntes dominus Malispiritus et alii concipitanei illius exercitus tantam duritiam populi, Potius ad potius indurati, et nolle se ipsos reddere in manibus eorumdem asscurantium metu cadis, etc.*

POTOMIUM. Jo. de Janua [99 Ex Isidor. Origin. lib. 19. cap. 1. sect. 24]: *Potomium est navigium fluviæ tardum et grave, quod non nisi remigio progredi potest*. Hinc etiam trajectory dicitur, extensus est enim et latus. Si ex Gr. ποτῖρος, fluvius foret legendum Potamium; sed malim Potonium. Vide Pontones, et Portomia.

POTONNARE, f. *Potomio* flumen trajicere. Vide in hac voce. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: *Potonnare, Potonner vel Pinnonner*. Quod utimur vix lego.

POTORIUM, Poculum, vasculum, Gr. ποτήριον. Charta ann. 1311. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 141: *Retinuit dictus donator... omnia utensilia sua et jocalia et vasa argentea quæcumque... et Potoria et escripta, etc.* Utitur Plinius lib. 38. cap. 10.

POTORIUS, Qui potoria seu pocula vendit. Reg. episc. Nivern. ann. 1287: *Item quolibet sabbato totius anni, debet quilibet Potorius unum potum unius oboli*. Vide supra Potarius.

POTTAGIUM, Vide supra Potagium 1.

POTTELLER, Vide Poteller.

POTTULUS, dimin. a Potus. Vide ibi.

POTUS, ut Potus. Vide infra.

POTUALIONUS, f. Domuncula, tugurioium, vel locus ubi vinum minutatim distrahitur. Juxta pedam seu Potualionum dicti Rulet, in Charta Thossiac. ann. 1404.

POTULENTUM, Quælibet potio, quidquid potum spectat. Statuta Ludovici VII. Reg. Franc. ann. 1154. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 496: *Jurabunt etiam donum seu munus quodlibet a quacumque persona, vel per se vel per alium non recipere, præter ascultenta, Potulenta, etc.* Charta Casimiri Reg. Polon. ann. 1356. apud Ludewig. tom. 5. pag. 498: *Ita tamen, quod nos suo exercitui predicto... de ascultentis et Potulentis tuebimur et promittimus providere*. Leg. forte utrobique Poculentum. Vide in hac voce.

POTULENTUS, Satiatus. apud Fortunatum in Vita S. Radegundis cap. 17.

POTULUS, Potatus. Gloss. Sangerm. MSS. num. 601: *Bene potuli, bene potati*.

POTUM, ut Potus. Vide in hac voce.

POTURA, pro Pastura, [quomodo dicimus, *Bête mise en Pasture* vel *Pature*.] Charta ann. 1225. in Tabulario Ecclesie Carnotensis n. 267: *Unam gerbani hibernagii, vel duas avenæ pro Potura equi omnibus diebus quibus equus trahebat*.

POTURA. Charta Joan. comit. Cabillon. ann. 1227. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 211. v. col. 1: *Universi personæ, qui capti sunt ex utraque parte, tam hostagiatii quam non hostagiatii, in redeundo in prisonem, sint quitti per rationabilem Poturam, et plagii eorum similiter quitti*. Sed legendum *Pecturam*, id est, solutionem, opinor. Vide *Pacta* et *Pectare*.

POTUS, Poculum, vasculum. Gallis *Pot*, a *potu* vel *potione* dictum. Fortunatus in Vita S. Radegundis cap. 19: *Misorium, cochleares, cullellos, cannas, Potum, et calyces, etc.* Idem lib. 2. de Vita S. Martini:

Vix discernendis crystallina pocula Potis.

Statutum Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1302. pro reformatione Regni art. 90: *Item non poterunt recipere vinum, nisi in barillis, Potis seu botellis, sine fraude aut sorde qualibet*. Neerologium Eccles. Parisiensis Id. Aug. Anno Dom. 1279. *Dominica post festum SS. Egidii et Lupi: obiit bonæ memoriæ Stephanus Temples oriundus de Aurelianis. Parisiensis Episcopus, qui dedit Ecclesie Parisiensis et nobis 3. Potos argenteos deauratos ponderis 22. marcharum et 3. unciarum, 15. sterlingorum argenti, 9. unciarum auri ad reponendum sacrum oleum et criama. Item dedit nobis cortinam sericam cum baculo ad scopendum dictos Potos pretio 9. libr. [Poti: ænei, apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. pag. 257. Poti d'astain, in Invent. utensilium ex Tabul. Compend. Poti de cristalio, in Invent. Ecol. Noviom. ann. 1419. Poti terrei, in Stat. MSS. Capit. Senon. Poti vitri, in Charta ann. 1336. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 363. col. 2. Adde Spicil. Acher. tom. 10. pag. 300. Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 628. Statuta S. Claudi, etc.]*

POTTUS. Chron. Joh. Iperii apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 757: *Ollas, patellas, Pottos, scutellas... providere debebat (granatarium) Cervix sui capitis bulliebat ad modum Potti igni suppositi, in Mirac. B. Coletæ tom. 1. Mart. pag. 534.*

POTUM. in Contin. Chronic. Johan. Iperii apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 620.

POTELLUS, diminut. in Fleta lib. 2. cap. 12. § 14. [Index MS. benef. dicec. Constant. fol. 55: *Rector... debet habere a predictis abbate et conventu qualibet die unum panem et unum Potellum cervisie*.] *Pottellum*, apud Will. Thorn ann. 1321. non semel.

POTTULUS, Eadem notione, in Chron. Corn. Zantflit apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 490: *Angelus in manu tenens Pottulum parvulum, de quo effluebat vinum in cuppa subius posita*.

AD POTOS VENDERE vinum, Gall. *Vendra à pots*, Minutatim vendere. Libert. hominum de Esperanchia ann. 1291. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 26.

col. 2: Item quilibet potest vendere vinum in hospitio suo ad Potos, ad sum libitum voluntatis.

POTUS, Præstationis species: Potus vini qui domino præstatur, mensura scilicet vinaria sic dicta. In Charta ann. 1255. in Tabulario S. Dionysii: Robertus de Clergiaco armiger, vendit Abbati inter alia duos denarios censuales, et partem suam quam habet in Poto et rogio.

POTUS, Fetus delicatior, forte vinum. Vita S. Anskarii cap. 35. apud Perizium Scriptorum tom. 2. pag. 718: Atquantulum ipsi aquæ quam bibiturus erat de Potu admiscebat.

POTARIUS, Officium in Scancionaria reria, vulgo le Potier cui poculorum, que Galli Pota a Potione vocant, cura incumbit. Ordinatio Hospitali S. Ludov. Reg. Fr. ann. 1361: Potarius pro servitio poculorum 2. sol. per diem.

POTUS CARITATIS, Convivium. Ordinar. Canon. S. Laudi Rotomag. ad calcem Joh. Abrinc. de Offic. eccles. pag. 301. Ubi dato signo a Prælato dicant, Benedicite et Prælatum, Potum caritatis benedicat dextera Dei patris. Vide Poulain.

A POTU ABSTINERE, vel potu et carne abstinere, Pœna regis ministerialibus indicta in levioribus delictis, in Capitulari de Villis cap. 16.

POTUS FRACTUS, Ludi species, Gall. Pot cassé. Menotti Sermones fol. 15: Diabolus et mundus faciunt sicut faciunt pueri ludentes ad pilam, vel ad Potum fractum. Dignus illum de manu in manum: elevabit quis Potum altis et cadere dimittet et sic frangetur.

IN POTU aut assatus nihil valere, Proverbialis formula, qua aliquid ex omni parte pessimum esse significatur, Qui nest bon ni a rotir, ni a bouillir, apud eundem. Menotum fol. 166.

POTUS AQUALIS, Gall. Pique-nique, ubi symbolum unusquisque suum præbet. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 281. r: Visitavimus prioratum S. Petri. Ibi quinque erant monachi: omnes erant sacerdotes: invitaverant quosdam ad Potus æquales Præcipimus quod amplius hæc facere non præsumerent. Stat. capit. gen. Bened. ann. 1248. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 281: Statuimus etiam, quod omnes tabernas ac loca suspecta... caveant, et a Potibus æqualibus omnes pariter abstineant. Nisi de provocatione ad potum interpretari malle.

1. POUCHA, Aggeris lingua, angulus, ea pars que in mare prominet, Massiliensibus Pouches, Gall. Pointe. Charta ann. 1351. in Tabul. Massil.: Maximum imminere periculum defectu fanoni in introitu Pouches portus Massiliæ.

Leg. Poncha. Vide supra in hac voce.

2. POUCHA, Pera, sacculus, Gall. Pochs. Saccos annonarios Pouches vocant Normanni. Codex MS. Sangerm. num. 780: Nōs invenimus in Poucha tele xxxii. lb. et vii. sol. obol. minus, etc. Vide Punga.

Pouche, eodem sensu, præsertim apud Normannos. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 244: Le cuida ferir d'un sac, selon le langage du pais (de Caux) appelle Pouche. Allæ ann. 1408. in Reg. 163. ch. 214: Comme d'iceulz deulz boisseaulz de bief, le suppliant en eust prins un, pour mettre en son sac ou Pouche, etc. Pouchet vel Pouchet, in Lit. remiss. ann. 1396. ex Reg.

149. ch. 237: Un petit Pouchet ou sachet où il avoit lazuj, piéces d'or. Unde Pouchis vel Pouchis, quantum pouchis seu sacco continetur. Allæ Lit. ann. 1406. in Reg. 163. ch. 417: Une Pouchis ou sachet de draps linges. Vide supra Pochis.

POUDERIA, Vide supra Ponderis.

POUDRAGIUM, Gall. Poudrage, idem quod Pulveraticum, Tributum quodvis. Charta Henr. reg. Angl. pro monast. Montisburg. in Reg. 52. Chartoph. reg. ch. 164: Decima forestarum suarum, cum decima pasnagii, carati et Poudragii, brostagii et herbagii, et omnium placitorum ad easdem forestas pertinentium. Lit. ann. 1290. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 58. v. col. 2: Le moulin de Chantelou avec le vivier et le refoul dudit moulin de Chantelou, avec les banniers et les services et les droitures adiz moulins appartenantes, et le Poudrage adiz lieu... à tenir, à avoir et à pourvoir desorenavant. Vide supra Polveragium.

POUDRATUS, Variatus, distinctus, Anglis Poudred, Gall. Marqueté, parsemé. Monas. Anglic. tom. 4. part. 2. pag. 83: Dux paruræ, una stola, una fanona Poudrata cum auro et perlis. Testam. Johann. de Nevill ann. 1386. apud Madox Formul. Angl. pag. 427: Patrimo lego unum lectum viridem Poudratum cum falconibus, cum tapibus ejusdem villæ.

POUGESIA, Vide Pogesia.

POVINUS, Convent. Saonæ ann. 1526. Item pro qualibet salmata, facio seu collo lanarum, cottonorum, ballarum Povinorum et sericarum, etc.

POULLAIARIUS, Qui pullos seu volatiles pecus curat vel ministrat aut vendit. Oudinetus Poulaiarius noster, etc. in Lit. remiss. ann. 1352. ex Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 407. Poulailier, pro Rotisseur, qui carnes assatas vendit, in Lit. ann. 1364. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 491. Vide mox Poulalleria et Pullarius.

POULAINIA, POULEANA, Rostra calceorum, de quibus copiose egimus ad Alexiadem pag. 302. Martinus de Bosco-Galeri in Vita Marie de Maillaco n. 36: In illis diebus nobles et potentes illam sotularium acutum longissimum, quam Poulainiam vocabant, penitus contempserunt. Statuta MSS. Ordinis Coronæ spinæ cap. 10: Ils auront chausses noires, et pourront estre semelés, ou à soulers trenchés, ou eschichés, mais qu'ils soient de noir cuir, voire sans aucune Poulaine quelconque, de Dieu maudite, sur griève paine. Quæ quidem calceorum acumina interdicta fuisse ab Calisto VI. Reg. Franciæ, ibidem annotavimus, ex Scriptore Vitæ ejusdem Regis. Idem porro tradit Continuator Nangii ann. 1365. extremo: Sotulares habebant, in quibus rostra longissima in parte anteriori ad modum unius cornu in longum: alii in obliquum, ut Griffones habent retro et naturaliter pro unguibus gerunt, ipsi communiter deportabant, que quidem rostra Pouleanas Gallicè nominabant. Et quia res erat valde turpis, et quasi contra procretionem naturalium membrorum circa pedes, quinimo abusus natura videbatur, ideo Dom. Rex Franciæ Carolus fecit per præcones Parisius proclamari publice, ne aliquis quicunque esset, qui auderet talia deportare: et etiam quod neque artifices sub magna pœna de cætero tales calceos, sed et neque ocreas sic Punctatas facere præsumeret, nec vendere cuiuscunque: nam similiti modo Dominus Paps

Urbanus Quintus in Romana Curia imbuerat valde stricte. Guillelmus Paradisus lib. 3. Hist. Lugdun. cap. 5: Davantage portoient les hommes des sotliers ayans une longue pointe devant, de demi pied de longueur: les plus riches et apparens en portoient d'un pied, et les Princes de deux pieds, qui estoit chose la plus absurde et ridicule que l'on eust eue voir. Et puis quand les hommes se faichèrent de cette chaussure aigue, qu'on nommoit la Polaine, l'on fit d'autres sotliers qu'on nommoit Becs de cane, ayans un bec devant de quatre ou cinq doigts de longueur. Depuis furent faites des pantoufles si larges devant, qu'elles excedoient de largeur la mesure d'un bon pied, et ne sçavoient les gens lors comme ils se devoient desguiser. Vide Rostra calceorum.

Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 71: Ainsi que ilz dancotent, fu marché par aucun de la dance sur la Poulaine des sotlers de l'un d'iceulz compaignons de Pigardis.

POLAYNA, Eadem notione. Litteræ Caroli V. Regis Franc. ann. 1367. pro Montispessulanis de forma vestium: Idem quod nullus vir vel mulier audeat portare in suis estivalibus, sotularibus vel botinis punctas dictas de Polayna. Occurrit etiam in Conc. Limano ann. 1582. inter Hispan. tom. 4. pag. 246.

POLEYNA, in Conc. Avenion. ann. 1457. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 384: Ne... Poleynas in sotularibus suis portare audeant.

POLANA, Statuta pro Canonicis S. Capellæ Paris.: Cavendum est, quod nullus in sotularibus suis habeat aut deferat Polanas, sive rostrum, quia talia ecclesiasticis non sunt honesta.

POLENA, Conc. Andegav. ann. 1365. can. 13: Prohibemus ne clerici in nostra provincia utantur brevibus vestibus, vel sotularibus de Polena, nec capucia botonata in publico deferant. Eadem habentur in Conc. Senon. ann. 1460. cap. 6. art. 2. [Adde Statuta S. Claudii pag. 88.]

POULENA, in Litteris Caroli V. Reg. Franc. ann. 1365. tom. 4. Ordin. pag. 555: Nec poterit aliquis ipsorum... Poulainam in sotularibus deferre.

POULENTIA, ut Poulainia. Statuta Eccl. Nannet. ann. 1389. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 984: Neque gerant capucia subtilis guttur mulierum more patenter nodulata, sotularea aut ocreas ad Povientiam.

POLENA, Pars vestis militaris, qua genua muniuntur. Auditio testium pro canonizat. Caroli Bles. apud Lobineau. tom. 2. Hist. Britan. pag. 566: Fecit sibi per Ollivrium auferri a genibus Polenas et antebrachia a brachiis.

POULAINIA, Gall. Poulaine, dicitur Macloviensibus rostrum navis seu prora.

POUÛANNE, speciem fuisse pellis obsevo ex Regesto feodorum Comitatus Claromontensis in Bellocis: Pour une panne de Poulaine le vendeur doit 2. den. etc.

Pellis ex Polonia, unde nomen, adjecta. Lit. remiss. ann. 1393. in Reg. 145. Chartoph. reg. ch. 265: Deux pannes de Poulaine neuve et une rex plains de lin. Allæ ann. 1409. in Reg. 163. ch. 283: Un seurcot de violette fourré de ventre de Poulaines.

POULLALLERIA, Forum, ubi Poulallia seu pulli et volatilia venduntur: Poulallerius vero, qui pullos aliaque ejusmodi præparat et vendit, olim Poulail-

lier, nunc *Rotisseur*. Tit. remiss. ann. 1364. in Reg. 83. Chartoph. reg. ch. 1: *Supplicatio nobis ex parte Johannis... et Gaufridi dictorum Sancti, Poulallierum... exhibita, continens quod... unus ex ipsis fratribus... episcopi in loco Poulallieris villa Rothomagensis tres agnos... Traxit ad partem unam cagiam plenam Poulallia. Eiusdem arginis vox Gallica Poulter, pro Poulallier, Gallinarium. Lit. remiss. ann. 1382. in Reg. 120. ch. 248: *Item à prendre... de nuit d'un Poulter... trois ches de poulaille. Le Poulter aux gelines, in alis ann. 1425. ex Reg. 178. ch. 311. Vide supra Poulallierius.**

† **POULANUS**, **POULENAGIUM**. Vide *Polanus*.

† **POULENA**, **POULENTIA**. Vide *Poulentia*.

† **POULLALIA**, Pulli, volatile pecus, Gall. *Volaille*. Hist. MS. S. Cypriani Pictav. pag. 439: *Et omnium quorundamque habitatorum prioratus de Chenaché et prioratus ejusdem, tam in blado, vino, pecunia et Poullalia, quam aliis quibuscumque... pertinentiis.*

† **POULUM**, Idem videtur quod *Podium*, collis, mons. Charta ann. 1043. in majori Chartul. S. Victoris Massil. fol. 114: *De Occidentis vero Poulto quis vocant longum, sicut discurrent aqua quis vocant Pegonaria, usque in pediculum curium; de parte vero Aquilonis de Pontelongo in ipsas terras subitus Poulum quas vocant Salernas vocatas.*

† **POVOE**, Tributi species, apud Polonos. Locus est in *Strofa*.

† **POURCHETUS**. Vide *Porchetus* 1.

† **POURCHRECT**, Idem quod *Porchaicia*, Comparatum, bona quævis vel emptione, aut industria vel alia qualibet fortuna, acquisita. Charta Frider. II. Imper. ann. 1243. inter Probat. tom. 1. *Annal. Præmonat. col. 597: Ad hæc ipsi comites... suis militibus... talem gratiam tradiderunt, ut de bonis suis, curiis, agris, vineis, civilibus (leg. curtillibus) que Pourchrect dicitur, ad antedictas ecclesias in morte et in vita erogandi et testandi plenam habeant et liberam facultatem. Vide *Purchacia*. [66] et *Haltaus*. Gloss. Germ. col. 195. voce *Burgrecht*.]*

† **POURPRISIA**, Locus sepibus, muris aut vallibus conclusus, Gall. *Pourpris*. Charta Phil. Reg. ann. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 78: *Item domum, herbergamentum, Pourprisiam, stagnum et molendinum du Sacrus, Pourpendure, Ambitus, vestibulum, atrium, in Comput. MS. fabr. S. Petri Insul. ann. 1367: Item pour plusieurs ouvrages fais à l'église, et premiers pour la réparation de la Pourpendure de l'entrée de l'église, liij. lib. Vide in *Porprendere*.*

† **POUSADA**, Hispanis, *Posada*, Habitatio, Gall. *Logement*. Charta ann. 1096. inter Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. pag. 2: *Et nullum militem non habeat Pousada in Constantin per mal, nisi pro bona voluntate domini, cujus domus fuerit. Vide supra *Posada*.*

† **POURPRISIA**, **POURPRISURA**, etc. Vide *Porprendere*.

† **POWCHIA**, Pera. Vide *Punga*.

† **POWIAT**, Polonica vox. Stat. Vladisl. Jagel. ann. 1420. inter Leg. Polon. pag. 77: *In quolibet districtu seu jurisdictione, alias Powiat, etc.*

† **POWOS**, Tributi genus, apud Polonos. Vide infra *Præwood*.

† **POYNERIA**, Mensura annonaria. Vide *Poneria*.

† **POYPIA**, Domus rustica. Charta homagiorum Nobilitum Bressie ann. 1272.

apud Guichenonem: *Recognoscit se tenere in feudum domum suam, et Poypiam de sancto Cyrico, cum tota fortissima. Infra: Constituit se tenere ab eodem in feudum lignum pistrum suum de Baugiaco, et Poypiam suam terram de Corbertoud, cum nemore et terra quam ibi tenet, et partem dictæ Poypiæ. Rursum: Et Poypiam suam S. Sulpitii sitam inter duas Poypias. Occurrit ibi pluries pag. 14. 15. 16. 17. 20. Alia Charta Gallica ibidem pag. 51: *George Loup n'a pas fait le fief d'une Poype d'Amorel, pource qu'elle a esté reduite à servie. Observat Dion. Salvaingus Boissius apud Delphinates proprie poypiam esse agrum silvestrem sentibus ac silvulis oblitum.**

† Errat uterque vir eruditissimus: est enim *poypia*, Collis, seu tumulus, cui inaedificatum castellum, idem p'inde atque *Mota*. Vide in hac voce. Exstant etiam in Bressiæ et Dombarum provinciis plurima castrorum in poypiis extructorum rudera, quibus assignata quondam maxima privilegia et iura adhuc vigent: ejusmodi sunt ad Ararim poypiæ de Marchia, Miseriaci, Lurciaci, etc. De his ita Colletus lib. 2. Statut. Bressiæ pag. 231: *Il y a des masureurs qui ont des droits très considérables; nous avons des simples Poypes (ce sont des terres élevées et fossées, tumuli et aggeres) qui ont les plus beaux droits. Itaque quod *Mota* alibi nuacupabatur, Poypiam vocantur in Delphinatu aliisque laudatis provinciis. Charta laudata apud Guichenonem: *Filius Guillelmi de Salmoya... recognovit se tenere a dom. Baugiæ motam seu Poypiam quam habet apud Salmoya cum porprisia et fossatis. Plura vide in eadem Charta quæ sententiam nostram uculenter firmant. Recognitio in feudum ann. 1290. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 21: Item castrum seu Poypiam de Montlypart; item castrum seu fortitium de Pusigniano. Charta ann. 1327. ibid. tom. 2. pag. 211. col. 2: *Excepta dumtaxat turri quadrata cum Poypia, in qua sita est dicta turris. Charta Thossiac. ann. 1462: Pro licentia capiendi aquas a stagno appellato de la Poype de Miseria a longo itinere tendentis a dicta Poypia ad villagium de Bore-sanni. Adde Severium in Archiep. Lugdun. pag. 264.***

† **POZACHARUS**, Puteus, ab Ital. *Pozzo*, Gall. *Puits*. Chron. Parmense ad ann. 1303. apud Murator. tom. 9. col. 874: *Multis in campo remanserunt per plures dies, et multi dejecti fuerunt in puteis sive Pozacharis, qui erant in dicto exercitu. Vide Pozo. [65] et Murat. Antiq. Ital. tom. 2. col. 1267. in *Pozzaghera*.]*

† **POZALIS**, vox Hispanica, Mensure species. Charta Ferdinandi Gonzalez inter Conc. Hisp. tom. 8. pag. 177: *Malgars, Scutiello, cum suis villis ad suas alfozes pertinentibus, per omnes domos singulos Pozales de vino.*

† **POZARE**, vox Italica, deponere. Stat. Avelle ann. 1496. cap. 148. ex Cod. reg. 4624: *Si aliquis caligarius... hauserit, ceperit vel Pozaverit in dictis et de dictis fontibus... ad faciendum et causa faciendi affaytum seu affaytamentum coreorum vel pellium, etc.*

† **POZAREM**, Polonica vox. Locus est supra in *Camuatis*. Vide ibi.

† **POZO**, Hispanis, Puteus. Charta Adelgastri Principis ibid. pag. 89: *Et per branna de Rivilla et ad illo Pozo de trase, et per penna Malors. Vide *Pozacharis*.*

* **POZOLANA**, [Gall. *Pouzzolane*: « Ma-

gistro Tuccio pro *Pozolana*. » (Thesauraria secreta; Arch. Vatic. an. 1433-1435. f. 49.)

† **POZOLUM**, Podium, suggestus lapideus, Gall. *Perron*, Ital. *Poggiuolo*, Hispan. *Poyo*, Regimina Padue ad ann. 1328. apud Murator. tom. 8. col. 438: *Et conductus Paduam decapitatus fuit die Lunæ tertio intrantis Martii, super Pozolum palatii majoris, et sepultus ad ecclesiam Fratrum Minorum.*

PP. Designare eam Byzantinorum monetam, quam Græci Πύροπον, nostri *Perperum* vocarunt, docuimus in *Disserat. de nummis Imperat. CP. n. 80. ad calcem hujusce Glossarii.*

† **PRACE**, pro *Brace*, Græci species, ex quo cerevisia conficitur. Vide in hac voce. Charta Alaman. Goldasti 12: *Et annis singulis censum exsolvam, id est, 12. maldras de Prace, et 2. maldras de frumento, etc.*

† **PRACIALIS**, ut supra *Prace*. Anamodus lib. 2. Tradit. S. Emmerami cap. 12. apud Bern. Pezium tom. 1. *Anecd. part. 3. col. 273: De vino carad. 1. id est, stilulas xxx. farinæ mod. x. Pracial. ii. frisking. IV. etc.*

† **PRACTICA**, Effectio, perfectio. *Sigonius* in Vita B. Nicolai Card. tom. 2. *Mali* pag. 484: *Hortantes eum ad pacem, ne ex levi discrepancia relinquatur Practica tanti boni.*

† **PRACTICA**, Agendi ratio. Charta ann. 1377. ex Bibl. Reg.: *Et licet... exacta hæcque Practica super eo, non nobis placeat, neque placuerit, etc.*

† **PRACTICARE**, Agere, sermocerari, in Menotti serm. fol. 2: *Practica de omni statu diversos abusus: quomodo inimicus nunquam relinquit nos in pace. Fol. 4: Practica de muliere forma pulchra mortua. Fol. 77: Post hoc potes Practicare de obstinatione.*

† **PRACTICARE**, Tractare, proponere. Concil. Dertusanum ann. 1429. inter Hispan. tom. 3. pag. 656: *Attendens... plura et diversa pacta, conventiones et capitula fuisse hinc inde Practicata, facta et firmata. Adde Bullam Eugenii IV. PP. ann. 1434. et Spicil. Acher. tom. 6. pag. 69.*

† **PRACTICARE**, Facilitare. Instrum. ann. 1523. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 181: *Nec pro occasione quæcumque intermittentes reparationes (reparationes) artium, que bene Practicate equivalent aut prævalent lectionibus ordinariis.*

† **PRACTICARE ALIQUEM**, Cum eo conversari, uti familiariter, qua notione *Pratiquer* usurpant Galli. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. *Mart.* pag. 141: *Ista abyssus amoris... te facit instrumentum animarum, que te Practicant et sequuntur.*

† **PRACTICARE CUM ALIQUO**, Societatem cum eo habere. Correctiones Statut. Cadubrii cap. 45: *Sancimus quod nullus... presumat... in actu mercantiarum cum prædictis sacerdotibus et clericis Practicare.*

† **PRACTICA**, Notitia rerum forensium, nostris *Pratique*, apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 504. Hinc

† **PRACTICARE**, Forum frequentare causas agere, ibid.: *Nullus scholarium sequatur curias, per se ipsum Practicando. Vox frequentissima apud J.C. Guido Papa Decis. 273: Dum Practicabam, consului et obtinui, etc.*

† **PRACTICA FIZICALIS**, Medicina. Statuta Eccl. Cadurc. etc. apud Marten. tom. 4. *Anecd.* col. 734: *De bonis mobilibus que ad ipsum (Clericum) pervene-*

riat ex successione parentum,.... vel ex artificio, seu doctrina, vel officio advocacionis vel Practicæ fiscalis, vel donatione, etc.

† **PRACTICARE**, Medicum, vel chirurgum agere, medicinam exercere. Statuta Massil. lib. 2. cap. 35: *Curia teneatur eos medicos omnes facere jurare prædicta omnia bona fide se facturos, et si percuriam nolent hoc facere, non permittantur deinceps in Massilia Practicari.* Processus de B. Petro de Luxemburgo tom. 1. Julii pag. 599: *Et dixit in foro conscientie: sicut quod quadraginta annis Practicavit, et non vidit aliquam similem morbum petiorem curari.* Occurrit in Stat. Bertrandi de Turra Episc. Tull. ann. 1359. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 862.

† **PRACTICARI**, Eodem significato. Littere Jacobi Reg. Majorij ann. 1381. Inter Ordinat. Reg. Fr. tom. 2. pag. 71: *Nos volentes dicti dom. patris nostri vestigiis inherere, ampliendo medicinali studio, inducimus, ut illorum audaciam reprænamus, qui præsumunt ibidem (Montispeul.) sine examinatione et licentia Practicari.* Statutum Johannis Reg. Franc. ann. 1352. ibid. pag. 699: *Venientes ad villam Parisiensem gratia Practicandi, ignari scientie Medicine, etc.*

† **PRACTICA**, Conjunctio, conspiratio, Gall. *Pratique, cabale.* Charta ann. 1156. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 1174: *Inter alia compertum est Episcopum præfatum fuisse versatum occulte in istis Practicis, licet nondum plane potuerit eluci omnis veritas negotii, sicut postea apertius et clarius innotescet per processum qui super hoc continuo formatur.*

† **PRACTICATIO**, Eadem notione, in Chron. Corn. *Zantliet* apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 299: *Fit nota Prædicti Tadinensium magistrorum Practicatio, et turbatur non immerito Prædicti Aide Chron. Slavon. Arnoldi Lubec. lib. 2. cap. 2.*

† **PRACTICARE**, Clam moliri, sollicitare, Præter eadem notione dicimus Julianus Cæsarinus Card. in Epist. ad Eugenium IV. PP. *Nunciat ut Practicem dissolutionem Concilii Practicere sciat, pro excogitare, machinari, apud Dionys. Chartus.*

† **PRACTICA**, Familiaritas. Acta S. Franc. Rom. tom. 2. Mart. pag. 134. col. 1: *Ante conversationem et personarum Practicam non solum a te, sed etiam ab omnibus te sequentibus. Vide Practicare aliquem in Practica 1.*

† **PRACTICUS**, Experiens, peritus, Ital. *Pratico* Annal. Estens. Johan. Ferrar. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 169: *Miserunt Mutinenses ex primoribus civibus decem viros Practicos, qui principi propter assisterunt.*

† **PRACTIZARE**, Usurpari, a libere. Laur. Byzantius de Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. pag. 130: *Constitutionem fidelibus Christianis nullum saluferam ad communem populum per amplius fieri, et Practizari inhibuit. Hinc*

† **PRACTIZANTES** CALICIS dicti ibid. pag. 157. *Vicelista, Hussite* aliique communionis sub utraque specie defensores.

† **PRADA**, Pratorum series, Gallis, *Præ, [preme.]* Tabularium S. Benigni ann. 882. apud Perardum pag. 57: *Donamus ad ipsa casa pratum I. juris nostri, qui est situs in pago Ocarensis, in Prada Arico, uti vocant in plana Prada. [Com-*

putus ann. 1202. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. 611: *De Prada de Hulleboef, xi. et xi. I. Adde Chartam ann. 1126. tom. 5. Gall. Christ. col. 480. ubi perperam edit. Præda, ut et in laudato Computo pag. CLXI. et CLVIII. ubi Præda legitur.]*

† **PRADALE**, [Eadem notione. Tabular. Prioratus S. Johannis Tolos. *Investitum pratis, Pradalibus, de vestis et nemoribus, etc.* Charta Bern. Atonis Vicecom. Nemaus. ann. 1138. apud Baluz. Histor. Arvern. tom. 2. pag. 487: *Pradale de Moullas, et terra subius ecclesiam de Vannicis.* Occurrit etiam in Tabular. Balonensi fol. 32. [Præda, sæpius in Tabul. S. Illidii Charomont. Vide Præda.]

† **PRADARIA**, PRADERIA, Eodem intellecto. Convictio inter Lud. Pierrebuisier dom. Castellinovi, et ejusd. loci incolas ann. 1461: *Tenebuntur dicti habitatores venire fenatum in dicta Pradaria succedere unus post alium. Charta ann. 1416. apud Rymer. tom. 9. pag. 310: *Concessimus pontem et Praderiam, una cum proficuis, etc.**

† **PRADASSA**, Pratorum series, Gall. *Prairie.* Charta ann. 1361. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 78: *Johannes Arnaldi de Villafrancha tenetur servire tres denarios Tolosanos pro quibusdam petiis terre et Pradassa. Vide in Pradale.*

† **PRADATUS**, In pratum redactus. Charta ann. 1343. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 298: *Unus denarius Turon. annui census, quem Bernardus Barville auctor servit, pro terra Pradata in decimario S. Saturnini. Alia Caroli VII. in Reg. Cam. Comput. Bitur. nunc. Par. s. fo. 146. r.: *Item supra una eminata terre pro majore parte Pradata, unam quarteriam frumenti. Vide supra Appradare.**

† **PRADDINA TERRA**, Vide Pradam. † **PRADINA**, Pratorum series, idem quod supra Pradassa. Charta Guid. vicecom. de Comborn. ann. 1284. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 424: *Retinemus etiam... exitus donorum de mercato et de porta et platearum dictarum domorum et de la peyra, et de la Pradela, et omnes alios census. Vide Prada.*

† **PRADELICUS**, Pratenis. Charta fundat. priorat. de Rouze inter Probat. Hist. Saol. pag. 351: *Dedi... terram cum burgo circumjacentem a fluvio Sarie usque ad viam publicam, et de rivo Pradelico usque ad beneficium Ursi.*

† **PRADELUM**, Pratum, [pratum.] Gallice *Préau, [petit vel mauvais pré.]* Testamentum Bertichramni Episc. Cenoman. *Itemque vineolas, vel Pradela, vel territorium, quod in dextera parte de strada est, etc.*

† **PRADELLUM**, Provincialibus Pradello, Eadem notione. Charta ann. 1280. apud Pitton. in Annal. Eccl. Aqueus. pag. 164: *Quædam magna ædificia... cum Pradelis, viridaribus, etc. In Infirmariæ Pradello, ex Charta ann. 1428. in Tabular. Gellon. Vide in Henina et Pratum.*

† **PRADERIA**, ut Prada. Vide in hac voce.

† **PRADERIUS**, [Gall. Faucheur.] Solvi pro jornalibus Praderiorum conductorum ad fenecandum prata. (Arch. Histor. de la Gironde T. 22. p. 447.)

† **PRADETUM**, ut Pradelum, Pratum, pratum. Charta ann. 1361. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 78: *Item unum denarium Tolos. pro quodam locali et Pradeto contiguis. Præti, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 74.*

† **PRÆ**, Allud vero sofat vox Gallica *Prædeu*, Lignum scilicet quoddam ad carum utile, in Lit. remissa. ann. 1478. ex Reg. 201. ch. 100: *La Prædeu d'une charrette, qui est baston fort et avantageux.*

† **PRADISTERIUM**, Charta Hispanica ære 1060. apud Anton. Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 455: *De raupa siquidem gainapes 2. tres pulmarios (leg. plumar.)... duos pares de sabbanes, Pradisteria una, duos passellos de arganas, et duo ferrios caldaria, duas secures, arcate ligone 2. altulos pelle agnina. Monstra verborum, cujusmodi complura occurrunt in Chartis Hispanis. De gainapes diximus suo loco. Pradisterium videtur dictum pro prapditorium, ut fuerit supellex quædam ad prandium. Pro passellos, forte leg. fasciculos, fasciculos. Arganas Hispanis est mantica: Nebrissensi argenas: Cassari Oudino, *une sorte de panier, fait de chanvre en façon de rets propre à porter le bled, ou autres grains des champs à la ville, et se mettent sur un cheval ou autre beste de somme. Ferrias, pro ferras; vel ferra. De arcate ligone, et altulos nihil succurrit, nisi arcate sit pro arcaz, arca.**

† **PRADUM**, Pradina terra, pratum, ex Italico *Prado*. Vetus Charta apud Ughellum in Episc. Veron. pag. 742: *Item broitum alienavit. Item fatias ab Episcopatu alienavit, et Pradam unum alienavit pro pecunia. Alia Charta ann. 1040. ibid.: *Sed et omnes terras Pradinas que jacent in loco et fundo Silingello, etc.**

† **1. PRÆ**, Propter, Epist. obscurorum virorum pag. 17: *Ego bene habui ita malos inimicos sicut vos estis, et tamen mansi Præ eis. Galli dicimus, *asprez d'eux.**

† **2. PRÆ**, Invite, Gall. *Malgré soi.* Lit. remiss. ann. 1379. in Reg. 116. Chartoph. reg. ch. 48: *Dictus reus certam pecuniam summam Præ et contra voluntatem eorum, vi et metu minarum, receperat.*

† **PRÆAMBULA**, Prævia, præmissa, præposita. Vita S. Philippi Archiep. Bitoric. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1944: *Petrus prædictus, in cujus persona dicitur contigisse miraculum prædictum, loquens de se testificatur de Præambulis, sed de miraculo per auditum ab avunculo suo. Ita et Theologi scholastici præambula criminis vocant, quæ in illud inducunt. Adde Annal. Estenses tom. 18. Script. Murat. col. 980.*

† **PRÆAMBULUM**, Præmonitum, apud Gorvasium Tilber. in Otilis Imp. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 979: *Verum ad cautelam Præambulum est, quod intra editus illius septa miles solus habet ingredi.*

† **1. PRÆAMBULUS**, Ductor. Mirac. S. Rufini tom. 6. Aug. pag. 821. col. 2: *In vigilia solemnitate beati Rufini martyris cum Præambulo suo, qui eum ducebat, iter ad ecclesiam ejusdem martyris est aggressus.*

† **PRÆAMBULUS**, Prædecessor, in Hist. MS. Gemmet. pag. 71: *Nullis utrorumque nostrum Præambulis vel posteris.*

† **PRÆAMBULUS**, Præcursor, nuncius, tabellarius. Roberti mon. Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 3. pag. 88: *Præambulus quidam venit, qui nuncios Principis Babylonie in crastinum præconabatur advenire. Liber de Dedicat. Eccles. S. Dionys. apud Felbrian. Hist. ejusd. Monast. pag. 192: *Invitatorias itaque nuntius nullis etiam cursoribus et Præam-**

bulis pons per universas Galliarum regiones litteras delegavimus. Charta Petri Bles. ann. 1188. apud Rymer. tom. 1. pag. 79: *Ministros autem, Præambulos antichristi, etc.* Testam. Ludovici I. Regis Jerusal. et Sicilie ann. 1283. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1394: *Jam venimus ad canos, et motus Præambulos festinantes accepimus, etc.* Adde Murator. tom. 12. col. 514. et Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 157.

† PRÆAMBULO, Eadem notione, apud R. Duellum lib. 1. Miscell. pag. 683: *Nam ipsam Præambulonibus desiderata referentibus, etc.*

2. PRÆAMBULUS, Præmaturus. Testam. ann. 1517. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 5: *Item cum post decesserit dictus nobilis Johannes de Ruppe, per mortem Præambulam dicti Johannis, dissolutum fuit matrimonium.* Vide in Præambula.

† PRÆAMBULUS, adject. Prævius. Litteras ann. 1224. apud Rymer. tom. 1. pag. 269: *Cum quibus proponimus, favore Dei Præambulo, inimicos vestros molestare.* Bulla Nicolai III. PP. ann. 1278. apud eumd. tom. 2. pag. 99: *Grac Domini, curas nostras commissus, Committentis virtute Præambula, in dilecta Domini tabernacula inducatur.* Adde Gloss. Gasp. Barthi ex Baldrici Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 3. pag. 204. et Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 997: *Post pauca in ipsorum redditionem Præambula, etc.* apud Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 68. pag. 169.

† PRÆANTEA, Prius, ante. Charta ann. 6. Henrici VIII. Reg. Angl. apud Maddox Formul. Anglic. pag. 273: *Quo ut supra solvi debeat, si legitime Præantea petatur.*

† PRÆAUTIA, Panni species, f. a præposit. Præ, et αὐτός, facta facilis. Ode in Carmine de varia Ernesti fortuna, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 372:

*Linolesma alias legiti, aut Præautia villa
Construigi fæce velata tempora populo.*

† PRÆASTIUM, pro Proastium. Vide in hac voce.

† PRÆAVISATIO, Ars, industria. Tract. de Expugnat. urbis CP. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 789: *Sperantes cum Dei adjutorio sua Præavisatio ac subtilitate posse se faciliter incendio tradere naves Turcorum cum ponte quem compositaverant. Rursum occurrit col. 790.*

PRÆAVISATUS, [Præmonitus. Tract. mox laudatus col. 793: *Interim Præavisati hi satis fuerant, qui erant intra civitatem ab hostibus obsessi, et informati per litteras cautelose, ut est predictum.*] Chronica Slavica cap. 29: *Ideo Dux Præavisatus per Gunzalinum, venit iterum contra eos, etc.* 1. nuncio accepto, ayant recu quis asparavant de, etc.

PRÆBALTHEATUS, Præinctus, adornatus. Dudo de moribus Norm. lib. 1: *Incenditur delubrum monasticis rebus Præbaltheatum.* Et lib. 3. pag. 89: *Actusque ac triumphans non fucis verborum, atque excellentis orationis ornamento sublimiter Præbaltheatum.* Utilitur et pag. 97.

PRÆBENDA, Præbitio, παροχή, in Glossis Lat. Gr. Neutro porro genere vox præbenda, usurpata a Latinis pro annoniis militaribus, a Plauto in Persa, Livio lib. 2. belli secundi Punici, A. Gellio lib. 15. cap. 4. et Ulpiano in leg. 19. D. de Testibus. (22, 5) Præbendas eadem notione dixit Senator lib. 5. Epist. 42:

Ducibus etiam ac præpositis sufficientem transmissimus pecuniam quantitatem; ut eorum Præbenda que non potuerunt convelli, ibi debuissent sine alicujus dispendio comparari. Hinc

PRÆBENDÆ dictæ cibi ac potus portionis diurnæ, quæ Monachis, Canonicis, et aliis quibusvis dantur ac præbentur. Aditio 3. ad Capitul. cap. 113: *Voluntus, ut Canonici Clerici, qui in civitatibus vel Monasteriis degunt, qui beneficia habent, simul victum et vestitum habere possunt, ut hoc, juxta Apostolum, contenti sint, etc.* Infra: *Si quis hæc statuta contempserit, utriusque careat, et beneficio et Præbenda: atque si gradibus fruatur Ecclesiasticis, ipsis privetur.* Ubi observanda etiam beneficiorum Ecclesiasticorum nomenclatura. S. Hugo Abbas Cluniacensis in Epist. ad Alphonsum Regem Hispaniæ: *Et super hæc statuimus ut Præbendam quotidianam habeat in refectorio ad majorem mensam, etc.* Acta Murensis Monasterii pag. 43: *Dedit totum quod ipse possederat, ea conditione, ut quamdiu viveret, haberet a nobis Præbendam.* Vita B. Matiani Abbatis Ratisponensis n. 30: *Deinde si viri fratres de S. Petro omni die ad refectorem venire ad nos indignant, ut quando velint venire ad nos, talis Præbenda eis apponitur, ut cuiuslibet fratrum majoris congregationis. Burchardus de Casib. S. Galli cap. 6: *Frater amavit, Præbendam adauit.* Adde cap. 10. Chunradus de Fabaria cap. 8: *Ipsæ Præbendam nocturnam de bonis sancti Fidis adauit in pane, qui dimidius in refectorio fratribus dabatur.* Traditiones Fuldenses lib. 3. tradit. 32: *Tradimus ad augmentum Præbende vestre ex compassione pauperum, quam in cotidiano victu habetis, etc.* Helgaudus in Roberto Rege: *Centum Clericis pauperibus Præbendam panis, piscis et vini concedebat.* Manegoldus Decanus apud Godefridum tom. 2. Alemann.: *Quasdam enim Præbendas Cellerarius ex officio suo fratribus ministrat, quasdam Præpositus seu Decanus, quasdam Custos, quasdam Camerarius, quasdam Portarius, quasdam Hospitalarius, quasdam Refectorarius: quorum omnium Præbenda subnotata habentur, etc.* [Statuta S. Claudii ann. 1148: *Pitantiarius ad causam sui officii percipit unam duplicem Præbendam panis et vini, qui sunt quotidie quinque panes et quatuor pintæ vini.* Tabul. Calense ann. 1247: *Præbende clericorum S. Georgii in pane et vino et potagio, et pitantiis, etc.*] Adde Doubletum pag. 740. 782. 798. Vitam Aldrici Episcopi Cenoman. num. 1. Chronicon Montissereni ann. 1210. pag. 90. Concilium Biturrense ann. 1283. cap. 24. etc. Vide Stipendium 1.*

Usus erat, et quidem frequentissimus, ut qui monasteriis facultates suas concessisset in fraternitatem admittendus præbenda et monachica quotidie aut certis diebus tribueretur. Id satis patet ex aliis mox exemplis, quibus addenda Charta Hellæ Archiep. Burdigal. ann. 1192. inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 286: *Item quod mater dictæ mulieris per compositionem in ipsa ecclesia duas equartas frumenti retinuit annis singulis quoad viveret persolvendas, et in sororem recepta, factis præcipuis Præbendam recipiet ut unus monachorum.* Tabular. S. Sulpitii Bituric. ann. 1265: *Dederunt insuper dictæ religionis dom. Johan. de Bouville dom. de Chauns militi et ejus uxori unam Præbendam panis et vini sicut uni fratrum presbyterorum habendam qualibet die in præ-*

dicta abbatis. Vide Baluzii notas ad Capitul. col. 1247.

† PRÆBENDA MONACHALIS, Portio monachica. Charta Guillelmi Abbat. S. Benigni Divion. ann. 1375. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 314: *Concessimus... Wladislaw de Polonia monacho dicti monasterii nostri ad vitam ipsius, unam Præbendam monachalem integram, qualem consuevit percipere monachus sacerdos monasterii nostri... et dictam Præbendam monachalem cum duabus pitantiis vendidimus et concessimus pretio sex viginti florenorum de Florentia.* Unde in monasteriis etiam obtinuisse præbendarum commercium colligitur. [90] Monachus ad succurrendum fuisse videtur. Innocentii II. PP. Litt. abbat. Vall. S. Gregorii ann. 1143. in Alsat. diplom. tom. 1. pag. 228. num. 143: *Authoritate apostolica vobis inhibemus, ne alicui seculari personæ, nisi habitum monasticam religionis assumpserit, Præbendam in vestro monasterio conferatis.* Conf. ibid. num. 383. et mox Præbendarum resignationes.]

† PRÆBENDARE, Præbendam, seu portionem diurnam cibi et potus assignare. Histor. Monast. Vicon. Ord. Præmonst. apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 964: *Etiam in cibis et potibus, invitis Præmonstratensium et Laudunensium abbatibus, singulorum nostrorum Præbendam. Expetit ab eisdem ut ad mensam in vino suos habeat canonicos Præbendatos.*

PRÆBENDALIS LAGENA, Portio diurna potus. Consuet. MSS. S. Crucis Burdegal. ante ann. 1305: *Scias quod in die duas lagenas Præbendales, per unum annum faciunt quatuor pippas.*

PRÆBENDÆ nomen demum mansit Canonicorum et aliorum Clericorum beneficiis. Dimissa enim domicilii mensæque communione, redditus, commoda, ac proventus, atque adeo ipsa præbenda Ecclesiam dividerunt in portiones, quas Præbendas appellarunt, substitutis ingenti disciplina Ecclesiasticæ detrimendo, mercede conductis honorariis psaltis, qui quotidianum psalmodia in choro ipsorum vice perferrent. Stephanus Tornacensis Epist. 160: *Cum generalis Ecclesie Gallicane consuetudo singulares portiones Canonicis suis distribuendas concedat, et approbet, et summi Pontificis auctoritas non reclamet.* Lindwodus: *Præbenda differt a Canonica, nam canonica est jus spirituale quod aliquis assequitur in Ecclesia per receptionem in fratrem, et assignationem stalli in choro, et loci in capitulo. Præbenda vero est jus spirituale recipiendi certos proventus pro meritis in Ecclesia, competens percipienti ex divino officio, cui insitit et nascitur ex Canonica tanquam filia a matre.* Auctor Breviloqui: *Præbenda est jus percipiendi proventus in Ecclesia collegiata, ex actione promerens, competens alicui tanquam uni de Collegio, quod jus ex Canonica descendit.* Concilium Turonense ann. 1160. can. 2: *Si quis aut Episcopus aut Prælati quislibet contra præfixam regulam aliquod Ecclesiasticum ministerium, vel etiam ipsam Præbendam, que Canonica dicitur, ordinare aut dare voluerit, etc.* Concilium Melitanum ann. 1079. can. 1: *Præbendas etiam que Canonicatus dicuntur. Concilium Monspelense ann. 1214. can. 8: *Districte nunquam manentibus quod in nulla Ecclesia laici recipiantur in Canonicos et fratres, nec etiam ad Præbendam canonicalem, que consistit in pane et vino, et quibusdam aliis, cum per hoc**

Ecclesia multa damna prononant. Willhelmus Tyrius lib. 9. cap. 8 : In Ecclesia Domini sepulchri et Templi Domini Canonicos instituit, eisque ampla beneficia, quae Præbendas vocant, simulque et honesta domicilia circa predictas Deo amabiles Ecclesias, assignavit. Idem lib. 10. cap. 1 : Et in Remsi, Cameracensi, et Leodiensi Ecclesiis beneficia, quae vulgo Præbendæ dicuntur, obtinuit. Et lib. 18. cap. 30 : Certum numerum Canonicorum ibi, et eis certa stipendia, quae Præbendas vocant, instituit. Leonius Poeta Gallicus, qui vixit ann. 1154. in Exist. ad Adrianum PP. :

Non peto Præbendas, nec honores Ecclesiarum.

Adde Gregorium VII. lib. 5. Epist. 1. Concilium Pictavense ann. 1070. cap. 2. Romanum ann. 1078. cap. 8. Claromontanum ann. 1086. cap. 6. Pictavense ann. 1109. cap. 7. 8. Lateranense ann. 1122. cap. 22. Londinense ann. 1126. cap. 5. Lateranense ann. 1139. cap. 25. etc.

PRÆBENDÆ ECCLESIA, Quæ a majori dependet, e jusque ex redditibus aliqua portio sacerdoti, ut illi deserviat, assignatur. Charta ann. 1281. in Mæceris Insulæ Barb. tom. 1. pag. 159 : Quod item Prior recipiet in eadem ecclesia S. Vincentii Cabilonensis ad duas syndos tantum quantum et una de ecclesiis Præbendalibus. Prior et conventus de Burnester dimiserunt Ecclesiam Præbendam de Sotton cum capella de Hokingham, apud Kennett. Antiquit. Ambrosien. pag. 559.

PRÆBENDALIS CAPELLA. in Epist. Innocentii III. PP. ad Guillel. Episc. Autiss. ann. 1208 : Inhibemus ne quis in diocesi tua oratorium construere de novo sine tuo assensu presumat, vel parochialem ecclesiam seu capellam facere Præbendam. Id est, cui præbenda assignatur.

CORPUS PRÆBENDÆ. [Portio principalis. Gall. le Gros.] Charta Bartholomæi Episcopi Parisiensis ann. 1228. Videlicet quod Canonicus nihil percipiat de corpore Præbendæ suæ, nisi presbyteri residentiam perferat : et si semel perferat, oportet iterum perficere, antequam iterato percipiat Præbendæ suæ fructum. Corpus autem Præbendæ est, quod percipitur præter distributiones cotidianas, quæ illis solis dantur, qui personæ et presentialiter intersunt.

PRÆBENDA MANUALIS, Quotidiana distributio. Statuta Eccl. Barcin. ann. 1117. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 617. Statuimus quod quilibet canonicus nostræ ecclesiæ, qui infra primum annum, a tempore quo manuales Præbendam pacificè fuerit assecutus, cappam processionalem facere omnimodè teneatur.

PRÆBENDA GRATIÆ. M. Robertus de Sorbona in serm. de Conscientia : Dominus autem bonus Magister est, qui confert omnibus Scholasticis suis, et solum suis, præbendas optimas, scilicet Præbendam gratiæ, quæ prævalet omnibus præbendis de mundo, etc.

PRÆBENDA DOCTORALIS, Portio quæ scholastico, Gall. Ecclatre, Scripturam sacram, jus canonicum et litteras doctenti tribuitur. Conc. Tolosan. ann. 1565. inter Hispan. tom. 4. pag. 47 : Altera vero (clavis) penes canonicum sit qui Præbendam doctoralem juris pontifici obtinet.

PRÆBENDA LECTORALIS, in Conc. Compostell. ann. 1365. inter Hisp. tom. 4. pag. 116.

PRÆBENDA MAGISTRALIS, Quæ ca-

nonico Theologo, Gall. Theologat, est attributa, ibidem pag. 48 : Canonicus qui Præbendam quam magistralem vocant, obtinet, et qui ad id eligitur ut prædicationis muneri incumbat, teneatur in ecclesia cathedrati... verbum Dei prædicare.

PRÆBENDA EDOMADARIORUM, Frider. Ducis Elsat. liter. super fundat. monasterii Trutenhusen ann. 1181. in Elsat. Diplom. tom. 1. pag. 276. num. 828 : Duas ebdomadarios Præbendas. In bulla confirmatoria Lucii III. PP. ibid. num. 885. legitur Duarum ebdomadariarum stipendia præbendarum. Fridericus donationem fecit nomine Heradæ abbatissæ Hohenburgensis, a quo cœnobio bona præbendæ ebdomadariæ dicta alienabantur, quæ inde aut ebdomadario attributa fulsere censuerim, aut consolationi, semel per hebdomadam monachabus dandæ.

PRÆBENDA MISSÆ, Præstatio pro Missa. Charta Bertholdi Episc. Argent. ann. 1340. in Histor. Mediani Monast. pag. 851 : Redditus subscripti, dudum ex pia largitione fidelium desiderantium ibidem in capilla S. Barbaræ cotidianam haberi Missam... ad Præbendam Missæ hujusmodi sint donati.

PRÆBENDA POENITENTIARIA, in Concil. Compostell. ann. 1565. inter Hispan. tom. 4. pag. 116.

PRÆBENDA ABBATIS, Annuum beneficium emolumentum alicui abbati attributum. Liber privil. eccl. Carnot. sign. 89 : Percipiant (Valleenses) annuatim vel præbendam, quæ dicitur Præbendæ abbatibus.

PRÆBENDA PRESBYTERALIS, Beneficium quod non nisi a presbytero possideri potest. Statut. Capit. Lingon. ann. 1277. tom. 4. Gall. Chr. col. 299 : Nullus canonicus ad susceptionem ordinis sacerdotalis cogatur invitus, nisi habeat Præbendam presbyteralem : erant autem de cætero octo presbyterales præbendæ.

PRÆBENDA MORTUARIA, Quæ et quam ob causam sic dicta, docet Charta ann. 1222. inter Instr. tom. 12. Gall. Chr. col. 348 : Prioratus vero S. Gildardi duas Præbendas mortuorum predictas in ecclesia nostra libere et pacifice et cum omni integritate in perpetuum possidebit, exceptis domibus quæ deputatæ fuerant predictis Præbendis mortuariis... Duo autem presbyteri de canonicis S. Gildardi ad servitium dictarum præbendarum deputabuntur, qui singulis diebus missam unam in ecclesia nostra pro mortuis celebrare tenebuntur. Præbenda mortui, alia notione, vide infra in Vicis mortui.

PRÆBENDA VICARIALIS, Beneficium canonicum vicario, aut secundi ordinis, seu canonici vices gerenti assignatum. Lit. admort. ann. 1382. in Reg. 121. Chartoph. reg. ch. 110 : Cum defunctus magister Radulphus de Aillaco, tunc canonicus Ambianensis, ordinavit unam Præbendam perpetuam sacerdotalem et vicariam in dicta ecclesia Ambianensi fundare, etc.

PRÆBENDÆ CURRENTES, quæ a nemine in titulum possidentur, in Constit. Eccles. Colon. ann. 1423. apud Würdtwein. Subsid. diplom. tom. 3. pag. 78.

PRÆBENDA REGIA, in ecclesia Argentin. dicebatur quam rex cui volebat concedebat. Vide chart. Sigismundi reg. ann. 1428. et 1430. in Chronic. Königs-hov. edit. Schilter. pag. 767. 768. infra Præces Primariæ.

PRÆBENDÆ PUEBILES, quæ Pueros in chori suat : in Monumentis Paderborn. pag. 186. Vide Puer.

PRÆBENDARIA, ut Præbenda, in Litteris Henrici VIII. Reg. Angl. ann. 1563. apud Rymer. tom. 14. pag. 483 : Capellanarum, cantuarum, archidiaconatarum, Præbendarum, hospitalium et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, etc.

SEMIPRÆBENDA, Beneficium quod dimidium fructuum percipit : quippe Episcopi ut Clericorum in suis Ecclesiis numerum auferent, Præbendas Canonicorum in duas interdum dividerunt, quæ inde Semipræbendæ dictæ sunt. Quæ quidem Præbendarum sectio inhibita fuit in Turonensi Concilio ann. 1168. cap. 1. et apud Neubrigensem lib. 3. cap. 15. quod refertur in cap. Majoribus 8. de Præbend. et dignit. eccl. Majoribus tamen præbendas dividi posse, si id Ecclesiæ utilitas postulaverit, sanxit Innocentius III. cap. Vacante eod. tit. Vide eundem Innocentium lib. 1. Epist. pag. 122. edit. Venetæ, et lib. 18. Epist. 51. Concilium Parisiense ann. 1219. cap. 13. Concilium apud Castrum Gonterii ann. 1231. cap. 6. etc.

PRÆBENDARUM RESIGNATIONES, venditiones. Charta Gaufridi Vicecomitis Bituricensis sub Roberto Rege, ex Tabul. S. Ursini Bituric. : Concedimus autem Canonicis quantum numerum addere vel tollere eis placuerit in actu propria congregationis, et maneat in eorum potestate Præbendas quoque ipsas ea lege concedimus, ut nullus Episcopus, nullusque Abbas, neque homo vendere vel auferre presumat : sed unusquisque Canonicus potestatem habeat suæ Præbendæ alteri Canonico dare vel relinquere consilio eorum qui pro ipsa servierint. Charta Guidonis Episcopi Ambian. ann. 1078. ex Tabul. ejusdem Eccl. : Assensum dedi post decessum uniuscujusque Canonici quatenus fratres cujus Præbenda fuerat horis competentibus assiduis memoriam habeant in suis orationibus, Psalmis, Missis, et Vigiliis, uno integro proximo anno præbendæ eorum redditum attribui. Ita tamen ut si forte Canonici aliqui suo parenti vel familiari post ejus obitum Præbendam suam emerit, illo mortuo, illius successor cum ceteris fratribus, si forte simul comederint, rescindatur : sin autem aliquid in refectorio comederit, ei datur, et omnia alia præfati sancti Fratris a Canonici Matris antedictæ dantur. Charta Hescelini Episcopi Parisiensis ann. 1082. in Probationibus Histor. Vergiacensis pag. 67. pro Ecclesia Vergiacensi : Ea vero lege ad congregationem hanc Ecclesiam nostram volumus respicere, ut nihil inibi sancti Nazarii Episcopi (Augustodunensis) potestatis seu dispositionis exerceat. Decanus autem prælationis officium Præbendasque Vergiacensium fratrum det, vel sicut usus, immo abusus est, vendat, pretiumque in fratrum Eduensium usum, sicut eis complacitum fuerit, convertat. Acta Episcoporum Cenomanensium in Avesgardo pag. 300 : Volens autem Episcopus aliquid Canonicis suis dare, nihil habens de dominio, quod dare potuisset, tamen caritative dedit eis medietatem venditionis Præbendarum Ecclesiæ suæ. Et contra fecit, quod etiam non fecisset, hoc est enim Canonicis suis Ecclesiam de Prorigniaco, et Ecclesiam de Loyaco, et dedit unam Hildeburgi sorori suæ primogenitæ, et aliam Godehildæ germanæ suæ secundæ. Ex quibus postremis verbis patet quanta in rebus Ecclesiasticis viguerit ea tempestate morum corrup-

tela. Habetur inter Epistolas Alexandri II. a Massono editas, 18. in qua ad Remensem Archiepiscopum scribens, queritur, quod in illius provincia adeo invaluisset pestis simoniaca, et quod Bellovacensis Episcopus bona Ecclesiastica palam dissiparet. Quibus verbis præbendarum venditiones innuisse colligimus, ex Epistola Diensis Episcopi. Legati Apostolici ad Gregorium VII. Pap. descripta ab Hugone Flaviniacensi in Chronico Viridug. pag. 308. ubi ait, in ea Diocesi, neglectis summi Pontificis Decretis, simoniam obtinuisse, adeo ut in Concilio Pictavensi Episcopum de ea instrumatum ab Episcopali functione suspendere coactus fuerit, tum maxime, quod post Decretum præbendas vendiderit: in eadem deinde Epistola idem Legatus scribit, Archiepiscopum Turonensem comprobatum fuisse ante Episcopatum Decanatum emisse, quem ex consuetudine hujus Ecclesie, nisi quia jam Sacerdos fuisset, vel jam futurus Sacerdos esset, habere non possit. Et sane Guibertus lib. 1. de Vita sua cap. 7. testatur, sua ætate semper tulisse Presbyteros, tum simoniacorum abusu emendationem, tum etiam sibi interdicta subinde matrimonium: quibus quidem beneficiorum distractionibus auctoritatem dabant principes ipsi, quos inter in Gallia nostra idem Guibertus Henricum I. præsertim carpit, qui, ut ait, multum erat cupidus, et Episcopatum venditionibus assuevit. Sed et Philippum filium ac successorem eo nomine exagitat, quem hominem in Dei rebus venalissimum appellat. Exstat Charta ejusdem Regis in Tabulario Maurigniensi ann. 1106. quæ præbendarum venditioni manus saltem dedisse evincit: Concessimus ut Canonici, qui eo tempore vivebant, vita comite, canonicas, quas Præbendas vocamus, canonicas tenere liceret. Si vero vendere qualibet occasione quislibet eorum, vel omnes vellent, aut Abbati sanctæ præfatæ Trinitatis vendant cum omni alio emptore penitus remoto dimittant. Id ipsum præterea docet Historiola illa, quam Michael Scotus lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 28. refert: Cum Episcopus Carnotensis promississet Philippo Regi Franciæ, quod primam præbendam sibi daret ad votum, et cum multæ vacassent per vices, indignatus est Rex: cui remandavit, quod nullum adhuc dederat, sed omnes vendiderat. Ex supra allatis locis abunde colligitur, quam alte radices egerit hæc inveterata in præbendarum venditionibus simonia, quam diu fovit receptus in omnibus forme Ecclesiæ usus, sive abusus, adeo ut eo ipso ævo Græcicas etiam pervaserit, ut docemur ex Concilio Nicæno II. pag. 611. 637. edit. Labbet et ex Zonara tom. 1. Annal. pag. 61. 1. edit. Cum omnia ministeria Ecclesiastica ita eo tempore haberentur venalia, quasi in foro seculari mercionia, inquit Glaber lib. 5. cap. 5. ubi hæc subdit: Omnes quippe gradus Ecclesiastici a Maximo Pontifice usque ad Ostiarium opprimebantur per suæ damnationis pretium, ac juxta vocem Domini in cunctis grassabatur spiritale latrocinium. Istud porro damnandum præbendarum commercium, maxime in Gallicanis Ecclesiis, dittoni suæ subditis, funditus evellere annixus est in primis Henricus Imperator, coactus universis Episcopis, editoque statuto, quo penitus illud interdictum est, ut auctor est idem Glaber: cum in Franciis interea summi Pontifices suas vicissim curas conferrent, præsertim Leo II. in Concilio Re-

mensi, deinde Gregorius VII. per suos Legatos Amatum Oleronensem, et Hugonem Diensem Episcopos, et Abbatem Cluniacensem, qui coactis variis in Provincialibus Synodis Episcopos et Canonicos simoniacos abrogarunt: postmodum Urbanus II. in Concilio Claromontensi: ac denique Hadrianus IV. in Bulla ad Canonicos Calvi montis: Jamdudum autem Sacrosancta Romana Ecclesia decernente dinoscitur institutum, ut in Ecclesia nostra de Monasterio B. Dionysii ad divina dependenda obsequia Monachi ponerentur, ad quorum usum et dispositionem decedentium Canonicorum beneficium devenirent. Ut igitur tam laudabilis institutio nullius valeat astutia vacuari, per præsentia vel scripta mandamus, quatenus Præbendas et beneficia vestra vendere, vel quomodolibet alienare nullatenus presumatis, aliqui nos et alienationes ipsas auctoritate Apostolica vacuumus, etc. Vide tom. 2. Spicillegii Acheriani pag. 601. 602. et Michaellem Scotum lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 28.

¶ PRÆBENDARI, Beneficio ecclesiastico donari. Concil. Paris. ann. 1212. apud Marten. tom. 7. Ampliss. collect. col. 99: Si quis habens parochiam, in aliqua ecclesia Præbendam, ad alterius beneficii resignationem, cujus voluerit, compellatur. Occurrit præterea in Concilio Hispan. tom. 4. pag. 407. et apud Lud. Laguille Hist. Alsat. pag. 111.

¶ Haud scio an eadem notione intelligenda vox Præbendatus apud Murator. inter Anecd. tom. 3. pag. 60. ex Chron. Frat. Prædicat.: Hic fuit (fr. Stephanardus de Vicomercato) in sæculo honorabilis clericus et magnus Præbendatus.

PRÆBENDA, pro Præbendarius. Willel. Malmesburiensis in Vita S. Aldelmi Episc. cap. 6: Erezit Aldelmus augustiorem Ecclesiam in honorum Domini Salvatoris, quem promoventem: his virtutum successibus in altum nitentem Lutherus West-Saxonum Episcopus conspiciatus, ibidem sum in Præbendam, postea in Abbatem ezevit.

PRÆBENDA, Cella monachica. Chron. Wormat. apud Ludewig tom. 2. Reliq. MSS. pag. 63: Similiter fratrum Præbendas apud S. Cyriacum ex incursum negligentia pene destructas misericorditer renovavit et eas simul jussit refecti. [Bulla Alex. III. PP. in Chartul. Campan. fol. 17. r. col. 1: Super tribus Præbendis, quas tu præbendas, illi vero redditus appellabant, querimoniam movebatis, etc.] Vide Heltaus. Glossar. German. voce Gottesgabe, col. 741.]

PRÆBENDARIUS, Ad præbendam pertinens. Charta Baldr. comit. Brabant. ann. 1047. ex Cod. reg. 19197. 2. 2. fol. 4. v. Si quis eorum (clericorum) super Præbendam terram edificaverit quidquam, etc.

PRÆBENDARIUS, De prædiis ad monachos pertinentibus dicitur, et opponitur Beneficario: qua voce intelliguntur prædia ecclesiastica laicis in beneficium concessa. Charta Otton. II. Imper. ann. 973. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 309. col. 1: Postulans quasdam proprietates... jure quidem Præbendarias, sed multis retro temporibus injuste beneficiarias, ejusdem loci canobio restituit.

PRÆBENDARI, Idem in monasteriis qui servientes, quibus ad victum cibus et potus præbetur. Charta Henr. III. ann. 1064. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 397. col. 2: Servientes vero, qui Præbendarii, et qui fra-

tribus infra claustrum serviunt, subiaceant... abbati ejusque præpositis. Vidè infra Provendarius.

PRÆBENDA Equi, Quod ad diurnum victum equo præberi solet. Fulcherius Carnot. lib. 1. cap. 14: Jussit ipse vespere præcedente... ut unusquisque pro posse suo de annona niteretur Præbendam equo suo impendere, ne in die crastino subter equitantes hora bellica debiles fame deficerent. Vita Abbatis S. Albani: Præbendam quotidianam ad duos equos de granario nostro. Statuta Ordinis de Sempringham: Poterit tamen loqui cum fratre stabulario de necessariis, ut est de ferrandis equis, et quando tribuit eis Præbendam et fœnum. [Charta ann. 1230. in Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1439: Ego quitavi omnes liberationes quas habebam ad vitam meam in abbacia S. Vandregisili, videlicet in pane et potu, et coquina, tantum quantum unus monachorum habebat ibidem, et equo meo fœnum et Præbendam.] Vide Fletam lib. 2. cap. 74. § 1. cap. 78. § 2. Fortescum de Laudibus Legum Angl. cap. 35. etc. Le Roman de Vences MS.:

Et le Duc quant Nonne sonna,
Fist Provende as chevaux donner,
Et au ser fist sa gent monter.

PRÆBENDARE EQUUM, Fleta lib. 2. cap. 73. § 3: Equus si in statu laborandi debeat observari, de sexta parte busselli avenæ singulis noctibus oportebit ipsi Præbendari. Adde cap. 76. § 8. Monasticum Anglican. tom. 1. pag. 649: Ad Præbendandos equos suos et hospitium suorum, etc. [Edictum Johannis Reg. Franc. ann. 1350. tom. 2. Ordinat. pag. 369: Nul quel qu'il soit, qui ait prins ou tienne chevaux, brebis et autres bestes à garder et mener à Provender, etc. hoc est, in pascua ducere.]

PRÆBENDARIUM, PROVENDERIUM, Aquarium, ubi equi adaquantur, Abbevoir, unde vocis Galliæ origo: quo scilicet equi aqua apprehendantur: seu locus, unde aqua præbenda haauritur pro equis. [Accersenda potius videtur hujus vocis origo a Lat. Bibere, unde Itali Bevere, et nostri Beuver, Buver, et interposito r. Breuver, Brever dixerunt a quo etiam Breuvage et Beveragium, Beveragium, apud Scriptores intima Latinitatis.] [Charta Simonis Comitis Montisfortis ann. 1207. in Hist. Monnorenensis pag. 77: Conquerabatur... de Præbenda aquæ Dugniaci confrecto et destructo. Alia Matthæi de Monnorenensi ann. 1218. ibid. pag. 84: Item de ripariis, que solet fluere per terram S. Marcelli, et peto, quod habet Provenderium suum, et cursum suum, sicuti habere solebat.]

PRÆBENDARIUS, et Præbendarium, in libro MS. Roffensis Ecclesiæ cap. quod mensuræ granarii continent: Est mensura unde distribuitur: mensura equi debet esse 13. pollicum latitudinis infra circum, et altitudinis trium pollicum Monasticum Anglie tom. 1. pag. 119: Inveniet etiam Celerarius salem, et ligna ad ignem, et singulis diebus duo pulmenta, ad unum de fabis siccis unum Præbendarium rasum, vel de novis cumulatam de granario. Ibidem: Percipiet Coquinarius ad Pascha tria Præbendaria frumentis de granario ad fathones inveniendo. Tabular. Eleemosynariæ Montismorionis in Pictonib. Supradicti fratres retinuerunt sibi decimam tam in annona, quam in bestiis, et unum Præbendarium de frumento cumulatam sine concussionem. Tabular. Absie fol. 154: Quinque Præbendaria avenæ. [Unum Provendier siliginis.]

in Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 184.] Charta ann. 1385. apud Duchesnum in Hist. Des Chastelgners pag. 41. *Nem un Præbandier de froment de rente, que soloit avoir ledit feu, etc.*

Quæ vero fuerit præbandarii capacitas docet Charta ann. 1279. in Tabul. Centul. *Teneant sine hostia tredecim journalia terræ... et de quocumque loco ubi manere voluerint, per unum Præbandarium bladi, id est quatuor bossellos, poterunt. Decem Præbandaria frumenti, et decem præbandaria siliginis, et decem præbandaria avenæ ad mensuram de Vicconia, in Charta ann. 1279. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Pictav. MSS. pag. 920. Bellioet præbandarium frumenti, vel siliginis tres cupas continet, avenæ quinque; est autem cupa quarta pars bichelli.*

PRÆBENDARIUS CALCIS. Mensuræ species, in Comput. ann. 1450. ex Tabul. S. Vulf. Abbavil. *Item pro uno Præbandario calcis, xij. denarios. Vide infra Præbandarius I.*

PRÆBENDARIUS, Qui præbandam suscipit Catholicum parvum Præbandarium, Præbandier, ille, qui confert alicui præbandam. Rectus Johan. de Janua: Præbandarius, qui dat præbandam, vel potius qui recipit. Ebrardus in Græcismo cap. 9.

Præbitor est qui dat præbandam; suscipiens hæc Præbandarius est, sicut legista docet nos.

Petrus Damianus in Vita S. Romualdi cap. 13. *Cæcis quidam, Præbandarius videlicet patris ejus, ad sepulchrum illius venit, etc.* Eges Henrici I. Regis Angl. cap. 78. de Pauperibus: *Si pecuniam habebant, sit domino, cui Præbandarii erant, si super terram ejus sit. Adamus Bremensis cap. 84: Qui postmodum ab honore suo depulsus, et ab omni hereditate sua, apud Magdeburg Præbandarius, etiam ut dignum erat, mala morte commutavit. Ratpertus de Casibus S. Galli cap. 16: Universæ familiæ Præbandaria, id est, centum septuaginta virga, cum nunquam ante se nisi avena pascerentur, pura de spelta dederat grana. Charta Henrici III. Imper. ann. 1066. et Henrici IV. ann. 1065. ex Tabulario S. Maximini Trevirensis. *Servientes vero qui Præbandarii sunt, et qui fratribus infra claustrum servant, etc.* [Charta Henrici Episc. Tull. pro Monast. S. Mansueti ann. 1169. apud Baluz. in Append. ad Capit. col. 150. *Fanulos ecclesiæ sedatos et Præbandarios quotidiana ab ecclesiâ sumentes stipendia, a quibus, si forte in causa antiæ in aliquo fuerit erratum, præsentis Abbati et futuris dimittimus corrigendum. Præbandarii curiæ, in Charta Ottakeris ann. 1156. apud Ludewig. tom. 4. pag. 282. Statuta antiqua Cartusiensis Ord. 3. part. cap. 33. § 4: Præbandarii, etiamsi debiles sint, senes aut infirmi, etc. Adde Statuta ejusdem Ordinis ann. 1368. part. 8 cap. 3. § 1. 8. [Bernardi Mon. Ordin. Cluniaç. part. 1. cap. 3. et 13.]¹⁰⁰ Carol. M. Formai Fiscor. describendor. Pertz. Leg. tom. 2. pag. 178. lin. ult. Fragment. Polypt. Sithiens. post Irmin. pag. 377. § 2. 7. 10. etc.] Vide Alemannica Goldasti tom. 2. pag. 191. Zyllesium pag. 39. ¹⁰⁰ Glossar. med. Græcit. in Xanthaxipoc, col. 1738.] etc.**

PRÆBENDARIA, Muller inops, cui statuta est elemosyna. Mirac. S. Marculi sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 522: *Quædam puella, cui primâ die exordia vite dederat absque lingua atque aurium*

usibus; nec magis in elemosyna nobilissima matronæ, etc. Tunc accersita illa quondam muta sua Præbandaria, etc. Adde Vitam S. Mathildis tom. 7. Maii pag. 451.

Neque alii sunt, quos nostri olim Prouvoires vocabant, quam præbandarii presbyteri: nam et Hugo Plagonus vetus Gallicus interpres Will. Tyril lib. 6. cap. 16. *Sacerdotes, vertit le Prouvoires. Robertus Bourronus in Histor. MS. Merlini: Merlin vit che duel, et les Prouvoires et les Clerg qui chantoient. Le Roman de Garin le Loherains.*

Et les Prévaires accorcent il tout vis, Sont Arcevesques et Evêques ocis.

Alibi:

La valtesie meint Prouvoire ordene, Tot revestu pardevant son aule.

[Le Roman de Vacce MS.]

Un des Englis qui out ou Les Normans tous reis tondus, Cuida que tous Prouvoires fussent, Et que Messes chanter pussent.

Petrus de Fontaines cap. 14: *For chevalerie, por ordre, ne por dignité de Prouvoires. Quod quidem eo potissimum observandum, quod etiamnum Lutetia Parisiorum platea, S. Eustachii sedi proxima, nomen de rue des Prouvoires, seu, ut hodie afferunt, des Prouvoires, retineat, quod in ea istius parochiæ præbandarii Presbyteri commanent, quæ rue des Prastres dicitur in Parochia S. Severini.*

PROVENDA, pro Præbanda, Beneficium ecclesiasticum. Edictum Philippi V. Regis Franc. ann. 1320. tom. 1. Ordinat. pag. 714. *Ne prouvent Prouendas es eglise des Prelats de leur jurisdiction. Prouendas, in Litteris Philippi VI. ann. 1334. ibid. tom. 2. pag. 102. Prouendes, in Litteris ann. 1343. apud Rob. Avesbur. in Vita Edwardi III. Reg. Angl. edit. Hearnil pag. 111. Le Roman de Vacce MS ubi de Præbanda quam et in Eccles. Bajocensi contulerat Henricus II. Rex Angl.: *Chit me donna, et Dex li rende, A Balez une Prouende.**

PROVENDA, ex Gallico *Provende*, ut effertur ab Hugone Plagon versione Will. Tyril lib. 7. cap. 9. *Capitulare de Villis cap. 50: Et qui hoc non habuerit, de Dominica accipiat Provendam. Velus Poema MS. cui titulus, Le Despirement du corps:*

Ne se te puet despitier, Ne te Provende amensier.

[Le Roman de Vacce MS.]

Pain et vin et Provendes des villes venir fient, Quant il orunt mençie, volentiers se dormirent.

Infra:

Pain et vin et Provende fist assen sporter.]

Approquandement, in Consuetudine Hannoniensi cap. 40. pro præbitione cibi et potus. *Profenda et Profenda*, dicunt Itali: *La Profenda del fieno*, apud Interpretem Crescentii de Agricultura. *Profende communati del blado*, apud Matth. Villareum lib. 1.

PROVENDARIUS, Idem quod Præbandarium, seu *Proventa*: mensura annonæ præbandariæ. Charta Willelmi Comitæ Pontivi ann. 1205. in Histor. Ecclesiast. Abbavillensi cap. 26: *Quinquæ Provendarios avenæ, quos leprosi de villa reddere debent. [Unum Provendier siliginis, apud Lobinell. tom. 2. Hist.*

Britan. pag. 184.] Vide tom. 2. Monastici Anglic. pag. 1.

PROVENDARIUS, Idem qui Præbandarius: qui *provendam*, seu *præbandam* percipit: cui ad victum cibus vel potus præbentur. Adalardus in Statutis Corbelesibus lib. 1: *Isti sunt Provendarii, qui omni tempore equaliter et pleniter in nostris diebus esse debent. Et lib. 2. pag. 19: Ut de Provendariis, qui ibi servare debent, certa discretio servetur, ut et sufficienter sint, et ultra quam necesse est nullo modo sint, quia ipse de eadem decima et pascendi et vestiendi sunt ea mensura, quæ eis competit, ita ut nec penuriam patientur, nec aliqua superfuitate distendantur. Mox: Similiter ut ipsi Provendarii eadem qualitate et quantitate cibi et potus, sicut ceteri provendarii nostri, sustententur, id est, ut pensam secundum ceterorum consuetudinem per mensem: similiter panem et potum secundum eorundem consuetudinem accipiant, etc. Ex quibus satis patet, his locis provendarios non esse, qui necessaria præbident seu præparant, quos nostri Prouvoires vocant. Ceterum ejusmodi præbandarios habent etiam in Ecclesia Græcica Monachi in suis Monasteriis, de quibus Allatus lib. 3. de utriusque Ecclesiæ Consensu cap. 8. § 8.*

PROUVATIA, Idem quod *Proventa*, Mensura annonaria. Charta ann. 937. in Tabulario Eccl. Augustod. de Censibus: *Circulos 12. Prouvatia avena mod. 1. mense Mart.*

PREVENDERIATA TERRÆ, non semel in Tabulario Abslensi: *Concesserunt Bernardo de Bobo, et aliis fratribus Absie quinque Prevenderiatas terræ ante vineas, etc. Infra: Dedit Monachis Absie tres Prevenderiatas terræ inter Molum et Cienam. Ita fol. 52. 108. et in libro Chirographorum ejusdem Monasterii fol. 68. Ibid. fol. 65: *Tres Prevenderiatas terræ. Fol. 78: Ruptura trium Prevenderiarum terræ. Adde fol. 95. etc.**

PRÆBENDULA, Prædolum. Vetus Poeta apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 537:

Sed mihi suffocet Præbendula pæperis horti, Quinque talenta valeans, quinque, parumve magis.

PRÆBENDULA, dimin. a Præbanda, Portio monachica. Mirac. S. Auctor. tom. 4. Aug. pag. 50. col. 1: *Inde, inquit, datur intelligi, quicquid fratrum remoratus, hæc horam ad refectorium ventendi reglerit, quod subtracta ipsius Præbendula suspendatur.* ¹⁰⁰ Adde chart. Henrici Argentini. Episc. ann. 1250. in Alsat. Diplom. tom. 1. pag. 404. num. 541.

PRÆBES, Præbitor, qui præbet. B. de Amor. in Speculo sacerdotum Ms. cap. 50:

Noli lazare linguam, sed Præmeditare Dicere quid debes, noli nimium fore Præbes, Coram quo, datas, quid, quomodo, quando requireas.]

PRÆBODENA, Præpositura. Vide infra Præbodia et Præbostatus. Charta ann. 888. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 283: *Cedo vobis... in ipsa riparia prato dominicano Præbodenas, fictas, totum et ab integrum vobis cedo.*

PRÆBOSDIA, Præpositi districtus, præpositura, Gall. *Prévoité*. Charta ann. 1062. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 459: *Et hoc totum facimus affirmante Præposito ipsius ecclesiæ Willelmo, qui et ipse similiter omnem potestatem ipsius ecclesiæ et decimam suam Præbosdiæ concedit et cameram adhare-*

tem ecclesie... Totum autem illum honorem quem idem Guillelmus visus est per Præbendam tenere... nos idem Geraldus et Vidianus omnem censum et subjectionem sarum similiter damus. Ubi Charta MS. ex Tabular. S. Victoris-Massil. habet Præbodia. Vide Præbodia et Præbostatus.

† PRÆBOSTONUS, Custos domus Præpositi. Statuta Eccles. Aquensis: Poterit Præpositus tenere unum custodem domus sue, qui Præbostonus vocatur, qui in absentia ipsius Præpositi et non aliter recipit.

PRÆCAMPBIRE. Vide Cambiare.

PRÆCANTAMEN. Incantamentum, præstigiæ. Hist. pontif. et comit. Engolism. tom. 10. Collect. Hist. Franc. Inter not. pag. 182: Incantatores vero ejus de longe stantes, qui et quædam Præcantamina dicebant. Vide Præcantare.

PRÆCANTARE. In modum incantatorum immurmurare. Acta Martyrii S. Castuli num. 3: Permite me ei Præcantare, et forsitan recipiet sanitatem. [Judicia de criminibus apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 35: Si quis Præcantaverit ad fascinum vel qualescunque Præcantationes, excepto Symbolum sanctum aut orationem Dominicam, qui cantat et cui cantatur, tres Quadragesimas in pane et aqua pœnitent.] Vide Cantatores.

PRÆCANTATOR, Qui alias Incantator, Carminator, Gallis Enchanteur. Jonas Aurelian. lib. 1. de Instit. Laicali cap. 6: Phylacteria vel characteres diabolicos, nec sibi, nec suis, aliquando suspendant: Præcantatores vel ministros diaboli fugiant. Adde Concilium Toletan. XVI. cap. 2: Præcantare et Præcantatio dicitur præsertim in præstigiis magicis. Glossæ: Præcantat, exilat. [Veni-iloqui, Præcantatores, in Gloss. Isidori] Marcellus Empiricus cap. 15. pag. 106: Præcantabis jejunus jejunum, etc. Præcantationes. Vetus Glossæ: Præcantationibus consecrata, excoibatis rezeoptivo. Apud Juvenalis interpretem. Sat. 13: Statua Memnonis magice consecrata, id est Præcantationibus consecrata. Sic Solinus cap. 27. dixit: Heliotropium gemmam Præcantationibus consecrari. Vegetius lib. 3. Artis veterin. cap. 44: Aliquantum Præcantatione tentant afferre remedia, quæ vanitas ab aniculis solis diligenda est: cum animalia, sicut homines, non inanibus verbis, sed certa medendi arte curentur. Ita Præcantationes, apud Gaudentium Brixiensem Episc. Tract. 4. in Vita S. Samsonis Confess. MS. cap. 3. apud Almoinum lib. 3. Historiæ Franc. cap. 51. Præcantatrix, apud Plautum in Milite Glor. η ιναοιδδ;:

..... da quod dem Quinquatribus, Præcantatrici, conjectrici, arizola, etque haruspice.

PRÆCAPTIO, Acquisitio, comparatio. Chartul. S. Joan. Angeriæ. fol. 130. r.: Ego Hussendis donavi Deo et sancto Joanni Baptistæ Ingeriacensis comobii... ecclesiam de Podio Corberio et sicum presbiteralem, decimam, burgum, Præcaptionemque terræ, quam fecit Willelmus Aizo monachus cum Geraldo Pasturo et Geraldo Guitardo presbitero de Podio Corberio. Vide supra Pourchrect. [Vide Captura.]

PRÆCATECHIZARE. Prænuunciare. Vetus Irenæi Interpretis lib. 4: Qui a prophetis fuerat Præcatechizatus.

PRÆCEDERE, Præterire. Acta S. Boudidi tom. 6. Jul. pag. 637. col. 1: Cum vellent insulam Præcedere, in qua sanc-

tus occisus jacebat, avicula a navi volans, etc.

PRÆCELLENTISSIMUS, Epitheton vulgo tribui solitum Regibus Franciæ, a Gregorio M. PP. locis indicatis in Dissert. 23. ad Joinvillam, in Conventu apud Andelaum ann. 387. in Synodo Germainiacensi sub Carolo Cal. tom. 6. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti pag. 250. a Gregorio Turon. in Vita S. Aridii Episcopi Lemovic. pag. 636. a Fortunato in Vita S. Germant Paris. cap. 13. 22. Baudovinia in Vita S. Radegundis cap. 6. 18. eadem. S. Radegunde in Epist. ad Episcopos, Joanne VIII. PP. Epist. 30. Paschasie Ratberto in Epitaphio Walæ Abb. Corbelensis lib. 2. cap. 17. Hildeberto Cenoman. Epist. 6. ex iis, quæ editæ sunt, tom. 13. Spicilogli, in Capitulari Saxonum ann. 797. in Capitul. 6. ann. 819. cap. 6. in Formula 9. 33. ex Baluzianis, etc. Vide Diurnum Romanum cap. 1. tit. 3. cap. 2. tit. 1. cap. 4. Cui hæc præterea addere placet ex Tabular. S. Dionysii de Capella Ch. 99: Itaque Dagobertus Præcellens Rex propter ignaviam eorum secundum Legem Romanam ab eis paternas possessiones ideo subtraxit, etc.

PRÆCELLENTIA, Eorundem titulus honorarius, in Epist. 40. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc. (Adde Epist. 36.) [in Charta Caroli Calvi ex Tabular. Majoris Monast.: Unde etiam Præcellentia nostræ præceptum hoc fieri jussimus.] In Charta ejusdem Regis in Tabulario Dervensi, et in aliis apud Baluzium in Append. ad Capitul. n. 64. 92. 99.

PRÆCEPTOR, pro Præceptor, cujus officium vel dignitas Præceptoris dicitur, non semel occurrit in Bulla Pauli III. PP. pro secularibus. Eccl. S. Egidii ann. 1538.

PRÆCEPTOR, Qui vocem præmittit in cantu, Isidoro lib. 7. Orig. cap. 11. [Præceptor, devant chaire, qui commence le chant, principal chantre, in Gloss. Lat. Gall. Sangerin. Præceptor, in Eccl. Lugdun.] Primus Cantorum in Ecclesia, qui Cantoribus præest: dignitas Ecclesiastica in Cathedralibus, vulgo Præchantre. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 17: Præceptor, qui cantantes voce et manu incitat, est servus, qui boves stimulo minans dulci voce lobos jubilat. Idem cap. 74: Præceptores, qui chorum utrinque regunt, sunt duces, qui agmina ad pugnam instruunt. Præceptor Palatii, id est Capellæ Regiæ, apud Hincmarum Remensem in Epist. ad Carolum Mag. de Vita S. Dionysii, apud Mabillonium: ubi quidam Codices MSS. Præceptor præferunt. [Præceptor, Apulejo de Mundo, est qui cantum moderatur: Quod est in triventi gubernator, in curru rector, Præceptor in choris, lex in urbe, dux in exercitu, hoc est in mundo Deus.]

Princhantre, in Charta ann. 1489. ex Chartul. 21. Corb. fol. 132. v. Vénérable personne maître Nicole de Conty, docteur en décret, Princhantre et chanoine d'Amiens.

PRÆCEPTORIATUS, Præceptoris officium et dignitas. Bulla secularisat. eccl. Magalon. ann. 1536. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 330: Unus Præceptoris pro uno præceptore ad nutum amovibilis.

PRÆCEPTORISSA, in monasteriis sanctimonialium, ex Charta ann. 1420. in Tabul. S. Vict. Massil.

PRÆCEPTOR, seu Armarius, in Monasteriis idem munus obit, quod Præceptor in Ecclesiis Cathedralibus. De hoc officio multa habet Udalicus lib. 3. Con-

quetud. Cluniac. cap. 10. Adde Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 290.

PRÆCEPTOR TABULARUM, Officium Monasticum, qui tabulis officialibus præerat. Ingulphus: Præceptor tabularum ac ejus assignationibus in Choro tam Abbas et Prior, quam tota cætera Congregatio humiliter obediat. Vide Tabula 5.

PRÆCENTRIA, in Monasteriis Sanctimonialium. Vide Statuta Ordinis de Sempringham pag. 767.

PRÆCENTRIX, Eodem sensu, in Sententia arbitrari ann. 1221. inter Archiep. Arciat. Capitulumque ejus et Monasterium S. Casarii ex Schedis Præs. de Mazaugues: Juraverunt S. celeraria, et Florentia sacristana, et Berengaria Præcentrix in animas ipsius abbatis et conventus.

PRÆCENTORIA, Dignitas Præceptoris, apud Arnulphum Lexoviensem in Epist. pag. 50. [et in Charta ann. 1332. in Tabul. Gellon.] Eadem

PRÆCENTURA dicitur apud Hugonem Flaviniacensem pag. 261. Charta Evaradi Ambianens. Episcopi ann. 1218. qua Præcentoria erigit in sua Ecclesia. Sic autem distincta sunt dictorum paronatum (Cantoris et Præceptoris) officia. Præcentor proximum stallum post Decanum, Cantor proximum stallum post Præcentorem habebunt. Præcentor in superiori stallo Canonicos installabit, Cantor in inferiori. Uterque dabit regimen duarum Scholarum cantus Juridicorum puerorum communis erit utriusque: communi consilio recipient in Choro pueros: uterque poterit eicere delinquentem; ejectus ab uno, non introducetur ab alio, nisi ejusdem satisfecerit arbitrio. Præcentor audiet a pueris id, quod debent cantare. Cantor etiam pro excessibus suis verberabit. Præcentor et Cantor simul regent Chorum in Nativitate Domini, in Epiphania, in Pascha, in Ascensione, in Pentecoste, etc. In aliis duplicibus Cantor cum uno de Canonicis reget chorum in ordinibus, in consecratione Christianis, in benedictionibus Abbatum. Præcentor chorum reget in Synodo; prima dies est Præcentoris, secunda Cantoris. Præcentor officium anni prænuntiabit, et in iis omnibus, si alter absens fuerit, ille qui præsens erit supplebit defectum. Cantoris erit scribere tabulam Cantorum, etc. De officio Præcentoris agunt præterea Statuta Ecclesiæ Leichefeldensis in Monasterio Angliæ tom. 3. pag. 241.

PRÆCEPTA, Præceptoris beneficium, vel officium. Charta ann. 1527. apud Rymer. tom. 14. pag. 197: Johanni Huntington Præcepta nostræ Dalby et Bodley Præceptoris, ac in eodem prioratu pro nostro communi thesauro receptori, salutem. Occurrit ibidem semel et iterum. Vide Præceptor.

PRÆCEPTALIS PAGINA, Diploma regium, idem quod infra Præceptum. Charta Henrici II. Imper. ann. 1008. Inter Instr. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 149: Per hanc nostram Præceptalem paginam concedimus atque largimur, etc. Præceptalis sanctio, in Charta Caroli M. apud Torrig. de Crypt. Vatican. edit. 2. pag. 508. Præceptalis ordo, in Privilegio Rodulphi Reg. Fr. ann. 925. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 280. Præceptalis auctoritas, in Charta Henrici Imper. ann. 1041. apud Calmet. Inter Probat. tom. 1. Hist. Lotharing. col. 417. Præceptaria auctoritas, eadem notione, in Charta Ugonis et Lotharil Reg. Ital. ann. 932. apud Eccardum in Orig. famil. Habsburgo-Austr. pag. 151. Præceptalis titulus, in Charta ann. 1014.

apud Murator. de He Antic. Estensi pag. 190.

1. **PRÆCEPTARE**, Præcipere, præceptum dare. S. Gerardus Abb. Sylvæ Major. in Vita S. Adelardi cap. 9. *Omniaque Præcepta S. Benedicti, etc.* [Hierat. juris pontif. pag. 99: *Qui quidem exhabitus tot tantisque Conciliis fuit Præceptus, ut propter illum clerici auctoritate dicebantur.*]

2. **PRÆCEPTARE TERRAM**, Præcepto seu diplomate regio prædium concedere, confirmare. Placit. ann. 1050. apud Murator. tom. 1. Antiq. Itæ. med. ævi col. 103. *Qui cum violenter invadens abstulit suprascripto monasterio et sibi terram Martinensem et Barbaritanam, quam Hugo et Lotharius reges Præceptaverunt præfato monasterio.*

* **PRÆCEPTARIUS**, Vide in Præceptis. Præceptio, ut Præceptum. Vide in hac voce.

° **PRÆCEPTIVE**, Præcipiendo, imperando. Annal. Victor. Mss. ad ann. 1878: *Omnes una voce tumultuosa et horribili clamaverunt et vociferaverunt, dispositivæ aquæ Romanum vel Italicum volumus vel habebimus: aliqui Præceptive, Romanum vel Italicum habemus, alioquin, etc.*

PRÆCEPTOR, Dominus, Princeps, supremus Magistratus. Willelmus Tyrius lib. 20. cap. 31. de Assassinis. *Magistrum solent sibi præficere, et eligere Præceptorem, quem Senem vocant.* Vincentius Belvac. lib. 31. cap. 93. *Assasini et eorum Præceptor Velutius de Montanis.* Adde Jacobum de Vitriaco lib. 3. pag. 1142.

PRÆCEPTORES PALATI, qui alias *Comites Palati*. Walafridus Strabo lib. de Reb. Eccl. cap. 31: *Quomodum sunt in palatis Præceptores, vel Comites Palati, cui secularium causas ventilant, etc.* Erstat ejustem Walafridi Carmen Ad Thomam Præceptorem Palatii, tom. 6. antiq. Lection. Canisii pag. 630. Vita S. Aldrici Episcopi Cenomanensis cap. 9. apud eruditum Mabillonium tom. 5. Vit. SS. Ord. S. Benedicti: *Super quibus pseudatus Imperator Augustus, eum Præceptorem Palatinum instituit, ut eia Imperialis Aula, et majora negotia sine discretionis arbitrio desinirentur. Vide Præceptor.*

¶ Quo postremo loco Præceptorem Mabillonius interpretatur Cancellarium, seu conditorem regiorum diplomatum, que perique Præcepta, ut infra dicitur, vocabant. Sane Aldricus Pippini Aquitanie Regis Cancellarius fuit, ut invenitur in binis litteris quas Labbeus refert in Miscellaneis curiosis. Posset et Præceptor hic intelligi Præfectus schole palatii, sed utrum Aldricus hanc obtinuerit dignitatem alibi non legitur.

* **PRÆCEPTORES** appellati videntur Abbates, in Charta Fulgini ann. 960. apud Miræum tom. 1. pag. 141: *Ea vero ratione, ut Præceptores prædicti monasterii (tiembacensis) ab hac die hoc habeant, teneant atque possideant, vel quidquid inde facere voluerint, liberam ac firmissimam, Christo propitio, in omnibus habeant potestatem. Hæc quippe in solos Abbates convenire opinor.*

¶ Hinc Monasteria que Abbatis Clunacensis jurisdictioni subjeciebantur, Cluniacum monasterium dicebantur habere Præceptorem et Vicarium. Charta ann. 948. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 206: *Cluniacum denique monasterium hujus facti delego atque constituo Præceptorem et vicarium, quatenus ab hac die et deinceps dominus Aymardus abbas, qui prædicti canonici gubernacula pro moderamine*

nunc Deo annuente administrat, cunctique successores ejus eadem res omnibus diebus regant, ordinent, atque ut sibi placuerit in servitio Dei omnipotentis disponent. Eadem habetur in Charta ann. 1065. ibid. col. 297.

PRÆCEPTORES, dicti apud Hierosolymitanos et Templarios Milites, domorum, quas in provinciis possidebant, Procuratores, quos vulgo *Commandeurs* dicitur. Jacobus de Vitriaco in Histor. Hierosol. cap. 65: *Pari modo summo et principali Magistro Hospitalis S. Joannis, Procuratores domorum, quos Præceptores nominant, certam pecuniam summam singulis annis transmittunt.* [Adde Litteras Philippi Aug. Reg. Franc. tom. 3. Ordin. nat. pag. 360.]

¶ Sed non idem fuit hac in re totius Ordinis usus: Præceptores enim alicubi a Procuratoribus, Gallice *Commandeurs*, distinctos hisque superiores fuisse certo efficitur ex Tabular. Prioratus S. Joan. Tolos. ejusd. Ordinis: *Cum questio vertetur inter dominum Bertrandum de Opignano militem ex parte una, et dominum Raimundum de Libra Præceptorem hospitalis S. Joannis de Ulnis ex altera. In eadem Charta: Cunctis sit notum hoc audientibus, quod licet et controversa vertetur inter fratrem Guillelmum Commandatorem hospitalis S. Joannis de Ulnis, etc.*

¶ Et quidem eo potissimum nomine nuncupati apud Templarios. Magni Priores cujusque Provincia, pnes quos summa erat in eorum Provincia Potestas. Charta ann. 1183. ex Archivis Prioratus S. Egidii Arelat.: *Et ego Bernardus Catalanus Præceptor domus Templi, etc.* Charta ann. 1265. in Tabul. Latiniac.: *Prater Almaricus Præceptor domorum militum Templi in Francia, salutem in Domino, etc.* Testam. Gaufridi ann. 1252. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 389: *Constitutio etiam fratrem Guilelmum de Bona Carmierna Præceptorem militum Templi in Aquitania executorem testamenti mei.* Epist. Ludovici Roman. Reg. ann. 1296. in Chron. Siciliæ apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 95: *Ad illustrem Fridericum Regem Siciliæ amicis nostrum, generosum virum fratrem Albertum de Avaretburgh, Ordinis S. Joannis Hierosolymitani per Alamanniam Præceptorem, etc. destinavimus.* Chron. Trivetti ann. 1298. apud Acher. tom. 8. Sicili. pag. 700: *In principio autem prælii Præceptor militum Templi in Anglia, et socius ejus qui erat Præceptor Scotiæ, etc. sunt perempti.*

¶ Neque vero hæc vox Templariorum propria fuit: occurrit enim alibi eodem sensu, scilicet pro quovis administratore seu procuratore rei alterius. Charta ann. 1305. Inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. novæ edit. col. 162: *Bona temporalia ejusdem monasterii et exteriora regantur per dictum Præceptorem ab Episcopo et Capitulo supradictis instituendum et destituendum pro suo libito voluntatis: qui Præceptor sororibus de victu et vestitu, et aliis necessariis et servitoribus ejusdem monasterii et hospitalis eidem Episcopo et Capitulo rationem reddat, quando et quoties per ipsos fuerit requisitus. Sed et apud seculares eodem intellectu usurpat Præceptor, ut videre est in voce *Manaderius*.*

* **PRÆCEPTORIE**, Prædia Præceptoribus assignata; *Commanderies*. Vide tom. 2. Monast. Anglic. pag. 546. et seqq.

° **Formul. Instr. Ms. fol. 38.** *Ipsaque bajulas, Præceptorias, commendatorias et domus dicti prioratus ac membra ac*

grangias earundem religiosorum in Christo nobis carissimo fratri Fulconi de Villarato dictæ domus (Hospitalis S. Joan. Hierosol.) priori dicti prioratus Capus domus.

¶ Has vero Præceptorias inter beneficiis proprie non censeri scribit auctor Compendiosæ Expositionis beneficiorum fol. 7. cum a Papa legatus ejus et alio Ordinario non conferantur, nec obnoxii sint nominationibus, mandatisque apostolicis. Charta ann. 1378. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 496: *Considerantes quod domus et Præceptorias Parisiensis nova est plantatio, præfata domus et Præceptorias S. Antonii Parisiensis, Præceptorias et bailliatus Flandriæ univimus, Præceptorat de Montmorillon, apud Cathernot. Patronag. Bituric. Vide Præcepta.*

* **PRÆCEPTORIE LITERÆ**, dicuntur in Jure Canonico, eas quibus præcipitur a Summo Pontifice, ut vacans alicui conferatur Beneficium. Earum formulam recitat Franciscus Florens in Decret. Greg. IX. pag. 73. 74. Vita MS. S. Gaugerici Episcopi Camerac. lib. 1. cap. 10: *Deinde vero Rex eum datis comitibus cum Præfectoria Epistola ad Egidium metropolitanum sedis Remensis Episcopum honorifice deduci præcipit, utque ab ipso juxta sanctorum Canonum instituta Sacros quidem et Pontifici, quam decentissime ordinaretur. Ubi legendum censuerim Præceptorias.*

° **PRÆCEPTICUM VICUS**, Parisiis, vulgo *Rue des Recommandaresses*. Charta ann. 1315. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 523. v: *Quendam domum, que fuerat prædicti Benedicti, sicut Parisius in vico Præcepticum et aboutantem a parte posteriori in vico Vannariz.*

1. **PRÆCEPTUM**, Diploma Regium, Charta Regia. *Præceptum Imperiale*, in leg. 3. Cod. Th. de Incest. nupt. (3. 12.) leg. 2. de Operib. public. (15. 1.) Abbo Flor. in Canon. cap. 6: *De Præceptis regalibus et imperialibus: Gloriosissimum Regum potentia stabile firmumque esse voluit, quidquid vel opere præcipiendo constituit, maxima utilitatem Ecclesie suorum procerum suggestionibus ratum esse judicavit, etc.* Et pag. 7: *Sunt Præcepta regalia, id est imperialis jurisdictionis auctoritate roborata, quibus consentunt Romanorum Pontificum privilegia sub excommunicationis anathemate decreta. Theganus de Gestis Ludovici Pii Imp. rat. cap. 10: *Jussit supradictus princeps renovare omnia Præcepta, que sub temporibus patrum, suorum gesta erant Ecclesie Dei, et ipse manu propria ea cum subscriptione roboravit.* Adde cap. 13. 19. Adrevaldus lib. 1. de Miracul. S. Benedicti cap. 19: *Regali munificentia huic sacratissimo Conobio a priore Francorum Regibus per Præcepti proprii syngrafum concessum fuerat, ut, etc.* Dilmarus lib. 3: *Præcepta, que munera regalia seu imperialia destinebant, igni comburebat. Utuntur Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 17. 27. Gregorius Turonensis. lib. 8. Hist. Franc. cap. 30. de Miracul. S. Martini cap. 15. Cocex Carolin. Epist. 51. Almoinus lib. 5. cap. 17. Capitulo Caroli M. lib. 8. cap. 28. Synodus ad Theodonis villam. cap. 4. Synodus Belvacens. ann. 845. cap. 4. Suession. ann. 853. cap. 6. 11. Capitula Caroli Calvi tit. 6. cap. 11. 24. tit. 27. cap. 4. tit. 22. cap. 6. Leges Luithprandi Regis Longob. tit. 55. § 4. [77. (6. 4.)] Marculfus et vett. Formulæ passim, Helgaudus in Vita Roberti Francor. Reg. et alii.**

* **PRÆCEPTIO**, eadem notione, in Charta Caroli M. anud Meurissium in Episcop.

Metensib. pag. 185. [in Diplom. Otthonis III. Imper. apud Miræum tom. 2. pag. 807. in Charta Ludovici Reg. Aquitan. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit. Piclav. MSS. pag. 238. etc.] Vide leg. 19. Cod. Th. de Judæis. (16, 8.)

† **PRÆCEPTUS**, Eodem intellectu. Placitum ann. 867. ex Tabular. S. Tiberii: Quam (discum) Karolus Rex perenniter contulit ad jam dicto monasterio S. Tiberii per istos Præceptos... Sed cum ipsi Præcepti ante nos relecti fuissent, etc.

‡ **Præceptum** vero seu **Præceptio** maxime dicebatur Diploma a Rege ad Metropolitanum missum, ut virum a se probatum et electum in Episcopum ordinaret: ejus formula habetur apud Marculfum lib. 1. form. 5.

◦ Pro Edicto publico, quo princeps rem aliquam aut personam in suam protectionem suscipit, usurpatur, in Decret. Henr. IV. imper. ann. 1118. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. sævi col. 579: *Prædictus Teo venerabilis presbyteri commotus. Præceptum, quod appellant Bannum, misit super domo venerabili, hoc est, ospitali, que constructa est juxta Rheinum in Curte Marchionis, ut in omnibus rebus, quas comitissa Matildis eidem venerabili domui largita erat, vel in futurum ei possint adquiri, ab omni injuria permaneat inlesæ atque inviolata.* Vide in Bannum 1.

† **PRÆCEPTUM DENARIALE**, Charta manumissionis quæ per excussionem denarii fiebat. Vide eumd. Marculf. ibid. form. 22. et supra in Manumissio.

‡ **Præceptum** dicitur Epistola Gregorii M. ab ipsomet Pontifice lib. 12. Epist. 9: *Facta vero suprascriptarum rerum omnium traditione, volumus ut hoc Præceptum in scrinio Ecclesiæ nostræ experientia tua restituat.* Adde Epist. 13. lib. 7.

‡ Neque id Pontificum Romanorum proprium erat. Exstant quippe nonnulla aliorum Episcoporum præcepta; ejusmodi est **Præceptum** ab Fiodio Episcopi Ticinensis nomine scriptum, cujus meminit Mabill. Diplom. pag. 4.

‡ **Præcepta** seu **mandata** dicta etiam Parlamenti decreta, quibus pedaneis iudicibus quæ in suis iudiciis et assisilis observanda erant, præscribebantur. Quid inter **Aræstum** et **Præceptum** interis, vide in **Aræstum** 1. Eodem nomine interdum donata Curia inferioris sententia. Litteræ Philippi Pulcri Regis Fr. ann. 1292. tom. 3. Ordinat. pag. 611: *Quod habitatores dicti loci (S. Andreæ Avenion.) non teneantur libellum reddere infra quantitatem... de qua Præceptum estet a curia dicti loci, sigillo dictæ Curie sigillatum.* Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1362. ibid. pag. 608: *Impediverunt et perturbaverunt, tum circa Præcepta et præconizationes penales in dicto loco S. Egidii fieri faciundo, etc.*

‡ **Præceptorum** autem Regiorum formulam sic describit Papias: *Præcepta, mundiburdia magnatum et potestatum secularium sunt tantummodo. Proprie autem Regum vel Principum Præcepta signum certum non habent in exordio: sed quod facere collibent, vel crucem, vel chrismon, vel litteram quamlibet circumdatam serpentibus, vel quolibet aliud. Solet autem prima linea Præceptorum longis et æqualibus litteris figurari. Initium autem præceptorum hujusmodi est: In nomina sanctæ et individue Trinitatis, HE. gratia Dei imperator Augustus. Post hæc introducitur persona Imperatoris loquentis, reddentisque causam, qua inductus voluerit illud Præceptum*

statuere, dicens. Regis competerè potestati (si. petati) ut talium virorum, quibus ipse rogatus sit, non debeat contemnere preces, vel altam, quam voluerit causam. Post hæc quod loco vel homini illi sus auctoritate concedat. In fine erit locandum: Ut quicumque contra illius Præcepti discretionem fecerit, mille auri optimi libras, vel tale quid, quod instituta Imperator voluerit, persolvatur; medietatem Regi, et medietatem loco, vel homini. Post hæc adiciendum est, quod Imperator propria manu subscripserit, et proprio sigillo signari jusserit. In fine Monogramma est ponendum, in quo nomen Imperatoris, et Imperatoris Augusti, et Dei gratia connexum habeatur, vel alia, quæ Imperatore debeat: Signum Domini Ottonis Serenissimi Imperatoris. Post hæc sic: Henricus Cancellarius. Ureg Vercellensis Episcopi recognovi. Factum anno Dominice Incarnationis M. indictione VI. anno vero ejus Imperatoris regni XII Actum Rome feliciter Hæc desunt in MS. Navarrao.

◦ 2. **PRÆCEPTUM**, Monitum, invitatio ad preces fundendas, quæ inter missarum solemnitate fieri solet, vulgo **Recommemdatio**. Ordinar. Ms. S. Petri Auregal. ubi de processione S. Marci: *Deinde dicitur missa cum suo officio consueto: et post Evangelium fiat offertorium commune omnibus, et per capellanum altaris fiant Præcepta consueta, videlicet pro pace ecclesiæ et regni, pro bonis terræ, pro temperie aeris et fugatione pestilentiarum et pro mortuis.* Infra ubi de Rogat.: *Quamdiu vero sit offertorium, capellanus altaris facit Præcepta et recommendationes ad hoc consueta, more solito cum suis suffragiis, videlicet de pace et pro defunctis.* Vide infra **Præcaria** 3.

† **PRÆCESSOR**, Episcopus, Presul. in Chronico Waiciodorensi. *Eundemque locum, veluti superiore, sub regimine Laudunensis Ecclesiæ Præcessoris constituit.* [Ibidem supra legitur, Antistitis.]

† **PRÆCESSOR**, Deceptor, prior. Concilii. Toletan. XVI. inter Hispan. tom. 2. pag. 746: *Et quia Præcessor noster dignis memoriæ Wamba Rex, etc.*

† **PRÆCESSUS**, Eadem notione. Charta ann. 1078. in Chartul. Aptensi fol. 62: *Temporibus prius a Præcessis patribus qui in ipsis fuerunt, nos per reliquum talis est ad tenendum electus, etc.*

† **PRÆCIE**, Qui a Flaminibus præmittantur, ut denunciarent opificibus manus abstinere ab opere; ne, si vidisset sacerdos facientem opus, sacra polluerentur. Festus. Unde Apuleius Metamorph. lib. 11: *Præcie, qui faciem sacris viam dari prædicarent.* Idem qui Præciamitatores, vel potius Præclamitatores eidem Festo dicuntur.

◦ **PRÆCIAGIUM**, pro **Præciagium**. Vide infra **Præciagium**.

† **PRÆCIDANIUS**, Præcedens. Acta S. Rumoldi tom. 1. Julii pag. 265: *Editum est hoc miraculum ipsis Præcidaniis diei Jovis sacræ.*

1. **PRÆCINCTA**, **PRÆCINCTUM**, Ambitus, fines ac limites, intra quos locus quispiam præcingitur, concluditur. Vita S. Frontonii in Vitis Patrum n. 8: *Et abierunt per viam juxta Præcinctum montis, euntes soli.* Ubi quedam editiones habent **præcinctorium**. Charta Vindiciæ Episcopi Cameracensis apud Miræum in Diplom. Belg. lib. 1. cap. 5: *Non aliquis præsumat in his, que diximus, aut in villis inibi pertinentibus Præcinctam habitibus, inferre aliquam molestiam, etc.* Charta Henrici Imper. ann. 1101. in Hist. Lobien. lib. 9. pag.

400: *Ambitum quoque Monasterii, quem Præcinctum vocant, sicut ab eodem Imperatore Ottone determinatus est, nos quoque concedimus, ut sint undique termini, rivulus videlicet, etc.* Charta Philippi Regis Franc. ann. 1065. ex Tabulario S. Petri Hasnoniensis: *Supplicaverunt, ut Præcinctum parochiæ totius ville Hasnoniensis... ab omni exactione absolutum firmaremus.* [Charta Guidonis Comit. Flandr. ann. 1257. in Tabul. S. Barthol. Betun.: *Habent infra Præcinctum territorii, domini ac feodi nostri, etc.* Vide **Præcinctus** 2.]

◦ 2. **PRÆCINCTA**, Gravidæ, prægnans. Gall. *Ençinte*. Charta prior. S. Eutrop. Sancton. in Chartul. Cluniac.: *Quædam vitis muliercula veniens in nostra presentia, quendam filiolum suum secum adducens, dicens et afferens quod filium suum, quem secum adduxerat, Willelmus sacrista de Rossonac genuerat, et de alio, de quo ipsa erat Præcincta, ipsum imprægnaverat, etc.* Vide supra **Incincta**.

† **PRÆCINCTI**, nude dicti milites Vuitatio Gallicano in Avidio, a cingulo militari quo præcinguntur: *Sed vide ne tibi, et liberis tuis non bene consuât, quum tales inter Præcinctos habeas, quales milites libenter audiunt, libenter vident.* Hæc post Carolum de Aquino in Lex. milit.

‡ **PRÆCINCTORIUM**, Vestis sacerdotalis. In veteri Missa, ab Illyrico edita, habetur oratio ad **Præcinctorium**, cum illud scilicet induit Episcopus, sacra facturus: *Præcinge me, Domine, virtute, et pone immaculatam viam meam.* Ubi Cardinalis Bona **Præcinctorium** esse ait, quod Honorius lib. 1. cap. 206. *Subcinctulum sive Subcinctorium* vocat, solumque Romanum Pontificem eo uti, cum solemniter celebrat, esseque instar parvi cujusdam manipuli, e sinistro latere pendens: Illudque videri, quod Greci *ἐπιζώτιον* vocant, formæ quadrangularis palmi et dimidii ex utroque latere, quod e zona appensum gestatur, et solis Episcopis ratione dignitatis permittitur.

‡ Interdum nihil aliud videtur fuisse **Præcinctorium** quam intemum quo Pontifex præcingebatur. Ita accipienda hæc vox in Pontificali Eccl. Bisunt. apud Marten. de ant. Eccl. Discipl. pag. 311. ubi de ablutione pedum in Cena Domini ab Archiepiscopo peragenda: *Intervini dum legitur Evangelium præparantur luteus et manutergia, et Præcinctoria, et cetera vasa que necessaria sunt ad abluendos pedes.*

‡ **PRÆCINCTURA**, Exactio, teloneum, vectigal. Charta Otheboldi Abbatis Gandensis: *Sed et Præcincturas, et telonea in omni regno suonobis... induisit.* Apud Duchesium in. Histor. Limburgensi pag. 25.

◦ **PRÆCIPERE** **ANTIPHONAM**, Illam præcinere Ordinar. Ms. S. Petri Auregal. *Psalmo sic finito, unus de cantoricibus Præcipiat antiphonam de Magnificat dampno abbati, et abbas dicat antiphonam, videlicet, Vespere autem Sabbati.* Aliud Ms. eccl. Camerac. fol. 6. v.: *Cantor major procedit in choro in capa sua... Præcipiens O majoribus per ordinem.* Vide **Imperare antiphonam**.

‡ **PRÆCIPITARIA**, **PRÆCIPITATORIA**, Artes, machina bellica, quem muros præcipitat et diruit: pro petra. Matth. Paris ann. 1242. pag. 396: *Ipsi igitur dictum castrum solio acerbius impugnantes tam truculenter, tam infatigabiliter erectis mangonellis flagellarunt, compositis*

petriensis dissipaverunt, compactis Præcipitatis impayerunt, etc. Idem ann. 1248. pag. 502: *Muros et castra civitatis mansueti, petriensis, et Præcipitatoris undique erectis flagellarunt.*

1. **PRÆCIPITUM**, Ipsa præcipitatio, in Concilio Braccarensi ann. 538. cap. 16, præsertim poena præcipitationis, qua reus sententia iudicis de excelso aliquo loco præcipitatur, olim recepta, ut observatum a Petro Fabro lib. 1. Semestr. cap. 18. lib. 2. cap. 7. falsumque esse, quod tradit S. Augustinus tract. 11 in Evangel. Joannis, hocce supplicii genus veteribus inauditum: *Quando potestatis Romanæ talia supplicia decreverunt, ut præcipitarentur homines?* Infra: *Potestatis Romanæ nunquam talibus supplicio usæ sunt.* Κρησώνης ὀνόματι, apud Georg. Acropolitam in Chron. cap. 5. Certe posterioribus sæculis in usu fuisse complura ostendunt exempla, in Vita S. Kentigerni Episcopi Glascuensis n. 3. apud Continuatore Amoini lib. 5. cap. 53. Galbertum in Vita Caroli Comitis Flandr. num. 123. Herimannum de Restaurat. 5. Martini Tornacensis cap. 35. Orderic in Vitalem lib. 12. pag. 885. Wilhel. Ma. mesbur. lib. 5. pag. 155. Auctorem Gestorum Ludovici VII. cap. 3. Gauffridum Villiardinum num. 163. Joannem Cinnamum lib. 6. n. 2. pag. 129. Pachymerem lib. 9. cap. 26. Laonicum lib. 1. pag. 23. edit. reg. Theophanem ann. 10. Zenonis, etc. [Vide Pitticum] Hæc etiam spectat Charta Henrici Ducis Brabantiae pro Communia Bruxelensis ann. 1229: *Qui falsè mensuraverit, præcipitabitur.* [Ubi nonnulli interpretantur Exterminabitur ex urbe.]

IN PRÆCIPITIA JACFARI, apud Juliam Firmicum lib. 3. cap. 5. Concilium Braccarense I. cap. 16: *De his qui sibi mortem violentam inferunt per Præcipitiam.*

2. **PRÆCIPITUM**, Machina bellicæ, quæ lapides proiectit. Tract. Ms. de Tercitio et mach. bellicæ. cap. 43: *Est inventa (bombarda) in vice mangani sive Præcipiti proiciendum lapides. Et cap. 101: *Mittantur in caratellis sive lagatis, alias bacilibus, et per Præcipitum aut manganium maximum in rocham præcipitatur. Præcipiter, pro Presser, Urgere, mtere, in Lit. remiss. ann. 1448. ex Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 349: *Le suppliant n'avait bonnement de quoy acheter des anneaux d'argent à sa femme pour mettre en ses doigts et s'en parer; et pour ce que... saditte femme l'en Præcipitoit fort de lui en donner, etc.* Vide Præcipitaria.**

3. **PRÆCIPITUM**, prolapsio, ruina, eversio. Formul. Instr. Ms. fol. 68. vº: *Quoniam ecclesia B. Marie de... quaedam domos habebat juxta se positas, que ruinam et Præcipitum minabantur, etc.*

PRÆCIPUISSIMUS, Titulus honorarius Comiti et Abbati concessus, in Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 2069: *Hæc ideo scribi jussi astantibus et auctoribus Præcipuissimis viris, scilicet Medrognone Comite, Garardo Abbate, cum subjacenti signo crucis.*

PRÆCIPUITAS, PRÆCIPUITUM, vox forensis, Jus præcipuum, quicquid a parentibus alicui e liberis, vel a conjugibus sibi invicem datur prerogativo jure, Gallicè Præciput, avantage. Donatus Aeneid. 5. v. 219. Præcipuum dicitur, Quod præter communem singulis proprio nomine deputatur. Præcipuum etiam dicitur, inquit Brissotius in verb. si-

gnif. quod neque in collationem neque in divisionem venit. Apud Normannos Præcipuum præterea vocatur ea hæreditatis pars quæ primogenito præter præcipuum feodi manerium assignatur: quod Præclotures appellatur. Consuet. Santonensis art. 95. Inculism. art. 88. et Clotures, nude Trecensis art. 4. Vitriac. art. 56. Quid autem hac voce intelligendum docet Consuet. Angeriac. art. 96: *Es præclotures sont compris les domaines joints, contigus, et adjacens à l'hotel ou manoir pris ou élu par le fils aîné, ou qui le représente sans evidente et apparente separation, soit de murailles, fosses, chemins ou cours d'eau, sauf et réservé les moulins détreignables et fours à ban, les revenus desquels, supposé qu'ils soient assis en et au dedans des præclotures se précointe comme l'autre revenu des successions; si elles sont au dedans des præclotures, le fils aîné les a par præciput et advantage.* Sidon. lib. 6. Epist. 12. *Illud debet tibi quodam, ut Jureconsulti dicunt. Præcipit titulo.* Charta ann. 1409. apud Baluz tom. 2. Hist. Arvern. pag. 413: *Quibus casibus et eorum quolibet dicta summa dotalis dictarum viginti sex millium librarum sit et pertineat dictæ Joannæ cum ipsius liberis vel descendenti- bus ex ipsius liberis in Præcipuitatem et avantagium ultra portionem hereditariam.* Vide Avantagium 2.

PRÆCIPUITAS, eadem notione, in Lit. remiss. ann. 1481. ex Reg. 206. Chartoph. reg. ch. 708: *Iceilli Guillaume fist tant mes' leur pere qu'il estoit fait donner la quartie partie de tout ses biens en Præcipuité et advantage de ses autres enfans.*

PRÆCISA, Sententia, Judicium. Lit. Ludov. dalph. ann. 1411. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 600. art. 3: *Quod Præcisæ late, quæ etiam per solum contumaciam conceduntur, habent vim diffinitivæ sententiæ, et post reã postea non auditur ad aliquam exceptionem proponendam, etc.* Pluries ibi. Cui voci illud trandæ hæc profert doctus Editor ex Guild. Papa quest. 15. art. 3: *Judex... præficit dicto principi terminum præcisum ad opponendum ulteriam dictarum trium exceptionum, secundum dictum stylum, alias, quod concederet Præcisas.*

PRÆCISE, Omnino, prorsus. Charta ann. 1264. in Chartul. Buxer. part. 6. ch. 50: *Concedimus imperpetuum pentus et Præcisè... domum nostram... sitam Belnæ.*

PRÆCLARARE, Præcellere, enitère, præclarus fieri. Charta Johannis Francorum Reg. pro capella S. Yvonis: *Beati Yvonis laudes et merita quibus inter humanos ante pauca tempora sanctitate Præclaravit, etc.*

Epist. ad Nic. Trevir. episc. tom. 4. Collect. Histor. Franc. pag. 76: *Multa tamen fuerant, quæ de vestræ clementiæ fama Præclarari debuerant.*

PRÆCLARIA, Charta Otton. III. imper. ann. 1210: *De nostra benignitate concessimus alienationes sive invasiones factas ab aliquo suorum parentum, contra formam feudi, de castris sive castellis, teloneis, pedagiis, curadiis, Præclariis, etc.* Sed legendum fortassis Præclariis. Vide Præclaria 1.

PRÆCLARISSIMUS, Titulus honorarius interdum Episcopis concessus, ut colligitur ex Charta ann. 1129. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 84.

PRÆCLAVA, PRÆCLAIVUM, παραφή, Præclava, in Gloss. Gr. Lat. [Nonius:

Præclavium, pars vestis, quæ ante clavium texitur.]

PRÆCLUSIS, Inclytus, valde gloriosus, Papiæ Nizo Abbas in Vita S. Basini Archiep. Trevir. n. 4: *Crescit pusto Præclusis, suorum natalium, vita dulcedo pariter et gloria.* Occurrit præterea apud Martianum Capellam lib. 1. Bonifacium in Vita S. Livini Episc. cap. 2. Suenonem in Histor. Danicæ cap. 2. 3. 5. etc. [Epitaph. Hucboldi tom. 3. Annal. Bened. pag. 692:]

Præclaus orator, vulgus opobolana coeso.

Præclausissimus, in Translat. S. August. Cantuar. tom. 6. Mail. pag. 439.]

↑ **PRÆCLUSUS**, Eadem notione, apud Mabill. tom. 3. Annal. pag. 297: *Sæculari nobilitate Præclusus Ludelmus.*

PRÆCLUERE, Auspiciis Episcopus Tullensis ad Arbogastem Comitam: *Et geminato lumine sic Præclaus omnibus.* Utitur etiam Terentianus Maurus:

Et qui venusta Præclaus comedia.

Vide *Cluere*.

PRÆCO, Prætor, seu Judex Urbanus, Major, nostris Maire. Charta Donationis Burgi Angeriacensis Abbati S. Joannis a Guillelmo Duce Aquitanie factæ anno 1048. apud Beslium pag. 430: *Ipsæ etiam Abbas habet in villa credentiam 15. diebus: habet etiam Præconem in villa, etc.* Speculum Saxonicum lib. 3. art. 55: *Super Illustrium vitam, et eorum sanitatem, nemo judex existit, nisi Imperator. Super vitam banntorum condemnatorum, nullus nisi verus Præco judicabit.* Art. 56.

§ 1: *Præco communis, cum a judice et Scabinis fuerit electus, Regi tenetur fidem facere secundum jus Liberoium.* Art. 61. § 3: *Præco ad minus dimidium mansuum habere debet proprietas.* Omnes illius jurisdictionis ab ortu solis, si iudex ibi fuerit, usque ad meridiem judicium debent expectare. Ubi Præcones isti, quos Saxones Fronboten [§ 1. c. missi domnic] vocant, sunt minores Scabini, ut observat Gryphander in Wichbildis Saxonice cap. 57. Præcones vero ejusmodi ex Liberis hominibus, quos Proprietarios vocabant, eligebantur, ut est in lib. 1. art. 2. § 5. Concilium Saltzburgense ann. 1281. can. 15: *Statutum... contra Patronos, et iudices et Præcones editum, qui bona invadunt decedentium Clericorum, etc.* Adde Metropolitim Salisburgensem tom. 2. pag. 80. 574. tom. 3. pag. 396. 409. Charta Friderici II. Imp. ann. 1193. pro Monasterio S. Quirini Tegernseherpsi: *Scultetos et Præcones de caetero nullos instituat ad quod officium Abbas viros aptos, quos voluerit, præstat, etc.* Consuetudines Arkenses ann. 1231. in eodem Tabulario S. Bertini: *Præco vero Chorz neminem pandere potest, nisi per judicium Choremannorum.* Id est, Major villa. Infra: *De vino vel cervisia male mensuratis, quinque solidos, de quibus habebit Præpositus duos, Chora 2. solidos, et Præco 12. denarios.* Nescio an hac notione Præconem intellexerit Gauterius de bellis Antiochenis pag. 448: *Dux igitur Vicecomitem (Antiochie) ad se vocari jubet, Vicecomas Prætozem, Prætor Præconem, Præco judicem, etc.* [Vide *Po-praeco*] [§ 1 et Haltaus. Glossar. German. voce *Fronbote*, col. 585.]

PRÆCONATUS, Majoratus, Gall. *Mairie*. Tabular. S. Bertini ch. 109: *Recognoverunt se vendidisse... et ad Legem verpivisse cum omnibus solemnitatibus, quæ in venditionibus et verpitionibus solent et debent adhiberi pro evidentia necessitate sua Præconatum, sive Majoratum,*

dralem, et fuit Praconisatum pro ipso in eadem civitate.

● **PRÆCONIA**, Praconis seu apparitoris officium. Correct. statut. Cadubr. cap. 80: *Neque possint dicti caballarii aliquo pacto in officio Praconis se impedire.*

● **PRÆCONISATIO ARMORUM**, Convocatio ad arma. Libert. Figiac. ann. 1318. tom. 7. Ordinatio reg. Franc. pag. 693. art. 12: *Praconisatio armorum mandato nostro aut nostrarum gentium, etc.*

● **PRÆCONCEDERE**, Prompto animo concedere. Bulla Johannis XXII. PP. ann. 1322. in Bullar. Carmel.: *Itam gratiam et amplam meo sancto ac devoto Carmelitarum ordini confirmationem habeas Praeconcedere.*

● **PRÆCONFORTARE**, Corroborare, fortem reddere. Hildebertus in Vita B. Marie Aegyptiacae tom. 1. April. pag. 84:

Praeconfortabat mentem, corpusque juvat.

PRÆCONIA, Vide in *Praeco.*

● **PRÆCONIALIS**, Praconium, laus. Vita S. Wolboldonis tom. 2. April. pag. 858: *Jure igitur ad illum sancti Job derivatum sit Praconialis: si negavi, quod volebant, pauperibus.*

● **PRÆCONICUS**, Vide *Praconius*.
● **PRÆCONIOSUS**, Honorificus, gloriosus. Guibertus in Vita sua lib. 2. c. 2: *Initia plene cum solita plena laudis habuerit, et per annos aliquos minor et Praconiosus accesserit, etc.*

● **PRÆCONIATIO**, Vide in *Praeco*.
● **PRÆCONIUS**, Ad praconem spectans. Voce *praconia divulgaris*, id est, per Praconem, in Charta ann. 1314. Occurrit praeterea in Charta ann. 1318. ex Schedis Praes. de *Mazauges*, et in Chron. Cora. *Zantflet* apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 330. *Praconica vox*, apud Laur. Byzyn. de Orig. belli Hussit. tom. 6. Reliq. MSS. Ludewig. pag. 151.

● **PRÆCONIZARE**, PRÆCONIZATIO, Vide in *Praeco*.

● **PRÆCONSUL**, Primus consultus, in Epitaph. Rolandini Passagerii apud Savin. Histor. Jur. Rom. med. tempor. tom. 5. cap. 45. sect. 10.

● **PRÆCONTRACTUS**, Contractus praecedens, superior. Charta ann. 1598. apud Rymer. tom. 16. pag. 331: *Visum est cavere ne ulla facultates sive indulgentiae de celebrando absque bannis matrimonio concedantur... primo quod nullum postea constabit impedimentum Pracontractus, consanguinitatis, etc.*

● **PRÆCOQUUS**, Prudens. Gerardus in Vita S. Udalrici saec. 5. Bened. pag. 122: *Quo suscepto (Camerarum officio) et aliis secundum suam dignitatem beneficiis, sicut Praecoquus erat, in omnibus prospere agens, de die in diem proficiebat.* [90] Praecoq. Vide Forcellinum.]

● **PRÆCORDIALIA**, Praecordia. Charta Rob. reg. ann. 1003. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 581: *Imo ab ipsis praedonum Praecordialibus, tanquam pene jam exesi agni offus a lupini lacuna ventris, abstrahunt.*

● **PRÆCORDIALIS**, Intimus. Conradus in Epist. ad Porphyrog. Comnenum apud Murator. tom. 6. col. 600: *Tibi, sicut Praecordiali filio et fratri charissimo, defecere et desse non possemus.* Vita S. Henrici Imper. tom. 3. Julii pag. 757: *Cujus sanctissimam imitationem paternam et Praecordiali dilectione intuentes.*

● **PRÆCORDIALISSIMUS**, Amicus ex animo. Testam. Simon. de Droecis ann. 1329: *Carissimus et Praecordialissimus*

meus dominus Johannes de Cantu-merula, etc. Vide *Praecordialis*.

● **PRÆCORDIALITAS**, Impensus amor, intimus affectus, apud Engelbertum de S. Mariae virtutibus, tom. 1. Anecd. Pezii part. 1. col. 568.

● **PRÆCORDIALITER**, Toto corde, ex intimo affectu, in Litteris Henrici III. Regis Angl. ann. 1262. apud Rymer. tom. 1. pag. 748. *Praecordialius, ardentius, vehementius*, in Lex. Philos. Goclenii.

● **PRÆCORDIARE**, Destinare, eligere. Conc. Trevir. ann. 1310. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 226: *Ad hoc enim Deus Praecordiarit episcopos ut injustitias renouent, praesumtiones abscondant.*

● **PRÆCORDIARI**, Gaudere, letari, apud Joannem Diac. in Actis S. Isidori Agricola n. 21.

● **PRÆCORDIUM**, numero singulari, non semel occurrit apud vet. Interpretem Epistolae S. Barnabae, ubi Graeca habent *καρδία*.

● **PRÆCULA**, Machina, apud Laur. in Amalth.

● **PRÆCURSUS**, Vide *Percussus*.

● **PRÆCUSTODIRE**, Praevocare. Juram. episc. Virm. ann. 1479. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 235: *Omni machinationem, quam praticari subdolarvero, Praecustodiam tempestive et avisebo.*

● **PRÆCURTIUM**, f. Promontorium. Carpesanus Comment. suorum temporum apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 1253: *Alit, quia pars ejus (Apreti) Praecurtorium quondam esset, corruptio nomine praecurtio, Aprutium dictum voluit.*

● **PRÆDARI**, Prædator, qui praedam exercet, Gallice *Pillaur*. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 60. pag. 164: *Ne Anglicis Praeda succumberent, ad propria redire curabant.*

● A Prædari nostrates dixerunt *Praer, Praier, Preher et Proier*. Chron. S. Dion. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 145: *Tout quantus li Proier de l'ost l'empereor avoient Proui, et il meismes furent Proid de leur amis.* Et tom. 8. ejusd. Collect. pag. 350: *En ce tena commença à guerroyer le duc Richard de Normandie li cuens de Chartes Thiebaut, et prist sa terre à gaster et à Preher.* Phil. Mouskes in S. Ludov.

S'adresserent parmi Rouste,
Si l'ont Praes et defois.

Guiart. ad ann. 1207:

Viles ardre et hostes Praier.

Le Roman de Garin:

Il art et Praie et destruit le pays.

PRÆDAS GERERE, Prædari, *πραϊδεύειν*, apud Anastas. in Hist. Eccles. pag. 54: [*Prædas facere*, in lib. 2. Capitul. c. 13. *Agere*, in Capitul. Karolomanni tit. 3. c. 11. *Praedam prendere*, in Tabul. S. Albiri Andegav.]

● **PRÆDA DIABOLICA** dicitur muller raptã, in Capitul. Caroli C. tit. 3. cap. 5: *Interdum etiam incestam propinquam suam, aut sanctimoniam, vel raptam, sive adulteram, quam illic ei non licebat habere, fregiens secum ducit... Cum diabolica Præda, quam secum ducit, ad Episcopum suum redeat.*

● 2. **PRÆDA**, Pecus, armentorum grex, nostris *Proie*. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 274: *In die sequenti dicitur Symonetus bestiale seu Prædam dicit villis in pabula, seu pas-*

turagio ejusdem villis, causa pabulandi duxisset, etc. Alim ann. 1367. in Reg. 80. ch. 81: *Plures bestias et bestiarum Prædas et alia plura bona dictorum militis et complicitum ceperunt.* Alim ann. 1360. in Reg. 88. ch. 90: *Sicut comme laedit sergens hors furent de ladite ville de Verzin, accuillirent la Proie et bestes qu'ils trouverent pasturans audehors d'icelle. Denique alim ann. 1404. in Reg. 158. ch. 348: *Comme ledit sergent eust priés en certain bid... la Proie, que l'on appelle la herde des vaches, de la ville de Waucaquez, en laquelle proys ledit suppliant en avoit aucunes, etc.**

● **PRÆDA VIVA**, Florentius Wigorniensis ann. 1038: *Pedestres in flumen... navibus devehuntur: equestres vero vivam Prædam per terram minantur.* Neacio an viva Præda dicatur eadem notione, qua viva guerra, in Concilio Tolosano ann. 1228. cap. 8: *Sed et, sicut et alii facient vivam guerram.* Phrasis Gallica, *Faire une vive guerre.* [90] Eadem acceptio, id est, ex vivis animalibus. [90] Vide *Pignus vicum.*

● **PRÆDA STRAGIOSA**, Quae ferro et incendio fit. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 602: *Contra terram ipsam et bona sua stragiosa Præda faciendã.*

PRÆDAM VASTARE, Lex Alamannorum titulo 25: *Si homo aliquis gentem extraneam infra provinciam invaserit, ubi Prædam vastat hostiliter, vel domos incendat, etc.* Ita editio etiam Heroldi: at Tiliana habet: *Prædia vastat, etc.* [Praie pro proie, butin, usurpat le Roman de la Violette MS.:

La gent ont le Prae accueille,
Chevaux, bestes et autre sumaille,
Rengos sembloient en hostelle.....
Par Dieu le Praie lasseres,
Aindis que de moy eschapes.]

● **PRÆDA**, pro *Præda*. Vide in hac voce.

● **PRÆDABILIS**, A verbo Prædari, dicitur de re, quae rapi potest. Chron. Willel. Nang. ad ann. 978. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 81: *Rex inde distraxit quicquid Prædabile potuit reperiri, tamquam adjacentem provinciam rapinis et incendiis vastavit.*

● **PRÆDAGIUM**, Vectigal ex prædis seu pecudibus perceptum. Charta Joan. ducis Bitur. pro fundat. S. Capel. Bitur. ann. 1405. ex Bibl. reg.: *Cum omnibus... mortaliis, foremaritagiis, Prædagiis, vectigalibus et aliis servitutibus.* Nisi legendum putet *Prædagium*, et sit tributum ex pratis, vel servitii genus in pratis exhibendum. Vide *Præda* et *Prædagium*.

● **PRÆDAMEN**, Præda. Echasis vers 339:

Juxta est spelæum multo Prædamine plenum.

● **PRÆDANUS**, De prædio existens. Laur. in Amalth. ex Catholico Johanne de Janua.

● 1. **PRÆDARE**, pro Prædari, in Vitis Patrum Emerit. inter Concil. Hispan. tom. 2. pag. 653: *Res sanctae Ecclesiae et tuas quas hostis prædo Nepopis Prædavit.*

2. **PRÆDARE**, Semper dare, apud Caellium Aurelian. lib. 3. Acut. cap. 14.

● **PRÆDARIA**, Charta Guillelmi Marchionis Montisferrati ann. 1156. apud Gulchenonum in Bibl. Sebus. Cent. 1. c. 98: *Vel a præfatis omnibus exigens placitum, districtum, bannum, fodrum, albergariam, Prædariam, arimanniam, angariam, etc.* Forte leg. *pradariam*, a *pradis*, seu *pratis*.

PRÆ Nihil emendandum arbitror: neque enim infrequens est tributa insolitis vocibus designare: eo fortean nomine nuncupabatur præstatio, quæ a subditis domino ut eos a prædonibus defenderet, pensitabatur.

† **PRÆDARIUS**, *Præbens auxilium*. Gloss. Isid. Non male omnino *Pedarius* in Excerptis. Emendat Martinus, *præbendarius*, nisi *Prædarius* dictus sit qui ad *evpaxiav* vocatur sub spe prædæ partiendæ.

† **PRÆDATORIE**, Prædonum more. Rolandinus de factis in marchia Tarvis. apud Murator. tom. 8. col. 350: *Et bestias quascumque invenient Prædatorie rapiant.*

† **PRÆDECARIUS**. Charta Widonis Imper. ann. 892. apud Ughellum tom. 2. Ital. sacræ pag. 121: *Ita ut auctoritatis nostræ præcepto firma et stabilia maneat, cum Cancellarius, quos perpetua et juri consuetudine temporibus antecessorum Episcoporum prædicta Ecclesia de Clericis sui Ordinis adscribendis sum potestati libellos et Prædecarios habuit, etc.* Pro precarios, ut videtur.

† **PRÆDECESSIO FAMILIÆ** dicitur de majoribus qui præcesserunt, in gestis Tancredi apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 111.

† **PRÆDEFERRE**, Anteferre, Gall. *Porter devant*. Stat. eccl. Tull. ann. 1497. Mas. fol. 67. r. Indutus (episcopus innocentium) mitra et pontificalibus insigniis, baculo pastoralis Prædelato, officium agit episcopi in utrisque vespertis vigiliis et diei.

† **PRÆDEIRA**, Machinae oppugnationis species, petriaria. Caffari Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 262: *Tentoria prope civitatem posuerunt, gattos et machinas, et Prædeiras ibi fecerunt.* Eadem quæ

† **PRÆDERIA** dicitur a Rolando lib. 12. de factis in marchia Tarvis: *Impugnauerunt locum et inimicum, nunc ædificatis et trabucchiis, nunc Præderiis et ballistis.* Vide Præderia.

† **PRÆDELLA**, vox Italica, Gradus ligneus altaris, suppedaneum, scamnum. Visitat. Bossii Episcop. Novar. Inter Acta SS. tom. 3. Mart. pag. 51: *Aderant duo candelabra octonea, et pallium ex serico albo damasco, et Prædella lignea nova et decens.* Vita S. Humilitatis tom. 5. Mali pag. 209: *Ante altare B. Joannis Evangeliste tunc existens in quadam domuncula juxta viam, super Prædellam cum (puerum) posuit.*

† **PRÆDEMORI**, Mori ante. Charta ann. 1342. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 704: *Si dictum dominum comitem, postquam consummatum esset matrimonium, Prædemori contingat, etc.*

† **PRÆDERIA**, ut Prædeira. Vide in hac voce.

† **PRÆDESIGNARE**, Præmonstrare. Chron. Volcmari apud Oefellum tom. 2. Script. rer. Bolcar. pag. 529. col. 1: *Cujus (vultus) gravitas virtutem animi Prædesignabat.*

† **PRÆDESTIRE**, f. pro Prædestinare, Concedere. Vide Destinare 3. Charta Henr. I. Imper. ann. 929. Inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 322: *Prædicta loca et concedenda tradidimus, ut secunda potestate, cum omni quæstu eisdem locis invento, temporibus suis feliciter perfruat, cum omni suppellente, cum aquaricis ibidem inventis, potestati illius possidenda perpetualiter Prædestinamus.*

† **PRÆDETESTATIO**, Protectio, tutela. Bulla Greg. IV. PP. ann. 828. apud Mu-

rator. tom. 8. Antiq. Ital. med. ævi col. 41: *Sed potius sub beati Petri principis Apostolorum Prædestinatione, tam deserviente quam residentis, ac ipsas res salvi et inlesi persistent, absque omnium hominum remota controversia.* Ita quoque edidit Pezsius tom. 6. Anecd. part. 1. col. 306.

† **PRÆDIALIS**, Prædicatorius, ad prædia pertinens. Charta ann. 1387. ex Tabul. S. Albini Andegav.: *Jura parochialia, tam personalia quam Prædialia, etc.* Parlag. Inter reg. et condom. de Villagalleno ann. 1848. in Reg. 76. Charthoph. reg. ch. 549: *Ita quod jurisdictiones minores, Prædiales, mixtæ et majores essent ex tunc et deinceps per imperpetuum domini nostri regis.* Arest. ann. 1416. 8. Aug. in vol. II. arestor. parlam. Paris.: *Quod dicti habitantes (Cenomanenses) modicæ devotionis erant, nec decimas personales ac parum de mixtis et Prædialibus solvebant, etc.* Vide infra Prædiosus.

† **PRÆDIATOR**, ἄνθρωπος ὁραγόμενος, ὁ κτήνη ἄλλοθεν ἐκδικεῖται. Gloss. Lat. Græc. Emor prædiorum. Ibidem: *Prædiatores, γροβύτοι, id est, qui prædia possident.* Idem itaque Prædiator qui

† **PRÆDIATUS**, Prædiorum dives, apud Baldricum Noviom. lib. 2. Chron. Camerac. cap. 82. 88. Utuntur etiam Martinus Capella lib. 1. pag. 16. Apuleius lib. 4. Florid. et alii. Joanni de Janua, Prædiatus dicitur *Deus prædiorum, scilicet Saturnus.*

† **PRÆDICABILIS**, Prædicandus, laudandus, in leg. 2. 7. C. Th. de Famos. libell. (9. 34.) et leg. 6. ad leg. Juliam repetund. (9. 27.) et in veteri Inscript. apud Gualterum in Tabul. Sicul. pag. 20.

† **PRÆDICAMENTUM**, Concio ad populum, Gall. *Prédication*. Charta ann. 1428. in Tabular. B. M. de Bono-nuntio Rotomag.: *Annis communibus die Veneris sancta de mane ante meridiem solet fieri et est assuetum quidam sermo solemnissimus seu Prædicamentum solemnissimum per unum doctorem in sacra pagina, aut aliam personam solemnem.*

† **Prædicamentum**, in Lit. remis. ann. 1389. ex Reg. 135. Charthoph. reg. ch. 210: *Que il (le curé) feroit assembler et venir à l'église sur peine d'escomnisme ses paroissiens pour oïr son Prædicament ou sermon. Nuda pro Familiaris sermo, unde Prædier, pro Loqui, in Lit. ann. 1398. ex Tabul. eccl. Camerac.: *Comme on m'a donné à entendre que vous devez avoir fait un Prædicament u plusieurs à boines gens et comunauté de le cité de Cambray, à l'encontre de my et de mon honneur, etc. Si sachiez que s'ensi est que vous ayez de ce Præchist, vous en avez menti malement et faulxement. Præcher vero, idem quod Admonester, publice admonere, in aliis Lit. ann. 1408. ex Reg. 163. ch. 180. bis: *Pour ce que le suppliant par aucuns cas ou paroles et seremens par lui fait, il a esté Præché par le commandement de l'evêque de Paris... ou parvis Nostre Dame, il doute que ce lui tourne à infamie et reproche, etc. Præsier, pro Præcher, Verbum facere ad populum, apud Phil. Mouskes:***

*Cas quo darent se associantur
Par les lances et Præsier.*

† **PRÆDICANTIA**. Vide mox in Prædicare.

† **PRÆDICARE**, Verbum facere ad populum, concionari in Ecclesia, Gallis *Præcher*. Concilium Vasense II. cap. 2: Si

Presbyter, aliqua infirmitate prohibente, per seipsum non potuerit Prædicare, sanctorum Patrum homilia a Diaconibus recitentur. Cyprianus in Vita S. Cæsarii Arelatensis: *Docuit præterea memoriter, quamdiu potuit, atque voce semper in Ecclesia Prædicavit, etc.* Vide Concilium Arelat. VI. can. 10. Aquisgran. can. 82. Mogunclacum cap. 26. Pontigonense ann. 876. cap. 7. Capitul. 1. ann. 810. cap. 5. Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 82. [8. 76.] 180. Durandum lib. 4. Ration. cap. 26. etc. [8. Prædicare aliquem apud Cassiodorum et alios. Vide Furlan. in Append. Forcell. Lexic. et Mall Glossarium novum.]

† **PRÆDICARE JURAMENTUM**, Dictare alleu conceptam formulam iurjurandi. Vide Haltius Glossar. German. voce *Staben*, col. 1718. et mox Prædicare.

† **PRÆDICATIO**, Concio ad populum. Messianus in Vita S. Cæsarii Arel.: *Clericali habitu ad altare venit, ubi post Prædicationem, quam non solum in civitate, sed etiam in omnibus parochiis, cum potuit per se memoriter facere, non distulit, etc.* Lex Long. lib. 3. tit. 1. § 8. [8. Carol. M. 57.]: *Et ut (Episcopi) Prædicationes et confirmationes ibi explerent.* Adde Concilium Valentinum III. an. 858. c. 22. Conc. Ticinense ejusdem anni, initio, Capit. Regum. Fr. passim, etc.

† **PRÆDICANTIA**, Eadem notione. Memoriale Potest. Regiens. apud Murator. tom. 8. col. 1107: *Frater Johannes de Bononia fecit magnam Prædicantiam inter castrum Leonem et castrum Francum.* Interdum nude pro Exhortatio. Chronic. Petri Azarii apud eundem tom. 16. col. 378: *Sed amplius non erat locus Prædicantiae, immo correctioni.*

† **PRÆDICATURA**, ut Prædicatio. Meislerlinus Histor. Rer. Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. pag. 145: *Adeptusque (Joh. Hus) Prædicaturam in Praga nobilitatem, in Bathlem, ecclesiam dicta, ubi doctrinam Wicelæ extollebat.*

† **PRÆDICATOR**, pro Episcopo, non semel apud Avitum Vienn. Epist. 47. et alibi.

† **PRÆDICATORUM** Ordo institutus a S. Dominico, de cuius origine et initio ita præ cæteris Guillelmus de Podio Laurentii de Bellis Albigensium cap. 10: *Continuato itaque biennio et amplius hoc labore, cum accensum ignem per hanc viam extinguere non valerent benedicti Dei pugiles, attendentes, quod res ita altiori consilio indigeret, clamare ad Sedem Apostolicam sunt coacti, et ut cepta prædicatio remaneret, de ordinandis perpetuis Prædicatoribus est provisum, inspirante Domino: et hac de causa sub Beato Episcopo D. Fulcone Ordo Prædicatorum principaliter est exorsus, quorum vexillifer Beatus Dominicus prælationem suscepit pariter et laborem, etc.* A quo vero Prædicatorum nomen his potissimum inditum, refert Cantipratanus lib. 1. de Apibus cap. 9. num. 5. et ex eo Michael Scotus lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 37. Adde Chronicon Montissereni pag. 187. Vide Jacobus 2.

† **Fratres Prædicationis** appellantur, in Charta ann. 1217. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 448.

† **PRÆDICATORES GENERALES** appellantur Dominicani, Magistros in Theologia, et qui per priorem Provinciale et Definitorum Capituli Provincialis fuerunt instituti, etc. Constitut. Fratrum Ord. Prædic. dist. 2. cap. 7.

† **PRÆDICATORES MINORES**, Francis-

cani. Statuta Eccl. Valent. inter Concil. Hispan. tom. 8. pag. 511: Mandamus quod fratres Prædicatores Minores honorifice a clericis recipiantur.

PRÆDICATORUM DENARII, Inter præstationes Castri Renardi recensentur, in Charta ann. 1326. ex Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 48: Item les deniers pour l'usage des Prescheurs, qui sont recueus à Chasteau Renart le jour de Pasques flories, pristez par an huit sols. An denarii, qui Quæstoribus erogabantur? Il quippe concionari solebant. Vide supra Prædicantentum.

PRÆDICATORES, inter ariolos et veneficos recensiti, in Judicis sacerdot. de crimin. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 32: Si quis ariolos, id est, sortilegos, Prædicatores, vel herbarios veneraverit, aut secutus fuerit, tribus annis peniteat et elemosinas faciat. Ubi il videtur indigitari qui per vicos vagantur populum phaleratis verbis inescantes ut medicamenta sua vendant, nostris Charlatans.

PRÆDICATORIUS, Concionator, qui verba facit ad populum, Prædicatur. Cathedra prædicatorii, suggestum concionarium, in vet. Ceremon. MS. B. M. Deaurate Tolos. Locum vide in Planctus Virginis.

Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Prædicatori, Prov. analogum, pulpitum.

PRÆDICATURA, Vide Prædicare.
PRÆDICARE, Prædicere, monere quid faciendum sit. Chart. Otton. II. marchion. Brandenb. ann. 1196. in Ludewig. Reliq. MSS. tom. 9. pag. 541: Nos vero possessionem et dominium præscripturam bonarum ecclesiarum et archiepiscopis prænotatis corporaliter per nos ac per nuntios nostros sufficienter curavimus signare, in illis omnibus secundum terræ ritum et juris ordinem, Prædicantem semper sententiam, incedentes. Vide Hiltaus. Glossar. German. voce Urtheil, col. 2010.

PRÆDICTOR, Qui futura prædicit. Gregor. Turon. in Vita S. Aridii apud Mabillon. Analect. tom. 4. pag. 219: Ita et hic vir Dei illustrans superna gratia, per revelationem S. Spiritus annuntiabat que hominibus essent ventura... ut Prædictoris veritas probaretur, vi febrium ingenti affecta pueri membra solvantur.

PRÆDILIGERE, Malle, Gall. Aimer mieux. Acta Mss. Inquisit. Carcass. ann. 1308 fol. 64. r: Ego dixi eis, quod non placebat mihi (Evangelium) quia erat in Romano, quia Prædiligerem quod legeret in Latino.

PRÆDIOSUS, Prædicatorius. Bulla Eugen. III. PP. ann. 1152. inter Probata. tom. 2. Anna. Præmonstr. col. 446: Alia quæcumque bona, sive concambis, sive qualicumque alio pretio conquistata in villulis Prædiosis. Vide supra Prædialis.

PRÆDITARE, Ditare, divitiis ornare, in Mirac. Adalheid. regin. apud Pertz. Script. tom. 4. pag. 646. col. 1. lin. ult.

PRÆDITUS, Prælat. Veteres Glossæ: Præditus, probatus, antepositus. Gloss. Gr. Lat.: Προδότης, Præpositus, præditus est. Ita emendant viri docti pro præductus. Glossæ antiquæ MSS.: Præditus, ornatus, sublimatus. Apuleius de Deo Socratis: At ubi vita edita remeandum est, eundem illum, qui nobis Præditus fuit, raptare silico et tra-

here veluti custodiam suam ad iudicium. Utitur etiam aliis locis.

PRÆDIVISUS, Prædictus, præfatus, a Gall. Deviser. Charta ann. 1279. in Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 99: Itaque ego dictus Joannes et hæredes mei in omnibus Prædivisiis nihil poterimus de cetero reclamare, exigere vel calumniari. Vide Delusatio.

PRÆDIUM CANATUM, fuit prædium in quo fuerunt cellule, etc. pro Casatum, in Vocabul. utriusque juris. Vide Alodis.

PRÆDIA FORMENSIA, vel Formesia. Vide supra Forma 12.

PRÆDOLATUS, Vide Prædulati.

PRÆDOMINIUM, Supremum dominium, Ital. Predominio. Charta ann. 1170. inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 68. col. 606: Et totius (castri) Prædominium supradicto patriarchæ reliquerunt in presentia istorum testium, etc.

PRÆDOMITUS, Indomitus, intractatus. Instr. ann. 1811. apud Lamium in Deltic. erudit. inter. not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 8. pag. 208: Hujusmodi salubria monita more ejus Prædomitti vilitate deseperant.

PRÆDONICUS, Ad prædones vel prædam pertinens, prædatorius. Inquisitio Curie Reg. Aptensis ann. 1814. ex Schedis D. de Remerville: Et in stratis publicis insidiis Prædonico more parantur indifferenter transeuntibus per locum eundem. Prædaticia pecunia, apud Gellium lib. 4. cap. 18. et lib. 18. cap. 24.

PRÆDOSUS, Prædator. Chron. Patav. ad ann. 1259. apud Murator. tom. 8. col. 704: Tunc reversa exultaverunt victores capta præda, quando electorum armorum et equorum et Prædosæ suppellectilis spolia dividebant.

PRÆDUCTAL, καρύζαρος, in Gloss. Lat. Gr. Sangerm. Stylus vel plumbum, quo lineæ præducebantur in membrana ad scripturam dirigendam. Vide Salmasium ad Solinum pag. 648.

PRÆDUCTUS est, Πραδύτης ἀρχή, frot. ἀτάξ, in Gloss. Gr. Lat. Rursum: Πραδύτης ἀρχή: Præro. Προδότης, Præpositus. Vide Præditus.

PRÆDULATI SOLIDI, seu Prædolati. Leo Ostiensis lib. 1. cap. 28: Lando et Adelmarus Gastaldi ejus exportaverunt solidos Prædulatos duo milia. Ignotus Casinensis cap. 10: Sustulit idem Sionolfus Prædulati solidos duo milia. [Vide Præstati.] Vide supra Postulatus.

PRÆDUS, Prædium, campus, vel pratium. Charta apud Stephanot. tom. 8. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 219: Abjacet ille Prædus de uno latere prædo Daimani, alio latere prædo jacharias, alio vero prædo S. Martini, etc. Vide Prada et Pratus.

PRÆDUX, Dux. Christo prædare, in Epist. Joan. VIII. PP. ann. 876. ad Carolum C. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 466. Prædux, Dux itineris, apud Luitprand. Antap. lib. 2. cap. 61. et passim.

PRÆVITATIO DISCRIMINUM, Periculorum diligen. et prudens nimium fuga. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 23. pag. 51: Affirmabat etiam (Henricus Rex) quod, postposita tali Prævitatione discriminum, potius sub Dei misericordia se et suos exponeret in eventum, quam, etc.

PRÆFANEN, Præfatio, præloquium. Vita Marsilii Ficini tom. 1. Amoenit. litter. pag. 88: Ex Præfamine ipsi præmissa. Utitur Symmach. lib. 2. Epist. 81: Recordaris, hoc te Præfamine epistolam tenuisse.

PRÆFASCINIUS, πρὸ βάρβαρος. Gloss.

vet. apud Martin. id est, omnino fascinator.

PRÆFATIO, Pars Missæ, seu Liturgiæ sacræ: sic dicta, quia est prælocutio totius orationis secutura, et ad sacrificium præparatio, inquit Amalarius in Eclogis, et ex eo Durandus lib. 4. cap. 88. Addit Papias, a Te igitur, usque ad Agnus Dei; in hac enim præloquitur gratias laudemque Deo Sacerdos, ut melius ad consecrandum Christi corpus possit accedere. Ugutio: Præfatio, quod præcinitur ante Sacramentum Corporis et Sanguinis Christi. Alcuinus lib. de Divin. offic.: Huc usque Præfatio, id est prælocutio et allocutio populi, hinc sequitur exhortatio, Sursum corda. Præfationis usum jam inde sub Apostolis obtinuisse, colligere est ex Clemente lib. 8. Const. Apost. cap. 16. vel certe antiquissimum esse evincunt Cyprianus de Orat. Dom. Cyrillus Hieros. Catech. 5. Chrysost. in Liturg. et Homil. de Euchar. in Eucnæis 18. et alibi passim, S. Augustinus cap. 8. de Vera relig. cap. 16. de Bono vid. de Civit. Dei lib. 19. cap. 4. et lib. 14. cap. 18. Concil. Millevitan. II. can. 12. Pelagius II. PP. in Epist. ad Episcop. German. et Gallias, ubi novem Præfationes cantari constituit, quas in Ordine Romano inscriptas observare est, unam in albis Paschaliibus, aliam de Ascensione Domini, tertiam de Pentecoste, quartam de Natali Domini, quintam de Apparitione Domini, sextam de Apostolis, septimam de Trinitate, octavam de Cruce, nonam in Jejunio et Quadragesima. Gregorius decimam de S. Andrea adjecit: denique Urbanus II. PP. undecimam de S. Maria. Vide Concilium Westmonasteriense ann. 1176. can. 14. Coprinianense cap. 22. Præcepta Synodalia Petri de Collemedio Archiep. Rotomag. Synodum Bajocensem ann. 1800. can. 18. Ordinarium Præmonstrat. cap. 10. Honorium Augustod. lib. 1. cap. 41. 89. 101. 120. Beletum cap. 45. Menardum ad Sacrament. Gregorii Magni cap. 96. Card. Bona lib. 2. Liturg. cap. 10. etc.

PRÆFATIONES, Exordia, proœmia, Gallice Præfates, præambules, in Charta ann. 1377. ex Bibl. Reg.: Fuimusque in crastinum in Clerrano ubi auditurus eos, qui post plures Præfationes ex parte Regis Aragonum, etc.

PRÆFECTI AULÆ, vel Palatii, dicti Majores domus Aulæ Francicæ. Hugo Flaviniac. in Chron.: Opes quippe et reddituum affluentia, regni administratio seu omnia, que vel domi vel foris agenda ac disponenda erant, penes Præfectos Palatii, qui Majores domus dicebantur, manebant. Infra de Pipino: Ex Præfecto Palatii Rex constitutus. Rursum: Præfectorum, qui et Majores domus dicebantur, improba licentia. Ursinus de Gestis S. Leodegarii: Ut omnes se gratularentur Regem habere Chilpericum, et Palatii Præfectum Leodegarium. Erchinoldus Præfectus, in Vita MS. S. Godonis Monachi S. Vandregiaili. Venericus Vercellensis de Unitate Ecclesiæ conservanda: Major domus in Regno Francorum, hoc est Præfectus Palatii. Vide tom. 1. Histor. Franc. pag. 784. et Felicem Ostium ad Mussatum pag. 66. Theodulfus Aurelianensis. lib. 6. Carm. in Epitaphio Helmgaldii:

Namque Palatinus fuit hic Præfectus in aula: Dum regeret Carolus ceptis æram plus.

PRÆFECTI PRÆTORIO dicuntur iidem Majores domus, apud Symphor. Campesglum lib. 4. de Orig. et Genealog. Ca-

roll Mag. fol. 11 : *Tempore Theoderici Regis Francorum inertia Regum, prætorio Præfectus a Rege proximam dignitatem obtinebat, ad quam potentissimi quique Francorum summa contentione nitentur.*

¶ Alii sunt Præfecti prætorii memorati in Addit. 3. ad Capitul. cap. 75. [Julian. Antec. const. 52. § 194. e Nov. Justin. 58. al. 59.] : Qui in domo sua oratorium habuerit, orare ibi potest; laudem non audeat in eo sacras facere Missas sine permisso Episcopi loci illius. Quod si fecerit, domus illius facti viribus addicatur. Præfectus prætorii, qui hoc cognovit, et non prohibuit, 50. librarum auri solutione multabitur. Ubi is esse videtur qui in aula regia jus dicebat.

PRÆFECTORII. Radulphus de Diceto pag. 608 : Cujus (Chlodovei) successores in regno Francorum, non iuxta lineam consanguinitatis ordine successorum successerunt assidue; sed pro nationum varietate primitus Merovingi, postmodum Præfectorii, demum agnominati sunt Capitiarii, etc. Ubi per præfectorios innuit familiam Præfectorum Palatii, seu Majorum domus Franciæ, quorum dignitas Præfectoria administratio dicitur in Vita S. Ansberti Episcopi Rotomag.

PRÆFECTUS HUNDREDI, in Legibus Edwardi Confessoris cap. 28. Præpositus Hundredi, ibidem cap. 35. ubi de eorum munere et officio. Vide Hundredus.

PRÆFECTUS PACIS, in leg. 1. Cod. Theod. de Pignoribus. (2,30.) Vide Pax.

PRÆFECTI ROMANI, in Addit. 3. ad Capitul. cap. 59. [Julian. const. 73. sect. 2. § 284. Nov. Justin. 79. al. 80. ubi Præfecti utriusque Romæ:] : Hæc omnes Episcopi custodiant, et omnes Præfecti Romani, et Prætores populi, et provinciarum Præsides, ut curent citius monachorum et sanctimonialium lites dirimere.

PRÆFECTUS VILLÆ, in Legibus Edwardi Confess. cap. 28. qui ibidem cap. 35. ubi de eorum munere et officio. Præpositus villæ dicitur. Vide Villicus.

PRÆFECTUS URBS, in laudata Adit. cap. 84. [Julian. const. 71. § 257. Nov. Justin. 77.] : Si Præfectus urbis hæc (blasphemiam) punire neglexerit, post Dei iudicium nostram indignationem incurrat. [Occurrunt sæpe in Constit. Imperat. German. Vide Pertz. tom. 2. Leg. in Indice.]

PRÆFECTUS nude dicitur qui cohorti militum præest. Capit. 1. Karolomanni ann. 742. cap. 2. Unusquisque Præfectus unum presbyterum (habeat) qui hominibus peccata confitentibus iudicare et indicare penitentiam possit. Adde lib. 5. Capitul. cap. 2. et lib. 7. cap. 128. [Præfectorum Principes apud Widukind. lib. 2. cap. 1. Præfectus passim dicitur Comes, ut in Annal. Fuldens. ad ann. 862. Præfectura pagi in Vita S. Bonif. cap. 40. Vide Præfectorii.]

PRÆFECTUS NAVALIS Imperatricem deducebat Romæ in coronatione. Vide Coron. Roman. ann. 1191. apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 192.

PRÆFECTIANI Apparitores, seu Apparitores Præfecti Prætorio, de quibus est tit. in Cod. Th. et Justin. quorum mentio alibi in utroque Codice non semel occurrit, ut et apud Ammianum, et alios. Synodus Mopsuestana in Quinto Concilio Constantinopolitano Collat. 5 : Præfectianus sum, in hac civitate natus. Anastasius in S. Hormisdæ : Tunc Imperator repletus furia eiecit eos per postulam, et imposuit eos in navim periculoseam cum militibus et Magistris, et Præfectianis, etc.

¶ PRÆFECTIO, Præfectura. Acta S. Eusebii Abbat. tom. 2. Martii pag. 450 : Et in locum Præfectionis proavis suæ successit.

¶ PRÆFECTORII, Comites. Vita S. Deicoli apud Eccardum in Orig. famil. Habsburgo-Austr. col. 162 : Cerneret Præfectorios, Barones, paulo ante aequilæ velociore, leonibus fortiores, alienis uti solatiis. Hinc

PRÆFECTORIÆ CIVITATES, quæ a Præfectis seu Comitibus reguntur, vel quæ illis in beneficium concessæ sunt. Charta Ottonis II. Imp. ann. 974. apud Nicol. Zyllesium : Bannum et fredas nulli nisi Abbati persolvat, nullusque nisi Abbas, vel ab eo constitutorum placitum attendat, et in singulis civitatibus Imperialibus vel Præfectoriis liberam potestatem habeant intrandi et exiendi, vendendi et emendi, pascendi et adaquandi, siquis opera Imperialia vel Comititalia funditus perdonamus. Alia Ottonis III. ann. 980. et Henrici II. Imperatorum ann. 1005. apud eundem, habent, in singulis civitatibus regalibus vel Præfectoriis, etc.

PRÆFECTORIA DIGNITAS, Comitalis. Vita B. Wolphelmi Abbat. num. 81 : Vir quidam genere nobilis, sed moribus nobilior. Burchardus nomine, Præfectorie dignitatis, etc. [Vide Halthaus. Glossar. German. voce Schultheis-anit. col. 1638.]

PRÆFECTORIUS, Supremus civitatis magistratus. Acta S. Andoch. tom. 6. Sept. pag. 675. col. 2 : Erat tunc temporis Faustus, nobilissimus vir Præfectorius, etc. Wannanar. in Pass. ejusd. cap. 1. de eodem Fausto : Nobilissime familie vir, senatoria dignitate conspicuus, et prætorianis fasces ac lictus.

PRÆFECTORIA, est quod Præpositura in monasteriis, nempe seu obedientia in quibus abbatibus dependens. Charta Roberti in Instr. tom. 7. Gall. Const. 221. Dilecti nostri ex monasterio SS. ap. stolorum Petri et Pauli et S. Genovevi virginis Canonici humiliter deprecati sunt, quatinus sibi... de præbendis atque Præfectoriis hoc præceptum nostræ auctoritatis fieri jubere mus.

1. PRÆFECTURÆ, in Italiâ vocabantur, in quibus et jus dicebatur, et nundinæ agebantur, in quas Præfecti quotannis mittebantur, qui jus dicerent, cum magistratus suos non haberent; ut est apud Festum : quomodo sane Præposituras, Præfecturas vocat Statutum Philippi Pulcri Regis Fr. ann. 1302. pro reformatione regni cap. 10 : Si contingat, quod aliqua de Præfectoriis nostris vendatur, vel tradatur ad firmam, etc. Mox Præpositura vocatur. Vide Præpositi.

2. PRÆFECTURÆ, apud Agrimensores, dicuntur assignata in alienis finibus ioca, a coloniis dependentia, ut apud Aggenum de Limit. agror. quicquid pertinet sive universitati applicitum est ex alterius civitatis fine, apud Frontinum. Vide Rigalt. ad Agrimensores, et Salsamium ad Solinum pag. 673.

PRÆFECTORIUS, Pulchrum Præfectorium Amalfitanum, quem etiam Gloriosi titulo cohonestat, non semel memorat Joannes VIII. PP. Epist. 81. 50. 51. 52. Præfectorius, in Epist. 227. Istius Pulchris alicubi meminit Leo Ost. [Mirac. S. Trophime tom. 2. Julii pag. 240 : Piissimi quoque temporibus Pulchris Præfectorii puella quedam, etc. [Vide Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. cap. 5. § 113. not. g.]

PRÆFECTUS. Vide Præfecti.

PRÆFERENTIA. Charta ann. 1082. ex Tabulario Monast. Conchensis in Puthenis descripta a Jac. Petito : Saniores vero Panatensium dederunt decimam de ipso manso, et sepulturam, et Præferentias, et totum usum, quem ibi habebant.

¶ Primitiarum jus, quod præter decimas curioni debetur ea voce designari innuit Tabul. Vostense fol. 31 : Ego Aimiricus Geraldii de Pomroi filius dono ac derelinquo Deo et S. Petro Vostensi... frumentum quod habeo in ecclesia Cambolium, scilicet X. sextaria et II. partes unius sextarii quos jure hæreditaria de Præferentia jam prædictæ ecclesie ad festivitatem O. SS. mihi reddendos per unumquemque annum recipio. Rursus fol. 40 : Dedit IV. sextaria frumenti in Præferentia ecclesie d'Estival. Vide Primitiæ et Præferentia.

Ex consuetudine potius Præferentia dabatur, quam ex jure : nam inter oblationes annumerantur. Chartul. monast. S. Barthol. de Benevento in Lemo. vic. fol. 114 : Dederunt in ipsa ecclesia suam partem de Præferentia, quæ alibi dicuntur oblationes de frumento.

Undenam vero vox Gallica Præferre, pro Enquête, perquisitione, Inquisitione, si tamen bene lecta est, nescio, prosum : occurrit in Charta Convent. inter dominum et abbatem Bretoii : Je Guillaume, devant nommè en ay appris et enquis a bonnes gens, qui de che devoient savoir : et truis et ay trouvé par la Præferre que j'en ay faite, que je n'ay droit en che que je maintenois.

PRÆFEREMENTUM, Prærogativa, immunitas, privilegium. Charta ann. 1478. apud Rymer. tom. 12. pag. 81. Nullum omnino habitura Præferementum in expositione ad venditionem, privilegium vel beneficium, etc.

PRÆFEX, Auctor. Translat. SS. Greg. et Sebast. sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 407 : Hic me quibus pæne meorum militum manus deserent, eo, ut retuli, perduellio filios meos horrendum facinus involvit, et Præfices sceleris esse delegit.

PRÆFICA, Lo prete che commenzava lo canto sopra epiangenti. Glossar. Lat. Ital. Ms.

PRÆFIGMENTUM, i. Præassatum, seu frizum, in Glossar. medic. Ms. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6859.

PRÆFIGURATIO, Figura, seu rei futuræ adumbratio. Nicolaus de Jansilla de Gestis Frider. II. Imper. apud Murator. tom. 8. col. 484 : Iste tamen princeps Manfredus paternarum gratiarum atque virtutum heres fuit, universalique successor, ut jus primogenituræ, quod secundum carnem apud aliquos ex fratribus suis erat, et Præfiguratione aliqua in filiis Isaac atque David, in eum esset divinæ provisionis consilio transferendum.

PRÆFIGURATIVUS, Qui rem futuram exprimit, in Imitat. Christi lib. 4. cap. 1. num. 6.

PRÆFINGERE, Præfinire, Gall. Præscrire. Charta ann. 1255. ex Chartul. AD. S. Germ. Prat. fol. 106. r. col. 2. Folare in prædicto territorio de Montevrain tenebuntur... Qui ad diem (pro vindemando) a priore prædicti loci Præfingendam interesse voluerunt, etc. Præfingere, in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 613.

PRÆFINIRE, Definire, asserere. Veget. Irenæi Interpretis lib. 1. cap. 18 : Sacerdotis quoque poderem, quatuor ordinibus lapidum pretiosorum adornatum,

quaternationem significare Præfinitum; διοικητικόν, Irenæo.

† PRÆFINITUS, Definitus, certus, apud eundem Interpret. lib. 2. cap. 24: Et dies autem non semper Præfinitus duodecim habet horas.

† PRÆFINITIVE, Definitive, omnino, ibid. Sed neque menses, quos dicunt ty-pum esse tricenarius, Præfinitive triginta habent dies.

† PRÆFINITUM, Finis, negotii absolute perfectio. Charta ann. 1199. apud Lamium in Delle. erudit. inter not. ad Hodepor. Charit. part. 9. pag. 1120: Pro qua mea venditione et traditione, recepi meritum ab Gherardo abbate et rectoribus suprascriptis ecclesie, unum parvellum in Præfinito.

† PRÆFORARE, Prius aperire. Chron. Mediet. apud Murator. tom. 12. col. 1121: Ipse Vergiusus repente per noctem, quia Præforata fuit a proditoribus urbis corona, ingressus est Placentiam civitatem, et ea positus est.

† PRÆFORIS, Forinsecus, extrinsecus. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Deffora, Prov. foris, efforis, Præforia. Vide Deffora.

† PRÆFULGORUS, Præfulgens. Elmham in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 61. pag. 161: Rex illusterrimus, terre principibus Præfulgoris lucifer, etc.

† PRÆFUNCTORIA EPISTOLA. Vide Præceptorum litteræ.

† PRÆFURNIUM. Os furni, nostris Giedle du four. Locus est in Suspension. Epist. ann. 1593. apud Ludewig. tom. 6. Belli. MSS. pag. 430: Pulveres etiam submostrati, ac Præfurnia eorumdem (sane furum) diligenter obstruuntur. Et carnium, apud Brochæum in Prompt. all. Gaspar. Polos. tit. 1. artic. 13.

† PRÆFUSOR, Pincerna. Gloss. Gr. Lat. Hædæ. Mestrius, Præfusus. Vide Gloss. Sargem. habent, Præfusus.

† PRÆGNATUS, Prægnatio, graviditas. Juvenalis Prægnatus et partus, apud Tertullian. adv. Judæos cap. 9.

† PRÆGNATUS, Fetus, quo mulier prægnans est. Testam. Bereng. an. 1061. ex Bibl. reg. col. 17: Si autem Prægnatus meæ uxoris filia fuerit, sit maritata de meo honore ad causamentum prædictorum manumissorum meorum, si vix fuerint. A prægnans, Præns nostri dixerunt, præsertim cum de porca sermo est. Lit. remiss. ann. 1480. in Reg. 208. Chartoph. reg. ch. 82: Une truye Præns, laquelle fut affolde et avortée de cinq gorretz. Provincialibus, Præns, prægnans, gravida, feta, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

† PRÆGNUS, pro Prægnans: Prægnum jumentum, in Lege Alemann. tit. 72. § 8. tit. 73.

† PRÆGRATIARE, Gratias agere. Charta Mariæ imper. CP. ann. 1214. tom. 1. Cod. Ital. diplom. col. 1061: Nos dilectionem vestram Prægratiandam duximus modis omnibus, etc. Vide Regratiare.

† PRÆGRAVAMEN, Onus vel obligatio ex conventionem, de qua fundi emptori caveat venditor. Chart. Burggrav. Noviom. ann. 1385. in Sandii Comment. de Effectuat. cap. 2: Promiserunt anno et die waraudicare contra quocumque juri stare volentes et omne deponere Prægravamen Prægravamen, quod Vorpflicht dicitur, ibid. ex antiq. litt. Scabinal. Vide Hattaus. Glossar. German. voce Fürpflicht, col. 558.

† PRÆHONORABILIS, PRÆHONORANDUS, Admodum honorandus, in Charta

ann. 1476. apud Medox Form. Angl. pag. 396.

* PRÆJECTARE, [Jactare: « Solum suum Karolum Francia Præjectat. » (Du Ménil, Poes. Lat. med. æt. p. 277.)]

† PRÆIMAGINARE, Futura adumbrare. Epist. ann. 1182. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 715: Innumera quoque multitudo omnium subsectorum fidelium commemorantur sub nomine infantium et lactentium, qui sua innocentia jam Præimaginabant simplicem fidem justorum.

† PRÆINTIMARE, PRÆINSINUARE, Prænunciare, ante denunciare. Chart. ann. 1425. in Pistor. Amoenit. part. 3. pag. 545: Cum... hanc redemptionem facere decreverint, hoc... per dimidium anni spatium Præintimabunt. Paulo post: Hanc redemptionem per dimidium annum Præinsinuandam.

† PRÆINTRUSUS, Qui re aut dignitate aliqua nullo jure potitur. Robertus ibi extitit Præintrusus, in Litteris Henrici III. Regis Angl. ann. 1219. apud Rymer. tom. 1. pag. 20. Vide Intrusus.

† PRÆISA, Idem quod Exclusa, Gall. Excluse. Statuta Montis Regal. fol. 247: Quod alii us persona non audeat, vel præsuma: frangere, seu frangi facere Præisa: seu clusam primæ bealerie, sub pena libr. x. Astens. Vide Præisa.

† PRÆJUDICATIO, Damnum, Gall. Præjudice. Libert. Petre assisim ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 647: Possunt facere in dicta domo communi scindatum seu scindicos aut procuratores, sine juris regis et dicti ejus pariter Præjudicatione aliqua. Vide Præjudicium.

† PRÆJUDICATORIUS, Qui præjudicium facit. Verbi Grammat. pag. 61: Ita autem ratio: quia quatuor vocales litteras quæ Præjudicatoria auctoritate annumerantur, etc. Præjudicabat litteræ r.

† PRÆJUDICIABILIS, PRÆJUDICIALIS, Nocens, damnosus, contrarius, nostris Præjudiciable. Litteræ Edwardi II. Reg. Angl. ad Reg. Franc. ann. 1318. apud Rymer tom. 3. pag. 690: Excellentiam vestram regionis affectuosè requirimus et rogamus, quatinus hujusmodi nobis Præjudicialia, et subditis nostris dampnosa, de vestra curia procedere minime permit-tatis. Occurrit rursus tom. 8. pag. 508: Præidentes dictum officium (faciendi acta et processus) nobis et reipublice fore Præjudiciable et dampnosum, in Litteris Philippi VI. Regis Franc. ann. 1341. to n. 2. Ordinat. pag. 167.

† Præjudiciable, pro Cui damnum inferre propositum est, in Lit. remiss. ann. 1389. ex Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 125: Le suppliant diat audit escuier, pour ce qu'il le vit armé, que il faisoit doubte que il ne en alast en lieu Præjudiciable... ledit escuier lui respondi qu'il n'en soubsiast point, et qu'ilz n'iroient que en bon lieu.

† ACTIO PRÆJUDICIALIS, Quæ prius iudicanda. Vide Blount in Nomolex. Angl. v. Action.

† PRÆJUDICIALITER, In præjudicium seu damnum ateriens. Johannes Diac. in Vita S. Greg. M. lib. 2. num. 5: Consuetudo de titulandis Præjudicialiter quibuslibet rebus.

† PRÆJUDICIARE, a Gall. Præjudicier, Nocere, violare, lædere. Summaria Privileg. Eccles. Rom. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1239: Quod omnia statuta Præjudicantia ecclesiasticæ libertati, ac divino et humano juri obviantia.

† PRÆJUDICIUM, Damnum, Gall. Præ-

judice. Charta Johannis Ducis Silesie ann. 1380. apud Ludewig. tom. 5. pag. 553: Per que nobis suffragium ac dicto domino Regi et hæredibus suis Præjudicium possit quodlibet generari. Occurrit passim.

† PRÆJURAMENTUM. Vide Antejuramentum et Perjuramentum.

† PRÆLATA, PRÆLATIA, etc. Vide Prælatia.

† 1. PRÆLATIO, Jus prælationis, quo domino feudali liberum est redimere prædium a feudatario distractum, Droit de prælation. Hac de re consulendus Salvainus de Usu feud. cap. 20. et seqq. Charta ann. 1543. in Tabul. S. Victoris Massil.: Capitulum seu devotus conventus monasterii S. Victoris dedit ad facheriam pure firmæ et irrevoçabilis nobili viro Marqueto Flotte notario Massilie quantam vineam de novo acquisitam et retentam jure Prælationis et majoris domini. Retenir par puissance de fief, in Consuet. Senon. art. 85. et aliis par puissance de Seigneurie, in Consuet. Ambian art. 18. 43. Silvanect. art. 226. et Claromont. art. 13. Vide Prælatia.

† 2. PRÆLATIO, male pro Prælatio, Gall. Délai. Mirac. S. Germ. Autiss. tom. 7. Jul. pag. 299. col. 2: Item clericus quidam pro genitoris redemptione obses tenebatur in vinculis: nec pater ejus debitum reddiderat. Jam præstitutos terminus præterierat, nec reddendi Prælationem expetierat.

† PRÆLATVS, Magistratus, qui populis præest. Glossæ veteres: Prælati, Antepositi [Libertates Pontis-Usonis ann. 1365. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 638: Hanc eam libertatem, quod de institutione et marchis quod fiet in villa sua, non extra placitauerint pro aliquo, donec Prælati sue ville deficiat. Infra: De discordia et melleia inter burgeneses, si sanguis, ante Prælatum cognoscatur. Ibidem pag. 640: Dum sedet burgensis in placito coram Prælato, quancunque turpitudinem coram (contra) Prælatum seu Pretorem, seu contra quemlibet, pro ea, ad Prætorem duodecim nummos.] Exstat S. Valeriani liber de Prælatiis, id est principibus secularibus.

† PRÆLATVS, Præfectus Ecclesie, quomodo hodie Episcopus vocamus, qui præerat: Justino Mart. Presidentis Tertulliano lib. 3. de Corona cap. 3. dicuntur. Exstat Cypriani Opusculum: de Simplicitate Prælatorum. Ita etiam appellantur quivis inferioris dignitatis rectores, ut plebani et curiones. Vide Lindwoodum ad Provinciale Cant. lib. 2.

† Charta ann. 1238. apud Ughell. tom. 1. Ital. sacr. col. 1376. edit. ann. 1717: Quod vassalli, clerici et Prælati totius episcopatus iurent prædictæ ecclesie S. Petri et S. Pamphili, et quod Prælatos et beneficia omnia totius episcopatus communiter ordinemus et disponemus. Eo autem nomine potissimum donati ecclesiarum cathedralium præfecti, qui dignitates vulgo vocantur. Charta Ivon. episc. Carnot. ann. 1115. ex Chartul. S. Joan. de Valle: Nos autem in capitulo nostro, omnibus Prælatiis ecclesie nostre presentibus, nec non ceteris fratribus, tam majoribus quam minoribus, etc. Vide infra Primas.

† Eodem Prælati nomine designati Abbates in Concil. Suessionensi ann. 853. cap. 5. et 6. in Tullensi quoque apud Saponarias cap. 12. Testamentum Herivei Eduens. Episc. ann. 923. subscribit: Durannus Prælati S. Vincentii. Sed et monasteriorum Præpositi ita nuncupantur. Charta ann. 902. tom. 3.

novæ Gall. Christ. col. 836: *Ubi* (monasterio S. Michaelis) *præsi domnus Stephanus episcopus et abbas, et Halevincus Prælatus*. Idem ann. 4. regnante Ludovico filio Arnulfi subscribit: *Præpositus Archambaldus Clunienensis canobii Prælati*, cujus erat Præpositus, dicitur in Vita S. Odonis lib. 2. Quod nimirum aliis præsent Prælati sunt appellati. Eadem ratione Abbatissæ dicitur.

PRÆLATÆ. Regula Sanctimonialium cap. 7. in Synodo Aquisgranensi: *Nosse etenim eas oportet, quia non ideo Prælati sunt, ut se solummodo, sed potius ut se, subditasque possint, etc.* (Ita etiam appellatur superior suorum Pœnitentium S. M. Magdalens in Constitut. earundem apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 182. etc.)

PRÆLATIA, Dignitas Ecclesiastica. Ingulfus pag. 897: *Per Monachos et dignitatem et Prælatiarum nimum ambrosios*. [Charta ann. 1398. apud Martent. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 630: *Quod in Prælatiis, dignitatibus et beneficiis ceteris vacantibus et etiam vacaturis, si electio fuerint, per electionem et confirmationem Archiepiscoporum provideatur.*]

PRÆLACIA, Prælati ipse, apud Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnil cap. 62. pag. 169: *Huc Cardinalis Ursinus, ex parte ducis Burgundis, ad regalem excellentiam ambrosiator mittitur. Cum tamen Prælatia multum venerabilis fuerit, dixeritque, se a regio sanguine non fuisse alienum, regalis liberalitas, honestatis debito satisfaciens, ipsum honoribus congruis tractari dignum decernens, etc.*

PRÆLATIO. Eckehardus Minimus de Casibus S. Galli cap. 6: *Præposituras vero vel Decanias, aut alicujus ordinis officium nunquam concupivit, dicens Prælationem, septius superbiam, arrogantiam, discursus, et multiloquia comitari.* [Adde Statuta Astens cap. 27. fol. 14.]

PRÆLATIO, Tempus quo quis prælationem obtinet. Hist. Mediani Monast. pag. 209: *Tempora vero Prælationis ejus... plurima in loco præfato divinitus ostensa sunt miracula.*

PRÆLATIO, Dominatio, imperium. Chronic. Farfens. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 824: *Deus... nobis miseratus est, et illorum viperinam et venenipin super nos Prælationem auertit.*

PRÆLATIOUNCULA, Beneficium ecclesiasticum: ita præfectura cappellæ S. Clementis Compend. dicitur in Præcepto Caroli Simplicis Regis Franc. ann. 919. apud Mabill. Diplom. pag. 584: *Notum est etiam, ut nec fratrum (S. Cornelli) præpositus, neque decanus seu thesaurarius hanc supradictam Prælatiunculam sibi præsumant.*

PRÆLATUS, Probatus, dilectus. Vita S. Dunstani tom. 4. Mail pag. 849: *Qui beato Dunstano, tempore dum viveret, Prælati pariter extitit et familiaris amator.*

PRÆLATURA, Manegoldus Decanus, apud Goldastum: *De omnibus Prælaturis, officiis, beneficiis, seu administrationibus quibuslibet Monasterii nostri, etc.*

PRÆLIABILIS NAVIS, Bellica. Tract. Ms. de Re milit. et mach. bellic. cap. 29: *Dictæ naves in bello marino sunt Præliabiles contra hostes tuos.*

PRÆLIAMENTUM, Expeditio bellica, quæ pro patria tuenda intra domini fines peragitur. Charta Bonifacii IX. PP. ann. 1396. apud Illustr. Fontaninum Antiquit. Hortæ pag. 481: *Volentes quod... tu et heredes prædicti faciatis*

exercitus et cavalcas (i. cavalcas) et ad Præliamentum provincie nostræ patri-monii B. Petri in Tuscia,.... accedatis quotiens vobis fuerit injunctum; ac ordinationes et mandata dicti Præliamenti observetis. Vide Hostis 2.

PRÆLIBATIO, Merenda. Gall. Gouté. Hist. desponsat. Frider. III. Imper. cum Eleon. Lusit. ann. 1415. inter Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. tom. 1. pag. 615: *In sodom loco cum suis Prælibationem de zucchero et piciculis cum pane fecit; et ad carracam sero reversa est, ibi canam facit.*

PRÆLIBATUS, Supradictus, ante memoratus. Tabular. Cluniac. ann. 1019: *Ut ipsi suiique successores Prælibatum locum, prout potuerint, in malis student reparare. Occurrit apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 114. 498. et alibi passim.*

PRÆLIMINARITER, Per proœmium, in Christ. Mulleri Introduct. in Hist. Sand-Hippolyt. apud Duellium tom. 1. Miscell. pag. 287.

PRÆLIUM, Facultas alicui privato concessa sibi jus faciendi, atque ex alio alterius jurisdictionis, sibi rectum denegante, recipiendi, etiam per vim, quidquid poterit: idem quod *Repressalie*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 30: *Statuentes insuper quod laudum unum vel Prælia quod vel que concessa sint a Potestatibus vel Consulibus vel Rectoribus civibus Massilie, rata et firma habeantur per sequentes Consules aut Rectores Massilie. Vide Pignoratia.*

PRÆLIUM PARTICULARE, Certamen, velatio, apud de la Flamma tom. 12. Murator. col. 1001. Vide Hostis 2.

PRÆLIUM, Bellum, Gall. Guerre. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 67. v.: *Litteræ quorundam baronum militum Francie pluribus sigillis sigillatæ, declarantium nullum adversus dominum regem movere voluisse Prælium; sed dumtaxat ad hæres duci Aurelianensi, ad vindictam habendam de sicariis, qui patrem suum occiderunt.*

PRÆLIUM DEI, Expeditio sacra. Gualt. Hemingf. de gest. Eduardi I. reg. Angl. ad ann. 1291. edit. Hearn pag. 25: *In singulis autem metropolitani ecclesiis factum est super hoc concilium speciale, videlicet quibusdam et consulentibus, quod extinctum in ecclesia Domini luminare minus (per quod intelligitur imperator) reaccenderetur de novo, et fieret imperator, qui possit præliari Prælia Dei.*

PRÆLIUM, Charta Ludov. Jun. ann. 1144. inter Inst. tom. 7. Gall. Christ. col. 63: *Apud Comacum quoque quicquid habebamus, præter Prælium et jacere nostrum, præter exercitum et equitationem pro servientis beati Dionysii submitione. Sed legendum videtur Prandium, pastus. Vide in hac voce.*

PRÆLLA, Ludi genus apud Italos. Stat. crimin. nova Cumanæ cap. 80. ex Cod. reg. 4622. fol. 84. r.: *Sed nec audeat ludere ad Prællam seu prærellam, sub poena solidorum viginti Turon.*

PRÆLOCUTOR, Advocatus, Patronus, Causidicus: in Regiam Majestatem l. 1. cap. 11. etc. in Legibus Baronum Scotlor. seu Quoniam attach. cap. 85 § 1. cap. 57. § 5. In Statutis Roberti I. Reg. Scotiæ part. 1. cap. 15. et seq. part. 2. cap. 28. *Prolocutor*, in Stylo Leodiensi cap. 8. 10. 14. 15. etc. Plinius Junior lib. 8. Epist. 21: *Fors accidit, ut eisdie mans in advocacionem subitam rogaret, quod mihi causam Præloquendi dedit. Interdum*

PRÆLOCUTOR dicitur. Charta Eberhardi Episcopi Saltz. in Chron. Belchensperg. ann. 1160: *Prælati... assignentur Advocatis talibus, a quibus in placitis judicialibus Proloqui defensionem possint a vicino habere: ne longinquas advocatos advocandi vel impossibilitas vel difficultas in detrimentum prædia, et absque legitimo Prolocutori veniat, qui impugnantur, Ecclesia perdat.* Vide pag. 288. Philippus Episcopus Eystetensis in Vita S. Willibaldi cap. 24: *Et in celebratione Concilii tanquam verus Cancellarius ac Prolocutor Concilii a dextris Archiepiscopo proximus assidebat.* Matth. Paris ann. 1254. pag. 593: *Proloquutor domini Regis, qui nostris Advocatis Regius.* Chronicon Morinacense lib. 2: *Ipsa Regis Prolocutores, Archiepiscopo Senonensi de Abbate clamorem faciunt.* Adde Nomasticon Clisterciense pag. 263. 338. Vide in voce *Narratores*. *Avantparliers* dicuntur *Prælocutores*, in Assisis MSS. Hierosolymit. cap. 68: *Et après doivent enchargier à lor Avantparlier, que il dient por eaus, que il furent, etc. et lors l'Avantparlier doit dire pour eaus, Sire, etc.* Stabilimenta S. Ludovici lib. 2. c. 14: *Quant aucuns a bonne defense et loiaus, li Avocat et li Avantparlier doit metre avant, et proposer en jugement ses defenses. Parliers, et Avantparliers, in Statutis Leodiens. art. 86. 100. et in Magno Recordo Leodiensi pag. 118. 119. [Avantparliers, alibi] Emperier, apud Petrum de Fontaine cap. 10. etc. Li Emperier defendent li plaideurs de hors. Offices d'emparierie, ibidem. Joann. de Condato MS.*

Cele ki lor Emperier ero Respondi, etc.

[Le Roman d'Athis MS.:

Avant envoyés ung message Bien Emperier, courtois et sage.

Ubi bien Emperier dicitur qui apte et eleganter loquitur.] Vide Casaubonum Exercit. 15. in Baron. cap. 5. [Glossar. med. Græcit. voce Ἀδυναρπίρη, col. 1. Haultaus. Glossar. German. voce *Fursprecher*, col. 559.]

PROLOQUIUM, Litteræ Ludovici X. Reg. Franc. ann. 1315. tom. 1. Ordinat. pag. 606: *Ad nostrum siquidem pervenit auditum, immo Proloquium, et murmurans vulgaris fama jam personat, quod, etc.* Quæ Gallice in lisdem Litt. vernacule scriptis ita redduntur ibid.: *Avons oi par communs renommée, complainte du peuple, que, etc.* [Pro Patrocinio vide in *Prolocutor*; eodem sensu *Prolocutio* est in chart. ann. 1344. apud Haultaus. Glossar. German. voce *Verspruch*, col. 1894.]

De voce vero *Proloquium*, apud Rhetores, vide Martianum Capellam. pag. 98. 121.

PROLOQUI, Aliquem alterius nomine alloqui. Laur. Byzinius de Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. pag. 143: *Interim tamen circumseptus pro liberatione communionis utriusque speciet, tam ad adultos quam ad parvulos ex parte ipsius multitudinis Proloquenter banniverat.*

PROLOQUI aliquem, eum tueri more advocati, pro eo loqui. Chart. ann. 1347. in Haultaus. Glossar. German. voce *Versprechen*, col. 1895. *Constituentes eisdem sanctimonialibus in conservatores J. et T. de Herveid fideles nostros, qui eas tuari et Proloqui habebunt vice nostra.*

PROLOCUTIO, Conditiones ante pacta tractatæ et concessæ. Chart. ann.

1381. apud Scheld. de Nobil. pag. 357: *Vendiderunt... cum Prolocutionibus et sententiis vulgariter Ordels.* Alia ann. 1358 in Ayrmanni Syll. Anecd. tom. I. pag. 328: *Comitum de Honstein Prolocutio et compositio cum civitate Northusen.* Vide Haitaus. Gloss. German. voce *Vordre* col. 1896.

¶ PROLOCUTORIUS, Prævius, Gallice *Préalable*. Sententia arbitraria inter Archiep. et Capitul. Arelat. et Monaster. S. Cesarii ann. 1221. ex Schedis Præs. d. de Matruques: *Causa tota secundum Deum et iustitiam terminaretur, arbitrio autem Prolocutorio aut secundum causæ merito præcedentis.* Rursum occurrit infra.

¶ PROLOCUTORIE, *Préalablement*, Antequam, ibidem: *Tandem Prolocutorie inter partes habito tractatu, etc.*

¶ PRÆLONIUM. Vide *Floum*.

¶ PRÆLUBIUM, Eluvies. Vide *Pelagus*.

¶ PRÆLUSTRISSIMUS, semel et iterum compellitur Carolus VI. Rex Franc. in Charta homagii ann. 1394. ex Bibl. Regia.

¶ PRÆMANARE, Alabi. Vita S. Berth. tom. 6. Jul. pag. 476. col. 2: *Quadam die, dum clerici in flumine locum Præmanante balnearent, quidam eorum submersi sunt.*

¶ PRÆ MANIBUS, Continuatio, Gall. *Sur le champ*. Tabul. B. M. de Bono Nuntio Rotomagensi ann. 1472: *De qua somma idem curatus Præ manibus unum scutum (solvit) et residuum solvere promisit intra festum Purificationis B. M. Virginie*

¶ PRÆMATIALIS, pro *Primatialis*. ad Primatum pertinens, in Charta ann. 1396. apud Rymer. tom. 12. pag. 627.

¶ PRÆMATORUS, Præmississimus, in Charta ann. 1478. apud Madox Formul. Anglic. pag. 336.

¶ PRÆMAXIMUS, pro *Permagnus*. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angli. edit. Hearnii cap. 11. pag. 22: *In suorum comitia principum et magnatum Præmaximum, prout decet, celebraturus convinium, etc.*

¶ PRÆMEDITARI, Præexerceri, præexercitari. Vetus Irenæi Interpretis lib. 4. cap. 90: *Necessaria igitur hæc in typo Præmeditationis. Idem lib. 5. cap. 26: In qua (Hierusalem) iusti Præmeditantur in corruptionem, et parantur in salutem.*

¶ PRÆMENTIONATUS, Prædictus, cuius ante mentio facta est, Gall. *Devant mentionné*. Charta ann. 1473. apud Rymer. tom. 11. pag. 780: *Secundum omnem modum vim et formam Præmentationis instrumenti.* Adde Acta SS. tom. 1. April. pag. 121. tom. 3. pag. 528. etc. *Præmentationis*, apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 77. Nec aliter legendum censeo in Obituar. MS. Eccles. Mortin. ubi contracte habetur: *Pro quo obitu et distributione Præmentata idem fundator donavit ecclesie 16. libras.*

¶ PRÆMETANTES, Præeuntes, in Miracul. S. Cunegind. cap. 65. *Præmetatus* est apud Porcellin. ubi in edit. German. Præmetior. laudatur ex Salsber. epist. 59.

¶ PRÆMETIVUM, ἡ πρό θερισμῶ ἀνηγμένη θυσία, in Glossis Lat. Gr. Festus: *Præmetium, quod prælibationis causa ante præmittitur, Cereris libandum.*

¶ PRÆMIARE, Remunerare, præmiis donare. Gall. *Récompenser*. Litteræ Eduardi III. Reg. Angli. ann. 1398. apud Rymer. tom. 5. pag. 17: *Affectantes gratitudinem vestram... prout regiam decet magnificentiam Præmiare.* Joannes de

Monsterollo Epist. 22. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1360: *Præmiari nempe debent boni ac strenui, et merita eorum largitionibus et advocacione benigna recognosci. Tanti principis industriam merito Præmiandam persensciens, apud Elmham. in Vita Henrici V. Regis Angli. edit. Hearnii cap. 55. pag. 140. Occurrit etiam apud D. Thomam, ubi et Præmiator legitur pro præmiiorum distributor.*

¶ PRÆMIATIVUS, In præmium datus, in Processu de B. Catharina Senensi apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1250.

¶ PRÆMIATOR, Nocturnus prædo, apud Nonium. Vide *Præmiare*.

¶ PRÆMINENTIA, Opportunitas, præsentia, Gall. *Avantage*. J. Episc. Accon. in Epist. ad Honorium III. PP. ann. 1219. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 576: *Notros autem nisi longe plures essent, et manifestam Præminentiam attenderent, expectare non audebant* (Sarraceni.)

¶ PRÆMINENTIA, Prærogativa, privilegium, in Charta Henrici V. Reg. Angli. ann. 1421. apud Rymer. tom. 10. pag. 47. Vide *Præminentia*.

¶ PRÆMINERERE, Præesse, pro Præeminere. Lucio Ficulino episcopo eidem (S. Andreæ) monasterio Præminente, apud Joannem. Diac. in Vita Gregor. M. lib. 4. cap. 90. Vide in *Præmiatus*.

¶ PRÆMISSIA, PRÆMITTE. Vide *Præmitia*.

¶ PRÆMITTERE, Emittere, producere. Vetus Irenæi Interpretis lib. 1. cap. 8: *In quo (filio) omnia pater Præmisit seminabatur.* Hpoéixi. Irenæo. Adde cap. 2. et 26. ejusdem libri.

¶ PRÆMONACHUS, Monachus futurus, apud Ekkeh. IV. de casib. S. Galli edit. Pertzi pag. 81. lin. 8. et 82. lin. 28. Goldastus habet monachus.

¶ PRÆMONERE, Timere, præcavere. Sermo de honorandis presbyt. ad calcem Johan. Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 416: *Hæc Præmonentes Domini comminationem, nec futuri iudicij ultionem terrentur.*

¶ PRÆMONIALIS, perperam pro *Prædialis*. Vide supra. In hac voce. Charta ann. 1490. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 1606: *Immunes ab omnibus personalibus, Præmonialibus vel mixtis prestationibus, exactionibus, etc.*

¶ PRÆMONSTRATRIX, Prævia, præcedens, apud Malum in Glossar. nov. e Schol. MSS. Remig. ad Mart. Capell. lib. 6.

¶ PRÆMUNIRE, pro *Præmonere*, Submonere, citare, in ius vocare, apud forenses Anglos: unde celeberrimus illius Brevis Regii nomen manavit: *Præmunire factas*. Jorvalensis in Vita Regis Ethelredi: *Africus Consul fecit eorum exercitum de insidiis regis Præmuniri.* Mox: *Daci omnes Præmuniri evaserunt.* (Monitio Episc. ad ordinandos post Joh. Abrinc. de Off. Eccl. pag. 225: *In celebratione ordinum Præmuniantur ordinandi quod pure de peccatis sint confessi.* Ibid. pag. 291: *Duo... a cantore Præmuniri subinfrant.* Domine miserere.)

¶ PRÆMUNITIO, Submonitio, citatio. Charta apud Madox Formul. Anglic. pag. 360: *Ad ipsos inde agutandos per ipsum Abbatem, vel per suos rationabiliter fuero præmunitus, concedo quod dabo eidem Abbati vel successoribus suis 40. solidos sterlingorum infra mensam post Præmunitionem in forma predicta michi factam.*

¶ PRÆMUNITATES, Immunitates, privilegia, in Bulla Honorii III. PP. ann. 1206. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 250. Vide *Præminentia*.

¶ PRÆMURALE, idem quod *Antemurale*. Vide in hac voce. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Ducatbarri, Præmuralis.*

¶ PRÆNICULA. Vide supra *Prænicula*.

¶ PRÆNOMINATIO, Prior nominatio. Charta Theod. Trevir. archiep. ann. 1228. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 480: *Jus Prænominationis in electione consuevit.*

¶ PRÆNOTICARE, Præagere, prædicere, Gall. *Prænotiquer*. Memor. Potest. Regius. ad ann. 1364. apud Murator. tom. 8. col. 1183: *Ista pugna et strages que facta est inter Januenses et Pisanos, Prænoticata fuit et demonstrata, antequam fuerat, diu. Nam... mulieres que de nocte linum purgabant, viderunt duas magnas stellas mutuo præstantes.* Miracula S. Adalberti sæc. 8. Benedict. part. 1. pag. 646: *Quidam mulier... more consueta casum faciens, manuumque comprehensionibus coagulatum glutinans, liquoram effundere nititur, ubi seri color modicus, verum sanguinis dimidium sectarii reperitur. In quo strages multorum Prænoticari poterunt. Vide Prænoticare.*

¶ PRÆNOTICUS, Præagis, præcius. Henricus Rosin in Herlingsberga: *Nunc est quippe viti Prænoticiae tempus futurum.*

¶ PRÆNOTARIUS, qui Notarii, seu Grafarii, vel Vicenotarii officio fungitur, Adjutor Notarii. Fieta lib. 2. cap. 18. § 15. de Cancellario Angliæ: *Habet etiam Clericus suus Prænotarios in officio illo.* Cap. 96. § 1: *In hac etiam Curia sunt Clerici Prænotarii et Curarii, qui placita irrotulant.* Adde lib. 4. cap. 9. § 2. et Radulfum de Hengham in Magna c. 6.

¶ PRÆOCUPARE, Usurpare, nullo jure occupare. Tabular. SS. Trinit. Cadom. fol. 50: *Isti de dominio Præoccupaverunt.* Ubi non semel occurrit.

¶ PRÆORDINARI, Officio ecclesiastico donari in Charta ann. 1096. ex Addit. ad Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1008.

¶ PRÆPARACULUM, Præparatio. Conc. Dertus. ann. 1429. inter Hispan. tom. 3. pag. 664: *Nunc in presentiarum per medicum ejusdem domini legati Præparacula, etc.*

¶ PRÆPARAMENTUM, Dispositio, præparatio. Charta ann. 1485. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 148: *De bonis mihi a Deo collatis, de illis maxime quidem, que ex residuo abbatis portionis... recolleram, priusquam a morte præveniri contingat, quidpiam boni Præparamenti præmittere cupiens, etc.*

¶ PRÆPARAMENTUM GUERRÆ, Apparatus bellicus. Computa Dalph. Gralsivod. fol. 56: *Pro ingentis et alia Præparamenti guerra portandis... XXV. lib. Præparamenta belli, apud Cigaltium de bello Italico.* Vide in *Parava*.

¶ PRÆPARAMENTUM, Ornatus, ornamentum, Gall. *Præparément*. Inventar. tom. 1. Rer. Mogunt. pag. 346: *Item monstrantur Præparamenta S. Bonifacii.* Vide in *Parava*.

¶ PRÆPARANTIE, Gall. *Præparances*, inter jura, que ad dominum feudi pertinent, recensentur. Charta ann. 1260. in Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angli. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 58. v: *Vint sols de Morians de Ans avec tous caspous, præ-*

sentations et Préparances et autres droits et appartenances. Confirm. pariaq. inter reg. et abb. S. Severi ann. 1461. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 273: *Item retinendrent icelle religion à eulz appartenances toutes les leides, peages, coutumes, veues, lausimes, Préparances, sportules, tous les fiefs, cens et autres droitz.*

PRÆPARARE alterum, dicebatur is, cui cum facultates sibi sat amplè haud essent, ut ipsemet in hostem pergere posset, similis sortis ac conditionis viros pro posse in armis ac instructu bellico adjuvabat. Capitulare ann. 807. edit. Baluziana c. 2: *Ubi cumque autem inventi fuerint duo, quorum unusquisque duos mansos habere videtur, unus alium Præparare faciat, et qui melius ex ipsis poterit, in hostem veniat. Occurrit ibi pluries, et cap. 5. 6. Huc pertinet Capitulare I. ann. 812. cap. 1: Qui vero 3. mansos de proprio habuerit, huic adiungatur unus, qui unum mansum habeat, et det illi adiutorium, ut illa pro ambobus ire possit. Adde c. 8. et Capitulare ann. 828. cap. 7.*

PRÆPARARE VOLATILIA, Lardo suffigere vel instruere. Præceptum Caroli Cal. ann. 882. apud Mabillon. Diplom. pag. 38: *Item etiam alii duo porci saginati per duas festiuitates, id est Natiuitatis Domini et Pasche, ad volatilia eorum Præparanda. Vide Parate.*

PRÆPARATIO, Hariulfus lib. 3. cap. 8: *Baculus auro, argento, et crystallo paratus. 1. Præparatio baculi unius ex crystallo. 1. etc. Forte pro Ornamentum. Vide Præparamentum, et Parate.*

PRÆPARATIO AD HOSTEM, in Capit. 2. Caroli Magni ann. 812. cap. 8.

PRÆPARATORIUM, Apparatus, dispositio, Gall. *Préparatif*, Ordinar. Ms. S. Petri Aurea-val. in die Purificat.: *Tandiu vero fit Præparatorium ad ultare parochie per custodem ecclesie, et illic deferuntur cerei benedicendi et alie candelæ.*

PRÆPARATURA, Præparatio. Tertull. adv. Marc. lib. 4. cap. 13. *Spiritus sanctus in Joanne egerat Præparaturam viarum Domini. Hinc*

PRÆPARATOR, Qui præparat, apud eundem ibid. cap. 33: *Joannes antecuror et Præparator viarum Domini.*

PRÆPEDITAS, Difficultas, impedimentum. Vita MS. S. Winwaloei fol. 30: *Ne tanto, quanto, excessu gravati et tanta Præpeditate extediati, ullatenus indignemini.*

PRÆPEDITIO, Impedimentum. Lit. ann. 1397. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 181: *Præsertim ut talibus rejectis Præpeditibus, ipsi liberius et dequius ibidem... Salvatori nostro valeant famulari. Vide Præpeditas.*

PRÆPEDIUM, Impedimentum. [Bulla Bonifacii VIII. PP. ann. 1295. ex Bibl. Reg.: *Ne tanti boni orditum principium per obstaculum hujusmodi interjecti Præpediti infelicem sortiretur eventum.*] Vita B. Nicolai Eremitæ num. 1: *Afferentem servitio divino Præpeditum frequentiam nimiam humanæ conversationis evitans.*

PRÆPLARE, perperam pro *Pueplare*, nostris *Puepler*. Locum incolis frequentare, ab Hispan. *Pueblo*, quomodo Galli *Pueplo* dixerunt. Testam. Jacobi Reg. Aragon. ann. 1272. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1141: *Dicimus dom. Ferrando olim patris nostri, et Episcopi, nec non et aliquibus hominibus ac militibus, quos ibi (in regno Valentie) Præplaveramus, qui erant trescenti et octuaginta milites, quod postquam eos ibi hereditaveramus, metimarent nos defendere ipsum regnum*

Valentie contra Sarracenos. Hinc etiam emendandum

PRÆPLATIO, pro *Pueplatio*, Colonia, Gallice *Peuplade*, ibidem col. 1142: *Fuerunt etiam aliqui Præplationis dicti regni, qui tenebant ibi hereditates sibi a nobis datas hermas, et non faciebant ibi personalem residentiam, sicut debebant.*

PRÆPORTAGIUM, idem quod *Reportagium*. 1. Medietas decimæ. Charta ann. 1348. in Reg. 68. Chartoph. reg. ch. 70: *Asseruerat etiam dictus miles... decimam, Præportagium, seu bladum debitum ratione Præportagii, etc.*

PRÆPORTARE, Portare ante. Chronicon Montissereni ann. 1134: *Imperatori ad Ecclesiam procedenti, circulo decoratus auro, gladium Præportavit. Atque ita legendum infra ann. 1135: Ubi etiam Eclizlaus gladium Imperatoris Præportavit, pro reportavit.*

PRÆPORTARE dicitur de agri parte, qua extenditur. Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 5: *Et se Præportat fundus illius terre a vico pro ante usque ad terram dicti Roberti pro retro. Vide Præportare.*

PRÆPOS, Papiæ, *Valde potens*, Ex quo emendanda Glossæ Isid. quæ habent *Propos*. Idem etiam valet quod *Compos*. Vita MS. S. Magnobodi Episcopi Andegavensis cap. 11: *Sanum et vitæ Præpositem reddidit parentibus.*

PRÆPOSITA, PRÆPOSITATUS. Vide infra *Præpositi*.

PRÆPOSITI, Scriptoribus Ecclesiasticis dicti potissimum Antistites, ceterique qui Ecclesiis præsent, ut apud Cyprianum lib. 1. Epist. 5. lib. 5. Epist. 6. lib. 3. Epist. 21. lib. 5. Epist. 6. 73. in Concilio Carthag. III. cap. 45. Chartag. V. cap. 13. etc. *Præpositura*, apud Justinum Mart. Apol. 2. Concil. Aquiligran. cap. 139: *Quamvis omnes, qui præsent, Præpositi rite dicantur, etc. Ita Abbates Præpositi dicuntur Bedæ in Vita S. Guthberti n. 24.*

PRÆPOSITUS, Dignitas in Ecclesiis Cathedralibus [*Præpositus major*, in Eccles. Colon. ex Cod. MS. Consuet. ejusdem Eccles.] Ebrardus in Græcismo cap. 9:

Ecclesiarum Præpositus sit, sive Scholarum.

Hujus munus describitur ab Ebene Remensi Archiep. in Indiculo de Ministris, edito a Colvenerio post Flodoardum, in Concilio Aquiligranensi cap. 139. et apud Chrodogangum in Regula Canonica cap. 46. Fragmentum Historicum, editum a viro doctissimo Joanne Mabillonio tom. 1. Analector. de Concilio Aquiligranensi sub Ludovico Pio: *Statuerunt pro Canonicis, qui tunc sub Præpositis vivebant, etc. Ejusmodi Canonicorum Collegia, quibus præsent Præpositi, complura exstant etiamnum hodie in Germania, quæ vulgo Præpositura nuncupantur. Vide Albertum Stadensem ann. 1001. 1050. etc. Est etiam*

PRÆPOSITURA, Præpositi dignitas. Adamus Bremensis cap. 181: *Præposituram majorem Episcopi servus ejus quidam Suidger administravit. Adde cap. 187.*

PRÆPOSITURA, Munus ecclesiasticum in ecclesiis cathedralibus, ad quod ecclesiarum præstationes et redditus prædiorum recipiendi et administrandi cura pertinebat, ab *Obedientia* distinctum. Stat. Vodair. Aquilej. patriar. ann. 1181. inter Monum. ejusd. eccl. cap. 64. col. 623: *Statuimus ut omnia bona, tam*

et quæ de Præpositura, videlicet ecclesiis et prædiis, quam quæ de obedientia proveniunt, in communes usus fratrum redigantur.

PRÆPOSITATUS, [Eodem significato. Charta Mattredi Episc. Biterr. ann. 1082. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 132: *Dono ipsum Præpositatum S. Nazarii, hoc est ipsum honorem totum et ab integrum, qui dicitur Præpositatus et sacristia, qui fuit de Guillelmo præposito et antecessoribus suis præpositis.] In Bulla Urbani II. PP. ann. 1086. in Histor. Episcopor. Cadurc. num. 70. in Concilio Rotomagensi ann. 1189. cap. 10. [et in Bulla Pauli III. PP. ann. 1549. tom. 1. Macer. Insule Barbaræ pag. 268.]*

PRÆPOSITURATUS, in Bulla ejusdem Pontificis ann. 1536. apud Miræum tom. 2. pag. 1052.

PRÆPOSITUS, in fisdem Ecclesiis Cathedralibus, munus Ecclesiasticum, cui scilicet prædiorum Ecclesiasticorum certæ partis ad tempus vicissim cura demandatur, iis in varias *Præposituras*, quas *Prévôtés* dicunt, distribuitis, et Canonicis attribuitis, quarum in Capitulo ratiocinia exigunt. Atque hæc postmodum in Ecclesia S. Martini Turon. deinceps perpetua facta, in ejusdem Ecclesiæ dignitates evaserunt. Exstat in ejusdem sedis Tabulario juramentum ejusmodi Præpositorum: *Præpositi, præsentati a Decano, et recepti a Capitulo, jurant in hunc modum. Ego N. Præpositus institutus talis loci juro vobis et promitto, quod amodo fidelis ero huic Ecclesiæ et vobis, de vestris hominibus, terris, memoribus, redditibus, censibus, decimis, terragiis, oblationibus, aquis, pratis, pascuagiis, et aliis omnibus ad meam Præposituram pertinentibus, et stabo juri coram vobis, in Capitulo, secundum consuetudinem istius Ecclesiæ, quotiescumque fuero requisitus, et legiam faciam, secundum interpretationem Domini Papæ Innocentii, mansionem, etc.*

Quæ fuerit conditio ejusmodi *Præpositurarum*, quarum ad tempus cura demandabatur canonicis, docent Statuta Eccles. Barcinon. ann. 1382. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 612: *Cum nonnulli ad servitium Præpositurarum obligati, minus bene suis mensibus serviant, ut tenentur, idcirco nos Pontius D. G. Barchinonensis episcopus, de expresso consilio et assensu capituli ejusdem ecclesie, statuimus perpetuo quod præsentis et futuri Præpositi, seu eorum procuratores, infra unum mensem, postquam suarum præpositurarum fuerint possessionem adepti, assereant per fideiussores idoneos, se facturos bene et complete dictarum præpositurarum servitium: aliter per subtractionem fructuum earundem hoc complere omnimode compellantur. Unde colligitur eorum prædiorum redditus concessos in usum canonicorum qui ea curabant, aut per se aut per procuratores: licet de iis in Capitulo rationem redderent: fructuum quippe subtractione multantur delinquentes. Sed et intra breve tempus coactata erat hæc administratio: nam aliquot tantum menses memorantur, per quos iis invigilabant.*

Exinde vero cum ex administratione rerum temporalium a spiritualibus abstraherentur Præpositi, non modo ea privati sunt sed et Præpositi nomen in Decani mutatum est in quibusdam Ecclesiis, retenta nihilominus Præpositi jurisdictione, ut constat ex Hist. Episcopat. Antwerp. pag. 104: *Fe-*

ria secunda O. SS. ann. 1257. ordinatum in capitulo fuit, ut post decessum vel cessionem G. de Perweys Præpositi, commutetur nomen Præpositi, in nomen Decani, qui eandem haberet jurisdictionem quam Præpositus.

PRÆPOSITI in Monasteriis, secunda post Abbatem, dignitas, ut est in Addit. Capitul. cap. 31. 55. qui hodie Prior dicitur. Vigilius Diaconus in Regula Orientali cap. 3. Ille vero qui secundum ordinem discipline ordinationis Abbatis et consilio et voluntate omnium fratrum fratribus præpositus est, omnem ad se curam de disciplina fratrum, et diligentiam Monasterii revocabit, habens potestatem ordinandi, Abbate absente, omnia, que Abbas præsens facit. Adde Regulas S. Benedicti cap. 65. S. Ferreoli cap. 17. Tarnatensem cap. 23. S. Isidori cap. 6. 17. S. Fructuosi cap. 3. Magistri cap. 11. Statuta Lanfranci sec. 11. cap. 3. Capitula Monachorum S. Galli ann. 817. cap. 14. 30. edit. Baluzii, Ratpertum de Casibus S. Galli cap. 15. etc.

Quod de omnibus monasteriis non intelligas: nam priorem a Præposito distinguit, atque illum huc superiorem fuisse scribit Visselbec. in Chron. Huxar. ad ann. 1174.

Penes Præpositos erat jurisdictio in Monasteriis quibus præerant Abbates laici: hujus rei plura concessit exempla Baluzius in notis ad Capitul. col. 1257. quas videsis. Hinc ut laici non sint Præpositi monachorum infra monasteria statuitur in lib. 1. Capitul. § 110.

PRÆPOSITATUS, Dignitas Præpositi monastiei, in Bulla Pauli III. PP. ann. 1537. inter Instrum. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 121.

PRÆPOSITILIS, Ad præpositum pertinens Codex censuialis MS. Irminonis Abbat. Sangerman. fol. 40. col. 2: *Oscarus colonus... tenet mansum unum... fact inde rigas et curvas abbatiles et Præpositiles.*

PRÆPOSITA, Eadem dignitas in Monasteriis Sanctimonialium, Abbatissæ proxima, in Regula Sanctimonialium canonicæ viventium cap. 24. Vita S. Austrebertæ virgin. num. 9: *Eligentibus cunctis, consentiente matre, licet invitæ Præposita constituitur.* Vide Regula'n cujusdam ad Virgines cap. 2. Regulam Donati ad Virgines cap. 5. Rudolfum in Vita S. Liobæ cap. 3. etc.

PRÆPOSITISSA, Eadem notione, apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 487: *Abbatessæ, præpositi vel priores, abbatissæ, Præpositissæ vel priorissæ, etc.*

PRÆPOSITATUS, Cella seu obedientia monastica, ab Abbatia dependens, Prævot. Testam. card. Talairandi Episcopi Alban. ann. 1360. apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 1470: *Item, legamus Præpositatui S. Benedicti de Caltu, Bituricensis diocesis, 250. florenos auri, expendendos in reparationem et refectionem edificiorum.*

PRÆPOSITURA, Eodem intellectu, in Chron. Parf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 624: *Cum in Marchia in quadam dago: et tunc Præpositura, etc.*

PRÆPOSITUS, Cella seu obedientia monastica, ab Abbatia dependens, Præfectus S. Hieronymus præfat. in Regul. S. Pachomii num. 2. de Tabernis Monachis: *Habent per singula monasteria Patres et Dispensatores, et Hæbdomadarios, ac ministros, et singulorum domorum Præpositos; ita ut unus domus quadraginta plus minusve fratres habeat, qui obediunt Præposito, sintque pro numero fratrum triginta vel quadra-*

ginta domus in uno Monasterio, etc. Adde n. 6. Leo Ostiensis lib. 3. cap. 18. (al. 14.): *Reddidit Monasterio collam S. Benedicti de Salerno,..... sed cum amoto Abbate, Præpositus ibi, iuxta cellarum nostrarum morem, constitutus esset, etc.* Anonymus Floriacensis lib. 4. de Mirac. S. Benedicti cap. 14: *Qui etate juvenis... quarundam possessionum Floriacensi loco subditarum adeptus est tutelam; Almericus videlicet, ac earum que ei subjacent. Quibus cum fere annis tribus perdurasset Præpositus, disposuit aliquando more solito Floriacum revisere, etc.* Vide præterea Fulbertum Carnot. Ep. 21. Petrum Cellensem lib. 1. Epist. 20. Browerum lib. 1. Antiq. Fuldens. cap. 7. Doubietum pag. 723. etc.

PRÆPOSITURA, ejusmodi obedientiarum munus ac functio. Burchardus de Casibus S. Galli cap. 83: *Præposituras, Decanias, et alias Monasterii obedientias sapientibus irregulariter ablatas,..... juvenibus commendabat.*

PRÆPOSITI, Idem, qui Advocati et Vicedominus Ecclesiarum Cathedralium et Monasteriorum, in Concilio Mogunt. can. 50. et Remensi II. can. 34. [Carol. M. Leg. Longob. cap. 153: *Si quis Præpositus aut ministerialis aliquas res ecclesie, quas prævidere debet, aliquo inscriptionis titulo cuius concesserit, etc.*] Lambertus Ard.: *Ghienensis Comes factus Sifridus, villicaturam sive præposituram villico et suis reliquit hæredibus, a quibus semo Ardennibus usque hodiernum diem villicatura sive præpositura successit dominis. Unde et Ardennis in-taurator Ecclesie egregius Arnoldus, in quibusdam privilegiis suis et nostris, invenitur Advocatus vel Præpositus eorum (Monachorum S. Bertini), in terra videlicet Ghienensium, appellatus. Charta Chunradi Imp. apud Browerum lib. 3. Antiq. Fuldens. cap. 17: *Cui primum in mandatis dedimus, ut omnes villicationes a Laicis reciperet, et per Præpositos suos, viros honestos et religiosos, officia dispensando disponeret. Unde patet, ejusmodi Præpositos Laicos non tam fuisse Advocatos et defensores, quam villicos, de quibus suo loco agimus, idque officii translatum postea ad ipsos Monachos, vel Canonicos, qui Monasterii vel Collegii Canonicorum bona his addicta curarent, et de redditibus rationes inrent.**

PRÆPOSITUS, Collector laicus reddituum alicujus prædii ecclesiastici, idem qui Villicus. Vide in hac voce. Instr. ann. 1406. ex Bibl. reg.: *Pour faire la recette d'icelle terre (de Ver) par parties et la porter à Bayeux au receveur desdits de la sainte Chapelle, pour ce que en ladite terre n'a point de Prevost qui recueille les rentes, et dès le temps qu'elle estoit fleffée n'en y avoit point, ne depuis n'a eu; et qui voudroit contraindre les habitants à faire Prevost, ils lesseroient le pays, pour ce six livres par an. Vide Præpositus servitium infra.*

PRÆPOSITI episcoporum. Charta ann. 1251. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Honthem pag. 734. col. 1: *Noë Henricus Præpositus palatii, etc.* Quenam vero munia sibi arrogabant ii episcoporum Præpositi, discimus ex Charta Lothar. Imper. ann. 1185. in Tabul. eccl. Camerac.: *Venit ad præsentiam nostram Aquis-grani Lithardus venerabilis Cameracensium episcopus proclamationem gravem super quodam Gallero faciens, qui domus sue regimen et dispositionem, quod Præpositi nomine homines terræ illius officium significant, præfate episcopo domino suo nolente et contradi-*

cente, dicens patrem suum a prædecessore suo,.... seseque ad ipso in pseudo accessisse, præfate conditione violentè sibi usurpavit.

PRÆPOSITUS. Gloss. Alfrieli, Prætor, vel Præfectus, vel Præpositus, vel Quæstor: *Burh-gerefa, i. Comes urbis, burgi, etc.*

PRÆPOSITURA nomine designata interdum majora feuda, quibus suprema iustitia, ejusque exercitium competeat. Ejusmodi dignitatis est Præpositura, quam in feudum ligium, nobile, antiquum, perpetuum et paternum concedit Amædeus Comes Sabaudie Johanni de Champagne Charta infeodationis ann. 1360: *In feudum tradimus, cedimus, transferimus et mandamus jure proprio in perpetuum dicto Joanni... Præposituram et officium præposituræ Castrinovi, castellanis, districtis et mandamenti dicti loci, videlicet pro duabus partibus nobis pertinentibus in ipsa Præpositura et officio ejusdem... De quibus sic datis et concessis in feudum... dictum Joannem investimus, et in possessionem corporalem et quasi inducimus... salvo homagio, juribus feudi et directi domini... Mandantes tenore præsentium magistris et receptoribus computorum nostrorum, judici, procuratori Beugessii, Verromensi, castellano nostro Castrinovi, eorum loca tenentibus... dictam Præposituram ejusque officium, cum suis exilibus, emolumentis, et juribus quibuscumque, per dictum Joannem, suos familiares et nuntios ab inde perpetuo tenent, exerceri, percipi et levari pacifice faciant et permittant; sibi, suis successoribus, hæredibus, familiaribus et nuntiiis parant, obediunt, intendant in omnibus et singulis, et quemadmodum nobis ante præsentem contractum parere, obedire et intendere tenebantur.*

Varia fuit pro variis locis Præpositorum judicum conditio. Interdum a Scabinis ad eos appellationes devolvuntur: alibi cum scabinis judicant: juratorum causas cognoscunt; quod ex sequentibus patet. Charta Willhelmi Comitis Pontivi pro Communia Dullendii ann. 1202: *Fur autem primo a Scabinis judicabitur, et penam piloris sustinebit; postea Præposito meo tradetur... Si inter juratum et juratum vel inter juratum et non juratum de re mobili questio oriatur ad Præpositum meum de eo clamor fiat, vel ad dominum Præposituræ illius in que manabit, qui fuerit impetratus, nisi ipse infra Præposituram meam inventus fuerit; tunc enim tam de eo quam de rebus suis in mea Præpositura existentibus, Præpositus meus justitiam faciet. Charta Philippi Aug. pro Communia Calniaci ann. 1218: *Si quis intra villam Calniaci occiderit, ubicumque captus sit et retentus, sive mortuus sive vivus, Præposito nostro vel ei qui est in loco ejus, per Scabinos reddetur coram Scabinis, et per hoc captos liberabuntur, et justitarius noster de eo justitiam faciet, tamquam de homine mortuo. Infra: Sciendum est quod nullus ex parte nostra, de latrocinio, de multro, de raptu, de homicidio, de incendio, de forisfactis itis similibus, de quibus homo convictus remaneat in manu domini, de corpore et de rebus suis super aliquem de communia clamare poterit, nisi eos, quia nostra sunt. De omnibus autem aliis querelis homines de communia coram Præposito nostro judicio scabinorum tractabuntur. Ubi advertere est Præpositis etiam regis denegatam interdum fuisse earum cognitionem, que ad Regem potissimum spectant.**

PRÆPOSITUS, Judex pedaneus, minor

Judex in pagis, qui Bailivo subest, et cujus appellationes ad eundem Bailivum devolvuntur: vulgo *Prevoest*. Statutum Philippi Fulcri ann. 1303. pro reformatione Regni art. 10: *Item volumus et ordinamus, quod nullus Senescallus vel Bailivus, vel alius iudex quicumque, sub se habeat Præpositum, Vicarium, seu Judicem, qui eidem consanguinitatis vel nutritivæ vinculo tenentur, ne personæ predictæ, in causis, quæ ad ipsas per appellationes pervenerint, minus fideliter debeant iudicare; et, si sint aliqui, volumus eos a dictis officiis amoveri. Volumus etiam, quod si contingat, quod aliquis de Præfecturis nostris vendatur, aut dentur ad firmam, præcipimus, quod talibus commendentur personæ, quæ fideles et idoneæ reputentur, et bonæ famæ, et quæ sint bene solvendo, non Clerici, non usurarii; non infames, nec circa oppressiones subditorum suspecti. Nec volumus quod præfata personæ ad prædictas Præposituras nostras, seu administrationes instituti quantumcumque plus aliis in eis offerant, admittantur. Injungentes de cetero, ne Præpositi ad firmam Præposituram tenentes tacere vel iudicare præsumant emendas, sed Senescalli, aut Bailivi, aut Scabini duntaxat, secundum quæ locorum consuetudines suadebunt. Injungentes, quod in una Præpositura ponatur unus Præpositus, aut duo tantummodo, et non plures; et quod uni personæ non tradatur nisi unica Bailivus, Senescallus, Præpositura, Vicaria seu Judicatura, et tales jurabunt sicut Bailivus et Senescallus. Adde art. 41.*

Ex his primo colligitur, Præpositos Judices fuisse, a quibus appellabatur ad Bailivum: deinde eadem fuisse Præpositorum sacramenta, quæ Bailivorum: tertio denique Præposituras datas fuisse ad firmam, ad triennium scilicet, quod S. Ludovico vulgo adscribitur. Unde Bonifacius VIII. P. P. cujus animus erga Franciam nostram paulo semper iniquior fuit, Philippo Pulcro Regi, ut in Sanctorum referretur Canonem urgenti, id objecit, ut est in Chronico Flandriæ vernaculo cap. 33: *Mais le Pape, qui n'aimoit mie le Roy de France, dit que pour la cause qu'il avoit mie ses Bailivages et ses Prevosts à ferme, de quoy maint pauvre homme en estoit desherité, il ne l'oseroit lever à saint. Tamest constet de Præpositurarum venditione, nihil tamen ejusmodi occurrit de Bailivis, quæ nusquam pretio distractæ leguntur, nisi postquam officia omnia in Francia venalia existere. Certa Præpositurarum distractiones et venditiones semper improbatæ. Christina Pisana in lib. du *Tresor de la cité des Dames*, l. part. cap. 23: *Et ne voudra nullement que ses Prevosts soient baillées pour argent aux plus offrants et derniers enchérissants, si comme on fait maintenant en France. Et pour ce en sieges en beaucoup de lieux de très mauvaise ribaudaille, mangeurs de pauvres gens, et pires que ne sont larrons, etc.**

Verum hac in re merito in dubium vocatur laudati Chronici fides: exstat quippe, ut alia taceam, computus ann. 1202. ex quo Præposituras ad firmam tunc temporis concessas fuisse certum est. Inique ergo S. Ludovicus hujus institutionis auctor suspicatur: quin et ipsi pissimo Regi nusquam est probata: siquidam has venditiones omnino tollere aggressus est: atque a Præpositura Parisiensi incepit quam a conductoribus ereptam priori dignitati restituit, ut recte scribit Auctor tract. de

Politia tom. 1. pag. 33. Id autem ex eo maxime efficitur quod in computo ann. 1206. non jam Præpositura Parisiensi rationem edit. Consulendus in hanc rem D. Brussel Tract. de Usu feud. lib. 2. cap. 33.

Præpositi ita Bailivis subditi erant, ut si in delictum aliquod inciderent, ab iis amoverentur, vel punirentur (quod tamen non fiebat, nisi pro murro, vel raptu, vel homicidio, vel prodicione,) ut ex testamento Philippi Augusti ann. 1190. apud Rigordum colligitur, et ex Statuto S. Ludovici ann. 1254. apud Nangium, in quo hæc sunt de eorum sacramento et officio: *Jurabunt igitur omnes et singuli supradicti, quod quamdiu commissam sibi tenebunt Bailiviam, Præposituram, vel aliam quodcumque officium supradictum, tam majoribus, quam medicibus, tam advenis quam indigenis, tam subjectis, quam præpositis, sine nationum et personarum exceptione jus reddant, servantes tamen in locis suis usus et consuetudines approbatas, etc.*

Et quidem ad mandata Bailivorum exsequenda potius institutos fuisse Præpositos, saltem in Delphinatu, quam ut ipsi ex officio aliquam exercerent jurisdictionem, recte colligi posse existimo ex Charta ann. 1339. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 128. ubi quæ ad eorum officium pertinuerint, describuntur: *Ille qui officio dictæ Præposituræ utitur in dicta civitate (Viennensi) nomine ipsius D. Dalphini, in condemnationibus et executionibus sententiarum et condemnationum causarum civilium et criminalium, realium et personalium, in inquisitionibus faciendis per dictam civitatem, in captiendis malefactoribus in civitate et territorio predictis, et in aliis quæ gerat et exercebat præfatus Archiepiscopus.*

Quæ ut manifestiora fiant, addere placet Recognitionem Præposituræ S. Symphoriani de Ancella factam Abbati Trenorchiensi ann. 1401. in qua fuse exhibentur quæ ad officium ejusmodi Præpositorum spectant: *Recognovit idem Humbertus se tenere in feodum 1. Præposituram S. Symphoriani cum juribus, pertinentiis et emolumentis ejusdem... Recognovit se tenere et tenere debere omnia infra scripta ratione dictæ Præposituræ ac servitia infra scripta eidem dom. Abbati Ecclesie sue supradictæ exhibere. 1. Quod ipse Humbertus tamquam Præpositus dictæ Præposituræ manutenebit in domo supradictæ Præposituræ bonum, firmum et securum carcerem munitum compedibus tam ferreis quam ligneis ad custodiendos malefactores, ut Præpositi dictæ Præposituræ antiquitus manutenebant consueverunt. Item dictus Humbertus recognoscit et recognovit se tenere ad custodiendos prisionarios vel malefactores cum ad custodiendum et incarcerandum in supradicto carcere per gentes et officarios dicti dom. Abbatis sibi tradentur et eosdem malefactores seu prisionarios reddet et restituet officariis predictis tute et secure quoties fuerit requisitus, et si per servientem presentatum domino Abbati ad disserviendum officium sergentiarum intra limites dictæ Præposituræ, idem Præpositus voluerit committere custodiam prisionariorum sibi tradendorum seu traditorum, ipse Præpositus recipiet et eo nunc recipit in se onus et periculum casu quo contingat ipse prisionarios a dictis carceribus evadere, eos reconducere ob culpam dicti servientis. Item tenebitur et constitur se tenere presentare dicto dom. Ab-*

bati virum bonum et sufficientem hominem ad exercendum officium sergentiarum infra limites dictæ Præposituræ pro et nomine ipsius domini Abbatis cum aliis servientibus dicti dom. Abbatis, et tenebitur dictus serviens adjuvare et cautionem idoneam præstare de suo officio diligenter et fideliter exercere, prout alii servientes in eorum cautione] facere consueverunt. Item quod quando casus eveniet quod aliquis malefactor per gentes dicti dom. Abbatis vel per servientem prædictum captus vel per alterius jurisdictionem, remittetur dicto domino pro justitia de dicto malefactoris vel malefactoribus faciendis, et si dictus malefactor vel malefactores capti vel remisi per Judicem S. Romani corporaliter condemnabuntur, vel condemnabuntur, dictus Præpositus tenebitur sententiam dicti judicis executioni penitus demandare, facere et complere suis ipsius propriis missionibus et expensis. Item recognovit idem Præpositus quod si serviens ab ipso presentatus, aut ipse Præpositus capiat aliqua animalia in terris et possessionibus suis in banno vel emenda propter hoc debita per illos quibus erant dicta animalia, ipse Præpositus tertiam partem emendæ tantummodo recipiat, et tenebitur in crastinum captivum prædicta animalia tradere gentibus dicti dom. Abbatis. Item recognovit quod si aliqua animalia capiuntur infra dictam præposituram Abbatis, ipse Præpositus in banno vel emenda ex captione prædicta debita nihil percipiat. Item quod in omnibus bonis movensibus de directo dominio dicti dom. Abbatis, ipse dominus percipiet banna, ventas et laudimia, prout percipere consuevit, hoc salvo quod ipse Præpositus, vel serviens ipsius præposituræ tenebitur recipere clamores et emendas quæ provenient ratione bonorum in dicta præpositura existentium et personarum in eadem degentium vel delinquentium, et ex ipsis receptis bonum et legitimum computum reddere gentibus dicti domini Abbatis, ita quod si receptio prædictorum fiat per Præpositum, cavebit quod reddat legitimum computum dictis gentibus, et idem faciat serviens prædictus si per eum recipiat. Item dum emendæ vel banna quæ obvenient vel obvenire poterunt ratione rerum in dicta præpositura existentium in eadem delinquentium vel commorantium ex papiro curiæ S. Romani adjudicabuntur, vocabitur dictus Præpositus vel serviens ipsius præposituræ ad audiendum et videndum quæ juri suo in prædictis pertinere poterunt. Item recognovit idem Præpositus quod tam in domo prædictæ præposituræ, quam alii loca infra dictam præposituram existentibus, officarii dicti domini expleta, assisus et alios judicis actus exercebunt et exercere poterunt absque eo quod ipse Præpositus aliqualem jurisdictionem habeat in prædictis.

Ejusdem conditionis videntur fuisse Supra-Præpositi de quibus mentio occurrit in Litteris Johannis Reg. Franc. ann. 1355. tom. 4. Ordin. pag. 340. ubi inter judiciales ministros recensentur: unde iidem sunt, saltem in Grassensi tractu, cum iis qui Aragonsibus Supra-jurariis dicuntur. Vide in hac voce.

Pros, sine ulla abbreviationis nota, eodem sensu Judicis pedanei intelligendus videtur, in Libert. Matison. ann. 1846. ex Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 111: *Item li Pros doit avoir trois solz Paris de plainte simple. Hinc Prouage, Præpositi districtus et jurisdictio, Charta Fri-*

der. ducis Lothar. ann. 1255. in Chartul. eccl. Romaric. ch. 33. *Li prevos saint Pierre doit tenir la justice et de champ et de bataille, autresi cil y offiert, doit tenir li prevos S. Pierre la justice, si est li moitez dou Prouage S. Pierre, et li autre nostre.* Unde emendandus Marten tom. 1. Anecd. col. 1409. in Instr. ann. 1335. *ubi Prouage vidit: Item, sur la connoissance des briefs et Prouages de lay fie et d'aumone, etc.*

Cum vero prohiberentur Baillivi fieri ex incedis Bailliviarum suarum, vel in his matrimonia contrahere, aut possessiones acquirere, ea tamen prohibita non extendebatur ad Præpositos, Majores, et alios Officiales minores, qui Majorias, Præposituras, et alia officia tenebant in locis mansionum suarum, dum tamen hæc ab his agerentur absque Regis aut aliorum detrimento.

Sed et licet Præpositi Præposituras suas ad firmam caperent vel eicerent, eas tamen aliis *revendere* prohibebantur. Et si plures emptores essent, unus tantum jurisdictionem exercebat, et immunitate gaudebat in *Cavaleris*, tallibus, seu collectis et aliis oneribus publicis, qua alii consueverant gaudere. Quæ quidem omnia in Statuto S. Lud. pluribus exarata habentur. Unde per Philip. cur. Philippus Pulcher in laudato Statuto vetet plures esse Præpositos in una Præpositura. Ita porro S. Ludovicus Præposituras vendidit, ut cum aliquo pecunia vel reddituum detrimento committi bonis et fide dignis personis, quam vendi cum augmento suo vel lucro valuerit, nullum emolumentum suum aut lucrum repudians cum detrimento justitie, vel populi nocumento. Verba sunt Guillelmi Carnotensis de Vita et Act. S. Ludovici. Tandem Carolus VIII. Statuto ann. 1403. art. 45 ne Præpositura carentur ad firmam, omnino prohibuit.

Ea vero, quorum Præpositi, Firmarii, seu conductores erant, fuere potissimum multatæ a reis et damnatis exactæ, res inventæ, et ejusmodi, quæ regii juris sunt, ut est in Consuetudine Silvanecensis art. 55. 56. Nivernensis tit. 1. art. 28. Dunensis art. 55. Alterupis art. 3. Ville Francæ art. 1. et in antiqua Bituricensi tit. 2. art. 28. ubi ejusmodi Præpositi, *Prevosts fermiers*, dicuntur, et a Præpositis iudicibus, quos Præpositos justitie Custodes, *Prevosts Gardes*, vel *en garde*, vocant, interdum distinguuntur: ex quo scilicet Præpositi Præpositurarum suarum conductores fieri vetiti sunt tum enim aliis multatæ et aliorum jurium regalium conductoribus mansit Præpositi nomenclatura, cum Firmarii additione.

Hinc etiam manifestum fit cur in laudato Philippi Pulcri Statuto Præpositis vetitum sit *emendas taxare aut judicare*; timendum enim erat ne in eodem excederent, cum multatæ ipsorum essent. *Inhibentes de cetero, ne Præpositi ad firmam Præposituram tenendas, taxare vel judicare presumant emendas; sed senescalli, aut baillivi, aut scabini duntaxat secundum quæ locorum consuetudines suadebunt.*

His Præpositis in Delphinatu, ubi paucos existitisse scribit eruditus Auctor Hist. Dalph. assignata erat tertia pars multatæ aliorumque honorum caducorum. Charta ann. 1326. laudatæ Hist. tom. 1. pag. 116: *Concedentes ipsi Stephano, quod prætextu dictæ Præposituræ de Venices, habeat omnia banna, clama et levias quascunque, quæ obveniunt in dictæ Præposituræ officio, usque*

ad quantitatem dantur quinque solidorum Vienn. Computus. ann. 1326. ibid. De qua judicatura deducuntur pro jure Præpositi Lanaci, qui percipiunt tertium condemnationum infra Lansacum, &c. Idem probant alia instrumenta.

Ab ejusmodi Præpositurarum firmis, dictæ postmodum majores momenti Præposituras, quæ *Prevosts ou grandes Coustumes* dicuntur in Consuetud. Andegavensi art. 19. Cenomanensi art. 11. et Catalaunensi art. 3. quod olim eæ Præpositis firmariis exsolventur. *Præpositura*, in Charta ann. 1178. *Quæta Præposituram*, in Charta libertatum oppidi des Ais in Biturigibus ann. 1301.

Quamquam vero, ut superius dictum est, Præpositi subditi essent Baillivis, non ipsi tamen præpositurarum suarum rationes referebant, sed Regi, ut constat ex Computo ann. 1202. excelsis provinciis Perticensi, Andegavensi, Cenomanensi, Turonensi, Pictavensi, etc. Cujus autem conditionis fuerit Campaniæ Præpositus ex mox subiiciendis patet.

Exstat in Reiposto Feodorum Campaniæ Camere Computorum Parisiensis fol. 7. Statutum de Præpositis Comitatus Campaniæ, quod hæc hæc describendum curavimus. *Domina Comitissa concessit omnibus Præpositis terras suas Præposituras in hunc modum habendas. Quod omnes Catalaie erunt domine Comitissa quæta et integra. De omnibus autem domi et arpentis, et forisfactis, quæ non montabunt plus quam 20. solidos, domina Comitissa habebit quatuor partes et Præpositi quintam. Ipsi autem Præpositi non poterunt exquirere forisfactum, quod non erit plus quam 20. sol. nisi per dominam Comitissam, præterquam de homine errante, si tamen forisfactum illud non fuerit de furto, vel raptu, vel de mulero: forisfactum quod non montabit plus quam 20. sol. exquirat Præpositus et Scribanus, et duo probi homines ville, quos domina Comitissa ad hoc faciendum apponet, quæ tamen ad computum computabuntur scripta, et a quo vel quomodo facta fuerint. In forisfacto quod non montabit plus quam 20. solid. solomodo, non 20. sol. habebunt Præpositi, sed quintam partem, et residuum totum erit domine Comitissæ. Ipsi autem nullum donum, vel servitium, vel prænium accipient, præterquam in cibariis, etc. Juraverunt etiam Præpositi, se hæc omnia bona fide servaturos, et vitam et honorem et omnia iura Comitissæ, et heredum suorum versus omnes, qui possunt vivere et mori. Item sciunt, quod si hæc non fecerint, in ira et in voluntate domine Comitissæ sicut, tanquam illi, qui incidissent de corpore et avero. Actum apud Sezannum ann. gratiæ 1201. mense Aug. in Vigili S. Joannis. Baptiste Decollationis. Vide Steph. Paschasium lib. 4. Disquisit. Francicarum cap. 15.*

Lit. remiss. ann. 1403. in Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 5. *Comme le Prevost fermier de Bar sur Aube eust fait adjoindre par devant lui tous les habitans de Puteville, à laquelle journée il dist ausdiz habitans qu'il venoit querir ses chausses; et v. continent sans aucune information précédent, les fist tous jurer qu'ils diroient vérité de ce qu'ils sauroient les uns contre les autres. Une femme interroguée contre le suppliant, dist qu'elle lui avoit veu une fois prendre un troussel de foing en une granche dudit Puteville: pour lequel cas ledit Prevost condamna ledit suppliant envers lui en dix-huit solz Paris d'amende.*

PRÆPOSITUS, in Fieta lib. 2. cap. 76. est is, qui sub Senescallo vel Baillivo, res dominicas, seu regias curat in villis, vel pagis, et agriculturæ, pecudibus, pasturæ et ejusmodi invigilat. [Computus ann. 1277. apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 287. Computari Johannes Canon Præpositus de Clifton de manerio de Clifton. Apud Ecclesiasticos vero potius dicitur] *villicus*, uti in hac voce docet Manus ipsum.

PRÆPOSITURA, in Charta ann. 1129. in Historia Guisnensi pag. 74. [Charta ann. 1175. apud Calmet. inter Instr. tom. 3. Hist. Lotharing. col. 278. *Dedit villam et castrum de Grandecourt, ac eorum Præposituram, sive Gallie Prevosts.*]

PRÆPOSITATUS, in Comibus Rotomagensi ann. 1180. cap. 10. quo prohibentur *Sacerdotes Viccomitis, vel secularis Præpositatus, officium assumere.*

PRÆPOSITURA, Districtus, jurisdictio Præpositi, in Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1319. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 152.

PRÆPOSITURA, Eisdem redditus, Charta ann. circ. 1050. inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 428. *Pro ipsa procuratore concedunt omniam, fornam, Præposituram, credentiam quindem denarum. Quæta Præposituram supra dicitur.*

PRÆPOSITURA, eadem quod *Sergentia perpetua*, Fendi species. Vide in Serwens. Charta ann. 1223. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 100. v. *Dicitur Guillelmus (grandis) Præposituram sive sergentiam perpetuam de dicto Montigneo, Villanova et de Champis, cum omnibus juribus, et pertinentiis ejusdem Præposituræ, videlicet laudibus venditionum, tallagio mensurarum, quarto denario in emendis, usagio pro necessitate hospitii ipsius Guillelmi in usagio dictarum villarum, percipiendo uno escheni in mediocritate escheni villarum prædictarum, in festo beati Romigii in capite Octobris.*

PRÆPOSITUS SERRITUM, inter genera quibus tenentur vassalli, recensetur in Enumerati. jurium Monast. S. Valdrig. *Et en outre doivent lesdits sujets relicts, trezemes, service de Prevost et autres droits et devoirs seigneuriaux le cas offrand. Et 80. autem positum erat, ut qui a suis convassallis in Præpositum electus fuerat, servitium præpositi non posset detrectare, cujus erat in suo pago redditus domini sui contingere. Vide Interpretes Consuet. Normann. ad art. 187.*

PRÆPOSITUS AQUARUM, Qui de his, quæ ad aquas pertinent, cognoscit et judicat. *Prevost des eaux*, in Lit. ann. 1387. tom. 7. Ordinat. 62. Franc. pag. 182.

PRÆPOSITUS Camere Regalis, in Vita Ludovici Phil. ann. 87. Idem *Cubicularius* dicitur in Eginhardi Annal. eodem anno.

PRÆPOSITUS CAPIS, Vide in Capis 1.

PRÆPOSITUS COMITIS, in Legibus Wisigoth. lib. 9. tit. 2. §. 5. qui *Præritus Comitis* dicitur lib. 2. tit. 1. §. 23. qui scilicet absente Comite iudex ejus fangebatur.

PRÆPOSITUS SACRI CUBICULI, Cui Imperatori Cubiculi cura erat, qui fere semper Fama has. 6. 11. 25. hanc pag. 12. 13. 14. apud Herodianum lib. 1. pag. 19. edit. H. Stephani. 1000. 724. apud Xiphilinum pag. 274. 725. 727. 728. 729. eodem Herodiano lib. 1. pag. 26. 28. hanc pag. 727. eodem lib. 3.

pag. 78. *Præpositi cubiculi* meminit non semel Ammianus. Vide præterea Scholiasten Juliani Antecess. cap. 83. Theophyl. Simocattam lib. 4. cap. 15. Suidam in Antiocho, etc. et infra *Præpositus Palatii*. [9° Glossar. med. Græcit. in Ἡρακλειοῦ col. 1216. et Ἡρακλειοῦ vo: col. 1240.]

PRÆPOSITUS DOMUS REGIÆ, apud Monachum Sangalli. lib. 1. de Carolo M. cap. 33. *Luitfredus Præpositus domus* ejusdem Caroli M. dicitur.

PRÆPOSITUS HOSPITII REGII. Vide in Ribaldi.

PRÆPOSITUS FABRICÆ, armorum scilicet, apud Ammianum lib. 23. pag. 396.

PRÆPOSITUS FEODALIS, Qui ratione feudi res dominicas curat. Charta Joan. de Harcur. ann. 1269. ex Bibl. reg. col. 19. *Quociens requisiti fuerimus pro defectu solutionis dicti redditus, nos tenemur... per nostrum Præpositum feudalem... deliberare dictis fratribus dictum redditum.*

PRÆPOSITUS GUERRÆ, f. Castrensis præfectus, Gall. *Prévôt des Marchaux*. Ordinat. Caroli primogeniti Johannis Reg. Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordinat. pag. 112. *Præterea concederemus quod nullus habitator dicte lingue Occitane citatur ad instantiam alicujus stipendiarum vel alterius cujuscunque coram Præposito vel Præpositis guerrarum.*

PRÆPOSITUS MENSÆ, dignitas in Palatiis Regum Franciæ: eadem, que hodie *Magistri hospitii* seu *du Maistre d'Hostel*, et apud Byzantinos Imperatores, τὸν ἐπιπέτην. In Synodo VIII. CP. adfuit præ aliis, ut Ludovici Pii Legatus, *Eveardus Præpositus mensæ ipsius*, ut est apud Anastasium act. 10. Apud Aimonium lib. 4. Histor. Franc. cap. 78. *Misus illuc Regiæ mensæ Præpositus Audulfus*. Hujus dignitatis officium sic describitur a Theodulfo Aurelianensi Episcopo lib. 3. Carminum:

Pomifera solera venit de sede Mensalca,
Sudorem abstergens fronti, ab arce manu.
Quam sæpe ingreditur Pistorum sine Coquorum
Vallatus cuneis jus Synodale gerit,
Prudenter qui cunctis generis epulasque Japesque,
Regis honorarium deferat ante thronum.

PRÆPOSITUS MERCATORUM, Parisiis, urbis Præfectus, Gall. *Prévôt des Marchands*, in Compend. jurium Universit. Paris. per Robert. Goulet fol. 13.

PRÆPOSITUS MILITUM, in leg. 3. § ult. et leg. 6. § ult. D. de Re militari, et apud Rufum in Legibus militaribus.

PRÆPOSITUS MONETÆ, apud Ammianum lib. 22. pag. 223. *Præfectus monetæ Trevericæ*, apud Gruterum 493. 3.

PRÆPOSITUS PALATII, Amantius, apud Marcellinum Comitem in Justino, qui nude *πραιποσίτος*; dicitur in Chronico Alexandrino pag. 764. In eodem Chronico pag. 700. Rhodanus *πραιποσίτος τῶν πραιποσίτων* Valentiniani, et *πραιποσίτος τῶν πραιποσίτων*, apud Cedrenum pag. 310. Narses *Præpositus sacri Palatii*, in veteri inscriptione lœl. 1. *Præpositus*, nude. Zonaras in Constantio pag. 17. *πραιποσίτος*. Vide Palladium in Hist. Lausiaca cap. 43. Olympiodorum, Philostorgium lib. 11. cap. 4. Codinum de Orig. pag. 28. edit. Meursiana, etc. et supra, *Præpositus sacri Cubiculi*.

PRÆPOSITUS PALATII, Major-domus, apud S. Audoenum lib. 2. de Vita S. Eligii cap. 19. ubi de Erchenoaldo: *Qui erat eo tempore Præpositus Palatii*. Vide *Præpositi Episcoporum*, pag. 405. col. 3.

PRÆPOSITUS PARTITIONUM. Vide supra *Partitio*.

PRÆPOSITUS TERRAGII, Cui agrorum custodia incumbat. [2° Rectius, qui terragium seu agrarium colligit, ut decimator decimam.] Notitia abbatie S. Stephani de Vallibus inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 474: *Ita qui dem ut messis ad aream a colonibus de portetur, et vindemia ad cubas vocato decimatore cum terragii Præposito*.

PRÆPOSITUS THESAURORUM, apud S. Basilium Epist. 264.

PRÆPOSITUS TYRII TEXTRINI, apud Ammianum lib. 14. pag. 22.

PRÆPOSITI VILLÆ, vel Hundredi. Vide *Præfeci*.

PRÆPOSITOR. Ebrardus in Græcismo cap. 9:

Est homo Præpositor, qui præ me ferculis ponit, Et qui deponit sit tibi Depositor.

Opuse. vet. MSS. in Esther. apud Maium in Glossar. novo: *Prætores quasi Præpositores*.

PRÆPOSITURÆ, vulgo *Præpositures*. Ita a Sorbonistis nuncupantur variae leguminum species, quæ in coquina omnibus, quibus placet accipere, præponuntur: unde nomen. Occurrit passim in libris coquinariis Sorbonæ.

PRÆPOSTA, Libellus quo aliquid proponitur. Statuta Vercell. lib. 7. fol. 214: *Item statutum et ordinatum est quod in aliqua Præposta, petitione vel narratione quam dici, præponi seu narrari contigerit de cetero... non ponatur, nec dicatur, nec scribatur aliqua clausula generalis.*

PRÆPOSTERARE, Ordine præpostero dicere. Gaudentius Brixionensis Episc. ser. 5: *Ordinem lectionis Erodii... idcirco Præposteravimus, etc.* Utitur etiam Arnobius junior in Conflictu cum Serapione lib. 2.

PRÆPOSTERATIO, Ordo præposterus. Translat. B. Edmudi Cantuar. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1841: *Multis annorum curricula diei natalis sui (S. Thomæ) quem decuit habere gloriosum, antequam de translatione ejus, longe postmodum subsecuta, aliqua vel exitiis mentio haberetur... In nostro autem patrono... ordo iste penitus præposteratur; et tamen ex causa rationabili hujusmodi Præposteriorio in alium ordinem commutatur.* Synodus Andegav. ann. 1282: *Prohibemus, ne ea die qua benedictio nuptialis celebratur, mulieres admittantur ad purificationem, cum Præposteriorio videatur.*

PRÆPOSTERE EQUITARE, Facie scilicet ad caudam animalis versa. Arest. parlam. Paris. ann. 1394. ex Cod. reg. 1852. 3. 3. fol. 81. v. *Quidam molendinarius, Cartula nuncupatus, in nostri contemptum et elusionem quemdam asinum equitans Præpostere, pennucellum liliis depictum ad caudam ipsius asini ligatum per villam trahabat.*

PRÆPOTESTAS, Summa et suprema potestas, suprenum dominium. Baldricus lib. 3. Chron. Camerac. cap. 2: *Sibi enim totius rei Præpotestatem penitus usurpare, Episcopo vero solum nomen ac speciem honoris relinquere.*

PRÆPUNCTUARE, Præstatuere, ante definire. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 49. pag. 123: *Deducta sunt usque in terminum inductorum tempora, deficientibusque optatis subsidiis, prout Præpunctuatum fuerat, etc.* Vide infra *Punctuare*.

PRÆPUTIARE, Præputium præciedere. Glossar. vet. ex Cod. reg. 521:

Præputium, anterior pars priapi, scilicet pellis, quæ præputatur, i. præcuditur, Judæis: unde Præputiare, præputium facere, pellem illam resaccare.

PRAERIA, Pratorum series, Gall. *Prairie*. Charta Officialis Autiss. ex Tabul. S. Mariani ann. 1258: *Duo arpenta pratorum quæ habebant... in Praeria Belche sublus pontem*. Tabular. Caleise ann. 1362: *Pro uno arpento prati vel circiter... in Praeria de Kala sito de super pratum quod dicitur, etc.* Charta ann. 1285. in Tabul. Latinic. *Item in Praeria Latigniacensi unam petiam prati quatuor arpenta vel circiter continentem, etc.* Le Roman de Vacce MS.:

Chevaliers vi à joster, si en oi grant envie, Delez Diepe et dehors par la grant Praerie.

Vide *Chantellus, Prada, et Praria*. PRAERIA, Jus pascendi pascha in pratis post excisum fœnum, in Charta ann. 1248. Locum vide in *Blairia*.

PRÆRIPIUM, Ripa altior. Petrus Damianus lib. 6. Epist. 5: *Per tot nivallium Alpium nivosa Præripia*. Vita S. Probati Presb. num. 9: *Dum alvei Præripia Seguanici innumerabilibus, occuparentur adventantium vestigiis*. Odo Abbas Glannafol. in Hist. Translationis S. Mauri in præfat. 1: *Odo Abbas Monasterii, quod in Præripio ripæ Ligeris fluminis situm Glannafolium ex antiquo appellatur*. Quidam codd. habent *præripio*. Leges Henrici 4. Regis Angl. cap. 88: *Si quis alium fugiens... Præripio vel aliquo moriatur*. Forte *præripio*, nisi quis malit *præcipio*, ut habent quidam codices. Occurrit præterea apud Wandebertum in Miraculis S. Goarici cap. 12. 15. 33.

PRÆRIPPIUM, Eadem notione, in Fragmentis de reb. gestis Clodovei II. apud Duchesn. tom. 1. pag. 661: *Rez dedit ad illam novellæ plantationis ecclesiam fiscum regium nomine Brictonium in Prærippio Maternæ situm*.

PRÆRIPPIUM, Locus ripæ vicinus, margo fluvii. Bullar. Fontanell. fol. 31: *Largior decimam partis quæ me contigit ex... pisce qui accipitur in omni Prærippio S. Marculfi*. Ea notione occurrit apud Apuleium in Apolog. *Cum egressus (crocodilus) in Prærippia fluminis, etc.*

PRÆROGANTIA, Jus præcipuum, prerogativa. Lit. admort. ann. 1375. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 401: *Quæ venditio prædicta omnium et singulorum predictorum dominorum, consiliorum, laudumiorum, foriscapiorum, mansuum, commissionum, prælationum, avantagiorum sive Prærogantiarum, etc.*

PRÆROGARE, Ante impendere. Papias. Constantiensis: *Prærogans, ante impendens. Prærogare, attribuire. Prærogationem, dationem*. Occurrit leg. 27. C. de locat. (4. 65.) leg. 20. C. de decurion. (10. 31.) etc. Vide *Prærogator* et *Prorogare*.

Charta Caroli VI. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 18: *Prætextu notabilium, fructuosorum ac Prærogatorum obsequiorum, quæ... nobis dilectis et fidelis cambellanis et consiliariis noster Karolus de Pictavia miles, dominus S. Valerii, sui que jampdiu noscantur modis plurimis præbuisse, etc.* Translat. S. Glodes. tom. 6. Jul. pag. 223. col. 2: *Quamquam ne ad hanc quidem partem mihi aliquam scientiæ Prærogaverim facultatem, etc.*

PRÆROGATIVE, Gratiarum actiones. Epist. 73. inter Francicas tom. 1. Hist. Franc.: *Quas recensitas immensas Cræ-*

tori nostro est Prærogativa, quod incolumem vos esse cognovi.

PRÆROGATIVARIUS, seu officium Prærogativarum, cuius existat formula apud Senat. lib. 11. Epist. 27.

† **PRÆROGATIVUM**, pro Prærogativa. Paschasius in Epitaph. Walæ lib. 2. cap. 19: Cui Augustus filio totum sibi diviserunt imperium, non attendentes Prærogativa parentum, nec coequalitates magnorum, etc.

° **PRÆROGATIVUS**, Prævius. Charta Car. Simpl. tom. 9. Collect. His. or. Franc. pag. 510: In quibus præceptis regum et privilegiis Prærogativo consensu, etc.

PRÆROGATOR, Dispensator. Gloss. Isid. [Hinc emendandus Grævio videtur Scholast. Persii ad Sat. 59: Fuit assis libralis et dispondius, quod hodie in usu remansit, et volebat pensari potius, quam numerari. Unde et dispensatores dicti Prærogatores. Ubi leg. vult Prærogatores. Nihil tamen temere immutandum: Prærogare enim ut Prærogare usurparunt Scriptores. Vide in hac voce.]

° **PRÆSCRIPTIO**, Præscriptum. Opusc. MS. in Zachar. apud Malum in Glossar. novo. Vide Præscriptum.

° **PRÆSAGARE**, pro Præsigire. Translat. S. Glodæ. tom. 6. Jul. pag. 221. col. 1: Hujus igitur temporibus, jam jamque obitu ipius imminente, lactiferum quid monstro ipso Præsagante, etc. Vide Præ-sagatus.

† **PRÆSAGATUS**, pro Præsigitus, præ-sagio, prædictus. Acta Quadrag. Mart. tom. 2. Mart. pag. 23: Merito secundum mentis tue nigredinem a tuis genitoribus Præsigatum habuisti vocabitum; Agricolaus enim agrestis illector interpretatur.

° **PRÆSAGIUM**, male pro Præsigium, Æstimatio. Stat. ann. 1476. Inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 331. col. 2: Jurabant... juxta valorem et æstimationem bonorum suorum descriptam in libro Præsigii et in libro cabalium, quemlibet corquere ad solidum et libram... Item, quod reficiatur liber Præsigii et advaluationis bonorum habitatorum Nemausi in dicta domo communi. Vide supra Cabale et infra Præsigium.

° **PRÆSALIA**, ut Repræsalia. Vide in hac voce.

† **PRÆSALUM**, τραπεζόν, in Gloss. Lat. Græc. in Græc. Lat.: Τραπεζόν, Præsalum, præsalium, præsalum.

° **PRÆSANCTIFICATORUM** MISSA. Vide in Missa 3.

° **PRÆSIANUS**, pro Præsius, in Vales. pag. 192.

PRÆSCINDATICUS, Ad præscindendum habitus, igitur.

† **PRÆSCINDERE**, Concidere, Couper. Coronatio Reg. Hungar. apud Ludewig. tom. 6. pag. 342: Ad mensam præscindit sue Majestati hi servibunt... Præscindet dominus Bothai [Germ. Vorschneiden.]

° **PRÆSCITOR**, Mature doctus. Vita MS. S. Winvaloei fol. 18: Sanctorum erimus factus est aciolus Præscitor Scripturarum.

† **PRÆSCITUS**, Reprobis, damnandus. Acta ad Conc. Basil. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 480: Ad primam, Papa dat indulgentias multis qui sunt Præsciti, et hoc papa dubitare habet talibus quod Deus non dat, etc... Præsciti autem, etsi sint in caritate, secundum præsentem justitiam, saltem aliqui, non tamen decedunt in caritate, etc.

° **PRÆSCRIPTIO** est jus quoddam, ex

tempore congruens, autoritate legum vim capiens, pœnam negligentibus inferens, et finem litibus imponens. Quadragesimalis præscriptio omnem proreus actionem excludit. Reformatio Legum Eccles. pag. 246. apud Blount in Nomolæ. Anglæ. Vide Mabill. Diplom. lib. 3. cap. 5. n. 13. etc.

° Charta Frider. I. Imper. ann. 1177. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 1050: Insuper eisdem fratribus (Pomposianis) indulgemus et nostræ sanctionis auctoritate firmamus, ut nulla Præscriptio, nisi centum annorum, eis apponatur, et ut ipsi Præscriptions quadraginta annorum se ab omnibus tueantur.

° Præscriptio 20. annorum in re criminali apud JC. omnes usu jam recepta est; aliam obtinuisse olim apud nos juris disciplinam, docent Lit. remiss. ann. 1398. ex Reg. 99. Chartoph. reg. ch. 572. quibus pœna relaxatur Egidio du Castellier militi, annis plus centum nato, ob homicidium in Joan. de Buisencourt scuiferum, circa octoginta annos ab ipso perpetratum.

° **PRÆSCRIPTUS**, pro Præscriptus, in Addit. 4. Capit. cap. 34. Quod non semel legi in vet. exemplaribus monet Baluz. in Notis ad Capit.

° **PRÆSENCIUM**, Præstationis species, quæ muneris nomine, Gall. Præsent, redditur. Charta Odon. milit. de Compannis ann. 1218. in Chartul. S. Dion. pag. 220. col. 1: Dictus Andreas et hæredes sui me et hæredes meos servare tenebuntur de unicus calcariis deauratis usque ad duos solidos in Præseocio, quando servitium fieri contingeret. Galli diceremus, En présent. Vide Præsentum 1.

† **PRÆSENIOR**, Antiquior, major. Charta Sigismundi Rom. Reg. ann. 1414. apud Rymer. tom. 9. pag. 173: Quodque præfati Rupertus, Præsenior patris, et Rupertus senior avus, et Rupertus pater dicti Ludovici quondam Comitum Palatini Rheni.

PRÆSENS, seu Præsentialis, dictus unus e Magistris militum, quod in pro-cinctu seu comitatu Principis ageret, et Præsentibus numeris præset, ut docet Notitia Imperii, ubi Magistri equitum et peditum in præsentibus duo recensentur, alii tres per Orientem, Thracias et Illyricum. Magister militum præsentialis, ibidem, sub cujus dispositione militabant Palatinæ Vexillationes 5. Comitatus 7. Legiones Palatinæ 15. Auxilia Palatina 18. ex quibus conficitur Præsentis appellatus, quod præsentis adesset in comitatu Principis, et in eo militarent, atque adeo Palatinæ militie ad custodiam Imper. addicte præsent, ex qua qui erant, Præsentiales pariter dicebantur, ut et Domestici, qui in Palatinis scholis militabant, in leg. 4. Cod. Th. de Protect. et domesticis. (6. 24.) Adde leg. 17. eod. Cod. de Re milit. (7. 1.) Magister præsentis militie, apud Marcellinum Comitum in Zenone, Magister militum præsentum, apud Scholastem Juliani Antecess. cap. 83. Magister militum præsens, apud Jornandem de Successione regnorum. Στρατηγός τῶν καλουμένων πραισίντων apud Evagrium lib. 4. cap. 3. Στρατηγός τοῦ πραισίντου, apud auctorem Chronici Alexandr. pag. 753. [Κόμης πραισίντου, apud Theoph. ann. 1. Justin. Thracis.] Ipsa dignitas, Magisterium præsentale, eidem Marcellino in Justiniano post. Basilii Cos. 4. Præsentanea dignitas, Senatori lib. 11. Epist. 1. Τὴν τοῦ Πραισίντου, Simocat-

ta lib. 1. cap. 7. nuncupatur. Concil. CP. sub. Menna act. 5: Καὶ τοῖς ἀδελφείοις στρατηγῶν τοῦ βασιῶ πραισίντου. [Leges Luitprandi apud Murator. tom. 1. part. 2. col. 2: Et cum Præsentibus suis capitula ista selecta omnibus placuerunt.]

PRÆSENTIA MILITARIS, in Diurno Romano cap. 2. tit. 2. 4. Idem quod præ-sens militia, de qua supra: In unum conventibus nobis, ut moris est, id est cunctis Sacerdotibus et proceribus Ecclesie, et universo clero, atque optimatibus, et universa militari Præsentia, seu civibus honestis, etc. Vide Gloss. med. Græcit. in Πραισίντου.

IN PRÆSENTI VENIRE, Coram sisti, Venir en présence Lex Bajwar. tit. 12. cap. 2. § 1: Tunc judex jubet eum in Præsentem venire, et iudicet ei, etc.

DE PRÆSENTI, Jam nunc, quomodo Galli, dès à présent dicunt. Conventus apud Andelaum apud Gregor. Turon. lib. 9. cap. 20: Et quod exinde fidelibus personis ablatum de Præsentem recipiat. Adde Decretionem Childberti Regis cap. 12. Occurrit non semel.

AD PRÆSENTE, Eadem notione, in Gestis purgat. Felicis Episc. Aptungitani: Ad præsentem Epistolam recognovi. Formula nostra familiaris, A present.

° AD PRÆSENS, in Vita MS. S. Winvaloei fol. 140: Me autem ad Præsens corpore moriturum scitote; id est, jam, modo, Gall. Présentement, maintenant.

PRÆSENTES, pro Prævidens usurpasse quosdam Scriptores, observatum a Salmasio ad Lampridium pag. 208.

° **PRÆSENS FOREFACTUM**. Nostris alias Pris à présent forfait, pro vulgari hodierno Pris sur le fait, en flagrant délit, Deprehensus in scelere. Pactum inter Carolum comit. et capit. Carnot. ann. 1305: Se les justiciers le conte prenoient ou avoient pris pour cas de crime, qui emporta paine de sanc. aucun des homes dessusdiz pris à Present forfait, ou non présent, etc. Vide infra Præsentialiter 2.

* **PRÆSENTALIA**, a voce Italica Præ-sente, Donum, munus. Gall. Cadeau. Stat. Nicie sæc. XIII. inter Monum. Hist. Patr. Taur. tom. II. col. 75: Campertii et vignogoli et custodes jurabunt quod bona fide, sine fraude... gardent de die et de nocte... totum territorium Nicie intus et extra... quod non sint latrones, vel quastatores de bladis, de fructibus, etc... Item a pastoribus, a laboratoribus, a molendinariis, vel ab aliqua alia persona donum vel Præsentialias... non accipient aliquo modo. [FR.]

PRÆSENTALIS, Idem quod Præsens. Charta Berarii Episcopi Cenomanensis in Actis Episcop. Cenoman. pag. 215: Qui contra hoc mutare voluerit, teneatur obnoxius, et, quod repetit, nihil vindicet, sed Præsentales Epistolas uno tenore conscriptas... retinet. Hinc formula familiaris notariis, Ces presentes, etc. Vide Præsens.

° **PRÆSENTALITAS**, Tale propria. Glossar. Lat. Ital. MS.

1. **PRÆSENTALITER**, In præsens, modo, Gall. Présentement. Acta Episcoporum Cenomanensium pag. 248: Præsentaliter quoque gloriosus Rex Carolus ad jam dictam Ecclesiam reddidit monasterium sancti Vincentii, etc. Et pag. 253: Et cepit interrogare, quid ei Præsentaliter reddere possat de predicta terra, etc. Adde pag. 260. Vitam Aldrici pag. 104. 105. 156. 172. 177. [et Capit. Caroli C. tit. 21. cap. 8. Vide Præsentialis.]

† 2. **PRÆSENTALITER** TRADERE, Mu-

neris et doni nomine dare, Gall. *Donner en présent.* Act. Episc. Cenom. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 56. lin. ult. : *Has ergo villas cum omnibus ad se pertinentibus Presentaliter ad prædictam ecclesiam et jam dicto Pontifici tradidit, et Deo dicavit.*

13. **PRESENTALITER**, ut infra *Presentaliter*, coram. Judicium ann. 821. inter Probat. tom. 1. nova Hist. Occitan. col. 56 : *Quia nos subnominati testes, et bene in veritate novis cognitis, et Presentaliter factis ad ipsa ora.*

PRESENTANEUS, [Efficax, probatus, penetrans.] *Presentaneum remedium*, apud Marcellum Empir. Efficax. Epistola Desiderii Episcopi Cadurensis ad Chlodulfum : *Et si qua sunt, vel quod monuit, vel quod egit, quasi ante oculos Presentaneo retine memorata.* [Vide *Presentarius*.]

PRESENTANEUS, Præsens. Conc. Tol. XVII. inter Hispan. tom. 2. pag. 757 : *Pro eo quod universitatem nostram sub sui nominis timore in unum collegit, et vicissim nos nobis visione alterutra Presentaneos reddidit.*

PRESENTANEUS, Octavius Horatianus in Præfat. ad libr. Medic. : *Nuperrime Collegæ Olympii exhortatione provocatus confeci nonnullos Presentaneos libellos, quos vel medicis fama retinet, etc.* [Id est, in presentiarum, Gall. *sur le champ*.]

PRESENTANEUS, Coram, apud Mabill. tom. 5. Annales, pag. 177 : *Vos propediem sero Presentaneos collocuturos ; Gall. *Tout à l'ité.**

1. **PRESENTARE**, Offerre, Gall. *Præsenter* dicunt, Fazio : *Exhibere, i. ostendere, vel Præsenter, vel dare* Cyprianus in vita S. Casarii Arelat. *Flu gratia ubique profectibus, quo non est conspectibus Presentatus, tetigit peccata, quorum membra non contigit.* Ordenerius Vitalis lib. 3 : *Willelmum Ducem adit, evig prætiosissimam pallam presentavit.*

2. **PRESENTARE**, eodem intellectu, in Poëti. MS. Rob. Dabon :

A grant paine et à grant effors
Traist de sa plaine le fier hors,
Et à l'Empereur le Paire.
Mais il fait semblant qu'il muire,
Pour l'angoisse qu'il au fier traire.

3. **PRESENTARE**, pro In presentiam adducere, in Annal. Bertin. ad ann. 85. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 89 : *Rothadum canonicæ a quinque prætoriarum episcopis dejectum, secum reducere, Carolo Præsenterit.*

PRESENTARE, quasi presentia efficere, ostendere, Utitur Felix Gyrensis Monachus in Vita S. Guthlaci, cap. 21.

4. **PRESENTARE SE**, Judicio se sistere, Gall. *Comparoitre, se présenter.* Caron. Veron. ad ann. 1289. apud Murator. tom. 8. col. 631 : *Et confisata fuerunt et publicata eorum bona in communi Verone, nisi ad octo dies se personaliter comparerent, seu Præsenterent.*

5. **PRESENTARE SE**, Occurrere, obviam ire, Gall. *Se présenter.* Nicol. Guercis Annal. Gendens. ad ann. 1288. apud eund. tom. 8. col. 345 : *Et suam congregavit exercitum, expectando adventum inimicorum, quibus se Præsenterantibus, prælium factum est magnum.*

6. **PRESENTARE**, pro Repræsenter. Anselmus Havelbergensis lib. 3. Dialogor. cap. 12. de Legatis Ecclesie Romanæ : *Qui in Basilica, quæ Trullus dicitur, presentes in Synodo cum 150. Episcopis, Presentantes locum Beatissimi Agathonis Papæ, residente Imperatore sub regali cultu, damnaverunt Macarium Patriar-*

cham Antiochenum, etc. [Epist. Fridrici II. Imper. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1186 : *Ut vicarium nostrum nostri culmini effugium Præsenterantem, in medio vestrum et præ oculis vestris tam turpiter ejecisset.*]

7. **PRESENTARE**, pro Repræsenter, exhibere, nostris, *Repræsenter quelqu'un*, in Capitulari de Partibus Saxonie ann. 789. cap. 24. Adde Elicium Caroli M. ann. 890. et Capitulare Pipini Regis Italie cap. 5.

8. **PRESENTARI**, in Cod. Theod. tit. 2. de Aqueductu leg. 3. quod illustrari, illustrem esse, offerri, imo et offerri alicui rei interpretatur Cothofredus. *Præsens, præterit*, in Gloss. Lat. Græc.

9. **PRESENTARIUS**, Præsens. *Argentum presentarium*, apud Plaut. in Mostell. act. 2. sc. 1. 14. *Presentarium venenum*, id est, promissimum, Apuleio lib. 10. *Metamorph. Præsente Poetis* nostratibus pro mætrix, scortum, quia sese ultro presentat, offert. Le Roman de la Violette MS. :

Jene suis point abandonné
Ha sire, a estre Præsenteur,
Ne ja n'en serai coustumier.

Vide *Presentaneus*.

PRESENTARE, Oblationes, munera, xenia, Gall. *Præsens*. Eginhardus Epist. 72 : *Quia tot tantis, et cælestis preparari facilius secutum consuetudinem, sicut solet homo ad epus dominici facere, et quando ille de Africa villa ad Compendium recessus fuerit, tunc volumus, ut ibi fiant Præsentes, et postea volumus, ut per brevem nobis indicetis, qua lite illas, vel ab illa fuissent receptæ.*

PRESENTATIM, Nunc, modo, *Præsente* ment. Iso Magister in Glossis ad Prudentium : *En ergo, se habes Præsente*.

1. **PRESENTATIO**, Exhibitio, repræsentiatio. Charta ann. 1299. tom. 2. Hist. Daiph. pag. 63 : *Præsenterit mihi notario infrascripto quendam litteram, etc. Acta fuit dicta requisito et dictæ littere Præsentiatio et transcribendi concessio, etc.* Epist. Martini V. PP. apud Ludewig. tom. 5. pag. 49 : *Non excedendo terminum duorum mensium a die Præsentiatio litterarum presentium computandam.* Oberli Stancioni Annal. Gendens. ad ann. 1270. apud Murator. tom. 6. col. 52 : *Dictus eorum Luchetus de carceratione liberatione et Præsentiatio sui admonitus, etc.* Occurrit etiam in Charta Henrici II. Reg. Angl. ann. 1155. apud D. Brussel de Usa feud. tom. 2. pag. 111. Vide *Præsentiatio*.

2. **PRESENTATIO**, pro Repræsentiatio, Effigies, imago. Festam. Petri ducis Brit. ann. 1157. ex sched. Mabill. x : *Deus paremens d'auel de tapisserie d'Aras, esquels sommes nous et nostre compagne en Præsentiatio.* Alia notione, pro die scilicet, quo quis juri stare debet, occurrit in Lit. remiss. ann. 1379. ex Reg. 116. Charloph. reg. ch. 91 : *Comme l'exposat fut venu à Paris aux Præsentiatio des jours Vernendois, etc.*

3. **PRESENTATIO**, Jus patronatus, quo quis Ordinario a se electum ad beneficium ecclesiasticum presentat, ut ab eo in possessionem canonicam mittatur, Gallice *Droit de présentation*. Charta apud Madox. Formul. Anglic. pag. 5 :

Quapropter sanctæ paternitati vestre supplico, quatinus divinae miserationis et caritatis obsecro, ad Præsentiatio nostram, si placet, eos suscipiat. Vide Hist. Lotharing. Calmet. tom. 3. col. 414.

PRESENTATORIA, Capitula Caroli I. in Concilio Suesionensi ann. 853. cap. 32. apud Baron. : *Sciatis etiam fideles nostri, quia concessimus Synodo et venerabilibus Episcopis, ne super beneficia Ecclesiastica vel Præsentiatio, (scilicet Episcopus, aut quilibet Monasteriorum prælati irrationabiliter petierit,) præcepta confirmationis nostræ ullo modo faciamus, etc.* Puto legendum *præsentiatio*, i. præstariis, sicut edidit Baluzius tom. 2. Capitul. col. 56.]

4. **PRÆSENTER**, Nunc, modo, Gall. *Præsente*. Lit. Gaufr. abb. Latiniac. ann. 1224. in Chartul. Campan. fol. 281. v. col. 1 : *Cum multis debitis Præsenter innodati simus, etc.* Occurrit rursus in Lit. ann. 1225. ibid. col. 2. Vide *Præsentiatio*.

PRÆSENTIA, Munus, Gallis *Præsenti*, a *præsenter*, offerre, vel quia munera sunt, que presenti in manus dantur. Nam absentibus res donari dicuntur, munera aut in mitti, et præsentia offerri, leg. 18. D. de Verb. signif. Paschasius Radbertus in Epitaphio Wala Abb. Corbariensis lib. 2. cap. 6. de pravis iudicibus ac Comitibus : *Non consules, non provisos patrie faciunt, sed latrones, quorum mentes angustas Præsentiatio caligo creavit, etc.* Matth. Paris. anno 1170. *Qua cum Abbas S. Albani in eculentis et porulentis nobile misisset renium, regratians Archiepiscopus dixit : Accipio ejus Præsentiatio, id est cenam, nullam tamen præsentiam.* Gervasius Dorobernensis in Henrico II. ann. 1186 : *Spoliavit eum exens, ut prædictum est, quod vulgo Præsentiatio vocantur.* Vide supra *Præsens*.

5. Ejusmodi munera, interdum quatuor anni temporibus, exigebant ab ecclesiis episcopi, ut discimus ex Charta Simibaldi episc. Patav. ann. 1122. apud Murator. tom. 5. Antiqu. Ital. mod. xvi. col. 261. *Ita tamen, ut episcopus et nullam violentiam, nullamque de bonis suis lesionem inferat, nullamque a clericis ejus temporalem exactorem perquirat, nec per quatuor anni tempora solitas Præsentiatio erigat.*

6. Hujus vocis occasione referam morem in nuptiis quondam usitatum, puellas nempe, quæ novam nuptiam comitabantur, equo et pallio donandi nolum tamen affirmare idem munus semper præstitum fuisse. Ut ut est, hæc habet le Roman d'Atlas MS. :

Les puellas de la cité
Qui lo bal orent donné,
Entour elle sont et devant,
A leur guise le bal menant,
Chantent et treslent sans mesure,
De bal requierent la drenture,
Prophète a pû descent,
D'un jalefroy leur fist present,
Dont xx. surs valent li lorain,
Se par droit sont prisé li frain,
Et son mantel a destanche,
Aux damoiselles l'a laisse,
Frez et nouveaulz et beaux estoit,
Trois cens besans et plus valoit.

7. **PRÆSENTIA**, Salarium, quod pro presentia alicui officio ecclesiasticis conceditur. Buschius de Reformat. Monaster. apud Leibnit. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 491 : *Missa ab omnibus Canonicis, decantari solet de B. Maria Virgine in organo. Unde cunctis præsen-*

tibus dantur notabiles Præsentie prælati, etc.

Stat. MSS. eccl. S. Laur. Rom. Item quod anniversaria scribenda in dicto martologio ponantur die proprio cum Præsentia capituli, cum suo relicto generaliter et particulariter.

PRÆSENTIE, distributiones quotidianæ, canonicis in choro præsentibus factæ et in ecclesiis residentibus. Vide auctores Jur. Canon. Charta Episc. Wormat. an. 1301. in Guden. Cod. Diplom. tom. 3. pag. 1. Cotidianas distributiones sive Præsentias, que non solent nisi præsentibus in divinis officis certis temporibus ministrari, etc.

PRÆSENTIA, Charta Ludovici Pii ex Tabular. Majoris Monaster. Unde Præsentie nostre instrumentum protulerunt, etc. Id est, in præsentia nostra, coram nobis.

PRÆSENTIA, Præstationis species, a nomine forte nuncupata, quod Præsent dicitur. Charta ann. 1067. in Metropoli Salsburgensi tom. 2. pag. 292. Curiam in Fuceprunn solventem 7. scaphas utrasque Madi, 10. solidos denariorum, 1. canes, 7. pullos, 20. caseos, duas Præsentias, etc. Infra Et 2. Præsentias valentes 21. denarii. Occurrit ibi pluries, etc. in Reg. censuum Bavoricæ.

PRÆSENTATIO, Eadem notione. Charta ann. 1181. ibid. tom. 3. pag. 66. Tali pacto ut dictam possessionem... eccipiant, et singulis annis nobis inde serviant 21. den. cum tribus festis, quotlibet valente 1. den. in nostro placito generali. [Tabul. S. Vincentii Cenom. fol. 10.] In Præsentatione ecclesie, in primis, in tractu eorum nulli habeat Simon.

PRÆSENTIA, APOSTOLORUM, Altare seu locus, ubi coram reliquiæ et corpora reconduntur. Vita S. Rodingi tom. 9. Sept. pag. 314. col. 2. Inter ea omnia dea successus Chraudingus Romanus servens, ibi ante secretissimam Apostolorum Præsentiam, fatis præcibus... responsum accepit. Vide Præsentialis.

PRÆSENTIALIS, Præsentis. S. Eulogius lib. 2. Memor. cap. 8. Remanet destituta Præsentiali solatio fratris Christi ancilla. Infra Capita vero illarum in Basilica S. Isidori reconduntur, quo Præsentialis corporum sui facere populos Christianos fuerit. Cap. 9. Apud Basilicam sanctiorum trium, qua... Martires, Præsentialis corporum suorum favillis quiescant. [Vide Præsentarius.]

PRÆSENTIALITER, Coram, prope, in Gossis Isonis Magistri ad Prudentium. Occurrit in Leg. Lyagob. lib. 1. tit. 9. § 2. [Luitpr. 138. (6. 85.)] tom. 3. Ordinat. Reg. Franc. pag. 272. apud Murator tom. 2. part. 2. col. 375. tom. 11. col. 37. Præsentialiter adesse, in Charta ann. 1119. apud Ludewig. tom. 6. pag. 7. At in Commentario dato Anguberto Aschani Centulensi ann. 736. usurpatur per hunc. Honor ille, quem Præsentialiter habet, etc. [ut et in Charta ann. 1221. ex senchis Præs. de Mazaugues: Et in his Præsentialiter transferimus.] Ita in Commentarij Pipini Regis Italie ann. 793. cap. 1. [apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 222. tom. 6. pag. 204. et in Statutis S. Claudi pag. 72. Vide Præsentialiter.]

PRÆSENTIALITER, In ipso crimine actu, nostris oïam A present fo-fait. Vide supra Præsentis forefactum. Charta Gualt. comit. Fland. ann. 1127. Si vero qui injuriam intulit Præsentialiter tentus fuerit, secundum leges et consuetudines illa præsentialiter judicabitur. Alia

Ludov. Jun. in Chartul. Campan. fol. 61. v. col. 2. Qui autem commiserit, secundum leges expectat judicari... nisi forte in delinquendo fuerit quis Præsentialiter interceptus.

PRÆSENTIM, adverb. apud Virgil. Grammat. pag. 84.

PRÆSENTIRE, Portentare, scrutari. Gallice Præsentir. Charta ann. 1318. ex Reg. 56. Bibl. Colbert. Loci prædicti (castri de Leucata) augmentationem et meliorationem procurare volentes, Præsentita super hoc voluntate nobilis viri dom. Aimerici de Croso, etc.

PRÆSENTIUS, Έπρῆστυρον, in Gloss. Græco-Lat. Accuratius.

1. PRÆSENTUM, Præstationis species, qua muneris nomine, Gall. Præsent, redditur. Charta apud Madox Formul. Angl. pag. 239. His addidi adhuc in insula de Hely, unam piscariam que reddit unum millearium siccarum anguillarum, et unum Præsentum anguillarum, 40. videlicet crassas anguillas. Vide Præsentia.

2. PRÆSENTUM, Locus juicii militum, apud Cæciliolum lib. 1. Theos. var. lect. cap. 77. ex Novell. 22.

PRÆSERVATUS, Salvus, Gall. Præservé. Fundat. S. Marie de Alaon. inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 131. Veniens de illa nempe Gothici regni marca... auspiciis genitoris nostri Augusti Ludovici a Sarracenorum squalore Præservata.

PRÆSES, Præses provincie, Comes Capituli Caroli M. lib. 5. cap. 228. [881.] Quos si Monasticam vitam reliquerit, Præses provincie eum teneat, et curie sue commiserit. Et cap. 234. [887.] In civitatibus, in quibus Præses præsent, ipsi audiunt causas, seu et Defensores. [Utrumque et Julian. De præsidibus provinciarum apud Romanos videndus Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 25. et 80. Bethmann-Hollweg de re judicarij. apud Roman. § 5. Glossar. med. Græc. in Appoytis, col. 132.] [Charta Johannis VIII. PP. sac. 4. Bened. part. 2. pag. 251. Noveritis itaque illustrem nobisque carissimum Arvernorum Præsidem Willelmum, etc. Ibidem sæpius Comes nuncupatur.]

Idem etiam qui Consul. Acta SS. Jan. et Soc. tom. 6. Sept. pag. 877. col. 2. Diocletianus exerebat imperator Timotheum quemdam paganiusimum Campanie Præsidem substituit... Qui adveniens, dum ex more urbes accepti Præsidatus intraret, etc. Mox Consul appellatur. Charta ann. 1181. apud Murator. tom. 1. Antiqu. Ital. med. ævi col. 963. Rampretus divino munere Tuscie Præses et marchio... Et ut hæc Præsidatus auctoritate nostræque concessionis pagina de cetero inlibata permaneat, etc. [Vide Pertz. tom. 3. Scriptor. in indice.]

Eodem Præsidis nomine donatus senescallus Bellicadi et Nemausi. Stat. ann. 1145. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 132. col. 1. Cum nobilis et potens vir dominus Guillelmus Rollandi, miles, senescallus Bellicadi et Nemausi, etc. Cum ad nostri Præsidatus officium spectet et pertineat, ne quis jurgium, lucrum aut dampnum sentiat, et quod Præses provincie reprehensa debet prohibere et coercere, etc. Vide mox Præsidatus.

PRÆSIDIS ACTA, Capitul. lib. 7. cap. 342. [ex Paul. recept. sentent. lib. 5. tit. 1. § 4.] Qui metu et impressione alicujus terroris apud acta Præsidis servum se esse mentitus est, etc. id est, coram præside.

PRÆSIDIS officio servare cogitur monachus qui monasterium suum dimiserit, in lib. 5. Capit. cap. 379. [ex Julian. Antec.]

PRÆSIDATUS, Præsidis dignitas, officium. Vita S. Marci mart. tom. 8. April. pag. 355. Maximus nomine totius Campanie Præsidatus officium gerens. Acta S. Marcellini tom. 4. Julii pag. 235. Galliarum Præsidatus Senatusconsulto præficatur. Occurrit sæpe apud Scriptores Hist. Augustæ.

PRÆSIDATUS, Comitatus, Jurisdictio, districtus Comitatus. Chronicon Lauris-hamense pag. 70. [ex 278.] Unde et in pago Dehsendron in Præsidatu Ansfredi Comitatus, in villa vocabulo Empele, etc. [Adde Acta SS. tom. 2. Junii pag. 132. et Murator. tom. 16. col. 84.]

PRÆSIDALIS, Ad præsidem seu Comitatem spectans. Præsidalis industria, in Cod. Theod. lib. 1. leg. 1. tit. 7. Præsidalis administratio, ibid. lib. 6. leg. 7. tit. 22. Præsidale officium, ibid. lib. 15. leg. 2. tit. 11. Præsidales provincie, quæ a Præsidibus seu Comitibus reguntur, apud Spartianum in Hadriano. Præsidialis apparitor, apud Ammian. lib. 17.

PRÆSIDATUS, Præfectura. Anonymus de Gestis Manfredi et Conradi Reg. apud Murator. tom. 8. col. 587. Dum collectis undique viribus contra Mediolanenses infestis angustis processisset, prope castrum Cassiani in manibus Cremonensium, qui sub Præsidatu Marchionis prædicti in auxilium Mediolanensium potenter exierant. Vide suo loco.

PRÆSIA, Idem quod Præsis, ut videtur Statuta Saluciar. Collat. 3. cap. 111. Statutum est quod quilibet persona de Saluciis cui ordinata fuerit aliqua Præsia ad faciendum et manutenendum per quasvis vias... teneatur et debeat ipsam et ipsas manutenere et aptare bene, et sufficienter, taliter quod defectu ipsius vel ipsarum aqua non ledat viam, quin per ipsam commode iri possit.

PRÆSIAGIUM, Vide infra Præsiagium.

PRÆSIDATUS, Præsidis districtus et jurisdictio. Lit. Caroli VI. ann. 1418. tom. 10. Ordin. reg. Franc. pag. 356. Mandamus per senescallos Tolosæ et Bellicadi, eorumque locatentes, teneri et observari ac ea exequi et publicari facere in eorum auditoriis et Præsidatibus. Vide in Præses.

PRÆSIDENS, Idem qui Præses, provincie rector, comes, in Cod. Theod. lib. 8. leg. 13. tit. 7. et sæpius. Edictum Johannis Reg. Franc. ann. 1355. tom. 3. Ordin. pag. 2. Præsentibus multis aliis Prælatibus, Baronibus, Præsentibusque et aliis gentibus ipsius Parlamenti Consultariis nostris, etc.

PRÆSIDENS, Dignitas in Ecclesiis Cathedralibus, idem qui alibi Decanus aut Præpositus dicitur, in Conc. Mexicano ann. 1585. inter Hisp. tom. 4. pag. 391. Adde Reg. consuetam Toribii Archiep. Limæ, ibid. pag. 672.

PRÆSIDENS, apud Monachos is dicitur penes quem præcipua est potestas. Chron. Mellic. pag. 808. Præsidens, qui principalis est visitator, intra biennium omnia monasteria in propria persona visitat. Præsidens, eadem notione dicunt Cluniacenses Reformati.

PRÆSIDENS, Procurator. Laur. Byzinius de Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. pag. 136. Sub sigillis Præsidantium quatuor nationum.

PRÆSIDENTES appellati Officiales curiæ regie et episcopalis Biterrensis. Lit. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg.

Franc. pag. 356: *Vobis venerabilibus et circumspectis viris dominis Præsidentibus curiæ Biterris regis et curiæ temporalitatis episcopatus Biterris, e. c.*

1. **PRÆSENTIA**, Dignitas ejus qui præest, in Epist. 61. Johann. de Monstrollo apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1430.

PRIMA PRÆSENTIA, Dignitas primi Præsidis, in Epist. 6. ejusdem ibid. col. 1328.

2. **PRÆSENTIALIS MAGNA CURIA**, Supremum regis Consilium, quod et *Parlamentum* dicitur, cujus iudices Magni Præsidentiales nuncupantur. Diplom. Ludov. VI. ann. 1118. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 636. col. 1: *Caput ipsum, quibuscumque omnis mediis, super premissis coram magna Præsidentiali nostra regia curia solummodo habeat et teneatur respondere.* Aliud ejusd. reg. ann. 1120. inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 321: *Coram magnis Præsidentialibus nostris Parisius, vel alibi, ubi nostra præcellens et suprema regalis curia residet, immediate et solummodo habeant et teneantur respondere.* Hinc ad Præsides parlamenti, honorario cudone insignes, manavit appellatio de *Grands Præsidents*.

3. **PRÆSIDERARE** dicitur, cum maturius hiberna tempestas movetur, quasi ante sideris tempus. Festus. Vide ibi Scaligerum.

4. **PRÆSIDERE**, pro *Supersedere*. Concilium Cloveshoviense ann. 747. cap. 3: *Ut singulis annis unusquisque Episcopus parochiam suam pertranseundo et circumveidendo speculandoque visitare non Præsudet, etc.*

5. **PRÆSIDERE**, Existere. Tabular. Meldense: *Actum est Senonis anno ab Incarnatione Domini 1264... domini Papa Alexandro Senonis Præsidente, etc.* Galli dixerunt, *le Pape étant à Sens*.

6. **PRÆSIDIALIA PRIVILEGIA**, a Præsidentibus, Præfictis aut iudicibus iudicialia potestate concessa. Constit. Eccl. lib. 1. tit. 3: *Hæc constitutio confirmat imperatoria, et Præsidentialia, et a consuetudine profecta privilegia.* Vide in *Præses*.

7. **PRÆSIDIALITER**, Cum præsidio et tutela. Stat. Rob. reg. Sicil. MSS.: *Populum nostræ jurisdictioni subjectum libenter in justitia regimus, et cum caritate affectu sub nostræ protectionis brachio Præsidentialiter conservamus.*

8. **PRÆSIDIARI**, Præsesse. Vita vener. Richardi tom. 2. Junii pag. 1002:

Octo Senatores hæc hic complectitur sedes,
Quos Virgines sedes meruit sibi Præsidentes.

Occurrit etiam in Gloss. Gasp. Barthii ex Baldrici Hist. Palest.

9. **PRÆSIDIARI**, *ἐπορεύειν*, in Gloss. Lat. Græc. Sangerm. Custodire, defendere, munire. Chronic. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 520: *Inde statim Verona muniri est coepit, optime Præsidiata, etc.* [Adde Widrici Vitam S. Gerardi Episc. cap. 18. apud Pertz. Scriptor. tom. 4. pag. 501. lin. 6.]

10. **PRÆSIDIATUS**, Præsidis seu comitis districtus. Vide supra in *Præses*.

11. **PRÆSIDIUM**, Peculium, pecunia, bona, facultates, etc. Auctor Queroli: *Ergone manibus meis Præsidium paternum ut efferrent de domo, etc.* Supra: *Fures mihi ac prædones cui bono? ut si quid tibi spei aut Præsidi est, totum auferant.* Rursum: *Præsidium abstulisti, et cineres abdidisti.* [Formula 33. inter Andegav.: *Casa sua per nocte fuit effracta, et omnes Præsidius suos, aurum, argentum, eramentum, vestimentum, utensilia,*

pecunia, seu strumenta cartarum quamplurimas... fuit deportata. Quid eo loci nomine Præsidi intelligendum sit haud obscurum est ex Marculfi Append. form. 46. quæ eadem de re sic habet: *Casa sua cum omni mobili, vel intro domo compendia, seu et strumenta chartarum, etc.* Vita S. Desiderii Episcopi Cadurcensis cap. 18: *Inter cætera vero, et ad locum in seriem testamenti ita posuit: De Præsido, inquit, meo vestimenta, scammalia, mensalia, et electubilia, aurum vel argentum... dono, etc.* Vetus Charta exarata ann. 3. Childberti Regis in Tabul. S. Germani de Pratis: *Sed et omnia, quæ de Præsido meo in die depositionis meæ inventum penes me aut repositum fuerit, hoc est aurum, argentum, vestimentum, vel prædia, etc.* Placitum Childberti III. Regis, editum a viro doctissimo Joanne Mabillonio: *Farinarius, gregis cum pastoribus, Præsidiis, mobilibus, et immobilibus, etc.* Primum Testamentum Widradi Abb. Flaviniac.: *Libros vel vestimenta Ecclesie, vel omne Præsidium, quod mihi legibus vivens possidere videor.* [Paulus Bernierensis in Vita Greg. VII. PP. cap. 57: *Quidquid vero sui juris olim esse poterat, populus postea adveniens distraxit, turribus ac domibus subvertens, Præsidiis vero fisci titulo sociatis.*] Utuntur Marculfus lib. 1. form. 12. lib. 2. form. 7. 10. Formula 7. et 28. ex Baluzianis. Gregorius Turon. lib. 6. cap. 4. lib. 9. cap. 20. Halitgarius Cameracensis Episc. in Penitentiali cap. 4. Nicolaus I. PP. Epist. 40. Charta Leothorne tom. 2. sæculi 3. SS. Ord. S. Bened. pag. 615. Historia Episcoporum Bremensium pag. 122. etc. Vide Bignonium ad Marculfum.

12. **PRÆSIDIUM**, Ornamentum muliebri. Agnellus in Vita Damiani apud Murator. tom. 2. pag. 155. col. 2: *Speciositas virginum sublata est. Abstulerunt a se mutatorias vestes et pallia, proceperunt a se in aureas, et anulos, et dextralia, et peresclidas, et manilia, et olfactoria, et acus, et specula, et lunulas, et liliola, et Præsidia, et laudostas, etc.*

13. **PRÆSIDIUM REGIUM**, Principis privilegium, Diploma, quo ne alicui vis inferatur, cavetur. Charta Rogerii I. Reg. Sicil. ann. 1129. apud Murator. tom. 6. col. 623: *Minera, aqua, et similia quæ in locis civium inventiuntur, sint civium ipsorum, præter eas quæ in Præsidiis regis concessis ipsis civibus reperiuntur.*

14. **PRÆSIDIUM**, Præmium, vel id omne quod alteri datur aut promittitur ad impetrandum illius præsidium. Sed eo nomine potissimum intelliguntur Pecunia, quæ præsidii titulo ab Imperatoribus accipiebantur, cum honores deferabant: qua notione utitur Lampridius in Alex. Sever. Aliis *Suffragium* dicitur. Vide in hac voce.

15. **PRÆSIGILLARE**, Sigillum publicum apponere, Practicis nostris *Apposer le scelé.* Synodus Compostell. ann. 1114. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 322: *Si quis vero intra ecclesie terminos quippiam capere aut sibi Præsiggillare, exigente justitia, voluerit, Pontificis vicarium aut licentiam sibi dari prius exposculet.*

16. **PRÆSIGNA**, Portentum, in Gloss. x. saltem sæc. ad calcem Collect. can. e Bibl. DD. *Chavelin* Sigill. Reg. Custodis Hinc.

17. **PRÆSIGNARE**, Præsignare. Byzinius de Orig. belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. pag. 161: *Ipsumque Regem (Hun-*

garis) draconem rufum fore, de quo in Apocal., psi, Præsignabat.

18. **PRÆSIGNARE**, pro Baptizare; et quidem *Signaculum*, pro Baptismus, dixerunt Scriptores medii ævi. Vide in hac voce. Lit. remiss. ann. 1402. in Reg. 157. Chartoph. reg. ch. 36: *Tantost après la mort icelle Brauguard, fu ouverte, et l'enfant osté, lequel ot vie et fu Præsigniez, ainsi qu'il apparut, et fu lez sa mere en terre sainte.* At *Pourseignier* est Crucis signum digitis ac manu effingere, in Vita Jo. MS.

Quant il orent asses mangié
Des biens qu'il avoit Pourseigné, etc.

19. **PRÆSIGNATOR**, Eo titulo diplomati Urbani II. PP. subscribit Johannes Diaconus usque ad ann. 1089. quo Cancellarii dignitatem obtinuit. Epist. ejusdem Papæ ann. 1088. ad calcem tom. 3. Oper. posthum. Mabill. pag. 345: *Datum Anagninæ per manus Johannis S. R. E. diaconi cardinalis et Præsignatoris domini Urbani secundi Papæ.* Unde *præsignator* idem videtur qui notarius. *Præsignator*, ex eadem Epist. tom. 5. Annal. Bened. pag. 251.

20. **PRÆSINIUM**, *Προσίνιον*, in Gloss. Græc. Lat. [id est, ante sinum.]

21. **PRÆSIO**, pro *Prisio*, captura, præda, Gallice *Prise*. Charta ann. 1315. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 31. col. 1: *Et si contingat aliquas prædas vel Præisiones receptas in territoriis, villis seu domibus ipsorum liberorum... non poterimus aliquo modo nos intronittere: nisi natorum esset prædicta capta fuisse terapore captiois de bonis nostris, etc.* Vide *Prisio*.

22. **PRÆSONARIUS**, PRÆSONERIUS. Vide in *Priso*.

23. **PRÆSOPUS**, Præpositus. Aufredus Malaterra lib. 1. cap. 32: *Giracu Præsupus, quem nos Præpositum dicimus.* Ex Græco *πρόσωπος*.

24. Forte per metathesin pro *Præposus*. Vide supra in *Præpositus*.

25. **PRÆSORIUM**, pro *Præsens*, ni fallor. Appendix ad Marculf. form. 46: *Sic supradictus ille Comes vel reliquis francis personis iuxta Præsorium retroque præcedentium cartola relationis, etc.*

26. **PRÆSORIUM**, Lac coagulatum, in quo coagulatum, Gall. *Præsire*, projectum est. Statuta Riperie cap. 12 fol. 3. v. *Item de qualibet soma Præsori, sive cægii de viginti pensibus, pro introitu, solidi decem.*

27. **PRÆSQUISITIO**, pro *Perquisitio*. Dipl. Alph. VI. reg. Castell. tom. 6. Jul. pag. 53. col. 1: *Cum præteritis temporibus fuerint factas in Toledo multas Præquisitiones super cortis et hereditates... Tunc ego a supradictis Præquisitionibus jugata, etc.*

28. **PRÆSTA**, pro *Presta*. Vide in hac voce.

29. **PRÆSTABULARIUS**, Præfectus stabuli, magister, qui alibi *mariscalcus* vel *mariscalcus* dicitur. Gerardus Præstabularius inter pincernam et dapiferum subscribit Diplomati Roberti Flandriæ Comitis ann. 1089. apud Miræum tom. 1. pag. 359.

30. **PRÆSTAGIUM**, pro *Præstatio*, Tributum, quod domino præstatur, vel potius mutuum coactum. Charta Constantie Imperatricis ann. 1193. apud Ughellium tom. 9. pag. 293: *Et transire libere terra marique insula vobis ubique per terram demanii nostri absque plateatico et Præstagio.*

o **PRÆSTALDI**, pro *Præstaldi*. Vide infra in hac voce.

PRÆSTAMARI, vel **PRÆSTANARI**. Charta Lusitana apud Brandaonum in Monarch. Lusitan. tom. 3. pag. 294. v. Portaticum namque illius loci, quod semper habuerant *Præstamarii*, qui illud castellum habuerant, etc. Infra: *Inquirent veritatem de hoc, quomodo Præstamarius, qui aliquando melius et præstantius tenebat Castellum S. Eulalie, etc.* Ubi *Præstanarius* is videtur, qui terram tenet in prædationem, de qua voce statim Vide eundem lib. 15. cap. 24. ubi *Præstantio* vertit, [90 et Elucidar. S. Rosa de Viterbo tom. 1. pag. 129. voce *Aprestamo*, tom. 2. pag. 240. voce *Præstameiro* et *Præstamo*.]

o **PRÆSTAMERUS**, Hispan. *Præstamero*. Præstimonio gaudens vel fruens. Charta Sanc. reg. Navar. pro hominibus de Larraga æra 1246. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 68: *Concedo eis etiam pro foro, quod non habeant alium seniores neque Præstamerum, nisi ricominem, qui villam tenent per manum meam. Vide Præstimonium.*

PRÆSTANDARI. Qui præstationes dominis exsolvent. [Charta ann. 967. apud Baluz. in Append. ad Capitul. col. 159. Sive de castro, sive casalibus seu colonatibus, seu de cartulariis vel de Præstandariis, etc.] Charta ann. 1002. in Tabulario Casauriensi part. 1. cap. 91. Ch. 4: *Et cum Castellis, et sanctis Ecclesiis, cum cartulariis et Præstandariis, et cum vineis, pomis, etc.* Ita apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 340.

1. **PRÆSTANTIA**, Census, redditus. Charta S. Radesindi Episc. inter Conc. Hispat. tom. 3. pag. 190: *Omnes has ecclesias vel villas cum cuncta Præstantia earumdem, integras pro parte Dei et monasterii firmas remanere decernimus.*

2. **PRÆSTANTIA**, Titulus honorarius Comitum sacr. largit. in Cod. Theod. leg. 3. de Appellat. tit. 30. Concessus idem titulus Magistro militum per Thracias, ibid. leg. 1. de Lusor. Danubii lib. 7. tit. 17.

3. **PRÆSTANTIA**, Commodatio, matatio. Ital. *Præstanta*, Gall. *Prêt*. Stat. ant. Florent. lib. 2. cap. 117. ex Cod. reg. 482: *Nullum mutuum, nulla Præstantia, de aliqua quantitate denariorum fieri possit alicui communitati, sub pena librarum quingentarum mutuantis vel præstantis. Fuisse præst. Mutuo dare, commodare, in Lit. Phil. VI. ann. 1346. Vide *Præstare* 1.*

4. **PRÆSTANTIA**, Vectigal, indictio. Ital. *Præstanta*. Charta ann. 1327. apud Lamium in Delic. erudit. inter not. ad Hoderpor. Charit. part. 2. pag. 387: *Quod commune Pisanum dictum commune et homines Castelfranci manutenebit et defendet in personis et rebus, contra omnem personam et locum; et tenebit et tractabit eos tamquam cives Pisanos in terra et mari, salvo quod ab eis data vel Præstantia non exigatur pro communi Pisano. Camerarii et notarii Præstantiarum, in jam laudatis Stat. Florent. lib. 1. cap. 60. Vide mox *Præstantiatus*.*

5. **PRÆSTANTIA**, Stipendium militare. Gall. *Prêt*. Charta ann. 1370. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 535. et 536: *Qui milites et scutiferi et eorum quilibet habere debeant a præfato magnifico domino duorum mensium Præstantiam, quam Præstantiam, que capit in summa florenos mille et centum, etc. Et in casu, in quo prædicti milites et*

scutiferi et quilibet eorum, seu alter eorum dictam Præstantiam non serventur, quod ipsam Præstantiam ipsi milites et scutiferi restituant. Promiserunt quoque præfati milites et scutiferi, servare præfato domino Galeat, etc.

PRÆSTANTIABILIS, Multum, vel præ aliis valens. Ugutio.

o **PRÆSTANTIATUS**, Qui Præstantias seu vectigalia vel præstationes colligit. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 190. ex Cod. reg. 482: *Episcopus Florentinus et episcopus Fesulanus non possint concedere alicui suo familiari, qui sit Præstantiatus in civitate Florentina, licentiam portandi arma, et quicumque Præstantiatus, virtute dicte licentiae portaverit arma prædicta, incurrat in poenam dupli. Vide supra *Præstantia* 4.*

1. **PRÆSTARE**, Mutuo dare, commodare non accepta mercede, Gallis *Præster*. Ebrardus in Græcismo cap. 15:

Præsto, Præstare dicas, Præstare quoque Dono: Præstare s. p. s. soli Accommodo significare.

Salvianus lib. 1. ad Eccles. Catholicam: *Si usus rerum aliquarum cuiquam homini alterius hominis beneficiis ac largitione tribuatur, isque immemor illius, a quo fructum rerum indeptus est, avertere ab eo ipso proprietatem Præstare rei, atque a tenere conetur, nonne ingratisimus omnium hominum atque infidelissimus iudicetur? Infra: Cur non bona fide datis a Deo rebus utimur? tenuimus quoad licuit: tenuimus quod permisit ille qui Præstitit. Fortunatus lib. 9. poem. 7:*

Præstitit, Pastor, sua mi voluntas, Codicem factum tumido cothurno, etc.

Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 130. [90 124]: *Fonus est, qui aliquid Præstat: justum fenus est, qui amplius non requirit, nisi quantum præstitit. Pecunia in precario Præstita, lib. 5. cap. 3. Will. Brito lib. 11. Philippid.:*

Descendensque suum domino vectoris egentis Præstat equum, pedes ipse manens.

Florentinus Wigorniensis ann. 1006: *Petit, ut inter se pace redintegrata illi decies mille marcas argenti Præstaret. Mox utitur voce, accommodaret. Ita etiam usurpat in leg. 13. C. Quod jussu, etc. (4. 26.) in Lege Wisigoth. lib. 1. tit. 5. § 2. lib. 9. tit. 2. § 8. lib. 10. tit. 1. § 13. 20. in Pacto Leg. Salicæ tit. 55. in Lege Longob. lib. 1. tit. 21. § 4. C. lib. 2. tit. 14. § 16. tit. 35. § 1. [90 Roth. 224. 230. 312. 332. Luitpr. 137. (6. 84.) etc.*

o **PRÆSTITUM**, Mutuum, Gall. *Prêt*. Computus ann. 1261. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 471: *De Præstitofactocidem per Præpositum III XLVII. lib. VIII. sol. Vide *Præsta*.*

IMPRÆSTARE, Præstare, commodare. Charta Veneta, apud Joan. Lucium lib. 4. de Regno Dalmat. pag. 220: *Quatenus ex parte vestra duas galeas, quas habetis, et ligna seu vasa nobis accommodare seu Impræstare, velitis.*

IMPRÆSTITUM, Italis *Impræstito*, vel *impræstido*, Mutuum facere *impræstitum*, mutuari, in Statutis Venetor. ann. 1242. lib. 1. cap. 56. [Chronic. Andr. Danduli ad ann. 1388. apud Murator. tom. 12. col. 483: *Deponendo tantam pecuniam communis Venetorum ad officium Impræstitorum, etc.*] *Impræstita* etiam dicuntur Dalmatis, contributiones, quæ in communi civitatum neces-

sitate fieri solebant, quæ nostris *Emprunts*, seu *mutua coacta* dicuntur.

1. **PRÆSTARE**, nude pro *Donare*. S. *præstitum de suis rebus non fecit Ecclesiam*, in Concil. Hispal. I. can. 1. Tolentan. IX. can. 3: *Causam Præstiti evidenter exponat.*

2. **PRÆSTARE**, Præsto habere. Pactus Leg. Salicæ ex MS. Guelferbit. edit. Eccardi pag. 129: *Si vero servus in colubato crimine culpatur, ubi quis repetit et virgas paratas habere dedit, et senum et scamnum Præstet, ubi servum tendere dicit.*

3. **PRÆSTARE**, Sacramento promittere. Charta ann. 1182. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 819: *Præstiterunt etiam præfatus Haimo et Gaufridus, quod in eadem ecclesia nullis de cetero temporibus aliquid reclamarent.*

2. **PRÆSTARE**, REPRÆSTARE, In præstariam dare, quod idem valet ac usufructuario beneficiari, in Tabulario Bellicensi. Lex Bajwar. tit. 1. cap. 1. § 1: *Et post hæc nullam habeat potestatem exinde quidquam auferre, nec ipse nec posterius ejus, nisi Defensor Ecclesie illius per beneficium Præstare voluerit ei. In beneficium præstare, in Charta Alamannica Goldasti 70. Per præstarium Repræstare, Ch. 66. Sub usufructuario Præstare, Ch. 67. Per præcariam Præstare, Ch. 69. Repræstare, Ch. 73. Vide Traditiones Fuldenses lib. 1. trad. 136. lib. 2. trad. 29. Canones Hibernenses lib. 41. cap. 8. Will. Hedam pag. 292. 1. edit. et infra in voce *Precaria* ex Tabulario Casauriensi, etc. In præstitum accipere, seu in præstariam, apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 500. [Præstitum de proprio facere beneficium, in Capit. Caroli C. tit. 7. cap. 22. Ad præstitum beneficium Præstare, in Append. ad Marculfum form. 28. Per præstariam acquirere, in Præcepto Ludovici IV. Regis Franc. tom. 3. novæ Gall. Christ. inter Instr. col. 116.]*

3. **PRÆSTOR**, Qui prædium ecclesiasticum in Præstariam utendum accepit. Bulla Alexandri III. PP. ann. 1169. inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 367: *Duos solidos annuos de domo Aimerici Præstoris pro oblatione.*

REPRÆSTARI dicebatur res, quæ Monasteriis aut Ecclesiis tradita et donata, donatoribus ipsis rursus præstatur, et in precariam concedebatur. Vetus Precaria apud Joachimum Vadianum de Monasteriis Germ. pag. 71: *Christi adjuvante clementia complacuit mihi Grimuldo Abbati una cum consensu fratrum, ut res quas Hasuo Presbyter ad nostrum tradidit Monasterium ei per precariam Repræstaremus, quod et faciemus. Occurrit præterea in Charta Alamannica Goldasti 73.*

4. Ejusmodi præstarie, quæ ex bonis collatis ipsimet collatori fit, aliis etiam additis, exemplum et formulam habes ex Stephanotto tom. 7. Fragm. Hist. MSS.: *Domino fratri Nerio patitori ego in Dei nomine Segfredus abbas et cuncta congregatio S. Martini. Dum non habetur incognitum qualiter tua ad nos fuit petitio et nostra pariter decrevit voluntas, ut res quas tu ad nostrum monasterium condonasti tibi benefeceremus, quod et fecimus. Est autem mansus cum vinea et pratis, etc. Pro eo vero quod tu istas res nobis condonasti, benefacimus tibi de rebus S. Martini quidquid intra fines de Clinaco est, ibique aspiceri videtur, et in alio loco infra fines de Montels quidquid tibi visi sumus habere, tibi benefacimus et filio tuo qui primus tibi notus*

fuert de matrimonio, eo scilicet tenore, *ut annis singulis de fructu quem Dominus supra dederit, nonas ad nostrum monasterium condonare facias. Et pro ipsis mansis in festivitate S. Martini solidos duos persolvas. Et si de eodem censu tardus aut negligens apparueris, et ipsas res minuire aut alienare presumpseris, sis culpabilis, et insuper res ipsas amittas. Et ut hæc Præstaria firmitatem obtineat, manu nostra et fratrum nostrorum manibus roborandum statuimus.*

His vero traditionibus, ut aliquam vim obtinerent, accedebat auctoritas regia, ut ex pluribus Instrumentis constat. Charta Caroli Burgund. Reg. ann. 858. apud Baluz. in Append. ad Capit. col. 1467. Egilmarus ecclesie Viennensis nostram suppliciter implorante excellentiam quietis præstariam quam ipse cuidam vassallo suo Leoni nuper fecerat de Sissaco villa, nos ob merceda nostra augmentum corroboravimus, quod ita et fecimus. Præceptum Lotharii Regis ann. 893. apud Marten. tom. 1. Anepiss. col. 107. *De precaria mansuetudine in custodiendis nostris et canonicis Præstariam nostro corroborare non dedignemur præcepto.*

PRÆSTARIA. Item quod Precaria, seu Lib. 1. cap. 1. quo quis prædium Eccl. sancti cum ad usufructum sub annuo censu in præstitum, et precaria utendum suscipit, de qua contractus specie pluribus animas infra in voce Precaria. Vita Joannis Abbatis Garziz pag. 769. *Post sessio erat Monasterii longo jam retro tempore beneficii nomine ad Comitum quendam Palatii Hamedem devoluta, qui simul bona Monasterii sub Precaria vel Præstaria, quam dicunt, obtinebat. Præstariarum memorantur posterea Capitulare Compend. ann. 845. cap. 11. Balduinus pp. 1. Chron. Camerac. cap. 11. Fredericus Tullensis Epist. a Chroico Fontanellense cap. 2. pag. 176. Chron. regni S. Remigi pag. 371. 428. 448. Hist. Vercoracensis pag. 50. Miræus in Notitia Belgicæ pag. 32. Malbrancus lib. 6. de Moribus cap. 11. etc. Vide Præstare.*

Consule Muvator tom. 3. Antiqu. lib. 1. medi. avi. col. 133. Vide infra Præstare.

Quamvis præstare et præstare vocabula olim confusa solita fuisse certum sit, ut pluribus probat Baluz. in Notis ad Regionem pag. 571. quod ex notariarum insensita incuriave ortum existimo, nonnihil tamen discriminis interesse inter præciam et præstariam observare eoque promptum est. præstaria enim dicebatur Charta qua quis rem in præstitum concedebat, et quibus legibus eam concederet, exoptabat, precaria vero, qua petitor rem precario accipiebat, qua censum et alius conditiones impositas expleturum se præstare ut docet Sirmondus in Capit. Caroli Calvi. Vide Salvaingum de Fisi feud. cap. 33. et infra in Precaria. Exstant varia præstariarum formulae, apud Marcellum form. 46. lib. 2. in Append. ad eundem form. 28. 42. form. 34. 38. Inter Sirmondicas, form. 29. 33. 36. in Tabul. Eccl. Massil. Qui Arcaudus donavit S. Marie pro restituitione argenti de archa S. Cui. etc. scilicet xi. libr. et dimidia, et rectos de Albania quos vocant Præstarias.

PRÆSTARIUM. Item quod Præstaria, Charta Alamannica Golda. 31. 66. *Convenit una cum consensu fratrum nostrorum, ut illa manscipia, que nobis ille de*

illo loco tradidit, ei iterum per Præstarium repræstaremus, etc. Tradit. Fuld. lib. 1. trad. 75. *Ea duntaxat ratione, ut ad tempus et ad usum vite mee supra dictam rem, id est sola illa manscipia vestro Præstario habeam, etc.*

PRÆSTATIO. Eadem notione. [Hincmarus de divortio Lotharii et Tetbergæ ad R. interrogat. *Quod suum erat locis sanctis donant per confirmationem, et sibi usurpant per occupationem, quod ut seculi pauperiores non obtinent per deprecam Præstationem, immo et sibi offerunt et locis sanctis non tribuunt.*] Charta Henrici Regis Franc. ann. 1035. apud Harlauffum lib. 4. cap. 7. *Quod quod vero antecessores ejus tenuerunt, (villam, etc.) sancto Richario per Præstationem occasionem tollebat. Per Præstationem possidere, in Tradit. Fuldens. lib. 1. tr. 80. Præstationis Charta, trad. 117. In his præstationis prædium recipere, in Actis Murensis Monasterii pag. 57.*

PRÆSTATURA. ut Præstaria, in Histor. Mediani Monast. pag. 27. *Ereptique de domo abbate et fratribus, quatuor octo libra donariorum pro hoc munere dantur, et ecclesia Montinacæ eisdem vite in Præstatura tempore vite sua concederetur.*

PRÆSTARIUS. Eodem significato, in Charta ann. 996. in Addit. ad Chron. Casaur. apud Marator. tom. 2. part. 2. col. 384. *Exceptant in Batuniano viginti modiorum terram, quam Deodatus et Johannes a rebo monasterio per Præstitum tenent ad vitam B. Edmundi Archiepiscopi Cantuar. apud Marten. tom. 3. Anep. col. 1580. Vide Præstare.*

PRÆSTARIUM. Item prout quod Præstaria, Verus S. Africa in Tabulario Etenensis Episcopalis. *Villam, que Roelena vocatur a S. Nazario Canonicis in Præstariarum esse cum viginti dicitur ipse et ejus prædecessores duo tenuerunt.* [Hist. Mediani Monast. pag. 258. Partem illam quod habebat, contulit S. Petro Mediano, pro cuius beneficio tracta sibi fuit a fratribus Medianensibus ecclesia S. Petri in Præstariarum in supradicta villa sita tempore vite sue.]

PRÆSTARIUM. Censum seu præstatio, que pro prædio, quod precario possidebatur, solvi debet. Charta post medium X. sæc. scripta inter Probat. ult. Hist. Treves. pag. 118. *Accommoda autem a ecclesiis prælati monasteria quorundam ecclesiarum sancti Petri, cum omni re ad se pertinet, loco Præstariae solventes, cu censu Assumptionis sancte Marie solidos quingue annis annis.*

PRÆSTATIO. Pensio, solutio, Gall. *Paiement.* Charta ann. 1069. apud Kennell. Antiquit. Anheos. pag. 344. *Prædicti Petri et conventus Bracensis omnia omnia præstaria et ratione dationum de cetero annis sustineant.* Vide Præstare.

PRÆSTATRIK. que præstare professio, in lib. Bona. 11. 1. 1. apud Baluz. tom. 2. Miscel. pag. 38. *Unus Spiritus sanctus, pro parte magno filii perfecti, et cetera cetera cetera, sine titis sanctis, etc. Præstari, etc.*

PRÆSTES. qui præstare, præst. Cardinatus saluti in Epist. de Expon. CP. apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 257. *Pastores et principes omnium ecclesiarum Christi, Præstes et doctores fidei christianæ, etc. Præstem, inquit Præstas, in eadem significatione dicebant antiqui, quæ nunc dicimus antistitem. Hinc præstites veli milites qui præ aliis stabant, seu primum in ordine et linea locum obtinebant.*

PRÆSTETUS. pro Præstitus, in vet. Form. Andegav. num. 22. apud Mabill. tom. 4. Anep. pag. 217.

PRÆSTIGIARE. Incantare. Vita B. Torelli tom. 2. Mart. pag. 302. *Mulieris præstigitæ miraculum huic subnectere non erit incongruum. Nam cum quidam juvenis amora mulieris cuiuspiam teneretur, nec eam ullatenus posset habere, istam Præstigiari fecit ab homine artis magicæ perito, etc. [Tibi numinis Præstigitæ divinatio, ex Jul. Valer. de reb. Alex. l. 50. in Maii Glossar. novo.]*

PRÆSTIGIUM. ἀποκάλυψα. Gloss. Lat. Gr. In Gloss. Gr. Lat. Προκάλυψα. *Protectio, prætextum, præstigitum, velamentum præpedimentum.*

PRÆSTILLARE. Instillare, suggerere, inspirare. Guibertus in Vita sua lib. 1. cap. 2. *Gratias igitur tibi, Deus, qui Præstillaveras decori ejus virtutem. Rursus cap. 16. Cæpi igitur jam zero ad id, quod sepe a plurimis mihi bonis doctoribus Præstillatum fuerat, anhilar, scilicet Scripturam commentis intendere, etc.*

PRÆSTILLATIO. Instinctus, apud eundem Guibertum ibid. cap. 11. ubi de matris sua: *Præter hæc cum eam apudentissimam quidam ab usu maritali exortem suspicerent, ceperunt animam pulsare juvenule; sed tu, Domine, facies quod ad Præstillationem malorum colloquerem mores ejus, etsi teneri, non lepra abantur.*

PRÆSTIO. pro Præsto, in Historia Inventiois S. Prisci apud Ughellum tom. 8.

PRÆSTIMONIUM. Charta Aldegastræ filii Sylvonis Regis Ovetensis ann. 741. apud Sandovalium, de servis. *Et habent illam hereditatem de Parella, et Præstimonia in hereditate sancte Marie, ubi Abbas Monasterii hujus, et ejus vicario dederit, et in die, qui vocati fuerint, habeant portionem edendi et bibendi scilicet libram unam et quartam panis nulli, et de alio secundo, etc. Infra: Tamen in suo Præstimonio et instructio nibi injuncto permaneat. Ubi Sandovalium, præstimonium, per de recho. verfit. Alia apud Brandanum tom. 3. Monarch. Lusitan. fol. 294. v. *Una ore dixerunt, se bene audisse et nosse, quia quando D. Pelagus Guterros de lo monte tenebat castellum S. Eulalie et Adam in Præstimonium, totum portatorem tam de mari quam de terra erat liberum, etc. Testamentum Saneii II. Regis Portugallie apud eundem tom. 4. pag. 239. *Item mando Fidero Petri homini meo Præstimonium, quod ipse concupit de me tenere in Cortiga, etc. Charta Alfonsi Regis aræ 1299. apud eundem lib. 13. cap. 21. *Hoc Præstimonium vobis damus, et omni successoribus vestris jure hereditario in perpetuum habendum et possidendum, cum omnibus suis terminis novis et veteribus.* Charta Bernardi Episcopi Compostellani aræ 1190. apud Anton. de Yeper. in Chronico Orbis S. Benedicti tom. 4. pag. 434. *Cortecellam S. Marie in hereditate ipsius Monasterii constructam, ab Abbate domino Roderico in Præstimonio in vita Decani datam, etc. Infra: *Domum autem illam a D. Decano, inter Cortecellam, S. Marie et antiquum murum, per Præstimonium constructam esse cognosco, etc. Rursus: *Damus eidem Ecclesie in Ecclesia S. Jacobi Canonicatum et portionem, et hebdomadam, et Cardinarian, et Præstimonium, sicut unicuique Cardinalium Ecclesie nostre Canonice collatum est, etc. Vetus Charta apud Ughellum tom. 1. part. 2. pag. 53. *Et si ad*******

dedicandam aliquam Ecclesiam Monasterii invitatus fuerim, sine Præstimonio libenter Episcopalia... impendam, i. absque gravamine aut sumptu, vel præstatione. Vide Præstamarii.

° Vocabul. Joan. Erlebach. Beneficii appellatione continentur Præstimonium, quæ ad hunc solita sunt concedi in perpetuum beneficium. Constit. capit. eeccl. Barolin. ann. 1423. rubr. 14. ex Cod. reg. 4332. Nos attendentes quod lxxij. Præstimonium, capellanie nuncupata, civitatis et diocesis Barchinonensis, et eorum jurata... mensæ capituli nostri unita et incorporata fuerunt, etc.

¶ Præstimonium, Gall. Præstimonie, a præstatione sic dictum, Ecclesiasticum beneficium est, cum aliquo onere, et in hoc differt a simplici beneficio, quod ideo simplex dicitur, quia in hoc nullum onus habetur. Ita Macri in Hieronymo. Præstimonium rectius dicitur, Reditus annuus presbytero alendo destinatus absque ullo titulo ecclesiastico. Ex allatis in Hispania potissimum in usu fuisse ejusmodi beneficia colligere est, quorum conditio eadem fuisse videtur quæ Præpositurarum, cum ad statutu tempus ecclesiasticis concederentur, quæ tandem, ut et Præstimonium, perpetue factæ sunt. Hinc etiam est quod Præstimonium a Præstaria distinguitur: eadem enim ratione laicis concessa hæc beneficia fuisse, ut his præcavere uterentur, innuit Conc. Patentinum ann. 1129. inter Hisp. tom. 3. pag. 341: Ecclesie non dantur laicis pro Præstimonio vel villicatione. Vide Molinæum et Panormium qui ex professo de Præstimonio scripsit.

¶ PRÆSTIMONIALES PORTIONES, in Epist. III. Innocentii IV. PP. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 962: Cum itaque dilectus filius magister Bartholomæus de Carpino litterarum apostolicarum scriptor secretarius, canonicatum, et præbendam, ac præstimonium et Præstimoniales portiones in ecclesia, civitate et diocesi Astoriensi jam dudum obtinere noscat. Conc. Complut. ann. 1325. inter Hisp. tom. 3. pag. 379: Statuimus... quod si decesserit, si Præstimonialia forent, decessere contingeret, priora integrari debeant. Præstimoniorum et Præstimonialium portionum meminit Conc. Trid. sess. 5. cap. 1. et sess. 23. cap. 18. quæ studiosis alendis destinantur.

¶ PRÆSTINATUS, contracte pro Prædestinatus, in Monum. Benedicto-Burano cap. 10. apud Duellium tom. 2. Miscell. pag. 10: Quo finito, accepit successorem ante tempora secularia Præstinationem Gotthelimum proprii monasterii monachum, etc. Utuntur Plantus et Apuleius pro Emere, comparare.

¶ PRÆSTIS, hæres, in Gloss. Arabico-Lat. Præstes, pro superstites, olim scriptum observat Baluzius in Notis ad Capitulum.

¶ PRÆSTITARE, Præstare: a Promisit per juramentum per eum Præstitatum esse fidelis. (Chevalier Visit. Episcop. Gratian. p. 24.)

¶ PRÆSTITOR, Præbitor, apud Apuleium in Asclep.: Præstitor et tributor omnium.

¶ PRÆSTITUERE, Prædicere, constituere. Vita B. Car. Boni comit. Fland. tom. 1. Mart. pag. 296. col. 1. Quem (Robertum comitem) cum reddidisset, in consuetum patriæ Præstituerunt.

¶ PRÆSTITUM, Mutuum. Vide Præstare.

¶ PRÆSTITURA, ut Præstaria. Vide in hæc voce.

¶ PRÆSTITUS, Adjumentum, auxilium. Conc. Pampilon. ann. 1023. inter Hisp. tom. 3. pag. 196: Secundum præcepta canonum conari decrevi pro castelli Præstito Ironiensem sedem restaurare. Vide alia notione in Præstaria.

¶ PRÆSTO, Mox, statim. Petrus Damianus: Et præcipue id, quod præsto subjunctum est, Sacerdoti congruere videtur, etc.

¶ PRÆSTOLABILITER, Celeriter, expedite. Isidorus Patensis Episcopus in Chronico aræ 772: Arabas sine effectu ad propugnanda Maurorum mittens navibus Præstolabiliter adventatis, maria transnata, etc.

¶ PRÆSTOR, Qui in Præstariam accipit. Vide supra Præstare 2.

¶ PRÆSTORIOLA, Vide Præstoriola.

¶ PRÆSTRINGERE, Præstituere, denunciare. Id etiam hujus legis autoritate Præstringimus, etc. in Cod. Theod. lib. 6. leg. 5. tit. 27.

¶ PRÆSTRIPTIUS, pro Præscriptitius, in fallor, jure præscriptionis acquisitus. Charta ann. 1386. apud Bauz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 346: Ac cum vassallis, hominibus franchis et liberis, censibus, Præstriptiis, et aliis juribus quibuscumque.

¶ PRÆSTUS, Paratus, nostris Præst. Vetus Inscriptio, 669. 4: Amicos colui, patronos bonos... officio Præstus fui, etc. Pactus Legis Salicæ tit. 48. § 1: Tunc maneat cum ad mallum, et testes suos in singulos malos, qui ibidem fuerint, secum habere debeant Præstos, etc. Lex Wisigoth. lib. 9. tit. 2. § 9: Sed definitis locis atque temporibus... Præstum se uruquisque definito loco vel tempore exhibeat. Ita non semel alibi lib. 2. tit. 1. § 11. tit. 2. § 9. tit. 3. § 4.

¶ PRÆSUL, Qui alius præest, præses, rei alicujus auctor. Præceptum Theodorici Reg. Goth. ann. 508. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1. Domitori orbis Præsuli et reparatori libertatis, etc. Sacratissimus Præsul nuncupatur Teudebertus rex in Epist. Aureliani Episc. apud Duchesnum tom. 1. pag. 858. Pro jure occurrit in Vita S. Samsonis sæc. 1. Benedict. pag. 179. Præsul fori, apud Sidonium lib. 4. Epist. 14. Præsul accusationis, apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 109.

° Pro Prætor, judex, in Vita S. Amati tom. 6. Aug. pag. 724. col. 1: Magnis tormentis affectus delictum Cassani Præsuli succincte narravit; quem Præsul, cum Dei servum ferisset, morti condemnat.

¶ Penes Episcopos potissimum mansit hæc appellatio, Abraham sanctæ Frisingensis Ecclesie Præsul vocitatus in Charta Ottonis Regis ann. 989. apud Meichelbeck. Hist. Frising. tom. 1. pag. 185. Sed et Abbatibus concessam hanc nomenclaturam habemus imprimis ex Jona monacho Bobiensi in Actis Eustasii Abbat. ubi de Agilo abbate, qui modo, inquit, Resbacensi cenobio Præsul existit.

¶ PRÆSULARE, Præsulem agere. Auctor Vita Gunduli Roffensis Episcopi laudatus a Seldeno ad eadmodum: Redduntur et ei denique possessiones... quæ Præsulantibus antecessoribus suis Lantfrancus in sua tenuerat ditione. [Chronicle. Comodolac. apud Stephanot. tom. 2. Hist. Fragm. MSS: Ipse tamen ager erat de fundali dominio dom. Rorrici illis tunc temporibus Lomovicis Præsulantis. Occurrit præterea in Vita S. Cyriaci Episc. tom. 7. Maii pag. 575. et in Chronice. Farsens. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 648.]

¶ PRÆSULERE, Eadem notione, in Charta ann. 1108: Facta est charta ipse... Pape Paschali Romane Ecclesie Præsidente, Gotfrido episcopo Magalona Præsulente, etc.

¶ PRÆSULARIS, Ad præsulem pertinet. Charta Caroli C. ann. 861. tom. 8. Collect. Histor. Franc. pag. 569: Nulla Præsularis sive abbatis potestas, etc. Alia Roric. episc. Laudun. ann. 978. in Chartul. S. Vine. Laudun. ch. 5: Melcailannus venerabilis abbas monasterii S. Vincentii, quod secunda Laudunicorum pontificum sedes, ut pote præsulum, cleri et militum immutabili sepultura, appellata est, ex quo Præsulari urbs ipsa meruit intronizari cathedra, etc. [Præsulari habitu insulatus in Widrici Vita S. Gerard. Ep. cap. 18. apud Pertz. Scriptor. tom. 4. pag. 501. lin. 13.]

¶ PRÆSULATUS, Dignitas vel jurisdictione Præsulis, Episcopi scilicet vel Abbatis. Charta ann. 1088. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Ego Hugo vocitatus in sancta Sede Dignissimi officio Præsulatus gratia Dei sublimatus, etc. Præsulatus abbatis S. Salvatoris, in Tabul. Rothom. id est, jurisdictione quasi episcopalis, ut loquuntur.

¶ PRÆSULATUS, Titulus honorarius Episcoporum. Charta ann. circ. 1214. ex Tabul. Narbon.: Credimus non latere Præsulatus vestri celsitudinem, quod, etc. Charta qua Guillelmus Episc. Biterr. Narbon. Archiepiscopo promittit obedientiam et reverentiam ann. 1349. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 164: Præsulatus vestri et Ecclesie Narbonensis adjutor ero, salvo ordine meo ad defendendum et ad retinendum.

¶ PRÆSULIUM, pro Præsulatu. Scriptor MS. Vita S. Gaugerici Episcopi Camerac. in Prologo: Quantum in Præsulio effulserit.

¶ PRÆSULTER, pro Præbyter, scribitur in Legibus Luthprandi Regis Longob. tit. 69. § 4. [99. 94. (6. 41.) al. episcopum, forte legendum præsulem.]

¶ PRÆSULTOR, δ ἐν τοῖς ἱερατικῶν προορροῦμενος, in Gloss. Lat. Græc. Sangerm. Præsultor legi in antiquis Glossis atque perperam in Præsultor mutatum auctor est Salmastius in Capitol.

¶ PRÆSUMERE, Sumere, capere. Synodi Hibernenses lib. 1. cap. 8: Episcopus... non Præsumat pretium ordinationis: non Præsumat dona iniquorum, etc.

¶ PRÆSUMERE, Ante sibi sumere, vel præter solitum sumere, in leg. 5. et 11. Cod. Th. de Metatis (7, 8) et leg. 4. de Pascuis (7, 7), eodem Cod. Amulianus lib. 18: Diligenter observans, ne quem tributorum sarcina prægravaret, neque potentia Præsumeret aliena.

¶ PRÆSUMERE, Suspiciari, conjicere, Gall. Præsumer. Sententia arbitralis inter Archiep. Capitulumque Arelat. et Monast. S. Cæsarii ann. 1221. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Ex tanta diuturnitate temporis Præsumente concessionem, etc.

¶ PRÆSUMPTIO, Actio injusta, invasio, usurpatio. Lex Bajwar. tit. 1. cap. 5: Si quis servum Ecclesie... occiderit per Præsumptionem. Cap. 10: Neque Præsumptio crescat in plebe. Tit. 3. cap. 10: Porcos propter Præsumptionem dispergers. [Christi Evangelio vim non inferat humana Præsumptio, in lib. 6. Capit. cap. 334. Crudelis et stupenda Præsumptio crudeliori debet extirpari supplicio, in lib. 7. cap. 428. Potestativa Præsumptio, in Addit. 3. cap. 54. etc.] Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 11. de his, quæ sunt Juris

Regil: Assultus, roberia, strebrech, Præsumptio terræ vel pecuniæ Regis, thesaurus inventus, etc.

¶ PRÆSUMPTUOSITAS. Eadem notione. Edictum Caroli M. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 24: Quod si fecit, ante nos veniat, et in præsentia nostra rationem deducat, si sua Præsumptuositate aut cupiditate alicujus rei acquirendum hoc opus servile fecit, aut sui domini jussione.

PRÆSUMPTOR, Qui crimen committere, vel aliquid contra jus agere præsumit, in Edicto Theodorici Regis cap. 144. [¶ Qui ante justum tempus erogavit. Vide Prærogare.] Interdum reus principalis, qui complices habet, in Legibus Wisigoth. lib. 6. tit. 4. § 2. 3. 5. lib. 8. tit. 3. § 8. Præsumptor infaustus, tyrannus, in leg. ult. Cod. Th. de Episcop. (16. 2.) Præsumptive, in Capitulari ann. 802. c. 5. Præsumptivo modo in domum alienam intrare, d. tit. 4. § 2. Præsumptus audacia, § 6. Præsumptuosus, d. §. Adde lib. 2. tit. 1. § 17. et alibi. S. Odo de Vita S. Geraldii lib. 2. cap. 7: Quidam violenti homines Præsumptionem faciebant contra Potestatem loci illius. Anselmus Cantuar. Archiep. in Epistola ad Episcopos Hiberniæ: Pastoralis regimine vitia rescicare. Præsumptores coercere, et quæque inordinata ad ordinem debitum volui revocare.

PRÆSUMPTORES EPISCOPI, Qui aliorum jura vel ordinationes usurpant illicitas, in Concilio Arausicano I. can. 21. et Turonico I. can. 9.

PRÆSUMPTIOSUS, Idem quod Præsumptor, in lege Aleman. tit. 48. Præsumptuosus, dicimus, qui sibi ultra quam par est arrogans, superbus. Anastasius in Histor. Eccles. Præsumptuosus gerens, ubi Theophanes habet ἀββειτικός. S. Bernardus in Vita S. Malachie Episcopi: Sicut erat Præsumptuosus et insolens. [Salvianus lib. 7. pag. 258: Audiant omnes Præsumptuosus, audiant præpentes, etc.]

PRÆSUMPTIOSUS, in Capitulari I. Caroli M. ann. 802. cap. 7. 30. [et apud Sidon. edit. Sirmondi lib. 1. Epist. 11. et lib. 7. Epist. 4.]

Præsumptiosus, in Prol. ad Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 153.

PRÆSUMPTIONARIUS, in Mirac. S. Walpurgis sæc. 3. Benedict. part. 2. pag. 296: Sed is qui se in sanctis suis gloriosus atque laudabilem cunctis ostendit gaudium Præsumptionariæ aviditatis in ruborem maroremque convertit.

PRÆSUMPTIOSE, Injuste, inique. Sent. excommun. Joan. XII. PP. tom. 9. Collect. Histor. Franc. pag. 235: Qui terram de suo episcopatu Præsumptuose, et violenter tenere videntur. Vide in Præsumere.

PRÆSUMPTIOSE, Arroganter, in Capitulari. Aquisgran. ann. 789. cap. 35. 58. in Constit. Ludovici II. Imperat. ann. 867. cap. 12. [Adde Sidon. edit. Sirmondi lib. 7. Epist. 6.]

PRÆSUMPTIVE, Capitula Caroli Magni ann. 797. cap. 1: Et ut raptum, et fortiam, nec incendium infra patriam quis facere audeat Præsumptive. [¶ Præsumptivus, ex Tract. antiq. de non differ. remun. animarum pag. 267. in Mail Glossar. novo.]

PRÆSUMPTORIF, apud Tertullianum lib. 4. adv. Marc. cap. 41.

PRÆSUMPTIO, Vita B. Lucie tom. 7. Sept. pag. 370. col. 2: Solius pueritæ puram et virginem puritatem cum ar-

rogantia, nec non fastuosa Præsumptione aggrediens, etc. Quæ utraque vox vitium sonat; hic male biographus usurpavit pro magnanimitate et singulari in Deum fiducia, ut notant docti Editores.

PRÆSUMPTUM, Opinio, in Amalthea ex Johanne de Janua.

PRÆSURA, Captio. Vide Prindere.

PRÆTACTUS, Prædictus, ante memoratus Charta ann. 1212. apud Rymer. tom. 1. pag. 157: Nos vero procul de marina interim non recedemus, et vos similiter prope marinam vos teneatis, ut Præfacto inter nos et nuntios vestros negotio nostro et vestro. Occurrit etiam apud Ludewig. tom. 6. pag. 137. in Notis Godofredi ad Carolum VIII. Reg. Franc. pag. 742. etc.

PRÆTAXARE, Prius numerare, assignare. Vita B. Edmundi Cantuar. Archiepisc. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1780: Super quo sollicitus (Edmundus) monasterium vix reperire potuit quod eas reciperet, nisi certam summam pecuniæ dandam cum eis monasterio Prætaxaret; Galli dicerent, s'il ne comptoit auparavant.

PRÆTAXATUS, ut Præfactus. Charta Caroli C. ann. 864. apud Doublet. pag. 802: Per quod Prætaxatas reculas infra jam dictas terminaciones notissimas.... ditioni præscriptæ ecclesiæ perhenniter mancipandas decernimus. Diploma Conradi III. Imperat. ann. 1145. apud Tolner. Histor. Palat. inter Instrum. pag. 44: Statutum etiam est, ut si Prætaxatus Archiepiscopus eundem prætelsum clericum adjuvare non possit vel nollet, etc. Occurrit præterea in Constit. Freder. Reg. Siciliæ cap. 79. apud Rymer. tom. 1. pag. 49. tom. 3. pag. 882. et alibi.

PRÆTENDENTIA, Postulatio, jus quod quis sibi arrogare tentat, Ital. Pretendenza, Gall. Prétention. Charta ann. 1145. apud Ughel. tom. 1. Ital. sacr. edit. ann. 1717. col. 552: Nec episcopus aliquis, nec aliqua persona ecclesiastica vel secularis, nunquam ullo tempore ibi aliquam Prætententiam vel advocantiam, nec licentiam aliquam exigendi ab ipso monasterio.... præsumat. Nisi sit pro Præstantia, vertigal, indictio. Vide supra in hac voce num. 4.

1. PRÆTENDERE, Affirmare, asseverare, Gall. Prétendre. Charta Johannis Comit. Fyxensis ann. 1310. in Cod. Colbert. 2301: Cum.... Prætenderemus quod gentes domini Regis... super possessiones dicti castri (de Thyerno) nos multipliciter perturbassent, etc. Vox JC. nota.

2. PRÆTENDERE, Postulare, velle, Gall. Prétendre. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 111. vº: Litteræ Rudolphi Romanorum regis, per quas quicquid et remittit Othoni comiti Burgundiæ omne jus, actiones, querelas seu proclamationes, quod vel quas reclamare vel Prætendere poterat, ratione Romani imperii.

PRÆTENDIUM, Ornamentum quod altari prætelitur; unde vocis origo. Necrolog. Diessense apud Oefelium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 676. col. 1: Otto dux Meraniæ... transmisit nobis... Prætendium bonum altaris S. Joannis Evangelistæ cum manerio et sindonibus, tria Prætendia, tria rucklachen, unum tapete, etc.

PRÆTENSUS, Suppositus, Gall. Prétendu. Chron. Angl. Th. Otterbourne edit. Hearn. pag. 217: Dictus rex (Ricardus) præfatum ducem (Gloucestræ) pro suis

Præsentis offensis horribiliter et crudeliter murrari fecit.

PRÆTENTIO, Jus, Gallice Prétention. Charta Bertrandi Archiep. Narbon. ann. 1101. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 83: Sic damus Domino Deo, et prædicto monasterio in perpetuum absque omni Prætentione libera et absolute ab omni jure et potestate, etc.

PRÆTENTURE, Præsidia militum, quæ pro castris [et urbibus] securitatis causa collocantur. [Interdum usurpatur et pro militum stationibus ibi positis. Prætenturæ præterea dicebantur milites qui conglobati præcurrerant ad observandos hostium motus, eosdem armis repressuri, si vim facerent in fines imperii.] Vide Turnebum lib. 4. cap. 7. Henricum Valesium ad Ammianum Marcellinum lib. 14. pag. 10. H. Jacobum Gothofredum ad leg. 1. Cod. Th. de Commetu, (7. 12.) [et Carolum de Aquino in Lex. milit.] Alias Prætentura, in Glossis est ἠποβολή, ἐπιτάγῃ.

PRÆTER, pro Citra, absque, in Cod. Theodos. de Decur. lib. 6. tit. 23. leg. 3.

PRÆTER cum sexto casu non semel occurrit apud Scriptores, Salustium de conjurat. Catilinae, Jonam in Vita S. Columbani n. 23. Bedam lib. 4. cap. 19. Vide Præsejanum.

PRÆTEREA, pro Præter, in Cod. Theodos. de Prox. lib. 6. tit. 26. leg. 17.

PRÆTERIRE, Ante ire, præcedere. Erm. Nigel. Carm. de gest. Ludov. Pii tom. 6. Collect. Histor. Franc. pag. 60:

Jam pia scendit equum Judith pulcherrima conjux
Casaris, orata comptaque mirifica;
Quam proceres summi dominam, seu turba potentium
Præterit, et sequitur regis honore pii.

PRÆTERMITTERE, Possessionem rei alicujus dimittere, Guerpire. Charta ann. 1249. in Tabular. B. M. de Bono. Nuntio Rotomag. Notum sit omnibus præsentibus et futuris quod ego Helias præpositus de Omelio Præternisi et penitus dereliqui... totum illud jus quod, etc. Vide Lexic. Calvini.

PRÆTERNECESSARIUS, Superfluous, non necessarius. Memoriale Visitator. Monast. Mellie. ann. 1461. in Chronico ejusd. pag. 426. col. 2: Debet et abstinere a Præterecessariis structuris, nec sine consensu conventus fiat nova structura.

PRÆTERSORIUM, Grex alienam segetem depascens. Vita S. Columbe Abbatis tom. 2. Junii pag. 209: Tria apud se vicinorum Prætersoria in una retinebit maneria.

PRÆTESTATI SOLIDI, Charta Longobardica in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 12: Quia suscepti in præsentia testium ego Rothari Abbas a robis Anselperga Abbatisa ex sacculo ipsius Monasterii vestri per Misso vestro in auro solidos novos Prætestatos ac coloratos numero 41. finitum pretium, etc. Vide Prædulati solidi.

PRÆTEXTA, Limbus intextus, ac pictus. Invent. ann. 1387. tom. 7. Sept. Act. SS. pag. 806. col. 1: In manu Christi due Prætextæ manicarum; in superiori Prætextæ sunt viginti gemmæ; in inferiori Prætextæ habet parvas gemmas sine defectu.

PRÆTEXTARIUS, Adumbratus, rudis, inchoatus, Gall. Ebauché. Radbertus in Præfat. ad lib. de Spe, apud Bern. Pezium tom. 1. Anecd. part. 2.

col. 61: *Dicato tibi charissime, quasi Prætextatario habitus Christianæ fidei negotio, etc.*

PRÆTEXTUS, 2. declinat. in Testam. S. Karleff apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 82: *Et scilicet ratione atque Prætexto, etc.*

PRÆTEXTUS, adject. *Prætexta vestis*, cui adsumtum aliquid ad ornamentum, apud Byzantium de Orig. belli Hussit. tom. 6. Reliq. MSS. Ludewig. pag. 183.

PRÆTITULARE, [Ad titulum vel ecclesiam promovere, Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 28: *Clericum permanere oportet in ecclesia cui in initio ab Episcopo Prætitulatus est ac sortitus est.* Eadem rursum occurrunt lib. 7. cap. 13. et in Can. Israel Episcopi Lingon. tit. 10. § 1.] Vid. in Titulus. [99 Alia apud Maium in Glossar. novo et Furlan. in Append. Lex. Forcell.]

PRÆTITULATUS, Idem quod Titulus. Statut. Berchardi Episc. Lugdun. ann. 981 inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 6: *Concio vac collegium sub Prætitulato S. Stephani apud Lugdunum deponens, etc.*

PRÆTOR, Urbis Præfectus, nostris *Gouverneur*, in Charta ann. 1288. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 445. Vide Epist. 71. inter Francicas Duchesni tom. 1. Hist. Franc. pag. 517.

PRÆTOR, dicitur *Magistratus* qui populum præsent. *Prætor, Prætor*, qui præceptur, in Gloss. Lat. gal. Sangerman. Vide *Bajulus* 3. et supra *Prætor*.

PRÆTOR, Comes, Annal. Hildes. apud Portz. Script. tom. 5. pag. 39. ad ann. 1041. *Outam Willihelmi Turingon Prætoris viduam. Prætor palatinus*, ibid.

PRÆTORIA, Præfectura, dignitas vel officium prætoris. Charta Rob. com. Alencon ann. circ. 1218. ex Tabul. S. Bernph. *Illos sexaginta solidos Turon eis assignari arido percipiendos in præfectura mea de Bernato, ita quod quæcumque tenuerit Prætoriam, dictos novanos predictis monachis reddere tenebitur.*

PRÆTORIOLA, Domuncula in navi. Gloss. Isidori. Papias: *Prætoriola, parva domus in navi, ubi secreta conduntur.* Ezech. cap. 27. v. 6: *Transitra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, et Prætoriola de usulis Italie.* Vide Meibomium in hunc locum lib. de Triribus et Grævium ad Gloss. Isidori.

Gloss. Bibl. Mss. ex Bibl. reg. *Item a Prætorium dicitur hoc Prætorium, i. parva domus in navi: unde Ezechielis 18. ubi nostra translatio habet Prætoriola de insulis Ytalie, alia translatio habet Cellaria.*

PRÆTORIUM, Domus Edilium, apud Byzin. de Orig. belli Hussit. tom. 6. Reliq. MSS. Ludewig. pag. 144. Vide supra *Paconia*. Pro villa urbana et manerio, apud Spelman. ex tom. 2. Conc. col. 293. Vide Gothofredum ad leg. 3. Cod. Theod. tit. de Offic. Judic. omnium. (1. 10.)

Acta fabulosa S. Peregr. tom. 1. Ant. pag. 78. col. 1: *Ecce veniunt barones et cives ad Prætorium, ut dictum Peregrinum ad regiam dignitatem sublimarent.*

PRÆTORIUM, Fori auditorium. Arest. parlam. Paris. ann. 1334. ex Cod. reg. 1862. 3. 3. fol. 83. r. *Isdem archiepiscopus (Lugdun.) repertis officariis nostris Martoniensibus congratulantibus eidem, dimissa cruce sua in parqueto seu Prætorio,*

*cum ipsis et dicto commissario, cameram consilio adiverat. Haud scio an eadem notione intelligenda hæc vox, an pro domo vel prætorio accipienda, in Bulla Innoc. III. PP. ann. 1199. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 169: In Prætorio episcopi Sagienensis sexaginta solidos Cenomannenses. Vide infra *Prætelum*. [99 In Prætorio seu consistorio antiqui opidi Quedelburg, in ann. 1436. apud Erath. Cod. Dipl. Quedelb. num. 187. pag. 732.]*

1. PRÆTORIA, Prætoris seu Potestatis dignitas, officium. Chron. Petri Azarii ad ann. 1362. apud Murator. tom. 16. col. 365: *Propter hæc et alia nefanda remotus fuit a Potestaria, et in Prætura fuit ei subrogatus dom. Bartholomæus de S. Godegio Canapicii. Vide Potestas.*

PRÆTORIA, Jurisdictio, dominium. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 61: *Tandem sæpeditus Odo jam receptis a monachis LXX. solidis Cenomannensis monete homines monachorum a Prætura Comitum tenet et penitus expedit.*

2. PRÆTORIA, Locumtenentis seu provincie gubernatoris dignitas et officium. Lit. Ludov. locumten. reg. in Occit. ann. 1361. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 423: *Inhibentes nostro conciliario et generali iudicio et quibuscumque aliis ad præmissa deputatis et deputandis, Prætoris viribus, ne de præmissis aliquatenus se intromittant. Occurrit rursum in aliis Lit. ann. 1372. ibid. pag. 193.*

3. PRÆTORIA, Feudum villa præfecti seu majoris, idem quod Majoria. Charta ann. 1165. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 656: *Prætoris namque famulis nostris de sancta Trinitate, Willielmo, Herveo, Brientio videlicet, Prætoriam nostram asserere imprudenter et impudenter suam esse et hæreditario jure possidendam minime verentibus, etc. Quandiu Juliana mater eorum viveret, salva reverentia nostra, salvisque redditibus nostris, prædictam Prætoriam, comitis conspectu et baronum patrie, in manu nostra facta prius dimissione, eis concessimus tali conditione, ut in eorum matris obitu, eam quietam et integre absque reclamacione, omni postposita calumnia nobis prorsus deinceps dimitterent.*

PRÆVARICANS VIA, Charta ann. 1010. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 185: *Et ab ipsa cripta rectum descendente in ipsa via, et Prævaricante ipsa via, et rectum pergente in Pullo minore, etc. Forte. Via bitida. [99 Rectam lineam prætergens. Vide Forcellinum.]*

PRÆVARICARE, pro Prævaricari, in Addit. 4. ad Capitul. cap. 88. et in Indice vett. Canon. tom. 3. Conc. Hispan. pag. 22.

PRÆVARICARI in re criminali est Vera crimina abscondere, in leg. 1. § 1. ff. ad set. Turpilianum et de abolit. crimin. (48. 16.) et § 6: *Prævaricatorem eum esse ostendimus, qui colludit cum reo, et translatitè munerè accusandi defungitur, eo quod proprias quidem probationes dissimularet, falsas vero rei excusationes admitteret. Hæc ex animadvers. Cl. viri Pr. de Mazauquo.*

PRÆVARICATIO, pro Apostasia a fide Catholica, in Cod. Theod. leg. 3. de Apostatis lib. 16. tit. 7.

PRÆVARICATORIUS, Prævarus, perversus. Glab. Rodolph. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 82: *Judæorum quoque in tantum Prævaricatorias diligebat con-*

suetudines, ut se regem ipsorum suo prænominis (Rainardus quippe dicebatur) suis omnibus imperaret. Rejctis Prævaricatoris vicis, ibid. pag. 3.

PRÆVARICATUS, Corruptus, immutatus. Liber de Castro Ambasiæ apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 519: *Cheudon Comes Andegavis, oppidum quod ex suo nomine Cheudonem dicit, in Turonia construxit, quod nomen diu post lingua Francorum Prævaricatum, Chainon nunc dicitur.*

PRÆVEIRIL, f. Reditus, Gallice *Revenu*, ab Occitan. *Preu*, commodum. Gall. *Profit*. Charta Ermengardis Vicecomit. Biterr. ann. 1089. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitan. col. 327: *Nos omnes simul in unum derelinquimus Deo. ipsam ecclesiam de Casala, hoc est, ipsum Præveiril cum medietate de decimis, et ipsa primicias, etc. Vide supra Præferentia.*

PRÆVENARI, Prævidere, animo prospicere. Elmham. in Vita Henrici V. Regis Angl. edit. Hearni cap. 44. pag. 107: *Quia vero talia discreto quodam præsagio mentis regalis Prævenari aspectus, etc.*

1. PRÆVENIRE, Circumvenire, nostris *Prævenir* eadem notione. Lex 2. de Bon. vacant. lib. 10. tit. 8. Cod. Theod.: *Ne principali liberalitate Prævenia dominium quis rei alienæ affectet, etc.*

2. PRÆVENIRE, Subvenire, auxiliari. Pasch. Radbert. in Vita Walæ abb. Corb. inter Acta SS. ord. S. Bened. sæc. 4. part. 1. pag. 499: *Idcirco nihil jam de se timere cepit, tantum ut Prævenire potuisset christianissimis principibus, præsulibus ecclesiarum et omni populo, ac liberare omnes de tam atrocissimo mortis periculo.*

PRÆVENTI, dicebantur qui subitanea et improvisa morte decedebant: quinam vero potissimum sic nuncupabantur, et qua ratione habiti fuerint, docent Constit. Udalrici Episc. Patav. apud Hansiz. tom. 1. Germ. sacre pag. 365: *Insuper Synodi immediate prebabe morem amplectentes, declaramus apud plebanos, et ecclesiarum rectores circa Præventorum mortem hunc servari modum: quod si quis Christi fidelis devote circa festa Pasce penitentie et Eucharistie sacramentum percipit, et si dando operam rei licite, gratia exempti, si festata die exerceat piscaturam, amputaret ligna in silva, vel unda per pontem casu precipitaretur, aut alias ex permissione divina subito dies suos clauderet extremos, quod talis non censeretur Præventus. Si vero talis, etiamsi hujusmodi sacramenta in Pasca suscepisset, daret operam rei illicitæ, ut si daret se ad latrocinia, concitaret seditionem, vel tumultum; sive piscaretur, vel mercaretur die festivo, aut Sabatum præter necessitatem a sanctis Patribus, et ab Ecclesia institutum ex contemptu publice solveret; aut si prostratus ægritudine recusaret penitentie, Eucharistie, ac sacre Uctionis sacramenta suscipere. Et tunc si tali casu precipitaretur, censeretur Præventus, et nequaquam, ut is, qui ad festa Pasce negligit recipere predicta sacramenta penitentie et Eucharistie, ad ecclesiasticam sepulturam veniet admittendus, cum tales, et similes in peccato publico reperiantur decedere mortali, et inde ecclesiastica sepultura ipsis in majorem cederet dampnorum accumulacionem. Vide in Intestat.*

1. PRÆVENTIO, Charta ann. 961. inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 409: *Sponte omnes feudales possessiones quas habebat a latere dicti cenobii, us-*

que ad mare constantes, censibus, cultibus... cum omni jure castellanerit et Præventionis... cessit et transportavit in perpetuum. Ubi præventio de mero imperio et jurisdictione suprema intelligenda videtur, cum iuri Castellani subiciatur. Castellano, quippe jure suo castellum habere cum mero imperio et suprema jurisdictione competeat. Cæterum Præventio apud Præfectos dicitur, cum ejusdem rei personæ jurisdictione penes duos iudices est, et alter cognoscere prius cepit: vel jus illius qui prior agit accusatus.

2. PRÆVENTIO, Inquisitio juridica. Libert. S. Anton. in Ruthen. ann. 1369. tom. 6. Ordin. reg. Franc. pag. 508. art. 8: Quod omnes informationes, Præventiones, inqueste, scripturæ et processus incipiat sive factæ, etc. Libert. Sarlat. ann. 1370. tom. 5. earumd. Ordin. pag. 342. art. 11: Concedimus eadem, quod ipsi consules... ratione fractionis salvæguardiæ, aut pro aliis quibuscumque criminibus, excessibus, forfactis sive delictis, pro quibus deberet sequi punitio corporalis vel pecuniaria, nullatenus ponantur in inquestia sive Præventionis per aliquos officarios regios, nisi debita et sufficienti informatione præcedente. Aliæ Lit. ann. 1372. ibid. pag. 587: Anullantes omnes processus, informationes, Præventiones seu inquestas contra ipsos et eorum quemlibet. Nisi sit Libellus, quo quis aliquo crimine accusatur: eo etenim sensu intelligendus videtur.

PRÆVENTIONALIS TITULUS, in Inquisit. ann. 1385. ex Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 133: Contra Philippum Dubis fuerunt formati tituli Præventionales, tenoris subsequentiæ, etc.

PRÆVENTORES MILITES, sub dispositione Ducis Mœsæ secundæ, in Notitia Imperii. Globus erat, ut scribit Carolus de Aquino in Lexico milit. sive acies a reliquis copiis separata, quæ vagos hostes superveniens direxerat. Præventores autem dicti a præveniendis, quoniam locum castris ante caperent, hostesque præpedirent in locis et regionibus occupandis. Vide Notas Panciroli ad Notit. Imperii.]

PRÆVESTITUS, Vestitus, indutus. Charta ann. 1182. ex Tabular. S. Albini Andeg.: Assistemus in eorum ecclesiis bis in anno, videlicet SS. Maurilii et Andree festivitibus albis et cappis Prævestiti.

PRÆVIARE, Præire. Epist. Caroli M. ad Eltpandum inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 112: Quisquis ad hanc civitatem, recta sibi Prævians fide... pervenire festinat, apertas inveniat portas. Acta SS. tom. 2. Jun. de S. Bardone pag. 307: Claudos item itinere quod ducit ad caelum suo ducatu Præviansit.

1. PRÆVIDERE, dicebantur Monachi, qui lecturi aut cantaturi in Ecclesia, priusquam in eam irent, ad lectionem vel cantum se præparabant. Vide Cæus antiquos Ordinis Cisterciensis cap. 71.

2. PRÆVIDERE, Cisterciensis cap. 71. defendere. Gall. Garder. Tabular. S. Audomast: Vuilbertus habet dunar. XII. solvit sollas II. et Prævidet silvam. Codex MS. Irminonis Abb. Sangerm. fol. 61: Debet solvere quartam partem de integro manso, sed pro ipso debito Prævidet porcos. Charta ann. 1027. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. nove edit. col. 178: Rostagnus et unus de filiis suis, aut unus de posteris suis, cujus Galazanicus erit hereditas, teneant ad Prævidendum sive defendendum pro remedium anime sue, etc.

3. PRÆVIDERE, pro Præsiderere, præesse, in laudato Cod. Irminonis fol. 45: Et ipsi qui in villa dicta Prævident ipsos farinarios, si poterint in ipsa aqua prendere anuvillas, solvant inde unusquisque c.

PRÆVIGILIA, Dies qui vigiliam præcedit, apud Mencken. Script. Germ. tom. 2. pag. 414. et in Calend. Germ. pag. 17.

PRÆVIGILIUM, Pervigillum. Concil. Toletan. IV. inter Hispan. tom. 2. pag. 481: Lucerna et cereus in Prævigilia Paschæ apud quasdam ecclesias non benedicuntur. Vide Vigiliæ. Non absimili notione Prævil dixerunt nostri. Consule Menag. in Orig. Gallicæ.]

PRÆVILEGIARE, Alicui ex privilegio quidpiam concedere. Lambertus Ardens. lib. 4. Hist. cap. 39: Sed et eandem Listerensem... ecclesiam... Morinensis antistes Milo... regularibus postea canonicis alibi velleris Præmonstratensibus... benevolium assensum præbentibus Watinsensis Ecclesiæ canonicis, Prævilegiavit.

PRÆVINCERE, Vincere. Inscript. christ. in Mali Script. Veter. tom. 5. pag. 350. sub Thrasyundo rege Vandal.:

Ardua sublimis Prævincunt caluissæ thorus.

PRÆVIUS, pro Primævus vel Primarius. Lit. Eduardi III. reg. Angl. ann. 1339. apud Guall. Hemingf. pag. 282: Jus nature Prævium, pariter animalia cuncta docens, contra violentas injurias licentiam defensionis indulget.

PRÆURBIUM, Suburbium, spatium quod est ante urbem. Nizo Abbas in Vita S. Basini Arch. Trevir. num. 5: Monasterium, quod in Præurbio civitatis situm est.

PRÆWOD, Servitii genus. Charta ann. 1270. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 641: Capivum a via monasterii usque ad Virowam pro incolis ibidem, qui ad servitium domini ducis terre, quod Præwod vulgo dicitur, tenentur, perpetuo ducimus reservandum.

PRÆGENSES GROSSI, Moneta urbis Pragæ. Memorantur in Charta ann. 1236. et in alia ann. 1284. apud Schlegel. in Dissert. de Nummis antiq. Gothanis, etc. Charta ann. 1327. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 480: Nos vgro vice versa pro dotatio sepe dicti filii nostri XV. milia marcarum argenti, ita quod quelibet ad valorem LVI. Grossorum Prægenstum se extendat, tenebimur assignare.

PRÆGRAMA, Sententia, pronuntiatum, statutum. Ewaldus in Vita S. Bernardi tom. 2. Oper. ejusd. edit. ann. 1630. col. 1086: Ecce nova legatio, non Romanum Pragma circumferens, sed divinis legibus fides Pragma allegans, etc.

2. PRÆGRAMA, Res, actio, vox Græca. Versus de Carolo C. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 314:

Prægramate posco pio, populorum pectora pando:
Præcluo proslit porpura præprietas.

PRÆGRAMATICARI, Qui scribunt Pragmaticas sanctiones, et alio modo dicuntur Scriptorii. Vocabul. utriusque Juris.

1. PRÆGRAMATICE, Eo modo quo Pragmaticum definitur solet. Charta Philippi V. Regis Franc. pro erectione Baronie de Harcourt in Comitatum ann. 1338. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 248: Baroniam et terram prædictam præsentis statuto Pragmatico diffinito in Comitatum ducimus erigendam.

2. PRÆGRAMATICE, Legitime, juxta pragmaticas sanctiones. Dipl. Luth. Imper. ann. 846. tom. 8. Collect. Histor.

Franc. pag. 883: Sed ut præfata neptæ Ruadruda abbatisa... jura et constitutiones sibi ab initio Pragmaticæ et canonicæ contraditas, quiete et inconculse in perpetuum possideat et obtineat, etc.

PRÆGRAMATICUM, Pragmaticum rescriptum, seu Sanctio pragmatica, dicitur, quæ adhibita diligenti causæ cognitione ex omnium procedim. consensu in modum sententiæ ultro a Principe conceditur, aut fertur. Sanctus Augustinus Collat. III. cum Donatistis cap. 2. Pragmaticum rescriptum, quod supra præceptum Imperiale dicitur. Collatio III. Carthag. cap. 38: Peritiam sanctitatis vestræ arbitror non latere Pragmaticis rescriptis preces inseri non solere. Adde cap. 39. Παρηγορησὶς τῶν κληρῶν, in Concil. Calched. act. 5. [Pragmaticum præceptum, in Charta Ottonis Imper. ann. 977. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 198. Edictum Pragmatica sanctione corroboratum, in Diplom. Freder. I. Imper. ann. 1173. apud Miræum tom. 2. pag. 1178.] Paulus Warnefridus lib. 2. de Gestis Langob. cap. 12: Cui Rex, ut erat largissimus, omnes suæ Ecclesiæ facultates concessit, et per suum Pragmaticum postulata firmavit. Aimoinus lib. 1. Hist. Franc. cap. 17: Et ut ipsi posteri eorum illum possiderent locum, per suum firmavit Pragmaticum. Vide Ughellum tom. 4. pag. 483. 789. et Salsasium ad Capitolinum pag. 259.

PRÆGRAMATICA CONSTITUTIO, in Diplom. Lutharii Imper. ann. 26. regni ejusd. in Ital. Hist. Mediani Monast. pag. 14: Eundem locum per Pragmaticam Regis Childerici Constitutionem prærogativa emanitatis libertate communiri impetravit.

PRÆGRAMATICA SANCTIO, in leg. 10. Cod. de Sacros. Eccl. (l. 2.) in Capitul. Caroli M. lib. 2. cap. 30. al. 32. etc. Vide leg. 3. Cod. Th. de Decret. (6. 23.) leg. 36. de Annola, (11. 1.) et leg. 52. de Hæret. (16. 5.) Philippus Rex Franciæ in Charta ann. 1312. pro Lugdunensib.: Declaramus, atque Pragmatica Sanctione, nostreque autoritate declaramus, etc. Vide Metropolitim Salsburg. tom. 1. pag. 350. [et Ordin. Reg. Franc. tom. 1. pag. 2.] De Pragmaticis Sanctionibus S. Ludovici et Caroli VII. Regum Franciæ consulendi Scriptorum nostri.

PRÆGRAMATICUM dicta etiam Charta seu Diploma regium, in quo accurata sit recensio bonorum omnium alienigenæ Ecclesiæ vel Monasterii, in quorum possessione confirmatur. Privileg. Roberthi Reg. apud Mabill. in Append. ad tom. 4. Annal. Bened. pag. 5: Prædic-torum igitur privilegiorum tenore considerato, ad notitiam futurorum præcui nobis in hoc Pragmatico confirmari et annotari possessiones, que in prædictis et in aliis Regum privilegiis continentur, quas præsentialiter ejusdem canonici fratres gratia Dei secure et quiete possident.

PRÆGRAMATICUS, Actuosus. Epitaph. Reinoldi apud Marten. Itiner. 2. litter pag. 46:

Hi duo diversas tenerent ordina vitas,
Vir speculativam, senens Pragmaticam.

PRÆGRAMERIA, Vide supra in Annus.

PRÆGRAM, PRAHA, Limen. Chron. Bohem. ad ann. 1300. apud Ludewig. tom. II. Reliq. Mss. pag. 137: Ideo non immerito castrum prædictum Limen vocatum est, quod lingua Slavonica Prah dicitur, et corruptio vocabulo ab alienis Prah vocatur.

PRAIERIA, Pratorum series, Gall. Prairie. Charta Theob. comit. ann. 1227.

in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. Assigno in Praeria Trecensi dicto Erardo et Philippo et heredibus suis predictis centum solidatas terre. Vide Praeria.

† **PRASIE**, ut infra *Prasie*, quidquid ex subditis et tenentibus capitur ad expensas Regis et Domini, quod legitime et debite persolvi debet. Vide in hac voce. Charta ann. 1240. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 188: Cum nobilis Albertus dom. de Torre. prioratus de Monestruent et homines prioratus quibusdam exactionibus super Prasie et aliis pravis consuetudinibus gravaret. exactiones super Prasias et alias pravas consuetudines. remiserunt. Computus ann. 1347. ibid. pag. 84. col. 2: Computavit. de Prasie cartarum vinearum a diversis personis per D. nostrum emptarum ad opus monasterii predicti, et de certorum nemorum et pratorum Prasie emptarum. nec non de Prasie dictum fr. Chabertum quondam receptis supra portu Janue et quarteribus Bellimontis. Primo de tallibus Corvi, Mure: et Bellimontis pro duabus Prasie annorum 1343. et 1344. non computat. Item de quarteribus Bellimontis de duabus Prasie finitis in festo Assumptionis.

† **PRAMEKARLE**, Nautarum species, Danis, in Charta Waldemari Regis Danie ann. 1326. apud Pontanum lib. 7. Rer. Danicar. pag. 443.

† **PRANCATARIUS**, Praemulcit. plus leni, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† **PRANDARIUS**, Servus familiaris, domesticus, qui ex alterius mensa seu prandio est, Gall. *Commensal*. Charta ann. 1077. in Addit. ad Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 955: Ego remisi tibi et renuntiavi de omni ipsa superscripta abbacia. nec de casis, sive casaliis, sive coloniacibus. seu de cartulariis et de Prandariis.

† **PRANDEUM**, In quo fit prandium. Ita Papias MS. et editus.

† **PRANDEUM**, [Genus Zonarum. Gloss. Isid.] Vide Brandeum 3.

† **PRANDICULARIUS**, in Gloss. Lat. Graec. [Dies desponsationem subsequens, apud Martinum. Observat Vulcanius male scriptum prandicularius pro pandicularius, pejusque interpretatum. Vide Festum et Pandicularius.]

† **PRANDIOPRATRE**, Prandiorum venditores, Caupones, in Amalth. Vide Glossar. med. Graec. in Hesperopatria.

† **PRANDIUM**, Idem quod *Pastus*, coenacium, convivium nostris, *droit de Past*. Vide in his vocibus. *Consuetudo Episcoporum vel Episcopatum ministrorum Obsonia*, dicuntur ejusmodi Prandia, in Bulla Paschalis II. PP. ann. 1107. Inter Libert. Monaster. Elnonensis. Tabularium Ecclesiae Cadurcensis. *Dono et illam terram. unde exeunt 4. denarii et unum Prandium cum 4. Militibus. Alibi: Erat autem de manso illo unum Prandium in Natali Domini, et unus aries in Pascha. Rursum: Galricus Vicecomes S. Cirici fecit pignoram Raimundo Raterii in villa, quae dicitur Crem, videlicet unum Prandium cum centum Militibus per 390. solidos Aquitanenses. Charta ann. 982. apud Ughellum in Patriarchis Venetis: Volumus ut in eadem libertate semper consistat, ut nullus Episcopus servitutis usum requirere, aut Prandia praesumat. [Bulla Eugenii III. PP. ann. 1152. ex Tabul. S. Albini Andegav.: Indebitas autem et immoderatas Prandiorum exactiones in obedientis vestris a diocesano Episcopo fieri omnimodo pro-*

hibemus.] Charta Hugonis Abbat. S. Dionysii ann. 1189: *Advocatus habet unum Prandium in terra S. Dionysii de Grandi puteo ad 10. Milites, et non amplius. Unusquisque miles potest habere 4. equos, et Advocatus canes suos cum venatoribus annuatim. Major procurat hoc prandium, et famuli Majoris servant. Chronicon Casin. lib. 8. cap. 72. (al. 73.): Constituit etiam, ut omnia Monasteria, quae sub ditione hujus nostri Casinensis Canonibus sunt, Prandium unum per unumquemque annum hinc nostrae congregationi faciant. Vide ibi Angelum de Nuce, ubi multa de jure procuratoris seu prandii, Petrum Diac. lib. 4. ejusdem Chronici cap. 123. Sanguilianum in Matiscone pag. 274. et supra in Pignora.*

† Hinc *Prangiers* dicitur. Hora prandendi, in Poem. Bertr. Guesclini:

Ainsy comme à midy, que on appelle Prangiers.

† **PRANDIUM CANUM**, Pastus canum venaticorum qui a tenentibus exigebatur. Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 340: *Guillelmus Venator concessit monachis S. Albini Prandium canum. etc. Vide in Bren.*

† **PRANDIUM CONSUEUDINARIUM**, Quod ex consuetudine debetur, in Tabular. S. Cyrici num. 98. *Prandium costumale*, in Charta ann. 1288. apud Stephanot. tom. 3. Antiq. Benedict. Pictav. MSS. pag. 909.

† **PRANDIUM MORTUORUM**, Vide Parentalia.

† **PRANDIUM TERRE**, Interstitium itineris a decubitu ad diversorium merididuum qui esset dimidius stathmus juxta Tho. de Vio de Uinere Gefiozi apud Senalem fol. 89. Hec Spelmannus.

† **PRANDIUM**, pro Convivio in noctem dilato, usurpat Gregor. Turon. in Hist. Franc. col. 521: *Inuitatis enim ad epulum multum (Regina Fredegunda) hos tres in uno fecit sedere subtelio: cumque in eo Prandium elongatum fuisset spatio, ut mor mundum obrueret, etc.*

† **PRANSORIUM**, Locus ubi prandatur, Joanni de Janua: *ἀπὸ πρῶτος* Anne Comnenae lib. 15. Alex. et auctori Vitae S. Nili junioris pag. 145. *Diata sive coenatiuncula*, apud Sidonium lib. 2. Epist. 2. Papias et Gloss. Lat. MS. reg.: *Pransorium, Promulsorium.*

† Ubi *promulsorium* habent Glossae Isid. et Constantiensis: nullibi bene, ut videtur Graevio, qui legendum esse censet *promulsidarium*, quo significatur ferculum, cui patinae prandentium imponebantur, *πρόβηλα*, suppositivum, quod lancem sustinet. Plura vide et infra *Promulsidarium*.

† Pro ipso Prandio, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Dinnador, Prov. Pransorium, prandium.*

† **PRANSUM**, Prandium. Statuta S. Claudii ann. 1448. pag. 42: *In refectorio cum religiosis et novitiis ejusdem (monasterii) prandeat, et in praefato refectorio expositionem Evangelii diei prandium faciendo coram eo legi faciat, et Pranso facto cum praefatis religiosis et novitiis ad Ecclesiam Beati Petri eundo gratias Deo solemniter dicat.*

† **PRARAGIA**, Praestatio quae domino a tenentibus fit ob terras in prata conversas. Charta ann. 1168. apud Calmet. tom. 2. Hist. Lotharing. Inter Probat. col. 382: *Excepto si rustici qui infra hancum Maginensem eas (terras) requirere et consueto more deservire voluerint, debitam inde sartagiam et Praragiam Radulpho persolvent.*

† **PRARIA**, Pratorum series, Gall. *Prairie*. Charta Stephani Comit. Sacri-caesar. ann. 1163: *Etiam concessit predictis fratribus (Monast. Bonradii) prata quae habes in Praerie Nannali, etc. Vide Praeria.*

† **PRASINA**, Piscis genus, nostris *Brama*. S. Wilhel. Constitut. Hirsaug. lib. 1. cap. 8: *Pro signo Prasinae, generali prasinae hoc addo ut manum extendat latitudinem ipsius simulas.*

† **PRASINALE**, Viridis, coloris porracei. Anastasius in Gregor. IV. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 224: *Item in eadem imagine habet murenas Prasinales pretiosissimas suas, etc. Vide Prasium.*

† **PRASINOPURPURA**, Color purpureus viridis, ex Graec. *πρασινοπορφυρα*. Charta Donationis Ecclesiae Cornutiensis, edita a Suarezio: *Vela transomerica Prasino-porphura duo.*

† **PRASINOVENETUS**, Vide in *Melinus*, et mox *Prasinovultis*.

† **PRASINOVULTIS**, in Epist. Michaelis Balbi Imp. cujus verba retulimus in v. *Melinus*, ubi *prasinovenetum esse* conieciamus: sed hunc alia subit conjectura, voces nempe *milivultis*, et *prasinovultis*, quae ibi occurrunt, ex Gr. *μυλινολύττιν*, et *πρασινολύττιν* efformatas.

† **PRASINUM**, Viride acutissimum, herbaceum, ἀπὸ τοῦ πράσιον, Porro. Isidor. lib. 19. Orig. cap. 17: *Prasina, id est, creta viridis, at in aliquibus terris promiscue generatur, optima tamen est in Lybia Cyrenensi. Frotharius Tullensis Epist. 20: Peto, ut nobis mittas ad decorandos parietes colores diversos, qui ad manum habentur, videlicet auripigmentum, folium Indicum, minium, lasur, atque Prasinum, et de vivo argento juxta facultatem. Ubi nemo non videt legendum *prasinum*. Vide Bulengerum 1. de Circo cap. 48. et quae observat Savaro ad Sidor. lib. 2. Epist. 10. [Adde Macro in Hieroclex. in vv. *Prasinus* et *Chryso-colla*, ubi contendunt *prasinum* colorem caeruleum esse, non porraceum: in quo ab omnibus Glossographis recedunt: quibus etiam accedit Anonymus in Histor. fundationis Insulae Barbarae tom. 1. Macer. ejusd. pag. 7: *Color ejus (scyphei) naturalis exprimendus est in sequenti, scribendo Smaragdus viridissimus qui Prasinus dicitur. Prason Graece, Latine Porus, quod viridissimi, id est, Prasinus coloris.]**

† **PRASSINUS**, Eadem notione. *Cum gemmis Prassinis et Ayacintinis*, in Chron. Romualdi Archiep. Salernit. apud Murator. tom. 7. col. 81.

† **PRASSINUS**, Eodem sensu, in Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 5: *Margaritas continentis omnimodi coloris, ut pote rubricondas, jacinthinas, vel purpureas, Prassinias, sed maxime candidas.*

† **PRASINE**, Smaragdi, apud Anastasium in Vitis PP. Locus dedit Salmasius ad Lampridium pag. 188.

† **PRASMA**, [Italis *Prasma*, *Emeraude brute*: « Esmeraldi sex et bambrinus de *Prasmate*. » (Inventarium cardinalis Barbo ex transcriptione E. Müntz, 1457.)]

† **PRASSA**, Charta, in Gloss. Arabico-Latinis.

† **PRASSETUM**, Viride acutissimum, herbaceum, idem quod *Prasinum*. Vide in hac voce. Charta ann. 1823. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 126: *Vestes nup-*

tales de Prassato vermelli, cum pallibus de equitibus.

PRASTIA, Prædium. Vide Praestium.

PRASTELLA. Vide supra Praestia.

PRATA, Argentum, Lusitanis: Plata Castellanis. Charta Lusitanica 1118. apud Bredon, tom. 5. Monarch. Lusitan. pag. 304. Non recepit 12. colha-ces de Prata, qui ponderaverunt unam marcam, etc. Item recepit unum pichet de Prata, etc. Hæc est recepta de Prata, quæ est in Scanza D. Dionysii. (Reg. Portu-gall.) [Vide Plata 1.]

PRATA, Pratum, nostris alias Prat et Praust. Vita S. Galli apud Pertz. Script. tom. 2. pag. 19. lin. 6: Silva et Prata atque agri. Charta ann. 1118. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 175: Imbertus de Putho cardinalis... emit a vege Majoricarum, domino Montispassuli, quandam Pratam, cum duobus castilibus mendingorum. Alia ann. 1288. ex Chartul. monast. de Escureio: Je Isabeau dame de Is) en mon chief fuisse tenue, pour cause de Praust, à ladite eglise en autre cinquante livres. Lit. remiss. ann. 1442. in Reg. 176. ch. 164: Comme aux suppliant appartenoit ung certain Prat situé au lieu de Rochefort: ou diocese de Condon, auquel Prat ung lors nommé Jehan de Clavaire... eust bouté... pasturer les aignes et bestiaux du seigneur de Jupardin son maistre. Præst vero, pro Gazon, cæpes, quia ex prato eruitur, in Charta ann. 1335. ex Chartul. 21. Corb.: Disoit le procureur desdits religieus qu'ils sont en saignée... de prendre Præst oudit lieu, où veue a esté fete, pour refaire lesdits fossés ou fraittes.

PRATAGIUM, Servitium quod tenentes domino suo debent in falcandis pratis, vel ejusdem servitii redemptio pecuniaria. Tabular. SS. Trinit. Cadom. fol. 21: In Carpiche habentur XII. vilanos et dimidium; quisque eorum reddi. II. solidos de Pratio, aut facit dimidium acram prati, etc. Vide Praegium.

PRATALE, Pratum. Charta ann. 983. in Chartul. Ecl. Aptensis fol. 96. v: Petiam de vinea, cum campo ibi adhaerente, cum ipso Pratale, etc. Vide supra Prata.

PRATALINUM, Pratum, in Charta Gregorii IX. PP. ann. 1235. apud Ughell. tom. 1. part. 1. pag. 84.

Charta ann. 1233. apud Cenc. inter Cens. ecl. Rom.: In domibus, casalinis, ... silvis, pratis, Pratalinis et pascuis, etc.

PRATARIA, Pratorum series, Gall. Prairie. Charta Hilduini Abbat. S. Dionys. ann. 832. apud Felibian. in Hist. ejusd. Monast. pag. L: De Prataria in insula arpenos duos, in ponte Alvernia perticam unam. Charta Curie Suesion. ann. 1277: Confessus est se retinere... quoddam pratum seu spoliū cujusdam prati sitū in Prataria quæ est inter villas. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 602: Finales autem termini castelli Phæ... positi sunt, videlicet... ad pedem Montis rotundi per Pratarias sanæ Mariæ usque in pasculos.

PRATERIA, Eadem notione. Litteræ Caroli Reg. Franc. ann. 1336. in Tabular. Calensi fol. 196: Futesent per spatium LX. annorum et amplius in possessione IX. arpentorum prati sitorum in Prateria de Kala. Processus de vener. Maria de Malliaco tom. 3. Martii pag. 756: Equitando per campos seu Prateriam de Bellepouille prope Andegavum. Vide Pratiator.

PRATARIUS SERVUS, Cui pratorum

curâ incumbit, in Tabul. Prioratus Noronisvillæ fol. 24.

Præter, eodem significato, in Charta ann. 1294. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1111: Le chambrelan l'evesque, son esconvier, son fourrier, et son Præter.

PRATELLUM, diminut. a Pratum, in Charta fundat. S. Symphoriani ann. 1206. apud Labmell. tom. 8. Hist. Paris. pag. 86. col. 2. Charta ann. 1248. in Tabul. Communis Massil.: Actum in castro Tarasconis in quodam Prateello. [Par-tem Prateelli ad duas carradas feni, in Pradit. Laureham. num. 236.] Vide Pratum. Le Roman de la Rose MS.:

Ains aiez chantant et belant
Par ces jardins, par ces Prolaus
Avec ces garçons desloiaus.

Prateau, in Lit. admort. pro ecl. Mehun. ann. 1458. ex Reg. 188. Chartoph. reg. ch. 10: Item ung Prateau avec une petite aubraye, audit chateau appartenant.

PRATELLUM, Prætel. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Insul. E. 36. XV. s.)

PRATERITIA, Gall. Prairie, vel tempus quo prata secantur. Tabularium S. Remigii Remensis: Faciunt carroperam de annona aut de vino in leug. 12. Sin autem, dabit denar. 2. in Prateritia falcem 1. cum sua prebenda. Alibi: Donat annis singulis spelte mod. 12. in salaritia den. 3. in Prateritia den. 2. pull. 3. ova 20. etc.

PRATICARI, Vide in Practica 3.

PRATICUS, pro Practicus. Ars practica, quæ manibus exercetur. Charta Johannis Reg. Franc. ann. 1300. tom. 3. Ordin. pag. 478: Quod possint sua ministeria vel opera, characterias, artes speculativas, Practicas atque mechanicas, exercere et facere. Ibid. Gall. Practicus redditur.

PRATICUS, Pratisensis. Agri practici, Prata, in Charta ann. 1396. ex Lib. sal. ecl. S. Th. Argent. fol. 89.

PRATISATOR, PRATRISATOR, custos pratorum, cujus munus prateria dicitur. Vide chart. ann. 1269. de juribus Pratiatoris S. Petri Gandensis apud Warknig. in Append. Docum. tom. 3. Histor. Flandr. pag. 17. num. 163. et ibidem in part. 1. tom. 3. pag. 140. Vide Pratrius servus.

PRATIVUS, Pratisensis, ad pratum spectans. Terra prativa, pratum. Statuta castri Redaldi lib. 3. fol. 49: Ordinaverunt quod aliquis terrigena, vel forensis castri Redaldi non audeat vel præsumat de cætero per se vel per alios occupare, vel usurpare aliquas terras buschivas, saldivas, Prativas, neque laborativas, etc. Occurrit præterea in Addit. ad Statuta Mutin. fol. 5. v. et in Statutis Cadubrii lib. 3. cap. 65.

PRATORA, dialecto Langobardica, Pratum. Charta Paldulfi IV. Princ. Capuæ in Histor. Peregrini apud Murator. tom. 2. pag. 306: Quomodo vadit per ipsa aqua de ipsa Anglana in sursum usque ad ipsa Pratora, etc.

PRATUM, PRATELLUM, in Formula 61. Lindembrogiana. Sic porro apud Monachos dictus locus sub dio, seu atrium, quod cingunt claustris porticus in Monasteriis, vulgo le Præu. Sugerius lib. 1. de Consecrat. Ecl. S. Dionysii: Multos etiam extremo singultantes spiritu in Prato fratrum cunctis desperantibus anhelare. [Charta ann. 1240. ex Bibl. Reg.: Parati erunt in Prateello, vel in claustris, etc.] Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 12: Et ponet ante Capitulum extrinsecus in Prateello, etc.

[Hist. Episc. Autiss. apud Labbeum tom. 1. Bibl. MSS.: Insuper cameram episcopalem super Prateillum veteram et jam senio collabentem quasi funditus reparavit.] Adde Statuta antiqua Ord. Garlusiensis, 1. part. cap. 36. § 16. cap. 40. § 86. [et Ordin. Reg. Franc. tom. 4. pag. 633.]

PRATUM, Campus vitibus consitus. Statuta Mutin. rubr. 374. fol. 77: Nisi fuerit fursum de blava, seu legumine existens in campo, vel in uvitis maturis adhuc in Prato, vel in arbore existentibus.

PRATUS, pro Pratum, usurpat Innocentius Agrimensor: Et sub se campum, sub campo alveus currit, et circa alveum Pratus, etc.

PRAVESCERE, Ἀπαυκίω, in Gloss. (Gr. Lat. MS. Editum, ἀπαυκίω, ætermino, disperdo, deforme, depravo.)

PRAVICORDIUS, Qui est pravo corde. S. Augustinus in Psal. 148: Quid est Pravicordius? torquidius, torum cor habens, putat torta esse omnia, quæ dicuntur a Deo, putat prava esse omnia, quæ fecit Deus. [Eccl. III. 28. Italic. vet. transl.: Pravicordius in illis scandalizabitur, ubi vulgat. habet pravus corde. Malus in Glossar. novo.]

PRAVICORS, Eadem notione, in Epist. Johannis Abb. Fiscam. ad Leonem IX. PP. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 208: Hinc populus sibi lat, hinc mihi quivis Pravicors insultat.

PRAVILEGIUM, Vox in malam partem usurpata, quomodo privilegium in bonam, adeo ut privilegium sit præter legem, privilegium contra legem. Epist. Frederici Episc. Leodiensis apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 655: Recognoscite quomodo tota... fere Romana Ecclesia juravit, quale privilegium sub juramenti assignatione Henrico Imperatori dederit, quomodo etiam postea in generali Concilio Capuæ habito illud solverit, nec jam privilegium, sed Pravigium id vocari decreverit. Sic in verbis ludere amabant. Vide in Privilegium.

PRAVITAS, Sine pravitatis, formula in Litteris Apostolicis usurpari solita. Vide Glossam in lib. 2. Decretal. tit. de Confirmat. util. vel inutil. cap. 8.

PRAVIUM, Albertus Aquisensis lib. 3. cap. 64: Ad hæc tota vis Turcorum ab insidiis consurgit, et scraginta equites Gallorum jam Pravium montis tenentes, gravissima ceperant insurrectione urgere, ac per medium montis cacumen, usque ad ipsam vallem, quam approprians Christianus exercitus occupavit, retulerunt. Ubi pravium idem est, quod montis cacumen.

PRAXAPOSTOLON, Actus Apostolorum, e Græco. Passim.

PRAXARE, pro Brazare vel Brassare, cervisiam conficere. Vide Brax.

PRAXERIA, Palorum contextus. Vide Pazoria.

PRAXIM, [Sicut ille fericulus jam habuit Praxim. (Petron. ed. Buecheler, § 39.)]

PRAXINA, [Prasina, emeraude. (B. N. Ms. 1. 5180. f. 49.)]

PRAXININUS, Prasinus, gemma viridis, coloris porracei, Ital. Prassinio. Inventar. Ms. thes. Sedis Apost. ann. 1295: Item unum urceum de opere Venetico ad filum... cum diversis lapidibus Praxininis. Ibidem: Item unam mitram de perlis, cum quatuor Praxinis et epars anteriori. Vide Prasinialis.

PRAXIT, pro Pransit, apud Anastasium in S. Vitaliano PP.: Et lavit se, et

ibidem Praesit in Basilica Julii. Cod. illius habet, *Latus ibidem praesens est.*

° **PRAXORIUM**, pro *Braxorium*; Gall. *Braxerie*, locus ubi cerevisia conficitur. Chron. Reichenbac. apud Oesalium tom. 1. Script. rer. Bolcar. pag. 404. col. 1. Item extruxit pistrinum, *Praxorium*, et, ut breviter dicam, omnes alias officinas seu habitacula... renovavit. Vide in *Brax.*

° **PREA**, Pratum vel pratorum series. Charta ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: *Item pro Prea super Toupele, duodecim denarios.* Vide supra *Prata*.

° **PREAGIUM**, Gall. *Preage*, ut supra *Pratagium*. Charta Henrici Comit. Vaudanmontis ann. 1198. in Hist. Mediani Monast. pag. 323: *Quam decimam praedicti abbas et conventus ei sub annuo censu viginti quinque solidorum Provinciae fortium, singulis annis in Praegis suis de Domart capiendorum...*

retulerunt. Ex quibus colligitur *Preagium* etiam accipi posse de censu annuo ex pratis reddendo. Terragium Insulae Adami: *En la ville d'Auzmont est du à Noel un boisseau et demy d'avoine, une geline, deux sols, et une denier de Preage à la S. Jean. Droit de Preage et de faultrage, in Consuet. Turon. art. 100. 101. et in locali Castellaniae Exclusionum in Turon. quod de jure quo dominus in pratis vassallorum equos vacca pascere potest, modo prata defendat, exponit Raquellus. *Preir*, terram in pratum veteri, in vet. Consuetud. Atrebat. art. 30: *Les possesseurs d'aucunes terres labourables chargées de droits de terrage ne les peuvent amasser (amaser) *Preir*, ne mette en usage de ceux auxquels ledit droit de terrage appartient.* Vide *Apparate*.*

° *Nestris Praags et Prdags*. Charta ann. 1330. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 414: *Item treze deniers et obole Tournois de cens, que l'en appelle Praages, deux à la saint Jehan.*

* **PREALLEGATUS**, [Déjà cité: « Et hoc est quod dicit primus sapiens qui locutus est in libro *Preallegato* de alphilana. » (B. N. Ms. Lat. 10272. p. 9.)]

° **PREBISINI**, f. pro *Provisini*. Vide supra in *Florensi*.

PREBOSTATUS. Praepositi dignitas, Gallis *Prevosté*. Tabularium Abb. S. Amantii Inculismensis: *Dedit nepoti suo omnem Prebostatium villae Anulfi. Alibi: Dedit Anguillarium de Islabrana, et Prebostatium borderis Guillelmi Matfradi in domini. Iterum: Donum Guillelmi Gastinelli de Prebostatu, quem habebat in bosco Roselli. Alibi: Fecit hoc donum S. Amantio tali conditione, ut ipse teneat Prebostatium in vita sua.* [Vide *Prebostata*.]

* **PREBRITERIUM**, [Presbyterium: « *Prebriterium* est fendum, acue ecclesie indigent reparatione. » (Chevalier, *Visit. episcop. Gratianop.* p. 104.)]

° **PRECAMEN**, Preces, precatio. Charta Zuendeboldi ann. 886. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. inter Probat. col. 826: *Ubi instanter congregatio ad Deum sedula ac sacratissima Precamina dirigit. Litterae Henrici III. Reg. Angl. ann. 1261. apud Rymer. tom. 1. pag. 361: Propter quod Precamina sua et dilectas filie vestre Reginae Navarrae... in dicto negotio plurimum valitura censemus.*

* **PRECANUS**, [Ante tempus canus. DIEP.]

° **PRECARE**, pro *Precari*, in Capitul.

Caroli C. tit. 19. § 1. etc. Vide alta notione in *Precaria* 1. et 2.

1. **PRECARIA**, est Libellus, seu Charta, qua quis gladium vel praedium ab Ecclesia sub annuo censu ad vitam utendum accipit, illud *precarie* possessurus, ut est in Capitul. Caroli M. lib. 7. cap. 104. [se 143.] vel ut apud Abbonem Abbatem Floriacensem in Canonib. cap. 7. *quod ex conventionis fiat, et precibus obtineatur. Precaria Epistola, in Lege Wisigoth. lib. 10. tit. 1. § 12. Testamentum Precariae, apud Hugonem Flaviniacensem in Chronico Viridunensi pag. 110. Emphyteusis, in Charta scripta Berengario imperante apud Ughellum tom. 6. pag. 684: Nam non habent potestatem ipsum Xenodochium nemini in emphyteusim, id est Precariam dandi, aut concedendi, etc. Libellus, nude, ut in hac voce docuimus, *Præstaria*, interdum, de qua suo loco.*

¶ Jam in voce *Præstaria* monuimus hanc cum *Precaria* saepius confundi a Scriptoribus, tametsi non nihil discriminis inter utramque interest apud diligentiores; adeo ut *Precaria* sit accipientis jure precario libellus: quod iterum firmat Charta apud Stephanot. tom. 1. Antiquit. Occitan. MSS. pag. 480: *Sicque me recognosco ego Pinaudus quomodo ego et parentes mei suprascripti pro vestro beneficio antea et per Precaria nostra quam vobis fecimus, etc.*

¶ *Precario* latiori sensu dicitur Charta qua quis sibi ad vitam usum fructum earum possessionum, quas alicui Ecclesiae concessit, retinet, vel etiam aliarum, quas illi concedunt recipientes. Hinc *Precaria* dicitur Charta Ermengardis ann. 815. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 167. qua concessa Monasterio Psalmodiensi per testamentum mariti sui confirmat augetque, ea lege ut hæc in beneficium, quamdiu vixerit, obtineat sub annuo censu. Ejusmodi etiam est Charta quam exhibet Melchbeckus tom. 1. Histor. Frising. pag. 219. ubi et *Complacitatio* nuncupatur, quod ex pacto seu pacto utriusque partis fieri solebat. Vide Gotthelfium Struvium in Glossario ad *Freherum de Rer. Germ. Scriptoribus*.

° Quod varios *precariarum* census continuo non subjecerit Cangius, hos illum ignorasse calumiantur Autores novi Tract. de re diplom. tom. 1. pag. 266: *Les donataires en ce cas, inquit, ne laissent pas quelquefois d'être chargés d'un cens léger, destiné pour le luminaire d'une église. Rien de tout cela n'est marqué dans le Glossaire de du Cange. Verum qui non cœcutiunt, legent mox pag. 480. col. 2: Ea ratione, ut annis singulis ad ipsam ecclesiam sex denariatus in censum de cere persolvat. Id ergo, ut et alia, quæ a Cango ibi mutuati sunt, eos docuisset Vir doctissimus, si ipsis non calligasset oculi. Vocabul. Ms. Jur. canon. Martini: *Precariae dicuntur quædam præstationes ususfructus in recompensatione proprietatis. Precarium utendum conceditur, quamdiu patitur qui concessit. Differentia est inter Precarium et Precariam, quod Precarium revocatur pro voluntate concedentis: sed contractus, qui Precariam nominatur, non possunt revocari ad voluntatem concedentis.**

Ut porro *Emphyteusis* primum a civitate agris ad patrimoniales principum fundos inducta est: ita a patrimonialibus, non modo ad privatorum agros, sed etiam ad Ecclesiasticos. Cur autem Ecclesia emphyteusim in prædiis suis

accepit, rationem hanc reddit Gregorius M. lib. 1. Epist. 42. quod in eorum locationibus crebra serent conductorum mutationes, eoque ipso minus bene Ecclesiarum agri colerentur: *Jubemus etiam, inquit, ut hoc Experimentis suis ammopere custodiat, ut per commodum conductores in massis Ecclesiarum nunquam fiant, ne, dum commodum quaritur, conductores fraguenter mulentur: ex qua commutatione quid aliud agitur, nisi ut Ecclesiastica prædia nunquam colantur.*

Præstariarum et *Precariarum* in Gallia antiquum usum probat Palladius Episcopus in Epist. ad Desiderium, Episcopum Cadurcensem, inter Epist. Desiderii 18: *Similiter ubi Chromatia in re Ecclesie Bagidons commanet, quia frater suus Deotherius Presbyter actorem Ecclesie Santonicæ egit, et nunc ipsa Chromatia, qui ibidem per beneficium Precaturia, manere videtur, si eam cum omni re sua jubeat defendere, quomodo et apud Deum mercedem habeat, et nos vobis gratias supplicationis agamus.* Apud Kortunatum lib. 8. Poem. 21. et 22. alterum *Pro villa præstita*, alterum *Precatoria* pro ipso agro, inscribuntur, de villa scilicet, ad Vigenham fluvium sita, quam Gregorius Turonensis Episcopus eidem Fortunato in præstariam concesserat, sub ususfructus conditione, quam sic tangit:

Quando reperietur, vestris reddit valibus agrum, Et domino proprio restituetis agrum.

Ejusmodi etiam *Precariarum* usum probant Symmachus PP. Epist. 1. cap. 1. Concilium Agathense ann. 506. cap. 7. Aurelian. I. ann. 511. cap. 28. Aurelian. IV. cap. 34. Lugdunens. II. cap. 5. etc. quas Clericis potissimum factas ex his colligere est, ac postmodum aliis. Charta Caroli M. apud Meurissium in Episcopis Metensib. pag. 181: *Ut jam factam villam nunquam præsumant alicui beneficio tribuere, nec per Precariam, ut fieri assolet, præbere, etc.* Inductæ præterea prædiorum Ecclesiasticorum emphyteuses Constitutionibus imperatorum, ac maxime Leonis, et Novella 7. et 120. Justiniani, quibus esse permittuntur usque ad filios et nepotes, seu in tertiam generationem, ut habent veteres Tabulae: *Ita ut tribus personis defunctis omnimodo prædium ad venerabilem locum redeat, ut est apud Julianum antecessorem cap. 84. seu, ut Chartæ aliæ, ad primum et secundum hæredem, vel denique, ut Joannes Antiocheus $\kappa\alpha\iota$ $\chi\alpha\pi\iota\tau\alpha\iota$ cap. 10. 15. apud Jo. Bapt. Cotelierum tom. 1. Monumentor. Ecclesie Græcæ, in $\delta\omega\delta\epsilon$ $\sigma\pi\omega\sigma\omega\tau\iota\kappa\iota$, § $\sigma\pi\epsilon\tau\iota\upsilon$. Odo Fossatensis in Vita Burchardi Comitis: *Dederat autem cuidam suo Praeposito, nomine Bodoni, ad duobus ipsius hæredibus quoddam beneficium; taliter ut diebus suis vitam censum ipsius Monasterio persolverent, id est 72. nummos: illis vero ab hac luce subtractis ipsam terram perpetuo comobis possiderent. Sed jam dicto viro obitu, filius ipsius Aleddramnus nomine, qui primus hæres extiterat, etc. Eadem fere habentur de eodem Bodone in Charta Roberti Reg. ann. 1029. in Tabulario Fossatensi: *Sed prædictus Aleddramnus, qui de Carta primus hæres extiterat, cujusque nomen in ipsa descriptum erat, Monasterium adiit, etc.* Vide lib. 1. Antiquit. Fuldens. tradit. 24. Roverium in Reoma pag. 174. etc.**

Interdum tamen ex pacti conventi legibus longius extendebantur *Precariae*, ad quartum nempe hæredem, quas Godfridus Monachus S. Pantaleonis in

Chronico ad ann. 1168. locutionis libellos tertii et quarti generis vocat.

Interdum ad quintum heredem, cuiusmodi Precariarum Charta describitur in Tabulario Casauriensi, ex quo sequentes eruiamus, hincque damus, ut Precariarum inde formulae colligantur.

In Christi Nomine. Ideoque ego Pelegrinus, filius quondam Ildeprandi de Salajano, manifesta causa est, et a plurimibz cognitum, eo quod per meas litteras Precarias rogum tibi Romano Abbati ex Monasterio S. Trinitatis, quod edificatum esse debet in insula de Piscaria, loco, ubi dicitur Casaura, rogum emisit, et petiit a te, ut una cum consensu et voluntate congregationis memorati Monasterii beneficii ordine praearesis mihi memorato Pelegrino, vel meis heredibus usque in quinta mea generatione, omnes ipsas res, quas ego ipse tibi per cartulam venditionis delegavi in Salajano, seu per ejus vocabula idem de casis, terris et vineis, campis, silvis, pascuis, pomis, atque salsis, cultum vel incultum, omnia et in omnibus ipsas memoratas res in integrum, quod et fecisti. Quam et ob rem praestitisti et praestasti tu memorato Romano Abbate, mihi memorato Pelegrino, vel meis heredibus, usque in quintam meam generationem, omnes ipsas memoratas res in integrum, cum consensu et voluntate Congregationis memorati Monasterii: in eo vero tenore beneficii ordine usufruendi, cultandi, laborandi, meliorandi, nam non vendendi, nec donandi, nec concambiandi, nec per ullum ingenium ipsas memoratas res in alterius potestatem dandi, nisi tantum usufruendi usque in quintam meam generationem, et post nostrum transitum, omnem ipsam memoratam substantiam in integrum revertatur ad partem memorati Monasterii, cujus est proprietas. Saepe etiam ad primum heredem restricta leguntur Precariae, ut in Chartis 65. et 70. ex Goldasti Alemannicis, alia, quae descripta legitur in Historia Episcoporum Silvanectensium in Constantino Episcopo, etc. Tabularium Monasterii S. Andreae Viennensis: Priscorum norma, et cunctarum Legum patet auctoritas, ut quicumque res Ecclesiae per libellum habere voluerit, videlicet viginti novem annis ipsius petat suffragium et tuitionem. Quapropter ego in Dei nomine Chunrado, nutu Dei omnipotentis Rex, novem fidei nostrorum industria, qualiter Aucennus humiliter petisti, ut res nostras ex Abbatia nostra, quae est constructa in honore S. Andreae, scilicet in Comitatu Viennensi, in agro Rogiacensi, in villa Sataratis, et in Coloniacis, hoc sunt campi sicqz dividuntur cum terra sancta Maria, tibi et ad unum tuum heredem, per libellum sub usu Beneficii concedo, et namque ratione, ut annis singulis ad ipsam Ecclesiam sex denarios in censum de cara persolvas. Si de ipso censu negligens fueris in uno anno, in alio duplum componas, ac insuper hoc libellum scriptum inviolabilis permaneat cum stipulatione subnixi. S. Eberard, S. Patrons Comite, S. Giroldi, S. Widoni. Ego Susefredus Levita hoc libellum scripsi, datavi die Martis 5. Id. Mart. ann. 27. regnante Chunrado rege serenissimo. [Iperius in Chron. S. Bertini apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 471: Hoc Monasterium cum suis appenditiis ipse Amalfridus beato patri Bertino donaverat, eo tamen tenore, ut ipse et filia ejus Auriana praedicta eundem locum quandiu viverent, in Precaria haberent; sed post utriusque obitum sanctus Bertinus ejusque successores hoc habeant, teneant, et quemcumque voluerint eidem praeparant.]

Interdum ad vitam ipsius, qui Precariam obtinebat, ut apud Marculfum lib. 2. Formul. 5. 39. 40. In Formul. veter. cap. 27. 42. In Form. secundum Legem Rom. cap. 7. In Charta Alamannica 68. 75. in lib. 1. Antiq. Fuld. tradit. 23. 75. lib. 2. tr. 25. 28. 33. et alibi passim. Unde patet, alium numerum non definitum, quam qui inter dantem et accipientem convenerat, ex Concilio Turo-

consensu et voluntate Congregationis memorati S. Monasterii, beneficii ordine praearesis nobis Arifredo et Ildeberto germanis, vel nostris heredibus usque in quinta nostra generatione, omnes ipsas res, quas nos ipsi per cartam venditionis delegavimus, etc. Alia Precaria ibidem: Ego Recipertus per meas litteras precarias rogum tibi, Romano Abbate, et emisit, et petiit a te, ut cum consensu et voluntate Congregationis beneficii ordine praearesis mihi, vel meis heredibus, usque in quintam generationem omnes ipsas res, quas ego ipse per cartulam venditionis delegavi ad partem memorati Monasterii, etc. Quod et fecisti, quam et ob rem praestitisti et praestasti tu, Romano Abbate, mihi Pelegrino, vel meis heredibus usque in quintam generationem, omnes ipsas res memoratas in integrum. In eo vero tenore beneficii ordine, usufruendi, cultandi, laborandi, nec non vendendi, nec donandi, nec concambiandi, nec per ullum ingenium ipsas memoratas res in alterius potestatem ad proprietatem dandum, nisi tantum usufruendi usque in quinta mea generatione, et post completam memoratam quintam generationem, discussum, omnes ipsas memoratas substantias in integrum revertatur ad partem memorati Monasterii, cujus est proprietas.

Interdum haec contractibus rerum suarum usufructum concedebat Ecclesia, ea conditione, et tanta quantitate proprietatem ex rebus suis usufructuaris vel vivens, vel post mortem Ecclesiae dimitteret: quod maxime obtinuit, cum ad filios precarias concessio, quae parentibus facta fuerat, extendebatur. Quae quidem conditio ad excipiendas Ecclesiasticorum emphyteuse: definita legitur Constitutione Leonis Imp. et Novella 7. Justiniani. Quarum precariarum formulae exstant apud Marculfum lib. 2. form. 39. et 40. in Formul. veterib. cap. 41. 32. In Chronico Laurishamensi ann. 896. pag. 68. in Chartis Alamannicis Goldasti 63. 65. apud Brouverum lib. 11. Annal. Trevirum. 112. Meurissium in Episcopis Metensibus pag. 185. 300. etc. De his agunt praeterea Capitula Caroli M. lib. 7. cap. 104. Concil. Remense II. cap. 36. Turo-nense III. cap. 51. Meldense ann. 845. cap. 22. Capit. Caroli C. post Capit. Caroli M. cap. 9. etc. Istiusmodi Precariae formulam aliam ex Tabular. Vienn. Ecclesiae descripsimus, quam hic damus. Consuetudo et justitia Ecclesiastica est, ut qui res suas et facultates suas Deo servisque suis contulerit, ei aliquid quod postulaverit, rationabiliter ad invicem de rebus Ecclesiae conferatur. Ideo ego Har-noinus Archiepiscopus Ecclesiae Viennensis, una cum Sacerdotibus et Clericis ejusdem sanctae Matris Ecclesiae, concedimus tibi Randuico et uxori tuae Raingardi eandem Conventum, quam per instrumenta cartarum Ecclesiae S. Mauricii, constituta, quae est sita in Comitatu Viennensi in loco ubi dicitur Rodscato, et pro hac tum pia consolatione, et grata devotione, concedimus vobis ex rebus S. Mauricii vel S. Symphoriani praestatione Beneficii in Madrata mansos vestitos duos, et abbes 13 ut faciatis ex his omnibus diebus vite vestrae quicquid vobis iuste et rationabiliter visum fuerit. Ea tamen conditione, ut easdem res edificatis et melioratis atque excolatis, et annis singulis festivitatem S. Mauricii in vestitura modium frumenti et modium vini ministris S. Mauricii persolvere studeatis: et post discessum hujus vite vestrum, absque alicujus contradictione praedictae res, et quae de jure nostro Ecclesiae traditis, et easdem, quas Ecclesia vobis confert, sancti Mauricii Ecclesia recipere valeat, etc.

Similem formulam, ex Tabulario Casauriensi descriptam, priori adjungimus: Placuit atque convenit inter nos Romanum Abbatem de Monasterio S. Trinitatis, una cum voluntate et consentientibus primatis Monachis, praedictis in Officio memorati Monasterii, nec non inter Widonem Gastaldum, filium quondam Hertadi, et Eufrasiam conjugem suam. Deditur ego memoratus Romanus Abbas vobis memoratis et filius et nepotibus Widonis legitimis usque in tertia generatione tua rem juris memorati Monasterii infra territorium Pinnense curtes nostras, in loco, quae dicuntur Corneto et Saline, cum omnibus pertinentiis de ipsis curtibz cum terris et vineis, etc. per nostrum praestitum habeatis usufruendi, cultandi meliorandi, nam non vendendi, nec donandi, nec commutandi, nec per ullum ingenium ad proprietatem in alterius potestatem transigendi. Et debeatis tu memorate et tertia generatio legitima cum Eufrasia uxore tua exinde annualiter reddere censum per unamquamque indictionem, aut per vos aut per vestrum Misum in memoratum Monasterium argentum vel aliam pecuniam totum

Interdum haec contractibus rerum suarum usufructum concedebat Ecclesia, ea conditione, et tanta quantitate proprietatem ex rebus suis usufructuaris vel vivens, vel post mortem Ecclesiae dimitteret: quod maxime obtinuit, cum ad filios precarias concessio, quae parentibus facta fuerat, extendebatur. Quae quidem conditio ad excipiendas Ecclesiasticorum emphyteuse: definita legitur Constitutione Leonis Imp. et Novella 7. Justiniani. Quarum precariarum formulae exstant apud Marculfum lib. 2. form. 39. et 40. in Formul. veterib. cap. 41. 32. In Chronico Laurishamensi ann. 896. pag. 68. in Chartis Alamannicis Goldasti 63. 65. apud Brouverum lib. 11. Annal. Trevirum. 112. Meurissium in Episcopis Metensibus pag. 185. 300. etc. De his agunt praeterea Capitula Caroli M. lib. 7. cap. 104. Concil. Remense II. cap. 36. Turo-nense III. cap. 51. Meldense ann. 845. cap. 22. Capit. Caroli C. post Capit. Caroli M. cap. 9. etc. Istiusmodi Precariae formulam aliam ex Tabular. Vienn. Ecclesiae descripsimus, quam hic damus. Consuetudo et justitia Ecclesiastica est, ut qui res suas et facultates suas Deo servisque suis contulerit, ei aliquid quod postulaverit, rationabiliter ad invicem de rebus Ecclesiae conferatur. Ideo ego Har-noinus Archiepiscopus Ecclesiae Viennensis, una cum Sacerdotibus et Clericis ejusdem sanctae Matris Ecclesiae, concedimus tibi Randuico et uxori tuae Raingardi eandem Conventum, quam per instrumenta cartarum Ecclesiae S. Mauricii, constituta, quae est sita in Comitatu Viennensi in loco ubi dicitur Rodscato, et pro hac tum pia consolatione, et grata devotione, concedimus vobis ex rebus S. Mauricii vel S. Symphoriani praestatione Beneficii in Madrata mansos vestitos duos, et abbes 13 ut faciatis ex his omnibus diebus vite vestrae quicquid vobis iuste et rationabiliter visum fuerit. Ea tamen conditione, ut easdem res edificatis et melioratis atque excolatis, et annis singulis festivitatem S. Mauricii in vestitura modium frumenti et modium vini ministris S. Mauricii persolvere studeatis: et post discessum hujus vite vestrum, absque alicujus contradictione praedictae res, et quae de jure nostro Ecclesiae traditis, et easdem, quas Ecclesia vobis confert, sancti Mauricii Ecclesia recipere valeat, etc.

in appretiatum solidos xv. Pro ea vero ratione vobis memoratas res usufruendi concedimus, quia tu nobis dedisti in ea conventus de vestro proprio, quod a presentis die ad jus nostrae proprietatis permanere debeat in territorio Pinnensi in casalibus, quae dicuntur Tarzanico et in Opaculo, quod est per numerum vinearum solidos quinquaginta per tremissos vitas centum, cum terra, ubi ipsa vinea plantata est, et terram in ipsis casalibus, vel per ejus vocabula, inter cultam et incultam, modiorum LX. cum casis, quae in ipsis rebus stare videntur, et quidquid de rebus proprietatis vestrae super ipsa mansura invenire poterimus in memoratis casalibus, nobis dedisti in ista convenientia, hoc est ipsae res, quae vobis venerunt per cartulas venditionis a Petro filio quondam Adeperiti, etc. an. Dom. Karolomanni Regis an. regni ejus in Italia II. et IV. ann. Comitatus Widonis Comitibus.

Interdum per precarias quis res proprietatis suae Ecclesiae tradebat, easque postmodum sibi dari postulat, sese annuo censu astringens, ut patet ex Lege Alamannor. cap. 2. Lege Bajwar. tit. 1. cap. 1. § 1. veterib. Formulis cap. 28. et ex alia secundum Legem Romanam cap. 8. 34. 41. ex Formulis Parenthalibus cap. 20. ex Concilio Turonensi VI. cap. 51. Remensi II. cap. 36. ex Meldensi ann. 845. cap. 22. ex Regula Canoniorum Chrodegangi cap. 32. novae edit. ex Chartis supra descriptis ex Tabulario Casauriensi, et aliis in Chronico Laurisham pag. 65. 66. 68. Chartis Alemaniensis Godeasti 66. 67. 68. 69. 70. 75. Tradit. Fuldensib. lib. 1. trad. 23. 24. 75. lib. 2. trad. 25. 28. 33. et ibi passim: ex Chartis aliis apud Flodoardum lib. 2. Hist. Remensis cap. 1. Hugonem Flaviniacens. in Chron. pag. 110. Bestium in Comit. Pictav. pag. 202. 210. 230. Miraeum in Notit. Eccl. Belgii cap. 32. etc. [Vide B. Rhenanum lib. 2. Rerum Germanicarum.] § Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 560. Guérard. ad Irminon tom. 1. pag. 567.

Id etiam obtinuit ut res venditas, earumque accepto pretio, in precarium reciperet venditor, ea tamen conditione ut eas excoleret et melioraret, nec deinceps dare aut vendere posset. Tabul. Audomar. Omnia et ex omnibus rem inquisitionem ad integrum vobis per venditionis titulum accepto pretio, Ecclesiae vestrae (Sithlensis) a die presentis transfirma. Sed postea vos una cum consensu fratrum vestrorum juxta quod mea fuit petitio, ut suprascriptas res michi usualiter appresto beneficio vestro prestare promissis ad excolendum vel emeliorandum et sicut convenit vobis annis singulis ad festivitatem S. Martini censum, hoc est solidos duos de argento vobis vel successoribus vestris dare vel transsolvere debeamus; et alii ipsam rem nec dare, nec vendere, commutare, nec naufragare pontificium non habeant. Vide Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 84.

Variae praeterea erant precariorum et praestaria: una leges, quas inter fuit illa, ut de quinquennio in quinquennium renovarentur, ne ex silentio praescriptio aliqua obtenderetur, [vel, ut habet Conc. VI. Toletan. can. 5. ne longinquitas temporis proprietati obsisteret.] in Capitulis Caroli C. tit. 6. pag. 51. [in villa Sparnaco ann. 848. cap. 22.] Hinc formula seu clausula libellis precariorum adjecta, ac si per quinquennium fuerit renovata ista precaria obtineat firmitatem. Charta Radulphi Archiep. Bituric.

ann. 858. in Tabul. Abbatie Bellilocum. num. 19: Et haec dum precaria uno tempore conscriptae, sic obtineant firmitatem, quasi de quinquennio in quinquennium fuissent renovatae, vel factae. Formula Incerti auctoris cap. 41: Et praesens precaria firma permaneat, et ut aliae precariae de quinquennio in quinquennium renovantur, istam vero non sit necesse renovandi, sed per semetipsam omni tempore obtineat firmitatem cum stipulatione subnixa. [Hanc formulam adhibuit legimus in Charta ann. 771. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 95: Hanc autem Precariam non sit necesse de quinquennio in quinquennium renovare.] Formulas secundum Legem Romanam cap. 7: Et haec precaria, quamvis per diversorum annorum curricula a me fuisset possessa, nullum praedictum vobis praeparatur, sed ita firma permaneat, quasi per quinquennium fuerit renovata, etc. Tabularium Ecclesiae Viennensis fol. 64. sub Carolo Calvo: Et haec praestaria nostra per quinquennium renovatur, etc. Vetus Precaria in Actis Episcoporum Cenoman. pag. 288: Ideo vobis precatores accedimus, ut ipsas res, am distas tempore vitae nostrae una cum gratia vestra et voluntate absque praedictio vestro, vel S. Gervasii, tenere et extirpare faciat, et post nostrum quoque discessum, in vestram revocare faciat potestatem. Infra: Haec Precaria, quam per quinquennium renovatam manus nostrae vel honorum hominum corroboraverunt, etc. Adde Vitam Adrici Episcopi. Cenoman. num. 62.

Et id quidem statutum in Concilio ut precariae de quinquennio in quinquennium renovarentur, quod ex antiqua consuetudine factum docet Synodus Helvac. cap. 13: Ut precariae de quinquennio in quinquennium secundum antiquam consuetudinem renoventur. Precariae denique renovare, cum ex finitae erant, posse Episcopos, definiunt Capitula Caroli III. [in certis anni cap. 1. ejusd. Capitula lib. 5. cap. 198.] lib. 7. cap. 142. Quo pertinet formula 39. lib. 2. Marculfi. Et post nostrum discessum praefatos locos absque ulla alia renovata, ut mos est in ceteris, precaria, vos vel successoribus aut agentibus vestris in vestram facultatis revocare dominationem.

Illud autem imprimis observandum res Ecclesiarum in precariam concessas, tametsi ex earum proprietate erant, potuisse aliquando ad fiscum transferri ex negligentia eorum qui eas precario possidebant: scilicet cum regalia servitia, quibus obnoxia erant ejusmodi praedia, non implerent: adeo ut illa delinqueps recipere Ecclesia non poterat, nisi per novam Principis, cujus fisco adscripta fuerant, concessionem. Haec probat Praeceptum Caroli C. ann. 877. apud Baluz. in Append. ad Capitula. col. 1500: Quidam ex Monachis ex cenobio S. Germani Autisiodorensis adierunt excellentiam nostram celsitudinis, innotescens serenitati nostrae qualiter quidam noster fidelis Adelbertus nomine alodium suum... eidem cenobio liberalitatis munificencia per cartam instrumenta contulisset; Abbas vero memorati cenobii et reliqui fratres ipsam alodium jure beneficiario et usufructuario eidem Adelberto demum conferre studuerunt; sed post haec ob illius negligentiam in fiscum nostrum decidit, et in jus ac dominationem nostram legaliter devenit. Et quia praefato cenobio non aliter legitime, postquam in fiscum nostrum deciderat, reddi poterat nisi per praecipuum auctoritatis nostrae, libuit serenitati nostrae hoc altitu-

dis nostrae praecipuum fieri et jam dicto cenobio dari; per quod praecipimus atque jubemus ut ita praefatum alodium, stipendiis fratrum a nobis deputatum, ita quiete teneat atque possideat, absque atque inquietudinis impulsu, sicut reliquas res olim a fidelibus Christianis antiqua munificencia sibi collatas.

Precariorum Ecclesiasticarum, ut est in Capitulari ann. 779. cap. 13. et in Additione 4. Capitular. cap. 132. aliae erant, quae ab ipsis Ecclesiis, seu ipsis Praesulibus fiebant, aliae, quae Regia auctoritate: Et sit discretio inter Precarias de verbo nostro factas, et inter eas, quas spontanea voluntate de ipsis rebus Ecclesiarum faciunt. Ideo autem cogebantur Ecclesiae a Principe precarias facere, ut quae inde proveniebant, in subsidium exercitus impenderentur. Capitulare 2. Karolomanni Principis ann. 748. apud Liptinas cap. 2. Pipini ann. 748. cap. 6. et lib. 5. Capitula cap. 8. lib. 6. cap. 425: Statuimus quoque cum consilio servorum Dei et populi Christiani, propter imminencia bella et persecutiones ceterarum gentium, quae in circuitu nostro sunt, ut sub precario et censu aliquam partem Ecclesiarum pecuniae in adiutorium exercitus nostri cum indulgentia Dei aliquanto tempore retineamus, ea conditione, ut annis singulis de unaquaque casata solidus, id est 12. denarii ad Ecclesiam reddantur, eo modo, ut si moriatur ille, cui pecunia commoda fuit, Ecclesia cum propria pecunia revertita sit, et iterum si necessitas cogat, aut Princeps jubeat, precarium renovetur, et rescribatur novum. Adde Capitulare Metense ann. 756. cap. 4. lib. 5. Capitula cap. 13. etc. Ex quibus colligi potest, Principes nostros non solum ab Ecclesiis et Ecclesiasticis auxilia subinde ad bella sua et regni necessitates exegisse: sed et per ejusmodi precarias regias peraque Ecclesiarum praedia in manus laicas transisse, dum qui his donati erant, lapsu temporis non in precarium, sed in beneficium regum ea possederunt.

Maxime cum ea praedia regni primoribus a Rege concedebantur, ut ex Praecepto Pippini Reg. ann. 754. apud Mabill. Diplom. pag. 493. perspicuum est. Quis enim ea a Majoribus Domus repetere ausus fuisset?

Precariorum meminerunt praeterea Lex Longobard. lib. 3. tit. 10. § 2. [Lothar. 1. 21.] Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 20. [426.] Additio 3. Ludov. Pii cap. 22. [48.] Baldricus lib. 1. Chr. Camerac. cap. 52. Adam Bremensis cap. 162. Abbo Monachus serm. 5. pag. 106. Leo Ost lib. 3. cap. 59. al. 60. Bulla Benedicti VIII. tom. 4. Hist. Franc. pag. 170. Loisellus in Bellovaco pag. 246. Meurissius in Episcopis Metensib. pag. 177. 280. etc. Vide Libellus Praestarias.

Precaria dicta etiam Ecclesia, cujus reditus alicui assignantur jure precario seu usufructuario possidendi, ut illius curam habeat. Charta ann. 1222. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 43. col. 2: Cantor vero Parisiensis qui ex dono nostro Precariam beati Stephani tenet. Ibid. ex Charta ann. 1219. pag. 42. Cantor Parisiensis ecclesiam S. Stephani ex dono capituli in Precariam tenebat.

PRECARIARE, In precariam dare, Precario more concedere, in Pancharta nigra Turonensi: more et ordine precario, apud Bestium pag. 102. 110. 139. Per

precarium prebere, in Charta Hildegardis Regine Francor. apud Meurissium in Episc. Metensib. pag. 182. Tabularium Casauriense: Ego Hildeprando filius quondam Lupani rogo et peto a te Adlarde Sculdario, ut mihi meisque filiis et nepotibus usque in tertia mea generatione masculina Precariare digneris ipsas res, quas ego ipse tibi per cartulam detigavi, excepto terram modiorum sex in Liciniano, usufruendi, unde debemus annualiter tibi vel tuis heredibus denarios quatuor pensionem. [Charta ann. 1041. apud Melchelic. tom. 1. Hist. Frising. pag. 239: Liberam habeant potestatem tenendi, commutandi, Precariandi, vel quidquid sibi ad usum predicta Ecclesie placuerit, inde faciendi.] Vide Witkinidum pdit. Reineccii pag. 42. Privilegia Ecclesie Hammaburgensis pag. 164. [Hansizum tom. 1. German. sacræ pag. 257.] Divos Bambergenses Gretseri pag. 91. et Metropolim Salisburgensem tom. 1. pag. 368.

PRECARIATIO, Concessio in precariam, in Charta Eberhardi Archiep. Saltzburgensis ann. 1153. in Metropoli Saltzburgensi tom. 3. pag. 372.

PRECARE, In precariam accipere. Vetus Charta apud Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 390: Ut ego supradictus Raynerius Precavi ad te Landulfum vir venerab. Episcop. de rebus juris proprietatis S. vestri Episcopi sedis vestre Ecclesie, ut tu mihi seu et ad filios, vel nepotes meos, et usque in tertiam meam legitimam generationem... de vestro Episcopo nobis concessisti, etc. Occurrit rursus infra.

PRECARIUM, Idem quod Precaria. Isidorus lib. 5. Orig. cap. 25: Precarium est, dum prece creditor rogatus permittit debitorem in possessione fundi sibi obligati, et ex eo fructus capere, etc. Placitum 8. Chlodovei III. apud virum eru. ditissimum Joan. Mabillonum tom. 4. Vit. SS. Ord. S. Benedicti pag. 617: Unde et ipso instrumentum seu et Precarium, per quod ipsa Angantrudis pernitentium ipsius Abbatis hoc possidebat, in presentem ostendit religenda. Occurrit ibi rursus Canonis Synodi Liptinensis cap. 2. et Capit. Caroli M. lib. 5. cap. 8. Statutum quoque... ut sub Precario et censu aliquam partem Ecclesie pecuniam in adiutorium exercitus nostri... aliquo tempore retineamus. Eadem Capitularia lib. 7. cap. 104. vel 142. novæ edit. Et postquam ipsæ precarias fuerint finitæ, faciant potestatis speculatores Ecclesie utrum elegerint, aut ut ipsas res recipiant, aut posteris eorum sub Precario et censu habere permittant. Precario possidere, in Capit. 2. Caroli M. incerti anni cap. 1. Jure precario possidere, in Chronico Laurisham. pag. 65. Jure precario distrahere, in Synodo apud Vermeriam ann. 858. Charta precarii, in Charta Goldastina 75.

PRECARIUM FICTUARIUM, Censu fixus et certus. Vide Fictus 4. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 42: Nec sufficiat quod donator in contractu donationis constituat se tenere vel possidere Precario fictuario nomine, vel alio quocunque nomine donatorii. [Fictuario nomine possidere Precario.]

PRECATORIA, ut Precaria. Concil. Toletan. XVII. inter Hispan. tom. 2. pag. 759: Dummodo pateat Ecclesie rem fuisse, ne videatur etiam Episcopi administrationis prelixi, aut Precatorias cum ordinati sunt facere debuisse, aut diu tentas facultates proprietatis suas posse transcribere.

PRECATORIA, Idem etiam quod pre-

ria. Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. [apud Mabillon. tom. 3. Analect. pag. 135.] Sicut Precaturiam jam dicta matrona convenit, ad vestram revocatis potestatem, idipsum æqualiter dividendum.

PRECARIUM, Pensio vel præstatio nummaria, apud Gregor. M. lib. 10. Ep. 5. Vide Epist. seq. [Charta Henrici Comit. Ruthen. ann. 1068. apud Baluz. tom. 2. Histor. Arvern. pag. 291: Super quibuscumque ponalibus conventionibus, ac simplicibus obligationibus Precariis, hypothecis, literis, firmitatibus, ac super universis, etc.]

PRECARIUM, Qui per precariam possident. Charta Olton. M. ann. 982. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 244: Familias omnium residentium super præfatis ecclesiis terras, sive libellariorum, sive Precariorum, seu castellanorum.

2. PRECARIA, Quæsta, seu roga, tributum, quod exigitur quasi deprecando, ut habet Lex Longobard. lib. 8. tit. 12. § 1. [Carol. M. 121.] Audivimus etiam quod juniores Comitum vel atique ministri Reipublicæ, aliquas redhibitiones vel collectiones, quidam per pastum, quidam sine pasto, quasi deprecando a populo exigere solent. Charta Conradi I. Imp. ann. 1026. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 418: Quatenus ad partem publicam nulla condicione responderent, nec ad partem Comitatus placitum custodirent, neque teloneum, neque Precariam darent, neque ullam facerent precariam ad partem publicam. Charta Conradi II. Imp. ann. 1145: Exactiones, tallias, quas quidam Precarias, vel petitiones nominant, vel accubitus vastatorios. Alia Friderici II. ann. 1237. apud Lambertum lib. 2. Comment. Ne Biblioth. Cæsar. pag. 80: Vel sua præsumat autoritate talliam seu Precariam in predictos civis facere, etc. Albertus Stadensis et Historia Archiepisc. Bremensium ann. 1142: Concessit etiam omnes Colonos Ecclesie ab omni censu, expeditione, villæ vel urbis munimine, et pensione Precaria liberis et immunes. Vitalis Episcopus Oscensis: Præter precarias villarum Domini Regie, que ipsi Ricis hominibus similiter sunt pro suis stipendiis assignate. Que Precaria in quibusdam locis in grano, et in quibusdam in denariis... eriguntur. [Tabular. Audomar.: Nullus debet facere assistiam vel Precariam in terra privatam vel generalem, nisi Comes.]

Primariis hujusce tributii institutioni accommodata fortean fuit vox Precaria, quod quasi deprecando exigeretur et sponte a subditis persolveretur: at sequiori tempore ita violenter exactum, ut inter injustas et violentas exactiones censeretur, innuit Charta Henrici Comit. Palatini ann. 1068. apud Miræum tom. 1. pag. 270. col. 1: Præter ea nec aliquando in bonis Ecclesie hospitando, ecclesiam vel familiam ejus gravet, nec injusta servitio ab ea, neque violentas exactiones, quas Precarias vocant, aliquando exigat. Vide Preces. [Haltaus. Glossar. German. vocib. Beis, Jahr-beis, Land-beis, Not-beis, Grafen-schatz, col. 156. 1008. 1158. 1428. 750. Grimm. Antiq. Jur. German. pag. 297. num. 10.]

Eodem Precariis nomine nuncupatum tributum, quod ex more Episcopis in eorum jucundo adventu exsolvebatur. Chron. Cornel. Zantfist ad annum 1456. apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 491: Levaret dictus Ghibertus semel solvenda quinquaginta

missa curcorum, qui dicuntur Leones. Qui quidem solentur eidem de Precaria danda domino David (Episcopo) Ultrajectensi in jucundo adventu suo, ut moris est. Vide Adventus 3.

PRECARIA, Servitium sonat, quod præstate tenebantur tenentes in metendis messibus, falcandis fœnis, et aliis servitiis, quando ad id rogati erant. [Liber Consuetudinarius Monasterii de Bello in Anglia fol. 60: Et debet invenire unum hominem cum uno equo ad herciandum qualibet septimana... et etiam debet venire quolibet anno ad duas Precarias curcum cum curcum sua, si habent integram curcum, vel de parte, quem habet curcum, si curcum non habet integram, et tunc arare debet utroque die, quantum potest a mane ad meridiem, et uterque tenor [vid. curcum] et fugatorum habebunt unum pastum solemnem utroque die predictarum Precariorum... et debet inquirere ad tres Precarias in autumno quolibet die duos homines: et habebit uterque ditorum hominum ad utrumque diem Precariorum, primus unum panem utroque die de frumento et ordeo mixto, qui ponderabit 18. libr. cere, pretium cujuslibet panis 1. d. ob. et ad tertiam Precariam habebit uterque homo unum panem dicti ponderis totum de frumento pretio 1. d. ob. et habebunt predicti duo homines conjunctim ad quamlibet de predictis 3. Precariis potagium et ferculum de carne sine potu pretio 1. den. Placitum sub Henrico III. Reg. Angl.: Debent venire in autumno ad Precariam, que vocatur à la Bede-reps, ut prior assentit. [Charta ann. 1226. apud Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 401: Virgata terras ejusdem conditionis faciet tres Precarias in autumno, videlicet Precariam sine prandio cum tribus hominibus, et unam Precariam sine prandio cum uno homine... Debet etiam una n. Precariam pro voluntate domini cum tota familia sua præter uxorem suam ad prandium domini. Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 61: Debet 1. acram araturæ et herciaturæ et Precarias... Debet 111. sol. Abbatis et Precariam curaturæ et erciaturæ. Vide Preces.]

MAGNA PRECARIA, Idem liber Consuetud. fol. 97: Item Joann. Boylunde tenet 1. cotagium... et debet invenire unum hominem ad magnam Precariam in autumno. Occurrit ibi pluries. Charta illa: Rogerus de Wellesburne tenet medietatem unius hide terre in Tachebrook, et venit ad magnam Precariam in autumno, cum omnibus messoribus suis ad puturam domini bis in die. Vide Somnerum in Tractatu de Gavelkind pag. 20. In Rotulo Computor. manerii de Harro, in Anglia ann. 21. Ric. II. inter opera autumnalia, ea habentur: Et de 199. operibus magnæ Precariæ provenientibus de omnibus tenentibus domini, tam liberis, quam natiis, infra dominum domini residentibus, quorum quilibet domum habens, de que fumus exit, inveniat unum hominem ad magnam Precariam, si ad hoc summonitus fuerit.

PRECARIA FEODALIS, Servitium feudale, illud scilicet, quod homines feodi præstate tenentur. Reg. 8. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 208. r.: Precariæ feudales et precariæ carrucarum... Item omnes homines feodi debent senagium, etc. Hinc

PRECATORIUS, Qui ejusmodi precariis seu servitiis obnoxius est. Gloss. Cæs. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim

pag. 698. col. 1 : Jugera dno, jornales Precarios dyos.

PRECARE, Precariam, vel questam imponere; aut exigere. Charta ann. 1288. in Hist. Guinezi pag. 498 : Cum recognovisset se, patremque suum, homines eorum feodatos manentes in terra Wasig talliando sive Precando minus juste quam sapius aggravasse, etc.

8. PRECARIA, Invitatio ad preces fundendas; que inter missarum solemnitas fieri solet. Consuet. S. Crucis Burgal. Mss ante ann. 1806 : Item est statutum, quod vicarius dicat vel faciat dici, quolibet die Dominico Quadragesimae, sermonem suis parochianis, et non plus de toto anno, saltem solemniter, licet possit dictos parochianos instruere, quando facit Precarias suas, ut moris est. Vide supra Precarium 2.

PRECATA, Preces Vita S. Aldemarii tom. 3. Martii pag. 491 : Calumque lacrymas fundendo suspiciens... talia emisit Precata, etc.

Preces, pro Edicula sacra, locus orationi dicatus; in Poem. Rob. Diaboli Ms.

Et si sales emula qui habito
Et la forest près de la Priore,
U Robert ala à confesse.

1. PRECATIO, Idem quod Precaria 1. seu Charta Precaria, in Charta Theodoni Archidiaconi Divionensis ann. 18. Lotharii Regis, apud Perardum : Et haec Precatio omni tempore vite eorum firma et stabilis permaneat. [Vide Precaria 2.]

2. PRECATIO, Tributum, idem quod Precaria 2. Charta Philippi Aug. apud Marten. tom. 1. Amplias. Collect. col. 1104 : Si vero homo manens in claustrum vel extra claustrum aliunde adduxerit vinum venale, de unoquoque modio dabit Regi Franciam, vel ei qui ab eo habet justitiam sex denarios, et cauponi unoquoque die, quod vinum vendat, Precationem vel duos denarios. Vide Precaria 1.

3. PRECATIO, Servitium quod tenentes domino suo in operibus agrorum prestare tenentur. Tabular. Gemmet. Ch. 236. Dabit unam minam hordei de molta et Precationem oratri et trahis secundum consuetudinem. Vide in Precaria 2. et Precaria 2.

4. PRECATIO, Oratio que a Presbytero ante Epistolam in Missa dicitur. Amalarius in Eclogis de Officio Missae editis a Baluzio : Episcopus quidem post primam orationem, quam Precationem nominamus, seorsum ad populum, et presbyteri cum eo. Alibi : Quidquid agit in officio Missae, antequam oblatam ponantur in altari, Precatio nominatur. Mox : Prima vero oratio, quam dicit Episcopus, Precatio nominatur, id est oratio bona pro populo. Vide S. August. Epist. 59. [et Precaria 4.]

5. PRECATIO, Libellus supplex, Gall. Requête, in Cod. Theod. tit. 1. lib. 12. de Decurion. leg. 36 : Ita ut si quis contra interdictum legis nostrae Precationem obtulerit, etc. Occurrit saepius in Cod. Theod.

PRECATOR, Capitular. de Villis cap. 45 : Capentarios, Scutarios, Precatores, Accipitares, id est, Aucellatores, Saponarios, etc. Ubi forte legendum Scutarios, Paratores, Vide in his vocibus. [et Pert. Scutarios, Piscatores, aucipites, etc.]

Ab hac voce nostri Precour dixisse videntur, pro Arbitro, arbitro, qui a litigantibus eligitur ad controversias amice componendas. Charta ann. 1303. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1180 :

Jehan sire de Beaumancir comme amy commun d'eu et amiabie Precour, etc.

PRECATOR, Haereticus, idem qui Euchites, a Graec. Euyhtra, orantes. Horum antesignant fuerunt monachi quidam otiosi, qui cetera omnia praeter orationem negligenda esse mentiebantur. De his vide Epiphani. haer. 80. August. haer. 58. et alios.

PRECATORIA, Idem quod Precatio 2. Tabul. S. Vandreg. : Nec non et Precatorias terras in anno hac de causa habebant homines S. Vandregisii. Alia notione vide in Precaria 1.

PRECATORIA EPISTOLA, qua quis alium de re quamvis precatur, in Concilio Caiced. act. 10. sub finem; in Concilio Agathensi cap. 59. Epaoenensi cap. 18. Remensi I. cap. 1. et Liptinensi cap. 3.

1. PRECATORIUM, Exstat in lib. Epistoliarum S. Bonifacii Archiepiscopi Moguntini Epistola 108. sic inscripta : Precatorium memorandi fratrum doctorum. Continet autem formulam Brevis, uti vocant, mortuorum, quo scilicet memoria defunctorum fratrum, seu monachorum, unius monasterii, alterius monasterii fratribus commendatur. Unde memorantur, hoc loco, vox vim habet memoriam faciendi : pro doctorum vero indubie legendum defunctorum, quod non advertit Serrarius, quae vox forte contracta erat in MS.

2. PRECATORIUM, Mensarii chirographum ad pecuniam ab alio mensario alio in loco accipiendam. Gall. Lettre de change. A formula in ejusmodi chirographis usitata, sic dici videtur. Epist. Henrici de Villaris ann. 1347. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 560. col. 2 : Item, duo Precatoria in publica forma confecta, per Guignon Frumentii sigillata sigillo meo, super dictis quantitibus recipienda apud Venetias. Paulo supra ibidem legitur Super quatuor millibus florenis tradendis... apud Venetias.

PRECATORIUS, Vide supra in Precaria 2.

PRECATURA, Idem quod Precaria 2. quæta, roga. [Bulla Stephani IX. PP. ann. 949. apud Miræum tom. 1. pag. 257 : Scilicet ut nullus Episcopus, nullus Comes, in ecclesiis aut loca, vel agros seu reliquis possessiones memorati monasterii (Broniensis) presumat ingredi, aut ad causas audiendas aut Precaturas faciendas, etc.] Epistola Fulcardi Abbat. Lobliensis : Precaturas, imo rapinas, quas nullas omnino habere debent, de avena, de multacibus, de denariis, de omnibus pene mobilibus, contra voluntatem pauperum, non precando, sed tollendo faciunt. [Peperam precatura pro piscatura, in Charta ann. 1206. apud Meusagium Hist. Sabol. pag. 364.]

PRECATORIA, Vide in Precaria 1.

PRECATUS, Idem quod Precaria 1. Charta Adalberti Comit. Viromand. apud Mabillon. tom. 3. Annal. Bened. pag. 719 : In his ergo Deo sanctoque martyri Quintino datis rebus nullus hereditum... non comes seu viccomes, nec cuilibet ingenuitatis homo, aliquid amodo accipiat causa consuetudinis seu advocacionis, non bannum, non justitiam, non distractionem, nisi fidei Precatu ipsius abbatis abbatis. Vide supra Precatio 1.

PRESEGIUM, Presegium, Malum Persecum. Gall. Pesche. Comput. ann. 1308. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 245. col. 1 : Item solvi de vesperis pro vino et Presegis ad opus domini Bertrandi de Montepesato... v. grossos. Alter ann. 1380. ibid. tom. 3. pag. 28.

col. 1 : Pro ave. Precapio emptis ab eadem pro presentando dicto ministro doctorum fratrum Minorum, pretio doctorum ave. Precogorum duorum croato-rum.

* PRECENTOR, [Gallice premier chentor : « Signum Salomon Precentor. » (In Charta Guillelmi, Aquit. duc. an. 966. Mus. Arch. dép. p. 35.)]

1. PRECES, Idem quod Precatura, Exactio sub nomine precationis. Quæta. Charta Hugonis Castellani Gandensis ann. 1206 : Et praeter occasionem dicti feodi a dicto Quinto et ejus heredibus nullum penitus servitium, et nullam exactionem, Preces, tallias, nec aliquod subsidium pro contrahendo matrimonio senioris filii vel filii nostrae... exigere poterimus. [Charta ann. 1349. inter Instrum. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 151 : Statuta ac consuetudines dictæ ecclesie (Bri-vatensis) servabit tam editas quam edendas et specialiter Preces. Statuta MSS. Johannis dom. Commerciali, ann. 1336 : Item retentio sur lechitis habitans l'ost et la chevauchie et la Priore des nouveaux seigneurs et de chevalerie, et de leur marisages et du voyage d'oultre-mer. Vide Precaria 2. et Roga.]

2. PRECES etiam dictæ Corvate, quæ a tenentibus quasi precario exigebantur. Vetus Liber MS. ex Bibliotheca Regis Angliæ : In quibusdam locis datur firma ad Natale Domini, et firma Paschalis, et firma Precum ad congregandas segetes. Regestum Abbat. Weibekensis in Anglia fol. 108 : Hoc donum... quietum ad omni exactione et servitio seculari, quæ mihi pertinent, excepto quod singulis annis, pro eadem terra, 5. solidos mihi dabunt, similiter tres Preces de una caruca, et tres Preces in Autumnis, prima videlicet cum uno homine, secunda cum duobus hominibus : tertia vero die cum tot hominibus, quot in eadem terra cotidie metentes inventi fuerint. Vetus Charta apud Somnerum in Tractatu de Gavelkind pag. 19 : Arant Preces semel ad credendum Curie. Alia ibidem pag. 20 : In villa de Ickham sunt 16. Cotarii, quorum quilibet habet 5. acres, et hæc sunt eorum consuetudines : ducunt bradium, quilibet tres Preces, id est quando rogantur per servientem Curie, debent facere, sive aliud facere quod expedit domino per 8. dies, et si noluerint facere, possunt artari, etc. [Chartular. SS. Trin. Cæd. fol. 61 : Garinus de Cingelsis tenet in vavassoriâ circa 20. acres... et facit Preces bis in anno. Perperam preces pro piscis edium in Charta ann. 1308. apud Menag. in Hist. Sabol. pag. 365.]

Vel potius Corvate quæ a tenentibus prævia submonitione exigebantur, nostris Priore et Proiere, eadem acceptione. Charta Petri de Chambliao ann. 1307. in Reg. 44. Chartoph. reg. ch. 87 : Item les journées de charites, des charvettes et herches, que l'en appelle Priores. Alia ann. 1319. in Reg. 56. ch. 243 : Item les Priores des bestes à deus saisons de l'an. Alia ann. 1339. in Reg. 72. ch. 39 : Item dit Proieres trois fois l'an et deus de herce, valent quatre livres, douze sous. Pecunia ergo interdum redimebantur ejusmodi corvate. Vide infra Rogatum 3.

ESSE CUM PRECIBUS TERRÆ, Corvate seu iis qui corvatas faciunt præcesse. Charta ann. 1349. in Tabul. B. M. de Bono-Nuntio Rotomag. : Dereliquit... totum illud jus quod ratione serjantarie mee de Oumeis a dictis viris religiosis hereditarie reclamabam seu reclamare

debebam, videlicet quod quando eram cum Precibus terræ suæ, debebam habere in pane et potu et alecitiis, prout ductores unius aratri. Vide supra Precatio 3.

3. **PRECES.** Cum Episcoporum electiones liberæ quodammodo viderentur, eosque spectare, penes quos id juris erat, Principes tamen, partes suas variis modis interponebant. Nam inconsultis illis electionem intrare fas non erat: et, si facta esset electio, regius requirebatur assensus. Sed et interdum electoribus quempiam e familiaribus eligendum proponebant, ac pro eo preces se offerre dicebant, de qua formula exstant aliquot Diplomata Henrici III. Regis Anglor. apud Prynneum in Libertatibus Angl. tom. 2. pag. 922: *Rex B. Archiepiscopo Cantuar. sal. Cum progenitores nostri Reges Angliæ Episcopatus regni Angliæ liberè consuevisset conferre, ac postea gratis concessissent, quod Cathedralis et Conventuales Ecclesie liberè haberent electiones, salvis tamen eisdem progenitoribus nostris, et eorum hæredibus Precibus suis iustis et honestis de viris prudentibus et idoneis ibidem præficiendis, etc. Infra: Et quia si præsens negotium, quod ita nobis cordi est, ad vota monachorum procederet, tanta nobis et hæredibus nostris immineret exhereditatio, et regis dignitatis offensio, quod omnes Ecclesie Cathedralis, in quibus Religiosi potestatem obtinent eligendi, nobis invitit et Precibus nostris et hæredum nostrorum panitus exclusis, abjectis etiam et recusatis nobilioribus et peritioribus Clericis, qui ad Pontificalem dignitatem provecti solent, et quorum consilio et industria ardua regni et Ecclesie negotia tractari saluberrime consueverunt, ex seipsum exemplo consimili sibi Episcopum assumerent, etc. Has vero preces, imperiosas et armatas vocat alicubi Matth. Paris, qui et illud Poëta adducit:*

..... Stricto supplicat esse potens.

PRECES PRIMARIÆ. Ita dicitur jus, quod habet Imperator Coronatus ex antiqua consuetudine in omnibus Cathedralibus Ecclesiis atque etiam Monasteriis per Germaniæ regnum unius Canonici pro arbitrio nominandi, quem Collegium recipere debet. Charta Caroli IV. Imper. ann. 1350. a Marquardo Frehero edita: *Cum itaque nobis tam de jure, quam de antiqua et approbata consuetudine a divi Romanorum Imperatoribus et Regibus prædecessoribus nostris hæcenus observata competat, quod ex Coronationis nostræ solennitatis ad Romanorum regnum, que in nobis nutu divino dudum sunt completa, in quolibet Monasterio in Imperio constituto unam tantum personam, virtute Primariarum Precum nostrarum ad beneficium Ecclesiasticum facere possimus promoveri, etc. Alla Venceslavi Imper. ann. 1378. ad Rupertum Comitem Palatinum Rheni: Concedimus per presentes, quod in omnibus Primariis Preces ratione nostræ Coronationis in Romanorum Regem, hodie videlicet die 6. mensis Julii Aquigranti divina favente clementia solenniter susceptæ, per civitatem et diocesim Spirensem et Wormatiensem tam de jure ab antiqua consuetudine divi Romanorum Regibus nostris antecessoribus et nobis competentem porrigere valeas et debeas, in singulis tam Cathedralibus quam Collegiatis et Conventualibus Ecclesiis et Monasteriis utriusque sexus, tam secularium, quam regularium personarum, nec non ad Prælatos, et alias personas Ecclesiasticas quascunque, etiam Pontificales vel alia præful-*

geant dignitate, in dictis civitatibus et diocessibus, sicuti easdem Preces per nos porrigere possemus, jus et potestatem porrigendi hujusmodi Preces nobis competentes in tuam personam omni forma et jure, quibus melius fieri poterit, plenarie transferendo, etc. Gobelinus Persona in Cosmodr. æt. 6. cap. 94: Postquam Joannes depositus fuit de Papatu, Rex dedit gratias ad beneficia expectativas, eo sub colore, quod ipse de consuetudine antiqua haberet Primarias Preces in quilibet collatione beneficiorum ad Ecclesiasticas personas spectantem. Prostat liber in Germania editus de ejusmodi Primariis Precibus. [Vide Pfeffinger. ad Vitriar. lib. 3. tit. 2. § 8. sqq.]

¶ Eodem jure gaudet nunc Francorum Rex in jucundo regni adventu, cum scilicet jure regali in Cathedralibus et Collegiatis ecclesiis canonicum instituit. Vide hæc de re Dictionarium Aræstorum Brillontii. Antiquius est privilegium, quo ad hæc usque tempora uti sunt Reges Francorum in monasteriis regalibus, laico sub nomine Obiati præbendam monachalem assignandi.

¶ 4. **PRECES.** Orationes, quas is qui clero vel monachis præest. finito et expleto quolibet canonico officio, publice et voce altiori recitat. Collecta. Capitulum Childerici III. incerti anni cap. 9: *De regula collectarum. Nullus in Precibus nisi ad Patrem dirigat orationem, etc. Eadem habentur lib. 7. Capitulum. cap. 418. Vide Collecta 8.*

¶ **PRECES SACERDOTALES.** Capitulum Aquigranti. ann. 789. cap. 53: *Item ejusdem (Innocentii) ut nomina publice non recitentur ante Precem Sacerdotalem. Adde lib. 1. cap. 33. et lib. 5. cap. 83. Capitulum. Ubi verba Epist. Innocentii PP. I. ad Decentium Eugubinum num. 5. apud Constant. pag. 857. spectantur, que hujusmodi sunt: De nominibus vero recitandis, antequam Precem sacerdotalem faciat, atque eorum oblationes, quorum nomina recitanda sunt, sua oratione commendat, quam superfluum sit, et ipse pro tua prudentia recognoscit, ut cujus hostiam necdum Deo offeras, ejus ante nomen insinues, quamvis illi incognitum sit nihil. Prius ergo oblationes sunt commendandæ, ac tunc eorum nomina quotiens sunt, edicenda; ut inter sacra mysteria nominentur, non inter alia, que ante præmittimus, ut ipsis mysteriis viam futuris precibus aperiamus. Haud obsecrum est per precem sacerdotalem hic significari eam Missæ partem que Canon dicitur. Invaluit nihilominus exinde in Gallis et Hispanis usus quem in laudata Epistola improbat Innocentius, ut ex antiquo Ordine Gallicano et Mozarabum Missali colligitur: qui usus ut in Gallis aboleretur cautum est citatis Regum nostrorum Capitularibus.*

¶ **PRECES.** Libellus supplex. in Cod. Theod. leg. 4. de div. Rescript. lib. 4. tit. 2. Vide Precatio 5. Constit. Cluniac. MSS. ann. 1801. in Tabular. B. M. Deauratæ Tolos.: *Præcipientes ulterius et addentes ut nulli de dictis capellanis, clericis et familia Preces a modo per se, vel per alium apud Abbatem et Priorem de Ordine porrigant vel effundant, pro monachis faciendis, aut pro aliis gratis optinendis... Inhibentes omnibus Abbatibus, Prioribus... ne hujusmodi Preces exaudiant.*

¶ **PRECHERIA.** Preces, obsecratio. Ital. Pregheria. Mirac. B. Anton. Ripol. tom. 6. Aug. pag. 539. col. 1: *Propter quod*

fecit devotionem et Precheriam suam ad dictum B. Antonium.

° **PRECIA.** Una vigna, che madura la uva anzi tempo, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

¶ **PRECIABILIS.** Pretiosus. Gall. de prix. Rigordus de Carolo Cal: *Hic attulit ad ecclesiam S. Dionisi... cristam auream cum gemmis pretiosissimis et Preciabilem.*

° **PRECIAGIUM.** Vide infra Presidium.

¶ **PRECIARE.** ut *Prætiare.* Vide in hac voce.

* **PRECIATOR.** [Gallice *Expert.*: *Tunc veniant super ipsa vinea justii, Preciatores sicut justius appreciari poterint.*] (Cartul. S. Andreæ Vienn. ed. Chevalier, an. 957. p. 52.)

¶ **PRECIAMLIUM.** Oratio clamosa. Mirac. s. Vincentii Madelgarii tom. 3. Jul. pag. 681: *Convenient ibi misericordia et miseria, flatus concurrentis populi et suspiria, mariti singultus et Preciamia. Occurrit etiam in hymno de S. Vulfranno.*

* **PRECIDA.** [Confer **PRECULA**, *grains de chapellet*: *Mitra una pulchra, bene garnita lapidibus Precidis et margaritis.*] (Invent. Sacristie Clarevallis, an. 1406.)

* **PRECINIUM.** [Laus. DIEF.]

¶ **PRECIOSITAS.** Vide *Prestiositas.*

* **PRECISORES.** [Dentes anteriores. DIEF.]

° **PRECISTA.** Cui per prius preces præbenda conceditur. Vide in *Preces 3.*

° **PRECIUS.** f. contracte scriptum pro Pretiosus. Necrol. Ms. S. Joan. in Valle: *vj Cal. Martii obiit bone memorie Odo Tusculanus episcopus, qui dedit nobis unam pulcherrimam crucem auream, in qua continetur de Precio ligno sancti Crucis. Nisi legendum sit de pecio ligni, id est, de fragmento.*

¶ **PRECONIARIUS.** Vide in *Præco.*

¶ **PRECORCIARE.** perperam pro *Præcoriare*, in Diplom. Henrici IV. ann. 1064. tom. 2. Rerum Mogunt. pag. 804: *De præfato prædio liberam dehinc potestatem habeant tenendi, dandi, commutandi, Precorciandi, vel quicquid eis pro usu ecclesie sue placuerit inde faciendi.* Vide in *Præcaria 1.*

* **PRECORDIALIS.** [Carus: legitur in charta Avinion. an. 1310. (fac simile 806. Scholæ Chart.)] *Nomine tradentis Precordialissimi fratris nostri.*

° **PRECORIUM.** Quercus, ni fallor. Vide Cor. 2. Stat. senesc. Bellicadi ann. 132. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 162: *Quicumque portaverit plumbatam manuleam aut pugnalem, vel balistam de Precorio, etc.* Vide supra *Balista.*

¶ **PRECULA.** **PRECULARE.** [Globulorum sacrorum series, ut videtur, nostris *Chapellet.*] Inventarium Ecclesie Eboracensis in Monastico Anglic. tom. 3. pag. 174. ubi de feretris et eorum ornatu: *Duo paria Precularum argenti deaurati... Unum par Precularum argenti deaurati... Unum par Precularum argenti deaurati... Unum par Precularum argenti, (infra del corali) cum le gaudes deauratum. Pag. 176: Duo annuli de auro, et duo gaudes de auro involuto in serico rubeo remanens in picide eburnea continentibus plures lapides pretiosos. [Vide *Gaudia.*]*

¶ **PRECUM.** Charta anni 1146. apud Ughellum in Episcopis Veronensibus: *Castellum de Carata cum muris et munimine, et placito, et districto, et Preco, munerunt, etc.* Occurrunt eadem verba rursum. Vide *Præco.*

* F. Jus exigendi *preces* seu *corvasas*. Vide supra *Preces* 2.

* **PRECUNGTARI**. [Morari. DIEF.]

* **PREDA**, pro *Prada*. Vide in hac voce.

* **PREDA**, *PRETA*, Vox vernacula bononiensis, Later, sive lapis percoctus. Ital. *Mattone*, Gall. *Brique*. Stat. Bonon. ann. 1250-52. tom. I. pag. 207: *Et qui contraherit teneat et auferat omnes illas Predas (lapides Codd. 39-37) et cuppos.* Et tom. II. pag. 439: *Statuimus quod contrata sancti Johannis in monte fieri debeat selegari de Pratis sicut alie contrate civitatis.* [FR.]

* **PREDARE**. [Semper dare; predam facere, imprimere, investigare, ambulare. DIEF.]

* **PREDARIA**. Vide mox *Prederia*.

* **PREDARIUS**, adject. Qui *predatur*, vastitatem infert. Radulfus in Friderico I. Imper. apud Murator. tom. 6. col. 1184: *In gyro erant plaustrilla circumdata precedentibus ferris factis de falci-bus Predariis.*

* **PREDELLA**, vox Italica, Scamnum, scabellum, id omne quo aliquid sustinetur. Mirac. S. Rufini tom. 6. Aug. pag. 818. col. 2: *Etiam cum induceretur, ut cum duabus Predellis lignis, prae nimia virium destitutione cum maximo sui gravamine se traheret.*

* Erat etiam posita in plano primi gradus ascensus altaris *Predella* altitudinis sex pedum et longitudinis pedum octo pro faldistorio cardinalis legati ex tabulis compositis. (Diar. Burchard. ed. Thuanus II. 125. an. 1494.)

* **PREDERIA**, Machina bellica, quam *Preteriam* aili vocant, [a *Preda* Longobardis, pro *Petra*, *Petra*, lapis.] Rollandus in Chronico Paduano lib. 1. cap. 12: *Estensem villam occupans, et devastans, a burgo, roccam obsedit hostiliter, machinis et Prederiis pro posse destruens.* Lib. 10. cap. 7: *Cum Prederiis et balistis die ac nocte grandinant proditores, et villam, eosque jugiter impugnant, etc.* Cap. 8: *Vidit fossam magnam, et preter flumen aggerem elevatum, plurimas et densas Prederiis per ripam fluminis.* Adde cap. 1. ejusdem lib. 10. [Otobonus in Annal. Genuens. lib. 3. ad ann. 1307. apud Murator. tom. 6. col. 35: *Eaque (naves) invadendo Prederiis, balistis atque sagittis preliaverunt.* Bartholomeus in Isidem. Annal. lib. 6. ad ann. 1244. ibid. col. 509: *Venit ad portum Januae versus burgo S. Thomae, et traxit lapides cum Prederia posita in una ex galeis per civitatem.* Occurrit rursum in Memor. Potestat. Regiens. apud eund. tom. 8. col. 1081.] Vide *Petraria* 2.

* **PREDARIA**, Eadem notione. Boncompagnus de Obsid. Ancona apud Murator. tom. 6. col. 931: *Currensque post faculam accendit, sicque combustae sunt machinae et Prederiae per audaciam viraginis.* Vide *Predeira*.

* **PREDERA**, ut *Prederia*, apud Radulf. in Friderico I. Imper. tom. 6. Murator. col. 1178: *Et cum testeris et Prederis expugnaverunt illud (castellum).*

* **PREETER**, Belgis *Preter*, idem qui *Messarius*, messium vel silvarum custos. Charta ann. 1298. apud Miraeum tom. 2. pag. 878. col. 1: *Insuper dicti homines nostri feudales unanimiter judicaverunt quod ad jurisdictionem et dominium ditorum Religiosorum de jure pertinet potestas... instituendi et destituendi famulos, qui vulgariter Preeter sive scultier nuncupantur.* Vide *Pratisator*.

* **PREFACHIA**. *Dars ad Prefachiam*

Massiliensibus est dare sub convento pretio: *Prefachis* vocant qui ea ratione aliquid accipit. Vide *Fachertus*. Charta ann. 1486. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Dedit ad Prefachiam titulo veri aprefachit, etc.* Galli dicerent a *pris* fait. Vide *Presfuch*.

* **PREGA**, [Idem videtur quod *Precaria* 2. *questa*, *roga*.] Charta Odonis Regis Francie ann. 899. apud Chiffetium in Tornutio pag. 271: *Concedimus et perdonamus... Ecclesie, et monetam, et Pre-gas, sicut et alii antecessores nostri, etc.* [Vide *Pragera*.]

* **PREGARIA**, ut *Precaria* 1. Charta qua quis praedium sub annuo censu ad vitam precario utendum accipit. Charta ann. 837. inter Probat. tom. 1. novm Hist. Occitan. col. 70: *Et ista Pregaria firmis permanat semper. Pacta ista Pregaria sexto Idus Madii, etc.*

* **PREGERA**, ut supra *Prega*. Charta ann. 1088. in Append. ad Marcum Hispan. col. 1144: *Et castros istos... nuto in ecclesia S. Petri Agerensis cum omnibus iuribus et pertinentiis... cum caloniis et placitis, et cum cartariis silvaticis, cum Pregera et quesiis et hostis, etc.* Vide *Precaria* 2.

* **PREGIA**. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 102: *Et salvo quod... barriles, Progis, tractarolia, largie, scuta... duci possint non obstanti hoc statuto.*

* **PREGNARE**. [Parere. DIEF.]

* **PREGONESA**, vox Provincialis. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Pregonesa, Prov. profunditas, abisus. Pregon, profundus, imus.*

* **PREMINENTIA**, pro *Præminentia*, in Charta Ludovici II. Regis Siciliae ex Cod. MS. D. Brunet fol. 115

* **PREHENDERE**, Exigere, tollere. Capitul. Pippini ann. 755. cap. 26: *Ut nullus de victualio et carris... teloneum Prehendat... nec ullum teloneum eis tollatis.*

* **PREHENSIO**, Jus Magistratebus concessum per vatorem. Item, instrumentum quo aliquid stringimus cochleam. Laur. in Amalth. Primam notionem emenda ex Gellio lib. 13. cap. 12. Altera occurrit apud Cassarem lib. 2. de Bello Civ. cap. 8.

* **PREHENSURA**, Prehensio, captio. Leges Luitprandi [§ 44. (5. 13.)] apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 60: *Habes pro Prehensura servo pro pompo sol. II. Ubi alter Codex habet, Prehsura.*

* **PREJURAMENTUM**. Vide *Perjuramentum*.

* **PRELIBATIO**. [Merenda. DIEF.]

* **PRELUERE**. [Totum luere. DIEF.]

* **PREMA**, *Arduitas, Autesa*, Prov. propria templorum et murorum, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

* **PREMENCIONATUS**. Vide *Præmentio-natus*.

* **PREMIDIONES**. Concilium Budense ann. 1279. cap. 3: *Prohibemus, ne Prælati vel Canonici... deferant zendarium (i. zendarium) rubeum, vel in aliquibus vestibus simbria, hoc est Premidiones, seu ornamenta nobilia exterius apposita de ludria, seu bivarria, seta, et alia simili materia. Id est, de pellibus lutrinis, vel beverariis.*

* **PREMISSARIUS**. Vide infra *Præmissarius*.

* **PREMITTE**, ut *Primitie*. Vide in hac voce.

* **PRENDERE**, Idem quod *apristionem* facere, portionem in re aliqua habere. Præceptum Ludovici Pii ann. 815. apud Baluz. in Append. ad Capitul. col. 1406: *Et quicquid ille occupatum habebat, aut*

apristione fecerat, vel deinceps occupare aut Prenderi poterat, etc. Vide *Apristione*, et *Prisio* 2.

* **PRENDERE CONTRA ALIQUEM**, Eum falsi arguere, atque ob id duellum offerre. Lex Ripuar. cap. 67. § 5: *Si quis pro hereditate vel pro ingenuitate certare coepit post malo ordine, cum sex in ecclesia conjuret... Aut si quis eum contra Prenderi voluerit, aut cum armis suis se defendere studeat ante Regem, aut omnem repetitionem cum legis beneficio restituat.*

* **PRENDERE BELLUM**, Eadem notione, Galli dicunt *Prænter un cartel*. Tabul. S. Albini Andegav.: *Hanc novam, ut dictum est, consuetudinem et tortam calumpniatus est abbas Odrannus Reginaldo Thesaurario, et inde Prendidit bellum adversus eum dicto certo termino.*

* Nostri *Prænter* mori dixerunt, pro *Mortem* subire. Lit. remiss. ann. 1369. in Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 43: *Pour lesquelles choses... le jugs ou seneschal dudit lieu de S. George... a jugé et condempné à Prænter mori ledit asposant.* Apud Froissart. vol. 1. cap. 24: *Se prendre, pro Sallier, Fœdus cdm aliquo inire: Et vous dy que ces seigneurs dessus nommes promirent aux seigneurs d'Angleterre qu'ils se Prendroient aux seigneurs d'outre le Rhin.*

* **PRENDERE RESPECTUM**, Gall. *Prendre du répit*, in eodem Tabular: *Prendidit respectum ab eo usque infra octo dies, in quibus submoneri eum, vel ipse Comes vel Abbas. Vide Respectus* 2.

* **PRENDERE**, *Sigilla et Epietolas*, in Capitul. Caroli Magni ann. 798. cap. 17.

* **PRENDIMENTUM**, Tributum, vectigal, exactio. Vide *Prenditio*. Charta ann. 1206. apud Murator. tom. 4. Antiqu. Ital. med. ævi col. 579: *Vixit Guaschum de Montepulciano stare ibi pro Teutonicis, et colligere datium et Prendimentum et camparias, et fructus de donicariis pro comitibus, comitatus Senensis... Et habebat de Montepulciano datium et bandum et Prendimentum et camparias, sicut volebat. Hinc *Preneur*, qui exactiones colligit, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 463: *Preneur vero, que praedium conducit, in Chartul. Latinic. fol. 264. v.**

* Undenam autem vox Gallica *Præneur*, pro *Domus leprosorum*, vulgo *Maladerie*, accersenda sit, non video; nisi forte legendum putet *Piende*, a *Pielas*, misericordia, vel *Priens*, a *Præpacha*, Domus pauperum. Vide in hac voce et *Præsentis*. Lit. remiss. ann. 1384. in Reg. 124. Chartoph. reg. ch. 319: *Robin le Telier et Pierre Vendon... se arresterent sur le chemin à une haye pour faire eau ou urine, en laquelle faisant ledit Vendon meuz contre ledit Telier... dit ces paroles: ... Par ma foy, tu pisses comme mezel, dont icelluy Telier fu esbay et lui respondi qu'il n'estoit pas mezel;... icelluy Vendon... repliqua en disant, que autrefois avoit il mené le pere dudit Telier à la Prenne, et que encores le y menroit il, etc.*

* **PRENDITIO**, Usurpatio, exactio, malitiosa. Charta Udalrici Dom. de Baltiaco, apud Guichenonum: *Reddidit, reliquit, et finivit pro salute animæ suæ et antecessorum suorum B. Vincentio... omnes consuetudines et Prenditiones quas injuste vel juste fecerat ipse vel aliquis alius pro eo in villa de Monte, etc.* Vide *Prænsio* et *Prisio*.

* **PRENICULA**, espâ quartæ. Gloss. Lat. Græc. Pro *penicula*, ut vult Martinus.

* **PRENSATIO**, *εγγαμία*. Eadem Glossæ.

Martinus mallet *Preessatio*, ab ἐγγυασι, ad iter cogo.

¶ **PRENSIO**, Exactio, quidquid ex subditis et tenentibus capitur ad expensas Regis et domini, quod legitime et debite persolvi debet. Werpitio Bosonis inter Acta SS. Bened. smc. 6. part. 1. pag. 648: *In Polliacis nec in ejus obedientia comandam non requiram, Preensionem nullam factam de hove, vacca, etc.* Charta ann. 1068. ex Tabul. S. Albini Andegav.: *Dedit... arpennum vineas VII. cadorum vini Preensionis preclato S. Albino. Ibidem: Hinc vineas seu comas vini Preensionis... reddit.* Tabular. S. Vincentii Cenoman.: *Willahmus de Doccola dedit S. Vincentio Preensionem dimidii agripenni vineas quam habebant monachi apud Doccolam. Sed idem Willahmus accipiebat ibi tres summas vini Preensionis. Vide Prenditio, Prisa, et Prisia 1.*

¶ **PRENSORIUM**, Muscipula, Iso, in veteribus Glossis. [Pro officina fullonis et quolibet onere usurpari observat Martinus.]

¶ **PRENSURA**, Comprehenso. Vide Prehenso.

¶ **PRENUM**, Gloss. Græc. Lat.: Εμπνησιον λυγρον, *Prenum*. Ubi Martinius pressorium lignum in torculari intelligit; unde *prenum* vel *prelum* legendum suspicatur.

¶ **PREPEDIUM**. [Impedimentum. DIEP.]

¶ **PREPHATIA**, PREPHATIO, pro *Prefatia*, pars Missæ seu Liturgiæ sacræ. Vide in hac voce. Occurrit in vet. Cæmon. MS. B. Maris Deaurate Tolos.

¶ **PREPITIUM**. [Reperi croctam Prepitii dicte cure fendutam.] (Chevalier, Visit. Episc. Gratianop. p. 182.)

¶ **PREPONTUS**. [Scilicet emendandum in præpromptus, quasi promptus: « Prior humilis sue domus sancti Lau. enclii de Bersogolio Prepontam hobeidenciam et reverentiam tam debitam quam devotam. » (Chart. Clun. Coli. Burgund. B. N. t. 82. n. 868. ann. 1822.)]

¶ **PREPTER**, pro *Præter*, in Charta Theodorici III. Regis ann. 690. apud Feilbianum Histor. Sandion. pag. x.

¶ **PREPUGILIUM**. [Quod ante fores, obstat intrantibus. DIEP.]

¶ **PRERIPPIUM**. Videsupra *Præripium*.

¶ **1. PRESA**, Pars, portio. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 404. *In Frasineto adquisivit terram modiorum IV. et in massam Torana Presam unam de Puzalia. Chron. Parmense ad ann. 1268. apud eundem tom. 9. col. 781: Pro meliori statuerrunt ipsam terram in totum destruere. Et sic per vicinias civitatis et villas episcopatus divisione facta inter eos per Preas et partes, finaliter destructa fuit.*

¶ **2. PRESA**, Captura, comprehensio. Gall. *Prise*. Chron. Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 616: *Obbligaverunt se et heredes suos, ut non facerent nec consiliarentur, ut domus Bernardus abbas vitam perderet aut membra, aut malampressam haberet. Ubi leg. divisio vocibus malam Preasam. Aliis formulis ejusmodi homini habent, asscuravit vitam et membra et captivam corporis.*

¶ **3. PRESA**, *Præsa*, Debili instrumentum, quo quis sub comprehensione corporis, ut videtur, (unde vocis etymon) se huic solvendo obligat. Statuta Cadubrii lib. 1. cap. 12: *Et quod illi etiam notarii de Cadubrio possint et valeant scribere omnia acta civilia; exceptis interdicitis, Preas, et sententiis coram vicario. Cap. 21: Quod nullus notarius extrahere debeat ex abbreviaturis alicujus nota-*

ri defuncti Preasam, vel proceptum, seu instrumentum debiti, sive sententiam debiti, quam vel quod notatum fuerit quindecim annis transactis. Cap. 48: Quod si quis præca alicujam tam terrigenam quam forensam pro aliquo debito pignorat... pignorare debeat ex instrumentis, Preas, sive carthis, et Preceptis, etc. Ibidem lib. 2. cap. 20: *Possit et valeat quilibet homo et persona, tam de Cadubrio, quam forensis pignorare seu ponere in manu jurati, pro suis debitis pignora et bona cujuslibet personæ... et hoc tam cum carthis sive Preas, quam sine carthis seu Preas. Denique cap. 89: Quod si aliquis de sua manu propria in aliqua cariala sive cartha, vel in quaterno suo, vel alicujus personæ scripserit, vel scribet quod sit debitor alicujus, vel quod ei teneatur in aliqua pecunia quantitate, seu in aliqua re, sive causa fuerit addita in illa scriptura, sive non, quod illi talis qui sic scripserit vel scribet, ex illi sua scriptura possit conveniri, sicut esset Preas, vel aliquod publicum instrumentum. Et eadem debeant observari sicut de Preas et aliis carthis cautum est.*

¶ **4. PRESA**, Canalis, rivulus, quo fluvii portio distrahitur ad prata irriganda. Charta ann. 1601. ex sched. Pr. de Mazaugues: *Quod possint aquam accipere in territorio S. Martini de Brana, et in eodem Preasam facere, illamque aquam... ducere. Infra: Teneantur et debeant valatium illum noviter facere seu recurrere a Presa illius aquæ, etc.* Vide infra *Prisia* 3.

¶ **5. PRESA**, Vox Italica, Certum terreni aut vis spatium. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. II. pag. 370: *Et illa terra, cuius nomen primo extractum fuerit de capello habeat primam Preasam a latere de subius dicti laborarii... Et tom. II. pag. 618: Et facta ipsa divisione dicta strate, in capite cuiuslibet Preas ponatur unus terminus de lapidibus confectus in terram, et supra terram sit ipsa terminus altitudinis unius pedis et dimidium. De modo et ratione vias per sortes reficiendi fuse agit A. Fratius in Dissert. Dne Termini stradali del sec. XIII. inter Atti e Mem. della Deputaz. di st. patr. per le prov. di Romagna. ser. III. tom. I. pag. 201, in qua etiam eorumdem terminorum diagramma exhibetur [Fr.]*

¶ **PRESALIA**, Ital. *Presaglia*. Captura, vel potius idem quod *Repressalia*. Vide in hac voce. Johan. Demussis Chron. Piacent. apud Murator. tom. 16. col. 469. ad ann. 1258: *Ceperunt dom. Philippum Archiepiscopum Ravennæ Delegatum dom. Paps in Lombardia, qui præerat dicto exercitui, et dom. Gerardum Cozzadocham Electum Veronæ qui erat cum dicto Legato: pro qua Presalia, etc.* Vide *Prisalia*.

¶ **PRESBODIA**, Præpositi districtus. Vide supra *Præbodia*.

¶ **PRESBYTER**, Sacerdos. Isidorus lib. 7. Orig. cap. 12: *Presbyter Græce, Latine Senior interpretatur, non pro etate vel decrepitate senectute; sed propter honorem et dignitatem, quam acceperunt. Presbyteri nominantur, unde et apud veteres idem Episcopi et Presbyteri fuerunt, quia illud nomen dignitatis, hoc est etatis. Paulinus Epist. 23. ad Amandum: Deservimus altario Dei, et mensis salutaribus ministramus, iam nomine officioque seniores, sensu autem adhuc parvuli, et sermone lactentes. Epistola ad Rusticum Narbonensem Episcopum de 7. Gradibus Eccles.: *Presbyter etatis est nomen, Episcopus dignitatis. S. Hieronym. Epist.**

88: *Apud veteres idem Episcopi et Presbyteri fuerunt, quia illud nomen dignitatis est, illud etatis. Adde Epist. 26. et vide Ivonem Carnotensem serm. 2. de Rebus Eccles. Adrianus Imper. apud Vopiscum in Saturnino: Nemo illic Archyepiscopus Judæorum, nemo Samaritanus, nemo Christianorum Presbyter, etc. Amianus lib. 31: Christiani ritus Presbyter, ut ipsi appellant, micus a Frigidgermo Legatus, etc. Malchus in Byzantico: Τὸν τὴν βασιλικὴν λαίαν, ἢ τοῦ γυμνασίου καλοῦσι πρεσβύτερον, etc. Procopius lib. 1. de Bello Persico cap. 25: Ἐν τῷ λαῷ γινόμενος ἀκροῦτος, ἢ τὸν λαῷ μετανοῦσαν, οὗς ἐκτενοῦσαν μὲν τοῖς ἀλλ' ἐν τῷ λαῷ ἀκροῦτος προνοῦσαν. Et lib. 1. de Bello Vandal. cap. 10: Τὰς δὲ τῆς λαίαν, οὗς δὲ ἀκροῦτος καλοῦσιν, etc. Ubi vox Presbyter convenit Episcopi et Sacerdotibus. Vide Baron. ann. 58. num. 10.*

¶ *Prouaire et Prouere*, apud Joinvil. in S. Ludov. edit. reg. pag. 77. et 101. Vide *Præbendarius* in *Præbenda*. Eo nomine appellatus fuit, etiam in sequioribus sæculis, episcopos, probat Chartul. S. Albini Andegav. in quo scribitur legitur isthæc formula: *Gobwinus Lugdunensis ecclesie indignus Presbyter R. Turonicus sedis archiepiscopo, etc.* Ibidem: *R. Turonicus indignus Presbyter domino et amicorum amicitissimo A. compresbytero, suo, etc.*

¶ **PRESBYTERI**, pro *Episcopi*. Tabular. Majoris Monast.: *Stephanus Dei gratia Redonensis Ecclesie Presbyter, Regis Angliæ capellanus, etc.* Quemadmodum vero Presbyteri dicti Episcopi, ita et vicissim Episcopi nuncupati Presbyteri, quod intra Apostolica tempora omnino contrahendum cum Beveregio in Notis ad can. 2. Apostolorum vix credam non unum quippe existat cum apud Græcos, tum apud Latinos promiscue hujus nomenclaturæ exemplum in sequioribus sæculis. Vide *Episcopus*.

¶ **PRESBYTER**, nude, pro *Parochus*, curio, passim occurrit in Capitul. Reg. Franc. Ordinat. Episc. Ebroic. ann. 1268. in Tabul. S. Taurini: *Appellationes antiquæ Presbyterorum intelligi volumus illis tantummodo qui curam animarum habent. Vide Spicil. Acher. tom. 9. pag. 120.*

¶ **PRESBYTERI**, nude dicti Monachi. Rudolphus in Vita B. Rabani Episcopi Mogunt. sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 4. *Erant etiam per diversas provincias prædia monasterio subiacentia... quorum alia quidem per villicos ordinavit; alia vero, et maxime illa, in quibus ecclesie fuerant, Presbyteris procuranda atque disponenda commisit.*

¶ **PRESBYTER**, Eadem notione qua *Senior*, Primus, præcipuus: pro *Comite* usurpatur in Vita S. Meginradi sæc. 4. Bened. part. 2. pag. 64: *A patre ducitur (Meginradus) ad insulam, quam veteres Sindlochesaugiam vocabant, a nomine cujusdam Presbyteri, qui Sindloch appellatus, primo in ea habitacula monachorum construxit, et eorum Pirminum cum sociis ad habitandum eo induxit. In Vita S. Pirmini sæc. 3. part. 2. pag. 142. idem Sindloch seu Sindlak, vir egregius et inter Alamannos Primates opinatus dicitur.*

¶ Chron. Angl. Th. Otterb. edit. Hearn. pag. 184: *Eorum (Hibernensium) reguli se regi (Angliam) submisserunt, videlicet Power cum filio suo juxta Waterford, Ocell, Onalon cum filio suo, Adron, Macmourth cum Presbytero.*

¶ **PRESBYTERES**, pro *Presbyteri*, apud Eddium Steph. in S. Willfrido cap. 50.

¶ **PRESBYTER ABBATIS**, Ejusdem Ca-

pellanus, in Vita B. Rabani Episc. Mo-
gunt. sac. 4. Bened. part. 3. pag. 8:
igitur dum huc egerentur, Adde Presby-
ter Abbat, etc.

PRESBYTERI agrorum et ruris, qui
alias Chorepiscopi dicuntur apud Zacha-
riam PP. in Epist. ad Pipinum cap. 4.
Vide Chorepiscopus.

PRESBYTER ASSISTENS, Qui scilicet
Episcopo, sacra facienti, adest, de cujus
munere legendus Ceremonialis Episcop.
lib. 1. cap. 7.

PRESBYTERI CAPELLANI, Qui in Ca-
pella palatina divina vacabant. Capit-
ul. lib. 7. cap. 128: Unum vel duos
Episcopos cum capellanis Presbyteris
Principe secum habent.

PRESBYTERI CARDINALES, dicti Paro-
chiales, Curiones, Sacerdotes proprii,
Presbyter in curia constitutus, apud
Hadrianum I. PP. in Canonib. cap. 68.

Vide Hincmarum in Capitulis in Synodo
Remensi datis ann. 874. Chronicon Ab-
batum S. Joannis de Vineis pag. 41. etc.

Zacharias PP. in Epist. ad Pipinum
cap. 15. Oratoria et Ecclesias in propri-
etate magnatum ita exstrui permittit,
ut in his Baptisteria non construantur,
nec Presbyter constituantur Cardinalis;

sed si Missas ibi fieri velint, ab Episcopo
Presbyter postuletur. Similia habentur
apud Gregorium M. lib. 1. Epist. 15. lib.

7. Ind. 2. Epist. 9. 10. 86. lib. 8. Epist. 3.
lib. 10. Epist. 12. lib. 11. Epist. 36. et in
Diurno Romano cap. 5. tit. 4. Joannes
VIII. PP. Epist. 199: Nullus de laicis

Curialibus in Patriarchatus eligatur, vel
consecratur honore, nisi de Cardinali-
bus, Presbyteris et Diaconibus Constanti-
nopolitanis Sedis, etc. Adde Epist. 221.

78. Paschalis II. PP. in Epist. 10. ad
Episcopum Compostellanum: Cardina-
les in Ecclesia tua Presbyteros seu Dia-
cones tales constituit, qui, digni valeant
commisso tibi Ecclesiastici regimini
onera sustinere. Porro que Presbytero-
rum intererit, Presbyteris: que Dia-
conorum, Diaconibus committantur, ut in
aliis dependis nullis obrepas. Walterus
Aurelianensis Episc. in Capit. cap. 2.

Ut per Archidiaconos vita, intellectus, et
doctrina Cardinalium Presbyterorum in-
vestigetur. Charta vetus in M. Pastoralis
Ecc. Paris. lib. 19. ch. 79: Hac sunt Je-
bita subjectionis, que debet Ecclesia S.
Martini de Campis matri Ecclesie S.
M. Paris. Sacerdos, qui Parochis prae-
sertim, curam animarum ab Episcopo et Archi-
diacono suscipiat, et quotiescumque die-
bus festis Episcopus Missam cantaverit,
ipse duodecim Cardinalis ministerio
assistet.

Eodem nomine insigniti atti-
quando in Ecclesiis Cathedralibus, vel
etiam Monasteriis Presbyteri, quibus
ex concessione summorum Pontificum
licitum erat, ut soli ad precipuum al-
tare, quod cardinale vocabant, unde
Cardinales dicti, solemnem Missam ce-
lebrarent. Eiusmodi privilegium concessum
Ecclesie Coloniensi ab Eugenio
III. PP. ann. 1151. videre est tom. 8.
novae Gall. Christ. col. 676. Idem etiam
num obtinet in Basilica monasterii S.
Remigii Remensis ex Constitutione Leo-
nis IX. PP. Vide Mabillon. tom. 4. An-
nal. pag. 508.

PRESBYTERI CATHEDRALES, diceban-
tur illi, qui ex Parochia ab Episcopis in
urbem matricem evocabantur, quo illo-
rum opera et industria in sacris obeun-
dis ac componenda diocesi commodius
uterentur. Atque hi Presbytero in Pa-
rochia suis constituto, cui annum da-
bant stipendium, reliquas obventiones

tibi reservabant. De his agit Concilium
Emeritense can. 12. [Charta Arnaldi Ar-
chiepisc. Narbon. ann. 1139. inter Ins-
trum. tom. 6. Gall. Christ. novae edit. col.
84: D. Arnaldus Narbonensis metropoli-
tani pontifex, simulque secum residentibus
Arnaldo venerabili praesule Carpa-
sensium, et Aliberto honorabili episcopo Aga-
theni, cum Cathedralium Presbytero-
rum ac diaconorum reliquorumque cleri-
corum venerando collegio, etc.]

PRESBYTERI CIVITATENSES, et Diacones,
in Concilio Agathensi can. 22. di-
cuntur qui in Civitatibus et Diocesisibus,
seu Parochiis, munia sua exequantur.
Vide Diocesis.

PRESBYTER CUSTOS, Aedituus. Charta
ann. 846. ex Tabul. Major. Monast.: Eber-
nus Presbyter custos memorati loci: quod
quoddam oratorium infra idem monasterium
situm est.

PRESBYTER, vel Sacerdos domesticus,
apud Agobardum Lugd. lib. de Privile-
gio et jure Sacerdotii cap. 11. dicitur is,
qui manet in familia proceris ali-
cujus. Illius quippe vivo, et increbuerat
consuetudo impia, ut pens nullus inven-
iretur anhelans et quantumcumque pro-
ficiens ad honorem et gloriam temporalem,
qui non domesticum haberet Sacerdotem,
non cui obediret, sed a quo incessanter
exigeret licitam simul atque illicitam
obedientiam, non solum in divinis officiis,
verum etiam in humanis, etc. Eiusmodi
Presbyteros domesticos intelligit, ni fal-
lor, S. Augustinus serm. 261. de Tem-
pore: Potentes totius mundi, qui cum ve-
nissent ad Ecclesiam, non sunt devoti ad
laudem Dei celebrandas: sed cogunt Pres-
byterum, ut abbreviet Missam, et ad eorum
libitum cantet, etc. Quod pridem factum
Episcoporum indulgentia docet Canon
21. Concilii Agathensis. Atque inde usus,
seu potius abusus, invaluerat, ut Sacer-
dotes isti domestici, Presbyteri Magna-
tum, et procerum vocarentur: quod
sagre fert Nicolaus I. PP. in Epistola,
que exstat apud Hugonem Floriacen-
sem in Chronico, in Lothario Imper-
pag. 181. Quod vero sub nullius Episcopi
disciplina esse viderentur, atque
adeo ab Archidiacono coerceri nolent,
Acaphalos Ecclesia nuncupavit, ut est
in Synodo Ticinensi ann. 850. can. 18. et
in Concilio Melphitano can. 9. Sed Con-
cilium Cabilonense can. 14. ejusmodi
Clericos, qui ad ipsos oratoria deserunt,
ad Episcoporum potestatem revocavit.

Vide Epistolam Zacharii PP. ad Pipi-
num cap. 15. Concilium Meldense ann.
845. can. 74. Vitam S. Zenitini Episcopi
Carnot. num. 2. et Vitam S. Judoci cap.
4. Sed et interdum magnates ipsi
servis suis, quos literis imbui permis-
erant, libertatem concedebant, ut Pres-
byterarentur, seu Presbyteri fierent, co-
ramque his, quotiens haberet, Missam
et Horas Canonicas celebrarent, et eorum
mandatis obedirent: quod praeterea
Synodorum auctoritate confirmatum
tradit auctor Fletus lib. 2. cap. 51. § 7.

PRESBYTERI FORASTICI et Pagenes,
Martino Braccarensi cap. 56. dicuntur,
qui sunt in agris: quos Concilium Neo-
cessariense can. 18. ἀποβύτιον ἑμπε-
τικόν vocat, id est ἑτεροβύτιον, seu vicis
ordinatos: Synodus Ancyranā ἀποβύτι-
ον τὸν ἐν τῷ ἑσπέρῳ, Presbyteros ruris
Dionysius. Presbyteros et Sacerdotes su-
burbanos, Vita Aldrici Episc. Cenoman.
pag. 49. 67. 78. 84. Ita Presbyteros Foren-
ses vocant Capitul. 4. ann. 806. cap. 2.
et lib. 6. Capitul. cap. 246. [Vide Fr.
Pithoei Glossar. ad lib. Capitul. et Notas

Boqueti Episc. Mompel. ad Innocen-
tium III. pag. 129.] Maxime vero

PRESBYTERI FORENSES nuncupantur
illi, qui ex aliena diocesi vel Ecclesia
sunt, ut in Synodo Romana sub Leone
IV. ann. 855. cap. 99. apud Ratpertum
de Casibus S. Galli cap. 5. in Vita S.
Pauli Episcopi Virunensis num. 11. etc.
qui

PRESBYTERI FORENSES, Gregorio M.
lib. 3. Epist. 18. Charta Adalberonis
Episcopi Virdunensis ann. 1135. ex Ta-
bulario S. Vitoni: Constitutum ergo
quatenus eandem Ecclesiam cum abbas
Abbas et fratres libere et quiete possi-
deant, nec aliquis forensium Presbytero-
rum sine jussu vel concessu Abbatis al-
quando de eis se intromittat.

PRESBYTERI FORENSES, Qui foras
urbis seu in agris sunt. Charta Francon.
episc. Nivern. ann. 908. ex Tabul. ejusd.
ecc. l. Per consilium nostrorum fidelem,
canonicorum scilicet cardinalium et ar-
chiepiscoporum atque forensium sacer-
dotum, etc.

PRESBYTER HERDOMADARIUS, Cui
per hebdomadam majus sacrum canere,
omniumque horarum officium inchoare
incumbebat: nisi sit nomen dignitatis,
quomodo Thesaurarius in Ecclesia S.
Petri Lovaniensi Hebdomadarius dicitur.
Vide in hac voce. Ut ut est Chartam
Raimundi Rogerii Vicecom. Biterr. ann.
1204. subscribunt Petrus prior presbyter
et Guillelmus presbyter Hebdomadarii S.
Nazarii, inter Instr. tom. 6. Gall. Christ.
novae edit. col. 150.

PRESBYTERI INDUCTITII, quibus op-
ponuntur proprii Sacerdotes, in Concilio
Romano sub Innocentio II. can. 10:
Prescriptum est etiam ne inductitii Pres-
byteris Ecclesiam committantur: et unaqu-
que Ecclesia, cui facultas suppedit, pro-
prium habeat Sacerdotem. Conductitii,
dicuntur in Concilio Remensi ann. 1148.
cap. 10.

PRESBYTER seu Sacerdos localis, in
Concilio Valentino Hisp. ann. 684. can.
6. in locis certis ordinatus, vel loco al-
liam addictus, qui dum Ordinem Sacer-
dotii accepit, spondet se in certa Eccle-
sia deserviturum. Vide Concilium Arela-
tense I. can. 21. et Concilium Calched.
act. 15. can. 6. in quo statuitur, nullum
Presbyterum vel Diaconum ordinan-
dum, si μηδὲν ἐν ἐκκλησίᾳ αὐτῆς ἢ κα-
τὰ τὴν πατριάρχην, ἢ μεταρτίαν, ἢ ὑπερονο-
ματικῶς ἐκτελέσειεν. Adde can. 20. ejusdem
Concilii, VII. Synodum act. 7. can. 10.
Concil. Hispanense II. can. 2. Capit. Ca-
roli M. Add. 8. cap. 50. Concil. Turon.
III. cap. 14. Presbyter ad Ecclesiam in-
stitutus, apud Leonem IV. PP. de Cura
Pastoralis. Distinguuntur vero a Pres-
byteris Diocesanis, seu Parochis, in
Concilio Toletano III. can. 20. Vide Il-
ludus

PRESBYTER MERCENARIUS, Qui pro-
pria sacerdotis vices agit in ecclesia,
certa ei assignata mercede, nostris Mer-
cenariis. Comput. Ms. fabr. S. Petri
Insul. ann. 1298: Pro jure pallii quon-
dam domini Joannis Malfuison, dum
vixit Presbyter mercenarius in S. Stephani
ecclesia. Vide supra Mercenarius 2.

PRESBYTER MISSALIS. Vide in Missa 4.
pag. 440. col. 2.

PRESBYTER OBSERVATOR, idem qui
Assistens. Vide supra Observator.

PRESBYTERI PAROCHIALES, in Epist.
Zacharii PP. ad Pipinum cap. 1. in
Epistola Montani Episcopi ad Falentinum
cap. 7. in Concilio Valentino III. ann.
855. can. 9. 17. in Lateranensi ann. 1115.
can. 22. (ubi interpret Græcus, et ἑσπερος

καρδοί, apud Gregorium Magn. lib. 1. Epist. 51. Florentium Wigornensem ann. 1127. in Epistola Petri Episcopi Parisiensis, in Martiniani Monasterii Hist. pag. 492. *Sacerdotes Parochiales*, lib. 3. Decret. Gregorii tit. 5. cap. 30. etc. *Presbyteri Parochiani*, in Lege Aleman. tit. 13. et in Epistola Arnulphi Abbatis de Marchasio-Radulphi apud Sammarthanos in Abbat. pag. 18. *Presbyter*, qui in Parochia positus est ab Episcopo, in eadem Lege Aleman. tit. 11. *Presbyteri parochiarum* dicuntur, in Concilio Aurelian. III. can. 23. Aurelian. IV. cap. 11. Narbon. cap. 8. vulgo *Curiones*.

° **PRESBYTERI POENITENTIUM**, Qui eorum conversationem diligenter inspicere debent, et secundum modum culpae poenitentiam per praefatos gradus injungant, in Rituali Ms. eccl. Senon. fol. 64. Vide in *Poenitentibus*.

PRESBYTER POPULI, Plebanus. Acta Murensia pag. 41: *Decimas vero Ecclesiarum, quae de Parochia veniunt, partim nos accipimus, et partim Presbytero populi dimittimus. Et pag. 8: Ita sane ut illi tamen seculares Presbyterum haberent, qui populo praesentet.*

† **PRESBYTER PRESBYTERORUM**, Abbas esse videtur. Charta ann. 1018. apud Murator delle Antic. Estensi pag. 85: *Ibi in eorum praesentia veniens Deditus Presbyter Praebitorum monasterii S. Zachariae, atque Patrus Presbyter, officiales de eodem monasterio, etc.*

PRESBYTERI PRIORES. Vide Gregorium M. lib. 5. Epist. 12.

† **PRESBYTER PROPRIUS**, Parochus, curio. Capitul. lib. 1. cap. 157: *Ut de eorum portione proprio Presbytero decimas darent. Occurrit rursus in. Addit. 2. cap. 10. et alibi passim.*

PRESBYTERI SECULARIS, in Charta Guillelmi Episcopi Parisiensis ann. 1241. cui opponitur *Presbyter religiosus*, vel *Monachus*, in Historia Prioratus S. Martini pag. 499.

° **PRESBYTERI STIPENDIARIUM**, Quibus stipendium, non beneficium assignatum est. Chron. Angl. Th. Otterb. ad ann. 1408. pag. 258. edit. Hearn.: *Eodem anno concessa fuit regi per clarum nova taxa, levanda de Presbyteris stipendiariis et fratribus mendicantibus et aliis religiosis, qui animalia colebant, ut quilibet talis solveret regi dimidiam marcam.*

PRESBYTERI VICANI, in Concilio Turonensi II. can. 4. qui per vicos dispersi sunt. *Lidem qui*

† **PRESBYTERI VILLANI**, in Edicto Pistensi cap. 30.

° **PRESBYTERORUM FILII**, qui quasi hereditario jure ecclesias a patribus suis possessas sibi vindicabant, memorantur in Bulla Urbani III. PP. ad Jocel. episc. Glasg. ex Chartul. ejusd. eccl. Cod. reg. 5540. fol. 34. v. *Præterea filios sacerdotum paternas ecclesias quasi hereditario jure sibi vindicantes et eis contra statuta canonum et sanctae Ecclesiae libertatem taliter incubantes, sublato appellationis obstaculo, ab ecclesiis, in quibus patres eorum ante ipsos proximo ministrarunt, nostra fretus auctoritate removeas; nisi forte aliquam propter probatam honestatem et diutinam possessionem sub dissimulatione videris transendum.*

† Ut Presbyteri utantur assidue orariis praecipitur ex Conc. Mogunt. ann. 813. can. 28. in lib. 5. Capitul. 148: *Presbyteri sine intermissione utantur orariis propter differentiam sacerdo-*

tii dignitatis. Hisdem jubetur eorundem Capitul. lib. 6. cap. 178: Ut sine sacro chrismate oleoque benedicto et salubri Christi eucharistia alicubi non proficiantur.

† Illud vero observatu dignum videtur Presbyteros inter servos et mancipia recensitos fuisse, ita ut in partitionem venirent et a dominis possent permutari. Antiquum ea de re existat exemplum apud Mabilion. lib. 6. Diplom. Ch. 70. ex Commutatione mancipiorum inter Theodradam Abbatissam Monast. S. M. Argentogil. et Einhardum Abbatem ann. 834: *Dedit igitur praecellentissima Theodrada abbatisa de ratione S. Mariae partibus Einhardi abbatis hominis aliquo, nomine Gulpho Presbytero. Tolerabilior fuit conditio Goffridi Presbyteri, qui ob eujusdam ecclesiae presbyteratum et ad vitam concessum, Oderici Abbatis Vindocinensis homo factus fidelitatem illi ac loco sanctae Trinitatis canobii Vindocinensis juravit, atque omnium, quae ad praesens tam ipse quam uxor ejus legaliter ab eodem, secundum laicem morem, antequam sacerdos esset, ducta possidebant, ut legitur apud eundem Mabilion. tom. 4. Annal. Bened. pag. 467. Ex his tamen verbis secundum laicem morem subodorari potest praeter morem fuisse ut servitium, quae ad laicos spectant, a Presbyteris exigerentur. Et certe inhibiti lib. 1. Capitul. cap. 85. ne Presbyteri servitium aliquid de manso faciant praeter ecclesiasticum: *Presbyteri in suis (mansis) constituti non de decimis, neque de oblationibus fidelium, non de domibus, neque de atris vel hortis juxta ecclesiam positis, neque de praescripto manso aliquid servitium faciant praeter ecclesiasticum.**

PRESBYTER JOHANNES, ita appellabatur Rex, qui in India longe lateque rerum potiebatur, quod genus duceret a quodam Joanne Presbytero Nestoriano, de quo agit Albericus ann. 1145. qui *Cotrem Cham*, harum regionum Rege, qui Francis nostris Antiochiam obsidentibus florebatur, extincto, Principatum invaserat. Gaufridus Vosiensis I. part. cap. 65: *Primo loco ponatur excelsus ille Joannes, qui regnis imperans magnis, humilitatis causa Presbyteri sibi nomen aptavit, hujus principatus diversarum copias rerum, qualiterve plures ipsi serviunt Reges, et de Archiprotopapatu, vel qua de causa pater ejus, Quis ut Deus? dictus est, Epistola Manuelli ab eo directa prodit breviter. De hoc Principe non contemnenda adnotavimus in Observationibus ad Joivillam pag. 89. 90. Vide praeterea tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 379. lib. 1. Miscellan. Baluzii pag. 258. Gregorium Abul-Faragium in Histor. Dynastiarum pag. 280. Sanutum pag. 254. Waddingum in Annalibus Minorum ann. 1305. num. 10. etc.*

° Hujusce existat epistola ad Emanuelem Imperatorem ann. circ. 1165. apud Per. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 21. col. 1. qua ab illo querit, num rectam fidem et catholicam habeat in Domino, et si per omnia in Christo Deo credat; dehinc ut ad dominationem majestatis suae veniat, hortatur, fructus abundantia sua, promittitque se illum constitutum Majorem dominationis suae. Secum stare voluerit. Epistole inscriptio talis est: *Presbyter Johannes potentia et virtute Dei et Jesu Christi dominus dominantium, amico suo Emanueli Romanorum gubernatori.*

† Multi multa scripserunt de Joanne Presbytero, quem alii *Pretiosum Joan-*

nem vocant; unde Jos. Scallegro vox haec deducta est a Persico *Presia-Chan*, id est, homo Apostolicus sive Christianus. Eius Imperium alii in Africa, alii in Asia collocant. Regem esse Abyssinorum existimat V. Cl. le Grand in Dissertatione quam de eo instituit in Relat. Histor. Abyssiniae pag. 233. quem consuluisse non pigebit.

PRESBYTERARE, Presbyterum facere, in Fleta lib. 2. cap. 51. § 7. [Forma electionis Petri Episcopi Antic. ann. 1053. tom. 4. Annal. Bened. pag. 743. col. 1. Firmavit (Leo IX. PP.) electum nostrum praedictum Petrum ecclesiae nostrae archidiaconum et praepositum, et praepositum Presbyterari a Cardinali Umberto Ecclesiae S. Rufinae Episcopo. Pro Presbyterum esse, apud Busch. de Reformat. Monast. tom. 2. Script. Brunsvic. Leibnizii pag. 384: *Cocus noster est parum aut nihil sciens, intendit tamen Presbyterare, etc.*]

† **PRESBYTERANDUS**, Clericus, qui in ordine est ad Presbyterium, apud eundem Buschium ibid. pag. 940: *Ibi duo, presbyter et Presbyterandus stabant in atrio, propter altaris ibidem dedicationem, ad vespera cantandas.*

PRESBYTERE, **PRESBYTERISSE**, Presbyterorum uxores, eorum nempe, qui abdicato ex consensu mutuo matrimonii usu, divino cultui se mancipabant, Sacerdotes effecti, vel Episcopi. Atto Vercellensis Episcopus Epist. 8: *Possumus quoque Presbyteras vel Diaconas illas existimare, quae Presbyteris vel Diaconis ante ordinationem conjugio copulatae sunt, quae postea caste regere debent, etc.* Gregorius Magnus lib. 4. Dialog. cap. 11: *Illic Presbyter quidam commissam sibi cum magno timore Domini regabat Ecclesiam: qui ex tempore ordinationis accepit Presbyteram suam, ut sororem diligens, sed quasi hostem carens, ad se propius accedere nunquam sinebat. Ubi observandum, ejusmodi Presbyteras in eadem aede, qua mariti, vitam caste exegisse, idque Ecclesiae Canonibus sanctum tradit idem Gregorius lib. 7. Ind. 2. Epist. 89. ubi cum Episcopos una cum mulieribus habitare vetasset, haec subdit: *Hoc tantummodo adjecto, ut hi, sicut canonica decrevit auctoritas, uxores, quas caste debent regere, non derelinquant.* Quibus consonat Lex 43. (44.) Cod. Theod. de Cathol. (16. 2.) et Concil. Turon. II. can. 19. Sed periculosam fuisse interdum ejusmodi conversationem docet exemplum a Flodoardo allatum lib. 1. Hist. Remensis cap. 14. unde in Concilio Toletano III. can. 5. satius esse dicitur, ut in alia domo Presbyteras habitent, in hac sententiam Auctor de Singularitate Clericorum, inter opera S. Cypriani: *Cum videam de Christianis plerosque maritos pariter et uxores continentiam destinantes, domicilia singularia magis eligere, ut consensu communium votorum sine irritatione praesentis, et concordante successu valeant obtinere.* Vide Gregorium Turon. lib. 1. Hist. cap. 89. et Palladium in Vita S. Chrysostomi cap. 13.*

° Tradit. 82. Ebersperg. apud Oesellium tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 38: *Presbyter quidam Gundum nomine cum Presbyteriana sua Histigunde pro Dei amore... dedit mansum suum... eo pacto, ut post vitam suam et Sociæ suæ cum proprie retineat.*

In Concilio Arelatensi II. can. 3. ejusmodi *Presbyteras conversas uxores* dicuntur, quibus concessum erat in domibus Clericorum habitare, quemadmodum

matribus, avilis, et sororibus: ita tamen ut a conjugibus suis se abstinerent, ut est in Concilio Turonensi I. can. 2. Arvernensi can. 18. Aurelianensi IV. can. 17. et Autisiodorensi can. 21. sed et nec communem lectum et cellam habent, ut est in Hisdem Conciliis Aurelianensi et Autisiodorensi locis citatis, et in Turonensi II. can. 19. Jubebantur præterea vivere ut sorores, in Concilio Arvernensi can. 19. et Matisconensi I. can. 11. (Vide in V. Sorores) Ita tamen in eadem domo cum uxore habitare licebat Presbyteris, dummodo alterius Clerici testimonio uterentur, quo eorum vita clarior appareret. Vide Concilium Gerundense sub Hormisda PP. can. 7. Braccarense III. can. 1. 4. et Concil. Turonense II. can. 12. 19. Sed hunc cohabitationis usum et morem exagitant Gregorius Nazianzenus, S. Chrysostomus, et S. Basilus.

Denique si maritis Presbyteris vita excedere contingeret, alteri nubere vetabantur. Ita Concil. Aurelianense I. can. 18. Epaonense cap. 2. Fragmentum Concilii Iordensis allatum a Surio post Concilium Ilerdense, Concil. Romanum sub Zacharia PP. can. 5. Vermeriense ann. 752. can. 8. etc. Atque inde forte

PREBYTERÆ dictæ generaliter Viduæ omnes seniores, quæ sacris in Ecclesia exercitiis vacabant. Glossæ MSS. ad Concilium Laodic. can. 11: *Presbyteræ, id est viduæ seniores.* Ubi Isidorus Mercator et Ferrandus Diac. cap. 221: *Mulier, quæ apud Græcos Presbyteræ appellantur, apud nos autem Viduæ seniores, Converse (al. univrsæ) et Matriculariæ.* Codex vero Græcus, *καὶ τῶν πρεσβυτέρων ἀποθήκων, ἢ τῶν ἀποθηκῶν ἐν ἐκκλησίᾳ καθίσταται.* Quo loco Dionysius Exiguus *πρεσβυτέρων, Presbyteras vel Presbiteras* pariter vertit. Apud S. Antiochum homil. 21. dicuntur *πρεσβυτέρων ἐποποιεῖται, Seniores consecratæ*; apud Palladium in Præfat. ad Historiam Laodicam, *γυναικας πρεσβυτέρων, καὶ θειονευετι μνηστέων.* Atque hæc quidem *Presbyteræ, seu Presbiteras*, uti vocantur in Ordine Romano, vestitu longe modestiori quam cæteræ feminæ utebantur, ut docet idem Gregorius M. lib. 7. Ind. 2. Epist. 7: *Epiphanius... respondit prænominatam Abbatisam usque ad diem obitus indui se Monachica veste noluisse, sed in vestibus, quibus loci illius utuntur Presbyteræ, permansisse.* De earum ministeriis hæc attingit Atto Vercellensis Episcopus Ep. 8: *Sicut enim hæc, quæ Presbyteræ dicebantur, prædicandi, juhendi, vel docendi, ita sans Diaconæ ministrandi vel baptizandi officium sumpserant; quod nunc jam minime expedit.* [Ubi Diaconas a mulieribus Presbyteris distinctas animadvertere est. Et quidem, *Presbyterarum*, quas et *Præsidetas* ibidem vocat, quod, ut viri, Ecclesiis præerant, diaconas ministras fuisse docet idem Atto apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 124.] De Presbyteris vel Presbyterarum uxoribus agunt præterea Synodus Trullana can. 12. 13. Paulinus Nolanus Epist. ad Aprum pag. 274. 275. et Leo VII. PP. in Epistola ad Gerhardum Lauriacensem Archiepiscop. pag. 11. Vide *Viduæ* et Glossar. med. Græc. col. 1225. voce *Ἰπρεβυτέρων.*

PREBYTERÆ præterea dictæ Græcis recentioribus Presbyterorum conjugatorum uxores. Ita non semel in Nomocanone nuper edito a Joan. Bantista Cotelero cap. 37. 54. 88. 188.

PREBYTERÆ, maxime Græcis dictæ,

Monasteriorum Præpositæ. Vide Basilium M. *Inter.* 109.

PREBYTERAGIUM, Obventiones Presbyteri parochialis. Charta ann. 1098. ex Tabular. S. Albini Andegav.: *Donavit... ecclesiam S. Columbæ... cum oblatione, baptisterio, cimiterio et sepultura, totumque Presbyterium, etc.* Charta ann. 1104. in Tabul. Majoris Monast.: *Canonicus quidam B. Martini de Castro-novo quod Turonus situm est, Hervus nomine, ecclesiam Erbraacensis presbyter fuerat, et de prædecessorum suorum jure illud habens, ad hoc ipsum ad Presbyterium ejus in manu sua tenebat, atque presbyterum suum sub se in ipsa ecclesia habebat. Itaque tactus gravi infirmitate, factus monachus apud Majus monasterium, dedit B. Martino ipsam ecclesiam et Presbyterium ejus.* Annal. Andegav. Johan. Huret pag. 205: *Donavit S. Nicolao... quicquid habebat in ecclesia S. Sigismundi, scilicet mediastem Presbyteragii, et omnium expleturum aliarum, quæ ad ecclesiam pertinet.* Vide *Presbyteratus*.

Prestrage vero, pro Domo curionis, vulgo *Presbytere*. Redit. comitat. Hannon. ann. 1266. ex Cam. Comput. Insul.: *Alixandre li poutreniers pour le mayson dou Prestrage, quatre deniers.* Charta ann. 1405. in Chartul. S. Petri Insul. sign. Decanus fol. 188. v.: *Item sur le manoir du Prestrage de la paroisse de Marquette, quarrens cinq deniers, cinq capons.*

PREBYTERIALE MINISTERIUM, Idem quod *Presbyterium*. Charta ann. circ. 664. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 879: *Quasdam possessiones sui juris, quæ sibi a parentibus contigerant, ecclesie B. Martini Tutelensis monasterii dedit, scilicet Presbyteriale ministerium ecclesie S. Amantii de Faurcio.* Vide *Presbyterium*.

PREBYTERIALES EPISTOLÆ, quæ ab Episcopis dantur illis, qui in aliena diocesi ad Presbyteri dignitatem promoveri volunt. Vetus Formula MS. ex Pithonensis: *Amore Christi mihi devinctis illis Abbatisis II. Pec. Illius. Ausi non fulmus Presbyterales dare, duabus obstantibus causis, nec nam indiculum, juxta Canones, Pontificis sui manu, cum testimonio boni operis retroactæ vitæ desultis subscriptum, nec testes habuit coram qui dignum pro eodem ad Sacerdotium subiendum præberent testimonium.*

1. **PREBYTERATUS**, Titulus presbyteralis. Concilium Vernense ann. 766. can. 21: *Ut illos Presbyteratus, qui ad illum Episcopatum legibus obtingunt, ille Episcopus ipse debent habere, sicut in alia Synodo perdonavit dominus Rex [Charta Innocentii II. PP. ann. 1198. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 82: Presbyteratum ejusdem ecclesie cum omnibus quæ ad presbyteratum pertinent. Statuta Milonis Episc. Aurelian. ann. 1814. apud Marten tom. 7. Ampl. Collect. col. 1898: Statuimus ut quotiens aliquis ractor in aliqua ecclesia de novo fuerit institutus, faciat triplex inventarium super bonis dicti presbyteratus, etc. Statutum MS. Eccl. Lugdun.: Sicut in Charta quæ vocatur polatum continetur; ubi describuntur omnes Presbyteratus ecclesie, quæ debent coram Ecclesia Lugduni.]*

¶ **PREBYTERATUS**, *Edes* seu domus Presbyteri parochialis, *Presbytere*. Index MS. Benefic. Eccl. Constant. fol. 11: *Rector habet Presbyteratum continentem quinque burgatas terras.*

2. **PREBYTERATUS**, Obventiones Presbyteri Parochialis. Arnulfus Lexovien-

sis Episc. in Epist. pag. 96: *Causam, quæ inter Hermertum Sacerdotem et Abbatem de cultura super diminutione Presbyteratus Ecclesie de Bruslon vertebatur, Majestas vestra parvitati nostræ delapsavit ordinis judicialis decidendam.* Tabularium Prioratus de Pareto fol. 90: *Obtulit Dns et dicto loco ipsiusque loci fratribus et ipse et nepos eius partem suam altaris et Presbyteratus, etc.* Fol. 78: *Omnia, quæ tenebat vel habebat in Ecclesia de Lurciaco, in decimo, vel Presbyteratu, ac in offerenda, dedit Dns ac B. Petro et ad locum Pareto.* Fol. 82: *Hic loco concessi ipsam Ecclesiam, et cimiterium, et Presbyteratum, et sepulturam, et offerendam, ac decimas, et baptisterium, etc.* Charta ann. 912. in Tabulario Viennensi fol. 18: *Hoc est Ecclesiam S. Genesii cum suo Presbyteratu, campis, et vineis, nec non et sive ibi pertinentis.* Alia ibidem ann. 896. fol. 22: *Scilicet capellam in honore S. Ferreoli Martyris dicantur, una cum omni Presbyteratu et decis suis, videlicet in vineis, et terris, et curtilis, et maneribus, etc.* Alia fol. 23: *Hoc est quarta pars Ecclesie S. Mamerti, cum decimis et primitiis, et altare, et Presbyteratu, et cimiterio, et hereditate, quæ ad ipsam Ecclesiam pertinet.* Alia ibid.: *Ibi quæ in eorum presentiam se proclamavit, quod Ecclesia, quam ipse tenet in Siriaci villa in honore S. Petri de illorum communis, nec habet privilegium nec Presbyteratum, unde census (censum) colere possit, quod si requirebant.* Fol. 45: *Ecclesiam S. Nazarii... cum omni Presbyteratu et antiquo ibi debito, et decimis omnibus ibi jure pertinentibus, etc.* Vide *Presbyterium* et *Presbyterium*.

¶ **PREBYTERATUS BENEDICTIO**, in lib. 6. Capital. cap. 81. Vide in *Benedictio* pag. 647. col. 1.

¶ **PREBYTERIGIDIUM**, Presbyteri officio, in Bulla Leonis X. PP. ann. 1516. apud Miræum tom. 1. pag. 226. col. 2.

¶ Sent. episc. Cracov. ann. 1399. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 108: *De Presbytericidio. Præterea ubi clericus ordinatus, vel presbyter esset occisus, vulneratus, captus vel detentus fuerit, illius ecclesie vel ecclesiis, si sunt plures, jura sunt interdita; et ideo in eis divinum officium non celebratur quousque malefactor domino episcopo tradatur. Lit. remiss. ann. 1417. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 90: Pro Presbytericidio prælibato, ultimo supplicio traditi fuerunt.*

1. **PREBYTERIUM**, Character, sive dignitas sacerdotalis. Ugutio: *Presbyterium, officium, vel dignitas, vel ordo presbyteri.* Vetus interpres Concilii Nicæni can. 2: *Ad Episcopatum vel Presbyterium promovet.* Codex Græc. habet *πρεσβυτεριον*. Epistola Concilii Sardicensis apud S. Hilariam: *Diacones quidem in Presbyterium, de Presbyteris autem in Episcopatum... promovunt.* Pontius Diaconus in Vita S. Cypriani: *Presbyterium et Sacerdotium statim accepit.* Siricius PP. Epist. 1. cap. 13: *Ad Diaconatus vel Presbyterii insignia maturam ætatis consecratione perveniant.* Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 587: *Præfatus puer crevit, et usque ad Presbyterium ascendit.*

¶ *Prestrage*, eodem sensu, in Lit. remiss. ann. 1399. ex Reg. 164. Chartoph. reg. ch. 175: *Jehan Durin, Pierre Durin filz de Jehan Durin prestre, nos en loyal mariage assent ledit Prestrage, etc.*

2. **PREBYTERIUM**, Collegium presbyterorum, vel concessus et Conventus Presbyterorum unius diocesis. Conci-

lium, seu potius Synodus. Hesychius: *Ἱερωσύνη, πρεσβυτερίον, κλήρος ὑπερόπτιος*. Lucæ 22. v. 66: *Ἐπιτίθητε τὸ πρεσβυτερίον τοῦ λαοῦ*. Act. 22. v. 6: *Καὶ πάν τὸ πρεσβυτερίον*. Adde 1. ad Timot. cap. 4. v. 18. *Ἱπρεσβυτερίον ἐπιτίθητε*, apud S. Basilium Epist. 319. ad Innocent. S. Cyprianus Epist. 35: *Et desolatam per lapsum quorundam Presbyterii nostri copiam gloriosis Sacerdotibus adornaret*. Idem Epist. 46: *Omni actu igitur ad me perlato, placuit contrahi Presbyterium*. Adde Epist. 49. Liberius Papa in Epistola de exilio suo: *Sicuti teste est omne Presbyterium Romanæ Ecclesiæ*. Collatio Carthag. I. can. 130: *Adeodatus Episcopus dicit, In diocesi mea est ordinatus, ex Presbyterio meo est*, etc. Epiphanius Cypri Episcopus: *Ordinavimus Presbyterum, et isdem verbis, quibus antea suaseramus, impulsimus, ut sederet in ordine Presbyterii*. Epistola Bonifacii PP. apud Holstenium in Collect. Romana: *Quæ (epistola) Presbyterio universo complacuit*. S. Hieronymus in Esaiæ cap. 3: *Et nos habemus in Ecclesia nostra Senatuum nostrum, cæterum Presbyterorum*. [Vide Baluzii Notas ad Vitas PP. Avenion. pag. 1406. et Indicem tom. I. Epist. Rom. Pontif. edit. Constantii v. Presbyter.]

3. **PREBYTERIUM**. Pars Ecclesiæ in qua Presbyteri consistunt, et sacræ liturgiæ vacant, Græcis βήμα, ἄδων. Synodus Romana sub Eugenio II. PP. cap. 83: *Sacerdotum aliorumque Clericorum Ecclesiæ servientium honores a Laicorum discretis apparere convenit. Quamobrem nulli Laicorum liceat in eo loco, ubi Sacerdotes, reliquis Clerici consistunt, quod Presbyterium nuncupatur, quando Missa celebratur, consistere, ut libere ac honorifice possint sacra officia exercere*. Quod quidem Presbyterium cancellis distinguebatur a reliqua sede: prædictis enim addit Synodus Rom. sub Leone IV. cap. 88: *Nec inter sacros cancellos ordinibus debitos, nisi permittente Episcopo, aditum accedere sæculares*. Gelasius I. PP. Epist. 9. de Diaconis: *Non in Presbyterio residere cum divina celebrantur, ... jus non habeant*. Ordo Romanus: *Presbyteri in Presbyterio omnes permanent inclinati*. Decretum Nicolai II. PP. contra Clericos concubinos, apud Hugon. Flavinac. pag. 193: *Omnino contradicimus, ut Missam non cantet, neque Evangelium aut Epistolam ad Missam legat, neque in Presbyterio ad divina officia cum his, qui præfate constitutioni obediens fuerint, maneat, etc.* Anastasius in Leone III. pag. 121: *Simul et rugas in ingressu Presbyterii pensant, etc.* Pag. 127: *Fecit eidem nutritori suo Presbyterium noviter tatum marmoreum magnæ pulchritudinis, sculptum, compectus ornatum*. Infra: *Tamque Presbyterium, quamque totam ecclesiam marmoravit*. Ibidem: *Presbyterium ex marmoribus sculptis decoravit*. Adde pag. 131. 132. 151. 156. Charta Edgari Reg. Britannicæ ann. 973. tom. I. Monast. Anglicæ pag. 243: *Virgini Mariæ Orientale altaris Presbyterium dedicans*. Paulus Warnefridus in Chronico Episcoporum Metensium in Grodegango: *Hic fabricare iussit... altare ipsius atque cancellos, Presbyterium, arcusque per gymnasium*. Similiter et in Ecclesia B. Petri majore presbyterium fieri iussit. Gervasius Dorobernensis de Combustione Ecclesiæ Dorobern.: *Continebat hic murus Monachorum chorum, Presbyterium, altare magnum, etc.* Mox: *De choro ad Presbyterium tres erant gradus, de pavimento presbyterii usque ad altare gradus tres*. Gensarius lib. 1. cap. 85: *Dei Genitricis Mariæ de Presbyterio descendens, et Chorum more Abbatis circumiens, Monachis benedixit*. Lib. 7. cap. 40: *Dominam nostram vidi ante Presbyterium ejusdem Ecclesiæ*. Adde lib. 8. cap. 11. 91. lib. 9. cap. 42. lib. 12. cap. 29. Chron. Abbatum Gemblacensium ann. 1076: *Sepultus est ante gradus Presbyterii veteris Ecclesiæ, etc.* Infra: *In illo Presbyterii novo edificio, dum pro competentia operis pavimentum vestus aperitur, inter cætera, ut conficere possumus, justorum corpora, que sicut inventa sunt, reliquit*. Vide præterea Chartam Charitatis Cisterciensis cap. 4. Librum Usuum ejusd. Ordinis cap. 15. 22. Nicolaum II. PP. Epist. 8. ad Episcopos Gallie, Sigbertum de translatione S. Sigberti n. 2. Mathæum Westmonasteriensem ann. 1264. pag. 358. Vitam B. Simonis Comitissæ Crespiensis cap. 8. etc. Presbyteri vero, quibus in presbyterio consistere jus erat, et ante τὸ βήμα; dicit Gregorio Nazianzeno, ut a nobis observatum in Descriptione Adis Sophianæ r. 49. in quam etiam sententiam Eustathius Presbyter in Vita S. Eutychiei Patr. CP. n. 99. ὁμοί τὸ βήματος, καὶ ὁμοί τὸν χῆρον, dixit, Presbyterorum et aliorum Clericorum duplicem statuens ordinem. Vide Glossar. med. Græcit. voce ἱερατεῖον, col. 509.

PREBYTERIUM, interdu pro Choro Ecclesiæ. Anonymus de Vita S. Joannis Archiepiscopi Eboracensis: *Presbyterium, hoc est chorum Ecclesiæ de novo ibi constructus*. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 43: *Sacrista parat sal et aquam super gradum Presbyterii*. Mox: *Postquam asperserit majus altare et Presbyterium, etc.* Ordricus Vitalis libro 7. pag. 663: *Ipsamque in Presbyterio inter chorum et altare sepelierunt*.

4. **PREBYTERIUM**, idem quod Presbyteratus, Obventiones Presbyterii Parochialis. Ordricus Vitalis lib. 5. pag. 587: *Concessi... Ecclesiam S. Germani et S. Vincentii, et sepulchras atriorum, et omnia, que ad Presbyterium pertinent*. Idem lib. 8. pag. 669: *Hinc illi Ecclesiam de Teltolo, et hoc quod habebat in Ecclesia de Damblevilla, et Presbyterium dedit: et hoc quod habebat in Ecclesia de Corneto cum Presbyterio concessit*. Mox: *Et villam, que Cherchia dicitur, cum Ecclesia et Presbyterio*. Tabularium Prioratus de Paredo fol. 70: *Medietatem Ecclesiæ, omnium oblationum, introitum presbyterii ex toto, Presbyterium, medietatem omnium decimarum, etc.* Fol. 71: *Offerens Deo ad integrum... videlicet Presbyterium, offertas, cimiterium, decimas, etc.* [Charta ann. 1050. in Tabul. Monast. S. Salvator. Massil.: *Hæ sunt dum tenetur in mallo cum Presbyterio et parochianis ecclesiis B. M. de Bello-loco, et dono ipsas tenuras cum prædicta ecclesia*. Charta ann. 1185. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 29: *Et quidquid ad Presbyterium ejusdem ecclesiæ pertinet*. Vide Presbyteragium.]

5. **PREBYTERIUM**, Donativum, quod summi Pontifices Romani distribuere solent, maxime cum inaugurantur. Ita dictum videtur, quod ratione Summi Presbyterii seu Papalis dignitatis effundatur, quemadmodum Donativa Consulium, prætorum et cæterarum appellata sunt, quod ab its initio magistratus spargerentur. S. Gregorius lib. 4. Ep. 26: *Ut Clericus Capuanus Ecclesiæ... quartam in*

Presbyterium eorum de hoc, quod ante Ecclesiæ singulis annis accesserit... distribuere studeat. Idem lib. 12. Ep. 80: *Eum in gratiam familiariter recepi, coram populo et Clero sum perduxit, Presbyterium ei auxi, in loco superiori inter Defensores posui*. Thomas Stubbs in Act. Eboracensium Episcoporum de Gelasio PP.: *In solemnibus processionibus equitando factis, quando more Apostolico coronatus fuit, sicut in die Natalis Domini, Augustodunum, et die Epiphaniæ Cluniaci, Episcopus Hostiensis, qui Magister inter eos et dignior erat, sum param sibi esse voluit, et peracto tantæ solemnitatis officio, Archiepiscopus sicut et sui Cardinales Bisantos aureos, quod Presbyterium vocant, a domino Papa suscepit*. Sugerius in Ludovico VI.: *Cæna ergo apud nos more Romano, et sumptuoso donativo, quod Presbyterium nominatur, celebrata, venerandam Domini Crucifixionem venerando prosequutus... pernoctavit*. Acta Innocentii III. PP.: *Presbyterio per ordinem distributo, solenne convivium celebravit*. Pacta conventa inter Clementem III. PP. et Romanos ann. 1188. ex volumine Cencii Camerarii: *Vos autem (Clemens PP.) dabitis Senatoribus, qui erunt per tempora, beneficia et Presbyteria consueta*. Item Judicibus, Advocatis, et Scriiniariis a Romano Pontifice ordinatis, et Officialibus Senatus Presbyteria consueta dabitur. Ceremoniale ejusdem Cencii: *Præfecti navales, schola crucium, et Capellani tale Presbyterium, et taliter actum accipiunt, quale in die Paschæ ætium nominatum recipiunt*. Infra: *Familia quoque et Curiales Presbyterium habent iuxta Camerarii voluntatem*. Occurrit ibi pluries Ceremoniale Rom. ex MS. Vaticano apud Raynaldum ann. 1272. de Consecrat. PP.: *Venit ad aliquem locum præparatum decenter, et ibi dat cullibet Cardinali et Præfate Presbyterium*. Et S. Ioseph Papa sedet in sede, et quilibet Cardinalis et Præfatus vedit coram eo, et flexis genibus extrahit sibi Cardinalem sive Præfatus mitram, et tenet apertam ante Papam, et ipse ponit illam pecuniam, quam dat ei in uno cypho argenteo Camerarius, et quam dicit liber Camerari, qui vocatur Polycitus, et ille qui recipit pecuniam in mithra, osculatur genu domini PP. Clemens IV. PP. agens de Coronatione Imperatoris apud eumd. Raynaldum ann. 1811. n. 13: *Consuevit autem Imperator larga Presbyteria omnibus exhibere, quibus ea, cum coronatur summus Pontifex, clariorum, videlicet Episcopis, Presbyteris et Diaconis, Cardinalibus, Præfatis et Cantoribus, Subdiaconis basilicariis, et regionariis, etc.* Vide Manus et Roga.

Consulendus, si placet, Liber Romæ editus ann. 1741. qui inscribitur: *Ritus dandi Presbyterium papæ cardinalibus et clericis nonnullarum ecclesiarum Urbis, nunc primum a Petro Moretto canonico investigatus et explanatus*. [see Murator. Antiq. Ital. tom. 1. pag. 108. Pertz. tom. Leg. 2. pag. 198. et 585.]

¶ **PRESCA**, contracte fortassis scriptum pro *Proscena*. Charta ann. circ. 1100. ex Tabul. S. Victoris Massil.: *Venit ad placitum constitutum vocato ad se Wilhelmo in Ecclesia S. Victoris Terribiliter increpavit eum Prescam Ponciæ de Mongardin; ille negavit, quia contra eum hoc non fecerat, sed propter recuperationem honoris S. Mariæ et S. Victoris*. ¶ **PRESCARIA**, pro *Præstaria* seu *Præcaria*, eodem saltem intellectu. Charta ann. 888. apud Calmet. tom. 1. Hist.

Lothar. inter Probat. col. 808: *Dabimus de nostro, ut restituito S. Petri rerum integra perseveret: Prescarias autem et commutationes provideat predictus abbas cum monachis sibi commissis, ut quod utile judicaverit, faciat, etc.*

• **PRESEGA, PRESSEKA, Servitium**, quo tenentes domini ligna secare debent. Charta Ottocari reg. Bohem. ann. 1226. inter Probat. tom. I. Annal. Præmonst. col. 519: *De succisione, quod Presseka silva dicitur, et de fossatis vel operibus, quibus castra muniuntur, nomines præfatis domus absolvimus. Alia Wencesl. (idem reg. ann. 1249. ibid. col. 521: A succisione sylva, quod vocatur Presseca, et ab operibus castrorum seu fossatorum atque piscinarum liberi et absoluti.*

• **PRESEGUM**. Vide supra *Præsegum*.
• **PRESENTA**, perperam pro *Proseuca*, in Glossar. Lat. Gall. ann. 1353. ex Cod. reg. 4120: *Presenta, Messieris. Vide Proseuca.*

• **PRESENTIALITER**. Vide supra in *Præsentialis*.

• **PRESEPIUM**, pro *Præsepium*, *Præsepit* supellex. Sent. ann. 1248. tom. I. Probat. Hist. Brit. col. 987: *In eadem etiam vacatione omnes redditus episcopales recepit, culcitris, dolis, Præsepitis et aliis utensilibus de domibus episcopalibus asportatis.*

* *Crèche de Bethléem*: « Petrus de Riparia perrexit Jerosolimam et attulit nobis de sepulcro Domini et de Præsepio. » (Inv. reliquiarum prioratus dicti d'Altavaux. Doc. sur la Marche et le Limousin, p. 86. XIIe s.)

• **PRESFOCE**, Eadem notione qua supra *Præfacta*. Vide in hac voce. Statuta Eccl. Nemaus. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1066: *Item, prohibemus districto, ut aliquis clericus futuros redditus aliquis ecclesie nostre diocesis emat, recipiendo ad firmam ipsam ecclesiam cum redditibus ipsius ecclesie sub certo pretio, sine nostro consilio et assensu, nisi prior seu rector ipsius ecclesie ad studium theologie ire voluerit. Et tunc etiam regularibus vel laicis ecclesiam ad firmam, ut est, à Præfoch, concedere non presumant.*

• **PRESI**, pro *Prendi*, cepti, in Leg. Luitprandi apud Murator. tom. I. part. 2. col. 2: *Fraude cum pressisset, etc. Presit eam (Pennam) per fortia, et cramarit et desolavit ea, in Charta Veremundi Reg. æra 1070. ex Tabul. Lucens. Eccl. apud Bivarium. Vide Prindere.*

• **PRESIA**, Frugum perceptio, Gall. *Récolte*. Codicil. Rastelli de Rastello ann. 1430. in Reg. 4. Armor. gener. pag. 18: *Volo et ordino... quod post mei obitum, anno immediate sequenti ad Presias fructuum... penes se valeat atque possit dictas Presias... ipsa nobilis Bileta uxor mea... recolligere. Vide infra Prisia 4.*

• **PRESIAGIUM, PRECIAGIUM**, male editum, *Præsiagium, Estimatio*. Gall. *Prisée*. Charta ann. 1239. tom. I. Probat. Hist. Brit. col. 912: *Dominus Filgeriarum... in parte sua habebit castrum Joselini et forestam de Lannoer ad Præsiagium et estimationem militum subscribendorum... et in parte sua habebit idem Petrus la Chase et la Trinité et forestam de Lodeac ad Præsiagium et estimationem militum subscribendorum. Et col. 913: Fiet autem Præsiagium in datalitia et caducis. Alia ann. 1241. ibid. col. 920: Remanebunt fortieria de la Chase et villa de la Chase et villa Trinitatis et foresta de Lodeac in parte sua, et ad*

Præciagium per dictos milites faciendum. Non semel ibi. Vide Præsiare.

• **PRESIGNIUM**, pro *Præsignium, Prærogativa*. Charta Ottach. reg. Bohem. ann. 1276. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 180. col. 2: *Cum memoranda nostra prioritas ecclesiam et conventum Neunburgensem multis honoribus et Præsigniis decoravit, eam plurimis gratiis præferendo, etc.*

• **PRESILIUM**, Idem videtur quod *Brasilicum* lignum, nostris *Bresil*. Bernh. de Breydenbach Itin. Hierosol. fol. 209: *Ibi etiam in maris Aujus insulis lignum crescit rubrum ad modum Præsili.*

• **PRESMO**, Mustum, quod ex uvis stillat, antequam calcetur bōtri, Petro de Crescentis lib. 4. cap. 2. [Corruptam esse hanc vocem suspicari licet; at unde accersenda non satis scio: Græcis πρῆσμος, olivo, πρῆσπος, eadem notione, nostris *Mereyoutte*. Vide in Guitta 7.

• **PRESONAGIUM**, Quod carceris custodi præstatu: ab incarcerato pro victu et potu qui ei subministrantur. Vide in *Præso*. Consuet. Tolos. MSS. ex Bibl. D. Abb. de Crozat fol. 41: *Nullum tamen sine justa causa præsumant arrestare; quod si fecerint... puniantur, et pro ipso solvere Præsonagium tenebuntur.*

• **PRESONARIUS**, Captivus, Incarceratus, Gall. *Prisonnier*, in *Præso*. Consuet. fol. 41. v. *Item precipimus ne castelani seu jaileris levanti pro expensis a Præsonariis nisi quantum expendant. Vide Præsonarius et Præso 1.*

• **PRESONIUS**, Eadem notione. Chron. Astense apud Murator. tom. 11. col. 273: *Ipsæ Rex (Aragonum) una cum dictis fratribus suis, videlicet Johanne Rege Navarra et Magistro S. Jacobi de Compostella personaliter capti et Præsonii fuerunt.*

• **PRESONERIUS**, Captivus, Incarceratus, Gall. *Prisonnier*. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. *Item plus quoddam compedes ferreos satis magnos carceris, ad intrudendum et ponendum Præsonerios aptos et convenabiles. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Præsonier, Prov. captivus, incarceratus. Vide Præsonarius.*

• **PRESONERIA**, Incarcerata. Statuta Montis Regal. fol. 22: *Quod talis persona teneatur et debeat solvere pro salario Præsoneris et custodis ipsius solidum unum pro qualibet die ac nocte.*

• **1. PRESSA**, Vis, injuria, violentia, ut videtur. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Hist. Frising. pag. 94: *Dixerunt quod Atto Episcopus eorum hereditatem injuste haberet per Pressam in loco qui dicitur Hattile. Vide Prisia. [** F. leg. Porpressam. Vide Porpressenda.]*

• **2. PRESSA**, vox Hispanica, Cataracta, aquarum obex, Gall. *Ecluse*. Charta Alph. IV. reg. Hisp. ann. 1144. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 694: *Concedo vobis præfatum locum, cum omnibus montibus, cum vallibus suis, cum pratis et pascuis, cum piscariis et Pressis.*

• **PRESSARE**, Papiæ, frequenter premere. Gall. *Presser*. Vide Savaronem ad Sidonium lib. 1. Epist. 9. et supra in *Compressare*.

• **PRESSARE**, Vindemiam premere, Gall. *Pressurer*. Charta Ingelrani Dom. Codiciaci ann. 1225. apud Thomasser. Consuet. Bituric. pag. 266: *Et si mustum hominum ultra tres dies, vel tres noctes in torcularibus nostris moraretur, ipsi homines alibi absque forisfacto deferre poterunt et Pressare. Vide Pressorare.*
• **PRESSARIA**, vox medicorum, dicta,

quod istus initiatur, inquit Isidorus lib. 4. Orig. cap. 9. Vide *Pressura* 1.

• **PRESSARIUM**, a *Pressare*, ut *Pressarium* a *Pressorare*, Torcular. Bulla Urbani III. PP. ann. 1165. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 52: *Apud Abriacas unam agram vineam cum Pressario, etc. Vide Pressorium.*

• **PRESSATIO**, Exactio, *malatolla*. Charta Conr. II. reg. Sicil. ann. 1200. pro Pisanis apud Lamium in Delic. erudit. inter not. ad Chron. imper. Leon. Urbev. pag. 271: *Quod sint amodo in toto regno et districtu nostro liberi et immunes ab omni datio et Pressatione seu exactione, quocumque nomine cessantur.*

• **PRESSE**. Charta Theobaldi Blesens. Comit. ann. 1126. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 827: *Villam idcirco reddendam ita quietam et ab omni oppressione et exactione, Presse, tallis, justitia, banno, et ab eo quod dicitur justum et injustum, liberam concedimus. Ubi f. leg. Præce. Est autem præstatio que sub nomine præcationis exigebatur. Vide Præce 1. nisi idem sit quod *Præce*.*

• **PRESSEKA**. Vide supra *Præceca*.

• **PRESSERAGIUM, PRESSORAGIUM**. Vide *Pressorium* 1.

• **PRESSORARE**, a Gall. *Pressurer*, Vindemiam premere. Charta ann. 1207. ex Tabul. Autissiod.: *Regnaudus Mercertus recognovit se recepisse... quandam domum... cum celario, vineis, pressorio munito aigullis, hostio ad Pressorandum, et tribus cupis, et aliis appendiciis. Vide Pressare.*

• **PRESSORARIUM**, ut supra *Pressarium*, Torcular. Necrol. eccl. Paris. Ms. itj. Id. Jan. Obiit magister Guimundus... qui dedit nobis... tres arpennes et unum quarterium vinearum... iuxta Pressorium S. Lazari. Hinc

• **PRESSORATICUM**, Jus torcularium, quod domino ut plurimum in vino exsolvitur, Gall. *Pressurage*. Charta Hugon. abb. S. Germ. Prat. in Chartul. signat. tribus crucibus ejusd. monast. fol. 66. v. col. 2: *Ha omnem possessionem libere possideat, quod nullam consuetudinem, excepto censu et Pressoratico et decima nobis reddat. Alia ejusd. abb. ibid. fol. 72. r. col. 1: *Vinea autem ista nec Pressoraticum, nec aliquam omnino consuetudinem solvant. Vide in Pressorium 1.**

• **PRESSORATUS**, Eadem notione. Charta ann. 1286. in parvo Reg. S. Germ. Prat. fol. 66. v. col. 2: *Vendidi... partem, quam... habebamus in pressorio et Pressoratu et decima pressorii de Voces.*

• **PRESSORES**, Venatorum genus. Vide *Alatores*.

• **PRESSORIARE**, Vindemiam premere, idem quod *Pressorare*. Chartul. Floriac. fol. 105. r. *Poterit unusquisque existere in villa Castellione, confinio seu Anagio et villagio ejusdem parochie, Pressoriare ubicumque voluerit. Pressorier vero; pro Pressurage, Torcularis custos vel locator, in Chartul. S. Maglor. ch. 190: *Ce sont les coutumes des pressors de Charonne. 1°. Qui aura ou pressor le marc d'un tonel de vin... doit aus Pressorsiers un Tournois du tonel.**

• **PRESSORIOLUM**. Vide in *Pressorium*.

• **1. PRESSORIUM**, *πυροπίπλον*, in Gloss. Lat. Gr. Ugutlio: *Torcular, proprie dicitur Pressorium, quo uva calcata exprimitur. Nostris Pressoir. [Charta ann. 1241. tom. 2. Historie Ecclesie Meld. pag. 143: *Dedimus licentiam restlandi quoddam Pressorium, quod vocatur Pres-**

orium Comitit. Charta ann. 1245. in Tabulario Montis Martyrum: *Vindemia dictarium vinearum per banniam deferatur ad premendum ad illud Pressorium ad tertium potum.* Charta S. Ludovici Regis Franc. ann. 1261. Chartul. Domus Dei Pontisar. Item (donamus) totum conductum vinorum tria Pressoria, etc. Occurrit alibi passim.]

PRESSORAGIUM, Gall. *Pressurage*, quae vox non semel in Chartis occurrit. [Jus torcularium, quod domino ut plurimum in vino exsolvitur. Charta ann. 1175. in Chartul. 1. Vandreg. tom. 2. pag. 1657: *Concessi in elemosina ecclesie S. Vandregisilli quicquid de Pressoragio habebam in vineis monachorum apud Alpicum.* Charta Philippi Aug. ann. 1202. ex Chartular. Latin. *Asserunt quod ipsi habebant omne Pressoragium de vineis terre B. Petri de Laligniac quae est apud Vannas.*]

PRESSORAGIUM, Eadem notione, in Charta ann. 1220. ex Tabular. Belli loci: *Canonicis Belli loci dedit Alanus de Dinan vineam de Ploemaudan cum duabus partibus decime et... Presseragio parochiae de Ploemaudan.*

PRESSORAGIUM, Mustum tortivum, Gall. *Pressurage*. Charta de libert. homin. de Theodosio ann. 1250. post Irmin. Polypt. pag. 388: *Pro quolibet modo vini duo sextaria vini de mera gutta et tertiam partem totius Pressoragii nobis solvent.* Mox: *Unum sextarium vini pro decima et quartam partem totius Pressoragii, si ad pressorium adducere voluerint, nobis solvent.*

PRESSORAGIUM, a Gall. *Pressurage*, apud Fleureau in Hist. Blesensi cap. 30. pag. 112. et in Tabul. Calensi fol. 170.

2. PRESSORIUM, ad vestes premendas. Ammiano lib. 28. cap. 4: *Solutis Pressoriis vestes luce nitentes diligenter explorare.* [Vide Reinesium Var. Lect. lib. 2. cap. 8.]

Pressor, qui pannos ad pressorium premit. Stat. ann. 1384. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 101. art. 14: *Que nuls tondeurs, drappiers, foulons, Presseurs ou autres qui s'entremettent du fait et marchandises de draps, etc.*

Pressouer vero vel potius Puissoer, pro Puisoir, est Instrumentum piscatorium seu retis genus, in Stat. ann. 1402. ex Cod. reg. 9649. 4. fol. 4. r. Male editum Poinsoer tom. 7. Ordinatio. reg. Franc. pag. 779. art. 47. minus male Puissoer tom. 8. earumd. pag. 535. art. 72. rectius Puissoer, in Ch. Phil. Pulc. ann. 1289. inter Consuet. Genovef. Mss. fol. 35. v. Pucherel et Puchette, in Reg. Corb. 13. sign. Habacuc fol. 39. v.

PRESSORIOLUM, in Regula S. Cassarii ad Virgines cap. 26: *Si vestra tolerat infirmitas, ut amplius quam victus quotidianus exigit habeatis, in uno tamen loco sub communi custode, quod habueritis, reponite, et claves de arcellis, vel Pressoriolis vestris Registraria teneat. Ubi pressoriolum, penum significat, ubi cibaria servantur, ou on resserre les viandes, unde forte etymon: nam Serrer, est etiam premere.*

Prelet, eodem, ni fallor, sensu, in Charta ann. 1374. ex Reg. 106. Chartoph. reg. ch. 202: *Une bonne maison en court fermée, en laquelle il a deux sales, deux chambres, garderoches et cuisines, cellier et cave et un Prelet estant d'en costé.*

* PRESSULA, [Inst. quo libri imprimuntur. DIEF.]

* PRESSULARE LITTERAS, Obsignare, sigillum his imprimere, Gall. *Cacheter, scel-*

ler. Otto Kultzings de Translat. Monasterii Hildengal. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 387: *Litteris domino Ducum dictatis per omnia bene, et pro monasterio per dictum venerabilem dom. Johannem prapositum Lunensium, et per ejus clericum scriptis et Pressulatis, concis adivit Ducem, supplicans obtinere pro fine negotii, asserens litteras necessarias monasterii debite scriptas et Pressulatas.*

* PRESSULUS, diminut. a Pressus, apud Apuleium in Floridis. *Pressule* adv. dixit idem Metamorph. lib. 4.

1. PRESSURA, vox medicorum. Caelius Aurelianus lib. 1. Acutor. cap. 1: *Pressura intelligitur contra naturam somnus.* Vide Pressaria.

2. PRESSURA, Molestia, ærumna, labor, a premendo. Bulla Urbani IV. PP. ann. 1264. ex Bibl. Reg.: *Nos igitur qui ejusdem Terræ (sanctæ) angustias et Pressuras oculata fide cognovimus, etc.* Diploma Adolphi Rom. Regis ann. 1232. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 436: *Illud sibi dimittimus sine molestia cujuslibet et Pressura.* Librum de Pressuris ecclesiasticis scripsit Atto Vercell. Episc. apud Acherium tom. 8. Spicil. pag. 44. Vide lib. 6. Capitul. cap. 370. et Concil. Hispan. tom. 2. pag. 541. Vide Pressuria. [Occurrit apud Tertullianum et Lactantium. Vide Forcellianum.]

3. PRESSURA, Censura ecclesiastica, sic titulus in can. Non in perpetuum. 24. q. 8. ubi de excommunicatione agitur. Ita Marri in Hierolex.

4. PRESSURA, Turba comprimens, conferta multitudo, populi frequentia, a Gall. *Presser, foule de monde.* Miracul. S. Wiframi sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 375: *Hac itaque devote plebis constipatione comitati per urbem incidebamur, nullamque ingentis Pressuræ injuriam sentiebamus.* Bernardus Thesaur. de Acquisit. T. S. apud Murator. tom. 7. col. 703: *Northmandi ferro ferociter Pressuram hostium confrugerunt. Cum multitudine prælatorum et cleri, et nonnullorum terræ nobilium virorum, et populari Pressura, etc.* in Hist. elevat. S. Illidii apud Stephanot. tom. 3. Fragn. Hist. MSS. Vide Soldanus curiæ Romanæ in Sultanus.

5. PRESSURA, Sigilli impressio. Stat. synod. eccl. Castr. ann. 1358. part. 2. cap. 22. ex Cod. reg. 1592. A.: *Rectores omnes et capellani nostræ diocesis Castrensis sigillum seu sigilli Pressuram litterarum nostri officialia, eisdem directarum, diligenter inspiciant, etc.* Vide Pressulare, ubi forte leg. *Pressurare*, nisi ita scriptum sit ex frequenti mutatione r in l.

6. PRESSURA, ut supra *Pressoratum*. Charta ann. 1183. in Chartul. S. Nigas. Mellet.: *Ego Galterus Hay viccomes Mellanti dono... medietatem Pressuræ apud Montem Almafredi et medietatem Pressuræ apud Mellanti villam.* Alia Girardi abb. S. Germ. Prat. ann. 1278. in Chartul. AD. ejusd. monast. fol. 81. r.: *Apud Meudon totam Pressuram vinearum nostrarum et omnium pressoriorum ville, etc.* Charta Phil. Pulc. ann. 1309. in Reg. 13. Chartoph. reg. ch. 86: *Item Pressuram cujusdam torcularis, ad quod spectat pressura quinquaginta duorum arpentorum vinearum, appreciatam decem libras annui redditus.* Necrol. eccl. Paris. Ms.: *Dedit (Hugo Clemens decanus) torcular situm in eisdem vineis, cum Pressura vinearum, quæ sunt in censiva B. Mariæ.* Occurrit præterea in Ch.

ann. 1118. inter Instr. tom. 7. Gall. Christ. col. 47. Vide *Pressurata*.

* PRESSURAGIUM. Vide supra in *Pressorium*.

* PRESSURATA, Jus torcularium seu pressorii. Charta ann. 1110. ex Chartul. Floriac. fol. 68: *Convenit etiam ne Helias de suis vineis censum aut Pressuratum daret.* Vide in *Pressorium*.

* PRESSURATIO, Eodem intellectu. Charta Gall. reg. Franc. camer. in Chartul. Barbell. pag. 390: *Monachi de Sacro Portu habebunt de vineis illis... censum et decimationem et Pressurationem.*

PRESSURIA, seu potius *Pressura*, molestia. Albertus Stadenensis ann. 1139: *Volens succitare Pressurias Adolfo Comiti, etc.* [Vide *Pressura* 2.]

* Occurrit etiam in Charta Alph. VI. reg. Castellæ ann. 1139. tom. 6. Jul. pag. 53. col. 1.

PRESSUS. Lex Alem. tit. 62. § 3: *Si autem totus (nasus) a Presso abscissus fuerit, etc.* Nos diceremus, *de près*.

* PRESTA, Mutuum, a Gall. *Prêt*. Chron. Corn. Zantfliet ad ann. 1416. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 408: *Deinde prædictus Her (Sigismundus) summam circiter quinque millium florenorum Rheensium ab ecclesiasticis suscepit sub titulo accomodati, dans super hac præstatione litteras recognitionis regio sigillo communitatis; sed Presta versus est in datum, quia post hac nihil reddere curavit.* Vide infra *Prestus*.

* PASTRA, Exactio nomine *præstæ* seu mutui. Charta ann. 1147. inter Probat. tom. 2. novæ Histor. Occitan. col. 520: *Ego Adesonus Comes Tolosæ... recognosco quod nullo modo habeo questum, neque totam in civitate Tolosana, neque habeo ibi Præstam, nisi eis euerint per eorum voluntatem uniuscujusque.* Occurrit præterea in Chron. Senensi apud Murator. tom. 15. col. 138. Vide *Mutuum* et *Prestus*.

* *Presta forciata*, in Charta Joan. reg. Aragon. ann. 1333.

PRESTALDI, et PRISTALDI, Executores judicium nobilium, Sambuco, in Decret. S. Ladislai Hung. Regis lib. 1. cap. 41. lib. 2. cap. 18. lib. 3. cap. 12. 13. in Decret. Colom. lib. 1. pag. 24. 25. in Decret. Andrea Reg. cap. 11. etc. in variis Chartis apud Joan. Lucium de Regno Dalmat. pag. 132. 148. 185.

* Diversæ videntur fuisse conditionis, qui eodem nomine appellabantur. Comitum nomenclatura donantur in Charta Andr. reg. Hung. ann. 1214. inter Probat. tom. 2. Annal. Præmonst. col. 18: *Quod prædium a duobus Prestaldis nostris, Hemone et Mathia comitibus, circumdatum, etc.* Longe inferiores sunt ii, quorum mentio fit in alia Charta ejusd. reg. ann. 1231. apud Cenc. inter Cens. eccl. Rom.: *Curialis comes... existens in prædio suo, vel alibi extra curiam nostram ne (nec) dare Prestaldos, nec partes possint citari facere; et quia nulli leduntur per falsos Prestaldos, citationes vel testimonia eorum non valeant, nisi per testimonium diocesanæ episcopi vel capituli, nec falsificatus Prestaldus possit se justificare, nisi eorundem testimonio in factis majorum.*

PRESTARE, PRESTARIA, etc. Vide *Prætare* et *Præstaria*.

* PRESTATOR, Fenerator, in Gloss. x. saltem sæc. ad calcem Collect. Canon. ex Biblioth. DD. Chauvelin Regiorum Sigillorum Custodis.

* Nostris alias *Presterres*, pro *Præteur*. Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 230: *Lequel emprunt il renderont dedens*

l'espace de deux mois, ja soit ce que li Presteres velle le terme alongier.

° **PRESTEGUENDI**, Pallia, quibus Arabice femine in aestu teguntur umbraculo. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

° **PRESTERIA**, Joannes XXII. PP. in Epistola de Rebus Armenicis, apud Odo-ricum Rainaldum ann. 1322. num. 34. Abbatis, Monasteria, Casata, et Presteria ardentis foci flamma consumunt. Ubi forte presteria est domus Presbyteri. Presterie. Regestum Ludovici Ducis Andegavensis fol. 101: Estienne Aubert homme lige à cause de la Gironne et du Marc aux fefs de la forest de Mayenne, et d'une Presterie, avec les gages et anoliments, qui y appartiennent, et les levoirs. Vide Feudum Presbyteri.

° Alia est hic vocis Latinae Presteria, a la Gallica ex Reg. Ludov. ducis Andeg. Presterie notio. Hæc, ut et Prestiere in Charta ann. 1176. ex Pancarta episc. Carnot. idem sonat quod Prestaria, prædium scilicet ecclesiasticum ad usufructum sub annuo censu concessum. Felix Geoffron chanoine de Chartres, tenant en Prestiere la terre et seigneurie de S. Georges sur Eure, appartenant aux doign et chapitre de Chartres, tenue de R. P. en Dieu messire d'Illiers évesques de Chartres à foy, homage et rachat, à toutes mutations de chanoine Prestier ou fermier de ladite terre ou seigneurie. Illa vero Presbyterorum qualibet bona significantur, quo sensu Presterie occurrit in Assis. Hieros. cap. 25. Se ce est ceau, ou Presterie, ou abais, ou autre leuc qui ait nom et appartenances, etc. At Prestahye, pro Censu, præstatio annua sumi videtur, in Charta ann. 1310. tom. I. Probat. Hist. Britan. col. 108. Item est adjointe au... cette partie toutes les ventes de frats, comme prez, moilins, etangs et autres choses o leur Prestahyes et appartenances.

° **PRESTES**, pro: Superstites. Vide Præ-

° **PRESTULA**, Particula, segmentum, ut videtur: solebant quippe interdum segmento pergamine Chartæ appenso sigillum apponere. Charta Johannis Episc. Patav. ann. 1383. apud Steyerer in Commentar. ad Hist. Alberti II. Ducis, col. 431. Cupislibet eorum verc sigillo, alba cera et Prestula pergaminea, more eorumdem consueto, in pendentis sigillatas, non viciatas, etc.

° **PRESTUS**, Mutuum, Prêt. Marcusus lib. 2. form. 1: Neque exquisita et lauta convivia, neque gratiosa vel insidiosa munuscula, neque etiam caballorum Prestus, etc. [Tabul. S. Bertini: Fecit eis in necessitate sua mutuum sive Prestum unius semitibre grossorum, pro cuius quidem mutuo sive Presto vadant XII. virgatas terre arabiles, de Presto centum librarum Turon. in Computo ann. 1270. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 411. Vide Presta.]

° **PRESTES**, Exactio nomine presti seu mutui. Statuta Astens. Collat. I. cap. 52. fol. 11. v: Ordinum est quod si aliquis terre et possessiones et res... date fuerint alicui in solum pro Comuni Astensi... occasione alicujus fodri, seu aliorum fodrorum, seu Prestorum, vel taliarum militiarum, etc. Vide Mutuum et Presta.

° 1. **PRESURA**, Gall. Pressure, Coagulum. Lit. remiss. ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 337: Ibat quæsitum quandam ollam, ut poneret in lacte suo Presuram. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7617: Preor. Prov. Coagulum.

° 2. **PRESURA**, Impressio, character,

Gall. Empreinte. Vide supra Pressura 5. Stat. ann. 1359. Inter Probat. tom. 2. Hist. Neim. pag. 283. col. 1: Quoddam parvum sigillum argenteum... in cuius Presura erant hæc verba, sigillum consu- tum civitatis Nemousi, cum armis acuti planti consulatus.

° Alia notione, haud mihi cognita, vox Gallica Pressure, nisi sit pro Arcade, fornix, aut locus subterraneus, Gall. Souterrain, legitur in Charta Phil. VI. ann. 1333. ex Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 936. Le prieur et convent des freres Prescheurs de Mascon nous ait donne à entendre que il a un nostre mur viel de euvre de Sarrazins en ladite ville de le: leur maison, ouquel il a une Pressure par laquelle les gens de ladite ville vont et ont accoustume d'aler de rue en rue, dessus laquelle Pressure aucuns s'efforcent ou sont efforcez d'edifier, etc.

° **PRESUS**, Constitutus, statutus. Charta Alph. reg. Aragon. pro Labitat. Tut. de era 1165. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 235. Mando vobis quos non donis lettras in tota terra mea, nisi ad illos portos, sicut iam antea fuit Presum et constitutum inter me et vos, per tali conditione quod vos similiter guardetis meas lottes, etc.

* **PREA**, Vide Preda. [FR.]

° **PREFARIA** "ARTI ARUM, Servitium, quod tenentes domini cum carucis præstare debent: sed for. forte Precaria. Vide in hac voce. Charta ann. 1313. in Lib. rab. Cam. Comput. Paris. fol. 391. r. col. 2. Quicquid habemus... in parrochia de Longolio... in corveis, Prefaris carucarum, vassoriis, villenagiis, etc.

* **PRETAXARE**, [Assignare. DIEF.]

° **PRETERIA**, PRETHERIA, ut supra Preteria. Machina bellica, quam, Petriam alii vocant. Otto Morena in Hist. Laudens. apud Murator. tom. 6. col. 1063. In omnibus sporum manganis, et Preteris, seu gatis ac machinis ignem apponentes, etc. Ubi edit. Osil habet, petheris. Ibid. col. 1069: Venerunt Mediolanenses... cum carozolo suo atque cum Pretheris et gatis ad civitatem Laudis obtinendam. Vide Petriaria 2.

° **PRETIARE**, Pretium ponere, vel æstimare, Priser. Lex Alein. edit. Heroldi tit. 71: Si quis alicui caballum involaverit, et Pretiet eum dominus ejus cum sacramento usque ad 6. solid. Ubi al. edit. adpretiat. Senator lib. 8. Epist. 22: Natura ipsa bonis adhibita perseverantia Pretiatur: quia minus est laudanda incipere, quam bonorum propositum custodire. [Tabular. S. Victoris Massii: Nos venditores sumus de una esclausa de sub- tus ecclasia per tale pretium sicut boni homines Pretiaverunt.]

° Alias Precier. Ital. Pragiare. Lit. remiss. ann. 1385. in Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 1: Après ce qu'il les (vins) eurent Preciez, beu et essaié d'icez, cheurent en propos et coulente d'en acheter. Vide supra Prestigium.

° **PRETIARE**, pro Depretiare usurpat Gelasius I. PP. in Opusculo contra Lupercalia: Vos eadem (Lupercalia) Pretiatis, vos eorum cultum celebritatemque villem vulgaremque redditis. Vide Depreciare.

° **PRETIATOR**, Æstimator, qui pretium ponit, Priseur. Charta ann. 43. Chunradi Reg. ex Chartul. Aptensi fol. 25. v: Quod si Episcopus sive successores illius emere voluerint, per tale pretium sicut boni et justii Pretiatores adpretiaverint, emant. Vide infra Prisare.

° **PRETIARIA**, Res, que pretio seu pe-

unia acquiritur. Charta Ivon. episc. ex Tabul. capit. Carnot. Concessimus etiam quod beneficia ecclesiarum, que precariis dicuntur, et facta erant Pretiaris, que quod omnium erat, quatuor vendebant, in omnibus redigerentur usus.

° **PRETIOSA**, Versiculus, qui ad Honoram canonicam, quam Primam vocamus, dicitur. Bulla Urbani V. PP. apud Soresinum de Capit. SS. Petri et Pauli pag. 8. ex Macr. Hierolex: Quatenus omni die post Primam et Pretiosa teneantur omnes, etc. Ibidem pag. 9: Quatenus post mortem D. N. Papæ post Pretiosa, statim loco predictorum teneantur cantare De profundis, etc. Ab hoc versiculo.

° **PRETIOSA** etiam nuncupatus locus in Ecclesiis Cathedralibus alique, ad quem recitata in choro oratione Domine Deus omnipotens, qui ad principium Augusti diei, etc. procedebant, in eo Martyrologium, Excerpta Canonum et Necrologium lecturi. Ordo MS. Benedictionum et precum Eccles. Remens. fol. 10. et seqq.: Quotidie vero in dicto loco Pretiosa, post Primam hebdomadarius cum pueris chori cantant laudes que sunt post Primam, incipiendo a Pretiosa ita. Primo puer cantat Jube, etc. sacerdos dicat, Divinum auxilium maneat semper vobiscum. R. Amen. Tunc legat puer in Martyrologio; quo finito cantat sacerdos, Isti et omnes sancti justi et electi Dei intercedant et orent pro nobis peccatoribus apud altissimum Deum nostrum ut nos mereamur ab eo adjuvari, exaudiri et salvari, qui in Trinitate perfecta vivit et regnat, etc. usque. Sit nomen Domini benedictum, pueri: Ex hoc nunc et usque in sæculum: Tunc puer legat in libro qui continet excerpta Canonum sacrorum ad institutionem vite melioris quorundam ecclesiasticorum, et postea in libro obituum: cum autem dixerit, et alii plures, sacerdos dicat, Requiescant in pace; pueri, Amen. Postea redeundo ad ecclesiam sacerdos incipit Psalmum De profundis cum precibus consuets. Si quid vero corrigendum et emendandum occurrebat, eodem in loco ad propositum factumque colligitur ex Actis Capituli Remensis ann. 1355. de correctione in Pretiosa facienda. Ex quibus effici potest locum hunc a Capitulo, ut apud Monachos, minime fuisse distinctum, nisi aliunde constaret in Ecclesia Remensi ab antiquis Pretiosa, ut etiam nunc fit, dictum fuisse in loco qui nunc major sacristia nuncupatur.

° **PRETIOSITAS**, Pretium, Gallice Prix. Jac. de Varagine in Chron. Januensi apud Murator. tom. 9. col. 19: Respicendo enim ad Pretiositatem materis, multo melius valet clavis aurea et argentea, quam lignea. Vita S. Canuti Reg. tom. 3. Jul. pag. 128: Ambiguitatis verum scrupulum de Pretiositate sanctitatis hujus... Dei hominis a pectoris sui secreto fidelis quisque removeat. Annali pretiositas, apud Macro. lib. 7. cap. 18.

° **PRETIOSITAS**, Res pretiosa, in Libello de Sanguine Christi apud Mabilion. tom. 8. Annal. pag. 700: Hæc est illa gaza sacrosancta, supraque omnes Pretiositates dignissima.

° **PRETIUM** et **PRÆMIUM** nonnihil inter se differre colligitur ex Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. c. 228: Tradidit Willelmus Grannari partem suam molendini quod est ibi in vadimonium pro XX. v. sol. illius moneta, tali pacto ut medietas partis se redimeret et alteram monachi in pœmio haberent. Quod audiens abbas Natalis prohibuit

ari, et iussit ut tota pars molendini in Pretium et in Præmium recipere, quousque molendinum adquiretur. Ubi pretium videtur esse debitum, quod in iure reliquum dicitur, Gall. Arrerage: præmium vero debiti caput, et summa, Gall. Principal.

¶ **PRETIUM**, Existimatio, auctoritas, in Litteris Bonifacii IX. PP. ann. 1391. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 49: *Ostendat usque Pretium Apostolicæ monitionis, oratio diuturnæ angustia, etc.*

¶ **DE PRETIO**, Allicujus pretii. *Equus de pretio, Cheval de prix*, in Charta ann. 1286. apud Rymer. tom. 1. pag. 230.

¶ **PRETIUM**, Compositio, seu multa pecuniaria homini imposita, qui alium occiderat, secundum ejus æstimationem, seu secundum ejus natales. Nam alia erat Presbyteri, aut viri nobilis, alia servi aut hominis inferioris conditionis æstimatio, aliudque pretium. *Papianus lib. Responsor. tit. 8: De ingenuo vero homicida intra Ecclesiam posito, de inter. tit. 1. §. 1. Principis est expectanda sententia: quia de pretio occisorum nihil evidenter Lex Romana constituit. Leges Autrandi Regis Longobard. tit. 60. §. 1. [c. 83, 86, 90]: Compositio sacro Palatio mediocritatem Pretii sui, sicut appreciatus fuerit. Concilium Cabilonense II. cap. 34: De Episcopis vero, Presbyteris, et Diaconibus et Monachis interfectis, querendum a domino Imperatore est, cui illius homicidii Pretium accotendum sit. Egbertus in Dialogo de Ecclesiastica Institutione cap. 12: Si quis ex laicis Clericum, vel Monachum occiderit, utrum Pretium sanguinis secundum Legem natalium parentum propinquis reddendum sit.*

PRETIUM NATIVITATIS, dicitur in Legibus Anglicanis. *Leges Canuti Regis Angl.: reddat Dominus ejus Regi vestram, id est Pretium natiuitatis hominis illius. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 11: Episcopo et Regi Pretium natiuitatis sue reddat, et ita se integret. Cap. 68: Si quis liber aut servus occidatur, natalis sui Pretio legitime componatur. Cap. 75: Habeat Pretium natalis ejus. Adde cap. 70. 75. 78. 88. et alibi passim. Hinc *Natus ad quatuor vel 14. libras*, dicitur in, cujus pretium natiuitatis est 4. vel 14. librarum, cap. 74. 78. Adde *Leges Hoeli Boni Regis Wallie cap. 11. et infra in voce Wera.**

PRETIUM ANOILLE. Canones Hibernenses lib. 40. cap. 1: *Principe (id est Episcopus) in sua morte etiam de rebus Ecclesiæ commendare potest, hoc est Pretium ancilla, sive de mobilibus, sive de agro. Lib. 46. can. 5: Omnis qui ausus fuerit ea que sunt Regis aut Episcopi furari, aut aliquid in eos committere, parvipendens displicere, septem ancillarum Pretium reddat, aut 7. annos pœnitent cum Episcopis [Vide Ancilla 2.]*

PRETIA CEMETERIORUM, Sepultura- rum obventiones. Concilium Narbonense ann. 1064. can. 14: *Monemus iterum, ut nullus laicorum in opus suum retineat primitias, neque oblationes, neque cimeteriorum Pretia, neque ova, aut ea, que ad eos dantur per asperionem salis et aquæ in cenâ Domini, etc.*

PRETIUM SEPULCHRIS, apud Hibernos, quod ex bonis mobilibus defuncti Ecclesiæ, in qua humabatur, cedebat: vacca nempe, equus, vestimentum, et ornamentum lecti. *Canones Hibernenses lib. 19. cap. 6: Omne corpus sepultum habet in iure suo vaccam, et equum, et vestimentum, et ornamentum lecti sui: nec quidquam horum redditur in alia*

debita, quia corpori ejus tantum vernacula debentur. Cap. 7. cujus lemma est de mortuo retinenda: Quicumque discesserit de sua Ecclesia, et in alia Ecclesia sepultus fuerit, cujus propinquus veniens corpus mortui mutare volens, dabit Pretium sepulchri prioris, hoc est vaccam et vestimentum ejus commune, et rogabit Principem loci (i. Episcopum) ut basilicam ejus foderit. Si vero eadem familia miserationem animus ejus in die 7. fecerit, reddet amicum Pretium ejus, et sedatium commune. Adde lib. 31. cap. 20. 22. lib. 40. cap. 10. Vide Heriotum, et Sedatio.

PRETIUM NUPTIALE: seu uxoris, *Dos. Lex Burgundionum tit. 61: Quicumque mulier natione barbara ad viri coitum spontanea voluntate forte convenerit, nuptiale Pretium in simplum tantum ejus parentibus dissolvatur: et si cui adulterii dicitur delectate permittat. Tit. 84. §. 2: Si quis uxorem sine causa dimiserit, inferat ei alterum tantum quantum pro Pretio ipsius dederat, et multa nomine sol. 12. Tit. 96: Si quis cum parente suo in adulterio fuerit deprehensus, Pretium suum ei, qui est proximus mulieri, quam adulteravit, prout persona fuerit, cogatur assolvere.*

¶ **PRETIUM IN MANE**, Donum matutinale, quod maritus uxori offerebat post primam noctem nuptiarum. Vide supra *Morganegiba.*

PRETIUM REGIUM, est jus quod Regi vel Domino competit, inter merciales comparandi certo et definito pretio. *Iter Camerarii Scotici cap. 17: De Provisoribus Regis, etc. Primo calumniari debent, quod... sub colore Pretii Regii, cumulant sibi commodum singulari. Aresta Omnium SS. ann. 1292. in Regesto Parlamenti Paris. B. fol. 97. Dom. Rex et Domina Regina, et eorum liberi habent Pretium suum Parisiis ad cibaria. Episcopus Parisiensis habet Pretium suum ad panem piceis, vel ad summam. Dominus Dei similiter, Camerarius, Constabularius, Buticularius, Cancellarius, et Daupifer, si ibi essent, habent Pretium. Nulli alii habent, ut hoc me docuit Joannes de Acon Franc. Buticuli. [Statutum Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1308. tom. 1. Ordin. pag. 459: Commandans quant as vires, que nous, la Roynne nostre compaigne, quant nous l'aurons, nos effans estans avec nous,.... le Chamberier de France, le Connestable de France, le Bouiteiller de France, auront la prise aus vires, et à nostre Pris, etc.]*

¶ **PRETIUM MANUALE**, Laudemium, pretium pro manu symbolica domini h. e. consensu in successionem impetrandi. *Sentent. curiæ Bamberg. sec. XIV. MSS.: Quod ipsi tenentur sibi solvere tres solidos longorum Halensium pro Pretio Manuali, quod vulgariter Hanlton dicitur. Vide Haltaus. Glossar. German. voce Handlohn col. 810.*

¶ **PRETIUM DESERVITUM**. Vide *Meinasm.*

PRETIUS, pro *Pretiosus*. *Fridegodus in S. Wilfrido cap. 29:*

Tum Regina gravis hujusmodi schismatis sacris Preceptis Pretio sancto dicitur capere.

Ultur etiam antes. [Vox nota Virgilio, Georg. lib. 2. 95.]

¶ **PRETIUS**, pro *Pretarius*, in *Decret. Othotari II. Reg. ann. 585. apud Baluz. tom. 1. Capit. col. 20.*

¶ **PRETORIOLUM**. [Parvum pretorium. *Dier.*]

¶ **PRETROSSILLUM**, Gall. *Persil.* [c. .... Pro 11. journalibus mulierum qui

sarclarunt Pretrossillum et spinergia .... (Arch. Histor. de la Gironde, T. 23. p. 222.)

¶ **PRETULA**, pro *Petrula*. *Vita B. Piacidi Eremit. tom. 2. Junii pag. 612: Colium siccum et aridum, petris et Pretulis tantum plenum, etc.*

¶ **PREU**, Nostris olim idem quod *Profectus*, utilitas, commodum, *Profit, Halli, Pro*, eadem notione usurpant: sed et Galli nostri, ut constat ex querelis Reg. Angl. contra Comit. Leicestræ in *Bibl. Reg.*: *Et ce ne fu de rien son Pro*; ubi non semel occurrit. *Prou*, in Charta ann. 1274. in *Cod. Colbert. 2591. Bellomaner. Institut. cap. 1: C'est le Prou à la cause commune, que nus n'use mauvement de se cose, etc.* *Guillel. Tyrius in Hist. Belli sacri apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 623: Fuit dracris vers terre 14. que parrietas que mangoniaus, qui getoient par jor et par nuit, mes ne frent gaires lor Preu. Vide Menag. in Origin. Gall. et infra *Proda, Profitium.**

¶ *Dieu vous gard ou Preu vous face*, salutationis ritus, in *Lit. remiss. ann. 1465. ex Reg. 194. Chartoph. reg. ch. 82.*

¶ **PREVEDO**, a Longobardico *Pravede*, Presbyter, sacerdos. *Examen testium ann. 1270. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 125: Et dicebat ipse Punzilupus publice, quod nolebat adorare versus partem illam (Orientem) ubi adorabant Pravedones clericones.... Idem Punzilupus.... dicebat: Quid dicunt isti Pravedones, lupi rapaces.... Quid dicitur isti Pravedones et fratones, etc. Quæ vox contentum hic redolere videtur.*

¶ **PREVEIRIL**, [Presbyterium: a *Supradicli dimiserunt et evacuaverunt Previril et ecclesiasticum prædictarum ecclesiarum.* (Cartular. Conchar. Ruthen. p. 74. an. 1075.)]

¶ **PREVENDERIATA**. Vide in *Præbenda.*

¶ **PREVENDERIUM**, Mensuræ annonarum species. *Charta ann. 1405. in Reg. feud. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 65. v. Quæ quidem terragia dictorum terragiorum m. chi. vallis seu vallis potest quolibet anno tria Prevenderia bladi vel circa. Vide in *Præbenda.**

¶ **PREVENNA**. [Criminalis acus. *Dier.*]

¶ **PREVOD MILITARE**. Species tributi apud Polonos. Vide *Strofa.*

¶ **PREVOLUNTARIUS**, [a *Prevoluntarius* et susceptibilis discipline.] (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 109^v.)]

¶ **PREX**, Πραξις, τρεξις, in *Gloss. Lat. Gr.*

¶ **PREXIO**, Carcer, *Prison*. *Statuta Astens. Collat. 2. cap. 1. fol. 11. v. Quod si Potestas vel aliquis ex illis qui secum erunt ad dictum regimen, captus fuerit in servitio communis Astensis... quod tunc ipse Potestas, vel ille, vel illi qui secum erunt quando capti fuerint, dum steterint in Præxione, etc. Vide infra *Priso* 1. Hinc*

¶ **PREXONERIUS**, Captivus, *Incarceratus*, vel qui in bello captus, *Prisonnier*. *Statuta Vercell. lib. 1. pag. 10. v. Item quod nullus Prexonerius ponatur in carceribus communis Vercellarum, nisi sit Prexonerius ipsius communis. Rolandinus Patav. de Factis in Marchia Tarriv. apud Murator. tom. 8. col. 336: Cum Eccelinus solus tantum haberet ibidem dominium, potuit et voluit... cum Legato Prexonerio suo aliquam collationem habere. Vide *Præxonarius.**

¶ **PREXONERUS**, Eadem notione, in *Memoriali Potest. Regiens. ad ann. 1247. apud eundem Murator. ibid. col. 1115: Parmenases miserunt ambaxatores com-*

munt Regii... qui petebant Premonerose Parmis sibi dari.

† PREYSONERIUS, Eodem significato, pluries occurrit tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 64. et alibi. Vide in Priso.

* 1. PREYSIA, Canalis, rivulus, quo fluvii portio distrahitur. Sent. arbit. ann. 1500: *Glaudius Lamberti, alias Guillion, dicebat et proponebat, quod dicti parerit martinetti de Reveniers combabant bialerias martinetti dicti Glaudii Guillion, contra et supra Preysiam aquam bialeriarum dicti martinetti.* Vide supra Pressa 4.

* 2. PREYSIA, [- Cujus prati Preysia valet annuatim. VI. flor. salvo pluri. (Chevalier, Visit. episcop. Gratianop. p. 126.)]

† PREECHI, Tributi species apud Bohemos Occurrit in Charta Ottocari Regis ann. 1221. in Bohemia Pia pag. 88.

* PREIONARIUS, Captivus, Gall. Pri-sonnier. Instr. ann. 1384. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 75. col. 2: *Ipsos homines ceperunt et ut Preionarios apud locum de S. Genesic duxerunt, ipsosque ibi tenuerunt per nonnullos dies faciendo curas stabula ronsinorum.* Vide Prezonarius.

† PRI, pro Pra, antiquos dixisse auctor est Festus

† PRIAPUS, Machina bellica, sic dicta, quod rotis aptata, membri virilis speciem refert, quomodo Canones nostri. Historia Australis ann. 1289: *Tandem machina quadam, Priapus dicta, muro civitatis magna parte interrupto, etc.* Forte etiam quia Engin, pro membro virili, et pro machina usurpatur vulgo. [Ea est fortassis machina quam Historici nostri Engin à verge vocant.] Vide Ingenium 2.

* PRICHA, Saxon. inferioribus, exedra seu eminentio in templo locus, interpretatur Lebnitio in notis ad Excerpta ex Ordinar. Eccles. S. Matthaei tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 475: *Confratres cum eligant committendo ei altare minus principale ante chorum, ut ipsum una cum altari super Pricam respiciat, dicendo tres vel quatuor Missas in septimana ad altare ante chorum, et tres vel quatuor Missas ad altare super Pricam.*

† PRICKEDBREAD, Vide in Paris.

† PRIDIANUS, Edituus, ecclesiae custos, ut vult Mabillonius saec. 5. Benedic. pag. 545. ubi de Translat. S. Judoci: *Corpus vero S. Judoci... intra ecclesiam quaerere cepit, et insinuante Pridiano Sigemano, ad dexteram altaris S. Martini sarcophagum invenit.* Ex sequentibus tametsi certum est Sigemanum Edituum fuisse: Post Missam jussu Sigemani Edituus foras asportatus est; ad dubitari haud immerito potest an Pridianus nomen sit proprium. an dignitatis vel officii; quid enim Pridianus ad Edituum?

† PRIENTA, Praestations species. Charta ann. 1226. in Tabul. Sangerm. xx. denar. censuales cum omni justitia super duobus arpennis vinearum quae Prientam debent, sitis ibidem.

* Idem, ni fallor, quod Primitia, unde nostris Prainte. Chartul. S. Maglor. Paris. ch. 180: *Ce sont les coutumes des presceors de Charronne. 1°. Qui aura au presceors le marc d'un tonel de vin creu en vigne, qui doit dime et Prainte, il doit avoir de la seconde estorce ou de la tierche deus setiers de vin et saus pressorie un Tournois du tonel... Item se la vigne est franche et en nostre dimage, il doit avoir dou tonel trois setiers pour sa dime, et nous deus setiers pour nostre Prainte.*

Charta ann. 1214. in Chartul. S. Mart. Pontis. fol. 44. v°: *Une place de vingne... mouvent de religieux homme l'abbé et le convent de S. Martin de Pontis et un denier de chief cens, doit Prainte aedic religieux.*

† PRIMA, nempe Hora, seu primum ex Officiis Ecclesiasticis diurnis. [Consuetud. MSS. S. Aug. Lemovic. fol. 8: *Surgant nudis pedibus et eant ad Primam; et Prima dicta eant omnes in claustrum.*] Vide Durandum lib. 5. cap. 5. et supra in voce Hora Canonica.

* Prima etiam nostri dixerunt ad notandam horam, qua illud officium in ecclesia decantabatur. Lit. remis. ann. 1869. in Reg. 186. Chartoph. reg. ch. 279: *La lendemain environ deus Prime, pour cause des navreurs deus dices, ledit Guillaume ala de vie à trespassement.*

* PRIMA CASSADOSA, sic fortasse dicta, quod in sacrario seu loco, ubi asservantur Cassae seu capsae Reliquiarum, decantaretur. Vide Cassa 3. Charta ann. 1800. ex Tabul. Aurillac: *Elevatione cuius missae facta, pulsatur campana pro Prima, diebus quibus non dicitur Prima cassadosa, neque in jejuniis; et diebus quibus illa Prima cassadosa diceretur, vel esset jejuniis, pulsatur dicta campana in elevatione corporis Christi in dicta missa faciendum.*

* PRIMA LEVATA, Hora, qua monachi e lectis surgunt. Ordinat. MS. S. Petri Aurem-val. ubi de vigilia S. Joan. Bapt.: *Tunc pro Prima non pulsabitur illa sequilla in mane, de qua pulsatur pro Prima de Levata.*

† PRIMA LIBER, Qui ad Primam post versiculum Praetiosa legebatur, in quo scilicet martyrologium, necrologium atque ecclesiae reditus ut plurimum continebantur. Statutum MS. Eccl. Lugdun.: *Sicut authentica fuerunt ab antiquis patribus omnia scripta, quae scribuntur in Libro Primae, et creditur illis scriptis, etc.*

† PRIMAE. Legere in primis, Scholas ad Horam Primam tenere, in Statutis Academiae Paris. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 881: *Item nota, quod quando Magistri in Theologia legunt in Primis, tunc Bachelarii legentes Sententias illis diebus legunt in Tertio; alias semper legunt Sententias in Primis S. Jacobi praedicti Bachelarii.*

* PRIMA MENSIS dicitur Portio canonica, in Epitome Constitut. Eccles. Valent. tom. 4. Concil. Hisp. pag. 163. quod prima die cujusque mensis solvebatur: *Statuerunt servitium quod prestare debent in solvendo vestuarium et Primam mensis Canonicae, etc.* Ibidem pag. 168: *Debent solvere... portionem canonicam Prima quaque die sui mensis.*

† PRIMA MENSIS, Eadem ratione dicitur Coetus Doctorum ad deliberandum de rebus quae ad Facultatem spectant conventuum.

† PRIMA SANCTA, Quid his verbis intelligendum sit docet Johannes de Capella laudatus a Mabillonio in Notis ad Vitam S. Angilberti saec. 4. Bened. pag. 115: *Iste Hugo de Chevincourt visitavit feretrum, quod dicitur sanctae Primae, id est primitivae fundationis Ecclesiae militantis, quae in eodem requiescent quam plurima corpora sanctorum, Petri, Pauli, Joannis Baptistae et aliorum Confessorum et sanctorum Virginum. Nec minus in hanc rem aperta sunt quae habet Johannes de Filascuria de Prima S. Petri Monasterii Corbelensis ibidem pag. 373: *Quoniam de illo vase quod vulgariis Prima sancti Petri dicitur... quia in eo continen-**

tur prima reliquia ad sanctum Petrum, id est ad hanc ecclesiam quae in honore S. Petri fundata est, advecta; propterea vas illud Prima sancti Petri, scilicet primo ad S. Petrum, id est primo advectum ad S. Petrum, sive continentis primas reliquias ad S. Petrum advectas, cum antea paucum ut nullas fuissent, non irrationabiliter appellatur.

* Dicit videtur de primitivis seu potioribus Reliquiis. Existit apud Lehenense monasterium sacra theca, ubi clavus, quo S. Petrus crucifixus fuit, asservatur, in qua scriptum legitur: *C'est la Prime S. Pierre de Lehen en Sanctore.* 1573.

* PRIMA STULTA, Gallice Primas stotes, apud Laudunum appellabatur Prima in vigilia Epiphaniae, quod eo die Princeps stultorum, ad sonum campanae pro Primis officio, conventum suum habebat. Vide infra Princeps Stultorum.

* PRIMA, Fructuum erogatio, sic fortasse dicta quod ex frugum primitiis vel ad horam Primam distribueretur. Charta ann. 1274. in Lib. 2. nig. S. Vulfr. Abbat. fol. 66. r°: *Præcipimus observari quod omnes Primae ad ecclesiam Abbatisville pertinentes, quae maxime possunt hora competentis ibidem deferri, de cetero ad corbem sive ad cistam deferantur, et a magistro, vel ab aliquo alio loco ipsius deputato, pauperibus scholaribus fideliter erogentur.... Unde vos requirimus et rogamus quatenus... vestris parrochianis vestris inducere, ut largius solitis scholaribus Primam potentibus,..... manum velint porrigere caritatis.*

* PRIMA SEDES, Vide in Sedes 2.
† PRIMARIUS, Primarius, principalis, principuus. Charta ann. 1480. apud Mabillonium tom. 1. pag. 787. col. 1: *Per presentes conferimus dicto. Conventus donatione inter vivos, redditus Primarios ad summam 50. libr. grossorum monetae Flandriae.* Vide Primaris.

† PRIMARI, qui etiam interdum Primarii, sub Magistro militum presentati inter Palatinas Legiones recensentur in Notitia Imperii. Vide Henricum Valensium ad lib. 16. Marcellini pag. 181.

† PRIMARIUS, Primarius. Epist. ad Sixtum IV. PP. ann. 1480. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 298: *Ingens quidem multitudo vulnerata inter quos quidam Capitanii et Primarius Bassa. Infra pro dignitate et officio usurpari videtur: Percollens miles Anthonius dominus de Montelle ad vicecomitem Primarius noster.*

† PRIMARCHATUS, Burchardus de Casib. S. Galli cap. 7. de Vodalrico Abbate S. Galli et Patriarcha Aquileiensi: *Nam ut nobilitatem suam decuit, omnes factores suos pace adepti, vel hic in Abbatia remuneravit, vel in Primarchatum secum ducens ibi honoribus et rebus amplius exaltavit.* Legendum hoc loco Patriarchatum, aut sane intelligendum opinatur Goldastus. (** Legitur apud Pertz. Script. tom. 2. pag. 160. lin. 88.)

† PRIMARCHES, Princeps, in Epist. S. Pii PP. inter Acta 88. tom. 8. Martii pag. 477: *Charinthus Primarches Satanae multos avertit a fide.*

† PRIMARCHIO, quasi primus Marchio. Charta Pontii Comitis Tolosani [ann. 988. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christi. novae edit. col. 77.]: *Pontius D. G. Comes Tolosanus, Primarchio et Dux Aquitanorum, et uxor mea Gerisinda, etc.*

† PRIMARI, Petrus de Mura: *Cujus diei defectus cogit aliquam lunationem Primari citius, sive anticipari primitivum per unum diem: quae anticipatio appellatur saltus luna.*

PRIMARIA, JC. Anglis, idem quod *Podragium*, seu primarium jus hypothecarium, quod habet creditor in feudum, aut praedium debitoris. Vide *Podragium* (et *Potioritas*.)

PRIMARIOLUS, *apud veterem* Interpretem Moechionis de Morbis mulierum cap. 144. (*Helpidi filii primariola dulcissima benemerenti Faustina mater*, in Inscript. christian. apud Matium Collect. Vatican. tom. 5. pag. 435.)

PRIMARIUS, Prior, antiquior, apud Christ. Pisan. in Carolo V. part. 1. cap. 1. *Primes*, eodem sensu, in Charta ann. 1312. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 1179: *Olivier de Rohan vint à nostre dits Court, et diu qu'il estoit Primes que ledit Guillaume à chose desus dite retenir.*

PRIMARIS, pro *Primarius*, *Primare* aliare, non semel in Actis Murensis Monasterii pag. 15. 25. 29. [Vide *Primatis*.]

PRIMAS, Qui primas partes tenet, qui primum locum obtinet. Grammaticus in *signi* sivi MS.:

Dignior et major, vel primus in ordine, primor; Dignior Primas populo qui primus habetur.

Primates urbium, vicorum, castellorum in Codice Theodosiano non semel. *Primates regionis*, in Pragmatica Sanctione Justiniani cap. 11. *Primates Palatii*, in *Legge Wisigoth.* lib. 3. tit. 1. § 5. *Wippo* in *Conrado Salico: Wormatis conveniunt concilio Primates*, 1. proceres. (*Henric. I. convent. Erford. ann. 933. apud Pertz. Leg. tom. 2. pag. 18: Rex sapientissimus cum consilio Primatum suorum decrevit.* Otton. I. conventus Augustan. ann. 952. *ibid. pag. 27: Pontificum aliorumque Primatum suorum communis consilio fructus.*) Utitur etiam Albertinus Mussatus de Gestis Henrici VII. *Primas tyrannidis*, in *Hist. Miscella*, qui Theophani, *ἡγεμὸν τῆς τυραννίδος.*

PRIMAS, Vicecomes, apud Almoinum in *Translat. SS. Georgii et Aurelii* sac. 4. *Bened. part. 2. pag. 50: Post subeunt Biterris urbem, in qua gratanter, ut pote a noto et cognato viro ipsiusque civitatis Primas, nomine Gerino, suscepti, etc.* *ibid. pag. 51: Praefatus itaque Gerinus ejusdem civitatis Vicecomes, etc.* Vide *Vales. Notit. Gall. pag. 485.*

PRIMAS CASTRI, Qui ejusdem domus est, nuncupatur, in *Mirac. S. Genulfi Episcopi* *ibidem* pag. 238.

PRIMATES JUDAEORUM, ἡγεμόνες, ἡγεμῶνες, Socrati lib. 7. cap. 18. qui antea Patriarchae dicti quorum abolitum nomen sub Theodosio Juniore testatur *Lex 29. Cod. Theod. de Judaeis. (18, 8.)* Vide *Samuelem Petitem* lib. 2. Var. cap. 10. *Blondellum de Papa primatu* pag. 592. et *Jacobum Gothofred.* ad d. leg. 29.

PRIMATES, apud Christianos, dicti Episcopi, qui in civitatibus, quae ex Imperii laterculis jure Metropoleos gaudebant, praesidebant ex can. 2. Concilii Taurinensis ann. 397. cui consonant Epistolae summorum Pontificum, Anacleti Epist. 2. cap. 2. Aniceti cap. 2. Stephani I. Epist. 2. cap. 4. Gregorii VII. lib. 6. Epist. 35. etc. nempe quod in Metropoli conventus juridici agi solerent a Praesidibus Provinciarum, et ad eam omnes, qui negotia videntur habere concurrant, ut est in Concil. Antioch. can. 9. nude passim Metropolitani appellantur. Vide *Nicol. le Maistre* lib. 2. de Bon. et possession. Eccles. cap. 18. ubi pluribus disputat, an Primatum origo a dignitate civili sedium sive urbium deduci debeat. Scribit pra-

terea Sirmundus ad Sidonii lib. 7. Epist. 5. provincias olim, cum simplices essent, postea principum nutu in plures dividi coepisse, ortumque inde, ut aliae primas dicerentur, aliae secundae, aliae tertiae, et ita deinceps pro numero provinciarum: primas vero appellatas, quibus Metropoles obtigerant, quae totius provinciae ante divisionem caput erant, indeque natam Primatum originem, cum primarum provinciarum Metropolitanorum Primates essent reliquarum ejusdem nominis provinciarum. Paulo secus de hac provinciarum divisione sentit Camdenus in *Britannia* pag. 94. 3. edit. atque, se observasse, Romanos eas provincias semper primas vocasse, quae Romae fuerant proximiores. Utramque virorum singularis eruditionis sententiam expendat lector, cui per otium licet: nos enim festinamus.

Apud Africanos vero aliter sese res habuit. Is enim *Primas* dicebatur, seu *Episcopus primas sedis*, qui ordinationis tempore collegas suos antebat, quem ideo *Semem* appellabant, ut in hac voce docemus. [Conc. Carthagin. sub Bonifacio PP. can. 88. in *Cod. Afric. Primatus prioribus ordinatione concedebatur.*] Solius tamen Carthaginis ea erat prerogativa, ut ejus Episcopus *Primas* esset Proconsularis provinciae, et caput reliquarum quinque provinciarum.

Factum postea ut *Primates* dici coepissent non singuli Metropolitanum, ut olim: sed illi Episcopi qui plures provincias, et earum Metropolitanos administratione sua complectebantur. [Capitul. lib. 6. cap. 439: *Nulli alii Metropolitanorum appellantur Primates, nisi illi qui primas sedes tenent, et quos sancti patres synodali et apostolica auctoritate Primates esse decreverunt. Rationi vero qui alias metropolitanas sedes sunt adepti, non Primates, sed Metropolitanos vocentur.*] Idem interdum *Patriarchae* appellantur, ut apud Anacletum Epist. 2. et *Primates diocesanos*, apud veterem Interpretem *Latinum* can. 9. et 17. Concilii Chalcedon. [in lib. 7. Capitul. cap. 814. 821. et in *Addit. 4. cap. 25. Primates diocesarum*, in lib. 7. cap. 153. *Primates provinciarum*, *ibid. cap. 89. Summi Primates*, *ibidem* cap. 156. in *Addit. 4. cap. 10. et 17.*] *Praesules omnium Sacerdotum in partibus suis*, in *Append. Cod. Theod. Constit. 3.* ex quo deinde profuxit nova ista Primatis significatio, quae postea in alteram significationem detorta, sola deinceps obtinuit apud Canonum Collectores, ubi *Diocesis* sumitur pro tractu diversarum provinciarum, in unum corpus compactarum: unde Graecis οἱ πρῶτοι διοικήσεις ἐπίσκοποι, dicuntur in Concilio Constantinopol. cap. 11. qui aliter ἡγεμῶνες τῆς διοικήσεως. Gilbertus Lunicensis Episcopus de usu Ecclesiastico: *Primas quoque et ipse Archiepiscopus est, nec ipse Archiepiscopus ordinat. Utrumque enim Archiepiscopus et Primatem oportet Romae ab Apostolico ordinari, aut a Roma eis a Papa Pallium offerri, atque a Coepiscopis sublimari: quae tunc datur licentia, si forte infirmitatis, vel belli, aut aliqua alia causa necessaria intercesserit. Eo tantum ergo praestat Primas Archiepiscopo, quod cum multi sint in eadem regione Archiepiscopi, solus ex eis, qui Regem ordinat, et in tribus solennitatibus coronatur, et apud quem Concilia pro veritate peraguntur, ipse eorum primatum tenet, locum itaque quem apud Orientales Patriarchae possident hunc apud nos Primates quodammodo obtinere videntur, utriusque Romano Pontifici primo gradu*

supponuntur. Primatum auctoritatem versibus istis perstringit Willelmus Brito lib. 12. Philippid. ubi de Lugdunensi Primato:

*Et Lugdunense, quo Gallia tota solabatur,
Ut fama est, Primato regi, concessaque referre
Difficile, et ibi his ultima libris esset:
Nec mittitur Romam lae ultra, nisi quana
Lugdunense forum per se finire requiescat.
Cujus honoris sedes memores est Epigramma sigilli,
Quisque monasterio datur ad commercia census.*

De *Primatibus Galliae, Germaniae, Hispaniae, Italiae, Britanniae, Bulgariae, etc.* cum rem hanc pluribus prosecuti sint Scriptores complures, atque in his Baronius, Sirmundus, Salmasius, Morinus, Sausseus, Sammarthani, Usserius, Marshamus, Marca, et alii plerique, hos lectori liberum erit consulere. Vide *Catholicus 3. Glossar. med. Graecit. vocib. ἡγεμόνων*, col. 498. et ἡγεμῶνων, col. 1264.

PRIMUS INTER PRIMATES, Titulus Remorum Archiepiscopo ab antiquioribus concessus, si fides Hincmaro in *Epist. ad Leonem IV. Papam: Item, de privilegio hujus Remensis Ecclesiae, quae habuit ab initio, quo privilegia sedes habere ceperunt, et quia Remorum Episcopus Primus inter Primates semper et unus de primis Galliae Primatibus extitit, nec alium se potiorum praeter apostolicum Praesulem habuit, ut scilicet ea quae tanto tempore ab antecessoribus ipsius huc sedi sunt concessa et conservata, conservare et augmentare dignetur.*

PRIMAS GALLIAE ET GERMANIAE Ansigius Senonum Archiepiscopus institutus a Johanne PP. et confirmatus a Synodo Pontigon. ann. 876. cap. 7: *Sicut dominus Papa Johannes sanxit conveniente et consentiente et concedente domino et gloriosissimo Carolo Imperatore semper Augusto, Ansigium venerabilem Episcopus Senonum Archiepiscopus suam vicem tenere et Primatum ei Galliae et Germaniae contulit in evocanda synodo et definiendo canonice, si quolibet insurrexerint necessaria, et ut gratiora ad ipsius notitiam referat, et nos unanimiter omni devotione laudamus, et ut ita ipse Primatum teneat Galliae et Germaniae decernimus et sancimus.*

PRIMAS TOTIUS GALLIAE nuncupatur Hugo Archiepiscopus Lugunensis, in *Tabul. S. Albini* fol. 29: *Donec Hugonem virum spectante virtutis et totius Galliae Primatem Salmurum contigit advenire.*

S. Dionysius totius Galliae Primas inscribitur in *Charta* ann. 1065. apud *Doublet* lib. 2. pag. 473. *Segebodus* archiepiscopus Narbonensis *Primas* et *Archipontifex* nuncupatur, in *Hist. invent. S. Baud. inter* Probat. tom. 1. *Hist. Nem. pag. 3. col. 2.* Vide infra *Subprimates*.

PRIMAS GENTIUM TRANSMARINARUM dicitur Lanfrancus Archiep. Cantuar. in *ejus Vita* a Milone Crispino ipsius subpari scripta num. 19.

PRIMATUM S. PETRI a ceteris Apostolis attributum fuisse, existimasse videtur Auctor libelli, de *Exordio ac officio Episcoporum*, apud *Baluz.* in *Append. ad Capitul. col. 1369: Siquidem et ceteri Apostoli cum Petro pari consortio honorem et potestatem acceperunt; ipsun- que Principem suum esse voluerunt.*

PRIMATES Episcopi interdum dicti, qui aliis coepiscopis ordinationis tempore potiores erant: quomodo ab Hilario PP. Constantius Uzedunae civitatis Episcopus dicitur esse *Primas* suo honoris. Et *ibidem* cura provinciae Narbonensis

ob suspensionem Hermetis Metropolitani transfertur ab Hilario ad eum, quem reperit Episcopalis ordo Primatem. Allo modo primus inter comprovinciales Episcopus dicebatur, cujus civitas secundum a Metropoli locum obtinebat, se secundo ab ea loco in provincie novitate describebatur. Vide Sirmondum ad Gaudridi Vindocin. lib. 3. Epist. 11.

PRIMATIS inter Abbates titulo donatum a summis Pontificibus Abbatem Fuldensis scribit Brogerus lib. 1. Antiq. Fuld. cap. 15.

PRIMATES appellati, qui vulgo Dignitates vocantur, in ecclesiis cathedralibus Charta. Gaudr. episc. Carnot. ex Chartul. S. Joan. in Valle: *Communis consilio et assensu totius capituli Primatumque nostrorum, etc.* Vide supra *Prælati*.

PRIMAS SCHOLARUM, qui ecclesiarum cathedralium vel collegiarum scholis præest. Stat. eccl. Tull. Mss. ann. 1497. fol. 46. r: *Chori magister et duo Primates scholarum, etc.* Vide supra *Caput Scholæ*.

PRIMATIA, Primatis dignitas, notis Primatis, apud Macrobin Hierol. ex cap. 7. de in Integr. restit.

PRIMATIO LUNÆ, Novilunium. Vide *Primari et Saltus Lunæ*.

PRIMATOR, qui apud aliquem primas mas obtinet, familiarior. Histor. Andag. Monaster. apud Marten. tom. 4. Ampl. Collect. col. 959: *Quod licet in faciem illi obsequio parcerent, eis tamen, quos illi Theodorico Episc. Virdun. sciebant Primatores, hæc ingerebant ueritatem... Familiaribus vero e contra causantibus, non sic dehonestandum vel provocandum tantæ potestatis virum, etc.* [F. leg. Privatioris.]

1. PRIMATUS, Privilegium. Capitulare Radelchisi Principis Beneventani ann. 851. cap. 1: *Ut singule Ecclesie suum Primatum habeant integrum.* [Capitul. lib. 7. c. 1: *Ut unaquaque ecclesia, sive unusquisque sacerdos suum Primatum teneat, sicut in antiquis canonibus constitutum est.*]

2. PRIMATUS, adject. Primus, prior. Charta ann. 1086. in Addit. ad Chron. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 1002: *Quamobrem constat, me Rainulfus humilis Episcopus ordinatus sum... bona et spontanea mea voluntate, quam et per voluntatem et consensum de Primatis ordinatis Canonacis meis, qui præordinati sunt in officio de prædicta nostra ecclesia.*

3. PRIMATUS, Principatus, regimen, administratio. Charta fundat. monast. de Crisliaco in Reg. 80. Chartoph. reg. ch. 505: *Ego Robertus Normannorum comes, etc. Acta sunt hæc in Rodomo civitate, tempore Johannis papæ, anno ab incarnatione Domini 1082. Normannorum tenente Primatum marchione Roberto, Primatus ejus anno quinto.* Glossar. Lat. Ital. Ms.: *Primatus, una dignitas de magistrato.*

PRIMAVERA, Præstationis seu tributii species, an idem quod *Primitiva*, strenæ, xenia? Tabular. S. Nicolai Andegav.: *Comes Hoellus dedit S. Nicholao insulam Denerallam integram, cum sua parte cenagii, absque Primavera. Nisi forte intelligas jus animalia mittendi ad depascendas primas veris herbas.*

Neutrum: *Pisciculi* genus est, nostris *Prineverde*, qui a piscandi facultate, quæ *Cenagium* dicta, ut videre est supra in hac voce, excluditur. Privil. piscat. Bitur. ann. 1408. in Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 188: *Item ont droit et*

acoustumé d'avoir et tenir avec suiz filanches... pour pescher et prendre anguilles et tout poisson... c'est assavoir gayons, loches, chabots, vaivons, Prineverdes et sacrevisses seulement.

PRIMAYRANUS, PRIMAYRAS, Scabini, urbis consiliarius, quorum primus, qui alibi *Major*. *Primayras* dictus fuisse videtur. Consilium ann. 1267. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 71: *Ego autem Guillermus, Primayranus, notarius publicus prædictus cum omnibus testibus interfui. Ibidem: Postmodum prædicta fuerunt recitata per me Guillerum Primayracium, notarium publicum.* Vide in *Prior*.

PRIMICERIA, Dignitas in Monasteriis feminarum, quæ illis præest. Regula S. Cæsarii ad Virgines cap. 89: *Primiceriam etiam vel formariam admoneo et contester ut vigilantissime consideretis si sunt aliquæ de sororibus, quæ pro eo quod delicatissime nutritæ sunt, aut defectionem forsitan stomachi frequentius patiuntur, et sicut reliquæ abstinere non possunt... si illæ propter verecundiam petere non præsumunt, vos eis jubetis a cæliariis dari.* Vide infra in *Primicerius*.

PRIMICERIATUS, officium, dignitas *Primicerii*, in leg. unic. de Decanis lib. 6. tit. 33. Cod. Theod. Charta ann. 1106. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. inter Instr. col. 517: *Ut ad ejus Primiceriatum lege beneficii seu aliqua alia ratione respiceret seu respiciat, aut ut aliquis alius Primicerius super hoc successione aliquam requirat, etc.* Vide infra in *Primicerius*.

PRIMICERIATUS, Beneficium Ecclesiasticum, seu redditus ad *Primicerium* pertinentes. Necrol. Tullense: *Dedit (Riquinus Episc.) xx. solidos fortium supra trecentum de Rambucourt; hic dedit Primiceriatum et alodium de Trondoli.*

PRIMICERIUS, Potestas, Imperium, dominatio. Acta Episcop. Cenoman. tom. 8. Analect. Mabill. pag. 348: *Sceptro regi transmaritimo et Normannie Ducatui non injusto aspiravit (Gaufridus Andegav. Comes.) Cujus formidantes probitatem et Primicerium, Anglicorum primores et Episcopi Comitum Stephanum, præfati Regis nepotem, in regnum et coronam susceperunt.*

PRIMICERIUS, Primus cujusque ordinis. Lexicon Græc. MS. Reg. Cod. 930: *Πρῆμικῆρος, ὁ πρῶτος ταξίως.* Suidæ, *πρῶτος τῆς τάξεως τυχεύων.* In Novella Heraclii, ὁ ἐν ἰσάτω ταξίω πρῶτος. Primus in *ceram*, seu tabulam relatus. Hygenus de Limitib. agror. Goes. pag. 191: *Has conlationes sublata sorte quidam tabulas appellaverunt, quoniam cædicibus excipiebantur, et a prima cera, primam tabulam appellaverunt.* Willelmus Tyrius lib. 4. cap. 8: *Præcedebant autem ejus exercitum quasi Legionum Primicerii, vexilla bajulantes, viri nobiles et inclyti, etc.* In monastico Anglicano tom. 1. pag. 838. et 839. Edmundus et Edgarus Reges se, et *Primicerios totius Albionis* inscribunt. [Vide Gloss. med. Græc. col. 1280.]

Hinc S. Augustinus serm. 21. de Temp. S. Stephanum *Primicerium Martyrum*, quod inter Martyres primus; S. Bernard. serm. Domin. infra Octavam Assumpt. Virginem Mariam *Primiceriam virginitatis*, et Bertrandus Prior Pontinac. in Vita S. Edmundi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1782. *Primiceriam puritatis* quod inter Virgines primum obtineat locum, vocant.

PRIMICERII, Proceres. *Regales primicerii*, in Vitæ Abbatum S. Albani pag. 15. Interdum pro *ducibus* seu principibus alicujus negotii. Ibid.: *Electi committentes et Primicerii.* Matth. Paris. ann. 1240: *Sciactabatur, quis in exercitu foret Primicerius.* Chron. MS. Bertrandi Guesclini:

Au noble Duc d'Anjou se rendi en Princier, Perdcat d'Alabret l'appellent li Guerrier, Et vint-sept chateaus tous de son heritier, Rendi au noble Duc tout à son desirier.

[Le Roman d'Arhis MS.:

La erant point moult richement, Mieux que le livre n'en reprant, Le Roy, le Conte et le Princier, Et tout li noble Chevalier.]

PRIMICERIUS, Idem qui *Domesticus*, apud Senatorem lib. 10. Epist. 11: *Primiceriatu, qui et Domesticatus nominatur.*

Tract. Ms. de Nomin. judic. etc. ad calcem Ordin. Rom. ex Cod. reg. 4188: *Primicerius, id est, prima mensis: chera enim Græce, Latine manus dicitur. Primicerius apud Græcos, Papiæ vocatur. Ipse debet habere curam de clavibus totius palatii et est ibi honorabilis, apud imperatorem die nocteque debet existere in palatio.* Joan. Germ. Cabilon. episc. in vita Phil. III. ducis Burg. apud Ludewig. tom. 11. Reliq. Mss. pag. 117: *Primicerios, quos capitaneos dicunt, etc.* Hinc *Primicerii* appellantur in Universitatibus, qui studiis præsent. Vide Manni de Sigil. tom. 3. pag. 82.

PRIMICERIUS, Dignitas militaris, Tribuni dignitati proxima, apud Hieronymum ad Pammachium: *Sed ante Primicerius, deinde Senator, Ducenarius, Biarchus, Circitor, Eques, deinde Tiro.*

PRIMICERIUS AUGUSTÆ, apud Eustathium in Vita S. Eutychii Patr. CP. num. 84.

PRIMICERIUS AULÆ, qui tubicibus Imperatoris præerat. Vide Notas ad Cinnamum pag. 463. *Magnus Primicerius*, apud Constantinopolitanos, dignitas, de qua Codinus, et ejus interpretes. Vide Joannem VIII. PP. Epist. 169.

PRIMICERIUS BARDARIOTARUM, qui Achridensibus Turcis præerat, apud Byzantinos Imperatores. Vide Notas ad Alexiadem pag. 284.

PRIMICERIUS CAPELLÆ REGIÆ, Vide *Capellanus*.

PRIMICERIUS CARDINALIS, Cardinalium Decanus, apud Luitprandum lib. 6. de reb. per Europ.

PRIMICERIUS CLASSIS, apud Willel. Tyrium lib. 3. cap. 24.

PRIMICERIUS SACRI CUBICULLI, in Notitia Imperii pag. 8: *Primicerius totius officii. Primicerius scriini Canonum, tabulariorum, auream massam, auri ad responsum, vestiarum sacri, argenti, annularis, a pecuniis, in eadem Notitia pag. 49. ubi consulendus Pancirolius.*

PRIMICERIUS FABRICÆ, in Cod. Theod. leg. 3. de Fabricens. (10, 22.)

PRIMICERIUS et Comes sacrarum Largitionum, apud Senatorem lib. 6. Epist. 7.

PRIMICERIUS MENSORUM, in Cod. Theod. leg. 12. de Mensor. (6, 34.)

PRIMICERIUS MOMETARIORUM, in veter. Inscript. 1054. 8.

PRIMICERIUS PROTECTOR, apud Ammian. lib. 8.

PRIMICERIUS AUGUSTALIIUM.

PRIMICERIUS SCHOLÆ CANTORUM.

PRIMICERIUS CENARIORUM.

PRIMICERII DEFENSORUM.
 PRIMICERII DEPUTATORUM.
 PRIMICERII DOMESTICORUM.
 PRIMICERII EXCEPTORUM.
 PRIMICERII JUDICUM.
 PRIMICERII LECTORUM.
 PRIMICERII NOTARIORUM.
 PRIMICERII PALATII. Vide (Capellani, pag. 128. col. 1.)
 PRIMICERII SILENTIARIORUM.
 PRIMICERII SINGULARIORUM.
 PRIMICERII TABULARIORUM, apud Codinum de Offic. Vide Glossar. med. Græc. col. 1230. et 1778. supra in Augustalis, Canto, Defensor, etc.
 PRIMICERII VESTIARIUM Imperatorii, apud Leonem Grammaticum in Constantino Leonis F. [et Anonymum Combesianum in eodem Constantino num. 5. 12.]
 PRIMICERII, Dignitas in Ecclesiis Cathedralibus: officium ipsum Primicerius, apud Gregorium IX. lib. 1. cap. 8. ubi extinctam hanc dignitatem in Ecclesia Tullensi sub eisdem Pontificis tempora observare est. Primicerius Sedis Apostolicæ, apud Joannem VIII. PP. Epist. 7. ex iis, quas Sirmondus edidit. Primicerius Ecclesiæ Neapolitanæ, apud Eugippium in Vita S. Severini cap. ult. Primicerius Metensis Ecclesiæ apud Ademannum in Epist. ad Berengarium in Concilio Metensi ann. 898. can. 7. etc. Primicerius Ecclesiæ Pergamensis, in Histor. Pergam. tom. 8. pag. 825. apud Ughellum tom. 4. pag. 868. 869. 875. 848. etc. Primicerius Ecclesiæ Tullensis, in Charta Leonis IX. PP. ann. 1049. apud Meurissium. Primicerius S. Marci Venetiarum, de quo multa Sansovinus, et Stringa lib. 1. de Venetia cap. 143. et seq. Dignitatis istius Ecclesiasticæ munus ita describit liber Romani Ordinis, apud eundem Gregorium cod. lib. tit. 25: Ut Primicerius sciat se esse sub Archidiacono, sicut Archipresbyter, et ad ejus curam specialiter pertinere, ut præsit in docendo Diaconis, vel reliquis gradibus Ecclesiasticis in ordine positus: ut ipse disciplinam et custodiam insistat, sicut pro animabus eorum coram Deo rationem redditurus: et ut ipse Diaconibus donec lectiones, quæ ad nocturna officia Clericorum pertinent, et de singulis studium habeat, ut in quacunque re capacem sensum habuerit, absque ulla vacet negligentia, aut a quo ipse jussu instruantur. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. num. 1. Demum quoque eligentibus fratribus, et suadente, sive exhortante Episcopo suo Drogonæ, licet coacte, senior cantor ibi sublimatur. Infra: In majus eum ministerium, quamvis coacte, sublimaverunt, et Primicerium, secundum Romanum ordinem cum esse constituerunt, totumque clerum tam civitatis quam et monasteriorum, sive totius illius Civitatis (Metensis) Parochiæ et subditum esse præceperunt, et magistrum omnium constituerunt. Adde num. 55. Bernaldus Archidiacon. in Vita B. Geraldii Abbat. Braccarensis n. 1: In monasterio chororum, utpote bonus Primicerius, doctissime regebat, et monachos minus eruditos tam in musica, quam etiam literali disciplina diligenter edocebat. Leges Alfonsinæ, seu Partitæ 1. part. tit. 6. leg. 5. Primicerium cum Cantore confundunt, ubi Cantorem, et in quibusdam Ecclesiis Cantorem, in aliis Primicerio appellari observant: E autem otras Eglestas hay en que ha Primicerios, que han ese mesmo oficio que los Chantres: et Primicerius en latin tanto quiere decir, como primero en el coro: et en commensurar los cantos, et para

mandar et ordenar a los otros como canten et anden honestamente en las procesiones. Ex his liquet, Primicerium nude appellatum, qui alias Primicerius Scholæ Cantorum dicitur. [Primicerii sive chori et cantorum Magistri, in Exposit. compend. benefic. fol. 6. Vide Primicerius.] Proinde minime audiendus Joannes de Janua: Primicerius est, qui primum ceceum portat ante Episcopum, vel Regem, de dignitate: unde hac Primiceria, ejus dignitas. Adde lib. diurn. Rom. Pont. cap. 1. tit. 11: Ad Presbyterum, diaconum, Primicerium, secundicerium.

PRIMICERII SUBDIACONORUM, Notariorum, Lectorum, in Ecclesia Mediolanensi ann. 963. apud Ughellum in Appendice tom. 4. pag. 2. 11. Vide Gloss. med. Græc. in ἱεραρχία, col. 1230.

PRIMICERII PRESBYTERORUM, Subdiacorum, Notariorum, Lectorum, in Ord. eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. sævi col. 861.

PRIMICERII, in monasterio Cassinensi, Qui actis scribendis præerat. Charta ann. 1147. tom. 1. Hist. ejusd. monast. pag. 402. col. 1: Scripta per manum fratris Sigenui Cassinensis Primicerii. Vide Primicerius. [De Primicerio Notariorum vidend. Savin. Histor. Jur. Roman. med. temp. tom. 1. § 108.]

PRIMICERUS, Primus et præcipuus. Chron. Angl. Th. Otterb. edit. Hearn. pag. 192: Quorum (militum parliamenti) Primicerus et prolocutor parliamenti, ex regis assignatione fuit dominus Johannes Bussy.

PRIMICHERIUS, ut Primicerius, in Charta S. Gerardi Episc. Tull. ann. 962. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. inter Probat. col. 388: Processu namque temporis evolutio, Goderannum qui tum noster erat Primicherius, a nostræ familiaritatis participibus segregari contigit pro culpa aliquibus.

PRIMICLERUS, Munus Ecclesiasticum; primus et præcipuus inter Clericos, qui nempe universæ qui Clericorum catervæ et familiæ præerat. Nam ut Diaconis Archidiaconus, Presbyteris Archipresbyter antistabant, ita Clero Primiclerus, cujus arbitrio oblationes Clericis pro ratione virtutis et officii distribuebantur. [Conc. Compostell. ann. 1081. inter Hispan. tom. 3. pag. 199: Super rebus ipsius ecclesiæ canonis nullus laicus diligentiam habeat. Disciplinam et nutritionem clericorum faciant, et super omnes ordines Archipresbyteri et Primiclerus.] Dignitatis istius præterea mentio est in Concilio Emeritensi can. 10. et 14. et in Toletano XV. quod subscribit Musacius Primiclerus: denique in Historia Wambæ Regis pag. 882. ubi quidam Gultricianus Primiclerus refertur. Non desunt tamen, qui in his locis emendandum putant, Primicerius, atque in its Garsias Loaisa. Vide Filesacum lib. de Paræclis cap. 4.

PRIMICOPII, Qui primum locum in præliis obtinent. Gasp. Barthii Gloss. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 435. ex Guiberti Hist. Palæst.

PRIMIFORMIS dictus Adam, quia primus formatus fuit. Vetus Irenæi Interpretes lib. 8. cap. 23: Hic est autem Adam, si oportet verum dicere, Primiformis ille homo, etc. Vide Primoplastus.

PRIMILUNIUM, Novilunium. Vide Primari.

PRIMIOR, Ad primum vel principium propius accedens. Otto Frising. de Frider. I. Imper. apud Murator. tom.

6. col. 644: Quæ (demonstratio) velut omnium principium et primum Primior, veriora, notiora super se habere non potest.

PRIMIPARA, Quæ prima vice peperit, Πρωτότοκος, apud Martinium. Catur Plinius lib. 8. cap. 47.

PRIMIPETA, Primum locum vel gratiam exponens, ut legendum censet la Cerda apud Isid. pro Prima porta, primum locum vel gratia expositio; cui assentit Grævius: nisi emendes ex Constantiensi: Prima peto, primum locum, vel egregia exposito.

PRIMIPILARIUS, ut Primipillaris, Centurio primi pili seu primæ cohortis. Otto Frising. de Frider. I. apud Murator. tom. 6. col. 661: Virilitergue pugnans Alemannis tandem ex parte Francorum comes Emicho, qui cæterorum Primipillaris erat, lethali sauciatus vulnera, occubuit. Vide Spartianum in Pescen. Nigr. Calmet. tom. 1. Histor. Lothar. inter Probat. col. 5. et Gloss. med. Græc. col. 1229.

PRIMIPILATUS, Dignitas et gradus Primpilli, apud Laur. in Amal. Occurrit apud Job. Sariaber. lib. 6. cap. 16.

PRIMIPILARES, Qui ad pascendos milites solemniter ad limitem destinabantur. Vide Gothofred. ad leg. 6. Cod. Theod. lib. 8. tit. 4. De primipilo seu pastu primipilli, ibid. consulendus, ut et ad leg. 11. lib. 12. tit. 1. Vide etiam Gloss. med. Græc.

PRIMIPOTENS, Primus potentia, qui alios omnes potentia præcellit. Apul. in Asclep. Hermet.: Deus Primipotens et unus gubernator mundi.

PRIMISCRINIUS, Qui primum locum obtinet in Scriniis publicis, vel inter Scribarios. Mensæ 18. Decemb. in S. Eustratio: Σκρινιάριος ὑπάρχων τῆς Δουκικῆς τάξεως, καὶ ἐν αὐτῷ κρωστῶν. Vide Acta S. Sebastiani cap. 7. n. 24. Theophanem ann. 7. Nicephori Gener. Senatorem lib. 11. Epist. 20. Relationem Symmachi PP. apud Baronum ann. 410. n. 50. etc. Notitia Imperii lib. 1. cap. 40. de Magistro militum in præsentii: Habet... Primiscrinios, qui Numerarii sunt. In Hist. Miscella lib. 24: Theodosius Patrius et Primiscrinus. Primiscrinus Candidatorum, in Actis Martyrii S. Secundi n. 1.

PRIMISCRINIUS, Cancellarius. Eo nomine Chartam ann. 984. sub Radulfo Rege subscribit Vicbertus, apud Stephanol. tom. 8. Antiq. Pictav. MSS. pag. 337.

PRIMISCRINIARI, et Scribe regionarii, inter officia Ecclesiæ Romanæ, apud Anonymum Vaticanum de Electione Paschalis II. apud Baron. ann. 1100. qui Protoscriniarii nuncupantur apud Regionem in Chronico.

PRIMISCRINIATUS, Dignitas ipsa, apud Senatorem lib. 11. Epist. 21.

PRIMISCRINIUS, pro Primicerius, in Vita S. Johannis Gorz. Abb. sæc. 5. Bened. pag. 874.

PRIMISERIIUS, pro Primicerius, in Chartario Eccl. Auxit. cap. 52: Duo Primiserios, quos capicolos vulgo dicimus,.... ibidem sepelire curavit.

PRIMISSARIUS, Idem qui Primitarius, de qua voce infra. Synodus Augustensis ann. 1540. celebrata: Capellani et Primissarii Rectoribus aut Plebanis suis debitam reverentiam exhibent. Vox, ut videtur, deducta ex Primicerius.

Nequaquam; is quippe intelligendus, qui primam horis matutinis celebrat missam; quod ex ejus cum capellanis associatione facile eruitur. Id

præterea probat Charta ann. 1454. apud Oefellum tom. 2. Script. rer. Bolcar. pag. 237. col. 2: *Unam Primitiarum... mane in aurora per ydoneum sacerdotem quotidie celebrandam, etc.* Primitiarum, Germ. Frumesser, in Necrol. S. Aurel. Argent. ad. iv. Non. Febr. Vide Primitiarum. [Statut. Eccles. Pinguensis in Würdtwein. Subsid. Diplom. tom. 2. pag. 381: *Et sciendum quod quavis in adjunctis olim novissimis vicariis ultimis eorumdem, ut in principio præsentis libri narratur, in Primitiarum ecclesie pro expeditione primæ missæ in diluculo ante solis orum pro laboratoribus et viatoribus campestribus ac adventis et peregrinis quotidie celebrandæ, salvis dominicis ac in choro et in foro diebus celebribus, fuit institutus, nos considerantes, etc.* vicarium... Primitiarum prædicto ad perficiendam primam missam diximus adjungendum, sic quod ipsi ambo, etc.]

* PRIMITAS, Primatus. Vita B. Coletæ tom. 1. Mart. pag. 547: *Nec plens cor sum voluit applicare pleno consensu de dicta Primitate.*

* PRIMITES, Primus. Versus de Carolo C. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 316:

Ante ubi post patrem Primitas, mundus, amandus
Siquidus, justus, summus Argerius.

PRIMITIÆ. Concilium Burdegalense ante 1255. cap. 28: *De primitiis vero statutimus, ut laici per censuram Ecclesiasticam compellantur ad tricesimam vel quadagesimam partem, usque ad quinquagesimam nomine Primitiæ persolvendam.* Synodus Nemausensis ann. 1284. cap. de Decimis: *De primitiis vero dicimus, et juri esse consentaneum reputamus, et sic in Nemausensi diocesi præcipimus observari, quod Primitiæ Ecclesiæ illi dentur de proventus seu fructibus prædiorum decimæ persolvantur, cum non debeat una eademque Ecclesia censeri: nomine autem Primitiarum, seu pro primitiis ad minus sexagesima pars de vino et blado Ecclesiæ debet solvi, etc.* [Decretal. Gregor. IX. lib. 3. tit. 90. cap. 1: *Ut sexagesima pars offeratur eorum, que gignuntur a terra, etc.*] [* Stat. synod. eccl. Carcass. ann. 1270. cap. 16. ex Cod. reg. 1613: *Primitias earum rerum de quibus præstat decima, dari volumus per trentenam, juxta modum ecclesie Carcassonensis.*] [Incerti auctoris homilia apud Baluz. in Append. ad Capitul. col. 1376: *Primitias de fructibus vestris et de laboratu debetis offerre ad altare, id est, spicas novas et uvas et fava. Alias Primitias ad domum presbyteri de omni fructu debetis portare, et presbyter eas benedical.*]

* PRIMITIÆ, quæ veniunt ad altare, ut ab eis, secernantur quæ mox ad domum presbyteri deferri dicebantur, in quo posita fuerint, discimus ex Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 55: *Omnes autem Primitias de Curtangis habebit presbyter, illis exclusis quæ veniunt ad altare, scilicet agnorum, vitulorum, porcellorum et lanarum, quarum presbyter tertiam et monachi duas partes habebunt.*

* PREMIE et PREMIE, pro Primitiæ, in Charta ann. 1089. tom. 3. novæ Gall. Christ. inter Instr. col. 197. et in Charta ann. 1254. tom. 6. col. 66.

* PRIMITIES, in Vita B. Columbæ tom. 5. Mail pag. 381.

* PREMISIA, æ, in Statutis MSS. Augeri Episc. Conser. ann. 1260: *Nullus decimam, vel Præmissiam, vel oblationem alteri ecclesie debitam recipiat. Occurrit rursum infra.*

* PRIMITIARE, Primitias solvere, præstare Stat. Synod. eccl. Castr. ann. 1358. cap. 5. ex Cod. reg. 1582. A: *Sicut agricola tenetur decimare et Primitiare quod sibi remanet, ita Dominus quidem de acervo non decimato accipit: nomine autem Primitiarum seu pro Primitiis, ad minus quadagesima pars de blado et vino, ecclesiis debet persolvi.*

* PRIMITIALES, Primitivi, in Gloss. ad Doctr. Alexandri de Villa Del.

* PRIMITIALIS, Principialis, originalis. Vita S. Adalberti tom. 3. Apr. pag. 181: *Prima et velut Primitialis causa propter plures uxores unius viri, etc.*

* PRIMITIARE, Incipere, [primitias dare.] Petrus Blesensis Episc. 20: *Municipentiam a tenera Primitiavit ætate.* Adde serm. 21. [Vita S. Patricii tom. 2. Mart. pag. 548: *Prope erat Pascha, in quo vita mortua ex mortuis resurgens Primitiavit et Probavit resurrectionem mortuorum.* Elmham in Vita Henr. V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 79. pag. 229: *Ante matutinalis favoris gratiam, affuit alijus temporis permissiva licentia, quo suos Primitiare temptarent insultus, aut scalas inicerent in mœnium summities.*] Inscriptio in Basilica S. Pauli Romæ, apud Panvinium de 7. Basil pag. mihl 100:

Hæc opus arte sua, quem Roma Carde beavit
Natus Capua Petrus olim Primitiavit.

Henricus Aquilonipolensis in Adolphide cap. 14:

Presbyter hinc factus Missam celebravit in ipse,
Gregorii luce Primitiavit suam.

Vide Initiare.

* PRIMITIARIUS, pro Primicerius, Dignitas Ecclesiastica, apud Crodogangum Metensem Episcopum in Regula Canonico. cap. 10. Vide Primicerius et Primitarius.

* PRIMITIVA, Primitiæ, in Chartis Regum aliquot Navarrae æræ 1068. et 1094. apud Antonium de Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti tom. 1. Vide in Tertia.

* PRIMITIVA, Strenæ, xenia. Math. Paris ann. 1249: *Rex autem Regalis munitentiam terminos impudenter transgrediens, a civibus Londinensibus, quos novit ditiores, die Circumcisionis Dominicæ a quolibet exegit singularem Primitiva, quæ vulgares Nova dona novi anni superstitiosæ solent appellare.*

* PRIMITIVA CAPELLA S. Eugendi, Vesuntione appellabatur illa, in qua erat baptisterium. Consule Hist. Vesunt. ann. 1735.

* PRIMITIVUM, πρωτότων. Gloss. Lat. Gr. in Castigat.: *Primitivum, primatus, πρωτότων Cod. Sangerm. primitivum.*

* PRIMITIVUM, Prima perscriptio, idem quod Protocolium. Vide in hac voce. Testam. ann. 1149. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 324: *Johannes de Beclano hoc testamentum: transulit ex Primitivo, mense Septembri feria vj.*

* PRIMITIVUS, Qui ex alio originem non habet, apud Prudentium, Columellam et alios. Primitivus, πρωτότοκος, in Gloss. Lat. Græc.

* PRIMITUS, Prius, Primitus, πρώτος. Gloss. Lat. Græc. Diploma Caroli Reg. Hungar. ann. 1325. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 498: *Ad unionem pacis devenire volumus sine ipso Rege Boemie... nisi Primitus ad hoc dicti fratris nostri... expressus consensus accesserit et voluntas. Occurrit præterea in leg. 12. Cod. Theod. lib. 11. tit. 1. [* Primi-*

tus quam, in Ruodlieb, fragm. 3. vers. 56. et 551.]

* PRIMIVIRGIUS, πρωτοπαρθένος, in Gloss. Gr. Lat. primus ex lictoribus, qui virgam deferunt. Gloss. Isid.: *Primivirgius, caballarius, quod primus est militis in virgibus.* [Ubi Excerpta: *Primivirgius, caballarius, quod primus est militis, jus in virgines virgibus.* Emendat la Cerda: *Primivirgius, clabarius (vel clavarius) qui primus est militis in virgibus, hoc est, ut monet Grævius, Militum virgatorum, qui præbant magistratus cum virgis et baculis, ut lictores Romæ. Clavarius, a clava, qui clavum seu baculum præfert.]*

* PRIMNA, Puppis, Gr. πρύμνα. Ethelwerdus lib. 4. cap. 3: *Elevant dies per vela septem totidemque noctes, advehunt in Primna Cornualias, partes, etc.* Infra: *Ibique construunt classem, Primna dant ventis, volant rostra ad Anglicas partes, etc.*

* PRIMOGENITA, Primitia. Charta ann. 1069. ex Tabulario Ecclesie Gratianopolit. fol. 24: *Dono et transfundo eis Ecclesiam sanctæ Mariæ de Quinciaco, cum omnibus Primogenitiis et primitiis, et cum duabus partibus decimi, et cum omni alodatico, totum et ab integro quod de me Gonzaldus Presbyter tenet.*

* PRIMOGENITALIS, Primogenitus, apud Tertull. adv. Valent. cap. 20: *Ab argumento ogdoadis Primogenitalis.*

* PRIMOGENITOR, Primogenitus, filius natu major. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1361. tom. 8. Ordinat. pag. 489: *Volumus ut ipse secretarius noster homagia, fidelitates, subjectiones et cetera deveria que nobis fecerat et prestatat, seu facere debebat ratione hujusmodi ville et loci de Dompna Maria, eidem Primogenitori nostro tanquam representati (representanti) personam nostram regiam et nostro nomine, faciat atque præstet.*

* PRIMOGENITURA, Jus et privilegium primogeniti, Gall. Droit d'aînesse. Charta Philippi Pulchri ann. 1291. apud Thomasser in Biturig. pag. 727: *Salva adhuc Primogenitura ipsius dicitur Johannes primogenitus... Quod dicitur Johannes de Soliaco miles habuit et habere debuit ratione sua Primogenituræ melius herbergamentum, meliorem feudum, meliorem servientem, etc. Jus antiquioritatis et Primogenituræ, in Regesto Parlam. ann. 1450. apud Baluz. Hist. Arvern. tom. 2. pag. 383. Adde Murator. tom. 3. pag. 587: Vide Aînescia et Majoratus 1.*

* PRIMOGENIUS, πρωτόγενος, in Gloss. Latino-Gr. Ciceroni primigenius. Regula Mellie. in Chronic. ejusd. Monast.: *Dona Dei Primogenium in animis nostris vigorem continuo deperdant.*

* PRIMOLUS, Priorum princeps, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

* PRIMOPERAM, Genus officii, in Gloss. Lat. MS. regio cod. 1013. an primus seu Primicerius operum, seu Operarius, de qua dignitate sue loco egimus.

* PRIMOPLASTUS, vox hybrida, πρωτόπλαστος, apud [Tertull. Exhortat. castitatis cap. 2. vet. Irenæi Interpr. lib. 2. cap. 9.] Prudentium hymno 7. et in lib. 1. Sacram. Rom. Eccl. cap. 42. etc.

* PRIMORDIALIS, Primigenius, principalis. Verbum primordialis, apud Tertull. adv. Judæos cap. 2. *Primordialis causa, apud Ammian. lib. 30. initio.*

* PRIMORDIALITER, Primum. Anonymus de gestis Manfredi et Conradi Reg. apud Murator. tom. 8. col. 615: *Hoc quædam terra quæ vocatur Schiaccia regalis domini, sed dehabitata, Primordialiter receptavit. Utuntur præterea S. August.*

de Trinit. lib. 3. cap. 9. et Claud. Mart. lib. 2. cap. 5.

◦ PRIMORES, Proceres primi ordinis. Vide *Primas* et infra *Subprimates*.

PRIMOTICUS, [Primo natus, præcoquus.] Aputius lib. 4. de Re culin. cap. 5: *Gustum de præcoquis sic facies, duracina Primotica pusilla præcoquia purgabis, etc.*

PRIMULE, Primo, primum, vel nuper. Adamnanus lib. 3. de Locis SS. cap. 4: *Præterea hos tibi 20. solidos auri adfero, eque pretium mei, quem tibi Primule commendatum mihi usque in hodiernum conservasti diem.* [Adde Acta SS. tom. 3. April. pag. 147.]

◦ Nostris *Prima*, pro Avant, Prius. Charta ann. 1328. inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 243: *Item une poignée sus chacune charge de sel. Prime que l'on décharge et vent à Tornus.*

◦ PRIMULUM, *Lo primo acto*, in Glossar. Lat. Ital. Ms.

* PRIMUNCIOUS. [e Primuncius, prius.] (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 28. XIII. s.)

PRIMUS, Primæ, ut alunt, conditionis, ut *Medianus*, mediæ, et *Minofedus* infimæ, apud Alamannos, in Capitulis ad Legem Alamann. cap. 22. edit. St. Baluzii: *Si primus Alamannus fuerit, ducentos solidos componat.* Vide Gloss. med. Græc. in Πρώτος.

† PRIMUS ALTARIS inter dignitates Ecclesiæ S. Egidii recensetur in Bulla Pauli III. PP. ann. 1538. pro Secularisatione. ejusd. Eccl.: *Unus succentor, unus Primus altaris S. Egidii, et alius secundus ejusdem altaris.* Horum officium seu dignitas *Prima* et *Secunda altaris* dicitur in eadem Bulla.

† PRIMUS IN CURIA, Quis fuerint ejus jura et prærogative, videsis in Notis Gothofredi ad leg. 127. Cod. Theod. lib. 12. tit. 1.

† PRIMUS HONOR, Non summus, ut monet idem Gothofredus ad leg. 4. ejusd. Cod. lib. 6. tit. 27. verum ultimus, qui scilicet primus receptis intra scholam deferret: *Novi quinquagesimo vacent a Primi quoque honoris auspicio.*

† PRIMUM NAVIGIUM, πρώτοκλοια, in Gloss. Latino-Græc.

PRIMUS NAVIUM, apud Luithprandum lib. 3. cap. 6. Romanus Lacapenus fuisse dicitur, qui Græcis προηγάρτος.

PRIMUS PALATII, dignitas, qua donatus *Hermenegildus*, qui Chartam Ranimiri Regis Legionensis sæc. 979. subscripsit, apud Anton. de Ypez, in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 5. pag. 438. statim post Episcopos et Abbates. De *Hermenegildo*, vide ibid. pag. 428.

† PRIMUM TEMPUS, vocantur Kalendæ Martiæ, quod ab his annis exordium ducit, in Cod. Theod. lib. 12. tit. 1. de Decurion.

◦ 2. PRIMUS PRIMORUM, ita sese inscribit archiepiscopus Bituricensis, in Charta ann. 21. Lothar. ex Chartul. S. Petri Carnot.: *Huic maternæ donationi idcirco ego Hugo primorum Primus archiepiscopus et Odo comes ditissimus assensum præbui.*

◦ PRIMUS SOMNUS, Nostris unica voce *Prinomme*. Locus est supra in *Picassa*. Lit. remis. ann. 1394. in Reg. 146. Chartoph. reg. ch. 401: *Plusieurs gens à heure de Prinomme ou environ robièrent et gastèrent le verger. Le suppliaint à heure de Prinomme ala en l'ostel d'icelle Perrette*, in aliis ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 414. Sic et *Prinsoir*, pro Prima vespera, in Lib. rub. fol. parvo domus publ. Ab-

bavil. fol. 89. r. ad ann. 1346: *Et estoit bien le heure de Prinsoir ou environ.*

◦ 3. PRIMUS, Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Dispensa, Prov. penus, cellarium, Primus, mi, et ponitur pro custode.* Ubi haud dubie legendum *Pronus*, peni custos. Vide in hac voce num. 2.

◦ PRIN, vox vulgaris, Præstationis species. Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 305: *Item super le Prin et l'estivaige piscium apud Caynonem, etc.* Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel fol. 114. r.: *Le Prin et les cenages des poissons à Chignon, vij. liv. Tour.*

PRINCEPS, Rex, Imperator, in Legibus Wisigoth. lib. 5. tit. 7. § 30. in Leg. Longob. lib. 2. tit. 29. § 1. tit. 39. § 4. [Lutpr. 19. (4. 1.) Carol. M. 102. Vide Savin. Histor. Jur. Rom. med. tempor. tom. 1. cap. 5. § 123.] [in lib. 3. Capitul. cap. 67. Chron. Andrense tom. 9. Spicil. Acher. pag. 377: *Tunc electione in consilio omnium Godefridus Dux Lotharingie constituitur Princeps et Dux Jerusalem.* Gloss. Lat. Gr.: *Princeps, Βασιλεύς.*]

◦ PRINCEPS PRINCIPUM inscribitur Ludovicus VII. ab Hugone S. Germ. Prat. abbate, in Lit. ann. 1164. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 49.

† PRINCEPS, Dux, qui provincia præest, in Leg. Alaman. cap. 85. in Leg. Bajwar. cap. 2. Interdum eodem Principis nomine Rex et Dux designantur. Capitul. lib. 5. cap. 367: *Si quis jussione Regis, vel Ducis illius qui ipsam provinciam regit, hominem occiderit, non requiratur ei, nec propterea fideus sit: quia lex et jussio dominica occidit eum, et ipse non potuit contradicere.* Princeps vero et successores ejus defendant eum; etc.

PRINCEPS, dicti, quotquot in ordine aliquo primarium locum obtinent, quos posterior etas *Prinicerios* appellavit. Senator. lib. 7. Epist. 24: *Magna inter collegas suos prærogativa decoratur, quicquid gerit militiam nomine Principatus: cognoscitur enim agere locum primarium, quando in rebus humanis magna pars hominum assensu excellentiam dignitatum.* Adde lib. 11. Epist. 35.

Erant autem *Principes* in Militia, *Principes* scilicet *Legionum* et *Cohortium*, de quibus Vegetius lib. 2. cap. 8. a quibus nomen transit ad *Principes officiorum*, qui in omnibus officiis omnium Magistratum civilium et militarium erant. Capitolinus in Antonino: *Additis officiorum omnium Principibus.* Horum mentio fit passim in Notitia Imperii. De his etiam est titulus Cod. Theod. de *Cohortibus, Principibus, Corniculariis et Primpulariis*. Theophanes pag. 137: *Καὶ οἱ πριγκίπαις ἐκείνης ἐσχολῆς ὡμοσε τοῦτο.* Vide Sirmundum ad Epigr. 137. Ennodii, et Jacobum Gothofred. ad leg. 10. Cod. Th. de Cohortali. (8.4.) Principis munus se gessisse Corippus testatur in Panegyrico Anastasii Quæstoris et Magistri:

Sub cujus nomine gesto
Principis officium.

Unde conficitur, Magistros officiorum, et Quæstores, *Principes officiorum* habuisse, licet *Adjutores* tantum its attribuat Notitia Imperii.

PRINCEPS AGENTIUM in rebus, de quibus est tit. 28. in Cod. Theod. lib. 6. qui et *primates* dicti in Lege 22. de Agentibus in rebus, eod. Cod. (6.27.) Senator lib. 11. Epist. 35.: *Cur enim Agentium in rebus miles officii post tot labores incerto aliquid patiatur æmulum, qui crebris ac-*

tionibus excubando, ideo Principis nomen habere promeruit, quia militis sacramenta ceteros antecellit.

Vide Jacobum Gothofred. ad d. tit.

PRINCEPS OFFICII, Primus officialium, id est Ministrorum et Apparitorum Judicis vel Rectoris provincie, in leg. 1. C. Theod. de Offic. Rect. prov. (1.7.) apud Lampridium in Hellogabaloet in Alexandro, Symmachum lib. 1. Epist. et auctorem Queroli. Acta S. Cypriani: *Venerunt ad eum Principes duo, unus ex officio Galerii Maximini Proconsulis, etc.* *Princeps apparitionis*, apud Ammianum lib. 16. *Primates officii*, in leg. 2. Cod. Th. ad Legem Juliam de ambitu. (9.26.) Palladius in Vita Chrysostomi pag. 63. edit. Emerici Bigotii: *Ἀριστὰν Ἐλάφιον ὁ νότος Πριγκίπων.* Vide Pancirolum ad Notitiam Imperii lib. 1. cap. 9. Henricum Valesium ad lib. 16. Ammiani pag. 111. et Jacobum Gothofred. ad Cod. Th. [Vide *Priores officiorum*.]

PRINCEPS CASTRORUM, in veteri inscriptione 1101. 5.

PRINCEPS CIVITATIS, πρωτοκόλιτης in Glossis Gr. Lat. Glossæ Lat. Græc. *Princeps*, πρωτοκόλιτης, ἱεραρχος. Alias πρωτοκόλιται, *Proceres*. Sic autem appellabantur, qui in civitatibus præcipuos Magistratus gerebant. Unde Sextus Rufus Odenatum Palmyrenum *Decurionem* vocat, quem Vopiscus *Principem civitatis*. Vide Gruteri Inscript. 472. 4. et infra in v. *Prior* et *Principalis*.

† PRINCEPS SACERDOTUM, Titulus honorarius, quem aliquando usurpasse videntur Primates, quibus exinde prohibitum ne eo uterentur. Capitul. lib. 7. cap. 2: *Ut primæ sedis Episcopus non appellatur Princeps sacerdotum, aut summus sacerdos, aut aliquid hujusmodi, sed tantum primæ sedis Episcopus.*

PRINCEPS, Proceres Palatii. Titulus Legis Alamannorum in antiquis codicibus: *Incipit Lex Alamannorum, quæ temporibus Chlotarii Regis: namcum Principibus suis... constituta est.* Ubi alii habent *Proceribus*. Capitula Caroli C. tit. 6: *Hæc quæ sequuntur Capitula excerpta sunt a Domino Rege Karolo et Principibus ejus ex his Capitulis, quæ, etc.* Flodoardus lib. 3. cap. 26. meminit Epistolæ ab Hincmaro scriptæ: *Eberhardo ex Principibus Lotharii.* [Charta sæc. 1216. apud Stephanot. tom. 3. Fragm. Hist. pag. 214: *Ego Aldefonsus D. G. Rex Toleti et Castiliæ, una cum uxore mea Alyenor regina... consilio pariter et voluntate Principum meorum facio cartam donationis, etc.*]

◦ Prince, eadem acceptione, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 243: *Lienarz, qui ot-est li uns des Princes le roi Chilperic, etc.* Ubi Aimoin. lib. 3. cap. 62. ibid. pag. 96: *Leonardus quidam Optimatum Chilperici, etc.*

† PRINCEPS CASTRI, PATRIÆ, Proceres regionis, in Charta ann. 1108. inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 277: *Ego Gaucelmus et fratres mei Arnaldus Catarmati, Achelmus Willalmi, Bonaldus quoque Rotberti, coram Principibus castri nostri, etc.* Infra: *Dans securitatem semper, et ingenuitatem per totam terram meam coram Principibus patriæ.*

◦ PRINCEPS CAMERÆ apud duces Normannorum, idem qui alibi *Camerarius*. Vide in hac voce. Charta Guill. ducis Normani. pro monast. S. Georg. de Banquerville in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 666: *Radulphus autem meus magister, auleque et cameræ meæ Princeps, etc.*

PRINCEPS, Nomen dignitatis. Moschopolus pag. 160: Πριγκιπ, ἀξιωματικ

Prima. Primus autem Principis nomenclaturam, in honorarium seu potius feudalem titulum, in Italia, invenit Arechis Dux Beneventanorum. Hic enim, ut scribit Leo Ostiensis lib. 10. cap. 10. primus Beneventi Principem se appellari jussit, cum eatenus qui Beneventi praeferant, Duces vocarentur. Nam et ab Episcopis ungi se fecit, et coronam sibi imposuit, atque in suis chartis ita in fine scribi praecipit: Scriptum in nostro sacratissimo Palatio. A Principatu Beneventano post annos 90. prodire Principatus Salernitanus et Capuanus. Nam cum Siconolfus Siconis Principis Beneventi filius, et Sicardi Principis frater, Salernum et Capuam Radelchiso Principi ademisset, Ludovicus II. Imperator in Italiam veniens anno 861. pulsus et profligatus Saracenis, quos uterque Principum in auxilium evocarat, convocatis Longobardis totam Beneventi provinciam inter Ledelchis et Suchanolsum aequo discrimine partiti est, ut habet Chronicon S. Vincentii de Vulturno pag. 687. qua quidem partitione, cujus meminit etiam Constantinus Porphyrog. lib. de Adm. Imp. cap. 27. Salernum e. Capua Siconolfo cessere. Ex hinc caeteri qui Salerno imperarunt, Principes Salerni appellati sunt: a quibus, diviso rursus Salernitano Principatu, emerit Capua Principatus. Uterque vero tandem ad Tancredi Normanni familiam et ad Reges Siculis devenit. Capta enim Capua, Rogerius Rex Ansum filium Capuani per vexillum sublimavit Principatus honore, quo extincto, patre superstiti, Guillelmus filius alter eadem dignitate donatus est. Sed et Tancredum filium Principatus Barensis donavit Rogerius, qui habet Alexander Abbas Calesinus lib. 3. cap. 26. Sub eodem etiam Rege Principatus Tarentini titulus tum primus emerit, quo Simonem filium nothum testamento honestavit. Sed filius Guillelmus Rex hunc Simonem ademit, dicens: Ducatus Apulie, Tarentique, et Capua Principatum legitime tantum filius debere concedi: ad Comitatus autem aliasque regni dignitates non indignum esse liberos etiam naturales admitti. Ita Falcanus pag. 659. Ex quibus sane colligitur, Principis titulum, Comitalem longe dignitate praesessisse.

Ex praedictis etiam docemur, ab Italia in caetera regna, etsi in quibusdam serius, profuissse ejusmodi Principis titulum: nam et inde in Regnum Hierosolymitanum transit. Quippe cum Boemundus Tancredi filius in haereditate a Rogerio fratre Tarenti et Baris Principatus obtinisset, ut narrat Ordericus Vitalis lib. 8. pag. 677. Antiochie Dominus factus, ejusdem Principis appellatus est, quod, inquit Will. Tyrus lib. 6. cap. 23. antea Princeps vulgo nuncuparetur: Tarenti scilicet, ut habent praeterea liber vernaculus de Familiis Ultramarinis, et Joan. Villaneus lib. 4. cap. 18. Exhinc idem Principis titulus datus legitur Galilaeae seu Tiberiadis in eodem regno dominis. Memoratur praeterea apud Albertum Aquensem lib. 3. cap. 54. Princeps Philippensium, cui nupta fuit Florina Ducis Burgundiae filia, licet haud bene constet, quis Princeps iste fuerit, et cujus urbis. Certe Philippensium Principis mentio quoque est in Epistola Honorii III. PP. ad Everardum Patriarcham, apud Rainaldum ann. 1217. n. 17. quo eum monet, ut Philippensium Principem, qui Episcopum urbis suae interemerat,

ad justam criminis expiationem per excommunicationem cogeret. Sed cum hoc anno 1217. Everardus iste inter Patriarchas Hierosolymitanos et Antiochenos non compareat, haud promptum est urbis situm assequi. Transit praeterea Principis dignitas in Imperium Constantinopolitanum sub Imperatoribus Francis. Nam Guillelmus de Champlilla, cognomento Campaniensis, expugnata Achala et Peloponneso, Principem se inscripsit Achala et Morea, ut perinde ejus successores, quorum seriem et historiam dedimus in Historia Franco-Byzantina. Vide Glossar. med. Graecit. col. 1228.

Atque inde forte fluxit, ut complures dignitate licet et natalibus longe inferiores proceres Principis titulum sibi arrogarent, vel certe ut his ille a Scriptoribus adscribatur, quod mox docemur.

Inde etiam originem duxere Principatum erectiones, quae in Francia nostra et in Belgicis provinciis serius nosci coepere. Primus enim qui mihi occurrit, in Francia Principatus, est Chalesius in Inculismensi agro, in Historia Arverniensi probat. pag. 228. sub ann. 1478. et in Ceremoniali Franciae ann. 1513 tametsi de erectione non constat. Rursum complures leguntur instituti, atque in his Jovis-villae ann. 1552. Porcean ann. 1561. Guemenail ann. 1570. praeterea Principatus Lucii in Pictonibus, Soyonis in Vivariensi agro, Rupis ad Yonem, Ilistensis, Fucardimontis, Chalusii, Ambilsiae, Chabanesii, Carencii, etc. In Belgio vero Principatus Chimacensis erectus ann. 1486. Spinetensis ann. 1541. Gaverensis ann. 1553. Lignensis ann. 1602. Barbanconensis ann. 1614. etc. Mitto quae de Principatibus Italicis et Hispanis huc conferri possent, cum existent de his, ut et de caeteris ejusmodi dignitatibus conscripti Commentarii.

PRINCEPS in Francia nostra triplicis generis esse observat Sanjullianus lib. de Origin. Burgundionum cap. 38. extremo: ac primo quidem ita appellari, qui ex domo regia sunt, quos vulgo Princeps du sang dicitur: deinde qui orti ex Principum extraneorum familia in Aula Regum nostrorum militant, et in Francia sedes fixere, quorum etiam posterit eandem dignitatem retinent: ac denique ita vocari, qui feuda possident cum titulo Principatus, de quibus mox egimus. Sed qui regnante Carolo V. in Francia nostra pro Principibus haberentur, docet praeter ceteris Christianus Pisana au Trésor de la Cité des Dames 2. part. cap. 9: Et parce que en diverses Seigneuries sont demourans plusieurs puissans Dames, si comme Baronneses, et grande terriennes, qui pourtant ne sont pas appellées Princesses, lequel nom de Princesses n'affert estre dit que des Empereres, des Roynes, et des Duchesses: se ce n'est aux femmes de ceulz, qui à cause de leurs terres sont appellees Princes par le droit nom du lieu, si comme il en a en Italie et ailleurs. Et quoy que les Contesses ne soient mie en tous pays nommées Princesses, etc.

Quartam denique Principum speciem addunt Bodinus lib. 1. de Republica cap. 6. pag. 69. et Marca lib. 6. Hist. Beneharn. cap. 8. num. 6. qui scilicet feuda majora, vel etiam oppida possident in regni confiniis, de quorum supremo dominio ac superioritate Principes ac Reges non convenere invicem in pactis ac foederibus, atque adeo

superessum est, donec de rei veritate constaret. At cum publice ista vix dirimantur lites, factum ut flagrantibus potissimum bellis eorum possessores oppida sua munierint, et cum neutri Principum parerent, horum se supremos Principes indigitant, quod de Byzantio scribit Justinus lib. 9: Hac namque urbs condita primo a Pausania Rege Spartanorum, et per 7. annos possessa fuit: deinde variata victoria, nunc Lacedaemoniorum, nunc Atheniensium juris habita est. Quae incerta possessio effecti, ut nemine quasi suam auxilium juvante, libertatem constantius tueretur.

PRINCEPS MILITIAE dicitur apud nostros Senescallus, cujus praecipuum munus fuit in rebus bellicis. Rigordus ann. 1184: Theobaldus Comes Blavensium Franciam Senescallus, Princeps militum Regis. Vide Senescallus.

PRINCEPS, nomen videtur fuisse dignitatis in regno Anglorum. Chartam enim Offae Regis subscribunt statim post Episcopos Erordanus Patriarcha, Binnanus Princeps, deinde Duces, in Additament. ad Math. Paris pag. 155. Aliam Knutonis Regis ita subscribit, etiam statim post Episcopos et ante Ducem, quidam Aldennus: Ego Halldennus Princeps Regis pro viribus assumsum praebat: et ego Turkillus Dux concedo, in Conciliis Anglicanis. Charta Eadgari Regis in Monast. Anglic. tom. 3. pag. 302: Unde ego Eadgarus Rex rogatus quidem ab Episcopo meo Deorwifo, et Principe meo Eldredo, ut aliquam partem terrae liberam darem, etc. Vide Simeonem Dunelmensem ann. 778. [Anglos. Heahgerafa, summus comes. Idem Princeps militum dicitur et Major domus regis. Vide Phillips. Hist. Jur. Angl. tom. 2. pag. 9.]

PRINCEPS WALLIAE, titulus veterum Principum Provinciae Anglicae, quam Walliam vocant, qua in jus Regum Angliae redacta, eorum filii primogeniti eodem titulo deinceps donati sunt. Vide Thomam Walsinghamum pag. 48. et Thomam Smith lib. 1. de Republ. Anglor. cap. 17.

Apud Scotos, inquit Camdenus in Britannia, proximus a Rege est filius ejus primogenitus, qui Princeps Scotiae appellatur, et peculiari jure Dux est Rosay, Scotiaeque Senescallus: reliqui vero Regis liberi absolute Principes appellantur.

PRINCEPS, dignitas, ut videtur, fuit apud Hispanos. Divisio Oxomensis et Aucensis Episcopatum ann. 1088. sub Adelfonso Imper. et Hispaniarum Rege, quae exstat post Concilium Bracarense I. subscribitur ab Episcopis et Abbatibus, deinde a Comitibus, demum a Principibus, hoc modo: Ego Martinus Comes confirmo, etc. Ego Alvarus Diaz Princeps confirmo.

Apud Lusitanos Alphonsus, postmodum Rex V. Regis Eduardi primogenitus, Principis titulum primus assumpsit, cum antea Regum primogeniti Infantibus appellarentur Castellorum Regum primogenitos Asturiarum Principes dictos colligere est ex Scriptoribus Hispanicis, ut Aragonensium Girone.

PRINCEPS in Germania qui dicantur, docet Albericus in Chronico MS. ann. 1234: In Alemannia omnes Archiepiscopi, et Episcopi, quidam excellentiores nigri Abbates, et omnes Duces, et quidam Marchiones, et Landgravius Turingiae, et Palatinus Comes de Reno, omnes isti vocantur Principes. Ceteri autem sunt vel Comites, vel Castellani, vel nobiles. Ordo

Principum, apud Ottonem Frising. de Gestis Friderici lib. 3. cap. 26: *Est enim Lex curia, quod quisquis de ordine Principum Principis sui iram incurrens, compositionem persolvere cogatur, centum librarum debitor existat, ceteri minoris ordinis utri, sive ingenui, sive liberi, vel ministri, decem.* Charta Henrici VI. Imper. ann. 1189. ex Tabulario Eccl. Tullensis: *Nos universa alodia et feuda, quae ipse (Humbertus Comes Sabaudiae) infra fines Imparii Romani possidebat, observato omnimodo ordine iudicario, et per justam Principum Imperii sententiam, et Parium suorum, adjudicavimus, et eum secundum justitiam condemnatum perpetuo Imperii banno subjecimus.*

PRINCEPS, in Jure feudali Saxonum cap. 88. § 8. et seqq. *tali nomine consetur, eo quod habet feudi vesillum, de quo ipse Princeps dicitur et habetur. Nullus ad eo debet recipere, cum illud alius ad eo receperit. Qui confert taliter, investitus non est primus in feudo, et ideo non debet Princeps appellari. Qui possidet feudi vesillum, et est Princeps, nullum laicum debet habere dominum, praeter Regem.* In hac ratione Principes dicuntur apud Saxones seu Germanos, qui nostris *Barones*, qui scilicet a Rege nude pendent, nullumque alium habent superiorem dominum, quorum feuda Germanis *Fahnlehen* vocantur, quod vassalli cum vexillis de iis investiantur. Vide Gerlacum Buxtorfium in Auream Bullam Caroli IV. Imper. cap. 68. et supra in voce *Baro*. Huc porro pertinet praecleara Francisci Borbonii San-Paulani Comititis vox, qui cum Guysium Ducem seipsum Principem appellentem indignabundus cerneret, ad astantes iocose respondit, *Guygium Germanica lingua loquitur.* Rem narrat Thuanus lib. 25. Histor. pag. 459.

PRINCEPS dicitur ipsi Comites, in Charta Caroli C. in Tabulario Dervensi: *Principes autem in cujus Comitatu consistunt, pro Dei amore et remedio animarum causas eorum libenter audiat, et ei in quantum potuerit adjuvare festinet.*

PRINCEPS, pro Dominus, alicujus nempe oppidi vel castri. Ita inscribuntur Dux Normanniae apud S. Anselmum lib. 3. Epist. 8. et alibi, Comes Flandriae apud eundem lib. 3. Epist. 28. *Principes Malamortensis castri*, apud Gaufridum Vosiensem lib. 2. cap. 8. *Guillelmus Bellicensis provinciae Principatum gerens*, in Charta fundationis Abbatiae Longlay, quam subscribit hoc modo, *Willelmus Princeps*, apud Egidium Bry in Histor. Perticensi pag. 42. 44. *Theodoricus Dei gratia Dominus et Princeps Alotensis oppidi*, in Charta ann. 1164. apud Miraeum in Cod. Donat. piar. cap. 98: *Radulphus nobilissimus Princeps de Arnis*, in Charta ann. 1150. in Hist. S. Martini de Campis pag. 891. *Willelmus Montepessulani Princeps*, apud Alanum de Insulis pag. 20. 201. *Aimericus Princeps Ranconensis*, apud Ademarum Cabanensem pag. 181. *Helias Talairandus Princeps terre Petrageris*, in Tabular. Delp. Santonensis. *Wido Princeps Waugionis rivi*, in Charta ann. 1081. et *Guido de Juncivilla Princeps*, apud Perardum in Burgundicis Tabulis pag. 196. 229. *Princeps Aldemariae*, in Charta ann. 1130. in Concil. Rotomag. pag. 143. *Principes de Raucio*, apud Will. de Podio-Laurentii cap. 12. *Willelmus Talemontis castri Princeps et Dominus*, apud Beslium pag. 420. *Guillelmus Tyrenensis Princeps*, in Hist. Translat. S. Launomani num. 15. *Peronensis castri Princeps*, in Miraeul. S. Marculfi num. 12.

Oliverius Princeps de Chalasio, in Charta ann. 1174. in Hist. Turenensi pag. 24. *Theobaldus Blossensium Comes, Princeps appellatur* apud Joan. Sarisberiensem Epist. 89. *Willelmus Nothus Rex Angli. Chartam sic claudit*, apud Prynneum in Libert. Angl. tom. 1. pag. 1189: *Ego Willelmus D. G. Anglorum Rex, et Dux Normannorum, atque Princeps Canomanorum.* *Erchembaldus Princeps Burbonensis*, in Charta, scripta sub Roberto Rege, in Tabular. S. Ursini Bituricensis. *Picci castri in Picardia domini Principes etiam inscribuntur* in veteribus Tabulis. Vide Herimannum de Rest. S. Martini Tornacensis cap. 77. 86. Acta Murensia pag. 15. Augustinum de Pas in Stemmatibus Armor. part. 2. pag. 628. Thomassertum in Consuet. local. Bituric. cap. 35. etc.

Charta ann. 1159. inter Probat. tom. 2. Annal. Praemonst. col. 363: *Ego Gualterus Tyrrellus dominus et Princeps de castello de Poiz, etc.* *Gualterus dominus de Monsoreau titulo Principis christianissimi insignitur*, in Charta inter Probat. Hist. Roberti Arbrisselli.

PRINCEPS, Superior Dominus, *Chaf-Seigneur*. Pactum inter A. Episcopum Aginnensem et S. de Monteforti Ducem Narbonensem et Comitem Tolosae ann. 1217. in Regesto 30. Tabularii Regii ch. 16: *Comes etiam jurabit Episcopo tanquam Princeps defensionem et tutelam, etc.* Supra: *Jurabit Episcopus Comiti fidelitatem, etc.*

PRINCEPS CAMPANIAE, pro Comes, in Charta ann. 1209. ex Chartul. Campan. Thuanus fol. 145. r: *Quod sine licentia Principis Campaniae non possemus stalla construere.*

PRINCEPISSA, Regina, vel Principis uxor. Diploma Caroli Hungar. Reg. ann. 1338. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 488: *Nos et serenissima Principissa domina Elizabeth, Regina Hungariae, etc.* Anonymi Salern. Chron. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 219: *Una die accidit, ut Principissa sub tentorio resideret, atque in conca argentea pedes lavaret, etc.* Ibidem saepius, alio sensu vide suo loco.

PRINCEPS etiam sum civitatis dicitur interdum Episcopi, ut in Canonibus S. Patricii can. 30. et aliis Hibernicis Synodis apud Warsum in Opusculis S. Patricii pag. 120. et apud Acherium tom. 9. Spicilegii, lib. 18. cap. 6. lib. 98. cap. 15. lib. 40. cap. 2. 3. 4. in Vita S. Aigulfi Abb. Lerinensis cap. 13. apud Will. Malmesbur. in Prologo ad Gesta Pontific. Anglor. in Bulla Rodulphi Imper. ann. 1291. tom. 2. Hist. Daiphin. pag. 55. etc. Vide Episcopus.]

Principis titulo donabantur Aquilejenses patriarchae. Charta Otton. IV. Imper. ann. 1210. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1561: *Attendentes clarissima merita et obsequia dilecti Principis nostri Wolfcherii Aquilejensis patriarchae, etc.* Eadem leguntur in Ch. Frider. II. Imper. ann. 1214. ibid. col. 1651.

Obtinuit haec Episcoporum nomenclatura maxime apud Germanos, ut ex superius dictis manifestum est: hanc nihilominus ante saeculum XI. Episcopis tributam esse negat Contringus in Cens. Diplom. Ludov. pag. 218. Ad Valesium in Notit. Gall. pag. 613. nonnumquam Episcopos per jocum appellatos fuisse Principes, quod potentia et auctoritate sua abuterentur more Principum saecularium. Id potissimum colligit ex Vita Leodegarii Augustodun. Episc.: *Erant in hoc menda-*

cio primi et quasi rectores Palatii, Desideratus cognomine Dido, qui quondam Cabillonem habuit Principatum, necnon et ejus collega Bobo, qui urbem Valentiam habuerat in dominium. Nec enim digni sunt ut urbium nominantur Episcopi, qui magis terrenis desideris inhiabent, et coelestia non curabant.

Idem titulus concessus etiam Abbatibus, in Canon. Hibernicis cap. 8. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 12: *Si quis commendaverit animam suam et corpus, et omnia quae habet Deo, et Principi, id est Abbati sancto, etc.* Eo etiamnum decorantur Abbates Fuldensis, Campodunensis, Weissenburgensis et Murbaecensis. *Principis et Comititis titulo illustratur Rotbertus Abbas Majoris Monasterii in Charta ann. 912. ex Tabul. ejusdem Monast.* Sed hunc titulum ex Abbatiali dignitate non habuisse colligitur ex Comititis nomenclatura ibidem subiecta ratione: *Rotbertus... Majoris monasterii gloriosus Abba, nec non et Comes, propter diversa regnorum Franciae et Neustrim negotia, quibus a Rege praepositus erat, etc.*

PRINCEPS etiam compellatur abbatissa Romarici montis a Rudolfo imperatore ann. 1290. in Chartul. ejusd. eccl. ch. 18: *Anselinus de Perroya canonicus Viridunensis... supplicavit ut generabilem Felicitatem, dictam Loretam, abbatissam Romaricimontis, Principem nostram, suam consanguineam, ad applausum dulcedinis amplexus suscipientes, dignamur eam ad catum principum collocare. Nos... dictam Loretam... ad instantiam... Anselini praedicti in nostram Principem recipimus et in numero principum collocamus.* Eadem occurrunt in Ch. Alberti Rom. reg. ann. 1307. pro Clementia abbatissa ibid. ch. 21. Quae fuerit celebris hujus abbatissae conditio medio xv. saeculo, docent Litterae ann. 1444. ex Reg. 177. Chartoph. reg. ch. 12: *Comme l'eglise de S. Pierre de Remiremont, de l'ordre de S. Benoit, soit très-belle et notable, de grant et ancienne fondacion, bien et loablement desservie de grant quantité de religieuses bonnes et dévotes, toutes extraites de noble lignage de chevalerie, qui y sont institues et ordonnées de ancienneté, etc.*

PRINCEPS CARGERIS, ἀρχιεπίσκοπος ἀστυνοπέου, Genes. cap. 39. v. 23. [Vide Principalis custos.]

PRINCEPS ECCLESIAE, Dignitas Ecclesiastica, eadem forte, quae apud Graecos Ἐκκλησιαρχία, de qua in Glossar. mediae Graecit. Ordo Romanus: *Cum autem omnia usque ad Evangelium impleta fuerint, accedat Princeps Ecclesiae ad Episcopum, paxidem, in qua thus habetur, manu ferens, sequente acolyto qui thuribulum portat, etc.*

PRINCEPS FRANCORUM sese inscribere postremi ex Majoribus domus Regum Franciae. *Karlmannus Dux et Princeps Francorum*, in Concilio Liptinensi Praefatione: sic Pipinus in Praefat. Concilii Suessionensis, Carolus Martellus in lib. Epistolar. S. Bonifacii Moguntini Archiepiscopi.

PRINCEPS METENSIS dicitur ejusdem Ecclesiae Primicerius, apud Lambertum Ardens. lib. 4. Histor. cap. 95: *Præcui a Metensi Principe sive Primicerio vel Primicerio, consentiente, immo stimulante et hoc ipsum machinante Viridonenis civitatis in Episcopum electo, captus est Arnoldus de Ghisnis.* Vide supra Primicerius.

PRINCEPS MONASTERII, Qui alias Advocatus et Defensor nuncupabatur.

Regula S. Pachomii: Vestimenta, quae accipiuntur, accipient, qui aut rei propositi sunt, et inferuntur in repositorio, et erunt in potestate Principis monasterii. Fuit etiam in Ecclesia CP. dignitas quaedam, quae ἄρχων τῶν μοναχῶν dicebatur, quod omnium in urbe regia monasteriorum cura ei demandata esset. Vide Abbas Abbatum.

PRINCEPS PODII STULTITIAE, vulgo Princeps du Puy de sottis, Titulus praefecti societatis iocosa, quae ex junioribus cuiusque civitatis vel oppidi composita, Princeps de follis aut de sottis nuncupabatur. Unde vero hujus nomenclaturae origo accersenda sit, haud facile est divinare. Vocis Podium, ut videtur est supra, non una est significatio: ea enim intelligi potest Res quavis cui innititur, adeoque admodum meniana hac indicari possunt: Collis quoque vel locus editus et pascuus, imo et suggestum pariter ipsa designantur: a loco itaque ubi congregabatur, quod podium seu menseis ornatus esset, vel a suggesto cui insidebant socii, ita vocitata est haec societas. Ubi Sottis vel follis, facilia, non stultitia, interpretanda: quae voces probrum nequaquam corrupte scriptum esse Princeps des sottis, cum et ubique occurrat, in his saltem quae perlegi, pro Princeps des Saults, quasi saltatorum propria fuerit isthaec appellatio, ut sibi gratulando argutus est D. Duclos in Disquis. de Lud. scen. tom. 17. Comment. Acad. Inscript. pag. 225. Lit. remiss. ann. 1427. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 724: Comme le suppliant par sa pource, simple et petit sens, soit nommé le Conte de Calais du Puy de sottis, qui se fait par esbatement en nostre ville d'Abbeville,.... Jehan de Boussville, qui est de ladite Princesse de follis, nommé l'Aquérant de Rouroy, e. c. Alim ann. 1472. in Reg. 186. ch. 775: Puis aucun temps en ca, les compagnons de Colomiers en Brie se sont accoustumés de eslire entre eulz ung personnage propre pour estre et avoir en titre le nom de Prince des sottis; auquel moyen de ce nom et titre il est attribué la faculté et puissance de convoquer et assembler, toutes et quantefoies que bon lui semble, et mesmement une fois l'année à tel jour que la veille de la Thyphaine, autrement dite la veille des Roys, tous ses subjets, c'est assavoir toutes jeunes gens et autres, qui de leur volonté tendent à fin de parvenir, par continuation de bon service, par laps de temps, à ladite principauté, se veulent assubjetir à lui et garder ses ordonnances; et les défailans punit corporellement; c'est assavoir les aucuns geller en la fosse du dit Prince, qui est au sault du moulin de la riviere dudit lieu de Colomiers, et les autres coper la teste d'un saeu d'eau ou de plus, ou le poing, ainsi qu'il lui plait et que l'offense le requiert. Princeps des amoureux, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1478. ex Reg. 206. ch. 402. Vide supra Amatus 1.

Neque alius certe est Princeps du Puits apud Insulenses, licet honestius habeatur, de quo mentio occurrit in Actis capituli S. Petri Insul. Reg. K. fol. 11. v. Ad supplicationem nonnullorum proborum virorum, dominis meis decano et capitulo capitulariter congregato factam, idem domini mei annuerunt et consenserunt, quod pro renovatione festi Principis du Puits, missa solennis, quae ob id die Dominico ante Assumptionem Mariae decantari solet in praesentia dicti Principis, praetorum, nobilium et aliorum civium dictum Principem associan-

tium in choro praesentis ecclesiae, ad honorem ejusdem gloriosae V. M. per decorationem dicti festi, hoc anno et aliis subsequentibus decantetur, observatis caeremoniis circa hoc requisitis. Actum in capitulo xv. mensis Julii anno av. mxxxj. Sic quidem ecclesia nullum dampnum aut interesse propter hoc patitur. Rursum ibid. fol. 15.

Ejusdem originis, alterius licet propositi, instituta videtur societas literaria Rotomagensis, Cadomensive, de qua La Houssaye in Comment. Hist. tom. 2. pag. 248. edit. 1787. Vide Podium 2. 8. et 4.

PRINCEPS NERVORUM, Cerebrum. Alexander Introsophista MS. lib. 1. Passio-num: Oportet estera deinde adjuvantia localia intium sumere, et capitis fieri providentiam, et ex oleo dulci lanis infusis totum involvi caput madefactis omnino, ut non rigorem sentiat Princeps nervorum. Ubi Glossa, cerebrum, quia ex eo oriuntur nervi.

PRINCERUS, ut Primitivus. Vide supra Princeps M. tenensis.

PRINCIPALES, Praecipui civitatum: et in veteri inscriptione. A. 11. Inscriptio apud Gualterum in Tabulis Siculis pag. 26: Ti. Claudio Herodiano C. V. leg. prov. Sicil. iudici rarissimo patrone Col. Panormi. Principales viri ex ara collato DD. [Principales urbium, in Cod. Th. leg. 40. tit. 5. de Haeret. lib. 16. Vide Gothofredum tom. 4. ejusd. Cod. pag. 840. 841. 501. et 522.] Salvianus lib. 5. de Gubern. Dei: Quis ergo, ut dicit, locus est, ubi non a Principalibus civitatum, viduarum et pupillarum vicera deventur, et cum his ferme sanctorum omnium? Ita apud S. Augustin. Epist. 158. Vide Juretum ad Symmach. pag. 227: [et Mabill. Diplom. pag. 457. Primum Principalem, in Inscript. inter Nicias ad Inscript. Gudli pag. 24.] Savin. Histor. Jur. Roman. raed. temp. tom. 2. cap. 2. § 20. 24. cap. 5. § 98.]

PRINCIPALES CURIAE, Decuriarum primi. Acta S. Symphorose tom. 4. Julii pag. 358: Cujus corpus colligens frater ejus Eugenius, Principalis curiae Tiburtinae, in suburbana ejusdem civitatis sepelivit. Horum dignitas et officium.

PRINCIPALITAS dicitur in Cod. Theod. leg. 6. de Quaes. tit. 35. lib. 9.

PRINCIPALES MILITES. Veget. lib. 2. cap. 7: Hi sunt Milites Principales, qui privilegiis muniuntur. Vide Principium 2.

PRINCIPALIS, Gymnasiarcha, Gall. Principal. Consuet. Univers. Paris. per Robert. Goulet fol. 9. v. Similiter ducuntur juvenes scholastici collegiorum per Principales suos et Regentes.

PRINCIPALIS, Primus, primaevis, antiquior. Vetus Interpres Irænel lib. 5. cap. 14: Nisi et ipse (Dominus) caro et sanguis secundum Principalem plasmationem factus fuisset, etc. Infra: Caro enim vere Primae plasmationis e limo facta est successio. Occurrit rursum ibidem cap. 21.

PRINCIPALIS CUSTOS, Idem qui supra Princeps carceris, in Chron. Parm. ad ann. 1286. apud Murator. tom. 9. col. 809: Securitates Custodum carcerum Communis, qui erant in danno pro ipsis custodibus, jam diu erat, ceperunt apud Curiam Principalem suam, pro quo fides jussurant, etc.

PRINCIPALE NOMEN. Haeres nomine principali, id est, titulo directo, universal, interprete Gothofredo ad leg. 17. Cod. Theod. tit. 5. de Haeret. lib. 16.

PRINCIPALIS DIGNITAS, Principatus.

Vide supra in Bannerialis. Princeps, eodem sensu, in Testam. Ludov. princ. Mauri. ann. 1215. inter Probat. tom. 2. novm Hist. Burg. pag. 100. col. 1: Je vuil que cil de mes freres qui seroit dux de Burgoigne, soit toute ma terre que j'ai ou duchié de Burgoigne et ma Princesse de la Morde. La Princesse de Tharente, in Annal. regni S. Ludov. edit. reg. pag. 247.

PRINCIPALISSIMUS, Maximus. Neocrolog. Fratrum Minor. Silvanect. iii. Kal. obiit dom. Radulphus du Plessier dicitur Quarre, qui fuit Principalissimus amicus fratrum.

PRINCIPALITAS, Principis auctoritas, majestas. Libellus Precum Marcellini et Faustini: Sed ne aliorum impietibus et crudelitatibus sanguis effusus Christianorum diu piteusimam vestram Principalitatis graves imperium.

PRINCIPALITAS, Principatus, Gall. Principauté, in Charta ann. 1018. inter Instrum. tom. 4. novm Gall. Christ. col. 180. Litteris Edwardi VI. Regis Angli. ann. 1547. apud Rymer. tom. 15. pag. 124: De quolibet comitatu et burgo regni nostri Angliæ et Principalitatis nostrae Wallie, etc. Occurrit rursum ibidem pag. 746. Vide alia notione in Principales.

PRINCIPALITAS, Præstantia, excellentia. Gall. Primauté. Tertull. de Anima cap. 18: Ad hoc dispicere superest, Principalitas ubi sit, id est, quid cui praest, ut cujus Principalitas apparuerit, illa sit substantia mensura. Remigius Autiss. in Cant. Cantic. Caput ergo ecclesiae, Principalitas mentis fidelium intelligitur. Utitur etiam Macrob. Somn. Scip. lib. 1. cap. 8. et vetus Irænel Interpres lib. 2. cap. 1.

PRINCIPALITER, Praecipue, potissimum, apud Rolandin. Patav. de factis in Marchia Tarvis. tom. 8. Murator. col. 266. Principaliter, Principis more, in Plin. Paneg. cap. 47.

Principalement, idem quod Directement, Directe. Pactum inter Carol. comit. et capitul. Carnot. ann. 1306: Il jureront que les choses dessus dites, ne en aucune d'icelles ne ajouteront, ne ajouter feront, ne ne soufferront à ajouter, ne feire, ne en repos ne en appert, malice ne fraude, Principalement ne occasionnement. Vulgo dicitur, Ni directement ni indirectement.

PRINCIPALITER, Synodus Pergam. ann. 1811. apud Murator. tom. 9. col. 566: Sub penis et tenoribus predictis se obligent Principaliter et in solidum. Galli dixerunt, S'obligent solidairement et un seul pour la tout.

PRINCIPARE, Gubernare, regere, principem agere. Sidorius Apollinaris Carm. 9:

Non prolem Garmentid Tonantis,
Regale Principibusque Principatum.

Utitur et Carm. 28. Carmen vetus de missione Spiritus sancti lib. 1. Advers. Barthii cap. 3:

Pollitatus ipse Christus et sine erat,
Principum abbat ad Patrem,
Amaverit quos sine usque ad ultimum
A Principante exortis.

[Ubi a principantis exordio, idem sonare videtur quod a primo exordio: adeo ut principare hic sit pro incipere. Fulcinius in Abbat. Lobiens. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 548: Facta est autem haec dedicatio... Domino in perpetuum regnante, Pippino autem Francis Principante.] Erchembertus num. 82: Reversus est Guido ad Italiam, quo Principare

cupit. Saxo Grammaticus libr. 9: *Witsercum Sueciae Principantem*. Occurrit apud August. lib. 19. de Civitate Dei cap. 14. Einothum in Vita S. Canuti cap. 8. Dudonem lib. 3. [in Concil. Tolet. XI. in Chron. Madoet. apud Murator. tom. 12. col. 1067. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 459. etc. Vide *Principiare*.]

† **PRINCIPIARI**, Præesse, præsidere. Ottoboni Annal. Genuens. ad ann. 1194. apud Murator. tom. 6. col. 368: *Tandem reddidit se civitas ipsa Marcualdo Seneschalco Imperatoris et Bonifacio Marchioni Montisferrati, qui prædicio magifico stolio eminebant et Principabantur*.

* [« Nolut enim inibi Principari quo Deus clavigerum regni celestis et summum principem Apostolorum universalem delegit rectorem ecclesiarum. » (Divisione, 30. Aug. 967, Mus. Arch. dép. p. 33.)]

PRINCIPATOR, Qui principium dat rebus. Arnobius in Evangelistarum locos: *Principium Deus est, qui Principare esse omnium voluit. In hoc itaque Principe erat Verbum, etc.* [Vide *Principari*.]

PRINCIPATUS, Angeli ex tertio Hierarchie Angelica gradu, sic dicti, quod in eorum prælatione primus Principatus manifestatur, quia ipsum principando et imitantur et manifestant, inquit Hugo ex S. Dionysio. Vide Isidorum lib. 7. Orig. cap. 5. Guillelmum Paris. S. Bernardum, et alios.

° **PRINCIPIA**, *Acies, frons prima exercitus*, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

† **PRINCIPIARE**, Imperare, Principem esse. Conc. Ovetense inter Hispan. tom. 3. pag. 160: *Tunc temporis Principante Asturiensibus christianis Mauregato invasore regni Adephonii Casti. Vide supra Principare*.

† **PRINCIPIARE**, **PRINCIPIARI**, Incipere, oriri, principium ducere. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 20. pag. 44: *Interea Rex illustris... quandam catharactam Principiari constituit, etc.* Occurrit rursus pag. 117. 142. Jac. de Delayto in Annal. Estens. apud Murator. tom. 18. col. 908: *Anno 1383. Principium fuit laborerium muri. Vita S. Bernardi Menthon. tom. 2. Jun. pag. 1078: Ut prædicta conobia cum suis suppositis, tanquam ex archidiaconatu Principiata, favoribus dignentur præcipuis. Poeta sequioris ævi apud Leibnit. tom. 3. Script. Brunsvic. pag. 678:*

..... Principiabo
Quando septenam sol vespere vergit ad horam.

Adde Statuta Vercell. lib. 7. fol. 205. Acta SS. tom. 3. April. pag. 988. Rymer. tom. 11. pag. 380. etc.

† **PRINCIPIATOR**, ut supra *Principator*. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 686: *Ad fugiendum alios inducebat, quibus obviabat in via, et tali Principiatore post modicum horam in fortissimi custodia pauci restarunt*.

† **PRINCIPIENS**, Incipiens, inchoans. Statuta Monast. S. Germani Paris. in Hist. ejusdem inter Probat. pag. 178: *Item quando aliquis hebdomadarius pergit hebdomadam suam in Dominica sequenti Principienti aliam hebdomadam, etc.*

° **PRINCIPIENS**, Ad doctoris gradum promovendus. Stat. Universit. Aurel. ann. 1336. ex Cod. reg. 4223. A. fol. 52. v° *Statuimus quod tam bedellis quam sub-*

bedellis doctorum ordinariis legentium, dare teneatur Principiens seu doctorandus quilibet cirothecas et cucuphas lineas, etc. Vide *Principium* 3.

† **PRINCIPISSA**, Principatus, Principauté. Charta homagii ann. 1480. præstiti Carolo Genoman. Comiti Provinciae ex Schedis Pr. de Mazaugues: *Excellentissimus Rex et Comes... confirmavit... omnia privilegia, litteras, libertates, franquicias, immunitates, statuta et alia jura... et Principissas*. Pro Principis uxore vide in *Princeps*.

° **PRINCIPISSA BELLI, MILITÆ**, Dux exercitus. Annal. Laur. Bonincont. ad ann. 1429. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 136: *Johanna quædam virgo, quamquam rustica, quartum decimum agens annum, Carolo regi Francorum dicit se a Deo missam, ut Principissa belli contra Anglos fieret. Quod si is faceret, fora victurum. Rex ergo juxta petitionem suam constituit eam Principissam suæ militiæ*.

1. **PRINCIPIUM**, Palatium Principis. Tertullianus de Corona militis cap. 12: *Ecce annua votorum nuncupatio, prima in Principiis secunda in capitoliis*.

2. **PRINCIPIUM**, Miles ipse *Princeps*, seu *Principalis*, ut est apud Vegetium lib. 2. cap. 7. Ita utuntur idem Vegetius lib. 1. cap. 20. Frontinus lib. 2. cap. de Insidiis num. 30. Ammianus lib. 15. 22. 25. Lex 1. C. de Veteranis, (12. 46.) et leg. jubemus, Cod. de Erogat. milit. annonæ. (12. 37.) Vide Salmasium ad Vopiscum pag. 474.

† **PRINCIPIUM**, Actus Theologicus ad obtinendum Doctoris gradum, olim in Universitate Parisiensi usitatus, cuius mentio est in Bulla Alexandri IV. PP. ann. 1256. *Incipio* interdum dicitur, apud du Roulay in Hist. Universit. Paris. tom. 5. pag. 911. et 913. Instrum. ann. 1462. apud eundem: *Deliberavit Natio (Francie) quod vellet singulos Licentiatos exhortari ad honeste faciendum suum Principium*. Statuta S. Capellæ Paris. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 151. *Juro... quod singulis horis diurnis et nocturnis, a principio usque in finem interero bona fide, nisi legitimum impedimentum habuerit, aut infirmus vel minutus... aut Principio seu proposito necessario alicujus meorum interfuero amicorum*. Statuta Colleg. S. Bernardi ibid. pag. 171: *Præsidenti in disputationibus et Principiis, sicut consuetum est, provisorii et suppriorii... duos solidos Parisienses (solvent)*.

† **PRINCIPIUM principians**, Primum principium: *Principium principium, Principium secundum*. Hæc Philosophi familiaria.

° **PRINCIPIUM**, Donum, munus. Stat. pro capell. S. Vulfr. ann. 1291. ex Lib. nig. 2. ejusd. eccl. fol. 52. v°: *Duximus statuendum, ut dicti capellani de cætero et imperpetuum habeant gratuitas obventiones, quæ Principia nuncupantur, videlicet in institutione canonici in ecclesia nostra, decem solidos Paris. in institutione cujuslibet parrochiani presbyteri in patronagio nostro, decem solidos Paris. etc.* Ubi manifesta est appellationis ratio.

° **PRINCIPIUM**, Suppuratio. Mirac. S. Rosæ tom. 2. Sept. pag. 457. col. 2: *Cum pateretur cancrum in mamilla ejus sinistra... Quibus precibus factis, illico morbus ille caput fecit ac Principium, prout vulgariter dicitur*. Celso, *Facere caput*; unde Italici *Far capo*, pro Suppurare sive in pus converti.

° **PRINCIPURATURA**. Charta Phil. V.

ann. 1317. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 131. r. col. 2: *Dabimus vobis... subrogationem plenissimam causarum, etiam quarumcumque singulorum personarum, quæ ratione texture, tincturæ, fulloniæ, purgaturæ seu Princturaturæ pannorum, etc.* Sed legendum haud dubie *Pectinaturæ*. Vide supra in hac voce.

PRINDERE, pro *Prehendere*, Capere, unde nostri *Prendre*. Decretum Childeberti Regis § 9: *Si quis centenarium aut quemlibet judicem noluerit super malefactorem ad Prindendum adjuvare, sol. 40. omnino condemnatur*. Pactum pro tenore pacis, etc. § 6: *Si servus minus tremisso involaverit, et mala sorte Priserit, etc.* Adde § 8. et Decretionem Philotarii § 7. Notitia veteres Bignonii cap. 88: *Quod ego terram suam... per fortiam nunquam Prisi aut pervaxi*. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 101. § 18. [c. 269.] *Et judex... eum Priserit, teneat eum, etc.* Adde tit. 105. § 19. et [c. 317] Capitul. 3. ann. 813. cap. 45. Vide *Interpretare* et *Porprendere*.

PRISURA, pro *Prisura*, Apprehensio, captio. Leges Luitprandi Regis Longob. tit. 29. § 2. [c. 44. (5. 15.)] de servo fugace: *Et habeat pro Prisura de ipso servo per caput sol. 2. Infra § 3. Nulla sit ei culpa qui eum præsit, aut qui inquisivit*. Ubi Lex Longobard. lib. 1. tit. 25. § 13. habet *præhsuram*. Vide *Prise*.

PRINGIRE. Vide *Rugire*.

† **PRINSECUS**, Primitus, antiquus, a veteri Gall. *Prin*, primus. Exposit. ant. Liturg. Gallic. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 99: *Casula, quam amphibalum vocant, ideo unita Prinsecus, non scissa, non aperta; quia multa sunt scripture sacre secreta mysteria, quæ quasi sub sigillo sacerdoti doctus debet abscondere*.

° **PRINSIA**, Usurpatio, quod vi et injuria ablatum est. Fact. inter Margat. Tornodor. comit. et monach. Pontinac. ann. 1291. in Chartul. ejusd. monast. pag. 164: *Iterum de omnibus et singulis Prinsis, injuriis, violentiis, expensis et emendis a nobis et dictis religiosis factis... remanemus ad invicem liberi penitus et immunes, etc.* Vide *Prisia*.

† **PRINSIO**, Carcer, *Prison*. Tabular. Majoris Monast. Voluum quod si satelites nostri volebant inquietare monachos, quod dicti monachi seu eorum servientes possent prædictos satellites capere et in suam Prisionem detinere, donec juraverint ad voluntatem dictionum monachorum penitentiam facere corporalem. Vide *Priso* 1.

° **PRINZIA**, Exactio quævis, nostris *Prinse* et *Prise*. Chartul. Latinac. fol. 141. *De reditu Prinziæ et costume carnicum*. Infra: *Certaine redevance, que l'on appelle la Prinze*. Ibid. fol. 143. v°. *Sententia ex theloneo, Prinzia et coutume dictionum carnicum*. Et fol. 144. *Et pareillement aussi à cause dudit droit ou redevance, nommé et appelé la Prinse, estoient et sont tenus lesdits bouchers, et mesmement lesdits consors et chacun d'eux à cause de leurs estaulx à boucher (payer) par chacune septmaine sept deniers Tournois*. Vide *Prisia* 1.

PRIOR, Priores, quomodo veteres dicimus, vel qui nos præcesserunt, *Præcessores*. Glossæ antiquæ MSS.: *Majores, Priores*. Sidonius in Paneg. Anthemii:

..... humerosque ex more Priorum
Includit serrana chlamys.

Victorinus Afer de Principio diei pag. 198: *Quæ matutina vere de tertia die si fuisset, nunquam Priores nostri quarta die factum solem et lunam professi fuissent.* Infra: *Consensi parentibus nostris Prioribus, hæc tradentibus.* Hincmarus Remensis:

Namque Pitaciolum neutro dicere Priores.

Adde Senatorem lib. de Divin. lect. cap. 26. Leges Wisigoth. lib. 5. tit. 7. § 11. etc. [Vide infra Prioritas.]

¶ PRIORES, Proceres, quos e Principes interdum appellatos supra docuimus. Capitulum 1. Caroli M. ann. 892. cap. 9. *Unusquisque pro sua causa, vel censu, vel debito rationem reddat, nisi aliquis sit infirmus aut rationes nescius, pro quibus Missi vel Priores qui in ipso placito sunt, vel iudex qui causam hujus rationis se al. rationetur complacito. Quod tamen omnino fiat secundum conventionem Priorum vel Misorum qui presentes adsunt.* Nec aliter accipienda vox Prior in Epist. Conc. Turon. IV. apud Sirmundum Conc. Gall. tom. 3. pag. 69.

¶ PRIORES OFFICIORUM, Idem qui supra Principes officii nuncupantur, Primi officiarum, id est Ministrorum et apparitorum Judicis vel Rectoris provincie. Acta Martyrii S. Mammarii apud Mahill. tom. 4. Analect. pag. 48: *Tunc Anulinus Proconsul jussit eos ad thermas educi, ut ibidem igni cremarentur.* Georgius autem et Manas Priores officiorum, dum aperirent vas thermarum, igni exiliente spiritum emiserunt.

¶ PRIORES SCRINIUM, in Cod. Th. de Proxima. Comit. dispos. (6. 10.) qui *Principes scriniorum*, Lampadio in Alexandro. [Hætop: τὸν ἀρχαῖον] apud Justinian. Nov. 112 cap. 11. Vide Gloss. med. Græc.]

¶ PRIOR, in Chartis Dalmaticis, Magistratus, a quo pleræque civitates Croatia et Dalmatie regerantur, qui postmodum Comitibus appellacione donatus est. Vide Jo. Lucium lib. 2. de Regno Dalm. cap. 8. 16. lib. 3. cap. 12. At Italiam hauserunt Dalmatæ: Italiam enim Priores sunt præcipui urbium Magistratus, ut apud Joannem Villanum lib. 1. cap. 38. lib. 9. cap. 77. ubi et Prioris dignitas Prioratus nuncupatur: *Priorato vero*, lib. 6. cap. 53. Inscriptio in Ecclesia S. Nicolai Barensis, apud Antonium Beattillum lib. 2. Hist. Barensis: *Tempore Regis W. et Prioratus Domini Nicolai Corbelli Præcipui an. D. N. J. C. 1188.* Acta Martyrii S. Mammarii: *Invenerunt Victorianum Diaconum in sancta Dei Ecclesia, una cum Libano Priore civitatis, etc.* Chronicon MS. Andreæ Danduli ann. 988: *Inter quos Vegliensis et Arbenensis Episcopi cum earum civitatum Prioribus. Priorem civitatis, habent etiam Liberas Diaconus cap. 23. Senator lib. 8. Epist. 26. Julius Africanus lib. 1. etc.* De his videtur intelligendus Fulgentius lib. 1. Mythol.: *Vacat hoc tempore potentibus opprimere, Prioribus rapere, privatis perdere, miseris flere.*

¶ PRIORES, apud Italos, Consules, Scabini seu urbis Consillarii. Diplom. Jac. Insulani Cardin. in Append. Antiq. Hortæ III. Fontanini pag. 457: *Præterea contentantur et volumus manutene... officium Potestatis dictæ civitatis Hortæ... Similiter quod consuetum officium quatuor Priorum, unius cancellarii, et unius camerarii civitatis vestræ, dictique Priores, cancellarius, et camerarius... esse debeant cum salariis solvi solitis eis... quorum Priorum salarii decernimus esse florenos duos omni mense pro*

quolibet eorum. II apud Florentinos seculori tempore Domini sunt appellati, tametsi inter artifices mercatoresve eligebantur per duos tantum menses urbem administraturi.

¶ PRIORES ARTIS, apud Florentinos appellati Magistratus, qui civitatem regerant. Bonincont. in Hist. Sicul. part. 3. ad ann. 1285. apud Lam. in Delle. erudit. pag. 55: *Quo tempore Florentini sex civis in magistratu bimastri creaverunt, quos Priores artis appellaverunt, et non multo post, quasi consulis loco unus electus est, quem Justitiæ vexilliferum dicere.*

¶ PRIOR JURATORUM, Idem qui alibi Major dictus, primus inter Juratos seu scabinos. Charta ann. 1288. apud Rymer. tom. 2. pag. 403: *Raymundus Bernardi de Curbe Prior prædictorum Juratorum, etc.*

¶ PRIOR LOCI, Dominus, Senior, Seigneur. Lex Wisigoth. lib. 9. tit. 1. § 8: *Ad cujus domum venerit fugitivus, Prioris loci illius villicus atque Præpositus, quibuscumque testetur. Ubi Fori Hispanici: Et senior daquella terra. Capitulare I. Caroli M. ann. 802. cap. 9: Missi vel Priores qui in placito sunt, etc.*

¶ PRIOR PRESBYTER. Vide in Presbytero.

¶ PRIOR SCHOLÆ, Primus in schola cantorum, qui primus, dum sacra facit Pontifex, Antiphonam ad introitum incipit, ut est in Ordine Romano.

¶ PRIOR SCHOLÆ REGIONARIÆ, apud Bennonem Cardinalem in Vita Hildebrandi: *Poppo Prior scholæ regionariæ cum omnibus suis Subdiaconis.*

¶ PRIOR SCRINIARIORUM, apud eundem Bennonem.

¶ PRIOR, pro Abbate, crebro occurrit in Regula 3. Benedicti cap. 4. 6. 7. 13. 20. 43. 53. etc. Vide Menardum ad Concordiam regular. pag. 691.

¶ PRIOR, Qui primus est post Abbatem, de cujus officio præter lib. Usuum Ordinis Cisterciens. cap. 111. sic Lanfrancus in Decretis pro Ord. S. Benedicti cap. 3: *Servata Abbati in omnibus reverentia, Prior, qui et Præpositus, in regula nominatur, honorabilior est reliquis ministris domus Dei. Ipse solus ceterorum ministrorum primum suæ partis locum habet in choro, in capitulo, in refectorio, etc.* Hoc vero Prioris nomen ea notione, quæ Præpositum denotat, posterioris ævi esse, et tempore Carlestini V. PP. tantum innotuisse observatum a viris doctis. Vide Decanus.

¶ PRIOR MAJOR, in libro MS. Ordinis S. Victoris Parisiensis cap. 5. ubi ejus officium describitur, et absente Abbate ejus vires fungi dicitur, ita tamen ut obedientiarum institueri non possit aut deponere, nullum de Monasterio eicere, aut ejectum recipere, vel etiam novitium benedicere. Ad ejus autem officium pertinet tam præsentem quam absente Abbate cymbalum pulsare, et tabulam ad laborem, et monitum in Dormitorio, et corrigere mendas legentium in Ecclesia et in Capitulo, etc. Agit etiam de ejus officio Udairicus lib. 3. Cluniac. Consuet. cap. 4. ut et Bernardus Mon. in Consuet. ejusdem Monasterii MSS. cap. 3.

¶ PRIOR MAGISTER, Idem qui Prior major, in Charta ann. 1181. ex Tabul. Majoris Monasterii.

¶ PRIOR CLAUSTRALIS, apud Fontanelenses, primus post Abbatem. Consuet. Fontanell. MSS.: *Prior Claustralis præ ceteris post Abbatem potest et debet esse in opere et sermone, ut exemplo vite ver-*

boque doctrinæ fratres suos instruere possit in bono. Sæpius tamen.

¶ PRIOR CLAUSTRI, vel Claustralis, Vicarius Majoris Prioris per omnia, qui in claustris jugiter manet, absente Abbate et Magno Priore, et qui pondus totius ordinis portat, apud Bernardum in Consuetud. Cluniac. cap. 4. et Udairicum lib. 3. cap. 6. ubi plura de ejus officio. Casinenses ad cap. 65. Regula: *Præpositus Monasterii, secundum morem nostrum Prior Claustralis vocatur.* Lanfrancus in Decretis pro Ordine S. Bened.: *Prior claustris, quocumque Major Prior est, si fieri potest, in claustris vel circa claustrum semper debet esse, et ordinem claustris in omni sollicitudine servare.* Arnulfus Lexoviensis in Epistolis pag. 48: *Priore claustris remoto, quia altioris ingenii credebatur, Episcopus Priorem constituit idiotam.* Hugo Flaviniacensis pag. 269: *Et illo promotus ad Abbatiam, cum Prior esset, in locum ejus substitutus est, et post, cum Divisionem commigrassimus, claustralis ibi Prior habitus est.* Vide Hæftenum lib. 8. Disq. Monast. tract. 6. disq. 2.

¶ At ne nimia sollicitudine Prior claustris gravaretur, et adjuutores ab Abbate dabantur, qui eodem Prioris nomine gaudebant: Idque in primis in majoribus monasteriis, ubi interdum quintus Prior instituebatur, ut pro Monasterio S. Dionysii ex Charta Caroli Regentis ann. 1062. in Regesto 92. Charophylacti Regis constat: *Celebrabantur per Subpriorem, tertium priorem, quartum priorem, quintum priorem.* II vero Coadjuutores Prioris vocantur in Consuet. MSS. Fontanell.: *Postquam dictum est de Priore, videtur dicendum de Suppriori et tertio Priore, quasi de Coadjuutoribus Prioris.*

¶ PRIOR CONVENTUALIS, qui Conventui præest. Statuta Ordinis Cluniac. MSS.: *Prohibemus ne aliquis Prior de ordine (Cluniacensi) qui Conventualis non fuerit, ad titulum domus sui commissæ aliquem ad ordines recipiendos præsentet.*

¶ PRIOR FORENSIS, Cui prioratus seu obedientiæ a majori Monasterio dependentis cura demandata est. Capitulum gener. S. Victoris Massil. MSS.: *Quandocumque contigerit quod Priores forenses seu monachi devotionis compuncti voluerint præter honorem monasterii in dicto monasterio impendere famulatum, etc.*

¶ PRIOR LOCALIS, Alicujus scilicet monasterii.

¶ PRIOR PROVINCIALIS, Qui unius provincie monasterii invigilat apud Dominicanos præsertim. Charta apud Madox in Formul. Anglic. pag. 342: *Sigilla officii R. P. nostri Prioris Provincialis nostri Ordinis in provincia Angliæ, ac Prioris localis Conventus nostri antedicti... sunt appensa.* Charta fundat. Fr. Prædicat. Narbonæ ann. 1231. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 62: *Nomina fr. Jordanis magistri ordinis, et fr. Raimundi de Miromonte Prioris Provincialis.* Charta ann. 1243. ibidem col. 155: *Præsentibus etiam viris religiosi fr. Pontio Priore Provinciali Fratrum Prædicatorum in Provincia, etc.*

¶ PRIORES, Præcipui in Ordine Hospitaliariorum S. Johannis Hierosol. post Bajulos. Bernh. de Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 271: *Nec defuerunt magnanimi Bajulini, Priores, Præceptores, ac fratres sacri Ordinis Hierosolimitani... qui pro fide orthodoxa fortiter pugnare non formidant.* Vide Bajulus 4.

¶ PRIOR UNIVERSALIS in Ordine Hos-

pitaliorum S. Joan. Hieros. vulgo *Grand Prieur*. Charta ann. 1192. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 145: *Ego Ogerus Dei gratia Prior universalis domorum Hospitalis, quæ sunt in Francia, etc.*

° *Prioris* titulo donati quondam, qui Britannicæ Aremoricæ imperabant. *Nomen eius Prior gentis Britannicæ*, apud Vales. lib. 6. Rer. Franc. pag. 283.

PRIORISSA, in Monasteriis Sanctimonialium, apud Cæsarium Heisterbachensem lib. 10. cap. 16. [Marten. tom. 3. Anecd. col. 1705. *Madox Formul. Anglic. pag. 10. et Buschium de Reformat. Monaster. tom. 2. Scrip. Brunsvic. Leibnit. pag. 487. Vide Priosa.*]

PRIORATUS, Dignitas præcipua in Monasterio, apud Gregorium M. lib. 4. Epist. 4. *Ordricus Vitalis lib. 4. pag. 543: Ad Prioratus officium promoveri promeruit. [Prioratus major, dignitas majoris Prioris, in Bulla Pauli III. PP. ann. 1549. in Macer. Insulæ Barbaræ pag. 261.]*

PRIORATUS, Obedientia, seu minus beneficium, a majori Monasterio dependens. Charta Philippi I. Regis Franciæ ann. 1119. tom. 13. Spicilegii Acheriani pag. 301: *Et quia certum est quod singulis Prioratus, ad Abbatem et Monasterium Cluniacensem pertinent, per Abbatem Cluniacensem acquisiti sunt, et eis dati ad suam et Monachorum suorum, et pauperum Christi sustentationem et quod a fundatione Ordinis Cluniacensis est observatum, quod Abbas Cluniacensis Prioratus suos committit regendos et custodiendos, sicut rem suam propriam, cuiuscumque voluerit de suis Monachis, sine aliqua distinctione, electione, vel certæ personæ requisitione, vel nominatione, et eosdem remouet quando sibi bonum videtur et utile, etc.* [Adle Hist. Dalphin. tom. 2. pag. 56. 57. etc.] De ejusmodi Prioratum origine diximus in voce *Obedientia* 1.

Occurrit eadem significatione hæc vox in Charta Archembaldi Borbonensium Principis sub ann. 1040. qua alodium suum, in loco Vivaris situm, Navensibus monachis concedit, tom. 4. Annal. Bened. pag. 411. quo forte exemplo nullum antiquius exstare ad cellam seu obedientiam significandam observat ibidem Mabillonius.

° Nostris alias *Prieurté*. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. *Pater fol. 131. re. col. 2: Sur le fait des Prieurtés de Goudet et de la Voule, que li roy ont fondé, etc.* Occurrit præterea in Ch. Phil. VI. reg. Franc. ann. 1331. ex Chartul. S. Joan. in Valle. Vide supra *Cridatio*.

° PRIORIA, Eadem notione, apud Albericum in Chron. ad ann. 1129: *Domus S. Victoris Parisiensis, quæ erat Prioria nigrorum monachorum de Massilia, ejactis prædictis monachis, adductus est conventus Regularium de S. Rufo de Valentia per magistrum Hugonem, qui dictus est de S. Victore. Occurrit rursus apud eundem ad ann. 1212. Testament. Henr. le Scrop ann. 1415. apud Rymer. tom. 9. col. 275: *Item, lego Prioriæ de Bridlington centum solidos, sub ista conditione... quod quilibet canonicus in prædicta Prioria, etc.**

° PRIORATUS DATIVUS, Ad quem quis delegatur. Bulla Mart. V. PP. ex Tabul. S. Ebrulphi: *In diversis Prioratibus etiam conventualibus et dativis ac parochialibus ecclesiis, etc.*

PRIORARE, Priorem facere, creare. Epitaphium Raymundi V. Episc. Tolosani apud Castellum:

Monpensulanus ipsam de Fratre Priorat.

Baldricus Abbas Burguliensis:

Jure Prioratæ te colus, Peira, Dolensis.

° PRIORARI, Priorem esse, apud S. Bernardum Epist. 270: *Priorabitur iterum, ut confido, qui Prior fuit; ut non gloriatur omnis iniquitas. Alioquin [quod non frustra timemus] nisi Prior restituatur in gradu suo.*

° PRIORISTA, Catalogus Magistratum, qui *Priores* appellabantur. Acta S. Clariti Florent. tom. 6. Maii pag. 162: *Quæ familia in republica Florentina etiam dominata est, uti in Prioristis civitatibus hujus videtur est. Vide supra in Prior.*

° PRIORITAS, Priorem seu majorum ac patrum series. Litteræ Edwardi I. Reg. Angl. ann. 1282. apud Rymer. tom. 2. pag. 196: *Proditores nostri Lewelini filius Griffini et David frater ejus... [quorum tota Prioritas semper, retroactis temporibus, proditores et guerras multiformes fecerunt nostræ Prioritati et nobis] proditoriter contra nos insurrexerunt. Vide Prior.*

° Charta Ottach. reg. Bohem. et ducis Austr. ann. 1276. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 190. col. 2: *Cum memoranda nostra Prioritas ecclesiam et conventum Neuburgensem multis honoribus et præsignis decoravit, eam plurimis gratis præferendo, et nos eadem gratias non dimittimus nostris temporibus... affectantes, etc.*

° PRIOSA, ut supra *Priorissa* in Prior, a Gall. *Prieuse*. Necrolog. Parthen. S. Petri de Casis: IV. Augusti, obiit... *Francisca de Langiaco Priosa de Sansaco.*

° PRIPEGALA, Epist. Concil. Saxon. ann. circiter 1110. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 625. *Phanatici autem illorum [Slavorum infidelium] quotiens comestationibus carere libet, ferus in dictis, capiti, inquit, vult noster Pripegala. Hujusmodi fieri oportet sacrificia. Pripegala, ut aiunt, Priapus est et Heephegor impudicus. Vox, ut videtur, composita ex Priapus contracte scripto, et gal, quod Saxonibus libidinosum, venerum, salacem sonat: Germani nunc Geit eadem notione usurpant. Vide Schilteri Glossarium Teuton. in voce *Gall*.*

° PRISE, seu *Captiones*, dictum quidquid ex subditis et timentibus capitur ad expensas Regis et Domini, quod legitime et debite persolvi debet. Statuta Davidis II. Regis Scotiæ cap. 40: *De prisas capiendis. Statutum est, quod nihil capiatur a communitatibus ad usus Regis, sine prompta solutione; nec etiam aliqua capiatur ad Prisam, nisi ubi et secundum quod fieri consuevit. Cap. 48. §. 2: Et capiuntur omnia capiendi secundum consuetudines antiquitas approbatas, et de terris illis, de quibus Prisæ Regis et servitia debent sumi. Cap. 50: Tenentur ad expensas domus domini nostri Regis secundum Prisas ibidem antiquitas consuetas. [Stabilmonta S. Ludovici lib. 2. cap. 32: *Ne ils n'ont Prisæ, ne justice, ne seigneurie en l'hons le Roy.*] Ita autem hæc prisæ fiebant a dominis, ut pretium exsolvere intra statum tempus ac definitum tenerentur. Charta ann. 3. Edwardi I. Regis Angl.: *Robertus de Montealto clamat habere libertates has subscriptas, videlicet Castellum suum de Risinge, cum Prisas 40. dierum, id est, ut intra 40. dies pretium reddatur. Ita enim statuitur in primo Statuto Westmonasteriensi ejusdem anni 3. Edw. I. cap. 7. quo ventantur Constabularii ac Castellani prisas**

alibi capere, quam in castris ac castellis, vel urbibus, quibus præfecti sunt, ita tamen ut supra 40. dies pretium rerum captarum exsolvant, nisi ejusmodi prisæ ab antiquo Regi, vel castello, vel domino castelli debeantur. Adde cap. 32. et Articulos super Chartas editos ann. 28. Edw. I. cap. 2. Vide Guil. Prynneum in Libertatibus Eccles. Angl. tom. 3. pag. 846.

° *Pris*, eodem significato, in Instr. ann. 1315. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 22. col. 1. *Item quod dominus noster rex vult, quod omnes mercatores possint mercari secure per regnum suum, sine Pris seu redditione aliqua, de quibuscumque bonis et de quibuscumque personis, quæcumque sint; quod Pris seu redditionem dictus dominus noster rex defendit omnino;... quod si contingat quod de eo quod deficiet pro hospicio dicti domini regis, etc.* Ubi observandum est ejusmodi prisas, etiam a forensibus mercatoribus interdum exactas fuisse.

Neque aliæ sunt *Prisæ*, de quibus Gervasius Dorobern. ann. 1170. de Justitiariis itinerantibus: *Et de omnibus Prisas (Vicecomitum) inquirant causam et testimonium. Infra: Et omnes Prisas et causas, et occasiones earum scribant separatim.* Matthæus Paris ann. 1222. ait, Regem Henricum III. in ratiocinio, quod ab Huberto de Burgo Proto Justitiario exegit, illud fuisse, *de Prisas factis pro jure suo relaxando, tam in terris quam in mobilibus.* Thomas Walsinghamus ann. 1257: *Quia nimis afflictis sunt per diversa talliagia, auxilia, Prisas, videlicet de frumentis, avenis, braseo, lanis, coris, bobis, vaccis, carnibus salsis sine solutione aliquis denarii, de quibus se debuerant sustentasse.*

Pronde *Prisa* Anglis, idem est quod *Creditio* nostris, de qua voce supra. In quibus præter rebus caperentur, docet Charta Henrici IV. Regis Angl. pro Monasterio Ramsdensi: *Liberi sunt et quieti a quibuscumque Prisas, chevagnis, et captivibus curiagorum, equorum, carretarum, et aliorum curiagorum, nec non frumenti, ordi, siliginis, avenarum, fabarum, pisarum, boum, bovidarum, vaccarum, jumentorum, ovium, porcorum, porcellorum, caprarum sive hedorum, agnorum, vitulorum, aucarum, caponum, gallinarum, pullorum, columbarum, dentricum, et anguillarum, ac omnium aliorum piscium recentium quorumcumque, et aliorum volatilium, victualium, et ferarum suorum, salis, feni, straminis, marremii, bosci, subbosci, focalium, carbonum, aliorumque utensilium suorum quorumcumque.*

° PRISE VINORUM, Charta Edwardi Reg. Angl. apud *Madox Formul. Anglic. pag. 63: Concedimus... unum aliud dolum vini singulis annis, de recta Prisa nostra (in civitate Gestræ)... Voluntas eiam... quod quando et quotiens contigerit præfatos Abbatem et Conventum... de prædictis duobus dolis vini... non parari... eo quod Prisæ vinorum eo anno non evenerint; quod proximo anno vel annis, quo vel quibus, quancumque et prout Prisæ vinorum evenerint... plenarie satisfiat. Hæc commode explicat Charta apud Th. Blount. in *Nomolex. Angl.: Memorandum, quod Rex habet ex antiqua consuetudine de qualibet nave mercatoris vini 6. carcat. applicante infra aliquem portum Angliæ de viginti dolis, duo dolia, et de decem dolis unum de Prisa regia pro quodam certo ab antiquo constituto solvendo.**

Prisas autem Regias, seu pro hospitio

Regis, apud Anglos, non tam antiquas, quam dominorum feudaliū putat Spelmanus, nec fere auditas ante Edw. I. colligit ex Isippo Archiepiscopo Cantuariensi in Libello, quem *Speculum Edwardi* inscripsit: tametsi vox *Prisa* pro captione, dicta censi possit a *prindere*, de qua supra, forte etiam a nostra *prisee* desumpta fuerit, id est *appréhension*, quod quomodocumque res caperentur a dominis iuxta *appréhensions*, quae de his flebant, [ut infra videre est in v. *Prisare*.] Eiusmodi *Prisas* interdixit in urbe Parisiensi Rex Carolus Statuto 4. Decembr. ann. 1367. quod 1. descriptum legitur in libro rubeo Castellati Paris. quae sic indignantur: *Pour causes des Prises, que l'en a fait par long-temps, et que chacun jour l'en faisoit, de chevaux, de charrettes, de bleds, de vins, de foin, d'avoine, de fourrages, de coustes, de coissins, de draps, de couvertures, de cuivre, chiefs de bestail, de poulailles, de tables, et autres biens et choses que l'en prenoit pour les garnisons de nostre hostel, et des hostels de la Roine, de nos freres, de notre connestable, et d'autres de notre lignage, etc.* Ubi tamen excipiuntur culcitae et pulvinaria, fenum, palea et avena pro equis, quorum pretium exsolvi debeat. Vide Statutum aliud Philippi Regis ann. 1315 quo etiam vetantur, in Regesto Temporalit. Camerae Comput. f. 198. [Consulendi omnino Indices Ordinati. Reg. Franc. ubi multa in hanc rem utiliter exempla indicantur.]

* **PRISAGIUM**, Anglis *Prisage*. Jus prisae capiendi, vel ipse actus, apud Spelmanum, ubi occurrit non scribitur.

* **PRISALIAE**, ut *Reprisaliae*. Jus recipiendi, quod cuiquam per vim ablatum fuerit. Litterae Henrici V. Reg. Angl. ann. 1421. apud Rymer. tom. 10. pag. 101. *Propter marquam, conromarquam, aut Prisalia seu reprisalia, etc.* Rursum occurrit ibid. Vide *Prisalia*.

* **PRISANA**. Liber de Mirab. Romae ex Cod. reg. 1188. ubi de Cleopatra. *Posuit ad pedes (leg. mamillas) duas Prisanas, quod est genus serpentis; et ita suaviter dormivit, quod obdormivit et mortuus est.*

* **PRISARE**, Pretium ponere, aestimare. *Prisare*, *Prisator*, *aestimator*, *Priseur*, Charta Ingelramni III. Dom. Codicis. ann. 1276. in Histor. ejusd. loci pag. 100. *Prisatorem nostrum hominem de Pace habebimus, qui prestito juramento et bona fide omnia venalia pro coquina mea Prisabit.* Hinc firmatur Cangii conjectura de vocis *Prisee* origine, quam a Gallica *Prisee* desumptam suspicatus est. Vide *Pretium Regium*. Charta ann. 1255. ex Tabular. Blein. *Item Prisator qui facit prisas iudicatas vel concessas predicto Omerio, etc.* Vide *Pretiare*. *Prisator* nostris, pro iactator, qui se *prisee*, se tanto. Le Roman de Parionopex MS.:

Ceux sont moult meilleur Chevalier,
Qui ne sont pas si Prisantier.

* **PRISAROLA**, Machina bellica, eadem quae *Prasaria* et *Prateria*. Vide in his vocabulis. Stat. Ferrar. ann. 1279. apud Moric. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi, col. 208. *Balistas, pillotas, turnos et Prisarolas manjanos, etc. et generaliter omnia alia quaevis, spectantia ad defensionem ditionum locorum.*

* **PRISCILLIANI**, *PRISCILLIANISTAE*. Heretici ab auctore suo Prisciliano nomen habentes, primum damnati sunt a Conc. Casaraugust. ann. 381. De his consule S. August. Har. 70. Sulpit. Sever. Hist. sacr. lib. 2. Idatii Chronic. inter Concil. Hispan. tom. 2. pag. 172.

Indicem vet. Can. ibid. tom. 8. pag. 45. Baronium ad annum 881. et alios.

* **PRISFETUS**, Panni species. Instr. ann. 1217. inter Probat. tom. 1. Hist. Nem. pag. 57. col. 1. *Ponit Deportus quod Guiraldus Cavalherius habuit quoddam pallium de Prifeto rubeo, et aliud de bruneta.* Sed legendum suspicor de *Griseto*. Vide in *Grisium*.

* **PRISGINA**, Altitudo, ira, superbia, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

† 1. **PRISIA**, Exactio, *malactia*, jus capiendi ex subditis ea quae domino sunt necessaria; item sub custodia manum positio, *Prisee*, Practicis nostris. Charta Ludovici Philippi Reg. primog. ann. 1209. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1030. *Quod non poterimus boscum vendere, neque Prisiā aut talliam in eis facere, etc.* Charta Philippi Aug. ann. 1220. ibid. col. 1098. *Quod nullum hominem neque faminam qui sit de dominiis suis aut de custodiis aut de communis sive de franchisiis aut de villis in quibus habet Prisiā suas, recipiamus, aut in dominiis, aut in custodiis, aut in villis in quibus habeamus Prisiā nostras. Stabilimentum ejusd. Reg. ann. 1214. tom. 1. Ordinati. pag. 88. *Habebunt de cetero electionem Crucignati eundi in exercitum, si voluerint, vel ponendi portionem suam in Prisia, pro redemptione exercitus facta. Et si gravati fuerint de Prisia ad diocesanum Episcopum, vel ejus officialem habebunt recursum.... Quod si a communia aliquid accipiant propter exercitum Regis, vel clausuram villae, vel defensionem villae ab inimicis obsessae, partem suam (Crucignati) ponant in Prisia, sicut et alii non Crucignati. Regest. de Temporalit. fol. 261. *Procuratores ditionum congreuentium requisiverunt, quod res contentiosae ad manum nostram, tanquam superiorem, propter debitum hujusmodi ponerentur et tenerentur in ea, debito penitente predicto, et per eandem manum nostram faret de dictis Prisiis recedentia personis, super quas dicte Prisiæ factae fuisse dicuntur. Regest. Olim fol. 68. v. *Dicti Major, jurati et communia impediabant eosdem in saisina predicta, et quasdam Prisiā quas dicti religiosi fecerant ibidem, propter causam predictam in manu Regis poni fecerunt. Vide Prinsio et Prinsie.****

* Libert. Ripel. ann. 1372. tom. 5. Ordinati. reg. Franc. par. 573. art. 5. *Concedimus quod capio seu Prisia bonorum quorumcumque pro nobis, regina carissima consorte nostra, liberisque ac germanis nostris, etc.* Charta Caroli VII. ann. 1431. ex Chartul. Latiniac. fol. 108. v. *Et aussi (affranchissons) de toutes manieres de prisées, soit pour nous, pour nostre très-chère et très-aimée compaigne la royne, pour nostre très-cher et très-aimé fils le dauphin de Viennois et pour tous autres seigneurs quelconques de nostre sang et lignage, ayans droit de Prinsie, sinon en payant pris raisonnable des choses que on prendroit. Prinsie, pro Amenda, multa, emenda, in Lit. ann. 1352. tom. 5. earumd. Ordinati. pag. 62. *Il ne païront pour toute l'année que une Prinsie tant seulement; c'est à entendre pour la prise du sergent et de son varlet, une Prinsie.**

† 2. **PRINSIA**, Captura, *Prinsie*: item Jus reos capiendi et in carcerem conjiciendi. Charta Guidonis Comit. Nivern. ann. 1234. ex Tabul. Autiss. *Quoniam misse et expense Prisariarum et arestorum burgensium Autissiodorensium pagari solent de censa supradicta, etc.* Arestum

Parlamenti ann. 1287. in Tabul. S. Richarii: *Quod ipsi sunt in bona saisina durantibus tribus diebus festi S. Richarii habendi custodiam festi et capiendi et arrestandi justitiando personas in quibus cadit Prisia vel arrestum.... Quod oportet facere Prisiā justitiando ubicumque festum se extendit. Litterae Guillelmi Episc. Lingon. ann. 1348. inter Ordinati. Reg. Franc. tom. 8. pag. 231. *Lidit Rati-gieux (d'Auberive) par leur gent ont la Prise, la detencion, la cognoissance et le jugement en tout cas crimineiz. Vide Prisonator in Priso 1.**

* Charta ann. 1368. ex Tabul. S. Germ. Prat. *Omnem justitiā et dominium, ollam, mediam atque bassam, omnesque Prisiā, arresta... in quibuscumque casibus.*

† 3. **PRISIA**, Pars, portio. Dicitur de aqua pratis irrigandis necessaria. Terragium Bellijoc. *Super adaquagio seu Prisia aquae pro rigando et adaquando quoddam ipsorum confitentium pratium. Vide Priso 2.*

* Rectius definitur, Canalis seu rivulus, quo fluvii portio distrahitur ad prata irriganda. Vide supra *Prisa 4.* et *Praysia*.

† 4. **PRISIA**, Charta locationis ann. 1404. qua Abbas Leoncelli Ord. Cisterc. dat per unum annum et unam Prisiā herbas montis Ambelli sub loquario seu pretio sexdecim florenorum. Id est, ad unam frugum percipiōnem; Galli diceremus pour une recolte.

* Charta ann. 1407. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. xxix. *Sub tali pacto... quod duae primae Prisiæ in dicta rameria accrescende, essent quintae predictorum... ratione sui laboris. Prinsie vero, pro ipsa locatio, in Ch. ann. 1520. ex Chartul. Latiniac. fol. 247. v. *Ceste Prinsie faicte tant moientant douze deniers Tournois de menu cens. Vide supra Prisa.**

† 5. **PRISIA**, Estimatio, proclamatio, Gall. *Prisee*, *Criée*. Locus est in *Prisare*.

* Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 177. v. *Carta dom. regis Karoli V. continens Prisiā seu assietam comitatus de Virtutibus, factam ad utilitatem Johannis Galeas. Vide supra Prisiagium et mox Prisiare.*

* 6. **PRISIA**, Gall. *Prisee*, idem quod *Hansa 2.* Mercatorum seu artificum collegium, societas. Stat. ann. 1378. tom. 6. Ordinati. reg. Franc. pag. 364. *Aucun drappier ou drappiers de la Prise de ladite ville (de Rouen), etc.* Et pag. 368. *Les draps (l. drappiers) de la prise d'icelle drapperie, etc.*

* **PRISIARE**, Pretium ponere, aestimare; unde *Prisiata*, Gall. *Prisée*, Estimatio. Charta ann. 1318. in Reg. 50. Charloph. reg. ch. 443. *Astinari, Prisiari seu appretiari fecimus. qua demum Prisiata seu appretiatio ipsa et inquestis... factis, etc.* Pluries ibi. Vide *Prisare*.

* **PRISIATUS**, Pratio seu stipendio donatus. Epist. ad Ludov. reg. Franc. in Reg. feud. senescal. Carcass. etc. fol. 142. v. *Nullum militem Pristatum vel extraneum... invenire potuit dictus comes, qui in tanto discrimine vellent remanere.*

† 1. **PRISIO**, Carcer. Vide *Priso 1.*

† 2. **PRISIO**, Portio, Pars, quam aliquis habet in re quapiam cum aliis. [Vel potius, Comparatio, acquisitio, Gall. *Acquêt*, a verbo *Prindere*, capere.] Testam. Guifredi Comit. Cerritan. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 432. *Quantum ibi habeo, vel habere debeo, sive per Prisione, sive per parentorum, vel per qualicumque voce, usque in fluvio Sigarin, veniat in*

manu filii mei Bernardi. Vide Aprisiones, Prendere, et Priso 2.

§ 3. **PRISIO**, Statuta Eccl. Nivern. ann. 1246. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1070: *Inhibemus etiam sub eadem (excommunicationis) pena, ne Prisiones canonicorum, clericorum, seu servientium ipsorum, quas inter Pascha et Pentecosten aliqui vestrum usu detestabili quandoque faciunt, de cetero faciatis.* Hæc inter inhonestas et quæ præter debitam ecclesiæ reverentiam fiebant recensentur: unde suspicor pravam hic aliquam respici consuetudinem ad hujuscæ etatis mores accommodam, quæ scilicet solebant inter Pascha et Pentecosten Ecclesiasticos, qui in publicum prodibant comprehendere, quomodo Apostoli statim post Christi passionem a Judæis comprehensi fuissent, nisi eorum fugissent conspectum, quam vexationem sine dubio pecunia redimere cogebantur Ecclesiastici. Hæc divina do.

Quæ divinando hic dicta sunt, longius altiusque repetita videntur D. Le Boef; quamobrem statutum hic laudatum, altero ex Conc. Nannet. ann. 1431. illustrare tentat in Mercur. Franc. mens. Maii ann. 1375. pag. 897. *In crastino Pasche clerici ecclesiarum et alii ad domos adjacentes et alias accedunt, caneras intrant, jacentes in lectis capiunt et nudos ducunt per vicos et plateas, et ad ipsas ecclesias non sine magno clamore, et super altare et alibi aquam super ipsos projiciunt; e quibus sequitur divini officii turbatio, corporum læsio et membrorum quandoque mutilatio. Insuper quidam alii, tam clerici quam laici, prima die Maii de mane ad domos aliorum accedunt et capiunt, et cogunt per captionem vestium seu aliorum bonorum, et se redimere oportet.* Eadem fere leguntur, eodem teste, in Conc. Andegav. ann. 1148. Hæc certe, et quæ supra proferuntur, ad unum eundemque usum pertinent: at vero ipsum ab hinc ortum esse, quod plebecula clericos intempestive e somno excitarent soler. t. ut, ne vinea perirent gelu, orarent, vix credam: maxime cum laicos, uti clericos id spectaret, ut videtur supra in *Pentecoste*, ubi idem usus memoratur. Unde ergo hujuscæ moris origo est deducenda? Nescio equidem; et nescire, quam investigare, malim. Alterum, ridiculum quoque, ecclesiæ Anticiensis usum, huic non omnino absterilem, vide in Mercur. Franc. mens. Dec. ann. 1786. tom. 1. pag. 2611.

§ 4. **PRISIO**, Captivitas. Charta ann. 1197. ex Tabul. S. Petri Carnot.: *Prior S. Romani per se poterit talliare homines suos pro justis auxiliis meis, ita quod tamen homines non graventur, videlicet pro novitate militiæ meæ, pro prima filia mea viro tradenda, pro prima Prisione mea in tirocinio, pro captione corporis mei de guerra, etc.* Vide in Auxilium.

§ **PRISIONAGIUM**, PRISIONARE, PRISIONARIUS, etc. Vide in Priso 1.

§ **PRISIONARIA DOMUS**, Carcer. Libert. Podii-Mirol. ann. 1389. tom. 5. Ordinatio. reg. Franc. pag. 313. art. 13. *Dunamus de gratia speciali ad imperpetuum domum Prisionariam, quæ est ad portam Orientalem, in qua forenses dicte villæ in eadem delinquentes possint arrestari et prisionarii detineri.* Vide in Priso 1.

§ **PRISIONEZIUS**, Captus in bello, in Comput. ann. 1362. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 262. col. 1. Vide in Priso 1.

§ **PRISIS**, Vls, violentia. Charta apud Meichelbec. tom. 2. Histor. Frising. pag. 95. *Post sacramentum dixerunt*

quod ipsa ecclesia habereet injuste per Prisen, et per legem reddere deberet. Vide Pressa. [Hic etiam unica voce legendum Popprisenam.]

§ **PRISIUM**, Salarium prisatoris seu estimatoris. Charta ann. 1255. in Tabul. Blein.: *Item prisator qui faciet prisias judicatas vel concessas predicto Oliverio, mandato nostri vel nostri allocati, debet habere suum Prisiu sicut consuetum est in vicecomitatu de Rohan.*

§ **PRISIUS**, Qui prisias seu exactiones colligit, vel qui vineas custodit capitque delinquentes in eis, idem atque *Massarius*. Charta ann. 1306. in Chartul. eccl. Lincon. ex Cod. reg. 5188. fol. 12. r.: *Vinctos etiam suos, quos vulgo Prisos vocant, potest episcopus vel ejus vicarius mittere in turre Castellionis.* Nisi demum intelligentibus sit qui *Prisiones* debet. Vide in Priso 2.

§ **PRISO**, Captivus, in carceratus, Gall. *Prisonnier*, qui in bello capitur, *prehenditur*, vel *prehenditur*. [Ital. *Prigione*. Charta Richardi Reg. Angl. ann. 1195. apud D. Brussel de U-u feud. tom. 2. pag. xxi: *His omnibus pactis, Comes Leicesteræ, et omnes Prisiones, et hostagii Prisonum, prout divisum est, hinc et inde liberabuntur.* Charta S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1261. ex Chartul. Domus Pontisar.: *Hoc tamen nobis retento, quod in aliqua parte dicti manerii Prisiones nostros de comitatu Bellimontis possimus facere custodiri.*] Rogerus Hovedenus pag. 511. *Prisiones vero qui cum domino rege fuem fecerunt ante factam pacem cum Domino Rege, etc.* Romualdus Sclernitan. in Chron. MS. an. 1152: *Consentiente Castellano, carceres sunt aperti, et multi alii Prisiones subito exerentes carcerem, arreptis armis carperant inire palatium.* Utuntur Matth. Paris pag. 259. 284. Rigordus pag. 64. Matth. Westmonast. ann. 1217. Brompton. lib. 3. Tr. 2. cap. 8. § 5. et alii passim. Sed et nostri in *Prisons* dixerunt, quos posterior ætas *prisonniers*. W. Guizot:

Ont, se le voir en devisons,
Vint deus Chevaliers Prisons
Au Roy S. Louys prisonois.

Le Roman de Garin:

Et les Prisons à Paris envoia.

Et alibi:

Et des Prisons en vos chartres geter.

[Le Roman de Guillaume au faucon MS.:

Que se sirez vint du tournoi,
Quinze Prisons enmaie o soi,
Chevaliers riches et puissans,
Li autres gains est moult grans.]

Vide Glossarium ad Villharduinum v. *Prison*.

§ **PRISO**, Eodem significatu. Conventiones treugæ ann. 1220. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1144. *Dedit (Philippus Rex Franc.) rectas treugas de se et hominibus suis, salvo Prisionibus nostris quos penas se habet.* Genealog. Comit. Flandr. apud eund. tom. 3. Anecd. col. 422: *Fecit (Ludovicus Comes) Prisiones suos de Brugis in curru ponere, proponens eos abducere et villam exire.*

§ **PRISO**, Carcer ipse, ex Gallico *Prison*. Henric. de Knighton ann. 1283: *Reliquos in Prisione fortissimo loci ejusdem conclusurunt.* [Mandatum Philippi Pulchri ann. 1302. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 96: *Item quod non ponant, nec tenebunt aliquem in Prisons, seu*

carcere pro debito, nisi per litteras nostras regias ad hoc specialiter fuerint obligati. Vide *Præcio*.]

§ **PRISIO**, Eadem notione. Guill. de Poggio Laurentii in Chronie. cap. 52: *Se metipsum reddidit Prisioni seu carceri Sanescalli domini Regis Franc. Infra. Quo ita recepto in Prisione Regis, etc.* Nangius in S. Ludovico pag. 361. *Quibus captis, et in Prisionem ductis, etc.* [Chartul. Latinac.: *Quod cum baillivus suus teneret in Prisione sua præpositum ipsius abbatis, etc.* Charta ann. 1306. in Tabul. Majoris Monaster.: *Ratione mortis ipsius tenebantur apud Lehonius in Prisione prioris.* Adde D. Brussel de Usu feud. tom. 1. pag. 223. Marten. tom. 3. Anecd. col. 106. 410. 422. 435. etc.]

§ **PRISONA**, Eodem pariter significatu. apud Matth. Paris pag. 180: *Jaceat in Prisiona nostra.* Brompton. ann. 1193. *Et ibi se reddidit Prisioni in misericordia Regis patriæ.* Utitur etiam pag. 1155.

§ **PRISONIA**, ut *Prigione*. [Ital. *Prigione*. Charta ann. 1241. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 115: *Dictus Gaudus sine diffidatione me cepit et in Prisionem posuit.* Charta Matthæi Abb. Sancton. ann. 1285. ex Chartulario Domus De Pontisar.: *Cum magister et fratres Domus Dei Pontisarenis diu domino Regi supplicassent ut ipse eis concederet et in perpetuum dimitteret Prisionem seu carcerem de Campanis, etc.* Adde Reges Normannorum cap. 88. apud Ludewig tom. 7. Reliq. MSS. pag. 463.

§ **PRISONARE** et **IMPRISONARE**, In carcerare, Gall. *Emprisonner*, Ital. *Imprigionare*. [Anonymus de gestis Manfredi et Conradi Reg. apud Marator. tom. 8. col. 612: *Hostiam qui nihil de eorum tata fraude præserant ad vocationem predictam, pure et simpliciter venient, statim dominus Henricus cepit, captique jussit in Capitolio Prisionari.* Gesta Frederici II. Imp. pag. 883: *Captus jussit in Capitolio Prisionari.* Charta Libertatum Angliæ apud Matth. Paris ann. 1215: *Nullus liber homo captus vel Imprisonetur, aut disseisietur pro alio quo libero tenemento suo, etc.* [Imprisonetur, apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. v.] Infra: *Exceptis Imprisonatis et uligatis.* Vide Abbatum S. Albani: *Quem tenebat Imprisonatum* Utitur Concil. apud Castrum-Gontem ann. 1236. cap. 6.

§ **PRISONARE** et **IMPRISONARE**, Eodem notione. Lambertus Ardens. in lemmate cap. 95. lib. 4. Hist.: *Quomodo Arnoldus de Ghianis... captus et Prisionatus est.* Chartul. S. Vandreg. tom. 2. pag. 2017: *Obligantes corpora sua Imprisionanda pro predictis omnibus et singulis adimplendis.*

§ **APPRISIONARE**, Eodem significatu in Charta ann. 1311. ex Tabul. Archiep. Auce. *Insidiando transantibus pro et deprestandis, capiendis, et Apprisonandis.* Vide *Apprisonare*.

§ **IMPRISONAMENTUM**, dicitur Legales Angliæ, injusta captio et injusta detentio, in vinculis, vel sine, in cappa, vel alia pena majori vel minori, cum scilicet liber homo captus fuerit, et Imprisonatus fuerit contra pacem Regis: ratione ejus Imprisonamenti fieri potest appellum. Ita Bracton. lib. 3. Tract. 2. cap. 25. § 1. et Fleta lib. 1. cap. 26. § 2. 3. cap. 42. § 1. [Hinc emendanda Charta ann. 1233. apud Rymer. tom. 2. pag. 613. ubi Imprisonamentum legitur.]

§ **PRISIONATIO**, In carceratio, Gall. *Emprisonnement*. Charta condonatiois

Caroli VI. Regis Fr. ann. 1383 apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 159: *Prisonationes, captiones, et subversiones officiariorum, gentium, et aliorum subdito- rum nostrorum... indulgemus.*

IMPRISONATIO, in primis Statutis Roberti I. Regis Scotiae cap. 9. § 4. *Sit pri- nus per gravem Imprisonationem ad voluntatem Regis.*

PRISONAGIUM, Idem quod Carceratio, et Geolagium. (Vide in his voci- bus) Charta libertatum Noae Bastida- in occitania ann. 1208 in Regesto Philippi Pulchri Regis Franc. ann. 1201. n. 16. *Item quod nullus, qui in carcere dictae Bastide detentus fuerit, et per sen- tentiam fuerit absolutus, nihil dare pro Prisonagio teneatur, etc. si quis vero in hoc casu solvere Prisonagium teneatur, et fuerit nobilis, solvat 12. den. Tholoan. pro Prisonagio: si vero homo al- terius conditionis sit, solvat pro Prisona- gio 6. den. Thol.*

PRISONARIUM, Eadem notione. Charta Rogerii Comit. Fuxens. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 127. *Ita etiam quod dicti prisoneres, quos nos tenemus, debent solvere, quando libe- rantur, Prisonarium suum, et sumunt quos in prisona fecerunt. Vide Prisona- gium.*

PRISONAGE, eodem significatu, in Lit. ann. 1315 tom. 2. Ordin. reg. Franc. pag. 230. Vide in *Priso* 1.

PRISONARIUS, Idem quod *priso*, Car- ceri mancipatus, vel qui in bello capi- tur, ex Gall. *Prisonier*. Henr. de Knyghton ann. 1318: *Addunt ad tur- rem Londoniensem: Carolum de Blois de Britannia Prisonarium. Mox. Per curiam vero Francigenae strenue se secuerunt nostris.*

PRISONARIUS, Eadem significatu. Charta Caroli V. Reg. Franc. ann. 1378. in Tabul. B. M. de Bono nuntio Rotom.: *Et si aliquis Prisonarii a litac rentur dic- tis octo diebus duravitibus pro comple- mento justitiae, etc.* Charta ann. 1325. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 206. col. 2. *Item Robertus (d. Burgundia Comes Tornob.) se reponet et reddet tanquam Prisonarium dicti Dalphini, etc.* Occurrit rarisim apud Balaz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 163. Menester. Hist. Lug- duni. pag. 73. Marten. tom. 1. Anecd. col. 131. et alios. Vide *Prisonarius*.

PRISONERUS, Eadem notione, in Apoc. Parliam. Tolos. ann. 1198: *Si Prisonerios et precentos in causa crimi- nali coram prefatis officariis... ad ipsos Viguerum et judicem Albis appellare contigat, etc.*

PRISONARIUS, in Charta ann. 1101. ex Tabul. Trenorch: *Recognovit se tene- ri ad custodiendos Prisonarios vel malefactores. Pluries ibi.*

PRISONARIUS, Charta ann. 1455 in eodem Tabulario: *Tenebantur... custo- dire Prisonarios terrae S. Romani.*

PRISONERUS, Carceris custos, Geo- hier. Constitut. Jacobi Reg. Siciliae cap. 55. *Prisonerius quod cum aliquis... capi- contigerit et in defectu fidejussoris cau- tionis carceri delineri, ne occasione de- tentionis eorum in carceribus justitiariorum ipsorum per Prisonerios, ut olim, exactio pecuniae exerceatur indebita, etc.*

PRISONATOR, [Cui competit jus prison- nem seu carcerem habendi. Vid. *Prisia* 2.] Flota lib. 1. cap. 20. § 9. *De Prisona- toribus et prisonam habentibus vel facien- tibus.*

PRISO, Pars seu portio quam prendere quis potest ex proventus cu- jusdam tenementi. Tabul. Vincentii

Cenoman. *Præterea unum arpennum unice in vita sua sibi... concessimus tali tenore ut predictam vineam, prout melius poterit, excolat, et unoquoque anno de ea duas minas vini de Priso det.* Vide *Priso* 2. et *Priza*.

PRISO, Eadem, ut videtur, notione, in Computo ann. 1302. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. cciii. col. 1. *De Prissonibus Richeri de Capella XXXV. l.*

PRISO, Rectius definites, Locationis seu concessionis pretium. Chartul. Major. monast. pro bonis apud Castridun. ch. 2. *Ipsarum vinearum debita, pro loci consuetudine, per singulos annos sol- vendi, que vulgo Priso vocantur, et fuerunt pædonata.*

PRISO, Obsequi, fidejussor, qui si is, cujus præter erat, pactum non adim- pteret, in potestatem illius, cui fidejus- sionem præstiterat, transibat, ac si illius *priso* seu captivus esset. Pactum inter Clug. int. III. PP. et. Senat. Rom. apud Cond. inter Gens. eccl. Rom. *De capitaneis sit saltem urbi et populo Romano, quequid ab eis conventum est et promissum Rome, per scriptum et jura- menta, ac plejarias, et stajarias ac Priso- nes. Vide infra Prisoia Viva.* [90. Vide *Obstajiam*. Charta Godofr. Comit. Sil- vestri ann. 1205. in Kremer. Histor. gentis Arden. Diplom. Saraep. num. 108. pag. 340: *Quod si dicti religiosi... aliquatenus evincantur... nos, moni ex parte religiosorum predictorum apud S. Wandalinon in hospitium honestum, qui- libet nostrum personatiter, vel saltem per famulum et equum intrabimus, sine mo- re de pectio Prisonem ibidem in nostris expensis observaturi, etc.*]

PRISONETA, Carceri mancipatus, Gall. *Prisonier*, vel Actio, qua quis alicui carcerem minatur: nisi quanti- bet exactiorem aut rerum domesticarum captationem intelligere malis. Instr. ann. 1331. inter Probat. tom. 3. Hist. Norm. pag. 70. col. 2: *Item ponunt... quod in spectum dictarum litterarum regiarum... incarcerationum plures, et alios terroribus et per Prisonetas dedu- cerunt fere omnia loca, castra et singu- lares ad fincas. Minus bene de ipsa incarceratione interpretatur D. Menar- dus.*

PRISONIA Viva, ut supra *Priso* 3. Consuet. Norman. part. 2. cap. 9. ex Cod. reg. 1651: *Si appellator bonos custodito- res dederit, qui ipsum vivum vel mortuum ad diem nominatum reddere valeant, eis potest ad custodiendum committi; et hu- jusmodi dicuntur viva Prisonia ducis Normannie. Ubi Gallicum habet: Et se l'appelleur donne bons peles, qui le prennent en garde et le rendent au jour qui est assigné, ou mort ou vif, il leur pourra bien estre baillié à garder; et ce appelle l'en vive Prison au duc de Nor- mandie.*

PRISTALDI, Vide *Prestaldi*.

PRISTETUS, pro Præstitus. *Pristetum* beneficium, in præstitum seu præstariam concessum, in vet. formul. 37. et 59. Andegav. apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 256. et 270. Vide *Præstare* 2.

PRISTINA, Vectigal, tributum quod a pristinis temporibus præstatur, cujus initium ignoratur, et a quo inductum, idem proinde quod *Consuetudo* 4. Capitulare Sicardi Principis Beneventani ann. 836. cap. 2. editum a Camillo Pe- regrino apud Murator. tom. 2. pag. 257: *Spondisistis nobis... per unum- quemque annum dare nobis collatam et Pristinam quam consueti fuistis dare.*

PRISTINUM, pro Pistrinum, apud Anastasium in S. Silvestro tom. 8. Mu- rator. pag. 107.

PRISTINUM, Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Fla- mar. *Et in quadam alia camera, que est supra portale dicti castri et infra turrim dicti castri et supra Pristinum ejusdem castri, etc. Pristinca, eodem sensu, ibid.: Et in alia camera, que est sita prope coquinam dictam, et pincer- nam predictam, muro sive pariete in medi, vulgariter vocatam lo Pristinca, etc.*

PRISTINUM, Unde nostris *Pristin*, pro *Qui a die auaracant* Lit. ann. 1334 tom. 4. Ordinat. reg. Franc. pag. 302: *Remis en l'estat Pristin.*

PRISTRINUS, pro Pristinus, apud Hiekes. tom. 1. Thesaur. Ling. Septent. pag. 172. Grammat. Anglo-Sax.

PRISUS, pro Prensus, captus, *Pris*. Capitula ad Leg. Alamann. cap. 22: *Si in clida missa non fuerit, et Prisa et temp- tata fuerit, etc.* Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1307. apud Rymer. tom. 4. pag. 273. *Solvendo pro quolibet dato sic Priso, viginti solidos. Vide Prin- dere.*

PRIS, pro *Prise*, Urbis expugnatio, in Lit. Caroli regent. ann. 1360. ex Chartul. 23. Corb.: *Lesquels Gills et ha- bitans disans au contraire que ce qu'ils avoient fait, ils avoient fait pour bien, seureté et prouffit de laditte ville de Corbye et pour eschivar le Pris, qu'il s'en pouoit ensuir par les ennemis de monsei- gneur et de nous.*

PRIVACIO, [Exclusion: « Item ne de cetero procedatur in dicta universitate ad Privacionem cujuscumque, nisi ex magna et justa de causa. » (Stat. Univ. Aurel. an. 1343), Bibl. Schol. Chart. 1871. p. 386.]

PRIVADA, ut *Privata*, Latrina, se- cessus. Tabul. Massil. ad ann. 1802: *Propter putrefactiones adaquariorum et Privadarum dampnose confluentium ad portum, etc.*

PRIVANTIA, Privatio. Appendix ad Agnellum in S. Severo apud Murator. tom. 2. pag. 191: *Si cui ergo malum aliquid esse videtur, ipse sibi testis est, quia malus est, et quod ipse effectus est per Privantiam, omnes indifferenter pu- tat habere per naturam.*

PRIVARE, Abolere, Gall. *Abolir*, sup- primer. Chron. Pontif. Leon. Urbevet. apud Lam. 19. Delic. erudit. pag. 346: *Parisius rex Francie quinquaginta quin- que (Templarios) comburi fecit, et omnes privati fuerunt omnibus possessionibus et domibus, et datæ fuerunt fratribus S. Joannis; et ordo eorum in perpetuum Privatus est.*

PRIVATA, Latrina, secessus. Gall. *Privé*, vel *privée*, ut in Consuet. Mel- densi art. 73. Catholicon Armoricum i Cambroës, Gallic. *Chambres privées*, *Lat- zeta*, *cloaca*, *latrina*. Jo. de Garlandia in Synonymis:

Est latrina locus idem cacabunda cloaca. Signat idem quasi triste tegens trivoge vocatur. Nec non Privata e. nungimus his sociato.

Cæsius Heisterbacensis lib. 3. cap. 14: *Monachus vero ob necessitatem nature, Privatam ascendens, dum in una sedium sederet, etc.* Occurrit iterum lib. 4. cap. 6. lib. 5. cap. 6. lib. 8. cap. 92. *Camera priata*, in Chronico Trudonensi lib. 10. pag. 470. Aurelius Victor in Epit. in Constantio: *Quasi ad ventris secreta se- cedere, etc.* Idem in Caracalla: *Seceden- dens ad officia naturalia. Vide Privada.* PRIVATIUM, Eadem notione, in Sta-

tutis Mutin. rubr. 26. fol. 4. v. : Et omnia Privata civitatis sic claudantur, et clausa tenentur, ut aliqua putredo ex eis videri non possit.

PRIVATARIUS. Memit Scyllites pag. 705. τοῦ κρητοῦ τῶν κρητῶν αἰθῆρας ἑδῆς S. Demetrii Thessalonicensis. Hic *Gato-phylactis* interpretatur Gorus, quod *Comites rerum privatarum* dicebantur, qui privati principis patrimoni curam haberebant. Certe *Privatum*, verarium proprium Augusti appellatum constat, ἰάκωv, Græcis. Sed *privatarii* in Ecclesia alibi non occurrunt, adeo ut de hac notione dubitare liceat. Vide Glossar. med. Græc. col. 1226. *Privatarius balnearior*, in Edicto Dioclet. de rer. pret. Vide *Privatum*.

PRIVATI, Curialibus [et plebeis] opponuntur in Lege Wisigoth. lib. 5. tit. 4. § 19. qui scilicet nullum in civitate munus obeunt : [Vide locum Fulgentii supra pag. 506. col. 1. inf.] militibus, in Lege 2. Cod. Th. de falsa moneta. (9. 21.) [Vide Savin. Histor. Jur. Romani med. temp. tom. 1. cap. 5. § 106.]

Eadem acceptione, *Privées personnes*, legitur in Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 68. art. 3.

PRIVATUS, Familiaris, amicus. Gall. *Privé*. Capit. Caroli C. tit. 30. : Et ite ad hoc venit, ut inter eos *Privatus* mediator existerem. Mox : Per Episcopos nostros ac per Episcopos nepotis nostri, et scripto et verbo tales causas nepoti nostro mandavit, pro quibus illi sic *Privatus* non erat, sicut antea fuerat. Liber Faceti :

Qui nimis est *Privatus*, eum vitare necesse.

[Le Roman de Vacce MS. :

Li Dus Guillaume s'en est en un batel entres.
De ses hommes mena jours de ses *Privés*.

Le Roman d'Atthis MS. :

Et des *Privés* et des estranges
Vouloit congnoistre les rouanges.]

Hinc *Estre à son Privé*, Inter amicos conversari, apud Math. de Couciaco in Carolo VII. pag. 708 : *En soy meisme, quand il (le Roy) estoit à son Privé, il disoit, etc.*

PRIVATIANI, Officiales Comitum Rerum privatarum, in leg. 24. Cod. Th. de Palatinis sacr. largit. (6. 30.)

PRIVATORIE. Abbon. Floriac. Quæst. Grammat. in Mali Auctor. Classic. vol. 5. pag. 347 : *Sed si spiritus sanctus non est genitus, ait aliquis, procul dubio est ingenuus. Quod non ita esse cum Aristotelis sententia reclamant locutio consueta... Sic fit ut quedam absque Privatione negata vera sint, quæ Privatione affirmata vera esse non possint; quibus tamen privatoris si hyperbatice superveniat negatio restituit ea veritati aliquando Particula privativa, apud Gell. lib. 13. cap. 22.*

1. **PRIVATUM**, in leg. 12. Cod. Th. de Metatis, (7. 8.) *balneum*. Tribonianus et Græci interpretantur, ut observat Jacobus Gothofredus : quomodo κρητῶν usurpat Prochorus in Vita S. Joannis Evangelistæ. *Balnea privata* recensentur complures in Descript. urbis CP. [Vide *Privata*.]

2. **PRIVATUM**, apud Cartusenses, teste B. La Beuf, dicitur officium defunctorum aut pars ejusdem, quod pro quibusdam benefactoribus privatim in cellulis recitetur.

3. **PRIVATUM**, Res privata principis. Vide supra *Privatarius*, Glossar. med. Græc. col. 1226. voce Πριβάτου et

col. 1060. voce Οικιακῶν. *Privati judicio* vide in *Judas* pag. 915. col. 1.

* 4. **PRIVATUM**, ab Ital. *Privato*, *Secusus*, latrina, Gall. *Privé*, *lieux d'aisances*. Stat. Bonon. ann. 1230-67. tom. II. pag. 363 : *Et non habeat aliquis sedile seu Privatium prope aliquem puteum.* [Fa.]

* **PRIVATUS**, Extraneo opponitur : unde pro urbis Incola, occurrit in Libert. Montisol. ann. 1312. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 508. art. 65 : *Quod nullus res comestibiles ad vendendum deferens, extraneo vel Privato, etc.*

PRIVERILE, Jus, ut videtur, primitiarum quod ecclesiis præter decimas intercum debetur. Testament. Petri Ermengaudi de Pozolas ann. 1088. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 131 : *Donavit Domino Deo et S. Mariæ de Cassiano, et canonicis ejusdem loci... totam ecclesiam de Calobris, totam et ab integrum quantumcumque habebat vel habere debebat cum ipso suo toto decimo, et cum sua toto Priverile, et cum quantumcumque ad ipsam ecclesiam jam dictam pertinet.* In Chartis jura eadem de re extant, v. g. in Charta ann. 1092. ibid. col. 132. habetur : *Totum et ab integrum cum decimis et Primitiis, etc.* Vide *Præferentia* et *Præferentia*.

PRIVICARNIUM, [Tempus quo carnis privari, et ab his abstinere incipiunt Fideles, ante jejunia Quadragesimæ.] Vide *Carniprivium*.

PRIVIGNA, pro *Nousera*, utitur Eddius Stephanus in Vita S. Wilfridi cap. 2.

PRIVIGNARI, More *privignæ* agere. Carmen de Ottonis IV. Imper. destitutione apud Leibnit. tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 530.

Roma tace, quid enim prolixo locutio prodet?
Quid tot verborum prosuit dispendia? dum tu
Sic Privignaris, dum mendax filia patri
Innocuo crimine audeo imponere filiam.

* **PRIVIGNUS**, *Fulgo ante natus*. Gloss. Isid. id est, ut exponit Festus, antequam mater secundo nuberet progeneritus. Græcis κρητῶν.

PRIVILEGES, pro *Privilegia*, quasi *privata Leges*. Lex 7. § 8. Cod. Th. de Tyr. (7. 13.) : *Ipsorum etiam qui militaturi sunt Privilegiis accedentibus.*

PRIVILEGIA, proprie dicuntur Principum et magnatum Diplomata pro Ecclesiis, quorum formula describitur a Papia. Vide *Benevolens*.

PRIVILEGIUM, sic vocatur Charta Gaufridi Comit. Andegav. ann. 966. qua monachilem regulam in monasterio S. Albini insutit, apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 423 : *Signum Gaufridi Comit. qui hanc Privilegium fieri jussit et adfirmare rogavit.*

PRIVILEGIA, Conditiones et conventiones de redditione castri. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearni cap. 54. pag. 187 : *Præfatum capitaneum Oliverum conventiones punctuata a suis tam militibus Privilegiis excepterunt.*

PRIVILEGIALIS LITTERA, Privilegium, Charta immunitatis. Charta Agnetis Ducissæ Slesie ann. 1369. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 405 : *Prout littera Privilegiatis dicti domini nostri Ducis de super confecta hoc ostendit clarius.* Vide *Privilegia*.

1. **PRIVILEGIALITER**, Jure prærogativo et peculiari. Charta Guigonis Comit. Forens. ann. 1238. Inter Instr. tom. 4. novæ Gall. Christ. col. 28 : *Privilegiatim indulgemus ut quidquid in comitatu nostro canonici memorati de feudis nostris adquisierint, hoc eis sit licitum.*

1. **PRIVILEGIATIVE**, eadem notione, in Charta ann. 1478. in Bullario Carmelit. pag. 267. col. 1.

2. **PRIVILEGIALITER**, Dicitur de Litteris ad formam Privilegii seu diplomatis confectis. Charta Wladislai reg. Hungar. ann. 1494. Inter Probat. tom. I. Annal. Præmonst. col. 657 : *Productæ sunt quedam Litteræ serenissimi principis, quondam domini Balæ D. G. Regis Hungarie... in pergamento Privilegiatim confectæ, sigilloque suo duplici impendente consignatæ.*

1. **PRIVILEGIARE**, Privilegia, immunitates conferre, in Histor. Episcop. et Comitum Engolismensium cap. 24 [Libertates hominum de Villereys ann. 1253. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 24. Item, eximius et Privilegiatus homines et habitatores supradictæ libertatis, ne nobis et nostris successoribus teneantur dare laydium de quibuscumque rebus emerint, vel vendiderint in mercato supradicto. Adde Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 1017. Acta SS. Aprilis tom. 2. pag. 676. Chron. Madoet. apud Murator. tom. 12. col. 1080. Histor. Comit. Ebroic. inter Probat. pag. 29. Ludewig tom. 5. Reliq. MSS. pag. 316. etc.]

2. **PRIVILEGIARE**, Approbare, auctoritate sua munire. Charta Desid. episc. Morin. in Chartul. S. Bert. Audomar. pag. 252 : *Ecclesie sancti Bertini tertia pars decimationis allectum Privilegiatim est a domino Papa et a domino Remensi, et sub anathemate confirmata.*

PRIVILEGIARIUS, Cui privilegium concessum est, nostris *Privilegiis* Ulpian. leg. 10. Dig. de Pactis.

PRIVILEGIATIO, Privilegium, immunitas. Henrici de Langenstein Consilium pacis tom. 2. Conc. Constant. part. 1. can. 18. col. 56 : *Discutite si expediat quorundam tam larga exemptione et Privilegiatio, atque ab Ordinariis coercionem sic omnimoda subjectio.* Vide in *Privilegium*.

PRIVILEGIUM, Privilegium seu Charta immunitatis. Charta Alani Ducis Britan. ad calcem Vitæ MS. S. Wenwalei in Tabul. Landeven. : *Jussit hanc Privilegionem facere, ut si aliqui venturi sint, quod minime credimus, qui hanc scripturam voluerint frangere, aut violare, sciant alienos se fore a cunctis liminibus sanctæ Dei Ecclesie.*

PRIVILEGITAS, Diploma Principis. In Præcepto Caroli C. ann. 871. apud Baluz. in Append. ad Capitul. Ch. 109. *Hoc nostræ Privilegitatis præceptum fieri et sigillari jussimus, per quod supradictam (S. Eligii) abbatiam, cum omni suarum integritate rerum jandictæ ecclesie præsentis futurisque pastoribus delegando perpetualiter ad habendum concedimus.*

1. **PRIVILEGIUM Bastidæ** novæ, Crucis assumis et assumenda. *Exercitus. Fori* ; *Quinquennatum induciarum, etc.* Variæ formulæ quibus ad majorem cautelam utebantur creditores vel venditores in contractibus publicis. Exempla passim occurrunt. Vide *Crucis Privilegium* pag. 681.

PRIVILEGIUM DONATIVUM. ASSISIE Hierosolymitanæ MSS. cap. 192 : *Privilege dou chief Seigneur ne peut, ne ne doit valoir à porter garant sur le fief de ses hommes, c'est à savoir de ceus, qui ont court, et qui peuvent faire Privilege donatif, se le donatif dou Seigneur en cui Seigneurie ce est, de quoi le Privilege dou chief Seigneur parole, n'est avoué, ou que celui qui le requiert puisse prouver, que il*

aut la seigne et la teneur longue en pais e' sans calonge, etc.

¶ PRIVILEGIUM, Districtus, territorium jurisdictione Ordinarii exemptum. Charta Adami Meld. Episc. ann. 1269. ex Chartul. ejusd. Eccl.: Item nos Episcopus rōlūmus quod Decanus et Capitulum libere percipiant synodos et orchadite in ecclesia de Mallico et in aliis accessis que in eorum Privilegiis continentur.

¶ PRIVILEGIUM, Eodem sensu quo supra Privilegium. Vita S. Dunstani tom. 4. Mail pag. 356: Sanctam puto designare Ecclesiam, cui vel illum vel etiam alios quam p'ures more paterno per spiritalem sacri baptismatis usum a primi parentis Privilegio regeneravit.

¶ PRIVILEGIUS, pro Privilegium. Sicut ipse Privilegius clariter innouit. In Charta Caroli M. ann. 777. apud Calmet. tom. 1. Histor. Lothar. inter Probat. col. 288.

2. PRIVILEGIUM, Tyrannis. S. Eulog. lib. 2. Memor. SS. cap. 1: Cujus (Habdarraghman) temporibus, rebus et dignitate gens Arabum in Hispania aucta, totam pene Iberiam dno Privilegio occupavit.

¶ PRIVILEGIA REGUM FRANCORUM, Prærogativæ scilicet, in rebus spiritibus, a summis Pontificibus his concessæ, que describuntur in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. A. fol. 155. r. cum hac inscriptione: Privilegia domini regis antiqua, renovata et rescripta propter correctionem domini papæ, pro quibus privilegia renovanda capiuntur super regem per computum thesaurarii ad S. Johannem cccxvii. xlv. flor. et ix. iij. x. grossos argenti, quos magister Radulphus de Perellis expendidit (sic) in curia Romanæ pro eisdem.

¶ Primo quod confessor dom. regis, curia confessione sua ac uxoris et liberorum ac fratris suorum, ipse ab omni us delictis, juxta formam ecclesiæ, absolere possit.

¶ Item quod confessor, quem dom. rex habet et habiturus est, possit ipsum dom. regem ab omnibus peccatis suis et a cunctis excommunicationibus absolere.

¶ Item quod dom. rex, pro participatione cum excommunicatis, non incurrat sententiam.

¶ Item de eodem pro dom. regis et ejus familia.

¶ Item quod dom. rex nulla sententia generali possit ligari.

¶ Item de eodem pro dom. regis et illis, qui de mandato dom. regis circa ea paraverunt, pro quibus sententiæ latæ sunt vel feruntur.

¶ Item quod dom. rex possit facere detineri clericos flagitiosos.

¶ Item quod nullus in personas dom. regis, uxoris et filiorum suorum excommunicationis sententias promulgare valeat, aut eisdem ingressum ecclesiæ interdicare.

¶ Item quod elemosinæ, quas dom. rex faciet, cedant loco restitutionum.

¶ Item quod nullus possit interdicare capellas dom. regis.

¶ Item de eodem pro dom. regina.

¶ Item quod dominus rex et dom. regina possint audire divina in locis interdictis.

¶ Item indulgentia xl. dierum concessa illis, qui pro dom. regis, regina et liberis eorum orabunt Dominum.

¶ Item indulgentia unius anni concessa dom. regi et illis, qui secum fuerint in dedicatione ecclesiæ vel altaris.

¶ Item indulgentia unius anni concessa

dom. regi et illis, qui secum fuerint in prædicationibus.

¶ Item quod clerici et capellani dom. regis non tendantur ad aliud officium, quam ad illud quod secundum morem curiæ regis celebratur.

¶ Item ut clerici dom. regis non cogantur recipere commissiones Sedis Apostolicæ.

¶ Item ut clerici dom. regis possint promoveri ad omnes sacros ordines per quoscumque prælatos, quos dom. rex mauerit.

¶ Item quod clerici dom. regis et in suo servitio azultentes, possint percipere grossos fructus beneficiorum.

¶ PRIVILEGIUM HABERE, Ut privatum, familiarem haberi. Tradit. Sangall. ann. 797. apud Neugart. Cod. Diplom. Alem. num. 129. tom. 1. pag. 112: Ut filius meus Albinc ibidem habeat diebus vite sue victum, et omni anno vestitum et reliqua tegumenta, et locum ingredi refectorium, manducare cum fratribus, ibique Privilegium habeat inter illis.

¶ PRIVIA, Extremitas naris, in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide Perula.

¶ PRIWEN, nomen Clypeus Arturi Regis Britonum, in quo depicta imago Deiparæ, apud Galfridum Monemuthensem lib. 7. cap. 2.

¶ PRIVUS, Privatus, carens. Miracula B. Egidii tom. 3. April. pag. 246: Uxor Bonagusti vivens, quatuor annis continui; et si incipit ante seibat aliquando, sed raro Privus seibat duorum aut trium dierum ad plus manu et brachiorum usque ad humeros graviter fuit infirma.

¶ PRIZA, Eadem notione qua Priso 2. Vide in hac voce. Charta ann. 1389. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 406: Cum trescentis francis auri de reventia sive de Priza solventis et reddendis per dictum dominum Vicecomitem.

¶ PRO, loco Per, in Leg. Salica tit. 24.

¶ 4: Si quis acun de intro clave repositum et in suspenso Pro studio positum furaverit, etc. Id est, per studium seu de industria. Memoriale Potestat. Regiens. ad ann. 1288. apud Murator. tom. 8. col. 110: Et ipsi Bruzianes suspenderunt captos Imperatoris Pro brachiis extra palancatam civitatis. Vide Preu.

¶ PRO, cum quarto casu, in Charta ann. 2. Childberti Reg. apud Mabill. tom. 8. Analect. pag. 89. et alibi.

¶ PRO, Supra, Gall. Au desus. Vetus Irenæi Interpres lib. 1. cap. 2. num. 4: Patrem enim aliquando quidem cum conjugis Sige, modo vero et Pro masculo, et Pro femina esse voluit. Ubi Irenæus: τὸ πρὸ ἀπὸ καὶ τὸ πρὸ ἄλλου.

¶ PRO NOBIS, Penes nos, Græc. πρὸς ἡμᾶς, apud eund. Interpretem lib. 4. cap. 37. num. 7. Quomam igitur Pro nobis erat plus diligere Deum, etc.

¶ PRO TUNC, Gall. Pour lors, Tum. Consuetud. Universit. Paris. per Robert. Goulet fol. 5: Eliguntur Intrantes quinquæ de illa parte ad quam Pro tunc spectat. Passim occurrit.

¶ PRO HOC et PRO NON, Phrasis Gallica, Pour oui et pour non, Ex leviori causa. Depositio Guillelmi Catalani ex Bibl. regia: Pro hoc et pro non nos citant quandoque apud Carcassonam, quandoque Biterri, quandoque ad alia diversa loca, etc.

¶ PRO ALIQUO ESSE, Par esse alicui, Galli dixerunt, Etre bon pour quelqu'un. Lanfranci Pignoli Annal. Geuens. ad ann. 1266. apud Murator. tom. 8. col. 540: Quibus visis (Venetorum galeis) a dicto Admirato, se cum suis galeis

in Schera recolligi, et disceperiens inimicos, qui armatis manibus verus ipsum, in quantum poterant, vagabent, et quum prope fuissent, cognito a dicto Admirato, quod non erat Pro eis, sapienter et discrete inimicos dimissis fecit suam viam, et se et suos recolligit.

¶ PRO ALIQUO ESSE, Alicui favere, alicujus partes amplecti, phrasis Gallica: Etre pour quelqu'un. Eginhardus Epist. 45: Deprecor ut secundum bonam consuetudinem vestram Pro me semper esse dignamini apud Dominum Imperatorem, etc.

¶ PROABBAS, Qui abbas vices agit, apud Ekkehard. IV. de Casib. S. Galli cap. 1.

¶ PROADVENTIE, Proventus, reditus, seu quicquid casu aliquo cedit in beneficium domini. Charta Guillelmi Comitis Aquitan. ann. 1027. apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Bened. Vascon. MSS. pag. 215: Donamus quoque et concedimus cellam S. Martini de Macau cum salutate et cum adjacentibus insula et cum Proadventiis in terra et in mari. Et cellam S. Hylargi de Auteillano cum decimis et cum Proadventiis de aquis et de terris et de lignis.

¶ Proavis et Proavis, eadem notione, in Charta ann. 1272. ex Chartul. S. Petri de Monta: Jeu et vendut à l'abbait et au couvent de S. Pierremont... une piece de terre... et si tenoient li davan dis signeurs, en tous us et en tous Proavis entierement. Alia ann. 1266. inter Probat. domus de Castelleto pag. v: En tel maniere que ly homme... devoient avoir leur usuair pour maisonner en mon bois de Hermefail, en tous us et en tous Proavis, sans vendre et sans exarter.

¶ PROADVOCATI, Minores Advocati, seu qui ab Ecclesiarum Advocatis prædiorum tutelam in se recipiebant. Vide Postadvocatus.

¶ PROEQUARE, Ex æquo partiri, in Lit. ann. 1389. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 378. forte pro Peræquare. Vide in hac voce.

¶ PROALDIONES, Idem qui Aldii, in Præcepto Hildebrandi Reg. apud Mabillon. tom. 2. Annal. Benedict. inter Instr. pag. 706: Firmamus etiam vobis, ut omnes mulieres illas liberas, que usque nunc, dum libere essent, servis Ecclesiæ vestre in matrimonio tradiderunt, vel filii et filiabus qui ex eis nati sunt. Ita sane ut sint Proaldiones, et habeant per caput unusquisque mundium solidos senos; nisi legendum sit divisus vocibus: ita sane ut sint pro aldiones, id est, ejusdem conditionis atque Aldiones. Vide Aldius.

¶ Rectius, qui ex Aldiis nati sunt. Charta ann. 867. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. ævi col. 513: Cum castis, terris, vineis, silvis, servis, proservis, aldiis, Proaldiis, liberis, proliberis, etc. Vide Proliberi.

¶ PROANGARIA, ut Parangaria, nisi etiam ita legendum sit. Vide in hac voce. Charta ann. 1206. ex Schedis Pr. de Mazaugues: Non possit ibi... facere vel exigere nec mutuum, vel exactiones, angariam, Proangariam, vel aliquid novi facere.

¶ PROAPISTA, idem qui Apostata, vel apostatarum dux et defensor. Chron. rer. Danic. ad ann. 1327. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 61: Eodem anno defecit ab orthodoxorum ecclesia et ordine Carmelitarum quidam frater Petrus Laurentii Nestudensis lector;... tandem ad malmogiam sacrilegorum apostatarum speluncam atque omnium hereticorum

asylum se transtulit, ibidem fugurus Proa-
pista, qui noluit esse papista. Ipozo-
ta: Protector, in Gloss. Græc. Lat.

PROASTIUM, Prædium suburbanum,
[suburbium.] Vett. Glossæ: Προαστιον,
suburbanum. Papias: Proastium, Virida-
rium arborum prope murum. Infra: Pro-
gestium, suburbanum. Sic etiam habent
Glossæ Lat. Græc.: Προγestia, προαστι-
ον. [Ubi leg. ex Vulcanio, Progestia, προ-
γestia. Vide Procastris.] Ugutio: Proas-
tium, locus ante civitatem, scilicet subur-
bium. Ursus S. R. E. Subdiaconus in
Vita S. Basilii Cæsar.: Invenit in Proas-
tium cum Philosophis. Rufinus lib. 3. Vitæ
Patrum num. 19: Prope Proastium, qui
vocatur in Septimo. Paulus Diac. de
Gestis Longob. lib. 6. cap. 58: In Olonna
suo Proastio, miro opere in honorem S.
Anastasi Martyris, Christo domicilium
statuit. Hariulfus de Miracul. S. Richar-
di cap. 2: A qua (urbe Legia) haud
longe villa consistit, nuncupata Meri-
mont, in plaga orientali, quæ ab antiquis
temporibus iure Proastii subiacet cenobio
Patri Richardi, etc. id est, iure prædii.
Occurrit non semel apud Julianum An-
tecessor. cap. 34. 35. 409. 513. Gesta
Constantini M.: In Proastio civitatis
Veronensis. [Providet in proximo civita-
tis Proastio, in vet. Prosa. quæ nuper
cantabatur in Ecclesia Autiss. die sancto
Paschæ.]

† **PRÆASTIUM**, Eadem notione, in
Translat. S. Eliberti sæc. 4. Bened.
part. 1. pag. 563: Magna ecclesie suæ in
comitatu Vellaico prædia conquistit, cum
ecclesia S. Georgii in Vetula Præastio
civitatis. Vide Gloss. med. Græc. in
Ipozoztov.

PRASTIA, pro Proastium, in Charta
Hugonis Reg. Cypri ann. 1210. in Pro-
Histor. Bethuniensis pag. 360: In ter-
ritorio Puppi, Prastiam, quæ dicitur
Lacridon, cum omnibus pertinentiis, etc.
[Agnellus in S. Theodoro apud Murator.
tom. 2. pag. 158: Sortiti sunt cæpes eccle-
siae, et non fuit ex eis aliquis qui
quandam (f. quartam) partem Ecclesie
non haberet, etiam et subtractos actores
et Prastias ab hujus Ecclesie familiari-
bus, etc.]

° **PROAT**, Potum dat, in vet. Glossar.
ex Cod. reg. 7641.

† **PROATAVUS**, Quintus avus. Litteræ
Johannis filii Johannis Reg. ann. 1359.
tom. 3. Ordin. pag. 382: Cum in Or-
dinatione carissimi Proatavi ipsius do-
mini genitoris nostri, etc. Si tamen præ-
positio pro certum fixumque sit semper
remotioris gradus argumentum: inter-
dum enim nullius fuisse vis efficitur
ex voce Proavus infra.

† **PROAUCTORES**, Proavi, in Amalthea
Laurentii ex Turnebo.

° **PROAVITAS**, Proavi gradus. Stat.
Mantue lib. 2. cap. 26. ex Cod. reg.
4620: Exceptionem vero proponens cavil-
losam, et maxime per quam negetur pa-
ternitas vel maternitas, avitas et Proavi-
tas, filiatio seu consanguinitas, etc.

PROAULA, in Gloss. Elfrici, Domus
coram aula, selde. Vita S. Willelmi
Ducis cap. 9: Domus etiam infirmorum,
et cellam novitorum, Proaulam hospitum,
xenodochium pauperum, etc. Ordericus
Vital. lib. 2. pag. 412: Ecce januas hic
disponam, et ad ortum solis ingressum:
primo Proaulam, secundo saluatorium,
in tertio consistorium, in quarto tricorium,
etc. Aliud porro fuit Græcis προαυλον,
de qua voce diximus in Descriptione
ædis Sophianæ n. 23. Proaula enim dicitur
ædificium seu cubiculum, quod ante

aulam est, quæ et saluatorium dicitur,
quod in ea excipiuntur saluatori.

† **PROAULIUM**, Eadem notione, atrium.
Descriptio Palatii Spoletani ex Chartario
Farf. apud Mabillon. tom. 2. Annal.
pag. 410: In primo Proaulium, id est
locus ante aulam. In secundo salutato-
rium, id est locus salutandi officio depu-
tatus, juxta majorem domum constitu-
tus. Ex his, ut ex laudato Orderico,
colligitur Proaulam a calatorio distinc-
tam fuisse.

† **PROAVUS**, nude Avus. Charta Phi-
lippi IV. Regis Franc. tom. 1. Chartul.
S. Vandrege. pag. 682: Volumus autem
quod privilegia, libertates, franchisæ et
consuetudines... Ecclesiarum, monasterio-
rum, personarum ecclesiasticarum inte-
gre et illese serventur, teneantur et custo-
diantur eisdem, sicut temporibus felici
recordationis beati Ludovici Proavi nostri
inviolabiliter servate fuerunt.

PROBA, Specimen. Πειρα, Gallis
Epreuve, [montre.] Italis Prova. Lex un.
Cod. Th. de Stratoribus (6. 31.): Per
omnes provincias edictum generale misi-
mus, ut ab stratoribus unus tantum soli-
dus Probæ nomine posceretur. Ammianus
lib. 21. extremo: Equæ (Joviniano) reli-
culo insidentis, quod portabat reliquias
Constantii, ut Principibus solet, annone
militaris offerrebatur indicia, ut ipsi ro-
minant Proba (melius probæ) et anima-
lia publica monstrabantur, etc.

† **PROBA**, Lustratio militum. Act. S.
Isidori Mart. ex MS. Vaticano Publicam
accusationem faciat, ne Proba militum
secundum præceptum Imperatoris com-
pleta sit.

† **PROBA**, Probatio, experimentum,
Gall. Epreuve. Charta ann. 1174. apud
Miræum tom. 2. pag. 1042: Memores
modi examinationis, sive Probe de ligno
quod habetur, et cum magna devotione,
tanquam foret de vero ligno Dominicæ
crucis... colitur... per ignem et aquam
experimentatum, concluserunt et termi-
narunt concorditer, ad consimilem modum
examinationis sive Probe fore et esse pro-
cedendum. Litteræ Johannis de Thurena
ann. 1423. apud Marten. tom. 2. Anecd.
col. 1732: Dominus Rodericus in com-
sationibus mutis faciebat fieri Probam
sive credentiam dicto dom. Egidius, licet
sibi non convenisset fieri Proba sive cre-
dentia, nec esset status seu dignitatis
quod ei fieri deberet: unde assistentes
presumerunt: fore verum, quod dictus
Dominus Rodericus promiserat eidem
dom. Egidius ipsum facere Papam. Solem-
nis est præsertim probatio panis et vini
in Missa pontificia cuius meminit Pe-
trus Amelius in cap. 81: Parat calicem
(sacrista) cum tribus hostiis, unam pro
Sacramento, et duas pro Proba: et in
Papæ presentia facit Probam de vino et
panis. Qua autem ratione fieret, describit
Aug. Putricius in suo Ceremoniali a
Mabillon. in Comment. ad Ordin. Ro-
man. laudato pag. XLVI. Lecto Evange-
lio, diaconus Evangelii latinus accipit
hostiam unam de tribus, quæ sunt super
patenam, et cum ea alias duas hostias
tangit, et eam dat sacristæ comedendam.
Deinde accipit aliam hostiam de duabus
quæ remanserant, et cum ea tangit pata-
nam et calicem per totum, intus et extra,
et similiter dat eam Sacristæ comedendam.
Post hæc de ampullis vinum et aquam in
taxeam dat sacristæ ad præstandum,
etc. Vide Probamentum.

* [Calix cum patena et palla ac tri-
bus hostiis magnis pro Probis ac pro
cardinale.] (Diar. Burchard. ed.
Thuasne II. 127. ann. 1494.)

† **PROBILIA LEX**. Vide in Probatis.

1. **PROBABILIS**, Rectus, bonus, appro-
batus. Facundus Hermianensis lib. 4.
cap. 1: Sicut erat vitæ Probabilis et fa-
cundie singularis. Concilium Toletanum
IV. can. 4: Probabilis vitæ atque doctrina
extiterit. Et can. 35: Presbyteros Proba-
biles et Diaconos mittat. Privilegium Ec-
clesiæ Corbetensis ann. 816: In ipsa
porro electione regularis auctoritas con-
servetur, ut illa præponatur... quem sa-
nioris consilii, licet pauci numero, fratres
elegerint, et quem vitæ meritum et sapien-
tiæ dignitas Probabilem reddiderit. Ano-
nymus in Vita S. Ruthberti Episc. lib.
4. cap. 9: Quidam Anachoreta Probabilis,
nomine, etc. Voluntas Probabilis, in Con-
cilio Valentino can. 4. Probabilis peni-
tentia, in Regula cujusdam cap. 21. Pro-
babilium Patrum traditio, apud Anasta-
sium in S. Hadriano pag. 118: Clerici
Probabilis vitæ et doctrinæ, in Concilio
Wormaciensi ann. 898. can. 49. Ita vo-
cem hanc passim ea notione usurpant
Cod. Theodos. leg. 41. de Episcopis (16.
2.) leg. 3. de Fide Catholic. (16.1.) leg.
16. de Decurion. (12.1.) leg. 7. de Cohort.
(8.4.) etc. præterea Hincmarus Remensis
Episc. 7. ex Labbeanis, Concilium Ra-
vennense ann. 897. cap. 8. Appendix
ad Concilium Salegustadiense ann.
1022. et aliquot alii Scriptores laudati a
Fillesaco ad Vincentii Lirinensis Com-
monit. pag. 90.

† **PROBABILIS**, Præstans, insignis.
Episc. Ludovici Balbi ad Ludovic. Reg.
German. ann. 878. apud Mabillon. tom. 2.
Annal. Ben. pag. 212: Mittimus vobis
pro arratione cavallum viribus et veloci-
tate, non statura et carnibus, Probabilem,
et sellam, qualem nos insilere solemus:
ut nos fortitudine et utilitate, non luxu
et inanitate delectari noveritis.

PROBABILITER: Ita voces per se bonæ
sunt, vertit vetus interpretes Concilii Ni-
cæni can. 13. Vide leg. 9. Cod. Th. de
Legatis. (12.12.)

† **PROBABILITER**, Recte, sapienter, ut
par est. Episc. Innocentii III. PP. ann.
1204. ad Philippum Reg. Franc. tom. 6.
Spicil. Acher. pag. 463: Auditis itaque
litteris, quas tu et quidam Barones tui...
super variis articulis destinastis diversas
querimonias continentes... responsiones
ipsius (Legati) fecimus explicari, easque
tibi Probabiliter moderatas præsentibus
litteris mittimus interclusas.

° 2. **PROBABILIS**, Habilis, idoneus.
Charta Otton. M. ann. 968. apud Lude-
wig. tom. 12. Reliq. MSS. pag. 382: Post
autem hujus (abbatis) defectum, de ce-
teris, si quæ Probabiles ad eandem
dignitatem fuerint, licenter abbatissa
constituatur.

* **PROBAGES**, Gall. Provins. [«... Qui
fecerunt hæc Probages in dietis vineis
...»] (Arch. Histor. de la Gironde T. 22.
p. 458.)

° 3. **PROBABILIS**, Probus, legitimus.
Charta Otton. III. ann. 992. tom. 1. Hist.
Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag.
328. col. 2: Ravangero Epternacensis
ecclesie venerabili abbati concessimus, ut
in eodem loco Epternaco faciat monetam,
in qua nummi Probabiles, sicut in aliis
locis regie potestati subditis percuntantur.

† **PROBALIA LEX**. Vim vocis docent
Leges Norman. apud Ludewig. tom. 7.
Reliq. MSS. pag. 389: Est autem que-
dam Lex quæ Probabilia sive monstralia in
laicali curia nuncupatur, per quam quis
probare nititur in curia quod intendit...
Sciendum ergo est quod hæc Probabilia
quandoque per sacramentum solius proba-
tio, quandoque per sacramentum duorum,

quandoque trium, quando us quinque, quandoque septem, in curia recipitur laicali. Ibid. pag. 400: Per trium autem sacramentum fit Probalia quotienscunque quis contra aliquem factum suum a parte adversa denegatum probare compellitur vel monstrare.

PROBAMENTUM, Probatio, experimentum, argumentum, specimen. Mart. Capella lib. 7: Indubitabile Probamentum. Charta ann. 1113. apud Calmet tom. 1. Hist. Lothar. inter Probat. col. 534: Si forestarius legitimum Probamentum ostenderit, ille cui imponit, si devotus verit, hancum emendet; si vero Probamentum illud suum esse negare, vel si sine legitimo Probamento a jure suo accusatus fuerit, etc. Mirac. S. Roberti Abb. tom. 3. Apr. pag. 324: Mani festis siquidem Probamentis virtus indubitata constabat. Temporibusque futuris maximum securitatis Probamentum, apud Huet. Dissertat. pag. 60. Vide supra in Proba.

PROVANCHO, eadem acceptione, in Charta 21. Corb. Fis faire diligente inquisition par bonnes gens creables et par le Provanche des anchiens escrips. Provance, in Poem. MS. Rob. Diaboli:

Encore dixy autre nouveille,
Dont je bien creus cray,
Car bonne Provance en feray.

1. PROBARE, Leges Capiti Regis cap. 41. apud Brompton. in de eo qui eruit rem alienam. Si testimonium habeat, sicut praedictus, tunc licet inde ter advocari, et quod vice Probetur, aut reditatur et cetera erit: et nobis non videtur rectum, ut aliquis Probare cogatur, ubi testimonium non est et cogitur, quod tibi brede ut et nemo illud Probare debeat ante sex menses, postquam probatum est. Ubi Probare somnium est, rem sibi famquam proklam Mandare, assere, propriare, seu proklam facere, ut in eadem sententiam libent. Leges Edw. Saxonicæ cap. 2. apud eandem Brompton. Statutum vero debet agnoscere.

2. PROBARE, Item tormentis ex aliquo exquirere. Gall. Donner la question. Adrianus de Veteribus in Rob. Leodens. apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 107: Illa nocte Probaverunt eum, et nihil poterant habere ab eo, nisi quod fasset in prima pace facienda, quæ fuit honorabilis pro tota patria.

3. PROBARE, pro Probare. Probura facere. Chron. Salernit. cap. 81: Ad hodierna die mirame habebis amicum, quia Probata. Hist. etique mihi.

PROBATICUS, Ad oves pertinens, Gr. *probaticus*. Hinc Probatica piscina, Joh. ev. cap. 9. 2. in qua mundabantur oves, quæ pro sacrificio offerebantur in templo. *Et quæna has in ea lavabantur*, Papias voce *Bethsaida*.

PROBATIO, Novitatus, seu certum tempus definitum quo monasticam vitam ambientes, ejusdem experimenta subeunt, atque probationis elapso tempore, si idonei fuerint inventi, ad professionem admittuntur, Probation, eadem notione Galli dicimus. Cæsar. Heisterbac. lib. 1. cap. 10: Uno discedente, alter, cui nomen erat Goswinus, importunitate sua, ut reciperetur, obtinuit, qui vir per sex hebdomadas in Probatione stetit. Occurrit rursus cap. 40. et lib. 2. cap. 2. Adde Capitul. Aquisg. cap. 34.

Ad professionem monasticam aliquando, sine hujusmodi probatione admitteretur, ut colligitur ex Charta Jauiser. de Medullione ann. 1221. in Hist. Ms. S. Andr. Avenion. fol. 45. r. Pro

mittens etiam me obedientiam et continentiam, quantum permisit divina gratia, servaturam et habitum monachalem suscipio et quoad vixero, secundum regulam B. Benedicti vivere promitto, et tempore Probationis renuntio. Et ego Ber-mundus abbas predictam professionem a te, Jauiseranna, emissam recipio, et tibi monachalem habitum concedo.

PROBATORES, Approbatores, Anglis, *Approver*, dicuntur ii, qui feloniam perse commissam esse confitentes, alios ejusdem reos arguunt. Sic dicti, quia ad hoc probandum, quod in appello allegarunt, tenentur. Idque vel duello, vel per patriam, id est juratum legalium hominum, iuxta reorum electionem. [Placit. Mich. 39. Edwardi III. apud Th. Blount in Nomolox. Angl.: Et duellum percussor fuit cum omnibus, et Probator devict omnes quinque in duello, quorum quatuor suspendebantur, et quintus clamabat esse clericum et allocatur, et Probator pardonatur. Tum enim cum Probator perfecti quod promittit, tenetur ei conventio, scilicet, ut vitam habeat et membra, sed in regno remanere non debet, etiam si vellet plegios invenire, inquit Bracton. Vide eandem lib. 2. cap. 52. § 42. 44. Stamerdium lib. 2. de Placitis Coronæ cap. 52. 53. 54. Cowellum, et Rastallum. § Placit. Ebor. rot. 118. ann. 2. Edw. II. in Abbrev. Placit. pag. 334. *Willelmus de Swinton, Walterus de Geseye, Robertus de Rikhale, et Thomas de Keyvill capti apud Eboraciam infra virgam pro suspicionem latrocinii, et postea per edictum Willelmi devicti Probator, et appellavit predictos Robertum, Walterum et Thomam de roberia in societate sua extra virgam regis. Quoniam est a predicto Willelmo si septem appellati suum predictum, dicit quod sic et offert distracionare, etc. Et predictus Walterus defendit, etc. Et offert quod paratus est se defendere per comp. suum, etc. Ut patet inter eos facta, ubi tunc armatum et percussor, etc. Et post factum Willelmus devicti predictum Walterum. Ideo Walterus suspenditur, etc. Alii duo devicti quod sunt clerici, tamen committuntur marescallo, etc. Et postea per juratos comperti sunt non esse culpabiles. Ideo inde quarti, et Probator Willelmus suspenditur.]*

PROBATORIA, Testificatio, Gall. *Certificat*, in leg. 21. Cod. Th. lib. 8. tit. 7. *Nemo aliter ad sua subdignitatis admittatur officium, nisi cum missis sacris scriptis Probatoria consecratis*. Vide leg. 22. et 23. ibid.

PROBATORIUM, Nomen, domus probationis. Vita S. Walf. tom. 1. Aug. pag. 257. col. 2. *Walterus Wardouam se trustidit, ingressu monachatu petito et impetrato, habitum mutavit Probatorium intravit. Occurrit rursus infra.*

PROBATUS, Probata ætas, in leg. 3. Cod. Th. lib. 8. tit. 8. *ii est legitima, seu ea qua quis sui est juris.*

PROBITAS, Vide in Probus.

PROBITOBILE, Rationabile in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

PROBONUS, Probus Libertates Villefranchæ ann. 1357. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 304. *Consules dicte ville bona defuncti descripta tamen commandabant dictus Probonis hominibus dicte ville ad custodiendum fideliter per unum annum et diem.*

PROBORIUM, Exprobatio, opprobrium, *Oveçōç*, in Gloss. Gr. Lat. Rursum: *Oveçōç, probrium, opprobrium.*

PROBRARE, Probris afficere, insimulare, apud Auctorem Commentar. super

hymnos fol. 1. v. : *Sic probra, quæ sunt peccata, id est omnia peccata; Probrant animam, etc.*

PROBITAS, Probrum, in Supplem. Julii Valer. de Reb. Alexand. apud Malum Spicil. tom. 8. pag. 515.

PROBRATICUM, Charta ann. 1098. in Tabular. S. Victoris Massil.: *Cetera omnia cum ipsa ecclesia et ipso Probratico (concedimus). Mendum esse suspicor pro Presbyterium. Vide in hac voce num. 4.*

PROBRUM, pro Proprium, in Commemorat. ann. circ. 780. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 41: *Antener ipsas villas partibus suis ad Probrum se dixit abere.*

PROBULA, Cascus bubulus, Ital. *Procuratura*. Charta ann. 1300. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 465. *Item pro qualibet salina pullorum, agnorum et ciabretorum, casei, Probularum, et casorum equinorum, vice qualibet grana duo.*

PROBURGENSIS, Præcipuus buræ seu urbis incola Libert. Montisalbani ann. 1328. tom. 11. Ordinat. reg. Franc. pag. 69. art. 12. *Concedimus quod decem consules dicti loci possint deinceps perpetuo, et liceat eis annuatim eligere alios decem homines dicti loci; videlicet quinque Proburgenses et quinque populares, etc.*

1. PROBUS, Gallis. *Preuz*, Miles animo valens. Casarius Heisterbacensis lib. 9. cap. 48: *Modo loqueris ut Probus vir.* Vetus Epitaphium in Vesontione Chiffletii:

Hic Renaude jacet vir amabilis et Probe Miles.

Probi et valentes, apud Thwocrozum in Chronico Hungar. 2. part. cap. 16.

PROBI HOMINES, nostris *Preud homines*, dicuntur sæpe Scabini et qui in placitis publicis cum Comitibus et iudicibus iudicia exercebant, vel etiam ii qui artificibus præstant, ac de rebus ad eos spectantibus iudicant. Charta ann. 1197. ex Tabul. Monast. Villamagna: *Et facta concordia inter Berengarium abbatem et Probos homines ac populum Villamagna, etc.* Litteræ Renati Reg. Comit. Provincie ann. 1479. in Tabul. Piscator. Massil.: *Ex parte Proborum hominum partem S. Johannis. Nudè Probi interdum appellantur, ut in v. Capistrum videre est. Preud-homines passim in Consuetud. municipalibus. Preudes gens, in Consuetud. Andegav. art. 450. Genoman. art. 462. et Britan. act. 538. 577. Vide Romi homines et infra Providus.*

PROBITAS, Generositas, animi magnitudo, [præclarum factum, factum.] Ital. *Prodezza*, Hispanis *Proeza*, Gallis *Proesse*. Willelmus Apuliensis lib. 3. de Gest. Norm.

Transierat fama Probatis ubique probate.

Ambi

Tanta fuit Probitas animi, tam vivida virtus.

Gauterius Cancell. de Bellis Antioch. pag. 444: *Rex itaque Probitati semper intentus, haud segniter agens, etc.* Orde-nicus Vitalis lib. 3: *Præfatus Heros post innumeras Probitates, etc.* Utitur passim. [Elmhaim in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 18. pag. 85: *Regia Probitas iuxta maris litus cum suo exercitu nobili in optatam transfretationem favorem affatus prosperi expectabat.*] Nicolaus de Braia in Ludovico VIII:

..... Probitas vilescit avari.

Idem.

Quam praeus essent, quam bellis Gallia vidit
Hoc dabo regno, et quanta Probitatis honores.

Rodericus Toletan. lib. 2. de Rebus Hisp.
cap. 14: *Sed offuscavit in eo error impietatis tantae gloriam Probitatis.* Will.
Brito lib. 1. Philid.

Tot bene gesta domi, tot Militie Probitates.

Et lib. 5:

.... Flagratque novo Probitatis amore.

Idem lib. 8:

Quorum semper erat Probitas exercita bellis.

Adde Gesta Consulum Andegav. cap. 9.
n. 11. cap. 12. n. 1. cap. 13. n. 8.
Thwrocium 2. part. cap. 65. etc. Vide
praeterea Notae ad Joinvillam pag. 406.

¶ **PROBITATES**, Decursiones militares;
Ludicra equestres pugnae, ut sunt hasti-
tudina et torneamenta, in quibus gene-
rosi animi specimen edere solent. Lau-
des Papiae apud Murator. tom. 11. col.
42: *Tunc enim nobiles civitatis hastitu-
dia, aliisque, secus Probitatibus delectan-
tur.*

¶ Hinc **Prober**, Probe agere, ut migi-
tem decet. Guill. Tyr. contin. Hist.
apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect.
col. 600: *Il dist que bien s'i estoient (à la
bataille) les Chrétiens Prové, et mult
avoit occis de Sarrazins.* Unde **Prusé**,
Probitas, in Lit. ann. 1360. ibid. tom. 1.
col. 1474: *Comme nous nous assurons
de quatre Prusé et loyalé, etc.*

¶ **PROBUS**, Utilis, commodus. Cum
Probiora mortalibus dona a superis tradi
nequeant, quam bona pacis, in Obser-
vat. ad Carolum VIII. pag. 629. **Preuz**
vero, pro *Infirmis, languoreux*, Infirmus,
languidus, in Lit. remiss. ann. 1360. ex
Reg. 88. Chartoph. reg. ch. 78: *Lequel
Bonvallet, qui a esté continuellement
Preuz et haillé: environ six semaines
depuis ladite melle, est alle: de vie à tre-
pasement.*

¶ **PROCACITUS**, **PROCACULUS**. Vide
mox in **Procare**.

¶ **PROCACIO**, Procacitas, in Disputat.
S. Benedicti Anian. apud Baluz. tom. 5.
Miscell. pag. 31: *Et quid faciet insana
ista Procacio adversus totius salutis dis-
pensationem ita garruens ut virtutem Dei
dicat non esse propriam et sapientiam
ejus asserat adoptivam?*

¶ **PROCALARE**, Provocare, procitare.
Festus. A. Gr. καλεῖν, vocare.

¶ **PROCAMBIARE**, **PROCAMIARE**, Rem-
re permutare, *Eschanger*. Charta ann.
925. apud Baluz. in Append. ad Capitul.
num. 137: *Ego Gimeras Episcopus et om-
nis congregatio S. Nazarii sedis Carcas-
sonae tibi Erisono abbati et cunctae con-
gregationi S. Johannis monasterii castri
Mallasi, Procambiamus vobis ecclesias
nostras, etc.* Charta Walafredi Abb. So-
ricinil ann. 904. inter Instr. tom. 1.
novae Gall. Christ. pag. 170: *Excepto
illo quod illi Procamiaverunt aut vendi-
derunt.* Vide in **Cambiare**.

¶ **PROCAMBIATIO**, **PROCAMIATIO**, Per-
mutatio, *Exchange*, Placitum ann. 883.
inter Probat. novae Hist. Occit. tom. 2.
col. 20: *Monachi inde mihi Ermenardo
donaverunt de ipsa cellula S. Stephani
cum suo appenditio et Procambiationis
autenticas de ipsas scripturas... Sed ubi-
cunque ipsas scripturas Procambiationis,
vel ipsas alias autenticas, etc.* Occurrit
rursus in Charta superius laudata
ann. 925.

¶ **PROCAMBIUM**, **PROCAMIUM**, Eadem
notione. Charta ann. 970. inter Probat.

tom. 2. Hist. Occit. col. 122: *Istos alo-
dem jam superscriptos donamus nos vo-
bis in Procambium de ipsum alodem.*
Vide in **Cambiare**.

¶ **PROCANTUS**, Institutio presbyteri in
ecclesia alteri subdita, vel Redituum
assignatio sacerdoti ecclesiam deser-
vient. Vide **Cantare** 1. Charta Rabbodi
episc. Noviom. ann. 1088. ex Chartul. S.
Vinc. Laudun. ch. 90: *Presbyter vero
eodem in loco serviens Deo, de manu epis-
copi parochiae curam, de abbatis autem
Procantum accipiat.*

¶ **PROCANUS**, Papiae. *Ornator edificiorum.*
[Ornatus, in Cod. reg. 7641.]
Occurrit cum ea glossa in Atton.
Polypt. pag. 53. Scriptor. Vet. Mall.
tom. 6: *Procantum nec refert templi.*

¶ **PROCAPIS**, **Proximus**. Gloss. Isid.
Item, *Progenies quae ab uno capite procedit*,
in Amalth. Vide **Festum** et **Scall-
geri** notas.

¶ **PROCARÉ**, **Pascere**, in eodem Glos-
sar. pro *Poscere*, ut patet ex Glossar.
Provinc. Lat. Cod. reg. 7657: *Pro-
care, demandar, Prov. poscere, postulare,
propre mulierum, ut Procio, procax, mu-
lierum petitor. Procacius, petitor, de-
mandador, Prov. Procaculus, dimin.
idem.* Interdum tamen pro *Pascere*
usurpatum fuisse, innuit Gallicum
Procaper, eo significatu, apud Villehard.
paragr. 70: *Se Procaca de viande, cil
qui mestier en ot.*

¶ **PROCASPI**, Charta divisionis regni
Lotharii Imper. inter Carolum C. Fran-
ciae et Ludovicum Germaniae Reges ann.
870. apud Miraeum tom. 1. pag. 28:
Fuit hac divisio regni facta in Procaspide,
super fluvium Mosam. Ita etiam
edidit Baluzius tom. 2. Capitul. col. 222
[et Pertz. pag. 517.] At Miraeus leg-
gendum monuit in **Procuspide**, hoc est,
in promontorio seu lingua in Mosam
prominente: ubi nunc exstructum est
castrum S. Petri versus Africum Tra-
jecti ad confluentem Mosae et Jecorae.

¶ **PROCASSARE**, Irritum reddere, fa-
cere, Gall. *Casser*. Charta Sigismundi
Imper. ann. 1431. apud Ludewig. tom.
1. Reliq. MSS. pag. 456: *Intuentes quod
divini cultus et ecclesiastici juris notabile
derogamen votis detraherentur fidelium et
Procassarentur testamenta multorum.*
Vide **Cassare** 2.

¶ **PROCASSIUM**, Comparatum, acqui-
situm, a vet. Gall. *Pourchas*. Statuta
Massii. lib. 1. cap. 1. § 1: *Itemque omnes
redditus, et obventiones, et intratas, et
res, et Procassia, et aventuras, ad dictam
civitatem et commune ejusdem civitatis
pertinentes... tradet et tradit faciet clava-
riis communis Massii.* Litterae ann.
1318. apud Rymer. tom. 3. pag. 461:
*Ad quorum manus... jocalia, arnesia,
Procassia nostra... pervenerint.* Vide
Porchacia et **Purchacia**.

¶ **PROCASTRIA**, *Quae ante castra sunt*,
Bedae de Orthogr. et Papiae Jo de Ja-
nus: *Procastria, loca extra civitatem, sicut
procastria loca extra castra: vel proces-
tria dicuntur loca extra civitatem depor-
data, per quae murus ascenditur.* [Gloss.
Lat. Gall. Sangerni: *Procastrium, lieu
dehors, devant chasteil.*] Gloss. vett.: *Ο
πρό της παραβολής τόπος, Procastrium.*
Alias: *Procastria, οίκηματα πρό παρα-
βολής.* Idem videtur quod *ἐπάκαστρο*,
Laonico lib. 9. et Joanni Canano pag.
198. *ἐπάκαστρον*, Annas Comnenas lib. 6.
hoc est, *ἀεθρον τοῦ κάστρου*, seu πό-
λεως κύριος, extra urbem munitio, seu
murus exterior, qui etiam *antemurale*,
et *promurale* aliis dicitur. Describuntur
vero ejusmodi propugnacula, seu muri

exteriores, ab eadem Anna lib. 4. pag.
496. et a Petro Monacho Vallis Sar. et
cap. 63.

¶ **PROCASTRIA** seu **Procastria** Pitiisco
videntur fuisse, edificia ante castra,
adnexa hybernis et stativis, ut eo reci-
perentur lixae, advenas, mercatores, et
qui castra sequebantur, quibus non lice-
bat se miscere militibus, praeterquam
hoste ingruente. Quod non obscure in-
nuisse existimat Tacit. lib. 4. Hist.
cap. 23: *Suburbia longe pacis opera,
haud procul castris in modum municipii
aerstructa.* Huc etiam spectat Gensard
Bello Gall. lib. 6. cap. 88: *Nec prius
sunt visi, quam castris appropinquarent,
usque eo, ut qui sub vallo tenderent mar-
catores, recipiendi sui non haberent fa-
cultatem.* A Pitiisco non omnino abiit
Carolus de Aquino in Lex. milit.

¶ **PROCATORIVS**, Procax, apud Dien.
Carthus: *Procatoria et lascivae verba.*

¶ **PROCAUPTIO**, Pottio. Charta Theob.
comit. Campan. ann. 1316. in Chartul.
Campan. fol. 201. v.º: *Ordini Cisterciensis
triginta libras annui et perpetui redditus,
deputatas ad faciendum singulis annis
imperpetuum Procaupcionem et refectio-
nem omnium fratrum ejusdem ordinis,
etc.* Sed legendum fortassis **Procuratio-
nem**, id est, Convivium. Vide **Procu-
ratio** 1.

¶ **PROCACX**, Litterae Richardi II. Reg.
Angl. ann. 1395. inter Notae Godefredi
ad Hist. Caroli VI. Reg. Franc. pag.
579: *Divulgante fama, celebri et credibili-
tium personarum crebra relatione nostris
auribus inculcantes, quanta in Procacia
nobis domina Isabella primogenita
D. Caroli... restoret generosa nobilitas,
viget et morum honestas, etc.* Ubi legen-
dum **Procarissima**, ut apud Rymer.
tom. 7. pag. 802.

¶ **PROCEDENTER**, Ordine *processionis*,
vulgo *Processionnellement*. Vita R. Pe-
tri episc. tom. 1. Aug. pag. 298. col. 3:
*Intratur Procedenter civitas, et iter ad
cathedralem ecclesiam, etc.* Vide in **Pro-
cessio** 1.

¶ **PROCEDENTES**, ut infra **Processores**.
Ordinar. Laudunense apud Marten. de
Ant. Eccl. Discipi. pag. 93: *Duo de sub-
diaconis qui Procedentes fuerunt in
Missae, aquam et manutergium deferunt
ad Episcopum.*

¶ **PROCEDERE**, pro Publice quid
feri, emanare, publicare. Lex 20. de
Exactionibus in Cod. Th. lib. 11. tit. 7:
*De quibus (Exactoribus) et popularis ac-
cusatio ulla Processerit, in eorum locum
alios par erit destinari. Auctoritas pro-
cedit, ibid. leg. 25. lib. 18. tit. 5. Indictio
procedit, leg. 15. lib. 6. tit. 36.*

¶ **PROCEDERE**, Cum pompa exire, apud
Panciroi. lib. 1. Thes. var. lect. cap. 77.
Vide in **Processio** 1.

¶ **PROCEDERE**, nude pro Ire, exire.
Guldonis Discipi. Farf. cap. 28: *Deinde
Procedent duo ex juvenibus aut infantibus,
et induant se tunicis.* Non semel
ibidem occurrit.

¶ **PROCESSA ERAT**, in ant. vers. Ital.
Evang. Luc. cap. 2. vers. 86. ubi vulg.
processerat. Malus in Glossar. novo.

¶ **Proceder**, pro **Exceder**, Modum ex-
cedere, in Epist. ann. 1562. tom. 2. Com-
ment. Cond. pag. 88. ult. edit.

¶ **PROCEDERE**, Differre, diversum
esse. Widukind. Histor. Saxon. lib. 1.
cap. 9: *Militum manus et arma ceteras-
que belli coeptas sibi ac Thiadrico par
Procedere.* Idem lib. 2. cap. 10: *Aequum
pravumque, sanctum perjuriumque illis
diebus parum Procedebant.*

¶ **PROCEDIMENTA**, Hispan. *Procedi-*

mientos, Acta. Constitut. Mss. Maris reg. Aragon. ann. 1422: *De anatementis (i. enatementis) et procedimentis, quos officiales regii facere possunt, etc.* Nostri Procédex, pro Procassi, Litigiosus, in Lit. remis. ann. 1427. in Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 709: *Laquel Thomas estoit homme hoquielux, Procédex et riotex.*

* **PROCELITUS**. [i. Procilitus, astrangus. (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebroic. n. 22, XIII. s.)]

† **PROGENETA**, pro Proxena, Gall. *Courtes. Statuta Eccl. Leodiens. ann. 1287. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 853. Ne Clerici exercent negotia turpia... officium cambitoris, carnificis, tabernarii. Progeneta, fullonis.*

† **PROGENSUS**, nostris Surcens, census, qui ultra censum consuetum exsolvitur. Tabular. elemosynariae Montismorillonis fol. 21: *Reginaldus de Tol dedit pauperibus domus Dei 4. den. Progensus et gallinam reddendos ad Natale Domini ibid. fol. 40. Cum septem Pictavis nummis et obolo Progensus. Occurrit alibi non semel.*

* **PROGENSUS**, Gr. *πρόγενοσ*, Processus regius, i. pro Processus, Gr. *πρόγενοσ*. Vita S. Auxent. tom. 2. Febr. pag. 76. col. 2: *Post hac autem pius imperator, misso dromone ex hebdoma, quod illic esset Progensus, ad se accersit B. Auxentium. Vide in Processio 1.*

† **PROCENTINUS**, Comes qui Centenaria praest. Vide Centena 2. et Centenarius. Chron. Siciliae apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 54: *Et tunc temporis dicta debellationis dominus Petrus Salvacossa Procentinus predictus insule Idæ (leg. Ischia vel Ischia) acquirit, rediit abinde cum galea sua ad dictam insulam Idæ. Perperam infra Procentinus, ut et apud Murator. ex eod. Chron. tom. 10. col. 858. Nec melius.*

† **PROTHENTINUS**, apud Nicolaum Specialem de Rebus Sicul. lib. 3. cap. 18. tom. 10. ejusdem Murator. col. 962: *Tunc inausus Frederico de Fulcone Messanensium Prothentino, etc. Rursum col. 983. Cum Petrus Salvacossa Prothentinus apud Iscliam residens, etc. Ita etiam editum in Marca Hispanica col. 657.*

† **PROGER**, PROCERES. In Concilio Tolitano VIII. subscribitur *Dabilia Comes et Proger. et Frola Comes et Proger*. Unde colligitur apud Wisigothos Procerus nomen fuisse dignitatis. Isidoro lib. 9. Orig. cap. 4. *Proceres sunt principes civitum.* Apud Reges nostros ex prima stirpe, Proceres appellabantur autem Magnates, Comites. Hinc in Placitis Chlodovei III. editis ab eruditissimo viro Jo. Mabillonio tom. 4. SS. Ord. S. Bened. pag. 618. 619. 620: *Proinde nos taliter una cum nostris Proceribus constetit decrevisse, etc.* Ubi Proceres iidem sunt qui Optimates interdum in fisdem appellantur. [Inde quos Gregor. Turon. in cap. 38. lib. 7. *Seniores regni et regni principes appellat, eosdem in cap. 6. lib. 4. nuncupat Proceres et Primos regni.] Magnates et primates palatii, in Concilio Tolitano XI. can. 5. qui cum Regibus in iudiciis Palatinis considebant. Monachus Sangallensis lib. 1. de Carolo M. cap. 34. *In conspectu serenissimi Regis et Procerum ejus.* Apud Agobardum, Matfredus Procer palatii dicitur, in Epistola ad eundem, ubi et *Minister Imperatoris et Imperii* appellatur. Cum igitur Proceres sub principe essent, vocem hanc pro vassallo usurpavit Theganus de Gestis Ludovici Pii cap. 12: *Eodem tempore venit Bernhardus filius**

fratris sui Pippini, et tradidit semetipsum et ad Procerem, et fidelitatem et cum iuramento promisit. Charta Willelmi Comitis Pictavis apud Beslium pag. 425: *Et causam ejus calumniam querrimonis ante meos Proceres, qui mecum venerunt simul cum Talemondansibus, iudicare ac dissolvere precepi.* Vide Magnates, Optimates, [Princeps, Prior.] Ceterum Procerem, in singulari, dixerunt etiam Juvenalis Sat. 8. et Capitolinus in Maximinis Procerum, pro procerem, Anso Libiensis in Vita S. Emili n. 3. [Proceres, Barones, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.]

† **PROCERES**, Domini, seniores, Seigneurs. Charta Gervasil Militis in Tabul. Cenoman. *Itaque adhibito Procetum meorum nec non et fratrum meorum... consilio, etc.*

† **PROCERES**, *πρωτοκλιτα*, in Gloss. oomodo usurpat. leg. 1. Cod. Th. de Nuptiis, (8. 7.) ubi plura Jacobus Gotkofredus. Glossae antiquae MSS.: *Proceres, praepositos, doctores, magistri, scientes veterum scriptores.*

* **PROCERES** semel appellantur, qui Consules constanter dicuntur in Chartis ad eandem rem pertinentibus, tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag. 134. et 135.

† **PROCEBITAS**, Bonitas, fertilitas. Litt. Ruperti Elector. Palat. ann. 1336. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 577: *Desiderans ergo... ut predicti regni sui Boemiae diutius optata multipliciter felicitate, et ubertatibus, commodis, vassallorumque nobilitum augmento felici proficiat, quibus quidem tam naturae Procebitas quadam singulari influenza, quam illustrissimorum principum... laudabilia quidem et veneranda studia providerunt.*

* **PROCEROSUS**. [Procerus: « Tu autem in undis maris Procerosus, Deo supplicantium adjutor. » (B. N. MS. Lat. 10272, p. 160.)]

† **PROCERUS**, ut Proce, unus ex Magnatibus. Anso in Vita S. Emili tom. 3. Apr. pag. 375: *Cumque pervenisset vir ille Procerus ad domum Episcopi, etc.*

† **PROCESSATUS**, In jus ob crimen aliquod vocatus. Vita S. Bogumilli tom. 2. Juni. pag. 358: *Sebastianus Glembocki... annorum sexaginta quatuor juratus, non Processatus, non excommunicatus, etc.*

† **PROCESSIO**, Collecta, *εὐαγγέλιον*, conventus, coetus scilicet populi in Ecclesia, ad quam processit, id est venit, collecti. Vetus interpres Concilii Laodicensis cap. 7: *In Processionibus psalmos non convertere.* Ubi Graeca habent, *καὶ τοῦ μὴ εἶναι συνάπτειν ἐν ταῖς συνάξεσι τοῦ ψαλμοῦ.* Diurnus Romanus cap. 5. tit. 18. ubi oratorium fieri conceditur: *Sic tamen ut non illud publica Processione a conditore aliquatenus teneatur.* Rursum tit. 20. ubi de baptisterio in basilica condito: *Nihil illic juris fundatori ulterius jam debet, nisi Processionis gratiam, quae Christianis omnibus in commune debetur.* Ita vocem hanc usurpasse S. Leonem Epist. 82. ad Dioscorum Episcopum Alexandrinum, S. Augustinum lib. 22. de Civitate Dei cap. 8. Ennodium in Vita S. Epiphani, Hieronymum Epist. 21. et alios jam pridem docuit Menardus ad Sacramentar. Gregor. pag. 177. Vide Glossar. med. Graec. voce *Αρτί*, col. 817.

† **PROCESSIO** Notanda omnino est Processio quam Aeneas Parisiorum Episcopus quotannis ad S. Maurum Fossatensem fieri statuit Litteris ann. 868. apud Brolium in Supplem. Antiquit. Paris. Pro-

cessionem denique annuatim in Quadragesima, quarta scilicet feria post Dominicam quae Passioni Christi praetitulatur, nostris sequacibus in monumentum Processionis, quam Christi dilecto Confessori Mauro exhibuimus, die qua primum receptus est a Fossatensibus, indicimus.

† **PROCESSIO** Nudis pedibus, ut plurimum, indicoque jejunio fiebant ejusmodi supplicationes, tempore praesertim angustiae: unde *Nudipedalia* interdum appellantur. Vide in hac voce. Id etiam usu acceptum erat ut ad sepulcrum alicujus Sancti sic procedentes, ejusdem patricium inlaturum, oblationes deferrent. Haec facta fuisse ann. 837. ad sepulcrum S. Hucberti Episc. Tungrens. docent ejusdem Miracula apud Mabill. saec. 4. Bened. part. 1. pag. 236: *Sacerdotes undequaque terni aut quaterni vel quini... multa plebs sexus utriusque comitante, certificatis diebus ad monasterium, nudis pedibus et jejunantes, cum crucibus atque oblationibus conveniunt.* Vide Fascic. oper. ad Hist. et Philol. saec. spectantium tom. 6.

† **PROCESSIONUM** ECCLESIASTICARUM origo perantiqua est, cum S. Ambrsius Epist. 29. ad solennitatem Macchabeorum *Psalmos canentes de consuetudine in via Christianos describat.* De his agit Honorius lib. 1. cap. 68. 69. 70. De Processione vero in die Ascensionis, Rupertus lib. 9. de Divin. Offic. cap. 9. [Vide Cruces appellatas Litanias, etc. pag. 678. Consulendi praeterea Serarius et Jac. Eveillon qui de processionibus ex professo scripserunt.]

* Honorii ducebant magnates, insigni cum apparatu, processionibus interesse, ut in his praesentia sua ordinem tuerentur, ut discimus ex Charta ann. 1286. in Tabul. S. Petri Insul.: *Li sires de Cysoing, s'il en est aisies et il li plait, warda cascun an le Procession de Lille, qui est es octaves de le Trinitet, en une cote vermelle de cendal, u d'escarlate, a cheval, une blanche verge en sa main paisiblement a l'onheur de l'eglise.* Quod officium aliquando ratione feudi praestabatur.

† **PROCESSIONES PER CLAUSTRUM** Dominicis diebus in Monasteriis usitate, ut singulas officinas perlustrantes Monachi propriis benedictionibus dedicarent. Vita S. Stephani Obazin. Abb. apud Baluzium tom. 4. Miscell. pag. 94: *Diebus Dominicis tam ipse quam fratres lectionibus et Missarum celebrationibus insistebant, agentes Processionem per claustrum, et singulas officinas singulis benedictionibus perlustrantes.*

† **PROCESSIONE PLENARIA**, Pontificale S. Luciani Bellovac. apud Marten. de Ant. Eccles. Discipl. pag. 312: *Stent in ordine suo singuli in ecclesiam expectantes donec veniat pontifex cum Processione plenaria ad Missam, sicut diebus solemnibus solet, cum septem diaconibus totidemque subdiaconibus et ceteris et duobus thuribulis cum incenso.*

* Solemnis comitatus. Eadem habet Rituale Ms. eccl. Senon. fol. 69.

† **PROCESSUS**, ut *Processio*. Gregor. Turon. in Vita S. Aridii apud Mabillon. tom. 4. Analect. pag. 202: *Diacones in albis exeunt ad Processum.* Utitur etiam Fortunatus in Vita S. Germani Parisiensis. cap. 83.

† **PROCESSIONES** inter jura quae Cathedralibus Ecclesiis ab inferioribus debentur, recenset Privilegium Alexandri III. PP. ann. 1178. ex Bibl. regia: *Statuentes ut quascumque possessiones, quascumque tona eadem Ecclesia (Bitterron-*

sis possidet... permanenti... Abbatiam S. Afrosii, Abbatiam S. Jacobi, et Processiones et stationes quas clerici earumdem Abbatiarum statutis diebus consueverunt in vestra ecclesia exhibere, etc. Statuta Eccl. Trecorens. ann. 1334. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1114. Item statuimus, ut quilibet capellanus curam animarum habens in nostra diocesi Trecorensi, semel in anno teneatur ecclesiam Trecorensis processionem visitare, videlicet die Dominica post festum Trinitatis festiuitatis, et parochianos moneant et inducant, ut dicta die dictam ecclesiam Trecorensis processionem visitent, ut premittitur, visitent, sub pena xxx solidorum usualium contra quemlibet dictorum curatorum in premiis negligentem committenda. Quod quidem institutum fuit non ut inferiores ecclesie suam erga superiorem proferrent reverentiam tantum, sed et ut fidelium oblationes, que tum fiebant, recipere posset principalis Ecclesia. Vide *Cruces bannales*.

Atque etiam ex ecclesiis alterius diocesis, a metropoli ecclesia sub excommunicationis pena exigebantur, ut docet Bened. abbas Petroburg. in Henr. II. tom. 2. pag. 716. ad ann. 1191. Sententiam excommunicationis in episcopum Dunelmensem tulit archiepiscopus Eboracensis. quia idem episcopus Dunelmensis iura ecclesie Eboracensis, sicut Processiones ebdomadae Pentecosten detinuit occupatas.

Processio. Id omne quod in processionibus defertur, vel illi ipsi qui deferunt. Bernardus Mon. in Ori. clunias. part. I. cap. 30. Deinde incepto aliquo cantu de Sancto, cuius reliquie feruntur, egrediuntur fratres chorum, primitus Processio cum aqua benedicta, et cruce et candelis et festivo, sicut mos est, cum portantur reliquie. Pariter in seq. cap. occurrit eadem ratio. Vid. *Processiones*.

PROCESSIONALES CRUX, quia in processionibus utebantur. Ademar. lib. 3. cap. 68. Willelmus... lazarum unam crucem auream cum gemmis Processionalem.

PROCESSIONALE, Liber in quo continentur quae ad processionem spectant. in Synodo Oriolana ann. 1600. inter Conc. Hisp. tom. 4. pag. 714.

PROCESSIONARIUM, Eadem notione, apud Gassendum in Notitia Eccles. Diensis edit. ann. 1654. pag. 151.

PROCESSIONARIUS, Ad processionem pertinens. Guidonis Discip. Parl. cap. 28. Armarius atque Secretarius preparant se Processionariis ornamentis. Vid. *Processorius*.

PROCESSIONARE, Processiones solennes et sacras frequentare. Gloss. Gasp. Barthi ex Hist. Paup. Roberti Me. apud Ludewig. tom. 3. Reiq. MSS. pag. 102.

ORATIONES PROCESSIONALES, Lejos. lib. 3. cap. 19. (n. 20). Illi ipsum fecit et de alio libito, in quo sunt Orationes Processionales.

PROCESSIONE PERSEKRE, apud Thwrocium in Carlo cap. 98. Infra, *Processionaliter*, nos. Helms. Alter *processionaliter*, in Procession. [In Processione solenni, ex Charta ann. 1389. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 386. Charta Hervei Trece. Episc. apud Camusat. in Antiquit. Tricass. fol. 198 v. Adiecit etiam quod predicti fratres ventrent Processionaliter ad processionem nostram solennem.]

PROCESSIONABILITER, Eodem notione, Ordine processionis. Charta P. Alban. Episc. in Chartular. Pontif. : In

Ramis palmarum et in Ascensione Domini, presbyter ecclesie B. M. cum populo Processionaliter venit ad monasterium S. Martini ad audiendum sermonem. Occurrit praeterea in Vita S. Stanislai tom. 2. Mail. pag. 254.

PROCESSIONATIM, Eodem significato, in Diario belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 145.

PROCESSIONES PUBLICAS, allicui imponere velantur Ecclesiastici a secularibus, in penitentiam scilicet, in Statutis Synodaliibus Nicolai Episcopi Andegav. ann. 1271. cap. 2. Vide *Haemiscara*.

Idem presbyteris prohibent Statuta Eccles. Meld. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 983. nisi de mandato superioris imponatur. Item, quia penitentiae processiones iam abierunt in contemptum, prohibemus ne quis presbyter predictam penitentiam in iungat, nisi de mandato superioris. Eiusmodi penitentiae exemplum insigne refertur in Chronolog. Monachi Altiss. pag. 99. Petrus Altissiodorensis Canon Dominica in ramis palmarum, inspectante clero et populo, dum ageretur processio, de injuriis Altissiodorensis Episcopi irrogatis publice satisfecit. Ita ut incederet quoque nudis pedibus sola induta linea, in facie omnium tunc ad processionem solita frequentatus confluentium. Nec minus digna notatu processio, quam in reconciliatione excommunicatorum factam docet Charta ann. 1210. ex Bibl. Reg. Dehent

interesse, processioni nudis pedibus, in canisus tantummodo et brachiis tenentes virgas a manibus, et venire coram ebdomadario, et diu flexis genibus facere se verberari ab eo pro penitentia et satisfactione sub iuramento. Infra, In instanti festo Assumptiois B. Virginis, quando processio debet intrare in ecclesiam, matronae vestitus sui parati erunt in praetextu in castris in canisus et brachiis, et discalciant, tenentes virgas in manibus, et intrant post canonicos et sequuntur processionem in ecclesia, et quando processio debet se movere ut intrat chorum, antequam se moveat, venient omnes et singuli ordinati ante ebdomadarium, et flexis genibus facient se verberari ab eodem ebdomadario.

Sed et a Regibus laicisque iudicibus indicite etiam in penam et satisfactionem ejusmodi processiones, ut ex Statutis Andegav. supra innotuit. Causus. Item Arestis Parlamenti ann. 1277. ex Rege et Olim B. fol. 96. a struit Laurent. Bouchet in Summa benef. pag. 777. Ord. nat. Edwardi I. Regis Angli. super discordis motis inter Episc. Baion et Maiores centumque Pares et totam Communit. Baion ann. 1281. apud Rympram tom. 2. pag. 163. Statuimus quod pro injuria Deo, Ecclesie et predicto Episcopo etiam interrogatis, Maior et alii predicti, qui praesente iudicio conveniunt, die Nativitatis B. M. Virginis Processionem solenniter faciant, quilibet cornu in sola tunica, sine corriga et coysa, cum uno cereo ad minus unius libræ cerei, accenso; cereosque ipsos ad altare predictum cum devotione offerant et dimittant. Vide *Pergrinatio* 3. et in *Penitentis*.

Etiam mulieribus nobilibus, quae injuste, ut putabatur, bona ecclesiarum occupaverant, indicite esse processiones. Hujus moris testis est Chart. ann. 1259. tom. 1. Probat. Hist. Brit. col. 978. Et nihilominus quia dicta relicta (Gaufredi Malvesini) offensam fecerat dicto capitulo (Dolensi) super predictis decimis mansuetam, tenetur duas Processiones facere,

nomine penitentis, scilicet unam in ecclesia de Pleeguen in festo Assumptionis B. M. V. et aliam in ecclesia Dolensi in festo solenni, quando super hoc fuerit a parte dicti capituli requisita, et virgas portare in manu sua publice ante presbyterum in processione, et finita processione cum virgis verberari a presbytero, et sic in conspectu populi stare cum virgis, quousque lectum fuerit Evangelium. Vide supra in *Penitentis*.

Interdum levioribus ex causis haec praescribebatur penitentia. Libert. villi de Bivreyo ann. 1223. in Rer. 104. Charthoph. reg. ch. 336. Mulier, quae mulieris concivicia dixerit, si nummos solvere non tuarit, lapides ad Processionem portabit die Dominica in canisus suis.

Processio, Processus, dicitur maxime de Consulibus, qui cum pompa et apparatu magifico procedere ad Circum solebant, quod septies fiebat durante Magistratu. Julianus Antecessor Constitut. 98. Processiones autem ipsius esse volumus septem omnes in Circo, et in arena, et in teatro, etc. [Lactantius de Mortibus persecut. cap. 17. Tredecim dies tolerare non potuit (Diocletianus) ut Roma potius quam Haveriae Procederet Consul. Vide ibi Notae Baluzii tom. 2. Miscell. pag. 387. et Panciroli. lib. 1. var. lect. cap. 77.] Vide Glossar. mel. Graecit. vocib. Πομπη, Ηποπόνη, Ηποπόνη, Ηποπόνη, col. 1200. 1207. 1242. 1247.]

Processus praeterea vocabantur Imperatorum in palatia suburbana recessus, vel etiam ad Ecclesiam majorem processiones, quod cum apparatu et omni comitatu eo procederent, unde postmodum ipse Imperatorum inisdem Palatiis mora Processus non semel dicitur. Byzantinis vero Scripturibus *επισκοπη* et *επισκοπη* [Hugo Floriac. Tract. de Reg. potest. et sacerdot. dignitate lib. 2. apud Baluz. tom. 4. Miscell. pag. 53. Ad summum proinde tradidit (Constantinus) Romano Pontifici palatium suum Lateranense et coronam capitis sui et chlamydem purpuream et cetera omnia ornamenta imperialia et omnem gloriam sui potentatis et Processionem imperialem et dignitatem imperialem equitum palatio praesidentium.] Sed haec quibus in nostra Constantinopoli Christiana lib. 8. quo lectora remittimus, ne rem actam agamus.

Processio, Progressus comitentis exercitus, nostris *Marche*, apud Capitol. in Pertinace et Vegetium lib. 2. cap. 22. Vide *Procinctus* 3.

Processio, Ordinata obviam itio. Gesta Episcop. Oenoman. apud Mabilion. tom. 3. Analect. pag. 324. Gaufridus Processione humiliter refutata, ad lumen sibi dilectae et diu desideratae pervenit ecclesiae. Neque aliter accipienda haec vox in Charta ann. 1183. tom. 2. Hist. Eccles. Meld. pag. 70. qua Abbatissa Jotrensis promittit Episcopo Meldensi se exhibituram processionem, cum primus post ejus consecrationem ad monasterium accesserit. Promittit etiam se Meldensi Episcopo exhibituram omnem honorem et reverentiam, et in super Processiones, primam videlicet post Episcopi consecrationem, et ceteras, quod Episcopus a Romana sede redierit. Alia ann. 1225. ibid. pag. 115. Processionibus faciendis Episcopo Meldensi, quando post consecrationem suam primo accedit ad Ecclesiam earum. Ejusdem moris mentio fit in Charta ann. 1180. ex Tabul. S. Albini Andeg. Episcopum processionaliter recipient monachi S. Albini sine

procuracione cum primo post consecrationem suam venit ad monasterium iporum, et quotiens Romam redierit, similiter sine procuracione.

† **PROCESSIONE**, Comitatus, cœtus ordinate dispositus et procedens. De felicitate Angelicæ Virginis apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1708: *Ecce adest domina mea, regina mea, cum magno comitatu, magnaque Processione gaudentes atque exultantes.*

° **PROCESSIONE**, Cœtus, congregatio, conventus, Gall. *Assemblée*. Chartul. S. Petri Neronisv. fol. 9 v. *Hoc domum fecit Albericus apud Castrum Nantonia in domo sua, præsertim Processione canoniorum S. Severini, quam ipse Albericus, visitans gratia pro infirmitate sua, ad se venire mandaverat. In eadem Processione erat abbas Bernardus, cantor Garmondus, præcentor Rainardus.*

° **PROCESSIONE**, Locus, sub dio seu atrium quod cingunt claustrum porticus, vulgo *Præau* in ecclesiis vel monasteriis, qua *Processio* transire solet. Stat. incerti anni S. Petri Insul. ad calcem aiorum ann. 1388. ex Tabul. ejusd. eor. *Ne aliquis audeat ludere ad pilam vel alios lidos... in comitio atque claustris seu Processione Comput. Ms. fabr. ejusd. eor. ann. 1408. Receptum de legatis et jocalibus ab opere Johannis Warin pro placea dicti Johannis in Processione, sex francos, valoris sc. lib. xvij sol. A Rogerio Warin pro placea qua in Processione, vij francos, valoris vij lib. ii. sol. Vide Pratum.*

° **PROCESSIONE** apud Præmonstratenses. Item quod *Statio* apud Benedictinos, Congregatio scilicet monachorum, ut simul ecclesiam locumve ædium ordinate ingrediuntur. Stat. Præmonst. Ms. distinct. 3. cap. 1: *Si quis mox ut signum datum fuerit, non relicto omnibus que in manibus habuit... ut secundum regulam ac ecclesiam ordinatè, cum Processione et composito, et cum silentio veniat, etc.*

2 **PROCESSIONE**, Lis, causa, *Prociis*. Gregorius M. lib. 4. Epist. 40: *Secularibus invidiosè causis adstringitur, assiduis Processionibus occupatur, et quotidie negligit legere verba Redemptoris sui. Senator lib. 6. Epist. 17. in formula Referendariorum: Quale est enim in turbulentis Processionibus nostris nulla permixtione confundi, aut minime tantis clamoribus impediri? Ita receptores Græci propter usurpant. Nicephor. CP. *Ἡσθησὶν οἰκονομῶν τῶν Πρωξωτοῦ Σέξερα κτλ.* Sunt autem *Secreta* sedes, in quibus jus dicitur. [Vide *Processus* 3. et Glossar. med. Græc. col. 1247.]*

3 **PROCESSIONE**, male pro *Possessio*, ut suspicatus est doctus Editor, in Libert. Laur. ann. 1273. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 31: *Retinimus tamen nobis et nostris successoribus terrarum merita, sive porciones fructuum et terris nobis debitis et sensibus et alia servicia, que nobis debentur pro Processionibus sive rebus, seu ratione Processionum sive rerum, que a nobis tenentur.*

* **PROCESSIONALITER**, [a Receptus per monachos ipsius prioratus *ProceSSIONALITER*.] (*Chevalier*, Visit. episc. Gratianop. p. 9.)

PROCESSIONES, Qui ex processione sunt et in ea cum cæteris procedunt. Ordo Romanus: *Post Episcopum Presbyteri, deinde Monachi, deinde Schola, deinde omnes Processores, et Mansionarii, et intrans in Secretarium. Alibi: Suntque tibi parati Processores, Acolyti duo cum candelabris, etc. Rursum: Procedat Episco-*

pus sicut mos est sollemnibus diebus ad Missam cum Processoribus suis.

† **PROCESSIONES** in potissimum nuncupati videntur, qui in processione ea deferunt, que in eis deferri solent: qua notione vocem *Processio* usurpari diximus supra. Id præterea frinat Pontificale Eccles. Bisunt. apud Marten. de ant. Eccl. discip. pag. 311. ubi de ablutione pedum in Cena Domini: *Diaconus autem præparat se sicut in diebus festis, tam ipse quam cæteri Processores cum candelabris et thuribus, et veniens capitulum legat Evangelium. Vide *Procedentes*.*

† **PROCESSIONARIUS**, Ad processionem spectans. *Processoria casula*, apud Cyprian. Episc. Tolon. lib. 1. de Vita S. Cesarii Episcopi Arelatensis. num. 21. Vide *Processorius*.

† **PROCESSIONARIA**, Actio judiciaria, Gall. *Procédure*. Regest. Parlamenti Paris. ann. 1483. fol. 20. v. *Actor post nonnulla appunctamenta et Processuræ super dicta executione... factas.*

† 1. **PROCESSIONARIA**, ut *Processura* Tabular. B. M. de Bono Nuntio Notariensis. *In omni causa antequam in ea definitur possit et valeat, requiratur conclusio, que si obmissa fuerit, Processus redditur nullus.* Conc. Trevir. ann. 1319. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 281: *Qui... alias sententia et Processus contra eos obtinuerint... qui hujusmodi sententias tulerint et Processus fecerint, etc.*

† 2. **PROCESSIONARIA**, Excommunicationis sententia, in Cer. mon. MS. Davantræ apud Macrois in Hierol. *Die Mercurii prima mensis Februarii, Pontificatus Clementis VI. anno 4. ipse Papa fecit quoddam Processus generale in publico contra interfectores bone memorie Andree Regis Siciliae.* Eodem vocabulo utitur rursus ad significandas excommunicationes in Bulla Cene Domini, ut mox notentur ibidem fratres.

† 3. **PROCESSIONARIA**, Lis, causa, *Prociis*. Constit. Ludovici Reg. Sicil. ann. 1352. ex Cod. MS. D. Brunet. fol. 101: *Pro quolibet non terminato Processu, penam viginti quinque librarum.* Statuta Avenion. lib. 2. art. 24. rubr. 9: *Teneatur etiam notarius parceliare expensas totius Processus.* Vide *Processus* 2.

† **PROCESSIONARIA**, Judicium, sententia. Litteræ Edwardi III. Reg. in Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 122: *Quorum (Parium Franciæ) Processum factum in nostrum præjudicium, ipso jure nostra fecit invalidum minor etas.*

† 4. **PROCESSIONARIA**, Agendi ratio, Gall. *Procède*. Bulla Honorii IV. PP. ann. 1286. apud Rymer. tom. 2. pag. 340: *Illud habere studeas in negotio memorato Processum, ut Regi Regum... laus facunda perveniat.* Epist. Friderici in Chron. Sicil. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 94: *Testimonium perhibuit veritati de fortitudine, validitate et animositate vestra, ac Processibus vestris, etc.* Adde Litteras Edwardi III. Reg. in Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 128. *Processus*, alia notione, vide in *Processio* 1.

° A Latino *Processus*, nostri *Procès* et *Prochès* dixerunt, pro *Suite*, *succession* de temp. Charta Philippæ comit. Geir. ann. 1277. in Lib. nig. 2. S. Vulfr. Abbavil. fol. 64. v. *Se par lonch Prochès de tans avient ke autre capels i soit faite, etc.* Froissart, vol. 2. cap. 41: *Adonc furent ordonnez par Procès de temps tous ceuz qui iroient en ceste légation.*

° **PROCESSIONARIA**, Vide *Procastria*.

° **PROCHA**, pro *Brocha*, Doliaris fistula, Gall. *Bruche*. Libert. castri de Lan-

gonio ann. 1388. in Reg. 71. Chartoph. reg. ch. 158. *Ne aliquis vendat vinum ad Procham in villa prædicta, nisi creverit in vineis ditorum juratorum seu habitatorum.*

† **PROCHERIVM**, *PROCHIRIVM*, Gr. *προχαιριον*. Manualis sporta. Cassianus Collat. 19. c. 4. *Septem dierum cibis, hoc est septem pazinatorum paria, in Procherio, id est amanuensia sporta sequestratum die Sabbati reponuntur.*

† **PROCHIALIS**, Juventus, proem decens. Acta MSS. S. Judicæus. *Quadam nocte cum Judicæes Prochiales adhuc innox faciens, post venationem suam fatigatus, se sopori in domum Auschi, sui clientis dedisset, etc.*

° **PROCHINARE**, vox forensis Internellare, appellare, Gall. *Sommer*. Instr. ann. 1448. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 273. col. 2. *Ipsius domini abbatis procurator legitime fundatus, coram nobis citari fecit et Prochinavit dictum dominum Petrum de Franca-villa procuratorem cleri... specialiter et expresse, ad videndum impendi per nos dicio domino abbati beneficium absolutiois. Vide *Procalare*.*

† **PROCHINCTA**. Vide *Prochinctus* 1. et 2.

† **PROCHINCTORIUM**, Ornamentum quo aliqui præcinguntur. Acta S. Eustadioli tom. 2. Junii pag. 189. *Vestimenta quoque sacra fecit et altaria pallii pretiosis, que manu propria cum suis puellis opere elegantissimo polivit, cum frexis aureis et Prochinctoriis.*

† **PROCHINCTURA**, ut *Prochinctus*, ambitus, alius *Porprisura*. Charta Baldrici Episcopi Leodiensis. ann. 1016. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 379. *Tradidi per manum ejus ad supradictum altare S. Andree duo prædia cum omnibus appenditiis et Prochincturis suis, Hanretium scilicet et Mattonam. Vide in *Porpendere*.*

1. **PROCHINCTUS**, Capitula Caroli M. lib. 4. cap. 26. *Homo de statu suo pulsatus, si is, qui eum pulsat, ad convincendum illum Prochinctum habuerit, adhibeat sibi octo conjutores legitimos ex ea parte, unde pulsatur, sive illa paterna, sive materna sit, et quatuor aliunde non minus legitimos, et jurando vindictam suam. Quod si Prochinctus defuerit, adsumat undecunq; 12. liberos homines, et jurando ingenuitatem suam defendat. [99 Ex Capitul. per se scribend. ann. 817. cap. 10. et 11.]*

† **PROCHINCTUS**, in Regesto Magn. Dier. Trecent. fol. 101. *Item, cum alias judicatum fuerit in curia Campaniæ contra aliquos homines domine Corbon, que dicta domina eosdem, contra quos litigabat, et quos dicebat suos esse homines de corpore, et offerbat se probaturam per Prochinctam ventrem et originem secundum consuetudinem patriæ.*

° Cœtus, conventus. Libert. Mailliact. ann. 1229. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 716. art. 17: *Quod si aliquis militum casatorum Mailliacti aliquem hominem... pro servo suo calumpniaverit, et hæc tertia manus militum et Prochinctu parentela*

probare poterit, etc. Vide supra in *Processio* 1.

2. **PROINCITUS, PROCINCTA, Ambitus**, vel limites loci alicujus, intra quos libertas seu immunitas illius includitur. *Ælredus in Vita S. Edwardi Confessor. cap. 8: Et habeat idem locus liberum Procinctum, id est ambitum, et cetera mortuorum circa se, absque Episcopali... exactione.* Charta Caroli Calvi apud Doubletum pag. 788: *Itaque hanc totam Procinctam [Procintam] Deo sanctoque ejus Dionysio donamus, cum omni videlicet judiciaria potestate, hoc est bannum, omnemque infracturam, etc.* Charta Caroli Simplicis apud Vassorium in Novioduno pag. 678: *Concessimus ergo illis teloneum, quod ubique in toto Procinctu urbis Noviomagensis regali ditione possidebamus.* Adde pag. 734. Charta Henrici I. Reg. Fr. ann. 1060. pro Ecclesia S. Martini de Campis: *Prefatam ecclesiam ea firmitate munio, quatenus in perpetuum regio jure ab omnibus fore concedatur libera, tam videlicet infra ambitum munitiois ejus, quam infra in Procinctu illius, in teloneis, in fradis, etc.*

3. **PROINCITUS**, Inventar. Chartar. reg. ann. 1482. fol. 36: *Alia acquisitiones plurium vinearum, salinarum, altiarumque terrarum, que unitæ et adjunctæ fuerunt parco vel Procinctui nemoris Vicenarum. Hinc Gallicum Procinctus, pro Territorium, districtus. Lit. ann. 1288. apud Marten. tom. 1. Anecdot. col. 1231: Prononçons le nos freres li cuens de Haynau devandit a, doit avoir son souveraineté en la ville de Blarignies devant dite, ensi comme es autres villes ki sunt en le Procincte de Haynau.* Vide supra *Procincta*.

4. **PROINCITUS MILITIE**, Progressus copiarum. *Vita S. Maximi tom. 5. Jun. pag. 51: Aliquando nempe conspirate militie Procinctus agebatur, et quidquid in agris suis villis reperiri poterat de predationibus atque rapinis, velut quadam tyrannide grassante, patebat.* Vide in *Processio* 1.

5. **PROINCITUS**, Exercitus. *Annal. Bertin. ad ann. 841. tom. 7. Collect. Histor. Franc. pag. 59: Lotharius quidem diebus Quadragesime Moyunciam usque ad versus Hludovicum Procinctum ducit.*

6. **PROINCITA**, Vide *Procinctus* 2.

7. **PROINCITARE**, frequentativum, vel *Pro longare, sicut mulieres faciunt ejus proci.* Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Vide alia notione in *Procalare*.

8. **PROCLAMA**, Proclamatio. *Adrianus de Veteribusco in Reb. Leod. apud Marten. tom. 4. Amplias. Collect. col. 1208: Aliqui etiam fuerunt projecti extra fenestras, et statim factum Proclama contra eos, tamquam traditores.* *Obertus in Annalib. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 333: Consules fecerunt Proclamam per civitatem, ut nemo ad illas mundinas S. Raphaelis iret in galeis.* Vide infra *Proclamatium*.

9. **PROCLAMARE**, Inconditis clamoribus quempiam explodere, insectari. *Gall. Huer. Conc. Pisanum apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 353: Eadem autem die post prandium venerunt nuntii Petri de Luna apud S. Martinum, et intraverunt locum ubi erant aliqui Domini Cardinales ordinati ad audiendum eos; et cum difficultate intraverunt propter assistentiam populi et servitorum ac famulorum, qui deridendo contra eos Proclamabant et sibilabant. Proclamare, aliis notioneibus, vide in *Clamare* 2.*

10. **PROCLAMATIO**, Querela juridica, actio qua quis rem ablatam repetit, nostris *Complaints*. *Tabul. Major. Monast.*

Stimulis avaritiam incitatus, nos exinde postea devestivit. Cum super hoc multas Proclamations fecissemus, etc. Charta ann. 1107. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 297: *Post Proclamationem autem factam ante domnum apostolicum Paschalem II. dati sunt ab eo iudices, qui causam utriusque partis diligenter audirent et bene discussam diligentem studio definirent.* Vide in *Clamare* 2.

11. **PROCLAMATIO**, eodem intellectu, in Lit. ann. 1408. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 319. art. 1: *Commencera on à compter le terme de xl. ans depuis le jour des lettres des acquisitions ainsi faites, à compter de la date de l'acquisition desdits fiefs, nonobstant les Proclamations, se interruption n'y a esté par mains mises esdiz fiefs.*

12. **PROCLAMATIO SYNODALIS**, Concil. Belvac. ann. 1114. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 594: *Ut quæcumque res vel possessiones cuilibet ecclesie date, et ab ea anno et die quiete, id est, sine Synodali Proclamatione possessæ fuerint, eidem ecclesie perpetua stabilitate permanent.* Vide *Clamare* 2.

13. **PROCLAMATIO** contra prædores. Vide *Clamor ad Deum*, in *Clamor* 3.

14. **PROCLAMATOR**, Qui causam agit. Vide *Clamare* 2.

15. **PROCLAMATOR AUDIENTIE**, Apparitor, qui causas agendas appellat. *Vadia official. reg. ann. 1328. in Reg. Cam. Comput. Paris. fol. 401. r: Proclamator audientie ibi, per diem vij. denarios.* Vide infra *Proccator causarum*.

16. **PROCLAMATUM**, Proclamatio, promulgatio. *Isur. Byzynius de Bello Hussit. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 154: Proclamata namque vocibus præconicis per civitatem facta sunt, regio et scabinorum nomina: quatenus omnes et singuli profugi libere redeant.* Vide *Proclama*.

17. **PROCLAMIS**, Pallium, pro chlamys. *Vita S. Bonif. tom. 7. Sept. pag. 527. col. 2: Proclamide ibi strata, demum superimponit filium patientiam.*

18. **PROCLAMOR**, Clamor, conclamatio, *Proclameur*, nostris: apud Galbertum in *Vita Caroli Comit. Flandr. num. 15.*

19. **PROCOLLUM**, Collus, colli ornamentum. *Papias MS.*

20. **PROCOLPUS**, Idem quod *Colpus*, Ictus. *Lex Ripuar. tit. 77: Si quis hominem... ligare voluerit... et non prævaluerit ligare, sed Procolpus ei excesserit, et eum interfecerit, etc.* Gall. dicerent, et qu'il eut falli son coup. Ubi edit. Heroldi habet, *Colaphus ei excesserit.* Cod. alii apud Steph. Baluzium, *Colpus, Colebus, procolibus.* Vide *Colpus*.

21. **PROCOMA**, Longa coma, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7613.

22. **PROCONES**, Synodus Nemausensis ann. 1284. cap. de his, quibus deneganda est Ecclesiastica sepultura: *Item usurariis et Proconibus universis, etc.* Ita Codex nuper editus.

23. Rectius edidisse videtur Martenius noster ex iisdem Statutis tom. 4. Anecd. col. 1048: *Item, usurarii et Prædones manifesti.*

24. **PROCONISUS**, f. Perpolitus. *Agnellus in S. Maximiano apud Murator. tom. 2. pag. 107: Ecclesiam vero B. Andreae Apostoli hic Ravenne cum omni diligentia non longe a regione Herculanea columnis marmoreis suffulit, ablatisque vetustis lignis de nubicis, Proconis decoravit.* Idem in S. Felice: *Predictum altarium removit ex Proconis lapide, cum diversis marmoribus ornatis mirifice.*

Rursum in S. Petro Chrysologo: *Foris vero parietes Proconis marmoribus decoravit.*

25. Rectius a loco, unde marmor istud eruitur, nempe a Proconesso sive Proconesso, insula Propontidis, sumptam esse hanc appellationem opinantur docti *Hagiographi tom. 7. Jul. pag. 184. col. 2.*

26. **PROCONSUL**, Vicecomes, ut *Consul, Comes, Gloss. Ælfrici Saxon. Consul, geref. Proconsul, Undergerafa. Tabularium Auscense: Convenerunt itaque ex omni Novempopulania provincia Episcopi, Abbates, Consules, Proconsules, ceterique Domini fideles, etc.* In *Tabular. S. Severi* exstat Epistola Sdavii Abbatis ad Paschalem Papam, in qua *Gasto Proconsul de Bearn* nuncupatur. [Charta ann. 1161. inter Probat. tom. 2. nove Histor. Occitan. col. 579: *Concedo tibi Raymundo Trencavelli Proconsuli Biterrensi, etc.* Alia ann. 1185. ibid. col. 604: *Ego Raymundus Trencavel Proconsul Biterrensis, etc.*] *Abbo Serm. 5: Comitatus, Vicecomites, Consules, Proconsules, eorumque vicarii. Proconsul Lavitanensis, qui vulgo le Vicomte de Lavedan, in Charta laudata a Marca pag. 807. Hist. Beneharn. Vide Salmasium ad Histor. Aug. pag. 19.*

27. *Neocol. S. Martialis. Lemovic. ex Cod. reg. 1188. fol. 16. r. in notula marginali ad ann. 895: Excessit hominem Jordanus Proconsul.*

28. **PROCONSULES**, *Justitiarum errantes*, in Anglia. *Joan. Sarisberiensis lib. 5. Policrat. cap. 15: Quæ vero de præsidibus atque iudicibus, dicta sunt, debent et apud Proconsules, quos nostrates vulgari dicunt Justitias esse errantes, obtinere. Quia scilicet Consulum seu Comitum vice jus dicunt in provinciis. Ita accipiuntur lib. 6. cap. 1: Utique jam sunt ista palam, nec eos Præsides aut Proconsules prohibent.* Et cap. 25: *Illustris Comes Legecestræ Robertus modestus Proconsulatum gerens apud Britannias, etc.*

29. **PROCONSULES** appellantur, qui Consulum urbanorum vices agunt in *Wichbild Magdeburg. art. 19. § 1: Postquam Proconsul in civitate eligitur, ad unum annum ille eligi debet, et ut sic potestatem judicandi habeat super injustas mensuras potabilium, et pondera, etc.* Art. 43. § 2: *Eligere insuper Consules debent inter se Proconsules unum vel duos, etc.* [Consules sunt Ratsmann, Proconsul est Burgermeister.]

30. **PROCONSUL**, *Mis en lieu de conseil*, in *Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.*

31. **PROCONSUL ROMANORUM**, Senator, ut videtur. *Charta ann. 1308. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 240. v. col. 2: Nobilis et magnificus vir dominus Petrus de Columpna Romanorum Proconsul, miles ac familiaris illustrissimi principis domini Francorum regis, etc.*

32. **PROCOVIA**, Vini species. Vide *Græcum*.

33. **PROCREAMEN**, Procreatio, ortus. *Chron. Joan. Whathamst. edit. Hearn. pag. 351: Licet spuriosi dimidiatique sanguinis fuerit habueritque patrem, qui de privata muliere Procreamen sumpsit, etc.*

34. **PROCREARE**, pro *Procurare*, Consulare, providere, curare. *Charta ann. 1223. ex Chartul. S. Petri Carnot.: Quod ut ratum permaneat in futurum, ad petitionem ipsius Hugonis meum sigillum cum suo, presentis cartule inserere Procreavit.*

35. **PROCREATIO**, pro *Procuratio*, in *Statutis MSS. Conc. Avenion. ann. 1309.*

apud Stephanot. tom. 10. Fragm. Hist. Ita perperam

¶ **PROCREATOR**, pro Procurator, editum ex Charta ann. 1199. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1023.

¶ **PROCUBITOR**, *φρουρικός*, in Gloss. Lat. Gr. Festus: *Procubitores* dicuntur, qui noctu custodia causa ante castra excubant, cum castra hostium in propinquo sunt.

¶ **PROCUBUUS**, Procumbens. Acta S. Udalrici tom. 3. Julii pag. 153: *Memoratus vir sanctus per dejectam violentia ventorum proceram arborem, inque verticem duorum ex adverso jacentium scopulorum Procubiam, immensae profunditatis valle n. seu voragine cum equo, velut pontem, superasse.*

¶ **PROCUDIUM**, *πίδαξ*, in Gloss. Lat. Gr. Portentum. Vide *Proculum*.

¶ **PROCULA**, Fille vel vesteure, in Gloss. Ital. Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide *Proculus*.

¶ **PROCLATORES**, [Castrorum excubie, ut *Procubitores*.] Vide *Collocare*.

¶ **PROCLUCARE**, Terram peragrare, ut ejus limites inspiciantur, et de his constat. Charta ann. 1166. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 117: *Cum filii Adonis... terras quasdam ecclesie nostrae ad tempus injuste tenuissent, per circumstantes easdem terras sine contradictione Proclucavimus, et nostras esse probare parati sumus.* Alia ann. 1211. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 166. r: *Concessit etiam ecclesia eidem hominibus pascua tenenda, sicut fuerunt Proclucata a terra Gosleni, usque ad pratium de ariete.* Vide supra *Pedificare*.

¶ **PROCL-DUBIO**, id est, sine ulla exceptione, ut interpretatur Gothofredus ad leg. unic. de offic. Vicarii lib. 1. Cod. Theod. tit. 6.

¶ **PROCLTOR**, Cultor. Littere Caroli VI. Reg. Franc. ann. 1394. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 115: *Ut pro fide dominica sedeqe Petri non fiat inter fidei Procltores cum ense, mortibus, cude vel gladio, reductio unitatis.*

¶ **PROCLUM**, Abominatio, in Gloss. Isid. [Scribendum forte ex Graeco: *Portentum, mala ominatio.* Vide *Proculdium*.]

¶ **PROCLUSUS**, Qui nascitur cum pater peregrinatur, in Gloss. Arabico-Lat. *Qui patre longe peregrinante nascitur, vel longe a patre natus*, in Gloss. Isid. [Gloss. Sangerman. num. 501: *Qui nascitur absente patre.* Graecis *παλιγενος*.] Vide Festum.]

¶ **1. PROCURA**, Procuratio, facultas agendi alterius nomine scripto alicui concessa, *Procuratio, pouvoir*. Charta ann. 1389. ex Schedis Praesidis de Mazaugues: *Nec ipse prior nec syndicus tunc temporis non habuerunt specialem Procuram ad hoc specialiter faciendam.* Acta B. Petri Regalati tom. 3. Martii pag. 873: *Tanquam deputatum in hac causa a Religione procuratorem... et docentem de legitimo mandato Procure a praefatis iudicibus admisso.* Occurrit praeterea tom. 3. Mail pag. 628. Vide *Procuratorium*.

¶ **2. PROCURA**, Officium procuratoris, nostris *Procure*. Acta SS. tom. 4. Jun. pag. 788: *Ut de sindicatu et Procura constat publico instrumento, etc.* Epitome Constitut. Eccles. Valent. in Concil. Hisp. tom. 4. pag. 187: *Nullus beneficiatus qui aliquod ex quatuor officiis sive administrationibus Procure majoris, etc.*

¶ **PROCURRA**, Eadem notione. Statuta Cadubrili cap. 88: *Sancimus quod cancellarius magnifici domini Capitanei non*

possit... aliquod officium Procure exercere pro forensi aliquo, vel civi contra aliquem civem, etc.

¶ **PROCURAMENTUM**, Impulsio, sollicitatio, suasio. Littere Richardi II. Reg. Angl. ann. 1397. apud Rymer. tom. 8. pag. 27: *Per ipsum, vel per alias personas, de Procuramento, abbatamento, assensu, etc.* Vide *Procuratio* 2.

¶ **1. PROCURARE**, Excipere hospitio et convivio, vel procuracionem consuetudinariam, seu debitam exsolvere. Histor. Episcoporum Autissiodor. cap. 58: *Juris erat regalis, ut quando, Dominum Regem, vel aliquem de suis itineris occasio, seu motus propriae voluntatis ad aliquod Episcopale domicilium divertere faciebat, recipiebatur honorifice, et Procurabatur honeste.* Lambertus Ardensis: *Eum secum hospitari fecit, et solemniter eum et suos laudatissimis Procuravit cibus et potibus.* Eckardus Jun. de Casib. S. Galli cap. 11: *Injungitur Ruodmanno... Legatos regios in locis nominatis euntes Procurare et redeuntes.* Chronicon Mauriniacense ann. 1190: *Occurrunt velociter, et jam pere ingredientem Mauriniacum D. Papan. suscipiunt gaudenter, Procurantque sollemniter.* Utitur praeterea Arnoldus Lubecensis lib. 6. cap. 11. Adamus Praemensis cap. 155. Rogerus Hovedenus pag. 673. Matth. Paris pag. 494. Veteres Consuetudines Floriacensis Concilii pag. 399. S. Stephanus in Regula Grandimontensium cap. 35. Joan. Abbas in Vita S. Joannis Abb. Gorziensis num. 118. Vita S. Fulcranii Episcopi Lodovensis apud Plantavitium, Vita S. Wilhelmi Abbat. Roschildensis num. 28. Guillelmus Canonice Gratianopol. in Vita Margaretae Comitissae Albonensis pag. 128. Charta ann. 1208. in Hist. Prioratus S. Martini de Campis pag. 381. 382. etc. [Le Roman de la Rose MS.:

On sera pris et mis en tour,
Por estre à toujours encuré,
S'il ne nous a bien Procure.]

Ubi de Mendicantibus Religiosis, qui hospitio excipiuntur, sermo est.]

¶ **PROCURARE**, Eadem notione, [qua etiam nostri *Ordonner* dixerunt.] Henricus Rosia in Herlingsberga:

Carat honoratos, epulis refectisque perunctis.

¶ **PROCURARE SE**, Suis expensis sibi convivium parare. Charta ann. 1202. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 88: *Si ad diem festum capelle, videlicet in Assumptione B. Mariae convenerint canonici de Crescio, procurarentur de communi, sicut ad haec tempora obtinuit consuetudo. Si autem canonici de capella epulari voluerint, non erit procuratio de communi, sed unusquisque de suo sua se voluntate Procurabit.*

¶ **PROCURARE**, Necessaria ad victum et vestitum prestare, suppeditare. Charta ann. 1110. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 321: *Quod si forte ad tantam paupertatem redacta fuerit ecclesia illa, quod absit, ut ex redditibus ejus non possint canonici Procurari, mittet dominus abbas de eis quantos sibi videbitur, in quascumque voluerit domorum nostrarum, et ibi Procurabuntur honeste, sicut monachi nostri.* Dispositio rei familiaris Cluniac. a Petro Abb. facta, apud Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 448: *Trecenti erant vel eo amplius fratres, nec centum de propriis sumptibus domus illa Procurare valebat.* Charta Odonis Abbatis S. Dion. ann. 1281. ex Cod. MS. B. M. de Argentolito: *Considerantes... fratres nostros apud Argentolium manentes*

minus sufficienter Procurari tam victum quam vestitum, etc. Charta ann. 1284. apud Kennet. Antiq. Ambrosden. pag. 304: *Ipsi vicario similiter garconem inventent ipsius obsequio deputatum, quos in omnibus suis expensis Procurabunt.*

¶ **PROCURARE DONATIVIS**, [Donis et numeribus aliquem afficere.] Epistola Friderici II. Imperat. tom. 2. Spicillegii Acheriani pag. 572: *Non obmittentes et de pulchris equis satisfacere, et aliis donativis libentissime Procurare, etc.*

¶ **2. PROCURARE**, Nomine alterius ex ejus potestate agere. Charta Ludovici Regis Siciliae ann. 1342. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 471: *Nos ratum et gratum habituri et firmum, totum et quicquid per eos et eorum quolibet in solidum, nomine et pro parte nostra in praemissis actum, Procuratum et gestum extiterit sine factum.*

¶ **3. PROCURARE**, Procuratoris officium gerere. Charta ejusd. Ludovici Reg. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 118: *Vicarii et judices... advocare, Procurare et patrocinari non vocentur in causis.* Statuta Johannis Episc. Trecor. ann. 1372. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1123: *Mandamus officialibus nostris sub debito praestiti juramenti, ne aliquem advocatum ad Procurandum coram se admittant, nec notarium ad scribendum in curia... quousque praestiterint juramenta.* Statuta Cadubrili cap. 88: *Sancimus quod cancellarius magnifici domini Capitanei non possit nec valeat Procurare, nec advocare pro aliquo contra aliquem de Cadubrio.*

¶ **4. PROCURARE**, Providere, suppeditare, Gall. *Procurer*. Tabular. Major. Monast.: *Religiosum satis opus... ecclesiarum aedificia construere... instituire ministros, victualiaque itidem sufficientia Procurare.*

¶ **5. PROCURARE**, Rei alicujus auctorem esse, quo sensu Galli *Procurer* dicunt. Littere Innocentii III. PP. ann. 1213. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 57: *Licet eidem (Arnaldo Archiep. Narbonensi) hominum feceris et fidelitatis praestiteris juramentum, nihilominus tamen, prout tibi placuit, Procurasti ut demolirentur muri et turres civitatis ipsius, etc.* Vide *Procuratio* 2.

¶ **6. PROCURARE SENTENTIAS**, f. pro *Pronuntiare*; nisi sit pro *Persequi*, Gall. *Poursuivre*, alias *Procurer*. Stat. ann. 1409. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 448. art. 6: *Diebus Martis, Mercurii et Sabati, quibus non Procurabuntur sententiae, visitabuntur processus in communi inter dominos et concludentur.* Lit. ann. 1387. tom. 7. earum. Ordin. pag. 169: *Ceulz qui Procurent leurs privileges et causes.*

¶ **PROCURARIA**, Officium procuratoris in monasteriis. Constitut. Praedicator. cap. de Absolut. Prior. num. 43: *Item volumus et ordinamus quod nullus prior, sive praesidens syndicarum, bursarum, vel Procurarum cujuscumque conventus officium exerceat.*

¶ **1. PROCURATIA**, Idem quod *Procuratio*. Matth. Paris ann. 1245: *Procuratiae et munera exiguntur, sibi (Legato Apost.) festinanter transmittenda.* [Littere Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1348. apud Rymer. tom. 5. pag. 681: *Licentiam dedimus praefatis Cardinalibus quod ipsi per procuratores suos Procuratias suas, eisdem Cardinalibus per dictam sedem Apostolicam... concessas, levare, colligere et percipere possint.*]

¶ **2. PROCURATIA**, apud Italos, Districtus, officium vel camera Procuratoris,

seu ejus Magistratus, quem *Procuratorem* vocant. Acta SS. tom. 2. Junii ubi de Reliquis S. Antonii de Padua pag. 747. *Regitur etiam caparius Procurator, ut ex numero lipsanothecarum... pulchriorem ac digniorem seligat.* Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 497. *Quæ (Chronica) fuerunt diutissima et sunt in nostra Procuratia S. Marci, etc. Vide Procurator Respublicæ.*

1. **PROCURATIO**, quodvis Convivium. Ordo ad benedicendum Ducem Aquitanie. Illo quippe die solennitatis et lætitiæ, omnibus rite peractis debet Canonice Ecclesie Lemovicensis eam et talem Procuracionem exhibere, quæ tantum deceat dominum et Ducem. Henricus Huntingdonensis lib. 8. pag. 391. *Præterire volens principes cæteros largitione munerum et splendore Procuracionum, cum proprii reditus ad hoc non sufficere possent, a suis summo studio carpebat unde egestatem suam nimietate prædicta comparatam complere possent.* [Charta Agnetis Comit. Montispencerii ann. 1207. ex Tabular. S. Illidii Claromont. *Hæc tali conditione eidem monasterio dedi, ut singulis annis inde fiat Procuratio solemniter in refectorio fratribus ibidem Deo servientibus in die sancto Ascensionis dominicæ.* Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 88. *Hic se Forsenè tres Procuraciones, videlicet decem rotulas et duas panes et duas justas vini, quas ter per annum in domo de Tuffe percipere solebat, etc.* Ibid. fol. 51. ubi de eadem re, legitur *charitates loco procuraciones.*]

2. **PROCURATIO**, Cibus, ferculum. Constituitur pro Abbat. S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. col. 81. *In festivitatibus omnium Apostolorum et aliorum SS. novem lectionum donent illis pulchram et bonam carnem, et si evenerint in sexta feria dent illis pisces bonos, si potuerint inveniri; si autem inventi non fuerint, dent illis duas bonas Procuraciones, quæ tantumdem valeant.* Sed præsertim

PROCURATIO, dicitur de exceptione stata ac debita dominorum a vassallis, a quibus hospitio et convivio conductis vicibus excipiebantur, cum in eorum prædia divertebant: quæ quidem procuraciones interdum in summam aliquam pecuniariam convertebantur. Gistes vulgo appellabant nostri, uti in hæc voce docuimus. Statutum S. Ludovici pro Baillivis, apud Nangium: *Giste etiam vel Procuraciones in domibus Religiosorum... non recipiant.* Charta ann. 1285. in Hist. Ducum Burgundiæ pag. 73. *Neque in Procuracionibus, quæ Gallice Giste nominantur, tenentur me in aliquo procurare. Procuratio consuetudinaria, in Charta Agnetis Comitissæ Pietavensis ann. 1048. pro Ecclesia Angeriensis. Sugerius de Administrat. sua cap. 15. *Qui etiam in hac terra intolerabiles et pene consumptivas consuetudines habebat, videlicet tres in anno Procuraciones, unam de collata rusticorum sufficientem tam sibi quam suis administrantibus, duas de propriis redditibus S. Dionysii, qua calamitate terra penitus consumebatur.* Tabularium Vindocinense fol. 250. *Eadem Alet uxor defuncti Hugonis reclamavit Procuracionem, quam ut asseredat, ex paterno dono sibi vendicabat. At Prior noluit eam procurare, dicens nec patrem suum nec ipsam aliquam Procuracionem vel consuetudinem in illa dono habuisse. Illa autem quadam die absente Priore, venit ad domum cum suis, et per violentiam occisis gallinis et caponibus, et ablatiis clavis panis et vini comedit et**

bibit, etc. Charta Henrici Abbat. S. Dionysii ann. 1207. in Tabulario Parisiensis Eccl. Puteano: *In eadem autem Ecclesia B. Marie de Argentolio Episcopus prædictus et successores sui habebunt in perpetuum duas Procuraciones singulis annis; unam scilicet sine taxatione, sicut solet haberi, et aliam quæ non poterit excedere summam centum solidorum.* Vetus Inquestia ann. 1221. in Tabul. Maurigniacensi. *Et confessus in jure Abbas Maurigniac. quod recepit plures Episcopum Carnotensem in domo sua, et solvit expensas ejus, et credit, quod quando receptus fuit, servientes ejus habuerunt ea, quæ de consuetudine solent habere, quando Episcopus alibi recipit Procuracionem, videlicet nummos pro crocea, pro garcionibus, pro feodo quoque, et alia, quæ appellantur Feodalia. Sed non credebatur, quod hæc omnia soluta fuissent ex debito, sed tantum ex gratia.* Arguit præterea de ejusmodi procuracionibus, Robertus de Monte ann. 1180. Innocentius III. PP. lib. 14. Epist. 123. 126. Thomas Archidiaconus in Hist. Salont. cap. 17. Matth. Paris pag. 371. 549. Veteres Chartæ apud Hemerum in Augusta Viromand. pag. 166. 296. 299. Louvetum in Hist. Bellocvac. pag. 333. 334. Roverium in Reo nao pag. 276. Gallandum de Franco alodio pag. 75. Chiffletium in Beatrice pag. 41. in Hist. Episcoporum Lodovensium pag. 194. in Hestor. Episcoporum Cadurensium. num. 102. 138. 186. in Bibl. Cluniac. pag. 142. [in tom. 2. novæ Gall. Christ. inter Instr. col. 20. 261. 281. 330. 432. 468. 480. etc.]

3. **PROCURATIO**, ubi vigeat carum abstinentia, exhibitæ ejusmodi procuraciones absque carnibus. Charta ann. 1285. in Tabular. Eccl. Cathed. Massil. *Præpositus, Canonici et Clerici, qui fuerint de corpore sedis Massilæ, si venerint ad domum Monasterii S. Pontii (ordinis Cisterciensis erant) ibi semper Procuraciones sibi et bestis jurta possibilitatem domus honeste habebunt, sine carnibus tamen.*

PROCURACIONES Episcoporum et Archidiaconorum, quæ debentur a Sacerdotibus, cum Ecclesias sibi subditas visitant: de quarum immodicis sumptibus subinde querela, quæ eas coercere cum in Capensis, tum Bullis suis, eujusmodi sunt Clementis IV. quæ habentur in Chronico Abbat. S. Joannis de Vineis pag. 137. 138. Præterea hæc Innocentii III. PP. in Monast. Anglic. tom. 2. pag. 165. *Querelam accepimus, quod cum olim Archidiaconus Richmondiæ parochiam suam visitationis gratia circumiret, cum centum equis minus tribus, viginti canibus et uno, tribus avibus venatoris ad quandam Ecclesiam predictorum Canonicorum accedens, tantum domum istam sumptu immoderato gravavit, quod hora brevi dicitur consumpsisse quod toti familie longo tempore sufficisset. Nos igitur... inhiabentes ne quis vestrum de cætero, cum parochiam suam visitet, in Procuracionum exaltatione seu modis aliis, præterquam Lateranensis Concilii Statuta permittunt, Ecclesias seu Clericos vel servientes predictorum Canonicorum gravare præsumat. Ad ejusmodi procuraciones spectant hæc Stephani Tornacensis Epist. 191. *De Procuracionibus agitur corporum, non de salute animarum; de numero quadrupedum et hominum, non de merito virtutum, aut victoria vittorum.* Vide Innocentium III. PP. lib. 1. Epist. pag. 84. et 105. edit. Venetæ, Leges Alphonsi IX. Regis Cas-*

tellæ 1. part. tit. 22. Chartas veteres apud Jacob. Petittum post Pœnitentiale Theodori pag. 669. 670. 681. 683. 716. 720. præterea Renatum Chopinum lib. 2. de Sacra Polit. tit. 7. num. 10. 11. ubi plura de ejusmodi Episcoporum et Archidiaconorum procuracionibus.

4. **PROCURACIONES** Non Episcopis modo atque Archidiaconis, sed et Archipresbyteris aliisque quos ad visitandas ecclesias sibi subditas delegabant, procuraciones debebantur. Eodem jure gaudebant omnes quibus competeat jus visitationis: quo etiam nunquam utuntur nonnulla Monasteria in prioratibus ab iis dependentibus. Statuta Eccl. Ruthen. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 768. *Prohibemus quod nulli capellani, vel clerici, vel laici nobis vel archidiaconis, vel archipresbyteris nostris visitantibus... in Procuracionum refectione remaneant.*

5. **PROCURACIONES** quæ Episcopis ratione visitationis debebantur, interdum, ut et illæ quæ dominis exhibebantur a vassallis suis in summam pecuniariam conversæ sunt, quæ ipsis etiam non visitantibus erat persolvenda. Charta ann. 1218. apud Miræum tom. 2. pag. 1229. col. 1. *Notum facimus universis, quod cum inter venerabilem patrem W. Episcopum Tornacensem ex una parte, et nos (abbatem et conventum S. Bertini) ex altera, super visitatione et Procuracione ratione visitationis, quam idem Episcopus petebat, etc. Inprimis ordinavimus quod... ab abbate et conventu habeat (Episcopus) unam gistam, et quia raro contigit quod Episcopi Tornacensis ad partes illas recedant, ordinavimus quod in quocumque anno dictus Episcopus non receperit dictam gistam in monasterio supradicto, solvant ei dicti abbates (abbas) et conventus pro gista illa Tornacensi, quatuor libras Flandrenses. Id tamen abusive factum, nullasque procuraciones in numerata pecunia Episcopis deberi, nisi ex speciali aliquo jure ab Episcopali distincto ipsis competeret, non obscure docet Nicolaus IV. PP. in Bulla ann. 1289. ex Cod. MS. Sangerman. *De illis autem Procuracionibus, si quæ fuerint, quas Prælati in pecunia numerata jure aliquo forsitan speciali rite percipiunt, decimam præstare tenentur. Prælati autem qui Procuracionem, si qua fuerit, quam sine visitatione potuit similiter speciali forte jure percipere in pecunia numerata, etc.* Vide Mansio, pag. 237. col. 1.*

6. **PROCURACIONES** etiam Episcopis procuraciones ob peractas ab ipsis Ecclesiarum dedicationes: unde colligi potest nomine procuracionis quodvis tributum Episcopis debitum aliquando significari. Charta ann. 1273. apud Kennet Antiquit. Ambrosden. pag. 315. *Notum sit nos (Episc. Clonen.) ecclesiam de Elsefed... dedicasse, et recepisse a procuratore rectoris dictæ ecclesie duas marcas nomine Procuracionis, ratione dedicationis ecclesie.*

PROCURACIONES etiam præstabantur summis Pontificibus, cum in Franciam veniebant. Charta Isenbardi Abbatis S. Mauri Fossatensis ann. 1271. *Omni autem anno quo Ecclesia nostra domino Papæ in has partes venienti Procuracionem, vel aliquid pro procuracione daret, etc.*

7. **PROCURACIONES** Quod in tributum ordinarium aliquando conversum fuisse, colligitur ex lit. ann. 1403. tom. 8. Ordin. reg. Franc. pag. 623. *Notre saint père... a envoyé collecteurs et commissaires par les provinces et diocèses de nosdiz royaume*

et Dauphiné, lesquelz pour et ou nom de lui ou de sa chambre, veulent contraindre les personnes d'églises, tant prélatz comme autres, . . . à paier très-grans et excessives sommes de deniers. . . pour les restes de Procurations et dixismes, qu'il demande pour le temps dessusdit.

¶ Eodem procurationis nomine apud Anglos exactum tributum pro Romano Pontifice. Computus ann. 1425. apud Kennett. Antiq. Ambrosden. pag. 573: In solutis pro Procurations domini Papae et acquietaret, hoc anno VII. sol. II. den.

¶ Sed et I legatis Apostolicis et Cardinalibus Roma venientibus praestitae procuraciones. Exstat in Tabul. S. Germani Prat. Charca B. Archiepiscopi Cusentini ann. 1263. qua decernit quasdam villas et grangias ejusdem Monasterii nullas consuevisse hactenus legatis seu nuntis Apostolicis sedis Procuraciones exhiberi. Vide G. H. Prynneum in Libertat. Angl. tom. 2. pag. 559. et Historicos Anglicos, apud quos ejusmodi procuracionum crebra est mentio.

¶ PROCURACIONES MORTUORUM, Obventiones, quae ecclesiae vel illius rectori debentur, cum quis decedit. Charta Rob. episc. Cabilon. ann. 1188. in Chartul. Cluniac. ch. 322. Quicquid de Procuracionibus mortuorum capellanus habere poterit, medietatem priori bona fide consignabit. Vide Mortuarium I. et Procuraciones 5.

¶ PROCURATIO, Necessaria ad victum et vestitum. Ch. Caroli ann. 790. [De. cret. de Exped. Rom.] apud D. Brussel tom. 1. pag. 75. Ipsi quoque in dominorum landis vivunt. Procuracione, quandiu in ineptam vadant expeditionem. F. ist. Gaudri de Meduana tom. 1. spicil. Acher pag. 208. Ea vero, quae monachi in equis et Procuracione sua mittenturque ad natiuitatem Domini, redditurus sum. Charta ann. 1388. in Tabul. R. M. de Bono-nuntio Retonmag. Item quod ratione Procuracionis sibi persolvenda ibi accesserit, evidentem colligitur ex sequentibus, etc. Vide in Procurare. [90] Panchart. Abbat. Metuch, in archiep. Trevisensi, in Hef. Diario Diplom. tom. 2. pag. 123. Ex nostra autem Procuracione item cum 3. den. debet venire de Wich ad Tunkaracha. Mox. Ex nostrae etiam Procuracione, quando opus fuerit, deportabitur furca et desuper dependens lignum ad puteum salis in Wich. i. e. nostro impendio, nobis sumptus erogantibus.]

¶ PROCURATIO MONASTERII. Chart. Otton. I. ann. 961. in Guden. Syllog. pag. 150. Monachi de monasterio. . . Suarzhaha nuncupato, et Chuonradus comes, cui ipsius monasterii procuracionem extrinsecus munendam commisimus, nostram adire celsitudinem, etc. i. e. quem monasterii advocatum instituimus.

¶ PROCURATIO, Impulsio, sollicitatio, suasio. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 54. Edwardus anno Domini 975. . . per sua noverce Procuracionem martirizatus est. Rursum pag. 132. Scoti ad instigationem et Procuracionem Regis Francorum, fines proprios et limites excedendo, etc. Vide Procuramentum et Procurare 5.

¶ PROCURATIO, Quidquid rei alicui perhibenda inseruit. Inscriptio ad calcem Bibliae in Monast. Stubulensi asserta et a Martenio nostro descripta in Itin. Litter. pag. 149. Codices hi ambo quia continuatim et tamen morosius scripti sunt per annos ferme 1111. in omni sua Procuracione, hoc est scriptura, illumina-

tione, ligatura, uno eodemque anno perfecti sunt ambo.

¶ PROCURATIO, Officium procuratoris. Stat. synod. Guill. Duprat episc. Claromont. ann. 1537. Aliquod seculare officium non exercent (sacerdotes) videlicet receptam laicorum, officium bajulatus, iudicaturae aut Procuracionis in foro seculari. Vide Procurare 3.

1. PROCURATOR, Vicarius, locum tenens, qui alterius vice res gerit. Petrus Blesensis Episc. 47. Nunquam tibi exhibuit se dominum, sive Regem, sed quasi Procuratorem regni tui, etc. Balduinus Flandriae Comes in Charta ann. 1066. apud Buzelinum lib. 2. Gallo-Fr. cap. 13. sese Philippi Francorum Regis ejusque regni Procuratorem et Bajulum inscribit. [Eodem nomine appellatur in Vita S. Romane tom. 2. Spicil. Acher. pag. 682. Cum Rex Philippus adolescens, de Procuratoris potestate egressus, regni sui gubernacula suscepisset, etc.] Concilium Tolosanum ann. 1088. apud Catellum lib. 5. rerum Occitan. pag. 865. Anno . . . secundo vero anno regni Philippi Regis Francorum, ac tutione Balduini Flandrensis Comitis, etc. Ita Will. Tyrus Damascenorum Principum Vicarios, ac urbis Damascenae Praefectos vocat lib. 9. cap. 7. lib. 15. cap. 7. lib. 18. cap. 27. et Ordericus Vital. lib. 9. Procuratori suo, quem A. Invaldum vocant, mandavit. [Neque alicui significatu accipienda haec vox in Annal. Burton. apud Menag. in Hist. Sabul. pag. 288. Ad quorum (Pictavensium) impetum comprimendum, constituit Rex Angliae Robertus de Turinham Procuratorem.] [90] Bertholdi de Tannrode tunc Procuratoris rerum impericium in Alsacia, in chart. Chuonr. Imper. ann. 1238. in Alsat. Diplom. num. 490. tom. 1. pag. 381.]

¶ Procurator, eodem sensu, in Charta ann. 1283. in Chartul. prior. de Guilio fol. 47. r. Saichent tous que ge mestre Terri de Charlons Procuratier et receiveres des rentes nostre seigneur le roy de Jerusalem, etc. Procurator regni Francorum inscribitur Theobaldus Blesensis comes, in Ch. ann. 1156. ex Tabul. capit. Carnot.

2. PROCURATOR, Qui convivio excipit, vel convivium apparat. Regula Templariorum cap. 14. Post prandium vero et cenam, semper in Ecclesia, si prope est, vel si ita non est, in eodem loco, summo Procuratori nostro, qui Christus est, gratias ut decet cum humiliato corde referre stricte praecipimus. Hinc Procuratorem Regni Francorum sese inscribit Theobaldus Comes Blesensis in Charta ann. 1156. in Tabulario Ecclesiae Carnotensis n. 96. in Tabul. S. Martini de Campis, et apud Rogerum Hovedenum pag. 524. id est Senescallum seu Dapiferum; quod Dapiferi Regii munus sit circa mensam regiam et ejus apparatus. De Dapifero intelligendus, ni fallor, Adalbero Laudunensis Episcopus in Poemate ad Robertum Regem Francorum, ubi ironice ait:

Ut Procurator Regis mundana ministras,
Sit piger, ignavus, modica virtute repletus,
Hic aliena petat, repetat sua, nil tribuendo,
Et jugiter maneat divinis sorte jugali.
In Regis hereditate non spes tibi constat.

¶ PROCURATOR ANIMARUM, Qui procuratorem agit in foro ecclesiastico, Gall. Procureur en l'officialité, sic dicitur quod in eode rebus, quae ad animam spectant, agitur. Instr. ann. 1391. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 113. col. 2. Item quod dicitur Petrus, post recessum a studio, fuit procurator in curia Romana

aliquo tempore, deindeque venit Uctis, et ibi fuit Procurator animarum ejusdem episcopi Ulicensis; in cujus officio deservivit pauperrime per aliquo tempore. Pariag. inter reg. et episc. Tri-castr. ann. 1408. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 893. art. 18. Si aliqui ex comansalibus et domesticis delinquant, . . . officialis, locumtenens, duo notarii curiae spiritualis, clavarius curiae praedictae, procurator fiscalis, Procurator animarum, et tres servientes curiae praedictae spiritualis, etc. Non idem ergo atque Procurator anniversariorum, ut augurabatur doctus Editor.

¶ PROCURATOR ANNIVERSARIORUM, Exactor reddituum pro anniversariis assignatorum, Officium laicis viris commissum, ut videtur, in Ecclesiis de Romanis et Gratianopolitana. Charta ann. 1274. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 127. Item. . . quod bajuli ecclesiae et Anniversariorum Procuratores, possint autoritate propria pignora debitorum anniversariorum in censuris et feudis dictae Ecclesiae de Romanis Charta ann. 1307. ibid. tom. 2. pag. 139. Considerantes, quod portus de Clasio quem nos (Decanus et Capitulum Ecclesiae Gratianopol.) et Procurator Anniversariorum nostrorum ad manum nostram tenemus, etc.

¶ PROCURATOR DRAPERII, Qui res ad pannificam artem pertinentes agit. Constit. Mss. Jacobi II. reg. Aragon. ann. 1321. Ordinamus quod aliquis juvenis vel Procurator draperii, vel alicujus alterius, qui cadat (vadat) extra civitates vel villas vel loca, ubi domiciliatus fuerit, . . . non habeat, nec possit exigere vel habere pro suo salario, nisi tantum xij. denarios Barchinonenses.

¶ PROCURATOR DUPLARUM, Officium in Ecclesia Valentina, qui multas, quae Duplex nuncupantur, colligit; sub quo alter erat Procurator etiam Duplarum dictus, qui absentes canonicos ob idque multa puniendos, notabat. Epitome Constitut. Eccl. Valent. inter Concil. Hisp. tom. 4. pag. 198. Portiones designantur, quae dari debent Episcopo celebranti, canonicis, . . . canonico Procuratori Duplarum et anniversariorum, tum et beneficario Procuratori duplarum pro appointmente, nec non duobus buraris. Vide Procurator paritatis.

¶ PROCURATOR ECCLESIAE, Qui ejus bona administrat et tuetur; unde Procuratores Ecclesiae dicti Aeditui, quos Marguilliers appellamus. Gesta Aldrici Episc. Cenom. apud Baluz. tom. 3. Miscell. pag. 83. Exemplaria amorum in his reperiantur schedulis praepetorum, et in hoc inveniuntur inserta libello, quatenus ex hoc Procuratores jam dicitur sedis Ecclesiae, si necessitas fuerit, adiutorium et recuperationem habere valeant. Statuta Eccl. Traject. ann. 1290. in Batav. sacra pag. 168. Item prohibemus ne sacerdotes et Procuratores Ecclesiarum calices, et sacra vasa, . . . pignori exponant. Kennett. Antiquit. Ambrosden. pag. 569. Johannes Paris sen. et Johannes Bailly Procuratores ecclesiae parochialis de Aclie. [90] Officium monasticum apud Ingulf. pag. 886.]

¶ PROCURATOR FIDEI dicitur in foro Inquisitionis, qui in eo partes publicas agit, quomodo in Parliamentis Procurator Regius.

¶ PROCURATOR FISCALIS, Fiscus Praefectus, Procureur fiscal. Leges Palat. Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 3. SS. Jun. pag. xxvi. Procurator Fiscalis qui continuis nostram sacram curiam sequi teneatur, instituat; qui facta et cau-

sas in ipsa curia promovant atque prosequatur. Adde Conc. Hispan. tom. 8. pag. 664. etc.

¶ **PROCURATOR JUDEX**, Qui alterius nomine jus dicit. Charta Amedei Comit. Sabaudie ann. 1360: Mandantes tenore presentium Magistris et Receptoribus computorum nostrorum, Judici Procuratori Beugessii, quatenus, etc.

• Ubi legendum opinor, Judici et Procuratori; et procuratorem fisci intelligendum esse.

¶ **PROCURATOR MAJOR FRANCIE**. Charta ann. 1340. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 240: Ad dictos diem et locum discretum virum magistrum Raymundum de Dyosido jurisperitum, procuratorem regium dicte senescallie (Petragoricensis) fecimus adjournari super contentis in dictis litteris regis processurum; qui procurator regius, dum citaretur, respondit quod ipse non erat procurator in causis tangentibus patrimonium regium, sed dumtaxat Procurator major Francie, et quod nullus alius de patrimonio regio se intrinsece potest: et ideo dictam citationem non admisit. Idem videtur, qui nunc Procurator Generalis nuncupatur.

¶ **PROCURATOR MERCATURÆ**, Qui causas ad mercaturam spectantes prosequitur et curat. Arest. ann. 1384. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 83. r. Certa lite pendente inter procuratorem nostrum pro nobis ex una parte et Procuratorem mercaturæ et nonnullas mulieres aleca Parisiis in halis ad detailum... venduntur ex altera... Dico Procuratorem mercaturæ et harengeris predictis dicentibus ex adverso inter cetera, quod ab omni tempore dicte harengeris pisces et aleca in dicto loco et platea libere... vendere consueverant.

¶ **PROCURATOR PARCITATIS**, Erarii ecclesiastici Præfectus, qui bona ecclesiæ procurat et colligit, ut Janonici ea viritum distribuatur. Locus est in Parcitas.

¶ **PROCURATOR PAUPERUM**, Qui bona pauperibus legata administrat. Chartul. Latinic. Hec omnia supradicta post mortem meam relinquo ad usus pauperum in elemosina, ita ut Procurator pauperum, id est custos elemosinæ omnia in potestate habeat.

¶ **PROCURATORES PRÆPOSITURARUM**, Præpositi, quibus præpositurarum cura demandata est. Constitut. Eccl. Valent. inter Conc. Hispan. tom. 4. pag. 200: Qui... aliquas exemptiones, privilegia et immunitates allegantes... a contributione et solutione subsidii... se eximere conantur... sint ipso facto privati a quibuscumque officii, etiamsi Procuratores præpositurarum et collectores fuerint.

¶ **PROCURATOR REIPUBLICÆ**, Magistratus publicus. Charta Caroli III. Imp. in Hist. Pergamensi tom. 3. pag. 399: Nemo superioris aut inferioris ordinis Reipublicæ Procurator ad causas iudicario more audiendas conventum facere, vel freda exigere, etc. [Eadem habentur in Litteris Ludovici Junioris Regis Francorum ann. 1171. tom. 4. Ordination. pag. 207.]

¶ **PROCURATOR SYNDICUS**, Qui res alicujus communitalis agit. Charta ann. 1274. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 126. col. 1. Guillelmus Falavelli Procurator syndicus, sive actor habitatorum et hominum ville de Romanis, etc.

¶ **PROCURATOR UNIVERSITATIS**, Idem in Ecclesia Vivariensi, qui in Barcinonensi Procurator parcitatis vocabatur. Vide supra. Vetus Necrolog. Eccl. Vivar. ex Schedis Lancelot: Hac die me-

moriam Rev. in Christo Patris et dom. D. Guillelmi de Pictavia condam Vivar. Episcopi, pro qua Procurator Universitatis tenatur distribuere existentibus in Missa majori et processione duos florenos cum dimidio.

¶ **PROCURATORES ECCLESIARUM SUARUM** sese interdum inscribunt Episcopi. Guido Episcopus Ambianensis, Præsul et Procurator Reipublicæ Ambianensis inscribitur in Charta ann. 1073. Garinus ejusdem Ecclesiæ Episcopus, Præsul et Procurator totius Reipublicæ Ambianensis, in alia ann. 1133. Hugo Noviomensis, indignus Procurator Noviomensis et Tornacensis Ecclesiæ, in alia ann. 1039. apud Miræum in Cod. donat. piar. cap. 45. Buzelinum lib. 2. Gallo Fl. cap. 26. et Haræum in Castellanis Islensibus pag. 153. 163. Ita in Epistola Henrici III. Reg. Angliæ apud Prynneum in Libertat. Angliæ tom. 2. pag. 580. Bonifacius de Sabaudia, Procurator Bellicensis Ecclesiæ dicitur, eo anno, quo ad Cantuariensem est promotus. Hugo Flaviniacensis ann. 940: Aitaldum Episcopum a Procuratione Episcopii juramento se compulsi abdicare. Ita Episcopus procurare Ecclesiæ dicitur apud Adam in Bremensem cap. 170. Procurator Ecclesiæ præterea videtur appellatus, qui electus, sed nondum consecratus est Episcopus, in Charta Friderici II. ann. 1238. apud Columbium in Episcop. Valentin. num. 59: Itaque ad curiam nostram Guillelmum Valentinensis Ecclesiæ venerabilem Procuratorem, seu electum, debita honorificentia suscipimus. Denique eundem titulum Episcopis Commendatariis datum colligimus ex Chronico Fontanelensi cap. 8.

¶ **PROCURATOR**, Qui alicujus curam habet. Vita S. Bernardi lib. 2. cap. 3. ubi de energumeno. Stridebat dentibus et mordebat Procuratorem suum.

¶ **PROCURATORIUM**, Procuratio, litteræ quibus aliquod negotium alicui committitur. Charta Episc. Adurensis ann. 1273. apud Rymer. tom. 2. pag. 4. In cuius rei testimonium presentis Procuratorio sigillum nostrum duximus apponendum. Litteræ quibus Jacobus Reg. Aragon. filius procuratores constituit ad contrahendum matrimonium cum Sclarmunda filia Com. Fuxens. ann. 1275. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 264: In testimonium eorumdem presentem Chartam seu Procuratorium sigillo nostro pendenti fecimus sigillari. Occurrit passim. Vide Procura 1.

¶ **1. PROCURATRIX**, apud sanctimonialia, quæ res monasterii gerit et administrat. Obituar. Ms. hospit. S. Jacobi Meledun. vj. kal. Aug. Obit Mathildis Procuratrix et conversa istius domus, quæ multa bona huic domui contulit.

¶ **2. PROCURATRIX**, quæ causas alicujus prosequitur. Charta manumiss. Petri episc. Laudun. ann. 1377. in Reg. 131. Chartoph. reg. ch. 12: Edelinam feminam nostram de corpore... sub infrascriptis modis et conditionibus manumissimus per presentes, videlicet quod de cetero tanquam advocata vel Procuratrix, seu alio modo quocumque contra nos, successores nostros episcopos, vel ecclesiam nostram Laudunensem alicui alteri, publice vel occulte, consilium, auxilium, vel patrocinium aut juvamen dare ac etiam imperitari non possit.

¶ **PROCURIUM**, Procuratio, litteræ, quibus aliquod negotium alicui committitur, in Chartul. Ravennat. pag. 76. Vide Procuratorium.

¶ **PROCURRA**. Vide supra Procura 2.

¶ **1. PROCURSUS**, ut supra Percursus, Facultas ponendi pecudes suas, et eas pascendi in alterius domini pascuis, Procours, in Consuet. Nivern. cap. 3. art. 2. Inquisitio ann. 1255. apud Kennet. Antiq. Ambrosden. pag. 249: Quia si (tres acre) essent assartate, bestie antitterent Procursus suos ad transversam forestam.

¶ **2. PROCURSUS**, Alia notione, quæ aperte explicatur in Charta ann. 1064. ex Tabular. Major. Monast.: Quidquid igitur patet intra tres supra descriptas vias et supradictam vallem, quantum ad dominium suum pertinebat, boscum sine planium, feras simul omnes cujuscumque sint generis, et Procursum, nullo procius inde sibi jure retento, memoratus Comes (Tetbaldus) beato Martino dedit. Procursus autem hic est, quia si canis noster in bosco nostro feram aliquam movere cepit, per silvas Comitum, absque ulla refragatione, indagare tandiu poterit, donec apprehenderit.

¶ **3. PROCURSUS**, Progressus, processus, progrès, accroissement. Exordium Monasterii S. Medardi Tornac. inter Instr. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 65: Quia paucitas dierum hominis finitur brevi, visum est nobis de exortu et Procursu domus nostræ aliqua perstringere, etc.

¶ **4. PROCURSUS**, Genealogia, series generis. Matth. Paris ann. 1130: Ubi cum a quodam Clerico de gente Francorum perito, originem et Procursum Regis Ludovici quæret, etc... et cum a genito cvo omnem Regum Franciæ genealogiam terendo replicasset, etc.

¶ **5. PROCURSUS MORTUORUM**, Exportatio cadaveris ad sepulcrum. Gallie Levée d'un corps; quod ordinato processu fit, sic dici videtur. Item, jus quod Curioni ex eo competit. Charta ann. 1178. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 348: De omnibus oblationibus quæ fiunt in Ecclesia S. Nazarii habebunt monachi medietatem, excepto Procursu mortuorum, baptisterii, et visitationis infirmorum. Pro solemnibus processione et oblationibus quæ in ea a fidelibus fiunt in Commemoratione omnium defunctorum accipi opinor in Charta alia ibid. pag. 349: Retinimus autem Wilhelmo Faruel in vita sua Procursum mortuorum integre, excepto in crastino Annivarium Sanctorum.

¶ **PROCXORIUS**, Proditus, indicatus. Declar. Placitum ann. 852 inter Probat. tom. 1. novæ Histor. Occitan. col. 90: Ipse Comitis jussit suos... ut supra ipsas res venissent, rei veritati viderent, si erant ipsas infra manitate monasterii Gondesalvio... Nos vidimus et invenimus, quod ipsas res infra signa Procaxoria vel termines ipsas res sunt, vel subjacent, a partibus monasterii Gondesalvio.

• Forte legendum Proculcata. Vide supra Proculcare.

¶ **PRODA**, Proventus, reditus, Ital. Prode, prodolto, Gall. Produit, revenu. Charta ann. 1196. apud Murator. de Antic. Estensi pag. 368: Proceperunt per convenientiam dicto Abbati, quod investiret dictum Acolinum Marchionem... jure feudi absque fidelitate de toto eo quod ipsi habent et tenent... in Verago, et in fundo, et Proda ville Marzani; et in Gaugnano et ejus Proda, quod totum est tertia pars dicti fundi. Vide Preu et Prodam.

¶ **PRODANI**, ut Prodenses. Vide ibi.

¶ **PRODARIUS**. Vide infra Proderius.

• **PRO-DECET**, Congruenter, ut decet.

Libert. Figlac. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 267: *Et si prosequatur eos et Pro-decet favoribus et insigniis... excitentur, etc.*

PRODECIMA, Idem quod Redecima, Decima decima. Capitular. ann. 823. cap. 21. et lib. 2. Capitular. cap. 21: *Ut de omni conlaborato et de vino et feno... nona et decima persolvatur: De nutrimine vero Prodecima, sicut hactenus consuetudo fuit, ab omnibus observetur.* [Pertz. ann. 821. cap. 23. pro decima.] Vide Redecima.

PRODEFACERE, Prodesse. Lex Wisigoth. lib. 6. tit. 4. § 3: *Qui manum ex integro abs ide-it, vel etiam quolibet ictu percusserit, ut ad nullum opus ipse Prodefaciat, centum solidos percussor componat. Occurrit nude prodifacere in Gloss. Arabico-Latino.*

PRODEFINIRE, Idem quod Definire. Capitula Ludovici Pil ann. 826 cap. 6: *Tunc Comes causam Prodefiniat, veluti si ipse qui querit presens fuisset.*

PRODELADA, PRODELLA, in Rutheniensi pago Prodelh, Palanga tractoria, paxillus, virga crassior. Charta ann. 1382: in Reg. 66. Chartoph. reg. ch. 1088: *Item non tantum de mortuis (lignis), sed etiam de vivis infrascriptis, videlicet pro suis... Prodellis, cavillis, et biguis, cum quibus ligna portantur... Proviso etiam quod sine fraude possint recipere per pedem cavillis et redortus longus seu breves, que breves vocantur vulgariter Prodeladas de dictis mespolaris. Lit. remiss. ann. 1470 in Reg. 196 ch. 277: *Le suppliant print ung grant pau... vulgament appellé Prodelh. Prodiat, eadem acceptione, in aliis Lit. ann. 1449. ex Reg. 179 ch. 311: *Iceitui Grégoire print ung Prodiat ou barre de bois et en donna ung coup du bout. Idem quoque sonat Prodi, in aliis ann. 1455. ex Reg. 189. ch. 32: *Le suppliant print en sa main ung Proix de charrette, et d'iceitui Proix donna ung coup à Jehan son frere. Neque aliud est Pourpat, in Lit. ann. 1455. ex Reg. 187. ch. 109: *Pierre Gilbert avec ung gros Pourpat de charrette en bailla ung coup. Vim vocis apertius declarant Lit. remiss. ann. 1445. in Reg. 177. ch. 63: *Ung Proudeau d'une charrette, aqroy l'en attache les beufs. Prouha, Biturigi-bus, eodem significato, in aliis Lit. ann. 1452. ex Reg. 181. ch. 177: *Ung grant Prouha, de quoy on atelle quatre beufs. Hinc Prouliere dicitur funis, quo equus vel bos religatur ad prodellam, vulgo Trait, in Lit. remiss. ann. 1457. ex Reg. 191. ch. 286: *Une corde qu'on appelle Prouliere, qui sert à faire tirer chevaux à la charrue.********

PRODENSES, Funes qui a prora alligantur ad terram, Italici Prodesse, ex proda, prora, hsdem. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 25: *Hoc est versus scolum nominatum, quod est a partibus Tramontane, qui ab omnibus scholis supradictis debet Prodenibus duobus et dimidio elongari, vel debet sibi cavere, et potest ibi stare ad Prodenes, quicumque fuerit pene muros predictae civitatis. Infra: *Et eat longe a scolio uno Prodesse. Rursum: *Et possunt Prodenes dari ad insulam supradictam, anchoraque versus terram firmam poterunt impartiri. Cap. 26: *Ad quam quidem siccam Prodenes figuntur. Vide Prodesium.****

PRODANI, Eadem notione, in Gloss. Fr. Barberini ad Docum. Amor. edit. Ubaldini: *Prodani funes, qui ex anteriori latere navis propter impetum ventorum sustinent arborem.*

1. PRODERE, Negare. Gloss. MSS.

veteri Canonum collectioni premissa: *Prodiderit, negaverit.*

2. PRODERE, pro Prodesse. Charta ann. 1400: *Videns quod dicta molendina erant deperita et quod plus Prodebunt dicto domino nostro dalphino dicta decem sestaria frumenti, etc.*

PRODERIUS, Qui proram curat in navibus, Prodiere Italici. Occurrit apud Sanutum lib. 2. part. 4. cap. 20.

PRODARIUS, Eodem significato. Gloss. Fr. Barberini ad Docum. Amor. edit. Ubaldini pag. 257: *Prodarii, qui custodiunt arborem, velas et anteriorem partem navis. Alibi: *Prodarii, homines qui etiam remigant in prora.**

PRODESIUM, Tunica militaris, sa-gum. Charta ann. 1319. ex Tabul. D. Venetiæ: *Raymundus Latit de Corsegolis, armatus spallieris, panceria, circithicis de malla, massa, capello ferri, scuto, lancea et Prodesio, ad arma dicti nobilitis (Truandi de Villanova). Vide Superinsigne.*

PRODIENCI, Stat. Mss. eod. Tull. ann. 1437. fol. 76. r: *Sunt autem alii (confratres ecclesie nostrae Tullensis) extra diocesim ab antiquo, videlicet Prodienci, Metenses, Lateranenses, Iherosolimitani, Helvetienses, pro quibus tenemur semel in anno solemniter missam celebrare pro defunctis.*

PRODIFICARE, Emendare, ad meliorem frugem adducere. Vetus Interpres Origenis tract. 19. in Matth. apud Genebrardum: *Morigeratur Deus homines, ut hominum Prodificet mores. Vide supra Prodesacere.*

PRODIGALITAS, Emendatio, utilitas. Vetus Interpres Origenis tract. 33. in Math.: *Judicatur qui, data sibi virtute ad Prodificationem animarum, non est usus. Vide Prodigare.*

PRODIGALITAS, Prodigentia, Gall. Prodigalité. Conc. Matiscon. ann. 1286. apud Marten. tom. 4. anecd. col. 205: *Cum potius improba Prodigalitas conferentis et concedentis (uni plures prioratus) et recipientis ambitiosa cupiditas in salutis eterne perniciem accipiant velamentum. Chron. Madoet. Bonincontri apud Murator. tom. 12. col. 1162: *Qui jam Brandelionem in republica ejus socium propter illius Prodigalitem, qua in rebus alienis utebatur, de civitate expulerat.**

PRODIGERE, Degateur. Prodigitas, Degateit. Prodigus, Degateur. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

PRODIGALITER, pro Prodigaliter, prodige. Chartul. archiep. Bitur. fol. 85. v: *Expedit utique ut qui de patrimonio Christi vivunt, ne dixerimus, Prodigaliter debacchantur, comperantur suppletionem ampliare.*

PRODIGIARE, Praesignare, in Agili obitu Hathmuodæ vers. 618:

Nam quod clara fuit mundo flos Prodigabat.

PRODIGIATOR, Festo, Prodigiorum interpres. Gloss. Lat. Græc.: *Prodigiator, interpretator.*

PRODIGNA, vel PRODIGUA, Læstia consuetudinaria. Glossar. Lat. Ital. Ms.

PRODIGNARI, Ordinari. Alfonsi comit. Tolos. ann. circ. 1254. Inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 512: *Jurabunt senescalli et bajuli, quod nullum donum recipiant, nisi esculentum vel poculentum, quod infra dies proximos Prodignatur, et quæ jus permittit. Ubi legendum Prodigatur, id est, consumatur, ut certo efficitur ex juramenti for-*

mula senescallorum aliorumque judicum tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 264. art. 40: *Jurabunt quod per se nec per alios recipiant... donum... exceptis esculento vel etiam poculento, et aliis ad comedendum et bibendum ordinatis, et in tali quantitate ea recipient, quod infra unam diem possint, absque devastatione, consumi.*

PRODIMENTUM, Proditio. Chron. Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 555: *Regni Magnates persuaserunt matri prefate ut eorum Regem dimitteret eorum custodiam conservandum, sed in factum malignam custodiam habuerunt Prodimento decepti.*

* [Habuit etiam notitiam de interfectoibus, de causis et de Prodimentiis.] (Burchard. Diar. II, ed. Thuausne, p. 3, an. 1492.)

PRODITALITER, Perfide, per proditionem. Gall. En trahison. Litteræ Edwardi I. Reg. Angl. ann. 1282. apud Rymer. tom. 2. pag. 196: *Proditores nostri Lewelinus filius Griffini et David frater ejus... Proditialiter contra nos insurrexerunt.*

PRODITONALITER, Eadem notione, in Chron. Trivetti tom. 8. Spicil. Acher. pag. 718: *Nos quonque cernentes tot damna, opprobria, facinora et injurias in exheredationem nostram et destructionem populi nostri Proditionaliter irrogari, etc. Charta ann. 1260. apud Rymer. tom. 1. pag. 709: *Castrum dicti dom. Regis de Buelt ceperunt Proditionaliter, et homines ejusdem castrum. Occurrit præterea apud eund. tom. 3. pag. 222. Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. pag. 468. Murator. tom. 3. pag. 574. tom. 6. col. 364. tom. 12. col. 568. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 114. etc.**

PRODITIOSE, Idem, in Annal. Genuens. Ogerii. Paris apud Murator. tom. 6. col. 410: *Saladinus... Proditiosus intravit castrum Corvarie. Vide Gelositas.*

PRODITONALIS, Perfidus. Chron. Domini de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 588: *Habito quodam Proditionali tractatu viriliter invasit castrum S. Erami.*

PRODITOR, Qui rem furatam prodit, indicat, in Lege Longobard. lib. 1. tit. 25. § 4. 40. [Roth. 280. 340.] Occurrit in leg. un. C. de Mendic. valid. (11. 25. al. 26.) et in leg. 6. Cod. de Delator. (10. 11.)

PRODITORES, Proditorum effigies, ut omnibus forent noti, locis publicis appendebantur: cujus moris testis est Laur. Bonincont. in Annal. suis ad ann. 1376. apud Murator. tom. 21. Script. Itat. col. 27: *Rodolphus Varanus... ad pontificem defecit... Ob eam rem Florentini tanquam fœdisfragum portis adpingerunt. Hanc ille contumeliam ultus eo est, quod octo Florentinorum, qui curam belli habebant, in suis terris pingi fecit sub semisolis sedentes, veluti si quæ egisset, in os suum reciperent. Et ad ann. 1425. col. 134: *Ea tempestate Antonius Pisanus, Albericus Cuni coms, et Christophorus Lavellus a Florentinis defecere, et similiter ex more pinguntur Prodiores locis publicis civitatis.**

PRODITUS, Editus, genitus, in leg. 1. lib. 6. Cod. Theod. tit. 23: *Licet patre vel avo ceterisque majoribus curialibus orti ac Proditii sint.*

PRODIUM, pro Brodium, nostris Brouet. Statuta Monasterii Mellic. ann. 1451. in ejusd. Chron. pag. 426: *Die parasceves pro revelatione fratrum detur*

singulis aliquid coctum videlicet Prodiem de fuffure, vulgariter Stob, vel de pisie, non tamen nisi sale conditum.

◦ **PRODOMIA**, Proditio. Pactum inter abb. et habitat. Anianæ ann. 1332. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 175: *Certi syndici hac vice concedantur per vicarium Anianæ... ad prosequendum... causam inquisitionis, pendente contra nonnullos dictæ universitatis in curia domini regis, super facto Prodomiæ.*

† **PRODUCERE**, Litis instrumenta proferre, exhibere, Practicis nostris *Produire*, in Charta Caroli VIII. Reg. Franc. ann. 1489. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 287. Hinc

† **PRODUCTIONS**, Gall. *Productions*, vocantur litis instrumenta et auctoritates. Arestum ann. 1497. apud Thomasser. in Biturig. pag. 172: *An bene vel male fuerit appellatum, junctis certis gravaminibus ac Productionibus dictorum appellantium ad iudicandum, etc.*

† **PRODUCTALIS**, Charta Ferdinandi Gonzalez inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 175: *Atriis, hortis, molinis, pratis, paludibus, cum suis antiquis Productivibus aquis.* Quod in plerisque aliis Chartis sic exprimitur, cum aquarum decurribus.

† **PRODUCTUS**, Adductus, compulsus, coactus. Hist. liberationis Messanæ apud Murator. tom. 6. col. 623: *Nec colligatur (tallia) etiam Rex quacumque necessitate Productus contra regni statuta, vel secundum, collectaret, peteret.* Utitur etiam vetus Irenæi Interpret. lib. 8. cap. 14. num. 1: *Quoniam autem is Lucas inseparabilis fuit a Paulo, et cooperarius ejus in Evangelio, ipse facit manifestum, non glorians, sed ab ipsa Productus veritate.*

◦ **PRODUM**, Lucrum, Gallis *Preu*, *Pr. fit*: Italis *Proda*, et *pro*, qui a Provincialibus acceperunt, ut notat Acarisius. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 63: *Ut habeant Produm et damnum, quemadmodum inter illos fuerit conventum.* Occurrit ibi pluries. [Vide *Preu* et *Proda*.]

† **PRODUX**, Traductor, apud Tertull. lib. de Carne Christi cap. 30.

◦ **PROEDRIA**, *De Jure Proedrie seu Præcedentiæ*, Titulus libri editi Wittenbergæ ann. 1702. auctore Henr. Hornio. Vide *Proedrus* et Glossar. med. Græcit. in Hippocr.

† **PROEDRUS**, Vide Glossarium mediæ Græcitatatis in *proedros*.

◦ **PROELEPSIS**, pro *Proeleusis*, a Græco *proeleusis*, idem quod *Processio*, Processus publicus. Benzo episc. Albens. in Henr. III. imper. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. Mss. pag. 367: *Præparentur itaque duo tabernacula, in uno coronatus cæsar, processionaliter ad alterum eat tabernaculum... Finita Proelepsi, celebratur missa cum suis melodis, etc.* Vide Martin. Lexicon in *Proeleusis*.

† **PROELIARE**, Oppugnare, *Attaquer*. Jac. Aurias in Annal. Genuens. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 6. col. 578: *Cum militibus ccc. et peditibus md. dictum castrum Præliaverunt et eundem violenter ceperunt.*

◦ **PROEPISCOPUS**, Episcopi vicarius seu suffraganeus, idem qui *Chorepiscopus*. Vide in hac voce. Vita B. Bern. Ptolom. tom. 4. Aug. pag. 479. col. 1: *In eode Arctina SS. Trinitatis antistes infulatus, peracto solemnè ritu incruento sacrificio, per suum Proepiscopum tribus eremicolis candidum imponit cucullum.* Occurrit præterea in Epist. J. B. Lauri pag. 18. 352. et 431.

◦ **PROFANA VESTIS**. Vide Martin. Lexic. in hac voce.

◦ **PROFANALITER**, Sacrilege. Acta S. Canon. tom. 8. Maii pag. 31. col. 2: *Aut ubi sacrilegi carnifices cessaverunt ejus vulnera ferventi plumbo resinaque Profanaliter comburere.*

† **PROFANITAS**, Eo nomine Scriptores ante Christum natum designat Tertullianus lib. de Pallio cap. 2: *Ut autumat superiorum Profanitas.*

◦ **PROFARI**, *Dire de bouche autre chose que de cuer*. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684.

† **PROFECTITIUS**, Allunde in nos delatus, adventitius. Hierat. juris Pontificii pag. 60: *Sicut pater Profectitia filii in detrimentum ejusdem heredis non præscribit.* Ulpian. leg. 5. Dig. de jur. dotium: *Videri dotem non esse Profectitiam.*

† **PROFECTUOSUS**, Utilis, qui prodest. Privileg. Rodulfi Reg. Franc. ann. 925. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 280: *Cujus salutiferis immo animæ nostræ Profectuosis petitionibus voluntarie aures nostri culminis accommodavimus.*

◦ **PROFECTUS**, Lucrum, *Profit*. Capitulare Carol. M. de Villis cap. 36: *Accipitres et sparvarios ad nostrum Profitum provideant.*

◦ **PROFERENDA**, Acta Episcoporum Cenomanensium in Gervasio cap. 31: *Cunctasque ibi decimas pertinentes, cunctos census et suburbia, quæ Archidiaconi tenere solebant, excepta Proferenda, quam Archidiaconus de manu Pontificis Missam cantantis recipit.* Videtur idem sonare quod *Iræbenda*. [Malim de oblatione, quæ inter Missarum solemniam fit, accipere.]

◦ **PROFERENTIA**, **PROFERENTIUM**, **PROFERTA**, Proventus, redditus. Tabularium Celsinianense: *Acquisivit de ipso Bertranno in gadio duas partes Proferentii de annonada.* Tabularium Concheense in Ruth. ch. 8: *Hoc est totum fevum Præbyterale, et Proferentiam de tota Parochia de annona et de vino, et totam Proferentiam, quæ ad altarios venerit, etc.* Ch. 39: *Decimum, et Proferentiam, et sepultura, etc.* Ita in ch. 48. 50. 51. 57. 383. et alibi.

† Minus accurate *proferentiam*, proventus, redditum nude interpretatur doctis. Cangius: haud obscurum quippe ex allatis videtur inter jura Curionum recenseri, idem proinde esse quod supra *Præferentia*, primitiarum scilicet jus, quod ipsis Curionibus præter decimas debetur. Id rursus aperte docet Charta an. circ. 1036. apud Stephanot. tom. 4. Antiq. Pictav. Bened. MSS. pag. 562: *Mediam partem de altare, et suam partem de decimas, mediam partem de confessiones, de sepulturas, de Proferentia, de baptisterium, et omnia quæ ipse habet in ecclesia (concessit.)* Excerpta ex Tabul. S. Maxentii inter Instr. tom. 2. novæ Gall. Christ. col. 311: *Donatio autem (an. 1041.) istius ecclesie talis est, scilicet baptisterium, confessiones, Proferentia et tota sepultura, et omne quod in ecclesia venerit.* Vide *Primitia*.

◦ **PROFERIMENTUM**, Dilatio, prolatio: cum quis stare juri, ac rectum facere renuit, vel differt. Usatici Barcinonenses MSS. cap. 93: *Sicut malum quod factum est per fatigationem de directo, nullatenus debet esse emendatum, ita illud quod factum fuerit super Proferimento de directo, nullatenus debet remanere ut non sit redirectum.* Id est, ut interpretor, sicut malum, quod quis patitur ex ac-

tionem judiciaria, non emendatur: ita e contra si malum is patitur ex dilatione partis, debet resarciri.

◦ **PROFERTA**, [Ut *Proferentia*: « Et proferentiam de tota parochia de annona et de vino, et totam Proferentiam quæ ad altarios venerit. » (Cartul. Conchar. Ruthen. p. 4, an. 1061.)]

◦ **PROFERUM**, **PROFRUM**, in Fleta lib. 1. cap. 38. § 16. lib. 2. cap. 32. § 2. 4. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 230: *Idem Henricus de Hastings et antecessores sui solebant capere et de jure habere rationabiles expensas suas versus scaccarium singulis annis pro duobus Profris faciendis, et uno compoto reddendo per annum, etc.* Radulfus de Hengham in Summa magna cap. 11: *Et si reperiat per nomina Militum qui visus interfuerunt, quod visus terre factus fuit, tunc ad Proffrum petentis clamabitur raus, qui die illo juste si velit, assonari potest de malo veniendi, etc.* Ibidem, Gallice: *Richard le Jay se Profre vers Villiam Huse de play de terre, etc.* Adde cap. 9. 12. Jo. Britton in Legib. Angl. pag. 41. v.: *Mes en tiel cas volons que mitigation soit faite, par ceo que ceux se Proffrent à combattre pur nostre pees maintenir, etc.* Pag. 42. v.: *Et si aucun eyt sur luy aules arme musee, et de ceo soit grevé son adversaire, ou Profre de grever, etc.* Pag. 44. v.: *Et si aucun des appellez se Profre avant la uillagerie, ou le appelleur face de faute, etc.* Pag. 55: *Et si le pleintif ne veigne au jour, ne se face essoiner, et le defendant se Profre, et demande jugement de la non suite de plaintise, etc.* Spelmanus vocem a Gallica *Proferer*, producere, educere, allegare, deducit. Vix tamen vocis non omnino percipio.

† Duplex est hujusce vocis intellectus ex Th. Blount in Nomolex. Anglic. Ac primoquidem *Proffrum* significat tempus, iis statutum qui rationes suas edere et proferre coram Scaccario tenentur, atque ipsam rationum redditionem: quo sensu accipienda quæ ex Monastico Anglic. retulit Cangius, ut et quæ post Spelmannum subjungimus ex Brevi Reg. de Attornato Vicecomit. pro *Proffro* faciundo: *Quia dilectus nobis... ad instans Octave Pasche proxime futurum ad Proffrum suum tunc ibidem, prout moris est, faciendum personaliter interesse non potest: vobis mandavimus quod R. ed. J. clericum, quos idem Vicecomes ad Proffrum suum prædictum... attornavit... loco ipsius Vicecomitis ad hoc recipiatis.* Est et *Proffrum* Actio judiciaria, qua sese offert quis ut coram iudice jus suum contra quemlibet probet, jurisque sui argumenta proferat. Ita vocem hanc interpretor apud laudatum Radulfum in Gallicis superius allatis et in Charta ann. 1334. apud Rymer. tom. 4. pag. 611: *Cum Johannes Episcopus Lymorensis... amerciatu fuisse ad centum solidos, quia non venit ad Proffrum suum faciendum: nos, volentes eidem Episcopo gratiam in hac parte agere specialem, pardonavimus eidem Episcopo... prædictos centum solidos.*

◦ *Pouroffrir*, eodem sensu, dixerant nostri. Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 29. r.: *Il doivent venir dedens le fin des contremens devant le visconte, et se doivent Pouroffrir armé de toutes armes.* Occurrit præterea in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 245.

† **PROFESSA**, Femina continens, quæ virginitatem profitetur, non tamen in Monasterio. Index vet. Canon. inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 20: *Ut nulla*

Professa vel vidua absente sacerdote, in domo sua sacerdotalis officium vel lucernarium impleat. Vide Ascetice.

° **PROFESSARE**, Ad professionem monasticam aliquem recipere, admittere. Constit. Carmelit. Mss. part. 1. rubr. 13: *Probationis tempus novitiorum, postquam induiti fuerint, per annum integrum assignatur, computando a Kalendis, vel Idibus sive Nontis, et non a festis mobilibus; ita quod prola. eos ante tempus Professantes, ipso facto essent suspensi de jure ab actu Professandi.*

PROFESSI, Qui magisterium adepti sunt in scholis, et docendi facultatem habent. Hieron. Monachus lib. 1. de Miracul. S. Germani: *Quisquis artium profitendarum afficeretur studio, non ante Professus inscribi merebatur, quam hinc explorata diligentia examinatus abiret.* Ex eo hausit Syrus in Vita S. Maioli Abb. lib. 1. cap. 5. tom. 2. Mail. pag. 671.

1. **PROFESSIO**, substantia, possessio, facultates in censu professæ in leg. 2. Cod. Theod. lib. 10. tit. 14. Vide ibi Gothofredum.

2. **PROFESSIO**, pro Nuda jactatio. ibid. leg. 5. tit. 1. lib. 9. pro Oneris in se susceptio, ibid. leg. 32. lib. 13. tit. 5.

3. **PROFESSIO** Legis, qua quis vivebat. Vide in *Lec* pag. 82. col. 2.

4. **PROFESSIO**, Abdicatio, declaratio qua dignitate quis se abdicat. Statuta Cisterc. ann. 1157. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1250: *Abbas qui dimiserit abbatiæ suam, infra XXX. dies Professionem faciat, et nihil ex omnibus sibi retineat aut reserveat. Professio monachica, vide in *Profiteri*.*

5. **PROFESSIO** CANONICA, Jurisdictionis metropolitani in suffraganeum episcopum confessio a canonibus præscripta. Bened. abb. Petrob. in Henr. II. reg. Angl. edit. Hearne. tom. 2. pag. 76. ad ann. 1191: *Scitentiam eccommunicationis in episcopum Dunelmensem tulit archiepiscopus Eboracensis, quia Dunelmensis episcopus noluit facere canonicam Professionem et, sicut metropolitano suo.*

PROFESSORES, vel *Professores Ordinis*, qui regulam Ordinis alicujus profitentur. in Stat. Præmonstr. dist. 1. cap. 4. § 18. [Bulla Bonifacii IX. PP. ann. 1400. apud Rymer. tom. 8. pag. 122: *Quibus etiam monachis eligendi, tempore vacationis Prioratus ejusdem, alium de dicto Prioratu, vel alio religioso loco dicti Ordinis (Benedictini) idoneum Professorem licentiam damus.*]

PROFESSUS, Professio. Cod. Theod. leg. 39. tit. 2. lib. 16: *Si qui Professum sacre religionis sponte dereliquerit, continuo sibi eum Curia vincat.* Vide alia notione in *Profiteri*.

PROFESTUM, Vigilia, dies festum præcedens. Obituar. MS. Eccles. Morin. fol. 36: *Festivitatun B. Mariæ matris Christi ac vigiliaturun seu Profestorum Petri et Pauli, etc.* Mirac. S. Amalbergæ tom. 3. Jul. pag. 111: *Vovit feriare, quandiu viveret, B. Amalbergæ, et Profestum ejus in pane et aqua quolibet anno jejunare.*

6. **PROFESTA** NONA, Dies festum præcedens. Romb. Vulp. lib. 3. vers. 1264:

Annua cras ingens festa Machutus habet.
En comitante pari nonam modo clanga Profestam
Tinnit, ut ipse audis, quid tibi tester ego?

7. **PROFESTUS** DIES, idem qui *Ferialis*, dies hebdomadæ officio alicujus sancti vacans. Charta S. Ludov. ann. 1256. in

Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 484: *Fiat hujusmodi panum distributio diebus singulis, tam solennibus quam Profestis.* Alia Inger de Marignaco pro fundat. colleg. Escoliar. ann. 1310. in Reg. Phil. Pule. ex Bibl. reg. sign. 9607. 3. ch. 63: *Diebus ferialibus sive Profestis duo cerei, quilibet ponderis duarum librarum ad matutinas, ad missas majoris altaris et ad vespers ardeant: Dominicis diebus et festis novem lectionum, quatuor. Stat. S. Capel. Bitur. ann. 1407. ex ead. Bibl.: *In primis, videlicet diebus Profestis sive ferialibus, et quibus tres debebant celebrari lectiones simpliciter, etc.**

8. **PROFFEN**, vox Germanica. Glosse Cæsar. Heisterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 685. col. 1: *Minister noster ibidem... tenetur de officio suo eandem vineam plantare, quod nos appellamus Proffen.* Vide *Proffendra*. [56. Graff. Thesaur. Ling. Fr. vol. 3. col. 393. voce *Throfa*.]

9. **PROFFENTRA**, Tabular. S. Eparchii Incusim. fol. 38: *Similiter facient eis 5. bias, unum ad frumentum faciendum, alium ad avenam, tertium a Proffendra, 4. in nemore, 5. in vineis, et hoc facient sive habeant bonam sive non.*

10. **PROFFERUM**, ut *Proferum*. Vide in hac voce.

11. **PROFFICATIO**, Incrementum, accessio. Gall. *Melioration*. Charta Dom. Onecæ ann. 1067. apud Moret Antiquit. Navarre pag. 597: *In omnes has villas que supra taxate sunt, cum omnibus augmentis suis tam de emptionibus quam de Profictionibus meis, cunctam meam portionem dono.* Vide *Proficuum*.

12. **PROFFICERE**, pro *Proficisci*, apud Erchempert. Hist. Langob. cap. 59. et in Chron. Salernit. cap. 107. Pertz. Scriptor. tom. 3. pag. 258. lin. 48. in var. lect. pag. 523. lin. 7.

13. **PROFFICIENS**, Ante positus, proventus. Glossarium Isidori.

14. **PROFFICERE**, pro *Proffiere*, in Charta Childeberti III. Reg. Franc. ann. 685. apud Felibian. Hist. Sandion. pag. XVI.

15. **PROFFICIUM**, ut infra *Proficuum*. Placitum ann. 8. Ludovici Pii apud le Blanc Dissert. hist. de Monet. pag. 98. *Qualia (testimonia) erande dedit in presentia Rothardi et Nortberti Episcoporum, seu ipsius Leonis nullum Proficuum testificati sunt.* Charta conventionis inter Henricum Reg. Angl. et Robertum Comit. Flandr. in Lib. nigr. Scaccarii pag. 1: *Ubi Rex eos (obsides) libere possit retinere ad Proficuum suum.* Adde Statuta Riperie cap. 1. fol. 5.

16. **PROFFICUIT**, *PROFFICITAS*. Vide in *Proficuum*.

PROFFICUUM, Lucrum, emolumentum; *Profit*. Hugo Flaviniac. in Chron. pag. 247: *Sunt in summa que dedi in Proficuo Ecclesie... solidi duo millia.* Relatio de Thesaur. Canusianæ Ecclesie: *Per Proficuum et honorem Regine Ecclesie, etc.* Turpinus in Vita Caroli M. cap. 8: *Magnum animabus Proficuum.* [Charta Balduini Comit. Flandr. ann. 1116. apud Mireum tom. 2. pag. 1154: *Nihil deinceps Proficui, nil consilii vel auxilii illi facient.* Charta ann. 1183. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 371: *Persolvet predictam pecuniam cum Proficuo.* Charta Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1292. ex Tabul. S. Andreæ Avenior.: *Pareiperet et haberet... omne emolumentum et Proficuum quod ex curia et mercato ac nudinis dicte ville proveniret et provanire possent.*] Utuntur Ivo Carnot. Epist. 76. Gregorius VII. lib. 6.

Epist. 2. Statutum 2. Westmonasteriense cap. 29. et alii.

17. **PROFFICUM**, Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: *Profich, Prov. commodum, Proficuum. Profichar, Prov. prodeisse, proficere.*

18. **PROFFISCUUM**, Eodem significato, nisi etiam legendum sit *Proficuum*. Litteræ Caroli VIII. Reg. Franc. ann. 1489. in Notis Gotofredi ad Histor. ejusd. Reg. pag. 373: *Volentes quod ipse Guillelmus (de Rochafort) hujusmodi officio Cancellarii plene... gaudeat ad vadia... utilitates, Proficua, præminentias et emolumenta consueta.*

19. **PROFFICUUM**, Fortuitus proventus, Gallis *Casuel*. Charta ann. 1400. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 660: *Tenebuntur solvere amodo annualim in recepta Proficuum et redditum ville Parisiensis.*

20. **PROFFICUUM**, Eadem notione, in Charta ann. 1484. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 23: *Fructus, Proficua, revenues et emolumenta dictarum terrarum concedimus.*

21. **PROFFICUS**, Utilis, *Profitabile*. [Charta Caroli C. ann. 851. apud Doublét. pag. 780: *Ut pote in desiderio semper habentes aliqua nostre salutis Proficua stabilenda quereremus.*] Lupus Ferrariensis Epist. 4. ad Einhardum: *Nemo postulet, nisi qui sue salutis Proficua postularit.* Occurrit passim.

22. **PROFFICUIT**, pro *Profuit*. Thwoccius in Sigismundo cap. 1: *Sed quid Proficuit solitarie manus defensio? Cap. 4: Sed hæc fuga Proficuit et minime.* Ita MSS. præferre monet Freherus Editor.

23. **PROFFICITAS**, idem quod *Proficuum*. Ditmarus lib. 2: *Archipresul divinitus in cunctis humanis que pollens Proficitatis, etc.* Lib. ult.: *Non est opus... ut vari favore vulgi de mea Proficitate credas, etc.* pag. 21. 108.

24. **PROFFIGIUM**, pro *Profiguum*, idem quod *Proficuum*. Libert. Peyrus. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 708. art. 1: *Una cum omnibus juribus, usibus, redditibus, proventibus, Profigiis ac pertinentiis quibuscumque, etc.*

25. **PROFFILIATIO**, Adoptio. Charta profiliationis, qua aliquis pro filio hæres constituitur. Charta Dom. Onecæ ann. 1067. apud Moret. Antiquit. Navar. pag. 596: *Facio vobis Rege domino Sancio et supra dicta Regina hanc cartam Profiliationis ac donationis de meas hereditates, quas habeo in territorio de Casella.*

26. **PROFFILIUS**, Filius nlii, nepos, Gallis *Petit-fils*. Leges Norman. cap. 26. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 207: *In successione patris tantummodo ad Profillum afferentes, quod Profilius avo suo non debet succedere, licet primogeniti fuerit filius, qui avi sui tempore jam decessit.*

27. **PROFFILUM**, ut *Pe-filum*. Vide ibi.

28. **PROFFINIS**, Continuum. Vetus Charta ann. 1012. apud Ughellum in Teatinis Episcopis num. 12: *Quæ (Ecclesia) sita est in territorio Teatino vocabulo Guelmi, et terras circum circa dictam Ecclesiam pro mensura modiorum mille ducentorum habentur in Profine terre supradicti Comit. Transunundi a pedefine fluminis Atinelli, etc.* Infra: *Et habent fines cum Profine via circa alios suos confines, etc.*

29. **PROFFIRMITER**, Certo, phrasis Gallica, *Pour certain*. Capitula Caroli M. lib. 8. cap. 23: *Si autem audivit quod laico fuisset, et tamen non scit Proffirmiter, aut*

jures solus, etc. Adde Capitularia Caroli Calvi tit. 12. § 6.

† **PROFISCIUM**, Vide *Profiscium*.
† **PROFITERI**, Confiteri, Confessionem Sacerdoti exsolvere, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 66.

† **PROFITERI**, Professionem (de qua mox) facere, in Antiq. definit. Ord. Cisterciensis dist. 4. cap. 1.

† **PROFESSIO**, qua Monachus per votum triplex Deo sese offert. Hac enim votorum emissionem palam proficitur Deo obedientiam, castitatem, et paupertatem deinceps se observaturum. S. Hieronymus in Præfat. ad Regul. S. Pachomii, de præcedentia loquens: *Non stas inter eos quaritur, sed Professio. Professio virginis, apud S. Ambrosium lib. 3. de Virg. Sancta religionis Professio*, in Concilio Arelat. II. ann. 885. can. 45. Concilium Carthagin. ann. 898: *Clericus Professionem suam et in habitu et in incessu probat*. Canones Romanor. ad Gallos cap. 1: *Virgo votata jam Christo, quæ integritatem publico testimonio Professio, a Sacerdote, præce effusa, benedictionis velamen accepit*. Concilium Wormatiense, ann. 868. cap. 23: *Monachum ergo aut paterna devotio, aut propria Professio facit*. Vide Arnobium lib. 6. Addit. 1. Capitul. cap. 35. etc. et Haertemum lib. 4. Disq. Monast. tract. 5. disq. 2. Exstat hæc professionis Monasticæ formula in Polyptycho S. Remigii Remensis: *Ego Ktfridus initium conversionis meæ diligenter attendens, considero quod petitionibus meis primum non factis concessus est introitus, sed diu pulsanti mihi vix hospitii locus est misericorditer attributus, in quo per paucos dies commoratus, novitiorum sum domum progressus, in qua dura et aspera mihi primum a seniore sunt prædicata, et stabilitatis meæ promissio expectata, et ter in anno lecta atque tradita est regula, cum admonitione dicentis, Ecce lex sub qua militare vis, si potes observare, ingradere; si vero non potes, liber discede. Hoc ergo videns ordinatissimum mihi atque morosum spatium adtributum, dubitationis aditum prætermitto, et ut me jam vestro corpori sociare dignemini, humiliter poscesco. Ego tamen hujus regulæ instituta, Domino juvante, servare promitto, et propter vitæ æternæ præmium, coram Deo et Angelis ejus me similiter militaturum subijcio: ita ut ad hæc die non mihi liceat colla de sub jugo excutere regulæ, quia sub annali optione aut excutere licuit, aut suscipere. Et ut hæc Professionis meæ petitio a vobis firmiter teneatur, ad nomen S. Remigii, vel quorum hic reliquiæ continentur, ac præsentis Abbatis domni videlicet Hincmari Archiepiscopi conscriptam trado. Professio infantium vide Oblati 1.*

† **PROFESSUS** Monachus, qui in Monasterio votum emisit, Religiosus Profet. Arnulfus Lexoviensis Episcopus in Epist. ad Abbatem S. Ebrulfii: *Pro Wilhelmo Monacho olim nos Fraternitati tuæ semel et iterum scripsisse meminimus, ut eum in Monasterio tuo, in quo Professus est, reciperes, etc.* [Occurrit præterea tom. 3. novæ Gall. Christ. inter Instr. col. 245. et apud Murator. tom. 6. col. 68.]

† **PROFLAMMARE**, Flammas, vel incendio absumere. Marcellinus Comes: *Simulachrum æneum in Foro Strategii super fornicem residens... incendio Proflammatum est.*

† **PROFLIGARE**, Exigere, in leg. 4. Cod. Theod. lib. 11. tit. 23: *Univeras penitentiæ Profliganda, quæ sunt, reviviscat sollemnitas. Necessitatem Profligare, ibid. in leg. 9. lib. 8. tit. 8. Profligo, ἀνατὸ βλατῆς, in Gloss. Lat. Græc.*

† **PROFLIGATIO** DEBITORUM, Exactio, collectio eorum, ibid. in leg. 10. lib. 6. tit. 30. *Profligatio, ἀνατὸ βλατῆς, in Gloss. Lat. Gr.*

† **PROFLUITAS**, Abundantia. Vita S. Orient. tom. 1. Mail pag. 61. col. 1: *Beatissimi Orientii sacerdotis sacratissimos actus vel pro parte disserere, non pariter Profluitate, sed tantæ materiam admiratione, compellor.*

† **PROFLUVIA** FIDES, Labilis, fluxa, apud Baldricum lib. 3. cap. 6. Utitur Cæcilius apud Priscianum.

† **PROFLUXIO**, Scaturigines sunt sparse aquarum Profusiones, in Comment. MSS. ad Mart. Capell. lib. 1. apud Malum in Glossar. novo.

† **PROFRUM**, Vide *Proferum*.
† **PROFUGARE**, Expellere, ejicere. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 76: *Monachos Cantuarienses Profugavit Johannes Rex* et bona eorum confiscavit.

† **PROFUGIO**, Fuga. Otoboni Annal. Genuens. ad ann. 1205. apud Murator. tom. 6. col. 392: *Omnes atiam penitus cepissent, nisi quod Comes Raynerius cum suis militibus Profugium cepit.*

† **PROFUGOSE**, Fugiendo. Salvatus in Vita S. Martini Sauriensi Presbyt.: *In urbem Colymbriam Profugose redierunt.*

† **PROFUGULA**, Fugiens elimenta. Sic Glossæ antiquæ MSS.

† **PROFULUM**, Charta ann. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1275: *Quinquè mandilia cum Profulis*. Videtur esse nostrum Profil, vel Porfil, Ora, Limbus. [Vide *Perflum*.]

† **PROFUNDA**, Profunditas, Ital. Profonda. Stat. Avenion. Mss. ann. 1243. cap. 65. ex Cod. reg. 4659: *Si vero sanctos Dei blasphemaverit, tres solidos nomine pœnæ solvat;... si autem dictam pœnam solvere noluerit vel non poterit, Projiciatur vestitus et calcatus in fossato, ubi fuerit Profunda, habita cautela ne submergatur.*

† **PROFUNDARE**, Fodere altius, Gallic. Creuser, faire profond. Charta Pariagii villæ Sariat. ann. 1299. in Regesto Philippi Pulcri ex Chartophyl. regio: *Dicta fossata emendare, reficere et Profundare* (poterunt.) Chron. Episc. Metens. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 678: *Turres et muros in melius reparavit, novas cisternas Profundando.*

† **PROFUNDARE**, Mittere in profundum, immergere. Vita S. Stanislai tom. 2. Mail pag. 266: *Quam (mullerculam) fuste aquis aliquoties Profundare satagebat.*

† **PROFUNDARE SOMNUM**, Goclen. in Lex. Phil. *Somnum profundum reddere.*
† **PROFUNDARE**, Diligentius rimari, penitus percutari, Gall. Approfondir. Vita B. Lidwini tom. 2. April. pag. 341: *Profundare secreta Domini quandoque laborarent.*

† **PROFUNDARE SE IN SCIENTIIS**, Gall. S'enfoncer dans les sciences. Se literis involvere, totus in his versari. Annal. Victor. Mss. ad ann. 1871: *Demum (Gregorius PP. XI.) se convertit ad canones, ad theologiam ac philosophiam moralem; in quibus adeo se notabiliter Profundavit, quod in collectionibus et consiliis et aliis actibus suo statui congruentibus, in quibus de pertinentibus ad hujusmodi facultates actum fuit, sufficientissime peroravit.* Vide mox *Profundatio*.
† **PROFUNDATIO**, Excavatio. Charta

ann. 1344. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 827: *Asserebat idem magister Stephanus Profundationem dici fossati, murum et alias clausuras prædictas circa fossatum et stufas prædictas factas, etc.*

† **PROFUNDERE**, [dicitur sacerdos, cum hausto Sanguine Christi calicem vini et aquæ infusione abluat.] Vide *Superfusio*.

† **PROFUNDUS**, Color intensior, vividior: nos dicimus *Foncé*, Scriptores mediæ ævi, fundatus. Valerianus Aug. apud Spart.: *Cape tunicam palmatam, togam pictam, subarmalem Profundum, sellam eboratam, nam te Consulam hodie designo: ubi Casaubonus, et ex eo Alexander Wilteimius subarmalem profundum dici opinantur, quod tunica talaris fuerit. Alii ita dictum volunt, quod non modo purpureus fuerit, sed purpura vividiore, intensiore et subfusca intinctus. Proindeque profundus subarmalis idem fuerit, quod Trebellius Pollio in Claudio, subarmale cum purpura Maura vocat. Hesychius: τὸ βάθῦ, καὶ τὸ μέγα, καὶ ὕψηλον, καὶ μέλαν. Idem: Βυσσός, βυβός, ἀντρον, πύθρον, καὶ χρώμα ἀντὶ τῆς ὕψης παραλαμβάνομενον. Est igitur subarmalis profundus, ὑσινεβαρής, hysgino tinctus. [Vide Suidam in Σαπριοῖσι λόγοι.]*

† **PROFUNDUS**, Doctissimus, qui summum scientiæ attingit. Profund eadem notione dicimus. Rolandinus Patav. de factis in Marchia Tarvis. apud Murator. tom. 8. col. 380: *Erant quoque tunc temporis Regentes in Padua viri venerabiles, magister Agnus, magister Johannes, magister Zamboninus, Profundi et periti Doctores in physica et scientia naturalis.*

† **PROFUNDUS**, Mss. ad ann. 1337: *Paulus de Lazanis etiam doctor Profundissimus Decretorum, qui super Clementina valde notabilem lectionem composuit.* Vide supra *Profundare*.

† **PROFUSIO**, [Infusio vini et aquæ in calicem hausto Sanguine Christi ad illum abluendum.] Vide *Superfusio*.

† **PROFUSOR**, Pincerna. Vide *Præfusor*.

† **PROGALARE**, perperam fortassis pro *Propagare*. Stat. eccl. Leod. ann. 1360. tom. 2. Monum. sacr. antiq. pag. 450: *Cum deceat ecclesiasticos Domini cum mansuetudine sollicitudo, ut vineam Domini Sabaoth decentius colere, illamque repulsis tribulis et vepribus, per quas divina posset offendi majestas, Progalare fructibus valeamus, etc.*

† **PROGENER**, Vir neptis, Festo. Glossar. Græco-Lat.: Ἐγγόνος ἀνὴρ, Progener. Ita in eodem Glossar. Pronurus, dicitur ἐγγόνου γαμῆ. Aliter tamen accipi videtur in veteri Inscriptione apud Gruterum pag. 412. 3. ubi Stilico Progener Theodosii Augusti dicitur, quia scilicet ille Serenam, Theodosii ex Honorio fratre neptim, duxerat, quam Theodosius adoptarat in filiam, ut auctor est Claudianus: proinde Stilico vice generi Theodosii erat, cum Serena non ejus esset naturalis filia, sed adoptiva.

† **PROGENICULARI**, Genibus advolvi. Gloss. Lat. Græc.: Progeniculatur, γονυματι. Ibid.: Progeniculo, γονυματι.

† **PROGENIES**, Gradus cognationis. Capitulare Compendiense ann. 757. cap. 1: *Si in quarta Progenis reperti fuerint conjuncti, non separamus, etc.*

† **Progena**, pro Race, lignis, Progenies, genus. La Mapemonds Ms.:

Et pour ton pere et sa progaine
Racener de mal et de paince,
L'estoet en fait pendre et morir.

† **Progenies**, eodem sensu, in Charta ann.

1291. ex Chartul. S. Steph. Autiss. : *Iest-
hui Humbert en échange de ce, bailla au-
dit chapitre tous les hommes et les fem-
mes, que luy et sa femme avoient ou
pouvoient avoir, ou devoient avoir à E-
gligny, à Cherbuy, à Porreain et à Es-
pigny, sers et serves de chefs et de corps,
.... avec toute la Progenie et la signee
de tous les hommes et de toutes les fem-
mes.*

† 2. **PROGENIES**, Cætus, conventus
Monachorum, in Charta Odonis Abbat.
Glannafol. laudata a Mabillonio tom. 2.
Annal. Bened. pag. 622.

† **PROGENIOSUS**, Nobilitas progenie gen-
tus. Joan. Hocsemias in Adolpho a
Marka cap. 5 : *Quo mediante iudicatus
fuit treugæ more solito quadragesimæ, et
has Progenios violare cœperunt.* [Chron.
Corn. Zantflit apud Marten. tom. 5.
Ampl. Collect. col. 121 : *Item eodem anno
nobilitas et Progenios civitatis Leodiensis,
etc.*]

† **PROGENITALIS**, Litteræ Petri d'Au-
bussan S. Johan. Hierosol. Ord. Ma-
gistri ann. 1493. Inter Privilegia ejus-
dem Ord. pag. 161 : *Verum quia variis
vernaculis lingue committiones nostri
Progenitales patriæ more utuntur, etc.*
Ubi legendum existimo *Progenitalis*,
adeo ut sensus sit, vernaculis linguis
utuntur more patriæ in qua progeniti
sunt.

† **PROGESTUM**, Vide Proastium.

* **PROGNIA**, [Hirundo. DIEF.]

† **PROGNOSIA**, Indicium, signum pro-
gnosticum. Acta S. Gauger. tom. 2. Aug.
pag. 688. col. 2 : *Ut medici desperantes,
crescenti periculo obviare non possent,
atque inter Prognosis argumenta decepti,
nobis de vita consulentibus, de morte
finitima susurrarent.* Vide in *Prognosti-
care*, ubi, pro Pronance, legendum *Pro-
gnance*, quæ vox idem sonat atque *Proba-
tio*, Gall. *Preuve*. Vide supra in *Proba-
mentum*.

† **PROGNOSTICARE**, Præsignare, prædi-
cere, præsignare. Ordinat. Humberti II.
ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 891 :
*Mentem nostram totaliter applicamus, ut
sermo durus gentium contra nos Prognos-
ticantium enormis et adversa, non verax
reperiatur, sed varius.* Vita S. Yvonis
tom. 4. Mail pag. 585 : *Futurum se Epis-
copum Prognosticavit.* Occurrit rursum
tom. 3. April. pag. 509. Propius ad Gal-
licum *Prognostiquer*.

† **PROGNOSTICARE**, Eadem notione, in
Concil. Trevir. ann. 1310. apud Marten.
tom. 4. Anecd. col. 258 : *Nulla etiam
tempora fausta vel infausta existimanda,
.... nec ad volatum vel garrum avium, vel
ad motum alicujus membri, aut ad ali-
cujus animalis aspectum aliquid esse pro-
ptere venturum, vel non, est Pronostican-
dum.* Charta ann. 1456. apud Lobinell.
tom. 2. Hist. Britan. pag. 1173 : *Quod
cum aliqui divinatorum Pronosticarent
nonnulla de morte ipsius Petri, etc.* Adde
Murator. tom. 8. col. 249. Vide supra
Prognosticare.

† **PROGNOSTICATIO**, Prædictio, præco-
gnitio, vel futura indicium. Chron. Tri-
vetti tom. 8. Spicil. Acher. pag. 573 :
*Fuit nihilominus (Joannes de S. Egidio)
in arte medicinarum peritissimus,.... de cujus
curis et Pronosticationibus referuntur
plurima admiranda. Pronance, eadem
notione, adhibet le Roman de Narcisse
MS. (Vide Prognosis.)*

† **PROGNOSTICATIVUS**, Prænuntius,
Gall. *Prognostic*. Elmham. in Vita Hen-

rici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap.
54. cap. 134 : *Sedibus aptissimus plurima
grandia saxivoma,.... inevitabilis Pronos-
ticativa ruina,.... situari constituit.* Oc-
currit iterum pag. 284.

† **PROGNOSTICON**, Vide *Sortes Sancto-
rum in Sora*.

† **PROGRAMMA**, Litteræ regali sigillo
munitæ, in Speculo Saxonico lib. 8. art.
84. et 84. [99 Germ. *Briefve unde inges-
gela.*] Vide leg. 29. Cod. Th. de Petition.
(10,10.) et passim. [Item ex Spelman.
Proscriptio, scriptura postibus affixa
ut ab omnibus legatur. Vox juris civilis.]

† **PROGRESSIVUS**, Uterius. Acta SS.
tom. 2. Mart. pag. 134. ubi de S. Gre-
gor. Mag. : *Scialis non Progressus nos
iter captum licet protendere.*

† **PROGRESSUS**, Profectio, Gallice
Départ : vel etiam Consilium, susceptio,
Gallice *Entreprise*. Chron. Angl. Th.
Otterbourne pag. 63 : *Willelmus, cunctis
paratis que ad dictum Progressum ne-
cessaria putantur, cursu placito appulit
Hastings.*

† **PROHERES**, Papæ, est, qui loco hære-
dis fungitur, aut institutus aut substitutus :
vel potius hæredit hæres. Papianus lib.
Respons. tit. 2 : *De donationibus domo-
rum proprias accipientium etiam circa
hæredes et Proheredes lege firmatur.*
Marculfus lib. 2. form. 17 : *Ut aliquis
de hæredibus, vel Proheredibus nostris,
seu quislibet persona contra hanc testa-
menti paginam.... venire aut aliquid pul-
sare valuerit, etc.* [Charta ann. 868. apud
Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col.
190 : *Si vero ego, quod absit, aut ullus de
hæredibus aut Proheredibus meis, etc.*]

Quæ quidem formula occurrit non semel
in veteribus Tabulis, lib. 1. Tradit.
Fuld. cap. 41. 69. lib. 2. cap. 11. in Pri-
vilegiis Ecclesiæ Hammaburgensis, in
Profat. Histor. Guinensis pag. 45. etc.
[99 Vide supra *Proheredes* et *Haltus*.
Glossar. Germ. voce *Erbneme*. col. 380.
Pro herede possidera in Dig. fr. 11. tit.
3. lib. 5. Gaius lib. 4. sect. 144.]

† **PROHIBERE**, Prædari, ni fallor : quo
sensu *Proier* nostrates dixerunt, ut vi-
dere est supra in *Præda* 1. Charta Henr.
ducis Brab. pro commun. Bruxel. ann.
1229. ex Cod. reg. 10197. 2. 2. fol. 28. v. :
*Si quis alicui bona sua Prohibet, solvet
quinque libras, si convenerit, et qui-
cumque cum eo fuerit in Prohibitione.*
[99 Retinere, retentare alienum. Vide
Haltus. Glossar. German. voce *Vorbe-
halten*, col. 1389.]

† **PROHIBITA**, Interdictum, Gall. *Dé-
fense*. Stat. Massil. lib. 1. cap. 38 : *Sta-
tuentes similiter quod hoc capitulum præ-
coniseretur per civitatem Massiliæ et præ-
dicta Prohibita, etc.*

† **PROHIBITIO REGIA**, vox forensis,
Litteræ regis apud Anglos quibus cog-
nitio causæ, quæ in foro Ecclesiastico
agitatur, ad forum civile revocatur.
Charta ann. 1300. apud Kennett. Anti-
quit. Ambrosden. pag. 344 : *Renuntiantes
in hoc facto omnibus appellationibus su-
per hoc habitis, appellationibus, in inte-
grum restitutioni, regis Prohibitioni, et
omni alii remedio juris canonici et civilis.*

† **PROHIBITIONES**, Inducis, Gall. *Sus-
pension d'armes*. Charta ann. 1395. tom.
1. Cod. diplomat. Polon. pag. 7. col. 1 :
*Prohibitiones vel treugæ pacis aliquæ
editæ,.... quamdiu ipse Prohibitiones aut
treugæ fuerint observatæ, etc.*

† **PROHIBITUS**, non concessus, ex lib.
1. Decretal. tit. 7. cap. 2. apud Macros
in Hierolex.

† 1. **PROHICERE**, ut projicere, in Sta-
tutis Arelat. MSS. art. 184.

† 2. **PROHICERE**, Expellere, Gall. *Chas-
ser*. Comput. ann. 1383. Inter Probat.
tom. 3. Hist. Nem. pag. 50. col. 2 : *Pro
expensis et laboribus factis per ipsum in
Prohiciendo aliquos latrunculos et dera-
batores ipsam patriam.*

† **PROHICIUS**, Funis nauticus. Statuta
Massil. lib. 8. cap. 16 : *Statuimus quod
corderii omnes de Massilia teneantur spe-
ciali sacramento se non facturos per se
vel per alios gumenas, vel Prohicios,....
nisi de canabo femello et filo subtili.* Vide
Pronarium.

* **PROHYCERE**, [Projicere. « Faciat
aquam tepidam super se Prohyci et ab-
luat se totam, palmam trahendo suavi-
ter per singula membra ut pili evellan-
tur. » (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 113r.)]

† **PROJECTIBILIS**, Projectus apud vet.
Irenæi Interpretem lib. 1. cap. 30. num. 9.

† **PROJECTUM**, *Projectura*, Vitruvio,
projectum tectum, Plinio, nostris *Auvent*.
Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 46. art. 1 :
*De projectis. Ordinamus ne post hac Pro-
jecta seu tigna, vulgo dicta Envans, que
extra parietes domus potenduntur, fiant.*
Gloss. Lat. Gr. : *Projecta tecta, avatara-
vity avatary iyova tr'oxiac.* Ubi leg.
avataryity avatary iyova, etc. Vide
Salmas. ad Hist. Aug. pag. 155.

† **PROJESTUM**, Consilium, propositum,
Gall. *Projet*. Renovatio testamenti Ab-
bonis Patricii per Carolum M. ann.
circ. 805. apud Mabill. Diplom. pag.
510 : *Ut nullus unquam tempore in post-
modo ipsa nec heredes sui contra hanc
testamento meo nec Projecta nostra am-
bulare nec refragare debeant.*

† **PROINOSUS**, pro Pruinosus, facili
mutatione, in Missali Goth. apud Ma-
bill. Liturg. Gall. pag. 242 : *Hæc (apis)
explorata temporum vice, cum canitiem
Proinosa hyberna posuerint, etc.*

† **PROLABIA**, Prominentes laborum
partes, in Amalthea ex Polluce.

† **PROLATARE**, Differre, procrastinare,
Interpretatur, in Gloss. Græc. Lat. [Vox ea
notione haud ignota Latinis.]

† **PROLATOR**, Productor, Græc. *προβο-
λες*, apud vet. Irenæi Interpretem lib. 1.
cap. 2. num. 1.

† **PROLECTA**, Capistrum, funiculus,
Gall. *Licou, lesse* : unde *Prolexam* legen-
dum existimo, apud Lupum in Vita S.
Thomæ Cantuar. 3. pag. 65 : *Et quæsi-
erunt ei jumentum pro uno argenteo. Et
quidem hoc non frenum, sed tantum Pro-
lectam circa colum habebat.*

† **PROLET**, eadem fortassis notione, in
Charta ann. 1340. ex Reg. 72. Chartoph.
reg. ch. 217 : *Six deniers, trois doussains
de Prolet à paier à trois fois l'an à Bier-
taci le Gillon pour le quart du manoir
qui fu Jacot d'Estreez.*

† **PROLEGERE**, Legere coram aliis et
clara voce. Charta Balduini Archlep.
Trevirens. ann. 1335. apud Ludewig.
tom. 5. Reliq. MSS. pag. 569 : *Recognosci-
mus nos litteras infra scriptas,.... sigilla-
tas vidisse, ac de verbo ad verbum Prolegi
fecisse tenoris et continentis in hæc verba,
etc.* [99 Germ. *Vorlesen*.]

† **PROLENE PELLE**, apud Richer.
lib. 3. cap. 40. Ubi legendum *Pro lenis
indui pellibus*. Vide *Lena*.

† **PROLES**, Prosapia, genus, Gallis
Famille. Acta S. Contardi tom. 2. April.
pag. 450 : *Tandem nutu divino Sathan
ejusdem viri vitam, Prolem, patriam et
rem gestam per os mulieris, fere omnibus
ignota, cepit predicare.*

† **PROLES**, masculini gen. in Manuali
Dodanæ matris S. Willelmi Ducis apud
Mabill. sec. 4. Bened. part. 1. pag. 750 :
Cernens plurimos cum suis in sæculo gau-

dere Proles, etc. Ibid. pag. 75: Si Proles secundus (id est, filius secundo genitus) tot tempus haberet, in sui personam illi alium transcriberem libellum.

† **PROLETARIUM** apud Romanos nuncupati, qui in urbe semper sufficere probris causa vacabant. Hi in arma non cogebantur; sed semper generandorum filiorum causa in urbe morabantur. Ita Gloss. MSS. Sangerm. num. 501. post Gellium lib. 16. cap. 10. Vide Nonium et Festum.

† **PROLIBERI**, Qui ex liberis hominibus nascuntur aut nascuntur. Charta Adelchisi Regis Longob. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 11: *Cum omnibus mobilibus et immobilibus rebus in integrum, servis, proservis, liberis, Proliberis, etc.* Vide pag. 7. [Vide supra Proaliones.]

† **PROLICERE**, Emanare, effluere. Varro: *Demum ubi Prolucit dulcis unda.* Gloss. Isid. Eodem sensu quo Proligare apud Apuleium, unde Proligare legendum censet Grævius.

† **PROLIFICATIO**, Procreatio, actus generandi. Statuta Mellic. Monast. ann. 1451. in Chron. ejusd. pag. 427. col. 1: *Nequaquam teneantur venatici canes in monasterio, neque nutriantur columbe propter earum Prolificationem et clamores continuos.*

† **PROLIFICATIVUS**, Ad generationem seu generationis gradum pertinens. Exstat Tractatus Conradi de Monte-puellarum ecc. Ratispon. canonici, qui inscribitur: *De communicatione Prolificatio, scilicet parentum ad filios et e contra.*

† **PROLITARE**, Litare, sacrificare. S. Zeno Veron. in Vita S. Arcadii Mart. *Cogebatur Christi populus... inter fervidos ignes pallenti arvina funesto sanguine Prolitare.*

† **PROLITAS**, Magna progenies. Prolitatem in filiis, apud Virgil. Grammat. pag. 102.

† **PROLITUS**, Illitus, delibutus. Acta S. Stanisl. tom. 2. Maii pag. 248. col. 1. *Cute faciei, iuxta ac si oleo Prolita foret, resplendente, etc.*

† **PROLIUM** pro Brolium, apud Arnold. de S. Emmeram. lib. 1. cap. 5. Pertz. Script. tom. 6. pag. 550.

† **PROLIX**, Proles, filius. Charta Ordonii II. Reg. pro Monast. S. Martini Compostell. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 171. col. 2: *Froila Rex confirmat. Nanimirus Ordonii Prolix confirmat. Garzia Ordonii Prolix confirmat. Gimara presbyter confirmat.*

† **PROLIXITAS** ETATIS, Senectus. Epist. Hincmari ad Carolum C. apud Mabill. tom. 3. Annal. Bened. pag. 198: *Nam quando... Hucherto precentori palatii episcopium Meldensis urbis commissum est; ubi, propter Hildrici episcopi etatis Prolixitatem et diuturnam ægritudinem, quedam ad scientiam et religionem pertinentia, nec non et ædificia, et cætera queque necessaria neglecta invenit.*

† **PROLOCUTIO**, Colloquium, Gall. *Pour-parler*. Charta Alberti imper. ann. 1299. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Pater fol. 173. v: *Cum in Prolocutione seu tractatu matrimonii inter illustrem Rudolfum ducem Austrie primogenitum nostrum, et dominam Blancham sororem magnifici Philippi regis Francorum, etc.* Vide in Prolocutor.

† **PROLOCUTOR**, Orator. Chron. Angl. Th. Otterb. edit. Hearn. pag. 192: *Quorum (militum parliamenti) primicerius et Prolocutor parliamenti ex regis assignatione fuit dominus Johannes Bussy. Vide in Prolocutor.*

† **PROLOCUTORIE**. Vide Prolocutor.

† **PROLOCUTORIUM**, Locus publicus in quo contentus publici, quos *Parliamenta* vocabant, aguntur. Charta Petri Archiep. Panormitani ann. 1180. apud Rocchum Pirrum tom. 1. pag. 477: *Porro convocatis a D. Duce Siciliae et Calabriae quam plurimis Episcopis, aliisque venerabilibus personis, quibusdam denique Baronibus, in Prolocutorio Panormitani Palatii determinato convenimus, etc.* Vide Locutorium [et Parlatorium.]

† **PROLOCUTORIUS**. Vide in Prolocutor.

† **PROLONGARE**, Producere, in longius ducere, Gall. *Prolonger*. Capit. Lotharii Imper. tit. 8. cap. 31: *Quod si urare ausus non fuerit quia pro occasione Prolongande justitie hoc non dixisset, etc.* Item verbum eadem notione Plinio lib. 13. cap. 3. et Seneca de Benef. lib. 5. cap. 17. tribuitur Lexicographi: ubi ex libris melioris notæ legendum *Prorogare*, ut monet Faber in Thesaur.

† **PROLONGARE**, sensu neutro pro Recedo vel diu absum, non semel apud Appon. Comment. in Cant. Cant. lib. 7. et 8. Spicil. Roman. tom. 5. pag. 42. 44. 79. Maius in Glossar. novo.

† **PROLONGUARE**, Differre, remittere. Gallis *Differer*. Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deaurate Tolos.: *Item nullum festum celebratur in diebus Dominicis de Adventu, nec in jejuniis Quatuor Temporum; sed festum Prolongatur, vel si necesse fuerit anticipatur.* Ibidem: *Propter solemnitatem illius diei (dedicationis) istud festum (S. Gregor. Nanz.) Prolongatur quousque veniat tempus opportunum.*

† *Hinc Prolongement, Dilatio, prolongatio.* Charta ann. 1265. in Chartul. S. Joan. Laudun: *Les rent et trois livres de rente deseur dites et les amendes, se on defaloit, cil Thomaus et si hoir sont tenu a faire paier et venir ens sans caust et sans Prolongement.*

† **PROLOQUI**. Vide in Prolocutor.

† **PROLOQUIUM**, ἀρχαία, Sententia. Ammian. lib. 28: *Uno Proloquio in hujusmodi causis, omnes... statuit tormentis affligi.* Lib. 29: *Sub uno Proloquio cunctos jubet occidi.* Vide ibi Lindenbrog. [Adde Gellium lib. 16. cap. 8. Vide in Prolocutor.]

† **PROLUBIUM**, Cupiditas. Vita S. Guldilæ Virg. cap. 6: *Formidans per diem suo Prolubio satisfacere.* [Utitur Gellius lib. 16. cap. 19: *Feros et immanes navitas Prolubium audiendi subit.*]

† **PROLYTA**, Quinquennale juris studium, vel de eo litteræ ipsæ testimoniales; a Gr. προλύται, qua voce significabantur illi, qui quintum annum juris studio operam dederant. Hierat. juris Pontificii pag. 42: *Debent promovendi (ad cathedrales Ecclesias) Prolyta ex uno jurium decorari.*

† *Hepatitis § Famosus Constituti, in lege Capitalium ff de Penis; edita ac publice disputata per Jacobum Boullenc Ebroicensem, juris utriusque Prolytam in albo Aursalianensi gymnasio.* Ann. 1519. Hæc leguntur inter notas D. Secousse ad tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 285.

† **PROMAJORES**, Majores. Agil. Vita Hathmuodæ cap. 2: *Denique ut de Promajoribus ejus laceamus, qui omnes et ex paterno genere et ex materno clarissimi fuerunt, etc.*

† **PROMAUSUS**, Promtus, expeditus. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

† **PROMERCALIS**, Venalis. Gloss. Lat. Gr. *Promercalia*, ÷va. Utitur Columella.

† **PROMERCIUM**, Mercimonium, actio et

facultas promercalia vendendi, in Amalth. ex Paulo JC.

† **PROMETATOR**, Qui mansiones parat. Vide *Metator* in *Metare* et Glossar. Med. Græc. col. 919.

† **PROMINARE**, Ducere, idem quod *minare*, hinc Gall. *Promener*. Apuleius lib. 9: *Universa jumenta ad locum prominum bibendi causa gregatim Prominabat.*

† **PROMINERE**, Minari. Lit. Eduardi III. reg. Angl. ann. 1389. apud Guat. Hemingf. de gestis ejusd. pag. 290: *Non dicit quod facimus de materia ista scutum contra eum, qui nostro Prominebat capiti mortis ictum.*

† **PROMINULUS**, Parum prominens. Guibertus in Vita sua lib. 1. cap. 6: *Ex viminum illusione culem ubique Prominulam deprehendit.* Utuntur præterea Solinus cap. 27. extr. et Capitol. in Pertinacæ cap. 12.

† **PROMISSA**, Promissio. Vita S. Dunstani tom. 4. Maii pag. 349: *Quod dolisset Rex nepti suæ divertendi ad se Promissam.*

† **PROMISSARIUM**, Præbendarii sacerdotes, qui in ecclesia parochiali præbendam possident, animarum curam minime additi. Statuta Eccl. Argent. ann. 1455. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 52: *Statuimus ut Promissarii seu præbendarii parochialium ecclesiarum suis plebanis seu viceplebanis reverentiam exhibeant, et Missis, Vespertis, Completoriis et Mutinis... intersint concelebrando eisdem plebanis, cum per hoc ipsi Promissarii ab otio et aliis illicitis retrahantur... Statuimus ut Promissarii suas Missas in diebus dominicis post offerentiarum Missas publicas tantum dicant.*

† **PROMISSARIUS**, Qui facile promittit. apud Joannem Sarisberiensem lib. 3. Polierat. cap. 11. *Promissores*, cap. 12.

† **PROMISSIO**, Professio Monastica. Theodorus in Epist. ad Carolum M.: *Tantum quoque Promissionis, quo ordine solent antiquiores Monachi regulam sanctam in hoc loco promittere, ecce intra hanc Epistolam in brevi paginola eorum tam direximus vobis.* Mox sequitur formula ejusdem promissionis, cuiusmodi habes inter Baluzianas 32. 34. 35. Capitula ad Legem Salicam cap. 1. § 14: *Si liber homo qui in Monasterio regulariter comam deposuit... Promissionem factam secundum regulam firmiter teneat.* Vetus Chronicon Elnonense ann. 818: *Tentagus Promissionem fecit.* Fuit is Teuthingus Abbas, de quo Wilfatus Monachus in carmine ad calcem Vita S. Amandi scripte a Milone.

† **PROMITTENTIA**, Promissio. Gall. *Promesse*. Charta ann. 1120. inter Instrum. tom. 1. novæ Gall. Christ. pag. 67. col. 1: *Et ideo abbati et monachis, præbus Guigonis Comitum, peractis illi Promittentis, eum de cætero super hac re monasterium non amplius inquietatum, condonarunt ei mala quæ ab ipso reddi debebant.*

† **PROMIXTIO**, Coitus. Jul. Valer. de reb. Alex. M. lib. 3. cap. 12. in Mail Auctor. Class. tom. 7. pag. 182: *Partes honoratioris esse... levæ... quod Promixtio maribus ac feminis leværum magis partium existimatur.*

† **PROMONTORIUM**, Collis quilibet. Vita S. Marini tom. 2. Sept. pag. 218. col. 2: *Non solum montem tibi dabimus, sed et omnia confinia et Promontoria, quæ sub montibus sunt.* Charta ann. 1408. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 128. col. 2: *Collem quendam seu Promontorium prope Dolan, quod vallem Jos-*

hat primis auctoribus placuit nominare, ipeulavimus.

PROMOTI, Qui inter Vexillationes merebantur: horum meminit Ammianus Marcell. lib. 15. et ult. ut Notitia Imperii Equitum Promotorum juniorum sub dispositione Magistrum militum presentatis, ubi inter Vexillationes recensentur. Dicebantur etiam Promoti, qui a minoribus munitis ad altiora promovebantur: unde sic potissimum appellati officiales Judicum ad aliquem altiorum gradum promoti. Glossæ Græco-Lat. Προμωτός, Promotus, productus. Glossæ Basilic. Προμωτός, προνομήσειν, και προνομήσειν, και προνομήσειν, και προνομήσειν. In vet. Inscript. Promotus ex Beneficario Praefect. Promotus successione in Legionem, 572. 5. 391. 4. Lactantius de Mortibus Persecutor. num. 40: Promoti militari modo instructi, etc. Vide Gothofredum ad leg. 2. Cod. Th. de Falsa mone. a. (9. 21.) Glossar. med. Graecit. voce Προμωτός, col. 1245.

PROMOTIO, Dignitas Ecclesiastica. Charta Edwardi VI. Reg. Angl. ann. 1562. apud Rymer. tom. 15. pag. 311: Aut alteri beneficio vel Promotioni spirituali, etc. Ibid. pag. 312: Praebendae, vicariae, aut aliquarum aliarum Promotionum, sive dignitatum spiritualium, etc.

PROMOTIVUS, Rem promovens et efficiens. Charta ann. 1337. apud eundem Rymer. tom. 4. pag. 737: Specialiter vos rogamus quatinus vos partes vestras versus praefatum dom. vestrum Regem... interponere velitis cum efficacia Promotivas, ut memor suae promissionis, etc. Litteræ ann. 1408. apud eundem tom. 8. pag. 305: Vestra serenitas subditos pauperes sub alis defensionis regalis tueri auxiliis Promotivis, ne tam damnabilem jacturam suarum rerum incidant et incurrant. Eibham. in Vita Henrici V. Regis Angl. edit. Hearnii cap. 31. pag. 76: Quaecumque Imperatori (Sigismundo) sive suis in complacentiam cedere possent... seu aliis quantumcumque preciosis, in ipsorum gaudia seu solacia Promotivis, ipsis a Regis familiaribus ministrantur.

PROMOTOR, Fautor, auctor, protector. Epist. Hamburgensium ann. 1408. ad Henricum IV. Reg. Angl. apud Rymer. tom. 8. pag. 296: Gloriosissimo Principi et dom. benignissimo dom. Henrico Regi Angliæ et Franciæ... serenissimo fautori et Promotori nostro gratioso, etc. Laur. Byzyn. de Bello Hussit. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 152: Montani ad civitatem Gurimensem venientes, scabinorum aliquos et ipsius civitatis seniores, communione calicis Promotores... captivant.

PROMOUVEUR, in Lit. remiss. ann. 1385. ex Reg. 127. Chartoph. reg. ch. 37: De toutes ces injures et villenies et navreures perpetrées et faites par ledit Cotellet Promouveur et agresseur, etc. Avancierres, eodem sensu, in Vita S. Ludov. edit. reg. pag. 292: Il fu tozjors jaloux de pès, fervens amierres de conorde, Avancierres et soigneus de unité. Hinc eadem nomenclatura donatur, qui alterius res promovet et procurat, in vet. Consuet. Castr. Theod. ibid. in Glossar. ad calcem laudata. A verbo Avancier, quod ad inspectores artificum applicatur, in Stat. ann. 1407. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 338. art. 1: Cent sols d'amende, dont le roy aura les deux pars, et les gardes dudit mestier le tiers pour leur paine de les Avancier et visiter les œuvres.

PROMOTOR, Qui de delictis inquit, et ea ut reprimantur vel puniantur promovet. Leges Palat. Jacobi II. Reg. Majoric. tom. 3. Jun. pag. XXVI: Procurator fiscalis, qui continis nostram sacram curiam sequi teneatur, instituitur; qui facta et causas in ipsa curia promoveat atque persequatur; prout ille, qui investigat iniquitatem patrum in filios, sibi administrabit; et de consilio Promotoris qui advocatus in praenominata curia est, reperit fore faciendum. Idem munus in Ecclesiasticos obisse videtur, qui

PROMOTOR FISCALIS Curiae Episcopalis dicitur, in Concil. Tolet. ann. 1582. inter Hispan. tom. 4. pag. 210: Vicarii, provisores, visitatores, Promotores fiscales, et denique omnes ministri qui in tribunali ecclesiastico... suis funguntur muneribus, etc. Concil. Mexican. ann. 1585. ibid. pag. 311: Promotor fiscalis Episcopali curiae deputatus, officium antea non exerceat, quam in manibus Episcopi... juret se in omnibus fidelium praebiturum.

Hinc illius postulatio Promovement appellatur in Charta ann. 1334. ex Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 181: Comme au Promovement et denunciation de mestre Symon de Juissy, procureur du Roy nostre sire, il eust esté donné à entendre... que Jehans Pepins, citoient de Reims, estoit diffamez ou nommez de aler ou envoier aus fausses forges de monnoie, etc.

PROMOTUS, Ad officium Promotoris spectans. Charta Edwardi VI. Reg. Angl. ann. 1550. apud Rymer. tom. 15. pag. 222: Tam ad instantiam et petitionem partium, quam ex officio mero, mixto, vel Promoto, etc. De et super quibuscumque criminibus... tam ex officio mero, mixto, quam Promoto, inquirere. Vide Promoti.

PROMOVERE, Abire, proficisci, procedere. Charta Gaufr. episc. Carnot. ex Chartul. B. M. de Josaphat: Ipso (Hugone) nos ducente, profecti sumus ad locum praesente vel subsequente nos numero agmine, tam militum quam clericorum... Postquam vero reversi sumus ad capellam, unde Promoveramus, in nostra praesentia fecit donum abbati Girardo.

PROMPNUS, Vitiata scriptura, pro Pronus. Vide in hac voce. Statuta Eccles. Meld. ann. 1493. tom. 2. Hist. ejusdem Eccl. pag. 532: Quod tria banna per tres dies Dominicales in Prompno praedictae parochialis ecclesiae solenniter palam et publice populo ibidem ad divina audienda congregato, extiterunt proclamata.

PROMPTANIMITAS, Alacritas. Gregorius Turon. de Vita Patr. cap. 7: Adeo enim laboravit in ejus obsequio, tota mentis Promptanimitate, etc.

PROMPTARE, Libert. S. Marcel. ann. 1343. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 378: Affectans dictus dominus dalphinus, ut asserit, dictos homines et personas sub sua gratia gremio amplecti et favore (fovere) ut eorum amor fidei et devotionis apud eum de bonis in melius pariter Promptando concrecat. Mendum subesse opinor: neque enim eo, quo Plautus in Bacch. et in Pseud. sensu, hic usurpatur; ubi idem forte sonat, quod Alacri animo.

PROMTUARI, Ad servitia et obsequium quovis tempore promptum et paratum esse. Chart. ann. 1365. in Hiltaus. Gloss. Germ. voce Dienstgewertig, col. 226: Domini (Landgravi Thuringiae) commiserunt advocatiam in Kam-

burg nobilibus Alberto et Rudolfo, etc... ita tamen quod cum ipsa advocatia obedire ei: Prontuari debent dominis ad servicia singula, tanquam ceteri advocati.

PROMPTICARE, Parare, expedire. Ruodlieb. fr. 4. vers. 92:

!ist faciendo domum totam tibi Prompticabo.

PROMPTATORIUM, [Drechoir. (Gloss. Lat. Gall. Bibl. Insul. E. 36. xv. s.)]

PROMPTITUDO, ut Promptanimitas. Litteræ Edmundi Reg. Sicil. ann. 1261. apud Rymer. tom. 1. pag. 721: Cum omni desiderio et Promptitudine annuere intendimus, et prout volumus affectibus complacere. Charta ann. 1327. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 39: Cum omni fidei constantia et debita Promptitudine semper in antea intendimus.

PROMPTIVE, Prompte, sine mora. Lit. ann. 1381. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 45. col. 2: Necnon ad excubiendum, custodiasque sufficientes et cum diligentia nocturna et diurna faciendum, Promptive compellatis.

PROMPTRIA, Cubilia. Gloss. Isidori, Mellius in Excerptis, Promptuarium: emendandum quoque cubilia pro cubilia ex Papia: Promptuarium, interna cubilia, cellaria, thesauri.

PROMPTUARIUM, Salinum, Gall. Salinere Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus unum Promptuarium sive salinerium stagni, absque copertorio. Rursus: Item duo Promptuarium sive salinerios stagni.

PROMPTUARIUS, Ultroneus, voluntarius, ὑποχρεωτος, in Gloss. Gr. Lat. Eadem in ἑκδοτος.

PROMPTULUS, Valde officiosus, in officio exhibendo promptus et alacer. Mirac. S. Remacii tom. 1. Sept. pag. 711. col. 1: Erat in monasterio quidam clericus, multiplici sua clientela nobis Promptulus, et ideo privata gratia nobis intimus. Promptulus, aliquantulum promptus, in Cathol.

PROMPTUS, pro Promptuarium, Penuis. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. cap. 13. de Coquo: Dominus enim dedit gratiam puero huic, et accepit potestatem super omnia quae habebat dominus suus in Promptu: diligebatque eum valde; et omnibus qui cum eo erant, ipse dispensabat cibaria et pulmenta. [Vide Promum.]

PROMPTUS, quartae declin. Expedita militum manus, ad excurrendum in hostilem agrum emissa, Gall. Parti, détachement. Comput. ann. 1363. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 257. col. 1: In quibus (litteris) continebatur, quod inimici erant circumcirca patriam vicariae Vicani, Sumenæ et Agantici, et Promptus suos faciebant venire ad partes inferiores, et propter hoc haberetur bona custodia.

PROMPTUS, adject. Habilis, aptus, commodus. Comput. redit. et expens. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat.: Item Girardo Rotier carpentatori, pro pena jungendi dictum pressorium, situandi in dicto loco et reddendi Promptum in omnibus infra vindemias.

PROMPTUS, Ad promptuarium seu penum pertinens, nisi mendum sit pro Proprium. Libert. loci de Montefalc. ann. 1369. in Reg. 149. Chartoph. reg. ch. 296: Item quod dictus dominus noster rex, nec ejus pararius, non valeat introducere... pro herbatiis seu pascuis... ali-

quæ animalia, nisi essent sua Prompta. Vide *Promus* 2.

† **PROMTA** PECUNIA, Præsens, numerata, Gall. *Argent comptant*. Buschius de Reformat. Monast. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 891: *Summa in Promtis pecuniis fuit decem et septem sexagenâ, decemque et octo novi Grossi*. Vide in *Pecunia*.

° **PROMUCIDA**, rostrum suillum, Reinard. Vulp. lib. 4. vers. 641. et 647. *Promuscis* pro Proboscis est apud Piin. lib. 8. cap. 7. in antiq. Edit. et in Not. Tyr. Kopp. num. 297. *Promuscida* al. *Promoscida* in Isidor. Orig. lib. 12. cap. 2. sect. 14.

° **PROMULCUS**, Corda, qua navis trahitur vice remi. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. Occurrit etiam in Glossar. Lat. Ital. Ms.: *La fune o scafa che tira la nave*.

† **PROMULSIDARIUM**, Vas in quo promulsis ministratur. Ulpian. leg. 19. § 10. de aur. arg. (34, 2.) Dig.: *Sed si vasa sint legata, non solum ea continentur, quæ aliquid in se recipiant edendi bibendique paratum, sed et quæ aliquid sustineant, et ideo scutellas et Promulsidaria contineri*.

† **PROMULSORIUM**. Vide *Pransorium*.
† **PROMUM**, Promptuarium, penus. Tertull. lib. 2. ad Uxor. cap. 4: *Si cui largiendum erit, horreum, Proma, præclusa sunt*. Vide *Promptus*.

1. **PROMUNCTORIUM**, προμυκτηριον, in Gloss. Græc. Lat.

† **PROMUNCTORIUM**, Sacrarium, locus in quo Reliquiæ asservantur. Meisterlini Hist. Rer. Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 132: *Postquam adductæ fuerunt Reliquiæ etc. in noviter edificatæ capellæ Promunctorio ostensæ, etc.* Sed legendum opinor *Promptuarium*, ut in Gloss. Lat. Gr. restituit Vulcanius, ubi legitur *Promunctorium, τρυπηριον*.

° **Pulpitum** seu ambonem interpretor, sic dictum, quia locus editus. Vide supra *Promontorium*.

† **PROMURIUM**, et *Promurus*, murus ante murum, in Gloss. Isid. *Antespacium circa murum*, apud Joan. de Janna. *Espace après le mur*, in Catholico Armoricano.

† **PROMURALE**, murus ante murum, dictum e. eo quod pro munitione sit, Papiæ. Gloss. Alfrici Saxon.: *Promurale*, foreburgh. Nostris *Forsbourg*. Hieronymus *προμυκτηριον* apud 70. Interpretes *promurale* vertit, Comm. in Ezech. cap. 38. 20. [Vide *Martinii Lexic.*]

1. **PROMUS**, Anterior pars humeri, in Glossis MSS. ad Prudentium ex Bibl. S. Germani Paris.

† **PROMUS**, adject. Penarius, ad penum seu promum spectans. Vide in hac voce. Tertull. de Resurrect. carn. cap. 27: *Populus meus, introite in cellas Promas quantum, donec ira mea prætereat: sepulchra erunt cellæ Promæ, in quibus paulisper requiescere habebunt. Aut cur cellarum Promarum potius vocabulo usus est, et non alicujus loci receptorii; nisi quia in cellis Promis caro salita et usui reposita servatur*.

° **PROMUS**, Cui promptuarii seu penoris cura commissa est. Glossar. Lat. Gall. ann. 1352. ex Cod. reg. 4120: *Promus, Dispansateur*.

† **PROMA**, Veteres Consuet. Floriac. Cœnobii apud Joan. a Bosco: *Noctis antequam veniat Conventus, accenduntur 24. cerei super Pronas, et unus in medio, qui extinguntur*. Sed videtur legendum *Pronas*.

° Haud felici conjectura: *Prona* enim ibi idem omnino est quod *panna* in aliis ecclesiis dicitur. Vide *Panna* 2. Neque castigatione hæc vox indiget, cum *Pronus* occurrat in Consuet. S. Germani a Pratis inter Probat. ejusdem Monast. pag. CXXXIV: *Debent esse tres cerei ad Pronos*.

† **PRONARE**, Curvare, inflectere, Gall. *Courber*. Sidon. lib. 8. Epist. 11: *Ipsi latrones ad pavimentum conversa defuncti ora Pronaverunt*. Idem lib. 5. Epist. 17: *Nunc per catastrophem sæpe Pronatus*.

† **PRONAUS**, Atrium ædis sacræ, Græcis, προναος, apud Vitruvium, et in aliquot antiquis Inscriptionibus. Apud Christianos vero pars Ecclesiæ, ubi stabant audientes. Charta donationis Ecclesiæ Cornutiænæ edita a Suaresio: *Item ante regias Basilicæ vela linea plumata majora fissa numero 3 ante Consistorium velum lineum purum 1. etc. in Pronao velum lineum purum 1.* Vide quæ adnotamus de *Pronao* in Descript. Adis Soph. num. 81. et Glossar. med. Græc. col. 1245. in hac voce.

† **PRONEFAS**, Antefas, contralicentia. *Pronefas, plusquam nec dicendum, vel quam inlicitum. Pronefas, scelus, inconscientia*. Gloss. Isid. Hæc omnia pessime corrupta, quæ cum viris doctis sic emendare licet ex Papiæ: *Pro nefas! scelus, interjectio. Nefas, contra fas, contra justitiam. Nefarium, plusquam vel dicendum, vel licitum sit*. Vide Grævium ad Glossarium Isidori.

† **PRONEPTIS**, Sororis filia, Gall. *Niece*. Litteræ Edwardi I. Reg. in Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 104: *Et subsequenter per mortem Margarete, Regine Scotiæ et domine Proneptis nostræ, etc.* Neptis nude nuncupatur in Litteris Bonifacii VIII. PP. ad eundem Edwardum ibid. pag. 92.

† **PRONEXIUM**, Fenis, quo navis religatur ad palum. Papiæ. Vide *Prohucus*.

† **PRONHUS**, pro *Pronus*, in Litteris ann. 1315. apud Rymer. tom. 3. pag. 542.

† **PRONITAS**, Proclivitas, propensio, Gall. *Penchant*. Summa mag. Pauli de Penit. apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 70: *Item debet considerari status personarum, conditio, modus religionis, ægritudo, paupertas, divitiæ, Pronitas peccandi*. Utitur Seneca pater præfat. lib. 1. Controvers.

† **PRONIXE**, Ardenter, intentius. Translat. S. Audoeni apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1673: *Ineptia execrantes ludicra, et idolorum nenasias, sanctorum Pronixæ expetunt interventionem*.

† **PROMEN**, Cognomen. Vetus Irenæi Interpres lib. 2. cap. 35. num. 3: *Dominus virtutum, et pater omnium, unus ejusdemque nuncupationes et Pronomina, per quæ unus Deus et Pater ostenditur*.

† **PROMONSTRARE**, PROMONSTRATIO. Vide *Prognosticare*.

† **PRONOSTRA**, Antenostra. Gloss. Isidori.

° **PRONUBA**, *Baudestrot*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. *Baudestrot*, in alio ex Cod. 521.

† **PRO NUNC**. Vide *Pro tunc*.

† **PRONUNCIA**, Sententia, judicium, pronuntiatio, nostris *Prononce*. Consuetud. Furnenses ex Tabular. Audoenar.: *Quicumque fur cum Pronuncia captus fuerit, debet in vierscara adducti, et ibi debet audiri allegationes*.

† **PRONUNCIAMENTUM**, ut *Pronuncia*. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 53. v.: *Et pro carta faciendâ cujuscumque Pronuncia-*

menti pro defectu solidos duos Papienses, usque ad quatuor personas numero (accipiat.) Vide *Pronunciatio*.

† **PRONUNCIARE**, Legere. Vita S. Fulgentii Episcopi Ruspensis num. 65: *Jubens omnibus Clericis, manibus propriis hortum colere, psallendique suaviter, aut Pronunciandi curam maximam gerere*. Ita hoc loco vox pro legere videtur usurpata: nam

PRONUNCIATORES, dicti olim Lectores Ecclesiastici, ut auctor est Rabanus lib. de Ord. Antiphon. cap. 11. et lib. 2. de Institut. Clericor. cap. 53. et S. Isidorus lib. 7. Orig. cap. 12. sect. 25. *Quod porro annuntient: tanta enim et tam clara erit vox eorum, ut quamvis longe positum aures adimpleant, inquit idem Isidorus. Vide Proclamator*.

° *Prononchier*, pro *Blâmer*, faire des reproches, Exprobrare, in Lit. ann. 1388. in Tabul. eec. Camerac.: *Gentilhomme, chevalier, ou escuier, qui se sentent en aucune maniere Prononchier de leur blâme et de leur honneur, il ne le doit vent, ne le puent ignorer, que il n'en faiche leur devoir, ainsi que les cas le désirent*.

† **PRONUNCIATIO**, Nostris etiam *Prononciation*, Sententia. Charta ann. 1200. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. inter Instrum. pag. 62: *Quod si successor vel successoribus... nollet vel nollet observare... sententias, concordias, arbitria, ... vel Prononciationes quæ fierent per Summann, col. 1793. et infra *Sona* 2.*

† **PRONUNCIATIVE**, Articulationem, distincte. Statuta S. Claudii ann. 1148. pag. 34: *Horæ Canonice tractim et cum debita gravitate et devotione, Pronunciative et sententialiter dicantur*.

† **PRONUNCIATUS** PRO DEFECTU, Practicis nostris, *Condamné par défaut*, Ob vadimonium desertum condemnatus. Statuta Vercell. lib. 1. fol. 5. v.: *Et quod nullus Pronunciatus pro defectu possit capi vel detineri tempore feriærum*.

† **PRONUNTIATA**, προνοπία, πρόβλεψις. Gloss. Lat. Gr. leg. *Pronuntiatio* ex Vulcanio.

† 1. **PRONUS**, Familiaris de rebus fidei ad populum expositio, Gall. *Prône*; a Græco προναος vocis originem accersit Caseneuve; alii a Lat. *Præconium*. Charta ann. 1369. in Tabul. Pontisar.: *Præconizari fecimus per quatuor dies Dominicos cuncto populo ad divina audienda congregato in pleno Prono, si esset aliquis qui in dictis censibus plus vellet dare et offerre*. Litteræ ann. 1472. in Tabul. B. M. de Bono-Nuntio Rotomag.: *Ipsa die etiam in pleno Prono ecclesiarum vestrarum, dum divina in eisdem celebrantur officia, palam et publice denunciatis seu denunciari faciatis*. Occurrit præterea apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1271. tom. 4. Anecd. ejusd. col. 1012. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 506. et alibi passim. Vide supra *Præconari* et Glossar. med. Græc. in Προνάδες col. 1245. *Pronus*, alia notione, vide in *Prona*.

° 2. **PRONUS**, Ambo, suggestus, unde *Proni* seu conclones ad populum ha-

bentur, nostris alias *Prone*, eadem acceptione, teste D. Falconet. Comput. fabr. S. Petri Insul. ann. 1457. ex Tabul. ejusd. eccl. Item ad deferendum Dominica j. Junii pro processione generali et reportandum Pronum, seu cathedram sive ambonem a Jacobitis, pro sermone in claustris hujus ecclesie, iv. sol. Pro Ambone, vulgo, *Jube*, accipienda hæc vox videtur in Prona. Nimis argute a Græco προνοω προνω, cacumen, etimon dedit Palmer. a Grentem. Miscell. observat. critic. rovar. tom. 1. pag. 46. simplicius a voce *Præconium*, contracte scripta, accersendam esse auctor est jam laudatus Falconet.

† **PROEMIIACUS** PSALMUS. Vide in Psalmis.

† **PROPAGARE**, Solvere, exsolvere, Payer. entierement. Chartular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 28 : Per prædictam pecuniam summam nobis Propagatam et solutam, etc. Ib. d. pag. 28 : De quibus tenuimus nos bene Propagati. Vide Perpacare.

† **PROPAGATIO**, Exsolutio, Payment. ibid. pag. 72 : Et tunc fuit facta Propagatio hæreditibus et executoribus dicti Hagonis supra sexties viginti et sexdecim libras Turon. Vide supra Pacare et Perpacatio.

† **PROPAGATUS**, Procerus. Longinus in Vita S. Kingæ tom. 5. Jul. pag. 688 : Ut propter staturam corporis, quæ illi erat Propagata et recta, genarumque et oculorum rutilantem venustatem et omnium membrorum speciositatem, facile in se omnium intuentium oculos converteret.

† **PROPAGINARE**, Propagare, Gallice Etendre. Translat. brachi S. Philippi tom. 1. Mali pag. 17 : Nam diuturnus morbus radices Propaginat.

† **PROFAGINARE**, Propagines facere, Gall. Prouigner. Chartul. Eccl. Aptensis fol. 72. v. : Et excolat (vineas) illas discaicando, amputando, fodiendo, Propagando, etc. Propagino, κατασχεύω, in Gloss. Lat. Græc. Vide Proffen.

† **PROFAGINARE**, metaphorice, Humo mandare, supplicii genus, Propaginare, eodem significato, apud Cruscianos. Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1071 : Sarra de Columnensibus... fecit magna judicia ;... ita quod aliquos Sublacenses fecit vivos Propaginare in campo Sublacensi, et bona eorum diripuit.

† **PROPAGUS**, pro Pagus, ex Gall. Poupays. Charta Dagoberti Regis apud Doubletum pag. 656 : Præcipimus ut nullus negotiator in Propago Parisiaco audeat negociare nisi in illo mercato, etc.

† **PROPALA**, Vendenda proponens. Gloss. Isid. Leg. Propola, ut et in Gloss. Lat. Gr. ubi pro Propula, πωλις, recte Vulcanius emendat, propola, πωλις. Vide Salmasium ad Historiam August. pag. 115.

† **PROPALARE**, Palam facere, divulgare. Gloss. Lat. Gr. : Propalo, εαυρωσω. Eodem Propalare, αναπροβωω. Sidonius lib. 9. Epist. 11 : Quæ Propalare disseminat, excolere detrectat. Hist. Cortustor. lib. 7. apud Murator. tom. 12. col. 887 : Ejus insidias Baldus de Pojana Propalavit. Occurrit in Actis Murensis Monast. apud Eccardum de Orig. famil. Habsburgi Austr. col. 223. Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 332. et alibi.

† **PROPALLIRE**. Descriptio bonorum

dom. de Eska ex Tabul. Audomar. : Meum est propositum cognitionem totius terræ in dominio villæ de Eska et suarum ypparum prædictarum... sub trina distinctione Propallire. f. Distribuire, dividere : nisi legendum sit Propalare.

† **PROPARS**, Portio hæreditaria. Vide Perpars.

† **PROPASSIO**, dicitur quum caro titillat, visa muliere : sed passio, quando ille malus affectus erumpit postea in effectum. Glossa in Matth. 5. Propassio est subitus motus animi sine deliberatione boni vel mali operis ; passio vero, affectio deliberati animi, si sit locus perficiendi, Joan. de Janua. S. Hieronymus in Matthæum cap. 26 : Dominus ut veritatem assumpti probaret hominibus, vere quidem contristatus est ; sed ne passio illius animo dominaretur, per Propassionem capit contristari. Aliud est enim contristari, aliud incipere contristari. Ἰπποκρίτων Græcis appellari alibi non semel observat. ibid. cap. 5. in Ezechiel. cap. 18. Epist. 9. ubi vocem per antepassionem vertit. Difficile est, quin potius impossibile, perturbationum nititur carere quempiam, quas significatiōis Græci προπαθησις vocant, nos ut verbum vertamus e verbo, Antepassionem possumus dicere, eo quod incentiva vitiorum omnium intulent animos ; et quasi in meditullio nostrum judicium sit adhibere cogitata, vel recipere. Vide Notas Gravii.

† **PROPASSIUM**, Morbus. Vide Passio 2. Andr. Floriac. Ms. lib. 2. Mirac. S. Bened. : Erat namque in eodem Propassio quidam subulcus, pauper spiritu, dicitur Constantibus.

† **PROPASTURA**. Vetus Charta in Hist. Monasterii S. Audoeni Rotom. pag. 436 : Cum inter nos et Abbatem... super quibusdam Propasturis foratæ de Selveison contentio verteteretur. Sed legendum Propasturis. Vide in Propasturis.

† **PROPATOR**, Primus pater, apud vet. Irenæi Interpretem lib. 1. cap. 1. et alibi a Gr. προπατορ.

† **PROPATULUM**, Propalam, publice. Charta Rostagni inter Instrum. tom. 1. Gall. Christ. pag. 73. quæ metricè desinit in hunc modum :

Facta est hæc donatio,
In Aptæ diversorio,
Sexta luce sub Julio,
Regnante Christo Domino.
Rostagnus hoc signaculum,
Qui fecit hoc Propatulum, etc.

Quod formulæ in aliis Chartis usitata, Actum publice, etc. respondet. In Propatulo exstare, in Epist. Gregorii VII. PP. ad Willelmum Reg. Angl.

† **PROPE**, Post. Gall. Après. Charta ann. 1268. ex Chartul. Vallis B. M. diæc. Paris. : Ita tamen quod nos et hæredes mei debemus molere in perpetuum Prope bladum, quod invenimus in tremua dicti molendini. Propriament vero, a Latino Propediem, Gall. Au premier jour vel Prochainement, in Pacto inter comit. Armaniac. et juratos Tarb. ann. 1370. ex Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 217 : Mit frans à la festa de Totzans Propriament venant, etc.

† **A PROPE**, Gall. Au près, Propter. Vide supra particulam A.

† **PROPEARE**, Impedire, cohibere. Gloss. Isid.

† **PROPELATES**, Publicum de fundat. Eccl. Lugdun. : Debet (Sacrista) celebrare et celebrari facere per alium canonicum ipsius ecclesie in majori altari in festis duplicibus et in aliis festis in quibus grossa campana pulsatur, diebus etiam Dominicis, in quibusque aliis die-

bus, in quibus due Propelates occurrunt, debent facere celebrari in altare S. Sperati retro majus altare per simplicem sacerdotem. Sic vocantur due majores Missæ matutinales, vulgo Messes matutines, quarum una ad majus altare, altera ad altare S. Sperati celebratur in Ecclesia Lugdunensi. Haud improbabile videtur deducendam esse vocis originem a loco in quo stant harum Missarum cantores : non enim in choro locis consuetis stant, sed prope latus dextrum altaris.

* **PROPENDERE**. [Extendere, dilatare. DIEF.]

† **PROPENSUS**, Solerter, callide. Vetus Irenæi Interpretis lib. 1. cap. 3. num. 6 : Cum multæ parabolæ, et allegoriæ sint dictæ, et in multa trahi possint ambiguum, per expositionem Propensius ad figmentum suum, et dolose adaptantes, etc.

† **PROPENSUS**, Amplus, magnus. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 72 : Huic Willelmo (Regi Scotiæ) vendidit Rex (Angliæ) Ricardus pro sumptibus Propensioribus ad Terram sanctam castellum de Berwick, etc. Propensa munera, pro magnifica et lauta, dixit Plautus.

* **PROPENTINUS**. [a Propentinus, deument. (Lex. Lat. Gal. Bibl. Ebraic. n. 23, XIII S.)]

† **PROPERARE**, Instare, urgere, Gall. Presser. Lit. remiss. ann. 1376. in Reg. 109. Chartoph. reg. ch. 170 : Præfatus exponens vim vi repellendo, eundem pillardum, solo ictu dicta daga percussit, alias mortis periculum, quod ubi parabat et procurabat dictus pillardus, evadere non poterat ; quia dictus pillardus eundem exponentem tam acriter Properabat, quod manus et vim ipsius evadere non poterat.

† **PROPERDA**, Perditio. Tabular. S. Albini Andegavens. : Nec ullam consuetudinem in eam immittere præsumeret, præda omni in Properda computata. Galli dicunt en pure perte. [Purpert, eadem notione, in Consuet. Vitriac. art. 4. et 55. Vide Perda.]

* **PROPERIE**. [a Proprie mari opus est. (Catonis Reliq. ed. Jordan, p. 88, l. 8.)]

† **PROPERIUM**, Improperium. Vita S. Paternian. tom. 3. Julii pag. 290 : Et ei Propriam facientes, tulerunt de eremo illum cum letantibus et omnibus ecclesiasticis obsequiis.

† **PROPERSECUTOR**, Procurator, qui res alicujus tuetur ac persequitur. Index vet. Canonum inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 29 : Ut pro causis ecclesie Properscutores vel advocatus a Principe Postulerent. Vide Prosecutor.

† **PROPESES**, Funis, quo pes veli alligatur summam. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613. et Glossar. Provinc. Lat. Cod. 7657.

† **PROPETRARE**, Mandare, quod perficitur : nam impetrare est exorare, et perpetrare perficere. Festus.

† **PROPHANARE**, Rescindere, labefactare. Charta Leudegarii Archiep. Vienne. ann. 1025. tom. 13. Spicil. Acher. pag. 278 : Quamdiu in predicto transgressu predicti canonicus manserint, cunctas auctoritates ipsorum Prophanamus. Hinc 2. **PROPHANARE**, Prophanum declarare, habere. Glossar. Gall. Lat. ex Cod. reg. 7684 : Escommenier, Prophanare.

† **PROPHANATOR**, Infractor, violator. Charta ann. 1138 : Si quis igitur in posterum hanc donationis sive institutionis

nostræ paginam sciens Prophanator ejus in aliquo existerit.

• **PROPHANEITAS**, Sæcularium seu laicorum bonorum conditio; unde nostri *Prophane* dicebant quamlibet possessionem ejusmodi conditioni obnoxiam. Charta ann. 1395. in Reg. 152. Chartoph. reg. ch. 105: *Redditus vero tradendi et assignandi horum loco, atque res in et super quibus eorum fiet assignatio, Prophanitatem exuendo, admortisati et tamquam res admortisate et sacris deputatæ usibus... reputentur et habeantur.* Lit. ann. 1394. in Reg. 147. ch. 179: *La maison ainsi baillée par ledit religieux à nostre receveur... sera et demourra Prophane, et non admortie.*

† **PROPHETA**, apud Tolosates appellatur presbyter, qui, tribus Rogationum processionibus, diaconi vestibus indutus, ac Cantoris baculum ferens, etiamnum interest. Suum *Prophetam* habet unaqueque Capitularis ecclesia, S. Stephani scilicet, B. Mariæ Deauratæ et S. Saturnini, qui in processione post clericum, qui non est de gremio capituli, media incedit via, quem subsequitur Capitulum, cujus est *Propheta*. Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deauratæ: *Interim congregabuntur presbyteri ac etiam Propheta; quia in qualibet die debemus habere Propheta; quia in qualibet die debemus habere Prophetam, videlicet unum presbyterum secularem, qui debet esse indutus habitu dyachonali, videlicet alba et tunicâ, ac si vellet dicere Evangelium, qui portat Reliquias et bordonem; et iste vadit in medio processionis inter monachos et presbyteros seculares; et iste recipit præbendam integram quolibet istorum dierum, ut unus monachus.*

† **PROPHETE**, seu προφήται, Hieroli. in Gloss. S. Benedicti cap. περὶ τῶν, seu de *Ædibus*. Gloss. Lat. Gr.: *Antistites*, hebr. זָכוּרֹת, προφήται, ἱερατικοί. Inter Ministros templorum, seu rerum sacrarum, recensentur etiam a Julio Firmico lib. 3. cap. 7: *Erunt ipsi Prophete, Neocori, aut Præpositi templis ac religionibus.* Eadem notione occurrit hæc vox cap. 11. et 14. lib. 4. cap. 7. lib. 7. cap. 27. lib. 8. cap. 13. 21. 24. et in veterib. Inscript. 86. 1. 313. 2. 326. 1. 458. 1. Hos sic innuit Manilius lib. 5:

... Et qui possunt ventura videre.

Idem Firmic. lib. 5. cap. 12: *Qui deorum monita futura prænoscent.* Οἱ τῶν θεῶν προφήται καὶ προφῆται. in Clementinis Homil. 1. cap. 5. Vide Recognitionem Clementis lib. 1. c. 5. Macrobius lib. 7. Saturnal. cap. 13. Festum et Gauminum ad lib. de Vita et morte Mosis lib. 1. cap. 8.

At apud Anton. Musam lib. de Herba Vettonica statim initio, et Apuleium lib. de Herbarum virtutibus, cap. 1. 2. 4. et alibi passim, *Prophetas* appellari, qui vaticiniis religionem et medicinam miscabant, in quo tota magicæ artis summa olim consistebat, monet Gabriel Humelbergius. Quo spectant ista Fulgentii lib. 3. Mytholog. scribentis, in omnibus Actibus esse primas artes, esse secundas, ac in medicinis primam. Gnostices, secundam vero Mantices. Vide Glossar. medicæ Græcitalis col. 1261.

† **PROPHETALIS**, **PROPHETIALLIS**. Ad prophetiam pertinens. *Prophetiales libri*, apud S. Hieronymum Epist. 7. ad Lætam. *Prophetalis versus* vocitatur antiphona ad Introitum Missæ, quod ex Prophete regii psalmis semper desumpta sit, in Ord. Romano II. num. 4.

Prophetiale patrocinium, apud Tertull. adv. Valent. cap. 28.

† **PROPHETARE**, Prædicere. Tertull. de Resurr. carnis cap. 28: *Scimus autem, sicut vocibus, ita et rebus Prophetatum.* Utuntur præterea S. Hieronymus Epist. 108. cap. 7. Prudent. Peristeph. 13. 101. et alii.

† **PROPHETIZARE**, Eadem notione, apud Vulgat. Interpr. Matth. cap. 26. 68.

• **PROPHETATIO**, pro Prophetia pluries occurrit in antiqua vers. Bibl. Vide Maji Glossar. novum.

† **PROPHETEUM**. Vide *Prophetium*.

† **PROPHETIA**, Vaticinium. Charta ann. 1389. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 396: *Rex Ricardus curiose perscrutatus res a primogenitoribus sibi relictas, inopinato reperit aquilam et ampullam, et scripturam sive Prophetiam B. Thomæ martyris.* Vide infra *Prophetissimum*.

• **PROPHETIE**, pro Sententia, effatum, vulgo *Sentences*, maxime, in Inventar. bonor. ducis Bitur. ann. 1416. ex Cam. Comput. Paris. fol. 52. r: *Item un petit livre couvert de cuir, ou il a plusieurs figures de papes, avec aucunes Propheties d'eulx.*

• **PROPHETIE MERLINI** recensentur inter libros, quibus donatur monasterium Vallis-bonæ ord. Cisterc. in Charta ipsius fundat. ann. 1242. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 488.

• **PROPHETICE**, per prophetiam. Hadrianus PP. in Epist. ad Episc. Hispan. contra Elipand. inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 94: *Quæ cuncta et iuxta literam Prophetice et mystice revelata, nostri mediatoris designant personam.* Occurrit alibi passim.

† **PROPHETISSIMUM**, Prædictio, vaticinium. Vita S. Perfecti tom. 2. Aprilis pag. 586: *Illud Prophetissimum dicunt ore ejus prælatum de consueto... impletum est.* Vide *Prophetia*.

† **PROPHETISMUS**, Mahumetismus, seu Religio Saracenorum, qui Mahumetem ut Prophetam maxum prædicant ac colunt. S. Eulogius lib. 1. Memorial. Sanctorum de Mahumeto: *Sacrilegum illius vanissimi ac perditii homunculi Prophetismum, qui non veritus est spiritu diabolico perarmatus se loco Prophetarum inserere.* Utitur et lib. 2. cap. 1. 4. lib. 3. cap. 10.

† **PROPHETIUM**, Προφητεῖον, Edes sacra Divo ex Prophetis. Concil. Constantinopol. sub Meena Act. 3: *Ἐπειὶ δὲ προφητεῖον ἔχει, τὸ ἴδιον τῶν προφητῶν.* Infra in versione Lat.: *Quia scimus ipsum habere suburbanum prope Prophetium S. Isaïæ.* Vide nostram Constantinopolim Christianam lib. 3. de *Ædibus* sacris et Glossar. med. Græc. col. 1260.

† **PROPHETIUM**, Eadem notione. Theodor. lib. 1. sub Arcad.: *Reliquie S. Samuels in ejus Prophetico sunt positæ.*

† **PROPIALTIARIUS**, quasi Proprius altari, id est, perpetuus, irrevocabilis, seu cum privilegiis altarium propriis. Charta Chilperici Reg. ann. circiter 730. apud Calmet. tom. 1. Hist. Lothar. inter Probat. col. 269: *Pro mercedis nostræ augmento, vel pro reverentia ipsius sancti loci, a die præsentis, jure Propialtario, sub emunitatis nomine, plena et integra gratia visi fuimus concessisse [?] Pro Proprietario].*

† **PROPIARE**, Propinquare, Gallice Approcher. Helmodius Chron. Slavorum apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 707: *Cum igitur principibus salutatis ad sua princeps Antiochie remearet, et expansis velis Lystris Propiaret, etc.* [?] Vide *Roccellin.*

† **PROPIANS**, Propinquus, proximus. Gall. *Proche*. Vita S. Guthlaci tom. 2. April. pag. 89: *Illis ergo cum immenso stupore variis sermocinationibus multa inter sese conferentibus, ecce ex aula Propiante, qua supradictus infans nascebatur, mulier immensa velocitate currens, clamabat, etc.*

† **PROFILARE**, Pila emittere, pills pugnare. Ammian. cap. 12. pag. 144: *Dato æneatorum occentu solenniter signo ad pugnandum, utrinque magnis concursum est viribus. Propilabantur, missilia, etc.*

† **PROPINA**, inquit Isidorus lib. 15. Orig. cap. 2: *Græcus sermo est, qui apud nos corrupte Popina dicitur: est autem locus juxta balneæ publicæ, ubi post lavacrum a fame et siti reficiuntur, πεινα enim Græce famem significat, eo quod hic locus famem tollat. [Idiculum etymon.] Julianus Antecessor Constituit. 108. § 11: *Et si post tres testationes in scriptis habitas, et idoneos homines habentes invenerit eum quem contestatus est, cum uxore sua, vel in sua dono, vel in dono mulieris, vel in dono illius adulteri, vel in Propina, vel in proastio, etc.* Græca habent, ἡ ἐν προπινῶν. Hist. Miscella: *Hi qui quæ Severi sunt sapiunt, in Propinis et balneis Catholicæ detrahebant Ecclesiæ.* Ubi Theophanes habet ἐν καπνῶν. [Ita Schollastes Basilic. 1. 7. pag. 263. προπινῶν, ἡ καπνῶν.]*

† **PROPINA**, Jus pastus, procuratio. Notitia anni 1362. apud Guillimannum lib. 3. de Rebus Helvetiorum cap. 11: *Abbas, Cellarius, et cæteri Officialis ejusdem temporis ipsi dare compellebantur certas Propinas, quæ se annuatim extenderunt ad 30. florenos circiter et amplius, secundum statum temporis.* Nicolaus Clemengis lib. de Annatis non solvendis pag. 84: *Et talis oblatio, et gratuita datio, juxta vulgare Italicum dicta fuit servitium, et secundum Alemannos Propina dicitur.*

• *Honum, mundis quodvis.* Wimpeling. in Catal. episc. Argent. pag. 67: *A clero seculari... Propina facta est episcopo in auro et argento 1104 1/2. florenorum, in vino carthæ sex.*

† *Alia est apud Nicol. Clemengis vocis Propina notio: neque enim de jure procurationis ibi agitur, sed de annatis, seu redditibus unius anni, que ab eo, qui recens in demortui Episcopi, aut Abbatis, locum succedit, exsolvitur summo Pontifici solitum est, vel de ejus consuetudinis origine, quod satis probant verba loci citati: *De vacantibus vero et fractibus primi anni majorum Prælatorum, Abbatium, videlicet Episcopatum, et super nullum aliud initium fuisse inventur, quam voluntaria et gratuita oblatio quorundam, qui in discordia electi ad Abbatiam vel cathedralen Ecclesiam, dum prosequerentur in Curia per appellationem ad eam factam, per eum qui obtinebat finalem victoriam, promovebatur sive eligebatur.* Et talis oblatio, etc. Vox etiam Cancellariæ Rom. etc.*

† *Propina, nuda pro Convivium, apud Ammian. de Veteribus in Reb. Leod. tom. 4. Ampl. Collect. Marten. col. 1230: *In sancto Laurentio monachi collegierunt 60. florenos Rhenenses, et inde fecerunt domino electo Propinam.* Ibid. col. 1257: *Facta que fuit una Propina prædictæ ambassiatæ regis in scyphis et pottis argenteis.* Rursus occurrit col. 1326.*

† **PROPINARE**, Præbere, exhibere dare. Sallas Malaspina de Rebus Sicul

apud Baluz. Miscell. tom. 6. pag. 290. Cum ubique per regnum seditio tumultuosa quiesceret, et spes jam probabilis quietis gratæ delicias Propinari, etc. Rolandinus Patav. de factis in Marchia Tarvis. apud Murator. tom. 8. col. 273: Potestas enim Ansedisius prædictus ipsum Michaelem in carcere longo tempore tenuit, postquam captus fuit, Propinans ei necessaria affluenter. Bern de Breydenbach Itiner. Hierosol. pag. 232: Ego vero auxilio trutzelmanni nostri Alexandrini, cui non paucos Propinavi ducatos, etc.

2. PROPINARE, Vinum venum exponere. Charta Frider. reg. Rom. ann. 1319 apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 3. pag. 6. col. 2: Proposito et capitulo ecclesie Neuburgensis... jus Propinandi quindecim karatas vini in civitate Anasii, et vendendi per vasa vinum, quod ultra dictum numrum addiderint in dictam civitatem.

1. PROPINATORIUM, Poculum. Acta S. Dega tom. 3. Aug. pag. 661. col. 1: Ubi tempore refactionis Propinatorio non invento, aureum ei de celo est datum.

2. PROPINATORIUM, [Drachm]. (Gloss. Lat. Gall. Bibl. Insul. E. 36, XV s.)

PROPINNACULUM. Glossar. Lat. Gall. ann. 1348. ex Cod. reg. 4120: Propinnacula, dicuntur Gallicæ Bourres.

PROPINQUABILIS, Propinquus. Vita S. Abrahamæ Eremitæ: Cumque memorati parentes ejus tempus nuptiarum Propinquabile judicarent, compellebant eum matrimonii vinculis obligari.

PROPINQUITAS, vox corrupta, quæ idem sonare videtur quod Proprietas, in vet. Formulis apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 547: Ut nostra firmitas legum auctoritas recocant in Propinquitas. Infra, eadem notione, Propietas occurrit: Ut quomodo mihi necessarium fuerit causella mea, aut in presentia dominorum vel iudicibus adversariorum meorum revocent in Proquetas. Ubi de authenticis Chartis casu aliquo amissis agitur.

PROPINQUORITAS, Propinquitas, Gall. Parenté. Leges Norman. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 335: Videndum etiam est quod Propinquitatis attendenda est ad antecessorum saisinas obtinendas.

PROPINQUITAS, Tabular. Abbat. S. Joan. Ambian. ann. 1227. fol. 222. Cum Bernardus de Riveri, homo meus redimere vellet ratione Propinquitatis terram, quam Dominus Garnerus d'Estreës Miles venderat, etc. Practicis nostris, retrahit lignager, de quo etiam Consuetudines MSS. Bellaici: De domibus et aliis rebus, que sitæ sunt infra metas ejusdem, certum est et determinatum, quod si habeant vendi, quocumque modo possideantur, si quis fuerit de genere venditoris, primo loco habet recursum ad res illas, et poterit eas retinere, dummodo reddantur Domino feudi vendæ et mutagium.

PROPINQUUS QUERRELE, De re controversa edoctus. Scacar. Pasche ann. 1218. in Reg. S. Justi ex Cam. Comput. Paris. fol. 29. r. col. 1: Fiet recognitio in curia domini regis per duodecim milites Propinquos querrelæ, que visa erit per justitiam, si ibi inventi fuerint; et si ibi inventi non fuerint, per duodecim alios homines legitimos Propinquos querrelæ.

PROPITIATIO, Indulgentia, remissio, Gall. Pardon. Charta Ferdinandi Gonzales inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 176:

Cujusque meritis et suffragiis apud Deum hostium propulsionem, civium tuitionem, nozarum Propitiationem procul dubio nobis non diffidebamus adesse.

1. PROPITIATORIUM, dictum quasi propitiatoris officium, Papiæ. Ælfricus: Propitiatorium, vel Sanctum Sanctorum, vel Secretarium, vel Pastorum, geseceot bæftan þæm heah weofode. [i. e. Tabulatum pone majus altare.] Honorius Augustod. lib. 1. cap. 136: Propitiatorium quod super altare locatur, est divinitas Christi, quæ humano generi propitiatur. Anastasius in Pasch. pag. 149: Propitiationem etiam altaris et laminis argenteis exornatum circumducit, atque sacram Confessionem ejus... circumstruit. Infra: Fecit autem in eadem Ecclesia cyborium ex argento pena libr. 810. Imo et Propitiatorium sacri altaris ex argenteis laminis mirifice exornat; Confessionem denique ejus, etc. Ibidem pag. 152: Fecit... ciborium miræ magnitudinis... Propitiatorium denique sacri altaris, seu Confessionem interius exornatum cum rugulis... compsi. Habentur eadem verba infra pag. 155. Et pag. seq. Fecit Propitiatorium sacri altaris B. Petri Apostolorum Principis, ubi sacratissimum corpus ejus qui scilicet spanochistum, etc. Hugo Flaviniac. pag. 166: Propitiatorium sane Sanctorum exornant corpora, quorum meritis floret Ecclesia. Adhuc pag. 82. Catalog. Abbat. Floriacens. lib. 1. Miscellaneor. Baluzii: At vero Theodulfus aulam, a se constructam, omnium conditoris ac Salvatoris rerum Deo consecrans, Cherubim gloriæ, ohumbrantia Propitiatorium super altare ipsius artificiosissimo magisterio expressum, his decoravit versibus, etc. Videtur idem quod Ciborium, quod Confessionem et totum altare contigit, quemadmodum Arcam veteris Testamenti textit Propitiatorium, sive Oraculum, quod et Tegmen sive operculum Aræ dicitur Exod. 25. 23. etc. Gr. ἱεροσόφω.

2. PROPITIATORIUM, Altare portatile, Phœnicæ Commodoliciæ, apud Stephanot. tom. 2. Fragm. Hist. MSS. pag. 452: Triaque altaria fuerunt retro cancellos magni altaris adaptata, per plura tamen tempora et annos fuit in Propitiatoris supra ipsa altaria celebrata.

PROPITIATORIUM, Patena, cujus usus est in oblatione Corporis Domini. Statuta MSS. Augerii Conseran. Episc. ann. 1280. ubi de fortuita effusione sanguinis Christi: Si autem totum effusum est, ita quod nihil manserit, quod valde horribile est, tunc ponat (sacerdos) hostiam super Propitiatorium, et ministret panem, vinum et aquam, et reincipiat, Hancigitur, etc. Confessione autem præmissa et hostia servata sumatur a ministro sine Missæ, vel servetur pro infirmis.

2. PROPITIATORIUM, Indulgentia, miseratio. Burchardus in Epist. ad Nicolaum Sieberg. Abbat. apud Murator. tom. 6. col. 615: Protractis igitur aliquot diebus pro remissione sacramenti, quo Mediolanenses Briciensibus et Placentinis tenebantur, cum difficultatem conventionis attenderent, et rerum exitus longius metirentur, stupefacti et dimissa conventionem ipsi deditonem elegerunt, et ad solius misericordie Propitiatorium se contulerunt.

PROPITIUS, idoneus, aptus, habilis, Gall. Propre. Charta ann. 1376. ex Bibl. regia: Quod remaneremus quamdiu essemus Propitii pro negotio pacis.

Nostris Propice, eodem intellectu. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Char-

toph. reg.: Considéré que la ville d'Anse est écarté près des fins du royaume sur la riviere de Sone, en pays fertile et convenable et Propice pour fait de marchandise, etc. Ung joens filz honeste et Propice pour le aidier à abiller les chevaulz, in Reg. 13. Corb. sign. Habacuc ad ann. 1510. fol. 59. v. Ibid. ad ann. 1513. fol. 171. v: On fera abasire au bos l'abbé aucuns quenes de petite valeur en nette ouvrage, pour y prendre ce qui sera Propice à faire de l'essaigne, pour recouvrer le hangart du four.

PROPLACITARE, In placito seu iudicio tueri, defendere, Garantir. Excerpta ex Ord. nar. Eccl. S. Matth. Brunsvic. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 47: Promittens omnia bona quondam Templariorum in tota terra et ducatu suo libere et quiete tradere et ad possessionem ducere per se et hæredes suos, et in ejusmodi bonis ipsos defendere et Proplacitare. [Vide Haltaus. Glossar. German. voce Vertaidingen, col. 184.]

PROPOINTUM, ut Perpunctum. Vide ibi.

PROPOLARIUS, Propola. S. Aug. tract. 10. in Johan. Propolaris quisque, quod vendit, laudat.

PROPOLIM, Gloss. Anglo-Sax. Ælfrici: Propolim, vel pertica, (al. portica), stod. At stod apud Somnerum, equum sonat. [Vide Studii Postis, columna.]

PROPOMA, Antebibitio, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. Ms. lib. 1. Passio. cap. 60: Propomæ raro sunt assumende, et ad hoc solum absinthium bonum est.

PROPONCHA, Vestis militaris coactilis, idem quod Perpunctum. Vide in hac voce. Privil. villæ Brager. ann. 1384. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 330: Item armaturæ, ut pote enses, lanceæ, scuta, pilles fereus, Proponcha sive quabay-sho, etc.

PROPONENDA, Tributum quod a mercatoribus pendi solebat ob facultatem mercis suas venum proponendi et exponendi in mundinis publicis, in leg. 2. Cod. Th. de Veteran (7, 20) ubi consulendus Jacobus Gothofredus. Vide Ostensio.

PROPORTARE, Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 534: Et unam partem bosci nostri... sicut fossata Proportant, etc. Id est prout ja ent et distenduntur fossata, secundum eorum situm: nos vulgo dicimus, comme les fossez se comportent et étendent. [Charta Henrici II. Reg. Angl. ann. 1180. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 916: Secundum quod terra sua se Proportant in villa de Merdeplust. Charta ann. 1284. in Tabul. B. M. de Bono Nuntio Rotomag.: Concessi prædictis viris religiosis duas pechas terre meæ sicut se Proportant de lato in longum. Privilegium Johannis de Castellione Comit. Blesens. ann. 1265. ex Schedis Lancelot: Abbas et conventus (S. Joan. Carnot.) dicebant se habere debere omnimodam justitiam cllam et bassam in locis et vicis inferius annotatis, videlicet in burgo S. Joannis in Valleis prout est limitatus et extenditur et se Proportat. Pluries ibi. Tabular. Eccles. Dolensis ann. 1200: Prout situantur et se Proportant de longo in longum et de latitudine in latitudinem. Vide Proportare et Porportare.]

Pourporter, eodem sensu, in Tabul. episc. Carnot.: Jehan de Saint-Yon es-cuyer aveue à tenir de R. P. monseigneur l'evêques de Chartres... son herbergement, si comme il se Pourporte, et sa jus-

tice haute et basse. Charta Phil. Pulc. ann. 1308. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 339. r. col. 1: *Une autre piece de pri, que l'en appelle les Maroys, si comme elle se Pourporte, etc.* Vide supra Porportare.

PROPORTATIO. Inquisitio, declaratio, Verdictum, testium auditio, seu potius declaratio, *Information:* vox fori Anglici et Scotici. Quoniam Attachiamta cap. 68: *Si quis appellat aliquem de roberia vel latrocinio, et ponat in sua appellatione majorem summam pecunie, quam possedit die quo damnum accepit: et defendens petit Proportationem patrie, vel vicineti, quod die vel nocte, in qua pars adversa dicit se damnum recepisse, tantam pecunie summam non habuit, nec tantum damnum recepit: ipse defendens quietus remaneat, si Proportatio patrie hoc dixerit.* Occurrit praeterea in Statutis Alexandri II. Regis Scotiae cap. 5 § 1. 2. 4. cap. 7. § 1.

PROPORTIONABILITER. Equaliter, habita ratione vel numeri, vel mensurae, vel modi inter ambo. Diploma Bolkonis Ducis Silesiae ann. 1238. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 495: *Triginta marcarum numerus absque omni impedimento... claustrum antedicto ex integro et Proportionabiliter perpetue complectatur.* Charta Ludovici Regis Comit. Provinciae ann. 1349. in Scholis Praes. de Mazaugues: *Erigit namque distributiva justitia... dum datur beneficium Proportionabiliter universis.*

PROPORTIONALITER. Eadem notione. Bernardus Thesaur. de Acquisit. T. S. apud Murator. tom. 7. col. 888: *Aurum et argentum cum perlis... inter satellites et mulieres et pueros dividebatur Proportionaliter.*

PROPORTIONABILEMENT. in Lit. ann. 1402. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 555.

PROPORTIONARIUS. In aequas portiones divisus, nostris etiam *Proportionné.* Charta Guill. ducis Aquit. pro fundat. Orbister. ex Tabul. ejusd. monast.: *Concedo... pascua plenaria et libera ad omnia animalia praedictorum Fulcherii successorumque suorum et medietariorum eorumdem, si quae habuerint nutrienda vel etiam depascenda, cujuscumque sint generis, sive sint praedicto Fulcherio et successoribus propria animalia, sive medietariis suis Proportionaria.* Lit. ann. 1415. in Reg. 170. Chartoph. reg. ch. 1: *Item les cinquante quatre mesureurs sont pariz: et Porportionnez en trois parties.* Infra: *Proportionnez.*

PROPORTIONATUS. Conveniens, congruus, Gall. *Proportionné.* Firmicus Matern. lib. 4. cap. 13: *Corpus satis Proportionatum.* Acta S. Aug. novelli tom. 4. Mail pag. 622: *Ante versus altaris... est Porportionatum genuflectile longitudinis arcuati praedicti.*

PROPORTUS FEODI. Vide *Porportus.*

PROPOS. Vide supra *Præpos.*

PROPOSCERE. Poscere, petere. Gloss. Isidori: *Proposcit, petit.*

PROPOSITA. Quod proponitur, ut de eo statuatur. Statuta Saluciar. collat. 2. cap. 63: *Statutum est quod Potestas Saluciarum seu ejus locumtenens non possint nec debeant aliquo modo colorare Propositas.* Ibid. cap. 64: *Teneatur secretarius scribere in Consilio Saluciarum omnes Propositas fendas per syndicos communis.* Acta B. Ambrosii Seneg. tom. 3. Martii pag. 244: *Surgens in dicto Consilio ad dictionem super contentis in dicta praesenti Proposita.*

PROPOSTA. Eadem notione. Statuta Cadubrit lib. 1. cap. 69: *Volumus quod si factum illud, de quo Proposta per Vicarium fieri contigerit, tangeret aliquem de consiliariis ipsius consilii, aut aliquem ejus descendente, vel fratrem aut germanos, vel affines usque ad tertium gradum ipsius, teneatur dictus consiliarius statim lecta Proposta exire de consilio.* Vide Postea 9.

PROPOSITIO. Gratia gratulatoria, Gall. *Harangue.* Stat. Universit. Andegav. ann. 1409. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 501. art. 17: *Quia congruit et pro honore et decencia Universitatis bene convenit, quod aliquando fiant ex parte Universitatis harangae seu Propositiones aliquibus principibus, praelatis aut aliis magnatibus, ideo statuitur ut quotiens casus euenierit seu expedierit et opportunum videbitur, ordinetur in collegio et per collegium unus doctor notabilis ac deputatus ad harangam seu Propositionem hujusmodi faciendam.*

PROPOSITOR. Pincerna, forte ex Graeco *πρόποσις.* Eckcardus junior de Casibus S. Galli cap. 1: *Karolus Rex ipse qui S. Othmari hebdomada ipse Propositor et pincerna per triduum de vico Stainhem servivit, volatiliaque nos edere fecit.* Cap. 16: *Milites quidem, quando sibi absque fratribus esse vacabat, intus et foris mensae suae Propositores et pincernas hebdomadarios habere solebat, disciplinanterque sibi ab eis ministrari volebat.* Adde Eckcardum Minimum de Vita, Notkeri Balbuli cap. 13.

PROPOSITORUM. Eorum qui mensae ministrant duo hic proponuntur officia: ejus scilicet qui ad pocula stat, et pincerna dicitur: alterius, cujus est patinas mensae apponere, unde *Propositor* nuncupatus. De pincerna itaque minus recte intellexisse videtur vir doctissimus.

PROPOSITOR. Praepositor. *Propositorum festum fatuorum vocant,* in Statuto Ludov. archiep. Senon. ann. 1445. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 96.

PROPOSITUM. Actus theologicus, in quo doctorali dignitate donandus, examinandus proponitur. Locus est in Principium 3.

PROPOSITUM. Hypothesis, sententia apud vet. Irenaei Interpretem lib. 3. cap. 12. num. 12.

PROPOSITUS. id est, Proscriptus, in leg. Sed si pupillus. § 1. de inst. leg. cum in plures. § locator. locati. Vide Panciroli. lib. 1. Thesauri var. lect. cap. 77.

PROPOSTA. Propositum, ratio. Humbertus Cardin. lib. 2. adv. Simon. cap. 30. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 741: *Necesse est ad cor redeant praevicariatores novi mandati quicumque haereticis, et praevicariis Simonianis, qui ex accepta virtute Spiritus sancti faciunt sibi Propostas ad solum negotium secuti, non ad aliquod testimonium Christi.* Vide in Proposita.

PROPOS. eadem notione, in Lit. ann. 1371. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 459. *Proposement,* in Cons. Petri de Font. pag. 148. art. 48: *Se tes peres morut après plait entame, ou puis k'il avoit eu Proposement de dire que li testamens son frere n'avoit pas été à droit fais.*

PROPOTIATIO. *πρόποσις.* Gloss. Lat. Graec. in Cod. Sangerni. *Perpotatio.*

PROPRÆFACTO. *PROPRÆFACTIS.* Observat Henricus Valesius ad Ammiani Marcellini lib. 14. aliud esse agere *pro praefecto*, aliud agere *pro praefectis*. Agere enim *pro praefecto*, dicit eum, cui Praefectus urbi, seu Praefectus Praetorio in

speciali negotio vices suas mandavit: at vero *pro praefectis* agere dicit, qui ordine Codicillorum vicariam potestatem exercet. Hunc vide et Gruteri Inscript. 870. 3.

PROPRÆSCRIPTUS. Ante praescriptus, Statutus. Charta ann. 1152. inter Probat. tom. 2. novae Hist. Occitan. col. 539: *Trado (castellum Messua) propter v. m. solidos Melgorienses... Et si plus pretii Propraescripti castellum illud valet, etc.*

PROPRE. Charta ann. 1366. in Chartul. S. Joan. de Jardo: *Item quandam peciam terrae... quae quondam fuit Militi Tirelli, sitam mota seu Propria domum praedictorum.* Ubi procul dubio legendum. Circa seu propra.

PROPRENDERE. *PROPRESA.* *PROPRESIUM.* *PROPRESTURA.* Vide in *Porprendere.*

PROPRIA. Reg. capit. eccl. Agath. ad ann. 1545: *Claudius de la Guicha episcopus Agathensis recipitur in Propria.* Rursum aliis in locis non semel occurrit. Ubique supplendum est *Persona*; quod observatur cum quis per se ipsum, non per procuratorem, possessionem alicujus beneficii adipiscitur.

PROPRIA. [Patria: « Iter nostrum rege, ab hoste defende Et ad Propriam reduce. » (Du Ménil, Poes. Lat. med. aet. p. 57.)]

PROPRIARE. Rem sibi propriam facere, asserere, vindicare, in Legibus Saxonibus Edw. Senioris cap. 2. apud Bromptonum. [Festus: *Propriarius, proprium fecerit.* Cael. Aurel. Acutor. lib. 1. cap. 15: *Per tenuis vias Propriaria.* Idem Tardor. lib. 5. cap. 12: *Solidiora digestionem Propriantur.*] Vide supra *Propriare.*

PROPRIARE. Preparare vel commodare. Stat. Universit. Aurel. ann. 1321. ex Cod. reg. 423. A. fol. 35. r.: *Prohibemus ne quis doctor, baccalarius, scolarius... quomodocumque assensum seu munitiones armorum aut hominum Propriet seu Propriari faciat pro aliquo praemissorum; nec... passus injuriam etiam corporalem ad sumendi vindictam per vias pes aut silens, se audeat aliquatenus Propriare, salva defensione proprii corporis, hospitii et bonorum.* In alio Stat. itidem super portatione armorum fol. 45. r. legitur, *Præparet seu Preparari faciat.* Charta Gaufr. de Meduana pro eccl. SS. Serg. et Bacch.: *Officinas cum claustris quas ego facio, Propriatas inveniunt.* Ubi editum *Præparatas* tom. 2. Spicil. pag. 507.

PROPRIATIM. Expresse, distincte. Arnobius lib. 3. pag. 125: *Res exigit Propriatim Deus scire.*

PROPRIE. Indivise. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 57. v.: *Stagnum quoque, quod vivarium dicitur, nostrum Proprie erit, excepto buccali, de quo facient medietatem.*

PROPRIETANEUS. Proprius, conveniens. Guido in Discipul. Farfens. lib. 1. cap. 3: *Antiphona ex Evangelio ipsius diei, sicut die illa ad horas praemisunt de suis; ita et Sabbato sancto de Proprietaneis antiphonis prossquantur.*

PROPRIETARE. Rem alicui propriam facere, asserere, in proprium dare, Gall. *Donner en propra.* Charta Henrici II. Imper. ann. 1055. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 7: *Dicto monasterio S. Zenoni ad suorum praebendam monachorum donamus et proprietam elemosinam.* Occurrit rursum infra.

[⁹⁰ Vide Halthaus. German. voce Eigenen. col. 287.]

PROPRIETARIUM. In speculo Saxonico lib. 1. art. 2. § 2. Liberi dividuntur in Bannitos, Proprietarios Praepositorum, et Paganos Archipresbyterorum. Mox § 5: Proprietarii jure necessario suorum Praefectorum judicium querent, quod sex septimanarum spatio provocetur, et ex his si opus fuerit, Praeco deligatur. [⁹⁰ Germ. Flechhaften.]

PROPRIETARIUM. Monachi dicuntur, qui proprium, seu proprietates, ut loquitur Eckehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 11. vel peculia possident. Jo. de Garlandia in Synonymis:

Et opulenti, vel possessio, peculiumque. Res, et proprietates, hinc Proprietarius est. at.

Reimerus contra Valdenses pag. 95: Beatus enim Gregorius pro Monacho Proprietario, sed peritente, post mortem determinate 30. Missas celebrandas instituit, et sic eundem liberavit. Honorius III. lib. 4. Epist. 536: Et quicumque de cetero inventus fuerit habere proprium, poene subiacet regulari, et semel in anno in Proprietario solennis excommunicatio proferatur. Vetus Statutum Monasticum in Additamentis ad Matth. Paris pag. 115: Monachi Proprietarii excommunicentur ab Abbatibus suis; et si in morte Proprietarius inventus fuerit, Ecclesiastica careat sepultura, vel sicut unus de vulgo sepeliatur. Excommunicationis sententiam in Proprietarios semel in anno, scilicet in Ramis palmarum solenniter in Capitulo publicabit. Et si post aliquis inventus fuerit habere proprium, etc. Mox: Proprium autem intelligimus secundum B. Benedicti regulam, si nec accommodatum, nec locatum, nec depositum aliqui omnino Monachus vel conversus nomine suo recipiat, nec etiam Monasterii nomine, nisi de Abbatis vel conventus licentia speciali, etc. [Conc. Trevir. ann. 1228. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 131: Illos autem censens Proprietarios quibus assignantur curtes vel alodia pro certa pensione: qua soluta, de residuo tanquam de proprio suo faciunt voluntatem.] Bernardus Monach. in Consuetud. Cluniacensib. MSS. cap. 3: Quod ideo a patribus nostris precautum est, ne illa mala pestis Proprietatis, et praesertim modo adeo periculosa aliquo modo subrepat. Vide Monasticum Anglic. tom. 3. pag. 307. et Concilium Montispeliense ann. 1214. cap. 18. 19. Concil. Biterrense ann. 1223. cap. 14. et alia passim ejusce aevi Concilia, praeterea Monasticum Cisterciense pag. 311. 316. Statuta antiqua Cartusiens. part. 2. cap. 31. § 6. etc. [Vide in Proprietates.]

PROPRIETARIUM JURE PROPRIETARIO, id est, domini et legitimi possessoris. Form. 23. inter Sirmonicas: Quicquid de supradictis rebus meis, facere voluerit, jure Proprietario, absque repetitione heredum meorum, liberam et firmissimam in omnibus habeat potestatem. Occurrit passim.

PROPRIETARIUM CONSUECUDINARIUM, Proprietate consuetud. in Consuetud. Leod. cap. 11. art. 33. Vide ibi de Meant.

PROPRIETATES, Alodia, patrimonialia, bona quae ex successione parentum aliquid obveniunt. Speculum Saxonicum lib. 1. art. 8. § 1: Proprietates et proprium appellatur possessio seu fundus, qui a nullo recipitur in feudum vel hereditatem, sed per successionem devolvitur ad heredes, absque aliquo tributo successoris. [⁹⁰ Germ. Egen.] Annales Francor. Ber-

liniani ann. 858: Ibiq. distribuens invitatoribus suis Comitatus, Monasteria, villas regias, atque Proprietates, ad Altinacum Palatium revertitur. Annales Franc. Metenses ann. 887: In Monasterio quod in Proprietate sua construxerat, Deo famulatura recessit. Capitulare 4. incerti anni cap. 7: De liberorum hominum possibilitate, ut juxta qualitate Proprietatis exercitare debeant. [Edictum Pistense cap. 18: In fiscum nostrum, vel in quamcumque immunitatem, aut alicujus potentis potestatem vel Proprietatem confugerit, etc. Rabanus ad Otgarium: Proprietates dominicalia, quae domino Imperatori ex paterna successione hereditario jure pervenit.] Diltmarus lib. 1: Et huic quantum ad victus et sui vestitus necessaria suppetebat ex sua Proprietate, etc. Bercharius Presbyter in Hist. Episcoporum. Viridunensium num. 8: Suam Proprietatem, id est Theologium Monasterium sanctae Mariae in Viriduno. tradidit. Tabularium Brivatense ch. 51: De rebus Proprietatis nostrae, quae mihi legitimo ordina per originem parentum meorum everserunt. [Vide Hieronymi Bignonii notas ad Marculfum et infra Proprium.]

Charta. prior. Nerons-villae: Cetera quae mihi in Proprietate erant: ita dico in Proprietate, quod in hoc dono ejus vel in alia terra ei pertinenti, non rex vel aliqua persona possit aliquid acclamare. Inquisit. ann. 1388. ex schedis Pr. de Mazaugues: Dixerunt quod fuerat facta [dicta clapeira] ad significandum ad quem locum proledebatur Proprietates et pastura d'Aurella, et Proprietates, eodem intellectu, in Lit. remiss. ann. 1472. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 702: A l'occasion de ce que Guillaume Reignet prenoit des paulx et cloison en une troyne ou Proprieté, appartenant au suppliant ou aux siens, etc.

PROPRIETATES, dictae res immobiles, quas quis comparat. Comparare proprietates, in Lege Longob. lib. 3. tit. 1. § 19. et 20. [⁹⁰ Capitul. lib. 3. cap. 19. et 20.] Ubi proprietates, mox alodus dicitur. Proprietatem acquirere, in Chron. Laurish. pag. 68. Testam. Hadoindi Ep. Cenom.: Villam Proprietatis meae Iscomodiacum, quam data pecunia de Auserana et gentrice sua comparavi, etc. [Capitul. Caroli Calvi ann. 865. tit. 37. § 4: Ut nullus infidelium nostrorum, qui liberi homines sunt, in nostro regno immorari vel Proprietatem habere permittatur, nisi fidelitatem nobis promiserit. Chron. Farf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 480: Item praefatus abbas dom. Johannes acquisivit in hoc monasterio a Theodivio Comite filio Berardi Comitissae, quasdam res sive Proprietates, quas emerat a Sebaldio in territorio Amiterno.] Hac notione occurrit, in Capitulari 5. ann. 806. cap. 7. 8. lib. 3. Capitul. cap. 19. 20. in Lege Longob. lib. 3. cap. 4. [⁹⁰ Carol. M. 119?] et in Chartis Abb. Bellii, quas profert Dominicus de Praerog. Alod. cap. 13. num. 3. Ita ut proprietates dicantur res dominicae ac propriae, respectu earum quae in Beneficium tenebantur. [Charta ann. 1067. ex Tabular. Major. Monast.: Erampliationes bosci de Boeria quae erant meae Propriae.] Tabularium Brivat. ch. 383: Cedo. aliquid de rebus Proprietatis meae quae mihi per conquestum everserunt. Et ch. 385: De rebus Proprietatis nostrae quae ex tractu nobis obvenierunt. Hincmarus Remensis in Epist. ad Carolum Regem: Quia ipsi vestri homines et Proprietatem

et beneficium in vestro regno et in mea parochia habent. Tradit. Fuldenses lib. 3. trad. 30: Cum alia quae sibi vel Proprietatis jure, vel beneficii lege undecumque contigerant filium suum, etc. Ubi Proprietates opponuntur beneficiis quae ad vitam possidebantur. Vide Walafrid. Strabum de Vita Othmari cap. 1. et Proprium.

PROPRIETATES habere dicuntur Monachi, qui contra praescriptum regulae Monasticae peculia habent. Vide Eckehardum Juniores de Casib. S. Galli cap. 11. pag. 87. Atque hi Proprietarii dicuntur, ut supra monuimus. Statuta Ord. Cartusiensis ann. 1368. 2. part. cap. 5. § 5: Cum detestandum sit omnibus religiosis Proprietatis vitium, etc.

Qui tanquam propria possident: non qui his tantum, sub abbatis tamen, quemadmodum filii sub patris auctoritate, utuntur. Et quidem ita interpretandum esse paupertatis votum, quod monachi possessionibus ditissimi emittunt, ut rerum proprietatem, non earum moderatum usum ejurare intelligantur, haud obscure efficitur ex Reg. visit. Odon. archiep. Rotomag. Cod. reg. 1245. fol. 87. r: Visitavimus apud S. Aman-dum. Faciunt tria vota, scilicet obedientiam, abrenunciationem Proprietatis, castitatem. Injunimus abbatibus quod in professione earum nihil aliud eis permittat votere. Quod si vero paupertatis vocem adhibet in formula votorum ibid. fol. 90. r. ne errandi locum praebet, hanc continuo interpretatur sic: Injunimus prioribus (S. Albini) quod quando moniales deveniant ad decimum quartum annum, faceret eis votere tria vota, scilicet obedientiam, castitatis, paupertatis, scilicet vivere sine Proprio. Eandem formulam habemus ex professione Jauserannae de Medullione ann. 1223. in Hist. Ms. S. Andr. Avenion. fol. 45. r. edita tom. 7. Spicil. pag. 264. sed mutila: Ego Jauseranna praedicta professionem emitto, et me imperio et mandato dom. Ber-mundi abbatis et ejus successoribus sub-jicio, et in manu Calverii de mandato ipsius dom. abbatis me absque Proprio vivere promitto, etc. Recentioris aetatis hujusce moris exemplum profert Conc. Rem. ann. 1408. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 420. num. 53: Amplius si in parochia sunt domus religiosorum vel hospitalia, fiet inquisitio secundum status eorumdem, ut quomodo servant vota, specialiter continentiae et paupertatis sine Appropriatione. Eorum saltem temporum hanc fuisse disciplinam, haec argumento sunt; ut et facultas succedendi in possessiones parentum et testamenta de rebus suis abbatibus, abbatissis concessa, quamvis non secus ac caeteri monachi paupertatis voto adstringerentur. Vide infra Successio 2. et Testamentum 1.

PROPRIETAS MARIS. Epistola Alexandri III. PP. apud Garlellum in Episcopis Magalonensibus pag. 145: Guillelmus de Montepessulano sua nobis conquestione monstravit, quod dilecti filii nostri Consules et populus Genuensis Proprietatem in mari querentes, portum ejus frequenter invadunt, consumunt naves incendio, et peregrinos et mercatores suis rebus per violentiam spoliant, etc. Alia ejusdem Pontificis Epistola ad eodem Genuenses, ibid. pag. 157: Quia non decet vos ejusmodi Proprietates in mari requirere, quas paganos etiam non legimus requisivisse. Vide Petrum Baptistam Burgum lib. 2. de Dominio Ge-

nuensis Reipublicæ in mari Ligustico cap. 12. 13.

PROPRIETAS, Officium proprium alicujus sancti. Usus antiqui Ordin. Cisterciensis cap. 6: *Vel propter commemorationem alicujus Sancti qui Proprietatem habet, in graduali periculo non potuerunt.* Adde cap. 31. et Institut. Capituli gener. ejusdem Ordin. cap. 27. Ordinarius MS. Ecclesiæ Rotomagensis: *Notavimus in precedenti Opusculo festivitates Sanctorum, et Proprietates eorum quæ eventiant ad Adventu Domini, etc. [Vetus Cerem. MS. B. M. Deauratæ Tolos.: Item lectiones dicuntur ad utrumque festum non habentem Proprietatem.]* Ita usurpant Statuta antiqua Ordin. Cartusienensis cap. 6. § 41. Huc spectant, quæ habentur in lib. 2. Sacram. Ecclesiæ Rom. cap. 30. *In Natali S. Petri Proprie 3. Kalend. Julii.* Et cap. 32: *In Nativitate S. Pauli Proprie, 3. Kalend. Julii.* Quia eodem die utriusque Sancti Festum celebratur: officia vero disjunguntur, sicque uterque habet Proprietates suas.

PROPRINDERE, PROPRIISA, etc. Vide supra Proprendere.

PROPRIUM, Idem quod Proprietas. Auctor Queroli: *Datum tibi est de Proprio nihil habere.* Charta Chlodovei Regis apud Rover. in Reomao pag. 30: *Tam ex munere nostro, quam de paterno et Proprio, aut de contato populi, seu de quolibet adtracto aliquid auferre præsumat.* Capitular. 1. ann. 812. cap. 1: *Ut omnis liber homo qui 4. manus vestitus de Proprio suo sive de alicujus beneficio habet, etc.* Charta Lotharii Imper. apud Beslium pag. 260: *Curtis duas cum suis appenditiis nostro daremus præcepto, et duos quod alios nuncupant ejusdem loci incolæ, et sua Propria, etc.* Charta sub Odone Rege in Tabular. Abb. Belliloci in Lemovic. n. 118: *Cedo ad ipsum locum sanctum aliquid de Proccis rebus meis quæ per parentes mihi justissime obveniunt.* Charta Pipini Reg. Aquitanie ann. 812. in eodem Tabulario num. 5: *Concedimus eidem fidei nostro Rodulpho nomine ad Proprium quasdam res juris nostri, quæ sunt sitæ in orbe Lemovicensi, in pago Anacense... et de nostro jure in jus ac potestatem illius solemnem donationem transferimus, ita ut videlicet quicquid ab hodierna die et tempore exinde pro sua utilitate atque commoditate jure proprietario facere decreverit, liberam et firmissimam in omnibus habeat potestatem faciendi.* Alia Charta ejusdem Pipini ann. 818. in eodem Tabul. n. 6: *Concedimus itaque eidem venerabili Episcopo ad Proprium quasdam res juris nostri... ut quicquid exinde ab hodierna die facere voluerit, liberam et firmissimam in omnibus habeat potestatem faciendi, donandi, vendendi, commutandi, sive hereditibus relinquendi.* Charta Rodulphi Comitis Cadurcensis ann. 788. in eod. Tabul. n. 176: *Tradimus vobis atque transfundimus ad habendum et possidendum Proprio jure.* Adde Appendicem ad Capitular. num. 108. *In Proprio habere*, in Capitul. Caroli C. tit. 43. § 5. *Ad Proprium habere*, in Charta ejusdem Caroli apud Beslium in Comit. Pictav. pag. 177. *Ibid.*: *In compensationem harum rerum dedit idem Comes ex suo Proprio partibus S. Hilarii, etc.* *In Proprio tradere*, in Charta Ottonis III. Imp. ann. 1001. in Privilegiis Ecclesiæ Hammaburg. *Largiri ad Proprium*, in alia Lotharii Regis apud Beslium pag. 262. 269. *Ad Proprium facere*, in Præcepto Caroli M. pro Hispanis ann. 812.

Proprium et hereditas opponuntur Beneficio, in Charta Divisionis Imp. Lud. PII ann. 814. cap. 8. *Proprium Regis*, seu uti vocamus *Domanium*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 34. § 8. [Ludov. P. 28.] *Hist. Ep. Autis. cap. 58: Cum Gismun castrum... quod erat de feodo Autisiodor. Ecclesiæ in Proprietatem regiam devenisset, etc.* Vide *Alodius* et *Proprietates*.

PROPRIUS, Client. servus. Gregorius M. lib. 9. Epist. 38: *Qui ratione mihi se ancillam dicit, cujus ante susceptum Episcopatum Proprius fui.* Eginhardus in Caroli M. Vita: *Ad eo namque Adelfonsum Gallicæ atque Asturicæ Regem sibi societate devinxit, ut is cum ad eum vel literas vel legatos mitteret, non aliter se apud illum, quam Proprium suum appellari juberet.* Charta ann. 1238. in Regesto Tolosano fol. 79: *Qui fuerat homilijus et Proprius ejusdem Do. Comit.*

Sunt in Germania, inquit Molanus lib. 3. de Canon. cap. 33. de Servis verba faciens, quos vocant *Proprios*, sed non sunt illi servi, nec majores suos servos habuerunt. Vigilius ad Tit. de Testam. ordin.: *Proprii homines, quos Germania nostra habet, eodem jure adhuc vivunt, quo olim, libertis magis similes, quam mancipiis.* Eadem scribit Zazius, et in paucis cum servis participare ait, et plus ad libertos respicere. Vide *Fletam* lib. 1. cap. 47. § 9.

PROPUDIOSUS, Rubore confusioneque plenus. Gl. MSS. Sangerm. num. 601. Sensu opposito utitur Plautus.

PROPUGNACULUM, ἔρπουζον, in Gloss. Latino-Grecis et Græco-Latinis.

PROPUGNACULUM, Fenestricula oblongior et strictior in urbium et castrorum muris, per quam sagittarii vel balistarii sagittas suas aut tela in obsidentes emittebant, idem quod *Arbasteria*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7632: *Propugnaculum, Herbalesiere.*

PROPULSA, Vide Propola.

PROPUNCTUM, PROPONCTUS. Vide in *Perpunctum*.

PROPURATOR, Charta Joan. ducis Bitur. pro fundat. S. Capel. Bitur. ann. 1405. ex Bibl. reg.: *Constituente dictos thesaurarium, cantorem, etc. quoad hoc dominos et proprietarios ac Propuratores.* Sed legendum videtur *Propriatores*. Vide *Proprietas*.

PROQUIETAS, Vide *Propinquetas*.

PROQUIRERE, ut mox *Proquiritare*, promulgare, proclamare. Charta Henrici II. Reg. Angl. ann. circ. 1155. apud D. Brussel de Usa. feud. tom. 2. pag. VII: *Concessimus et eidem pro nobis et hereditibus nostris, quod nec nos nec heredes nostri, aliquid Proquiremus per quod libertates iste infringantur vel infirmentur. Et si ab aliquo aliquid contra hæc Proquisitum fuerit, nihil valeat et pro nullo habeatur.*

Ubi emendandum supra mox citatus *Perquirere*. Vide in hæc voce.

PROQUIRITARE, Publicare. Vide *Savaronem* ad Sidonium lib. 8. Epist. 6. et *Proquirere*.

PROQUIRITARE, nude pro *Clamare*, inclamare, apud Apul. in Apolog.: *In medio foro bacchabundus, epistolam sæpe aperiens Proquiritabat: Apuleius magus, etc.*

PRORA CAPITIS, Constantino Africano de Morbor. curat. lib. 1. cap. 10. 16. dicitur pars anterior, ut *puppis capitis*, eidem cap. 14. 15. 16. lib. 8. cap. 14. etc. pars posterior: igitur *prora capitis*, idem valet ac *incipit*, ut *puppis, occiput*. Lib. 2. Pantech. cap. 3: *In Prora capitis*

est quoddam os solo coronata differens a craneo, et hoc vocatur frons; est et in puppi os solo lambda Græco differens a craneo, et vocatur puppis os. Fridericus II. lib. 1. de Venat. cap. 24: *Oculi sunt instrumenta visus, de quibus quare sint duo, quare in Prora capitis locati, etc.* Ita *Prora cerebri*, et *puppis cerebri*, eidem Constantino lib. 1. de Morbor. curat. cap. 15. 22. et lib. 4. Pantech. cap. 11. *Prora et puppis vulvæ*, lib. 6. de Morbor. curat. cap. 13. *Prora colli*, lib. 8. Pantech. cap. 11. Vide Schollasten. Eschyl. pag. 96. edit. Henrici Stephani.

PRORA, Terra, ni fallor, prominens, collis, idem quod supra *Promontorium*. Charta ann. 903. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 144: *Ad superscriptas fundoras seu casalias, et dossos atque corrigias, et vallas atque Proras pertinentes ad omnia in integrum.* [An Pratoras?]

PRORATA, Aequalitas, paritas, proportio. Litteræ Johannis Reg. Franc. ann. 1356. tom. 3. Ordin. pag. 61: *Quousque de summa ditorum triginta millium librarum, Prorata contingente, sibi plene fuerit satisfactum.* Charta ann. 1401. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1662: *Quod dicti Florentini, in casu necessitatis, pro tribus mensibus teneantur mutuare dicto domino Regi usque in summam ducentorum millium ducatorum mutuatorum de mense in mensem, prout Prorata contingit, etc.* Legitur alibi divisis vocibus.

PRORECTUS, DECIMA PRORECTA. Vide supra in *Decimæ*.

PRORETA, Navis rector, in Chron. Maurigniac. Vox nota Plauto.

Seu *proræ gubernator*, nostris *Proier*. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. *Proyar, Prov. Proreta*. Vadia gentium armorum in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. *Pater* fol. 180. r. ubi de official. marit.: *Item Proier lx. solz le mois et pour despens xx. solz.* Vita S. Aich. tom. 5. Sept. pag. 90. col. 1: *Filibertus scilicet patrocinando, ut auriga navim gubernans in undoso equore sine naufragii periculo, Aychadrus tanquam Proreta præviis, decernens ne subito navis ad portum ventens læsionem pateretur aliquam in litore saxeo. Ubi docti Editores Mahillonium emendant, qui ibi legit *Propheta*. Consule *Ilorum* notam ad hunc locum. Vide *Proderius*.*

PRORETA, Cujusvis rei dux et rector. Willibaldus in Vita S. Bonifacii Mogunt. sæc. 3. Bened. part. 2. pag. 146: *O summæ sanctitatis pontifex, o spiritualis Proreta agonis, etc.*

Hinc *Pruer*, ab Italico *Prua*, *prora*, *Proram* gubernare, apud Guill. Guiart.:

Puis Pruerer le Bras S. Jorge,
Qui court devant Constantinoble.

PRORISCRIPITUM, Præscriptum, præceptum. Camillus Peregrinus apud Murator. tom. 2. pag. 316: *Si ipsa, vel ejus heredes non complerent parti prædicti monasterii omnia, quæ et qualiter in ipso Proriscrpta continebantur.*

PRORISINUS, *Prorisinus*, pro *porriginis*, in Gloss. Isid. Vide *Barbustinus*.

PROROGARE, Erogare, præstare, ante mittere, in Cod. Theod. leg. 11. et 13. de erogat. (7. 4.) leg. 12. de cursu. (8. 5.) *Prorogata jussio*, id est, ante lata, *ibid.* leg. 2. de pascuis. (7. 7.) Vide *Prærogare*.

PROROGATIO, Porrectio, dispensatio. Index vet. Canonum Inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 10. col. 1.: *Quod diaconi nec in presbyterio sedere possint, nec sacri*

Corporis Prorogationem jus habeant exercendi. Id tamen ipsis antiquitus concessum fuerat, ut consecratam a sacerdote Eucharistiam fidelibus porrigerent, saltem absente presbytero. Vide supra *Diaconus*.

PROROGATORES TRITICI, vini, et casei, apud Senatorem lib. 10. Epist. 28. [Vide *Prorogator* et *Prorogare*.]

PRORSUS, Rectus. Vita S. Gudillæ Virg. c. 2: *Pedisequa quoque ejus et per via et devia negat se discernere, nec Prorsi tramitis meminisse.* Veteres prosum dicebant pro recto: *Prorsi limites*, id est recti: *Prosum ire*, *esse*, quod et *prosum*, ut *susum*, pro sursum. In Gloss. *Prosa*, μέτρον ἰσότητος, pexa tunica exponitur, id est *recta*. [Unde *Prosarum ars*, quæ circa tunicas pexas versatur. Vide Salmas. de Usur. pag. 342.] *Prosa* pro *prosa*, apud Aelricum in Præfat. ad Grammaticam Anglicam. [V. Martinii Lex.]

PRORUMPERE, Emittere, effundere. Ebasis vers. 712:

Inpedior lacrimis Prorumpere nomen a'nantis.

PROSA, Latinis scriptoribus, oratio pedestris recitanda, et *prosa*, quæ versificatæ opponitur. Hinc *Prosaica oratio*, apud Plinium lib. 7. cap. 56 [Prosaicus *relatus*, apud Fortunat. lib. 7. carm. 11. *Prosaicum opus*, apud Sidon. lib. 3. Epist. ult. et *Prosaicum loquendi genus*, lib. 9. Epist. 13.] *Prosaicus tepos*, apud Alvarum in Vita S. Eulogii n. 7. *Libri prosaici*, n. 10. [Vide *Prosaicus*.]

PROSATOR, Scriptor, qui pedestri oratione scribit. Aldhelmus Abbas Malmesburienensis. *Sed potius exar, eugejus, ingressuras tripudium a Prosatore meretur.* Urtur et antea, ut et Vita MS. S. Gaugerii Episc. Cameracens. in Prologo: *Audua namque materies, meisque verbis multo major, eloquentissimum erigit Prosatorem.*

PROSAICUS, Eadem notione, apud Fortunat. lib. 2. de Vita S. Martini sub finem, ubi de Sulpitio Severo quævisit: Sancti Vitam pedestri oratione scripsit:

Cujus Prosaicus cecidit prius acta Severus.

apud Christ. Pisan. in Carolo V. part. 1. cap. 1. *Pour ce moy Christine de Pisan... empris nouvelle compilation menée en stile Prosal, etc.*

PROSATICS, Virgil. Grammat. pag. 58: *A simplicibus ac Prosatiscis exordium sumpsit.*

PROSAGE, Solute. Exstat in Guelferbyt. Biblioth. teste Eccardo in Notis ad Leg. Sal. pag. 5. Codex MS. cujus titulus est: *Beunonis Misenensis Episcopi Rationes dictandi Prosaice ex multorum gestis in unum corpus collectæ.*

PROSAM, Libri Rituales Ecclesiastici eam orationem quæ in Missa canitur ante Evangelium in majoribus festis, quam alias *Sequentiam*, vocant. Udalricus in Consuet. Cluniac. lib. 1. cap. 11. *Prosa*, quod alii *sequentiam* vocant, non recitatur nisi in quinque festis principalibus. [Bernardus Mon. in Ordin. Cluniac. part. 1. cap. 17: *Pro signo Prosa, vel quod a Teutonicis Sequentia nominatur, leva manum inclinatam, et a pectore amovendo eam invertit, ita ut quod prius erat sursum, sit deorsum.*] De ratione nominis vide Genebrardum in Liturgia Apostolica pag. 131. [et *Sequentia* 1.]

Neque vero liberum erat cuique pro libitu ejusmodi *Prosam*, in majori-

bus etiam festis, instituere; ad id quippe requirebatur Episcopi consensus in Ecclesiis suæ jurisdictionis, et summi Pontificis auctoritas in Monasteriis quæ ipsi suberant, ut colligitur ex Litteris Willelmi Cardinalis sedis Apostolicæ Legati ann. 1161. in Tabul. S. Albini Andegav. *Statuentes ut in Annuntiatione genitricis Dei Mariæ et beatissimi confessoris atque pontificis Albini festo Te Deum laudamus et Gloria in excelsis et Prosas sollempnes ad tantas sollemnitates altius excolendas perpetuo decantentis. Purificationem quoque ipsius in eadem laudibus attollatis.* Tunc temporis ergo usus obtinuerat ut non nisi in solemnioribus festis *prosa* illæ decantarentur, quomodo et hymnus *Gloria in excelsis*, qui a solis Episcopis in his etiam festivitatibus dici solebat, ut testatur Walafridus Strabo cap. 22: *Statutum est ut ipse hymnus in summis festivitatibus a solis Episcopis usurparetur, quod etiam in capite libri Sacramentorum designatum videtur.* Vide Card. Bona Rer. Liturg. lib. 2. cap. 4. § 5.

PROSARIUS, Liber ecclesiasticus continens *prosas*, in Historia Abbatia Condomensis pag. 577. [Locus est in *Jornarium* 2.]

Item in *Prosier noté*, in Invent. Gall. S. Capel. Paris.

PROSAGIUM, [Divinatio. DIEF.]

PROSANETA, Proxeneta, Gall. *Courcier*. Charta ann. 1310. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 50: *Præsentent* (consules *mastris de Comptro*) *banerios et præcones et correlarios sive Prosanetas necessarios quolibet anno.* Vide infra *Proseteta*.

PROSATRIS, Genitrix. Gloss. Isidor. **PROSCARIOSE**, Affabiliter, jucunde. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641.

PROSCENDERE, f. Occare, Gall. *Herzer*. Codex censualis MS. Irminonis Abbat. Sangerman. fol. 65. v. *Arant ad hibernaticum peticas III. et ad tramisium III. ad Proscendum III.* Nisi de prima oratione intelligas, et scriptum sit *pro Proscendere*.

PROSCHOLIUM, Vide in *Proscholus*.

PROSCHOLIUM, dicebatur in schola ille, qui non docehdus tam pueris, quam eorum moribus præfectus erat, ut scilicet concine ad Magistrum accederent, ut omni gestu, ingressu, vestitu, compositi essent. Nam ante scholæ auditorium erat locus *Proscholii* nomine, ab auditorio ipso velo, tanquam aliquo intergerino pariete, dissectus. Ibi pueri conveniebant ejus loci præfectum, quem *Proscholum* vocabant, ut admonerentur officii sui: antequam ad Magistrum reducto velo accederent. Colloquia puero- rum, quæ veteribus Glossariis præfixa sunt: *Ὁ δὲ ἐπὶ τὸν πρὸς τὸν ἀρχαῖα, ἀνέ- σθη δὲ τὸν ἀρχαῖον ἀρχαῖα, ὡς ἔδει, καὶ ἐν τῷ προσχολίῳ ἀπέθικε βιβλίον, καὶ κατέ- φηκε τριχάς, καὶ ἕστω τριμύνη κέντρονι ἰ- στρούθον, καὶ πρῶτον ἡσυχάζον καθήμενός, συμπυθρῆς.* S. Augustinus de Verbis Apost. serm. 19. cap. 7: *Tam pauper, ut Proscholus esset Grammatici apud Medianum Ausonius Epigr. 23.* In Professor. *Proscholum*, *Subdoctorem* vocat, seu quod doctore et Magistro subesset, vel quod discipulorum, ut vocant, lectiones exciperet, priusquam in scholam venirent: quod ultimum indicare videtur idem Ausonius, qui *tenuem Grammaticum*, *Proscholum* vocat:

Exili nostræ: fucatus honore cathedræ: Libato tenuis nomine Grammatici.

Idem videtur *Adjutor scholarum*, apud

Fulbertum Epist. 80. *Exilis igitur honor fult Proscholi, et qui pauperes tantum spectabat. Proscholis, et Proscholium occurrunt etiam in Notis Tyronis pag. 168. Vide Archischolaria.*

PROSCRIPTIO, Exactio. Almoinus lib. 3. H'ist. Franc. cap. 82: *Chilpericus etiam Rex, suggerente Fredegunde Regina Proscriptionibus gravissimis populum sibi subjectum alterere cepit. Inter cætera namque, quæ cogebantur solvere liberiori etiam orti progenie, a terra proprio culta labore amphoram vini regie inferebant mensæ. Quo loco Gregorius Turon. lib. 5. cap. 23. habet descriptiones. Vide in hac voce. Alio sensu vide in *Bannum* 1.*

Quæ sic redduntur in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Hist. Franc. pag. 225: *Li rois Chilperic... grevoit moult durement le peuple, qui sous lui estoit, de griez tailles et de griez exactions, par le conseil Fredegonde.*

PROSECUTA, PROSECUTIO, Jus percipiendi colonum suum atque percipiendi medietatem decimæ ex agris, quos colit in aliena parrochia, Practicis nostris *Suite de dime* vel *Poursuite de fer*; unde *Prosecutum aratri* nuncupatur, in Charta ann. 1161. ex Chartul. S. Joan. Laudun. *Quam (decimam) ecclesia S. Johannis totam et integram habere volebat, ecclesia vero S. Martini propter Prosecutam aratri, medietatem ipsius decimæ suam esse dicebat.* Alia ann. 1158. ibid. ch. 89: *Cujus curtis decima, grandis et minuta, cum tota parrochiali Prosecuta, nostra erit.* Charta ann. 1284. in Chartul. Thenol. ex Cod. reg. 5649. fol. 14. v. *Dicebamus quod quotienscumque terræ existentes infra fines parrochiarum dictarum villarum de Bomont et de nova villa de Bomont excolebantur ab habitantibus in dicta villa de sancti Petri monte... cum carrucis, seu equis vel animalibus ipsorum habitantium, seu cum bessa, vel ad denarios eorumdem habitantium, vel aliquo alio quocumque modo, quod medietas decimæ terrarum prædictarum taliter excoltarum, ad nos ratione reportagii seu Prosecutæ, etc. Habere consueverunt reportagium seu Prosecutam.* Alia ann. 1310. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. *Cum controversia verteretur... super Intercursu Prosecutæ decimarum ville et territorii de Chevregni... Diffiniverunt in hunc modum, videlicet quod Intercursus Prosecutæ decimarum locum habent inter territoria prædicta, qualitercumque colantur terræ, sive cum equis, sive cum bessa, quilibet dimidiam partem decimæ terrarum prædictarum ratione Prosecutæ habeat.* Alia ann. 1206. in eod. Chartul. ch. 143: *A marisco usque ad nemus S. Vincentii de Seur, nullam in perpetuum habebunt Prosecutionem, quia presbyter B. Juliani... in illa decimatione nunquam habuit Prosecutionem.* Denique alia ann. 1219. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 150: *Et si quis clamaverit Prosecutionem in supradictis omnibus terris, idem Nicholas et heredes sui tenebuntur super hoc prædictæ ecclesiæ et presbitero legitimam garantiam portare.* Alibi *Reportagium* appellatur. Vide in hac voce et supra *Intercursus prosecutæ decimarum*.

1. **PROSECUTIO**, Instructio, significatio, insinuatio, allegatio. Cod. Theod. leg. 4. de re milit. (7, 1.): *Tamen prudentis tuz Prosecutione admittitur, quæ apud nos verbis facta est, præcipimus, etc.* Ibid. leg. 5. de exhib. et transmitt. reis (9, 40.): *Expresso crimine Prosecutionibus arguentium cum his, a quibus fuerint accusati,*

mox sub idonea Prosecutione ad iudicium dirigant. Adde leg. 175. de Decurion. (12, 1.)

† 2. PROSECUTIO, Persecutio, Gall. Poursuite. Sententia arbitraris inter Archiep. Capitulumque Arelat. et Monachos S. Cassari ann. 1221. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Tum quia appellatio suam non habuit Prosecutionem.

• Actio juridica, vox forensis. Charta ann. 1417. in Tabul. S. Germ. Prat.: *Dictis defensoribus ex adverso plura facta et rationes proponentibus, quod dictus actor non esset pars habilis ad faciendam dictam Prosecutionem contra dictos defensores.* Prosuance, in Lit. ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 134. art. 27: *Aura un procureur pour la ville, lequel aura le soing et Prosuance de faire des causes et besoignes de la ville et des bourgeois.* Ubi male editum, Prosuance. Vide Prosecutor.

• PROSECUTIO, Eadem notione. Charta ann. 1253. in Chartul. Thenol. ex Cod. reg. 5649. fol. 24. r: *Quittaverunt quicquid juris habebant, in predictis decimis, tam ratione juris parochialis quam Prosecutionis, etc.*

• 3. PROSECUTIO ARMATA, Obligatio, qua vassallus vel tenens dominum in hostem seu exercitum sequi tenebatur. Charta Raim. comit. Tolos. ann. 1209. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 308: *Scire volumus omnes, quod priorem de Asperrius omnesque suos successores ibidem futuros priores, et ecclesiam de Asperrius et omnes homines in eadem villa habitantes, ab omni quæsta vel tailia seu albergua nostra, et armata Prosecutione, in perpetuum absolvimus.* Vide *Sega*.

• 4. PROSECUTIO, Jus, quod domino competit persequendi suos homines, cum eo inconsulto ad alium dominum transierunt; idem quod *Sequela*. Vide in *Secta* 4. Unde nostris *Être de Poursuite* dicitur servus, qui huic juri obnoxius est. Charta prior. de Joignaco ann. 1888. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 287: *Johannem Villedoupe hominem nostri prioratus esse dicimus et dicebamus de corpore et capite taillabilem et expectabilem de alto et basso, ac etiam de Prosecutione et manumortabilem.* Libert. villa d'Escam ann. 1371. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 390. art. 1: *Noz hommes et femmes, qui sont ou seront noz hommes et femmes de corps, mainmortables et de Poursuite, etc.* Lit. manumiss. ann. 1393. in Reg. 145. ch. 2: *Les enfans de nos bourgeois (de Chateau Thierry) ne peuvent prendre, recevoir, ne porter tonsure de cleric sans notre licence; et toutesvoies ne sont point de poursuite; mais se ilz se transportent hors en lieu franc, il sont et demeurent francs.* Poursuite præterea dicebatur gregis custos, qui pecora sequitur. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 106. ch. 4: *Lesquelles quarante deux bestes ne avoient aucune Poursuite, et ne savoient l'en de qui elles feussent.*

• Sed et Poursuite, pro Ligue, alliance, Fœdus, usurpatur in Lit. remiss. ann. 1418. ex Reg. 170. ch. 169: *La sainte Poursuite faite par nostre très chierre et très amé compaigne la royne et nostre très chier et très amé cousin le duc de Bourgogne, pour la reparation du mauvais gouvernement de ce royaume, entrepris par feu Bernart d'Armignac.*

• Porseguis vero, pro Exagitatus, infectatus, vulgo Persecuté, tourmenté, in Consolat. Ms. Boethi lib. 1:

Lors descovri mon desconfort,
Et respondi comme esquis:
Tialz paroles ne font confort
A homme qui est Porseguis.

Ubi hæc Latina redduntur lib. 1. pag. mihi 8: *Annus adhuc eget admonitione, ne per se satis eminet fortunæ in nos sævientis asperitas?*

• 5. PROSECUTIO, idem quod supra Prosecuta. Vide in hac voce.

PROSECUTOR, Procurator, qui alieno nomine rem prosequitur. Exstat formula 37. apud Marculfum lib. 2. qua Prosecutor, seu Mandatarius, vi mandati, cuius formula exaratur cap. seq. apud Defensorem civitatis petit ac prosequitur, ut testamentum vel donatio in gesta municipalia referatur. [Eadem occurrit in vet. Formul. Andegav. apud Mabillon. tom. 4. Analect. pag. 284.] Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 18: *Aut pro sui persona ad respondendum minime direxerint Prosecutores.*

• Hinc Poursuivans le Roy nuncupantur, qui supplices libellos regi oblatos prosequantur, in Ordin. ann. 1320. tom. 1. Ordin. reg. Franc. pag. 732.

PROSECUTORES AURI de quibus est tit. in Cod. Theod. lib. 12. tit. 8. et Justin. lib. 10. tit. 73. qui aurum sacris largitionibus inferendum de provinciis prosequantur, seu deferebant.

PROSECUTORIA, Præceptio Comitum sacrarum Largitionum, qua prosecutores jubentur aurum in Largitiones sacras inferre, d. leg. 1. de Auri prosecut. Vide ibi Jac. Gothofredum.

PROSECUTORES ARMORUM, vulgo Poursuivans d'armes. De his hæc scripsit Nicolaus Uptonus lib. 1. de Militari officio cap. 11. quod ita inscribitur, *De Prosecutoribus, qui Gallice vocantur Poursuivants. Uterius et post predictos equitantes (de quibus in voce Chevaucheurs) alii nuncii habentur, qui Prosecutores appellantur, qui ex predictis equitantes post exercitum triennale in arte equitandi ad negotia creantur, certa solennitate adhibita. Creari autem debent Prosecutores non in minori festo quam in die Dominica, hoc modo. Aliquis Heraldus armorum tunica Domini sui indutus, præfatum creandum in manu sinistra ducens, et unum ciphum aqua et vino plenum in manu dextera tenens, accedere debet ad præsentiam Domini vel Magistri ipsius creandi, a quo in præsentia multorum testium ad hoc vocatorum petere debet, quo nomine vult ut Prosecutor suus nuncupetur. Quo nomine a dicto Domino vel Magistro dato, dictus Heraldus vocabit suum creandum illo nomine, projiciens partem ipsius aquæ super caput creandi. Tunc accipiet tunicam Domini præfati creandi, et ponet super caput creandi ex transverso, ita quod illa pars tunicæ quæ ordinatur pro brachiis, ponatur ante et retro, quod pars largior præfatæ tunicæ supra brachia creandi ex utraque parte pendat. Et sic præfatus Prosecutor novus uti debet tunica armorum, cum eam aliquid quando induat, semper, et non alio modo, quamdiu fuerit Prosecutor.*

Sequitur jam juramentum, quod ipse novus Prosecutor præstat immediate post suam creationem in præsentia antedictæ: *Heraldo sic dicente: Tu eris fidelis Domino, sive Magistro tuo qui te nominavit, in perpetuum, quacunque fueris dignitate. Item Domino Regi, et cuicumque nobili licet hosti; item negotia quorumcumque nobilium licet hostium fideliter exqueris, et cum inter hostes interrogatus fueris, tantum ad interrogata fideliter respondebis nihil novi eis intimans: ho-*

nestatem tuam et officii tui usque ad mortem conservabis, erisque obediens cunctis Armorum Heraldis, ubicunque deventeris; sic te Deus adjuvet et sancta Crux Dei. Et est sciendum quod tales nuncii Prosecutores possunt esse Milites, et Militaribus gaudere insigniis, ut deauratis uti, velut, et aliis pannis aureis indui; non tamen sicut Nobiles. Et tales vocantur Milites linguæ, quia eorum præcipuus honor est in custodia linguæ. Et quomodo isti tres officarii præcedentes (Cursores, Equitantes, et Prosecutores) portabant arma sive scuta suorum dominorum, patet per hos versus:

Cinctorio scutum dicas deferre Pedinum,

(i. Cursorem).

Sic equitis dignum fert scapula dextera signum,

(i. le Chevaucheur)

Sed humero Levo detulit Prosecutor ab ævo:
At Haraldorum stat pectore fons titulorum.

• Lit. remiss. ann. 1424. in Reg. 172. Chartoph. reg. ch. 615: *Le suppliant estant en la ville de Bateux en une hostellerie où il buvoit, survint ilec un herault ou Poursuivant d'armes.* Vide mox *Prosequens*.

• PROSECUTOR AMORUM, Gall. Poursuivant d'amours, Officii genus videtur, in Lit. remiss. ann. 1382. ex Reg. 122. Chartoph. reg. ch. 128. et 129: *Notre amé escuier le Poursuivant d'amours, etc.*

• PROSECUTUM ARATIT, idem quod supra Prosecuta. Vide in hac voce.

† PROSEGMINA, Ovidio Prosecta in Glossis Isid. partes extorum. Vide *Allegmina*.

• PROSELITUS, Devastator. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521: *Proselitus, Exsiliæ, Gallice.* Pro Advena, hospes, supra in *Parscalus*. Vide *Proselitus*.

† PROSELLUS, Pars officii canonici, prosula, dimin. a pro-a. Vide in hac voce. Acta S. Dicentii tom. 5. Jun. pag. 91: *Tam sequitur Prosellus, alibi nequid nobis lecto termino, idem sotte quod in Romano usu versiculus dicitur, hoc modo: omnes igitur humili corde poscimus, etc.* Occurrit etiam in Officio MS. S. Gaudentii Mart. ex Bibl. Floriac.

† PROSELONTES, Remiges, vel classarii, ab impulsu notione Græca appellati quorum meminit Georg. Pachym. Michael. lib. 4. cap. 26: *Aderant his abunde, qui servirent ministeriis nauticis undecunque coacti, quos Proselontas vulgo vocant, quasi diceret navium in anteriora propulsores.* Valentissimi remiges, quos, etc. Hæc post Carolum de Aquino in Lex. milit. Vide Gloss. med. Græc.

PROSELYTI, ex Græc. προσήλυτοι, dicebantur apud Judæos qui ex gentibus non coacti se Judaicæ religioni addicebant, ut est ἐθνὸν προσελήθητες, καὶ κατὰ τοὺς θεοὺς πολιτεύμενοι νόμους. Isidorus lib. 7. cap. 14: *Proselitus, id est Advena et Circuncisus, qui miscbatur populo Dei.* Glossæ Antiquæ MSS.: *Proselitus, Advena, transiens de lege ad alteram.* Vide Seldenum de Successionib. ad Leges Hebræor. cap. 26. Concillium Aurelianense IV. can. 31: *Ut quicumque Judæus Proselitus, qui Advena dicitur, Judæum facere præsumpsit, aut Christianum factum ad Judaicam superstitionem adducere, etc.* [Vide Martini Lex.]

† PROSELYTUS, nuda pro Advena, hospes, in Camilli Peregrini Hist. apud Murator. tom. 2. pag. 328. col. 1. [99 Chron. Salernit. cap. 43.] Non ipsam civitatem (Acherentiam) non Proseliti,

sed Beneventi geniti obtinere quippe debuerant. [Erchempert. Histor. Longob. cap. 8: Sico Agerentinus casteldous, quem Grimoalt dudum Proselitum receperat.]

† **PROSEMEN**, Propagatio. Vita S. Fructuosi tom. 2. April. pag. 434: Nisi Duces exercitus provinciam clamassent ut aliquantulum prohiberetur, quasi fur fuerit Proseminis, et non esset, qui in expeditione publica proficisceretur.

† **PROSEMINA LUNÆ**, Superstitionis genus. Conc. Compostell. ann. 1066 in Iber Hispan. tom. 3. pag. 220: Interdicitur omni Christianos auguria, et incantationes, et lunæ Prosemina, nec ad alia domanda, nec mulierculas ad telas alia suspendere.

† **PROSENETA**, Proxenetæ, Gall. Courrier. Stat. p. n. n. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 197. r: Ut omnis fraus, quæ in mercatura pannorum et artificio parariæ per Prosenetas utriusque sexus, qui alias pannorum venalium portatores vocantur, solet indistincte committi cautius evitatur, etc. Vide Proseneticus.

† **PROSENETICUS**, Proxenetæ, Gall. Courrier. Statuta Placent. lib. 2. fol. 22: Omnes Prosenetici seu corraterii ad testimonium compellantur utraque seu altera parte instante.

† **PROSENTARI**, [Mendicare. DIF.]

† **PROSEQUENS**, Idem qui Prosequitur armorum, Feodalis. Charta ann. 1435. Joan. ducis Brit. ex Bibl. reg. : Quidam heraldus sive Prosequens dilectissimi filii mei primogeniti Francisci Montisfortis et Pulcherfortis comitis, etc.

† **PROSEQUESTARE**, Remove, arcerè, Gall. Eloigner. Litteræ Edwardi III. Reg. in Chronic. Angl. Th. Otterbourne pag. 126: Juxta militarem theoriam obsecratur quod metæ guerræ periculum plus evitatur qui eam a suæ terræ limite Prosequatur.

† **PROSEQUI CAMPUM**, Duellum peragere. Vide supra in Campus 3.

† **PROSEQUITIO**, Vide supra in Prosequuta.

† **PROSEQUUTOR**, Comes. Vetus Irenæi Interpres lib. 3. cap. 4. num. 1: Quoniam (Lucas) non solum Prosequutor, sed et cooperarius fuerit Apostolorum, maxime autem Pauli, etc.

† **PROSERVI**, Qui ex servis nascuntur, seu potius nascentur. In Charta Adelchisi Regis Longobard. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 11: Cum... servis Proservis, liberis proliberis, etc. [Vide supra Proaliones.]

† **PROSERVIRE**, Deservire terram, vel beneficium proservire, Colere, incolere, et ex eo census persolvere. Charta Alamannica Goldasti 42: Et si infans meus simul Proservire voluerit, faciat sicut superius, et si Proservire noluerit, nullam habeat facultatem. Supra: Et pro istas res Proservire volo annis singulis, hoc est 30. seglas cervæse, 40. panis, frischengam tremissem, etc. Charta Germanica ann. 734. apud Henschenium ad Vitam S. Ludgeri Episcop. : Totam terram illam quam Landulfus litus meus incolerat et Proserviebat. Concilium Dusiense I. part. 2. cap. 13: Quoniam ab eis sua beneficia, quæ apud antecessores suos, et apud eum Proservierunt, injuste abstrahunt. Adde Hincmarum Remensem tom. 2. pag. 340. 595. 610. Chartam Alamannicam Goldasti 77. Vadianum lib. 2. de Monaster. German. pag. 62. etc.

† **PROSERVITIO**, apud Hincmarum Laudunensem. ibid. pag. 841.

† **PROSERVITIUM**, Obsequium, officium, ministerium, Gallis Service. Epist.

Frederici Reg. in Chron. Sicil. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 55: Mandamus quatenus... cum eis et aliis galis Januensium existentibus in nostris Proservitiis... procedatis. Vide Servitium.

† **PROSEUCARE**, Orer vel prius. Proseucari, idem, in eod. Glossar. Vide Proseucha.

† **PROSEUCHA**, a Græc. προσευχή, Precatio, obsecratio. Gloss. ad Doctrin. Alexandri de Villa Dei: Proseuca, oratio. Panegyri. Bereng. August. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 295:

Atria tunc Divum resonabant carmine valum, Respoet en mosar: quæque Proseucha tuam.

† **PROSEUCHA**, Vetus Inscriptio tom. 5. Supplem. Antiq. pag. 66: Publico Confidio Signino pomario de aggers a Proseucha. Ubi Proseucha, interprete D. de Montfaucon, significat locum in quo precatio fiebat, oratorium, ædiculam: quæ etiam notione προσευχή occurrit apud Eusebium Hist. Eccl. lib. 2. pag. 43. et Epiiph. Hier. 80.

† **PROSEUCHA**, Domus pauperum hospitio deputata, in qua et fovetur et aluntur. Mich. Carranza in Vita S. Idephonsi inter Conc. Hisp. tom. 2. pag. 568: Hoc unum obiter ab eisdem sanctissimi viri progenitoribus facilitatum insignis opus memorabo; Proseucham nimirum in suburbio Toletano, qua miseri et calamitosi pauperes et foverentur et alerentur, propriis sumptibus mirifice constructam. Vide Proseuchum.

† **PROSEUCA**, Tugurium. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Proseuca, Petite meson à pourre.

Dieta Proseuca domus, in qua mendicari egenus.

† **PROSEUCHE JUDÆORUM**, Erant loca spatiosa sub dio instar theatri, ut docet doctiss. Cangius in Gloss. med. Græc. in quo libros Legum, admissis exteris, palam lectitabant. De his copiose egit Henr. Valesius ad Euseb. lib. 2. cap. 6.

† **PROSEVERE**, Prosequi, in 1. ex vett. Form. Andegav. apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 231: Quia habeo quid apud acta Prosevere debiam. Vide Prosequator.

† **PROSICIAE**, αἱ τῶν θυμάτων ἀπαρχαί. Gloss. Latino-Græcæ.

† **PROSICUM**, f. pro Proficuum, Lucrum, emolumentum. Charta Ferdin. reg. Castel. tom. 6. Jul. pag. 56. col. 2: Et si quis captivus Christianus exierit in captivo Mauro, non det portaticum, et quantum dederit rex militibus Toleti de muneribus sive Prosiciis, sit divisum inter illos, scilicet Castellanos et Gallicos et Mozaratos.

† **PROSICUM**, Responsum, apud Laurentium in Amalth. ex Papiæ.

† **PROSIGNATOR**, Vide Prosignator.

† **PROSILIRE**, Conquiescere, ἐκνευχάειν, in Glossis Gr. Lat. [Legè Prosilire ex Gloss. Lat. Gr. : Proslireo, ἐκνευχάειν. Proslireo, ἐκνευχάειν.]

† **PROSILITUS**, pro Prosultus; dicitur de eo qui partes alicujus tuetur. Charta Henr. VII. imper. ann. 1311. apud Lam. in Delic. erudit. inter. not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 209: Similiter civitatem et homines Braxiæ olim in rebellionem nostram et Romani imperii Prosilitos, etc.

† **PROSNIUM**, Gaufredus Grossus in Vita B. Bernardi Abbat. Tiron. n. 30: Jam ferreis anchorarum dentibus litoris scopulos apprehendere inchoabant: jam a navibus pontes educere, tonsilla figere, Proseniorum ratinaculis rates sistere festinabant. Ubi videtur legendum Proden-

sium, ita enim appellantur funes, qui a prora alligantur ad terram. Vide Prodenes.

† **PROSNIUM**, Occurrit etiam Prosenium apud Isid. lib. 19. cap. 4. funemque interpretatur, quo navis in litore religatur ad palum. Haud scio an legendum sit Prynnesium, a Græc. πρύμνα, puppis: Festo enim Prynnesius dicitur palus, ad quam funis nauticus religatur, quem alii tonsillam dicunt.

† **PROSINIUM** vel Prosinicum lego in Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657. quo navis in litore religatur ad palum. At vero Gallicum Prosenet, Lignum quoddam prominens vel repagulum videtur, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 380: Le suppliant voulant entrer audit hostel se hurta au Prosenet d'icelui, telement qu'il se bleça moult fort en la Poitrine.

† **PROSOCER**, Qui vice socieri est, ob filiam forte adoptivam, quam duxit, qui progener dicitur in veteri inscriptione, uti supra observatum. Exstat alia Romæ, Virio Nicomacho Flaviano Cos. cond. posita, quæ sic clauditur, Q. Fab. Memmii Symmachus v. c. Prosocero optimo. Ubi fortean etiam prosocer accipitur pro patre socieri, ut apud Jul. Capitolinum in Gordianis tribus: Patre, avo, proavo, Coso socero, Prosocero, et item alio Prosocero, et duobus absooceris Coss. etc.

† **PROSOPOPERIA**, perperam pro Prosopopeia, personæ fictio. Charta ann. 1496. apud Rymer. tom. 12. pag. 594: Considerantes quod Pax a Priscis, Prosopoperia facta, fide comitata describitur, quæ letos reddit populos, etc.

† **PROSPERARI**, Prosperos exitus consequi, secunda uti fortuna, Gall. Prosperer. Robert. Avesbur. in Hist. Edwardi III. Reg. Angl. edit. Hearnii pag. 2: Nunquam... Prosperari potuit contra Scotos. Fundatio Monast. B. Mariæ de Lapideto ann. 1254. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 67: Verum, si forte locus ipse non Prosperaretur in tantum, nec posset sustinere vel habere conventum, teneris tu nihilominus memorata Guillelma, in ecclesis predictis unum perpetuum constituere sacerdotem, etc. Prosperor, ἐπιπέρω, in Gloss. Lat. Gr.

† **PROSPERATOR**, Qui prosperum facit. Gloss. Barthii apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 162. ex Baldrici Hist. Palest. : Deo gratias agentes, itineris et latoris sui Prosperatori. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 228: Gratias Deo egit Prosperatori suo.

† **PROSPERATIO**, Prosperitas. Chron. Joan. Whethamst. edit. Hearn. pag. 382: Dignetur eadem vestra celsitudo... in securacionem, Prosperationem et conservationem vestre personæ propriæ, etc. Vide Prosperari.

† **PROSPERITAS** CARNIS, Rerum corporalium abundantior usus. Charta Phil. I. reg. Franc. ann. 1106. in Chartul. Maurign. ch. 5: Hoc etiam diffinivimus, si aliquis ipsorum canonicorum infirmitate pregravatus, vel Prosperitate carnis de morte animæ metuens, habitum sanctæ religionis recipere proposuerit, etc.

† **PROSPEX**, Qui prospicit. Tertull. de Testim. animæ cap. 5: Recogita (animam) in presagiis vatem, in omnibus augurum, in eventibus Prospicem.

† **PROSPHONETICUS**, Gr. προσφωνητικός, Acclamatio, sermo ad Imperatorem. Epist. Leonis II. PP. ad Hispaniæ Episcopos inter Conc. Hispan. tom. 2. pag. 712: Definitionem interim ejusdem sancti Sexti Concilii et acclamationem, quæ

Propheticus dicitur, totius Concilii factam ad piissimum Imperatorem.... dixerimus. Vide Gloss. med. Græcit.

PROSPICUITAS, Splendor originis, nobilitas. Lit. Joan. reg. Franc. ann. 1383. in Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 67. v. Attendentes quod et si naturaliter nostris teneamur liberis assignare unde statum iuxta suæ Prospicitatem prosapia honorifice continentur, etc.

* PROSPITTIUM. [Ilialis Prospetto, façade: « Certos spiritellos ponendo seu locando in Prospitio turris noviter facte pro introitu palatii apostolici. » (Archiv. Vatic. Ed. Pub. 1460-1464. f. 194.)]

PROSETIO, pro Processio, in vet. Cerem. MS. B. M. Deauratæ Tolosane.

PROSTAGIUM, Præstationis species. Vide supra Messis.

PROSTAGMA, vox Græca, Præceptum, mandatum. Inventio S. Celsi tom. 3. Febr. pag. 39: « Sacra placuit Concilio, quatenus Augusti Prostagma præcunte, etc. »

PROSTANTES, Meretrices publicæ, quas vulgo prostitutas dicimus. Græcis πορταὶ ἢ πορταῖς πορνῆ, [Latinis Prostibulum] Synodale Ecclesie Andegavensis MS. Circa peccatum luxurie, primo quaratur utrum peccatis accesserit ad mulieres Prostantes, seu viduas, vel alias, etc. Infra: De prostantibus, penitentia periculum ostendatur. Sunt enim conjugate vel moniales, vel a parentibus eorum cognite, vel leprosis sepius se supponunt, etc. Vide Glossar. med. Græcit. in Ἰποπόροζ.

eadem leguntur in Stat. eccl. Turon. ann. 1396. ex Cod. reg. 127. cap. 68. ubi versio Gallica habet Femmes de mestier; et cap. 69 Femmes publiques. Perperam Prostantes, in Stat. Guid. episc. Lexov. ann. 1321. ex Cod. reg. 4653.

PROSTARE, Interesse. Epist. Johan. Træster apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 241: Unde inter infuriosum et inamorosum nihil aut parum Prostat.

PROSTERNARI, In terram procumbere, procidere, Galii se Prosternere. Usus Culture Cenoman. MSS. Feria II. post suffragia sanctorum ad Laudes Prosternantur cuncti in terram, canentes hos duos psalmos: Domine ne in furore, et ad Dominum cum tribularer. Ad Primam dicantur hi duo psalmi: Beati quorum, et Levavi; et sint omnes Prosternati. Prosternat, pro in terram projicere, dimittere, occurrit in Statuto Caroli IX. Reg. Franc. pro Hospitali S. Spiritus ann. 1563: Lesquels (parens) encore qu'ils soient riches et aisés, et qu'ils aient moyen de les nourrir (leurs enfans) et entretenir, néanmoins ils les Prosternent, abandonnent, etc.

PROSTERNI SUPER FORMAS, Ad eas procumbere et curvari. Bernardi Mon. in Ord. Cluniac. part. 2. cap. 30: Litania non dicitur, neque postquam Missa incipitur, fratres super formas Prosternantur. Vide Forma 13.

PROSTIBULARE, Mulierem prostituere, producere. Galii Prostituer. Decreta Placent. ad calcem Statut. fol. 107: Quod nemo audeat nec presumat aliquam mulierem, cujusvis status, conditionis vel etatis fuerit, contra ipsius mulieris voluntatem... vendere nec aliter alienare causa Prostibulandi seu prostituendi ipsam.

PROSTIBULARIUS, PROSTIBULOSUS, Meretrices, ad prostibulum pertinens. Statuta Avenion. Eccl. ann. 1441. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 585. Item, considerantes quod stuprum pontis tronati

presentis civitatis, sint Prostibulosæ, et in eis meretrici Prostibularia publice et manifeste committantur, etc.

PROSTITUTRIX, Quæ aliquam prostituit, product. Charta ann. 1523. apud Ludewig tom. 5. Reliq. MSS. pag. 320: Ad impudicitiam vitiaque omnia pronam, proprie filis Prostitutricem atque lenam... anteposuit.

PROSTRADARE, Prosternere, procumbere. Charta apud Stephanot. tom. 3. Antiq. Bened. Pictav. MSS. pag. 206: Ad pedes ipsius Rannulphi se Prostraderunt, et vadios ei de omnibus dederunt per quid ipsa falsatione presentaverunt, vel per quid illo servitio contenderunt.

PROSTRARI, Humi prosterni. Ordo celebrandi Concil. inter Hispan. tom. 1. pag. 23: Post hæc dicente Archidiacono, Oremus: omnes simul in terram pariter Prostrabuntur. Vetus Ceremon. MS. B. M. Deauratæ Tolosæ: Item in capitulo dicitur ter, Deus in adjutorium meum intende, et Prostratur. Adde Act. SS. tom. 1. Martii pag. 693. et tom. 4. Julii pag. 32. Vide Prosternari.

Prostratus, vulgo Jetté, couché par terre. Lit. remiss. ann. 1476. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 158. Le suppliciant frappa... d'une lance genevaire qu'il portoit, sur une des cuisées... et la lui persa... tellement que à la fois tomba du tout Prostrait en terre,.... demoura Prostrait en terre.

PROSTRATA, Actio sese prosternendi. Ordinar. Capel. reg. Ms.: In vigilia natiuitatis Domini ad matutinas nullæ memorie debent fieri, nec Prostrata. Vide Prostratio.

PROSTRATI, ex eorum Penitentium ordine quos Græci patres πορταῖς vocant, locis ab Alballo in licatis lib. de Narthece veteris Ecclesie pag. 70. etc. 82. etc. I. edit. Isidorus Hispan. in Epist. ad Massentium Episcop. Quod dicit confundere, ostendit post confusionis confusionem, id est post peccati opus, debere quæquam erubescere, et pro admittis sceleribus verecundam frontem humi Prostratum devertere, pro eo quod diu quum confusionis perpetraverit opus. Egbertus Archiep. Eborac. in Penitentiali pag. 19: Ordo agentium publicam penitentiam. Suscipit eum feria quarta mane in capite Quadragesimæ, et cooperit eum cilicio, orat pro eo, et includit usque ad cenam Domini, qui eodem die presentatur in gremio Ecclesie, et Prostrato eo omni corpore in terra, dat orationem Pontificis super eum ad reconciliandum in quinta Feria cena Domini. Theodorus Archiep. Cantuariensis in Capitul. cap. II. de Penitentibus: In Capite Quadragesimæ omnes penitentes, qui publicam suscipiunt aut susceperunt penitentiam, ante fores Ecclesie se representent Episcopo, sacco induti, vultibus in terram Prostratis, reos se esse ipso habitu et vultu proclamantes, etc. Chrodegangus in Regula Canoniceorum Metensium cap. 13. de graviusibus Canoniceorum capitis: Egressus de carcere, si Episcopo vel qui sub eo sunt, visum fuerit, agat adhuc publicam penitentiam: id est suspendatur ab oratorio simul et Missa: et omnibus Cantonicis horis veniat ante ostium Ecclesie, ubi Prior jussit, jacens Prostratus omni corpore ante ipsum lumen Ecclesie, usque dum ingrediuntur omnes, et postea erigat se, et stet foras Ecclesiam ante ipsum ostium, impleat ibi officium suum in quantum potest. Eredientibus de Ecclesia similiter Prostratus jaceat, usque dum omnes egredientur foras: et jacens

vel stans ante ipsum limen, cum nullo nomine loquatur. Ex quo quidem loco, et ex lib. 5. Capitul. c. 138. novæ edit. satis apparet virtutem penitentium non nudam fuisse genuum flexionem una cum corporis incurvatione, quod vult Allatius. Hinc etiam tandem percipimus cur in ingressu Ecclesie Prostratus sepeliri voluerit Pipinus Rex, Martelli parentis peccatorum explandorum causa. Sugerius lib. de Administr. sua cap. 25. de Carolo M.: Quæ pater suus Pipinus Imperator extra in introitu vultuarum pro peccatis patris sui Karoli Martelli prostratum se sepeliri, non supinum fecerat, etc. Vide S. Hieronymum. Epist. 30. cap. 1. sub fin. et in v. Reconciliatio.

PROSTRATA ORATIO, Quæ ab humi prostratis in ecclesia recitatur, in vet. Ceremon. MS. B. M. Deauratæ Tolosæ.

PROSTRATI PSALMI, Vide Psalmus.

PROSTRATIO, Penitentia species in usu apud Monachos, qua in terram prostrati psalmos recitabant. Charta ann. 1476. apud Madax Formul. Angl. pag. 333: Concedimus etiam omnibus vobis participationem omnium observanciarum regularium que fiunt quotidie nobiscum, in vigiliis, jejuniis et elemosinis, in inclinationibus, Prostrationibus, et disciplinationibus.

PROSUBULA, Parva prosa, in Amalth. ex Johanne de Janua. Vide Prosellus.

PROSUMIA, Genus navigii, speculatorium parvum. Festus. Eiusdem meministi Gellius lib. 10. c. 25.

* PROSUBTENDO, [Narratio. DIE.]

PROSUBTUS, ab Ital. Prosciutto, Petaso, i. e. coxa suis salita, Gall. Jambon. Diarium Parid. de Grassis sac. XVI. edit. ab A. Fratio inter Docum. e studi di st. patr. per le prov. di Romagna. tom. I. pag. 29. Deinde communitas presentavit Papæ quadraginta para pullastorum, capponum decem, anserum decem, et decem summatas, et decem Prosubtos, etc. [Fr.]

PROTACITUS, Petitor, Demandator, Prov. Protaculus, dimin. idem. Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657.

PROTAGIUM, Præstationis species, quæ ab hominibus talia obnoxio exigitur, ut sint a tallia ad voluntatem et a corvatis immunes. Codex censuum Castellionis Dombensis ann. 1463. Debet XV. den. de servitio, II. bichetos siliginis de Protagio rerum et possessionum que fuerunt de hereditate Martini Floci. Vide Messis.

PROTALLIA, Eadem notione, occurrit in Chartis Villa-novæ in tractu Dombensi. Vide ibidem.

PROTASINGRITIS, Primus a secretis, Græcis recentioribus, πορταῖς, ut pluribus docuimus ad Cinnamum pag. 493. Charta Irenæ Imperatricis Constantinopolitane ann. 1306. apud Guichenonum in Bibl. Sebastianæ Cent. I. cap. 86: Testibus ad hoc specialiter vocatis... nobili muliere Domina Guascha de Mott. Sevasto Cohilogotheia Protasingritis Comneni filio. Vide Asecretis, [et Gloss. med. Græcit. in Ἀστυχῆς, col. 137. et infra in Protosecretarius.

PROTEARI, Dudo de Normann. lib. 3.

Ipsam πορταῖς nihilum Proteantur eundem, Ut stupens, lector, catholicum hoc memoras.

Verbum Proteantur asterisco notavit Duchesnius, ubi fortassis legendum proteantur.

* **PROTEGDICUS**, Gr. προτιδικος, Primus vindex, defensor, officium in aula Cæsaris erat, ex Codino de Offic. lib. 1. suscipere captivos et causarum criminalium iudicium exercere.

Obtinuit etiam hæc dignitas in Ecclesia ejusdem urbis, ad quam spectabat causas criminales clericorum cognoscere. Plura vide apud Macros in Hierolexico et Glossar. med. Græc. col. 361.

PROTECTIO REGIS INFRACTA, quam vindex Salicgardiam dicitur. Vide Quoniam Attachiamenta cap. 51. 73. et supra in v. Paz. Charta Edwardi I. Reg. Angliæ ann. 1294. apud Kennetium Antiquit. Ambrosii pag. 223. Nos ejusdem Radulphi quieti et tranquillitati hæc causa libertatis procedere volentes, suscepimus in Protectionem et defensionem nostram specialem præfatum Radulphum, etc.

PROTECTOR, apud Anglos, dicitur Regni Gubernator ac rector, absente Rege. Thomas Walsinghamus pag. 498. In quo quidem Parlamento, ex assensu omnium statuum ejusdem, idem Dux Defensor, seu protector Angliæ in absentia sui fratris Senioris, Ducis videlicet Bedfordiæ, fuerat ordinatus ac nominatus, etc. Post mortem scilicet Henrici V.

Eodem titulo insignitus fuit Cromwellus, ut omnibus notum est. Hujus vocis intellectum usumque pluribus disputat Costarius in Epist. 397. tom. 2. pag. 806.

PROTECTORES REGNORUM in aula Romana, Cardinales nempe, quæ in munus est electiones et alias. Vincere sibi adhibere causas in sacro senatu proponere. Vide Octav. Instrum. lib. 1. de Jure s. aule Rom.

PROTECTORES, Corporis Imperatoris custodes, qui Principis latus protegebant, ut est in leg. 3. Cod. Th. de Protectoribus (6. 24). Βεβαιον προπηλαξ, Menandro Protectori lib. 8. Hist. Vetus Gloss. Cap. de Militia Protector, Επιστατης. Gloss. Græc. Lat. Προστατης, Protector. Επαρχος, Armiger. Spartianus Caracallam ait occisum a Protectoribus suis. Horum Scholam instituisse Gordianum auctor est Cedrenus, quæ longe dignioris ordinis cæteris Palatinis Scholis habita est: adeo ut Constantinus M. Pater Protector, deinde Tribunus fuerit, ad idque munus militantes fere omnes aspirarent. Paulinus Nolanus Epist. 39. ad militem: In hac militia soletis in votis habere hanc officii promotionem, ut Protectores efficiamini. Si autem Deo te probaveris, ipsum Deum incipies habere protectorem. Vide ad quem militiam te invito collegam, ut quod homini esse optas, hoc tibi Deus sit. Jul. Firmicus lib. 3. Matth. cap. 14. Facti Scutarios, vel Imperatorum Protectores, vel qui proprio exarbitrio salutem Principibus servant. Επροτοτορες, αποπροτοτοτες, in Vita S. Eudociæ Martyris cap. 12. Acta SS. Philemonis et Appollonii cap. 10. Διοκλετιανος ἀπέστειλε Προτοτοτορας προς αυτον εν τη Θρησκεια, και μετεκλεσατο αυτον. Mox, ΟΙ προτοτοτορες συνελαβον αυτον, και υπο ασφαλειαν επορευαν. Vide tit. Cod. Th. de Domesticis et Protectoribus, et ibi Jacobum Gothofredum, Glossar. med. Græc. col. 1238.

Duplex quippe fuit Protectorum genus, alii qui in acie militantes ac custodiam Imperatoris erant deputati, alii qui Protectores Domestici interdum nuncupantur, quique idem munus in palatio obibant. Vide Domesticus 2.

* **PROTECTORIA DIGNITAS**, in eod. Cod. Th. leg. 5. de Veteranis tit. 20. lib. 7. quam tanquam prætium longi laboris concedebatur, ut scribit Symmachus Epist. 67. lib. 3. Vide Gothofredum ad leg. laudatam et ad tit. de Domesticis et Protectoribus.

PROTECTORES LIMITUM, qui scilicet ex Schola Protectorum mittebantur ad tuendos limites, vel itinera, de quibus fit mentio in Lege 1. Cod. Th. de Protector. (6. 24.) et leg. 3. de Littorum et Itinerum custodia (7. 16.): πεποιθον προτοτοτορας, apud Menandrum Protectores lib. 8.

* **PROTECTORIUM**, Principis privilegium, quæ ne alicui vis inferatur, caveatur, eumque in protectionem suscipit, Gall. Sauegarde. Cancellar. Ferdinandi II. Religiosus contra Protectorium Cæsarem in statu ac vestibus religiosis relinquens, etc.

* **PROTECTUM**, Tectum projectum, seu Umbraculum ligneum, quod fenestras vel officine appenditur, Gall. Auvent. Charta Phil. Audacis ann. 1271. in Reg. 30. Christoph. reg. ch. 417: Volebat facere dirui solaria et travalia, Protecta et subgrundas domorum, quæ sunt supra viam extra domos in prædicta villa. Alia Phil. V. ann. 1319. pro villa S. Pauli senescl. Tolos. in Reg. 59. ch. 221: Et de stititidus, Protectis et meianis, et consimilitus ratione domorum... possint cognoscere. Cip. in leg. Quemadmodum ad leg. Aquil. Si Protectum meum, quod supra domum tuam nullo jure habeam, reddidit, etc. Inscript. sepulc. apud Moragor. tom. 3. Inscript. pag. 175. 2. PROTECTUM ANTE OLIARIA SUA IMPENSA D. S. MANIB. FECEIT. Vide Calvin. Lexic. Juridic.

* **PROTEDE**, Facula de pineo ligno. Papias.

* **PROTEGA**, Tabul. S. Viet. Massil. Ad ecclesiam S. Petri de Bruniola donavi et confirmavi media condamina de Protega et tota paragine, quæ est ante pontem molinum Rodero una mediata.

* **PROTELARE**, Prorogare, differre, Gallice Prolonger. Capitul. Caroli C. tit. 14. cap. 7. Et si necesse fuerit, ut justitia non Proteletur, advocato denuntietur ut ipsum latronem reddat. Charta Zuendeboldi Reg. ann. 897. apud Calmet. tom. 1. Histor. Lothar. inter Probat. col. 328: Quanto propensius divine laudis cultum exequimur... tanto... diutius temporibus sanitatem nostram Protelare... confidimus. Statuta Montis Regal. fol. 86: Quod hoc non facit... animo Protelandi litem, etc. Occurrit præterea in Cod. Theod. leg. 5. lib. 2. tit. 4. apud Casarium Hæsterbac. lib. 1. cap. 27. et alibi. Vide Protelatio.

* **PROTELARE**, Contrahere. Vita S. Pharaïdis tom. 1. Jan. pag. 170. Iaconum disposuimus succincte Protelare, quæ mentibus intelligentiam intimare proposuimus.

* **PROTELATA**, Dignitas in dromonibus imperator. Byzant. Vide Glossar. med. Græc. voce Προτελατης, col. 1262.

* **PROTELATIO**, PROTELLATIO, Prorogatio, dilatio, Gall. Délai, remise. Charta Alberti Ducis Austr. ann. 1341. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 529: Tenemur eidem personis et rebus nostris adesse totis viribus et posse, omni dilatione, Protelatione et procrastinatione penitus procul motis. Statuta Cadubrii cap. 18: Transactis diebus sex mensibus, vel tempore quo dicta instantia fuerit prorogata, vel fuerit impedita, et non fuerit dicta causa diffinita dolo vel negligetia,

aut Protelatione partis, etc. Charta ann. 1377. ex Bibl. Reg. Quod non erant verba nec Protelationes moruas, etc. Infra: Protelationes et procrastinationes. Vide Protelare 1.

* **1. PROTENDERE**, Proferre, Gall. Produire. Epistola Arnaldi Archiep. Narbon. ann. circ. 1121. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 184: Item Protendebant et bonæ recordationis P. Paschalis privilegium, in quo prædictum monasterium inter alias ecclesias Psalmodiensi monasterio pertinentes tantum erat adnotatum.

* **2. PROTENDERE**, Conficere, Gall. Expedier. Ordinat. Humberti II. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 397. col. 2: Et si (litteræ) procedunt secundum formam decretationis factæ super illis, sigillet eadem, videlicet illas quæ ad perpetuum super aliquo magno negotio vel cauteloso Protenduntur, etc.

* **PROTENSUM**, Umbella, ut videtur. Acta S. Herlembaudi tom. 5. Junii pag. 311: Idem (stolam) in Protensi virga usque ad majorem ecclesiam civitatis portavit clamans, Hecco la stola.

Ubi legendum fortasse, In protensa virga.

* **PROTENTINUS**, Vide Procentinus.

* **PROTENTIO**, Amplitudo, Gall. Étendue. Charta Caroli VII. Regis Franc. ann. 1462. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 500: Considerantes videlicet quod ipsa patria nostra (Ducatus Normanniæ) quæ inter ceteras regni nostri portiones magnam obtinet Protectionem, etc.

* **PROTERRARIUM**, Ager, prædium. Charta Comit. Chrodardi ann. 764. apud Felibian. inter Probat. Hist. Sandion. pag. xxix: Vendidisse me tibi constat... ipsas locas denominatas, id est cum terris seu Proterrariis, domibus, ædificiis, etc. Charta ann. 1060. inter Instrum. tom. 5. novæ Gall. Christ. col. 478: Cum domibus, ædificiis, curtis, campis, terris, Proterrariis, farinariis, pascuis, etc.

* **PROTERVIRE**, Proterve, superbe agere. Epist. Rodulphi Imper. ann. 1276. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1155: Confidimus, quod... contra quoscumque cujuslibet conditionis, qui adversus eosdem (Aureæ-vallis monachos) violenter aut injuriose Proterviant... protectionis auxilium dignemini impertiri. Glossar. super lib. Salom. in Biblioth. Hellsbr. pag. 44: Nobiliter nato bene servus semper Protervuit. Hinc protervui, protervuit, legendum apud Tertull. edit. Rigaltii de Patient. cap. 12. ubi de charitate ex Apost. 1. ad Cor. cap. 13. hæc laudat: Non infatur, non Protervit; in Græco textu: Οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀρχιπρωει.

* **PROTESTA**, Italis est Contestata denunciatio, Gall. Protestation. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 7: Item quod si aliquis servitor fecerit aliquam falsam Protestam, vel aliquod aliud falsum commiserit in suo officio servitoris exercendo, suspendatur per linguam cum uno hamo ferreo in publica concione. Vide Protestatio.

* **1. PROTESTANTES** dicti primum Lutherani, cum ann. 1529. in Comitibus Spiresibus adversus novum decretum, in Religionis negotio, ab iis exhibitæ est Protestatio: quod nomen et Calvinii discipulis subinde inditum est. Vide Sleidani Comment. lib. 6. et Hofmanni Lexicon.

* **2. PROTESTANTES**, perperam prostantes. Vide supra in hac voce.

* **PROTESTARI**, Contestato denunciare,

testificari. *Protestar*. Litteræ Bonifacii VIII. PP. in Chr. Angl. Th. Otterbourne pag. 92: *Palam Protestatus est, quod pro regno ipso tibi fidelitatem præstare seu facere aliquatenus non debeat, etc.* Charta ant. 1304. in Maceris' Insule Barbaræ tom. I. pag. 194: *Protestantes tamen et dicentes se dictum hominum facere et recognitionem juxta formam et conventionem contentam in charta facta manu Raimundi Meliani notarii, in qua Protestati fuerunt fore saluum jus curiæ et ipsorum.*

† **PROTESTARI**, nude pro Atestari. Bulla Cælestini III. PP. ann. 1191. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 49: *Quod episcoporum mutationes, utilitatis, vel necessitatis causa, possint auctoritate apostolica licite fieri, tam canonum statuta quam antiqua sanctorum patrum exempla manifestius Protestantur.*

† **PROTESTATIO**, ut supra *Protesta*. Statutum Comitum Provinciarum de officio tabellionum ann. 1234. ex Cod. MS. D. Brumet fol. 60: *De Protestatione qualibet et qualibet exceptione ponenda in cartulario I. den. datur.* Laur. Byzyn. de Bello Hussit. apud Ludevig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 127: *Primum in Praga intimationibus et Protestationibus publicis factis, etc.* Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 185: *Facta prius Protestatione, quod ad hoc concedendum Regi non tenebantur ex stricto jure, sed affectione solummodo sui Regis.*

† **PROTESTUM**, vox Negotiatorum, Gall. *Protêt*, Contestata denunciatio. Statuta Genuens. lib. 4. cap. 14. pag. 115: *Qui voluerit cambia, seu tractas sibi factas solvere supra Protestum, ad hoc ut retineat obligatum eum, qui traxit, seu qui mandavit pecunias, seu cambium solvi, teneatur in illis locis, in quibus solutiones cambiorum habent sua tempora præfixa, facere declarationem in actis notarii coram testibus infra horas viginti quatuor, post presentationem litterarum cambii, siculi acceptat talem tractam supra Protestum.*

† **PROTESTUS**, pro *Processus*, in Leg. Rotharis ex Cod. Estensi apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 46.

† **PROTHENTINUS**. Vide *Procentinus* et *Prothontinus*.

† **PROTHI**, seu *Proti*, appellati Primores, seu Præsides universitatis Judæorum, apud Siculos, ut patet ex Charta ann. 1340. apud Rocchum Pirrum in Archiepisc. Messan. Ex Græco Πρωτοι.

† **PROTHIREMARI**. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 21: *Quindecim Magistri Prothiremarii, qui sint deputati non solum ad remos, sed etiam ad faciendum astas lancearum et dardorum, etc.* Vox hybrida, qui remigibus præsent.

† **PROTHOCAPELLANUS**, Primus inter capellanos regios. Necrol. eccl. Paris. Ms.: *Anno Domini 1421. xv. kal. Octobris, que dies fuit 17. mensis Septembris, obiit vir venerandus dom. Johannes de Molendino, domini nostri regis Prothocapellanus.* Vide *Prothocapellanus*.

† **PROTHOCIUM**. Vide *Ptochium*.

† **PROTHOCOLLARE**, **PROTHOCOLLUM**. Vide *Prothocollum*.

† **PROTHOCOLLEGIUM**, Eo titulo insignitur collegium Navarrense, in Charta ann. 1478. ex Reg. 205. Chartoph. reg. ch. 810: *In qua (Universitate Parisiensis) famosissimum et venerabile Prothocolligium, de Navarra vulgariter nuncupatum, etc.* Ejusdem collegii honorifica mentio fit in Testam. Caroli V. ex Memor. D. Cam. Comput. Paris. fol. 286.

† *Item pour ce que nostre college de Champagne, autrement dit de Navarre, fondé à Paris, lequel est seul de fondation royale et plus notable college de nostre ville l'Université de Paris, etc.*

† **PROTHOGALIS PAPHYRUS**, idem quod *Prothocollum*. Prima scilicet actorum perscriptio, Gall. *Minutes*. Chartul. Henr. V. et VI. reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 81. v. *Præfatus Robertus habet... custodiam papiorum Prothogalium et notariorum regalium, etc.*

† **PROTHONCIUS**. Sallas Malaspinae lib. 3. de Reb. Sicul. apud Baluz. tom. 8. Miscell. pag. 277: *Legem ponit (Carolus Rex) regnicolis, novosque secretos (secretarios) Justitiarum, Admiratos, Prothoncias et Comites... statuit.* Ubi legendum existimo *Prothoncias*, a Græco πρωτοι et vic. navalis, Præfectus navalis: nisi *Protonotarios* malis, ut apud Murator. tom. 8. col. 609. vel *Partisanos*. Vide in hac voce et mox.

† **PROTHONTINUS**, *Vasorum*, seu navium præfectus, a Græco πρωτοι, primus, et Τηξ, vas. Constit. MSS. Caroli reg. Sicil.: *Officiales omnes debent jurare, scilicet justitiarum secreti, magistri foresterii, magistri massarii, inquisitores, passagerii, viceamirali et Prothontini, comites... statuit.* Ubi legendum *Prothontini*, amirati in reparatione navium, galearum, theritarum et aliorum vassellorum, etc. Unde legendum *Prothontinus* pro *Prothoncius*. Vide in hac voce et *Procentinus*.

† **PROTHOPALITENS**. [Morbus primarius. DIFF.]

† **PROTHOPAPUS**. Vide *Protopapa*.

† **PROTHOPRÆSUL**, Primus alicujus ecclesie episcopus: qua ratione ita appellatur *Dominus Raymundus divina providentia Prothoprasul Mirapiscensis*, in Charta ann. 1321. ex Reg. Cl. Chartoph. reg. ch. 69. ubi etiam *Episcopus* nude dicitur.

† **PROTHOSALVASTON**. Vide *Prothosvastus*.

† **PROTHONISTÆ**, pro *Protomystæ*, in Histor. Tullensi pag. 217. editum ex Sidonii Epist. 17. lib. 4. Vide infra in hac voce.

† **PROTHEUS**, idem videtur qui *Primicerius*, dignitas ecclesiastica. Testam. Brunon. archiep. Colon. ann. circ. 965. in Suppl. ad Miræum pag. 295. col. 1: *Palam domino Popone Protho et iconomo ecclesie nostræ... trado.* Vide *Prothus*.

† **PROTHYRUM**, a Græco πρῶθυρον, Pars ostii seu domus anterior. Vita S. Egidii tom. 3. Maii pag. 421: *In atrio cænobii Scallabitani e regione tumuli ejus, cernebat scalam latam atque erectam, et ab atrii Prothyro ad colorum usque altitudinem pertingentem.*

† **PROTISINGRITIS**. **PROTOASECRETIS**. Vide *Protisingritis*.

† **PROTITULARE**, Publicis Instrumentis notum facere. Acta S. Castuli Mart. tom. 3. Martii pag. 612: *In tempore Diocletiani et Maximiani Imperatoris erat maxima persecutio Christianorum, ita ut per universum orbem terrarum eorum crudelissima Protitulata ferocitas permaneret.*

† **PROTOPOSTOLARIUS**, Dignitas in Ecclesia Orientali, Princeps eorum, qui populo Apostolorum scripta exponant. Vide *Meursium* et *Sulcerum*.

† **PROTOBESTIARIUS**. Vide *Protovestiarius*.

† **PROTOCAMERLENGUS**, Primus *Cammerlangorum* seu *Cammerariorum*, qui *Major Camerlangus* dicitur in Leg. Patris Jacobi II. Reg. Majoric. Vide in

hac voce. Annal. Estenses Jacobi Delavro apud Murator. tom. 16. col. 1038: *Anno eodem 1405. constructa fuit ecclesia nova S. Juliani... quam edificari fecit egregius vir Galeotus de l'Avogario civis Ferrariensis Protocamerlangus Domini.* Vide *Cammerarius*.

† **PROTOCANCELLARIUS**, Qui nostris *Archi-Cancellarius*: πρωτοκτυλλάριος, apud Anonymum Combesianum in Porphyrogenito n. 8. Vide *Glossar. med. Græcit.* col. 582.

† **PROTOCANONARCHA**, Primus Cantorum, seu eorum qui cantum imponebant in Ecclesia Græca. Vide *Gloss. med. Græcit.* in *Κανοναρχα*: col. 584.

† **PROTOCANONICI Ecclesie B. M. de Cleriaco**, Titulus Regibus Francorum a Sixto IV. PP. concessus Litteris ann. 1471. inter Notas Gotofredi ad Hist. Caroli VIII. pag. 352: *Ordinamus quod... Reges Francorum... Canonici Ecclesie B. M. de Cleriaco... sint et esse censentur, et Protocanonici nominentur.* Eodem privilegio in aliis Ecclesiis gaudent Reges nostri.

† **PROTOCAPPELLANUS**, qui alias *Archicapellanus*. Ita appellatur Hebroinus Episcopus Pictavensis in Charta Tabularii S. Mauri ad Ligerim apud Beslium in Episcop. Pictav. pag. 24. Charta Franconis Episcopi Nivernensis in Tabular. S. Cyriaci Nivern.: *Alto Ecclesie nostræ Archidiaconus, et domus nostræ Protocapellanus.* [Vide *Capellani* 1.]

† **PROTOCARABUS**, Gubernator navis Imperatoris, apud Græcos. Vide *Carabus* et *Καράβος*, in *Gloss. mediæ Græcitat.* col. 590. [Occurrit apud Luitprand. Antapod. lib. 6. cap. 10.]

† **PROTCATAPANUS**, Primus *Catapannorum*, sæpius apud Lupum *Protospatham*. Vide *Catapannus*.

† **PROTCERIUS**, Officialis a sigillis, apud Cassiodorum, ex Macr. Hierolex. Vide *Primicerius*.

† **PROTCHARTULARIUS**, Officium Monasticum, cujus mentio fit in Ritu electionis Abbatis Casinensis. Vide *Chartularius*.

† **PROTCHRISTICOLA**, *Magnus Imperii Prothchristicola*, Constantinus M. dicitur Glabro Radulpho l. b. 4. cap. 6.

† **PROTICOLLUM**, Liber ex glutine compactus in quem acta publica referuntur. Errant enim qui putant esse memoriale, in quod raptim acta reponuntur, ut deinde in mundum rediguntur, et perfectius extendantur, ut observat Cujacius ad Nov. 44. Ut enim hodie Chartæ habent notam aliquam, ex qua dignoscitur quis eam Chartam præparaverit, ita habebant olim Chartæ brevem adnotationem quæ declarabat, quo Comite largitionum (sub cujus cura erant Chartarum) quo tempore, et a quo præparatæ fuissent chartæ: ex eo quippe coarguebatur sæpe falsitas.

Et id quidem omnino probat Novella 40. Justiniani: *Tabelliones non scribant instrumenta in aliis Chartis, quam his quæ Protocolla habent. Ut tamen Protocollum tale sit, quod habeat nomen gloriosissimi Comitis largitionum, et tempus quo charta facta est. Huc etiam spectat Statutum Ludovici Reg. Sicil. ann. 1852. quo jubetur ut Protocolla notam præscriptam præferant, ut certa ex illis fides semper existat.*

At in sequioribus sæculis *Protocollum* appellarunt *Registrum* seu librum in quem Acta publica ordinatim referant. Statutum Philippi Pulchri Regis Franc. ann. 1304. tom. 1. Ordin. pag. 417: *In primis ordinamus... quod cum*

Notarii seu tabelliones publici contractus in loco in quo mprari et tenere Cartularia sua consueverunt, dictos contractus recederint, in ipsa Cartularibus seu Protocolis substantialiter et seriatis intinententi ponant et inserant. Statuta Eccl. Meld. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 918: Item, vobis omnibus et singulis presbyteris sub poena excommunicationis districte precipimus, quatenus... de dictis testamentis seu coram effectu faciatis registrum seu Prothocolum, quod penes vos remaneat. Acta S. Bogumilli tom. 2. Junii pag. 361. Signa autem que sunt ad meritum ejusdem Sancti, idem dominus plebanus in Turek fideliter et diligenter conscribat, et ad sua Prothocola, reponat. Adde formulam Juramenti Tabellionum apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 491. et Statuta Montis Regal. fol. 127. Statutum Ludovici XII. Reg. Franc. : Tous notaires et tabellions feront bons et suffisans registres et Prothocolles.

Recentior est vocis Prothocolum acceptio pro prima perscriptione, Gall. Minute. Ea notione hanc usurpat Zinzelinus in Glossis ad Extrav. Johannis XXII. PP. ad cap. 5. tit. 14. Et post redigendo instrumentum in mundum, apponunt multa verba, que non apposuerunt in nota vel in Prothocollo. Et illa subintelecta fore dicuntur sub tali clausula, Et cetera. De jure tamen scripto nihil plus in mundo, quam in Prothocollo debet reperiri, ut omnia falsitas et suspicio evitetur. Neque aliter intelligendum videtur Concil. Trevir. ann. 1310. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 282. Notarius et Tabellionibus precipimus, ut quandocumque in causis spiritualibus et ecclesiasticis conficere contingent instrumenta, super eisdem instrumentis faciendis prius recipiant: Prothocollo, que penes se dimittant in curiis: ut ex hoc per eos in essentialibus nihil mutetur... Statuimus ut iidem Tabelliones... in loco publico hujusmodi Prothocollo et creantia super conficiendis ab eis instrumentis recipiant. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 64. v. Nomina patrum apponantur et scribantur in Prothocollo et in instrumento.

Prothocollo a Notis et Cartulariis distincta videre est in Charta ann. 1430. ex Schedis Præs. de Mazaugues: Ego... Notarius... cui Cartularia, Notæ et Prothocollo prefati... sunt commissa. Vide Chartularium.

Prothocoliare, In prothocolium referre, vel in publicam et authenticam formam redigere. Charta ann. 1318. ex Tabul. Auscitan. : Hanc cartam recepit et in sua papiro Prothocolliavit dominante D. Amaneo Archiepiscopo Auscitano. Charta ann. 1496. Inter Notas Gotofredi ad Histor. Carol. VIII. pag. 790: Ad omnia et singula predicta et in hac parte facta vel stenda, proposita vel proponenda notandum, conscribendum, stipulandum, Prothocollandum, et ad perpetuam rei memoriam, testimonium et firmitatem, instrumentum et instrumenta publica, literasque authenticas desuper conficiendum, et in publicam atque authenticam formam redigendum, etc.

Prothocolum, Charta ipsa sigillo munita. Testam. ann. 1345. Inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 88: Prothocolum testamenti mei Philippi de Meloduno episcopi... Presenti schedule nostrum fecimus apponi sigillum presenti Prothocollo, prenominato testes seu assistentes rogantes quatenus huic consimiliter una cum sigillo nostro sigilla sua apponant.

PROTHOCOMES, Qui ceteris comitibus

navilibus præest. Vide Glossar. med. Græcit. col. 677. in Πρωτοκόμης.

PROTHOCOMETA, Princeps pagi. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1266. in Πρωτοκόμης.

PROTHOCURSUS, Cursorum præfectus. Landulphus in Phoca apud Murator. tom. 1. part. 1. pag. 123: Cum enim mississet Prothocursorem, ut interrogaret eos, quo præcipiente fecerint hoc, etc. Vide Glossar. med. Græcit. col. 742. in Πρωτοκόμης.

PROTHOCYNEGUS, Primus Venatorum, nostris Grand Veneur, dignitas palatina, apud Lodin. de Off. cap. 2. Vide Gloss. med. Græcit. col. 1265. in Πρωτοκόμης.

PROTHODIACONUS, Idem qui Archidiaconus. Vide in hac voce.

PROTHODUX, Officii et dignitatis nomen. Annal. Laur. Bonincont. ad ann. 1382. apud Murator. tom. 21. Script. Ital. col. 43: Maramoldus unus ex patrum numero, Johanna Protodux, etc.

PROTHOENUCHUS, Præfectus sacri cubiculi. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1265. voce Πρωτοενύχος.

PROTHOMAGISTER, Primarius magister. Vide Glossar. med. Græcit. in Πρωτομαστρως, col. 845.

PROTHOFORRESTARIUS, Vide in Foresta.

PROTHOHERACARIUS, Primus Accipitrarium in aula CP. apud Codin. de Off. cap. 2. num. 43. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1265.

PROTHOJUDEX, Protojuder Salerni, in veteri Charta apud Ughellum tom. 7. Ital. Sacre pag. 571. 574.

PROTHOMANDATOR, Vide Mandator et Glossar. med. Græcit. col. 863.

PROTHOMARTYR, ut inter viros S. Stephanus, Primus, sic S. Thecla inter mulieres Prima Christi martyr existit: unde hoc epitheto pariter donantur a Græcis et Latinis. Vide Gloss. med. Græcit. in Μαρτυρως, col. 882. et Suicium in Thec. Eccl.

PROTHOMEDICALIS, In medicina primarius, præcipuus. Notitia 1. Eccl. Catan. apud Rocchum Pirrum Sicil. sacre pag. 117: Multos edidit libros (Johan. Philippus Grassia) de ossibus, de tumoribus præter naturam... in Constitutiones Protomedicales commentum.

PROTHOMISSUS, Præferendus, potior, ut videtur. Epist. apud Buschium de Reform. Monast. tom. 2. Script. Brunsvic. Leibnit. cap. 895: Charitatem invariablem, nec in vita, nec in morte unquam separabilem, jugiter Protomissam venerabilis in Christo dom. Priorissa, etc.

PROTHOMYSTES, Gr. πρωτομυστης, Primus Sacerdotum, Episcopus. Sidonius lib. 4. Epist. 17: Multo opportunius de quibuscuraque questionibus tibi interrogabuntur: icelyti Galliarum patres et Protomystæ, nec satis positus in longinquo Lupus, nec parum in proximo Auspicius.

PROTONOBILISSIMUS, Πρωτονοβιλισσιμος, Dignitas Palatina apud Imperatores Constantinopolitanos, de qua diximus ad Alexiadem pag. 389. Apud Ughellum in Archiepiscopis Barensibus, Basilius Imperialis Protonobilissimus subscribit Chartam Richardi Senescalli, Willelmi Wiscardi Ducis Calabriae ex fratre nepotis, ann. 1108. Manuel Comnenus Imp. CP. Ludovicum VII. Protonobilissimum Regem Franciæ appellat, in Epistola ad Alexandrum III. PP. que descripta legitur apud Baronium anno 1180. que quidem honorifica appellatio satis arguit Francorum Reges primo semper habitos loco apud exteros,

quod peculiari Dissertatione attigimus ad Joinvillam. Vide Glossar. mfd. Græcit. col. 1010.

PROTONOTARIUS, Vide Notarii et Prothotabellio.

PROTOPAPA, Πρωτοπαπας, Dignitas præcipua in Ecclesiis Græcicis, de qua Codinus de Offic. cap. 1. num. 80. et ibi Gretzerus et Goarus, et Meursius in Gloss. Hunc sic dictum contendit Leo Allatius l. b. de Græcorum templis pag. 135. quasi πρωτον των ιερων, primum inter Sacerdotes: unde Archipresbyterum vertunt interpretes ejusdem Codini. Sane Scylitzes pag. 717. et Joëles in Chronogr. pag. 182. aiunt Eustathium promotum a Basilio Bulgaroctono ad Patriarchatum CP. cum esset antea πρωτος των πρεσβυτερων του εν βασιλειαις ναου. Zonaras de eodem: Ος του εν το παλατιω ναφ ιερων ιρωτατου, id est qui erat πρωτοπαπας του παλατιου, uti hæc dignitas vocatur a Scylitze pag. 612: Πρωτοπαπας των βασιλειων, a Zonara pag. 160. ubi de Styliano, qui a Glyca pag. 306. Πρωτοπαπας του παλατιου diserte nuncupatur. Quæ quidem appellatio gradul Protopapæ convenit, cum in Ecclesia Sophiana πρωτος του βυρατος fuerit, id est, in consessu dignitatum Ecclesiasticarum intra Ecclesiæ cancellos secundus a Patriarcha considerit, ut est apud Codinum. Scribunt Rocchus Pirrus pag. 887. et Ughellus tom. 43. pag. 111. in Ecclesia Messanensi Clerum olim fuisse Græcum, cui præerat Protopapa, id est Archipresbyter Græcorum, istiusque dignitatis vestigium adhuc perseverare, et uti baculo cum duorum leonum capitibus. Sic etiam in Ecclesia Bovensi appellari etiamnum Archipresbyterum monet idem Ughellus. Hunc vide, præterea tom. 9. pag. 97. Glossar. med. Græcit. col. 1009. sqq.

PROTHOPAPAS, Eadem notione, in Epist. Johanni presbytero falso adscripta ad calcem Cod. MS. Corbelensis: In sinistra Episcopi XX. præter Patriarcham S. Thomæ et Prothopapatem Salamagantinum, etc.

PROTOPARENS, vox hybrida, usurpata a Prudentio hym. 9. de Adam, in Synodo Landavensi sub Cerenhiro Episcopo, et a Thwrocio in Hist. Hungar. 1. part. cap. 2. [et in lib. 8. Sac. Eccles. Rom. cap. 78.]

PROTOPASCHITE, Heretici, qui Judaico more in azymis Pascha celebrabant: Sabbatiani etiam appellati, ex Mac. Hierolex. Hos cum Novatians confundit Baronius ad ann. 413. n. 28.

PROTOPATER, Primas. Gocelinus in Vita S. August. Cantuar. tom. 6. Mail pag. 396:

Septem Primates sunt Angliæ et Protopatres. Septem rectores, septemque per astra triones.

PROTOPATRICIUS, Dignitas in aula CP. qua donatus legitur quidam Cosmas Anthius Imperatorius Protonotarius, et Strategus Siciliæ et Longobardiæ sub ann. 888. apud Ughellum in Archiepisc. Beneventan. num. 44. Πρωτοπατριος, apud Malchum in Hist. Byzant. Aspar primus Patriciorum, apud Marcellinum Comitem in Chronico. Πρωτοπατριου και Κομητος του οφικιου, meminit etiam alicubi Theophanes. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1135.

PROTOPHYSICUS Regis, Reginaldus Freron inscribitur, in Lit. ann. 1393. ex Reg. Cam. Comput. Paris. Vide supra Archiatri.

PROTOPINCERNA, Primus Pincernarum, dignitas in Palatio Regum Fran-

corum, de qua Joannes VIII. PP. Epist. 216. Vide *Pincerna*.

† **PROTOPLASTUS**, ut *Protoparans*. Charta Burchardi ann. 1290. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 206: *Ob preparationem Protoplasti admodum adque fluentis labuntur de die in diem, donec quevis caro in originem pristinam redigatur*. Vita S. Marti tom. 3. Aprilis pag. 535: *Diabolus superveniens qui..... Protoplastum de paradisi amenitate deiecit*. Occurrit passim apud Scriptores Ecclesiasticos.

† **PROTOPLATISTUS**, Eadem notione, in Opusculo Gualvani Flamma apud Muratorium tom. 12. col. 1063.

† **PROTOPLAUSTUS**, pro *Protoplastus*, in Literis Caroli VI. Regis Franc. ann. 1395. inter Notas Gotofredi ad Hist. ejusdem Caroli pag. 580.

† **PROPOLITÆ**, Primarii, proceres. Vide Glossar. med. Græcit. in *Πρωτοπολίταις*, col. 1286.

† **PROTOPRESBYTER**, Archipresbyter. Vide Glossar. ined. Græcit. in *Πρωτοπρεσβύτερος*, col. 1224.

† **PROTOPROEDRUS**, Primus præses. Vide Glossar. med. Græcit. in *Πρωτοπρόεδρος*, col. 1236.

† **PROTORUSTICUS**, Primus inter rusticos, nostris *Cog de Paroisse*. Sallas Malaspina lib. 2. de Rebus Sicul. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 224: *Et dum vicarius Regis prædictus quosdam archipopulares et Protorusticos ad se vocari fecisset, qui tam deformis populi ductores et capita dicebantur, etc.*

† **PROTOSABBATUM**, Primum jejuniorum sabbatum. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1268. in *Πρωτοσάββατον*.

† **PROTOSCRINIARIUS**, Dignitas in Ecclesia Romana, in Vita S. Sebastiani Martyris, et in Chronico Parisiensi pag. 67. [et in Chronico Benedicti cap. 33. Vide in *Scrinius*.]

† **PROTOSEBASTUS**, ut infra *Protosevastus*, Titulus honorarius Ducum Neapolitanorum. Vide Breneman. in Hist. Pandect. lib. 1. pag. 23.

† **PROTOSECRETARIUS**, Primus Secretarius, apud Anastasium in Collectaneis pag. 264. qui *πρωτοσκηπτής*; καὶ ἐπιστολόγραφος, apud Anonymum de Templo S. Sophie. Vide quæ de hac dignitate adnotamus in Notis ad Cinnamum pag. 493. [et supra *Protosingritus*. *Proto a secretis*, in Luitpr. Leg. cap. 15.]

† **PROTOSECRETÆ**, Eodem significatione, apud eundem Anastas. in Stephano III. tom. 3. Murator. pag. 170. col. 2: *Conjunxerunt in hac Romana urbe imperiales Missi, Gregorius scilicet Protosecretæ, et Joannes Silentiarius, etc.*

† **PROTHOSECRETARIATUS**, Officium, dignitas *Protosecretarii*, in Epist. 6. Joan. de Monsterollo apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1329: *Estque Prothosecretariatus domini Delphini Viennensis, sive Ducum Bituricæ, Burgundicæ ac Aurelianensis, cum similibus officiis.*

† **PROTOSEVASTUS**, ex Gr. *Πρωτοεβάστος*, Dignitas in Palatio Constantinopolitano præcipua, ab Alexio Comneno Imper. primum inventa, qua fratrem Adrianum donavit, ut habent Anna Comnena et Zonaras. Willelmus Tyrrius lib. 18. cap. 24: *Duo nepotes ejus, fratres uterini, Joannes scilicet Protosevastus, et Alexius Protostrator, qui inter illustres sacri Palatii primum obtinebant locum*. Adde lib. 20. cap. 1. Rogerius Hovedenus pag. 565: *Quendam habebat amicum, qui vocabatur Græce Protosevastus, Latine vero Comes Palatinus, etc.*

Perperam *Prothosavastus* scribitur apud Radulphum de Diceto ann. 1182. Hanc porro dignitatem Duc. Venetiarum olim concessam ab Imp. CP. observavimus in Notis ad Alexiadem pag. 311. Vide Codinum de Offic. aulae CP. et quæ ad eum commentantur Gretzerus et Goarus, præterea Meursii Gloss. [et supra *Prothosavastus*.] Glossar. med. Græcit. col. 1324. Dicitur etiam Σεβαστοκράτωρ.

† **PROTOSEVASTO**, Eadem notione, apud Mag. Boncompagnum de Obsid. Anconie tom. 6. Murator. col. 938: *Erat enim (Constantinus) vir sapiens, discretus, eloquens, et curialitate multimoda redimitus, pro quibus in ejusdem Imperatoris aula maximam habebat dignitatem, de qua Protosevastus dicebatur; nec erat ita magnus princeps post logothetam*.

† **PROTOSPATHARIUS**, Primus et Princeps Spathariorum. Glossar. normicæ: *Ἡ δούρατος, πρωτοσπαθάριος*. Leo Ost. lib. 1. cap. 51. (al. 52.) de Symbaticio: *Imperialis Protospatharius et Stratego Macedoniae, etc.* Basiliius *Protospatharius Imperatoris*, cap. 63. Sisiniius *Imperialis Protospatharius*, apud Guillelmum Biblioth. in Adriano II. PP. pag. 228. Michael gloriosus *Protospatharius*, in Epist. 8. Nicolai I. PP. ad Michaelem Imperat. initio. Vide [Vitam Nicolai Studite pag. 944.] Gloss. Meursii, med. Græcit. col. 1416. et infra in voce *Spatharius*.

† Eodem titulo donatur Ibbu in Charta Ludov. Pii ann. 814. ex Tabul. Novient. inter schedas Mabill. *Ego Turbo archiepiscopus ad vicem domini Ibbonis Protospatharii cognovi*. Quæ formula Archicancellarij um solet indicare: unde mendum hic subesse opinor, forte pro *Protoscriniarius* vel *Protosecretarius*. [et *Marquardus noster fidelis Protospatharius*, in Chart. Otton. III. Imperat. ann. 929. in Alsat. Diplom. num. 176.]

† **PROTOSPATA**, Eadem notione. Vetus Epitaphium in Basilica S. Basilii, Brun-dusii:

... Illustri, plus acibus atq[ue] refalgens,
Protospata Lupus urbem hanc construxit ab imo.

† Ignotus Barenis in Chron. ann. 961: *Occisus est Sergius Protospata a Barenibus*. Occurrit apud Lupum Protospatam ann. 973. 979. 1085. 1054.

† *Protospatharii* vero dignitas *πρωτοσπαθαρίων* dicitur Anonymo in Romano Juniore num. 1.

† **PROTOSTASIA** et **PROTOTYPIA**, Officia municipalia, de quibus in Cod. Theod. Vide Gothofredum ad tit. 23. lib. 11.

† Consule præterea Calvinii Lexic. jurid.

† **PROTOSTRATOR**, Primus Stratorum, dignitas in aula Constantinopolitana, cui Stabuli Imperatorii cura incumberebat, ut est apud Cinnamum et Zonaram. Willelmus Tyrrius lib. 18. cap. 24: *Joannes videlicet Protosevastus, et Alexius Protostrator, qui inter illustres sacri Palatii primum obtinebant locum*. [Idem qui apud nos Marescallus, ut ex Niceta, ubi de Gotofrido Ballioneo, colligit Carolus de Aquino in Lex. milit.: *Dignitate erat vir ille Marescallus, quod Græcis est Protostrator*.] Vide quæ de hac dignitate congressimus in Notis ad Cinnamum pag. 474. 475. et Glossar. med. Græcit. col. 1468.

† **PROTOSYMBOLUS**, Saracenorum Princeps ita appellatus. Andreas Silvius in Chronico Marciensi ann. 583: *Hic (Mahomet) in Regno Saracenorum qua-*

tuor Prætores statuit, qui Amiri vocabantur. Ipse vero Amiras dicebatur vel Protosymbolus. Historia Miscella lib. 19. pag. 600: *Mortuus est Muhavia Protosymbolus Saracenorum, qui fuit Prætor annis 20. et Amira functus officio annis 24*. Adde pag. 616. 648. edit. Canisii Acta SS. 40. Martyrum num. 12: *Ἀβραάμ ἐκείνης; Πρωτοσύμβολος τῶν Ἰσραηλιτῶν Ἰθνοῦς, οὗτω γὰρ τοὺς αὐτῶν ἰθακίτας ἀποκαλοῦσι. Πρωτοσύμβολος τῶν Ἀράβων, apud Cedrenum in Leontio pag. 443. ubi Zonaras pag. 77: *Ὁ τῶν Ἀραβῶν Πρωτοσύμβολος, οὗτω γὰρ ἐκάλουν τοὺς αὐτῶν προϊστάμενους. Σύμβολος simpliciter dicitur in VII. Synodo Act. 5. pag. 617. edit. 1618. qui πρωτοσύμβολος; paulo antenuncupatur. [Chron. Cavense apud Murator. tom. 7. cod. 918: Anno Domini 681. Indict. 12. Marucham. Agnoscutur Protosymbolum Arabum. Ibid. col. 919: Anno Domini 719. Indict. 2. Hymnar. Protosymbolum habetur.] [et Chron. Salernit. cap. 107. Pertz. Script. tom. 3. pag. 523. lib. 6.] Vide Leonem Grammaticum pag. 454. Aliter vocem hanc usurpat Joannes Hierosolymitanus in Vita S. Joannis Damasceni pag. 245. edit. Romana, pro primo scilicet Consiliario [seu supremo Vezirio.] *Ὁ δὲ τῶν Σαρακηνῶν ἀρχηγὸς τῶν Ἰουδαίων διακλαίετο, προεχόμενος πρωτοσύμβολος, et pag. 253: καὶ πρόεδρος; ἐστὶν αὐτοῖς χεῖρὸς σύμβολος; οὗτω γὰρ προεχόμενος κἀνοῦ τοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπὸ παρακλίσεως καὶ σύμβολος; [Vide *Πρωτοσύμβολος* in Gr. med. Gr. col. 1288.]***

† **PROTOSYNCELLUS**, Primus Syncellorum Patriarcharum, vel Episcoporum, qui plures erant, ut suo loco dicemus. Dignitas Ecclesiastica in Græcica Ecclesia nota, atque adeo in Sicilia sub Normannicis Principibus, ut ex aliquot Chartis colligitur, quæ habentur apud Ughellum tom. 2. Italia sacra pag. 500. et 628. ubi perperam *Protosyncellum* editur, pro *Protosyncellum*. Vide Gloss. Meursii, med. Græcit. col. 1471. Gretzerum et Goarum ad Codinum de Offic. aulae CP. et infra in voce *Syncellus*.

† **PROTOTABELLIO**, Primicerius notariorum, in chart. Ravennat. ann. 977. apud Savin. Hist. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. cap. 5. § 111. De *Proconotarius Judic. Cameral. videmus Pffling. ad Vitriar. lib. 4. tit. 16. § 20. not. c.*

† **PROTOTHRONUS**, Græcis πρωτόθρονος; Anastasius ad Concil. VIII. act. 1. *Prothronum, sessorem interpretatur eorum scilicet Episcoporum, qui ad Patriarchalem Ecclesiam pertinent*. Willel. Tyrrius lib. 14. cap. 12: *Certum est autem, quod inter tredecim Archiepiscopos, qui a diebus Apostolorum Sedi Antiochene subditi fuerunt, Tyrensis quidem primum locum obtinuit, ita ut in Oriente Prothronos appelletur*. [Ubi quidam *Prothronos* legunt.] Seylitzes pag. 629. de Tryphone Patriarcha CP.: *Καὶ γράφηται ἐκτίμηται διὰ τοῦ Πρωτοθρόνου τῶ βασιλεῦς Zonaras in Leone Philosopho, de Stephano Patr. CP.: Καὶ δὲ μὴ Ἡρακλείας ἀρχιερεὺς ἐπὶ τοῦ Πρωτοθρόνου χειροτονήντο. Adde Glycam pag. 423. I. edit. Glossar. med. Græcit. col. 498. a.*

† **PROTOTYPIA**. Vide *Protostasia*.

† **PROTOVESTIARIUS**, qui et *Provestiarius*, Dignitas Ecclesiastica et Palatina, qui omnibus Vestiariis præerat. Vide Codin. de Off. lib. 2. Meursium, Suicerum, et Gloss. med. Græcit. in *Βῆστας* col. 198. [et Luitprand. Legat. cap. 15.]

† **PROTRACTIO**, [Cantus species, cum vocum toni longius cantando protrahuntur.] Ordinarius Præmonstratensis

cap. 8 : Cantore autem Alleluja incipiente, a Choro non reincipitur, sed finalis Protrahitur. Sed sive in Graduali et versu suo finalis Protractio non omittatur. Vide Pneuma.

2. **PROTRACTIO**, Diagramma, deformatio. Gall. *Portrait figure*. Vita B. Edmundi Cantuar. Archiepisc. apud Marten. tom. 3: Anecd. col. 1787. *Cumque quibusdam sonis legoret adhuc arithmetica (apud Sarrum geometriam) apparentem sibi in somnis agnovit manifestum matrem suam, quæ ait ei: fili, quid legis? quæ sunt illæ figuræ quibus tam studiosè intentis? Quo respondente tibi lego, ostensis quæ in illa sunt facultate Protractionibus, etc.* Hinc.

3. **PROTRAHERE**, Pingerè, Gall. *Portraire*. Vita B. Coletæ tom. 1. Mart. pag. 563: *Propter quasdam picturas devotas de passione Salvatoris in illam (tabulam) Protractas.*

4. **EFFINGERE**, Gall. *Portraire*. Charta ann. 1321 in Chartul. S. Magl. ch. 112: *Fient tres tombe, una quæ innovetur et ponatur supra patrem et matrem suos, et Protrahentur eorum duæ imagines in eadem tomba. Pourtrayer vero, pro Ressembler, Alieni assimilare, effigiem alicujus referre, apud Froissart. vol. 3. cap. 8: *L'enfant (Gaston de Foix) trop bel escuyer estoit, et si Pourtrayoit grandement de tous membres au pere.* Vide supra *Portratura*.*

5. **PROTRACTOR**, Qui in Jus aliquem vocat, trahit. Consuet. Arken. laud. in *Protractus* 1: *Protractores trium librarum, antequam breve suum reddant ballivo, ostendent ballivo breve suum, et ballivos ostendunt similiter breve suum Protractibus per Coratores.*

6. **PROTRACTUS**, Injustriactus. [Charta Philipp. Aug. ann. 1191: *Qui per Scabinos Protractus fuerit de assultu domus, secaginta libras perlet.* Ibid. *Quicumque alium occiderit, vel ad mortem vulneraverit, si iustitia nostra cum daturè volenti quispam violentiam fecerit, in voluntate nostra erit de illo facere sicut et de eo qui forisfactionem fecerit, si Protractum hoc fuerit per Scabinos.* Pluries ibi.] Consuetudines Arkenenses ann. 1221. in Tabular. S. Bertini: *Si Protractus fuerit, quod arma portaverit, quæ a Choro sunt prohibita, tres libras emendabit.* Charta Gundonis de Castellione Comitis S. Pauli ann. 1257 in eodem Tabul.: *Omnes emendas, in quibus homines de Arke damnati sunt et Protracti pro facto cujusdam hominis inventi mortui, vel submersi, etc.* [Privilegia villæ de Communes ann. 1364. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 523: *Et que pour quelconques fait que fache ou ait fait uns bourgeois ou bourgoise, dedens le franquoise de Communes par jour, Pourret convient que il soit pardevant mes Eschevins de Communes.*]

7. **PROTRACTUS**, Exemplar. Gall. *Moèle*. Reg. capit. Carnot. ad ann. 1518: *Fiat repositorium secundum Protractum in capitulo exhibitum.* Ibid. ad ann. 1519. *Viz. in capitulo duobus exemplariis seu Protractibus differentibus per magistrum latomorum ecclesiæ presentatis, etc.* Vide *Protractus*.

8. **PROTRAHERE**, Vide in *Protractio* 2.

9. **PROTULENS**, Proferens. Vita S. Bernardini tom. 5. Mail pag. 271: *Apparuit B. Bernardinus dictæ puellæ Protulenti verba hæc, etc.*

10. **PRO-TUNC**, PRO NUNC, Formula qua tempus præsens et futurum significatur. Privileg. Venceslal Imper. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 452:

Ancedimus, unimus et Pro-tunc, prout ex nunc, et Pro nunc, prout ex tunc, virtute presentium, etc. Practicis nostris, *Dès-à présent, comme dès-lors, et dès-lors comme dès-à-présent.*

11. **PROTUS**, a Gr. ἰσθός, Primus. Vita Brunonis Magni cap. 45. al. 46. et 49. ubi de Folcmaro quem memorabilis probitatis et industriae diaconum, ac prudentem fidelemque Colonienis Ecclesiæ Protum et æconomum vocant. Ubi Protus idem videtur esse qui *Primicerius*. Vide in hac voce.

12. **PROTUTELA**, Prima exercitus aciei locatus, præfectura, ut *Retutela*, extremitas, *l'Avant-garde*, et *l'Arrière-garde*. Hugo de Clericis de Senescallia Franciæ: *Comes (Andegavensis) cum in exercitu Regis fuerit, vel ierit, Protutelan faciet ei: in editu retutelam.* Infra: *Ecce caetero Comes appellatur Major in Francia propter retutelam, quam facit in exercitu Regis.* [Aguardé, pro Avant-garde usurpat le Roman d'Athie MS.]

A l'Aguardé dessous le que
Sont ils venus t'ait abrievé.]

13. **PROVAGUS**, Provagus, in Vita S. Aldelm. tom. 6. Mail pag. 40: *Omnia quæ in monasterio erant, quamquam nolentes, fecerunt relinquere, exceptis his quæ plebs Provaga jam in officium acceperat.*

14. **PROVENDA**, PROVENDARIATA. Vide *Præbenda*.

15. **PROVENDARICIUS**. Vide supra *Panis provendaricus*.

16. **PROVENDARIUS**, Mensura annonaria. 1. Nostris *Provendier*. Charta ann. 1339. in Chartul. S. Martini Pontisarr. fol. 35. v.º: *Emporteront en ladite disme de Menouville chascun an pour chascun mui de grain, cinq Prouvendiers.* Lit. remiss. ann. 1333. in Reg. 14. Chartoph. reg. ch. 1. *Le suppliant demandoit à estre païé de ladite mine de potage; et le fermier disoit que il n'en devoit que un Provendier, c'est assavoir trois boyssaux.* Vide in *Præbenda*.

2. **PROVENDARIUS**, Qui præbendam percipit. *Provendier*, eadem notione, in Lit. ann. 1367. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 21. Lit. remiss. ann. 1408. in Reg. 162. Chartoph. reg. ch. 280: *Thenon Charpaut Provendier de nostre amé eschanson Moreau de Moulon.* Ubi is designatur, qui necessaria prævidet seu præparat, vulgo *Pourvoieur*. Vide *Præbendarii in Præbenda*.

3. **PROVENDIATA**, Modus agri capax provendaris seminis, vel ex quo provendaris percipitur, nostris *Provenderée* et *Prouvenderie*. Tabul. Absiense: *Gastinellus de Mosterd concessit Rainerio abbati tres Provendiatas terræ ad Salmoram.* Lit. remiss. ann. 1459. in Reg. 190. Chartoph. reg. ch. 24. *Le champs de la Charbonniere contenant douze Provenderées de terre.* Alia ann. 1473. in Reg. 197. ch. 401: *Dicelle terre le suppliant dit à lui appartenir une Prouvenderée ou environ.* Vide *Prevenderiata in Præbenda*.

4. **PROVENIENSIS MONETA**. Vide *Campaniæ Comitum moneta*, in *Moneta Baronum*. Hinc *Proveniensiens*, pro *Proveniensi*, legendum opinor in Chronico Cavensi apud Murator. tom. 7. col. 959.

5. **PROVENSIA**, Res furto ablata. Charta Phil. comit. Fland. pro libert. castell. Brug. ex Cam. Comput. Insul.: *Qui aliquem cepit pro fure et jurare possit se septimo, ita ut illorum sex hereditas scabinis satis cognita sit, quod illum ut pote furem cum Provensia cepit, sur suspendatur.*

6. **PROVERBIALITER**, In proverbio. *Gesta Ambas. domin. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 240: Fulgo Proverbialiter celebre esse sciens, nullam moram paratis esse inferendam, etc.* Vide *Proverbiari* 1.

7. **PROVERBIARI**, *Proverbia dicere, vel proverbios vituperare: hinc Proverbiosus, proverbiositas*, Ugutio. *Vox Italica*. Pergaminius: *Proverbiare, rampognare, riri, proverare, dir villania. Proverbiosamente, villanamente, injuriosamente.*

8. **PROVERBIARI**, Proloqui. Charta fundat. priorat. de Caritate ann. 1059. inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 102: *Igitur locus iste de quo Proverbiari vel orare decrevimus, etc.*

9. **PROVERBIATOR**, Auctor libri *Proverbiorum*, dicitur Anastasio Bibliothecario, apud Baronium ann. 869. n. 84. et in Præfat. ad VIII. Synodum sub finem.

10. **PROVESINA LIBRA**. Vide *Campaniæ Comitum moneta*, in *Moneta Baronum*.

11. **PROVIDENTIA**, Victus ratio. Gall. *Régime*. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 2. *Passion. cap. 57: Ante omnia ergo totius corporis facienda est Providentia.* Vide alia notione in *Providentia*.

12. **PROVIDENTIE**, Provisiones annonariæ, vel etiam alia ad victum, Gall. *Pourvoiances*. [nunc *Provisions*]. Hippolytus, eadem notione apud Pachymereu lib. 1. cap. 4. lib. 9. cap. 8. et alibi. *Statuta Davidis II. Regis Scotor. cap. 48: Item ordinatum est, quod ex nunc et in posterum omnes captiones, et omnia, que capiuntur ad expensas Regis, legitime et debite persolventur, et quod in ejusmodi captioibus, seu Providentiis, non fiet taratio juxta numerum Davatarum seu Baroniarum: sed secundum verum valorem bonorum.* Knighton ann. 1351: *Hilaritas dapum et poculentorum omnibus venire volentibus et refici cupientibus semper parata erat, quandiu ibi moram traxit, et talem Providentiam ibi erat, quod tota curia mirabatur.* *Quia vini ante adventum suum in cellaria sua erat centum doliorum.*

Vide alibi.

13. **PROVEILLE**, eadem notione, apud Boet. MS. Consolat. lib. 2:

Chascuns doute le chevalier,
Car il m'aine son escuier,
Ses hommes et sa Proveille:
N'est rien, au monde qui li faille.

14. **PROVEANCHE**, eodem sensu, in Charta ann. 1391. ex Chartul. 23. Corb.: *Une que de aigrevin, que lesdits religieux faisoient venir de Abbeville à Corbie, pour leurs Proveanches et garnison.* *Proveance*, in alia ann. 1300. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 125. v.º. col. 2.

15. **Nec in rebus cibariis tantum usurpatur hæc vox, sed de qualibet alia re, cujus sit provisio seu comparatio, dicitur. Pro bellico apparatu occurrit in Charta ann. 1386. apud Rymer. tom. 4. pag. 709. col. 1: Cum quædam in civitate vestra, sive districtu procuraretur armata Providentia galearum, etc. Vide *Provisio* 1.**

16. **PROVIDENTIA**, Cura, studium. Constitut. pro Abbatis S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 34: *Si quis in aliquo predictorum præceptorum peccaverit, vel transgressus fuerit, in Providentia et in causamento domini abbatis se corrigat.* *Vetus Irenæi Interpres lib. 3. cap. 25. num. 1: Providentiam autem habet Deus omnium, propter hoc et consilium dat;*

consilium autem dans adest his, qui motum Providentiam habent. Necessae est igitur ea, quae providentur et gubernantur, cognoscere suum directorem.

¶ 1. **PROVIDERE**, Regere, gubernare. Charta apud Lobinell. tom. 2. Histor. Britan. pag. 73: *Leuhemel, qui tunc hospitale pauperum Providebat. Adde vet. Irenaei Interpretem loco jam laudato.*

¶ 2. **PROVIDERE**, Acquirere, comparare. Obituar. Cluniac. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 63: *Centum aureos sibi donavit, rogans ut ipse et dominus Bernardus ejusdem ecclesiae devotus prior et dominus Wichardus officiosus camerarius cum eiusdem aureis vineam Providebant, et ad hoc opus sacri mysterii eidem ecclesiae Cluniacensi donarent. Illi igitur receptis aureis vineam, quae est inter Cluniacum et Galiniacum Providebant et praefata rei ordinaverunt. Provoier, pro Pensare, aestimare, utitur le Roman de Vace MS.*

S'il vouloient nos perles Provoier et esmer, Janes ch lor ad nel porront restorer.

• A Latino Provide, vulgo *Pouvoir*, nostri alias *Perversir* dixerunt. Instr. ann. 1355. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 170. col. 1: *Item que lesditz capitaines doient aler... de ostal er. ostal esmer l'arne: que chascun aura et se non est provis segon son estat, que lo fasson Perversir, etc.*

¶ **PROVIDITOR**, Provisor. Vita B. Johan. Bonvisii tom. 5. Mail pag. 103: *Cum totam suam provisionem summo Providitori commisset, etc.*

• Hinc *Providadour*, in Hist. Caroli VIII. ad ann. 1495. pag. 185. quo is designatur Magistratus Venetus, quem nunc *Procurateur* appellamus. Vide infra *Provisor*.

¶ **PROVIDUS**, Titulus honorificus consulum Nemausensium. Vide supra *Discretus*. Unde nostris *Pourveu*, pro *Prudent*, *sage*, *avise*, in Charta ann. 1346. ex Chartul. 21. Corb. fol. 225. et in Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 663. Vide *Providivus*.

¶ 1. **PROVINCIA**, Mundus ipse dicitur. Tertull. adv. Valent. cap. 20: *Igitur Demurgus extra Pleromatis limites constitutus... novam Provinciam condidit, hunc mundum.*

¶ Strictius pro regione usurpat idem Tertull. lib. de Anima cap. 42: *A nobis, ut de postuma vita, et de alia Provincia anime, ita de morte tractabitur. Pro Regno Franciae adhibet Adeodatus PP. in Privilegio pro Majori Monast.: In cuius volumine et aliorum per Gallianam Provinciam constitutorum Antistitum ad id consensus praebentium subscriptiones annexas inspicimus. Pro Comitatu occurrit in Placit. de Juratis et Assisis apud Spelman.: In placito Agnetis quae fuit uxor Radulphi le Butiller versus priorem de Repindon, pro terra in Pykinton, prior dicit, quod nulla villa est in Provincia illa, quae sic vocatur.*

¶ 2. **PROVINCIA**, Diocesis Metropolitana. Bonifacius I. PP. Epist. 9: *Synodi Constitutio Nicæna... praecipit, per unquamque Provinciam jus Metropolitanos singulos habere debere, nec cuiquam duas esse subjectas. Vide Concilium Emerit. can. 8. Pelagius II. PP. Epist. 8: Scitote, certam Provinciam esse, quae habet decem vel undecim civitates, et unum Regem, et totidem minores potestates sub se et unum Episcopum, aliosque suffragatores decem, vel undecim Episcopos iudices, ad quorum*

judicium omnes causas Episcoporum et reliquorum Sacerdotum ac civitatum causae referantur, et ab his omnibus iuste consona voce discernantur, nisi ad majorem auctoritatem fuerit ab his, qui iudicandi sunt, appellatum. [Formulae antiq. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 628: *Ipsium vero non nescium quod totius Provinciae cura per sacros canones sit Metropolitanis commissa... monemus. Charta fundat. Collegii Plessset ann. 1326. apud Lobinell. tom. 3. Histor. Paris. pag. 377: Licet nostrae intentionis et voluntatis existat, quod magistri et scholares praedicti undecumque de regno Franciae oriundi ad beneficia dictae domus, dam tamen idonei, admittantur; illis tamen de Turonensi Provincia, de qua originem traximus, et praesertim de Macloviensi diocesi, in qua regenerationis sumptibus sacramentum, et specialiter de Ebrouicensi diocesi volumus pro majori parte assumi.] Occurrit passim. Vide *Parochia*.*

¶ Interdum tamen pro Diocesi Episcopi summa occurrit haec vox, ut in Charta ann. 1138. apud Kennet. Antiquit. Ambrosden. pag. 93: *Dedi omnem terram de Ottsendun, et omnia eidem terrae pertinentia in bosco et plano, ad abbatiam construendam de Ordine Cisterciensi, in Provincia Alexandri Lincolniae Episcopi.*

¶ 3. **PROVINCIA**, Gradus cognationis et affinitatis in nuptiis. Vox efficta, ut videtur, a vicina. Capitula Theodori Cantuar. Episc. cap. 13: *In tertia provincinitate Provinciae carnis secundum Graecos licet nubere, sicut scriptum est in Lege: in quinta secundum Romanos: tamen in quarta non solvunt conjugium, postquam factum fuerit. In tertia Provincia non licet uxorem alterius post obitum eius habere. Quidam ex ingenio erendant proge.*

¶ **PROVINCIALARUS**, Dignitas et munus Provincialis seu provinciae praefecti apud Religiosos, *Provincialat*. Bulla Bonifacii IX. PP. ann. 1399. in Bullar. Carmelit. pag. 154: *In eorum et dicti Ordinis (Carmelitarum) Provincialatem iuxta morem ejusdem Ordinis fuisse concorditer electus: et deinde postquam hujusmodi Provincialatum officium per nonnullos annos fideliter rexerat, etc. Occurrit etiam in Constitut. Ord. Praedicator. part. 1. col. 71.*

¶ **PROVINCIALES**, Monetae Comitum Provinciae, quarum usum ac cursum interdixit S. Ludovicus in Statuto de Monetis, ubi *Provinciaux* appellantur. [• *Provencaux* editum tom. 1. Ordinat. reg. Franc. pag. 95. art. 3.] Charta descripta a Gassendo in Notitia Ecclesiae Diniensis pag. 84: *Solvit in decima Praepositus pro Praepositura 75. libr. Provincial. reformat. [Vide in Moneta Baronum.]*

¶ Ab instituto nostro minime alienum putem monere lectorem *Provincia* nomen interdum aliis tributum fuisse quam Provinciae incolis. Sic Clemens VI. PP. ex castro S. Egidii oriundus *Provincialis* vocatur a Scriptoribus coevalis. *Provincialis* itidem dicitur Urbanus V. PP. tametsi ex Gabalensi tractu, in brevi Histor. Frat. Praedicator. apud Marten. tom. 3. Anecd. Hinc Relnerus contra Valdenses scribit cap. 6. *Bagnolenses esse in Provincia, qui tamen in Occitania potissimum debebant. Vide Columbum in Praefat. ad Hist. Manuae.*

¶ **PROVINCIALIS**, Incola, indigena. Chronic. Angl. Th. Otterbourne pag. 37:

*Alfredus... regnavit 9. annis, qui et ipse regno, quod invaserat, a Provincialibus cedere est coactus. Ibid. pag. 47: Secundus filius Pendae in Regem a Provincialibus est acclamatus. Rursum pag. 176: Eodem anno (1388.) Scoti, quibus nescii, intrantes Angliam, improvisis Provincialibus agebant caedes, etc. Vide *Provincialatus*.*

• Charta Phil. comit. Fland. et Virom. ann. 1180. in Chartul. Mont. S. Mart. ch. 10: *Hoc autem nomen Gerardus secundum veritatem Provincialium, bona fide et absque dolo dividi faciet ab omni memore circumjacente.*

¶ **PROVINIENSIS-MONETA**. Vide *Campaniae Comitum moneta in Moneta Baronum*.

¶ **PROVISA**, Annona cibaria, aliarumque rerum necessariorum comparatio. Charta Edwardi III. Regis Angl. ann. 1334. apud Rymer. tom. 4. pag. 442: *Qui in comitiva sua... versus partes Ducatus Aquitaniae sunt profecturi, et Provissas et arrationem passagii illius (provident).*

• **PROVISANTIA**, f. *Acquisitio*. *Providere* enim, pro *Acquirere*, dictum supra observatum est; nisi idem sit quod *Territorium*. Charta Gerardi episc. Noviom. ann. 1226. inter Probat. tom. 1. Annal. Praemonst. col. 579: *Quandam pteiam terre extra Genty acquisivit, in qua Provisantia et largitate loci, dictum hospitale transferens, illud ibidem reedificavit et construxit.*

• **PROVISERIA**, idem quod *Praepositura*, Feudum scilicet nobile, cui suprema justitia ejusque exercitium competit, non diversum a *Castellania* et *Viccomitatus*. Vide in *Castellum 1. Praepositus* et *Viccomes*. Arest. ann. 1351. 13. Apr. in vol. 3. Arestor. parlam. Paris.: *Comes Barri dicebat castrum de Preuse in Proviseria et castellania, cum omnibus suis pertinentiis, ad ipsum solum et in solidum pertinere.*

• **PROVISIA** et **PROVISIO**, Concessio in compensationem rei controversae, qua ne quis patiatur damnum, provideatur. Charta ann. 1427. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 53: *Laborabit (archiepiscopus) obtinere Provisiam per medium translationis vel permutationis, de jure quod praetendit... Et si pendente dicta continuatione processus, Provisioem seu recompensationem non obtinet, etc.*

¶ 1. **PROVISIO**, Quicquid alicui ad victum et vestitum assignatur. Conc. Turiasen. ann. 1229. inter Hispan. tom. 5. pag. 493: *Verum apud eundem Regem cures efficere, ut Reginae pro sustentatione sua honestam Provisioem studeat assignare. Vide *Provisa*.*

• Charta Phil. Pulc. ann. 1300. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 120. r. col. 1: *Cum carissimus et fidelis Ludovicus comes Ebrouicensis frater noster nobis exposuisset, quod assisia seu Provisio, per nos sibi facta, de quindecim milibus librarum Turon. annis et perpetui redditus, minus competenter facta fuerat, etc.*

• **PROVISIO PARTAGII**, Partis hereditariae assignatio. Inventar. Chart. reg. ann. 1482. fol. 42: *Partagium sive Provisio partagii facta per Robertum comitem Flandriae Roberto filio suo juniore et secundogenito; mediante qua Provisio dictus Robertus junior renunciat comitatu Flandriae.*

¶ **PROVISIO**, Omnis apparatus bellicus. Epist. Jacobi Reg. Scot. ad Carol. VII. Reg. Franc. tom. 10. Spicil. Acher. pag.

248. Proponimus brevi prefatum oppidum cum tali ac tanta Provisione expugnare, quod inimicis predictis nobis resistendi non erit plena facultas. Vide Provisiones.

¶ PROVISIO, Quodvis convivium. Charta ann. 1202. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. col. 801. Veruntamen quando bajulus tuus albergam vellet accipere, et si tot equitatus non haberet, secum tamen equitatus cum suis equitatus pro regionis consuetudine Provisionem donare, enebimur, scilicet panem et vinum, civitatem et pulmentum illius diei et tempore opportuno.

¶ Aliud vero sonat vox Gallica Provision, in Libert. Jonvil. ann. 1351. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 238. art. 25. Auro. auctoritate ludit escherin de faire traits et geis et Provision sur lesditz habitans, pour faire cloisons et fermes des susdictes et autres necessitez de la ville. Ubi Provida est distributio pecunie a civibus pro communibus impensis exigenda. Pro Cautio, providentia, vulgo Prevoiance, precautio, non semel occurrit. Lit. remiss. ann. 1375. in Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 39. Pierre Douchet fery ledit Guillaume sur son chief en telle maniere, que se n'eust esté la grace de Dieu, avec la Provision dudit Guillaume, il eust esté mort et occis. Provision paternelle, in Lit. ann. 1371. tom. 5. eorumd. Ordin. pag. 435. Alie. Caroli VIII. ann. 1497. ex Charta Bellil. Nos lettres leur pourroient demeurer illusioires en leur grande grief, prejudice et dommage, et plus pourroit estre, ce par nous ne leur estoit sur ce pourveu de nostre Provision et remedes convenables.

2. PROVISIO, Diploma Pontificum vel Regium, quo quis in possessionem beneficij Ecclesiastici, vel officij alicujus civis instituitur, quod a Pontifice aut Principe confertur. [Litteræ Clementis VII. PP. ann. 1382. tom. 10. Spicil. Acher. pag. 238. Omnes Ecclesie tan Cathedralis, quam alie regulares et seculares, in electionibus, Provisionibus, et omnibus aliis plena libertate gaudent. Rolandinus Patav. apud Murator. tom. 8. col. 344. Electo die itaque sue motionis et puncto de consilio suorum astrolorum et sapientum, sua etiam Provisione firmata, suam totam movit (Eccelinus) militiam.] Vide Canonistas.

¶ Provisiones in Anglia a Romano Pontifice concessas repudiavit casque prohibuit sub pena capitis Edwardus III. Rex Angliæ, ut discimus ex Chr. Angl. Th. Otterbourne pag. 130. Hoc in tempore Papa Clemens sex dignitates ecclesiasticas in Anglia vacantes suis contulit Cardinalibus, novos pro eis in Anglia titulos imponere moliendo. Qua de causa Rex Angliæ offensus, in anno gratiæ 1344. Provisiones, per Papam factas, irritavit, et, ne quis deinceps tales Provisiones auferret, sub pena carceris et capitis interdixit. Quod subinde ex eodem Chronographo pag. 176. auctoritate Parlamenti confirmatum est: Hoc anno (1388.) fuit parlamentum tentum Cantabrigiæ, in quo multa sunt statuta, de Provisionibus quod regnum non exeant pro acquiritis beneficiis absque licentia Regis. Et pag. 179. In ipso etiam parlamento (ann. 1390.) statutum est, ut nullus de cetero transfretaret ad obtinendum Provisiones sub pena rebellionis. Vide mox in Provisor.

¶ Obtinuit aliquando usus ut Romani Pontifices non modo beneficia ecclesiastica etiam in Gallis concederent, sed et pensiones annuas in his assigna-

rent; quibus gravati præsertim Monachi ab ipsismet summis Pontificibus diplomata habere tentaverunt non semel, ut ab his eximerentur. Bulla Innocentii IV. ex Tabul. S. Albini Andegav. Auctoritate nobis presentium indulgemus ut ad receptionem vel Provisionem alicujus pensionibus seu aliis ecclesiasticis beneficiis compelli auctoritate Sedis Apostolicæ minime valeatis.

3. PROVISIO, Vide supra Provisia.

¶ PROVISIONARIUS, Annonæ castrensis redemptor vel præfectus, Gall. Munitionnaire. Annal. Placent. ad ann. 1463. apud Murator. tom. 20. Script. Ital. col. 911. Armorum duces et capitanei, quæ castra metabantur in Mezzanino, milites veterani, cædentes et Provisionarii arma sumere cæperunt. Occurrit rursus ibid. col. 908.

¶ PROVISIONATUS, Qui ex provisione sibi concessa officium aliquod obtinet et exequitur, vel qui alterius impensis vivit. Bulla Bonifacii IX. PP. ann. 1386. apud Illustr. Fontanin. Antiquit. Hortæ pag. 445. Velimus insuper et huic vicariatu adjicimus, quod singulis sex mensibus deinceps, ipso vicariatu durante futuris, quos unquam officiales stipendiarios, Provisionatos, salaritos, faciant, juramentum præstari. Chron. Andreæ Danduli apud Murator. tom. 12. col. 439. Dicentes ipso esse forenses et Provisionatos domini Padue, unde potiri debebant beneficio bone guerre. Jac. Delayot in Annal. Estons. apud eundem tom. 18. col. 341. Sed exente strepitu concurrunt Provisionati domini Marchionis, qui ad plateam custodiam morabantur. Vide Provisio 2.

¶ PROVISIONATUS, Eadem notione; in hisdem Annal. col. 910. Ipse Attus cum fratre suo fuerant domus Estensis recommendati, et adherentes atque Provisionati.

1. PROVISIONES, apud Ammianum lib. 17. pag. 90. pro annonis necessariis ad victum Provisione annonaria, apud Pollionem. [Charta pro Aquarum Monast. Talmond. ann. 1386. Item tradimus... quamdam domum in dicto monasterio nostro pro ponendo, custodiendo et servando Provisiones dicto conventui ministrandas. Chron. Parmense ad ann. 1287. apud Murator. tom. 9. col. 812. Juraverunt se tenere Provisiones, quas fecerunt pro civitate manutinentia in dono statu.] Corippus lib. 3. vers. 350.

Gratissimo dari provisio jubemus.

2. PROVISIONES, Decreta. Guillelmus Rishangerus ann. 1260. Rex autem quia juraverat cum Edwardo primogenito suo et Barrogiæ, Provisiones Oxonienses se inviolabiliter servaturum, etc. Ita appellat decreta facta in Parlamento Oxoniæ ann. 1258. de quo Matth. Paris hoc anno. Adde eundem ann. 1244. pag. 433. 475. [Charta Alphonsi Regis Aragon. inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 661. Litterasque et Provisiones iudicum ecclesiasticorum in his que ad ipsorum forum pertinent, nullatenus impediendo. Occurrit præterea in Statutis Cadubril lib. 1. cap. 74.]

¶ PROVISIVUS, Provisor, providus, apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 145. Nostri Pourveur, prudens, providens. Statutum Caroli Regent. ann. 1357. tom. 8. Ordin. pag. 212. Et pour ce convengne de mettre une Pourveue, sage et loyal personne qui face le fait de la Chancellerie.

¶ PROVISIO QUOD, Dummodo, Gall. Pourvu que. Litteræ Edwardi III. Reg.

Angl. ann. 1350. apud Rymer. tom. 5. pag. 693. Provisio quod domini præferantur aliis in nativis, seu terram suam nativam tenentibus, etc. Charta Henrici IV. Regis Angl. ann. 1409. apud eundem. tom. 8. pag. 580. Provisio semper quod dicta concessio nostra in alicujus præjudicium non cedat. Occurrit etiam in Charta MS. Wigilei Episc. Patav. ann. 1502.

¶ PROVISO, Gr. Ἐπισημοῦ, Episcopus. Charta ann. 1111. in Bibl. Cluniac. pag. 579. Ricinus Dei gratia Provisor Tullensium Pontio Abbati Cluniacensi, etc.

¶ PROVISO EPISCOPI, Qui ejus vices gerit, nostris Grand-Vicaires, ut discimus ex Itiner. Adriani VI. PP. apud Baluz. tom. 3. Miscell. pag. 354. ubi Ortizius hujus Itiner. auctor de seipso sic scribit: Cum essem Lucronii in palatio Episcopi Catalogurritani domini mei Joannis Castellanos a Villaha cujus vices, quamvis immeritus tunc agebam, quidam ejusdem urbis stabularius ad me veniens ait: Noveris, Provisor, etc. Ibid. pag. 469. In prædictam urbem antiquam Catalogurram vigesima nona Aprilis die accesseram; ejus diocesim, ut in exordio opusculi tetigi, jussione Episcopi domini mei Joannis a Villaha sub officio Provisoris regendam quondam suscepi. Sæpius memorantur Provisores Episcoporum in Conciliis Hispan. ut videre est tom. 3. eorumd. pag. 622. tom. 4. pag. 5. et 446.

¶ PROVISORES ECCLESIARUM nuncupati Laici, qui earum bona et possessiones administrabant. Litteræ Bonifacii VIII. PP. ann. 1291. apud Miræum tom. 2. pag. 878. col. 1. Nonobstanta quod per quosdam laicos, Provisores vulgariter nominatos, redditus et proventus ipsius ecclesie pro parte consueverunt recipi, et per eosdem laicos presbyteria in eadem ecclesia serventibus et aliis quibuscumque ipsi ecclesie suas operas vel alias obsequia impendentibus ministrari. Neque aliter intelligendum videtur Hincmarus in Epist. apud Flodoard. lib. 3. cap. 26. Ivoni Comiti, pro rebus hujus Ecclesie in regno Aquitanico confactibus, ut auxilium ferret earum Provisori, cui committentur.

¶ Gall. Marquilliers, idem qui Provisores fabricæ dicuntur, in Ch. Phil. episc. Carnot. ann. 1418. ex Tabul. capit. ejusd. ecclesie.

¶ PROVISORES dicti etiam ex Spelmano, qui vel Episcopatum, vel Ecclesiasticam aliam dignitatem in Romana curia sibi ambiebant de futuro, quod ex gratia expectativa nuncupantur: quia usque dum vacaret, expectandum esset. Hos adversum magnus fit antiquorum statutorum apparatus: ab anno 25. Edwardi III. quo conditum illud fuit quod de Provisoriibus appellatur. Vide Provisio 2.

¶ PROVISORES EXTERIORUM, apud Præmonstratenses in eorum Statutis dist. 2. cap. 10. dicuntur ii, ad quos pertinet exteriora providere, circuire curias et carrucas, et domos in eis construere, numerum animalium scire, etc.

¶ PROVISO-HOSPITII, Officium aulæ Dalphinis, cui competeat hospitium Dalphini de rebus necessariis providere. Hæc fustus descripta legis in Ordin. Humberti II. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 336.

¶ Imo et regis qui Proveedor appellatur, in Lit. ann. 1373. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 462.

¶ PROVISO LEGUM, Jurisconsultus.

Charta ann. 1308. in Reg. 41. Chartoph. reg. ch. 101: Magister Gerardus de Landrito legum Provisor, etc. Idem Gerardus supra in ch. 89. Seigneur de lois nuncupatur. Vide in Dominus 9.

PROVISOR MONASTERII, Cui thesaurus Monasterii commissus erat. Inguifus pag. 887: Abbas Tarketulus... Dominum Egelricum tunc Provisorem suum, statum domus tam in thesauris, quam in joacibus aliis jussit ostendere, etc. Infra: Vasa vero aurea et argentea multa, quae omnia integra in necessitatem Monasterii sub Provisoris et Procuratoris custodia deputata conservanda. Erant enim ambo Egelrici cognati sui secundum carnem, et fratres secundum Deum religiosissimi, alter Monasterii Provisor, alter Procurator: Provisor in temporalibus tractandis prudentissimus: Procurator, vir Scholasticus, et omnium litterarum scientia profundissima imbutus. Ita Provisores in Monasterio eos, qui rerum secularium curam habebant, seu qui necessaria emebant, inferebant, exportabant, et lites et cetera negotia procurabant, vocant Regula S. Aureliani cap. 19. 48. et Regula S. Casarii ad Virginis cap. 39. [20 Chart. Sigehardi Laurens. Abbat. ann. 1195. apud Schannat. in Hister. Wormat. tom. 1. pag. 176. In cella nostra Nuremberg licet eis conventum sanctionum regulam S. Benedicti vivendum... Provisor idoneus per abbatissam et sorores, pro beneplacito eorum, de quo ordine voluerint, assumatur, qui respectum ad abbatissam habeat.] Chronicon S. Michaelis Virdun. Is quoque Ermenegodus ordinavit... quid Abbas, quid Provisor Paris, et salis, saginnis, quid Provisor piscium, quid Provisor vini, quid Provisor luminarium, quid Provisor pauperum, quid Provisor hospitium habere deberent, et inde Abbati responderent. Vide Regulam Tarnatensem cap. 11.

PROVISOR REFECTORII, apud Guidonem in Discip. Farf. lib. 1. cap. 5. Statim ut sonuerit squilla iterum, eat Provisor refectorii, faciat, ut mos est.

Cujus officium vocatur Office de Pourverrie, in Rez. B. Corb. sign. Habuc ad ann. 1510. fol. 58. vs. et ad ann. 1514. fol. 215. Officium claustrale, ut loquuntur, apud Corbeiensis.

PROVISOR STUDIORUM, Antiqua Definitiones Ordinis Cisterciensis distinct. 9. cap. 41. Monachus vero qui predictorum studiorum cultus pro tempore praepositus fuerit, non Prior, sed Provisor vocetur, et ubique extra studium stet in dextro choro immediate post Abbatem, etc. ubi plura de ejus officio. [20 Vide Willigisi Archiep. Mogunt. chart. ann. 976. apud Gudem. Codic. Diplom. tom. 1. pag. 356.]

Eodem Provisoris nomine illustratur, qui Sorbonae curam gerere ejusque jura et consuetudines tueri ex dignitate tenetur.

PROVISORES VICTUALIUM, Quos nostri Pourvoyeurs dicunt, apud Thomam Walsinghamum pag. 279. et in Itinere Camerarii Scotici cap. 17. [20 Vide Glossar. med. Graecit. vocibus Προβόζα, col. 1231. et Προβόζα, col. 1246. Ruodlieb. fr. 2. vers. 70.]

Ex jussu regis Provisorem dedit illis, Qui procuraret, quod opus sit eis, ut haberent.

Adde vers. 166. Vide Provisio 1.] PROVISORES VILLARUM, qui et Decani appellantur, villas seu obedientias a Monasterio dependentes curabant. Vide Decanus 6.

PROVISORES, Officium municipale apud Pisanos. Breviar. Hist. Pisanæ ad ann. 1158. apud Murator. tom. 6. col. 172: Omnes (turre) ceciderunt, ubi mortui sunt Simon de Partasio, Henricus Uguccionis villani, Vecchius Bonacii, qui tunc erant Provisores, et alii.

Apud Italos omnes, Judex civitatis, qui et Comes appellabatur, Ital. Provisore. Acta apoc. S. Romuli ex Cod. archivi aedil. major. eccl. Florent. apud Lam. in Delic. erudit. tom. 12. pag. 279: Misit autem Repertianus Provisor civitatis, ut cives in unum convenirent. Eadem ex Cod. MS. monast. Bodec. ibid. pag. 282: Repertianus, qui erat comes Fesulanæ civitatis, etc. Vide supra Providor.

PROVISOR, Tutor, curator. Chart. ann. 1269. apud Haitaus. in Glossar. German. voce Pfleger, col. 1482. De consilio Sifridi arunculi sui, qui Provisor eorum fuit.

PROVISOR, Qui officium proxenetæ præstat in qualibet re emenda. Comput. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex B. bl. S. Germ. Prat. Item Johanni Herpini... Provisorem (i. Provisori) Gall. Courretier, pro servitio per ipsum impenso in emptione dictæ terræ de Sancto Fargello... quatuor francos auri.

PROVITRIX, Providentia dotata. Bardoynia in Vita S. Radegundis Reginae. Hoc donum celeste Provitrice optima, gubernatrix bona... in Monasterio dimisit.

PROVIXIONATUS. Vide Provisio-natus.

PROVOCAMEN, Quod peccatum provocat, excitat. Theonar. lib. 7. cap. 52: Christus cum lumbis tunicis nocentis habundancia referat provocans, iheret nostros, continenciam et non aliquid Provocamen innotuit.

PROVOCATOR CAUSARUM, Apparitor, qui causas agendas appellat. Memor. H. Cam. Comput. Paris. ad ann. 1414. fol. 28. r. Johannes de Aucillari primus ostiarius et Provocator causarum parlamenti, etc. Vide supra Proclamator audientie.

PROVODNAREM, Tributi aut exactio-nis species, apud Bohemos, in Charta Ottocari Regis ann. 1221. in Bohemia pia pag. 84.

PROVOLVENS, Anselmus Episc. Hav-velbergensis lib. 2. Dialog. cap. 11: Nechtes Archiepiscopus Nicomedie dicit: Satis placet quod dicitur: sed, quæso, concedis, quod Pater Spiritus sancti, qui est processibilis, sit Emissor, quod Greci nostri vocant Provolvens. Et infra, ubi ille Anselmus: Utrum autem duo Emissores, seu duo datores recte dici queant, tua interest dicere, qui induxisti hoc nomen Græcum, Provolvens, quod apud nos, sicut tu dicis, sonat Emissor. Sed utrobique legendum Provolvens, ex Gr. προβόζα, qua voce utitur Dionysius Areopagita. Vide S. Hieronym. lib. 2. in Rufinum cap. 5. ubi vocem προβόζα non intellexit interpres Marianus Victorius. Adde, quæ afferimus, in Gloss. med. Græc. col. 1235.

PROURBIUM, Suburbium, Gall. Faubourg. Chron. Bavar. ad ann. 1388. apud Oefelium tom. 1. Script. rer. Boicar. pag. 357. col. 2: Prourbium Ratisponæ a Ratisponensibus subvertitur.

PROUT EVENIT, Frustra, temere, apud vet. Irenæi Interpret. lib. 2. cap. 14. num. 8: Frustra autem, et Prout evenit, credi volunt, ex Logo et Zoa, Eonia, existentibus, emissum esse Bythium et

Mixis. Pluries occurrit apud eumd. Auc-torem.

PROUVATIA. Vide Præbenda.

PROXENETICUM, Merces proxenetæ, apud Ulpian. 50. Dig. tit. 14. leg. 1.

PROXENISTA, ut Proxenetæ. Conc. Mexican. ann. 1585. inter Hispan. tom. 4. pag. 372: Synodus præcipit, ut qui contractibus hujusmodi se implicaverint, et Proxenetæ qui in eis intervenerint, poenis contra usurarios statutis puniantur.

PROXIMA, Uxor. Tabular. Prioratus S. Johan. Tolos. In Dei nomine ego Arnaldus de Fenolito... volo... facere tes-tamentum, et eligo manus meos meos Guillelmum Fenolensem archidiaconum... In primis relinquo Aladedi Proxime omne meum mobile ad suam voluntatem faciendam et omnem meum honorem, dum ibi manere voluerit, et quando inde exire voluerit, donec sit sine marito... Post exitum uxoris mee Aladedi relinquo per alodm, etc.

PROXIMARE, Appropinquare. Utuntur Solinus cap. 11. et 20. [Apuleius lib. 9. Metamorph. et alibi non semel.]

PROXIMIORITAS, Gradus cognationis et affinitatis proximior. Charta ann. 1361. in Reg. 3. Armor. gener. part. 2. pag. 8: Bona et hereditatem jure successione ac etiam ratione Proximioritatis legitime pervenisse, etc. Proximate, pro Proximate, proximitas, in Ch. Joan. comit. Hammon. ann. 1390. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 83. v. col. 2: Requeurons à nostre chier seigneur le roi de France... que il veille et asseant le royaume Isabianus nostre fille soit païe chacun an et si hoir, ou cil qui de li auront cause, par raison de Proximate de lignage. Infra: Proximate, Promeche, eadem notione, si tamen bene lectum est, in Instr. ann. 1390. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 481: Les proximes, les (rentes) pourront avoir et prendre par Promeche, se bon leur semble. Prochain, etc. Pars hereditatis legibus constituta, qua ratione proximitatis debetur, in Cons. Petri de Font. pag. 149. art. 51: Se tu veus mettre ta fille hors de ton huyetage, pour ce k'ele vit laidement... tu aras cogit de faire ta volente... comme monte as chater et as conques: mais Prochainetis ou partie d'ortage, ne li puis tu folir. Nuda pro Proximate, voisinage, in Lit. remiss. ann. 1371. ex Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 214: Pour faire les douves dudit fort et pour la Prochaineté, l'erposant fist arracher et abatre lesdites maisons. Prochainement, pro Prochainement, Proxime prope, in Ch. ann. 1271. ex magn. Pastor Paris. fol. 136.

PROXIMUS, Proximi scribitorum, qui Magistro scribitorum proximerant, quorum dignitas Proximitas dicitur, eaque amplissima erat, adeo ut Comitum dignitate ornarentur, ut est in titul. 26. lib. 6. Cod. Th. leg. 46 de Proximis, Comitibus, etc. ubi multa Jacobus Gothofredus. Concilium Calchedon. act. 1. Hieronymus: Μία τοῦ περιέχοντος Κόμης καὶ Προξίμου τοῦ θεοῦ στρατιῶν τῶν ἑλλήνων, καὶ τῶν ἑσθίων κοινότητων. Infra mentio fit Carterii eadem dignitate insigniti. Vide Glossar. med. Græcit. col. 1246.

PROXIMI, Qui circa Principem versabantur, in leg. 74. tit. 1. lib. 12. de Decur. Cod. Theod. Ammianus lib. 16: Proximorum fauces aperuit primus omnium Constantinus.

PROXIMUS ADMISSIUM, apud Ammianum lib. 22. Exstat Epistola 58. Theophylacti Bulgar. inscripta, τῷ Προ-

ἱερω καὶ ἱποτικῶ τοῦ Πρωτοῦ. Vide Meursium in ἱποτικῶ.

PROXIMUS, Affinis. Lex Burgund. tit. 31: *Proximum ei, qui est Proximus mulieri, quam adulteravit... cogatur exsolvere.* [Addit. 8. ad Capitul. cap. 104: *Proximorum copula vel stupra, quasi quaedam turpissima pestis, cavenda est. Proximas et Proximas, eadem notione nostri usurpant.* Testament. Johan. Lessillé ann. 1382 apud Menag. Hist. Sabot. pag. 388: *Wantant pourvoir à moy et à mes Proximes, etc.* Lettre Philippe VI. Reg. Franc. ann. 1339. tom. 2. Ordonat. pag. 131: *Nul ne denoueroit au jugement de son Proximo ex tiers ou plus près. Proximo, apud Bellomaner. in Prolog. Presma, in Consuet. Andegav. art. 348.] Liber MS. cui titulus, *le Miroir: Tu dois amer ton Proximo ainsi ke ti meismes.* Ex Lat. *Diliges Proximum tuum, etc.* [Adde plerisque Consuetud. municipales. *Prochaineté*, proximitas, in Charta ann. 1333. ex Cod. Colbert. 281: *Si il avenoit que aucun quicunque ce fust, voussist teire pour reson de Prochaineté de lignage... les dites trante livres de rente, etc.**

PROXIMUS AMICUS, Leguleis Anglis dicitur is, qui *guardiam* seu custodiam habet in *sociagio*: nam cum quis saisitus de terris in sociagio decedit, relicto filio impubere et minore annorum 14. *Proximus amicus*, seu sanguine proximus, ad quem minoris hereditas pervenire non potest, ejusdem minoris custodiam habet, et illius terræ, donec annum 14. atatis attigerit, tunc ille totam terram et redditus ei restituit, deductis rationalibus impensis. Bastallus.

PROXMETUM, Jus procurationis, quod Episcopo vel Archidiacono ratione visitationis debetur, Anglis *Proxy*. Charta Elizabethæ Regis Angl. ann. 1560 apud Rymer. tom. 15. pag. 564: *Cum omnibus et singulis suis commodis, enolu mentis, procuracionibus, pentecostalis, pensionibus, Proxmetis, nodalibus, etc.*

PROZENETARIUS, Proxenetæ, Gall. *Courtier*, cujus officium *Prozenetaria* dicitur, in Charta Henrici V. Reg. Angl. ann. 1421. apud Rymer. tom. 10. pag. 48: *Officium ponderis dictæ villæ, officiumque Prozenetarii venditionis pomorum et nemorum in dicta villa, quatuor etiam aliis personis officium Prozenetarie vinorum, etc.* Hinc nihil immutandum erat in Statutis Eccl. Camerac. apud Marten. tom. 7. Ampliuss. Collect. col. 1306. ubi *Prozenetæ* editum pro *Prozenetæ*, quod habet Codex MS.: *Clerici... ne sint campores, tabernarii, carnifices, nec Prozenetæ, qui vulgariter dicuntur Curtiers vel Ampliers.*

PROZONETA, Proxenetæ, Gall. *Courtier*. Libert. Figiac. ann. 1318. tom. 7. Ordonat. reg. Franc. pag. 683. art. 13: *Ipsi consules instituere poterunt carretarios, Prozonetas, etc.* Vide supra *Prozonetas*.

PRT contracte scriptum pro *Præsens* vel *Præsentia*, donum, in Statuto S. Ludovici ann. 1246. docet de *Lauriere* tom. 1. Ordonat. pag. 84: *Quod alicujus mutui contractum alicui facere non præsumant, nec alicui doni materiam facere non attemptent, nisi solummodo PRT vini in potis vel cadis, sine licentia nostra.*

1. PRUDENS, nostri *Preu*, Bellicosus, armis et bellica virtute valens, apud Lu-

dewig. tom. 3. Reliq. MSS. ex Hist. Palæstin. lib. 2. cap. 8: *Nullus, ut puto, tot Prudentissimos milites nec ante vidit, nec videre ultra poterit.* Ibid. lib. 4. cap. 33: *Tandiu vero illi Prudentissimi viri, qui remanserant in muro, sufferebant eorum persecutionem, quamdiu alii qui subter castrum erant, foderent murum urbis. Hinc*

PRUDENTER, pro Fortiter, viriliter. ibid. lib. 1. cap. 4: *Tandem invenerunt Turcopolos et Pinzinacos dimicantes cum nostris, quos repente fortiter invaserunt, et Prudenter eos superaverunt.*

PRUDENS, Probus. Chart. ann. 660. in Alsac. Diplom. num. 1: *Hilgericus rex Francorum... per consilium... omnium Francorum Prudentium palatium nostrum inhabitantium, etc.* Suspecta fides hujus chartæ.

2. PRUDENS, Cognitione præditus, intelligens. Vetus Irænci Interpres lib. 2. cap. 20. num. 5: *Euthymis enim separata ab Eone, ipsa postea formata a Christo, dehinc Prudens facta a Salvatore, etc.* Adde lib. 3. cap. 12. num. 12.

PRUDENTIALIS, Prudens, sapiens. Hisp. *Prudencial*. Vita S. Senor. tom. 3. Apr. pag. 5. col. 1: *Ilia (R. Godina) qua erat prædta sanctitutine Prudentiali et solertia monachali, etc.* Charta Hugon. Franc. Ducis et march. ex Tabul. capit. Carnot. *Noverit igitur omnium sanctæ Dei ecclesiæ fidelium præsentium atque futurorum, nostrorumque successorum Prudentialis sagacitas, quod, etc.*

PRUDENTIOLA, dimin. a Prudentia. Charta Phil. comit. Fland. ann. 1185. inter Probat. tom. 2. Annal. Premonst. col. 216: *Cum a primæva pueritia meæ Prudentioli... canobium S. Nicolai (Furnensis) diligere coperim, etc.*

PRUDHOMIUS, a Gallico *Preud-homme*. Prudens, sapiens. Arest. ann. 1402. 22. Apr. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris.: *Quod magister Henricus erat bonus et Prudhominus, etc.* Unde *Preudhommement*, Prudenter, probe, apud Monstrel. vol. 2. fol. 191. r. ad ann. 1441: *Il en y eut tres grand nombre qui s'y portoiert Preudhommement moult vaillamment.* Vide *Probus* l. et mox.

PRUDUS, Gall. *Prude*, Probus, prudens, gravis. Charta ann. 1289. inter Probat. tom. 4. Hist. Occit. col. 92: *Jacobus D. G. rex Majoricarum... viris venerabilibus, Prudis et discretis custodibus nundinarum Campaniæ, salutem.*

PRUETUM, Modus agri, f. pro *Parvulum*. Vide supra *Parvula*. Charta ann. 1357. in Reg. 89. Chartoph. reg. ch. 332: *Item de uno Prueto terre in loco de Champ Ferroux. Item de uno jorneto terre, etc.*

PRUGIRE, pro *Rugire*. Vide in hac voce.

PRUGNA, Locus prunis consitus, ab Italico *Prugna*, prunum; vel Ager vepribus refertus. Ital. *Prunato*, a *Pruno*, hsdem, sentis, vepres. Chartul. Casal.: *Prohibemus ut hæc Prugna non possit alienari vel auferri a monasterio Casalis Benedicti.*

PRUINA, Artium doctrina, eruditio honestarum. Ita Papias MS. et editus.

PRUVINENSES SOLIPTI, in Charta commun. Clarimont. ann. 1248. tom. 5. Ordonat. reg. Franc. pag. 600. art. 1. Moneta comitum Campaniæ. Vide in *Moneta Baronum*.

PRUMULUS. Gloss. Latino-Theotis.: *Paranympus, Prutoboto*. Allbi: *Paranympus, Prumulus*.

PRUNA, Prunum, Gall. *Prune*. S.

Wilhel. Constitut. Hirsaug. lib. 1. cap. 10: *Pro signo majoris Prunæ, generali præmisso indicem super dextrum, medium vero super sinistrum oculum pone. Eodem modo pro minori Pruna, addita elevatione minimi digiti.*

PRUNARIUS, Prunus arbor, *Prunier*, in Capitulari de Villis cap. 70.

PRUNELLUM, Prunum silvestre, nostris *Prunelle*, unde *Pupillæ* nomen. Fortunatus lib. 11. Poëm. 16. de *Prunellis*:

Transmissas epulas, quæ pruna nigella vocantur.

Infra:

Si modo dignaris silvestria sumere dona.

PRUNELLA, Prunula, aut Globuli nigelli instar prunelli. *Prudellatus*, prunulis aut globulis nigellis distinctus. Historia Episc. Autisiodor. cap. 20: *Item gabatam unam medianam anacteam pensantem libr. 3. et habet in fundo sigillos 1. et in gyro Prunellas, etc.* Infra: *Item urcetum anacteam pens. libr. 3. et habet ansam Prunculatum, et in medio caput hominis.*

Hinc *Prunelle*, Potio ex prunis et aqua mixtum confecta. Lit. remiss. ann. 1330. in Reg. 139. Chartoph. reg. ch. 10: *Qui donroit à manger ou à boire à une personne du jus ou du noir de meurons, dont l'en noircist les cuirs, ou du Prunelle, mais qu'il feust cueilly à la feste S. Estienne estant ou mois d'August, ou environ icelle feste, elle en mourroit. Prunellez, cidres et despences, in Lit. ann. 1407. tom. 9. Ordonat. reg. Franc. pag. 713. art. 3.*

PRUNIA, Placitum ann. 873. apud Mabill. Diplom. lib. 6. Ch. 103: *Et sic recepit ipsa annona et ipsum vltium, id est in primis modios viginti de frumento et viginti de vino, valente solidos LXX. in res mulo, et karallos, et Prunia, et alias res valentes solidos cccc.* Vide *Brunea*.

PRUNNON, Charta Alamannica 26. Goldasti: *In loco propter fontium ubertatem vocatur Prunnon.*

PRUNNONIUM, [Primicerium (?): *Vident Prunnonium Christi jam destructum.*] (Du Méril. poës. Lat. Med. æt. p. 164.)

PRUNTIUS, pro *Promptius*, in Charta Zuenteboldi Reg. ann. 886. apud Doublet. pag. 809: *Quod si aliquis proterviter hanc elemosynam infringere incipiat, Pruntius in iram Dei Sanctorumque ejus incurrat.* Vide *Prutissimus*.

PRUSIUM, pro *Prasinum*. Vide ibi. **PRUTISSIMUS**, Charta Alamannica 50. Goldasti: *Donatumque perpetuum esse volo, et Prutissima voluntate confirmo.* Pro *Promptissima*, vel *purissima*. [Vide *Pruntius*.]

PRUVINENSIS MONETA, Vide *Moneta Comitum Campaniæ in Moneta Baronum*.

PRYK, Vetus Schedæ apud Spelmanum: *Tenet 4. messuagia... per servitium inveniendi unum equum, unum saccum, et unum Pryk in guerra Walliæ, quandocumque contigerit Regem ibi guerrare.* [Idem forte quod *Brochia*. Vide in hac voce.]

PRZEPELZIE, Polonici fori vox. Stat. confirm. ann. 1565. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 330: *Si aliquis aliquem citando, in termino nihil faceret contra partem citatam; et si etiam pars citata nihil faceret, sicque si terminus lapsus esset, alias Przepelzie, etc.*

PRZEWOD, Servitutis species apud Polonos. Charta Casim. ductæ Oppol.

ann. 1228. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 480: *Item excipimus sumps nominatos homines ipsorum ab omni servitute juris Polonici, ut est... powos, Przewod, etc.*

• **PRZYPOWIASTU**, *Citatio* seu in jus vocatio in foro Polonico. Stat. Sigism. I. ann. 1528. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 426: *Conciliationis, alias Przepowiaſtu, post condemnationem in lucro.*

• **PREYSIENE**, Polonica vox. Vide supra in *Pamietne*.

• **PREYWIANEK**, *Dotalitium*, apud Polonos. Stat. Sigism. I. inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 409: *Ec muliere defuncta dotalitium, alias Przywianek, ad successores primi mariti devolvitur, vel potius restituitur.*

• **PSACHMON**, Vide mox *Psachnion*.

• **PSACHNION**, ψαχνιον, Vestis summorum Pontificum, et Patriarcharum propria. Historia de Exilio S. Martini PP. pag. 92: *Et continuo exclamans Sacellarius, quemdam astantium Excubitorum tonsorem precepit sine mora auferre Psachnion summi et Apostolici atque Pastoris omnium Christianorum. Et mox: Cum ergo incidisset Psachnion beati viri Excubitor, et corrigiam campagiorum ejus, etc.* Quibus locis Baronius ann. 651. num. 12. et 13. *Psachmon* habet, et *Compagiorum*; sed perperam, ubi de vocis notione videant eruditi, an bene conjectat. Ego vero legendum putem *Sacchion*, ex Græco-barbaro σακχιον, nam *Sacchus* vestis fuit Patriarcharum. Vide in hac voce et Glossar. med. Græc. col. 1324. Occurrit apud Joannem Diaconum in Vita S. Josephi Hymnographi num. 25. vox 'Αψαχνιον, sed hic psallam altaris videtur significare. [Vide Macros in Hierolex. ubi multa de hac voce commentantur.]

• **PSALLENCIUS**, Vide infra *Psallentius*.

• **PSALLENDA**, Antiphona. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 868: *Item incipiunt eandem antiphonam vel Psallendam, etc.* Ibid. col. 877: *Veniunt cum processione in ecclesiam hyemalem cum Psallenda, que fuit in vesperis intonata, cum singulis versibus sui psalmi... In vigilia S. Johannis Bapt. revertendo dicunt hunc psalmum: Deus, Deus meus respice, cum sua Psallenda, id est, Major Prophetis. Appellationis manifesta est ratio, quia nimirum Psalmo præcinitur. Vide mox *Psallentium*.*

• **PSALLENDEUM**, Idem quod *Gradale* 1. Vide in hac voce. Ordo Officii Gothici inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 264: *Postea iterato, Dominus sit semper vobiscum, canitur aut profertur Psallendum.*

• **PSALLENTIA**, Cantus, ordo et ratio canendi, ex Gr. ψαλλον, Canere. Epist. 8. Damasi PP.: *Peto etiam tuam Charitatem, ut sicut a rectore tuo Alexandro Episcopo didicisti, Græcorum Psallentiam ad nos dirigere tua Fraternalitas dignetur.*

• **PSALLENTIUM**, et **PSALLENTIA**, Cantus Ecclesiasticus, laudum divinarum, Psalmodum, et Hymnorum concertus [alternativus.] Anastasius in Hadriano: *Constituitque per unam quatuor hebdomadam quinta feria cum Psallentio, ut a Diaconia pauperes usque ad balneum pergerent.* [Ordo officii apud Meichelbec. Hist. Frising. tom. 2. pag. 22: *Post Missam, peracta vespera, vadunt cum Psallentio in refectorio.*] Frodoardus in Stephano II. PP.:

..... Nocturnis reperat Psallentia sacris.

In Adriano:

Diversis Monachisque choris Psallentia pœnna Restaurat.

Utuntur Gregorius Turon. lib. 1. Hist. cap. ult. lib. 2. cap. 21. 87. lib. 3. cap. 5.

18. lib. 4. cap. 6. lib. 5. cap. 21. lib. 6. cap. 26. lib. 7. cap. 1. lib. 9. cap. 89. lib.

1. de Mirac. cap. 6. 33. 37. 39. 51. 75. 76. 79. 89. lib. 2. cap. 2. 34. de Gloria Confess. cap. 20. 47. 72. de Vitis Patrum

cap. 1. etc. Fredegarius in Chron. cap. 79. Capit. Car. M. lib. 5. cap. 220.

[372.] Vita S. Amati Abbat. cap. 20. apud Mabillonium, Baudouinia in Vita

S. Radegundis cap. 19. 28. Rupertus lib. 10. de Divin. Offic. cap. 17. Paulus Dia-

con. Neapol. in Vita S. Maris Egyptiacæ cap. 4. Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 6. 20. 49. 106. etc.

• **PSALLENTIA**, ut *Psallenda*. Ordo eccl. Ambros. Mediol. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 868: *Psallenda Alleluia, Alleluia, Alleluia. Versus Beati quorum cum ceteris versibus. Dum Psallentia cantatur, presbyter observator debet esse vestitus et preparatus ad canendam missam. Neque aliud videtur esse Psallentium. Vide *Psalmellus* in *Psalmus*.*

• **PSALLENTIUS**, Jurgis psalmodorum cantus. Charta Pippini reg. ann. 768. tom. 5. Collect. Histor. Franc. pag. 711: *Eo scilicet ordine, ut sicut tempore anteriorum regum ibidem in ipsa sancta basilica Psallentius per turnas fuit institutus, sicut ordo sanctorum edocet, die nocteque perenniter in ipso sancto loco celebratur.* [Eadem fere leguntur in chart. Chlodov. ann. 633. pro Monast. S. Dionys. apud Brequign. num. 131.]

• **PSALLETTA**, Puer symphoniæ facus. *Enfant de Chœur*. Charta fundat. Collegii Cenoman. ann. 1526. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 389: *Dux ille buras dabuntur pueris seu clericis qui fuerint infantes Ecclesie Cenomanensis, quos pueros de Psalletta vocant.* Statuta Collegii Turon. ann. 1540. ibid. pag. 423: *Samsoni Olivier clerico diocesis Andegavensis nuper puero symphoniaco, alias Psalletta, Ecclesie Turonensis, in musica experto.*

• Nequaquam: est enim *Domus*, ubi pueri symphoniaci instituuntur, vulgo *Maitrise*, Turonis et alibi etiam nunc *Psalletta*, quod *Salletta*, corrupte dicunt. Acta MSS. eccl. Brioc.: *Domitius Johannes Ardenel capellanus dictæ ecclesie Briocensis et magister Psalletæ. Stat. ant. eccl. Redon. cap. 48. ex Cod. reg. 9612. L.: Ut ipsa Psalletta status et ordinationibus regatur, statim quod sub communi vocabulo Psalletæ una sit societas octo puerorum et unius magistri, ac ipse magister sit receptor et gubernator emolumentorum ipsius Psalletæ.*

• **PSALLIA**, Idem quod *Diploma*, Charta indentata. Statuta Neapolit. de jure quartæ art. 8: *Contra instrumenta venditionum, et instrumenta, que Neapoli vocantur Psallie, probatio per testes nulla recipitur.*

• Vocis haud usitatas originem indicare tentant Auctores novi Tract. diplom. tom. 1. pag. 362. a Græco nempe ψαλις, forfex, quo incidebantur ejusmodi Chartæ: vel a ψαλιον, frenum, quia ea ratione continebantur falsarii. Satis docte, modo vere. Quid si legatur *Psyllia*, et de charta purpuræa intelligatur? Vide *Psyllia*.

• **PSALLIA**, *Canatrix*, in vet. Glos-

sar. ex Cod. reg. 7841. Vide *Psalmista* et mox *Psallius*.

• **PSALLIANI**, Hæretici, de quibus sic S. Augustinus lib. de Hæres.: *Psallianorum Hæresim postremam posuit Epiphanius, quod nomen ex Lingua Græca est: Græce autem dicuntur ψαλλται, ab orando sic appellati. Sed cum illi ab Epiphano Massaliani appellentur, restituenda indubie hæc vox, pro Psalliani, apud Augustinum.*

• **PSALLIUS**, Cantor. Comœd. sine nomine act. 1. sc. 5. ex Cod. reg. 8163: *Decet curare funus... Incipite Psallii, præite pontifices, imponite thura pruinis sacris aspergite rogam limphis, fortius lassate fibras, alius extollite odis.*

• **PSALMA PARTOS**, Epitheton B. Virginis Mariæ in Gestis Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 180:

Salve stelle maris, janna calli.
Partus Psalma, tuæ filia prolis,
Semper virgo manens, etc.

• **PSALMELLUS**, Vide post *Psalmus*.

• **PSALMICANUS**, Vide *Psalmistam*.

• **PSALMICINES**, Psalte, cantores, Clerici *Psalmicines*, apud Sidonium lib. 5. Epist. 17. Warnefridus de Gestis Longob. lib. 1. cap. 28. de S. Benedicto:

Psalmicon assiduus nunquam debet otia plectre.

Citatur hic versus ab Helgaudo in Roberto Rege. Utitur etiam Vincentius Belvacensis lib. 25. cap. 26. [Vita S. Romani Rotom. Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1656:]

Psalmicines ex more grecos, reliquosque Sæles. Cum crucibus sacris, cum pignoris precibus, etc.]

• **PSALMIGRATA**, **PSALMIGRATA**, Psalmi Davidis. Vita S. Frontonis apud Bosquet. Hist. Eccl. Gall. part. 2. pag. 5: *Beati David Psalmigrafa sanctifico peccatori commendavit. Ibid. pag. 9: Nec Psalmigrafæ vitulit vox.*

• **PSALMIGRAPHUS**, Vide *Psalmographus*.

• **PSALMISARE**, Gloss. Gr. Lat.: ψαλλισα, *Psalmisare*, *nablisare*. *Psalmizo*, ψαλλω, in Gloss. Lat. Gr.

• **PSALMISTA**, Davidis epitheton. Occurrit passim.

• **PSALMISTA**, *Cantrix*. Acta MSS. S. Hoaruel: *Prope est quo tendis quendam Psalmista puella, que mente decrevit involata permanere maritali con nubio.*

• **PSALMISTÆ**, Cantores, ψαλλται in Concilio Laodic. can. 23. et Calched. can. 14. ubi vetus interpres ψαλλται, *Psalmistas*, vertit. Vett. Glossæ: *Psalmista*, ψαλλτης. Rabanus lib. de Ordin. Antiphon. c. II: *Lectores a legendo, Psalmistæ a psalmis canendis vocati. Illi prædicant populis, quid sequantur: illi canunt, ut excitent ad compunctiones animos audientium.* Idem de Inst. Cleric. lib. 3. cap. 48: *Psalmistam autem et voce et arte præclarum illustremque esse oportet, ita ut oblectamento dulcedinis animos excitet auditorum. Vox autem ejus non aspera, vel rauca, vel dissona; sed canora erit, susvis, liquida, atque acuta, habens sonum et melodiam sanctæ religioni congruentem, etc.* S. Eulogius in Documento Martirii: *Non promit Cantor divinum carmen in publico, non vox Psalmistæ tinnit in choro, non lector concionatur in pulpito, non Levita evangelizat in populo, non Sacerdos thus infert altaribus. De eorum officio sic Isidorus Hispal. in Epist. ad Ludfred. Episc. Cordub.: Ad Psalmistam pertinet officium canendi, di-*

ere benedictiones, laudes, sacrificium, responsoria, et quidquid pertinet ad cantandi peritiam. Vide eundem lib. 2. de Ecclesiast. Offic. cap. 12. et Papiam. Ut vero promoveantur ad hunc gradum, docent Concilium Carthag. IV. can. 10. et Ordo Romanus: *Psalmista, id est, Cantores, possunt abaque scientia Episcopi, sola jussione Presbyteri, officium suscipere cantandi, dante eis Presbytero, vel potius Episcopo Antiphonarium in manus, et dicente sibi: Videte, ut quod ore cantatis, corde credatis; et quod corde creditis, operibus probatis.* Ita in lib. 1. Sacrament. Eccl. Roman. cap. 95. Gilbertus Lunicensis Episcopus de Usu Ecclesiastico: *Quia vero quilibet de Choro sola jussione Presbyteri potest officio Psalmistae fungi, psallere scilicet sive cantare, in numero graduum Ecclesiam Psalmistas non ponimus.* At Concilium Carthag. III. can. 21. Clericorum nomen etiam Lectores, et Psalmistas et Ostiarios retinere ait. Vide Rodericum Tolet. lib. 9. Hist. Hisp. cap. 12. Hartulfum lib. 2. Chr. Centul. cap. 11. etc.

PSALMISTANI, iidem qui *Psalmistae*, apud Odonem Cluniac. In Vita S. Gerardi Comitis Aureliac. cap. 11. ubi perperam editum puto pro *Psalmicant*: *Advocat Clericos, qui tum forte aderant, et cum his omnes Psalmistanos, etc.* Ekehardus Junior de Casib. S. Gailli cap. 14. extremo: *Et quos ille rogabat Psalmicanos.* [Gocelinus in Translat. S. August. Cantuar. tom. 6. Mail pag. 415: Augustinus cum pernoctantibus Psalmicantibus, ante apostolicum altare praestolabatur apparatus requiescentis suae.]

PSALMISTATUS, Dignitas et ordo Psalmistae, Durando lib. 2. Ration. c. 1. n. 51. cap. 3. n. 1. Lindwodus: *Prima tonsura, quae apud nos vocatur Psalmistatus, non est ordo, sed tantum dispositio ad ordinem.* [Statuta Eccl. Cadurc. etc. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 715: *Prima tonsura, quae aliter dicitur Psalmistatus, non est ordo proprius, sed graduum seu ordinum fundamentum.*]

PSALMOCINARE, Psalmos cantare, nostris alias *Psalmister*. Acta S. Peregr. tom. 1. Aug. pag. 78. col. 1. *In sede Dei, assidue jejuniis et orationibus corpus attenuans, Psalmocinando pernoctabat.* Vita SS. MSS. ex Cod. 28. S. Vict. Paris. fol. 6. v. col. 2. ubi de S. Eulalia: *Li prévos li fist appareiller une cheminée de feu ardent, ou quel com ele Psalmistast, il la fist metre.* Vide *Psalmizare*.

PSALMODIA, Psalmi cantus. Vita Patrum Emerit. Inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 655: *Sanctus Massona episcopus cum omni plebe sua Psalmodie canticum exorans, mysticas laudes Domino cecinit.*

PSALMODIARE, *PSALMODIRE*. Vide *Psalmizare*.

PSALMODIUM, Psalmorum aliquot cantus vel recitatio. Vita Aldrici Episc. Cenoman. apud Baluz. tom. 3. Miscell. pag. 57. *Pro praedico Aldrico Episcopo tibi Missas et Psalmodia devotissime cantent, id est, unusquisque presbyter Missam unam aut duas, et unusquisque clericus sive monacha Psalmos centum decantent.*

PSALMODIZARE, Psalmos cantare, vel cantare eo cantu, quo Psalmi concinuntur: Gallis, *Psalmodier*. Provinciale Eccles. Cantuar. lib. 1. tit. 14: *Quando est ubi Matutina et Missae et aliae Horae cum nota dicuntur, legentes et Psalmodizantes. Utitur etiam Concilium Maghfeldense ann. 1380: *Cantantes, legentes et Psalmodizantes.* Et Ordinarius MS. Ec-*

clesiae Rotomagensis: *Magnificat Psalmizatur de sexto tono.*

PSALMODIARE, Eadem notione. Acta S. Nonani MSS.: *Supra quendam lapidam ante Regis atrium residebat Psalmodiana, etc.* S. Gerardus in Vita S. Adalhardi sac. 4. Bened. part. 1. pag. 350: *Ipsae autem salebras itineris relevabat sibi Psalmodiando.* Charta ann. 1319. apud Lobinell. tom. 8. Hist. Paris. pag. 132: *Psallendi, Psalmodiandi et legendi seriose et distincte in ipsa capella superius et inferius... ministerium... studeant exercere.* Occurrit rursus ibidem pag. 389. apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 260. et alibi.

PSALMODIRE, Eodem significato Statuta Eccl. Pictav. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1071: *Et primo quod divinum officium fiat secundum qualitatem dierum et festivitatum bene et distincte (i. distincte) Psalmodiando.* Index MS. Benef. Eccl. Constant.: *Horis intersint continue, Psalmodiant et cantent.*

PSALMOGRAPHUS, Psalmorum scriptor, Davidis epitheton. Occurrit apud Sidonium lib. 7. Epist. 9. Fortunat. lib. 9. carm. 2. Marten. tom. 1. Anecd. col. 80. tom. 2. Ampl. Collect. col. 54. in Chronic. Farf. tom. 2. Murator. part. 2. col. 550. etc.

PSALMOGRAPHUS, Eadem notione, in Append. ad Agnellii Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 215: *In hocque dictum prophetae Psalmigraphi moraliter patefecit.*

PSALMUS. S. Augustinus in Psalm. 4: *Psalmi dicuntur, qui cantantur ad Psalterium, quo usum esse David Prophetam in magisterio prodit Historia.* Idem in Psalm. 67: *Inter Psalmum et Canticum hoc interest, quod Canticum ore profertur, Psalmus autem visibili organo adhibito, id est psalterio cantitur.* Gregorius Nyssenus tract. 2. in Psalm. cap. 8: *Ψαλμός μὲν ἔστιν διὰ τοῦ ὄργανου τοῦ μουσικοῦ μαλοδία. Lexic. Gr. MS. Reg. sign. 889: *Ψαλμός, λόγος μουσικός, ἔστιν εὐρύθμος κατὰ ἀρμονικούς λόγους πρὸς τὸ ὄργανον κρούεται, ἢ ᾄδῃ τὸ θεῶν προσερόμενος.* Adde Eucharium de Quaest. utriusque Testam. Papiam, et alios. Cum *Psalmis ad sepulturam cadavera deducere*, in Concilio Braccarensi ann. 563. can. 16.*

PSALMI ABECEDARIJ, apud S. Augustinum Enarrat. in Psalm. 118. concione 32. quorum versus quilibet a primis litteris alphabeti incipiunt. Ejusmodi est Psalmus, quem scripsit idem Augustinus contra partem Donati, de quo haec ille lib. 1. Retract. c. 20: *Psalmum qui eis cantetur, per litteras feci; sed usque ad V. litteram; tales enim Abecedarios appellant.* Vide Vitam S. Isidori Episcopi Hispanensis cap. 6.

PSALMI ALLELUYATICI, S. Hieronymo Epist. 7. 17. 187. dicuntur, qui pro titulo habent *Alleluja*, cujus inscriptionis nullam aliam rationem afferunt, quam quod Psalmi isti singularem ac festivam Dei laudem praes aliis continent: ii sunt numero 20. nempe 104. 106. 108. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 131. 135. 145. 146. 147. 148. 149. 150.

PSALMI ANNIVERSARIALES, Qui pro defunctis dicuntur. S. Wilhelmi Constit. Hirsaug. lib. 1. cap. 4: *Quandocumque autem ante Missam processio illuc agitur, neque ad finem inclinatur: de qua post Psalmos anniversariales, cum revertimur in capitulum, ea vice, non nisi semel inclinamus.*

PSALMUS APERTIONIS, nempe, *Domine tabula mea aperies, etc.* Regula Ma-

gistri cap. 44: *Oportet in nocturnis ab Abbate dici verum Apertionis.* Vide Amalium de Offic. Eccl. lib. 3. cap. 9.

PSALMI BAPTISMALES, Numero tres, qui recitantur in diebus baptismalibus, nempe in Dominica nocte Resurrectionis Domini, et Pentecostes, quia tria vitia originalia, suggestionem scilicet Diaboli, carnis delectationem, et consensum animi a Catechumenis repellunt Ecclesia, ut ait Amalarius lib. 4. de Divin. Offic. cap. 43. et 48. apud Mabillonium. Adde c. 23. Honorium Augustod. lib. 3. cap. 144. et Durandum lib. 6. Ration. cap. 89. num. 4.

PSALMUS DE BAPTISTERIO, Qui procedendo ad sacros fontes decantatur. Ordo eccl. Ambros. ann. circ. 1130. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. aevi col. 843: *Singulis diebus in octava Paschalis proceditur ad baptisterium... Feria v. Psalmus de Baptisterio.*

PSALMUS CANTICI, est cum organo praecinente, subsequens et aequalis organi voci chori cantantis auditur, modum psalterii modulibus vocis imitata. Rufinus Aquileiensis in Psalm.

PSALMI COMMUNIONIS, Qui tempore communionis canebantur in Ecclesia Carthaginensi: quod tempore S. Augustini fieri coeptum testatur ipse lib. 2. Retract. cap. 11: *Hilarus quidam... adversus Dei ministros... irritatus, morem qui tunc esse apud Carthaginem ceperat, ut hymni ad altare dicerentur de Psalmorum libro, sive ante oblationem, sive cum distribueretur populo quod fuisset oblatum, maledica reprehensione, ubicumque poterat, lacerabat, asserens fieri non oportere.* Id etiam apud Galios in usu fuisse colligi posse videtur ex Reg. Aureliani sub finem ubi praecipit *Psallendo omnes communicare.*

PSALMUS CONFSSIONIS, τῆς ἑτορολογησεως, apud S. Basilium Epist. 63.

PSALMI DIRECTANEI, [Qui nulla modulatione, et in directum, ut aiunt, pronuntiantur.] Vide supra *Directaneus*.

PSALMI DOMINICALES, Qui diebus Dominicis in Ecclesia recitari solent. Martyrolog. c. 41.

PSALMI FAMILIARES, apud Lanfrancum in Decretis pro Ord. S. Benedicti c. 1. sect. 3. et Udalicum in Consuet. Cluniac. Monaster. lib. 1. cap. 48. dicuntur ii, qui in omnibus 12. lectionibus Horas sequuntur: quorum laboriosa, imo pluribus odiosa paulatim multis de causis est adaucta multiplicitas, quae quia multis gravabat, multorum, et totius pene conventus postulatione in hac parte immutata est. Verba sunt Petri Abbatis Cluniac. in Statutis Ord. Clun. cap. 21. Vita S. Gilberti de Sempringham: *Dictis prius quibusdam Psalmis familiaribus pro se suisque, etc.*

Familiares vero runcupabantur quod pro familiaribus seu Monasterii amicis et benefactoribus recitabantur: quod aperte docet Bernardus Mon. in Ordine Cluniac. part. 1. c. 75: *Adjunguntur Psalmi pro familiaribus nostris, qui solent dici post Tertiam.* Huic concinit S. Wilhelmus in Constit. Hirsaug. lib. 1. cap. 82. Interdum *Psalmi Verba mea* dicuntur eidem S. Wilhelmo ibid. cap. 8. quod ab eo Psalmo inchoarentur: incepti tamen aliquando a Psalmo *Ad Dominum cum tribularer*, ut ex laudato Bernardo part. 2. cap. 32. discimus: neque enim deintus erat eorum numerus, quippe qui pro arbitrio Abbatis aut omnino supprimebantur aut breviabantur. Guidonis Discipuli. Farf. cap. 17:

Psalmi familiares nec promantur in hoc obsequio, sed nec ullus alius pro Defunctis. Charta sæculi circiter undecimi ad calcem Reg. in Tabul. S. Quintini de Monte: *Familiares Psalmi aliquatenus breviabuntur, scilicet omni die duo tantum dicantur, Deus in adiutorium meum, Voce mea, etc.*

PSALMI FERIALES, qui diebus feriabilibus, seu in feriis in Ecclesia recitantur. Microlog. c. 54. [Consuet. antiq. Fontanell. MSS. fol. 85: *Inter nocturnos Psalmi feriales non dicantur, exceptis Adventu et Septuagesima; sed finitis nocturnis, f. to signo, Laudes canantur.*]

Ordinar. MS. S. Petri Aurea-val. in vigilia Nativit. Dom.: *Post matutinas dicantur Psalmi feriales, videlicet Ad te levavi et De profundis, cum orationibus.*

PSALMI FORTIORES, id est, longiores, in Reg. S. P. Benedicti cap. 18.

PSALMI GRADUALES, Quindecim Psalmi, qui ad quinque parvas Horas congrue distribuuntur, in quotidiano Officio deiparæ, ut ait Radulphus Tungrensis lib. de Canonum Observ. cap. 20. 21. Vide Eucherium de Quæst. viariusque Testamenti, Durandum lib. 5. Ration. c. 2. n. 89. et supra in *Graduale* I.

Sic appellantur quindecim Psalmi a Psalmo 120. usque ad 135. quod canebantur in 15. tempore Salomonici gradibus, vel quia vox gradatim elevabatur, ut scribunt Commentatores. In quotidie Quadragesimali tempore recitati usque ad Pium V. PP. qui in feriis quartis tantum eos in choro recitari statuit. Bulla Breviarii præfixa, qua ab obligatione eximuntur illi, qui extra chorum officium dicunt.

PSALMUS IMPOSITUS, hoc est, præscriptus, in Guidonis Discipl. Part. lib. 1. cap. 38: *Post hæc si aliquis Psalmus impositus est pro vivis vel defunctis, tunc dicant et finiant.*

PSALMUS INVITATORIUS: ita appellatur Psal. 94. *Venite exultemus, etc.* in Capit. Aquisgran. c. 66. in Ordine Romano, apud Alcuinum, Petrum Damian. Amalrium, Honorium lib. 2. cap. 1. Herbertum de Miracul. lib. 2. cap. 9. in Vita Alcuini num. 5. etc. quod populum ad laudem Dei invitet, ut habent Amalarius lib. de Ord. Antiph. c. 21. lib. 4. de Eccl. Offic. c. 9. Petrus Damian. de Dominis vobiscum cap. 7. Beletus. c. 25. Durandus lib. 5. cap. 3. num. 10. 11. 12. etc. quibus interdum rude Invitatorius appellatur, quod suaviter censuit Vossius, esse certum Monasterii locum, quo invitarentur Monachi ad laudandum Deum. Sed hac in re parcendum heterodoxis, viris quantumvis doctissimis, rerum nostrarum minus scientibus.

PSALMI MAGNI, PARVI, etc. Consuet. Cluniac. ann. 1801. ex MS. B. M. Deaurate Tolos.: *Hoc addito quod in hiis omnibus locis quindecim, triginta familiares, Parvi et Magni, et prostrati Psalmi, et septem Psalmi cum letania suo tempore suffragia... cotidie nullatenus obmittantur, quin dicantur insistent.*

PSALMUS MISERICORDIÆ, Quinquagesimus, *Miserere mei*: ita appellatur a Gervasio Tilleberiensis in Otis Imper. Decisione, seu parte I.: *Torquens se asserit, eo quod se ulum Deo præponens, Psalmum Misericordiæ Psalmo tam breviusculo postposuerit.*

PSALMUS PAREMIACUS, *ἰσοπαραχῆς*, sic dictus 103: *Benedic anima mea Dominum*, quod ab eo Græci Vesperas, Missam, aliaque officia auspicentur.

PSALMI PLEBEI et VULGARES, a privatis Imperitisque hominibus compositi, qui in Ecclesia decantari vetantur, can. ult. Concilii Laodiceni, ubi dicitur: *Plebei, veteri interpreti, quo loco Glossæ interlineares MSS. plebeios, versificos Psalmos interpretantur, qui in Concilio Bracarensi ann. 563. can. 12. vetantur. Nec aberrat ab hac interpretatione Agobardus lib. de Divina Psalmodia: Sed et reverenda Concilia Patrum decernunt, nequaquam plebeios Psalmos in Ecclesia decantandos, et nihil poetice compositum in divinis laudibus usurpandum; præcipue vero, ut subdit, ab hominibus quibuslibet, quorum nec nomina, nec sanum, nec fidem novit Ecclesia. Adde Martinum Braccar. cap. 67. Capitularia Attonis Episc. c. 58. et quæ observant Menardus ad Regulas Monastic. pag. 381. Henricus Valesius ad Eusebium lib. 7. cap. 24. et Ferrandus in Præfat. ad Psalmos cap. 15.*

PSALMI PENITENTIALES, Vetus Penitentialis MS.: *Cantetque 7. Psalmos penitenciales, id est Domine ne in furore, et Miserere mei Deus secundum, Miserere mei Deus meus, Deus misereatur nostri, Deus in adiutorium, Inclina Domine, De profundis.* Adde Appendicem ad Concilium Salegustadiense ann. 1022.

Hic erat omnium fore monasteriorum olim usus, ut singulis diebus quibus non occurrebat festum XII. lectionum, Psalmi penitenciales recitarentur: quod ex superius allatis haud obscure colligitur. Idem obtinuisse in Majori Monasterio testis est Charta Archidiaconi Archiep. Turon. ann. 883. ex Tabul. ejusd. Monast.: *Cunctisque diebus post VII. penitenciales Psalmos, unum Psalmum communiter decantent, scilicet Ad te levavi oculos meos, si XII. lectiones non fecerint. Id est, si festum 12. lectionum non celebraverint. Vide Psalmi speciales.*

PSALMUS PENITENTIALIS, Quinquagesimus præcipue sic appellatur. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 334. v.: *Ante fores ecclesie facerent se verberari a sacerdotibus dicentibus Psalmum Penitentialem.*

PSALMI PROSTRATI dicuntur, qui ab humi prostratis in Ecclesia recitantur, apud Lanfrancum in Decretis pro Ordine S. Benedicti cap. 1. sect. 3. Liber Ordinis S. Victoris Parisiens. MS. cap. 1. *Primum septem Psalmos de Cantico Graduum prostrati super sedes decantabunt. Duos vero potissimum psalmos, qui per singulas horas dicuntur a prostratis, recensent. [Bernardus Mon. in Ord. Cluniac. part. I. cap. 74. num. 37: Expectant donec debeant incipi Psalmi prostrati.] Udalricus in Consuet. Clun. lib. 1. cap. 3: Ad Horas autem reliquas, post quatuor Psalmos, Horarum, ut ita dicam, appendicis, toto corpore prosternimur, ut duos Psalmos dicamus, primum de septem penitentialibus Psalmis, alterum de Canticis quindecim graduum. Tabularium Brivatense: Unusquisque 2. Psalmos prostratus decantet. Appendix ad Concilium Salegustadiense ann. 1022: *Tunc omnes prostrati decantent Psalmos istos pro Regis nostri et aliorum sui regni primatum sospitate.* Vide eund. Udalricum d. lib. cap. 1. 12. et 52. Chronicon Andense pag. 430. Joannem Episc. Abrinc. de Off. Eccl. pag. 385. Consuet. Floriacensis Canonici pag. 383. in Bibl. Floriac. etc. Psalmi autem a stantibus concinebantur, ut observat*

Durandus lib. 5. Ration. cap. 2. num. 36. Petrus Damian. lib. 3. Epist. 8. pag. 301. graviter invehitur in Clericos, qui resident, dum vel canonica Horarum celebrantur officia, vel etiam ipsa Missarum offeruntur terribilia Sacramenta.

PSALMI REFLECTIONUM, Qui tam sedita quam levata mensa a Monachis recitari solent, et peculiariter Deo de benedicenda aut commendanda esca per gratiarum actionem præbentur, et sine antiphona directaneæ dicuntur: sed in Dominica, vel in diebus festis cum antiphona, vel alleluia, ut est in Regula Magistri cap. 37. 43.

PSALMUS RESPONSORIUS, [Qui tractui seu gradali hodierno respondet.] Gregorius Turon. de Vitis Patrum cap. 8. *Egressus est in sacrarium, ubi dum resideret, Diaconus responsorium Psalmum canere cepit.* Idem lib. 8. Hist. cap. 3. *Interea jam medio prandii peracto, jubet Rex ut Diaconum nostrum, qui ante diem ad Missas Psalmum responsorium dixerat, canere juberem, etc.* Vide Responsorium.

PSALMI SALOMONIS, Quos ut apocryphos laudant S. Athanasius in Synopsi sacra Scripturae, S. Nicephorus Patr. CP. in Canone, et Theodorus Balsamon, qui, an si sint, quos edidit post Adversaria sacra Ludovicus de la Cerda, alii viderint. Vide Ferrandum in Præfat. ad Psalmos cap. 16.

PSALMI SPECIALES, 7. Penitenciales. Capit. Aquisgran. ann. 817. et Addit. I. Capit. cap. 50: *Ut prætermissa partitio in Psalterii, Psalmi speciales pro elemosynariis et defunctis cantentur.* Leo Ost. lib. 3. cap. 22. *Statuit... cotidie diebus orationem pro fulgure ad Missam publicam, et ad Psalmos speciales edici, (al. adjungi.)* Charta Heriberti Comitis Francor. ann. 27. Lotharii Regis in Tabul. Dervensis Monast.: *Quotidie unam Missæ celebrationem pro me faciatis, atque unum Psalmum per singulas regulares Horas persolvant, et cum sententia specialibus Psalmis memoriam meam adjungant.*

PSALMI SUFFRAGIORUM, Idem videntur qui *Familiares*. Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. ex Cod. reg. 1245. fol. 8. r.: *Visitavit monasterium S. Amandi Rotomagensis. Irenæum quod... aliquando cantant horas B. Mariæ et Psalmos suffragiorum, cum nimia festinatione et precipitatione verborum.*

PSALMI SUPERPOSITI, in Regula Magistri cap. 50. Vide *Superpositio*.

PSALMI TYPICORUM, apud Græcos dicuntur 22. et 145. quod hi in officio Typicorum recitarentur: eorum vero primus *ἰσοπαραχῆς*, alter vero *ἰσοπαραχῆς* dicebantur. Vide Goarum ad Euthologium.

PSALMUM LEVARE. Vide *Levare* 6. In **PSALMIS VENTRE**. Charta ann. 1123. apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag. 569: *Ille vero oblationes, quæ offeruntur in manibus Sacerdotum extraneorum, qui in Psalmis veniunt, sine malo ingenio eorum sint, cui dare voluerint sine malo ingenio.*

PSALMI VERSIFICI. Vide *Psalmi plebei*.

PENITENTIA PSALMORUM, in Penitentiali S. Columbanici dicitur, cum Monachus ob leviores culpam certum Psalmorum numerum decantare, vel recitare, in penitentiam, jubetur. Adde Penitentialem Gregorii III. PP. cap. 24. Vide *Superpositio*.

PSALMELLUS, Antiphona ex Psalmo

desumpta. Charta ann. 1053. apud Purl- cellum in Monumentis Basilicæ Ambro- sianæ pag. 428. Et vero, qui cantat Psal- melium, denarius duos, etc.

* PSALMUSGRAFIUS, [Psalmiste: « Quar- titè Psalmusgrafum et invenietis. » (Du Méril, Poes. Lat. med. æt. p. 124)]

* PSALTA, ψάλτης, in Gloss. Lat. Græc.

o PSALTER, Literatus et literarum pa- tronus: Status eccles. Constant. ad ann. 1048. inter Instr. tom. II. Gall. Christ. col. 220: Ille igitur (Gaufridus episco- pus) ubique Psalter, aut in Normannia, aut in Apulia, vel in Anglia, educationi, et operibus, et procuracione rerum et le- gionum invigilabat. Vide Psalteratus.

PSALTERATUS, Literatus, qui scit le- gere, Psalterium scilicet. Regula Ma- gistri cap. 57. Si vero in viam longio em dirigatur, Codiculum modicum aliquibus lectionibus de Monasterio secum portet: ut quavis hora in via repauserit, ali- quantum tamen legat: ita tamen si fuerit Psalteratus. Si vero non fuerit, ta- bulas a Majore superpositas Psalmis re- cum portet, ut ad refectorem prandii, aut ad mensuram quando applicuerit, aliquantulum quantum occurrerit, tamen medietur, ut quotidie regulæ reddat, quod suum est. At qui Psalteratus hic, mox Literatus dicitur. [Huc omnino spectat Vita S. Theobaldi sac. 6. Bened. part. 2. pag. 61. Monere cepit... ut inter pau- peres Christi sibi clericum quæreret, qui eum litteras doceret: Litteratos dicens ad mandata divina percipienda promores, et melius percipiendo ad obediendum de- votiores. Quod collega festinare studuit, et magistrum qui septem Psalmos, quos Penitentiales sancta vocat simplicitas, doceret exhibuit. Omnibus plane brevi tempore edocuit, psalterio inquit, etc.] Sed et solabant Clerici, Monachi, at- que adeo tenebantur, ut Psalterium, nemeriter tenere: adeo ut qui ad Epis- copum postularentur, et Psalmos igno- rant, rejecerit Gregorius Mag. PP. lib. 4. Epist. 21. 23. 45. lib. 12. Epist. 6. S. Hieronym. Epist. 4. ad Rusticum, qui Monachus fieri volebat: Nunquam de manu et oculis tuis recedat liber: discatur psalterium ad verbum, etc. Idem in Epitaph. Paulæ: Non licebat cuiquam sororiam ignorare Psalterium. Sic Genna- dius Patr. Constantinop. neminem ordinabat, nisi psalterium per se sciret, ut est apud Theodorum Lectorem. Joan. Sarisber. lib. 2. Polierat. cap. 28. Dum enim puer ut Psalmos addicerem Sacer- doti traditus essem. Vide S. Anselmum lib. 1. Epist. 22. Joann. Meschum in Li- mon. cap. 196. Jus Græcorum lib. 6. pag. 45. 48. Hæftenum lib. 7. Disquisit. Monast. tract. 4. disp. 2. etc.

PSALTERISTA, Cantor Psalmodum. Longinus in Actis S. Stanislai Episcopi Cracov.: Fundationem aliquot millium fecerunt pro Psalteristis, qui die ac nocte incessanter psalterium canendi in eadem Ecclesia obligationem habent. Vide Psalmista.

PSALTERIUM, Glossa Gr. Lat.: Ψάλ- τήριον, Sambucum. Papias: Psalterium, genus organi musici est, quod artifex te- nens, licet modulamine quodam sonorum suavitas quasi cantatio videatur, tamen non Canticum sed Psalmus de Psalterio nominatur. Canticum vero simplici voce cantantis exprimitur. Auctor Mamotrecti ad 1. Paralip. cap. 12: Psalterium dicitur canora cythara decem chordarum co- aptata, quæ cum plectro percussitur: Na- bium vero duodecim sonos habens digitis tangitur. S. Augustinus in Psalm. 82:

Cythara est lignum illud concavum, tan- quam tympanum, pendente testudine, cui ligno chordæ innituntur, ut tactæ reso- nent. Non plectrum dico quo tanguntur, sed lignum illud dicitur concavum, cui su- perjacent, cui quodammodo incumbunt, ut ex illo cum tanguntur tremefactæ, et ex illa concavitate sonum concipientes, magis canoræ reddantur. Hoc ergo lignum in inferiori parte cythara habet, Psalte- rium in superiore. Id ipsum repetit in Psalm. 42. 56. 71. et 80. Ita etiam describitur Psalterium in Lexico MS. Reg. Cod. 2062. Ψαλτήριον, ἄθρον ἔξωθεν καὶ ἀπα- ρύχλιτον, γόβηται δὲ ἐν τούτῳ λίαν παρτεῖ- νοστο, ἐκείνη δὲ τὸν γόβῶν καθεύον ἀνω- θεὺν λίαν γὰρ κλάδοι εἰσὺν πικραλίκοι, ἐκείνη τὸν πῶρον τοῦ ψαλτήρος περιέχουσι, ἐκείνη τὸν γόβῶν καὶ ἐκάλων πρὸς τὸν ἔθρον ἵκει ἀρμονίαι καὶ πρὸς τὸν ψαλτήρος γόβῶμα. Nicolaus de Braia in Ludovico VIII:

Tympana, Psalterium, cythara, symphonis dulcis.

His addenda quæ habet S. Hieronymus in Psalm. 53. et alibi. Vide Quintilianum lib. 1. cap. 16. et eundem Papiam, præterea notata a Frontone Ducæo ad Hexæmeron Basilii pag. 17.

PSALTERIUM, Liber continens Psal- mos Davidis, qui Liber Psalmorum dicitur in Actis Apostol. cap. 1. S. Augustinus in Psalm. 118: Coder Psalmorum, qui Ecclesie consuetudine Psalterium nuncupatur. Exstant hi versus de Psal- terio Davidico:

Ter quinquagesimo David canit ordine Psalmos, Versus bis mille sexcentos sex cantat ille.

o Psalterium planum, id est, sine glossa. Vide supra in Planus.

o PSALTERIUM GALLICUM, Ad usum ecclesie Gallicanæ, continens psalmos ex veteri Vulgata. Bulla Urb. PP. V. ex Tabul. Cassin.: Cum Usus Psalterii Gallici, tam in Romanæ curia quam in majori parte ecclesiarum et monasterio- rum habeatur frequentior, quam Romani, cujus usus servatur in vestro monasterio Casinensi, ... vobis mandamus quatenus utamini Psalterio Gallico prælibato.

o PSALTERIUM PUERORUM dicitur in Charta Baldolini Comit. inter Instr. tom. 3. novæ Gall. Christ. col. 22: Psalterio puerorum acclamante Justo hæredita- bunt terram... Et iterum in eodem sub- sequuntur pueri lætantes et dicitibus hu- jus mundi significantes: Nolite sperare in iniquitate, etc. Ubi ad pueros sym- phoniacos spectasse verisimile est.

o Chorus, ni fallor, puerorum sympho- niacorum.

o PSALTERIUS, Eadem notione, in Charta Principis Adelgasti inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 300: Domus... lectio- narium, et responsum, et duos Psalte- rios, etc.

PSALTERIUM APERIRE. Vide Sortes Sanctorum in Sors.

PSALTERIUM, Joannes Episcopus Abrincensis de Offic. Ecclesiast.: In omnibus Horarum precibus semper, Misere- rere mei Deus: cui, si placet, unum Psalterium Psalmorum subjungatur. In- fra: Post matutinum fratres in claustrum... Psalterium cum Litanis communiter di- cant. Ubi, ni fallor, intelliguntur septem Psalmi Pœnitentiales, quibus subnecti solent Litanie Sanctorum.

o Charta ann. 1199. in Chartul. Clari- font. ch. 79: Clericum unum... provide- bit, qui pro salute anime mee... Psalte- rium unum cum vigilis et commenda- tione animarum singulis diebus in perpe- tuum in eadem cantet (infra legat) eccle-

sia. Sautier, eodem sensu, in Testam. ann. 1345. ex Chartul. 21. Corb.: Item aux clerchs des parroisses des eglises de Corbye pour viij. Sautiers, qui diront pour l'ame de my, pour chacun xij. deniers.

PSALTERIUM denique appellatum ob- servant viri doctissimi eam precatiois formulam quam vulgo Rosarii nomen- clatura donamus, eo quod 150. Psalmorum Davidicorum numerum referat, eorumque vice substituatur. Cujus quidem Rosarii auctorem vulgo S. Domini- cum faciunt Scriptores, atque in primis Rainundus Capuanus in Vita S. Catharine Senensis num. 77. ubi ait Fra- tribus de Militia Jesu Christi a se insti- tutis, assignasse quemdam taxatum nu- merum Dominicæ orationis, ac Salutatio- nis Angelicæ, quem pro qualibet Hora Canonica quotidie deberent perficere orando, ut a Divino officio non vacarent. Vide Capellina 1. et Rosarium.

o Unde Psalterium B. V. Mariæ dicitur, in Bulla Sixti IV. PP. ann. 1479. ex Bibl. reg.: In ducatu Britannie et plu- ribus aliis locis, crescente fidelium devo- tione, ab aliquo tempore certus innovatus est modus sive ritus orandi, pius et devo- tus... qui etiam antiquis temporibus a Christi fidelibus in diversis mundi parti- bus observabatur, videlicet quod quilibet volens eo modo orare, dicit qualibet die ad honorem Dei et beatissimæ virginis Mariæ, et contra imminentia mundi peri- cula, toties Angelicam salutationem, Ave Maria, quot sunt psalmi in psalterio Da- vidico videlicet centies et quinquagesies, singulis decem salutationibus hujusmodi orationem Dominicam semel præponendo; et iste ritus sive modus orandi, Psalterium beatæ virginis Mariæ vulgariter nuncu- patur.

PSALTERIUM, Canticum in alterius infamiam compositum, apud Paulum JC. lib. 5. Sentent. cap. 4.

o PSALTERIUM, Liber, codex quilibet. Charta ann. 1336. ex Chart. notar. Massil. inter schedas Pr. a S. Vincentio: Procuratores hujusmodi requisitioni be- nigne annuentes, unus post alium jura- verunt super sancta Dei Evangelia et ani- mam domini electi in quodam libro sive Psalterio, in quo erant scripta statuta ipsa (ecclesie Massil.) Alia ann. 1308. ibid.: Juravit (episcopus) super quatuor sancta Evangelia ambabus suis manibus tacta videlicet Psalterium... ipsius eccle- siæ, in quo sunt scripta statuta ecclesie memoratæ et laudabiles consuetudines.

o PSALTERIZARE, Psalterio canere. Helinandus apud S. Antonin. part. 3. tit. 18. § 5: Carmen enim debetur illis... quorum operatio Christo citharizat, orga- nizat cogitatio, Psalterizat oratio, devotio lirizat.

o PSALTIM, pro Saltem, ex vet. Cod. MS. laudato in Append. Annal. Bened. tom. 1. pag. 704. col. 1.

o PSALTUS, f. pro Saltus, ex corrupta dictione. Charta Gisilæ sororis Caroli M. ann. 799. apud Fellbian. inter Probat. Histor. Sandior. pag. 44: Ipsa loca superius prænotata cum omni integritate vel soliditate earum, id est una cum ter- ris, mansis, domibus, ... perviis, publicis Psaltis atque subjunctis, etc.

o PSARE, Corvate seu servitii species apud Polonos. Charta Casim. ducis Op- pol. ann. 1228. inter Probat. tom. 1. An- nal. Præmonst. col. 480: Item excipimus sæpe nominatos homines ipsorum ab omni servitute juris Polonici, ut est stan, ... Psare, etc.

• **PRATIRA**, Duplicita vendens propositio. (sic) Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618.

• **PSEPHISMA**, Gr. ψήφισμα, Consultum, decretum, scitum, in Gloss. Gr. Lat. C. his igitur Novel. 187: Sancimus ut quoties usu venerit episcopum ordinari, convenient clerici et primores civitatis, cui ordinandus est episcopus, et propositis sanctis Evangelii, super tribus personis Psephismata fieri, et quemque ipsorum jurare secundum divina eloquia, et ipsis Psephismatibus inscribi, quod neque per dattonem neque promissionem, vel amicitiam, vel gratiam, vel aliam qualemcumque affectionem ipsos elegerint. Ubi Psephisma, schedula est pro ferendo suffragio in electione episcopi, cui nomen eligendi inscribatur.

• **PSETTA** ab Italis et nostris plane, ab aliis platuse, a Gallis pleye, piscis est rhombo figura similis, sed contractior, in Tract. MS. de Pisc. cap. 91. ex Cod. reg. 6838. C.

• **PSEUDENEDROS**, vox Græca. Insi-diator fictus, apud Firmicum lib. 8. cap. 8.

• **PSEUDERORUM**. Vide Pseudoforum.

• **PSEUDO**, a Gr. ψεύδω, Falso. Chron. Sicil. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 10: Trankedus fecit se a Siculis, licet Pseudo, coronari in regem Sicilie. Quo rege Trankedo sic Pseudo tenente et possidente dictum regnum, etc.

• **PSEUDOALYTHINUS**, Subpurpureus, non omnino purpureus, sed ad candicam accedens: quo sensu Auctor libri de Cæna Domini, qui inter Cypriani opera editus est, Josepho Pseudoalithinam vestem tribuit.

• **PSEUDOCALIDUS**, Semicolidus, nostris Tiedo. Marcellus Empiricus cap. ult. pag. 252: Tum medicamen adhuc Pseudocalidum diffunditur in mortarium.

• **PSEUDOCASTELLUM**, Munimentum extemporaneum, quod castelli vicem præbet. Fulcherius Carnot. lib. 3. Histor. Hier. cap. 55: Jam Turci quoddam Pseudocastellum obsederant, et vi ceperant. Nescio an hoc vocabulo expresserit Fulcherius, quod Joinvilla in S. Ludov. Chafaux vocat. Vide ibi Notas nostras.

• **PSEUDOCASTUS**, apud Auctorem Prædestinati lib. 1. pag. 15.

• **PSEUDOCORITA**, pro Pseudanachoreta, utitur Auctor Vitæ B. Stephani Abbat. Obasinensis lib. 1. cap. 5.

• **PSEUDOCOMITANSES**, Numeri militares, sic dicti in Palatina militia, quorum mentio non uno loco in Notitia Imperii, et in Cod. Theodos. leg. 10. de Numerar. (8.1.) et leg. ult. de Re militari. (7. 1.) ubi multa Jac. Gothofredus.

• **PSEUDOCOMITES** dicti quos Stephanus Rex creavit, et Henricus II. deposuit. Vide Robert. de Monte ad ann. 1156. Hæc Spelm.

• **PSEUDOCONVERSUS**, apud Lambertum Ardensem pag. 175. Pseudomonachus.

• **PSEUDODOCTOR**, in Capitulari Aquisgranensi ann. 789. cap. 80. [Litteræ Synodi Constant. ann. 1416. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 70: Ad tuendum et defendendum errores et Pseudodoctores, etc. Id est, falsa doctores.]

• **PSEUDOEPISCOPUS**, Qui nomen Episcopi mentitur. Vita Patrum Emerit. inter Concil. Hispan. tom. 2. pag. 649: Supradictus Pseudoeписcopus Sumus antefato principi nullis in accusationem sancti viri scripsit.

• **PSEUDOFILIUS**, vox hybrida, apud Gregorium VII. PP. lib. 1. Epist. 28.

• **PSEUDOFILAVUS**, Subdavas, leoninus.

Marcellus Empiric. cap. 8. pag. 66: Colore Pseudoflavo, quasi leonino.

• **PSEUDOFORENSIS VILLA**, f. Quæ in suburbio est, Gall. Fauzbourg. Statutum Capituli S. Martini Turon. ann. 922. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 62: Hortatu et suasionem atque servitio cujusdam fidelis fratris.... Adam sacerdotis et granicarii, necnon et Pseudoforensis villæ præpositi, etc.

• **PSEUDOFORUM**, Posticum, ψευδοφόρον, nostris Fausseporte. Papias: Pseudoforum, i. posticum, i. latens ostium remotum a publico. Perperam in edito, Pseudoforum, et in MS. Navarræo, Pseudoforum. Sulpitius de Vita S. Martini lib. 8: dial. 16: Vidi præterea ad Pseudoforum Monasterii adductum energumenum, et priusquam ad limen attigerat, fuisse curatum. Fortunatus lib. 4. de Vita ejusdem S. Martini:

Namque ad Pseudoforum cellam dum accederet æger.

Epistola 7. tom. 9. Oper. S. Hieronymi: Non per aliquem Pseudoforum, sed per patentes januas in suum pectus veritatis inducat. Vide Probationes Hist. Blesensis pag. 8. et infra Pseudoforum.

• **PSEUDOFRATRES**, in Regula Templariorum Militum cap. 21.

• **PSEUDOGRAIUS**, Falsus testis, ut videtur. Eddius in Vita S. Wilfridi sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 711: Tam honorabilem senem cum fratribus venerabilibus accusatores falsidici, et cum Pseudograis audaci temeritate..... ausi sunt accusare.

• **PSEUDOGRAPHÆ NARRATIONES** et dubiæ, quæ vulgo Apocryphæ, quibus opponuntur Libri Canonici et Catholici, in Capitul. Aquisgran. ann. 789. cap. 78. et lib. 1. Capitul. cap. 78: Pseudographæ et dubiæ narrationes, vel quæ omnino contra fidem Catholicam sunt, etc. Ubi quidam Codices habent Pseudographiæ. Vide Quintilianum lib. 1. cap. 17.

• **PSEUDOGRAIA**, Falsa gratia, Dei scilicet. Utitur Joan. Sarisber. lib. 2. Pollicrat. cap. 20.

• **PSEUDOLACTINUS**, Subalbus, subcandidus, cinericius, Gr. λευκοπαίς, nostris Gris Joan. Diaconus lib. 4. Vitæ S. Gregorii M. cap. 88: Tunica Pseudolactini coloris. [Pseudolactinei apud Bollandistas tom. 2. Mart. pag. 205.]

• **PSEUDOLIQUIDUS**, Non omnino liquidus. Marcellus Empir. cap. 16. pag. 115: Hæc trita permiscetur ut Pseudoliquidum sint.

• **PSEUDOLOLLARDI**, nuncupati in Anglia Wicleffi sectatores. Vide Lollardi. Henricus Knyghton: Principio Pseudolollardi prima introductione hujus sectæ nefandæ vestibus de russeto utebantur.

• **PSEUDOMILES**, Falsus miles. Arnulphi Hist. Mediolan. apud Murator. tom. 4. pag. 9: Cave, Rex, a modo ab hujusmodi Pseudomilitibus.

• **PSEUDO-MONACHUS**, Qui nomen Monachi mentitur. Gualt. Hemingf. in Eduard. I. reg. Angl. ad ann. 1800. pag. 191. edit. Hearn: Illa Henricus, qui prioratum occupaverat, Pseudo est monachus nominatus. Vide Pseudocversus.

• **PSEUDONUNCIUS**, Missus desidiosus, tardus, ob idque falsus nuncius, cum nunci est diligenter esse. Litteræ Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1323. apud Rymer. tom. 4. pag. 10: Recensentes morosam dilationem negotiorum nostrorum, pro quibus, diu est, misimus illum Pseudonuncium de Stratford, in quibus usque modo nihil sensit actum...

hanc ipsius duntaxat nunciis tepiditati et desidiis imputamus, etc.

• **PSEUDOPEREGRINUS**, apud Lambertum Ardensem pag. 175. qui non pietatis gratia peregrinationem suscipit.

• **PSEUDOPRESIDENS**, Qui officio suo deest, in Epist. Joannis de Monsterolio apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1881: Præterea, libet enim præterire, quod illi Pseudopresidenti recitari pudori esse debuisset, apostolicorum captionem nuntiorum ac eorumdem redactionem infra mœnia quibus degit.

• **PSEUDORUM**. Vide Pseudoforum.

• **PSEUDOSANCTITAS**, vox hybrida, in Vita S. Guthlaci cap. 32. [Simulata sanctitas.]

• **PSEUDOSERICUM**, Pannus ex serico et tela contextus. Occurrit in Notis Tyronis pag. 150.

• **PSEUDOSTYLLABUS**, Oratio seu scriptio quæ falsa continet. Adrianus PP. in Epist. ad Episc. Hisp. tom. 2. Conc. Hisp. pag. 92: Cumque perlectus et sagacius exploratus fuisset epistolæ textus, reperta sunt in eodem Pseudostylabo perquamplurima, cum auctore suo Elipando Tolitanæ sedis Archiepiscopo redarguenda.

• **PSEUDOTHEOSEBIA** a Gr. ψευδοθεισία. Religio falsa. Fridegodus in Vita S. Wilfridi sæc. 3. Bened. part. 1. pag. 184:

Quidquid ei pravum Pseudothesebia nocuit, Romæ non nisi voto fore distulendum.

• **PSEUDOTHYRUM**, ψευδοθύρον, quod Sulpitio Severo Pseudoforum dicitur, posticum aliis, nostris Fausseporte.

Averia porta, Livio lib. 10. et Tacito lib. 3. Annal. Auctor Quærolli: Famae huc ad Pseudothyrum quam nostri bene Paulus Orosius lib. 7. cap. 6: Egredere Pseudothyrum in Palatium refugiens furorẽ excitat plebis evaserit. Freculfus tom. 2. lib. 1. cap. 13. eadem verba ab Orosio mutuatus, Pseudothyrum habet, sed perperam, ut et lib. 4. cap. 3: In sinum ejus, dum in Deo Deos querit, tanquam per Pseudothyrum inducitur. Ubi idem Orosius lib. 7. cap. 29. a quo etiam mutuatus est, per januam habet. Amilianus lib. 14: Per Palatii Pseudothyrum introducta.

• **PSIATHUM**, PSIATHUS, Matta, storea, tegetes, ex juncis aut papyro confecta; Gallis, Nats, in qua et cubabant et considebant Monachi, quomodo describitur a Philone Judæo lib. de Vita contemplat. pag. 616. edit. Turnebi: Ψιθάδος τὴν εἰκαστικὰς ὄψεως, ἀφ' ἧς εὐτελὴ πάνυ χαμαίτροπα παπύρου ἔγχωρον μικρὸν κατασκευάζοντα κατὰ τοὺς ἀγκύνας, ἵνα ἐπεριδύνοντο.

Glossæ Græco Lat.: Ψιθάδος, Tegetes, tartaria, matta. Ubi legendum matta, ut in alio Gloss. Matta, ψιθάδος. Glossæ eadem Lat. Gr.: Tegetes, ψιθάδος, στείρασμα. Tegetarius, ψιθαδοποιός. Tegetarius, ψιθαδοποιός. Hesychius: Ψιθάδος, ἡ χαμαίθη, καὶ τὸ εὐτελὸν ἐξ οὗ κλέμεται ψιθάδος. Glossæ Sax. Ælfrici: Storia vel Psiata: matta. [Miscell. Theodisc. apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 1. col. 888: In Psiatio, in tachim.] Papias: Psiacium, ciliacium, cinis, holocaustum. Regula S. Fructuosi cap. 19: Lectum tamen sternere mandamus corio aut Psiatho, quod Latine storea nuncupatur. Cassianus Collat. 15. cap. 1: Post synaxim vespertinam.... Psiathis pariter ex more consedimus. Meminit et lib. 4. de Instit. Cænob. cap. 18. Vita S. Pachomii cap. 43: Inveniens fratrem qui coquina præerat Psiathos (id est tegetes) operantem, quos vulgus mattas appellat. Gerardus Presbyter in Vita S. Udalrici Episcopi August.: In mollitia piumatis non dormivi; sed Psiathio et sago, aut

tapetis suppositis requievit. Guibertus lib. 7. Hist. Hierosol. cap. 83: *Videtur contra balnearia instrumenta, quibus comperant saxa torqueri, trabibus obtegere muros atque Psiathis.* Occurrit præterea apud S. Hieronymum in Præf. ad Regulam S. Pachomii cap. 88. 94. apud Vigilium Diaconum in Regula Orientali cap. 44. Gregorium M. lib. 2. Dial. cap. 11. Anastasium Biblioth. in Vita S. Joann. Eleemosyn. num. 34. Joan. Moschum in Præf. Spirit. cap. 92. in Vita S. Theophanis Confess. num. 12. Palladium in Hist. Lausiaca cap. 1. etc. S. Hieronymus 2. Præfat. in Job.: *St aut facellam junco texerem, aut palmarum folia complicarem, ut in sudore vultus mei comiterem, etc.*

• **PSIATICUS MORBUS**, an Monachos significat erroris potissimum favescentis, quod in *psiathis* cubare et considerare soleant? Vide *Psidium*. Benzo episc. Albens. in Henr. III. apud Ludewig. tom. 9. Reliq. MSS. pag. 332: *Constantinus a fide discessit cum Arrio, fecit plures ægrotare in morbo Psiatico, qui non bene sentiebant de nostro Paraclitico.*

PSICOLUTRA, in Notis Tyrone. pag. 184. ex Gr. *ψυχολούτρον*. Frigidarium. [Vide mox *Psychrolutra*.]

PSILLIA. Anastasius Biblioth. in Paschali PP. pag. 152: *Enim vero in dicto altari obtulit vestem albam sigillatam cum rosula habentem in medio crucem de blattin cum Psyllis.* *Ψύλλιον* Græcis armitia et dextralis sonat: sed non video quomodo armitia conveniant cum veste altaris, nisi vice limbi attextæ fuerint. Verosimilior videtur Bollandistarum ad hunc locum tom. 8. Maii pag. 388. conjectura qua restituunt *Psyllia* pro *Psilla*, ita ut intelligatur purpura parvis quibusdam maculis eleganter inspersa, quæ maculæ nomen habeant a forma pulicis, qui Græcis *ψύλλοι*, unde *ψύλλιον*. herba pulicaris: nisi malis, addunt idem, ornatum illum comparare hujus herbæ foliis.

• **PSISTOFORUS**. Lugdunensis civitatis epithetum, in Mirac. S. Annem. tom. 7. Sept. pag. 747. col. 2: *Hic cum iter cæperet, Franciam petens, ignarus prædicæ urbis, Lugdunum clavatum est aggressus, qui causam itineris exponens, viam didicit, qua Lugdunum Psistoforum veniret.*

PSITARCUM. Sacculus vel cistella qua panis cibive deferretur. Vide *Sitarchia*.

• **PSITICUS**, pro *Psittacus*, ni fallor, apud Bernhard de Breydenbach. Itiner. Jerosol. pag. 222: *Rursus in littore Nylii sursum eundo est regio quedam Segetha nominata, ubi aves quedam raro in magno sunt numero, videlicet Psiticus, pelticanus et hujusmodi. Capiuntur autem in Septembri præsertim Psitici interdum milleni simul.*

PSITTACI, Factionis nomen. Vide *Stelliferi*.

• **PSODANNA**. Superstitionis species, cuius mentio fit in Statutis MSS. Gregorii Episc. Conseran. ann. 1280: *Divinationes, sortilegia, fascino, Psodanna, auguria, et alia quælibet similia superstitionis remedia... observari et fieri, eisque fidem adhiberi penitus prohibemus. Ibidem infra: Sortilegi, divini, malefici, incantatores, auguras, aruspices, demones pro quacumque causa invocantes, Psodanna vel finualia (i. similia) facientes.*

• F. pro *Pseudo-diana*. Vide *Diana* et *Hera*.

• **PSUECE**, Compascuus ager, apud

Oefellum tom. 1. Script. rer. Bolcar. pag. 725. col. 2.

• **PSYCHICI**, Animales, a Gr. *ψυχικῶν*. Hac appellatione Catholicos quasi spiritalibus Montanistis oppositos passim in scriptis exagitat Tertullianus.

• **PSYCHOMACHIA**, vox Græca, Animæ conflictus. Vita S. Agricii Episc. Trevir. tom. 1. Jan. pag. 778: *Vicit tamen in sancta Psychomachia caritas perfecta.* Exstat apud Prudentium Carmen quod eo nomine inscripsit.

• **PSYCHROLUSIA**, Gr. *ψυχρολουσία*, Frigidum lavacrum, apud Cæs. Aurel. Acut. lib. 1. cap. 14. et Tard. lib. 1. cap. 1. Hinc

• **PSYCHROLUTA** et **PSYCHROLUTES**, apud Senec. Epist. 58. et 88. Qui frigide lavacro utitur.

• **PTALMUS**, perperam pro *Ophthalmis*, a Græco *ὀφθαλμῶς*, Oculus, in Vita MS. S. Winwaloei fol. 129: *Signum gestit mirabile, sibi germanæ ventre traxit oym Ptalum, locavitque seu alterum.* Ubi de restituto sorori suæ oculo, quem e ventre anseris extraxerat, fabula est.

• **PTERARIA**. Capitulare de Villis cap. 62: *Quid de axillis et alio moterimino, quid de Pterariis, quid de Leguminibus, quid de milo et panico, etc.* Videtur legendum *Pteraria*, i. locis unde petreæ et lapides erantur. Vide in hac voce. [Vide *Pteraria*.]

• **PTEOLONIUM**, Exactionis species a Teolonio distincta. Charta ann. 1368. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 248. col. 1: *Evarhardus de Ketwick... noster in hujus coadjutorie officio reddituarius de omnibus et singulis redditibus... tam de decimis, quam de teclonio et Ptheolonio Nussien.*

• **PTIGMATA**, *Causis*, in Glossis Isidori, ubi perperam *pitigmata*: ex Gr. *πτίγμα*, linteum duplicatum, cujusmodi sunt *Causis*. Vide in hac voce.

• **PTILOSI**, Paulo est *grassitudo palpebrarum, putrida, rubra*, quibus accidit plerumque et pilorum defluvio. Glossar. medic. MS. Simon. Januens. ex Cod. reg. 6959.

• **PTISANARIUM**, Mortarium, a *Ptisanis*. Ita Papias, qui addit *Ptisanas proprie dici, quæ fieri solent in pila, etc.* Vide Ugulionem, Gorræum in *πτισάνιον*, et Onomasticum Rosweidi ad *Vitas Patrum*.

• **PTOCHIUM**, Domus pauperum hospitio deputata, ex Gr. *πτοχίον*, quod et *πτοχοποιεῖον* Græci vocant: *Locus scilicet venerabilis in quo pauperes et infirmi homines pascuntur*, uti definitur a Juliano Antecessore. *Πεντηκοστοίον* dixit Constantinus Manasses in Tiberio Constantino. Testamentum S. Remigii Remensis Archiep.: *In Ptochiis, Cænobiiis, Martyriis, Diaconiis, Xenotochiis, etc.* Vita Euphrosynæ cap. 7. in *Vitis Patrum*: *Eccæ Ptochia, hierocomia, xenodochia, monasteria, etc.* Anastasius in *Pelagio II. PP.*: *Hic domum suam facit Ptochium pauperum et senum.* Adrevaldus lib. 1. de *Mirac. S. Benedicti* cap. 23: *Servatur proinde in domo pauperum hospitio deputata, ibique sufficientem sibi aggram cum reliquiis Ptochio residentibus accepit.* Testamentum Herberti Comitiss Viromand. ann. 1069. apud Joan. Carpentarium in *Hist. Cameracensi*: *Trado omnibus Comitatum meorum Ptochiis G. solid.* Adde *Capit. Caroli M. lib. 7. cap. 2. 1° Concil. Chalced. can. 8.* et Joan. Salsber. lib. 7. *Pollicrat. cap. 21. Vide Paupertas. Prothocum* perperam, ni fallor, pro *Ptochium*, aut *Xenodochium*, habet Johannes de *Janua*. *Concil. Cal-*

chedon. Act. 1: *Πτωχίον ἱκοίησα, καὶ ἴθνη εἰς αὐτὸ ἰδούμηντα κραββάτια.* Adde *idem Concil. can. 8. et Cresconium cap. 187.* Vide *Glossar. med. Græcit. col. 1273.*

• **PTOCHOTROPHIUM**, Eadem notione, in *lib. 2. Capit. cap. 29.* [Vide *Julian. Nov. const. 7. tit. 1. (§ 82.)*]: *Nulla sub Romana ditione constituta Ecclesia vel xenodochium, vel Ptochotrophium, etc.*

• **PTOLOMARE**, Regnare, imperare more *Ptolæorum* Regum *Ægypti*, qui omnes ab Alexandro M. usque ad Cleopatram Ptolemei vocati sunt. *Tabularium S. Severini Burdegal.*: *Anno millesimo ab Incarnatione Domini Jesu Christi septuagesimo, Indictione 8. Gregorii VII. PP. 9. nec non et Goscelino Præsule Burdigalensium archiepiscopante, Rege Francorum Philippo Ptolomante, Aquitanorum D. Willhelmo pacem et justitiam docente, ego Iterius, etc.*

• **PTONGUS**, Sonus, a Gr. *πτόγγος*. Carmen Hermannii de *Musica* apud Pezium in *Præfat. tom. 1. Anecd. pag. XIII.*

Ter tris junctorum sunt intervalla sonorum: Nam tunc unisonas exæquat vocula Ptingos.

Vide *Pneum.*

• **PTUNGAR**. Vide *Pertongar*.

• **PUBANTIA**, Venditatio quæ puberem deceat. Barthol. in *Annal. Genuens.* ad ann. 1243. apud Murator. tom. 6. col. 503: *Tamen Pisani Pubantia pleni jactaverunt quod portum Januæ cum galeis suis intrarent, et quadrellos argenteos quos fieri fecerant, sagittarent.*

• **PUBEDA**. Vide *Pubeta*.

• **PUBELLIUS**, *εὐρύπος*, in Gloss. Lat. Gr. Vulcanius restituit, *Rubellius*.

• **PUBERALE**, *Ἐφύσιον*, in Gloss. Gr. Lat. *Pubes, pecten*.

• **PUBERALIS**, Juvenilis, ut *pubes* dicit. Lit. remiss. ann. 1404. in *Reg. 158. Chartoph. reg. ch. 459*: *Quem Gasanum prostratum, pastores Puberali et rusticali consilio et calore moti, diversis et pluribus ictibus cum dictis baculis tetalliter vulneraverunt.* Vide *Pubeta*.

• **PUBESCENTIA**, *Prima lanugo*, in *Glossar. Gasp. Barthil ex Baldrici Hist. Palest.* apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 179.

• **PUBETA**, *Adolescens*, in *Gloss. Isidor. Glossæ aliæ*: *Pubeta, juvenis sine pube.* Alibi: *Pubeta, adultus.* Utitur *Martianus Capella* lib. 1. et 9. pag. 12. et 308. [Epitaph. *Burchardi Comit.* tom. 4. *Annal. Bened.* pag. 610.]

All. en lux aderat, qua taurus sole flagrat, Dum Pubeta moest, altera lux aderat.]

• **PUBILIS**, ad *Pubes* pertinens, f. pro *Pupillaris*. *Consuet. Carcass.* in *Reg. L. Chartoph. reg. ch. 3*: *In eusticionibus (substitutionibus) voluntas defuncti servari debet de cetero, omni loco et tempore, sine beneficio legis Falcidiz, et in Pubilibus vel in factis majoribus.*

• I. **PUBLICA**, nude, cui interdum subnectitur *Examinatio*, Solemne et publicum examen, actio publica in Universitate Tolosana. *Stat. ejusd. Univers. ex Cod. reg. 4222. fol. 20. r.*: *Item si contingeret forem remittere Publicam ex aliqua causa, in moderatione statutorum expressa, ante omnia præstetur juramentum super predictis, et etiam de novo jurat que sequuntur. Primo, quod si fecisset Publicam, dictus cancellarius fuisset contentus duobus paribus tubarum et mimum. Item quod fuisset contentus xij. sociis in rogando per villam. Item quod illa dis non choreabit publice vel occulte. Item quod non expendet in convivio ultra*

summam av. librarium monetae currentis, exceptis iuribus, bedellis et aliis personis solvi consuetis. Item quod nihil debet astrictoribus vel similibus personis, qui solent facere ludibria, si supervenerint in festo, praeter cibum et potum. Quibus iuratis, dominus cancellarius, sive ejus vices gerens in casu praedicto remittat Publicam examinationem de gratia specialis.

* 2. PUBLICA, Tabula in loco publico affixa, in qua officiales hebdomadarum inscribuntur. Chron. Salisburg. ad ann. 1375. apud Pez. tom. 1. Script. rer. Austr. col. 424: Johannes Rosses emit.... certa praedia,.... quae dedit conventui,.... tali pacto et conditione adjectis, quod oblatarius, qui pro tempore fuerit cullidat ebdomadario in prima sua ebdomada, qua scribitur ad Publicam, teneatur cotidie dare tres denarios.

* 3. PUBLICA, Mulier publice seu solenniter nupta, ut interpretatur Mabill. ad vit. S. Radegund. lib. 1. num. 12. ssec. 1. Bened.: Adhuc beatum virum perturbabant proceres, et per basilicam graviter ab altari retraherant, ne velaret regi conjunctam, ne videretur sacerdoti ut praesumeret principi subducere reginam, non publicanam, sed Publicam.

† PUBLICALIUM, ut infra Publicum. Litterae Ottonis III. Imp. in Dissert. histor. de summo Apostol. Sedis imperio in Comit. Comael. edit. 1709. pag. 19: Comitatum Ferrariae cum ripa et piscariis suis; nec non districtum Ravennae cum portis, ripa, et portibus, muris, Publicaliis omnibus, etc. Ubi forte Publicariis. Vide in hac voce.

* Cens. eccl. Rom. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 831: Simul territorium integrum, quod est castri Conche, cum suis Publicaliis et armamentis suis infra civitatem ipsam vel foris positis. Vide in Publicum.

PUBLICANI. Vide Populicari.

PUBLICANUM, ut infra Publicum.

† PUBLICANUS, ut infra Publicus. Jundex publicus, nisi etiam ita legendum sit. Atto Vercellens. Episc. apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 127: Quidam in tantum libidini mancipantur, ut obscenas meretriculas sua simul in domo secum habitare, una cibum sumere ac publice degere permittant.... Hac occasione Publicani clericorum domos irrupunt, non ipsos, sed commanentes mulieres cum ipsis quos genuerant spurcis quasi sibi commissos extrahere simulant. Id trepidant miseri, et munera quaeque promittunt, et qui adorari poterant, cunctos adorare coguntur. Et qui omnium viriliter vitia declamare debuerant, de suis apud judicem querunt licentiam. Id etiam officii ad Publicum spectasse ex leg. Luthprandi, videsis in hac voce.

* Nihil emendandum esse probat Pactum inter reg. et abbat. monast. Eleclens. ann. 1311. in Reg. 46. Chartoph. reg. ch. 36: Petens idem syndicus declarari, nobis non esse jus immittendi animalia in dictis pascuis, et ballivos sive Publicanos nostros ab exercitio servitutis hujusmodi prohiberi. Vide supra in Publica 3.

† 1. PUBLICARE, nude pro Allegare, in jure sistere, apud judicem inducere, in Cod. Theod. leg. 11. tit. 30. lib. 11. de appellat.: Sciatis sibi ex auctoritate legis istius non licere refutatoris tale aliquid ingerere, quod apud judicem non ausi fuerint Publicare. Adde leg. 9. tit. 10. lib. 10. de petit. [Vide Haltaus. Glossar. German. voce Rugen, col. 1568.]

† PUBLICARE, Actis inserere, leg.

nulli. 26. § cum autem. C. de Episc. etc. apud Pancrol. lib. 1. var. lect. cap. 77. Vide Publicus.

* 2. PUBLICARE, in publicum seu fiscum redigere, confiscare. Charta Henr. imper. ann. 1311. apud Lam. in Delic. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 8. pag. 212: Omnia bona quae ipsa civitas et commune Florentiae habent seu possident, intra et desoris ubicumque, camere nostrae et Romani imperii confirmamus et perpetuo Publicamus. Vide Impublicare in Publicum. [Vide Brisson. et Gothofred. in hac voce.]

* Alia notione Publicus, nimirum pro Repandre, rendre commun, Effundere, rem aliquam in publicum usum ponere. Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Paterfol. 259. v: Il doivent punir ceulz qui.... ont achetez lesdites (fausses) monnoies, et raporte au royaume et en ont Publice le royaume. Vide mox Publicatio 3.

* 3. PUBLICARE, Publice manifestare, infamiae causa, nomina officialium, qui sibi aliquid de bonis communis usurpant, qua de re ex officio repellentur. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. III. pag. 615: Et si contrafecerint, vel al'et eorum, puniatur pro qualibet vice, scilicet capitaneus in centum libris bononorum, et notarius in quinquaginta lib. bon., et quilibet nuntius communis, qui cum eis steterit, in decem libris bon. integre in denariis comuni bon. persolvendis. Et insuper ab officio repellantur et Publicentur ab omnibus aliis officiis communis bonon. perpetuo. [FR.]

† PUBLICARIUM, PUBLICARIUS. Vide infra Publicum.

† 1. PUBLICATIO, Publica direptio, in Glossar. Gasp. Barthii ex Baldrici Hist. Palest. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 168.

† 2. PUBLICATIO, Frequentia, Gall. Concours. Acta S. Eparchii tom. 1. Jul. pag. 412: Coepit ipsa Publicatio seculi ei esse horribilis.

* 3. PUBLICATIO, Propagatio, Gall. Population. Lit. ann. 1341. tom. 7. Ordinat. reg. Franc. pag. 135: Quia repletum existit articulos supradictos fore necessarios et utiles ad majorem Publicationem et augmentationem dictae bastidae, etc.

* 4. PUBLICATIO, Actus publicandi infamiae causa nomina officialium, qui sibi aliquid de bonis communis usurpant. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. III. pag. 106: Quod nomina Publicatorum in consilio legantur. — Statuimus quod si aliquis notarius, vel aliquis alius officialis condemnatus fuerit occasione sui officii per Publicationem factam de eo per eos, qui facere poterunt, quod in eo malefecerit, vel de pecunia communis, vel de rebus communis furtum fecerit, abinde in antea non sinant esse perpetuo in officio communis bon., et scribantur in uno quaterno ipsi omnes et alii, qui cessare debent per Publicationem de eis factam, et in quolibet consilio electionis legantur, donec cessare debuerint. [FR.]

* PUBLICATUS, PUBLICATUS, Officialis corruptae fidei, cuius nomen infamiae causa pervulgabatur et in publicas tabulas referebatur. Vide in Publicatio n. 4. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. 1. pag. 38: Bannitis vero in libris bannitorum communis bon. conscriptis.... in banno tenebo. Si vero conscripti non sunt, pro bannitis non tenebo.... Et quos in libris Publicatorum invenero pro Publicatis tenebo.... Si vero scripti non sunt, pro Publicatis non tenebo. Codd. 50-52.

constanter per metathesim exhibent Plubicatorum, et Plubicatis. [FR.]

† 1. PUBLICUS, Actum publice, Clausula non in privatis modo, sed et regis diplomatum saepius usurpata sub tertia stirpe Francica, aliquando etiam recepta sub Carolingis, sed rarior regnantibus Meroveadis, ut docet Mabillonius Diplom. lib. 2. cap. 27. num. 10. Cuius vocis originem inde accersit, quod olim acta quaevis authentica coram magistratu et iudicibus publice conderentur, aut certe relegerentur ante conscripta. Hinc

† PUBLICUM nude, pro Charta, diploma. Charta ann. 1304. in Macer. Insulae Barb. tom. 1. pag. 134: De praedictis Pontius de Guizaco prior de Sallona, petit sibi nomine dicti domini abbatis et monasterii fieri sibi Publicum.

* 2. PUBLICUS, Vulgariter. Charta ann. 1407. in Reg. feod. comitat. Pictav. ex Cam. Comput. Paris. fol. 123. r: Ego Guillelmus Coaigne.... recognosco me tenere ad homagium ligium.... expectam meum,.... quod habeo in nemore, Publice appellato Charaigne.

† PUBLICIANA ACTIO, Vox forensis, cuius vim declarat Glossa in cap. Abate. de Sentent. et re iudicata. in sexto. § Dominii: Si talis emptor, antequam usucapiat, a possessione cadit: petit rem a possessore jure quasi domini, et appellatur Actio Publiciana. Si autem post usucapionem a possessione cadat, tunc non competit Publiciana, sed datur civilis actio, scilicet rei vindicta secundum quosdam utilis, secundum alios directae. ff. de publ. lib. 1. Dicta est autem Publiciana a Publico auctore, qui eam invenit, ut Institut. de Act. § Alia. Haec post Macros in Hiero-lex.

PUBLICITER, Publice, [in Praecepto Ludovici Pii ann. 820. apud Baluz. in Append. ad Capitul. Ch. 37.] in Capitulari Successionensi ann. 844. cap. 2. edit. Baluziana: ubi alie editiones habent publicitus: et in veteri Placito in Vita Aldrici Episc. Cenoman. pag. 120. tom. 3. Miscell. ejusdem Baluzii.

* Nostris Publicament. Pactum inter Carol. comit. et capitul. Carnot. ann. 1396. ex Tabul. ejusd. capit. Item se aucuns desdiz homes font injures au justiciers le conte, ou au sergens jurez... notoirement et Publicament en la court le conte, etc.

PUBLICUM, Tributum, vectigal, Graecis ἐπιβολή. Gregorius Turon. lib. 1. de Miracul. cap. 41: Alius quoque tributa publica deferens, sacculum pecuniae, dum iter ageret, negligenter amisit. Adpropinquans autem civitati, recognoscit se amisisse Publicum quod ferebat Utitur etiam Historia Miscella, ubi Theophanes habet ἐπιβολή. [Vide in Publico.]

* Cens. eccl. Rom. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 871: Romana ecclesia debet habere totam arimanniam masse Fiscalie et totum Publicum ejusdem,.... et totum Publicum de Adriano. Passim ibi. Vide supra Publicatum.

PUBLICARIUM, Eadem notione. Gloss. Gr. Lat.: Ἀρβόλιον, τρώγιον, publicarium. [In Castigat. ex MSS. Publicanum. Vocabul. utriusque Juris: Publicaria dicuntur ea quae ob aliquod delictum sic enorme in publicum erarium devolvuntur.] Charta Fridrici Imper. ann. 1158. apud Ughellum tom. 2. pag. 518: Cum portis.... Publicariis, mercatis, stationibus, redditibusque villarum. Alia Ottonis IV. Imp. ann. 1209. ibidem pag. 375:

Cum omni jurisdictione, cum Pado, ripis, piscariis, paludibus, stratis, viis, pascuis, silvis, et Publicariis universis, etc. Occurrit ibi non semel.

PUBLICARIUS, Publicanus. Julius Firmicus lib. 3. cap. 8. Faciet etiam in omnibus actibus Publicarios.

PUBLICUM, Fiscus, ararium publicum, ut in Pragmatica Sanctione Justiniani cap. 23. et apud Julian. Antecess. Const. 1. § 1. 2. Constit. 30. 46. 80. § 5. 6. [Leges Luitprandi apud Murator tom. 1. part. 2. col. 1. De possessione, quam aliquis de Publico habet, etc. Infr. ad Publicum, fisco addici, ibid. pag. 59. col. 2.] [Luitpr. 77. (6. 24.) In publico componere, id est fisco, in Leg. Baywar. tit. 2. cap. 54. § 1. et alibi non semel, in Legib. Popularib. Tassilianis cap. 2. etc. In publicum revocare, fisco addicere, confiscare, in Capitul. 71. ann. 809. cap. 30. in Capit. 2. ejusdem anni cap. 1. lib. 3. Capitul. cap. 47. etc. Vide Vitam Aldrici Episc. Cenoman. pag. 22. 24. 25. et alibi: præterea Notas ad Alexiadem pag. 262. [Murator. Antiq. Ital. med. ævi tom. 1. col. 988.]

IMPUBLICARE, In publicum, seu fisco revocare, confiscare. Charta Desiderii Regis Longobard. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 8. Et dum ad aures Excellentie nostræ pervenisset, fecimus eum apprehendere et in vincula mittere, et omnes res ejus, secundum quod edictum continet, pagine Impublicare. Vide Publicare 2.

IN PUBLICO, Palam, En public. Capitula Caroli Magni lib. 1. cap. 81. [99. 75.] Nec in Publico vestimenta lavare, nec herbæ tundere habeant licitum, in diebus Dominicis.

PUBLICUM PUTEI, Solum, area publica circa puteum. Stat. Bonon. ann. 1247. tom. II. pag. 462. De Publico putei, qui est post domos domini Thomæ jacobini philandans recuperando et terminando, etc. et tom. II. pag. 467. Statuimus et ordinamus quod androna, que vadit versus stupam... debeat sallegari expensis vicinorum, scilicet quilibet pro sua testata; et Publicum cujuslibet putei debeat sallegari expensis vicinorum in putei, qui solvant remondaturam. — Et latiore sensu quodcumque solum publicum. Op. cit. tom. II. pag. 462. Statuimus et ordinamus quod potestas et procuratores comunis bon. precise teneantur... Publicum putei recuperare, et totum Publicum vicinorum, et sumptibus etiam vicinorum sallegare. [Fr.]

PUBLICUS, Judex publicus. Lex Longob. lib. 2. tit. 51. § 1. [Luitpr. 63. (6. 10.)] Et si talis persona fuerit que non habeat unde componat, tunc Publicus debeat eum dare pro servo in manu ejus cui culpam fecit, et ipse eidem serviat sicut servus. Tit. 55. § 16. [Luitpr. 121. (6. 48.)] Tunc Publicus debet eum dare in manus mariti sui, etc. Lib. 3. tit. 13. § 3. [99. Guido 4.] Et hoc nullus Comitum aut Publicus potestatem habeat exigendi, nisi cum Misso Palatii Imperatoris. Leges Luitprandi Regis tit. 110. § 2. [99. 141. (6. 88.)] Insuper et Publicus, in quo loco factum fuerit, comprehendat ipsas mulieres, et faciat eas decalvare. Adde tit. 111. § 1. tit. 119. § 3. [99. 142. 152. (6. 89. 99.)] Leges Raris tit. 3. § 1. [99. 9.] etc. Vide Judex publicus, Palatium, Publicanus, Villa. [99. Savin. Histor. Jar. Roman. med. tempor. tom. 1. cap. 5. § 126.]

PUBLICA FORMA, Usu et consuetudine recepta, authentica. Charta ann.

1329. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 223. Præmissa in notam recepta sic in Publicam formam redegit.

PUBLICÆ PERSONÆ, Quæ acta scribebant, leg. orphanotropho., cap. de Episc. et Cleric. apud Pancirol. lib. 1. var. lect. cap. 77.

PUBLICA SCRIPTURA vel Forensis, Quæ fiebat, vel inserebatur actis, l. comparationes, cap. de fide instr. etc. ibid. Vide Publicare.

PUCABINA, pro Pictavina, ut recte monet Secousse, in Consuet. Vernollii ann. 1335. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 4. pag. 644.

PUCATRIX, Εὐπρία, in Gloss. Gr. Lat. [In Cod. Sangerman. Pucatrix: at legend. consuet. Vulcanii Fucatrix.]

PUCCIOLUM VINUM, Quod Latinis Lora seu aqua in vinacels macerata, de qua Plinius lib. 14. cap. 10. ita Maith. Silvanicus.

PUCELLA, Virgo, a Gall. Pucelle. Charta ann. 1494. ex Tabul. Massil.: Quod dum Pucellas sive virgines presentis civitatis Massiliæ bene ornatas ponentur in logia domus ville. Puceleite, in Poëmate de la Rose MS.:

Toutes herbes, toutes flores
Que vallet, me et Pucelles
Vont en prisons de bois caillir.

Pucelle, Famula honorator. pedisequa, vulgo Femme de chambre, in Testam. Hevrit. uxor. Jean. dom. de Insula ann. 1374. ex Chartul. Vallis N. D.: Après je lais de Laurence ma Pucelle douze livres de Paris. Vide Puella et Puercelluli.

PUCILE, pro PUCALE, Puteal, Ital. Pozzale, sive bocca del pozzo. Stat. Bonon. ann. 1250. 67. tom. II. pag. 579. Pro utilitate hominum castri britonum ad hoc ut habeant meliorem et utiliore aquam, statuimus et ordinamus quod unus puteus bene muratus de bo. i. muro et calcina et de cadalis et lapidibus de fornace, grosse per unum pedem et dimidium, et elevato super terram ad minus per tres pedes cum bono Pugili sive delta debeat fieri. In charta ann. 966. a Fantuzzio allata (Mon. Ravenn. tom. I. pag. 170) legitur: Una cum puteo cum puteale et delta. [Fr.]

PUCILLAGIUM, sive Virginitas, apud Bractonum lib. 3. Tract. de Corona cap. 21. § 13. cap. 28. § 2. ex Gallico Pucellage, quasi Puellagium. [Hinc in vet. MS. inter Plac. Mich. ann. 19. Edwardi III. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. Puellagium idem quod Pucillagium sonat: In placito pro raptu, sic continetur... quod ipsam de Puellagio suo felonice et totaliter defloravit.] Alii a Pucellula vocem Pucelle deducunt, quomodo Ital. Pucella et Pucella, est virgo.

PUCINUS, Pullus, a vet. Gallico Puciu, vulgo Poussin. Charta ann. 1281. in Chartul. Cluniac. ch. 347. Durandus (debet) duos Pucinos censuales cum tallia alta et bassa. Geline, ne Puciu, ne cha-pon, etc. in Lit. ann. 1259. tom. 4. Ordin. reg. Franc. pag. 390. Vide Pulcinus.

PUCTA, pro Puncta, Lingua terræ, Gall. Pointe de terre. Charta ann. 1192. ex Cod. MS. Biblioth. D. Abbat. de Crozat: Quod omnes rippæ illæ sicuti tenent à porta que dicitur Vitalis Carbonelli usque ad Puctam, que est subtus pratium, ubi Brassellum conjungit cum Garona, erant publice.

PUCUM, Collis, mons, idem quod Podium 3. Charta Steph. abb. Casin. ann. 1224. tom. 1. Hist. ejusd. monast. pag. 187. col. 2. Præterea concessimus

tibi... a prima parte vallem de Monachis, a secunda Pucrum d'Oliveto cum valle stricta.

PUDENDAGRA, Sic vocat Iuven. Hispanicam Auger. Ferrerius, in Tract. de eadem, cui præverat Carper. Torella. Hæc ex animadv. D. Falconet.

PUDENTIA, αἰσχύνη, in Gloss. Lat. Gr. in Cod. Reg. Pudor, verecundia. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. ex Johan. de Janua: Pudentia, Vergoingne.

PUDHEPEC, Nemoris cæcio, in Legibus Henrici I. Regis Angli. cap. 88. ubi legendum Wdhepec censet Spelmannus, Saxon. wdu, et wde, silva, et pec, cæcio: picum enim avem, que arbores inscinat, spe, vocant Angli, uti et segmenta, que in sarciendis calceis sutores appingunt. Nam licet Pudhepec præferant MSS. id natum putat ex affinitate literæ P. cum w. Saxonico. [99. Wudehewet in Edit. Thorp. a wudu, lignum, et heawan, cædere, secare, unde wudu-heawere, ligni cæsor, in Bibl. Anglos. Deut. 29. 11.]

PUDIMENTUM, Αἰδέσιον, Pudendum, penes, in Gloss. Gr. Lat. et Lat. Græc.

PUDIOLUS, pro Podiolus. Vide Podium 2.

PUDITUS, pro Putidus, in Gloss. Isid. Vide supra Blanones.

PUDOR, pro Putor, fetor, Gall. Puan-
teur. Gesta Episcopi Cenoman. apud Mabill. tom. 8. Analect. pag. 246. Ejus namque (Abraham Vicedomini) ut fertur, sepultura tota in circuitu per octo dies ardebat, et tota terra in circuitu flamma et igne consumebatur, et ingenti Pudore totum illud monasterium replebatur. Formula 14. ex Baluzianis: Non est homo, hic miser talis latrat, sed non ut canis... fleumas jactat in Pudore, etc.

PUDORATUS, Pudore suffusus; expudoratus, extra pudorem postus. Joannes de Janua. [Ecclesi. cap. 26. v. 19: Gratia super gratiam, mulier sancta et Pudorata. Litteræ Philippi VI. Reg. Franc. ann. 1328. tom. 10. Spicil. Acher. pag. 207. Imitantes Pudoratos filios Noë qui patris verecundiam nequeunt equanimitè tolerare, etc. Vide Pudoricus.]

Nostris se Hontoyer, Pudore suffundi, erubescere, vulgo Avoir honte, rougir. Lit. remiss. ann. 1380. in Reg. 136. Chartoph. reg. ch. 200. L'exposant soy veant mener deshonnestement en prison, se Hontoya, etc. Alie ann. 1402. in Reg. 157. ch. 150. Lequal Perrin en oyant Vesperes, par contrainte de nature, estersua une fois bien hault, dont il se Hontoya, et pour ceste cause... s'en yssi hors de l'église. Ubi reverentia causa Esternuer, pro Pedere, dictum Puto.

PUDORIFICARE, [Pudore suffundere.] Leges Baronum Scotticor. seu Quoniam Attachiamenta cap. 47. § 7: Quam terram teneri elamat hereditarie de Domino Rege... unde eum deforciasti, Pudorificasti, et damnificasti ad valorem talis summe. Hinc

PUDORIFICUS, ut Pudoratus, in Litt. ann. 1378. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 42: Urget Pudorificæ sponsæ Christi calamitas.

PUDOROSUS, Gloss. Gr. Lat.: Αἰσχυρόν, Modestus, Pudorosus, verecundus, pudens.

PUDUCLARE, PEDUCLARE, Pediculis purgare, pediculos abstergere a vestibus. Glossæ veteres, editæ ab H. Stephano pag. 336: Pediculo, εὐδύκλιον, Peduclat, εὐδύκλιον. Ubi εὐδύκλιον, non idem est quod εὐδύκλιον, pediculis scato; sed pediculis purgo. Sic in hsdem Glossis Pulico, εὐδύκλιον, redditur, hoc est pulicibus purgo.

Gloss. Græc. Lat.: *ῥαπίς, peduculus*: *ῥαπίς, peduculus*, *ῥαπίς, peduculus*. *ῥαπίς, peduculus*. Ita in MS. unde fortassis apud nos *Eplucher*, quod idem sonat: nisi probabilior videatur eorum sententia, qui a pelliculis, seu pellicis, quas *peluches*, et *pluches*, nostrates vocabant, accersunt, quas qui vellunt et abstergunt, *eplucher* dicuntur. Regula Magistri cap. 81: *Habere debent fratres in hieme paratam grossam quotidianam stamineam, et tunicam aliam nocturnam, quam post nocturnos Puducent, quia in die diversis occupantur laboribus*. Hic hæret eruditus Glossator. Vide Casaubonum ad Theophrasti characteres pag. 326. et supra *Expediculare*.

¶ **PUEGA**, Funis nautici species. Informatus de passagio transmar. ex Cod. MS. Sangerm.: *Item debet habere ipsa navis duas Puegas et vi. gratillos et sarciam subtilem, etc.*

¶ **PUELLA**, nuda, pro Puella honoraria. Testam. Ermentrudis in Liturg. Gall. pag. 463: *Vinea quam Vincimulus in monte Vulturino colit, et Puella, nomine Sunnechilde, et ancilla nomine Iverie... habere jubeo.*

¶ **PUELLE FAUSTINIANÆ**, in numismate aureo et argenteo Faustinae matris quod exhibet *Vaillant* tom. 2. Numismat. præstant. pag. 174. His lucem affert Capitol. in Antonino Pio: *Puellas alimentarias in honorem Faustinae Faustianae constituit*. Idem in Marco Aurelio: *Novas Puellas Faustianas instituit in honorem uxoris mortuae*. Eiusdem conditionis erant *Puellæ Mammaeæ* quas instituit Alexand. Severus. Inscript. apud Gruter. 1084. 7. meminit *puerorum Puellarumque Ulpianorum* in honorem Trajani institutorum. Vide Vandal. Dissert. 1. cap. 11. pag. 164.

¶ **PUELLA ILLUSTRIS** inscribitur Catharina Imperatrix CP. in Charta ann. 1301. ex Cod. Colbert. 2591: *Excellentissima ac nobilissima Katherina Dri gratia Imperatricis Constantinopolitana Illustris Puella, etc.*

¶ **PUELLA**, Cognominatus Guillelmus Abbas Fiscanensis pro decore, inquit Ordericus Vitalis lib. 11. Huc refer versus sequentes:

*Dem dubitat natura marem faceretne Puellam,
Factus es, ô pulcher, pape Puella puer.*

¶ **PUELLARE**, Monasterium puellarum. Tabular. S. Benedicti Floriac.: *Ceterorum omnium medietatem sum ecclesia volo donetis sancto Andochto Puellare ad lumen.*

¶ **PUELLARIA**, Cantilena amatoria. Gall. *Air tendre*. Comed. sine nomine act. 6. sc. 20. ex Cod. reg. 8163: *Haud procul hinc terminata harundine cerno pastorem (canentem) duabus tibiis Puellariam... O mi pastor, qui leniter Puellariam canis?*

¶ **PUELLARIUS**, *παῖδαριός*, in Gloss. Gr. Lat. MS. Perperam in edito *puellarius*. Fragn. Petronii: *Imo etiam Puellarius erat, omnis Minervæ homo*. [Vide *Puerarius*.]

¶ **PUENCHATGE**, Idem forte quod *Puginata*. Tabul. Vosiense fol. 79: *Damus Deo et S. Petro Vosiensi in manu domini Adamari abbati tres minas de Puenchatge de la Comba de brachar, etc.*
¶ Præstationis species potius videtur, quæ an ex officio, quod *Puchage* appellabant, reddebatur, haud satis scio. Confirmat. privil. urbis Cadom. ann. 1466. in Reg. 202. Chartoph. reg. ch. 51: *Item peuent les bourgeois (de Caen) dom-*

ner... l'office du Puchage et descharge du sel, estant es vaisseaux en la riviere, pour la matre en grenier.

¶ **PUEPLARE**. Vide *Praplare*.

¶ **PUER**, Homo famulus cujuslibet ætatis, subditus: quomodo apud Athenienses *παῖς*; servos et famulos appellatos docent Ammonius in *παῖδων* et Moschopolus lib. *περὶ οὐδεῶν* pag. 185. S. Ambrosius de Abraham lib. 1. cap. 9: *Pueros dicimus, quando servitibus significamus, non ætatem exprimentes, sed conditionem*. [Vita S. Domini Loricati sec. 6. Bened. part. 2. pag. 150: *Puer quidam despiciabilis, qui ad arsequendum quodcumque negotium in administratione remansit, etc.*] Ita utuntur interpretes Biblior. Gen. 24. etc. S. Augustinus lib. 18. de Civitat. Dei cap. 2. Lex Burgund. tit. 49. § 4. tit. 76. § 1. 4. [Lex Ripuar. tit. 53. § 2.] Lex Salica tit. 14. § 6. Gregorius Turon. lib. 2. Hist. cap. 2. 24. 37. lib. 5. cap. 8. lib. 6. cap. 2. lib. 1. Mirac. cap. 78. lib. 2. cap. 16 de Glor. Conf. cap. 66. de Mirac. S. Martini cap. 29. Paulus Warnefrid. lib. 3. de Gestis Longobard. cap. 8. 12. Leges Luitprandi Regis Longob. tit. 108. § 1. [§ 138. (6.85.)] Almoinus lib. 1. Hist. Franc. cap. 10. 12. lib. 2. cap. 6. 11. 15. lib. 3. cap. 40. Brompton. ann. 1009. et alii passim. Vide *Puerile decus*.

¶ **PUER MINISTERIALIS** expressius dicitur in Fragn. Epist. Pelagii I. PP. apud Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 406: *Nec enim ejusdem estimationis est artifex et ministerialis Puer contra rusticum vel colonum.*

¶ **PUER**, dicti illi Principum. Vide in voce *Infantes*.

¶ **PUER**, Miles. Gregor. Turon. lib. 2. Hist. c. 11: *Procedant duo de nostris in campum, et ipsi inter se confingant. Tunc ille cujus Puer vicerit, regionem sine certamine obtinebit*. Infra: *Constituentibus vero Pueris, pars Vandalorum victa succubuit, interfectoque Puer, placitum egrediendi Transimundus spopondit*. Vett. aulae Bajoc.: *Hic Odo Episcopus baculum tenens confortat Pueros; id est, decertantes excitat.*

¶ **PUER**, pro Mancipio occurrit non semel in Diurno Roman. c. 6. tit. 14. 16. 17. 18. c. 7. tit. 16.

¶ **PUER**, Filius, quomodo Gallis *Enfans* dicuntur. Gregorius Turon. lib. 6. Hist. cap. 35: *Nuntiator Regine Puerum, qui nocturnus fuerat, maleficiis et incantationibus fuisse subductum*. Wichbild Magdeburg. art. 91: *Occidatur si unus, quem tres vel plures habent Pueros, etc.* [§ German. Kinder.] Occurrit ibi pluries. Charta ann. 1080: *Pantaleon de Britolio... cum uxore sua Aadelæ, et tribus Pueris suis, videlicet Petro, etc.* [Charta Joannis primogeniti Philippi VI. Reg. Fr. ann. 1346. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 450: *Nos erimus verus et legalis amicus nostri carissimi et boni dilecti fratris, domini Caroli de Bohemia, Dei gratia Regis Romanorum, et Puerorum suorum presentium et futurorum.*]

¶ **PUER**, pro Puella. Mirac. S. Cuneræ tom. 2. Jun. pag. 566. col. 2: *Puer quidam in Trajecto, filia oppidani cujusdam, contracta, etc.* Sed et Latini ea voce utuntur, ni fallor, eodem significato.

¶ **PUER**, dicti Clerici minores. Charta Girberti Episc. Paris. ann. 1122. apud Lohinell. tom. 8. Hist. Paris. pag. 59: *Signum Girberti episcopi, Berneri decani, Adæ præcentoris, Petri subdiaconi, Alberti, subdiaconi, Anselmi Pueri, Andrea Pueri, Manasse Pueri*. Occurrit rursus in Charta ann. 1138. ibid. col. 2. Huc

etiam spectat Capitul. Aquisgr. c. 70: *Et ut scholæ legentium Puerorum fiant Psalms, notas, cantus, compotum, grammatice per singula monasteria vel episcopia discant... Et Pueros vestros non simite eos vel legendo vel scribendo corrumpere.*

¶ Ita quoque aliquando appellati diaconi et subdiaconi, quia *seniores* soli presbyteri nuncuparentur. Charta ann. 874. apud Murator. tom. 1. Antiq. Ital. med. ævi col. 832: *Primum quidem offero ipsi ecclesie ad deserviendum et laudem Domino reddendum Pueros hos, qui subter leguntur. Hæc sunt nomina eorum: Joannes diaconus... et alius Johannes subdiaconus... Luitprandus subdiaconus... Emepertus clericus, etc.*

¶ **PUERI BONI**, Scholares pauperes. Charta ann. 1377. apud Miræum tom. 1. pag. 783: *Post varias considerationes habui specialem devotionem ad opus pium, et ut spero fructuosum faciendum, videlicet unam domum pauperum puerorum scolarium, qui in aliis locis Boni Pueri, et vulgariter Bons Enfans nuncupantur.*

¶ **PUERI DOCTRINÆ**, Eadem notione, qui in Collegio, quod *Domum doctrinæ* vocant, instituuntur. Vide Limborch. Hist. Inquisit. lib. 4. c. 41.

¶ **PUERI MONASTERII**, Symphoniaci. Vide supra in *Infantes*.

¶ **PUERI ALTARIS**, Pueri symphoniaci, Gall. *Enfans de chœur*. Obiit. ecc. Camerac. MS. fol. 1. vº: *Acceptavimus institutionem cujusdam commemorationis B. Virginis Mariæ fiendam singulis diebus Sabbati... per magistrum, cum sex Pueris altaris suo regimini commissis. Vide in *Infantes*.*

¶ **PUERI IN ALBIS**, Eadem notione. Vide supra in *Alba*.

¶ **PUERI CLAUSTRALES**, Qui a teneris annis monasterio offerbantur et in claustris educabantur, idem qui *Oblati*, Nutriti. Vita S. Berth. tom. 6. Jul. pag. 483. col. 1: *Quod residuum fuit, ad pueros claustrales afferens interrogat, si quod psalterium ad præsens haberent decantare? Ordinar. MS. S. Petri Aureæ-val: *Pueri claustrales et bachalarii descendunt in fine scallæ dormitorii, etc.**

¶ **PUERALIS**, Puerilis, *κατάρα*, in Gloss. Gr. Lat. [in Cod. Sangerm. *Puerilis*.]

¶ **PUERARIUS**, *παῖδαριός, φίλος*, in Glossar. Latino-Græco.

¶ **PUERARIUS**, adject. Puerilis. Guiberti in Vita sua lib. 1. cap. 14: *Tandem matri rem prodidi, quæ Puerariam levitatem verita, tanta ab hoc proposito me ratiocinatione rejecit, etc.* Idem lib. 8. cap. 12: *In Andegavensi urbe femina quedam erat, quæ puellula nupsarat, in qua Pueraria ætate annulo quæ digitulo inseruerat, etc.*

¶ **PUERASTER**. Gloss. Græc. Lat.: *Ἄντριπαις, juvenis, Pueraster.*

¶ **PUERICELLULI**, Camerarii, cambellani, seu qui vulgo Gallis, *Valsts de Chambre* dicuntur. Vita S. Fructuosi num. 2: *Cumquæ aliquanto tempore sub illius degeret regimine, provenit, ut quodam die possessionem Ecclesie ingressi, ipsius præeuntes Puericelluli, cum ei ad manendum hospitium præparassent, etc.*

¶ **PUERIGER**, Pueros generans. Fulgent. Mythol. lib. 1: *Semina Puerigera visceribus infundere.*

¶ **PUERILE DECUS**, Puerorum honorarium turma. Gall. *Pages*. Ermold. Nigell. in Ludov. Pio tom. 6. Collect. Hist. Franc. pag. 60. lib. 4. vers. 478:

Microterque deus Deo, mīrator et armis
Caesaris, et famulus, et Puerilis deus....
Hanc Puerile deus hinc inde sequatur et ambit.

PUERITER, In modum pueri. Historia
Translat. S. Bathildis, num. 6: Et quis
audierat dictum, quae pueris puro corde,
et non haesitaverit, continuo consequeris:
deprecatus est Pueriter, et consecutus est
celeriter.

PUERITIA, Novitas, Gall. Nouveauté.
Præceptum Ludovici VII. Reg. Franc.
ann. 1157. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ.
novus edit. col. 42: Ad quæ (documenta)
renovanda, et quadam novæ scripturæ
Pueritia conveniendæ providus ejusdem
ecclesiæ patronus et dignissimus Archie-
piscopus Berengarius humilis nostræ se-
renitati preces porrexit. Vide infra
Puerus.

PUEROSUS, παιδωτός, in Gloss. Gr. Lat.
PUERPERA, Partus puellæ quæ pri-
mum masculum generat. Glossar. vet. ex
Cod. reg. 7641. Aliud Lat. Gall. ex Cod.
7692: Puerperia, Enfantarresce.

PUERPERIUM, Partus, fœtus. Abdias
Babylonie. lib. 3. Hist. Apost. pag. 87:
Credes nunc Iesum Christum Filium Dei,
et proies Puerperium: veritatem mor-
tuis egredietur, quod indignè concepti.
Hec ut mulier credidit, egredientibus
cunctis de cubiculo, prociat partum mor-
tuum, et ab omnibus laboribus liberata
est. [Vox nota Suetonio.]

PUERPERIA, eodem sensu. Lit.
remiss. ann. 1378. in Reg. 118. Chartoph.
reg. ch. 369: Icelle Marguerite après son
enfantement, fu agrevée de maladie et
morut en gisant en Puerpre.

PUERPERIUM, Os uteri, apud Bur-
chardum Wormac. de Poenit. lib. 19.
fol. mlii 278. v: Facisti quod quidam
mulieres facere solent? Tollunt piscem
vivum, et mittunt eum in Puerperium suum,
et tandiu eum ibi tenent, donec
mortuus fuerit, et decocto piscis vel assato,
mortuus suis ad comedendum tradunt, etc.

PUERPERIUM quid sit in Ordinar.
Eccles. Lexovienis, exponitur ad
diem Nativit. Domini: Ante majus al-
tare Puerperium ponitur, scilicet quedam n.
touvallia super coissinum et textus
eburneus.

PUERPERIUM, Puer generans, vel
infra annos. Puerperium, partus cum
puer nascitur primogenitus. Glossar. vet.
ex Cod. reg. 7641.

PUERPERUM, Lo logo del puto in
ventre. Glossar. Lat. Ital. MS.

PUERUS, adject. Novus, recens, juve-
nilis, puerilis. S. Paulinus de S. Felice
Natal. 10:
Fronte juvenutis tegitur facia senectus:
In Pueram faciem veterana refoverit ætas.

Vide Pueritia.

PUGA, Collis, eadem notione qua
Podium 8. Vide in hac voce. Notitia
ann. 882. in Append. ad Marcam His-
pan. col. 769: Et inde vadit ipse termi-
nus per rigo Ferrario usque ad ipso Pala-
ciolo a Castellano condam edificato, et
ascendit in Pugas et super Clota Boso.
Vide Puiatis et Pujus.

PUGIL, Campio, in Foris Bigorrensi-
bus art. 20. Tabular. S. Germani Paris.
sub. Hugone: Godefridus quidam de
sancto Germano Pugilem suum Robertum
et suos obsides coram assistente multitu-
dine nobis exhibuit. Godefridus vero de
Braviler neque pugilem, neque obsides
suos exhibuit, nec ea die comparuerunt
in Curia nostra, propter quod ei diximus,
ipsum decidisse a causa. Vide Campio.

Glossar. vet. ex Cod. reg. 7641: Pu-
gil, pancratiarius, παιδαγωγός. Pugil conduc-

ticius, qui pro alio certamen et duellum
suscepit, in Libert. Clarimont. ann.
1348. tom. 6. Ordinat. reg. Franc. pag.
600. art. 6. Vide supra in Campiones.

PUGIL, adject. Athleticus, robustus,
validus, in Obrom. Trivetti ex Epist.
Petri Blesens. tom. 8. Spicil. Acher.
pag. 434: Arcuati pedes, equestres tibiae,
thorax extensor, lacerti Pugiles, virum
fortem, agilem et audacem denuntiant.

PUGILARE, Duellum contendere. Gui-
bertus lib. 8. de Vita sua cap. 14: Is
contra datis vadibus bello cum Pugilatu-
rus impatiis.

PUGILLARI, Pugnæ, seu pugille
more luctari. Apuleius de Deo Socrat.:
Iidem et Pugillari validis velis, brachia
vegetanda sunt, quibus Pugillatur.

PUGILLATOR, παιδαγωγός, in Gloss.
Lat. Gr. Pugil. Arnobius lib. 1: Tynda-
ridæ Castores, equis unus domitare con-
susus, alter Pugillator bonus, et crudo
inexpugnabilis castus.

PUGILLARES, inter ministeria sacra,
quæ Pontifici ad stationem procedenti
præferantur, recensentur: quos eor-
dem esse censet Panvinius cum fistulis
aureis vel argentis, quibus Fideles sa-
cro sanctum Christi Sanguinem haurie-
bant, quorumque solus Romanus Ponti-
fex usus adhuc observat. In ea senten-
tia est verinde Cassander in Liturgicis
pag. 63: Inter instrumenta sacra, quæ
Pontifici ad stationem procedenti præ-
ferantur, numerantur Pugillares aurei
sive argentei. Videtur autem ea ætas Pu-
gillarum nomine intellexisse stulos sine
graphia, sive etiam pennas vel calamos,
et ex hac similitudine fistulas sive cannas,
quibus sanguis a Dominico calice exuge-
batur, cum propria Pugillares sint ipse
caliculus in quibus scribi consuevit, quæ
Græcæ παιδαγωγός dicuntur. Ordo Roma-
nus: Archidiaconum accepto de manu
illius calice, refundit in scypho... et tra-
dit calicem Subdiacono regionario, qui
tradit et Pugillarem, cum quo confirmet
populum. Alibi: Aquamanus, patenam
quotidianam, scyphos et Pugillares, et
alios aureos, et gemelliones, etc. Rursum:
Hoc officio, juxta altare peracto, et Pugil-
lari cum quo confirmetur populus per
Subdiaconum regionarium jam accepto,
etc. Alio loco: Patenam, calices et scyphi,
atque Pugillares aurei et argentei, amu-
læ argenteæ, etc. [Gloss. Lat. Gr. Pugil-
lares, παιδαγωγός. Consule Cardin.
Bona in Liturg. Vide præterea Canna
argentea in Canna 4. Nasus, et Martini
Lex.]

PUGILLARIUS, pro Pugillaris. Eadem,
ni fallor notione. Charta Heccardi Co-
mitis Augustodunensis, ex Tabulario
Parsiacensi in Burg. pag. 28: Una fur-
cella aurea cum Pugillares duos, et illo
balteo minore cum gemmis, etc.

PUGILLARIUS, Pugillares, [Gallice Ta-
billettes pour écrire.] Synodus Hibern.
[tom. 9. Spicil. Acher. pag. 24:] Pugil-
larius sit (Princeps) ad scribendum,
[liber sit ad legendum, speculum sit ad
conspiciendum, etc.]

PUGILLATA, Quantum pugillo conti-
netur, Gall. Poignée. Ceremoniale Roma-
num Cencii Cardinalis: Electus accipit
de gremio Camerarii tres Pugillatas de-
nariarum, et projicit dicens, etc.

PUGILLATOR, Qui de manu in manu
nummorum aliquid subtrahit. Gloss.
MSS. Sangerm. num. 601. Poingneur,
in Statuto ann. 1320. tom. 2. Ordinat.
Reg. Franc. pag. 581. dicitur qui ex of-
ficio moras computant, quæ binæ nu-
merantur, quod nostri Poignée de mo-
rué vocant: Li quatre presud'homme qui

gardent le mestier, doivent mettre et este-
bler les contours et les Poingneurs.

PUGILLONES, Pugillatores, in Gloss.
Isid.

1. PUGILLUS, Modus agri. Tabular.
Casauriense: Terram partem unam per
mensuram quartarum sex, et aliam pe-
tiam per mensuram sextarium unum, et
Pugillos sex. Passim in hoc Tabulario
[Chron. Farf. apud Murator. tom. 2.
part. 2. col. 457: Item in territorio Aca-
lano in una petia ad Subenam medio-
rum VIII. in alia sextarios VIII. et Pugil-
los III. in alia Pugillos VI. in alia sextar-
ios VI. et Pugillos VI. Omnes istimul
modis xv.] Vide Pugneriata.

Nostris Pongnai, eadem significa-
tione. Charta ann. 1386. in Chartul. Re-
gallis-loci part. 1. ch. 91: Un Pongnai de
terre, srots Pongneus de pré, etc. Vide
supra Pongneus.

2. PUGILLUS, vel PUGILLUM, Alia no-
tione, apud Laurentium de Leodio in
Histor. Episcop. Virdunensium pag.
288: Sub eo ista Ecclesia amittit tria præ-
tiosa Pallia, duas magni pretii cappas,
duo candelabra argentea sex marcarum,
forastagia (foragia) vini civitatis, et Pu-
gillum. [Necrolog. Eccl. Tullensis, ubi
de Gerardo II. Episc. : Gerardus electus
Tullensis dedit medietatem Pugilli ipsius
civitatis. Idem videtur quod jus mensu-
ræ vel molitæ, Pensitatio scilicet quam
a vassallis exigit dominus pro frumenti
mensura vel molitura in molendinis
suis. Vide in Puginata et Pugnandaria.]

PUGINATA, PUGNEIA, Puginata, Gal-
lis nostris Poignée. Vetus Martyrolo-
gium S. Catharini de Valle Scholasti-
corum Parisiensis: Item pro animabus
omnium servientium Regis arma gerentium,
pro quibus, et ad quorum petiti-
onem Ecclesia nostra cepit edificari,
prout in litteris Episcopi plenius continetur:
proinde dicti servientes de voluntate
dicti Regis ordinarunt inter se, ut qui-
libet Serviens Regis arma gerens, qui
tunc erat, et etiam futurus, daret nobis
in elemosynam, quamdiu viveret, et
Regi serviret, Puginatas suas, videlicet
in qualibet quarta decima per anni cir-
culum quatuor denarios, hoc est per an-
num decem solidos, et quatuor denarios.
Hoc autem dederunt nobis ad sustentatio-
nem unius fratrum nostrorum, qui pro
servientibus, qui jam decesserant, et post
decedentibus cotidie unam Missam de
Requiem in Ecclesia nostra celebraret.
Diarium Thesauri Regii incipiens ann.
1297 12. Junii an. 1300: Nomina Militum
de Consilio Regis, a quibus retinimus
Pugneas, quando solvimus eis vadia sua
Parlamentorum, quas non reddidimus
usque nunc. Ordinatio Hospitii S. Lu-
dov. Regis ann. 1261: Vallati cameræ,
quilibet 6. den. per diem, unam preben-
dam avenæ loco liberationis et Pugneiarum...
et vult Dominus Rex, quod omnes
Pugneas erogentur ad voluntatem ipsius
per manum Elemosynarii. Occurrit ibi
pluries. In Computo Parthol. du Drach
Thesaurarii Guerrar. ann. 1339. et 1340.
crebri articuli, qui Militem, aut Scutife-
rum spectant, his verbis clauduntur:
Sommes des gages, etc. et il a eu par 6.
lettres compt. en droitures et Poignées
290. livres, etc.

Ex his minime obscurum est per
puginatas vel pugneas significari ali-
quid ex his rebus, quæ in aula regia
ministrantibus nomine liberationis sup-
pedabantur, maxime vero ea voce in-
digitari opinor candelarum fasciculos
quos Poignée de chandelle constanter
vocat Philippus V. in Statuto pro Hoc-

pitto suo ann. 1817. ex Cod. MS. Sangerm. : *Le Chancelier... aura livraison de chandoille, 1. septain, 1. cinquin, 11. quayers et une Pongnée de menue chandoille. Infra: Les Chapelains... auront tous trois livraison de chandoille, 11. quayers et une Pongnée de menues.* Rursum : *Les Sergens d'armes... n'auront que III. quayers et demi Pongnée de menue chandoille.* Pluries ibi.

Aliud sonat vox *Pugnere* in Consuet. Baion. tit. 23. art. 10. Ibi enim accipitur pro ea farinae parte trium scilicet librarum, quæ molitori ratione salarii debetur : hæc la dix-huitième *Pugnere de la conque* dicitur loco laudato. Vide *Poinanderia*, *Pugillus* 2. et *Pugnanderia*.

† **PUGINUS**, Pullus, Gall. *Poussin*. Codex censuialis Castellionis Bombersis ann. 1463 : *Debet unum Puginum et quartam partem alterius Pugini.* Vide *Pulcinus*.

† **PUGIO**, Acumen, Gall. *Pointe*. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii c. 64. pag. 177 : *Instrumenta vero ferrea qua triplici Pugione calcandum pedibus minabantur dispendia, istac sepultis tabulis infixæ, istac in tellure fuerant non rara vicinitate plantata.* De Pugionum usu vide Marat. Antiq. Ital. med. ævi tom. 2. col. 519.]

° **PUGISSA**, Monetae Gallicæ minutioris species, eadem quæ *Pogesia*. Vide in hac voce Charta Steph. episc. in Chartul. S. Mart. Augustod. : *Unus denarius solus, sive tres oboli, seu septem Pugissæ, presbyteri sunt.*

† **PUGIUM**, Collis, Vide *Podium* 3.

† **PUGIUS**, ut *Puleinus*, pullus, in Cod. censuali Calomontis. Vide *Puginus*.

° **PUGLIOLIUM**, Foramen, Gall. *Trou*. Stat. Taurin. ann. 1399. cap. 65. ex Cod. reg. 4623. A. : *De Pugliolo et clavo desuper Pugliolo ponendo in instrumento, quo mensuratur vinum. Item statutum est quod iudex seu rector teneatur inguere sextarium, quo mensuratur vinum; et in quolibet sextario poni facere Pugliolum, et cum vinum exire potest per Pugliolum seu foramen ipsius, intelligatur recte mensuratum; et intelligitur de vino claro; de musto vero debeant Pugliolia seu foramina cooperiri.*

† 1. **PUGNA**, Pugni ornamentum, Gallicæ *Poignée*. S. Audoenus in Vita S. Eligii apud Duchesium tom. 1. pag. 629 : *Quotiens brachile aureum, Pugnamque auro gemmisque comptam sibi subripuit (Eligius) tantum ut miseris subveniret ?* Alii *Pungam* legunt. Vide in hac voce *Poingniau*, eadem, ut videtur, notione, in Computo ann. 1237. ex Bibl. Regia : *Pro duabus paraturis ad albas, et fanons, et Poingniaus, VIII. l. v. s.*

† 2. **PUGNA**, f. pro *Punga*, a verbo *pungere*, instrumentum aliquod in acumen desinens, quo *cappæ* aliæque vestes clauduntur. Inventar. ornament. Eccl. S. Victoris Massil. : *Duas tunicas pontificales de samito rubeo et clauduntur Pugna, cum cordela viridi, cum acu argenteo.*

3. **PUGNA**, Duellum, monomachia, seu iudicium duelli. Lex Longobard. lib. 2. tit. 55 : *In quibus causis Pugna prohibeatur, vel fieri debeat.* Passim toto titulo. [° Roth. 164. sqq.] Adde lib. 1. tit. 9. § 23. tit. 25. § 49. 51. lib. 2. tit. 35. § 5. [° Llutpr. 118. (6. 65.) 11. (2. 5.) 56. (6. 8.) Grim. 4.] Capitula Ludovici Pii ann. 834. cap. 9. : *Quod si nulla pars al-*

teri cesserit, jurent et Pugna probetur illorum testimonium. Charta Widonis Imper. ann. 892 : *Sicquæ in omnibus rerum Ecclesiarum causis, quibuscumque legali disceptatione tantum exorata fuerit, ut Pugna aut testibus dirimatur, apud Ughellum tom. 2. pag. 122. [Charta ann. 1115. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 314 : Dicendo quod prænominata capella cum omnibus prædictis rebus pertineret ad ecclesiam S. Justinæ de civitate Padua per cartulam unam, et partem ecclesie S. Zachariæ eam disvestisse, et inde Pugnam velle se facere dicant.]*

° **PUNNA**, Eadem notione, in Notitia ann. 971. apud eund. Murator. ibid. pag. 152 : *Tunc interrogati fuerunt, si hoc adprobare voleret per Punna, quod ipsa cartula falsam esset; ipsi dixerunt, quod ita voleret. Tunc per iudicium iudicum dedit wadia jam dicto Martino per Punna clarisandum, qualiter ipsa cartula falsa esset. Et ipse Viencius advocatus eorum dedit wadia per Punna defendendum, Ideo ecce me paratum cum Evangelia, et scuto, et fuste, eantem Punna faciendum, qualiter ipsa cartula falsa esset. Ubi observanda que ad duelli ritus hic spectant. Plura vide in v. *Duellum*. *Poigneis*, *Pugneis*, apud Poetas nostrates, pro pugna, conflictus, ictus. Le Roman de Vace MS. :*

Renouf vit le grand Poigneis,
Et vit les grans abateis.

Re Roman d'Athas MS. :

Là ot estrange Poigneis,
Et do hancues grant froisseis.

Le Roman de la guerre de Troyes MS. :

Tant parla grans los Ugneis,
Et des lances li ferreiz.

Ibidem :

Et por fere ses Pugneis
Avot ses garnimens gorpis.

° **PUGNARUM** EXPURGATIO, Duelli emenda seu multa, quæ domino debebatur. Diploma Friderici Ducis Austriae ann. 1243. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 236 : *Alias vero quascumque causas pecuniarias, sive prædiales, sive in personas, sive in damna, sive bannos, Pugnaram expurgationes, quaslibet obventones, scilicet : losunge, ubervanch, grandos, nocturnos dolos, haserban, in prædiis suis et personis officiales Ecclesie equeantur, ita ut actor semper forum rei exequatur.*

° **PUGNARE**, Duellum rem dirimere, in Legibus Burgund. tit. 45.

° **PUGNABILIS**, Pugna, bellicosus. Sallas Malaspinae de Reb. Sicul. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 207 : *Cum hoc quidam Alkerucius de sancto Eustachio vir animosus et valde Pugnabilis, etc.*

° **PUGNALE**, Pugni ornamentum, nostris alias *Puignot*. Invent. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295 : *Item duo Pugnalia pro chirothecis.* Aliud Jocal. eccl. Camerac. ann. 1371. ex Tabul. ejusd. eccl. : *Une autre albe parée de unes parures batue à or... et deux Puignos de le sieute.* Vide supra *Poignatus*.

° **PUGNALIS GLADIUS**, Pugio, sica, Ital. *Pugnale*, Gall. *Poignard*, vox a nostris alias varie expressa. Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 130. Chartoph. reg. ch. 171 : *Dictus exponens quandam suum gladium Pugnalem evaginavit, etc.* Aliæ ann. 1364. in Reg. 96. ch. 217 : *Petrus Ribante suo gladio, Gallicæ Poingal, percussit dictum Stephanum Ermengaudi*

de cuspide. Aliæ ann. 1401. in Reg. 156. ch. 445 : *Le suppliant tira un Poignant ou dague, et d'icelluy fery ledit Guillaume un cop en la poitrine.* Aliæ ann. 1410. in Reg. 165. ch. 49 : *Icellui Fevre tira un coustel qu'il portoit appelle Poignant. Un coustel appelle Poingel, in aliis ann. 1412. ex Reg. 167. ch. 87. De nique aliæ Lit. ann. 1477. in Reg. 206. ch. 1182 : Pierre Faurrs tira de sa seincture un cousteau, dit Poignote.* Vide infra *Punhalis gladius*.

° **PUGNALIS PLUMBATA**, Eadem quæ *Manualis*. Vide supra *Plumbata*.

° **PUGNANDERIA**, Pugillata frumenti vel farinae, quæ debetur Molendinario. Vide in *Formiscare*.

† **PUGNATORIA**, Eadem notione, in Charta ann. 1414. ex Schedis Præs. de Mazaugues ; Provincialibus etiamnum *Pougnadouiro*.

° 1. **PUGNATA**, Quantum pugno continetur, Gall. *Poignée*, alias *Pugnie*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 46. ex Cod. reg. 4624 : *Si aliqua persona extraxerit... aliena fressagia seu legumina, solvat de bannino pro qualibet Pugnata et qualibet vice denarios xij. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 254 : D'une Pugnie de gerbe... que ladite femme cueilli en allant son chemin, bati sur les fesses d'icelles jeunes filles.* Vide supra *Poigneia*.

° 2. **PUGNATA**, Colaphus, Gall. *Soufflet, coup de poing*, alias *Poignée* et *Poingnée*. Charta ann. 1383. in Reg. 75. Chartoph. reg. ch. 355 : *Item de quadam Pugnata per ipsum data, ut dicitur, in personam Petri Vasconis. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg. 145. ch. 505 : Icellui Vierger eust cinq buffes ou Poingnées.* Aliæ ann. 1399. in Reg. 154. ch. 687 : *Le suppliant donna à ladite femme deux Poingnées ou visage et la gela par terre.* Aliæ ann. 1411. in Reg. 168. ch. 85 : *Lequel procureur pria icellui Jehannin par les cheveux et lui donna trois grosses Poingnées sur son visage.* Unde *s'Entrepoiner*, Pugnis sese invicem facessere, in Lit. remiss. ann. 1474. ex Reg. 205. ch. 38 : *Le suppliant voyant son serviteur et icellui Janoret prestz a eux Entrepoiner pour eulz outrager l'un l'autre, etc.* Vide infra *Pugnari*.

° **PUGNERIA**, Vide *Puginata*.

° **PUGNERIA**, Annonariae mensuræ species, item forte quod *Puginata*. [Vasconibus *Pugneria lou gran*.] Regestum Delphinatus apud Dionysium Salvaingur Boissium lib. de Placito Dominico pag. 62 : *Item computat magis recepisse ab hæredibus Guill. Martini quondam, et qui hæredes faciunt anno quolibet Domino unum sextarium, et duas Pugnerias pro duplici censu pro præsentis anno, de quo computat 2. sextaria, 4. Pugnerias frumenti.* Occurrit ibi pluries. Vide *Pugnaria*. Hinc

° **PUGNERIATA**, Modus agri apud Occitanos, unius pugnerie sementis capax. Charta Occitana ann. 1300. ex Regesto Tabularii Regii : *Item ex venditione ipsius facta per Guillelmum Veladerium unam Pugneriatam terræ juxta bordam dicti Prioratus, etc.* Vide *Pugillus* 1. et *Puntegrata*.

° *Pugnere*, in Lit. remiss. ann. 1480. ex Reg. 207. Chartoph. reg. ch. 21 : *Icellui Durant fist repouse qu'il ne rendroit pas à icellui Jehan sa coignée pour sic Pugneries de blé.* Hinc *Pugnerade*, Modus agri, apud Graverol. in not. ad Arest. Rocheflav. lib. 2. tit. 7. arest. 6. pag. 207. Vide supra *Poingneria*.

* **PUGNETUS**, [Gall. *Poignet*. ° Solvi

sartori qui fecit *Pugnetos* pro domino... (Arch. Histor. de la Gironde. T. 22. p. 381.)

† **PUGNERIA**, ut supra *Pugneria*. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1851. ex lib. viridi fol. 68: *Dare debet (abbas) unam libram farinae frumenti, sed loco istius farinae datur modo una Pugneria pistorum.*

° **PUGNETA**, idem quod *Pugneria*. Charta ann. 1218. in Chartul. Cluniac: *De furnis et de tribus Pugnetis... priorem et convertum duximus absolvendos.* Paulo ante: *tres poinetas.*

° **PUGNETUS**, Eodem intellectu, nostris *Pugnet*. Charta ann. 1283. in Chartul. Theol. fol. 29. v°: *Quinque Pugnetos bladi annuos, etc.* Alia Ingeir. de Couciaco ann. 1209. ex Chartul. S. Vinc. Laudun. ch. 23: *Quilibet mensura de Ruchemont unum galatum seminis ad mensuram Mellen. et unaquaque mensura de Sarteaus tres Pugnez ad eandem mensuram continebit.* Lit. remiss. ann. 1450. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 780: *Le suppliant dist à Reclus Jehan: Quant vous feistes messes la derrantere voiture de vos biens, vous ne laissez riens, sinon environ un Pugnet de blé. Alia ann. 1449. in Reg. 180. ch. 25: Le suppliant dist à Ponsart Tholomé qu'il lui paist trois Pugnez de blé et un Pugnet de seves qu'il lui devoit. Vide mox Pugnetus 2.*

† **PUGNIRE**, PUGNITIO, pro Punire, punitio, apud Lobinell. tom. 2. Histor. Britan. pag. 86. et Perard. in Burgund. pag. 398. et alibi passim.

° **PUGNIVIMUS**, Literis, quibus iudex ecclesiasticus declarat reum fuisse poena merita punitum. Lit. remiss. ann. 1456. in Reg. 183. Chartoph. reg. ch. 136: *Le suppliant comme clerc fut rendu à l'evêque de Paris, duquel il obtint Pugnivimus dudit cas. Vide Pugnire.*

† **PUGNIZARI**, Pugniz cædi, in Vita S. Theodardi Archiep. Narbon. pag. 756.

° **PUGNO**, Pugno, Gall. *Pognard*. Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 142: *Post equites armatos... cirothechis et matteis in capita eorum plumbatis et Pugnone super discrimno. Vide supra Pugnalis gladius.*

† 1. **PUGNUS**. Cum *Pugno habere*, si mendum non est, forte idem sonat quod duello aliquid obtinere. Charta Henrici Comit. ann. 1312. apud Ludewig. tom. 1. Reliq. MSS. pag. 266: *Nos Henricus... vendidimus honorabili... preposito et conventui Ecclesie Riechenbergensis... unum mansum nostræ proprietatis... quem olim Conradus cum Pugno habuit.* [° Forte nomen viri Conradus cum pugno.]

° 2. **PUGNUS**, Annonariæ mensuræ species, eadem quæ supra *Pugnetus*. Charta ann. 1212. in Chartul. S. Joan. Laudun. ch. 74: *Tres Pugnos frumenti super nemus et terram in territorio de Voana. Vide supra Pognus.*

° 3. **PUGNUS**. PUGNUM EXPONERE, Sapplicio, quo quis pugni abscissione multabatur, sese subjicere. Charta Joan. comit. Pontiv. pro commun. Abbavil. ann. 1184: *Item si quis armis aliquem vulneraverit, domus ejus a scabinis prosterneatur, et ipse a villa ejiciatur, nec villam intrabit, nisi prius licentia impetrata a scabinis; de licentia autem eorum villam intrare non poterit, nisi Pugnum misericordie eorum exposuerit... Quod si pro paupertate solvere non poterit, misericordie scabinorum Pugnum exponet. Quæ sic vernacule redduntur in Lib. albo domus publ. Abbavil. fol. 2. r°: Il*

*ne porra entrer en la ville, se il n'ait mis son Puing en le marchi d'aus... il mettra son Puing en le marchi des askevins. Sexaginta solidorum multa, pugni amissione redimitur, in Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Mazaugues: Precomisatio facta erat, quod nullus caperet atrogillos sub poena lr. solidorum vel Pugni, et eos non possent solvere. Hinc in Lit. ann. 1410. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 586. art. 8: *Iceluz forains seront banniz hors de nostrredit pays de Flandres sur le Poinct. Ubi leg. Poing. Cujus supplicii ignominiam reparare interdum a rege concedebatur, pugnum factitium substituendo, ut testantur Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 128. Chartoph. reg. ch. 2: *Comme Jehan Mauclerc, habitant de Senlis ait esté nouvellement condempné à perdre le poing destra dont il avoit foru un Flamment et un nommé Jehan le Brun, et en oultre à fouyr comme bany de nostre royaume... nous le remettons et restituons pleinement en ycelui, et en ompiant ycelle grace, lui avons oitroyé et oitroyons d'abondant... afin que plus honnestement il puisse estre entre les gens en nostre dit royaume, que en lieu de sondit poing perdu, il puisse faire faire, ordonner ou composer de telle matière, comme bon lui semblera et faire se pourra, une maniere de main close ou estendue, ainsi comme bon lui semblera, et le restituons sur tout ce que dit est à sa bonne fame et renommée.* [° Vide Grimm. Antiq. Jur. Germ. pag. 705.]**

° **PUJADA**, Collis, mons, idem quod *Podium* 3. Inquisit. ann. 1268. ex sched. Pr. de Mazaugues: *Incipit ad Pujadani d'Auis et profenditur usque ad, etc. Vide Puga.*

° **PUIALE**, Eodem intellectu. Charta admort. ann. 1415. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 328: *Pro una ayminata vineæ sita ad Putate Raut, duos denarios Tolos. Hinc Puier, pro Ascendere in montem, in Chron. S. Dion. tom. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 312: *Il chercha montaignes et valées si hautes et si périlleuses, que il sambloit que nus n'i peust Puier. Vide Puialis.**

† **PUIALIS**, Collis, ut *Podium* 3. Charta ann. 890. in Append. ad Marcam Hispan. col. 825: *Concedo illi et omni sue parrochie adempmentum et sua jura infra hos terminos, a colle scilicet de Spolla, et sicuti ascendit per ipsum Puialem de Beders, etc. Vide Puga et Pujus.*

† **PUJATORIUM**, ut *Puialis*. Inquesta ann. 1282. ex Tabular. Burdigal: *Item dicimus quod a Pujatorio S. Michaelis usque ad esterium S. Crucis non fiant domus.*

† **PUJERA**, ut supra *Pugnandaria*. Chartar. Eccles. Auxit.: *Ut molerent in omnibus molendinis quos habeo sine Pujera, nec darent inde pretium.*

† **PUIFICATIO** Leges Norman. apud Ludewig. tom. 7. pag. 109: *Ut addam Puificationem pratorum, herbagiorum, et aliorum fructuum, vel costume, vel pagii, vel colini, vel aliorum hujusmodi, quæ debent emendari vel persolvi.*

† **PUJUS**, Collis, ut supra *Puialis*. Charta ann. 1067. inter Probat. tom. 2. novæ Hist. Occit. col. 258: *Vendimus vobis jam dictum comitatum... cum totis aliis honoribus, et usaticos, et totum eremum, vel condirectum, et Pujos, et rochas, et sylvas, etc. Vide Podium 3. et Puga.*

° **PUIGNEIA**. Vide supra *Poigneia*.
° **PUIGNETUS**. Vide supra *Poignetus*.
° **PUINCTA**, a Gallico *Pointe*, Lingua

terra. Vide *Puncta* 2. Arest. ann. 1384. 9. Apr. in Reg. Olim parlam. Paris.: *A quodam loco, vocato Puincia Listardi, in via quæ venit de Clithencourt apud S. Dionysium et per quam itur de Parisiis apud S. Dionysium prædictum, faciendo transitum de subius montem Martyrum ad locum, in quo dicte duæ viæ faciunt dictam Puincia.*

° **PUIPLARIUM**, Doli genus. Munit. castr. reg.: *Tria Puiplaria vini, et quatuor bacones et tres modii bladi, etc.*

° **PUISOTUM**, Via ad fluvium proclivis, vulgo apud Insulenses *Puisot*. Comput. ann. 1429. ex Tabul. S. Petri Insul.: *Item illis qui præparare et ordinare vicus de lapidibus, Gallice Cauchieura, pro reparando Puisotum, xvij. solidos.*

° **Poulage**, eodem sensu, inter Redit. comitat. Namurc. ann. 1365. ex Reg. Cam. Comput. Insul. sign. *Papier veu fol. 14. r°: Et s'a li quens à Nuy et à Bouvet le Poulage au Noel, dont il y a xxiiij. poulés, se valent, à trois deniers le poulé, vj. sols. Vide supra Polagium.*

† **PULLAGIUM**, PULLAGIUM, Præstatio vel tributum ex pullis. Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 22. v°: *Quisque reddit IV. minas brayis, et II. solid. et IV. placentas, et IV. gallinas, et III. gallinas de Pulagio. Ibid. fol. 23: Reddunt... XI. gallinas de Pullagio. Vide infra Pulcinus.*

° **PULAIA**, PULEIA, PULLAIA, PULLARIA, PULLEIA, Voces ejusdem originis et notiois atque infra *Pulia* et *Pulla* 1. Seminarium, ni fallor, Gall. *Pépinierie*, vel *Silva cædua*, Gall. *Taillis*; a verbo *Pullulare*. Charta Phil. V. ann. 1316. in Reg. 53. Chartoph. reg. ch. 107: *Mansorium nostrum de Cantiluppo, cum... garennis, salicetis, Pulleis et nemoribus aliis, nec non... de Buseria molendino, de prato et Pullais ad ipsum pertinetis, cum... cum jardinis et Pullaris, quarta parte molendini de Franchenel, cum Pullais inter ipsum et prata existents. Lib. nig. 2. S. Vulfran. Abbavil. fol. 39. v°: Stephanus Bustengiers tres solidos de Puleia retro domum suam. Robertus de burgo Vimachi tres solidos de quadam Puleia. Vide infra Pullum.*

° **PULCER**, pro *Pulcher*, Pinguis, crassus. Guait. Hemingf. in Eduardo I. reg. Angl. ad ann. 1297. pag. 190: *Erat (Hugo de Cressyngham) Pulcer et grossus nimis, etc.*

† **PULCHRE VIRGINIS EQUITES**, Ordo militaris pudori fortunisque nobillium feminarum tuendis potissimum institutus a Johanne Boucicaut Franciæ Marescallo, cum matrone plures apud Carolum VI. Regem conquestæ essent de illatis sibi injuriis a viris potentibus, quibus repellendis neminem patronum et adjectorem habebant. Vide Selden. de Tit. honor. part. 1. cap. 8.

† **PULCHRARE**, Decorare, Ugutoni. **PULCHRIFACERE**, Pulchrum facere. Gallice *Embellir*. Paulus Diacon. Emeritensis de Episcopis Emeritensibus in S. Masona cap. 1: *Moribus sanctis ornatus, habituque magni decoris Pulchricatus.*

° **PULCHRIFICARE**. Idem. Comment. MS. ad Mart. Capell. lib. 2: *Venustabant, id est Pulchrificabant.*

† **PULCHRIOR HOMO DE MUNDO**, Phrasia Gallica, *le plus bel homme du monde*, Pulcherrimus. Articuli contra Episc. Apam. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1838: *Idem de Rege nostro dicebat ipse Episcopus, qui (quia) ipse est Pulchrior homo de mundo, et tamen nihil scit facere, nisi respicere homines.*

¶ PULCHRITER, Pulchre, honorifice. Tabular. S. Sulpiti Bituric. : Si infra decem leugas mortuus fuero, Pulchriter me deferatis et sepulture tradatis.

PULCINUS, Pullus, Gallice Poussin, Poulet. Petrus Damian. lib. 6. Epist. 21 : Una illorum duos Pulcinos suis uberibus supposuit, et tamdiu inter vestem et carnem, donec omnino putrescerent, occultavit. [Charta Caroli Crassi ann. 884. apud Calmet. Inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 318 : Constitutum... exhiberi convivium... ad quod dentur... pulli XII. Pulcini VIII. etc.] Vetus Placitum ann. 1118. in Tabulario Ecclesie Viennensis fol. 70 : Hanc tamen consuetudinem habet predictus R. et antecessores ejus in terra ista, unum Pulcinum, et cartallum avene censualem, et alium, de tolla, et fugaciam 2. denariorum, et 6. denarios pro porco, et 3. operarios in vineis suis, et duas gerbas ad caballo suos. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 81 : Istud servitium reddit homo de curtilli suo, et de vineis, quas habet ad quartunem : et de prato reddit etiam duos Puldinos (sic) ad messes, et unum caponem ad Quadragesimam intrantem. Fol. 7 : Per vindemias 7. Pulinos, et 3. panes, etc. Ibidem : 1. cartallum de fabis, et 2. focacias, et 4. Pulinos, obra et manobra. Ita pag. 109. Joannes Molinetus pag. 57 : Poulains, Pourceaulz, Peterins, Pastour-reaus.

* PULCICUM, [Unguentum, quasi Bouillie : « Ut spissum sit admodum Pulcicum hoc tale involvet capillos suos omnes, quasi pasta quadam. » (B. N. Ms. Lat. 16089. f. 118°.)]

¶ PULEBRUST. Vide Pulebrust.

¶ PULEDRUS. Vide Puledrus.

¶ PULEGIUM, ut Polyptychum. Vide ibi.

¶ PULEIA. Vide supra Pulcia.

¶ PULEJATUM. Vinum puleio sive pulegio conditum, apud Lempridium in Hellogabalo cap. 19.

PULEPRUST. Lex Alemannor. tit. 65. § 7 : Si autem brachium frerit, ita ut pellem non rumpat, quod Alamanni Puleprust dicunt, ante cubitum cum 8. sol. componat. Lex Bajwar. tit. 8. cap. 1. § 4 : Si os frerit, et pellem non frerit, quod Puleprust dicunt, etc. [Pulebrust, in quibusdam Codd.] ex Germ. Bula, sive Bula, tumor ex percussione, et Frust, fractura sive ruptura ; [Brust, eadem notione, adhuc dicunt coloni Anglici, teste Spelm.] Vide Baluzium tom. 2. Capitul. pag. 1007. 1014. [Graff. Thesaur. Ling. Franc. tom. 3. voce Puleprust, col. 275. radice Brestan, et col. 107. radice Balg.]

PULESLACH, PULISLAC. Lex Alemann. tit. 59 : Si quis alium per iram percusserit, quod Alamanni Puleslach dicunt. Lex Bajwar. tit. 8. cap. 1. § 1 : Si quis liberum per iram percusserit, quod Puleslach vocant. Ita tit. 4. § 1. Vox formata ex Bula, tumor ex percussione, et slach, percussio sive verberatio, unde Durslach in Lege Frison. Angli etiam hodie a lash, pro verberare, usurpant, et so lash, pro verberare, flagellare. Vide Baluzium in Notis ad Capitul. pag. 1008. 1014. [Graff. Thesaur. Ling. Germ. pag. 680. Grimm. Antiq. Jur. Germ. tom. 3. col. 106. radice Baltan.]

¶ PULETARIUS, Pullorum seu gallinarum venditor, Angli. Poulterer, Gall. Poulillier. Johann. de Trokelowe Annal. Edwardi II. Reg. Angli. pag. 82 : Hujus igitur provisione per omnes comitatus Anglie publicata et gravi pena in Puletariis et alios ancionarios, Londontis et

alibi provisionem non observantes, inflicta. Vide Pulletarius.

¶ PULETICUM, PULETUM, ut Polyptychum. Vide in hac voce.

* PULEDS, Filius junior, ut videtur. Chartul. S. Joan. Angeriac. fol. 181. r. : Baccardis... dedit nobis terram de Gamanssum, tali temore, ut nos accipiamus unum Puleum suum in monachum.

PULIA. Charta Henrici II. Regis Angli. pro Monasterio de Bernato in Normannia. In 108. Regesto Tabularii Regii ch. 84 : In terris et decimis et silvis, in aquis et stagnis et molendinis et solariciis, et in aliis molendinis et Pullis in vivariis et piscariis, etc. [Vide Pulia 1.]

* Idem quod supra Pulcia. Vide ibi.

¶ PULICARE. Vide Puduclara.

¶ PULICARIS FEBRIS. Vide supra Pesticchialis.

¶ PULINUS, Pullus equinus, Gall. Poulain. Testament. Ermengaudi Comit. Urgell. ann. 1010. in Append. ad Marcam Hisp. col. 974 : Et per captivos uncias quinquaginta de auro et ipsi Pulino quod emi viginti uncias. Vide Puledrus et Pullani 1.

* PULIRE, [Polire. Limer : « Et quando Pultur (hic lapsis) aqua alba exit ab eo. » (B. N. Ms. Lat. 10272. p. 90.)]

¶ PULISLAGI. Vide Pulaia.

PULITAS, in Formula 14. ex Baluzianis : Incredulas dicit loquelas, et improbus coinginat, et concientias bonum merito conquistat, mundas, sanctas, et antiquas, pulchras, firmisimas, et Pulitas meas rumpit anulatios, etc. Quis Oedipus hec interpretetur ?

1. PULLA. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 722 : Et unam Pullam que vocatur Wayfiers, cum prato ex una parte, etc. Mox : Cum omnibus libertatibus et pertinentiis, et Pullis, et quidquid predictis piscariis necessarium fuerit ad arandum et edificandum in hac chacia nostra. Rursum : Et medietatem unius gurgitis ubicumque eligere voluerit edificare, et Pullas facere, etc. [Vide Pulia.] [° Vide supra Pulcia.]

2. PULLA. Pullastra, Gallina, Gall. Poule, poulette. Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 125 : Jarnogotus monachus S. Vincentii... de solo Fulcone emit dimidium alcem de furno et dimidium boscum Warnerii ; indeque habuit Fulco VI. solidos, et mater ejus unum sextarium frumentis, et Stephanus unam Pullam, et tres sextarios siliginis. [° Arest. parlam. Paris. ann. 1536. ex Tabul. de Chisse in Turon. : Sex solidorum Turon. et duarum Pullarum census.]

PULLE. Monilla, vel torques camelorum. in lib. Judic. Ita Glossæ Biblicæ MSS. Thuanii.

¶ PULLAGIUM. Vide Pulagium.

* PULLAIA. PULLARIA. Vide supra Pulcia.

1. PULLANI, Pulli equini, Gallice Poulains. [Charta ann. 1202. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1040 : Dederunt fratribus nominatis (Grandimontensibus) sexaginta solidos in Pullanis de S. Prisco percipiendos pro vestimentis eorum.] Will. Thorn. in Chronico : Decimas vini, vitulorum, Pullanorum, agnorum, porcellorum, etc. Computus Ballivor. Fr. ann. 1250 : Expensæ pro custodia Pullanorum Domini Regis. Alius ann. 1261 : Petrus de Chambliaco et Petrus Rufus custodes Pullanorum. In Monastico Anglic. tom. 1. pag. 321 : Dono etiam predictis Monachis decimas Pullanorum mearum, et vitulorum, et agnorum, etc. [Duo Pullani famini, in Com-

puto ann. 1277. apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 287 : De viii. sol. receptis de uno Pullano vendito, in alio Computo ann. 1425. Ibid. pag. 571. Vide Puledrus.]

2. PULLANI, Sugerio in Vita Ludovici VII. Regis Franc. cap. 24 : Dicuntur, qui de patre Francigena et matre Syriana, vel de patre Syriano et matre Francigena generati erant. Scilicet apud nostros in regno Hierosolymitano. Willelmus Neubrigensis lib. 8. cap. 15 : Ipsius quoque terræ novi indigenæ, quos Pullanos vocabant, Saracenorum inferti vicinis, non multum ab eis fide vel moribus discrepanbant, atque inter Christianos et Saracenos tanquam quidam neutri esse videbantur. Hinc non semel in eos gravius insurgunt Jacobus de Vitriaco in Histor. Orientali cap. 67. 72. et Sanutus lib. 3. part. 8. cap. 2. Vide que de illis, et appellationis ratione, observamus in Notis ad Joinvillam pag. 84.

POLLINI, Idem videntur dicti Monacho Florentino de Expugn. Accon. :

Martis Idus septimo nostris orientales
Ut herbas celligerent foras incidentes,
A Pollino proditos longe discurrerent,
Saraceni capti in dolis latentibus.

PULLARE, Tumor inter gingivas et maxillas : morbus pullorum equinorum. Vide Vegetium lib. 2. de Arte veter. cap. 25.

¶ PULLARI, Πωλλειν in Gloss. Lat. Græc.

PULLARIUS, Officium in coquina regia, cui pullorum seu altillium cura incumbit, in Ordinat. Hospitii S. Ludovici Reg. ann. 1281. vulgo, le Poulailier. Habentur Statuta MSS. du Mesnier des Poulailliers de Paris, in Regesto. I. Artificum Parisiens. fol. 221. 222. Vetus Inscripcio 647. 2.... Carissimo negotiantii Pullario patri B. M. T. [Vide supra Puellarius.]

¶ PULLATORIUM. Charta Gulfradi Diaconi apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 68 : Annuatim in die obitus mei dare studeant fratribus congregationis S. Martini VIII. modia panis, et VIII. vini, et in isto hospitali modium 1. vini, et in illo Pullatorio 1. modium. Ubi legendum censeo Pullatorium, locus ubi probabantur pulantes, ut infra dicitur. Et id quidem prorsus confirmat Testam. Haganonis et Adjutoris S. Martini Canonico ann. 819. Ibid. col. 22. ubi de liisem locis agitur : Et ad illos Pulantes inter panem et vinum modium unum, et ad illud hospitale similiter, etc.

¶ PULLATUS, Niger. Stat. ordin. S. Joan. Hierosol. ann. 1584. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1789 : Prohibemus ne posthac ullus omnino, sive sit frater, sive secularis, Pullatus, id est, veste lugubri indutus, funera ipsorum fratrum comitetur, neque etiam ipsius magistri. Vide supra Pannus Pullatus.

¶ PULLEIA. Vide supra Pulcia.

¶ PULLEIA. Vide supra Pulcia.

¶ PULLEN. Gloss. Cæs. Helsterbac. in Reg. Prum. tom. 1. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 671. col. 2 : Gardi sunt instrumenta torcularis, que appellantur Pullen et dile. [° Germ. Bote, assis.]

¶ PULLENUS, Pullus equinus. Vide Pullenus.

¶ PULLETARIUS, Pullorum seu altillium venditor. Charta ann. 1350. apud Rymer. tom. 5. pag. 694 : Item, quod carnifices, piscenarii, hostelarii, brassatores, pistores, Pulletarii, et omnes alii venditores victualium quorumcumque,

teneantur, etc. Vide *Poleta 2.* et *Puletria*.

♣ **PULLETRIA**, Volatile pecus, pulli-
atilis Gallice *Volaille*. Charta Henrici
IV Regis Angl. apud Rymer. tom. 8.
pag. 119: *Nolentes quod de bladis, fe-*
ris, accinis, litera, bestiis, Pulletria, aut
de aliis provisionibus, et victualibus,
de Poletria in Poledrus et Polla-
trata.

♣ **PULLETRUM** Vide *Poledrus*.

♣ **PULLIARIUM**, Gallinarium, Gall.
Pullier. Dialog. creatur. dialog. 61:
... auctens hoc cupiens dominari super
gallinos, de Pulliario exivit, etc.

♣ **PULLICALIS REGIA**, Scriptura spe-
cis. Vide *Scriptura*.

♣ **PULLICENUS**, Pullus gallinaceus,
Pulcena, nostris. Lampridius in Ale-
xandro Severo: *Servos habuit vectiga-*
tes, qui eos (palumbos) ex ovis, ac Pulli-
cenis, et pipionibus alerent. [Vide ibi
Salmis.]

♣ **PULLICINUS** Vide supra *Polesinus*.

♣ **PULLIFICANS**, Pullulans, augescens.
Iac. de Layto Annal. Estens. apud Ma-
riner. tom. 18. col. 1047: *Itaque, ubi de*
uicione sancte Ecclesie agendum erat,
prior Ecclesie scissura, quasi Pullificans,
est pueriliorissime ampliata.

♣ **PULLIGER**, Pullos gerens. Ful-
gent. lib. 1. Mythol.: *Ova Pulligera in-*
gerere.

♣ **PULLIPASTA**, **PULPASTA**, Gallina alti-
tudo in Fragment. Petronii pag. 54. *Kx-*
αλάρα βραχί, in Novell. Justiniani 69.
Gallina domi pasta. Apud nos enim, in-
quit S. Augustinus in lib. Judic. lib. 7.
cap. 25. Pulli appellantur gallinae ejus-
modi utitis. Pullus cohortalis, apud Cel-
sum lib. 2. cap. 18. dicitur, qui in corte
educatus est: Item quo tenerior pullus
cohortalis est. Chronicon Fontanellense:
Ad Nativitatem Domini aucipastas 3. Pul-
lipastas 20. pullos 60. ova 250. Occurrit
in purities Charta Caroli Calvi pro Mo-
nasterio S. Germani Paris. ann. 32: Et
de volatilibus cum Pulpastis in Natali
Domini. Infra: De supradictis vero villis
statuimus illis in reliquis Nativitatis Do-
mini et Pasche volatilia cum Pulpastis a
Decano subministrari. Interdum Pasta
nudum dicitur. Gloss. Isid.: Altus, Pasta,
ad alendo. [Codex censuialis Irminonis
Abb. S. Germani fol. 41: Solvit... porcum
unum, crassem learem 1. denar. XII. Pas-
tas III. ova LX. Ibid. fol. 101: Angaraldis
avilla... pascit Pastas VI.] Tabularium
S. Remigii Remensis: Donat vini modicos
3 pullos 6. Pastas 2. ova 30. Infra: Do-
nat Pastas 3. pascentes eas de dominico,
et ca. 15. Σπουδισίνας: οὐρετοί, βορξίδη:
αυρετα, apud Theophanem ann. 17. He-
rethii pag. 267. Pulli pasti, in Capitu-
lari de Villis cap. 38. Gallinae pastae,
apud Caelium Aureliam. lib. 2. Acutor.
cap. 37. Ηολότροπον, in Orneosophio pag.
241. idem sonat ac Pullipastus: Τὴν
ἐπιδοχὴν τῶν ἐκωνίστεν κριττόν, παρ' ὧν
τὰ πόλιτροπα. i. Falcones foris nutriti
meliores sunt pullipastis, seu his, qui
domi educati sunt. Vide Aucipasta in
Alca.

♣ **PULLITIO**, pro Pullatio. Joan. Ver-
ling. de Pullitione Egyptiorum. Ita D.
Falconet.

♣ **PULLITRUS**, Pullus equinus, Gall.
Poulain. Charta ann. 1175. in Access. ad
Hist. Cassin. part. 1. pag. 264. col. 2:
Pullitrus de jumentis ecclesie ulterius
non exigam, nec tollere faciam. Vide
Pullani.

♣ **PULLONATUS**, Pullus equinus domi
educatus, nutritus. Bracton. lib. 3.
tract. de Corona cap. 32. § 5: *Et si*

equus fuerit (furto sublati) poterit di-
cere, quod et Pullonatus fuit, et quod
eum nutritum per tantum tempus. [Vide
Pollenatus.]

♣ **PULLULARE**, Divulgari, in Actis S.
Francisci de Paula tom. 1. April. pag.
121: *Dicit etiam testis, illud miraculum*
adeo Pullulasse, quod multorum hominum
turba, diversis morbis languentium, ad
eumdem de Paula commigrabant, ut in-
columes fierent. Hinc

♣ **PULLULATOR**, Divulgator, prædica-
tor. Instrum. ann. 1323 apud Ludewig.
tom. 5. Reliq. MSS. pag. 321: *Ejusdem*
heresis (Lutherana) Pullulatores contra
ius pietatemque in regnum nostrum ca-
tholicum intraverunt.

♣ **PULLULUS**, Flos. Vita S. Rose tom.
5. Aug. pag. 352. col. 2: *Semper in ma-*
dico Rose viridario intacti vernabant
Pulluli, quos in proximum Sabba-hum
coelesti antophoræ consecraret. Maluisse
auræ jeminisque rigentem cycladem sub-
ind. offerre sacre imagini florum loco,
sed obstabat inopia.

♣ **PULLUM**, idem videtur quod supra
Pulaia, Sem narum, Gall. *Pepiniere*, vel
Silva cadus, Gall. *Faillis*. Charta Will.
de Furne-la inter Probat tom. 1. Annal.
Præmonst. col. 417: *Confirmari unam*
portionem terre mee de Thurnum cum
suis pertinentiis, scilicet illam tot un ter-
ram per eundem Pullum, quod descendit
de Mossa in magnam Pullum extra anti-
quam viam Vide Pulo.

♣ **PULLURARE**, ut supra *Pullulare*, in
Charta ann. 1045. ex Hist. MS. Mont.
Ma. or.: *Cum jam per universi climatz*
coani præcepta dominica Pullurare cepis-
sent, etc.

♣ **PULLUS**, PULLORUM CANTUS, Gallici-
nium, ἀλέκτροπον. Apud Evangelistam
in MS. Bibliothecæ Reg. : *Tertio Pullo*
ter me negabis, ubi editio vulgata, ante-
quam gallus cantet, ter me negabis. Ita
etiam in veteri Cod. Evangelior. Bibl.
Ecclesie Bellovacensis, in Breviario
Evangelii secundum Matthæum cap. 27:
Petro dicit, quod tertio Pullo abnegaturus
eum esset. Regula S. Columbani cap. 7:
Ad initium noctis, ad mediu-nque ejus,
Pullorum quoque cantus et matutinam.
S. Ambrosius ad Irenæum: *Quid in Pul-*
lis? quam canora vox Galli, nocturnique
vicius solenne munus ad excitandum et
canendum? Pullorum cantus, apud Ar-
nobium junior. in Psalm. 129: Prima
custodia a vespere incipit, secunda ad
medium noctis attingit, tertia Pullorum
cantus transit, quarta vigilia matutina,
quæ in ortum luminis adimpletur. Et in
Psalm. 148: Consuetudo, imo vis quedam
naturaliter imperat Pullis, ut suo cantu
a nocte dividant noctem, qui clamant qui-
dem ut alios excitent, ipsi vero cunctis
vigilantibus dormiunt. Vita S. Fursei
Confess.: Tuncque in Pullorum cantu...
audivit verba admirantium. Julius Afri-
canus lib. 5. Hist. Apost. pag. 68: Ibi a
plurimo (legendum primo) Pullorum
cantu cum egissent mysteria Dei, etc. Ita
in conversione S. Afræ apud Velsorum
in Augusta Vindelcor.: Circa vero Pul-
lorum cantum extinctum est lumen can-
delæ, etc. Ordericus Vitalis lib. 2. pag.
407: Et a primo Pullorum cantu agens
mysteria Dei, etc. Ita apud Richardum
Abbat. in Vita S. Rodngi n. 12. Joseph.
Sacerdos de Translatione SS. Ragnoberti
et Zenonis cap. 2: Eadem solennissima
nocte (Nativitatis Christi) post Pullorum
cantum venerunt, etc. Dionysius Alexan-
drinus Epist. ad Basilidem: Οὐ μὲν γὰρ
ἐν Πάμφ ἀλέκροπ... περιμένουσι τὸν ἀλέκτρον.
Supra ἀλέκτροπον dicit. Et Palladius

in Vita Chrysostomi pag. 85: *ἐὺς ἀλέκ-*
ρο: σπύρον. Sed et hæc formula a recen-
tioribus usurpata. Petrus IV. Rex Ara-
gon. in Chron. lib. 5. cap. 1. sub ann.
1353: Y comença la batalla vers hora de
compta, et dura fins hora dels primers
Polls. Chronicon Cidi Rui Dias Campi-
toris. cap. 33. eodem sensu dicit al pri-
mer Gallo. Vide quæ observamus ad
Alexiadem pag. 271. Secunda Gallici-nii,
dixit Ammianus lib. 22. Diurnus Ro-
man. cap. 3. tit. 7: A primo gallo usque
mane.

♣ **PULLI**, vulgo omnis avitii generis
foetus dicuntur, ut quadrupedum ca-
tuli: at S. Augustinus lib. 2. de Moribus
Manichæor. cap. 17. *Pullos locustæ, ma-*
ris, dixit.

♣ **PULLUS CARNISPRIVIALIS**. Præsta-
tio ex pullis ad Carnisprivium solvenda.
Charta ann. 1317. ex sched. Mabill.:
Tenemur solvere... pro exentis, messor-
ibus et Pullis carnisprivialibus unum
solidum denariorum Babenbergensis mo-
netæ. Vide supra Pulagium et in Carni-
privium.

♣ **PULLUS COHORTALIS**. Vide *Pulli-*
pastâ.

♣ **PULLUS REGALIS**, Gallus gallina-
ceus. [ºº Pullus Gallinaceus superinduc-
tus, ad adventum regis præstandus,
Guarardo.] Codex censuialis Irminonis
Abbat. Sangerm. fol. 24. vº: *In Vedra-*
rias... sunt mansi LXXXVIII. qui solvunt
Pullos cum ovis CCL. Pullos regales
LXXXIII. Ibidem fol. 102. vº: Facit dies
III: facit caropera ubicunque ei injungi-
tur, solvit Pullum regalem.

ºº **PULLUS VINDEMIALIS**, Qui vinde-
miarum tempore solvitur, in Polypt.
Fossat. sect. 2. post Irminon. pag. 283.

ºº **PULLUS FEMALIS, FUMICALIS**. Quem
de singulis focis dominis præstare te-
nentur homines servilis conditionis; di-
cantur etiam *Pulli de arcis*. Vide Hal-
taus. Glossar. German. voce *Rauchhuhn*,
col. 1508. et supra *Fanalia*.

♣ **PULMARIUS**, pro *Plumarius*. Vide
Pradisterium.

♣ **PULMATICUM**, mendose, ut puto, pro
Plumaticum, Pulvinar. Vide *Plumacium*.
Charta ann. 1333. in Lib. sal. S. Th.
Argent. fol. 117: *Item (legavit) famulo*
suo minori unum Pulmaticum cum uno
cussino.

♣ **PULMENTARIUM**. Vide mox in *Pul-*
mentum.

♣ **PULMENTIFICUM**, ut *Pulmentum*,
Gall. *Bouillie*. Joan. de Cardalaco serm.
in Nativit. Dom.: *Ipsium (Christum) non*
Pulmentificis, sed uberibus elactatum, etc.
Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 521:
Pulmentum et pulpamentum, Bollie Gal-
lice, et Pulmentarius.

♣ **PULMENTUM**, Vox veteribus cognita:
sed sequiori ætate, maxime in Regulis
Monasticis usurpata, ubi pro quovis ob-
sonio accipitur: *Neque enim, inquit*
Joannes Sarisber. lib. 8. Pollicrat. cap. 7.
Pulmentia in olera aut legumine duntaxat
constare certum est. Atque ita usurpat
non semel Cælius Aurelianus Siccensis
lib. 1. Chronicon cap. 1: Pulmentum da-
binus salsum, assum, vel coctum. Infra:
Pulmentum damus, holus, cerebrum, pis-
cem tenerum, etc. Cap. 4: Pulmentum
vero ex mediæ qualitatæ materia, ut ova,
pultes, olera, etc. Petrus Damianus lib.
1. Epist. 19: Pulmentum nesciens, pomis
tantum et pane cum aqua vivebat. Lib. 2.
Epist. 17: Quibus in mensam allatus est
gallus: quod videlicet Pulmentum unus
illorum arrepto cultello, ut mos est, in
frusta dissectis, etc. [Codex censuialis Ir-
minonis Abb. Sangerm. fol. 60: Faciunt

curvadas III. et accipiunt panem et Pulmentum. Statuta Collegii de Monte-acuto ann. 1501. apud Lobinell. tom. 5. Hist. Paris. pag. 731: De Pulmentis, id est his que cum pane in cibum convertimus, etc.] Est ergo Pulmentum obsonium, quod præter panem est, vel pani additur, Græcis τροσάριον, ut in Gloss. Gr. Lat. recentioribus companagium, ut in hac voce docemus. Gesta Abbatum Gemblacensium pag. 534: Ad emptionem secundi Pulmenti ovorum, casei, seu piscium, etc... tertium Pulmentum herbarum hortensium. Ubi Pulmentum accipitur etiam pro ferculo, ut et apud Stephanum Tornacens. Epist. 1: Tanta in cibo parcimonia, ut duobus tantum Pulmentis utantur, que aut ager ex leguminibus, aut ex oleo-ribus hortus affert. [Charta ann. 1212. in Hist. MS. Mont. Major. De avibus cran- cis trezenum pro Pulmento. Pulmentum perapsidum, Pulmentum de papside, in Laudibus Pape apud Murator. tom. 11. col. 27. et 29.] Vide Greg. Turon. lib. 3. Histor. cap. 15. Constitut. Ord. Prædicat. dist. 1. cap. 5. Doubletum pag. 871. Institutiones Capituli Gener. Cisterciens. cap. 54. Guigonem in Statutis Ordinis Cartus. cap. 52. § 2. etc. [2º Ordinal. Præpositi ad S. Severum Erfordie ann. 1121. in Gudon. Cod. Diplom. tom. 1. pag. 50: In unopoque autem convivio 4. fercula; primum salsamentum; 2º Pulmentum, 3º in duas capetas dividatur gallina; 4º duo carnes calide cum porro et lucanensis; 4º assatura et de cervisia bona, etc.]

PULMENTUM. pro Piscis vivarii vel stagni. Charta Bernardi Comitis Melgoriensis apud Sammarthano: Notum etiam fieri volo, quod Pulmentum totius stagni... vobis restituo. Alia Ludovici VII. Reg. ann. 1135. apud eod. Et in stagno piscationes suas, et Pulmentum, etc. Charta Bernardi Comitis Melgoriensis apud Gariellum in Episcop. Magalon. pag. 106: Pulmentum totius stagni. Vide eundem pag. 71. 256.

Apertius ex allatis Chartis Pulmentum definitur potest Censu feudalis qui domino debetur ex captis in stagno alibive piscibus, quorum ferculum unum illi exhibetur. Id præterea probant Charta compositionis inter Hugonem Archiep. Arelat. et Raymundum Comit. Tolos. ann. 1221. ex Schedis Pras. de Mazau- ples: Canonici Arelatenses... in ipsis pa- ludibus Pulmentum de piscibus et levatam iure dominationis similiter accipiebant. Charta ann. 1260. inter Episc. et Consul- les Agathenses: Statuerunt quod homi- nes de Agatha possint piscari in stagnis et mari reddito Pulmento et censu. Et pactum inter Jacobum Aragon Regem et Berengar. Magalon. Episc. ann. 1272. Excepta cabana unica faciendâ vel dono lapidea in terra vel in aqua, altitudinis viginti quatuor palmorum tantum, extra vel infra stagnum, ad percipiendum usa- ticum, seu Pulmentum, aut pedagium consuetum.

Hanc acceptionem rursus antiquio- ribus et clarioribus Chartis firmandam duximus. Charta ann. 1129. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 354: Notum etiam fieri volo, quod Pulmentum totius stagni, quod de Lezo veteri usque ad Amasonem excurret, et in mare extendit- tur... integrum vobis præfatis canonici restituo. Vide præterea col. 358. 359. et 363. ibid. Alia Guccel. abb. Anian. ann. 1202. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 192: Cedo tibi Guillelmo domino Mon- tispezzulani... totam pro indiviso medieta-

tem totius Pulmenti et usatici maris, et stagni, et terræ, etc.

PULMENTARIUM. Idem quod Pulmen- tum. Jo. de Janua: Pulmentum dicitur cibus delicatus et suavis, a pulpa. Item pulmentum vel Pulmentarium dicitur qui- libet cibus citra panem. Auctor Mamot- rectori ad 14. Numer.: Pulmentarium, quilibet cibus præter panem, scilicet com- panaticum. Gloss. Gr. Lat.: Έξομα, esca, cibus, Pulmentarium. Aponius lib. 2. Comment. in Cantica Cantico: Ni- mium sumptuosa illa impendia ciborum... ad unius Pulmentarii crudorem olerum, vel eriguum panis et aque usum redege- runt. Eodem lib.: Propria enim Pulmen- taria ad unam multi propter commune convivium deferentes, ab antiquis sodales sunt nuncupati. S. Bernardus de Vita et Moribus Religios. cap. 6: Quomodo re- gulam tenent... qui tria vel quatuor Pul- mentaria, quod Regula prohibet, admitt- unt. [Odo lib. 2. de Vita S. Geraldii cap. 19: Factum est aliquando ut esset Pul- mentarium, quo abstentus ille cum pane vesceretur... cum forte reperit pisciendam in litore expositum... comedit ille abste- nentis usque satis. Un advertendum Pul- mentarii nomine etiam ferculum ex pisce significari.] Vide Eledum in Vita S. Edwardi Confess. num. 17. Hist. Monast. S. Nicolai Andeg. pag. 12. Petrum Dam- ianum lib. 6. Epist. 32. pag. 587 præterea Hæftenum lib. 10. Disq. Monast. tract. 3. disq. 6. et Monardum ad Regulas Mo- nast. pag. 705.

PULMONOSUS, Pulmonarius, pul- mone laborans, vulgo Pulmonique. Dia- log. Creatur. dial. 21: Secundum iudicia Dei Pulmonosus... factus est.

PULO, Gemma, vel Pollus arborum, Gall. Bourgeon. Rejeton Statuta Mutin. rubr. 283. fol. 57: Quod nulla persona audeat conducere bestias ad pascentium in dictis boschis et locis a Calendis Marti usque ad Calendas Julii, ad hoc ut Pul- ones dictorum boscorum crescant et melius veniant ad effectum.

PULPA, Caro sine pinguedine, caro accumulata. Glossar. vet. ex Cod. reg. 7613.

PULPAMENTARIUS. Vide Potagia- rius.

PULPARE, Vulturis vox. Carmen de Philom. ad calcem Cod. reg. sign. 6816.

Tum clangunt aquile, vultur Pulpare probatur.

PULPARE, Comedere. Instr. ann. 1384. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 62. col. 1: Et demum vicissim ege- runt dicti nobiles inmiscendo eorum facta et mala cum dictis gentibus armo- rum, simul secrete conversando, Pul- pando, consulendo destructionem civitatis regie Nemaui et subditorum. Vide Pul- mentum.

PULPASTA. Vide Pullipasta.

PULPITA, est locus abstrusus ubi le- gitur, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7679. Opposita notione ad Pulpi- tum 1.

PULPITARI, Fulcra, apud Flodoar- dum Hist. Rem. cap. 50: Erat enim hujusmodi carcer, ut super struem li- gnorum ares validi superpositi Pulpita- rentur.

PULPITARIUM, Liber, ut videtur, continens que ad pulpitum cantantur, vel recitantur Ordinar. Dominicanorum laudatum a R. P. le Bruin Dissertat. 15. pag. 54: Lectionarium, Pulpitarium, Epistolarium, etc.

PULPITRUM, ut mox Pulpitum, nos- tris Pupitre. Instrum. canonizat. Caroli

Bles. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Bri- tan. pag. 559: Postquam fuit Dux Bri- tanniæ fecit eandem ecclesiam lambrus- cari, ac etiam quoddam magnum Pulpi- trum fieri in altum ex traverso dicte ec- clesie, in quo sunt aliquando cantores ad Missam.

PULPITUM, Ambo Ecclesie. Gloss. Isid.: Pulpitum, analogium, lectrum. Pappas: Pulpitum dictum, quod in eo Lector vel Psaltnista positus in publico conspici a populo possit. Crisostomus in Breviario Canonum cap. 166: De his, qui debent in ambo, id est, in Pulpito psal- lere, etc. Ferrandus Diaconus cap. 131: Ut non liceat præter Canonicos psallat, qui Pulpitum ascendunt, et de codice legunt, aliud quilibet in Ecclesia psallere. Mar- cellinus Comes in Anastasio: Dum ju- bente Anastasio Cesare per Marinum per- que Platonem in Ecclesie Pulpito consis- tentes, in hymnum Trinitatis Deipassi- norum quaternitas additur, etc. Inter- dum ita ipsum analogium, seu lectrum portatile appellatur. Hugo Flaviniac. pag. 165: Pulpitum, quo Evangelium, le- gitur... Pulpitum autem are crebris'fun- sionibus in laminas tabulasque producto et deaurato factum esse constat satis ac- curate et eleganter, etc. [Vide Martini Lexicon.]

De Pulpitis Circi CP. vide Chronicon Alexandrinum pag. 782.

PULPITUM, Culmen tecti. Gregor. Turon. lib. 8. Hist. Franc. tom. 2. Col- lect. D. Bouquet pag. 331: Accedens au- tem ad urbem, dum epularetur cum di- versis in tristitia, subito effracto Pulpito domus, rix semivivus evasit, multis debi- luatis.

PULPOSA LITTERA, Grandior, ma- juscula. Hist. fundat. Celestinorum Suesion. apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 698: Item, legendarium pre- tio 27. libr. Paris psalteria duo Pulpose et de longe legibilibus litteræ, etc.

PULPULARE, Pavonis vox. Carmen de Philom. ad calcem Cod. reg. sign. 6816: Pulpulat et pavo, etc.

PULPURUM, Radulfus in Friderico I. apud Murator tom. 6. col. 1187: Postea destruxit et domos et turres et murum ci- vilitatis; et Pulpura subversa sunt. Altar- a omnia violata sunt. Munimenti genus esse videtur.

F. legendum Pulpitra vel Pulpita. Vide Pulpitum 1.

PULPUS, [Clamor vulturis. DIER.]

PULSA, Columna, ut videtur. Gua- van. Flamma apud Murator. tom. 12. col. 1009: Cives de Pavia sui idoli Regi- solis absentiam non sustinentes, quod Me- diolanenses de alta pila deiecerant, cum civitates superarent, in civitate Medio- lani per domos et familias frusta et petras compraverunt, et ipsum deintegrantes deauraverunt, et in Pulsa alta erexerunt, et tenet manum extensam versus Mediolan. Polza Italici dicitur balista sagitta.

PULSA, Vita Lietheri Episc. Ca- mærac. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 697: Nihil faciebat imprudenter, nihil audacter; in peccatis autem suorum vel pelle- bat omnino iram, vel ita frænabat ut esset Pulsa similis; id est, ni fallor, arte- rie pulsui, que semper æquali motu pulsat.

PULSABULUM. Vide Pulsare 3.

PULSALIS MOTUS, Pulsus arterie. Gall. Pou. Vita S. Bonæ tom. 7. Maii pag. 163: Dicitur Jacobus in terra sic jacebat exanimis, quod cum motus Pul- salis non sentiretur in ipso, plurimi cogi- tabant ipsum... ad ecclesiam tanquam

mortuum deferendum. [* Vide infra Pulsus 2.]

PULSARE, in jus vocare. Gloss. Gr. Lat. : *Pulsat*, *apotti*, *αἰσθῆσαι*, *αἰσθῆσαι*, *αἰσθῆσαι*, *αἰσθῆσαι*. Claudianus de bello Gildonico :

Quisquis vel locuples, pulchra vel conuge notus
Crimine pulsatur falso, etc.

Concilium Wormatiense cap. 61 : *Clericus nequaquam præsumat apud secularem judicem Episcopo non permittente Pulsare, sed si pulsatus fuerit, etc.* Utuntur passim Scriptores inferioris ævi : Codex Theodos. locis a Jacobo Gothofredo indicatis, Senator lib. 1. Epist. 8. 18. 30. lib. 6. Ep. 13. Marculfus lib. 2. form. 17. Leges Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 18. 31. tit. 2. § 1. lib. 5. tit. 7. § 1 et alibi. Edictum Theoderici § 11. lib. 2. tit. 1. Lex Longobard. lib. 1. tit. 25. § 51. lib. 2. tit. 26. § 2. [100. Lintpr. 56. (6. 3.) 43. (5. 14.)] Capitula Caroli M. lib. 4. cap. 26. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 28. Diurnus Roman. cap. 3. tit. 7. pag. 65. Vita Adrichi Episcopi Cenoman. pag. 101. 114. 123. 125. Canonnes Hibernenses lib. 21. cap. 27. etc. Vide Bartholin in Notis ad Phabadium pag. 194. [et Panciroli. lib. 1. var. lect. cap. 77.]

PULSATIO, in jus vocatio, citatio Charta Ludovici Pii apud Baluz. tom. 3. Miscell. pag. 100 : *Idcirco præcipientes jubemus ut nullus Missus noster... aliquam calumniam aut molestiam aut injuriam Pulsationem sive causationem atque machinationem facere præsumat.* Adde ibidem pag. 114. et 125. Codex Theod. leg. 1. tit. 14. lib. 2 : *Quisquis igitur lite pulsatus, cum et ipse et rei sit possessor et juris, et titulum inlatæ solenniter Pulsationis exceperit, etc.*

PULSATIO, Molestia. Acta Episcoporum Cenoman. pag. 189 : *Postea quod instigante diabolo, et malevolis hominibus suadeatibus, de ipso monasterio non legitime Pulsationem sustinuit.* Et pag. 193 : *Multas ergo Pulsationes habebat a nobilibus eorumdem provincie hominibus de rebus sibi commissis.* Adde pag. 201. [Charta Adelberti Mogunt. Archiep. ann. 1139. inter Instr. tom. 5. novæ Gall. Christ. col. 459 : *Nulli officialium nostrorum respondere habeant, quin potius ab omni exactione et Pulsatione liberi, etc.*]

PULSATOR, Actor in Legibus Henrici I. cap. 26.

PULSANTI VOCE, Juris cogente Charta Principis Adelgastri inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 90 : *Et quantum in calumniam miserit, in quadruplum reddat, et mille libras purissimi auri, Pulsanti voce, monasterio persolvat.* Quæ quidem his formulis quæ passim in veteribus tabulis occurrunt, respondent : *Insuper coactus inferat ipsi monasterio auri libras X.* apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 131. *Inferant... juri vestro vel Ecclesie superius scriptæ ista omnia dupla et inneliorata, in Append. ad Marcum Hisp. col. 789. Componat... ad predictam domum S. Crucis et S. Eulalie vel ad ipsius servientias hæc omnia quæ ibidem donamus in duplo, ibid. col. 857. Huc etiam spectat Charta Aldefonsi Reg. Toletan. pro Monaster. Casæ Dei æræ 1216 : *Insuper regie parti M. aureos et vobis vel vocem vestram Pulsanti (hoc est, Actori juris vestri) dampnum quod intulerit dupliatum in tanto persolvat.**

PULSARE, **PULSANTES**, **PULSATORIUM**. *Pulsantes*, dicuntur Monachismi candidati, qui pulsant ad fores Monasterii, et in Monachorum album admitti am-

biunt et deprecant : qui pro foribus accubant, indicium perseverantiae suæ ac desiderii sui, pariterque humilitatis ac patientiæ demonstrant, ut ait Cassianus lib. 4. de Institut. Can. cap. 3. 30. 32. Regula SS. Patrum cap. 7 : *Si vero perseveraverint Pulsantes, eis non negetur ingressus.* Regula S. Benedicti cap. 58 : *Noviter veniens quis ad conversionem, non et facili tribuatur ingressus, ergo si veniens perseveraverit Pulsans, et illatas sibi injurias et difficultates ingressus, post 4. aut 5. dies visus fuerit patienter portare, et persistere petitioni suæ, annuatur ei ingressus, et sit in cella hospitum paucis diebus, postea sit in cella novitiorum ubi meditetur, manducet, et dormiat.* Regino ann. 746. de Carolomanno fratre Pipini Regis Monacho facto ad Casinum : *Et iuxta morem portam monasterii Pulsans, colloquium patris monasterii expellit, etc.* Paschasius Radbertus in Epitaphio Vualse Abbatis Corbeiensis lib. 1. cap. 9 : *Sed qualis quantusque jam esset, quando sæculi deposuit militiam, testes sunt præsens Pater et fratres, qui satis intenti ac solliciti, multum eum, dum Pulsaret novitius ad ostium, Monestice disciplinae, perscrutati sunt probationem argumentis et solertiae disciplinis.* [Idem in Vita S. Adalhardi n. 9 : *Ita certaminis campum ingressus, pervenit ad cenobium : ubi anno Pulsans voto, tandem introivit portas justitiæ, etc.*] Sed et

PULSANTES videntur etiam appellati, ipsi qui Novitii dicuntur, quod necdum omnino admissi votum professionis monestice emisissent. Adalardus in Statutis Corbeiensis Monasterii lib. 1. cap. 1. de Clericis : *Pulsantes 12. alii Clerici 7. ex his ad cellarium 2. ad lavandariam fratrum unus, ad curticulam Abbatis 1. ad domum infirmorum 3. alie vero necessitates, quas Clerici facere debent, per Pulsantes fiant.* Et ideo necesse est, ut tales ibi ponantur, qui omnes necessitates interiores facere possint, etc. Cap. 3 : *Hæc sunt, quæ Clericis nostris Canonicis superscriptis, qui specialiter Pulsantes dicuntur, dari debent : de vestimento, tunica duas albas, etc. Cap. 6 : De Pulsantibus, de scolariis, de reliquis Clericis seu Laicis nostris vel extraneis, etc. S. Luidgerus in Vita B. Gregorii Trajectensis, apud Brower. in Antiq. Fuld. lib. 1. cap. 5. et Mabillonium : Ut ante obitum suum 400. circiter monachorum, exceptis Pulsantibus, et aliis minoribus personis, pater extiterit et præceptor.* Chronicon Nonantulanum : *Habuit namque hic Dei famulus sub suo regimine monachos regulares 1144. exceptis parvulis et Pulsantibus, qui non constringebantur ad regulam, quos illa paterno amore fovebat.* Adde Grimlaicum in Reg. Solitar. cap. 15. et 18. Guigonom I. Priorem Cartusiensis in Statutis ejusdem Ordinis cap. 22. § 5. S. Bernardum in Apol. de Vita et moribus Religios. cap. 2. 12. Epist. 1. num. 7. etc.

PULSARE, *Rogare*, apud Papiam. [Itiner. Marten. pag. 99 : *Magister Gillebertus Pictavensis episcopus altiora Theologiae, Philosophiæ secreta diligentibus, attentis et Pulsantibus reserans discipulis quatuor.*] Est etiam examinare, quia *Pulsantes*, et quicumque ad vitam monachicam aut religiosam aspirabant, antequam admitterentur, examinabantur, et in eorum vitam et mores inquirebatur. Capitular. l. ann. 805. cap. 13. et lib. 1. Capitular. cap. 108 : *De his qui non sunt secundum regulam Pulsati, ut deinceps emendentur, et Pulsentur secundum regulam.* Et cap. seq. : *Ut infantulum*

etatis puellæ non velentur, antequam illæ eligere sciant quid velint, et Pulsentur salva canonica auctoritate. Hinc nostri *Eposser* pro strictius examinare dicunt.

PULSATORIUM, Locus, ubi examinabantur Pulsantes. Synodus Aquisgran. ann. 789. cap. 71. et lib. 1. Capit. cap. 69 : *Ad Monasteria venientes secundum regularem ordinem primo in Pulsatorio probentur, et sic recipiantur.* Synodus Vernensis ann. 755. cap. 6 : *Et si tales femine velate ad præsens ibidem congregatæ inveniantur, quæ regulariter vivere non velint, nec ad hoc dignæ sunt, ut cum illis aliis habitent, Episcopus vel Abbatissa prævideant locum aptum, ubi separatim cum custodia in Pulsatorio habitare debeant, vel operari manibus, quod ipsa Abbatissa eis jussit, interim quod probatæ dignæ sint ut in congregatione recipiantur. Extitit autem Pulsatorium, in cella hospitum, ut docet Regula S. Benedicti dicto cap. et Regula Magistri cap. 88. quo ille absque ulla querela, ut ait Cassianus lib. 4. cap. 7. suum circa peregrinos exhiberet famulatum, imbuti per hoc prima institutione humilitatis ac patientiæ : ubi 4. aut 5. dierum, uti vult S. Benedictus, vel 2. mensium, ut Magister, vel anni spatio, ut Cassianus, rigidiori examini subiciebatur pulsans, laborando cum fratribus, contentus annuæ modica mensura, vel regulæ disciplina, et excommunicationum : ut et mores Monasterii probaret, et ipse probaret, et secum tractaret si deberet se ad Deam firmare, aut ad diabolum expeditius remeare. In quibus 2. mensibus sub cura illorum fratrum, qui peregrinos custodiunt, et ipsi similiter ex improviso custodiuntur, etc.* Hæc Magister qui capite sequenti agit, ut pulsans in Monachum admittitur. De ejusmodi pulsatorio agit etiam vetus Codex apud Angelum a Nuce in Chronico Casinensi lib. 4. cap. 68 : *Decanus debet facere reparare Refectorium, Pulsatorium, Dormitorium, etc.* Exstat apud Canisium tom. 5. Antiq. lect. part. 2. pag. 782. inscriptio Domus Pulsantium in Monaster. S. Galli :

Hoc clastro oblato Pulsantibus adlocatur.

3. PULSARE Signa, campanas : *Sonner les cloches.* Kero Monachus : *Pulsat, clochot. Pulsans, chlochonti. Pulsaverit, clochit.* [100. Ruedlieb. fr. 3. vers. 515. fr. 6. vers. 107. 110.] Udalricus lib. 1. Consuet. Cluniacens. cap. 5 : *Si talis anniversarius evenerit, pro quo sunt Pulsanda omnia signa. Occurrit ibi pluries. Pulsare campanas, in cap. Petentibus de Privileg. cap. Quod in te, de penitent. et alibi passim. *Sonare signa*, in Capitulari Episcoporum cap. 8. tom. 2. Concil. Sirmondi pag. 249. Apud Beletum lib. de Divinis Offic. cap. 86. varii pulsandi campanas modi referuntur : *Generaliter ergo cognoscendum est quod non debeamus in tota Quadragesima diebus profestis compulsare, nec depulsare, (licet enim hic vulgaribus et consuetis uti vocabulis,) sed simpulari, id est simpliciter Pulsare ad Horas, vel Matutinas.* Est ergo*

COMPULSARE, Omnia signa et omnes campanas una et simul pulsare, ut in majoribus solennitatibus, et in processionibus Ecclesiasticis apud Honorium Augustod. lib. 1. cap. 70. 73. et Durandum lib. 1. cap. 4. num. 12. lib. 5. cap. 8. num. 80. Chronicon Colmariense ann. 1298 : *Civibus dormientibus Compulsantur campanæ, concurrunt cives ad camerarium, etc.* Infra : *Campanas Compulsa-*

verunt, populum convocaverunt, etc. Vide in *Classicum*.

SIMPULSARE, Simpliciter pulsare, seu unicum campanam. Denique

DEPULSARE, ex altera tantum parte campanam pulsare, vulgo *Tinter*, ex *tinnire*. [Vide *Pulsitare*.]

PULSARE AD GAUDIUM, id est, In signum gaudii. Steph. de Infestura MS. ad ann. 1492: *Sagitta cecidit in capitolio, et percussit in tibia quendam, qui Pulsabat campanam grossam ad gaudium, propter annum coronationem Alexandri pape.*

PULSARE AD PLENUM, Campanam pulsare ex utraque parte, vulgo *En volee*. Charta ann. 1399. ex Chartul. episc. Carnot.: *Una campanularum super medio chori appensarum pulsabitur cum tintignamento usque ad elevationem Corporis Christi, et dum Christi Corpus elevabitur, Pulsabitur ad plenum.*

PULSATIO, in Chron. Will. Thorn. ann. 1242. pro campanarum pulsatione accipitur, quæ fit in signum honoris atque reverentiæ erga aliquem per illum locum transeuntem, vel illuc advenientem. Vide *Campana 2*.

TERTIA PULSATIO. Constitutiones Nicosienses cap. 26: *Inhibemus districte, ne (Clerici) vadant de nocte, maxime post tertiam Pulsationem, etc.*

Ubi quod *Ignitigium* alibi dicitur, significari existimo: trinis quippe campanarum ictibus ter repetitis pulsari solet; quod *Pulsare Ave Maria* nuncupat Concil. Hispal. ann. 1512. inter Hisp. tom. 4. pag. 12.

PULSATIO TERRORIS. Charta Henrici Episcopi Ratisbonensis ann. 1278. in Metropoli Salisburgensi tom. 1. pag. 264: *Videlicet quod pro festivitatibus Conceptionis B. Virginis Mariae et B. Augustini cum Pulsatione terroris, et aliis solemnitatibus æqualiter celeb. audis. Id videtur quod vulgo Carillon dicitur, quod ita olim in festivitatibus pulsarentur campanæ, quemadmodum in tumultibus bellicis.*

PULSUS, Idem quod *Pulsatio*, Jus pulsandi campanas. Charta Ursonis Archiepiscopi Barenensis ann. 1080. apud Ughellum: *Campanas et Pulsos habeant ad sonandum, si voluerint, pro beneficiis suis. Alia Johannis Archiep. Canusini apud eundem: Potestatem concedimus vobis sonare campanam, seu Pulsos, etc. tom. 7. Ital. sac. pag. 858. 877.*

PULSUS, nude pro Pulsatio campanarum, apud Robert. Goulet in Consuetud. Universit. Paris. fol. 16. v.: *Subinde octavam circiter horam post Pulsam intrent scolæ Regentes.*

PULSABULUM, Campana. Anselmus Leodiensis cap. 48: *Et cum Pulsabulis fratrum divina celebrentur.*

PULSABULUM, Ipsa campanarum pulsatio. Decreta Radulfi Episc. Leod. ann. circ. 1170. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 493: *Solemnitas divini cultus, clavis ecclesie, omnino cessabit. Pulsabulum quoque campanarum intermittendum erit. Id ex consuetudine qua campanarum sonitus intermissus in Interdictis. Vide Campana 2.*

PULSATORES, et *Ezequiales*, apud Innocentio Cirono, sunt monitores et mandatores funerum, quos vulgo submonitores, *Senoneurs*, vocamus, qui campanas pulsan, quo prætereuntes ad fundendas pro defuncto preces invitentur.

PULSATORES, qui alias Matricularii in Ecclesiis. *Eduus seu Pulsator*, in Charta Conradi Episcopi Frisingensis

ann. 1327. in Metropoli Salisburgensi tom. 2. pag. 443. [Charta Caroli IV. Imper. ann. 1377. apud Miræum tom. 2. pag. 1245: *Pulsatores capituli dicte Ecclesie Cameracensis, et alios familiares eorum... sub nostra imperiali protectione suscipimus. Obiituar. MS. Eccl. Morin. fol. 42: Et pro laboribus habebunt clocquemanni sive Pulsatores anno quolibet VIII. sol. Vide Clocca 2.]*

PULSARE, Excutere. *Minæ avens Pulsata*, id est, Radio excussæ, in Charta ann. 1260. ex Tabul. S. Petri Carnot. Occurrit rursus in alia ann. 1261. *ibid.*

PULSATILE, Cribrum farinarium. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. f21: *Pulsatile, Belutel. Vide Polentrudium.*

PULSATORIUM. Charta ann. 1254. in Tabulario Ecclesie Autisiod. fol. 238: *Vendiderunt molendinum suum, et Pulsatorium cum suis pertinentiis. Vide alia notione supra in Pulsare 2.*

Molendinum ad pannos aptandos, vel ad terendum querneum corticem aptum, sic dictum a vehementi pulsu: idem quod supra *Molendinum Batanum*. Charta ann. 1192. in Chartul. Pontinac. lib. 4. ch. 2: *Ut de molendinis de Revisi et de Pulsatorio ibidem facto, ita teneretur sicut scriptum habetur in prædicto autentico. Hanc chartam præcedit laudatum authenticum, in quo hæc habentur: Si quod denique edificium aliud, verbi gratia, ad aptandos pannos, ad terendum corticem et his similia juxta molendinum ex eadem aqua fieri contigerit, etc. Charta ann. 1275. *ibid.* pag. 189: *Cum diu habuissent quoddam molendinum, situm super ripariam de Senain, seu Pulsatorium, quod vulgiter appellatur molendinum de meo seu Pulsatorium. Hinc fortassis Pousson d'auillies, appellatur Olivarum atorumque granorum, unde oleum conficitur, fex, in Stat. ann. 1424. ex Reg. 173. Chartoph. reg. ch. 118: *Item on ne pourra en la ville d'Evreux vendre chars de porc temple, ne oint, ne porc qui soit nourri de Pousson d'auillies.***

PULSATUM VINUM, Gallis *Vin poussé et doué*, in Charta Libertatum Villæ Carroffensis in Biturigibus ann. 1194. apud Thomasserium.

PULSATURA, Pulsatio campanarum. Ordinar. MS. S. Petri Aureoval.: *Ad matutinas vero, antequam quid fiat, omnia signa simul pulsantur in principio; quæ quidem Pulsatura, etc. Vide Pulsare 3.*

PULSATUS, Impulsus, suasio, hortatio, Gall. *Instance*. Fulcherii Carnot. Præfat. in Hist. Jerosol. ann. circ. 1125. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 365: *Unde comparium meorum quorundam pulsantibus (leg. Pulsantibus) aliquotiens motus, Francorum gesta... diligenter digessi.*

Notris alias Poulement, actio pulsandi. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 475: *Duquel cop ou Poulement icellui defunct chey à terre. Eiusdem originis vox *Poulsie*, pro Pugna, confictus, apud Froissart. vol. 3. cap. 28: *Dura le grant estour et le Poulsie plus de trois heures... lançant et gittant dardes et poulsans l'un sur l'autre.**

PULSINUS, Pullus, Gall. *Poussin*. Tabular. Prioratus de Domina in Delphinatu fol. 106: *In Pascha (debent) unum agnum et II. panes... IV. Pulsinos, etc. Vide Pulcinus.*

PULSIONES ALARUM. Fridericus II. lib. 2. de Arte venandi cap. 19: *Junctu-*

re alarum mediis tendentes versus caput, quæ a quibusdam dicuntur Pulsiones alarum, etc.

PULSITARE CAMPANAS, Eas repetitis ictibus ferire, tinnire, Gall. *Tinter*. Epist. 6. Mauricii Archiep. Rotomag. ann. 1233. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 528: *Nec aliquo modo liceat pulsare in dominico Regis, vel etiam Pulsitare campanas. Vide in Pulsare 8.*

PULSLAHI. Vide *Pulsatib* et *Pulsilac*.

PULSUOSUS, Pulsibus plenus. *Pulsuosus dolor*, apud Cæl. Aurel. Tard. lib. 5. cap. 10.

PULSUS. Vide *Pulsare 3*.

Pulsus, Pars capituli, quæ dicitur Tempus, quod ibi arteriæ pulsus maxime sentitur, nostris etiam *Pous*. Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 93. Chartoph. reg. ch. 204: *Iterum lapides adversus dictos fratres projecit (sic) et cum uno dictorum lapidum dictum Bernardum Roque percussit juxta Pulsam dextrum; ex quo ictu ipse Bernardus fuit et statim totus attonitus. Charta ann. 1358. *ibid.* ch. 230: *Cum dicto esse dictum Raymundum Forexii uno ictu in Pulsu capituli percussit et letaliter vulneravit. Lit. remiss. ann. 1465. in Reg. 194. ch. 2: Uno validissimo ictu percussit super caput et supra seu prope Pulsam a parte sinistra, taliter quod incus prædicta intravit infra caput. Aliæ ann. 1406. in Reg. 160. ch. 360: *Iceilui suppliant donna audit Abarimacia un cop d'un baston sur sa teste en deit sa temple ou Poulz nomme au pais (de Comminge). Denique aliæ ann. 1451. in Reg. 185. ch. 177: *Le suppliant donna de cette pierre sur la teste à icellui Mccasbo, et l'ataigny près du Pouz, etc. Vide Pulsalis motus.****

PULTA, vox Italica, Puls, Gallice *Bouillie*. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Mail pag. 876: *Ipsa pterum... super suum gremium Pulzæ pabulo cibaret, quam tamen ipse illico removeret.*

PULTERIA, idem quod supra *Pulmentum* vel *Pulsatorium*. Vide in his vocibus. Charta ann. 1121. in Chartul. Arremar. ch. 98: *Rocelinus et Hilduinus fratres de Vendopere... donaverunt... justitiam, silvas, campos, terras cultas et incultas, aquarumque decursus, Pulterias, altam ripam, mansum medium, etc. Vide Pultes.*

PULTES, Quævis obsonia quæ coctione præparantur. Pactus Leg. Sal. tit. 48: *Et in beca suo Pultes manducassent et testes collegissent.*

* [e. *Pulles*, pois. (Lex. Lat. Gall. Bibl. Ebroic. n. 28. XIII. s.)]

PULTRILLUS, PULTRILLA, PULTRINUS. Vide *Poledrus*.

PULTRONES, Italici *Poltrones*, nostris *Poltrons*. S. Franciscus tom. 1. Opuscul. de Vera et perfecta lætitia pag. 94: *Recedite hinc Pultrones vilissimi et ite ad hospitalia. Dicit autem quasi pollice trunci, ut auctor est Salmasius lib. de Trapezit. fenore pag. 784. Pro ignavis enim olim habiti, qui ne militarent, sibi pollices truncabant, ut est apud Ammianum lib. 15. de quibus sunt leges 4. 5. et 10. Cod. Th. de Tironibus (7.13.), cui sententiæ favent Lindenbrogius ad Ammianum, Savaro ad Sidon. lib. 1. Epist. 2. Bodelotius ad Petronium, et aliquot alii. Sed et hostibus captis interdum manuum pollices truncatos, ne amplius militarent, scribit Theophanes ann. 37. Justiniani. Verum hanc conjecturam improbant plerique ex Italici Scriptoris, qui ab Italico *Poltro*, i. lectus, deducunt, ex quo *Poltroni*, dicti *quelli che stanno assiti in letto*, ut scribit Lan-*

dinus in Comment. ad Dantis Infern. 24. Id firmare videtur vox
PULTRONIZARE. Italis *Poltroneggiare*, apud Joannem XXII. PP. in Bulla apud Waddingum ann. 1317. 34: *Communiter Poltronizant, (vulgare est Italarum) id est vitam pinguium volunt cum libertate et sine labore, dediti somno et vagationi continuæ.* Alii a *poltro*, seu *puledro*, Italis *poltro*, pullus equinus, deducunt: ad quam firmandam sententiam hosce versus, ex Dante, ni fallor, laudant, [90 Purg. 24.]:

*Che andate pensando si voi sol tre,
 Subita voce disse, ond'io mi scosal,
 Come iau bestia spaventata e Poltro.*

Ita *poltrones* si fuerint, qui ad modum pullorum equinorum leviter agitati fugam arripiunt. Vide Octav. Ferrarium in Orig. Ital. et Ægid. Menagium in Amentibus Juris 2. edit.

• **PULTRUS**. Pullus equinus. Charta ann. 1048. ex Chartul. S. Vict. Massil.: *Petrus monachus dedit ei equam cum pultrillo, alias Pultra.* Vide supra *Polcedrus*.
PULTURA. Monasticum Anglie. tom. 2. pag. 1085: *Et volo, ut sint quieti ad omnibus causis, et querelis, et placitis Balliorum et Præpositorum Hundredi, et a Pultura serjanorum, et de rewardo forrestiarum, etc.* Forte *pultura*, pro *pulsatura*; *Adjournement*. Vide *Pulsare* 1.

• **PULVER**, pro Pulvis, nempe tormentarii. Tract. MS. de Remilit. et mach. bellic. cap. 144: *In sella habet (equus) peras sive bisazas, in quibus sint pulver et pillule plumbæ scoppetti.*

† **PULVERAGIUM**. Vide mox *Pulveraticum*.

• **PULVERARIUM**, idem quod *Pulveraticum*, Tributum quodvis. Tabul. S. Vict. Massil.: *Una cum tota jurisdictione quam habemus... in laudimis, passagiis, Pulverariis, etc.*

† **PULVERARIUS**. Inter testes Chartæ fundationis S. Petri Salviensis ann. 1229. tom. 6. Gall. Christ. novæ edit. inter Instr. col. 174. subscribit *Pontius Pulverarius*. An idem qui infra *Pulverarius*? Vide in hac voce.

† **PULVERATICUM**, Honorarium, salarii, merces pulveri laboris, seu merces, quæ dabatur agrimensoribus, quasi pro labore et pulvere: ita Cujacius lib. 4. Observ. cap. 18. et ex eo Rigaltius. Id eliciunt ex Constitutione Theodosii et Valentini, quæ exstat apud Frontinum de Limitibus agror.: *Præcipimus itaque agrimensoribus, ut pro laborum vicissitudine Geometricæ artis fundo, cui finem restituens in trifinii rationem steterit, et convenientiam trium centuriarum ibidem esse signaverit, tres aureos accipiat, absque sua Pulveratica.* Verum *Pulveraticum*, aliis quam agrimensoribus dari docet Lex. 16. Cod. Theod. de Tironibus (7,13.), in qua servis, qui se militiæ offerunt, *binos solidos Pulveratici nomine* dandos præcipitur. Ita in Novella Leonis et Majoriani, et apud Senotrem lib. 12. Epist. 15. *Judicium Pulveraticum* abolita legitur, id est, *donativa*. Est igitur *Pulveraticum*, quævis merces, quæ in laboris præmium dabatur, metaphora ducta a pulvere, quo palæstritæ mutuo sese solebant aspergere, certamen initari, ut corpora ceromate et sudore lubrica, mutuas prehensiones non frustrarentur. Ita Gellius lib. 5. ait, *victoriam sine pulvere (ut dicit solet) incruentamque obvenisse*, hoc est, sine labore, aut certamine; unde Græci *ἀγώνισμα* et *ἀγωνιστάς*, pro ἀγωνιστάς passim usurpant.

Pulveratici vocem promiscue etiam in veteribus Tabulis observare est, in quibus variorum tributorum mentio fit, nullo propemodum indicio propriæ notionis. Formula 11. apud Lindenbrog.: *Nec ullas venditas, nec rotaticas, nec foraticas, nec Pulveraticas exactare præsumatis.* Form. 12: *Nec de carrati evactions, nec de rotatico, nec de pontatico, nec Pulveratico, nec saltuatico, requiratis.* Eadem fere legere est in Chartis Dagoberti Regis apud Doubletum pag. 656. Theodorici Reg. Franc. apud Maillon. lib. 6. de re diplomat. Ch. 12. Caroli M. apud Almolnum lib. 5. cap. 1. et Will. Hedam pag. 228. 1. edit. Frederici I. apud Joan. a Bosco in Vienna pag. 90. et Joan. le Lievre in Antiq. Viennens. pag. 356. Benedicti PP. pro Ecclesia Paris. in M. Pastoralis lib. 19. Ch. 10. etc. His addenda Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 219. [90 243.]: *Ut nullus homo præsumat thelonium per vias, nec per villas rotaticum vel Pulveraticum recipere.* Capitularia 5. ann. 803. c. 22. *Similiter nec rotaticum, neque Pulveraticum ullus accipere præsumat.* Quibus in locis sunt qui putant, *Pulveraticum* dici tributum, quod pensabatur pro labore viarum, et pulvere in viam regiam commutato. Ita Goldastus, nixus forte eo quod legitur in Capitulis Caroli Magni, loco laudato. Atqui non *pulveratur* via, quod de vitibus dicunt Columella lib. 11. c. 2. et Palladius lib. 4. cap. 7. sed solidantur. Nisi dicamus, *pulveraticum* idem valere quod *pulveratio* apud eundem Columellam, quam rustici, inquit, occasionem vocant, cum gleba refringitur et resolvitur in pulverem: ita ut itinerum glebe refringantur et poliantur: nam *agros polvre* dixit Ernius.

Est igitur longe vero similis hocce vocabulum pro quovis tributo his in locis usurpari: quod certe evincit Charta Ludovici VI. ann. 1118. apud Doubletum pag. 848. et 851: *Et quoniam ipsa eadem Ecclesia ab antecessoribus nostris in Castro suo per 7. septimanas, a festivitate S. Dionysii usque ad S. Andreæ, hanc habet consuetudinem, quam vulgo vocant pedagicum, sive Pulveraticum, etc.* Ita in Charta Bertrandi Comitiss Forcalcairensis ann. 1028. apud Dionys. Salvaingum in Tract. de Usu Jurium Dominic. cap. 34. *Pulveragium sumi constat: Et omne Pulveragium, seu pedagicum quod in dictis locis de Pruneris, de pineta, et de culca, vel in mandato eorum consueverat percipere.* Tabularium Ecclesiæ Dignensis apud Gassendum in Notit. ejusdem Eccl.: *Bona et proventus Præposituræ Dignensis consistunt in pasqueriis, bannis, Pulveragiis, etc.* Proinde *Pulveragium*, quod idem Salvaingus in Delphinatu pro transitu ovium per terras dominorum percipi tradit, non ita appellatur a pulvere, quem in transeundo excitant oves, ut asseverat; sed quod *pulveraticum*, et *pulveragium* quodvis tributum seu *pedagicum* sonet. Ita etiam Gassendus tradit libro citato pag. 21: *Jura pedagi seu pulveragi, ut vocant.* Cujusmodi vero fuerit jus *pulveragi* in Delphinatu, refertur in veteri Aresto ann. 1458. quod ab eodem Salvaingo describitur.

† Clarioribus tametsi rursus firmare licet Cangii aliorumque doctissimorum sententia, quibus *Pulveraticum* et *Pulveragium* pro quovis tributo usurpari placet, ut ex Præcepto Ludovici Pii ann. 836. in Append. Marcæ Hlsp. col. 778: *Nec non mediam partem Pulveratici*

ex rapta, et ex mercato similiter, seu de pascuario, constitueremus. Ex Statutis Forojul. MSS. ann. 1236: *Statuimus quod nullus recipiat ratione Pulveragi seu pedagi aliquid de ovibus in eundo vel redeundo.* Denique ex Sententia arbitrari ann. 1303. inter Aymarum de Pictavia et Jacobum Abbat. Cisterc.: *De non exigendo et levando pedagium seu Pulveragium per terram suam de propriis rebus seu animalibus dicti dom. abbas et pastorem suorum.* Id nihilominus de omnibus locis affirmare nolim, maxime cum in quibusdam obtineat usus, ut domini feudales ratione feodorum suorum jus *pulveratici* percipiant, quibus *pedagium* non competit, nisi id juris habeant ex propria charta. Notandum vero ex Chartis, quibus referendis supersedemus, *Pulveraticum* non ex ovibus modo exigi, sed et ex bobus, porcis aliorumque animalium gregibus.

† **PULVERAGII OCCASIO**, Illius percipiendi jus. Statuta Arelat. art. 55: *Et nihil accipiant de decima messorum, nec possint habere occasionem Pulveragi.*

• 2. **PULVERATICUM**. [Non *Pourboire* sed *redevance pour le passage des troupeaux*: «Nec redhibitionem de pascuis, nec silvaticum, nec fumaticum, nec *Pulveraticum*.» (Cart. S. Andreæ Vienn. ed. Chevalier, p. 244. an. 972.)]

† **PULVERATUS**. Epist. Petri de Condeto apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 559: *Tantos in occurru suo prostraverunt Saracenos, quod usque ad dimidiam leucam, ut æstimant, totam terram reddiderunt cadaveribus Pulveratam.* Id est cadaveribus quasi pulvere coopertam.

• Ita et nostri *Poudrer* dixerunt, pro *Joncher*, Locum floribus vel juncis spargere. Charta ann. 1322. in Reg. 64. Chartoph. reg. ch. 209: *Laquelle (chambre) doit estre Poudrée de blanc feurre ou de joncz, selon la saison que il y venoit.* *Empoudrer* vero et *Empourrer*, Pulverem spargere. Guill. Guifart. ad ann. 1269. pag. 157. col. 2.

Serjans meurent, il sirs s'Empoudrer.

Vitæ Patrum MSS.:

*Une borgoise bien vestue,
 Qui Empourroit toute la rue
 De la keuse de son bliaut.*

Lib. rub. fol. parvo domus publ. Abbavil. fol. 89 r. ad ann. 1300: *Se aucuns... Empourreit ou metoit ordure pour faire plus peser son draps, etc.* Vide infra *Pulvis*.

• **PULVEREA**, Ludi genus apud Italos, alius ab eo, qui nostris *Poudrete* dicitur, et qui aciculis exsequabatur. Stat. Mediol. part. 2. cap. 433. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. æv. col. 845: *Avantatores corregiola, Pulveræ, etc.* *Ludere ad pulverem*, in not. Fichard. ad calcem Pancirol. edit. Lips. ann. 1722. pag. 400. Cassan. Procem. in Consuet. Burg. male scribit, monente D. Falconet, *Ludere ad palmam.* Cum parvulis in *Pulvere Ludere*, apud Rob. Messier. Minorit. serm. Domin. 1. Quadrag. fer. 6. Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 316: *Lesquelz enfans se prendrent à jouer à la Poudrete, et en jouant Thomassin dit à Jehannin, que si lui avoit getté de la poudre aux yeux.* Aliæ ann. 1416. in Reg. 169. ch. 423: *Lesquelz alerent jouer aux espingles ou cymetiere de Mouchecourt, au jeu dit la Poudrette.* Vide *Pulvereta*.

† **PULVERETA**, Ludi genus. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 84: *Item quod aliquis cujuscunque conditionis existat, non au-*

deat vel præsumat ludere ad ludum cor-
rebola vel Pulverete. Vide Pulverella et
Pulveritia.

† **PULVEREUS**, Advena, extraneus,
vulgo *Pied-poudreux*. Charta ann. 1100.
ex Chartul. Matiscon.: Si vero advena
qui vulgariter Pulveris dicitur primitus
penes Comitem aut penes Episcopum vel
Canonicos venirent, ibi eis liceret manere.
Vide *Pedepulverosi*, et *Pulverarius*.

* **PULVERICATUS**, [Pulverizatus]:
« Recipe calcem vivam bene cribellatam
et auripigmentum Pulvericatum. » (B.
N. MS. Lat. 18089, f. 113^a.)

* **PULVERISARE**, **PULVERIZARE**,
[Gall. nettoyer, enlever la poussière.
..... Habul ad volvendum et Pulveri-
sandum omnia biada granerorum. »
(Art. Histor. de la Gironde t. 12, p. 190.)

† **PULVERITIA**, Ludi genus, ut supra
Pulvereta. Statuta Riperie cap. 168. fol.
23. v.: Si quis averitator repertus fuerit
ludere ad corrizolam, vel Pulveritiam,
vel alium ludum de partito ex quo homo
possit capi, vel decipi, condemnatur in
libris decem parvorum. Vide *Pulverella*.

† **PULVERIZATUS**, Distinctus, varius,
reperius, Gall. *Parsemé*. Charta ann.
1382. apud Rymer. tom. 7. pag. 856: *Sax-
picias de tapestria viridis coloris, Pulve-
ricatas cum rosis*. Vide alia notione in
Pedepulverosi.

† **PULVICINARE**, *Pluitare, saepe pluere*.
Gloss. Isidori. Emendat Gebhardus, *Plu-
vitare, pluitare*. Suspiciatur Martinius
Pulvicinare dictum a fecta voce *pulvis*,
ut sit minutim, et quasi pulvrea *pluvia*.

† **PULVILLUS**, Traditiones Fuldenses
lib. 2. trad. 238: *Cum... pcoribus, id est
oves 40. aucæ 18. Pulvilli 2. capones 2.*
Forte *pulli* vel *pulcilli*, Gall. *Poussins*.
[Vide *Pulcinus*.]

† **PULVINARIUM**, *Sacrarium, thos,*
Epocpa. Gl. Lat. Gr. Codex Regius:
Pavimentum, sacrarium.

PULVINARIUM OPUS, Monasticum Ang-
lic. tom. 3. pag. 317: *Amictus de opere
Pulvinario cum parvis acuis*. Forte *Plu-
mario*. Vide *Pulverizatus*.

† **PULVINATIUM**, f. pro *Pulvinarium*,
Jus capiendi pulvinaria aliamque suppel-
lectilem a subditis vel tenentibus. Vide
Pristia I. Charta Rainal. episc. Andegav.
ex Chartul. SS. Serg. et Bacch.: *Neque ego,
neque ullus ex successoribus meis,
neque episcopus, neque comes ullam con-
suetudinem habeat in burgo SS. marty-
rum Sergii et Bachii, non cibaria equo-
rum, non Pulvinatia, id est, culcitas, nec
capitacia, neque ullam consuetudinem*.

† **PULVINCERIA**, *Area mortuorum*.
Gloss. Isid. Ubi viri docti restitunt
Pollinceria.

† **PULVINI**, *Machinae, quibus naves de-
ducuntur et subducuntur in portum*.
Glossar. vet. ex Cod. reg. 7618.

† **PULVINUS**, Pulvis. Otto Morena in
Hist. Rerum Laudensium pag. 69: *Cum
Laudenses non multum a civitate dista-
rent et suorum clamorem audirent, et
Pulvinum maximum conspicerent, etc.*

1. **PULVIS**, nempe tormentarius. Tho-
mas Walsinghamus pag. 823: *Captus
est insuper ibi Magister Gunnarius... et
cum iis diversæ machinæ ad faciendum
lapides et muros conterendum, et gunnæ
plures, cum magna quantitate Pulveris,
cujus pretium prævaluit omnibus manu-
ibus supradictis. Adde Knyghtonem pag.
2679. Vide *Bombarda*.*

† **PULVIS PYRIUS**, Eadem notione, a Gr.
ἴσπρ, Ignis. Catalog. Episcop. Havelberg.
apud Ludewig. tom. 8. Refiq. MSS. pag.
389: *Quorum majus (tormentum belli-*

cum)... 24. libras Pulveris pyrii... ad
explodendos globos requirebat.

† **PULVIS BOMBARDE**, Idem qui Tor-
mentarius. Tract. MS. de Re milit. et
mach. bellic. cap. 90: *In quo (furno)
mittantur tres aut quatuor caratelli Pul-
veris bombardæ pleni*.

† **PULVIS CARNIUM BOVINARUM**, in
eodem Tract. cap. 1: *Oportet quod dictus
exercitus de Pulvere carniū bovinarum
sit fulcitus, quia carnes bovum sunt de ma-
xima substantia coctæ in aqua in olla
ænea*.

† **PULVIS LONGOBARDICUS**, Aureus,
ut opinor. Lit. remiss. ann. 1383. in Reg.
123. Chartoph. reg. ch. 214: *Pris sur
une hucho un escrinet,.... ouquel avoit la
monnoye de six frans d'or ou environ, un
sachet de Poudre Lombarde, etc.* Nostris
Poudre, pro *Poudre*, Pulvis: unde *Pou-
drière* et *Pourrière*, Pulvereus turbo.
Mirac. MSS. B. M. V. lib. 3:

Quant on fait son mantel escoure,
Ne s'en va pas toute la Poudre.

Le Roman de Cleomades MS.:

Lors veistes parmy ces plains,
Et parmy monts et parmy vaux
Grans Pourrières et grans onces.

Froissart. vol. 3. cap. 28: *Nous cheva-
chames le bon pas, et tant que nous
vismes devant nous les Poudrières de nos
ennemis*.

CUM PULVERE et hamis lupellos com-
prehendere, in Capitulari de Villis cap.
69.

PULVERIS EXCUSIO, Contemptus ar-
gumentum fuit, ex iis, quæ habentur
Matth. 10. et Marci 6. Gregorius Turon. de
Vitis Patrum cap. 4: *Excusio in eam
(domum) Pulverem calciamenti sui, ait,
Maledicta sit domus hæc, etc.* Gull. Ab-
bas S. Theodor. in Vita S. Bernardi lib.
2. cap. 8: *Hic (Eugenius III. PP.) sedi-
tione orta in populo, Pulverem pedum in
litigantes excussit, et relictis eis in Fran-
ciam venit. Vide Notas nostras ad Cin-
namum pag. 481.*

PULVIS MORTALIS, Agobardus lib. de
Grandine cap. 16: *Ante hos paucos
annos disseminata est quedam stultitia,
cum es et mortalitas bonum, ut dicentur Gri-
maldum Ducem Beneventanorum trans-
misisse homines cum Pulveribus, quos
spargerent per campos et montes, prata
et fontes, eo quod esset inimicus Christia-
nissimo Imperatori Carolo, et de ipso
sparso Pulvere mori boves, propter quam
causam multos comprehensos audivimus
et vidimus, et al. quos occisos, plerosque
autem affixos tabulis in flumen projectos
atque necatos. Paschasius Ratpertus in
Vita Walæ Abbatis Corbeiensis lib. 2.
cap. 1: *Obstupescit valde... quod nemo
nostrum, qui ad plenum veritatem de illo
audeat posteris narrare, licet audeat de-
tegere peccata populi longe diu accumu-
lata, clades, pestilentias, famas, inæqua-
litates ac: un, terroresque etiam visionum.*
Quibus profecto mali: prætesit prior Pul-
verum fallax adinventio, sub qua tanta
fuit veztio et prodigium mendacis, ut
prudentibus daretur intelligi, quod uni-
versus orbis ad tantandum esset expositus
in manibus inimici. Capitulare I. ann.
810. cap. 8. et Appendix 2. Ludovici Pii
ad lib. 4. Capitular. Caroli M. cap. 27:
*De homicidiis factis anno præsentis inter
vulgares homines, quæ propter Pulverem
mortalen acta sunt.* [Vide Baluzii Notas
ad Capitul. col. 1199.]*

* 2. **PULVIS, PULVERUM**, [Zaccharum,
poudre de sucre, apud Cypriotas: « Libras
quinquaginta Pulverum de morfo.... de

casali de Lapido.... libras quinquaginta
Pulverorum casalis de la Chiela, pro
pretio quo venduntur *Pulveres* bonitatis
ejusdem. » (Venise, Arch. Génér. Senato
Mist. XLVII. f. 65. an. 1406.)

† **PULULARIUS**, Officium in coquina
regia, cui *pullorum* seu altitium cura
incumbit. Charta Phil. Pulc. ann. 1818.
in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol.
423. v. col. 2: *Item a Symone Pululario
nostro pro xxiij. solidis alium locum (ac-
quisivimus.) Vide Pulularius.*

† **Pulularium**, *Cremis*, in Glossar. Lat.
Gall. ex Cod. reg. 7692. Vide supra *Pu-
laria*.

† **PULUS**, pro *Pulex*, ni fallor, in Vita
B. Hugonis de Lacerta apud Marten.
tom. 8. Ampl. Collect. col. 1169: *Ad Dei
famulum didicimus properasse (virum)
quem sic quotidie acris tortura cum Pulis
pessimis, quæ scilicet Ira dolens rusticæ
nominatur variis corripiebatur tormentis,
ut, etc.*

* **PULUTUS**, [Pollutus: « Scito illum
sceleribus cum facinoribus, animum
cum homicidiis domesticis nefandis que
cibus et conviviis esse Pulutum. » (B. N.
Ms. Lat. 18089, fol. 101^a.)]

† **PULVINETTUM**, f. pro *Pulvinetum*,
Pulvillus, pulvinulus. Computus ab
anno 1333. ad 1336. tom. 2. Hist. Dalph.
pag. 274: *Colino de Camera pro emenda
una cartagine, uno Pulvinetto, et una
coutea pro Domina, etc.*

† **PULVINUS**, Vide *Pulcinus*.

† **PULVONES**, Italici *Pulza*, apud Petrum
de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap.
28. dicuntur *sagittæ* balistarum in *capite
grasse*: ejusdem veteri Gallico inter-
preti, *materas gros en la teste de devant*.

† **PUMARITUM**, *Pomarium*, locus
arboribus fructiferis consitus, in chart.
ann. 772. in Alsat. Diplom. num. 44.
tom. 1. pag. 45. Vide supra *Pomaredus*.

† **PUMATA**, Vide *Puniata*.

† **PUMBELLUS**, Nescio quæ cibi vel
placenta species monachis Solemnia-
censibus apud Lemovicis apponi con-
sueti in majoribus festis, quæ tempore
Quadragesimæ non celebrabantur. Cod-
ex MS. Consuetud. ejusd. loci: *Annun-
ciatio B. Mariæ sepias et anguillas cum
porrata sicut in festo beati Eligii in Qua-
dragesima, si evenierit in carnali sepias
et rofolos et Pumbellos, etc.* Rursum
idem *pumbelli* assignantur diebus Epi-
phanie, Dedicacionis ecclesie, Ascen-
sionis Domini.

† **PUMIFER**, Vide *Pomifer*.

1. **PUNCHA**, *Pera*. Vide *Punga*.

2. **PUNCHA**, *Pugna*, ni fallor. Placi-
tum ann. 1158. inter Probat. tom. 2. no-
væ Hist. Occitan. col. 571: *Dixit item
juratus predictus Raino, quod Bernardus
de Armanicis concordavit cum Ray-
mundo Gauceino et Bertrando de S. Ju-
liano et Petro de Bernicio ut intrarent
castrum de Armanicis causa defendendi
stare Bertrandi de S. Juliano: et hoc fuit
crastina die quo abbas S. Egidii fuit
signatus, sed concordia intrandi cas-
trum predictum, fuit crastina die quod
facta fuit Puncia in eodem castro. Vide
Punna in Pugna 3.*

† **PUNCHERIA**, Mensuræ annonariæ
species, forte pro *Punheria*. Vide in hac
voce. Charta ann. 1343. in Reg. 74. Char-
toph. reg. ch. 282: *Item pro dugdecim
quartionibus, tribus sectariis, tribus Pun-
cheris et tribus quartis frumenti, etc.*

† **PUNCHERIUM**, Cavum, quod pun-
gendo fit. Stat. ann. 1227. inter Probat.
tom. 1. Hist. Nem. pag. 72. col. 1: *Item
sciendum est quod balsmæ debent dari i.
cannæ per Puncherium, et x. cannæ ab*

utroque latere : et si ad capud dictarum l. cannarum avia crozes messes, que per las razos d'aquells crozes pogues passar ab son Panchier, et qu'ell Panchiers fos d'una canna d'all, e d'un altra d'ampie, etc.

° **PUNCHONA**, Scalprum signatorium, Angl. Punchion, Gall. Poinçon. Charta Eduard. reg. Angl. ex Cod. reg. 8387. 4. fol. 60. r. : Ipsi aurifabri habeant unam Punchonam cum capite leopardi,.... ad operationes suas inde consignandas. Vide infra Punctellus.

1. **PUNCTA**, Acumen, Gall. Pointe. Historia Abendonensis Monast. in Anglia : Ipsa etiam amicorum suorum auxilio parvulam Punctam de clavis Domini acquisivit, etc. [Charta ann. 1818. ex Bibl. Colbert. Regest. 58 : Item quod nullus vir vel mulier audeat portare in suis estivalibus, sotularibus vel botinis Punctas dictas de Polayna. Consil. Massil. ex Schedis D. de Fournier : Item quod nullus... portare audeat Punctam seu rostrum in suis sotularibus. Leges Balduini Fland. Comit. ann. 1200. apud Marten. tom. I. Anecd. col. 787 : Qui cultellum cum Functia portaverit, etc. Vide Punctus 4.]

† **PUNCTA PEDIS**, Illius extremitas, Gall. Pointe du pied. Miracul. S. Bernardi tom. 5. Mail pag. 285 : Obliquum gerens pedem, ipsius Punctam non plane in terra ponens, ductus ad sacrum corpus.

2. **PUNCTA**, Promontorium, Lingua terre, pointe de terre, apud Sennutium lib. 2. part. 4. pag. 87 : Alexandria magna est civitas atque pulchra, quandam Punctam habens deforis, cujus confines quotidie a maris fluctibus inundantur, super quam Punctam est una turris, que Forum communiter appellatur. [Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 461 : Die xx. ejusdem mensis Septembris itinere resumto novum insonui ad Punctam Medelini.]

3. **PUNCTA TERRE**, Idem quod Pectus, pars, portio, Gall. Piece. Charta ann. 1224. ex Tabul. Corb. : Notum facio quod abbas et conventus Corbeiensis viderunt marescos de Tanes ad duas Punctas turbandos, omni jure meo.... salvo.

° Male, est enim Foditio ad cespites, vulgo *Tourbes*, eruendos, ut ex alato loco facile, ni fallor, efficitur. Vide Turba 1.

4. **PUNCTA**, Granum, Grain : vox Monetariorum, Donner le Poignant au maître. Statutum ann. 1342. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 420. col. 2 : Remedia vero ligæ et ponderis Punctas, levatas, essayamenta et alia jura, et privilegia habeatis que in nostris monetis antea habebatis.

5. **PUNCTA**, Stragulum acu punctum, Gallice *Courtepointe*. Statuta Ord. Vallescaullum ann. 1238. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1661 : Nullus prior extra domum ferat culcitram, Punctam, vel coopertorium. Ubi forte leg. sine distinctione *Culcitram punctam*.

6. **PUNCTA**, Ornamenti genus, fibula, acus. Constit. Carmelit. MSS. part. 1. rubr. 11 : Prohibentes ne aliquis frater portet... cordulas seu claveria de serico, vel armillas seu Punctas, nec ullas res curiosas vel etiam dissolutas. Vide Punctum C.

7. **PUNCTA**, idem, ut videtur, quod *Puginata* et *Pugnea*, Fasciculus scilicet candellarum, vulgo *Poignée*. Charta ann. 1819. in Chartul. S. Maglor. ch. 58 : Et si etiam ad instantiam amicorum talis

corporis, vel motu proprio dicti curati, fieret vigilia, et celebraretur missa solum in crastino sepultura pro eodem, oblationes, candles et alia Gallice *Pointes*, erunt communes ipsi curato et priori, et in comuni faciant vigiliam et missam celebrari. Item concordatum est, quod omnes oblationes, qualitercumque venientes in erotis seu votis, erunt priori, et quod idem curatus non poterit aliquod jus reclamare in eisdem, excepto quod et ibi missa celebratur, requisita vel non requisita ab aliquo, oblationes ad manum et in candellis sive *Punctis*, ratione missæ tantummodo erunt communes. Vocis autem origo nummos significare potest, qui candellis seu cereis affigi solent; nisi de cereis, qui punctis infliguntur, malis intelligere.

† **PUNCTADOR**. Vide Punctator. **PUNCTARE**, Ugutioni et Joan. de Janua, Puncta facere, vel puncta distinguere : unde *Dispunctare*, removere punctum : *Repunctare*, iterum punctare. [Nostris olim *Ponctar*, *Pointier*, nunc *Ponctuer*.] Guarinus Veronensis, seu Auctor dialogi de Arte punctandi : Punctus est signum, quod vel figura, vel mora sua, clausulas reparat, sensus distinguit, animum recreat, spatiumque cogitandi relinquit etc. Ita quidem hinc locis punctus idem valet quod punctum, quod periodi sensum claudit : et punctare, vel *pungere*, punctum adpingere, vel periodum puncto distinguere. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 19 : Libri communes... quos præcipue Armarius diligenter emendare debet et Punctare, ne Fratres in cotidiano officio Ecclesie sive in cantando, sive in legendo aliquod impedimentum inveniant.

Quod quidem acceptum referri debere Carolo Magno, qui procurante Alcuino punctorum distinctiones vel subdistinctiones restituit, docet Mabillonius lib. 1. Diplom. cap. 11. § 15. Ad hæc quippe tempora nulla verborum a Notariis facta distinctio est : sed et in libris tametsi usitata, in Diplomatis tamen serius obtinuit. De punctorum positione hæc habet Papias : *Distinctio est, ubi finitur plena sententia, et punctum ad summam litteram ponimus. Media distinctio est, ubi fere de sententia tantum superest, quantum diximus, cum tamen respirandum sit, et punctum ad mediam litteram ponimus. Subdistinctio est, ubi non multum superest de sententia, quod tamen mox inferendum sit, et punctum ad imam litteram ponimus.*

Interpunctiones a Carolo M. restitutas; atque adeo ad hujus imperatoris tempora, nullam verborum a notariis factam esse distinctionem, minus accurate dictum in Glossario observant Auctores novi Tract. diplom. tom. 8. pag. 470. Fateor equidem nullam fere ex Mabillonio fuisse scribendam : sed si doctissimos viros Mabillonium et abbatem Godwicensem, imo ipsosmet Auctores attente consulueris, manifestum erit, si codices aliquot excipias, rationem punctandi ad libitum notariorum, usque ad Caroli M. tempora variasse, atque tunc demum certis regulis fuisse circumscriptam.

At *Puncta*, apud Scriptores infimæ ætatis præsertim, dicuntur ea, quæ in singularum linearum initio et fine describuntur, vel subula punguntur, intra quæ exarantur ipsarum linearum ductus, quos sulcos vocant, quod maxime in codicibus et pergamenis confectis observatum S. Hieronymus Episc. ad Letam : Cum vero coperit trementi manu stylium

in cera ducere, vel alterius superposita manu teneri regantur articuli vel in tabula sculpantur elementa, ut per eodem sulcos inclusa marginibus trahantur vestigia, ut foras non queant evagari. Prudentius lib. sept. in S. Cassiano :

Pungere Puncta libet, sulcisque intezere sulcos.

Iso Magister ad eundem lib. Peristeph. v. 271 : *Morsus, punctos dicit, i. foramina nervi, que appellantur in scriptura Puncti*. Engelhardus Abbas in Vita S. Mechthildis Virgin. cap. 28 : *Cum soror una, cui usus erat scribendi membranam, dum ad lineas Punctaret, subulam incaute trahens, oculum transigit, etc.* Chronicon Augustanum lib. 2. cap. 2 : *Ex reliquis in arte Punctandi mihi videtur, quod in trivio et quadrivio peritissimus fuerit*. Chronicon Trudonense lib. 8. pag. 441 : *Graduale unum propria manu formavit, purgavit, Punctavit, sulcavit, scripsit, illuminavit, musiceque notavit syllabatum, etc.* Radulphus de Monchy, Monachus Vedastinus, laudatus a Gazæo ad Cassianum lib. 5. de Cœnob. instit. cap. 89 :

Cum librum scribo, Vedastus ab athere summo Respicit e cœlis : notat et quot grammata nostris Depingam calamis : quot aretur pagina sulcis, Quot folium Punctis hinc hinc laceretur acutis, Tuncque favens operi nostro, nostroque labori, Grammata quot, sulci quot sunt, quod denique Puncti,

Inquit, in hoc libro, tot crimina jam tibi dono.

Auctor Mamotrecti de Homerocentone et Virgilio-centone : Quia illi poetæ in veribus suis prolixis multos versus ponuerunt, qui videntur in superficie convenire Christo : quos percurrentes quidam Punctaverunt, et in unum collegerunt, et quia hic cento, nis, est Punctus, sive punctatio, hic Virgilio-cento, nis, est compilatio facta de versibus Virgilii, etc. Vide lib. 2. Miscellan. Baluzii pag. 269.

PUNCTORIUM, Subula, qua pergamenum punctatur, vel pungitur. Vulgo in Statutis Cartusianorum cap. 28. § 2. ubi de suppellectile scriptoria : *Rasoria duo, et Punctorium unum, subulam unam, plumbum, regulam, etc.* Eadem habentur in Statut. antiq. ejusdem Ordinis parte 2. cap. 18. § 8.

° Unde *Poigneur*, Artifex quilibet subula utens. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 144. Chartoph. reg. ch. 150 : *Comme ledit Per-in, qui avoit tenu l'imposition des Poigneurs d'alesne de Chasteaudun, se feuz adrecié à l'uys de l'hostel Jehan Huei cordouannier, etc.* Sed et instrumentum quodvis punctioni idoneum, *Punctorium* appellabant : unde nostratibus *Poinç* et *Apoinç*. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692 : *Punctorium, Poinçure*. Lit. remiss. ann. 1468. in Reg. 196. ch. 74 : *Garnis de jaureloz, d'un Poinç de cuyvre, d'un arc et de fleisches, duquel Poinç de cuyvre le suppliant donna sur la teste, etc.* Guignevil. in Peregr. hum. gener. MS. :

Un Apoinç en la main destra,

Et une beïste en la sacestre

Tenoit ; mais l'Apoinçon machoit

Derrière il et concleroit.

Hinc *Poinçamment*, Aculeata ratione, vulgo *d'une façon piquante*, apud Froissart. vol. 2. cap. 111 : *Philippe d'Artois ne se repentait point de ce que durament et Poinçamment il avoit escrit aux commissaires du roy de France.*

† **PUNCTARE**, Notare, signare, Gall. *Piquer*, *marquer*. Statuta Bertrandi de Turre Episc. Tull. ann. 1350. apud Baluz. tom. 2. Histor. Arvern. pag. 856 :

Si vero deinceps in taberna, vel in platea publica, vel in loco communi clerici in sacris ordinibus constituti vel beneficiati ad taxillos ludere vel Punctare aut transverare, vel participare cum ludentibus ad taxillos ad lucrum et damnum præsumpserint, etc. Nisi ibi Punctare eadem notione accipiendum est, qua nostri dicunt Donner vel Prendre de l'argent à Piquet, cum scilicet aleator ab alio pecuniam mutuo accipit quam cum fenore restituit quoties vincit. Cæterum pro notare occurrit in Epitome Constit. Eccl. Valent. inter Conc. Hisp. tom. 4. pag. 194: Anniversaria et duplex sedis Punctentur cum cedula, illa die qua celebrabuntur. Nostri Poindre, pungere dixerunt. Le Roman d'Athie MS.:

Des esperons qu'il ot dorez
Point le cheval par les costes.

• Neutra hujus vocis expositio ex Statutis ann. 1359. hic laudatis sensum attigit: ibi enim Punctare est Tessaris ludere, ut quis alterum punctis vincat, quod nostri Pontoyer vel Jouer au point dicebant, nunc Jouer au Passedix. Lit. remiss. ann. 1364. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 178: Comme Huss de la Vacquerie jouast à un jeu, dit au Point, etc. Allæ ann. 1407. in Reg. 162. ch. 18: Icellui Veriot se mist à jouer et Pointoyer audit Olivier à passer dix, et tant jouerent et Pointoyerent ensemble, etc. Unde Pointure, pro certus punctorum numerus, in Lit. remiss. ann. 1371. in Reg. 102. ch. 271: Comme l'exposant et Philippot Grosquet eussent commencé à jouer aux dez, ... ledit Jehan dist audit Philippot que il avoit geté certaine Pointure. Hinc etiam Dez maupoints, Tessera fallaciter punctata seu notata appellantur, in aliis Lit. ann. 1399. ex Reg. 154. ch. 168: L'exposant a esté trouvé saisi de quatre dez maupoints, de deux qui estoient pers et autres deux non pers.

• PUNCTARI, dicuntur, qui certis officiis suis sibi injunctis, vel ex debito, adesse negligunt, vulgo Piquet, in Constitut. Joan. Archiep. Nicosiensis ann. 1320. cap. 2. 7. [Epitome Constitut. Eccl. Valent. Concil. Hisp. tom. 4. pag. 178: Punctare in dicta Missa teneantur (collectores) ut sciant quibus in solidum, vel duntaxat pro tertia parte anniversarium solvere teneantur. Adde Baluzium tom. 2. Miscell. pag. 266.]

• PUNCTATIM, Articulationem, quasi per puncta. Charta ann. 1095. in Tabular. S. Victoris Massil.: Hanc donationem manibus nostris Punctatim firmavimus. Meisterlini Hist. Rer. Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 69: Quæso digneris Punctatim ostendere gradum nostræ consanguinitatis. Utilitur præterea Claud. Mamert. de Statu animæ lib. 3. cap. 14. Vide in Punctum 2.

• PUNCTATOR, Qui absentes a choro et officiis divinis punctis notat, Gall. Piqueur. Vita S. Bogumilli tom. 2. Junii pag. 347: Punctatori deinde negotium dedit, eos qui absentes aut infra officium confabularentur, ... connotandi. Adde Concil. Hispan. tom. 4. pag. 839. Punctador, in Litteris Pii V. PP. ibidem pag. 119:

• PUNCTUATOR, Eadem notione, in Statutis MSS. Capituli Audomar: Item circa parum burarium distributorem marallorum et Punctuatores anniversariorum, etc.

• PUNCTUARIUS, Eodem intellectu, in Epist. Clementis IV. PP. ann. 1267. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 490.

• PUNCTATUS, Vide supra Pongiatius.

• PUNCTIO, Conventio, pactum. Magn. Pastorale episc. Paris. fol. 238: Episcopo et conventui S. Marie ecclesie Parisiensis carissimis dominis suis. Pacem et concordiam, quam fecistis cum Simone de Obergenville homine meo, concedo fieri et manucapio teneri; quod si inde exire vellet, facerem illum Punctionem illam tenere. Vide Punctuatio 1.

• PUNCTIROLUM, ab Ital. Punteruolo, Instrumentum ad equos calcandos. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. 1. pag. 491: Quum utile et utilitati publice credimus expedire propter milites equitantes et transeuntes tam civium quam forensium, ordinamus atque statuimus quod quilibet terra, ... debeat habere X ferras et clavos necessarios illis ferris, et ferrariam, et differarolam, et Punctirolum, et martellum. [FR.]

• PUNCTORIUM, Subula. Vide in Punctare.

• PUNCTOSUS, Cuspide instructus. Cutilus Punctosus, in Stat. Vallis-Ser. rubr. 44. ex Cod. reg. 4619. fol. 88. r.

• 1. PUNCTUALITER, Diligenter, serulo, Gall. Punctuellement. Charta ann. 1440. apud Lamium. in Præfat. ad part. 2. Hist. Sicul. Bonincont. in Delic. erudit. pag. xxvii: Scriptæ sunt copie de dictis originalibus capitulis Punctualiter de verbo ad verbum.

• 2. PUNCTUALITER, Certo, Gall. Véritablement. Steph. de Infestura MS. ubi de Innoc. VIII. PP.: Et data fuit ei audientia a toto collegio cardinalium et in secretis; ita quod nascitur Punctualiter quid exposuerit.

• PUNCTUARE, Statuere, definire, pacisci. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 14. pag. 28: Assensum præbentes, incontinenti, quæcumque in ipsa concordia Punctuatur, opere perimplerent. Ibidem cap. 55. pag. 139: Decrevit igitur et effectualiter Punctavit, quod, etc. Rursum cap. 69. pag. 199: Securam compositionem Punctant, perficiunt et confirmant. Erat igitur finaliter Punctuatum, quod, etc. Vide Punctuatio 1.

• APPUNTARE, Eadem notione, in Charta ann. 1182. ex Tabul. S. Albini Andegav.: Cum omni assensu et voto omnium et singulorum nostri dicti monasterii monachorum statuisimus, ordinavimus et Appuntavimus, etc.

• PUNCTUARIUS, PUNCTUATOR. Vide supra Punctator.

• 1. PUNCTUATIO, Conventio, pactum. Gall. Traité, apud eundem Elmham. cap. 21. pag. 47: In villa de Harstew reddicionem conveniunt in hunc modum, viz. quod, nisi potentia partis adversæ ipsi villa, infra sex dies futuros post Punctuationem habitam succursus conferat, ... in manus regias villam reddent. Vide Punctuare.

• APPUNCTUATIO, Eadem notione, in Chron. Joan. de Wethamstede pag. 346: Convenit (Rex) cum ipso (Duce Eboraci) pro alio quinquennio, ... Quod dux de Somercete audiens, ... tam caute apud Regem insteterat, ut, ... totam Appunctuationem, quam prius fecerat cum domino duce Eboraci revocaret in irritum.

• 2. PUNCTUATIO, Scriptio. Johannes Diaconus in Vita S. Isidori agricolæ tom. 3. Mail pag. 514: Liber ipse originalis, ... tam in discursu ipsius historie, quam Punctuatione ipsorum ecclesiasticorum hymnorum, per seaginta et septem distinctiones distenditur.

• 3. PUNCTUATIO, Modulatio. Stat. MSS. eccl. S. Laur. Rom.: Ordinaverunt

quod in officiis hujusmodi cantandis in dicta ecclesia in medio cujuscumque versus fiat pausa cum debita Punctuatione, prout in psalterio punctuatum est.

• 1. PUNCTUM, [Ipsa charta vel scripti verba. Regest. Magn. Dier. Trecent. ann. 1289. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. 927: Ad quos usus dicti burgenses per Punctum carta sua se attendere dicuntur.] Statutum Philippi Pulchri Regis Franc. ann. 1302. pro Reformatione Regni cap. 68: Per hujusmodi Statuta et ordinationes nos aut nostrum consilium non intendimus in aliquo variare vel mutare privilegia, seu Puncta litterarum, que nos aut predecessores nostri concessimus, etc. [Charta Philippi Regis Franc. inserta in Litteris Henrici V. Regis Angl. ann. 1420. apud Rymer. tom. 10. pag. 21: Specialiter cum nec per Punctum carte hoc sibi concessum fuisset.... Per Punctum carte, sibi et eorum monasterio a tempore fundationis dicti monasterii concessa.] Prendre à point, et pointer, in Assisis Hierosoly. milanis MSS. cap. 6: Le bon plaideur doit ses paroles tout baudement et entendement, et doit estre gailant de dire ses paroles, si que son adversaire ne le puisse prendre à Point, par quoi il perd sa querelle, notant tous les dis de son adversaire, et bien Pointant chacun porce que il sache respondre à ce que mestier li est. Et cap. 264: Le Seigneur et l'homme doivent adonc dire ambedeus ensemble, oil, pource que l'un ne puisse prendre l'autre à Point. Car si l'un disoit, oil, et l'autre, non, cenci auroit l'un l'autre pris à Point, et auroit sa foi blessée.

• 2. PUNCTUM, in psalmodia, Syllaba. Statuta antiqua Ordinis Cartusienis. 1. part. cap. 89. § 1: Si ea, que cantando delectationem afferunt, amputentur, ut est fractio et inundatio vocis, et geminatio Puncti, et similia, que potius ad curiositatem attinent, quam ad simplicem cantum. Ubi Neuma innuuntur. Et § 4: Punctum nullus teneat, sed cito dimittat. Post Punctum bonam pausam faciat. Adde § 5. Cap. 50: In monosyllabis vel barbaris dictionibus debet in fine geminari Punctum, cum fit interrogatio, tam in Epistola, quam in Evangelio.

• PUNCTUS, Eadem notione, in Institut. Patrum de Modo psallendi apud Thomas. in Append. ad Respons. S. Greg. pag. 448: Semper in psalmodia Punctus et pausa tenentur. Hinc

• PUNCTATIM CANERE, Charta Caroli II. Regis Sicilie ann. 1304. apud Ughellium tom. 7. pag. 897: Volunus, quod in ipsa deinceps Ecclesia secundum ordinem Parisiorum Ecclesie per libros, quos eidem Ecclesie dedimus, divinum officium celebratur. Punctatim videlicet atque tractim. Ubi tractim et punctatim, est uno tenore et absque ulia modulatione cantare, singulis tamen punctis, in verbis, quodammodo tono elevatiore notatis, ita ut qui ita cantat, lis immoretur.

• Haud scio an melius de gravi et distincta modulatione intelligatur, ut et in Statutis antiquis Canonice Regular. apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 86:

Punctatim psallendo Deo, cantantque morose.

Hinc emendanda Statuta Valent. Eccl. inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 511: Semper unus levet psalmos, et Punctatis, sine syncopa legant psalmos ac lectiones. Ubi leg. Punctatim.

• Id est, Puncta seu notas multiplicando et variando, nostris Pontoyer. Mirac. Mss. B. M. V. lib. 2:

Tex chante bas et redement,
Que Dex escoute doucement,
Plus que celui qui se contole,
Qui haut organe et haut Pontole.

Male ergo cum Tractum confunditur, aut de gravi et distincta modulatione intelligitur. Vide *Cantus contrapunctus*.

¶ 3. PUNCTUM, Vulnus cuspede factum. Lex Ripuar. tit. 4. cuius inscriptio est, de Puncto: Si quis ingenuus alterum transpuxerit, aut infra costas plagaverit, etc.

¶ 4. PUNCTUM; Articulus, caput, Gall. Point, artic. Litteræ Ruperti Electoris Palat. ann. 1559. apud Ludewig. tom. 5. pag. 582. In omnibus suis tenoribus, sententiis, Punctis et clausulis, etc. Charta ann. 1377. ex Bibl. reg.: Quia recipiendo veniat contra unum de principalibus Punctis quod ponit et subinet. Charta Caroli Regis Franc. ann. 1452. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 402: Et licet idem exponentes errores in dicto arresto respectum cartorum Punctorum in eodem contentorum interveniatis et eosdem presequi intendissent. Adde Rymer. tom. 8. pag. 378. et Conc. Hisp. tom. 3. pag. 634. Vide Punctus 2.

¶ 5. PUNCTUM, Salarium, honorarium, quod his tribuitur qui officis ecclesiasticis intersunt; sic dictum quod presentes puncto notabantur. Statuta Eccl. Valent. inter Conc. Hispan. tom. 4. pag. 135. Quicumque clericus beneficiatus, vel substitutus non adfuerit Missæ majori, perdat Punctum omnium actuum et funeralium a meridie usque ad mediam noctem illius diei. Et quicumque non adfuerit Vesperis, similiter amittat Punctum omnium actuum et funeralium a media nocte usque ad meridiem diei sequentis. Et deputabitur in clero presbyter unus qui assistens Missæ et Vesperis supra dictis Puncto designat. Puncta nuncupantur etiam salaria concessa a Principibus primatibus advocatorum. De his vide Cujac. lib. 13. Observat. cap. 2.

¶ 6. PUNCTUM, Globulus, Gall. Bouton. Statuta Milonis Episc. Aurel. ann. 1314. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1286: Statuimus quod quilibet sacerdos de cetero supertunicale clavum habeat, scilicet sine Punctis. Statuta Monast. S. Germ. Paris. inter Probat. ejusdem Hist. pag. 173: Vestes etiam inordinatas apertas cum Punctis penitus inhibemus. Statuta Monast. S. Claudii ann. 1448. pag. 38: Item, quod idem Religiosi sine floccis aut regularibus cucullis cum Puncto competenter clausis per monasterium non incendant. Occurrit rursum pag. 113.

¶ Vel potius Fibula, acus. Vide supra Puncta 6.

¶ 7. PUNCTUM, Terminus, limes, quia certis punctis seu notis distinguitur, Point etiam nostratibus. Charta ann. 1220. in Chartul. Campan. ex Cam. Comput. Paris. fol. 393. r. col. 1: Ego Rogerus dominus Roseti in Tereschia... Quæ omnia de allodio meo erant, et intra terminos et Puncta comitatus Campanie constituta sunt. Alia Henr. comit. de Ronau ann. 1268. ibid. fol. 220. r. col. 2: Por ce que je voi et entant que moult de maïs porroient avenir, se je me mariois fors des Poinz dou royaume de France, etc.

¶ 8. PUNCTUM, Vox generalis, qua res quævis, quodlibet negotium significatur. Charta ann. 1201. ex Tabul. S. Gauger. Camerac.: Cum etiam in principio messium super Punctum Augusti fuerint banni facti, etc.

¶ IN PUNCTO ESSE, Phrasis Gallica,

Etre sur le point, In proclinctu. Charta ann. 1377. ex Bibl. reg.: Diximus quod eramus in Puncto rumpendi, etc.

¶ Præsto esse, Ital. Essere in punto. Charta Theob. comit. Campan. ann. 1228. in Chartul. Camp. ex Cam. Comput. Paris: Cum karissima domina mater mea esset in eo Puncto revocandi ipsum Galcherum, etc. Quant point est de peisir, in Ch. ann. 1263. ex Chartul. S. Petri Insul. sign. Decanus fol. 112. v.

¶ DE PUNCTO IN PUNCTUM, Phrasis etiam Gallica, De point en point, Accurate, diligenter, summa cura, in Litteris Philippi VI. Reg. Franc. ann. 1339. tom. 2. Ordinat. pag. 133: Ipsas ordinationes et litteras regias supradictas de Puncto in Punctum observantes, etc. Charta Henrici VI. Regis Angl. ann. 1448. apud Rymer. tom. 11. pag. 111: Observari de Puncto in Punctum, etc. De Puncto ad Punctum totum scribimus præsens scriptum, in Tabul. Eccl. Lingonens.

* PUNCTUM (LUDERE AD OMNEM), Ludi taxillum species. Vide Ludus ad ayardum. [Fr.]

¶ PUNCTUOSUS, In punctum, Gall. Pointe, seu acumen designans. Lit. remiss. ann. 1528. in Reg. 133. Chartoph. reg. ch. 43: Cadendo in quadam banca percussus seu attingi de capite, scilicet in cornu acuto et Punctuoso, taliter quod exinde graviter vulneratus exiit.

¶ PUNCTURA, Punctio. Jul. Firmicus lib. 8. cap. 21: Viri Punctura teli morientur. Elmham in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 63. pag. 175: Includi, meroris et timoris sauciati Puncturis, inceperunt mitescere, etc.

¶ PUNCTURA, Pleuritis, pungens lateris dolor, Ital. Puntura, Gall. Point au côté. Mirac. S. Rossæ tom. 2. Sept. pag. 470. col. 1: Tutius quidam Angeli Teie Puntura et febre gravatus, etc. Lit. remiss. ann. 1378. in Reg. 113. Chartoph. reg. ch. 361: Dicitur scrivens dicebat se moriturum ex quadam Puntura, que bout vulgari nomine nuncupatur. Alie ann. 1394. in Reg. 147. ch. 166: Icille Martine, tant pour lesditis bateures, compe pour un bout, qui lui prenoit souvent fois ou costé, ala de vie à trespassement.

¶ 1. PUNCTUS, Quinta pars horæ, apud Bromptonum. [Rabanus de Computo apud Baluz. tom. 1. Miscell. pag. 17: Disc. Punctus quid est? Mag. Quarta pars unius horæ. Disc. Unde dicitur est Punctus? Mag. A parvo puncti transcensu qui fit in horologio. Punctus quippe a pungendo dicitur est, eo quod quibusdam punctioibus certæ designationis in horologiis designatur. Punctus autem habet minuta duo et dimidium, partes tres et semissem, et quadrantem unius partis, momenta decem, ostenta quindecim, atomos vMDCXL. Quatuor ergo Puncti horam faciunt. Rolandinus Patav. lib. 8. cap. 1. apud Murator. tom. 8. col. 283: Movit (Eccelinus) de Verona circa principium mensis Madii, eligens Punctum sui motus, cum sapientibus suis; mors solito. Vide Ostentum.]

¶ Stat. Univers. Tolos. ann. 1366. ex Cod. reg. 4222. fol. 84. v: Statuimus quod pro resumpta magistris novi, qui iam facere voluerit, vacetur hora vespereum duntaxat, et quod campana possit anticipari de duobus Punctis.

¶ 2. PUNCTUS, Articulus, caput, Gallice Point, artic. Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1357. apud Rymer. tom. 6. pag. 43: Ad admittendum... omnes et singulos tractatus et concordias factos,

habitos seu faciendos... et quoscumque etiam Punctus in eisdem contentos. Occurrit rursum ibidem pag. 45. 58. et apud Marten. tom. 8. Amplias. Collect. col. 200. Vide Punctum 4.

¶ 3. PUNCTUS, Actus, factum, Gall. Fait. Litteræ Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1409. apud Rymer. tom. 8. pag. 570: Scitis quod suscepimus in saluum et securum conductum nostrum... senescallum de Haynau, infra regnum nostrum Angliæ, ad carta Punctus et facta armorum inibi perficiendum, cum centum personis equitibus in comitiva sua.

¶ Rectius, ni fallor, Conditio, conventio, pactum. Vide supra Punctio.

¶ 4. PUNCTUS, Acumen, mucro, Gall. Pointe. Charta ann. 1392. apud Rymer. tom. 7. pag. 713: Concessimus Majori dictæ villæ (Calesiæ)... quod ipsi... quendam gladium, Punctu erecto, coram eis portatum habere possint, ita quod Punctus gladii prædicti, in præsentia nostra et avunculorum nostrorum, ac etiam capitanei dictæ villæ nostræ, seu locum suum tenentis in absentia sua, pro tempore existentium, semper deorsum deferatur. Punctum aculeis acutissimis, sursum erectis, tali ingenio, ut cum Rex decubisset, et mole corporali stramenta pressisset, per eosdem aculeos vulneratus fuisset, in Chronico Angl. Th. Otterbourne pag. 232. Vide Puncta 1.

¶ 5. PUNCTUS in psalmodia. Vide Punctum 2.

¶ 6. PUNCTUS, Inusta ferro acuto et calido plaga. Lit. remiss. ann. 1409. in Reg. 163. Chartoph. reg. ch. 303: Demacius cum intentione eum (infirmum) sanandi, tres Punctus cum ferro calido, in fornace calefacto, in loco infirmitatis dedit, et foramen ad evacuandum putrefactionem ab intra existentem fecit.

* PUNCTUS TURRIUM, Foramina in externis turrium parietibus, in quæ, dum ipsæ edificabantur, pegmentum trabiculæ suspensæ et firmatæ collocabantur. Stat. Bonon. ann. 1250-67. tom. III. pag. 392: Statuimus et ordinamus quod potestas et antiani et consules teneantur... facere fieri unam turrim lapideam, que sita sit inter utrumque palatium comunis bon. novum et vetus, vel iuxta massarium comunis bon. a latere mans prout melius videbitur magistris; que turris sit altitudinis xxvj. punctorum usque ad xxx. sicut magistris videbitur; et tom. II. pag. 410: Statuimus et ordinamus quod construm luxulini debeat murari de bono muro bene fundato... et turris ibi incipit debeat elevari supra terram per xx. punctos. — Cum horum foraminum series fere æquidistantes essent, serie-rum numerus turris altitudinem deprehendendo inservebat in actis tabellionum, in contractibus, etc. [Fr.]

¶ PUND, Libra. Vide Funt.

¶ PUNDBRECH, Infractura parci, in Legibus Henrici I. cap. 40. ubi habetur, quot modis illa fiat: Si Pundbrech, id est fractura parci fiat, in Curia Regis plena vita sit, alibi 5 manc. Pundbrech fit pluribus modis, emissione, evocatione, receptione, excussione, etc. [An Tunbreche? Confer cap. 37. ubi Mundbreche.]

¶ PUNEIRA, Quantum pugno contineatur. Gall. Poigné. Charta Bern. vicecomit. Carcass. ann. 1082. ex Bibl. S. Germ. Prat.: Dono vobis in ipsam meam leudam de Limos tres Puneiras de sal, in unaquaque die mercatilis. Vide Puniata.

¶ PUNEX, pro Pumez, in Translat. S. Felicis Conf. inter Conc. Hisp. tom. 8.

pag. 297: Quod sepulcrum... in orientali parte erat constructum, et artificis grta facto fornice de suspensio Punice coopertum rataque suspensi Punice congeris, invenerunt ligneum sepulcrum.

Nostris Poncier, Punice expungere. Chron. S. Dion. tpm. 3. Collect. Histor. Franc. pag. 290: Il manda par toutes les citez du royaume que li enfant fussent introduit en ces lewes, et livre Poncier rescrit. Ubi Almoim. lib. 8. cap. 40. Ibid. pag. 85: Et libri punice planati rescriberentur.

PUNGA, Pera, Saxonice pung. S. Audoenus in Vita S. Eligii lib. 1. cap. 10: Quoties brachile aureum, Pungam quoque auro gemmisque complam sibi subripuit, tantum ut miseris succurreret. [Magis placet Pugna, qua voce pugni ornamentum significaretur, cum ad brachile propius accedat quam pera, cui aurum et gemmae vix conveniunt: si tamen hanc vocem ex Cod. MS. optimae notae restituerit Duchesnius. Nihil enim temere delendum, cum infra cap. 12. legatur: Habebat (Eligius) bursas elegantier gemmatas. Vide supra Pagna 1. et 2.] Angilbertus Abbas Centul. apud Hariulfum lib. 2. cap. 10: Codex eburneus auro paratus... Punga auro parata 1. incensaria argentea auro parata 4. etc. Ita Graeco Barbaris, πούγγη et πούγγη, est sacculus, bursa, crumena ex corio confecta, unde nostris, poche, Leont. Imp. in Tactilis cap. 5. § 4. cap. 6. § 2. 10. Φήνος de capta Constantinopoli MS. πούγγη σοφ καί τακούλι σοφ, etc. Alios in hanc rem locos suppeditant Rigalt. et Meurs. in Gloss. et Glossar. med. Graecit. col. 1211.

Puissette, dimn. eadem notione, in Hist. Joan. de Saintré pag. mibi 124: Si e'appensa qu'il les (escus) musseroit en ses Puissettes.

PUNCHA, Statuta Massiliensis MSS. ann. 1276: Tunica rugata cum Panchis.

POCHIA, Pochia seu Bissacus, in Processu de Vita et mirac. P. Mariae de Malliaco num. 42. [Charta ann. 1841. apud Rymer. tom. 5. pag. 259: In qua archa reperientes monetas infra scriptas in sacis lineis seu Pochis repositas.]

POUCHIA, Will. Thorn. ann. 1248: Etiam ex transverso venis sub umbilico habentes cullillos, quos Daggerios vulgariter dicunt, in Pouchiis desuper impostis.

PUNGATIVUS, Pungens, Gall. Piquant. Mirac. B. Simonis de Lipnica tom. 4. Jul. pag. 556: Velut spinam Pungativam evulsam ab eisdem sentiens dentibus.

PUNGITIVUS, Eadem notione. Epist. Gaufridi Abb. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 502: Quibusdam autem verba justorum Pungitiva tantum sunt, non sanativa: aliis vero Pungitiva sunt simul et sanativa. Gervasius Tilber. in Otiti Imper. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 978: Vermiculatus autem ex arbore, ad modum ilicis et quantitatem dum Pungitiva folia habente, prodit ad pedem. Rolandinus Patav. lib. 11. cap. 5. apud Murator. tom. 8. col. 829: Et aliquando post mellis dulcedinem mordet aculeus Pungitivus. Occurrit rursum apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 217. et 223.

* PUNGNA, pro PUGNA, duellum. Vide in hac voce n. 3. Stat. Consul. Januens. ann. 1143. Inter Mon. Hist. Patr. Taur. tom. II. col. 243: Si autem ille cui crimen opponitur, per bataliam se defendere noluerit, tanquam de homicidio palam facto penam sustineat. Si vero ille

qui inculpatus fuerit mandus de ea Pungna exierit, ille qui crimen obicit penam homicidii patietur. [Fr.]

PUNGULONUS, Stimulus, Ital. Pungolo. Charta ann. 1190. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. aevi col. 92: Item si quis incidere in silva Vallis Herminae, tres solidos dabit curae, nisi pro Pungulono, vel virga coriati, vel ritorta.

PUNGUS, Champineul, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692. pro Fungus, Champignon, ni fallor.

PUNHADERIA, Mensura annonariae species. Charta ann. 1842. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 238: Item unam Punhaderiam avenae debitum semel anno quolibet perpetuo. Vide mox Punheria.

PUNHALIS GLADIUS, Pugio, sica, Gallice Poignard. Charta ann. 1200. ex Tabul. Archiep. Auscit.: Evaginato Punhali gladio irruiat contra dictum dominum Abbatem.

Punhalis cutellus, in Lit. remiss. ann. 1877. ex Reg. 110. Chartoph. reg. ch. 296: Un coustel ou Castellan, que l'en appelle au pais (Languedoc) Punhal, in aliis ann. 1416. ex Reg. 163. ch. 396. Vide supra Pugnalis gladius.

PUNHARIATA, Mensura agrariae species, Poignarde supra in Poigneria. Charta ann. 1304. in Reg. 45. Chartoph. reg. ch. 86: Item duas Punhariatas vineae, in loco vocato al pont del pesquier. Vide mox in Punheria.

PUNHERIA, Annonaria mensurae species, ut supra Pugneria. Vide in hac voce Limborg. Hist. Inquisit. pag. 113: Tradidit Michaeli Miro... mediam Punheriam fabarum: (i. fabarum) ad dandum hereticis pretium ipsarum. Vide Poignia et infra Punheria.

Unde Punheriata, Modus agri unius punheriae seminis capax, vel qui tantundem reddit. Reg. leud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 33. r. Arnaldus de Fagia... recognovit quod tenet... tres peccas terrarum... alium apud Lugat cum una Punheria rasa frumenti, quam inde debet, et tertiam apud Stagiis ecclesiae, cum una Punheria rasa frumenti. Charta admort. Caroli VII. in Reg. ejusd. Cam. Paris. alias Bitur. fol. 146. r. Item super quodam orto... duas Punherias cumulas frumenti... Item super sex Punherias orti ad carrerias... unum denarium Tolos. Alia ann. 1361. in Reg. 103. Chartoph. reg. ch. 78: Pro duabus Punheriatis nemoris, sitis apud podium Guiraut. Item pro decem Punheriatis terrae... unum denarium Tolos. in alia ann. 1415. ex Reg. 168. ch. 324. Vide Punierata.

PUNIA, Gall. Poignée, alias Pugnica. Pugillus. Vide supra Pugnata 1. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 569: Dicta Ysabella dictis injuriis provocata, cepit ipsam Franciscum ab una manu ad chevecam vestis, et ab alia manu unam Puniam barbæ ipsius, quam tunc magnam deferbat, extraxit.

PUNIATA, Tabularium Prioratus Levensis apud Spelmanum: Lanceta, qui pro sale vendit, habebit unum panem, et unam Puniatam salis. Ubi legendum Puniatam, ex Gallico Poignée, quantum pugno quis continere potest. Vide Poignia, et Palmata.

PUNIBILIS, Puniendus, poena dignus, Gall. Punissable. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 403: Tale factum, tanquam factum indebite, est Punibile secundum gravitatem ejusdem et ut contra consuetudinem patriæ perpetratum.

PUNIERA, ut supra Punheria, in

Transactione, ann. 1351. inter Abbatem et Monachos Crassenses ex lib. viridi. fol. 58.

PUNIEYRATA, Modus agri, apud Occitanos, unius pugneriae sementis capax. Charta Annæ Dabsaco domine Montis Astructi ann. 1488: Arrendavit et affeudavit... quindecim sextariatas et tres Punieyratas terre et nemorum. Vide Pugneriata.

PUNIMENTUM, Poena, supplicium, Gall. Punition. Consuetud. Marchiae Dombar. art. 3: Domini possunt quitare mortem seu Punimentum corporis hominum suorum tallabilitum homicidarum, dummodo homicida vel dominus ejus concordet cum domino hominis tallabilis mortui.

Jus poenas in reos decernendi, jus gladii. Charta ann. 1318. Inter Instr. tom. 12. Gall. Christ. col. 405: Ita tamen quod dom. archiepiscopus non habeat aliquod Punimentum in dicta valle, nisi in hominibus suis... Acto etiam quod dictus dom. archiepiscopus homines suos punire possit cum deliquerint, prout ipsorum culpa exegerit puniendos; ita tamen quod quando casus occurrunt, quod aliquis hominum dicti dom. archiepiscopi deberet ultimum supplicium sustinere, etc. Puniment et Pugniment, in Lit. ann. 1331. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 676. et 677. Punissement, pro Jus reos puniendi, in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Bel. fol. 154. r. Réserve à lui et à ses successeurs de la calvaguet, ressort, Punissement de hérésie, etc. Charta ann. 1273. ex Tabul. Cantog.: Cum ad dictum Guarinum judicium seu Punimentum forefacti pertinet. Hinc Pugnissure, qui poena seu supplicio afficit, vulgo Bourreau, in Charta ann. 1382: Fut présent Guillaume Guillart Pugnisseur des malfauteurs de la châtellenie de Blois, etc.

PUNIRE, Perimere, occidere. Vita S. Desid. tom. 5. Sept. pag. 791. col. 1: Adhuc eo loquente, ecce viri iniqui pro armati accedentes, ut eos Punirent.

PUNITAS, ut Punimentum. Chronic. Watinens. Monast. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 825: Dignus morte non moritur, puniendus Punitati subtrahitur, etc. Chron. Novalic. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 739: Fugantur demones a victrici signo, qui videbantur esse catelli, et ad Punitatem revertuntur suam.

PUNITIO, Jus reos puniendi. Charta fundat. Abbatiae Perrodii-novi ann. 1209. apud Menag. Hist. Saboi. pag. 834: Cum omni honore domini, commodi, Punitionis et justitiae.

PUNNA, Vide Pagna 3.

PUNTA, Italica et Hispanica, Acumen, Gall. Pointe. Johan. Demussis Chron. Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. col. 681: Portant scarpas et caligas solatas cum Puntis longis onciarum 111. ultra pedem subtilibus... Nunc portant cum Puntis parvis, quæ Puntæ tam longæ, quam parvæ sunt plene pilorum, sive buræ bovis. Occurrit etiam in Conc. Limano ann. 1582. Inter Hispan. tom. 4. pag. 246. Vide Pupeta 1. et Punctus.

PUNTALE, vox Italica, Academicis Cruscans, Fornimento appuntato, che si mette all' estremità d'alcune cose. Res quævis in puntam seu acumen desinens. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 394: Et taliauit Puntales cinguli sui argentei, et rustico dedit. Ibid. col. 395: Predicta dicit, quia vis tenere meum Puntales argenteum... Per Deum

de Puntali non recordabar. Sed accipias Puntalis; et vultis mihi servire, amore Dei servatis. Sin autem in nomine Dei dicedatis cum Puntali vestro. Et certe si Puntali id penes me permaneret, posset facere me suspendi.

PUNTARIA. [f. Appenditiz, Gallis Dependances.] Chronicon S. Vincentii de Vulturno lib. 2. pag. 685: Cum aliis casualibus, et territoriis; et Puntariis in loco, ubi dicitur, etc.

PUNTELLUS. Scalprum signatorum. Gall. Poinçon. Stat. ant. Florent. lib. 3. cap. 129. ex Cod. reg. 4821: Et domini monetæ seu aliquis alius... partiri faciat... Puntellum, marchium seu pondus monetæ aureæ vel argenteæ. Vide supra Punctonam.

PUNTUM, pro Punctum vel Punctus, Pars horæ; in Chron. Domin. de Gravina tom. 12. Murator. col. 569.

PUNUS, Cuspis, mucro, Gall. Pointe d'une épée. Lit. remiss. ann. 1399. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 407: De piato dicti onis dictus clericus percussit ipsum Bernardum supra musculum, et cum Puno duobus ictibus supra pectus.

PUPARE, Crescere, in Amalth. ex Papiæ Statuto Saluciar. Collat. 7. cap. 196: Exceptis bestiis azilantibus et Pupantibus, pro quibus solvatur tantum damnum domino.

PUPETUS, f. Coquina minister, qui Page vel Enfant de cuisine dicebatur, ut videre est supra in Pagius, a Lat. Pupus, Gall. Poupon. Libert. Vienn. ann. 1391. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 431 art. 40: Quoqui nostri nec Pupeti, non habeant aliquid a contrahentibus matrimonium Viennæ, ratione officii sui exigere vel alias extorquere.

PUPILLARIETAS, Pupilli status et conditio, nostris Pupillarité et Pupilleté. Testam. Sibyllæ comit. Sabaud. ann. 1291. tom. 3. Cod. Ital. diplom. col. 865: Item si forte contingat quod Eduardus filius noster in Pupillaritate, vel postea quandocumque sine liberis masculis... decedat, tunc eidem substitutum pupillariter, etc. Pluries ibi: legendum tamen suspicor in pupillari etate. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 151. Chartoph. reg. ch. 285: Cellui suppliant constitutus in jeune aage et Pupillarité, etc. Alia ann. 1457. in Reg. 189. ch. 157: Lesquelz suppliantz demourerent orphelins et en bas aage et Pupillarité, soubz le gouvernement de certains tuteurs. Comme Jehan de Buxeres estant en aage de Pupilleté, in aliis ann. 1374. ex Reg. 105. ch. 83. Pupille, pro Orphelin, patre et matre orbatus, in Lit. remiss. ann. 1413. ex Reg. 167. ch. 296: Jehan l'Omme aagé de vingt ans ou environ, Pupille de pers et de mere, et sans gouvernement d'autres gens. Pro Convictor, alumnus, vulgo Pensionnaire, élève, in aliis ann. 1448. ex Reg. 179. ch. 367: Regnault de Laval escolier et l'un des Pupilles dudit Cordier, etc. Hinc Pupillance, pro Imbecillitas, impotentia, vulgo Foislesse, impuissance. Charta ann. 1360. in Reg. 88. ch. 93: Combien que ceulz dont ledit sire Loys les acquist, pour la petitece, Pupillance et nonpuissance d'eulz, ne ont pris, possidé, ne exexploité ledis kays, ne le profit d'eulz, etc.

PUPILLARITER, Pupillari ratione, ut pupillo convenit. Testam. Johannis Dalphin. ann. 1318. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 172. col. 2: Substituendo eisdem invicem vulgariter, Pupillariter et compendiosè, breviloce et fideicommissarie, per illum modum, videlicet per quem ad

utilitatem liberorum superstitum, et heredum suorum melius valere poterit et debebit.

PUPILLUS, pro Pupilla. Capitula ad Legem Alamannor. cap. 1. edit. Baluzii: Si quis alteri oculum ruperit, et ille Pupillus intus restitit, solvat sol. 40. etc. Vide Orphanus et Pupus.

PUPIOR, παιδωρα, in Gloss. Lat. Græc.

PUPULICI, pro Publice, in Testam. Chrodardi Comit. apud Mabill. Diplom. lib. 2. cap. 27. § 10: Actum in villa, que dicitur Marsela, Puplici, etc. Gloss. Lat. Gr.: Puplice, δημόσια. Puplico, δημοσίως. Ubi in MSS. Publica, Público.

PUPPIS CAPITIS, Vide Proca.

PUP POP, Althelmus in præfatione ad librum de Laude virginum:

... ne possit tabula raptor

Regales vastans causas bis dicere Pup Pup.

PUP Vox irrisoria est et contemptus, ut in Glossario ad Cantica ratalia Burgundica apte omnino observatur ex Rabano de Laudibus S. Crucis lib. 1. fig. 2:

... dire ne dicere Pup Pup
Rancidas is valet deceptor, dux et iniqui,
Exemptis riat prædani qui lucis ab æthere,
Detrusaque diu voluit punire necando hic.

Que sic commentantur ab ipso Rabano lib. 2: Ne amidius hostis, qui primam puritatem nostrum sibi consentientem de paradiso eiecit, diutius irrisoria eulogie progremem ejus in exilio damnatam fatigaret.

PUPULA, πύλλα, in Gloss. Lat. Gr. Adolescens, puella. Chron. Farf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 490: Agilus cum uxore sua Ura et cum una Pupula et casis et substantiis; Rapiertus cum uxore sua Sindula; et filii masculis 1. casis et substantiis.

PUPULA, Imago, quis fit a puellis, in Glossario ad Doctrin. Alexandri de Villa Dei. Vide supra Paupada.

PUPULARE, Idem quod pullulare, in Schol. MS. ad Juvenal. sat. 6. vers. 23. Maii Glossar. novum.

PUPUS, κόρη ὀφθαλμοῦ. Gloss. Lat. Gr. Pupilla. S. Paulinus Poemate XX. de S. Felice:

Intra folliculum teretem liquido interfuso
Sub vitre nitri latet albus imagine Pupli.

1. PURA. In puras credere, recensetur inter superstitiones paganorum, apud S. Audoenum in Vita S. Eligii lib. 2. cap. 15. tom. 5. Spicil. Acher. pag. 215: Nullus Christianus in Puras (al. Pyras) credat, neque in cantu sedeat, quia opera diabolica sunt.

2. PURA, pro Pyra, Cumulus acervus. Vide Pirra. [Fr.]

PURATUS, pro Purpuratus, moneta Imperatorum Byzantinorum. Bernardus Thesaur. de Acquisit. T. S. apud Murator. tom. 7. col. 690: Asellionus vendebatur octo Puratis, qui valent denar. cxx. solidorum. Vide Hyperperum.

PURCELLUS, pro Porcellus, in Charta apud Madar Form. Anglic. pag. 252: Sciatis me dedisse... totam decimam lanæ, et lini, et ponorum, et equorum... et duas partes Purcellorum.

PURCHACIA, Comparatum, acquisitionem, ex Gallico Pourchasser, et Purchas. Charta Gaufridi de Mandevilla: Contuli... omnes Ecclesias inferius annotatas, tam de dominio meo, quam de emptis et Purchacis. [Lib. niger Scaccarii pag. 83. De dono domini Regis de Purchacis Episcopi Sarum, Willelmus filius Riccardi, feudum 111. militum. Charta

Margareta Comit. Warwici tom. 4. Hist. Harcur. pag. 228: Sciatis me dedisse... decimum denarium de omnibus placitis et Purchacis undecumque venerint. Vide supra Porchacia.]

PURCHMUTTE. Charta Friderici Ducis Austriæ ann. 1241. apud Hansis. tom. 1. German. Sacra pag. 379: Item decima in foro Langenbach 1111. modii stiginis et avenæ Purchmutte. Mutæ præmium, merces, veter. Teuton. ex Lazio. Mutti, mudde, modius est, apud Schilter. in Glossar. Teuton. a Saxon. Midd vel Mitta, quod ex Somnero Corum, batum, modium, et aliud quodque mensuræ genus denotat. Ex his, si quid potes, ad vocis notionem expiscare.

PURCHRAVIUS, ut Burggravius, Burgi comes, in Tradit. Diessens. apud Oefellium tom. 2. ter. Boicar. pag. 686. col. 1. Vide Purgravius.

PURCHRECHT, PURKRECHT, Censuræ ex rebus in emphyteusim concessis. Charta ann. 1280. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 144. col. 1: De hortis, arvis, vineis, agris et domibus illius juris et census, quod vulgariter apud nos Purchrecht dicitur, vij. solid. et xij. denar. Item in Chremsa omnes census de Purchrecht nuper nobis traditi atque dati, etc. Alia ann. 1386. ibid. part. 8. pag. 75. col. 1: Tradiderunt hominibus censuibus in jus emphyteusim, quod vulgariter Purkrecht nuncupatur. Vide Purrecht, [et] Haltaus. Glossar. German. voce Burgrecht, col. 195.]

PURCHUTA, Pensio, præstatio que alicui ex Purchacia, competit. Charta Ludovici Hungar. Regis ann. 1362. apud Steyer. in Comment. ad Hist. Alberti II. col. 386: Cum restituerimus castrum Suerzenpach, quod nos et nostri progenitores habebant et tenuerunt a longis temporibus retroactis, Purchuta seu pensio pro castellanis vel castrensis custodia deputata ad idem castrum de nova civitate per nos relaxata nichilominus, et dimissa, remissa quoque liberaliter eadem pensio seu Purchuta que dicta nova civitate hactenus soluta non extitit et neglecta. Nos pro nobis et universis nostris heredibus et successoribus renunciavimus, presentibus omnibus et singulis iuribus, actionibus et impetitionibus, que in dictum castrum Suerzenpach et ad Purchutam predictam de nova civitate habuimus. [60. Purc-hut, Custodia castri, pro qua pensio debebatur.]

PURCIVANDUS, vulgo Pursuivant d'armes. Vide supra in Prosecutor. Charta ann. 1555. apud Rymer. tom. 15. pag. 424: Concessimus dilectis nobis... heraldis armorum ac omnibus aliis heraldis prosecutoribus suis Purcivandis armorum.

PURSIVANDUS, Eadem notione, in Charta ann. 1550. ibid. pag. 201: Par presentes facimus... Nichilam Tubman unum Pursuivandorum nostrorum.

PURTRECHT. Charta Leonardi Episc. Pataviensis ann. 1426. in Metropoli Salisburgensi tom. 3. pag. 87: Et contulimus in Patavia jus civile, quod vulgo dicitur Purrecht. Vide Purrecht.

PUREA, Jus e pisis, nostris Purée. Ordin. Humberti II. super ordine mensarum, tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 312. col. 2: Servatur nobis de duobus potagiis in primo ferculo, videlicet de pisis albis et Purea aut de ciceribus et caulibus aut rapis. Vide supra Porea.

* Alias Purement. Charta ann. 1543: Fromages, œufs, Purement, généraux, etc.

PUREYA, Jus seu jusculum quodvis, idem quod Potagium. 1. Vide in hac

voce. Statuta MSS. Cardin. Trivulzii Abb. S. Victoris Massii, ann. 1581: *Item in vigiliis festivitatum lendorum* (Pitansarius) *providere, de purgato vulgariter dicto Purge.*

† **PURFERIA**, f. Reficere, Galli dicimus *Reprendre un mur.* Comput. ann. 1302. apud D. Brussel de Usu feud. tom. 2. pag. CLIII: *De dono Duni et de puris castelli Purferir III°. l. Ibid. pag. CLIV. Et pro muro Purferir, et pro plimbo, et pro kernellis xx. l.*

• **PURGARE**, Stercus emittere, Gall. *Fienter.* Charta ann. 1391. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 59: *Incolae ditorum locorum* (de S. Paulo, etc. in Occitania) *habent libertatem... depascendi et abreviandi* (leg. abeuvrandi) *quoscunque animalia predicta in erbagis et paucis ac aquis, dum tamen redeant infra territoria ditorum locorum Purgare.* Sensus neutro occurrit etiam apud Jul. Valer. de reb. Alex. lib. 8. cap. 22: *Fœdatus aer in id tandem aliquando Purgavit.* *Se Purgare vide in Purificare 1.]*

† **PURGARI** dicuntur, qui immundis spiritibus liberantur, apud Ambrosium lib. 7. Epist. 2. Hieronymum in Vita Hilarionis, et alios laudatos ab Henr. Valesio ad lib. 5. Histor. Eccles. cap. 7. ubi *ἁρπακτιν* eadem notione Græcos Scriptores usurpare observat. [Vide Glossar. med. Græc. in v. Καθαρισμοί, col. 533.]

† **PURGATIO**, Innocentiæ probatio, *Espurgement*, apud Bellomaner. cap. 39. Chartul. S. Magdal. Castrodun. fol. 56: *In duellis et aliis Purgationibus quibus sacramenta sunt necessaria, pugiles veniant ad ecclesiam canonicorum.* Hæc vero multiplici ratione peragebatur: at quæ ab Ecclesiæ canonicis magis probaretur, nuncupata.

PURGATIO CANONICA, Quæ est super objecto crimine, proprio juramento, vel, si oporteat, juramento compurgatorum de ipso crimine diffamati innocentiam ostensio: Ita Lindwoodus. Honorius III. in v. Compil. pag. 219: *Alioquin quia publica fama laborat, et manifesta præsumptiones apparent, Purgationem super præmissis canonicam cum manu decima ejusdem dignitatis et ordinis indicatis.* Occurrit passim in Jure Canonico. Vide Judicium. [Contra vulgarem Canonistam dixerunt Purgationem, quæ aqua frigida vel fervente et similibus fit ex cap. 7. qu. 5. caus. 2. Decret. 2. part. Vide ibi cap. 20. et Murator. Antiq. Ital. tom. 3. col. 611.]

• Atqui hæc Purgatio canonica etiam nunc usitata in foro Inquisitionis. Si quis enim de hæresi diffamatus, nec propria confessione, nec facti evidentiâ, nec testimonio productione legitima convincitur, tenetur, ut absolutus exeat, testibus ejusdem ac ille conditionis et status, quique a iudice, eo, quo illi placet numero, designantur, purgare se de illata infamia: Ita tamen ut si defecerit in uno, duobus, tribus aut pluribus testibus, exinde convictus plene de crimine censeatur. Plura vide apud Hofman. in Lexico.

• Joan. de Cardalh. serm. in Purificat. B. M.: *Alia Purgatio fit per testimonium aliorum et per juramentum; et ista Purgatio canonica vocatur. Espurge, nostralis. Lit. ann. 1317. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1351. Leur avons fait tant comme à chacun leur appartient ladite Espurge par nos sermens. Charta ann. 1820. in Reg. 00. Chartoph. reg. ch. 16: *Avons pris l'Espurge doudit chevalier par son serment que il ne fist les**

cas desuadis;... ladite Espurge ainsi recue, etc. Purye, in Lit. remiss. ann. 1401. ex Reg. 150. ch. 160: Comme le supplient ait esté pour ce puniz ou purgiz, par justice... tellement que par le moyen d'icelle Purye de punition, etc.

• Apud Carmelitas in usu perinde fuit hæc Purgatio canonica, quam eo peragendam modo præscribunt eorumdem Constat. MSS. part. 3. rubr. 9: *Purgatio autem canonica sic erit in capitulo facienda... Frater suspectus probabiliter de aliquo crimine... cum tribus aut quinque vel sex bonis fratribus, aut pluribus vel paucioribus... qui quidem fratres purgatores sint bonæ famæ et a longo tempore ejus conversationem noverint, secum etiam conversatus, et eosdem sacros ordines, sicut purgandus, habentes, et qui fuerint de dicta suspitione et suspicionis causa plenarie informati, et demum in illorum præsentia, eorum presidente et ceteris fratribus, super sancta Dei Evangelia sollempniter juret, quod ipse nunquam perpetravit illud crimen vel illas criminosas res aut aceleratas, de quo vel quibus est infamatus: quo juramento ab eo sic facto, statim illi purgatores ibidem etiam coram presidente et fratribus, stantes sigillatim jurassent quod ipsi credunt ipsum vera jurasse et dixisse. Et sic se reddat dictus suspectus et infamatus a crimine espurgatum. Ex quibus existimare facile est, quo ritu etiam a laicis hujusmodi purgatio efficiebatur.*

† **PURGATORES**, idem, qui *Sacramentales. Juramentales. Conjuratores*, de quibus in voce Juramentum. Utitur Andreas Suenonis in Legibus Scanis lib. 7. cap. 8.

† **PURGATORIUM**, Innocentius IV. PP. in Epist. ad Ottonem Cardin. Tusculanum § 23: *Nos, quia locum purgationis hujusmodi dicunt (Græci) non fuisse sibi ab eorum doctoribus certo et proprio nomine indicatum, illum quidem juxta traditiones et auctoritates SS. Patrum Purgatorium nominantes, volumus, quod de cætero apud illos isto nomine appellatur. Isto enim transitorio igne peccata vitæ, non tamen criminalia seu capitalia, que prius per penitentiam non fuissent remissa, sed parva et minuta purgantur, que post mortem etiam gravant, et in vita non fuerint relaxata.*

• Eo nomine pia societas instituta est anno 1418. in ecclesia B. M. Deauratæ Tolosana, ex Tabular. ejusd.

† **Purgatorii penes in Paschatis festo relaxari consuetum in Ecclesia** dicimus ex Mirac. 3. Bononiæ ssec. 6. Bened. part. 1. pag. 271: *Maxime cum eo die (Resurrectionis Dominicæ) peccatoribus venia indulgenter conceditur, et animabus jam carne solutis causa purificandi pro commissis supplicio deputatis requies exhibetur.*

† **PURGATORIUM S. PATRICII**, Ita dictus locus quidam in Hibernia in quadam insula, ubi Patricium Hibernorum Apostolum a Deo ardentissimis precibus obtinuisse aiunt, ut penam et cruciatum, qui implos post hanc vitam manent, ob oculos hic proponerentur, ut insita suis Hibernis peccata, et Gentilium errores facilius extirparet. De hoc Purgatorio agunt pluribus Silvester Giralduus in Topogr. Hiberniæ dist. 2. cap. 5. Matth. Paris pag. 61. et seqq. Bromptonus pag. 1076. Henric. Knighton pag. 2390. Cambdenus in Descript. Hiberniæ, Jacob. Warsus in Antiquitat. Hibern. pag. 219. 220. 221. 2. edit. et alii.

† **PURGATORIUM**, ubi vestes et alia ejusmodi eluantur, in Statut. Ord. Præ-

monstrat. cap. 12: *Ad Purgatorium aquam deferre, et, et quæ sint ibi abluenda, pro diceris fratrum infirmitatibus abluere.*

† **PURGATORIUS MENSI**, Februarius, in quo festum Purificationis B. M. celebratur. [Se Februare, lustrare, purgare.] Chron. Dilmari Merseburg. Episc. apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. pag. 378: *Post salutiferam intemeratâ Virginis partum, consummata millenariâ linea numeri, et in quinto cardinalis ordinis loco, ac in ejusdem quartæ initio hebdomadæ in Februario mensi qui Purgatorius dicitur, clarum mane illucit sculo, etc.*

† **PURGATORIUM CONFESSIONIS OFFICIUM**, in Epist. Henr. Huntindonsensis de Contemptu mundi, apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 185.

• **PURGATURA**, Lavatio, actio purgandi pannos. Stat. pannif. ann. 1317. in Reg. A. Cam. Comput. Paris. fol. 202. v. *Quæ ratione texturæ, tincturæ, fullonis, Purgaturæ seu pectinaturæ pannorum... quoquo modo agitari contigerit, etc.*

† **PURGIO**, Explorator, Gall. *Espion.* Glossar. Lat. Gall. ann. 1852. ex Cod. reg. 4129: *Purgio, Espies.*

† **PURGIRE**, Leges Willelmi Nothi vernaculis cap. 14: *Ki altrei sponse Purgist, si forfai la vvere vers sun Seigneur.* Id est qui desponsatam alteri stupraverit, forisfacit veram suam domino suo. Adde cap. 19. utitur etiam Britton. pag. 16. v. Papianus lib. Responsor. tit. 21: *Si quis mulierem ingenuam vel virginem per vim stupraverit, etc. Le Roman de Vaces MS.*

Les peccans tuoient, les femmes Purgioient.

[Ibidem:] *Maine espouse honne et maine dame Purgioe.*

Rursum:

Et Purgioient les dames de jouste lor maris, Isle honte soufre nul frere hons à envie.]

Vide *Rugire*. [Se Confer Bort.]

† **PURGRAVIUS**, ut *Burg-gravius*, Burgi Comes. Vide in hac voce. Charta Alberti Ducis Austr. ann. 1830. apud Steyer. col. 30: *Interdicimus quoque et firmiter inhibemus universis et singulis Purgravis, judicibus, officialibus et aliis quibuscunque personis ne ipsos fratres... audeant perturbare.* Occurrit rursum col. 33.

• **PURIFICARE**, Purgare, mundare. Comput. ann. 1496. inter Probat. tom. 4. Hist. Ném. pag. 65. col. 1: *Alia expensa, facta pro Purificando seu mundando pilas abeuatoriorum, etc.*

1. **PURIFICARE**, Culpam aut crimen sacramento diluere, purgare, idoneare se: *Purificare se sicut Lex jubet.* in Lege Longob. lib. 1. tit. 9. § 1. [Se Roth. § 20.] *Purificare se ad Legem Dei, § 20.* [Se Liutpr. 21. (4. 3.)] [Id est, ad sacra Dei Evangelia.] *Per sacramentum se Purificare, tit. 16. § 8.* [Se Aist. 6.] Adde lib. 2. tit. 11. § 2. [Se Roth. 196.] *Juramento se Purificare*, in Concilio Wormacienst ann. 868. cap. 12. Vide præterea Petrum Damian. lib. 7. Epist. 12. pag. 647. edit. 1610. etc. *Se Purgare* passim occurrit hac notione.

2. **PURIFICARE**, Expedire, explicare, quo sensu Galli *Nettoyer* dicimus. Lit. ann. 1848. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 84: *Et spem ejusdem venditionis Purificandæ et perficiendæ in eventum seu existentiam conditionis, sub qua ipsa venditio facta fuit.*

† **PURIFICARE**, Exponere, explicare, Practicis nostris *Abellar*. Epistola ann. 1408. tom. 8. Spliil. Acher. pag. 207: *Declarato per nos quod nedom in vim dicta cedula et juramenti prastiti ipse (Benedictus XIII.) tenebatur per viam cessionis prosequi unionem Ecclesie, illumque offerre, imo iura communi etiam ad hoc pro tanto vitando scandalo tenebatur, fuitque ex hoc conditio, quae in cedula inserta fuerat, Purificata taliter, quod dominus praedictus fuit pure et simpliciter obligatus et strictus praecise ad prosequendum unionem Ecclesie per viam cessionis, etc.*

• **PURIFICATIO**, Expeditio, explicatio. Charta ann. 1222. in Chartul. S. Corn. Compend. fol. 231. v. col. 2: *Abbas et conventus Compendiensi concesserunt nobis... super duas domos Ph. Gubernatori x. solidos et ij. capones... Nos autem propter hanc Purificationem dedimus eis x. solidos Paris.* Lit. ann. 1372. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 585: *Petendo et requirendo praedictas nostras litteras executioni effectualiter demandari; nominatiue et productis ad Purificationem litterarum nostrarum praedictarum... pluribus testibus, etc.* Alla ann. 1410. tom. 9. earund. Ordinat. pag. 613: *Ceteros testes in numero competenti ad clarificationem et Purificationem eorundem (litterarum) coram nobis evocari fecimus, etc.*

PURIFICARI dicuntur mulieres, quae post partum in Ecclesiam veniunt, et benedictionem a Sacerdote suscipiunt, ex veteris Legis instituto, de quo praeter ceteris Durandus in Ration. lib. 7. cap. 7. n. 6. 7. Conradus Uspereg. ann. 1124: *Mulieres post partum ad Ecclesiam veniunt, et benedictionem a Sacerdote, sicut nos est, accipiunt.* Chronicon Andrense pag. 152: *Vix unquam post puerperium more legali et Evangelico Purificari, et Ecclesiae reconciliari meruit.* Statuta Synodalia Nicolai Episcopi Andegav. ann. 1262: *Prohibemus, ne ea die, qua benedictio nuptialis celebratur, mulieres admittantur ad Purificationem, cum praeposteratio videatur.* Adde Statutum anni 1270.

† Idem quoque observatum fuisse, cum mulieres primo post nuptias ad ecclesiam veniebant, docuimus supra in v. *Mesniere*. Quo etiam spectant laudata paulo ante Statuta Nicolai Episc. Andeg. Vide mox in *Purificatio*.

• Nostris *Purifier*, eodem sensu; quod non sine aliqua pompa actum alias fuisse, docent Lit. remiss. ann. 1388. in Reg. 135. Chartoph. reg. ch. 68: *Comme icellui Perrin adonc demourant a Velly en Vesquassin eust sa femme gesant d'enfant, et pour icelle Purifier et relever au temps et selon le stile introduit en sainte Eglise, icellui Perrin feust aiez devers le chappellain... et lui requis qu'il voulsist relever sa femme; lequel lui dist qu'il le ferait volentiers et que il alast tantost faire aprester. Apres ce ledit Perrin ala tantost faire aprester saditte femme et ses amis et voisins pour lui faire honneur et compaignie, si comme acoustume est de faire aux prudes femmes du pais, et se mit en grans fraiz pour ses amis festier.* Hanc vero benedictionem honestis tantum mulieribus concessam discimus ex Reg. visitat. Odon. archiep. Rotomag. Cod. reg. 1245. fol. 10. v: *Quod decanus de Augo fecit duas mulieres meretricas Purificari apud Essigniacum, tanquam probas feminas, ut haberet rem cum illis.* Vide infra *Relevatio*.

PURIFICATIO, Oblatio, quae a mulieri-

bus, quae post partum in Ecclesia purificatur, Sacerdotibus offertur. *Purificationes de partu surgentium*, in Tabulario S. Genovefae Paris. Charta ann. 1159. in Magno Pastoral. Eccl. Paris. ch. 33: *De Purificationibus statuimus, ut, quicquid de manu ejus, quae purificatur, in oblatione suscipiatur, parochiali penitus reddatur Sacerdoti.* Alla ann. 1250. apud Brolium lib. 2. Hist. Parisiensis: *Salvo etiam hoc et retento nobis et Ecclesiae nostrae, quod omnes mulieres praedictae villae in die Purificationis suae post puerperium, et primo die, quo accedunt ad parochialem Ecclesiam post sponsalia, ad Ecclesiam nostram tenentur venire ratione matricis Ecclesiae, et oblationes ibidem facere, prout hactenus exstitit consuetum.* Alla ann. 1138. in Hist. Vastinensi pag. 832: *Excepit 4. nummis benedictionis nuptiarum, et oblatione Purificationis mulierum.* Alla ann. 1221. apud Jacob. Petiti ad Penitentiale Theodor. pag. 440: *Mulieres navescentes intra castrum Cociaci Presbyter Parochialis tenentur reconciliare secum ad usum in Ecclesia S. Remigii, et debet recipere de oblationibus panem et vinum, et candelam, et unum denarium, residuum vero recipitur a Priore S. Remigii.* [Tabul. S. Florentii: *Bernardus Nannetensis Episcopus ecclesiam de Voanis concecit, et de candelis Purificationum medietatem.*] Charta Philippi II. Imp. descripta in Magno Recordo Leodiensi p. 11: *La femme, quand elle irat au Purification d'enfant, doit donner une chandelle, et faire son offrande.*

† **PURIFICATIO BASTARDORUM**, Oblatio, quae Ecclesiae in bastardorum legitimationibus offerebatur. Tabul. Montis S. Michaelis: *Gaufredus Gualterii filius in capitulum S. Michaelis venit, et omnia illa quae in ecclesia S. Meloris clamabat, videlicet in decima, in tractu decime, in reclamations agnorum, in Purificationibus bastardorum, et in aliis rebus praedictae ecclesiae pertinentibus, omnino reliquit.* Vide *Legitimare* et *Pallium 1*.

† **PURIFICATORIUM**, Linteolum, quo Sacerdos post communionem calicem extergit. Ceremoniale Episcoporum. cap. 12: *Super ea (credentia) ponuntur duo candelabra cum cereis albis... et in ipsius medio calix cum patena, palla, Purificatorio, et bursa corporalia continente, etc.* Goarus in Euchologium pag. 151. Graecis loco purificatorii spongiae uti observat, quae scilicet non modo sacramentam detergunt, sed et calicem dominici sanguinis purissimum vas, ipsumque sanctum discum, particulasque in eo contentas colligit sacerdos in unum, coerces ne perturbatum effiant, et suo tandem impulsu ductaque suaviter in calicem demittit. Vide Glossar. med. Graecit. in *Σπάγγος* et *Μοσχα*.

• **PURIFICATORIUM**, Vas purificandis digitis in sacra liturgia aptum. Inventar. MS. thes. Sedis Apost. ann. 1295: *Item unum nappetum, Purificatorium vel perfusorium de auro cum una manica. Item unum aliud Purificatorium sive nappetum de auro cum una manica.*

† **PURIFICATORIUS**, Qui purgat. Epist. Siricit PP. ad Himer Inter Concil. Hisp. tom. 2. pag. 124: *Quatenus retrusum in suis ergastulis, tantum facinus continua lamentatione desentes, Purificatorio possint puritudinis igne decoquere.*

† **PURITANI**, Secta Reformatorum circa ann. 1574. qui puros se in doctrina et ritibus praere reliquis vendita-

bant. Vide Honor. Reggiam Tract. de Statu Eccl. in Britan. Hoornbeghium Summa controvers. Puritanismum Anglic. Guillelmi Amesii, Stockmanni Lexic. Mar. et alios.

PURITARE, Emundare, in Gloss. Arabico-Lat.

† **PURITAS**, Pura et simplex veritas, nostris la pure verité. Epist. Bernardi Archiep. Arelat. ad Innoc. II. PP. ann. circiter 1138. apud Marten. tom. I. Ampl. Collect. col. 718: *Omnam Puritatem sub juramento ab eo quaeivimus. Statuta Cadubrii lib. 2. cap. 85: Tunc ille qui debet praestare et solvere decimam, ipsam decimam relinquat, et relinquere possit et debeat in campo, seu terra de qua debetur ipsa decima cum Puritate, veritate, bona fide, et sine fraude.*

• **PURITAS**, Sacramentum, juramentum. Consuet. Catalon. MSS. cap. 26: *Domino vassalli defuncto, successor ejus requirens, vassallus tenetur incontinenti homagium, fidelitatem et Puritatem facere.* Et cap. 27: *Si vassallus, sive castellanus, vel ejus successor, antequam fecerit Puritatem homagii et fidelitatis domino feudi vel ejus successor, fortiterit in crimine hauris, etc.*

PURITER, [in lib. 5. Capitul. cap. 165.] Vide Notas Steph. Baufuzi ad libros Capitular. pag. 1209.

• **PURIREGHT**. Vide supra *Purchrecht*. **PURPARE**, **PURPARTIA**. Vide *Perpare*. **PURPRESTURA**, **PURPRISURA**, **PURPRISUS**. Vide *Porprendera*.

PURPUNCTUS. Vide *Perpunctum*.

PURPURA, Veteribus Scriptoribus, vestimentorum quodvis ornamentum dicitur. Gloss. Gr. Lat.: *Πορφύρα ὑπερμύνη*, *Clarus*. Alibi: *Κόλλα*, η *καὶ τὴν χλαμύδα κόλλα*, *πορφύρα*, *limbus*. *Clarus purpure*, apud Quintilianum. Regula S. Caesarii ad virgines cap. 7: *Vestimenta lucida, vel nigra, vel cum Purpura, vel bebrina nunquam in usu habeant.* Gregorius Turon. lib. 10. Histor. cap. 16: *De illa inciesura (mafortis) quae palla superfuit, Purpuram nepti suae in tunica posuit.* VII. Synodus can. 15: *Ὅτι τὰ ἐπιπέδα ὑπερμύνην προκομμένην ἰσθῆτα ἐνδύσθαι τίς, οὐδὲ προτιθέσθαι ἐπιπέδα ἐπιπέδα ἐν τοῖς ἀποκρίσιν ἡγιασμένων. Sed et edificiorum Purpuras dixit Sidonius lib. 2. Ep. 2. in quem locum consul. Sirmodus.*

PURPURA ALBA. Vincentius Belvacensis lib. 33. cap. 30. de Tartaris: *In prima die vestiti sunt omnes Purpura albis, in secunda vero rubris.* Cap. 36: *Tentorium de Purpura rufa.* Necrologium Ecclesiae Parisiensis 15. Kal. Aug.: *Dedit nobis tres Purpuras albas, de quibus factae sunt casula, dalmatica, tunica, et pallium ad patenam.* [Escarlate blanche, apud Froissartem.]

† **PURPURA SARACENICA**. Le Roman de la Rose MS.:

*Largues est robe toute fresche
D'une Pourpre Saracenische.*

PURPURACLAVATUS, unico verbo ut *Auroclavatus*. Gloss. S. Benedicti cap. de vestimentis: *Clavi, equata. Clavare, πορφυροειν.* Stephanus II. PP.: *Colobio indutum candidissimo, Purpuraclavato.* Vide Senat. lib. 6. Epist. 21.

PURPURAM ADORARE dicebantur, quibus Imperatorum chlamydis laciniam tangere vel osculari concessum erat: cuius quidem sacre purpurae adorandae ritus erat, ut Patricii quidem ad dextram Principis mammam adorarent, Princepsque recedentium caput deoscularetur: Senatores vero ac ceteri gens

dextro ante Principem flexo discederent, ut est apud Procopium in Histor. arcana sub finem. Vide Senatorem lib. 11. Epist. 20. Henricum Valesium ad lib. 15. Ammiani et Jacobum Gothofredum ad leg. un. Cod. Th. de Præpositis sacri cubiculi (6, 8.), et ad leg. 6. de Decurion. (12, 1.)

• Nostris *Porpre*, pro qualibet veste pretiosa et ad optimates quosvis significandos. Le Roman de la Rose MS. ubi de Amore:

Les Porpres et les buriaz use;
Car aussi bien sont amoureuses
Sous buriaz comme sous burnettes.

PURPURARIUS, πορφυροδάρης, in Gloss. Gr. Lat. ibidem: Πορφυροδάρης, *Purpurarius*. Occurrit in veteribus Inscript. 621. 4. 649. 9. *Purpurarius fucus*, apud Solinum cap. 37. [Negotiantes *Purpurarii*, in leg. 7. ex Cod. Theod. de excus. muner. (10, 47.) qui purpuram vendunt.]

PURPURATI, PORPHYRETICI, PORPHYROGENITI, Imperatorum ac Regum liberi, in *purpura*, seu patre Imperatore vel Rege nati. Senator lib. 11. Epist. 1: *Placidiam mundi opinione celebratam... Purpurato filio* (Valentiniano) *studuissis percipimus*. Apud eumd. lib. 8. Ep. 3. *Purpuratam infantiæ filium* vocat Athalaricus Rex. Nebridius Stilichonis gener *Purpuratorum socius, propinquus, consobrinus*, i. filiorum Imperatoris fuisse dicitur apud S. Hieronymum in Ep. 9. Alexium Manue'is Imperatoris filium *Purpuratum* pariter vocant Willelmus Neubrigensis lib. 3. cap. 4. et Will. Malmesburiensis lib. 3. ut *Porphyreticum Ludovicum* Balbum Franciæ Regem, Joannes VIII. PP. Ep. 125. quod scilicet in *purpura* nati essent, ut de Honorio Idacius, de Otone III. Imp. dixit auctor Vita S. Adalberti Episcopi Pragensis cap. 20. apud Surium, qui in *Imperio natus* dicitur Chunrado Uspergensis. Ita Marcus Gazensis Diaconus in Vita S. Porphyrii Episcopi Gazensis Theodosium Juniores in *purpura* natum perinde scribit, atque adeo fasciis purpureis illigatum et circumvolutum, oblatum Imperatrici. Ev. ἀλουργίδι τραπεζίτι, apud Libanium in προσηγορικῶν, Juliano Inscripto. Claudianus in 3. Consulatam Honorii:

Ardua privatos nescit fortuna penates,
Et regnum cum luce dedit, cognata potestas
Excepit Tyrio venerabile pignus in ostro.

Idem in 4. Consulatam ejusdem Honorii:

... Hoc nobilis ortu
Nascitur, æquæva cum majestate creatas,
Nullaque private passus contagia sortis,
Omnibus acceptis, ultro te regis solum
Protulit, et patrio felix adulescens in ostro,
Membraque vestitu nunquam temerata profano
In sacros cecidit sinus.

Vide quæ observamus ad Alexiadem pag. 321. et supra *Porphyrogenitus*.

PURPURATUS, Moneta Imperatorum Byzantinorum. Vide *Hyperperus*.

• **PURPURETICUM** [Gall. *Porphyre*: « Porphyreticum marmor, non *Purpureticum* marmor. » (Appendix ad Probum, ap. Meyer, text. bas. latine, l. 1. 1.)]

PURPURILLA, PURPURELLA. Glossæ Isidori: *Purpurilla, locus extra portam, quo purpureæ veste uterentur*. [Ubi leg. suspicatur Grævius: *Purpura, aula locus, quo puerpere Augustæ utebantur; quippe qui intelligat Isidorus triclinium in aula Constantinopolitana, in quo Augustæ parere solebant*. Vide Cangium in CP. Christ. lib. 11. cap. 4.] Charta ann.

1197. apud Ugheffum tom. 7. pag. 1275: *Unam zonam de esta rubea, unam planetam de Purpurella cum apparatu suo, unam planetam de cendato rubeo, etc.* [Idem quod *Purpura*.]

PURPURITICÆ COLUMNÆ, Porphyreticæ, Capitolino in Antonino, ex Porphyretico marmore, de quo Suet. in Nerone: *Vetus Inscriptio Romæ: Vestitate corruptam adimpluvis columnis Purpuriticis, valvis æreis, marmore, etc.*

• **PURPURIZARE**, *Alterna vice commutans Purpurizabat*, ex Anast. M. in Mail Glossar.

† **PURSIVANDUS**. Vide *Purciwandus*.

† **PURULENTATIO**, Exulceratio, suppuratio, apud Cœl. Aurel. Tard. lib. 5. cap. 3. *Purulentia*, metaphorice apud Tertull. lib. de Pallio sub finem.

† 1. **PURUS**, *Ad purum*, id est, super nudum corpus. *Tunica ad Purum cucullo super, utriusque talaribus birroque desuper indutus*, apud Guibertum l. 2. de Bello sacro.

† **PURUM ARGENTUM** illud dicitur in Charta ann. 1207. apud Stephanot. tom. 1. Antiq. Bened. Occitan. MSS. pag. 406. *quod se defendit ab igne et martello*.

• Hinc *Pur recant*, Qui ex debito et absolute *residens* est, in Lit. remiss. ann. 1873. ex Reg. 104. Chartoph. reg. ch. 822. *De la partie de Guillaume Benoist, nostre Pur recant en la ville d'Avrenchas, etc. Vide Residentes*.

• 2. **AD PURUM PONERE**, vox monetariorum, Ad probationem servare. Charta ann. 1382. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 45. r: *Dicitur garda, ad requestam dicti magistri, dictos quartos capere debeat et fondere vel fondi facere, et de auro fondito capere estimationem vel quantitatem unius floreni, et ponere ad Purum ad partem in quadam pissida*.

1. **PUS**, Gregorius Turon. de Vita Patr. cap. 19: *Mulier quædam filiam suam exhibuit vulneribus plenam, et ut quidam vocant, Pus eadem genuerat*.

2. **PUS**, Alia notione. Traditiones Fuldenses lib. 2. cap. 82: *Trado... unum caballum, et boves 3. domum unam, et aream unam, et Pus unum, 20. porcos, etc.* [f. Puteus, Gall. Puy, Provincialibus Pous.]

• 3. **PUS**, *La custodia*, in Glossar. Lat. Ital. MS. Aliud Lat. Gall. Ex Cod. reg. 7692: *Fus garde vel pourture. Versus:*

Pus, pro patredo, non declinabile credo:
Sed si puris subdas, id quod custodia signat.

† **PUSA**, Idem videtur quod *Picta*. Terarium Chastellarum ann. 1391: *Sub servitio III. solid. v. den. et unius Puse monetæ servitii*.

PUSCA. Vide *Posca*.

• **PUSCHA**, Vinum acidum aquæ mixtum, Ital. *Posca*. Stat. Avellæ ann. 1496. cap. 101. ex Cod. reg. 4824: *Absque eo quod aliud deterius vinum, Puscham vel aquam seu aliquid misceat*. Vide *Posca*.

• **PUSCIZNA**, Polonica vox. Stat. Casimiri ann. 1347. inter Leg. Polon. pag. 24: *Abusiva consuetudine noscitur esse observatum, quod cum aliqui kmethones seu rustici, vel alii civiles homines absque prole de hac luce decedunt, ipsorum omnia bona mobilia et immobilia, nomine vulgariter Puscizna, domini eorundem consueverunt occupare. Unde nos eandem consuetudinem, ut vero contrariam et absurdam reputantes, statuimus, etc.*

† **PUSCULA**. Vide *Forstulla* et *Posca*.

† **PUSCULENTUS**. Vide *Posca*.

PUSIA, Isidorus lib. 17. cap. 7. de Arboribus: *Pausia, quam corrupsit rustici Pusiam vocant, viridi oleo et suavi et*

apta: et dicta pausia, quod paviatum, id est, tundatur. [Vide *Pausia*.]

PUSILLANIMIS. Gloss. Gr. Lat.: ὀλιγοψυχος, *Pusillanimitas*. ὀλιγοψυχία, *pusillanimitas, segnitia*. Interdum *Pusillanimitas* usurpatur pro, *ad misericordiam motus*. Vita S. Gudilæ Virg. cap. 8: *Pro cuius incommodo, compassione et pietate Dei virgo Pusillanimitas facta: ubi Bollandus, id est mota ad commiserationem*. Teutonice Idiotismus, *Weemoedich*, quasi *Ween-moedich*, id est ἀπίδαρυς, *ad lachrymas pronus ac Pusillanimitas*.

• **PUSILLANIMIS**, occurrit in veter. vers. Bibliorum. Vide Mail Glossar. novum.

PUSILLARES, pro *Pugillares*, semel ac iterum in Testamento heccardi Comitiss Augustodunensis apud Perardum pag. 26.

† **PUSILLITAS**, ut *Pusillanimitas*, segnitia. Epist. Johan. de Monasterio apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1446: *Qui nihil magis illud officere potuisset, quam inermi Pusillitati subesset centum armatos duobus digitis debellare*.

† **PUSILLITAS**, Parvitas. Vener. Bêda in Genesim apud eumd. Marten. tom. 6. Anecd. col. 115: *Multa posteris ingenii sui monumenta reliquere, sed precipue, quantum nostra Pusillitas edicere potuit, Basilium Cæsariensis*. Utuntur passim Scriptores Ecclesiastici, Tertull. adv. Hermog. cap. 14. lib. de Resurr. carnis cap. 6. Hieron. Epist. 152. et alii.

† **PUSILLUS**, Junior. Charta ann. 1149. in Tabul. Major. Mon. hac temporis nota concluditur: *Actum anno Verbi incarnati 1149. Indict. 12. Epact. 9. Pusillo Rege Ludovico, qui partes Jerosolimitanas adiit, regni Francorum moderamina gubernante*.

† **PUSILMANNUS**, Servus cultuarius, nostris *Marmiton*. Consuet. MSS. Eccl. Colon. ex Bibl. Eccl. Atrebat.: *Magister coquinae 1111. den. et ob. quatuor roci et duo Pusilmanni cuiuslibet ob.*

† **PUSINGERE**, *Pungere*, ὀξυκρυβν, in Gloss. Lat. Gr. Sangerm.

• **PUSIO**, *Bachon*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

† **PUSIOLA**, dimin. a *Pusa*, puellula. Chron. Anglic. Th. Otterbourne pag. 187: *Rex Angliæ usque Caleriam* (equitavit) *ubi Isabellam, filiam Regis Franciæ, duxit in uxorem, Pusiolam non octennam*. Prudent. in Pass. S. Eulaliæ v. 19:

Ipsa crepundia respulerat,
Ludere nescia Pusola.

• **PUSIOLUS**, Parvulus, in Vita S. Idæ tom. 2. Sept. pag. 267. col. 2. Vide *Pusula*.

† **PUSTELLA**, ut *Pusula*. Vide *Accessio* 1.

* (« Malum gallicum) *Pustellas* in tota parte corporis inducebat et longe latas. » (Annal. Muralti Comensis ed. Doninio, pag. 46. an. 1495.)

• **PUSTELLOSUS**, Pustulosus. Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 99: *Pustellosus ulcerationes scio ex mulea sola fuisse curatas*. Vide *Pusula*.

PUSTERLA, PUSTERNA, PUSTERULA. Vide *Pusterula*.

* **PUSTERNA**, Idem ac *Pusteria*, Portula, Ital. *Posteria* et *Postieria*. Stat. Comm. Novariæ ann. 1281. inter Mon. Hist. Patr. Taur. tom. XVI. col. 599: *De clavibus portarum et Pusternarum. Statutum est quod quatuor claves debeant esse in qualibet porta et Pusterna civitatis Novariæ*. [Fr.]

PUSTICE, Ligna seu trabecula in navibus, quibus insistant rami, Ital. *Posticci*. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 11. de

navibus : Et quod fiant ex multo meliori lignamine, et melius pironade, ac sint ligati, et specialiter Pasticæ pro sustinendo laborem melius et impetum remigandi.

† PUSTURA, ut Pastura, in Statutis Arelaten. art. 82. ex Cod. MS. D. Brunet. fol. 26. v. Quicumque qui pastorem... habebit, faciat ipsum jurare, quod non mittat ignem in Crève ad garrigas et Pusturas comburendas. Ebi versio Gallica ann. 1616. habet: Tous ceux qui loueront des Pastres et bergers, les feront jurer de ne mettre le feu aux garrigues et Pasturages de la Crau.

PUSULA, pro Pustula. Marius Aventicensis: Hoc anno infanda infirmitas atque glandula, cujus nomen est Pustula, in suprascriptis regionibus innumerabilem populum devastavit. Gregorius Turon. lib. 8. cap. 8: Pusularum malarum venenum cruce signo saepe compressit. Cap. 14: Magna igitur eo anno lux in populo fuit, vultudines variae, milinae cum Pusulis et vesicis, quae multum populum affecerunt morte. Idem lib. de Gloria Confess. cap. 24: Quanti a Pusulis veneno incrassante praemortui. Occurrit etiam apud Martialem lib. 14. Epigram. 167. et alios Scriptores. Vide Octavium Ferrarium in Orig. Linguae Ital. in v. Brogia, [et Martii Lexicum.] [° Vox est germanae Latinitatis.]

† I. PUTA. Ut puta, mendum forte pro ut pate, in Vita MS. S. Wenwaloei fol. 108: At vero illa ut Puta prudentissima, non ad luctum murmuriosum, sed ad Deo gratias agendum conversa, etc. [° Vide Forcellin. in 14.]

° 2. PUTA, nostris Pute. Meretrix, scortum. Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692: Pute, putain. Le Roman de la Rose MS.:

Toutes estes, s'esces ou fustes
D'effet ou de pensees Putes,
Et qui toutes vous cercheront,
Toutes putains vous trouveront.

° De viris etiam Putain dicitur. Lit. remiss. ann. 1412. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 347: Lesquelz André, et Baudouin Balastre appellerent Putain le suppliant et ledit Buseyo. Hinc Vaupute appellatur Pederastia, in Chron. Caroli VIII. Petri Desrey ad ann. 1496. fol. 35. v. Lequel (Robuste) interrogé fut accusé estre un des principaux maistres de la Vaupute: et après que le roy l'eut ouy parler, il le remeit à la justice chargé de son cas: l'information deument faite par la justice, fut ledit Robuste pendu et estranglé publiquement à un gros arbre. Putenier et Putieu, Meretricibus deditus. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 136. ch. 30: Icellui Ponsart qui estoit un homme de mauvaise vie et gouvernement, Putieu, etc. Alia ann. 1408. in Reg. 163. ch. 183: Fy de ton maistre, ce n'est qu'un viel Putenier, et tout son fait ne vault riens. Pute, pro Puella, in Poem. Rob. Diaboli MS.:

Et li senescas pour y tant
A dit qu'il le fera dolant
De la Pute qu'il n'a mie.

° A Latino Puditus, adjective etiam Pute dixerunt. Le Roman de Cleomades MS.:

Car piecha c'on dit cest proverbe:
De Pute rachine, Pute herbe.

† PUTACILLA, κατάντροφα, in Gloss. Lat. Graec. ubi forte ex Vulcanio restitutum sputabilia.

PUTACIOLUM. Vide Pittaciolum.

PUTACIUS, Catii seu Felis species,

[Aremoricis Pudask, nostris Putois, Historiae naturalis Scriptoribus Putorius, idem, ut videtur, qui Graecis. Ixix. dicitur:] [° Mustela silvestris,] sic nuncupata, quod foeteat, de qua Scaliger contra Cardanum cap. 216. num. 8: Inter ea quinque, inquit, catus foetens quoque est: pilo obscuriore: sed tam tetro odore, ut Putis Liguribus Taurinis, in Gallia Putois sit cognominatus. Silvester Giraldus in Topogr. Hiberniae dist. 1. cap. 21. et ex eo Bromptonus: Caret herminis, caret et Putacis.

† PUTONIUS, Eadem notione, apud Bernardum Monach. in Ordin. Cluniac. part. 1. cap. 5: Omnia pellicia sunt generis agnini et albi, coopertoria vero aut de agno, aut catini, aut Putoni seu leporum, et numquam de ullo generis majoris pretii. Eadem habentur in Constit. Hirsau. S. Wilhelmi lib. 2. cap. 87.

PUTOSIUS, Petrus Venerabilis in Statutis Ordinis Cluniac. cap. 17: Statutum est, ut nullus Fratrum Cluniacensium cattinis, sive aliis, quibus uti solebant, peregrinis pellicibus induatur, et ad coopertoria facienda solummodo, sicut hoc magis placuit, Putosiorum, et iuxta aliorum linguam Vesonium pellicibus.

* PUTADES. [Capiceis. (Gloss. Lat. Gal. Bibl. Lusul. E. 36. XV. s.)]

PUTAGIUM, Fornicatio, meretricatus, de femina dicitur. Regiam Majestatem lib. 2. cap. 49: Quod generaliter dici solet, quod Putagium hereditatem non admittit, intelligitur de Putagio matris, quia filius est haves legitimus, quem nuptiae demonstrant. Vide Bractonum lib. 2. cap. 37. § 6. et Fletum lib. 1. cap. 15. § 4. Gallis Putage. Charta ann. 1247. in Tabular. Campaniae fol. 343: La fame, qui dira vilonnie à autre, si come de Putage, payera 5. sols, ou portera la pierre toute nue en sa chemise à la Procession, et celle-là poindra après au la nage d'un aguillon, et s'elle disoit autre vilonnie, qui atour à honte de cors, ele payeroit 3. sols, et li home ainsi. Le Roman de Vacces MS.:

Maint home a casillié et torné à servage,
Et mis par pourceit mainte feme au Putage.

Le Roman d'Amile et d'Amy MS.:

A mal Putage soit li siens cors livres.

Le Roman de Renard MS.:

Grand deshonneur et grant hontage,
Fistes vous, et grant Putage, etc.

[Le Roman d'Athis MS.:

Et sa femme estoit mariée,
Benoitte ne esposée,
Qui puis la traïroit à Putage,
A mauvaïté ne à hontage,
Qu'en le festist mourir à honte,
Sans en faire nul autre conte.]

Libertates villa de la Perouse ann. 1260. apud Thomasserium pag. 100: Si feminae commaner venat à la Paerose par Putage, hom qui n'auroet feme, qui gueraet ob li, n'en est tengut vers le Signor. Pute, pro Putata, ut putta et putana, apud Italos, de qua voce Acarisius [° et Murator. Antiqu. Ital. tom. 2. pag. 1268.] Le Roman de Garin:

Or m'avez vos leendrée vilment,
Et clamé Pute, quant toute la gent.

Vetus Carmen MS. de Inventione S. Crucis:

Avogie et de Pute orine.

Id est, caecus, et nothae originis. [° Glossar. Provinc. Lat. ex Cod. reg. 7657: Putanciar, Prov. fornicari. Charta

Phil. III. ann. 1288. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 889: Dimisimus Majori et communitati villa de Vernolio amendas et cognitiones, quas in dicta villa et ejus livreis habebamus in casibus infrascriptis, videlicet... de Putagio, de maledictis, de pravis denariatis carniū, picium, etc.

° Hinc nostris Amputer, Deputer et Imputer, Putagii seu meretricatus crimen alicui imponere, mulierem putam clamare. Lit. remiss. ann. 1392. in Reg. 144. ch. 85: Icellui Michiel dist au suppliant qu'il venoit de veoir la femme de Henys du Tertre, et que certainement il le Imputeroit à offree lui et ladite femme. Alia ann. 1404. in Reg. 159. ch. 27: Thibault d'Orange dit qu'il avoit congneu charnellement la fame Jehan Connivet, et si estoit marié; et que il l'Amputeroit d'office à Sens. Alia ann. 1459. ex Reg. 188. ch. 114: La femme d'icellui Laurens Deputa la femme du suppliant; pour laquelle cause... icellui suppliant dist à son fil: qu'il ne devoit pas soutenir ou souffrir sa femme à Deputer sa mere. Vide infra Puteria.

PUTENA, Meretrix, ex Gallico Putain, seu ut Belgae nostri efferunt, Putaine. Ordericus Vital. lib. 12: Castrum condere cepit, quod Mataputenam, id est devincens meretricem, pro daspectu Hadwisse Comitissa nuncupavit.

† PUTANA non semel occurrit in sermonibus Quadragesimalibus Menoti.

† PUTARIA, ut Putagium, in Statutis Astens. Collat. 12. cap. 7. fol. 39. v: Si uxor alicujus civis Astensis olim aufugit pro Putaria cum aliquo, relinquendo civitatem et domum mariti, etc.

PUTEUM, Idem quod Putagium. Warnerius MS. in Caprum, Scottum Postam:

Ela nunc nostre Scottum resonat canone
Naufragium passum conjugis ob Puteum.

Jam vero quae sit vocis origo, indicat Scaliger ad Catalecta Virgilii, a voce nempe Putus, quae parvulum, aut puerum sonat. Gloss. Lat. Graec.: Putus, μικρός, Puti, μικροί. Hodie etiamnum Itali Putto, puerulum vocant unde nostrum Petiti, detorto vocabulo a Putito. Primum igitur Puta dictae puellae, postmodum ad lascivientes deducta vox, quod in voce, Garce, accidit. Vide Matare.

° PUTAGIUM, perperam pro Pontagium, ut suspicatus est doctus Editor, in Lit. ann. circ. 1190. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 317.

° PUTANCIA Instr. in Lib. Sal. S. Th. Argect. fol. 3. inter sched. Schœpfl.: Quod dicti redditus cuilibet ditorum monasteriorum per me, ut praemittitur, deputati dominabus cujuslibet antedictorum monasteriorum pro Putancia, singulis annis in dictis anniversariis cedere debeant in communi... Item do et lego conventus fratrum Praedicatorum domus Argent. redditus unius libræ denariorum Argent. cedendos dictis fratribus pro Putancia. Sed legendum faud dubie Putancia. Vide in hac voce.

PUTATIVUS, Existimatus, Gallice Putatif. Pater Pueri Putativus, apud Bromptonum pag. 909. qui pater esse putabatur. Historia Miscella in Rhinotmeto ann. 6: Et ita per Putativum rationis obtentum pacem dissolveret. Ubi Theophani Putativus, est δοκουμενός. In eadem Hist. Putativus correctiones, Theophani τὰ δοκουμενα καταρρώματα. Elgil in Vita S. Sturmii Abbat. Fuldensis in prologo: En habes, quod posebas Putativum, nomini tuo dicatum, tibique tuendum relictum. Nempe librum Vitæ S. Sturmii.

PUTATIVE, Cui *Vers* opponitur, in Libello Episcop. Ital. contra Ellipandum inter Concl. Hisp. tom. 8. pag. 99. Quia *Alius est qui genitus est sine initio & Patris, non Putative, sed vers.* Adde vet. Irenaei interpretem et Hieron. Epist. 61.

PUTATORIA, Mulcti, ut videtur, quae ex falsis mensuris domino competit. Charta ann. 1152. inter Probat. tom. 8. novae Hist. Occitan. col. 540: *Conquiescus est dominus Raimundus Trencavellus de eis* (Guillelmo de Limoso suo ministro et Tardivo fratre suo) *clamando illis furum de Limoso, et omnes justitias et mensuram ipsam quae vocatur emina, et mesuram olei, et omnes falsos et Putatorias.*

Nequaquam; est enim Putatoria, Falx putatoria, ut manifestum est ex Leudis majordibus Carcass. MSS.: *Item pro falcibus et Putatoriis, pro carga grossa, ij. sol. Turon.* Ubi versio Gallica ann. 1544: *Item pour chacune charge de fauxz Poudadoires, etc.* Vide supra Poudadoira. Porro pro acuendis instrumentis rusticis certa praestatio domino pensabatur, quae hic Putatoria appellatur. Vide supra Acumentum.

PUTATORIUM. Vide Putatorium.

PUTCHA. Charta Otton. I. imper. ann. 952. inter Probat. tom. 2. Annae. Praemonst. col. 383: *In Colmerhorn viginti quatuor talenta, in Franckenhusen unum mansum et duas Putchas.* Vide infra Puthus.

PUTEAL, Sedes praetoris. Gloss. Isid. Excerpta: *Sedes juratoris.* Papias: *Puteat, locus in foro, ubi feneratoribus dabant et accipiebant pecuniam.* Adso in Translat. S. Basoli sec. 4. Bened. part. 2. pag. 199: *Præcepit ergo ipse procuratori suo villarum incolas sibi tanquam ad Puteal exhiberi: quos per varia distringens supplicia, sibi bona eorum possit violententer extorquere.* Vide Salmasii Exercit. in Plin. pag. 804. edit. Traject.

PUTENA, PUTEUM. Vide Putagium.

PUTEOLANA, Ital. Pozzolana, Arena est ex solo friabiliter lapidoso extracta, quae calci admixta cementum facit ipsis lapidibus, cum induruerit, sequiparandum: dicitur autem non a Putcolis civitate Campaniae, sed a puteis seu puteolis, unde erudit, ut notant docti Editores ad Acta S. Juvenal. tom. 1. Mail pag. 404. col. 1: *Et quod idem locus in praedicta janua cum dicto sancto corpore fuerit postea cementis muratoris, videlicet lateribus calcisque et Puteolana clausus.* Vide Puteolanus et infra Puzulana.

* Pro calce et lateribus et pro acuminibus caminorum et portarum veterum et Puteolana. (Arch. Vatic. mandam. Camer. Apostol. 1460. p. 51.)

PUTEORITE, Puteorum cultores circa ann. 400. ex Judæis idololatras potius quam haereticos, de quibus Philastrius. Vide Stokmanni Lexic. haer.

PUTERIA, Fornicatio, meretricatus, ut supra Putagium. Chartul. 2. Fland. ex Cam. Comput. Insul.: *Item rappel de Pierre de Longhemarke banni de Flandre par le roy de Bruges pour Puerie, vj. ans. Tu vas en Puerie, ne ne vis que de Puerie,* in Cod. MS. S. Vict. Paris. ubi de factis apud Remos ann. 1386.

PUTEULANUS, Dudo lib. 3. de Morib. Norman. pag. 105. describens insulam in fluvio Somona in Picardia: *Est namque ibi insula Puteulano exstantis Somonae gurgite hinc inde et altitudo circumdata.* Ubi legendum Puteolano: quippe arenam intelligit, seu Putolanum pulverem: de quo diximus ad Alexiadem pag. 267. Papias: *Pulvis Pu-*

teolanus, in Puteolans collibus Italiae colligitur, opponiturque ad sustinenda maria, fluctusque frangentes: nam merus in aquis fit lapis.

1. PUTEUS, in templis et aedibus sacris. Abbo Floriacensis lib. 2. de bellis Parisiacis vers. 358. puteum in Capella S. Germani (Pratensi) fuisse innuit, cujus aquae segrotantibus vice medicinae erant:

Cujus ad occubitas Puteus vestigia, cujus Qui potabit aquas, extemplo febre laborans Auxilio sancti Edens capiet medicinam.

Ex Codice Middoth Thalmudi Babylo-nici cap. 5. sect. 8. observare est, in Templo Hierosolymitano puteum extitisse, qui aquas tolli atrio suppeditabat. Theophanes puteos, *πηλας*, vocat aquarum benedictarum receptacula et fontes perennes in templorum atris, pag. 98. [Exstat putei benedictio in Sacrament. Gall. apud Mabill. tom. 1. Mus. Ital. pag. 389.]

Horum puteorum tanta erat apud hebreos religio, ut eorum aquae Boires-Dieu appellarentur, quae aliquando non sanandis modo segrotantibus, sed et rei occultae patefactioni adhibebantur, ut de puteo, qui in capella S. Leonardi erat, legitur in Mirac. MSS. B. M. V. lib. 1:

Icelle issue que je disole,
Li Boires-Dieu ert apelés,
Nus pechiés a'iert lors tant cels,
Puis que fortais hom le boest,
Que maintenant n'apareust
Uns tex signes en son vautre,
Que cascuns savoit son affaire.

IN PUTEUM ABJICI, in Legē Salica tit. 43. Vide Gregorium Turon. lib. 8. Hist. cap. 6. lib. 7. cap. 23.

Supplicii genus fuit apud Scotos usitatum, delinquentes feminas fossa vel puteo immergere. Vide Fossa 1.

2. PUTEUS, a Gall. Puy, Mons, collis. Sidonius in Propemptico ad libellum, ubi de urbe Gabalensi:

Sabliorem in Puteo vidibus urbem.

Vide Podium 8.

PUT FUST, Lignum putridum, idem quod *Buscus mortuus*. Vide *Buscus*. Charta ann. 1221. in Tabular. S. Germ. Paris.: *Compositum est quod dicti homines in praedicto nemore, capient genestam, spinam nigram et albam, salices et marsalices, Put-fust et galliquercum, etc.*

PUTEGUS, Puteus. Charta Italica ann. 1345: *Item teneatur Potestas facere sententiam seu purgari Puthicos dictae ville.* Infra: *Si quis laverit pannos ad Puthicos, sive ad fontes per medium trabuchum, solvat pro banno denar. 6.*

Puch, in Charta ann. 1262. ex M. Chartul. nig. Corb. fol. 118. v. et in alia ann. 1400. ex Chartul. 21. ejusd. monast. fol. 256. v. Hinc Puchhoir et Puchoir, Locus, unde aqua extrahi potest, in eod. M. Chartul. fol. 11. v.: *Item nus ne puet faire Puchhoir, ne ferir eloc es yaues... sans congid. Fut donné congid... à Jehan Cartel de metre trois degrez à son Puchoir audevant de sa maison, in Chartul. Corb. sign. Cesar fol. 67. r. Putast, Aquarum putidarum receptaculum, vulgo Mars. Lit. remiss. ann. 1349. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 247: *Les quels moynes de Saint Leu traynerent ledit clerc parmi le cloistre et parmi la court de ladite église jusques à un Putast ou mars, plainne de orde yaue et croupant.* Quae ultima vox non a Puteus, sed a Putidus accersenda. Putes vero dicitur Torrens, in Charta ann. 1555.*

ex Tabul. archiep. Camerac.: *Pour veoir à ce que les accourges des Pouttes et eauves sauvages, descendans aude ma-rete, etc.*

PUTIATORIUM, Hauritorium, Salinarium, Puteoir, nostris, unde aqua salaria hauritur, extrahitur: vox orta a puteus. Gesta Episcoporum Saltzburger-sium apud Canisium pag. 485. 487:

*Dedit tertiam partem de Putiatorio, quod vulgo dicitur Galgo. Rursum: Simulque et tradidit jam dictus Dux in eodem pago in loco, qui vocatur salinas, fornaces 20. et totidem patellas, et tertiam partem de Putiatorio ibidem concessit, quod barbarice dicitur Galgo. Est autem Theutonicus Galg, vel Galgbrun, puteus. [Puteatorium, galgo, apud Graff. in Thesaur. Ling. Franc. tom. 4. col. 185. Panchart. Abbat. Metloch, in Hofer. Diar. Diplom. tom. 2. pag. 123: *Deportabitur furca et desuper dependens lignum, quod vocatur svingel, ad puteum salis in Wich. Furca est galgo.]* Charta Advaldi Regis Longobard. in Bullario Casinensi tom. 2. pag. 2: *Præter tantum medietatem putei, quod idem genitor noster Sundarit venerandæ memoriæ concessit, vel ligna ad sales coquendos, etc.* Charta ann. 1344. ex Tabular. Monaster. S. Quintini in insula fol. 85: *Sauf et réservé à iceux aussi l'yaue des fosses, qui cloent leurdit jardin à avoir Puisseoirs assis dessus l'yaue seur quatre estaques pour puiser yaue pour ses autres causes nécessaires à iceux.**

Charta Joan. comit. Bitur. et dom. Salin. ann. 1254. in Chartul. Buxer. part. 1. ch. 15: *Dix charges de grant sai en nostre rente de nos Puis de Snines, c'est à savoir dou plus grant sal que l'en i fait.*

PUTIGULI, Qui cadavera prospectant, in vet. Glossar. ex Cod. reg. 7641.

PUTIDA, Puteus, fove fame, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7632. Vide supra Puta 2.

* PUTILAGO. [Vetustas, caries. DIER.]

PUTONIUS, PUTOSIUS. Vide Putacius.

PUTRAMEN, Putredo S. Cypr. de Lapsis cap. 12: *Aperiendum vulnus, et secundum, et Putraminibus amputatis, medela fortiore curandum.* Idem Epist. 55: *Neque enim sic putramina quædam colligenda sunt.*

PUTRIFACTIO, Dicitur de veste corrupta et lacera. Vita S. Rolandi tom. 5. Sept. pag. 119. col. 1: *Tempore dicti sui adventus erat veste lugubri et nigra: et tantum ipsam portavit, quod venit ad Putrifactionem et de necessitate nudus remansit.*

PUTRILAGO, pro Putredo, crebro occurrit apud interpretem S. Antiochi. Homil. 44: *Corpus ipsa dira Putrilagine depercutitur.* Homil. 48: *Pro manna reportarunt vermes, iique in Putrilagine sunt versi.* Adde Hom. 106.

PUTRILLUS, f. Locus ubi putrelli seu pulli equini educantur. Vide in Poldrus. Charta admort. Caroli VII. in Reg. Cam. Comput. Bitur. nunc Paris. fol. 152. r.: *Item super quinqus cartariatis terras ad clausos suos ad Putrillos, quinqus punheriate frumentii.*

PUTRITUS, Gall. Pourri, Carie viciatus. Comput. ann. 1400. inter Probat. tom. 8. Hist. Nem. pag. 158. col. 2: *Cum lectum logie communis... totaliter esset destructum et quasi Putritum, propter vetustatem dictarum fustarum, etc.*

PUTSCHEN, Germanis, Vasis seu mensurae species. Charta ann. 1322. ex Diplom. Bajor. apud Oefellium tom. 2.

Script. rer. Bolcar. pag. 187. col. 3: *Duodecim cuppas salis amplioris ligaminis, quod vulgariter dicitur Putschen, singulas tenentes quatuordecim sarcinas in mensura dicta Naekensfude,* etc.

† **PUTTA**, Puteus, fossa. Angl. Pit, a Saxon. Pitte, eadem notione. Charta ann. 1217. apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 186: *Concessi... quatuor acras terrae meae in Burncestes quarum... una in Crocwall furlung quae jacet ad Puttam inter terram Johannis le Palmer, etc.*

* **PUTTIERUS**. [Ganeo. DIF.]

† **PUTTO**. Ermenrici Mon. Auglens. libellus apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 886: *Inter haec etiam et eufusdam Scotticae perae jacula versor, ceu ex latere emissa, quae modo in partibus Ansoniae Puttoni hitoniae, vel aliud quid incogniti ubi colligit, et licet atrita fronte, apparebit, quando Putto inde gustabit.*

1. **PUTURA**. Fleta lib. 2. cap. 73. § 6: *Ne (equi) per negligentiam, vel pigritiam, de debitis, Putyris et praevidis suis quicquam amittant. Vetus Charta sub Edwardo I. apud Spelmannum: Rex mandat Baronibus, quod allocent Roberto de Cadeworth Vicecomiti Lincolnensi lib. 6. sol. 7. quae per praecipuum Regis liberari Johanni de Bellovento pro Putura 7. leporariorum, et trium alenacerarium, et pro vadis unius Bracenarii a die S. Joann. Bapt. usque ad vigiliam S. Mich. proxime sequentem, utroque die computato, videlicet pro Putura eujuslibet leporarii et falconis per diem 1. d. ob. et pro vadis predicti Bracenarii per diem 2. den. Placita Corona sub eodem Edw. ann. 21. In libertate de Knorespurg presentatur, quod parcarii Comitis Cornubiae percipient Puturam suam, videlicet bis comedendo in die, vel capiendo pro Putura sua 2. denar. de omnibus tenentibus in diversis villis ibidem nominatis, et sic solebat: sed nunc fecit dictus Comes ipsas villas solvere 3. den. pro Putura. Vide Praecaria magna in Praecaria 2.*

Ex his haud obscurum est Puturam hic idem significare quod pastura, id scilicet omne quod in cibum homini vel animalibus tribuitur: unde translata exinde haec vox ad designandum jus gisti seu procurationis, quo dominus a vassallis hospitio et convivio excipitur. Vide in his vocibus. Aperta sunt quae in hanc rem profert Th. Blount in Nomolex. Anglic. v. Putura. Placit. in Itin. apud Cestriam ann. 14. Henr. VII: *Per Puturam servient Johannes Stanley Ar. clamat habere de quolibet tenente, aliquam terram vocatam ouid organg lands possidente, quolibet sexta septimana victum prout Paterfamilias residens super hujusmodi terram habuerit. Placit. apud Preston. ann. 17. Edwardi III: Johannes clamat unam Puturam in prioratu de Penwortham, qui est quedam cella abbatis de Evesham, pro se et ministris, equis et garcionibus suis, per unum diem et duas noctes, de tribus septimanis in tres septimanas, videlicet de victualibus, ut in saeculentis, et poculentis, ad cultus prioratus predicti, indelibe.*

2. **PUTURA**. Willelmus Thorn. ann. 1267: *Comparavit etiam Puturam pulpiti in Ecclesia, et gabuli in refectorio. Ubi Puturam trabem interpretatur Somnerus ex Gallico Poutre.*

Unde *Poultre*, Tabullum ex trabibus confectum. Lit. remiss. ann. 1448. in Reg. 176. Chartoph. reg. ch. 612: *Laquelle femme estoit au dehors du moulin*

sur la Poultrerie d'icelui moulin à l'endroit de l'eaus.

† **PUTUS**, Parvus. Vide Putagium.

* **PUZA**, a voce Italica Puzza, Rotor, malus odor, Gall. Mauvaise odeur. Stat. Casal. saec. XIV. Inter Mon. Hist. Patr. Taur. tom. II. col. 1085: *Item statutum et ordinatum est quod aliquis de Cassalli non possit hunc debet aliquam fossam in domo sua... nec aliquam aliam rem habere, nec tenere, quae reddat fetorem, seu Puzam, etc.* [FR.]

† **PUZAL**, Mensura liquidorum. Charta Lusitanica apud Brandaon. tom. 8. pag. 286: *Post quam habuerit 5. quinales de vino, det unum Puzal.*

† **PUZULANA**, ut supra Puteolana. Charta ann. 1206. ex Cod. reg. 4189. fol. 24. r: *Possit facere aporiari calcem sufficientem et Puzulanam et lapides; ita tamen quod curia frangi faciat lapides... ad faciendum palatium et turrim.*

* **PYATHNADEYESTA**. Vide supra Piatnadyesta.

† **PYCTA**, Scapha exploratoria, apud Veget. lib. 4. cap. 37: *Scaphae tamen majoribus liburnis exploratoriae sociantur, quae vicinos prope remiges in singulis partibus habeant, quae Britanniae Pyctas vocant. Ubi Stewechius maket Pyncas, quod navigii genus Itali vulgo dicunt Pincas, memento Carolo de Aquino in Lex. milit. Nostris Pincus.*

† **PYCTIUM**. Vide Pictacium.

† **PYCTOMACHARIUS**, Gr. πυκτομαχος, Pyctes, pugil, apud Jul. Firmicum lib. 8.

* **PYLATUUM**, pro Pyrethrum, Herbae genus, ut emendat Echarius tom. I. Bibl. Praedict. pag. 62. ad Acta S. Domini. cap. 28. Vide supra Piretrum.

† **PYLE**. Vide Pylatus.

* **PYLUM**. Pactum inter Ursum Venet. ducent et Valpert. Aquilej. patriarch. ann. 880. tom. 2. Cod. Ital. diplom. col. 1945: *Nos observare epopondimus in usque dum, Christo vestrum, isto et saeculo vixeritis, portum vestrum, qui vocatur Pylum, nulla intentione claudere jubeamus. Vide Pylum 2.*

† **PYRA**, Ignis: Latine pyra est rogas, a Gr. πυρ. Marten. de Rit. pag. 262: *Ministri vero ad hoc praefecti, Pyram quantum oleo coquendo sufficit, accendunt. Vide Pyra.*

† **PYRACIUM**, ut supra Piratium. Vide in hac voce. Vita S. Segolens tom. 5. Jul. pag. 638: *Potum praeter aquam atque Pyracium non bibit.*

* **PYRACMON**. [Qui percussit ferrum. DIF.]

† **PYRALE**, Hypocaustum conventuale, Estus, in quo Capitulum celebrabatur: unde flagellum disciplinarum in eo appensum observat Eckerhardus junior de Casibus S. Galli cap. 3: *Rapit flagello fratrum, quod pendet in Pyrali, deforis accurre. Cap. 10: Quidam ipsorum re agnita, raptis de Pyrali flagello, scelus illum incurrens, clamat, et nisi animis saniores ei erecto ad istum brachio occurrissent, grandes incussisset. Cap. 11: Veniunt in Pyrale, et inde in lavatorium, nec non et proximum Pyrali scriptorium: et has tres regularissimas praecambant esse officinas. Cap. 18: Ille ad columnam Pyralis ligatus acerrime virgis caeditur. Vide Gynaeceum et Pecten.*

† **PYRAMIDALIS**, Pyramidatus, ad modum Pyramidis. Gualvan. Flamma apud Murator. tom. 12. col. 1015: *Si non est Imperator, quare utitur insignis imperialibus, ut corona Pyramidalis aurea, etc.*

† **PYRAMIS**, Ciborium, quod altari superponitur. Bernerus Abbas de Translat. S. Hunegundis, in fine: *Sanctas reliquias referentes in sanctam Dei Ecclesiam inthronizant, ac in sacro peribolo retro altare S. Virginis Hunegundis, intra Pyramidem, quod nos oraculum dicimus, digno cum obsequio componunt.*

† **PYRAPTARE**, In mari praedari, Gallis. Pirater. Occurrit apud Sanutum lib. 3. part. 11. cap. 2. [Vide Pirata.]

† **PYRATERIUM**. PYRATERIUM. Vide Piraterium.

† **PYRATUS**, pro Pyrus, methaphorice occurrit in Richeri Chron. Senon. lib. i. cap. 17: *Et eos tonsuratos, non corde, sed habitu tantum monachavit, et talibus Pyratibus locus ille redimitus non diu est gavius.*

† **PYRGIBASIS**, unico verbo male editum, et pejus explicatum, apud Macrobius in Hierolex. Vide Pirgus.

† **PYRGISCOS**, vox Graeca, Bibliotheca. Gloss. Graeco-Lat.: Πυργισκος, turricula, armarium. Vita S. Ansegisi saec. 4. Bened. part. 1. pag. 635: *Domum vero, qua librorum copia conservaretur, quae Graeco Pyrgiscos dicitur, ante refectorium collocavit.*

† **PYRGIUS**, Via strata. Vide Pirgius.

† **PYRGUS**, Ambo. Vide Pirgus.

† **PYRIARE**, a Gr. Πυρῖον, igne fovere, calefacere. Petronii Fragm. Tragar. cap. 78: *In solio, quod Trimalcionem Pyriabatur descendimus. Consule ibi Reines. Non displiceret prorsus Pyriabatur, a Graeco πυρῖον, in altum tollo. Vide Pirgus. In editione Schefferi legitur Periiabatur, unde legendum opinatur, in solio, quod Trimalcionem per duos aptatur, descendimus. Litem dirimere haud facile est.*

† **PYRITEGIUM**. Vide Pyritegium et Ignitegium.

† **PYRIUS PULVIS**. Vide Pulvis.

† **PYROCARE**, Mulieres, quae castitatem et castitatem profitentur, quas suaestate, in Italia nempe, exortas testatur Joannes de Deo Doctor Bononiensis in Penitentiaro edito a Jacobo Petito lib. 11. cap. 18. et quem ille conscripsit ann. 1247. ubi de penitentibus mulierum: *Si autem fuerint Pyrocare, quae de pulvere nuperrime surrexerunt, gravabis eas jejuniis et orationibus, injungens etiam, ut non de caetero sub specie pietatis (et) religionis immietatem palliant; sed viros accipiant, et votum solemniter non fecerint, vel castitatem servant, quam Deo promiserunt. Ejusmodi fuere Beghinae nostrates. [Vide Pinzochia et Pizocata.]*

† 1. **PYROPUS**, Cacumen fastigii vel tecti in pyri formam desinens, Bollandistis in Annotat. ad Vitam B. Christianae Stumbel. tom. 4. Jun. pag. 350: *Tollentes eam (Christianam) demones, cum eadem catena qua tracta fuerat, supra domum ipsius advocati statuerunt, et Pyropo ejusdem domus, in signum derisionis et ignominiae adstrinxerunt.*

† 2. **PYROPUS**, Metallii species, seu metalli mixtura, de quo Plinius lib. 34. cap. 20. Buschius de Reformat. Monast. cap. 22. apud Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 889: *Habuerunt... floscones de Pyropo decem, mortariola de aere septem, etc.*

* **PYROTEGIUM**, in fine Necrolog. MS. eccl. Autis. xj. saeculi, pro Pyritegium. Vide in hac voce.

† **PYRRIRA**, Petraria, ex Gallico Perriere. Machina bellica Galbertus in Vita Caroli Comit. Flandr. pag. 191: *Adducens instrumenta jactatoria, magnellam,*

et Pyrrra, qui deiceret domum praefatam. Vide *Petraria*.

† **PYRUS**, pro Pirus, in Charta ann. 1126. apud Calmet. tom. 2. Hist. Lothar. inter Probat. pag. 280.

† **PYSALIS**, Vestiarium. Vide *Pisalis*.

† **PYSANTEUS**, pro *Bysanteus*, Nummus aureus Imperatorum CP. Epist. II. apud Pez. tom. 6. Anecd. part. 2. pag. 53. col. 1: Pro *Pysanteis aureis*, quos camerario misti, etc. Vide *Pyzantius*.

† **PYTALPHUS**, Vas vinarium. Vide *Pitalus*.

† **PYTATIUM**. Vide *Pittacium*.

† **PYTHAGORISSARE**, Pythagorae philosophiam sectari. Apuleius in *Florida*: Porro noster Plato nihil ab hac secta vel paululum devius Pythagorissat.

† **PYTHONIZARE**, Pythonico spiritu agi. Vita B. Columbæ Reatinæ tom. 5. Mail pag. 358 2: Quasi declinasset in dubium, an fulsit arreptitia, vel laboraret humore terrestri, vel usu rationis privata Pythonizaret, quasi *energymana*. Ubi Codex MS. habet, *Phitonizaret*, ut monent docti Hagiographi. Et certe *Phitones*, pro *Pythones*, non semel occurrunt. Vide in hac voce.

† **PYTIRIA**, *Furfures*, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. MS. lib. 1. Passion. cap. 101: *Sypis testa usta et trita, simul et sal frictum resolvit in oculis carnes, ulcera et Pytiria*.

† **PYXIDA**, pro *Pyxis*. in Vita S. Anselmi sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 663: *Pyxidas eburneas duas, hanapum vitreum optimum unum, etc.*

PYXIS, in qua reponuntur hostiæ consecratæ ad Viaticum: Hæc. Pachymeri lib. 7. cap. 15. 28. Leo IV. PP. dA. Cura Pastoral: *Super altare nihil ponatur, nisi capsæ cum reliquiis sanctorum, aut Pyxis cum corpore Domini ad Viaticum pro infirmis*. Vide *Capitula Hincmar* de Reb. Magistri et Decani cap. 8. Quippe suspensa imminerebatur altari. Hugo Flaviniac. pag. 166: *Pyxidem*. I. de *onichino*, in qua servaretur *Corpus domini cum dependens super altare*. Gervasius Dorobern. in *Descript. Ecclesie Cantuariensis*: *Suscipit a Monacho quosdam Pyxidem cum Eucharistia, quæ desuper majus altare pendere solebat*. Rogerus Hovedenus pag. 486: *Cecidit etiam super altare Pyxis, cui corpus Christi inerat, abrupto vinculo*. Id pluribus docuimus

in *Descriptione ædis Sophianæ* num. 68. Penitential MS. Thuanum: *Omnis Presbyter habeat Pyxidem, aut vas tanto Sacramento dignum, ubi Corpus Domini cum diligenter recondatur ad Viaticum recedentibus a sæculo, quæ sacra oblatio intincta debet esse in sanguine Christi, ut veraciter possit Presbyter dicere infirmo, Corpus et sanguis Domini nostri Jesu Christi proficiat tibi ad salutem animæ et corporis*. Ekehardus Junior de Casib. S. Galli cap. 2: *Pyxide Communionis aperta fletu perfusus communicavit*. Conradus in *Chronico Moguntino*: *Pyxis argentea ad hostias deputata*. Chron. Casin. lib. 3. cap. ult.: *Pyxis aurea cum smaltis pro corpore Domini*. *Pyxides* autem, in quibus sacra Eucharistia infirmis deferuntur, ex ebore, seu *eburnæ* esse jubentur, *propter casum*, in Statutis Synodalibus Odonis Episc. Paris. cap. 5. num. 5. et cap. ult. num. 35. Adde Synodum Eboracensem ann. 1195. cap. 1. Wigorniensem ann. 1240. cap. 1. et Exoniensem ann. 1287. cap. 4. 12. Glossar. med. Græcit. col. 1274.

PYXIDES RELIQUIARUM, Leo Ost. lib. 3. cap. 30: *In æris Pyxidulis reliquiæ sanctorum... reconditæ sunt*.

PYXIS, *Thesaurus*, *fiscus publicus*, locus, ubi asservantur pecuniæ publicæ: valgo *la Boîte*. Charta Ricardi Regis Angl. apud Sammarthanos in Archiep. Furon: *Concedimus etiam... domui de la Haia alios duos solidos in puram et perpetuam elemosinam in Pyxide Andegavensi percipiendos*.

† **PYXIS CAPITULI**. In qua suffragia colliguntur et quam ad eos qui capitulo non interfuerunt deferunt nuncios. Charta Caroli IV. Imper. ann. 1377. apud Miræum tom. 2. pag. 1245: *Canonorum familiares et servitores, tam ballivum, procuratorem, furnarium, lathomum, nuncium Pyxidem capituli deferentem, carpentatorem... sub nostris imperiali protectione suscipimus*.

PYXIS LOMBARDORUM. [Præstatio quæ ab his pro mercibus et facultate exercendi sua commercia Regi exsolvebatur.] Tabular. Memorialium Camere Comput. Paris. signatum C. fol. 130. Die 1. Novemb. 1357. ad burellum præsentibus Antonio Gaete et Joanne Ballet *Thesaur. Franciscus Malisardi de Luca commorans Parisius tradidit unum dena-*

rium Dei de primo dicto ad incheriam consuetam supra firmam *Pyxidis Lombardorum et pertinentiarum suarum pro duobus annis, etc.* [Vide *Longobardi*.]

† **PYXIS NAUTICA**, Gall. *Boussole*. Hanc initio sæculi quarti decimi, circa ann. 1330. primum adinvenisse Flavium Gioia, civem Amalphitanum, tradit Henr. Bréhmannus Dissert. 1. de Re-pub. Amalphit. num. 22. Huic concinit Angelus de Nuce in *Notis ad Chron. Casin.* lib. 1. cap. 50. *Quorum* (Amalphitanorum) *gloriam illustravit ante annos fere 300. Flavius civis vel conterraneus* (alii Joannes Gioia, sed *perperam*) *mirabili illo unaque imprimis utili invento nauticæ Pyxis, qua tot sulcantur maria, veteribus nec navigata, nec nota*. Amalphitanis hoc inventum adjudicant Scriptores aliquot, maxime Isaac. Vossius, qui var. Observat. cap. 13. usum magnetis a Scribis repetit. Sed Francis nostris id acceptum referri debere haud male colligitur ex Poëmate Guioti Pruviniensis circa ann. 1200. exarato, ubi *pyxidis nauticæ* mentio fit sub nomine *Marinette*, quod marinis usibus potissimum esset destinata:

*Icelle estoile ne se mueit,
Un art font qui mentir ne puet
Par vertu de la Marinette,
Une pierre laide et noirette,
Ou li fer volentiers se joint.*

Vide Glossar. med. Græcit. voce *Θαλασσοβουττον*, col. 484.

† Hanc in Biblia Guioti ab hoc versu, *Un art, describi certum est: utrum autem legendum sit cum Falceto *Marinette* vel *Maniere*; an cum nuper Ordin milit. Editore *Maniere*, vix ac ne vix quidem habendum mihi videtur, nec cuius videbitur, qui verba ipsa paulo attentius perpenderit. Prioris nomenclaturæ aperta ratio est, quod scilicet marinis usibus potissimum destinetur: vocis vero *Maniere* nulla hic significatio: quid enim sibi vult *par la vertu de la maniere*, id est, *manœuvre*? Ut autem versus numerum habeas, lege ut supra: *Par vertu de la Marinette*, et tunc ejusdem consonantiam habebis cum voce *Noirette*: si legendum est *Mariniere*, substituendum erit *Bruniere*, quod eodem reddit.*

† **PYXIS**, *Machine* bellicæ jaculatoriæ species. Vide *Pixis*.

Q

QUA

Q. LITTERA numeralis, quae 500. denotat, unde versus:

Q. velut A. cum D. quingentos vult retinere.

Ita etiam notae numerorum antiquae. At apud Egypcium haec littera eandem numerum, quem P. dicitur significare, hoc est 400.

Quod Q. hic sequitur numerum similem retinendo Eidem litterae si recta linea superaddatur, 500. milia significat.

Q. inquit Noster Balbulus Opusc. *Quid singulae litterae significant in superscript. cantilenae. In significationibus notarum cur querratur? cum etiam in verbis ad nihil aliud scribatur, nisi ut sequens V. vim suam amittere querritur.* Vide A.

237 Litterarum Q. C. K. notiores commutationes sunt, quam ut necesse sit id exemplis confirmari.

2 QUACARA. Coturnix, apud Monach. Sangall. de Vita Carol. M. lib. 1. cap. 20. Vide Cara et Qualea.

QUACHETUS. Panis species, in Itinere Camerarij Scotiae cap. 9. § 4. [Locus exstat in Simenellus.]

QUACKERI apud Anglos. Fanatici superiori saeculo exorti, quos Galli *Trembleurs* vocant. Trementes, a tremulo corporis motu, quem inter precandum affectant, quasi essent iudiciorum divinum terrore percussi.

QUACTUM, Isidoro lib. 20. cap. 2. quasi coactum et quasi coagulatum; accepta enim secum alia specie coagulatur.

Quac. Prærogativa ejusdem ad vicodominos Pinquiacenses pertinentis nomen est, de qua mentio fit in Charta Garnerii abb. Corb. ann. 1300. ex Chartul. 23. ejusd. monast. *Il ont le droit de avoir en leurs terres Quac et rac.* Vide infra in Racha 3.

QUADABLUM. Jura et Consuetudines Normanniae cap. 85: *Si vero querelatus de lege, quam vadiavit, incidit, debet maleficium tam læso quam Curiae emendare: de percussione palmae per quinque solidos: de percussione per 12. denarios: de prostratione ad terram, quae Quadablum dicitur, per 18. solidos.* Ubi vetus Consuetudo Normann.: *De abateure à terre, que l'on appelle Acabler, 18. sols.* Vide Cabulum.

QUADEREL. Pellis species, Belgis. Theloneum Monasterii S. Bertini: De

QUA

derina de Condwan, 2. den. de Quaderel, 1. den. de centum pellium agnorum, 2. den.

*QUADELNALE. Mensura frumentaria. *Unum Quadernale frumenti*, in Terrario Sacristiae S. Elibii Claromont. ann. 1398.

237 Est etiam vox nautica, quae significat id, *Quod processit funes*, ut exponit Franciscus Barberinus in Glossis ad sua *Documenta d. Amore* apud Ubaldinum pag. 258. Vide Quinale.

*QUADIDEGARA. Muratorius tom. 1. part. 2. pag. 41. in hunc Legum Rotharis cap. 227. locum. *Haec sunt gaudia quatuor manumissionum*, adnotat sic legi in Codice Ambrosii: *Haec sunt Quadidogara quatuor manumissionum.*

*QUADINCUS. Donationes factae Monasterio Exaltatisi ann. 855. Marce Hisp. col. 788. *Septela nos tapites II. cupertorio sirtio I. et vellatas XI. et Quamcos XI. et radelinicos VIII. curtinos II. etc.*

*QUADIRIGENA. pro Quadrigena, Spatium 40. dierum. Consuet. Norman. part. 2. cap. 33. ex Cod. reg. 4651: *Notandum est quod in hujusmodi novis desessinis, si querelatus se absentaverit quousque terra, quae capta fuerit ad visionem et in assisia sequente, per Quadirigenam in manu principis fuerit servata, etc.* Ubi eadem Galliae: *Ait esté en la main le Roy par quarante jours, etc.*

*QUADIUS. Fidejussor, vas, sponsor. Vide locum in *Guadium post Vadium.*

QUADRA. Gloss. Gr. Lat. *Kōpza, Codra, Quadra.* Idem: *Terzzyovoc, Quadra, Quadra, quadratus.* Maxime de *Quadra panis* apud Monachos sumitur. S. Augustinus contra Epist. Manichei cap. 21: *Unus panis . . . in Quadras quatuor decussatim formetur. Per Quadras panes partiri*, apud Gregorium M. lib. 1. Dialog. cap. 11. Petrus Damian. in Vita S. Romualdi cap. 3. num. 14: *Fragilitati pie compatiens, consueta mensurae Quadram patimenti superaddidit.* Joan. Laudensis in Vita ejusdem Petri Damiani num. 24: *Sola panis Quadra cum crudis oleribus cenanti apponitur.* Adde Regulam Magistri cap. 17. 26. 53. Vineam Benedictinam cap. 6. et quae notavit Haftenus lib. 10. Disquis. Monast. tract. 3. d. sq. 4. [et Lacerda in hae Virgillii verba, *patulis nec parcere Quadris*, lib. 7. *Aenid.* v. 116.]

[QUADRA PLACENTÆ, Eadem no-

QUA

tionem legitur apud Martialem lib. 3. Epigr. 77:

Nec te liba juvant, nec seclre Quadra placent.

Adde lib. 9. Epigr. 92. *Quadra casei*, apud eundem lib. 13. Epigram. 32. *Quadra vivere aliena*, apud Juvenalem Satyra 5. Parasiticam vitam agere. Hinc in Descriptione Vitae Villielmi Ducis Norman. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1314: *Aliena major Quadra vilis nulliusque utilitatis vivere, quam regnum regere et protegere.* Hinc forteau

*QUADRA MUNDI. Oblectamenta quavis mundana, quae mundus offert seu apponit iis, qui eius quadra vivunt. Chronicon S. Juliani Turon. laudatum a Mabillonio sec. 5. Benedict. pag. 134: *Ferit in te sanctum habitasse Antonium, qui solitaria vita delectatus dulcedine, pro vita solitaria mundi desepxit Quadra.*

*QUADRA URNE mellis, in Charta foundationis Monasterii S. Alexandri in Graffshap ann. 1072. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 491.

*QUADRA VINEAE, vel de vinea, Gall. *Quartier de vigne*, in Chartul. S. Vincentii Genoman. fol. 27.

*1. QUADRAGENA. Quadraginta. Vulgatus Interpres 2. Corinth. 11. 24: *A Judæis quinque Quadragenas una minus accepit. Quadragena die iun*, in Statutis MSS. Augeri II. Episc. Conseran. ann. 1280. Vide Carena et Quarentena.

*His alludit Herbert. de Roschan in Vita S. Thomæ Cantuar. ubi de penit. Henr. II. reg. Angl.: *Coram martyris sepultura, quasi coram ipso martyre, sancto illo et venerabili fratrum cetu convocato, a singulis fratrum virgæ disciplina percussiones singulas, velut quadam secundas Quadragenas apostolicas, imo regias annonas, et, sicut arboris, huc usque tunc mauditas, accepit.*

*2. QUADRAGENA E. LUDOVICI. Spatium 40. dierum, intr. quod, ex instituto S. Ludovici, vel ex usu patriæ, agnati vel cognati eorum, cui bella indicendi jus habebant, vel revera indicendi non poterant. Lit. remiss. ann. 1354. in Reg. 82. Chartoph. reg. ch. 327: *Idem supplicantes, ignorantes factum et ordinationem guerrarum nostrarum, ac Quadragenam beati Ludovici in villa Ambianensi proclamatum et publicatum fuisse;*

quam etiam Quadragesima non delinquentem (tantum), sed ejus carnales amicos, dictum delictum non facientes seu consentientes, secundum patris consuetudinem, comprehendit; praefatum Johannem Parvi, qui dictum Robertum verberaverat, vindicando amicum suum verberaverunt. Quia vero dicta Quadragesima, quae ante ipsam verberationem proclamata et publicata fuerat, adhuc non erat completa, qua durante, nullus secundum ordinationem praedictam in regno nostro guerram facere praesumere debet, etc. Aliis ejusd. ann. ibid. ch. 403: Quod secundum consuetudinem patris (Viromandensis) inter nobiles communiter in illis partibus observatam, nulli nobili liceat se revindicare de injuria sibi facta, nisi incontinenti, antequam recedat de loco, in quo injuria sibi facta extitit, hoc faciat; et si de dicto loco ipsum contingat recedere, se non revindicando de injuria sibi facta, est tunc ipse injuriatus et omnes illi de suo genere debent esse securi per Quadragesima dies post factum praedictum; ita quod injuriatus nec illi de suo genere debent eis forefacere quoquo modo, donec Quadragesima dies praedicti ex integro sint elapsi; et si contrarium faciant, tale factum, tanquam factum indebitum, est puniendum secundum gravitatem ejusdem, et ut contra consuetudinem patris perpetratum. Illud ipsum esse videtur quod Quarantina nuncupatur in Charta ann. 1387. ex Tabul. magistr. Camerac.: Comine l'evêque de Cambrai, gens d'Eglise, nobles et autres estats dudit Cambrai, et du pays de Cambresis deussent estre assemblez audit lieu pour cause de certaine Constitution, appellée Quarantine, piece ordonnée par l'Empereur, seigneur souverain dudit pays; laquelle Constitution aucuns des nobles dudit pays de Cambresis vouloient mettre au néant... Lesdit évesque, clergé, nobles et autres... avoient conclu et deliberé finalement, que leur intention et volenté estoit que ladite Constitution fust entretenue, et observée, non obstant ladite requête faicte au contraire, et que a ce les mouvoint deuz causes principalement: la premiere si estoit qu'elle est sainte, juste et raisonnable, et la seconde, pour ce qu'elle a esté fait et ordonné d'un seigneur souverain qui faire le pouvoit. Quam deliberationem approbant Missi regii. Vide in Quarantina 4.

↑ **QUADRAGESIMUS**. Quadragesimus. Epitaphium Stephani Abbatis in Chronico Mellicensi pag. 422:

Anno millesimo Christi de Virgine nati
Quadragesimo quinquagesimo quoque tertio.

QUADRAGESIMA. Graecis Τεσσαράκοντα, Christianis, jejunium dicitur 40 dierum ante Pascha, institutum ad Christi imitationem, qui totos 40. dies sine cibo et potu jejunavit, ut est Matth. 4. Marc. 1. Luc. 4. De hujus autem origine, ac varia apud nationes Christianas observatione, multa multi dixerunt, atque in his Baronius ann. 57. n. 194. et seqq. Menardus ad lib. Sacrament. Greg. Mag. pag. 52. Fr. Scorsus ad Homil. 15. Theophan. Ceramel. Joan. Filesacus in lib. de Quadragesima, Joan. Bapt. Cotelierus ad lib. 5. Constit. Apost. pag. 248. 244. et alibi, Haestenus lib. 16. Disq. Mon. tract. 1. disq. 1. § 3. tract. 10. disq. 2. 3. 4. 5. [Hovedenus tom. 1. Annales ad ann. 1070. Bailletus Hist. Quadrages.] etc.

Quadragesimas tres observabant Latini, Majorem scilicet ante Pascha, alteram ante Natale Domini, quae commu-

niter vocabatur S. Martini, si durabat usque ad Natale, tertiam 40. dierum ante festum B. Joannis Baptistae. Sed haec duae posteriores propter hominum fragilitatem ad unam sunt redactae: et iterum illae divisa sunt in tres hebdomadas Adventus, et tres ante Nativitatem S. Joannis, in quibus est jejunandum et abstinendum a nuptiis. Haec Durandus lib. 1. Ration. cap. 9. n. 8. lib. 7. cap. 14. num. 9. Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 184. [187.]: Iterum admovent Sacerdotes, ut jejunia tria legitima in anno agantur, id est 40. dies ante Nativitatem Domini, et 40. ante Pascha, ubi decimas anni solvimus, et post Pentecosten 40. dies. Ubi quae legitima jejunia hic, in Capitulari I. Caroli M. incerti anni cap. 23. Ecclesiastica dicuntur. Harum trium Quadragesimarum mentio est praeterea in Concilio Elberitano apud Ivonem part. 15. cap. 163. in Canonibus Hibern. lib. 44. cap. 11. in Penitentiali Theodori cap. 32. apud Chrodegangum Metensem episc. in Regula Canonicorum cap. 32. Burchardum lib. 9. cap. 4. in Concilio Triburiensi ann. 895. cap. 58. Saegunstadiensi ann. 1022. cap. 1. etc. Quarum quidem institutum inde profuisset viri docti existimant, quod esse penitentibus uno anno jejunandae indic solerent, ex Burchardo lib. 19. cap. 5. ubi varios dandae penitentibus satisfactionis modos enumerat. Per singulos annos quatuor qui remanent (ex septenni penitentia) tres Quadragesimas per legitimas ferias debet jejunare, primam ante Pascha cum ceteris Christianis: alteram ante festivitatem S. Joannis Baptistae, et si quid remanet post adimpleas: tertiam ante Nativitatem Domini, a vino, a medona, mellita cervisia, a carne, sagmina, et a caseo, et a piscibus piscibus. Totidem habentur in Penitentiali MS. Thuanus. Adde eundem Burchardum cap. 9. et 10. et Ivonem part. 15. cap. 183. 190.

QUADRAGESIMA S. MARTINI, incipit ab Octavis omnium Sanctorum Alexandri III. PP. Epist. 114. ex Francicis tom. 4. Hist. Franc.: Nos eandem relaxationem taliter durimus distinguendam, scilicet ut in Quadragesima, quae dicitur B. Martini, usque ad Adventum Domini, in sexta feria uno ferculo piscium, et vino temperate sumpto utaris. Mox: Noverit autem Regis Sublimitas, Quadragesimam ab Octavis omnium Sanctorum, et non antea inchoari. Occurrit praeterea mentio Quadragesimae S. Martini, in Charta Aistulfi Regis Longobard. ann. 753. pro Ecclesia Mutinensi apud Ughellum tom. 2. pag. 109. in Regula Clarissarum. In Regula Tertiariorum cap. 5. 8. in Regula Monialium Damianitarum cap. 5. etc. in quibus quidem Regulis, duarum tantum Quadragesimarum mentio fit, scilicet, et S. Martini: quae intelligi semper debent apud Scriptores, cum de binis tantum Quadragesimis agunt, ut apud Petrum Damianum in Vita S. Romualdi cap. 3. num. 15: Exceptis scilicet duabus anni Quadragesimis, etc. Idem lib. 6. Epist. 32: Ut vinum utroque Quadragesimali tempore non bibatur, non piscis edatur, etc. Epist. 34: In duabus autem Quadragesimis, quae videlicet Natalem Domini, vel sacrosanctum Pascha praecedunt, etc. Joannes Abbas S. Arnulphi Metensis in Vita B. Joannis Abbatis Gorziensis cap. 10. n. 39: Itaque regulam tolerabiliorem assumpsit, ut duas tantum Quadragesimas in anno perageret, unam ante Nativitatem, alteram ante Pascha, priorem quidem Iidibus Septembris, cum

nona hora fratres prandium repetunt, incipiens: sequentem mox ab octavis Epiphaniae, etc. Egbertus de Ecclesiastica institutione pag. 113: Quod si gens Anglorum semper in plena hebdomada ante Natale Domini consuevit, non solum quarta et sexta feria, et Sabbato, sed et juges duodecim dies in jejunio et vigiliis, et orationibus, et elemosynarum largitionibus, et in Monasteriis et in plebibus ante Natale Domini quasi legitimum jejunium exercuisse perhibetur. Quadragesimae ante Nativitatem Domini meminit praeterea idem Petrus Damian. lib. 3. Epist. 10. de qua agit etiam Rabanus lib. 2. de Instit. Cleric. cap. 23. Chrodegangus in Regula Canonicorum Metensium cap. 20. Adde Concilium Matisconense I. cap. 9. et Oxoniense ann. 1222. cap. 8. Statuta Hospitalis S. Lazari Placentini, apud Petrum Mariam Campum in Regesto part. 2. Hist. Eccl. Placentinae, ch. 62. Charta Manassis Episcopi Aurelian. ann. 1210. in Probat. Histor. Blesens. pag. 10. etc.

↑ **QUADRAGESIMA MAJOR**, Quae Pascha praecedit, ut ab Adventu distinguitur, nisi hic Dominicam palmarum intelligas. Charta ann. 1296. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1280: Donnet l'an de l'incarnation Nostre Seigneur Jesu Christ MCCXCVI. le jour dou grant Quaresme. Unde per Octavas Quadragesimae majoris, indicatur, ni fallor, secunda post Pascha festum hebdomadae, in Charta ann. 1302. ex Cod. reg. 10186. 2. 2. fol. 86. v: Che fu fait l'an de grace M. CCC. et II. le Mercuri prochain après les octaves dou grant Quaresme.

Quadragesimae quatuor observatae sunt a Graecis, prima Major, ante Pascha: secunda Apostolorum: tertia Assumptionis Deiparae: quarta Nativitatis Domini. Primam a feria 2. Sexagesimae incipiunt: secundam a 1. die post Dominicam primam Pentecostes: tertiam a Kal. Augusti: quartam a Quadragesimo ante Nativitatem die. Jejunia in hisce Quadragesimis ab his sic exiguntur. In Majori Quadragesima, a feria 2. Sexagesimae usque ad Dominicam Quinquagesimae, a carnibus abstinent: ovis tamen et lacticiis vescuntur, vinumque bibunt. A 2. feria Quinquagesimae usque ad Pascha abstinent non solum a carnibus et lacticiis, sed etiam a piscibus, quia sanguinem et carnem habere dicunt: ovis tamen piscium, squillis, limacibus, cancris vescuntur, vinumque bibunt. unica in die refectione contenti. In jejunio Apostolorum, ut etiam in aliis, vinum bibunt, piscesque, et ovis in die, comedunt. In jejunio Assumptionis, bis quidem in die comedunt, non tamen pisces, praeterquam in festo Transfigurationis. Jejunium Nativitatis servatur ut Apostolorum: sed in vigilia Nativitatis fit ut in Majori Quadragesima. Vide Scaligerum lib. 7. de Emendat. temp. pag. 697. Christophorum Angelum de Hodierno statu Graecorum cap. 4. 5. 6. 7. Allatum lib. 3. de utriusque Eccles. Consens. cap. 9. § 3. Joan. Bapt. Cotelierum in Notis ad lib. 5. Constit. Apost. pag. 254. Nomocanonem ab eo editum tom. 1. Monumentor. Ecclesiae Graecae cap. 426. 429. 430. 431. 432. 433. 434. et alios. Ut porro Majorem Quadragesimam observent, pluribus etiam tradit Ratramnus lib. 4. contra Graecos cap. 4. Vide Glossar. med. Graecitatis voce Τεσσαράκοντα, col. 1546.

Quatuor Graecorum Quadragesimis quintam addiderunt Jacobitis, sive Soriani, Quadragesimam scilicet Ninives.

Primam ante Pascha observant ut Græci: secundam Apostolorum a 1. die post festum Pentecostes auspicantur: tertiam a 14. die ante Assumptionem: quartam a 25. die ante Nativitatem Christi: quinta Ninives vel Jonæ est trium dierum, eamque celebrant in hebdomada ante Septuagesimam, feria 2. 3. et quarta, in memoriam penitentia Niniuitarum. In Majori Quadragesima jejunant ut Græci in secunda bis in die, et pisces comedunt. Ita in tertia, et quarta. Quintam Ninives observant ut Majorem.

Chaldæi seu Nestoriani totidem ac Jacobitæ Quadragesimas observant. Primam et Majorem ante Pascha incipiunt Dominica Quinquagesimæ: secundam, quæ est SS. Apostolorum, auspicantur a feria 2. post primam Dominicam Pentecostes: tertiam Assumptionis a 1. Augusti: quartam Nativitatis Christi a 25. die ante festum: quintam exiunt ut Jacobitæ. In prima non pisces comedunt, nec vinum bibunt. In secunda Sabbato ac Dominicis non jejunant, in quibus carnes edunt, et vinum bibunt. In tertia nec lactinia, nec carnes comedunt, excepto festo Transfigurationis. Quartam et quintam observant ut tertiam.

Quadragesimas Maronitæ sex olim observabant: primam et Majorem ante Pascha: secundam sanctorum Apostolorum: tertiam Assumptionis Deiparæ: quartam Exaltationis S. Crucis: quintam Nativitatis Domini: sextam denique Ninives, vel Jonæ. Quadragesimam Paschalem auspicantur ab hebdomada Sexagesimæ: secundam a feria 2. post Dominicam Trinitatis, usque ad festum Petri et Pauli: tertia erat dierum 14. ante festum Assumptionis: quarta unius hebdomadæ: quinta 40. dierum ante Nativitatem: sexta denique trium dierum in hebdomada ante Septuagesimam. Quod ad jejunium in hisce Quadragesimis spectat, primo ea hebdomada, quæ Quadragesimam Majorerum præcedit, id est Sexagesimæ, a carnibus abstinebant, reliquis cibis et vino utentes usque ad feriam 2. Quinquagesimæ. Ab ista feria usque ad Pascha, non carnes, non ova, aut lactinia, aut pisces manducabant, nec vinum bibebant. In secunda Quadragesima a carnibus, ovibus, et lactiniis abstinebant, pisces tamen et alla comedebant, et vinum bibebant, ante meridiem non comedebant, sed bis in die cibum sumebant. Idem observant in jejunio Assumptionis, S. Crucis, et Nativitatis. Jejunium Ninives simile erat jejunio majoris Quadragesimæ. Hodie, ex quo plerique e Maronitis Ecclesiam Romanam agnoscunt, præscripta ab ea jejunia tantum observant.

Armeni octo observant jejunia, quæ Quadragesimas appellant, quod in ipsis quadragesimalibus vescantur cibis. Primum Adæ et Jonæ, quod est 5. dierum, duabus hebdomadis ante solemnem Paschatis Quadragesimam. Id se facere aiunt in memoriam jejunii Adæ, postquam e paradiso ejectus est. Secundum est commune omnibus Christianis ante Pascha, quod auspicantur feria 2. post Dominicam Quinquagesimæ. Tertium est 9. dierum ante festum Pentecostes, hoc est ab Ascensione Domini. Quartum dicitur Eliæ, incipitque feria 2. post Pentecosten, et protrahitur usque ad 50. dies. Quintum est unius hebdomadæ ante Assumptionem Deiparæ. Septimum est hebdomadæ post Inventionem S. Crucis. Octavam aut 7. hebdomadarum

ante Natalem Domini. De jejuniorum ratione plura Quaresimus cap. 58. Filescus de Quadragesima cap. 9. [et Bailletus in suo Tractatu de Quadragesima.] Vide Synodum Trullanam can. 56.

De Quadragesimis Moscovitarum et Ruthenorum, agit Filescus lib. de Quadragesima cap. 10. de Æthiopia, cap. seq.

QUADRAGESIMA S. THEODORI, Humbertus Silvæ candidæ contra Nicetam Pectoratum: Nos Quadragesimam unius septimanæ, quam dicitis sancti Theodori, nescientas, solam Quadragesimam Domini nostri Jesu Christi 40. diebus diligenter observare contendimus.

Quadragesimarum penitentia penitentibus varie pro criminum enormitate indicta. Ad quinquagesimam, 12. etc. Quadragesimarum sine subditis annis penitentiam damnari, in Concilio apud Theodanis villam ann. 821. cap. 1. 2. 4. Ibidem: Si autem mortuus fuerit, singulas sex Quadragesimas cum sequentibus annis peniteat. Ibidem cap. 8: Si quis presbyterum... vulneraverit et convulserit, 12. Quadragesimas sine subditis annis peniteat. Tribus Quadragesimis per tres annos agere penitentiam, in Concilio Remensi incerti loci ann. 923. Concilium Triburienne ann. 895. cap. 68. Vide Carana, et Morinum lib. 7. de Penitentia cap. 18. num. 8. ubi observat, ejusmodi Penitentias in penam indictas, originem dedisse variis Quadragesimis, quæ quolibet anno observabantur ab omnibus Christianis, vel certe a monachis, earumque inventum usum in Occidentem a Theodoro Archiep. Cantuariensi, natione Græco existimat.

QUADRAGESIMA ASCENSIONIS. Liberatus Diacon. cap. 10: Qui cum ascendissent Antiochiam, eos Ibas excommunicavit, sed superveniente festivitate Quadragesimæ Ascensionis jussi sunt a domino excommunicatione absolvi, etc. Ubi Joannes Garnerius: Ascensionis, ἀναστάσεως, non ἀναψύσεως, id est Resurrectionis et sepulchro, non item Ascensionis in calum, ex Theodoro Epist. 87. At Petrus Comestor in Hist. Evangel. cap. 8. Act. Apostol. observat, quosdam a festo Ascensionis usque ad Pentecosten jejunasse, exemplo Apostolorum, quos aiunt in spatio illo jejunasse, quia in Evangelio dictum est: Venient dies, in quibus auferetur sponsum ab eis, et tunc jejunabunt.

Per Quadragesimales dies a pugna seu præliis abstinentiæ Normannos nostros Italicos observare est ex Gregorio VII. PP. lib. 9. Epist. 4.

QUADRAGESIMA INTRANS, [Dies Martis ante diem Cinerum, Gall. Mardi gras. Chartularium Prioratus S. Petri de Domina fol. 74. v: Reddet... unum caponem ad Quadragesimam intrantem.] Vide Caramentranus.

Pro Dominica prima Quadragesimæ legitur in Charta ann. 1180. ex Chartul. Cluniac: Gallinam unam in Dominica, quam vocant Quadragesimam intrantem. Haud scio an ad Quadragesimam pertineat vox Gallica Quahaumuce, in Lit. remis. ann. 1875. ex Reg. 108. Chartoph. reg. ch. 228: Guillaume des Fosses et plusieurs autres compagnons buvoient ensemble en un jardin, ou jour d'une sainte Clor de la Quahaumuce, en la viconte d'Arbet, etc.

Antiquus est usus celebrandi mediam Quadragesimam apud scholares, uti docet nos Codex MS. Camerac. circa initium 18. sæc. cap. Qualiter laudes priorum sunt in Quadragesima: In

media Quadragesima scolares accipiunt lanceas cum vexillis et tintinnabulis: prius faciunt laudes ante ecclesiam, deinde eunt per domos cantando, et accipiunt ova pro beneficio illius laudis. Sic antiquitus faciebant.

QUADRAGESIMA, Spatium 40. dierum, intra quod vassallus, qui contra dominum deliquerat, damnum resarcire tenebatur, quo elapso, si non satisfacisset, poterat Dominus feudum ipsius sibi asserere. Vide Foros Bigorrenses art. 6. Interdum dum hoc casu Quadragesimæ concedebantur. Baldricus lib. 8. Chron. Camerac. cap. 41: Et si Walterus contra te peccaverit, et ni infra duas Quadragesimas emendaverit, ex parte nostra contra te adiutorium non habebit. Adde cap. 42. et Notas nostras ad Alexiadem Annæam pag. 388. 390.

QUADRAGESIMA REDITUUM Ecclesiasticorum, indicta in Terræ Sanctæ subsidium ab Innocentio III. PP. Habetur Epistola ad id conscripta in ejus Gestis pag. 78. 74.

QUADRAGESIMALE, Eleemosyna, quæ quadragesimali tempore fieri solebat. Chartæ Caroli Cal. pro Ecclesia S. Quintini, apud Hemersum: Pariterque usque ad 12. pauperes suscipiantur, quibus quotidie in eorum alimentis panis unicuique tribuatur unus, cum quo tribus hebdomadæ diebus caro, reliquis autem tribus Quadragesimale in Cena Domini 12. ibid. pauperes suscipiantur, etc.

QUADRAGESIMALE BENEFICIUM, Eadem notione. Literæ Odonis Episc. Paris. ann. 1208. in Tabul. S. Clodoaldi: Ordinum est... quod de cetero singulis septimanis pro institutoribus et benefactoribus Quadragesimalis beneficii, quod ad sustentationem servitorum ipsius ecclesie laudabiliter noscitur institutum.

QUADRAGESIMALES CIBI, Quibus in Quadragesimali jejunio uti solemus, in Concilio Aurelian. I. can. 27.

QUADRAGESIMALITER JEJUNARE, ut fieri debet per Quadragesimam. Micrologus cap. 40: Nec juxta Canones Quadragesimaliter jejunare censemur, si ante vesperam reficimur.

QUADRAGESIMA, pro Quadragesima, scriptum a veteribus, ut annotat Mabillonius Liturgiæ Gallicanæ pag. 228. col. 2. et tom. I. Musæ Ital. pag. 801.

QUADRAGINTA, DOMINICA QUADRAGINTA, Eadem quæ hodie Dominica Quinquagesimæ, apud Pilet. Hist. Gerbor. lib. 5. cap. 10. sic appellata a primo responsorio officii matutini, Quadragesima dies et noctes, etc. ex vet. Breviar. Belvac. ann. 1498.

QUADRAGINTADIALIS, Quadragesima dierum. Vita S. Nicolai de Rupe, tom. 3. Martii pag. 439: Quæ res utique non minus estimari debet, quam Quadragesimalis SS. Vatum Moysis et Eliæ vi divina sustentata inedia.

QUADRAGINTANA, Idem quod Quadragesima et Carana. Penitentiale Andegavense apud Morinum: Si pater et mater pro sua cupiditate fecerunt, ipsi faciant penitentiam, et ipsi in Quadragesimanas. Infra: Si pro liberatione mortis, aut gravi periculo se perjurat, tres Quadragesimanas.

QUADRAGINTARIE, Charta Philippi I. Regis Franc. pro Monasterio B. Dionysii Remensis, ex Tabulario ejusdem Ecclesie: Beneficium, quod Oblatrices tenebant, quæ Quadragesimarias vocabant, quia non satis convenienter vivebant, visum est Archiepiscopo ut melius ordinaretur. Dedit igitur isti loco, etc.

QUADRAGIS, Idem quod Quadrage-

sim. Canonizatio S. Petri Cœlestini, tom. 4. Mali pag. 479. et apud Murator. tom. 3. pag. 663.

Quaque dies sex, quinque annos, quinque Quadrages.

† **QUADRALE**, Mensura vinaria. Vetus Notitia traditionis Monasterii S. Stephani Herbipoli apud Schannatum Vindem. Liter. pag. 90: Pro anniversario matris mee Hiltæ xv. similis et Quadratale vini et insuper talentum cere. Talentum, pro libra sumitur, et Quadratale pro quarta parte cuiusdam mensuræ majoris, ac fortassis urnæ, quæ centies ibi memoratur, ubi de foundationibus pro anniversariis. Vide Quadratale et Quartale.

† **QUADRAMEN**, Odo Cluniacensis in Vita S. Geraldii lib. 2. cap. 4: Parietes nihilominus in altum porrecti Quadraminum compages subito dissute corruerunt.

† Quadrati lapides, ut opinor, quibus paries firmatur, vulgo *Chaine*.

† **QUADRANGULARE**, Τετραγωνίζω, Quadrangulum reddere, apud Vossium lib. 4. de Vitiis sermonis cap. 18. Quadrangulata turris, apud Tertullianum lib. de Anima cap. 17. Quadrata.

† **QUADRANGULUM**, Τετραγωνόν, in Glossis Lat. Græc. Aliæ Græc. Lat.: Τετραγωνόν, Quadrum, Quadratum, Quadrangulum. Utuntur Plinius et Varro.

† **QUADRANNUS**, Quadrans, moneta species. Tabularium Monasterii S. Andree Viennensis: Vobis impignoravimus pro solidi unius Quadrannos duos de moneta decima, etc. [Vide *Metreta*.]

† **QUADRANS**, Moneta minutioris species apud Anglos, pars quarta denarii. Matthæus Westmon. ann. 1279: Quia denarius findi in duas partes pro obolis, et in quatuor partes pro Quadrantibus consuevit: ordinatum fuit ad tollendam rationem defalcationis monetæ, quod rotundi essent denarii, oboli et Quadrantes. Adde Walsinghamum ann. 1280. Knightonem pag. 2678. Her Camerarii Scotiæ cap. 9. § 2. 3. etc. Vide Scalligerum et alios de re nummaria Scriptores.

† **QUADRANS SCUTI**, Gallice *Quart d'écu*. Vide *Moneta argentea*, sub Henrico III. Franc. Rege.

† **QUADRANS PANIS**, Idem quod superius *Quadra panis*. Chronicon Cosmæ Pragense lib. 2: Post Matutinas 40 panis Quadrantes et totidem allecia dividit in pauperes.

† **QUADRANS NUDÆ**, Modus agri vel potius vineæ in loco seq. Gall. *Quartier de vigne*. Litteræ Ludovici Franc. Regis ann. 1158. insertæ literis ann. 1358. tom. 3. Ordin. Reg. pag. 303: Pater meus bone memorie Rex Ludovicus... in loco qui dicitur Murallia posuit hospites... assignato eis quod de unoquoque Quadrante unum modium vini et sex denarii annuatim persolverent. D. Brussel tom. 1. de Feudorum usu legit *Quadrans* pag. 182.

† **QUADRANS ALLODII**, Modus agri ex allodio seu possessione, vel quarta pars integræ possessionis. Dedit unum Quadrantem allodii sui cum seruo et ancilla, in Historia Mediani Monasterii pag. 257.

† **QUADRANS TERRE**, Modus agri, in Charta Kanuti Regis Daniæ ann. 1184. apud Stephanium in Prolegomenis ad Hist. Saxonis Grammatici pag. 17.

† **QUADRANS**, Quarta pars fere. Gall. *Quartier*. Charta ann. 1516. Licet de qualibet fera bestia, quando capitur ad sudam, Quadrantem sive unum carte-

rium. [Vide Gotefr. Argent. poema *Tristan*, vers. 2802. et 3306.]

† **QUADRANTALE**, Amphora, mensura. Papias. [Festus Pauli: Quadrantal vocabant antiqui, quam ex Græco ἀποπέζ dicunt, quod vas pedis quadrati octo et quadraginta capit sextarios. Vox hac notione usurpata Plauto et Catoni, quorum locos refert idem Festus. Bene Prateius: Amphora Græcis dicitur id quod Latini Quadrantal appellant, Festus lib. 15. Est autem vas cuiusvis materiæ, duarum urnarum capax, figura, cubi, rei cuiusvis capiende. Quantum autem capiat vini, docet his verbis Volusius Mastianus, juris auctor. Quadrantal, quod nunc plerique Amphoram vocant, habet urnas duas, modios tres, semodios sex, congios octo, sextarios 48, heminas 96, quartarios 192, cyathos 570. Tem addit idem Prateius: In eo quod ait, urnas duas, convenit cum Columella lib. 20. cap. 20. In eo quod scribit sextarios 48, consentit cum Festo. Proprie Quadrantal cubum significat, unde cubicum vas ita dictum. Gellius lib. 1. cap. 20: Quadrata undique, quæ ἄβου; illi, nos Quadrantalia dicimus. Glossæ Lat. Gr. Quadrantal, ἄβου. Et mox: Quadrantale, ἄβου. Aliæ Gr. Lat.: Κεκο, Quadrantal, Albeus. Et alibi: Κεκο, Ορειν, Amphora, Quadrantale, Urcus. Vide Lexic. Hofmanni.]

† **QUADRAPLODIE**, [Quarta pars diei. DIFE.]

† **QUADRAPOLA**, seu Vestes *Quadrapolæ*. Anastasius Biblioth. in Vitis PP. pag. 108: Fecit majores argenteas cortinas mira magnitudinis de palliis stauracin, seu *Quadrapolis*. Infra: Aliam cortinam majorem fecit ex palliis *Quadrapolis*. Pag. 110: Vestem super altare ejusdem Ecclesiæ de *Quadrapolis* faciens obtulit. Ita pag. 129. 135. 139. 140. 142. 143. 144. 151. 152. 154. 163. ubi *Quadrapolæ vestes* appellari censet Bulengerus, quarum quatuor anguli auro texti sunt aut serico, vel tabulis auro clavatis, ut octapulas, octo angulis auro aut serico textas. Nec dissentit Ludevicus de la Cerda in Adversar. Sacris cap. 51. num. 13. Sed videat lector, an hæc ardeat sententia: mihi certe non placet. Henschenius tom. 3. SS. Mali pag. 335. legit *quadrapulium*, quod suspicatur esse texturam tessellatam.] Vide *Octapulium*.

† **QUADRARE**, Obtingere, obvenire. Gall. *Echeor*. Charta fundat. abbat. Aquilar. ann. 822. inter Probat. tom. 1. Annal. Premonst. col. 105: Dedit de sua hereditate a parte hujus regule, id est, in pegna de Aranda sua portione, quæ illi Quadravit inter suos germanos et Mater tota sua gente.

† **QUADRARIA**, Lapidicina, unde quadrati lapides eruntur. *Carriere*. Sugerii lib. de Consecratione Ecclesiæ S. Dionysii: Locus quippe *Quadraria* admirabilis prope Pontisaram... vallon profundam non natura, sed industria concavum, molarum cæroribus sui quantum ab antiquo offerebat. Utitur P. 1. paulo ante. Occurrit etiam in Monasterio Angliæ. tom. 2. pag. 133. Vide *Carriaria* 2.

† Charta ann. 1166. inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 218: Terram quoque quam Hugo de Salice eidem donavit, et *Quadrariam* quæ in ipsa terra est. Vide infra *Quarria*.

† **QUADRARIA**, Eadem notione, in Charta Odonis Domini Hamensis ann. 1282.

† **QUADRARIUM**, Plastrum, car-

rus, Gall. *Charette*. Charta ann. 1230. apud Kennettum in Antiq. Ambrosden. pag. 208: Præterea concessi eidem liberam viam ultra pasturam meam de *Quadrario* suo usque ad prædictam ripam ad stagnum dicti molendini emendandum quomocumque voluerint.

† **QUADRARIUM**, in Amalthea, Vas ex quadrato lapide factum, torculari inserviens.

† **QUADRATA FACUNDIA**, Vide in *Quadratorum* sub finem.

† **QUADRATA**, Meta, ut videtur, quia ex quadrato lapide. Charta Sigib. reg. Franc. ann. circ. 640. in Suppl. ad Mirrurum pag. 2. col. 2: Nec non et *Aliam venellam in fluvio, nuncupante Aliana*, (concessimus), ubi illa *petra pro Quadrata* est.

† **QUADRATE LITERE**, Eadem quæ *Unciales*, de quibus supra in voce *Litere*.

† **QUADRATE URBS**, sive *Quadrangulares*, quænam sint, recensent *Baudrand* in Lexico Geographico et *Hofmannus* in Lexico Universali.

† **QUADRATARII**, quos Græco vocabulo ἀρθήται; appellant, in lege 1. Cod. de Excusat. artif. (10. 66.) [ut ex libro Βασιλικών emendat Cujacius pro ἀρθήται; quod habetur in ipsa lege; sunt autem ἀρθήται; lapidicidæ qui lapides expoliunt, ὁ τοῦ ἀρθήται; ἄβου; ἀνοδοῦται; ut habetur in eod. libro.] *Lapidicidæ* et *Quadratarii*, apud Sidonium lib. 3. Edist. 12. a quadratis lapidibus, quos in quadrum expoliunt. [Miracula S. Modonlii Episcopi Trevir. tom. 7. SS. Mali pag. 715: *Quadrataris aliquando lapides de monte cadentibus, etc.* Adde Cod. Theod. lib. 13. tit. 4. leg. 2.] *Quadratum sacrum*, apud Livium lib. 6. et Vitruvium lib. 4. cap. 4. *Lapis quadratus*, apud Plinium Epist. 24. lapis nempe cæsus paribus angulis, licet non paribus lateribus, ait Philander. *Sarorum Quadratarii*, apud Cassiodorum in Psalm. 125. Glossæ veteres: ἄρθήται; *Quadratarii*. [vel ἀρθήται; *Quadratarii*, ut editum est in Glossis Græco-Latinis et Latino-Græcis; unde quidam ἀρθήται; pro ἀρθήται; emendant in laudata lege Codicis.] Sed præsertim ita videntur appellati, qui lapillis quadratis et variæ commissuræ pavimenta sternunt. Leo Ost. lib. 3. cap. 20: *Artifres destinant peritos in arte musaria et Quadratura, et quibus videlicet alii absidam et arcum atque vestibulum majoris Basilicæ musivo comerent, alii vero lotius Ecclesiæ pavementum diversorum lapidum varietate consternerent. Artis quadratarie mentio præterea habetur in Passione SS. Coronatorum, et in fragmento vetusti lapidis Romæ in æde S. Hagnes.*

† **QUADRATICUM**, pro *Cathedratium*, Pensio quotannis Episcopo soluta ab ecclesiis ei subditis. Statuta Alani Avenion. Episc. apud Martenium tom. 4. Anecd. col. 580. num. xv: *Nullus recedat de civitate presentis, donec et quousque plene satisfecerit clavario curiæ episcopalis Avenionensis synodum et quadratum anni presentis, et etiam arrearagia temporis jam lapsi.*

† **QUADRATUM**, Forma quadrata, τερτάγωνον; in Glossis Lat. Græc. et Græc. Lat.

† **QUADRATORES**, Idem qui *Quadratarii* *Quadratores marmorum*, apud Cassiodorum lib. 2. Epist. 7. Alii legunt *Quadrati marmorum*. Vide *Quadratus*.

† **QUADRATULUS**, Piscis genus. Gall. *Carrelet*. Tract. MS. de Pisc. cap. 92. ex Cod. reg. 6838. C: *Est alia passeris spe-*

cies, qui vulgo Quarrelet vocatur, id est, verbum a verbo, Quadratus.

1. **QUADRATUM**, Materialia structura. Gall. Charpente. Charta ann. 1352. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 356: *Ligna pro construendo Quadratum nove domus, quando de novo edificare volebat, exceptis chevronis, quos in usu hujusmodi non habebat, etc.* Vide Quadratura 1.

2. **QUADRATUM**, QUADRATI LUDUS, vulgo *Jeu du Carreau*, inter aleatorios annumeratur, in Stat. synod. Guill. Duprat episc. Claromont. ann. 1337: *Item eisdem (sacerdotibus) prohibemus exercere ludis aleorum, taxillorum, cartarum, Quadrati, aut alios sortis ludos.*

3. **QUADRATUM DECIES**, pro *Quaraginta*. Vita S. P. Celestini apud Murator. tom. 3. pag. 632:

... En decies Quadrato subdere corpus
Menti jussit amor divino fonte relabens.

1. **QUADRATURA**, Materialia structura, Gall. Charpente. Chartularium Gemeticense notatum B. pag. 110: *De refectis autem ordinaverunt, quod si Quadratura defecerit in illo molendino, dicti Abbas et Conventus faciant ad custodiam sup; ita tamen quod Miles faciat mercurium adduci per homines suos de elemosyna abbatis ad molendinum. et dictus Abbas et Conventus debent totum mercurium invenire. Alium locum vide in Branca 2.*

2. **QUADRATURA**, Latas alteri equate, ut in figuris quadratis esse solet. Bernardus Thesaurarius de Acquisitione Terræ Sanctæ apud Murator. tom. 7. col. 712: *In medio hujus nominis porticus situatum est in honore Domini, octo Quadraturis et eisdem angulis fabricatum. Galli dicuntur d'uns figure etc. cione, in qua figura, si perfecta est, latera et anguli sunt sibi invicem equalia.*

3. **QUADRATURA**, Modus agri, Gall. Quartier de terre. Chartularium S. Fromondi: *Ego Wilhelmus de Humeto dadi et concessi... unam virgatum terræ in Quadratura, quam tenuit Bertinus de Bajoc.* Ibidem: *Ego Jordanus de Huri. Comestab. Normanniæ excambiai unam virgatum terræ, quam dederat et elegerat synaverat... frater meus in Quadratura, quam tenuit Bertinus de Bajoc.*

QUADRATUS, nude pro *Quadratus* lapis. Cassiodorus lib. 5. Epist. 8. *Quadrati ad Ravennatem urbem ex nostra jussione dechantur, etc.* Quadrati marmorum, apud eundem lib. 2. Epist. 7. pro quo quidam legunt *Quadratores*. Vide *Quadratarium*.

QUADRATUS MATHEMATICUS, Perfectus Mathematicus, in quatuor Mathematicæ partibus perinde versatus. Epistola Bernonis Abb. ad Grinoverum Coloniensem Episcop. apud Mabillon. tom. 4. Annal. Benedict. pag. 234: *Quem non solum quatuor Mathesos disciplinarum speculatio Quadratum, verum etiam celestis harmoniæ melos divinis laudibus jugiter reddit intentum.* Vide *Quadrivium*.

QUADRATUS ORBIS, In quatuor partibus divisus. Elogium Dungalii reclusi apud Mabillon. tom. 2. Annal. Benedict. pag. 726:

Te precor omnipotens Quadrati conditor orbis,
Dungalus ut viget miles ubique tuus.

Charta Henrici Regis Franc. ann. 1056. qua *Ainardus donum libertatis concedit, ut pateant ei, ut libero, via Quadrati or-*

bis, apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 183. Vide *Quadrifitium*.

QUADRATUS CANNA, QUADRATA, Canna in quadrum. Gall. *En carré*. Charta ann. 1280: *Nobilis vir Pontius Bremundi... concessit... sex cannas terræ seu localis Quadratas, prope ripam ipsius aquæ, in allodium liberum.* Vide *Infra Quadratum* 5.

QUADRECTUM, [Vas quoddam: *Unum Quadrectum cum sex boctonjs.*] (Mand. Camer. Apost. 1464-66, f. 82.)

QUADREGIA, pro *Quadriga*, Plaustrum quodvis, currus. Arestum Parlamenti Paris. ann. 1331. ex Archivo Bonæ-Vallis: *Licet essent et fuissent per tempus sufficiens in possessione... habendi et recipiendi in pratis Bonevallis mareschancias in Quadregis et frassellis usque ad festum B. Johannis.*

1. **QUADRELLUS**, *Quadrelli*, *Quarelli*, Tela batistarum, brevia, spissiora, et forma quadrata, unde nomen nostris *Quarreaux*, *Quadrelli*, *Danti* et *Petrarchæ*. Anna Comnena lib. 10. pag. 291. de quadrellis: *Τὰ βέλῃ βραχύτατα πὺν τὸ πρῶτ, πρῶτα δὲ, καὶ ποσὸν ἀδιόρατον βραχὺ σὺν πρὸν ἀβέβαιοντα.* [Castelvitrus in Addit. ad lib. 1. Prosarum Petri Bembi: *Quadrello vens da quadro, che significa saetta, che ibbia il ferro di quattroaletta.*] Willel. Britto lib. 2. Philippid:

Nec tamen interea cessat balista, vel arcus,
Quadrellos hæc multiplicat, pluit ille sagittas.

Iidem lib. 7:

Transmissæ cadit in tempus per utrumque Quadrello.

Add. lib. 3. pag. 130. et Guill. de Podio-Laurentii cap. 37. [Chronicon Siciliæ apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 50. Annales Genuens. tom. 6. Muratorii col. 471. Chronicon Veron. tom. 8. ejusd. Muratorii col. 682. Chronicon Parm. tom. 3. col. 806. Chronicon Bergom. tom. 16. col. 914. etc. Vide *Carrellus*.]

QUARELLUS, Eadem notione occurrit apud Rigordum ann. 1190. 1199. Matth. Paris pag. 362. [Adde Albericum ad ann. 1190. Chronicon Astense apud Murator. tom. 11. col. 155. etc.]

CAIRELLUS, in Charta ann. 1242. in voce *Carcaisum*, et in alia ann. 1248. apud Sammarthanos in Episcopis Ap-tensibus, et alia apud Ughellum tom. 4. pag. 289.

QUADRILLUS, Cod. MS. D. Faure in Fragmentis Stephanotii tom. 1: *Aliqui fuerunt Quadrillis vulnerati sed non male.*

QUADRILUS, Lambertus Ardens. pag. 117: *Eorum balistarum montiferus pluit in eos Quadrilos et sagittas.*

QUADRU, Sugerius in Ludovico VI. pag. 317: *Balistarum Quadru... est vulgo privatus. Quarrel, et Quarrius, nostris olim. Le Roman de Garin:*

Volent pilet plus que ploie par prés,
Et les sajettes, et Carriax empees.

Willelmus Guiart ann. 1214:

A tant l'andent de tous costes
Aus arbalistes devaler,
Et puis laissez Quarrius aler.

Iidem in S. Ludovico:

Messire Alphonse un jour stalnent,
Qui avans l'oe de son etour,
D'un Quarrel d'arbaliste à tour.

[Charta Theobaldi Comitis Campaniæ ann. 1256. apud D. Brussel de Feudorum usu tom. 2. pag. 1018. col. 1: *Et chascun de la commune dou Nuefchastel, qui aura vaillant vint livres, aura arba-*

leste en son hostel, et Quarraus jusqu'à cinquante.] Idem voci *Garrot* etymon adscribit Falcelus, de qua idem Gualterus ann. 1304:

Quarrius traient en cliquer,
Et font l'espringale geter,
Li Garrot qui lors de li ist,
Les plus vigueres esbahist.

Infra:

Et font geter leurs espringales,
Ch'et là sonnent li clairsin,
Li Garrot empan d'airin
Lessent leurs lieux de ce me vent
Plusost que tempeste ne vent...

Eodem anno:

Espringales font leur servise,
Dont li Garrot en main lieu saillent.

Infra:

A celes envahies males,
Et mestre boit deus espringalles,
Tres bien getant on est chascune,
Un Garrot est sailli de l'une.

Ibidem:

Li Garrot le chasteil tresperce.

Rursum:

Li engint tout seul demourerent,
Qui pierres et Garros getolent.

2. **QUADRELLUS**, *Quadratus* later, laterculus, Gall. *Quarreau* vel *Carreau*, Ital. *Quadrello*. Statuta Mutinæ fol. 18. v. rubr. 66: *Cum in terra Castri veteris, ubi est fornax una, non possint fieri boni coppis, nec Quadrelli propter malum terrenum, quod est ibi, ordinatum est quod una fornax loco dictæ fornacis fieri debeat et operari in territorio et in districtu communis Campilii, ibi ubi hactenus esse consuevit, et in qua consueverunt esse boni Quadrelli et coppis. Rursum occurrit fol. 49. v. rubr. 258. Statuta criminaria Ripperie fol. 29. v. cap. 222: *Teneantur fornaxarii facere et fieri facere cuppos, Quadrellos, pohinas, matonos, tavellonos et tavellas, longas sive magnas et parvas et alia quæcumque in fornacem coquenda ad infrascriptam mensuram, videlicet quod Quadrelli et tavellæ non sint breviores unciarum septem et latitudinis unciarum trium cum dimidia, etc.* Statuta Placentiæ lib. 6. fol. 67. v: *Ha-beant et vendant fornaxarii civitatis et episcopatus Flac. cuppos, Quadrellos et tavellas secundum modum consuetum; et teneantur separare cuppos, Quadrellos et tavellas coltas a biscottis, et biscottas non vendant pro coltis, etc.**

QUADRELLUS, Eadem significatione. Statuta Mutinæ fol. 6. v. rubr. 85: *Statutum est pro pub. et evidenti utilitate mercatorum communis Mut. existentium in stationibus palatii novi, quod dictæ stationes debeant claudi s. inter unam et aliam viam de muro unius Quadrelli, id est, de muro e quadrellis constructo, si bene interpretor.*

3. **QUADRELLUS**, Modus agri minutior. Hariulfus lib. 3. cap. 16: *In pago Belloacensi, in villa, quæ dicitur Vallis, seticum indominitum habentem Quadrellos 130... de prato bunnaria 2. et Quadrellos 48. et de silva bunnaria 20. et de conciso bunnaria 5. et Quadrellos 2. et de marisco Quadrellos 110.*

QUARRELLUS, Eadem notione. Necrologium Ecclesiæ Parisiensis 4. Id. Jun.: *Item tria quarteria cum 4. Quarrellis terræ. Infra: *Quinque quarteria minus 5. Quarrellis in loco qui dicitur Praeus.**

QUADRESSIS, Quatuor assium, in Amalthea ex Catholico Johannis de Janna, ubi: *Quadressis, Quatuor oboli, vel pretium quatuor obolorum.*

QUADRI, Modus agri. Charta Caroli Simplicis ann. 28. redint. 18. etc.: *Amanissimus conjugii nostrum Fridericus condonavit sub Palatio nostro Compendio de terra Quadros 80. ad cappellam construendam in honorem S. Clementis Papae et ejus atriola.* [Charta ann. 1027. in Probat. tom. 2. novae Hist. Occit. col. 179: *Sic dono ego Ermengaudus Comes ad te, Atto, ipsum supranominatum alodem, qui fuit de hostilitate de Prognaldi et Aitre, et illorum heredes, simul cum ipsis Quadros, qui vocantur Vicecomitales, qui sunt in villa Ortonoves.* Vide *Quadrillus* 3.]

° **QUADRIATUS**, vulgo *Carat*, Ponderis nomen in re monetaria. Arest. ann. 1411. 80. Mart. in vol. 11. arestor. parlam. Paris.: *Summa quindecim francorum auri boni et fini ad viginti quatuor Quadriatos, vulgariter Quaras nuncupatos.* Vide infra *Quaratum*.

° **QUADRIBACIUM**, Ornatus quadrati species, in vet. Inscript. ex museo Jacobi de Bary: *IN AURIBUS ZMARAGDI DUO, MARGARITA DUO IN COLLO, QUADRIBACIUM MARGARITIS N. XXXI.* [Vide *Forcellinum*.]

† **QUADRICORNIIUM**, τετρακέρων, Habens cornua quatuor, in Glossis Latino-Græcis et Græco-Latinis.

† **QUADRIDUUM**, Johanni de Janua, *Quatuor dies; inde Quadrivanus, quatuor habens dies, pro Quatriduum et Quatriduanus.*

QUADRIFICIUM, Anastasius in Paschali PP.: *Et super columnas, in Quadrificio camerarum, musivo, pulchritate metallis decoravit.* Id est, ex quatuor facibus, unde forte leg. *Quadrifacio*: nisi in *Quadrifinio* quis malit, 1. a quatuor finibus, quam vocem agnoscunt Frontinus, et Innocentius Agrimensor. *Papias: Quadrifacis, in quatuor partibus fluvii, 4. divisus.* [Charta ann. 873. inter Instrum. novae Gall. Christ. tom. 4. col. 226: *Omnibus Christum per orbem Quadrificum adorantibus pacis concordiaque munus, etc.* Durandus lib. 6. Rationalis cap. 72: *Dominus Quadrificum orbem morte transgressionis decem mandatorum mortuum vivificavit.*] [Vide *Orbi Quadrifido*, in Reinard. Vulp. lib. 3. vers. 965. Vide *Quadratus Orbis*.]

† **QUADRIFILUS**, E filis quatuor contextus. Locum vide in *Monolinum*.

° **QUADRIFORUS**, Quadriforis, quatuor foramina habens. Reinard. Vulpes lib. 2. vers. 928:

*Unguis amissis quid prodest cetera pennis?
Fervida per portas quatuor aura subit,
Et sub Quadrifora rex sudans pennis liquescit, etc.*

† **QUADRIFURGUS**, Quatuor habens furcas, apud Priscianum.

1. **QUADRIGA**, pro *Carruca* aratoria, *Charrus*: vel potius pro *Carrucata*, seu modo agri, cui sufficit una carruca vel aratrum. Herimannus de Restaurat. S. Martini Tornacensis cap. 92: *Cunctaque molendina, quae tunc erant in Scaldo, eis superaddidit, sex ex iis Episcopo reservatis, cum quinque Quadrigris terrae.* Et cap. 98: *Et pene ad nihilum redegerunt, ita ut de antiquis possessionibus nihil amplius eam cernamus hodie tenere, quam tria molendina Episcopi, tresque Quadrigras terrae ejus.* Vide *Carrucata*.

2. **QUADRIGA**, Supellectilis genus. Inventarium ann. 1317. e Schedis D. Lancelot: *In coquina... fuerunt reperta ea que sequuntur... una cathedra modici valoris, item unum embutum, item una Quadriga antiqua gausita. An sella rotulis facta?*

° 3. **QUADRIGA**, **QUADRIGAM LEVARE**, Subversam nempe erigere non licebat, sine licentia domini, intra cujus dominium fuerat eversa. Inquisit. ann. 1257. in Reg. Olim parlam. Paris. fol. 98: *Dominus rex precepit, quod... quaedam mala consuetudo, quae est in quibusdam partibus Viromandis amoveatur, quae quis Quadrigam suam, quando versatur, non audeat levare, nisi de assensu domini, cujus est fundus ipsius terrae; et si aliter levet, solvet sexaginta solidos ipsi domino.*

° 4. **QUADRIGA**, Quadrivium, Gall. *Carrrefour*. Charta ann. 1318. in Reg. 56. Chartoph. reg. ch. 250: *Per quorum altarium (bivium) vaditur ad Quadrigam de Choyssiaco in forestam Cuyssis, et per altarium vaditur ad Quadrigam Compendii, versus portum Hugonis.*

† **QUADRIGA VIRTUTUM**, Quatuor virtutes cardinales. Vide *Quadrivium*.

° **QUADRIGAGIUM**, Vectura, servitium, quod cum quadriga domino debent vassalli. Charta Ivon. episc. Carnot. ann. 1114. ex Tabul. ejusd. eccl.: *Comcessit... quod... servitores et ceteri homines sub ipso monasterio (Tironensi) et ejus membris manentibus... a Quadrigagis... in perpetuum liberi sint et immunes.* Vide *Quadrigatio*.

† **QUADRIGALE**, Spatium super muros civitatum, super quod quadrigae currunt, in Amalthea.

† **QUADRIGAMENTUM**, Vectura, Gall. *Charroi*. Charta libertatum Bellomont. ex MS. Coislin.: *Predictos homines... liberantes... ab omnia tallia mortalia... Quadrigamento, etc.* Vide *Carreda* et *Quadrigatio*.

QUADRIGARE, Curru vehere, [in Gemma gemmarum,] Gallis *Charrier*. Charta ann. 1279. in Tabulario Ecclesiae Autisiod. fol. 521: *Noe de Eabria de 10. quadrigatis vini, quam maluerit Dominus Episcopus, solve re tenebimur, et Quadrigare apud Appignium.* [Processus de virtutibus et miraculis Marie de Malliaco, tom. 2. Martii pag. 755: *Quadrigavit dictus conductor seu quadrigam conduxit ad quamdam hostellariam, etc.*]

† **QUADRIGARIA**, Plaustrum, carrus, Gallice *Charrette*, in Chartulario S. Vandregesilli tom. 1. pag. 827.

QUADRIGARIUS, Auriga, *Charretier*. Praefatio ad libellum precum Marcellini et Faustini: *Omnes Quadrigarios et imperitari multitudinem pretio concitat, etc.* [Arnobius lib. 3. *Pugiles, Quadrigarios, desultores, grillatores.* Aurigas qui in circo quadrigas agitant, intelligit, ut et Tullius in *Fragr.* apud Asconium Pedianum. Glossae Lat. Græc.: *Quadrigarius, ἀρμαπλάτης, ἰκκηλάτης, ἡνίοχος, τετρακέρων.* Adde Glossas Græco-Latinas. Pro auriga vulgari legitur in Litteris Vicarii Archiepiscopi Rotomag. ann. 1206. e Tabulario Calensi pag. 190. et] passim in Ordinatione Hospitalii S. Ludovici Regis Franc. ann. 1261. a nobis edita in Notis ad Joinvillam pag. 108.

¶ Eadem vox aliud, ut videtur, sonat in lege 1. Codicis de Excusat. Artific. (10, 68): *Architecti, medici, pictores, statuarii, marmorarii, lecticarii, seu arcarii, clavicarii, Quadrigarii, vel quadratarii, etc.* Quadrigarii hic intelligo fabricatores quadrigarum seu curruum, Gall. *Charrons*. Cujacius in hanc legem Glossas laudat, in quibus legitur: *Quadrigarii, ἀρμαπλάται.*

QUADRIGATA, Gallice *Charrette*. Onus quadrigae. Ordericus Vitalis lib. 6. pag. 675: *Duas Quadrigatas vini de Principe Normannorum in feudo tenebat singulis annis.* [Index reddituum Monasterii Cor-

beiensis: *Quicunque adducunt ligna ut vendant, duas Quadrigatas debent nobis.* *Quadrigata lignorum ad unum equum, in Charta ann. 1208. e Chartulario sancti Vandregesilli tom. 2. pag. 1781.* *Quadrigata fustium, Quadrigata cabironorum, in Reparationibus factis in Senescallia Carcassone ann. 1435. e MS. D. Lancelot.* Rursum occurrit in Charta Philippi Augusti Franc. Regis apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1010. in Litteris ann. 1236. e Chartulario Montis Martirum et alibi passim. Vide *Lobinelli Glossarium tom. 3. Hist. Paris.*]

† **QUADRIGATIO**, Vectura quam domino debent vassalli. Charta Stephani Sacri-Cæsaris Domini pro Capitulo Bitur. ann. 1178. apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. pag. 139: *Consuetudines omnes, quas in parochia Belli-loci accipiebam... equitatum meum, Quadrigationes, procuracionem meam, etc.*

† **QUADRIGATOR**, Idem qui *Quadrigarius*, Auriga, in Actis B. Francisci de Paula, tom. 1. Aprilis pag. 160.

† **QUADRIGENNIIUM**, Quadrenniium. Charta Gaufridi Comitis Andegavensis ann. 966. tom. 1. Spicil. Acher. pag. 423: *Si quis presumpserit aliquam injuriam Fratribus ejusdem loci (S. Albini) inferre, et ter ammonitus nisi resipuerit, Quadrigennio communione privetur.*

† **QUADRIGUA**, pro *Quadriga*, Carrus, plaustrum. Charta Comitatus Marchie ann. 1406: *Tenebuntur reddere etolvere... unam vinatam sive boatam cum quadam Quadrigua et cum duobus bebis.*

† **QUADRILATERUS**, Gallis *Quadrilater*. Isid. lib. 3. Orig. cap. 10: *Quadrilatera figura est plano pede quadrata, quae sub quatuor lineis rectis jacet.* Martianus Capella lib. 6: *Quidquid Quadrilaterum est: partem vocatur.* Varia distinguuntur *Quadrilatera* apud Geometras.

† **QUADRILLUS**, **QUADRILUS**. Vide *Quadrillus* 1.

° 2. **QUADRILLUS**, Instrumentum ferreum quadratum, rusticis operibus aptum, forte atrii vomer aut culter. Inquisit. ann. 1288. in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. pag. 288. col. 1: *Acurris sancti Germani debent servare de arte sua monasterio Cassinensi... in faciendis Quadrillis, et debent recipere terram et carbones.* Vide infra *Querellus*.

† **QUADRIMENSIS**, Quatuor mensium, quod aliter dicitur *Quadrimestris*. Johannes de Janua.

° *Quadrimestris* et *Quadrimestris*, Formula inter exceptiones juris haud infrequens, qua inducis quatuor mensium a principe indultis renuntiat. Charta ann. 1254. ex sched. Pr. de Mazaugues: *Renunciens in predictis omni juri et Quadrimestribus et deliberationis inducis, et omni alii exceptioni.* Formul. MS. Instr. fol. 48. r: *Privilegio fori, omni tempore feriato et Quadrimestri, omni appellationis remedio, etc.* Pluries ibi. Consuet. Carcass. in Reg. L. Chartoph. reg. ch. 8: *Libello conventionali dato, nec spatium viginti dierum detur: sed crastina die post motam querimoniam, vel post motionem judicis responderi debet, eis condemnatis Quadrimestres inducis non cedunt, sed iudicis arbitrio dentur.*

† **QUADRIMODUS**, In quatuor partes divisus. In Consuetudinibus Cyniac. Farfæ receptis et a Mabillonio laudatis tom. 4. Annal. Benedict. pag. 208. Cella novitiorum dicitur *angulata* in *Quadrimodis*, hoc est, in quatuor minores cellas distributa, in quarum prima meditentur, in secunda pellant, in tertia dormiant, in quarta loca necessaria. *Qua-*

drimodus vel Quadrinodis, quatuor modorum, apud Johannem de Janua.

† **QUADRINEPOS**, Nepos quartus ordine. Chronic. Episcoporum Metensium tom. 6. Spicil. Acher. pag. 651: *Hujus (B. Arnulfi) Quadrinepos Carolus Magnus extitit, quem Ecclesia Rom. elegit in Advocatum.*

† **QUADRINOCTIUM**, Spatium quatuor noctium, Johanni de Janua: *τετρανοκτία*, in Glossis Lat. Gr. et Græco-Lat.

† **QUADRINODIS**, vel *Quadrinodus*, Quatuor nodorum, unde *Quadrinodium*, Johanni de Janua.

• **QUADRINTELUS**, dimin. a *Quadrellus*, Telum minus. Lit. remiss. ann. 1415. in Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 82. *Supplicans vulneravit Johannem de Prato uno ictu de cuspidis cum Quadrinelo sive lancea parva, in crura sive coxa sinistra.* Vide *Quadrellus* 1.

† **QUADRIPERTIRI**, vel *Quadrupertira*, apud Johannem de Janua, In quatuor partes dividere. Glossarium medicæ Græcitatæ: *Τετραπεριτιν Quadrupertiri, τετραπεριτιν*. Utrouque mellis scriberetur *Quadrupertiri*, a *Partiri*. Utrumque Vossius improbat lib. 4. de Vitæ sermonis, et si *Quadrupertitus* vel *Quadrupertitus* Ciceronis sit et Varronis.

† **QUADRIPES**, pro *Quadrupes*, Equus. Testamentum ann. 813. in Probat. novæ Hist. Occitanæ tom. 1. col. 39: *Vel alia mobilia, vel Quadripedem meam, ipse prædictus, cui elemosinam meam iniunxero, in sacerdotibus et pauperibus, orfanis et viduis in elemosinam pro remedio animæ meæ erogare faciat.*

• **QUADRIPHONUS**, Forte qui quatuor membris constat. Sunt autem qui dicunt *triphonos* aut *Quadriphonos* versus, Virgil. Grammat. pag. 110. et 111: *Geryonius... Quadriphonis persæpe usus est verbis, quorum uno tantum in principio posito exempli et ego gratia utar. Dicit enim:*

Sol maximus mundi lucifer ostium sera illustrat pariter.

QUADRIPORTA, Anastasius in S. Hadriano pag. 115: *Basilicam Salvatoris... in ruinis positam una cum Quadrupartis suis, atrisque, et fontis noviter... renovavit. Sed legendum Quadrupartis, aut Quadrupartibus, quod atris vox indicat. Est enim:*

QUADRIPORTICUS, Atrium quatuor portibus circumdatum, ante ædium sacrarum vestibula, Græcis *τετραπύλων*. Anastasius in S. Symmacho: *Cantharum B. Petri cum Quadruparticu marmoreibus ornavit. In dono: Hic atrium B. Petri superius, quod est ante Ecclesiam in Quadruparticum magnis marmoribus stravit. Adde eundem in Leone III. pag. 121. 189. 142. Itinerarium Hierosol.: Est piscina, quæ dicitur Siloa; habet Quadruparticum, et alia piscina grandis foras. Paulinus Nat. 9:*

Eccæ vides istam, quæ jenu prima recepat, Porticus obscuro fuerat prius obruta lecto, Nunc eadem nova pigmentis et calmine crevit. Ast ubi conceptum Quadrarto tegmine cellas, Vestibulum medio reseratur in æthera campo, Hortulus ante fuit, etc.

Infra:

Sed rursus redeamus in atris, conspice rursus Impositas longis duplicato tegmine cellas Portibus, etc.

Fortunatus lib. 9. Poem. 15. de Atrio ædis sacræ:

Allice Impluvium, Quadratoque porticus ambit, Adde, quæ de ejusmodi quadriportibus congressimus in Descr. ædis Sophianæ n. 20.

QUADRISOMUM, Sepulcrum quatuor corporum capax. Fragmentum sepulcrale Romæ ad S. Agnetem via, Nomentana:

DEPOSITUS P... FIECT...
DN. VALENTINIANO AVE...
IN FACE ETC. VIXIT ANNUS XX.
FECIT LOCUM QUADRISOMUM.

Vide *Bisomum*.

• **QUADRISYLLABATUS**, Quatuor syllabas habens. *Quadrissyllabata* verba, ut intellego, apud Virgil. Grammat. pag. 67.

QUADRIVIUM, *τετραβία, τετραβίον, ἀμπεδόν*, in Gloss. Gr. Lat. [Quæ vox cum medicis non sit aut infimæ Latinitatis hac notione, nihil ad nos; usum dumtaxat medio ævo in Quadrivii frequentem attingemus, quo scilicet venditiones suas aut donationes, majoris solemnitate ergo, in ipsis Quadrivii pertinebant. Charta regnante Roberto Rege fol. 1. Tabularii S. Petri Vossensis: *Ipsam donum concessit apud Lemovicæ in Quadrivio inter S. Stephanum et S. Martinum sito, his presentibus, etc.* Aila fol. 2. v: *Donum autem istud factum est in Quadrivio ante fontem Brivensis. Doni auditores fuerunt dominus Abbas Geraldus Vossensis, etc.* Manumissiones quoque in Quadrivii factas, seu servos qui manumittebantur, in Quadrivii ductos, ut quancumque vellet, eligerent viam, discimus ex Legibus Rotharis cap. 225. apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 84. col. 1: *Ducat eum (servum qui manumittitur) in Quadrivium et ibiingat in quadria et gites testes ibi sint, et dicant sic: De quatuor viis, ubi vulueris ambulare, liberam hæbeas potestatem. Idem etiam aliquando in fidejussionibus de stando juri observatum, ut docent Consuetudines Ausclorum MSS. ann. 1301. art. 27: *Fidejussio de stando juri... cum prestanda fuerit, prestetur et exigatur in Quadrivio, vel in carteria majori, vel in domo communi ad voluntatem Domini.**

• **A Quadrivii** proprie dictis appellatum etiam Padi fluvii Quadrivium ab Auctore Chronicæ parvi Ferrariensis, apud Murator. tom. 8. col. 478. ubi sic describitur: *Pervenit ad vicum Adriam, ubi aquarum Padi Quadrivium reperitur. Nam dextra conjungitur Gaurio per fluentem, quod dicitur Cavadicium; sinistra facit fluentem, quod dicitur Silvus longus, quod paludibus Clugis jungitur. Antrosum tendens a Quadrivio jam dicto cum Gaurio intrat in pelagus.*

Sed recentioribus Scriptoribus proprie hac voce intelliguntur quatuor Mathematicæ partes, Annæ Comnenæ lib. 1. *Τετραχῆς τῶν μαθημάτων*. Ephraemius in Chronico de Nicephoro Blemmyde: *Τετραχῆς διδασκαλίας μαθημάτων*. *Quadrifaris Mathesis janus*, Senatori lib. 1. Epist. 45. Papias: *Quadrivium, ubi quatuor viæ conveniunt. Inde quatuor artes, id est Arithmetica, Geometria, Musica, Astronomia, Quadrivii nomen acceperunt, quia se invicem complectantur et contineant, ut non bene unam novarit, quæ alias non novarit; orbatusque uno videatur oculo. Uguilio: *Arithmetica, Musica, Geometria, Astronomia quadam similitudine dicuntur Quadrivium, quasi quadruplex via ad sapientiam, unde Triviales dicuntur, qui docent vel student in trivio, sicut Quadriviales dicuntur, qui in quadrivio. Harum Arithmetica unitati, Musica binario, Geometria ternario, Sphærica seu Astrologia quaternario comparatur, ut est ἐν θεωρηματικῆς τῆς ἀριθμητικῆς. Boetius de Arithme-**

tica cap. 1: *Prudentiæ nobilitas quodam quasi Quadrivio investigatur. Infra: Multitudinem, quæ per se est, Arithmetica speculatur integritas. Illam vero quæ ad aliud, musici modulaminis temperamenta pernoctant. Immobiles vero magnitudinis Geometria notitiam pollicetur. Mobilis scientiam Astronomicæ disciplinæ peritia vendicavit. Mox: Hoc igitur illud Quadrivium est, quo tis viandum sit, quibus excellentior animus a nobiscum procreatis sensibus, ad intelligentiæ certiora perducitur. Joann. Sarisberiensis lib. 1. Metalogici cap. 24: *Mathematica Quadrivii sui rotis vertitur, alarumque vestigiis insistent, colores et venustates suas multiplici varietate conterit. Adde cap. 3. 4. 12. lib. 2. cap. 10. Vita S. Isidori Hispal. num. 8: Si hoc libro in trivii eruditione Isidorum præditum cernes eloquentia, hic in Quadrivii investigatione perfectum admireris in Matheseos disciplina Vita MS. S. Florentii in Prologo: *Cum Rhetoricæ artis faceta urbanitas jam olim a nostri seculi usu recesserit, viri quoque Quadratoe facundie prædictæ dudum cultores artis nostri duntaxat idiomatis penitus exoleverint, etc.* [Vide Quintil. lib. 2. cap. 5. ubi *Oratio quadrata*.] Constantinus African. lib. 1. Commun. locor. medic. in prologo: *Oportet enim qui in hac arte (Medicina) primatum vult obtinere, dialecticæ et totius Quadrivii notitiam habere. Gervasius Tilleberiensis MS. de Otis Imper. decis. 8. cap. 114: *Erat enim summe literatus in trivio, et Quadrivio potens et acutissimus, in Physica operosus, in Astronomia summus. Ecclesia Lugdunens. adversus Joannem Erigenam: Quadrivium regularum totius Philosophiæ... mundanæ doctrinæ Quadrivium. Epitaphium Hugonis Medici apud Naudæam de Antiquit. Scholæ Medicæ Paris. pag. 34:****

Quadrivium docuit, ac totum scire reliquit Anno millennio sine, sed minus uno.

Vide *Wibertum* in Leone IX. PP. Honorium lib. de Viris illustr. in Boetio, Petrum Damian. lib. 6. Epist. 3. Trilogium animæ part. 3. cap. 5. Baldricum Burgullensem pag. 259. 269. Thiofridum Epternac. in prologo, Matth. Paris pag. 569. præterea Notas nostras ad Alexidem. [Chronicon Richardi Pictavi. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 1178. Vitæ B. Willelmi Abb. Hirsaug. sec. 6. Benedict. part. 2. pag. 726.]

• *Godefr. a S. Vict. circa ann. 1170. in Rithm.:*

Hujus quoque feminis partes sunt bis binæ, Quæ vulgus Quadrivium nominat Latine: Nomen hoc sortitus sunt istæ disciplinæ, Uno quod initio coeant et fine.

Vide *Dissert. D. Le Beuf* tom. 1. pag. 87.

Quadrivium etiam vocant quatuor virtutes cardinales, de quibus ita S. Hieronym. Ep. 25. cap. 1: *Quatuor virtutes describunt Stoici, ita sibi invicem nexas et mutuo coherentes; ut qui unam non habuerit, omnibus careat, Prudentiam, Justitiam, Fortitudinem Temperantiam. Quadrivium vel quadriga virtutum, apud Flodoardum lib. 4. Hist. Remens. cap. 5. ex Hincmaro Remensi: *Quadrifaria virtus, apud Senatorem lib. 6. Epist. 3. Quaternæ virtutes, apud Dudonem lib. 3. de Moribus et Actis Normann. pag. 128. Τετραχῆς τῶν ἀρετῶν, apud Constantinum in Basilio cap. 51. Ἀρετὰ τῶν ἀρετῶν, apud Theophylactum Bulgar. Archiepisc. Epist. 26. Τετραγώνος τὴν σοφίαν, apud Damascium in Vita Isidori Philosophi. Vita S. Rodolphi num. 15: *Nemo namque humanæ rationis Quadrivio ad***

plenum conquadratus sufficere probatur, etc. Chronicon Laurishamense pag. 93. Virum omni virtutum genere Conquadratum.

◦ **QUADRO**, Quarta pars anni, trimestre tempus solvendae pecuniae praefinitum. Charta ann. 1296. ex Chartoph. reg. : Centum quinquaginta libras Turonensium percipiendas... quater in anno per Quadrones seu quatuor solutiones, quibus unitatum est solvi domino nostro regi. Vide infra *Quartario* 2.

◦ **QUADRUGA**, Idem quod mox *Quadruga*. Tabularium S. Sergii Andegavensis : Dedit unam mansuram terrae de landis, postquam erit discooperata, tantum quantum una *Quadruga* duabus rationibus scollere poterit.

◦ **QUADRUGA**, Aratrum, Gallice *Charrus*; item tantum agri, quantum uno aratro colli potest. Tabularium Montis S. Michaelis : Do *Monachis S. Michaelis* terram in eodem loco quantum potest una *Quadruga* arare in anno. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 28r. *Attribuit etiam propriam Quadrugarum decimam, quas in parochia S. Patricii habere dinoscitur.* Vide *Quadruga* et *Quadruga*.

◦ **QUADRUGATA TERRA**, Eadem notione, apud Thomam Blount in Nomolexico Lat. Anglie. Vide *Carrucata*.

◦ **1. QUADRU**, f. *Quadrivium*, Gallice *Carrefour*. Juxta *Quadrum alicuius* in Schedis D. Aubret.

◦ Vel potius Area quadrata, Gall. *Quarré*.

◦ **2. QUADRU**, Teli genus. Vide *Quadrullus* 1.

◦ **3. QUADRU**, Resipiscencia Isnardi excommunicati porrecta Girardo Episcopo Eduensi ann. 972 : *Si perperam egi vel moleste contra vos statui, spes mei recuperandi est in vobis, sicut scitis, per ministerium vestrum, quia in Quadro est Almitas vestra*: Id est, Potestatem habes me a vinculo excommunicationis absolvi.

◦ IN QUADRO ESSE, *Quadrare*: dicitur de re, quae alteri quadrat.

◦ **4. QUADRU**, Quarta pars rei ejuslibet. Charta Barth. episc. Laudun. ann. 1139. inter Monum. sac. Antiq. tom. 2. pag. 16 : *Item aliud Quadrum acceperunt in elemosinam a monachis S. Martini de Campis... Dimidium quoque praedicti territorii acceperunt a monachis Majoris monasterii.*

◦ **5. QUADRU**, Ambitus, vicinia, ut opinor, Gall. *Environs*. Charta ann. 1303. in Reg. 118. Chartoph. reg. ch. 455 : *Johannes de Mezalento miles admortizat religiosus de Limoso sexaginta cannas quadratas in Quadro monasterii, videlicet sexaginta in longitudine et sexaginta in latitudine.*

◦ **QUADRUMESTRIS**. Vide supra *Quadrimestris*.

◦ **QUADRUPEDALE**, *Quadrupes*. Charta Hugonis Abb. Corbeiensis ann. 1227. e Tabulario ejusdem Monasterii : *Infra siquidem fossatum Evanei nulla Quadrupedia intrabunt, et si forte intraverint, serviens noster illa poterit ejicere sine emenda.* [100 Remigius MS. ad Mart. Cap. lib. 4 : *Ex humana specie et ex ferina possunt esse aliae species, id est bipedia, Quadrupedia. Malus in Glossar. novo Latin.*] Vide infra *Quadrupedus*.

◦ **QUADRUPEDARIA**, ἄνδρ ἑξάων τετραπόδων ἀγῶν, in Glossis apud Martinium, apud Muratorium ope vectura.

◦ **QUADRUPEDIUS**, *Quadrupedalis*, *Qua-*

drupes, inde Quadrupedalis. Johannes de Janua.

◦ **QUADRUPEDIA**, in Lege Anglorum tit. 17. § 1. et in Antiq. Fuld. lib. 1. trad. 11. lib. 2. trad. 19.

◦ **QUADRUPLEX**, *Quadruplicare*, *In quatuor partes explicare vel dividere, vel quadruplex sive quadruplex facere*, Johanni de Janua : *Quadrupliciter*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. hodie *Quadruplex*. *Quadruplex numerus*, leg. 10. Dig. de Gradibus § 17. (38, 10.) *Papias* : *Quadruplo et Quadruplo idem significat antiquitus.* *Quadruplex Juris*, consultis est in quadruplum damnare. Ulpianus leg. 11. Dig. § 1. *Quod metus causa* (4, 2.) *Quadruplatur*, omne quodcumque restitui oportet. Hac notione quidem exponunt illud Plauti *Neque Quadruplari me oblo*, hoc est nolo ad quadruplum solvendum adigi, si vera eorum opinio. Alii quippe, ac forte melius, exponunt, Nolo *quadruplator*, seu delator esse, deponentis vim tribuentes huic *quadruplari*, et pronomem me reddens existimantes.

◦ **QUADRUPULATOR**, Latinis delator *Quadruplatores*, inquit Aseonius in Divinat. Verrin pag. 28 : *Delatores erant criminum publicorum : in qua re quartam de proscriptorum bonis, quos detulerant, assequabantur.* Sic dicti vel a quarta hac, quam accipiebant, parte, vel a *quadruplo*, quod delati fere solvere cogebantur. Vide Vossiam in Etymologico et Thesaurum Fabri, Johanni de Janua *Quadruplicatores* et *Quadruplicatores dicuntur Usurarii in quadruplum sua recipientes.* *Quadruplator etiam dicitur Senex vel Contractus, qui duobus pedibus et duobus baculis sustentatus per plantas incedit.* Laurentius in Amalthea : *Quadruplator Quartarius sector, delator, accusator, sycophanta, cui quarta pars ex bonis damnati. Item Portitor quartarius, quartam partem recipias portorii, ex Sidonio lib. 5. Epist. 7.*

◦ **QUADRUPLO DECANTARE**, Modus cantandi. Neerol. MS. eccl. Paris. : *Qui libet clericorum, qui ad missam responsum vel Alleluia in organo, triplo seu Quadruplo decantabit, sex denarios habebit.* Vide supra *Organare*.

◦ **QUADRUPUS**, *Quadrupolis*, *Adultera et meretrix olim dicta.* Laurentius in Amalthea.

◦ **QUADRUS**, Italis *Quadro*, Gallis *Quarré*. *Quadrus*. Annales Mediolan. apud Muratorium tom. 16. col. 813 : *Bocale unum deauratum factum ad novem Quadros esmaillo ad cimeteria, et cum aliis foliis et operagis.* Vide *Quadri*.

◦ **QUADRUS LAPIS**, *Quadratus*, Gall. *Pierre Quarré*, in Charta ann. 1006. apud Lud. Laguille in Probat. Histor. Alsacie pag. 24. col. 2. *Quadrus sareus*, in Vita S. Albini Andegav. Episc. tom. 1. Martii pag. 39.

◦ **QUADRUVIUM**. Vide supra *Quadrivium*.

◦ **QUÆPIA**, pro *Quæpium*, ut *Quispium*, etc. Johannes Thwroczius in Chronicis Hungaricis cap. 15. ubi de Rege Attalo : *Nec aliquam civitatem, vel castellum aut oppidum a manu illius Quæpia tutari potuit munitio?* Ita constanter legi in veteribus libris observat Vossius de Vitiis sermonis, ubi *Quæpium* editor reposuit.

◦ **1. QUÆRERE**, Queri, conqueri, lamentari. Vita S. Petri Cælestini Papæ, apud Muratorium tom. 3. pag. 623. col. 1 :

Non ea mens animo versatur Quærere votis
Dissidium languentis æræ, seu scandala dira
Exire in mundum.

◦ **2. QUÆRERE**, Corrogare, elemosinas deposcere, ut fit in ecclesiis. Pactum inter abbat et habitas. Aman. ann. 1332. in Reg. 69. Chartoph. reg. ch. 170. *Item quod dicti tres proceres... plenam habeant potestatem eligendi... homines qui Quærant officinis ecclesie parochialis, ut pote candela B. Marie, operi luminarii, antoris, pauperibus reverendis, cereo pascale, cereo S. Macarii et ceteris ipsius ecclesie officinis.* Vide *Quæstare*. *Quære*, pro *Rechercher*. Perquisire, in Lit. remiss. ann. 1380. ex Reg. 138. ch. 67. *Il vint a sa connoissance que ledit Mau Jehan estoit quas par la justice temporelle de la ville de Chartres, pour soupyon d'avoir mal pris les dits fepperies.*

◦ **QUÆSERE**, Petere. Miracula S. Celsi Episcopi Trevir. tom. 3. Febr. pag. 148. *Magnis cepit vocibus fletibus suas compellere ac miris obtestationibus Quære, quatenus, etc. Quære* pro *Quærere* ab antiquis dictum docet Festus ex Ennio.

◦ **QUÆSITARIUS**, *Mendicis rogator*; *Quæsitarii*, *Mendicæ*, a *quærendo* dicta. Laurentius in Amalthea ex Petronio.

◦ **QUÆSITOR**, Qui quod suum est querit et reperit. Faust. Anhel. poeta Ital. sub Carlo VIII. reg. Franc. lib. 1. de Napoli victor. edit. Paris. ann. 1585.

Vale non Italus hostis,
Sed nostra Quæstor hunc.

◦ *Quære*, a Lat. *Quærens*, in Lit. remiss. ann. 1415. ex Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 59. *Vous faites les Quæreurs, et si savez bien où est ladite fille. Sed et qui querendo domum colligit, eodem nomine appellatur, in Ch. ann. 1330. ex Tabul. S. Mart. Pontisar. fol. 35. v. *Avenue de ledit escuriers... eussent a coutume de mettre Quæreurs, pour quere la dite dime en Aoust.**

◦ **QUÆSTIVUS**, *Cupidus*, *Hastidularum et torquentariorum, a mari usque ad mare, in juventute semper Quæstivus*, in Gestis Archiepiscoporum Trevir. apud Marten tom. 4. Ampl. Collect. col. 387.

◦ **QUÆSSIA**, *Falsa*, ubi pœniti asservatur, Gall. *Caisse*. Charta Lud. de Valars Archiep. Lugdun. pro fundatione Capituli S. Niceti ejusdem urbis ann. 1395. *Volentes et percipientes sigilliferis nostris, qui nunc sunt et qui pro tempore fuerint, quod ipsi praedictos viginti solidos singulis hebdomadis recolligant et conservent in quadam Quæssia, que fiat ad instar et similitudinem Quæssie Fratrum Minorum, sicut recolligunt et conservant denarios, qui dantur Fratribus Minorum.* Ubi per *Quæssiam Fratrum Minorum* intelligo erogata stipis arculam in eorundem Fratrum ecclesia collocatam, quam vulgo *Troie* nuncupamus. Vide *Cassia* et *Cassa* 1.

◦ *Quæce*, pro *Caque*, *Dobolium*, cadus, in Stat. ann. 1389. tom. 5. Ordinat. reg. Franc. pag. 283. art. 31. *Les harens frais, qui seront apportez en Quæce, etc.*

◦ **QUÆSTA**, *QUESTA*, *QUESTIO*, *QUESTUS*, Tributum quod exigitur, *quæritur*, petitur. [αἰτήσιον, Constantino Porphy. in Basilio n. 31. edit. Combefisii.] *Quæstiva petitio seu incisura*, in Chronico Andrensi pag. 376. *Petitio præcatoria*, in Hist. Archiepiscop. Bremensium ann. 1142. *Taille, qu'on appelle Quæste*, in Consuetudine Burbonensi art. 343. et seq.

Cens à Queste, in Consuetudine Blesensi art. 133 in Soësmensi, *Cens truans*. *Queste courant*, in Marchensi art. 159. 166. *Terre de Queste*, in qua tallia locum habet, in Consuetudine Aquensi tit. 9. art. 11. 12. 13. 14. 15. *Φοροδύοι, ἀπαιτή- ται*, in Lexico Græc. MS. Regio cod. 2062. qui questam exigit. *ἀπαιτήται, ἐπιτομίαι*, in Basili. lib. 3. tit. 1. § 11. *ἐπιτομίαι, ἀπαιτήται*, lib. 6. tit. 3. § 11. Charta Stephani Episcopi Parisiensis ann. 1124. *Canonici vero annuales Questas, quas ab prædictarum Ecclesiarum Sacerdotibus exigere annuatim et habere concesserunt, ab eis nec amplius exigent, nec habebunt.* Ann. Ludovici VII. Reg. ann. 1155. pro Ecclesia Magal. *Justitias, albergas, tollas, Questas, sive aliquas alias injustas exactiones.* Charta Abbatis Moissiacensis ann. 1212. *Comes nullam habet Questam in urbe vel Ecclesia nostra.* Et infra. *Questas de 10. sol. Caturcens. que fit in Quadragesima singulis annis, tota Comitibus erit; sed si aliam fecerit, debet facere consilio nostro.* Pactum inter Comitem Marchie et Abbatem et Canonicos Doratenses ann. 1331. *Non poterit Comes super illos habitatores exigere Questas, nisi tempore eminentis periculi guerra ad eorum partem.* [Charta Iheronimi de Menguae Domini de Gossis, pro molis parochie de Gramay ann. 1258. apud Thomasserium Consuetud. Bituric. pag. 109. *Et insuper salva et retenta nobis et nostris heredibus Questa nostra in tribus casibus tantum modo, videlicet quotiescumque contigerit heredes nostros et heredes hereditum nostrorum milites fieri novos; quotiescumque contigerit filios nostras maritari; et quotiescumque contigerit nos et heredes nostros recedere a regno Francie... ratione guerra contra persecutores et inimicos fidei.* Quo in loco animadverti potest hanc temporibus questam exigi, quibus auxiliis de quo pluribus actum est suo loco. Vide mox *Queste generales*. De *questis* rursus mentio fit in Charta ann. 1047. inter Instr. novæ Gall. Christ. tom. 2. col. 489. in alia ann. 1117. in Probat. novæ Hist. Occitan. tom. 2. col. 338. in Epistola ann. 1170. Append. Marce Hispan. col. 1352. Vide Chartas alias apud Marcam in Hist. Beneharn. lib. 6. cap. 12. n. 1. Castellam in Comit. Tolosanens. pag. 133. 236. 271. etc. Vide *Trutanus*.

Quait, in Charta ann. 1218. ex Tabul. S. Mich. in Eremo.

QUESTÆ ARCHIDIACONORUM Synodus Santonensis ann. 1282. cap. 4. de Archidiaconis visitantibus Ecclesias. *In mane sine prandio crinde recedentes, Questas in frumento, vino, avena, vel aliis quibuscumque facere non presumant.* [V. *Demanda* 1.]

QUESTA, Mendicatio, Gall. *quête*. Concilium Trevir. ann. 1310. c. 85. apud Marten. tom. 4. Anecd. c. 258. *Quamplurimi dicunt se esse questores hospitalium, ecclesiarum et locorum religionum et piorum, falso mentientes... quorum nomina Questas exerceant, etc.* Vita B. Augustini Novelli, tom. 4. SS. Maii pag. 618. *Questas et humilia officia domus, quæcumque viliora... humilitate nimia adimplebat.*

QUESTUS, Eadem notione. Concil. Dertus. ann. 1123. cap. 16. *Questores ecclesiarum... sine literis propriis Diocesanis, in cuius diocesi Questum faciunt, non recipi, nec ad prædicandum... fuit constitutio prohibita.*

QUESTA ELEMOSYNARUM, in Synodo Exoniensi ann. 1287. cap. 17.

QUESTÆ GENERALES. Charta Gullelmi de Calviniaco, Domini Castri-Radulphi, pro habitantibus villam de Castelleto ann. 1289. apud Thomasserium in Consuet. Bituric. pag. 143. *Et salvis et retentis quatuor Questis generalibus sufficientibus, quotiescumque casus emergerit, videlicet pro nova militia, pro filiabus semel maritandis, et pro transfretando, et pro redemptione capti corporis domini dicti loci. Vide Auxilium et mox Quista.*

QUESTA REGIS, Tributum regium, quod pro rege quaritur. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris sign. JJ. rub. fol. 16. r. *Recognoverunt pro se et aliis supradictis se debere domino regi Anglie, ratione ducatus Aquitanie quadraginta libras, que dicuntur Questa Regis, a festo beati Michaelis usque ad festum Omnium sanctorum.*

QUESTÆ MERCEDIS, Transactio inter S. Elzearium de Sabrano ejusque uxorem S. Delphinam et Universitatem Podii-Michaeli 7. Jan. 1316. ex Schedis Pr. de Marauques. *Convenerunt, quod qui debent prestare, conferre seu contribuere dictam questam, que dicitur Questa mercedis dent et solvant singulis annis pro dicta questa... 50. libras integras et perfectas. Pluries occurrit ibi. Vide Merces.*

QUESTÆ, Charta Petri Regis Arag. ann. 1212. tom. 10. Spicil. Acher. pag. 179. *Cum hostibus et cavalcatis omnibus, cum Questis, tollis, fortis, censibus, redditibus, etc.* Concilium Tarrac. ann. 1591. inter Hispana tom. 4. pag. 583. *Cum nonnulli domini temporales... compellant clericos... ad contribuentium et solvendum in peyitis, Questis, tallis et aliis exactionibus, etc.*

QUESTÆ, Curia Generalis Barcinon. ann. 1283. MS. *Item quod terram tenentes infra terminum alicujus castri contribuunt in Questis, quas fecerit dominus castri pro rata possessionum, quas ibi tenent.* Charta ann. 1068. Marce Hispan. col. 1134. *Cum omnibus iuribus et servitiis cunctis, cum colonis et placitis, et cum cartariis silvaticis, cum pregra et Questis, et hostes, et cavalcatas, et carriganentis, etc.*

QUESTIA, in Charta ann. 1223. in tom. 7. Spicil. Acheriani pag. 265.

QUESTA, Charta Raimundi Berengarii Comitis Provincie ann. 1235. *Cavalcatas, et omnes Questas, tollas, seu ademptionem eorum lem, que hactenus erant in prædictis castris.* [Statuta Forojul. ann. 1235. in Rotulo Archivi S. Victoris Massil. *Statuimus quod D. Comes possit facere Quistam, scil. pro itinere faciendo ad Imperatorem sine armis; item si factus fuerit, novus Miles, vel major filius qui Comes futurus sit: item si transfretaverit cum armis; item si filiam suam vel filiam in matrimonium collocaverit, pro qualibet earum semel Quistam facere possit.* Hæc Quista passim vocatur Auxilium. Vide in hac voce.] Occurrit etiam in Charta Gullelmi Comitis Forcalca-riensis pro-Manoscensibus ann. 1306. in alia Giraudi Abbatis Lerinensis in Chronol. Lerin. tom. 2. pag. 167. et alia ann. 1238. apud Joffridum in Hist. Niçœnsi pag. 182. [Adde Chartam ann. circiter 1128. in Probat. novæ Hist. Occitan. tom. 2. col. 445. Judicium ann. 1131. ibid. col. 459. et 460. Chartam ann. 1158. ibid. col. 572. aliam ann. 1209. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 19. col. 2. aliam ann. 1271. tom. 2. pag. 94. col. 1. Concilia Hispan. tom. 3. pag. 481. Galliam

Christ. tom. 3. novæ Edit. Instrument. col. 206. etc.]

QUESTUS, Gaudredus Vosiensis in Chronico lib. 1. cap. 7. *Non enim volebant ei dare Questum, id enim est talliada.* Polyptychus S. Remigii Remensis *Census de Marona... De camma 132 maldr. de Questu cervisia.* Charta Henrici Comit. Palatini Rheni ann. 1197. apud Browerum lib. 15. Annal. Trevir. *Comitiam in Meinevelde ex illa parte Mosselle super petitione annonæ, et denario-rum, et aliorum Questuum eis in pignore dedimus.* Alia Stephani Barrensis Episcopi Metensis apud Meuriasium: *Omnes redditus, sive Questus, quos habemus apud Marsal.* [Literæ Ludovici Jun. Regis Franc. ann. 1168. pro Aurelianens. tom. 1. Ordinat. pag. 17. num. 14: *Ab hominibus de Magduno et S. Martino super Ligericum pro redemptione baillium suæ Questum nullus faciat.* Ubi vetus versio Gallica: *Por raançon de leur baillie nuls Complants ne soit fait.* Vide *Complainta*. Charta Odonis Domini Montis acuti pro habitatoribus villæ de Chaigne ann. 1221. tom. 4. earumd. Ordin. Reg. pag. 376. art. 6: *Possumus eciem (etiam) in dicta villa super quatuor Questum facere; de itinere Jerosolimitano peragendo; de captione corporis nostri, quod abiit, Domino protegente; de terra acquirenda ad Baroniam pertinente; et de filia maritanda.* Eadem repetuntur in Literis Roberti Ducis Burgund. ann. 1262. ibid. pag. 378. art. 6.] Adde Guichenonum in Bibl. Sebus. cent. 2. cap. 15. Ita hanc vocem pro stipe usurpat lex unica Cod. de Mendicantibus: *Quos in publicum Questum incepta mendicitas vocavit.* Vide Jacobum Gothofredum ad hanc Legem in Codice Theod.

QUESTUS, Eadem notione. Charta Ildelfonsi Reg. Aragonum ann. 1187. pro Libertatibus ville Amiliani, in Regesto Ludovici Hutini Reg. Franc. *Ut scilicet nullum Chestum vel tollam ab eis exigamus.*

QUESTIO, Charta Radulphi de Balgentiaco anni 1085: *Nec tollam faciet eis in mercato suo, nec Questionem cuiuscumque rei.* Alia Vulgrini Comitis Engolismensis ann. 1147: *Pepigi etiam quod nec ego, nec uxor mea, nec filius meus, nec homines mei Questionem et vim in ipsa curte faceremus.* [Rotulus sæculi XII. de Prioratu S. Pauli de Tartas ex Archivo Monast. Casæ-Dei: *In unoquoque recepto debet habere tres milites et famulam suam et Questionem ad Kal. pro posse haminum.* Charta Alaidis Ducis Burgundie ann. 1227. tom. 4. Ordinat. Reg. pag. 387. art. 12: *Concessi etiam habitatoribus castri mei S. Johannis, ut liberi sint ab omnibus tallis, exactionibus et Questionibus, etc.*]

QUESTURA, Tabularium Ecclesie Cadurcensis: *Mutationes et investituras, et Questuras, et hospitia, et justitiam suam.* [Sacramentum est ann. 1103. editum ab Acherio tom. 8. Spicil. pag. 362. et seq. ubi legit *Questuras*.]

QUESTALES, *Questæ*, seu tributo obnoxii. Regestum Constabularie Burdegal. notatum A. fol. 9: *Sunt homines Questales in dicta villa et castro 80. et talliantur annuatim per Præpositum dicti loci, prout sibi videtur.* *Questables*, in Consuetudine Nivernensi cap. 8. art. 7. *Questans*, in Burdegal. art. 97. S. Severi tit. 9. in Foris Beneharn. Rubr. de Cort major, art. 8. Rubr. de Jugementis, art. 7. et Rubr. de Questans art. 1. hæc habentur: *Los Questans no poden leza la terra*

de la questalitat, per ana habitar en autre part.

† **QUESTABILES**, Eadem notione. Charta Henrici IV. Regis Angli. ann. 1400. apud Rymerum tom. 8. pag. 127. col. 1: *Omnia dona, hereditates, terras, dominia, census, redditus, homines Questabiles, tallias, questus, etc.* Similia leguntur tom. 10. pag. 363. et 364.

† **QUESTIALES homines et affeati**, in Charta Petri Regis Castellæ ann. 1366. apud eundem Rymerum tom. 6. pag. 523. col. 1.

QUESTARE, *Questam* seu tributum exigere, *Questar*, in Consuetudine Nivernensi cap. 8. art. 4. Consuetudines Tolosæ: *Poterit ipsum et ejus progeniem postmodum genituram... Questare, et de eis se servare.*

• Charta ann. 1338: *Quod dictus Petrus de Frigidofonte erat homo talliabilis et Questabilis ejusdem militis... et quod dictus miles et ejus predecessores ab antiquo dictum Petrum Questare et expectare poterant, quolibet anno, in quocumque casu. Libert. villæ de Boussac ann. 1427. in Reg. 179. Chartoph. reg. ch. 42: Item... pourrons Quester et sur eulz faire Queste en quatre cas, etc. Charta Ludov. comit. Stamp. ann. 1378. ex Chartul. S. Carani: *Donnons et octroyons... aux religieux, prieur et freres de ladite eglise de S. Germain (de Dourdan) la Queste de blés et autres grains molables, en nos villes de la Forast-le-Roy, Auton, Bechierville, etc. Et que ladite Queste et molages puissent faire Quarir esdites villes et paroisses par les fermiers de leur dit moulin;... ainsi et par la maniere qu'il appartient à faire la Queste de moulin.**

† **QUESTARE**, Corrogare, stipem colligere, in ecclesiis præsertim, Gallice *Quester*. Statuta Eccl. Trecor. ann. 1372. tom. 4. Anecd. Marten. col. 1123: *Rectores seu curati, antequam alius in dicta ecclesia Questet... excitet populum, ut dictæ fabricæ elemosynas suas erogent.* Occurrit in aliis ejusd. Eccles. Statutis ibid. col. 1001. et 1011.

† **QUESTUARE**, Eadem notione. *Questuare*, seu elemosynas et confraternitatum obventiones querere et recipere, in Bulla Pauli III. PP. ann. 1589. Inter Privilegia Equitum S. Johannis Hierosol. pag. 98.

QUESTORES, nostris *Questeurs*. Qui in Ecclesiis inter officiorum divinorum solemniam, pro se vel pro aliis elemosynas deponunt, in Synodo Bajocensi ann. 1300. cap. 41. in Concilio Narbonensi ann. 1227. cap. 19. Burdegalensi ann. 1255. cap. 8. Monspellensi ann. 1258. cap. 6. Budensi ann. 1279. cap. 28. Exoniensi ann. 1287. cap. 47. in Statutis Synodalibus Nicolai Episcopi Andegavensis non semel, in Concilio Toletano ann. 1347. can. 3. etc. Vide *Roga et Trutanus*.

• Charta ann. 1230. Inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. col. 445: *Cum autem Questores circulerint dioceses sibi ad querendum assignatas, etc.* Hinc nostratibus *Caymant*, Mendiculus, homo vagus nihil. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 55. Chartoph. reg. ch. 96: *Survint un Jaymant avecques une jeune femme nuette, laquelle ledit Caymant dit estre sa femme esposée.* Aliis ann. 1466. in Reg. 194. ch. 192: *Ung coquin ou Cayment et homme vacabont.*

† **QUESTIARI**, Eadem notione. Litteræ Glionis Archiep. Senon. ann. 1276. quibus indulgentias concedit accedentibus ad ecclesiam de Burgo medio in

festo S. Coronæ, apud Martenium tom. 1. Anecd. col. 1153: *Præsentis vero litteræ mitti per Questarios districtius inhibemus; eas, si secus actum fuerit, carere viribus decernentes.* Prudens cautio ad tollendum ex indulgentiis turpem questum: quam hisdem fere verbis in Literis suis adhibet Urbanus PP. ann. 1368. ex Bullario Carmelit. pag. 194. Statuta Eccl. Aduensis apud eund. Marten. tom. 4. Anecd. col. 479: *Nullus recipiatur ad prædicandum, nisi sit authentica persona, vel ab Episcopo missus; et tunc si sit prædicator Questarius, non admittatur ad prædicandum, sed tantummodo exponat indulgentiam quam habet et mandatam.* His consona sunt, quæ statuit Arnaldus Episcop. Valentinus tom. 8. Concil. Hisp. pag. 516. col. 1: *Statuimus, quod Questor aliquis seu petitionarius non admittatur sine literis nostris... et tunc non admittatur ad alia, nisi ad illa solum exponenda, quæ in suis literis indulgentiæ contineri inveniantur.*

† **QUESTUARI**, in Statutis Eccl. Leod. ann. 1287. tom. 4. Anecd. Marten. col. 838: *Decani et presbyteri non amant a Questuariis futuros proventus seu questus faciendos.* Adde col. 881. ubi semel legitur *Questuoras* ead. notione, Synodum Mediol. ann. 1287. cap. 37. apud Murator. tom. 8. col. 1063. *Prædicatores conducti sive Questuarii*, in Charta ann. 1215. ex Archivo B. Mariæ de Fontanis.

† **QUESTIARIA**, Vide infra *Questuarius*.

† **QUESTIARI**, Gallice *Questeurs*. Vide supra in *Questæ*.

† **QUESTIO**, Species tributi. Vide supra in *Questæ*.

† **QUESTIO**, Contentio; unde *Questionem habere cum aliquo* ille dicitur, qui cum eo de re quæpiam contendit. Epistola Edwardi III. Angli. Regis ac Caroli IV. Imper. ann. 1349. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 460: *Cum Rex pro juribus imperii sui, contra dominum Philippum de Valensio, nostrum adversarium, habuisset Questionem, vel induzerit inde bellum.* Malleum *Questionem*. Vide *Questio* 2.

• Lis, litigium, nostris etiam *Question*, eodem significatu. Libert. villæ de Peyrussæ ann. 1368. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 705. art. 10: *Nul ne sera mis en Question, ne ne sera accordée sentence criminelle, ne donnée audit lieu, sans le faire savoir ausdis consous; lesquelz, ou l'un d'eux, seront presens esdictes Questions à accorder les sentences et les donner.* Quod tamen de accusati interrogatione, imo et de cruciatu intelligi potest, ut mox in *Questio* 3. Sed item aperte significat in Reg. Corb. 18. sign. *Habaec* ad ann. 1511. fol. 88. v: *Sur quoy lesdites parties estoient en voye de procès et Questions l'un à l'encontre de l'autre;... finalement pour éviter lesdits procès et Questions, etc.*

• **QUESTIO**, Cruciatum, quo criminis confessio a reo queritur. Libert. Amilian. ann. 1369. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 293. art. 4: *Concessimus eisdem consilibus... quod nullus criminis existat, possit seu debeat questionari, quamvis meruerit subici Questioni, nisi ipsis prius vocatis et presentibus, si interesse voluerint in Questione prædicta, cum ad ipsos, ut asserunt, pertineat iudicium hujusmodi delatorum.* Quibus vero interdum tormentis id agebatur, describunt Literæ remiss. ann. 1381. ex

Reg. 119. Chartoph. reg. ch. 124: *Fu trouvé... Jehanne du Pont... coupable du dit fait;... après ce qu'elle et une fois eust mise en la gahyne en la coustepointe seulement... confesson ledit larracin... Lequel Guillaume... non sachant aucunes gahynes, estre defendues en aucune maniere, fist ledite Jehanne lier les mains ce de vant derrière, lui fist atacher une corde aus mains, un mortier aus pies, et daltre lui fist mettre deux ceufs chaux dessous les aisselles lier d'une legille, et se robe avaler jusques au droit des aisselles, et lier un foel noe entour sa teste; et en tel estat la fist tirer à une polis, aussi comme demi pie de hault ou plus; et pour ce que riens ne voit confesser desditz cas, assez tost après ledit Guillaume la fist mettre en la coustepointe, et pour lui faire paour, fist apporter du feu et fist semblant de lui mettre soubs les pies, mais point n'y fust mis.* Vide in *Questionare*.

† **QUESTIONALIS RATIO**, *Questio*, res de qua queritur, et quæ proponitur definienda. Synodus Vermer. ann. 838. cap. 1: *Inter cetera ecclesiastica negotia, de venerabili fratre nostro Herimanno Nivernensis urbis Episcopo Questionalis est ratio nobis oblata, videlicet quia infirmitate præoccupatus, etc.*

† **QUESTIONALITER**, *Querendo*, interrogando apud Fulgentium de Voc. ant. n. 16.

QUESTIONARE, *Papam*, *Perquirere*, examinare, querere ab aliquo: nos dicimus, *Questionner quelqu'un*. *Questionari* dixit Constantinus Afric. lib. 8. Panthech. cap. 33: *Si quis autem Questionabitur, cur infans octo mensium non vivat, etc.* [Chronicon Farfense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 652: *Tunc non jam de proprietate ipsorum locorum concessa causidici Odonis Questionabantur, hoc est, questionem movebant: quia strictiori notione Questionare etiam legitur in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 725. ubi de S. Wernhero Martyre: Testis 138. dixit periculum fore in Ecclesia Dei de sanctitate tam præclari miraculatoris voluisse Questionare, quem jam coluissent per 150. annos. Johannes de Janua: *Questionari, Inquirere, questionem facere.*] [99. Virgil. Grammat. pag. 182: *De appellativis nominibus Questionantur.*]*

Interdum *Torquere*, *Donner la question*. S. Cyprianus Epist. 69: *Tot confessores Questionati et torti.* Isidorus Pacensis æra 756: *Catenis onustos retentat, et Questionando, vel diversas penas inferendo, flagellat.* Usus est auctor ad Herennium. [Occurrit passim apud recentiores, in Consuetudinibus Brageriaci art. 16. in Literis ann. 1314. tom. 1. Ordin. Reg. pag. 552. in Arresto Parlamenti Paris. ann. 1335. apud la Faille in Probat. Annal. Tolos. tom. 1. pag. 86. in Charta ann. 1343. tom. 2. Hist. Dauphin. pag. 468. Concilio Rem. ann. 1408. tom. 7. Ampl. Collect. Marten. col. 422. etc.] Vide *Questio* 3.

• **QUESTIONARIUM**, Titulus libri, de quo in Chron. Sublac. apud Murator. tom. 4. Antiq. Ital. med. ævi col. 1042: *Fecit libros secundum (in MS. scilicet) Josephum et Questionarium.* Vide infra *Quære* 2.

1. **QUESTIONARIUS**, Carnifex, qui reos cruciat, examinat, ut ab eis veritatem extorqueat. [Gall. *Questionnaire*.] Gl. Gr. Lat.: Βραβων ὀπρῆτης, *Questionarius* Alibi: Ἐξηγητής, *Exquisitor, Flagitator, Questionarius*. Papias: *Questionarius, Questitor*. Vetus Interpres Juvenalis Sat. 6: *Questionari, sive carnifices.*

Walafridus Strabo de Reb. Eccl. cap. 31: Sunt in secularibus Questionarii, id est, qui reos examinant. Lucifer Calarit. lib. Moriendum esse, etc. pag. 393: Hinc est, quod in te victo Questionario, illi demones in te vincuntur. Acta S. Marci Martiris num. 3: Iratus iudex talibus dicit virginem Deo dicentem, Questionariorum manus atque oculos in ludo gladiatorio iussit includi. Acta S. Maril cap. 4. num. 18: Qui dum cederentur, sub voce praemonia dicentibus Questionariis, Praecepta principum nolite contemnere. Appendix Cod. Theodos. Const. 3: Vocatos etiam nonnullos orthodoxorum Clericos, ... Rogatos itineribus, Questionariis deditos, etc. Vide Acta S. Anastasii Peram Mart. n. 35. Acta S. Babylae n. 12. Acta S. Theodori Duc. et Mart. num. 11. Julium Africanum lib. 3. Hist. Apostol. Evodius lib. 2. de Miracul. S. Stephani cap. 5. Acta S. Basilii Presb. Mart. n. 7. ubi xovoxevapiot dicuntur in textu Graeco, vitam S. Aigulii Abbat. Lerin. cap. 34. Ingulfum pag. 806. Acta SS. Nicandri et Marci, et Fullerum lib. 4. Miscell. sacr. cap. 16.

* Id officium praestabat olim serviens Casselleti. Memor. C. Cam. Comput. Paris. fol. 233. v. ad ann. 1359: Collitus de Salinas serviens Castellati ad virgiam et Questionarius Castellati, una cum officio questionandi malefactores captos in Castellato Paris. ibique ponendi in gehy-ne et aliis tormentis, prout solitum est. Vide supra Questio 3.

3. QUESTIONARIUS, Idem qui Judex. Gloss. Elfrici: Questionarius, Dema, i. Judex. Annales Francorum Fuldenses ann. 852: Decevit inter alia, ut nullus Praefectus in sua praefectura, aut Questionarius infra questuram suam alicujus causam Advocati nomine susciperet agendam. [** Vide Haitaus. Glossar. German. voce Frager, col. 490.]

3. QUESTIONARIUS, Qui elemosinas pro se vel pro aliis petit. Matth. Westmonasteriensis ann. 1240: Imperator scripsit Regi elegantem Epistolam, in qua increpat Regem, quod in perniciem regni sui et Imperii, terram suam per papales Questionarios depauperari... permittit. Infra: Quisquid poterat inde, non sicuti: Pape Questionarius apportavit. Concilium Colonense ann. 1500. cap. 12: Scelerdotes non permittant Questionarios goliardos, vel quoscunque alios ignotos intra parochiam suam praedicare, vel orationem deferre indulgentias pro quibus faciendis. Adde cap. 13. [Concil. Trevirensis ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Ampliss. Collect. col. 115: Questionarii praedicatores formam praedicandi in generali Concilio Lugdunensi promulgatam excedentes, et falsa veris intermiscentes, de falsitate interposita etiam coram populo redarguantur: et quia Questionarii hujusmodi per literas falsas aut revocatas... questum faciunt, etc. Concilium Mogunt. ann. 1451. apud eundem Marten. tom. 8. col. 1008: Abusum Questionariorum, qui quotidie excrevit, volentes reprimere, mandat sancta Synodus, ne admittantur Questionarii ipsi aliter quam secundum formam, iuxta dispositionem juris, cum litteris Diocesanarum; et ut via malicia eisdem pracludatur, curent locorum Ordinarii in suis litteris non solum formam juris, sed etiam indulgentias quas publicare valeant, exprimere, nec quicquam aliud quam in iisdem litteris exprimitur, liceat dictis Questionariis proponere.] Vide Questores et Questarii n. Questus.

QUESTUARIUS, Ead. notione in Con-

cilio Budensi ann. 1379. cap. 28. Synodo Pictav. ann. 1250. cap. 10.

4. QUESTIONARIUS, Qui questu vivit sicut mercator, Uguloni. [Melius infra Questuarius.]

1. QUESTOR, QUESTOR, Creditor, qui ab alio rem creditam repetit, querit. Capitularia Arechis Principis Beneventani, editum a Camillo Peregrino cap. 10: Quidam hominum vorata calliditate imbuti, propter obligationes vel debita, quae fecerant, propinquioribus parentibus, qui iuxta legem heredes eorum futuri sunt, testamentum donationis amittunt, ut Questores eorum creditas res facile perdat. Propterea decernimus, ut primi heredes obligationes vel debita propinquorum persolvant, quod residuum fuerit de rebus eorum sibi meti assument.

2. QUESTOR, Qui querit et subministrat alimenta atque ad vitam necessaria, Gallice Pourvoyeur. Statuta Collegii Frémoustr. Paris. ann. 1618. apud Lobinellum tom. 3. Hist. Paris. pag. 213. col. 2: Qui quidem sufficientes pecunias ad quotidianam religionem et communitatem necessariam comparanda fratri Questori, seu exteriorum provisorii tradunt.

* Eo sensu aut saltem de eo, qui alimenta parat, hanc vocem intelligo, in Charta ann. 1319. ex Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 11: Petrus Amati consul... de liberavit et abire fecit de carceribus regis dicit loci quendam Questorem de Tholosa, qui nutriverat Petrum Bonelli quendam bandium de Limoo.

3. QUESTOR, Idem apud Imperatores CP. qui apud Reges nostros Referendarius seu summus Cancellarius. Codex Justinianus lib. 1. tit. 28. p. 7. in Authent.: Ut divina iustionem subscriptionem habeant gloriosissimi Questoris. [** Vide Dircksen. Manual. Pont. Juris in hac voce § 8. Elchhorn. Histor. Jur. Germ. § 25. B. Glossar. med. Graecit. col. 67a. voce Κωστωρ.] Hinc pro Cancellario seu Notario sumitur in Litteris Lotharii Regis. Bibl. Cluniac. col. 818: Gelo humilis Questor ad vicem Artoldi Archiepiscopi summiq; Cancellarii recognovi. De Questoribus sacri Palatii plura vide apud Hofmannum in Lexico.

4. QUESTOR, Gall. Questeur. Vide in Questus.

5. QUESTOR, Patronus. Translatio S. Cassiani apud Illust. Fontaninum in Append. Antiq. Hortae pag. 369: Si quis autem hoc donum his duobus praepolentibus Sanctis nunc a me traditum... auferre tentaverit, habeat sibi iudicem Deum et hos praefulgidos nostros perpetuos Questores.

QUESTOR ECCLESIAE, Advocatus, Defensor. Regula Sanctimonialium cap. 9. ex Concilio Aquisgran.: Si autem Ecclesia eas (res suas proprias) tradiderit, et usufructuario habere voluerit, Questor Ecclesiae eas, utpote Ecclesiae, defendat.

QUESTRIX, Idem quod Questrix, uxor questoris secundum Hugutionem. Joh. de Janua. Quaestresse, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. MSS.

QUESTUARE, Mendicare. Marianus in Vita B. Johannis Bonvisii, tom. 6. Mail pag. 104: Et cum aliqua capita castrati Questuans recepisset, etc. Vide Questus in Questus.

1. QUESTUARIUS, Gallice Questeur. Vide in Questus.

2. QUESTUARIUS, Qui questu corporis vivit, in Glossis Isid. Joh. de Janua: Questuarius, qui questu vivit, sicut mercator; unde Questuarius dicitur merc-

tricus, qui questu corporis vivunt. Eadem notione Seneca de Benef. lib. 6. cap. 32. ubi de Augusti filia: Ex adultero in Questuarius versa. Sic lege 4. § 2. Dig. de his qui notantur infamia (3. 2.): Lenocinium facit, qui Questuaria mancipia habuerit. Gl. Lat. Grmc.: Questuarius, ὑπηλατιστής. Item: Questuarius spartum, ὑπηλατιστής. Alia Grmc. Lat.: ὑπηλατιστής, Questuarius, Pecuniarius. Et alibi: ὑπηλατιστής, Questuaria. Rursum alibi: ὑπηλατιστής, Questoria, Questaria, (melius Questuaria) Actualis scientia.

* Hinc Questron et Quotron, meretricis filium vocabant nostri. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 156. Chartoph. reg. ch. 29: Vuidies hors, filz de ribauds, et es la mere porte oncques si hardi Questron; qui est autant à dire que, filz de putain, et vuides hors. Chetif, coquin, truant, Questron, bastart, in aliis ann. 1430. ex Reg. 171. ch. 122. Aliis ann. 1421. in eod. Reg. ch. 388: Enfants Quotrons ne bastars, etc. Coestron, eodem significatu et ejusdem originis, in aliis Lit. ann. 1384. ex Reg. 125. ch. 174: Que icelle (femme) ou son Coestron ou bastard de filz la comparoient.

1. QUESTULA, Species avis: an Querquedula, Gall. Cercala? Angelus Rumpierus Histor. Formbac. lib. 8. apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 3. col. 468: Frequentiores sunt sturni, Questula, merula, etc.

2. QUESTUORES, Vide Questuarius in Questus.

3. QUESTURA, Vide Questura in Questus.

1. QUESTUS, QUESTUS: Questum, comparatum, cui opponitur terra hereditaria. Catholicum parvum: Questus, Conquest. Liber Rames. sub Stephano Rege conscriptus sect. 140: Erat illis diebus quidam Aletanus habens duas hidas apud Stapleford, quod frater Anotus numeratis eidem 100. solidis argenti, reliquis Questibus suis in possessionem Ecclesiae adjunxit. Glanvilla lib. 7. cap. 1. § 5: Aut habet hereditatem tantum, aut Questum tantum, aut hereditatem et Questum. [** Adde lib. 6. cap. 2.] Vide Questus.

2. QUESTUS, Mercatorum societas, qui questu vivunt. Vide Questuarius 2. Lit. Caroli IV. Imper. ann. 1356. tom. 2. Hist. Trevir. Joan. Nic. ab Hontheim pag. 186. col. 2: Ut dum facietates (leg. societates) Questusque in Italia surgere contigerit, es mutuo... coadjuvent ad extermindum congregationes hujusmodi. A Latino Questus, accersendos videntur voces Gallicae Queste, Quêteau, Queston et Questron, ut arcula seu arca pars secretior significetur, in qua questus seu pecuniae reponuntur. Chartul. 21. Corb. ubi de pedagio ann. 1295. fol. 355. v: Ung sacring feré, iij. den. une Queste de fut ou huchel, ij. den. Lit. remiss. ann. 1390. in Reg. 117. Chartoph. reg. ch. 189: Le suppliant prist un franc qu'il vit sur l'eschanellat ou Queston d'icelle huche. Aliis ann. 1428. in Reg. 172. ch. 418: Laquelle veuve mettoit son or et argent aucunesfois en ses coffres ou Questaulz. Denique alia ann. 1447. in Reg. 176. ch. 568: Le suppliant prist furtivement dans l'estude de maître Jehan Herbert, chanoine de l'église d'Arras, en ung sacquet de toille dodens, en ung Questron qui estoit sur ung petit bancquet... six francs de monnoys blanche.

3. QUAGLIAROLUS, Ital. Quagliere, Aucupis fistula, qua coturnices allicit, sibilum quatis imitando, Gall. Courcaillet; quo sensu intelligendum quoque

est *Qualiarolum* in *Quales*. Stat. Taurin. ann. 1860. cap. 290. ex Cod. reg. 462. A. : *Nulla persona capere debeat quales vel perdices in finibus Taurini ad Quagliarolum.*

QUALEA, **QUALIA**, **QUAQUILIA**, **Ortyx**, coturnix, nostris, *Catila*, Italis *Quaglia*. Joh. de Janua : *Qualia, quaedam avis, et dicitur a qualis, vel dicitur Qualia a voce, quam facit, sc. quaquera.* *Qualea*, apud Crescentium lib. 10. de Agricult. cap. 4. [ut et supra in voce *Guadellum*.] *Venari ad Qualias*, in Statutis Montis-regalis pag. 282. *Quaquila, Graculus, Coturnix*, Papæ apud Laurentium in *Amalthæa*.] *Quaquilia* Matthæo Silvatico. Vide *Cara*.

† **QUALIOTES**, Parva *qualia*, Italis *Quaglietta*. *Qualiotes capere*, in Chronico Bergomensi ad ann. 1402. apud Muratorium tom. 16. col. 904.

† **QUALILATORIUM**, Instrumentum cujus sonus est per omnia similes voci *quales*, (coturnici) generis femine, ad quam ardentur accedunt masculi, apud eundem Petrum de Crescentiis lib. 10. de Agric. cap. 25. ubi perperam editum, quasi *latorium*. Gallicus vetus Interpres, *Courcaillet* vertit.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

† **QUALIAROLIUM**, Species retis ad *qualias* capiendas. Statuta Vercelli. fol. 69. v. : *Item quod qualie non capiatur ad Qualiariolum nec ad aliquod aliud ingenium, nisi de mensibus Septembris, Octobris et Novembris.* Vide *Quagliarolum*.

scata necessitas, urgens et nota, in Epitome Constitut. Eccl. Valent. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 169.

† **QUALIFICATUS**, Probus, legitimus, talis, cujus esse debet, qualitatis, Gall. *De bonne qualité, bien conditionné*. Stat. eccl. Tull. ann. 1497. MSS. fol. 99. r. : *Ut furnerius predictus sine jactura sua valeat conficere panem Qualificatum et ponderis, ut præfertur.*

† **QUALILATORIUM**. Vide in *Qualea*.

† **QUALIOTES**, Parva *qualea*. Vide in hac voce.

† **QUALIS-QUALIS**, apud Ulpianum 2. 1. pro *Quamscumque*.

† **QUALITATIVUS**, Rei alicujus qualitatem, naturamve constituens. Gerberti epist. 85. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 415 : *Quoniam res sub judiciali genere causarum posita, tum ratione tum scripto tractatur; id est, constitutionibus conjecturali, diffinitiva, translativa, Qualitativa, itemque legalibus statutis.*

† **QUALITATULA**, Minor *qualitas*, humilis conditio. Epistola Rutherii Veron. ad Johannem PP. tom. 2. Spicil. Acheriani pag. 245 : *Parvitas meæ Qualitatum omnigeno calamitatum genere per annos jam viginti fatigatam, etc.*

† **QUALITER**, Cum suis qualitativibus seu proprietatibus. Lex 86. Dig. de verb. signif. (50, 16.) : *Quid aliud sunt jura prædiorum, quam prædia Qualiter se habentia, ut bonitas, salubritas, amplitudo?* Adde legem 12. Quemadm. servit. amittantur.

† **QUALITER-QUALITER**, in Lege 12. § 3. Dig. de Ratiab. (46, 8.) ubi *Qualiter* solum habent melioris note codices, *Qualitercumque* apud Columellam lib. 11. cap. 3. Quoquo modo, quocumque modo, quomodocumque.

† **QUAM**, Sive, vter Interpreti S. Irenæi lib. 1. cap. 7. num. 4. et alibi, ubi Græcum γ perperam vertit per *Quam*, cum vertere debuisset per *sive*, *vel*, *aut*.

† **QUAMDIU**, pro *Aliquando*. Vita S. Corbin. tom. 3. Sept. pag. 283. col. 1. : *Qui (Corbinianus) non jam publicum a Gallorum partibus arripiens callem, sed secretiorem eligens viam, Alamaniam pervenit, deinde Germaniam, et sic Noricam veniens, ibi Quamdiu demoratus.*

† **QUANTITAS**, pro *Quantitas*, Pondus vel Lex in re monetaria. Bulla Clem. V. PP. tom. 5. Ordin. reg. Franc. pag. 427 : *Ejusdem Quantitatis et rotunditatis et litterarum figuræ, quam habet moneta regia, monete sue quam fabricant, quantum possunt similibus, speciem et formam insculpunt, constituunt et imprimunt.*

† **QUANTOTIES**, Persæpe, Miracula S. Antonii de Padua, tom. 2. SS. Junii pag. 721 : *Pronam terræ Quantoties faciem collidebat.*

† **QUANDO**, Miracula B. Kingæ Virg. tom. 5. Julii pag. 758 : *Ipsa tantum pedes de Quando in quando per terram trahens, etc.* Hoc est, interruptis vicibus, Gall. *de tems en tems*.

† **QUANDOQUIDEM**, pro *Quandoque*, usurpat Concilium Duziac. 1. part. 4. cap. 4. extremo.

† **QUANETA**, Anaticula, Gall. *Canette*, alias *Quenette*. Lit. remiss. ann. 1355. in Reg. 84. Chartoph. reg. ch. 492 : *Item tres Quanetas in domo Johannis Felice... se furatum fuisse confessus est.* Aliæ ann. 1442. in Reg. 176. ch. 131 : *Une petite loge où l'en met couchier oës ou Quenettes.* *Quenette* vero, pro *Bobine*, fusus, in aliis Lit. ann. 1409. ex Reg. 163. ch. 456 : *Trois Quenettes de fil d'or de Luques, etc.*

1. **QUANTI**, Bruallo Cæsaraugustanus, in Vita S. Emiliani cap. 18 : *Quem ut vidit, aciebat est a Quantis esset obsessus.* Phrasia Hispanica, ut et Gallica, *Depuis quanti*, [A quo tempore.]

† 2. **QUANTI**, pro *Quot*. Index veterum Canonum, tom. 3. Concil. Hispan. pag. 25. col. 1 : *Quanti debeant judicare episcopum, presbyterum vel diaconum.* Passim occurrit apud Scriptores media Latinitatis.

† **QUANTIFICARE**, Magnum efficere. Expositio Regulæ S. Benedicti in Bibliotheca Heilbronensi pag. 64 : *Licet de lege ordinata meritum Quantificatur secundum quantitatem actualis justitiæ.*

† **QUANTINA**, [Forsan *Saucier* : « Debet prepositus providere de bonis et magnis parapsidibus, seu scutellis, cisoris, salsaronis seu *Quantinis* et cloquearis. » (Cart. Magalon. Rev. Soc. Sav. 1873. p. 416.)]

† **QUANTITAS**, Abundantia, multitudo, copia, Gall. *Quantité*. Jacobus de Vitriaco lib. 3. Histor. Orient. num. 7. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 274 : *Hortus balsama habens in Quantitate.* Literæ Renati Comitis Provincie pro Piscatoribus Massil. ann. 1479 : *Fece-runt senchas tunnorum in magna Quantitate.* Eadem locutio occurrit alibi non semel. *Quantitas pecuniarum*, Summa pecuniaria, in Charta ann. 1338. apud Ludewig tom. 5. pag. 548. *Alia* ann. 1335. ex Museo Marchionis de Flammarens : *Obligatus Petro Bermudi donicello in diversis pecuniarum Quantitatibus sive summis. Quantitas denariorum*, in Chronico Nicolai Smeregi, apud Murator tom. 8. col. 106.

† **QUANTITATICAULA**, Perexigua quantitas. Anonym. de Casib. Infaust. monast. Farf. apud Murator. tom. 6. Antiq. Ital. med. ævi col. 295 : *Et non jam de vino misso in refectorio apud nos conquerebatur, sed de Quantitaticula panis tractabatur.*

† **QUANTITATIVE**, *Non multum*, in Gemina Gemmarum : Philosophis vero scholasticis idem est ac ratione quantitatis, sive magnitudinis, aut multitudinis.

† *Charta* ann. 1223. inter Probat. tom. 3. Hist. Occit. col. 280 : *Donet. jus percipiendi æquali portione, sive parti in predictis bestiis sibi remanenti, proportionaliter et Quantitative.*

† **QUANTITATUS**, Idem quod *Quantitas*. Numerus. *Quantitatus librarum* 50. *monete currentis*, in Statutis Castri Redaldi fol. 36. recto.

† **QUANTITUDO**, Pondus, *quantitas*, apud Barthium in Glossario ex Gauto-rio de bellis Antioch. apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS.

† **QUANTOCIES**, Sæpius. Vita S. Godeh. tom. 1. Maii pag. 514. col. 2 : *Nos vero hæc audientes, quasi derisimus; quia eum jam Quantocies de regressione antiquæ suæ patriæ, videlicet Bajoarie, nobis minitantem audivimus.* Vide *Quantocies*.

† **QUANTOCIUS**, pro *Quanto* ocus, *Quamprimum*. Vossius lib. 4. de Vitius serm. cap. 35. miratur hodie frequentari a multis non ineruditis, et auctorem requirit. Antiquiorem non cognoscimus veteri Scripturarum Interprete, qui utitur Gen. 45. 19. et Sulpitio Severo lib. 3. Dialog. cap. 5. ubi : *Discede Quantocius, ne me ob injuriam tuam celestis ira consumat.*

† **QUANTO MAGIS**, pro *Quanto* minus, Græcorum more, non semel utitur vetus Interpres S. Irenæi. Sic lib. 1. cap.

2. num. 1: *Hoc autem se homini quidem solerti applicet quis; Quanto magis Deo?*

° **QUANTONUS**, Angulus, Gall. *Cois*, alias *Quenton*. Inventar. ann. 1367. in Reg. 132. Chartoph. reg. ch. 54: *Item unum hospitium situm infra muros dicti loci (Giniaci) in Quantono platea dicti loci. Lit. remis. ann. 1402. in Reg. 157. ch. 245. *Item Pierre venant par la ville de Carcassonne au long de la grant rue devers la porte de Tholouse, ... comme il fu suz le Quenton ou la rue de la mercerie, etc.* Vide infra Canto 1.*

° **QUANTOTUS**, unde comparativus *quantotius*, apud Virgil. Grammat. pag. 129.

° **QUANTUM PLURIMUM**, Gall. *Surplus*, Quod excedit, excessio. Arest. ann. 1401. 14. Jan. in vol. 9. arrestor. parlam. Paris. *Quod prefati mercatores in estimationem Quanti plurimi ac pro butelagio in xv. denariis... condemnarentur.* Vide supra *Plusagium*.

° **QUANTURUS**, pro *Quam* futurus. Notum facimus universis tam presentibus Quanturis, in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1372. tom. 4. Ordin. Reg. pag. 338. Nuda est scriptoris abbreviatio.

° **QUANTUS**, Portio, quae alicui competit, idem quod *Quota*. Vide in hac voce, Charta ann. 1250. ex Chartul. S. Petri Carnot. *De venditionibus, Quantos suos habebit (major).*

° **QUAQUILA**, *QUAQUILLA*, Vide *Qualea*.

° **QUARANTEIRA**. Vide mox in *Quarantennum*.

° **QUARANTENA**. Acta S. Peregr. tom. 1. Aug. pag. 78. col. 1: *Cum pervenisset ad locum deserti, qui Quarantena vocatur, in quo Dominus noster Jesus Christus quadraginta diebus et quadraginta noctibus jejunaverat, etc.* Vide in *Quarantena* 1.

° **QUARANTENUM**, Quadragesima pars. Stat. Avinion. ann. 1243. cap. 53. ex Cod. reg. 1659: *Statuimus quod omnes molendinarii non possunt pro moutura accipere ultra Quarantenam. In editis vero lib. 1. rubr. 25. art. 1: Statuimus quod nullus molendinarius pro moutura debeat accipere ultra Quadragesimam partem eorum quae molentur. Charta ann. 1229. ex eod. Cod.: *Concedimus ut nomine moutura accipiatur Quarantenum sine quadragesima pars bladorum. Alia ann. 1381. ex Tabul. Massil. *Omnia quae venduntur ad cannam, diminuatur canna de Quaranteno, et vendentes solvant sex denarios pro libra.* Vide *Quarantenum*.**

° **QUARANTESIMUM**, Eodem intellectu, Exactionis species. Charta ann. 1136. in Append. ad tom. 6. Annal. Bened. pag. 670. col. 1: *Cum ripatibus, teloneis, Quarantesimis et cum omnibus ad praedicta loca pertinentibus. Vide *Quarantenum*.*

° **QUARANTICIA**, pro *Guarantigia*, Auctoritas, cautio de evictione, Gall. *Garantie*. Charta ann. 1297. apud Larium in Belle. erudit. inter not. ad Hist. Sicul. Bonincont. part. 3. pag. 173: *Ego Mattheus notarius infrascriptus praecipio, nomine Quarantigia, ut praedicta omnia et singula faciant et observent, ut supra scriptum est. Vide *Guarantigia*.*

° **QUARATIUM**, vulgo *Carat*, Ponderis nomen in re monetaria, quo auri bonitas notatur. Idem quod supra *Quadratum*. Charta ann. 1362. in Reg. Cant. Comput. Paris. sign. Vienne fol. 44. v°: *Florent grossi ponderis de luitij florensis et tribus quartis ad marcham Gratiano-*

politam ad xxij. *Quarata*, cum tribus quartis *Quaratis* de liga, ad gemidium octavae partis unius *Quaratis*, etc. Vide *Quaratus*.

° **QUARATUS**, Gradus bonitatis in auro, Gallice *Carat*. Charta ann. 1327. tom. 2. Hist. Dauphin. pag. 214: *Facias et fieri cudi... florenos de 24. Quaratis auri fini.* Mox recurrit. *Nostrum Carat* deducunt quidam a *χρᾶτιον*, species ponderis exigui; alii a *χρᾶτιον*, denarius tributi: melius, ut videtur, Menagius ab Arabico *Alkarat*, quod est genus parvi ponderis.

° **QUARCELLUS**, pro *Quarrellus*. Vide *Quadrillus* 1.

° **QUARDA**. Statuta criminalia Saonae cap. 17: *Uque ad carrubeolum S. Andree, per quem descenditur ad Quardam, illo excluso, et inclusa tota platea, vico, utraque tota lobia, et tota Ecclesia Magdalena, et via, qua itur ad mare usque ad riam, qua itur ad Quardam et fabros, illo etiam excluso. Ar. loci proprii nomen.*

° **QUARDIA**. Mensura frumentaria, eadem atque *Quarta* 1. Charta ann. 1368. in Reg. 102. Chartoph. reg. ch. 57: *Item de qualibet Quardia bladi, unum denarium ab eunte et alium a vendente.* Vide supra *Carregno*.

1. **QUARE**, pro *Quia*. Lex Alemannor. cap. 93. ex eod. Corboniensi, apud Steph. Baluzium: *Ab illo alio Quare inde fugit. Ubi alii eod. quia inde fugit. Hinc nostri Car hauserunt.*

2. **QUARE**, Titulus libri, qui in interrogationibus et responsis consistit. Lit. remis. ann. 1414. in Reg. 168. Chartoph. reg. ch. 37: *Le suppliant print un brieve, un petit livre qui (ne) scet nommer, et un autre petit livre, nomme Quare.* Vide supra *Questionarium*.

° **QUAREIA**, Lapidicina, f. pro *Quaria* ut videtur infra. Charta ann. 1266. ex Tabul. S. Auberti Camerac. *Fodere possit et lapides ab eadem (Quareia) per dictam terram sive Quareiam suam extrahere.* Vide supra *Quadraria*.

1. **QUARELLUS**, Teli genus, Gallis *Carreau*. Vide *Quadrillus* 1.

2. **QUARELLUS**, Quadra carnis, *Quarrel*. Statuta antiqua Canoniceorum S. Quintini in Viromanduis [apud Hemersum pag. 115.]: *Medio Pasche debent Canonici S. Pecine 10. sextarios frumenti 5. frusta carnis, Quarellum recentem 2. membra pulli, etc.* Mox: *3. frusta carnis, Quarellum recentem et salum, agnos pro calida carne.* Infra: *Quarellus recens facit dimidium frustum.* Vide *Quadrillus* 1.

3. **QUARELLUS**, Atrium quadratum. Charta ann. 1224. ex Chartul. 28. Corb.: *Ego vero dictam preposituram... quitavi in perpetuum... cum omnibus censibus Quarelli S. Gentiani, etc.*

4. **QUARELLUS**, *QUARRELLUS*, Pulvinus, Gall. *Carreau*. Inventar. S. Capellae Paris. ann. 1363. ex Bibl. reg.: *Item quatuor Quarrelli de plumis, cooperiti de borda.* Aliud Gall.: *Item quatre carreaux de plume, couvers de bords.* Necrol. MS. eccl. Paris. Kal. Apr.: *Dedit Guilelmus Alvernensis episcopus Paris duo tapeta et tres Quarellos de chorio broudatos.* Ibid. Kal. Jan.: *Dedit quoque (Petrus eps.) duo tapeta parva et tres Quarellos ad usum presbiteri, diaconi et subdiaconi, ad majorem missam servientium.*

5. **QUARELLUS**, Quadratus lapis, nostris alias *Quaref*. Charta Hugon. de Montef. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 61: *Dicto Hugoni boscu tradatur et arbo-*

res ad natale Domini ad hospitandum se;.... et petram et Quarellum sine deliberatione. Vita J. C. MS. ubi de illius Resurrect.

*Encor a li un tel Quarrel,
Qui li li giet cour le carnaval:
Se il estoit resuscité,
N'en seroit li jammais levé.*

° **QUARELLUS**, f. Mensa quadrata vel tapete quadratis distincto cooperta. Reg. capitul. MSS. eccl. Carnot. ad ann. 1318: *Item declaratum est quod canonici, qui non fuerint presentes in capitulo generali in crastino festi Purificationis B. M. V. antequam computatores in pleno capitulo super Quarellos, ubi consuetum est incipere ad computandum, de computo recesserint, etc.* Nisi idem sit quod supra *Quarellus* 4.

6. **QUARELLUS**, Modus agri, nostris *Quarreau*, cujus aestimatio ex sequentibus patet. Charta ann. 1328. in Reg. 65. Chartoph. reg. ch. 117: *Viginti unus pedes in cadratura faciunt Quarellum et quingenti Quarelli faciunt quartierum.* Alia senesc. Sancton. ann. 1332. in Reg. 66. ch. 982: *Avons trouvé ou fie de Vangernie dis quartiers, trois cens vint et neuf Karreaus. Et est assavoir que vint et un pié en quarraure font un Karreau, et cinc cens Karreaus font un quartier; et est estimé chascun quartier a quarante sous a la cense.* Charta ann. 1312. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 522. v°: *Une piece de terre, appelée la Tiercier, en quoy a lxxxj. arpens et xlv. Quarreaus, dont les cent Quarreaus, font l'arpent.* Lit. remis. ann. 1408. in Reg. 163. ch. 1: *Quarante Quarreaux de vigne assis ou vignoy d'Argenteuil.* Vide *Quadrillus* 3. et *Quadr*.

° **QUARENTARIUS**. Codex MS. ex Bibl. Major. monast. ubi de Vistone quadam: *Speras tibi terminum in his poenis? Et ait, utique. Et ego aio, post quantum tempus? Et ille, post sex Quarentarios, id est, post tres annos.*

1. **QUARENTENA**, Quadragesima, in aliquot Galliae Provinciis, *La Quarantaine*: unde efficta vox *Carena*, quam consule, [a Latino *Quadragesima*, non a Teutonico, ut vult Burchardus lib. 19. cap. 5. quod observat Vossius lib. 8. de Vitiis sermonis cap. 40.] Alexander III. PP. Epist. 114. inter Francicas tom. 4. Hist. Franc.: *Accipimus ex litteris tuis Regiae Celsitudinis per alia scripta non fuisse expressum, utrum in Quarentenis feria sexta illam relaxationem, quam in sexta feria aliorum temporum tibi facimus, debeas observare.* Will. Guiart in S. Ludovico:

Tout l'Advent et le Quarantaine.

Le Roman du Chevalier au Barisel MS.:

*Ja nen vaulet jour espargnier,
Ne Vendredi, ne Quarantaine.*

° **QUARANTENA**, Eadem notione. Vita S. Bonae tom. 7. Mail pag. 151: *In ultima Quarantenarum, quas Romae cum abstinentia multa et devotione peregit, etc.*

QUARENTENA, etiam dictum Desertum, in quo Christus 40. diebus totidemque noctibus jejunavit, Eugesipo de Terra S. pag. 119. apud Allatum lib. 5. Symmict. Arnolfo Lubecensi lib. 2. cap. 7. Alberto Stadeni pag. 186. in Vita S. Theotoni Canonici num. 4. Jacobo de Vitriaco lib. 1. Hist. Hieros. cap. 52. et Sanuto lib. 8. part. 14. cap. 3. Deserti istius etiam meminere Adrichomius in Benjamin. num. 9. Quaresmuis lib. 6. Elucidar. Terrae Sanctae, et alii.

2. **QUARENTENA**, Poena ac multae mo-

nachicae species, quae describitur in Statutis Ordinis Hospitaliariorum Hierosolymit. tit. 18. § 57: *Si vero positus fuerit in Quarentena, quadraginta diebus continuis jejunabit, et quarta ac sexta feris dierum 40. dierum pane et aqua tantum vescetur, comedens in terra. Qualibet vero quarta et sexta feris disciplinam suscipiet modo sequenti, etc.* Vide *Quadragesima penitentia*, et *Septena*.

3. **QUARENTENA**, Modus agri apud Anglos, constans 40. perticis, ut est in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 313. Pertica vero quarentenarum constat 20. pedibus, ut est in tom. 3. pag. 15. et 16: *Et quolibet virga, unde Quarantene mensurabuntur, erit 20. pedum.* Aliter liber *Crabhus* fol. 8. apud Spelmannum: *Le message de Crabhus en lungure suuoc la terre de la rive tendant vers Occident, desqu'a la fosse de la mareys, conteynt tres Quaranteynes, et trente oyl perchez. Chacun Quaranteyne par sey conteynt quarante perchez: et checun perche conteynt seize pes d'home: le avant del messuage conteynt en le'a le chef juste de la rive entre... trente cinq perchees, et quatre pes lages de homme de graunt estature.* Charta Wiltati Regis Merciorum in Monast. Anglic. tom. 1. pag. 166. 168: *Ser carucatas terrae arabilis, habentes in longitudine 15. Quarantenas, et 9. Quarantenas in latitudine, et 100. acras prati.* Habetur ibi pluries, et tom. 2. pag. 547. 833. et 872. tom. 3. pag. 181. 182. in Legibus Ethelredi Regis Angl. cap. 20. apud Brompton, et in Legibus Henrici I. cap. 18. Adde Ingulfum pag. 875. 909. [Thomam Blount in Nomolexico et Kennetum in Glossario ad calcem Antiq. Ambrosden.] Chronicon Monasterii de Bello: *Octo virgine unam hidar. faciunt; vista vero 4. virgatis conste: leuga autem Anglica 12. Quarantenis.*

Nostris etiam cognitus hic modus agrorum, ut colligitur ex Charta ann. 1340. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 217: *Sic deniers pour seze Quarantaines de terre, qui furent Raimbaut... Un denier pour onze Quarantaines de terre au Prumereul.* Vide supra *Quarellus* 6.

4. **QUARENTENA**, QUARENTENA, Spatium quodvis 40. dierum. Transactio Simonis de Joinvilla cum Comitissa Campanie ann. 1218. tom. 2. Anecd. Marten. col. 855: *Quod si non observarem praedictas conventiones, et submonitus infra Quadraginta dies non emendarem, etc.* Mox: *Adjunctum est, quod si non emendarem infra duas Quarantenas, postquam essem super hoc requisitus, postquam essem senescalliam dimitterem.* Conventio inter Henricum Reg. Angl. et Robertum Flandriam Comitem in libro Scaccarii cap. 14: *Et ipsi eam infra tres Quarantenas reconciliare non potuerint Regi.*

QUARENTENA, [Nostris vulgo Quarantaine le Roy.] Spatium 40. dierum, intra quod eorum, qui bella indicendi jus habebant, vel revera ex qualibet causa indicabant, agnati seu cognati, impetiri non poterant. Id iure sancitum S. Ludovici scribit Butelerius in Summa Rurali tit. 34. quam [non] Philippo Ludovici filio adscribit Philippus Bellomanerius, Ludovico coaevus, in Consuetud. Bellovacensi MS. cap. 60. [ut hic scribit Cangius, sed Philippo Augusto, ut probat de Lauriere tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 46. et 47.] Quippe, cum ex usu apud Gallos recepto, tenerentur agnati bellis agnatorum interesse, eosque adjuvare, accidebat plerumque, ut antequam dif-

fidationum fama ad eos perveniret, incauti et inscili impeterentur. Si quis igitur agnatos aggrederetur ante hos 40. dies, loco proditoris habebatur, et supremo plectebatur supplicio, uti habet idem Bellomanerius. Lewold. a Northof in Chronico Markano ann. 1356: *Servare juraverat, videl. quod iudicium pacis et Quarentenarum et jurisdictiones Episcopi... non impedirent.* Joannes Hocsemius in Adolpho a Marka Episc. Leod. cap. 13: *Cum tres homines Episcopi ad mandatum ejus inter quosdam inimicos in Brabantia indicere Quarentenas, Dux eos confestim capi faciens, etc.* ubi indicere Quarentenam, apud Jacob. Hemricurtium de Bellis Leodiensibus, exponitur *jetter les Quarantaines*, num. 9. et 12. quibus etiam locis observat, id moris obtinuisse ut, si quispiam in bellis occisus fuisset, pro quolibet mortuo quatuor Quarantenas indicerentur: *En ce temps demoront los chis linages en pais por les Quarantaines g'tees par le Saignor: car de chascun novest mort, on commandoit 4. Quarantaines. lesquelles Quarantaines furent toujours bien tenues quelconques haynes qu'il avist entre les parties.* Adde num. 23. 24. 25. 29. 30. 46. 55. Quarantena ejusmodi mentio est etiam in Magno Recordo Leodiensi pag. 56. Vide Dissert. 29. ad Joinvillam pag. 334. [Vide supra *Quadragesima* 2.]

QUARENTENA, Spatium 40. dierum quod viduae ex lege conceditur a morte mariti, intra quod dos ei debet assignari vel restitui, et donec illa fuerit restituta, alii debet de bonis defuncti, et in illius domo manere. Quod si infra hos 40. dies dos non restituitur, vidua deficiat de Quarentena sua dicitur in Statuto de Merton ann. 20. Henrici III. cap. 1. in Statutis Roberti III. Scotor. Regis cap. 20. § 1. et Alexandri cap. 22. et apud Matthaeum Paris pag. 288. Skenaus apud Gallos ejusmodi quarentenam, le Carisme des femmes vocari auctor est. Adde Fletam lib. 5. cap. 24. § 5. [Th. Blount in Nomolexico] et Rastallium verbo *Quarentine*. [99] Plac. Ebor. rot. 18. ann. 18. Edward. I. in Abbrev. Placit. pag. 223: *In magna charta continetur quod vidua post mortem viri sui maneat in capitali messuagio quod fuit viri sui per 40. dies post mortem et dos sua, nisi prius ei fuerit assignata et nisi sit castrum.* Locus magne chartae est cap. 7. eadem fere leguntur in Statut. laudat. Alexandri II. In Statut. Henrici III. et Roberti III. Quarentena est Pars fructuum ex bonis mariti defuncti quae viduae debetur usque dum dos ei sit assignata et tradita, non vero restituta.]

6. **QUARENTENA**, Inter oblationes ecclesiasticas, illas forte quae per Quadragesimam flebant, recensetur in Charta ann. 1048. ex Tabul. S. Vict. Massil.: *Acaptavi medietatem decimi de pane et de vino et de carne et cum totis primitiis suis et offerendis et Quarentenis et cimeteriis.*

QUARENTENUM, Tributi species. Libertates Regni Majoricar. ann. 1248: *Non donetis carnaticum de vestro bestiaro ullo tempore, passaticum, herbaticum, neque Quarentenum.* [Literae Johannis Francorum Regis ann. 1363. tom. 3. Ordinat. pag. 626. num. 41: *Item, quod durante tempore dictae provisionis cessent omnia subsidia, focagia, capagia, Quarentena, indiciones, equi qui dicuntur de debito et alia onera.* Sed vereor, ne hic legendum sit *capagia quarentena*, su-

blata virgula, ut intelligantur *capagia*, seu pecuniaria subsidia, quae in *media Quadragesima* solvi consueverant, ut dictum est supra in *Capagium*.]

QUARERA, Lapidicina, Gall. *Carriere*, Angl. *Quarry*. Charta ann. 1257. apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 309: *Galfridus Pigot concessit... quod capiant et habeant in Quarera sua de Melborby molas ad omnia molendina sua.* Vide *Quadraria* et *Quarerra*.

QUARERIA, Idem quod *Quarera*. Monast. Anglic. part. 2. pag. 595. col. 2: *Præterea dedi eis turbariam, et petrariam, et Quareriam ubicunque invenire poterint in territorio ville de Hepp.* Vide infra *Quarerra*.

Charta ann. 1308. ex Chartul. S. Joan. de Valle: *Super decima molendini et piscariae et Quarerie de Garne et decimis ejusdem loci, etc.* Vide infra *Quarerra*.

QUARESMENTRANNUS, FERIA 3. ante diem Cinerum, Gall. *Mardi gras*. Vide *Quaresmentrannus*.

Quaronne prenant, in Libert. ville de Grancey ann. 1348. tom. 9. Ordinat. reg. Franc. pag. 159.

QUARETATA, Quantum carro vehi potest, Gall. *Charrette*. Processus de B. Petro Luxemb. tom. 1. SS. Julii pag. 587: *Desuper erant ultra decem Quaretate lapidum, fastium et scilium.* Vide *Quarata*.

QUARGA, Onus equi vel asini, idem quod *Saumata*. Vide in *Sagma*. Nostris *Charge*. Charta ann. 1334. in Reg. 96. Chartoph. reg. ch. 1378: *Cartam quantatent avenae usque ad duodecim Quargas... receperat ab habitatoribus.* Vide supra *Carga*.

QUARIAGIUM, Vectura seu servitium cum carro, quod tenens domino praestare tenebatur, aut pecunia redimebat, idem quod supra *Carrigium* 2. Charta ann. 1318. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 250: *Item unum dolium vini tenens quarrellum Autissiodorensis... una cum quinque solidis Turon. pro Quarriagio.* Vide *Quarriagium*.

QUARNELLUS, Pinna muri, quae fenestrae quadratae effigiem praefert, per quam milites jaculantur, Gallis *Carneau*, [vel *Carnel*, ut habet le Roman de la Rose, teste Borello, et etiamnum loquuntur Occitani:] a *Carne*, vel *Quarne*, quod rem quadratam sonat, [vel potius a Latino *Crena*.] frustra enim a Saxónico etymon accersit Spelmannus. Will. Britto lib. 7. Philipp. pag. 180:

.... Ubicunque patent Quarnelli sive fenestrae.

Regestum Philippi Aug. Regis Herouvallianum fol. 122: *Et viderunt, quod timorem habuerunt de obsidione, et attornati fuerunt 4. homines de communia ad unumquemque Quarnellum custodiendum et hurdandum eum.* [Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1062. habet *Quarnellum*.] Necrologium Ecclesiae Parisiensis prid. Id. Nov.: *Fecit etiam ibidem fieri clausuram manerii de muris Quarnellatis.* Alexander Necham: *Cancelli, karneus: et pinnae turrium, karneus: et in Notis: Cancellus, karnel. Castella, et domus Kenerlatas, in veteri Charta apud eundem Spelmannum et Prynneum in Libertatibus Eccles. Anglic. tom. 3. pag. 1149. Crenelle, nostris Kernellatus, pinatus, dentatus, quasi Carnelle, vel Quarnelle, quod quadris tum vacuis, tum plenis subinde distinguitur, ut sunt pinnae murorum. Le Roman de Vacce MS.:*

A broches montent, et sus mur Quarnold.

Infra:

As Quernaux ne se voudrent monstrer ne descon-

Rursum:

Entour ont Broches levées,
Bien planchiés et Quernolés.

[Nostri etiam *Cresteaux* et *Crestiaux* dixerunt eadem significatione.]

† **QUERNELLUS**, Charta ann. 1202. in Probat. Hist. Abbatie Sangerman. pag. LXXI. col. 2: *Muros simplices facere possint sine Quernellis et fortalicis.*

◦ Hinc, ut opinor, *Quarrelor* alias diximus, pro *Entailler*, faire une entaille, une ouverture, incidere. Lit. remiss. ann. 1347. in Reg. 77. Chartoph. reg. ch. 172. *Gillet Hildeuz feru ladite femme d'icellui Tristan d'un baston en la teste, si et en telle maniere qu'elle en fu vomie et Quarrelée, etc.*

◦ **QUARQUAR**, pro *Calcar*. Charta pro locat. præposit. Ambian. ann. 1292. in Reg. 70. Chartoph. reg. ch. 252: *In uno pari Quarquarium deauratorum, debito modo census.*

† **QUARRADA**, Onus carri, quantum carro vehi potest. Charta Dagoberti Franc. Regis apud Doubletum Histor. Sandion. pag. 656. et *Miræum* tom. 1. pag. 241: *Rothomagenses et ceteri pagenses de aliis civitates persolvant de illos navigos de unaqueque Quarrada denarios XII. Vide Carrada.*

◦ **QUARRARIA**, Lapidicina, Gall. *Carriere*. Charta ann. 1183. ex Chartul. 21. Corb. fol. 185: *Similiter autem de Quarraria facient; ita tamen quod si dominus de Junelis de eadem Quarraria ad usus suos carere voluerit, libere et quiete capere poterit.* Vide supra *Quararia* et in *Carraria* 2.

† **QUARRARIUM**, Charta Odonis Borrelli de Curtalano in Tabulario Ecclesie Carnotensis n. 72: *In hospitibus et hospitalibus eorum, nihil habeo, nec heredes mei, nec justitiam, nec aliud, nisi medietatem furni, et Quarrarium unum per annum, et talleiam quarto anno.* Infra: *Quotiescumque vero ipsi alleiam fecerint, dimidia erit mea; Quarrarium vero supradictum non mittam nisi securo loco, videlicet ad Castridunum, vel ad Vendocinum, infra Lidum, etc.* [92] Forte Præstatio carri. Vide *Quararia*.]

† **QUARRARIUM**, Modus agri vel vineæ, Gall. *Quartier de terre* vel *de vigna*. Charta Othonis Regis ann. 932. apud D. Calmet. Hist. Lothar. tom. 1. col. 361: *Ad Harbodi villam ecclesiam I. et mansa II. et Quarrarium I. ad Linacum quartam partem I. ecclesie, cum manso I. et Quarrariis tribus et molendino I. cum sylvis et pratis.* Vide *Quadrans* et infra *Quararia*.

◦ **QUARRATUM**, Carrum. Charta Joan. de Castell. dom. de S. Hilario pro incollis ejusd. loci ann. 1324. in Reg. 63. Chartoph. reg. ch. 961: *Tria Quar-rata ad unum equum, etc.* Vide *Quarretum*.

† **QUARRATUS**, Gallice *Quarré*, Quadratus. Inventarium utensilium e Tabulario S. Cornelii Compendiense: *Duos mortarios cum postallis suis et X. sedes Quarratas. Brachiatas sellas hodieque vocant Chaises quarrées in quibusdam locis Gallo-Flandrie.*

◦ **QUARRELLUM**, **QUARRELLUS**, **Quarta** pars dollii, Gall. *Quartaut*. Charta Caroli IV. ann. 1323. in Reg. 61. Chartoph. reg. ch. 197: *Cum abbas et conventus monas-*

terii de Ripatorio... possent adducere... apud Treca singulis annis imperpetuum quinquaginta dolia vini, dicta vulgariter Quarrella Autissiodorensia. Infra: *Quinquaginta tonnellos vini.* Vide supra in *Quarriagium*.

† **QUARRELLUS**, Tell genus, Gall. *Quarreau*. Vide supra *Quadrillus* 1.

† **QUARRELLUS**, Quadratum, Gall. *Quarré*. Inventarium MS. Ecclesie Noviom. ann. 1419: *Item una alia alba pro presbitero cum paramentis panni serici broderati per Quarrellos albos et virides super croceo.*

◦ **QUARRELLUS**, Fax quadrata, Ital. *Quadrona*, nostris alias *Caier*, *Kaier*, et *Quaier*. Charta Phil. V. reg. Franc. ann. 1321: *In sera duodecim candelas et unum Quarrellum de cera volumus ac tenore presentium declaramus, quod capellanus dictæ capellanie... de cetero percipiat.* Ordinat. ejusd. reg. pro hospitio reg. ann. 1317. ex Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Noster fol. 79. vº: *Et aura... chascun deux Kaers et douze menus chandelles.* Infra: *Quaers. Cahors* et *Quahors*, in Lit. ann. 1353. tom. 3. Ordinat. reg. Franc. pag. 313. art. 3. Lit. remiss. ann. 1373. in Reg. 105. Chartoph. reg. ch. 120: *Icellui Thomas tenoit en sa main deux Caers de cire ardans, que il avoit apportez du soupper de ladite sale.*

◦ **QUARRELLUS**, Pulvinus. Vide supra *Querellus* 4.

† **QUARRERA**, Lapidicina. Examinatio terræ Prioris de Burncestre apud Kennettum in Antiq. Ambrosden. pag. 529: *Imprimis una acra jacet in furlongo predicto, in quo Prior predictus habet Quarrem.* Vide *Quarera*.

† **QUARRERIA**, Idem quod *Quarrema*. Charta ann. 1247. e Chartulario S. Martini Pontisarenensis: *Ecclesia S. Martini durabit mater et parochialis usque ad Quarremiam contiguam vie per quam itur de Pontisara apud Cergiacum. Miracula S. Opportuni Abb. num. 2. tom. 3. Aprilis pag. 71: Guarinus Episc. Silvanect. concessit Monachis S. Martini de Campis... ut ipsi de Quarremia... capiant, quancumque voluerint quantum habuerint necesse ad edificandum.*

† **QUARRERIUS**, Lapidica, Gall. *Carrier*, in Chartulario AB. Sangermanensi fol. 21.

† **QUARRETUM**, Carrus, seu præstatio carri, Gall. *Charrette*. Charta Archembaldi Domini de Soliaco apud Thomasserium in Consuet. Bitur. pag. 714: *Ex quo paratum fuerit (marrenium) et Quarretum quantum fuerit militibus vel servientibus eorum, de illo qui defuerit, prætor faciet clamorem.* Vide *Carratum* 1.

† **QUARREUS**, Idem, ut puto, quod *Quarrellus*, Species telli, Gall. *Quarreau*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu ad calcem pag. CLXVI: *Pro denariis portandis et Quarreis et expensa illorum, qui iverunt illos quarere, XX. l.* Vide *Quadrillus* 1.

† **QUARRIA**, f. Angulus, Gallice *Coin*. Charta ann. 1293. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 296: *De Quarria dicti muri ad Quarriam muri domus Morelli Chapeleyn a parte chemini.*

◦ **QUARRARIUS**, Lapidica, in Charta S. Ludov. ann. 1257. Inter Instr. tom. 10. Gall. Christ. col. 460. nostris alias *Quarrier*. Charta ann. 1407. ex Tabul. S. Joan. Laudun. *Nuit ne puet... faire pierres... en un certain quarriere... depuis un an en ça à aller chever et haver pierre et autre maters, etc.* *Quarreur*

vero, pro *Carriere*. Lapidicina in Lib. cens. terræ d'Estilly ann. circ. 1430. ex Cod. reg. 9493. fol. 30. rº: *Sur demy arpent de terre... joignant d'un bout à Quereour au Renart, etc.* Vide *Quarrierius*.

† **QUARRIAGIUM**, Præstatio carri domini debita, ni legendum sit *Quarriagium*, ut infra. Charta ann. 1282. in Regesto 31. Tabularii regii: *Estoublagia, Quarriagia, messeria, servitia vavassarum, servitia rusticorum, etc.* Vide *Carrriagium*.

◦ Legitur *Quarriagia* in Charta laudata ex Reg. 30. Chartoph. reg. ch. 278. idemque videtur quod supra *Quarriagium*.

† **QUARROGIUM**, f. Idem quod *mox Quarriagium*. Charta ann. 1236. e Tabulario Cartusie Belli Lariici: *Tendit ad Quarrogia, et distat a Quarrogis quatuor cordiis, et ab ipsa faya tendit ad planum.*

◦ *Quarriagium* significatur, a veteri Gallico *Quarrouge* et *Quarrouge*, eadem notione. Lit. remiss. ann. 1401. in Reg. 159. Chartoph. reg. ch. 215: *Quant ilz furent prez de l'orme, qui est au Quarrouge, qui départ le chemin de S. Humbert, etc.* Les aconsey audit Quarrouge, etc. Aliæ ann. 1449. in Reg. 179. ch. 304: *Icellui Balins disoit publiquement en ung Quarrouge ou quarrefour, etc.* Vide supra *Carrrouellum*.

† **QUARRUAGIUM**, Ager cultus *quarruca* seu aratro. Donatio ann. 1240: *Dono iterum cum Quarruagia, usagio et octo salencis prati, que nuper dedi hospitali S. Spiritus, C. arpentia boschorum.* Vide *Carrucagium*.

† **QUARRUCA**, Aratrum, Gall. *Charrue*. Tabularium S. Sergii Andegav.: *Dederat namque ipse Guido de Valle de terra illi capelle contigua S. Sergio sufficienter ad tres Quarrucas.* Hinc

† **QUARRUCA**, Ager proscissus *quarruca*, vel tantum terræ quantum una *quarruca* coli potest. Literæ Philippi Aug. Franc. Regis ann. 1195. apud Lobinellum tom. 3. Hist. Paris. pag. 98. col. 2: *Concessit etiam idem Galeranus... secundam decimam prout primam decimationem de domestica Quarruca sua de Vallis, sive in manu sua sit, sive ad firmam vel censum eamdem aliquis de manu sua receperit.* Vide *Carruca* 3. et *Carrucata*.

† **QUARRUCHA**, Eadem significatione. Tabularium majoris Monasterii: *Dedit quatuor Quarruchas terræ in Perticho, etc.*

† **QUARRUCATA**, Tantum terræ quantum una *quarruca* coli potest. Charta Willelmi Archiepisc. Remens. ann. 1178. e Tabulario S. Nicasii ejusdem urbis: *Similiter et nos ab Ecclesia vestra domum S. Petri de Arna cum aqua, molendino et Quarrucata terre suscepimus.* Alter locus exstat in *Vachivia* post *Vaccaria*. Vide *Carrucata*.

◦ **QUARRUGA**, Aratrum, tantum terræ quantum una *quarruga* coli potest. Charta Ludov. VI. ann. 1123. Inter Instr. tom. 8. Gall. Christ. col. 502: *Apud Curcellias terra duarum Quarrugarum, cum pratis ex nostro dono: et terra unius Quarruge, ex dono Henrici de Balgentiaco et Alberti nepotis ejus, cujus terra fuerat, quatuor Quarrugarum.* Vide *Quarruca*.

† **QUARRUM**, Carrus, Gall. *Charrette*. Charta Ludovici Jun. Regis Franc. ann. 1145. apud Thomassarium in Consuetud. Bituric. et de *Lauriere* tom. 1. Ordinat. Reg. pag. 10: *Pro divisione vero Quarrorum, de unoquoque bone rusticorum consuetudinariorum, quartallum similiter*

unum frumenti. Melius in Charta Ludovici VIII. ann. 1224: *Pro quitancia Quarorum, id est, pro dimissione, etc.* Vide *Carrum in Carra.*

° Hinc *Quarroy*, pro Via *carraria* seu publica, apud Itabelais. lib. 1. cap. 25. pag. mih. 175. *Querroy*, eadem acceptione, in Lit. remiss. ann. 1416. ex Reg. 169. Chartoph. reg. ch. 329: *Le suppliant estant seul soubz un arbre en la place ou Querroy de Saint Ligier, etc.*

¶ **QUARRURA**, Idem quod *Quarrera*. Lapidicina, Angl. *Quarry*, nostris *Quarriere*. Charta Henrici Regis Angl. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1285: *De lapidicina seu Quaruris prope eandem villam, quas ad opus nostrum specialiter reservavimus.* Occurrit etiam apud Rymer. tom. 9. pag. 727.

° **QUARRUVICUM**, pro *Quadrivium*, Gall. *Carrefour*, in Litteris Urbani PP. ann. 1091. apud Valesium Notit. Gall. pag. 80. col. 2.

° **QUARS**, Quarta pars. Terrear. villa: *de Busseul* ex Cod. reg. 6017. fol. 43. r.: *Item pro se quinque cuppas et tres Quars unus cuppa frumenti, quinque cuppas et tres Quars unus cuppa avenae, etc.*

1. **QUARTA**, Mensura frumentaria. Charta ann. 1248. in Bibliotheca Cluniacensi pag. 1515: *In quolibet homine tenente hospitium unam Quartam avenae, etc.* Adde pag. 1440.

De amplitudine hujus mensurae consulenda sunt adaequationes mensurarum superius editae in voce *Modius* pag. 435. col. 1. art. *Corbolium*, *Mons Aigi* et *Lorriacum in Gastineto*; col. 3. art. *Albigniacum*; pag. 436. col. 1. art. *Verberia*, et art. *Hemy*. Bellijocensis Quarta continet sex coponos, et XIV. coponi faciunt bichetum. Quibusdam in provinciis Galliarum haec mensura vocatur *Carte* vel *Quarte*, *Ca-t*, *Quart*, *Carton*, *Quarton*. Charta compositionis inter Philippum Regem Franc. et Episcopum Tornac. ann. 1390. ex Codice Colbert. 2591: *Au Noel demi chapon, un Quarquon de froment, trois deniers.* Eadem recurrit infra. Vide *Carta 1. Quartale*, *Quartallus*, *Quartarola*, *Quartellus 2.* et *Quartaria 2.*

2. Duplicem, majorem scilicet et minorem, id est, rasam et cumulam, distinguit Guido episc. Claromont. in Charta ann. 1281. ex Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 1: *Qui solvet bladum, radat Quartam si voluerit, exceptis censibus avenae, qui nobis debentur in dicta villa ad Magnam Quartam nigrival, de quibus volumus quod solvantur ad dictam Quartam.*

¶ **QUARTA SALS**, in Testamento Guigonis Comitis Nivern. ann. 1239. tom. 1. Maceriar. Insulae Barbarae pag. 156: *Item (lego) domui pauperum Montisbrusonis decem Quartas salis debiles percipiendas in foro Montisbrusonis.* Vide *Carta 1.*

2. **QUARTA**, Mensura vinaria, aut alterius potus, Parisiensibus, *Quarte*. Iter Camerarii Scotici cap. 10. § 5. de braslatoribus: *Non habent mensuras, videlicet Quartam, pintam, tertiam, et partes concordantes monete Domini Regis, etc.* Galbertus in Vita B. Caroli Comitis Flandr. cap. 1: *Vini Quartam sex pro nummis vendi praecipit.* Adde Joan. Hocsemium in Episcopo. Leodiensis ann. 1236. cap. 22. M. Chronicum Belgicum anno 1338. [Statuta Collegii Cornubiensis ann. 1380. apud Lobinell. tom. 1. Hist. Paris. pag. 501. etc. Bellijoci Quarta vini constat sex pintis seu 12. pots; Parisiis vero et in aliis pluribus locis duas dumtaxat

pintas continet. Vide *Modius* pag. 458. col. 1. art. *Dardanum*.]

° **Nostris Quart et Quarte**. Charta ann. 1267. ex Chartul. Campan. fol. 273. col. 2: *Et chacun jor, de vin à chacun et as chacuns des convers et converses une Quarte de vin, si la poent boire.* Lit. remiss. ann. 1406. in Reg. 160. Chartoph. reg. ch. 300: *Une pinte de vin, autrement nomme Quart audit pays (de Comminge).*

¶ **QUARTA OLEI**, in Bellijocensi pago sex lampadibus, seu 24. libris constat: in Lugdunensi vero 8. lampadibus.

3. **QUARTA**, Mensura, modus agri in Pictonibus, ut auctor est Beslius in Comit. Pictav. pag. 170. 210. 244. 248. Gall. *Un quarteron de terre*. Capitul. Caroli Magni lib. 5. cap. 151. [23. 303.] *Et qui minus Quartae optime de terra habet secundum estimationem suae telluris opera faciat.* Charta Gaufridi Comitis Andegav. ann. 1040. apud Sammarthanos in Episcop. Andegav. *Item alibi in Convilatu Andecavo in villa que dicitur Broch, duas Quartas terrae non longe a civitate ipsa.* Charta Italica ann. 1321. apud Waddingum tom. 3: *Alia petia de terra arbuslata, quae est mensura Quartarum novem.* Infra: *Quaedam quantitas terrae vacuae... et est in mensura Quartae duae et nonae tres.* Ibid.: *Fundus unus de terra, est in mensura modi unius et Quartarum sex.* [Charta Constantini Abb. Nobiliac. ann. 17. Regis Roberti, apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 432: *Dignaremus concedere Quartas novem, quod omni modo placuit nobis fecisse.*] Hujusmodi quartarum frequens mentio est in Chartulario S. Cypriani Pictav. sub indeclinabili voce *Quartas*, ut fol. 78: *Et sunt plus minus Quartas quindecim.* Huc utcumque referri potest, quod habetur in Codice MS. Abb. Sangerman. fol. 59. col. 3: *Concaviavimus ad Errardum in villare Desuo jornales v. unde fecimus Sigeboldi dimid. Quarta; hoc est, si bene coniecto, dimidium quadranteum quinque jornalium.*

4. **QUARTA**, pro quarto Milliari, vel *Bancuca*. Charta Caroli Comitis Valesiae et Andegav. ann. 1286. in Tabulario Andegavensi Camerae Comput. Paris. fol. 71: *Nul poissonnier ne peut acheter poisson dans la Quarte d'Angiers pour vendre à reyrat.* Vide *Quinta*.

5. **QUARTA**, nude, Quarta pars. Statuta Gerardi Abb. S. Theoderici ann. 1233. tom. 1. Anecd. Marten. col. 974: *Item concessimus, ut secundum Regulam B. Benedicti duo pulmentaria cocta habeat, Quarta saguinis, prout consuetum est, confecta.*

6. **QUARTA**, Praestationis agrariae species. Vita S. Agricoli Episc. Avenionensis: *Praedia liberaliter assignavit, insuper concessio Quartarum privilegio, etc.* Necrologium Ecclesiae Ambian.: *Prid. Kal. Aug. legavit Ecclesiae Paris. 2. arpenta vineae, sita apud Cuvilliacum, in censiva et dominio Capituli Paris. onerata de reditu qui vulgariter appellatur Quarta, et tallia.* Infra: *Onerata de reditu supra dicto, qui vocatur Quarta, et tallia.* Charta Gauslini Episcopi Patavini, apud Ughellum: *Cum Quartis et decimis, etc.* Synodus Nemausensis ann. 1284. cap. de Penitentia: *Circa decimas et primitias, tributa, Quartas, et taschas, etc.* Regestum Tolosanum Camerae Computorum Parisiensium fol. 72: *Expletiva vel adempria, questu vel albergia, Quarta, vel agraria vel alia prisonae, obis, vel dominationes, etc.* Fol. 103: *Venationes et forestagia, Quarta et quinta, et*

agraria, decimas et primitias, etc. [Charta ann. circiter 1148. in Probat. novae Histor. Occitan. tom. 1. col. 502: *Totum hoc sive in taschis, sive in Quartis, cum omni dominio... donamus Deo omnipotenti, etc.* Chronicon Farfense apud Muratorium tom. 2. part. 2. col. 539: *Concessit... alias res sub ipso monte ad Quartam reddendam et de vino mundo medietatem et operas atque xenia, sicut alii homines hujus monasterii.* Ibidem col. 542: *Et pro solidis XII. concessit in Bucciano res ad quintam reddendam, et ibidem modios 11. et aliam petiam ibi ad Quartam, et operam unam et xeniam.* Rursus col. 541. *Pro solidis XX. concessit in Serrano clausuram unam ad Quartam.* Fructuum quartam partem in hisce postremis locis intelligo, quam tenens domino persolvebat. Vide *Quartales vineae* in *Quartagium*, *Quarto 7.* *Quartus 2.* et *Quinta 2.*]

¶ **QUARTAE ECCLESIAARUM**, seu quartae decimarum Ecclesiasticarum. Chronicon Mosomense ann. 1015: *Per depravationem illius Abbatis Bosonis et aliorum fidelium, ad susceptionem peregrinorum et pauperum donavit ad illum locum Quartas omnium Ecclesiarum, quae ad ipsum pertinebant locum, et decimam porcorum, etc.* Tabularium S. Severi, apud Marcam lib. 4. Hist. Beneharn. cap. 7: *Et insuper sui amore Quartas Ecclesiarum undecim, quarum nomina infra annotata habentur, sibi darent: quae scilicet Ecclesiae una cum villis Curles consulares vocabantur... satisfaci ergo Principi, et secundum quod postulaverat, ad meum placitum Quartas illas dimitti, etc.* Ubi in alia Charta Aquensi apud eundem Marcam eodem lib. cap. 9: *Reddidit... Quartas decimae omnium Ecclesiarum.* Charta Sancti Regis Aragonum aere 1169. in Historia Pinnatensi lib. 3. cap. 16: *Omnes has Ecclesias cum decimis et primitiis, oblationibus et de functionibus, et Quartis, et cum omni jure Episcopali et Archidiaconi, etc.* Alia ann. 1195. apud Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 168: *Guillelmus de Monteferrario totum honorem, terras, homines et feminas, Quartas pa es, et usaticas, quae in tota S. Andree de Maurino parochia possidebat, Magalonensi Ecclesiae dedit, etc.* [Charta ann. 1019. Marce Hispan. col. 1017: *Dono quoque ego Petrus Episcopus parochiam S. Petri de Navata cum omnibus suis pertinentiis, et fiscum Crispiani cum Quartis S. Stephani de Bas et medietatem justitiarum de Bascara et ecclesiam de Fontanillas cum omnibus pertinentiis suis.* Epistola Alexandri III. PP.: *Ad audientiam apostolatus nostri pervenit, quod cum monachos S. Savini excommunicationi decreverimus subjacere pro restitutione Quartarum ecclesiarum quae venerabili fratri nostro Bigoritano episcopo... fuerant adjudicatae.* Vide *Quarto 8.*] [20. et Murator. Antiq. Ital. tom. 2. col. 204.]

¶ **QUARTAE**, Redituum Ecclesiae pars quarta, apud Gregorium M. lib. 8. Epist. 11. quae scilicet aut Episcopo, aut Clericis, aut pauperibus, aut fabricae competit. Vide *Chartam Ratoldi Episcopi Veronensis apud Ughellum* pag. 604.

¶ 7. **QUARTA**, Quarta pars bonorum, quam sponsus dat sponse pro nuptiis in Regno Neapolitano. Statuta ejusdem Regni de jure *Quarte* art. 1: *Das et Quarta, seu quarta pars, peti non possunt absque instrumento dotali et instrumento, quod Neapoli Quartula nuncupatur.* Consule eadem Statuta et vide infra *Tertia 5.*

° Charta ann. 1115. apud Lamium in Delic. erudit. ipser not. ad Hodocp. Qua-

rit. part. 8. pag. 1184: *Exceptis fredis equitum de masnada, que fuit quondam Ugonis comitis et exceptis quarta uxoris ejusdem.* Alia ann. 1131. *Ibid.* pag. 1142: *Concerto ecclesie S. Marie Pisanie maris ecclesie et archiepiscopatu totam illam quartam portionem, que mihi obvenit per cartam donationis ex parte comitis Cicitie uxoris quondam Ugonis comitis, que sibi evenit per morgincap, ex parte prefati comitis Ugonis viri sui.* Vide *Quartium*.

* 8. **QUARTA** rube, Idem quod mox *Quarta funerals*, seu *Quarta testamentorum*, de qua in *Testatio*. Chartularium S. Johannis Angeriaci pag. 427: *Petenti reverendus pater et procuratores predicti, quod antequam funus exeat de ecclesia S. Johannis, ad quam debet de laudabili consuetudine ipsius ville primitus deportari et ibi recipere ultimam vale, sufficienter camerario caveatur de sua quarta per anticos mortui.*

* **QUARTA CANONICA**, FUNERALIS, OBLATIONUM. Concilium Limanum ann. 1591 inter Hispanica pag. 661 col. 2: *Religiosi, qui sunt vel fuerint in doctrinis et beneficiis, servabunt constitutiones de solutione quartae funeralis, quarta canonice et quartae oblationum, propterea quod illas debeant, prout de jure debent Episcopis, et ut illas persolvant reliqui clerici, qui funguntur eisdem ministeriis.* Ubi *Quarta canonica* idem est quod in alio ejusdem provincie Concilio ann. 1582. *Ibidem* pag. 255. dicitur *Canonica portio*: *Quarta funeralis ac Canonica portio et quarta etiam oblationum Episcopo a jure concessa tam a Capitularibus, quam a ceteris clericis, solvatur eo ordine et modo, quem sacri Canonici statuunt.* Est autem hae *Canonica portio*, seu *Quarta canonica*, si fallor, quarta pars redditum, quos percipiebant clerici, ut *Quarta funeralis*, quarta pars legatorum defuncti in pios usus, cujus dispositio erat penes Episcopos, ut dicitur in *Testatio*; quarta tandem *oblationum*, quarta pars eorum omnium, quae fideles sponte offerebant Ecclesiae, quae quartae partes omnes Episcopis debentur ex his Conciliis.

* **QUARTA SIGILLI ET BULLE**, quarta pars emolumentorum ex sigillo et bulla provenientium. Testamentum Guillelmi D. Montispessulani ann. 1202 ex Schedis Peirescianis seu Praesidis de Mazauques: *Sacrista vero habeat quartam sigilli et bullae, et residua tres partes dentur in ornamentis Ecclesie.* Parvum sigillum Montepellense passim memoratur in Instrumentis Provincialibus.

* **QUARTA**, pro *Charta*, in *Charta* ann. 1078. apud Joffridum in *Nicia* pag. 164. Iocurrit rursus in *Consuetud. Tolos.* rubrica de *Honoriis* et apud D. Secousse tom. 3. *Ordnat. Reg.* pag. 120. *Hae est quarta quam jussit scribere Froterius de Senegat*, in *Charta* ann. 1124. in *Probat. novae Hist. Occitan.* tom. 2. col. 426.]

* **QUARTULA**, pro *Chartula*, Parva charta, in *Statutis Synodalibus Nicolai Episcopi Audegavensis* ann. 1265. cap. 5. ann. 1270. cap. 2.

* 10. **QUARTA**, f. quarta pars ulnae aut leise seu pertice, qua notione quarta dicunt Hispani. *Statuta Salutarum Collat.* 4. cap. 122: *Qui vendiderit ad quartam mancam seu ad lesiam, vel stateram sive balanciam, seu ad scandalium vel aliud pondus injustum, solvat bannum florenorum octo.* Italici quarta dicitur minus pondus, quarta scilicet partis unciæ.

* 11. **QUARTA VILLÆ**, Urbis regio, Gallice *Quartier d'une ville*. Vita Henrici V. Regis Angl. cap. 69: *Per diversas ville Quartas, tales maleficos correcturus, hospitia assignarent.*

* 12. **QUARTA**, Pars hereditatis a lege secundogenitis constituta in aliquibus locis. *Testam. Ludov. comit. Valent.* ann. 1345. in *Cod. reg.* 6008. fol. 97. v: *Ita quod nihil amplius petere possint Henricus et Carolus fratres nostri ratione legitime seu quartæ, jure natura debite, seu supplementi ejusdem.* Vide *infra Quintum* 4.

* **QUARTADA**, Dedicatio Ecclesie de Baltarga in Comitatu Ceritanie, Marce Hispan. col. 825: *Et ego Fruja dono prefate Ecclesie tres peciolas terre, quas habeo ad ipsas gardias et unam ad ipsas Quartadas vineam: cujus forte quarta pars vindemie pertinebat ad dominum, tribus aliis tenenti cedentibus, aut vice versa.* Vide *Quarta* 6. *Quartales vinee* in *Quartagium* et *Quarto* 7.

* **QUARTADECIMANI**, [QUARTIDECIMANI sepius, et QUARTODECIMANI.] *Τεσσαρδεκάτην*, [Melus *Τεσσαρδεκάτην*, et interdum *Πεζάτην*, Nostris *Quartodecimani*, quibusdam *Quartodecimans*.] Hæretici, [vel potius Schismatici,] sic appellati, quod in 14. Luna, [26 die 14. mensis Ni an.] ut Judæi, Pascha celebrarent. Bernardus Presbyter de Reconciliatione lapsoria *Antiochenum Concilium de Pascha ibi asserit institutum, ne in 14 luna cum Juleis celebraretur, ut Tessaredecimæ*, [melius *Tessaredecimæ*, vel *Tessaredecimæ*,] id est, *Quartodecimani faciunt, qui etiam inde nonnæ suæ hæresi considerant.* Vide *Stephanum Eddam* in Vita S. Wilfridi cap. 14. 15. [Glossarium medie Græcæ in *Τεσσαρδεκάτην*, col. 1548. *Suiceri Thesaurum* in *Πεζάτην*, *Τεσσαρδεκάτην* et *Πεζάτην*, *Faydit* in libro cui titulus. *Conformité des Eglises de France avec celles d'Asie, à Liege* 1689. *Bullet* in *Festum Pasche*, etc.]

* **QUARTAGIUM**, quarta pars vel vindemie, vel altarum ferum, quam sibi contra jus asserabant domini feudales in tenentium suorum prædiis, agris, vel vineis. *Charta Odonis Archiep. Rotomag.* ann. 1262. apud *Sammarthanos*: *Motta sicca, estoublagia, servitia rusticorum, Quartagia, messeria, servitia vasorum, etc.* [In *Charta* ann. 1382. hic laudata *Quartagia* habet Reg. 31. *Chartoph.* reg. ut dictum est supra in *Quartagium*.] Alia *Guillelmi Majoris Episcopi Audegav.* ann. 1307. in *Gestis* ejusdem cap. 47: *Quandam impositionem seu reactionem, tallium vel collectalem, quam adjutorum, vel aide, sive Quartagium appellant, de bonis, rebus, possessionibus et proventus suis Ecclesiasticis de novo erigere et extorquere conantur.* Alia ann. 1457. ex *Tabulario Nantoliensi* in *Pictonibus*: *Super quod nos vel ille aut illi, qui tempore vindemiarum nomine nostro Quartabant seu computabant subnas bastatas, seu quantitatem vindemie, quas vel quam ad domos suas deportabant, vel habito certo computo cum eisdem jus, quod nobis competeat seu partem vindemie predictæ nobis solverent, predicti Quartatores seu computatores per se vel per alium, vel per alios computarent, vel coegerant alios mansionarios seu cohabitatores dictarum ville et parochie ad solvendam sibi certam pecuniam quantitatem, antequam permitterent eos ad domos suas suam vindemiam deportare: et quod Quartatores seu computatores nostri predicti tempore vindemiarum, aut*

aliquo alio tempore, ratione Quartagii seu computationis salmarum et bastatarum, et quantitatis vindemie nullam pecuniam, seu dona, aut munera a predictis mansionariis et cohabitatoribus non habuerant, etc.

In *Tabulario Nantoliensi* in *Pictonibus* ann. 1434. occurrunt crebrius voces *Quartatores*, *Quartare*, *Quartagium*. [Vide *Carto* 1. *Quarta* 6. et *Quarto* 7.]

* Haud satis scio an eadem notione *Charta* ann. 1226. ex *Archivo S. Albini de Nemore*: *Stephanus de Corron Miles... dedit omnem decimam de Estriac... et quidquid habebat in Quartagio de Gavre pro anima filii sui Guillelmi.*

* **QUARTALES VINEE**, Quæ tenentur ad quartum, seu quarum redditus quarta pars cultori cedit, [aut proprio possessori. Vide *Quarta* 6. *Quarto* 7. *Quartus* 2. et *Quinta* 2.] Velus *Quarta* ann. 459. apud *Dominicum de Prærogat. allodiorum* pag. 119: *Et illas vineas Quartales tenent illas ipsi, qui eas plantaverunt, ad quartum.* Alia ann. 1288. in *Regesto Philippi Pulchri Reg. Franc.* num. 13. ex *Tabul. Regio*: *Item 4. denariatas vinearum suarum propriarum, et 7. denariatas vinearum Carialium, cujusmodi stagiæ, insulam, terras, vineas assignavi, ut præmittitur, ad valorem 30 libr. annui redditus, etc.* Alia ann. 1300. *Ibid.* n. 49: *Quinque arpenta et unam meahatam vinearum Quartandarum de Plaisanco, etc.*

* **QUARTAGIUM**, Cujusvis rei pars quarta. *Charta vetus apud Lobinellum* tom. 2. *Hist. Britan.* col. 349. *Odo Abbas Majoris monasterii Guernico Archidiacono Dinanni donat in vita sua Quartagium reddituum parochialium ecclesie S. Marcelli, qui infra Hainam continentur.*

* **QUARTAIRADA**, vel **QUARTAIRATA** VINEÆ. Vide in *Quartariata*.

* **QUARTAIRONUM**, quarta pars mensuræ vel ponderis, Gall. *Quarteron*. *Statuta Eccl. Aquensis MSS.* ann. 1259: *Si non intersint in Missa perducit canonici et clerici unum Quartaironum vini.* Vide *Cartayronum*.

* **QUARTALAGIUM**, Idem [Cartalagium, seu jus percipiendi] quarta vel certas mensuras ex rebus siccis venalibus vel transeuntibus. *Charta* ann. 1107. ex *Archivo B. M. de Charitate*: *Quartalagium salis et annonæ in rivagio Charlati.* Vide *Carta* 1. et *Quarta* 1. Vel *Præstatio*, que mensura, *Quartale* dicitur, percipitur, aut oblatum in mensurando usum. *Quartaler*, in *Ch. Ludov. comit. Nivern.* ann. 1312. ex *Reg.* 48. *Chartoph.* reg. ch. 3. *Item le Quartier presé huit sols, neuf deniers Tournois chascun an de rente* *Charta Phil. V.* ann. 1318. in *Lib. rub. Cam. Comput. Paris.* fol. 564. r. *Medietatem reddituum Quartalagiorum, pratorum et ortorum, pro sex libris et decem solidis Tiron. annui redditus.* Vide supra *Cartalagium*.

* **QUARTALATA**, Idem, ut videtur, quod *Quartariata*, nisi sit quarta pars jugeri. *Reliquit tres Quartalatas vinee et tres pnalatas terre.* in *Notis obituarii et fundationum ad marginem veteris Martyrologii Ecclesie Aquensis.* Vide *Cartalata*.

1. **QUARTALE**, QUARTALIS, Mensura Germanica, Alamannis *Vierthel*, apud quos quatuor quartales modium efficiunt: apud Anglos vero 32. quartæ sunt in modio. *Quarts* vocant. Joannes de Garlandia in *Synonymis*:

Dolia. Quartallium, fundum, clepsedra, lagena. Ephemerid. Monasterii S. Galli 5. Id.

Mart. : *Qua solvit 10. Quartalia tritici.* [Quartale frumenti, avenae, in Statutis S. Claudii pag. 55. Quartale siliginis, in Charta ann. 1186. Hist. Mediani Monast. pag. 309. et in alia ann. 1876. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 83. col. 2.] Adde Annales Colmarienses ann. 1236. et alibi non semel. In liquidis, Quartalis, Quart, continet apud Alamannos duas mensuras, apud alios quatuor. Vide Goldastum de Mensur. et Ponderib. veterum Germanorum et mox Quartalium.

† **QUARTALE**, Mensura agraria, iisdem Germanis. Venditio ann. 1308. apud Ludewig. tom. 5. pag. 97. *Decimam unam quindecim mansos uno Quartali minus continentem vendidimus.* Charta ann. 1334. apud Schlegelium de Nummis antiq. Gothanis : *De duobus Quartalibus mansi.*

† **QUARTALE VINI**, Quarta pars dolii vinarii, si idem sit, ut probabile est, quod Gallis *Quartaut*. Statuta Eccl. de Romanis inserta in Litteris Johannis Franc. Regis ann. 1358. tom. 3. Ordinatio. pag. 275. *Ecclesia de Romanis habuit in singulis cellariis seu penoribus sitis infra villam de Romanis a tenentibus cellaria, unum Quartale vini semel in anno. Regestum 87. Chartophylacii Regii : Item tenet plus circa unum jornale cum dimidio terre... pro quibus facit unum Quartale vini census. Pluries occurrit ibi : semel vero Quartarium eadem, ut videtur, notione : Facit unum Quartarium vini. Alibi : Facit domino unum Quarteyonum vini census. Rursum : Percipiunt 1. cartam, 1. mondanam, et 1. manatam nucleorum, XII. denarios, 1. Quarteyonum vini, 1. gallinam, etc.*

† **QUARTALE ANNI**, pro quarta pars, in Chronico Windesemensi lib. 2. cap. 14. 29. 43. 48. [et in Charta ann. 1321. apud Ludewig. tom. 1. pag. 233.]

† **QUARTALE HORÆ**, Quadrans, Gall. *Quart d'heure.* Per tria Quartalia horæ, in Vita S. Lidwinæ, tom. 2. Aprilis pag. 283.

† **QUARTALE MILLIARIS**, seu Milliaris, apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pag. 350.

† **QUARTALE**, Mensura lignaria. Charta Walrami archiep. Colon. ann. 1317. inter Probat. tom. 1. Annal. Premont. col. 549. *Redditus annuus... duorum Quartalium lignorum ex sylva ipsorum... ipsi altari pro dote applicare desiderantes.*

† **QUARTALE OPERIS**, Quadrans chiliadis pellium, in chart. circ. ann. 1300. in Lappenberg. Orig. Hanseat. pag. 157.

† **QUARTALETUS**, Minor mensura vinararia, quarta pars majoris, ut videtur. Statuta Capituli Dimiensis ann. 1460. apud Gassendum in Notitia ejusdem Eccl. pag. 83. *Ut singulis diebus Canonici quidem, qui officio interessent, panes IV. et Quartaleto vini II. acciperent, dimidium puta pro magna Missa et dimidium pro Vespers; Clerici vero beneficiati, Curati et Vicarii lucrarentur panes III. et Quartaleto vini I. panem I. videlicet pro Matutinis et Laudibus, alium pro Tertia et Sexta, reliquum pro magna Missa et Nona; vini autem lucrarentur dimidium quidem pro Matutinis, Laudibus et Prima, dimidium vero pro Vespers et Completorio; medii Vicarii denique panes II. acciperent et Quartaleto vini dimidium.*

† **QUARTALIA TERRÆ**, f. Ager capiens tantum semetipsum quantum in uno quartali continetur. Engelbertus Maghe in Chronico Bonæ Spei pag. 7. *Donarunt in eleemosinam... Robertus ejus pater*

quatuor modiatas... mater dimidiam modiatam; Hugo quoque Quartaliam terram in eodem territorio. Erit forte qui male interpretari Quartam partem jugeri. Vide Quartaria 1. Quartarium 8. Quartarius 1.

† **QUARTALIS VINEA**. Vide in Quartagium.

† **QUARTALIUM**, Idem quod Quartale. Mensura frumentaria. Hist. Mediani Monasterii pag. 257. *Quartalium unum de multuris persolveret.*

† **QUARTALLUM**, Canistrum vel cofinus, vel vas in quo mortui efferuntur, ou Quarteron, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Infra legitur *Quartallum*. In quibusdam Chartis *Quartalium* idem est quod mox *Quartallus*. [oo *Quartallum pabuli*, in chart. ann. 1144. in Alsati. diplom. tom. 1. pag. 238. num. 275.] Vide *Cartallus 1.*

† **QUARTALLUS**, Mensura frumentaria. *Quartallus frumenti, avenae, etc.* in Libertatibus oppidi Jasseronis, apud Guichenonum [et alibi passim. Vide *Cartallus 2.* et *Quartellus 2.*

† **QUARTANA**, **QUARTANARIUS**, Michael Scotus lib. 4. Mensæ Philosophicæ cap. 36. de quodam Monacho Cartusensi : *Semel fuit misericordia de anguillis, et illa fuit in Quartana; tunc servitor, Frater, misericordia est de anguillis, et vos estis Quartanarius : Accipiam, inquit, nescio quando denuo habiturus sum de anguillis.*

† **QUARTANARIUM**, Mensura frumentaria, nostris alias *Quartonnier*. Charta Phil. Pulch. ann. 1310. in Reg. 47. Chartoph. reg. ch. 12. *Pro viginti duobus sextariis, undecim boissellis et uno Quartanario frumenti.* Alia ann. 1391. in Reg. 142. ch. 156. *Une rente de deux cens trois quartiers, un boissel, un tiersonnier et un Quartonnier de froment mesure de Coustances.* Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 163. ch. 408. *Une piece de terre, où est assis un Quartonnier de froment avecques un denier, pour regard à Noel. Ubi videtur esse quarta pars boisselli.*

† **QUARTANARIUS**, Quartana febril laborans, apud Sextum Platon. de Medicina animal. lib. 1. cap. 2. Gregorium Turon. de Vitis Patrum cap. 6. Matth. Paris ann. 1259. pag. 326. in Actis elevationis S. Agricolæ num. 4. in Vita B. Coletæ, [in Gestis Gaufridi de Loduno apud Mabillonium tom. 3. Analect. et alibi sæpe. Vide *Quartenarius*.]

† **QUARTANATA**, f. pro *Quartanata*, Ager in quo unus frumentum quarto seminari potest. Reg. feud. Aquit. in Cam. Comput. Paris. sign. JJ. rub. fol. 29. r. *Helias de Beuvill...* et *Willelmus frater suus... tenent ab eo (rege) tres solidos de firma de molino fabrilis, cum una Quartanata terræ.* Vide *Quartenata* et *Quartenata*.

† **QUARTANERIUS**, Dicitur de agro, qui ad quartam partem fructuum tenetur. Charta ann. 1311. in Reg. 72. Chartoph. reg. ch. 287. *Sex arpenta vel circa vinearum Quartanariarum, in quibus dominus rex habet seu habere potest annis singulis, de tribus pipsis vini usque ad quatuor.* Vide *Quartales vineæ* in *Quartagium* et infra *Quartaria 3.*

† **Quartenier** vero et *Quatresmier*, nostris dicitur, Quartanæ exactio ex vino publicanus. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 136. ch. 138. *Colin la Taille et Jehan Coqtois fermiers du quatriemes du Quarteniers que lui cousteroit le quatriemes de chascune queue de vin que elle vendoit.* Infra *Quatresniers*. Alia ann. 1392. in Reg. 144. ch. 14. *Jehan Escho :*

pour lors Quartenier du quatriemes des vins vendus à détail. Quatresmier du vin, in aliis ann. 1468. ex Reg. 195. ch. 46.

† **QUARTANEUM BLADUM**, Quatuor grana mixtum. Vide supra in *Bladum*. **QUARTANICUS**, Quartanus. Guillelmus Britto lib. 13. Philippidos :

Invidit fabricis Regis Quartanicos corpus.

† **QUARTANUM**, Mensura siccorum et liquidorum. Saisimentum Comitatus Tolosæ ann. 1271. apud Lafaille in Probat. Annal. Tolos. pag. 15. *Tota bladada ad valorem communem sexaginta Quartanorum bladi, medium frumenti et medium avenae.* Statuta Arelat. MSS. tit. 74. *Qui vendiderit vinum in Arelate tenetur habere medium scandalium et Quartanum scandalii, quibus tenentur vendere emere volentibus vinum suum.*

† **QUARTARANGIA**, **QUARTARENCHIA**, Mensura frumentaria species apud Arvernensios, majoris scilicet quartæ dimidia pars, seu minor quarta, id est, rasa, vulgo *Quartaranche* et *Quartarange*. Charta Guid. episc. Clarom. ann. 1281. in Reg. 73. Chartoph. reg. ch. 1. *Hoc idem intelligimus de hiis, qui solvunt dimidiam quartam seu Quartaranchiam.* *Quartaranchia*, in Reg. 183. ch. 77. Oblituar. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5171. fol. 38. v. *Percipiuntur centum solidi... super peciam vineæ... et super novem Quartaranges bladi et dimidio modio vini.* Pedag. Divion. MS. : *Se uns homs... porte une Quartaroinche de blef, il paiera uns denier.* Vide supra *Cartarenchia*.

† **QUARTARE**, Italus, in quatuor partes dividere. Glossæ Lat. Græc. et Græc. Lat. : *Quartare*, Τετραρροβδωρεν. Quod ad Τετραρροβδωρεν Tragicorum videtur referendum, ita ut *Quartari* sit Quaternis fabulis de palma contendere, sicut Tragicæ Poetæ solebant in Attico theatro. Laertius lib. 3. in Platone : *Τετραρροβδωρεν ηγωνισατο, Διογονισος, Αθηναιος, Ηλναθροβδωρεν, Χετρος.* Vide Vossium lib. 4. de Vitiis sermonis cap. 18.

† **QUARTARE**, Quartam partem vindemiæ, aliarumve rerum percipere. Vide in *Quartagium*.

† **QUARTARIA**, Idem, ut videtur, quod apud Italos, Quarta scilicet pars domino persolvenda. Tabularium Diniense apud Gassendum in Notitia Eccl. Din. pag. 83. *Bona, proventus... preposituræ consistunt... in Quartaria apud Aquas-calidas et illis partibus; quæ consistit in hortolagis et aliis obventionibus; valet communiter VIII. libras Vien.*

† **QUARTARIA**, Cucuma, Gallicæ *Cocuquemar*, Vas aquæ calefaciendæ. Computus ann. 1333. tom. 2. Histor. Dalphin. pag. 274. *Barberio pro emendo uno sacco, pro faciendo lesavio pro Domino, duabus Quartariis et uno cantaro, taren. 1. Vide infra Quartarium 1.*

† **QUARTARIA**, Ager, qui ad quartam partem fructuum tenetur. Charta ann. 1410. ad calcem Chartul. S. Joan. Laudun. : *De predictis villis unaqueque mansio de mansis, de Quartariis vel alodii, sive habitetur sive non... duos denarios bonæ monetæ census nobis persolvat.* Vide supra *Quartenarius*.

† **QUARTARIATA VINEÆ**, Provincialibus *Quarteirado de vigno*, Modus vineæ diversus in variis Provinciis locis. In Aquensi territorio 600. cannis quadratis constat, in Massiliensi vero 500. cannis et dimidia, alibi pluribus paucioribusve. Diploma Raimbaldi Archiep. Arelat. ann. 1033. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 401. *Alimbarga dedit ipsi*

ecclesie (S. Joh. Baptistæ) de vinea unam Quartariam in Graulerias. Alia vetus Charta: Placuit Pontio clerico, ut unam Quartariam de vinea... consentiret vendendo Eidranno presbytero, pro qua ipse presbyter dedit in pretium valentes solidatas quingus. Alia ann. 1163. ex Chartulario Eccl. Aptensis fol. 71. v. : Excepta... Quartariata vineæ optimæ. In alia ejusdem Chartularii Charta ann. 1049. fol. 65. v. : habetur Quartairata; Quartairada vero in alia S. Victoris Masgil. armar. Aq. num. 272. Quartairada, in majori Chartulario ejusdem S. Victoris pag. 91.

1. **QUARTARIUM**. Genus mensuræ, id est urna. Papias. [Joannes de Janua: Quartarium, Mensura quæ quartam partem sextarii capit: quæ etiam Quartellum dicitur. Laurentius in Amalthea: Quartarium, quarta pars: item, Quartarius, congit quartam partem continens; Tertiarium, tertiam. Glossæ Lat. Gall. Sangerman. : Quartarium, Quarteron. Major mensura videtur in Privilegiis Baldini Flandriæ Comitis ann. 1116. concessis Abbatiæ Elnonensi apud Mirreum tom. 2. pag. 1153. col. 2: Almanus quasdam sibi injustas consuetudines... abdicavit, videlicet ad ambas (f. cambas) S. Amandi dimidium Quartarium accipiat, neque creditionem ullam, unde damnus aliquod homines Sancti sustineant, habeat.]

2. **QUARTARIUM**. Modus agri, idem qui Quartaria 1. Chronicon Erfense tom. 2. Muratorii part. 2. col. 536: Recepti ibidem modia IV. et Quartaria tria. Chronicon Casaur. ibid. col. 337: Et cambium recepti ego superscriptus Grimboldus Episcopus a te domno Ludovico piissimo Imperatore terram tuam loco, ubi dicitur Kontaxum, petias duas, hoc est, per mensuram modierum sexaginta duorum et Quartariorum duorum. Neerologium MS. Corbeisense ad calcem: Tria Quartaria emplaseans in terra Benedicti. Chronicon Bonæ-Spei pag. 257: Unum bonarium, XXX virgas et Quartarium terræ. Hoc in ultimo loco Quartarium videtur esse tantum quarta pars virgæ quod exprimeremus Trente verges et unum quart. Vide Quartarius 3.

3. **QUARTARIUS**. Mensura liquidorum, apud Gregor. Turon. lib. 1. Miracul. cap. 5: Capit... augeri, ita ut in unius horie spatio plus quam unum sextarium redderet vasculum, quod Quartarium non tenebat. Longe aliter Papias: Urna, mensura est quam quidam Quartarium dicunt, quod 4. sextarios capit. [Laur. in Amalthea: Quartarius, duo acetabula, seu hemina dimidia, quarta pars sextarii.]

4. **QUARTARIUM**. Est etiam mensura siccorum, nisi Quartarium legendum sit. Charta ann. 1385. e Chartulario S. Johannis Angeriæ pag. 459: Abbas debet vinum et unum Quartarium fabarum.

5. **QUARTARIUS**. Quadra panis, ni fallor, apud Adalardum in Statutis Corbeisensibus lib. 1. cap. 4. quomodo pagenses nostri vocant unum Pain de quartier. [Charta ann. 1385. e Chartulario S. Johannis Angeriæ pag. 460: Item dominus Abbas debet facere mandatum centum leprosis, et cuilibet debet dare unum panem, sicuti et unam justam vini de conventu, et in oculatione manuum debet dare unam magnam scutellam vini: et illi centum panes sunt ratione illius Quartarii panis, quem domini debent habere die Dominica de Passione, quem ponunt in deposito usque ad diem hanc ratione illius elemosynæ.]

6. **QUARTARIUS**, vel **CARTARIUS**, Modus agri, Quartier de terre. Charta Philippi I. Regis Fr. ann. 1062. tom. 18. Spicil. Acher. pag. 239: Et in ipsa villa terram unius carrucæ, et unum mansum, et decem Cartarios, etc. [Tabularium Majoris-monasterii: Donavit B. Martino unum Quartarium de terra et vineas ad eundem Quartarium pertinentes. Occurrit bis in Bulla Leonis IX. PP. ann. 1049. apud D. Calmet. in Probat. Hist. Lothar. tom. 1. col. 425. et pluries in Charta ann. 1116. col. 539. Enumeratio bonorum Domus Del Comaericiæ e Codice MS. ejusdem urbis pag. 23: Deux royaons de terre seant sur le chemin de S. Aubin contenant environ trois Quartares de terre.]

7. **QUARTARIUS**. Moneta quartam aurei solidi partem appendens. Lamprius in Alexandro Severo cap. 39: Tunc etiam, quum ad tertiam partem auri vectigal decidisset, tremisses (cusi sunt) dicente Alexandro, etiam Quartarios futuros quod minus non posset. Vide Tartaron et Dissertationem de inferioris ævi numismatibus nam. 87.

8. **QUARTARIUS**. Nostris in usu fuit minor moneta, nomine Quart, cujus æstimatio habetur in Lit. remiss. ann. 1471. ex Reg. 195. Chartoph. reg. ch. 605: Une pièce de monnoye, appelée Quart, valant quatre deniers. Vide Quartarolus 1. et infra Quartrenus.

9. **QUARTARIUS**. Qui quartam partem accipit. Quartarios, inquit Festus, appellabant antiqui muliones, quod quartam partem questus capiebant. Tum profert locum Lucilli.

10. **QUARTAROLA**. Mensura frumentaria aut leguminum, apud Venetos, ital. Quateruola, misura come il quarto dello stajo. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 10: Distribuitur etiam in die cuilibet ex stipendiariis antedictis fabæ, vel alicujus alterius leguminis quadragesima particula unius Quartarolæ, ad modum mensuræ Venetæ deputatæ. Et ut ex ea plena cognitio habeatur, sciendum est, quod quatuor Quartarolæ perficiunt unam quartam, quæ quidem quarta usque ad quartum numerum multiplicata, unum sextarium perficit Venetorum: et tria sextaria de Venetis sunt una salma de Apulia, tam de legumine, quam etiam de frumento.

11. **QUARTAROLUS**, Venetis, Moneta minor, valoris quartæ partis unius denarii, ut habetur in Chronico Andreæ Panduli apud Muratorium tom. 12. col. 372. Vide Quartus 1.

12. **QUARTAROLUS**. Idem quod Quartarola, vel forte quarta pars libræ, Gall. Quarteron. Statuta Cadubrii lib. 1. cap. 16: Quod quilibet homo et personæ, qui vendunt aliquas res ad pondus vel ad mensuram, debeant infra tertiam diem a die proclamationis portare sive portare facere ad domos ipsorum Juratorum calcæas, concios, libras, medias, Quartarolos, sallas, mezetinos a sale et alias mensuras, quas exercent, et ipsas mensuras adjustare ad mensuram ipsius Jurati.

13. **QUARTAROLUS**, **QUINTAROLUS** **REMUS**, apud Sanutum lib. 2. part. 4. cap. 11. [Ital. Quartarolo est Quartus remex scamni inter remiges.]

14. **QUARTARONUM**, **CARTARONUM**, Gallice Quarteron, quarta pars libræ. Occurrit in Consuetud. Tolosæ part. 2. Quarteros, in Consuet. Beneharn. tit. de ponderibus et mensuris art. 4. Payer par Quarterons les louages des maisons, in Consuet. Burdeg. art. 37. quod Parisienses dicunt Par quartiers, id est,

singulis trimestribus domorum locaria exsolvere. [Vide infra Quartinum.]

15. **QUARTARONUS**. Mensura frumentaria. Statut. Vercell. lib. 1. fol. 23. v. : Item statutum est quod Potestas Vercellarum... fieri faciat... unum Quartaronum de ligno ita magnum quod teneat commodè ad rasum tantum quantum est et tenere consuevit Quartaronus vetus cum culmatura. Vide Quarteronus.

16. **QUARTATOR**. Vide in Quartagium.

17. **QUARTATUM**. Annus pensitationis pars quarta, Gall. Quartier. Charta Petri episc. Nannet. ann. 1481. ex Bibl. reg. : Per quartaria cujuslibet anni, Quartatum stivendum, etc. Vide Quarterium 1.

18. **QUARTAYRIATA**. Modus agri, idem atque Quartariata. Vide in hac voce. Instr. ann. 1331. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 111. col. 2: Portet per cedulas descripta bona sua immobilia, specificando ipsa per scestayriatas et Quartayriatas.

19. **QUARTAYRO**. Quarta pars unciæ. Inquisitio ann. 1220. tom. 1. Histor. Dalphin. pag. 93: Et capit in quibuslibet sexdecim marchis provenientibus de argenteria sex uncias et unum Quartayronem; Nostris Six onces et un quadr.

20. **QUARTEIRADA**. Vide Quartariata vineæ.

21. **QUARTEIRIUM VINI**. Vide in Quartale.

22. **QUARTELADA**. Quarta pars jugeri. Obiuarium S. Gerardi Lemovic. fol. 22: Ex qua quidem summa empti sunt quinque solidi reddituales in et super quadam terra continente XI. Quarteladas. Vide Cartalata et Quarterada.

23. **QUARTELAGIUM**. Species juris domini, de quo supra dictum est in Carto 1. Vide Quartagium.

24. **QUARTELLUM**. Johannes de Janua: Quartarium, Mensura, quartam partem sextarii capit, quæ etiam Quartellum dicitur. Quartellum etiam dicitur canstrum vel cophinus, in quo mortui effertur. Vide Quartallum.

25. **QUARTELLUS**. Tell genus, Gallice Quarreau. Vide Quadrellus 1.

26. **QUARTELLUS**. Idem quod Quartallus, Mensura frumentaria. Dederunt tres Quartellos frumenti, in Charta ann. 1151. apud Lobineil. tom. 2. Hist. Britan. col. 302.

27. **QUARTELOYS**. Th. Walsinghamus in Edwardo II. rag. 114: Milites quidam super armatura colucas induerunt, vocatas Quarteleys: armigeri vero indumenta bendas habuerunt, etc. Vide Cotuca. [Carolus de Aquino in Lexico Milit. a quadriduo colore, quo erant distinctæ, dictas suspicatur.]

28. **QUARTENARIUS**. Idem qui supra Quartanarius 1. Qui quartana febris laborat. Matthæus Paris ad ann. 1239: Auctumnus innaturalis diverse morborum pericula generavit, qui siccus et frigidus naturaliter fuisse tenebatur. Hinc contigit quod ingruebat dyscrasia, non se meminisset aliquis tot vidisse in uno anno Quartenarios.

29. **QUARTENATA TERRE**. Ager redditus unius quartonis frumenti, vel forte in quo unus frumenti quartus seminari potest. Vide Cartonata.

30. **QUARTENERÆ PARTES**, f. Que solvi debebant pro Quartagio: quo de jure dictum est in Carto 1. et Quarto 7. [Vel potius Quarteneræ, idem quod supra Quartalagium.] Charta ann. 1236. e Chartulario S. Vandregesili tom. 1. pag. 328: Ita quod dictus Abbas debet me acquiescere erga prædictum Thomam de duabus partibus Quarteneris et duabus

gallinis et uno turronensi annui redditus, quos de dictis domo et proprio tenebar reddere predicto Thomae. Alia Charta vernacula ann. 1800. ex eodem Chartulario tom. 1. pag. 679: *Sachent tous que Jehan Double de la paroisse de Gonneville et mes heirs sommes tenus de paier d'an en an à hommes religieux messieurs l'Abbé et le Convent de S. Vandrille trois boyseaux Quarteners de froment, à la mesure du pais por vendre et por acheter, et assez capons d'annol rente.*

1. **QUARTENGUS**, Mensura frumentaria. Charta ann. 1241. ex Archivo Veteris-villae: *Dederunt abbatie Veteris-villae tres Quartengios frumenti.* Alia ann. 1242: *Dederunt B. Mariae Veteris-villae unum Quartengium frumenti.*

2. **QUARTENGUS**, Mensura frumentaria, eadem quae supra Quarta 1. Charta ann. 1270. apud Garamp. in Dissert. 8. ad Hist. B. Clarae inter not. pag. 199: *Ad tres Quartengos grani ad antiquum, etc.* Vide Quartengius.

3. **QUARTENUM**, Quarta pars, Galliae Quartier. Ordinatio ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 420: *Ab alia vero parte (Grossi Dalphinensis) debeat esse una magna cruz in medio, et quatuor pisces Dalphini parvi, videlicet unus in quolibet Quarto seu vacuo dictae crucis, etc.* Alia vero parte (Oboli grossi) debeat esse in medio una magna cruz, et duo Dalphini in duobus Quartenis dictae crucis.

4. **QUARTERADA**, Idem quod Quartelada, Quarta pars iugeri. Charta ann. 947. Marcae Hispan. col. 861: *Donamus de terra Quarteradas tres in comitatu Bisulunense.*

5. **QUARTERENGIA**, Mensurae species apud Arvernos. Vide locum in Carthena.

6. **QUARTERENGIA**, Mensura vinaria, eadem quae Quarta 2. Charta Phil. Aug. ann. 1181. in Chartul. Barbel. fol. 241: *Monachis de Barbello concessimus tres sextarios et unam Quarterengiam pressoragii.* Vide infra Quartengia.

7. **QUARTERENUS**, Mensura annonaria, nostris Quarternel. Charta ann. 1285. in Chartul. Cluniae. ch. 327: *Debet quinque quartas frumenti et septem Quarterenos avenae vasos.* Pactum inter Phil. V. et episc. Tornac. ann. 1320. ex Cod. reg. 8448. 2. 2. fol. 31. r.: *Un Quarternel d'avoine pour une partie du manoir..... Trois chapons et le tiers d'un Quarternel d'avoine.* Vide supra Quartanarium et mox Quarteronus 2.

8. **QUARTERIA**, Modus agri quartam iugeri partem continens, nostris Quartier. Tabularium Abbatiae Belliloci in Lemovicibus num. 89: *Dimitto... in manso Ugaldi de Campagnaco unam Quarteriam, quae debet unum modium de segle, et in ipsa villa aliam Quarteriam quam tenet Geraldus de illa casa quae debet alium modium de segle.* Num. 95: *Gerbas debent rustici tempore messis de unaqua quae Quarteria. Quarteron, in Consuetudine Pictavensi art. 175. 177. ubi Bordaria dicitur conficere duos quarterones, et equiparari terrae seu praedio duorum boum, id est, quantum duo boves arare possunt: quarteronem vero praedio bovis, cuius dimidia pars Retallium, seu Retail, dicta equiparatur praedio semibovis.*

9. Ab hac voce ut observat Carolus de Aquino in Lexico militari, sic passim appellantur militum tuguria vel contubernia prope communia adversus repentinas hostium incursiones. Si sparsim in transitu excitantur, dicuntur Italicae Barache, nostris Baraques: si

consistunt ad longiorem quietem Quarteria vocantur, Italicae Quartieri, Gallicae Quartiers, Latinae Stationes.

10. **QUARTERIA** et **QUARTERIUM**, Mensurae frumentariae species, nostris nota. Vide Willelmum de Podio-Laurentii cap. 6. Apud Anglos, ut est in Fleta lib. 2. cap. 12. § 1: *Quarterium frumenti constat ex octo bussellis.* Utitur Matth. Paris pag. 145. [Kennettus in Antiq. Ambrosd. ad ann. 1278. pag. 291: *Tria Quarteria frumenti, tria Quarteria avenarum, unum Quarterium fabarum.* Salinientum Comitatus Tolosae ann. 1271. apud Lafaille in Probat. Annal. Tolos. pag. 84. *De quolibet foco arante cum bobus unam eminam frumenti et totidem avenae, et de arante cum asinis unam Quarteriam frumenti et aliam avenae.* In quodam Instrumento litis ann. 1561. Monachos inter et incolas Montis-meyani mensura recensentur hoc ordine: *La Charge, le Castier, la Cartiera et le Civadier. Quarteria salis, in Charta ann. 1320. apud Gassendum in Notitia Eccl. Diniensis pag. 83. Vide Quarteria et Quarterius 3.]*

11. **QUARTERIAE**, Praestationes huiusmodi quarteriarum frumentarum. Instrumentum litis ann. circiter 1322. tom. 2. Gall. Christ. col. 307: *Extorquero quasdam praestationes annuas, quae vocantur Quarteria, ad solvendum nitebantur compellere.*

12. Melius, ut opinor, Quartae decimarum ecclesiasticarum. Vide in Quarta 6. et infra Quartesima.

13. **QUARTERIAE**, Sontis corpus in quatuor partes dissectae, Gall. Ecarterler. Chronicon Cornelii Zantfliet apud Marten. tom. 5. Collect. Ampliss. col. 397: *Verum unus ex ipsorum cuneo Johannes de Spaes vivus in foro Lovdensi exstitit Quarteriatas; cuius quatuor partes alii quatuor flagitiosi deliquerunt cum capite extra portam S. Walburgis usque ad locum supplicii, et ibi quoque ad rotas singuli sunt alligati.* Vide Quarteriatas.

14. **QUARTERIATA TERRA**, Idem quod Quarterada, Quarta pars iugeri, in Tabulario Fontis-Ebraldi. Quarteriatas vinearum, in Charta ann. 1159. in Probat. novae Histor. Occitan. tom. 2. col. 571. Vide Cartalata.

15. **QUARTERIO**, Idem, ut puto, quod Quartagium. Tabularium Majoris Monasterii: *Conanus Dux Britanniae, filius Alani Comitis, concessi monachis Majoris-monasterii apud Machocol commorantibus omnes consuetudines comitales Quarterionis terrae illius quam monachi habebant apud Fraxinetum, et dimidium Quarterionem in Porfaicento, hoc est, frumentarium suum et bianum et omnes alias consuetudines.* Vide Carto 1. et Quarto 7.

16. **QUARTERIO**, Mensura frumentaria. Charta ann. 1245. et Tabulario S. Bartholomaei Bethan. *Novem menquadros, dimidium, et unum Quarterionem bladi.* Hic est quarta pars menciudi: de quo supra. Vide Quarteria 2. Quarterium 4. et Quarterius 3.

17. **QUARTERIUM**, Quarta pars, Galliae Quartier. Quarterium anni, Trimestre tempus, quarta pars anni: nostris un Quarter. Matth. Westmonaster. ann. 1259: *Decimas de Ringeldon... sequestravit, et per unum fere Quarterium anni intactas retinuit.* [Quarterium corporis humani, nempe sontis quadrifarium dissecti, apud Rymer. tom. 4. pag. 364. col. 1. in Mandato ann. 1328. apud Cornelli Zantfliet in Chronico, tom. 5. Ampliss. Collect. Marten. col. 418. in Annal. Estens. apud Murator. tom. 18.

col. 935. in Actis S. Franciscæ Rom. tom. 2. Martii pag. 165. Quarterium bovis, in Charta ann. 1365. et Chartulario S. Johan. Angeriaci pag. 463. Quarterium cervi, ibidem pag. 464. Quarterium cervi, in Charta ann. 1227. ex parvo Chartulario S. Victoris Massil. fol. 150. Scutum de Quarteriis, Scutum gentilitium lineis quadripartitum, in Charta ann. 1183. ex Archivo Veteris-Villae.]

18. **QUARTERIUM**, Regio, pars urbis, Galliae Quartier, Ital. Quartiere, in Annalibus Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 272. Adde tom. 8. col. 270. 479. tom. 10. col. 445. Acta SS. Aprilis tom. 3. pag. 988. Mail tom. 6. pag. 173. Quarterium S. Johannis, passim in Tabulario Piscatorum Massil. quod habitent in regione S. Johannis dicta. Vide Quarterius 2.

19. **QUARTERIUM**, Quarta pars iugeri, in Literis ann. 1332. et Chartulario S. Martini Pontisar. *Tria Quarteria de groa... xl. perticas ad pasagium, vi. arpenta de groa.* Occurrit ibi pluries, et atibi passim, ut et in Charta ann. 1163. apud D. Calmet in Probat. Hist. Lothar. tom. 2. col. cccclxi. in alia ann. 1179. ibid. col. cccclxxxiv. Adde Scherum Abb. Calmosiac. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1187. 1197. 1198. etc. Eadem vox passim occurrit pro Mensura frumentaria, ut jam dictum est in Quarteria 2.

20. **QUARTERIUM**, Mensura frumentaria, pro cuius capacitate consulendae adaequationes mensurarum supra editae in voce Modius pag. 435. col. 3. art. Albigiacum; pag. 436. col. 1. art. Compendium, et col. 2. art. Ressons. Matth. Paris ad ann. 1208: *Pistoris poterunt sic vendere, et in quolibet Quarterio lucrari tres denarios.* Rursus ad ann. 1215. in Charta Libertatum Johannis Regis. *Una mensura vini et cervisiae sit per totum regnum nostrum, et una mensura bladi, scilicet Quarterium Londinense.* Vide Quarteria 2. et Quarterius 3.

21. **QUARTERIUM**, Scutulum seu pars scuti, Gall. Quartier. Lit. Caroli VI. quibus Joan. Galeaz. ejusque successoribus concedit ut insensia Francia una cum suis deferant, ann. 1333. in Reg. 115. Chartoph. reg. ch. 431: *Concedimus quatinus insignia seu arma nostra illi in duobus Quarteriis armorum suorum... deferant.* Vide infra Quarterionem.

22. **QUARTERIUS**, Idem quod Quarterium 3. Quarta pars iugeri. Charta Petr. Paris Episc. ann. 1211. apud Thomam Madar Formul. Anglie pag. 4: *Concessit in puram et perpetuam elemosinam monachis S. Thomae Cantuariensis, quinque Quarterios vinearum apud S. Bricum.* Charta fundationis Abbatiae Broli Grodlandi inter Instrum. tom. 2. novae Gall. Christ. col. 421: *Dono eis hoc quod habeo in dolo Quarteriis vinearum.* Vide Quarterius.

23. **QUARTERIUS**, Regio, pars urbis. Constitutiones Frederici Regis Siciliae cap. 116: *Jurati vocari faciant Bajulum et iudices ac ceteros homines per Quarterios dictae civitatis.* Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1271. apud Murator. tom. 8. col. 1132: *Et unus Quarterius Parmae venit ad dictam obsidionem.* Vide Quarterium 2.

24. **QUARTERIUS**, Mensura frumentaria, eadem cum Quarteria 2. Charta ann. 1245. et Tabulario Fontis Danielis: *Dedit Abbatie Fontis Danielis duas Quarterias frumenti.* Descriptio bonorum Domini de Esca ex Archivo S. Audô-

mari: *Quæ raseria vel mensura... debet valere tres Quarterios et duas partes picotini. Mensura bladi, scilicet Quarterius Londonensis*, in Charta Henrici Regis Angliæ ann. 1155. apud D. Brussel ad calcem tom. 2. de Feudorum usu pag. v. Adde Chartam ann. 1181. apud Lobnelli. tom. 2. Histor. Britan. col. 133. allam ann. 1127. ibid. col. 157. allam ann. 1255. tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1352. Vide Quarterium 4.

4. **QUARTERIUS**, Præstationi agrarie, quæ Quarta nuncupabatur, obnoxius. Charta Marise comit. Trecent. ex Bibl. reg.: *Homines de dicto Parnasio memorate, prout... annuatim secare debent et forum facere gratis, et illi maxime homines, qui terras habent, quæ vulgo Quarterii nuncupantur; quibus tamen panes in die dari debent.* Vide Quarta 6. et infra Quartesima et Quartestium.

QUARTERIZATIO, Poena reorum læsæ Majestatis apud Anglos, quibus capite minutis, eorum corpus in quatuor partes secatur, eæque variis in locis exponuntur. Thomas Walsinghamus in Ricardo II.: *Auditum et confessum turpissima scelera, tractioni, suspensio, decollationi, exenterationi et Quarterizationi, ut usu vulgari loquar, adjudicavit.* [Vossius lib. 4. de Vitæ sermonis cap. 18. habet ex eodem Walsinghamo: *Adjudicatus est tractioni, suspensioni, exenterationi, combustioni interiorum, decapitationi et Quarterizationi.* Tum ex eod. in Hypodigmatæ Neustrisæ pag. 508: *Exposit decapitatus et Quarterizationis est.*] Idem ann. 1406: *Cujus caput Londoniis in loco eminenti figitur super palum, corpus vero in Scotiam transmissum est in Quarta, quæ ad aliorum terrorem in diversis urbibus suspenduntur.* Adde pag. 354. extr. Sententia edita in Hugonem Dispensatorem ann. 1326. apud Henricum Knyghtonem: *Et con treitour estes trouvé, par que y vous serez traynez, Quarterez, et envoié parmi le realme.* [Vide Quarteriare, Quarterium 1. et Quarterizare.]

1. **QUARTERNUS**, Gall. *Cayer*. Vide in Quarterio.

1. **QUARTERO**, Quarta pars libræ, Gall. *Quarteron*. Processus de B. Petro Luxemb. tom. 1. SS. Julii pag. 591: *Ponderis unius Quarteronis. Quartero terre, Quarta pars jugeri*, in Charta ann. 1177. ex Archivo abbatie Buzelli.

2. **QUARTERO**, Quarta pars anni, trimestre tempus solvendæ pecuniæ præfinitum, Gall. *Quarter*, alias *Quarteron*. Ordinatio super reddit. Dalph. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Vienna fol. 48. r.: *Dabuntur plus offerenti pro pretio debito, solvendo proportionaliter ad quatuor Quarterones se terminos anni.* Charta Joan. comit. Armin. ann. 1373. ex Memor. D. ejusd. Cam.: *Laquele pension de trente mille frans d'or, mondit seigneur le duc nous a promis... payer chascun an à quatre Quarterons en l'an. C'est assavoir, à chascun Quarteron, sept mille cinq cent frans d'or.* Vide supra Quadro.

1. **QUARTEROLA**, Quarta pars sextarii, ut interpretantur Bollandistæ. Vita S. Zitiæ, tom. 3. Aprilis pag. 523: *Vovit dare... omni anno... ad luminariam ipsius Virginis unam Quarterolam de bono oleo.* Italica Quarteruola pars est quarta modii. Vide supra Quartarola.

1. **QUARTERONUS**, Gall. *Quarteron*, quinque et viginti, quarta pars centenarii numeri. Codex MS. reddituum Episcopatus Autissiod. de magno pon-

dere Autissiodorensi: *Magnum pondus Autissiod. est ligium Comit. Quicumque ponderat centum, debet duos den. scil. unum den. a venditore et alium ab emptore; et Quarteronus debet unum obolum ab emptore et unum ob. a venditore.* Charta Trevoltiensis ann. 1250: *Antonius Brodier de Bono campo legat Antonie uxori suæ x. florenos monetæ Sabaudie l. vaccam, et anno quolibet sex bichetos frumentii... unum Quarteronum petasonis, hoc est, 25. libras carnis porcine.*

1. **Quarteronum petasonis**, quartam partem poret interpretor. Gall. *Un quarterier*. Vide in Quarterium 1.

1. **Chartul. Monast.** in Argona fol. 26. v.: *Modius unus frumenti et modius unus avenæ ad mensuram de Possessa, et quatuor Quarterius de pisca ejusdem mensuræ.* Vide supra Quarterenus.

2. **QUARTERONUS**, Modus agri, idem ac Quarteria 1. Terragium Bellijoci: *Super duabus tertis partibus cujusdam terre continentis, quinque Quarteronos.* Infra sumitur pro mensura frumentaria: *Deberi confitentur dimidium Quarteronum avenæ in pago Bellijocensi Quarteronos tantum valet quantum Bichetus dimidiatus.* Ut aliarum mensurarum, sic Quarteronus varia est capacitas diversis in locis. Vide supra Modius pag. 436. col. 1. art. *Compendium*, et col. 2. art. *Resons*, necnon voces *Quarteronus, Quarteria 2. Quarterio 2. Quarteriu 4. et Quarterius 1.*

1. **QUARTERUS**, Quarta pars jugeri. Charta ann. 1208. tom. 2. Hist. Eccl. Meid. pag. 100: *Pratum de Lamesseria, quod continet circiter tres Quarteros, monialibus de Fontanis dedi in perpetuum.* Alia ann. 1284. ex Archivo Resbacensi: *Noverint universi nos tenere ab ecclesia Resbac. terram des Essarts usque ad unum Quarteros continentem.* Vide Quarterius 1.

2. **QUARTERUS**, Lapis quadratus, Gall. *Pierre de quartier*. Comput. ann. 1450. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil.: *Droconi le Pletier, pro facisse unum ostium in altum ad deambulatorium terratarum, cum podium Quarterorum, etc.* Vide supra Quarterellus 5.

1. **QUARTESIMA**, QUARTESIS, Præstationis agrarie species, quarta decimarum ecclesiasticarum. Charta ann. 1077. apud Murator. tom. 2. Antiq. Ital. med. ævi col. 946: *Similiter potiverunt super Quarteresim et decimas et omnes res ad suprascriptas plebes pertinentes, de dotibus et de omnibus rebus ad suprascriptas plebes pertinentibus, ut nullus quislibet homo suprascriptos omnes presbiteros et clericos, ad partem suprascriptarum ecclesiarum, de jam dictis omnibus rebus, seu de Quarteresimis decimarum disvestire vel molestare presumat sine legali iudicio... Ipse dominus Beuno et Odo episcopi miserunt bannum super jam dictos clericos omnes et super jam dictum advocatum ad partem supra dictarum ecclesiarum, de supra dictis omnibus rebus et Quarteresimis, in centum libras auri ut nullus, etc.* Vide Quarta 6.

1. **QUARTESIUM**, Eodem intellectu. Charta ann. 1180. tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 1551: *In cujus parrochia ipsarum agriculture erit de Quarteresim sive quarta parte decimarum, etc.* Alia ann. 1421. apud Murator. tom. 3. Antiq. Ital. med. ævi col. 218: *Quod si contingat ex dicta decima, vel ex fructibus omnibus possessionum et villarum predictarum, de jure vel de consuetudine, solvi aliquod Quarteresim, vel quartam decimarum alicui*

ecclesie, Nicolaus marchio Estensis promittit decimam prædictam et possessiones et villam præfatam liberare et liberam facere a dicto Quarteresim, sine solutione dicti Quarteresim faciendo dictas ecclesias stare contentas per cambium.

1. **QUARTEYRO**, Mensura vinaria. Libert. Muramat. ann. 1309. tom. 7. Ordinatio reg. Franc. pag. 387: *Concedentes etiam specialiter prædictæ communitati, quod ipsi de sextario vini, in quo non sunt nisi sexderim Quarteronnes vini, possint facere decem et septem Quarteronnes;... quem decimum septimum Quarteronem dicta communitas possit habere, levare et exigere ab omnibus hominibus... vendentibus vinum infra dictos terminos.* Vide infra Quarteronus 4.

2. **QUARTEYRO**, Gall. *Chevron (?)* [Pro II 111, Quarteryonibus de postibus... (Arch. Histor. de la Gironde. T. 22. p. 350.)]

1. **QUARTEYRONUM**, Mensura frumentaria. Vide Quarteronum. Mensura vinaria. Vide Quarterale vini.

1. **QUARTIATA**, contr. pro Quarteriata. Testament. Guillelmi D. Montispessulani ann. 1146. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 141: *Et dono huic Ecclesie... septem Quartiatas de vineis in vineo, quod vocatur Maranegues.*

1. **QUARTIDECIMANI**. Vide Quartadecimani.

1. **QUARTIERUM**, a Gallico *Quartier*, Scutulum seu pars scuti. Vidimus ann. 1397. Chartæ Joan. ducis Brit. ex Bibl. reg.: *Cum impressura unius scuti arma Britannie, videlicet nonnullas herminas in Quartiero dextro illius scuti, et in residuo ejusdem scuti arma de Drosto continentis, ut dicebatur et prima facie apparebat.* Vide supra Quarterium 5.

1. **QUARTILATUS**, In quatuor partes divisus, ex Gallico *Escartelé*: vox in insignium descriptionibus nota. Henr. de Knyghton ann. 1347: *Vexilla Regis Angliæ Quartilata de armis Angliæ et Franciæ elevantes.* [Vide Cotuca.]

1. **QUARTINGIATUS**, INSTRUMENTUM QUARTINGIATUM, Illud nempe, quo maritus quartam partem bonorum suorum uxori in nuptiis concedit. Form. MSS. Senens. ex Cod. reg. 4726. fol. 36. r.: *Fuit dicta causa, summaria videlicet, super executione dicti instrumenti Quartingiatu agitata, tanquam causa pupillaris.* Vide supra Quarta 7.

1. **QUARTINUM**, Species vasis vinarii. Statuta Massii. lib. 1. cap. 39. § 3. ubi de mensuris vinariis: *Liceat tamen unicuique persone habere Quartinum et medium Quartinum secum infra domum suam.* Eadem, ut puto, notione Statuta Vercell. lib. 4. fol. 57. recto: *Ferrarius vero pro suo labore habeat a qualibet singulari persona... pro quolibet quartarone et medio quartarone, et Quartina et Quartino de ligno, et quarto et Quartina cupo, et medio cupo, et pro qualibet mensura de ferro vel aramo, stera, balantia et similia denarios sex Pap. et non ultra.*

1. **QUARTIRIZARE**, In quatuor partes dilaniare, discindere, quadratum dissecare, Gallis *Ecarteler*, Poena læsæ majestatis. Chronicon Anglicum Thomæ Otterbourne pag. 223: *Tractus fuit ut proditor, exenteratus (exenteratus) ejus intestinis combustis suspensus, decapitatus et Quarterizatus.* Vide Quarterizationis.

1. **QUARTIRONUS**, Modus agri, quarta pars jugeri. Stat. Mantuæ lib. 2. cap. 69. ex Cod. reg. 4620: *Declarando eam (rem immobilem) per situm seu locum et contram et coherentias et etiam numerum bubularum et Quartironum (sic)...*

Cum declaratione de loco, contrata, coherentiis et numero bubularum, Quartironum et partiarum. Vide *Quartierus* 1.

¶ **QUARTISCHISMA**, unica voce, Quartum schisma, seu schismata quatuor. Acta Pisis inter Carolum de Malatestis et Cardinales apud Martenium tom. 7. Ampliss. Collect. col. 1067: Unde *Quartischisma pro trischismate fieret*.

¶ **QUARTISINA**, Pensio quartæ partis. Charta Lótharii Imp. in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 485: *Hæc omnia ipsis Ecclesiis confirmamus cum terris, vineis, pratis, ripis, teloneis, Quartisinis, decimis, etc.* Vide *Quatisonia*.

° Leg. *Quartissima*, Eadem notione qua supra *Quartesima*. Vide in hæc voce.

¶ **QUARTISIUM**, Quarta pars bonorum, quæ uxori a marito ex Lege Longobardorum concedi poterat, in Testamento ann. 1193. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 365. Idem quod alii dicitur *Morganegiba*. Vide in hæc voce.

° Vide supra *Quarta* 7. et *Quartingia* 5.

¶ 1. **QUARTO**, Quarta pars: *Debetur Quarto unius caponis et unus denarius de caponagio*, in Chartulario S. Martini Pontsarensis. Charta ann. 1090. ex Archivio S. Victoris Massil. armar. Forojul. num. 1: *Ego Atenulfus, filius Bihildis, Quartonem, hoc est, quartam partem, quæ vocatur Tavernas, reddimus S. Victori... post hæc nullam partem nullamque partem, neque omnino quicquam habemus in ipso dicto Quartone*. Hic agitur, ni me fallo, de quarta parte villæ seu prædii. Vide *Quartonus* 2.

¶ 2. **QUARTO**, Quarta pars libræ, Gall. *Quarteron*. Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. tom. 3. SS. Junii pag. LXXIX: *Teneantur duo cerei in Missa, quilibet de uno Quartone*. Capitulum generale MS. S. Victoris Massil.: *Urum infirmi fuerint in convalescentia, restquam conceduntur eis carnes... debet inter duos monachos unum Quarto:em mutoni cum media libra carniū salzarum; quod si solus fuerit, medietatem Quarto:is cum quarta parte libræ carniū salzarum*.

¶ 3. **QUARTO**, Parva mensura, et, nisi fallor, Quarta pars palmi. Reparationes factæ in Senescallia Carcassone ann. 1435. e MS. D. Lancelot: *Item pro quinque stepis et quinque cabestris de coral, quilibet ex longitudine duarum cannarum: unius de taula et trium Quartonum d'espes, emptis precio vi. lib. II. sol. VI. d. tur. Item pro aliis XII. peccis vocatis aguilhas de coral, quilibet longitudine XII. palmorum, et latitudine trium Quartonum pro faciendo martellum dicte Carcassone*.

¶ 4. **QUARTO**, Mensura frumentaria. Charta Guillelmi Bohent ann. 1382. ex Archivio Marchionis de Flamarens: *Debet... unam quarteriam frumenti ad mensuram Quartonum, rendualem infra festum S. Michaelis*.

¶ 5. **QUARTO**, Mensura vinaria. Antiq. Recogn. Caprer. in Regesto Probus fol. 82: *Heres Petri Savel tenet de Comite 111. sestar. terræ ad Messeris, et debet inde 1. sestar. frumenti ad parvam mensuram, et 1. sestar. frumenti ad magnam mensuram... et 1. Quartonem vini*. Recurrit fol. 83. Vide *Quartale vini*.

¶ 6. **QUARTO**, Modus agri vel vineæ, forte continens quartam partem jugeri. Charta Scotiæ ann. 1070. ex Schedis Pr. de Mazaugues: *Dono Quartonem in loco ville, quæ vulgo dicitur Peliciana, pro tortitudine, quam fecimus de alio Quartone*.

¶ 7. **QUARTO**, Præstatio quartæ partis fructuum ex agris, ac præsertim ex vineis provenientium, modo coacta, modo conventa, a dominis feudilibus interdum imminuta atque commutata in certam vini quantitatem, interdum etiam in certam pecuniæ summam. Regestum Probus fol. 30: *Albus Bovers tenet de Comite 1. sestar. terræ et participes sui, et debent inde 1. gallinam, et tenent vi. fossoratas vineæ ad Quartonem, unde dominus Comes percipit medietatem, quæ potest valere communibus annis 1. sonatam vini, et debent talliam*. Fol. 58. v.º: *Nicholaus Rex tenet de Comite... X. fossor. vin. ad Rouoschay ad Quartonem, qui potest valere communibus annis 1. barallum vini per annum*. Ibidem fol. 59: *Petrus Cornuz tenet de Comite XIV. fossor. vini sub Pissief, et debet inde IV. den. censu et Quartonem, qui potest valere communibus annis 11. somm. vini*. Ibid. fol. v.º: *Cullez tenet quandam vineam ad Quartonem, unde Comes capit tertiam partem, quæ potest valere communibus annis tertiam partem 1. baralli*. Rursus ibidem: *Johannes Ribaudus et Bonetus Ribaud... tenent IX. fossor. vini et Comes percipit ibi Quartonem, et debent talliam, et dictus Quarto valet communibus annis 1. asinatam vini*. Libertates Moirencii ann. 1164. et 1239. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 16. col. 2: *Si Dominus vinum suum vendere voluerit... erit vinum illud de propriis vineis et de Quartone, non de empto, non de donato, non de commodato*. Acquisitio ann. 1293. Ibid. pag. 35. col. 2: *Focagius, fenatagius, servitius, censibus, taschiis, Quartonibus, fencgiis, bannis, justitiis, etc.* Charta ann. 1312. Ibid. pag. 84. col. 1: *Item dedit et assignavit, ut supra Quartones castellanie B. Almonie, qui valere dicuntur annuatim 40. flor. Accensamentum vineæ Quartonerie apud Vivum ann. 1248. Ibidem pag. 96: D. Odo Alamanni et Ugo de Grangis tederunt Juveneto de Hospitali clerico sub annuo censu unius sextarii frumenti censualis, et pro quatuor solidis de placito, et pro novem denariis censualibus, quos denarios novem censuales prius faciebat, quamdã vineam prius Quartoneriam, ut ipsam amodo teneat et habeat dictus Juvenetus sine Quartone pro dict. censu et placito*. Hic locus probat, quod primum dixi, *Quartonem* aliquando in certam pecuniæ summam, seu in certos census fuisse commutatum. Illud quoque hic observandum vineas *quartonerias*, ex quibus Quarto percipiebatur, aliis interdum oneribus, puta censibus pecuniariis, obnoxias fuisse, pro novem denariis censualibus, quos... prius faciebat. Donatio Regis Ludovici, Comitis Provincie Fulconi de Agoult ann. 1349. ex Schedis Pr. de Mazaugues: *Item et servitia, Quartones et cinquentia racemorum, quæ dicta curia percipit, et percipere est consueta, in civitate et territorio Sistarici*. Donatio ann. 1317. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 166. col. 1: *Censibus, taschiis, feudis, terragiis, Quartonibus, cinquentis, seysenis, vintenis, ripagiis, etc.* Vide novam Gall. Christ. tom. 3. col. 1079. et 1222. et supra *Quartagium*, *Quarta* 6. *Quartonus* 8. *Quartus* et *Carto* 1. Qua in postrema voce non satis considerate suppositum est, hanc *Cartonis* exactionem semper coactam fuisse et iniquam. Verum quidem est, a dominis feudilibus aliquando, præter jus et æquum, extortum fuisse *Cartonem*, at sæpius illum exigebant, quod ea conditione vineas aut agros tenentibus

concederent, ut quartam redderent partem fructuum in iis nascentium. Hujus quippe præstationis aut exactionis ea origo est, ut videtur, mos ille antiquus, quo domini feudales silvas et alia loca inculta tenentibus excolenda concedebant ea conditione, ut ex iis excultis quartam fructuum partem perciperent: quocirca e locis etiam concessis nihil percipiebant, usque dum fructus inde nascerentur. Id suadent Antiquæ Recogn. Revell. Vienn. in sæpe laudato Regesto Probus fol. 57: *Humbertus Bufavenz est homo ligius Comitis... et tenet medietatem hayarum ad Quartonem, sed nondum esserantur*. Fol. 58: *Petrus de Vienna... tenet medietatem hayarum ad Quartonem, sed nondum esserantur*. Id est nondum sunt exculte, ut suum *Quartonem*, de quo conventum est, inde percipere queat dominus Comes. Vide *Complantans*.

¶ *Vinearum* non ita proprius fuit Quarto, quin etiam aliquando perceptus sit ex agris arabilibus. Antiq. Recogn. Albaripæ in eodem Regesto Probus fol. 67: *Biancus Garnerus, Petrus et Bonardus Parerit... tenent 111. sestar. terræ sub Clausas, et debent inde V. solidos censu et Quartonem in duabus partibus dictæ terræ, qui potest valere communibus annis VII. mayterias siliginis per annum*.

¶ 8. **QUARTO**, Quarta pars decimarum vel reddituum Ecclesiæ: Charta Guillelmi Biterr. Episc. qua Monasterio Gellonensi confirmat Ecclesiam S. Vincentii de Popiano ann. 1152. inter Instrum. novæ Gall. Christ. tom. 6. col. 138: *Concedimus Ecclesiæ S. Guillelmi, salva obedientia et reverentia Ecclesiæ Biterrensis, et omni jure consuetudinario, quod in aliis Ecclesiis nostri episcopatus nostri antecessores habuisse videntur*. Bulla Adriani IV. PP. circiter ann. 1156. pro Priori Cassianensi, ibidem: *Cum autem inter te et venerabilem fratrem nostrum Guillelmum Biterrensem Episcopum de quadam Ecclesia controversia verteretur, et ipsa in Ecclesia tua per suam diocesim constitutis Quartone de jure tibi peteret episcopali conferri... talis inter vos compositio facta est utriusque partis assensu firmata, etc.* Et col. 139: *De Quartis vero portionibus, quas in iisdem Ecclesiis (Episcopis) duo modis frumenti ad Bitterrensem mensuram singulis annis a Cassianensi Ecclesia ei ejusque successoribus sine contrarietate aliqua persolvuntur*. Vide *Quartæ Ecclesiarum* in *Quarta* 6.

° Charta Raym. episc. Uzetic. ann. 1164. in Hist. MS. monast. S. Andr. Avenion. fol. 32. v.º: *Trado per escambios sive per commutationem ecclesiam S. Prvati de Pusillac... retentis mihi et successoribus meis pro Quartone, viginti octo sextariis annonæ, et duodecim solidis pro synodo et Quartone, nihil amplius occasione Quartonis exacturus in iisdem ecclesiis*. Vide supra *Quartesima*.

¶ 9. **QUARTO**, f. pro *Quarro*, Ductor carri, Gall. *Charretier*, quibusdam Gallo-Flandris *Charron*. Testamentum Bernardi Comitis Armaniaci ann. 1302. tom. 1. Ampliss. Coll. Marten. col. 1409: *Item, legamus militibus, scutiferis, clericis, solmentariis et Quartonibus hospitii nostri, qui in isto viagio nobiscum sunt, pro servitio nostro laborant... duo milia libras Tur. dividendas inter prædictos milites, domicellos, clericos, solmentarios, Quartones, etc.*

° 10. **QUARTO**, Regio, pars urbis, Gall. *Quartier*. Instr. ann. 1364. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 298. col. 2. Et

primo siquidem incohasset et fecisset suum dictum scrutinium ditorum focorum hostiatum in Quartone, dicto de locaria Nemausi... deinde per et post intervalla temporis in Quartone, dicto vulgariter de Courcomayres. Pluries ibi. Vide Quartarium 2.

¶ **QUARTODECIMANI.** Vide *Quartadecimani*.

¶ **QUARTOLA.** Quarta pars, ut videtur. Charta ann. 1001. apud Mabillon. lib. 5. de Re Diplom. pag. 436: *Duabus partibus possidet Johanne et Petro de Roberto de Arimino germanis, seu a tertio vinea possidet Paulo de Romano et Hermenfredo germanis, a quo a Quartola curticella juris monasterii S. Johannis Evangelistae.* Vide *Quartula* 1.

¶ Idem quod *Quarto* 7. Vide supra *Quartaria* 3.

¶ **QUARTONATA TERRE.** Agri portio unius cartonis frumenti reditus, ut supra Cangius exponit in *Cartonata terre*, vel forte in quo unus carto frumenti seminari potest.

¶ **QUARTONERIA VINEA,** Quae quartoni obnoxia est. Vide in *Quarto* 7.

¶ **1. QUARTONUS.** Mensura frumentaria. Saisimentum Comitatus Tolosae ann. 1271. apud Lafaille in *Probat. Annal. Tolos.* pag. 18: *Communitas dicti loci debet dicto domino Regi... unum Quartonum avenae annualim... et unam eminam frumenti.*

¶ **2. QUARTONUS,** Quarta pars. Venditio vineae ann. circiter 1048: *Itaque quia ipse Quartonus, sicut tres aliae partes, S. Victoris Massiliensis urbis monasterii erat... donamus... totum ipsum Quartonum... et sic postmodum fiat una villa coadunata ipso Quartone.* Vide *Quarto* 1.

¶ **3. QUARTONUS.** Idem quod *Quarto* 7. Concordia inter Hugonem Archiep. Arelat. et Raymundum Comitem Tolosae ann. 1224. e Schedis Praesidis de Mazaugues: *Predictas paludes jam desicatas et ad culturam redactas, quibus voluerunt ad Quartonum et decimas concesserant et traderant in acapitum.*

¶ **4. QUARTONUS,** Mensura vinaria, nostris *Quarteron* et *Quarton*. Stat. Avinion. MSS. ann. 1243. cap. 91. ex Cod. reg. 4679: *Statim quod quicumque vinum venderit minutum, teneatur habere ad minus mediam cociam et Quartonum et pogsivale. Recognit. feud. MS. dom. de Veteri ponte ann. 1306: Item unum Quarteron de vin et una micha. Lit. remiss. ann. 1465. in Reg. 202. Chartoph. reg. ch. 11: Et illec jouerent ensemble pour un Quarteron de vin aux cartes. Vide supra *Quartero*, *Quarta* 2.*

¶ **QUARTRENGA.** Mensura vinaria, eadem quae *Quarta* 2. Charta ann. 1188. in Chartul. S. Nigasi Mellet.: *Concessi... septem denarios et minam avenae... et unam Quartrengam vini.* Vide supra *Quarterengia* 2.

¶ **QUARTRONA.** Modus agri, ut videtur. f. idem quod *Quarteria* 1. Charta ann. circiter 1483. apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 380: *Habuit unam Quartronam communem in feodo, ex feofamento Nicholai filii Nicholai le Cotiler, etc.*

¶ **QUARTRONUS,** Quarta pars librae, Gall. *Quarteron*. Charta Edwardi III. Regis Angl. ann. 1328. apud Rymer. tom. 4. pag. 362: *Quilibet possit habere stateram unius Quarteroni.*

¶ **QUARTUCCIA,** Tuscanis, Quarta pars *fasconis* seu *oenophori*. Acta B. Guillelmi Erem. Xiclenensis, tom. 1. Aprilis pag. 380: *Votum fecit ferendi ad lampar-*

dem B. Guillelmi duas Quartuccias olei. Vide *Quartutium*.

¶ **Academ. Crusc.:** *Quartuccio, Misura, che contiene la sessantiquattresima parte dello stajo. Si dice anche una Misura di terra, che tiene l'ottava parte d'un fascio.*

¶ **1. QUARTULA,** Modus agri, idem, ut videtur, qui *Mansus*. Charta ann. 8. Caroli Reg. apud Mabillonium tom. 2. Annal. Benedict. pag. 747. col. 1.: *Mansellum illud, quod Haimo et Walannus fratres S. Martino tradiderunt in predicto pago... et Quartulam prope jam dictum monasterium, quam Dabaudus jam dudum habuit, cum omnibus ad praefatos mansellos pertinentibus, scilicet vineis, terris cultis et incultis, vel commanensibus, necnon et pratis et pascuis, exitibus et redditibus.* Vide *Quartola*.

¶ **2. QUARTULA,** Charta, instrumentum, scriptura. Scatuta Regni Neapolitani de jure quartae art. 1: *Dos et quarta, seu quarta pars, pati non possunt absque instrumento dotali et instrumento, quod Neapoli Quartula nuncupatur.* Vocem hanc non a *Charta* seu *Chartula* deduco, sed a *Quarta*, seu quarta parte bonorum, quam maritus uxori concedit pro nuptiis. Pro *Chartula* legitur supra in *Quarta* 9.

¶ **QUARTUM,** Quarta pars, etc. Vide mox *Quartus* 2. et infra *Quintum* 2.

¶ **Compelli per Quartum,** id est fortasse, sub poena amissionis quartae partis bonorum. Pactum inter Hugonem de Chabantis et Hugonem de Ussello ann. 1395. inter *Probat. domus de Chaban.* pag. 73: *Praemissa omnia et singula... observanda voluerunt dictae parvae... prout quilibet ipsorum tangit, se et suos haeredes et successoros quoscumque compelli per Quartum et litteras regias domini nostri regis Francorum. Nisi legendum sit per Quartam, id est Chartam.* Vide *Quarta* 9.

¶ **QUARTURUM,** Gall. *Quarteron*, Quarta pars, in Chartulario Kemperle- gliensi.

¶ **1. QUARTUS,** Quadrans, nisi me fallo, seu moneta minor. Statuta Montis-regalis pag. 23: *Item statuerunt, quod pro quocumque aresto seu gagio aut praeccepto fiendo de cetero per familiares curiae suae... habeant Quartos tres... sed si vrent ad pignorandum, gagandum seu arestandum pro pluribus, eo casu solum habeant, et habere possint et debeant Quartos duos pro quolibet pignore, aresto seu praeccepto.* Vide *Quartulus* 1.

¶ Charta ann. 1362. in Reg. Cam. Comput. Paris. sign. Viennes fol. 45. r.: *Item quod garda dictae monetae debeat habere et capere, pro quibuslibet decem marchis auri operatis, unum quartum unius floreni, et ponere in pisida vel bustia, et sic secundum magis et minus; et dictos Quartos servare usque ad recognitionem vel exagium.*

¶ **2. QUARTUS.** Historia Abbatiae Condomensis pag. 465: *Tributum quoque quod reddit Ecclesia, tale est: duo Quartus reddunt unusquisque nummos 12. panes 8. annonae concas 4. vini sextarios 2. conviviium semel in anno domino suo cum 8. hominibus. Tertius vero Quartus similiter excepto prandio: nam quartus libere reddidit B. Petro culturam unam in villa S. Medardi: casalem unam in isto burgo pignore datum pro 100. solidis. Ubi Quartus videtur esse modus agri, sicut et in Tabulario Absiensis, ubi habetur: *Dedi... quicquid habebam in proprio, medietatem scilicet unius Quartus in duabus partibus terrae Ville-nove.* Vide *Quarta-**

rium, *Quarteria* 1. *Quarterium* 3. et *Quarterius* 1.]

Nescio an huc pertineat, quod habet Tabularium Ecclesiae Cadurcensis: *Exit autem de manso illo unum prandium in Natali Domini, et 1. aries in Pascha et medietas de Quarto, et aliud servitium, quale volueris. Fecerunt hanc pactionem, ut sic Vicarius, qui aliam medietatem Quartus possidebat, etc... si aliquid injuste abstulit de honore S. Stephani de Quarto absolvo, etc.* Ibidem: *Una bordaria in valle Sivrano, de qua exeunt per annum 16. denarii, et Quartam partem omnium quartanarum rerum.*

¶ Ex hoc postremo loco colligitur, Quartum nihil aliud esse, saltem in Tabulario Ecclesiae Cadurcensis, quam *Quartorem* seu quartam partem fructuum, quam domini percipiebant e terris, ac potissimum ex vineis, quas tenentibus ea conditione colendas concedebant, ut quartam fructuum partem inde redderent. Hanc notionem firmant, Fundatio Prioratus Barbezihi inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. col. 270: *In hac terra manaverunt monachi rusticos, qui reddunt eis Quartum terre et oblatas.* Charta ann. 1153. in *Probat. novae Histor. Occitan.* tom. 2. col. 548: *In medietate Quartus et decimarum, quam habemus in hoc manso, damus eidem Hospitali tertiam partem.* Charta ann. 1251: *Damus omnipotenti Deo et S. Mariae matri ejus in tota Capitulo S. Nazarii Carcassone... censum annualem, tres solidos Hugonenses, Quartos, agrerios, tascas, medios, quartos, terciarios, census, usaticos, etc.* Pactum inter Jacobum Aragon. Regem Montisque Pessulani Dominum et Berengarium Magalon. Episc. ann. 1272: *Est etiam sciendum quod de supra dictis ab utraque parte excipiuntur usaticae, laudimiae, concilia, Quartus, quintus, sexteni, septeni, octavi, feuda, fenalia, alberga, boyramia et alia servitia, seu jura, quae ad jurisdictionem aliquam, seu merum vel mixtum imperium non pertinent.* Chartularium Camalariense: *Ad Verenas est unum mansus, qui reddit meysos, Quartum et recetum.* Rotulus saeculi xii. de Prioratu S. Pauli de Tartas ex Archivo Monasterii de Casa Dei: *Dono... duos mansos, quos habebam in villa... et Quartum terre et duos receptos cum tribus militibus.* Hoc est, ut interpretor, Quartam partem fructuum, quam ex terra percipiebam. Testamentum ann. 1202. Marca Hispan. col. 1235: *Item dimitto ad supradictum locum S. Mariae Cornelianae omnes meos dominicos olivarios, quos habeo in supradicta villa, et ipsos Quartos de ipsis olivariis ejusdem villae ad luminaria omni tempore.* Hinc

AD **QUARTUM EXCOLERE.** Charta Abbatialis Moissiac. ann. 1212. in Regesto Carcassonensi: *Non habebit illam vicemiam in illis, quae excoluntur ad Quartum vel quintum.* Id est cujus colonus, quartam vel quintam partem fructuum domino praestat.

¶ **QUARTUS,** pro *Quarter.* Recogn. Albaripis in Regesto Probus fol. 67: *Debet habere de Comitibus, qui solvit ea, Quartus cibum suum.* Infra: *Debet habere cibum suum Quarter, quando ea reddit.*

¶ **QUARTUS SCHOLAE,** Qui, ut est in Ordine Romano, semper nuntiabat Pontifici de cantoribus, adstans ante faciem Pontificis, et nutum ejus ad psallendum expectans. Idem alio loco Archiparaphonista nuncupatur, quod *Paraphonistis* seu *Cantoribus* praesert.

¶ **QUARTUTIUM.** Charta ann. 1306

tom. 4. Cod. Ital. diplom. col. 468: *De singulis rebus... pro rata exigantur grana auri decem, ejus (eis) rebus exceptis, de quibus Quartatum in civitate Neapoli existit.* Vide supra Quartuccia.

† **QUARURA**, Lapidicina, Gall. Quarriere. Charta Henrici Regis Angli. tom. 4. Historiæ Harcur. pag. 1468: *De lapidicina seu Quaruris prope eandem villam.* Supra habetur Quarerra, sicque mallem legere.

† **QUASAMENTUS**, Idem quod Casamentum 1. Feudum vel prædium, quod à Casa dominica dependet. Charta XII. circiter sæculi e Tabulario S. Petri de Cellafroni in pago Engolism.: *Dono atque concedo... illas terras et illos Quasamentus, quos dabunt illi, qui de me et de mio genere debent habere.*

† **QUASARE**, pro Coazare. Vide Quazare.

* **QUASCOM**. [Clamor ranæ. DIEP.]

† **QUASI**, Vox non infrequens in Instrumentis cessionis seu venditionis. Charta ann. 1280: *Nobilis vir Pontius Bremundi dominus castri de Castario... concessit et tradidit seu Quasi dicto domino regi... medietatem pro indiviso staco seu juris, quod habet in staco et in managio, etc.*

† **QUASILLARIUS**, *Κουσίλλιος*, in Glossis Lat. Gr. Perperam in aliis: *Quasillarius, Κουσίλλιος*. Recte in Græco-Latinis: *Κουσίλλιος, Quasillarius*. Qui quasillos facit seu parvos qualos. Hinc *Quasillaria*, Lanifera, quæ lanam in quasillo reponit ad latorem. Petronius cap. 132: *Convocat omnes Quasillarias familieque sordidissimam partem.* Vide Scaligerum ad librum 4. Tibullii et Martinium in Lexico.

† **QUASITAS**, Ignota vox et, ut videtur, mendosa. Vide in *Uspelliones*.

† **QUASQUUM**, Clamor ranæ. Vide Quazare.

† **QUASSARE**, Irritum facere, abrogare. *Casser, annuler*, in Placito ann. 1119, in Probat. novæ Histor. Occitan. col. 411. Charta Henrici Regis Angli. ann. 1155, apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. VII. ad calcem, in aia Lucianæ Abbatissæ Farenensis ann. 1168, ex Archivo ejusdem Partionensis: *Si quis hanc nostram institutionem Quassare præsumperit, etc.* Occurrit in aia Ludovici Junioris ann. 1169, ex Chartulario S. Vandregeisii tom. 2. pag. 1657, et alibi passim. Vide *Cassare* 2.

† **QUASSER**, pro *Frapper*, ferire. Charta ann. 1424. tom. 2. Hist. Leod. pag. 444: *Quiconques... Quasserat gens à playe ovierte, etc.*

† **QUASSUM**, Fragile, quod quat facile potest. Glossæ Lat. Græc. et Græc. Lat.: *Quassum, αχθρόν, αχθρόν*, lege *αχθρόν*. Interpres S. Irenæi lib. 4. cap. 32. num. 1: *Et propter hoc hi, qui alias doctrinas inferunt, abscondunt a nobis quam habent ipsi de Deo sententiam, scientes Quassum et futile doctrinæ suæ, et timentes, ne victi salvari periclitentur.*

† **QUASSUS**, Irritus, vanus. Vita S. Theod. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 369: *Quassis assultibus paulatim dimissis, adversa pars tremefacta paulatim diffugit.*

† **QUASTILLARIUS**. Vide *Quasillarius*.

† **QUATA**, vox vulgaris, Tormenti genus, in exigenda criminis confessione adhibitum. Instr. ann. 1454. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 286. col. 2: *Venit idem dominus viguerius ad carceres predictos, et eundem mercatorem in quodam tormento, vocato vulgariter ita*

Quata, poni fecit, ac si meruisset justiciari. Forte *Fustuarium*, Gall. *Bastonnade*. Vide supra *Quassare*.

† **QUATELLUS**, Modus agri, f. quarta pars jugeri. Charta Joan. abb. S. Remig. Rem. ann. 1341. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 664: *Assignavit curato de Atigniaco quindecim falcaturas prati, cum Quatello vel circiter.* Vide *Quaternium*.

† **QUATELLUS**, Mensura annonaria. Lit. remiss. ann. 1362. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 434: *De qua avena Johannes Frerot de Roumigniaco certam quantitatem... receperat, et ad usus suos decem Quatellos applicaverat.* Vide supra *Quaternus* et *Quateriam*.

† **QUATERDNA**, Quadragesima. Vita S. Petri Celestini, PP. tom. 4. SS. Mail pag. 454:

Sexque Quaterdenas addens, qua fortius omnem Ingluviea superare quasi, carnesque refrænet.

† **QUATERIA**, pro *Quarteria*. Mensura aridorum, Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351. ex libro viridi fol. 53: *Dat... unam Quarteriam fabbarum pro frezitis in conventu preparandis.* Vide *Quarteria* 2.

† **QUATERIUM**, pro *Quarterium*. Quarta pars. Parvum Chartul. S. Victoris Massil. fol. 150: *De Quateris cervorum, vel aprorum, vel aliarum venationum, etc.*

† **QUATERNALES** et *Ternales* inter navium armamenta numerantur in Informationibus Civitatis Massil. de passagio transmarino e MS. Sangermanensi.

† **QUATERNALIS ALBUS**, Argentee monete species in Dalphinatu, de qua sic Humbertus II. in Ordinatione ann. 1342. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 420: *Item, Quaternales albos ad mun. tenarium et serdecim grans de liga argenti fini et de pondere quindecim solidorum et trium denariorum pro marcha ad remedium de liga duorum granorum, et ad remedium ponderis duorum denariorum pro marcha, et detur mercatoribus et nobis, ut supra.*

† **QUATERNANUM FEUDUM**. Vide *Feuda quaternana* in *Feudum*.

† **QUATERNARE**. Vide *Quaternus* in *Quaternio* 1.

† **QUATERNARIA**, Species supellectilis ecclesiæ. Agnellus in Vita S. Gregii apud Murator. tom. 2. pag. 174. col. 2: *Astitit reliquias, quas non potuerunt sic citius occultare, ex auro balantias novem, vascula argentea plurima, cœlearia argentea tractoria, Quaternaria una, et diversas alias aureas et argenteas species.*

† **QUATERNARIA**, Modus agri. Concordatum Willelmi Abb. S. Remigii Senon. cum Auvalone Domino Castri Sigliniaci, XII. sæc. e MS. Pontinacensi: *Terras vero arabiles S. Remigii, excepta Quaternaria quam idem Auvalo habet in feudo, dabit major Sancti aut ministri ad plantandum in censum, arpennum pro sex denariis.* Vide *Quarteria* 1.

† **QUATERNARIUS**, Quartana febril laborans. Acta S. Hildeg. tom. 5. Sept. pag. 697. col. 2: *Quaternarii apud sepulcrum ejus, ad nominis ejus invocationem sunt liberati.* Vide *Quaternarius*.

† **QUATERNATA VESTIS**, Quatuor quadrata lateribus, undique corpus ambiens. Turnebus lib. 14. Adversariorum cap. 19.

† **QUATERNATIM**, Per quaternos. Joh. de Janua.

† **QUATERNATIM**, Quaterni, Gall.

Quatre à quatre. Arest. parlam. Paris. ann. 1378. in Reg. 111. Chartoph. reg. ch. 301: *Ipsos copulatos Quaternatim in manicis ferreis posuerant, et eos per spatium decem mensium detinuerant sic servatos.*

† **QUATERNATIO**, Quaternarius numerus, apud veterem Interpretem S. Irenæi lib. 1. cap. 1. et alibi: *τετρατικός*, vel *τετράς*, ipsi Irenæo.

† **QUATERNATUM FEUDUM**. Vide *Feuda quaternana* in voce *Feudum*.

† **QUATERNIO**, QUATERNUS, QUATERNUNCULUS, Chartæ invicem compactæ nostris *Cahier: Cuern*, in Chronico Petri IV. Reg. Aragon. lib. 3. cap. 30. Alcuinus Poemate 7:

Purima hic Præsal potavit signa stupendus, Quæ nunc in chartis scribantur rite Quadratis.

Eckehardus Junior de Casib. S. Galli, cap. 16: *Misti... Quaternionem omnem agrum Sandrati tenentem.* Vide ibi Goldastum. Rabanus Epist. ad Hincmarum: *Prudentius Treccasine civitatis Episcopus plura testimonia prætorum patrum in Quaternionibus suis collegit.* Hincmarus Laudun. Episc.: *Vos quoque in Quaternionibus Pisis Regi datis hoc Capitulum integrum ita posuistis.* Vide pag. 614. 637. *Quaterniones curie*, 1. Regesta, apud Petrum de Vineis lib. 3. Epist. 63. 66. *Τετράδες*, *Quaterniones*, in VI. Synodo act. 3. in Synodo VII. act. 3. et apud S. Antiochum Homil. 28. *Τετράδες*, in VI. Synodo act. 11. et in VII. act. 1. Gloss. Græc. Lat.: *Τετράδιον*, *Quaternio*. In *τετράδι* divisi fuerunt libri Nestorii Patr. CP. quæ interpreti *Quaterniones* dicuntur, in Concilio Ephesino part. 2. act. 1. [Vide *Quinio* et *Savin*. Histor. Jur. Rom. med. æmp. tom. 3. cap. 25. § 214. sqq.]

† **QUATERNIO**, Gregorius Tur. lib. 5. cap. 18: *Transmittimus librum Canonum, in quo erat Caternio novus adæxus, habens Canones quasi Apostolicos, etc.*

† **QUATERNIUM** dixit Hubertus in Vita S. Gudile Virginis in Prologo.

† **QUATERNUM**, Petrus de Vineis lib. 3. Epist. 64. 66. Raynerus contra Wald. cap. 6. pag. 77. Nicolaus Episcop. Andegav. in Statutis Synodalibus. [Occurrunt voces *Quaternum* vel *Quaternus*, in Chartulario S. Vandregeisii tom. 2. pag. 1743. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 1585. tom. 4. col. 953. 978. 980. in Hist. Dalphin. tom. 1. pag. 86. tom. 2. pag. 273. 277. in Constitutionibus Jacobi Regis Siciliæ cap. 13. et 57. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. 747. in Statutis Astensibus pag. 69. Statutis Cadubrii lib. 1. cap. 11. lib. 2. cap. 26. in Bullario Carmelitano pag. 240. 248. et alibi.]

† **QUATERNUS**, [Johanni de Janua, ubi *quatuor quartæ* (Chartæ) seu octo folia; unde hic *Quaternulus* dicitur et *Quaternare*, *Quaternos* facere, vel *quaternum*, vel *quaternis* distinguere, vel ordinare.] Petrus Blesens. Epist. 19: *Quingus hujus novi operis Quaternos mitto.* Utitur et Epist. 101. ut Concilium Ravennense ann. 1317. cap. 15. et Constitut. Ord. dist. 2. cap. 14.

† **QUATERNUM**, in Statutis Massiliensium MSS.: *Prout est computatum et distinctum in Caterno curiæ.* Lucas Archiepisc. Cusentinus in Vita B. Joachimi: *Diu nocturne scribebant in Caterno, in quo ipse dictabat. Caterno*, apud Andegaveses. In Regesto Ludovici Regis Siciliæ fol. 80. hæc habentur: *Copie de l'original du Caterno pour le fait du Martelage de la Comté du Maine.* Provinciales et Del-

phinate utuntur eadem notione voce *Cadastre*, de qua quaedam attigit Menaghus.

† **QUATERNULUS**. Decreta Synodi Paris. ann. 1210. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 166: *Quaternuli magistri David de Dinant infra Natale Episcopo Parisiensi offerantur et comburantur*. Occurrit in Chronico Windesem. in voce *Petra* laudato.

† **QUATERNUNCULUS**, et **QUATERNUNCULUS**. Hugo Flaviniacensis in Chronico. Vindun. *Invent in ipsa Ecclesia Quaternunculus de Vita S. Sanctini, sed valde contritus*. Carolus C. Rex apud Hinesmarum: *Quia necessitate cogente, prolixius respondera compulsi sumus, contra morem nostrum, in Quaternunculo annulo nostro signato responsionem nostram scribere necessarium duximus*. Adde Concil. Duziacense I. part. 2. cap. 17.

† **QUATERNIO**. Qui quarta militaris vel urbis centuria praest, Gallis *Quartenier*. Walafridus Strabo lib. de Rebus Eccles. cap. 85. *Decani, vel Decuriones, Quaterniones, Duumviri, etc.* [Joh. de Janua: *Quaternio, qui quatuor milites habet sub se; unde in Actibus Apost. cap. 12. Tradens eum quatuor Quaternionibus militum custodiendum. Quidam proferunt Quaternio pro Quaterno, sed falso*. Hanc sententiam amplectuntur aliquot interpretes; sed melius alii numerum intelligunt quorumvis militum quaternarium, ut suadet vox *τετρακιον*, quae legitur in textu Graeco. Id confirmat versio Syriaca, quae 16. habet milites, non quatuor tantum.]

† *Quaternio, Serjant*, in Glossar. Lat. Gall. ex Cod. reg. 7692.

† **QUATERNITAS**, Quaternarius numerus, apud Pomponium Laetum et recentiores, praesertim Scholasticos Theologos.

† **QUATERNIZARE**, In quatuor partes dividere, Gall. *Ecarteler*. Vide *Quaternizatio*.

† **QUATERNUM**. Lignum in quatuor partes fissum, Petro de Crescentis lib. 5 de Agricult. pag. 267.

† **QUATERNUM**, vel **QUATERNUS**, Chartae compactae, Gall. *Cahier*. Vide in *Quaternio* 1.

† **QUATERNUM FERDUM**. Vide *Feuda quaternaria* in voce *Feudum*.

† **QUATERVIGINTI**, Gall. *Quatre-vingt*, Octoginta, apud Thomam Madex, Formul. Anglic. pag. 141. et Rymerum tom. 5. pag. 326.

† **QUATHEDRA**, pro *Cathedra*, Sedes. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. *Item plus duas Quathedras plicandas*. Hinc

† **QUATHEDRATICUM**, pro *Cathedraticum*, Pensio, quae episcopo ab ecclesiis ipsi subditis quotannis exsolvitur, in Charta ann. 1309. ex Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 321. r. col. 2.

† **QUATHENA**. [Catena: « Est in eadem cassia quaedam *Quathena* et custoditur super altare sine clavi. » (Chevalier, Visit. Episcop. Gratianop. p. 58.)]

† **QUATIERIA**, f. Pactum, conventio, vel Cessio; unde legendum fortean *Quitancia*. Vide in *Quitus*. Chartul. S. Sulpit. Bitur. ch. 112: *Post mortem Arberti, venit filius ejus, Ebo nomine, petens ab abbate Caduroco sibi tribui decimam de Aloniaco, cui supra Quatieriam, quam pater suus abbati S. Sulpitii fecerat, cognoscenti, tradidit jam dictus abbas Cadurocus eidem Eboni decimam de Aloniaco*.

† **QUATILIS**, f. Cautus. Bulla Clementis V. PP. ann. 1312. qua extinctorum Templi Militum bona et jura transfert

ad Milites S. Johannis Hierosol. Inter horum Privilegia pag. 105: *De provisio, et Quatili eorumdem locorum unione et translatione, etc.*

† **QUATISONIA**. Idem quod supra *Quartisona*, Pensio quartae partis. Charta Lotharii Imp. in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 485: *Cum vineis, terris, silvis, cum ritratibus, tallonariis, Quatisonis et cum omnibus ad praedicta loca pertinentibus*. Pro ritratibus puto legendum *ripas*, ut in alia simili Charta ibidem habetur, ubi etiam pro tallonariis melius legitur *teloneis*.

† **QUATRANS**, pro *Quadrans*. Glossae Lat. Graec. et Graec. Lat.: *Quatrans*, Τριτοξικον.

† **QUATRARIA**, Lapidicina. Vide *Quadraria*.

† **QUATRENUS**. Moneta minoris speciei, eadem quae mox *Quatrinus* Stat. ant. Florent. lib. 1. cap. 4. ex Cod. reg. 4621. fol. 14. v. *Habent etiam dictus potestas... quartam partem totius salarii in moneta argentea, vel circa hoc, in grossos vel Quatrenus*. Vide *Quartarolus* 1.

† **QUATRIGENTUM**. Quadringenti, *Quatre cent*. Gesta Manfredi et Conradi Regum apud Muratorium tom. 8. col. 614: *Cum ducentum Hispanis, totidem Theutonice et Quatringentum Turcis stipendariis*.

† **QUATRIDUANUS**, *Quatuor habens dies*, Joh. de Janua. Occurrit Joan. 11. 39. ubi de Lazaro jam a quatuor diebus vita functo sermo est.

† **QUATRIES**, Quater. Inquisit. ann. 1338. ex sched. Pr. de Mazaugues: *Pignorerunt ter vel Quatrics*.

† **QUATRIGA**, pro *Quadriga*, in Charta ann. 1231. tom. 8. Ordin. Reg. pag. 119: *Equis, jumenta, asinos vel Quatrigas burgensium... capi nullatenus permitterentur*. Editor intelligit aratra; malim carros, quibus magis proprie convenit vocis quadrigae notio, quam aratris.

† **QUATRINO**, Ital. *Quatrinus* unde nostris *Quatrin*, Minorior moneta, valoris sexagesimae partis lyrae, ex Academ. Crusc. Acta S. Ignat. Loyola tom. 7. Jul. pag. 642. col. 2: *Ut cum Venetias venisset, nihil amplius quam paucos Quatrinos haberet, qui in eam noctem ei fuerunt necessarii*. Monstrel. vol. 1. cap. 62: *Le pape (Jehan) jectoit par toutes les rues ou il passoit monnoye, c'est ascavoir deniers, qu'on appelle Quatrin et mailles de Florence*. Vide supra *Quatrenus*.

† **QUATRIPERTIRE**. Idem quod *Quadrupertire*, in quatuor partes dividere. Elmhamus in Vita Henrici V. Regis Angl. cap. 122: *Sicque quatuor custodias exercitus regulis Quatripertit*.

† **QUATRIPES**, ut *Quadrupes*, in Miraculis S. Cataldi Episc. tom. 2. Maii pag. 574.

† **QUATRIVIOLUM**, *Quadrivium*. Charta ann. 1342. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 446. col. 1: *Ad iter tendens de civitate Gratianopoli versus Montem-Bonoudum usque ad Quatriviolum, et ab ipso Quatriviolo procedendo per ipsum iter Montis-Bonoudi, etc.*

† **QUATRIVIVUM**, ut supra *Quadrivium*, Quatuor artes liberales. Vita S. Brunonis Episc. tom. 4. Julii pag. 479: *Postquam vero non solum trivii, sed etiam Quatrivii scientiam celestis gratiae munere assecutus est, etc.*

† **QUATRONCHIA**, Mensura frumentariae speciei. *Quatronchia frumentii*, in Charta Hugonis ducis Burgundis pro Communitate Colcheiensis ann. 1253. apud Perardum.

† **QUATRONUS**, ut supra *Quarteronus*,

quinque et viginti. Litera ann. 1342. apud Rymer. tom. 5. pag. 326: *Assignavimus videlicet Willelmo quaterviginti et quinque saccos et tres Quatrones lanae, hoc est, 75 libras supra 85 saccos*.

† **QUATUOR-ANGULATILIS**, Quatuor angulis constans. Auctor incertus inter Grammaticos: *Terminus si rotundus fuerit, et brevis, et de una parte in latus punctum habuerit, in fontem Quatuor-Angulatilam descendet*.

† **QUATUORDECIMUS**, **QUATUORDECENARIUS**, etc. Johannes de Janua: *Quatuordecimus, Quatuordecenarius, Quatuordecimus, Quartusdecimus; Quatuordecies, Quatuordecies*.

† **QUATUOR NUMMI**. *Homines de quatuor nummis*. Vide *Capitale* 5.

† **QUATUOR-TEMPORA**. Vide *Jejunium vernale* et *Ordo* 3. Auctor Graecismi MS.:

Dant Cruz, Lucis, Cincres Karismata dia,
Ut sit in angaria Quarta sequens feria.

† **QUATUOR-VIGINTI**, Gallice *Quatre-vingt*, Octoginta, in vet. Ceremoniali MS. B. Mariae Deauratae.

† **QUAVALGATA**, pro *Cavalcata*, Equitatio, expeditio militaris, nostris *Chevauchee*, a vulgari in quibusdam provinciis *Queval*, pro *Cheval*, Equus. Charta ann. 1314. in Reg. 141. Chartoph. reg. ch. 35: *Pro servitio unius somerit in Quavalgatis ipsius domini nostri dalphini, etc.* Unde etiam *Quevalar*, pro *Cavalier*, Eques, in Gest. Brit. apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 1492:

Meis le comte mande avoit
Par tout le pays en toutes pars
Mains chevauchons, mains Quevalars, etc.

Infra:
De l'autre part à luy si vint
Courant, criant deux Quevalars,
Qui li disoient: de toutes pars
Vesci venir tous les Bretons.

Male ergo *Quevalars* ibid. col. 1474. Vide supra in *Caballus*.

† **QUAUDA**, a Gallico *Queue*, pro *Cauda*, Mensura vinaria, simul et annonaria. Lit. remiss. ann. 1358. in Reg. 86. Chartoph. reg. ch. 505: *Quinquaginta Quaudas vini et quinquaginta Quaudas avenae, ordi seu frumenti promiserunt*.

† **QUAUDA**, Extrema pars rei cuiuslibet. Charta ann. 1205. ex Lib. albo episc. Carnot.: *Præterea idem Nevelo concessit predictis hominibus prata defuncti: Raymundi præpositi et Quaudam stagni ad communem pasturam*. Vide *Cauda* 1.

† **QUAURIA**, Eadem notione atque *Quauda* 1. quomodo etiam forte legendum est. Libert. Figiac. ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 661. art. 5: *Habent et habebunt etiam quonquas et mensuras bladorum et vini, Quaurias, ulnas et pondera*. Præter notas vocis Gallicae *Queue* notiones, has reperio: Defectum in pannis significat in Stat. pannif. Ebroic. ann. 1408. tom. 9. Ordin. reg. Franc. pag. 174. art. 33: *Les draps qui auront aucune Queue, et n'y aura autre faulte, etc. Queue vel Queue pro Cos*, Gall. *Pierre à aiguiser*, sæpius usurpatur. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg.: *Uns Queue à aiguiser cousteaux*. Alia ann. 1397. in Reg. 151. ch. 324: *Lequel Descampz, fery ledit exposit d'un sac qu'il portoit à son col, ouquel avoit une grant Queue à aguiser serpes à boscheron. Trois faultz garnies de leurs Queuez pour les aguiser*, in aliis ann. 1454. ex Reg. 191. ch. 21. Hist. Lendit. S. Dion. apud D. Le Beuf. tom. 8. Hist. dioc. Paris. pag. 261:

Quercus d'Arles et d'Engleterre.

QUAWARFEDA, pro Cadarfedra, in MS. Ambros. legi monet Murator. tom. 1. part. 2. pag. 78. col. 2.

QUAXARE, Coaxare. Festus: Quaxare rane dicitur, cum vocem mittunt. Johan. de Janua: Quaxum vel Quaxum dicitur sonus ranarum; unde Quaxare vel Quaxare dicitur rane, cum voces emittunt, secundum Hugonem. Supplem. Antiquarii: Quaxat, et vox quaxat. Cum rana clamat.

QUECTONIA, Malus cydonia, colonia, Gall. Coiqg. Echasis vers. 1025: Persica cum cerealis, Quectonia mixtaque fragis.

QUEIRINUS, lapis quadratus. Charta Massil. ann. 1278: Quem lapidem sive Queirinum pro termino antiquo concorditer confirmaverunt.

QUELLE, Φουράων χίμαι, in Glossis Lat. Graec. Melius in Graeco-Latinis Quisquilia et Quisquilia, et in Codice Sangerman.: Quisquilia, singulare non habet.

QUEMINEA, Gall. Cheminée, Caminus. Charta ann. 1309. tom. 1. Chartular. S. Vandregesili pag. 921: Murum cum quadam Queminea ibi construxerat.

Unde Quemineus, Fulmentum focarium, vulgo Chenet. Lit. remiss. ann. 1395. in Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 318: Icelui Jehan fery ledit Symon d'un Quemineus, appellé chienet, sur la teste à sanc et à plaie.

QUEMINUM, vel QUEMINUS, iter, via strata, Gall. Chemin, Picardis nostris Quemin. Chartularium S. Vandregesili tom. 2. pag. 145: Abouat Queminno domini Regis. Queminum regale, in Chartis ann. 1285. et 1288. ex Archivo Monasterii B. M. de Bono-nuncio Rotomag. Vide Cheminus.

Charta ann. 1340. ex Chartul. 23. Corb.: Et ne ne pueni, ne porront lassitis religioz ledit Quemin enclozre.

QUENNA, a veteri Gallico Quenne, Vasculum, mensura vinaria. Charta Theob. episc. Ambian. ex Cod. reg. 4184. fol. 14. r.: Quadriga potis onerata, duos potos et duas Quennas debet. Comput. ann. 1382. ex Tabul. S. Vulfr. Abbavil. fol. 6. r.: Prima die Adventus, magistro Johanni de Monasterio, unam Quennam vini, xxxij. den. Alius ann. 1450. ex eod. Tabul. xxvj. dis. Julii pro media parte quatuor Quennarum vini, sorori magistri Firmini de Four, in nuptiis ejus desponsationis presentati, iij. sol. Comput. ann. 1404. ex Tabul. S. Petri Insul.: Pro redimendo Quennas seu ydras stanni presentatas cum vino domino duci Burgundie, xvj. sol.

QUENNEYA, Alapa, colaphus: an a Gallico vulgari Quenotte, quod ictus sit in dentes? Lit. remiss. ann. 1365. in Reg. 98. Chartoph. reg. ch. 242: Cum dicitur Guillelmus calore motus dicto Johanni unam alapam seu Quennayam dederit, sine tamen mutilatione, vulnere vel laesura. Kenes, eadem notione, in Charta ann. 1388. ex Chartul. Guillemit. prope Wallincourt: Quiconques donne Kenes à autrui, qui n'est en se mainburgnie, xx. sols.

Quenasne, vox contumeliosa apud Anglos, ex Lit. remiss. ann. 1427. in Reg. 178. ch. 74: Quenasne, qui vult à dire, comme l'en dit, sanglant villain, en Anglois.

QUENTALE, Districtus, territorium intra quintum milliare. Charta ann. 1372. ex Tabul. S. Judoci ad mare: Factum est in Quantalibus justitiis dictis abbatibus, etc. Vide Quintus 1.

QUENULA, Saturnis, apud Schiltum in Glossario Teutonico. Videtur esse vox Latino-barbara, ut et sequens.

QUERCA, Eidem Schilturo, Challa, Gurgulio a gutture nomen traxit, cujus meatus ad os et nares contenditur, ex Rabano de partibus corporis.

QUERCIA, Quercus. Italis Quercia. Charta Rachisi Regis Longobard. apud Ughellum in Episcopis Clusinis: Inde vero de terra Philippi recte in montecello ad ipsas Quercias, ubi sunt cruces factas desuper campo, ubi dicitur, etc. [Charta Longob. ann. 760. apud Brunet. in Cod. Diplom. Tusc. tom. 1. pag. 570: Et super illo duo testuclii sunt duo Quercias et super ipsa una cerru terseratu.] Occurrit praeterea apud Recuperum in Miraculis B. Ambrosii Senens. n. 138.

QUERCITUM, pro Quercetum, Gall. Chenais. Charta Rob. comit. Aug. ann. 1059. inter Instr. tom. 11. Gall. Christ. col. 14: Do etiam terram Mainilli-vallis, cum portu, Quercitumque Criolii, etc. Vide infra Quercuetum.

QUERCOLA, Charta Ludovici Regis Franc. ann. 1207. inter Privilegia Militum S. Johannis Hierosol. pag. 32: Praecipimus quod homines predicti sui hospitalis sint liberi et quieti de exercitu, et de equitatu, et de arboreo, pagio, pontagio, et passagio et vinagio, et stagio, de bassinis equorum, et de omnibus vacationibus, et de omnibus Querculis, placiviis auxiliis, et de tallaciis, et de omnibus operationibus cunctarum castellanarum et villarum. Emendo Querculis. Vide mox Querela.

QUERELA, Idem quoque Causa, actio, lis intentata, in Regium Majest. lib. 1. cap. 8. § 34. cap. 10. § 1. cap. 13. § 3. in Statutis secundis Roberti I. Reg. Scot. cap. 30. § 1. etc. [Sic Querela pro lite et Querelares, pro litigante dicitur in Statutis S. Ludovici lib. 2. cap. 27. editionis de Lauriere: ubi notae sunt consulendae.]

QUERELARUM AUDITORES, in Placit. ann. 20. Edward. I. reg. Angl. Norf. rot. 43. in Placit. Abbrev. pag. 286. Vide Auditores 2.

QUERELLE, ut observat Kennettus in Glossario ad calcem Antiq. Ambrosd. quandoque dicta tributa Regi vel domino soluta pro obtinenda facultate querelam seu litem agendi in ejus curia; saepius vero querela dicitur mulctae pro communibus delictis, de quibus querela esse potest, impositae, quarum immunitas haud raro concedebatur. Charta Henrici II. Regis Angl. in Antiq. laudatis pag. 123: Praecipio vobis quod custodiatis et manteneatis et protegatis terras et homines et omnes res et possessiones Bernardi de S. Walterico in ballivis vestris, sicut meas proprias, et terras suas sint quietae de scyris et hundredis, et sectis scyrorum et hundredorum, et omnibus placitis et Querelis, exceptis mureddo et latrocinio. Alia Charta ibid. pag. 408: Henricus de Oiti concessit et dedit ecclesiae Dei et S. Mariae de Egnesham quatuor hidas terras, liberas et quietas ab omnibus Querelis, excepto mureddo et danogeldo. Charta ann. 1262. ex Archivo Monasterii B. M. de Bono-nuncio Rotomag.: Ego Floridus, dictus Goidart, de S. Valerico vendidi et concessi in perpetuum viris Religiosis, Priori et Conventui B. M. v. sol. et x. den. habentes et recipiendos... pacifice et hereditarie ad terminum supra dictum, cum omnibus redditibus et redactionibus et Querelis, quas a toto tenemento meo reddebam.

Replains, eo sensu, videtur usurpato, in Lit. remiss. ann. 1365. ex Reg. 148. Chartoph. reg. ch. 124: Icelui sergent mist main de par nous audit expouant tres durement, pour certaines amendes, deffaultz, et Replains qu'il devoit au prevoit.

QUERELAE FORINSEAE. Leges Canuti Regis de Forestis cap. 9: Et sint quieti... ab omnibus armorum oneribus, quod Warscot Angli dicunt, et forinsecis Querelis.

QUERELLES FIEFFAUX, in Consuet. Norman. cap. 48. 92. id est querelae feudales, querelae seu lites de feudis.

QUERELLE, Precès, gemitus pii. Versus Eugenii Episc. Tolet. tom. 1. Annal. Benedict. pag. 634:

Cumque precum murmur ad propria fuderis Intus, Et gemitus toto prompseris ex animo: Eugenium, quæso, propriis adjuuge Querelis, Sic culpis veniam possit habere suis.

QUERELABUNDUS, Querulus. Querelabundis cepit vocibus inquirere, in Vita S. Gregorii PP. tom. 2. Martii pag. 209.

QUERELANS, Dicitur cum is qui causam agit, tum qui defendit. Charta ann. 1517. ex sched. Pr. de Macaugues: Cum controversiam jam motam essent inter universitates et homines civitatis Arlensis et villae Tharascensis ex una Querelantes et agentes, et universitates et homines villae S. Remigii Querelantes et se defendentes. Vide Querulans.

QUERELARE, Querl, Se plaindre. Uguccio: Querelari, querimoniari, lamentari. Querelatus, querula plenus. Papias. Querelatur, querit, clamat, testatur. Vetus Interpres Alexandri Tralliani Iatroscopistae lib. 2. passion.: Et dicebat se mordicationem pati in ventre, et captivum dolorem se habere Querelabat. [Arnobius Junior in Psalmum 76: Memorans praeterita bona, de malis praesentibus Querelatur.] Chronicon Farfense: Quidam in terra Paulus... Querelatus est Domino Karolo Regi... de Monasterio S. Angeli... dicens, quod de suis parentibus fuisset, et sibi pertineret. Italis Querelare, est accusare in judicio, dar querela, nomen deferre, diem dicere. Hac notione utitur Matth. Paris in Vita Abbatis S. Albani pag. 67. [et in Additamentis pag. 508. ubi: Si videatur sis quod pertineat (negotium) ad forum regium, Querelatur judex; qui confiteatur se post interdictio-nem processisse, amerciat. Placitum ann. 867. et Tabulario S. Tiberii: Bonifindus Abbas... se Querelavit et dixit: Audite me Querelantem et proclamantem, etc. Thomas Walsingus in Hypodigmati Neustriae pag. 481: Eligantur hinc inde arbitri, qui si provideant, quomodo Querelantibus satisfiat, et Rex Francie se obliget. Statuta criminalia Saona cap. 14: Si vero condemnatio fuerit minoris quantitatis dictarum librarum viginti... non possit ab ea appellari, Querellari; nec nulla dici, seu aliquot Querellari; sed omnino exequi debeat, nulla exceptione, seu defensione juris vel facti obstantis. Concilium Avenion. ann. 1209. tom. 2. Spicil. Acher. pag. 614: Tepidi sunt nimum et remissi ad justitiam coram se Querelantibus faciendam. Charta ann. 1209. e Chartul. Meld.: Querelabam contra G. Electum Meldensem essarta et nemus, et quicquid juris emerat, etc. Litem Philippi Franc. Regis ann. 1388. apud de Lauriere tom. 2. Ordin. pag. 196. num. 34: Statuimus quod post dimissionem dicti officii in illo loco, debeant per 50. dies... continue residere, et Querelantibus de ipsis habeant respondere,

ut possint ipsi Querelantes facilius conseq-
qui jus suum contra eos. Hoc verbo usus
est Servius in I. Eclog. Virgilii: Postea
eum Querelantem invenimus. Vid: Quo-
rulari et Querulus.]

¶ **QUERELARI**, Argui, corripi. Guido
lib. 2. Discipl. Farf. cap. 12: Si aliquem
talem invenerit dormientem, exci et eum:
si cum gratiarum actione non recipit, in
Capitulo Querelabitur. Nostris (uereller,
est Verbis aut factis lacessere.

¶ **QUERELATOR**, Qui queritur, accusa-
tor, actor. Concilium Tulugie. ann.
1065. car. 8: Ita ut medietate satius
duplex compositionis habeat Querelator,
et alteram medietatem habeat Episcopus
et ipse Comes. Vide Querela et Quer-
relare.

¶ **QUERELATUS**, Persona de qua osten-
ditur querimonia iusticiario, ut super hoc
exhibeat jus, prout debet, in Codice Le-
gum Norman. cap. 61. apud Ludewig.
tom. 7. Reliq. MSS. pag. 263. Occurrit
ibid. pag. 67. Vide Querulatus.

¶ **QUERELERA**, ut Querela, Causa, ac-
tio. Charta ann. 1306. in Chartul. B. M.
Medii-monast. fol. 99 r: Cum ex parte
decani et capituli B. M. de Medio monas-
terio et magistri Milonis de Joyaco ejus-
dem ecclesie canonico ex alia, de omnibus
et singulis actionibus, Quereleris, debitis
et expensis iuribus, etc.

¶ **QUERELLUS**, Instrumentum ferreum,
rusticis operibus aptum, forte Aratri
culter vel vomer, qui Querelent videtur
appellari, in Lit. remiss. ann. 1460. ex
Reg. 192. Chartoph. reg. ch. 52: Le sup-
pliant se print a rompre ung verial estant
oudit hostel, en frappant fort contre ledit
verial d'un Querelent. Inquisit. ann. 1288.
in Access. ad Hist. Cassin. pag. 388.
col. 2. part. 1: Petrus Curillus acurarius
... de arte acurarie servit monasterio
faciendo Querellos. Quadrius paulo
ante nuncupatur. Vide supra Quadri-
lus 2.

¶ **QUERELOSITAS**, Querela. Tabulari-
um S. Albini Andegavensis: Magnas
gratias reddiderunt, eo quod ipsorum
Querelositati et mormurationi, quam ad-
versus illum et monachos... habuerint,
rationem reddendo finem imposuerat.

¶ **QUERELOSUS**, Μερειουπος, apud S.
Ferreolum in Regula cap. 7. Querelleuz,
Jurgator. Alias

¶ **QUERELOSUS**, Idem valet quod Queru-
lus, apud Adelimum lib. de Virginitate
cap. 4. et Flodoardum lib. 2. Hist. Rem-
ens. cap. 2. Item actor, qui queritur
coram iudice. Fori Alcaconenses: Et
qui ferret de lancea aut de spada pola-
ciada peite 10. sol. et si tronciret ad al-
tera parte, peite 20. sol. ad Quereloso.

¶ **QUERENS**, Actor, qui de alio querit-
ur in iudicio. Charta ann. 19. Edwardi
Regis Angl. apud Thomam Madox For-
mul. Anglic. pag. 227: Hec est finalis
concordia facta in curia domini Regis...
inter magistrum Philippum de Turvill
clericum Querentem... et Johannem Hal-
lynga de Rodewoth deforciantem. Vide
Querere.

¶ **QUERENTANS**, pro Querelans, qui de
alio queritur, actor. Stat. eccl. Habac.
ann. 1452. apud Oefel. tom. 2. Script.
rer. Boicar. pag. 286. col. 1: Querentans
audiat et causam civilis debiti hujus-
modi diffinit. Vide Querens.

¶ **QUERERE**, Querere de aliquo apud iudic-
es, in jus vocare, causam dicere, accus-
sare. Judicium inter Abbatem Farfensem
et Presbyteros S. Eustachii apud D.
le Blanc in Dissert. Hist. de Monetis pag.
92: Ad hanc presbyteri questerunt advoca-
tum, qui pro eis Quereret, et datus est eis

Benedictus filius Stephani a Macello....
et proclamabat ita dicendo: Ego Quero
Hugonem abbatem de duabus ecclesiis cum
causis et cellis suis.

¶ **QUERESTARIUS**, Cantor in ecclesiis,
Angl. Querister Gall. Chorista. Testa-
mentum ann. 1440. apud Thomam Ma-
dox Formul. Anglic. pag. 438: Item
do et lego... cuilibet clerico capellam
non promotam ad hunc xx. s. et cuilibet
Querestario vi. s. viii. den. Vide Quo-
rista.

¶ **QUERIMONIA**, Causa, actio, his inten-
tata, nostris Querimonia. Libert. Peron.
ann. 1207. tom. 5. Ordinat. reg. Franc.
pag. 160. art. 10: Qui per iram ensem
super aliquem infra banlegam extraxerit,
si maior de eo Querimonia faciens,
testes habuerit legitimos, quadraginta
solidos de eo habebit communia. Lit. rem-
iss. ann. 1476. in Reg. 204. Chartoph.
reg. ch. 136: S'il se vouloit plaindre ne
faire Querimonia contre le suppliant. Vide
Querimonia.

¶ **QUERIMONIALITER**, Cum querimo-
nia, in Charta ann. 1335. apud Ludewig.
tom. 5. Reliq. MSS. pag. 538.

¶ **QUERIMONIARE**, Querimonia seu
item intentare, in jus vocare. Chartul.
Celsinien. ch. 863: Convenientiam fecit
Willelmus Buccas cum monachis de Cel-
sinianis... de ecclesiis... in quibus quic-
quam Querimoniabat. Unde nostris se
Garmenter et se Guermantir, pro se
plaindre, Querl, expostulare. Lit. remiss.
ann. 1389. in Reg. 188. Chartoph. reg. ch.
4: Jean Bressaut ayant trouvé un jeune
homme, qui se Garmentoit entre herbergid
en un hostel, où il n'avoit point de jeu, etc.
Alis ann. 1415. in Reg. 169. ch. 88: Après
que la suppliante sceut que sa maistrisse
se Garmentoit icellez biens avoir perdus,
les rendi. Alis ann. 1394. in Reg. 146. ch.
278: Laquelle Jehannete, qui moult s'estoit
Guermantée et complaints audit Je-
hannin, demoura et ne les voult plus suyr.
Sed et pro Optare, expetere, Gall. Desir-
rer, marquer de l'empressement, ut et
pro Curare, operam conferre, Gall. Se
donner des soins. Christ. Pisana in Caro-
lo V. part. 8. cap. 44: L'empereur se
Guermanta d'aller veoir la royne; si luy
mena le roy. Lit. remiss. ann. 1875. in
Reg. 107. ch. 224: Lesquelz six compai-
gnons se Garmentoient de trouver du vin
et viures pour leurs maistrises. Alis ejusd.
ann. in Reg. 108. ch. 114: Le suppliant
se Guermanta en l'adite compaignie d'a-
cheter de la buche. Denique alis ann.
1886. in Reg. 129. ch. 68: Lequel Jehan-
dier a yeulz gens d'armes, qui se Gar-
mentoient d'avoir des femmes, que Colin
avoit une ribaude a un villaige pres
d'ille.

¶ **QUERIMONIARE**, Querl, in Vita S. Fru-
ctuosi Episcopi Bracarenensis cap. 13.
¶ **QUERIMONIUM**, Idem quod Querela,
Causa, his Chronicon Farfense apud Mu-
rator. tom. 2. part. 2. col. 558. Tunc ipse
abbas una cum Auberto iudice advocato
hujus monasterii ostendit breve factum,
quod continebat, qualiter quondam ante
Otonem Imp. et Gregorium PP. diffini-
tum fuerat Querimonia.

¶ **QUERISTAE**, Charta secularisationis
Ecclesie Menevensis apud Prynneum in
Libertatibus Eccles. Anglic. tom. 3.
pag. 337: In secundo vero gradu subius
sunt Vicarii Diaconi, ... item in tertia
forma pueros et Queristas precipimus
collocari. Forte Choristas. [Anglia Queris-
ter idem est, qui nostris Chorista, ab
Anglico Quire, Chorus. Vide supra Quo-
restarius.]

¶ **QUERNA**, num ager frumento consti-

tus, a Teutonico Chern vel Chorn, fru-
mentum, aut locus quernus, vel quernus,
quercetum? Tabularium S. Flo-
rentii: Herosus auxit donum suum et
dedit molendinum cum Querna circum-
data aqua. Vide Cherina et Cherna.

¶ **QUERNELARE**, QUERNELLARE, Pin-
nis murum distinguere, Gall. Creneler.
Reg. 84. bis Chartoph. reg. part. 1. fol.
96. r. col. 2: Tota turris (de Ribemont)
... Quernelanda et escuanda, et turri-
culam, que erat ante portam, oportet
volvere et dasuper facera j. estage et
Quernellare et secuer. Vide in Quar-
nellus.

¶ **QUERNELLUS**, etc. Vide supra in
Quarnellus.

¶ **QUEROLA**, [f. Turtur, a querulo cantu
sic dicta. Virgilius in Eclogis 1. 59:
Ne genere seria cessabit Turtur ab ulmo.
Et Martialis lib. 3. Epigr. 58:
Gemit hinc palumbus, inde cœvus Turtur.]

Vide [Cauha et] Cœrola.

¶ **QUERPIRE**, pro Querpire, Rei allcu-
jus possessionem dimittere. Narratio
ann. circiter 1099. apud Marten. tom. 1.
vett. Scriptor novæ Collect. part. 2.
pag. 88. in 4: Monachus Majorimonas-
terii ecclesiam S. Sulpitii omnibus modis
spontaneus Querpivit.

¶ **QUERPITIO**, Rei possessio dimissio,
ibidem pag. 89. Vide Querpire.

* **QUERQUERA**, [Febris acuta. DIER.]
¶ **QUERQUETUM**, Quercetum. Charta
ann. 1207. in Access. ad Hist. Cassin.
part. 1. pag. 284. col. 1: De forestis rati-
nemus ad opus nostrum... medietatem
Querqueti. Vide supra Quercitum.

¶ **QUERQUEMANIA**, Fixio metarum
agrorumque divisio. Vide Circamanaria.

¶ **QUERRA**, Idem quod Guerra, Bel-
lum, Gall. Guerre. Charta Karoli Re-
gis Hungar. ann. 1337. apud Steyere-
rum in Commentariis ad calcem Hist.
Albert. II: Discordia et Querris inter
nos et ipsos Duces Austriam perdurantibus.
Recurrit ibidem, ut et in Chronico Epi-
scoporum Merseburg. apud Ludewig.
tom. 4. Reliq. MSS. pag. 408.

¶ **QUERRARIA**, Lapidina, Gall. Car-
riere. Locus mox exstat in Querrariis.
Vide Quarreria.

¶ **QUERRERARIUS**, Lapidina, Lapida-
rius. Gall. Carrier, tailleur de pierre.
Charta ann. 1369. apud Rymer. tom. 6.
pag. 519: Et ad latomos, Querrerarios et
omnes alios operarios, qui pro aptatione
vetrarum predictarum necessarij fuerint,
capiendum, et in Querrariis predictis po-
nendum, etc.

¶ **QUERSONARIA**, Nasturtiaria area,
Gall. Cressonniers. Vide in Kerzonaris.

¶ **QUERULANS**, Qui querulatur, seu que-
ritur coram iudice, qui litigat, causam
agit. Miracula B. Wernheri, tom. 2.
Aprilis pag. 726: Habet jurisdictionem
in eos, ut coram eo Querulantibus tenen-
tur respondere? Diploma Radulphi Imp.
pro Wormatiensibus, apud Ludewig.
tom. 2. Reliq. MSS. pag. 248: Quamdiu
parati fuerint in civitate sua de se Quo-
rulantibus justitiam exhibere. Privile-
gium Alberti Magdeburg. Archiep. ann.
1225. apud eundem Ludewig. tom. 5.
pag. 24: Notum esse volumus... quod pro
discordia capienda, quam habebat dilectus
in Christo filius Prepositus Novitoperis et
ecclesia sua contra civitatem nostram Hal-
lensem, pro ablatione aque ad lacum,
Querulantibus ejusdem civitatis civibus
se adverso, etc. Vide Querlans. [* Et
supra Querulans.]

¶ **QUERULARI**, Querulas effundere.

Euricius Copdus lib. 18. Epigr. 43. ad amicum :

Vacuum quid Querulare focum ?

Epigramma in Hattonem Archiepiscopum Mogunt. apud Serarium lib. 4. Rerum Moguntiacarum cap. 11 :

Parcus et infelix, que te demittit iudit.
Paeperibus Christi ut commodosulle foret ?
Cum Judex, solum hoc Querulabitur ipse futurus.
Nescis quod post hac te ultio dira premet.

Perperam Vossius de Vitis serm. lib. 4. cap. 19. Querelabitur legit a Querela : melius enim Querulabitur, a Querulus secunda correpta, ut versui congruit. Deinde passim occurrit Querulari. Petrus Blesensis Epist. 129 : Ne de illis queruletur Dominus. Rursum utitur Epist. 141. 142. etc. Th. de Kempis de tribus Tabernac. cap. 9 : Injuste Querulor, juste autem patior. Adde Vitam S. Petri Mart. tom. 3. Aprilis pag. 694. Annales Mediol. apud Murator. tom. 18. col. 714. etc.

¶ **QUERULATUS**, Reus, de quo quis queritur apud iudices. Codex Legum Norman. cap. 9. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 166 : Facta autem jam inspectione et partibus ad curiam jam reversis, si Querulatus jam respondeat, se loco cepisse nanta demonstrato. Statuta criminalia Saonae cap. 46. In Additione : Statuimus, quod Querulatus possit probare contrarium, et detecto nuntium jurasse falsum, puniatur ipse nuntius juxta formam statuti. Vide Querulus.

¶ **QUERULE**, Questu conquerendo. Vita S. Wenwaldei MS. : Suis illum Querule poscentibus, ut Deus incommoditatibus eorum subveniret.

¶ **QUERULOSE**, Idem quod Querule, apud Joh. de Janua, Laur. Byzinius in Diario Belli Hussitici, tom. 6. Reliq. MSS. Ludewigi pag. 129. etc.

¶ **Querulam** inferendo. Lit. Caroli V. ann. 1472. tom. 5. Ordinatio reg. Franc. pag. 693 : Episcopus Minatensis nobis Querulose fecit significari, quod gentes et officarii nostri, etc.

¶ **QUERULOSUS**, Querula plenus, Johanni de Janua Murrurales Querulosi, in Epistola Judae v. 16. Alii legunt Querulosus.

¶ **QUERULUS**, Persona illa que exponit conquerendo justiciario querimoniam de sibi injuria irrogata, in Codice Legum Norman. cap. 60. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 362. Ibid. cap. 9. pag. 167 : Si autem plura nanta, vel in pluribus locis, per unum adversarium delenta fuerint, per unam tantum liberationem debent omnia liberari, cum sint per unum Querulum requisita ; de una enim querimonia inter unum Querulum et Querulatum unum ventilata, super nantorum liberatione, una erit liberatio servientis. Vide Querelare et Querulans.

¶ **QUERUS**, pro Verus. Charta fundationis Monasterii S. Michaelis in Apuniano ann. 728. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1 : Volo ut Queram habeat potestatem et firmando libertatem.

¶ **QUESNETUM**, Gall. Chenaie, vel uti pronunciant Picardi, Quenaie, Quercetum. Charta ann. 1246. ex Chartulario S. Vandregesilli tom. 1. pag. 354 : Adobant ex uno buto Quesneto Domini de Masey et varanis de Braymont.

¶ **QUESNEUM**, Quercetum, Gall. Chenaie. Charta. Gold. Malvic. ann. 1234. inter Probat. tom. 1. Annal. Præmonst. col. 285 : Dedi etiam dictis canonicis... totam terram Quesnei mei cum bosco, qui ad me ibi pertinet. Vide Quesnetum.

QUESTA, **QUESTARA**, etc. Vide **Quæsta**.
¶ **QUESTELLUS**, Cistella, arcula. Inventar. Eccl. Noviom. ann. 1419 : Item unus parvus Questellus argenteus, in quo sunt plures reliquie ignote.

¶ **QUESTIA**, Exactio, tributum. Vide **Quæsta**.

¶ **1. QUESTIO**, ut **Quæstia**, Exactio. Vide **Quæsta**.

¶ **2. QUESTIO**, Querela, questus. Vita S. Abundii, tom. 1. Aprilis pag. 84 : Ingentem gemitum magnis Questionibus resolvebat. Pro Querela, Lite seu contentione legitur in Literis ann. 1275. apud D. Secousse tom. 3. Ordinatio Reg. pag. 59 : Contentionibus, Questionibus vel querelis... quas habebant... contra, etc. Vide Querela.

¶ **QUESTIONARE**, Torquere. Vide **Quæstionare**.

¶ **QUESTOR**, Variis notionibus. Vide **Quæstor**.

¶ **QUESTUARE**, **QUESTUARIUS**, **QUESTURA**, **QUESTUS**. Vide in **Quæsta**.

¶ **QUESTUOSUS**, Querulus. Charta Rob. reg. ann. 1027. tom. 10. Collect. Histor. Franc. pag. 614 : Quorum (monachorum) Questuosus singulis benigno respectu libentissime favens, etc.

¶ **QUEVAGIUM**, Droit de Quevage, in Consuet. Peron. Idem quod Cavagium, Capituli census. Vide de Lauriere in Glossario Juris Gallici, et supra Capitale 5.

¶ **QUEVRO**, Canterius, Gall. Chevron, Picardis **Quevron**. Comput. eccl. Paris. ann. circ. 1381. ex Bibl. S. Germ. Prat. : Johanni Parvi carpentario... pro reparatione dictæ granchie querendi quinquaginta Quevros, etc. Hinc **Receveronner**, Canterius reparare, in Chartul. Corb. sign. Eze-hiel ad ann. 1421. fol. 134. r. : Seront tenus de Receveronner une enbouchure de la grange d'icelle cense, lesquelz Quevrons, etc. Vide **Chevro**.

¶ **QUEYTABILIS**, Tributum, quod **Quæsta** dicebatur, obnoxius. Charta ann. 1457 : Recognoscetes dicti assenataris se fuisse et esse, causa et ratione præmissorum assenatarum, justiciabiles et excubiabiles seu Queytabiles ejusdem domini, causa et ratione dicti castri, justitie et castellanie de Droiz. Vide **Quæstabiles** in **Quæsta**.

¶ **QUIADA**, Lemovicibus **Quiade**, Vas aquarium. Lit. remiss. ann. 1466. in Reg. 300. Chartoph. reg. ch. 151 : Le suppliant print de l'eau en un petit vaisseau, appelé en Limosin **Quiade**.

¶ **QUICAUDAIN**, **QUICAUDANNA**, Inter instrumenta domestica recensentur : quæ an ejusdem generis sint, haud satis scio. Pedag. gener. ann. 1295. in Chartul. 21. Corb. fol. 355. v. : Ung queminel, j. den. une **Quicaudaine**, j. den. Lit. remiss. ann. 1461. in Reg. 189. Chartoph. reg. ch. 521 : Trois couvertours, ung linceul, une **Quicaudanne**, une chemise, etc.

¶ **QUICTANTIA**, Gallice **Quittance**. Vide in **Quietus**.

¶ **QUID PRO QUO**, JC. Anglis idem est quod **συλλάγμα** in contractibus Cowellus.

¶ Notum est **Qui** pro quo Pharmacopolarum. Exstat Magnini celebris Medici Mediolanensis Libellus, cui titulus est : **Quid pro quo Apothecariorum**.

¶ **QUIDAGIUM**, Quod domino loci solvitur pro securo transitu. Statuta Eccles. Biterr. tom. 4. Anecd. Marten. col. 651 : Item (excommunicantur) qui nova **pedagia** vel **Quidagia** constituerunt vel constituerunt, vel antiqua augmentant, absque principis auctoritate vel alia legitima permissione. Statuta Eccl. Cadurc.

ead. tom. col. 783 : Item, declaramus quoslibet dominos seculares, bajulos, nuncios, arrandatores, et similes levantes **pedagia** seu **Quidagia** a clericis seu parochis ecclesiasticis de rebus eorum propriis... esse excommunicatos. Præcepta facta Baronibus a Milone Sedis apostolicæ Legato ann. 1200. apud eundem Marten. tom. 1. Anecd. col. 815. et 816 : Item, præceptio ut **pedagiorum** et **Quidagiorum** exactiones penitus dimittatis, nisi quas Regum vel Imperatorum correctiones probaveritis vos habere, nec dimissa **pedagia** seu **Quidagia** denuo resumatis. Vide **Guidare**.

¶ **1. QUIDAM**, etiam ubi de viro clarioris et pernoti nominis agitur. Charta Caroli Simpl. apud Mabill. sæc. 5. Bened. pag. 8 : **Quidam** inluster vir ac dilectus comes **Geraldus** præsentis nostre sublimitatis suos dirigens legatos atque monachos, etc. Quod sequere apte haud infrequens fuisse observant Auctores novi Tract. diplom. tom. 4. pag. 573.

¶ **2. QUIDAM**, Unus. Charta Phil. Pulch. ann. 1398. in Lib. rub. Cam. Comput. Paris. fol. 7. v. col. 1 : Cum prior et monachi prioratus de **Bellomonte** super **Ysaram**... haberent in memoribus nostris de **Bellomonte**, scilicet in foresta **Quernelle**, usuariam consuetudinem quantum **Quidam** asinus ad usum eorundem singulis diebus offerre poterat.

¶ **QUIDDITAS**, vel **QUIDITAS**, Scolasticis, Natura, essentia, quæ de re aliqua dicitur, cum queritur, **Quid** est ? **Chronicon** Angl. Th. Otterbourne pag. 165. ubi de Articulis Wicleff : In ipso (Eucharistiæ) sacramento manet unum corpus subjectans accidentia panis, quod voco corpus mathematicum, et extractum a specifica **Quidditate** panis. Vide **Goclenii** Lexicon Philosophicum.

¶ Aliis etiam, ipsamet notione, in usu. Stat. ann. 1496. Inter Leg. Polon. tom. 1. pag. 268 : Quorum (grossorum) licet **Quidditas** ipsa nominis significet atque indicet solutionis consuetudinem, etc.

¶ **QUIDELUS**, Gall. **Quidel**, Instrumentum piscatorium. Ordinatio. Phil. Pulch. ann. 1289. inter Consuet. Genovef. MSS. fol. 35. v. : Sunt tamen duo alia ingenia, quæ sic vocantur la fare et le **Quidel**, quibus piscari permittimus per totum annum, exceptis duobus mensibus Mayo et Aprilis. Stat. pro mariscis de **Trouart** ann. 1295. in Memor. E. Cam. Comput. Paris. fol. 300. v. : Doivent avoir les **Quidault** xvij. piez en haut et bas, quant l'en les refait ; et non pas xiiij. piez, et n'y doit avoir que une messine de rez, senle dedens l'eau au fons de la cage d'une escande ; et si ne doit avoir le **Quidel** point de closture hors du fil de l'eau, ne de haye ne de pieux. Adde Ordinatio. reg. Franc. tom. 7. pag. 779. art. 48. et tom. 8. pag. 596. art. 73.

¶ **QUIDENA**, f. pro **Quindena**, Pars decima quinta, Bulla Gregorii PP. ann. 1235. e Chartulario Monasterii de **Insula Dei** : Viginti solidos monaste super **Quidana** **Gannapie**, decimam molendini de **Rié**. Vide **Quindana**.

¶ **1. QUIDITAS**. Vide **Quidditas**.

¶ **2. QUIDITAS**, **Apocha**, Gall. **Quittance**. Chron. Diessense ad ann. 1384. apud Oefellum tom. 2. Script. rer. Boicar. pag. 702. col. 2 : Solutus est census Romanæ ecclesie ; ... sicut patet in pagina **Quidditatis** desuper data per antedictum subcollectorem sigillo suo pendenti roborata. Vide in **Quietus**.

¶ **QUIDRIGILD**, Estimatio hominis,

ejusque prelii solutio. Vide in *Weregildum*.

QUIENAVES. Charta Aldemastri, filii Sydonis Regis Ovetensis, ann. 781. apud Sandovalium: *Una regula de ordine S. Benedicti, et quinque Quienaves, et quatuor tapetes, et tres vasos solomanios, et duodecim curiales argenteas, et unum argenteum.* Hic hæret editor.

QUIESCERE. Vide mox in *Quietorium*.

QUIESTO. Acquiesco. *Anima quiestote,* apud Quifer. Calarit. lib. 1. pro S. Albanas. Ita Hierolex. Maeri.

QUIETA. Cella monastica, ubi quiescunt Monachi. Ethelwulfus de Abbat. Lindestap. cap. 10:

... rurusque suas visitare Quetas lociunt Fratres.

QUIETANCIA, QUIETANTIA. Vide *Quietus*.

* [Gall. *Quittance*: « Facies quietantiam seculorum consuetudinem » (Diar. Burchard. ed. Thuanus, II, 205, an. 1194.)

1. **QUIETARE.** Dormire, Gallicæ *Reposere.* Vetus Scheda Casinensis apud Camillum P. regnum in Hist. Longob. lib. 1. pag. 126: *Statum super eodem sepulchro soporatus, totam Quietavit noctem.*

2. **QUIETARE.** *Quiascere, secure quietum instituere.* Barthio in Glossis ex Hist. Palest.: *Ibi insenerunt heros plenos olivibus et fabis aliisque leguminibus, jam ad præcocitatem maturantibus; ubi Quietaverunt tribus diebus.*

3. **QUIETARE.** Pacificare, sedare. *Quietum facere,* Johanni de Janua. Camilli Peregrini Historia Principum Longobard. apud Murator. tom. 2. pag. 238. col. 2: *Hoc quidem licet callide egerit, feritatem tamen supradictarum barbararum gentium minime Quietavit.* Rolandinus Patav. de factis in Marchia Tarvisina lib. 3. cap. 8: *Quietatum est tunc negotium inter Paduanos et Tarvisanos per ambariatores Venetiarum.*

4. **QUIETARE, QUITARE, QUITTARE.** *QUITARE, Dimittere, relinquere, cedere, Gall. Quitter, laisser, abandonner, ceder.* Literæ ann. 1176. tom. 1. Anecd. Marten. col. 587: *Quicquid in potestate ecclesie de Basenvilla habebat in dominio... eidem ecclesie... publica Quitavit et dimisit.* Col. 588. et 589. ubi de eadem re legitur *Quietavit et dimisit.* Donari et *Quitavi* in Charta ann. 1226. tom. 1. Maceriarum Insulæ Barbaræ pag. 141. *Vendit et Quitavit,* in Charta ann. 1232. e Tabulario Bonevati. *Concedimus et Quitamus,* in alia ann. 1234. ex eod. Tabulario. *Quitamus et guerpinus,* in Charta ann. 1261. apud Sponium tom. 2. Hist. Genev. pag. 55. *Ipsum jus dono, Quito, concedo,* in Charta ann. 1275. e Chartulario Aduensi. *Dedi, Quiptavi penitus et remisit... quidquid juris... mihi competit,* in Charta ann. 1296. apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 309. Passim occurrit hoc verbum ea notione varie in variis locis exaratum. Vide, si vacat, Chartam ann. 1195. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 184. aliam ann. 1197. apud D. Calmet. tom. 1. Hist. Lotharingiæ col. 246. Chartam Guidonis Comitis Nivern. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 32. aliam ann. 1257. apud jam laudatum Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 45. col. 2. et aliam ejusd. ann. ibid. pag. 46. col. 1. Concil. Pisanum ann. 1409. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 337. etc.

QUITANTIA, Cessio, dimissio. Chartularium S. Vandregesilli tom. 1. pag. 18. et 19: *Ego vendidi, Quitavi et relazavi sine perpetuo, sine exigentia et aliqua reclamantia... et si acciderit quod non possimus ego aut mei hæredes garantizare Quitantiam; ad, etc.*

QUITAS. Eodem significatu. Statuta Communis Genue lib. 1. cap. 9: *Causa vel questio jurjurandi transactionis et Quitatis, etc.*

QUITATIO, QUITATIO. Eadem notione. Chartularium S. Vandregesilli tom. 1. pag. 12: *Hanc autem Quitationem et dimissionem... tenemur garantizare. Quitationis et venditionis testimonium,* in Charta ann. 1283. e Chartulario Piscampensi: *Eandem donationem et Quitationem donamus, concedimus et laudamus,* in Charta ann. 1229. tom. 1. Maceriarum Insulæ Barbaræ pag. 143. *Promittens me contra presentem donationem, Quitationem, non ituram,* in Charta ann. 1275. e Chartulario Aduensi. Adde Literas ann. 1231. tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 117. Glossarium Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. etc.

QUITATIO. Eodem intellectu. Charta ann. 1296. apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. MSS. pag. 309: *Et pro hujusmodi Quitatione habui et recepti a Priora predicti XVI. sartaria siliginis, le quibus me teneo plenarie pro pagata.*

QUITATOR. Qui cedit, *quittat* seu dimittit. Charta ann. 1409. apud Baluzium tom. 2. Hist. Arvern. pag. 412: *Quitaverunt dicti D. Dalphinus et Johanna... cesseruntque penitus et remisit ceteris liberis masculis... omnimodam successionem... pactum perpetuum et expressum sollempne et valida verborum stipulatione factentes... de non agendo nec movendo de cetero per dictos D. Dalphinum et Johannam Quitatores... contra dictos liberis masculis quitatos.*

5. **QUIETARE.** Absolvere. Vide in *Quietus*.

QUIETARI. Quiescere, quietum fieri. *Miracula B. Ambrosii Senensis,* tom. 3. Martii pag. 231: *Promittens ad sepulcrum ejus se venturum... si saltem illo casu Quietarentur,* scil. manus a tremore.

1. **QUIETATIO.** Dimissio, cessio. Charta ann. 1176. tom. 1. Anecd. Marten. col. 589: *Juravit etiam ipse Simon, quod eandem Quietationem ab hereditibus suis Ecclesie concedi faceret et laudari.* Vide *Quietare* 4.

2. **QUIETATIO.** apud Radulfum de Diceto ann. 1196. in Charta Ricardi Regis Angliæ: *De loquela versus dominum Regem Francorum, scilicet de Quietationis Clericorum et Laicorum, cum eo sermonem habeatis.* [An pacificatio? Nihil est in hac Charta, unde vocis significatio certo dignoscatur. Vide *Quietare* variis notionibus.]

QUIETATUS. Charta Ricardi Regis Angl. ann. 1423. tom. 3. Hist. Harcur. pag. 184: *Volimus... quod homines predicti sancti Hospitalis de Jerusalem sint liberi et quieti et de exercitu et de Quietatu.* Sed legendum est *equitatu*, ut apud Rymer. tom. 10. pag. 314. id est. exercitu seu expeditione bellica. Vide *Hæstis* 2.

QUIETIM. Quiete, pacifice. *Quietim possidere,* in Charta Dagoberti Regis Franc. apud Mabillonium tom. 3. Analect. pag. 216.

QUIETIVE. Idem quod *Quietim.* Epistola Paschalis II. PP. ad Episcopos Galliæ pro Cluniacensibus, tom. 6. Spicil. Acher. pag. 460: *Ita eos diligite, ita*

tuermini, ita fovete, ut Quietus per vos omnipotenti Domino valeant deservire.

QUIETONUS, Primus, ut videtur, inter officiales domus leprosororum. Bulla Julii II. PP. ann. 1506. in continuatione M. Bullarii Rom. part. 4. pag. 10. col. 1: *Qualiterque tam electi leprosi, quam Quietonus nuncupatus et procurator et camerarius, seu alii eorum officiales, pro negotiis dictarum leprosarium tractandis, insimul capitulariter convenire... deberent.*

Hujus nempe administrator, ut colligere est ex voce Gallica *Quintier* infra in *Quinterius* 2. unde legendum suspicor *Quintonus*.

QUIETORIUM. Sepulchrum. Vetus inscriptio: *Quietorium hoc sibi vivens paravit.* In aliis, *Requitorium*, eadem notione, 885. 4. 554. 1. 1030. 8. 1094. 8. Senator lib. 6. Epist. 8. *Defunctorum sacram Quietem dixit.* Valentinianus Nov. de Sepulcris: *Quis enim nescit Quietos sollicitari funestis ausibus manes?* S. Hilarius apud Facundum Hermianensem lib. 10. cap. 6: *Cogitans tot Sacerdotes sanctos et Quiescentes jam, etc.* Hinc formula recepta in Inscriptionibus sepulchrorum: *Hic requiescit, etc.* Eademque in Descript. Cantuariensis Ecclesie: *Usque ad locum Quietis Brati Duastani Testamentum SS. Quadrageinta Martyrum Sebasthorium.* Eræd. pag. 1076. *ἐπιθήκεται τὸν τὸν ἀποβύοντα, κἀὸν ἀποβύοντα καὶ τὸν ἀποβύοντα τὸν ἀποβύοντα ἐν τῷ πεποιθημένῳ γαστρῷ.*

QUIETUDO. *ἡσυχία, ἡσυχία.* in Glossis Lat. Græc. Lat. *Quies,* tranquillitas, Gall. *Quietude.* Diploma ann. 1395. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 522: *Cupientes quoque terrarum paci, tranquillitati et Quietudini in posterum providere. Tranquilla Quietudo,* in Chronico Andreæ Danduli apud Murator. tom. 12. col. 500. Interdum idem est quod Immunitas. Charta ann. 1165. e Chartulario S. Vandreg. tom. 1. pag. 353: *Ego Anfredus abbas S. Vandregesilli et Conventus concedimus Willelmo Anglico Quietudinem domus sue ab omni consuetudine, salvo tamen censu, etc.* Vide *Quietus*.

Charta Henr. reg. Angl. in Reg. forest. comitat. Alencon. ex Cam. Comput. Paris. fol. 10. rº: *Præterea concedo consuetudines et Quietudines, quas a tempore patris mei habuerunt, tam episcopus (Sagiersis) quam canonici.*

* Civitas ubi commoratur imperator non habet loco Quietudinis. (Bouclerie Vita S. Euphros. § 9.)

QUIETUS. Absolutus, liber, Gallis, *Quitte.* Lex Longob. lib. 1. tit. 14. § 8. [ºº Aistulph. 13.]: *Et si de una judicaria fuerit, ad dies 12. antiquam eat ad exercitum, sit Quietus, etc.* Tabularium Casauriense ann. 29. Ludovici Imp. F. Lotharii: *Et accepti pretium ego venditor a te emptore meo... et finitum pretium testor apud me habere, ita tamen ut omnibus temporibus securus et Quietus marceas Will. Tyrius lib. 14. cap. ult.: Etsi Dominus Imperator ei Halapiam, Casaream, principi restituerat Quietas, etc.* Monasticum Anglic. tom. 2. pag. 47: *Liber et Quies in perpetuam eleemosynam tenenda, salvo servitio forensi.* Matth. Paris ann. 1251: *Si quis Henricum de Batonia occiderit, Quietus sit a morte ejus, et Quietum eum protestor.* [Quiesca terra, Immunis, libera, apud Mabillonium tom. 4. Annales Benedict. pag. 441.] Occurrit passim, maxime in Tabulis Anglicis.

Palthenius in Glossario Schilteri

conjectat Gallicum *Quitta* a Teutonico *Quitt*, Testimonium, derivari, quod non tam hominem debito liberum denotet, quam ipsa creditoris confessione liberatum. Hinc et Germani, inquit, apocham *sine quitung*, *sine quitants* vocant, ut adeo a soluti debiti testificatione ad qualiscunque testimonii significatum praesens vox traducta existimari possit. Addit idem Scriptor etiam affirmari posse a verbo *Quedan*, dicere, esse vocem *quitta*, vel *quit*, ut scribunt Angli, quod testimonii dictionem seu testimonium ore prolatum notet quemadmodum in Glossario Roxhornii est samanguit, condictum. [Vide Halthaus. Glossar. German. voce *Quit*, col. 1437. sqq.]

¶ QUIPTUS, Idem quod *Quietus*. Charta ann. 1307. e Chartulario S. Johannis Angeriac. pag. 237: *Qua ipsi Quipta, libera et immunita perpetuo permanebunt.* QUIPTUS, Eadem notione, ex Gallico *Quitté*. Historia Archiepisc. Bremens. in Joanne:

Promittunt praedia sibi dare *Quita*
Qua ipse exposuit pro servanda vita.

MOX:

A Papa de *Caris* *Quiti* dimittuntur,
Rediunt ad propria, promissa sciuntur.

Libertates oppidi Selsellensis: Et per hoc est *Quitus*. Occurrit ibi pluries, et alibi passim. Utitur Apuleius in Apolog. ubi videndus Casaubonus.

¶ QUIPTUS, Eodem significato, in veteri Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 228. in Charta ann. 1278. apud eumd. Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 27. col. 2. in alia ann. 1312. eod. tom. pag. 320. col. 2. in alia 1309. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. col. 158. et alibi passim.

¶ QUIPTUS, Liber. Testamentum Beatrix de Alboreya Vicecomit. Narbonae ann. 1367. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1588: *Item volumus quod quedam mulier serva, sive sclava nostra, vocata Marcha, sit libera et Quitta, atque franca, post mortem nostram, et quod fiat sibi post mortem nostram instrumentum afranguimenti, sive liberationis, et ultra legamus sibi quinquaginta florenos auri.*

Hinc *Estre au Quoia de quelqu'un* dixerunt nostri, pro Alieui liberum esse quod voluerit eligere. Bellom. MS. cap. 41. fol. 108. v. col. 1: *Adonc il est en son Quoia (Cu mineur) de recevoir Farbitrage dessus lui, au tans que il fu soussagé, si le puet il delaisier, quant il vient en aage, se il li plet.* Nisi a Gallico *Choix*, Optio, malis accersere.

QUIETUS RENDITUS dicitur, qui in exoneratione aliorum servitorum, puta operarum, preciarum, etc. maneri domino annuatim solvitur; vulgo Anglis *mult rente*, et *uite rente* nuncupatur, quod in denariis et argento penditur. Spelm. [Vide *Blount* in Nomolexico v. *Quit-rent*.]

QUIETA CLAMANTIA, Anglis *Quitte claime*, cum quis renuntiat juri alicui quiete et pacifice. Radulfus de Diceto ann. 1190: *Rez Tancredus dedit Regi Ricardo pro Quiea clamantia rerum omnium, quas petebat, unciarum auri 20. millia.* *Quiea clamatio*, eidem ipso anno, [et apud Thomam *Madox* Formul. Anglic. pag. 159.] Matth. Paris: *Dedit... tot uncias pro Quiea clamantia testamenti.* [Adde Chronicon Radulphi Coggeshale, tom. 5. Ampliss. Collect. Marten. col. 860.]

¶ QUIETUM CLAMARE, Eadem notione,

in mox laudato Chronico col. 869: Anno 1200... *Rez Johannes Quietum clamavit Regi Francie et heredibus suis in perpetuum totum Viltassinum Normannicum cum Gisorio, etc.* Occurrit eadem loquendi formula in Formulari Anglic. *Madox* pag. 236. et alibi. [Vide Proprie Absolvere. Leges latin. Guillel. Conq. cap. 65: *Si qui vera velit seruum suum liberum facere... Quietum illum clamare debet a jugo servitutis suis, etc.*]

¶ QUIETUM CLAMARE, et *Quitum Clamantia*, in Chartulario Fiscamneni non semel.

¶ QUIETUM CLAMARE, Divisio bonorum terrae vicecomitalis Massil. ann. 1212. ex Archivo S. Victoris ejusd. urbis: *Insuper et Quitta Quittasque clamantes.* Charta ann. 1378. ex eod. Archivo: *Abbas et Conventus dederunt sacristae XXX. libras regalium censuales... unde idem D. sacrista clamavit Quittum, Quittos et Quitta D. Abbatem, etc.*

QUIETARE, Ugutio, et ex eo Papias et Will. Brito in Vocab.: *Quieto, as, quietum facere ponitur pro absolvere a debito, vel reddere debitum.* [Addit Johannes de Janua: *Quidam tamen in hac significatione subtrahunt e, et dicunt Quiare: quod magis vulgare est quam regulari.* Hinc Glossa Lat. Gall. Sangerm.: *Quiare, Quiar.* Charta ann. 1223. tom. 1. Chartularii S. Vandregesili pag. 145: *Monachos de omnibus redditibus et querelis... omnino Quietavit.* Litera ann. 1349. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 463: *Qua omnia sibi remittimus... et dictum Regem inde Quietamus penitus.* Epistola Frederici II. Imp. ad Crucesignatos, tom. 2. Ampliss. Collect. Marten. col. 1200: *Milites regni nostri, quos anno praedicto de pecunia Ecclesiae Quietatos, sequenti anno ad solidos nostros ibi fecimus detineri.* Hoc est, milites Ecclesiae stipendio affectos, ut infra *Quitatio*, *Stipendium*]

¶ QUIETARE, QUIETARE, Eadem notione. Epitome Constitutionum Eccl. Valent. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 169: *Quotiescumque aliquod ex dictis censuibus redimatur et Quietatur, pretium seu proprietatis illius in sacristia dictae ecclesiae... deponatur et inde non extrahatur, nisi de Ordinarij licentia. Quietavimus et liberos dimittimus et penitus absolvimus, apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 498. Quietamus et absolvimus, in Charta ann. 1274. apud Rymer. tom. 2. pag. 34. Litera ann. 1257. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 62: *Ordinamus etiam, ut omnia juramenta... dissolvantur, et quod ad hujusmodi juramenta... in invicem et omnino se Quietent.* Recurrit ibid. pag. 64. Charta Itherii de Menagac Domini de Closis ann. 1278. pro habitantibus parochiam de Grumay apud Thomasserium in Consuetud. Bituric. pag. 109: *Quitantes ipsos homines... ab omni anyaria et perangaria... et ab omni jure et redobentia, etc.* Litera Guillelmi Rotomag. Archiep. Philippo IV. Reg. Franc. ann. 1285. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 482: *Et ideo interdictum, sub quo terram vestram in provincia nostra conclusuramus, relaxavimus, et Quietavimus vos et vestros... de universis rebus illis, quas de rebus nostris... in provincia nostra cepistis. Consuet. Ausciorum MSS. ann. 1301. art. 68: *Manader potest Quietare unum ex vicinis... ne vadat ad exercitum.* *Quietare forisfactum*, Delictum solvere in Charta Simonis de Pissiaco ann. 1212. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1106. *Quitare vota*, Ea per-**

solvere, in Miraculis S. Servatii Episc. tom. 3. Mall. pag. 228. col. 2.

¶ QUIETATUS, Liberatus, absolutus. Charta ann. 1198. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 338: *Et ita Prior et homines ejus Quitati fuerunt de procuracione annuali quam requirebat ab eis, et de auxilio ad ipsum et fratres suos faciendos milites, etc.*

¶ QUIETANCIA, Idem quod mox *Quietantia*, nisi ita legendum sit. Aepcha Petri Camerac. Episc. ann. 1397. e Bibliotheca Regia: *In cuius rei testimonium sigillum nostrum huic presentis Quietantiae diximus apponendum.*

QUIETANCIA, Aepcha, Gallis *Quitance*. [Bulla Pauli IV. PP. tom. 1. Bullarii pag. 661: *Qua praefate Camerae eatus solvere quomodolibet obligati erant, generalem Quietantiam fecerit, decernens eos ad illorum solutionem non teneri, nec ad id cogi posse.* Epistola Petri Delphini, tom. 8. Ampl. Collect. Marten. col. 1102: *Fiat quoque mentio in eadem Quietantia 800. aureorum, quos D. Hieremias estate praeterita camerae appendit, de quibus nullam incautus Quietantiam confecit.* Obituarium S. Geraldii Lemovic. fol. 88: *Dictam fundationem et Quietantiam accepit 17. Augusti an. 1501.*] Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 279: *Habent omnes libertates, et liberas consuetudines in brevi contentas, et Quietantias suas cum sota et saca, et fol et them, etc.* Hic autem proprie *Quietantia* sumitur pro immunitate ab omnibus sordidis muneribus, vel consuetis vexationibus, exactionibus et praestationibus, quae haec concipi solet formula: *Et sint Quieti ab, etc.* [Charta Henrici II. Regis Angliae ex Archivo Beccensi: *Omnes possessiones et elemosynas suas habeant et teneant cum sota et sota et toll... et cum omnibus aliis libertatibus et liberis consuetudinibus et Quietantiis suis in bosco et plano.* Aliam adde Chartam ejusdem Regis apud *Madox* Formul. Anglic. pag. 47. Charta ann. 1184. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 158: *Habeant firmam pacem et omnem Quietantiam et perfectam libertatem ab omni consuetudine et theloneo et passagio et pontagio et omni costuma.* Occurrit hac notione in Chartulario S. Vandregesili tom. 2. pag. 1389. et alibi, apud Rymer. tom. 2. pag. 238. et in Hist. Harcur. tom. 4. pag. 1348. etc.] [Vide *Quitancia carrucagii*, in Placit. ann. incert. rot. 6. in dorso, in Abbrev. Placit. pag. 71. col. 1. *Quietus a praestatione thelonii*, in Placit. ann. 2. Edward. II. Warr. rot. 94. ibid. pag. 306. *Quietus de omnimodis contribucionibus, geldis, theloniis et consuetudinibus*, ann. 51. Henr. III. Norf. rot. 2. ibid. pag. 180.]

¶ QUIETANCIA SECTAE HUNDREDI et WICHMOTAE. Per haec verba Johannes Stanley Ar. clamat, quod ipse et tenentes sui non teneantur venire ad curiam istam, apud Thomam *Blount* in Nomolexico ex Placito in itin. apud Cestriam ann. 14. Henrici VII.

¶ QUIETANCIA ASSISARUM SUPER ASSISAM. Per haec verba Johannes Stanley clamat, quod ipse et tenentes sui non ponantur in assisibus jurat. nec magnis assisibus, apud eumd. *Blount* ex eod. Placito.

¶ QUIETANCIA, Immunitas. Tabularium S. Cypriani Pictav. pag. 85: *Post haec tempore Adalgis abbatie, quia supra scripta Quiptancia multum fuerat praevicariata, etc.* Alter locus existat in *Arbe-giatgius*.

¶ QUIETANCIA, QUIETANCIA, Eodem significato. Charta ann. 1239. apud Lo-

binell. tom. 2. Hist. Britan. col. 218 : *Ego Andreas D. Vireii... notum fieri volo me dedisse et concessisse... Monachis S. Melanii Redon... Quitantiam et libertatem integram perpetuam habendam de talliis omnimodis... quas predicti Monachi michi... reddere solebant. Charta Henrici II. Regis Angliæ ex Archivo B. M. de Bpno nuncio Rotomag. Sciatis una concessisse... Deo et ecclesiæ B. M. de Prato... manerium in Normannia, quod vocatur Bures... cum toto dominio et cum omnibus régiis libertatibus, consuetudinibus et Quitantiis ad me pertinentibus.*

¶ **QUIPTATIO**, Eadem notione. Pancarta titularum monasterii S. Stephani de Vallibus apud Xantonès Ch. 44. *Licet dominus Moriaci caltagium, et Quiptationem pasquerii in dicta foresta abbatibus suis contulisset. Et mox : De et concedo quidquid juris habebam, vel habere poteram, in petitione pasquerii et prohibitione caltagii... Hanc autem Quiptationem pasquerii et concessionem caltagii in foresta meo super altara B. Stephani de Vallibus multis astantibus feci et concessi.*

¶ **QUITANTIUS**, Quasi quietus, majori cum immunitate, tranquillius. Chartular. S. Vandregesilii tom. 1. pag. 1118 : *Sicuti Walterus et antecessores sui liberius et Quietantius de nobis tenuerunt.*

¶ **QUITANTIA**, QUITANTIA, Apocha, Gall. Quitance. Charta ann. 1184 : *Per dictarum Quitanciarum tenorem major pars totius summe tradita et in utilitatem dicti Morineti conversa. Statuta Collegii S. Bernardi Paris. ann. 1493. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 178. col. 1. Comptum de omnibus receiptis et expensis quolibet mense in communitate reddit. Quitantias mercatorum producendo, u. apparatus de solutione expensarum. Rursum occurrit in Charta ann. 1499. tom. 5. ejusd. Hist. pag. 720. col. 1. Quitantias littere, in Diplomate ann. 1356. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 501.*

¶ **QUITATIO**, QUITATIO, Apocha, absolutio a debito. Statuta Montis-regalis pag. 55 : *Teneatur solvere creditoribus communitatis et reportare debitas Quitationes. Charta ann. 1361. apud Rymer. tom. 6. pag. 304 : Et deliberatis villis, castris et fortalitiis, ut pramittitur, sufficientem Quitationem recipiendi. Alla ann. 1369. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 351 : Non obstantibus quibuscumque conventionibus, pactis et Quitationibus.*

¶ **QUITATORIE LITERE**, Eodem intellectu, in Statutis Collegii Corisopitensis ann. 1380. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 496. col. 1.

¶ **QUITATORUM INSTRUMENTUM**, Eodem perinde significatu, in Constitut. Synod. Eccl. Bajoc. ann. 1515. ad calcem libri Johannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 4. edit. 1679. Quitatarum instrumentum, supra in v. Instrumentum.

¶ **QUITATIO**, Stipendium. Leges Palatinæ Jacobi II. Regis Majoric. in Actis SS. Junii tom. 3. pag. LXXIIII : *Si absentes a curia sua gagia sive Quitationes recipiant etc.*

¶ **ACQUIETARE**, Solvere. Leges Edwardi Confess. cap. 35 : *Et qui terram Acquietatam habet comitatus testimonio, habeat sine querela in die, etc. Regiam Majestatem lib. 2. cap. 85 : Tenentur heredes testamenta patrum, et aliorum predecessorum suorum servare, et debita eorum Acquietare. Vide tom. 1. Monast. Angli. pag. 199. Scribitur et*

ADQUIETARE. Matthæus Paris. ann. 1267 : *Petitum est, ut Clerus Acquietaret novem millia marcarum. Hinc*

ACQUIETANTIA, Vox frequens apud Leguleios, nostris, *Quitance*, de qua consule Edwardum Cokum ad Littletonem, Monast. Angli. tom. 1. pag. 193. et Rastallum.

¶ **ACQUIETARE**, Interdum quietum et securum reddere, absolvere : vox forensis. Galli dicant *Acquitter*. Leges Ethelredi Regis Angli. apud Brompton. cap. 10 : *Et roget ut mundificet, et Acquietet eum, si possit.* Leges Henrici I. Regis Angli. cap. 87 : *Qui in collegio vel societate fuerit, ubi aliquis occidatur, Acquietet se, quod eum non percussit, etc. Idem quod adlegiare, purgare se.*

¶ **QUI-FOIT**, Vox in Chartis etiam Gallicis adhibita, ubi de defuncto mentio fit. Charta ann. 1311. in Chartul. priorat. Bellæ-val. : *Nous Felise et Marguerite de Chastelz suers, filles Richardin lou Woyel Qui-fuit. Galli dicimus Feu.*

¶ **QUILATON**, Scrupulus auri. Privilegium Jacobi II. Majoric. Regis ann. 1310. laudatum in Actis SS. Junii tom. 5. pag. 636 : *Sint perpeuo (Regales aurei) ad legem 23. Quilatorum et medii, accepto pro fno et me. o auro forini, quod esse dicitur 24. Quilatum.*

¶ **QUILIBET**, Levis, modicus. Actus Apost. 19. 11 : *Virtutesque non Quaslibet faciebat Deus per manum Pauli.* In Græco. *Δυνάμεις τε αὐτῆς τυχούσας ἰσότητος* δὲ θεοῦ διὰ τὸν χριστὸν Ἰησοῦν. Vetus interpres S. Irenæi lib. 4. cap. 23. num. 7 : *Propter molicias et Quaslibet causas magnuri et gloriosum corpus Christi concidunt et dividunt. Ubi Græcum : Καὶ διὰ μικρὰς καὶ τὰς ὑψόσας αἰτίας, etc. Sed pro ὑψόσας legendum est τυχούσας, ut monuit Editor, quem consule nota 2. ubi emendationem probat aliis ex eodem Interprete locis adductis.*

¶ **QUILIBET**, Quidam. Hariulfus de Miracul. S. Richardi cap. 12 : *Ipsa Radulfus accessum naturalem petiit, et assumpto Quolibet clientulo, etc. Occurrit præterea in Vita S. Dunstani Archiepiscopi Cantuar. [sæc. 5. Benedict. pag. 675. in notis, in Translatione S. Filiberti Abb. sæc. 4. part. 1. pag. 546. in Miraculis S. Marculi eod. sæc. part. 2. pag. 524.]*

¶ **QUILISMA**, Græcis *χολισμα*, Succus expressus. Vide locum in *Heptaphonos*.

¶ **QUILLA**, a Gallico *Quilla*, Metula lusoria : unde *Quiller*, ejusmodi ludo vacare. Lit. remiss. ann. 1320. in Reg. 59. Chartoph. reg. ch. 312 : *Cum olim apud Chambliacum... Jacobus de Ordeomonte... et Robertus dictus de Divite burgo... incerpissent ludere et luderent ad Quillas, Gallice aus Quilles, etc. Aliis ann. 1372. in Reg. 104. ch. 151 : Cum dicitur Thomas et defunctus Martinus... luderent ad Quillas, que in partibus illis (Bapalmarum) vocantur Gallice billes, etc. Qui ludus ita describitur in Lit. remiss. ann. 1378. ex Reg. 113. ch. 182 : *Plusieurs compagnons de la ville de Serry se prirent... à jouer amiablement et par esbatement au jeu des grosses Quilles, auquel jeu l'on gets de loing pour ferir lesdites Quilles d'un baston, de la longueur ou environ d'une aulne. Aliis ann. 1473. in Reg. 195. ch. 756 : *Le suppliciant demanda aux compagnons, qui jouoient à la quille, s'il Quilleroit point avec eulx.***

¶ **QUILPOINT**, Culcita acu picta, ex Anglico *Quill*, Culcita, et *Point*, Acu pictum. Testamentum ann. 1396. apud Tho-

nam *Madox Formul. Anglic. pag. 428 : Item lego dictæ Alesie Devincourt filium meum l. lectum rubeum Quilpoint cum l. testro de eadem setta.*

¶ Sic nostrates *Queutis* dixerunt, pro *Coutis*, Tela densioris filii. Chartul. 21. Corp. fol. 85. v. : *Ly tresiaz de toilles, de dras, de camelos, de sarges, de Queutis, de colon, etc. Hinc Queutillier et Queutillier, ejusmodi tela textor. Lit. remiss. ann. 1400. in Reg. 155. Chartoph. reg. ch. 184 : *Ou propre jour vindrent boire en ladite taverne trois autres compagnons telliers et Queutilliers. Queutillier, in Lib. nig. priorat. S. Petri Abbavil. ann. 1487. fol. 22. v.**

¶ **QUINALE**, Funis qui ponitur supra ventum ad tenendum arborem fortem, in Glossis Francisci Barberini in Documenti d'Amore apud Ubaldinum pag. 258. v. 17 :

Quinal porta, e ternale, Senale, e quadernale.

¶ Haud scio an ille sit, qui appellatur *Quiniquete*, in Lit. remiss. ann. 1452. ex Reg. 181. Chartoph. reg. ch. 232 : *Laquelle Jaquette donna à icellui Pierre par la teste dix ou douze coups d'une corde, appellee Quiniquete.*

¶ **QUINALIS**, Mensura liquidorum, Hispanis. Fori Leirenæ : *Laborator sine equo det de unoquoque hove unum sextarium, medium tritici, et medium secundæ : postquam habuerit quinque Quinales de vino, det unum puzal.* [Charta ann. 855. Marcæ Hispan. col. 788 : *Et de alaudæ dono in villa Tauriniano casas IIII et curte et hortos VI. et vineas XII. et vinum qui inde exibat Quinales CCC. et sunt tonnai VIII.]*

¶ **QUINCHETUS**, perperam, pro *Guichetus*, Ostium, Gall. *Guichet*. Charta ann. 1384. ex Tabul. Massil. : *Jusserunt solvi magistro Augerio Dalmatii seralherio, pro fusta clavasonæ et seralher pôte in Quicheto portalis Callatæ, etc. Vide supra Guichetus.*

¶ **QUINCTUS**, pro *Quintus*, in Annalibus Laurentii Bonincontrii apud Murator. tom. 31. col. 16.

¶ **QUINDECENNIIUM**, *Πεντεκαιδεκαετηρ*, in Glossis Lat. Græc. et Græco-Lat. Spatium quindecim annorum.

¶ **QUINDECIA**, Spatium 15. dierum, idem quod *Quindena* I. quomodo forte etiam legendum est. Charta Jocér. Grossi com. Brancionii ann. 1221. ex Reg. rarro ducat. Barrens. in Bibli. reg. fol. 80. r. : *Ego homagium sibi (comiti Barri-ducis) faciam infra Quindeciam, postquam ab eo fuero super hoc requisitus.*

¶ **QUINDECIMUM**, Quinta et decima pars. Charta Odon. episc. Paris. ann. 1199. ex Chartul. ejusd. episcopat. fol. 51 : *Homines de Marna ibunt per bannum ad molendina episcopi, et ibi molent quatuordecim boissillos pro Quindecimo. Ital. Quindecime, Gall. Le Quindéme.*

¶ **QUINDENA**, Spatium 15. dierum, Gallice *Quindéme*. Occurrit in Charta ann. 1216. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 1127. in alla ann. 1236. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 361. in alla ann. 1238. apud Rymer. tom. 1. pag. 379. in alla ann. 1276. apud eumd. Rymer. tom. 2. pag. 68. in Litteris ann. 1275. apud D. Secousse tom. 3. Ordinat. Reg. Franc. pag. 62. in Chronico Joh. Demussis apud Murator. tom. 16. col. 539. apud Thomam *Madox Formul. Angli. pag. 80. Lobinellum tom. 3. Histor. Paris. pag. 261. col. 2. etc.*

2. QUINDENA. Pars quinta, ni fallor, nisi idem sit quod *Quintana* 2. Charta Milonis Domini Noyerlorum pro fundatione Marciliaci ann. 1239. inter Instrumentum tom. 4. Gall. Christ. col. 100: *Insuper (concesserunt) Quindenam in terris et costumis dicte ville, annuatim percipiendos census, quos habent in eadem villa.*

3. QUINDENA. Rivulus, ut conjecto, e majori rivo derivatus. Statuta Placentie lib. 5. fol. 58. recto: *Statutum est et longo tempore observatum, quod omnes qui habent testam seu caput terre rivo alicui, possint et eis liceat habere et auferre Quindenam de ipso rivo.* Vide *Quintana* 6.

QUINDENARIUS. Gall. *Quincenier*, qui quatuordecim militibus preest. Lit. remiss. ann. 1478. in Reg. 201. Chartoph. reg. ch. 181: *Anthoine le Boin nostre archier de retenus de la ville de Dury (quincenier, et avoit charge de quatorze hommes, etc.*

QUINDENIATIO. Vide mox *Quindenitas*.

QUINDENIFORUS. f. Cui sunt quindenim fores seu portae. Radulfus Cadom. in Gestis Tancredi, tom. 3. Anecd. Marten. col. 190:

Tancredus pulsat, e affragit, conterit, intrat: Cujus ad introitum facti irrevocabile vulgus, Et Salomonica Quindeniforum latus aulæ Irumpunt, etc.

QUINDENITAS, QUINDENIATIO. Vetus Notitia ann. 951 apud Ughellum tom. 5. Ital. sacre pag. 190: *Ille autem talem contentationem fecit nobis, dare quadam et Quindenitatem, interpretes ponere Andream venerabilem Episcopium sancte Trajectane Ecclesie ut usque in diem tertium haberemus inducias pensandi inter nos, etc.* Mox: *Manif stassemus nos ut vere essemus serui vestre Ecclesie, in qua dicta Quindenitacione permissimus usque in diem tertium, et habuimus providere inter nos consilium, etc.* Forte pro *indemnitas*.

QUINDENNA. Idem quod *Quindena* 1. Spatium 15. dierum. Chronicon Mellic. pag. 415. col. 2. in Regula reform. ann. 1451: *Infra Quindenam semel fit mandatum Fratrum Sabbatho, nisi festum celebre occurrat.*

QUINDENNIIUM. in Aula Romana, Datarie, ut vocant, apostolice terminus, qui significat quandam unius annate integre pensionem, seu ad minimum semi-annata, qua solvitur Datarie de beneficiis unitis alicui Capitulo seu Communitati, qua in manus mortuas transierint. Ita Macri fratres in Hierolexico. Constitutiones Dominicianor. pag. 384: *Præcipimus in virtute Spiritus S. et s. obedientie sub formali præcepto et sub poena excommunicationis late sententiae, una hac pro trina canonica monitione præmissa, patribus Prioribus, seu principalibus Præsentibus et depositariis conventuum vel locorum, qui pensiones, census, redditus, vel alia bona solutioni Quindenii obnoxia possident, ut singulis annis trigesimam partem census, vel redditus, vel pensionis, in deposito communi, in quadam capsula ad hoc destinata deponant et conserrent, donec Quindenno completo absque conventus gravamine solvant, cui solvere tenebuntur. Mandamus autem sub eodem præcepto et censura omnibus supradictis, ne predictam coarctatam pecuniam, quovis titulo vel quovis colore, etiam ratione mutui, possint tollere vel expendere in alios usus, præterquam ad solutionem*

Quindenii. [Vide bullam Paul. II. PP. ann. 1470. in VII. c. 4. 7. de annat. (2. 8.)]

QUINDUPLUM. Ηεπτάπλοον, in Glossis Lat. Græc. Alia Græc. Lat. Ηεντάπλοον, *Quinquuplum, Quinduplum.* Lege *Quincuplum.*

QUINEGIUM. pro *Cynegium*, κύνγιον, Venatio. Vide *Theatropuagium*.

QUINGENTARIUS. Quingenti saeculorum, in Translatione S. Augustini Cantuar. tom. 6. Maii pag. 412.

QUINGENTARIUM. in Lege Wisigoth. lib. 2. tit. 1. § 26. lib. 9. tit. 2. § 1. 4. Qui quingentis militibus præerant.

QUINIO. Johanni de Janua dicitur a quinque, sicut quaternio a quatuor; unde in Prologo Sophonie dicit Hieronymus: *Hoc si verum est, Sophonia propheta Quisione, ut ita dicam, propheticæ et gloricæ majorum suorum stirpe generatus est. Hæc dicit Hieronymus; quia Sophonia quintus numeratur in generatione sua, sed quia Quinio non est in frequenti usu ideo dicit Hieronymus: Ut ita dicam.* Tertull. de Anima cap. 6. *Quimonem emica filiorum.* Et cap. 16. *Quinio voluminon.* Glossæ Latino Græc. et Græc. Lat. *Quinio, πέντε.*

QUINIO, ex Hispan. *Quinno*. Fori Alcaemensis ære 1267: *Et qui furtaret, peccet pro uno novem, et habeat utentor duos Quiniones, et septem partes ad Episcopo.* Vide *Quinternio*.

QUINIPULUS. Idem quod *Canipulus*, nisi ita legendum sit, Ensis brevior, cultellus, Gallis *Canif.* Vita B. Geraldii de Salsis apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 109: *Eadem nocte tentus est et ligatus a suis: sibi, excepto quod exarando cum Quinipulo parietes, per hospitium irruit.*

QUINISEXTA. Gr. Ηεξάτη, dicta Synodus Trullana, habita Constantinopoli sub Justiniano Rhinotometo, τὴν ἑξήκτα ἡμέραν τῆς πεντήτης καὶ τῆς ἑξήτης συνόδου, τὴν ἑξήκτα ἡμέραν, τῆς πεντήτης καὶ τῆς ἑξήτης. Verba sunt Macarii Ancyranii: De ejus auctoritate, consulendus omnino Leo Allatus de Consensione utriusque Eccl. lib. 1. cap. 27.

QUINITAS. Numerus quinarus. Nec jam *Trinitas* jure, sed *Quaternitas* aut *Quinitas* melius diceretur, in Epistola Witmundi Archiep. Aversani, tom. 2. Spicil. Acher. pag. 385.

QUINIVETUS. Cultellus acutius calamis scriptorii, Gall. *Canif*, alias *Quenivet*. Vadia gentium Comput. in Reg. ejusd. Cam. sign. Croix fol. 126. r: *Item quilibet eorumdem magistrorum percipit unum cutellum cum Quiniveto, et omnes clerici quilibet unum scriptorium et unum cutellum. Quenivet*, in Reg. sign. Noster ad ann. 1333. fol. 169. r. Proense breviori seu pugione, occurrit in Lit. remiss. ann. 1383. ex Reg. 137. Chartoph. reg.: *Lequel Sansonnet prit un petit Quenivet qu'il portoit, et en donna sur le col audit Barnart, tellement qu'il en mourut icelle nuit.* Vide *Quinipulus*.

QUINQUAGENARIUM. in re militari, dicti, qui quinquaginta militibus præerant, ut Centuriones, qui centum. Will. Tyrrius lib. 2. cap. 20: *Centuriones, Quinquagenarii, et numeris militibus præpositi, etc.* Et lib. 15. cap. 1: *Edicto Imperii publicæ mandatur Primiceriis, Centurionibus et Quinquagenariis Legionum iterum cohortes instrui, etc.* [Occurrit pluries hæc notioe lib. 4. Reg. cap. 1.]

QUINQUAGENARIUM. in re civili appellati in municipiis, qui quinquaginta

familias præerant, ut *Centenarii*, qui centum. *Decani*, qui decem. Cathwplius in Epist. ad Carolum M.: *Comites, Centenarios, Quinquagenarios, Decanos, et reliquos munera non accipientes, etc.* [Habetur Exodi cap. 18. YY. 21. et 25.] Vide *Centenarii, Decani*. Denique

QUINQUAGENARIUM in Monasteriis πεντηκονταρχία vocati, auctori Vitæ S. Alexandri Aegemeti Abbatis num. 43. qui 50. Monachis præferti erant.

QUINQUAGENARIUM. Series sacrorum globulorum, a quinquies denario numero sic dicta, Gall. *Chapelet*. Vita B. Lidwinæ Virg. tom. 2. April. pag. 301: *Quinquagenarium suum, quod vulgo Pater noster dicitur, super faciem ipsius ex devotione, ut putabat, circumducit.*

QUINQUAGENUS. Quinquagesimus. Vide locum supra in *Quadragesimus*.

QUINQUAGERIUS. Quinquagenarius, qui præest militibus quinquaginta. Radulfus Cadom. in Gestis Tancredi, tom. 3. Anecd. Marten. col. 112: *Cujus tamen militie altera apud Cyllicas pars relicta, de centurione Quinquagerium reddiderat.*

QUINQUAGESIES. pro *Quinquages* reprobat Borrichius in Cogitationibus suis de Lingua Latina pag. 282.

QUINQUAGESIMA, appellatur, ut est in Ordine Romano, quia decurrit usque in diem sanctum Pasche. Initium autem, inquit Aleimus lib. de Divin. Offic. sumit a sequenti hebdomada post *Sexagesimam*, et finitur die sancto Pasche. Vide eund. in Epist. ad Carolum M. de ea re, Amalarium lib. 1. d. Eccl. Offic. cap. 5. Rabanum lib. 2. de Institut. Cleric. cap. 34. Rupertum lib. 4. de Divin. Offic. cap. 8. Honorium August. lib. 3. cap. 40. Hugon. a S. Victore lib. 3. Observ. Eccl. cap. 12. Durandum lib. 6. cap. 27. etc.

QUINQUAGESIMA, que alias *Pentecoste*, spatium scilicet 50. dierum a Paschatis die usque ad diem ipsum festum, quem *Pentecostes* nomine vulgo indignant Christiani, unde et *Quinquagesima Paschalis* dicitur Rabano de Institut. Cleric. lib. 2. cap. 41. et 32. et Honorio Augustod. lib. 3. cap. 118. ad discrimen altioris *Quinquagesimæ*, que est ante Quadragesimam. *Quinquagesimi dies*, apud Caneianum Abbatem d. Mensura Penitentiarum cap. 2. Ferrandus Diacon. cap. 211. ex Synodo Sardizensi tit. 1: *Ut diebus Quinquagesimæ genia non slectantur.* Hæc præterea notioe *Quinquagesimam* usurpat Cassianus lib. 2. de Cenob. instit. cap. 6. 18. et Collat. 21. cap. 8. ubi observat, in ea non custoditam a strictioris vitæ Monachis juniorum regulam usque ad vigiliam Pentecostes, qua de re exstant Canones apud Gratian. dist. 4. cap. Scire et cap. Post Pascha. Honorius Augustodum. lib. 3. Gemme Animæ cap. 136: *Tempus inter Pascha et Pentecoste Quinquagesima nominatur, quia a Sabbatho, quo duo Alleluja inchoantur, usque ad Sabbathum Pentecostes quinquaginta dies computantur, quibus Alleluja in cantu frequentatur.* Et cap. 137: *Aliud est Pentecoste, aliud Quinquagesima. Pentecoste a die Resurrectionis Christi, usque ad adventum Spiritus sancti: Quinquagesima incipit a Sabbatho, quo duo Alleluja cantantur, et finit in Dominica Benedicta, sed utroque corporis et animæ letitia exprimitur.* Vide Durandum lib. 6. Ration. cap. 81. num. 17. et S. Maximi Taurinensis Homil. 3. in solennitate Pentecostes.

QUINQUAGESIMA, Festum ipsum Pentecostes. Concilium Aurelian. I. can.

25: *Ut nulli civium Pasche, Natalis Domini, vel Quinquagesima solemnitate in villa liceat celebrare.* Concilium Turonense II. can. 17: *De Pascha usque Quinquagesimam, acceptis Rogationibus, omni die fratribus prandium preparatur.* Vide Martij Bracar. cap. 57. et Concilium Aurelian. IV. can. 2.

* **QUINQUAGESIMA** INSTRUMENTUM FUNDATIONIS FRATRUM PRÆDICAT. Narbonne ann. 1231. inter Instrum. Gall. Christ. tom. 6. col. 62: *P. Dei gratia Narbonensis Archiepiscopus. ... in remissione peccatorum nostrorum et predecessorum nostrorum dictam terram ad dominium mense archiepiscopalis spectanti. eis ratione Quinquagesimæ quam dare licet nobis, in constructione monasterii iusta canonicas sanctiones, laudavimus et quitavimus et libere concessimus.* Intelligo Quinquagesimam partem bonorum Archiepiscopatus.

* **QUINQUAGESIMUS** DEIMUS, pro Sexagesimus, Flodoardo in Chronico ad ann. 1090.

* **QUINQUAGINALE** SUBSIDIUM, Pars quinquagesima bonorum, nomine subsidii exacta. Charta Phil. Pulch. ann. 1390. ex Cod. reg. 8409. fol. 6. r. *Nec volumus quod propter subventionem, quam nobis ... facient ista vice, ratione Quinquagesimalis subsidii, homines eccle. et baronia Montispessulani, hominibus ipsius, in futurum præjudicium molere quolibet gravetur.*

* **QUINQUAGINALIS**. Vide *Quinquendialis*.

* **QUINQUANGULUS**, *Quinque angulos habens*, apud Johannem de Janua.

* **QUINQUARE**, Lustrare, purgare. Sospiter Charisius pag. 62: *Quinquareus a Quinquando, id est, lustrando, quod eo die annua Ancilia lustrari solent.*

* **QUINQUARIUS**, Gall. *Quinquart*, Modica species, valoris, ut spinor, quinque denarium. Vide supra *Quartarius* 4. c. *Quatreus*. Lit. remiss. ann. 1469. in Reg. 137. Chartoph. reg. ch. 73: *Laguillouze ils lui ontrent, et n'y trouverent que trois des et ung Quinquart.*

* **QUINQUE**, vox Gallica. Clava lusoria, vulgo *Billard* vel *Mail*. Lit. remiss. ann. 1389. in Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 131: *Quant il eschey au tour dudit Felic à biller son cop, ... il dist: Tirez vous arriere, je double que non billouer, appelle en ancus lieue Quinque, ne meschape.*

* **QUINQUENDIALIS**, Quinque dierum. *Quinquendialis mora*, in Vita S. Jacobi Erem. sæc. 4. Benedict. part. 2. pag. 149. sed melius in Onomastico ad calcem *Quinquendialis*.

* **QUINQUENELLA**, Quinquennales inducie creditorum a principe indute. *Quinquenelle*, in Consuet. Burbon. art. 68. Charta ann. 1374. in Reg. Joan. ducis Bitur. ex Cam. Comput. Paris. fol. 13. r. *Renuncians. ... dilationibus, remissionibus et Quinquennellis quibuscumque super hoc impetratis vel impetrandis Stat. Phil. Pulch. ann. 1393. in Reg. 36. Chartoph. reg. ch. 133: Item ordinamus quod si quis expresse et ex certa scientia renunciaverit privilegio exercitus Crucis, nove bastide, seu Quinquennalium induciarum in instrumento debiti, vel alterius contractus expressi, non possit se tunc liberare ex dicto privilegio.* Vide *Quinquennale*.

* **QUINQUENERIA**, Quinta pars fructuum. Redit. præposit. Paris. ex Reg. Cam. Comput. in Bibl. reg. Cod. 8406. fol. 181. r. *De fructibus egrunis et Quinqueneria, pro quinquaginta lib. xij. sol.*

per annum. Ubi Quinquaria habet Reg. jusd. Cam. sign. Noster fol. 216. v. Vide Quinquennium.

* **QUINQUENIUM**, QUINQUENUM, seu, ut supra legitur in Quarto 7. *Cinquenium et Cinquenum*, Quinta pars fructuum a tenentibus domino solvenda. Vide locos in Quarto 7.

* **QUINQUENNA** PASCHÆ, Spatium 15. dierum Paschæ, in Chronico Trivetti apud Vherium tom. 8. Spicil. pag. 624. Vide *Quinquenna*.

* **QUINQUENNALE**, Odo Episcopus Paris. in Statutis cap. 6. § 12: *Nullus Missas, quas imponeret, celebret, nec tricenarium, nec annuale, et pro novis nullum tricenarium, aut Quinquennale.* Vide *Tricenarium*. In Consuetudine Burbonensi art. 68. *Quinquennale*, pro quinquennialibus iudicibus creatori a principe indultis, usurpatur.

* **QUINQUENNALIS**, Magistratus ita dictus, cuius functio quinquennial erat. Edictum Theodorici Regis cap. 52: *Ita ut confectio gestorum præentes adhibeantur tres Curiales, aut Magistratus, aut pro Magistratu Dese sor civitatis cum tribus Curialibus, aut Duomviri, vel Quinque viros.* Adde § seq. et vide Jacobum Gothofred. ad lib. 7. Cod. Th. de Pistoria. [§ Savin. Histor. Jur. Rom. med. temp. tom. 1. § 16. 28. etc.]

* **QUINQUEPEDALIS**, Quinque pedibus constans. Hygimus de Limitibus pag. 212: *Terminus egrugius dicitur Quinquipedalis.*

* **QUINQUEPLEX**, *ἑξάπλοος*, *ἑξάπλος*, in Glossis Lat. Græc. et Græc. Lat. *Quinquæplex*.

* **QUINQUEPLEM**, *ἑξάπλοος*, in hisdem Glossis Lat. Græc. et Græc. Lat. *Quinquæplex*. Johann. de Janua, *Quinque plebs*, vel *preterium quinque obolarum*. Antonius Augustinus ad Festum: *Quinquæssis quinarius sive victorialis dictus est, quod hinc quinque assibus æstimatur.* Vide Plinium lib. 33. cap. 3. et Pisonem in Epitome ex Apuleio.

* **QUINQUETRIS**, *ἑξάπλοος*, in Glossis Lat. Gr. Alia Græc. Lat. *ἑξάπλοος*, *Quinquertus*, *Quinquetris*, Vulcanius emendat, *Quinquertis*, vel *Quinquertio*.

* **QUINQUIMATUS**, Spatium quinque annorum, Johann. de Janua, *Quinquatus* Plinio.

* **QUINQUIMUS**, QUINQUIMPETUS, *Quinque annorum*, apud eundem de Janua.

* **QUINQUINOCTIUM**, Spatium quinque noctium, apud Johannem de Janua.

* **QUINQUIVIR**, Johann. de Janua, *Qui habet quinque viros sub se; et hinc Quinquiviratus, ejus dignitas, et Quinquivirator quinquvirum, vel mulier que habet sub se quinque viros.*

* **QUINTA**, Quantum milliare. Bannileneæ, Gall. *Quinte*. Occurrunt crebro in Chartis Pictavensis Comitatus apud Beshium in Comitib. Pictav. hæc verba: *Situs in pago Pictavo, infra Quintam ipsius civitatis, in loco qui dicitur, etc.* pag. 223. 225. 351. 381. *Quantum milliare* appellatur pag. 361. *Dux concessit Ecclesiam in honorem S. Petri, fundatam infra Quintam milliarem ab urbe Pictava.* *Quinta leuca*, in Charta Ludovici VII. Regis Franc. ann. 1180: *Ob remedium anime nostre et antecessorum nostrorum, et filii nostri Philippi Regis, omnes servos nostros et ancillas, quos Homines de corpore appellamus, quicunque sint Aurelianensis, et in suburbis, vicis, villulis ejus infra Quintam leucam existentibus, ab omni servitutis iugo absolvimus. Les Quintes d'Angers, in Jure municipali Andium art. 35: *Quintes du Mans, etc.**

de quibus Charta Joannis Regis Angliæ apud Gul. Prynneum in Libertatib. Ecclesiæ Angliæ tom. 3. pag. 35: *Civitatem Cenomanensem possideat, cum tota Quinta libere et pacifice.* *Quinta* civitatis Engolismensium in Tabul. S. Eparchii fol. 48. et alibi non semel. Vide Vitam Adrici Episcopi Cenom. pag. 86. Acta Episcopi Cenoman. pag. 110. 306. 311.

* **QUINTA ANDEGAVIÆ** rursum memoratur in Litteris Caroli Comitis Andegav. ann. 1231. apud D. Secousse tom. 4. Ordin. Reg. pag. 633. Verum neque hæc *Quinta*, neque Cenomanensis, si Menagio credimus in Etymologis Gallicanis, ita vocantur, quod quinque miliaribus circa civitatem constarent, sed quod quinque vicus complecterentur, qui jurisdictionis erant Prepositi civitatis, quemadmodum *Septena* Bituricensis ita dicebatur, ejusdem Menagii sententia, quod esset septem vicorum. Hanc sententiam ut probet, hanc ex Assisis Andegavensibus Consuetudini Andegav. præmissis locum adducit: *La Ville et Quintes d'Angers, le de mer Same: les quelles Quintes sont cinq; Brain, la Haye Joustain, la Membrolle, S. George et la Ville.* Vide Choppium in Consuet. Andegav. art. 35. et de Lauriere in Glossario Juris Gallici.

* **QUINTA**, Fructuum domino reddendorum a benevole pars quinta. Chronicon Erfense apud Muratorium pag. 2. part. 2. col. 542: *Et pro solidis XII. concessit in Bucciano rex ad Quintam reddendam et ibidem modios II.* Hanc ignota fuit antiquis hæc obligationis species. Apollinaris de Bello civ. lib. 1. pag. 253: *Sub vectigali annuorum fructuum, decima partis ex satis, Quinte vero ex plantatis.* *Agri enim vectigales multas habent constitutiones. In quibusdam provinciis fructus partem constitutam præstaunt, alii Quintas, alii septimas.* Vide Burman. Dissertat. de Vectigal. cap. 2. supra *Complantare*, Quarto 7. et infra *Quantum*. Hispanis *Quinta* idem est quod nostris *Ferme*, *metairie*, *Prædium rusticum*.

* **QUINTADECIMA**, redituum scilicet, quam ancilli vice tenebantur omnes Laici et Beneficiati Regi persolvere, apud Anglos, que tamen nec annuatim, nec sine Parlamentario decreto exigebatur, alias *tallagium*, et *taxa*. Vide Magnam Chartam cap. 37. Henricum Knighotonem ann. 1219. et Mattheum Westmonasteriensem ann. 1227.

* **QUINTA-ESSENTIA**, Philosophis Peripateticis, Ether, materia æthereæ, quæ eorum constat, sic dicta procul ab eo ex versione Apuleii, qui hunc Aristotelis locum de Cælo cap. 2: *ἄσπερον ἕτερον τῶν ἑσσάρων, ἀσπράτον τε καὶ ἄσπον*, sic reddit: *Ether, elementum longe aliud numero Quintum, ordine primum, genere divinum et inviolabile.* Vita B. Giraldi de Salis apud Martenium tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1010: *Sed nec cælum, vel Quinta essentia ejus se ministerio subtraxit, quando volucres cæli et tales volucres mordacis aspexit.*

* Sed nemini usitatius est, quam Chymicis *Quinta-essentia*, vel *Quinte-essence*, vocabulum, quo substantiam indigitant purissimam atque subtilissimam, quam ex quovis corpore per artem suam extrahunt. De *Quinta essentia* scripserunt Raimundus Lullus, Johannes de Rupescissa, Paracelsus et alii bene multi Chymici recentiores. Vide Goeleni Lexicum Philosophicum et B. Capelli Lexicum Medicum.

* **QUINTALAGIUM**, **QUINTALGIUM**, Pen-

sitatio, quæ pro Quintali seu pondere publico, ad quod exiguntur merces, domino solvitur. Assign. dotalit. Joan. reginæ Franc. ann. 1319. in Reg. 60. Chartoph. reg. ch. 69: *Item pro parte nostra Quintalagii seu ponderis et juris, quod percipimus in fructibus dictæ villæ de Alesto, quindecim libras.* Charta ann. 1345. in Reg. 75. ch. 280: *Redditus loci prædicti (de Alesto) qui consistunt in pedagio, leuda granorum et salis, molendinis, Quintalgiis, emolumentis masselli, etc.* Vide Quintale.

QUINTALE, QUINTALLUS. Pondus centum librarum. Rogerus Hovedenus in Ricardo 1: *In aula quidem de Cwerfu magna est et fertilis, et reddit singulis annis Imperatori Constantinopolitano 15. Quintallos auri.* Quintallus est pondus centum librarum. Eadem habet Bromptonus. [Consuetudo Lemovic. art. 71: *Sciendum est quia de cupro, stanno et plumbo, et de terra calaminæ et filo lanæ, redduntur centum et sex libræ pro Quintali, de lana vero et canapo brisato seu trito, corpo, sanguine et filo canapis et lini, redduntur pro Quintali centum et quatuor libræ.* de aliis vero ponderibus redduntur centum libræ tantummodo pro Quintali. Consuetudo Tolosæ rubr. de emptione num. 19: *Usus et consuetudo est Tokosa, quod quilibet venditor usitatus rerum ponderis debet tenere certum pondus, scilicet Quintale et medium Quintale, et libram, etc.* Adde Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 19. art. 9. etc. In Literis patentibus Berengarii ann. 1173. memorantur *Quintalia lanæ, ferri sive æris vel asserii. Quintalia caseorum,* in Sententia arbitrarij ann. 1363. e Schedis D. Brunet. In Consuetudine Bayonensi tit. 27. art. 3: *Le Quintal doit peser 96 livres, et la livre 14 onces et demie.* In Consuetudine Beneharn. tit. de ponderibus et mensuris art. 4: *Quintaus, et micie quintaus.* [Quintalium in variis locis differentias et proportionem erudite exponit Casimirus Polonus in sua Pyrotechnia.]

Ita porro nostri appellant pondus majus publicum, ad quod merces gravioris ponderis exiguntur pro qua pensatione tributum domino. Cujus est, dari solet: vulgo *Quintal*. [Charta ann. 1145. in Probationibus novæ Hist. Occitan. tom. 2. col. 598: *Ego Bernardus Ato Vicecomes Nemausensium, cum consilio et voluntate Guillelmi uoris mee... concedo Petro Adeberti, et tibi Bernardo de Porta veteri... omnes usaticos et leddas, quæ in mercato et propter mercatum civitatis Nemausensis in præsentem habetis... excepto eo quod de corda et Quintali et sextario rossi accipio.* Charta Ludovici Jun. Régis Fr. ann. 1157. ibid. col. 564: *Et in tota Nemausensi civitate tertiam partem omnium leddarum, et tertiam partem fori et nundinarum, et tertiam partem sextarii, et tertiam partem cordæ et Quintalis, et tertiam partem tabularum.* Charta Raymundi Ducis Narbonæ ann. 1163. ibid. col. 593: *Accipias unoquoque anno XII. marchas argenti de Quintale et corda S. Egidii.* Charta Raymundi Comitiss Barcinon. et Provincie ann. 1150: *Non faciant nundinas aut mercatum in Trencatalha, nec ibi habeant cordam nec Quintale, et si habeant cordam et Quintale, sint Comitiss et Archiepiscopi.* Statuta Massiliensia MSS. lib. 3. [cap. 10. in editis:] *Ordinamus annuatim, quod stagnum, sive merces stagni, vendatur deinceps ad Quintale Massiliæ, et non ad Quintale, quod vulgariter consuevit appellari Quintale sparroni.* [Adde cap. 9.] Alia ann. 1332. pro Tolonensibus

in Provincia: *Item jus ponderis virgæ ferri, quod sic levatur, videlicet pro quolibet somata bladi, quæ ponderatur, et pro quolibet Quintali quarumque rerum ponderatarum, a cive Toloni recipitur obolus unus, ad extraneis vero, etc.* Usatica Aquarum mortuarum: *Molendina, Quintale et corda, et furni erunt omnes nostri cum leudis et omnibus usaticis, et accipietur ad Quintale et cordam tantum.* Adde Hist. Episcoporum Lodovensium pag. 96. Annales Massilienses Guesnalli pag. 322. Gariellum in Episcopis Magalonensibus pag. 99. et alibi non semel.

QUINTALLUS. Eadem notione. Charta Raimundi Comitiss S. Egidii ann. 1164. ex Tabulario Cluniacensi: *In omnibus autem usaticis, quæ per terram accipiuntur tam infra villam, quam infra bonas (limites) ipsius villæ, medietas illorum in Quintallo, et in corda, et in leda de mercato, medietas erit mea, et medietas illorum, etc.* [In Probat. novæ Hist. Occitan. tom. 2. col. 603. ubi Charta hæc edita est, legitur, in Quintallo et corda, et in leda de mercato, etc.]

1. **QUINTANA.** Pappi, ex Isidoro lib. 15. cap. 2: *Pars plateæ, qua carpentum provehit potest.* Equitio addit, *quinta pars.* Gloss. Elfrici: *Quintana.* f. f. f. del Parc stræte. [Vide Quintana.]

2. **QUINTANA,** et **QUINTENA.** Gallicæ Droit de Quintane. Quintanam Sanjulianum in Antiquit. Cabilon. pag. 111. cum Banno vini confundere videtur, seu facultate vinum vendendi, aut non vendendi interdicto, certis et statutis diebus. Charta Joan. Cabilon. Comitiss ann. 1232. apud Petrum Franciscum Chiffletium in Beatrice Cabilonensi Comitissa: *Et placitum virgiate, et Quintanam Cabiloni, et omnes Judeos Cabilonenses, etc.* Vide Glossarium Juris Gallicæ v. *Quintaines*.

3. **QUINTANA** hanc pertinet Charta vetus Gallica tom. 1. Chartularii S. Vandregeisii pag. 29: *Chaves toutes les rentes et redevances qui devant l'ore en estoient deues et sauf droit Quetaigne et tout autre droit.*

3. **QUINTANA, QUINTENA,** Decursio equestris ludicra, ad metam hominis armati figuram exhibentem ad umbilicum, mobilem et versatilem, sinistra clypeum, dextra ense aut baculum tenentem: quæ si aliter quam in pectore lancea percussatur, statim qui a scopo aberrat, baculo repercutientem figuram sentit. Robertus Monac. lib. 3. Hist. Hieros. pag. 51: *Tentoria variis ornamentorum generibus venustantur, terræ infixis sudibus scuta apponuntur, quibus in crastinum Quintane ludus scilicet equestris exerceretur.* Matth. Paris ann. 1253: *Juvenes Londinenses statuto Pavone pro bravo, ad stadium, quod vulgariè Quintena dicitur, vires proprias et equorum cursus sunt experti.* Tabul. Dalonensis Monasterii fol. 31: *Terram, quæ est juxta fontem domus Regum de la Quintana.* Le Roman d'Aubery MS.:

Li cuens ne volt plus longuement targier,
Ains fait lantost la Quintaine èrascier.

Le Roman de Jordain de Blaye MS.:

A la Quintaine et à l'escu joster,
Et courre es barres, et laltier, et verser.

[Le Roman de Giron le Courtois: *Je ne vous tiens mie à si bons Chevalier, que je daigne prendre lance pour joster à vous; ains vous dy, que vous esloignez de moy, et me venez ferir de toute vostre force, et je vous ferai Quintaines.*] In Consuetud.

MS. oppidi Maceriarum, seu de *Mazieras* in Turonibus, molendinarii tenentur semel in anno, *de fraper par trois coups le pal de la Quintaine.* Vide Froissartem 4. vol. cap. 63. pag. 187. et quæ de hoc ludicra congressimus in Dissert. 7. ad Joinvillam pag. 182.

4. **QUINTANA.** Joannes Diaconus in Episcopis Neapol.: *Altarium sanctæ Stephanie aureis circumcinctis Quintanis, et multas fecit æreas ibidem coronas, a quibus scilicet lucernæ seriatim dispositæ dependere.* Ubi Carraciolus Quintanas annulos interpretatur, ratione mihi incomperata. Vide Ughellum tom. 6. Italise sacræ pag. 98.

5. Apud Italos Quintana annulum quandoque significat, unde Florentinis *Correr alla Quintana* idem est quod nostris *Courir* vel *Courre la baguë*. Ad appensum annulum equo decurrere: quod ludi genus proxime accedit ad illud, de quo mox in Quintana 3. Academici Cruscanti: *Quintana, è una campanella o cerchietto di ferro, che si tien sospesa in aria, con una funicella attraverso, alla quale per infilzarla nella lancia, corrono i Cavalieri.* Quem in locum Alexander Tassonus: *Quintana o piuttosto Chintana, come le disse il Boccaccio nel Laberinto, e Franco Sacchetti nelle Novelle, in Firenze è la campanella, che qui si descrive, e la quale Anella si domanda in alcuna altre contrade di Toscana, come in Siena, e per tutta Lombardia. Ma comunemente fuor di Toscana, Quintana, e Quintaine in Francia, unde forse venne il nostro Italiano. Quintana è un legno grosso ficcato nella terra in forma d'uomo dallo busto in su con uno scudo davanti, contro al quale coronole lance, i Giostratori; e quello stesso, che Saracino della piazza appellano in Firenze, dalla forma che egli ha di Saracino. Et tal giostra, mi par che in Roma parimente sia detta Quintana.* Hinc patet Quintanum apud Italos non solum significare figuram illam hominis ludicram, de qua in Quintana 3. sed circulum etiam ferreum, ad quem equo decurritur. Ad similitudinem vero annulorum, qui in decursione appendi funiculo solent, Johannes Diaconus aureas Quintanas vocavit aureos vel inauratos circulos, quibus ditatum memorat altare S. Stephanie, ut optime explicat Carolus de Aquino in Lexico militari.

6. Annulus seu circulus, Carraciolo et Bollandistis. Vita S. Patricie tom. 5. Aug. pag. 218. col. 2: *In ipso templo beate Patricie juxta altare, ubi Quintane factæ sunt marmoreæ in edificio, una de præfatis Quintanis posita est in angulo ejus marmoris, ubi foramen est. Altera ibid. pag. 222. col. 1: Quintana marmorea, quæ conjuncta est cum capite tunuli, in quo sacrum corpus præfate virginis requiescit, cantatis vesperis, per suum foramen guttatim, ad instar olei, capit liquor emittere. Quæ certe annulo vel circulo minime conveniunt: unde quod in Quintana seu decursione equestris ludicra, hominis armati figura exhibebatur, quam Quintanam appellabant, larva, quæ ornamentum est architectonicum, Quintana quoque dici potuit, ex cuius ore liquor effluebat.*

5. **QUINTANA.** Modus agri, aripennis, Hispanis *Quinnon*. Videtur tamen sumi pro villa, vel edificio, in Chartis Hispanicis. Charta Hispanica æræ 1010. apud Anton. de Yopez in Annalib. S. Benedicti tom. 1. ch. 8: *Et de ipsa villa mortua, quæ pergit in directo ad Quintana.* Occurrit ibi pluries. Alia æræ 960. ch.

80: Et deinde quae ad Quintana de Bietin, etc. Alia apud Brandaon. in Monarch. Lusitan. tom. 4. pag. 284: Item, quod Quintanas, seu casas factas de novo tempore Sancti fratris mei et quibuslibet personis, etc. Alia apud eundem lib. 15. cap. 38: Ipse Consalvus debet eidem domini Alienore dare suas arras, scilicet sex Quintanas et sexaginta casalia, sicut est consuetudo inter Dorium et Meneum. Alia apud eundem tom. 5. pag. 308. v.: Concedo vobis... Quintanam meam de Matapaon... cum suis casalibus et hereditatibus, cum cum ipsa Quintana hactenus andaverant, quae ad ipsam Quintanam pertinent.

¶ Certa res est, Quintanam apud Hispanos plerumque sumi pro villa seu praedio, eaque notione accipiendam esse hanc vocem in Chartis laudatis, ut et in Vita S. Johannis Erem. tom. 2. Junii pag. 261: Beatus igitur iste Joannes... natione Hispanus, in territorio Burgensi, in rure campestri, Quintana Fortunii nomine, etc.

¶ Idem sonat etiam apud Lusitanos. Charta ann. 1245. Inter Probat. Hist. geneal. domus reg. Portugal. tom. 1. pag. 62: Item quod Quintanas seu casas factas de novo, tempore Sancti fratris mei, a quibuslibet personis in praedictum aliorum... faciam penitus demoliri. Testam. Mafaldae reginae ann. 1256. ibid. pag. 22: Item de ecclesiae cathedrali de Porto Quintanam meam de Paacios de Goid, etc.

¶ 6. QUINTANA. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feudorum pag. cxc. col. 1. ad calcem: Rabellus pro XII. canibus et II. garcione, a die Sabbati post Quintanam usque ad diem Martis post Pascha floridum, de xxxii. diebus, III. lib. Quintana, est Hebdomada Quinquagesimae, et Sabbatum post Quintanam, est Sabbatum primum Quadragesimae, ex quo ad diem Martis post Pascha floridum seu Post Dominicam palmarum, fluunt dies 32. Rursum occurrit vox Quintana ea notione in eodem Computo pag. cxix. Dominica de Quintana, seu Quinquagesimae in Charta ann. 1200. e Chartulario Domus Del Pontisarae.

¶ 7. QUINTANA. Cloaca, latrina Statuta Astensia fol. 69. v. cap. 50: De cloachis sive Quintanis: Praedicta locum habeant, ubi dicta cloacha seu Quintana non habet... decursum, alioquin praedictas cloachas seu Quintanas aperientes... amittant pro pena sol. xx. Astenses. Ibid. fol. 66. recto: Si quis civis Ast. habent Quintanam sitam inter eorum domos, et aliquis ex habentibus partem in Quintanam, ipsam Quintanam purgari facere voluerit, teneatur Potestas facere et curare sic quod omnes habentes partem in Quintana solvant partem sibi contingentem expensae secundum quod unusquisque ipsorum partem habuerit in ipsa Quintana. Chronicon Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 812: Plures rustici Bononienses reperti fuerunt mortui et putridi in Quintana unius domus occupatae. Vide Quintanae.

¶ QUINTANALES. Charta Ermengardis Comitissae Ceritanensis ann. 853. in Append. ad Capitul. Regum Franc. num. 127: Videlicet omnes supranominatis mansis, casis, casalibus, cooperis, discooperis, Quintanalibus, curtis, curtalibus, etc. [An idem quod supra Quintana 5?]

¶ QUINTANEA, Latrinas, cloaca. Statuta Montis regalis pag. 212: Quilibet persona habens Quintaneam, seu latrinam propriam vel communem in civitate Mon-

ste-regalis descendente seu ortum habentem in villa vel super viam Communis, etc. V. Quintana 7.

¶ QUINTANELLA, f. Idem quod Quintana 5. Villa, praedium. Charta Alfonso Regis Toleti pro Monasterio Casae Del mra 1218: Confirmo omnem hereditatem, in qua fundatum est Monasterium... Quintanellam circa Cardeniam, Morgillas cum suis directuris... Quintanellam circa Padiola.

¶ QUINTARIA, Praestationis species. Charta ann. 1351. in Reg. 81. Chartoph. reg. ch. 107: Item quaedam usatica et Quintarias, quas habebat et percipiebat... in civitate Narbonae. An idem quod Quintayna?

¶ QUINTARIUS, Mensurae species. Chronicon Reicherspergense: Misit et 80. Quintarios de pipere. Quid vero Quintarius apud Vitruvium lib. 3. cap. 1. significet, vide Bernardinum Baldum, et Salmasium de Modo usurar. cap. 1. pag. 17.

¶ Sunt etiam Quintarii limites, apud Agrimensores, qui quingens centurias cludunt, et habet Hygenus.

¶ QUINTAROLUS Remus. Vide Quartaria.

¶ QUINTAYNA, Cum quinto confundi videtur, seu cum quinta fructuum parte, quam colonus vel tenens domino reddere debet. Charta ann. 1314. in Reg. 50. Chartoph. reg. ch. 59: Bertrandus Raimundi tinctor et habitator burgi Narbonensis vendidit religioso viro fratri P. Signarii monacho Fontis-frigidii... omnes illas Quintaynas et quintos... quas et quos... percipiebat de fructibus quarundam vinearum. Aliud vero est Quintaine, in Charta homag. ann. 1328. Inter Probat. ult. Hist. Trenorch. pag. 243: Item chacun an sur les Quintaines de la Saint Jean, un sestier de vin. Ubi forte praestatio indicatur, pro facultate vinum vendendi, domino exsolvenda. Vide Quintana 2.

¶ QUINTELLUM, Quinta pars quintae partis vel venditae, Gall. Requist. Statuta Venetorum ann. 1242. lib. 1. cap. 4: In alienatione mobilium (Ecclesiae) jus Quintelli debet esse salvum. Eadem Statuta lib. 6. cap. 4: Sancimus, quod Quintellum intelligatur, et sit quantum quinti pretii pro quo vendita fuerit, seu aliter alienata possessio Quintello subjecta: quod interpretatur quatuor pro cento. Vide lib. 4. cap. 11. et Quintum 8.

¶ QUINTELLUS, Pondus centum librarum, Gall. Quintal. Charta Phil. Pulch. ann. 1308. in Reg. 41. Chartoph. reg. ch. 77: Baula seu carga qualibet, pondus quatuor Quintellorum tantummodo continente, dummodo nobis pro baula seu carga qualibet sexaginta decem Turon. parvorum fortis monetae solvendo, etc. Vide Quintala.

¶ QUINTENA. Vide superius Quintana 2.

¶ QUINTERIA, Hispanis, Praedium, e quo quinta pars fructuum Domino redditur a colono, Quintere dictum, ut puto, in Charta Gallica Nobiliacensi ann. 1238. apud Stephanotium tom. 3. Antiq. Pictav. pag. 946: Et se il devenoit que es arage deust estre fait en choses terragens, ou Quinteres ou quarteres, qui fussent audits Religiosus en leus dessusdis, ge li dis Jofreis, et ni heir, ni mi successeur, pendre, ne leus forches, ne gibel, ne ardoir ne enfouer en leus dessusdis, ne tenir assies en icoes.

¶ 1. QUINTERIUS, Colonus qui reddit domino fructuum partem quintam, Hispan. Quintero. Bulla Sixti IV. PP. Inter Privilegia Equitum S. Johannis Hieros. pag. 185: Per suos arrendatores, colonos, Quinterios, firmarios et portonarios ad tempus, et non in perpetuum, colli factebant. Vide Quintana 2.

¶ 2. QUINTERIUS, Pars quinta rei cuiusvis. Charta ann. 1335. Inter Monum. eccl. Aquilej. cap. 90. col. 896: Quod tota terra Forojulii sit divisa per Quinterios sive in quingens partes, hoc modo. Primus Quinterius, etc.

¶ Quinter, ratione mihi incomperita, appellatur is, qui res ecclesiae alicujus vel hospitalis curat et administrat, qui aibi Custos et nostris Contour dicitur. Vide supra Custos 1. Lit. remiss. ann. 1398. in Reg. 154. Chartoph. reg. ch. 51: Comme ledit Robin se feust alouez à Robin du Chemin, Quinter ou administrateur de l'eglise de mons. S. Pierre de Dreux, à oster certains tuilleaux et vielz gouteraux de bois, qui estoient sur les voulttes d'icelle eglise, etc. Vide supra Quistonus.

¶ QUINTERNA. Statuta Academiae Viennensis in Austria: Scholares non vacent magis tabernae, dimicaturae, aut Quinternae, quam Physicae aut Logicae seu sacrae Facultati. Ubi Quinternam eruditus Lambeclus cytharam, quam nostri Guitarre vocant, interpretatur. Sed cum vox haec dimicationi, i. hastiludio, jungatur, probabilis est intelligi aut scribi debere Quinternam vel Quintanam. [Vide Quintana 3. et Quinterizare.]

¶ QUINTERNATUS, Ital. Quinternetto, Constans quinque foliis. Convent. Saonae ann. 1526: Pro libris vero a Stampa conducendis in Saona et posse, tam Quinternetto quam non, soldos septem.

¶ QUINTERNETUM, ut mox Quinterno. Miracula S. Goslini Abb. cap. 6: De quibus omnibus fit mentio in Quinternetto miraculorum ipsius Goslini.

¶ QUINTERNIO, Libellus 5. foliorum, ut quaternio, quatuor, Italis Senensibus, Quinterno. Concilium Pisan. II: Joannes Burchardus tenens in manibus suis 2. Quinteriones, dixit, etc. Quinio in Actis Purgationis Caeciliani eadem notione: Obtulit Codices duos, et Quiniones quatuor. Vide Quaternio.

¶ QUINTERNIZARE, Canere instrumento musico, quod vulgo vocant Quinternam, apud Vossium de Vitulis Germ. lib. 4. cap. 18. ex Gemma gemmarum. Vide Quinterna.

¶ Hinc Quinterieux, qui Quinterna cauit. Le Roman de Cleomades MS:

O lui avoit Quinterieux,
Et si avoit boins canteurs
Et des flouteurs de Bohaigne.

¶ QUINTERNUS, Idem quod Quinterno. Epistola ann. 1410. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 1108: Cum Quinternis duobus separatim ligatis, exhibendis DD. Cardinalium Collegio, etc. Bulla Clementis VII. PP. de Annatis tom. 1. Bullarum Romani: Volumus autem quod ad plenam et indubitam notitiam deveniat, in Cancillaria Apostolica more solito publicetur, et in Quinterno Cancillariae ad perpetuam rei memoriam describi debeat. Quinterius Cancillariae Apostolicae vel Romanae, in Statutis Monasterii S. Claudii pag. 131. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 491. et alibi.

¶ QUINTILE, pro Quintale, Pondus majus publicum, de quo supra Quintile et corda, in Charta ann. 1070. e Regesto 80. Chartophylacii regii num. 465.

* **QUINTILLO**, f. Silex, Gall. Caillou, Ital. Ciottolo. Tabularium Monasterii S. Andreae Viennensis: *In alio fronte terra ipso Quintillone et guttula, quae ad aestum siccant.*

* Idem potius, ut opinor, quod supra **Quantonus**. Vide in hac voce.

* **QUINTINA**. Isidorus lib. 17. Orig. cap. 7: *Flores malorum (punicorum) a Graecis appellati sunt Quintinae. Latini Caducium vocant. Addit Johannes de Janna: Quintana vel Quintina dicitur Quinta pars plateae, qua carpentum progredi potest. Quintina etiam dicitur flores malorum punicorum, et tunc Graecum est. Martiano legendum videtur Quintina, cui a inseri potuerit. Vide Quintana 1.*

* **QUINTINENCI, TINEX**. [Forsan *Quint*: « Accipimus vero propter hoc donum X. solidos Quintinencos. » (Cartul. Conchar. Ruthen. p. 23. XI. saec.) — « Ego Huecenz de Redunda dono... per unum modium de sigile et per XII. solidos de Quintinenc. » (Ibid. pag. 28. XII. saec.)]

1. **QUINTUM**. **QUINTUS**, Tributi species apud Aragonenses, Majoricenses, et Occitanos. Libertates Regni Majorie, per Jacobum Reg. Aragon. ann. 1248. MSS. *Pro Quinto... lectus, arca, non pignorabatur, neque vestes, neque arma persona sua. Si querinonia facta fuerit de possessione, vel de immobili, non debetur calumiam (calumnia) neque Quintum. Infra: Si vultente actore vel reo decima pro calonia persolvatur, et non Quintum... ita videlicet quod reus solvat decimam de eo, in quo condemnatus fuerit dare vel solvere actori per sententiam vel compositionem... de immobili vero Quintum vel decima pro calonia non solvatur. Statuentes, quod de cetero, loco Quinti, quod pro calonia praestabatur de placitis, que in curia curialis et in aula Majorie, agnabatur, de placitis factoris vice Quinti decima persolvatur ab actore et reo, ut est superius ordinatum. Vide Monumentum Charta Rainundi Comitis Tolosani ann. 1236. ex Regesto Tolosano pag. 51. 88. Annales census, oblias, cum pertinentibus donationibus, quatuor, Quintos, et agrarios, et decimas, thascas, et proutias, etc. In alia ann. 1243: Terras cultas et incultas, nemora, barbas, prata et pasca, census, usus, quartas et Quintos, decimas et agrarios, oblias et donationes totas, questas, tollas, et ademptra, albergas, successiones, esca duas, etc.*

2. **QUINTUM**. Dubium est an in hisce duabus Chartis posterioribus aliud sonet vox Quintus, quem fructuum partem quintam ex agris vineisve domino reddendam a tenentibus, quod ea olim saepe fuerit colonorum conditio, ut certam e fructibus terrarum et vinearum, quas excolbant, partem reddere tenerentur, ut alibi jam dictum est. Id certe significat vox Quintum in Charta Guigonis Comitis Forensis, pro fundatione Ecclesiae Montis Brisonis ann. 1221. inter Instrum. tom. 1. novae Gall. Christ. col. 28. *Donavimus etiam nihilominus ipsi decimam de verberes d'Escotay et Quintum, quod ibidem cum decima mittum habebamus. Vide Quarto 7. Quartus 2. et Quartarium.*

3. **QUINTUM**. Quinta, et Quartum, quarta pars emolumentorum et commodorum Ecclesiarum ad Advocatos pertinet. Canonice Mosomense pag. 60. *Et quia Ecclesia semper pro justo Advocato contra iniquitates opus habet, nullum fidelicorum firmioremque estimans,*

cundem fratrem suum, omnemque suum successorem absque aliquo pacto dationis, et acceptationis, vel consuetudinis, nec in quarto, nec in Quinto, vel ipsi vel his, quibus ipse committeret,.... Advocatum constituit.

4. **QUINTUM** et **RETROQUINTUM**, Practicis nostris *Quint* et *requit*, Quinta pars pretii possessionis venditae, cum altera quinta parte illius primae quintae partis, domino solvenda: v. g. pro agro centum libris vendito, domino solvantur pro Quinto 20. librae, et pro retroquinto 4. pro utroque simul 24. Scheda ann. 1389. tom. 4. Histor. Harcur. pag. 1712. *Recipit et redditit eidem et domino Jacobo de Harcuria Militi pro Quinto et retroquinto denariorum proprietatis castri et terre de Montenayo per eum acquisitum titulo emptionis a domina Johanna de Pontivo, domina de Montenayo, precio 500. francorum, de quo dicta domina debet solvere medietatem Quinti denarii ascendens ad 60. francos, et dictus miles debet residuum ascendens ad 55. francos, pro toto 115. francos. Qui numeri non coherent cum nostra, quae vulgaris est, *Quint* et *retroquint* de initiatione: hincque veretur ne mendium in illis subit. Vide Quantellum et Quintus denarius.*

5. Charta ann. 1320. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 29. col. 1. *Item quintus denarius appellatur illud Quintum, vel etiam ille quintus denarius, quod vel quem dominus rex, tam ratione laudarii, taschar, vel alia de causa, consuevit vel debet percipere in feudis, retrofeudis, aut terris quae ab eo tenentur, secundum consuetudines diversas diversorum locorum senescallii.*

6. **QUINTUM**. Pars hereditatis quinta, a lege secundogenitae in quibusdam locis constituta. Charta ann. 1119. in Chartul. 21. Corb. fol. 246. vs. A la charge de tel portion de Quint et rive naturel, qui par raison et la custome des lieux, peut appartenir audit Esteve, et pl. maisne et heritier dudit feu Jaque, Quint naturel et contumier, in Consuet. Ambian. art. 57. 59. 71. et 72. Peron. art. 169. 174. etc. Vide supra **Quarta** 12.

7. *Quinter* et *Quintero* dixerunt practici nostrarum de possessione, cujus quinta pars dari potest. Belloman. MS. cap. 12. fol. 30. r. col. 2: *Deux choses sont que on ne puet Quinter en testament... Mes en tous autres hieitages, soit en villenages soit en fief, puel estre li quinter lesies en testament. Vide Consuet. Bolton. art. 64. et Altrebat. art. 35. Charta ann. 1342. in Reg. 74. Chartoph. reg. ch. 150. *Affirmant que madame bi comtesse de Pontieu... a droit de douaire et le Quint heretablement... en toutes les terres dessus dites, qui Quintoier se peuvent. De censu praeterea dicitur, cum illius pars quinta superadditur. Charta ann. 1348. ex Reg. 56. ch. 233. *Item gros cens et menu... dont la moitié se tiercoie et l'autre moitié Quintoier. Alia ann. 1326. in Reg. 72. ch. 43: *Item gros cens, appelez les cens perre, a Chasteau Renart, receuz lendemain de la S. Remy, six solz huit deniers: Quintoier valent huit solz quatre deniers. Item gros cens receuz a Chasteau Renart la veille de la S. Denis, pour cause de coulardie, quarante et cinq solz, qui se Quintoient, etc.****

8. **QUINTUM**. **QUINTUS**, Quintus annus adolescentis silvae. Regestum Olm ad ann. 1300. *Prononciation fuit per curiam nostram iudicium, ipsos homines dictarum villarum intentionem suam sufficienter*

prohasso, et jus ipsa hominibus habitantibus in dictis villis competere pasturandi in dictis nemoribus bestias suas, videlicet vaccas ad Quintum folium, equos post dictos duos annos completos, et communiter bestias suas omnes dicto tempore nivi, et omni anno praedictis Passionis et Resurrectionis diebus; dum tamen pasturent dictis tempore nivi et diebus ante Quintum folium, equis praedictis duntaxat exceptis.

1. **QUINTUS**, Convitii species. Vide **Genius**.

2. **QUINTUS**, Quinta fructuum pars, quam colonus vel tenens domo reddere debet. Locus est supra in **Quintayaa**. Vide **Quinta** 2. Hinc

3. **QUINTUS**, Qui ea ratione possidet. Charta ann. 1339. in Reg. 78. Chartoph. reg. ch. 273: *Item et omnes Quinti sine parsones ad dictum hospitium pertinentes, etc.*

4. **QUINTUS DENARIUS**, Quinta pars pretii praedii seu rei, quae ab venditore vel emptore dabatur domino pro facultate distractionis, vulgo nostris *Quint denier*. M. Pastorale Eccl. Paris. ann. 1277: *Nec a praedictis Alipude, vel ejus liberis ratione Quinti denarii dicti Girardus et Blanchia aliquid petere poterunt, si rendi contigent. Charta alia ann. 1240: Dicit etiam idem Philippus coram vobis, quod dictus Abbas non computavit Quintum denarium, quem habere debet de dicta venditione ratione feodi supradicti. [Vide Glossarium Juris Gallici.] [2. Vide supra **Quintum** 3.]*

5. **QUINZINA**, ex Gallico, *Quinzains*. *Quinzina* facere in opere, est operari pro alio spatio 15. dierum. Charta ann. 1337. in Tabulario Augustodun. Ecclesiae: *Facit corvadam et ancingim. Facit Quinzinas in opere, aut redomat medio Martio den. 12. tertiam Quinzinam ex toto in opere.*

6. **QUIPTANCIA**, Immunitas. Vide in **Quietus**.

7. **QUIPTARE**, Cedere, dimittere, Gall. *Quitter, ceder*. Vide in **Quietare** 1.

8. 1. **QUIPTATIO**, Dimissio, cessio. Vide ibidem.

2. **QUIPTATIO**, Immunitas. Vide in **Quietus**.

3. **QUIPTUS**, Liber, immunis. Vide in **Quietus**.

4. **QUIREE**, Bubalinus thorax, seu colli tegmen e corio, Gallice *Collet*, alias *Curie*. Testamentum Willelmi de Paveli apud Thomam Madox Formul. Anglie. pag. 421: *Legavit... palefridum... cum armis, scilicet lorica, Quirée, capello de ferro, gladio, carearibus. Le roman du nouveau Renard apud Borellum:*

... une Curie
Après li a li Rois vestie.

5. **QUIRINA**. [Hasta. DIF.]

6. **QUIRIS**. [Novus miles. DIF.]

7. **QUIRITARE**, Populare. *Quiritat*, *Populo allopuntur*, apud Janssonium in Auctario Glossarum Isidori: hoc est *Quiritium*, seu populi Romani, opem inelamat. Nam *Quiritare* dicitur is, ut habet Varro lib. 5. de Lingua Lat. qui *Quiritium fidem clamans implorat*. Vel, at apud Nonium: *Quiritare est clamare, tractum ab iis, qui Quiritas invocant*. Sed haec nota. Auctor Philomenae *Quiritare* dixit pro Instar verris clamare: *Quiritare* Ugutioni. Vide **Baulare**.

8. **QUIRITARIUS**, Cui jure Quiritium dominium competit apud Jurisconsultos: huic opponitur **Bonitarius**, qui naturali jure dominus est bonorum. Vide

Codicem Justinianum lib. 7. tit. 26. et ibi Gothofredum.

QUIRITES, Bellatores primi ordinis, nobiles, virtute bellica illustiores milites. Sugerius in Vita Ludovici VI. Regis Franc. apud Duchesnum. tom. 4. pag. 304: *Primo enim congressionis impetu cum regii Quirites multa caede, miranda audacia, a fossato eos sicut victos propulserunt, exordianis aciebus eos indifferenter insequentes agitabant.* Et pag. 305: *Cujus iam virtute quam clamore regii exilarati Quirites in eos insiliunt, toto animo eorum sanguinem sitientes aggressi, eorumque, etiam si porta sorderet, multis eorum retentis, pluribus interemptis, coactos retruserunt.* Wilhelm. Brito lib. 1. Philippidos:

Hic Marconius gaudens, Francique Quirites,
Arceantur dicit, et congregantur Alanis.
Strageque crudeli sic debachantur in illos.

Non semel hanc vocem usurpat hic Auctor. Sic Justinus Poeta loquens de Lipiensibus:

Festa illes agitur, coeunt cum plebe Quirites,
Fitque modis variis ludus equestris ibi.

Contraria omnino ratione Quirites a Ducibus appellabantur in castris Romanis milites ignavi ac desides, quasi indigni essent glorioso militis nomine, hincque inter plebeios recensendi. Sic Alexander Severus apud Lampridium cap. 53. et 54. in concione milites ex more primum *Commilitones* appellavit: ubi autem eos fremere et tumultum ceteris conspexit: *Continete*, inquit, *vocem truculentam campo et bellis necessariam, ne vos hodie omnes uno ore atque una voce, Quirites, dimittam: et incertum an Quirites. Non enim digni estis, qui vel Romanæ plebis sitis, si jus Romanum non agnoscat. Cum nihilominus post ita fremere, exclamavit: Quirites, discedite, atque arma deponite.* Simile est illud Lucani lib. 5:

Discedite castris,
Tradite nostra viris ignavi signa Quirites.

Vide Suetonium in Julio Cæsare cap. 70. **QUIRITES**, Optimates. Testamentum Ermentrudis illustris. Matrone apud Mabillonum ad calcem Liturgiæ Gallicæ pag. 165: *Ita do, ita ligo, ita testor, ita vos mihi, Quirites, testimonium perhibete, ceteri ceteraque, proximi proximæque, exheredis mihi estote, etc.* Subscribunt post Mummolus Comes, Scupilio Spatarius, etc.

QUIRITIA URBS, Roma, quod Romani vulgo *Quirites* vocarentur a Curibus, urbe Sabinorum, ut omnibus notum est. *Ut omni anno, solidi triginta deferantur ex argento Apostolicæ sedi urbis Quiritiæ,* apud Mabill. tom. 3. Annal. Bened. pag. 614.

* QUIRITUS [Vox Vermium. DREFF.] **QUIRPITIO**, pro *Quirpitio*, Abdicatio, dimissio rei possessæ. Placitum ann. 988 apud Martenium tom. 1. Ampliss. Collect. col. 322. *Notitia Quirpitionis vel definitionis, etc.* Ibid. col. seq. *Se Quirperunt et stipularerunt et intra jacentem jactaverunt, etc.* Vide *Guerpire*.

QUISINA, an a Gallico *Cuisine*, Culina? Comput. ann. 1319. fol. 7. v. ex Tabul. S. Vulfr. Abbvil. *Arnulphus du Parc triginta solidos de una Quisina, sita inter tenementum Renari de Magnavile et tenementum Johannis Gorres.* An legendum, *Quercitha*? Vide supra *Quercitum*.

QUISQUE, pro *Quisquam*, non semel videtur S. Augustinus.

QUISQUILLÆ, Glossar. vet. ex Cod. reg. 7611: *Quisquillas, frumentorum purgamenta, vel paleas creentatas.*

QUISQUILIOSUS, *Plenus quisquillis*, Johanni de Janua in *Quisquillis*.

QUISQUILLA, Coturnix, *Quaquilla* Matth. Silvatico, *Quisquilla* Anoldo Villanov. ad Aldrov. tom. 2. Ornithol. lib. 13. cap. 22. ut notant docti Editores ad Mirac. S. Hyacinth. tom. 3. Aug. pag. 370. col. 1: *Blasius Wydra... in villa Opatkowicz comedens aves Quisquillas, os aris in gutture ejus ita fortiter hesit, quod, etc.* Vide *Qualea*.

QUISSINUS, Pulvinar, Gall. *Coussin*. Locus exstat in Culcita. Vide *Cuisinus*.

QUISTA, [QUISTIA, Species exactiois, collecta.] Vide in *Quasta*.

QUISTABILIS, Tributo, quod *quista* dicebatur, obnoxius. Stat. sabater. Carcass. ann. 1402. tom. 8. Ordinat. reg. Franc. pag. 559. art. 6: *De aliis probis viris dicti ministerii talliabilibus et Quistabilibus dicti burgt, etc.* Vide supra *Queytabilis*.

QUISTUM, ut *Quista*. Vide in *Cuisita*.

QUISTUM, Quasitum, acquisitum. Donatio Arnaldi Comitis Carcassonnæ ann. 944. in Probat. tom. 2. novæ Hist. Occitanæ col. 86: *Hoc est ecclesia, que fundata in honore S. Euparchii cum ipso alode, totum et ab integro, Quistum et ingurendum, cedimus Deo, etc.* Similia leguntur in Charta Gellonensi ann. 1074. Locum vide in *Rusticum*.

QUITABRES, vel *QUITRABES*, ut legitur apud Vepesium tom. 3. in Appendice. Charta Principis Adelgastri pro Monasterio S. Marie de Obona, æra 828. tom. 3. Conc. Hispan. pag. 90: *Damus... passionarium et una regula de Ordine S. Benedicti et quinque Quitabres et quatuor tapetes.* Vide *Quienares*.

QUITANTIE, Feuda a certis servitiis *quitta*, atque adeo inter dignitates annumerata, sic vocantur in Consuet. Norman. part. 1. cap. 33. ex Cod. reg. 4651: *Multa sunt feoda, que non tenentur relevare, in diversis partibus Normannie, ut Quitantie, francis et plures alie dignitates, que licet homagium debeant, tamen releva non persolvunt.*

QUITARE, *QUITANTIA*, *QUITAS*, *QUITATIO*, *QUITIUS*, etc. V. *Quitare* 4. et *Quitus*.

QUITATIO, Hispanis *Quitacion*, Salarium, stipendium. Leges palat. Jacobi II. reg. Majoric. inter Acta SS. tom. 3. Jun. pag. xij. col. 1: *Unicuique eorum potestatem ad Quitationem alicujus temporis, secundum quod factum hoc exposcit, condemnandi et suspendendi ab officio.* Ibid. pag. xxvj. col. 1: *Si in tangentibus suum officium eos inobedientes invenit vel negligentes, ad amittendam Quitationem eorum quinque dierum vel infra, prout sibi videbitur, valeat condemnare.* Alia notione, pro *Apoclia* scilicet, vide in *Quietus*.

QUITIUS, *QUITIUS*, Formula in venditionibus usitatissima, qua pretium persolutum vel rem debitam præstitam fuisse significatur, quomodo practici nostri dicunt *Franc et quitta*. Pedag. castr. de Les ann. 1263. in Cod. reg. 4659: *In capite cujuscumque navigii, pro prima qua descendit, accipit dictus Albaronus unam remam Quitiam, et dat ultra duodecim denarios Melgorienses.* Charta ann. 1322. in Reg. 66. Chartoph. reg. ch.

988: *Quoddam hospicium... cum omnibus suis patuo et operatoris et pertinentiis, situm in villa seu burgo Carcassonnæ... pretio centum librarum Turonensium Quittiarum.* Vide in *Quietus*.

QUIUM, pro *Quorum*, Metri causa. Abbo de Obsidione Lutetiæ apud Duchesnum Hist. Norman. pag. 88. col. 2. lib. 1. vers. 156:

Tunc contena Quism pepolit cum sanguine vitam.

QUOAD, pro *Quod* attinet ad, barbarum esse, licet familiare recentioribus, jam observantur viri docti.

QUOAJUVARE, pro *Coadjuvare*, Cæfferre. Instr. ann. 1391. inter Probat. tom. 3. Hist. Nem. pag. 119. col. 1: *Nec Quoajuvat probatio nobilitatis paternæ dictorum se nobilium asserentium, etc.* Id est, nihil valet, nihil confert.

QUOADUNARE SACRAMENTUM, Una jurare seu sacramentum ab aliis præstitum ore proprio confirmare. Charta ann. 1316. inter Probat. tom. 2. Hist. Nem. pag. 23. col. 2: *Deinde dicti consules... elegerunt et nominaverunt infra scriptos, quos sufficientiores et aptiores ad hoc dictæ universitatis esse dicebant ad Quoajunandum sacramentum prædictum per eos præstitum;... qui omnes dictum fidelitatis sacramentum præstiterunt sub hac forma: Nos prædicti omnes et singuli nominibus nostris propriis, prædictum præstamus juramentum, ut præfati consules civitatis et castris Nemausi superioris præstiterunt.*

QUOCATRIX, in Charta ann. 1301. ex Chartul. Guill. abb. S. Germ. Prat. fol. 122. v. col. 1. pro *Cocatrix*, familia seu vicus Parisiensis hoc cognomine. Vide ibi.

QUOD, Neutraliter, pro *Qui vel que*, sæpe usurpant Scriptores inferioris ævi, quomodo Galli *Que*, Itali *Che*. Leo Ost. lib. 1. cap. 59. al. 57: *Ecclesiam S. Angeli, quod tunc ad Arcum Dianæ appellabatur.* Petrus Diac. lib. 4. Chron. Casin. cap. 125: *Per anulum, quod manu gestabat.* Adde cap. 49. Fridericus II. Imp. lib. 1. de Arte ven. cap. 34: *Falcones feriunt cum posteriori digito, quod falconarii dicunt talum.* Ita alibi non semel.

QUOD-EXCURRIT, Plus minusve circiter, apud Africanos Patres. Optatus Milev. lib. 1: *Nam ferme ante annos quadraginta et quod excurret, per totam Africam persecutionis est devagata tempestas.* Augustinus, de Donatistis loquens, lib. 1: *Non enim grex aut populus appellandi fuerant pauci, qui inter quadraginta, et quod excurret, basilicas, locum, ubi colligerentur, non habebant.* Et de Baptismo lib. 7: *Post Cypriani mortem quadraginta, et quod excurret, annis peractis, traditio Codicum facta est.* Hæc post Macro fratres et Hofmannum. [Vide Forcellin. in *Excurre*.]

QUOD FECIT, Vetus Formula in designandis et adscribendis mensium diebus. Diploma Chilperici Regis ex Tabulario Corbeiensi sic clauditur: *Datum quod fecit mense Martio die 10. anno 1. regni nostri.* Nicetius Episcop. Trevisensis Epist. 2. tom. 1. Concil. Gall. Sirmondi pag. 323: *Per festivitatem S. Martini, quam undecima die facit November.* Vetus Epitaphium, repertum in Ecclesia S. Acheoli prope Ambianum ann. 1660: *† Leudelinus hic requiescit in pace, vixit annus L. defunctus est, ubi fecit Genuarius dies XV. † Valdolina hic requiescit in pace: vixit annus XXX. defuncta est, ubi scit Julius dies XXIII.* Baudouinia in Vita S. Radegundis cap. 28: *Quarto*

feria mane primo Idus Augustas Quod fecit idem mensis dies XIII. clausi sunt ejus oculi. Vetus Charta apud Iperium: Actum Virmandis, Quando fecit Februarius dies 8. undecimo regni domini nostri Theoderici gloriosissimi Regis. Similes formulas vide tom. 1. Hist. Franc. pag. 853. apud eruditum Mabillonium tom. 4. Vitarum SS. Ordinis S. Benedicti pag. 336. 617. 618. Vadianum de Monast. German. pag. 86. Brollum lib. 2. Hist. Paris. ubi de Monast. S. Germani Paris. Meurissium in Episcop. Metensib. pag. 146. Zyllesium in S. Maximino part. 2. pag. 12.

¶ QUOD NORUNT FIDELIS de sacrosancto Eucharistiae sacrificio aliquando dictum est a Patribus, quibus religio erat tantum mysterium propriis verbis indicare, ne illius cognitio ad paganos promanaret. Vide *Norunt fideles*.

¶ QUODDARIUM. Charta Lotharii Regis Franciae ann. 958. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 358: *Et villam Arbutolam cum domibus, atque Quoddarium, sicut Longobardus tenebat ante diem obitus sui. Forte Clausarium.*

¶ QUODLIBERTUS, pro *Collibertus*, in Charta plenariae securitatis, scripta sub Justiniano, apud Brisson. lib. 6. Formul. pag. 647. [Tab. 2. vers. 25. ubi de res *Guderit qd. liberti i. e. quondam.*]

¶ QUODLIBETUM, Scholasticis, pluribus abhinc saeculis, de quo in utramque disserit partem, ex eo dictum, quia, quod libet, defenditur. Hinc *Quodlibetariae quaestiones* eadem notione. Vide Vossium lib. 3. de Vitulis serm. cap. 40. ubi plerisque Scriptores Scholasticos laudat, qui *Quodlibeta* scripserunt. Ex hoc Scholasticorum vocabulo deducunt nostrum Gallicum *Quolibet*, dictum mordax, acutum nonnumquam, plerumque triviale nulliusque leporis sale conditum, ideoque e poltioribus colloquii amandatum, sicut et *Quodlibetariae quaestiones* e saniori Theologia, quod curiositati fere servirent, non utilitati.

¶ QUOEPISCOPUS, pro *Coepiscopus*. Fundat. monast. S. Petri in loco Palatiolo ann. 754. apud Murator. tom. 5. Antiq. Ital. med. aevi col. 1007. *Acedant in ipso monasterio sancti patres Quoepiscopi, id est, sedis ecclesiae sanctae Pisanae et sedis ecclesiae Populoniensis, etc.* Rursum occurrit infra. [Et in chart. Chlodov. II. reg. Franc. ann. 653. *Quoquodmare* in chart. ann. 731. in Alsac. Diplom. num. 14. *Quomis* pro Comes, ibid. num. 10. in chart. ann. 728. et num. 16. in chart. ann. 748.]

¶ QUOERSARE, Colligere. Concil. Lugdun. ann. 1527. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 401: *Exemptos et non exemptos ad dictos denarios Quoersandos in vin et auctoritate dicti nostri concilii provincialis solvendum, cogendum et compellendum, ipsosque denarios sic ex causa praedicta exigendos reponendos et custodiendos in loco tuto. quousque exponendi venient pro dicta redemptione eorumdem liberorum faciendae.* Suspicio mendum esse, ac forte legendum *Quoerservandos* pro *Coacervandos*, vel potius *Quaestandos*. Vide *Quaestare* in *Quaest.*

¶ QUONDAM, Non ita pridem, nuper. Epistola Eulogii Presbyteri ad Episcopum Pompelonensem: *Stipata praedoniibus via et funeroso Quondam Willelmi tota Gothia perturbata erat incursu, qui adversus Carolum (Calvum) Regem Francorum eo tempore, auxilio fretus Habbaghamis Regis Arabum tyrannidem agens, invia et inadibilia cuncta reddiderat.* Utuntur passim hac notione

Scriptores medii aetatis, ut observat de Caseneuve in Catal. Franc. pag. 48.

¶ NUDE usurpatur pro Defunctus, ut nostrum Gallicum *Feu*. Inventar. ann. 1478. ex Tabul. Flamar.: *Nobilis Senhoratus de Merenchie Quondam, olim dominus loci de Flamarenzie.* Ibidem: *Cum possessionibus eidem bordilli pertinentibus, quod olim fuit Johannis de Ausenis Quondam.* Rursum: *Item plus duas conquatas terras... confrontatas... ex altera parte cum terra nobilis Johannis de Lucomonis Quondam dicti loci.* Neque aliter intelligenda haec vox in epistola Eulogii.

¶ QUONIAM, pro Quod, non semel legitur apud veterem Interpretem S. Irenaei. Sic etiam Matthaei cap. 2: *Tunc Herodes videns, Quoniam illud esset a Magis, etc.* Ubi Graece: *Τὸν ἑρῳδὸν ἰδὼν, ὅτι ἐνεταίχθη ὑπὸ τῶν Μάγων, etc.* Vide Vossium lib. 1. de Vitulis serm. cap. 35. sub finem.

¶ QUONIUS, pro *Conius*, Cuneus, sigillum ferreum, quo nummi cuduntur, Gall. *Coin*; *Quing*, in Lit. ann. 1890. ex Reg. 138. Chartoph. reg. ch. 193: *Un fran d'or du Quing et forge du roi nostre sire.* Stat. antiq. Florent. lib. 8. cap. 129. ex Cod. reg. 4821: *Domini moneta seu aliquis alius... partiri faciat... Quonium, torcellum, pilam, etc.* Vide supra in *Coniare*.

¶ QUONQUA, Mensurae frumentariae species. Libert. Figiaci ann. 1318. tom. 7. Ordin. reg. Franc. pag. 661. art. 5: *Habent et habebunt etiam Quonquas et mensuras bladorum, etc.* Vide *Concha* 3. et supra *Conqua*.

¶ QUOQUELUCA, Cucullus, Gall. *Coqueluche*. Statuta Ecclesiae Andegavens. ann. 1423. tom. 4. Anecd. Marten. col. 528. num. 16: *Prohibemus... ne quis seu aliquis in vestimentis caudas et cornua, coleratas, reversas manicas, Quoquelucas, caputia, cornetas excessivas... habere et deferat... praesumat.* Vide *Coqueluca*.

¶ QUOQUERE, pro *Coquere*. Charta ann. 1181. ex Tabul. S. Florent. Salmur.: *Dedi etiam quod molerent ad molendinum monachorum et Quoquerent ad eorum furnum.* Tract. MS. de Re milit. et mach. bellic. cap. 21: *Dux exercitus in campis suis semper habere debet equos sive mulos, portantes fornellos ac pistrina, causa Quoquerendi paniculos sive panes, carnes, etc.*

¶ QUOQUESTRIA, Praefat. ad Constit. Frider. II. Imper.: *In libro Regum legitur: Hoc erit jus regis, Alias vestras faciet unguentarias et Quoquestrias et pannificas.* Ubi Vulgata 1. Reg. cap. 8. v. 13. habet *Focarias*. Vide *Focaria* 1.

¶ QUOQUILLATUS, Eformatus ad instar conchae, nostris *Coquille*. Computus ann. 1245. e Biblioth. Regia: *De quodam cifo coelesto et Quoquillato ponderante marcham et dimidium et XXVIII. stelling. ad opus domini Comitum, vi. lib.*

¶ QUOQUILUM, f. Culmen, fastigium, Occitanis *Coquuruche*, a Gallico *Coqueluche*, Cucullus, ut Borellus scribit in suo Thesoro. Reparationes factae in Senescallia Carcassonnae ann. 1435. e MS. D. Lanslot: *Pro ponendo in dicto molendino plures fustes et vigas, reparando Quoquilla dicti molendini, recuperiando tectum, etc.*

¶ QUOQUINARIUS, Coquus, officium in aula regia apud Hispanos. Charta Alph. VI. ann. 1088. in Paleogr. Hisp. num. 3: *Sanctus pincerna regis, Viacus Quoquinarius regis.* Apud Monachos pro eo, cui coquinae cura demandata est. Lib. pient. S. Geym. Prat.: *vij. kal. Jun. Anniversarium Ewardi de Ysiaco de xx. lib. Paris. sitis super gurgite de Gailliant,*

quos Quoquinarius debet in festo S. Germani in Maio. Vide in *Coquus*.

¶ QUORRA, Ligni species, f. junior quercus. Vide supra *Cor* 2. Charta ann. 1278. in Chartul. eccl. Lingon. ex Cod. reg. 5188. fol. 255. v.: *Sciendum est quod dicta domus de Pusaco et omnia illi, qui in eadem domo morabuntur... habent usagium in nemoribus dicti Johannis... pro ardendo et affoando, in omni genere nemoris, quercu, Quorra et fago duntaxat exceptis, et ad opus clausurae, palli et virgae circa porprisium domus praedictae, quercu, Quorra et fago, ut praedictum est, exceptis; et si nemus, quod illi de Mornento scinderunt, diruerit, in cadendo quercum aut fagum aut Quorras, sine caesura, ab excusatione debent esse liberi et immunes.*

¶ QUORSUM, Quo, in quem locum. Historia pacificationis inter Rodulfum II. Imper. et Turcas ann. 1804. apud Ludewig. Reliq. MSS. tom. 6. pag. 305: *Locus vero pacis tractandus... Quorum Commissarii Caesarem Majestatis communi consilio conveniant.* Pro ubi sumitur ibidem pag. 309: *Tentorium... tapetibus structum... Quorsum Turcae cupide adulescentes... ritu gentili et barbaro humi se sternunt.*

¶ QUORSUMLIBET, Quodcumque. Vita S. Oda, tom. 2. Aprilis pag. 773: *Quorsuumbet tempus hujusmodi accensa splenduerit.*

¶ QUOSQUE, *Μίχι τινας*, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. Contractum est pro *Quousque*, et in hisdem Glossis legitur: *Quousque, μίχι τινας, μίχι πόντος, ἕως πόντος.*

¶ QUOT, Singuli. Vide in *Quotidiebus*.

1. QUOTA, Quod quisque Principi aut Domino in tributum vel censum praestare tenetur, vulgo *Quotta*: unde *Quotiser*, Censum imponere. Charta Ricardi II. Reg. Angl. in Monastico Angl. tom. 1. pag. 538: *Et quod nullae impositiones, contributiones, taxa, Quota, tallagia, vel auxilia ipsis tanquam alienigenis aliquo modo imponantur, etc.* [Charta ann. 1306. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 81: *Statuimus... quod modus in praestatione illius Quota, qui sequitur, sine exactione observetur, etc.* Adde col. 1551. Constitutiones Udairici Episc. Patav. ann. 1470. art. 48. de *Confessionibus*, apud Hansizium tom. 1. Germaniae Saecra pag. 567: *Nec idem (Officialis) praecipiat certam Quotam a talibus dari ad fabricam Ecclesiae nostrae Patavensis.* Concil. Avenion. ann. 1509. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 894: *Licet alias fuerit disputatum et expositum crebro super dono caritativo (Archiepiscopo Avenion. a Clericis) solvendo, et pro eo tractando de Quotaque tazando et moderando... inhibuit, ne ab hac civitate decedere habeant, donec de Quota et portione ac de tempore et de summa solvenda conveniant.* Bulla Bonifacii PP. ann. 1296. apud Gualtherum Hemmingford. de Gestis Edwardi I. Regis Angl. pag. 105: *Ecclesiis ecclesiasticisque personis regularibus et secularibus imponunt onera gravia, ipsos talliant, et eis collectas imponunt, et ab ipsius suorumque proventuum vel dimidiam, decimam seu vicissimam, vel quamvis aliam portionem, (aut) Quotam exigunt vel extorquent.* Vide *Gota* 3.]

¶ QUOTA DECIMA, Quam quisque solvere debet de rebus suis decimam, proportionem servata: etiamnum viget in Episcopatu Vinciensis, ut narratur tom. 3. novae Gall. Christ. col. 1223.

QUOTA LITIS, apud practicos Anglos, auctore Skenno, dicitur quod iudex cor-

ruptus sordidus accipit a litigante sive actore, sive reo, contra jus Angliæ Edwardi 1. ann. 88. in Statuto de Conspiratoribus, et Jus Civile l. 5. C. de Postul. l. 15. cap. Item, de Procur. Vide *Cam-pipara*. [¶ et *Haltaus*. Glossar. German. voce *Furgeding*, col. 552.]

QUOTA, pro summa, quantitate, Gallis Quota. Gobelinus Persona in Cosmodromio estate 6. cap. 81: *Misus est collector Domini Pape, qui certam Quotam recepit oblatorum*. [Statuta Avenion. lib. 1. rubr. 40. art. 4: *Item quia sepe contingit dictos, decoctores, seu fallitos, transigere vel pacisci cum suis creditoribus, ut remissa eis aliqua parte debiti, sive media, sive majori, vel minori Quota, teneantur solvere residuum intra certas dilationes, etc.*]

QUOTARE, In Capita et versiculos distinguere: Galli *Quoter*, pro numeros paginis indere, vulgo dicunt. Henric. de Knyghton. ann. 1219: *Stephanus Cantuariensis Archiepiscopus obiit, qui Biblia apud Parisium Quotavit, libros Regum exposuit, etc.* Godwinus de eodem Stephano: *Sacram Bibliam primus dicitur in capitula distinguisse, ordinem ab eo constitutum sequentibus omnibus, jus usquam jam inde ab eo tempore fuerunt Ecclesiis.*

¶ QUOTATOR ANNALIUM, Scriptor annalium. Chronicon Johannis de Wethamstede pag. 467: *Ita etiam quæcumque per nostros scripta sunt chronographos, sive annalium Quotatores, ideo scripta sive relata sunt, ut discamus malorum sæviciam fugere, etc.*

¶ QUOTATUS, Notatus, expressus: Sub anno, die, mense, indictione et pontifice superius Quotatis, in Charta ann. 1461. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 1224.

¶ 2. QUOTA, idem quod supra Quarta decimarum ecclesiasticarum. Bulla Innoc. VI. PP. ann. 1361. ex Cod. reg. 4223. fol. 75. v: *Statuentes quod obventiones et funeralia occasione tumulandorum hujusmodi pro tempore obventuræ, in usus et utilitatem dictarum capelæ et domus, absque deductione alicujus Quotæ seu quartæ, ratione funeralium debitæ, integre convertantur.*

QUOTIDIEBUS, Quotidie, ut Quotannis,

singulis annis: *Quotmensibus*, singulis mensibus, in leg. 7. D. de Transactionibus, apud Vitruvium lib. 10. cap. 7. etc. *Quotocalendis*, apud Plautum in Stich. Letaldus in Miracul. S. Maximini Miciacensis Abbat. num. 24: *Synaxim Davidicam Quotidiebus persolvens*. Wandelbertus in Vita S. Goaris cap. 12: *Orta prima luce, ut Quotidiebus agebat, postmodum et orationum vota persolvere cepit*. Occurrit præterea in Statutis Eccles. Lugdun. editis tom. 9. Spicilegii Acheriani cap. 21. in Miraculis S. Ursari n. 20. etc. qua etiam loquendi ratione usi veteres non semel; Cato de Rustica cap. 43. Varro lib. 4. de Lingua Lat. Pomponius et Ulpianus J.C. Apuleius lib. 11. etc. Vide Quintilianum lib. 1. cap. 18.

¶ QUOTENNIS, *Quotennos*, in Glossis Lat. Græc. et Græc. Lat. Joannes de Janua: *Quotennis et Quotennus, Quot annorum, et habet quærens de numero annorum, ad quod debent responderi... decennis, tredecennis, etc.*

¶ QUOTIDIALITER, Quotidie. *De novis miraculis Quotidialiter coruscantibus*, in Actis SS. Aprilis tom. 2. pag. 780. ubi de S. Wernhero.

¶ QUOTIDIANA, Distributio quæ Canonice fit, quotidie. Ordinatio ann. 1541. pro Ecclesia S. Johannis Gandav. apud Miræum tom. 2. pag. 1057. col. 2: *Vicariatus de distributionibus, corpore præbendæ aliisque prærogativis præarratis non gaudebunt, sed illorum portio absentie cadet Quotidianæ; id est, cum absentes fuerint, nihil recipient, eorum, quæ præsentibus recipiunt; sed id ad Quotidianam redibit, seu ad eam quæ quotidie fit Canonice distributionem. Litteræ societatis inter Archiepiscopos Cameracensem et Rotomagensem in Conciliis Normanniæ pag. 632. novæ editionis: *Si predictam Ecclesiam a statu suæ prosperitatis, quod absit, labefactari contigerit, promptum sit de stipendiis, quæ nos (Cameracenses) Quotidianam, Rotomagensem vero Communitiam vocant, ordinato et solito... participio refoveri, Donec Deus in auram statuerit procellam.**

¶ 1. QUOTIDIANARIUS, Quotidianus.

Vita vener. Rich. tom. 2. Jun. pag. 266. col. 1: *Ad usum Quotidianarium in ornamentis et præditi, fundis et redditibus, tanta largitus est, ut cupiditati satisfacere videretur.*

¶ 2. QUOTIDIANARIUS, Febri quotidianam laborans. Galenus lat. MSS. ad Glanc. l. 21: *Et quia quotidianarii (cod. cotidianarii) vomunt phlegma*. Malus in Glossar. novo.

¶ QUOTIDIANI, Servi qui nullo unquam tempore a servitio vacabant, apud Schannatum Tradit. Fuld. pag. 332. ex veteri Polyptycho.

¶ QUOTIDIANISTÆ, Ministri quidam, qui quotidie in Ecclesia deserviebant. Ordinatio pro Ecclesia S. Joannis Gandav. ann. 1541. apud Miræum tom. 2. pag. 1057. col. 2: *De cætero Prælati cum Capitulo habebunt omne regimen, administrationem, auctoritatem et præminentiam in ecclesia prædicta, tam in choro quam extra: ita quod ad eos libera spectabit Officiarium ejusdem ecclesie, quales sunt Quotidianistæ, pulsatores, fossores, organistæ, vicarii, cantores, et alii... deputatio et distributio.*

¶ QUOTINOCTURNUS, Qui fit singulis noctibus. Radulfus Cadom. in Gestis Tancredi apud Marten. tom. 8. Anecd. col. 126: *Nam redintegrato, sicut soliti erant, quotidiano vel, ut ita dicam, Quotinocturno calle, secta est in bivium via, et exercitus Christianorum factus est biviator.*

¶ QUOTISARE, Censum imponere, Gall. *Quotiser*. Instr. ann. 1483. inter Probat. tom. 4. Hist. Nem. pag. 32. col. 1: *Item quod si contingat denarios nostros imponi et Quotisari secundum numerum focorum, etc.* Vide Quota 1.

¶ QUOTUM, Culcita, Gall. *Couette* vel *Coite*. Locus exstat in Ballinus. V. *Coitum*.

QUO-WARANTO. V. Breve Quowarantio. QUARANDIA, ut Guarandia, Auctoritas, defensio, cautio, Gall. *Garantie*. Litteræ ann. 1277. apud Tolnerum in Probat. Hist. Palat. pag. 75: *Vendimus et donavimus jure proprietatis perpetuo possidenda, facientes sibi de hoc Quarandiam, quod vulgo Gewerschaft vocatur.*